ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ეძღვნება აკაკი შანიძის
120 წლის იუბილეს

ქართული სამოციქულოს სიმფონია-ლექსიკონი

შეადგინეს ლელი ბარამიძემ, რუბენ ენუქაშვილმა და
†თეიმურაზ მეტრეველმა

თბილისის
უნივერსიტეტის
გამომცემლობა

ი ბ ე ჭ დ ე ბ ა

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის,

უწმიდესისა და უნეტარესის,

ილია II-ის

ლოცვა-კურთხევით

სამოციქულოს სიმფონია-ლექსიკონში სრულად შევიდა ძველი ქართული რედაქციების ყველა თხზულების ლექსიკური ერთეული ხმარების ყველა შემთხვევითა და მნიშვნელობათა ჩვენებით. XX საუკუნის 40-იან წლებში გამოცემული „ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონის“ შემდეგ ამ წიგნის გამოსვლით დასრულდა „ახალი აღთქმის“ ძველი ქართული რედაქციების სიმფონია-ლექსიკონის სრული კორპუსის გამოცემის დიდი საქმე. იგი დაეხმარება არა მარტო ქართული სალიტერატურო ენის ისტორიის საკითხების, არამედ საეროოდ ქართული სამწერლობო კულტურის საკითხების შესწავლით დაინტერესებულ პირებს.

რედაქტორი: ლ. ბარამიძე

რეცენზენტები: ზ. ჭუმბურიძე
ნ. გოგუაძე
დ. მელიქიშვილი

წიგნი დაიბეჭდა იუდეისა და სამარიის აკადემიური კოლეჯის თანადგომით.

© თბილისის უნივერსიტეტის გამომცემლობა, 2009

ISBN 978-9941-13-010-6

წინასიტყვაობა

სიმფონიისა და სიმფონია ლექსიკონის მეცნიერულად შედგენა-გამოცემას ჩვენში ა. შანიძემ ჩაუყარა მტკიცე საფუძველი XX საუკუნის 40-50-იან წლებში (მწერალ კ. ჭიჭინაძის მიერ „ვეფხისტყაოსნის" 1934 წლის გამოცემის ტექსტზე დართული ინდექსი პოემაში ნახმარი სიტყვებისა არ იყო მკაცრი მეცნიერული პრინციპით შედგენილი: მას არ ჰქონდა ტექსტური დამოწმებანი და არც სიტყვები იყო დალაგებული საჭირო ფორმის ადვილად მონახვის წესის გათვალისწინებით, რის გამოც მისი პრაქტიკული მნიშვნელობა მცირე იყო.). ა. შანიძემ პირველად სიმფონია დაურთო 1944 წელს გამოცემულ უძველეს წერილობით ძეგლს – „ხანმეტ ლექციონარს", ხოლო 1946 წელს გამოცემულ გიორგი მთაწმინდლის „იოვანე და ეფთვიმეს ცხოვრების" ტექსტზე დართულ ვრცელ ლექსიკონში პირველად გაატარა გრამატიკული ინდექსების სისტემა. მისივე რედაქციით 1948-1949 წლებში გამოიცა „ქართული ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონი", შედგენილი ივ. იმნაიშვილის მიერ. ეს კაპიტალური შრომა ეფუძნებოდა ა. შანიძის მიერ 1945 წელს კრიტიკულად გამოცემულ ტექსტს „ქართული ოთხთავის" ორი ძველი რედაქცია სამი შატბერდული ხელნაწერის მიხედვით. ა. შანიძემვე 1956 წელს დაბეჭდა „ვეფხისტყაოსნის" სიმფონიაც.

ძველი და საშუალი ქართულის პირველხარისხოვან ძეგლთაგან რამდენიმეს შემდგომაც გაუკეთდა სიმფონიები: 1984 წელს ლ. ქაჯაიამ გამოსცა „ხანმეტი ტექსტები", რომელსაც დაურთო სიმფონიაც; 1986 წელს გამოვიდა „ქართლის ცხოვრების" სიმფონია-ლექსიკონის I და II ნაკვეთი. რაც შეეხება ახალი ქართულის მნიშვნელოვან წერილობით ძეგლებს, ორიოდესთვის თუა შედგენილი სიმფონიები: პრ. კეკელიძის მიერ 1961 წელს გამოქვეყნებულ მონოგრაფიაში „აკაკი წერეთლის ისტორიული პოემები" შესულია „თორნიკე ერისთავის" სიმფონია და ინდექსები. თ. სანიკიძემ გამოსცა „აკაკი წერეთლის პოეზიის ლექსიკონი" (ტ. I, 1982 წ.; ტ. II, 1983 წ.), ილია ჭავჭავაძის პოეზიის ლექსიკონი (1986 წ.), „ილიასა და აკაკის პოეზიის სიხშირის ლექსიკონი" (1988 წ.), „გალაკტიონ ტაბიძის ენის ლექსიკონი" (ტ. I, 1990 წ.; ტ. II, 1991 წ.; ტ. III, 1993 წ.; ტ. IV, 1994 წ.). გ. გოგატიშვილმა გამოაქვეყნა ნ. ბარათაშვილის თხზულებათა სიმფონია-ლექსიკონი (1973 წ.). ესაა და ეს.

წინამდებარე „სამოციქულოს სიმფონია-ლექსიკონი" შეიძლება ითქვას, პირდაპირი გაგრძელებაა „ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონისა" არა მარტო შედგენის პრინციპების ერთგვაროვნობით, არამედ იმითაც, რომ ორივე სიმფონია-ლექსიკონი ახალი აღთქმის წიგნთა ქართული რედაქციების ტექსტებს ემყარება, პირველი – სახარება-ოთხთავისას, მეორე – სამოციქულოს 23 წიგნისას (7 კათოლიკე ეპისტოლეს, 14 პავლეს ეპისტოლეს, მოციქულთა საქმეს და იოანეს გამოცხადებას). „სამოციქულოს" ცალკეული ნაწილების გამოცემებში, რომლებსაც ეფუძნება ეს სიმფონია-ლექსიკონი, წარმოდგენილია ჩვენამდე მოღწეული ყველა (ოთხი) ქართული რედაქციის ტექსტი და, ამდენად, სიმფონია-ლექსიკონი მასალობრივად სრულია და თვალსაჩინოდ წარმოგვიდგენს ინფორმაციას ახალი აღთქმის დიდი ნაწილის ქართულ რედაქციათა ლექსიკურ და გრამატიკულ მრავალფეროვნებაზე. კერძოდ, სასიმფონიო მასალა ამოწერილია „სამოციქულოში" შემავალ წიგნთა შემდეგი კრიტიკული გამოცემებიდან:

1. საქმე მოციქულთა. ძველი ხელნაწერების მიხედვით გამოსცა ილ. აბულაძემ ა. შანიძის რედაქციით, თბ., 1950. გამოცემაში გამოყენებულია ოთხი (ႠႡႢႤ) რედაქციის 9 ხელნაწერი X-XIV საუკუნეებისა: ძველი, Ⴀ (ხელნაწ. AK*), შუალედური, Ⴁ (ხელნაწ. CD), Ⴂ, გიორგი მთაწმინდლისეული (ხელნაწ. EF), Ⴄ, ეფრემ მცირისეული (ხელნაწ. GHJ).

2. კათოლიკე ეპისტოლეთა ძველი ვერსიები. X-XIV საუკუნეთა ხელნაწერების მიხედვით გამოსცა ქ. ლორთქიფანიძემ ა. შანიძის რედაქციით, თბ., 1956. გამოცემაში წარმოდგენილია 4 რედაქციის (ႠႡႢႤ) 9 ხელნაწერის ტექსტის ჩვენება: ძველი, Ⴀ (ხელნაწ. A), შუალედური, Ⴁ (ხელნაწ. L), Ⴂ, გიორგი მთაწმინდლისეული (ხელნაწ. EF), Ⴄ, ეფრემ მცირისეული (ხელნაწ. GHJ).

* ხელნაწერთა პირობითი ლიტერების მნიშვნელობაზე ლაპარაკია იქვე გამოცემებში.

3. **იოანეს გამოცხადება და მისი თარგმანება.** ტექსტი გამოსაცემად მოამზადა, გამოკვლევა და ლექსიკონი დაურთო ი. იმნაიშვილმა ა. შანიძის რედაქციით. თბ., 1961. ტექსტი ეფთვიმე ათონელის თარგმანს წარმოადგენს და X საუკუნის 3 ხელნაწერს ემყარება (ABC).

4. **პავლეს ეპისტოლეთა ქართული ვერსიები.** გამოსაცემად მოამზადეს ქ. ძოწენიძემ და კ. დანელიამ ა. შანიძის რედაქციით. თბ., 1974. გამოცემაში წარმოდგენილია ოთხი რედაქციის (ABCD) X-XIV საუკუნეთა 12 ხელნაწერის ტექსტის ჩვენება: A, ძველი (ხელნაწ. ႠႦ), B, გარდამავალი (ხელნაწ. ႲႪႭႨ), C, გიორგი მთაწმინდელისეული (ხელნაწ. ႢႬႱ), D. ეფრემ მცირისეული (ხელნაწ. ႺႨႡ).

ამ „სამოციქულოს“ სიმფონია-ლექსიკონზე მუშაობა კარგა ხნის წინ დაიწყო, XX საუკუნის 80-იანი წლებიდან. მასალის ამოწერასა და დალაგებაზე მუშაობდნენ კათედრის თანამშრომლები: ლელი ბარამიძე, რუბენ ენუქაშვილი, თეიმურაზ მეტრეველი, მაგული მარგველაშვილი, ივ. ტურაშვილი, ცირა ჩიკვაიძე, ბედისა შავიშვილი; ა. შანიძის წინადადებით, ბარათებზე ამოწერილი ლექსიკური ერთეულების ასოს შიგნითა დალაგება და განმარტება დაევალათ დოცენტებს ლელი ბარამიძეს, რუბენ ენუქაშვილს და თეიმურაზ მეტრეველს, ხოლო სამუშაოზე მეთვალყურეობა და კონსულტაცია — პროფ. ივ. იმნაიშვილს. კარგა ხნის რუდუნების შემდეგ სიმფონია-ლექსიკონის მასალები განმარტეს და სასტამბოდ გაამზადეს დოც. ლ. ბარამიძემ (ა, დ, ზ, თ, ი, კ, ლ, მ ასოთა რიგისა), დოც. რ. ენუქაშვილმა (ბ, გ, ს, ქ, ყ, შ, ჩ, ც, წ ასოთა რიგისა) და დოც თ. მეტრეველმა (ე, ვ, ნ, ო, პ, ჟ, რ, ტ, უ, ჳ, ფ, ღ, ძ, ჭ, ხ, ჴ, ჯ, ჰ, ჵ ასოთა რიგისა). დოც. რ. ენუქაშვილს ეკუთვნის აგრეთვე საკუთარ სახელთა სიმფონიის შედგენა. გადასაბეჭდად დამზადებული მთელი ნაშრომი კრიტიკული თვალით გადაიკითხა პროფ. ზ. ჭუმბურიძემ. ხელის საბეჭდ მანქანაზე გადაბეჭდილ შრომას კორექტურა გაუკეთეს თავ-თავის ნაწილში ლ. ბარამიძემ, თ. მეტრეველმა, ხოლო დოც. რ. ენუქაშვილის ნაწილში — კათედრის თანამშრომლებმა: მ. მარგველაშვილმა, ბ. შავიშვილმა, ე. ბასილაშვილმა და თ. ბოლქვაძემ. სასიმფონიო მასალების ამოწერის, დალაგების, ინდექსების და მნიშვნელობათა გამოცალკევებით აღნიშვნის პრინციპები არსებითად ისეთივე დარჩა, როგორიც იყო „ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონში“. რადგან ამ პრინციპებზე ვრცლადაა მსჯელობა ი. იმნაიშვილის „წინასიტყვაობაში“*, აქ სიტყვას არ გავაგრძელებთ. აღვნიშნავთ მხოლოდ ზოგიერთ მომენტს სიტყვათა განმარტებების თაობაზე.

ამ ნაშრომის უპირველესი ღირსება ისაა, რომ სიმფონიასთან ერთად ის წარმოადგენს განმარტებით ლექსიკონს, რომელშიც თითქმის სისრულითაა წარმოჩენილი სიტყვათა ძირითადი და მეორეული კონტექსტური მნიშვნელობანი. მაგალითად, ტექსტურ დამოწმებათა გარეშე ძნელი წარმოსადგენია, რომ ისეთ საზოგადო და კონკრეტულ არსებით სახელს, როგორიცაა, ვთქვათ, თავი რვა მნიშვნელობა შეიძლება ჰქონდეს: 1. სხეულის ნაწილი, 2. უკუქცევითი ნაცვალსახელი, 3. მეთაური, უფროსი, 4. წიგნის ნაწილი, 5 წიგნი (ეპისტოლე), 6. დასაწყისი, 7. კუთხის ქვა, მთავარი ქვა (შენობისა), 8. ხომალდის წინა ნაწილი, ცხვირი. მაგრამ დამოწმებული ადგილები ცხადყოფენ ამ მნიშვნელობათა გამოყოფის საჭიროებას.

ნაშრომის ღირსებაა ისიც, რომ ე. წ. დამხმარე მეტყველების ნაწილები (ნაწილაკი, თანდებული, კავშირი, შორისდებულიც) სრულყოფილადაა დახასიათებული გრამატიკულ მნიშვნელობათა თვალსაზრისით. ასევე, სრულყოფილადაა წარმოდგენილი ზოგიერთი სიტყვის სრული (ლექსიკური) და დამხმარე (გრამატიკული) მნიშვნელობანი. ვთქვათ, კერძო სიტყვის ექვსი მნიშვნელობაა გამოვლენილი: სამი სრული (1. მხარე, 2. ნახევარი, 3. ნაწილი, ნაწილობრივი), სამი — დამხმარე, თანდებულური. უკანასკნელ შემთხვევაში აღნიშნულია არა მარტო ის, თუ რომელი თანდებულის მნიშვნელობა ჰქონდა „კერძო“-ს, არამედ რომელ ბრუნვებში მართავდა სახელს (1. თანდ. (ნათ. ბრ.) კენ, გამო: ღმრთისა ჩუენ კერძო არს, 2. თანდ. (მოქმ. ბრ.) გან, კენ, ში: სამხრით კერძო, 3. თანდ. (ვით. ბრ.) კენ, ში: ბითჳნიად კერძო), ასე რომ კერძო სიტყვის სრული ლექსიკური და გრამატიკული მნიშვნელობანი გვეძლევა.

სიმფონია-ლექსიკონი ცხადყოფს, ზოგი სიტყვა თუ როგორ არის სემანტიკურად გადატვირთული ბიბლიური მნიშვნელობებით, როცა ის ქართულ თარგმანში ნახმარია სამ-ოთხი და

---

* იმნაიშვილი, ქართული ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონი. II ნაკ., 1949, 09-032.

ზოგჯერ მეტი უცხოენოვანი, კერძოდ, ბერძნული ფარდის გადმოსაცემად. მაგალითად, ერთი ქართული სიტყვა თესლი გადმოსცემს ბერძნულ ტექსტში ნახმარი ოთხი ლექსიკური ერთეულის ძირითად მნიშვნელობებს. ამდენად, მისი კონტექსტური შინაარსი შეიძლება იყოს: 1. თესლი, ნაყოფიერება, რომლისგანაც ვითარდება ახალი ცხოველური ორგანიზმი (იგივეა, რაც ბერძნული σπέρμα); 2. დასათესი მარცვალი (იგივეა, რაც ბერძნული σπόρος); 3. გვარი, მოდგმა, ნათესავი (იგივეა, რაც ბერძნული φυλή); 4. ხალხი, ერი, არაქრისტიანნი, წარმართნი (იგივეა, რაც ბერძნული ἔθνος).

თავად ნათესავი, რომელიც თესლ სიტყვის ერთ-ერთ მნიშვნელობად არის ზემოთ მოყვანილი, შეიძლება გადმოსცემდეს უფრო მეტ. ექვს ბერძნულ ლექსიკურ ერთეულს და შინაარსით იყოს: 1. მოდგმა, ჩამომავლობა (γενεά), 2. ხალხი, ერი (ἔθνος), 3. ნათესავი, სისხლით ახლობელი (συγγενής), 4. თესლი, შთამომავლობითობა (σπέρμα), 5. ტომი, გვარი (φυλή), 6. წარმართი (ἔθνος). ცხადია, ერთი სემანტიკური ველის სიტყვების კონტექსტურ მნიშვნელობათა ზუსტი დიფერენციაცია ძნელი იყო მთარგმნელთათვის და იოლი არც ლექსიკონის შემდგენელთათვისაა. ამიტომ ზოგი სიტყვის რომელიმე მნიშვნელობის გამოყოფა შეიძლება სადავო იყოს ამ წიგნშიც. ჩვენ უპირველესად ვგულისხმობთ ფსევდოჰომონიმებს, ანუ „ცრუ თანამოსახელეს", რომელიც სათარგმნი ტექსტის მცდარი გააზრების შედეგია: მთარგმნელი ერთ რეალურად სათარგმნ უცხოენოვან ერთეულს რევს გარეგნულად მსგავს, მაგრამ სრულებით სხვა მნიშვნელობის მეორე ერთეულში და ამიტომ პირველის (საჭიროს) ნაცვლად გადმოაქვს მეორე (ტექსტში არარსებული) სიტყვის მნიშვნელობა.

მაგალითად, სრულებით გასაგებია, როცა მოყუასი განიმარტება, როგორც „ახლობელი", „ახლოს მყოფი", „მეგობარი". მაგრამ როცა მის მეორე მნიშვნელობად სახელდება „სხვა", „მეორე", „ორიდან ერთი", საეჭვო ხდება ამ ორი მნიშვნელობის ურთიერთკავშირი, საეჭვო ხდება, რადგან ბიბლიური ტექსტის ქართულ თარგმანში შეცდომაა დაშვებული: ბერძნული წყაროს ἕτερος სიტყვა, რომელიც ნიშნავს სხვას, მეორეს, მცდარად აღრეულია ἑταῖρος სიტყვაში, რომელიც ნიშნავს: ახლობელს, მოყვასს*. ასეთ შემთხვევაში ქართული ტექსტის ლექსიკონის შემდგენლის წინაშე არცთუ იოლად გადასაჭრელი საკითხი დგება: სიტყვის განმარტებისას სიტყვის იმ მნიშვნელობას (ან მნიშვნელობებს) დაეყრდნოს, რომელიც (ან რომლებიც) მას აქვს საერთოდ ქართულში, თუ მისი ფარდი უცხოენოვანი ლექსიკური ერთეულის მნიშვნელობას? რეალურ მაგალითზე რომ ვიმსჯელოთ, როცა კონკრეტულ ადგილას ტექსტშია „რომლითა საშჯელითა შჯი მოყუასსა, თავსა თჳსსა დაშჯი (ჰრომ. 2,1), მოყუასი განიმარტოს როგორც მოყვარე, ახლობელი, რაც მოცემულ კონტექსტს არ შეეფერება, თუ როგორც სხვა, მეორე, რომელიც კონტექსტს შეეფერება, მაგრამ ქართული სიტყვის მნიშვნელობას — არა. წინამდებარე სიმფონია-ლექსიკონში ასეთი შემთხვევისას, სიტყვის განმარტების დროს, არსებითად ამოსავალია უცხოენოვანი ფარდი ერთეულის მნიშვნელობა, რაც გამართლებული იქნებოდა იმ შემთხვევაში, თუ აღინიშნებოდა, რომ ასეთი სიტყვის „უჩვეულო" მნიშვნელობა მთარგმნელის მიერ კონტექსტის არასწორი გაგების შედეგია (სამწუხაროდ, ნაშრომში ასეთი მითითება ყოველთვის არაა).

ბიბლიურ წიგნთა ქართულ თარგმანში იშვიათი როდია რომელიმე ბერძნული სიტყვის მცდარად გადმოთარგმნა არა მარტო მაშინ, როცა უცხოენოვანი ფარდის მრავალი მნიშვნელობიდან ზუსტად კონტექსტისეული არ არის შერჩეული, არამედ მაშინაც, როცა, როგორც აღვნიშნეთ, მთარგმნელი რეალურად სათარგმნ ერთ ლექსიკურ ერთეულს მცდარად კითხულობს გარეგნულად მსგავს, მაგრამ სრულიად სხვა მნიშვნელობის სიტყვად, მაგალითად, ქართულ ტექსტში უნდა იყოს: „შეკრება" („შესაწირავის შეგროვება" შდრ. ბერძნ. λογία), მაგრამ არის კი მცდარი „სიტყუა" (შდრ. ბერძ. λόγος, 1 კორ. 16,1-2); უნდა იყოს „სრული" („სრულყოფილი" შდრ. ბერძ. ἄρτιος), მაგრამ არის კი მცდარი: „აწ" (ბერძ. ἄρτι „ახლა", 2 ტიმ. 3,17); უნდა იყოს „ნავთსადგური" ან: „ნავთსაყუდელი" (შდრ. ბერძ. λιμήν), მაგრამ არის კი მცდარი: „ტბა" (შდრ. ბერძ. λίμνη „ტბა", საქმ. მოც. 27,12) და სხვა. ასეთი შემთხვევების გამო ვწერდით, რომ: „თარგმანში ნახმარი სიტყვის მნიშვნელობა ყოველთვის არ შეიძლება იყოს

დანელია, ქართული სალიტერატურო ენის ისტორიის საკითხები, თბილისი, 1983, 138.

ეკვივალენტური დედანში ნახმარი ერთეულისა. თუ კრიტიკულად არ იქნა განხილული თარგმანისა და ნათარგმნის სემანტიკური ფარდობა, მთარგმნელის შეცდომა შეიძლება მკვლევრის შეცდომად იქცეს. ამიტომ ფაქტების მიხედვით რომ ვთქვათ, არ შეიძლება, მაგალითად, ძველი ქართული ენის ან ქართული ენის ისტორიულ ლექსიკონში, თუნდაც ნათარგმნი ძეგლების კონკრეტული ადგილების დამოწმებათა საფუძველზე, შევიდეს და განიმარტოს, რომ სიტყუა აღნიშნავდა „შესაწირავის შეგროვებას“, აწ — „სრულყოფილს“, ტბა — „ნავთსადგურს“..., დასახელებულ სიტყვებს აღნიშნული მნიშვნელობა ქართულში არასდროს ჰქონიათ, რადგან ისინი გადმოსცემდნენ არა სათარგმნი ტექსტის კონტექსტური ერთეულების შინაარსს, არამედ გარეგნულად მათი მსგავსი, ოღონდ სრულიად სხვა სიტყვებისას. ამიტომ კონკრეტული ძეგლის თარგმანში ნახმარი ასეთი სიტყვები ლექსიკონში უნდა შევიდეს არა როგორც ჩვეულებრივი ერთეულები, არამედ, როგორც სიტყვა-სტატიები, სადაც მოკლედ იქნება ნაჩვენები ასეთ სიტყვათა უჩვეულო მნიშვნელობების ისტორია*

რა თქმა უნდა, კარგი იქნებოდა, რომ სიმფონია-ლექსიკონში ასეთი სიტყვების უჩვეულო მნიშვნელობების წყაროზე თუ საფუძველზე ყველგან ყოფილიყო მითითება. ასევე, არ იქნებოდა ზედმეტი, თუ მითითება-განმარტება ექნებოდა გაჩენა-წარმომავლობას ისეთი სალექსიკონო ერთეულებისასა, რომლებიც წარმოადგენენ პოლისემიური ბერძნული სიტყვის ნონსენსურ სემანტიკურ კალკებს** მაგალითად, ნაშრომში განმარტებულია: თესლის-მეტყუელი, საქმე 17,17Ⴊ, თესლის მკრებელი HJ მრავლისმეტყველი, ყბედი, ლაქლაქა“. ი. აბულაძის „ძველი ქართული ენის ლექსიკონში“ ამავე წყაროზე მითითებით ცალ-ცალკეა შეტანილი თესლის-მეტყუელი და თესლის მკრებელი და თითოეული მათგანი განმარტებულია ერთმანეთით, როგორც პარალელური რედაქციული იკითხვისები. ორივე ერთეულის მნიშვნელობაში სიცხადე შეაქვს ძველი რედაქციის იკითხვისს: მრავლის-მეტყუელი, რაც უპირველესად გაიგება, როგორც მოლაყბე. მაგრამ საკითხავია, არის კი თესლის-მეტყუელი ქართულ ენაში არსებული სიტყვა? არა. მაგრამ ეს სიტყვა სამწერლობო ქართულის კონკრეტული ძეგლის ფაქტია და ის შეიძლება ლექსიკონში შევიდეს, ოღონდ მას უნდა ახლდეს მითითება მისი გაჩენის ისტორიაზე. აქ ვითარება ასეთია: „საქმე მოციქულთას“ მიხედვით, პავლე მოციქულს ათინაში ეკამათებიან სტოელები და ეპიკურელნი: „რომელთამე ეპიკურელთა და სტოისა ფილოსოფოსთა სიტყუა-ყვეს მის თანა, და რომელნიმე იტყოდეს: რაჲ-მე ჰნებავს თესლის-მეტყუელსა ამას სიტყუად?“ (საქმე, 17,18). გიორგი მთაწმინდლისეული რედაქციის თესლის-მეტყუელი ეფრემ მცირისეულში შეცვლილია თესლის-მკრებელი სიტყვით. ამ ადგილას ლაპარაკია, რომ ეპიკურელნი და სტოელნი დაცინვით მიმართავენ პავლეს, როგორც თითქოს სტოელთა ფილოსოფიის სპერმატული პრინციპების მიმდევარს, როგორც სპერმოლოგოსს, ირონიით კი, როგორც მათთვის მიუღებელი ქრისტიანული მოძღვრების მქადაგებელს, ამაოდ მოლაპარაკეს, ყბედს. ბერძნული σπερμολόγ-ის მნიშვნელობა უკეთ არის გადმოღებული ძველ რედაქციებში მრავლის-მეტყუელი სიტყვით. გიორგისა და ეფრემის მიერ ბერძნული სიტყვის რეალური მნიშვნელობის ნაცვლად გადმოღებულია კომპოზიტის შემადგენელ ნაწილთა დომინანტი მნიშვნელობანი: σπέρμα „თესლი“ + λόγος „სიტყუა“, ან მცდარი წაკითხვით, λογία „შეკრება“***

შესაძლოა, გიორგი და ეფრემი ზემოდასახელებულ სიტყვებში ფილოსოფიურ შინაარსს დებდნენ (შდრ. სახის-მეტყუელი, ბუნების-მეტყუელი, სიბრძნის-მეტყუელი...), მაგრამ მისი ამოცნობა მკითხველისათვის ალბათ არსებითად შეუძლებელი იყო, შეუძლებელი იყო, რადგან ასეთი სიტყვები ქართულ ენაში არ არსებულა, ასეთი სიტყვების მნიშვნელობაში წვდომა, დღევანდელი მკითხველისთვისაც არ არის იოლი, თუ მათ ერთგვარი ისტორიული ექსკურსი არ ახლავს. მაგრამ ისიც უნდა ითქვას, რომ მიუხედავად ასეთი შენიშვნების საჭიროების და სურვილისა, სიმფონია-ლექსიკონში ექსკურსების გაკეთება ყველა საჭირო შემთხვევაში რთული იყო და უზარმაზარ დროს მოითხოვდა. მაგრამ მთავარი ისაა, რომ ნაშრომში ყველა სიტყვის

---

* ვ. დანელია, უცხო ენათა გავლენის კვალი ძველ ქართული წერილობითი ძეგლების ენაში. ლექსიკურ-სემანტიკური კალკები ბიბლიურ წიგნთა ქართულ რედაქციებში: საქ. მეცნ. აკადემიის „მაცნე“ (ენისა და ლიტერატურის სერია), N 4, 1984 წ., გვ. 138-155

142-154

ხმარების ყველა შემთხვევა და ყველა ხელშესახები მნიშვნელობა რეალიზებული და ამ მხრივ ის სრულ ნდობას იმსახურებს.

ამ წიგნის გამოცემის შემდეგ ჩვენ ხელთ გვექნება არსებითად* მთელი ახალი აღთქმის ქართულ რედაქციათა სიმფონია-ლექსიკონი, რომლის მნიშვნელობა ბიბლიოლოგიისა და ქართული სამწერლობო ენის ისტორიის საკითხების კვლევისათვის შეუძლებელია გადაჭარბებით შეფასდეს.

კორნელი დანელია

15 მაისი, 1995 წელი

---

* „არსებითად" ვამბობ, რადგან პროფ. ივ. იმნაიშვილის მიერ 1948-1949 წლებში გამოცემული „ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონი" მხოლოდ ორი ძველი (ოშკური, ადიშური) რედაქციის სახე (გიორგის, ბასილის, ადიშის) შატ-ბერდული ხელნაწერის მასალებს მოიცავს. გარდა, 1979 წელს, ივ. იმნაიშვილმა გამოსცა „ქართული ოთხთავის ორი ბოლო რედაქცია", რომელშიც შეყვანა გარკვეული (ეფთვიმე ათონელისეული) და გიორგი მთაწმინდელისეული რედაქციების ტექსტი. ამ ტექსტის მასალები, სამწუხაროდ, არ აისახა „ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონის" მეორე (1986 წ.) გამოცემაში.

რედაქტორისაგან

როგორც წიგნის წინასიტყვაობაშიც არის აღნიშნული, ქართული სამოციქულოს სიმფონია-ლექსიკონის დაბეჭდვით დასრულდა აკად. შანიძის მიერ წამოწყებული კიდევ ერთი დიდი საქმე, რომლის შედეგია ქართული ახალი აღთქმის წიგნთა სრული სიმფონია-ლექსიკონის შექმნა. წიგნი დაწერილია მრავალი წლის წინ, მაგრამ აქამდე არ მოხერხდა მისი დაბეჭდვა. კ. დანელიას მიერ წამძღვარებულ წინასიტყვაობაში საკმაო სისრულით არის დახასიათებული ის პრინციპები, რომელთა მიხედვითაც შეიქმნა ეს წიგნი, ამიტომ აქ ამის შესახებ არაფერს ვიტყვით.

ავტორთაგან ერთი (რუბენ ენუქაშვილი) ისრაელში გადავიდა საცხოვრებლად, მეორე (თეიმურაზ მეტრეველი) გარდაიცვალა. ამის გამო იძულებული გავხდით, მარტოს გვეკისრა ამ რთული და შრომატევადი საქმის ბოლომდე მიყვანა.

სალექსიკონო მასალის ამოწერაში ავტორთა გარდა მონაწილეობას იღებდნენ ძველი ქართული ენის კათედრის სხვა წევრებიც (რომელთა შესახებ წიგნის წინასიტყვაობაში არის აღნიშნული. ამიტომ აქ აღარაფერს ვიტყვით). საჭირო იყო მთელი ამ დიდი მოცულობის მასალის ხელახლა შემოწმება. ლექსიკონი თავდაპირველად გადაიბეჭდა ხელით საბეჭდ მანქანაზე და შეადგინა 1864 გვერდი (საკუთარი სახელების ჩათვლით). ტექსტის ის ნაწილი, რომლის ავტორებიც არიან თ. მეტრეველი და რ. ენუქაშვილი, 2004 წელს გამოცემებთან კიდევ ერთხელ შესადარებლად და ჩასასწორებლად მიეცათ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ძველი ქართული ენის კათედრის თანამშრომლებს: მაია მელიქიძეს (გვ. 873-986), რუსუდან ჭუმბურიძეს (გვ. 987-1100), თაია ცხადაიას (გვ. 1101-1214), ანა მეფარიშვილს (გვ. 1215-1328), ლელა ციხელაშვილს (გვ. 1329-1442), გიული შაბაშვილს (გვ. 1443-1556), ქეთევან გოჩიტაშვილს (გვ. 1557-1670) და ნათია ჩინჩალაძეს (გვ. 1671-1772).

თითოეულ მათგანს წილად შეხვდა დაახლოებით ას-ასი გვერდი. შენიშვნები შეამოწმა და შესწორებები შეიტანა ლ. ბარამიძემ. წიგნის წინა ნაწილი (გვ. 1-873), რომელიც ძირითადად ლ. ბარამიძის შედგენილი იყო, მანვე შეუდარა გამოცემებს და ჩაასწორა*

1. ლექსიკონი შედგენილია სამოციქულოს რამდენიმე წიგნის მიხედვით. მათი თანამიმდევრობა ლიტერატურაში ყოველთვის ერთნაირი არ არის. ჩვენ ავირჩიეთ მათ შორის ქართულ ბიბლიოლოგიაში უფრო გავრცელებული, კერძოდ: 1. საქმე მოციქულთა, 2. პავლეს ეპისტოლენი, 3. კათოლიკე ეპისტოლენი და 4. იოვანეს გამოცხადება. მთელი მასალა დალაგებულია სწორედ ამ თანმიმდევრობით, თუ ფორმებიც ერთმანეთს მიჰყვება.

თუ ფორმა ამა თუ იმ წიგნის ძირითად რედაქციაში არის, სხვებში კი — არა, ძირითადი რედაქციის ლიტერები მითითებული არ არის. მაგ., პავლეს ეპისტოლეთა AB რედაქციაში გვაქვს: არა-ვე-რაჲ, 1 კორ. 13,3. AB რედაქცია მითითებული აღარ არის. ამავე ადგილას CD-ში არის არარაჲვე, რომელიც ცალკე არის მოცემული.

2. ლექსიკონში შეტანილია ყველა ხელნაწერის ჩვენება, თანაც არამხოლოდ ძირითადი ტექსტისა, არამედ სქოლიოში ჩატანილი მონაცემებიც, რაც სისრულისათვის გაკეთდა.

3. გამოცემებში ასახულია მრავალი ხელნაწერი. ვარიანტები მითითებულია თითოეული მათგანისა. თუ ერთი რედაქციის ხელნაწერებში ერთნაირი ვითარება არის დაცული, მითითებულია ყველა მათგანის შესაბამისი ლიტერი, მაგრამ უმჯობესი იყო ასეთ შემთხვევაში სიმოკლისათვის ამა თუ იმ რედაქციის ლიტერის (ერთი ასოს) ჩანაცვლება, რაც ადგილს დაზოგავდა. მაგ., საქმე მოციქულთა GHI = გამოცემის Ö რედაქციას; პავლეს ეპისტოლეთა ႺႨႡ = D რედაქციას, ႢႢႭႤ = B რედაქციას და ა. შ. ამის შესახებ თანაავტორებთან გვქონდა საუბარი, მაგრამ რატომღაც ასე არ გაკეთდა და შედეგად მივიღეთ ერთგვარი სიჭრელე — ხან ყველა ხელნაწერია ჩამოთვლილი, ხან მოცემულია გამაერთიანებელი (რედაქციის აღმნიშვნელი) ერთი ლიტერი.

---

* მიუხედავად დიდი ცდისა, ვერ ვიპოვეთ ერთადერთი ფორმა: წარიყვანნა იგინი, საქმე 16,39 [illegible].Ö.

4. ლექსიკონში ერთნაირი, გამეორებული გამოთქმები მხოლოდ ერთხელ არის მოყვანილი პირველი წიგნის (ანუ საქმე მოციქულთას) მიხედვით. ხოლო დანარჩენი შემთხვევებისათვის მითითებულია მხოლოდ წიგნი, თავი და მუხლი. ასე ვიქცევით მაშინაც, თუ მცირე განსხვავება არსებობს გამეორებულ ფრაზათა შორის ან ზოგჯერ თუ განსხვავებულია სიტყვათა წყობა. მაგ.: იყოს მტკიცე **აღთქუმაჲ იგი**, ჰრომ. 4,16 და: მტკიცე იყოს **აღთქუმაჲ იგი**, ჰრომ. 15,8. ამათგან მოყვანილია მხოლოდ პირველი მათგანი, მეორისა კი მხოლოდ თავი და მუხლია მითითებული. ასევე: **მკუდრეთით** აღდგომილ არს, 1 კორ. 15,12 და: აღდგომილ არს **მკუდრეთით**. იქვე 15,20. ან კიდევ: **დაასხნეს** მათ ზედა ჴელნი მათნი, საქმე 6,6 და: **დაასხნეს** მას ზედა ჴელნი მათნი, იქვე 21,27. სრულად მოყვანილია პირველი მათგანი, მეორე მხოლოდ მითითებულია.

5. აზრის გასამართავად ზოგჯერ იძულებული ვიყავით წინა (დაშორებული) მუხლებიდან მოგვეყვანა სიტყვები, რომლებიც ჩვეულებრივ კვადრატულ ფრჩხილებშია ჩასმული: **მოსრულ ხართ... სისხლითა პკურებასა**, ებრ. 12,24; „მოსრულ ხართ“ 22-ე მუხლიდან არის მოხმობილი. **თქუენი არს... აწინდელი ჟამი**, 1 კორ. 3,22; „თქუენი არს“ 21-ე მუხლშია. [**დავშუერ**] **არა მე, არამედ მადლი იგი**, 1 კორ. 15,10; **უკუეთუ მადლით. არღარა საქმეთაგან** [**იქმნა**], ჰრომ. 11,6.

ზოგჯერ საილუსტრაციოდ მოყვანილი მასალა ვერ თავსდება აღნიშნულ ფარგლებშიც კი. ეს მაშინ ხდება, როცა შემასმენლის შემდეგ გვაქვს ჩამოთვლა, რაც იშვიათად რამდენიმე მუხლს მოიცავს ხოლმე. მაგალითად: „**წარუდგინენით თავნი თჳსნი**“, 2 კორ. 6,4; მითითებული მუხლის გარდა, ის იგულისხმება კიდევ ექვს მუხლში, რომლებიც აზრობრივად დაკავშირებულია მე-4 მუხლთან და ფრაზის გასამართავად საჭიროა მისი დამატებაც. მაგ.: **წარუდგინენით თავნი თჳსნი... დიდებითა და გინებითა**, 2 კორ. 6.8. მითითება ხდება მხოლოდ იმ მუხლისა, რომელშიც განსამარტავი სიტყვა გვხვდება.

6. ლექსიკონში ჯერ მიდის ძირითადი (უფრო ძველი) რედაქციის (რედაქციების) ფორმა, შემდეგ სხვა რედაქციების ვარიანტი სათანადო მითითებით. მაგრამ ამოსავალი (ძველი) ვარიანტის ძირითად ფორმად გაშვება ყოველთვის არ ხერხდება, რადგან უმრავლეს რედაქციებში ახალი ფორმა არის მოცემული, ძველი ფორმა კი მხოლოდ რამდენიმე ხელნაწერში გვხვდება. ასეთ შემთხვევაში ძირითად ფორმად მიდის ახალი, ძველი კი ვარიანტად: აღსაშენებელად (აღსაშჱნებელად ႦႢႭ), ეფეს. 4,16.

7. ჩვენს ლექსიკონში, საზოგადოდ, ზმნები დალაგებულია საწყისების მიხედვით. გამონაკლისს წარმოადგენს ვალ, ვედ/ვიდ ფუძეები, რომელთა საწყისი ს- თავსართს იყენებს: სლვა. შეიძლებოდა უზმნისწინო ფორმები, ს-ზე მოგვეთავსებინა, ხოლო ზმნისწინიანები — სათანადო ზმნისწინიან ამავე საწყისზე: მისლვა, მოსლვა, დასლვა... ჩვენ ასეც მოვიქეცით, ხოლო სხვა თანაავტორებმა ძველი სქემა აირჩიეს, ის, რომელიც მოცემული აქვს ივ. იმნაიშვილს თავის „ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონში“, ანუ ეს ზმნები დალაგებული აქვთ ფუძეთა მიხედვით: გამოვედ/გამოვიდ, განვედ/განვიდ და მისთ. საწყისი მოწყვეტილია მათგან და ცალკეა მოცემული. გაერთიანება არ მოხერხდა.

8. ერთსა და იმავე წინადადებაში ზოგჯერ სიტყვა მეორდება სხვადასხვა ბრუნვის ფორმით. მიღებულია, რომ უნდა დალაგდეს ბრუნვათა და რიცხვის მიხედვით, მაგრამ ყოველთვის ასე არ ხდება: ყველა განმეორებული სიტყვა (მიუხედავად ფორმისა) ერთადაა მოცემული. ყურადღება არ ექცევა ფორმათა თანმიმდევრობას. მაგ.: სასოებაჲ, სასოებად, ისევ სასოებაჲ, სასოებასა... სასოებით, სასოებისა... კვლავ სასოებით, სასოებად. ასევე ჯერ: სასოებისაგან, შემდეგ კვლავ: სასოებითა. ასეა დალაგებული აგრეთვე სიტყვა „სული“.

ალბათ ასე ხდება ადგილის მოგების მიზნით, მაგრამ ფორმათა დალაგების პრინციპი ირღვევა. ცვლილების შეტანა, მანქანაზე გადაბეჭდილი ტექსტის ხელახლა დალაგება შეუძლებელი იყო და ამან გარკვეული სიძნელე წარმოშვა.

9. წიგნი დაწერილია მრავალი წლის წინ. ზოგი რამ ახლა შეიძლებოდა სხვა თანმიმდევრობით დალაგებულიყო ლექსიკონში. მხედველობაში გვაქვს ე. წ. ნაწევრიანი სახელები, რომელთა შესახებ ივ. იმნაიშვილი წერს: „ვითარებით რიცხვში ჯერ მიდის ლიტონი სახელი: უნა-

წყვრო, უთანდებულო და უნაწილაკო. შემდეგ — ნაწევრიანი (ნაწევრებში ჯერ „ესე", შემდეგ „ეგე", ბოლოს „იგი"): ქართული ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონი, თბ., 1986, გვ. 015.

ირკვევა, რომ არტიკლი (იგივე ნაწევარი, არტრონი) ქართულში არ უნდა გვქონოდა. მაგრამ ახლა ამის გათვალისწინება კიდევ დიდი ხნით გადადებდა ამ წიგნის გამოცემის საქმეს. თანაც უნდა ითქვას, რომ არსებით სახელთა ზემოთ აღნიშნული დალაგების წესი ზიანს არ მიაყენებს ამ წიგნის გამოყენების საქმეს.

10. გამოცემებში მართლწერა განსხვავებულია, ჩვენ სწორებას ვერ დავიწყებდით, დავტოვეთ ისე, როგორც ამა თუ იმ გამოცემაშია, რაც ერთგვარ უხერხულობას იწვევს, მაგრამ გასწორებაც შეუძლებელი იყო. გასწორებულია მხოლოდ მაშინ, როცა ეს სიტყვა განსამარტავად არის გამოტანილი, აგრეთვე, აქვე, საილუსტრაციო მაგალითებში. იგივე სიტყვა არ არის გასწორებული ამავე წინადადების სხვა სიტყვების განმარტებისას. მაგ., არა-მცირედი, მაგრამ: არა მცირედსა საქმესა, საქმე 19,24.

11. ზოგ რამეში არ ვეთანხმები ავტორებს, მაგრამ არ გამისწორებია. მაგ., „პირველი" განმარტებულია ასე: „პირველი (რიცხ. სახ.) პირველი: პირველ მკუდართა აღდგომისა ნათელი მითხრობად ერთა, საქმე 26,23".

აქ „პირველი"=-მდე თანდებულს: „აღდგომამდე", უწინ, უფრო ადრე.

12. ვფიქრობთ, არ შეიძლება ყოველგვარი ვარიანტის მოყვანა ლექსიკონის ძირითად ტექსტში. მაგ.: „არს შენ თანა შეუორგულებელი (შეურგულებული Ⴂ) სარწმუნოებაი, 2 ტიმ. 1,5. ასევე: სარწმუნოებისა შეუორგულებელისა (შეურგულებელისა Ⴂხ), 1 ტიმ. 1,5.

ასეთი „ვარიანტები" ჩვენ ზოგჯერ ამოვიღეთ.

13. „ურიდება ღონის მიხდა" არაა ზუსტი განმარტება, „ურიდებითა ჴორცთაჲთა" = ხორცის დაურიდებლობით (ἀφειδία). გასწორდა ამის მიხედვით = დაურიდებლობა, არდაზოგვა.

14. „იპოვა" მიდის ე პრეფიქსიანი ვნებითის შემდეგ, მაგრამ არ არის აღნიშნული, რომ ვნებითია, თუმცა ერთგან მნიშვნელობა სწორად არის მითითებული (= აღმოჩნდა-ო). ვარიანტებში ერთ შემთხვევაში მოყვანილია „ვიპოვენით": ვიპოვენით უკუე ცრუ მოწამე ღმრთისა, 1 კორ. 15,15Ⴂ, რაც ხელნაწერის კორექტურული შეცდომა უნდა იყოს. ძირითად ტექსტშია წყვეტილის ფორმა: „ვიპოვენით", იქვე.

როგორც ცნობილია, ამ ზმნის ი პრეფიქსიანი ფორმა ძველ ქართულში ვნებითის მნიშვნელობისაა ჩვეულებრივ და გასწორდა ამის მიხედვით.

15. არ მიგვაჩნია სწორად შესატყვისი ბერძნული ლექსიკის ძალზე ხშირი, თითქმის ყოველ ნაბიჯზე დამოწმება, თორემ იქმნება შთაბეჭდილება, რომ ორენოვან ანუ თარგმნით ლექსიკონთან გვაქვს საქმე. ჩვენს ლექსიკონში ბერძნულის შესაბამისი ფორმები მხოლოდ ბუნდოვანების გასაფანტავად უნდა იყოს მოყვანილი.

16. „შურება, შურობა" ზმნათა ე- პრეფიქსიან ფორმებში გაერთიანებულია ორი სხვადასხვა ზმნა: ა) ეშურობთ, გეშურობენ, გეშურობდა და: ბ) გეშურებიან, ეშურებოდე, ეშურებოდეს. ისინი ცალ-ცალკე უნდა იყვნენ წარმოდგენილი, მაგრამ აღარ მოხერხდა.

17. თავისებურია „იენი" ზმნა, რომელიც ხან მოთხრობითში შეიწყობს ქვემდებარეს, ხან — სახელობითში (უფრო იშვიათად): იენო... თავადმან, ქრისტემან, რომელმან..., მაგრამ „ყოვლისაგან იგი იენო, ებრ. 5,8ႢႣႧ; ერთ შემთხვევაში: „იესუ... გარეშე ბჭეთა იენო, ებრ. 13,12" ორივე ბრუნვა შეიძლება მივიჩნიოთ დასაშვებად.

მრავლობითი რიცხვის ფორმებიც არ არის ვნებითისა: „ვიენით", „იენით", ნაცვლად მოსალოდნელი „ვიენენით", „იენნეს" ფორმებისა.

სახარებაში მხოლოდ ერთი ფორმა გვხვდება: „რაჲთა ყრმად იენოს, მრ. 9,12D, რომელიც იმნაიშვილს ვნებითად მიუჩნევია ალბათ „იენი"-ს გავლენით

ეს ფორმები არ არის ვნებითი, არამედ II წ. უობიექტო ი პრეფიქსიანი მოქმედებითისა და ამის მიხედვით გასწორდა კიდეც.

18. სიტყვის ჩვეულებრივი ვნებითის შემდეგი ფორმები: 1. აწ ნურას იურვი. საქმე 22,16; რამეთუ ვიურვითცა. საქმე 19,40; 3. ნუ იურვინ. 1 კორ. 7,18; 4. რასთა... ვიურვოდით. 1 თეს. 3,3; 5. რასთა არარას იურვოდით, იქვე; 6. რასთა არა იურვოდიან (იურვოდინ D). კოლ. 3,21.

აქვს ე- პრეფიქსიანი ფორმაც: 1. რასთა არა ეურვოდინ. კოლ. 3,21C; 2. აწ ნურას ეურვი, საქმე 22,16E.

ეჭვს იწვევს ის გარემოება, რომ ჩვეულებრივ ვნებითს ყველა სერია აქვს, ამათ კი მხოლოდ I სერია მოეპოვებათ.

ამ მხრივ საგულისხმოა ახალი ფორმების გაჩენა, რომელთაც უკვე ებ თემის ნიშანი დაერთვის: ეურვების, 1 კორ. 9,9; ნურას გეურვებინ, 1 კორ. 7,21CD; ნუუკუე ჴართაჲ რაჲმე ეურვებოდა, 1 კორ. 9,9TCTb.

როგორც ცნობილია, ვნებითის ფორმები თავისუფლად უკეთდება. ამ ახალ ფორმებს მაინც თუ აქვთ II და III სერია? ალბათ არა.

19. აქვე შევნიშნავთ, რომ შეუდგ, შეუდგთ ვნებითი არ არის, საშუალია, ნახე „შედგომა".

20. ცნობილია, რომ ქართულში ჩვენებითი ნაცვალსახელები ეგე, იგი, ესე, ისი, ბრუნების დროს ორფუძიანია. ერთი ფუძე გამოყენებულია სახელობითში, მეორე – დანარჩენ ბრუნვებში: ეგე – მაგა, იგი – მა, ესე – ამა, ისი – იმა. ლექსიკონებში ეს ფუძეები შეტანილია ცალ-ცალკე, ეგე ე ასოზეა, მაგა – მ-ზე, ასევე იგი მიდის ი ასოზე, მა – მ-ზე. შესაბამისად, ცალ-ცალკეა მოცემული ისი და იმა. ჩვენ ისინი ერთად გვაქვს წარმოდგენილი, სათანადო მითითებები მოცემულია თითოეულ ფუძესთან თავისი ანბანური რიგის მიხედვითაც. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, ეგე ფუძეს მოჰყვება მაგა, მ-ზე მაგა ფუძესთან მოცემულია სათანადო მითითება: იხ. ეგე; იგი-ს შემდეგ მოდის მა ფუძე, მ-ზე კი ამის შესახებ მითითებულია. ასევეა დანარჩენებიც.

21. ორფუძიანია აგრეთვე „მე" პირის ნაცვალსახელი, რომელსაც ნათ. ბრ.-ში „ჩემ" ფუძე ენაცვლება. ესენიც გაერთიანდა, „ჩემ" ფუძესთან მითითებულია „მე".

მიუხედავად ზოგიერთი ხარვეზისა, მაინც ვფიქრობთ, რომ უაღრესად საჭირო საქმე გაკეთდა.

გვინდა აღვნიშნოთ, რომ წიგნის რედაქტორს მარტოს მოუხდა ეკისრებინა კომპიუტერული ტექსტის კორექტურების კითხვის მთელი სიმძიმე. მიუხედავად იმისა, რომ ტექსტი გულდასმით შემოწმდა რამდენჯერმე, მაინც შეიძლება შეცდომა სადმე გაპარულიყო. იმედია, მკითხველი ამას მოგვიტევებს.

მადლიერება გვინდა გამოვხატოთ ყველა პირის მიმართ, ვინც ჩვენ ამ საქმეში დახმარება გაგვიწია.

განსაკუთრებით გვინდა აღვნიშნოთ, რომ მთელი ეს რთული ტექსტი კომპიუტერში შეიტანა და გამართა ანდრია რაზმაძის მათემატიკის ინსტიტუტის თანამშრომელმა მაია ჯაფოშვილმა, რომელმაც თვითონ შეარჩია შრიფტი, წიგნის ფორმატი და ტექსტის დიზაინი. მასვე ეკუთვნის ინიციატივა ეკისრა ეს დიდი საქმე. ჩემი ავადმყოფობის გამო მას თვითონ მოჰქონდა ჩემთან საკორექტურო ტექსტი.

დიდი მადლიერება გვინდა გამოვხატოთ ჰუმანიტარული ფაკულტეტის ახლანდელი ხელმძღვანელობისა და ამავე ფაკულტეტის ქართული ენის მიმართულების მთელი განყოფილებისადმი, რომელთაც დიდი მორალური და მატერიალური მხარდაჭერა გამოიჩინეს ჩვენდამი.

25.VI.2007

ლეილი ბარამიძე

ა

ა, ან 1. ქართული ანბანის პირველი ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 1: საკითხავი ა., ჰრომ. (სათ.); 1 კორ. (სათ.); 2 კორ. (სათ.); ეფეს. (სათ.); ფილიპ. (სათ.); 1 თეს. (სათ.); ებრ. (სათ.); 1 ტიმ. (სათ.); 2 ტიმ. (სათ.); თავი ა., ჰრომ. 1,17; კორინთელთა მიმართ ა. (= პირველი) ეპისტოლჱს მიწერა, 1 კორ. 16,24ΓGH; დამაკლებს მე ჟამი ესე მითხრობად... სამოელისთჳს და ა. წინასწარმეტყუელთა. ებრ. 11,32CD; ერეთლჱს მეფეთა [ა. აბრაჰამ, მოსე...], ებრ. 11,33CD.

2. კითხვითი ნაწილაკი: კუალად-მოაგია სასუფეველი ისრაჱლსა, საქმე. 1,6ᑫLL; ანუ არა აჰა ესე ყოველნი არიანა, რომელნი იტყჳან გალილეველ, საქმე 2,7ΓLŌ; ანუ არა... ჴელმწიფებასავე შენსა იყოა, საქმე 5,4ΓLŌ; უკუეთუ ესოდენის განჰყიდეთა დაბაჲ იგი, საქმე 5,8GI; უკუეთუ ესე ესრეთ არსა, საქმე 7,1ΓLŌ; თავისა თჳსისათჳს იტყჳსა, საქმე 8,34; არა ესე არსა, რომელ-იგი მოსრვიდა იერუსალჱმს შინა, საქმე 9,21; სიმონისი... ვანი აქა არსა, საქმე 10,18ᑫLŌ; წყლისაგან ნუ რაჲ ყენებაჲ არსა არა ნათლის-ცემაჲ ამათი, საქმე 10,47ᑫLŌ; არა დასცხრეა განდრეკად გზათა მათ უფლისათა, საქმე 13,10; შეძლებელ ვართა ცნობად, საქმე 17,19; ჰხედავა, ძმაო, საქმე 21,20; ჯერ-არსა ჩემდა სიტყუაჲ, საქმე 21,37; ბერძლ იცია, საქმე 21,37; შენ ხარა მეგჳპტელი იგი, საქმე 21,38ᑫLŌ; ჯერ-არსა თქუენდა ტანჯვად, საქმე 22,25GH; შენ ჰრომი ხარა, საქმე 22,27; მღდელთ მოძღუარსა ღმრთისასა აგინება, საქმე 23,4; გნებავსა იერუსალჱმდ აღსლვაჲ, საქმე 25,9ᑫLŌ; ჰხედავთა ამას, საქმე 25,24; გრწამსა... წინაწარმეტყუელთაჲ, საქმე 26,27ᑫLŌ; ვერ გიცნობიესა, რამეთუ..., ჰრომ. 2,4; ნუუკუე... სარწმუნოებაჲ ღმრთისაჲ განაქარვისა, ჰრომ. 3,3ΓCD; ნუუკუე სიცრუე-მე არსა ღმრთისა თანა, ჰრომ. 3,5; კაცობრივ-მე რას ვიტყჳა, ჰრომ. 3,5; წინა-მე ვჰმატთა, ჰრომ. 3,9; სადა უკუე არს სიქადული იგი? და-მე-ყენებულ არსა, ჰრომ. 3,27ᑫLΓCD; ანუ ჰურიათაჲ ხოლო-მე არსა ღმერთი, ჰრომ. 3,29; აწ შჯულსა ნუ განვაქარვებთა სარწმუნოებითა მით, ჰრომ. 3,31; ანუ არა უწყითა, ჰრომ. 6,3; 7,1; არა უწყითა, რამეთუ, ჰრომ. 6,16; 1 კორ. 3,16CD; 5,6ΓCD; 6,2CD; 6,3CD; 6,15; 6,16ΓCD; 9,13CD; 9,24; იაკ. 4,4LŌ; შჯული ცოდვა-მე არსა, ჰრომ. 7,7; აწ უკუე კეთილი იგი მე სიკუდილი მექმნაა, ჰრომ. 7,13; არა-მე რაჲ დასაშჯელ არსა მათა, ჰრომ. 8,1; სიცრუჱ-მე არსა ღმრთისა თანა, ჰრომ. 9,14; მრქუა მეა, ვითარმედ, ჰრომ. 9,19; ნუუკუე არა ესმაა, ჰრომ. 10,18; ნუუკუე ისრაჱლმან არა იცნაა, ჰრომ. 10,19; ანუ არა უწყითა ქლიაჲსი, ჰრომ. 11,2.

ნუუკუე შეუბრკუმაა, ჰრომ. 11,11; არამედ სიტყუა სამეა, ჰრომ. 11,19Γ; გან- მე -ყოფილ არსა ქრისტჱ, 1 კორ. 1,13; ნუ პავლე ჯუარს-ეცუაა თქუენთჳს, 1 კორ. 1,13D; ანუ სახელისა მიმართ პავლესისა ნათელ-იღეთა, 1 კორ. 1,13ΓCD; არა მრავალნი ბრძენ არიანა... არა მრავალნი ძლიერ არიანა, არა მრავალნი აზნაურ არიანა, 1 კორ. 1,26; არა ჴორციელნი ხართა, 1 კორ. 3,3; არა კაცნივე ხართა, 1 კორ. 3,4; აწვე განმდიდრეთა ხართა, 1 კორ. 4,8GH; აწვე განმეფედითა, 1 კორ. 4,8D; ანუ არა შინაგანნი იგი თქუენ განიკითხნეთა, 1 კორ. 5,12CD; იკადროს-მე ვინმე თქუენ შორის, 1 კორ. 6,1D; არა ჰღირთა საწუნელისა მის განკითხვისა, 1 კორ. 6,2; ანუ არა უწყითა, 1 კორ. 6,2; 6,9ᑫLCD; 6,19; არავინ არსა თქუენ შორის ბრძენ, 1 კორ. 6,5; აღ- უკუე-ვიხუნე ასონი იგი ქრისტჱსნი, 1 კორ. 6,15ΓCD; ანუ არა ნამუშაკევი ჩემი თქუენ ხართა, 1 კორ. 9,1CD; აზნაურ არა-მე ვარა, 1 კორ. 9,1; არა ვარა მოციქულ, 1 კორ. 9,1CD; არა-მე თუალითა ჩემითა ვიხილეა, 1 კორ. 9,1; არა ნუ ჴელ-მეწიფებისა ჭამად, 1 კორ. 9,4; არა ნუ გუაქუსა ჴელმწიფებაჲ, 1 კორ. 9,4; 9,5CD; ანუ არა ჴელ-მეწიფებისა დათა მათ დედათა მიმოყვანებაჲ, 1 კორ. 9,5; ანუ კაცობრივ-მე ნუ ვიტყჳა ამას, 1 კორ. 9,8D; არა შჯულიცა ამასვე იტყჳსა, 1 კორ. 9,8; ნუუკუე ჴართაჲ რაჲმე ზრუნავნ (ზრუნავისა ᑫL) ღმერთსა, 1 კორ. 9,9G; დიდ რაჲმე არსა, 1 კორ. 9,11; არა-მე ზიარებაჲ სისხლთა ქრისტჱსთაჲ არსა, 1 კორ. 10,16; არა-მე ზიარებაჲ ჴორცთა ქრისტჱსთაჲ არსა, 1 კორ. 10,16; ზიარ საკურთხეველისა მის არიანა, 1 კორ. 10,18CD; ანუ ვაშურვით მე რასა უფალსა, 1 კორ. 10,22ᑫL; ნუუკუე სახლებ არა გიდგსა ჭამად, 1 კორ. 11,22CD; ამისგანვე არა არსა მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,15; ამისთჳს არა არსა მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,16; ნუ ყოველნი მოციქულ იყვნეა, 1 კორ. 12,29ΓCD; არა-მე თქუანა, 1 კორ. 14,23; ქრისტჱს მიერ წარწყმდესა, 1 კორ. 15,18; ჴორციელად-მე რას ვზრახავა, 2 კორ. 1,17CD; ნუუკუე სისუბუქით ვიჴუმიეა, 2 კორ. 1,17Γb; ყოვლისათჳს-ძი მორჩილ ხართა, 2 კორ. 2,9CD; ნუ გჳჴმს-მე რაჲა, 2 კორ. 3,1ΓFCD; ანუ არა წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართა, 2 კორ. 3,2; ყოველნი-მე მოწყდენა, 2 კორ. 5,14; ანუ ცოდვაჲ-მე რაჲ ვქმენა, 2 კორ. 11,7CD; ანუ ცოდვაჲ-მე ვქმენ რაჲა, 2 კორ. 11,7Ō; ანუ არა მათვე კუალთა შეუდეგითა, 2 კორ. 12,18CD; არა მითვე სულითა ვიდოდეთა (მოვიდაა Ō), 2 კორ. 12,18; ანუ არა მასვე კუალსა შეუდგაა, 2 კორ. 12,18Ō; ნუ მო-მე რაჲ-გხუეჭაა ტიტე, 2 კორ. 12,18; ანუ არა უწყნითა თავნი თჳსნი, 2 კორ. 13,5CD.

კაცთა-მე ვერწმუნოა, გალ. 1,10Γ; ქრისტე ცოდვისა-მე მსახურ იქმნაა, გალ. 2,17LŌΓ; ნუუკუე ქრისტე არსა ცოდვისა მსახურ, გალ. 2,17D; ქრისტჱ ცუდად-მე მოკუდაა, გალ. 2,21; საქმეთაგან შჯულისათა მიიღეთა სული იგი, გალ. 3,2Ō; გარდასლვისათჳს-მე მოეცაა, გალ. 3,19; შჯული მტერ-მე არსა, გალ. 3,21; შჯული არა აღმოიკითხავსა, გალ. 4,21; გან-მე-ქარდაა საცთური იგი ჯუარისაჲ, გალ. 5,11; არა გაქუსა, 2 თეს. 2,5; ანუ არა ყოველნივე არიანა მოხარკე სულებ, ებრ. 1,14CD; ვიეთი მოაწყინა... ანუ არა რომელთა-იგი შესცოდესა, ებრ. 3,17CD; და-მე-აქლდებისა შაბათობაჲ იგი ერსა ღმრთისასა, ებრ. 4,9; არამცა დასცხრესა შესაწირავნი იგი, ებრ. 10,2D; ესე საკადრებელ არსა, ებრ. 13,6Ō; ანუ არა გლახაკნი სოფლისანი გამოირჩინაა ღმერთმან, იაკ. 2,5ΓLŌ; ანუ არა მდიდარნი ვჳძლევენ თქუენ, იაკ. 2,6LŌ; არა იგინი ჰგმობენ კეთილსა მას სახელსა, იაკ. 2,7ΓLŌ; გნებავსა ცნობად, იაკ.

2.20FႭ: აბრაჰამ... არა საქმეთაგან განმართლდა, იაკ. 2.21ႺႢႭ: ხედავა, რამეთუ სარწმუნოებაი შეეწევის, იაკ. 2.22: აწ ხედავთა, რამეთუ საქმეთაგან განმართლდების კაცი, იაკ. 2.24: და რაჰაბცა, მეძავი, არა საქმეთაგან განმართლდაა, იაკ. 2.25ႺႭ: ვგებსა-მე რასა, ძმანო ჩემნო, იაკ. 3.12: ანუ არა მაქუნე გულის თქუმათაგან თქუენთაა (არიან ბრძოლანი), იაკ. 4.1G: ანუ ჰგონებთა, ცუდად იტყჳს წიგნი, იაკ. 4.5ႺႢႭ: ვინ-მე არს მტყუარი იგი? ანუ არა, რომელმან უარ-ყოს, 1 იოვ. 2.22ႺႭ.

ნ.კ. მკა.

აბბა მამა: რომლითა ვღაღადებთ: აბბა, მამაო, ჰრომ. 8.15; რომლითა ღაღადებნ: ა., მამაო, გალ. 4.6.

აგარაკი სახნავ-სათესი ადგილი: დაბნებსა და აგარაკებსა განჰყიდდეს, საქმე 2.45Ⴚ.

1. **ადგილი** ადგილი, место: აწ არღარა ადგილ მაქუს მე აქიერ კერძოთა ამათ ადგილთა, ჰრომ. 15,23; ანუ რაჲ-მე ადგილი იყოს განსასუენებელისა ჩემისაჲ, საქმე 7,49; აწ არღარა მაქუნდა მე ა. ამიერ კერძოთა ამათ ადგილთა, ჰრომ. 15.23CD; არამცა... საძიებელ იყო ა., ებრ. 8.7; სინანულისა ა. არა პოვა, ებრ. 12.17; აქუს მუნ ა. განმზადებული, გამოცხ. 12.6; არცაღა ეპოვა მას ა. ცათა შინა, გამოცხ. 12,8; ა. არა ეპოვა მათ, გამოცხ. 20.11; იესუ ნაზორეველმან დაარღჳოს ა. ესე, საქმე 6.14; შეაგინა ა. ესე წმიდაჲ, საქმე 21.28; ა. ეგე... ქუეყანაჲ წმიდა არს, საქმე 7,33; შეიძრა ა. იგი, საქმე 4,31; განვიდა იუდა მისლვად ადგილსა თჳსსა, საქმე 1,25; წარვიდა იგი სხუასა ა., საქმე 12.17; სხუასაცა ა. იტყჳს, საქმე 13.35; განჰვლიდეს ზღჳს კიდისა ა., საქმე 15,3; არცა დაფარულსა ა. თქმულ არს ესე, საქმე 26,26; მოვედით ა. რასმე, საქმე 27,8; კლდოვანსა ა. განვცჳვეთ, საქმე 27.29; განვჳვეს იგინი ა. უმძაფრესსა, საქმე 27,41: სხუასა ა. იტყჳს, ებრ. 5,6; ეკრძალენით თუ ვითარცა სანთელსა ლბნთებულსა წყუდიადსა ა., 2 პეტ. 1.19; რაჲთა ფრინვიდეს უდაბნოდ ა. მისსა, გამოცხ. 12,14; მმსახურებდენ მე ა. ამას, საქმე 7.7; იყოს ა. მას, ჰრომ. 9.26; რომელი-იგი აღასრულებს ა. მას უცებებისასა, 1 კორ. 14.16 (= მდაბიო ხალხი, რომელიც ავსებს იმ ადგილს); შემოკრიბნა იგინი ა. მას, გამოცხ. 16.16; აღვძრა სასანთლჱ შენი ადგილისაგან თჳსისა, გამოცხ. 2.5; არა დასცხრების სიტყუასა ბოროტსა ადგილისა ამისთჳს წმიდისა, საქმე 6,13; ა. ა. ძჳრსა ზრახავს, საქმე 21.28; ბორცუნი ადგილით თჳსით შეიძრნეს, გამოცხ. 6,14C.

რომელი ხედავდა ჩრდილოსით და ადგილით კერძო (სოფლად ႺႢႭ), საქმე 27,12GHI. ბერძნულშია: βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον = რომელიც მიპყრობილი იყო სამხრეთ-დასავლეთით და ჩრდილო-დასავლეთით. თარგმნისას შეცდომაა დაშვებული. χῶρος, ὁ = ადგილი; მხარე; სოფელი. ასეა თარგმნილი ქართულადაც, რაც აბუნდოვანებს შინაარსს. ბერძნულშივე არის ომონიმური χῶρος, ὁ (ლათ. Corus) = ჩრდილო-დასავლეთის ქარი; გადატ. ჩრდილო-დასავლეთი. სწორედ ეს უკანასკნელი იგულისხმება მითითებულ ადგილას. მოელო ადგილები იგი, საქმე 20.2; რომელნი იყვნეს მათ ადგილთა, საქმე 16,3: აწ არღარა ადგილ მაქუს მე ამიერ კერძოთა ამათ ა., ჰრომ 15,23; ეკლესიანი ყოველთა მათ ა. ჰურიასტანისათა... ეგნეს მშჳდობით, საქმე 9,31; იქცეოდა რაჲ პეტრე ყოველთა მათ ა., საქმე 9,32; ა. მათ იყო სოფლები მთავრისა კუნძულისა, საქმე 28,7; ბორცუნი ა. თჳსთაგან შეიძრნეს, გამოცხ. 6.14: ვკადრებდი ჩუენ და მის ადგილისანი (=იგი ႢႭ), საქმე 21.12 აქაურები.

2. მხარე, კუთხე, ქუეყანა, местность, область, страна: ჰავლეს მოვიდოდ ზედა კერძოთ იგი ადგილი, საქმე 19.1 ზემო ქუეყნები; ერქუა განსხლვად ადგილსა მას, ებრ. 11,8; რომელნი-ესე ვართ... მკჳდრნი... ადგილისა ლიბიისანი, საქმე 2.10; სიქადული ესე არა დაეყოს ჩემდა მიერ ადგილთა (÷მათ CD) აქაიისათა, 2 კორ. 11,10; მიმავალ იყო ა. მათ ასიაისათა, საქმე 27,2; მოვედ ა. მათ ასურეთისათა, გალ. 1.21.

3. საშუალება: ადგილი სიტყჳს-გებისა აქუნდეს ბრალისა მისთჳს, საქმე 25,16 თავის დაცვის საშუალება ჰქონდეს ბრალის გამო.

4. თჳს (თანდ.), ради, в угоду: ნუცადა ერთისა რას მიზეზ-სცემდ მჴდომსა გინებისა ადგილ, 1 ტიმ. 5.14ΛႢႢ; ნუცალა ერთსა რას მიზეზ-სცემთ მჴდომსა გინებისა ადგილსა, 1 ტიმ. 5.14ႭႢ: არცა ერთისა მიზეზისა ცემად მჴდომისა ადგილად გინებისა, 1 ტიმ. 5.14CD.

5. საქმე, ხელობა: არა ხოლო ესე ჭირ არს ჩუენდა ადგილდ (ადგილად DႢႭ) მხილებისა მოწევნაჲ, საქმე 19,27: მცდარადაა თარგმნილი ბერძ. τὸ μέρος.

მიქცევა თჳსსავე ადგილსა შინ დაბრუნება: იგინი მიიქცეს თჳსსავე ადგილსა, საქმე 21.6.

ყოველსა ადგილსა, ყოველთა ადგილთა ყველგან, πανταχοῦ, повсюду, везде: აწ ამცნებს კაცთა ყოველთა ყოველსა ადგილსა შენანებად, საქმე 17,30; ყ. ა. მასვე ასწავებს, საქმე 21,28; ყ. ა. ცილობაჲ აღდგომილ არს, საქმე 28,22ႢႭ; ხადიან სახელსა... იესუ ქრისტესსა ყ. ა. მათსა და ჩუენსა, 1 კორ. 1,2CD; ყ. ა. ყოველთა ეკლესიათა ჳწავებ, 1 კორ. 4.17; მიმოეფინა... ყ. ა., 1 თეს. 1.8Ⴚ; მნებავს ლოცვაჲ მამათაჲ ყ. ა., 1 ტიმ. 2.8; სადავე და ყოველთა ადგილთა შევიწყნარებთ, საქმე 24,3; ყ. ა. ცილობაჲ აღდგომილ არს, საქმე 28,22; ჰხადიან სახელსა იესუ... ქრისტესსა ყ. ა. ჩუენთა და თქუენთა, 1 კორ. 1,2; ყ. ა. ყოველთა ეკლესიათა ვასწავებ, 1 კორ. 4,17ႢႢCD; სული იგი სულნელებისაჲ გამოაჩინის... ყ. ა., 2 კორ. 2,14; ყ. ა. სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი... განეფინა, 1 თეს. 1.8.

ადგილის-ცემა რისხვასა დაცადება, დალოდება: ნუ თავით თჳსით შურსა ეძიებთ..., არამედ ეცით ადგილ რისხვასა, ჰრომ. 12,19 დაელოდეთ, აცადეთ (ღვთის) რისხვას.

ადგილის-ცემა ეშმაკსა ეშმაკისთვის დათმობა: ნუცა სცემთ ადგილ (ადგილს ႢႢ) ეშმაკსა, ეფეს. 4.27ႦႢCD.

ადგილად მოღგომა (წინასწარ დაფიქსული) ვადის გასვლა, ვადის დადგომა: ეზოის-მოძღუართა და მნეთა ქუეშე არნ ვიდრე ადგილად (ადგილდ I) მოღგომამდე ჟამისა თჳსისა, გალ. 4,2 მამის მიერ დანიშნული ვადის გასვლამდე.

ადგილ-ი ჯეროვანი, ღირსეული; სასარგებლო, ვარგისი: რამეთუ არა ადგილ არს ესე თქუენდა, ებრ. 13,17

უსარწმუნოთა, უცხოვისა; ფრიად კადნიერებაა მაქუს... ბრძანებად შენდა ადეილი, ფილიმ. 1,8.

ადრამიტჳნელ-ი: შევედით ნავსა ადრამიტჳნელსა, საქმე 27,2ႢႭ.

ნ.კ. არდამუნტე.

ადრე 1. მალე, ჩქარა, სასწრაფოდ: აღდეგ შენ ადრე, საქმე 9,11; 12,7; კაცნი იგი მოვიდეს ა., საქმე 16,39; რაჲთა ა. წარვიდენ მას, საქმე 17,15; განედ შენ იერუსალჱმით ა., საქმე 22,18; იგი ა. განსლვად იყო, საქმე 25,4; ღმერთმან... შემუსროს ეშმაკი ქუეშე ფერჴთა თქუენთა ა., ჰრომ. 16,20; არამედ მოვიდე ა. თქუენდა, 1 კორ. 4,19; ა. გარდაიცვალეთ მისგან, გალ. 1,6; ვესავ... ტიმოთესაცა ა. მიულინებასა თქუენდა, ფილიპ. 2,19; მეცა ა. მოვიდე, ფილიპ. 2,24; რაჲთა არა ა. აღიძრნეთ, 2 თეს. 2,2; რაჲთა ა. მოვიდე თქუენდა, ებრ. 13,19; ა. თუ მოვიდეს, ებრ. 13,23; ვესავ ა. მოსლვასა ჩემსა, 1 ტიმ. 3,14; ისწრაფე მოსლვად ჩემდა ა., 2 ტიმ. 4,9; ზენან... და აპოლო ა. წარმოგზავნენ, ტიტე 3,13; ა. ყოფად არს დატევებაჲ საყოფლისა ამის ჩემისაჲ, 2 პეტ. 1,14; ვესავ ა. ხილვასა შენსა, 3 იოვ. 1,14; რომელთაჲ ჯერ-არს ა. აღსრულებაჲ, გამოცხ. 1,1; მოვალ ა., გამოცხ. 2,5; 3,11; მოვალ შენდა ა., გამოცხ. 2,16; ვაებაჲ იგი მესამე მოვალს ა., გამოცხ. 11,14; რაჲ-იგი ყოფად არს ა., გამოცხ. 22,6; აჰა ესერა მოვალ ა., გამოცხ. 22,7; 22,12; ჰე, მოვალ ა., გამოცხ. 22,20.

2. მოკლედ, შეკუმშულად, რამდენიმე სიტყვით: ისმინე ჩუენი ადრე შენითა სახიერებითა, საქმე 24,4.

ადრე-ადრე ნაჩქარევად: ჴელთა ადრე-ადრე ნუვის დაასხამ, 1 ტიმ. 5,22.

აერ-ი, ჰაერ-ი ჰაერი; ქარი: დაბნელდა მზჱ და ჰაერი, გამოცხ. 9,2; მტუერსა ზე აღაფრქუევდეს აერსა (ჰაერსა ႢႭ), საქმე 22,23ႳႢ; ეგრე ვიჴმრევ, ვითარცა არა ა. (ჰაერსა CD) ვსცემ, 1 კორ. 9,26; იყვნეთ თქუენ ვითარცა ა. (ჰაერსა CD) მეტყუელნი, 1 კორ. 14,9 ქართან მოლაპარაკე, ე. ი. ქარს გაატანთ თქვენს სიტყვებსო; დასთხია... ჰაერსა ზედა, გამოცხ. 16,17; ხჳდოდეთ... მთავრისა მისებრ ჴელმწიფებისა აერისა (ჰაერისა D), ეფეს 2,2; მტუერსა ზე აღაფრქუევდეს ჰაერთა ზე, საქმე 22,23; აღვიტაცნეთ ღრუბლითა შემთხუევად უფლისა ჰ. ზედა, 1 თეს. 4,17; დასთხია... ჰ. ზედა, გამოცხ. 16,17BC; მესმა ერთისა არწივისა მფრინვალისაჲ ჰ. შინა, გამოცხ. 8,13.

ავაზაკ-ი ყაჩაღი, მძარცველი, разбойник: [მოვიდე] ჭირნი ავაზაკთანი, ჭირნი წარმართთაგან, 2 კორ. 11,26.

აზნაურ-ი 1. თავისუფალი: აზნაურ არა-მე ვარა, 1 კორ. 9,1; ზეცისა იგი იერუსალჱმი ა. (აზნაური C) არს, გალ. 4,26; ეგრეცა აზნაური.... მონაჲ არს უფლისაჲ, 1 კორ. 7,22; რაჲცა ვინ ქმნეს..., იგიცა მიიღოს უფლისა მიერ, გინა თუ მონამან გინა თუ აზნაურმან, ეფეს 6,8; ყოველმან მონამან და ა. დამალნეს თავნი მათნი, გამოცხ. 6,15; არა დაიმკჳდროს შვილმან მჴევლისამან ძისა მის თანა აზნაურისა, გალ. 4,30ႳႢႭ; ორი ძე ესხნეს: ერთი მჴევლისაგან და ერთი აზნაურისაგან, გალ. 4,22; დაყოფად ჴორთა კაცთა უგუნურთა უმეცრებასა, ვითარცა აზნაურნი, 1 პეტ. 2,16; ა. და მონანი, გამოცხ. 13,16; [ნათელ-ვიღეთ] გინა თუ მონათა, გინა თუ აზნაურთა, 1 კორ. 12,13; რაჲთა შეჭამნეთ... ჴორცნი ყოველთა ა. [ნათ. ბრ.], გამოცხ. 19,18; აზნაურისაჲ იგი (მის AB) [იყო] აღთქუმისაგან [შობილი იყო], გალ. 4,23CD; არა დაიმკჳდროს შვილმან მჴევლისამან ძისა მის თანა აზნაურისაჲსა, გალ. 4,30; არა ვართ შვილნი მჴევლისანი, არამედ აზნაურისანი (აზნაურისნი Ⴂ), გალ. 4,31.

2. კეთილშობილი, წარჩინებული, დიდებული: არა მრავალნი აზნაურ არიან, 1 კორ. 1,26; განარისხნეს მსახურნი იგი დედანი აზნაურნი, საქმე 13,50.

აზნაურება თავისუფლება: არა არს მონებაჲ, არცა აზნაურებაჲ, გალ. 3,28; სადა-იგი არა არს... მონებაჲ და ა., კოლ. 3,11; რაჲსათჳს აზნაურებაჲ ჩემი განიკითხვის, 1 კორ. 10,29; სადა სული უფლისაჲ, მუნ ა. არს, 2 კორ. 3,17; ა. ეგე ნუ ხოლო მიზეზად ჴორცთა, გალ. 5,13; ნუ... საფარველად გაქუნ უკეთურებისა ა. ეგე, 1 პეტ. 2,16; ხოლო თქუენ აზნაურებასა ჩინებულ ხართ, გალ. 5,13; ა. რაჲმე აღუთქუმენ, 2 პეტ. 2,19; დაბადებული გან-ვე-თავისუფლდეს კრთებისა მისგან ხრწნილებისა ა. მას, ჰრომ. 8,21; შემოვიდეს განმსტურობად ა. მას ჩუენსა, გალ. 2,4; შჯულისა მიერ აზნაურებისა განშჯად ხართ, იაკ. 2,12; აზნაურებითა მით... მტკიცედ დეგით, გალ. 5,1; მიხედა შჯულსა მას სრულსა აზნაურებისასა, იაკ. 1,25; რჩულისა მიერ აზნაურებისაჲსა განშჯად ხართ, იაკ. 2,12ႳႢ.

აზნაურისაგან-ი: ხოლო აზნაურისაგანი იგი აღთქუმისაგან [შობილი იყო], გალ. 4,23D.

ათ-ი: თავნი ათ, ეფეს. (დასასრ.) ႨႱ; კოლ. (დასასრ.) D; ათ დღე, გამოცხ. 2,10; იქცეოდა იგი მათ შორის დღისა გინა ათისა, საქმე 25,6; რქანი ათნი, გამოცხ. 12,3; ა. გჳრგჳნნი, გამოცხ. 13,1; ა. რქანი, გამოცხ. 13,1; 17,3; 17,7; ა. იგი რქანი, გამოცხ. 17,12; 17,16; ა. მეფენი, გამოცხ. 17,12.

ათას-ი: ათას წელ, გამოცხ. 20,2; ათასი წელი, 2 პეტ. 3,8 (2-ჯერ); გამოცხ. 20,3; ათასსა მას წელსა, გამოცხ. 20,4; 20,5; 20,6; შესრულებად ათასისა მის წლისა, გამოცხ. 20,7; იყო რიცხჳ მათი ათასნი ათასთანი, გამოცხ. 5,11.

ნ.კ. სამი ათასი, შჳდი ათასი, ათორმეტი ათასი, ას ორმეოც და ოთხი ათასი.

ათას ექუსას-ი ათას ექსასი: ათას ექუსასით უტევანით შორის, გამოცხ. 14,20.

ათასისთავ-ი ათასეულის მეთაური, тысяченачальник: ზედა მოგიჴდა ლჳსია ათასისთავი, საქმე 24,7ႢႭ; რაჟამს ლჳსია ა. მოვიდეს, საქმე 24,22; ვითარცა იხილეს ა. იგი, საქმე 21,32; მიეახლა ა. იგი, საქმე 21,33; მოვიდა ა. იგი, საქმე 22,27; ბრძანა ათასისთავმან მიყვანებაჲ მისი, საქმე 22,24; ბრძანა ა. მან შეყვანებაჲ მისი, საქმე 22,24ႢႭ; მიუგო ა. მან, საქმე 22,28; უბრძანა ქუელი მისი ა. მან, საქმე 23,19; ა. მან განუტევა ჭაბუკი იგი, საქმე 23,22; აუწყეთ ათასისთავსა კრებულითურთ, საქმე 23,15; ჰრქუა პავლე ა. მას, საქმე 21,37; უთხრა ა. მას, საქმე 22,26; ა. მას შეეშინა, საქმე 22,29; შეეშინა ა. მას, საქმე 23,10; ა. მასცა შეეშინა, საქმე 22,29ႳႢႭ; ჭაბუკი ესე მიიყვანე ათასისთავისა, საქმე 23,17; მიიწია ჰამბავი მისი ა. მის ერისა, საქმე 21,31; მიიყვანა ა. მის, საქმე 23,18; შევიდა განსაკითხავსა მას ა. თანა, საქმე 25,23Ⴍ; შეიყვანეს განსაკითხავსა მას

ათასისთავებითურთ. საქმე 25,23; ათასისთავთა... დაჰალნეს თავნი მათნი, გამოცხ. 6,15; შევიდა განსაკითხავსა მას ათასისთავთა თანა, საქმე 25,23ႢႪ; რაჲთა შჭამნეთ ჴორცნი ათასისთავთანი, გამოცხ. 19,18.

ათას ორას და სამეოც-ი ათას ორას სამოცი: **ათას ორას და სამეოც** დღე, გამოცხ. 11,3; 12,6.

ათენელ-ი, ათინელ-ი ქალაქ ათენის მცხოვრები: **ათენელნი** (ათინელნი ႢႪ) ყოველნი... სხუასა არარას შინა იყვნეს, საქმე 17,21; გამოვიდა პავლე **ათენელთა** (ათინელთა DႢႪႭ) შორის, საქმე 18,1; კაცნო **ათენელნო** (ათინელნო DႢႪႭ), საქმე 17,22.

ათერთმეტ-ი თერთმეტი: შეერაცხა **ათერთმეტთა** მათ მოციქულთა მეათორმეტედ, საქმე 1,26; ეჩუენა კეფას და მერმე ა. მათ, 1 კორ. 15,5ႩႪႢႨ; დადგა პეტრე ა. მათ თანა, საქმე 2,14.

ათეულ-ი მეათედი: **ათეული** ყოვლისა მისგან ნაწილად სცა, ებრ. 7,2; რომელსა-იგი ა. მისცა, ებრ. 7,4; მათგან ა. მისცა, ებრ. 7,6; რომელსა-იგი **ათეულიცა** მისცა, ებრ. 7,4CD; რომელნი მოწყდებიან კაცნი, **ათეულსა** მიიღებენ, ებრ. 7,8; რომელი ა. მიიღებს, ებრ. 7,9; მცნებაჲ აქუს **ათეულისა** მიღებაჲ, ებრ. 7,5; **ათეულადვე** (ათეულადცა Ⴍ) შეწირულ არს, ებრ. 7,9.

ათოთხმეტ-ი თოთხმეტი: უწინარჲს **ათოთხმეტისა** წლისა, 2 კორ. 12,2.

ათორმეტ-ი თორმეტი: იყვნეს კაცნი იგი ყოველნი **ათორმეტ**, საქმე 19,7; **ათორმეტი** ნათესავი, საქმე 26,7; ა. სიგრძჱ და სივრცჱ და სიმაღლჱ მისი, გამოცხ. 21,16; **ათორმეტსა** ნაყოფსა, გამოცხ. 22,2; უწინარჲს **ათორმეტისა** წლისა, 2 კორ. 12,2ႢႪႢ; ა. დღისა, საქმე 24,11; ბჭენი **ათორმეტნი**, გამოცხ. 21,12; ა. საფუძველნი, გამოცხ. 21,14; ა. სახელნი, გამოცხ. 21,14; ა. იგი ბჭენი იყვნეს ა. მარგალიტნი, გამოცხ. 21,21; მოუწოდეს **ათორმეტთა** მათ სიმრავლესა მოწაფეთასა, საქმე 6,2; წინადასცჳთა ა. მათ მამათმთავართა, საქმე 7,8; ეჩუენა კეფას და მერმე ა. მათ, 1 კორ. 15,5; ა. ნათესავთა, იაკ. 1,1; **ათორმეტნი** სახელნი ა. მათ მოციქულთა კრავისათანი, გამოცხ. 21,14; გჳრგჳნი ვარსკულავთა **ათორმეტთაჲ**, გამოცხ. 12,1.

ათორმეტი ათას-ი თორმეტი ათასი: [მესმა რიცხჳ]... თესლისაგან იუდაჲსა **ათორმეტი ათასი**..., თესლისაგან რუბენისა ა., თესლისაგან ღადისა ა., გამოცხ. 7,5; [მესმა რიცხჳ]... თესლისაგან ასერისა ა., თესლისაგან ნეფთალემისა ა., თესლისაგან მანასჱსა ა., გამოცხ. 7,6; [მესმა რიცხჳ]... თესლისაგან სჳმეონისა ა., თესლისაგან ლევისა ა., თესლისაგან ისაქარისა ა., გამოცხ. 7,7; [მესმა რიცხჳ]... თესლისაგან ზაბულონისა ა., თესლისაგან იოსებისა ა., თესლისაგან ბენიამენისა ა., გამოცხ. 7,8; **ათორმეტსა ათასსა** უტევანსა, გამოცხ. 21,16.

ათმალ-ი ათხიმალი საკრავი, ბარბითი, гусли: აქუნდა თითოეულსა **ათმალი**, გამოცხ. 5,8; რომელნი სცემდეს **ათმალთა** მათთა, გამოცხ. 14,2; აქუნდა **ათმალები** ღმრთისაჲ, გამოცხ. 15,2.

ათხუთმეტ-ი თხუთმეტი: **ათხუთმეტ** მჴარ, საქმე 27,28; ა. დღე, გალ. 1,18; **ათხუთმეტი** მჴარი, საქმე 27,28ႢႪႭ.

აკელდამა, აკალდამა აკელდამა, სიტყუასიტყუით „დაბაჲ სისხლისაჲ“ ეწოდაცა დაბასა მას თჳსითა სიტყჳთა მათითა **აკელდამა** (აკალდამა D), ესე იგი არს დაბაჲ სისხლისაჲ, საქმე 1,19.

ალ-ი ცეცხლის ანადენი (საბა): დამრიტეს **ალი** ცეცხლისაჲ, ებრ. 11,34ႭႢ; თუალნი მისნი, ვითარცა ა. ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 1,14; რომლისა თუალნი არიან, ვითარცა ა. ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 2,18; თუალნი მისნი იყვნეს ვითარცა ა. ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 19,12; ეჩუენა მას... ანგელოზი უფლისაჲ **ალითა** ცეცხლისაჲთა, საქმე 7,30; რომელმან შექმნნა... მსახურნი მისნი **ალად** ცეცხლისა, ებრ. 1,7; ცეცხლითა **ალისაჲთა** (ალისათა Ⴊ) მიგებად შურისა, 2 თეს. 1,8.

ალაგ-ი (ფერჴთაჲ) გზა, путь: **ალაგნი** მართლ ყვენით ფერჴთა თქუენთანი, ებრ. 12,13.

ალელუჲა ალილუია: „ალელუაჲ გალობაჲ არს საღმრთოჲ, ვითარმედ: აქებდით უფალსაო“, გამოცხ. 19,4თ.; რომელნი იტყოდეს: **ალელუჲა**, გამოცხ. 19,1A; 19,6; და თქუეს: ამენ! ა., გამოცხ. 19,4; მეორედ თქუეს: **ალელუჲაჲ**, გამოცხ. 19,3; რომელნი იტყოდეს: ა., გამოცხ. 19,1.

ალექსანდრელ-ი, ალექსანდრიელ-ი ქალაქ ალექსანდრიის მცხოვრები; ალექსანდრ(ი)ული (ნავთი): ჰურიაჲ ვინმე იყო..., **ალექსანდრელი** (ალექსანდრიელი ႪႭ) ნათესავით, საქმე 18,24; შევედით ნავსა ჭალაკსა მას შინა დაზამთრებულსა, **ალექსანდრიელსა** აღნიშნულსა დიოსკორეთად, საქმე 28,11GHI; რომელსა ჰრქჳან... **ალექსანდრელთაჲ** (ალექსანდრიელთაჲ FI), საქმე 6,9.

ნ.ე. ალექსანდრია.

ამა ნ. ესე.

ამათ-ი: ნათლის-ცემაჲ **ამათი**, საქმე 10,47; სადა უკუე მოტევებაჲ არს ა. (სადა ა. მოტევებაჲ არს, CD), ებრ. 10,18; რაჲთა... აქუნდეს ა. მოჴსენებისა ყოფაჲ, 2 პეტ. 1,15; ხოლო უფროჲს **ამათსა** სიყუარული არს, 1 კორ. 13,13; უმჯობჱსითა მსხუერპლითა არიან ა., ებრ. 9,23; **ამათისა** მოჴსენებისა, 2 პეტ. 1,15G; სიძვანი... სიმთვრალი და მსგავსნი **ამათნი**, გალ. 5,21; ა. იგი ჴორცნი, ებრ. 13,11.

ამათგან-ი: ჩუენ თანა ყოფად ერთი **ამათგანი**, საქმე 1,22; გამოაჩინე ერთი ორთა ა., საქმე 1,24G; არარაჲ ვიჴუმიე ა., 1 კორ. 9,15CD; არარას ზრუნვიდა **ამათგანსა** გალიონ, საქმე 18,17ႢႪႭ; დაფარვად მისა რაჲსამე **ამათგანისა** არა ვირწმუნო, საქმე 26,26Ⴊ; დაადგინნეს ორნი **ამათგანნი**, საქმე 1,23G; ა. არიან, 2 ტიმ. 3,6.

ამაო ფუჭი, ტყუილ-უბრალო, უნაყოფო, უსარგებლო, უსაფუძვლო, უაზრო, უშინაარსო: **ამაო** იქმნნეს გულის ზრახვითა მათითა, ჰრომ. 1,21; უფალმან იცნის ზრახვანი ბრძენთანი, რამეთუ არიან ა., 1 კორ. 3,20; ა. არს სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი, 1 კორ. 15,17; არიან ურგებ და ა., ტიტე 3,9; ამისი ა. არს მსახურებაჲ, იაკ. 1,26; იჴსნენით თქუენ **ამაოჲსა** მისგან მამათა მოცემულისა სლვისა, 1 პეტ. 1,18; რაჲთა არა **ამაოდ** მადლი იგი ღმრთისაჲ შეიწყნაროთ, 2 კორ. 6,1CD; განიკითხვიდეს ა. განლაღებული გონებითა მით ჴორცთა მისთაჲთა, კოლ. 2,18CD; ჱ კაცო **ამაოო** (ამაოვო G), იაკ.

2,20ႢႪႭ: რაჲთა ამათ ამაოთაგან მოიქცეთ, საქმე 14,15E.

ამაოება ამაოება, უნაყოფობა, უსარგებლობა, არარაობა, суета; ფუჭყუჩი, ფაციფუცი: ამაოებასა დაემორჩილა დაბადებული, ჰრომ. 8,20: წარმართნი ვლენან ამაოებითა გონებისა მათისაჲთა, ეფეს. 4,17: რაჲთა ამაოებათა ამაოთაგან მოიქცეთ... ღმრთისა ცხოველისა, საქმე 14,15.

ამაოებისა ზრახვა (// თქუმა) ყბედობა, ლაქლაქი, пустословие: გარდარეულად ამაოებისა ზრახვითა მოიზიდვენ გულის თქუმასა ჴორცთა ბილწებისასა, 2 პეტ. 2,18ႢႪႭ; გარდარეულსა მას ამაოებისასა იტყჳან, 2 პეტ. 2,18.

[ამაოჲს მეტყუელება] ფუჭსიტყვაობა, ყბედობა, ლაქლაქი: რამეთუ არიან მრავალნი დაუმორჩილებელ, ამაოჲსა მეტყუელ (ამაოს მეტყუელ ႦႭႢ), ტიტე. 1,10.

ამაოჲსა სიტყუა ყბედობა, ლაქლაქი: გარდაიქცეს ამაოჲსა (ამაოს Ⴁ) სიტყუად, 1 ტიმ. 1,6.

ამბორ-ი კოცნა: მოიკითხეთ ურთიერთას ამბორითა წმიდითა, ჰრომ. 16,16.

ამბორის-ყოფა, კოცნა.

ი/უ: ამბორს-უყოფდეს მას, საქმე 20,37.

მოიკითხეთ ურთიერთას ამბორის-ყოფითა წმიდითა, ჰრომ. 16,16CD; 1 კორ. 16,20: 2 კორ. 13,12; კითხვაჲ არქუთ... ა. (ამბოვრის-ყოფითა Ⴁ) წმიდითა, 1 თეს. 5,26; მოიკითხეთ ურთიერთას ა. სიყუარულისაჲთა, 1 პეტ. 5,14.

ამბოხ-ი შფოთი, არეულობა; უკმაყოფილო, შფოთიანი ხალხი: გარდამოდგინებად სცა ყოველი იგი ამბოხი პეტრე, საქმე 9,40: არცა ტაძარსა შინა მპოეს მე მეტყუელად ვის თანამე, გინა თუ ამბოხისათჳს ერის კრებად, საქმე 24,12ႢႪႭ.

ამეთჳსო, ამითჳსო ძვირფასი ქვა – ამეთვისტო, аметист: საფუძველი პირველი იასპი... მეთორმეტჱ ამეთჳსოჲ (ამით;ჳსოჲ C), გამოცხ. 21,20.

ამენ, ამინ ნამდვილად, მართლაც, ჭეშმარიტად: რომელ-იგი არს კურთხეულ უკუნისამდე. ამენ (ამინ CD), ჰრომ. 1,25; რომელ-იგი არს... კურთხეულ უკუნითი უკუნისამდე. ა. (ამინ CD), ჰრომ. 9,5; მისი არს დიდებაჲ უკუნითი უკუნისამდე. ა. (ამინ CD), ჰრომ. 11,36: რომლისაჲ არს დიდებაჲ უკუნითი უკუნისამდე. ა. (ამინ CD), ჰრომ. 14,26; გალ. 1,5; ებრ. 13,21; 2 ტიმ. 4,18; ღმერთი მშჳდობისაჲ იყავნ თქუენ ყოველთა თანა. ა. (ამინ CD), ჰრომ. 15,33; მადლი... იესუ ქრისტჱსი თქუენ ყოველთა თანა. ა. (ამინ CD), ჰრომ. 16,24CD: ებრ. 13,25; მისა დიდებაჲ უკუნითი უკუნისამდე. ა., ჰრომ. 16,26: მადლი... იესუ ქრისტჱსი სულისა თქუენისა თანა. ა. (ამინ CD), ჰრომ. 16,27; გალ. 6,18; ფილიპ. 4,23; ვითარ-მე თქუას „ა." შენსა მას მადლობასა, 1 კორ. 14,16Ⴁ: სიყუარული ჩემი თქუენ ყოველთა თანა. ა. (ამინ CD), 1 კორ. 16,24; ზიარებაჲ წმიდისა სულისაჲ თქუენ ყოველთა თანა. ა. (ამინ CD), 2 კორ. 13,13; მისა დიდებაჲ... უკუნისამდე. ა. (ამინ CD), ეფეს. 3,21; მადლი ყოველთა თანა მოყუარეთა... იესუ ქრისტჱსთა. ა. (ამინ CD), ეფეს. 6,24; აღუვსაროს, რამეთუ უფალი იესუ ქრისტჱ საღიდებელად ღმრთისა მამისა. ა., ფილიპ. 2,11ႢႪႭႦႢ; ღმერთსა... დიდებაჲ უკუნითი უკუნისამდე. ა. (ამინ CD), ფილიპ. 4,20: მადლი თქუენ თანა. ა. (ამინ CD), კოლ. 4,18; ფილიმ. 1,25: მადლი... იესუ ქრისტჱსი თქუენ თანა. ა. (ამინ CD), 1 თეს. 5,28; 2 თეს. 3,18; უფალი თქუენ ყოველთა თანა. ა. (ამინ Ⴌ), 2 თეს. 3,16Ⴁ; მხოლოსა ღმრთისა პატივი და დიდებაჲ... ა. (ამინ CD), 1 ტიმ. 1,17: რომლისაჲ არს პატივი და ძალი საუკუნოჲ. ა. (ამინ CD), 1 ტიმ. 6,16; მადლი შენ თანა. ა. (ამინ CD), 1 ტიმ. 6,21; მადლი ჩუენ თანა. ა. (ამინ CD), 2 ტიმ. 4,22; მადლი თქუენ ყოველთა თანა. ა. (ამინ CD), ტიტე 3,15; რომლისაჲ არს დიდებაჲ და ძალი უკუნისამდე. ა., 1 პეტ. 4,11; მისი არს სიმტკიცჱ უკუნითი უკუნისამდე. ა., 1 პეტ. 5,11; მშჳდობაჲ თქუენ თანა... ა., 1 პეტ. 5,14ႠႪႭ; მისა დიდებაჲ აწ და მარადის... ა., 2 პეტ. 3,18; მეოხ ექმენ წინაშე უფლისა მონათა შენთა... ა., გამოცხ. (სათ.); მისი არს დიდებაჲ... უკუნისამდე. ა., გამოცხ. 1,6; და გოდებდენ ტომნი ქუეყანისანი: ჰე, ა., გამოცხ. 1,7; ამას იტყჳს ა., მოწამჱ იგი სარწმუნოჲ, გამოცხ. 3,14; კრავისა... დიდებაჲ... უკუნითი უკუნისამდე. ა., გამოცხ. 5,13; ოთხთა მათ ცხოველთა თქუეს: ა., გამოცხ. 5,14; და იტყოდეს: ა., გამოცხ. 7,12; კურთხევაჲ... ღმრთისა ჩუენისაჲ უკუნითი უკუნისამდე. ა., გამოცხ. 7,12; მადლი... იესუ ქრისტჱსი ყოველთა წმიდათა თანა. ა., გამოცხ. 22,21; დაიცვენით თავნი თჳსნი კერპთაგან. ამინ, 1 იოვ. 5,21ႢႪႭ; შენსა მას მადლობასა ვითარ-მე თქუას „ამენი" („ამინი" CD), 1 კორ. 14,16; მას შინა ჰე იგი არს და ა. (ამინი CD), 2 კორ. 1,20.

ამიერ აქედან; აქეთა მხარეს, გამოღმა; ამ (როცა მსაზღვრელია): მათ განმიყვანნენ ჩუენ ამიერ, საქმე 16,37; აწ არღარა ადგილ მაქუს მე ა. კერძოთა ამათ ადგილთა, ჰრომ. 15,23; რაჲთა არა სიქადული იგი ჩუენი თქუენთჳს ცუდად იყოს ა. კერძო, 2 კორ. 9,3 ამ მხრივ: ა. კერძორე თქუენდა ხარებად, 2 კორ. 10,16ႡႪႭ თქვენს იქით, თქვენს იქეთა მხარეს; მიჩუენა... მდინარისა მის ა. და წიაღ ძელი ცხორებისაჲ, გამოცხ. 22,2 აქეთა მხარეს, გამოღმა.

ამიერითგან 1. ამიერიდან, ამას იქით, ამის შემდეგ, ამ დროიდან; დღეიდან, ახლა: ამიერითგან რაჲ ჴმნებაჲ არს ჩემდა ნათლის-ღებისა, საქმე 8,36; ა. წარმართთა მივიდე, საქმე 18,6; არა ჯერ-არს ეგე ცხორებად ა., საქმე 25,24ႢႪႭ; ა. ჩუენ არღარავინ ვიცით ჴორციელად, 2 კორ. 5,16; ა., ძმანო, გიხაროდენ, 2 კორ. 13,11; ფილიპ. 3,1; ა. განძლიერდით, ეფეს. 6,10; ა. გაკითხავთ და გლოცავთ, 1 თეს. 4,1CD; ა., ძმანო,ილოცევდით ჩუენთჳს, 2 თეს. 3,1; ა. მოელის, ებრ. 10,13ႢႪႭႢ; ა. მიმელის მე სიმართლისა იგი გჳრგჳნი, 2 ტიმ. 4,8; რომელნი უფლისა მიერ მოკუდებიან ა., გამოცხ. 14,13.

2. ასე, ამგვარად, მაშასადამე; ამიტომ, ამის გამო; ასე რომ; რადგანაც: ამიერითგან... მოჰკუედით თქუენცა, ჰრომ. 7,4; ა. შჯული წმიდა არს, ჰრომ. 7,12; ა. რომელი აღუდგებოდის ჴელმწიფებასა მას, ჰრომ. 13,2; ა. ნუვინ იქადინ კაცთაგანი, 1 კორ. 3,21; აქა ა. საძიებელ არს მნეთა მათ შორის, 1 კორ. 4,2; ა. ვზეიმობდეთ ნუ ცომითა მით ძუელითა, 1 კორ. 5,8; ა. რომელი ჰგონებდეს დგომასა, 1 კორ. 10,12; ა. თანამდებ არს იგი ჴორცთა... უფლისათა, 1 კორ. 11,27; ა. ერთიერთსა ელოდით, 1 კორ. 11,33; ა. [illegible] იყვენით, 1 კორ. 15,58;

ა. სიკუდილი ჩუენ თანა შეიქმნების. 2 კორ. 4,12; ა. რაჲ-იგი არს ქრისტესი მიმართ ახალი დაბადებული. 2 კორ. 5,17; ა. არღარა ხარი მონა, გალ. 4,7; ა. არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ არს, გალ. 6,15; ა. შრომასა ნუვინ შემამთხუევნ მე, გალ. 6,17; ა. არღარა ხართ უცხო, ეფეს. 2,19; ა. ... მტკიცედ დეგით, ფილიპ. 4,1; ა.. ძმანო, რაჲ-იგი არს ჭეშმარიტ, ფილიპ. 4,8; ა. რომელმან შეურაცხ-ყოს, 1 თეს. 4,8; ა. ნუგეშინის-სცემდით ურთიერთას, 1 თეს. 4,18; ა.. ძმანო, მტკიცედ დეგით, 2 თეს. 2,15; ა. რომელთა ევნებოდის, 1 პეტ. 4,19.

ამის-ი: ვანი ამისი არს სჯულისსა, საქმე 10,6; ა. რომელსა ჰრწმენეს, საქმე 13,39; ა. განსლვაჲ, საქმე 16,3; სული ა.. საქმე 20,10; ა. აღსასრული, ებრ. 6,8D; ა. ამაო არს მსახურებაჲ, იაკ. 1,26; ამისსა ვინ-მე შემძლებელ არს, 2 კორ. 2,16ႢႨႡ; ა. ვესაჲ მიელინებასა, ფილიპ. 2,23; საჭირო იყო ამისსაცა ქონებად რაჲმე, ებრ. 8,3D; ამისნი... ოთხნი ასულნი, საქმე 21,9.

ამისთჳს ამიტომ, ამის გამო, ამ მიზეზით: ამისთჳს განიხარა გულმან ჩემმან, საქმე 2,26; ა. უცილობელად შემოვედ თქუენდა, საქმე 10,29; განგალა იგი ა.. საქმე 12,23; ა. მე ესრე ჯერ-მიჩნს, საქმე 15,19; ა. ღუძებდით, საქმე 20,31; ა. ... მოუწოდნ, საქმე 24,26ႢႪႭ; ა. მოვიყვანე ეგე შენ წინაშე, საქმე 25,26; ა. გევედრები, საქმე 26,3; ა. შემიპყრეს მე, საქმე 26,21; ა. გულ-დებულ იყვენით, საქმე 27,25; ა. გლოცავ მიღებად საზრდელისა, საქმე 27,34; უნდა განტევებაჲ ჩემი ა.. საქმე 28,18; ა. (+ცა CD) მისცნა იგინი ღმერთმან გულის თქუმასა გულთა მათთასა, ჰრომ. 1,24; ა. მისცნა იგინი ღმერთმან ვნებასა მას გინებისასა, ჰრომ. 1,26; ა. ვერ სიტყჳს მიმგებელ ხარ, ჰრომ. 2,1; ა. სარწმუნოებითა... იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ იგი, ჰრომ. 4,16; ა., ვითარცა-იგი ერთისა კაცისათჳს ცოდვაჲ სოფლად შემოჴდა, ჰრომ. 5,12; ა. ჯერ-არს დამორჩილებაჲ, ჰრომ. 13,5; ა. შეიწყნარებდით ურთიერთას, ჰრომ. 15,7; ა. ნუვინ... განრასმე-იკითხევდეთ, 1 კორ. 4,5; ა. (+ცა CD) არა ვჭამო ჴორცი უკუნისამდე, 1 კორ. 8,13; ა. ჯერ-არს დედაკაცისა, 1 კორ. 11,10; ა. ფრიად არიან თქუენ შორის უძლურ, 1 კორ. 11,30; ა. გაუწყებ თქუენ, 1 კორ. 12,3; ა. არა არს მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,16; ა. (+ცა CD) რომელი იტყოდის ენასა, 1 კორ. 14,13; გერიდებოდე თქუენ და ა. არღარა მოვედ, 2 კორ. 1,23ႢႨႡ; ა. გლოცავ თქუენ, 2 კორ. 2,8; ა. მაქუს ჩუენ მსახურებაჲ ესე, 2 კორ. 4,1; ა. არა მეწყინების, 2 კორ. 4,16; ა. გამოვედით შორის მათსა, 2 კორ. 6,17; აწ მიხარის არა ა., 2 კორ. 7,9; ა. ნუგეშინის-ცემულ ვართ, 2 კორ. 7,13; ა. სათნო-მიჩნს, 2 კორ. 12,10; ა. ვითხოვ, ეფეს. 3,13; ა. განიშორეთ ტყუვილი, ეფეს. 4,25; ა. ნუ იყოფით უგუნურ, ეფეს. 5,17; ა. დაუტეოს კაცმან მამაჲ თჳსი, ეფეს. 5,31; ა. (÷ცა AB) ვჰმადლობთ ღმერთსა, 1 თეს. 2,13CD; ა. ვერღარა დავითმე, 1 თეს. 3,5; ა. ნუგეშინის-ცემულ ვიქმენით, 1 თეს. 3,7; ა. ნუგეშინის-სცემდით ურთიერთას, 1 თეს. 5,11; ა. გცხოს შენ ღმერთმან, ებრ. 1,9; ა. ჯერ-არს... კრძალვაჲ, ებრ. 2,1; ა. ჯერ-იყო მისა... ძმათა მსგავსებაჲ, ებრ. 2,17; ა. ... დღეს თუ ჴმისა მისისაჲ ისმინოთ, ებრ. 3,7; ა. მოვიწყინე ნათესავი იგი, ებრ. 3,10; ა. და-ლა-უტევეთ... სიტყუაჲ, ებრ. 6,1; ა. ახლისა აღთქუმისა შუა-მდგომელ არს, ებრ. 9,15; და-ყიდრებ-ქმნ-ცა-სცნიან შეწირვისაგან ა.. ებრ. 10,2; ა. შემო-რაჲ-ვიდის... იტყჳს, ებრ. 10,5; ა. არა სირცხჳლეულის, ებრ. 11,16D; ა. დაჴსნილნი ჴელნი აღემართენით, ებრ. 12,12; ა. (÷ცა ႢႪႨCD) საუფლეველი... დაუპყრათ, ებრ. 12,28; ა. შევსწირავთ მსხუერპლსა ქებისასა, ებრ. 13,15; ა. ყოველსა დავითმენ, 2 ტიმ. 2,10; ა. ამხილე მათ ფიცხელად, ტიტე 1,13; ა. ფრიადი კადნიერებაჲ მაქუს, ფილიმ. 1,8; ა. განიშორეთ ყოველივე მწვინკულევანებაჲ, იაკ. 1,21; ა. იტყჳს, იაკ. 4,6; ა. უფროისღა ისწრაფეთ, 2 პეტ. 1,10; ა. სოფელმან არა მიცნის ჩუენ, 1 იოვ. 3,1; ა. უკუეთუ მოვიდე, 3 იოვ. 1,10; ა. იხარებდით, გამოცხ. 12,12.

ამისთჳსცა შეერაცხა მას სიმართლედ, ჰრომ. 4,22; ა. ენანი სასწაულად არიან, 1 კორ. 14,22CD; ა. პატივცემულ ვართ, 2 კორ. 5,9; ა. იგი ღმერთმან უმეტესად აღამაღლა, ფილიპ. 2,9; ა. არა დავსცხრებით... ლოცვითა, კოლ. 1,9; ა. ერთისაგან იშვნეს, ებრ. 11,12; ა. არარაჲ სირცხჳლ-უჩნდა, ებრ. 11,16; ა. სოფლისასა იტყჳან, 1 იოვ. 4,5.

ნ.კ. ესე.

ამპარტავან-ი ამაყი, ზვიადი, надменный: ამპარტავან იყვნეს, ლაღ, ჰრომ. 1,30; იყვნენ კაცნი ა.. 2 ტიმ. 3,2; ამპარტავანთა შეჰმუსრავს ღმერთი, იაკ. 4,6; ღმერთი ა. შეჰმუსრავს, 1 პეტ. 5,5.

ან-ი ქართული ანბანის პირველი ასოს სახელწოდება. გადატ. დასაწყისი: მე ვარ Ⴀნი და Ⴥ, იტყჳს უფალი, გამოცხ. 1,8; ვიქმენ მე Ⴀნი და Ⴥ, დასაბამი და დასასრული, გამოცხ. 21,6; მე ვარ Ⴀნი და Ⴥ, პირველი და უკუანაისკნელი, დასაბამი და დასასრული, გამოცხ. 22,13.

ანგაჰრ-ი, ანგაჰარ-ი ანგარებიანი, ფულის ხარბი, გამომძალველი, წამგლეჯი: უკუეთუ ვინმე ძმაჲ... მეძავ იყოს, ანუ ანგაჰრ (ანგაჰარ Ⴂ), 1 კორ. 5,11; ჯერ-არს... რაჲთა უბრალო იყოს... არა ა. (ანგაჰარ ႢႨ), 1 ტიმ. 3,3CD; არა-წმიდასა და ანგაჰრსა (ანგაჰარსა Ⴈ) არა აქუს მკჳდრობაჲ სასუფეველსა ქრისტესსა, ეფეს. 5,5; არცა ანგაჰრთა... სასუფეველი ღმრთისაჲ არა დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,10.

ანგაჰრება ანგარება, სიხარბე, გაუმაძღრობა, წამგლეჯელობა, მიმხვეჭელობა: განმზადებულ იყოს, ვითარცა ევლოგიაჲ და არა ვითარცა ანგაჰრებაჲ, 2 კორ. 9,5CD; ა. ნუცა სახელ-ედებინ თქუენ შორის, ეფეს. 5,3; მოაკუდინენით... სიძვაჲ, არა-წმიდებაჲ... ა., კოლ. 3,5; მიეცნეს... საქმედ არა-წმიდებისა ყოველსა ანგაჰრებასა, ეფეს. 4,19; მისცნეს (თავნი თჳსნი) ბილწებასა საქმედ არა-წმიდებისა ყოველისა ანგაჰრებისა, ეფეს. 4,19CD; სავსე იყვნეს ყოვლითა... ანგაჰრებითა, ჰრომ. 1,29; ა. (ანგაჰრებით Ⴓ) და ტყუვილისა სიტყჳთა თქუენ გვაჭრიდიან, 2 პეტ. 2,3; გულნი ჰქონან წურთილნი ა.. 2 პეტ. 2,14; არცა მიზეზითა ანგაჰრებისათა (ვიყვენით), 1 თეს. 2,5.

ანგაჰრებით-ი რაც ანგარებას ახასიათებს: რაჲთა ესე განმზადებულ იყოს ესრეთ, ვითარცა კურთხეული და ნუ ვითარცა ანგაჰრებითი, 2 კორ. 9,5.

ანგელოზ-ი მოციქული, მოვლინებული, ღვთის მცნებათა მომტანი, ღვთის მსახური (ი. აბულაძე): მოძღუარ ვარცა მე საწუთროჲსა ქორციელი — ანგელოზ სატან (ა.

მჴდომი C), 2 კორ. 12,7CD; ჰრქუა... მას ანგელოზმან უფლისამან, საქმე 7,30: ა. უფლისაი ეტყოდა ფილიპეს, საქმე 8,26: ა. უფლისაი შემოვიდა მისა, საქმე 10,3: ვითარ-იგი ა. იხილა სახლსა შინა თჳსსა მდგომარე, საქმე 11,13; მოვიდა ა. უფლისაი, საქმე 12,7; ღმერთმან მოავლინა ა. თჳსი, საქმე 12,11; ა. მისი იყოს, საქმე 12,15; არა არს აღდგომაჲ, არცა ა., საქმე 23,8; ეტყოდა მას... ა., საქმე 23,9: წარმომიდგა მე... ა. ღმრთისაჲ, საქმე 27,23; მომეცა მე საწერტელი ჴორცთაჲ — ა. ეშმაკი, 2 კორ. 12,7; გინა თუ ა. ზეცით გახარებდეს, გალ. 1,8: ვითარცა ა. ღმრთისაჲ შემიწყნარეთ მე, გალ. 4,14: ვიხილე ა. ძლიერი, გამოცხ. 5,2; 10,1; ვიხილე სხუაჲ ა., გამოცხ. 7,2; 18,1; სხუაჲ ა. მოვიდა, გამოცხ. 8,3; ვიხილე ა., გამოცხ. 19,17; 20,1; ვიხილე ა. მფრინვალე, გამოცხ. 14,6; მეორე ა. შეუდგა მას, გამოცხ. 14,8; ა. მესამე შეუდგა მას, გამოცხ. 14,9; სხუაჲ ა. გამოვიდა ტაძრისაგან, გამოცხ. 14,15; სხუაჲ ა. გამოვიდა ტაძრისა მისგან, გამოცხ. 14,17; სხუაჲ ა. გამოვიდა საკურთხეველისაგან, გამოცხ. 14,18; მოავლინა ა. თჳსი, გამოცხ. 22,6; მოვავლინე ა. ჩემი, გამოცხ. 22,16; წარვიდა ა. იგი, საქმე 10,7; განეყენა მისგან ა. იგი, საქმე 12,10; აქუს მათ ზედა მეუფედ ა. იგი უფსკრულისაჲ, გამოცხ. 9,11;. ანგელოზმან უფლისამან ღამე განუხსნა(!) კარნი, საქმე 5,19; ა. უფლისამან წარიტაცა ფილიპე, საქმე 8,39; დასცა მას ა. უფლისამან, საქმე 12,23: მეორემან ა. დასცა საყჳრსა, გამოცხ. 8,8: მესამემან ა. დასცა [საყჳრსა], გამოცხ. 8,10; მეოთხემან ა. დასცა საყჳრსა, გამოცხ. 8,12; მეხუთემან ა. დასცა საყჳრსა, გამოცხ. 9,1; მეექუსემან ა. დასცა საყჳრსა თჳსსა, გამოცხ. 9,13; მეორემან ა. დასთხია [ლანკნაჲ], გამოცხ. 16,3; მეოთხემან ა. დასთხია [ლანკნაჲ], გამოცხ. 16,8; აღიღო ერთმან ა. ძლიერმან ქვაჲ, გამოცხ. 18,21; ჰრქუა მას ა. მან, საქმე 12,8; აღიღო ა. მან სასაკუმეველი იგი, გამოცხ. 8,5; ა. მან... აღიღო ჴელი თჳსი მარჯუენე ზეცად, გამოცხ. 10,5; მეშჳდემან მან ა. დასცა საყჳრსა, გამოცხ. 11,15; გამოიღო ა. მან მანგალი თჳსი, გამოცხ. 14,19; მეშჳდემან მან ა. დასთხია ლანკნაჲ თჳსი, გამოცხ. 16,17; მრქუა მე ა. მან, გამოცხ. 17,7.

ანგელოზსა ეფესოისა ეკლესიისასა არქუ, გამოცხ. 2,1; ა. ზმჳრნისა ეკლესიისასა მიუწერე, გამოცხ. 2,8: ა. პერგამისა ეკლესიისასა მიუწერე, გამოცხ. 2,12; ა. თჳატირისა ეკლესიისასა მიუწერე, გამოცხ. 2,18; ა. სარდისა ეკლესიისასა მიუწერე, გამოცხ. 3,1. ა. ფილადელფიისა ეკლესიისასა მიუწერე, გამოცხ. 3,7; ა. ლაოდიკიისა ეკლესიისასა მიუწერე, გამოცხ. 3,14; ეტყოდა მეექუსესა მას ა., გამოცხ. 9,14: გამოუცხადა მოვლინებითა ანგელოზისა მისისაჲთა, გამოცხ. 1,1; დღეთა მათ ჴმისა მეშჳდისა ა. აღესრულა საიდუმლოჲ, გამოცხ. 10,7: აღიღე წიგნი იგი განღებული ჴელთა შინა ა. მის, გამოცხ. 10,8; წარვედ ა. მის, გამოცხ. 10,9: დავეცი... წინაშე ფერჴთა ა. მის, გამოცხ. 22,8; მოიღო ბრძანებაჲ ანგელოზისაგან, საქმე 10,22; ბრძანებაჲ მოიღო მოსე ანგელოზისა მისგან, საქმე 7,44; რომელ-იგი იყო ა. მისგან, საქმე 12,9; მესმა ა. მისგან, გამოცხ. 16,5; რომელ-იგი იყო... ა. მის თანა, საქმე 7,38; მოვიდა უფალი ბევრეულითა წმიდითა ანგელოზითა მისითა, იუდა 1,14: ეშმაკი იცვალის ანგელოზად ნათლისად, 2 კორ. 11,14.

ანუ არა უწყითა, რამეთუ ანგელოზნი განვიკითხნეთ, 1 კორ. 6,3; თაყუანის-სცემდენ მას ყოველნი ა. ღმრთისანი, ებრ. 1,6; რომელმან შექმნნა ა. მისნი სულად, ებრ. 1,7; ამისგან ვიეთმე... ა. ისტუმრნეს, ებრ. 13,2; დაემორჩილნეს მას ა., 1 პეტ. 3,22: სადა-ესე ა. ..., ვერ მოაწიან მათ ზედა... გმობისა საშჯელი, 2 პეტ. 2,11: ა. წყუდიადსა ქუეშე დაამარხნა, იუდა 1,6; შჳდნი ესე ვარსკულავნი ა. შჳდთა ეკლესიათანი არიან, გამოცხ. 1,20: ვიხილენ ოთხნი ა., გამოცხ. 7,1; ყოველნივე ა. დგეს, გამოცხ. 7,11; მიქაელ და ა. მისნი ჰბრძოდეს ვეშაპსა მას, და ვეშაპი და ა. მისნი ებრძოდეს მათ, გამოცხ. 12,7: ა. მისნი მის თანა გარდამოიცჳნეს, გამოცხ. 12,9: ვიხილე სხუაჲ სასწაული...: ა. შჳდნი, გამოცხ. 15,1: ვიხილენ შჳდნი იგი ა., გამოცხ. 8,2: განჰჴსნნეს ოთხნი იგი ა., გამოცხ. 9,14; განიჴსნნეს ოთხნი იგი ა., გამოცხ. 9,15; გამოვიდეს შჳდნი იგი ა., გამოცხ. 15,6: არცა ანგელოზთა... არცა სხუამან დაბადებულმან შემძლოს ჩუენ განყენებად, ჰრომ. 8,38; ა. მათ, ... განაბანდნეს თავნი თჳსნი ცემად, გამოცხ. 8,6; ა. [მიც. ბრ.] დაამორჩილა მერმე იგი სოფელი, ებრ. 2,5: დააკლე იგი... ა. შენთა, ებრ. 2,7; მცირედ რაჲმე ა. დაკლებულად ეხედავთ იესუს, ებრ. 2,9; არასადა ა. ეწევის, ებრ. 2,16Ђს; ეჩუენა ა., 1 ტიმ. 3,16; მისცნა... ა. შჳდნი ლანკნანი, გამოცხ. 15,7; ღმერთმან ა. მათ შეცოდებულთა არა ჰრიდა, 2 პეტ. 2,4; ჴმა-უყო... ოთხთა მათ ა., გამოცხ. 7,2; ეტყოდა შჳდთა მათ ა., გამოცხ. 16,1; თითოს საჩუენებელ ვიქმენით... ა. [ნათ. ბრ.], 1 კორ. 4,9; უმჯობეს იყო იგი ა., ებრ. 1,4; მოსრულ ხართ... ბევრეულსა ა. კრებულსა, ებრ. 12,22; გული უთქუამს ა. ხილვად, 1 პეტ. 1,12; მესმა, ვითარცა ჴმაჲ ა. მრავალთაჲ, გამოცხ. 5,11: ვაჲ არს სხუათა მათ ჴმათაგან საყჳრთაჲსა სამთა მათ ა., გამოცხ. 8,13; ბრძანებული ანგელოზთაგან, გალ. 3,19; რაჲთა ფლობაჲ აქუნდეს თავსა ზედა ანგელოზთა, 1 კორ. 11,10Ђ; იესუ ქრისტესსა გამოჩინებასა ზეცით ა. თანა, 2 თეს. 1,7; რაჲთა ფლობაჲ აქუნდეს თავსა ზედა ანგელოზთათჳს, 1 კორ. 11,10: ხოლო ა. იტყჳს, ებრ. 1,7; ანგელოზთა მიერ რომელ-იგი ითქუა სიტყუაჲ, ებრ. 2,2; ვწამებ მე წინაშე... რჩეულთა ა., 1 ტიმ. 5,21; აღვიარო სახელი მისი... წინაშე ა. მისთა, გამოცხ. 3,5; იტანჯოს... წინაშე წმიდათა ა., გამოცხ. 14,10.

იხილეს პირი მისი ვითარცა პირი ანგელოზისაჲ, საქმე 6,15; საზომითა კაცისაჲთა, რომელ არს ა., გამოცხ. 21,17; ესე ღმერთმან... მოავლინა ჴელითა მის ანგელოზისაჲთა, საქმე 7,35; აღვიღე წიგნი იგი ჴელთაგან ანგელოზისათა, გამოცხ. 10,10; ენასა დაითუ... ანგელოზთასა ვიტყოდი, 1 კორ. 13,1; ვწამებ წინაშე... რჩეულთა ა., 1 ტიმ. 5,21CD; რომელთა მოიღეთ შჯული ბრძანებისაებრ ანგელოზთაჲსა, საქმე 7,53; ვწამებ წინაშე რჩეულთა ა., 1 ტიმ. 5,21G: არასადა ანგელოზთაჲთ იწყო, ებრ. 2,16: უნდეს დაითუ... წესსა ანგელოზთაჲთა, კოლ. 2,18; ვიდრემდის აღესრულნეს შჳდნი იგი წყლულებანი შჳდთა მათ ანგელოზთანი, გამოცხ. 15,8.

ნ.კ. მთავარანგელოზი.

ანგელოზთაგან-ი: მოვიდა ერთი შჳდთა მათ ანგელოზთაგანი, გამოცხ. 17,1; 21,9; ოდეს-სადა ვის ჰრქუა ანგელოზთაგანსა, ებრ. 1,5; ოდეს-სადა ა. ჰრქუა სადამე, ებრ. 1,13.

ანგელოზთ(ა) მთავარ-ი მთავარანგელოზი: ჴმითა ანგელოზთ (–ა I*) მთავრისათა... გარდამოჴდეს. 1 თეს. 4.16.

ანდერძ-ი завещание: ანდერძი დაწერილი მკუდართა შემდგომადღა მტკიცე არს. ებრ. 9.17CD.

ანდერძის მწერალ-ი ვინც ანდერძს ტოვებს, завещатель: ანდერძი ვერ-სადა მტკიცე არნ, ვიდრე ცოცხალ-და არნ ანდერძის მწერალი იგი. ებრ. 9.17CD.

ანთრაკ-ი ძვირფასი ქვა: არა გჳღირს, ვითარმცა ვჰგონებდით ოქროსა გინა ვეცხლსა ანუ ანთრაკსა, გამოხატულსა ხუროებით.... სადმრთოსა მას მსგავს ყოფად. საქმე 17,29; უკუეთუ ვინმე აშენებდეს საფუძველსა მას ზედა ოქროსა, ვეცხლსა, ა. პატიოსანსა, 1 კორ. 3,12.

ანთჳპატ-ი კონსულის მოადგილე, проконсул: ვითარცა იხილა ანთჳპატმან მან. საქმე 13,12ႢႭ; ეძიებდა გარდაქცევასა ანთჳპატისასა სარწმუნოებისაგან. საქმე 13,8ႢႭ.

ანტაკრად, ჰანტაკრად წინააღმდეგ, მოწინააღმდეგედ: თქუენ მარადის სულსა წმიდასა ანტაკრად (მკჳდრომად C) წინა-აღუდგებით, საქმე 7.51ႨႢႭ; რომელი იყო ა. (ჰანტაკრად Ⴂ) ჩუენდა, კოლ. 2,14.

ანტექრისტე, ანტიქრისტე ქრისტეს მოწინააღმდეგე, მტერი: ანტექრისტე (ანტიქრისტე ႢႭ) მომავალ არს, 1 იოვ. 2.18; ესე არს ა. (ანტიქრისტე ႢႭ), 1 იოვ. 2,22; ესე არს მაცთური და ანტექრისტჱ (ანტიქრისტჱ Ⴈ., ანტიქრისტე ႢႭ), 2 იოვ. 1,7; ესე იგი არს, ანტექრისტჱსთჳს (ანტიქრისტესთჳს ႢႭ) რომელ გასმიეს, 1 იოვ. 4,3; აწცა ანტექრისტენი (ანტიქრისტენი ႢႭ) მრავალნი არიან, 1 იოვ. 2,18.

ანტიოქელ-ი ქალაქ ანტიოქიის მცხოვრები: გამოირჩიეს... ნიკოლაოს, მწირი ანტიოქელი, საქმე 6,5.

ნ.კ. ანტიოქია.

ანტიქრისტე იხ. **ანტექრისტე**.

ანუ 1. ან: ანუ ჩუენ რასსა გუხედავთ, საქმე 3,12; თჳსითა ძალითა ა. ღმრთის მსახურებითა გუექმნა, საქმე 3,12HI; რომლითა ძალითა ა. რომლითა სახელითა ჰქმენით თქუენ ესე, საქმე 4.7; ა. რაჲ-მე ადგილი იყოს განსასუენებელისა ჩემისა, საქმე 7.49; არა ჯერ-არს კაცისა ჰურიისა მიახლებად წარმართთა, ა. შეხებად უცხო თესლთა, საქმე 10.28ႢႭ; ვეცხლსა ა. ანთრაკსა, საქმე 17,29; ვინ არს ა. რაჲ უქმნიეს, საქმე 21,33; ა. მაგათ თჳთ თქუედ, საქმე 24.20: ნუ ვისა ყენებად მსახურებისა... ა. შესლვად მის თანა, საქმე 24,23ႢႭ; ა. იტყოდა შემოსლვისა ამოქმედებისა. საქმე 28.21F; ა. სიმდიდრესა მას სიტკბოებისა მისისასა... შეურაცხ-ჰყოფ. ჰრომ. 2.4: შორის ურთიერთას გულის სიტყუანი შეასმენდენ ა. სიტყუას უგებდენ. ჰრომ. 2.15; ა. რაჲ-მე სარგებელ არს წინადაცუეთილებისაჲ იგი, ჰრომ. 3.1; აბრაჰამისსა ა. ნათესავისა მისისა მკჳდრ ყოფაჲ იგი სოფლისაჲ, ჰრომ. 4,13; ვინ აღვიდეს ცად?... ა. ვინ შთავიდეს უფსკრულად. ჰრომ. 10,7; ა. ვითარ-მე ჰრწმენეს, ჰრომ. 10.14CD; ა. ვითარ-მე ისმინონ. ჰრომ. 10,14; ა. ვითარ-მე ქადაგებდენ. ჰრომ. 10,15; ა. ვინ თანა-მზრახველ ეყო მას. ჰრომ. 11.34; ა. ვინ... მი-რაჲმე-სცა მას, ჰრომ. 11,35; ა. შენ რაჲსა შეურაცხ-ჰყოფ ძმასა მას შენსა, ჰრომ. 14.10; ძმაჲ იგი შენი... დაჰბრკოლდებოდის ა. მიუძლურდებოდის. ჰრომ. 14.21CD; ა. სახელისა მიმართ პავლესისა ნათელ-იღეთ, 1 კორ. 1.13; ა. სადა არს მწიგნობარი, 1 კორ. 1,20; ა. ვინ-მე თანა-მზრახველ ეყო მას, 1 კორ. 2.16; ა. რაჲ არს პავლე, 1 კორ. 3.5; ა. რაჲ გაქუს, 1 კორ. 4.7; კუერთხითა მოვიდე თქუენდა ა. სიყუარულითა, 1 კორ. 4.21; უკუეთუ ვინმე ძმაჲ სახელ-დებულ იყოს, ა. მეძავ იყოს, ა. ანგაჰრ, ა. კერპთ-მსახური, ა. მაგინებელ, ა. მომთრვალე, ა. მტაცებელ, 1 კორ. 5,11; ა. შენ რაჲ იცი, 1 კორ. 7,16; ა. მე ხოლო და ბარნაბას არა გუაქუს ჴელმწიფებაჲ საქმედ, 1 კორ. 9.6; ა. ვინ მწყსის სამწყსოსა, 1 კორ. 9,7CD; ა. კერპი იგი რაჲ არს, 1 კორ. 10,19; ა. ეკლესიასა ღმრთისასა შეურაცხ-ჰყოფთ, 1 კორ. 11,22; ა. თუ თქუას ყურმან, 1 კორ. 12,16; ა. კუალად თავსა (ჰრქუან) ფერჴთა, 1 კორ. 12.21CD; არა თუ გეტყოდი თქუენ გამოცხადებითა ა. მეცნიერებითა, 1 კორ. 14,6ႢႧCD; არა თუ გეტყოდი თქუენ მეცნიერებითა ა. წინასწარმეტყუელებითა ა. მოძღურებითა, 1 კორ. 14,6; ვითარ-მე საცნაურ იქმნეს სტჳნვაჲ იგი ა. ებნაჲ იგი, 1 კორ. 14,7; ა. თქუენდა ხოლო მიიწია, 1 კორ. 14,36; ა. ჩუენ რასსა ვიჭირვით, 1 კორ. 15,30; ა. რომლითა ჴორცითა მოვიდენ. 1 კორ. 15,35; ა. სადა არს... ძლევაჲ შენი, 1 კორ. 15,55ႨႢႢ; თქუენ თანა დავადგრე ა. და-ცა-ვიზამთრო, 1 კორ. 16,6; ა. რომელსა-ესე ვზრახავ, 2 კორ. 1,17; ა. რაჲ ზიარებაჲ არს ნათლისა და ბნელისა, 2 კორ. 6,14; ა. რაჲ შეტყუებაჲ არს ქრისტჱსი ბელიარის თანა, 2 კორ. 6,15; ა. რაჲ ნაწილი უც მორწმუნესა ურწმუნოსა თანა, 2 კორ. 6.15; ა. რაჲ სწორებაჲ არს ტაძრისა ღმრთისა კერპთა თანა, 2 კორ. 6,16; რაოდენი შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ... ა. რაოდენი ლხინი, ა. რაოდენი შიში..., ა. რაოდენი შურისგებაჲ, 2 კორ. 7,11; ა. მოვიგონო კადრებად ვიეთმე ზედა. 2 კორ. 10,2D; ა. სხუაჲ სული მიიღოთ, 2 კორ. 11,4b; ნუუკუე ცუდად ვრბიოდე ა. ვრბი, გალ. 2.2ႧCD; რომელსა-იგი ვითხოვთ ა. მოვიგონებთ, ეფეს. 3,20D; ა. აწვე სრულ ქმნულ ვარ, ფილიპ. 3,12; ვინ-მე არს სასოებაჲ ჩუენი ა. სიხარული ა. გჳრგჳნი სიქადულისა ჩუენისაჲ, 1 თეს. 2,19; რაჲ არს კაცი... ა. ძჱ კაცისაჲ, ებრ. 2,6; ა. ვიეთ ეფუცა არა-შესლვად განსასუენებელსა მისსა, ებრ. 3,18CD; ორითა ა. სამითა მოწამითა, ებრ. 10,28; შემკობად თავთა თჳსთა ნუ განთხზვითა, ოქროჲთა ა. მარგალიტითა ა. სამოსლითა პატიოსნითა, 1 ტიმ. 2,9; მოავლინო შენდა არტემა ა. ტჳქიკოს, ტიტე 3,12; უკუეთუ რაჲმე შეგცოდა ა. თანა-აც, ფილემ. 1.1ႼႭ; შენ დეგ მანდა, ა. დაჯედ ქუეშე ფერჴთა ჩემთა, იაკ. 2,3; ვინაჲ არიან ბრძოლანი თქუენ შორის ა. ლალვანი, იაკ. 4.1; ა. ჰგონებთ, ვითარმედ..., იაკ. 4,5; ვყოთ ესე ა. იგი, იაკ. 4.15; ოდეს ა. რომელსა ჟამსა. 1 პეტ. 1,11; რაჲთამცა ა. გრილი იყავ, ა. ტფილი, გამოცხ. 3,15; ვიეთნი არიან, ა. ვინაჲ მოსრულ არიან, გამოცხ. 7,13; რაჲთა მიიღონ ბეჭედი მარჯუენესა ზედა ა. შუბლსა ზედა, გამოცხ. 13,16; რაჲთა არავის ჴელ-ეწიფებოდის სყიდად ა. განსყიდად, გამოცხ. 13,17; რომელთა აქუნდეს ბეჭედი... ა. რიცხჳ სახელისა მისისაჲ, გამოცხ. 13,17; მიიღოს ბეჭედი შუბლსა მისსა, ა. ჴელსა მისსა, გამოცხ. 14,9; რომელთაცა თაყუანის-სცენ მჴეცსა მას... ა. მიიღონ ბეჭედი სახელისა მისისაჲ, გამოცხ. 14,11; არცა მიიღეს ბეჭედი მისი შუბლთა ზედა ა. ჴელთა

მათია, გამოცხ. 20,4; ქალაქსა მას არა უჴმს მზჱ ა. მთოვარჱ ჩნათობად, გამოცხ. 21,23.

არავინ იპოვა, რომელსამცა განეღო წიგნი იგი, ანუმცა მიეხედნეს მისა, გამოცხ. 5,4.

2. ნუთუ: განა, ხომ არ: ანუ მოკლვაჲ ჩემი გნებავს, საქმე 7,28; ა. შენ ხარ მეგჳპტელი იგი, რომელმან... განიყვანნე უდაბნოდ ოთხასნი იგი კაცნი, საქმე 21,38; ა. ერთისა მის სიტყჳსათჳს... ვისაჯები, საქმე 24,21; ა. ჰურიათაჲ ხოლო-მე არსა ღმერთი, ჰრომ. 3,29; ა. არა უწყითა, ჰრომ. 6,3; 7,1; 1 კორ. 6,2; 6,19; ა. პავლე ჯუარს-ეცუა თქუენთჳს, 1 კორ. 1,13; ა. არა უწყით, 1 კორ. 3,16; 5,6; 6,3; 6,9; 6,16; 9,13; 9,24; იაკ. 4,4; ა. არა ჴელ-მეწიფებისა დათა მათ დედათა მიმოყვანებაჲ, 1 კორ. 9,5; ა. კაცობრივ რას ვიტყჳ, 1 კორ. 9,8; ა. ვაშურებთ რაჲ-მე უფალსა, 1 კორ. 10,22; ა. უძლიერჱს მისა ვართ, 1 კორ. 10,22ႤႪ; ა. ამისთჳს არა არს მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,16ႤႪ; ნუუკუე ყოველნი მოციქულ იყვნენ? ა. ყოველნი წინაჲსწარმეტყუელ იყვნენ? ა. ყოველნი ნუ მოძღუარ იყვნენ? ა. ყოველნი ნუ ძალ იყვნენ, 1 კორ. 12,29; ა. ყოველთა ნუ მადლი აქუნდეს კურნებისაჲ? ა. ყოველნი ნუ ენათა იტყოდიან? ა. ყოველნი ნუ გამოსთარგმანებდენ, 1 კორ. 12,30; ა. თქუენ მიერ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ გამოვიდა, 1 კორ. 14,36; ა. გჳჴმს-მე რაჲ, 2 კორ. 3,1ႤႪႭႢCD; ა. ცოდვაჲ-მე რაჲ ვქმენ, 2 კორ. 11,7; ა. გამოცდასა ეძიებთ მისსა, 2 კორ. 13,3; ა. არა გიცნობიეს თავით თჳსით, 2 კორ. 13,5; ა. ვეძიებთ-მე რას კაცთ მოთნებასა, გალ. 1,10.

3. თუ: თავისა თჳსისათჳს იტყჳს, ანუ სხჳსა ვისთჳსმე, საქმე 8,34; აწ უკუე ნეტარებაჲ ესე წინადაცუეთილებასა ზედა არს ა. წინადაუცუეთილებასა, ჰრომ. 4,9; წინადაცუეთილებასადა იყო ა. წინადაუცუეთილებასა, ჰრომ. 4,10; ვინ განმაშორენეს ჩუენ სიყუარულსა მას ქრისტჱსსა: ჭირმან ა. იწროებამან, დევნამან ა. სიყმილმან, შიშულობამან ა. ურვამან ა. მახჳლმან, ჰრომ. 8,35; კაცთა-მე ვერწმუნნეთა ა. ღმერთსა, გალ. 1,10; საქმეთაგან შჯულისათა სული იგი მიიღეთ ა. სმენითა მით სარწმუნოებისაჲთა, გალ. 3,2; საქმეთაგან შჯულისათა ა. სმენითა სარწმუნოებისაჲთა (იქმს), გალ. 3,5.

4. ვიდრე: უკუეთუ სამართალ არს წინაშე ღმრთისა თქუენი სმენად უფროჲს, ანუ ღმრთისაჲ, საჯეთ, საქმე 4,19.

5. ც...ც: და, თუ ვინმე პოვნეს ამის მოძღურებისა გზასა, მამები ანუ დედები, კრულნი მოიყვანნეს, საქმე 9,2.

ანუ არა ნუთუ არ, განა არ: ანუ არა ალა ესე ყოველნი არიან, რომელნი იტყჳან გალილეველ, საქმე 2,7; ა. არა შენი იყო, საქმე 5,4; ა. არა... ფერჴნი დამფლველთა ქმრისა შენისათანი კართა ზედა დგანან, საქმე 5,9; ა. არა ჴელმან ჩემმან შექმნა ესე ყოველი, საქმე 7,50; ა. არა ჴელ-ეწიფების მეკეცესა... შესაქმედ... ჭურჭლად, ჰრომ. 9,21; ა. არა უწყითა ელიაჲსი, ჰრომ. 11,2; ა. არა განაცოფა ღმერთმან სიბრძნე იგი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 1,20CD; ა. არა შინაგანნი იგი თქუენ განიკითხნეთ, 1 კორ. 5,12; ა. არა უფალი ჩუენი... ვიხილეა, 1 კორ. 9,1CD; ა. არა ნამუშაკევნი ჩემნი თქუენ ხართ უფლისა მიერ, 1 კორ. 9,1; ა. არა შჯულიცა ამასვე იტყჳს, 1 კორ. 9,8CD; ა. არა რომელნი-იგი ჭამენ შესაწირავთა მათ, ზიარ საკურთხეველისა მის არიან, 1 კორ. 10,18; ა. არა წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართ, 2 კორ. 3,2CD; ა. არა მასვე კუალსა შეუდეგით, 2 კორ. 12,18; ა. არა მითვე სულითა ვიდოდეთა, 2 კორ. 12,18CD; ვინმე არს სასოებაჲ ჩუენი... ა. არა თქუენ, 1 თეს. 2,19; ა. არა ყოველნივე არიან მოხარკე სულებ, ებრ. 1,14; ა. არა რომელთა-იგი შესცოდეს, ებრ. 3,17; ა. არა გლახაკნი... გამოირჩინა ღმერთმან, იაკ. 2,5; ა. არა მდიდარნი იგი გმძლავრობენ თქუენ, იაკ. 2,6; ა. არა იგინი გმობენ კეთილსა მას სახელსა, იაკ. 2,7; ა. არა მიერვე გულისთქუმათაგან თქუენთა (არიან ბრძოლანი), იაკ. 4,1; ა. არა იგი, რომელმან უვარ-ყოს, 1 იოვ. 2,22; ა. არა კაენ უკეთურისაგან იყო, 1 იოვ. 3,12.

ანუ თუ 1. ანდა, ან კიდევ: არცა ტაძარსა შინა მპოვეს მე... ანუ თუ ქალაქსა შინა, საქმე 24,12ႪႭ; რომელსა-იგი წარუდგინებით თავნი თჳსნი მონად მორჩილებისა, მონანი ხართ... გინა თუ ცოდვასა სიკუდილად, ა. თუ მორჩილებად სიმართლესა, ჰრომ. 6,16; უსულოთა მათ ჴმაჲ გამოსციან — ა. თუ ნესტუმან ა. თუ ებანმან, 1 კორ. 14,7; დასთესი... მარცუალი... იფქლისაჲ, ა. თუ სხუაჲ რომელიმე თესლი, 1 კორ. 15,37; საწამებელი წიგნი აქუს თქუენდა მიმართ ა. თუ თქუენგან, 2 კორ. 3,1CD.

2. ც...ც: მის მიერ დაებადა ყოველი... ხილულნი და არა-ხილულნი, ანუ თუ საყდარნი, ა. თუ უფლებანი, კოლ. 1,16CD.

3. რომც, თუნდაც: სიყუარული არასადა დავარდების, გინა თუ წინაჲსწარმეტყუელებანი განქარდენ, ანუ თუ ენანი და-ვე-სცხრენ, 1 კორ. 13,8CD.

1. არ (არ-ს), 0—1: მე ვარ ღმერთი მამათა შენთაჲ, საქმე 7,32; მე ვ. იესუ, საქმე 9,5; 22,8; 26,15; აჰა ვ., უფალო, საქმე 9,10ႢႪႭ; აჰა-ესერა მე ვ., საქმე 10,21; მეცა თავადი კაციღა ვ., საქმე 10,26; რომლისა-იგი ვერ ღირს ვ., საქმე 13,25; მე არა იგი ვ., საქმე 13,25; უბრალომცა ვ., საქმე 18,6; მე ვ. შენ თანა, საქმე 18,10; პავლესთჳსცა მეცნიერ ვ., საქმე 19,15ႤႪႪႭ; უბრალო ვ. მე, საქმე 20,26ႢႪႭ; განმზადებულ ვ. ..., საქმე 21,13; 2 კორ. 12,14; მე კაცი ჰურიაჲ ვ., საქმე 21,39; მე კაცი ვ. ჰურიაჲ, საქმე 22,3; სწავლულ ვ.... მამულითა შჯულითა, საქმე 22,3; მე შობილვე მას შინა ვ., საქმე 22,28; ყოვლითა გონებითა კეთილითა ვ. მე ღმრთისა მიმართ, საქმე 23,1; მე ფარისეველი ვ., საქმე 23,6; ვითარცა მე ვ., საქმე 26,29: ანგელოზი..., რომლისაჲ ვ. მე, საქმე 27,23ႢႪႭ; უგუნურთა თანა-მდებ ვ., ჰრომ. 1,14; მე ჴორციელ ვ., ჰრომ. 7,14ႤႪCD; განყიდულ ვ. ცოდვასა შინა, ჰრომ. 7,14; თანა-მოწამე ვ. შჯულისა, ჰრომ. 7,16; სათნო ყოფილ ვ. მე შჯულსა ღმრთისასა, ჰრომ. 7,22; მეცა ისრაიტელ ვ., ჰრომ. 11,1; მე მარტოჲ დაშთომილ ვ., ჰრომ. 11,3; ვ. წარმართთა მოციქულ, ჰრომ. 11,13; ცნობილ ვ. მე, ჰრომ. 14,11; პატიოსანყოფილ ვ. სახარებად, ჰრომ. 15,20CD; არა ხოლო მე მადლიერ ვ., ჰრომ. 16,4; მე პავლჱსი ვ., მე აპოლოსისი ვ., 1 კორ. 1,12; 3,4; მე კეფაჲსი ვ., მე ქრისტჱსი ვ., 1 კორ. 1,12; მე შორს ლათუ ვ. ჴორცითა, 1 კორ. 5,3; მახლობელ ვ. სულითა, 5,3Ⴂ; მოციქულ არა ნუ ვ., 1 კორ. 9,1; სხუათა ლათუ არა ვ. მოციქულ, თქუენდა ოდენ ვ., 1 კორ. 9,2; ყოვლითავე ყოველთა სათნო ვ., 1 კორ. 10,33; არა ვ. მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,15; 12,16; არა ვ. ჴელ, 1 კორ. 12,15; არა ვ. თუალ, 1 კორ. 12,16; არა-ვე-რაჲ ვ., 1

კორ. 13,2; არა ვ. ღირს, 1 კორ. 15,9; მე ვ. ნარჩევი, 1 კორ. 15,9; მადლითა ღმრთისაითა ვ.. რაი-იგი ვ.. 1 კორ. 15,10; სავსე ვ. ნუგეშინის-ცემითა, 2 კორ. 7,4; ყოვლითავე კადნიერ ვ.. 2 კორ. 7,16CD; უცებ ვ. სიტ-ყჳთა, 2 კორ. 11,6; დიდათუ არარაი ვ.. 2 კორ. 12,11; ჯუარს-ცუმულ ვ.. გალ. 2,19; ცხოველ არღარა მე ვ.. გალ. 2,20; ცხოველ ვ.. გალ. 2,20 (2-ჯერ); გამოცხ. 1,18 (2-ჯერ); განკჳრვებულ ვ.. გალ. 4,20; შეპყრობილ ვ. მე, ფილიპ. 1,23; აწვე სრულ ქმნულ ვ.. ფილიპ. 3,12; ყოველსა შინა შეზმნულ ვ.. ფილიპ. 4,12; შემძლებელ ვ.. ფილიპ. 4,13; აღსავსე ვ. მოღებითა... სულითა სულნე-ლებისაითა, ფილიპ. 4,18; და დაითუ ჴორცითა შორს ვ.. არამედ სულითა თქუენ თანა ვ.. კოლ. 2,5; პყრობილ ვ.. კოლ. 4,3; შეშინებულ ვ.. ებრ. 12,21; მადლიერ ვ. მისა, 1 ტიმ. 1,12; პირველი მე ვ.. 1 ტიმ. 1,15; დადგინებულ ვ.. 1 ტიმ. 2,7; 2 ტიმ. 1,11; მე წმიდა ვ., 1 პეტ. 1,16; ვიდრე-ესე ვ. მე ამას სოფელსა, 2 პეტ. 1,13; მე ვ. ანი და Ჴ, გამოცხ. 1,8; 22,13; მე ვ. პირველი, გამოცხ. 1,17; მე ვ.. გამოცხ. 2,23; მდიდარ ვ., გამოცხ. 3,17; ქურივ არა ვ., გამოცხ. 18,7; შენ თანა მონაი ვ.. გამოცხ. 19,10, 22,9; მე ვ. ძირი და ნათესავი დავითისი, გამოცხ. 22,16;

აზნაურ არა-მე ვარა, 1 კორ. 9,1.

უბრალო ვარი მე სისხლისაგან თქუენ ყოველთაისა, საქმე 20,26; რომლისაი ვ. მე, საქმე 27,23; რომელსა შინა, კმა ვ. მე, ფილიპ. 4,11.

თანა-შეკრულ ცოდვისა... ხარ, საქმე 8,23; შენ ვინ ხ.. უფალო, საქმე 9,5; 10,4; მოსრულ ხ., საქმე 21,22; შენ ხ. მეგჳპტელი იგი, საქმე 21,38; ვინ ხ., უფალო, საქმე 22,8; 26,15; რომლისა სოფლისაი ხ., საქმე 23,34; შემძლებელ ხ. შენ, საქმე 24,6; 24,11; კეისარსა თანა მონავარ ხ., საქმე 25,12HI; მეცნიერ ხ. შენ ყოველსა მას ჰურიათა ჩუეულებასა, საქმე 26,3; კეისრისა წარდგომად ხ. შენ, საქმე 27,24; ვერ სიტყჳს მომგებელ ხ., პრომ. 2,1; სწავლულ ხ. შჯულისაგან, პრომ. 2,18; შჯულსა გარდასრულ ხ., პრომ. 2,27; შენ ვინ ხ., პრომ. 9,20; 14,4; იაკ. 4,12; თავისუფალ თუ ხ. ცოლისაგან, 1 კორ. 7,27; შე-თუ-ყოფილ ხ. ცოლსა, 1 კორ. 7,27; რომელ-ეგე ჰურიაი ხ., გალ. 2,14; შენ თავადი იგივე ხ., ებრ. 1,12; შენ ხ. მღდელ, ებრ. 5,6; 7,17; 7,21; შენ შემოდგომილ ხ. ჩემსა მოძღურებასა, 2 ტიმ. 3,10; შენცა თანა-მდებ ხ. ჩემდა, ფილემ. 1,19; არა ხ. მყოფელი შჯულისაი, იაკ. 4,11; არამედ მდიდარ ხ., გამოცხ. 2,9; სადა მკჳდრ ხ., გამოცხ. 2,13; ცხოველ ხ., გამოცხ. 3,1; მკუდარ ხ., გამოცხ. 3,1; არცა გრილი ხ., არცა ტფილი, გამოცხ. 3,15; ნელ-ტფილი ხ., გამოცხ. 3,16; შენ ხ. უბადრუკ, გამოცხ. 3,17; ღირს ხ. შენ, გამოცხ. 4,11; 5,9; რომელი ხ., გამოცხ. 11,17; შენ მხოლოი ხ. წმიდა, გამოცხ. 15,4; რომელი-ეგე ხ., გამოცხ. 16,5; მართალ ხ., გამოცხ. 16,5.

ანუ არა-მე შენ ხარა მეგჳპტელი იგი, საქმე 21,38ᲖᲚᲓ; შენ პრომი ხ., საქმე 22,27.

ძმ ჩემი ხარი შენ, საქმე 13,33; ებრ. 1,5; ებრ. 5,5.

არა თქუენი არს ცნობად, საქმე 1,7; რომელი ა. მახლობელ იერუსალჱმსა, საქმე 1,12; ესე იგი ა.. საქმე 1,19; რამეთუ წერილ ა., საქმე 1,20; 23,5; 1 კორ. 3,19; გალ. 3,13; 4,22; 4,27; 1 პეტ. 1,16; ა. ჟამი, საქმე 2,15; ესე ა. თქუმული, საქმე 2,16; წინაშე ჩემსა ა.. საქმე 2,25ᲖᲚᲓ; მარჯუენ ჩემსა ა., საქმე 2,25; საფლავი მისი ა.. საქმე 2,29; თქუენი ა. აღთქუმაი, საქმე 2,39; ესე ა..

საქმე 3,10Ზ; 7,38; ესე ა. ლოდი იგი, საქმე 4,11; არავინაი ა. სხჳთ ცხორებაი, საქმე 4,12; არცაღა ა. სახელი სხუაი, საქმე 4,12ᲖᲖᲚᲓ; განცხადებულ ა.. საქმე 4,16Ზ; რაი ა. მას შინა, საქმე 4,24; 17,24ᲖᲚᲓ; ა. რაიმე, საქმე 5,36; უკუეთუ ა. კაცთაგან სიტყუაი ესე, საქმე 5,38; უკუეთუ ღმრთისაგან ა.. საქმე 5,39; არა სათნო ა. ჩუენდა, საქმე 6,2; უკუეთუ ესე ესრეთ ა.. საქმე 7,1; 17,11; ა. საზრდელი ეგჳპტეს, საქმე 7,12; ადგილი ეგე... წმიდა ა., საქმე 7,33; რომელი ა. ეგჳპტეს შინა, საქმე 7,34; ესე ა. იგი მოსე, საქმე 7,37; რაი ყოფილ ა. მას, საქმე 7,40; ვითარცა წერილ ა., საქმე 7,42; 15,15CDᲚᲓ; პრომ. 1,17; 2,24; 3,4; 3,10; 4,17; 8,35; 9,13; 9,33; 10,15; 11,8; 11,26; 12,19; 14,11; 15,3; 15,9; 15,21; 1 კორ. 1,19; 1,31; 2,9; 10,7; 15,3; 15,4; 2 კორ. 4,13; 8,15; 9,9; იაკ. 2,8Ზ; დამკჳდრებულ ა., საქმე 7,48; 17,24; პრომ. 7,17; 7,20; 8,9; 8,11 (2-ჯერ); 1 კორ. 3,16; კოლ. 2,9; იაკ. 4,5; 2 პეტ. 3,13; 2 იოვ. 1,2; ქუეყანაი კუარცხლბეკი ა. ფერჴთა ჩემთაი (ფერჴთა ჩემთაი ა., Ზ). საქმე 7,49EH; დიდ ვინმე ა., საქმე 8,9; ესე ა. ძალი ღმრთისაი, საქმე 8,10; გული შენი არა ა. წრფელ, საქმე 8,21; ესე ა. უდაბნოი, საქმე 8,26; აღებულ ა., საქმე 8,33; რაი ყენება ა. ჩემდა ნათლის-ღებისა, საქმე 8,36; ძე ღმრთისაი ა. იესუ ქრისტე, საქმე 8,37ᲚᲓ; ფიცხელ ა. შენდა წისხნაი დეზსა, საქმე 9,4; მოსრულ ა., საქმე 9,14; ესე ა. იესუ ქრისტე, საქმე 9,20; 19,4; ესე ა. ქრისტე, საქმე 9,22; 17,3; ა. იგი მოწაფჱ, საქმე 9,26; პეტრე მუნ ა., საქმე 9,38; რაი ა., უფალო, საქმე 10,4ᲚᲓ; ამისი ვანი ა. სიმონისსა, საქმე 10,6; შესრულ ა., საქმე 10,14; 11,8; სიმონისი... ვანი აქა ა., საქმე 10,18; რაი ა. სიტყუაი ეგე, საქმე 10,21; წამებულ ა., საქმე 10,22; ბრძანებულ ა., საქმე 10,33; 22,10; 26,1; არა ა. თუალთ-ღება წინაშე ღმრთისა, საქმე 10,34; სათნო მისა ა.. საქმე 10,35; ესე თავადი ა. უფალი ყოველთაი, საქმე 10,36; იგი თავადი ა. რჩეული ღმრთისაი, საქმე 10,42; მიფენილ ა., საქმე 10,45; 11,1; ნუ რაი ყენება ა. ნათლის-ცემაი ამათი, საქმე 10,47; სიყმილი სასტიკი ყოფად ა., საქმე 11,28; ჭეშმარიტ ა., საქმე 12,9; ეგრე ა., საქმე 12,15; 24,9; ანგელოზი მისი ა., საქმე 12,15ᲚᲓ; ღმრთისა ჴმაი ა. ესე, საქმე 12,22; რომელ ა. პავლე, საქმე 13,9; უკუეთუ ა. თქუენ თანა სიტყუაი, საქმე 13,15ᲚᲓ; წერილ ა., საქმე 13,33; 24,14; 1 კორ. 9,9; 14,21; 15,45CD; ებრ. 10,7; 1 პეტ. 2,6; გამოცხ. 1,3; 17,8; რაი ა. მას შინა, საქმე 14,15; მომკუდარ ა. იგი, საქმე 14,19; წოდებულ ა., საქმე 15,17ᲚᲓ; იგი ა. პირველი ნაწილი მაკედონელთაი, საქმე 16,12; სული პითონი, რომელ ა. მისნობისაი, საქმე 16,16; რაი ა. სიტყჳსა სწავლაი, საქმე 17,19; ცისა და ქუეყანისაი ა. უფალი, საქმე 17,24; იგი ა., საქმე 17,25; არა შორს ა.. საქმე 17,27; უწამებდა..., ვითარმედ ა. ქრისტე იესუ, საქმე 18,5; ერი მრავალი ა. ჩემდა, საქმე 18,10; ძიებაი რაიმე ა.. საქმე 18,15; აჩუენებდა.... ვითარმედ ა. ქრისტე იესუ, საქმე 18,28; არცაღა ა., თუ სული წმიდაი გუასმიეს, საქმე 19,2ᲖᲚᲓ; ამის საქმისაგან ა. სარეწავი ჩუენი, საქმე 19,25; ესე ჭირ ა. ჩუენდა, საქმე 19,27; ტაძარი შეურაცხ-ყოფად ა., საქმე 19,27; დიდ ა. არტემი, საქმე 19,28; 19,34; ჰურიაი ა., საქმე 19,34; ვინ-მე ა. კაცთაგანი, საქმე 19,35; მსახური ა. დიდისა არტემისი, საქმე 19,35; უცილობელ ა. ესე,

საქმე 19,36; ხარისხულ ა., საქმე 19,39; 1 კორ. 4,2; სუ-ლი ჩემი თანა-და ა., საქმე 20,10; რაი შემთხვევად ა. ჩემდა, საქმე 20,22ႢႪO; შეკრულებულ ა., საქმე 20,32; ჰრომ. 4,21; 11,23; 14,4; 14,24; 16,24; 2 კორ. 2,16; გალ. 5,6; ფილიპ. 3,20; ებრ. 5,27CD; 7,25; 11,19; იაკ. 1,21; 2,14; 3,2; 4,12; 5,16; იუდა 1,24; გამოცხ. 6,17; 13,4; ნეტარ ა. მიცემაი, საქმე 20,35; რომლისაი ა. სარტყელი ესე, საქმე 21,11; ჟამი შეკრებად ა., საქმე 21,22ႢႪO; რაი-მე უკუე ა., საქმე 21,22; რომელსა-იგი იტყვიან შენთჳს, არა ა., საქმე 21,24; ესე იგი კაცი ა., საქმე 21,28; შეკრებულ ა., საქმე 21,31; ვინ ა. ანუ რაი უქმნიეს, საქმე 21,33; არა ღირს ა. ეგე ცხორებად, საქ-მე 22,22; კაცი ესე ჰრომი ა., საქმე 22,26; გულისხმა-ყო, რამეთუ ჰრომი ა., საქმე 22,29; ა. ეგე მღდელთ-მოძღუარ, საქმე 23,5; კრებული სადუკეველთაი ა., საქმე 23,6; არა ა. აღდგომაი, საქმე 23,8; რაი ა., საქმე 23,19; ეგე... ჰრომი ა., საქმე 23,27; კილიკიელი ა., საქ-მე 23,34; კილიკიაით ა., საქმე 23,34ႢႪO; რომლისა სამთავროისაი ა., საქმე 23,34ႢႪO; არა უმრავლეს ა. ჩემი ათორმეტისა დღისა, საქმე 24,11; აღდგომაი ყოფად ა. მართალთაი, საქმე 24,15; დამარხულ ა., საქმე 25,4; 2 პეტ. 2,17; იუდა 1,13; რაი-იგი ა. უჯეროი კაცისა მის თანა, საქმე 25,5; უკუეთუ არარაი ა., საქმე 25,11ႢႪO; კაცი ვინმე ა. დაშთომილი, საქმე 25,14; არა ა. ჩუეულე-ბაი ჰრომთაი, საქმე 25,16; რაი ურწმუნოებაი ა., საქმე 26,8ႢႪO; ფიცხელ ა. შენდა დეზისა წიხნაი, საქმე 26,14; თქუმულ ა. ესე, საქმე 26,26; მეცნიერ ა. მისთჳს მეფჱ, საქმე 26,26; რომელ ა. ლუკიაისაი, საქმე 27,5; ჭირი და ზღვევაი ყოფად ა., საქმე 27,10; მეათოთხმეტჱ დღჱ ა. დღეს, საქმე 27,33; ესე თქუენისა ცხორებისა-თჳს ა., საქმე 27,34O; არავისი თქუენგანისაი თმაი ერ-თი თავისაი წარწყმედად ა., საქმე 27,34; კაცის-მკლევე-ლი სამე ა. კაცი ესე, საქმე 28,4ႢႪO; ღმერთი ა., საქმე 28,6; უწყებულ ა., საქმე 28,22; ცილობაი აღდგომილ ა., საქმე 28,22; მოწამე ჩემდა ა. ღმერთი, ჰრომ. 1,9; ა. ესე თანა-ნუგეშინის-ცემა, ჰრომ. 1,12.

ესრჱთ ა. გულს-მოდგინებაი ჩემი, ჰრომ. 1,15; ძალი ღმრთისაი ა. მაცხოვრად ყოვლისა, ჰრომ. 1,16; გამოჩი-ნებად ა. რისხვაი ღმრთისაი, ჰრომ. 1,18; ცხად ა., ჰრომ. 1,19; სახილველ ა., ჰრომ. 1,20; სამარადისოი იგი მისი ძალ და საღმრთო ა., ჰრომ. 1,2ႳႪ; რომელ-იგი ა. კურ-თხეულ, ჰრომ. 1,25; საშჯელი ღმრთისაი ჭეშმარიტ ა., ჰრომ. 2,2; არა ა. თუალთ-ღება ღმრთისა თანა, ჰრომ. 2,11; სარგებელ ა., ჰრომ. 2,25; 3,1; 1 კორ. 15,32; 1 ტიმ. 4,8 (2-ჯერ), იაკ. 2,14; 2,16; არა რომელი ცხა-დად ჰურიაი ა., ჰრომ. 2,28; რომელი ფარულად ჰურიაი ა., ჰრომ. 2,29; რომლისა-იგი ქებაი არა კაცთაგან ა., ჰრომ. 2,29; უმეტჱს ა., ჰრომ. 3,1; რომელთა განკი-თხვაი საშჯელსა შინა ა., ჰრომ. 3,8; არავინ ა. მართალ არცა ერთ, ჰრომ. 3,10; არავინ ა. გამომეძიებელ ღმრთი-სა, ჰრომ. 3,11; არავინ ა. გულისხმის-მყოფელ, ჰრომ. 3,11; არავინ ა., რომელმანმცა ქმნა სიტკბოებაი, არავინ ა. მიერთადმდე, ჰრომ. 3,12; საფლავ განღებულ ა. ქორჴი მათი, ჰრომ. 3,13; რომელთაი პირი წყევითა... სავსე ა., ჰრომ. 3,14; უმადლოებაი ა. გზათა მათთა, ჰრომ. 3,16; არა ა. შიში ღმრთისაი, ჰრომ. 3,18; შჯულისაგან ა. გა-მოცნობაი ცოდვისაი, ჰრომ. 3,20; გამოჩინებულ ა., ჰრომ. 3,21; არა ა. განწვალებაი, ჰრომ. 3,22; სადა უკუე

ა. სიქადული იგი, ჰრომ. 3,27; დაყენებულ ა., ჰრომ. 3,27; ანუ ჰურიათაი ხოლო-მე ა. ღმერთი, ჰრომ. 3,29ႳႪ; უკუეთუ ერთ ა. ღმერთი, ჰრომ. 3,30; ნეტარ ა. კაცი, ჰრომ. 4,8; აწ უკუე ნეტარებაი ესე წინადაცუე-თილებასა ზედა ა., ჰრომ. 4,9; ცალიერ ა. სარწმუნოე-ბაი, ჰრომ. 4,14; სადა არა ა. შჯული, ჰრომ. 4,15; ამის-თჳს, რამეთუ სარწმუნოებისაგან ა., ჰრომ. 4,16ႳႪ; რო-მელ ა. მამაი ჩუენ ყოველთაი, ჰრომ. 4,16; რომელთაი-ესე შერაცხად ა., ჰრომ. 4,24; მოცემულ ა., ჰრომ. 5,5; 12,3; 15,15; 1 კორ. 1,4; 3,10; 2 კორ. 8,1; ეფეს. 3,2; 4,7; კოლ. 1,25; განფენილ ა., ჰრომ. 5,5; რომელ-იგი ა. სახჱ მერმეთა მათ ჟამთაი, ჰრომ. 5,14; რომელი მომკუ-დარ ა., ჰრომ. 6,7; განმართლებულ ა., ჰრომ. 6,7; რომე-ლი ცხოველ ა., ცხოველ ა. ღმრთისა, ჰრომ. 6,10; აღ-სასრული მათი სიკუდილ (სიკუდილი CD) ა., ჰრომ. 6,21; ნიჭი ღმრთისაი ცხორებაი საუკუნე ა., ჰრომ. 6,23; საზღალი ცოდვისაი სიკუდილი ა., ჰრომ. 6,23; ცოცხალ ა. კაცი იგი, ჰრომ. 7,1; შეკრულ ა., ჰრომ. 7,2; თავისუფალ ა., ჰრომ. 7,2; 7,3; 1 კორ. 7,39; ესე იგი ა., ჰრომ. 7,6D; 7,18; 9,8; 10,6; 10,7; 10,8; თჳნიერ შჯულისა ცოდვაი მკუდარ ა., ჰრომ. 7,8ႳႪCD; წმიდა ა., ჰრომ. 7,12; 11,16 (2-ჯერ); 14,20; 1 კორ. 3,17; 1 იოვ. 3,3; გამოცხ. 4,8 (9-ჯერ); შჯული სულიერ ა., ჰრომ. 7,14; კეთილ ა., ჰრომ. 7,16; არა დამკჳდრებულ ა., ჰრომ. 7,18; რომელ-იგი ა. ასოთა შინა ჩემთა, ჰრომ. 7,23; ზრახვაი იგი ჴორცთაი სიკუდილ ა., ჰრომ. 8,6; ზრახვაი იგი სულისაი ცხორებაი ა., ჰრომ. 8,6CD; ზრახვაი იგი ჴორცთაი მტერობაი ა. ღმრთისა, ჰრომ. 8,7; იგი არა ა. მისი, ჰრომ. 8,9; უკუეთუ ქრისტჱ თქუ-ენ შორის ა., ჰრომ. 8,10; არა ა. სასოებაი, ჰრომ. 8,24; მეოხ ა. ჩუენთჳს, ჰრომ. 8,26; 8,34; გამომეძიებელ ა. გულისაი, ჰრომ. 8,27; რაი ა. ზრახვაი იგი სულისაი, ჰრომ. 8,27CD; ღმრთისა მიმართ მეოხ ა., ჰრომ. 8,27; უკუეთუ ღმერთი ჩუენ კერძო ა., ჰრომ. 8,31; ვინ ა. ძჳრის მეტყუელი ჩუენდა, ჰრომ. 8,31; ვინ ა. მაბრალე-ბელ რჩეულთა ღმრთისათა, ჰრომ. 8,33; ღმერთი ა. გან-მამართლებელ, ჰრომ. 8,33; ვინ ა. დამშჯელ, ჰრომ. 8,34; რომელი-იგი ა. მარჯუენით ღმრთისა, ჰრომ. 8,34ႳႪCD; რომელ ა. ქრისტე იესუს მიერ, ჰრომ. 8,39; მწუხარებაი ა. ჩემდა დიდი, ჰრომ. 9,2; რომელი-იგი ა. ღმერთი ყოველთა ზედა, ჰრომ. 9,5; აღთქუმისაი ა. სიტ-ყუაი ესე, ჰრომ. 9,9; ვედრებაი ჩემი... მათთჳს ა. სა-ცხორებელად, ჰრომ. 10,1; დასასრული შჯულისაი ქრისტე ა., ჰრომ. 10,4; მახლობელ ა., ჰრომ. 10,8; არა ა. განწვალებაი ჰურიასა და წარმართისა, ჰრომ. 10,12; თავადი ა. უფალი ყოველთაი, ჰრომ. 10,12; სარწმუნოე-ბაი სმენისაგან ა., ჰრომ. 10,17; საქმე იგი არღარა ა. საქმე, ჰრომ. 11,6CD; არღარა ა. მადლი, ჰრომ. 11,6CD; უკუეთუ ეგრე ა., ჰრომ. 11,6; ესე ა. ჩემ მიერ... აღთქუ-მაი, ჰრომ. 11,27; მისა მიმართ ა. ყოველი, ჰრომ. 11,36; მისი ა. დიდებაი, ჰრომ. 11,36; რაი-იგი ა. ნებაი ღმრთი-საი, ჰრომ. 12,2; ვინცა-იგი ა. თქუენ შორის, ჰრომ. 12,3; შესაძლებელ ა., ჰრომ. 12,18; ჩემი ა. შურის-გებაი, ჰრომ. 12,19; არა ა. ჴელმწიფებაი, ჰრომ. 13,1; ცხად ა., ჰრომ. 13,2D; 1 კორ. 15,27CD; გალ. 3,11CD; ებრ. 7,15; ღმრთის მსახური ა., ჰრომ. 13,4; ღმრთისა მსახური ა., ჰრომ. 13,4ႳႪ; რომელ ა. ესე, ჰრომ. 13,8; სხუაი თუ რაიმე მცნებაი ა., ჰრომ. 13,9; აღმასრულებელი შჯული-

საჲ ა. საყუარელი, ჰრომ. 13.10; უმახლობელჱს ა., ჰრომ. 13.11; აწჳე ა. ჟამი განღჳძებად ჩუენდა, ჰრომ. 13.11; არავინ ჩუენგანი თავით თჳსით ცოცხალ ა., ჰრომ. 14.7.

არარაჲ შეგინებულ ა. თავით თჳსით, ჰრომ. 14.14; იგი ა. შეგინებულ, ჰრომ. 14.14; არა ა. სასუფეველი ღმრთისაჲ საჭმელ და სასუმელ, ჰრომ. 14.17; სათნო ა. იგი ღმრთისა, ჰრომ. 14.18; ბოროტ ა. კაცისა, ჰრომ. 14.20; უმჯობჱს ა., ჰრომ. 14.21; 1 კორ. 6,12; 7.1; 7.9; 7.26; 9.15; 2 კორ. 8.10; 1 პეტ. 2.20; 3,17; ნეტარ ა., ჰრომ. 14.22; იაკ. 1.12; გამოცხ. 1.3; 16,15; 20,6; 22.7; რომელი არა სარწმუნოებით ა., ცოდვა ა., ჰრომ. 14,23; და-ვე-შჯილ ა., ჰრომ. 14,23; რომლისაჲ ა. დიდებაჲ, ჰრომ. 14.26; რომელ-იგი აღდგომად ა. მთავრად წარმართთა, ჰრომ. 15.12; არა თუ სადა სახელ-დებულ ა. ქრისტე, ჰრომ. 15.20; არა თხრობილ ა., ჰრომ. 15.21; რომელი-იგი ა. მსახური, ჰრომ. 16.1; რომელი-იგი ა. პირველი ნაყოფი ასიასაჲ, ჰრომ. 16,5; რომელი ა. კორინთეს შინა, 1 კორ. 1,2CD; სარწმუნო ა. ღმერთი, 1 კორ. 1,9; სიტყუაჲ იგი ჯუარისაჲ წარწყმედულთა მათ სიცოფე ა., 1 კორ. 1.18; ცხორებულთა მათ ძალ ღმრთისა ა., 1 კორ. 1.18; სადა ა. ბრძენი? ანუ სადა ა. მწიგნობარი? სადა ა. გამომეძიებელი იგი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 1,20; ქრისტე ღმრთისა ძალ ა., 1 კორ. 1,24; უბრძნეს კაცთა ა., 1 კორ. 1,25; რომელ ა. მის თანა. 1 კორ. 2,11; რომელ ა. ღმრთისაგან. 1 კორ. 2,12; ვერ შემძლებელ ა., 1 კორ. 2.14ႢCD; ებრ. 6.18; 10,4; რაჲ ა. აპოლო? ანუ რაჲ ა. პავლე. 1 კორ. 3,5; არცა დამასხმელი იგი რაჲ ა., 1 კორ. 3,7; დადებულ ა., 1 კორ. 3.11; რომელ ა. იესუ ქრისტჱ, 1 კორ. 3,11; ცეცხლითა გამოჩინებად ა., 1 კორ. 3.13; სიბრძნჱ ამის სოფლისაჲ სიცოფე ა. წინაშე ღმრთისა, 1 კორ. 3,19; ყოველივე თქუენი ა., 1 კორ. 3,21; 3,22; ხოლო ჩემდა საწუხელება ა., 1 კორ. 4,3; განმკითხველი ჩემი უფალი ა., 1 კორ. 4,4; რომელ ა. შვილი ჩემი საყუარელი, 1 კორ. 4,17; არა სიტყჳთა ა. სასუფეველი ღმრთისაჲ, 1 კორ. 4,20; აწ უძლურებაჲ თქუენდა ა. ესე, 1 კორ. 6,7; ერთ სულ ა., 1 კორ. 6,17; ყოველივე ცოდვაჲ... გარეშე ჴორცთა ა., 1 კორ. 6,18; გუამი თქუენი ტაძარ თქუენ შორის მყოფისა მაგის სულისა წმიდისა ა., 1 კორ. 6,19Ⴂb; ცოლი თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უფალ ა., 1 კორ. 7,4CD; ქმარიცა თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უფალ ა., 1 კორ. 7,4CD; უკეთჱს ა. მათა, 1 კორ. 7,8; არა დამონებულ ა., 1 კორ. 7,15; წინადაცუეთილებაჲ არარაჲ ა. და წინადაუცუეთილებაჲ არა-ვე-რაჲ ა., 1 კორ. 7,19; განთავისუფლებულ ა., 1 კორ. 7,22; ეგრეცა აზნაური... მონაჲ ა. უფლისაჲ, 1 კორ. 7,22; ესე კეთილ ა., 1 კორ. 7,26; შემოკლებულ ა., 1 კორ. 7,29; წარმავალ ა., 1 კორ. 7,31; განყოფილ ა., 1 კორ. 7,34; დამტკიცებულ ა., 1 კორ. 7,37; დედაკაცი იგი კრულ ა., რაოდენ ჟამ ცოცხალ ა. ქმარი მისი, 1 კორ. 7,39; უსანატრელჱს ა., 1 კორ. 7,40; იგი ცნობილ ა. მის მიერ, 1 კორ. 8,3; არავინ ა. ღმერთ, 1 კორ. 8,4; არავინ ა. კერპ სოფელსა შინა, 1 კორ. 8,4; ჩუენდა ერთ ა. ღმერთი მამაჲ, რომლისაგან ა. ყოველი, 1 კორ. 8,6; ერთი ა. უფალი იესუ ქრისტჱ, 1 კორ. 8,6; რომლისა მიერ ა. ყოველი, 1 კორ. 8,6Ⴁ; არა ყოველთა თანა ა. მეცნიერებაჲ, 1 კორ. 8,7; ჩემი სიტყჳს-გებაჲ ესე ა., 1 კორ. 9,3; არა ა. ჩემდა სიქადულ, 1 კორ. 9,16; ვაჲ ა. ჩემდა, 1 კორ. 9.16; რწმუნებულ ა., 1 კორ. 9,17; რაჲ-მე უკუე ა. სასყიდელი იგი ჩემი, 1 კორ. 9.18; სარწმუნო ა. ღმერთი, 1 კორ. 10.13; 2 კორ. 1,18; რაჲ-მე უკუე ა., 1 კორ. 10,19; ნაკერპავი იგი რაჲ-მე ა., ანუ კერპი იგი რაჲ ა., 1 კორ. 10,19; არა ყოველი აღმაშენებელ ა., 1 კორ. 10,23; არა ყოველი უმჯობეს ა., 1 კორ. 10,23CD; უფლისაჲ ა. ქუეყანაჲ, 1 კორ. 10,26; 10.28CD; ნაკერპავი ა., 1 კორ. 10,28; ყოვლისა მამაკაცისა თავ ქრისტჱ ა., 1 კორ. 11,3; ერთ ა. და იგივე ა. დაყუენილიცა იგი, 1 კორ. 11,5; საძაგელი ა., 1 კორ. 11,6; ეფეს. 5,12; (მამაკაცი) ხატი და დიდებაჲ ღმრთისაჲ ა., 1 კორ.11.7; დედაკაცი დიდებაჲ ქმრისა ა., 1 კორ. 11,7; არა მამაკაცი დედაკაცისაგან ა., 1 კორ. 11,8; დედაკაცი მამაკაცისაგან ა., 1 კორ. 11.8; ეითარცა-იგი დედაკაცი ქმრისაგან ა., 1 კორ. 11,12; ყოველივე ღმრთისაგან ა., 1 კორ. 11,12; უშუერებაჲ ა. მისა, 1 კორ. 11.14; დიდებაჲ ა. მისა, 1 კორ. 11,15; არა ა. ეკლესიაჲ ღმრთისაჲ პურის საჭმელად. 1 კორ. 11,20; ესე ა. ჴორცი ჩემი, 1 კორ. 11,24; ესე სასუმელი ახალი შჯული ა. სისხლისა ჩემისაჲ, 1 კორ. 11.25; თანა-მდებ ა. იგი ჴორცთა და სისხლთა უფლისათა, 1 კორ. 11,27; იგივე სული ა., 1 კორ. 12,4; იგივე თავადი უფალი ა., 1 კორ. 12,5; იგივე თავადი ღმერთი ა., 1 კორ. 12,6; მიცემულ ა., 1 კორ. 12.7; 12,8; ამის ყოველისა(!) მაქმნეველ ა., 1 კორ. 12,11Ⴂb; ვითარცა-იგი გუამი ერთ ა., ◀ კორ. 12,12; ყოველნი იგი ასოები მრავალ ლათუ ა., ერთ გუამ ა., 1 კორ. 12,12; გუამი იგი არა ა. ერთ ასო, 1 კორ. 12,14; ნუ ამისთჳს არა ა. მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12.16; სადა ა. სასმენელი, 1 კორ. 12,17; ხოლო აწ მრავალ ა. ასოები და ერთ ა. გუამი, 1 კორ. 12,20; საგონებელ ა., 1 კორ. 12,22; იგი საჭმარ ა., 1 კორ. 12,22; არა-ვე-რაჲ სარგებელ ა. ჩემდა, 1 კორ. 13,3; სულგრძელ ა. და ტკბილ, 1 კორ. 13,4; უფროჲს ამათსა სიყუარული ა., 1 კორ. 13,13; უფროჲს ა. რომელი წინაჲსწარმეტყუელებდეს, 1 კორ. 14,5; არცა ერთი მათგანი ა. უჴმო, 1 კორ. 14,10; გონებაჲ ჩემი უნაყოფო ა., 1 კორ. 14,14; აწ უკუე რაჲ ა., 1 კორ. 14,15.

წინაჲსწარმეტყუელებაჲ არა ურწმუნოთათჳს ა., 1 კორ. 14,22; ღმერთი თქუენ შორის ა., 1 კორ. 14,25; აწ უკუე, ძმანო, რაჲ-მე ა., 1 კორ. 14,26; ღმერთი არა შფოთებისაჲ ა., 1 კორ. 14,33; არა ბრძანებულ ა., 1 კორ. 14,34; უშუერებაჲ ა. დედაკაცისა სიტყუაჲ ეკლესიასა შინა. 1 კორ. 14,35; უკუეთუ ვინმე უმეცარ ა., 1 კორ. 14,38; აღდგომაჲ მკუდართაჲ არა ა., 1 კორ. 15,12; მკუდრეთით აღდგომილ ა., 1 კორ. 15,12; უკუეთუ აღდგომაჲ მკუდართაჲ არა ა., 1 კორ. 15,13; არცა ქრისტჱ აღდგომილ ა., 1 კორ. 15,13; 15,16; არა აღდგომილ ა., 1 კორ. 15,14; 15,17; ცუდად სამე ა. ქადაგებაჲ ესე ჩუენი და ცუდად ა. სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი. 1 კორ. 15,14; ამაო ა. სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი, 1 კორ. 15,17; აღდგომილ ა. მკუდრეთით, 1 კორ. 15,20; არა ყოველი ჴორცი ერთი ჴორც ა., არამედ სხუა ა. კაცთაჲ და სხუა ჴორც ა. პირუტყუთაჲ და სხუა ჴორც ა. მფრინველთაჲ და სხუა ჴორც ა. თევზთაჲ, 1 კორ. 15,39; სხუა ა. ზეცისათა მათ დიდებაჲ და სხუა ა. ქუეყანისათაჲ. 1 კორ. 15,40; სხუაჲ დიდებაჲ ა. მზისაჲ და სხუაჲ დიდებაჲ ა. მთოვარისაჲ და სხუაჲ დიდებაჲ ა. ვარსკულავთაჲ, 1 კორ. 15,41; უკუეთუ ა. ჴორცი მშჳნვიერი, ა. სულიერი-

ცა, 1 კორ. 15.44; სადა ა. საწერტელი შენი? სადა ა. ძლევაჲ შენი, 1 კორ. 15,55; ა. იგი პირველი ნაყოფი აქაიასისაჲ, 1 კორ. 16,15; კურთხეულ ა., 2 კორ. 1.3; სასოებაჲ ჩუენი მტკიცე ა., 2 კორ. 1,6; სიქადული ჩუენი ესე ა., 2 კორ. 1,12; სიტყუაჲ იგი... არა ა. ჰე და არა, 2 კორ. 1,18; მას შინა ჰე იგი ა., 2 კორ. 1,20; ვინ-მე ა., 2 კორ. 2,2; სიხარული ჩემი თქუენ ყოველთაჲ ა., 2 კორ. 2,3; შეძლებაჲ ჩუენი ღმრთისაგან ა., 2 კორ. 3,5; არღა დიდებულ ა., 2 კორ. 3,10; უფალი სულ ა., 2 კორ. 3,17; მუნ აზნაურებაჲ ა., 2 კორ. 3,17; სადა სული უფლისაჲ ა., 2 კორ. 3,17Ղ; უკუეთუ ა. დაფარულ, 2 კორ. 4,3; ა. დაფარულ, 2 კორ. 4,3; რომელი-იგი ა. ხატი ღმრთისა უხილავისაჲ, 2 კორ. 4.4; ყოველივე თქუენთჳს ა., 2 კორ. 4.15; ხილული ესე საწუთრო ა., 2 კორ. 4,18; არა-ხილული იგი საუკუნე ა., 2 კორ. 4,18; რომელი-იგი შეიქმს ჩუენ თანა, ღმერთი ა., 2 კორ. 5.5; რაჲ-იგი ა. ქრისტჱს მიმართ ახალი დაბადებული, 2 კორ. 5.17; აწ ა. ჟამი იგი შეწყნარებისაჲ. 2 კორ. 6,2; აწ ა. დღჱ იგი ცხორებისაჲ, 2 კორ. 6,2; გული ჩუენი განვრცომილ ა., 2 კორ. 6,11; პირი ჩუენი აღებულ ა., 2 კორ. 6,11; რაჲ მოყუსებაჲ ა. სიმართლისა და უშჯულოებისა, 2 კორ. 6,14; რაჲ ზიარებაჲ ა. ნათლისა და ბნელისა, 2 კორ. 6,14; რაჲ შეტყუებაჲ ა. ქრისტჱსი ბელიარის თანა, 2 კორ. 6.15; რაჲ სწორებაჲ ა. ტაძრისა ღმრთისა, 2 კორ. 6,16; განსუენებულ ა., 2 კორ. 7,13; მოწყალებაჲ მისი... თქუენდა მიმართ ა., 2 კორ. 7,15; შეწირულ ა., 2 კორ. 8,12; ა. იგი მოსწრაფე, 2 კორ. 8,22CD; ნამეტნავ ა. მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1CD; განმზადებულ ა., 2 კორ. 9,2; კოლ. 1,5; 1 პეტ. 4,5; არა ხოლო თუ ა. აღმავსებელ, 2 კორ. 9,12; რომელ ა. თქუენ ზედა, 2 კორ. 9,14; არა ჴორციელად ა., 2 კორ. 10,4; აღმაღლებულ ა., 2 კორ. 10,5; ვითარცა იგი ქრისტჱსი ა., ეგრეცა ჩუენ, 2 კორ. 10,7; არა... იგი ა. გამოცდილ. 2 კორ. 10,18; ა. ჭეშმარიტებაჲ ქრისტჱსი ჩემ თანა, 2 კორ. 11,10; არარაჲ საკჳრველ ა., 2 კორ. 11,14; არა უკუე დიდ ა., 2 კორ. 11,15; რომელ-იგი ა. კურთხეულ, 2 კორ. 11,31; კმა ა. შენდა მადლი ჩემი, 2 კორ. 12.9; აწ უკუე რაჲ-მე ა., 2 კორ. 12,13; ყოველივე თქუენისათჳს აღშჱნებისა ა., 2 კორ. 12,19; არა უძლურ ა., 2 კორ. 13,3; ცხოველ ა. ძალითა ღმრთისაჲთა, 2 კორ. 13,4; ქრისტე თქუენ შორის ა., 2 კორ. 13,5; რომლისაჲ ა. დიდებაჲ, გალ. 1,5; რომელ სხუაჲ არარაჲ ა., გალ. 1,7; არა ა. კაცობრივ, გალ. 1.11; რწმუნებულ ა., გალ. 2,7; 1 ტიმ. 1.11; ცხოველ ა. ... ქრისტჱ, გალ. 2,20; შჯულისაგან ა. სიმართლჱ, გალ. 2,21; შჯული იგი არა ა. სარწმუნოებისაგან, გალ. 3,12; რომელ ა. ქრისტჱ, გალ. 3.16; შჯულისაგან ა. მკჳდრობაჲ იგი, გალ. 3,18CD; არღარა აღთქმისაგან ა., გალ. 3.18; რაჲ-მე უკუე ა. სჯული, გალ. 3,19D; აღთქმულ ა., გალ. 3.19D; შუამდგომელი ერთისაჲ არა ა., ხოლო ღმერთი ერთ ა., გალ. 3,20CD; არა ა. ჰურიაებაჲ, ... არა ა. მონებაჲ... არა ა. რჩევაჲ მამაკაცისა, არცა დედაკაცისა, გალ. 3.28; მნეთა ქუეშე ა. იგი, გალ. 4.2Ō; სადა უკუე ა. ნეტარებაჲ იგი თქუენი, გალ. 4.15; კეთილ ა. ბაძვაჲ კეთილისათჳს, გალ. 4.18; რომელ-იგი ა. იგავად, გალ. 4,24; შობილი მონებად, რომელ ა. აგარ, გალ. 4.24; სინაჲ მთაჲ ა. არაბიას. გალ. 4.25CD; ზჳცისა იგი იერუსალჱმსა აზნაურ ა., გალ. 4.26; რომელ ა. დედაჲ ჩუენი. გალ. 4.26; თანა-მდებ ა. იგი ყოვლისა შჯულისა ყოფად, გალ. 5,3; მორჩილებაჲ ეგე არა მისგან ა., გალ. 5.8; ვინცა-იგი ა., გალ. 5.10CD; გან-სადმე-ქარვებულ ა., გალ. 5.11D; ნაყოფი სულისაჲ ა., გალ. 5.22; ეგონოს. ვითარმედ ა. რაჲმე, გალ. 6.3CD; ჯუარს-ცუმულ ა., გალ. 6.4; კეთილ ა. საქმჱ. გალ. 6.9Ō; არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ ა., გალ. 6,15; კურთხეულ ა. ღმერთი, ეფეს. 1,3; 1 პეტ. 1,3; რაჲ-იგი ა. ცათა შინა, ეფეს. 1,10; რომელ-იგი ა. წინდი, ეფეს. 1,14; რაჲ-იგი ა. სიმდიდრჱ, ეფეს. 1.18; რაჲ-იგი ა. სასოებაჲ, ეფეს. 1,18; რაჲ-იგი ა. გარდამატებული სიმდიდრჱ, ეფეს. 1,19.

სახელ-დებულ ა., ეფეს. 1,21; რომელ-იგი ა. გუამი მისი, ეფეს. 1.23; დიდ ა., ეფეს. 2,4; 5,32; 1 ტიმ. 3,16; გამოცხ. 16,21; ესე არა თქუენ(!) ა., ეფეს. 2,8Ō; ესე... ღმრთისა ნიჭი ა., ეფეს. 2.8; იგი თავადი ა. მშჳდობაჲ, ეფეს. 2,14; თავ საკიდურთა მისთა ა. ქრისტე იესუ, ეფეს. 2.20; რაჲ-იგი ა. განგებაჲ, ეფეს. 3,9; ჭირთა შინა ჩემთა, რომელ ა. თქუენთჳს, ეფეს. 3,13; რომელ-იგი ა. დიდებაჲ თქუენდა, ეფეს. 3,13; რაჲ-იგი ა. სივრცჱ, ეფეს. 3,18; ერთ ა. უფალ. ეფეს. 4,5; ერთ ა. სარწმუნოებაჲ, ეფეს. 4,5Ի; ერთ ა. ღმერთი, ეფეს. 4,6; რომელი ყოველთა ზედა ა., ეფეს. 4,6; აღსლვაჲ იგი მისი რაჲ-იგი ა., ეფეს. 4,9; იგივე ა., რომელ-იგი აღმაღლდა, ეფეს. 4,10; რომელ ა. თავ მასა ქრისტჱ, ეფეს. 4.15; შემტკიცებულ ა., ეფეს. 4.16; რომელ ა. მათ თანა, ეფეს. 4,18; ა. ჭეშმარიტებაჲ იესუს თანა, ეფეს. 4.21; რაჲ-იგი ა. კეთილი, ეფეს. 4,29; რომელ ა. კერპთ-მსახური, ეფეს. 5.5; რაჲ-იგი ა. სათნო უფლისა, ეფეს. 5.10; ყოველივე განცხადებული ნათელ ა., ეფეს. 5.13; რაჲ-იგი ა. ნებაჲ ღმრთისაჲ, ეფეს. 5,17; რომლითა ა. სიბილწჱ, ეფეს. 5,18; იგი თავადი ა. მაცხოვარი, ეფეს. 5.23; ქმარი ა. თავ ცოლისა, ეფეს. 5,23; დამორჩილებულ ა., ეფეს. 5.24; ესე ა. სამართალი, ეფეს. 6,1; რომელ ა. მცნებაჲ პირველი, ეფეს. 6.2; თუალთ-ღებაჲ არა ა. მის თანა, ეფეს. 6,9; უფალი ცათა შინა ა., ეფეს. 6,9; არა ა. ბრძოლაჲ ჩუენი. ეფეს. 6,12; რომელ ა. სიტყუაჲ ღმრთისაჲ. ეფეს. 6.17; ვითარცა ა. სამართალ ესე ჩემდა, ფილიპ. 1,7; მოწამე ა. ჩემდა ღმერთი, ფილიპ. 1,8; ჩემდა ცხორებად ქრისტე ა., ფილიპ. 1,21; ესე ა. ნაყოფი საქმისა მის ჩემისაჲ, ფილიპ. 1,22; რომელ-იგი ა. მათა სახჱ წარწყმედისაჲ, ფილიპ. 1.28; რავდენი რაჲ ნუგეშინის-ცემაჲ ა., ფილიპ. 2,1; რომელი ზეშთა ა. უფროს ყოველთა, ფილიპ. 2,9; უფროს ა. ყოველთა სახელთა, ფილიპ. 2,9Ō; ღმერთი ა., ფილიპ. 2,13; ჩემდა არა საცონილ ა., და თქუენდა კრძალულებაჲ ა., ფილიპ. 3,1; რომელთაჲ აღსასრული წარწყმედაჲ ა., ფილიპ. 3,19; რომელთაჲ ღმერთ მუცელი ა., ფილიპ. 3,19; ცათა შინა ა., ფილიპ. 3.20; რომელთაჲ სახელები ა. წიგნსა მას ცხორებისასა. ფილიპ. 4,3; უფალი ახლოს ა., ფილიპ. 4,5; რაჲ-იგი ა. ჭეშმარიტ, რაჲ-იგი ა. კეთილ, რაჲ-იგი ა. მართალ, რაჲ-იგი ა. სიწმიდე, რაჲ-იგი ა. საყუარელ, რაჲ-იგი ა. საქებელ, ფილიპ. 4,8; რავდენი ა. პატიოსან, ფილიპ. 4,8Ի; ყოველსა შინა სოფელსა ა. ნაყოფიერ, კოლ. 1,6; რომელ-იგი ა. სარწმუნო... მსახური ქრისტჱსი, კოლ. 1,7; რომელ-იგი ა. ხატი ღმრთისა უხილავისაჲ, კოლ. 1,15; იგი თავადი ა. ყოველთა წინა, კოლ. 1.17; იგი ა. თავი ეკლესიისაჲ, კოლ. 1.18; რომელი ა. დასაბამი, კოლ. 1.18; რომელ ა. ეკლესიაჲ, კოლ. 1.24;

რაჲ-იგი ა. სიმდიდრჱ დიდებისა მის საიდუმლოჲსაჲ, კოლ. 1.27; რომელ ა. ქრისტჱ თქუენ თანა, კოლ. 1.27; იგი ა. თავი ყოვლისა მთავრობისაჲ, კოლ. 2.10; რომელ-იგი ა. საჩრდილ მერმეთაჲ მათ, კოლ. 2.17; შექმნულ ა., კოლ. 2.19; რომელ-იგი ა. ყოვლივე განსახრწნელად, კოლ. 2.22; რომელ-იგი ა., რეცა სიტყუა რაჲ-მე აქუს სიბრძნისაჲ, კოლ. 2.23; ქრისტჱ ა. მარჯუენით ღმრთისა მჯდომარჱ, კოლ. 3.1; დაფარულ ა., კოლ. 3,3; რომელ ა. კერპთ-მსახურებაჲ, კოლ. 3.5; სადა-იგი არა ა. წარმართ და ჰურიაჲ, კოლ. 3.11; ყოვლად ყოვლსა შინა ქრისტჱ ა., კოლ. 3.11; სათნო ა. უფლისა, კოლ. 3,18; ესე ა. სათნო უფლისა, კოლ. 3.20; არა ა. თუალთ-ღებაჲ, კოლ. 3,25; რომელ-იგი ა. თქუენგანი, კოლ. 4.9; გამოცდილი ა., 1 თეს. 2.4; ღმერთი მოწამე ა., 1 თეს. 2,5; ვითარცა ა. სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2.13; ვინ-მე ა. სასოებაჲ ჩუენი, 1 თეს. 2.19; ესე ა. ნებაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 4,3; 5.18; შურის-მგებელ ა. უფალი, 1 თეს. 4.6; სარწმუნო ა., 1 თეს. 5,24; 2 თეს. 3.3; ვითარცა-იგი ღირს ა., 2 თეს. 1.3; უკუეთუ სამართალ ა., 2 თეს. 1.6; რომლისაჲ-იგი მოსლვაჲ ა. მეწევნითა ეშმაკისაჲთა, 2 თეს. 2,9; არა ყოველთაჲ ა. სარწმუნოებაჲ, 2 თეს. 3.2; რომელ ა. სასწაული, 2 თეს. 3,17; რომელი-იგი ა. მბრწყინვალებაჲ დიდებისაჲ, ებრ. 1.3CD; რომელთა-იგი დამკჳდრებად ა. ცხოვრებაჲ, ებრ. 1.14; რაჲ ა. კაცი, ებრ. 2,6; რომლისათჳს ა. ყოველი და რომლისაგან ა. ყოველი, ებრ. 2,10; ესე იგი ა. ეშმაკი, ებრ. 2,14; რომელი სარწმუნო ა., ებრ. 3,2; აღშენებულ ა., ებრ. 3.4; რომელმან ყოვლივე აღაშენა, ღმერთი ა., ებრ. 3,4CD; წინასწარ თქუმულ ა., ებრ. 4.7; ცხოველ ა. სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ებრ. 4,12; არარაჲ ა. დაფარულ, ებრ. 4.13; რომლისათჳს ა. სიტყუაჲ ესე ჩუენი, ებრ. 4.13; ქედ-დადრეკილ ა., ებრ. 4.13; წოდებულ ა. ღმრთისა მიერ, ებრ. 5.4Ⴂ; მრავალ ა. ჩუენდა სიტყუად, ებრ. 5,11; უმეცარ ა. სიტყუასა სიმართლისასა, ებრ. 5,13ႢႪႭႢC; ჩჩჳლ ა., ებრ. 5,13BCD; შეუძლებელ ა., ებრ. 6,4CD; ამისი აღსასრული დაწუვაჲ ა., ებრ. 6,8D; არა ა. სიცრუჱ ღმრთისა თანა, ებრ. 6.10; ცილობისა მათისა დასამტკიცებელად ფიცი ა., ებრ. 6.16; რომელ ა. მეუფჱ მშჳდობისაჲ, ებრ. 7.2; მიმსგავსებულ ა., ებრ. 7,3; ერისაგან... ესე იგი ა. ძმათაგან თჳსთა, ებრ. 7,5; მუნ წამებულ ა., ვითარმედ ცხოველ ა., ებრ. 7,8; ათეულადვე შეწირულ ა., ებრ. 7.9; ერი იგი მას ზედა შჯულ-დებულ ა., ებრ. 7,11; თქუმულ ა. ესე, ებრ. 7.13; მარადის ცხოველ ა., ებრ. 7.25; ხოლო თავად თქუმულთა ამათ ზედა ესე ა., ებრ. 8.1; დადგინებულ ა., ებრ. 8.3.

ვითარცა-იგი ა. უმჯობჱსისა აღთქუმისა შუა-მდგომელ, ებრ. 8.6; უმჯობჱსსა მას აღთქუმასა ზედა შჯულ-დებულ ა., ებრ. 8.6; ესე ა. აღთქუმაჲ, ებრ. 8,10; 1 იოვ. 1.5; 2.25; 3.11; მახლობელ ა. განრყუნისა, ებრ. 8,13; არა ა. აწ თითოეულად სიტყუად, ებრ. 9,5; კარვითა, ჴელით უქმნელითა, ესე იგი ა., არა ამის დაბადებულისაჲთა, ებრ. 9.11; ახლისა აღთქუმისა შუა-მდგომელ ა., ებრ. 9.15; სადა-იგი წიგნის წერაჲ ა., ებრ. 9,16; მტკიცე ა., ებრ. 9.17; საჭირო ა. უკუე, ებრ. 9,23CD; ესე ა. აღთქუმაჲ ჩემი, ებრ. 10,16; მოტევებაჲ ა. ამათი, ებრ. 10,18; განგუაახლა... გზაჲ... კრეტსაბმელითა მით, ესე იგი ა. ჴორცითა მისითა, ებრ. 10.20; სარწმუნო ა., რომელმან-იგი აღგუთქუა, ებრ. 10.23; ჩუეულებაჲ ა. ვიეთიმე, ებრ. 10.25; ტანჯვისა ღირს ა., ებრ. 10.29; ჩემი ა. შურის-გებაჲ, ებრ. 10.30; საშინელ ა., ებრ. 10.31; ესე ა., ებრ. 10.33 (2-ჯერ); ა. სარწმუნოებაჲ მოსავთა მათ ძალ, ებრ. 11.1; მართალ ა., ებრ. 11,4; წამებულ ა., ებრ. 11.5; ვერ შესაძლებელ ა., ებრ. 11.6; სარწმუნოებაჲ უღირს რომელი მოუვალს ღმერთსა, რამეთუ ა., ებრ. 11.6; რომლისა-იგი... შემოქმედ ღმერთი ა., ებრ. 11.10; უმჯობჱსსა მას გული ეტყჳს, ესე იგი ა. ზეცისასა, ებრ. 11.16; ესე იგი ა., რამეთუ ეგრეთ ჯერ-იჩინა უფალმან აღსრულებაჲ მათი, ებრ. 11,35CD; ვინ-მე ა. შვილი, ებრ. 12.7; ცეცხლ განმლევნელ ა., ებრ. 12,29; პატიოსან ა. ქორწინი, ებრ. 13.4; საკადრებელ ა. ესე, ებრ. 13.6; უფალი ა. შეწე ჩემდა, ებრ. 13.6; იგი თავადი ა. უკუნისამდე, ებრ. 13,8; შევსწირავთ მსხუერპლსა ქებისასა..., ესე იგი ა. ნაყოფსა ბაგეთასა, ებრ. 13,15; არა ადვილ ა. ესე, ებრ. 13.17; რომლისა ა. დიდებაჲ, ებრ. 13.21; რომელ ა. სარწმუნოებით, 1 ტიმ. 1.4; დასასრული მცნებისაჲ ა. სიყუარული, 1 ტიმ. 1,5; კეთილ ა. შჯული, 1 ტიმ. 1,8; სარწმუნო ა. სიტყუაჲ, 1 ტიმ. 1.15; 3,1; 4.9; 2 ტიმ. 2,11; ტიტე 3,8; ესე ა. კეთილ, 1 ტიმ. 2.3; ერთ ა. ღმერთ, 1 ტიმ. 2,5; რომელ ა. ეკლესიაჲ, 1 ტიმ. 3.15; კეთილ ა., 1 ტიმ. 4.4; რომელ ა. მაცხოვარი ყოველთა კაცთაჲ, 1 ტიმ. 4,10; ესე ა. სათნო წინაშე ღმრთისა, 1 ტიმ. 5,4; ქურივი იგი ა., 1 ტიმ. 5.5; დადგრომილ ა., 1 ტიმ. 5,5; იაკ. 3.6; 1 იოვ. 2.14; 3.9; 3.14; მკუდარ ა., 1 ტიმ. 5.6; ა. იგი ურწმუნოთა უძჳრჱს, 1 ტიმ. 5,8; ყოფილ ა., 1 ტიმ. 5.9; შერაცხილ ა., 1 ტიმ. 5.9; ღირს ა. მუშაკი სასყიდლისა თჳსისა, 1 ტიმ. 5.18; განცხადებულ ა., 1 ტიმ. 6,4; დასნეულებულ ა., 1 ტიმ. 6,4; სარეწავ ა., 1 ტიმ. 6.5; ა. სარეწავ დიდ ღმრთის მსახურებაჲ, 1 ტიმ. 6.6; ძირი ა. ყოვლისა უკეთურებისაჲ, 1 ტიმ. 6.10; ნათელსა მყოფ ა. მიუწდომელსა, 1 ტიმ. 6.16; რომლისაჲ ა. პატივი, 1 ტიმ. 6.16; რომელი ა. ფრიგჳასა დედაქალაქი, 1 ტიმ. (დასასრ.); რომელ-ეგე ა. შენ თანა, 2 ტიმ. 1,5; რომელ ა. შენ თანა, 2 ტიმ. 1,6; შეყოფილ ა. სოფლისა საქმესა, 2 ტიმ. 2.4ႢႪႭ; არა შეკრულ ა., 2 ტიმ. 2,9; არა ა. ჭურჭელი ოქროსაჲ ხოლო, 2 ტიმ. 2,20; სარგებელი სამოძღურებელად ა., 2 ტიმ. 3,16CD; ლუკა ა. მარტოჲ ჩემ თანა, 2 ტიმ. 4.10; საჴმარ ა. ჩემდა, 2 ტიმ. 4,11; რომლისაჲ ა. დიდებაჲ, 2 ტიმ. 4,18; 1 პეტ. 4,11; რომელ ა. ღმრთის მსახურებისაჲ, ტიტე 1,1; წამებაჲ ესე ა. ჭეშმარიტ, ტიტე, 1.13; ურწმუნოთათჳს არარაჲ წმიდა ა., ტიტე 1,15; შეგინებულ ა., ტიტე 1,15; ესე ა. კეთილ, ტიტე 3,8; ა. იგი თავით თჳსით დაშჯილ, ტიტე 3.11; გარდაგულარძნილ ა. ეგევითარი იგი, ტიტე 3.11; მიიწერა ნიკოპოლისით, რომელ ა. მაკედონიაჲსაჲ, ტიტე (დასასრ.); რომელ ა. ჩუენ შორის, ფილემ. 1,6; ესე ა. ნაწლევნი ჩემნი, ფილემ. 1,12; ვინმე თქუენგანი ნაკლულევან ა., იაკ. 1,5; მსგავს ა. იგი ღელვასა ზღჳსასა, იაკ. 1.6; დაუდგრომელ ა., იაკ. 1.8; ღმერთი გამოუცდელ ა., იაკ. 1,13; რომლისა თანა არა ა. ცვალებაჲ, იაკ. 1,17; ზეგარდამოსრული ა., იაკ. 1.17; მსგავს ა. კაცისა მის, იაკ. 1,23; დაავიწყდის, რაბამ-რაჲ ა., იაკ. 1,24; ესე ნეტარ ა., იაკ. 1,25; ამისი ამაო ა. მსახურებაჲ, იაკ. 1.26; ეგონოს..., ვითარმედ ღმრთის მსახურ ა., იაკ. 1.26ႢႪႭ; მსახურებაჲ წმიდაჲ... ესე ა., იაკ. 1,27; რომელ წოდებულ ა. თქუენ ზედა, იაკ. 2,7; საშჯელი უწყალო ა. მისთჳს, იაკ. 2.13; მოქადულ ა. წყალობაჲ

საშჯელსა ზედა, იაკ. 2.13ႹႨ; მკუდარ ა. იგი სილით, იაკ. 2.17; ერთ ა. ღმერთი, იაკ. 2.19; სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთა ცუდ ა., იაკ. 2.20; სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთა მკუდარ ა., იაკ. 2.20ႢႪႭ; 2.26; იგი სრული კაცი ა., იაკ. 3.2; ენაჲ მცირე ასოჲ ა., იაკ. 3.5; ენაჲ ეგრეცა ცეცხლ ა., იაკ. 3.6; აღგზებულ ა., იაკ. 3.6; დაუწყნარ ა., იაკ. 3.7; ვინ ა. ბრძენ, იაკ. 3,13; არა ა. ესე სიბრძნე ზეგარდამოსრული, იაკ. 3.15; მუნ ა. შფოთი, იაკ. 3.16; სადა ა. შური და ჴდომაჲ, იაკ. 3.16ႪႭ; ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნე პირველად სიწმიდე ა., იაკ. 3.17; სიყუარული ამის სოფლისაჲ მტერობა ა. ღმრთისა, იაკ. 4,4; ერთ ა. შჯულისა მდებელი და განმკითხველი, იაკ. 4,12; რაჲდენ-მე უკუე ა. ცხორებაჲ თქუენი, იაკ. 4,14; ბოროტ ა., იაკ. 4.16; ცოდვა ა. მისა, იაკ. 4.17; დალპოლილ ა., იაკ. 5.2ႪႭ; დაგესლებულ ა., იაკ. 5,3; სულ-გრძელ ა. მას ზედა, იაკ. 5,7ႪႭ; მოახლებულ ა., იაკ. 5,8; 1 პეტ. 4,7ႪႭ; ფრიად მოწყალე ა. უფალი, იაკ. 5,11; მოლხინე თუ ა., გალობდინ, იაკ. 5,13: უძლურ თუ ვინმე ა., იაკ. 5.14.

რომელ-იგი თუალ-უხუავად მსაჯული ა., 1 პეტ. 1,17; ყოველი ჴორციელი თივაჲ ა., 1 პეტ. 1.24; ტკბილ ა. უფალი, 1 პეტ. 2,3; ესე ა. იგი სიტყუაჲ, 1 პეტ. 1,25ႪႭ; თქუენდა ა. პატივი მორწმუნეთა მაგათ, 1 პეტ. 2,7; ყოველთა ზედა ა., 1 პეტ. 2,13; ესრეთ ა. ნებაჲ ღმრთისაჲ, 1 პეტ. 2,15ႠႢႪႭ; ესე ა. მადლი ღმრთისაგან, 1 პეტ. 2,19; ესე მადლი ღმრთისაგან ა., 1 პეტ. 2,20; რომელ-ესე ა. არა... ოქროსა შესხმითა, 1 პეტ. 3.3; რომელ ა. წინაშე ღმრთისა პატიოსან, 1 პეტ. 3,4; ვინ-მე ა. ბოროტის მყოფელ თქუენდა, 1 პეტ. 3,13; მცირედნი, ესე იგი ა. რვანი სულნი, 1 პეტ. 3,20; რომელი ა. მარჯუენით ღმრთისა, 1 პეტ. 3,22; დაცხრომილ ა. ცოდვისაგან, 1 პეტ. 4,1; განსუენებულ ა., 1 პეტ. 4.14; მისი ა. სიტკიცე, 1 პეტ. 5,11; ესე ა. ჭეშმარიტი მადლი, 1 პეტ. 5,12; რომელ ა. ბაბილონს შინა, 1 პეტ. 5,13; ხუედრებულ ა., 2 პეტ. 1,1; იგი ბრმა ა., 2 პეტ. 1,9; რომელსა კაცსა თანა ესე არა ა., 2 პეტ. 1,9; ადრე ყოფად ა. დატევებაჲ საყოფლისა ამის ჩემისაჲ, 2 პეტ. 1,14; ესე ა. ძე ჩემი საყუარელი, 2 პეტ. 1,17; სადა ა. აღთქუმაჲ იგი, 2 პეტ. 3,4; სულ-გრძელ ა. თქუენდა, 2 პეტ. 3,9; ღმერთი ნათელ ა., 1 იოვ. 1,5; ბნელი მის თანა არა ა. არცა ერთ, 1 იოვ. 1,5; ვითარცა-იგი ნათელსა შინა ა., 1 იოვ. 1.7; ჭეშმარიტებაჲ ჩუენ თანა არა ა., 1 იოვ. 1,8; სარწმუნო ა. და მართალ, 1იოვ. 1,9; სიტყუაჲ მისი არა ა. ჩუენ შორის, 1 იოვ. 1,10; იგი ა. მიმტევებელ ცოდვათა ჩუენთა, 1 იოვ. 2,2; ჭეშმარიტებაჲ არა ა. მის თანა, 1 იოვ. 2,4; იგი მტყუარი ა., 1 იოვ. 2,4; აღსრულებულ ა., 1 იოვ. 2,5; 4,12; 4,17; მცნებაჲ იგი პირველი ა. სიტყუაჲ იგი, 1 იოვ. 2,7; რომელი ა. ჭეშმარიტ მის წინაშე, 1 იოვ. 2,8; ბნელსა შინა ა., 1 იოვ. 2,9; 2,11; ნათელსა შინა ა., 1 იოვ. 2,10; საცთური მის თანა არა ა., 1 იოვ. 2,10; ნუცაღა რაჲ ა. სოფლისაჲ მის, 1 იოვ. 2,15; არა ა. სიყუარული ღმრთისაჲ მის თანა, 1 იოვ. 2,15; არამედ სოფლისაგანი ა., 1 იოვ. 2,16; ესე ა. გულის-თქუმაჲ ჴორცთაჲ, 1 იოვ. 2,16; არა ა. ესე მამისაგან, 1 იოვ. 2,16; უკუანაჲსკნელი ჟამი ა., 1 იოვ. 2,18 (2-ჯერ); ანტექრისტე მომავალ ა., 1 იოვ. 2,18; ყოველი ტყუილი ჭეშმარიტებისაგან არა ა., 1 იოვ. 2,21; ვინ-მე ა. მტყუარი იგი, 1 იოვ. 2,22; უვარ-ყოს, ვითარმედ იესუ არა ა. ქრისტე, 1 იოვ. 2,22; ესე ა. ანტექრისტე, 1 იოვ. 2,22; რომელმან უვარ-ყოს ძე, მას თანა არცა მამაჲ ა., 1 იოვ. 2,23; რომელმან აღიაროს ძე, მამაჲ არცა მის თანა ა., 1 იოვ. 2,23; ჭეშმარიტ ა. და არა ა. ტყუილ, 1 იოვ. 2,27; ისწავეთ, ვითარმედ მართალ ა., 1 იოვ. 2,29; მისგან შობილ ა., 1 იოვ. 2,29; ვიხილოთ იგი, ვითარცა-იგი ა., 1 იოვ. 3,2; არღა გამოჩინებულ ა., 1 იოვ. 3,2; რაჲ ყოფად ა., 1 იოვ. 3,2Ⴂ; ცოდვაჲ იგი ა. უშჯულოებაჲ, 1 იოვ. 3,4; იგი მართალ ა., 1 იოვ. 3,7; იგი ეშმაკისაგანი ა., 1 იოვ. 3,8; შობილ ა., 1 იოვ. 3,9 (2-ჯერ); 4,7; 5,1; იგი არა ა. ღმრთისაგან, 1 იოვ. 3,10; კაცის-მკლველი ა., 1 იოვ. 3,15; უფროჲს ა. ღმერთი გულისა ჩუენისა, 1 იოვ. 3,20; ესე ა. მცნებაჲ მისი, 1 იოვ. 3,23; ჩუენ თანა ა. სულისა მისისაგან, 1 იოვ. 3,24; ამით საცნაურ ა. სული ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 4,2; იგი ღმრთისაგანი ა., 1 იოვ. 4,2; იგი არა ღმრთისაგანი ა., 1 იოვ. 4,3; ესე იგი ა. ანტექრისტჱსთჳს რომელ გესმის, 1 იოვ. 4,3; აწცა სოფელსა შინა ა., 1 იოვ. 4,3; გესმის, ვითარმედ მოსულად ა., 1 იოვ. 4,3; უფროჲს ა., რომელი თქუენ შორის ა., ვიდრე-და რომელ-იგი სოფელსა შორის ა., 1 იოვ. 4,4; სიყუარული ღმრთისაგან ა., 1 იოვ. 4,7; ღმერთი სიყუარული ა., 1 იოვ. 4,8; 4,16; და ესე ა. სიყუარული, 1 იოვ. 4,10ႢႪႭ; ღმერთი ჩუენ შორის ა., 1 იოვ. 4,12; იესუ ა. ძე ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 4,15; ღმერთი მის თანა ა., 1 იოვ. 4,15; ვითარცა-იგი თავადი ა., 1 იოვ. 4,17; მოშიში იგი არა სრული ა. სიყუარულსა ზედა, 1 იოვ. 4,18; შიში არა ა. სიყუარულსა თანა, 1 იოვ. 4,18; იგი მტყუარი ა., 1 იოვ. 4,20; ჰრწმენეს, რამეთუ იესუ ა. ქრისტე, 1 იოვ. 5,1; ესე ა. სიყუარული ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,3; ესე ა. ძლევაჲ, 1 იოვ. 5,4; რომლითა სძლევს სოფელსა, სარწმუნოებაჲ ა., 1 იოვ. 5,4Ⴂ; იესუ ა. ძე ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,5; რაჲ ა., რომლითა სძლევს სოფელსა, 1 იოვ. 5,5ႪႭ; ესე ა., რომელი მოვიდა, 1 იოვ. 5,6; სული ა. მოწამე, 1 იოვ. 5,6; სული ა. ჭეშმარიტებაჲ, 1 იოვ. 5.6; ესე ა. წამებაჲ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,9; წამებაჲ ღმრთისაჲ უფროჲს ა., 1 იოვ. 5,9; ესე ა. წამებაჲ, 1 იოვ. 5,11; ესე ა. ცხორებაჲ ძისა მისისა თანა, 1 იოვ. 5,11; ესე ა. განცხადებულებაჲ, 1 იოვ. 5,14; ა. ცოდვაჲ სასიკუდინოჲ, 1 იოვ. 5.16; ყოველივე სიცრუე ცოდვა ა. და ა. ცოდვაჲ სასიკუდინე, 1 იოვ. 5.17; ძე ღმრთისაჲ მოვალ ა., 1 იოვ. 5,20; ესე ა. ჭეშმარიტი ღმერთი, 1 იოვ. 5.20; და ესე ა. სიყუარული, 2 იოვ. 1.6; და ესე ა. მცნებაჲ, 2 იოვ. 1.6; ესე ა. მაცთური, 2 იოვ. 1,7; მას თანა ღმერთი არა ა., 2 იოვ. 1.9; მის თანა ძეცა და მამაცა ა., 2 იოვ. 1,9; კეთილის მოქმედი იგი ღმრთისაგან ა., 3 იოვ. 1,11; დემეტრი წამებულ ა. ყოველთაგან, 3 იოვ. 1,12; წამებაჲ ჩუენი ჭეშმარიტი ა., 3 იოვ. 1.12; რაჲდენნიცა იხილნა და რომელნიცა ა., გამოცხ. 1.2; ჟამი ახლოს ა., გამოცხ. 1,3; 22.10; რომელი ა. და რომელი იყო და რომელი მომავალ ა., გამოცხ. 1.4; 1,8; მისი ა. დიდებაჲ, გამოცხ. 1.6; რაჲ-ესე იხილე და რაჲ-ესე ა., გამოცხ. 1,19; რომელი ა. შორის სასანთლეთა, გამოცხ. 2,7; სადა-იგი ა. საყდარი ეშმაკისაჲ, გამოცხ. 2.13; სადა-იგი ეშმაკი მკჳდრ ა., გამოცხ. 2.13; ვერვინ შემძლებელ ა., გამოცხ. 3,8; გიჩუენო, რაჲ-იგი ყოფად ა., გამოცხ. 4,1; რომელი იყო და რომელი ა. და რომელი მომავალ ა., გამოცხ. 4.8; რომელი ცხოველ ა., გამოცხ.

4.9: რომელი-იგი ცხოველ ა., გამოცხ. 4.10; 10.6; 15.7; ვინ-მე ღირს ა. განღებად წიგნისა ამის, გამოცხ. 5.2; ღირს ა. კრავი იგი დაკლული მიღებად ძალისა, გამოცხ. 5.12; რომელ ა. შორის საყდრისა, გამოცხ. 7.17; რომელი ა. წინაშე საყდარსა, გამოცხ. 8.3; რომელთა თანა ა. სული, გამოცხ. 8.9; სახელი ვარსკულავისაჲ მის ა. აფსინთო, გამოცხ. 8.11; ვაჲ ა., ვაჲ ა., ვაჲ ა. მკჳდრთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 8.13; რომელ ა. წინაშე ღმრთისა, გამოცხ. 9.13; ჰელმწიფებაჲ იგი ცხენთაჲ მათ პირთა შინა მათთა ა., გამოცხ. 9.19; ირისი, რომელ ა. მშჳლდი ცისაჲ, გამოცხ. 10.1; რომელმან დაჰბადა ცაჲ და რაჲ ა. მას შინა, და ქუეყანაჲ და რაჲ ა. მას შინა, და ზღუაჲ და რაჲ ა. მას შინა, გამოცხ. 10,6; რომელი ა. გარეშან ტაძრისა, გამოცხ. 11.2; ვაჲ ა. ქუეყანისა და ზღჳსა, გამოცხ. 12.12; ვინ ა. მსგავს მჴეცისა მის, გამოცხ. 13.4; არა დაწერილ ა., გამოცხ. 13.8; აქა ა. მოთმინებაჲ... წმიდათაჲ, გამოცხ. 13.10; აქა ა. სიბრძნჱ, გამოცხ. 13.18; რიცხჳ კაცისაჲ ა. რიცხჳ მისი ექუსას სამეოც და ექუს, გამოცხ. 13,18; რომელი-იგი წდეულ ა. უბიწოდ, გამოცხ. 14.10; აქა ა. მოთმინებაჲ წმიდათაჲ, გამოცხ. 14.12; დამწიფებულ ა., გამოცხ. 14,18; არა ქმნულ ა., გამოცხ. 16.18; მჴეცი ეგე... იყო და არა ა., გამოცხ. 17.8; იყო მჴეცი იგი და არა ა., გამოცხ. 17,8; აქა ა. გონებაჲ, გამოცხ. 17,9; ერთი ა., და სხუაჲ იგი არღა მოსრულ ა., გამოცხ. 17,10; რომელი იყო და არა ა., გამოცხ. 17,11; ესე მერვჱ ა. და შჳდთაგანი ა., გამოცხ. 17.11; უფალი უფლებათაჲ ა., გამოცხ. 17,14; დედაკაცი იგი... ა. ქალაქი იგი დიდი, გამოცხ. 17,18; ძლიერ ა. უფალი ღმერთი, გამოცხ. 18,8; ვინ ა. მსგავს ქალაქსა მას დიდსა, გამოცხ. 18,18; წამებაჲ იესუისი ა. სული იგი წინაწარმეტყუელებისაჲ, გამოცხ. 19,10; წოდებულ ა., გამოცხ. 19,13; ა. წერილ სამოსელსა მისსა ზედა, გამოცხ. 19,16; რომელ ა. ეშმაკი, გამოცხ. 20,2; ესე ა. აღდგომაჲ იგი პირველი, გამოცხ. 20,5; სხუაჲ წიგნი განეღო, რომელ ა. ცხორებისაჲ, გამოცხ. 20,12; ესე სიკუდილი მეორჱ ა. ტბაჲ იგი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 20,14; ზღუაჲ არღარა ა., გამოცხ. 21,1; რომელ ა. სიკუდილი იგი მეორჱ, გამოცხ. 21,8; რომელ ა. სახელები ძეთა ისრაჱლისათაჲ, გამოცხ. 21,12; ქალაქი იგი მოთხვითად ა., გამოცხ. 21,16; საზომითა კაცისაჲთა, რომელ ა. ანგელოზისაჲ, გამოცხ. 21,17; ღმერთი... ტაძარ მისა ა., გამოცხ. 21,22; სანთელ მისა ა. კრავი იგი, გამოცხ. 21,23; ჩუენებად, რაჲ-იგი ყოფად ა., გამოცხ. 22,6.

ქრისტე თქუენ შორის არის, 2 კორ. 13.5Ⴄ.

უკუეთუ ესე ესრეთ არსა, საქმე 7,1ႢႠ; არა ესე ა., საქმე 9.21; სიმონისი... ვანი აქა ა., საქმე 10,18ႣႢႠ; წყლისაგან ნუ რაჲ ყენებაჲ ა. არა ნათლის-ცემაჲ ამათი, საქმე 10.47ႣႢႠ; ნუუკუე სიცრუე-მე ა. ღმრთისა თანა, ჰრომ. 3.5; ანუ ჰურიათაჲ ხოლო-მე ა. ღმერთი, ჰრომ. 3.29; აწ უკუე ნეტარებაჲ ესე წინადაცუეთილებასა ხოლო ა., ჰრომ. 4.9ႢႤ; შჯული ცოდვა-მე ა., ჰრომ. 7,7; არა-მე რაჲ დასაშჯელ ა. მათა, ჰრომ. 8,1; სიცრუჱ-მე ა. ღმრთისა თანა, ჰრომ. 9.14; გან-მე-ყოფილ ა. ქრისტჱ, 1 კორ. 1,13; არავინ ა. თქუენ შორის ბრძენ, 1 კორ. 6,5; დიდ რაჲმე ა., 1 კორ. 9,11; სასუმელი ესე კურთხევისაჲ... არა-მე ზიარებაჲ სისხლთა ქრისტჱსთაჲ ა., 1 კორ. 10,16; არა ა. მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,15; ჩუუ-

კუე ქრისტე ა. ცოდვისა მსახურ, გალ. 2.17D; შჯული მტერ-მე ა., გალ. 3.21; ესე საკჳრებელ ა., ებრ. 13,6Ⴀ.

რომლისა შინა შობილ ვართ, საქმე 2,8Ⴀ; რომელნიესე ვ. მარნი, საქმე 2,8; ვ. ჩუენ ყოველნი მოწამე, საქმე 2.32; რომლისა ვ. ჩუენ მოწამე, საქმე 3.15; ჩუენ ვ. მისა მოწამე, საქმე 5.32; მოსრულ ვ., საქმე 10,33; ჩუენ მოწამე ვ., საქმე 10,39; არა ყოველსა ერსა, არამედ მოწამეთა ამათ..., რომელ-ესე ვ. ჩუენ, საქმე 10.41; ჩუენცა კაცნივე ვ., საქმე 14.15; ჩუენ კაცნი ჰრომნინი ვ., საქმე 16.21; ჩუენ ყოველნი აქა ვ., საქმე 16,28; შემძლებელ ვ., საქმე 17.19ႣႢႠ; 2 კორ. 3,5; 1 იეს. 3,9; ცხოველ ვ., საქმე 17,28; 2 კორ. 6,9; გალ. 5,25; ყოფცავთ და ვ., საქმე 17.28; რომლისა-იგი ნათესავცა ვ., საქმე 17,28; უკუეთუ ნათესავნი ღმრთისანი ვ., საქმე 17,29; პაულესთჳსცა მეცნიერ ვ., საქმე 19,15; მშჳდობასა შინა ვ., საქმე 24.3; ნუ ღმრთის მბრძოლ ვ., საქმე 23.9ႢႠ; განმზადებულ ვ., საქმე 23,15; ჭალაკსა რასმე განცჳვენებად ვ. ჩუენ, საქმე 27,26; განმართლებულ ვ., ჰრომ. 5,1; 5.9; არა ვ. შჯულსა ქუეშე, ჰრომ. 6.15; განთავისუფლებულ ვ., ჰრომ. 7,6; მომკუდარ ვ. მისგანცა, ჰრომ. 7.6D; ვ. შვილნი ღმრთისანი, ჰრომ. 8,16; თითოეულად ურთიერთას ასოებ ვ., ჰრომ. 12,5; ჩუენ ყოველნი ერთ გუამ ვ., ჰრომ. 12.5; ცხოველ თუ ვ., უფლისად ცხოველ ვ., ჰრომ. 14,8.

უფლისანი ვ., ჰრომ. 14,8; წარდგომად ვ. საყდართა მათ ქრისტჱსთა, ჰრომ. 14,10; ღმრთისა თანა-შემწენი ვ., 1 კორ. 3.9; განუსუენებელ ვ., 1 კორ. 4,11; შიშუელ ვ., 1 კორ. 4,11; ერთ ჴორც ჩუენ ყოველნი ვ., 1 კორ. 10.17; ერთ გუამ ჩუენ მრავალნი ესე ვ., 1 კორ. 10,17Ⴄb; ნუუკუე უძლიერჱს მისა ვ., 1 კორ. 10,22; მორწყულ ვ., 1 კორ. 12,13D; უსაწყალობელჱს ყოველთა კაცთასა ვ., 1 კორ. 15,19; უკუეთუ ამას ხოლო ცხორებასა ქრისტჱსსა მოსავ ვ., 1 კორ. 15,19; ნუგეშინის-ცემულ ვ., 2 კორ. 1,4; 1,7CD; 7,13; სიქადულნი თქუენნი ვ., 2 კორ. 1,14; სიქადულ თქუენდა ვ., 2 კორ. 1.14CD; თანა-შემწენი ვ. სიხარულისა თქუენისანი, 2 კორ. 1,24; არა უმეცარ ვ. გონებასა მას მისსა, 2 კორ. 2,11; ქრისტჱს სულნელებანი ვ., 2 კორ. 2,15; არა ვ. ვაჭარ სიტყუასა მას ღმრთისასა, 2 კორ. 2,17; არა ვ. ჩუენ ვერაგობით, 2 კორ. 4,2ႺႣႢႠႤ; წარ-ღათუ-წირულ ვ., 2 კორ. 4,8; არა წარწყმედულ ვ., 2 კორ. 4,9; დევნულ ღათუ ვ., 2 კორ. 4,9; არა დატევებულ ვ., 2 კორ. 4,9; და-ღათუ-ერდომილ ვ., 2 კორ. 4.9; რომელნიღა-ესე ვ. საყოფელსა ამას, 2 კორ. 5.4; მინდობილ ვ., 2 კორ. 5,6CD; პატივცემულ ვ., 2 კორ. 5,9; სათნომცა ვ. მისა, 2 კორ. 5,9; ჩუენ ყოველნი განცხადებად ვ., 2 კორ. 5,10; ღმრთისა წინაშე განცხადებად ვ., 2 კორ. 5.11; თანა-შემწენი ვ. თქუენდა, 2 კორ. 6,1; თანა-მოქმედ ვ., 2 კორ. 6,1Ⴄb; ტაძარნი ღმრთისანი ვ., 2 კორ. 6,16; ყოვლითა კადნიერ ვ., 2 კორ. 7,16; არა ჴორციელად განწესებულ ვ., 2 კორ. 10,3; ვითარცა-იგი ვ. სიტყჳთა წიგნებისაჲთა შორით, 2 კორ. 10,11; ჩუენცა უძლურ ვ., 2 კორ. 13.4; არა ვ. გამოუცდელ, 2 კორ. 13,6; ჩუენ უძლურ ვ., 2 კორ. 13,9; ჩუენ ბუნებით ჰურიანი ვ., გალ. 2,15; არღარა მზარდულთა ქუეშე ვ., გალ. 3,25; შვილნი ღმრთისანი ვ., გალ. 3,26; 1 იოვ. 3,2; აღთქუმისა შვილნი ვ., გალ. 4,28; არა ვ. შვილნი მჴევლისანი, გალ. 4,31; ნუმცა ვ. მზუაობარ, გალ. 5.26; მისნი შექმნულნი ვ., ეფეს. 2,10; რამეთუ ვ. ურთიერთას ასოებ,

ეფეს. 4,25; ასონი ვ. გუამისა მისისანი, ეფეს. 5,30; ჩუ-ენ ვ. წინადაცუეთილებანი, ფილიპ. 3,3; რაოდენნი-ესე სრულნი ვ., ფილიპ. 3,15; ვ. ჩუენ სახე თქუენდა. ფი-ლიპ. 3,17; გამოცდილ ვ. ღმრთისაგან, 1 თეს. 2,4; ჭირ-სა შესლვად ვ., 1 თეს. 3,4; არა ვ. (ნაშობნი) ღამისანი, 1 თეს. 5,5; დღისანი ვ. (ნაშობნი), 1 თეს. 5,8; ვითარცა სახლნი ვ. ჩუენ, ებრ. 3,6; ვ. ჩუენ ხარებულ, ებრ. 4,2; განწმედილ ვ., ებრ. 10,10; არა ვ. უმჩულებისანი მის წარსაწყმედელად, ებრ. 10,39; მწირნი ვიდრემე ვ., ებრ. 12,8Ⴍ; მოქცეულ ვ. მწყემსისა მის, 1 პეტ. 2,25ႤႪ; მის თანა ვ., 1 იოვ. 2,5; რაჲ ყოფად ვ., 1 იოვ. 3,2; რამეთუ ჭეშმარიტებისაგან ვ., 1 იოვ. 3,19; ჩუენ ღმრთისაგანნი ვ., 1 იოვ. 4,6; ჩუენ ვ. სოფელსა მას, 1 იოვ. 4,17; ვი-ცით, რამეთუ ღმრთისაგან ვ., 1 იოვ. 5,19; ვ. ჩუენ ჭეშ-მარიტისა თანა ძისა მისისა, 1 იოვ. 5,20.

შემძლებელ ვართა ცნობად, საქმე 17,19.

რომლისა-იგი ნა თესავცა ვართო, საქმე 17,28ႨႪႭ; რაჲთა შვილ ღმრთისა გუერქუას და ვართცა, 1 იოვ. 3,1.

რომელნი დამკჳდრებულ ხართ, საქმე 2,14; თქუენ ხ. შვილნი წინაწარმეტყუელთანი, საქმე 3,25; დამკჳდრე-ბულ ხ., საქმე 7,4; ძმანი ხ. თქუენ, საქმე 7,26; მოს-რულ ხ., საქმე 10,21; მოშიშნი ღმრთისანი ხ., საქმე 13,16; ვერ შემძლებელ ხ. ცხოვრებად, საქმე 15,10; ძმა-ნი ხ. წარმართთაგანნი, საქმე 15,23; რომლისა-იგი უმე-ცარ ხ., საქმე 17,23ႨႪႭ; თქუენ ვინ ხ., საქმე 19,15; ვი-თარცა თქუენ ყოველნი ხ., საქმე 22,3; რომელნი ჩუენ თანა ხ. კაცნი, საქმე 25,24; რომლისა-იგი თქუენცა ჩი-ნებულ ხ. ქრისტე იესუსსა, ჰრომ. 1,6; რომელნი ხ. ჰრომეს შინა, ჰრომ. 1,7; 1,15; არა ხ. შჯულსა ქუეშე, ჰრომ. 6,14; გალ. 5,18; მონანი ხ., ჰრომ. 6,16; მონა ყო-ფილ ხ. სიმართლისა, ჰრომ. 6,18; განთავისუფლებულ ხ. ცოდვისაგან, ჰრომ. 6,18; 6,22; დამონებულ ხ., ჰრომ. 6,22; წრაფასა ნუ მცონარე ხ., ჰრომ. 12,11; თქუენცა სავსე ხ. სახიერებითა, ჰრომ. 15,14; მისგან თქუენ ხ. ქრისტე იესუს მიერ, 1 კორ. 1,30; რამეთუ ჴორციელ-ველა ხ., 1 კორ. 3,3; ღმრთისა აღშენებულნი ხ., 1 კორ. 3,9; ტაძარნი ღმრთისანი ხ., 1 კორ. 3,16; რომელ-იგი თქუენ ხ., 1 კორ. 3,17; აწვე სამე განმაძღარ ხ., 1 კორ. 4,8; თქუენ განლაღებულ ხ., 1 კორ. 5,2; ვითარცა-ეგე ხ. უცომო, 1 კორ. 5,7; უაღრეს (ულირს Ⴈb) ხ. სამ-სჯავროსა მის საწუნელისა (უდარესისა Ⴈb), 1 კორ. 6,2Ⴀ; არა ხ. თავით თჳსით, 1 კორ. 6,19; სასყიდლით სყიდულ ხ., 1 კორ. 6,20; 7,23; შე-თუ-ყოფილ ხ. ცოლსა, 1 კორ. 7,27ႤႪ; ანუ არა ნამუშაკევნი ჩემნი თქუენ ხ. უფლისა მიერ, 1 კორ. 9,1; ბეჭედნი იგი ჩემისა მის მოციქულებისანი თქუენ ხ. უფლისა მიერ, 1 კორ. 9,2; თქუენ ხ. ჴორცნი ქრისტესნი, 1 კორ. 12,27; ეგრეცა თქუენ საშურებელ ხ. სულთა, 1 კორ. 14,12; შემძლებელ ხ. თითოეულად წინაისწარმეტყუელებად, 1 კორ. 14,31; ცოდვათავე შინა თქუენთა ხ., 1 კორ. 15,17; ზიარ ხ. ვნებათა მათ, 2 კორ. 1,7; უკუეთუ ყოვლისათჳს მორჩილ ხ., 2 კორ. 2,9; წიგნ ჩუენდა თქუენ ხ., 2 კორ. 3,2; ხ. თქუენ წიგნ, 2 კორ. 3,3; არა შეიწრებულ ხ., 2 კორ. 6,12; შეიწრებულ ხ., 2 კორ. 6,12; ტაძარნი ღმრთისა ცხოველისანი ხ., 2 კორ. 6,16CD; გულთა შინა ჩუენთა ხ., 2 კორ. 7,3; უკუეთუ ხ. სარწმუნოებასა შინა, 2 კორ. 13,5; ვარნა თუ გამოუცდელ რაჲ ხ., 2 კორ. 13,5; ესოდენ უცნობელ ხ., გალ. 3,3; შვილნი ღმრთისანი ხ., გალ. 3,26CD; ყოველნი ერთ ხ., გალ. 3,28; აბრაჰამისნი ვიდრემე შვილნი ხ., გალ. 3,29; უკუეთუ თქუენ ქრისტესნი ხ., გალ. 3,29; არღარა ხ. მონა, გალ. 4,6; ხ. თქუენ შვილ, გალ. 4,6; განქარვებულ ხ., გალ. 5,4; მადლისა მისგან განვრდომილ ხ., გალ. 5,4CD; აზნაურებასა ჩინებულ ხ., გალ. 5,13; არა ხ. შჯულსა ქუეშე, გალ. 5,18; რომელნი ხ. ეფესოს შინა, ეფეს. 1,1; მადლითა ხ. თქუენ განჰსნილ, ეფეს. 2,5; 2,8; არღარა ხ. უცხო, ეფეს. 2,19; თანა-მოქალაქე ხ. წმიდათა, ეფეს. 2,19; აღშენებულ ხ. საფუძველსა ზედა მოციქულთასა, ეფეს. 2,20; თქუენცა თანა-აღშენებულ ხ., ეფეს. 2,22; შემძლებელ ხ. ცნობად, ეფეს. 3,4CD; რომელსაცა-იგი ჩინებულ ხ., ეფეს. 4,1; ნათელ ხ. უფლისა მიერ, ეფეს. 5,8; რომელნი ხ. ფილიპეს შინა, ფილიპ. 1,1; ვითარცა-ეგე ოდესვე მორჩილ ხ., ფილიპ. 2,12; აღმოცენებულ ხ., ფილიპ. 4,10; ხ. თქუენ მას შინა აღსავსე, კოლ. 2,10; ჩინებულ ხ., კოლ. 3,15; თქუენ მოწამე ხ., 1 თეს. 2,10; თქუენ ხ. დიდებანი ჩუენნი, 1 თეს. 2,20; თქუენ ყოველ-ნი ღმრთით სწავლულნი ხ., 1 თეს. 4,9; არა ხ. ბნელსა შინა, 5,4; ნაშობნი ნათლისანი ხ., 1 თეს. 5,5; წინა-დად-გრომილ ხ., ებრ. 12,4; მწირნი ვიდრემე ხ., ებრ. 12,8; უკუეთუ შოვრს ხ. სწავლასა, ებრ. 12,8; არა მოსრულ ხ., ებრ. 12,18; მოსრულ ხ., ებრ. 12,22; მათ თანავე კრულ ხ., ებრ. 13,3; განმტკიცებულ ხ., ებრ. 13,9; შჯუ-ლისა მიერ აზნაურებისა განშჯად ხ., იაკ. 2,12; ვითარ-ცა კუამლნი ხ., იაკ. 4,14; მოცვულ ხ. სარწმუნოებითა, 1 პეტ. 1,5; რომელ-ეგე... მორწმუნენი ხ., 1 პეტ. 1,21; მეორედ შობილ ხ., 1 პეტ. 1,23; აწ ერნი ღმრთისანი ხ., 1 პეტ. 2,10; მოქცეულ ხ. აწ მწყემსისა მის, 1 პეტ. 2,25; ნეტარ ხ., 1 პეტ. 3,14; 4,14; რომელნი ხ. ქრისტე იესუს მიერ, 1 პეტ. 5,14; მტკიცე ხ., 2 პეტ. 1,12; ძლიერ ხ., 1 იოვ. 2,14; თქუენ ღმრთისაგანნი ხ., 1 იოვ. 4,4; რომელნი ხ. თჳატირს შინა, გამოცხ. 2,24.

არა ჴორციელველა ხართა, 1 კორ. 3,3; არა კაცნი-ველა ხ., 1 კორ. 3,4; ანუ არა წიგნ ჩუენდა თქუენ ხ., 2 კორ. 3,2CD.

თქუენცა სავსე ხართცა სახიერებითა, ჰრომ. 15,14ႤႪ.

რომელნი არიან ცასა ქუეშე, საქმე 2,5; ანუ არა აჰა ესე ყოველნი ა., საქმე 2,7; ტკბილითა განსავსე ა., საქმე 2,13; კაცნი უწიგნონი ა., საქმე 4,13; კაცნი იგი... ა. ტაძარსა შინა, საქმე 5,25; ცანი საყდარნი ჩემნი ა., საქმე 7,49; აწვე სავსე ა. სულითა წმიდითა, საქმე 10,47; მკჳდრ ა. იერუსალჱმს შინა, საქმე 13,27; მოწამე ა. მისა, საქმე 13,31; მსგავსებულ ა., საქმე 14,11; გარდა-მოსრულ ა., საქმე 14,11; მოქცეულ ა. ღმრთისა მიმართ, საქმე 15,19; რომელ უფრო სასწრაფო ა., საქმე 15,28; ვითარ-ძი ა., საქმე 15,36ႨႪႭ; ესე კაცნი... მონანი ა. ღმრთისა მაღლისანი, საქმე 16,17; ესე კაცნი ჰურიანი ა., საქმე 16,20; განვლტოლვილ ა. ყოველნი იგი პყრობილ-ნი, საქმე 16,27; ესმა, ვითარმედ ჰრომნი ა., საქმე 16,38; მოსრულ ა., საქმე 17,6; არა ა. ღმერთნი ჴელით-ქმნულ-ნი, საქმე 19,26; არცა მგმობარ ა. ღმრთისა ჩუენისა, საქმე 19,37; მთავარნი ა., საქმე 19,38; მოშურნე შჯუ-ლისა ა., საქმე 21,20; რაოდენნი ბევრნი ა. ჰურიათა შო-რის მორწმუნენი, საქმე 21,20; რომელნი ა. ჰურიანი, საქმე 21,21; ა. ჩუენ შორის კაცნი, საქმე 21,23; განჩხა-დებულ ა., საქმე 23,21; რომელნი ა. ყოველსა სოფელსა, საქმე 24,5; ვინ შემძლებელ ა. თქუენგანნი, საქმე 25,5;

იაკობიცა ბუქნნი წარწყმედად ა. ნავსა თანა. საქმე 27.10; რომელნი ა. შენ თანა ნავსა ამას. საქმე 27.24; თავები ესე ა.. ჰრომ. 1.17L; ღირს ა. სიკუდილისა. ჰრომ. 1.32; თავისა თჳსისაი თჳთ შჯული ა.. ჰრომ. 2,14; რომელნი ა. ბნელსა შინა. ჰრომ. 2.19; მალე ა. ფერჴნი მათნი დათხევად სისხლისა. ჰრომ. 3.15; რომელნი შჯულსა ქუეშე ა., ჰრომ. 3.19; დაკლებულ ა. დიდებისა ღმრთისასა. ჰრომ. 3.23; განმართლებულ ა.. ჰრომ. 3.24; ნეტარ ა., ჰრომ. 4.7; გამოცხ. 22.14; უკუეთუ შჯულისაგანნი იგი მკჳდრ ა.. ჰრომ. 4.14: განქარვებულ ა. აღთქუმანი იგი, ჰრომ. 4.14; რომელნი-იგი ქრისტე იესუის მიერნი ა.. ჰრომ. 8.1; რომელნი ჴორციელად ა.. ჰრომ. 8.5; რომელნი-იგი სულიერად ა.. ჰრომ. 8,5; რომელნი ჴორცთასა შინა ა., ჰრომ. 8.8; ჴორცნიმცა მკუდარ ა.. ჰრომ. 8,10; იგინი ა. შვილნი ღმრთისანი, ჰრომ. 8.14; ვერ ღირს ა. … დიდებისა, ჰრომ. 8.18; ხინებულ ა., ჰრომ. 8,28; რომელნი ა. ისრაიტელნი. ჰრომ. 9.4; არა ყოველნი ისრაჱლისაგანნი ესენი ა. ისრაჱლ. ჰრომ. 9.6; არცა ა. ნათესავნი აბრაჰამისნი ყოველნი შვილ. ჰრომ. 9.7; არა თუ შვილნი ჴორციანი ესენი ა. შვილ ღმრთის, ჰრომ. 9.8; შერაცხილ ა.. ჰრომ. 9.8; შეუნიერ ა., ჰრომ. 10.15; შეუნანებელ ა., ჰრომ. 11.29; გამოუძიებელ ა. განკითხვანი მისნი. ჰრომ. 11.33; გამოუკულეველ ა. გზანი მისნი. ჰრომ. 11,33; ღმრთისა მიერვე ა.. ჰრომ. 13,1; რომელნი-იგი განწესებულ ა.. ჰრომ. 13.1; მთავარნი იგი არა ა. საშინელად კეთილის მოქმედთათჳს. ჰრომ. 13,3; მოღუაწებასა განკრძალულ ა.. ჰრომ. 13.6; რომელნი ამას შინა მოთმინე ა.. ჰრომ. 13,6D; მსახურნი ღმრთისანი ა., ჰრომ. 13.6; რომელნი ა. იერუსალჱმს, ჰრომ. 15.26; ჯერ-იჩინეს და თანა-მდებცა ა. მათა. ჰრომ. 15,27; რომელნი ა. შესწავებულ მოციქულთა შორის, ჰრომ. 16.7; რომელნი მაშურალ ა. უფლისა მიმართ, ჰრომ. 16,12; რომელნი ა. კორინთეს შინა. 1 თეს. 1,2; 2 კორ. 1.1; ჴდომა რაიმე ა. თქუენ შორის, 1 კორ. 1.11; რომელნი განქარვებად ა.. 1 კორ. 2.6; მსახურნი ა.. 1 კორ. 3.5; დამასხმელი იგი და მომრწყველი ერთ ა., 1 კორ. 3.8; უფალმან იცნის ზრახვანი ბრძენთანი. რამეთუ ა. ამაო. 1 კორ. 3.20; ერთ ჴორც ა., 1 კორ. 6,16; ჴორცნი ეგე თქუენნი ტაძარნი… სულისა წმიდისანი ა., 1 კორ. 6.19; ხოლო აწ წმიდა ა., 1 კორ. 7,14; დაღათუ ა. რაიმე სახელდებულ ღმრთად, 1 კორ. 8,5; ვითარცა ა. ღმერთნი მრავალ, 1 კორ. 8,5; ანუ არა… ზიარ საკურთხეველისა მის ა., 1 კორ. 10.18; წვალება რაიმე თქუენ შორის ა., 1 კორ. 11.18; წვალებანიცა ყოფად ა. თქუენ შორის. 1 კორ. 11,19; ამისთჳს ფრიად ა. თქუენ შორის უძლურ, 1 კორ. 11,30; განყოფანი მადლთანი ა.. 1 კორ. 12.4; განყოფანი მსახურებათანი ა., 1 კორ. 12.5; განყოფანი შეწევნათანი ა.. 1 კორ. 12.6; სადა ა. საყნოსელნი. 1 კორ. 12,17; ესოდენნი სახენი თესლად-თესლადთა ჴმათანი სოფელსა შინა ა., 1 კორ. 14,10; აწ უკუე ენანი ვიდრემე სასწაულად ა., 1 კორ. 14,22; რამეთუ უფლისა მცნებანი ა.. 1 კორ. 14.37; უმრავლესნი ცოცხალ ა. აქამომდე. 1 კორ. 15.6; უკუეთუ მკუდარნი არა აღდგომად ა., 1 კორ. 15,29; მჴდომნი მრავალნი ა., 1 კორ. 16.9; რომელნი ა. ყოველსა აქაიასა, 2 კორ. 1.1; აღთქუმანი ღმრთისანი ა.. 2 კორ. 1,20; ჰებრაელ თუ ა.. 2 კორ. 11,22; ისრაიტელ თუ ა.. 2 კორ. 11.22; ნათესავნი თუ აბრაჰამისნი ა., 2 კორ. 11,22; მსახურნი თუ ქრისტჱსნი ა.. 2 კორ. 11.23; ა. ვინმე, რომელნი აღგძრვენ თქუენ. გალ. 1.7; ჰგონებდეს. ვითარმედ ა. რაიმე. გალ. 2.6.

არა მართლ წარმართებულ ა.. გალ. 2,14CD; ა. შვილნი აბრაჰამისნი. გალ. 3.7; წყევასა ქუეშე ა.. გალ. 3.10; რაოდენნი-იგი საქმეთაგან შჯულისათა ა.. გალ. 3,10; ესე ა. ორნი იგი შჯულნი. გალ. 4.24; მრავალ ა. შვილნი ოჴრისანი. გალ. 4,27; ესენი მჴდომ ა. ურთიერთას, გალ. 5.17; ცხად ა. საქმენი ჴორცთანი. გალ. 5.19; რომელ ა. სიძვანი. მრუშებანი, გალ. 5,19; ყოველნი ნათესავნი… სახელ-დებულ ა., ეფეს. 3,15; უცხო-ქმნულ ა. ცხორებისაგან. ეფეს. 4.18; დღენი ბოროტნი ა.. ეფეს. 5.16; რომელნი ა. ცასა ქუეშე, ეფეს. 6,12; რომელსა შინა ა. ყოველნი საუნჯენი სიბრძნისანი, კოლ. 2.3; ესენი ხოლო შემწე ა. ჩემდა, კოლ. 4.11; რომელნი ა. მაკედონიას შინა, 1 თეს. 1.7; რომელნი ა. ჰურიასტანს, 1 თეს. 2,14; ყოველთა კაცთა წინააღმდგომ ა.. 1 თეს. 2.15; რომელნი ა. ყოველსა მაკედონიასა, 1 თეს. 4.10; სახელ-დებულ ა. ღმრთად, 2 თეს. 2,4; ქმნულნი ჴელთა შენთანი ცანი ა.. ებრ. 1.10; განმწმედელი იგი და განწმედილნი იგი ერთისაგან ა. ყოველნი, ებრ. 2,11; ზიარ-ყოფილ ა. სულისა წმიდისა, ებრ. 6.4; თჳნიერ ფიცისა ა. მღდელ ყოფილ, ებრ. 7,20CD; უმრავლესნი მღდელ-ქმნულ ა. სიკუდილისა მიერ, ებრ. 7.23Tb; მრავალნი ა. მღდელად დადგინებულ, ებრ. 7,23; უმჯობესითა მსხუერპლითა ა. ამათსა, ებრ. 9.23; არასადა შემძლებელ ა. აღჴოცად ცოდვათა. ებრ. 10,11; სტუმარ და წარმავალ ა. იგინი, ებრ. 11.13; რომლისა ზიარ-ქმნულ ა. ყოველნი, ებრ. 12.8; სათნო ა. ღმრთისა, ებრ. 13,16; რომელნი-იგი ა. იტალიაით, ებრ. 13.24; რომელნი-იგი ა. ჰმენეოს და ალექსანდროს, 1 ტიმ. 1,20; მაშინღა დიაკონებდედ. უბრალომცა ა.. 1 ტიმ. 3.10; ცოლნი მათნი ეგრეთვე ღირსმცა ა.. 1 ტიმ. 3,11; დიაკონნიმცა ა. ერთის ცოლის ქმარ, 1 ტიმ. 3.12; შვილთამცა კეთილად მოღუაწ ა.. 1 ტიმ. 3.12; რომელთაიმე კაცთა ცოდვანი წინაწარ ცხად ა., 1 ტიმ. 5.24; საქმენი კეთილნი წინაწარ ცხად ა., 1 ტიმ. 5.25; სხუა თუ რაიმე ა., 1 ტიმ. 5,25; რაოდენნი-იგი ა. უღელსა ქუეშე მონებისასა, 1 ტიმ. 6.1; ნუ შეურაცხ-ჰყოფედ. რამეთუ ძმანი ა., 1 ტიმ. 6,2; ჰმონებდედ. რამეთუ მორწმუნენი ა., 1 ტიმ. 6.2; რომელნი ა. ასიას შინა, 2 ტიმ. 1,15; რომელ ა. ფუგელოს და ერმოგენე, 2 ტიმ. 1,15; რომელნი-იგი ა. ჰმენეოს და ფილეტოს, 2 ტიმ. 2.17; იცნის უფალმან, რომელნი-იგი ა. მისნი, 2 ტიმ. 2,19; მონადირებულ ა., 2 ტიმ. 2,26; შემძლებელ ა. მოსლვად. 2 ტიმ. 3,7; რომელნი შემძლებელ ა. შენდა განბრძნობად, 2 ტიმ. 3,15; ნუუკუე შესმენილ ა. ბილწებისათჳს. ტიტე. 1.6; ა. მრავალნი დაუმორჩილებელ, ტიტე. 1.10; საძაგელნი ა. და ურჩნი, ტიტე 1.16; ა. ურგებ და ამაო. ტიტე. 3.9; განსუენებულ ა.. ფილ. 1,7; ჴორცნი თჳნიერ სულისა მკუდარ ა.. იაკ. 2,26; რომელნი მსგავსად ღმრთისა შექმნულ ა., იაკ. 3.9; ვინაი ა. ბრძოლანი, იაკ. 4.1; განწყობილ ა., იაკ. 4,1; დაღათუ ვიეთნიმე ურჩ ა. სიტყჳსა მის, 1 პეტ. 3.1; კმა ა. წარსრულნი იგი ჟამნი, 1 პეტ. 4.3; თქუენ შორის ყოფად ა. ცრუმოძღუარნი, 2 პეტ. 2,1; რომელნი უფროის ა.. 2 პეტ. 2.11; რომელთა-იგი უმეცარ ა.. ჰგმობენ, 2 პეტ. 2,12LO; ესე ა. წყარონი ურწყულნი, 2 პეტ. 2,17; განრინებულ ა., 2 პეტ. 2.18; იგინი მონანი ა. ხრწნილებისანი, 2 პეტ. 2.19; მითქუ სიტყჳთა დაუნჯებულ ა.. 2 პეტ. 3.7; რომელ-იგი ა. ძნიად საცნაურ რაიმე. 2 პეტ.

3,16; აწცა ანტიქრისტენი მრავალნი ა., 1 იოვ. 2,18; არა ა. ყოველნი ჩუენგანნი, 1 იოვ. 2,19; ამით ცხად ა. შვილნი ღმრთისანი, 1 იოვ. 3,10; ცრუ-წინაწარმეტყუელნი გამოსრულ ა. სოფლად, 1 იოვ. 4,1; იგინი სოფლისაგანნი ა., 1 იოვ. 4,5; მცნებანი მისნი მძიმე არა ა., 1 იოვ. 5,3; სამნივე ესე ერთისა მიმართ ა., 1 იოვ. 5,8; სამნი ა., რომელნი წამებენ, 1 იოვ. 5,8; ესენი ა., რომელნი... თანა-შეგცხრებიან, იუდა 1,12; ესენი ა. მდრტჳნველნი, იუდა, 1,16; ესენი ა., რომელნი გამოიშორებენ თავთა თჳსთა, იუდა, 1,19; რომელნი წინაშე საყდარსა მისსა ა., გამოცხ. 1,4; შჳდნი ესე ვარსკულავნი ანგელოზნი შჳდთა ეკლესიათანი ა., გამოცხ. 1,20; შჳდნი ესე სასანთლენი შჳდნი ეკლესიანი ა., გამოცხ. 1,20.

რომელნი იტყჳან თავთა თჳსთა მოციქულად, და არა ა., გამოცხ. 2,2; რომელნი იტყჳან თავთა თჳსთა ჰურიად, და არა ა., გამოცხ. 2,9; 3,9; მსგავს ა. რვალსა გურდრუკსა, გამოცხ. 2,18; რომლისა თუალნი ა., ვითარცა ალი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 2,18; ვიდოდინ იგინი... სამოსლითა სპეტაკითა, რამეთუ ღირს ა., გამოცხ. 3,4; რომელნი ა. შჳდნი იგი სულნი ღმრთისანი, გამოცხ. 4,5; შინაგან სავსე ა. თუალითა, გამოცხ. 4,8; რომელ ა. შჳდნი იგი სულნი ღმრთისანი, გამოცხ. 5,6; რომელ ა. ლოცვანი წმიდათანი, გამოცხ. 5,8; რომელნი ა. ცათა შინა, გამოცხ. 5,13; ვიეთნი ა., ანუ ვინაჲ მოსრულ ა., გამოცხ. 7,13; ესენი ა., რომელნი მოსრულ ა. ჭირისა მისგან დიდისა, გამოცხ. 7,14; ამისთჳს ა. წინაშე საყდარსა ღმრთისასა, გამოცხ. 7,15; შეკრულ ა., გამოცხ. 9,14; კუდნი მათნი მსგავს ა. გუელთა, გამოცხ. 9,19; ესენი ა. ორნი იგი ზეთისხილნი, გამოცხ. 11,4; რომელნი ა. ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 13,14; ესენი ა. (2-ჯერ), გამოცხ. 14,4; ქალწულ ა., გამოცხ. 14,4; ესენი... სყიდულ ა., გამოცხ. 14,4; უბიწო ა., გამოცხ. 14,5; ნეტარ ა. მკუდარნი იგი, გამოცხ. 14,13; ჭეშმარიტ ა. გზანი შენნი, გამოცხ. 15,3; საკჳრველ ა. საქმენი შენნი, გამოცხ. 15,3; სისხლი ასუ მათ, რამეთუ ღირს ა., გამოცხ. 16,6; ჭეშმარიტ ა. სასჯელნი შენნი, გამოცხ. 16,7; ა. სულნიცა საეშმაკონი, გამოცხ. 16,14; შჳდნი იგი თავნი შჳდნი მთანი ა., გამოცხ. 17,9; და მეფენი ა. შჳდნი, გამოცხ. 17,10; ათნი იგი რქანი... ათნი მეფენი ა., გამოცხ. 17,12; წყალნი იგი... ერნი ა. და წარმართნი და ენანი, გამოცხ. 17,15; სიმართლით ა. სასჯელნი მისნი, გამოცხ. 19,2; ძოწეული სიმართლენი წმიდათანი ა., გამოცხ. 19,8; ნეტარ ა. წოდებულნი, გამოცხ. 19,9; ესე სიტყუანი ჭეშმარიტნი ღმრთისანი ა., გამოცხ. 19,9; რომელნი ა. ოთხთა კიდეთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 20,8; ესე სიტყუანი სარწმუნონი და ჭეშმარიტნი ღმრთისანი ა., გამოცხ. 21,5; ათორმეტი სიგრძე და სივრცე... სწორ ა., გამოცხ. 21,16; ესე სიტყუანი სარწმუნო და ჭეშმარიტ ა., გამოცხ. 22,6; რომელ წერილ ა. ამას წიგნსა, გამოცხ. 22,18; 22,19.

არა მრავალნი ბრძენ არიან ჴორციელად, არა მრავალნი ძლიერ ა., არა მრავალნი აზნაურ ა., 1 კორ. 1,26.

ვერ შემძლებელ არნ ცნობად, 1 კორ. 2,14; არა თჳთ იგი გუამი, რომელ ყოფად ა., დასთესო, 1 კორ. 15,37; რომელ ა., ეკრძალებოდეთ, 2 კორ. 10,6ႢႪႭ; ვინ უძლურ ა., 2 კორ. 11,29; შუამდგომელი ერთისაჲ არა ა., ხოლო ღმერთი ერთ არს, გალ. 3,20; უფალ ლათუ ა. ყოვლისა, გალ. 4,1; რაოდენ ჟამ მკჳდრი იგი ყრმაჲ ა., გალ. 4,1; არამედ... ჩჳლთა ქუეშე ა., გალ. 4,2; სწორად წყალობად შემძლებელ ა., ებრ. 5,2; რომელიცა წოდებულ ა. ღმრთისა მიერ, ებრ. 5,4; უმეცარ ა. სიტყუასა მას სიმართლისასა, რამეთუ ჩჩჳლ ა., ებრ. 5,13; რომელი... დასაწუველად ა., ებრ. 6,8; წიგნი დაწერილი... ვერსადა მტკიცე ა., ვიდრე ცოცხალ ა. წიგნის მწერალი იგი, ებრ. 9,17; სწავლაჲ მეყსეულად არა ა. სიხარულ, ებრ. 12,11; ნუვინ მეძავ და ბილწ ა., ებრ. 12,16CD; არავინ მოღუაწჱ შეყოფილ ა. სოფლისა საქმესა, 2 ტიმ. 2,4; გუამი თჳნიერ სულისა მკუდარ ა., იაკ. 2,26ႢႪ; სულ-გრძელ ა. მას ზედა, იაკ. 5,7; დაღათუ ვინმე ურჩ ა. სიტყჳსა მის, 1 პეტ. 3,1Ⴍ; თჳსისა თავისა სათარგმანებელ არა ა., 2 პეტ. 1,20; რომლისაგანცა ვინ ძლეულ ა., მისდაცა დამონებულ ა., 2 პეტ. 2,19ႢႪႭ; რომელი-იგი შობილ ა. ღმრთისაგან, 1 იოვ. 5,18ႢႪ.

ცოლნი მათნი ეგრეთვე ღირსმცა არიედ, 1 ტიმ. 3,11ႢႪ; ნუ შეურაცხ-ჰყოფედ, რამეთუ ძმანი ა., 1 ტიმ. 6,2Ⴂ.

ესენი გამო-და-იცადნენ პირველად და მაშინღა დიაკონებდენ, უბრალო არიედმცა, 1 ტიმ. 3,10ႢႪ.

ნ. კიდევ ჯერ-ყოფა.

არ ნ. ალ-არ.

I. არა უარყოფითი ნაწ., არ, არაჲ: ა) ზ მ ნ ი ს პ ი რ ი ა ნ ფ ო რ მ ე ბ თ ა ნ: არა თქუენი არს ცნობად, საქმე 1,7; ა. ვითარ თქუენ ჰგონებთ, საქმე 2,15; ა. შეეძრა, საქმე 2,25; ა. დაუტეო, საქმე 2,27; ა. დაშთა, საქმე 2,31; ა. დავით აღმაღლდა ცად, საქმე 2,34; ა. მაქუს, საქმე 3,6; 1 კორ. 7,25; 2 თეს. 3,9; ებრ. 13,14; 3 იოვ. 1,4; ა. ისმინოს, საქმე 3,23; ა. უთხრობდენ, საქმე 4,17; ა. განითქუას, საქმე 4,17; ა. ვიტყოდეთ, საქმე 4,20; ა. ეცრუე, საქმე 5,4; ა. უწყოდა, საქმე 5,7; 12,9; ა. ჰპოვეს, საქმე 5,22; 17,6; მოჰყვანდეს იგინი ა. ძლით, საქმე 5,26; ა. ასწავებდეთ, საქმე 5,28; ა. მცნებით გამცენით, საქმე 5,28ႢႪႭ; ა. იტყოდიან, საქმე 5,40; ა. დასცხრებოდეს, საქმე 5,42; ა. სათნო არს, საქმე 6,2; ა. დასცხრების, საქმე 6,13; 2 პეტ. 2,3; ა. სცა, საქმე 7,5; ა. ესუა მას შვილი, საქმე 7,5; ა. ჰპოვებდეს, საქმე 7,11; ა. იცოდა, საქმე 7,18; 2 კორ. 5,21; ა. ცხოვნდეს, საქმე 7,19; ა. გულისჴმა-ყვეს, საქმე 7,25ႢႪႭ; ა. ინებეს, საქმე 7,39; ა. უწყით, საქმე 7,40; 1 კორ. 3,16; 5,6; 6,3; 6,9; 6,16; 9,24; იაკ. 4,4; ა. დევნნეს, საქმე 7,52; ა. დაიმარხეთ, საქმე 7,53; ა. იყო, საქმე 8,16; 2 კორ. 1,19; ებრ. 9,22; 11,38; ა. გაქუს შენ ნაწილ, საქმე 8,21; ა. არს, საქმე 8,21; 21,24; 23,8; ჰრომ. 2,11; 3,12ႢႪ; 3,18; 3,22; 4,15; 8,9; 10,12; 13,1; 14,17; 1 კორ. 9,16; 11,20; 12,14; 12,16; 15,12; 15,13; 2 კორ. 1,18; გალ. 1,7CD; 1,11; 3,12; 3,28 (3-ჯერ); ეფეს. 6,9; 6,12; კოლ. 3,11; 3,25; ებრ. 6,10; 9,5; 2 ტიმ. 2,20; იაკ. 1,17; 3,15; 2 პეტ. 1,9; 1 იოვ. 1,8; 1,10; 2,4; 2,10; 2,15; 2,16; 2,21; 2,22; 2,27; 3,5; 3,10; 4,18; 2 იოვ. 1,9; გამოცხ. 17,8 (2-ჯერ); 17,11; ა. მოუციეს (იგი), საქმე 8,24; 2 თეს. 2,3CD; 1 ტიმ. 6,3; ა. აღაღებს, საქმე 8,32; ა. ესე არსა, საქმე 9,21; ა. ჰრწმენა, საქმე 9,26; ჰრომ. 10,14; 2 თეს. 2,12; 1 იოვ. 5,10; ა. არს თუალთ-ღებაჲ, საქმე 10,34; მისცა მას განცხადებულებაჲ, ა. ყოველსა ერსა, არამედ მოწამეთა მათ, საქმე 10,41; ა. განუტეო, საქმე 12,14; ა. პოვა (პოვა F), საქმე 12,19; ღმრთისა ჴმაჲ არს ესე და ა. კაცისაჲ, საქმე 12,22; ა. მისცა, საქმე 12,23; 19,31Ⴂ; ა. დასცხრა, საქმე 13,10; ა. ვარ ღირს, საქმე 13,25ႢႪႭ; 1

კორ. 15.9: მე ა. იგი ვარ. საქმე 13,25; ა. სცე. საქმე 13.35: ა. იხილა. საქმე 13.37: 1 კორ. 2.9; კოლ. 2.18: 1 იოვ. 4.20: ა. ჰრწმენეს. საქმე 13.41: ა. ღირსად გიშჯით ან თავნი თქუენი. საქმე 13.46: ა. უხოროს. საქმე 14.18; ა. ვიურვებდეთ. საქმე 15.19ႢႪႭ: ა. უბრძანებს, საქმე 15.20ႢႪႭ; ა. აქუნდა. საქმე 15.24: ა. გუცემცნო. საქმე 15,24FHI: ა. გნებავს. საქმე 15.29ႢႪႭ; 2 კორ. 12.20: ა. შეუდგა. საქმე 15.38; ა. უტევა. საქმე 16,7; 28.4ႡႪG: ა. ჯერ-არს. საქმე 16.21; 25.24: 1 კორ. 11,7; 2 კორ. 12.4; ეფეს. 5.4; 2 ტიმ. 2.24; ტიტე 1.11; იაკ. 3.10: ა. ეგრე. არამედ იგინი მოვიდედ, საქმე 16.37; ა. იცით. საქმე 17.23: იაკ. 4.14; 1 იოვ. 2.21ႢႪႭ; ა. ... დამკჳდრებულ არს. საქმე 17,24; ა. შორს არს. საქმე 17.27; ა. ჯერ-არს. საქმე 17.29; ა. მნებავს. საქმე 18,15: ჰრომ. 1,13; 7.16: 7.19; 7.20; 11.25. 1 კორ. 10,1; 10.20: 12,1; 16.7; 2 კორ. 1.8; 12,14; 1 თეს. 4,13; 3 იოვ. 1,13: ა. ინება, საქმე 18.20; ა. არიან. საქმე 19.26; ჰრომ. 13,3; 1 იოვ. 2.19: გამოცხ. 2.2: 2,9; 3.9; ა. უტევეს, საქმე 19.30; ა. მისცეს, საქმე 19,31; ა. უწყოდეს, საქმე 19.32; ა. იცის. საქმე 19,35; 1 კორ. 14.16; 1 ტიმ. 3,5; 1 იოვ. 2.11; 4.8; ა. დაყოვნოს. საქმე 20.16; რომელიმცა ა. გითხარ, საქმე 20.20: 20.27: ა. ვიცი, საქმე 20,22; ჰრომ. 7.15; 1 კორ. 1,16: 2 კორ. 12,2; 12,3: ფილიპ. 1,22: ა. უწყი, საქმე 20,22GI: ა. აღვასრულე, საქმე 20,24; ა. უფროის პატივოსნად შემირაცხიეს, საქმე 20,24; ა. ერიდებოდიან, საქმე 20,29; ა. დავსცხრებოდე, საქმე 20.31; ა. აღვიდა. საქმე 21,4; 21,12; ა. ვეველტი, საქმე 21,11; ა. წინა-დაიცჳთონ, საქმე 21,21: ა. უცნაურისა ქალაქისა მოქალაქჱ (ვარ). საქმე 21,39; ა. ესმა. საქმე 22,9; 1 კორ. 2,9; ა. ვხედევდ. საქმე 22,11; ა. თავს-იდეან. საქმე 22.18; ა. ღირს არს, საქმე 22,22; ა. ვიცოდე. საქმე 23,5; ჰრომ. 7.7 (2-ჯერ). ა. ჰრქუა, საქმე 23,5: ა. ჭამონ, საქმე 23,12; 23,21; ა. უფროის დაგაშურო, საქმე 24,4; ა. უმრავლჱს არს, საქმე 24,11; ა. ძალუც, საქმე 24,13Ⴍ; მპოეს მე... ა. ერითა, არცა, შფოთითა, საქმე 24,18; შეასმინეთ იგი ა. უმრავლჱს, საქმე 25,5; იქცეოდა იგი მუნ ა. უმრავლეს ათისა დღისა, საქმე 25,6ႢႪႭ; ა. შევსცოდე, საქმე 25,10E: ა. არს ჩუეულება ჰრომთაჲ, საქმე 25,16; ა. ურჩ ვიქმენ. საქმე 26,19; ა. ვბორგი, საქმე 26,25; ა. ჰირწმუნი, საქმე 26,26; ა. ღაღად-ეყო, საქმე 26,32: ა. გჳტევებდა. საქმე 27,7; ა. მრავალი ჟამი წარჴდა. საქმე 27,14; ა. წარმოხუედით (წარხუედით ႢႪႭ), საქმე 27,21; ა. იყვნენ, საქმე 27,31; ა. მიგიღებიეს. საქმე 27,33G; ჰრომ. 8,15; 1 კორ. 4.7; ა. ერჩდეს. საქმე 28.24; ა. ისილოთ, საქმე 28,26; ა. გულისხმა-ჰყოთ, საქმე 28.26: ა. მრცხუენის, ჰრომ. 1,16: 2 ტიმ. 1.12; ა. ღმრთეებრ ადიდეს. ჰრომ. 1,21.

ჰმსახურებდეს დაბადებულთა და ა. დამბადებელსა. ჰრომ. 1.25; ა. გამოცადეს. ჰრომ. 1.28; ა. აქუს, ჰრომ. 2,14 (2-ჯერ): 8.9: 2 კორ. 8.12; ეფეს. 5.5; 1 თეს. 4.13; 1 იოვ. 3.15: 5.12: იუდა 1,19; გამოცხ. 4.8; 9.4; 20.6; ა. ასწავებ, ჰრომ. 2,21; ა. რომელი ცხადად ჰურია არს, ჰრომ. 2.28; ა. კაცთაგან არს, ჰრომ. 2.29: აქუს სულითა და ა. წიგნითა. ჰრომ. 2.29: ა. ვითარცა ვიგმობვით. ჰრომ. 3.8: ა. იცნეს, ჰრომ. 3.17; ა. განმართლდეს. ჰრომ. 3.20; საქმეთაგან-მეა (დაყენებულ არს)? ა. არამედ შჯულისაგან სარწმუნოებისა, ჰრომ. 3,27: ანუ.. წარმართთაჲ ა. (არს ღმერთი). ჰრომ. 3,29; აქუს სიქადული. არამედ ა. ღმრთისა მიმართ. ჰრომ. 4,2: ა. შეურაცხების, ჰრომ. 4,4; ა. იქმს. ჰრომ. 4.5: შეურაცხა. ჰრომ. 4,8: ა. წინადაცუეთილებასა (იყო). ჰრომ. 4.10: რაჲთა იყოს იგი... მამად წინადაცუეთილებისა ა. წინადაცუეთილებისაგანთა ხოლო. ჰრომ. 4.12; ა. შჯულისაგან იყო. ჰრომ. 4.13: იყოს მტკიცე... ა. შჯულისაგანთა ხოლო, ჰრომ. 4.16; ა. მოუძლურდა. ჰრომ. 4.19: ა. განიცადა. ჰრომ. 4.19CD: ა. შეორგულდა. ჰრომ. 4.20; ა. დაიწერა, ჰრომ. 4.23: ა. არცხჳნის. ჰრომ. 5.5; ცოდვად ა. შერაცხილ იყო. ჰრომ. 5.13FD: ა. ეცოდა, ჰრომ. 5.14; ა. ვითარ შეცოდებაჲ, ეგრეცა მადლი. ჰრომ. 5.15: ა. ვითარცა ერთისა მის შეცოდებულისაჲთჳს ნიჭი იგი, ჰრომ. 5.16; ა. უწყითა, ჰრომ. 6.3: 6,16; 7.1: 11.2: 1 კორ. 6.15; 6,19; ა. უფლებდეს, ჰრომ. 6.14: ა. ხართ შჯულსა ქუეშე. ჰრომ. 6.14; გალ. 5,18: ა. ვართ შჯულსა ქუეშე. ჰრომ. 6,15; ა. შეურაცხის სიძვად. ჰრომ. 7,3; ვჰმონებდეთ ჩუენ... ა. დაძუელებულითა წიგნითა, ჰრომ. 7,6; ა. შჯული იტყოდა, ჰრომ. 7,7; ა. რომელი მნებავს, ჰრომ. 7,15; ა. დამკჳდრებულ არს, ჰრომ. 7,18; ა. მიფოლობს, ჰრომ. 7,18; ა. მას ვჰყოფ. ჰრომ. 7,19; ა. ჴორცთაებრ ვლენან. ჰრომ. 8,1CD: ა. ჴორციელად ვიქცევით, ჰრომ. 8,4; ა. ხართ ჴორცთასა შინა, ჰრომ. 8,9; დაემორჩილა... ა. ნებსით, ჰრომ. 8,20; ა. ვხედავთ, ჰრომ. 8,25: ა. ვიცით. ჰრომ. 8,26: ა. ჰრიდა, ჰრომ. 8,32; 11,21; 2 პეტ. 2.4; ა. მითურთით ყოველივე მოგუანიჭოს ჩუენ, ჰრომ. 8,32; ა. ეტყუი. ჰრომ. 9,1; 2 კორ. 11,31; გალ. 1,20; 1 ტიმ. 2,7; ა. ეგრე, ვითარმცა დაეარდა სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 9,6; ა. ეგებოდა, ჰრომ. 9,6CD; ა. ყოველნი... არიან ისრაჱლ, ჰრომ. 9,6; ა. საქმეთაგან (ეგოს), ჰრომ. 9,12; ა. რომელსა-იგი უნებს, ჰრომ. 9,16; ა. ჰელ-ეწიფების, ჰრომ. 9,21; 1 კორ. 7,4; უწოდი... ა. საყუარელსა მას საყუარელად, ჰრომ. 9,25; უწოდი ა. ერსა მას ჩემსა, ჰრომ. 9.25; ა. ერი ჩემი თქუენ (scil. ხართ), ჰრომ. 9,26; ა. ეძიებდეს, ჰრომ. 9.30; ა. სარწმუნოებისაგან, არამედ ვითარცა საქმისაგან შჯულისა. ჰრომ. 9.32; და ვეწამები მათ..., არამედ ა. მეცნიერებით, ჰრომ. 10,2; ა. დაემორჩილნეს, ჰრომ. 10.3; ა. ჰრცხუენეს, ჰრომ. 10,11Ⴂ; ა. ისმინეს, ჰრომ. 10,14: ა. ყოველთა ისმინეს. ჰრომ. 10,16; ა. ესმაა, ჰრომ. 10,18; ა. იცნაა. ჰრომ. 10.19; მე ვაშურო მათ ა. ნათესავსა მას ზედა, ჰრომ. 10,19; ა. მიკითხვიდეს, ჰრომ. 10,20: ა. მეძიებდეს. ჰრომ. 10.20; ა. განიშორა, ჰრომ. 11,2; ა. მოუდრეკიან, ჰრომ. 11,4; ა. ჰხედვიდენ, ჰრომ. 11,8; 11,10; 2 კორ. 3,13; ა. ესმოდის, ჰრომ. 11,8; თუ ა. დაადგრენ, ჰრომ. 11,23: ა. იყვნეთ, ჰრომ. 11.25; ასოებსა მას ყოველსა ა. იგივე საქმჱ აქუს, ჰრომ. 12.4; ა. ეშინოდის, ჰრომ. 13,3; 1 პეტ. 3,6; ა. ცუდად ჴრმალ აბიეს. ჰრომ. 13.4; ა. იმრუშო. ა. კაც-ჰკლა, ა. იპარო, ა. გული გითქუმიდეს, ჰრომ. 13.9: ბოროტი ა. უყჳის, ჰრომ. 13,10: ა. ჭამს, ჰრომ. 14,6 (2-ჯერ): ა. ზრახავს, ჰრომ. 14,6 (2-ჯერ), ა. შევამთხჳოთ, ჰრომ. 14.13; ა. განიკითხოს, ჰრომ. 14,22: რომელი ა. სარწმუნოებით არს. ჰრომ. 14,23; ა. სარწმუნოებით ჭამს, ჰრომ. 14.23: თანა-გუაც ა. თავთა თჳსთა სათნო-ყოფად, ჰრომ. 15.1CD: ა. თავთა თჳსთა სათნო-ყო, ჰრომ. 15.3: ა. ვიკადრო, ჰრომ. 15.18; ა. ქმნა. ჰრომ. 15,18; 1 პეტ. 2,22; ა. ... ვამცნებდე. ჰრომ. 15.20; ა. თხრობილ არს. ჰრომ. 15.21; ა. უხილავს, ჰრომ. 15,21: კოლ. 2.1; 1 იოვ. 3,6; 3 იოვ. 1,11: ა. ჰმონიან. ჰრომ. 16,18; ა. მომავლინა, 1 კორ. 1.17; ა. ცალიე-

რად იყოს. 1 კორ. 1,17; რომელინა ა. სიბრძნისა სიტყჳთა. 1 კორ. 1,17; ა. განაცოფა. 1 კორ. 1,20CD; ა. იქადოს. 1 კორ. 1,29; ა. იყოს. 1 კორ. 2,5; 12,25; 14,28; 1 იოვ. 4,6; გამოცხ. 21,25; 22,3; 22,5; (ვიტყჳ) სიბრძნესა ა. ამის სოფლისასა. 1 კორ. 2,6; ა. მოუჴდა, 1 კორ. 2,9; ა. სული ამის სოფლისაჲ მოგჳღებიეს. 1 კორ. 2,12; ვიტყჳთ ა. სწავლულებითა, 1 კორ. 2,13; ა. შეიწყნარის, 1 კორ. 2,14; სძლ გასუ თქუენ და ა. საჭმელი. 1 კორ. 3,2; ა. გეძლო, 1 კორ. 3,2; ა. ჴორციელნე-და ხართა, 1 კორ. 3,3; ა. კაცნიეელა ხართა, 1 კორ. 3,4; ა. უფროის წერილისა მის ზრახვად, 1 კორ. 4,6CD; ა. ერთი-ერთსა ზედა განჰლაღნეთ, 1 კორ. 4,6; ა. ჴორცითა მსუქან არს, 1 კორ. 4,67ხ (მინაწ.); ა. სიტყჳთა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ. 1 კორ. 4,20; ა. უფროისღა იგლოვეთ, 1 კორ. 5,2; ა. კეთილი არს, 1 კორ. 5,6; ვზატიკობდეთ ა. ცომითა მით ძუელითა, 1 კორ. 5,8CD; ა. უფროისღა წმიდათა წინაშე (ეშჯოდა), 1 კორ. 6,1; ა. პლირთა, 1 კორ. 6,2; ანგელოზნი განვიკითხნეთ, ა. თუმცა ა. ამის სოფლისაჲცა, 1 კორ. 6,30-; ანგელოზნი განვიკითხნეთ, ა. თუმცა სოფლიონი, 1 კორ. 6,37ხ; რაჲსათჳს ა. უფროისღა თქუენ მიგეხუეჭების, 1 კორ. 6,7; რაჲსათჳს ა. უფროისღა თქუენ გევნების, 1 კორ. 6,7; ა. დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,10; ა. ყოველივე უმჯობეს არს, 1 კორ. 6,12; ჴორცნი ესე ა. სიძვისათჳს, 1 კორ. 6,13; ა. ხართ თავით თჳსით, 1 კორ. 6,19; ა. განგცალდნეს. 1 კორ. 7,5; ვამცნებ ა. მე, 1 კორ. 7,10; ა. დამონებულ არს. 1 კორ. 7,15; ა. სცოდე, 1 კორ. 7,28; ა. ესხნენ, 1 კორ. 7,29; ა. უხაროდის, 1 კორ. 7,30; ა. იმსახურებდენ, 1 კორ. 7,31; ა. ვითარმცა საცთურს რასმე გიგებდ თქუენ, 1 კორ. 7,35; ა. ცოდა, 1 კორ. 7,36; ა. უც ურვა, 1 კორ. 7,37; რომელმან ა. ქორწინოს, 1 კორ. 7,38; ა. ყოველთა თანა არს მეცნიერებაჲ, 1 კორ. 8,7; ა. წარგჳდგინნეს ღმრთისა. 1 კორ. 8,8; ა. ძმაჲ იგი ჩემი დავაბრკოლო, 1 კორ. 8,13; ა. ვჭამო, 1 კორ. 8,13; ა. ნამუშაკევნი ჩემნი თქუენ ხართ, 1 კორ. 9,1; ა. ვარ მოციქულ, 1 კორ. 9,2; ა. ჴელ-მეწიფებისა, 1 კორ. 9,5; ა. გუაქუს, 1 კორ. 9,6; 11,16; 2 თეს. 3,9CD; ა. ჭამის, 1 კორ. 9,7 (2-ჯერ); ა. შჯული ამასვე იტყჳს. 1 კორ. 9,8; ა. დაუკრა პირი, 1 კორ. 9,9; 1 ტიმ. 5,18; ა. დაბრკოლება ვისმე ვსცეთ, 1 კორ. 9,12; ა. ვიხმარეთ, 1 კორ. 9,12; ა. ვიხმარე, 1 კორ. 9,15L; ფილემ. 1,14; 2 იოვ. 1,12; ა. ამისთჳს მივწერე, 1 კორ. 9,15; ა. უშჯულოჲ ვიყავ ღმრთისაჲ, 1 კორ. 9,21; ეგრეთ ვრბი, ვითარცა ა. უჩინოდ. 1 კორ. 9,26; ა. აერსა ვსცემ. 1 კორ. 9,26; ა. ვიყვნეთ ჩუენ გულის მთქუმელ ბოროტისა. 1 კორ. 10,6; ა. გიტევნეს, 1 კორ. 10,13.

ა. შეგემთხჳა. 1 კორ. 10,13; ეშმაკთა უგებენ და ა. ღმერთსა, 1 კორ. 10,20; ა. ყოველი აღმაშენებელ არს, 1 კორ. 10,23; ა. ყოველი შეჰგავს. 1 კორ. 10,23; იჭუსა მას ვიტყჳ ა. თავისა ჩემისასა. 1 კორ. 10,29; ა. ვეძიებ, 1 კორ. 10,33; ა. დაიბურავს. 1 კორ. 11,6; ა. მამაკაცი დედაკაცისაგან არს, 1 კორ. 11,8; ა. დაებადა, 1 კორ. 11,9; ა. დედაკაცი თჳნიერ მამაკაცისა (არს), 1 კორ. 11,11; ა. უმჯობესად... შეჰკრბით. 1 კორ. 11,17; ა. უნაკლულევანესად შეჰკრბით. 1 კორ. 11,17L; ა. გიღჳს, 1 კორ. 11,22; ა. გაქებ, 1 კორ. 11,22; ა. გამოიკითხნა, 1 კორ. 11,29CD; ა. სოფლისა თანა დავისაჯნეთ. 1 კორ. 11,32; ა. დასაშჯელად შეჰკრბეთ. 1 კორ. 11,34; ა. ვარ ჴელ. 1 კორ. 12,15; ა. არსა მის გუამისაგანი. 1 კორ. 12,15; ა. ვარ მის გუამისაგანი. 1 კორ. 12,15; ა. ვარ თუალ. 1 კორ. 12,16; ა. მიჴმთ თქუენ. 1 კორ. 12,21; ა. მიჴმ შენ. 1 კორ. 12,21; ა. მაქუნდეს. 1 კორ. 13,1; 13,2; 13,3; ფილიპ. 3,9; ა. განლაღნის, 1 კორ. 13,4; ა. მაღლოინ. 1 კორ. 13,4; ა. პშურნ. 1 კორ. 13,4; ა. სარცხჳნელ იქმნის. 1 კორ. 13,5; ა. შეჰრაცხის. 1 კორ. 13,5; ა. განრისხნის, 1 კორ. 13,5; ა. ეძიებნ. 1 კორ. 13,5; ა. უხარინ. 1 კორ. 13,6; ა. კაცთა ეტყჳნ. 1 კორ. 14,2; ა. რომელი იტყოდის. 1 კორ. 14,57CD; ა. ვიცოდი, 1 კორ. 14,11; ა. აღეშენების, 1 კორ. 14,17; ა. ურწმუნოთათჳს არს, 1 კორ. 14,22; ღმერთი ა. შფოთებისაჲ არს, 1 კორ. 14,33; ა. ბრძანებულ არს, 1 კორ. 14,34; ა. მე (დავშუერ). 1 კორ. 15,10; ა. ცუდად რაჲ იყო, 1 კორ. 15,10; 1 თეს. 2,1; ა. აღდგომილ არს, 1 კორ. 15,14; 15,17; ა. აღდგებიან, 1 კორ. 15,15CD; ა. აღადგინა, 1 კორ. 15,15; ა. აღდგენ, 1 კორ. 15,16; 15,32; ა. აღდგომად არიან, 1 კორ. 15,29; ა. მოკუდის, 1 კორ. 15,36; ა. ცხოვნდის, 1 კორ. 15,36; ა. თჳთ იგი გუამი... დასთესი, 1 კორ. 15,37; ა. ყოველი ჴორცი ერთ ჴორც არს, 1 კორ. 15,39; ა. პირველად სულიერი იგი (არს), 1 კორ. 15,46; ა. ყოველნი განვახლდეთ, 1 კორ. 15,51; ა. შევისუენოთ, 1 კორ. 15,51CD; ა. ცუდად იყოს, 1 კორ. 15,58; რაჲთა ა., ოდეს მოვიდე, მაშინღა სიტყუაჲ იყოს, 1 კორ. 16,2; ა. უყუარდეს, 1 კორ. 16,22; 1 იოვ. 3,10; 3,14; 4,8; 4,20; ა. ვესვიდეთ, 2 კორ. 1,9; ა. სიბრძნითა ჴორციელითა... ვიქცეოდეთ, 2 კორ. 1,12; ა. კუალად მწუხარებით მოვიდე, 2 კორ. 2,1; რაჲთა ა. მწუხარებაჲ მწუხარებასა ზედა დამერთოს, 2 კორ. 2,3; ფილიპ. 2,27; მივწერე... ა. ამისთჳს. 2 კორ. 2,4; ა. მე შემაწუხა, 2 კორ. 2,5; ა. დაგამძიმო, 2 კორ. 2,5; ა. უმეცარ ვართ, 2 კორ. 2,11; ა. მივიანვაჲრნეთ, 2 კორ. 2,11; ა. მაქუნდა, 2 კორ. 2,13; ა. ვპოე, 2 კორ. 2,13; ა. ვართ... ვაჭარ, 2 კორ. 2,17; ხართ თქუენ წიგნ... დაწერილ ა. მელნითა, ა. ფიცართა ქვისათა, 2 კორ. 3,3; რაოდენ-მე ა. უფროის... იყოს დიდებით, 2 კორ. 3,8CD; ა. დიდებულ არს, 2 კორ. 3,107ხ; ა. ვითარ-იგი მოსე საფარველი დაიბურის პირსა, 2 კორ. 3,13; ა. მოუძლურდეთ. 2 კორ. 4,1; ა. ვალთ, 2 კორ. 4,2; ა. გამოუბრწყინდეს, 2 კორ. 4,4; იყოს ღმრთისაჲ და ა. ჩუენგან, 2 კორ. 4,7; ა. განწირულება გჳჩს, 2 კორ. 4,8; ა. იწროება გჳჩს, 2 კორ. 4,8; ა. წარწყმედულ ვართ, 2 კორ. 4,9; ა. დატევებულ ვართ, 2 კორ. 4,9; ა. მოვწყინებით, 2 კორ. 4,16; ა. ვხედავთ, 2 კორ. 4,18; ა. გჳნებს, 2 კორ. 5,4; სარწმუნოებით ვიქცევით და ა. ხილვით. 2 კორ. 5,7; ა. კუალად თავთა თჳსთა შევასწავებთ. 2 კორ. 5,12; იქადიან და ა. გულითა, 2 კორ. 5,12; ა. შეურაცხნა, 2 კორ. 5,19; ა. ამაოდ... შეიწყნაროთ, 2 კორ. 6,1CD; ა. იგმოს, 2 კორ. 6,3; წარუდგინებთ თავთა თქუენთა... ვითარცა სწავლადნი, და ა. სიკუდიდნი. 2 კორ. 6,9; ა. შეიწროებულ ხართ, 2 კორ. 6,12; ა. დასაშჯელად თქუენდა ვიტყჳ. 2 კორ. 7,3; ა. ვინანი. 2 კორ. 7,8; აწ მიხარის ა. ამისთჳს, 2 კორ. 7,9; მივწერე ... ა. მავნებელისა მისთჳს. 2 კორ. 7,12; ა. მრცხუენა, 2 კორ. 7,14; ა. რომელ-იგი ა. აქუს, 2 კორ. 8,12; ა. რაჲთა სხუათა ლხინი და თქუენ ჭირი. 2 კორ. 8,13; ა. სიქადული იგი ჩუენი ცუდად იყოს. 2 კორ. 9,3; ა. გარცხუენით, 2 კორ. 9,4; განმზადებულ იყვნით, ვითარცა ევლოგიაჲ და ა. ვი-

თარცა არგაპრებაი. 2 კორ. 9,5CD; ა. პარისპარ ვიკადრო. 2 კორ. 10,2CD; ა. განწესებულ ვართ. 2 კორ. 10,3; ა. ჴორციელად არს. 2 კორ. 10,4; მომცა... ალსაშენებელად და ა. დასარღუეველად. 2 კორ. 10,8; 13,10; ა. მრცხუენოდის. 2 კორ. 10,8; ა. გევონოს. 2 კორ. 10,9; ა. უზომოდ ვიქადით. 2 კორ. 10,13; 10,15; ა. ვითარცა ვერ მიმწუდომელნი... განვირთხამთ თავთა თჳსთა. 2 კორ. 10,14; ა. სხუსსა წესსა ზედა მზასა ვიქადით. 2 კორ. 10,16; ა. ... იგი არს გამოცდილ. 2 კორ. 10,18; ა. შეიწყნარეთ. 2 კორ. 11,4; ა. მიიღეთ, 2 კორ. 11,4; ა. ვქადაგეთ. 2 კორ. 11,4; უცებ ვარ სიტყჳთა, არამედ ა. გონებითაცა. 2 კორ. 11,6; ა. დაეყენოს. 2 კორ. 11,10; ა. მიყუართ. 2 კორ. 11,11C; ა. საკჳრველ არს. 2 კორ. 11,14ႢႭႨCD; ა. უკუე დიდ არს. 2 კორ. 11,15; ა. უფლისა მიერ ვიტყჳ. 2 კორ. 11,17; მე ა. უძლურ ვიყვი. 2 კორ. 11,29; ა. ვჰურვიდი. 2 კორ. 11,29; ა. ვიქადი. 2 კორ. 12,5; ა. ვიყო უგუნურ. 2 კორ. 12,6; ა. აღვიმაღლო. 2 კორ. 12,7; ა. შვილნი... უუნჯებედ. 2 კორ. 12,14; ა. მითვე სულითა ვიდოდეთა. 2 კორ. 12,18; ა. ვითარ-იგი მე მნებავს, გპოვნე. 2 კორ. 12,20; ა. შეენანოს, 2 კორ. 12,21; ა. გერიდო. 2 კორ. 13,2; ა. უძლურ არს, 2 კორ. 13,3; ა. გიცნობიეს, 2 კორ. 13,5; ა. ვართ გამოუცდელ. 2 კორ. 13,6.

ა. ჴელ-მეწიფების ჩუენ, 2 კორ. 13,8; ა. თუალ-უხუავად ვყო. 2 კორ. 13,10; პავლე, მოციქული ა. კაცთაგან, არამედ..., გალ. 1,1; ქრისტჱს მონაჲმცა ა. ვიყავ, გალ. 1,10; ა. მოვიღე, გალ. 1,12Ⴍ; ა. დაადგრეს, გალ. 2,5Ⴙ; 3,10; ებრ. 8,9; ა. თუალ-ახუნის. გალ. 2,6; ა. ჰურიაებრ სცხოვნდები, გალ. 2,14; ა. წარუმართებიეს, გალ. 2,14; ჰურიანი ვართ და ა. წარმართთაგანნი, გალ. 2,15; რაჲთა განვემართლდეთ... ა. საქმეთაგან შჯულისათა, გალ. 2,16; ა. განმართლდების, გალ. 2,16; 3,11Ⴀ; ა. განმართლდეს, გალ. 2,16; ა. შეურაცხ-ვჰყოფ. გალ. 2,21; ა. იტყჳს, გალ. 3,16; ა. დაუმტკიცებელ ყოს. გალ. 3,17; ა. არნ, გალ. 3,20; 2 პეტ. 1,20; ა. ჰმატნ მონასა, გალ. 4,1; ა. იცოდეთ. გალ. 4,8; ა. იყვნეს ღმერთ, გალ. 4,8; ა. შეურაცხ-ჰყავით, გალ. 4,14; გეშურობენ თქუენ ა. კეთილისათჳს, გალ. 4,17; ა. აღმოგიკითხავსა, გალ. 4,21; ა. შობდ, გალ. 4,27; ა. გელმოდა, გალ. 4,27; ა. დაიმკჳდროს, გალ. 4,30; ა. ვართ შვილნი მჴევლისანი, გალ. 4,31; მორჩილებაჲ ეგე ა. მისგან არს, გალ. 5,8; ა. იზრახოთ, გალ. 5,10Ⴂ; ა. ... მას ჰყოფდეთ, გალ. 5,17; ა. ძეს შჯული, გალ. 5,23; ქებაჲ აქუნდეს... ა. მოყუსისა მიმართ, გალ. 6,4CD; ა. შეურაცხ-იქმნების, გალ. 6,7CD; ა. შეუდგჳს, გალ. 6,12; ა. დავსცხრები. ეფეს. 1,16; ა. საქმეთაგან (scil. არს), ეფეს. 2,9; ა. გაქუნდა, ეფეს. 2,12; ა. გამოეცხადა, ეფეს. 3,5; ა. გეწყინებოდის, ეფეს. 3,13; ა. ვიყვნეთ ყრმა ჩჩჳლ, ეფეს. 4,14; ა. ეგრეთ გისწავიეს. ეფეს. 4,20; ა. აქუნდეს. ეფეს. 5,27; ებრ. 11,25Ⴂ; ტიტე 2,8; 1 იოვ. 5,12; გამოცხ. 14,11; ა. წარუდგინოს, ეფეს. 5,27Ⴍ; მორნებდით ვითარცა უფალსა, და ა. კაცთა. ეფეს. 6,7CD; ა. პფროთხებით, ფილიპ. 1,28CD; ა. ნატაცებად შეირაცხა თავი თჳსი, ფილიპ. 2,6; ა. ცუდად ვრბიოდე, ფილიპ. 2,16; ყოველნი თავისა თჳსისასა (თჳსსა, განოც.) ეძიებენ და ა. ქრისტე იესუჲსსა, ფილიპ. 2,21; ჩემდა ა. საცონიელ არს, ფილიპ. 3,1; ა. ჴორცთა ვესავთ. ფილიპ. 3,3; ა. შემირაცხიეს, ფილიპ. 3,13Ⴓb; ა. დავსცხრებით, კოლ. 1,9; ნუ ვინმე იყოს... წესითა მით ამის სოფლისაჲთა და ა. ქრისტჱს მიერითა. კოლ. 2,8; ა. შეეკრძალოს, კოლ. 2,19; ა. იურვოდიან, კოლ. 3,21; ა. ცუდად იყო, 1 თეს. 1,5; ა. საცთურისაგან (არს), 1 თეს. 2,3; ა. ვითარცა კაცთა სათნო-ვეყოფით, 1 თეს. 2,4; ა. სათნო-ეყვნეს. 1 თეს. 2,15; ა. ცხოვნდენ. 1 თეს. 2,16ႠႨbႢ; ობოლ ღათუ ვიქმნენით... პირითა და ა. გულითა. 1 თეს. 2,17; ა. იურვოდით, 1 თეს. 3,3ႢႭႩ; ა. იციან, 1 თეს. 4,5; 2 თეს. 1,8; 2 პეტ. 2,12; 1 იოვ. 5,3; იუდა 1,10; ა. გარდაჰჴდეთ, 1 თეს. 4,6; ა. გჳჩინნა, 1 თეს. 4,7; ა. კაცი შეურაცხ-ყოს. 1 თეს. 4,8; ა. გჳჴმს, 1 თეს. 4,9; 5,1CD; ა. სწუხდეთ. 1 თეს. 4,13; ა. ხართ ბნელსა შინა, 1 თეს. 5,4; ა. ვართ (ნაშობნი) ღამისანი. 1 თეს. 5,5; ა. შემქმნნა, 1 თეს. 5,9; ა. დაემორჩილნეს. 2 თეს. 1,8; ა. აღრე აღიძრნეთ. 2 თეს. 2,2; ა. გაჴსოვსა, 2 თეს. 2,5; ა. შეიწყნარეს, 2 თეს. 2,10; ა. ყოველთაჲ არს სარწმუნოებაჲ, 2 თეს. 3,2; უწესოდ ვიდოდის, და ა. მოძღურებისა მისებრ, 2 თეს. 3,6; ა. უნებს, 2 თეს. 3,10CD; ა. უჭდეს. 2 თეს. 3,10; ა. გუერჩდეს. 2 თეს. 3,14; ა. მოაკლდეს, ებრ. 1,12; ა. მოუძლურდეთ, ებრ. 2,1; ა. ანგელოზთა დაამორჩილა, ებრ. 2,5; ა. ჰრცხუენის, ებრ. 2,11; ა. იცნნეს, ებრ. 3,10; ა. გან- ვინმე -ფიცხნეს, ებრ. 3,13; განამწარეს, არამედ ა. ყოველთა, ებრ. 3,16; ა. თანა-შეეზავა, ებრ. 4,2; რაჲთა ა. მასვე ვინმე სახესა შევარდეს ურწმუნოებისასა, ებრ. 4,11; ა. გუევითარი გჳვის მღდელთ-მოძღუარი, ებრ. 4,15; ა. გჳვის, ებრ. 4,15D; იქმნენით თქუენ... სძჱ და ა. მტკიცჱ იგი საზრდელი, ებრ. 5,12; იქმნენით მოქნე სძისა და ა. მტკიცისა საზრდელისა, ებრ. 5,12CD; ა. მოჰმედვრდეთ, ებრ. 6,12; ა. წესსა მას ზედა აჰრონისსა თქუმად, ებრ. 7,11; ა. აჴსენა, ებრ. 7,14ႨႱ; ა. შეინანოს, ებრ. 7,21; რომელი ა. შჯულისა მისებრ მცნებისა ჴორციელისა იყოს, ებრ. 7,16; ა. სრული საქმჱ ქმნა შჯულმან, ებრ. 7,19Ⴂ; ა. უჴმს, ებრ. 7,27; გამოცხ. 21,23; აღაშენა უფალმან და ა. კაცმან, ებრ. 8,2; აღვასრულო... აღთქუმაჲ ახალი ა. აღთქუმისა მისებრ, ებრ. 8,9; ა. ასწავებდეს, ებრ. 8,11ႧCD; მღდელთმოძღუარი იგი ხოლო შევიდის და ა. თჳნიერ სისხლისა, ებრ. 9,7; მოვიდა... კარვითა, ჴელით უქმნელითა, ესე იგი არს, ა. ამის დაბადებულისაჲთა, ებრ. 9,11; ა. ჴელით ქმნულთა სიწმიდეთა შევიდა, ებრ. 9,24; ა. თჳთ იგი ხატი საქმეთაჲ მათ, ებრ. 10,1; უკუეთუ ა., და-ვიდრემემცა-სცხრეს, ებრ. 10,2; ესე თუმცა ა., არამცა დასცხრესა, ებრ. 10,2D; ა. გთნდა, ებრ. 10,5; ა. ითხოვე, ებრ. 10,6; ა. ინებე. ებრ. 10,8; ა. ყოვნის, ებრ. 10,37; 2 პეტ. 3,9; ა. სთნავს, ებრ. 10,38; ხოლო ჩუენ ა. ვართ ჯმნულებისანი მის, ებრ. 10,39; ა. იხილოს, ებრ. 11,5; ა. იპოვა, ებრ. 11,5; 12,17Ⴇ; გამოცხ. 14,5; 20,15; ა. უწყოდა, ებრ. 11,8; ა. მიელო, ებრ. 11,13D; ა. სირცხჳლ-უჩნს, ებრ. 11,16CD; ა. შეიშინეს, ებრ. 11,23; ა. შეიშინა, ებრ. 11,27; ა. მომსრველი იგი პირმშოთაჲ შეეხოს მათ, ებრ. 11,28; ა. წარწყმდა, ებრ. 11,31; ა. მოიღეს, ებრ. 11,35CD; ა. იჴსნნა. ებრ. 11,35CD; რაჲთა ა. თჳნიერ ჩუენსა სრულ იქმნენ, ებრ. 11,40; ა. დაჰშურეთ. ებრ. 12,3; ა. სისხლთაგან წინა-აღდგომილ ხართ. ებრ. 12,4Ⴂ; ა. სწაველის, ებრ. 12,7; იწუართ ვიდრემე ხართ და ა. შვილნი, ებრ. 12,8; ა. არნ სიხარულ, ებრ. 12,11; ა. საგონებელ იყვის, ებრ. 12,11Ⴇb; ა. მკელობელი იგი დაეცეს, ებრ. 12,13; ა. მოსრულ ხართ, ებრ. 12,18; ა.

შეყინოის, ებრ. 12,19ႢႪႨ; ა. უწყოდეს, ებრ. 13.2: ა. დაგიტეო. ებრ. 13,5; ა. შემეშინოს. ებრ. 13.6: განმტკიცებულ ხართ გულითა და ა. საჭმლითა, ებრ. 13,9; ა. ადგილ არს ესე, ებრ. 13,17: ა. სულთ-ითქუმიდენ. ებრ. 13,17: ა. სხუასა რასმე მოძღურებდენ. 1 ტიმ. 1,3CD; ა. უცნობიეს, 1 ტიმ. 1.7; ა. იცოდეს. 1 ტიმ. 1,7CD; მართალსა შჯული ა. უც, 1 ტიმ. 1,9; ა. განთხზვითა (შემკობად), 1 ტიმ. 2.9CD; ა. უბრძანებ, 1 ტიმ. 2.12: ა. სცთა, 1 ტიმ. 2.14; ა. მედვნე (იყოს), 1 ტიმ. 3,3CD: ა. საძაგელის მოძინელ (იყოს), 1 ტიმ. 3.3CD; ა. ანგაჰრ (იყოს). 1 ტიმ. 3.3CD; ა. განლაღნეს, 1 ტიმ. 3.6; ა. ყუედრებასა შევარდეს, 1 ტიმ. 3.7; ა. იღუწიდეს, 1 ტიმ. 5.8: ა. მოღუაწე იყოს, 1 ტიმ. 5.8CD; ა. მაღლოოდიან, 1 ტიმ. 6,17; ა. მომცა, 2 ტიმ. 1,7: ა. მიჩინნა ჩუენ... ა. საქმეთათჳს ჩუენთა, 2 ტიმ. 1.9; ა. სირცხჳლ-უჩნდა, 2 ტიმ. 1,16; ა. გჳრგჳნოსან იქმნეს, 2 ტიმ. 2,5; უკუეთუ ა. შჯულიერად იღუწიდეს, 2 ტიმ. 2,5; ა. შეკრულ არს, 2 ტიმ. 2,9; ა. მრწმენეს. 2 ტიმ. 2,13; ა. წარემატნენ, 2 ტიმ. 3,9; ა. თავს-იდებდენ. 2 ტიმ. 4,3: ა. სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ იგმობოდის, ტიტე 2,5; ა. საქმეთაგან სიმართლისათა... მიჳსნნა ჩუენ, ტიტე 3,5; ა. უნაყოფო იყვნენ, ტიტე 3,14; ა. უნებლებით კეთილი იგი შენი იყოს, ფილემ. 1,14; ა. გრქუა, ფილემ. 1,19; ა. ქმნის, იაკ. 1.20; ა. მყოფელ (იყოს), იაკ. 1,23; უკუეთუ ვინმე მსმენელ ხოლო იყოს სიტყჳსა მის და მყოფელ ა., იაკ. 1,23ႠႢႪႭ; ა. დამვიწყებელ იქმნა, იაკ. 1,25; ესე ა. მსმენელ... იქმნა, იაკ. 1,25ႪႭ; ა. აღჳრ-ასხნეს. იაკ. 1,26; ა. განიკითხენით, იაკ. 2,4ႢႪႭ: ა. იგინი ჰგმობენა კეთილსა მას სახელსა, იაკ. 2,7ႪႭ; უკუეთუ იმრუშო ა. და კაც-ჰკლა, იაკ. 2,11; ა. იმრუშო, ა. კაც-ჰკლა, იაკ. 2,11Ⴂ; ა. გაქუნდეს, იაკ. 2,11; ა. ყოს, იაკ. 2,13; ა. აქუნდენ, იაკ. 2,14Ⴂ; ა. სცეთ, იაკ. 2.16ႪႭ; ა. ჰქონან, იაკ. 2,17; ა. ჰყოფენ, იაკ. 2,19Ⴂ; ა. საქმეთაგან განმართლდაა, იაკ. 2,21ႢႪႭ; იაკ. 2,25ႢႪႭ; ა. სცთებოდის, იაკ. 3.2; ა. გაქუს, იაკ. 4,2 (2-ჯერ); გამოცხ. 2,24; ა. ითხოვთ, იაკ. 4,2; ა. ხარ მყოფელი შჯულისაჲ, იაკ. 4,11; ა. ქმნეს, იაკ. 4,17; ა. წინა-აღგიდგა, იაკ. 5,6; ა. განიკითხნეთ, იაკ. 5,9; რაჲთა ა. ორგულებასა შესცჳვეთ, იაკ. 5,12; ა. წჳმოს, იაკ. 5.17; ა. წჳმა, იაკ. 5,17; ა. იცოდეთ, 1 პეტ. 1,8; ა. ხედავთ, 1 პეტ. 1,8; ა. თავთა თჳსთა, არამედ თქუენ გმსახურებდეს, 1 პეტ. 1.12; ა. განხრწნადითა ვეცხლითა... იჳსნენით თქუენ. 1 პეტ. 1,18; შობილ ხართ ა. თესლისაგან განხრწნადისა, 1 პეტ. 1,23; ა. რცხუენეს, 1 პეტ. 2.6; რომელნი-ვჱ ა. შეწყალებულ, აწ შეიწყალენით, 1 პეტ. 2,10; რომელ-ესე არს ა. გარეშესთა მით განთხზვითა თმისათა, 1 პეტ. 3.3; ა. დააცადოთ, 1 პეტ. 3.7; უმჯობეს-ღა ა. ბოროტსა თუ იქმოდით, 1 პეტ. 3,17Ⴊ; გაცხოვნებს... ა. ჴორცთაგან განშორებაჲ მწვინკულისაჲ, 1 პეტ. 3.21: ა. უქმად... იპოვნეთ თქუენ, 2 პეტ. 1.8; ა. ულებ ვიქმნე, 2 პეტ. 1,12ႪႭ; ა. მეცნიერებისა ზღაპართ შეუდეგით, 2 პეტ. 1,16; ა. ნებითა კაცთაჲთა მო-სადამე-იწია წინაწარმეტყუელებაჲ, 2 პეტ. 1,21; ა. ჰრულის, 2 პეტ. 2.3; ა. ძრწიან, 2 პეტ. 2,10; ა. მოაწევენ მათ ზედა საშჯელსა გმობისასა, 2 პეტ. 2,11ႪႭ; ეცნაჳვე თუმცა ა. გზაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ, 2 პეტ. 2.21; ა. უჯეროსა მას საცთურსა ერნდეთ, 2 პეტ. 3,17; ა. ვყოფთ, 1 იოვ. 1.6: ა. გჳქმნიეს, 1 იოვ. 1.8; ა. სცოდოთ, 1 იოვ. 2.1; ა. იმარხვიდეს, 1 იოვ. 2,4; ა. მცნებასა ახალსა მიუსწერ თქუენდა, 1 იოვ. 2.7; ა. იყვნეს ჩუენგანნი, 1 იოვ. 2,19: ა. ეგრე მივწერე თქუენდა, 1 იოვ. 2,21: ანუ ა. იგი, რომელმან უვარ-ყოს, 1 იოვ. 2.22; ა. გიჴმს, 1 იოვ. 2.27; ა. მრცხუენეს მისგან, 1 იოვ. 2.28; ა. მიცნის. 1 იოვ. 3.1; ა. ცოდოს. 1 იოვ. 3.6: 5,18ႢႪႭ; ა. ქმნეს. 1 იოვ. 3,9; 3.10; ანუ ა. კაენ უკეთურისაგან იყო, 1 იოვ. 3,12; ა. გუგმობდეს. 1 იოვ. 3,21: ა. აღიაროს. 1 იოვ. 4.3; იგი ა. ღმრთისაგანი არს, 1 იოვ. 4,3; ა. ისმინოს, 1 იოვ. 4,6: მოშიში იგი ა. სრული არს სიყუარულსა ზედა. 1 იოვ. 4,18: ა. ჰრწმენეს, 1 იოვ. 5.10: ა. მისთჳს ვიტყჳ, 1 იოვ. 5,16; ა. შეეხოს. 1 იოვ. 5,18: ა. ვითარცა მცნებასა ახალსა მივსწერ შენდა, 2 იოვ. 1,5; ა. აღიარებენ. 2 იოვ. 1,7: ა. წარიწყმიდოთ, 2 იოვ. 1.8; ა. ეგოს, 2 იოვ. 1,9: ა. მოაქუნდეს, 2 იოვ. 1,10: ა. შემიწყნარებს ჩუენ. 3 იოვ. 1,9; ა. კმა-ყოფს ამას ზედა. 3 იოვ. 1.10ႪႭ; ა. დაიმარხეს, იუდა 1,6: ა. დაშუერ, გამოცხ. 2.3; ა. შეინანო, გამოცხ. 2,5; ა. უარჰყავ, გამოცხ. 2,13; 3.8; ა. ჰნებავს, გამოცხ. 2.21; ა. შეინანონ, გამოცხ. 2,22; ა. გიცნობიან, გამოცხ. 2,24.

ა. მიჰპოვნიან, გამოცხ. 3,2; უკუეთუ ა. მღჳძარე იყო, გამოცხ. 3.3; ა. შეუგინებიეს, გამოცხ. 3,4; ა. აღჳჴოცო, გამოცხ. 3,5: ა. უწყი, გამოცხ. 3.17; ა. გამოცხადნეს, გამოცხ. 3,18: ა. შჯი, გამოცხ. 6,10; ა. ქროდიან, გამოცხ. 7,1; ა.ავნონ, გამოცხ. 9,4; ა. მოკლნენ. გამოცხ. 9,5; ა. შეინანეს, გამოცხ. 9.20; 9,21; 16,9; 16.11; ა. თაყუანის-სცემდეს, გამოცხ. 9,20: ა. მოიკლნეს, გამოცხ. 9.20; ა. წჳმდეს. გამოცხ. 11.6: ა. უტეონ, გამოცხ. 11.9; ა. თაყუანის-სცენ, გამოცხ. 13.15; ა. შეიგინნეს. გამოცხ. 14,4; ა. იპოეა, გამოცხ. 14.5; 20.15; ა. შეშინდეს, გამოცხ. 15.4; ა. შიშუელად ვიდოდის, გამოცხ. 16,15; ა. ქმნულ არს, გამოცხ. 16,18: ა. იპოვნეს, გამოცხ. 16.20; ა. წერილ არს, გამოცხ. 17,8; ა. მოსრულ არს, გამოცხ. 17,10C; ა. მიიღოთ, გამოცხ. 18.4; ა. ეზიარნეთ, გამოცხ. 18,4; ა. ვიხილო, გამოცხ. 18,7: ქურივ ა. ვარ, გამოცხ. 18.7; ა. იპოვოს, გამოცხ. 18.22C; ა. თაყუანის-სცეს. გამოცხ. 20.4; ა. ცხოვნდეს. გამოცხ. 20.5; ადგილი ა. ეპოვა, გამოცხ. 20,11; ა. მიხილავს, გამოცხ. 21,22; ა. დაეჴშნენ, გამოცხ. 21,25; ა. შევიდეს, გამოცხ. 21,27; ა. საჴმარ იყოს ნათელი, გამოცხ. 22.5.

უმჯობჱს არს კაცისა დედაკაცისა შე-ვე არა-ხებაჲ, 1 კორ. 7,1; შე-არა-ჰგავს, 2 კორ. 12,1.

არავე დაუტევა, საქმე 14.17; ა. უტევა, საქმე 28,4; ნუუკუე შენცა ა. გრიდოს, ჰრომ. 11,21; ა. შიშუელნი ვიპოვნეთ, 2 კორ. 5.3; ა.-რაჲ ვის თქუენგანსა დავამძიმე. 2 კორ. 11,8; ა. ვის თქუენვანსა დავამძიმე. 2 კორ. 11,8ႢႪႭ; ა. ვიცი. 2 კორ. 12,2Ⴊ; ა. დაგამძიმო, 2 კორ. 12,14; ა. ჰრიდა. 2 პეტ. 2.5.

ანუ არა-მე შენ ხარა მეგჳპტელი იგი. საქმე 21,38ႨႪႬ1; ა. წინადაუცუეთილებაჲ იგი მისი წინადაცუეთილებად შეერაცხოს, ჰრომ. 2.26: ა. რაჲ დასაშჯელ არს მათა, ჰრომ. 8.1; ა. ოუალითა ჩემითა ვიხილეა, 1 კორ. 9,1; აზნაურ ა. ვარა, 1 კორ. 9,1; უკუეთუ სხუანი თქუენისაგან ჴელმწიფებისა მიიღებენ. ა. უფროისღა ჩუენდა. 1 კორ. 9,12: ა. ზიარებაჲ სისხლთა ქრისტჱსთაჲ არსა, 1 კორ. 10.16: ა. თქუანა, 1 კორ. 14.23; ა. მიყუარიაა თქუენ. 2 კორ. 11,11: (ეფუცა) ა. ურჩთა მათა, ებრ. 3,18; ა. უფროჲს დავემორჩილნეთა, ებრ. 12,9.

არა-მეა გონებაჲ იგი მის უძლურისაჲ განაჳსნდეს ნაკერპავისა მის ჭამად, 1 კორ. 8,10; (ეფუცა) ა. ურჩთა მათ. ებრ. 3.18Ⴈ.

მადლი იგი არამცა შერაცხილ იყო მადლად. ჰრომ. 11,6; ა. უფალი იგი დიდებისაჲ ჯუარს-აცუეს, 1 კორ. 2,8; ა. განიკითხენით, 1 კორ. 11,31; ა. სხჳსა დღისათჳს... იტყოდა, ებრ. 4,8; ა. იყო მღდელი, ებრ. 8,4; ა. მეორისაჲ მის საძიებელ იყო ადგილი, ებრ. 8,7; ესე თუმცა არა. ა. (არამც G1) დასცხრესა. ებრ. 10,2Ⴁ.

ბ) სახელზმნასთან: აჰცნეს.. არა სიტყუად, საქმე 4,18ႢႪႭ; პავლე ჰლოცვიდა... ა. წარყვანებად იგი, საქმე 15,38; შეიწუქნნეს იავნი თჳსნი ა. ჭამად, საქმე 23,21ႢႪႭ; უჯერო მიჩნს... მისთჳს ბრალი ა. უწყებად, საქმე 25,27; ა. მსმენელნი შჯულისანი განმართლდენ, ჰრომ. 2,13; ა. ზესთა ბრძნობად თჳნიერ მისსა, ჰრომ. 12,3D; მოვედ ა. მეტნობისა სიტყჳთა სიბრძნისაჲთა მითხრობად თქუენდა, 1 კორ. 2,1; ქადაგებაჲ ჩემი ა. რწმუნებითა მით სიბრძნისა სიტყჳთა, 1 კორ. 2,4; რეცა თუ ა. მოსლვასა მას ჩემსა თქუენდა გან-ვინმე-ლაღნეს, 1 კორ. 4,18; ცოლსა ქმრისაგან ა. განშორებად, 1 კორ. 7,10CD; ა. სიქადულისა ჩემისა ვისგანმე ცუდად შერაცხად, 1 კორ. 9,15; ლოცვაჲ ილოცა ა. წჳმად, იაკ. 5,17ႢႪႭ; უკჳრს ა. თანა-სრბაჲ თქუენი, 1 პეტ. 4,4; რომელი ცოდვიდეს ცოდვასა ა. სასიკუდინესა, 1 იოვ. 5,16; რომელნი-იგი ცოდვენ ა. სასიკუდინედ, 1 იოვ. 5,16.

გ) არა ნაწილაკი მაკავშირებელ სიტყვებთან [არა თუ(მცა), არა ნუ, არა ხოლო, არა ხოლო თუ, თუ არა, უკუეთუ არა]: არა თუ მაღალი იგი ჴელით ქმნულთა ტაძართა შინა დამკჳდრებულ არს, საქმე 7,48; ა. თუ ვინ იყოს წინამძღუარ ჩემდა, საქმე 8,31; ა. თუ წინა-დაიცჳთოთ, საქმე 15,1; ა. თუ შესმენაჲ რაჲ მედვა, საქმე 28,19; თანა-გუაც ა. თუ ჴორცთაჲ, საქმე 8,12; ა. თუ შვილნი ჴორცთანი ესენი არიან შვილ ღმრთის, ჰრომ. 9,8; ა. თუმცა უფალმან... დამიტევა, ჰრომ. 9,29; ა. თუ ვინ წარავლინნეს, ჰრომ. 10,15; უკუეთუ განვრდომაჲ იგი მათი დაგება სოფლისა იქმნა, რაოდენღა შეწყნარებაჲ იგი. ა. თუ ცხოვრებაჲ მკუდრეთით, ჰრომ. 11,15; ა. თუ შენ ძირი იგი გიტჳრთავს, ჰრომ. 11,18; ა. თუ სადა სახელ-დებულ არს ქრისტე, ჰრომ. 15,20; ა. თუ ამით რას განვემართლდები, 1 კორ. 4,4; ა. თუ საკდემელად თქუენდა მივსწერ, 1 კორ. 4,14; ვცნა ა. თუ სიტყუაჲ იგი, 1 კორ. 4,19; ამას ვიტყჳ შენდობით, ა. თუ ბრძანებით, 1 კორ. 7,6; ვეტყჳ მე, ა. თუ უფალი, 1 კორ. 7,12; ა. თუ ვჭამოთ, 1 კორ. 8,8; ა. თუ ვახარებდე, 1 კორ. 9,16; ა. თუ გაქებ, 1 კორ. 11,17; ა. თუ გეტყოდი თქუენ, 1 კორ. 14,6; სასწაულად არიან ა. თუ მორწმუნეთათჳს, არამედ ურწმუნოთა, 1 კორ. 14,22; ა. თუ სხუასა რას მივსწერთ, 2 კორ. 1,13; ა. თუ უფლებთ რას, 2 კორ. 1,24; (ვინ-მე) მახარებს მე... ა. თუ მან, რომელ-იგი შეწუხებულ იყოს, 2 კორ. 2,2; ა. თუ თავით თჳსით შემძლებელ ვარ, 2 კორ. 3,5; შემძლებელ გუყვნა ჩუენ მსახურებად ა. თუ წიგნითა, არამედ სულითა, 2 კორ. 3,6; ა. თუ თავთა თჳსთა ვქადაგებთ, 2 კორ. 4,5; ა. თუ ბრძანებით გეტყჳ, 2 კორ. 8,8; ა. თუ რაჲთა ჩუენ გამოცდილად გამოვჩნდეთ, 2 კორ. 13,7; ა. თუ მოვიქცეოდეთ, გალ. 6,9CD; „აღსლვაჲ იგი“ მისი რაჲ-მე არს, ა. თუ იგი, რამეთუ შთავიდა იგი... ქუეყანისასა თანა ქუეყანისათა, ეფეს. 4,9; ა. თუ აწვე მომიღებიეს, ფილიპ. 3,12; ა. თუ ნაკლულევანებისათჳს რასსმე გეტყჳ თქუენ, ფილიპ. 4,11; ა. თუ საცემელსა ვეძიებ, ფილიპ. 4,17; ა. თუ პატივით რაჲთმე განსაძღებელად ჴორცთა, კოლ. 2,23; შეიწყნარეთ ა. თუ ვითარცა სიტყუაჲ კაცისაჲ, 1 თეს. 2,13; ა. თუ არა მაქუს ჴელმწიფებაჲ, 2 თეს. 3,9; ა. თუ რაჲთა მრავალ-გზის შეწიროს, ებრ. 9,25; ა. თუ ჩუენ შევიყუარეთ ღმერთი, 1 იოვ. 4,10.

ნ.კ. თუ.

არა ნუ ნუთუ არ: მოციქულ არა ნუ ვარ, 1 კორ. 9,1; ა. ნუ ჴელ-მეწიფებისა ჭამად და სუმად, 1 კორ. 9,4.

არა ხოლო არა მხოლოდ, არა მარტო: არა ხოლო ესე ჭირ არს ჩუენდა, საქმე 19,27; ა. ხოლო ამას იქმოდეს, ჰრომ. 1,32; ა. ხოლო ესოდენ (ვიქადით), ჰრომ. 5,3; ა. ხოლო ესე ოდენ, არამედ ვიქადითცა ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 5,11; ა. ხოლო ესრე, არამედ რებეკასცა ერთისაგან საწოლისა ესუა ისაკ, ჰრომ. 9,10; მიწოდნა ჩუენ ა. ხოლო ჰურიათაგანი, ჰრომ. 9,24; ჯერ-არს დამორჩილებაჲ ა. ხოლო რისხვისათჳს, ჰრომ. 13,5; ა. ხოლო მე მადლიერ ვარ, ჰრომ. 16,4; ნუ თანა-აღერევით მეძავთა; და ა. ხოლო მეძავთა ამის სოფლისათა, 1 კორ. 5,10; ნუგეშინის-მცა... ა. ხოლო მოსლვითა მისითა, 2 კორ. 7,7; ა. ხოლო ვითარ-იგი ვესვედით, 2 კორ. 8,5; ა. ხოლო ყოფად... იწყეთ, 2 კორ. 8,10; ა. ხოლო ეგრე, არამედ ჴელის-დადებითცა იკურთხა, 2 კორ. 8,19; განვიზრახავთ კეთილსა ა. ხოლო წინაშე უფლისა, 2 კორ. 8,21; სახელ-დებულ არს ა. ხოლო ამას სოფელსა, ეფეს. 1,21; მოგემადლა... ა. ხოლო მისა მიმართ სარწმუნოებაჲ, ფილიპ. 1,29; ღმერთმან შეიწყალა... ა. ხოლო იგი, ფილიპ. 2,27; არა ცუდად იყო... ა. ხოლო სიტყჳთა, 1 თეს. 1,5; მიმოეფინა... ა. ხოლო მაკედონიას შინა, 1 თეს. 1,8; ჯერ-გჳჩნს მიცემად თქუენდა ა. ხოლო სახარებაჲ იგი, 1 თეს. 2,8; შევძრა მე ა. ხოლო ქუეყანაჲ, ებრ. 12,26; (ისწავებედ) ა. ხოლო უქმებასა, 1 ტიმ. 5,13; საქმეთაგან განმართლდების კაცი და ა. ხოლო სარწმუნოებითა, იაკ. 2,24; იგი არს მომტევებელ... ა. ხოლო ცოდვათა ჩუენთა, 1 იოვ. 2,2; (მოვიდა) ა. ხოლო წყლითა, არამედ წყლითა და სისხლითა, 1 იოვ. 5,6ႤႢႪႭ; ა. ხოლო მე, არამედ ყოველთა უცნობიეს ჭეშმარიტებაჲ, 2 იოვ. 1,1.

არა ხოლო თუ მხოლოდ კი არა: არა ხოლო თუ ეფესოსა, არამედ კნინღა-და ყოველსა ასიასა ამან პავლე არწმუნა, საქმე 19,26ႢႪႭ; ა. ხოლო თუ შეკრვად... განმზადებულ ვარ, საქმე 21,12; ვილოცავ... ა. ხოლო თუ შენთჳს, საქმე 26,29; ჭირი და ზღვევაჲ ყოფად არს ა. ხოლო თუ ტჳრთისა და ნავისაჲ, საქმე 27,10; ა. ხოლო თუ იგი (კუნესის), ჰრომ. 8,23; ა. ხოლო თუ არს აღმავსებელ, 2 კორ. 9,12; მომცეს... ა. ხოლო თუ მე, 2 ტიმ. 4,8.

(**უკუეთუ**) არა თუ არა, უკეთუ არა, если не так, иначе: უკუეთუ არა, ვითარ-მე საჯოს ღმერთმან სოფელი, ჰრომ. 3,6; უკუეთუ ა., მადლი არღარა შეირაცხების მადლად, ჰრომ. 11,6CD; უკუეთუ ა., შენცა მო-ჰკუეთო, ჰრომ. 11,22; უკუეთუ ა., თანა-გაც სამე სოფლით გამოსლვაჲ, 1 კორ. 5,10CD; უკუეთუ ა., შვილნიმცა თქუენნი არა-წმიდა იყვნეს, 1 კორ. 7,14; უკუეთუ ა., კაცად-კაცადსა ვითარცა განუყო ღმერთმან, 1 კორ. 7,17D; უკუეთუ ა., რაჲ-მე ყონ, 1 კორ. 15,29CD; უკუეთუ ა., ვითარცა უგუნური ოდენ თავს-მიდევით მე, 2 კორ. 11,16; უკუეთუ ა., ვერსადა მტკიცე არს, ებრ. 9,17; პირ-

კელნიკე საქმენი ქმნენ; უკუეთუ ა., მოვალ ადრე, გამოცხ. 2,5; შეინანე, უკუეთუ ა., მოვალ შენდა ადრე, გამოცხ. 2,16.

2. არა (მიგებითი ნაწილაკი): (საქმეთაგან დაყენებულ არს?) — არა, არამედ შჯულისაგან სარწმუნოებისა, ჰრომ. 3,27; ყოველნი-მე მოწყდენა? ა., არამედ ცხოველნი იგი არღარა თავით თჳსით ცხოველ იყვნენ, 2 კორ. 5,15ᒣ.

3. არა (სახელის მნიშვნელობით): რაჲთა იყოს ჩემ მიერი იგი ჰჱ ჰე და არაჲ-არა, 2 კორ. 1,17; სიტყუაჲ იგი ჩუენი თქუენდა მიმართ არა არს ჰე და ა., 2 კორ. 1,18; არა იყო იგი ჰე და ა., 2 კორ. 1,19; იყავნ თქუენი ჰჱ ჰე და არაჲ-ა., იაკ. 5,12. რაჲთა იყოს ჩემ მიერი იგი ჰჱ ჰე და არაჲ-არა, 2 კორ. 1,17; იყავნ თქუენი ჰჱ ჰე და ა. არა, იაკ. 5,12.

4. არა უარყოფითი ნაცვალსახელი, არაფერი: რომელთადა ჩუენ არაჲ გუემცნო, საქმე 15,24ᒪO; მათი ა. იხარკა გალიონ, საქმე 18,17Ղ; ა. იპოვა მის თანა ბრალი, საქმე 23,29; ჰურიათა ა. შევსცოდე, საქმე 25,10ՂᒪO; უკუეთუ ა. მიქმნიეს, საქმე 25,11Ղ; უკუეთუ ა. არს, საქმე 25,11G; ა. ეპოვე მე, საქმე 25,20; ა. ღირსი სიკუდილისაჲ უქმნიეს ამას, საქმე 25,25ᒪ; მე ა. ბოროტი ექმენ, საქმე 28,17ᒪ; იქორწინე თუ, ა. სცოდე, 1 კორ. 7,28ՂᒣCD; თუ იქორწინოს ქალწული, ა. ცოდა, 1 კორ. 7,28; ვითარმცა ა. აქუნდა, 1 კორ. 7,30ᒣCD; არა თუ ვჭამოთ, ა. გუაკლდეს, 1 კორ. 8,8; დაღაცათუ ვჭამოთ, ა. გუემატოს, 1 კორ. 8,8CD; არცხუენთ მათ, რომელთა-იგი ა. აქუს, 1 კორ. 11,22; რომელმან ფრიად მოიღო, ა. ემატა, 2 კორ. 8,15ᒪCD; და რომელმან მცირედ (მიიღო), ა. დააკლდა, 2 კორ. 8,15ᒪCD; მე თჳთ ა. დაგიმძიმე თქუენ, 2 კორ. 12,16C; ა. გეყოს თქუენ ბოროტი, 2 კორ. 13,7; ა. უმჯობეს ჩემსა (scil. არიან), გალ. 2,6Ͱ; და იგი ა. იყოს, გალ. 6,3ᒣCD; ა. გჳჴმს მიწერად თქუენდა, 1 თეს. 5,1; წელიწადთა შენთა ა. მოაკლდეს, ებრ. 1,12ՂᒣCD; ა. არგო მათ სიტყუამან მან, ებრ. 4,2; მღდელობისათჳს ა. აჴსენა მოსემან, ებრ. 7,14; ა. სრული საქმჱ ქმნა შჯულმან, ებრ. 7,19O; ა. სირცხჳლ-უჩნდა, ებრ. 11,16ՂOᒣ; ა. გაქუს, რამეთუ არა ითხოვთ, იაკ. 4,2Ղ; ა. სცეთ მათ საჴმარი ჴორცთაჲ, იაკ. 2,16L; ა. გამოიღეს წარმართთაგან, 3 იოჳ. 1,7; ა. ევნოს მას, გამოცხ. 2,11.

მას და-არაჲ-აკლდა, 2 კორ. 8,15.

არაჲვე გუემატოს, 1 კორ. 8,8ᒣ; ა. დაგიმძიმო თქუენ, 2 კორ. 12,14CD.

და არას ჰხედვიდა, საქმე 9,9ᒪO; რაჲთა ა. ვაწყინებდეთ მათ, საქმე 15,19; ა. ზრუნვიდა ამათგანსა გალიონ, საქმე 18,17F; მე ა. ვხედევდი, საქმე 22,11ᒪO; ა. ბოროტსა ვპოვებთ, საქმე 23,9Ղ; ა. სასიკუდინესა... იქმს კაცი ესე, საქმე 26,31Ղ; რაჲთა ა. იურვოდით, 1 თეს. 3,3ᒣCD; სხუასა ა. შინა იყვნეს, საქმე 17,21Ղ.

არაჲთ ნაკლულევან ხართ, 1 კორ. 1,7Ղ; რაჲთა ა. იზღჳნეთ ჩუენგან, 2 კორ. 7,9ᒣ; ა. ჰმაჴნ მონასა, გალ. 4,1ᒣ.

ათინელნი... სხუად არად მოცალე იყვნეს, საქმე 17,21ᒪO; მოქმედსა მას სასყიდელი იგი ა. შერაცხების მადლით, ჰრომ. 4,4ᒪ; ცოდვაჲ იგი ა. შერაცხილ იყო, ჰრომ. 5,13; ა. შერაცხის ბოროტი, 1 კორ. 13,5ᒪᒣCD; ნუ სიტყჳთ ლალვისაჲთა ა. საჴმარად, 2 ტიმ. 2,14ᒣCD; არტემის ტაძარიცა არადვე შერაცხად ყოფად არს, საქმე 19,27ᒪO.

ნ.კ. არა-არსი, არავინ, არავინაჲ, არაჲსი, არა-მრავალი, არა-მრუშება, არა-მცირე, არა-მცირედ, არა-მცირედი, არა-პატიოსანი, არარა, არასადა, არასადაჲთ, არა-სამე, არა-სახო, არა-სახიერ, არა-სუმა, არა-ღირსად, არა-შჯულიერად, არაწმიდა, არაწმიდება, არა-ჭამა, არა-ჭეშმარიტი, არა-ხილული.

არა-არს-ი არარსებული, რაც არ არსებობს; უმნიშვნელო, ничего не значущее: უწესნ არა-არსსა მას, ვითარცა არსსა, ჰრომ. 4,17; შეურაცხნი გამოირჩინა ღმერთმან და არა-არსნი იგი, რაჲთა არსნი იგი განაქარვნეს, 1 კორ. 1,28.

არაბიელ-ი არაბი: რომელნი-ესე ვართ... კრეტელნი და არაბიელნი, საქმე 2,11.

არავინ: არავინ [სახ. ბრ.] ნაკლულევან იყო მათ შორის, საქმე 4,34; შინა ა. ვპოვეთ, საქმე 5,23; ა. კაცი შევჰრაცხო ბილწად, საქმე 10,28ᒪO; ა. არს მართალ არცა ერთ, ჰრომ. 3,10; ა. არს გულისხმის-მყოფელ, ჰრომ. 3,11; ა. არს გამომეძიებელ ღმრთისა, ჰრომ. 3,11; ა. არს, რომელმანცა ქმნა სიტკბოებაჲ, ა. არს მიერთადმდე, ჰრომ. 3,12; ა. ჩუენგანი... ცოცხალ არს, ჰრომ. 14,7; ა. ... მოკუდების, ჰრომ. 14,7; ა. არსა თქუენ შორის ბრძენ, 1 კორ. 6,5; ა. არს კერპ სოფელსა შინა, და ა. არს ღმერთ, 1 კორ. 8,4; ა. სულითა ღმრთისაჲთა იტყოდის, 1 კორ. 12,3; ა. გავნეთ, 2 კორ. 7,2; ა. მოვიანგარეთ, 2 კორ. 7,2CD; ა. ვიხილე, გალ. 1,19; შჯულითა ა. განმართლდების, გალ. 3,11; რაჲთა ა. იქადოდის, ეფეს. 2,9; ა. მაქუს სხუა ერთგულ, ფილიპ. 2,20; ა. იყო უფროჲსი, რომლისამცა ფუცა, ებრ. 6,13; ა. მოღუაწჱ შეყოფილ არნ სოფლისა საქმესა, 2 ტიმ. 2,4; ა. თანა-დამიდგა მე, 2 ტიმ. 4,16; ა. იპოვა, გამოცხ. 5,4; ა. [მოთხ. ბრ.] შეგახოს შენ ბოროტის ყოფად, საქმე 18,10; რაჲთა ა. სთქუათ, 1 კორ. 1,15; რომელიიგი ა. მთავართაგანმან... იცნა, 1 კორ. 2,8; ღმრთისაჲ ა. იცის, 1 კორ. 2,11; ა. რაჲ ვავნეთ, 2 კორ. 7,2O; წიგნი ა. შეურაცხ-ყვის, გალ. 3,15; ა. თჳსი ჴორცი მოიძულის, ეფეს. 5,29; ა. თავით თჳსით მიიღის პატივი, ებრ. 5,4; ა. იხილა კაცთაგანმან, 1 ტიმ. 6,16; რომელი ა. უწყის, გამოცხ. 2,17; 19,12; ა. დაჴშას, გამოცხ. 3,7; ა. განაღოს, გამოცხ. 3,7; რაჲთა ა. მიგიღოს გჳრგჳნი, გამოცხ. 3,11; რაჲთა არა უთხრობდენ... არავის [მიც. ბრ.] კაცსა, საქმე 4,17; ა. რას გარეწარსა ეტყოდეს სიტყუასა, საქმე 11,19; რაჲთა ა. უთხრას, საქმე 23,22; ა. თქუენგანსა ნათელ-ვეც, 1 კორ. 1,14; ა. ჴელ-ეწიფების თქუმად, 1 კორ. 12,3; რამეთუ ა. ესმის, 1 კორ. 14,2; ა. მოვიანგარეთ, 2 კორ. 7,2; ა. რაჲ ვავნეთ, 2 კორ. 7,2ՂᒣC; რაჲთა ა. დავამძიმოთ თქუენგანსა, 1 თეს. 2,9; რაჲთა ა. თქუენგანსა დავამძიმოთ, 2 თეს. 3,8; რომელმან აღუდგის ა., იაკ. 1,5; ა. განცდის იგი, იაკ. 1,13; იგი ა. აგინებდა, 1 პეტ. 2,23; ა. უთქუმიდა, 1 პეტ. 2,23; ღმერთი ა. სადა უხილავს, 1 იოჳ. 4,12ᒪ; რაჲთა ა. ჴელ-ეწიფებოდის სყიდად, გამოცხ. 13,17; ა. [ნათ. ბრ.] თქუენგანისაჲ თმაჲ ერთი თავისაჲ წარწყმედად არს, საქმე 27,34F; იგი არავისგან განიკითხვის, 1 კორ. 2,15; ა. უფლებულ ვიქმნე, 1 კორ. 6,12ᒣხ; ღმერთი ა. შეურაცხიქმნების, გალ. 6,7.

არავინაჲ არსაიდან: არავინაჲ არს სხჳთ ცხორებაჲ. საქმე 4.12.

არავის-ი: ვეცხლისა და ოქროისა და სამოსლისაჲ არავისი გულის მითქუამს. საქმე 20.33: ა. თქუენგანისაჲ თმაჲ ერთი თავისაჲ წარწყმედად არს. საქმე 27.34: ა. ჰნებავს წარწყმედაჲ. 2 პეტ. 3.9: არავისსა ჴელმწიფებასა დავემორჩილო. 1 კორ. 6.12.

არამედ 1. მაპირისპირებელი კავშირი. იხმარება უარყოფისას: საპირისპირო უარყოფითი სიტყვებია: არა (უარყოფითი ნაცვალსახელი და ნაწილაკი), არავინ, არავისი, არა თუ, არარა, არასადა, არა ხოლო, არა ხოლო თუ, არღა, არღარა, არცა, არცამცა, არცაღა, ვერ, ნუ, ნუვინ, ნუმცა, ნურა, ნურარა, ნუღარა, ნუღარამცა, ნუცა, ნუ ხოლო:

არა (ნაწ.) არამედ: არა თქუენი არს ცნობად..., არამედ მიიღოთ ძალი. საქმე 1,8: არა ეცრუე შენ კაცსა, ა. ღმერთსა. საქმე 5,4; არა ინებეს დამორჩილებად..., ა. განეშორნეს. საქმე 7.39; არა არს თუალთ-ღებაჲ წინაშე ღმრთისა, ა. ყოველთა შორის თესლთა... სათნო მისა არს, საქმე10.35; (მისცა) არა ყოველსა ერსა, ა. მოწამეთა ამათ, საქმე 10.41; არა განუღო კარი, ა. შინა შერბიოდა, საქმე 12.14; მე არა იგი ვარ. ა. ესერა მოვალს შემდგომად ჩემსა, საქმე 13.25; არა უზორონ მათ, ა. წარსლვად კაცად-კაცადი ვანად თჳსა. საქმე 14.18; რაჲთა არა ვაურვებდეთ მათ. ა. მიწერად მათდა. საქმე 15.20ႨႠ: არა ეგრე. ა. იგინი მოვიდედ, საქმე 16.37; არა ინება. ა. ეჳმნა მათგან, საქმე 18.21; რომელსა-იგი იტყჳან შენთჳს, არა არს. ა. ჰგიე შენცა. საქმე 21.24; არა ურჩ ვექმენ..., ა. დამასკეს შინა მყოფთა პირველად... მიუთხრობდ სინანულისა, საქმე 26.20; არა ვბორგი..., ა. ... სიწმიდისა სიტყუათა ვიტყჳ. საქმე 26.25: არა ღმრთეებრ ადიდეს..., ა. ამაო იქმნეს, ჰრომ. 1.21; არა მსმენელნი..., ა. მყოფელნი შჯულისანი განმართლდენ, ჰრომ. 2.13; არა კაცთაგან არს, ა. ღმრთისაგან, ჰრომ. 2.29: არა რომელი ცხადად ჰურია არს..., ა. რომელი ფარულად ჰურია არს, ჰრომ. 2,29; საქმეთაგან-მეა (დაყენებულ არს), არა. ა. შჯულისაგან სარწმუნოებისა, ჰრომ. 3.27; სასყიდელი იგი არა შეერაცხების მადლით. ა. თანა-ნადებით, ჰრომ. 4.4; არა წინადაცუეთილებასა (იყო), ა. წინადაუცუეთილებასა, ჰრომ. 4.10; არა შჯულისაგან იყო.... ა. სიმართლითა მით სარწმუნოებისაჲთა. ჰრომ. 4.13; არა შეორგულდა..., ა. განძლიერდა სარწმუნოებითა. ჰრომ. 4.20; არა დაიწერა მისთჳს ხოლო.... ა. ჩუენთჳსცა, ჰრომ. 4.24: არა ხართ შჯულსა ქუეშე. ა. მადლსა, ჰრომ. 6.14: არა ვართ შჯულსა ქუეშე, ა. მადლსა. ჰრომ. 6,15: არა რომელი მნებავს..., ა. რომელი მძულს. მას ვჰყოფ, ჰრომ. 7,15: არა რომელი-იგი მნებავს.... ა. რომელი არა მნებავს, მას ვიქმ. ჰრომ. 7.19; არა ჴორციაებრ ვლენან, ა. სულისაებრ. ჰრომ. 8.1CD: არა ჴორციელად ვიქცევით. ა. სულიერად. ჰრომ. 8.4; არა ხართ ჴორცთასა შინა, ა. სულისასა. ჰრომ 8.9: არა... სული იგი მონებისაჲ, ა. მიგიღებიეს სული იგი შვილებისაჲ. ჰრომ. 8.15; ამაოებასა დაემორჩილა... არა ნებსით. ა. მის მიერ. ჰრომ. 8.20: არა ჰრიდა, ა. ჩუენ ყოველთათჳს მისცა იგი. ჰრომ. 8.32: ვითარ არა საქმეთაგან. ა. მისგან. ჰრომ. 9.12: არა რომელსა იგი უნებს..., ა. რომელი ეწყალის ღმერთისა. ჰრომ. 9.16: არა სარწმუნოებისაგან. ა. ვითარცა საქმისაგან შჯულისა [ვერ მისწუდა], ჰრომ.9.32: არა არიან საშინელად კეთილის მოქმედთათჳს. ა. ბოროტის მოქმედთათჳს. ჰრომ. 13.3; არა არს... საჭმელ და სასუმელ, ა. სიმართლე. ჰრომ. 14.17; არა თავსა თჳსსა სათნო-ეყო, ა. ვითარცა წერილ არს, ჰრომ. 15.3; არა სხუასა საფუძველსა ზედა ვაშენებდე. ა. ვითარცა წერილს არს. ჰრომ. 15.21; იესუ ქრისტესა არა ჰმონიან, ა. თჳსსა მუცელსა, ჰრომ. 16.18; არა მომავლინა... ნათლის-ცემად, ა. სახარებად, 1 კორ. 1,17; არა რწმუნებითა მით სიბრძნისა სიტყჳთა, ა. გამოცხადებითა სულისა წმიდისაჲთა, 1 კორ. 2.4: არა იყოს სიბრძნითა კაცთაჲთა. ა. ძალითა ღმრთისაჲთა, 1 კორ. 2,5; არა ამის სოფლისასა..., ა. ვიტყჳთ ღმრთისა სიბრძნესა, 1 კორ. 2.7; არა სული ამის სოფლისაჲ მოგჳღებიეს, ა. სული იგი, რომელ არს ღმრთისაგან. 1 კორ. 2.12; ვიტყჳთ არა სწავლულებითა.... ა. სწავლითა სულისა წმიდისაჲთა. 1 კორ. 2,13; განსივებული არა ჴორცითა მსუქან არს, ა. ბალღმითა, 1 კორ. 4,6ႨႡ (მინაწერი); არა სიტყჳთა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ, ა. ძალითა, 1 კორ. 4,20; ჴორცნი ესე არა სიძვისათჳს, ა. უფლისათჳს, 1 კორ. 6,13; ცოლსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴელ-ეწიფების, ა. ქმარსა, 1 კორ. 7.4; ქმარსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴელ-ეწიფების, ა. ცოლსა, 1 კორ. 7,4; ვამცნებ არა მე, ა. უფალი, 1 კორ. 7,10; არა... საცთურს... გიგებდ..., ა. ... კეთილად დადგრომისა უფლისა მიმართ..., 1 კორ. 7.35; სხუათა... არა ვარ მოციქულ, ა. თქუენდა ხოლო ვარ, 1 კორ. 9,2ႳCD; არა უშჯულოჲ ვიყავ..., ა. შჯულიერი ქრისტესი, 1 კორ. 9,21; არა გიტევნეს თქუენ განცდად..., ა. ყოს განსაცდელსა მას თანა გამოყვანებასაცა, 1 კორ. 10,13; იჳუსა მას ვიტყჳ არა თავისა ჩემისასა, ა. მოყუსისასა, 1 კორ. 10,29; არა ვეძიებ თავისა ჩემისა უმჯობესსა, ა. მრავალთასა, 1 კორ. 10.33; არა მამაკაცი დედაკაცისაგან არს, ა. დედაკაცი მამაკაცისაგან არს, 1 კორ. 11.8; არა დაებადა მამაკაცი დედაკაცისათჳს, ა. დედაკაცი მამაკაცისათჳს, 1 კორ. 11,9; არა უმჯობესად, ა. უნაკლულევანესად შეჰკრბით, 1 კორ. 11,17; გუამი იგი არა არს ერთ ასო, ა. მრავალ, 1 კორ. 12,14; არა იყოს წვალებაჲ.... ა. ... ერთიერთისათჳს ზრუნვიდენ ასონი იგი. 1 კორ. 12.25; არა უხარინ სიცრუესა ზედა, ა. უხარინ ჭეშმარიტებასა თანა. 1 კორ. 13,6: არა კაცთა ეტყჳნ. ა. ღმერთსა, 1 კორ. 14.2; წინაჲსწარმეტყუელებაჲ არა ურწმუნოთათჳს არს, ა. მორწმუნეთა. 1 კორ. 14.22; ღმერთი არა შფოთებისაჲ არს. ა. მშჳდობისაჲ, 1 კორ. 14,33; არა ბრძანებულ არს მათა სიტყუად, ა. დამორჩილებად. 1 კორ. 14.34; დავშუერ არა მე, ა. მადლი იგი, 1 კორ. 15.10: მადლი იგი... არა ცუდად რაჲ იყო, ა. უმეტჱს მათ ყოველთასა დავშუერ, 1 კორ. 15,10: არა თჳთ იგი გუამი... დასთესი. ა. შიშუელი მარცუალი, 1 კორ. 15,37; არა ყოველი ჴორცი ერთ ჴორც არს. ა. სხუა არს კაცთაჲ. 1 კორ. 15,39: არა პირველად სულიერი იგი (არს), ა. მშჳნვიერი. 1 კორ. 15,46; არა ვესავდეთ თავთა თჳსთა, ა. ღმერთსა. 2 კორ. 1,9; არა სიბრძნითა ჴორციელითა, ა. მადლითა ღმრთისაჲთა ვიქცეოდეთ. 2 კორ. 1,12; არა იყო იგი ჰე და არა, ა. ჰე იგი მის შინა იქმნა. 2 კორ. 1,19; არა ამისთჳს..., ა. სიყუარული იგი რაჲთა სცნათ. 2 კორ. 2,4: არა მე შემაწუხა, ა. ... თქუენ ყოველთა. 2 კორ. 2,5: არა მაქუნდა მე ლხინებაჲ...., ა.

ვიჯმენ მათგან, 2 კორ. 2,13: არა ვართ... ვაჭარ სიტყუასა მას ღმრთისასა, ა. ჭეშმარიტებისაგან. ა. ვითარცა ღმრთისაგან... ვიტყჳთ, 2 კორ. 2,17; ხართ თქუენ წიგნ სამოციქულო ქრისტჱსა, დაწერილ არა მელნითა, ა. სულითა ღმრთისა ცხოველისაჲთა. არა ფიცართა ქვისათა, ა. ფიცართა გულისა ჴორციელისათა. 2 კორ. 3,3; არა მოვიწყინოთ, ა. განვიშორნეთ დაფარულნი იგი სირცხჳლისანი, 2 კორ. 4,2; არა ვზაკუავთ სიტყუასა ღმრთისასა, ა. გამოცხადებითა... წარუდგინებთ, 2 კორ. 4,2; არა მეწყინების, ა. დაღათუ გარეშჱ ესე კაცი ჩუენი განირყუნების, ა. შინაგანი ჩუენი განახლდების, 2 კორ. 4,16; არა ვეძიებთ ჩუენ ხილულსა ამას, ა. არა-ხილულსა, 2 კორ. 4,18; არა გჳნებს განძარცუვად, ა. შემოსად, 2 კორ. 5,4; არა კუალად თავთა თჳსთა შევასწავებთ, ა. მიზეზ-ვცემთ თქუენ, 2 კორ. 5,12; არა, ა.. რაჲთა... არღარა თავით თჳსით ცხოველ იყვნენ, 2 კორ. 5,15Თ; არა შეიწრებულ ხართ ჩუენ მიერ, ა. ნაწლევთაგან თქუენთა, 2 კორ. 6,12; აწ მიხარის არა ამისთჳს..., ა. რამეთუ შესწუხენით სინანულად, 2 კორ. 7,9; მივწერე არა მავნებელისა მისთჳს, ა. მისთჳს, რაჲთა გამოჩნდეს მოწრაფებაჲ თქუენი, 2 კორ. 7,12; არა მრცხუენა, ა. ყოველსავე ჭეშმარიტად გეტყოდე, 2 კორ. 7,14; არა რაჲთა სხუათა ლხინი და თქუენ ჭირი, ა. განსწორებით, 2 კორ. 8,13; არა ჴორციელად არს, ა. ძლიერ ღმრთისა მიერ, 2 კორ. 10,4; არა უზომოდ ვიქადით, ა. საზომითა მით წესისაჲთა, 2 კორ. 10,13; არა უსაზომოდ ვიქადით..., ა. სასოებაჲ მაქუს ჩუენ, 2 კორ. 10,15; არა... იგი არს გამოცდილ, ა. რომელსა-იგი უფალი ეწამოს, 2 კორ. 10,18; არა უფლისა მიერ ვიტყჳ, ა. ვითარცა უგუნურებით, 2 კორ. 11,17; არა მნებავს თქუენი რაჲმე, ა. თქუენ, 2 კორ. 12,14; არა შვილნი... უუნჯებედ. ა. მამადედანი, 2 კორ. 12,14; არა უძლურ არს. ა. ძლიერ თქუენ შორის, 2 კორ. 13,3; არა... ჭეშმარიტებისათჳს ძჳრის რაჲსმე სიტყუად..., ა. ჭეშმარიტებისა კერძო, 2 კორ. 13,8; მოციქული არა კაცთაგან..., ა. იესუ ქრისტჱს მიერ, გალ. 1,1; შჯული იგი არა არს სარწმუნოებისაგან, ა. ყოს თუ ვინმე იგი, ცხოვნდეს მას შინა, გალ. 3,12; არა იტყჳს... ვითარცა მრავალთასა. ა. ვითარცა ერთისასა. გალ. 3,16; არა ჰმატნ მონასა..., ა. ... მნეთა ქუეშე არნ, გალ. 4,2; არა შეურაცხ-ჰყავთ..., ა.

შემიწყნარეთ მე, გალ. 4,14; გეშურებიან თქუენ არა კეთილისათჳს, ა. გარდაქცევაჲ თქუენი ჰნებავს. გალ. 4,17; არა ვართ შვილნი მჴევლისანი, ა. აზნაურისანი. გალ. 4,31; ესე არა თქუენგან, ა. ღმრთისა ნიჭი არს, ეფეს. 2,8; არა ვიყვნეთ ყრმა ჩჩჳლ..., ა. ჭეშმარიტ ვიყვნეთ სიყუარულსა, ეფეს. 4,15; ლაღობაჲ... არა ჯერარს, ა. უფროჲსღა მადლობაჲ, ეფეს. 5,4; არა აქუნდეს მწიკულევანებაჲ..., ა. რაჲთა იყოს წმიდა, ეფეს. 5,27; არა არს ბრძოლაჲ ჩუენი სისხლთა მიმართ, ა. მთავრობათა მიმართ, ეფეს. 6,12; არა... შეირაცხა თავი თჳსი სწორებად ღმრთისა, ა. თავი თჳსი დაიმცირა, ფილიპ. 2,7; არა მაქუნდეს ჩემი სიმართლჱ შჯულისაგან, ა. სარწმუნოებითა იესუ ქრისტჱსითა, ფილიპ. 3,9; სადაიგი არა არს... მონებაჲ და აზნაურებაჲ, ა. ყოვლად ყოველსა შინა ქრისტჱ არს, კოლ. 3,11; არა ვითარცა კაცთა სათნო-ვეყოფით, ა. ღმრთისა, 1 თეს. 2,4; ნუგეშინის-ცემაჲ... არა საცთურისაგან..., ა. ვითარცა-იგი გამოცდილ ვართ, ეგრეცა ვიტყჳთ, 1 თეს. 2,4: არა გჳწოდნა ჩუენ უფალმან არა-წმიდებად, ა. სიწმიდედ. 1 თეს. 4,7: არა კაცი შეურაცხ-ყოს, ა. ღმერთი, 1 თეს. 4,8: არა შემქმნნა... რისხვისათჳს, ა. შესაწევნელად. 1 თეს. 5,9: არა ჰრწმენა ჭეშმარიტებისაჲ მას, ა. სათნო-იყვნეს სიცრუესა შინა, 2 თეს. 2,12; არამედ არა მაქუს ჴელმწიფებაჲ, ა. რაჲთა თავნი თჳსნი სახედ მიგცნეთ თქუენ, 2 თეს. 3,9; არა თავი თჳსი ადიდა..., ა. რომელ-იგი ეტყოდა მას, ებრ. 5,5; არა მოჰმედგრდეთ, ა. მობაძავ იყვენით მათა, ებრ. 6,12; რომელი არა შჯულისა მისებრ მცნებისა ჴორციელისა იყოს, ა. ძალისა მისებრ..., ებრ. 7,16; არა ჴელით ქმნულთა სიწმიდეთა შევიდა ქრისტჱ..., ა. თჳთ მათ ცათა, ებრ. 9,24; ყოველივე სწავლაჲ მეყსეულად არა არნ სიხარულ, ა. მწუხარებაჲ, ებრ. 12,11; არა საგონებელ იყვის სიხარულისად, ა. მწუხარებისად, ებრ. 12,11Ზb; არა... დაეცეს, ა. უფროჲსღა განიკურნენ, ებრ. 12,13; არა მაქუს ჩუენ აქა საყოფლად ქალაქი, ა. მერმესა მას ვეძიებთ, ებრ. 13,14; მართალსა შჯულ არა უც, ა. უშჯულოთა და ურჩთა, 1 ტიმ. 1,9; მოძღურებად... არა უბრძანებ..., ა. რაჲთა იყვნენ იგინი ყუდროებით, 1 ტიმ. 2,12; არა მომცა ჩუენ ღმერთმან სული მოშიშებისაჲ, ა. ძლიერებისაჲ, 2 ტიმ. 1,7: მიჩინნა ჩუენ... არა საქმეთათჳს ჩუენთა, ა. თჳსითა ნებითა, 2 ტიმ. 1,9; არა სირცხჳლ უჩნდა, ა. მეძიებდა მე, 2 ტიმ. 1,17; სახლსა შინა... არა არს ჭურჭელი ოქროჲსაჲ ხოლო..., ა. ძელისაჲცა, 2 ტიმ. 2,20; არა ჯერ-არს ლალვაჲ, ა. რაჲთა სახიერ იყოს, 2 ტიმ. 2,24; არა თავს-იდებდენ, ა. თავისა თჳსისა შეიკრებდენ მოძღურებასა, 2 ტიმ. 4,3; არა საქმეთაგან სიმართლისათა..., ა. წყალობითა მისითა მიჴსნნა ჩუენ. ტიტე 3,5; რაჲთა არა უნებლებით... იყოს, ა. ნებსით, ფილემ. 1,14; არა დამვიწყებელ იქმნა, ა. მყოფელ საქმისა მის, იაკ. 1,25; არა ალჳრ-ასხნეს..., ა. აცთუნებდეს გულსა თჳსსა, იაკ. 1,26; არა არს ესე სიბრძნჱ ზეგარდამოსრული, ა. ქუეყანისაჲ, საეშმაკოჲ, იაკ. 3,15; არა ხარ მყოფელი შჯულისაჲ, ა. განმკითხველი, იაკ. 4,11; არა თავთა თჳსთა, ა. თქუენ გმსახურებდეს, 1 პეტ. 1,12; არა ოქროჲთა იჴსნენით..., ა. პატიოსნითა სისხლითა, 1 პეტ. 1,19; შობილ ხართ არა თესლისაგან განხრწნადისა, ა. ... სიტყჳთა ღმრთისაჲთა, 1 პეტ. 1,23; არა გარეშჱთა მით განთხზვითა თმისაჲთა..., ა. დაფარულითა მით გულისა კაცისა უხრწნელითა მით სიმშჳდისაჲთა, 1 პეტ. 3,4; არა ჴორცთაგან განშორებაჲ მწიკულისაჲ, ა. გონებისა სათნო-ყოფაჲ ღმრთისაჲ, 1 პეტ. 3,21; არა მეცნიერებისა ზღაპართ შეუდევგით..., ა. თჳთ ვხედვიდით მისსა მას სიმდიდრესა, 2 პეტ. 1,16; არა ნებითა კაცისაჲთა..., ა. სულისა მიერ წმიდისა წუევითა იტყოდეს, 2 პეტ. 1,21; არა ჰრიდა, ა. ჯაჭუებითა მით წყუდიადისაჲთა შეაყენნა, 2 პეტ. 2,4; არავე ჰრიდა, ა. მერვჱ ნოვე... დაჰმარხა, 2 პეტ. 2,5; არა ძრწიან, ა. ჰგმობენ, 2 პეტ. 2,10; არა ყოვნის... ა. სულგრძელ არს თქუენდა, 2 პეტ. 3,9; არა... განსცჳვდეთ..., ა. აღორძინდებოდეთ მადლითა, 2 პეტ. 3,18ᲖᲑ; არა მცნებასა ახალსა მივსწერ თქუენდა, ა. მცნებასა პირველსა, 1 იოვ. 2,7; არა არს ესე მამისაგან, ა. სოფლისაგანი არს, 1 იოვ. 2,16; არა ეგრე მივსწერე თქუენდა..., ა. იცით იგი, 1 იოვ. 2,21; არა გიჴმს..., ა. მანვე ცხებამან გასწავის თქუენ ყოვლისათჳს, 1 იოვ. 2,27; შიში არა არს..., ა. სრულმან სიყუარულმან გარე განდევნის შიში, 1 იოვ. 4,18; არა ვითარცა მცნებასა-

სა ახალსა მივსწერ შენდა, ა. რომელი მაქუნდა დასაბამითგან. 2 იოვ. 1.5; რაჲთა არა წარიწყმიდოთ…, ა. სასყიდელი სავსებით მოიღოთ. 2 იოვ. 1.8; არა კმა-ეყოფის ამას ზედა, ა. არცა იგი შეიწყნარებს ძმათა. 3 იოვ. 1.10ႢႪႭ: არა დაიმარხეს…, ა. დაუტევეს სამკჳდრებელი მათი, იუდა 1.6; იტყჳან თავსა თჳსსა ჰურიად. და არა არიან, ა. ტყუიან. გამოცხ. 3.9; განსუენებაჲ არა აქუს…, ა. იტყჳან. გამოცხ. 4.8; რაჲთა არა ავნონ თივასა…, ა. კაცთა. გამოცხ. 9.4; რაჲთა არა მოკლნენ იგინი, ა. რაჲთა იტანჯნენ, გამოცხ. 9.5; არა აქუს ჴელმწიფებაჲ, ა. იყვნენ მღდელ ღმრთისა. გამოცხ. 20.6.

არა (ნაცვალსახ.) არამედ: რაჲთა არას ვაწყინებდეთ მათ…, არამედ მიწერად მათა. საქმე 15.20.

არავინ არამედ: არავინ თჳსი ჴორცი მოიძულის, არამედ ზრდის… მას. ეფეს. 5.29; არავინ თავით თჳსით მოიღის პატივი, ა. რომელიცა წოდებულ არნ. ებრ. 5.4; არავინ თანა-დამიდგა მე, ა. ყოველთა დამიტევეს, 2 ტიმ. 4.16; არავის განცდის იგი, ა. კაცადკაცადი განიცადების თჳსისაგან გულის თქუმისა, იაკ. 1.14.

არავისი არამედ: არავისი ჰნებავს წარწყმედაჲ, არამედ ყოველთა სინანულად მოსლვაჲ. 2 პეტ. 3.9.

არა თუ არამედ: არა თუ შვილნი ჴორცთანი ესენი არიან შვილ ღმრთის, არამედ შვილნი იგი აღთქუმისანი შერაცხილ არიან ნათესავად, ჰრომ. 9.8; არა თუ შენ ძირი იგი გიტჳრთავს, ა. ძირსა მას — შენ, ჰრომ. 11.18; არა თუ საკდემელად… მივსწერ, ა. ვითარცა შვილთა საყუარელთა განსწავებ თქუენ, 1 კორ. 4,14; ვცნა არა თუ სიტყუაჲ…, ა. ძალი. 1 კორ. 4,19; სასწაულად არიან არა თუ მორწმუნეთათჳს, ა. ურწმუნოთა. 1 კორ. 14,22; არა თუ სხუასა რას მივსწერთ, ა. რომელსაცა-იგი იკითხავთ, 2 კორ. 1,13; არა თუ უფლებთ რას…, ა. თანა-შემწენი ვართ, 2 კორ. 1,24; არა თუ… შემძლებელ ვართ…, ა. შეძლებაჲ ჩუენი ღმრთისაგან არს. 2 კორ. 3,5; მსახურებად… არა თუ წიგნითა…, ა. სულითა, 2 კორ. 3,6; არა თუ თავთა თჳსთა ვქადაგებთ, ა. ქრისტე იესუს. 2 კორ. 4,5: არა თუ ბრძანებით გეტყჳ, ა. … თქუენსა მას სიყუარულსა გულითად გამოვიცდი. 2 კორ. 8.8; არა თუ რაჲთა ჩუენ გამოცდილად გამოვჩნდეთ, ა. რაჲთა თქუენ კეთილი ჰქმნეთ, 2 კორ. 13.7; არა თუ საცემელსა ვეძიებ, ა. ვეძიებ ნაყოფსა მას, ფილიპ. 4.17; შეიწყნარეთ არა თუ ვითარცა სიტყუაჲ კაცისაჲ, ა. ვითარცა… სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2,13; არა თუ ჩუენ შევიყუარეთ…, ა. მან პირველად შემიყუარნა ჩუენ. 1 იოვ. 4.10.

არარა არამედ: არარას ჭეშმარიტსა იტყჳან, არამედ ყოველსა ტყუიან. საქმე 14.19; რაჲთა არარას ეგევითარსა იმარხვიდენ…, ა. რაჲთა ეკრძალნენ კერპთა კლულისაგან. საქმე 21.25ႢႪႭ: წინადაუცუეთილებაჲ არარაჲ არს, ა. დამარხვაჲ მცნებათა ღმრთისათა. 1 კორ. 7.19: არარაჲთ დაგამძიმე თქუენ, ა. ვიყავ მე მზაკუარ, 2 კორ. 12.16; არარაჲ კუალად მითხრეს, ა. წინააღმდგომი. გალ. 2.7; არარაჲთ მრცხუენის, ა. ყოვლითა კადნიერებითა (ვარ). ფილიპ. 1.20; არარას იქმან, ა. მიმოწვლილვიდეს. 2 თეს. 3.11; არარაჲ არს დაბანგებული დაფარული წინაშე მისსა, ა. ყოველივე შიშულ…, არს. ებრ. 4.13CD; ურწმუნოთათჳს არარაჲ წმიდა არს, ა. შეგინებულ არს მათი გულიცა, ტიტ. 1.15.

არასადა არამედ: არასადა ანგელოზთაჲთ იწყო, არამედ ნათესავისაგან აბრაჰამისა იწყო, ებრ. 2.16; არასადა სცთეთ, ა. ესრეთ მდიდრად წარმოგეცემის თქუენ. 2 პეტ. 1.11.

არა ხოლო არამედ: არა ხოლო ეფესოს (ეფესოსა ႢႭ) არამედ… ყოველსა ასიასა პავლემან არწმუნა, საქმე 19.26; არა ხოლო ესე ჴირ არს ჩუენდა…, ა. დიდისაცა არტემის ღმრთისა ტაძარი შეურაცხ-ყოფად არს, საქმე 19,27; არა ხოლო ამას იქმოდეს…, ა. სათნოცა-ეყოფოდეს თანა-მოქმედთა მათ, ჰრომ. 1.32; არა წინადაცუეთილებისაგანთა ხოლო, ა. რომელნი ჰვლან კუალითა მათ წინადაუცუეთილებისა სარწმუნოებისათა, ჰრომ. 4,12; იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ იგი ყოვლისა ნათესავისაჲ არა შჯულისაგანთა ხოლო, ა. სარწმუნოებისაგანთაცა აბრაჰამისთა, ჰრომ. 4.16; არა ხოლო ესოდენ, ა. ვიქადითცა ჭირთა შინა, ჰრომ. 5.3; არა ხოლო ესე ოდენ, ა. ვიქადითცა ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 5,11; არა ხოლო ესრე, ა. რებეკასცა ერთისაგან საწოლისა ესუა ისაკ. ჰრომ. 9,10; მიწოდნა ჩუენ არა ხოლო ჰურიათაგანთა, ა. წარმართთაგანთაცა. ჰრომ. 9.24; ჯერ-არს დამორჩილებაჲ არა ხოლო რისხვისათჳს, ა. გონებისათჳსცა იჭჳსა, ჰრომ. 13,5; არა ხოლო მე მადლიერ ვარ, ა. ყოველნი ეკლესიანი წარმართთანი, ჰრომ. 16,4; ნუ თანააღერევით… არა ხოლო მეძავთა…, ა. ნუცა ანგაჰრთა, 1 კორ. 5,10; ნუგეშინის-მცა ჩუენ… არა ხოლო მოსლვითა მისითა, ა. ნუგეშინის-ცემითა მათ. 2 კორ. 7,7; არა ხოლო ვითარ-იგი ვესვევდით, ა. თავნი თჳსნი… მისცნეს უფალსა. 2 კორ. 8,5; არა ხოლო ყოფად, ა. ნებადცა… იწყეთ, 2 კორ. 8,10; არა ხოლო ეგრე, ა. ჴელის-დადებითცა იკურთხა, 2 კორ. 8,19; განვიზრახავთ კეთილსა არა ხოლო წინაშე უფლისა, ა. წინაშე კაცთაცა. 2 კორ. 8.21; სახელ-დებულ არს არა ხოლო ამას სოფელსა, ა. მერმესაცა მას. ეფეს. 1.21; მოგემადლა… არა ხოლო… სარწმუნოებაჲ, ა. ვნებაჲცა. ფილიპ. 1.29; ღმერთმან შეიწყალა იგი, არა ხოლო იგი, ა. მეცა. ფილიპ. 2.27; არა ცუდად იყო… არა ხოლო სიტყჳთა, ა. ძალითაცა. 1 თეს. 1,5; მიმოეფინა… არა ხოლო მაკედონიას შინა… ა. ყოველთა ადგილთა, 1 თეს. 1,8; შევძრა მე არა ხოლო ქუეყანაჲ, ა. ცაჲცა, ებრ. 12,26; ისწავებედ… არა ხოლო უქმებასა, ა. სიჩქურესა. 1 ტიმ. 5,13; იგი არს მომტყუებელ… არა ხოლო ცოდვათა ჩუენთა. ა. ყოვლისა სოფლისა. 1 იოვ. 2,2; იესუ ქრისტე არა ხოლო წყლითა, ა. წყლითა და სისხლითა (მოვიდა), 1 იოვ. 5,6ႠႢႪႭ; არა ხოლო მე, ა. ყოველთა უცნობიეს ჭეშმარიტებაჲ, 2 იოვ. 1,1.

არა ხოლო თუ არამედ: არა ხოლო თუ შეკრვად, არამედ მოსიკუდიდცა განმზადებულ ვარ, საქმე 21,13; ვილოცავე… არა ხოლო თუ შენთჳს, ა. ყოველთათჳს. საქმე 26.29; ჭირი და ზღვევაჲ ყოფად არს არა ხოლო თუ… ნავისაჲ, ა. თავნიცა ჩუენნი წარწყმედად არიან, საქმე 27.10; არა ხოლო თუ იგი, ა. თჳთ ჩუენცა (ვკუნესით). ჰრომ. 8,23; არა ხოლო თუ არს აღმავსებელ…, ა. აღმატებაჲცა მრავალთათჳს. 2 კორ. 9.12; გჳრგჳნი… მომცეს… არა ხოლო თუ მე, ა. ყოველთა. 2 ტიმ. 4,8.

არცა არამედ: არცა იყო შჯული, არამედ სუფევდა სიკუდილი. ჰრომ. 5.14; არცა გაძლო, ა.

არცაღა აწ ვიძლავს. 1 კორ. 3,2CD: არღა გამოჩინებულ იყო წმიდათა იგი გზაჲ. ა.... აქუნდა წესი. ებრ. 9,8CD: არღა მოეღო მათ აღთქუმი იგი. ა. შორით იხილეს იგი. ებრ. 11,13; რომელთა მეუფებაჲ არღა მიუღია, ა. ჴელმწიფებასა... მიიღებენ. გამოცხ. 17,12.

არღარა არამედ: არღარა მე ვიქმ მას, არამედ რომელი-იგი დამკჳდრებულ არს ჩემ თანა ცოდვაჲ. ჰრომ. 7,17; 7,20: არღარა თავით თჳსით ცხოველ იყვნენ. ა. მისთჳს, რომელი-იგი მათთჳს მოკუდა, 2 კორ. 5,15: ცხოველ არღარა მე ვარ. ა. ცხოველ არს... ქრისტჱ. გალ. 2,20; არღარა ხარ მონა, ა. შვილ. გალ. 4,7; არღარა ხართ უცხო და მწირ. ა. თანა-მოქალაქე ხართ წმიდათა. ეფეს. 2,19; არღარა ასწავებდეს კაცად-კაცადი..., ა. ყოველთა მიცნოდიან მე. ებრ. 8,11; არღარა... მოაკლდების მსხუერპლი, ა. მოლოდებაჲ საშჯელისაჲ... შეჭამდეს მტერთა მათ, ებრ. 10,27; მიიყვანო არღარა ვითარცა მონაჲ, ა. უფროჲს მონისა, საყუარელი ძმაჲ. ფილემ. 1,16: არღარა იყოს კაცთა გულის თქუმასა, ა. ნეშტნი იგი ჴორციელებისა ჟამნი ცხორებად, 1 პეტ. 4,2; არღარა მოვაწიო თქუენ ზედა სხუაჲ სიმძიმე, ა. რომელი-ეგე გაქუს, დაიმჭირეთ, გამოცხ. 2,25.

არცა არამედ: არცა ერთმან ვინ თქუს მონაგები მისი თჳსად. არამედ იყო ყოველივე მათი ზოგად. საქმე 4,32; არცა არიან... ყოველნი შვილ. ა. ისაკისგან გეწოდოს შენ თესლად, ჰრომ. 9,7; არცა დამასხმელი იგი რაჲ არს..., ა. აღმაორძინებელი ღმერთი, 1 კორ. 3,7; არცა აღვედ იერუსალჱმდ.... ა. მივედ არაბიად, გალ. 1,17; არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ შემძლებელ არს..., ა. სარწმუნოებაჲ, გალ. 5,6; არცა წინადაუცუეთილებაჲ რაჲ არს..., ა. ახალი დაბადებული, გალ. 6,15; არცა სისხლითა... ზუარაკთაჲთა, ა. თჳსითა სისხლითა შევიდა, ებრ. 9,12.

არცა-მცა არამედ: არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ აქუნდა..., არამედ მას შინა... მოჴსენებაჲ ცოდვათაჲ. ებრ. 10,3.

არცაღა არამედ: არცაღა ერთ რაჲ ლხინებაჲ აქუნდა ჴორცთა ჩუენთა. არამედ ყოვლითა ვიჭირვოდეთ, 2 კორ. 7,5; არცაღა მე კაცისაგან მოვიღე იგი..., ა. გამოცხადებითა. გალ. 1,12; არცაღა იგინი... შჯულსა იმარხვენ, ა. ჰნებავს თქუენი წინადაცუეთაჲ, გალ. 6,13; არცაღა პური ვისგანმე ცუდად ვჭამეთ, ა. შრომით. 2 თეს. 3,8.

ვერ არამედ: ვერ გეტყოდე თქუენ ვითარცა სულიერთა, არამედ ვითარცა ჴორციელთა. 1 კორ. 3,1; ვერ იკადრა საშჯელი ვმობისაჲ მოწევნად მის ზედა, ა. ჰრქუა, იუდა 1,9.

ნუ არამედ: ნუ განეშორებით, არამედ მოელოდეთ აღთქუმასა სულისა წმიდისასა. საქმე 1,4; ნუ გეშინინ. ა. იტყოდე, საქმე 18,9; ნუ ჰმაღლოი, ა. გეშინოდენ. ჰრომ. 11,20; ნუ თანა-ხატ ექმნებით.... ა. შეიცვალენით. ჰრომ. 12,2; ნუ უფროჲს ჰრძნობნ.... ა. ჰრძნობდინ სიწმიდესა, ჰრომ. 12,3; ნუ მაღალსა მას ჰზრახავთ, ა. მდაბალთა მათ შეეყენით, ჰრომ. 12,16; ნუ... შურსა ეძიებთ..., ა. ეცით ადგილ რისხვასა. ჰრომ. 12,19: ნუ იძლევი ბოროტისაგან. ა. სძლე კეთილითა მით ბოროტსა მას. ჰრომ. 12,21; ვიქცეოდით... ნუ ჴდომითა და შურითა, ა. შეიმოსეთ უფალი იესუ ქრისტჱ. ჰრომ. 13,14; ნუ ხოლო თავთა თჳსთა სათნო-ყოფად, ა. კაცად-კაცადი ჩუენი მოყუასსაცა სათნო-ეყოფოდენ. ჰრომ. 15,2; ნუ იყოფინ თქუენ შორის წვალებაჲ. ა. იყვენით განმტკიცებულ. 1 კორ. 1,10; ვზატიკობდეთ ნუ ცომითა მით ძუელითა... ა. უცომოებითა მით სიმართლისაჲთა, 1 კორ. 5,8; ნუ ყრმა იქმნებით გონებითა. ა. ბოროტისათჳს ყრმა იყვენით. 1 კორ. 14,20; ყოველი სიტყუაჲ უშუერი პირით თქუენით ნუ გამოვალნ. ა. რაჲ-იგი არს კეთილი. ეფეს 4,29; ნუ ეზიარებით საქმეთა მათ... ბნელისათა, ა. ამხილებდით, ეფეს. 5,11; ნუ ვითარცა უგუნურნი. ა. ვითარცა ბრძენნი (ხჳდოდით), ეფეს. 5,15; ნუ იყოფით უგუნურ. ა. გულისხმა-ჰყოფდით, ეფეს. 5,17; ნუ დაითრვებით ღჳნითა..., ა. აღივსენით სულითა, ეფეს. 5,18; ნუ განარისხებთ..., ა. განზარდენით იგინი სწავლითა, ეფეს. 6,4: ნუ... თუალთ-ღებით..., ა. ჰყოფდით ნებასა ღმრთისასა, ეფეს. 6,6: ნუ თავისა თჳსისასა ხოლო... ეძიებნ. ა. მოყუსისაცა. ფილიპ. 2,4; ნუ ვითარცა მტერი შეჰრაცხით იგი. ა. ასწავებდით ვითარცა ძმასა, 2 თეს. 3,15; ნუ დაუტევებთ შესაკრებელსა თჳსსა.... ა. ნუგეშინის-სცემდით. ებრ. 10,25; შემკობად თავთა ნუ განთხზვითა..., ა. რომელი-იგი შეჰგავს დედათა, 1 ტიმ. 2,10; (იყოს) ნუ მოლალე..., ა. სახიერ, 1 ტიმ. 3,3; ნუ მასმენელ (არიან), ა. ფრთხილ, 1 ტიმ. 3,11: მოხუცებულსა ნუ ჰრისხავ, ა. ჰლოცვედ, 1 ტიმ. 5,1; ნუ ხოლო წყალსა ჰსუამ. ა. ღჳნოჲსცა მცირედ იმსახურე. 1 ტიმ. 5,23; ნუ შეურაცხ-ჰყოფედ..., ა. უფროჲსღა ჰმონებდედ, 1 ტიმ. 6,2; ნუ უკუე გრცხუენინ..., ა. თანა-იჭირვოდე სახარებასა მას, 2 ტიმ. 1,8; ნუ მოლალე..., ა. სტუმრის მოყუარე (არს). ტიტე 1,8: მოხუცებულნი დედანი... ნუ მასმენელ..., ა. კეთილის მოძღუარ (იყვნედ), ტიტე 2,3: ნუ მომსუეჭელ, ა. ყოვლისავე სარწმუნოებასა აჩუენებდედ კეთილსა, ტიტე 2,10; ნუ ჰფუცავთ ნუცა ცასა, ნუცა ქუეყანასა..., ა. იყავნ თქუენი ჰე ჰე და არაჲ არა, იაკ. 5,12ႢႭ; ნუ თანა-ხატ ექმნებით..., ა. თქუენცა წმიდა იყვენით. 1 პეტ. 1,15; ნუ ვითარცა საფარველად გაქუნ უკეთურებისა აზნაურებაჲ ეგე. ა. ... ყოველთა პატივ-სცემდით, 1 პეტ. 2,16; ნუ მიაგებთ ბოროტსა ბოროტისა წილ. ა. წინააღმდგომსა აკურთხევდით, 1 პეტ. 3,9ႢႭ; ნუ გეშინინ.... ა. უფალი ღმერთი წმიდა ყავთ. 1 პეტ. 3,15ႢႭ; ნუ გიკჳრნ.... ა. ... გიხაროდენ. 1 პეტ. 4,13: ნუ ჰრცხუენინ, ა. ადიდებდინ ღმერთსა, 1 პეტ. 4,16; იღუწიდით ნუ იძულებით... ა. გულს-მოდგინედ, 1 პეტ. 5,2; იღუწიდით ნუ იძულებით, ა. ნებითა ღმრთისა მიერ, 1 პეტ. 5,2; ნუ ყოველსა სულსა ჰრწმენ. ა. გამოცადენით სულნი, 1 იოვ. 4,1; ნუ ჰბაძავ ბოროტსა მას. ა. კეთილსა, 3 იოვ. 1,11.

ნუვინ არამედ: ნუვინ თავისსა ეძიებნ, არამედ მოყუსისასაცა, 1 კორ. 10,24.

ნუმცა არამედ: აწ ნუმცა გუძინავს..., არამედ განვიფრთხოთ. 1 თეს. 5,6; ნუმცა ვინ სიჭაბუკესა შენსა შეურაცხ-ჰყოფს. ა. სახე ექმენ მორწმუნეთა მათ სიტყჳთა. 1 ტიმ. 4,12: ნუმცა იყუარებთ სიტყჳთა.... ა. საქმითა და ჭეშმარიტებითა, 1 იოვ. 3,18.

ნურა არამედ: ნურას ვის ნურაჲთ ჰსცემთ დაბრკოლებასა.... არამედ წარმოვადგინებთ თავთა თჳსთა ვითარცა ღმრთისა მსახურთა, 2 კორ. 6,4: ნურას ჰზრუნავთ. ა. თხოვანი ეგე თქუენნი საცნაურ იყვნედ ღმრთისა მიმართ, ფილიპ. 4,6.

ნ უ რ ა რ ა   ა რ ა მ ე დ: ნურარაისა ჰყოფთ.... არამედ სიმდაბლით ურთიერთას... შეჰრაცხენ, ფილიპ. 2,3.

ნ უ ღ ა რ ა   ა რ ა მ ე დ: მპარავი იგი ნუღარა იპარავნ, არამედ უფროისღა შურებოდენ, ეფეს. 4,28.

ნ უ ღ ა რ ა მ ც ა   ა რ ა მ ე დ: ნუღარამცა ურთიერთას განვიკითხავთ, არამედ ესეღა იკითხეთ უფროის, ჰრომ. 14,13.

ნ უ ც ა   ა რ ა მ ე დ: ნუცა წარუდგინებთ ასოთა მაგათ თქუენთა..., არამედ წარუდგინენით თავნი თქუენნი ღმერთსა, ჰრომ. 6,13; ნუცა ესვედ სიმდიდრესა უმინდოსა, ა. ღმერთსა ცხოველსა, 1 ტიმ. 6,17; ნუცა ვითარმცა ეუფლებით მღდელთა მათ ზედა, ა. სახე ექმნენით სამწყსოსა მას, 1 პეტ. 5,3.

ნ უ   ხ ო ლ ო   ა რ ა მ ე დ: აზნაურებაჲ ეგე ნუ ხოლო მიზეზად ჴორცთა, არამედ სიყუარულისა მისთჳს ჰმონებდით ურთიერთას, გალ. 5,13; ნუ ხოლო მოსლვასა მას ჩემსა, ა. აწ უფროისღა შორის ყოფასა მას ჩემსა... ცხორებისა თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; დაემორჩილენით... ნუ ხოლო... თუალთ-ღებით..., ა. ... გეშინოდენ უფლისა, კოლ. 3,22; დაემორჩილენით... ნუ ხოლო სახიერთა და ტკბილთა, ა. უსახურთაცა, 1 პეტ. 2,18.

2. მაგრამ, ხოლო, კი: არამედ ესე არს თქუმული წინაწარმეტყუელისა მიერ იოველისი, საქმე 2,16; ა. რაჲთა არა უფროის განითქუას ერსა შორის, უთქუმიდეთ მათ, საქმე 4,17; ა. არა თუ მაღალი იგი ჴელით ქმნულთა ტაძართა შინა დამკჳდრებულ არს, საქმე 7,48; ა. აღდეგ შენ და შევედ ქალაქად, საქმე 9,6; ა. აღდეგ და გარდაგუალე, საქმე 10,20CD; ა. გურწამს ჩუენ ცხორებაჲ, საქმე 15,11; ა. არცაღა თუ გუასმიეს სული წმიდაჲ, საქმე 19,2; ა. არა უფროის პატივოსანად(!) შემირაცხიეს, საქმე 20,24; ა. არარას ვზრუნავ ამისთჳს, საქმე 20,24CD; ა. ასიასთა ვინმე ჰურიანი (scil. იყვნეს), საქმე 24,19; ა. აღდეგ, საქმე 26,16; ა. იყავნ ღმერთი მხოლოჲ ჭეშმარიტ, ჰრომ. 3,47; ა. შჯულსა დავამტკიცებთ, ჰრომ. 3,31; აქუს სიქადული, ა. არა ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 4,2; ა. არა ვითარ შეცოდებაჲ, ეგრეცა მადლი, ჰრომ. 5,15; ა. ცოდვაჲ არა ვიცოდე, გარნა შჯულისაგან, ჰრომ. 7,7; ა. ცოდვაჲ იგი რაჲთა ჩნდეს ცოდვად კეთილისა მით, ჰრომ. 7,13; ა. თჳთ იგი სული მეოხ არს ჩუენთჳს, ჰრომ. 8,26; ა. ამას ყოველსა ზედა-ვსძლოთ ჩუენ მის მიერ, ჰრომ. 8,37; შური საღმრთოჲ აქუს, ა. არა მეცნიერებით, ჰრომ. 10,2; ა. რასაიგი იტყჳს (scil. საღმრთოჲ წერილი), ჰრომ. 10,8; ა. არა ყოველთა ისმინეს სახარებისაჲ მის, ჰრომ. 10,16; ა. ვიტყუი-ვე: ნუუკუე არა ესმაა, ჰრომ. 10,18; ა. იტყჳს, ვითარმედ, ჰრომ. 10,18CD; ა. ვიტყჳ, ჰრომ. 10,19; ა. რასა ეტყჳს მას ბრძანებაჲ იგი სიტყჳსაჲ მის, ჰრომ. 11,4; ა. მათი იგი შეცოდებაჲ საცხოვრებელად წარმართთა იქმნა, ჰრომ. 11,11; ა. სთქუა სამე, ვითარმედ, ჰრომ. 11,19; ა. ბოროტ არს კაცისა, რომელი იჭჳთ ჭამდეს, ჰრომ. 14,20; ა. სულელნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 1,27; ა. ვითარცა წერილ არს, 1 კორ. 2,9; ა. ესრეთ განერეს, ვითარცა ცეცხლისაგან, 1 კორ. 3,15; ა. არცაღა თავსა ჩემსა განვიკითხავ, 1 კორ. 4,3; ა. არა თუ ამით განვმართლდები, 1 კორ. 4,4CD; ა. არა მრავალ მამა (გესხნეს თქუენ), 1 კორ. 4,15; ა. მივიღე ძალი თქუენდა, 1 კორ. 4,19; შორის ღათუ ვარ ჴორცითა, ა. მახლობელ სულითა, 1 კორ. 5,3; ა. ძმაჲ ძმასა ეშჯის, 1 კორ. 6,6; ა. თქუენ აგნებთ..., და ესე ძმათა, 1 კორ. 6,8; და ესრე ოდესმე იყვენით, ა. განიბანენით, ა. განიწმიდენით, ა. განმართლდით, 1 კორ. 6,11; ყოველივე ჯერ-არს ჩემდა, ა. არა ყოველივე უმჯობეს არს, 1 კორ. 6,12; ა. მე არავისსა ჴელმწიფებასა დავემორჩილო, 1 კორ. 6,12; ა. კაცად-კაცადსა თჳსი მადლი აქუს, 1 კორ. 7,7; ა. კაცად-კაცადსა ვითარცა განუყო ღმერთმან, 1 კორ. 7,17; ა. ძალ-თუ-გიდვას განთავისუფლებად, 1 კორ. 7,21; ა. ჩუენდა ერთ არს ღმერთი მამაჲ, 1 კორ. 8,6; ა. არა ყოველთა თანა არს მეცნიერებაჲ, 1 კორ. 8,7; ა. ჩუენთჳს სამე იტყჳს, 1 კორ. 9,10CD; ა. არა ვიჴმარეთ ჴელმწიფებაჲ ეგე, 1 კორ. 9,12; ა. აღვიკრძალავ ჴორცთა ჩემთა, 1 კორ. 9,27; ა. არა მრავალნი... სათნო-იყვნა ღმერთმან, 1 კორ. 10,5; ა. ვითარმედ რომელსა-იგი უგებენ წარმართნი, ეშმაკთა უგებენ, 1 კორ. 10,20CD; ყოველივე ჯერ-არს, ა. არა ყოველი აღმაშენებელ არს, 1 კორ. 10,23; ყოველივე ჯერ-არს, ა. არა ყოველი შეჰგავს, 1 კორ. 10,23; ა. რომელ-იგი საგონებელ არს... უძლურეს, იგი საჴმარ არს, 1 კორ. 12,22; ა. ღმერთმან განუზოგა გუამსა მას, 1 კორ. 12,24; შენ სამე კეთილად ჰმადლობ, ა. მოყუასი შენი არა აღეშენების, 1 კორ. 14,17CD; ა. ეკლესიასა შინა მნებავს ხუთ სიტყუა... სიტყუად, 1 კორ. 14,19; ა. თქუას ვინმე, ვითარმედ, 1 კორ. 15,35CD; ა. სხუაჲ არს ზეცისაჲა მათ დიდებაჲ, 1 კორ. 15,40CD; ა. არა პირველად სულიერი იგი (არს), 1 კორ. 15,46CD; ყოველთავე შევისუენოთ, ა. არა ყოველნი განვახლდეთ, 1 კორ. 15,51; ა. ჩუენ თჳთ თავით თჳსით განჩინებაჲ იგი სიკუდილისაჲ მოგუველო, 2 კორ. 1,9; ა. დაბრმეს გონებანი მათნი, 2 კორ. 3,14; ა. საბურველი გულსა მათსა ძეს, 2 კორ. 3,15; ყოველსა შინა ვიჭირვეით, ა. არა იწროება გჳჩს; წარ-ღათუ-წირულ ვართ, ა. არა განწირულება გჳჩს, 2 კორ. 4,8; დევნულ ღათუ ვართ, ა. არა დატევებულ ვართ; დაღათუ-ერდომილ ვართ, ა. არა წარწყმედულ ვართ, 2 კორ. 4,9; დაღათუ ვიცოდეთ ქრისტე ჴორციელად, ა. აწ არღარა ეგრეთ ვიცით, 2 კორ. 5,16; ყოვლითა ვიჭირვოდეთ..., ა. ნუგეშინის-მცა ჩუენ ღმერთმან, 2 კორ. 7,6; ა. ვითარცა-იგი ყოველსა შინა წარემატებით, 2 კორ. 8,7; ჴორციელადღა თუ ვიქცევით, ა. არა ჴორციელად განწესებულ ვართ, 2 კორ. 10,3; ა. იგინი თჳთ თავთა თჳსთა განიზომენ, 2 კორ. 10,12; ჯერ-იყო, თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირედ უგუნურებისაჲ, ა. თავსცაიდვათ ჩემი, 2 კორ. 11,1; და ღათუ უცებ ვარ სიტყჳთა, ა. არა გონებითაცა, 2 კორ. 11,6; ა. ყოვლითავე განეცხადენით, 2 კორ. 11,6; ა. სასწაული იგი მოციქულებისაჲ იქმნა თქუენ შორის, 2 კორ. 12,12; და ღათუ ჯუარს-ეცუა უძლურებით, ა. ცხოველ არს, 2 კორ. 13,4; ჩუენცა უძლურ ვართ..., ა. ვცხოვნდეთ მის თანა, 2 კორ. 13,4; ა. დაღათუ ჩუენ, გინა თუ ანგელოზი ზეცით გახარებდეს თქუენ, გალ. 1,8; ა. არცაღა ტიტე... იიძულა... წინადაცუეთად, გალ. 2,3; ა. რაჟამს ვიხილე ვარქუ, გალ. 2,14; ა. შეაყენა წიგნმან ყოველივე ცოდვასა ქუეშე, გალ. 3,22; ა. მაშინ არა იცოდეთ ღმერთი, გალ. 4,8; ა. მჴევლისაგანი იგი ჴორციელად შობილი იყო, გალ. 4,23; ა. ... ჴორციელად შობილი იგი სდევნიდა სულიერსა მას, გალ. 4,29; ა. რასა იტყჳს წიგნი.

გალ. 4,30ԳԼՂCD; ა. საქმენი თჳსნი გამოიცადენინ კაცად-კაცადმან, გალ. 6,4; ა. ამისთჳს მოიჴსენეთ, ეფეს. 2,11Ō: ა. ვითარცა ეკლესიაჲ დამორჩილებულ არს ქრისტესა, ეფეს. 5,24; ა. დაღათუ შეიწირვი..., მიხარის, ფილიპ. 2,17CD: ა. ღმერთმან შეიწყალა იგი, ფილიპ. 2,27; ა. თქუენდა კრძალულება არს, ფილიპ. 3,1Ō; ა. რომელი-იგი იყო ჩემდა შესაძინელ, ფილიპ. 3,7; ა. შეცა-მირაცხიეს ყოველივე ზღუევად, ფილიპ. 3,8: და ღათუ ჴორცითა შორს ვარ, ა. სულითა თქუენ თანა ვარ, კოლ. 2,5; ა. წინაისწარ ვივნეთ, 1 თეს. 2,2; ა. ვიქმნენით ჩუენ მდაბალ, 1 თეს. 2,7; ა. მარადის კეთილსა შეუდეგით, 1 თეს. 5,15: ესმა ვიეთმე და განამწარეს, ა. არა ყოველთა, ებრ. 3,16; ვართ ჩუენ ხარებულ, ვითარცა იგინი, ა. არაჲ არგო მათ სიტყუამან მან, ებრ. 4,2; ა. იგი ზეცისანი უმჯობესითა მსხუერპლითა არიან ამათსა, ებრ. 9,23; ა. მოსრულ ხართ თქუენ მთასა სიონსა, ებრ. 12,22; ვიყავ მე პირველად მგმობარ..., ა. შევიწყალე, 1 ტიმ. 1,13; ა. უფროჲს გარდაემატა მადლი იგი, 1 ტიმ. 1,14; ა. ამისთჳს შევიწყალე, 1 ტიმ. 1,16; ა. ცხორებისა შვილთ სხმისაგან, 1 ტიმ. 2,15; ა. ჯერ-არს რაჲთა წამებაჲცა აქუნდეს, 1 ტიმ. 3,7; ა. დასნეულებულ არს იგი გამოძიებისათჳს, 1 ტიმ. 6,4; რომლისათჳსცა ესე მევნები, ა. არა მრცხუენის, 2 ტიმ. 1,12; ა. სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ არა შეკრულ არს, 2 ტიმ. 2,9; უჴდებოდიან ჭეშმარიტებასა..., ა. არა წარემატნენ, 2 ტიმ. 3,9; ა. მსახურებაჲ წმიდაჲ... ესე არს, იაკ. 1,27Գ; ა. იქადოდეთ წყალობასა საშჯელისასა, იაკ. 2,13; ა. თქუას თუ ვინმე, იაკ. 2,18; ა. დამდაბლდით წინაშე უფლისა, იაკ. 4,10; ა. უკუეთუ... გევნებოდის და მოითმენდეთ, ესე მადლი... არს, 1 პეტ. 2,20; ა. მოქცეულ ხართ აწ მწყემსისა მის, 1 პეტ. 2,25; განმზადებულ იყვენით... სიტყჳს მიგებად..., ა. სიმშჳდით და შიშით, 1 პეტ. 3,15; ჩუენგან განვიდეს, ა. არა იყუნეს ჩუენგანნი, 1 იოვ. 2,19; ა. რაჲთა ცხად იყუნენ, რამეთუ არა არიან... ჩუენგანნი, 1 იოვ. 2,19; მრავალი მეგულვა მიწერად თქუენდა. ა. არა ვინებე ქარტითა და მელნითა, 2 იოვ. 1,12; მივწერე ესე ეკლესიისა, ა. ... დიოტროფე არა შემიწყნარებს ჩუენ, 3 იოვ. 1,9ԳԼՕ; მრავალი მინდა მიწერად შენდა, ა. არა მნებავს მელანითა და ლერწმითა, 3 იოვ. 1,13; ა. მაქუს შენდა მომართ, გამოცხ. 2,4; 2,20; ა. ესე გაქუს, რამეთუ გძულან საქმენი იგი ნიკოლაელთანი, გამოცხ. 2,6; ვიცნი საქმენი შენნი და ჭირი და სიგლახაკე, ა. მდიდარ ხარ, გამოცხ. 2,9; ა. მაქუს შენდა მომართ მცირედი, გამოცხ. 2,14: ა. მცირედნი სახელები გაქუს სარდეს შინა, გამოცხ. 3,4; ჯერ-იყო, რაჲთამცა ანუ გრილი იყავ, ანუ ტფილი, ა. ესრეთ ნელ-ტფილი ხარ, გამოცხ. 3,16; ა. დღეთა მათ ჴმისა მეშჳდისა ანგელოზისა... და აღესრულა საიდუმლოჲ ღმრთისაჲ, გამოცხ. 10,7; დაამწარის მუცელი შენი, ა. პირსა შენსა ტკბილ იყოს, გამოცხ. 10,9.

3. თუ არა, εἰ μή: რაჲ არს პავლე? ანუ რაჲ არს აპოლო? არამედ მსახურნი, 1 კორ. 3,5CD; ვიეთ ეჳსჳდა არა-შესლვად... ა. ურჩთა მათ, ებრ. 3,18ԳԼՂD: რაჲ არს, რომლითა სძლევს სოფელსა, ა. რომელსა ჰრწმენეს, 1 იოვ. 5,5ԳԼՕ.

4. ὰშ. მაშასადამე, ასე რომ, οὖν, ιταк: არამედ რაჲ? ურწმუნო თუ ვინმე იქმნეს, ნუუკუე ურწმუნოებამან მათმან სარწმუნოებაჲ ღმრთისაჲ განაქარვოს, ჰრომ. 3,3CD; ა. ვიტყჳ: ნუუკუე განაგდო ღმერთმან ერი თჳსი, ჰრომ. 11,1; ა. ჰშიოდის თუ მტერსა შენსა, პური ეც მას, ჰრომ. 12,20; ა. რაჲ-იგი არს ქრისტეს მიერ ახალი დაბადებული, 2 კორ. 5,17CD.

5. ამიტომ: არამედ, ძმანო, გშურდინ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ იგი, 1 კორ. 14,39.

6. რადგანაც, γάρ: არამედ ყოველნი შვილნი ღმრთისანი ხართ, გალ. 3,26.

არა-მორჩილება არ დამორჩილება: ვინ გეშურებოდა თქუენ ჭეშმარიტებისა არა-მორჩილებად, გალ. 3,1CD; ვინ დაგაბრკოლნა თქუენ ჭეშმარიტებისა ა.-მ., გალ. 5,7.

არა-მრავალ-ი არა ბევრი, ცოტა: რამდენიმე: არა-მრავალი ჟამი წარჴდა, საქმე 27,14: ა. მათ შორის სათნო-იყვნა ღმერთმან, 1 კორ. 10,5: ხოლო თქუენ ნათელ-იღოთ... არა-მრავალთა ამათ დღეთა შემდგომად, საქმე 1,5.

არა-მრუშება მრუშობის არ ქმნა: რომელი იტყჳ არა-მრუშებასა, იმრუშებ, ჰრომ. 2,22.

არა-მცირე ბევრი, მრავალი; დიდი: და მუნ იქცეოდეს ჟამთა არა-მცირეთა, საქმე 14,28Գ; ძალთა ა. იქმოდა ღმერთი, საქმე 19,11Գ.

არა-მცირედ ზმნზ. დიდად: ნუგეშინის-იცნეს არა-მცირედ, საქმე 20,12.

არა-მცირედ-ი ბევრი, მრავალი; დიდი: და მუნ იქცეოდეს არა-მცირედ ჟამ, საქმე 14,28; არა-მცირედი რაჲ ზრუნვაჲ იყო, საქმე 12,18; ვითარ იყო ჴდომაჲ და გამოძიებაჲ ა., საქმე 15,2; იყო მას ჟამსა შინა შფოთი ა., საქმე 19,23; წინა-მიყვეს ჩუენ ა. კაცთ მოყუარებაჲ, საქმე 28,2ԳԼՕ; ჰრწმენა... მამებსა არა-მცირედსა, საქმე 17,12; ძალსა ა. იქმოდა ღმერთი, საქმე 19,11; მისცემდა ხუროთა ა. საქმესა, საქმე 19,24; და მუნ იქცეოდეს ჟამთა არა-მცირედთა, საქმე 14,28FŌ: შეუდგეს... დედათა მთავართა ა., საქმე 17,4; ძალთა ა. იქმოდა, საქმე 19,11FGI: შეუდგეს... მორწმუნეთა წარმართთა სიმრავლე მრავალი და დედათა მთავართა არა-მცირედთაჲ, საქმე 17,4ԳԼՕ.

არა-პარვა არ მოპარვა: რომელი ჰქადაგებ არა-პარვასა, იპარავ, ჰრომ. 2,22.

არა-პატივოსან-ი არა რჩეული, არა ძვირფასი: რომელ-იგი გუგონიეს არა-პატივოსან გუამისაჲ მის, 1 კორ. 12,23.

არარა უარყოფითი ნაცვალსახელი, = არაფერი: და იქმნეს ვითარცა არარაჲ, საქმე 5,36; ა. ევებოს კაცისა ჰურიაჲსა მიხებად წარმართთა, საქმე 10,28Գ მცდარი ჩანს, უნდა იყოს: არა; რაჲთაურთით ა. ბილწად და არაწმიდად შერაცხო ყოველი კაცი, საქმე 10,28 ესეც მცდარი ჩანს; და ა. განიკითხა შორის ჩუენსა და მათსა, საქმე 15,9ԳԼՕ; ა. უმეტესი ტჳრთი დაგდვათ, საქმე 15,28ԳԼՕ; მათი ა. იხარკა გალიონ, საქმე 18,17; ა. მიზეზი იყო, საქმე 19,40; ა. დავაყენე უმჯობესი თქუენი, საქმე 20,20; ა. დავაყენე, რომელიმცა არა გითხარ, საქმე 20,27; რომლისათჳს იგი ესმა შენთჳს, ა. არს, საქმე 21,24ԳԼՕ; ჰქმნა ა. ვის ესმოდა, საქმე 22,9Գ; ა. ამისა მის თანა ბრალი, საქმე 23,29ԳԼՕ; ჰურიათა ა. შევსცოდე, საქმე 25,10; უკუეთუ ა. მიქმნიეს, საქმე 25,11; კიდარ ა. ემოვე არს გამოსაძიებლისათჳს, საქმე 25,20Գ; ა. ღირსი სიკუდილისა საქმე უქმნიეს მაგას,

საქმე 25,25; ა. მავიღებიეს, საქმე 27,33; ა. ვინო ბოროტი, საქმე 28,5; ა. ბოროტი იქმნა მისა, საქმე 28,6; ა. ბოროტი ვქმენ, საქმე 28,17; ა. დამკვდრებულ არს ჩემ თანა... კეთილი, ჰრომ. 7,18CD; ა. შეგინებულ არს თავით თჳსით, ჰრომ. 14,14; ა. სხუაჲ დავიდევ გულსა, 1 კორ. 2,2; ა. თავსა ჩემსა შემიცნობიეს, 1 კორ. 4,4; წინადაცუეთილებაჲ ა. არს, 1 კორ. 7,19; ვითარცა ა. აქუნდეს, 1 კორ. 7,30; ხოლო მე ა. ვიჴმარე ესე, 1 კორ. 9,15; რაჲთა ა. ვიმსახურო, 1 კორ. 9,18; რომელთა ა. აქუს, 1 კორ. 11,22ᒣCD; შუენიერსა მას ჩუენსა ა. უჴმს, 1 კორ. 12,24; ვითარცა ა. გუაქუს, 2 კორ. 6,10; ა. ვის ვავნეთ, 2 კორ. 7,2; ა. დავაკლდი ფრიად მოციქულთა მათ, 2 კორ. 11,5; 12,11; ა. საჭირველ არს, 2 კორ. 11,14; დაღათუ ა. ვარ, 2 კორ. 12,11; ა. დაგამძიმე თქუენ, 2 კორ. 12,13; ა. ბოროტი გიყოს თქუენ, 2 კორ. 13,7ᒣᒪCD; რომელ სხუა ა. არს, გალ. 1,7; ა. უმჯობეს ჩემდა (scil. არიან), გალ. 2,6; ა. კუალად მითხრეს, გალ. 2,6; ა. განმყოფს მე, გალ. 2,6ᒣb; ა. შემცოდეთ მე, გალ. 4,12; ქრისტემან თქუენ ა. გარგოს, გალ. 5,2CD; სხუა ზრახვა ა. იზრახოთ, გალ. 5,10; და იგი ა. იყოს, გალ. 6,3; ა. მრცხუენის მე, ფილიპ. 1,20D; ა. გჴმს ჩუენ მიწერად თქუენდა, 1 თეს. 4,9ᒣ; ა. გჴმს მიწერად თქუენდა, 1 თეს. 5,1ᒣ; ა. უჯეროჲ ვყავთ, 2 თეს. 3,7; ა. დაუშთა მისა დაუმორჩილებელი, ებრ. 2,8; ა. არგო მათ სიტყუამან მან, ებრ. 4,2CD; ა. არს დაბადებული დაფარულ წინაშე მისსა, ებრ. 4,13; ა. აჴსენა მოსემან, ებრ. 7,14Ō; ა. სრული საქმე ქმნა შჯულმან, ებრ. 7,19; ა. სირცხჳლ-უჩნდა მათი ღმრთისა, ებრ. 11,16; ა. განსაგდებელ (არს), 1 ტიმ. 4,4; ა. იცის, 1 ტიმ. 6,4; ა. შემოვიღეთ სოფლად, 1 ტიმ. 6,7; ურწმუნოთათჳს ა. წმიდა არს, ტიტე 1,15; საქმე თუ ა. აქუნდენ, იაკ. 2,14; ა. სცეთ საჴმარი იგი ჴორცთაჲ, იაკ. 2,16; ა. ეცოდეთ, 1 იოვ. 1,10; ა. გამოიღეს წარმართთაგან, 3 იოვ. 1,7ᒣᒪᒪŌ; განვმდიდრდი და ა. მეჴმარების, გამოცხ. 3,17.

წინადაუცუეთილებაჲ არარაჲვე არს, 1 კორ. 7,19ᒣCD; ა. მითხრეს, გალ. 2,6CD; წინადაუცუეთილებაჲ არა-ვე-რაჲ არს, 1 კორ. 7,19; სიყუარული თუ არა მაქუნდეს, ა. ვარ, 1 კორ. 13,2; ა. სარგებელ არს ჩემდა, 1 კორ. 13,3; ა. (არაჲ-ვე-რაჲ CD) ვის თქუენგანსა დაუმძიმე, 2 კორ. 11,8.

ჰხედვიდა არარას, საქმე 9,8; ა. ჰხედვიდა, საქმე 9,9; მრქუა მე სულმან წმიდამან... ა. ორგულებად, საქმე 11,12ᒪ; ა. ვის ეტყოდეს სიტყუასა, საქმე 11,19ᒪŌ; ა. ჭეშმარიტსა იტყჳან, საქმე 14,19; ათენელნი... სხუასა ა. მინა იყვნეს, საქმე 17,21; ა. ზრუნვიდა ამათგანსა გალიონ, საქმე 18,17ᒪŌ; ა. ეზრუნავ ამისთჳს, საქმე 20,24ᒪŌ; ა. ეგევითარსა იმარხვიდენ, საქმე 21,25; მე ა. ვხედვიდი, საქმე 22,11FŌ; ა. ბოროტსა ვჰპოვებთ, საქმე 23,9; ა. გარემესა ვირყევ, საქმე 26,22; ა. სასიკუდინესა... საქმესა იქმს კაცი ესე, საქმე 26,31; სხუასა ა. ზრახვიდეთ, გალ. 5,10CD; რაჲთა ა. იურვოდით, 1 თეს. 4,3; ა. იქმან, 2 თეს 3,11.

შეჩუენებულ ვყვენით თავნი თჳსნი არარაჲსა (არარაჲს D) გემოის ხილვად, საქმე 23,14; დაფარვად მისა რაჲსამე ა. არა ვირწმუნი, საქმე 26,26Ō.

არარაჲთ განიკითხა ჩუენ შორის და მათ შორის, საქმე 15,9; ა. ნაკლულევან ხართ, 1 კორ. 1,7; ეგონებ ა. დაკლებულ ყოფად მოციქულთაგან, 2 კორ. 11,5D; მე ა. დაგაკლდი თქუენ, 2 კორ. 12,16; ა. უმჯობესს ჩემდა გალ. 2,6Ō; ა. ჰსცენ მონასა, გალ. 4,1CD; ა. მრცხუენის, ფილიპ. 1,20; არა ჰურთიერთ ა. შეშინდით მათგან, ფილიპ. 1,28CD; რაჲთა იყვნეთ სრულ... და ა. (არარაჲთა F) ნაკლულევან, იაკ. 1,4; არარაჲთა იზღვიენით ჩუენგან, 2 კორ. 7,9.

ათინელნი... სხუად არარად მოცალე იყვნეს, საქმე 17,21GH; უწამებდ ნუ სიტყუათა ღაღადებისაჲთა ა. საჴმარად, 2 ტიმ. 2,14.

არასადა არასოდეს, არასდროს, никогда: არასადა შეგინებული და არაწმიდაჲ შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 10,14; არაწმიდაჲ ა. შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 11,8; რომელსა ა. ევლო, საქმე 14,8; სასოებამან ა. არცხჳნის, ჰრომ. 5,5ᒪ; რამეთუ ა. შობილ იყვნეს, ჰრომ. 9,11; რომელსა ჰრწმენეს იგი, ა. ჰრცხუენეს, ჰრომ. 9,33; 10,11; სიყუარული ა. დავარდის, 1 კორ. 13,8; ა. სიტყჳთა ქენებისაჲთა ვიყვენით, 1 თეს. 2,5; ა. ანგელოზთაჲთ იწყო, ებრ. 2,16; ა. საკურთხეველსა წარდგომილ იყო, ებრ. 7,13; ა. დასცხრეს შეწირვისაგან, ებრ. 10,2B; ა. შემძლებელ არიან აღჴოცად ცოდვათა, ებრ. 10,11; ა. მეცნიერებასა ჭეშმარიტებისასა შემძლებელ არიან მოსლვად, 2 ტიმ. 3,7; ამას რაჲ იქმოდით, ა. სცთეთ, 2 პეტ. 1,10; ღმერთი ა. ვის უხილავს, 1 იოვ. 4,12.

არასადაჲთ არასოდეს, არასდროს: არასადაჲთ ანგელოზთაჲთ იწყო, ებრ. 2,16C.

არა-სამე სრულიადაც არა, არასდიდებით, никак, нисколько: აწ უკუე რაჲ? წინა-მე-ვჰმატთა? არა-სამე, ჰრომ. 3,9; ა. იყო ნებაჲ, რაჲთამცა აწ მივიდა, 1 კორ. 16,12.

არა-სასო უიმედო, არასაიმედო: რომელსა არა-სასოჲ იგი სასოებით ჰრწმენა, ჰრომ. 4,18.

ნ.კ. სასო, სასოება.

არა-საჩინო უჩინარი, უხილავი: დამყარებად საუკუნენი სიტყჳთა ღმრთისაჲთა, არა-საჩინოჲსაგან ხილულად შექმნულისა, ებრ. 11,3.

არა-სუმა არსმა: უმჯობეს არს არა-ჭამაჲ ჴორცისაჲ და არა-სუმაჲ ღჳნისაჲ, ჰრომ. 14,21ᒣ.

არა-ღირსად უღირსად, არაწმინდად, недостойно: რომელი არა-ღირსად ჭამდეს და სუმიდეს, 1 კორ. 11,29; სისხლი იგი აღთქუმისაჲ ა. შეჰრაცხოს, ებრ. 10,29.

არა-შჯულიერად არაკანონიერად, უკანონოდ: უკუეთუ არა-შჯულიერად იღუწიდეს, 2 ტიმ. 2,5.

არაწმიდა უწმინდური, ბოროტი, უკეთური: შეილნიმცა თქუენნი არაწმიდა იყვნეს, 1 კორ. 7,14; სულნი არაწმიდანი, საქმე 8,7; არასადა... ა. შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 10,14; ა. არასადა შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 11,8; იყო სული იგი ა., საქმე 19,16; სულები ა., საქმე 19,12.

არაწმიდასა მას ნუ შეეხებით, 2 კორ. 6,17; ა. და ანგაჰრსა... არა აქუს მკჳდრობაჲ, ეფეს. 5,5; ყოველისა მფრინველისა არაწმიდისა, გამოცხ. 18,2; სულისა ა., გამოცხ. 18,2; რაჲთა რაჲსთჳსთით არარაჲ ბილწად და არაწმიდად შევჰრაცხო ყოველი კაცი, საქმე 10,28;

სულნი არაწმიდები, საქმე 8,7ႪႭ; სულნი არაწმიდანი, გამოცხ. 16.13; სულთაგან არაწმიდათა. საქმე 5,16.

არაწმიდება უწმინდურება, გარყვნილება: არაწმიდებაჲ ყოველი... ნუცა სახელ-ედებინ თქუენ შორის, ეფეს. 5,3; მოაკუდინენით... სიძვაჲ, ა., კოლ. 3,5; წარუდგინენით ასონი თქუენნი მონებად არაწმიდებასა, ჰრომ. 6,19; მიეცნეს... საქმედ ა., ეფეს. 4,19Ⴂ; არა შეგინანოს ა. მას მათსა ზედა, 2 კორ. 12,21; მრავალნი შეუდგენ მათსა მას ა., 2 პეტ. 2,2; მიეცნეს... საქმედ არაწმიდებისა, ეფეს. 4,19: ნუგეშინის-ცემაჲ ესე ჩუენი არა საცთურისაგან, არცა ა. (არს), 1 თეს. 2,3CD; უკჳრს არა თანა-სრბაჲ თქუენი მასვე ა. აღრევასა, 1 პეტ. 4,4; ნუგეშინის-ცემაჲ ესე ჩუენი... არცა არაწმიდებისაგან (არს), 1 თეს. 2,3; ჴდომით ქრისტესა მიუთხრობენ არაწმიდებით, ფილიპ. 1,16CD; ქრისტესა მიმოდასდებენ ა., ფილიპ. 1,17; რომელნი-იგი ვლენან არაწმიდებითა, 1 პეტ. 4,3; აქუნდა... ბარძიმი ოქროსაჲ, სავსჱ საძაგელებითა და ა. სიძვისა ქუეყანისაჲთა, გამოცხ. 17,4; ამისთჳს მისცნა იგინი ღმერთმან გულის თქუმასა გულთა მათთასა არაწმიდებად, ჰრომ. 1,24; არა გჳჩინნა ჩუენ უფალმან ა., არამედ სიწმიდედ, 1 თეს. 4,7; მადლსა ღმრთისა ჩუენისასა გარდააქცევენ ა., იუდა 1,4; რომელ არიან: სიძვანი, მრუშებანი, არაწმიდებანი, გალ. 5,19; რომელთა თანა იყო სული არაწმიდებისაჲ, საქმე 8,7ႤႪ.

არა-ჭამა: უმჯობჱს არს არა-ჭამაჲ ჴორცისაჲ, ჰრომ. 14,21.

არა-ჭეშმარიტ-ი არანამდვილი: ვითარ-იგი განსივებული... ქარითა განბერილ იქმნის, ეგრეთვე ყოველი მზუაობარი არა-ჭეშმარიტითა, 1 კორ. 4,6ႢႡ (მინაწ.).

არა-ხილულ-ი უხილავი, უჩინარი: არა-ხილული იგი საუკუნე არს, 2 კორ. 4,18; არა ვეძიებთ ჩუენ ხილულსა ამას, არამედ არა-ხილულსა, 2 კორ. 4,18; მის მიერ დაებადა ყოველი... ხილულნი და არა-ხილულნი, კოლ. 1,16: არს სარწმუნოებაჲ... საქმეთა მამხილებელ არა-ხილულთა, ებრ. 11,1.

არიოპაგელი ნ. დეონისიოს არიოპაგელი.

არისტობილწსგან-ი არისტობილეს მიმდევარი: კითხვაჲ არქუთ არისტობილწსგანთა (არისტუვულესგანთა CD, არისტობულესგანთა ႤႪ, არისტჳბულესგანთა Ⴂ, არისტოვოლესგანთა Ⴈ, არისტოულესგანთა Ⴚ; არისტოვულესგართა ႢႡ) მათ, ჰრომ. 16,10.

არმურ-ი, ალმურ-ი კვამლის ნახრჩოლავი; სიბნელე, წყუდიადი. мрак; გრიგალი: ესცე სისხლი და ცეცხლი და არმური (ალმური FႭ) კუამლისაჲ, საქმე 2,19; მეყსეულად დაეჴცა მას ზედა ა. (ალმური FႭ) და ბნელი, საქმე 13,11; ესენი არიან... ღრუბელნი არმურისა (ალმურისა FႭ) მიერ მიმოტაცებულნი, 2 პეტ. 2,17ႢႪ; ესე არიან... არმურნი ქარითა მიმოტაცებულნი, 2 პეტ. 2,17.

არს-ი არსებული, მყოფი; მნიშვნელოვანი. значимое: უწესნ არა-არსსა მას, ვითარცა არსსა, ჰრომ. 4,17; რაჲთა არსნი იგი განაქარვნეს, 1 კორ. 1,28.

ნ.კ. არა-არსი.

არქუ ნ. რქუმა.

არლა 1. აღარ, უკვე არ: არლა დიდებულ არს დიდებადი იგი, 2 კორ. 3,10; ცხოველ ა. მე ვარ, გალ. 2,20ႭႢ; მე ა. შემირაცხიეს თავი ჩემი წარწევნულად, ფილიპ. 3,13ႭႢ; ა. ასწავებდეს, ებრ. 8,11ႤႪ; ცოდვანი მათნი ა. მოვიჴსენნე, ებრ. 10,17ႨႪ; ა. ჯამს მსხუერპლი, ებრ. 10,18Ⴊ; ა. მოელო მათ აღნათქუემი იგი, ებრ. 11,13; ა. მოელო მათ გამოჴსნაჲ, ებრ. 11,35; ა. მოიღეს მათ აღთქუმაჲ იგი, ებრ. 11,39; ა. მოსრულ ხართ, ებრ. 12,18Ⴊ; მიიყვანო ა. ვითარცა მონაჲ, ფილემ. 1,16Ⴚ; ჟამი ა. იყოს, გამოცხ. 10,6; გან-არლა-იცადა თავი თჳსი, ჰრომ. 4,19.

2. ჯერ კიდევ არ, ჯერ არ: არლა იყო შჯული, ჰრომ. 5,13; რამეთუ ა. გეძლო, 1 კორ. 3,2CD; ა. უცნობიეს, 1 კორ. 8,2; რომელი ა. მიგელო, 1 კორ. 11,4ႢႡ; ა. შეენანოს, 2 კორ. 12,21ႤႪႢ; აწ ა. ვხედავთ ყოველსავე დამორჩილებულად, ებრ. 2,8; ა. გამოჩინებულ იყო, ებრ. 9,8; ა. სისხლითგან წინა-დადგრომილ ხართ, ებრ. 12,4; ა. გამოჩინებულ არს, 1 იოვ. 3,2; ა. მოსრულ არს, გამოცხ. 17,10; რომელთა მეფობაჲ ა. მიუღია, გამოცხ. 17,12.

არლარა, ალარა 1. (ნაწ.) აღარ, უკვე არ: რაჲთა არლარა ასწავებდეთ, საქმე 5,28ႱႲႪႭ; ა. იხილა, საქმე 8,39; ა. მიიქცეს განსარყუნელად, საქმე 13,34; ა. იხილოთ პირი ჩემი, საქმე 20,25; ა. იხილონ მათ პირი მისი, საქმე 20,38; ა. ჩნდა კჳპრე, საქმე 21,3ႤႪ; არა ჯერარს ეგე ცხოვრებად ა., საქმე 25,24; ა. იყო შჯული, ჰრომ. 5,13Ⴊ; რაჲთა ა. ვჰმონებდეთ ჩუენ ცოდვასა, ჰრომ. 6,6; ა. მოკუდეს, და სიკუდილი მის ზედა ა. უფლებდეს, ჰრომ. 6,9; ცოდვაჲ თქუენ ზედა ა. უფლებდეს, ჰრომ. 6,14ႤႪ; ა. მე ვიქმ მას, ჰრომ. 7,17; 7,20; ა. სადმე დასასჯელ არს... მათდა, ჰრომ. 8,1Ⴚ; ა. საქმეთაგან (იქმნა), ჰრომ. 11,6; მადლი იგი ა. შერაცხების მადლად, ჰრომ. 11,6CD; ა. არს მადლი, ვინაჲთგან საქმე იგი ა. არს საქმე, ჰრომ. 11,6CD; ა. სიყუარულით ხუალ, ჰრომ. 14,15; აწ ა. ადგილ მაქუს მე ამიერ კერძოთა ამათ ადგილთა, ჰრომ. 15,23; მისთჳს ა. მოვედ კორინთედ, 2 კორ. 1,23; ა. შიშუელ ვიპოვნეთ, 2 კორ. 5,3CD: რაჲთა ცხოველნი იგი ა. თავით თჳსით ცხოველ იყვნენ, 2 კორ. 5,15; აწ ა. ეგრეთ ვიცით, 2 კორ. 5,16; ა. ვპრიდო, 2 კორ. 13,2CD; ა. ტიტე... იძულა წინადაცუეთად, გალ. 2,3Ⴊ; ცხოველ ა. მე ვარ, გალ. 2,20; მკჳდრობაჲ იგი... ა. აღთქუმისაგან არს, გალ. 3,18; ა. მზარდულსა ქუეშე ვართ, გალ. 3,25; ა. ხართ მონა, გალ. 4,7; ა. ხართ უცხო, ეფეს. 2,19; რაჲთა ა. ვიყვნეთ ყრმა ჩჩჳლ, ეფეს. 4,14CD; ა. შემირაცხიეს, ფილიპ. 3,13; ა. რაჲ გჳჴმს ჩუენ სიტყუად, 1 თეს. 1,8; ა. ასწავებდეს, ებრ. 8,11; ცოდვანი მათნი ა. მოვიჴსენნე, ებრ. 8,12; 10,17; ა. ჯამს მსხუერპლი, ებრ. 10,18; ა. ... მოაკლდების მსხუერპლი, ებრ. 10,26; ა. შეჰძინოს... მათ სიტყუად, ებრ. 12,19; (მიიყვანო) ა. ვითარცა მონაჲ, ფილემ. 1,16; რაჲთა ა. იყოს კაცთა გულის თქუმასა, 1 პეტ. 4,2; ა. მოვაწიო თქუენ ზედა სხუაჲ სიმძიმე, გამოცხ. 2,24; გარე ა. განვიდეს, გამოცხ. 3,12; ა. მოეწყუროს მათ, გამოცხ. 7,16; ა. გამოჩნდეს, გამოცხ. 8,12; ა. იყოს ტჳრთები ოქროსა და ვეცხლისაჲ, გამოცხ. 18,12; ა. იპოვოს, გამოცხ. 18,21; 18,22; ა. ისმეს, გამოცხ. 18,22 (2-ჯერ); 18,23; ა. იხილოს, გამოცხ. 18,23; ზღუაჲ ა. არს, გამოცხ. 21,1; სიკუდილი ა. იყოს, გამოცხ. 21,4; რომელმან ფრიად შოილო, ალარა ემატა, 2 კორ. 8,15.

მადლი იგი არღარამცა შერაცხილ იყო მადლად, ჰრომ. 11,6ႳႢ; ა. … საძიებელ იყო ადგილი, ებრ. 8,7CD.

2. (ნაწ.) ჯერ არ, ჯერ კიდევ არ: არღარა უცნობი-ეს, 1 კორ. 8,2Ⴀ; აწ ა. ვხედავთ ყოველსავე დამორჩი-ლებულად, ებრ. 2,8ႳႢႪD; ბრძანებაი მოილო ნოე ა. ხილულთა მათთჳს, ებრ. 11,7ႢႠ; ა. სისხლითგან წინა-დადგრომილ ხართ, ებრ. 12,4Ⴂ; ა. გამოჩინებულ არს, რაი ყოფად ვართ, 1 იოვ. 3,2ႢႨ.

3. (ნაცვალსახ.) არაფერი, აღარაფერი: არღარაჲ სადმე დასასჯელ არს… მათდა, ჰრომ. 8,1Ⴂb; ა. გეუმა-ტოის, 1 კორ. 8,8; რომელმან ფრიად მოილო, ა. ემატა, 2 კორ. 8,15Ⴂ; ა. გჳჭმს ჩუენ სიტყუად, 1 თეს. 1,8ႢႢ.

რომელმან ფრიად მოილო, აღარაჲ ემატა, 2 კორ. 8,15ႳႢႣ.

არღარავინ აღარავინ: ჩუენ არღარავინ ვიცით ჴორციელად, 2 კორ. 5,16; ტჳრთსა მათსა ა. იყიდდეს, გამოცხ. 18,11.

არღასადა ჯერ კიდევ არ, ჯერ არასდროს: არღა-სადა შობილ იყვნეს, ჰრომ. 9,11ႳႢCD; ა. უცნობიეს, ვი-თარ-იგი ჯერ-არს ცნობაჲ, 1 კორ. 8,2CD; ბრძანებაჲ მოილო ნოე ა. ხილულთა მათთჳს, ებრ. 11,7.

არცა, არც (ნაწ.) არც: არცა სცე… ხილვად, საქ-მე 2,27; ა. იხილეს, საქმე 2,31; ამცნეს… არა სიტყუად, ა. სწავლად, საქმე 4,18ႢႨ; ა. ერთმან ვინ თქუა, საქმე 4,32; არა სცა მას სამკჳდრებელი…, ა. წარსადგმელ ფერჴის, საქმე 7,5; არა იყო ა. ერთსა მათგანსა ზედა მოწევნულ სული წმიდაჲ, საქმე 8,16; არა გიც შენ ნა-წილ, ა. სამკჳდრებელ სიტყუასა მას შინა, საქმე 8,21; ა. ჭამდა, ა. სუმიდა, საქმე 9,9; ა. ერთი მიზეზი… უპო-ვეს, საქმე 13,28; არა ჯერ-არს ჩუენდა თავს-დებად, ა. ყოფად, საქმე 16,21; ა. ჴელთა მიერ იმსახურების, საქმე 17,25; ა. შორს არს, საქმე 17,27Ⴂ; ა. ბაგინის მძარცუ-ველ, ა. მგმობარ არიან ღმრთისა ჩუენისა, საქმე 19,37; ა. უპატიოსნეს… შემირაცხიეს თავი ჩემი, საქმე 20,24ႢႨ; ა. ჩუეულებათა ვიდოდიან, საქმე 21,21ႢႨ; არა არს აღდგომაჲ, ა. ანგელოზი, ა. სული, საქმე 23,8; ა. სუან, საქმე 23,12; არა ჭამად, ა. სუმად, საქმე 23,21ႢႨ; ა. ბაგინსა შინა მპოვეს მე…, ა. შესაკრებელ-თა შორის და ა. ქალაქსა შინა, საქმე 24,12; ა. აჩინონ შენ წინაშე, საქმე 24,13; ა. შფოთითა (მპოვეს), საქმე 24,18; ა. შჯულსა ჰურიათასა, ა. ბაგინსა, ა. კეისარსა რაჲ შევსცოდე, საქმე 25,8; ა. ერთი რაჲ დროჲ ვყავ, საქმე 25,17; ა. ერთი რაჲ ბრალი აჩინეს, საქმე 25,18; ა. თქუმულ არს ესე, საქმე 26,26; ა. მზე, ა. ვარსკუ-ლავი ჩნდა, საქმე 27,20ႢႨ; ა. ერთისაჲ იყოს თქუენ-გან, საქმე 27,22; ა. ერთი ბრალი სიკუდილისაჲ იყო ჩემ თანა, საქმე 28,18; ა. მო-ვინ-ვიდა, საქმე 28,21; ა. წიგნი მოგჳწერა შენთჳს, საქმე 28,21; ა. რომელი… წი-ნადაცუეთილ (არს), საქმე 2,28; არავინ არს მართალ ა. ერთ, ჰრომ. 3,10; ა. შჯულისა გარდასლვაჲ (არს), ჰრომ. 4,15; ა. სიკუდილმან, ა. ცხორებამან, ა. ანგე-ლოზთა, ა. მთავარანგელოზთა, ა. ამან სოფელმან, ა. მან სოფელმან, ა. სიმაღლეთა, ა. სიღრმეთა, ა. სხუამან და-ბადებულმან შემძლოს ჩუენ განყენებად სიყუარულსა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 8,38-39; ა. მთავრობათა, ა. ძალ-თა… შემძლოს ჩუენ განყენებად სიყუარულსა ღმრთისა-სა, ჰრომ. 8,38-39ႳႢCD; ა. არიან… ყოველნი შვილ, ჰრომ. 9,7; ა. ექმნა კეთილი, ჰრომ. 9,11; ა. რომელი რბის, ჰრომ. 9,16; ა. შენ გრიდოს, ჰრომ. 11,21D; ა. კაც-ჰკლა, ჰრომ. 13,9Ⴂ; უმჯობის არს არა-ჭამაჲ ჴორ-ცისაჲ, ა. სუმაჲ ღჳნისაჲ, ჰრომ. 14,21; ა. რომლითა ძმაჲ იგი შენი შეჰრკოლდეს, ჰრომ. 14,21; ა. დამასხმე-ლი იგი რაჲ არს, ა. მორწყული, 1 კორ. 3,7; ა. წარ-მართთა შორის სახელ-ედების, 1 კორ. 5,1; ვზატიკობ-დეთ… ა. ცომითა მით… უკეთურებისაჲთა, 1 კორ. 5,8CD; ა. მეძავთა, ა. კერპთ-მსახურთა, ა. მემრუშეთა, ა. ჩუკენთა, ა. მამათ-მავალთა, ა. მპარავთა, ა. ანგაჰრთა, ა. მომთრვალეთა, ა. მაგინებელთა, ა. მტაცებელთა სასუფე-ველი ღმრთისაჲ არა დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,9-10; ა. მამაკაცი თჳნიერ დედაკაცისა (არს), 1 კორ. 11,11; ჩუ-ენ… არა გუაქუს, ა. ეკლესიათა ღმრთისათა, 1 კორ. 11,16; ა. ერთი მათგანი არს უჴმო, 1 კორ. 14,10; ა. ქრისტე აღდგომილ არს, 1 კორ. 15,13; 15,16; ა. ხრწნი-ლებამან უხრწნელებაჲ დაიმკჳდროს, 1 კორ. 15,50; ა. ვზაკუავთ სიტყუასა ღმრთისასა, 2 კორ. 4,2; ა. ერთი რაჲ ლხინებაჲ აქუნდა, 2 კორ. 7,5ႳႢႨCD; მივწერე… ა. მისთჳს, რომელსა-იგი ევნო, 2 კორ. 7,12; ა. ერთითა რაჲთ დავაკლდი, 2 კორ. 12,11D; პავლე მოციქული არა კაცთაგან, ა. კაცთა მიერ, გალ. 1,1; ა. აღვედ, გალ. 1,17; არა არს ჰურიაება, ა. წარმართება, გალ. 3,28; არა არს მონება, ა. აზნაურება, გალ. 3,28; არა არს რჩევა მამაკა-ცისა, ა. დედაკაცისა, გალ. 3,28; არა შეურაცხ-ჰყავთ, ა. მოიძაგეთ, გალ. 4,14; ა. წინადაცუეთილებაჲ რაჲ შემ-ძლებელ არს, ა. წინადაუცუეთელებაჲ(!), გალ. 5,6; ა. წინადაცუეთილებაჲ რაჲ არს, ა. წინადაუცუეთილებაჲ, გალ. 6,15; არა აქუნდეს… ა. ნაოჭ ბრძჳლის, ა. სხუაჲ რაჲ ესევითარი, ეფეს. 5,27; ა. ცუდად დავშუერ, ფილიპ. 2,16; ა. ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე, ფილიპ. 4,15; ნუ-გეშინის-ცემაჲ ესე ჩუენი არა საცთურისაგან, ა. არა-წმიდებისაგან, ა. ზაკუვით, 1 თეს. 2,3; ა. სადა სიტყჳთა ლიქნისაჲთა ვიყვენით, 1 თეს. 2,5CD; არასადა სიტყჳთა ქენებისაჲთა ვიყვენით, … ა. მიზეზითა ანგაჰრებისაჲთა, 1 თეს. 2,5; ა. ვეძიებდით კაცთაგან დიდებასა, ა. თქუენგან, ა. სხუათაგან, 1 თეს. 2,6; არა ვართ (ნაშობნი) ღამისა-ნი, ა. ბნელისანი, 1 თეს. 5,5; რაჲთა არა ადრე აღიძ-რნეთ… ა. შეშფოთნეთ ა. სულითა, ა. სიტყჳთა, ა. წიგ-ნითა, 2 თეს. 2,2CD; ა. დასაბამი დღეთაჲ, ა. აღსასრუ-ლი ცხორებისაჲ აქუს, ებრ. 7,3; ქრისტე მოვიდა… ა. სისხლითა ვაცთა და ზუარაკთაჲთა, ებრ. 9,12; ა. პირვე-ლი იგი… განაახლდებოდა, ებრ. 9,18; ა. (შევიდა) რაჲთა მრავალ-გზის შეწიროს თავი თჳსი, ებრ. 9,25CD; ა. ერთიღა-მცა რაჲ იჭჳ აქუნდა, ებრ. 10,2C; ა. ერთისაღა იჭჳსა ქონებითა, ებრ. 10,2D; არა ინებე, ა. სათნო-იყავ, ებრ. 10,8; შესაწირავი და ა. საკუერთხი… არა ინებე, ებრ. 10,8Ⴂ; ა. დაგაგდო შენ, ებრ. 13,5; ა. ერჩდენ, 1 ტიმ. 1,4CD; ა. უცნობიეს, 1 ტიმ. 1,7Ⴂ; ა. რასა იტყჳან და ა. ვიეთთჳს დაამტკიცებენ, 1 ტიმ. 1,7; მოძღურებად დედათა არა უბრძანებ, ა. მთავრობად ქმართა, 1 ტიმ. 2,12; ა. სცთა, 1 ტიმ. 2,14CD; ა. ერთისა მიზეზისა ცე-მად, 1 ტიმ. 5,14CD; ა. განლებად რაჲ ჴელ-გუეწიფების, 1 ტიმ. 6,7; ა. ხილვად ჴელ-ეწიფების, 1 ტიმ. 6,16; ა. ესვიდენ სიმდიდრესა მას უჩინოსა, 1 ტიმ. 6,17CD; ა. იპოვა ზაკუვაჲ პირსა მისსა, 1 პეტ. 2,22; არა გეშინო-დის ა. ერთისა შიშისა, 1 პეტ. 3,6; ა. უნაყოფოდ იპოვ-ნეთ, 2 პეტ. 1,8; ბნელი მის თანა არა არს ა. ერთ, 1 იოვ. 1,5; რომელმან უვარ-ყოს ძჱ, მის თანა ა. მამაჲ

არს; რომელმან აღიაროს ძÜ. მამაი ა. მის თანა არს. 1 იოვ. 2,23; ა. იგი იცნა, 1 იოვ. 3,1; ა. იცის იგი, 1 იოვ. 3,6; ა. ცოდის, 1 იოვ. 3.6ႢႪ; ა. იგი შეიწყნარებს ძმათა, 3 იოვ. 1,10; ა. გრილი ხარ, ა. ტფილი, გამოცხ. 3,15; ესრეთ ნელ-ტფილი ხარ და ა. გრილი, ა. ტფილი, გამოცხ. 3,16; ვერვინ შემძლებელ იყო ზეცათა შინა, ა. ქუეყანასა ზედა, ა. უფსკრულთა შინა განღებად წიგნისა მის და ა. მიხედვად მისა, გამოცხ. 5,3; რაჲთა არა ქროდიან ქუეყანასა ზედა, ა. ზღუასა, ა. ხეთა, გამოცხ. 7,1; არღაცა მოვიდეს მათ ზედა მზÜ. ა. სიცხÜ, გამოცხ. 7,16; არა ავნონ თივასა... ა. ყოველსა მწუანვილსა, ა. ხეთა, გამოცხ. 9,4; არა შეინანეს... ა. მწამლველობათა მათთაგან, ა. სიძვისა მათისაგან, ა. მპარვობათა მათთაგან, გამოცხ. 9,21; ა. მიიღეს ბეჭედი მისი, გამოცხ. 20,4; სიკუდილი არღარა იყოს, ა. გლოვაჲ, ა. ღაღადებაჲ, ა. ტკივილი, გამოცხ. 21,4.

არც მზÜ ჩნდა, საქმე 27,20.

არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ აქუნდა, ებრ. 10,2.

არცაღა, არცღა [ნაწ.] არც, არც კი, არც კიდევ, ...ც კი არა: არცაღა სახელი სხუაჲ (არს) მოცემულ კაცთა, საქმე 4,12; ა. თუ გუასმიეს სული წმიდაჲ, საქმე 19,2; ა. ჩუეულებათა ვიდოდიან, საქმე 21,21; არავინ არს მართალ ა. ერთ, ჰრომ. 3,10CD; არარაჲთ ნაკლულევან ხართ თქუენ ა. (—ღა ႢCD) ერთითა მადლითა, 1 კორ. 1,7; ვიტყჳ... სიბრძნესა არა ამის სოფლისასა, ა. (—ღა CD) მთავართასა მას ამის სოფლისასა, 1 კორ. 2,6; ა. აწ გიძლავს, 1 კორ. 3.2; ა. თავსა ჩემსა განვიკითხავ, 1 კორ. 4,3; ესევითარისა მის თანა ა. ჭამად, 1 კორ. 5,11CD; ა. თჳთ იგი ბუნებაჲ გასწავებს თქუენ, 1 კორ. 11,14; ა. ესრÜთ ისმინონ ჩემი, 1 კორ. 14,21; ა. ერთ რაჲ ლხინება აქუნდა, 2 კორ. 7,5; ა. მე კაცისაგან მოვიღე იგი, გალ. 1,12; ა. ტიტე... იიძულა, გალ. 2,3; ა. იგინი... შჯულსა იმარხვენ, გალ. 6,13; ა. პური ვისგანმე ცუდად ვჭამეთ, 2 თეს. 3,8; არღარა მოემშიოს მათ, ა. მოეწყუროს, ა. მოვიდეს მათ ზედა მზÜ, გამოცხ. 7,16; ა. (არცღა B) ეპოვა მას ადგილი ცათა შინა, გამოცხ. 12,8.

არწივ-ი: მეოთხÜ მსგავსი (იყო) არწივსა მფრინვალესა, გამოცხ. 4,7; მესმა ერთისა არწივისა მფრინვალისაჲ ჰაერთა შინა, გამოცხ. 8,13; მიეცნეს... ორნი ფრთენი ა. მის დიდისანი, გამოცხ. 12,14.

ას-ი: ას წლის სადამე იყო. ჰრომ. 4,19.

ასიელ-ი აზიელი: თანა-ჰყვანდეს ასიელნი ტჳქიკოს და ტროფიმოს. საქმე 20,4.

ასისთავ-ი ასეულის უფროსი, сотник: კაცი ვინმე იყო კესარიას... ასისთავი, საქმე 10,1; წარიყვანნა ერის კაცნი იგი და ა., საქმე 21,32Ⴂ; ა. იგი ნავის უფალსა ერჩდა, საქმე 27,11; კორნელიოს ასისთავმან... მოიღო ბრძანებაჲ, საქმე 10,22; ბრძანა ა. მიყვანებაჲ პავლესი, საქმე 22,24Ⴂ; ჰოვა ა. მუნ ნავი ალექსანდრიაჲსაჲ, საქმე 27,6; ა. მან მისცნა პყრობილნი იგი ერის მთავარსა მას, საქმე 28,16ႢႪ; პავლე მოუწოდა ერთსა ასისთავსა, საქმე 23,17; ჰრქუა პავლე ა. მას, საქმე 22,25; ესმა რაჲ ესე ა. მას, საქმე 22,26; უბრძანა ა. მას დამარხვაჲ მისი, საქმე 24,23; მისცეს პავლე... ა. მას, საქმე 27,1; პავლე ჰრქუა ა. მას, საქმე 27,31; ა. მას უნდა პავლÜსი განრინებაჲ, საქმე 27,43; წარიყვანნა ერის კაცნი და ასისთავნი, საქმე 21,32; მოუწოდა ორთა ვიეთმე ასისთავთა, საქმე 23,23.

1\. ასო სხეულის ნაწილი: ვყვნე ასო მეძვის, 1 კორ. 6,15; გუამი იგი არა არს ერთ ა., 1 კორ. 12,14; უკუეთუმცა იყო ყოველივე ერთ ა., 1 კორ. 12,19; თქუენ ხართ ჴორცნი ქრისტესნი და ა. ზოგებით, 1 კორ. 12,27Ⴂ; მრავალი ასოჲ აქუს. 1 კორ. 12,12; რომელ-იგი საგონებელ არს ა. გუამისაჲ მის უუძლურÜს, 1 კორ. 12,22; თუ იდიდებინ ერთი ა., 1 კორ. 12,26; ენაჲ მცირÜ ა. არს, იაკ. 3,5; თუ ევნებინ რაჲ ერთსა ასოსა. 1 კორ. 12,26; შემტკიცებულ არს... შეწევნისაებრ საზომისა თითოეულისა ასოჲსა. ეფეს. 4,16; ერთსა მას გუამსა მრავალ ასოებ აქუს, ჰრომ. 12,4; თითოეულად ურთიერთას ა. ვართ, ჰრომ. 12,5; მრავალ ა. აქუს. 1 კორ. 12,12Ⴂ; რამეთუ ვართ ურთიერთას ა. (-ებ Ⴂ), ეფეს. 4,25; ყოველი იგი ასოები მრავალ ლათუ არს. 1 კორ. 12,12; მრავალი ა. აქუს, 1 კორ. 12,12CD; აწ მრავალ არს ა., 1 კორ. 12,20; ასოებსა მას ყოველსა არა იგივე საქმÜ აქუს, ჰრომ. 12,4; ჴორცნი ეგე თქუენნი ასონი ქრისტÜსნი არიან, 1 კორ. 6,15; აღ-უკუე-ვიხუნე ა. (+იგი ႢCD) ქრისტÜსნი, 1 კორ. 6,15; მის თანა იდიდებიედ ყოველნი ა., 1 კორ. 12,26; თქუენ ხართ ჴორცნი ქრისტÜსნი და ა. ასოთა მისთაგანნი, 1 კორ. 12,27; თქუენ ხართ ა. ქრისტÜსნი, 1 კორ. 12,27Ⴂ; ა. ვართ გუამისა მისისანი, ეფეს. 5,30; წარუდგინენით... ა. ეგე თქუენნი საჭურველად სიმართლისა ღმრთისა. ჰრომ. 6,13; წარუდგინენით ა. ეგე თქუენნი, ჰრომ. 6,19; მოაკუდინენით ა. ეგე თქუენნი ქუეყანისანი, კოლ. 3,5; ღმერთმან დაამტკიცნა ა. იგი, 1 კორ. 12,18; ერთიერთისათჳს ზრუნვიდენ ა. იგი, 1 კორ. 12,25; მის თანა ელმინ ყოველთა ასოთა, 1 კორ. 12,26; მის თანა უხაროდის ყოველთა ა., 1 კორ. 12,26D; ნუცა წარუდგინებთ ა. მაგათ თქუენთა საჭურველად სიცრუისა ცოდვასა, ჰრომ. 6,13; ვნებანი იგი ცოდვისანი... იქმნებოდეს ა. შინა ჩუენთა, ჰრომ. 7,5; ვხედავ სხუასა შჯულსა ა. შინა ჩემთა, ჰრომ. 7,23; რომელ-იგი არს ა. შინა ჩემთა, ჰრომ. 7,23; ენაჲ დადგრომილ არს ა. შინა ჩუენთა, იაკ. 3,6; რომელნი განწყობილ არიან ა. შინა თქუენთა, იაკ. 4,1; თქუენ ხართ ასონი ა. მისთაგანნი, 1 კორ. 12,27.

2\. ასო (ფილოსოფ.) საწყისი, დასაბამის (მატერიალური) ელემენტი, სტიქია. ამავე მნიშვნელობით ძვ. ქართულში გვხვდება აგრეთვე წ ე ს ი და კ ა ვ შ ი რ ი (= ცეცხლი, წყალი, მიწა, ჰაერი); ნახე ა. შანიძე. სინური მრავალთავის ენა, 1959, გვ. 336.

გიჴმს-ვე-ღა მოძღურებაჲ თქუენ ასოთა რათმე დასაბამისა სიტყუათა ღმრთისათა (შდრ. წ ე ს ი რაჲმე დასაბამისა მის სიტყუათა ღმრთისათაჲ, AB), ებრ. 5,12CD.

ასოება ასო, სხეულის ნაწილი: ერთსა მას გუამსა მრავალ ასოება აქუს, ჰრომ. 12,4ႢႣႧ; თითოეული ურთიერთას ა. ვართ, ჰრომ. 12,5ႢႣႧ; ასოებასა მას ყოველსა არა იგივე საქმე აქუს, ჰრომ. 12,4Ⴂ.

ასოთაგან-ი სხეულის ნაწილთაგან ერთ-ერთი: თქუენ ხართ ჴორცნი ქრისტÜსნი და ასონი ასოთაგანნი. 1 კორ. 12,27ႢႪ.

ას ორმეოც და ოთხ-ი ას ორმოცდაოთხი: ზღუდÜ მისი ას ორმეოც და ოთხი წყრთაჲ (არს), გამოცხ. 21,17.

ას ორმეოც და ოთხი ათას-ი. ას ორმოც და ოთხი ათასი ას ორმოცდაოთხი ათასი: მესმა რიცხჳ... ას ორმეოც და ოთხი ათასი, გამოცხ. 7.4; ვიხილე... მის თანა რიცხჳ ა. (ას ორმოც და ოთხი ათასი A), გამოცხ. 14,1; ვერვინ შემძლებელ იყო ცნობად გალობისა მის, გარნა ას ორმეოც და ოთხნი იგი ათასნი, გამოცხ. 14.3.

ას ოც-ი: იყო ერი რიცხჳთ ერთბამად ვითარ ას ოც ოდენ კაც, საქმე 1.16.

ასპარეზ-ი სარბიელი, მოედანი: რომელნი-იგი ასპარეზსა მას შინა რბიედ. 1 კორ. 9.24.

ასპიტ-ი გველი, ἀσπίς, ἴδος, გესლი ასპიტთაჲ ბაგეთა მათთა, ჰრომ. 3.13.

ასულ-ი ქალიშვილი, дочь: აღიქუა იგი ასულმან ფარაოისმან, საქმე 7,21; უარ-ყო სახელის-დებად შვილად ასულისა ფარაოჲსისა, ებრ. 11.24; იყვნეთ ჩემდა ძეებ და ასულებ. 2 კორ. 6.18; და წინაწარმეტყუელებდენ... ასულნი თქუენნი, საქმე 2.17; ამისნი იყვნეს ოთხნი ა., საქმე 21,9.

აფრა იალქანი: შთამოჰჴსნეს აფრაჲ, საქმე 27,17Ō; აღჰყრეს ა. იგი მცირჱ, საქმე 27,40.

აფსინთ-ი აბზინდა, полынь, ἄψινθος (Artemisia, absinthium, მრავალწლოვანი სარეველა ბალახი, ბეწვით მოსილი, მონაცრისფრო; მწარე გემო აქვს, ხმარობენ სამკურნალოდ): და სახელი ვარსკულავისაჲ მის არს აფსინთი, გამოცხ. 8,11. და გარდაიქცა მესამედი წყალთაჲ აფსინთად, გამოცხ. 8,11.

აქა 1. აქ: აქა (+ვარ Ⴊ), უფალო, საქმე 9,10; სიმონისი... ვანი ა. არს, საქმე 10.18; ჩუენ ყოველნი ა. ვართ, საქმე 16,28; შეკრბეს იგინი ა., საქმე 25,17; ა.... საძიებელ არს, 1 კორ. 4,2; ა. რომელნი მოწყდებიან კაცნი, ებრ. 7,8; არა მაქუს ჩუენ ა. საყოფელად ქალაქი, ებრ. 13.14; შენ დაჯედ ა. კეთილად, იაკ. 2,3; დაჯედ ა. ქუეშე ფერჴთა ჩუენთა, იაკ. 2.3ႢႪŌ; აღმოვედ ა., გამოცხ. 4,1; აღმოვედით ა., გამოცხ. 11,12; ა. არს... სარწმუნოებაჲ წმიდათაჲ, გამოცხ. 13,10; ა. არს სიბრძნჱ, გამოცხ. 13,18; ა. არს მოთმინებაჲ წმიდათაჲ, გამოცხ. 14,12; ა. არს გონებაჲ, გამოცხ. 17,9.

აქაცა ამისთჳსვე მოსრულ არს, საქმე 9.14; ა. მის ჯერისათჳსვე მოსრულ იყო, საქმე 9,21; იგინი ა. მოსრულ არიან, საქმე 17,6; ა. ღაღადებენ, საქმე 25.24.

ნ.კ. მოაქა, მოაქამდე, მოაქამდის, მოაქამომდე.

2. ამ. μέχρι, теперешний: ვიდრე აქა ჟამადმდე ვიყავ მარხული, საქმე 10,30ႢႪŌ; ვმოქალაქობდ ღმრთისა მიმართ ვიდრე ა. დღედმდე, საქმე 23,1ႢႪŌ; ვიდრე ა. დღედმდე ვდგა, საქმე 26,22ႢႪŌ; ვიდრე ა. ჟამადმდე გუშიისცა და გუწყურისცა, 1 კორ. 4.11.

აქა-ჲ (ზედს. სახ.) აქაური, здешний: ყოველივე გაუწყოს აქაჲ, კოლ. 4,9.

აქამომდე აქამდე, ამ დრომდე, доныне: ვითარცა ნარჩევნი სოფლისანი შევიქმენით, ყოველთა ნასხურ აქამომდე, 1 კორ. 4.13Ⴍ; რომელნიმე იჭჳთ ვიდრე ა. ჟამისა... 1 კორ. 8.7; უმრავლესნი ცოცხალ არიან, ა., 1 კორ. 15,6; ცოდვათავე სამყოფ შინა თქუენთა ხართ ა., 1 კორ. 15.17CD; ბნელსა შინა არს ვიდრე ა., 1 იოვ. 2.9.

აქუს ნ. ქონება.

აღ-არ, ა-არ (აღსაარება) აღიარება, რწმუნება, ცნობა (ღმერთისა, სარწმუნოებისა...), признавать; აღიარება, თქმა (სიმართლისა); დიდება (ღმერთისა), славить; აღსარება, აღსარების თქმა, განდობა.

ი—2: პირითა აღიარებ საცხოვრებელად, ჰრომ. 10.10; აღიარებენ ამას ყოველსა, საქმე 23.8; ღმერთსა ა., ტიტე 1.16; რომელნი არა ა. იესუ ქრისტესა, 2 იოვ. 1.7; აღიარე კეთილი აღსაარებაჲ, 1 ტიმ. 6,12; მოიკითხეს და აღიარეს, ებრ. 11,13; ამისთჳს აღგიარო (აგიარო ႢႤ) შენ წარმართთა შორის, ჰრომ. 15,9; აღვიარო სახელი მისი წინაშე მამისა ჩემისა, გამოცხ. 3.5; აღ-თუ-იარო პირითა შენითა უფალი იესუ, ჰრომ. 10,9; თაყუანის-სცეს ღმერთსა და აღიაროს, 1 კორ. 14,25; რომელმან ა. ძჱ, 1 იოვ. 2.23; რომელმან ა. იესუ ქრისტჱ, 1 იოვ. 4.2; რომელმან არა ა. იესუ, 1 იოვ. 4.3; რომელმან ა., რამეთუ, 1 იოვ. 4,15; უკუეთუ აღვიარნეთ ცოდვანი ჩუენნი, 1 იოვ. 1,9.

ი/უ—3, (3)2: ამას აღგიარებ შენ, საქმე 24,14ႢႪŌ; признаюсь тебе; აღუარებდეს (აუვარ. D) საქმეთა მათთა, საქმე 19.18; აღუვარებდით (აღუარ. HI, აუვარ. G; აუარ E) ურთიერთას ცოდვათა, იაკ. 5,16; ესე აღგიარო შენ, საქმე 24,14; ყოველმან ენამან აღუაროს (აღუვ. ႢႨ) ღმერთსა, ჰრომ. 14,11; ყოველმან ენამან ა. (აღუვ. CႢႪŌ). რამეთუ, ფილიპ. 2,11.

შევიკრძალოთ აღსაარებაჲ (აღსარ. CႪ) იგი, ებრ. 4,14; შევიკრძალოთ ა. (აღსარ. C) იგი სასოებისაჲ, ებრ. 10,23; აღიარე კეთილი ა. (აღსარ. CD), 1 ტიმ. 6,12; იწამა... კეთილი ა. (აღსარ. CD), 1 ტიმ. 6,13; შევსწირავთ აღსაარებასა (აღსარ. CD) სახელისა მისისასა, ებრ. 13,15; ადიდებდით ღმერთსა დამორჩილებითა მით აღსაარებისა (აღსარ. CD) თქუენისაჲთა, 2 კორ. 9,13; მღდელთმოძღუარი ა. (აღსარ. CD) თქუენისაჲ, ებრ. 3.1; აღსაარებულად (აღსარებ. CD) დიდ არს ღმრთის მსახურებისა იგი საიდუმლოჲ, 1 ტიმ. 3,16.

აღბაძვება წაქეზება, შეგულიანება, წახალისება, ა—2: თქუენმან მაგან შურმან აღაბაძვნა მრავალნი, 2 კორ. 9,2; განვიცადედთ ურთიერთას აღბაძვებად სიყუარულისა, ებრ. 10.24.

აღბეჭდვა ბეჭდის დასმა; აღბეჭდვა, ამოტვიფრვა, გამოსახვა. 0—(3)2: რომელმანცა-იგი აღმბეჭდნა (აღგუბ. CDႨ) ჩუენ, 2 კორ. 1.22.

ი ვნ.: აღიბეჭდენით სულითა მით წმიდითა აღთქუმისაჲთა, ეფეს. 1.13; რომლითა ა. დღედ გამოჴსნისა, ეფეს. 4,30.

აღგება მიცემა, снабдить, ა—2: წარსლვასა ჩუენსა აღგუაგნეს საგზლითა, საქმე 28,10.

აღგზება, აღგზნება (ცეცხლის) ანთება, დანთება; ცეცხლის წაკიდება, დაწვა, ა—(3)2: აღაგზებს (აღაგზნებს EŌ) ურმის თუალსა მას, იაკ. 3,6; აღაგზნეს ცეცხლი, საქმე 28,2; მცირემან ცეცხლმან რაოდენი ტყჱ აღაგზნის, იაკ. 3,5; წვავს ხოლმე; აღგზებულ არს გეჰენიაჲსაგან, იაკ. 3,6; მთასა მას... აღგზებულსა ცეცხლითა, ებრ. 12,18 ცეცხლწაკიდებულ მთას.

აღდგინება 1. მკვდრის გაცოცხლება და ფეხზე დაყენება, воскресить, ა—2: ღმერთი მკუდართა აღადგინებს, საქმე 26,8; რომელ-იგი ღმერთმან აღადგინა, საქმე 2.24; 4,10; 10.40; 13.37; ესე იესუ ა. ღმერთმან, საქმე 2.32; რომელი ღმერთმან ა., საქმე 3,15; ღმერ-

თმან... ა. იესუ, საქმე 5,30: ღმერთმან ა. იგი მკუდრეთით, საქმე 13,30; 13,34; ჰრომ. 10,9; გალ. 1,1; ეფეს. 1,20; კოლ. 2,12; 1 პეტ. 1,21; ა. იგი მკუდრეთით, საქმე 17,31; ა. ქრისტე მკუდრეთით, ჰრომ. 8,11; ღმერთმან უფალიცა ა., 1 კორ. 6,14; ა. ქრისტჱ, 1 კორ. 15,15; ა. უფალი იესუ, 2 კორ. 4,14; რომელი ა. მკუდრეთით, 1 თეს. 1,10; რომელ არა აღადგინა, 1 კორ. 15,15; რომელმან-იგი აღადგინნის მკუდარნი, 2 კორ. 1,9; ჩუენცა აღმადგინნეს ძალითა მისითა, 1 კორ. 6,14; ჩუენცა იესუს თანა ა., 2 კორ. 4,14.

მკუდრეთითცა აღდგინებად შემძლებელ არს, ებრ. 11,19; მრწამს აღმადგინებელი უფლისა ჩუენისა, ჰრომ. 4,24; სული იგი ა. იესუსი მკუდრეთით, ჰრომ. 8,11; სული იგი აღმადგინებელისა იესუსი მკუდრეთით, ჰრომ. 8,11CD; აღდგინებულნი მკუდარნი მათნი, ებრ. 11,35ႢႪ.

ნ.კ. თანა-აღდგინება.

ი/უ—3: ღმერთმან... ჩუენ აღმიდგინა (აღგჳდგინა ႠႪႭD) იესუ, საქმე 13,32C; თქუენ... აღგიდგინა ღმერთმან ძჱ თჳსი, საქმე 3,26.

2. დაყენება, დადგინება, დანიშენა (მეფედ, მღდლად...), поставить, ა—2: აღ-ეე ამისთჳს-გადგინე შენ, ჰრომ. 9,17; შჯულმან კაცნი აღადგინნა მღდელთ-მოძღურად, ებრ. 7,28Ⴡ.

რაჲ საჴმარ იყო წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა სხუაჲ აღდგინებად მღდელი, ებრ. 7,11.

ი/უ—3: აღუდგინა მათ დავითი მეფედ, საქმე 13,22.

3. აღძრა, ამხედრება (ვინმეს წინააღმდეგ), ἐπεγείρω, воздвигнуть, ა—2: აღადგინეს დევნაჲ პავლეს... ზედა, საქმე 13,50.

4. აყენება; ავადმყოფის გამოჯანმრთელება, ფეხზე დაყენება, ა—2: უპყრა ჴელი... და აღადგინა იგი, საქმე 3,7; მან ჴელი მოსცა და ა., საქმე 9,41; ხოლო პეტრე ა. იგი, საქმე 10,26; მარკოს აღადგინე, 2 ტიმ. 4,11; აღადგინოს იგი უფალმან, იაკ. 5,15.

5. გაჩენა, შექმნა; აღდგენა, განგრძობა, ი/უ—3: ღმერთმან მსგავსად აღთქუმისა აღუდგინა ისრაჱლსა მჴსნელი, საქმე 13,23; წინაწარმეტყუელი აღგიდგინოს (აგიდგ. 7,37F) თქუენ უფალმან, საქმე 3,22; 7,37.

ეფუცა მას... აღდგინებად ქრისტე, საქმე 2,30.

აღდგომა 1. ადგომა, დადგომა (ფეხზე); სამოქმედოდ მომზადება, 0—1: აღდგა პეტრე, საქმე 1,15; ა. და ვიდოდა, საქმე 3,8; ა. მღდელთ-მოძღუარი იგი, საქმე 5,17; ა. თევდა და იტყოდა, საქმე 5,36; ა. იუდა, საქმე 5,37; ა. მეყსეულად ფილიპე, საქმე 8,27; ა. სავლე ქუეყანისა მისგან, საქმე 9,8; ა. მუნქუესვე... ანანია, საქმე 9,17; ა. და ნათელ-იღო, საქმე 9,18; ა. პეტრე, საქმე 9,39; 10,21; მეყსეულად ა. და აღემართა, საქმე 9,34; ხვალისაგან ა., საქმე 10,23; ა. ერთი მათგანი, საქმე 11,28; ა. პავლე, საქმე 13,16; ა. და შევიდა, საქმე 14,20; ზე ა. პეტრე, საქმე 15,7; ა. კაცი იგი, საქმე 19,16; ა. მიერ და აკურთხა პური, საქმე 20,11; მაშინ ა. მეფჱ, საქმე 26,30; პავლე ა. შორის მათსა, საქმე 27,21; აღვინმე-დგა კრებულსა მას შორის, საქმე 5,34; აღდგეს ჭაბუკნი, საქმე 5,6; ა. ასონით, საქმე 27,13; ა. ფერჴთა ზედა მათთა, გამოცხ. 11,11; აღ-ვინმე-დგეს კრებულისა მისგან, საქმე 6,9; ა. დასისა მისგან ფარისეველთასა, საქმე 15,5; ა. მწიგნობართაგანნი, საქმე 23,9.

აღდეგ და ვიდოდე, საქმე 3,6; ა. შენ და მივედ, საქმე 8,26; არამედ ა. შენ, საქმე 9,6; ა. შენ ადრე, საქმე 9,11; 12,7; ა. და გარდაყარენ სარეცელნი ეგე შენნი, საქმე 9,34; ტაბითა, ა., საქმე 9,40ႢႪႭ; ა., პეტრე, საქმე 10,13; ა. და გარდაგუალე, საქმე 10,20; ა., რამეთუ..., საქმე 10,26; ა., პეტრე, დაკალ და ჭამე, საქმე 11,7; ა. და მივედ მათ თანა, საქმე 11,12; ა. ფერჴთა შენთა ზედა მართალ, საქმე 14,10; მრქუა მე: ა., საქმე 22,10; ა. და ნათელ-იღე, საქმე 22,16; არამედ ა., საქმე 26,16; ა. და განზომე, გამოცხ. 11,1; თქუენგანნი კაცნი აღდგენ, საქმე 20,30.

აღდგომა სიმღერად თამაშის დაწყება: აღდგეს სიმღერად, 1 კორ. 10,7.

[**აღდგომა ცილობად**] დავის, კამათის დაწყება: ცილობაჲ აღდგომილ არს, საქმე 28,22.

2. დადგომა, რაიმე თანამდებობის (მეფობის, მღდლობის...) მიღება, 0—1: ვიდრე აღდგა მეფჱ სხუაჲ ეგჳპტესა ზედა, საქმე 7,18; უკუეთუ... აღდგეს სხუაჲ მღდელთ-მოძღუარი, ებრ. 7,15.

3. მკედრეთით აღდგომა, გაცოცხლება, воскреснуть, 0—1: აღდგების უხრწნელებით, 1 კორ. 15,42; ა. დიდებით, 1 კორ. 15,43ႢႪႨCD; ა. ძლიერებით, 1 კორ. 15,43CD; ა. ჴორცი სულიერი, 1 კორ. 15,44CD; უკუეთუ მკუდარნი არა აღდგებიან, 1 კორ. 15,15CD; 15,16CD; 15,29CD; 15,32CD; აღდგა განმართლებისა ჩუენისათჳს, ჰრომ. 4,25; ვითარცა ა. ქრისტე მკუდრეთით, ჰრომ. 6,4; ქრისტე ა. მკუდრეთით, ჰრომ. 6,9; 1 კორ. 15,20CD; უფროჲსღა ა., ჰრომ. 8,34; ქრისტე მოკუდა და ა., ჰრომ. 14,9; ა. მესამესა დღესა, 1 კორ. 15,4; რომელ-იგი მათთჳს მოკუდა და ა., 2 კორ. 5,15; იესუ მოკუდა და ა., 1 თეს. 4,14; რომლისა თანაცა აღსდეგით სარწმუნოებითა, კოლ. 2,12; უკუეთუ ქრისტჱს თანა ა. (ასდეგით Ⴍ), კოლ. 3,1; აღდეგ (ბრძ.) მკუდრეთით, ეფეს. 5,14; აღდგეს (კავშ.) უხრწნელებით, 1 კორ. 15,42Ⴀ; ა. დიდებით..., ა. ძალითა, 1 კორ. 15,43; ა. ჴორცი სულიერი, 1 კორ. 15,44; უკუეთუ მკუდარნი არა აღდგენ, 1 კორ. 15,16; 15,32; ვითარ-მე ა. მკუდარნი, 1 კორ. 15,35; მკუდარნი ა. უხრწნელნი, 1 კორ. 15,52; მკუდარნი იგი ქრისტჱს მიერნი ა. პირველად, 1 თეს. 4,16.

ქრისტესა ჯერ-იყო ვნებად და აღდგომაჲ მკუდრეთით, საქმე 17,3; ესმა ა. მკუდართაჲ, საქმე 17,32; არა არს ა., საქმე 23,8; ა. ყოფად არს მართალთაჲ, საქმე 24,15; ა. მკუდართაჲ არა არს, 1 კორ. 15,12; 15,13; კაცისა მიერ (იყო) ა. მკუდართაჲ, 1 კორ. 15,21; ეგრეცა [არს] ა. მკუდართაჲ, 1 კორ. 15,42; ა. (აღგ. Ⴈ) აწვე იყო, 2 ტიმ. 2,18; ესე არს ა. იგი პირველი, გამოცხ. 20,5; იესუს აღდგომასა ახარებდა, საქმე 17,18; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებდეთ... ა. მკუდართასა, ებრ. 6,2; უმჯობჱსსა ა. (აღდგომას ႢႨ) ღირს იქმნნენ, ებრ. 11,35; ეგრეცა ა. მას მისსა ვიყვნეთ, ჰრომ. 6,5; რომელსა აქუნდეს ნაწილი ა. მას შინა პირველსა, გამოცხ. 20,6; რაჲთა მი-ვიწიო რაჲ-ესწრაფე ა. მასცა (აღდგომასაცა მას ႠႢႪႭ) მკუდართასა, ფილიპ. 3,11ႠCD; მოწამედ აღდგომისა (აღგ. D) მისისა, საქმე 1,22; ლმობილნი სწავლისა მისთჳს ერისა და მითხრობისა იესუს მიერ ა. მკუდართასა, საქმე 4,2; ჰყოფდეს... წამებასა მას ა. ქრისტჱსსა, საქმე 4,33; ესუქმით შემდგომად

მკუდრეთით ა. მისისა. საქმე 10,41; სასოებისათჳს და ა. მკუდართაჲსა მე ვისაჯები. საქმე 23,6; პირველ მკუდართა ა., საქმე 26,23; ცნობად იგი და ძალი იგი ა. მისისაჲ. ფილიპ. 3,10; ნუ კუალად საძირკუელსა დაჲსხმენ ა. მკუდართაჲსა (მიმართ). ებრ. 6,2CD; იტყოდა აღდგომისათჳს ქრისტჱსისა. საქმე 2,31; ღმობილნი სწავლისა მისთჳს ერისა და მითხრობისა იესუს მიერ ა. მკუდრეთით. საქმე 4,2ႢႪႭ; ა. მკუდართაჲსა ვისაჯები მე. საქმე 24,21; კუალად გუშენა ჩუენ... აღდგომითა იესუ ქრისტჱსითა მკუდრეთით. 1 პეტ. 1,3; ა. იესუ ქრისტჱსითა. 1 პეტ. 3,21; გამოჩნდა... ა. მით მკუდრეთით იესუ ქრისტჱს უფლისა ჩუენისაჲთა, ჰრომ. 1,4; რომელ-იგი აღდგომად არს მთავრად წარმართთა, ჰრომ. 15,12; უკუეთუ მკუდარნი არა ა. არიან. 1 კორ. 15,29; ჰყოფდეს... წამებასა მას აღდგომისასა... ქრისტჱსსა. საქმე 4,33ႩႪႭ.

მკუდრეთით აღდგომილ არს. 1 კორ. 15,12; არცა ქრისტჱ ა. არს. 1 კორ. 15,13; 15,16; ქრისტჱ არა ა. არს. 1 კორ. 15,14; 15,17; ქრისტე ა. არს მკუდრეთით. 1 კორ. 15,20; მოიჴსენე... აღდგომილი მკუდრეთით, 2 ტიმ. 2,8; სხჳსა მის მკუდრეთით აღდგომილისა. ჰრომ. 7,4; რაჲთა... ცხოველ იყვნენ... მათთჳს მომკუდრისა მის და ა., 2 კორ. 5,15CD; მოიყვანნეს დედათა აღდგომილნი მკუდარნი მათნი, ებრ. 11,35.

ნ.კ. წინა-აღდგომა.

4. წინააღმდეგობის გაწევა, 0—2: ღმრთისა ბრძანებასა აღდგების. ჰრომ. 13,2; იანე და იამბრე აღდგებოდეს მოსეს. 2 ტიმ. 3,8ႠႭႢ; ამიერითგან რომელი აღდგებოდის (აღდგ. ႢႪ) ჴელმწიფებასა მას. ჰრომ. 13,2; რომელნი-იგი აღდგებოდიან (აღდგ. ႢႪ), საშჯელი მოიღონ, ჰრომ. 13,2.

ი/უ—2: ღმრთისა ბრძანებასა აღუდგების, ჰრომ. 13,2ႢႪ; მტერად ღმერთსა ა., იაკ. 4,4; იანე და იამბრე აღუდგებოდეს მოსეს, 2 ტიმ. 3,8; წინაშე პირსა მისსა აღუდეგ [მე]. გალ. 2,11; მჴდომად აღუდგეს [იგინი] სიტყუათა მათ, საქმე 13,45.

აღვალ, აღვედ /აღვიდ/ ნ. აღსლვა.

აღვსება 1. ავსება, გავსება, შევსება, ა—2: აღმავსე მე სიხარულითა, საქმე 2,28ႩႪ; აღავსო ყოველი იგი სახლი, საქმე 2,2ႢႪႭ; ა. ეშმაკმან გული შენი, საქმე 5,3; ყოველი ყოველსა შინა ა., ეფეს. 1,23; ა. ცეცხლისა მისგან საკურთხეველისა, გამოცხ. 8,5; ნაკლულევანებასა იგი ჩემი აღავსეს ძმათა, 2 კორ. 11,9; თქუენი იგი დაკლებული ამათ ა., 1 კორ. 16,17; ღმერთმან ჩემმან აღავსენ. ფილიპ. 4,19; ღმერთმან... აღგავსენინ თქუენ ყოვლითა სიხარულითა, ჰრომ. 15,13; აღავსეთ სიხარული ჩემი, ფილიპ. 2,2CD; აღმავსო [შენ] მე სიხარულითა, საქმე 2,28; რაჲთა აღავსოს თქუენი იგი დაკლებული ჩემდა მომართ მსახურებისაჲ, ფილიპ. 2,30CD; რაჲთა ა. ყოველი სათნოებაჲ, 2 თეს. 1,11ႢႡ: [ღმერთმან] აღგავსნეს თქუენ ყოვლითა სათნოებითა. 2 თეს. 1,11; რაჲთა აღავსნეს ყოველნი, ეფეს. 4,10; აწ ესერა აღგივსიეს იერუსალჱმი, საქმე 5,28.

ი ენ.: მოწაფენი იგი აღივსებოდეს სიხარულითა. საქმე 13,52: აღივსო ყოველი იგი სახლი. საქმე 2,2; პეტრე ა. სულითა წმიდითა. საქმე 4,8; სავლე... ა. სულითა წმიდითა. საქმე 13,9; ა. ყოველი ქალაქი შფოთითა. საქმე 19,29; ა. ტაძარი იგი. გამოცხ. 15,8; აღივსნეს ყოველნი სულითა წმიდითა. საქმე 2,4; 4,31; ა. შიშითა, საქმე 3,10; ა. შურითა. საქმე 5,17; 13,45; ა. სიხარულითა, საქმე 13,52ႩႪ; ა. გულის-წყრომითა. საქმე 19,28; აღივსენით სულითა. ეფეს. 5,18; პირველად თქუენ მიერ ნაწილ-რაჲმე აღვივსო. ჰრომ. 15,24ႢႡ; რაჲთა სიხარულითა ა., 2 ტიმ. 1,4; რაჲთა... აღივსო შენ სულითა წმიდითა. საქმე 9,17; რაჲთა აღივსნეთ თქუენ. ეფეს. 3,19; რაჲთა ა. მეცნიერებითა, კოლ. 1,9.

მსახურებაჲ არს აღმავსებელ ნაკლულევანებისა მის. 2 კორ. 9,12; აღსავსებაჲ ყოვლისავე ყოველსა შინა აღმავსებელისაჲ. ეფეს. 1,23D; მოსცნა... მოძღუარნი აღსავსებელად წმიდათა. ეფეს. 4,12ႢႡ; მტკიცედ სდგეთ... აღვსებულნი ყოვლითა ნებითა ღმრთისაჲთა, კოლ. 4,12CD.

2. შესრულება, დასრულება, გათავება, ი ვნ.: ვითარცა აღივსნეს ორმეოცნი ჟამნი, საქმე 7,23.

განგებულად აღვსებისა მის ჟამთაჲსა, ეფეს. 1,10Ⴆ.

[აღზრდა] აღზრდა, გაზრდა; ასაკში მოსვლა, ასაკოვნება: ვარ... აღზრდილ ფერჴთა თანა გამალიელისთა, საქმე 22,3; ა. თუ იყოს, 1 კორ. 7,36ႢႡ; აღზრდილი ამას ქალაქსა შინა. საქმე 22,3ႢႪႭ.

აღზრზენა, აღზრზინება გაღიზიანება, წაქეზება, გაბრაზება. აღძვრა, ა—2: აღაზრზინნეს (აღაზრზინეს ႩႪ) გულნი წარმართთანი ძმათა ზედა, საქმე 14,2.

აღზუავებულ-ი გაამაყებული, გაამპარტავნებული: იყვნენ კაცნი... აღზუავებულ, 2 ტიმ. 3,4CD.

აღთქუმა აღთქმის, პირობის დადება, დაპირება, შეპირება, 0—2: რომელ აღეთქუა მათა მიმართ, ებრ. 10,16CD.

ი/უ: აწ აღუთქუამს და იტყჳს, ებრ. 12,26CD; აზნაურებასა რასმე აღუთქუმენ, 2 პეტ. 2,19; ვიეთნიმე აღუთქუმიდეს, 1 ტიმ. 6,21; რომელ-იგი აღუთქუ [მე] მამათა მათთა, ებრ. 8,9; რომელი ა. სახლსა ისრაჱლისასა, ებრ. 8,10Ⴂ; რომელი ა. მათ. ებრ. 10,16ႱႭႢ; რომელ-იგი... აღუთქუა ღმერთმან, საქმე 3,18; იაკ. 2,5; რომელ-იგი ა. ღმერთმან მამათა თქუენთა. საქმე 3,25; ა. მას მიცემად იგი, საქმე 7,5; რომელ-იგი ა. ღმერთმან აბრაჰამსა, საქმე 7,17; რომელ-იგი წინაჲსწარ ა., ჰრომ. 1,2; რომელმან-იგი ა., ჰრომ. 4,21; აბრაჰამსა ა. ღმერთმან. ებრ. 6,13; რომელ-იგი ა. მამათა მათთა, ებრ. 8,9ႩႪႭ; რომელი ა. სახლსა ისრაჱლისასა, ებრ. 8,10; ა. მას, ებრ. 11,11; რომელი-იგი ა. ღმერთმან, ტიტე 1,2ႢCD; რომელ-იგი ა. მოყუარეთა მისთა, იაკ. 1,12; სარწმუნო არს, რომელმან-იგი აღმითქუა (აღგჳთქუა AB), ებრ. 10,23CD; რომელ-იგი მან ა. ჩუენ, 1 კორ. 2,25; რომელ-იგი აღგჳთქუა... ღმერთმან, ტიტე 1,2.

რომელი აღუთქუა მათ [მე], ებრ. 10,16; რამეთუ აღთქუმაჲ აღეთქუა, საქმე 18,18; რომელთა ა. ღმრთის მსახურებაჲ, 1 ტიმ. 2,10ႩႪ; რომელთა აღეთქუას ღმრთის მსახურებაჲ, 1 ტიმ. 2,10.

აღთქუმაჲ სულისაჲ მოიღო, საქმე 2,33; თქუენი არს ა., საქმე 2,39; რამეთუ ა. აღეთქუა, საქმე 18,18; ესე არს ჩემ მიერ მათა მიმართ ა., ჰრომ. 11,27; ესე უკუე მაქუს ა., 2 კორ. 7,1; რომელსა-იგი ა. მოიღო, ებრ. 7,6; აღეასრულო... ა. ახალი, ებრ. 8,8; ესე არს ა., ებრ. 8,10; 1 იოვ. 1,5; 2,25; 3,11; ესე არს ა. ჩემი, ებრ. 10,16; ა. აქუს აწინდელისა ცხორებისაჲ, 1 ტიმ. 4,8; მოიღოთ თქუენ ა. იგი, საქმე 2,38; არა შჯულისაგან იყო ა. იგი, ჰრომ. 4,13; იყოს მტკიცე ა. იგი, ჰრომ. 4,16; 15,8; რაჲთა ა. იგი... მოეიღოთ, გალ. 3,14; გან-

ქარვებად ა. იგი, გალ. 3,17: რაჲთა ა. იგი... მოვიდეს, გალ. 3,22: ა. იგი მოიღონ, ებრ. 9,15; რომელმან ა. იგი მოიღო, ებრ. 11,17: სადა არს ა. იგი, 2 პეტ. 3,4: არა ყოვნის უფალმან ა. იგი, 2 პეტ. 3,9; მოელოდეთ ალთქუმასა, საქმე 1,4: მიემთხჳნეს ა., ებრ. 11,33: გახარებთ მამათა მიმართ ქმნილსა მას ა., საქმე 13,32ႢႪႭ; ა. მას ღმრთისასა არა შეორგულდა, ჰრომ. 4,20; დასამტკიცებელად ა. მას მამათასა, ჰრომ. 15,8CD; მიემთხჳა ა. მას, ებრ. 6,15: მსგავსად ალთქუმისა აღუდგინა ისრაჱლსა მჴსნელი, საქმე 13,23; სასოებისათჳს მამათა ჩუენთაჲსა ა. განვიკითხვი, საქმე 26,6; ა. იგი სარწმუნოებისაგან მოეცეს, გალ. 3,22Ⴂ; ა. შვილნი ვართ, გალ. 4,28; უმჯობესისა ა. იქმნა თავს-მდებ იესუ, ებრ. 7,22; არს უმჯობესისა ა. შუვა-მდგომელ, ებრ. 8,6; ახლისა ა. შუვა-მდგომელ არს, ებრ. 9,15; სისხლითა მით ა. საუკუნოჲსაჲთა, ებრ. 13,20CD;ახალსა ქუეყანასა მსგავსად ა. მისისა მოველით, 2 პეტ. 3,13; იხილვა კიდობანი იგი ა. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 11,19; ალთქუმისაგან არს სიტყუაჲ ესე, ჰრომ. 9,9CD; არღარა ა. არს, გალ. 3,18; აზნაურისაჲ მის (ძჱ) ა. (შობილი იყო), გალ. 4,23; ა. (ალთქუმისა მისგან CD) მკჳდრნი (ხართ), გალ. 3,29;. ალთქუმისა მიერ მოჰმადლა ღმერთმან, გალ. 3,18CD; დაშთომილისა ამისგან ა., ებრ. 4,1D; არა ყოვნის უფალმან ალთქუმისა მისგან, 2 პეტ. 3,9ႢႪႭ; აღვასრულო... ალთქუმაჲ ახალი არა ა. მისებრ, ებრ. 8,9; ა. მისებრ ქრისტე იესუჲსისა, 2 ტიმ. 1,1; ალთქუმით მოჰმადლა ღმერთმან, გალ. 3,18; აზნაურისაჲ მის (ძჱ) ა. (შობილი იყო), გალ. 4,23ႢႪ.

(რომელთანი იყვნეს) ალთქუმანი, ჰრომ. 9,4; ა. ღმრთისანი არიან, 2 კორ. 1,20; ესე რაჲ უკუე გუქონან ა., 2 კორ. 7,1CD; რომელთა... დაიმკჳდრნეს ა., ებრ. 6,12; რომელსა-იგი ა. აქუნდეს, ებრ. 7,6CD; პატიოსანნი ა. ჩუენ მოგუანიჭნა, 2 პეტ. 1,4; ითქუნეს ა. ესე, გალ. 3,16; განქარვებულ არიან ა. იგი, ჰრომ. 4,14; მიემთხჳნეს ალთქუმათა, ებრ. 11,33CD;შჯული მტერ-მე არსა ა. მათ ღმრთისათა*, გალ. 3,21CD; შჯული მტერ-მე არსა ალთქუმათათჳს (ალთქუმათა მათთჳს Ⴂ) ღმრთისათა, გალ. 3,21.

რაჲთა იყვნენ წარმართნი... თანა-მყოფ ალთქუმისა [ნათ.-წრფ.] მის, ეფეს. 3,6; მოიწია ჟამი იგი ალთქუმისაჲ, საქმე 7,17; ა. არს სიტყუაჲ ესე, ჰრომ. 9,9; წიგნი ა., გალ. 3,17; ესე სისხლი ა., ებრ. 9,20: სისხლი იგი ა., ებრ. 10,29; დატევებასა მას ალთქუმისასა, ებრ. 4,1; მწირობდა ქუეყანასა ა. (ალთქუმისსა Ⴂ), ებრ. 11,9; აღიბეჭდენით სულითა მით წმიდითა ალთქუმისაჲთა, ეფეს. 1,13; სისხლითა მით ა., ებრ. 13,20; ამას ეტყჳს წიგნად ალთქუმისა, გალ. 3,17CD; თქუენ ხართ შვილნი... ალთქუმისანი, საქმე 3,25; შვილნი იგი ა., ჰრომ. 9,8; იყვენით... სტუმარ შჯულთა მათგან ალთქუმისათა, ეფეს. 2,12; მკჳდრთა მის ა. შეუძრავობაჲ ზრახვისა თჳსისაჲ, ებრ. 6,17; მწირობდა... თანა-მკჳდრთა მათ მისთა თანა მისვე ა. (ალთქუმისთა Ⴂ), ებრ. 11,9; იყვენით... უცხორნეულთა მათგან ალთქუმათაჲსა, ეფეს. 2,12CD.

რომელ-იგი ალთქუმულ იყო მამათა მათ თქუენთა, საქმე 13,32; რომელი ა. არს, გალ. 3,19; პირველ ალთქუმული იგი ევლოგიაჲ, 2 კორ. 9,5CD; სასოებისათჳს მამათა ჩუენთა ალთქუმულისა... განვიკითხვი, საქმე 26,6ႢႪႭ; განგაკრძალნენ თქუენ პირველ ა. მისთჳს, 2 კორ. 9,5; მოიღოთ თქუენ აღნათქუემი იგი, ებრ. 10,36; არღა მოეღო მათ ა. იგი, ებრ. 11,13; არღა მოიღეს მათ ა. იგი, ებრ. 11,39.

აღკიდება აკიდება, მოკიდება, ი–2: რომელი-იგი აღიკიდიან, საქმე 3,2.

აღკრძალვა შევიწროება, შეჭირვება, усмирять, ი–2: არამედ აღვიკრძალავ ჴორცთა ჩემთა, 1 კორ. 9,27.

აღლესულ-ი გალესილი: მახჳლი ორპირი აღლესული, გამოცხ. 1,16; 2,12; 19,15; მანგალი ა., გამოცხ. 14,14.

აღმადგინებელი ნ. აღდგინება.

აღმავალი ნ. აღსლვა.

აღმავსებელი ნ. აღვსება.

აღმაორძინებელი ნ. აღორძინება.

აღმართება 1. დადგმა, აღმართვა (კერპისა), 0–(3)2: აღჰმართეს მათ დღეთა შინა ჴბოჲ იგი, საქმე 7,41.

2. აღდგენა, განახლება, ხელახლა დადგმა, 0–(3)2: დამჴობილი იგი მისი აღვჰმართო, საქმე 1,16.

3. აშენება, გამართვა, დადგმა: კარავი აღმართებულ იყო პირველი, ებრ. 9,2; ესე ესრჱთ ა. იყო, ებრ. 9,6; კარავი აღმართებული პირველი, ებრ. 9,2Ⴍ.

4. აღგომა, წელში გამართვა, ფეხზე დადგომა: მუხლის გამართვა, გაშლა, ე: მყსეულად აღდგა და აღემართა, საქმე 9,34; ა. და დაჯდა, საქმე 9,40; ა. და იწყო სლვად, საქმე 14,10: დაჴსნილნი მუჴლნი აღემართენით, ებრ. 12,12.

აღმასრულებელი ნ. აღსრულება.

აღმატება მომატება, გადამეტება, გადაჭარბება, ე: აღემატების სახელად თქუენდა, ფილიპ. 4,17; ა. სიყუარული ეგე, 2 თეს. 1,3; აღემატებოდეთ მადლობით, კოლ. 2,7; რაჲთა აღემატებოდით, 1 კორ. 14,12CD; სიმართლჱ ღმრთისაჲ... აღემატა, ჰრომ. 3,7; მადლი ღმრთისაჲ... მრავალთა მიმართ ა., ჰრომ. 5,15; რაოდენ უფროჲს აღემატოს მსახურებაჲ იგი, 2 კორ. 3,9; მადლი იგი ა. მრავალთათჳს, 2 კორ. 4,15; რაჲთა სიქადული ეგე თქუენი ა., ფილიპ. 1,26; რაჲთა ამითცა მადლითა აღემატნეთ, 2 კორ. 8,7; აღსაშჱნებელად ეკლესიაჲსა ეძიებდით, რაჲთა ა., 1 კორ. 14,12.

მსახურებაჲ ესე ხარკისაჲ ამის... არს... აღმატებაცა მრავალთათჳს, 2 კორ. 9,12; ღმერთმან... აღვავსენით... თქუენ მშჳდობითა... აღმატებად თქუენდა სასოებითა, ჰრომ. 15,13; ყოვლსა შინა შეზმნულ ვარ: ... ა. და დაკლებად, ფილიპ. 4,12; არს... აღმატებადცა მრავალთათჳს, 2 კორ. 9,12Ⴍ.

მერმე აღმატებული გზად გიჩუენო თქუენ, 1 კორ. 12,31CD.

აღმაღლება 1. ამაღლება, განდიდება, возвысить, ა–2: ერი იგი აღამაღლა, საქმე 13,17; ღმერთმან უმეტესად ა., ფილიპ. 2,9; მან აღგამაღლნეს (აგამაღლ. CF) თქუენ, იაკ. 4,10ႢႪႭE; რაჲთა ა. (აგამაღლ. E) თქუენ, 1 პეტ. 5,6.

დ ვნ.: რაჲთა თქუენ აღჰმაღლდეთ, 2 კორ. 11,7.

* გამოცემაში: ღმრთისათა.

იქმოდენ ძჳსა იგი მდაბალი აღმაღლებასა (ამაღლ. C'ԳՂO) თჳსსა. იაკ. 1,9C.

აღმაღლება გადატ. ფუფუნებით ცხოვრება. жить в изобилии: ვიცი დამდაბლებაჲცა და ვიცი აღმაღლებაჲცა (ამაღლ. O), ფილიპ. 4.12.

2. ცაში ასვლა, ა—2: მარჯუენითა მისითა აღამაღლა. საქმე 2.33Գ: ესე ღმრთმან მაცხოვრად ა.. საქმე 5.31.

დ ვნ.: ამცნებდა მოციქულთა... და აღმაღლდა (ამაღლ. Ղ), საქმე 1,2; ვიდრე ჰხედვიდეს-ღა იგინი, ა. (ამაღლ. ႨOD), საქმე 1.9: რომელი ა. (ამაღლ. ՂOD) თქუენგან. საქმე 1,11; მარჯუენითა ღმრთისაჲთა ა. (ამაღლ. ՂO). საქმე 2.33; არა დავით ა. (ამაღლ. ՂOD) ცად. საქმე 2,34; ა. (ამაღლ. ՂOD) ჭური იგი მუნვე ცად. საქმე 10.16: ა. (ამაღლ. ՂOD) ყოველივე იგი ზეცად, საქმე 11,10: ა. (ამაღლ. ႨCD) ზედა ყოველთა ცათა. ეფეს. 4.10; ა. (ამაღლ. CD) დიდებითა, 1 ტიმ. 3,16; რომელი ა. (ამაღლ. C'Գ) ზეცად, 1 პეტ. 3.22, CՂO.

ვიდრე დღედმდე აღმაღლებისა (ამაღლ. ՂOD) მისისა, საქმე 1.22: იხილეთ აღმაღლებული ზეცად. საქმე 1,11Գ.

3. **აღმაღლება** (ჴმისა) ხმის აწევა, ამაღლება, ხმამაღლა ლაპარაკი, დაყვირება, ი—2: აღიმაღლა ჴმაჲ თჳსი, საქმე 2,14: აღიმაღლეს ჴმაჲ მათი. საქმე 14.11; აღიმაღლე (აიმაღლე Գ) და ღაღად-ყავ, გალ. 4,27.

4. გამედიდურება, გაამაყება; თავის ქება, განდიდება, ი ვნ.: რაჲთა არა აღვიმაღლო, 2 კორ. 12,7.

დ ვნ.: უკუეთუ ვინმე აღმაღლდების (ამაღლდ. OႨCD) თქუენ ზედა, 2 კორ. 11,20.

5. დაპირისპირება, წინააღმდეგობა: აღმაღლებულ არს მეცნიერებასა ზედა ღმრთისასა, 2 კორ. 10.5; დავარღუევთ... აღმაღლებულსა (ამაღლ. D) მეცნიერებასა ზედა ღმრთისასა, 2 კორ. 10,5C.

აღმაშფოთებელი (აღმაშფ.) ნ. აღშფოთება (აღშფ.).

აღმაშფოთებელი ნ. აღშფოთება.

აღმზადება შემზადება, შეძვრა, 0—2: აღჰმზადებდეს (აღმზად. D) გულთა თქუენთა, საქმე 15,24.

აღმობრწყინება მზესავით ბრწყინვალედ ამოსვლა, გამოჩენა; ბრწყინვალებით მოსილი დაბადება, გაჩენა, დ ვნ.: აღმობრწყინდა უფალი ჩუენი, ებრ. 7,14I*; მთიები აღმობრწყინდეს გულთა შინა თქუენთა, 2 პეტ. 1,19ՂO.

ი/უ—დ: აღმოჳბრწყინდა უფალი ჩუენი, ებრ. 7,14CD.

აღმოგდება ამოგდება: მეგულების აღმოგდებაჲ შენი პირისაგან ჩემისა, გამოცხ. 3,16.

აღმოგურა ამოყვანა და მიგვრა, 0—3: დღეთა მათ შემდგომად ზატიკობისათა აღმოჰგუაროს იგი, საქმე 12,4.

აღმოდინება ამოსვლა, 0—1: წყაროჲსაგან მისვე თუალისა აღმოდინ ტკბილი და მწარე, იაკ. 3,11ՂO.

აღმოვალ ნ. აღმოსლვა.

აღმოვედ ნ. აღმოსლვა.

აღმოკითხვა წაკითხვა, ამოკითხვა, ი—2: რომელსაცა-იგი იკითხავთ, გინა აღმოიკითხავთ, 2 კორ. 1,13Ⴈb; რომელნი-იგი ამას აღმოიკითხვიდეს, საქმე 15,21; ვიდრე აღსასრულადმდე აღმოიკითხვიდეთ. 2 კორ. 1,14G; აღმოიკითხა იგი და იკითხა. საქმე 23,34; აღმოიკითხეს შჯული, საქმე 13,15; ვითარცა ა. წიგნი იგი, საქმე 15,31; კუალად თქუენცა აღმოიკითხეთ (ბრძ.) კოლ. 4,16; რაჲამს აღმოიკითხოთ თქუენ წიგნი ესე, კოლ. 4.16; კუალად რაჲთა თქუენცა ა., კოლ. 4,16CD; ვიდრე აღსასრულამდე ა.. 2 კორ. 1,14Ⴈb; ა. რაჲ, ეფეს. 3,4CD; რაჲთა ლავდიკელთაცა ეკლესიასა აღმოიკითხონ. კოლ. 4,16Ղ; შჯული არა აღმოგიკითხავსა (-ავს Ⴈ), გალ. 4.21.

ი ვნ.: რაჲამს აღმოიკითხვის მოსესთჳს, 2 კორ. 3,15ႨCD; რაჲამს აღმოიკითხვების მოსე, 2 კორ. 3,15; ყოველთა შაბათთა აღმოიკითხვოდეს. საქმე 13,27; ლავდიკელთაცა ეკლესიასა აღმოიკითხოს, კოლ. 4,16.

ქადაგნი იგი მისნი აქუნდეს ყოველთა შაბათთა მისითა აღმოკითხვითა, საქმე 15,21H1; წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართ... აღმოკითხულ ყოველთა მიერ კაცთა, 2 კორ. 3,2.

აღმომავალი ნ. აღმოსლვა.

აღმოსავალ-ი (მზისაჲ) მზის ამოსვლის მხარე, მზის ამოსასვლელი, აღმოსავლეთი: ვიხილე სხუაჲ ანგელოზი, აღმომავალი აღმოსავალით მზისაჲთ, გამოცხ. 7,2; განემზადოს გზაჲ ა. მზისაჲთ მომავალთაჲ, გამოცხ. 16.12.

აღმოსავალ-ი აღმოსავლეთი: აღმოსავალით ბჭენი (აქუნდა), გამოცხ. 21.13C აღმოსავლეთით.

აღმოსავალეთ-ი. აღმოსავალით-ი აღმოსავლეთი: აღმოსავალეთისა (აღმოსავალითისა A) ბჭენი სამნი (აქუნდა), გამოცხ. 21,13.

ა(ღ)მოსახულ-ი გამოსახული, აღბეჭდილი, ამოკვეთილი: მსახურებაჲ იგი სიკუდილისაჲ, წიგნითა ამოსახული ფიცართა შინა, 2 კორ. 3,7CD.

ნ.კ. გამოსახვა.

აღმოსლვა (აღმოვალ, აღმოვედ, აღმოვიდ) ამოსვლა, 0—1: რომელი აღმოვალს უფსკრულით, გამოცხ. 11.7; აღმოვიდეს სივრცესა ზედა ქუეყანისასა, გამოცხ. 20.9; მეტყოდა მე, ვითარმედ: აღმოვედ აქა, გამოცხ. 4.1; აღმოვედით (აღმოედით C) აქა, გამოცხ. 11.12;

ეგულების აღმოსლვაჲ უფსკრულით. გამოცხ. 17.8; ვიხილე სხუაჲ ანგელოზი აღმომავალი აღმოსავალით მზისაჲთ. გამოცხ. 7,2; ვიხილე მჴეცი ერთი ა. ზღჳსით, გამოცხ. 13.1; მჴეცი, ა. ქუეყანით, გამოცხ. 13,11; რომელნი-იგი მის თანა აღმოსრულ იყვნეს, საქმე 13,31.

აღმოსრული ნ. აღმოსლვა.

აღმოსხმა ამოსხმა, ა—2: აღმოასხა (ამოასხა B) გუელმან მან... წყალი, გამოცხ. 12,15; მდინარჱ იგი, რომელი ა. ვეშაპმან მან, გამოცხ. 12.16.

აღმოფრქუევა, აღმოფქურევა ამოფრქვევა, ა—2: რომელნი პერად აღმოაფქურევენ თავისა თჳსისა სირცხჳლსა, იუდა 1,13C'Գ.

აღმოყვანება ამოყვანა, ი—2: რომელმან აღმოიყვანა მკუდრეთით მწყემსი იგი, ებრ. 13.20; ქრისტჱსი მკუდრეთით აღმოყვანებაჲ, ჰრომ. 10,7.

აღმოცენება (აღმოცენება) ამოსვლა, ამოდინება: წარმოშობა, ი/უ—დ: აღმოჳცენდა უფალი ჩუენი, ებრ. 7,14; ვერცა ერთი წყაროჲ... ტკბილსა წყალსა აღმოცე-

ნებად, იაკ. 3,12ႢႪႭ; ეგერა ალმოცჱნებულ (ალმოცენ. CD) ხართ, ფილიპ. 4,10; ძირი სიმწარისაჲ ალმოცენებულ იყოს, ებრ. 12,15.

ალმომცენარე ნ. ზე-ალმომცენარე.

ალმოცისკრება ამობრწყინება, გამობრწყინება, ი/უ–დ: არა ალმოუცისკრდეს მათ ნათელი იგი, 2 კორ. 4,4ႢႡ.

ალმოძულობა შეძულება, მოძულება, 0–2: ალმოსძულობდით ბოროტსა, ჰრომ. 12,9ႢႡ.

ალმოჴდა ამოღება, დათხრა, ი–2: თუალნიმცა თქუენნი ალმოიჴადენით, გალ. 4,15.

ალმოჴდომა ამოსვლა, 0–(2)1: ალმოჰჴდა (ამოჴდა EG) მზე, იაკ. 1,11FHJ; ვითარცა ალმოჴდეს მიერ წყლით, საქმე 8,39.

ალმცირება შემსუბუქება (ტვირთისა), ი/უ–3: ალუმცირებდეს ნავსა მას, საქმე 27,38.

ალმძრველი ნ. ალძრვა.

ალნათქუემი ნ. ალთქუმა.

ალნთებულ-ი ანთებული: ეკრძალენით თუ ეითარცა სანთელსა ალნთებულსა, 2 პეტ. 1,19.

ალნიშნულ-ი წოდებული, სახელდარქმეული: შევედით ნავსა, ჭალაკსა მას შინა დაზამთრებულსა... ალნიშნულსა დიოსკორეთად, საქმე 28,11Ⴍ წოდებულსა დიოსკორეთად.

ალორძინება გაზრდა, ამოზრდა; წარმატება, გამრავლება, მომატება, ა–2: ალვაორძინებდეთ მისა მიმართ ყოველსა, ეფეს. 4,15; ხოლო ღმერთმან ალაორძინა, 1 კორ. 3,6; ალაორძინენ ნაყოფი სიმართლისა თქუენისაჲ, 2 კორ. 9,10.

დ ვნ.: ალორძნდების სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი, 2 თეს. 1,3; სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ ალორძნდებოდა, საქმე 6,7; 12,24; სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ ა., საქმე 19,20; ალორძნდებოდეთ მადლითა, 2 პეტ. 3,18; ალორძნდა ერი იგი, საქმე 7,17; მას შინა ალორძნდეთ (ალჰორძნდეთ EH) ცხორებად, 1 პეტ. 2,2.

არცა დამასხმელი იგი რაჲ არს... არამედ ალმაორძინებელი ღმერთი, 1 კორ. 3,7; არს ნაყოფიერ და ალორძინებულ, კოლ. 1,6; რაჲთა ხ;ჳდოდით ა. მეცნიერებითა ღმრთისაჲთა, კოლ. 1,10; სასოებაჲ მაქუს ჩუენ ალორძინებულისა მის სარწმუნოებისა, 2 კორ. 10,15; რაჲთა ხ;ჳდოდით... ალორძინებულნი მეცნიერებასა ღმრთისასა, კოლ. 1,10CD.

ალოჴრება აოხრება, დაქცევა, დანგრევა, დ ვნ.: ქალაქი იგი დიდი ერთსა ჟამსა ალოჴრდა, გამოცხ. 18,19.

ალპყრობა 1. ალმართვა; აწევა (ხელისა), ი–2: ალიპყრეს აფრაჲ იგი მცირჱ, საქმე 27,40.

ი/უ–3: ალუპყრეს აფრაჲ მცირე, საქმე 27,40ႪႭ.

მნებავს... ალპყრობაჲ (აპყრობაჲ Ⴍ) წმიდად ჴელთაჲ, 1 ტიმ. 2,8; მნებავს... ალპყრობად (აპყრობად ႪႢႢႨႭႧ) წმიდად ჴელთა, 1 ტიმ. 2,8ႦႢႡ.

ნ.კ. ჴელის აპყრობა.

2. გამოანგარიშება, დაითვლა (ψηφίζω), ი–2: ალიპყარნ რიცხჳ იგი მჴეცისაჲ, გამოცხ. 13,18.

ალრაცხა გამოანგარიშება, გამოთვლა; ჩარიცხვა, მითვლა, 0–(3)2: ალრაცხეს სასყიდელი მათი, საქმე 19,19: ალრაცხილ იყო ჩუენ თანა, საქმე 1,17ႪႭ.

ნ.კ. თანა-ალრაცხა, ალრიცხუვა.

ალრევა არევა, შერევა, ი ვნ.: ნუ ალირევით, 1 კორ. 5,11Ⴊ.

ე: ნუ ალერევით, 1 კორ. 5,11; მასვე კუალად ალერივნეს (ალერინეს ႪႭ), 2 პეტ. 2,20; საცთურსა მას ბალაამის სასყიდელსა ალერინეს (აერივნეს ႠႭ), იუდა 1,11ႩႪ).

მასვე არაწმიდებისა ალრევასა, 1 პეტ. 4,4.

ნ.კ. თანა-ალრევა.

ალრიცხუვა ალრიცხვა, დათვლა: რომლისა ალრიცხუვად ვერვინ შემძლებელ იყო, გამოცხ. 7,9.

ნ.კ. ალრაცხა.

ალსაარება, ალსარება ნ. ალ-არ. ა-არ.

ალსავალ-ი კიბე: მიიწია იგი ალსავალსა მას, საქმე 21,35; პავლე დგა ა. მას ზედა, საქმე 21,40.

ალსავსე სავსე: ალსავსე (ხართ) ყოვლითა მეცნიერებითა, ჰრომ. 15,14CD; რაჲთა ა. ვყვნე ქრისტეს სახარებითა, ჰრომ. 15,19D; ა. ვარ მოღებითა, ფილიპ. 4,18; ხართ... მას შინა ა., კოლ. 2,10; ალსავსენი ყოვლითა სიცრუვითა, ჰრომ. 1,29CD; ა. ნაყოფითა სიმართლისაჲთა, ფილიპ. 1,11.

ალსავსება სისავსე, სისრულე: რომელ-იგი არს... ალსავსებაჲ იგი, ეფეს. 1,23; განსაგებელად ალსავსებისა მის ჟამთაჲსა, ეფეს. 1,10.

ალსავსებელი ნ. ალვსება.

ალსასრულ-ი დასასრული, ბოლო; სიკუდილი: ალსასრულ ჟამთასა გამოჩნდა, ებრ. 9,26; ალსასრული მათი სიკუდილ არს, ჰრომ. 6,21; ა. ჟამთაჲ მოიწია, 1 კორ. 10,11; გალ. 4,4; მაშინღა (იქმნეს) ა., 1 კორ. 15,24; ა. იყოს საქმეთა მათთაებრ, 2 კორ. 11,15; ა. წარწყმედაჲ არს, ფილიპ. 3,19; ამისი ა. დაწუვაჲ არს, ებრ. 6,8D; არცა ა. ცხორებისაჲ აქუს, ებრ. 7,3; ყოველთაჲ ა. მოახლებულ არს, 1 პეტ. 4,7ႪႭ; ა. ურჩთა მათ სახარებისა ღმრთისათაჲ, 1 პეტ. 4,17; გაქუს თქუენ... ალსასრულსა ცხორებაჲ საუკუნჱ, ჰრომ. 6,22; ა. ჟამთასა... გამოჩნდა, ებრ. 9,26CD; მოიღოთ ა. მას... ცხორებაჲ სულთაჲ, 1 პეტ. 1,9; აჩუენებდეთ წრაფასა... ვიდრე ალსასრულად, ებრ. 6,11Ⴍ; დაგამტკიცნეს თქუენ ვიდრე ალსასრულადმდე (-ამდე Ⴁ), 1 კორ. 1,8CD; ვიდრე ა. (-ამდე ႢႡ) ალმოიკითხვიდეთ, 2 კორ. 1,14Ⴇ; სიქადული სასოებისაჲ ა. (-ამდე ႦႢD) შევიკრძალოთ, ებრ. 3,6; დასაბამი იგი ძლიერებისაჲ ა. (-ამდე AႭD)... შევიკრძალოთ, ებრ. 3,14; აჩუენებდეთ მოწრაფებასა... ვიდრე ა. (-ამდე ႦႧ), ებრ. 6,11; დაიმარხნეს ვიდრე ა. საქმენი ჩემნი, გამოცხ. 2,26.

ალსაშჱნებელი (ალსაშენ.) ნ. ალშჱნება (ალშენ.).

ალსაჴოცელი ნ. ალჴოცა.

ალსლვა (ალვალ, ალვედ, ალვიდ) ასვლა, 0–1: აწ ესერა ალვალ იერუსალჱმდ, ჰრომ. 15,25ႩႪ; კუამლი მისი ალვალს უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 19,3.

ალვიდოდეთ იერუსალჱმდ, საქმე 21,15; პეტრე და იოანე ალვიდოდეს ტაძარსა მას, საქმე 3,1; კუამლი ტანჯვისა მისისაჲ... ალვიდოდის, გამოცხ. 14,11; ალვედ

მე... იერუსალჱმდ. საქმე 24.11: არცა ა. იერუსალჱმდ. გალ. 1.17: ა. იერუსალჱმდ. გალ. 1.18; 2.1: ა. გამოცხადებით. გალ. 2.2: რაჟამს აღვიდა პეტრე, საქმე 11.2ႢႪႭ; ა. და მოიკითხა ეკლესიაჲ. საქმე 18.22; აღდგა მიერ და ა., საქმე 20.11ႢႪ; რაჲთამცა არა ა. იერუსალჱმდ. საქმე 21.4: 21.12: ა. კესარიაჲთ იერუსალჱმდ. საქმე 25.1: ფესტოს... ა. სამთავროსა თჳსსა. საქმე 25.1ႢႪႭ; ჩუენ... აღვედით ასონდ, საქმე 20.13; ა. ნავსა. საქმე 21.6ႢႪႭ: აღვიდეს ქორსა მას. საქმე 1.13; ქველისსაქმენი ა. წინაშე უფლისა. საქმე 10.4; ლოცვანი შენნი... ა., საქმე 10.31: ა. ზეცად. გამოცს. 11,12; ვინ აღვიდეს ცად. ჰრომ. 10.6.

დრო-ყვეს აღსლვაჲ პავლჱსი. საქმე 15.2: ეგულებოდა ა. ასურეთად, საქმე 20.3; გნებავს იერუსალჱმდ ა., საქმე 25.9; ა. იგი მისი რაჲ-მე არს. ეფეს. 4.9; ჰხედვიდეს იგინი აღსლვასა მისსა. საქმე 1.10; ჰლოცვიდა ფილიპეს აღსლვად. საქმე 8.31ႢႪႭ.

იხილეთ აღმავალი ზეცად, საქმე 1.11.

ნ.კ. აღსავალი.

აღსრულება 1. შესრულება, ასრულება; დასრულება. დამთავრება; შევსება, ავსება, ა—(3)2: აღავასრულებ დაკლებულთა მათ ჭირთა ქრისტჱსთა. კოლ. 1,24; რომელი-იგი აღასრულებ ადგილსა მას უცბებისასა, 1 კორ. 14.16ႤႪ; რომელი-იგი აღასრულებს ადგილსა მას უცბებისასა, 1 კორ. 14.16; აწ ჴორციელად აღასრულებთ, გალ. 3.3; ჴორცთა გულის თქუმასა ნუ ა., გალ. 5.16; შჯულსა ა. სამეუფოსა, იაკ. 2,8; მღდელნი... მსახურებასა მას აღასრულებედ, ებრ. 9,6; აღასრულებდა იოვანე სრბასა თჳსსა, საქმე 13.25; ძმობასა მას თქუენსა აღასრულებდით, 1 პეტ. 5.9; რომელი-იგი აღასრულებდეს ადგილსა მას უცბისასა, 1 კორ. 14,16CD; აღვასრულებდეთ სიწმიდესა, 2 კორ. 7,1: არა აღვასრულე სრბაჲ ჩემი, საქმე 20,24; რომელ-იგი... აღუთქუა..., აღასრულა, საქმე 3.18; მან შჯული ა., ჰრომ. 13,8; ვითარცა აღვასრულენით ჩუენ დღენი იგი შჳდნი. საქმე 21.5ႢႪႭ; ვითარ აღასრულეს მსახურებაჲ, საქმე 12.25; ჳმათა მათ წინაწარმეტყუელთაებრ... ა., საქმე 13,27; ა. ყოველი ესე, საქმე 13,29; რომელიცა ა., საქმე 14,26DႪႭ; მსახურებაჲ შენი... აღასრულე, 2 ტიმ. 4,5; რომელმან იწყოს... საქმჱ კეთილი, აღასრულენ, ფილიპ. 1,6: აწ ესერა ყოფადცა აღასრულეთ. 2 კორ. 8,11; ა. შჯული ქრისტჱსი, გალ. 6,2; ა. სიხარული ჩემი, ფილიპ. 2,2; მწირობისა მაგის თქუენისა ჟამნი აღასრულენით, 1 პეტ. 1.17; რაჲთა მე... აღვასრულო სახარებაჲ იგი ქრისტესი, ჰრომ. 15.19CD; ესე ა., ჰრომ. 15.28: ა. აღთქუმაჲ ახალი. ებრ. 8,8; რაჲთა იგი აღასრულო, კოლ. 4,17; აღასრულოს ყოველი ნებაჲ, საქმე 13,22; მან შჯული ა., ჰრომ. 13,8ႠႢ: ა. ... ესეცა მადლი, 2 კორ. 8.6; რაჲთა ა. თქუენი იგი დაკლებული ჩემდა მომართ მსახურებისაჲ. ფილიპ. 2,30; რომელ-იგი ჟამსა მას თჳსსა ა., 1 ტიმ. 6,15Ⴁ; ყოველი შჩული ა., იაკ. 2,10; რაჟამს აღასრულონ წამებაჲ მათი, გამოცხ. 11,7; სრბაჲ აღმისრულებიეს, 2 ტიმ. 4,7.

ი/უ—3: ესე ღმერთმან აღუსრულა შვილთა მათთა, საქმე 13.32.

ე: ამითვე სიტყჳთა აღესრულების, ჰრომ. 13,9; ყოველივე შჯული... ა., გალ. 5,14: აღესრულებოდეს შჳდნი იგი დღენი, საქმე 21,27: ვითარცა აღესრულა ესე, საქმე 19,21: ორი წელი ა., საქმე 24.27; ა. საიდუმლოჲ ღმრთისაჲ. გამოცხ. 10,7: ა. გულის-წყრომაჲ ღმრთისაჲ, გამოცხ. 15,1: ა. წერილი იგი, იაკ. 2.23: ვითარცა აღესრულნეს ორმეოცნი წელნი, საქმე 7.23ႤႢႪႭ: 7,30; ვითარცა ა. დღენი მრავალნი, საქმე 9,23: ოდეს ა. დღენი იგი შჳდნი. საქმე 21.5; ვიდრემდის ა. შჳდნი იგი წყლულებანი, გამოცხ. 15,8; რაჲთა სიმართლჱ იგი შჯულისაჲ აღესრულოს, ჰრომ. 8.4: მაშინ ა. სიტყუაჲ იგი წერილისაჲ, 1 კორ. 15,54: ა. თქუენ ზედა ესეცა მადლი, 2 კორ. 8,6ႢႪ; რაჟამს ა. თქუენი ეგე მორჩილებაჲ. 2 კორ. 10,6; რაჲთა ა. თქუენი იგი დაკლებული ჩემდა მომართ მსახურებისაჲ. ფილიპ. 2.30Ⴂ; რაჲთა ჩემ მიერ ქადაგებაჲ იგი ა., 2 ტიმ. 4,17; ვიდრემდე ა. ათასი წელი, გამოცხ. 20.3; რაჲთა აღესრულნენ ცოდვანი მათნი. 1 თეს. 2,16; ვიდრემდის ა. სიტყუანი ღმრთისანი, გამოცხ. 17,17.

ჯერ-იჩინა უფალმან აღსრულებაჲ მათი, ებრ. 11,35CD; რომელთაჲ ჯერ-არს აღრე ა., გამოცხ. 1.1; ვითარცა-იგი გულს-მოდგინებაჲ ნებისათჳს, ეგრეცა ა. იგი მისგან. 2 კორ. 8.11; და იყო აღსრულებასა მას დღისა მის მეერგასისასა, საქმე 2.1: შევიდოდა ტაძრად მითხრობად ა. მას, საქმე 21.26; ჯერ-იყო აღსრულებად წერილი, საქმე 1.16; მე... მოვიელინე ა., ჰრომ. 15,19; მოცემულ არს... ა. სიტყჳსა ღმრთისაჲსა, კოლ. 1,25; აჩუენებდეთ მოწრაფებასა ა. სასოებისა, ებრ. 6,11.

გშჯიდეს შჯულისა აღმასრულებელი, ჰრომ. 2,27; სიტყუაჲ (არს) ა., ჰრომ. 9,28; ა. შჯულისაჲ არს სიყუარული, ჰრომ. 13,10; სიყუარული ღმრთისაჲ აღსრულებულ არს, 1 იოვ. 2,5; სიყუარული მისი ჩუენ შორის ა. არს, 1 იოვ. 4,12; ამით ა. არს სიყუარული ჩუენ თანა. 1 იოვ. 4,17; არა მიპოვნიან საქმენი შენნი აღსრულებულად. გამოცხ. 3,2.

2. სიკვდილი. ე: იოსებ, აღ-რაჲ-ესრულებოდა... მოიჴსენა, ებრ. 11,22; აღესრულა და დაეფლა, საქმე 2,29; ა. იგი და მამანი ჩუენნი. საქმე 7.15; ტანჯვითა აღესრულნეს, ებრ. 11.35; ვიდრემდის აღესრულნენ მათ თანა მონანი, გამოცხ. 6.11.

ჯერ-არს ჩემდა იერუსალჱმს აღსრულებად, საქმე 18,21ႢႪႭ.

სულებისა მართალთა მათ აღსრულებულთაჲსა, ებრ. 12,23.

ნ.კ. აღსასრული.

აღსუმა შესმა (ვირზე, ცხენზე...). Ო—2: რაჲთა აღსუან პავლე, საქმე 23,24.

აღსხმა (აღჳრისა) აღვირის ამოდება, ა—3: ცხენსა აღჳრნი აღვასხნით, იაკ. 3.3.

ი/უ—3: ცხენსა აღჳრნი აღუსხნით, იაკ. 3,3ႤႢႪႭ.

ნ.კ. აღჳრ-სხმა.

აღტაცება ატაცება, აყვანა. მოტაცება; დაჭერა, შეპყრობა, ო—2: ზედა მიადგეს და აღიტაცეს იგი. საქმე 6.12ႢႪႭ.

ი ენ.: აღიტაცა ესევითარი კაცი ვიდრე მესამედ ცადმდე, 2 კორ. 12,2; მათ თანავე აღვიტაცნეთ. 1 თეს. 4,17.

ე: ჩუენ მათ თანავე აღვეტაცნეთ, 1 თეს. 4,17Ⴂ.

აღტეხა აღელვება, აღძვრა. აღშფოთება, Ო—2: აღსტეხდეს ერსა მას, საქმე 17.13ႢႪႭ; აღტეხეს ერი იგი. საქმე 17,8.

იწყს აღტეხად ერისა მის, საქმე 17.13.

ნ.კ. ღელვა-აღტეხილი.

აღტყრთულ-ი დატვირთული: გამოსტყუენვენ დედათა. აღტყრთულთა ცოდვითა, 2 ტიმ. 3,6D.

აღჳრ-ი აღვირი: გამოჴდა სისხლი საწნეხელისა მისგან ვიდრე აღჳრადმდე ცხენთა, გამოცხ. 14.20; ცხენსა აღჳრნი აღვასხნით, იაკ. 3.3.

აღჳრ-სხმა აღვირის, ლაგმის ამოდება. გადატ. ალაგმვა, შეკავება, გაჩერება, ა—2: არა აღჳრ-ასხმიდეს ენასა თჳსსა, იაკ. 1,26ႪႭ არ გააჩერებს ენას, არ გაჩუმდება; არა აღჳრ-ასხნეს ენასა თჳსსა, იაკ. 1.26.

შემძლებელ არს იგი აღჳრ-სხმად (აღუირ-სხმად ႢႪ) ყოველსავე გუამსა მისსა, იაკ. 3.2 შეუძლია თავშეკავება.

აღფრქუევა, აღფქურევა აფრქვევა, დაფანტვა, ა—2: რომელნი პერად აღაფრქუევენ თავისა თჳსისათჳს სირცხჳლსა, იუდა 1,13ႪႭ; მტუერსა ზე აღაფრქუევდეს (აღაფქურევდეს ႠCGH) პაერთა, საქმე 22,23.

აღფუვნება აფუება. ამოსვლა (ცომისა). ა—2: მცირემან ცომმან ყოველივე შესუარული აღაფუვნის, 1 კორ. 5,6; გალ. 5,9.

აღფქურევა ნ. აღფრქუევა.

აღქუმა აყვანა, ი—2: აღიქუა იგი ასულმან ფარაოისმან, საქმე 7.21.

აღღება 1. გაღება, გახსნა; მოხსნა; გადაშლა (წიგნისა), ა—2: არა აღაღებს პირსა თჳსსა, საქმე 8,32; აღაღო პირი თჳსი ფილიპე, საქმე 8.35; ა. პირი თჳსი პეტრე და თქუა, საქმე 10,34; ა. კრავმან მან ერთი შჳდთა მათ ბეჭედთაგანი, გამოცხ. 6,1; რაჟამს ა. მეორჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6.3; რაჟამს ა. მესამჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6.5; რაჟამს ა. მეოთხჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,7; რაჟამს ა. მეხუთჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6.9; რაჟამს ა. მეექუსჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6.12; რაჟამს ა. მეშჳდჱ ბეჭედი, გამოცხ. 8.1; ა. ქუეყანამან პირი თჳსი, გამოცხ. 12.16; ა. პირი თჳსი, გამოცხ. 13,6; რომელმან აღაღოს წიგნი, გამოცხ. 5,5.

მომეცეს მე სიტყუაჲ აღებასა პირისა ჩემისასა, ეფეს. 6,19; ეგულებოდა პავლეს აღებად (აღებად DႪ) პირისა, საქმე 18,14; ღირს ხარ შენ... აღებად ბეჭედთა მისთა, გამოცხ. 5.9.

პირი ჩუენი აღღებულ (აღებ. B) არს, 2 კორ. 6,11.

2. აღება, ჴელში დაჭერა, აყვანა, ი—2: აღვიღე წიგნი იგი, გამოცხ. 10,10; აღიღო სარტყელი პავლესი, საქმე 21.11; და იგი ა. შორის, კოლ. 2,14; ა. ანგელოზმან მან სასაკუმეველჱ იგი, გამოცხ. 8,5; ა. ერთმან ანგელოზმან... ქვაჲ, გამოცხ. 18,21; მიუიდეს და აღიღეს სტეფანე, საქმე 8,2; ა. და დადვეს ქორსა მას შინა,. საქმე 9,37; რომელი ა., საქმე 27.17; აღიღე წიგნი იგი. გამოცხ. 10.8; ა. და შეჭამე წიგნი ესე. გამოცხ. 10.9.

3. მიღება, ი—2: აღიღეთ თქუენ კარავი იგი მოლოქისი, საქმე 7.43; ა. ფრიად-საჭურველი იგი ღმრთისაჲ, ეფეს. 6,13; ა. ფარი იგი სარწმუნოებისაჲ, ეფეს. 6.16.

4. შეცვლა, გაუქმება, отменить, ი—2: აღიღებს (აიღებს C) პირველსა მას, რაჲთა მეორჱ იგი დაამტკიცოს, ებრ. 10.9.

5. მოსპობა, მოკვლა, განადგურება, ი—2: აღიღე ეგე. საქმე 21,36; ა. ქუეყანით ეგევითარი ეგე. საქმე 22,22.

ი ვნ.: რაჲთა აღიღოს თქუენ შორის, 1 კორ. 5,2Ⴈb.

მჴედრისასა მას ზედა მიეცა აღებად მშჳდობაჲ ქუეყანით, გამოცხ. 6.4.

აღღებულ (აღებ. DႪႭ) არს ქუეყანისაგან ცხორებაჲ მისი, საქმე 8.33.

აღღება შურისა დაეჭვება. (მი)უნდობლობა: შური აღიღეს (აიღეს E) ჰურიათა მათ, საქმე 17.5.

აღღება ჴელისა ხელის აპყრობა, აწევა. ადმართვა: ანგელოზმან მან... აღიღო ჴელი თჳსი მარჯუენჱ ზეცად. გამოცხ. 10,5.

აღღება ჴმისა ხმის ამაღლება, აწევა. ყვირილი: აღიღეს ერთბამად ჴმაჲ, საქმე 4,24; ა. ჴმაჲ მათი, საქმე 14,11C; ა. ჴმაჲ მათი და თქუეს, საქმე 22,22.

აღყვანება აყვანა, ი—2: აღიყვანნა მოციქულნი, საქმე 16.34; აღიყვანეს იგი ქორსა მას ზედა, საქმე 9.39; შემდგომად ზატიკისა აღიყვანოს იგი. საქმე 12.4ႪႭ; რაჲთა კრულნი აღიყვანნეს იგინი. საქმე 9,21ႢႪႭ.

აღყუავება, აყუავება აყვავება, ენ ვნ.: აწლა სადმე აჰყუავენით ჩემთჳს, ფილიპ. 4.10Ⴈb.

აღშჱნება, აღშენება, 1. აშენება, აგება, აღმართვა, ა—(3)2: რომელ-იგი აღაშჱნა (აღაშენა ႢႨCD), 1 კორ. 3,14; რომელი ა. (აღაშენა ႢႪCD) უფალმან, ებრ. 8,2; აღვაშჱნო (აღვაშენო ႢႨႪႭ) საყოფელი იგი დავითისი, საქმე 15,16; დამჴობილი იგი მისი ა. (აღვაშენო ႢႪ), საქმე 15,16.

ი ვნ.: ყოველი სახლი აღიშენის ვისგანმე, ებრ. 3,4ႢႪႪCD.

ე: ყოველი სახლი აღეშჱნის ვისგანვე, ებრ. 3.4.

(სახლი) აღშენებად მიც ჩუენ, 2 კორ. 5,1Ⴈb.

აღშჱნებული (აღშენ. ႢႪႨCD) ღმრთისა მიერ მაქუს ჩუენ სახლი, 2 კორ. 5,1.

2. შექმნა, დაბადება, გაჩენა, создание, ა—(3)2: რომელმან ყოველივე აღაშენა, ებრ. 3,4CD.

ი ვნ.: აღიშჱნებით სახლად სულიერად, 1 პეტ. 2,5.

ე: აღეშენებოდეთ სახლად სულიერად, 1 პეტ. 2,5ႪႭ.

თქუენცა აღშჱნებულ (აღშჱნ. Ⴀ) ხართ, ეფეს. 2,22Ⴍ; ყოველივე ღმრთისაგან ა. (აღშენ. ႢႪ) არს, ებრ. 3,4; ღმრთისა აღშჱნებულნი (აღშენ. ႢႨCD) ხართ, 1 კორ. 3,9; მომცა ჩუენ უფალმან აღსაშჱნებლად (აღსაშენებელად ႢႨCD) თქუენდა, 2 კორ. 10,8; მომცა მე უფალმან აღსაშჱნებელად (აღსაშენ. ႨCD), 2 კორ. 13,10; მოსცნა... მოძღუარნი... ა. (აღსაშენ. ႨCD) გუამისა ქრისტჱსისა, ეფეს. 4.12; ჰყოფდით ა. (აღსაშენ. ႠႢႪCD) თავისა თქუენისა, ეფეს. 4.16.

ნ.კ. თანა-აღშჱნებული.

3. დარიგება, დამოძღვრა, ჭკუის სწავლება; სიკეთის ქმნა, ა—(3)2: სიყუარული აღაშენებს. 1 კორ. 8,1CD; კრებულსა ა., 1 კორ. 14,4CD; თავსა თჳსსა აღაშჱნებს (აღაშენ. ႢႨCD), 1 კორ. 14,4; კრებულსა მას ა. (აღაშენ. ႢႨ), 1 კორ. 14,4; აღაშჱნებდით (აღაშენ. ႪႭ) თავთა თქუენთა, იუდა, 1,20; ა. (აღაშენ. ႢႨCD), ურთიერთსა, 1 თეს. 5,11; სიყუარულმან აღაშჱნის (აღაშენ. ႢႨ), 1 კორ. 8,1; რაჲთა კრებული აღაშჱნოს (აღაშენ. ႢႨ), 1 კორ. 14.5.

ე: მოყუასი შენი არა აღეშჱნების (აღეშენ. ႢႨCD), 1 კორ. 14.17.

ალშენებასა (აღშენ. ႢႧCD) ურთიერთას (შეუდეგით). ჰრომ. 14,19; კაცთა ეტყჳნ ა. (აღშენ. ႢႧCD), 1 კორ. 14,3: ყოველივე... თქუენისათჳს ალშენებისა (თქუენისა ალშენებისათჳს ႧCD) არს, 2 კორ. 12,19: შემძლებელ არს ალშენებად (აღშენ. ႪႭ), საქმე 20,32.

არა ყოველი ალმაშენებელ (აღმაშენ. ႢႧCD) არს, 1 კორ. 10,23; კაცად-კაცადი ჩუენი მოყუასსაცა სათნოეყოფოდენ კეთილისათჳს ალსაშენებელად (აღსაშენ. ႢႧCD), ჰრომ. 15,2; ა. (აღსაშენ. ႢႧCD) ეკლესიასა ეძიებდით. 1 კორ. 14,12: ყოველივე ესე ა. (აღსაშენ. ႢႧCD) იყავნ, 1 კორ. 14,26; ა. (აღსაშენ. ႢႧCD) საჴმრისა მის, ეფეს. 4,29.

4. დაფუძნება, დამყარება: ალშენებულ (აღშენ. ႢႧCD) ხართ საფუძველსა ზედა მოციქულთასა, ეფეს. 2,20; მას შინაცა ვიდოდეთ... ალშენებულნი (აღშენ. ႢႧCD), კოლ. 2,7.

5. განწყობა, მიდრეკა, ე: არა-მეა გონებაჲ იგი უძლურისაჲ მის ალეშენოს ნაკერპავისა მის ჭამად, 1 კორ. 8,10CD.

ალშფოთება აღძვრა, შფოთის ჩამოგდება, არევა, აშლა, შეშფოთება, აღელვება: შეკრთობა, შეძრწუნება, სინონ. აღძრვა, აღტეხა, ა—2: ალაშფოთებდეს სულთა თქუენთა, საქმე 15,24ႪႭ; ა. ქალაქსა, საქმე 17,5; რომელთა ყოველი სოფელი ალაშფოთეს, საქმე 17,6G; ა. ერი იგი, საქმე 17,8ႪႭ; ყოველი სოფელი ალუშფოთებიეს, საქმე 17,6.

ენ ვნ.: ნუ ალშფოთნებით, რამეთუ სული ამისი თანა-ღა არს, საქმე 20,10; ნუცა ა. ნუცა სულითა, 2 თეს. 2,2.

ჯერ-იყო ჰჱ, თუმცა განიკუეთნესცა ალმაშფოთებელნი თქუენნი, გალ. 5,12Ⴇb.

ალჩენა გამოჩენა, დ ვნ.: აღ-რაჲ-ჩნდა კჳპრე, საქმე 21,3.

[ალძარცუვა, ალძრცუვა, ალძუარცუვა] ახდა: საბურველი საკითხავსა მას ძუელისა შჯულისასა ჰგიეს ალუძარცუველად (აღუძრცუელად CD, აღუძურცვლად Ⴇ, აღუძურცელად Ⴌ), 2 კორ. 3,14, აუხდელად.

ალძრვა, აძრვა 1. ამოძრავება (გარკვეული მიზნით), წაქეზება; შფოთის ჩამოგდება, აღელვება, ამხედრება, წინაალმდეგ გამოსვლა; მერყეობის დაწყება, 0—2: რომელ-იგი ალგძრავს თქუენ, გალ. 5,10; ესე კაცნი აღსძრვენ ქალაქსა ამას ჩუენსა, საქმე 16,20; რომელნი აღგძრვენ თქუენ, გალ. 1,7; აღსძრვიდეს და აღსტეხდეს ერსა მას, საქმე 17,13ႪႭ; უწინარეს დღეთა ამათ აღსძარ... კაცნი, საქმე 21,38; ალძრეს ერი იგი, საქმე 6,12; ალგძრნეს (აგრძნეს CF) თქუენ სიტყჳთა, საქმე 15,24.

ი ვნ.: ალიძრა ყოველი ქალაქი, საქმე 21,30; რად ალიძრნეს წარმართნი, საქმე 4,25; რაჲთა არა ადრე ალიძრნეთ თქუენ გონებითა თქუენითა, 2 თეს. 2,2.

მასვე არაწმიდებისა ალძრვასა, 1 პეტ. 4,4C; ვპოეთ... შფოთის ალმძრველი, საქმე 24,5ႪႭ.

2. დაძვრა, ამოძრავება, გადაადგილება, 0—2: ალვძრა სასანთლჱ შენი ადგილისაგან თჳსისა, გამოცხ. 2,5.

მსგავს არს იგი ღელვასა ზღჳსასა, ქარითა ალძრულსა, იაკ. 1,6: ღელვათა ზღჳსათა, ქარითა ალძრულთა, იაკ. 1,6Ⴂ.

ალძრცუვა ნ. ალძარცუვა.

ალწერილ-ი დაწერილი: ალწერილი ლუკა მახარებელისაჲ, საქმე 1 თ. (სათ.) ႪႭ; ეკლესიასა პირმშოთასა, ალწერილსა ცათა შინა, ებრ. 12,23.

ალხედვა ახედვა, თუალის მიპყრობა, 0—(3)2: ალჰხედა ცად, საქმე 7,55; ალჰხედნა (აღხედნა G, ახედნა ႢEHI) ცად, საქმე 7,55F.

ალხილვა შეხედვა, დანახვა, მხედველობის დაბრუნება (ბრმისთვის): თვალის ახელა, გახელა: დანახვება, ი—2: მასვე ჟამსა შინა ალვიხილენ, საქმე 22,13; მეყსეულად ალიხილნა და ადგა, საქმე 9,18ႪႭ; მეყსეულად ა. თუალნი თჳსნი, საქმე 9,40; საულ, ძმაო, ალიხილენ, საქმე 22,13; რაჲთა ალიხილნე თუალნი შენნი, საქმე 9,17; რაჲთა ალიხილნეს, საქმე 9,12.

მიგავლინო შენ ალხილვად (ახილვად DႪG) თუალთა მათთა, საქმე 26,18.

ალხლდომა, ახლდომა წამოხტომა, 0—1: ახლდა და იწყო სლვად, საქმე 14,10Ⴍ; ა. კაცი იგი, საქმე 19,16GI.

ენ ვნ.: ალხლდნა და იწყო სლვად, საქმე 14,10Ⴊ; ახლდნა კაცი იგი, საქმე 19,16ႪH.

ალხუმა, ახუმა (იხ. მრ.-ში) 1. ალება, ი—2: ცოდვანი ჩუენნი ალიხუნა (აიხუნა F, აიხუნა E), 1 პეტ. 2,24ႢႪႭ.

2. წალება, გამორთმევა, ი—2: ალ-უკუე-ვიხუნე ასონი ქრისტჱსნი, 1 კორ. 6,15.

3. (გადატ.) მოსპობა, ალხოცვა, ი—2: გამოჩნდა, რაჲთა ცოდვანი ჩუენნი ალიხუნეს (აიხუნეს F, აიხუნეს E), 1 იოვ. 3,5Ⴍ.

ალჴდომა, აჴდომა ასვლა, 0—1: რაჲთამცა ალჴდა იგი, საქმე 8,31; ა. პეტრე ერდოსა ზედა, საქმე 10,9; ა. (აჴდა ႪႭ) მაღალსა, ეფეს. 4,8; ა. კუამლი იგი საკუმეველთაჲ, გამოცხ. 8,4; ა. (აჴდა C) კუამლი, გამოცხ. 9,2; ალვჴედით ნავსა ტროადით, საქმე 16,11; ა. და შევსხედით მას, საქმე 21,2; ა. რაჲ, ჩუენ თანა იყო არისტარხოს მაკედონელი, საქმე 27,2ႪႭ; ალჴდეს ქორსა, საქმე 1,13ႢႪႭ.

ალჴოცა, აჴოცა მოსპობა, გაქრობა, განადგურება, ალმოფხვრა, ამოშლა, ი—2: ალჴოცა (აჴოცა ႧCD) ჩუენთჳს ჴელით წერილი, კოლ. 2,14; აჴოცნა ჩუენთჳს ჴელით წერილნი, კოლ. 2,14ႢႪႭ; არა ალვჴოცო სახელი მისი, გამოცხ. 3,5; რომელ-იგი ალჴოცოს (აჴოცოს ႢႧႬ) უფალმან, 2 თეს. 2,8; ა. ღმერთმან ყოველივე ცრემლი, გამოცხ. 7,17; 21,4; რაჲთა ცოდვანი ჩუენნი აჴოცნეს, 1 იოვ. 3,5.

ი ვნ.: რაჲთა ალიჴოცნენ ცოდვანი თქუენნი, საქმე 3,19.

ქრისტე... შეიწირა მრავალთათჳს ალჴოცად (აჴოცად ႢC) ცოდვათა, ებრ. 9,28ႧD; ვერ შემძლებელ არს სისხლი ვაცთაჲ ა. (აჴოცად CႪႭCb) ცოდვათა, ებრ. 10,4ႢႪႺႧ; არასადა შემძლებელ არიან ა. (აჴოცად BCD) ცოდვათა, ებრ. 10,11.

ქრისტჱ... შეიწირა მრავალთათჳს ალსაჴოცელად ცოდვათა, ებრ. 9,28.

აჩრდილ-ი 1. ჩრდილი, ἀποσκίασμα, тень; მინიშნება: რომლისა თანა არა არს ცვალება, გინა თუ ქცევისა აჩრდილ, იაკ. 1,17ႪႭ ცვლილების ნასახიც კი:

აჩრდილი (σκία) ოდენ ვისმე მოადგეს მათგანსა, საქმე 5,15; ა. აქუნდა შჯულსა მერმეთა მათ კეთილთაჲ, ებრ. 10,1; რომლისა თანა არა არს... ქცევისა აჩრდილის შეცოდება, იაკ. 1,17; მწჳრსა აჩრდილად ხედავს, 2 პეტ. 1,9 ვერ ხედავს.

2. სახე, მაგალითი: რომელნი-იგი აჩრდილ იყვნეს ყოფადთა, კოლ. 2,17Ⴂb; რომელ-იგი არს აჩრდილი მერმეთაჲ მათ, კოლ. 2,17CD; რომელნი-იგი სახედ და აჩრდილად ჰმსახურებდეს ზეცისასა მის, ებრ. 8,5.

აწ 1. ახლა, ამჟამად: რომელსა-ესე აწ თქუენ ხედავთ, საქმე 2,33ႢႭ; აწ უწყით..., რამეთუ უმეცრებით ჰყავთ, საქმე 3,17; აწ, უფალო, მოჰხედე თქუმასა ამას მათსა ზედა, საქმე 4,29; აწ ესერა აღგიევსიეს იერუსალჱმი, საქმე 5,28; რომელსა-ესე აწ თქუენ დამკჳდრებულ ხართ, საქმე 7,4; რომლისათჳს აწ თქუენ... მკლველ იქმენით, საქმე 7,52; აწ ესერა ჩუენ ყოველნი მოსრულ ვართ, საქმე 10,33; აწ უწყი ჭეშმარიტად, საქმე 12,11; აწ ესერა ჴელი უფლისაჲ შენ ზედა, საქმე 13,11; აწ არიან მოწამე მისა, საქმე 13,31ႢႭ; აწ რაჲსათჳს გამოსცდით ღმერთსა, საქმე 15,10; აწ ვიდოდეთ მშჳდობით, საქმე 16,36; აწ ფარულად განგჳყვანებენ ჩუენ, საქმე 16,37ႢႭ; აწ ამცნებს კაცთა, საქმე 17,30; აწ ესერა ამცნებს კაცთა, საქმე 17,30ႣႢ; აწ ესერა... მივალ იერუსალჱმდ, საქმე 20,22; აწ ესერა მე უწყი, საქმე 20,25; აწ შეგვედრებ თქუენ ღმერთსა, საქმე 20,32; აწ თქუენ აუწყეთ ათასისთავსა, საქმე 23,15; აწ განმზადებულ არიან, საქმე 23,21; რომლისათჳს აწ შემასმენენ მე, საქმე 24,13; აწ კმა-არს, წარედ, საქმე 24,25; აწ ვდგა და განვიკითხვი, საქმე 26,6; რაჲთა აწ... წარმემართოს მე... მისლვად თქუენდა, ჰრომ. 1,10CD; აწ... სიმართლჱ ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს, ჰრომ. 3,21; რაოდენ უფროჲს აწ... განვერნეთ ჩუენ მის მიერ რისხვისაგან, ჰრომ. 5,9; რაოდენ უფროჲს აწ... ვცხოვნდეთ ჩუენ, ჰრომ. 5,10; რომლისაგან აწ დაგებაჲ ესე მოვიღეთ, ჰრომ. 5,11; აწ უწყითა, ჰრომ. 6,16Ⴂ; აწ განთავისუფლებულ ხართ ცოდვისაგან, ჰრომ. 6,18; 6,22; აწ წარუდგინენით ასონი ეგე თქუენნი, ჰრომ. 6,19; რომლისათჳს აწ ეგერა გრცხუენის, ჰრომ. 6,21; აწ განთავისუფლებულ ვართ, ჰრომ. 7,6; არა-მე რაჲ დასაშჯელ არსა აწ, ჰრომ. 8,1ႣႢCD; ეგრეცა აწ ამას ჟამსა ნეშტი რჩევით მადლითა მით იქმნა, ჰრომ. 11,5Ⴂ; აწ შეიწყალენით მათითა მით ურჩებითა, ჰრომ. 11,30; ეგრეცა აწ ესენი ურჩ ექმნნეს, ჰრომ. 11,31; აწ უმახლობელჱს არს ჩუენდა ცხოვრებაჲ, ჰრომ. 13,11; რომელი გამოჩნდა აწ წიგნთაგან საწინასწარმეტყუელოთა, ჰრომ. 14,25; აწ არღარა ადგილ მაქუს მე ამიერ კერძოთა ამათ ადგილთა, ჰრომ. 15,23; აწ ესერა მივალ იერუსალჱმდ მსახურებად წმიდათა, ჰრომ. 15,25; რომელ-ესე გამოჩნდა აწ წიგნებითა საწინასწარმეტყუელოჲთა, ჰრომ. 16,25; აწ იხილეთ-ღა ჩინებულებაჲ ეგე თქუენი, 1 კორ. 1,26; არცაღა აწ გიძლავს, 1 კორ. 3,2; აწ ვისამე განმაძღარ ხართ, 1 კორ. 4,8Ⴂ; აწ რაჲ გნებავს, 1 კორ. 4,21; აწ მიეწერე თქუენდა, 1 კორ. 5,11; ხოლო აწ წმიდა არიან, 1 კორ. 7,14; ხოლო აწ მრავალ არს ასოები, 1 კორ. 12,20; ჳხედავთ აწ ვითარცა სარკითა სახესა, 1 კორ. 13,12; აწ ვიცი მცირედ, 1 კორ. 13,12; აწ ესერა ჰგიეს სარწმუნოებაჲ, 1 კორ. 13,13; ხოლო აწ... მო-თუ-ვიდე თქუენდა, 1 კორ. 14,6; ხოლო აწ ქრისტე აღდგომილ არს მკუდრეთით, 1 კორ. 15,20; არა მნებავს თქუენი აწ მგზავრ ხილვაჲ, 1 კორ. 16,7; რაჲთამცა აწ მივიდა, 1 კორ. 16,12; აწ არღარა ეგრეთ ვიცით, 2 კორ. 5,16; პირველი იგი წარჴდა და აწ ესერა იქმნა ახალი, 2 კორ. 5,17; აწ არს ჟამი იგი შეწყნარებისაჲ, 2 კორ. 6,2; აწ არს დღჱ იგი ცხოვრებისაჲ, 2 კორ. 6,2; აწ მიხარის, 2 კორ. 7,9; აწ ესერა ყოფადცა აღასრულეთ, 2 კორ. 8,11; ხოლო აწ უფროჲსღა მოსწრაფჱ (არს), 2 კორ. 8,22; აწ (scil. მივსწერ) წინაჲსწარ შეცოდებულთა მათ, 2 კორ. 13,2; აწ შორით მივსწერ, 2 კორ. 13,2CD; აწ კუალად მასვე ვიტყჳ, გალ. 1,9; აწ კაცთამე ვერწმუნნეთა, გალ. 1,10; აწ ახარებს სარწმუნოებასა, გალ. 1,23; აწ ცხოველ ვარ ჴორცითა, გალ. 2,20; აწ ჴორციელად აღასრულებთ, გალ. 3,3; აწ იცანთ ღმერთი, გალ. 4,9; მინდა მისლვაჲ თქუენდა აწ, გალ. 4,20; ვითარცა-იგი ოდესმე... სდევნიდა... ეგრეცა აწ, გალ. 4,29; აწ იხილეთ, გალ. 6,11; რომელ-იგი აწ იქმს, ეფეს. 2,2; ხოლო აწ ეგერა... იქმნენით მახლობელ, ეფეს. 2,13; ვითარ-ესე აწ გამოეცხადა, ეფეს. 3,5; რაჲთა ეუწყოს აწ მთავრობათა, ეფეს. 3,10; აწ ნათელ ხართ უფლისა მიერ, ეფეს. 5,8; რომელ... აწ გესმის ჩემ მიერ, ფილიპ. 1,30; აწ... შიშით და ძწოლით ცხოვრებისა თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; აწ ტირილით გითხრობ, ფილიპ. 3,18; ხოლო აწ დაგიგნა თქუენ, კოლ. 1,22; აწ მიხარის მე, კოლ. 1,24; საიდუმლოჲ იგი... აწ გამოეცხადა წმიდათა მისთა, კოლ. 1,26; აწ ესერა განიშორეთ თქუენცა ყოველი, კოლ. 3,8; აწ ვცხოვნდით, უკუეთუ თქუენ მტკიცედ სდგეთ უფლისა მიერ, 1 თეს. 3,8; და აწ, ..., იცით გამოჩინებადი იგი თჳსსა მას ჟამსა, 2 თეს. 2,6; საიდუმლოჲ იგი... რომელსა-ესე უპყრიეს აწ, 2 თეს. 2,7; და აწ არღა ვხედავთ ყოველსავე დამორჩილებულად, ებრ. 2,8; აწ უკეთჱსსა მიიწია ესე მსახურებასა, ებრ. 8,6; რომელთათჳს არა არს აწ თითოეულად სიტყუად, ებრ. 9,5; აწ... შეურაცხის-ყოფად ცოდვათა... გამოჩნდა, ებრ. 9,26; ხოლო აწ უმჯობჱსსა მას გული ეტყჳს, ებრ. 11,16; აწ უკუეთუმცა გუესხნეს ჴორციელნი მამანი, ებრ. 12,9; და აწ უთქუამს და იტყჳს, ებრ. 12,26; რომელი გამოცხადნა აწ, 2 ტიმ. 1,10; მე აწ ესერა შევიწირვი, 2 ტიმ. 4,6; გლოცავ... ვითარცა პავლე მოხუცებული, ხოლო აწ კრულიცა ქრისტე იესუჲსი, ფილემ. 1,9; ხოლო აწ ჩემდა და შენდა საჴმარ (არს), ფილემ. 1,11; აწ ხედავთა, რამეთუ საქმეთაგან განმართლდების კაცი, იაკ. 2,24; აწ თქუენცა... ვითარცა კუამლნი ხართ, იაკ. 4,13; აწ იქადით სილაღითა თქუენითა, იაკ. 4,16; აწ თქუენცა, მდიდარნი, ტიროდით, იაკ. 5,1; გიხარის მცირედ აწ, 1 პეტ. 1,6; რომელსა-იგი აწ არა ხედავთ, 1 პეტ. 1,8; რომელ-ესე აწ მიგითხრა თქუენ, 1 პეტ. 1,12; ხოლო აწ ერნი ღმრთისანი ხართ, რომელნიეგე არა შეწყნარებულ, აწ შეიწყალენით, 1 პეტ. 2,10; მოქცეულ ხართ აწ მწყემსისა მის, 1 პეტ. 2,25; აწ თქუენცა გაცხოვნებს ნათლის-ღებაჲ, 1 პეტ. 3,21; ხოლო აწ ცანი და ქუეყანაჲ მისვე სიტყჳთა დაუნჯებულ არიან, 2 პეტ. 3,7; მისა დიდებაჲ აწ და მარადის, 2 პეტ. 3,18; აწ შვილნი ღმრთისანი ვართ, 1 იოვ. 3,2; და აწ გიკითხავ შენ, დედუფალო, 2 იოვ. 1,5; ღმერთსა... დიდებაჲ... აწ და ყოველთა მიმართ ჟამთა, იუდა 1,25; აწ იქმნა მაცხოვარებაჲ... ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 12,10.

2. მაშ ასე, ამგვარად, ამრიგად, მაშასადამე: აწ გამოირჩიენით, ძმანო, კაცნი თქუენთაგანნი შჳდნი, საქმე 6,3; აწ მოედ და მიგავლინო შენ ეგჳპტედ, საქმე 7,34; შეინანე შენ აწ უკეთურებისაგან შენისა, საქმე 8,22; და აწ მიავლინე შენ იოპედ და მოიყვანე სიმონ, საქმე 10,5; აწ მჱებავს, რაჲთამცა უწყოდე, საქმე 10,29; აწ მიავლინე შენ იოპედ და მოუწოდე სიმონს, საქმე 10,32; აწ მომივლინებიან იუდა და შილა, საქმე 15,27; აწ უკუეთუ ნათესავნი ღმრთისანი ვართ, საქმე 17,29; აწ გიწამებ თქუენ დღეჱნდელსა ამას დღესა, საქმე 20,26; და აწ ნურას იურვი, საქმე 22,16; აწ შჯულსა ნუ განვაქარვებთა სარწმუნოებითა მით, პრომ. 3,31; აწ უკუეთუ შეკრბეს ყოველი კრებული ერთბამად, 1 კორ. 14,23CD; აწ კუალად... თქუენ მიჰმადლეთ მას, 2 კორ. 2,7; აწ ქრისტე ცოდვისა-მე მსახურ იქმნა, გალ. 2,17; ხოლო აწ, საყუარელნო ჩემნო, ცხორებისა თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; ხოლო აწ... გევედრებით თქუენ და გლოცავ, 1 თეს. 4,1; აწ ნუმცა გუძინავს, 1 თეს. 5,6; აწ უკუეთუ სახენი იგი ზეცისათანი ამით განწმდებიან, ებრ. 9,23; აწ, შვილნო, ეგენით მას ზედა, 1 იოვ. 2,28.

ნ.კ. აწ უკუე, აწ-ღა, აწცა.

3. ხოლო, კი, მაგრამ: აწ ესე ყავ, რომელსა გეტყჳთ შენ, საქმე 21,23; აწ რაჲ-მე ვთქუათ, პრომ. 6,1; აწ შენ ვინ ხარ, პრომ. 9,20; აწ შენ რაჲსა განიკითხავ ძმასა შენსა, პრომ. 14,10; აწ უძლურება თქუენდა არს ესე, 1 კორ. 6,7; აწ ესერა ღმერთმან დაამტკიცნა ასონი იგი, 1 კორ. 12,18.

აწვე უკვე, ახლავე: რომელნი-ესე აწვე სავსე არიან სულითა წმიდითა, საქმე 10,47; ა. მკუდარ ქმნული ას წლისამდე იყო, პრომ. 4,19D; ა. არს ჟამი განღჳძებად ჩუენდა ძილისაგან, პრომ. 13,11; ა. სამე განმაძღარ ხართ, 1 კორ. 4,8; ა. განჰმდიდრდით, 1 კორ. 4,8; ა. შემირაცხიეს... მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა, 1 კორ. 5,3; არა თუ ა. მომიღებიეს ანუ ა. სრულ ქმნულ ვარ, ფილიპ. 3,12; ა. ეგერა აღმოცენებულ ხართ ჩემ კერძო ზრახვად, ფილიპ. 4,10; საიდუმლოჲ იგი ა. იქმნების უშჯულოებისაჲ, 2 თეს. 2,7; შევიდა... ა. ჩუენებად პირსა ღმრთისასა ჩუენთჳს, ებრ. 9,24; ა. ვინმე გარდაიქცეს შემდგომად ეშმაკისა, 1 ტიმ. 5,15; აღდგომაჲ ა. იყოო, 2 ტიმ. 2,18; რაჲთა ა. იყოს ღმრთისაჲ იგი კაცი... განმტკიცებულ, 2 ტიმ. 3,17; ნათელი იგი ჭეშმარიტი ა. ჩანს, 1 იოვ. 2,8.

აწინდელ-ი ახლანდელი, настоящее: გინა თუ აწინდელი ჟამი, გინა თუ მერმჱ იგი ჟამი — ყოველივე თქუენი არს, 1 იოვ. 3,22; აღთქუმაჲ აქუს აწინდელისა ცხორებისაჲ, 1 ტიმ. 4,8; ვიდრე აწინდელად ჟამამდე გუშიისცა, 1 კორ. 4,11Ⴂხ; რომელი გამოცხადნა აწინდელთა ამათ ჟამთა წიგნთაგან საწინაწარმეტყუელოთა, პრომ. 16,25Ⴂ; აღთქუმაჲ აქუს ცხორებისაჲ აწინდელისაჲ და მერმისაჲ, 1 ტიმ. 4,8Ⴂხ.

აწინდელ-შობილ-ი ახალშობილი, новорожденный: აწინდელ-შობილთა ყრმათა უზაკუველი იგი სძჱ გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2.

აწ უკუე, უკუე აწ ასე, მაშ ასე, ასე რომ; ამგვარად, ამრიგად, მაშასადამე; ამიტომ(აც); -ღა: აწ უკუე შეინანეთ და მოიქეცით, საქმე 3,19; ა. უ. წარმართთაცა თუ მადლი იგი სწორი მისცა ღმერთმან, საქმე 11,17; ა. უ. ჯერ-მიჩნდა ჩუენ გამოირჩევაჲ კაცთაჲ მათგან, საქმე 15,25; ა. უ. რომლისა-იგი უმეცარ ხართ..., მე გახარებ თქუენ, საქმე 17,23ႪႭ; ა. უ. რომელნი შემძლებელ არიან თქუენგანნი, ჩემ თანა შთამოვიდენ, საქმე 25,5ႪႭ; ა. უ. უკუეთუ წინადაუცუეთელი იგი სიმართლესა შჯულისასა იმარხავს, პრომ. 2,26CD; ა. უ. რაჲ, პრომ. 3,3; 3,9; ფილიპ. 1,18; ა. უ. ნეტარებაჲ ესე წინადაცუეთილებასა ზედა არს, პრომ. 4,9; ა. უ. განმართლებულ ვართ სარწმუნოებითა, პრომ. 5,1; ა. უ. ვცოდვიდეთ-მეა, პრომ. 6,15; ა. უ. ცხორებასა ქმრისასა მემრუშედ ეწოდოს, პრომ. 7,3CD; ა. უ. კეთილი იგი მე სიკუდილი მექმნაა, პრომ. 7,13; ა. უ. არღარა მე ვიქმ მას, პრომ. 7,17; ა. უ. მე გონებითა ჩემითა ემონებ შჯულსა ღმრთისასა, პრომ. 7,25; ა. უ. ... თანა-გუაც არა თუ ჴორცთაჲ, პრომ. 8,12; ა. უ. არა რომელსა-იგი უნებს, პრომ. 9,16; ა. უ. რომელი ჰნებავნ, შეიწყალის, პრომ. 9,18; ა. უ. რაჲ-მე ვთქუათ, პრომ. 9,30; ა. უ. სარწმუნოებაჲ სმენისაგან არს, პრომ. 10,17; ა. უ. რასა ეძიებს ისრაჱლი ამას, პრომ. 11,7; ა. უ. იხილე სიტკბოებაჲ... ღმრთისაჲ, პრომ. 11,22; ა. უ. განვიშოვრნეთ საქმენი ბნელისანი, პრომ. 13,12; ა. უ. კაცად-კაცადმან ჩუენგანმან... სიტყუა-უგოს ღმერთსა, პრომ. 14,12; ა. უ. მშჳდობასა შეუდგეთ, პრომ. 14,19CD; ა. უ. არცა დამასხმელი იგი რაჲ არს, 1 კორ. 3,7; მე უ. ა. ეგრეთ ვრბი, 1 კორ. 9,26; ა. უ. ივლტოდეთ კერპთ-მსახურებისაგან, 1 კორ. 10,14; ა. უ. რაჲ არს, 1 კორ. 14,15; ა. უ. ენანი ვიდრემე სასწაულად არიან, 1 კორ. 14,22; ა. უ., ძმანო, რაჲ-მე არს, 1 კორ. 14,26; ა. უ. რომელთა-იგი შეისუენეს, ქრისტჱს მიერ წარწყმდესა, 1 კორ. 15,18; ა. უ. ვიცით შიში ღმრთისაჲ, 2 კორ. 5,11; ა. უ. გამოჩინებაჲ იგი სიყუარულისა თქუენისაჲ... აჩუენეთ, 2 კორ. 8,24CD; ა. უ. რაჲ-მე არს, 2 კორ. 12,13; ა. უ. რომელმან-იგი მოგცა თქუენ სული, გალ. 3,5CD; ა. უ. სარწმუნოებისაგანნი იგი იკურთხევიან, გალ. 3,9; ა. უ. რაჲ შჯული, გალ. 3,19; ა. უ. შჯული მტერ-მე არსა, გალ. 3,21; ა. უ., ვიდრე ჟამი გუაქუს-ღა... ვიქმოდით კეთილსა, გალ. 6,10; ა. უ. რომელმან შეურაცხ-ყოს, არა კაცსა შეურაცხ-ჰყოფს, 1 თეს. 4,8CD; ა. უ. ჩუენცა... სიმძიმჱ ყოველი განვიშოვროთ, ებრ. 12,1; ა. უ. საკადრებელ არს ესე თქუმად, ებრ. 13,6; ა. უ. განვიდეთ მისა, ებრ. 13,13; უწყოდეთ... ა. უ., იაკ. 1,19; ა. უ. რომელსა უნდეს მეგობარ ყოფად ამის სოფლისა, იაკ. 4,4ႪႭ.

აწ-ღა ახლა კი, ახლა კიდევ, ხელახლა, კვლავ: აწ-ღა მოუვლინებიეს და იდუმალ განვაჰყაროთ ჩუენ, საქმე 16,37; ა. სადმე(!) აჰყუავენით ჩემთჳს, ფილიპ. 4,10Ⴂხ; ა. მოვიდა ტიმოთე ჩუენდა, 1 თეს. 3,6.

აწცა ახლაც: აწცა, უფალო, მოხედენ, საქმე 4,29ႪႭ; და ა. გეტყჳ თქუენ, საქმე 5,38; 27,22; ა. მოწამე არიან მისა, საქმე 13,31; ეგრეცა უკუე და ა. ჟამსა ამას ნეშტი რჩევითი მადლითა მით იქმნა, პრომ. 11,5CD; ა. წინაჲსწარ გეტყჳ, 2 კორ. 13,2; ა. კუალად მასვე გეტყჳ, გალ. 1,9Ⴍ; ა. იდიდოს ქრისტე, ფილიპ. 1,20; ა. ანტექრისტენი მრავალნი არიან, 1 იოვ. 2,18; ა. სოფელსა შინა არს, 1 იოვ. 4,3.

ახალ-ი: რაჲთა იყვნეთ ახალ თბე, 1 კორ. 5,7; იქმნა ყოველივე ა., 2 კორ. 5,17CD; რაჲ ახალი ესე... სიტყჳსა სწავლაჲ, საქმე 17,19; ა. შჯული, 1 კორ. 11,25; ა. დაბადებული, 2 კორ. 5,17; გალ. 6,15; პირველი იგი წარჴდა, და აწ ესერა იქმნა ა., 2 კორ. 5,17; ა.

იგი კაცი. ეფეს. 4,24; შეიმოსეთ ა. იგი (scil. კაცი). კოლ. 3,10: აღთქუმას ა., ებრ. 8,8: რაჟამს-იგი თქუას „ა.", ებრ. 8,13; გზაჲ ა., ებრ. 10,20; სახელი ა. დაწერილი, გამოცხ. 2,17; სახელი იგი ა., გამოცხ. 3,12: ცაჲ ა. და ქუეყანაჲ ა., გამოცხ. 21,1; იერუსალჱმი ა., გამოცხ. 21,2; რაჟამს-იგი თქუას „ახალით", ებრ. 8,13CD: ახალსა ქუეყანასა, 2 პეტ. 3,13; მცნებასა ა.. 1 იოვ. 2,7; 2,8: 2 იოვ. 1,5: გალობასა ა., გამოცხ. 5,9; 14,3; ყოველსავე ა. ვჰყოფ. გამოცხ. 21,5C; მსახურებად ახლისა შჯულისა. 2 კორ. 3,6; ა. აღთქუმისა, ებრ. 9,15; შჯულისა მის ა. შუა-მდგომელისა იესუსსა, ებრ. 12,24; სახელი ქალაქისა ღმრთისა ჩემისაჲ ა. იერუსალჱმისაჲ, გამოცხ. 3,12; რაჲთა... დაჰბადოს... ახლად კაცად, ეფეს. 2,15; ახალთა ცათა მოველით, 2პეტ. 3,13.

ნ.კ. ახალნერგი, ახალ-ყოფა, ახალ-ჴმა.

ახალნერგ-ი (რელიგ.) ახალმოქცეული, ვისაც ქრისტიანული რელიგია ახალი მიღებული აქვს, новообращенный: (ეპისკოპოსი) ნუ ახალნერგ, რაჲთა არა განლაღნეს, 1 ტიმ. 3,6.

ახალ-ყოფა ახლის შექმნა, 0–2: თქუა მჯდომარემან მან საყდარსა ზედა: აჰა ესერა ყოველსავე ახალ-ვჰყოფ, გამოცხ. 21,5.

ახალ-ჴმა ყბედობა, ლაქლაქი, κενοφωνία, пустословие: განეშორე ბილწთა მათ ცუდთა ახალ-ჴმათა, 1 ტიმ. 6,20.

ახლოს: უფალი ახლოს არს, ფილიპ. 4,5; რამეთუ ჟამი ა. არს, გამოცხ. 1,3; 22,10.

ნ.კ. მახლობელი.

ახოვნად მხნედ, მამაცურად: არღა სისხლითგან წინა-დადგრომილ ხართ თქუენ ცოდვისა მიმართ ახოვნად, ებრ. 12,4.

აჴდომა ნ. აღჴდომა.

აჴოცა ნ. აღჴოცა.

აჰა აი, вот: ანუ არა აჰა ესე ყოველნი არიან, საქმე 2,7; და ჰრქუა საჭურისმან მან: ა. წყალი, საქმე 8,36ႢႣ; ა. იგი ილოცავს მუნ, საქმე 9,11C; და ა. მუნქუესვე სამნი კაცნი მოიწინეს, საქმე 11,11; და ა. ანგელოზი უფლისაჲ ზედა მოადგა, საქმე 12,7ႢႣ; ა. მოწაფჱ ერთი ვინმე იყო მუნ, საქმე 16,1; წესსა მას ზედა სამღდელოსა... დამტკიცებულსა ზაქარიაჲსსა და ა., საქმე 20,28Ⴁ; ა. მე უწყი ესე, საქმე 20,29ႢႣ; ა. აწვე განმიბჭიეს, 1 კორ. 5,3Ⴂb; ა. დავსდებ სიონს შინა ლოდსა, 1 პეტ. 2,6; ა. მოვალ ადრე, გამოცხ. 3,11; ვიხილე... ა. კარი განღებული ცათა შინა, გამოცხ. 4,1; ა. დგა საყდარი ცათა შინა, გამოცხ. 4,2: ა. ცხენი სპეტაკი, გამოცხ. 6,2; 19,11; ა. ცხენი შავი, გამოცხ. 6,5; ა. ცხენი მწუანჱ, გამოცხ. 6,8; ა. ერი ფრიადი, გამოცხ. 7,9; ა. ვეშაპი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 12,3: ა. კრავი იგი მდგომარჱ მთასა ზედა სიონსა, გამოცხ. 14,1; ა. ღრუბელი სპეტაკი, გამოცხ. 14,14; ა. სამკჳდრებელი ღმრთისაჲ, გამოცხ. 21,3.

აჰა ეგერა აი, აგერ, ἰδού, вот (ითქმის II პირთან მდებარე საგანზე): აჰა ეგერა კაცნი იგი... არიან ტაძარსა შინა, საქმე 5,25EH; სავლე... ა. ე. ილოცავს მუნ, საქმე 9,11; ა. ე. სამნი კაცნი... გეძიებენ შენ, საქმე 10,19ႡႢႣ; ა. ე. მიგმადლნა შენ ღმერთმან ყოველნი, საქმე 27,24.

აჰა ესერა აგერ, ἰδού, вот (ითქმის I პირთან მდებარე საგანზე): აჰა ესერა ორ კაც წარმოუდგეს მათ, საქმე 1,10; ა. ე. ფერჴნი... კართა ზედა დგანან, საქმე 5,9; ა. ე. კაცნი იგი... არიან ტაძარსა შინა, საქმე 5,25FGI; ა. ე. აღავსეთ იერუსალჱმი, საქმე 5,28ႢႣ; ა. ე. ვხედავ მე ცათა განხუმულთა, საქმე 7,56; ა. ე. ჰინდოჲ ერთი საჭურისი, საქმე 8,27; თქუა საჭურისმან მან: ა. ე. წყალი, საქმე 8,36; ა. ე. სამნი კაცნი დგანან გარეშე, საქმე 10,19C; ა. ე. მე ვარ, საქმე 10,21; ა. ე. დადგა კაცი წინაშე ჩემსა, საქმე 10,30ႢႣ; ა. ე. მივიქცევით წარმართთა მიმართ, საქმე 13,46; და ა. ე. მოწაფე ვინმე იყო მუნ, საქმე 16,1ႢႣ; და აწ ა. ე. მე უწყი, საქმე 20,25ႢႣ; ა. ე. მიგმადლნა შენ ღმერთმან ყოველნი, საქმე 27,24ႢႣ; ა. ე. დავსდებ სიონს შინა ლოდსა დაბრკოლებისასა, ჰრომ. 9,33; 1 პეტ. 2,6ႢႣ; ა. ე. საიდუმლოსა გითხრობ თქუენ, 1 კორ. 15,51; ა. ე. იქმნა ყოველივე ახალ, 2 კორ. 5,17CD; ა. ე. აწ არს ჟამი იგი შეწყნარებისაჲ. ა. ე. აწ არს დღე იგი ცხორებისაჲ, 2 კორ. 6,2CD; ა. ე. ცხოველ ვართ, 2 კორ. 6,9; ა. ე. შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ, 2 კორ. 7,11; ა. ე. მესამედ განმზადებულ ვარ, 2 კორ. 12,14; ა. ე. მოვალ თქუენდა, 2 კორ. 13,1; ა. ე. წინაშე ღმრთისა... არა ვტყუი. გალ. 1,20; ა. ე. მე... გეტყჳ თქუენ, გალ. 5,2; ა. ე. მე და ყრმანი, რომელნი მომცნა მე ღმერთმან, ებრ. 2,13; ა. ე. დღენი მოელენან, ებრ. 8,8; ა. ე. ნავნიცა... დიდ-დიდნი... მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4; ა. ე. მცირემან ცეცხლმან რავდენი ტყჱ აღაგზნის, იაკ. 3,5; ა. ე. სასყიდელი მოქმედთაჲ მათ, იაკ. 5,4; ა. ე. მუშაკი მოელის პატიოსანსა ნაყოფსა, იაკ. 5,7; ა. ე. განმკითხველი კართა დგას, იაკ. 5,9; ა. ე. ვჰნატრით მოთმინეთა მათ, იაკ. 5,11; ა. ე. ამას მეორესა ეპისტოლესა მივსწერ თქუენდა, 2 პეტ. 3,1 ႢႣ; ა. ე. მოვიდა უფალი, იუდა 1,14; ა. ე. მოვალს ღრუბელთა თანა, გამოცხ. 1,7; ა. ე. ცხოველ ვარ. გამოცხ. 1,18; ა. ე. ევლების ეშმაკსა თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა, გამოცხ. 2,10; ა. ე. დავამჴუა იგი. გამოცხ. 2,22; ა. ე. მიმიცემია წინაშე შენსა კარი განღებული, გამოცხ. 3,8; ა. ე. მიგცემ კრებულისაგან ეშმაკისა, გამოცხ. 3,9; ა. ე. ვყვნე იგინი, რაჲთა მოვიდენ. გამოცხ. 3,9; ა. ე. ვდგა კარსა ზედა, გამოცხ. 3,20; ა. ე. სძლო ლომმან, გამოცხ. 5,5; ა. ე. მოვლენ ორნიღა ვაებანი, გამოცხ. 9,12; ა. ე. ვაებაჲ იგი მესამჱ მოვალს, გამოცხ. 11,14; ა. ე. მოვალ, ვითარცა მპარავი, გამოცხ. 16,15; ა. ე. ყოველსავე ახალ-ვჰყოფ, გამოცხ. 21,5; ა. ე. მოვალ ადრე, გამოცხ. 22,7; 22,12.

ბ

ბ. ბან. ქართული ანბანის მეორე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა 2: თავი. ბ., ჰრომ. 2.11; 12.2; 1 კორ. 2,5; 4.20; 6.9; 7.7; 9 (სათ.); 12,30; 15.19; 2 კორ. 1.14; 8.15; 11 (სათ.); გალ. 2 (სათ.); ეფეს. 1,14; ფილიპ. 1.11; კოლ. 1.8; 4.4; 1 თეს. 2.16; 2 თეს. 2 (სათ.); ებრ. 3.11; 6 (სათ.); 8; 7.3; 10.18; 13.3; 1 ტიმ. 1.11; 3.7; 4 (სათ.); 2 ტიმ. 1.14; ტიტე 1.9; ფილემ. 1.7; საკითხავი ბ., ჰრომ. 5 (სათ.); 1 კორ. 7 (სათ.); ფილიპ. 3 (სათ.); კოლ. 3,17; ებრ. 7,10; პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ ბ. (სათ.) თესალონიკელთაჲ ბ. მიიწერა ათენაჲთ (დასასრ.); ბ. იქმოდეს სიმართლესა [ბ. აბრაჰამ და ფინეზ], ებრ. 11,33CD.

ბაგე: ბაგითა უცხოჲთა ვეტყოდი ერსა მას, 1 კორ. 14,21; ბ. ნუ იტყუიედ ზაკვასა, 1 პეტ. 3,10; ბაგენი მისნი ნუ იტყჳედ ზაკუვასა, 1 პეტ. 3.10ႢႪႭ; გესლი ასპიტთაჲ ბაგეთა მათთა, ჰრომ. 3,13; ნაყოფსა ბაგეთასა (ბაგეთა CD), ებრ. 13,15.

ბაგინ-ი არაქრისტიანთა სამლოცველო; კერპთსალოცავი, ბომონი: არცა ბაგინსა, არცა კეისარსა რაჲ შევსცოდე, საქმე 25.8; რომელნი-იგი ბ. ჰმსახურებედ, 1 კორ. 9,13ႢCD; არცა ბ. შინა მპოვეს მე, საქმე 24,12; მპოვეს მე განწმედილი ბ. შორის, საქმე 24,18ႣႪ; რომელმან ბაგინსაცა აზმნა შეგინებად, საქმე 24.6; ბაგინისაგან ჭამედ, 1 კორ. 9,13; ბაგინთა სტყუენავ, ჰრომ. 2,22; მპოვეს მე განწმედილი ბ. შორის, საქმე 24,18; რომელნი ბაგინისასა მას იქმედ, 1 კორ. 9.13.

ბაგინის-მძარცუველ-ი კერპთა ტაძრის მძარცველი: არცა ბაგინის-მძარცუველ (-ცუელ ႢႪႭ) არცა მგმობარ არიან ღმრთისა ჩუენისა, საქმე 19,37.

ბალან-ი მატყლი: ძაძაჲ ბალნისაჲ, გამოცხ. 6.12.

ბალღამ-ი ჩირქი: არა ჴორცითა მსუქან არს, არამედ ბალღმითა განსივებული, 1 კორ. 4,6ႢႡ (მინაწ.).

ბანა დაბანა, განბანა: ვერ შემძლებელ იყვნეს... სრულ-ყოფად შემწირველსა მას, გარნა... თითო-პირითა ბანითა, ებრ. 9,10; განწმიდოს ბ. მით წყლისაჲთა, ეფეს. 5,26; მიჴსნნა ჩუენ ბ. მით მეორედ შობისაჲთა, ტიტე 3,5; ვერ შემძლებელ იყვნეს... სრულ-ყოფად შემწირველთა მათ, გარნა საჭმელთა ხოლო ზედა... და პირად-პირადთა ბანათა, ებრ. 9.10CD.

ნ.კ. ბანილ, საბანელ.

ბანაკ-ი: შევიდა ბანაკსა, საქმე 23.16; გარე-მოადგეს ბ. წმიდათასა, გამოცხ. 20.9; დაიწუვოდეს გარეშე ბ. მას, ებრ. 13,11; განვიდეთ მისა გარეშე ბ. მას, ებრ. 13,13; მიჰყვანდა იგი ბანაკად, საქმე 21,37; ბრძანა მიყვანებაჲ მისი ბ., საქმე 21,34; 22,24; უბრძანა... მოყვანებაჲ მისი ბ., საქმე 23,10; შევიდა ბ., საქმე 23,16ႣႪႭ; იგინი მოიქცეს ბ., საქმე 23,32; ბანაკები აოტეს, ებრ. 11,34.

ბანდაკ-ი გოდორი: ზღუდით სარკუმელსა გარდაუტევეს ბანდაკითა, საქმე 9,25.

ბანილ-ი მონათლული: ბანილ ხოლო იყვნეს სახელითა უფლისა იესუ ქრისტესითა, საქმე 8,16.

ნ.კ. ბანა.

ბარბაროზ-ი, ბარბაროს-ი არა ბერძენი (სხვა ხალხი, ბერძენთა გარდა), უცხოთესლი; გადატ. ურწმუნო, უკულტურო, ველური, სასტიკი, დამანგრეველი: ვიყო მეტყუელისა მის ჩემისა ბარბაროზ, 1 კორ. 14.11ႧႢႡ; იტყოდის ჩემდა მომართ ბ., 1 კორ. 14,11ႢႡ; სადა-იგი არა არს... ბარბაროს (ბარბაროზ CD), კოლ. 3.11; ბარბაროზთა... თანა-მდებ ვარ, ჰრომ. 1.14; ბ. მათ წინა მიყვეს ჩუენ არა მცირედი კაცთ მოყუარებაჲ, საქმე 28.2ႢႪႭ; იხილეს ბ. მათ გუელი იგი, საქმე 28.4ႢႪႭ.

ბარძიმ-ი ეკლესიაში სახმარებელი მაღალ-ფეხიანი ღრმა სასმისი, რომელშიც წირვის დროს უსისხლო მსხვერპლს ამზადებენ (ა. შანიძე); ზიარების ჭურჭელი; საერთოდ — სასმისი: აქუნდა ჴელთა მისთა ბარძიმი ოქროჲსაჲ, გამოცხ. 17,4; საქმეთა მისთაებრ ბარძიმსა შინა მისსა... უწდიეთ მას ორკეცი, გამოცხ. 18,6.

ბაძვა, 0–(3)2: ნუ ჰბაძავ ბოროტსა მას, 3 იოვ. 1,11; ჰბაძევდით მადლთა ამათ უფროჲსთა, 1 კორ. 12,31CD; ჰ. სულიერსა მას, 1 კორ. 14,1CD; ჰ. სარწმუნოებასა მათსა, ებრ. 13,7; რაჲთა მბაძვიდეთ ჩუენ, 2 თეს. 3,9; რაჲთა მათ ჰბაძვიდეთ, გალ. 4,17.

კეთილ არს ბაძვაჲ კეთილისათჳს, გალ. 4,18; ვითარ-იგი ღირს ბ. (ბაძვად CD) ჩუენდა, 2 თეს. 3,7.

ნ.კ. თანა-ბაძვა.

1. ბევრ-ი ათი ათასი: პოვეს ვეცხლი ხუთ ბევრ (ხუთი ბევრი ႣႪႭ), საქმე 19,19.

2. ბევრ-ი მრავალი, ათასობით: ბევრ მზარდულ, 1 კორ. 4,15; რაოდენნი ბევრნი არიან... მორწმუნენი, საქმე 21,20; ბევრთა სიტყუათა, 1 კორ. 14,19.

ბევრეულ-ი მრავალი, უამრავი: ბევრეულსა ანგელოზთა კრებულსა, ებრ. 12,22; ბევრეულითა წმიდითა ანგელოზითა, იუდა 1,14.

ბევრნი ბევრთან-ი ძალიან ბევრი, უამრავი: იყო რიცხჳ მათი ბევრნი ბევრთანი, გამოცხ. 5,11; რიცხჳ მჴედრობათაჲ მათ ცხენთაჲ ბ., გამოცხ. 9,16.

ბერებრ-ი ბებრული: ბერებრთა ზღაპართა განეშორე, 1 ტიმ. 4,7.

ბერიელ-ი, ბერჳელ-ი ბერიის, ბერჲის მკჳდრი: თანა-ჰყვანდეს ვიდრე ასიადმდე სოსიპატროს პჳრელი, ბერჳელი (ბერიელი DႪႭ), საქმე 20,4.

ბერძენ-ი იყო დრტჳნვაჲ ბერძენთაჲ, საქმე 6,1.

ბერძლ ბერძნული: ბერძლ (ბერძნულ G) იცია? საქმე 21,37; ბერძლებრ აქუს სახელი აპოლიონ, გამოცხ. 9,11; რომელ არს მშჳლდი ცისაჲ ბ. (ბერძულებრ G), გამოცხ. 10,1.

ბერძლ-მეტყუელ-ი ბერძნულად მეტყველი: ეტყოდეს ბერძლ-მეტყუელთა მათ, საქმე 11,20; გამოეძიებდა ბ. მათ თანა, საქმე 9,29.

ბერწ-ი მდედრი არამშობელი (ჩუბ.), ქმრიანი უშვილო ქალი: ბერწ ღათუ იყო, ებრ. 11,11; იხარებდ ბერწო ეგე, გალ. 4,27.

1. ბეჭედ-ი თითის სამკაული (საბა): რომელსა ეცუას ბეჭედი ოქროჲსაჲ, იაკ. 2,2.

2. **ბეჭედ-ი** ბეჭედი, ლუქი: ალალო მეორჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,3; ალალო მესამჱ ბ., გამოცხ. 6,5; ალალო მეოთხჱ ბ., გამოცხ. 6,7; ალალო მეხუთჱ ბ., გამოცხ. 6,9; ალალო მეექუსჱ ბ., გამოცხ. 6,12; ალალო მეშჳდჱ ბ., გამოცხ. 8,1; წიგნი... დაბეჭდული ბეჭდითა შჳდითა, გამოცხ. 5,1; რომელმან ალალოს წიგნი და შჳდნი იგი ბეჭედნი მისნი, გამოცხ. 5,5; ვინ-მე ღირს არს... განჴსნად ბეჭედთა მისთა, გამოცხ. 5,2; ღირს ხარ შენ... ალებად ბ. მისთა, გამოცხ. 5,9.

3. **ბეჭედ-ი** ნიშანი; აქუნდა ბეჭედი ღმრთისა ცხოველისაჲ, გამოცხ. 7,2; არა აქუს ბ. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 9,4; რაჲთა მიილონ ბ. ჴელსა მათსა მარჯუენესა ზედა, გამოცხ. 13,16; რომელსა აქუნდეს ბ., გამოცხ. 13,17; მიილოს ბ. შუბლსა მისსა, გამოცხ. 14,9; მიილონ ბ. სახელისა მისისაჲ, გამოცხ. 14,11; არცა მიიღეს ბ. მისი შუბლთა ზედა, გამოცხ. 20,4; აქუს ბ. ესე, 2 ტიმ. 2,19; რომელთა მიიღეს ბ. იგი მჴეცისაჲ, გამოცხ. 19,20; სასწაულად მოილო წინადაცუეთაჲ იგი ბეჭდად სიმართლისა მის სარწმუნოებისა, ჰრომ. 4,11; ბეჭედნი იგი ჩემისა მის მოციქულებისანი თქუენ ხართ, 1 კორ. 9,2.

ბეჭედთაგან-ი ბეჭედთაგან, ლუქთაგან ერთ-ერთი: ალალო კრავმან მან ერთი შჳდთა მათ ბეჭედთაგანი, გამოცხ. 6,1.

ბივრილ-ი ეროგვარი ძვირფასი ქვა, ბივრიტი: საფუძველი პირველი იასპი... მერვჱ ბივრილი, გამოცხ. 21,20.

ბილწ-ი უწმინდური: შენ ნუ ბილწ გიჩნს, საქმე 11,9; ნუვინ... ბ. არნ, ებრ. 12,16CD; რაჲვე ბილწი... არასადა შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 11,8; კაცი ესე ბ., საქმე 24,5; არარაჲ ბილწად... შეჰრაცხო ყოველი კაცი, საქმე 10,28; ბილწნი იშუებდ, 2 პეტ. 2,13ႠႢႪႭ; მართალსა შჯულ არა უც, არამედ... ბილწთა, 1 ტიმ. 1,9; ბ. მათ ცუდთა ახალ-ჴმათა, 1 ტიმ. 6,20; ბ. მათ ცუდთა ჴმათა, 2 ტიმ. 2,16.

ბილწება გარყუნილება, უწმინდურება: მიეცნეს ბილწებასა, ეფეს. 4,19; აიძულებენ გულის-თქუმასა ჴორცთა ბ. მათ, 2 პეტ. 2,18; ნუმცა შესმენილ არიან ბილწებისათჳს, ტიტე 1,6; შუენიერად ვიდოდით... ნუ... ბილწებითა, ჰრომ. 13,13CD; რომელ არიან... ბილწებანი, გალ. 5,19; მიიზიდვენ გულის თქუმასა ჴორცთა ბილწებისასა, 2 პეტ. 2,18ႢႪႭ; შუენიერად ვიქცეოდით... ნუცა საწოლითა ბილწებისაითა, ჰრომ. 13,13.

ბირება მიმხრობა, დაყოლიება, ა—2: მაშინ აბირნეს ვინმე კაცნი, საქმე 6,11.

ბისონ-ი წმიდა სელის ქსოვილი, წმინდა სელისაგან ნაქსოვი ტილო: არღარა იყოს ტჳრთები... ბისონისა (ბისონისა C), გამოცხ. 18,12; ვაჲ ქალაქი იგი დიდი, შემოსილი ბისონითა, გამოცხ. 18,16; მჴედრობანი ცათანი შეუდგეს მას შემოსილნი ბ. (ბისონითა C) სპეტაკითა, გამოცხ. 19,14.

ბიწიერ-ი ბილწი, უწმინდური: ბიწიერნი იშუებენ, 2 პეტ. 2,13.

ბმა, ა—2. სტატ.: არა ცუდად ჴრმალი აბს (აბის ႠႡႢႪႭ), ჰრომ. 13,4.

ბნელ-ი ბნელი; სიბნელე: იყვნით ოდესმე ბნელ, ეფეს. 5,8; მეყსეულად დაეცა მას ზედა ბნელი, საქმე 13,11; წყუდიადი იგი ბ., 2 პეტ. 2,17ႢႪႭ; იუდა 1,13; ბ. მის თანა არა არს, 1 იოვ. 1,5; ბ. წარვალს, 1 იოვ. 2,8; ბნელმან დაუბრმნა მას თუალნი, 1 იოვ. 2,11; ბნელსა ვალს, 1 იოვ. 2,11; რომელნი არიან ბ. შინა, ჰრომ. 2,19; არა ხართ ბ. შინა, 1 თეს. 5,4; ჩუენ ბ. შინა ვიდოდით, 1 იოვ. 1,6; ბ. შინა არს, 1 იოვ. 2,9.; 2,11; რაჲ ზიარებაჲ არს ნათლისა და ბნელისა? 2 კორ. 6,14; მიჴსნნა ჩუენ ჴელმწიფებისა მისგან ბ., კოლ. 1,13; წყუდიადი იგი ბ. საუკუნოჲსაჲ, იუდა 1,13Ⴁ; სოფლისა მპყრობელთა მიმართ ბ. მის ამის საწუთროჲსათა, ეფეს. 6,12CD; მიგაველინო შენ მოქცევად ბნელისაგან ნათლად, საქმე 26,18; რომელმან თქუა ბ. ნათელი გამობრწყინვებად, 2 კორ. 4,6CD; რომელმან ბ. გიწოდა თქუენ, 1 პეტ. 2,9; არა მოსრულ ხართ თქუენ მთასა მას... ალგზებულსა... ბნელითა, ებრ. 12,18; მზჱ გარდაიქცეს ბნელად, საქმე 2,20; დაფარული იგი ბნელისაჲ, 1 კორ. 4,5; რაჲ ზიარებაჲ არს ნათლისაჲ და ბ., 2 კორ. 6,14ႡႢႪႭႢ; წყუდიადი იგი ბ., 2 პეტ. 2,17; იუდა 1,13ႢႪႭ; საქმენი ბნელისანი, ჰრომ. 13,12; არა ვართ... ბ., 1 თეს. 5,5; საქმეთა მათ უნაყოფოთა ბნელისათა, ეფეს. 5,11; სოფლის მპყრობელთა მათ მიმართ ამის ბ., ეფეს. 6,12.

ბნელისაგან-ი სიბნელისეულ-ი: არა ვართ... ბნელისაგანი, 1 თეს. 5,5CD.

ბოლო: ბოლოჲ დაირღუეოდა, საქმე 27,41ႡႪ.

ბოლოჲთ კერძო უკანა მხარე, კიჩო: ბოლოჲთ კერძო ნავისა მის გარდასთხინეს ოთხნი კავნი, საქმე 27,29; ბოლოჲთ კერძოჲ იგი დაირღუეოდა, საქმე 27,41.

ბომონ-ი კერპისათჳს აღმართული (სამსხუერპლო) სვეტი ან ტაძარი: ვპოვე ბომონი (÷ცა ႢႪႭ), საქმე 17,23.

ბორბალ-ი გრიგალი, ქარიშხალი: იწყო მის თანა ქარმან ბორბალმან, საქმე 27,14.

ბორგა ბორგვა, გიჟივით უაზროდ ლაპარაკი, გაგიჟება, ჭკუაზე შეშლა; გამძაგება, 0—1: არა ვბორგი, საქმე 26,25; ჰბორგი სამე, საქმე 12,15; პ., პავლე, საქმე 26,24; სცთებით გინა თუ ჰბორგთ? 1 კორ. 14,23CD; უმეტესად-ღა ვბორგდ მათ ზედა, საქმე 26,11ႢႪႭ.

ბორკილ-ი: განიცადნეს... ბორკილებითა, ებრ. 11,36.

ბოროტ-ი 1. ცუდი, ავი, სამაგელი: ბოროტ არს კაცისა, ჰრომ. 14,20; სიქადული ესევითარი ბ. არს, იაკ. 4,16; საქმენი მისნი ბ. იყვნეს, 1 იოვ. 3,12; ძჳრის-საქმე ბოროტი, საქმე 18,14ႢႪႭ; მთავარსა ერისა შენისასა არა ჰრქუა ბ., საქმე 23,5; არარაჲ ვპოო ბ., საქმე 28,5; არარაჲ ბ. იქმნა მისა, საქმე 28,6; მე არარაჲ ბ. ვქმენ ერისათჳს, საქმე 28,17; გულის თქუმაჲ ბ., კოლ. 3,5CD; მძლავრი ბ., გამოცხ. 16,2; სიტყუასა ბოროტსა, საქმე 6,13; რომელსა ვპგონებდი მე ბ., საქმე 25,18; გინა თუ იტყოდა შენთჳს ბ., საქმე 28,21; ღუესა მას ბ., ეფეს 6,13; სიტყუად ბოროტისა არა დასცხრების, საქმე 6,13Ⴁ; სოფლისა ამისგან მოწყენულისა ბ., გალ. 1,4; საქმისა ბ., 1 თეს. 5,22; იჭჳსაგან ბ., ებრ. 10,22; ყოვლისაგან საქმისა ბოროტისა, 2 ტიმ. 4,18; არა აქუნდეს... სიტყუად ბ., ტიტე 2,8; გულის-სიტყუათა ბოროტითა, იაკ. 2,4ႡႢႪႭ; სიტყუათა ბ., 3 იოვ. 1,10; კაცნი ვინმე ბოროტნი, საქმე 17,5; მგელნი ბ., საქმე 20,29;

დღენი ბ., ეფეს. 5,16; გულის თქუმანი ბ., კოლ. 3,5; ზრახვანი ბ., 1 კორ. 15,33CD; იჭუნი ბ., 1 ტიმ. 6,4; ჟამნი ბ., 2 ტიმ. 3,1; მჴეცნი ბ., ტიტე 1,12; ზრახვათა **ბოროტთა**, 1 კორ. 15,33; საქმეთა მათთა ბ., 2 იოვ. 1,11; ბ. მათგან მუშაკთა, ფილიპ. 3,2; საქმეთაგან ბ., კოლ. 1,21; გულის-სიტყუათა ბ., იაკ. 2,4; სოფლისა ამის **ბოროტისაგან**, გალ. 1,4CD.

2. ბოროტება, ავი საქმე, ცბიერება: ვქმნეთ **ბოროტი**, ჰრომ. 3,8; რომელი არა მნებავს ბ., ჰრომ. 7,19; მე ბ. წინაშე მიც, ჰრომ. 7,21; არცა ექმნა კეთილი გინა ბ., ჰრომ. 9,11; სიყუარულმან მოყუასისა ბ. არა უყვის, ჰრომ. 13,10; არა შეჰრაცხის ბ., 1 კორ. 13,5; მოიღოს... გინა თუ კეთილი, გინა თუ ბ., 2 კორ. 5,10; არაჲ ვეყოს თქუენ ბ., 2 კორ. 13,7; ქმნეს კაცად-კაცადმან კეთილი გინა ბ., ეფეს. 6,8; **ბოროტისა** წილ ვისმე ბ. მიაგოთ, 1 თეს. 5,15; მრავალი ბ. შემამთხუენა მე, 2 ტიმ. 4,14CD; ენაჲ ვერვის დამწყსად ჴელ-ეწიფების კაცთაჲ, დაუპყრობელი ბ., იაკ. 3,8; ბ. არა შეეხოს მას, 1 იოვ. 5,18; ნუ რას შეამთხუევ თავსა შენსა **ბოროტსა**, საქმე 16,28; არარას ბ. ვჰპოვებთ, საქმე 23,9; განეშორენით ბ., ჰრომ. 12,9; სძლე კეთილითა მით ბ. მას, ჰრომ. 12,21; ნუ ჰბაძავ ბ. მას, 3 იოვ. 1,11; სოფელი ბ. ზედა დგას, 1 იოვ. 5,19; ნუვის ბ. **ბოროტისა** წილ მიაგებთ, ჰრომ. 12,17; 1 პეტ. 3,9; უკუეთუ ბ. იქმოდი, ჰრომ. 13,4; ბ. თუ იქმოდით, 1 პეტ. 3,17; გიძლევიეს ბ., 1 იოვ. 2,14; მომპოვნებელ **ბოროტისა**... იყვნეს, ჰრომ. 1,30; არა ვიყვნეთ ჩუენ გულის მთქუმელ ბ., 1 კორ. 10,6; გონებანი წურთილნი ჰქონედ ცნობად კეთილისა და ბ., ებრ. 5,14; ღმერთი გამოუცდელ არს ბ., იაკ. 1,13ႢႭ; მოქმედი ბ., გამოცხ. 21,27A; ნუ იძლევი **ბოროტისაგან**, ჰრომ. 12,21; დაგიცვნეს თქუენ ბ., 2 თეს. 3,3; დააცხრვენ ენაჲ თჳსი ბ., 1 პეტ. 3,10; მოაქციენ ბ., 1 პეტ. 3,11; გიძლევიეს **ბოროტისადა**, 1 იოვ. 2,13ႢႭ; 2,14ႧႢႭ; უმანკო [იყვენეთ] **ბოროტისათჳს**, ჰრომ. 16,19; ბ. ყრმა იყვენით, 1 კორ. 14,20; ღმერთ გამოუცდელ არს ბ., იაკ. 1,13N; **ბოროტისა** წილ ვისმე ბოროტი მიაგოთ, 1 თეს. 5,15; ღმერთი გამოუცდელ არს **ბოროტითა**, იაკ. 1,13; **ბოროტად** ითხოვთ, იაკ. 4,3; **ბოროტთა** ვეცხლის მოყუარებაჲ, 1 ტიმ. 6,10ႬႨ; მოქმედი **ბოროტისაჲ**, გამოცხ. 21,27; მოქმედსა **ბოროტისასა**, ჰრომ. 2,9; ყოველთა მათ ისართა **ბოროტისათა**, ეფეს. 6,16CD; მოქმედთა ზედა ბ., 1 პეტ. 3,12; **ბოროტთაჲ** ვეცხლის მოყუარებაჲ, 1 ტიმ. 6,10CD.

ბოროტება: სავსე იყვნეს ყოვლითა... **ბოროტებითა**, ჰრომ. 1,29.

ნ.კ. თუალ-ბოროტება.

ბოროტის-მეძიებელ-ი ბოროტების მოსურნე: **ბოროტის მეძიებელ**... იყვნეს, ჰრომ. 1,30Ⴂ.

ნ. ბოროტი, ძიება.

ბოროტის(ა)-მოქმედ-ი ცუდი, ავი საქმის ჩამდენი; ბოროტმოქმედი, დამნაშავე: **ბოროტის მოქმედსა** მას არა უხილავს ღმერთი, 3 იოვ. 1,11; შურის მეძიებელი რისხვასა **ბოროტის** (ბოროტისა Ⴂ) **მოქმედისათჳს**, ჰრომ. 13,4; არა არიან საშინელად კეთილის მოქმედთათჳს, არამედ **ბოროტის** (ბოროტისა Ⴂ) **მოქმედთათჳს**, ჰრომ. 13,3; შურის მეძიებელად **ბოროტის-მოქმედთათჳს**, 1 პეტ. 2,14; შურის მეძიებელი რისხვისაჲთჳს **ბოროტის მოქმედთაჲსა**, ჰრომ. 13,4Ⴄ.

ნ. ბოროტი, მოქმედი.

ბოროტის-მყოფელ-ი მავნებელი: ვინ-მე არს **ბოროტის მყოფელ** თქუენდა, 1 პეტ. 3,13.

ნ. ბოროტი, ყოფა, ბოროტის(ა)-ყოფა.

ბოროტის(ა)-საქმე ბოროტება, ავი საქმე: მუნ (არს) შფოთი და ყოველი **ბოროტის** (ბოროტისა ႢHJ) **საქმჱ**, იაკ. 3,16G.

ნ. ბოროტი, საქმე.

ბოროტის-ყოფა ბოროტების ქმნა, ვნება, ი/უ: **ბოროტსა უყოფდა** მამათა ჩუენთა, საქმე 7,19; **ბოროტსა უყოფდენ** მათ, საქმე 7,6.

არავინ შეგახოს შენ **ბოროტის ყოფად**, საქმე 18,10.

ნ. ბოროტი, ყოფა.

ბოროტის ჩუეულება ბოროტი ჩვევა: სავსე... **ბოროტის ჩუეულებითა**, ჰრომ. 1,29.

ნ. ბოროტი, ჩუეულება.

ბორცუ ბორცვი, გორაკი: **ბორცუნი** ადგილთა თჳსთაგან შეიძრნეს, გამოცხ. 6,14.

ბრალ-ი ბრალი, დანაშაული; ბრალდება: არცა ერთი **ბრალი** სიკუდილისაჲ უპოეს, საქმე 13,28DႢႭ; არაჲ... იპოვა მის თანა ბ., საქმე 23,29; რაჲ ჰპოვეს ჩემ თანა ბ., საქმე 24,20; არცა ერთი რაჲ ბ. აჩინეს, საქმე 25,18; უჯერო მიჩნს... მისთჳს ბ. არა უწყებად, საქმე 25,27; არცა ერთი ბ. სიკუდილისაჲ იყო ჩემ თანა, საქმე 28,18; უკუეთუ ვისმე აქუნდეს ვისთჳსმე ბ., კოლ. 3,13; მინდა გულისხმის-ყოფად ბ. იგი, საქმე 23,28; მძიმესა **ბრალსა** დასდებდეს, საქმე 25,7; დაეპყრას კაცი რომელსამე ბ., გალ. 6,1; რომლისათჳს **ბრალისა** ესრეთ ჰმობენ, საქმე 22,24GHI; რომლისა **ბრალისათჳს** ესრეთ ჰმობენ, საქმე 22,24; ადგილი სიტყჳს-გებისაჲ აქუნდეს **ბრალისა** მისთჳს, საქმე 25,16; მკუდარ იყვენით **ბრალითა**, ეფეს. 2,1; უჯერო მიჩნს... **ბრალთაცა** მისთა არა უწყებად, საქმე 25,27ႢႭ.

ბრალება, ბრალობა დადანაშაულება, ბრალდება, ა—3: რაჲსაღა **მაბრალებს** მე? ჰრომ. 9,19; რაჲსაღა **აბრალებს**? ჰრომ. 9,19CD; ა. მათ, ებრ. 8,8; რომელსა მე **მაბრალებენ** ჰურიანი, საქმე 26,2; რომელთა **მაბრალობენ** მე ჰურიანი, საქმე 26,2GHJ; **აბრალებედ** ურთიერთას, საქმე 19,39ႧႢႭ; რომლისათჳს **აბრალებდეს** მას, საქმე 23,28; ა. მას ძიებათათჳს შჯულისა, საქმე 23,29; **აბრალებდედ** ურთიერთას, საქმე 19,38; წინაისწარვე **ვაბრალეთ** ჰურიათა, ჰრომ. 3,9.

ი ვნ.: რომლისა სასოებისათჳს **ვიბრალები** მე, საქმე 26,7.

ვიურვითცა **ბრალობად** შფოთისა ამის დღენდელისა, საქმე 19,40.

ვინ არს **მაბრალებელ** (მაბრალობელ CD) რჩეულთა ღმრთისათა, ჰრომ. 8,33; ნუმცა ვართ... ურთიერთას **მაბრალობელ** (მაბრალებელ Ⴂ), გალ. 5,26; ესენი არიან მდრტჳნველნი, **მაბრალობელნი**, იუდა 1,16.

ბრალეულ-ი დამნაშავე, ბრალდებული: ადგილი სიტყჳს-გებისაჲ ჰპოოს **ბრალეულისა** მისთჳს, საქმე 25,16HJ.

ბრე ნაგავი: შემირაცხიეს იგი **ბრედ**, ფილიპ. 3,8Ⴌ.

ბრკოლება შეფერხება, შეჩერება, ა—2: ჩუენ **მაბრკოლებენ** წარმართთა მიმართ სიტყუად, 1 თეს. 2,16CD.

მაბრკოლებელ (მაჰკოლებელ 7L) ჩუენ წარმართთა მიმართ სიტყუად, 1 თეს. 2,16.

ბრკუმა ფეხის წაკვრა, წაბორძიკება, ი/უ უობ.: რომლითა ძმაჲ იგი შენი შებრკოლდეს გინა უბრკუმეს, ჰრომ. 14,21.

ბრმა: იყო შენ ბრმა, საქმე 13,11; იგი ბ. არს, 2 პეტ. 1,9; შენ ხარ... ბ., გამოცხ. 3,17; ესავ თავსა შენსა წინამძღურად ბრმათა, ჰრომ. 2,19.

ბროლ-ი: მდინარჱ... ბრწყინვალჱ, ვითარცა ბროლი, გამოცხ. 22,1; ვითარცა ზღუაჲ ჭიქისაჲ მსგავსი ბროლისაჲ, გამოცხ. 4,6.

ბროლის-სახე ბროლისებრი, ბროლივით გამჭვირვალე: ქვასა იასპსა ბროლის-სახესა, გამოცხ. 21,11.

ბრძანება, 0–2: თჳნიერ მჯულისა ჰბრძანებ ცემად ჩემდა, საქმე 23,3; სოფელსა შინა ჰბრძანებთ, კოლ. 2,20; ვბრძანე მოყვანებაჲ კაცისაჲ მის, საქმე 25,17; ვ. დამარხვაჲ მისი, საქმე 25,21; ბრძანა განყვანებაჲ კაცთაჲ მათ, საქმე 5,34; ბ. მათი მოკლვაჲ, საქმე 12,19; ბ. შეკრვაჲ მისი, საქმე 21,33; ბ. მიყვანებაჲ მისი, საქმე 21,34; ბ. ათასისთავმან მიყვანებაჲ მისი, საქმე 22,24; ბ. შეკრებაჲ მღდელთ-მოძღუართაჲ, საქმე 22,30; ბ. შემასმენელთაცა მისთაჲ შენ თანავე მისლვად, საქმე 24,87LO; ბ. მოყვანებაჲ პავლჱსი, საქმე 25,6; ბ. ფესტოს, საქმე 25,23; ეგრეცა უფალმან ბ., 1 კორ. 9,14; ჩუენ მიუწერეთ და ვბრძანეთ, საქმე 21,25; ბრძანეს განსლვაჲ მათი, საქმე 4,15; ბ. თითოეულად კაცად-კაცადმან... მიძღუანებად ძმათა მათ, საქმე 11,29; ბ. აღსლვაჲ პავლესი, საქმე 15,27LO; სხუაჲ ბრძანებაჲ ბრძანის მას ზედა, გალ. 3,15; მაშინ ვბრძანო, 1 კორ. 11,34; მიბრძანებიეს შემასმენელთა მათ მაგისთა სიტყუად, საქმე 23,30; ერისთავეთა მათ უბრძანებიეს განტევებაჲ თქუენი, საქმე 16,36; ებრძანა კლავდის კეისარსა გამოშორებად ყოველნი ჰურიანი, საქმე 18,2; ე. მკჳრცხლ მოსლვად იგი, საქმე 20,13.

ი/უ: ყოველთა ეკლესიათა უბრძანებ, 1 კორ. 7,17; მოძღურებად დედათა არა უ., 1 ტიმ. 2,12; მე გიბრძანე შენ, ტიტე 1,5; ვითარცა უბრძანე ეკლესიათა გალატიასსათა, 1 კორ. 16,1; ვითარცა-იგი უბრძანა, საქმე 7,449LO; უ. დადგინებაჲ ეტლთაჲ მათ, საქმე 8,38; უ. მათ სახელითა უფლისა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 10,48; ვითარცა უ. მას, საქმე 21,40; ანანია უ. წინაშე-მდგომელთა მათ, საქმე 23,2; უ. ერსა შთასლვად, საქმე 23,10; უ. ტაძართა მათ ჰეროდჱსთა დამარხვაჲ მისი, საქმე 23,35; უ. მეგობართა თჳსთა მისლვად, საქმე 27,3; დააბრკოლნა იგინი ზრახვისა მისგან და უ., საქმე 27,43; უ. ასისთავსა მას დამარხვაჲ მისი, საქმე 24,23; ჩუენ... უბრძანეთ, საქმე 21,257LO; უბრძანეს მათი კუერთხითა ცემაჲ, საქმე 16,22; უ. ძმათა მოწაფეთა მათ შეწყნარებაჲ მისი, საქმე 18,27; უ. პავლეს ყოფაჲ თჳსაგან, საქმე 28,16; მიბრძანე მე ერისა ამის მიმართ სიტყუად, საქმე 21,39; სხუაჲ იგი... მაშინ გიბრძანო, 1 კორ. 11,349L; უფალმან თუ გკბრძანოს, 1 კორ. 16,7; უკუეთუ გ. ღმერთმან, ებრ. 6,3; ჩუენ... უბრძანოთ, საქმე 21,259L.

ე: პავლეს ებრძანა ყოფაჲ თჳსაგან მცველისა მისისა ერის კაცისა თანა, საქმე 28,167LO.

ბრძანებაჲ მოილო მოსე, საქმე 7,44; ებრ. 8,5; მოილო ბ. ანგელოზისაგან, საქმე 10,22; ბ. მომცა ღმრთმან, საქმე 10,28; ეგევითარი ბ. არა აქუნდა, საქმე 15,24; ქალწულთათჳს ბ. უფლისა მიერ არა მაქუს, 1 კორ. 7,25; სხუაჲ ბ. ბრძანის მას ზედა, გალ. 3,15; ბ. მოილო ნოე, ებრ. 11,7; რასა ეტყჳს მას ბ. იგი, ჰრომ. 11,4; ელიან შენსა ბრძანებასა, საქმე 23,21; ღმრთისა ბ. აღდგომის, ჰრომ. 13,2; ვერ ითმენდეს ბ. მას, ებრ. 12,20O; არა შეიშინეს ბრძანებისაგან მეფისა, ებრ. 11,237LOC7b; იჯმნეს ბ., ებრ. 12,259L7CD; მოიღეთ შჯული ბრძანებისაებრ ანგელოზთასსა, საქმე 7,53; არა შეიშინეს ბრძანებისა მისგან მეფისა, ებრ. 11,23; იჯმნეს ბ. მისგან, ებრ. 12,25; რომელნი-იგი ბრძანებით ჩინებულ არიან, ჰრომ. 8,28; ამას ვიტყჳ შენდობით, არა თუ ბ., 1 კორ. 7,6; ბ. (ბრძანებითა 9L) გეტყჳ, 2 კორ. 8,8; აჴოცა ჩუენთჳს ჴელით წერილი ბ. (ბრძანებითა AB), კოლ. 2,14CD; მივიდოდე მე დამასკოდ... ბრძანებითა მღდელთ-მოძღუართაჲთა, საქმე 26,12; რომელ-ესე გამოჩნდა... ბ. საუკუნოჲსა ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 16,25; შჯული იგი მცნებათაჲ მათ ბ. უღირჱსითა განაქარვა, ეფეს. 2,15; ბ. ... ანგელოზთ მთავრისაჲთა... გარდამოჴდეს ზეცით, 1 თეს. 4,16; ბ. ღმრთისა მაცხოვრისა ჩუენისაჲთა, 1 ტიმ. 1,1; მერწმუნა მე ბ., ტიტე 1,3; ამხილებდ ყოვლითა ბ., ტიტე 2,15; რომელი გამოჩნდა... ბ. მით საუკუნოჲსა ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 14,25; კადნიერებაჲ მაქუს... ბრძანებად შენდა, ფილემ. 1,8; ესე ყოველნი მჴდომად ბრძანებათა კეისრისათა იქმან, საქმე 17,7; აჴოცა ჩუენთჳს ჴელით წერილი ბ. მიერ, კოლ. 2,147b; წინააღმდგომსა კეისრისა ბრძანებათასა, საქმე 17,77LO.

რაჲ-იგი ბრძანებულ არს შენდა უფლისა მიერ, საქმე 10,33; ბ. არს შენდა ყოფად, საქმე 22,10; ბ. არს შენდა თავისა შენისა სიტყუად, საქმე 26,1; არა ბ. არს მათა სიტყუად, 1 კორ. 14,34; სოფელსა შინა ბ. იქმნებით, კოლ. 2,207b; ბრძანებული ანგელოზთაგან, გალ. 3,19; მოსრულ ვართ... სმენად ყოველსა ბრძანებულსა შენდა უფლისა მიერ, საქმე 10,33O; ვერ ითმენდეს ბ. მას, ებრ. 12,20; მოსრულ ვართ... სმენად ყოვლისა ბრძანებულისა შენდა უფლისა მიერ, საქმე 10,337L; მსგავსად ბ. მათისა წარიყვანეს პავლე, საქმე 23,31; იჯმნეს ბ. მისგან, ებრ. 12,257L; ბრძანებულნი ყოფილნი, საქმე 17,26.

ბრძენ-ი: იტყოდეს თავთა თჳსთა ბრძენ, ჰრომ. 1,22; რაჲთა არა იყვნეთ თავით თჳსით ბ., ჰრომ. 11,25; ნუ იქმნებით ბ. თავით თჳსით, ჰრომ. 12,16CD; რაჲთა ბ. იყვნეთ კეთილისათჳს, ჰრომ. 16,19; არა მრავალნი ბ. არიან ჴორციელად, 1 კორ. 1,26; თქუენ ბ. ქრისტჱს მიერ, 1 კორ. 4,10; უკუეთუ ვინმე ბ. ჰგონის თავი თჳსი... სულელ იქმენინ, რაჲთა იყოს ბ., 1 კორ. 3,18; ვინ არს ბ., იაკ. 3,13; სადა არს ბრძენი, 1 კორ. 1,20; ვითარ-ძი სჳდოდით... ვითარცა ბ., ეფეს. 5,15∈; ბრძენმან ხუროთმოძღუარმან, 1 კორ. 3,10; იტყოდეს თავთა თჳსთა ბრძენს, ჰრომ. 1,22C; მხოლოსა ბრძენსა ღმრთისა, ჰრომ. 14,26; იუდა 1,257LO; ბ. ღმრთისა, ჰრომ. 16,26; 1 ტიმ. 1,17CD; რომელმან შეიპყრნის ბრძენნი მეცნიერებითა მათითა, 1 კორ. 3,19; ვითარ-ძი ჰჳდოდით... ვითარცა ბ., ეფეს. 5,15; ვითარცა ბრძენთა გეტყჳ, 1 კორ. 10,15; რაჲთა არცხჳნოს ბ., 1 კორ. 1,27; ბ.

თანა-მდებ ვარ, ჰრომ. 1,14; სიბრძნე იგი ბრძენთაჲ, 1 კორ. 1,19; ზრახვანი ბრძენთანი, 1 კორ. 3,20.

ბრძნობა ბრძენობა, სიბრძნის თქმა და გამოჩენა: შეცნობა. 0–1: სოფელსა შინა ჰბრძნობ, კოლ. 2,20C; ნუ ჰბრძნობთ თავით თჳსით, ჰრომ. 12,16; სოფელსა შინა ჰბ., კოლ. 2,20Ⴁ; ნუ უფროის ბრძნობნ უმეტჱს ჯერისა მის, არამედ ბრძნობდინ სიწმიდესა, ჰრომ. 12,3; ესე ჰბრძნობდა ნათესავსა ჩუენსა, საქმე 7,19Ⴄ.

არა ზესთა ბრძნობად თჳნიერ მისსა, რომელი ჯერ-არს ბ., ჰრომ. 12,3ႺႨႡ; არა ზესთა ბრძნობად... არამედ ბ. განბრძნობად, ჰრომ. 12,3Ⴈ.

ნ.ქ. განბრძნობა.

ბრძოლა, 0–(3)2, უპირდ.: მიქაელ და ანგელოზნი მისნი ჰბრძოდეს ვეშაპსა მას, გამოცხ. 12,7.

ი უობ.: სიმართლით შჯის და იბრძვის, გამოცხ. 19,11; ილალავთ და იბრძავთ, იაკ. 4,2ႢႪႭ.

ე: სიმართლით შჯის და ებრძვის, გამოცხ. 19,11C; მიქაელ და ანგელოზნი მისნი ებრძოდეს ვეშაპსა მას, გამოცხ. 12,7C; ვეშაპი და ანგელოზნი მისნი ე. მათ, გამოცხ. 12,7.

ესენი კრავსა მას ებრძოლნენ, გამოცხ. 17,14.

ი ვნ.: ვიბრძოლები ჰურიათაგან, საქმე 26,7G.

არა არს ბრძოლაჲ ჩუენი სისხლთა მიმართ, ეფეს. 6,12; იქმნა ბ. ცათა შინა, გამოცხ. 12,7; რომელნი გამოვლენ შემოკრებად მათდა ბრძოლასა მას დიდისა მის დღისა, გამოცხ. 16,14; იქმნნეს ძლიერ ბ. შინა, ებრ. 11,34; მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ ყოფად ბრძოლისა, გამოცხ. 13,5; ვინ-მე განემზადოს ბრძოლად? 1 კორ. 14,8; მსგავს იყვნეს ცხენთა, განმზადებულთა ბ., გამოცხ. 9,7; რომელნი რბიოდიან ბ., გამოცხ. 9,9; ვინ შემძლებელ არს ბ. მისა, გამოცხ. 13,4; რომელნი არიან... გოგს და მაგოგს, შემოკრებად მათდა და ბ., გამოცხ. 20,8; გარეშე-ბრძოლანი, 2 კორ. 7,5; ვინაჲ არიან ბ. თქუენ შორის, იაკ. 4,1.

ბრძოლის-ყოფა შებრძოლება, 0–(2)1: უკუეთუ კაცობრივ მჴეცთა ბრძოლა-ვყავ ეფესოს, 1 კორ. 15,32; უკუეთუ კაცობრივ მჴეცთა ბრძოლა-ვყავთ ეფესოს, 1 კორ. 15,32Ⴊ; ბრძოლა-ყო მათ თანა, გამოცხ. 2,16; მჴეცმან მან... ბრძოლა-ყოს მათ თანა, გამოცხ. 11,7.

ი/უ–(3)2: მჴეცმან მან... ბრძოლა-უყოს, გამოცხ. 11,7C.

ვეშაპი იგი... წარვიდა ბრძოლის (ბრძოლისა A) ყოფად, გამოცხ. 12,17; მჴედრობანი... შეკრებულნი ბ., გამოცხ. 19,19; მიეცა მას ბრძოლისაცა (-ცა CA)-ყოფად წმიდათა მიმართ, გამოცხ. 13,7.

ბრძჳლ-ი, ბრძჳრ-ი ნაიარევი: არა აქუნდეს... ნაოჭ ბრძჳლის (ბრძჳრის Ⴍ, ბრძჳლისა ႨCD, ბრძჳრისა Ⴊ), ეფეს. 5,27.

ბრწყინვა, 0–1: პირი მისი... ბრწყინავს ძალითა თჳსითა, გამოცხ. 1,16.

0–2: გარემო მბრწყინვიდა მე ნათელი, საქმე 26,13.

ბრწყინვალე, მბრწყინვალე: სამოსელი ბრწყინვალჱ (ბრწყინვალე ႢႭ), იაკ. 2,2Ⴂ; სამოსელი მბრწყინვალჱ (ბრწყინვალჱ N, ბრწყინვალე ႢႭ), იაკ. 2,3; სამოსელი სელისაჲ... ბრწყინვალჱ (ბრწყინვალე B), გამოცხ. 15,6; ყოველი პორხილი და ბ. წარჴდა შენგან, გამოცხ. 18,14; ძოწეული ბ. (ბრწყინვალე B), გამოცხ. 19,8; ქვაჲ ბ., გამოცხ. 21,21; მდინარჱ ერთი წყლისა ცხოველისაჲ ბ., გამოცხ. 22,1; ვარსკულავი ბ., გამოცხ. 22,16; სამოსლითა ბრწყინვალითა, საქმე 10,30ႢႪႭ; იაკ. 2,2; ბისონითა... ბ., გამოცხ. 19,14.

ბრწყინვალება, მბრწყინვალება: გარემო მისა იყო მბრწყინვალებაჲ (ბრწყინვალებაჲ DႢႪႭ) ნათლისაჲ, საქმე 9,3; რომელი-იგი იყო მ. (ბრწყინვალებაჲ ႢႨCD) დიდებისაჲ, ებრ. 1,3; ყოველი პორხილი და ბრწყინვალებაჲ წარჴდა შენგან, გამოცხ. 18,14C.

ბუნება: თჳთ იგი ბუნებაჲ გასწავებს თქუენ, 1 კორ. 11,14; ბ. მჴეცთაჲ... დამწყსილ არს ბუნებასა ქუეშე კაცთასა, იაკ. 3,7; ამის გამო იყუნეთ საღმრთოჲსა მის ზიარ ბუნებისა, 2 პეტ. 1,4; ბ. იგი წესი, ჰრომ. 1,26; 1,27; გარეშე ბ. დაემყენ, ჰრომ. 11,24CD; გშჯიდეს ბუნებით წინადაუცუეთელი იგი, ჰრომ. 2,27; ჩუენ ბ. ჰურიანი ვართ, გალ. 2,15; არა იყვნეს ბ. ღმერთ, გალ. 4,8CD; ვიყვენით ბ. შვილნი რისხვისანი, ეფეს. 2,3; შობილნი ბ. მოსასრველად, 2 პეტ. 2,12; ვითარცა პირუტყუთა ბ. იციან, იუდა, 1,10ႢႪႭ; თჳნიერ ბუნებისასა მას დაემყენ, ჰრომ. 11,24C.

ნ.ქ. არა-ბუნება.

ბუნებით-ი ნამდვილი, ბუნებრივი, მკვიდრი: ბუნებითსა მას შჯულსა, ჰრომ. 2,14ႨCD; უკუეთუ შენ ბუნებითისა მისგან მოეკუეთე ველურისა ზეთის ხილისა და თჳნიერ ბუნებითისასა მას დაემყენ კეთილსა ზეთის ხილსა, რაოდენ უფროის იგინი ბუნებითსა მას დაემყნნენ თჳსსავე მას ზეთის ხილსა! ჰრომ. 11,24; ბუნებითთა მათ რტოთა, ჰრომ. 11,21; ბუნებითისასა მას შჯულსა, ჰრომ. 2,14.

ბჭე კარი, მთავარი კარი: თითოეული ბჭჱ იყო ერთისა და ერთისა მარგალიტისაჲ, გამოცხ. 21,21; კარსა მის ბჭისასა, საქმე 12,13; აქუნდა... ბჭენი ათორმეტნი, გამოცხ. 21,12; აღმოსავალეთისა ბ. სამნი, გამოცხ. 21,13; რაჲთამცა განზომა ქალაქი იგი და ბ. მისნი, გამოცხ. 21,15; ბ. მისნი არა დაეჴშნენ, გამოცხ. 21,25; ათორმეტნი იგი ბ. იყვნეს ათორმეტნი მარგალიტნი, გამოცხ. 21,21; სცვიდეს იგინი ბჭეთა ქალაქისათა, საქმე 9,24; მოიწინეს ბ. მის სახლისათა, საქმე 11,11; გჳრგჳნები ბ. მის ქალაქისათა მოიღო, საქმე 14,13; გარეშე ბ. ივნო, ებრ. 13,12; მოიწინეს იგინი ბ. მათ რკინისათა, საქმე 12,10; ზის ბ. ზედა, საქმე 3,10; დასჯან ბ. თანა, საქმე 3,2; დადგეს იგინი ბ. მათ ზედა, საქმე 10,17; ბ. მათ მიერ შევიდენ ქალაქად, გამოცხ. 22,14.

გ

გ. გან ქართული ანბანის მესამე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა 3: საკითხავი გ., პრომ. 9 (სათ.); 1 კორ. 8 (სათ.). თავი გ., პრომ. 12,10 (სათ.); 1 კორ. 7,25 (სათ.); 1 კორ. 9,19 (სათ.), 14,2 (სათ.); 15,35 (სათ.): ფილიპ. 1,1 (სათ.): გ-განეე 1 კორ. 6,9 (ჩან.); მიემთხჳნეს აღთქუმათა [გ. ის-ე და ქალებ]. ებრ. 11,33CD.

გ. სტატ., არსებობა, ყოფნა: ჰგიე შენცა, საქმე 21,24; ხოლო შენ ჰ., ებრ. 1,11ႧႨႱ; იგი სარწმუნოდ გგიეს. II ტიმ. 2,13Ⴑ; აწ ესერა ჰგიეს სარწმუნოებაჲ, 1 კორ. 13,13; რომელი ჰ. დიდებით, 2 კორ. 3,11; საბურველი საკითხავსა მას ძუელისა შჯულისასა ჰ. აღუძარცუეელად, 2 კორ. 3,14; სიმართლჱ მისი ჰ. უკუნისამდე, 2 კორ. 9,9; ჰ. იგი მღდელად სამარადისოდ, ებრ. 7,3; იგი სარწმუნოჲ ჰ., 2 ტიმ. 2,13; საფუძველი ღმრთისაჲ ჰ., 2 ტიმ. 2,19; სიტყუაჲ უფლისაჲ ჰ. უკუნისამდე. 1 პეტ. 1,25; ყოველივე ესრჱთ ჰ., 2 პეტ. 3,4; ჰ. იგი უკუნისამდე, 1 იოვ. 2,17GHJ; ჰ. თქუენ თანა, 1 იოვ. 2,27; სიყუარული ღმრთისაჲ ჰ. მის თანა, 1 იოვ. 3,17; ჰ. ჩუენ თანა, 1 იოვ. 3,24ႢႪႭ; მის თანა ჰ., 1 იოვ. 3,24; ღმერთი მის თანა ჰ., 1 იოვ. 4,15ႢႪႭ; იგი ღმრთისა თანა ჰ., 1 იოვ. 4,16; რამეთუ მის თანა ვჰგიეთ, 1 იოვ. 4,13; უკუეთუ ჰგიეთ თქუენ სარწმუნოებასა ზედა დაფუძნებულნი, კოლ. 1,23; რომელნი ჰგიან კუალთა მათ წინადაუცუეთილებისა სარწმუნოებისათა, პრომ. 4,12; [იგი] ეგო უძრავად, საქმე 27,41ႢႪႭ; ეკლესიანი ყოველთა მათ ადგილთა ჰურიასტანისათა... ეგნეს მშჳდობით, საქმე 9,31; მას ზედაცა ეგე ღმრთისა მიერ, 1 კორ. 7,24ႨႬႱ; ეგენ უქმროდ, 1 კორ. 7,11; კაცად-კაცადი ჩინებითა მით... მას ზედა ეგენ (ეგენინ Ⴇ), 1 კორ. 7,20; მას ზედაცა ე. ღმრთისა მიერ, 1 კორ. 7,24CD; ძმათ მოყუარებაჲ ეგენ, ებრ. 13,1; თქუენ თანა ე., 1 იოვ. 2,24; მას ზედაცა ეგენით ღმრთისა მიერ. 1 კორ. 7,24; ე. მას ზედა, 1 იოვ. 2,27; 28; ხოლო შენ ეგო, ებრ. 1,11; უკუეთუ ე. სიტკბოებასა მას ზედა, პრომ. 11,22; რაჲთა რჩევით წინა-განმზადებაჲ იგი ღმრთისაჲ ეგოს, პრომ. 9,11; რომლისა საქმჱ ე., 1 კორ. 3,14; რაჲთა ე. შეუძრავი იგი, ებრ. 12,27; იგი ე. უკუნისამდე, 1 იოვ. 2,17; უკუეთუ თქუენ თანა ე., 1 იოვ. 2,24; რომელი მის თანა ე., 1 იოვ. 3,6; რომელი ე. სიყუარულსა ზედა, 1 იოვ. 4,16; რომელი არა ე. მოძღურებასა ზედა ქრისტჱსსა... რომელი ე. მოძღურებასა ზედა ქრისტჱსსა. 2 იოვ. 1,9; სულითაცა ვეგნეთ. გალ. 5,25; მასვე წესსა ზედა ე., ფილიპ. 3,16; უკუეთუ ეგნეთ სარწმუნოებასა ზედა დაფუძნებულნი, კოლ. 1,23ႢႪႭႨCD; ე. სარწმუნოებით. 1 ტიმ. 2,15Ⴍ; თქუენცა მამისა თანა და ძისა თანა ე., 1 იოვ. 2,24; მტკიცედ ეგნენ სარწმუნოებასა, საქმე 14,22; უკუეთუ ე. ესრჱთ, 1 კორ. 7,8; უკუეთუ ე. სარწმუნოებით. 1 ტიმ. 2,15; რომელნი წესსა მას ზედა ე., გალ. 6,16.

გადევნა ნ. განდევნა.

გავრცობილ-ი ნ. განვრცობა.

გავრცომა ნ. განვრცობა, განვრცომა.

გათენება ნ. განთენება.

გაკითხვა ნ. განკითხვა.

გალატელ-ი გალატიის მკჳდრი: განვიდეს იგინი... გალატელთა სოფელსა, საქმე 16,6; მიმოვიდოდა... გ. სოფელსა, საქმე 18,23ႢႪႭ; პავლე მოციქულისა წიგნი გ. მიმართ, გალ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წიგნი გ. მიმართ მიიწერა პრომჱთ, გალ. (დასასრ.): ჵ უცნობელნო გალატელნო, გალ. 3,1.

გალილეველ-ი გალილეის მკჳდრი; გალილეაში წარმოშობილი კაცი: ანუ არა ამა ესე ყოველნი არიან... გალილეველ? საქმე 2,7; კაცნო გალილეველნო, საქმე 1,11; წინამძღუარი გალილეველთა წვალებისაჲ, საქმე 24,5.

გალობა მღერა; კურთხევა, ქება: მხიარულება, 0—1: შენ სამე კეთილად ჰგალობ, 1 კორ. 14,17Ⴀ; გალობდა ენაჲ ჩემი, საქმე 2,26; მოლხინე თუ არს, გალობდინ, იაკ. 5,13; ვგალობდე თუ სულითა, ე. გონებითაცა, 1 კორ. 14,15CD.

0—2: გალობენ გალობასა მოსესს, მონისა ღმრთისასა, გამოცხ. 15,3; (იგინი) გალობდეს გალობასა ახალსა, გამოცხ. 5,9; 14,3.

ი/უ—2: პავლე და შილა... უგალობდეს ღმერთსა, საქმე 16,25; უგალობდით მათ ყოველი ერი, პრომ. 15,11; უ. უფალსა ყოველი თესლები, პრომ. 15,11CD; უ. და აქებდით გულითა თქუენითა ღმერთსა, ეფეს. 5,19; უ. გულთა შინა თქუენთა ღმერთსა, კოლ. 3,16; შორის კრებულსა გიგალობდე შენ, ებრ. 2,12; სახელსა შენსა უგალობდე, პრომ. 15,9; უ. თუ სულითა, უ. გონებითაცა, 1 კორ. 14,15; შორის კრებულსა გიგალობდენ შენ, ებრ. 2,12ႠႢႪ; გალობდეს გალობასა ახალსა, გამოცხ. 5,9; 14,3; გალობენ გ. მოსესს, მონისა ღმრთისასა, და გ. მის კრავისასა, გამოცხ. 15,3; ვერვინ შემძლებელ იყო ცნობად გალობისა მის, გამოცხ. 14,3; იტყოდეთ თავთა თქუენთა... გალობითა, ეფეს. 5,19; ჰმოძღურიდით... გ., კოლ. 3,16.

გამართ თანდ., -კენ, მიმართულებით; ეპყრა კიდეჲ გამართ, საქმე 27,40.

გამდიდრება ნ. განმდიდრება.

გამზადებული ნ. განმზადება.

განმკითხველი ნ. განკითხვა.

1. **გამო** თანდ., მოითხოვს ნათ. ბრ., -გამო: ადამის გამო. 1 კორ. 15,22; ამის გ., საქმე 10,33; 13,38; 1 თეს. 3,1; 2 პეტ. 1,4; 12; 1 იოვ. 4,6; მის გ., პრომ. 8,11; ეფეს. 2,11; რომლისა გ., ებრ. 2,11.

2. **გამო** თანდ., მოითხოვს მოქმ. ბრ. -გან: ზეცით გამო, 1 კორ. 15,47; 2 კორ. 5,2; ცით გ., საქმე 9,13; 11,9.

გამობრწყინ(ვ)ება, ა—2: რომელმანცა გამობრწყინა (გამობრწყინვა ႠCD) გულთა ჩუენთა განსანათლებელად, 2 კორ. 4,6.

დ: ნათელი დიდი გამობრწყინდა, საქმე 12,7; ზეცით გ. ნათელი, საქმე 22,6ႢႢႪႭ: გ. მზჱ, იაკ. 1,11; მთიები გამობრწყინდეს გულთა თქუენთა. 2 პეტ. 1,19.

0—1: ზეცით გამობრწყინვიდა ნათელი, საქმე 22,6.

ი/უ—დ: გამომიბრწყინდა მე ნათელი. საქმე 26.13ԳԼՇՕ: არა გამოუბრწყინდეს მათ ნათელი იგი. 2 კორ. 4,4.

0—2: გარემო მბრწყინვიდა მე ნათელი. საქმე 26.13.

რომელმან თქუა ნათელი გამობრწყინებად (გამობრწყინვებად ՇՇD). 2 კორ. 4,6.

გამოდევნა, 0—2: ჩუენ გამოგუდევნნეს. 1 თეს. 2,15.

გამოდი, 0—1: წყაროჲსაგან მისვე თუალისაგან გამოდინ ტკბილი და მწარჱ, იაკ. 3,11.

გამოვალ, გამოვედ, გამოვიდ, 0—1: მიერვე პირით გამოვალს კურთხევაჲ. იაკ. 3,10; პირთა მათთაგან გ. ცეცხლი. გამოცხ. 9,17; ცეცხლი გ. პირისაგან მათისა. გამოცხ. 11,5; საყდრისა მისგან გამოვლენ ელვანი, გამოცხ. 4,5; რომელნი გ. მეფეთა ზედა. გამოცხ. 16,14; სიტყუაჲ უშუერი პირით თქუენით ნუ გამოვალნ, ეფეს. 4,29; შევიდოდა და გამოვიდოდა იერუსალჱმს, საქმე 9,28; პირისა მისისაგან გ. მახჳლი. გამოცხ. 1,16; პირისაგან მისისა გ. მახჳლი. გამოცხ. 19,15; რომელი გ. პირით მისით. გამოცხ. 19,21; გამო-რაჲ-ვიდოდა მიერ. ებრ. 11,8; რომელ-იგი გამოვიდოდეს პირთაგან მათთა, გამოცხ. 9,18.

(მე) გამოვედ მაკედონიად, 2 კორ. 2,13; გ. მაკედონიაჲთ, ფილიპ. 4,15; მაშინ გამოვიდა იგი, საქმე 7,4; გ. ტარსონდ მოძიებად სავლესა, საქმე 11,25; გ. და შეუდგა მას, საქმე 12,9; გ. მჴევალი ერთი სმენად, საქმე 12,13; გ. ჰეროდე მიერ ჰურიასტანით, საქმე 12,19; ხელისაგან გ. ბარნაბაჲს თანა, საქმე 14,20; პავლე გ. შორის მათსა, საქმე 17,33; გ. პავლე ათენელთა მათგან. საქმე 18,1; გ. ნავითა ასურეთად. საქმე 18,18; ესრეთ გ., საქმე 20,11; ანუ თქუენ მიერ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ გ.? 1 კორ. 14,36; გ. და არა უწყოდა, ებრ. 11,8ԳԼՕՂCD; გ. სხუაჲ ცხენი, გამოცხ. 6,4; ანგელოზი გ. ტაძრისაგან, გამოცხ. 14,15; სხუაჲ ანგელოზი გ. საკურთხეველისაგან, გამოცხ. 14,18; ჴმაჲ გ. საყდრით. გამოცხ. 19,5; გამოვედით ჩუენ გარეშე ქალაქსა მას, საქმე 16,13; გ. და წარვიდოდეთ. საქმე 21,5; გ. მიერ. საქმე 21,8; ესრეთ გ., საქმე 27,44; გ. ქუეყანად, საქმე 27,44ԳԼՕ: რაჟამს გ. მაკედონიაჲთ. ფილიპ. 4,15Օ; ამათ დღეთა შინა გამოვიდეს იერუსალჱმით წინაწარმეტყუელნი, საქმე 11,27Լ: იგინი ვითარ გ. მიერ საპყრობილით… ნუგეშინის-სცეს მათ და გ., საქმე 16,40; მიიღეს მცნებაჲ… და გ., საქმე 17,15ԳԼՕ; ძმათა ესმა ჩუენთჳს და გ. შემთხუევად, საქმე 28,15ԳԼՕ; რომელნი გ. ეგჳპტით. ებრ. 3,16; ვინაჲ-იგი გ., ებრ. 11,15; ქრისტჱს სახელისათჳს გ., 3 იოვ. 1,7; გ. მკალნი ქუეყანად. გამოცხ. 9,3; გ. მჳდნი იგი ანგელოზნი, გამოცხ. 15,6; გამოვედ (გამოვედ ՇՇGI) ქუეყანისაგან შენისა, საქმე 7,3; გამოვედით (გამოვედით Շb) შორის მათსა, 2 კორ. 6,17: გამოვედით (გამოვედით C) მისგან, ერო ჩემო. გამოცხ. 18,4; გამოვიდეს ცთუნებად წარმართთა (ეშმაკი), გამოცხ. 20,8; ამისა შემდგომად გამოვიდენ, საქმე 7,7.

გილირდა-მეა სოფლით გამოსლვაჲ. 1 კორ. 5,10; ჰხედვიდით გამოსლვასა მას ცხოვრებისა მათისასა. ებრ. 13,7; გამოსლვისათჳს ძეთა ისრაჱლისათა მოიჴსენა, ებრ. 11,22: ერჩდა გამოსლვად ადგილსა მას, ებრ. 11,8.

მდინარჱ ერთი წყლისა ცხოვრებისაჲ… გამომავალი საყდრისაგან ღმრთისა, გამოცხ. 22,1.

ცრუ-წინაწარმეტყუელნი გამოსრულ არიან სოფლად. 1 იოვ. 4,1; … გამოსრულთა (გამოსლულია Գ) მათგანთა წელთა აბრაჰამისთა. ებრ. 7,5.

გამოვლინება გამოგზავნა, მოვლინება, ა—2: გამოავლინა ღმერთმან სული, გალ. 4,6.

გამოზრდა გამოკვება, ჭმევა. 0—2: რაჲთა მუნ გამოზარდოს იგი. გამოცხ. 12,6C; რაჲთა მუნ გამოზარდონ იგი. გამოცხ. 12,6.

ი ვნ.: რაჲთა გამოიზარდოს მუნ, გამოცხ. 12,14.

გამოთარგმანება ახსნა, განმარტება; თარგმნა. 0—2: ნუ ყოველნი გამოსთარგმანებენ, 1 კორ. 12,30Ֆ; ერთი გამოსთარგმანებდინ, 1 კორ. 14,27: რომელი იტყოდის ენათა, გარნა თუ გამოსთარგმანებდეს. 1 კორ. 14,5; ანუ ყოველნი ნუ გამოსთარგმანებდენ (გამოსთარგმნებდენ Գ), 1 კორ. 12,30; ილოცვიდინ, რაჲთა გამო-ცა-თარგმანოს, 1 კორ. 14,13.

ი/უ: გამოუთარგმანებდა და წინა-დაუდებდა მათ, საქმე 17,3.

ი ვნ.: რომელი გამოითარგმანების ძჱ ნუგეშინისცემისაჲ, საქმე 4,36; რომელი გ. ქურციკ. საქმე 9,36: ესრე გ. სახელი მისი, საქმე 13,8.

გამოთრევა, ი: სახლებსა შევიდოდა და გამოითრევდა მამებსა და დედებსა, საქმე 8,3; [იგინი] გამოითრევდეს მას გარე ტაძრისა მისგან, საქმე 21,30; გამოითრიეს იგი გარეშე ქალაქსა მას, საქმე 14,19.

გამოთქუმა ნ. გამოუთქუმელი.

გამოთხოვა, ი: თქუენ გამოითხოვეთ კაცი იგი კაცის-მკლველი, საქმე 3,14.

გამოკითხვა გამოკვლევა, გამოძიება, ძებნა, ი: ვერ გამოიკითხნა ჴორცნი უფლისანი, 1 კორ. 11,29.

გამოკუთნება გამოყოფა, ი/უ: გამომიკუთნენით ბარნაბა და სავლე, საქმე 13,2.

გამოკულევა შემოწმება, ი: გამოიკულიეს წინაწარმეტყუელთა, 1 პეტ. 1,10Գ.

გამოუკულეველ არიან გზანი მისნი, ჰრომ. 11,33; გამოუკულეველი (გამოუკლეველი Ֆ) იგი სიმდიდრჱ ქრისტჱსი, ეფეს. 3,8.

გამომავალ-ი ნ. გამოვალ.

გამომეტყუელ-ი ამხსნელი, გამომცნობი: სადა არს გამომეტყუელი იგი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 1,20Գ.

გამომეძიებელ-ი ნ. გამოძიება.

გამომცდელ-ი ნ. გამოცდა.

გამორჩევა არჩევა, ამორჩევა, გამორჩევა: მჯობინება, გამოცალკევება, განსხვავება. ა—2: გამოგუარჩინა ჩუენ შვილებად, ეფეს. 1,5ԳԼՕ; გამოარჩინეს კაცნი მათგანნი, საქმე 15,22ԳԼՕ.

ი: რომელი გამოირჩიე ამათ ორთაგანი ერთი, საქმე 1,24: რომელმან გამომირჩია მე, გალ. 1,15; გამოგჳრჩინა ჩუენ, ეფეს. 1,4: ღმერთმან… გამოგირჩია შენ, საქმე 22,14; გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან პირველ ნაყოფად. 2 თეს. 2,13; თქუენ შორის გამოირჩია ღმერთმან, საქმე 15,7; პავლე გ. შილა. საქმე 15,40: უფროჲსღა გ. თანაძჳრისხილვაჲ ერისა ღმრთისასა, ებრ. 11,25; რომელნი გამოირჩინა. საქმე 1,2; ღმერთმან… გ. მამანი ჩუენნი, საქმე 13,17; თქუენ შორის გ. ღმერთმან… სმენად წარმართთა სიტყუაჲ იგი სახარებისაჲ, საქმე 15,7D; სხუ-

ლ;ყლნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა (გამოირჩინნა ႢႦ) ღმრთისან... და უძლურნი იგი სოფლისანი გ. ღმერთმან... და უაზნონი იგი სოფლისანი გამოირჩინა (გამოირჩინნა Ⴂ) ღმერთმან. 1 კორ. 1,27-28; ანუ არა გლახაკნი სოფლისანი გამოირჩინა (გამოირჩინნა LM), იაკ. 2,5; გამოირჩიეს (გამოირჩინეს Ⴂ) სტეფანე... და ფილიპე..., საქმე 6,5; გამოირჩინეს კაცნი მათგანნი. საქმე 15,22I; გამომირჩიეთ და გამომიკუთნენით კაცნი, საქმე 13,2C; გამომირჩიენით მე... ბარნაბა და სავლე, საქმე 13,2; აწ გამოირჩიენით, ძმანო, კაცნი, საქმე 6,3; რომელი გამოვირჩიო, ფილიპ. 1,22.

კაცად-კაცადსა ეთაარცა გამოურჩევიეს გულითა, კორ. 9,7.

ი/უ: საკითხავი გამოურჩია წიგნთაგან, საქმე 17,2.

ჯერ-მიჩნდა ჩუენ... გამორჩევაჲ (გამორჩევად C) კაცთაჲ მაგათ, საქმე 15,25; ჯერ-უჩნდა... გამორჩევად კაცთა მათგანთა, საქმე 15,22; სიყუარული იგი ქრისტჱსი მაწუევს ჩუენ გამორჩევად მას, 2 კორ. 5,14.

გამოსაცხადებელ-ი ნ. გამოცხადება.

გამოსახულ-ი ამოკვეთილი: მსახურებაჲ იგი სიკუდილისაჲ, წიგნითა გამოსახული ფიცართა შინა, 2 კორ. 3,7.

გამოსაჴსნელ ნ. გამოჴსნა.

გამოსაჴსარ-ი გამოსასყიდი: გამოსაჴსრად შეწევნისა ჩუენისათჳს, ეფეს. 1,14; სიკუდილი რაჲ მოიწიოს გ. პირველისა მის შჯულისა გარდასრულთა, ებრ. 9,15.

გამოსლვა ნ. გამოვალ.

გამოსლულ ნ. გამოვალ.

გამოსრულ ნ. გამოვალ.

გამოსხმა გამოყრა, გამოდევნა, გამოგდება, გამოძევება (იხ. მრ.-ში), ა—2: გამოასხნეს იგინი ქალაქით, საქმე 13,50.

გამოტაცება მოტაცება, ძალით წამოყვანა, ი: ვითარცა ცეცხლისაგან გამოიტაცებდით, იუდა 1,23.

უბრძანა... გამოტაცებაჲ მისი, საქმე 23,10.

გამოტევება გამოშვება, ი/უ—(3)2: გამოუტევენით კაცნი ეგე, საქმე 16,35Ⴂ.

გამოტყუენვა დატყვევება, 0—2: გამოსტყუენვენ (გამოსტყუევენ ხ) დედათა, 2 ტიმ. 3,6 (შეაცდენენ ქალებს. შდრ. αἰχμαλωτίζοντεσ).

გამოუთქუმელ-ი მოუთხრობელი, უთქმელი: იხარებდით სიხარულითა გამოუთქუმელითა, 1 პეტ. 1,8: მადლი ღმერთსა გამოუთქუმელთა მათ ზედა ნიჭთა მისთა, 2 კორ. 9,15.

გამოუცდელ-ი ნ. გამოცდა.

გამოუძიებელ-ი ნ. გამოძიება.

გამოფრდა დაფასება, მოგება, ი: გამოიფრდით ჟამთა, ეფეს. 5,16ႢႭ; გამოიფრდიდით ჟამთა, ეფეს. 5,16; ჟამთა გ., კოლ. 4,5.

გამოქუან გამოტანა, გამოღება, ა—2: უპანითაცა ზედა გამოაქუნდეს უძლურნი, საქმე 5,15.

1. **გამოღება** მოცემა, მოტანა, ი: რაჲთა ნაყოფი გამოვიღოთ ღმრთისა, ჰრომ. 7,4CI); რაჲთა ნაყოფი გ. სიკუდილისა, ჰრომ. 7,5; რაჲთა ნაყოფი გამოვიღოთ ღმრთისა, ჰრომ. 7,4.

მოცემად... ჟამი ნაყოფის გამომღებელნი, საქმე 14,17ႢႭ.

2. **გამოღება** აღება, მიღება, ი: არაჲ გამოიღეს წარმართთაგან, 3 იოვ. 1,7.

ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა გამოღებაჲ. 2 ტიმ. 2,6ႤႢႡ.

3. **გამოღება** გამოღება, აღმოცენება, ი: ლეღუმან ზეთის-ხილი გამოიღო, იაკ. 3,12; რომელმან გამოიღის ეკალი, ებრ. 6,8; რომელმან... გ. მწუანეილი, ებრ. 6,7.

ჟამნი ნაყოფის გამოღებისანი. საქმე 14,17.

ძელი ცხორებისაჲ. გამომღებელი ათორმეტსა ნაყოფსა. გამოცხ. 22,2.

4. **გამოღება** გადატ. დაგდება, დანარცხება, ი: გამოიღო ანგელოზმან მან მანგალი თჳსი ქუეყანად. გამოცხ. 14,19.

5. **გამოღება** გამოშვება, გამოტოვება, ი: რომელიმე იმარხავნ დღით გამოღებით (დღე-გამოღებით ႨCD), ჰრომ. 14,5.

გამოყვანება გამოყვანა; (გამო)ხსნა, ი: რომელმან გამომიყვანნა ჩუენ ეგჳპტით, საქმე 7,40; უფალმან გამოიყვანა საპყრობილით, საქმე 12,17; გ. იგი (მან), საქმე 21,33; გამოიყვანნა იგინი, საქმე 5,19; ამან გ. იგინი, საქმე 7,36; ჴელითა მტკიცითა გ. იგინი, საქმე 13,17; გ. იგინი გარეშე, საქმე 16,30; გამოიყვანეს იგი სამსჯავროსა წინაშე. საქმე 18,12; გამოიყვანნეს იგინი მიერ საპყრობილით. საქმე 16,39; ხვალე გამოიყვანოს იგი თქუენდა, საქმე 23,15Ⴍ.

ყოს განსაცდელსა მას თანა გამოყვანებაჲცა (შდრ. ἔκβαειν), 1 კორ. 10,13; ეგულებოდა ჰეროდეს გამოყვანებად იგი, საქმე 12,6; მოჰხედა ღმერთმან გ. წარმართთაგან ერი, საქმე 15,14; ეძიებდეს მათ გ., საქმე 17,5; გეჩუენე შენ გ. შენდა, საქმე 26,16; უპყარ ჴელი მათი გ. მათა, ებრ. 8,9.

გამოშობა შობა, წარმოშობა, 0—2: გამოშვის სიკუდილი, იაკ. 1,15.

გამოშო(ვ)რება განშორება, მოცილება, გაცლა, ი: რომელნი გამოიშორებენ თავთა თჳსთა, იუდა 1,19.

ე: გამოეშოვრენით (...შორ... ႢႭႨCD), იტყჳს უფალი, 2 კორ. 6,17.

ებრძანა კლავდის კეისარსა გამოშოვრებად (...შორ... DK) ყოველნი ჰურიანი ჰრომჱთ, საქმე 18,2.

გამოჩენა, ა—2: მტყუვრად გამოვაჩენთ მას, 1 იოვ. 1,10G. ნ. გამოჩინება.

დ: რომელ-იგი გამოჩნდა ძედ ღმრთისა, ჰრომ. 1,4; რომელი გ. აწ წიგნთაგან საწინასწარმეტყუელოთა. ჰრომ. 14,25; რომელ-ესე გ. აწ წიგნებითა საწინასწარმეტყუელოჲთა, ჰრომ. 16,25: შეურაცხის-ყოფად ცოდვათა... გ., ებრ. 9,26; რომელი გ. ჴორცითა, 1 ტიმ. 3,16; რომელ-იგი გ. ჟამითა თჳსითა სიტყუაჲ იგი მისი, ტიტე. 1,3; გ. მადლი იგი, ტიტე. 2,11; კაცთ მოყუარებაჲ გ. ... ღმრთისაჲ, ტიტე 3,4; გ. ... თქუენთჳს, 1 პეტ. 1,20; რომელ-იგი გ., 1 იოვ. 3,5; სასწაული დიდი გ. ცათა შინა, გამოცხ. 12,1; რაჲთა გამოჩნდეს მოწრაფებაჲ თქუენი, 2 კორ. 7,12; გ. კაცი იგი უშჯულოებისაჲ, 2 თეს. 2,3; მაშინ გ. უშჯულოჲ იგი, 2თეს. 2,8; რაჲაჲმს გ., მაქუნდეს განცხადებულებაჲ, 1 იოვ. 2,28; რაჲთა... მესამედი მისი არღარა გ., გამოცხ. 8,12; გამოცდილად გამოე-

ჩნდეთ. 2 კორ. 13,7: რჩეულნი იგი გამოჩნდენ თქუენ შორის, 1 კორ. 11,19.

ი/უ—დ: რომელი... გამოგჳჩნდა ჩუენ. 1 იოვ. 1,2: საიდუმლოჲ იგი გამოუჩნდა წმიდათა მისთა. კოლ. 1,26ႭႪႤ.

გამოჩინება გამოჩენა, გამოცხადება, ჩუენება; განსაზღვრა, დადგენა. ა—2: მტყუვრად გამოვაჩინებთ მას, 1 იოვ. 1,10ႪႠ; მასვე გამოაჩინებს, დღესა დღეს დავითის მიერ, ებრ. 4,7: ესე გ. შეძრულთასა მას ცვალებასა, ებრ. 12,27: რომელნი გამოაჩინებენ საქმესა შჯულისასა, ჰრომ. 2,15; რომელნი ამას იტყჳან, გამოაჩინებენ (გამოაჩინებედ Ⴀ), ებრ. 11,14: გამოაჩინებდეს თავსა თჳსსა, 2 თეს. 2,4: ღმერთმან ჩუენ მოციქულნი უკუანაისკნელად გამოგუაჩინნა, 1 კორ. 4,9: გ. ჩუენ შეილებად, ეფეს. 1,5; რომელ-იგი პირველადვე გამოაჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 2,7: მტყუვრად გ. იგი, 1 იოვ. 5,10; გამოაჩინე რომელი გამოირჩიე, საქმე 1,24: რომელმან... გამოაჩინის ჩუენ მიერ ყოველთა ადგილთა, 2 კორ. 2,14.

რომელთა შეიყუარეს გამოჩინებაჲ მისი, 2 ტიმ. 4,8: გამოჩინებაჲ იგი სიყუარულისა თქუენისაჲ... აჩუენეთ, 2 კორ. 8,24; შეუნანებელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა... გამოჩინებასა სიმართლისა საშჯელისა ღმრთისასა, ჰრომ. 2,5: იესუ ქრისტჱსსა გ. ზეცით, 2 თეს. 1,7; მოველოდით... გ. დიდებასა დიდისა ღმრთისასა, ტიტე 2,13; გ. იესუ ქრისტჱსსა, 1 პეტ. 1,7; იჭჳ იგი დაბადებისაჲ გამოჩინებასა მას შვილთა ღმრთისათა მოელის, ჰრომ. 8,19; მოელოდეთ(!) გ. მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1,7; გ. მას მწყემსთ მთავრისასა მოიღოთ... დიდებისა გჳრგჳნი, 1 პეტ. 5,4; გამოჩინებასაცა დიდებისა მისისასა გიხაროდის, 1 პეტ. 4,13; შეუნანებელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა დღესა მას... გამოჩინებისა... ღმრთისასა, ჰრომ. 2,5CD; მერმისა მის (ႠႭ) გამოჩინებისა დიდებისა ზიარი. 1 პეტ. 5,1; რომელი შემძლებელ არს დამტკიცებად... გამოჩინებისაებრ საიდუმლოჲსა, ჰრომ. 16,24Ⴂ; რომელმან განსაჯნეს ცხოველნი... გ. მისისა, 2 ტიმ. 4,1; რომელ-იგი შემძლებელ არს განმტკიცებად თქუენდა... გამოჩინებითა საიდუმლოჲსაჲთა, ჰრომ. 16,24; საჩუენებელ ქმნნა გ., კოლ. 2,15; განაქარვოს გ. მით მოსლვისა მისისაჲთა, 2 თეს. 2,8; რომელი გამოცხადნა აწ გ. მით მაცხოვრისა ჩუენისა, 2 ტიმ. 1,10; ჩემ ზედა ამისა გამოჩინებად, საქმე 24,13G; ვერ ეძლო გ., საქმე 25,7: გ. არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 1,18; რომელ-იგი წინაისწარ განჰმზადა ღმერთმან... გ. სიმართლისა მისისა, ჰრომ. 3,25; 3,26; რომელ გ. არს ჩუენდა მომართ, ჰრომ. 8,18; ცეცხლითა გ. არს, 1 კორ. 3,13; იცით გ. იგი, 2 თეს. 2,6ႠႱ; მოცვულ ხართ სარწმუნოებითა ცხორებასა მას გამზადებულსა გ. ჟამსა მას მარჯუესა, 1 პეტ. 1,5; ვიყვენით... შეყენებულ მერმისათჳს სარწმუნოებისა გამოჩინებამდე (-დმდე ႭႪႣႢCD), გალ. 3,23: დამარხვად შენდა მცნებაჲ იგი... ვიდრე გამოჩინებადმდე (-ამდე Ⴑ) უფლისა ჩუენისა. 1 ტიმ. 6,14.

სიმართლჱ ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს, ჰრომ. 3,21; არღა გ. იყო წმიდათაჲ იგი გზაჲ. ებრ. 9,8; არღა გ. არს, რაჲ ყოფად ვართ, 1 იოვ. 3,2; გამოჩინებულისა უკუანაისკნელთა ამათ ჟამთა თქუენთჳს, 1 პეტ. 1,20ႢႪႣ.

გამოჩინებად-ი ის, რაც უნდა გამოჩნდეს: იცით გამოჩინებადი იგი თჳსსა მას ჟამსა, 2 თეს. 2,6: მერმისა მის გამოჩინებადისა დიდებისა ზიარი, 1 პეტ. 5,1ႢႪႣ.

გამოცდა გამოცდა: გამოცნობა, გამორჩევა; ტვირთვა. 0—2: არავის გამოსცდის იგი, იაკ. 1,13Ⴍ; აწ რაჲსათჳს გამოსცდით ღმერთსა, საქმე 15,10; ნუცა გ. ქრისტესა, 1 კორ. 10,9: თქუენსა მას სიყუარულსა გულითად გამოცდით, 2 კორ. 8,8ႪႠ; რომლითა მოყუასსა გამოსცდიდეს, ჰრომ. 14,22; გამომცადეს მე, ებრ. 3,9CD; ვითარცა არა გამოცადეს ღმერთი, ჰრომ. 1,28: ვითარცა-იგი ვიეთმე გ., 1 კორ. 10,9; გამოსცადენ იგინი, რომელნი იტყჳან თავთა თჳსთა მოციქულად. გამოცხ. 2,2; კაცად-კაცადისა იგი საქმე ცეცხლმან გამოცადოს, 1 კორ. 3,13CD; რომელნიცა-იგი გამოსცადნეთ წიგნებითა, 1 კორ. 16,3CD; რომელი გამოგუეცადა მრავალსა შინა, 2 კორ. 8,22CD.

ი: თქუენსა მას სიყუარულსა გულითად გამოვიცდი, 2 კორ. 8,8; გამოიცდი უმჯობჱსსა მას, ჰრომ. 2,18: რომელი გამოვიცადეთ მრავალსა შინა, 2 კორ. 8,22; ვითარცა არა გამოიცადეს ღმერთი, ჰრომ. 1,28ႪႢCD: გამო-ღა-იცადენ კაცმან თავი თჳსი, 1 კორ. 11,28: საქმენი თჳსნი გამოიცადენინ (გამოიცადენ Ⴐ, გამოიცადენით Ⴊ) კაცად-კაცადმან, გალ. 6,4; გამოიცადეთ, რაჲ-იგი არს სათნო უფლისა. ეფეს. 5,10; ყოველივე გ., 1 თეს. 5,21; თავნი თჳსნი გამოიცადენით, 2 კორ. 13,5; გ. სულნი, 1 იოვ. 4,1; რაჲთა გამოიცადოთ თქუენ, რაჲ-იგი არს ნებაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 12,2; რაჲთა გ. თქუენ უმჯობესი იგი, ფილიპ. 1,10; რომელნი-იგი გამოიცადნეთ წიგნებითა, ესენი წარვავლინნე მიღებად მადლისა მის თქუენისა იერუსალჱმდ, 1 კორ. 16,3.

ი ვნ.: რომელნი-იგი გამოიცადებოდიან, ებრ. 2,18ႪႠ; იენო თავადმან და გამოიცადა, ებრ. 2,18; რომელნიმე ტანჯვითა და გუემითა გამოიცადნეს, ებრ. 11,36Ⴐ; ესენი გამო-ღა-იცადნედ, 1 ტიმ. 3,10Ⴂ; რომელსა შინა გამოიცადოს, ჰრომ. 14,22ႭႪႢCD; რაჲთა გამოიცადნეთ ათ დღე, გამოცხ. 2,10; ესენი გამო-ღა-იცადნენ, 1 ტიმ. 3,10.

გამოცდასა ეძიებთ მისსა, 2 კორ. 13,3; შეწირა ისაჰაკი გამოცდასა მას, ებრ. 11,17; ნუ განიფიცხებთ გულთა თქუენთა, ვითარცა-იგი გ. მას დღისა მისებრ გამოცდისა, ებრ. 3,8; გამოცდად ეძიებთ მას, 2 კორ. 13,3Ⴃ; რომელსა ეგულების მოსლვად... გამოცდად მკჳდრთა მათ ქუეყანისათა, გამოცხ. 3,10.

რომელი გამომცდელი არს გულთა ჩუენთაჲ, 1 თეს. 2,4; ნუუკუე განგცადნა თქუენ გამომცდელმან, 1 თეს. 3,5Ⴡ.

მე გამოუცდელ ვიყო, 1 კორ. 9,27; გარნა თუ გ. რაჲ ხართ, 2 კორ. 13,5; ჩუენ არა ვართ გ., 2 კორ. 13,6; ჩუენ რაჲთა გ. ვიყვნეთ, 2 კორ. 13,7; არიან... ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა გ., ტიტე 1,16; ღმერთი გ. არს, იაკ. 1,13; გამოუცდელსა მას გონებასა, ჰრომ. 1,28; ჩუენ ვითარცა გამოუცდელნი ვიყვნეთ, 2 კორ. 13,7ႣႢCD; გ. სარწმუნოებითა, 2 ტიმ. 3,8.

რომელი გამოცდილ იყო მრავალსა შინა, 2 კორ. 8,22Ⴂ; იგი არს გ., 2 კორ. 10,18; გ. ვართ ღმრთისაგან, 1 თეს. 2,4; რამეთუ გ. იქმნის, იაკ. 1,12; გჳვის მღდელთმოძღუარი... გამოცდილი ყოველითავე მსგავსებითა, ებრ. 4,15; უპატიოსნეს ოქროჲსა მის... ცეცხლისაგან გამოცდილისა, 1 პეტ. 1,7: რაჲთა ჩუენ გამოცდი-

ლად გამოჰჩნდეთ. 2 კორ. 13,7; რაჲთა გამოცდილნი იგი განცხადებულ იქმნენ თქუენ შორის, 1 კორ. 11,19ႨႢხ.

გამოცდილება გამოცდილება; გამოცდა; გასინჯვა; განსჯა: მოთმინებაჲ [შეიქმს] გამოცდილებასა და გამოცდილებაჲ — სასოებასა, ჰრომ. 5,4; ვცნა გამოცდილებაჲ (გამოცდილობაჲ Ⴈ) თქუენი, 2 კორ. 2,9; გამოცდილებაჲ ეგე თქუენი... შეიქმს მოთმინებასა, იაკ. 1,3; რაჲთა გ. ეგე სარწმუნოებისა თქუენისაჲ... იპოოს საქებელად, 1 პეტ. 1,7; გ. იგი მისი უწყით, ფილიპ. 2,22; მრავალმან მან გამოცდილებამან... გარდაჰმატა, 2 კორ. 8,2; გამოცდილებამან მან... შექმნის მოთმინებაჲ, იაკ. 1,3ႢႪႳ; გამოცდილებითა ჭეშმარიტებისაჲთა წარუდგინებთ თავთა ჩუენთა, 2 კორ. 4,2Ⴂ; გამოცდილებითა მით ამის მსახურებისაჲთა ადიდებდით ღმერთსა, 2 კორ. 9,13.

გამოცემა, 0–(3)2: ეგრეთვე უსულოთა მათ ჴმაჲ გამოსციან, 1 კორ. 14,7; უკუეთუ საყჳრმან განუჩინებელად ჴმაჲ გამოსცეს, 1 კორ. 14,8; უკუეთუ არა-გამოცხადებულად სიტყუაჲ იგი გამოსცეთ, 1 კორ. 14,9; უკუეთუ გამოცხადებაჲ სიტყუათაჲ მათ ვერ გამოსცენ, 1 კორ. 14,7.

გამოცნობა ცოდნა, შეცნობა: შჯულისაგან არს გამოცნობაჲ ცოდვისაჲ, ჰრომ. 3,20; არცა უნაყოფოდ იპოვნეთ თქუენ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა მას გამოცნობასა, 2 პეტ. 1,8.

გამოცხადება გამოცხადება; ცხად-ყოფა, ცხადად გახდომა; ჩვენება, გამოჩენა, ახსნა, განმარტება, გამომჟღავნება, გამოელენა, ა–2: გამოაცხადა თჳსი იგი სიყუარული ჩუენდა მომართ ღმერთმან, ჰრომ. 5,8; გ. სიტყუაჲ იგი, ტიტე 1,3CD; კაცად-კაცადისა იგი საქმჱ... დღემან მან გამოაცხადოს... და კაცად-კაცადისა იგი საქმჱ... ცეცხლმან გ., 1 კორ. 3,13; [უფალმან] გამოაცხადნეს ზრახვანი გულისანი, 1 კორ. 4,5; დაფარულნი გულისა მისისანი გამოაცხადნენ, 1 კორ. 14,25.

ი/უ: ჩუენ გამოგჳცხადა ღმერთმან სულითა თჳსითა, 1 კორ. 2,10; ღმერთმანვე გამოუცხადა მათ, ჰრომ. 1,19; საიდუმლოჲ იგი... გ. წმიდათა მისთა, კოლ. 1,26Ⴓ; რომელი გ. მას ღმერთმან, გამოცხ. (სათ.); გ. მონასა მისსა იოვანეს, გამოცხ. 1,1; იგიცა გამოგიცხადენ (გამოგცხადენ (?)ႩႪ) ღმერთმან, ფილიპ. 3,15Ⴊ; ღმერთმან გამო-ვე-გიცხადენ თქუენ, ფილიპ. 3,15; იგიცა ღმერთმან გამო-ვე-გიცხადოს, ფილიპ. 3,15CD; დაფარულნი გულისა მისისანი გამოუცხადნენ, 1 კორ. 14,25Ⴂ.

ე: გამოეცხადა იოსებ ძმათა თჳსთა, საქმე 7,13; ნათესავსა სხუასა არა გ. ძეთა კაცთასა, ვითარ-ესე აწ გ. წმიდათა მოციქულთა მისთა, ეფეს. 3,5; საიდუმლოჲ იგი... აწ გ. წმიდათა მისთა, კოლ. 1,26; რომელთა-იგი გ., 1 პეტ. 1,12; უკუეთუ სხუასა გამოეცხადოს, 1 კორ. 14,30; თჳნიერ ცოდვისა გ., ებრ. 9,28.

ნ: სიმართლჱ ღმრთისაჲ მას შინა გამოცხადნების, ჰრომ. 1,17; ყოველივე მხილებული ნათლისა მისგან გ. ეფეს. 5,13; რომელი გამოცხადნა აწინდელთა ამათ ჟამთა წიგნითაგან საწინაწარმეტყუელოთა, ჰრომ. 16,25Ⴂ; რომელი გ. აწ გამოჩინებითა მით მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, 2 ტიმ. 1,10; ცხორებაჲ იგი გ., 1 იოვ. 1,2; ამისთჳს გ. ძჱ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 3,8; ამით გ. სიყუარული ღმრთისაჲ ჩუენ შორის, 1 იოვ. 4,9; სიმართლენი შენნი გამოცხადნეს, გამოცხ. 15,4; კაცად-კაცადისა იგი საქმჱ გ., 1 კორ. 3,13; ცხორებაჲცა იგი იესუჲსი... გ., 2 კორ. 4,10; 11; რაჟამს ქრისტჱ გ., კოლ. 3,4; რაჟამს გ., მსგავს მისა ვიყუნეთ, 1 იოვ. 3,2; არა გ. სირცხჳლი საშიშულისა შენისაჲ, გამოცხ. 3,18; ჩუენცა მის თანა გამოეცხადნეთ, კოლ. 3,4Ⴂ; მის თანა გამოსცხადნეთ (გამოცხადნეთ Ⴊ) დიდებითა, კოლ. 3,4.

გამოცხადებაჲ სიტყუათაჲ მათ ვერ გამოსცენ, 1 კორ. 14,7; გ. თუ აქუს, 1 კორ. 14,26; გ. წმიდისა... იოვანჱსი, გამოცხ. (სათ.); გ. იესუ ქრისტესი, გამოცხ. 1,1; გარდარეული ესე გამოცხადებაჲ ამისთჳს, 2 კორ. 12,7; კაცად-კაცადსა მიცემულ არს გამოცხადებაჲ იგი სულისაჲ, 1 კორ. 12,7; გ. იგი მისი უწყით, ფილიპ. 2,22Ⴂხ; მყოვარ მოლოდებაჲ იგი დაბადებულისაჲ გამოცხადებასა ძეთა კაცისათასა მოელის, ჰრომ. 8,19ႨႢხ; მოვიდე ხილვასა და გ. უფლისასა, 2 კორ. 12,1; ესევდით მოწევნულსა მას მათსა მადლსა გ. იესუ ქრისტჱსსა, 1 პეტ. 1,13; აღვედ გამოცხადებით. გალ. 2,2; გ. მეუწყა მე, ეფეს. 3,3; ქადაგებაჲ ჩემი არა რწმუნებითა მით სიბრძნისა სიტყჳთა, არამედ გამოცხადებითა სულისა წმიდისაჲთა, 1 კორ. 2,4; არა თუ გეტყოდი თქუენ გ., 1 კორ. 14,6; გ. ჭეშმარიტებისაჲთა წარუდგინებთ, 2 კორ. 4,2; [მოვიღე] გ. იესუ ქრისტჱსითა, გალ. 1,12; რომელ-იგი შემძლებელ არს თქუენდა დამტკიცებად გამოცხადებითა მით საიდუმლოჲსაჲთა, ჰრომ. 14,24; აღვედ გ. მით, გალ. 2,2Ⴊ; გამოცხადებად არს ჩუენდა მომართ, ჰრომ. 8,18Ⴂხ; ცეცხლითა გ. არს, 1 კორ. 3,13ႩႪ; გ. ძჱ მისი ჩემ მიერ, გალ. 1,16; სული... გამოცხადებისაჲ, ეფეს. 1,17; გარდარეულებითა ამით (მით ႨႢხ) გამოცხადებათაჲთა, 2 კორ. 12,7CD.

რომელ-ესე გამოჩნდა... ყოველთა მიმართ წარმართთა გამოცხადებული, ჰრომ. 16,25; ყოველივე გ. ნათელ არს, ეფეს. 5,13Ⴓ; აწ გამოცხადებულსა წიგნთაგან საწინაჲსწარმეტყუელოთა, ჰრომ. 14,25CD.

გამოსაცხადებელად მართლმსაჯულებისა ღმრთისა, 2 თეს. 1,5ႨႢხ.

ნ.კ. არა-გამოცხადებულად.

გამოძიება გამოძიება; კვლევა, ძიება, ძებნა, ჩხრეკა; დავა, კამათი, ცილობა. ი: სული ყოველსავე გამოიძიებს, 1 კორ. 2,10Ⴊ; გამოიძიებდეს სიტყუასა სტეფანჱს თანა, საქმე 6,9; გამოიძია სისხლი მონათა თჳსთაჲ, გამოცხ. 19,2; რომლისა ცხორებისათჳს გამოიძიეს... წინაწარმეტყუელთა, 1 პეტ. 1,10; რაჲთა გამოიძიონ ნეშტთა კაცთა უფალი, საქმე 15,17.

ე: სული ყოველსავე გამოეძიებს, 1 კორ. 2,10; გამოეძიებდა ბერძლ მეტყუელთა მათ თანა, საქმე 9,29; გამოეძიებდეს ერთი-ერთისა თანა, საქმე 2,12ႢႪႳ; მარადის გ. წიგნებსა მას, საქმე 17,11; გ. ოდეს... ეუწყებოდა მათ შორის სული ქრისტჱსი, 1 პეტ. 1,11; [იგი] გამოეძიებდეს სტეფანეს თანა სიტყუასა, საქმე 6,9ႢႪႳ.

ვითარ იყო ჴდომაჲ და გამოძიებაჲ, საქმე 15,2; ვითარ იყო გ. მრავალი, საქმე 15,7; ფრიადი გ. აქუნდა თავთა შორის თჳსთა, საქმე 28,29ႢႪႳ; არაჲ ვჰპოვე მე ამის გამოძიებისათჳს, საქმე 25,20; დასნეულებულ არს იგი გ., 1 ტიმ. 6,4; უსწავლელთა გამოძიებათა განეშორე, 2 ტიმ. 2,23.

არავინ არს გამომეძიებელ ღმრთისა, ჰრომ. 3,11; რომელი-იგი გამომეძიებელი არს გულისაჲ, ჰრომ. 8,27; სადა არს გ. იგი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 1,20.

გამოუძიებელ არიან განკითხვანი მისნი, ჰრომ. 11,33.

გამოწერა გამოსახვა, გამოხატვა. 0–2: გულთა მათთა გამოვწერნე იგინი, ებრ. 8,10; 10,16.

ი ვნ.: თუალთა წინაშე პირველვე გამოიწერა... იესუ ქრისტე, გალ. 3,1CD.

გამოწულილვა მოხიბლვა, შეცდენა (καταβραβεύω): ცრუპისმოყუარეობა (περι-εργάζομαι). 0–2: ნუვინ თქუენ გამოგწულილავნ, კოლ. 2,18ႢႪ.

არა ხოლო უქმებასა [ისწავებედ], არამედ... გამოწულილვასა, 1 ტიმ. 5,13.

გამოწულილვით დაწვრილებით, ზედმიწევნით: ვერ გულისჴმა-ყო გამოწულილვით შფოთისა მისგან, საქმე 21,34ႢႪႭ; გ. იცით, 1 თეს. 5,2CD.

გამოხატვა, ი ვნ.: გამოიხატოს ქრისტჱ თქუენ შორის, გალ. 4,19.

ანთრაკსა, გამოხატულსა ხუროებით განზრახვითა კაცთაჲთა, საქმე 17,29.

გამოჴდომა გამოსვლა, 0–1: იქადნჱ სიტყჳსა მისგან გამოჴდა, საქმე 28,3; გ. სისხლი საწნეხელისა მისგან, გამოცხ. 14,20; გ. ჴმაჲ დიდი ტაძრისაგან ზეცათაჲსა, გამოცხ. 16,17; ქუეყანად გამოვჴედით, საქმე 27,44; გამო-რაჲ-ვჴედით, მაშინ იცნეს, საქმე 28,1ႢႪႭ.

ი/უ–2: გამოუჴდა წილი მატათიას ზედა, საქმე 1,26; გამოუჴდეს ერსა მას, საქმე 14,14.

გამოჴსნა გამოხსნა, ხსნა, ი: ქრისტემან გამოგჳჴსნნა (გამოგჳჴსნა ႪႤ) ჩუენ, გალ. 3,13; ქრისტემან გამოგიჴსნნა თქუენ, გალ. 3,13Ɵ; შჯულსა ქუეშე მყოფნი იგი გამოიჴსნნეს (გამოიჴსნეს Ⴄ), გალ. 4,5.

რომელი იქმნა ჩუენდა... გამოჴსნა (გამოჴსნაჲ Ⴡ), 1 კორ. 1,30; გუაქუს ჩუენ გამოჴსნაჲ სისხლითა მისითა, ეფეს. 1,7; რომლისაგან მაქუს გ. (გამოჴსნა Ɵ), კოლ. 1,14; საუკუნჱ გ. პოვა, ებრ. 9,12; არღა მოელო მათ გ., ებრ. 11,35; მოველით გამოჴსნასა მას ჴორცთა ჩუენთასა, ჰრომ. 8,23; რომლითა აღიბეჭდენით დღედ გამოჴსნისა, ეფეს. 4,30; განმართლებულ არიან უსასყიდლოდ... გამოჴსნითა მით იესუ ქრისტჱსითა, ჰრომ. 3,24.

მადლითა ხართ თქუენ გამოჴსნილ, ეფეს. 2,5; მადლითა ხართ გ., ეფეს. 2,8.

სიკუდილი რაჲ იქმნეს გამოსაჴსნელ, ებრ. 9,15ƟႤb.

გამოჴუება გამოკლება, ა–3: გამოაჴუა სასყიდელსა მას, საქმე 5,2.

აღავსო ეშმაკმან გული შენი... გამოჴუებად სასყიდელსა მას, საქმე 5,3.

გამოჴურვება გამოწრთობა, გაწმენდა (ცეცხლში): ცანი გამოჴურვებით დაიჴსნენ, 2 პეტ. 3,12GJ.

რაჲთა იყიდო ჩემგან ოქროჲ გამოჴურვებული ცეცხლითა, გამოცხ. 3,18; ფერჴნი მისნი მსგავს იყვნეს რვალისა გუნდრუკსა, ვითარცა ცეცხლსა შინა გამოჴურვებულნი, გამოცხ. 1,15.

გამტკიცება ნ. განმტკიცება.

1. **გან** თანდ., მოითხოვს ნათ. ბრუნვას: აღთქუმისაგან, გალ. 4,23; დედაკაცისაგან, 1 კორ. 11,8; თანა-მყოფთა მათგან, საქმე 22,11; თქუენგან, საქმე 1,11; ნაყოფისაგან, საქმე 2,30; პავლესგან, საქმე 24,26; პირისაგან მისსა, გამოცხ. 19,15; რომლისაგან, ეფეს. 3,15; საქმეთა მისთაგან, ებრ. 4,10; საყდრისაგან, გამოცხ. 22,1; ჩუენგან, 1 პეტ. 4,17; ცეცხლისაგან, იუდა 1,23; ჭეშმარიტებისაგან, 2 იოვ. 1,2ႢႪႭ; 3 იოვ. 1,12; ჴელისაგან, გამოცხ. 19,2; ჴორცთა ამათგან, ჰრომ. 7,24 და სხჳ.

2. **გან** თანდ., მოითხოვს მოქმ. ბრუნვას: ადამისითგან, ჰრომ. 5,14; იუდა 1,14; დაბადებითგან, ებრ. 9,26; დასაბამითგან, 15,21; ებრ. 1,10; 4,3; 2 ტიმ. 1,3; 2 პეტ. 3,4; 1 იოვ. 2,7; 3,8; 11; 2 იოვ. 1,5; 6; გამოცხ. 13,8; 17,8; დღითგან, საქმე 15,7; კოლ. 1,6; 9; კოლ. 1,6; 9; კიდითგან, საქმე 13,47C; მუცლითგან, გალ. 1,15; პირველითგან, საქმე 26,4; 5ႢႪႭ; 2 პეტ. 2,3; 3,5Ⴊ; 1 იოვ. 1,1; 2,24; 3,11ႢႪႭ; სამოელისითგან, საქმე 3,24ႢႪႭ; საუკუნითგან, საქმე 3,21ႢႪႭ; 15,18; ეფეს. 3,9; სიყრმითგან, საქმე 26,4ႢႪႭ; ჩემითგან, საქმე 26,4; წლითგან, საქმე 24,10 და სხჳ.

3. **გან** წარმოსაქმნელი აფიქსი: თჳსაგან, საქმე 28,16; გალ. 2,2; და სხჳ.; ხჳლისაგან, საქმე 4,5; 10,23; 24; 14,20; 16,11; 20,7; 15; 25,6; 17; 23; 27,18 და სხჳ.

4. **გან** წარმოსაქმნელი აფიქსი, წარმოქმნის ნათ. ბრუნვის ფორმისაგან: ამათგანსა, საქმე 18,17ႢႪႭ; ამათგანისა, საქმე 26,26ႢႪႭ; ანგელოზთაგანი, გამოცხ. 17,1; ნუვინ განცდილთაგანი იტყჳნ, იაკ. 1,13ႢႪႭ; ეშმაკისაგანი, 1 იოვ. 3,8; ერისაგანთა, საქმე 19,33ႢႪ; 27,31; 32; 42 და სხჳ.: თქუენგანსა, 1 კორ. 1,14; თქუენგანისაჲ, საქმე 27,34; თქუენგანნი, საქმე 20,30; 25,5; კაცთაგანი, საქმე 19,35; კაცთაგანმან, 1 ტიმ. 6,16; ერთსა მათგანსა, ზედა, საქმე 8,16; მათგანნი, საქმე 15,22ႢႪႭ; მათგანთა, საქმე 15,22; 19,32; მათგანთაჲ, საქმე 15,2; მთავართაგანმან, 1 კორ. 2,8; მოციქულთაგანი, გალ. 1,19; მოწაფეთაგანნი, საქმე 19,2; სოფლისაგანი, 1 იოვ. 2,16; სოფლისაგანნი, 1 იოვ. 4,5; ღმრთისაგანი, 1 იოვ. 4,2; 3; 6; ღმრთისაგანნი, 1 იოვ. 4,4; 6; შეცოდებათაგანი, საქმე 18,14ႢႪႭ; ჩუენგანმან, ჰრომ. 14,12; ჩუენგანნი, საქმე 15,24; 1 იოვ. 2,19 (სამჯერ); წარმართთაგანნი, საქმე 15,23; წარმართთაგანთაცა, ჰრომ. 9,24; წინადაცუეთილებისაგანთა, ჰრომ. 4,12; წმიდათაგანნი, საქმე 26,10; ჭეშმარიტებისაგანნი, 1 იოვ. 3,19ႢႪႭ; ჰურიათაგანთა, ჰრომ. 9,24.

5. **გან** წარმოსაქმნელი აფიქსი, წარმოქმნის მოქმ. ბრუნვის ფორმისაგან: დასაბამითგანთა, საქმე 15,7.

განაზნაურება განთავისუფლება, ა–2: რომლითა ჩუენ ქრისტემან განგუაზნაურნა, გალ. 5,1.

განათლება ნ. განნათლება.

განახლება, ი/უ: განგუახლა ჩუენ გზაჲ ახალი, ებრ. 10,20.

დ: შინაგანი ჩუენი განახლდების, 2 კორ. 4,16; არცა პირველი იგი თჳნიერ სისხლისა განახლდებოდა, ებრ. 9,18; განახლდებოდეთ სულითა მით, ეფეს. 4,23; არა ყოველნი განვახლდეთ, 1 კორ. 15,51; ჩუენ გ., 1 კორ. 15,52.

ი/უ–დ: განგუახლდა ჩუენ გზაჲ ახალი, ებრ. 10,20Ɵ.

[უხილავს] კუალად განახლებაჲ (+იგი ႢႪ) მათი სანანულად, ებრ. 6,6; ეგრეცა ჩუენ განახლებითა ცხორებისაჲთა ვიდოდით, ჰრომ. 6,4; მიჴსნნა ჩუენ... გ. სული-

სა წმიდისათა. ტიტე 3.5: მიიცვალენით განახლებითა მით გონებისა თქუენისათა, პრომ. 12.2.

შეიმოსეთ ახალი, განმაახლებელი მეცნიერებად. კოლ. 3,10Ⴊ; შეიმოსეთ ახალი იგი, განახლებული მეცნიერებად, კოლ. 3.10; განახლებულითა სულითა. პრომ. 7,6.

განახლებულება განახლება: ეგრეცა ჩუენ განახლებულებითა ცხორებისათა ვიდოდით, პრომ. 6.4ႭႪ.

განბანა, 0–2: რომელმან განგუბანნა ცოდვათა ჩუენთაგან, გამოცხ. 1.5; განბანნა იგინი ნაგუემთა მათგან, საქმე 16,33ႪႭ.

ი: განიბანენ ცოდვანი შენნი, საქმე 22,16.

ი ვნ.: და ესრე ოდესმე იყვენით, არამედ განიბანენით. 1 კორ. 6.11.

მოუჴდეთ მას... განბანილნი გუამითა წყლითა წმიდითა, ებრ. 10,23.

განბერილ-ი ქარითა განბერილ იქმნის, 1 კორ. 4,6Ⴇხ (მინაწ.).

განბნევა გაფანტვა, გამლა, გაგდება. ა–2: განაბნია და მისცა იგი გლახაკთა, 2 კორ. 9.9.

ი ვნ.: განიბნინეს (განიბნივნეს G) ყოველნი ნაწლევნი მისნი, საქმე 1,18: მორჩილნი მისნი განიბნინეს, საქმე 5,36ႭႪႭ; 37; ყოველნივე გ. სოფლებსა მას პურიასტანისასა, საქმე 8,1.

სლვა-კეთილ უფლისა მიმართ განუბნეველ იყოს, 1 კორ. 7,35Ⴇხ.

განბოროტება განრისხება (κακόω), გაჯავრება, გაბოროტება, ა–2: განაბოროტნეს გულნი წარმართთანი ძმათა ზედა, საქმე 14,2.

განბრძნობა განსწავლა; ჭკუის სწავლება, ა–2: ... გინა თუ განგაბრძნობ, – თქუენ. 2 კორ. 5,13Ⴍ; ... განგაბრძნობთ. 2 კორ. 5.13; რაითა განაბრძნობდენ ჭაბუკთა ქმართ მოყუარებად, ტიტე 2,4; განგაბრძნო, 2 კორ. 5,13Ⴊ.

დ: გინა თუ განვბრძნდით – თქუენდა. 2 კორ. 5,13CD.

არა ზესთა ბრძნობად თჳნიერ მისსა... არამედ ბრძნობად განბრძნობად, პრომ. 12,3Ⴇხ; რომელნი შემძლებელ არიან შენდა განბრძნობად (განბრძობად Ⴇხ), 2 ტიმ. 3,15.

განბჭობა განსჯა, საქმის გარჩევა, 0–2: აწ აწვე განმიბჭიეს, 1 კორ. 5.3Ⴇხ.

განგლა სულის ამოხდამდე ცემა. 0–2: განგალა იგი ამისთჳს, საქმე 12,23.

განგდება გაგდება; მოშორება. მოცილება; მიტოვება. ა–2: ვითარცა განაგდეს იგი გარე, საქმე 7,21ႭႪႭ; გან-რაჲ-აგდეს იგი გარე, საქმე 7,21; ეზოჲ იგი... განაგდე გარე, გამოცხ. 11,2; ნუუკუე განაგდო ღმერთმან ერი თჳსი? პრომ. 11,1.

რომელთაჲ გეგულებოდა განგდებაჲ, გამოცხ. 3,2.

არარაჲ განსაგდებელ [არს]. 1 ტიმ. 4.4.

1. **განგება** გაგება (ушить, ἀφοράω), ი: რაჟამს განვიგო თავისა ჩემისაჲ მისგან. ფილიპ. 2,23.

2. **განგება** გასწორება, შეკეთება, გამართვა. ა–2: რაჲთა ნაკლული იგი განაგო. ტიტე 1.5.

ვიდრე ჟამადმდე განგებისა მის მოწყუნისა, ებრ. 9,10.

რომელ-იგი წინაჲთვე განაჩინა მას შინა განგებულად აღესებისა მის ჟამთაჲსა. ეფეს. 1.10CD.

რომელ-იგი წინაჲთვე განაჩინა მას შინა განსაგებელად აღსავსებისა მის ჟამთაჲსა, ეფეს. 1,10: ყოველი წიგნი ღმრთის სულ და სარგებელ... გ.. 2 ტიმ. 3,16.

3. **განგება** საქმის წარმართვა, გამგებლობა, მმართველობა, მოვლა-პატრონობა; მბრძანებლობა: რაჲ არს განგებაჲ საიდუმლოჲსა მის დაფარულისაჲ. ეფეს. 3,9: უკუეთუ ვინმე თჳსისა სახლისა გ. არა იცის, 1 ტიმ. 3,5; კუერთხი განგებისაჲ (განგებისა ႪႭ), ებრ. 1.8.

ნუმცა ვინ თქუენგანსა ევნების. ვითარცა... უცხოჲსა განმგესა. 1 პეტ. 4.15ႪႭ.

რაჲთა... იყოს... თჳსისა სახლისა კეთილად განმგებელ, 1 ტიმ. 3.4.

განსაგებელი მისი მიიღენ სხუამან, საქმე 1,20.

4. **განგება** გადაწყვეტილება, ი ვნ.: მჭულიერითა კრებითა განიგოს, საქმე 19,39K.

ე: მჭულიერითა კრებითა განეგოს, საქმე 19.39.

[6. კ. წინა-განგება].

განგებულება სიმართლე; კეთილდღეობა: რომელთა-იგი ძიებაჲ შეამთხჳიან უფროჲს, ვიდრე განგებულებაჲ ღმრთისაჲ, 1 ტიმ. 1.4ხ; გასმიეს განგებულებაჲ იგი მადლისა მის ღმრთისაჲ, ეფეს. 3,2ხ; რაჲ-იგი არს გ. იგი საიდუმლოჲსა მის დაფარულისაჲ საუკუნითგან ღმრთისა თანა. ეფეს. 3,9CD; მრავალსა მშჳდობასა შინა ვართ შენ ძლით და განგებულებასა. საქმე 24,3; რომლისა ვიქმენ მე მსახურ განგებულებითა მით ღმრთისაჲთა. კოლ. 1,25Ⴇხ.

განგოზილ-ი შელესილი, კირითა და ცარცით შელესილი: კედელო განგოზილო, საქმე 23,3.

განგრძობა გაგრძელება. ა–2: განაგრძო სიტყუაჲ იგი, საქმე 20.7.

განგულება მოფიქრება, გულში ჩადება, ი: ღმერთმან ჩუენთჳს უმჯობესი წინაჲსწარ განიგულა, ებრ. 11,40.

განგუმერა, განგურემა დაჭრა, მოკვლა, ცემა: ეგულებოდა განგუმერაჲ (განგურემაჲ DႪ) თავისა თჳსისაჲ, საქმე 16,27Ⴍ; ეგულებოდა განგუმერად თავი თჳსი, საქმე 16.27.

განდგინება გაყვანა; დაყენება, ა–2: განადგინა ერი მრავალი შემდგომად მისა, საქმე 5,37Ⴍ; რაჲთა განადგინნენ მოწაფენი, საქმე 20,30ႪႭ.

ი: განიდგინა ერი მრავალი შემდგომად მისა, საქმე 5,37.

ეგულებოდა... განდგინებაჲ ნავისაჲ მის, საქმე 27,39ႪႭ: ეგულებოდა... განდგინებად ნავი იგი, საქმე 27,39.

განდგომა, 0–1: უკუანაჲსკნელთა ჟამთა გან-ვინმედგენ სარწმუნოებისაგან, 1 ტიმ. 4,1

ი/უ–2: დაღაცათუ განუდეგით, – ღმრთისა. 2 კორ. 5,13; რომელნი-იგი ჭეშმარიტებისა განუდგეს. 2 ტიმ. 2,18CD.

განდგომასა ასწავებ, საქმე 21,21ႭႪႭ; ნუუკუე იყოს თქუენ შორის გული უკეთური ურწმუნოებისაჲ განდგომად. ებრ. 3,12.

განდგომილება განდგომა: არა მოვიდეს განდგომილებაჲ (+იგი (ᑕD) პირველად: 2 თეს. 2,3: განდგომილებასა ასწავებ. საქმე 21.21.

განდევნა, 0–2: განდევნნეს (გარდევნეს E) საზღვრით მათით. საქმე 13.50: სრულმან სიყუარულმან გარე განდევნის შიში. 1 იოვ. 4.18.

ი ვნ.: ქვითა განიდევნებოდა (გარდევნებოდა ᒣL) [მჴეცი]. ებრ. 12.20.

განდიდება, ენ.: განდიდნებოდა სახელი უფლისა იესუსი. საქმე 19.17.

სასოებაჲ მაქუს ჩუენ აღორძინებულისა მის სარწმუნოებისა თქუენისათჳს თქუენ შორის განდიდებად, 2 კორ. 10,15.

განდნობა, ი ვნ.: ნივთნი მგზნებარენი განიდნენენ, 2 პეტ. 3.12GJ.

განდრეკა განშორება, განყენება; აშლა: არა დასცხრეა განდრეკად გზათა მათ უფლისათა, საქმე 13,10.

უწამებდ ნუ სიტყუათა ლალვისაჲთა განსადრეკელად მსმენელთა მათ, 2 ტიმ. 2,14.

განედლება გამხმარი მცენარის გაცოცხლება, აყვავება, დ: კუერთხი იგი აჰრონისი, რომელ განედლდა, ებრ. 9.4.

განვედ, განვიდ, 0–1: განვიდოდა იერუსალჱმდ, საქმე 9,28O; სულები არა-წმიდაჲ გ., საქმე 19,12; განვიდოდეს იგინი ქალაქებსა მას, საქმე 16,4; შეუთქმელ იყვნეს ურთიერთას და გ., საქმე 28,25.

განვიდა ჩუენგან, საქმე 1,21; რომლისაგან გ. იუდა, საქმე 1,25; გ. მათ თანა, საქმე 10,23ᒣLO; გ. და შეუდგა მას, საქმე 12,9ᒣLO; ბარნაბა... გ. ნავითა კჳპრედ, საქმე 15,39; პავლე გამოირჩია შილა და გ., საქმე 15,40ᒣLO; გ. მეყსეულად მასვე ჟამსა მისგან, საქმე 16.18; გ. ნავითა ასურეთად, საქმე 18,18ᒣᒣLO; გ. და მიმოვიდოდა... სოფლებსა, საქმე 18,23; გ. მისლვად მაკედონიად, საქმე 20,1; ესრეთ გ., საქმე 20.11ᒣLO; ნებსით თჳსით გ. თქუენდა, 2 კორ. 8,17; გ. ძლევითა გამოცხ. 6,2; განვედით გარეშე ქალაქსა მას... და დავსხედით. საქმე 16.13ᒣLO; გინა თუ შემოვედით, გინა თუ გ., 2 კორ. 5,9O; ჩუენგანნი ვინმე განვიდეს. საქმე 15,24; ვითარცა გ. იგინი ქალაქსა მას. საქმე 16.4D; გ. იგინი ფრიგჳაჲსთ, საქმე 16,6; ჩუენგან გ., 1 იოვ. 2,19; გან-რე-ვიდეს და იტყოდეს ურთიერთას, საქმე 26,31; განვედ (განედ CᒣL) შენ იერუსალჱმით, საქმე 22,18; აწ უკუე განვედით (განედით G), საქმე 16,36ᒣLO; ღაღადებდეს ჴმითა მაღლითა და განვიდიან, საქმე 8.7; მაკედონიაჲთ განვიდე, 1 კორ. 16,5; რაჲთა განვიდეს ვიდრე ანტიოქიადმდე, საქმე 11,22ᒣLO; ვიდრემდე შორს გ., 2 თეს. 2,7; ვყო იგი სუეტად... და გარე არღარა გ., გამოცხ. 3,12; განვიდეთ უფლისა მიერ. 2 კორ. 5.6; გინა თუ შემოვიდეთ, გინა თუ გ.. 2 კორ. 5,9; აწ უკუე გ. მისა, ებრ. 13,13.

ბრძანეს განსლვაჲ მათი გარეშე კრებულისაგან. საქმე 4,15; ევედრებოდა მათ გ. შესაკრებელისაგან ჰურიათასა, საქმე 13.42CDᒣLO; სათნო-უჩნდა პავლეს ამისი მის თანა გ., საქმე 16.3; ვისწრაფეთ მეყსეულად გ. მაკედონიად, საქმე 16.10F; ჰნებავს მას გ. იერუსალჱმით, საქმე 25,4ᒣLO; ჯერ-მიჩნს უფროისლა გ. ჴორცთაგან, 2 კორ. 5,8; შემდგომად განსლვისა ჩემისა, საქმე 20,29; 2 პეტ. 1,15; ევედრებოდა მათ განსლვად. საქმე 13,42; ვისწრაფეთ მეყსეულად გ. მაკედონიასთ კერძო, საქმე 16.10; გამცნებ შენ... გ. მაგისგან. საქმე 16.18; ევედრებოდეს გ. ქალაქისა მისგან. საქმე 16.39DᒣLO; გ. იყო სჯულისაგან, საქმე 20.7; იგი აღრე გ. იყო იერუსალჱმით, საქმე 25.4; უბრძანა... გ. ქუეყანად. საქმე 27.43ᒣLO; უბრძანა... სხუანი იგი გ., რომელნიმე ფიცრითა.... საქმე 27.44; გული მეტყჳს გ., ფილიპ. 1,23.

ამით პატივ-უცემით შემომავალნი გინა თუ განმავალნი. 2 კორ. 5.9ᒣb.

განსრულ იყო მისგან სასოებაჲ იგი. საქმე 16,19.

განვლა, 0–2: განჰვლიდა ასურეთსა და კილიკიასა. საქმე 15,41: იგინი... განჰვლიდეს ზღჳს კიდისა ადგილსა, საქმე 15.3; ვითარცა გ. ქალაქებსა მას, საქმე 16,4ᒣLO; გან-რაჲ-ჰვლიდეს ფინიკესა და სამარიასა, საქმე 15,3ᒣLO; რაჟამს მაკედონიაჲ განვლო, 1 კორ. 16.5; რომელმან განვლნა ცანი, ებრ. 4,14; მაშინ უფსკრული იგი კილიკიაჲსაჲ განვლეთ (განევლეთ G), საქმე 27,5; ვითარ განვლეს მათ... საპყრობილეები, საქმე 12,10; გ. უბანი ერთი, საქმე 12,10; ვითარ გ. პისჳდიაჲ, საქმე 14,24; მაკედონიასა განვჰვლი, 1 კორ. 16,5ᒣhᒣ.

განვლთომა, განვთომა გაყოფა, განხეთქილება, **ი ვნ.:** განიღლთა (განივთა CᒣL) სიმრავლე იგი, საქმე 23,7ᒣO.

განვლინება გაშვება, გაგზავნა, **ა–2:** პეტრე განავლინნა გარე ყოველნი, საქმე 9,40ᒣLO; სხჳთ გზით გ. იგინი, იაკ. 2,25ᒣ.

განვლტოლვილ-ი, განლტოლვილ-ი გაქცეული: განვლტოლვილ (განლტოლვილ ᒣO) არიან ყოველნი იგი პყრობილნი, საქმე 16,27.

განვრდომა გავარდნა; განდევნა, **0–1:** მადლისაგან განჰვარდებით, გალ. 5,4ᒣ; მადლისაგან განჰვარდით, გალ. 5,4; სარწმუნოებისაგან ცუდნი განვარდეს (განვრდეს ᒣh), 1 ტიმ. 6,21CD.

უკუეთუ განვრდომაჲ იგი მათი დაგება სოფლისა იქმნა, ჰრომ. 11.15.

მადლისა მისგან განვრდომილ ხართ, გალ. 5,4CD.

განვრცელება, ა–2: განავრცელნეს მათ სამოსელნი მათნი, გამოცხ. 7,14AC.

განვრცობა, გავრცომა გავრცელება, გაფართოება, **-ენ:** განვრცენით თქუენცა, 2 კორ. 6,13.

გული ჩუენი გავრცომილ არს, 2 კორ. 6,11.

განზოგება განახევრება, **ი/უ:** ღმერთმან განუზოგა (განუზოვგა ᒣ) გუამსა მას, 1 კორ. 12,24.

განზომა გაზომვა, **0–2:** ნუ განჰზომ მას, გამოცხ. 11,2; რაჲთამცა განზომა ქალაქი იგი, გამოცხ. 21,15; გ. ქალაქი იგი, გამოცხ. 21,16; განზომე ტაძარი ღმრთისაჲ, გამოცხ. 11,1.

ი: იგინი თჳთ თავთა თჳსთა განიზომენ. კორ. 10,12.

განზრდა აღზრდა, გამოკვება, **0–2:** განზარდა იგი თავისა თჳსისა შვილად, საქმე 7,21; უკუეთუ შვილნი განზარდნა, 1 ტიმ. 5,10; განჰზარდენით (განზარდენით C'FHJ) ჴორცნი თქუენნი, იაკ. 5,5ᒣLO; განზარდენით იგინი სწავლითა... უფლისაჲთა, ეფეს. 6,4.

ვარ... განზრდილ ამას ქალაქსა შინა, საქმე 22,3.

განზრახება რჩევა, რჩევის მიცემა, ა–3: განგაზრახებ შენ, რაჲთა იყიდო ჩემგან ოქრო, გამოცხ. 3,18.

განზრახვა ლაპარაკი, უბნობა; ფიქრი, ი: წინაისწარ განვიზრახავთ (განვზრახავთ ႤႪ) კეთილსა, 2 კორ. 8,21; ამას უკუე რაჲ განვიზრახევდ, 2 კორ. 1,17CD; ვითარ-იგი განიზრახვიდა გულსა თჳსსა, საქმე 10,17; [იგინი] განიზრახვიდეს მათთჳს, საქმე 5,24; განიხერხებოდეს და გ. მოკლევასა მათსა, საქმე 5,33ႪႭ; იგინი გ. მოკლევასა მისსა, საქმე 9,29ႪႭ; შეკრბეს მოციქულნი... და გ. ამისთჳს, საქმე 15.6C; წინაისწარ განიზრახევდით კეთილსა, ჰრომ. 12.17; განიზრახა მიქცევად მუნ მაკედონიასთვე, საქმე 20.3; განიზრახეს ჰურიათა მათ მოკლვაჲ მისი, საქმე 9,23ႪႭ; განიზრახენ კუალად თავით თჳსით, 2 კორ. 10,7; ესე გ. კუალად ეგევითარმან მან, 2 კორ. 10,11; გან-ღა-იზრახეთ (გან-უკუე-იზრახეთ ႢCD, განიზრახეთ ႤႪႭ), რომელმან-იგი ესევითარი დაითმინა, ებრ. 12,3.

განზრახვასა ღმრთისასა შეისუენა, საქმე 13,36G; ვითარმცა ვჰგონებდით... ანთრაკსა, გამოხატულსა ხუროებით განზრახვითა კაცთაჲთა, საქმე 17,29; იქმნების ნათესავსა ამას შინა შენითა გ., საქმე 24,3; შეკრბეს... განზრახვად ამის სიტყჳსათჳს, საქმე 15,6.

განზრქომა გასქელება; გადატ. გაქვავება, გახევება, 0–1 ‖ ენ: განზრქა: განზრქა (განზრქნა ႪႭ) გული ერისაჲ მის, საქმე 28,27.

განთავისუფლება, ა–2: შჯულმან... ქრისტე იესუს მიერ განმათავისუფლა მე, ჰრომ. 8,2CD; შჯულმან მან... ქრისტე იესუს მიერ განგათავისუფლა შენ, ჰრომ. 8,2; განათავისუფლნეს ესენი, ებრ. 2,15.

ენ: განთავისუფლნეს ესენი, ებრ. 2,15Ⴊ.

დ: თჳთ იგიცა დაბადებული გან-ვე-თავისუფლდეს (გან-ვე-თავისუფლებდეს Ⴆ) კირთებისა მისგან ხრწნილებისა, ჰრომ. 8,21.

განმათავისუფლებელსა უფალსა მათსა, 2 პეტ. 2,1.

განთავისუფლებულ ხართ ცოდვისაგან, ჰრომ. 6.18; 22; გ. არს იგი, ჰრომ. 7,2ႤႪCD; აწ გ. ვართ შჯულისა მისგან, ჰრომ. 7,6; უფლისა მიერ გ. არს, 1 კორ. 7,22; გ. არს, 1 კორ. 7,39ႢႌႬ.

განთენება გათენება, 0–1: ვითარცა განთენებოდა, საქმე 27,33FI; ვითარცა განთენა (გათენა D), საქმე 12,18; 16,35; 23.12; 27,33; 39.

დ: ვითარცა განთენდებოდა, საქმე 27,33Ⴊ; ვითარცა განთენდა, საქმე 27,33G; რაჟამს განთენდა, საქმე 27,39E.

ილოცვიდეს განთენებასა, საქმე 27.29; მრავალ ჟამ ზრახვიდა ვიდრე განთენებამდე (განთენებადმდე DႪႭ), საქმე 20,11.

განთესულ-ი გაბნეული, გაფანტული: პეტრე, მოციქული იესუ ქრისტჱსი, რჩეულთა მწირთა, განთესულთა პონტოსსა და გალატიაჲსათა, 1 პეტ. 1,1.

განთიად-ი: არწმუნებდა მათ იესუსთჳს განთიადითგან მიმწუხრადმდე, საქმე 28,23; ვარსკულავი იგი განთიადისაჲ, გამოცხ. 2,28; ვარსკულავი ბრწყინვალე განთიადისაჲ, გამოცხ. 22,16.

განთრევა, ი: განითრიეს იგი გარეშე ქალაქსა მას, საქმე 14,19ႤႪႭ.

განთქუმა განთქმა, მოფენა (სახელისა, ამბისა, სარწმუნოებისა...) ი ენ.: სარწმუნოებაჲ თქუენი განითქუმის ყოველსა სოფელსა, ჰრომ. 1,7; რაჲთა არა უფროჲს განითქუას ერსა შორის, საქმე 4.17; რაჲთა გ. სახელი ჩემი ყოველსა ქუეყანასა ზედა, ჰრომ. 9,17.

თქუენი ეგე მორჩილებაჲ... განთქუმულ იყავნ, ჰრომ. 16,19.

განთხზვა დაწნა: შემკობად თავთა თჳსთა, ნუ განთხზვითა (განთხზვით Ⴄ, განთხზნვით Ⴂ), ოქროჲთა ანუ მარგალიტითა, 1 ტიმ. 2,9; რომელ-ესე არა გარეშჱთა მით განთხზვითა თმისაჲთა, 1 პეტ. 3,3.

განთხოვება, ა–2: რომელმან განათხოოს თჳსი იგი ქალწულებაჲ, კეთილად ჰყოფს. ხოლო რომელმან არა განათხოოს, უმჯობესსა ჰყოფს, 1 კორ. 7,38ႢႦ.

განკანონება გაწყრომა, შერისხვა, 0–2: ამხილე; განაკანონე, 2 ტიმ. 4,2ႢႦ.

1. **განკითხვა** გასამართლება, ბრალის დადება, განსჯა, ი: არცაღა თავსა ჩემსა განვიკითხავ, 1 კორ. 4,3; რომელი განიკითხავ სხჳსა მონასა, ჰრომ. 14,4; აწ შენ რაჲსა გ. ძმასა შენსა, ჰრომ. 14,10; რომელი გ. მოყუასსა, იაკ. 4,12; ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ, კოლ. 2,16; სულიერი განიკითხავს ყოველსავე, 1 კორ. 2,15CD; ნუღარამცა ურთიერთას განვიკითხავთ. ჰრომ. 14,13; ამისთჳს ნუ წინაჲსწარ ჟამსა რას განიკითხავთ, 1 კორ. 4,5CD; არა-მჭამელი იგი მჭამელსა მას ნუ განიკითხავნ, ჰრომ. 14,3; სულიერად გ., 1 კორ. 2,14ႤႪ; უკუეთუმცა თავთა თჳსთა განვიკითხევდით, 1 კორ. 11,31; განიკითხვიდეს ამაოდ განლაღებული გონებითა, კოლ. 2,18CD; ამისთჳს ნუვინ წინაჲსწარ ჟამისა განრასმე-იკითხვიდეთ, 1 კორ. 4,5; რომელმან განიკითხა იგი, გამოცხ. 18,8; განიკითხნა მცველნი, საქმე 12,19; ანგელოზნი განვიკითხენით, 1 კორ. 6,3ႢႬ; ანუ არა შინაგანნი იგი თქუენ განიკითხეთა, 1 კორ. 5.12Ⴈ; რომელთა განმიკითხეს მე, საქმე 28,18; უფროჲსღა ესე განიკითხეთ, ჰრომ. 14.13CD; განიკითხე-ღა თქუენ შორის, საქმე 26,8G; თქუენ შორისღა თჳთ განიკითხეთ (გაიკითხეთ ႢႬ), 1 კორ. 11,13; გან-ღა-იკითხეთ, რომელსა-ესე გეტყჳ თქუენ, 1 კორ. 10,15; განიკითხეთ-ღა თქუენ შორის, საქმე 26,8ႢႪHJ; სულიერმან მან განიკითხის ყოველი, 1 კორ. 2,15; რომელმან არა განიკითხოს თავი თჳსი, ჰრომ. 14.22; სულიერმან მან გ. ყოველი, 1 კორ. 2,15Ⴂ; გ. უფალმან ერი თჳსი, ებრ. 10,30; გარეშენი იგი ღმერთმან განიკითხნეს, 1 კორ. 5,13; ანგელოზნი განვიკითხნეთ (გავიკითხნეთ C), 1 კორ. 6.3.

ი ენ.: აწ სასოებისაჲთჳს მამათა ჩუენთაჲსა... ვდგა და განვიკითხეი, საქმე 26,6; ურწმუნოებად განიკითხების თქუენ შორის, საქმე 26.8; იგი არავისგან გ., 1 კორ. 2,15; უკუეთუ თქუენგან გ. სოფელი, 1 კორ. 6.2CD; რაჲსათჳს აზნაურებაჲ ჩემი გ. სხჳსაგან იჭჳსა, 1 კორ. 10.29; გან-თუ-ვიკითხვით, 1 კორ. 11.32; სულიერად განიკითხვინ, 1 კორ. 2.14; განვიკითხვოდით რაჲ, 1 კორ. 11,32Ⴇ ႢႦ; არამცა განვიკითხენით, 1 კორ. 11,31; უკუეთუ თქუენ მიერ განვიკითხო, 1 კორ. 4,3; განიკითხოს ყოველთა მიერ, 1 კორ. 14.24; ვინაჲთგან თქუენგან გ. სოფელი, 6,2; რაჲთა არა განიკითხნეთ, იაკ. 5.9; ანგელოზნი განიკითხნენ, 1 კორ. 6.3ႤႪ.

რომელსა შინა ცვულებას განკითხვაჲ სოფლისაჲ, საქმე 17.31ႪႭ; ვინაჲთგან გ.. საქმე 24.6ႪႭ; გრძნობისა... ამისთჳს გ. ჩემ წინაშე. საქმე 25.9ႪႭ; ჯერ-არს ჩემი გ.. საქმე 25.10; უნდა... მუნ გ. ამისთჳს. საქმე 25.20; რაჲ მქს ჩემი გარეშეთა მათ გ.. 1 კორ. 5.12; რომელთა გ. სამჯულსა შინა არს. ჰრომ. 3.8; არა ჰლირთა საწუნელისა მის განკითხვისა. 1 კორ. 6.2; რომელსა ცვულებს განკითხვად სოფლისა სიმართლით. საქმე 17,31; უნდა... მუნ გ. ამისთჳს. საქმე 25.20ႪႭ; რომელმან შეუძლოს გ. შორის ძმათა თჳსთა. 1 კორ. 6.5.

ერთ გზის განკითხულ იყო ნერონის მიერ. ფილემ. (დასასრ.) C.

ნ.კ. განმკითხველი. განსაკითხავი.

2. განკითხვა გამოძიება. გამოკითხვა. დაკითხვა, ი: გან-ლა-ვიკითხე ეგე. საქმე 23.27Ⴉ; გან-ლა-ვიკითხეთ ეგე. საქმე 23.27; ტანჯვითა განვიკითხო ეგე. საქმე 22.24; რაჲთა განვიკითხო ეგე. საქმე 25.26; ტანჯვითა განვიკითხოთ ეგე. საქმე 22.24Ⴉ.

ი ვნ.: უკუეთუ ჩუენ განვიკითხვით ქველის-საქმესა ზედა კაცისა უძლურისასა. საქმე 4.9.

შეუძლო შენ განკითხვად. საქმე 24.8ႪႭ; რეცა თუ უჭეშმარიტესად-რე გ. იგი. საქმე 23.20.

3. განკითხვა გამოცდა. შემოწმება. გასინჯვა. ი: რომელი განვიკითხავ გულსა და თირკუმელთა, გამოცხ. 2.23; ნურას განიკითხავთ იჭჳსათჳს. 1 კორ. 10,25; 27; თავნი თჳსნი განიკითხენით. 2 კორ. 13,5.

4. განკითხვა გარჩევა; არჩევა, ი: ვინ განგიკითხავს შენ, 1 კორ. 4.7; არარაჲთ განიკითხა ჩუენ შორის და მათ შორის, საქმე 15,9; არა განიკითხენით თავთა შორის თქუენთა, იაკ. 2.4ႪႭ.

რომელსამე განკითხვაჲ სულთაჲ [მიცემულ არს], 1 კორ. 12,10; ვერ ვიკადროთ განკითხვად... თავთა თჳსთა, 2 კორ. 10.12.

5. განკითხვა გაკიცხვა. ავად მოხსენება, ი: რომელი... განიკითხვიდეს ძმასა თჳსსა, განიკითხავს შჯულსა, იაკ. 4,11.

6. განკითხვა განაჩენი ი: გამოუძიებელ არიან განკითხვანი მისნი, ჰრომ. 11.33.

განკრთომა გაკვირვება, გაოცება, განცვიფრება, O–(2)1: განჰკრთეს ყოველნივე იგი. საქმე 2,7; გ. ყოველნი, საქმე 2,12ႪႭ; იხილეს იგი და გ.. საქმე 12.16ႪႭ.

ჩუენებასა განსაკრთომელსა. საქმე 11.5.

1. განკრძალება გაფრთხილება, წინასწარ მომზადება προκαρίζω, ა–3: წინასწარ განგაკრძალნენ, 2 კორ. 9.5.

2. განკრძალება მსახურება, (გულმოდგინედ) დაცვა. ე: ლოცვასა განეკრძალენით. კოლ. 4.2; მსახურებასა ამის სიტყჳსასა განვეკრძალნეთ. საქმე 6,4.

1. განკრძალულ-ი მზადმყოფი. ნიადაგმყოფი: ესე ყოველნი იყვნეს განკრძალულ ერთბამად ლოცვასა, საქმე 1.14; იყვნეს გ. მოძღურებასა მას მოციქულთასა, საქმე 2,42; დღითი-დღედ გ. იყვნეს ტაძარსა მას შინა, საქმე 2.46; ლოცვასა გ. იყვენით, ჰრომ. 12,12; ამისთჳსვე მოღუაწებასა გ. არიან. ჰრომ. 13.6.

2. განკრძალულ-ი გულმოდგინე, მოსწრაფე: დაყუნებით მამტკიცებელი. შდრ. διϊσχυρίζομαι: უფროის განკრძალულ იყო. საქმე 12.15; ათორმეტი ნათესავი ჩუენი განკრძალული დღე და ღამე ჰმსახურებს. საქმე 26.7.

3. განკრძალულ-ი ფრთხილი: ვითარ-ძი განკრძალულად (განკრძალულ Ⴆ) ხუალთ, ეფეს. 5.15CD.

4. განკრძალულ-ი სანდო: რომლისათჳს განკრძალულად ვერარაჲ მაქუს. საქმე 25.26ႪႭ.

1. განკჳრვება გაკვირვება, განცვიფრება. გაოცება, ა: გრძნებდა და განაკჳრვებდა ნათესავსა მას, საქმე 8.9.

ი/უ–დ: განუკჳრდებოდა ყოველთა ერთი-ერთისა თანა, საქმე 2.12.

განკჳრვებულ ვარ თქუენდამი. გალ. 4,20; ჰრწმენა განკჳრვებულსა მოძღურებასა მას ზედა უფლისასა, საქმე 13,12ႪႭ.

2. განკჳრვება შიში, შეძრწუნება; იყო მის ზედა განკჳრვებაჲ, საქმე 10.10; ვიხილე განკჳრვებასა ჩემსა ჩუენებაჲ. საქმე 11,5ႪႭ; ვიყავ მე განკჳრვებასა (განკურვებასა D)შინა, საქმე 22,17.

1. განკუეთა გაკვეთა, გაჭრა, ი/უ: მაშინ განუკუეთნეს ერისაგანთა საბელნი იგი ჭუამალდისანი, საქმე 27,32.

ი ვნ.: ჯერ-იყო ჰი. თუმცა განიკუეთნესცა აღმაშფოთებელნი თქუენნი. გალ. 5,12Ⴇხ.

მეყსა განუკუეთელსა შინა წამსა თუალისასა, 1 კორ. 15,52Ⴇხ.

2. განკუეთა დაბრკოლება: რაჲთა არა განკუეთა რაჲმე ვსცე სახარებასა მას ქრისტესსა, 1 კორ. 9,12Ⴇხ.

განკუეთილება წინადაცვეთა: ხედევდით განკუეთილებასა მას, ფილიპ. 3,2.

განკურნება, O–2: განგკურნებს შენ უფალი იესუ ქრისტე, საქმე 9,34; განჰკურნებდა სნეულთა, საქმე 10,38; განკურნა იგი, საქმე 28,8; განვკურნნე იგინი, საქმე 28.27.

ი ვნ.: განიკურნებოდეს ყოველნი, საქმე 5,16; მრავალნი განრღუეულნი და მკელობელნი გ.. საქმე 8,7; სხუანიცა... გ. საქმე 28,9; წყლულებაჲ იგი სიკუდილისა მისისაჲ განიკურნა, გამოცხ. 13.3; 12; წყლულებითა განვიკურნენით, 1 პეტ. 2,24; რომლისა-იგი წყლულებითა განიკურნენით, 1 პეტ. 2,24ႪႭ; უფროჲსღა განიკურნენ, ებრ. 12,13; უფროჲსღა განიკურნოს, ებრ. 12,13ႭCD; რაჲთა განიკურნნეთ (განიკურნეთ C[1]), იაკ. 5.16ႪႭ.

მოვიდა... განკურნებად ყოველთა მიმძლავრებულთა ეშმაკისათა, საქმე 10,38ႪႭ; იყო ჴელი უფლისაჲ მათ თანა გ. მათა, საქმე 11,21.

განკურნებულსა მას მკელობელსა. საქმე 3,11ႪႭ; კაცსა მას ჰხედვიდეს... გ.. საქმე 4,14.

განკაფვა გაცვეთა, დ: მე ჯეროვნად განვილიო და განვკაფდე სულთა თქუენთათჳს, 2 კორ. 12,15.

განლაღება გაამაყება, გათამამება, გადიდგულება. თავს გასულა, გამპარტავნება, გათავხედება. ა–2: მეცნიერებაჲ განალაღებს, 1 კორ. 8,1CD; მეცნიერებამან განალაღის, 1 კორ. 8,1.

ენ: სიყუარული... არა განლაღნის. 1 კორ. 13,4; რაჲთა არა განლაღნეს, 1 ტიმ. 3,6; რეცა თუ არა მოსლვასა მას ჩემსა თქუენდა გან-ვინმე-(ვიეთნიმე ႢႦႫႧხ)-

ლაღნეს, 1 კორ. 4,18; რაჲთა არა ერთი-ერთსა ზედა განჰლაღნეთ, 1 კორ. 4.6.

ნუუკუე... განლაღებანი, 2 კორ. 12.20.

თქუენ განლაღებულ ხართ. 1 კორ. 5.2: ცუდად გ. იყოს. კოლ. 2.18; იგი გ. არს. 1 ტიმ. 6,4; იყვნენ კაცნი... გ., 2 ტიმ. 3,4; ცუდად განლაღებული იყოს, კოლ. 2,18CD; გამოჩნდეს... მჴლომი იგი და გ. ყოველთა ზედა, 2 თეს. 2,4; სიტყუაჲ იგი განლაღებულთაჲ მათ, 1 კორ. 4,19.

განლევა გალევა, დალევა, მოსპობა, გაქრობა, ი ვნ.: მე ჯეროვნად განვილიო, 2 კორ. 12,15; გულისთქუმათა შინა თქუენთა განილინნეთ (განილინეთ ႢႩႪHJ), იაკ. 4,3G; ნუუკუე ურთიერთას განილინნეთ (განილინეთ ABCႧႱ), გალ. 5,15Ⴔ.

ღმერთი ჩუენი ცეცხლ განმლეველ არს, ებრ. 12,29.

განლეწა გალეწვა, 0–2: რომელთა განლეწეს ყანაჲ თქუენი, იაკ. 5,4.

განმაახლებელ ნ. განახლება.

განმაგრებულ-ი დაცული, უშიშარი: წიაღ-სავალი სულისაჲ გუაქუს განმაგრებული. ებრ. 6,19ႴႧႱ.

განმავალ-ი ნ. განვლა.

განმათავისუფლებელ-ი ნ. განთავისუფლება.

განმამართლებელ-ი ნ. განმართლება.

განმართება, განმართვა გამართვა, გასწორება, ა–2: განმართენით გულნი. იაკ. 4,8; ვიდრე ჟამადმდე განმართვისა ზედა-მდებარეთასა. ებრ. 9,10ႴႧႱ.

ყოველი წიგნი... სამოძღურებელად არს და... განსამართებელად, 2 ტიმ. 3,16ႨႱ.

ნ.კ. განმმართებელი.

განმართლება, ა–2: განამართლებს წარმართთა ღმერთი, გალ. 3,8; რომელთა-იგი უწოდა, იგინიცა განამართლნა, და რომელნიცა გ., იგინიცა ადიდნა, ჰრომ. 8,30; რომელმან განამართლის წინადაცუეთილი სარწმუნოებისაგან, ჰრომ. 3.30.

დ: არა თუ ამით რას განემართლდები. 1 კორ. 4,4; ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს, განმართლდების, საქმე 13,39ႪႭ; არა გ. კაცი საქმეთაგან შჯულისათა, გალ. 2,16; საქმეთაგან შჯულისათა არა გ. ყოველი ჴორციელი, გალ. 2,16ႪCD: შჯულითა არავინ გ., გალ. 3,11; საქმეთაგან გ. კაცი, იაკ. 2,24; რომელნი-ეგე შჯულითა განჰმართლდებით. გალ. 5,4; მოქმედნი შჯულისანი განმართლდებიან, ჰრომ. 2,13ႧႱ; გ. უსასყიდლოდ, ჰრომ. 3,24CD; არცა პირველი იგი განმართლდებოდა, ებრ. 9,18ႢႩႱ: უკუეთუ აბრაჰამი საქმეთაგან განმართლდა, ჰრომ. 4,2; გ. სულითა, 1 ტიმ. 3,16: აბრაჰამ... საქმეთაგან გ., იაკ. 2,21; რაბ, მეძავი. საქმეთაგან გ., იაკ. 2,25; აბრაჰამ... არა საქმეთაგან განმართლდაა, იაკ. 2,21ႡႪႭ; და რააბცა... არა საქმეთაგან გ., იაკ. 2,25ႪႭ; ვერ განჰმართლდით თქუენ შჯულითა მით მოსესითა, საქმე 13,39; განჰმართლდით (განმართლდით AB) სახელითა უფლისა იესუსითა, 1 კორ. 6,11CD; რაჲთა განემართლდე სიტყუათა შენითა, ჰრომ. 3,4Ⴇ; რაჲთა განჰმართლდე სიტყუათა შენითა, ჰრომ. 3,4; ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს, განმართლდეს. საქმე 13,39; საქმეთაგან შჯულისაჲა არა გ. ყოველი ჴორციელი, ჰრომ. 3,20; გალ. 2,16; არა გ. კაცი. გალ. 2,16Ⴊ; შჯულითა არავინ გ., გალ. 3,11Ⴔ; რაჲთა განემართლდეთ სარწმუნოებითა, გალ. 2,16; რაჲთა სარწმუნოებისაგან გ., გალ. 3,24; რაჲთა გ. მისითა მით მადლითა, ტიტე 3,7; ვერ განჰმართლდეთ თქუენ. საქმე 13,39C; არა მსმენელნი შჯულისანი განმართლდენ წინაშე ღმრთისა, არამედ მყოფელნი შჯულისანი გ., ჰრომ. 2.13.

ვიტყჳთ განმართლებასა კაცისასა, ჰრომ. 3.28; უკუეთუ მით ვეძიებდეთ გ. ქრისტეს მიმართ, გალ. 2,17CD; აღდგა განმართლებისა ჩუენისათჳს, ჰრომ. 4.25; ვერ უძლეთ შჯულითა მით მოსესითა განმართლებად, საქმე 13,39ႪႭ: უკუეთუ მით ვეძიებდეთ გ., გალ. 2,17; მეძიებელნი ქრისტეს მიერ განმართლებისანი. გალ. 2,17ႴႧႱ.

რაჲთა იყოს იგი... განმამართლებელ, ჰრომ. 3,26; ღმერთი არს გ., ჰრომ. 8,33; განმამართლებელი ჩემი უფალი არს. 1 კორ. 4,4Ⴇ; ჰრწამს განმამართლებელი იგი უღმრთოჲსაჲ, ჰრომ. 4,5.

განმართლებულ არიან უსასყიდლოდ, ჰრომ. 3,24; აწ უკუე გ. ვართ სარწმუნოებითა, ჰრომ. 5,1; გ. ვართ სისხლითა მისითა, ჰრომ. 5,9; გ. არს ცოდვისაგან, ჰრომ. 6,7.

მადლი იგი მრავალთაგან შეცოდებათა განსამართლებელად, ჰრომ. 5,16; ერთისა მის სიმართლისათჳს ყოველთა კაცთა ზედა გ. ცხოვრებისა, ჰრომ. 5,18; რომელმანცა გამობრწყინვა გულთა ჩუენთა გ., 2 კორ. 4,6Ⴍ; ყოველი წიგნი... სამოძღურებელად არს და... განსამართლებელად, 2 ტიმ. 3,16CD.

განმარტება გაშლა, გამართვა, 0–2: რეცა თუ თავით კერძო ნავისა მის განჰმარტებენ კავთა, საქმე 27,30ႪႭ.

მიზეზით რეცა თუ კავთა მათ განმარტებად, საქმე 27,30.

1. **განმარტებულ-ი** გულითადი, ἐκτενής: სიყუარული განმარტებული გაქუნდინ, 1 პეტ. 4.8; ურთიერთას იყუარობდით განმარტებულად. 1 პეტ. 1,22.

2. **განმარტებულ-ი** წმინდა, ღია, გაშლილი: განმარტებულითა გულითა, საქმე 2,46; ეფეს. 6,5ႨႪႧ; გ. გულისაჲთა, კოლ. 3,22ႢႪႧ.

განმარტებულება სიწმინდე, სიწრფელე; მონანი მორჩილ იყვენით განმარტებულებითა გულისა თქუენისაჲთა, ეფეს. 6,5; გ. გულისაჲთა გეშინოდენ უფლისა, კოლ. 3,22.

განმარჯუება ხელის მომართვა, ხელის შეწყობა, შეძლება, ე: ღმრთის მოყუარეთა ყოველივე განემარჯუს (განემარჯუებინ CD) კეთილად, ჰრომ. 8,28; რაჲცა-იგი განემარჯოს, 1 კორ. 16.2CD.

უკუეთუ განმარჯუება რაჲმე იყოს. 1 კორ. 16,2.

განმაცხოველებელ-ი ნ. განცხოველება.

განმაძლიერებელ-ი ნ. განძლიერება.

განმაძლარ-ი ნ. განძღება.

განმდიდრება, ა–2: რომელი განამდიდრებს ყოველთა. ჰრომ. 10,12; მრავალთა განვამდიდრებთ. 2 კორ. 6,10; ყოვლსა შინა გაგამდიდრენინ (განგამდიდრენინ CD) ყოვლითა უხუებითა, 2 კორ. 9.11.

დ: რომელი განმდიდრდების ყოველთა მიმართ, ჰრომ. 10,12ႧႱ; მდიდარ ვარ და განვმდიდრდი, გამოცხ. 3,17; ყოვლითავე განჰმდიდრდით (განმდიდრდით ႡႪႧ, განჰმდიდრდით ႧႨႱႴ), 1 კორ. 1,5; აწვე განჰმდიდრდით (განმდიდრდით CD, განმდიდრდით ႡႪႧ), 1 კორ.

4,8; ვაჭარნი ქუეყანისანი ძალისაგან სიბორგილისა მისისა განმდიდრდეს. გამოცხ. 18,3; რომელნი გ. მისგან. გამოცხ. 18,15; რომელსა შინა გ. ყოველნი, გამოცხ. 18,19; რაჲთა განჰმდიდრდე, გამოცხ. 3,18; რაჲთა თქუენ მისითა სიგლახაკითა განჰმდიდრდეთ (განჰმსდიდრდეთ ႢႹႤႡႪႱ, განმსდიდრდეთ ႪႧႱ), 2 კორ. 8,9.

რომელმან მომცის ჩუენ ყოველივე... განმდიდრებად კეთილთა შინა საქმეთა, 1 ტიმ. 6,18.

განმზადება, O—(3)2: რომელ-იგი წინასწარ განჰმზადა (განმზადა ႢႪ) ღმერთმან, ჰრომ. 3,25; ეფეს. 2,10; ცოლმან მისმან განმზადა თავი თჳსი, გამოცხ. 19,7; რომელნი-იგი წინასწარ განჰმზადნა (განმზადნა ႢႪ) სადიდებელად, ჰრომ. 9,23; განჰმზადნეს (განმზადნეს C) თავნი თჳსნი ცემად, გამოცხ. 8,6; განჰმზადეთ (განმზადეთ D) ორასი ერისაგანი, საქმე 23,23; კარაული გ., საქმე 23,24.

ჲ/უ: ვიდრე-იგი განუმზადებდეს მას, საქმე 10,10Ⴍ; რომელი განუმზადა ღმერთმან მოყუარეთა თჳსთა, 1 კორ. 2,9; გ. მათ ქალაქი, ებრ. 11,16; განმიმზადე მე ვანიცა, ფილემ. 1,22.

ე: შემდგომად ამათ დღეთა განვემზადენით, საქმე 21,15; ვინ-მე განემზადოს ბრძოლად, 1 კორ. 14,8; რაჲთა გ. გზაჲ მეფეთაჲ, გამოცხ. 16,12.

მოსიკუდიდცა განმზადებულ ვარ, საქმე 21,13; გ. ვართ მოკლევად მისა, საქმე 23,15; აწ გ. არიან, საქმე 23,21; აქაიაჲ გ. არს შრანდითგან, 2 კორ. 9,2; გ. იყვენით, 2 კორ. 9,3; ესე გ. იყოს, 2 კორ. 9,5; გ. ვარ მისლვად, 2 კორ. 12,14; გ. არს თქუენთჳს ცათა შინა, კოლ. 1,5; იქმნეს იგი... საქმისა კეთილისა გ., 2 ტიმ. 2,21; რაჲთა აწჳე იყოს ღმრთისა იგი კაცი ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა გ., 2 ტიმ. 3,17Ⴍ; მოაჴსენებდ მათ... ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა ყოფად გ., ტიტე 3,1; გ. იყვენით მარადის, 1 პეტ. 3,15; რომელ-იგი გ. არს განშჯად, 1 პეტ. 4,5; განმზადებული საუკუნეთ, ებრ. 10,34Ⴍ; აქუს მუნ ადგილი გ., გამოცხ. 12,6; იერუსალჱმი ახალი ვიხილე... გ., გამოცხ. 21,2; ცხორებასა მას განმზადებულსა (გამზადებულსა Ⴑ[1]), 1 პეტ. 1,5ႪႭ; სასოებისა მისთჳს, განმზადებულისა თქუენთჳს ცათა შინა, კოლ. 1,5CD; განმზადებულად გუაქუს შურის-გებად ყოვლისა მისთჳს ურჩებისა, 2 კორ. 10,6; ანგელოზნი, განმზადებულნი ჟამისა მისთჳს, გამოცხ. 9,15; ჭურთა მათ ზედა რისხვისათა, განმზადებულთა წარსაწყმედელად, ჰრომ. 9,22; მსგავს იყვნეს ცხენთა, გ. ბრძოლად, გამოცხ. 9,7.

გპოვნენ თქუენ განუმზადებელნი, 2 კორ. 9,4.

ნ.კ. წინა-განმზადება.

განმზადებულება მზად-ყოფნა: შეისხენით ფერჴთა თქუენთა განმზადებულებაჲ იგი, ეფეს. 6,15.

განმკითხველ-ი მოსამართლე, მსაჯული, გამომკითხველი, გამომძიებელი: ცხოველ არს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ და განმკითხველ ზრახვათა დაფარულთა, ებრ. 4,12; განმკითხველი ჩემი უფალი არს, 1 კორ. 4,4; არა ხარ მყოფელი შჯულისაჲ, არამედ, გ., იაკ. 4,11; ერთი არს შჯულის-მდებელი და განმკითხველი (გამკითხველი Ⴑ[1]), იაკ. 4,12ႪႭ; გ. კართა დგას, იაკ. 5,9; ჩემი სიტყჳს-გებაჲ ჩემთა მათ განმკითხველთაჲ ესე არს, 1 კორ. 9,3.

განმლეველ-ი ნ. განლევა.

განმმართებელ-ი მესაჭე: მისლვად განმმართებელსა მას უნებნ, იაკ. 3,4.

განმრავლება, ა—2: მოგცინ და განამრავლენ თესლი თქუენი, 2 კორ. 9,10; განმრავლებით განგამრავლო შენ, ებრ. 6,14.

დ: განმრავლდების სიყუარული კაცად-კაცადისა თქუენისაჲ, 2 თეს. 1,3CD; განმრავლდებოდა რიცხჳ იგი მოწაფეთაჲ, საქმე 6,7; სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ... გ., საქმე 12,24; სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ... გ., საქმე 19,20; ნუგეშინის-ცემითა სულისა წმიდისაჲთა განმრავლდებოდეს, საქმე 9,31; აღორძნდა ერი იგი და განმრავლდა ეგჳპტეს შინა, საქმე 7,17; შჯული შორის შემოვიდა, რაჲთა განმრავლდეს ცოდვაჲ, და სადა-იგი განმრავლდა ცოდვაჲ..., ჰრომ. 5,20; მშჳდობაჲ განმრავლდინ, 1 პეტ. 1,2; 2 პეტ. 1,2; სიყუარული გ., იუდა 1,2; რაჲთა მადლი განმრავლდეს, ჰრომ. 6,1.

ამათ დღეთა შინა განმრავლებასა (+მას ႪႭ) მოწაფეთასა იყო დტრუნვაჲ ბერძენთაჲ, საქმე 6,1.

განმსტურობა, განმსტრობა დაზვერვა, ჯაშუშობა, თვალთვალი: შემოვიდეს განმსტურობად (განმსტრობად ႪႭႠ) აზნაურებასა მას ჩუენსა, გალ. 2,4.

განმტკეცილ-ი განმტკიცებული: იყვენით განმტკეცილ (შდრ. κατηρτισμένοι) მითვე მეცნიერებითა, 1 კორ. 1,10; კაცისაჲ პირველ განმტკეცილი წიგნი, გალ. 3,15ႢႪႭႧ.

განმტკიცება გამაგრება, გულის გამაგრება, გამხნევება, O—2: და გამტკიცენინ (განმტკიცენინ ႱႢႪႧႹႱ) თქუენ ყოვლითა კეთილითა, ებრ. 13,21

ა—2: განამტკიცებდა ეკლესიათა, საქმე 15,41; გ. ყოველთა მოწაფეთა, საქმე 18,23; იგინი განამტკიცებდეს მათ, საქმე 13,43; გ. გულსა მას მოწაფეთასა, საქმე 14,22; განამტკიცა სახელმან მისმან, საქმე 3,16; რომელმან-იგი განმამტკიცნა ჩუენ, 2 კორ. 1,21; მსმენელთა მათგან ჩუენდა მომართ განამტკიცნა, ებრ. 2,3Ⴊ; განგამტკიცენინ თქუენ ყოვლითა სიტყჳთა, 2 თეს. 2,17CD; მანვე გ. თქუენ, 1 პეტ. 5,10ႪႭ; განამტკიცენინ გულნი თქუენნი, ფილიპ. 4,7; განამტკიცეთ მის ზედა სიყუარული, 2 კორ. 2,8.

ი: განიმტკიცენით გულნი თქუენნი, იაკ. 5,8.

ე: მეყსეულად განემტკიცნეს ფერჴნი მისნი, საქმე 3,7.

ენ: სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ... განმტკიცნებოდა, საქმე 19,20ႢႪ; ეკლესიანი იგი განმტკიცნებოდეს სარწმუნოებითა, საქმე 16,5; ვითარცა წამებაჲ იგი ქრისტესი განმტკიცნა თქუენ შორის, 1 კორ. 1,6; მსმენელთა მათგან ჩუენდა მომართ გ., ებრ. 2,3; მშჳდობაჲ იგი ქრისტესი განმტკიცენინ გულთა შინა თქუენთა, კოლ. 3,15; ძმანო... განმტკიცენით, 2 კორ. 13,11CD; რაჲთა განმტკიცნენ გულნი თქუენნი, 1 თეს. 3,13.

ჲ/უ—ენ: მეყსეულად განუმტკიცნეს ფერჴნი მისნი, საქმე 3,7ႢႪႭ.

დ: ეკლესიანი იგი განმტკიცდებოდეს სარწმუნოებითა, საქმე 16,5HJ.

რომელ-იგი შემძლებელ არს განმტკიცებად თქუენდა, ჰრომ. 16,24; რაჲთა მოგცის თქუენ... ძალითა გ., ეფეს. 3,16; ვევედრებით... გ. დაკლებული იგი სარწმუნოებისა თქუენისაჲ, 1 თეს. 3,10; თქუენ უფალმან... გარდაგმატენ... გ. გულთა თქუენთა, 1 თეს. 3,13CD; მოგუცა სა-

სიტყჳსა კეთილი... ნუგეშინის-ცემად გულთა თქუენთა და გ., 2 თეს. 2,17; მნებავს შენი განმტკიცებად (განმტკიცე-ბაჲ ႢႬႨႰႧႦ). ტიტ. 3,8.

განმტკიცებულ იყვნეს მადლითა ღმრთისაჲთა, საქმე 14,26; მადლითა გ. ხართ, ებრ. 13,9; რაჲთა აწყუე იყოს ღმრთისაჲ იგი კაცი ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა გ., 2 ტიმ. 3,17; კაცისაჲ პირველ გამტკიცებული წიგნი, გალ. 3,15; იყვენით განმტკიცებულნი მითვე გონებითა, 1 კორ. 1,10.

განმტკიცებულება სიმტკიცე: რაჲთა აწყუე უნაკლულო იყოს ღმრთისა იგი კაცი, ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა განმტკიცებულებითა, 2 ტიმ. 3,17ႧႦ.

განმლებელ-ი ნ. განლება.

განმცდელ-ი ნ. განცდა.

განმწარება, ა—2: ესმა ვიეთმე და განამწარეს, ებრ. 3,16.

დ: ნუ განჰმწარდებით მათა მიმართ, კოლ. 3,19.

ნუ განიფიცხებთ გულთა თქუენთა, ვითარცა-იგი განმწარებასა მას, ებრ. 3,8CD; ებრ. 3,15.

განმწჳსება გაზრდა, წამოზრდა. ენ: მოსე, გან-რაჲ-მწჳსნა (-რაჲ Ⴂ), უარ-ყო, ებრ. 11,24.

განნათლება, ა—2: რომელმან-იგი... განანათლა ცხორებაჲ, 2 ტიმ. 1,10; დიდებამან ღმრთისამან გ. იგი, გამოცხ. 21,23; განგანათლოს შენ ქრისტემან, ეფეს. 5,14; განანათლოს დაფარული იგი ბნელისაჲ, 1 კორ. 4,5; ღმერთმან... განანათლნეს თუალნი გულისა თქუენისანი, ეფეს. 1,18; უფალმან ღმერთმან გ. იგინი, გამოცხ. 22,5.

დ: ქუეყანაჲ განათლდა, გამოცხ. 18,1; ვიდრე დღჱ განათლდეს, 2 პეტ. 1,19; მომეცა მადლი ესე წარმართთა შორის... განათლებად (განათლებაჲ Ⴋ) ყოველთა, ეფეს. 3,9.

შეუძლებელ არს ერთ-გზის განათლებულთა მათ, ებრ. 6,4CD.

გამოაბრწყინვა გულთა ჩუენთა განსანათლებელად, 2 კორ. 4,6.

განპყრობა გაშვერა, გაშლა, აღმართვა (ხელისა). ი: დღესა ყოველსა განვიპყრენ (განვიპყრნე Ⴂ) ჴელნი ჩემნი, ჰრომ. 10,21.

განრთხმა გაშლა, გაჭიმვა. გართხმა, ა—2: ვითარცა განართხმიდეს მას ღუედებითა, საქმე 22,25ႢႱ.

ი: განვირთხამთ თავთა თჳსთა, 2 კორ. 10,14.

განრთხმად ჴელი შენი კურნებასა, საქმე 4,30.

განრინება ხსნა, გადარჩენა, ა—2: განვარინე ესე. საქმე 23,27; განმარინა მე ჴელთაგან ჰეროდესთა, საქმე 12,11; განარინა იგი ყოველთაგან ჭირთა, საქმე 7,10; რაჲთა განმარინნეს ჩუენ სოფლისა ამისგან. გალ. 1,4.

ასისთავსა მას უნდა პავლესი განრინებაჲ. საქმე 27,43; გარდამოჴდ განრინებად მათა, საქმე 7,34; გ. შენდა ერისაგან. საქმე 26,17; თქუენ გ. ვერ ჴელ-გეწიფების, საქმე 27,31.

რომელნი-იგი მცირედ განრინებულ არიან საცთურისაგან, 2 პეტ. 2,18; რომელნი-იგი გ. იყუნეს შეგინებისაგან, 2 პეტ. 2,20.

ნ.კ. განრომა.

განრისხება გაჯავრება. გარისხება, გადიდ. ბორგვა, ღელვა. ა—2: ნუ განარისხებთ შვილთა თქუენთა, ეფეს. 6,4; კოლ. 3,21; ნათესავითა მით უგულისჴმოითა განგარისხნა თქუენ, ჰრომ. 10,19Ⴇ; ჰურიათა მათ განარისხნეს მსახურნი იგი, საქმე 13,50; ნათესავითა მით უგულისჴმოჲთა განგარისხნე (განვარისხნე იგინი AB) თქუენ, ჰრომ. 10,19CD; არავინ განვარისხნეთ. 2 კორ. 7,2.

ი: ჰურიათა მათ განირისხნეს მსახურნი იგი დედანი, საქმე 13,50G.

ენ: საულე უფროჲს განრისხნებოდა. საქმე 9,1; ვითარ-იგი ვინმე განრისხნებოდეს, საქმე 19,9; განრისხნებოდეთ და ნუ სცოდავთ, ეფეს. 4,26ႧႦ; განრისხნა პავლე, საქმე 16,18; გ. ვეშაპი იგი, გამოცხ. 12,17; წარმართნი განრისხნეს, გამოცხ. 11,18; არა განრისხნის (განრისხის(!) Ⴂ), 1 კორ. 13,5.

მზჱ ნუ დაგასწრობნ განრისხებასა თქუენსა, ეფეს. 4,26.

განრომა გადარჩენა, თავის დაღწევა, თავის შველა, ე: განვერი ჴელთაგან მისთა, 2 კორ. 11,33; გ. მე პირისაგან ლომისა. 2 ტიმ. 4,17: რომელი ზღუასა ლათუ განერა. საქმე 28,4; განვერენით ყოველნივე, საქმე 27,44; გ. ჩუენ მის მიერ რისხვისაგან, ჰრომ. 5,9Ⴂ; განერნეს პირსა მახჳლისასა, ებრ. 11,34; უკუეთუ იგინი ვერ გ., ებრ. 12,25; გ. წყლისაგან, 1 პეტ. 3,20; რომელნი-იგი გ. შეგინებათაგან ამის სოფლისათა, 2 პეტ. 2,20ႢႱႭ; რაჲთა განვერე მე ურჩთა მათგან ჰურიასტანს, ჰრომ. 15,31; ვითარ-მე შენ განერე საშჯელსა ღმრთისასა, ჰრომ. 2,3; ნუუკუე გან-ვინმე-ცურდეს და განერეს. საქმე 27,42; იგი გ. და ეგრეთ გ., ვითარცა ცეცხლისაგან, 1 კორ. 3,15CD; მართალი ძნიად გ., 1 პეტ. 4,18; განვერნეთ ჩუენ მის მიერ რისხვისაგან, ჰრომ. 5,9; რაჲთა გ. უჯეროთაგან... კაცთა, 2 თეს. 3,2; ვითარ-მე ჩუენ გ., ებრ. 2,3; რაჲთა ცოდვასა გ., 1 პეტ. 2,24Ⴂ; მოიწიოს მათ ზედა მომსრველი... და ვერ განერნენ, 1 თეს. 5,3.

ნ.კ. განრინება.

განრღუევა დარღვევა. დაშლა, ი ვნ.: ყოველნი მორჩილნი მისნი განირღუეს, საქმე 5,36.

განრღუეულ-ი დავრდომილი, კუტი, საპყარი: რომელი იყო განრღუეულ (გარღუეულ C), საქმე 9,33; მრავალნი განრღუეულნი (+ცა CႢ) ... განიკურნებოდეს, საქმე 8,7ႢႱႭ.

განრყუნა გახრწნა, წახდენა, გაფუჭება. Ⴓ—2: განრყუნეს იგიცა ღმერთმან, 1 კორ. 3,17; ეგრევე განრყუნნეს გონებანი თქუენნი, 2 კორ. 11,3.

ი ვნ.: გარეშჱ ესე კაცი ჩუენი განირყუნების, 2 კორ. 4,16; განირყუნა ესოდენი იგი სიმდიდრჱ, გამოცხ. 18,16; გიკჳრდინ და განირყუნენით, საქმე 13,41; ხრწნილებითა მათითა განირყუნნენ (განირყუნენ C[1]), 2 პეტ. 2,12Ⴀ.

დაძუელებადი იგი... მახლობელ არს განრყუნისა. ებრ. 8,13.

განრყუნილ... ყოს იგი, გამოცხ. 17,16; განრყუნილნი გონებითა, 2 ტიმ. 3,8.

არცა იხილეს ჴორცთა მისთა განსარყუნელი, საქმე 2,31; არღარა მოიქცეს განსარყუნელად მისთჳს. საქმე 13,34; რომელი-იგი არს ყოვლითურთ გ., კოლ. 2,22; შობილნი ბუნებით... გ., 2 პეტ. 2,12.

განრჩევა: კონებანი წურთილისა ჴორცთა განრჩევად კუთილისა და ბოროტისა, ებრ. 5,14CD.

განრცხა გარეცხვა. 0—2: განრცხნეს მათ სამოსელნი მათნი, გამოცხ. 7,14.

განსაგდებელ-ი ნ. განგდება.

განსაგებელ-ი ნ. განგება.

განსადრეკელ-ი ნ. განდრეკა.

განსავსე აევსებული, აღსავსე; გადატ. მთვრალი: ტკბილითა განსავსე არიან, საქმე 2,13.

განსაკითხავ-ი სასამართლო, სამსჯავრო. შდრ. ἀκροατήριον: შევიდეს განსაკითხავსა მას, საქმე 25,23.

განსამართლებელ-ი ნ. განმართლება.

განსანათლებელ-ი ნ. განნათლება.

განსარყუნელ-ი ნ. განრყუნა.

განსასუენებელად მოსაწყობად: განსასუენებელად აღესებისა მის ჟამთასა, ეფეს. 1,10ႢႪႭႨ (შდრ. განსაგებელად AB, განგებულად CD).

ნ.კ. განსუენება.

განსაყოფელ-ი გასაყარი, ტიხარი: მისწუდების იგი ვიდრე განსაყოფელადმდე საშჳმინველისა და სულისა, ებრ. 4,12.

განსაძლომელი ნ. განძღება.

განსახრწნელი ნ. განხრწნა.

განსთქდომა ნ. განხეთქა.

განსივება, ენ: განსივნა და განსთქდა შორის, საქმე 1,18; [სიყუარული] არა განსივნის, 1 კორ. 13,4ႠႨႬ; ჰგონებდეს, ვითარმედ განსივნეს, საქმე 28,6; რაჲთა არა ერთი-ერთისათჳს განსივნეთ, 1 კორ. 4,6ႨႬ.

სამართლად უწოდა განსივებად, რამეთუ ვითარ-იგი განსივებული არა ჴორცითა მსუქან არს, 1 კორ. 4,6ႨႬ (მინაწ.).

განსლვა ნ. განვედ.

განსპეტაკება გათეთრება, ა—2: [სამოსელნი] განასპეტაკნეს სისხლითა მით კრავისაჲთა, გამოცხ. 7,14.

განსრულ-ი ნ. განვედ.

განსრულება შესრულება; დამთავრება: უკუეთუმცა განსრულებაჲ... მღდელობისაჲ იყო, ებრ. 7,11; შემძლებელ იყო იგი განსრულებად, ებრ. 10,1; ძჱ, უკუნისამდე განსრულებული, ებრ. 7,28; განსრულებულითა სარწმუნოებითა, ებრ. 10,22.

განსუენება მოსუენება, ი—(2)1 უობ.: განისუენებ შჯულსა ზედა, ჰრომ. 2,17; განისუენა ღმერთმან დღესა მას მეშჳდესა, ებრ. 4,4; მანცა გ. საქმეთა მისთაგან, ებრ. 4,10; თქუენ თანა განვისუენო, ჰრომ. 15,32; რაჲთა განისუენონ მცირედ ჟამლა, გამოცხ. 6,11; რაჲთა გ. შრომათაგან მათთა, გამოცხ. 14,13.

ი/უ—(3)2: მრავალ-გზის მე განმისუენა, 2 ტიმ. 1,16; განუსუენეს სულსა ჩემსა, 1 კორ. 16,18; განუსუენე ნაწლევთა ჩემთა, ფილემ. 1,20; ისოს... განესუენა მათდა, ებრ. 4,8CD.

მაქუს ღათუ ჴორცთა განსუენებაჲ, ფილიპ. 3,4Ⴍ; გ. არა აქუს დღე და ღამე, გამოცხ. 4,8; არა აქუნდეს გ. დღე და ღამე, გამოცხ. 14,11; რაჟამს მოიწინენ ჟამნი განსუენებისანი, საქმე 3,20.

განსუენებულ არს სული მისი, 2 კორ. 7,13; ნაწლევნი წმიდათანი გ. არიან შენგან, ფილემ. 1,7; სული ღმრთისაჲ თქუენ ზედა გ. არს, 1 პეტ. 4,14; უკუ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა, ებრ. 3,11; 4,3; 5; ვიეთ ეფუცა არა-შესლვად გ. მისსა? ებრ. 3,18; ნუსადა... შესლვად გ. მისსა ჰგონებდეს ვინმე, ებრ. 4,1; შევიდა გ. მისსა, ებრ. 4,10; ჩუენ შევიდეთ გ. მას, ებრ. 4,3; შეიყვანნა იგინი გ. მას, ებრ. 4,8; ვიწრაფოთ უკუე... შესლვად გ. მას, ებრ. 4,11; რაჲ-მე ადგილი იყოს განსასუენებელისა მის ჩემისაჲ, საქმე 7,49.

განუსუენებელ ვართ, 1 კორ. 4,11.

ნ.კ. განსასუენებელად.

განსყიდა ნ. განყიდა.

1. **განსწავლა** დასჯა, ი ვნ.: ღმრთისა მიერ განვისწავლებით, 1 კორ. 11,32.

2. **განსწავლა** სწავლა; დარიგება, ი ვნ.: განისწავლა მოსე ყოვლითა სიბრძნითა, საქმე 7,22; რაჲთა განისწავლნენ არა-გმობად, 1 ტიმ. 1,20CD.

მე კაცი ვარ ჰურიაჲ განსწავლულ ზედამიწევნით მამულითა შჯულითა, საქმე 22,3ႪႭ.

განსწორება თანასწორობა: არა რაჲთა სხუათა ლხინი და თქუენ ჭირი, არამედ განსწორებით (გასწორებითა ႪႭ), 2 კორ. 8,13; რაჲთა იყოს გ., 2 კორ. 8,14.

რაჲთა იყოს განსწორებულ, 2 კორ. 8,14ႢႪႭႨCD.

განსხმა გაყრა, განდევნა, გაგდება (ბჭერისა), ა—2: კრებულისაგან განასხამს, 3 იოვ. 1,10; განასხნა იგინი საყდრისაგან, საქმე 18,16ႪႭ; ჰურიათა მათ განასხნეს მსახურნი იგი დედანი (მცდარი ფორმა უნდა იყოს, შდრ. განარისხნეს ႠႢႪႭ), საქმე 13,50CD.

განსჯა, განშჯა, განშჩა გასამართლება, 0—2: რომელმან განსაჯნეს ცხოველნი, 2 ტიმ. 4,1.

ი ვნ.: ძმაჲ ძმისა თანა განისაჯების (განისჯების CD), 1 კორ. 6,6I•ႠႨႬ; განისაჯა თითოეული საქმეთაებრ თჳსთა, გამოცხ. 20,13; განისაჯნეს მკუდარნი, გამოცხ. 20,12.

იკადროს-მე ვინ თქუენ შორის... განსჯად (განშჯად CD) ცრუთა წინაშე, 1 კორ. 6,1I•ႠႨႬ; შჯულისა მიერ აზნაურებისა განშჯად (განშჩად ႢႪ) ხართ, იაკ. 2,12; რომელი-იგი განმზადებულ არს გ. ცხოველთა და მკუდართა, 1 პეტ. 4,5.

ნ.კ. განშჯალი.

განტევება გაშვება, ი/უ—(3)2 უარ.: შე-თუ-ყოფილ ხარ ცოლსა, ნუ განუტევებ (განუტეო Ⴀ), 1 კორ. 7,27; ქმარი იგი ცოლსა ნუ განუტევებნ, 1 კორ. 7,11ႢႪ; განუტევა კრებული იგი, საქმე 19,40; ათასისთავმან მან გ. ჭაბუკი, საქმე 23,22; განუტევნა მჴედარნი იგი მისლვად მის თანა, საქმე 23,32; განუტევეს კრებული იგი, საქმე 13,43; განუტევნეს იგინი, საქმე 4,21; 5,40; 13,3; 17,9; ესენი, ვითარცა გ. მოვიდეს თჳსთა თანა, საქმე 4,23; გ. მჴედარნი იგი მისლვად მის თანა, საქმე 23,32ႪႭ; განუტევენ კაცნი ეგე, საქმე 16,35ႪႭ; განუტევენით კაცნი ეგე, საქმე 16,35.

რომელმან საჯა განტევებაჲ მისი, საქმე 3,13; ერისთავთა მათ უბრძანებიეს გ. თქუენი, საქმე 16,36; უნდა გ. ჩემი, საქმე 28,18; განტევებად ღირსა კაცი ესე, საქმე 26,32.

იცით ძმაჲ ჩუენი ტიმოთე, განტევებული. ებრ. 13,23Ⴇ Ⴈხ.

განტეხა, 0–2: რომელსა განვსტეხთ. 1 კორ. 10,16: განტეხა პური, საქმე 20,11; პური... გ., საქმე 27,35; ჰმადლობდა. გ. და თქუა, 1 კორ. 11,24.

ი: განიტეხდეს სახლ-მდაჲრ პურსა, საქმე 2,46Ⴓ.

იყვნეს განკრძალულ... განტეხასა პურისასა, საქმე 2,42ႪႭ; შეკრებულ რაჲ იყვნეს მოწაფენი იგი განტეხად პურისა, საქმე 20,7ႪႭ.

ესე არს ჴორცი ჩემი, თქუენთჳს განტეხილი, 1 კორ. 11,24.

განტჳნვა თავის გატეხა (და ამით ტჳნის გამოსხმა), 0–2: ქვითა განსტჳნვიდეს სტეფანეს, საქმე 7,59.

ი ვნ.: ერთ-გზის ქვითა განვიტჳნე, 2 კორ. 11,25; ქვითა განიტჳნნეს, ებრ. 11,37.

განტფობა გათბობა. 0–1: განძღით და განტფით. იაკ. 2,16.

განუბნეველ ნ. განბნევა.

განუკითხეელ-ი წმინდა, განუსჯელი: ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნჱ... არს... განუკითხეელ, იაკ. 3,17; განუკითხველად ჯერ-არს თქუენდა ტანჯვაჲ, საქმე 22,25.

განუკუეთელ-ი ნ. განკუეთა.

განუმზადებელ-ი ნ. განმზადება.

განურყუნელობა გაუხრწნელობა, უბიწოება: მოძღურებასა მას შინა... განურყუნელობაჲ, ტიტე 2,7CD.

განუსუენებელ-ი ნ. განსუენება.

განუჩინებელ-ი გაურკვეველი: უკუეთუ საყჳრმან განუჩინებელად ჴმაჲ გამოსცეს, 1 კორ. 14,8.

ნ.კ. განჩინება.

განფენა გავრცელება, ე: სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი ღმრთისა მიმართ განეფინა, 1 თეს. 1,8; გ. სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ, 1 თეს. 1,8CD.

სიყუარული ღმრთისაჲ განფენილ არს გულთა შინა ჩუენთა, ჰრომ. 5,5.

განფიცხება გამკაცრება, გასასტიკება, გულქვად, უმოწყალოდ გასდა (გახდომა), ა–2: რომელი ჰნებავს, განაფიცხებს, ჰრომ. 9,18CD; რომელი ჰნებავნ, განაფიცხის, ჰრომ. 9,18.

ი: ნუ განიფიცხებთ გულთა თქუენთა, ებრ. 3,8; 15: 4,7.

ენ: ვითარ-იგი ვინმე განფიცხნებოდეს, საქმე 19,9ႪႭ; რაჲთა არა გან-ვინმე-ფიცხნეს თქუენგანი, ებრ. 3,13.

განფრდილ-ი გაყიდული, მიცემული: განფრდილ ვარ ცოდვასა შინა, ჰრომ. 7,14.

განფრთხობა გამოფხიზლება; ფრთხილად ყოფნა, ი უობ.: განიფრთხვეთ სიმართლითა, 1 კორ. 15,34: გ. ლოცვად, 1 პეტ. 4,7; გ., მღჳძარე იყვენით, 1 პეტ. 5,8; განვიფრთხოთ და მღჳძარე ვიყვნეთ, 1 თეს. 5,6; გ., 1 თეს. 5,8.

განქარება გაქრობა, მოსპობა. დ: ქრისტჱს მიერ განქარდების, 2 კორ. 3,14; გან-მე-ქარდა (გან-მე-ქარდაჲ AB) საცთური იგი ჯუარისაჲ, გალ. 5,11CD: რომელი მცირედ ჟამ ჩან და მერმე განქარდის. იაკ. 4,14: რაჲთა განქარდეს ჴორცი იგი ცოდვისაჲ, ჰრომ. 6,6: უკუანაჲსკნელ მტერი იგი გ. – სიკუდილი. 1 კორ. 15,26: მცირედიცა იგი გან-ვე-ქარდეს (გან-ქარდეს-ვე CD), 1 კორ. 13,10: წინაწარმეტყუელებანი გან-ვე-ქარდენ (-ვე CD) გინა თუ მეცნიერებანი გან-ვე-ქარდენ (-ვე CD). 1 კორ. 13,8; მაშინ მცირედიცა იგი განქარდენ-ვე. 1 კორ. 13,10Ⴆ.

განქარვება გაქრობა. მოსპობა, გაქარვება. ა–2: აწ შჯულსა ნუ განვაქარვებთა სარწმუნოებითა მით, ჰრომ. 3,31; რაჲთამცა განაქარვა აღთქუმაჲ იგი, გალ. 3,17CD: შჯული იგი მცნებათაჲ მათ... გ., ეფეს. 2,15; რომელმანიგი გ. სიკუდილი, 2 ტიმ. 1,10: განაქარვნა იგინი მას შინა, კოლ. 2,15; ნუუკუე ურწმუნოებამან მისმან სარწმუნოებაჲ ღმრთისაჲ განაქარვოს. ჰრომ. 3,3; გ. გამოჩინებითა მით მოსლვისა მისისაჲთა, 2 თეს. 2,8; რაჲთა სიკუდილითა მით გ., ებრ. 2,14; ღმერთმან იგიცა და ესეცა გან-ვე-აქარვოს, 1 კორ. 6,13: რაჲთა არსნი იგი განაქარვნეს, 1 კორ. 1,28; რაჟამს გ. ყოველნი მთავრობანი, 1 კორ. 15,24.

რომელნი განქარვებად არიან. 1 კორ. 2,6; არა დაუმტკიცებელ ყოს გ., გალ. 3,17; რომელი გან-და-ქარვებად (-და ႭႨCD) იყო, 2 კორ. 3,7; დასასრულსა მას განქარვებისასა, 2 კორ. 3,13.

განქარვებულ არიან აღთქუმანი იგი, ჰრომ. 4,14; ჩუენ გ. ვართ სჯულისაგან, ჰრომ. 7,6Ⴈხ; გ. ხართ ქრისტჱსგან, გალ. 5,4; გან-სადმე-ქარვებულ არს შესაბრკოლებელი ჯუარისაჲ, გალ. 5,11ႵႨხ.

განქარვებად-ი ის, რაც გაქრება, მოისპობა; გასაქრობი, მოსასპობი: უკუეთუ განქარვებადი იგი დიდებით იყო, 2 კორ. 3,11; მთავართა მათ სოფლისათა განქარვებადთასა, 1 კორ. 2,6ႵႨხ.

განქიქება შერცხვენა, გამოაშკარავება, საქვეყნოდ გამოტანა, გამომჟღავნება, ა–2: განაქიქნა იგინი მას შინა, კოლ. 2,15CD.

თანა-ჯუარს-ცუმად ძესა ღმრთისასა თავი მათი და განქიქებად, ებრ. 6,6.

1. **განღება** გაღება, გახსნა, გაშლა (წიგნისა). ა–2: რომელი-იგი განაღებს, გამოცხ. 3,7: რომლისაჲ-იგი უფალმან განაღო გული, საქმე 16,14G.

გან-რაჲ-ვაღეთ. შინა არავინ ვპოვეთ. საქმე 5,23; არავინ განაღოს დაჴშული იგი, გამოცხ. 3,7; უკუეთუ ვინ... გ. კარი, გამოცხ. 3,20; არავინ იპოვა. რომელსამცა განეღო წიგნი იგი, გამოცხ. 5,4.

ი/უ: სიხარულითა არა განუღო კარი, საქმე 12,14; გ. კარი სარწმუნოებისაჲ წარმართთა, საქმე 14,27; 15,4ႪႭ: უფალმან გ. გული. საქმე 16,14ႪႭ; გან-რაჲ-უღეს და იხილეს იგი. საქმე 12,16; ღმერთმან განმიღოს ჩუენ კარი სიტყჳსაჲ. კოლ. 4,3.

ე: კარი განმეღო მე დიდი, 1 კორ. 16,9; 2 კორ. 2,12; განეღო ტაძარი ღმრთისაჲ ცათა შინა, გამოცხ. 11,19: გ. ტაძარი კარვისაჲ მის, გამოცხ. 15,5; სხუაჲ წიგნი გ., გამოცხ. 20,12.

ვინ-მე ღირს არს განღებად წიგნისა მის, გამოცხ. 5,2: ვერვინ შეუძლებელ იყო... გ. წიგნისა მის, გამოცხ. 5,3.

არავინ დაჴშას, გარნა განმღებელმან მან. გამოცხ. 3,7.

კარები განღებული. საქმე 16,27; გამოცხ. 3,8; 4,1; წიგნი გ., გამოცხ. 10,2; 8; განღებულითა პირითა, 2 კორ. 3,18ႠႧႱ.

2. **განღება** გატანა. ი: განიღეს და დაჰფლეს, საქმე 5,6; 10; საკურთხეველისაგან ნაწილი განიღიან, 1 კორ. 9,13; განგიღონ შენცა, საქმე 5,9.

არცა განღებად რას ჴელ-გუეწიფების, 1 ტიმ. 6,7.

განღჳძება, ა—2: რომლითა განგაღჳძებ თქუენ მოჴსენებითა ამით უმწიკოჲსსა გონებასა, 2 პეტ. 3,1; რომელთა მიერ განვაღჳძებ... გონებასა თქუენსა, 2 პეტ. 3,1ႢႭ; განაღჳძა იგი, საქმე 12,7.

ი უობ.: განიღჳძე სახელითა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 9,40; გ. რომელსა-ეგე გძინავს, ეფეს. 5,14.

ე: განეღჳძა მას, საქმე 12,7ႦႢ; განეღჳძა მესაპყრობილეთ-მცეველსა მას, საქმე 16,27.

აწვე არს ჟამი განღჳძებად ჩუენდა ძილისაგან, ჰრომ. 13,11; სამართლად შემირაცხიეს... გ. თქუენდა მოჴსენებითა, 2 პეტ. 1,13.

განყენება განშორება. ა—3: განაყენებდენ საჭმელთა, 1 ტიმ. 4,3; ვინ განმაყენნეს ჩუენ სიყუარულსა მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 8,35ႦႢ.

ე: განეყენებოდა მათ სენი იგი, საქმე 19,12; უკუეთუ ურწმუნოჲ იგი განეყენებოდის, განეყენენ, 1 კორ. 7,15; მეყსეულად განეყენა მისგან ანგელოზი იგი, საქმე 12,10; რომელი-იგი ერთვე განეყენა მათგან, საქმე 15,38; გ. მათგან, საქმე 19,9ႢႭ; რაჲთა განეყენნენ იგინი ჭამად ნაზორევთაგან კერპთაჲსა, საქმე 15,20.

არცა სხუამან დაბადებულმან შემიძლოს ჩუენ განყენებად სიყუარულსა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 8,39; იყო უკუე მკსინვარებაჲ მათ შორის ვიდრე განყენებამდე ურთიერთას, საქმე 15,39.

განყვანება გაყვანა, 0—2: იდუმალ განეჰყავთ ჩუენ, საქმე 16,37.

ი: აწ ფარულად განგუყვანებენ ჩუენ, საქმე 16,37ႢႭ; განიყვანა თჳსაგან, საქმე 23,19; განიყვანეს იგი გარეშე ქალაქსა მას, საქმე 7,58; მუნქუესვე განიყვანეს (განიყვანნეს F) ძმათა პავლე, საქმე 17,14; ღამე განიყვანნეს პავლე და შილა, საქმე 17,10; განიყვანენ უდაბნოდ ოთხასნი იგი კაცნი სიკარიელთანი, საქმე 21,38; მათ განმიყვანნენ (განგჳყვანნენ G) ჩუენ აქიერ, საქმე 16,37.

ბრძანა განყვანებაჲ კაცთაჲ მათ, საქმე 5,34; აწ მოუელინებიან იდუმალ განყვანებად ჩუენდა, საქმე 16,37ႦႢ.

განყიდა, განსყიდა გაყიდვა. 0—2: დაბნებსა და მონაგებსა განჰყიდდეს, საქმე 2,45; გ. და მოაქუნდა სასყიდელი მათი, საქმე 4,34; გან-რაჲ-ჰყიდე, საქმე 5,4; განყიდა დაბაჲ, საქმე 4,37; 5,1; გ. პირმშოებაჲ თჳსი, ებრ. 12,16; უკუეთუ ესოდენის განჰყიდეთ (განჰყიდეთა Ⴍ) დაბაჲ იგი? საქმე 5,8; განყიდეს იგი ეგჳპტედ, საქმე 7,9; რომელთაჲ-იგი განყიდიან, საქმე 4,34Ⴂ.

რაჲთა არავის ჴელ-ეწიფებოდის სყიდად ანუ განსყიდად, გამოცხ. 13,17.

მოაქუნდა სასყიდელი განსყიდულთაჲ მათ, საქმე 4,34ႢႭ.

1. **განყოფა** გაშლა. 0—2: პავლე განყო ჴელი, საქმე 26,1.

2. **განყოფა** გაყოფა: გამოყოფა, გამორჩევა, 0—2: არა რაჲ განმყოფს მე, გალ. 2,6Ⴑ.

ი/უ: განუყოფს ითითოჱულად კაცად-კაცადსა, 1 კორ. 12,11; დაბნებსა და მონაგებსა... განუყოფდეს ყოველთა, საქმე 2,45; რომელ-იგი განგჳყო ჩუენ ღმერთმან, 2 კორ. 10,13; ვითარცა ღმერთმან განუყო საზომითა მით სარწმუნოებისაჲთა, ჰრომ. 12,3; კაცად-კაცადსა ვითარცა გ. ღმერთმან, 1 კორ. 7,17.

ი ენ.: განიყო ქალაქი იგი დიდი სამად, გამოცხ. 16,19.

სულისა წმიდისა განყოფითა ნებისაებრ მისისა, ებრ. 2,4; ეჩუენნეს მათ განყოფანი ენათანი, საქმე 2,3; გ. მადლთანი არიან, 1 კორ. 12,4; გ. მსახურებათანი არიან, 1 კორ. 12,5; გ. შეწევნათანი არიან, 1 კორ. 12,6.

გან-მე-ყოფილ არსა ქრისტჱ, 1 კორ. 1,13; განყოფილ არს დედაკაცი იგი ქორწინებული და ქალწული, 1 კორ. 7,34.

ნ.კ. განსაყოფელი.

განყოფილება განცალკევება, განაწილება, გაყოფა, განსხვავებულობა: განიცდიდით განყოფილებათა მათ, ჰრომ. 16,17Ⴑ.

1. **განყრა** მოშორება, მოცილება. ი: განიყარა მათ ზედა სამოსელი თჳსი, საქმე 18,6; მათ განიყარეს მტუერი ფერჴთაგან მათთა, საქმე 13,51.

ე: განეყარნეს და დასცჳვეს ჯაჭუნი იგი, საქმე 12,7.

2. **განყრა** გაშვერა, გაქნევა (ხელისა), 0—2: მან განყარა, საქმე 28,5.

ი/უ: ჴელი განუყარა მათ, საქმე 12,17; გ. ჴელი, საქმე 13,16; ალექსანდრე გ. ჴელი, საქმე 19,33; ჴელი გ. მწიგნობარმან ერსა მას, საქმე 19,35; პავლე... ჴელი გ. ერსა მას, საქმე 21,40.

1. **განშოვრება, განშორება** განშორება, განრიდება, ჩამოცილება, ჩამოშორება: გაყრა (მეუღლესთან); განდევნა; უარყოფა, ა—3: განმაშოვროს (განმაშოროს ႢႭႧႬႨႧႱ) ჩემგან, 2 კორ. 12,8; ვინ განმაშოვრნეს (განმაშორნეს CD) სიყუარულსა მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 8,35.

ა—(3)2: რომელნი განაშორებენ თავთა თჳსთა, იუდა 1,19GH; განაშორებდენ საჭმელთა, 1 ტიმ. 4,3CD; განაშოვრა (განაშორა ႢႭႧCD) თავი თჳსი, გალ. 2,12; განაშორნა მოწაფენი იგი, საქმე 19,9ႢႭ.

ი: თქუენ ეგერა განიშოვრებთ (განიშორებთ DႢႭ), საქმე 13,46; ნუ განიშოვრებთ (განიშორებთ ႡCD) განცხადებულებასა მაგას თქუენსა, ებრ. 10,35; რომელნი განიშორებენ თავთა თჳსთა, იუდა 1,19ႢႭ; არა განიშოვრა (განიშორა ႦႢႧCD) ღმერთმან ერი თჳსი, ჰრომ. 11,2; ნუ განიშორა-მეა ღმერთმან ერი თჳსი, ჰრომ. 11,1CD; განვიშორებნით დაფარულნი იგი სირცხჳლისანი, 2 კორ. 4,2CD; ვიეთმე განიშოვრეს (განიშორეს CD), 1 კორ. 1,19; განიშორეთ (განიშოვრეთ Ⴌ) თქუენგან... ძუელი იგი კაცი, ეფეს. 4,22; ამისთჳს განიშორეთ (განიშოვრეთ ႬႢ) ტყუვილი, ეფეს. 4,25; აწ ესერა განიშოვრეთ (განიშორეთ ႦႭႧCD) თქუენცა ყოველი, კოლ. 3,8; განიშორეთ ძუელი იგი კაცი, კოლ. 3,9Ⴆ; განიშორეთ (განიშოვრეთ Ⴀ) ყოველივე მწინკულევანებაჲ, იაკ. 1,21; განიშორეთ ყოველი უკეთურებაჲ, 1 პეტ. 2,1; სიმძიმჱ ყოველი განვიშოვროთ (განვიშოროთ ႬႦႢႭႧCD),

ებრ. 12,1: აწ უკუე განვიშორნეთ (განეიშორნეთ ႢႠႤCD) საქმენი ბნელისანი, ჰრომ. 13,12; განვიშოვრნეთ დაფარულნი იგი სირცხჳლისანი, 2 კორ. 4,2.

ე: იერუსალჱმით ნუ განეშოვრებით (განეშორებით ႠႭ), საქმე 1,4; ნუ განეშოვრებით (განეშორებით ႢႠႤCD), 1 კორ. 7,5; ნუ განეშორებით, 1 კორ. 7,27Ⴂ; ცოლი ქმრისაგან ნუ განეშოვრებინ (განეშორებინ ႢႤ), 1 კორ. 7,10; ღამჱ იგი განგუეშოვრა (განგუეშორა ႢႠႤCD), ჰრომ. 13,12; მეყსეულად განეშორა მისგან ანგელოზი იგი, საქმე 12,10ႢႠႭ; იოანე განეშოვრა (განეშორა CDႠႭ) მათგან, საქმე 13,13; გან-ვე ამისთჳს-გეშოვრა (გეშორა ႦႭႤ), ფილემ. 1,15; განეშორენით მათგან, საქმე 21,1; არამედ განეშოერნეს[1] (განეშორნეს K) იგინი, საქმე 7,39; განეშოერნეს (განეშორნეს DႠႭ), საქმე 14,6; განეშოერნეს მისგან, საქმე 22,29; ჯერ-იყო, გან-თუმცა-გეშოვრნეს (-გეშორნეს ႢႠႭႤCD), გალ. 5,12; ბერებრთა ზღაპართა განეშოვრე (განეშორე ႦႠႤCD), 1 ტიმ. 4,7; ქურივთა ჭაპუკთა განეშოვრე (განეშორე ႭႤCD), 1 ტიმ. 5,11; განეშორე ესევითართა მათგან, 1 ტიმ. 6,5CD; განეშოვრე (განეშორე ႠႤCD) ბილწთა მათ, 1 ტიმ. 6,20; ბილწთა მათ ცუდთა ჴმათა განეშოვრე (განეშორე CD), 2 ტიმ. 2,16; უსწავლელთა გამოძიებათა განეშოვრე (განეშორე ႠႭႤ), 2 ტიმ. 2,23; მათ განეშოვრე (განეშორე CD), 2 ტიმ. 3,5; ლალვათა შჯულისათა განეშოვრე (განეშორე ႦႭႤCD), ტიტე 3,9; ერესიოტსა მას კაცსა... განეშოვრე (განეშორე ႭႤCD), ტიტე 3,10; განეშოვრენით (განეშორენით ႠႭ) კაცთა ამათგან, საქმე 5,38; განეშოვრენით (განეშორენით ႢႤCD) ბოროტსა, ჰრომ. 12,9; გ. მათგან, ჰრომ. 16,17; ყოველისაგან საქმისა ბოროტისა განეშოვრენით (განეშორენით CD), 1 თეს. 5,22; განეშოვრენით (განეშორენით ႢႤ) თქუენ ყოველისავე მისგან ძმისა, 2 თეს. 3,6; ბერებრთა ზღაპართა განეშოვრენით, 1 ტიმ. 4,7Ⴍ; განეშოვრენით (განეშორენით C[1]ႠႭ) ჴორციელთაგან გულის თქუმათა, 1 პეტ. 2,11; განმეშოროს ჩემგან, 2 კორ. 12,8ႬႧ; უკუეთუ განეშოვროს (განეშოროს ႢႤCD), 1 კორ. 7,11; რაჲთა ცოდვასა განვეშოვრნეთ (განვეშორნეთ C[1]ႠႭ), 1 პეტ. 2,24.

განშორებაჲ თქუენი ნაკერპავთაგან, საქმე 15,29D; განშოვრებაჲ (განშორებაჲ ႢႠႭႤ) ეგე თქუენი სიძვისაგან, 1 თეს. 4,3; არა ჴორცთაგან განშოვრებაჲ (განშორებაჲ C[1]ႢႠႭ) მწინკულისაჲ, 1 პეტ. 3,21; მოიქციეს ერი იგი განშოვრებად (განშორებად DႠႭ), საქმე 14,19; განშოვრებად (განშორებად ႠႭ) თქუენდა ნაკერპავისაგან, საქმე 15,29; ვიდრე განშორებადმდე მათა ურთიერთას, საქმე 15,39ႢႠႭ; ებრძანა კლავდის კეისარსა განშორებად, საქმე 18,2ႠႭ; ცოლსა ქმრისაგან არა გ., 1 კორ. 7,10CD; გ. თქუენდა სიძვისაგან, 1 თეს. 4,3CD; გ. თქუენდა ყოველისავე მისგან ძმისა, 2 თეს. 3,6CD.

შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა ჩუენდა მღდელთმოძღუარი განშოვრებული (განშორებული ႢႭႤCD) ცოდვათაგან, ებრ. 7,26.

2. **განშოვრება, განშორება** გადარჩენა, σῴζω. განეშოვრენით (განეშორენით D) ნათესავისა მისგან დრკუსა, საქმე 2,40.

განშჩა ნ. განსჯა.

[1] Ⴂ-ში ეს ფორმა ასეა გადატანილი: განიშოვრნეს და Ⴂ-ს კორექტორს მიწერილია განიშორეს. ეს ფორმაა ႠႭ-შიც.

განშჯა ნ. განსჯა.

განშჯად-ი ვინც უნდა გაასამართლონ: ესრეთ ჰყოფდით, ვითარცა შჯულისაგან აზნაურებისა განშჯადნი, იაკ. 2,12ႠႭ.

განჩემებულ-ი განკუთვნილი: განჩემებულ იყვნეს ცხორებასა მას საუკუნესა, საქმე 13,48.

1. **განჩინება** დადგენა, განსაზღვრა, გადაწყვეტა, დაწესება, დამტკიცება, ა—2: რასმე განაჩინებს დღესა დავითის მიერ, ებრ. 4,7CD; ზრახვამან შენმან წინაისწარ განაჩინა ყოფად, საქმე 4,28; რომელი გ. სარწმუნოებაჲ, საქმე 17,31; რომელი-იგი პირველადვე გ. ღმერთმან, 1 კორ. 2,7ႢႠႤCD; ესე გ. გულსა შინა თჳსსა დამარხვად თჳსი ქალწულებაჲ, 1 კორ. 7,37CD; წინაისწარვე გ. მას შინა, ეფეს. 1,9; განაჩინნა ბრძანებულნი ჟამნი, საქმე 17,26; რომელნი-იგი წინაისწარ გ., ჰრომ. 8,30CD; წინაისწარცა გ. თანა-მსგავსად ხატისა მის ძისა თჳსისა, ჰრომ. 8,29; განაჩინეს ნავითა წარსლვაჲ ჩუენი იტალიად, საქმე 27,1; გ. დღჱ, საქმე 28,23.

ი/უ: განუჩინეს მას დღე, საქმე 28,23ႠႭ.

განჩინებულ იყვნეს, საქმე 13,38K: კაცი განჩინებული, საქმე 2,22; იგი თავადი არს გ. ღმრთისა მიერ, საქმე 10,42ႠႭ; განჩინებულითა ზრახვითა, საქმე 2,23.

ნ.კ. განუჩინებელი.

2. **განჩინება** განაჩენი: მომეღო განჩინებაჲ, საქმე 26,10GHI; განჩინებაჲ იგი სიკუდილისაჲ მოგუეღო, 2 კორ. 1,9.

განჩინებულ-ი საჩინო, ἐπιφανής: პირველ მოსლვადმდე დღისა მის უფლისაჲსა დიდისა და განჩინებულისა, საქმე 2,20.

1. **განცდა** გამოცდა; ცდუნება, 0—2: არავის განსცდის (განცდის C[1]) იგი, იაკ. 1,13; ნუცა განვსცდით უფალსა, 1 კორ. 10,9; განმცადეს მე მამათა თქუენთა, გ. მე და იხილნეს საქმენი ჩემნი, ებრ. 3,9; ნუუკუე განგცადნა თქუენ განმცდელმან მან, 1 თეს. 3,5; რაჲთა არა განგცადნეს თქუენ ეშმაკმან უთმინოებითა თქუენითა, 1 კორ. 7,5; ნუუკუე გ. თქუენ განმცდელმან მან, 1 თეს. 3,5ႬႱ.

ი ვნ.: ღმრთისა მიერ განვიცადები, იაკ. 1,13; ღმრთისა მიერ განიცადების, იაკ. 1,13N; კაცად-კაცადი გ., იაკ. 1,14; რომელი-იგი განიცადებოდის, იაკ. 1,13; რომელნი-იგი განიცადებოდიან (განიცდებოდიან Ⴌ, განიცადებოდინ Ⴇ), ებრ. 2,18; ნუუკუე შენცა განიცადო, გალ. 6,1; რომელნიმე... გუემითა განიცადნეს, ებრ. 11,36; გ. [იობ და ზორობაბელ], ებრ. 11,37.

ყოს განცდასა მას თანა გამოყვანებაჲცა, 1 კორ. 10,13Ⴂ; შეითქუენით თქუენ განცდად სულსა უფლისასა, საქმე 5,9; რომელმან არა გიტევნეს თქუენ გ., 1 კორ. 10,13.

განგცადნა თქუენ განმცდელმან მან, 1 თეს. 3,5.

რომელი განსაცდელ იქმნების თქუენ შორის, 1 პეტ. 4,12Ⴂ; განსაცდელი თქუენ არა შეგემთხჳა, 1 კორ. 10,13; განსაცდელი იგი არა შეურაცხ-ჰყავთ, გალ. 4,14; რაჟამს განსაცდელსა შესცჳვეთ, იაკ. 1,2; რომელმან დაუთმოს გ., იაკ. 1,12; ყოს განსაცდელსა მას თანა გამოყვანებაჲცა, 1 კორ. 10,13; მეცა დაგიცვა შენ ჟამისა მისგან განსაცდელისა, გამოცხ. 3,10; იცის უფალმან... განსაცდელისაგან ჴსნაჲ, 2 პეტ. 2,9; ვამოსჳბდ უფალსა...

განსაცდელითა, საქმე 20,19; რომელი განსაცდელად იქმნის თქუენ თანა, 1 პეტ. 4,12; შეწუხებულ იყვენით მრავალ-ფერითა ზედა გ., 1 პეტ. 1,6; იცის უფალმან... განსაცდელთაგან ჴსნაჲ, 2 პეტ. 2,9ႢႪႭ.

2. **განცდა** შეხედვა, ყურება, ცქერა: დაკჳრვება, გასინჯვა, ი: დიდებასა უფლისასა განვიცდით, 2 კორ. 3,18; გ. ურთიერთას აღძრვად სიყუარულსა, ებრ. 10,24Ⴊ; რომელსა მიეხედნ და განვიცდიდი (განვიცდიდ G), საქმე 11,6ႢႪႭ; განიცდიდით განყოფილებათა მათ, ჰრომ. 16,17Ⴈb; განვიცდიდეთ ურთიერთას აღძრვად სიყუარულისა, ებრ. 10,24; ყურესა რომელსამე განიცდიდეს, საქმე 27,39; არა განიცადა (გან-არღა-იცადა AB, გან-ღა-იცადა ⊂, გან-ღათუ-იცადა ႢႪႨ) თავი თჳსი, ჰრომ. 4,19CD; გ. თავი თჳსი, იაკ. 1,24; განეიცადეთ ურთიერთარს აღძრვად სიყუარულსა, ებრ. 10,24Ⴈr; განიცადეთ (განიცადეთღა Ⴔ) მოციქული იგი, ებრ. 3,1; განიცადის თავი თჳსი, იაკ. 1,24⊂; გ. პირი ქმნულებისა თჳსისაჲ, იაკ. 1,23.

ვითარ მივიდოდა განცდად, საქმე 7,31; ვერ იკადრებდა გ., საქმე 7,32.

განცემა ღალატი: ესე... განცემით (განცემითა DႪႭ) ჴელითა უშჯულოთაჲთა შეპმშჭუალეთ, საქმე 2,23.

ნ.კ. შინა-განმცემელი.

განცოფება გაგიჟება, გაშმაგება, გადარევა, ა—2: ანუ არა განაცოფა (გან-რაჲ-მე-აცოფა AB, განაცოფაა ႴႨb) ღმერთმან სიბრძნე იგი ამის სოფლისაჲ? 1 კორ. 1,20CD.

ენ: ადიდა თავი თჳსი და განცოფნა, გამოცხ. 18,7; იტყოდეს თავთა თჳსთა ბრძენ და განცოფნეს, ჰრომ. 1,22.

განცოცხლება გაცოცხლება, დ: ცოდვაჲ იგი განცოცხლდა, ჰრომ. 7,9.

განცურება, დ: ნუუკუე გან-ვინმე-ცურდეს (...ცჳრდეს D), საქმე 27,42.

განცჳბრება განცვიფრება. გაოცება, დ: გინა თუ განვცჳბრდით, — ღმრთისა, 2 კორ. 5,13CD.

განცჳვნება გაცვენა, ენ: განცჳვეს იგინი ადგილსა უმძაფრესსა, საქმე 27,41; სარწმუნოებისაგან განცჳვეს, 1 ტიმ. 1,19CD; განსცჳვეთ სიმტკიცისაგან თჳსისა, 2 პეტ. 3,17; ნუუკუე კბოლოვანსა განცჳვენ, საქმე 27,17; ნუუკუე კბოლოვანსა ადგილსა გ., საქმე 27,29.

ჭალაკსა რასმე განცჳვნებად (განცჳვებად D) ვართ ჩუენ, საქმე 27,26.

განცხადება გამოაშკარავება; გაბედულად, დაუფარავად თქმა: გამომჟღავნება; ცხადად გახდა, ა—2: რაჲთა განვაცხადო იგი, კოლ. 4,4; განაცხადნეს ზრახვანი იგი გულთანი, 1 კორ. 4,5CD.

ი/უ: ღმერთმანვე განუცხადა მათ, ჰრომ. 1,19ႢႪ.

ე: განეცხადებოდა სახელითა უფლისა იესუჲსითა, საქმე 9,28; განვეცხადე მათ. ჰრომ. 10,20; განეცხადა... ნათესავი იოსეფისი, საქმე 7,13; ვითარ-იგი დამასკს შინა გ., საქმე 9,27; განვეცხადენით ღმრთისა ჩუენისა მიერ სიტყუად თქუენდა მიმართ. 1 თეს. 2,2; განეცხადნეს ბარნაბა და პავლე, საქმე 13,46; მოხუცებულთა თქუენთა ჩუენებით განეცხადონ, საქმე 2,17ႢႪႭ; მოხუცებულთა თქუენთა ჩუენებით განეცხადოს, საქმე 2,17.

ენ: ყოველითავე განეცხადნებით, 2 კორ. 11,6Ⴔ; განცხადნებოდა სახელითა უფლისა იესუჲსითა, საქმე 9,28Ⴍ; ყოველითავე განვეცხადენით, 2 კორ. 11,6; ყოველითავე განცხადენით, 2 კორ. 11,6Ⴍ; რაჲთა მას შინა განვცხადნე, ეფეს. 6,20; ყოველითავე განვცხადნეთ, 2 კორ. 11,6Ⴊ; ესრეთ დაფარულნი გულისა მისისანი განცხადნენ, 1 კორ. 14,25CD.

ამან იწყო განცხადებაჲ, საქმე 18,26; ვესავთ გონებათა თქუენთაცა განცხადებასა, 2 კორ. 5,11; ამან იწყო განცხადებად, საქმე 18,26ႢႪႭ; ჩუენ ყოველნი გ. ვართ, 2 კორ. 5,10; ღმრთისა წინაშე გ. ვართ, 2 კორ. 5,11; ვესავთ გონებათაცა თქუენთა შინა გ., 2 კორ. 5,11CD.

სასწაული განცხადებულ არს, საქმე 4,16ႢႪF; გ. იყო სახელითა უფლისაჲთა, საქმე 9,28; ესე გ. იქმნა, საქმე 19,17ႢႪႭ; რაჲთა გამოცდილნი იგი გ. იქმნენ თქუენ შორის, 1 კორ. 11,19ႴႨb; ღმრთისა წინაშე გ., 2 კორ. 5,11ႪႭႨCD; კრულებანი ესე ჩემნი გ. იქმნნეს, ფილიპ. 1,13; სასწაული განცხადებული იქმნა მათ მიერ, საქმე 4,16; განცხადებულითა პირითა დიდებასა უფლისასა განვიცდით, 2 კორ. 3,18.

განცხადებულად აშკარად, ცხადად; გაბედულად, დაუფარავად; მტკიცედ, მყარად; ძლიერად: ჯერ-არს თქუმად განცხადებულად, საქმე 2,29; გ. უწყოდენ, საქმე 2,36; იტყოდეს სიტყუასა მას ღმრთისასა გ., საქმე 4,31; განვიდოდა გ., საქმე 9,28G; იხილა მან ჩუენებაჲ გ., საქმე 10,3; იქცეოდეს გ., საქმე 14,3; ეტყოდეს მათ გ., საქმე 14,19; გ. ჰურიათა მათ ამხილებდა, საქმე 18,28; ესე გ. იქმნა, საქმე 19,17; რაჲთა მომეცეს მე სიტყუაჲ... გ. უწყებად თქუენდა საიდუმლოჲ იგი სახარებისაჲ, ეფეს. 6,19; მოუჴდეთ მას გ., ებრ. 4,16; მოგაჴსენებ შენ გ. მჴურვალედ მადლსა მას ღმრთისასა, 2 ტიმ. 1,6⊂Ⴆ.

1. **განცხადებულება** სიცხადე, ცხადად გამოჩენა: მისცა მას განცხადებულებაჲ, საქმე 10,40.

2. **განცხადებულება** გაბედულება: მრავალი განცხადებულებაჲ ვიღუაწოთ, 2 კორ. 3,12; მაქუს ჩუენ გ., ეფეს. 3,12; პატივი კეთილი... მოიგონ და მრავალი გ., 1 ტიმ. 3,13; მაქუნდეს გ., 1 იოვ. 2,28; გ. გუაქუს ღმრთისა მიმართ, 1 იოვ. 3,21; გ. გუაქუნდეს დღესა მას საშჯელისასა, 1 იოვ. 4,17; ესე არს გ., 1 იოვ. 5,14; იგინი ეკიცხევდეს პეტრესსა მას განცხადებულებასა, საქმე 4,13; ნუ განიშორებთ განცხადებულებასა მაგას თქუენსა, ებრ. 10,35; მომეც მონათა შენთა ყოვლითა განცხადებულებითა სიტყუად სიტყჳსა შენისა, საქმე 4,29; ასწავებდა ყოვლითა გ. დაუბრკოლებელად, საქმე 28,31.

განცხოველება გაცოცხლება, ა—2: განმაცხოველნა ქრისტეს თანა, ეფეს. 2,5ႴႨb; განგუაცხოველნა ჩუენ ქრისტესს თანა, ეფეს. 2,5; მის თანა გ., კოლ. 2,13; მას თანა განგაცხოველნა თქუენ, კოლ. 2,13CD; რომელმანიგი განაცხოველნის მკუდარნი, ჰრომ. 4,17; განაცხოველნეს მოკუდავნიცა ეგე ჴორცნი თქუენნი, ჰრომ. 8,11.

მოგაჴსენებ შენ განცხოველებად (განცხოველებად Ⴊ) მჴურვალედ მადლსა მას ღმრთისასა, 2 ტიმ. 1,6.

სულად განმაცხოველებელად, 1 კორ. 15,45.

განცხრომა, (2)1 ვნ.: იშუებდით ქუეყანასა ზედა და განსცხრებოდეთ. იაკ. 5,5ႪႭ.

განძარცუვა ტანისამოსის გახდა; გადატ. რაიმეს მოშორება, მოცილება, 0–2: განძარცუნა მთავრობანი და ჴელმწიფებანი, კოლ. 2,15;

ი: განიძარცუვიდეს სამოსელსა მათსა, საქმე 7,58; განიძარცუნა მთავრობანი, კოლ. 2,15⊏ႦCD; განიძარცუეთ ძუელი იგი კაცი, კოლ. 3,9.

ი ენ.: გან-ღათუ-ვიძუარცუნეთ (ვიძარცუნეთ Ⴄ), არავე შიშუელნი ვიპოვნეთ, 2 კორ. 5,3.

რომლისა მიმართცა წინადაიცჳთეთ წინადაცუეთითა მით ჴელით უქმნელითა, განძარცუვითა მით (განძარცუვისა მის ႢႪ. განძარცვითა Ⴚ) გუამისა ჴორცთა თქუენთაჲსა, კოლ. 2,11; რომელი არა გჳნებს განძარცუვად, 2 კორ. 5,4.

განძება გაძევება, გაგდება, ა–2: განაძე მჴევალი ეგე, გალ. 4,30.

განძლიერება გაძლიერება, ა–2: რომელმან-იგი განმაძლიერა მე, ფილიპ. 4,13; 1 ტიმ. 1,12; გ. მე, 2 ტიმ. 4,17; მან განგაძლიერენინ, 1 პეტ. 5,10⊏.

დ: მაშინ განვძლიერდები, 2 კორ. 12,10CD; უფროს განძლიერდებოდა, საქმე 9,22; მაშინ განვძლიერდი, 2 კორ. 12,10; მიიღო საზრდელი და განძლიერდა, საქმე 9,19; გ. სარწმუნოებითა, ჰრომ. 4,20; განძლიერდეს უძლურებისაგან [დავით მეფჱ, ეზეკია, ასა მეფჱ], ებრ. 11,34; განძლიერდი მადლითა იესუ ქრისტჱსითა, 2 ტიმ. 2,1; მჴნე იყვენით და განძლიერდით, 1 კორ. 16,13; გ. უფლისა მიმართ, ეფეს. 6,10.

დიდებისაგან განძლიერებისა მისისა, 2 თეს. 1,9Ⴊ.

ძალ-მიც განმაძლიერებელისა ჩემისა ქრისტეს მიერ, ფილიპ. 4,13CD.

რაჲთა ხჳდოდით ყოველითა ძალითა განძლიერებულ [განძლიერებულნი CD], კოლ. 1,11.

განძჳნებულ-ი განრისხებული, გამძვინვარებული, აღელვებული: ღელვანი განძჳნებულისა ზღჳსანი, იუდა 1,13; ღელვანი განძჳნებულნი ზღჳსანი (ზღჳსანი განძჳნებულნი ႪႭ), იუდა 1,13ႢႪ.

განძღება: არავე დაუტევა უწამებელად ქველის მოქმედებაჲ იგი თჳსი... განძღებად საზრდელითა და სიხარულითა გულისა თქუენისაჲთა, საქმე 14,17; ყოველსა შინა შეზმნულ ვარ: გ. და სიმშილდ, ფილიპ. 4,12.

აწვე სამე განმაძღარ ხართ, 1 კორ. 4,8.

რეცა სიტყუაჲ რაჲმე აქუს... არა თუ პატივით რაჲთმე განსაძღებელად ჴორცთა, კოლ. 2,23.

განძღომა, 0–1 ენ.: ყოველნი მფრინველნი განძღეს ჴორცითა მათითა, გამოცხ. 19,21; განძღით და განტფით, იაკ. 2,16; თქუენითა ხილვითა განვძღე ზოგს-რაჲმე პირველად, ჰრომ. 15,24; ვითარცა განძღეს საზრდელითა მით, საქმე 27,38.

განწევნა გასვლა, ἔξ-ειμι: უბრძანა... ცურვით განწევნად, საქმე 27,43.

განწესება დაწესება, დადგენა, დანიშვნა, ა–2: ეგრეთ განეწესა. რამეთუ მჴურცხლ ეგულებოდა მოსლვაჲ, საქმე 20,13ႪႭ.

ე: რომელსა ზედაცა განვეწესენით, ეფეს. 1,11.

ღმრთისა განწესებასა წინა-აღუდგა, ჰრომ. 13,2Ⴚ Ib; საჭურველი იგი განწესებისა ჩუენისაჲ, 2 კორ. 10,4; საჭურველი ჩუენისა მის განწესებისაჲ, 2 კორ. 10,4Ⴄ.

რომელნი-იგი განწესებულ არიან, ჰრომ. 13,1; არა ჴორციელად გ. ვართ, 2 კორ. 10,3; განწესებულნი ჟამნი, საქმე 17,26GHI.

განწვალება გაყოფა. ი ენ.: მაშინ განიწვალა სიმრავლჱ იგი, საქმე 14,4.

არა არს განწვალება (განწვალებაჲ Ⴊ), ჰრომ. 3,22; 10,12; სადაღა თქუენ შორის... განწვალებანი, 1 კორ. 3,3CD.

განწილვა წილად რგება, κληρόω, ი ენ.: რომელსა შინაცა განვიწილენით, ეფეს. 1,11Ⴄb.

განწირულ-ი შერცხვენილი, გამტყუნებული: განწირულ იყო, გალ. 2,11Ⴄb.

განწირულება სასოწარკვეთილება, უიმედობა: არა განწირულება გჳჩს, 2 კორ. 4,8.

განწმედა, 0–2: განსწმედს მსგავსად ჴორცთა მათ განწმედისა, ებრ. 9,13ႢႪႭ; განმწმედს (განგუწმედს ႢႪFႭ) ჩუენ ყოვლისაგან ცოდვისა, 1 იოვ. 1,7; განსწმედდა მსგავსად ჴორცთა მათ განწმედისა, ებრ. 9,13; განწმიდა იგი საბანელითა მით წყლისაჲთა, ეფეს. 5,26CD; განწმიდეთ ძუელი იგი ცომი, 1 კორ. 5,7; განწმიდოს ბანითა მით წყლისაჲთა, ეფეს. 5,26; განმწმიდნეს (განგუწმიდნეს ႪႭ) ჩუენ ყოვლისაგან სიცრუვისა, 1 იოვ. 1,9; რაოდენ უფროს სისხლმან ქრისტჱსმან... განწმიდნეს გონებანიცა თქუენნი, ებრ. 9,14; გ. თავისა თჳსისა ერად მოგებულად, ტიტე 2,14.

ი: განიწმიდენით ჴელნი, იაკ. 4,8; სულნი თქუენნი გ., 1 პეტ. 1,22; განიწმიდოს თავი თჳსი, 2 ტიმ. 2,21; 1 იოვ. 3,3; განვიწმიდნეთ თავნი ჩუენნი, 2 კორ. 7,1.

ი ენ.: სახენი იგი ზეცისათანი განიწმიდნებიან, ებრ. 9,23Ⴊ; ყოველივე იგი სისხლითა განიწმიდნებოდეს, ებრ. 9,22Ⴊ; ესრე ოდესმე იყვენით... არამედ განიწმიდენით, 1 კორ. 6,11; გ., განიფრთხვეთ ლოცვად, 1 პეტ. 4,7.

ენ: განწმიდნების (განწმინდების ႢႪ) ქმარი იგი ურწმუნოჲ ცოლისა მისგან მორწმუნისა და განწმიდნების ცოლი იგი ურწმუნოჲ ქმრისა მისგან მორწმუნისა, 1 კორ. 7,14ႤCD; გ. სიტყჳთა ღმრთისაჲთა, 1 ტიმ. 4,5CD; სახენი იგი ზეცისათანი განწმიდნებიან, ებრ. 9.23ႦႢႪႭႤ; არცა პირველი იგი თჳნიერ სისხლისა განწმიდნებოდა, ებრ. 9,18Ⴄ; ყოველივე იგი სისხლითა განწმიდნებოდა (განწმინდნებოდა Ⴆ), ებრ. 9,22; სარწმუნოებითა განწმიდნა გულნი მათნი, საქმე 15,9; მათ თანა გ., საქმე 21,26; რომლითა გ., ებრ. 10,29CD; განწმიდენი (განწმიდნი ႢႪ) მათ თანა, საქმე 21,24; განწმიდენით უკუე, 1 პეტ. 4.7H.

0–1, ენ.: განწმდების ქმარი ურწმუნოჲ ცოლისა მისგან მორწმუნისა, და გ. ცოლი ურწმუნოჲ ქმრისა მისგან მორწმუნისა, 1 კორ. 7,14; გ. სიტყჳთა ღმრთისაჲთა, 1 ტიმ. 4,5; სახენი იგი ზეცისათანი განწმდებიან, ებრ. 9,23; ყოველივე იგი სისხლითა განწმდებოდა, ებრ. 9,22Ⴚ; სახენი იგი ზეცისათანი ამით განწმდებოდეს, ებრ. 9,23CD; განწმდი მათ თანა, საქმე 21,24; განწმდე მათ თანა, საქმე 21,24G; რაჲთა ზეცისანი იგი... განწმდენ, ებრ. 9,23CD.

განწმედაჲ ცოდვათა ჩუენთაჲ ყო, ებრ. 1,3; დაავიწყდა განწმედაჲ იგი პირველთა მათ ცოდვათა მისთაჲ, 2 პეტ. 1,9ႪႭ; განსწმედდა მსგავსად ჴორცთა მათ გან-

განწმედა 72 განჴურევება

წმედისა, ებრ. 9,13; გამოგიწმინა თქუენ ღმერთმან... განწმედითა სულისაჲთა, 2 თეს. 2,13; დაავიწყდეს განწმედანი იგი, 2 პეტ. 1,9; მიითხრობად აღსრულებასა მას დღეთა განწმედისათა, საქმე 21,26; განსწმედდა მსგავსად ჴორცთა მათ გ., ებრ. 9,13ႭႢCD.

განმწმედელი იგი და განწმედილნი იგი ერთისაგან არიან, ებრ. 2,11.

რაჲთა იყოს მსხუერპლი იგი... განწმედილ სულითა წმიდითა, პრომ. 15,16CD; ერთგზის გ. იყვნეს, ებრ. 10,2; ჩუენ გ. ვართ, ებრ. 10,10; რომლითა-იგი გ. იყო, ებრ. 10,29; მპოვეს მე განწმედილი, საქმე 24,18; განმწმედელი იგი და განწმედილნი იგი ერთისაგან არიან, ებრ. 2,11; ეკლესიასა ღმრთისასა, განწმედილთა ქრისტე იესუს მიერ, 1 კორ. 1,2; იჭჳ აქუნდა ცოდვათაჲ შეწირველთა მათ ერთ-გზის გ., ებრ. 10,2CD; თქუენ, ღმრთისა მიერ მამისა გ., იუდა 1,1ႢႪႭ; ნაწილი განწმედილთა შორის, საქმე 26,18; ერთი მსხუერპლი სრულ იქმნა... განწმედილთა მათთჳს, ებრ. 10,14.

განწყობა ნ. წინა-განწყობა.

განწყობილ-ი საბრძოლოდ გამზადებული: რომელნი განწყობილ არიან ასოთა შინა თქუენთა, იაკ. 4,1.

განჭრა აკუწვა. ი ვნ.: ნუუკუე განიჭრეს (განიჭრას DႪႭ) პავლე მათგან, საქმე 23,10.

განხარება, ი უობ.: მე უფროსღა განვიხარე, 2 კორ. 7,7; გ. უფლისა მიერ დიდად, ფილიპ. 4,10; განვიხარე (განვიხარენ ႪႭ) ფრიად, 2 იოვ. 1,4; გ. ფრიად მომავალთაგან ძმათა, 3 იოვ. 1,3; ამისთჳს განიხარა გულმან ჩემმან, საქმე 2,26; გ. და ჰლოცვიდა ყოველთა, საქმე 11,23; უმეტჱსღა და უფროჲს განვიხარეთ, 2 კორ. 7,13; განიხარეს ფრიად, საქმე 15,31; მკჳდრთა ქუეყანისათა განიხარონ მათ ზედა, გამოცხ. 11,10.

განხერხა გასერხვა. ი ვნ.: განიხერხებოდეს და ზრახეს მოკლვაჲ მათი, საქმე 5,33; გ. გულითა მათითა, საქმე 7,54ႤႪႭ; განიხერხა [ესაია], ებრ. 11,37.

განიხერხნეს (განიხერხეს Ⴄ), ებრ. 11,37ႭCD.

განხეთქა დახევა, გაპობა, გაგლეჯა, დ: განსთქდებოდეს გულითა მათითა, საქმე 7,54; განსიენა და განსთქდა შორის, საქმე 1,18.

განხეთქილება: რაჲთა არა იყოს განხეთქილება გუამსა შინა, 1 კორ. 12,25ႭႢႡ.

განხილვა ნახვა, დათვალიერება, დაკვირვება, გასინჯვა, ი: ჴელითა ჩუენითა განვიხილეთ სიტყუაჲ იგი ცხორებისაჲ, 1 იოვ. 1,1HJ; რაჟამს განვიხილო თავისა ჩემისაჲ მისგან, ფილიპ. 2,23ႭႢႡ.

განხრწნა გახრწნა, გაფუჭება, წახდენა, შებილწვა, 0—2: განხრწნიან გონებანი ტკბილნი ზრახვათა ბოროტთა, 1 კორ. 15,33; რომელმან განხრწნა ქუეყანაჲ სიძვითა თჳსითა, გამოცხ. 19,2; არავინ განვხრწენით, 2 კორ. 7,2CD; რომელმან ტაძარი იგი ღმრთისაჲ განხრწნეს, 1 კორ. 3,17; განხრწნეს (განჰხრწნეს Ⴂ) იგიცა ღმერთმან, 1 კორ. 3,17CD.

ი ვნ.: გარეშე ესე კაცი ჩუენი განიხრწნების, 2 კორ. 4,16CD; მათ შინა განიხრწნებიან, იუდა 1,10; მესამედი ნავთაჲ განიხრწნა, გამოცხ. 8,9; ხრწნილებასა მათსა შინა განიხრწნენ (განიხრწნნენ G), 2 პეტ. 2,12ႢႪႭ.

არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელი, საქმე 2,27; 13,35; არცა იხილეს ჴორცთა მისთა გ., საქმე 2,31ႤႪႭ; იხილა გ., საქმე 13,36; არა იხილა გ., საქმე 13,37; არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა, საქმე 2,27Ⴍ; არღარა ეგულებოდა მიქცევაჲ გ., საქმე 13,34G; არღარა ეგულებოდა მიქცევაჲ განსახრწნელად (განსაჴრწნელად C), საქმე 13,34ႪႭ.

განხრწნილი იგი გულის თქუმისა მისებრ მის საცთურისა, ეფეს. 4,22; რომლისაგან იქმნებიან... განხრწნილთა კაცთა გონებაჲ, 1 ტიმ. 6,5.

განხრწნადი გჳრგჳნი, 1 კორ. 9,25; რაჟამს განხრწნადმან ამან შეიმოსოს უხრწნელებაჲ, 1 კორ. 15,54CD; მსგავსად ხატისა მის განხრწნადისა კაცისა, პრომ. 1,23; შობილ ხართ არა თესლისაგან განხრწნადისა, 1 პეტ. 1,23; განხრწნადითა ვეცხლითა, 1 პეტ. 1,18.

განხუმა გაღება, გახსნა, ი/უ: ანგელოზმან უფლისამან ღამე განუხუნა (განუხნა AC) კარნი, საქმე 5,19.

ე: მუნქუესვე ყოველნი კარნი განეხუნეს, საქმე 16,26; წიგნნი გ., გამოცხ. 20,12.

პხედვიდა ვითარ ცანი განხუმულ იყვნეს, საქმე 10,11; ცანი განხუმულნი, გამოცხ. 19,11; კარნი საპყრობილისანი გ., საქმე 16,27DႪႭ; ცათა განხუმულთა, საქმე 7,56; 10,11ႪႭ.

განჴდომა გასვლა, 0—1: ყოველსა ქუეყანასა განჴდა ჴმაჲ მათი, პრომ. 10,18; სარწმუნოებაჲ თქუენი ღმრთისა მიმართ გ., 1 თეს. 1,8CD; ყოველნი ზღუასა მას განჴდეს, 1 კორ. 10,1.

0—2, ვნ.: ზარი განჰჴდა შიშითა, საქმე 10,4; ზარი გ., საქმე 16,38.

ნ.კ. ზარის განჴდომა.

განჴმობა გახმობა; დაშრობა, ა—2: განაჴმო თივაჲ იგი, იაკ. 1,11.

0—1, ვნ.: განჴმა თივაჲ, 1 პეტ. 1,24; გ. სამკალი იგი ქუეყანისაჲ, გამოცხ. 14,15; გ. წყალი მისი, გამოცხ. 16,12.

განჴსნა გახსნა, გაშვება, გათავისუფლება, 0—(3)2: განჰჴსნა (განჴსნა ႪႭ) იგი, საქმე 22,30; განჴსნენ ოთხნი იგი ანგელოზნი, გამოცხ. 9,14; რაჲთა განჰჴსნას იგი, საქმე 24,26ႪႭ.

ი/უ: უფალმან განუჴსნა გული, საქმე 16,14.

ი ვნ.: ყოველთა კრულებანი განიჴსნნეს (განიჴსნეს E), საქმე 16,26ႪႭ; განიჴსნნეს (განიჴსნეს B) ოთხნი იგი ანგელოზნი, გამოცხ. 9,15; განიჴსნას ეშმაკი საპყრობილისაგან თჳსისა, გამოცხ. 20,7.

დ—(2)1: ყოველთა კრულებანი განჰჴსნდეს, საქმე 16,26; არა-მეა გონებაჲ იგი მის უძლურისაჲ განჰჴსნდეს ნაკერპავისა მის ჭამად, 1 კორ. 8,10.

ჯერ-არს განჴსნაჲ მისი, გამოცხ. 20,3; ნუ ეძიებ განჴსნასა, 1 კორ. 7,27ႢႡ; ვერ ღირს ვარ განჴსნად ჴამლის საბელთა მისთა, საქმე 13,25; ვინ-მე ღირს არს... გ. ბეჭედთა მისთა, გამოცხ. 5,2.

განჴსნილ ხარ ცოლისაგან, 1 კორ. 7,27ႢႡ.

განჴურვება გახურება, გადატ.: ნებიერობა, დ: განჴურდეს გულის თქუმითა მათითა ურთიერთას, პრომ. 1,27; რომელთა მის თანა ისიძვეს და განჴურდეს, გამოცხ. 18,9.

უმჯობეს არს ქორწინებაჲ, ვიდრე განჭურვებაჲ, 1 კორ. 7,9CD; ნუ გიკჳრნ თქუენ თანა განჭურვებაჲ ეგე, 1 პეტ. 4,12; უმჯობჱს არს ქორწინებაჲ განჭურვებასა, 1 კორ. 7,9; ყოველთა მათ ისართა უკეთურებისათა გან-ჭურვებულთა, ეფეს. 6,16.

განჭუება ვნება, დაღუპვა, ἀποβολή: განჭუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს თქუენგან, საქმე 27,22.

გარდაბნევა გადაყრა, ა—2: ჭურჭელი ნავისაჲ გარ-დააბნიეს, საქმე 27,19.

გარდაგულარძნილ-ი მრუდე, ღვლარჭნილი; შემ-ცდარი, გარყვნილი: უწყოდე, რამეთუ გარდაგულარძნილ არს, ტიტე 3,11.

გარდადგინება გადაყენება, შეცვლა, ი ვნ.: გარდა-იდგინა ფელიქს, საქმე 24,27ႢႪႭ.

გარდადგინებად სცა ყოველი იგი კრებული პეტრე, საქმე 9,40C.

გარდადება გადადება, გადაყრა, 0—2: ხჳალისაგან გარდასდებდეს ტჳრთსა, საქმე 27,18; გ. ... იფქლსა მას ზღუად, საქმე 27,38.

გარდაგუალ გადასვლა, წასვლა, 0—1: აღდეგ და გარდაგუალე, საქმე 10,20.

გარდავიდ, 0—1: გარდავიდა კაცთა მათ თანა, საქ-მე 10,21; გ. პავლე, საქმე 20,10.

მუნ არცა შჯულის გარდასლვაჲ, ჰრომ. 4,15; ყო-ველმან გარდასლვამან... მიიღო სამართალი სასყიდლის-გებისაჲ, ებრ. 2,2Ⴂb; რომელთა-იგი არა ცოდეს მსგავსად გარდასლვისა მის ადამისა, ჰრომ. 5,14; გარდასლვისა-თჳს-მე მოეცაა, გალ. 3,19; გარდასლვითა მაგით შჯუ-ლისაჲთა ღმერთსა შეურაცხ-ჰყოფ, ჰრომ. 2,23; არა გარდასლვად... საქმესა ძმისა თჳსისასა, 1 თეს. 4,6CD.

შჯულსა გარდასრულ ხარ, ჰრომ. 2,27; იყოს თუ გ., 1 კორ. 7,36ႢCD; გარდასრულმან ჟამთა შეა, ებრ. 11,11; სიკუდილი რაჲ მოიწიოს გამოსაჴსრად პირველისა მის შჯულთა გარდასრულთა (გარდასლულთაჲ Ⴉ, გარ-დასრულთაჲ ႪႭ), ებრ. 9,15; მსგავსად პირველ გ. შენ ზედა, 1 ტიმ. 1,18ႺႢb.

უკუეთუ გარდამავალ იყო შჯულისა, ჰრომ. 2,25; შჯულისა გ. ხარ, ჰრომ. 2,27CD; იქმენე გ. შჯულისა, იაკ. 2,11; შჯულისა გარდამავალმან... მოიღო საშჯელისა კუალად-გებაჲ, ებრ. 2,2; შჯულისა გარდამავალად... შე-ეურაცხო, გალ. 2,18; იმხილებით შჯულისაგან, ვითარცა გარდამავალნი შჯულისანი, იაკ. 2,9ႪႭ; გემხილების შჯულისაგან, ვითარცა შჯულისა გარდამავალთა, იაკ. 2,9.

გარდავრდომა გადავარდნა, 0—1: გარდავარდა მძი-ნარჱ, საქმე 20,9.

გარდათხევა გადაგდება, გადაყრა, 0—(3)2: ბოლო-სთ კერძო ნავისა მის გარდასთხინეს ოთხნი კავნი, საქმე 27,29.

გარდამავალ-ი ნ. გარდავიდ.

გარდამატება გადამეტება, გადაჭარბება, 0—(3)2: სიგლახაკემან მათმან გარდაჰმატა სიმდიდრესა მას, 2 კორ. 8,2; გ. ჩუენდა მომართ ყოვლითა სიბრძნითა, ეფეს. 1,8; უფალმან გარდაგრიენ და გარდაგმატენ სიყუარული-თა, 1 თეს. 3,12.

ე: უფროჲს გარდაემატა მადლი, ჰრომ. 5,20; 1 ტიმ. 1,14; გარდაგემატოს არა უქმად, 2 პეტ. 1,8; უმეტეს გარდაემატოს მეცნიერებითა, ფილიპ. 1,9Ⴂb.

ვიცი გარდამატებაჲცა, ფილიპ. 4,12CD; ძალ-უც ღმერთსა გარდამატებად თქუენდა ყოველივე საჴმარი, 2 კორ. 9,8; გლოცავ თქუენ... გ. უფროჲსღა, 1 თეს. 4,10CD.

გარდამატებული სიმდიდრჱ, ეფეს. 1,19; გ. იგი სიმ-დიდრჱ, ეფეს. 2,7; გ. იგი მეცნიერებისა სიყუარული ქრისტჱსი, ეფეს. 3,19Ⴍ; გარდამეტებულსა... (!) დიდება-სა, 2 კორ. 4,17CD; გარდამატებულისა მისთჳს მეცნიე-რებისა, ფილიპ. 3,8ႩႪႭႢCD.

გარდამო [თანდ., =იდან]: ზეცით გარდამო, 9,3ႪႭ; 11,9Ⴉ; 14,17; 26,13; 2 კორ. 5,2Ⴍ.

გარდამოდგინება გამოყრა, ἐκβάλλω: გარდამოდ-გინებად სცა ყოველი იგი ამბოხი პეტრე, საქმე 9,40.

გარდამოვალ, გარდამოვიდ, 0—1: რომელი გარ-დამოვალს ზეცით, გამოცხ. 3,12; გარდამოვიდოდა ჭური ერთი რაჲმე, საქმე 11,5; გარდამოვიდა კაცთა მათ თანა, საქმე 10,21ႩႪႭ; გ. პავლე, საქმე 20,10GJ; გ. ვინმე (გარდამო-ვინმე-ვიდა ႪႭ) ჰურიასტანით წინაწარმეტყუ-ელი, საქმე 21,10; ამათ დღეთა შინა გარდამოვიდეს იერუსალჱმით, საქმე 11,27; გარდამო-ვინმე-ვიდეს ჰური-ასტანით, საქმე 15,1.

ანგელოზი ძლიერი, გარდამომავალი ზეცით, გამოცხ. 10,1; ანგელოზი, გ. ზეცით, გამოცხ. 18,1; 20,1; იერუ-სალჱმი ახალი ვიხილე, გ. ზეცით, გამოცხ. 21,2; ქალა-ქი წმიდაჲ იერუსალჱმი, გ. ზეცით, გამოცხ. 21,10; გარ-დამომავალსა ჭურჭელსა, საქმე 10,11ႪႭ.

გარდამოსრულ არიან ჩუენდა, საქმე 14,11; ნიჭი სრული ზეგარდამო არს გ., იაკ. 1,17ႪႭ; არა არს ესე სიბრძნე ზეცით გარდამოსრული, იაკ. 3,15G.

გარდამოვრდომა გადმოვარდნა, 0—1: გარდამოვარ-და ზეცით ვარსკულავი, გამოცხ. 8,10; რომელი გ. ზე-ცით, გამოცხ. 9,1; გ. ვეშაპი იგი დიდი... გ. ქუეყანად, გამოცხ. 12,9; გ. შემასმენელი ძმათა ჩუენთაჲ, გამოცხ. 12,10; გ. ქუეყანად, გამოცხ. 12,13; მყის გარდამოვარდეს (გარდამოჰვარდეს CG) თუალთაგან მისთა, საქმე 9,18.

გარდამოღება ჩამოხსნა, ი: გარდამოიღეს იგი ძე-ლისა მისგან, საქმე 13,29.

გარდამოყრა გადმოყრა, 0—2: გარდამოყარნა იგინი ქუეყანად, გამოცხ. 12,4.

გარდამოყვანება გადმოყვანა: ესე იგი არს, ქრის-ტჱსი გარდამოყვანებაჲ (გარდმოყვანებაჲ Ⴊ), ჰრომ. 10,6.

გარდამოცემა გადაცემა, ცნობება, μετα-δίδωμι, 0—3: რაჲთა გარდამო (გარდმო b)-რაჲმე-გცე თქუენ მადლი სულიერი, ჰრომ. 1,11ႺႢb.

გარდამოცჳვენა ჩამოცვენა, გადმოყრა, გადმოვარ-დნა (სუბ. მრ.-ში), 0—1: ვარსკულავნი ცისანი გარდა-მოცჳვეს ქუეყანად, გამოცხ. 6,13; ანგელოზნი მისნი მას თანა გ., გამოცხ. 12,9.

გარდამოჭდომა გადმოსვლა, 0—1: გარდამოვჭედ განრინებად მათა, საქმე 7,34; გ. ზღუდესა, 2 კორ. 11,33; რომელი-იგი გარდამოჭდა, ეფეს. 4,10; გ. ეშმაკი, გამოცხ. 12,12; გ. ცეცხლი ზეცით, გამოცხ. 20,9; თავა-

დი უფალი... გარდამოჴდეს ზეცით, 1 თეს. 4,16: რაჲთა ცეცხლი გ. ზეცით, გამოცხ. 13,13.

გარდამოჴსნა ჩამოხსნა, 0—(3)2: გარდამოჰჴსნეს. იგი ძელისაგან, საქმე 13,29ႢႪႭ.

გარდარევნა გადამეტება, გადაჭარბება, 0—3: უფალმან გარდაგრიენ... სიყუარულითა, 1 თეს. 3,12.

ე: მადლობაჲ იგი გარდაერიოს სადიდებელად ღმრთისა, 2 კორ. 4,15; უმეტეს გ. მეცნიერებითა, ფილიპ. 1,9: გარდამრევიეს სიხარული ყოველთა ზედა ჭირთა, 2 კორ. 7,4; მაქუს მე ყოველი და გ., ფილიპ. 4,18.

იყოს თუ გარდარეულ, 1 კორ. 7,36; სიყუარული იგი გარდარეული, 2 კორ. 2,4CD; გ. ესე გამოცხადებაჲ, 2 კორ. 12,7; გარდარეული იგი ძლიერებისაჲ იყოს ღმრთისაჲ, 2 კორ. 4,7; გარდარეული იგი მეცნიერებისა სიყუარული ქრისტჱსი, ეფეს. 3,19; გარდარეულსა... დიდებასა, 2 კორ. 4,17; პირი მათი იტყჳს გ., იუდა 1,16; გარდარეულსა მას ამაოებისასა იტყჳან, 2 პეტ. 2,18; გარდარეულისა მისთჳს დიდებისა, 2 კორ. 3,10; გ. მისთჳს მადლისა ღმრთისა, 2 კორ. 9,14CD; გ. მისთჳს მეცნიერებისა, ფილიპ. 3,8; გარდარეულითა მით მადლითა ღმრთისაჲთა, 2 კორ. 9,14; იყოს გარდარეულად ცოდვილ ცოდვაჲ იგი, ჰრომ. 7,13; გ. უფროჲს ძალისა დაგჳმძიმდა, 2 კორ. 1,8; [ვარ] პყრობილებითა გ., 2 კორ. 11,23; გ. ვსდევნიდ ეკლესიათა, გალ. 1,13; გ. ამაოებისა ზრახვითა მიიზიდვენ გულის-თქუმასა, 2 პეტ. 2,18ႢႪႭ.

გარდარეულება სიჭარბე, გადამეტებულობა, უპირატესობა, ὑπερβολή: გარდარეულებითა ამით გამოცხადებათაჲთა რაჲთა არა აღვიმაღლო, 2 კორ. 12,7CD.

გარდასლვა ნ. გარდავიდ.

გარდასრულ-ი ნ. გარდავიდ.

გარდატევება გადაშვება, ჩაშვება, ი/უ—(3)2: ზღუდით სარკუმელსა გარდაუტევეს ბანდაკითა, საქმე 9,25; გ. ჭურჭელი ნავისაჲ, საქმე 27,17; გ. საზომი იგი, საქმე 27,28; გ. ჭუამალდი იგი ზღუად, საქმე 27,30; მამაკაცმან თუ გარდაუტეოს თმაჲ გრძელად, 1 კორ. 11,14; დედაკაცმან თუ გ., 1 კორ. 11,15.

გარდატყდომა გადატყდომა, მოტეხა, დ: უკუეთუ ვინმე რტოთა მათგანი გარდასტყდეს (გარდასტყდენ Ⴈ), ჰრომ. 11,17; გ. რტონი იგი, ჰრომ. 11,19CD; იგი ურწმუნოებითა მათითა გ., ჰრომ. 11,20.

1. გარდაქცევა შეცვლა, სხვად ქცევა, ა—2: რომელსა-იგი უსწავლელნი... გარდააქცევენ, 2 პეტ. 3,16; რომელნი მადლსა ღმრთისა ჩუენისასა გ. არაწმიდებად, იუდა 1,4; რაჲთა გარდააქციონ სისხლად, გამოცხ. 11,6.

ი ენ.: ესრჱთ ადრე გარდაიქცევით მისგან, გალ. 1,6; გარდაიქცა მესამედი წყალთაჲ აფსინთად, გამოცხ. 8,11; დასთხია... წყაროთა ზედა წყალთასა და გარდაიქცეს სისხლად, გამოცხ. 16,4; სიცილი თქუენი გლოვად გარდაიქეცინ, იაკ. 4,9; ესრჱთ ადრე გარდაიქცით მისგან, გალ. 1,6Ⴍ; გარდაიქციან მოციქულად ქრისტჱსსა, 2 კორ. 11,13Ⴍ; მზჱ გარდაიქცეს ბნელად, საქმე 2,20.

2. გარდაქცევა გაფუჭება, გარყუნა, წახდენა, გაუარესება, ა—2: გარდააქცევენ რომელთამე სარწმუნოებისაგან, 2 ტიმ. 2,18; ყოველსა სახლებსა გ., ტიტე 1,11CD; გარდააქცია ერი მრავალი, საქმე 19,26.

ი ვნ.: გარდაიქცეს ამაოსა სიტყუად, 1 ტიმ. 1,6; ვინმე გ. შემდგომად ეშმაკისა, 1 ტიმ. 5,15.

ჰნებავს გარდაქცევაჲ სახარებაჲ იესუ ქრისტჱსი, გალ. 1,7Ⴊ; გ. თქუენი ჰნებავს, გალ. 4,17; ეძიებდა გარდაქცევასა ანთჳპატისასა, საქმე 13,8ႪႭ; არა დასცხრეა გარდაქცევად, საქმე 13,10ႪႭ; ჰნებავს გ. სახარებაჲ იგი ქრისტჱსი, გალ. 1,7.

გარდაყრა გადაყრა, 0—2: გარდაყარენ სარეცელნი ეგე შენნი, საქმე 9,34.

გარდაყრად იყო ნავისა მის ტჳრთი, საქმე 21,3.

გარდაცემა გაცემა, მიცემა, 0—3: რომელი გარდასცემდეს — უხუებით, ჰრომ. 12,8ხ.

1. გარდაცვალება შეცვლა, სახეცვლილება, 0—2: გარდაცვალეს დიდებაჲ იგი უხრწნელისა ღმრთისაჲ, ჰრომ. 1,23Ⴂ; რომელთა-იგი გ. ჭეშმარიტებაჲ ღმრთისაჲ სიცრუვედ, ჰრომ. 1,25CD; დედათა მათთა გ. ბუნებისა იგი წესი არა-ბუნებად, ჰრომ. 1,26; გარდაცვალნეს ჴორცნი ესე, ფილიპ. 3,21.

ი ვნ.: გარდაიცვალნიან მოციქულად ქრისტჱსსა, 2 კორ. 11,13; მსახურნიცა თუ მისნი გარდაიცვალნენ, 2 კორ. 11,15.

2. გარდაცვალება ადგილგადანაცვლება, გადასახლება; თავიდან მოშორება, 0—2: გარდაცვალა იგი, საქმე 13,22; გ. იგი ღმერთმან, ებრ. 11,5.

ი ვნ.: ვითარცა გარდაიცვალა იგი, საქმე 13,22G; სარწმუნოებით ენუქი გ., ებრ. 11,5.

პირველ გარდაცვალებისა მისისა წამებულ არს, ებრ. 11,5CD.

გარდაჴდა გადახდა, ი: გარდავიჴადო, ფილემ. 1,18.

1. გარდაჴდომა გადასვლა, ჩასვლა, ჩაშვება, χαλάω, 0—(2)1: გარდავეჰჴედ (გარდავეჴედ ႢႨႨ) ზღუდესა, 2 კორ. 11,33CD.

2. გარდაჴდომა დარღვევა, მცნებას... ბრძანებას გადასვლა, 0—2: რომელი გარდაჰჴდებოდის და არა ეგოს მოძღურებასა ზედა ქრისტესსა, 2 იოვ. 1,9ႢႪႭ; შჯულსა გარდაჰჴდა (გარდაჴდა Ⴊ), 1 ტიმ. 2,14; არა გარდავჰჴდეთ... საქმესა ძმისა თჳსისა, 1 თეს. 4,6Ⴄ; რაჲთა არა გარდაჴდეთ... საქმესა ძმისა თჳსისასა, 1 თეს. 4,6.

ი/უ—2: არა გარდაუჴდეთ... საქმესა ძმისა თჳსისასა, 1 თეს. 4,6Ⴂ.

გარდმოღება ნ. გარდამოღება.

გარდმოჩემება გარდაქმნა, შეცვლა, სხვა სახის მიცემა, μετασχηματίζω, ი: ესე გარდმოვიჩემე თავისა ჩემისად, 1 კორ. 4,6Ⴂხ.

გარდმოცემა ნ. გარდამოცემა.

გარე გარეთ: ბრძანა გარე განყვანებაჲ კაცთაჲ მათ, საქმე 5,34ႤႪႪႭ; გან-რაჲ-აგდეს იგი გ., საქმე 7,21; პეტრე განავლინნა გ. ყოველნი, საქმე 9,40ႢႪႭ; გამოიყვანნა იგინი გ., საქმე 16,30DႪႭ;

გამოითრევდეს მას გ. ტაძრისა მისგან, საქმე 21,30; სრულმან სიყუარულმან გ. განდევნის შიში, 1 იოვ. 4,18; გ. არღარა განვიდეს, გამოცხ. 3,12; განაგდე გ., გამოცხ. 11,2; გ. იყვნენ შეგინებულნი, გამოცხ. 22,15.

გარეგან გარეთ: წიგნი, დაწერილი შინაგან და გარეგან, გამოცხ. 5,1; რომელი არს გ. ტაძრისა, გამოცხ. 11,2.

გარე-განთხევა გარეთ გაგდება, ი/უ: გარე-განუთხევდა ყრმათა მათთა, საქმე 7,19.

1. **გარე-მიქცევა** გარყვნა; განყენება (სარწმუნოებისაგან), ἀνατρέπω, ა—(3)2: ყოველსა სახლებსა გარე-მიაქცევენ, ტიტე 1,11.

2. **გარე-მიქცევა** მიბრუნება, განრიდება, ა—(3)2: ჭეშმარიტებისაგან სასმენელნი მათნი გარე-მიაქცინენ, 2 ტიმ. 4,4Ⴂ.

ი: სასმენელნი მათნი გარე-მიიქცინენ, 2 ტიმ. 4,4.

ე: უკუეთუ ზეცისასა მას გარე-მივექცეთ, ებრ. 12,25ႲႪ.

გარე-მიქცეულ იყვნენ ჭეშმარიტებისაგან, ტიტე 1,14.

1. **გარემო** სხუა, გარეშე, ἔξω: ვსდევნიდ ვიდრე გარემო ქალაქებსა, საქმე 26,11; ვსდევნიდი ვიდრე გარემოთა ქალაქამდეცა, საქმე 26,11ႪႭ; რაჲთა წამებაჲცა აქუნდეს გარემოთაგან, 1 ტიმ. 3,7.

2. **გარემო** ირგვლივ, გარშემო: შეკრბებოდა სიმრავლჱ გარემო ქალაქებისაჲ, საქმე 5,16; გ. მისა იყო მბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ, საქმე 9,3; შეევედრნეს... გ. სოფლებსა, საქმე 14,6; გ. მბრწყინვიდა მე ნათელი, საქმე 26,13; მე იერუსალჱმითგან და გ. ვიდრე ილჳრიკემდე მოვივლინე აღსრულებად სახარებასა მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 15,19; ვითარცა სოდომაჲ და გომორაჲ და გ. მათსა ქალაქები იგი, იუდა 1,7ႯႪ; ირისჱ იყო გ. საყდრისა მის, გამოცხ. 4,3; გ. საყდრისა საყდარნი ოც და ოთხნი, გამოცხ. 4,4; შორის საყდრისა და გ. საყდრისა ოთხნი ცხოველნი, გამოცხ. 4,6; თითოეულსა აქუნდეს ექუსნი ფრთენი გ., გამოცხ. 4,8; ჴმაჲ ანგელოზთა მრავალთაჲ გ. საყდრისა, გამოცხ. 5,11.

გარე-მოდგომა გარემოცვა, გარს შემორტყმა, გარს შემოდგომა, ალყის შემორტყმა, ა—2: გარე-მოადგა (მოადგეს C) მას ქურივები იგი ყოველი, საქმე 9,39; გ. მოწაფენი, საქმე 14,20ႪႭ; გ. მას... ჰურიანი, საქმე 25,7; გ. ბანაკსა, გამოცხ. 20,9.

ზღუდენი იერიქოჲსანი დაეცნეს გარე-მოდგომითა, ებრ. 11,30.

გარე-მოდგომილი ჩუენსა სიმრავლჱ მოწამეთაჲ, ებრ. 12,1.

გარემოჲს ირგვლივ, გარშემო: ვპოვეთ მცველნი იგი გარემოჲს მდგომარენი წინაშე კართა, საქმე 5,23ႯႪ; იყო გ. მისსა ბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ, საქმე 9,3ႪႭ; შეაკრბეს გ. მოწაფენი იგი, საქმე 14,20; ვითარცა სოდომაჲ და გომორაჲ და გ. მათსა ქალაქები იგი, იუდა 1,7; ანგელოზნი დგეს გ. საყდრისა, გამოცხ. 7,11.

1. **გარე-მოქცევა** გარყვნა: განყენება (სარწმუნოებისაგან), ა—(3)2: ყოველსა სახლებსა გარე-მოაქცევენ, ტიტე 1,11Ⴂ.

ეძიებს... გარე-მოქცევად სარწმუნოებისაგან, საქმე 13,8.

2. **გარე-მოქცევა** მობრუნება, ზურგის შექცევა, განრიდება, ე: ზეცისასა მას გარე-მოვექცეთ (მოვიქცეთ Ⴍ), ებრ. 12,25.

გარე-მოქცეულ (მოქცეული Ⴙ) იყვნეს ჭეშმარიტებისაგან, ტიტე 1,14ႭႢCD.

1. **გარეშე** გარეთ: ბრძანეს განსლვაჲ მათი გარეშე კრებულისაგან, საქმე 4,15; გ. ქალაქსა მას, საქმე 7,58; 14,19; 16,13; 21,5; სამნი კაცნი დგანან გ., საქმე 10,19; დაიწნიხა საწნეხელი იგი გ. ქალაქისა, გამოცხ. 14,20; გამოიყვანნა იგინი გ., საქმე 16,30; გამოითრევდეს მას გ. ტაძრისა მისგან, საქმე 21,30ႯႪ; გ. ჴორცთა არს, 1 კორ. 6,18; გარეშე (გარეშჱ Ⴊ)—ბრძოლანი, შინაგან—შიშნი, 2 კორ. 7,5; გ. ბანაკსა მას, ებრ. 13,11; 13; გ. ბჭეთა, ებრ. 13,12.

2. **გარეშე** გარდა: გარეშე მისსა, 1 კორ. 3,11; გალ. 1,8; გარეშე (გარეშჱ Ⴊ) მისა, 2 კორ. 11,28; გარეშე ჴორცთაჲსა, 2 კორ. 12,3CD; გახარებდეს თქუენ მისა გ., გალ. 1,9.

3. **გარეშე** საწინააღმდეგო, ἐκτός: არარას გარეშესა ვიტყჳ, საქმე 26,22.

4. **გარეშე** საწინააღმდეგოდ: გარეშე ბუნებისა (შდრ. παρά φύσιν) დაემყენ, ჰრომ. 11,24CD; საცთურსა იქმან, გ. მის მოძღურებისა (შდრ. παρά τήν διδασχήν), ჰრომ. 16,17.

5. **გარეშე** პირველი, πρῶτος: გარეშესა მას კარავსა, ებრ. 9,6.

6. **გარეშე** გარეგანი: რომელ-ესე არს არა გარეშჱთა (გარეშეჲთა C, გარეშითა ႪႭ) მით განთხზვითა თმისაჲთა, 1 პეტ. 3,3.

7. **გარეშე** საერო (პირი); წარმართი; გარეშჱ (გარეშე ႯႪCD) ესე კაცი ჩუენი განირყუნების, 2 კორ. 4,16; გარეშენი იგი ღმერთმან განიკითხნეს, 1 კორ. 5,13; რაჲ ძეს ჩემი გარეშეთა მათ განკითხვაჲ, 1 კორ. 5,12; სიბრძნით იქცეოდეთ გ. მათ მიმართ, კოლ. 4,5; იქმოდით... შუენიერად გ. მათ მიმართ, 1 თეს. 4,12; რაჲთა წამებაჲცა კეთილი აქუნდეს გარეშეთაგან, 1 ტიმ. 3,7CD.

გარეწარ-ი სხვა: არავის რას გარეწარსა ეტყოდეს სიტყუასა, საქმე 11,19.

გარჱთ გარეთ, გარედან: კიდობანი... შემოსილი გარეჱთ (გარეთ ႯႪCD), შინაჲთ ოქროჲთა, ებრ. 9,4.

1. **გარნა** გარდა: არავის ეტყოდეს... გარნა ჰურიათა მათ ხოლო, საქმე 11,19; არა უმეტჱსი რაჲმე ტჳრთი... გ. ესე, საქმე 15,28; სხუასა არარას შინა იყვნეს, გ. სიტყუად რასმე, საქმე 17,21; არავის თქუენგანსა ნათელ-ვეც, გ. კრისპეს, 1 კორ. 1,14; არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, გ. ქრისტე იესუ, 1 კორ. 2,2; ვინ-მე უკუე იცის კაცმან კაცისაჲ, გ. სულმანვე კაცისამან... ღმრთისაჲ არავინ იცის, გ. სულმანვე ღმრთისამან, 1 კორ. 2,11; არავინ ვიხილე, გ. იაკობ, გალ. 1,19; არავინ უწყის, გ. რომელმან მიიღოს, გამოცხ. 2,17; რაჲთა არავის ჴელ-ეწიფებოდის სყიდად ანუ განსყიდად, გ. რომელთა აქუნდეს ბეჭედი, გამოცხ. 13,17; ვერვინ შემძლებელ იყო ცნობად გალობისა მის, გ. ას ორმეოც და ოთხნი იგი ათასნი, გამოცხ. 14,3; რომელი არავინ უწყის, გ. მან თავადმან, გამოცხ. 19,12.

2. **გარნა** თუ არა: ცოდვაჲ არა ვიცოდე, გარნა შჯულისაგან, ჰრომ. 7,7; არა არს ჴელმწიფებაჲ, გ. ღმრთისა მიერ, ჰრომ. 13,1; ნურაჲსმცა ვისი თანა-გაც, გ. ურთიერთას სიყუარულ, ჰრომ. 13,8; ნუ განეშორებით ურთიერთას, გ. თუ შეთქუმით რაჲ, 1 კორ. 7,5; არავინ არს ღმერთ, გ. მხოლოჲ იგი, 1 კორ. 8,4; განსაცდელი

თქუენ არა შეგემთხჳა. გ. კაცობრივ, 1 კორ. 10,13; ნუ იყოფინ სიქადულ. გ. ჯუარითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, გალ. 6,14; არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე... გ. თქუენ მარტოდ, ფილიპ. 4,15; ნუ თავს-იდებ, გ. ორითა და სამითა მოწამითა, 1 ტიმ. 5,19; არა შევიდეს მუნ ყოველივე შეგინებული... გ. დაწერილნი იგი წიგნსა მას ცხორებისა კრავისასა, გამოცხ. 21,27.

3. **გარნა** მხოლოდ: მუნამდე არა იყო არცა მათგანსა ზედა მოწევნულ სული წმიდაჲ, გარნა ბანილ ხოლო იყვნეს, საქმე 8,16; გ. რამეთუ სული წმიდაჲ ქალაქად-ქალაქად მიწამებს, საქმე 20,23; არარაჲ შეგინებულ არს თავით თჳსით; გ. რომელ-იგი შე-ვინმე-ჰრაცხოს შეგინებულად, იგი არს შეგინებულ. ჰრომ. 14,14; უნდეს თუ ქორწინებაჲ, გ. უფლისა მიერ, 1 კორ. 7,39; არავის ჴელ-ეწიფების თქუმად უფალ იესუ, გ. სულითა წმიდითა, 1 კორ. 12,3; ვიდრელა რომელი იტყოდის ენათა, გ. თუ გამოსთარგმანებდეს, 1 კორ. 14,5; უკუეთუ გაჴსოვს, გ. თუ ცუდად რაჲმე გრწმენა, 1 კორ. 15,2; თავისა ჩემისასა არა ვიქადი, გ. უძლურებათა ჩემთა, 2 კორ. 12,5; რაჲ არს... გ. თუ, რამეთუ მე თჳთ არარაჲ დაგიმძიმე თქუენ, 2 კორ. 12,13CD; გ. თუ გამოუცდელ რაჲ ხართ, 2 კორ. 13,5; სხუა არარაჲ არს, გ. არიან ვინმე, რომელნი აღგძრვენ თქუენ, გალ. 1,7; გ. სმენით ხოლო ესმინა, გალ. 1,23; გ. რაჲთა გლახაკნი ხოლომცა გუაჴსოვნან, გალ. 2,10; არა განმართლდების კაცი საქმეთაგან შჯულისათა, გ. სარწმუნოებითა იესუ ქრისტჱსითა, გალ. 2,16; გ. აზნაურებაჲ ეგე ნუ ხოლო მიზეზად ჴორცთა, გალ. 5,13; იგინი გაიძულებენ თქუენ წინადაცუეთასა, გ. რაჲთა ჯუარსა ქრისტჱსსა არა შეუდგენ, გალ. 6,12; გ. ღირსად ხოლო სახარებისა მის ქრისტესისა ვიდოდეთ, ფილიპ. 1,27; საიდუმლოჲ იგი აწვე იქმნების უშჯულოებისაჲ, გ., რომელსა-ესე უპყრიეს აწ, ვიდრემდე შორის განვიდეს, 2 თეს. 2,7; ვერ შემძლებელ იყვნეს გულითად სრულ-ყოფად შემწირველსა მას, გ. საჭმელთა ზედა ხოლო, ებრ. 9,10.

4. **გარნა** არამედ: რაჲთა არარას ეგევითარსა იმარხვიდენ, გარნა რაჲთა ეკრძალნენ... ჭამასა, საქმე 21,25; გ. მასვე ვზრახვიდეთ, ფილიპ. 3,16; გ. კეთილად ჰყავთ, ფილიპ. 4,14CD; გ. არა წარემატნენ უფროჲს, 2 ტიმ. 3,9CD; გ. ვიცით, 1 იოვ. 3,2ႢႭ; გ. ესენი... ჰგმობენ, იუდა 1,10ႢႭ.

5. **გარნა** მაგრამ, ხოლო: მივწერე თქუენდა, გარნა არა სამე მავნებელისა მისთჳს, 2 კორ. 7,12CD; გ. თქუენცა... თჳსი ცოლი ეგრეთ შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33CD.

გარღუეულ-ი ნ. განრღუეული.

გასწორება ნ. განსწორება.

გდება ნ. ღალადის-გდება.

1. **გება**, ა—(3)2: წარმართეა, მოწესრიგება, ἐπιμελήομαι: ვითარ-მე ეკლესიათა ღმრთისათა მოღუაწებაჲ აგოს? 1 ტიმ. 3,5.

2. **გება**, ი/უ: მოწყობა, ἐπιβάλλω: არა ვითარმცა საცთურს რასმე გიგებდ თქუენ, 1 კორ. 7,35.

3. **გება**, 0—2: ლოდინი, მოცდა: ვითარ-იგი მყუარ ჟამ ჰგებდეს, საქმე 28,6ႢႭ; ერთიერთსა ჰგებდით (ἐκδέχεσθε), 1 კორ. 11,33; საუკუნოდ გებისა მისისათჳს მიუღებელად აქუს მღდელობაჲ იგი, ებრ. 7,24ႨႬ.

4. **გება**, 0—2: დარჩენა, παραμενῶ: გგებდე თქუენ ყოველთა წარმართებისათჳს, ფილიპ. 1,25.

5. **გება**, ი/უ—(3)2: მსხვერპლის შეწირვა: რასა-იგი უგებენ წარმართნი, ეშმაკთა უ., 1 კორ. 10,20.

6. **გება**, ე: შეძლება: ვითარ არაჲ ეგების კაცისა ჰურიაჲსა მიხებად წარმართთა, საქმე 10,28; ეგების-მე რაჲა, იაკ. 3,12; არა ეგებოდა, ვითარმცა დავარდა სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 9,6CD.

6.კ. კუალად-გება, სასყიდლის-გება, სიტყჳს-გება.

გემო სიტკბოება: ვჰმონებდით გულის-თქუმათა და გემოთა მრავალთა, ტიტე 3,3.

გემოჲს-ხილვა გასინჯვა, ი: ნუცალა გემოსა (გემოს Ⴂ) იხილავ, კოლ. 2,21; იხილოს გემოჲ სიკუდილისაჲ, ებრ. 2,9.

უკუეთუ გემოჲ გიხილავს, 1 პეტ. 2,3; რომელთა გემოჲ უხილავს, ებრ. 6,4; კეთილი გემოჲ უხილავს, ებრ. 6,5.

შეჩუენებულ ვყვენით თავნი თჳსნი არარაჲსა გემოჲს-ხილვად, საქმე 23,14.

1. **გესლი** შხამი: გესლი ასპიტთაჲ ბაგეთა მათთა, ჰრომ. 3,13; ენაჲ... კაცთაჲ... სავსე გესლითა მაკუდინებელითა, იაკ. 3,8.

2. **გესლი** ჟანგი: გესლი იგი მათი საწამებელად თქუენდა იყოს, იაკ. 5,3.

გეჰენია ჯოჯოხეთი: აღგზებულ არს გეჰენიაჲსაგან (გეჰენიისაგან ႢႭ, გეჰჱნიისაგან G), იაკ. 3,6.

1. **გზა** გზა, სავალი: გზაჲ მშჳდობისაჲ არა იცნეს, ჰრომ. 3,17; მერმე უმეტჱსი გ. გიჩუენო თქუენ, 1 კორ. 12,31; წარჰმართენ გ. ჩუენი თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 3,11CD; განგჳახლა ჩუენ გ. ახალი, ებრ. 10,20; დაუტევეს წრფელი გ., 2 პეტ. 2,15; რაჲთა განემზადოს გ. მეფეთაჲ, გამოცხ. 16,12; არღა გამოჩინებულ იყო წმიდათა იგი გზაჲ, ებრ. 9,8; უთხრეს მას გზაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 18,26; გ. იგი ჭეშმარიტებისაჲ იგმებოდის, 2 პეტ. 2,2; ეცნავე თუმცა არა გ. იგი ჭეშმარიტებისაჲ, 2 პეტ. 2,21; მივიდოდა გზასა თჳსსა. საქმე 8,39; ჰოვნეს ამის მოძღურებისა გ., საქმე 9,2; მიეიდოდეს იგინი გ., საქმე 10,9; მიუშუა... სლვად გ. ნებისა მათისასა, საქმე 14,16ႢႭ; ესე იყო სწავლულ გ. უფლისასა, საქმე 18,25; აღდეგ შენ და მიედ სამხრით კერძო გზასა მას, საქმე 8,26; რომელ-იგი გეჩუენა შენ გ. მას, საქმე 9,17; ვითარ-იგი იხილა გ. მას უფალი, საქმე 9,27; შეუდგან იგინი გ. მას ბალამის ბოსორელისასა, 2 პეტ. 2,15; გ. მას კაენისსა ვლენან, იუდა 1,11; უმზირდეს გზასა ზედა მოკლვად მას, საქმე 25,3; შოვა სამხრის გ. ზედა... ვიხილე, საქმე 26,13; გზისა სლვანი მრავალ-გზის, 2 კორ. 11,26; რაოდენნი ჰოვნნეს ამის გზისა მავალნი, საქმე 9,21; უკუეთუ ვინმე... სცთეს გზისაგან ჭეშმარიტისა, იაკ. 5,19; მოაქციოს ცოდვილი გ. საცთურისა მისისა, იაკ. 5,20; სხჳთ გზით წარგზავნნა იგინი, იაკ. 2,25; მერმე აღმატებული გზად გიჩუენო თქუენ, 1 კორ. 12,31CD; მაუწყენ მე გზანი ცხოვრებისანი, საქმე 2,28; გამოუკულეველ არიან გ. მისნი, ჰრომ. 11,33; წარჰმართენინ გ. ჩუენნი თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 3,11; მათ არა იცნნეს გ. ჩემნი, ებრ. 3,10; ჭეშმარიტ არიან გ. შენნი, გამოცხ. 15,3; მიუშუა... სლვად გზათა ნებისა მათისათა,

საქმე 14,16; რომელნი გითხრობენ თქუენ გ. ცხორებისათა, საქმე 16,17; ესე იყო სწავლულ გ. უფლისათა, საქმე 18,25ႢႪႭ; უბადრუკებაჲ არს გ. მათთა, ჰრომ. 3,16; კაცი ორგული დაუდგრომელ არს ყოველთა გ. მისთა, იაკ. 1,8; არა დასცხრეა განდრეკად გზათა მათ უფლისათა, საქმე 13,10.

ნ.კ. შაბათის გზა.

2. **გზა** მოძღვრება: ამასვე გზასა (შდრ. diese Lehre-W. Bauer), საქმე 22,4; გზასა ზედა... ესრეთ ვჰმსახურებ მამათა ღმერთსა, საქმე 24,14; ძჳრსა იტყოდეს გზისა მისთჳს, საქმე 19,9; იყო მას ჟამსა შინა შიში არა მცირედი გზისა მისთჳს, საქმე 19,23; გ. მისთჳს... ესრეთ ვჰმსახურებ მამათა ღმერთსა, საქმე 24,14ႪႭ; ჭეშმარიტად იცოდა გ. მისთჳს, საქმე 24,22; რომელმან მოგაჴსენნეს თქუენ გზანი ჩემნი, 1 კორ. 4,17.

გზება ნ. მგზებარე.

-გზის -ჯერ: თავადმან ერთ გზის ყო ესე, ებრ. 7,27; ერთ გ. წელიწადსა შევიდის, ებრ. 9,7; თჳსითა სისხლითა შევიდა ერთ გზის (+ღა Ⴊ), ებრ. 9,12; ერთ გ. განკითხულ იყო, ფილემ. (დასასრ.) Ⴀ; ილუწიდით ერთ გ. მოცემულისა მისთჳს, იუდა 1,3ႪႭ; ღმერთმან ერთ გ. ეგჳპტით ერი იგი იჴსნა, იუდა 1,5; მრავალ გ. ვსტანჯევდ, საქმე 26,11; ესე იყო სამ გ., საქმე 10,16; ესე სამ გ. იყო, საქმე 11,10.

1. **გინა** ან; თუნდ: თჳსითა ძალითა გინა ღმრთის მსახურებითა გჳყოფიეს სლვაჲ ეგე, საქმე 3,12; პოვნიერნი იყვნეს დაბნებისანი გ. სახლებისანი, საქმე 4,34; თუ ვინმე პოვნეს... მამები გ. დედები, საქმე 9,2C; ბილწი რაჲვე გ. არაწმიდებაჲ არასადა შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 11,8ႪႭ; ვჰგონებდით ოქროსა გ. ვეცხლსა... სალმრთოსა მას მსგავს ყოფად, საქმე 17,29; გ. სული ეტყოდა მას, გ. თუ ანგელოზი, საქმე 23,9; არაჲ ღირსი სიკუდილისაჲ გ. კრულებისაჲ იპოვა მის თანა ბრალი, საქმე 23,29; ... არცა ტაძარსა შინა მპოეს მე... გ. შესაკრებელთა შორის, საქმე 24,12ႪႭ; იქცეოდა იგი მუნ რვისა დღისა გ. ათისა, საქმე 25,6; არარას სასიკუდინესა გ. კრულებათა საქმესა იქმს კაცი ესე, საქმე 26,31ႪႭ; არა... ადიდეს გ. მადლ-სცემდეს, ჰრომ. 1,21; შორის ურთიერთას გულის სიტყუანი შეასმენდენ გ. სიტყუას უგებდენ, ჰრომ. 2,15ႠႨb; არცა ექმნა კეთილი გ. ბოროტი, ჰრომ. 9,11; რაჲთა არა შეამთხჳოთ დაბრკოლებაჲ გ. საცთური ძმასა, ჰრომ. 14,13; ძმაჲ იგი შენი შებრკოლდეს გ. უბრკუმეს, ჰრომ. 14,21; გ. მტაცებელთა, გ. კერპთ-მსახურთა [ნუ თანა-აღერევით], 1 კორ. 5,10; გ. ანგაჰრთა [ნუ თანა-აღერევით], 1 კორ. 5,10CD; უკუეთუ ვინმე ძმაჲ სახელ-დებულ იყოს მეძავ... გ. კერპთ-მსახურ, 1 კორ. 5,11CD; უკუეთუ ვინმე ძმაჲ სახელ-დებულ იყოს... გ. მაგინებელ... გ. მომთრვალე, 1 კორ. 5,11CD; ეგენ უქმროდ, გ. ქმარსავე დაეგენ, 1 კორ. 7,11; საძაგელ არს დედაკაცისა კუეცაჲ გ. დაყუენვაჲ, 1 კორ. 11,6; ვიქმენ მე ვითარცა რვალი... გ. წინწილანი, 1 კორ. 13,1CD; შე-ვინმე-ვიდენ ურწმუნონი გ. უცებნი, 1 კორ. 14,23; შე-ვინმე-ვიდეს ურწმუნოჲ გ. უცები, 1 კორ. 14,24; უკუეთუ ვინმე ენითა იტყოდის... სამნი გ. უმრავლე, 1 კორ. 14,27Ⴈ; წინაჲსწარმეტყუელნი ორნი გ. სამნი იტყოდედ, 1 კორ. 14,29; უკუეთუ ვინმე ჰგონის თავი თჳსი წინაჲსწარმეტყუელ გ. სულიერ, 1 კორ. 14,37; რომელსაცა-იგი იკითხავთ გ. აღიარებთ... 2 კორ. 1,13Ⴈb; რაოდენი შექმნა თქუენ შორის სწრაფაჲ... გ. რაოდენი ლხინი, 2 კორ. 7,11CD; ნუ პირსპირ ვიკადრო სასოებით, გ. შე-რაჲმე-ვჰრაცხო კადრებად მათ ზედა, 2 კორ. 10,2; ვერ ვიკადრებთ... განკითხვად გ. შეტყუებად, 2 კორ. 10,12ႨCD; ნუუკუე ცუდად ვრბიოდე გ. ვრბი, გალ. 2,2; პირველ გამტკიცებული წიგნი არავინ შეურაცხ-ყვის, გ. სხუაჲ ბრძანებაჲ ბრძანის, გალ. 3,15; არაწმიდებაჲ ყოველი გ. ანგაჰრებაჲ ნუმცა სახელ-ედებინ, ეფეს. 5,3; ქმნეს კაცად-კაცადმან კეთილი გ. ბოროტი, ეფეს. 6,8; მშჳდობა-ყო... გ. ქუეყანასა ზედა, გინა თუ ცათა შინა, კოლ. 1,20; ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ... გ. კერძო დღესასწაულობითა, გ. თთჳს-თავობითა, გ. შაბათობითა, კოლ. 2,16CD; გინა თუ მიზეზით, გ. ჭეშმარიტად, ქრისტე იქადაგების, ფილიპ. 1,18; რომელნი სახელ-დებულ არიან ღმრთად გ. სამსახურებელად, 2 თეს. 2,4; გისწავიეს გ. სიტყჳთა, გ. წიგნითა ამით ჩუენითა, 2 თეს. 2,15; ორითა გ. სამითა მოწამითა, ებრ. 10,28Ⴍ; ქურივსა შვილ გ. შვილის შვილ ესხნენ, 1 ტიმ. 5,4; ნუმცა შესმენილ არიან ბილწებისათჳს გ. ურჩებისა, ტიტე 1,6; უკუეთუ რაჲმე შეგცოდა გ. თანა-აც, ფილემ. 1,18; ვითარმცა ლეღუმან ზეთის-ხილი გამოიღო, გ. ვენაჴმან ლეღუ, იაკ. 3,12; რომელი ძჳრსა იტყოდის ძმისათჳს გ. განიკითხვიდეს ძმასა თჳსსა, იაკ. 4,11; დღეს გ. ხვალე წარვიდეთ, იაკ. 4,13; ვყოთ ესე გ. იგი, იაკ. 4,15ႪႭ; არა განხრწნადითა ვეცხლითა გ. ოქროჲთა იჴსნენით თქუენ, 1 პეტ. 1,18; ოქროჲსა შესხმითა, გ. შემოსითა სამოსლისა შემკობითა, 1 პეტ. 3,3; ნუმცა ვის თქუენგანსა ევნების, ვითარცა კაცის-მკლველსა, გ. მპარავსა, გ. ძჳრის მოქმედსა, გ. ვითარცა უცხოჲსა მოღუაწესა, 1 პეტ. 4,15.

2. **გინა** თუ: გ. რომელი ჰმსახურებდეს — მსახურებითა მით; გ. რომელი ნუგეშინის-სცემდეს — ნუგეშინის-ცემითა მით, ჰრომ. 12, 6-8; გ. რომელი ასწავებდეს, ჰრომ. 12,7CD; მის მიერ დაებადა ყოველი... ანუ თუ უფლებანი, გ. მთავრობანი, კოლ. 1,16.

3. **გინა** და: არა არს რჩევა მამაკაცისა, გინა დედაკაცისა, გალ. 3,28Ⴀ; ნურარაჲთ ჴდომით გ. ზუაობით... შეჰრაცხდით, ფილიპ. 2,3CD.

გინა **თუ** ან, თუნდ: უკუეთუ არს კაცთაგან სიტყუაჲ ესე გინა თუ საქმჱ, საქმე 5,38; არაჲ ეგების კაცისა ჰურიაჲსა მიხებად წარმართთა, გ. შეხებად უცხო თესლთა, საქმე 10,28; გინა სული ეტყოდა მას, გ. ანგელოზი, საქმე 23,9; ვეტყოდე ვისმე, გ. ერის კრებასა ვჰყოფდ, საქმე 24,12; არარაჲ ბოროტი ვქმენ ერისათჳს, გ. შჯულისა მამულისა, საქმე 28,17; არცა მო-ვინ-ვიდა ძმათაგანი და გჳთხრა, გ. იტყოდა შენთჳს ბოროტსა, საქმე 28,21; რომელსაცა-იგი ერჩით; გ. ცოდვასა სიკუდილდ, ანუ თუ მორჩილებად სიმართლესა, ჰრომ. 6,16; მაქუს ჩუენ ნიჭი იგი... გ. წინაჲსწარმეტყუელებაჲ, ჰრომ. 12,6; თჳსისაგან უფლისა დგეს გ. დაეცეს, ჰრომ. 14,4; გ. ცხოველ ვართ, უფლისად ცხოველ ვართ, და გ. მოვსწყდებით, უფლისა მიერვე მოვსწყდებით; გ. ცოცხალ ვიყვნეთ, გ. მოვსწყდეთ, უფლისანი ვართ, ჰრომ. 14,8CD; ყოველივე თქუენი არს: გ. პავლე, გ. აპოლო, გ. კეფა, გ. სოფელი, გ. ცხორებაჲ, გ. სიკუდილი, გ. აწინდელი ჟამი, გ. მერმჱ იგი ჟამი, 1 კორ. 3,22; უკუეთუ თქუენ მიერ განვიკითხო გ. კაცობრივისაგან დღისა, 1 კორ. 4,3; არა დამონებულ არს ძმაჲ იგი გ. დაჲ, 1 კორ.

7.15: დაღათუ არიან რაიმე სახელ-დებულ ღმრთად გ. ცათა შინა. გ. ქუეყანასა ზედა. 1 კორ. 8,5: რომელი ილოცვიდეს გ. წინაისწარმეტყუელებდეს, 1 კორ. 11,4: 11,5; გ. შჭამდეთ, გ. ჰსუმიდეთ, გ. რასაცა იქმოდით, 1 კორ. 10,31; ნათელ-ვიღეთ გ. ჰურიათა, გ. წარმართთა, გ. მონათა, გ. აზნაურთა, 1 კორ. 12,13: სიყუარული არასადა დავარდების, გ. წინაისწარმეტყუელებანი განქარდენ, 1 კორ. 13,8CD; გ. ენანი და-ყე-ხსრენ, გ. მეცნიერებანი გან-ვე-ქარდენ, 1 კორ. 13,8; რომელი იტყოდის ენათა, გ. გამოსთარგმანებდეს, 1 კორ. 14,5Ꮭ; სცოებით გ. ჰბორგო, 1 კორ. 14,23CD: შე-ვინმე-ვიდენ ურწმუნონი გ. უცებნი, 1 კორ. 14,23ᑫᒪ: უკუეთუ ვინმე ენითა იტყოდის, ორნი გ. უმრავლეს სამნი, 1 კორ. 14,27; გ. იგინი, გ. მე ესრეთ ვქადაგებთ, 1 კორ. 15,11: [დასთესი] შიშუელი მარცუალი გ. იფქლისაი, 1 კორ. 15,37CD; [დასთესი] შიშუელი მარცუალი რომელიეე იფქლისაი, გ. სხუაი თესლი, 1 კორ. 15,37; თქუენ თანა დაუადგრე, გ. და-ცა-ვიზამთრო, 1 კორ. 16,6CD; გ. ვიჭირვეთ, თქუენისათჳს ნუგეშინის-ცემისა, 2 კორ. 1,6CD; გ. ნუგეშინის-ცემულ ვართ, თქუენისათჳს ნუგეშინის-ცემისა, 2 კორ. 1,7CD; გ. შემოვიდეთ, გ. განვიდეთ, 2 კორ. 5,9; რაიცა-იგი ქმნა, გ. კეთილი, გ. ბოროტი, 2 კორ. 5,10; გ. განვცჳბრდით, — ღმრთისა, 2 კორ. 5,13CD; გ. განგაბრძნობთ, — თქუენ, 2 კორ. 5,13: გ. ტიტესთჳს... გ. ძმანი ჩუენნი, 2 კორ. 8,23; გ. სხუაი სული მოაქუნდეს... გ. სახარებაჲ სხუაი, 2 კორ. 11,4; ვიცი კაცი... გ. ჴორცითა, გ. თჳნიერ ჴორცთა, 2 კორ. 12,2; 3; მხედავს მე, გ. ესმის რაიმე ჩემგან, 2 კორ. 12,6; დაღათუ ჩუენ, გ. ანგელოზი ზეცით გახარებდეს თქუენ, გალ. 1,8; მოვიღე იგი გ. ვისწავე, გალ. 1,12; ვითხოვთ გ. თუ ვჰცნობთ, ეფეს. 3,20; იგიცა მოიღოს უფლისა მიერ, გ. მონამან გ. აზნაურმან, ეფეს. 6,8; გ. მიზეზით გინა ჭეშმარიტად, ქრისტე იქადაგების, ფილიპ. 1,18; გ. მიზეზით გ. ჭეშმარიტებით, ქრისტე იქადაგების, ფილიპ. 1,18CD: იდიდოს ქრისტე... გ. ცხოვრებით გ. სიკუდილით, ფილიპ. 1,20; გ. მოვიდე და გიხილნე თქუენ, ფილიპ. 1,27CD; გ. შორს ვიყო და მესმეს თქუენთჳს, ფილიპ. 1,27; მშჳდობა-ყო... გ. ქუეყანასა ზედა, კოლ. 1,20CD; მშჳდობა-ყო... გ. ცათა შინა, კოლ. 1,20; რასაცა იქმოდით სიტყჳთ გ. საქმით, კოლ. 3,17; გ. გუღჳძოს, გ. გუეძინოს, 1 თეს. 5,10; რომლისა თანა არა არს ცვალება, გ. ქცევისა აჩრდილის შეცოდება, იაკ. 1,17; უკუეთუ ძმაჲ გ. დაჲ შიშუელ იყუნენ, იაკ. 2,15; დაემორჩილენით... გ. მეფესა... გ. მთავართა, 1 პეტ. 2,13-14.

გინება გინება, ლანძღვა; შეურაცხ-ყოფა, დამცირება, შებილწვა, ა—(3)2: მღდელთ მოძღუარსა ღმრთისასა აგინებ? საქმე 23,4; იგი არავის აგინებდა, 1 პეტ. 2,23; სული იგი მადლისაჲ აგინა, ებრ. 10,29.

ი ვნ.: რომელი იგინებოდა, 1 პეტ. 2,23; წინაისწარ... ეიგინენით, 1 თეს. 2,2.

ნუცა გინებასა [მიაგებთ] საგინებელისა წილ, 1 პეტ. 3,9; ნუცა გინებასა [მიაგებთ] გინების წილ, 1 პეტ. 3,9ᑕᒪŌ; ნუცაღა ერთსა რას მიზეზ-სცემდე მჴდომსა გინებისა ადგილ, 5,14; დაეთესვის გინებით, 1 კორ. 15,43; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... დიდებითა და გინებითა, 2 კორ. 6,8; ღირს იქმნნეს სახელისათჳს უფლისა გინებად, საქმე 5,41; შეითქუნეს... გ. მათა, საქმე 14,5; ამისთჳსცა მისცნა იგინი ღმერთმან გულის თქუმასა... გ. ჴორცთა მათთა, ჰრომ. 1,24CD; სათნო-მიჩს უძლურებათა შინა ნეშთა, გინებათა, 2 კორ. 12,10; ვნებასა მას გინებისასა, ჰრომ. 1,26.

მაგინებელ... იყვნეს, ჰრომ. 1,30: უკუეთუ ვინმე ძმაჲ სახელ-დებულ იყოს... ანუ მ., 1 კორ. 5,11; რომელი ვიყავ მ., 1 ტიმ. 1,13; არცა მაგინებელთა [დაიმკჳდრონ], 1 კორ. 6,10; მ. ჩუენითა ვაკურთხევთ, 1 კორ. 4,12; მართალსა შჯული არა უც. არამედ... მამის მ. და დედის მ., 1 ტიმ. 1,9.

ნუცა გინებასა [მიაგებთ] საგინებელისა წილ, 1 პეტ. 3,9.

რაჲთა გინებულ იყვნენ ჴორცნი მათნი, ჰრომ. 1,24; თქუენ დიდებულ და ჩუენ გ., 1 კორ. 4,10; გინებულნი ვაკურთხევთ, 1 კორ. 4,12Ꮖb.

გინცობა შეწევნა: გინცობითა ღმრთისა მიერ ვიდრე დღეინდელად დღემდე ვდგა, საქმე 26,22.

1. **გლახაკ-ი** ღარიბი, ღატაკი: შეურაცხ-ჰყავთ გლახაკი იგი, იაკ. 2,6; შეეიდეს გლახაკიცა, იაკ. 2,2; გლახაკსა მას ჰრქუათ, იაკ. 2,3; [ვართ] ვითარცა გლახაკნი, 2 კორ. 6,10; გ. სოფლისანი გამოირჩინა ღმერთმან, იაკ. 2,5; ყვნეს ყოველნიეე... მდიდარნი და გ., გამოცხ. 13,16.

2. **გლახაკ-ი** გლახა, მათხოვარა: შენ ხარ უბადრუკ და გლახაკ, გამოცხ. 3,17; რაჲთა გლახაკნი ხოლომცა გუაჴსოვნან, გალ. 2,10; შე-ღათუ-ვაჭამო ყოველი მონაგები ჩემი გლახაკთა, 1 კორ. 13,3ᑫᒪ; მისცა იგი გ., 2 კორ. 9,9; ჯერ-იჩინა მაკედონიამან... ზიარება რაჲმე ყოფად გლახაკთა მათთჳს წმიდათა, ჰრომ. 15,26.

3. **გლახაკ-ი** საგლახაკო, ღარიბული: მიიქცევით კუალად... გლახაკსა წესსა, გალ. 4,9; მიიქცევით კუალად... გლახაკისა წესისა, გალ. 4,9CD; მიიქცევით... გლახაკთა ნივთთა მიმართ, გალ. 4,9ᏅᏆb.

გლოვა მწუხარება; ტირილი, ი უობ.: არა უფროისღა იგლოვთ, 1 კორ. 5,2; ტიროდეთ და იგლოვდით, იაკ. 4,9ᒪŌ; ვიგლოვდე მრავალთა, 2 კორ. 12,21; ტიროდიან და იგლოვდენ, გამოცხ. 18,11; 15; არა უფროისად იგლოვეთ, 1 კორ. 5,2CD.

ე: ვეგლოვდე მრავალთა, 2 კორ. 12,21ŌᏆCD.

გლოვაჲ [გლოაჲ C] არა ვიხილო, გამოცხ. 18,7; ერთსა დღესა მოვიდენ... გლოვაჲ (გლოაჲ G) და სიყმილი, გამოცხ. 18,8; სიკუდილი არღარა იყოს, არცა გ., გამოცხ. 21,4; ღაღადებდეს ტირილით და გლოვით (გლოით A, გლოჲთ C), გამოცხ. 18,19; სიცილი თქუენი გლოვად (გლოად ᑫᒪ) გარდაიქეცინ, იაკ. 4,9.

გმება, გმობა უარყოფა (ღმრთისა, ქრისტესი); ლანძღვა, ძრახვა; ბრალის დადება (καταγινώσκω), 0—2: გუგმობს ჩუენ, 3 იოვ. 1,10; გგმობენ, 1 პეტ. 4,4ᑕᒪŌ; ნუმცა ვის ჰგმობენ, ტიტე 3,2ŌᏆCD: იგინიეე ჰგმობენ (გმობენ ᑕ[1], ჰგმობენა ᒪŌ) კეთილსა მას სახელსა, იაკ. 2,7ᑫᒪ; ჰ., 1 პეტ. 4,4; არა ძრწიან, არამედ ჰ., 2 პეტ. 2,10; რომელ-იგი არა იციან... ჰ., 2 პეტ. 2,12; იუდა 1,10ᑫᒪŌ; დიდებასა ჰ., იუდა 1,8: ნუმცა ვის ჰგმობედ, ტიტე 3,2; ჰგმობდეს მათ, საქმე 13,45: იგინი ვითარ უჴდებოდეს და ჰ., საქმე 18,6; ჰ. კაცნი სახელსა ღმრთისასა, გამოცხ. 16,9; ჰ. ღმერთსა, გამოცხ. 16,11; ნუ ვინმე გუგმობდეს ჩუენ, 2 კორ. 8,20: უკუეთუ გ. გული ჩუენი, 1 იოვ. 3,20: უკუეთუ გული

ჩუენი არა გ. ჩუენ, 1 იოვ. 3,21; გმეს (ჰგმეს C) კაცთა სახელი ღმრთისაჲ, გამოცხ. 16,21.

ი/უ: ნუ ვინმჱ გუგმობდეს ჩუენ, 2 კორ. 8,20; მჴდომად აღუდგეს სიტყუათა მათ პავლეს მიერ თქუმულთა და უგმობდეს მათ, საქმე 13,45D.

ი ვნ.: არა ვითარცა ვიგმობვი, ჰრომ. 3,8Ⴇ; რაჲსათჳს ვიგმობვი (ვიგმობი ႢႧ), 1 კორ. 10,30; სახელი ღმრთისაჲ თქუენ ძლით იგმების (იგმობის Ⴂ, იგმობვის ႧCD), ჰრომ. 2,24; ნუმცა იგმობის (იგმობვის ႧCD) კეთილი იგი თქუენი, ჰრომ. 14,16; არა ვითარცა ვიგმობვით (ვიგმობით Ⴂ), ჰრომ. 3,8; ვითარ იგინი ჰგონებენ, იგმობეით, 1 პეტ. 4,14ႢႪႭ; რაჲთა არა სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ იგმებოდის (იგმობვოდის ႼႨႧႡ, იგმობოდის ႬႨ), ტიტე 2,5; გზაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ იგმებოდის, 2 პეტ. 2,2; არა იგმოს მსახურებაჲ იგი, 2 კორ. 6,3; მოძღურებაჲ ესე იგმოს, 1 ტიმ. 6,1.

გმობაჲ (გმობა Ⴌ) მოისპენ თქუენგან, ეფეს. 4,31; განიშორეთ... გმობაჲ, კოლ. 3,8; ვიცნი საქმენი შენნი და გმობაჲ იგი მათი, გამოცხ. 2,9; ვერ მოაწიიან... გმობისა საშჯელი, 2 პეტ. 2,11; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... გმობითა, 2 კორ. 6,8; ვაიძულებდი მათ გმობად, საქმე 26,11; აღაღო პირი თჳსი გ. ღმრთისა მიმართ, გ. სახელისა მისისა, გამოცხ. 13,6; იქმნებიან... გმობანი, 1 ტიმ. 6,4; გუესმა მაგისგან სიტყუაჲ გმობისაჲ, საქმე 6,11Ⴂ; ვერ იკადრა საშჯელი გ. მოწევნად მის ზედა, იუდა 1,9; იტყოდა რაჲ სიტყუასა გმობისასა, საქმე 6,11; არა მოაწევენ მათ ზედა საშჯელსა გმობისასა (გმობისა ႺႢ), 2 პეტ. 2,11ႢႪႭ; ვიხილე დედაკაცი მჯდომარჱ მჴეცსა ზედა წითელსა, სავსესა სახელებითა გმობისაჲთა, გამოცხ. 17,3; გუესმნეს მაგისგან სიტყუანი გმობისანი, საქმე 6,11ႢႪႭ; თავთა ზედა მისთა სახელნი გ., გამოცხ. 13,1; კაცი ესე არა დასცხრების სიტყუად სიტყუათა გმობისათა, საქმე 6,13ႢႪႭ.

არცა მგმობარ არიან ღმრთისა ჩუენისა, საქმე 19,37; რომელი ვიყავ მე პირველად მ., 1 ტიმ. 1,13; იყვნენ კაცნი... მ., 2 ტიმ. 3,2; მიეცა მას პირი დიდად მეტყუელი და მგმობარი, გამოცხ. 13,5; მგმობართა ჩუენთა ულოცავთ, 1 კორ. 4,13.

გმობილნი ვჳლოცავთ, 1 კორ. 4,13ႧႡ.

ნ.კ. არა-გმობა.

გოგ-ი და მაგოგ-ი ორი ზღაპრული ხალხი ბიბლიასა და მუსლიმანურ რელიგიურ ლიტერატურაში: რომელნი არიან ოთხთა კიდეთა ქუეყანისათა, გოგს და მაგოგს, გამოცხ. 20,8.

გოდება ხმამაღლა ტირილი, მოთქმა, 0–1: ტიროდეთ და გოდებდით (გოდებდეთ C[1]) უბადრუკებათა მათთჳს, იაკ. 5,1ႢႪႭ; გოდებდენ ტომნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 1,7; გ. მის ზედა მეფენი ქუეყანისანი, გამოცხ. 18,9.

მიითხრობდა ჩუენ... ოქუენსა მას გოდებასა, 2 კორ. 7,7CD.

გომორელ-ი, გომორეველ-ი: გომორელთამცა მიემსგავსენით, ჰრომ. 9,29; ქალაქები იგი სოდომელთაჲ და გომორელთაჲ (გომორეველთაჲ E), 2 პეტ. 2,6.

გონ, სტატ.: ვინ-იგი გგონიე მე ყოფად, საქმე 13,25; მე ესრე მგონიეს, ჰრომ. 8,18; რომელი-იგი გვონიეს არა-პატიოსან გუამისაჲ მის, 1 კორ. 12,23Ⴇ; კუალად გ., 2 კორ. 12,19CD; უკუეთუ ვისმე ბრძენ ჰგონიეს თავი თჳსი, 1 კორ. 3,18CD; უკუეთუ ვისმე ჰ., 1 კორ. 8,2CD; რომელ-იგი გუგონიეს არა-პატიოსან, 1 კორ. 12,23; რომელთა ვჰგონიეთ ჩუენ ვითარცა ჴორციელად მავალნი, 2 კორ. 10,2; მე მეგონა თავით ჩემით, საქმე 26,9; ეგრე ეგონა, საქმე 12,9; 14,19; 16,27; რომელთა ე. სუეტად თავი თჳსი, გალ. 2,9; რაჲთა არა გეგონოს, 2 კორ. 10,9; კუალად გ., 2 კორ. 12,19; უკუეთუ ვისმე ბრძენ ეგონოს თავი თჳსი, 1 კორ. 3,18; უკუეთუ ვისმე ე. თავი თჳსი წინაჲსწარმეტყუელ, 1 კორ. 14,37; ნუ ვის ჩემდა ე., 2 კორ. 12,6; უკუეთუ ვისმე ე. რაჲმე თავი თჳსი, გალ. 6,3; რომელსა ე. თავი თჳსი ღმრთის-მსახურ, იაკ. 1,26.

I. 1. **გონება** ფიქრი, მიჩნევა, ჩათვლა; მოჩვენება, 0–2: ეგრეთ ვჰგონებ, 1 კორ. 4,9; ვ., ვითარმედ... 1 კორ. 7,40; 2 კორ. 11,5; ვითარ ვ., 1 პეტ. 5,12ႢႪႭ; ნიჭსა მას ღმრთისასა ჰგონებ შენ ფასითა მოპოვნებად, საქმე 8,20; ჰგონებს სხუად რაჲმე სასოებად ჴორცითა, ფილიპ. 3,4ႧႡ; რომლისასა ვჰგონებთ უპატიო-ყოფად გუამისაგან, 1 კორ. 12,23CD; თქუენ ჰგონებთ, ვითარმედ..., საქმე 2,15; რაოდენ ჰ. უძჳრესისა ტანჯვისა ღირს-ყოფად, ებრ. 10,29CD; ანუ ჰგონებთ (ჰგონებთა ႢႪႭ), ვითარმედ..., იაკ. 4,5; რომელნი ჰგონებენ, ვითარმედ..., 1 ტიმ. 6,5ႢႪႭႧCD; ვითარ იგინი ჰ., 1 პეტ. 4,14ႢႪႭ; რომელნი ჰგონებედ, ვითარმედ..., 1 ტიმ. 6,5ႧႡ; ჰგონებდა, ვითარმედ..., საქმე 7,25; ეგრე ჰ., ვითარმედ..., საქმე 12,9ႢႪႭ; 16,27ႢႪႭ; ამას თანა ჰ., საქმე 24,26; ვითარმცა ვჰგონებდით ოქროსა, საქმე 17,29; ეგრე ჰგონებდეს, საქმე 14,19ႢႪႭ; რომლისასა ჰ., ვითარმედ..., საქმე 21,29; ჰ., ვითარმედ..., საქმე 27,13; რომელნი-იგი ჰ., ვითარმედ..., გალ. 2,6; რომელნი-იგი ჰ. სუეტად თავთა თჳსთა, გალ. 2,9CD; რომელნი ჰ., ვითარმედ..., 1 ტიმ. 6,5; უკუეთუ ვინმე უშუერება ჰგონებდეს ქალწულისა თჳსისა, 1 კორ. 7,36ႧႡ; უკუეთუ ვინმე ჰ., 1 კორ. 8,2; ამიერითგან რომელნი ჰ. დგომასა, 1 კორ. 10,12; ჰ. სხუად რაჲმე სასოებად ჴორცითა, ფილიპ. 3,4; ჰ. ვინმე დაკლებულს თქუენგანი თავსა თჳსსა, ებრ. 4,1.

საგონებელ იყო ლოცვისა შეწირვაჲ, საქმე 16,13; რომელ-იგი ს. არს ასოჲ გუამისაჲ მის უძლურჱს, 1 კორ. 12,22; რომელნი ს. არიან ღმრთად, 2 თეს. 2,4Ⴂ; ს. ვისმე უჩნდეს თქუენგანსა დაკლებულ ყოფაჲ, ებრ. 4,1ႨႧႡ; სწავლულებაჲ... არა ს. იყვის სიხარულისად, ებრ. 12,11ႧႡ.

2. **გონება** ფიქრი, ვარაუდი; მიხვედრა, 0–2: რომელსა ვჰგონებდ (ვჰგონებდი ႺႢ) მე ბოროტსა, საქმე 25,18ႧႪႭ; შუვა ღამეს ოდენ ჰგონებდეს მენავენი იგი მიწევნასა რომელსამე სოფელსა, საქმე 27,27; იგინი ჰ. (შდრ. προσεδόκων), ვითარმედ განსივნეს, საქმე 28,6.

3. **გონება** ფიქრი, იმედოვნება, 0–2: ამას სამე ჰგონებ (ჰგონება ႧCD), ჰრომ. 2,3; ჰგონებენ ჭირთა მოწევნად კრულებათა ამათ ჩემთა, ფილიპ. 1,17; ნუუკუე ჰგონებნ კაცი იგი, ვითარმედ მო-რაჲმე-იღოს უფლისაგან, იაკ. 1,7.

II. 1. **გონება** გონება, ჭკუა, აზროვნების უნარი: ვინ ცნა გონებაჲ უფლისაჲ, ჰრომ. 11,34; ვინ-მე უკუე ცნა გ. უფლისაჲ... ხოლო ჩუენ გ. ქრისტჱსი გუაქუს, 1 კორ. 2,16; გ. ჩემი უნაყოფო არს, 1 კორ. 14,14; რომ-

ლისაგან იქმნებიან... გულის წყრომანი. განხრწნილთა კაცთა გ., 1 ტიმ. 6,5; მომცა ჩუენ გ., 1 იოვ. 5,20; რომელსა აქუს გ., გამოცხ. 13,18; აქა არს გ., გამოცხ. 17,9; მისცნა იგინი ღმერთმან გამოუცდელსა მას გონებასა, ჰრომ. 1,28; რომელნი წინა-განეწყობვიან შჯულსა მას გონებისა ჩემისასა, ჰრომ. 7,23; განახლებითა მით გ. თქუენისაჲთა, ჰრომ. 12,2; ამაოებითა გ. მათისაჲთა, ეფეს. 4,17; სულითა მით გ. თქუენისაჲთა, ეფეს. 4,23; მე გონებითა ჩემითა ვჰმონებ შჯულსა ღმრთისასა, ჰრომ. 7,25; კაცად-კაცადი თჳსითა გ. სულ-სავსე იყავნ, ჰრომ. 14,5; მნებავს ხუთ სიტყუა გ. ჩემითა სიტყუად, 1 კორ. 14,19; ნუ ყრმა იქმნებით გ., გ. სრულ იყვენით, 1 კორ. 14,20; რაჲთა არა ადრე ალიძრნეთ თქუენ გ., 2 თეს. 2,2; ესენი უჴდებოდიან ჭეშმარიტებასა, კაცნი განრყუნილნი გ., 2 ტიმ. 3,8; ცუდად განლაღებულ იყოს გონებითა მით ჴორცთა მისთაჲთა, კოლ. 2,18; ვილოცვიდე გონებითაცა; ... უგალობდე გ., 1 კორ. 14,15; შორის ურთიერთას გონებანი მათნი შეასმენდენ, ჰრომ. 2,15Ⴊ; ჰმატს ყოველთა გონებათა, ფილიპ. 4,7; მივსცნე შჯულნი ჩემნი გ. მათთა, ებრ. 10,16.

2. გონება აზრი; შემეცნება: თქუენცა იგივე გონებაჲ შეიჭურეთ, 1 პეტ. 4,1; განვაღჳძებ თქუენ მოჴსენებითა ამით უმჯობესსა გონებასა, 2 პეტ. 3,1; და ლათუ უცებ ვარ სიტყუთა, არამედ არა გონებითაცა, 2 კორ. 11,6; მივსცნე შჯულნი ჩემნი გონებათა მათთა, ებრ. 8,10; გ. მათთა ზედა გამოვწერნე იგინი, ებრ. 10,16CD; მოირტყენით წელნი გ. თქუენთანი, 1 პეტ. 1,13.

3. გონება აზროვნება, ცნობიერება: დაბრმეს გონებანი მათნი, 2 კორ. 3,14; რომელთანი-იგი ღმერთმან ამის სოფლისათანი დაუბრმნა გ., 2 კორ. 4,4; ეგრევე განრყუნნეს გ. თქუენნი, 2 კორ. 11,3.

4. გონება გონი, ცნობა: პეტრე ვითარცა გონებასა თჳსსა მოეგო, საქმე 12,11.

5. გონება სინდისი: დაუბრკოლებელი გონებაჲ მაქუს ღმრთისა მიმართ, საქმე 24,16; კეთილი გ. გუაქუს, ებრ. 13,18; გაქუნდეს... კეთილი გ., 1 ტიმ. 1,19; გ. გაქუნდინ კეთილი, 1 პეტ. 3,16; გონებაჲ იგი მათი უძლური შეიგინების, 1 კორ. 8,7; არა-მეა გონებაჲ იგი მის უძლურისაჲ განჰჴსნდეს ნაკერპავისა მის ჭამად, 1 კორ. 8,10; შეგინებულ არს მათი გულიცა და გონებაჲცა, ტიტე 1,15; ჰგუემთ გონებასა მათსა უძლურსა, 1 კორ. 8,12; წარუდგინებთ თავთა ჩუენთა ყოველთა მიმართ გ. კაცთასა, 2 კორ. 4,2; რომელნი გამოაჩინებენ საქმესა შჯულისასა... თანა-მოწამებითა გონებისა მათისაჲთა, ჰრომ. 2,15; არა ვტყუი თანამოწამებითა გ. ჩემისაჲთა, ჰრომ. 9,1; სიქადული ჩუენი ესე არს, წამებაჲ გ. ჩუენისაჲ, 2 კორ. 1,12; წარუდგინებთ თავთა თჳსთა ყოელისა მიმართ გ. კაცთაჲსა, 2 კორ. 4,2CD; დასასრული მცნებისაჲ არს სიყუარული გულისაგან წმიდისა და გ. (+გან ႢႪ) კეთილისა, 1 ტიმ. 1,5; გ. სათნო-ყოფაჲ ღმრთისაჲ, 1 პეტ. 3,21; უკუეთუ გონებისაგან კეთილისა ღმრთისათჳს დაითმინნეს ვინმე მწუხარებანი, 1 პეტ. 2,19ႪႭ; უკუეთუ გონებისათჳს კეთილისა დავითმინით მწუხარებაჲ, 1 პეტ. 2,19: ჯერ-არს დამორჩილებაჲ... გონებისათჳსცა იჭჳსა, ჰრომ. 13,5; გონებითა კეთილითა ვარ მე, საქმე 23,1; აქუსმცა საიდუმლოჲ იგი სარწმუნოებისაჲ წმიდითა გ., 1 ტიმ. 3,9; ერჩდენ იგინი მაცთურთა მათ სულთა... შეცთომილნი თჳსითა გ., 1 ტიმ. 4,2; რომელსა ვჰმსახურებ მე დასაბამითგან წმიდითა გ., 2 ტიმ. 1,3; გ. კეთილითა ღმრთისათჳს დაითმინნეს ვინმე მწუხარებანი, 1 პეტ. 2,19G; სისხლმან ქრისტჱსმან... განწმიდნეს გონებანიცა (-ცა ႢCD) თქუენნი, ებრ. 9,14; წარუდგინებთ... ყოველთა მიმართ გონებათა კაცთასა, 2 კორ. 4,2ႺႪ; ვესავთ გონებათა (+ცა CD) თქუენთაცა განცხადებასა, 2 კორ. 5,11.

6. გონება სული, ψυχή: იყო გული და გონებაჲ ერთ, საქმე 4,32; იყვენით განმტკიცებულ... მითვე გონებითა, 1 კორ. 1,10; სდგათ თქუენ ერთითა სულითა და ერთითა გ. (ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ), ფილიპ. 1,27.

7. გონება გული, განანათლნეს თუალნი გონებისა (შდრ.: გულისა ABCD, καρδίας) თქუენისანი, ეფეს. 1,18Ⴋ; მოუჴდეთ მას ჭეშმარიტითა გონებითა (შდრ.: გულითა ABCD, καρδίας), ებრ. 10,22Ⴄ.

8. გონება გრძნობა: გონებანი (τὰ αἰσθητήρια) წურთილნი აქონედ ცნობად კეთილისა და ბოროტისა, ებრ. 5,14.

9. გონება გადატ. უგუნურება: გონებაჲ (შდრ.: უგუნურება CD, ἄνοια) მათი ცხად იყოს, 2 ტიმ. 3,9; რომელ-იგი არა იციან გონებით, იუდა 1,10.

10. გონება ზრახვა: არა უმეცარ ვართ გონებასა მას მისსა, 2 კორ. 2,11; განამტკიცენინ... გონებანი თქუენნი, ფილიპ. 4,7; განმკითხველ გონებათა... გულისათა, ებრ. 4,12; ვჰყოფდით ნებასა ჴორცთა ჩუენთასა და გონებათასა, ეფეს. 2,3.

11. გონება ზნე, ჩვეულება: განხრწნიან გონებანი (ἤθη) ტკბილნი ზრახვათა ბოროტთა, 1 კორ. 15,33.

12. გონება განწყობა: თქუენ ოდესმე იყვენით უცხო-ქმნულ და მტერ გონებითა თქუენითა, კოლ. 1,21.

გონება-მაცთურ მატყუარა, შემაცდენელი: არიან მრავალნი გონება-მაცთურ [გონებათა მაცთურ Ⴊ], ტიტე 1,10.

1. გონიერი გონიერი, ჭკვიანი: კაცისა გონიერისა, საქმე 13,7; თავს-იდევთ უგუნურთაჲ გონიერთა მაგათ, 2 კორ. 11,19.

2. გონიერი კეთილსინდისიერი, მონდომებული: გონიერად ჰმონებდით, ეფეს. 6,7.

გონიერება: გარდაჰმატა ჩუენდა მომართ... გონიერებითა, ეფეს. 1,8.

გრილ-ი: არცა გრილი ხარ, არცა ტფილი, ჯერ-ყო, რაჲთამცა ანუ გ. იყავ, ანუ ტფილი. არამედ ესრეთ ნელტფილი ხარ და არცა გ., არცა ტფილი, გამოცხ. 3,15-16.

გრილობა ჩრდილის მიფენა, დაჩრდილვა, დაფარვა, ა—2, უპირდ.: რომელი აგრილობდა სალხინებელსა მას, ებრ. 9,5.

გრძელ-ი: მამაკაცმან თუ გარდაუტეოს თმაჲ გრძელად, 1 კორ. 11,14.

ნ.კ. სულ-გრძელი, სულ-გრძელება.

გრძნება მისნობა, კუდიანობა, ჯადოქრობა, 0—(2)1: ჰგრძნებდა (გრძნებდა AC) და განაკჳრვებდა ნათესავსა მას სამარიტელთასა, საქმე 8,9.

გრძნებითა განეკჳრვნეს იგინი, საქმე 8,11.

გრძნების-მოქმედ-ი მისანი, ჯადოქარი: მრავალთა გრძნების მოქმედთა მოკრიბნეს წიგნები, საქმე 19,19ႢႧႭ.

გრძნეულ-ი გრძნების მოქმედი, ჯადოქარი, მაცდური: გრძნეულნი წარემატებოდიან უძჳრჲსსა, 2 ტიმ. 3,13.

1. **გრძნობა** გრძნობა, გაგება, შეტყობა, მიხუედრა, ა—(3)2: აგრძნა ესე ყოველმან იოპემან, საქმე 9,42; ვითარცა აგრძნეს ესე ძმათა, საქმე 9,30; ა. თესალონიკელთა მათ ჰურიათა, საქმე 17,13.

2. **გრძნობა** განხილვა, გადაწყვეტა, διαγινώσκω, ა—(3)2: რაჲთა კეისარმან აგრძნეს, საქმე 25,21.

1. **გუამ-ი** სხეული: ჩუენ ყოველნი ერთ გუამ ვართ, ჰრომ. 12,5; ერთ გ. ჩუენ მრავალნი ესე ვართ, 1 კორ. 10,17ႨႱ; ერთ გ. არს, 1 კორ. 12,12; თქუენ ხართ გ. ქრისტესა, 1 კორ. 12,27ႠႨႱ; გუამი ესე არა სიძვისათჳს, 1 კორ. 6,13ႨႱ; გ. თქუენი ტაძარ... სულისა წმიდისა არს, 1 კორ. 6,19ႨႱ; ვითარცა-იგი გ. ერთ არს, 1 კორ. 12,12; უკუეთუ ყოველი (+იგი ႢႨ) გ. თუალ იყოს, 1 კორ. 12,17; ერთ არს გ., 1 კორ. 12,20; ღმერთმან მოსცის მას გ. თითოეულსა მას თესლსა თჳსი გ., 1 კორ. 15,38; ყოველი გ. შენაწევრებულ... არს, ეფეს. 4,16; ყოველი გ. სხეულთაგან და ნაწევართა შექმნულ არს, კოლ. 2,19; ... გული და გ. უბიწოდ... დაგმარხენინ, 1 თეს. 5,23; ვითარცა გ. თჳნიერ სულისა მკუდარ არნ, იაკ. 2,26ႢႨ; ყოველი გ. მისი მოვაქციით, იაკ. 3,3; არა თჳთ იგი გუამი... დასთესი, 1 კორ. 15,37; გუამი იგი არა არს ერთ ასო, 1 კორ. 12,14; სადამცა იყო გ. იგი, 1 კორ. 12,19; ღმერთმან შეზავა გ. იგი, 1 კორ. 12,24CD; რომელი შეაგინებს ყოველსა გუამსა, იაკ. 3,6; შემძლებელ არს იგი აღჳრ-სხმად ყოველსავე გ. მისსა, იაკ. 3,2; ერთსა მას გუამსა მრავალ ასოებ აქუს, ჰრომ. 12,4; მოექცა გუამსა მას, საქმე 9,40; ღმერთმან დაამტკიცნა ასონი იგი თითოეულად გუამსა მას, 1 კორ. 12,18; ღმერთმან განუზოგა გუამსა მას, 1 კორ. 12,24; რაჲთა არა გეტყოდით თქუენ გუამსა ზედა ამის სიქადულისასა, 2 კორ. 9,4ႠႨႱ; რაჲთა არა იყოს განხეთქილება გუამსა შინა, 1 კორ. 12,25D; უფალი გუამისა ჩუენისათჳს, 1 კორ. 6,13ႨႱ; მან მოსცნა რომელნიმე მოციქულნი... აღსაშჱნებელად გ. ქრისტჱსისა, ეფეს. 4,12; ასონი ვართ გ. მისისანი, ეფეს. 5,30; იგი არს თავი გუამისა (გვამისა Ⴀ) მის ეკლესიისაჲ, კოლ. 1,18CD; აღვასრულებ დაკლებულთა მათ ჭირთა ქრისტჱსთა ჴორცითა ჩემითა გ. მისისათჳს, კოლ. 1,24; განძარცუეითა მით გ. ჴორცთა თქუენთაჲსა, კოლ. 2,11; შემძლებელ არს იგი აღჳრ-სხმად ყოველისავე გ., იაკ. 3,2ႢႧႭ; რომლისასა ვჰგონებთ უპატიო-ყოფად გუამისაგან, 1 კორ. 12,23CD; ყოველი ცოდვაჲ... გარეშე გუამისა არს, 1 კორ. 6,18ႨႱ; აღვასრულებ დაკლებულთა მათ ჭირთა ქრისტჱსთა ჴორცითა ჩემითა გუამისათჳს მისისა, კოლ. 1,24CD; ერთისა მიმართ გუამისა ნათელ-ეღეთ, 1 კორ. 12,13; მსიძავი თჳსისა გუამისა მიმართ ცოდავს, 1 კორ. 6,18ႨႱ; მოუჴდეთ მას... განბანილნი გუამითა წყლითა წმიდითა, ებრ. 10,23; დაგიგნა თქუენ გუამითა მით ჴორცთა მისთაჲთა, კოლ. 1,22; ყოველი იგი ასოები ერთისა მის გუამისაჲ, 1 კორ. 12,12CD; ასოჲ გუამისაჲ (გუამისა Ⴍ) მის, 1 კორ. 12,22; რომელ-იგი გუგონიეს არა-პატიოსან გ. მის, 1 კორ. 12,23; მაცხოვარი გ. მის, ეფეს. 5,23; სიორძილსა მას გუამისასა, ეფეს. 4,16.

2. **გუამ-ი** ძალა, ძლიერება, სიმტკიცე: არს სარწმუნოებაჲ მოსალოდებელთა მათ გუამ (შდრ. ძალ ABCD), ებრ. 11,1ႨႱ; დასაბამი გუამისაჲ (შდრ. ძლიერებისაჲ ABCD), ებრ. 3,14ႨႱ.

გუამისაგან-ი სხეულისა, სხეულის ნაწილი, სხეულისეული: უკუეთუ თქუას ფერჴმან... არა ვარ მის გუამისაგანი, ამისგანვე არა არსა მის გ.? ანუ თუ თქუას ყურმან... არა ვარ მის გ., ნუ ამისთჳს არა არს მის გ.? 1 კორ. 12,15-16.

გუელ-ი გველი: გარდამოვარდა ვეშაპი იგი დიდი, გუელი დასაბამისაჲ, გამოცხ. 12,9; შეიპყრა ვეშაპი იგი — გ. დასაბამისაჲ, გამოცხ. 20,2; ვითარცა იხილეს წარმართთა მათ გუელი იგი, საქმე 28,4; შეაგდო გ. იგი ცეცხლსა, საქმე 28,5; ვითარცა-იგი გუელმან აცთუნა ევა, 2 კორ. 11,3; აღმოასხა გუელმან მან... წყალი, გამოცხ. 12,15; გამოიზარდოს... პირისაგან გუელისა მის, გამოცხ. 12,14; კუდნი მათნი მსგავს არიან გუელთა, გამოცხ. 9,19; გუელთა მათგან წარწყმდეს, 1 კორ. 10,9; კუდნი მათნი მსგავს არიან გუელთასა, გამოცხ. 9,19C.

გუემა ცემა; ტანჯვა, 0—2: ჰგუემთ გონებასა მათსა უძლურსა, 1 კორ. 8,12; ჰგუემდეთ გონებასა მათსა უძლურსა, 1 კორ. 8,12CD; გუგუემნეს ჩუენ, საქმე 16,37.

ი ვნ.: ელმოდა და იგუემებოდა შობად, გამოცხ. 12,2; სამ-გზის კუერთხითა ვიგუემე, 2 კორ. 11,25.

ვითარ მრავალი გუემაჲ დასდვეს, საქმე 16,23; რომელნიმე... გუემითა განიცადნეს, ებრ. 11,36.

გუერდ-ი გვერდი, ფერდი: სცა გუერდსა პეტრჱსსა, საქმე 12,7.

1. **გულ-ი** გული: იყო გული და გონებაჲ ერთ, საქმე 4,32; აღავსო ეშმაკმან გ. შენი, საქმე 5,3; გ. შენი არა არს წრფელ, საქმე 8,21; უფალმან განუჴსნა გ., საქმე 16,14; განზრახა გ. ერისაჲ მის, საქმე 28,27; გ. ჩუენი გავრცომილ არს, 2 კორ. 6,11; ნუუკუე იყოს... თქუენ შორის გ. უკეთური ურწმუნოებისაჲ, ებრ. 3,12; უკუეთუ გუგმობდეს გ. ჩუენი, 1 იოვ. 3,20; გ. ჩუენი არა გუგმობდეს ჩუენ, 1 იოვ. 3,21; დაუბნელდა უგულისხმოჲ იგი გული მათი, ჰრომ. 1,21; ამისთჳს განიხარა გულმან ჩემმან, საქმე 2,26; გულსა მოეგონა, საქმე 12,12; მოუჴდა გ. მისსა მიხედვად ძმათა, საქმე 7,23; ვითარ-იგი განიზრახვიდა გ. თჳსსა, საქმე 10,17; შეაურვებთ გ. ჩემსა, საქმე 21,13; ნუ იტყჳ გ. შენსა, ჰრომ. 10,6; მახლობელ არს სიტყუაჲ იგი... გ. შენსა, ჰრომ. 10,8; გ. გრწამს სიმართლედ, ჰრომ. 10,10; გ. კაცისასა არა მოუჴდა, 1 კორ. 2,9; ესე დაამტკიცა გ. თჳსსა, 1 კორ. 7,37; დამტკიცებულ არს გ. მისსა, 1 კორ. 7,37; საბურველი გ. მათსა ძეს, 2 კორ. 3,15; მოსცა იგივე წრაფაჲ გ. ტიტჱსსა, 2 კორ. 8,16; მაჴსოთ მე თქუენ გ. ჩემსა, ფილიპ. 1,7; აცთუნებდეს გ. თჳსსა, იაკ. 1,26; რომელი განვიკითხავ გ. და თირკუმელთა, გამოცხ. 2,23; გ. თჳსსა იტყჳს, გამოცხ. 18,7; რომელნი გამოაჩინებენ საქმესა შჯულისასა, დაწერილსა გ. შინა მათსა, ჰრომ. 2,15ႢႨ; ნებაჲ გულისა ჩემისაჲ, საქმე 13,22; ჰრომ. 10,1; უკეთურებანი ეგე ზრახვათა გ. შენისათანი, საქმე 8,22; სიხარულითა გ. თქუენისაჲთა, საქმე 14,17; სალმობაჲ გ. ჩემისაჲ, ჰრომ. 9,2; დაფარულნი გ. მისისანი, 1 კორ.

14.25: შეურვებულისაგან გ. მიგწერე. 2 კორ. 2.4: ფიცართა გ. ჴორციელისათა. 2 კორ. 3.3; თუალნი გ. თქუენისანი. ეფეს. 1.18; სიბრმითა გ. მათისათა, ეფეს. 4.18; განმარტებულებითა გ. თქუენისათა, ეფეს. 6.5; დაფარულითა მით გ. კაცისა უხრწნელითა მით სიმშჳდისათა, 1 პეტ. 3.4; უფროის არს ღმერთი გ. ჩუენისა. 1 იოვ. 3.20; დასასრული მცნებისაჲ არს სიყუარული გულისაგან წმიდისა. 1 ტიმ. 1.5; შეინანეს გულითა. საქმე 2.37; მიიღებდეს საზრდელსა მხიარულითა... გ.. საქმე 2,46; მართუკუნ იქცეს გ. მათითა ქუეყანად ეგჳპტად. საქმე 7.39: წინა-დაუცუეთელნო გ.. საქმე 7.51; განსთქდებოდეს გ. მათითა. საქმე 7.54; გრწამს თუ ყოვლითა გ.. საქმე 8.37: გ. გულისხმა-ყონ, საქმე 28.27: შეუნანებელითა გ. იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა, ჰრომ. 2,5; მორჩილ იქმნენით გ.. ჰრომ. 6.17: გრწმენეს გ. შენითა, ჰრომ. 10.9; პირსა წინაშე ხოლო იქადიან და არა გულითა (+ცა CD). 2 კორ. 5.12; კაცად-კაცადსა ვითარცა გამოურჩევიეს გ.. 2 კორ. 9,7; აქებდით გ. თქუენითა ღმერთსა, ეფეს. 5.19; მონანი მორჩილ იყვენით... განმარტებულითა გ. თქუენითა. ეფეს. 6,5Ⴇ; გ. იქმოდეთ ვითარცა უფლისასა, კოლ. 3,23ႢႪ; ობოლ ღათუ ვიქმენით... პირითა და არა გ.. 1 თეს. 2,17; სცთებიან იგინი გ. მათითა. ებრ. 3,10; მოუჴდეთ მას ჭეშმარიტითა გ. ... სხურებულნი გ. იჭჳსაგან ბოროტისა. ებრ. 10,22; განმტკიცებულ ხართ გ.. ებრ. 13.9; რომელნი ჰხადიან სახელსა უფლისასა გ. წმიდითა, 2 ტიმ. 2.22; შეორგულდით გ. თქუნითა. იაკ. 2,4: შეუორგულებელ იყვენით გ. წმიდითა, 1 პეტ. 1,22ႢႪႭ; არავე... დაუტევა... განძლებად... სიხარულითა გულნი თქუენნი, საქმე 14,17C; სარწმუნოებითა განწმიდნა გ. მათნი. საქმე 15.9; კურთხევითა აცთუნნიან გ. უმანკოთანი, ჰრომ. 16.18; განამტკიცენინ გ. თქუენნი, ფილიპ. 4.7; ნუგეშინის-ცემულ იყვნენ გ. მათნი, კოლ. 2,2; განმტკიცნენ გ. თქუენნი, 1 თეს. 3,13; განმართენით გ.. იაკ. 4.8; განიმტკიცენით გ. თქუენნი, იაკ. 5,8; გ. ჰქონან წურთილნი ანგაჰრებითა, 2 პეტ. 2,14; გ. ჩუენნი გჳრწმუნებიან, 1 იოვ. 3,19; მოსცა წინდი იგი სულისაჲ გულთა ჩუენთა, 2 კორ. 1,22; წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართ... დაწერილ გ. ჩუენთა, 2 კორ. 3,2; გამოაბრწყინვა გ. ჩუენთა, 2 კორ. 4,6; გამოავლინა ღმერთმან სული ძისა თჳსისაჲ გ. ჩუენთა. გალ. 4,6; ნუგეშინის-სცეს გ. თქუენთა, ეფეს. 6,22: კოლ. 4,8; უფალმან წარუმართენ გ. თქუენთა, 2 თეს. 3,5; ნუ განიფიცხებთ გ. თქუენთა, ებრ. 3,8; 15; 4,7; გ. მათთა გამოუწერნე იგინი, ებრ. 8,10; მივსცნე შჯულნი ჩემნი გ. მათთა, ებრ. 10,16ႢႪႧCD; შური მწარჱ გაქუნდეს და ჴდომაჲ გ. თქუენთა, იაკ. 3.14; მთიები გამობრწყინდეს გ. თქუენთა, 2 პეტ. 1,19; ღმერთმან მოსცა გ. მათთა ყოფად ნებისა მისისა, გამოცხ. 17,17; რომელნი გამოაჩინებენ საქმესა შჯულისასა, დაწერილსა გ. შინა მათთა, ჰრომ. 2,15; სიყუარული ღმრთისაჲ განფენილ არს გ. შინა ჩუენთა, ჰრომ. 5.5; გ. შინა ჩუენთა ხართ, 2 კორ. 7,3; დამკჳდრებად ქრისტე... გ. შინა თქუენთა, ეფეს. 3.17; მშჳდობაჲ იგი ქრისტჱსი განმტკიცენინ გ. შინა თქუენთა, კოლ. 3,15; უგალობდით გ. შინა თქუენთა ღმერთსა, კოლ. 3,16; იესუ ქრისტჱ წმიდა ყავთ გ. შინა თქუენთა, 1 პეტ. 3,15; განძღებად... სიხარულითა გ. თქუენთა, საქმე 14,17ႢႪႭ; გულის თქუმასა გ. მათთასა, ჰრომ. 1,24; რომელი გამომცდელი არს გ. ჩუენთაჲ, 1 თეს. 2,4; განმტკიცებად გ. თქუენთა, 1 თეს. 3,13CD; ნუგეშინის-ცემად გ. თქუენთა. 2 თეს. 2,17; წინადაცუეთილებაჲ იგი გულისაჲ აქუს სულითა, ჰრომ. 2,29; რომელი-იგი გამომეძიებელი არს გ., ჰრომ. 8,27; სიწრფოებითა გულისაჲთა. საქმე 2,46Ⴍ; გულს-მოდგინებითა გ.. საქმე 11,23; განმარტებულებითა გ.. კოლ. 3,22; ზრახვანი გულისანი, 1 კორ. 4.5; გამომეძიებელი არს გულთაჲ, ჰრომ. 8,27CD; ზრახვანი იგი გულთანი, 1 კორ. 4.5CD.

2. **გულ-ი** ჭკუა, აზრი, გონება: შეგინებულ არს მათი გულიცა და გონებაჲცა, ტიტე 1,15; დაბნელებითა გულისა მათისათა, ეფეს. 4.18Ⴇ; ვლენან... დაბნელებულნი გულითა. ეფეს. 4.18CD; გულთა მათთა გამოვწერნე იგინი, ებრ. 10.16; მივსცნე შჯულნი ჩემნი გ. მათთა, ებრ. 8.10ႢႪ; დაბნელებითა გ. მათთაჲთა, ეფეს. 4,18Ⴍ.

3. **გულ-ი** სული, ψυχή: თავადმან ღმერთმან... გული და გუამი უბიწოდ დაგმარხენინ, 1 თეს. 5,23; განამტკიცებდეს გულსა მას მოწაფეთასა, საქმე 14,22; განმკითხველ... გონებათა გულისათა, ებრ. 4,12; განაბოროტნეს გულნი წარმართთანი ძმათა ზედა, საქმე 14,2; აღჰმზადებდეს გულთა თქუენთა. საქმე 15,24.

გულარძნილ-ი მრუდი; ცბიერი: რომელნი იტყოდიან გულარძნილსა, საქმე 20,30; შორის ნათესავსა... გ., ფილიპ. 2,15.

გულ-დებული მხნე: გულ-დებულ იყვენით. საქმე 27,22; 25.

6. გულს-დება.

გულება დაპირება, ნდომა, სურვება, ე: მეგულების მე დღეს სიტყჳს-გებად, საქმე 26,2; მ. აღმოგდებაჲ შენი პირისაგან ჩემისა, გამოცხ. 3.16; რაჲ გეგულების ყოფად? საქმე 5,35; 22,26; რეცა თუ გ. ... გულისჴმის-ყოფად, საქმე 23,15ႢႪႭ; რომელსა ეგულების განკითხვად, საქმე 17,31; ცემაჲ შენი ე. ღმერთსა, საქმე 23,3ႢႪႭ; პირველ მკუდართა აღდგომისა ნათლისა ე. მითხრობად, საქმე 26.23ႢႪႭ; რომელსა ე. ყოფად, გამოცხ. 1,2; რაჲ ე. ყოფად, გამოცხ. 1,19; ნუ გეშინინ საქმეთაგან, რომელთა ე. მოწევნად შენ ზედა, რამეთუ აჰა ესერა ე. ეშმაკსა თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა, გამოცხ. 2,10; რომელსა ე. მოსლვად, გამოცხ. 3,10; რომელთა ე. სიკუდილი, გამოცხ. 6,11C; რომელთა ე. ჴმობად, გამოცხ. 8,13; რომელსა ე. დაცემად საყჳრისა, გამოცხ. 10.7; რომელსა ე. მწყსაჲ ყოველთა წარმართთაჲ, გამოცხ. 12,5; ე. აღმოსლვაჲ უფსკრულით, გამოცხ. 17,8; მეგულებოდა დაყენებად ჩემ თანა, ფილემ. 1,13; მ. წერად, გამოცხ. 10,4; რომელთაჲ გეგულებოდა განგდებაჲ, გამოცხ. 3,2; ესრეთ ეგულებოდა, საქმე 12,4ႢႪႭ; რაჟამს უკუე ე. ჰეროდეს გამოყვანებად იგი, საქმე 12,6; არღარა ე. მიქცევაჲ განსახრწნელად, საქმე 13.34ႢႪႭ; ე. მათ განსლვად, საქმე 13,42; ე. ზორვად, საქმე 14.13; ე. განგუმერად თავი თჳსი. საქმე 16.27; ე. პავლეს აღებად პირისა, საქმე 18.14; ვითარ ე. მას აქაიად წიაღ-სლვად, საქმე 18.27; ე. აღსლვაჲ ასურეთად. საქმე 20.3; მკჳრცხლ ე. მოსლვაჲ, საქმე 20,13ႢႪႭ; ვითარცა ე. მოკლვაჲ მისი, საქმე 21,31; რომელთა ე. ტანჯვაჲ მისი, საქმე 22,29; მოკლვაჲ მაგისი ე., საქმე 23,27; რომელსა ე. ყოფად, საქმე 26,22ႢႪႭ; მენავეთა მათ ე. სივლტოლაჲ ნავისა მისგან, საქმე 27.30; რომელსა ე. განდგინებად ნავი იგი, საქმე 27,39; რომელთა ე. სიკუ-

დილი, გამოცხ. 6.11; რომელსა ე. დაცემად, გამოცხ. 10,7B; რომელსა ე. შობაჲ, გამოცხ. 12.4; მიერ გუეგულებოდა წარყვანებაჲ პაელისი, საქმე 20,13; რომელთა ეგულებოდის რწმუნებად მისსა მიმართ, 1 ტიმ. 1,16Ⴀ-ႢႡ; მრავალი მეგულვა მიწერად თქუენდა, 2 იოვ. 1,12; პაელეს ეგულვა შესლვად, საქმე 19,30; ე. რაჲ, საქმე 20,3ႤႪ.

გულთ(ა)-მეცნიერ-ი გულთა-მხილავი: გულთ-მეცნიერი ღმერთი ეწამა მათ, საქმე 15,8; შენ უფალო, ყოველთა გულთა მეცნიერო (καρδιογνῶστα), საქმე 1,24.

გულითად სანდოდ, ერთგულად, კეთილსინდისიერად; ჭეშმარიტად, ზუსტად, გულწრფელად: რომლისათჳს გულითად ვერრაჲ მაქუს, საქმე 25,26; თქუენსა მას სიყუარულსა გ. გამოეიცდი, 2 კორ. 8,8; ჰყოფდით ნებასა ღმრთისასა გ., ეფეს. 6,6; თქუენთჳს გ. იზრუნა, ფილიპ. 2,20; გ. იქმოდეთ, კოლ. 3,23; თქუენ თჳთ გ. (ἀκριβῶς) იცით, 1 თეს. 5,2; ვერ შემძლებელ იყვნეს გ. სრულ-ყოფად შემწირველსა მას, ებრ. 9,9; შეუორგულებელ იყვენით, გ., 1 პეტ. 1,22.

გულითად-ი ერთგული; კეთილსინდისიერი: კაცი გულითადი ჩემი, საქმე 13,22; გულითადად იქმოდეთ, კოლ. 3,23Ⴀ-ႢႡ.

გულითადობა გულწრფელობა: სხუათა მოსწრაფებისათჳს თქუენისა მისცა სიყუარულისა გულითადობასა გამოეიცდი, 2 კორ. 8,8CD.

გულის ზრახვა ფიქრი, განსჯა: მნებავს უკუე ლოცვაჲ მამათაჲ... აღჰყრობად... ჴელთა თჳნიერ... გულის ზრახვისა, 1 ტიმ. 2,8CD; ამაო იქმნნეს გულის ზრახვითა მათითა, ჰრომ. 1,21; ვიდრე-იგი გულის-ზრახვად დგომილ იყო (διενθυμουμένου), საქმე 10,19.

გულის-თქუმა ნდომა, (ძლიერი) სურვილი, წადილი; ვნება, ი/უ—(3)2: გული გითქუამს და არა გაქუს, იაკ. 4.2; ჴორცთა გული უთქუამს, გალ. 5,17; გ. უ. ანგელოზთა ხილვად, 1 პეტ. 1,12; ნუ გული გითქუამნ, ჰრომ. 7,7; ვითარცა-იგი მათ გული უთქუმიდა, 1 კორ. 10,6; ეიეთმე გ., 1 ტიმ. 6.10; არა გული გითქუმიდეს, ჰრომ. 13,9; ვეცხლისა... და სამოსლისაჲ არავისი გულმან მითქუა, საქმე 20,33.

გულის-თქუმაჲ არა ვიცოდე, ჰრომ. 7,7; შექმნა ჩემ თანა ყოველი გ., ჰრომ. 7,8; მოაკუდინენით... ვნებაჲ, გ. ბოროტი, კოლ. 3,5CD; უარ-ვყოთ... გ. სოფლისაჲ, ტიტე 2,12; ესე არს გ. ჴორცთაჲ, 1 იოვ. 2,16; სოფელი ესე წარჰჴდეს და ყოველი გ. მისი, 1 იოვ. 2.17; გულის-თქუმაჲ იგი მიუდგის, იაკ. 1,15; გულის-თქუმაჲ იგი შეურაცხიეს, ვითარცა დღჱ შუებისაჲ, 2 პეტ. 2,13; ამისთჳს მისცნა იგინი ღმრთმან გულის-თქუმასა გულთა მათთასა, ჰრომ. 1,24; ჴორცთა გ. ნუ აღასრულებთ, გალ. 5,16: შეცჳვენ... გ. მრავალსა, 1 ტიმ. 6,9; სიჭაბუკისა გ. ევლტოდე, 2 ტიმ. 2,22Ⴍ; მოიპოვებენ გ. მრავალსა, 2 ტიმ. 3,6; ნუ თანა-ხატ-ექმნებით უმეცრებისა თქუენისა გ., 1 პეტ. 1,14; არღარა იყოს კაცთა გ., 1 პეტ. 4,2; აიძულებენ გ. ჴორცთა ბილწებასა მათ, 2 პეტ. 2,18; ესენი არიან... გ. თავისა მათისა მავალნი, იუდა 1,16; იყვნენ კაცნი გულის თქუმის (+ა ႢႪ) მოყუარე, 2 ტიმ. 3,4: კაცად-კაცადი განიცადების თჳსისაგან გულის-თქუმისა, იაკ. 1.14: ევლტოდეთ სოფლისა ამის გ. ხრწნილებასა, 2 პეტ. 1.4; მო-ვიდოდ-ვიდეენ მეკიცხეველნი მსგავსად გ. თჳსისა მავალნი უღმრთოებისასა, იუდა 1.18; განხრწნილი იგი გულის-თქუმისაებრ საცთურისა, ეფეს. 4,22ႢႪ; მოაწივნენ... გ. თჳსისა მავალნი. 2 პეტ. 3.3; გ. თჳსისა თავისა თჳსისასა შეიკრებდენ. 2 ტიმ. 4,3; ესენი არიან... გ. თჳსისა მავალნი, იუდა 1,16ႢႪႭ; იყვნენ მოკიცხარნი გ. თჳსისა მავალნი უღმრთოოსა, იუდა 1.18ႢႪႭ; განხრწნილი იგი გულის-თქუმისა მისებრ მის საცთურისა. ეფეს. 4,22; ჯუარს-აცუნეს გულის-თქუმით (+ა ႢႪ), გალ. 5,24; ამაო იქმნნეს გულის თქუმითა მათითა, ჰრომ. 1,21ႤႪ; განჰჴურდეს გ. მათითა ურთიერთას, ჰრომ. 1,27; კაცად-კაცადი განიცადების თჳსითა გ., იაკ. 1,14N; გ. თქუენითა განილინეთ, იაკ. 4.3; რაჲთა არღარა კაცთა გ., არამედ ნებითა ღმრთისაჲთა ნეშტი იგი ჟამნი ჴორციითა ცხორებად, 1 პეტ. 4,2ႢႪႭ; ვლენან... გ., 1 პეტ. 4,3; ვიქცეოდეთ ოდესმე გულის თქუმითა მით, ეფეს. 2,3; მოაკუდინენით... გულის თქუმანი ბოროტნი, კოლ. 3,5; ნუუკუე სუფევნ ცოდვაჲ მოკუდავეთა მაგათ ჴორცთა თქუენთა ზედა მორჩილებად მისა გულის-თქუმათა მისთა, ჰრომ. 6,12; შეცჳვიან... გ. მრავალთა, 1 ტიმ. 6,9CD; გ. ევლტოდე, 2 ტიმ. 2,22; მოიპოვებენ გ. თჳთო-სახეთა, 2 ტიმ. 3,6CD; ვჰმონებდით გ., ტიტე 3,3; განეშორებით ჴორციელთაგან გ., 1 პეტ. 2,11; ანუ არა მიერვე გულის-თქუმათაგან თქუენთა [არიან ბრძოლანი], იაკ. 4,1; განეშორენით გ. ჴორციელთა, 1 პეტ. 2,11ႢႪႭ; გულის-თქუმათა შინა თქუენთა განილინეთ, იაკ. 4,3ႢႪႭ; ხილი გულის-თქუმისაჲ სულისა შენისაჲ, გამოცხ. 18,14; კუალსა მას ჴორცთა გულის-თქუმისასა, 2 პეტ. 2,10ႠႢႪႭ; ნუ ვნებითა გულის—თქუმისაჲთა, 1 თეს. 4,5; ნუ ვნებითა გულის—თქუმათაჲთა, 1 თეს. 4,5Ⴂh.

არა ვიყვნეთ ჩუენ გულის მთქუმელ ბოროტისა, 1 კორ. 10,6.

ჴორცთა ნებასა ნუ ჰყოფთ გულის სათქუმელ, ჰრომ. 13,14; ჴორცთა ზრახვასა ნუ ჰყოფთ გულის სათქუმელად, ჰრომ. 13,14Ⴀ-ႢႡ.

1. **გულის-სიტყუა** სურვილი, სწრაფვა, ე: გული მეტყჳს განსლვად, ფილიპ. 1.23; გული გეტყჳს ხილვად ჩუენდა, 1 თეს. 3,6; უმჯობესსა მას გული ეტყჳს, ებრ. 11,16; კეთილისა საქმისა გ., 1 ტიმ. 3,1.

2. **გულის-სიტყუა** ფიქრი, აზრი, ზრახვა, განსჯა: ყოველსავე იქმოდეთ თჳნიერ... გულის-სიტყჳსა, ფილიპ. 2,14Ⴍ; მნებავს... აღჰყრობაჲ წმიდად ჴელთაჲ თჳნიერ... გულის სიტყჳსა, 1 ტიმ. 2,8; უძლური იგი სარწმუნოებითა შეიწყნარეთ, ნუ... გულის სიტყჳთა (სიტყჳთ Ⴀ-ႢႡ), ჰრომ. 14,1; იქმნენით მსაჯულ გულის-სიტყჳთა (სიტყუითა ႤႪ) ბოროტითა, იაკ. 2.4ႢႪႭ; ვიდრემდა იგი გულის სიტყუად დგა, საქმე 10.19Ⴍ; შორის ურთიერთას გულის სიტყუანი შეასმენდენ, ჰრომ. 2.15; გულის სიტყუათა დავარღუევთ, 2 კორ. 10.4; იქმენით მსაჯულ გ. ბოროტთა, იაკ. 2.4; იქმოდეთ თჳნიერ გულის-სიტყუათა, ფილიპ. 2.14.

1. **გულის-წყრომა** გაჯავრება, გაბრისხება; რისხვა; სიძულვილი, ი/უ: გული გიწყრებოდის, ეფეს. 4.26; გული გიწყრებოდენ, ეფეს. 4,26CD.

მორჩილთა საცრფისათა — გულის წყრომაჲ, ჰრომ. 2,8; ნუუკუე [იყოს] გ., 2 კორ. 12,20Ⴍ; გ. მოისპენ თქუენგან, ეფეს. 4,31; აწ ესერა განიშორეთ... გ.,

კოლ. 3,8: აღესრულა გ. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 15,1; გულის წყრომამან კაცისამან სიმართლჱ ღმრთისაჲ არა ქმნის, იაკ. 1,20; მზჱ ნუ დაგასწრობნ გულის წყრომასა, ეფეს. 4,26ႢႪ; ღჳნისა მისგან გულის-წყრომისა ღმრთისა, გამოცხ. 14,10; საწნეხელსა მას გ. ღმრთისა დიდისასა, გამოცხ. 14,19; შჳდნი ეგე ლანქანი გ. ღმრთისანი, გამოცხ. 16,1; სასუმელი იგი ღჳნისაჲ გ. რისხვისა მისისაჲ, გამოცხ. 16,19: ღჳნისა მისგან გ. სიმჴისა მისისა, გამოცხ. 18,3; საწნეხელსა მას ღჳნისა მის გ., გამოცხ. 19,15; არა შეიშინა გულის-წყრომისაგან მეფისა, ებრ. 11,27ႢႪႭ; მნებავს უკუე ლოცვაჲ... თჳნიერ... გულის წყრომისა, 1 ტიმ. 2,8Ⴂ; არა შეიშინა გულის-წყრომისა მისგან, ებრ. 11,27; აღივსნეს გულის-წყრომითა, საქმე 19,28; გარდამოჴდა ეშმაკი თქუენდა მომართ სავსჱ გ. დიდითა, გამოცხ. 12,12; მისცნა... ლანკლანი ოქროსანი, სავსენი გ. ღმრთისაჲთა, გამოცხ. 15,7; იყავნ ყოველი კაცი... მძიმე გულის-წყრომად, იაკ. 1,19; ნუუკუე (იყვნენ) გულის წყრომანი, 2 კორ. 12,20; რომელ არიან... გ., გალ. 5,20.

იყო ჰეროდე გულ-მწყრალ... სიდონელთათჳს, საქმე 12,20; ნუ თავჰედ, ნუცა გ., ტიტე 1,7.

2. გულის-წყრომა კამათი, διαπαρατριβή: რომლისაგან იქმნებიან გულის წყრომანი, 1 ტიმ. 6,5.

3. გულის-წყრომა მუქარა, ἀπειλή: სავსე იყო გულის-წყრომითა მოწაფეთა მათ ზედა უფლისათა, საქმე 9,1.

ნ. წყრომა.

1. გულისჴმის-ყოფა (გულისხმის-ყოფა) გაგება, მიხვედრა, შეტყობა; (გონებით) ჩაწვდომა; დასკვნის გაკეთება, გადაწყვეტა, 0—2: ვერ გულისჴმა-ჰყოფენ, 2 კორ. 10,12CD; გულისხმა-ჰყოფდით (გულისჴმა- ႢCD), რაჲ-იგი არს ნებაჲ უფლისაჲ, ეფეს. 5,17; მე ვითარ გულისხმა-ვყავ (გულისჴმა- DႪႭ), საქმე 25,25; ვერ გულისხმა-ყო (გულისჴმა- DKႪႭ) შფოთისა მისგან, საქმე 21,34; ვითარცა გულისხმა-ყო (გულისჴმა D), რამეთუ ჰრომი არს, საქმე 22,29; ვითარცა გულისხმა-ყო (გულისჴმა DႪႭ) პავლე, საქმე 23,6; გულისხმა-ვყავთ (გულისჴმა DႪႭ) (συμβιβάζοντες), ვითარმედ..., საქმე 16,10; გულისხმა-ყავთ, ეფეს. 5,17ႡႪ; მათ ვერ გულისხმა-ყვეს (გულისჴმა- DႪႭ), საქმე 7,25; მათ ვითარცა გულისხმა-ყვეს (გულისჴმა- DႪႭ), საქმე 19,34; თჳთ თავი თჳსი ვერ გულისხმა-ყვიან (გულისჴმა- Ⴂ), 2 კორ. 10,12; რაჲთა გულისხმა-ყოს (გულისჴმა- Ⴂ) თქუენი, კოლ. 4,8; სრულად გულისხმა-ვყოთ, 2 კორ. 1,13ႢႪ; არა გულისხმა-ჰყოთ (გულისჴმა- DႪႭ), საქმე 28,26; სრულად გულისხმა-ჰყოთ (გულისჴმა- ႢCD), 2 კორ. 1,13; გულისხმა-ყონ (გულისჴმა- DႪႭ) ძმათა მისთა, საქმე 7,25; გულითა გულისხმა-ყონ (გულისჴმა- DႪႭ), საქმე 28,27; რომელთა არა უხილავს, გულისხმა-ყონ (გულისჴმა- ႩႢCD), ჰრომ. 15,21.

უნდა გულისჴმის-ყოფაჲ, საქმე 22,30G; შეუძლოთ ცნობად გულისხმის-ყოფაჲ (გულისჴმის- Ⴂ) იგი ჩემი, ეფეს. 3,4: მოგცეს შენ უფალმან გულისხმის-ყოფაჲ (გულისჴმის- ႢCD) ყოველსა შინა, 2 ტიმ. 2,7; შემძლებელ ხართ... ცნობად გულისხმის-ყოფისა მის ჩემისა, ეფეს. 3,4CD; თანა-შეტყუებულ იყვენით... გულისხმის-ყოფისა (გულისჴმის- ႢCD) მეცნიერებად საიდუმლოჲსა მას ღმრთისასა, კოლ. 2,2; რაჲთა აღივსნეთ... გულისხმის-ყოფითა (გულისჴმის- ႢCD), კოლ. 1,9; უნდა გულისხმის-ყოფად (გულისჴმის- DKႪႭ), საქმე 22,30; შთამოიყვანოს თქუენდა, რეცა გულისხმის-ყოფად (გულისჴმის- DႪႭ), საქმე 23,15; მინდა გულისხმის-ყოფად (გულისჴმის- DႪႭ) ბრალი იგი, საქმე 23,28; შემძლებელ ხარ შენ გულისხმის-ყოფად (გულისჴმის- DႪႭ), საქმე 24,11.

არავინ არს გულისხმის-მყოფელ (გულისჴმის- ႢCD), ჰრომ. 3,11.

2. გულისხმის-ყოფა აზროვნება, φρονέω: გულისხმა-ვჰყოფდ ვითარცა ყრმაჲ, 1 კორ. 13,11.

3. გულისხმის-ყოფა (გულისჴმის-ყოფა) სწავლება, ი/უ: გულისხმა-უყოფდა (გულისჴმა- DႪႭ) და აუწყებდა, საქმე 9,22.

გულ-მწყრალ-ი ნ. გულის-წყრომა.

გულ-მხიარულ-ი: რაჲთა მეცა გულ-მხიარულად ვცნა, ფილიპ. 2,19; მტკიცედ სდგეთ... გულ-მხიარულნი, კოლ. 4,12.

1. გულსა დადება გულში (სულში) ჩადება: რაჲსათჳს დაიდევ საქმჱ ესე გულსა შენსა, საქმე 5,4; დაიდვა პავლე გულსა თჳსსა, საქმე 19,21.

2. გულსა დადება გადაწყვეტა: არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა (οὐ γάρ ἔκρινα τι εἰδέναι ἐν ὑμιν), 1 კორ. 2,2; გულსა დავიდევ (ἔκρινα) თავისა ჩემისა ესე, 2 კორ. 2,1.

3. გულსა დადება უმჯობესად ჩათვლა: მრავალთა მათგანთა დაიდვეს გულსა წარსლვად მიერ, საქმე 27,12.

გულ-სავსე დარწმუნებული: გულ-სავსე იქმნა, ჰრომ. 4,21CD; კაცად-კაცადი თჳსითა გონებითა გ. იყავნ, ჰრომ. 14,5.

გულ-სავსება სრულად დარწმუნებულობა: თანა-შეტყუებულ იყვენით... ყოვლისა მიმართ სიმდიდრისა გულ-სავსებისა, კოლ. 2,2; აჩუენებდეთ მოსწრაფებასა გულ-სავსებისა მის მიმართ სასოებისა, ებრ. 6,11CD; სახარებაჲ ესე ჩუენი არა იყო თქუენდა მიმართ სიტყჳთ ხოლო, არამედ... გულ-სავსებითა მრავლითა, 1 თეს. 1,5CD; მოუჴდეთ მას... გ. სარწმუნოებისაჲთა, ებრ. 10,22CD.

გულსა დება განზრახვა: ესრე ედვა გულსა, საქმე 12,4.

ნ.კ. გულდებული.

1. გულს-მოდგინე გულმოდგინე, თავგამოდებული: ლოცვაჲ გულს-მოდგინედ იყოფოდა, საქმე 12,5; შეიწყნარნეს სიტყუანი იგი ყოვლითურთ გ., საქმე 17,11; ილუწიდით... გ., 1 პეტ. 5,2.

2. გულს-მოდგინე მხნე; თავისუფალი: გულს-მოდგინე იქმნეს ყოველნი, საქმე 27,36ႩႪႭ; გულს-მოდგინედ თავისა ჩემისა სიტყუაჲ მიუგო, საქმე 24,10.

1. გულს-მოდგინება გულმოდგინება, ერთგულება, თავგამოდება, მონდომება, გულითა და სულით კეთება საქმისა: ესრეთ არს გულს-მოდგინებაჲ ჩემი, ჰრომ. 1,15; ვითარცა-იგი გ. ... აქუს, 2 კორ. 8,11; ვიცი გულს-მოდგინებაჲ ეგე თქუენი, 2 კორ. 9,2; უკუეთუ გულს-მოდგინებაჲ იგი წინა ძეს, 2 კორ. 8,12; იმსახურების... გულს-მოდგინებისა თქუენისათჳს, 2 კორ. 8,19; გულს-მოდგინებით თავისა ჩემისათჳს სიტყუაჲ მიუგო, საქმე

24,10ႢႪႭ; ჰლოცვიდა ყოველთა გულს-მოდგინებითა გულისაათა დადგრომად უფლისა მიმართ, საქმე 11,23; შეიწყნარეს სიტყუაჲ იგი ყოვლითა გ., საქმე 17,11ႢႪႭ.

2. **გულს-მოდგინება** მიდრეკილება: შენ შემოგომილ ხარ... გულს-მოდგინებასა, 2 ტიმ. 3,10; ეუწყოს... გულს-მოდგინებისაებრ საუკუნეთაჲსა, ეფეს. 3,11.

გულ-ფიცხელ-ი გულქვა, შეუბრალებელი, უმოწყალო, სასტიკი: გულ-ფიცხელნო და ქედ-ფიცხელნო, საქმე 7,51.

გულ-ქველება სრული დარწმუნებულობა (სინონ. გულ-სავსება): არა ხოლო სიტყჳთა, არამედ... გულ-ქველებითა მრავლითა, 1 თეს. 1,5.

გულ-ხუებულ-ი გაჯავრებული, გამწყრალი, განრისხებული: იყო ჰეროდე გულ-ხუებულ... სიდონელთათჳს, საქმე 12,20C.

გუმერა მახვილი იარაღით დაჭრა, გაკვეთა, გახვრეტა სხეულისა; მახვილის კვრა, ჩხვლეტა, ი/უ: რომელთა-იგი უგუმირეს მას, გამოცხ. 1,7.

გუნდ-ი ჯარისკაცთა რაზმი, კოჰორტა, σπεῖρη: მიიწია ჰამბავი ათასისთავისა მის გუნდისა, საქმე 21,31ႢႪႭ; რომელსა სახელი ერქუა ივლიოს, გ. სებასტიელისაჲ, საქმე 27,1.

ნ. კ. თანა-გუნდი.

გუნდრუკი საკმეველი: არღარა იყოს გუნდრუკი, გამოცხ. 18,13; ფერჴნი მისნი მსგავს იყვნეს რვალსა გუნდრუკსა, გამოცხ. 1,15; ფერჴნი მისნი მსგავს არიან რვალსა გ., გამოცხ. 2,18.

გუშინ: გუშინ მოჰკალ მეგჳპტელი იგი, საქმე 7,28; იესუ ქრისტჱ გ. და დღეს და იგი თავადი არს უკუნისამდე, ებრ. 13,8.

1. **გჳრგჳნ-ი** გვირგვინი: რაჲთა განხრწნადი გჳრგჳნი მოიღონ, 1 კორ. 9,25; ვინ-მე არს... გ. სიქადულისა ჩუენისაჲ, 1 თეს. 2,19; მოიღოთ... დიდებისა გ., 1 პეტ. 5,4; რაჲთა არავინ მიგიღოს გ. შენი, გამოცხ. 3,11; მიეცა მას გ., გამოცხ. 6,2; თავსა ზედა მისსა გ. ვარსკულავთა ათორმეტთაჲ, გამოცხ. 12,1; აქუნდა თავსა ზედა თჳსსა გ. ოქროჲსაჲ, გამოცხ. 14,14; მიმელის მე სიმართლისა იგი გჳრგჳნი, 2 ტიმ. 4,8; მოიღოს გჳრგჳნი იგი ცხორებისაჲ, იაკ. 1,12; მოგცე შენ გჳრგჳნი იგი ცხორებისაჲ, გამოცხ. 2,10; თავთა მათთა ზედა გჳრგჳნნი ოქროჲსანი, გამოცხ. 4,4; თავთა ზედა მათთა, ვითარცა გ. ოქროჲსანი, გამოცხ. 9,7; თავთა ზედა მისთა შჳდნი გ., გამოცხ. 12,3; რქათა ზედა მისთა ათნი გ., გამოცხ. 13,1; თავსა ზედა მისსა გ. მრავალნი, გამოცხ. 19,12; დასხმენ გჳრგჳნთა მათთა წინაშე საყდრისა მის, გამოცხ. 4,10; გჳრგჳნნო ჩემნო... მტკიცედ დეგით, ფილიპ. 4,1; გჳრგჳნები ბჭეთა მის ქალაქისათა მოიღო, საქმე 14,13.

2. **გჳრგჳნ-ი** ჯილდო, პატივი, βραβεῖον: ვსდევ გჳრგჳნსა მას ზეცისა ჩინებისა ღმრთისასა, ფილიპ. 3,14.

ნ.კ. გჳრგჳნ-ჴდილი.

გჳრგჳნოსან-ი: გჳრგჳნოსან ჰყავ იგი, ებრ. 2,7; არა გ. იქმნეს, 2 ტიმ. 2,5; ვხედავთ იესუს... გჳრგჳნოსანსა, ებრ. 2,9.

გჳრგჳნ-ჴდილ-ი პატივაყრილი, შეცდენილი: გჳრგჳნ-ჴდილ გყოფნ, კოლ. 2,18ႧႩ.

დ

დ. დონ. ქართული ანბანის მეოთხე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა — 4: საკითხავი დ, ჰრომ. 12 (სათ.); 1 კორ. 12 (სათ.); თავი დ, ჰრომ. 12,16 (სათ.), 1 კორ. 7 (სათ.); 1 კორ. 10,14 (სათ.); 1 კორ. 15,45 (სათ.); თავი ბ, დ-განვე, 1 კორ. 7,7; თავი გ, დ-განვე, 1 კორ. 7,25; დ. დაუყვეს(!) პირნი ლომთანი [დ. დავით. სამფსონ...], ებრ. 11,33CD.

და 1. [(კავშ.) და, и]: ყოფად და სწავლად, საქმე 1,1; ჰკითხვიდეს და ეტყოდეს, საქმე 1,6; და ვითარცა ჰხედვიდეს, საქმე 1,10; და განსივნა და განსთქდა შორის, საქმე 1,18; და ილოცეს და თქუეს, საქმე 1,24; აღდეგ და ვიდოდე, საქმე 3,6; და ესე უწყოდეთ, ჰრომ. 6,6; ვსდევნიდ... და ვტყუენვიდი, გალ. 1,13; და... დასნეულდა, ფილიპ. 2,27CD; და რაჲღა-მე ვთქუა, ებრ. 11,32; ილალავთ და იბრძავთ, იაკ. 4,2; ვივაჭროთ და შევიძინოთ, იაკ. 4,13; და მოთმინებაჲ გაქუს და იტჳრთე სახელისა ჩემისათჳს და არა დაშუერ, გამოცხ. 2,3; და მოვიდა და მიიღო წიგნი, გამოცხ. 5,7 და სხვა მრავალი.

2. (მაპირ. კავშ.) მაგრამ, კი, ხოლო: და ამას გეტყჳ თქუენ, 1 კორ. 7,29; და რომელსა-ესე მივსწერ, გალ. 1,20CD; და რამეთუ შჯულითა არავინ განმართლდების, გალ. 3,11; და რამეთუ ხართ თქუენ შვილ, გალ. 4,6; და რასა იტყჳს წიგნი, გალ. 4,30; და რაოდენნი წესსა ამას ზედა ეგნენ, გალ. 6,16CD; და ესე არა თქუენგან, ეფეს. 2,8; ჰმონებდით ვითარცა უფალსა, და ნუ ვითარცა კაცსა, ეფეს. 6,7; და აწ არღა ვხედავთ, ებრ. 2,8.

3. (კავშ.) რომ, რათა: რაჲ მიღირს მე ყოფად, და ვცხონდე, საქმე 16,30D.

4. (თანდ.) თან, თვის: რომლითამცა ჯერ-იყო ცხორებაჲ ჩუენდა, საქმე 4,12; არცაღა არს სახელი სხუაჲ ცასა ქუეშე მოცემული კაცთადა, საქმე 4,12G; არა სათნო არს ჩუენდა, საქმე 6,2; ვეცხლი ეგე შენი შენდავე იყავნ, საქმე 8,20. შდრ. იქვე, ႢႪႭ: შენ თანავე; ფიცხელ არს შენდა წიხნაჲ დეზსა, საქმე 9,4; რომელთადა ჩუენ არაჲ გუემცნო, საქმე 15,24ႪႭ; ესე ჭირ არს ჩუენდა, საქმე 19,27; ვილოცავე ღმრთისა მიმართ მცირეთათჳსცა და მრავალთა, არა ხოლო თუ შენდა, საქმე 26,29ႪႭ; რომელთადა არა მე ხოლო მადლიერ ვარ, ჰრომ. 16,4CD; ჩუენდა თქუენ ხართ, 2 კორ. 3,2; ვიყო მე თქუენდა მამა და თქუენ იყვნეთ ჩემდა ძეებ, 2 კორ. 6,18; უგუნურებაჲ მათი ცხად იყოს ყოველთადა, 2 ტიმ. 3,9CD; გიძლევიეს ბოროტისადა, 1 იოვ. 2,13ႪႭ; 2,14ႢႪႭ და სხვა მრავალი.

5. (გამაძლ. ნაწილაკი) ც, კიდეც. ზოგჯერ ერთდროულად ბერძნული καί-ს ორი მნიშვნელობაა გადმოღებული შეცდომით. ცა-სთან ერთად და ზედმეტია: კნინღა-და ყოველსა ასიასა ამან პავლე არწმუნა, საქმე 19,26ႪႭ; უკუეთუ დასაბამი იგი წმიდა არს, და თბეცა; და უკუეთუ ძირი იგი წმიდა არს, და რტონიცა მისნი, ჰრომ. 11,6; ეგრეთცა და ქმარიცა თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უფალ არს, 1 კორ. 7,4CD; არამედ და შე-ცა-ვჰრაცხო ყოველივე ზღვევად, ფილიპ. 3,8CD; სარწმუნო არს, რომელმან-იგი გიჩინნა თქუენ, და ყოსცა, 1 თეს. 5,24; და ენაჲ ეგრევე ცეცხლ არს, იაკ. 3,6; უკუეთუ უფალსა უნდეს, და ვცხონდეთ, იაკ. 4,15.

6. (ნაწილ.) მხოლოდ, კი: ესოდენ გევნო ცუდად? და თუმცა ცუდად, გალ. 3,4.

და-ჲ (დისა) და, сестра: არა დამონებულ არს ძმაჲ იგი გინა თუ დაჲ (+იგი ႤCD), 1 კორ. 7,15; უკუეთუ ძმაჲ გინა თუ დ. შიშუელ იყუნენ, იაკ. 2,15; შეგვედრებ თქუენ ფჳბეს, დასა ჩუენსა, ჰრომ. 16,1; კითხვაჲ არქუთ... დ. ჩემსა, ჰრომ. 16,13ႠႢႤႦ; კითხვაჲ არქუთ... დ. მისსა, ჰრომ. 16,15; ამფიას დ. (scil. კითხვაჲ არქუთ), ფილემ. 1,2; კითხვაჲ არქუთ რუფოსს... და დასაცა მისსა, ჰრომ. 16,13Ⴄ; არა ნუ გუაქუსა ჴელმწიფებაჲ დისა დედაკაცისა მიმოყვანებად, 1 კორ. 9,5ႤႦ; გიკითხვენ შვილნი დ. შენისა რჩეულისანი, 2 იოვ. 1,13; ჭაბუკთა დედათა (ჰლოცევდ) ვითარცა დათა, 1 ტიმ. 5,2; ანუ არა ჴელ-მეწიფებისა დ. მათ დედათა მიმოყვანებაჲ, 1 კორ. 9,5; ანუ არა ჴელ-მეწიფებისა დათაჲ მათ დედათაჲ მიმოყვანებაჲ, 1 კორ. 9,5Ⴂ.

დაბა-ჲ (დაბისა, დაბანი, დაბნები) დასახლებული ადგილი, სოფელი (შდრ. უდაბნო): მიწა, მამული: ამან მოიგო დაბაჲ (+იგი ႢႪႭ), საქმე 1,18; ესე იგი არს დ. სისხლისაჲ, საქმე 1,19; განყიდა დ., საქმე 4,37; 5,1; განჰყიდეთ დ. იგი, საქმე 5,8; ეწოდაცა დაბასა მას... აკელდამა, საქმე 1,19; დაბნებსა და მონაგებსა განჰყიდდეს, საქმე 2,45; მრავალსა სხუასა დ. ახარებდეს, საქმე 8,25; პოვნიერ იყვნეს... დაბნებისა, საქმე 4,34ႪႭ; გამოჴუებად სასყიდელსა მას დაბისასა, საქმე 5,3; სასყიდელსა მის დ., საქმე 5,3ႢႪႭ; პოვნიერნი იყვნეს დაბნებისანი, საქმე 4,34.

დაბადება შობა, გაჩენა; შექმნა, O—(3)2: შენ დაჰბადენ ყოველნივე, გამოცხ. 4,11; რომელმან ყოველივე დაჰბადა, ეფეს. 3,9; რომელი ღმერთმან დ., 1 ტიმ. 4,3ႢႪႤ; რომელმან დ. ცაჲ, გამოცხ. 10,6; მან უნდა და დაგუბადნა ჩუენ, იაკ. 1,18G; ღმერთმან დაჰბადნა საზრდელად, 1 ტიმ. 4,3; რაჲთა ორივე იგი დაჰბადოს, ეფეს. 2,15.

ი ვნ.: ადამ პირველად დაიბადა, 1 ტიმ. 2,13CD; ნებითა შენითა... დაიბადნეს, გამოცხ. 4,11; ვინაჲთგან კაცნი დ. ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 16,18B.

ე: არა დაებადა მამაკაცი დედაკაცისათჳს, 1 კორ. 11,9; მის მიერ დ. ყოველი, კოლ. 1,16; ყოველივე... მისა მიმართ დ., კოლ. 1,16; ადამ პირველად დ., 1 ტიმ. 2,13; ჴორცნი ესე არა სიძვისათჳს დაებადნეს, 1 კორ. 6,13Ⴂ; ვინაჲთგან კაცნი დ. ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 16,18.

გამოგჳრჩინა ჩუენ... სოფლის დაბადების წინაჲთგან, ეფეს. 1,4; უწინარჲს სოფლის დაბადებისა, ეფეს. 1,4CD; 1 პეტ. 1,20; დაბადებითგან სოფლისაჲთ, ჰრომ. 1,20; ჯერ-ვიდრემე-იყო მისა ვნებაჲ სოფლის დ., ებრ. 9,26; იჭჳ იგი დაბადებისაჲ, ჰრომ. 8,19; ჰგიეს დასაბამითგან დაბადებისაჲთ, 2 პეტ. 3,4.

ჰმსახურებდეს დაბადებულთა და არა დამბადებელსა, ჰრომ. 1,25; სარწმუნოებისა დ. შეჰვედრნედ სულნი თჳსნი, 1 პეტ. 4,19; მსგავსად ხატისა მის დამბადებელისა (დამბადებლ. CD) მისისა, კოლ. 3,10.

ვიყვნეთ ჩუენ... მის თანა დაბადებულ, იაკ. 1,18Ⴀ; ყოველი დაბადებული თანა-კუნესის, ჰრომ. 8,22; რაჲ-

იგი არს ქრისტჱს მიმართ ახალი დ., 2 კორ. 5,17; ახალი დ. (არს), გალ. 6,15; ღმრთისა მიერ დ., ეფეს. 4,24; არარაჲ არს დ. დაფარულ წინაშე მისსა, ებრ. 4,13; ყოველი დ. ღმრთისაჲ, 1 ტიმ. 4,4; თჳთ იგიცა დ. გან-ვე-თავისუფლდეს, ჰრომ. 8,21; არცა სხუამან დაბადებულმან შემძლოს ჩუენ განყენებად, ჰრომ. 8,39; დაემორჩილენით დაბადებულსა უფლისათჳს, 1 პეტ. 2,13; ყოვლისა შორის დაბადებულისა, კოლ. 1,23CD; მისნი შექმნულნი ვართ და დაბადებულნი, ეფეს. 2,10; ჰმსახურებდეს დაბადებულთა. ჰრომ. 1,25; დასაბამი დ. [ნათ.] ღმრთისათაჲ, გამოცხ. 3,14; მოსწყდა მესამედი დ. ზღჳსათაჲ, გამოცხ. 8,9; რომელ-იგი გესმა... ყოველთა მიმართ დ., კოლ. 1,23; მოლოდებაჲ იგი დაბადებულისაჲ, ჰრომ. 8,19D; კარვითა, ჴელით უქმნელითა, ... არა ამის დაბადებულისაითა, ებრ. 9,11; ვიყვნეთ ჩუენ დასაბამ რაჲმე მისთა დაბადებულთა [ნათ.-წრფ. ბრ.], იაკ. 1,18; პირმშოჲ ყოველთა დაბადებულთაჲ, კოლ. 1,15; ყოველთავე დ. მესმა, გამოცხ. 5,13.

დაბალ ნ. დამდაბლება, მდაბალ, სიმდაბლე.

დაბან ნ. დაბა, უდაბნო.

დაბანა განბანა, დაბანა, 0—2: დაბანნა იგინი ნაგუემისაგან, საქმე 16,33; დაბანეს მკუდარი იგი, საქმე 9,37.

0—3: უკუეთუ წმიდათა ფერჴნი დაჰბანნა, 1 ტიმ. 5,10.

დაბერებად-ი რაც დაბერდება: დაძუელებადი იგი და დაბერებადი მახლობელ არს განრყუნისა, ებრ. 8,13.

დაბეჭდვა ბეჭდის დასმა, დაბეჭდვა, დალუქვა; გამოსახვა, აღბეჭდვა, 0—(3)2: ნუ დაჰბეჭდავ სიტყუათა, გამოცხ. 22,10; დაჰჴშა კარი და დაჰბეჭდა მის ზედა, გამოცხ. 20,3; დაჰბეჭდე, რაჲ-ეგე თქუეს, გამოცხ. 10,4; დაეჰბეჭდო ნაყოფსა მათსა, ჰრომ. 15,28; ვიდრემდის დაჰბეჭდნეთ (დაებეჭდ. C) მონანი ღმრთისა ჩუენისანი, გამოცხ. 7,3.

წიგნი... დაბეჭდული ბეჭდითა შჳდითა, გამოცხ. 5,1; მესმა რიცხჳ... ას ორმეოც და ოთხი ათასი დაბეჭდულთაჲ, გამოცხ. 7,4; თესლისაგან იუდაჲსსა ათორმეტი ათასი დ., გამოცხ. 7,5; თესლისაგან ბენიამენისა ათორმეტი ათასი დ., გამოცხ. 7,8; მესმა რიცხჳ დ. მათ, გამოცხ. 7,4.

დაბნელება ბნელით დაფარვა; დაბრმავება, დ: დაბნელდა მზჱ, გამოცხ. 9,2; რაჲთა დაბნელდეს მესამედი მათი, გამოცხ. 8,12.

იქმნა მეუფებაჲ მისი დაბნელებულ, გამოცხ. 16,10.

ი/უ—დ: დაბნელება გულისა გონების დახშვა; გადატ. უმეცრება: დაუბნელდა უგულისხმოჲ იგი გული მათი, ჰრომ. 1,21.

დაბნელებითა გულთა მათთაჲთა უცხო-ქმნულ არიან, ეფეს. 4,18ႭႢ; ვლენან... დაბნელებულნი გულითა, ეფეს. 4,18CD.

დაბნელება თუალისა დაბრმავება, თვალის დადგომა; გადატ. რისამე დანახვის, შენიშვნის სურვილის უქონლობა: დაუბნელდედ თუალნი მათნი, ჰრომ. 11,10.

დაბრკოლება, დაჰ(რ)კოლება დაბრკოლება, შეფერხება, შეჩერება, ხელის შეშლა; შეცდენა, ცდუნება, ა—(3)2: უკუეთუ საჭმელი დააბრკოლებს ძმასა ჩემსა, 1 კორ. 8,13; უკუეთუ საჭმელი დააბრკოლებდეს ძმასა ჩემსა, 1 კორ. 8,13CD; რომელმან დააბრკოლა წინაწარმეტყუელისა იგი უგუნურებაჲ, 2 პეტ. 2,16ႢႠ; დამაბრკოლნა (დამაჰრკ. Ⴊ) ჩუენ მჴედრმან, 1 თეს. 2,8; ვინ დაგაბრკოლნა (დაგაჰკ. Ⴍ), გალ. 5,7; დააბრკოლნა იგინი ზრახვისა მისგან, საქმე 27,43; რაჲთა არა ძმაჲ იგი ჩემი დაებრკოლოს, 1 კორ. 8,13.

დ—(2)1: რომლითა ძმაჲ იგი შენი... დაჰბრკოლდების, ჰრომ. 14,21CD; ვინ დაბრკოლდებინ (დაჰბრკ. ႢCD), 2 კორ. 11,29; 2 კორ. 11,29; რაჲთა არა დაჰბრკოლდებოდინ ლოცვასა თქუენსა, 1 პეტ. 3,7ႢႠ.

ნუუკუე ჴელმწიფებაჲ ეგე თქუენი დაბრკოლებაჲ რაჲმე ექმნეს უძლურთა მათ, 1 კორ. 8,9; რაჲთა არა დ. (დაჰკ. Ⴊ) ვისმე ვსცეთ, 1 კორ. 9,12;

რაჲთა არა შეამთხჳოთ დაბრკოლებაჲ (დაბრკოლება ႵႪ) ძმასა, ჰრომ. 14,13; რაჲთა არა დ. რაჲმე ვსცეთ, 1 კორ. 9,12CD; რაჲთა დადვას დ. წინაშე ძეთა ისრაჱლისათა, გამოცხ. 2,14; ნურას ვის... სცემთ დაბრკოლებასა (-ა Ⴕ; დაჰკ. ႪႭ), 2 კორ. 6,3; ლოდსა დაბრკოლებისასა (დაჰრკ. Ⴊ), ჰრომ. 9,33.

დაუბრკოლებელ (დაუჰკ. Ⴊ) იყვენით ჰურიათა მიმართ, 1 კორ. 10,32; იყვნეთ თქუენ... დ. (დაუჰკ. ႪႭ), ფილიპ. 1,10; ასწავებდა... ყოვლითა განცხადებულებითა დაუბრკოლებელად, საქმე 28,31.

დაბრკოლებულ-ი დიდებასა ღმრთისასა მოკლებული, დაკლებული: დაბრკოლებულ არიან დიდებასა ღმრთისასა, ჰრომ. 3,23Ⴊ დაკლებული, მოკლებული არიან ღვთის დიდებას.

დაუბრკოლებელი გონებაჲ უმწიკვლო სინდისი: დაუბრკოლებელი გონებაჲ მაქუს ღმრთისა მიმართ, საქმე 24,16.

დაბრმობა დაბრმავება, მხედველობის უნარის დაკარგვა. გადატ. სწორად დანახვის, განსჯის უნარის დაკარგვა, ი/უ—3: ბნელმან დაუბრმნა მას თუალნი, 1 იოვ. 2,11.

გონების დაბრმობა გონების დაბრმავება, დახშვა, დაჩლუნგება: ღმერთმან ამის სოფლისათანი დაუბრმნა გონებანი, 2 კორ. 4,4.

ენ.: სხუანი იგი დაბრმეს, ჰრომ. 11,7; დ. გონებანი მათნი, 2 კორ. 3,14.

დაბურვა (თავზე) დახურვა, დაფარება; აფარება, ჩამოფარება, ო—2: უკუეთუ არა დაიბურავს დედაკაცი, 1 კორ. 11,6; უკუეთუ საძაგელ არს დედაკაცისა კუეცაჲ... დაიბურენ, 1 კორ. 11,6; მოსე საფარველი დაიბურის პირსა თჳსსა, 2 კორ. 3,13.

მამაკაცისა არა ჯერ-არს დაბურვაჲ თავისაჲ, 1 კორ. 11,7; შე-მე-ჰგავსა დედაკაცისა დაუბურველად... ლოცვაჲ, 1 კორ. 11,13.

დაგდება დატოვება, დაგდება, თავის მინებება, ა—2: არცა დაგაგდო შენ, ებრ. 13,5.

დაგება 1. დადება; სუფრის გაშლა, სასმელ-საჭმლის მირთმევა, ი/უ—3: დაუგო მათ ტაბლაჲ, საქმე 16,34; (იყო) ტაბლაჲ და დაგებაჲ იგი პურისაჲ, ებრ. 9,2.

დაგება საფრჩვისა მახის დადგმა, დაგება. არა რაჲთა საფრჩე დაგიგო თქუენ, 1 კორ. 7,35CD.

2. შერიგება, ა—3: დააგებდა მათ მშჳდობად, საქმე 7,26; სოფელი დააგო თავისა თჳსისა, 2 კორ. 5,19; რომელმან-იგი დამაგნა ჩუენ თავსა თჳსსა, 2 კორ.

5.18CD: (რაითა) დააგნეს ორნივე იგი... ღმრთისა, ეფეს. 2.16.

ი—2: რომელმან დამიგნა ჩუენ თავისა თჳსისა, კორ. 5.18; დაგიგნა თქუენ გუამითა მით ჴორცთა მისთაჲთა, კოლ. 1.22.

ე: დავეგენით ღმრთისა, ჰრომ. 5.10; და-რაჲ ესე-ვე-გენით (-ესე CD), ვცხონდეთ, ჰრომ. 5.10; ვინა ქმარსავე დაეგენ, 1 კორ. 7.11; დაეგენით ღმრთისა, 2 კორ. 5.20.

განვრდომაჲ იგი მათი დაგება სოფლისა იქმნა, ჰრომ. 11.15; რომლისაგან აწ დაგებაჲ ესე მოვიღეთ, ჰრომ. 5.11; სათნო-იყო... მის მიერ დაგებად ყოველი მისა მიმართ, კოლ. 1,20; მომცა ჩუენ მსახურებაჲ იგი დაგებისაჲ, 2 კორ. 5.18; სიტყუაჲ იგი დ., 2 კორ. 5.19.

დაგესლებულ-ი დაჟანგული, ჟანგმოკიდებული: ვეცხლი თქუენი დაგესლებულ არს, იაკ. 5.3.

დაგლახაკება გაღარიბება: ენ ვნ.: თქუენთჳს დაგლახაკნა მდიდარი იგი, 2 კორ. 8.9.

დადგინება 1. დაყენება, დასმა, დანიშვნა, რაიმე მოვალეობის დაკისრება, ჩაბარება, ა—2: დაგადგინე შენ ნათლად წარმართთა, საქმე 13,47; მამად მრავალთა თესლთა დ. შენ, ჰრომ. 4,17; დაადგინე იგი ქმნულსა ჴელთა შენთასა, ებრ. 2,7; დამადგინა მე მსახურებასა ამას, 1 ტიმ. 1.12; ვინ დაგადგინა შენ მთავრად, საქმე 7,27; 7,35; სულმან წმიდამან დაგადგინნა მოღუაწად, საქმე 20,28; დაადგინა იგი მთავრად, საქმე 7.10; დ. შორის მათსა, საქმე 22.30; რომელი-იგი დ. მკჳდრად ყოველთა, ებრ. 1,2; რომელნიმე დაადგინნა ღმერთმან ეკლესიათა, 1 კორ. 12,28; შჯულმან კაცნი დ. მღდელად, ებრ. 7,28; და დაადგინნეს ორნი კაცნი, საქმე 1,23; დ. იგინი შორის მათსა, საქმე 4,7; დ. შორის კრებულსა, საქმე 5.27; დ. წინაშე მოციქულთა, საქმე 6,6; რაჲთა დაგადგინო შენ მსახურად, საქმე 26,16ΓLŌ; რაჲთა... დაადგინნე ქალაქად-ქალაქად ხუცესნი, ტიტე 1,5; რომელნი დავადგინნეთ საჴმარსა ამას ზედა, საქმე 6,3ΓLŌ; რომელნი დაადგინნეთ საჴმარსა ამას ზედა, საქმე 6.3; მოსეს ქადაგნი იგი მისნი... დაადგინნეს, საქმე 15,21.

ი ვნ.: ყოველივე მღდელთმოძღუარი, კაცთაგან მოყვანებული, კაცთათჳს დაიდგინის, იაკ. 5,1.

მრავალნი არიან მღდელად დადგინებულ, ებრ. 7,23; შეწირვად... შესაწირავისა დ. არს, ებრ. 8,3; რომლისათჳს დ. ვარ მე ქადაგად, 1 ტიმ. 2,7; 2 ტიმ. 1,11; ეპისკოპოსად... დ. იყო, 2 ტიმ. 4 (დასასრ.); ტიტე (დასასრ.); მრავალნი იქმნეს მღდელად დადგინებულად, ებრ. 7,23ΓL; მრავალნი არიან მღდელად დადგინებულნი, ებრ. 7,23CD.

2. ფეხზე დაყენება: შემძლებელ არს ღმერთი დადგინებად მისდა, ჰრომ. 14.4CD.

3. გაჩერება, დადგომა: უბრძანა დადგინებაჲ ეტლთაჲ, საქმე 8.38; შემძლებელ არს დადგინებად წინაშე დიდებისა მისისა, იუდა 1,24.

დადგმა 1. დადგმა, 0—2: გამოაქუნდეს უძლურნი და დასდგმიდეს ცხედრებითა, საქმე 5,15.

2. დადება, მიღება, ი—2: ჩაჲხუტი იგი ცხოვრებისაჲ დაიდგთ, ეფეს. 6.17.

ი/უ—3: რაჲთა არა დაუდგათ შესაბრკოლებელი გინა საცთური ძმასა, ჰრომ. 14.13CD.

დადგმა მუჴლთა დაჩოქება, მუხლის მოდრეკა, ი—2: დაიდგნა მუჴლნი, საქმე 7,60; 20.36ΓLŌ; დაიდგნეს მუჴლნი, საქმე 21,5ΓLŌ.

დადგომა 1. დგომა, დადგომა; გადატ. გაძლება. 0—1: დავდეგ მე ქჳშასა ზედა ზღჳსასა, გამოცხ. 13,1; მაშინ დადგა პეტრე, საქმე 2,14; დ. კაცი წინაშე ჩემსა, საქმე 10,30; მაშინ დ. პავლე, საქმე 17,22; დ. საკურთხეველსა ზედა, გამოცხ. 8,3; დადგეს იგინი ბჭეთა მასა ზედა მისთა, საქმე 10,17; დ. ფერჴთა ზედა მათთა, გამოცხ. 11,11C; დადეგ ფერჴთა შენთა ზედა, საქმე 26,16; მოვედით და დადეგით, საქმე 5.20; ყოველივე მღდელთმოძღუარი კაცთათჳს დადგის, ებრ. 5,1ΓCD; თჳსისაგან უფლისა დადგეს, ჰრომ. 14,4Γb; ვაჭარნი... შორს დადგენ, გამოცხ. 18.15.

ივინი... არწმუნებდეს მტკიცედ დადგომად, საქმე 13,43C; ვინ შემძლებელ არს დ., გამოცხ. 6,17.

დადგომა უფლისა მიმართ ღმერთის მსახურება. კეთილად დადგომისა (დადგომად Ի) უფლისა მიმართ, 1 კორ. 7,35Ð.

2. გაჩერება, დარჩენა, 0—1: ერასტოს დადგა კორინთეს, 2 ტიმ. 4,20; შილა და ტიმოთე მუნვე დადგეს, საქმე 17,14.

ჯერ-უჩნდა შილაჲსი დადგომაჲ, საქმე 15,34D.

6.ქ. ზედა-დადგომა, თანა-დადგომა, წინა-დადგომა.

დადგრომა გაჩერება, დარჩენა, დადგომა, ა—(2)1: დაადგრა ყოველთა მათ ზედა, საქმე 10,44; ევედრებოდეს მას, რაჲთამცა დ. მათ თანა, საქმე 10,48; პავლე დ. მუნ, საქმე 18,18; რაჲთამცა დ. მუნ, საქმე 18.20; ხოლო იგი დ. ასიას შინა, საქმე 19,22ΓΓLŌ; დ. მუნ ორ წელ, საქმე 28.30; პავლე და-ვე-ლა-ადგრა მუნ, საქმე 18,18ΓLŌ; იგი და-ლა-ადგრა... ასიას შინა, საქმე 19,22; დავადგერით ტროგჳლიას შინა, საქმე 20,15ΓL; დ. მუნ, საქმე 21,4; დ. მათ თანა, საქმე 21,7; 21,8ΓLŌ; დ. მუნ სამ დღე, საქმე 28,12; დ. მუნ შჳდ დღე, საქმე 28,14ΓLŌ; შილა და ტიმოთე მუნვე დაადგრეს, საქმე 17,14FG; დაადგერ მათ ზედა, 1 ტიმ. 4,16; შენ დ. (დაადერგ Γ) მას ზედა, 2 ტიმ. 3,14; მუნ დაადგერით, საქმე 16,15; თქუენ თანა დავადგრე, 1 კორ. 16,6; და დ. ეფესოს შინა, 1 კორ. 16.8; უწყი, ვითარმედ დ., ფილიპ. 1,25; რაჲთა დაადგრეს მათ თანა, საქმე 10,48ΓLŌ; უკუეთუ ეგრეთ დ., 1 კორ. 7,40; რაჲთა ჭეშმარიტებაჲ იგი... დ. თქუენ თანა, გალ. 2,5; რომელი არა დ., გალ. 3,10; დავადგრეთ მათ თანა შჳდ დღე, საქმე 28.14; და-მე-ადგრეთა ცოდვასა მას ზედა, ჰრომ. 6,1; თუ არა დაადგრენ ურწმუნოებასა მათსა ზედა, ჰრომ. 11.23.

ა—2: დაადგრა თითოეულსა კაცად-კაცადსა მათსა, საქმე 2,3; დ. მას უფალი, საქმე 23,11; რომელმან მიხედა შჯულსა მას... და დ. მას, იაკ. 1,25; იგინი არა დაადგრეს შჯულსა ჩემსა, ებრ. 8,9.

ჯერ-უჩნდა შილას დადგრომაჲ მუნვე, საქმე 15,34; დ. ჴორცთა შინა, ფილიპ. 1,24; დადგრომისათჳს მისისა... აქუს მღდელობაჲ, ებრ. 7.24CD; არწმუნებდეს მტკიცედ დადგრომად, საქმე 13,43; ივინი ჰლოცვიდეს... დ. მათ თანა, საქმე 18.20ΓL; არიან მღდელად დადგინებულ სიკუდილისაგან დაყენებითა დ., ებრ. 7,23; გლოცევდ შენ დ. ეფესოს შინა, 1 ტიმ. 1,3.

დადგრომა უფლისა მიმართ ღმრთის მსახურება: კეთილად დადგრომისა (დადგრომად ႢႬႱ) უფლისა მიმართ, 1 კორ. 7,35; პლოცვიდა ყოველთა... დადგრომად უფლისა მიმართ, საქმე 11,23.

და იყო დადგრომილ ფილიპეს თანა, საქმე 8,13ႢႭ; იყო პეტრე მრავალ დღე დ. მუნ, საქმე 9,43; დ. არს ვედრებასა, 1 ტიმ. 5,5; ენაჲ დ. არს ასოთა შინა ჩუენთა, იაკ. 3,6; სიტყუაჲ ღმრთისაჲ თქუენ თანა დ. არს, 1 იოვ. 2,14; თესლი მისი მის თანა დ. არს, 1 იოვ. 3,9; დ. არს სიკუდილისა თანა, 1 იოვ. 3,14; ყოველსა კაცისმკლველსა არა აქუს ცხორებაჲ საუკუნოჲ მის თანა დ., 1 იოვ. 3,15; და-მცა-დგრომილ იყუნეს ჩუენ თანა, 1 იოვ. 2,19; საუნჯე უმჯობესი, ცათა შინა დადგრომილი, ებრ. 10,34CD; არა აქუს ცხორებაჲ საუკუნოჲ მის თანა დადგრომილად, 1 იოვ. 3,15ႢႭ.

კაცი დაუდგრომელ-ი მერყევი, არამტკიცე: კაცი ორგული დაუდგრომელ არს, იაკ. 1,8; დ. ვართ, 1 კორ. 4,11ႩႱ.

ნ.კ. ზედა-დადგრომა.

დადება დადება, положить, класть, 0—2: აჰა ესერა დავსდებ სიონს შინა ლოდსა დაბრკოლებისასა, ჰრომ. 9,33; დ. სიონს შინა ლოდსა საკიდურსა, 1 პეტ. 2,6; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებთ სინანულისასა, ებრ. 6,1CD; დასდებდეს ფერჴთა თანა მოციქულთასა, საქმე 4,35; განიძარცუვიდეს სამოსელსა მათსა და დ., საქმე 7,58; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებდეთ სინანულისასა, ებრ. 6,1; საფუძველი დავდევ, 1 კორ. 3,10; რომელ-იგი მამამან დადვა, საქმე 1,7; დ. ფერჴთა თანა მოციქულთასა, საქმე 4,37; 5,2; დ. ჩუენ თანა სიტყუაჲ იგი დაგებისაჲ, 2 კორ. 5,19; მან ჩუენთჳს სული თჳსი დ., 1 იოვ. 3,16; დ. მან მარჯუენჱ მისი ჩემ ზედა, გამოცხ. 1,17; დ. ფერჴი მისი, გამოცხ. 10,2; დადვეს ქორსა მას შინა, საქმე 9,37; დ. იგი საფლავსა, საქმე 13,29; რაჲთა დადეას დაბრკოლებაჲ, გამოცხ. 2,14.

0—3: დასდებდეს ჴელსა მათსა, საქმე 8,17; მრავალი გუემაჲ დასდვეს მათ ზედა, საქმე 16,23; რომელსა დავსდვა ჴელი, საქმე 8,19; რაჲთა არარაჲ უმეტესი ტჳრთი დავდვათ (დავსდვათ H1) თქუენ ზედა, საქმე 15,28ႢႭ.

ი/უ—3: ნუ კუალად საძირკუელსა დაუდებდეთ სინანულისასა, ებრ. 6,1Ⴂ.

დადება ბრალისა დაბრალება, 0—3: მრავალსა და მძიმესა ბრალსა დასდებდეს, საქმე 25,7.

დადება გულსა გულში ჩადება; გადაწყვეტა, განზრახვა, ი: არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, 1 კორ. 2,2; გულსა დ. თავისა ჩემისა ესე, 2 კორ. 2,1; რაჲსათჳს დაიდევ საქმჱ ესე გულსა შენსა, საქმე 5,4; დაიდვა პავლე გულსა თჳსსა, საქმე 19,21; დაიდვეს გულსა წარსლვად მიერ, საქმე 27,12.

დადება ვანისა ბინის დადება, დაბინავება: მას ვანი დაუდვა სიმონის... მეპრატაკისასა, საქმე 10,32 ბინა დაუდვია, ბინა აქვს დადებული, დაბინავებულია.

(სახედ) დადება ნიმუშად, მაგალითად მიჩნევა, მიღება, 0—2: ხოლო ესე... სახედ დავდევ თავისა ჩემისათჳს, 1 კორ. 4,6; სახედ მერმეთა მათ უღმრთოთათჳს დადვა, 2 პეტ. 2,6.

ი—2: ხოლო ესე... სახედ დავიდევ თავისა ჩემისათჳს, 1 კორ. 4,6Ⴂ.

ჩუენცა გჳღირს ძმათათჳს თავისა დადებაჲ, 1 იოვ. 3,16; ჴელის დადებით (-ითა CD) უკურთხნეს მათ... ხუცესნი, საქმე 14,23; რაჲსათჳს განსცდით ღმერთსა დადებად უღლისა ქედსა მას მოწაფეთასა, საქმე 15,10; ჯერ-უჩნდა... არა უმეტესი რაჲმე ტჳრთი დ. თქუენ ზედა, საქმე 15,28; საფუძველი სხუაჲ ვერვის ჴელ-ეწიფების დ. გარეშე მისსა, 1 იოვ. 3,11; არა უტევნ მძორებსა მათსა დ. სამარებსა შინა, გამოცხ. 11,9; განაჩინნა... საზღვრის დადებანი, საქმე 17,26.

რომელ-იგი დადებულ არს, 1 იოვ. 3,11.

ნ.კ. ჴელის(ა) დადება, წინა-დადება.

დადნობა, ენ: წესნი დაიწუნენ და დადნენ, 2 პეტ. 3,12.

დადუმება გაჩუმება, დადუმება, ენ ვნ.: დადუმნა ყოველი იგი სიმრავლჱ, საქმე 15,12; დავდუმენით და ვთქუთ, საქმე 21,14; დადუმნეს და ადიდებდეს ღმერთსა, საქმე 11,18; ჴელი განუყარა მათ, რაჲთა დადუმნენ, საქმე 12,17; 13,16.

დ: ჴელი განუყარა მათ, რაჲთა დადუმდენ, საქმე 12,17E.

მრავალ დადუმებაჲ (დადუმებაჲ ႢႭ) იყო, საქმე 21,40; დადუმებისა მათისა შემდგომად მიუგო იაკობ, საქმე 15,13.

ჟამთა მათ საუკუნეთა დადუმებულსა (დადუმებულთა CD), ჰრომ. 14,24CD.

ჟამთა მათ საუკუნეთა დაუდუმებელითა, ჰრომ. 14,24Ⴂ.

დადუმების-ცემა დადუმება, გაჩუმება, 0—(3)2: უფროჲს დადუმება-სცეს, საქმე 22,2.

დავალ ნ. დასლვა.

დავარდ ნ. დავრდომა.

დავიწყება, ი—2: შემდგომსა მას დავივიწყებ, ფილიპ. 3,13; სტუმრის მოყუარებასა ნუ დაივიწყებთ, ებრ. 13,2; ზიარებასა ნუ დ., ებრ. 13,16; ვითარმცა დაივიწყნა საქმენი თქუენნი, ებრ. 6,10.

ა—დ: ესე ნუ დაგავიწყდების, 2 პეტ. 3,8; მეყსეულად დაავიწყდა, იაკ. 1,24ႢႭ; დ. განწმედაჲ იგი პირველთა მათ ცოდვათა მისთაჲ, 2 პეტ. 1,9ႢႭ; დ. მათ ესე ნეფსით, 2 პეტ. 3,5; დაავიწყდეს განწმედანი იგი, 2 პეტ. 1,9; მეყსეულად დაავიწყდის, იაკ. 1,24; დაავიწყდეს მათ ესე ნეფსით, 2 პეტ. 3,5ႢႭ.

არა დამვიწყებელ იქმნა, იაკ. 1,25.

დავრდომა 1. დავარდნა, ძირს დაცემა, წაქცევა, πίπτω, 0—1: დავარდებიან ოც და ოთხნი იგი მღდელნი წინაშე საყდართა ზედა მჯდომარისა მის, გამოცხ. 4,10; დავვარდი ქუეყანასა, საქმე 22,7; დ. ფერჴთა თანა მისთა, გამოცხ. 1,17; დ. წინაშე ფერჴთა მისთა, გამოცხ. 19,10; დ. თაყუანის-ცემად, გამოცხ. 22,8; დავარდა მას ზედა, საქმე 20,10; დ. მესამედსა ზედა მდინარეთასა, გამოცხ. 8,10; ოც და ოთხნი მღდელნი დავარდეს წინაშე კრავისა მის, გამოცხ. 5,8; მღდელნი იგი დ., გამოცხ. 5,14; დ. წინაშე საყდრისა მისისა, გამოცხ. 7,11; დ. ოც და ოთხნი იგი მღდელნი, გამოცხ. 19,4.

და-ღათუ-ვრდომილ ვართ, 2 კორ. 4,9.

დავრდომა პირსა პირქვე დამხობა: დავარდეს პირსა ზედა, გამოცხ. 11,16; ესრჱთ დ. პირსა ზედა თჳსსა, 1 კორ. 14,25.

2. გაქრობა: სიყუარული არასადა დავარდების, 1 კორ. 13,8CD: არა ეგრე, ვითარმცა დავარდა სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 9,6; სიყუარული არასადა დავარდის, 1 კორ. 13,8; სიყუარული არასადა დავარდეს, 1 კორ. 13,8ႢႨ.

დავსება ჩაქრობა, დაშრეტა. გადატ. დაღუპვა, ა—2: სულსა ნუ დაავსებთ. 1 თეს. 5,19CD.

დაზამთრება საზამთროდ დარჩენა, ზამთრის გატარება, ი უობ.: მუნ დაიზამთრეს ტჳსსა მას კრეტესასა, საქმე 27,12; თქუენ თანა დავადგრე ანუ და-ცა-ვიზამთრო, 1 კორ. 16,6; შევედით ნავსა, რომელსა დაეზამთრა მას ჭალაკსა შინა, საქმე 28,11.

მუნ ვირჩიე დაზამთრებაჲ, ტიტე 3,12ႍCD; უკუეთუმცა ვითარ უძლეს... მუნ დაზამთრებად, საქმე 27,12ႢႍႭ; მუნ მირჩევიეს დ., ტიტე 3,12.

შევედით ნავსა, ჭალაკსა მას შინა დაზამთრებულსა, საქმე 28,11Ⴍ; უმარჯუ იყო ტბაჲ იგი დასაზამთრებელად (დასაზამთრებლად E), საქმე 27,12.

დაზულევა დამზღველევა, ჩამოქცევა, ჩამოწოლა, დახსნა, დაშლა, 0—1: რაჲამს ესრეთ ესე ყოველნი დაზულებოდიან, 2 პეტ. 3,11; წესნი იგი დაიწუნენ და დაზულენ. 2 პეტ. 3,10.

დათესვა დათესვა, მიწაში თესლის ჩაგდება, ჩაყრა. გადატ. რისამე დანერგვა, გავრცელება, 0—(3)2: უკუეთუ ჩუენ თქუენ შორის სულიერი დავსთესეთ, 1 კორ. 9,11; შენ რომელ დასთესი, 1 კორ. 15,36; რომელ-იგი დ., არა თჳთ იგი გუამი რომელ ყოფად არს, დ., 1 კორ. 15,37; უკუეთუ... სულიერი დავსთესით. 1 კორ. 9,11Ⴂ.

ე: დაეთესვის ხრწნილებით, 1 კორ. 15,42; დ. გინებით, 1 კორ. 15,43; დ. უძლურებით, 1 კორ. 15,43; დ. ჴორცი მშჳნვიერი, 1 კორ. 15,44; ნაყოფი სიმართლისაჲ... მშჳდობით დ., იაკ. 3,18.

დათმენა მოთმენა, გაძლება, ატანა, ი—2: ამისთჳს ყოველსა დავითმენ, 2 ტიმ. 2,10; რამეთუ ყოველსავე დავითმენთ, 1 კორ. 9,12; უკუეთუ ვერ დაითმენენ, 1 კორ. 7,9CD; ვიქცევნებოდით(!) და დავითმენდეთ... გუევნებოდის და დ., 1 პეტ. 2,20ႤႢ; დევნანი დავითმინენ, 2 ტიმ. 3,11; დაითმინა ჯუარი, ებრ. 12,2; რომელმან-იგი ესევითარი დ., ებრ. 12,3; ჭირი დაითმინე (ბრძ.], 2 ტიმ. 2,3; მრავალი ღუაწლი დაითმინით ვნებათაჲ, ებრ. 10,32; გონებისათჳს კეთილისა დავითმინით მწუხარებაჲ, 1 პეტ. 2,19; უკუეთუ... ღმრთისათჳს დაითმინნეს ვინმე მწუხარებანი, 1 პეტ. 2,19ႤႢႭ; უკუეთუ დავითმინოთ, 2 ტიმ. 2,12; უკუეთუ ვერ დაითმინონ. 1 კორ. 7,9; დაუთმენიეს მრავლითა სულგრძელებითა, ჰრომ. 9,22.

რაჲთა შეუძლოთ დათმენად. 1 კორ. 10,13.

დათმობა მოთმენა, გაძლება, ატანა, 0—(2)1: ვერღარა დავთმე, 1 თეს. 3,1Ⴈ; 3,5; ვერღარა დავთმეთ, 1 თეს. 3,1.

ი/უ—(3)2: ჭირსა დაუთმობდით, ჰრომ. 12,12ႤႢႨCD: ჭირსა დაუთმეთ [ბრძ.], ჰრომ. 12,12; სწავლასა დ., ებრ. 12,7; რომელმან დაუთმოს განსაცდელსა, იაკ. 1,12; უკუეთუ სწავლასა დაუთმოთ, ებრ. 12,7CD.

დათრგუნვა ფეხით გათელვა, გასრესა, გადატ. შეურაცხყოფა, 0—2: ძე ღმრთისაჲ დათრგუნოს, ებრ. 10,29CD: ქალაქი იგი წმიდაჲ დათრგუნონ. გამოცხ. 11,2.

დათრ(ვ)ობა დათრობა; ბევრის შესმა, ი ვნ.: ნუ დაითრვებით ღჳნითა, ეფეს. 5,18: დაითრვნეს მკჳდრნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 17,2; რომელნი-იგი დაითრვნიან, ღამე დ., 1 თეს. 5,7.

ვიხილე დედაკაცი იგი დამთრვალი სისხლითა წმიდათაჲთა, გამოცხ. 17,6.

დათუ-ი, დათჳ დათვი: ფერჴნი მისნი, ვითარცა დათჳსანი, გამოცხ. 13,2.

დათხევა დაღვრა, დაქცევა, 0—(3)2: დასთხია ლანკნაჲ თჳსი, გამოცხ. 16,2; 16,3; 16,4; 16,8; 16,10; 16,12; 16,17; სისხლი... დასთხიეს, გამოცხ. 16,6; დასთხიენით შჳდნი ეგე ლანკნანი, გამოცხ. 16,1.

ი ვნ.: რაჲამს დაითხეოდა სისხლი, საქმე 22,20.

თჳნიერ სისხლისა დათხევისა არა იყო მოტევებაჲ, ებრ. 9,22; მალე არიან ფერჴნი მათნი დათხევად სისხლისა, ჰრომ. 3,15.

დაკალ ნ. დაკლვა.

დაკარ ნ. დაკრვა.

დაკიდება (ნავისა) ხომალდის თავთხელზე (მეჩეჩზე) შეყენება, посадить на мель, 0—(3)2: ვითარცა განცჳვეს იგინი ადგილსა უმძაფრესსა, დაჰკიდეს ნავი იგი, საქმე 27,41.

დაკირთებულ-ი დამონებული.

წესსა მას ქუეშე ამის სოფლისასა ვიყვენით დაკირთებულ, გალ. 4,3.

დაკლება დაკლება, მოკლება, ნაკლების მიცემა, შემცირება, лишать; დაკარგვა, лишаться, 0—3: დამაკლებს მე მითხრობად ჟამი ესე, ებრ. 11,32 დრო არ მყოფნის მოსათხრობად; დააკლე იგი მცირედ რაჲმე ანგელოზთა შენთა, ებრ. 2,7 შენს ანგელოზებზე ცოტათი ნაკლები გამოიყვანე.

ა—დ: და-მე-აკლდებისა შაბათობაჲ იგი ერსა ღმრთისასა. ებრ. 4,9; არარაჲ დავაკლდი... მოციქულთა მათ, 2 კორ. 11,5; 12,11: მოციქულებზე ნაკლები არაფრით ვარ; და არა თუ ვჭამოთ, არაჲ დაგუაკლდეს (და-არაჲ-გუაკლდეს ႤႨ), 1 კორ. 8,8CD.

ყოველსა შინა შეზმნულ ვარ: ... აღმატებად და დაკლებად, ფილიპ. 4,12.

დაკლებულ არიან დიდებასა ღმრთისასა, ჰრომ. 3,23 მოკლებული არიან, лишены; არარაჲთ დ. ყოფად... მოციქულთაგან, 2 კორ. 11,5D; ნუ ვინმე დ. იყოს მადლისა მისგან ღმრთისაჲსა. ებრ. 12,15; რაჲთა აღასრულოს თქუენი იგი (ეგე ႭD) დაკლებული ჩემდა მიმართ მსახურებისაჲ, ფილიპ. 2,30; თქუენი იგი დ. ამათ აღავსეს, 1 კორ. 16,17; ვევედრებით... განმტკიცებად დ. იგი სარწმუნოებისა თქუენისაჲ, 1 თეს. 3,10; სასყიდელი მოქმედთაჲ მათ, დ. იგი თქუენგან, ღაღადებს, იაკ. 5,4; ანგელოზთა დაკლებულად ვხედავთ იესუს, ებრ. 2,9; აღვასრულებ დაკლებულთა მათ ჭირთა ქრისტესთა, კოლ. 1,24.

2. გამოკლება, გამოტოვება, 0—3: და-ვიკიმე-აკლებს შესლვად მას შინა. ებრ. 4,6CD.

ა—დ: და-ვიეთმე-აკლდების შესლვაჲ მას შინა, ებრ. 4,6.

3. განშორება, ა—დ: ნუ დააკლდებით ურთიერთას. 1 კორ. 7,5Гb.

4. მოკლება, გაჭირვება, недостанать, ა—დ: მო-რაო-ვედ თქუენდა. დამაკლდა. 2 კორ. 11.8; გაჭირვებაში ეი-ყავი, нужду терпел; არაი დააკლდა. 2 კორ. 8,15ГLC(D); მას და-არაი-აკლდა. 2 კორ. 8.15.

5. ჩამორჩენა, დაგვიანება: საგონებელ ვისმე უჩ-ნდეს... დაკლებულ ყოფაი. ებრ. 4.1D; ჰგონებდეს ვინმე დაკლებულს თქუენგანი თავსა თჳსსა, ებრ. 4,1; ჰგონებ-დეს ვინმე დაკლებულად... თავსა თჳსსა, ებრ. 4,1Г.

დაკლვა დაკვლა. ყელის გამოჭრა. მოკვლა; მსხვერპლად შეწირვა; დაჭრა, 0—2: აღდეგ. პეტრე. და-კალ და ჭამე. საქმე 10,13; 11,7.

ი ვნ.: რამეთუ დაიკალ და გჳყიდენ ჩუენ, გამოცხ. 5,9; ზატიკად ჩუენდა დაიკლა ქრისტჱ, 1 კორ. 5,7.

განჰზარდენით ჴორცნი თქუენნი ვითარცა დღედ დაკლვისა, იაკ. 5,5ГLO.

რომელი-იგი დაკლულ იყო სიკუდილდ, გამოცხ. 13,3; დაჭრილი იყო სასიკვდილოდ; ვიხილე... კრავი მდგომარჱ, ვითარცა დაკლული, გამოცხ. 5,6; კრავი იგი დ., გამოცხ. 5,12; არა დაწერილ არს... წიგნსა მას ცხო-რებისასა კრავისა მის დაკლულისა, გამოცხ. 13,8.

დაკრება 1. შეკრება, შეგროვება, ი—2: ერთმანე-თად-ერთმანათად კაცად-კაცადი თქუენი თქუენ თანა და-იკრებდინ, 1 კორ. 16,2.

2. **დაკრება ქვისა** ქვების სროლა, ჩაქოლვა, 0—3: განიყვანეს იგი... და ქვასა დაჰკრებდეს, საქმე 7,58; ქვასა დ. სტეფანეს, საქმე 7.59; ქვაი დაჰკრიბეს პავლეს, საქმე 14,19; ნუუკუე ქვაი დაჰკრიბონ მათ, საქმე 5.26.

დაკრვა (პირისა) პირის აკვრა, ლაგამის ამოდება, ი/უ—3: არა დაუკრა პირი ჴარსა მლეწველსა, 1 კორ. 9.9; ჴარსა მეკალოესა არა დ. პირი, 1 ტიმ. 5.18.

დაკრძალვა (ჴუბდსა შინა) ხუბდის დადება, 0—(3)2: ფერჴნი მათნი დაჰკრძალნა ჴუბდსა შინა, საქმე 16,24.

დაკჳრვება გაკვირვება, ი/უ—დ: ჰხედვიდა სასწაუ-ლებსა მას და დაუკჳრდებოდა, საქმე 8,13; დ. ყოველთა, საქმე 9,21; დ. მათ, საქმე 10,45; დ. მოძღურებასა მას ზედა, საქმე 13,12; დამიკჳრდა... საკჳრველებითა დიდი-თა, გამოცხ. 17,6; რად დაგიკჳრდა, გამოცხ. 17,7; დაუკ-ჳრდა და იტყოდეს ურთიერთას, საქმე 2,7; დ., იცოდნეს იგინი, საქმე 4,13ГLO; მოსეს დ. ხილვაი ესე, საქმე 7,31; დ.... მორწმუნეთა, საქმე 10,45ГLO; იხილეს იგი და დ., საქმე 12,16; დ. ყოველსავე ქუეყანასა, გამოცხ. 13,3; და-უკჳრდეს მკჳდრთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 17,8.

კაცნი იგი... დგეს დაკჳრვებულნი, საქმე 9,7.

დალპობა, დალპოლვა დალპობა, 0—1 ვნ.: სიმ-დიდრჱ თქუენი დალპა. იაკ. 5,2.

სიმდიდრე თქუენი დალპოლვილ არს, იაკ. 5.2ГLO; სიტყუაი დამპალი პირით თქუენით ნუ გამოვალნ. ეფეს. 4,29b.

დამალვა, 0—2: მოსე... დამალეს, ებრ. 11,23; ყო-ველმან მონამან და აზნაურმან დამალნეს თავნი მათნი გამოცხ. 6,15.

დამარხვა დაცვა. შენახვა; შესრულება (ღვთის მცნებებისა, რელიგ. კანონებისა). 0—(3)2: არამედ მერვჱ ნოვე... დაჰმარხა, 2 პეტ. 2.5; საკრველებითა მით საუკუ-რადისოითა წყუდიადსა ქუეშე დაჰმარხნა, იუდა 1.6; ღმერთმან... სული თქუენი, გული და გუამი უბიწოდ... დაგმარხენინ, 1 თეს. 5.23; ღმერთმან... სული თქუენი, სამშჳნველი და გუამი უბიწოდ... დაჰმარხენინ, 1 თეს. 5,23C(D); ცრუნი იგი... ტანჯვასა შინა დაჰმარხნეს, 2 პეტ. 2.9CГLO.

ი—2: თავი თჳსი დაუმძიმებელად დავიმარხე, 2 კორ. 11,9; დაიმარხე სიტყუაი ჩემი, გამოცხ. 3,8; დ. შენ სიტ-ყუაი მოთმინებისა ჩემისაი, გამოცხ. 3,10; მიიღეთ შჯუ-ლი... და არა დაიმარხეთ, საქმე 7,53; რომელთა არა და-იმარხეს თჳსი იგი სამთავროი, იუდა 1,6; თავი თჳსი წმიდად დაიმარხე [პრძ.], 1 ტიმ. 5,22; ვედრი იგი დ., 1 ტიმ. 6,20; კეთილი ვედრი დ., 2 ტიმ. 1,14; ამათგან და-იმარხენით თავნი თქუენნი, საქმე 15,29; თავნი თჳსნი სიყუარულითა ღმრთისაითა დ., იუდა 1,21; დაიმარხის თავი თჳსი, 1 იოვ. 5.18; თავი თჳსი დაუმძიმებელად და-ვიმარხე და დავიმარხო, 2 კორ. 11,9; რაითა ესე დაი-მარხო, 1 ტიმ. 5,21; რომელმან ყოველი შჯული დაი-მარხოს, იაკ. 2,10ГLO; დ. თავი თჳსი, 1 იოვ. 5,18ГLO; დ. სამოსელი თჳსი, გამოცხ. 16.15; რომელმან დაიმარ-ხნეს სიტყუანი მისნი, 1 იოვ. 2.5; დ. ვიდრე აღსასრუ-ლადმდე საქმენი ჩემნი, გამოცხ. 2.26; რომელმან დ. სიტყუანი... ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22.7; რაითა დაი-მარხონ შჯული მოსჱსი, საქმე 15,5; დ., რაი-იგი მას შინა წერილ არს, გამოცხ. 1,3; სარწმუნოებაი დამიმარ-ხავს, 2 ტიმ. 4,7.

ი ვნ.: ცრუნი იგი... ტანჯვასა შინა დაიმარხნეს, 2 პეტ. 2,9.

ამცნეს... კრძალულად დამარხვაი მათი, საქმე 16,23C; უბრძანა... დ. მისი. საქმე 23.35; უბრძანა ასის-თავსა მას დ. მისი, საქმე 24,23; ვბრძანე დ. მისი. საქმე 25.21; დ. მცნებათა ღმრთისათაი. 1 კორ. 7,19; შეუგინე-ბელად დ. თავისა თჳსისაი, იაკ. 1.27ЧL; მისცნეს იგინი დამარხვად, საქმე 4,3; შესხნეს იგინი საპყრობილედ დ. ხვალისამდე, საქმე 5,18; ჯერ-არს... დ. შჯული მოსჱსი, საქმე 15,24; ასწავებდეს დ. შჯულისა, საქმე 16,4; პავ-ლე ღაღადებდა დ. მისა, საქმე 25,21; დაამტკიცა გულსა თჳსსა დ. თჳსი ქალწულებაი, 1 კორ. 7.37; ისწრაფდით დ.. ეფეს. 4,3; გამცნებ შენ... დ. შენდა მცნებაი იგი. 1 ტიმ. 6,14; ძალ-უც ვედრისა მის ჩემისა დ., 2 ტიმ. 1.12; მისცნა იგინი... ტანჯვითა დ., 2 პეტ. 2,4; შემძლებელ არს დ. თქუენდა, იუდა 1,24.

დამარხულ არს პავლე კესარიას, საქმე 25,4; დაცუ-ლია; წყუდიადი იგი ბნელისაი დ. არს. 2 პეტ. 2.17; და-უნჯებულ არიან და დ., 2 პეტ. 3.7; წყუდიადი იგი ბნე-ლი საუკუნოდ დ. არს, იუდა 1.13; უხრწნელისა ნაყოფი... დამარხული ცათა შინა, ებრ. 10,34; დაუჭნობელად დ. ცათა შინა, 1 პეტ. 1,4; დაუჭნობელად დამარხულნი ცა-თა შინა, 1 პეტ. 1.4F; ცეცხლისა დ. დღედ საშჯელისა, 2 პეტ. 3,7ГLO; დაუჭნობელად დამარხულთა ცათა შინა, 1 პეტ. 1,4ЧLE; ქრისტე იესუს მიერ დ.. იუდა 1,1.

დამასკელ-ი: მთავარი ქალაქი დამასკელთაი, 2 კორ. 11,32.

დამასხმელ-ი ნ. დასხმა, დამსხმელი.

დამბადებელ-ი ნ. დაბადება.

დამდაბლება დამცირება, დაცემა, დაქვეითება; დამორჩილება. ქედის მოხრა. ა—2: ნუუკუე დამამდაბლოს მე ღმერთმან, 2 კორ. 12.21.

ი: თავი თჳსი დავიმდაბლე, 2 კორ. 11.7; დაიმდაბლა თავი თჳსი. ფილიპ. 2.8.

დ: დამდაბლდით და ტიროდეთ. იაკ. 4.9; დ. წინაშე უფლისა, იაკ. 4.10; და-უკუე-მდაბლდით წინაშე მტკიცესა ჴელსა ღმრთისასა. 1 პეტ. 5.6.

ვიცი დამდაბლებაიცა და ვიცი აღმაღლებაჲცა. ფილიპ. 4,12; იქადოდენ... მდიდარი იგი დამდაბლებასა თჳსსა, იაკ. 1.10; გარდაცვალნეს ჴორცნი ესე დამდაბლებისა ჩუენისანი, ფილიპ. 3,21Ⴑ.

დამეიწყებელ-ი ნ. დავიწყება.

დამკჳდრება დამკვიდრება. დასახლება, მკვიდრად ქცევა. დაფუძნება. ა—(3)2: დაამკჳდრა იგი ქუეყანასა ამას, საქმე 7.4ႢႪႭ.

ი უობ.: რომელმან დაიმკჳდრა პირველად... ლუდჲს თანა. 2 ტიმ. 1.5 დამკვიდრდა; რომელმან-იგი დ. ჩუენ თანა, 2 ტიმ. 1.14: დავიმკჳდრო მათ შორის, 2 კორ. 6,16: დავმკვიდრდები: დაიმკჳდროს ჩემ თანა, 2 კორ. 12.9; არა დ. შვილმან მჴევლისამან, გალ. 4,30; შენ თანაცა დ.. 2 ტიმ. 1,5: მჯდომარემან მან საყდართა ზედა დ. მათ შორის. გამოცხ. 7.15; დ. მათ თანა, გამოცხ. 21,3; ჴორცთაცა ჩემთა დაიმკჳდრონ, საქმე 2,26.

ი—2, სამემკვიდრეოდ ქცევა, მოპოვება (რისამე): უმჯობჱსი მათსა დაიმკჳდრა სახელი, ებრ. 1,4; რომელთა... დაიმკჳდრნეს აღთქუმანი, ებრ. 6.12; არცა ხრწნილებამან უხრწნელებაჲ დაიმკჳდროს, 1 კორ. 15.50; რაჲთა კურთხევაჲ დაიმკჳდროთ, 1 პეტ. 3,9; ცრუთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6.9; არცა მტაცებელთა სასუფეველი ღმრთისაჲ არა დ., 1 კორ. 6,10; ჴორცთა... სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დ.. 1 კორ. 15,50; ესევითარისა მოქმედთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დ., გალ. 5,21.

ი/უ—3: დაუმკჳდრა მათ ქუეყანაჲ იგი, საქმე 13,19 მისცა სამემკვიდრეოდ.

ე: და დაემკჳდრა ქარანს შინა, საქმე 7,4 დამკვიდრდა; დ. ქუეყანასა მას, საქმე 7,4Ⴂ; რომელ დ. პირველად, 2 ტიმ. 1,5Ⴍ.

რომელცა-იგი შემოიღეს... დამკჳდრებასა მას წარმართთასა, საქმე 7,45ႢႪႭ; პირველ დამკჳდრებისა მისისა ქარანს შინა, საქმე 7,2ႪႭ; განაჩინნა... საზღვრის დადებანი დ. მათისანი, საქმე 17,26; დამკჳდრებად ყოველსა პირსა ქუეყანისასა, საქმე 17,26; სისხლთა სასუფეველი ღმრთისაჲ დ. ვერ ძალ-უც, 1 კორ. 15.50CD; დ. ქრისტე... გულთა შინა თქუენთა, ეფეს. 3,17; მას შინა სათნო-იყო... დ.. კოლ. 1,19; რომელთა-იგი დ. არს ცხორებაჲ, ებრ. 1,14; უნდა დ. კურთხევაჲ, ებრ. 12,17; პირველ დამკჳდრებადმდე მისა ქარანს შინა, საქმე 7,2.

იყვნეს იერუსალჱმს დამკჳდრებულ ჰურიანი, საქმე 2,5Ⴍ; რომელნი დ. ხართ იერუსალჱმს, საქმე 2,14; რომელსა-ესე აწ თქუენ დ. ხართ, საქმე 7,4: მაღალი იგი ტაძართა შინა დ. არს, საქმე 7.48; 17,24; რომელნი დ. იყვნეს ეფესოს. საქმე 19,17: რომელ-იგი დ. არს, ჰრომ. 7,17; არა დ. არს ჩემ თანა, ჰრომ. 7.18; დ. არს... ცოდვაჲ, ჰრომ. 7.20: სული ღმრთისაჲ დ. არს თქუენ შორის, ჰრომ. 8.9; 8,11; 1 კორ. 3,16; დ. არს სული მისი თქუენ შორის, ჰრომ. 8.11: დ. არს ყოველი სავსებაჲ, კოლ. 2.9: სიტყუაჲ იგი ქრისტჱსი დ. იყავნ თქუენ თანა, კოლ. 3,16; ენაჲ დ. არს ასოთა შინა ჩუენთა, იაკ. 3,6Ⴂ; რომელი დ. არს ჩუენ თანა, იაკ. 4,5; დ. რაჲ იყო მათ შორის, 2 პეტ. 2,8; რომელსა შინა სიმართლჱ დ. არს, 2 პეტ. 3.13; რომელი დ. არს ჩუენ შორის, 2 იოვ. 1,2; დამკჳდრებულისა მის მიერ თქუენ შორის სულისა მისისა, ჰრომ. 8,11CD; იყვნეს იერუსალჱმს დამკჳდრებულნი, საქმე 2,5; რომელსა ეწამებოდეს ყოველნი დ., საქმე 22,12; იხარებდით ცანი და ყოველნი დ. მას შინა, გამოცხ. 12,12; იხილეს იგი ყოველთა დამკჳდრებულთა ლუდიაჲსათა, საქმე 9,35; ყოველთა დ.... ესმა სიტყუაჲ, საქმე 19.10ႪႭ; აღაღო პირი თჳსი გმობად... ცათა შინა დ. მათ, გამოცხ. 13,6.

დამოკიდება ჩამოკიდება, დაკიდება, დამოკიდება ძელსა ხეზე ჩამოკიდება. აქ: ჯვარცმა, ი—(3)2: დამოჰკიდეთ ძელსა, საქმე 5,30.

ე: დამოეკიდა ცით ქუეყანად, საქმე 10,11; ძელსა ზედა დ.. 1 პეტ. 2,24Ⴀ; რომელი დამოეკიდოს ძელსა, გალ. 3,13ႤCD.

რომელცა-იგი მოკლეს დამოკიდებითა ძელსა მას, საქმე 10,39.

რომელი დამოკიდებულ იყოს ძელსა, გალ. 3,13; ჭურჭელი... დამოკიდებული ზეცით ქუეყანად. საქმე 10,11Ⴂ; ოთხთავე კიდეთა დ. ცათა, საქმე 11,5; იხილეს... გუელი იგი, დ. ჴელსა მისსა, საქმე 28,4; ხედვიდა ჭურჭელსა რასმე... დამოკიდებულსა, საქმე 10,11ႪႭ.

დამონება დამონება, მსახურად დაყენება, დამორჩილება, დაჩაგვრა; სხვაზე დამოკიდებულად ყოფნა, დაქვემდებარება, ა—3: არამედ აღვიკრძალავ ჴორცთა ჩემთა და დავამონებ, 1 კორ. 9,27ႢႤ; ყოველთა თავი ჩემი დავამონე, 1 კორ. 9,19.

ი—2: არამედ აღვიკრძალავ ჴორცთა ჩემთა და დავიმონებ. 1 კორ. 9,27; უკუეთუ ვინმე დაგიმონებს, 2 კორ. 11,20; და დაიმონებდენ მათ, საქმე 7.6ႪႭ; და დაიმონონ იგი, საქმე 7,6; რაჲთა დაგუმონნენ ჩუენ, გალ. 2,4.

ი/უ—3: ყოველთა თავი ჩემი დაუმონე, 1 კორ. 9,19Ⴂ.

დამონებულ ხართ სიმართლესა, ჰრომ. 6,18CD; დ. ხართ ღმერთსა, ჰრომ. 6,22; არა დ. არს ძმაჲ, 1 კორ. 7,15 არ არის დამოკიდებული, დაქვემდებარებული; ნივთთა ქუეშე ვიყვენით სოფლისათა დ., გალ. 4,3ႢႪႭD; მისდაცა დ. არნ, 2 პეტ. 2,19ႪႭ.

დამორჩილება დაქვემდებარება, დამონება, დანებება, ა—3: ყოველივე დაამორჩილე ქუეშე ფერჴთა მისთა, ებრ. 2,8; რომელმან დაამორჩილა, ჰრომ. 8.20; ყოველივე დ. ქუეშე ფერჴთა მისთა, 1 კორ. 15,27; რომელმანიგი დ. მას ყოველი, 1 კორ. 15,27; 15,28; ყოველივე დ., 1 კორ. 15,27ႤCD; ეფეს. 1.22; არა ანგელოზთა დ. მერმჱ იგი სოფელი, ებრ. 2,5; თავადიცა ძე დაამორჩილოს მას, 1 კორ. 15,28Ⴑ.

ე: შჯულსა მას ღმრთისასა ვერ დაემორჩილების. ჰრომ. 8,7; არა დაემორჩილებიან სახარებასა მას, 2 თეს. 1,8CD; ამაოებასა დაემორჩილა. ჰრომ. 8,20; ყოველივე დ. 1 კორ. 15,27; სიმართლესა ღმრთისასა არა დაემორჩილნეს, ჰრომ. 10,3; რომელნი არა დ. სახარებასა მას, 2 თეს. 1,8; დ. მას ანგელოზნი, 1 პეტ. 3.22: გინა ქმარსა დაემორჩილენ. 1 კორ. 7.11Ⴂ: სულები წინასწარ-

მეტყუელთაჲ წინაჲსწარმეტყუელთა დ., 1 კორ. 14,32; დაემორჩილენით ურთიერთას შიშითა, ეფეს. 5,21; ცოლ-ნი ქმართა თჳსთა დ., ეფეს. 5,22; კოლ. 3,18; 1 პეტ. 3,1; მონანი დ.... უფალთა თქუენთა, ეფეს. 6,5Ⴍ; კოლ. 3,22; 1 პეტ. 2,18; შვილნი დ. მამა-დედათა თქუენთა. კოლ. 3,20; დ. წინამძღუართა თქუენთა, ებრ. 13,17; დ. ღმერთსა, იაკ. 4,7; დ. ყოველსა კაცობრივსა, 1 პეტ. 2,13; მეფესა დ., 1 პეტ. 2,17Ⴀ; ჭაბუკნი დ. მოხუცე-ბულთა, 1 პეტ. 5,5; ცოლნი ქმართა თჳსთა დაემორჩილ-ნედ, ეფეს. 5,22ႱႪ; მონანი თჳსთა უფალთა დ. (დაე-მორჩილედ ႭႺ), ტიტე 2,9; არავისსა ჴელმწიფებასა დავემორჩილო, 1 კორ. 6,12; რაჟამს დაემორჩილოს მას ყოველი, 1 კორ. 15,28; თავადიცა ძჱ დ. მას, 1 კორ. 15,28; დაემორჩილნეთ (+ა AB) მამასა მას სულთასა, ებრ. 12,9ႢႪႭ; რაჲთა თქუენცა დაემორჩილნეთ ეგევი-თართა მათ, 1 კორ. 16,16.

არა ინებეს დამორჩილებაჲ, საქმე 7,39G; ამისთჳს ჯერ-არს დ., ჰრომ. 13,5; არა თავს-ვიდევით დ., გალ. 2,5ႢCD; დამორჩილებასა მას ყოვლისასა არარაჲ დაუშ-თა, ებრ. 2,8; დედაკაცი მდუმრიად ისწავებდინ ყოვლითა დამორჩილებითა, 1 ტიმ. 2,11; ადიდებდით ღმერთსა დ. მით... სახარებასა მას ქრისტჱსსა, 2 კორ. 9,13; არა ინებეს დამორჩილებად, საქმე 7,39; ჯერ-არს დ., ჰრომ. 13,5Ⴂ; არა ბრძანებულ არს მათა სიტყუად, არამედ დ., 1 კორ. 14,34; არა თავს-ვიდევით დ., გალ. 2,5; დ. მისა ყოველი, ფილიპ. 3,21; მოაჴსენებდ მათ... ჴელმწიფებათა დ., ტიტე 3,1; დ. ჩუენდა, იაკ. 3,3.

ეკლესიაჲ დამორჩილებულ არს ქრისტესა, ეფეს. 5,24; შვილნიმცა უსხენ დ., 1 ტიმ. 3,4; (იყვნედ) დ. თჳსთა ქმართა, ტიტე 2,5; 1 პეტ. 3,5; არღა ვხედავთ ყოველსავე დამორჩილებულად, ებრ. 2,8; შვილნიმცა უს-ხენ დამორჩილებულნი, 1 ტიმ. 3,4CD; მოვიღეთ მად-ლი... დასამორჩილებელად სარწმუნოებისა, ჰრომ. 1,5; რომელი გამოჩნდა... დ. სარწმუნოებისა, ჰრომ. 14,25; 16,25; არა ქმნა... დ. წარმართთა, ჰრომ. 15,18; არღა ვხედავთ ყოველსავე დ., ებრ. 2,8CD; სიწმიდითა სული-საჲთა დ., 1 პეტ. 1,2; არიან მრავალნი დაუმორჩილებელ (+ცა CD), ტიტე 1,10; არარაჲ დაუშთა მისა დაუმორჩი-ლებელი (დაუმორჩილებელად CD), ებრ. 2,8.

დამოწაფება მოწაფედ გახდა, ი—2: დაიმოწაფნეს მრავალნი, საქმე 14,21.

ენ—2: მუნ დამოწაფნეს მრავალნი, საქმე 14,21C.

იყო მუნ იოპეს დედაკაცი ერთი დამოწაფებულ (და-მოწაფებული ႩႪႭ), საქმე 9,36.

დამპალ-ი ნ. დალპობა.

დამსჭუალვა, დამშჭუალვა დალურსმნვა, ლურ-სმნით მიჭედება, 0—(3)2: დაჰმშჭუალა იგი ჯუარსა, კოლ. 2,14Ⴔ.

ნ.კ. შესჭუალვა.

დამტკიცება 1. განმტკიცება, გამაგრება, გაძლიერე-ბა, საპირისპ. მერყეობა; დაფუძნება, ხორცის შესხმა, ა—2: არამედ შჯულსა დავამტკიცებთ. ჰრომ. 3,31; იუდა და შილა... ნუგეშინის-სცეს ძმათა მათ და დაამტკიცებ-დეს, საქმე 15,32; ღმერთმან დაამტკიცნა ასონი იგი... გუამსა მას, 1 კორ. 12,18; იუდა და შილა... ნუგეშინის-სცეს ძმათა მათ და დაამტკიცნეს, საქმე 15,32ႢႪႭ; დაამ-ტკიცენ სხუანი იგი, გამოცხ. 3,2; დაგამტკიცენინ თქუ-ენ... ყოვლად ნებისა მისისა, ებრ. 13,21; მანვე... დ., 1 პეტ. 5,10ႢႪႭ; თქუენ დაამტკიცეთ ეგევითარი იგი, გალ. 6,1; რომელმანცა დაგამტკიცნეს თქუენ, 1 კორ. 1,8; რა-ჲთა დ. თქუენ, 1 თეს. 3,2.

ა—3: ჴორცნი დამამტკიცენ მე, ებრ. 10,5 ხორცი შემასხი.

ი/უ—3: ჴორცნი დამიმტკიცენ მე, ებრ. 10,5ხ.

ენ ვნ.: ყოველივე მის მიერ დამტკიცნა, კოლ. 1,17; მსმენელთა მათგან ჩუენდა მომართ დ., ებრ. 2,3CD.

ვილოცავთ თქუენსა დამტკიცებასა, 2 კორ. 13,9CD; მაჴსოთ მე თქუენ... დ. მას სახარებისასა, ფილიპ. 1,7; შემძლებელ არს უფალი დამტკიცებად მისა, ჰრომ. 14,4; რომელ-იგი შემძლებელ არს თქუენდა დ., ჰრომ. 14,24; 16,24Ⴂ.

(იყვნეთ) სიყუარულითა დამტკიცებულ, ეფეს. 3,18; ეკლესიანი მჱნნი და დამტკიცებულნი, საქმე 9,31; (იყ-ვნეთ) სიყუარულითა დ., ეფეს. 3,18CD; უკუეთუ ჰგიეთ თქუენ სარწმუნოებასა ზედა... დ., კოლ. 1,23; მას შინა ვიდოდეთ მას ზედა დ. სარწმუნოებითა, კოლ. 2,7; მი-რაჲმე-გცე თქუენ... დასამტკიცებელად თქუენდა, ჰრომ. 1,11; მოსცნა... მოძღუარნი დ. წმიდათა, ეფეს. 4,12; რო-მელსა-იგი უსწავლელნი და დაუმტკიცებელნი გარდააქ-ცევენ, 2 პეტ. 3,16 მერყევნი; შეიტყუვიან სულთა დაუმ-ტკიცებელთა, 2 პეტ. 2,14 მერყევთა. ნ. იქვე შენიშვნა (მოსალოდნელი იყო: შეიტყუვნიან სულნი დაუმტკიცე-ბელნი).

2. მტკიცება, დამტკიცება, დასაბუთება; დამტკიცება, დადასტურება, დამოწმება, ა—2: არა უცნობიეს, არცა რასა იტყჳან და არცა ვიეთთჳს დაამტკიცებენ, 1 ტიმ. 1,7; და იგი დაამტკიცებდა, ვითარმედ ესრეთ არს, საქმე 12,15ႢႪႭ.

ე: დაემტკიცების ყოველი სიტყუაჲ, 2 კორ. 13,1ႭႢ დამტკიცდება; დაემტკიცოს ყოველი სიტყუაჲ, 2 კორ. 13,1; თჳსსა მას ეძიებდეს დამტკიცებად, ჰრომ. 10,3; არ-ცა ვიეთთჳს დ., 1 ტიმ. 1,7Ⴡ.

მსახურ იქმნა... დასამტკიცებელად აღთქუმასა მას მამათასა, ჰრომ. 15,8CD რომ მტკიცე იყოს; ცილობისა მათისა დ. ფიცი არს, ებრ. 6,16.

3. დაწესება, დამტკიცება, დადგენა, დაკანონება, ა—2: დაამტკიცა დღჱ, რომელსა ეგულების განკითხვად სოფ-ლისა, საქმე 17,31; რაჲთა მეორჱ იგი დაამტკიცოს, ებრ. 10,9; დაამტკიცონ პირველ აღთქუმული იგი ევლოგიაჲ, 2 კორ. 9,5CD.

ე: რაჲთა მეორჱ იგი დაემტკიცოს, ებრ. 10,9Ⴍ.

კაცისა დამტკიცებული წიგნი არავინ შეურაცხ-ყვის, გალ. 3,15CD; წინაჲსწარ დამტკიცელი (დამტკიცილი Ⴊ) ღმრთისაგან, გალ. 3,17; დაგადგინნა წესსა მას ზედა სამღდელოსა... დამტკიცებულსა ზაქარიაჲსსა, საქმე 20,28Ⴂ; ასწავებდეს დამარხვად შჯულისა, დ. მას მო-ციქულთაგან, საქმე 16,4; ამას ვიტყჳ... დამტკიცებულად ღმრთისა მიერ, გალ. 3,17CD; ასწავებდეს დამარხვად მოძღურებათა მათ, დამტკიცებულთა მოციქულთაგან, საქმე 16,4ႢႪႭ; არა დაუმტკიცებელ ყოს განქარვებად აღთქუმაჲ იგი, გალ. 3,17 არ შეცვლის.

4. მტკიცედ გადაწყვეტა, ა—2: ესე დაამტკიცა გულ-სა თჳსსა დამარხვად თჳსი ქალწულებაჲ, 1 კორ. 7,37.

რომლისა დამტკიცებულ (დამტკიცილ Ⴂ) არს გულ-სა მისსა, 1 კორ. 7,37.

დამღერება დაუფიქრებლად, განუსჯელად მოქმედება, არაფრად ჩაგდება, აუგალწყნება (καταστρηνιάω). ი—2: რაჟამს დაიმღერნიან ქრისტესსა იგი, ქორწინების უნებნ, 1 ტიმ. 5,11 ქრისტეს მცნებებს უგულებელყოფენ, აუგალწყვეტენ ხოლმე

დამყარება დაფუძნება, შექმნა, დაარსება; განმტკიცება, მყარად ქცევა, ურყევად გახდა. ა—2: შენ დასაბამითგან, უფალო, ქუეყანაჲ **დაამყარე**, ებრ. 1,10Ⴂ; მან განგამტკიცენინ და **დაგამყარენინ**, 1 პეტ. 5,10Ⴀ.

სარწმუნოებითა გჳცნობიეს **დამყარებად** საუკუნენი სიტყჳთა ღმრთისაჲთა, ებრ. 11,3.

დამყნა დამყნობა; გადატ. შეზრდა, შესორცება. ე: **დაემყენ** მათ ზედა, ჰრომ. 11,17; **დ.** კეთილსა ზეთის ხილსა, ჰრომ. 11,24; მოსტყდეს რტონი იგი, რაჲთა მე **დავემყნა** (დავემყნო AB), ჰრომ. 11,19CD; იგინი ბუნებითსა მას **დაემყნნენ** (დაემყნენ ႣႤႥ) თჳსსავე მას ზეთის ხილსა, ჰრომ. 11,24; და იგინი, თუ არა დაადგრენ ურწმუნოებასა მათსა ზედა, **და-ვე-ემყნნენ** (და-ვე-ემყნენ ႠႡႢႣႥႣႦ), ჰრომ. 11,23.

შემძლებელ არს ღმერთი კუალად **დამყნად** მათა, ჰრომ. 11,23.

დამშთვარ-ი დამხრჩვალი: ეკრძალნენ იგინი... სისხლისა ჭამასა, **დამშთვარისა**, საქმე 21,25; რაჲთა განეყენნენ იგინი ჭამად... **დამშთერისა** (დამშთვარისა ႢႧ) და **სისხლისა**, საქმე 15,20; განშორებად თქუენდა ნაკერპავისაგან და **დამშთვრისა** (დამშთვარისა ႢG, დამშთრვისა D), საქმე 15,29HI; რაჲთა ეკრძალნენ კერპთა კლულისაგან და სისხლისა **დამშთვრისა** (დამშთრევისა Ⴁ, დამშთვარისა G), საქმე 21,25ႢႧ.

დამცირება დაკნინება, დამდაბლება, ი—2: თავი თჳსი **დაიმცირა**, ფილიპ. 2,7.

დამძიმება გაძნელება, დატვირთვა, მძიმე ტვირთის აკიდება; შეწუხება, გაჭირვება, შევიწროება, ა—(3)2: არავე-რას ვის თქუენგანსა **დავამძიმე**, 2 კორ. 11,8; არარას **დაგამძიმე** თქუენ, 2 კორ. 12,13; მე არარასით **დ.** თქუენ, 2 კორ. 12,16; თუმცა რასმე **დაგამძიმეთ**, 1 თეს. 2,6; რაჲთა არა **დაგამძიმო**, 2 კორ. 2,5 რომ (ბევრი ლაპარაკით) არ შეგაწუხო; არავე **დ.** თქუენ, 2 კორ. 12,14; რაჲთა არავის **დავამძიმოთ** თქუენგანსა, 1 თეს. 2,9; 2 თეს. 3,8.

ი/უ—(3)2: ნუ **დაუმძიმებედ** ეკლესიასა, 1 ტიმ. 5,16; არასვე-რას ვის თქუენგანსა **დაუმძიმე**, 2 კორ. 11,8ႣCD; არარას **დაგიმძიმე** თქუენ, 2 კორ. 12,13ႢႣCD; მე არარასით **დ.** თქუენ, 2 კორ. 12,16Ⴇ; და-თუმცა რასმე-**გიმძიმეთ**, 1 თეს. 2,6ႣႥD; რაჲთა არა **დაგიმძიმო**, 2 კორ. 2,5Ⴂ; არასვე **დ.** თქუენ, 2 კორ. 12,14ႣCD; რაჲთა არავის **დაუმძიმოთ** თქუენგანსა, 1 თეს. 2,9ႡCD; 2 თეს. 3,8CD.

ი/უ—დ: ვკუნესით და **დაგუმძიმდების** (დაგუიმ. Ⴃ), 2 კორ. 5,4; ნუ **დაუმძიმდებიედ** ეკლესიასა, 1 ტიმ. 5,16Ⴇ; გარდარეულად უფროს ძალისა **დაგუმძიმდა**, 2 კორ. 1,8.

თავი თჳსი **დაუმძიმებელად** დავიმარხე, 2 კორ. 11,9.

დამწარება გამწარება, მწარედ ქცევა. ა—2: რაჟამს შევჭამე იგი, **დაამწარა** მუცელი ჩემი, გამოცხ. 10,10; **დაამწაროს** მუცელი შენი, გამოცხ. 10,9.

დ: რაჟამს შევჭამე იგი, **დამწარდა** მუცელი ჩემი, გამოცხ. 10,10Ⴀ; მოსწყდეს წყალთა მიერ, რამეთუ **დამწარდეს**, გამოცხ. 8,11.

დამწიფებულ-ი შემოსული, მოწეული, **დამწიფებულ** არს ყურძენი იგი ქუეყანისაჲ, გამოცხ. 14,18.

დამწყსა მოთვინიერება, დამორჩილება, ი ვნ.: ყოველი ბუნებაჲ მჴეცთაჲ... **დაიმწყსების**, იაკ. 3,7.

ენაჲ ვერვის **დამწყსად** ჴელ-ეწიფების კაცთაჲ, იაკ. 3,8; ყოველი ბუნებაჲ მჴეცთაჲ... **დამწყსილ** არს, იაკ. 3,7.

დამჭირვა დაჭერა, ხელში ქონება (ა. შანიძე); თავდაჭერა, თავშეკავება, ი—2: რომელი-ეგე გაქუს, **დაიმჭირეთ**, გამოცხ. 2,25.

იყვნენ კაცნი **დაუმჭირველ**, 2 ტიმ. 3,3CD იქნებიან თავშეუკავებელნი.

დამჴუება, დამჴობა პირქვე წაქცევა, დამხობა; განადგურება, დაქცევა, ა—2: აჰა ესერა **დავამჴუა** იგი სარეცელსა ზედა, გამოცხ. 2,22.

დამჴობილი იგი მისი აღვჰმართო, საქმე 15,16.

დანთქმა, დათქმა ჩანთქმა, ჩაძირვა; დაღუპვა, ა—2: რომელთა **დაანთქნიან** (დაათქნიან ႠႡႧ; დაანთქიან ႤႢ) კაცნი, 1 ტიმ. 6,9ႣCD.

ი ვნ.: **დაითქა** (დაინთქა CD) სიკუდილი ძლევითა, 1 კორ. 15,54; აზმნეს მეგჳპტელთა და **დაითქნეს** (დაინთქნეს ႤႡႣCD), ებრ. 11,29; ნუუკუე უმეტესითა მით მწუხარებითა **დაითქას** (დაინთქას CD) ეგევითარი იგი, 2 კორ. 2,7; **დაითქას** (დაინთქას ႣCD) მოკუდავი იგი ცხორებისაგან, 2 კორ. 5,4.

დაპება დასევა, შემოხევა, დაგლეჯა, ი—2: **დაიპეს** სამოსელი მათი, საქმე 14,14.

დაპყრობა დაჭერა, დაკავება, ხელში ჩაგდება, მიღება; შეპყრობა, მოცვა; დაპყრობა, ი—2: სხჳსა ნათესავისამან **დაიპყრა**, ებრ. 7,13; ამისთჳსცა სასუფეველი შეუძრავი **დავიპყართ**, ებრ. 12,28Ⴃ; სხჳსა ნათესავისამან **დაიპყრას**, ებრ. 7,13Ⴇ; სასუფეველი შეუძრავი **დავიპყრათ**, ებრ. 12,28; უკუეთუ ვინმე **დაეპყრას** კაცი... ბრალსა, გალ. 6,1.

რომელიცა შემოიღეს... **დაპყრობასა** მას წარმართთასა, საქმე 7,45; ძჳრით შეუძლეთ **დაპყრობად** ჭუამალდისა, საქმე 27,16; **დ.** იყო მისა სამკჳდრებელად, ებრ. 11,8.

ენაჲ... კაცთაჲ, **დაუპყრობელი** ბოროტი, იაკ. 3,8.

ნ.კ. წინა-დაპყრობა.

დართვა დამატება, დართვა. ე: რაჲთა არა... მწუხარებაჲ მწუხარებასა ზედა **დამერთოს**, 2 კორ. 2,3; ფილიპ. 2,27.

დარღუევა 1. დანგრევა, განადგურება, მიწასთან გასწორება, აოხრება, დამხობა, ა—2: რომელ-იგი **დავარღჳე**, გალ. 2,18; იესუ ნაზორეველმან **დაარღჳოს** ადგილი ესე, საქმე 6,14; საკურთხეველნი შენნი **დაარღჳნეს**, ჰრომ. 11,3.

ი ვნ.: უკუეთუ საყოფელი ჩუენი **დაირღუეს**, 2 კორ. 5,1.

დარღუევად (არს) სიმდიდრე მისი, საქმე 19,27; ღმრთისა მიერ **დასარღუეველად** ძნელოვანთა, 2 კორ. 10,4; მომცა... აღსაშენებელად და არა **დ.** თქუენდა, 2 კორ. 10,8; მომცა მე... არა **დ.**, 2 კორ. 13,10.

2. ძოსპობა, აღმოწყვეტა. ა—2: დაარღუნა ნათესავნი შჳდნი, საქმე 13,19 აღმოწყვიტა შვიდი ხალხი; რაჲთა დაარღჳნეს საქმენი ეშმაკისანი, 1 იოვ. 3,8 მოსპოს.

3. დარღვევა, დაშლა, დახსნა. ა—2: გულის სიტყუა-თა დავარღუევთ, 2 კორ. 10,4.

ი ენ.: ბოლოსთ კერძოჲ იგი დაირღუევოდა (დაირ-ღუეოდა DKႪႭ), საქმე 27,41.

4. ჩამოქცევა ცისა, ი ენ.: ცანი მჴურვალენი დაირ-ღუნენ (დაირღუენ MႢ), 2 პეტ. 3,12Ⴀ[1].

დარჩა ნ. დასჯა.

დარწმუნება დაჯერება. ა—3: დამარწმუნო მე ქრისტიანე ყოფად, საქმე 26,28.

დას-ი გუნდი, კრებული: აღ-ვინმე-დგეს დასისა მის-გან ფარისეველთაჲსა, საქმე 15,5.

დასაბამ-ი დასაწყისი, თავდაპირველი, თავი; პირვე-ლი ნაყოფი, უძველესი; ქვეყნის გაჩენის დრო: რომელ-იგი არს დასაბამ ნაყოფთა აქაიასათა, ჰრომ. 16,5D; იქ-მნა იგი დ. შესუენებულთა, 1 კორ. 15,20CD; დ. ქრისტე (ცხოველ იქმნების), 1 კორ. 15,23Ⴂb პირველად ქრისტე გაცოცხლდება; ვიყვენით ჩუენ დ., იაკ. 1,18; ხოლო... და-საბამი ცხოვრებისაჲ მოჰკალთ, საქმე 3,15Ⴍ; დ. ნაყოფი სულისაჲ, ჰრომ. 8,23D; უკუეთუ დ. იგი წმიდა არს, ჰრომ. 11,6; რომელი არს დ., კოლ. 1,18; დ. მოიღო სიტ-ყუად, ებრ. 2,3; დ. იგი ძლიერებისაჲ... შევიკრძალოთ, ებრ. 3,14; არცა დ. დღეთაჲ... აქუს, ებრ. 7,3; დ. დაბა-დებულთა ღმრთისათაჲ, გამოცხ. 3,14; ვიქმენ მე Ⴀნი და Ⴜ, დ. და დასასრული, გამოცხ. 21,6; 22,13 დასაწყისი და დასასრული; შენ დასაბამსა... ქუეყანაჲ დააფუძნე, ებრ. 1,10ႢႪႢCD; დ. მას სახარებისასა, ფილიპ. 4,15; წე-სი რაჲმე დასაბამისა მის სიტყუათა ღმრთისათაჲ, ებრ. 5,12; დაუტევეთ დ. მის ქრისტეს სიტყუათაჲ, ებრ. 6,1ႭႢCD; რომელთა-ესე დასაბამითგან გურწმენა, საქმე 10,47 რომელთაც თავიდან, დასაწყისიდანვე ეირწმუნეთ; იწყო პეტრე თხრობად მათა დ., საქმე 11,4 დაიწყო თხრობა თავიდან; მოსეს დ. ნათესავთაჲსთ ქადაგნი იგი მისნი... დაედგინნეს, საქმე 15,21 უძველესი ხალხებიდან; გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან... დ. ცხორებად, 2 თეს. 2,13Ⴂb; შენ დ.... ქუეყანაჲ დააფუძნე, ებრ. 1,10; საქმენი იგი დ. სოფლისაჲთ ქმნულ იყვნეს, ებრ. 4,3 ქვეყნის და-საწყისიდან, გაჩენიდან; რომელსა ვჰმსახურებ მე დ., 2 ტიმ. 1,3; ჰგიეს დ. დაბადებისაჲთ, 2 პეტ. 3,4; რომელ გაქუნდა დ., 1 იოვ. 2,7; დ. ეშმაკი ცოდავს, 1 იოვ. 3,8; რომელი გესმა დ., 1 იოვ. 3,11; რომელი მაქუნდა დ., 2 იოვ. 1,5; ვითარცა-იგი გესმა დ., 2 იოვ. 1,6; არა დაწე-რილ არს დ. სოფლისაჲთ, გამოცხ. 13,8; რომელთა სა-ხელები არა წერილ არს დ. სოფლისაჲთ, გამოცხ. 17,8; რომელთა-ესე დასაბამითგანვე გურწმენა, საქმე 10,47ႢႪ; საქმენი იგი დ. სოფლისაჲთ ქმნულ იყვნეს, ებრ. 4,3ႢႪႢ; ცხორებისა მათისა დასაბამისაჲ ენებითა სრულ ყოფად, ებრ. 2,10Ⴂb: გუელი დ., რომელსა ეწოდების ეშმაკი. გა-მოცხ. 12,9; შეიპყრა ვეშაპი იგი — გუელი დ., გამოცხ. 20,2; წესი რაჲმე დ. მის სიტყუათა ღმრთისათაჲ, ებრ. 5,12B; და-და-უტევეთ დ. მის ქრისტჱსითა სიტყუაჲ. ებრ. 6,1.

დასაბამითგან-ი დასაწყისში, თავიდანვე, იმთავით-ვე არსებული: დღესითგან დასაბამითგანთა ჩუენ შორის გამოირჩია ღმერთმან, საქმე 15,7ႨႨ.

დასავალ-ი დასავლეთი: აღმოსავალეთისა ბჭენი სამნი... და დასავალით სამნი (აქუნდა), გამოცხ. 21,13AC.

დასავალეთ-ი დასავლეთი: აღმოსავალეთისა ბჭენი სამნი... და დასავალეთით სამნი (აქუნდა). გამოცხ. 21,13.

დასამორჩილებელ-ი ნ. დამორჩილება.

დასასრულ-ი ნ. დასრულება.

დასლვა (მზისა) მზის ჩასვლა, 0—(2)1: მზე ნუ დაჰვალნ, ეფეს. 4,26CD.

დასნეულება სენის შეყრა, ავად გახდომა, დ: გეს-მინა, ვითარმედ დასნეულდა, ფილიპ. 2,26; დ. ვიდრე სი-კუდილდმდე, ფილიპ. 2,27.

იყო მათ დღეთა ოდენ დასნეულებაჲ მისი, საქმე 9,37; დასნეულებულ არს, 1 ტიმ. 6,4.

დასრულება დაბოლოება, დამთავრება, ე: დაესრუ-ლა კორინთელთაჲ თავი ორივე. 2 კორ. 13 (დასასრ.) Ⴂ.

დ: დასრულდა, ფილიპ. თ. 4, მინაწ. CႠ.

ნუცა ერჩიედ ჰურიაებრთა ზღაპართა და ტოჰმის-რაცხათა მათ დაუსრულებელთა, 1 ტიმ. 1,4.

დასასრულ-ი დასასრული, ბოლო, დაბოლოება; შე-დეგი, საბოლოო მიზანი; ყველაფრის დასასრული. აღსას-რული; (ქვეყნის) კიდე, დასასრული: დასასრული შჯუ-ლისაჲ ქრისტე არს, ჰრომ. 10,4; დ. მცნებისაჲ არს სი-ყუარული, 1 ტიმ. 1,5; ყოვლელთა დ. მოიწია, 1 პეტ. 4,7; ვიქმენ მე Ⴀნი და Ⴜ, დასაბამი და დ., გამოცხ. 21,6; 22,13; ცილობისა მათისა დასასრულსა დასამტკიცებე-ლად ფიცი არს, ებრ. 6,16ႢCD; დ. ყოველნი ერთ-ზრახ-ვა იყვენით, 1 პეტ. 3,8ႢႪႭ; რაჲთა არა ჰხედვიდენ ძენი ისრაჱლისანი დ. მას განქარებისასა, 2 კორ. 3,13; და-სასრულად ყოველნი ერთ-ზრახვა იყვენით, 1 პეტ. 3,8 ბოლოს, наконец; იყვენით ჩემდა მოწამე... ვიდრე დასას-რულადმდე (დასასრულამდე KGHI), საქმე 1,8.

დასუენება სიკვდილი, ი—2: ვინაჲთგან მამათა დაი-სუენეს, 2 პეტ. 3,4 მას შემდეგ, რაც მამები დაიხოცნენ. ნ.კ. შესუენება.

დასუმა დასმა, 0—2: დასუა იგი მარჯუენით მისა, ეფეს. 1,20; აღიყვანიან და დასჳან ბჭეთა თანა მის ტაძ-რისათა, საქმე 3,2.

დასწავება დასწავლა, ი—2: რომელ-იგი დაგისწავე-ეს, იცით, 2 თეს. 2,6.

დასწრობა დასწრება, ა—3: მზჱ ნუ დაგასწრობნ განრისხებასა თქუენსა, ეფეს. 4,26 მზის ჩასვლამდე და-ივიწყეთ განრისხება.

დასხდომა დაჯდომა ბევრისა (სუბ. მრ. რ.-შია), 0—1: დასხდა ერი იგი ჭამად, 1 კორ. 10,7; დაესხედით ჩუენ, საქმე 16,13; მოვიდეს შესაკრებელსა მას... დას-ხდეს, საქმე 13,14; დ. მათ ზედა, გამოცხ. 20,4.

დასხმა 1. დადება, ჩადება (ბევრისა), დაწყობა, ჩაწყობა, 0—2: დასხმენ გჳრგჳნთა მათთა წინაშე საყ-დრისა მის, გამოცხ. 4,10; რომელნი-იგი მათმან დასხნა, საქმე 1,7ႪႭ; აწ ესერა ღმერთმან დ. ასონი იგი, 1 კორ. 12,18CD; დასხნეს იგინი საფლავსა მას, საქმე 7,16Ⴂ.

ი ენ.: დაისხნეს საფლავსა მას, საქმე 7,16ႪႭ.

2. დაყრა, ა—3: ქარქუეტსა... დაასხმიდა ცეცხლსა მას, საქმე 28,3 ფიჩხს აყრიდა ცეცხლს.

ა—(3)2: აღავსო ცეცხლისა მისგან საკუროხეველისა და დასხა იგი ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 8,5.

ი—2: დაისხეს მიწაჲ თავთა ზედა მათთა, გამოცხ. 18,19 დაიყარეს თავზე მიწა, მტვერი.

3. დასმა, დაყენება (ბევრისა), 0—2: უკუეთუ ამის სოფლისა რაჲ საშჯელი გედვას, შეურაცხნი იგი კრებულსა შორის, ესენი დასხენით, 1 კორ. 6,4.

4. დარგვა, ჩაყრა (ვენახისა), გადატ. საფუძვლის დადება, ა—(3)2: მე დავასხ, აპოლო მორწყო, ხოლო ღმერთმან აღაორძინა, 1 კორ. 3,6; ვინ-მე დაასხის ვენაჴი, 1 კორ. 9,7.

აწ უკუე არცა დამსხმელ რაჲ არს, 1 კორ. 3,7ႢႪ; აწ უკუე არცა დამსხმელი (დამასხმელი იგი AႭႨ) რაჲ არს, 1 კორ. 3,7CD; დ. (დამასხმელი AႢႪႭႨ) იგი და მომრწყველი ერთ არიან, 1 კორ. 3,8ႪCD.

5. ფეხქუეშ ჩაგდება, ჩაყრა (ბევრისა), 0—2: ვიდრემდე დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჴთა შენთა, საქმე 2,35; ებრ. 1,13.

ი ენ.: ვიდრემდე დაისხნეს მტერნი მისნი ქუეშე ფერჴთა მისთა, 1 კორ. 15,25; ებრ. 10,13BIႺ; ვიდრე დაისხნენ მტერნი მისნი ქუეშე ფერჴთა მისთა, 1 კორ. 15,25Ⴊ; ებრ. 10,13.

6. დადება ხელებისა; გადატ. კურთხევა, დალოცვა; რაიმე თანამდებობის რწმუნება, ა—3: ჴელთა ადრე-ადრე ნუვის დაასხამ, 1 ტიმ. 5,22; დაასხმიდეს ჴელთა მათ ზედა, საქმე 8,17ႢႪႭ; დაასხნა მას ზედა ჴელნი მისნი, საქმე 9,12; 9,17; 28,8; დაასხნეს მათ ზედა ჴელნი მათნი, საქმე 6,6; 21,27; დ. (დასხნეს D) ჴელნი მათ ზედა, საქმე 13,3; რომელსაცა დავასხნე ჴელნი, საქმე 8,19ႪႭ.

ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებდეთ... დასხმასა ჴელთასა (დასხმისა ჴელთაჲსა CD), ებრ. 6,2; დასხმითა ჴელთა პავლესთაჲთა მოვიდა სული წმიდაჲ, საქმე 19,6; რომელი მოგეცა შენ... დ. მით ჴელთა ხუცობისაჲთა, 1 ტიმ. 4,14; არს შენ თანა დ. მით ჴელთა ჩემთაჲთა, 2 ტიმ. 1,6.

7. დადება ხელებისა; გადატ. შეპყრობა, დაპატიმრება, ა—3: დაასხნეს ჴელნი მათნი მათ ზედა, საქმე 4,3; დ. ჴელნი მათნი მოციქულთა ზედა, საქმე 5,18.

8. დადგომა, დარჩენა (?), τίθημι, ე: რომელნი შებრკოლდებიან სიტყუასა მას ურჩებით, რომელსაცა ზედა დაესხნეს, ἐτέθησαν, 1 პეტ. 2,8 რომელსაც დაადგნენ, რომელზეც დარჩნენ (?).

ნ.კ. თანა-დასხმა, ინაჴით დასხმა.

დასჯა, დაშჯა, დარჩა 1. გასამართლება, განკითხვა, განსჯა; ბრალის დადება, დადანაშაულება: მსახურებაჲ იგი დასჯისაჲ (დაშჯისაჲ AႪႭ, დაშჯისა Ⴂ, დარჩისაჲ Ⴈ) დიდებით (არს), 2 კორ. 3,9IႧD.

ვინ არს დამსჯელ (დამშჯელ AB), ჰრომ. 8,34CD; არს იგი თავით თჳსით დასჯილ (დაშჯილ ABႧႡႣ), ტიტე 3,11IႺ; და-ვე-სჯილ (და-ვე-შჯილ ABC, და-ვერჩილ Ⴈ) არს, ჰრომ. 14,23ႨD; არს იგი თავით თჳსით დასასჯელ, ტიტე 3,11Ⴁ; საშჯელი იგი ერთისა მისგან დასაშჯელად (არს), ჰრომ. 5,16; ერთისა მის შეცოდებისაგან ყოველთა კაცთა ზედა დასასჯელად (დასაშჯ. ABC), ჰრომ. 5,18ႨD.

2. სასჯელის დადება, დასჯა, მისჯა, 0—2: რომლითა დასაჯა სოფელი, ებრ. 11,7; ქალაქები იგი სოდომელთაჲ და გომორელთაჲ... დ., 2 პეტ. 2,6; დაჰსაჯეთ (დასაჯეთ ႠႨႪ) და მოჰკალით მართალი იგი, იაკ. 5,6Ⴍ.

ი ენ.: რაჲთა არა სოფლისა თანა დავისაჯნეთ, 1 კორ. 11,32.

3. განკიცხვა, დაძრახვა, გმობა, განქიქება, 0—2: თავსა თჳსსა დაშჯი, ჰრომ. 2,1; და დაშჯის შჯულსა, იაკ. 4,11.

ი—2: თავსა თჳსსა დაისჯი (დაიშჯი CD), ჰრომ. 2,1ႡI.

არა-მე რაჲ დასასჯელ (დასაშჯ. ABႡ) არს მათა, ჰრომ. 8,1ႧႨD; დასასჯელად (დასაშჯ. ABC, დასარჩ. Ⴈ) თავისა თჳსისა ჭამს, 1 კორ. 11,29ႧႨD; რაჲთა არა დ. (დასაშჯ. ABC, დასარჩ. Ⴈ) შეჰკრბეთ, 1 კორ. 11,34ႧႨD; არა დ. (დასაშჯ. ႠႡႢႪႭ, დასარჩ. Ⴈ) თქუენდა ვიტყჳ, 2 კორ. 7,3ႧႨD.

დატევა მოთავსება, დატევა, χωρέω, вместить; გადატ. მიღება, ი—2: დამიტიენით ჩუენ, 2 კორ. 7,2Ⴈb.

დატევება, დატეობა დატოვება; მიტოვება, ხელის აღება, ა/უ—3: არა თუმცა უფალმან ყოვლისა მპყრობელმან დამიტევა (დამიტოვა Ⴊ, დამიტევნა Ⴀ) ჩუენ ნათესავი, ჰრომ. 9,29; თქუენ დაგიტევა ჴელით წერილი, 1 პეტ. 2,21.

ა/უ—(3)2: ნუ დაუტევებთ (დაუტეობთ Ⴚ) შესაკრებელსა თჳსსა, ებრ. 10,25; ქმარი ცოლსა ნუ დაუტევებნ (დაუტეობნ D), 1 კორ. 7,11; ნუ დ. (დაუტეობნ CD) მას, 1 კორ. 7,12; ნუ დ. (დაუტეობნ ႨD) ქმარსა მას, 1 კორ. 7,13; ამისთჳს დაგიტევე შენ, ტიტე 1,5; დაუტევე სიყრმისაჲ იგი, 1 კორ. 13,11; რომელ დ. ტროადას, 2 ტიმ. 4,13; ტროფიმე დ. მელეტოსს შინა, 2 ტიმ. 4,20; სიყუარული იგი შენი პირველი დაუტევე, გამოცხ. 2,4; დემა დამიტევა მე, 2 ტიმ. 4,10; არავე დაუტევა... ქველის მოქმედებაჲ იგი თჳსი, საქმე 14,17; დ. პავლე კრული, საქმე 24,27; დ. ეგჳპტჱ, ებრ. 11,27; იგინი დაუტევნა მუნ, საქმე 18,19; დაუტევეთ იგი (ჩუენ), საქმე 21,3; დამიტევეს მე ყოველთა, 2 ტიმ. 1,15; 4,16; დაუტევეს ბუნებისა იგი წესი, ჰრომ. 1,27; დ. წრფელი გზაჲ, 2 პეტ. 2,15; დ. სამკჳდრებელი მათი, იუდა 1,6; არა დაგიტეო შენ, ებრ. 13,5; არა დაუტეო სული ჩემი, საქმე 2,27; არა დაუტეო(!) სული მისი ჯოჯოხეთს (შენ?), საქმე 2,31Ⴂ; დაუტეოს კაცმან მამაჲ თჳსი, ეფეს. 5,31; რომელმან არა დაგიტევნეს თქუენ, 1 კორ. 10,13Ⴇ; ამისთჳს დაუტეოთ (და-და-უტევოთ A, და-და-უტეოთ B) დასაბამისა მის ქრისტეს სიტყუათაჲ, ებრ. 6,1CD; დამიტევებიეს თავისა ჩემისა შჳდ ათას ოდენ მამაკაც, ჰრომ. 11,4.

არა სათნო არს... დატევებაჲ სიტყჳსა ღმრთისაჲ, საქმე 6,2; ადრე ყოფად არს დ. საყოფლისა ამის ჩემისაჲ, 2 პეტ. 1,14; დატევებასა მას აღთქუმისასა, ებრ. 4,1.

არა დატევებულ ვართ, 2 კორ. 4,9.

დაუდგრომელი ნ. დადგრომა.

დაუმორჩილებელი ნ. დამორჩილება.

დაუმძიმებელი ნ. დამძიმება.

დაუნჯება შენახვა, დაცვა; შეკრება, დაგროვება, ი—2: კაცად-კაცადი თქუენ თანა დაიკრებდინ და დაიუნ-

ჯებდინ, 1 კორ. 16,2: დაიუნჯეთ დღეთა მათ უკუანაისსა-კნეულისა, იაკ. 5,3.

მათვე სიტყჳთა დაუნჯებულ არიან, 2 პეტ. 3,7.

დაუსრულებელ-ი ნ. დასრულება.

დაუც ნ. დაძ.

დაუცუეთელ-ი, დაუცუეთილ-ი ნ. წინა-დაუცუეთელი, წინა-დაუცუეთილ-ი.

დაუცხრომელ-ი ნ. დაცხრომა.

დაფარვა დაფარება და არგამოჩენა: საიდუმლოდ შენახვა, დაფარვა, დამალვა. 0—(3)2: დაგუფარენით ჩუენ პირისაგან საყდართა ზედა მჯდომარისა, გამოცხ. 6,16; სიყუარულმან დაფარის სიმრავლჱ ცოდვათაჲ, 1 პეტ. 4,8: დაფაროს სიმრავლჱ ცოდვათაჲ, იაკ. 5,20.

ე: რომელთა დაეფარნეს ცოდვანი, ჰრომ. 4,7ႨႪ ვისი ცოდვებიც დაფარულია; რომელთა დაეფარნენ ცოდვანი, ჰრომ. 4,7.

დაფარვად მისა ამისთჳს არა ვირწმუნო, საქმე 26,26; დ. ვერ ჴელ-ეწიფების, 1 ტიმ. 5,25.

უკუეთუ არს დაფარულ სახარებაჲ ესე ჩუენი, წარწყმედულთა მათ შორის არს დ., 2 კორ. 4,3; ცხორებაჲ თქუენი დ. არს, კოლ. 3,3; არარაჲ არს დაბადებული დ. (-ლი Ⴂ) წინაშე მისსა, ებრ. 4,13; საიდუმლოჲ იგი, დაფარული საუკუნითგან, კოლ. 1,26; განანათლოს დ. იგი ბნელისაჲ, 1 კორ. 4,5; დ. იგი გულისა კაცი, 1 პეტ. 3,4ႪႭ; არცა დაფარულსა ადგილსა თქუმულ არს ესე, საქმე 26,26; საიდუმლოსა მას დ., 1 კორ. 2,7; ოდეს შჯიდეს ღმერთი დ. მას კაცთასა, ჰრომ. 2,16; მივსცე მას მანანაჲსა მისგან დაფარულისა, გამოცხ. 2,17; დაფარულითა მით გულისა კაცისა, 1 პეტ. 3,4; რომელ დაფარულად იქმნების მათ შორის, ეფეს. 5,12ႦႪ; დაფარულნი გულისა მისისანი გამოცხადნენ, 1 კორ. 14,25; ყოველნი საუნჯენი... მეცნიერებისანი დ., კოლ. 2,3; განვიშორენით დ. იგი სირცხჳლისანი, 2 კორ. 4,2; განმკითხველ ზრახვათა დაფარულთა, ებრ. 4,12; განგებაჲ საიდუმლოჲსა მის დაფარულისაჲ, ეფეს. 3,9.

დაფლვა დამარხვა, დასაფლავება, 0—(3)2: შემოსეს იგი და განილეს და დაჰფლეს, საქმე 5,6; დ. იგი, საქმე 5,10; დაჰფლნეს საფლავსა მას, საქმე 7,16.

ე: აღესრულა და დაეფლა, საქმე 2,29; რამეთუ დ., 1 კორ. 15,4; მის თანა დაეფლენით ნათლის-ღებითა მით, კოლ. 2,12.

ფერჴნი დამფლველთა ქმრისა შენისათანი კართა ზედა დგანან, საქმე 5,9.

ნ.კ. თანა-დაფლვა.

დაფუძნება დაფუძნება, დაარსება; გამაგრება, განმტკიცება, ა—2: შენ... ქუეყანაჲ დააფუძნე, ებრ. 1,10; მან განგამტკიცენინ და დაგაფუძნენინ, 1 პეტ. 5,10.

(იყვნეთ) სიყუარულითა... დაფუძნებულ, ეფეს. 3,18; (იყვნეთ) სიყუარულითა... დაფუძნებულნი, ეფეს. 3,18CD; უკუეთუ ჰგიეთ თქუენ სარწმუნოებასა ზედა დ., კოლ. 1,23; მას შინაცა ვიდოდეთ დ. სარწმუნოებითა, კოლ. 2,7.

დაქენჯნა ცემა, დარტყმა. გადატ. ტანჯვა, დასჯა, κολαφίζω, 0—2: რაჲთა დამქენჯნიდეს (დამქენჯვიდეს Ⴍ, დამქრჯნიდეს Ⴂ) მე, 2 კორ. 12,7CD.

ი ვნ.: უკუეთუ ჰცოდვიდეთ და დაიქენჯნებოდით, 1 პეტ. 2,20C; უკუეთუ სცოდვიდეთ და დაიქენჯნებოდით, 1 პეტ. 2,20ႪႭ.

დაქცევა განადგურება, მოსპობა; ჩაძირვა, დაღუპვა, ა—2: ქალაქები იგი სოდომელთაჲ და გომორელთაჲ... დააქცია, 2 პეტ. 2,6.

ე: სამ-გზის ნავი დამექცა, 2 კორ. 11,25 სამჯერ ხომალდი ჩამეძირა, დამეღუპა.

დალათუ 1. თუ: დალათუ ჭამოს, ჰრომ. 14,23; დ. ვჭამოთ, არაჲ გუემატოს, 1 კორ. 8,8Ⴆ; დ. ... იქადაგებოს, ფილიპ. 1,18; დ. მოვიდე, ფილიპ. 1,27; დ. ცოდვაჲ რაჲმე ექმნეს, იაკ. 5,15.

2. თუმცა: დალათუ საქმენი იგი... ქმნულ იყვნეს, ებრ. 4,3CD; დ. მცირედ მივწერე თქუენდა, ებრ. 13,22; დ. ვიეთნიმე ურჩ არიან, 1 პეტ. 3,1; დ. იცით ყოველი, იუდა 1,5.

3. თუმცა კი, თუმცაღა: დალათუ ბევრ მზარდულ გესხნეს თქუენ, 1 კორ. 4,15; დ. არიან რაჲმე სახელ-დებულ ღმრთად, 1 კორ. 8,5; დ. გარეშჱ ესე კაცი ჩუენი განირყუნების, 2 კორ. 4,16; დ. ვიცოდეთ ქრისტე ჴორციელად, 2 კორ. 5,16; დ. შეგაწუხენ თქუენ, 2 კორ. 7,8; წიგნმან მან დ. შეგაწუხნა თქუენ, 2 კორ. 7,8CD; დ. მივწერე თქუენდა, 2 კორ. 7,12; დ. უცებ ვარ სიტყჳთა, 2 კორ. 11,6CD; დ. არარაჲ ვარ, 2 კორ. 12,11; დ. იცით, 2 პეტ. 1,12.

4. რომ, რომც, კიდეც რომ, თუნდაც: დალათუ იყოს რიცხჳ იგი ძეთა ისრაჱლისათაჲ ვითარცა მქჳშაჲ ზღჳსაჲ, ჰრომ. 9,27; დ. ... ზეცით გახარებდეს თქუენ, გალ. 1,8.

5. თუ კი, თუ კიდევაც: არამედ დალათუ ძალ-გედვას განთავისუფლებად, 1 კორ. 7,21CD; დ. განუდეგით, — ღმრთისა, 2 კორ. 5,13; არა ვინანი, დ. ვინანდი, 2 კორ. 7,8; დ. შევიწირები... მიხარის, ფილიპ. 2,17; დ. გევნებოდის სიმართლისათჳს, 1 პეტ. 3,14.

დალათუმცა თუმცაღა: არა ვინანი, დალათუმცა ვინანდი, 2 კორ. 7,8C.

დალაცათუ 1. თუ: დალაცათუ ჭამოს, ჰრომ. 14,23CD; დ. ვჭამოთ, 1 კორ. 8,8CD; დ. ცოდვაჲ რაჲმე ექმნეს, იაკ. 5,15ႪႭ.

2. თუმცა: დალაცათუ საქმენი იგი... ქმნილ იყვნეს, ებრ. 4,3Ⴄ; დ. ... ურჩ არიან, 1 პეტ. 3,1Ⴍ; დ. იცით ესე ყოველი, იუდა 1,5G.

3. თუმცა კი, თუმცაღა: დალაცათუ ბევრ მზარდულ გესხნენ, 1 კორ. 4,15Ⴁ; დ. არიან რაჲმე სახელ-დებულ ღმრთად, 1 კორ. 8,5CD; დ. ვიცოდეთ ქრისტე ჴორციელად, 2 კორ. 5,16ႨႤ; დ. შეგაწუხენ თქუენ, 2 კორ. 7,8D; დ. მივწერე თქუენდა, 2 კორ. 7,12ႦႡD; დ. ჯუარს-ეცუა, 2 კორ. 13,4CD; დ. იცით, 2 პეტ. 1,12ႪႭ.

4. რომ, რომც, კიდეც რომ, თუნდაც: დალაცათუ იყოს რიცხჳ იგი ძეთა ისრაჱლისათაჲ ვითარცა მქჳშაჲ ზღჳსაჲ, ჰრომ. 9,27Ⴂ; დ. ... ზეცით გახარებდეს თქუენ, გალ. 1,8Ⴄ.

5. თუ კი, თუ კიდევაც: დალაცათუ შევიწირები... მიხარის, ფილიპ. 2,17CD; დ. გევნებოდის სიმართლისათჳს, 1 პეტ. 3,14ႪႭ.

დალაცათუმცა თუმცაღა: არა ვინანი, დალაცათუმცა ვინანდი, 2 კორ. 7,8Ⴆ.

დაყდუნება დაბრკოლება, შეფერხება. დ: აღმოცენე-ბულ ხართ ჩემ კერძო ზრახვად.... ხოლო დაჰყდუნდით, ფილიპ. 4.10ႥႨႭ.

დაყენება გაჩერება, შეჩერება, დატოვება, შეწყვეტა. გადატ. დაბრკოლება, ხელის შეშლა, წინააღმდეგობის გაწევა; არ-დაშვება, აკრძალვა; გამოტოვება, დაკლება, ა—(3)2: სიტყუად ენათა მათ ნუ დააყენებთ. 1 კორ. 14,39ႢႪ; არარაჲ დავაყენე უმჯობესი თქუენი, საქმე 20.20; არარაჲ დ., რომელიმცა არა გითხარ, საქმე 20,27; დააყენა წინაწარმეტყუელისაჲ მის უგუნურებაჲ, 2 პეტ. 2.16.

ი: მას დღესა მუნ დაიყენნა, საქმე 10.23 თავისთან დაიტოვა, ისტუმრა.

ე: სიტყუად ენათა მათ ნუ დაეყენებით. 1 კორ. 14,39CD; დაეყენე მოაქამდე, ჰრომ. 1.13; ამისთჳსცა დ. მისლვად თქუენდა, ჰრომ. 15,22CD: სიქადული ესე არა დაეყენოს... ადგილთა აქაიასათა, 2 კორ. 11,10.

ვერ შესაძლებელ იყო დაყენებაჲ მისი, საქმე 2,24ႢႪႭ; მეგულებოდა დ. ჩემ თანა, ფილემ. 1.13ႦႡႨႧ; არიან მღდელად დადგინებულ სიკუდილისაგან დაყენები-თა დადგრომად, ებრ. 7,23; ვერ შესაძლებელ იყო დაყე-ნებად მისა, საქმე 2,24: მეგულებოდა დ. ჩემ თანა, ფი-ლემ. 1,13.

დაყენებულ იქმნეს სულისა მიერ წმიდისა, საქმე 16,6ႪႭ; დ. არს, ჰრომ. 3,27; და-მე-ყენებულ არსა, ჰრომ. 3,27ႢႪႪႠCD; არიან... დაყენებულნი დადგრომად, ებრ. 7,23Ⴀხ.

ასწავებდა... ყოვლითა კადნიერებითა დაუყენებელად, საქმე 28,31H1 დაუბრკოლებლად.

დაყოვნება შეგვიანება, შეჩერება; დაბრკოლება, შე-ფერხება. 0—2: მცირედ დაყოვნეს (და-რე-ყოვნეს ႢႪႭ), საქმე 27,28; რაჲთა არა დაყოვნოს მრავალ ჟამ ასიას შინა, საქმე 20.16.

ე: რაჲთა არა დაეყოვნოს მრავალ ჟამ ასიას შინა, საქმე 20.16ႪႭ.

დ: აღმოცენებულ ხართ ჩემ კერძო ზრახვად, ... ხო-ლო დაჰყონდით, ფილიპ. 4.10Ⴈ შეფერხდით, დაბრკოლ-დით.

იყო... სამის ოდენ ჟამის დაყოვნება, საქმე 5,7; ვი-ეთმე დაყოვნებად შეურაცხიეს. 2 პეტ. 3.9ႪႭ.

დაყოფა 1. დარჩენა, ყოფნა, გატარება (დროისა), 0—2: ღამჱ და დღჱ უფსკრულთა შინა დაეყავ, 2 კორ. 11,25: დაყო მუნ ერთ წელ, საქმე 18.11; დ. ჟამი რაოდე-ნიმე, საქმე 18,23: დაყვეს მუნ მრავალ დღჱ, საქმე 15,33; და დავყოთ მუნ წელიწადი, იაკ. 4.13; უზმათა დაგიყოფიეს, საქმე 27.33.

ვესავ რაოდენისამე ჟამისა დაყოფასა თქუენ თანა, 1 კორ. 16,7.

2. დახშვა, დახურვა. გადატ. დადუმება, ი/უ—3: და-უყვნეს (დაუყვეს CD) პირნი ლომთანი. ებრ. 11,33.

ი ვნ.: რაჲთა ყოველი პირი დაიყოს, ჰრომ. 3,19.

რომელთაჲ ჯერ-არს პირსა დაყოფაჲ, ტიტე 1,11CD; დაყოფად პირთა კაცთა უგუნურთა უმეცრებასა. 1 პეტ. 2.15.

დაყრა დაგდება (ბევრისა): ჩამოცვენა, 0—2: დაჰ-ყრიდეს სამოსელსა მათსა, საქმე 22,23; ლეღუმან რაჲ დაყარის ყუავილი თჳსი, გამოცხ. 6.13.

დაყუენ(ვ)ა, დაყუნვა გაპარსვა, გაკრეჭა. стричь, брить. ი—2: რაჲთა დაიყუნონ თავსა, საქმე 21.24; რაჲთა დაიყუნნენ თავნი მათნი. საქმე 21.24ႪႭ.

საძაგელ არს დედაკაცისა კუეცაჲ გინა დაყუენვაჲ (დაყუენაჲ ႠႡႨD). 1 კორ. 11,6; საძაგელ არს დედაკა-ცისა... დაყუნვაჲ. 1 კორ. 11.6CႢႪ.

იგივე არს დაყუენილიცა იგი. 1 კორ. 11.5.

დაშენება დასახლება, დამკვიდრება, ე: და დაეშენა ქარანს შინა, საქმე 7,4ႢႪႭ.

დაშთომა 1. დარჩენა, დატოვება, 0—1: არა დაშთა სული მისი ჯოჯოხეთს. საქმე 2.31.

ი/უ: და-სადმე-უშთების შაბათობაჲ ერსა ღმრთისასა, ებრ. 4,9D; არღარა ცოდვათათჳს დაგუშთების მსხუერ-პლი, ებრ. 10.26Ⴀხ: არარაჲ დაუშთა მისა დაუმორჩილე-ბელი, ებრ. 2.8.

ჯერ-გჳჩნდა დაშთომაჲ ათენას შინა, 1 თეს. 3.1.

კაცი ვინმე დაშთომილ არს, საქმე 25,14ႪႭ; მე მარტოჲ დ. ვარ, ჰრომ. 11,3; რომელ დ. ვიყვნეთ მოს-ლვასა მას უფლისასა. 1 თეს. 4.15; რომელნი-ესე დ. ვიყვნეთ, 1 თეს. 4.17; კაცი ვინმე არს დაშთომილი, საქ-მე 25,14; დაშთომილისა ამისგან აღთქუმისა, ებრ. 4,1D.

2. დაშვება, დავარდნა, გაუქმება, παρίημι: დაშთო-მილნი ჴელნი და დაჴსნილნი მუჴლნი აღემართენით, ებრ. 12,12 გაუქმებული, უმოძრაო ხელები.

დაშრეტა გაქრობა, ჩაქრობა, 0—2: დაშრიტეს ძალი ცეცხლისაჲ, ებრ. 11,34.

რომლითა შეუძლოთ... დაშრეტად, ეფეს. 6.16.

დაშურომა შრომა, გარჯა; დაღლა, დაქანცვა; შე-წუხება, утруждать, ა—2: რაჲთა არა უფროჲს დაგაშუ-რო (დაგაშრო ႪႭ, დაგაშვრო G) შენ, საქმე 24,4.

0—1: უმეტჱს მათ ყოველთასა დავშუერ, 1 კორ. 15,10; ნუუკუე ცუდად დ., გალ. 4,11; არცა ცუდად დ.. ფილიპ. 2,16: იტჳრთე სახელისა ჩემისათჳს და არა და-შუერ, გამოცხ. 2,3; რომელ-იგი ფრიად დაშურა, ჰრომ. 16,6: რომელი ფრიად დ. უფლისა მიმართ, ჰრომ. 16,12; არა დაჰშურეთ (დაშურეთ BCD) სულითა თქუენითა, ებრ. 12.3.

დაშჯა ნ. დასჯა.

დაცადება შეწყვეტა. შეჩერება; დაბრკოლება, ხე-ლის შეშლა, ა—(3)2: დააცადეს ცემაჲ პავლჱსი, საქმე 21,32 შეწყვიტეს; რაჲთა არა დააცადოთ ლოცვასა თქუ-ენსა, 1 პეტ. 3,7 რომ ლოცვისას ხელი არაფერმა შეგი-შალოთ, არ დაგაბრკოლოთ.

დაცემა 1. ცემა, დარტყმა, გვემა, დაგლეჯა. 0—3: მუნქუესვე დასცა მას ანგელოზმან უფლისამან, საქმე 12,23; დაგეცინ შენ ღმერთმან, საქმე 23,3C: დაგცეს შენ ღმერთმან, საქმე 23,3Ⴂ.

2. დაქცევა, დამხობა, დანგრევა, ე: მეათედი ქალაქი-საჲ დაეცა, გამოცხ. 11.13 ქალაქის მეათედი (ნაწილი) დაინგრა: დ. ბაბილონი იგი დიდი, გამოცხ. 14,8; დ. ბა-ბილონი. გამოცხ. 18.2: ზღუდენი იერიქოვისანი დაეცნეს. ებრ. 11,30; ქალაქნი წარმართთანი დ., გამოცხ. 16.19: ხუთნი იგი დ., გამოცხ. 17.10.

საყოფელი იგი დავითისი დაცემული, საქმე 15.16.

3. დავარდნა, ჩამოვარდნა, დაცემა, წაქცევა, დანარ-ცხება; დაღუპვა, სიკვდილი. ე: დაეცა და ხუცესნი წარ-

პჴდეს. საქმე 5,5: და დ. მეყსეულად, საქმე 5,10; იგი დ. ქუეყანასა ზედა, საქმე 9,4: დ. სამ სართულისაგან, საქმე 20,9; დამეცენით ჩუენ ზედა, გამოცხ. 6,16; ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი დამეცნეს ჩემ ზედა. ჰრომ. 15,3; რამეთუ დაეცნეს იგინი უდაბნოსა ზედა, 1 კორ. 10,5 დაილეუპნენ, დაიხოცნენ; დ. ერთსა დღესა შინა ოც და სამ ათასნი, 1 კორ. 10,8; ჰგონებდეს, ვითარმედ... დაეცეს მეყსეულად მკუდარი, საქმე 28,6; დგეს გინა თუ დ., ჰრომ. 14,4; ეკრძალენ, ნუუკუე დ., 1 კორ. 10.12; რაჲთა არა მკელობელი იგი დ., ებრ. 12,13.

რვა წლისა სნეული დაცემული იდვა, საქმე 9,33 დავარდნილი, დამბლადაცემული.

4. დამდაბლება, დაქვეითება (სულიერად), გადატ. სარწმუნოებისაგან განდგომა, შეცოდება, ე: მოიჴსენებდ, უკუეთუ სადაჲთ დაეცი და შეინანე, გამოცხ. 2,5.

დაცემულთა მათ ზედა [იხილე] სასტიკებაჲ, ჰრომ. 11,22; ეხილვოს დაცემულთა (დაცემულთაჲ Ⴀ) კუალად განახლებაჲ, ებრ. 6,6CD.

5. **დაცემა** (შიშისა, არმურისა. ბნელისა...) შიშით მოცვა, შეპყრობა, ძლიერ შეშინება; ბნელით მოცვა, დაფარვა, ე: დაეცა შიში დიდი ყოველთა, საქმე 5,5; შიში... დ. მათ ზედა, გამოცხ. 11,11; დ. შიში მათ ყოველთა ზედა, საქმე 19,17; დ. შიში მათ ზედა, საქმე 22,9ႢႪႭ; მეყსეულად დ. მის ზედა არმური და ბნელი (შდრ. ႠႢ: დაეხჳა). საქმე 13,11ႢႪႭ.

6. **დაცემა საყჳრსა** საყვირის ხმის გამოცემა, დაყვირება, трубить, вострубить, 0—(3)2: პირველმან მან დასცა [საყჳრსა]. გამოცხ. 8,7; ანგელოზმან დ. საყჳრსა, გამოცხ. 8,8; 8,10; 8,12; 9,1; 9,13; 11,15; საყურსა(!) დასცენ, 1 კორ. 15,52Ⴈ.

ე: საყჳრსა დაეცეს, 1 კორ. 15.52.

რომელსა ეგულების დაცემად საყჳრისა, გამოცხ. 10.7.

7. **დაცემა პირსა** პირის აკვრა, დაჩუმება.

რომელთაჲ ჯერ-არს პირსა დაცემაჲ (ვარ. პირის დაყოფაჲ), ტიტე 1,11.

დაცვა დაცვა, შენახვა, დარაჯობა, ყარაულობა, ი: დაიცვენით თავნი თჳსნი კერპთაგან, 1 იოვ. 5,21; თავნი თქუენნი სიყუარულითა ღმრთისაჲთა დ., იუდა 1,21ႢႪႭ; მეცა დაგიცვა შენ, გამოცხ. 3,10; რომელმან... დაგიცვნეს თქუენ ბოროტისაგან, 2 თეს. 3,3; რომელთა დაიცვნენ მცნებანი ღმრთისანი, გამოცხ. 14,12; რომელთა დ. სიტყუანი ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,9.

ამცნეს მესაპყრობილეთ მცველსა მას კრძალულად დაცვაჲ მათი, საქმე 16,23; შეუგინებელად დ. თავისა თჳსისაჲ სოფლისაგან. იაკ. 1,27.

დაცუდება გაქარვება, ამაოდ. ფუჭად ქცევა. ა—2: ვიდრემცა სიქადული ჩემი და-თუ ვინმე-აცუდოს იგი, 1 კორ. 9,15CD გააქარვებს, ამაოს, ფუჭს გახდის.

დაცუეთა ნ. წინადაცუეთა.

დაცუეთილება ნ. წინადაცუეთილება.

დაცჳვნა, დაცჳვნება დაცვენა, დავარდნა (ბევრისა), 0—1: ძუალები დაცჳვა უდაბნოსა ზედა, ებრ. 3,17; ყუავილი იგი დ., იაკ. 1,11; ჩუენ ყოველნი დავცჳვეთ ქუეყანასა, საქმე 26,14; ჩუენ ყოველნი ქუეყანად დავცჳვენით. საქმე 26,14ႢႪႭ.

0—2: ყუავილი იგი დასცჳვა (დასცჳვიეა Ⴂ). იაკ. 1,11NᑕႢႪႭ; ყუავილი მისი დ., 1 პეტ. 1,24; დასცჳვეს ჯაჭუნი იგი, საქმე 12,7.

დაცხრობა დაწყნარება, დამშვიდება, გაყუჩება. შეჩერება, შეწყვეტა. ა—(3)2: დააცხრვო (დააცხრო HI) მწიგნობარმან მან ერი იგი. საქმე 19,35ႢႪG; ძნიად დააცხრვეს ერი იგი, საქმე 14,18; დააცხრვენ ენაჲ თჳსი ბოროტისაგან. 1 პეტ. 3,10.

დაცხრომა იგივეა, რაც დაცხრობა, 0—(2)1: არა დავსცხრები თქუენთჳს ლოცვითა, კოლ. 1,9Ⴂ; არა დასცხრები განდრეკად, საქმე 13.10Ⴂ; კაცი ესე არა დასცხრების სიტყუასა ბოროტსა, საქმე 6.13; საშჯელი პირველითგან არა დ., 2 პეტ. 2,3; არა დავსცხრებით თქუენთჳს ლოცვითა და თხოვითა. კოლ. 1.9; არა დავსცხრებოდე სწავლითა, საქმე 20,31; არა დასცხრებოდეს მოძღურებითა, საქმე 5,42; უკუეთუმცა არასადა დასცხრა, ებრ. 10,2Ⴍ; არა დასცხრეა განდრეკად გზათა მათ უფლისათა, საქმე 13,10; არასადა დასცხრეს (დასცხრესა D) შეწირვისაგან, ებრ. 10,2ႢႪႨC; და-ვიდრემცა-სცხრეს შეწირვისაგან, ებრ. 10,2; გინა თუ ენანი და-ეესცხრენ, 1 კორ. 13.8.

შემდგომად დაცხრომისა მის შფოთისა, საქმე 20.1.

დაცხრომილ არს ცოდვისაგან, 1 პეტ. 4,1.

დაუცხრომელითა ცოდვითა, 2 პეტ. 2,14.

დამ (ვანისა) ბინის ქონება, დაბინავება, ი/უ—2: მას ვანი დაუც სიმონის... მეპრატაკისასა, საქმე 10,32 ბინა აქვს, დაბინავებულია.

დაძინება განსვენება, მიცვალება, სიკვდილი, სინონ. შესუენება, ი უობ.: ესე ვითარცა თქუა. დაიძინა, საქმე 7,60ႢႪႪႭ; ნებითა ღმრთისაჲთა დ., საქმე 13,36HI; ყოველთავე უკუე არა დავიძინოთ, 1 კორ. 15.51ႨႦ.

ღმერთმან დაძინებულნი იგი... მოიყვანნეს მის თანა, 1 თეს. 4,14ႨႦ განსვენებული, მიცვალებული; ვერ მივეწიფნეთ დაძინებულთა მათ, 1 თეს. 4,15ႨႦ; არა მნებავს უმეცრებაჲ... დაძინებულთა მათთჳს, 1 თეს. 4,13ႨႦ.

დაძუელება დაძველება, დაბერება, ა—2: დააძუელა პირველი იგი, ებრ. 8,13.

დ: დაძუელდა პირველი იგი. ებრ. 8.13Ⴂ; ყოველნი... დაძუელდენ, ებრ. 1,11.

დაძუელებადი იგი... მახლობელ არს განრყუნისა, ებრ. 8.13; დაძუელებულითა წიგნითა, ჰრომ. 7,6.

დაწერა წერა, დაწერა, 0—2: დაჰბეჭდე... და ნუ დასწერ, გამოცხ. 10.4; მოსე დასწერს სიმართლესა მას შჯულისაგანსა, ჰრომ. 10,5CD; რომელმან დავწერე წიგნი ესე, ჰრომ. 16,22; დ. ჴელითა ჩემითა, ფილიპ. 1,19; მოსე ესრე დაწერა. ჰრომ. 10,5; დაწერეს... წიგნი ესრეთ, საქმე 15,23; რომელსა-ესე ჰხედავ, დაწერე წიგნსა შინა, გამოცხ. 1,11; დ. უკუე. რაჲ-ესე იხილე, გამოცხ. 1,19; მრქუა მე: დ., ვითარმედ. გამოცხ. 19,9; დ., ვითარმედ, გამოცხ. 21,5; დავწერო მის ზედა სახელი ღმრთისა ჩემისაჲ. გამოცხ. 3,12.

ი ვნ.: არა დაიწერა მისთჳს ხოლო, ჰრომ. 4,23; რაოდენი-იგი წინაჲსწარ დ., ჰრომ. 15,4CD; ჩუენდა სამოძღურებელად დ., ჰრომ. 15,4CD; ჰრომაელთა მიმართ დ., ჰრომ. 16 (დასასრ.) CD; ჩუენთჳს დ., 1 კორ. 9,10; დ. სამოძღურებელად ჩუენდა. 1 კორ. 10,11; რაოდენნი-

იგი წინასწარ დაიწერნეს. ჰრომ. 15,4: ჩუენდა სამოძღურებელად დ., ჰრომ. 15.4.

წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართ... დაწერილ გულთა ჩუენთა, 2 კორ. 3,2; ხართ თქუენ წიგნ... დაწერილ არა მელნითა, 2 კორ. 3,3; არა დ. არს, გამოცხ. 13,8; არა იპოვა წიგნსა მას ცხორებისასა დ., გამოცხ. 20,15; რომელ დ. არიან ამას წიგნსა, გამოცხ. 22,18C; სახელი ახალი დაწერილი, გამოცხ. 2,17; წიგნი, დ. შინაგან და გარეგან, გამოცხ. 5,1; სახელი... დ. შუბლთა ზედა მათთა, გამოცხ. 14,1; შუბლსა მისსა ზედა სახელი დ., გამოცხ. 17,5; საქმესა შჯულისასა, დაწერილსა გულთა შინა მათთა, ჰრომ. 2,15; ხართ წიგნ... დაწერილნი არა მელნითა, 2 კორ. 3,3CD; დ. იგი წიგნსა მას ცხორებისა კრავისასა, გამოცხ. 21,27; საქმესა შჯულისასა, დაწერილთა გულთა შინა მათთა, ჰრომ. 2,15Ⴓ.

დაწერილ-ი, წიგნი დაწერილი, ანდერძი, завещание, διαθήκη: წიგნი დაწერილი შემდგომად მკუდართა მტკიცე არს, ებრ. 9,17.

ნ.კ. ანდერძი დაწერილი.

დაწესება 1. (თავისა) განწესება, მიძღვნა, შეწირვა, განკუთვნება, ა—(3)2: მსახურებად წმიდათა დააწესნეს თავნი თჳსნი, 1 კორ. 16,15.

იყვნეს დაწესებულ ცხორებასა საუკუნესა, საქმე 13,48ႪႭ განწესებული, განკუთვნილი.

2. წინასწარ განსაზღვრა, დანიშვნა დროისა: დღესა მას ერთსა დაწესებულსა... შეიმოსა, საქმე 12,21 დანიშნულ დღეს; განაჩინნა დაწესებულნი ჟამნი, საქმე 17,26Ⴊ.

დაწნეხა სრესა, ჭყლეტა, 0—2: იგი დასწნეხს საწნეხელსა მას ღჳნისა მის გულის-წყრომისა, გამოცხ. 19,15; დაიწნიხა საწნეხელი იგი გარეშე ქალაქისა, გამოცხ. 14,20.

ნ.კ. საწნეხელი.

დაწუვა დაწვა, 0—2: დასწუვიდეს წინაშე ყოველთასა, საქმე 19,19ႢႪႭ; ქალაქები იგი სოდომელთაჲ... დაწუა, 2 პეტ. 2,6; დაწუეს წინაშე ყოველთასა, საქმე 19,19; იგი დაწუან ცეცხლითა, გამოცხ. 17,16.

ი ვნ.: ამათნი იგი ჴორცნი დაიწუვოდეს (დაიწუებოდეს BCD), ებრ. 13,11; მესამედი ქუეყანისაჲ დაიწუა, გამოცხ. 8,7; ყოველივე თივაჲ ნედლი დ., გამოცხ. 8,7; მესამედი ხეთაჲ დ., გამოცხ. 8,7; დაიწუნეს (დაუწ. B) კაცნი სიცხითა დიდითა, გამოცხ. 16,9; ცეცხლითა დაიწუას, გამოცხ. 18,8; ქუეყანაჲ და მას შინა საქმენი დაიწუნენ, 2 პეტ. 3,10; წესნი იგი დ., 2 პეტ. 3,10; წესნი დ., 2 პეტ. 3,12.

ამისი აღსასრული დაწუვაჲ არს, ებრ. 6,8D; მიეცა მას ცეცხლითა დაწუვად კაცთა, გამოცხ. 16,8.

მივსცნე ჴორცნი ჩემნი დასაწუველად, 1 კორ. 13,3; რომელი... დ. არნ, ებრ. 6,8.

დაწუნებულ-ი შეურაცხყოფილი, დაჩაგრული; ღონემიხდილი, მოქანცული, καταπονέω: იხილა ვინმე დაწუნებული, საქმე 7,24; დ. შორის უწესოთა მათ... იჴსნა, 2 პეტ. 2,7; ყო შურის გებაჲ დაწუნებულისა მისთჳს, საქმე 7,24ႢႪႭ; ყო შურის-გებაჲ დაწუნებულისაჲ მის, საქმე 7,24.

დაწუხვა დახუჭვა, 0—2: თუალნი მათნი დაწუხნეს, საქმე 28,27Ⴄ.

ი: თუალნი მათნი დაიწუხნეს, საქმე 28,27.

დაწყება: ჟამმან დაწყებად სამჯელისა პირველად სახლისაგან ღმრთისა იწყოს, 1 პეტ. 4,17ႪႭ.

დაწყნარება დამშვიდება, დაწყნარება: ღდანი ეგრევე დაწყნარებითა შუენიერ [იყვნედ]. ტიტე 2,3.

რაჲთა დაწყნარებულ იყვნეთ, საქმე 19,36ႢႪႭ; რაჲთა დაწყნარებულად იყვნეთ, საქმე 19,36.

დაწყნარებულება სიმშვიდე, სიწყნარე: დედანი ეგრეთვე დაწყნარებულებითა შუენიერ [იყვნედ], ტიტე 2,3ႤCD.

დაჭირვება გაჭირვება, დაკლება, დაზარალება, დ—2: რომლისა-იგი საქმე დაიწუეს, იგი დასჭირდეს, 1 კორ. 3,15ႤႦ.

დაჭმა (მღილთაგან) (ჩრჩილისგან) შეჭმა, დაჩრჩილვა, 0—2: სამოსელი თქუენი მღილთა დაუჭამიეს, იაკ. 5,2ႪႭ.

დაჭნობა, დაჭნომა დაჭკნობა, 0—1: მდიდარი იგი სლვასა შინა თჳსსა დაჭნეს, იაკ. 1,11.

მოიღოთ დაუჭნობელი (დაუჭნომ. ႠႨႢ) იგი (-Ⴂ) დიდებისა გჳრგჳნი, 1 პეტ. 5,4ႠႢႪႭ; დაუჭნობელად (დაუჭნომელად E) დამარხული ცათა შინა, 1 პეტ. 1,4.

დახუევა (არმურისა, ბნელისა...) ბურუსით, ბნელით მოცვა, დაფარვა, ე: მეყსეულად დაეხუა მას ზედა არმური და ბნელი, საქმე 13,11.

ნ.კ. დაცემა არმურისა...

დაჴსნა 1. დარღვევა, დაშლა, დაქცევა, ჩამოქცევა, 0—(3)2: ნუ ჭამადისათჳს დაჰჴსნი საქმესა ღმრთისასა, ჰრომ. 14,20CD; ნუ საჭმლისათჳს დაჰჴსნით საქმესა ღმრთისასა, ჰრომ. 14,20; შოვა-კედელი იგი ზღუდისაჲ მის დაჰჴსნა (დაჴსნა Ⴊ), ეფეს. 2,14.

ი ვნ.: ცანი მჴურვალენი დაიჴსნენ, 2 პეტ. 3,12ႪႭ.

2. დაუძლურება, დასუსტება, დ—(2)1: ნუმცა დავჰჴსნდებით (დავჴსნდებით Ⴊ), გალ. 6,9.

დაჴსნილნი მუჴლნი აღემართენით, ებრ. 12,12 პარალიზებული.

3. სასოწარკვეთა, უიმედობა, დ—(2)1: ნუცა დაჰჴსნდები (დაჴსნდები Ⴊ) მის მიერ მხილებასა, ებრ. 12,5.

4. გაუქმება, გაბათილება, დარღვევა, 0—(3)2: დაჰჴსნნა (დაჴსნა D) სალმობანი სიკუდილისანი, საქმე 2,24.

დ—(2)1: სიტყუაჲ ესე... დაჰჴსნდეს, საქმე 5,38.

ვერ ჴელ-ეწიფების დაჴსნად მათა, საქმე 5,39.

5. წაქეზება, განწყობა რისამე მიმართ, დ—(2)1: არამეა გონებაჲ იგი მის უძლურისაჲ დაჰჴსნდეს ნაკერპავისა მის ჭამად, 1 კორ. 8,10Ⴄ.

დაჴსვა, დაჴშვა დახშვა, დახურვა, დაკეტვა, 0—(3)2: დაჰჴშა კარი, გამოცხ. 20,3; არავინ დაჰჴშას, გამოცხ. 3,7; დაჰჴშეს (დაჴსნეს ႠႢ) ნაწლევნი თჳსნი მისგან, 1 იოვ. 3,17ႪႭ გული არ დაუწვას მისთვის, გული გაიქვავოს.

ე: დაეჴშნეს კარნი, საქმე 21,30; ბჭენი მისნი დაეჴშნენ, გამოცხ. 21,25.

რომლისა დაჴშვად ვერვინ შემძლებელ არს, გამოცხ. 3,8; ამათ აქუს ჴელმწიფებაჲ დ. ცათა, გამოცხ. 11,6.

სასყრობილჱ იგი ვპოვეთ დაჭშული, საქმე 5,23; არავინ განაღოს დ. იგი, გამოცხ. 3,7.

დაჯდომა დაჯდომა; დადგომა, გაჩერება, 0—1: დავჯედ საყდარსა ზედა, საქმე 25,17; დ.... საყდარსა მისსა, გამოცხ. 3,21; დაჯდა თითოეულსა კაცად-კაცადსა მათსა, საქმე 2,3 დაადგა, გაჩერდა თითოეულ მათგანთან; რაჲთამცა... დ. მის თანა, საქმე 8,31; ალემართა და დ., საქმე 9,40; დ. საყდართა ზედა, საქმე 12,21; 25,6; დ. იგი მარჯუენით, ებრ. 1,3; დ. საყდართა დიდებისათა, ებრ. 8,1; დ. იგი მარჯუენით ღმრთისა, ებრ. 10,12; მარჯუენით საყდართა ღმრთისათა დ., ებრ. 12,2; დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, საქმე 2,34; შენ დ. აქა კეთილად, იაკ. 2,3; დ. ქუეშე ფერჴთა ჩემთა, იაკ. 2,3; დ. მარჯუენით ჩემსა, ებრ. 1,13; და-ცა-ჯდეს იგი ტაძარსა მას ღმრთისასა, 2 თეს. 2,4.

ჯერ-გჳჩნდა დაჯდომაჲ ათენას შინა, 1 თეს. 3,1Ⴂ; მიესცე მას დ. ჩემ თანა, გამოცხ. 3,21; ეფუცა მას... დაჯდომად საყდარსა მისსა, საქმე 2,30; ჰლოცვიდა... დ. მის თანა, საქმე 8,31ႢႭ.

დგმა ქონება, ყოლა, ი/უ—2: ნუუკუე სახლებ არა გიდგს (გიდგსა C, გითქს Ⴂ, გითქსა Ⴈb) ჭამად, 1 კორ. 11,22.

ე: რომელსა ედგნეს თავნი შჳდნი, გამოცხ. 12,3; 17,3.

1. **დგომა**, 0—1: საყდართა კეისრისათა წინაშე ვდგა, საქმე 25,10; ვ. და განეიკითხვი, საქმე 26,6; ვიდრე დღეინდელად-დღემდე ვ., საქმე 26,22; სიტყჳს-გებად... ვ. მე, ფილიპ. 1,16; ვ. კარსა ზედა, გამოცხ. 3,20; თქუენ უწყით, ვითარმედ ვდგა-ვე ამისთჳს, 1 თეს. 3,3ზ; რომელსა შენ სდგა, საქმე 7,33; შენ სარწმუნოებითა ს., ჰრომ. 11,20; ესე დგას თქუენ წინაშე, საქმე 4,10; ჰეტრე კართა დ., საქმე 12,14; განმკითხველი კართა დ., იაკ. 5,9; სოფელი ბოროტსა ზედა დ., 1 იოვ. 5,19; რომლითაცა ვდგათ, ჰრომ. 5,2; თქუენ უწყით, ვითარმედ ვდგათ-ვე ამისთჳს, 1 თეს. 3,3; რაჲსა სდგათ და ჰხედავთ, საქმე 1,11; რომელსაცა ზედა ს., 1 კორ. 15,1; 1 პეტ. 5,12; მტკიცედ ს., 2 კორ. 1,24; რამეთუ ს. თქუენ, ფილიპ. 1,27; კართა ზედა დგანან, საქმე 5,9; დ. და ასწავებენ ერსა, საქმე 5,25; სამნი კაცნი დ. გარეშე, საქმე 10,19; წინაშე ღმრთისა დ., გამოცხ. 8,2; ყოველივე იგი მღდელი დგან, ებრ. 10,11; რომელნი საკურთხეველსა წინაშე დგანედ, 1 კორ. 9,13; ედგა რაჲ-იგი კრებულსა შორის, საქმე 24,20; რაჲ-იგი ვ., საქმე 24,21; ვითარცა ტარიგი უჴმობელად დგა, საქმე 8,32; დ. და ევედრებოდა მას, საქმე 16,9; პავლე დ. აღსავალსა მას ზედა, საქმე 21,40; რომელი დ. მენ, საქმე 22,25; თავით კერძოჲ იგი უმაგრჱსად დ., საქმე 27,41; და აჰა დ. საყდარი, გამოცხ. 4,2; ვერძი იგი დ., გამოცხ. 12,4; რომელნი დგეს, საქმე 6,15Ⴂ; კაცნი იგი... დ., საქმე 9,7; ვიდრე იგინი... დ., საქმე 13,2; მყოვარ ჟამ დ., საქმე 28,6; ყოველნივე ანგელოზნი დ., გამოცხ. 7,11; მენავენი... შორით დ., გამოცხ. 18,17; შენ დეგ მანდა, იაკ. 2,3; მტკიცედ დეგით, 1 კორ. 16,13; გალ. 5,1; ეფეს. 6,14; ფილიპ. 4,1; 2 თეს. 2,15; თჳსისაგან უფლისა დგეს, ჰრომ. 14,4; დ. სამე, ჰრომ. 14,4; რაჲთა მტკიცედ სდგეთ, ეფეს. 6,13; კოლ. 4,12; უკუეთუ თქუენ მტკიცედ ს., 1 თეს. 3,8; რაჲთა მტკიცედ დგენ სარწმუნოებასა ზედა, საქმე 14,22DႢႭ.

რომელი ჰგონებდეს დგომასა, 1 კორ. 10,12.

მდგომარე იყვნეს ზღუასა მას ზედა, გამოცხ. 15,2; იხილა... იესუ მდგომარჱ (მდგომარე ႢႭ) მარჯუენით ღმრთისა, საქმე 7,55; ანგელოზი იხილა... მ. (მ -ე ႢႭ), საქმე 11,13; ვიხილე... კრავი მ., გამოცხ. 5,6; ვიხილე... ზღუასა ზედა მ., გამოცხ. 10,5; კრავი იგი მ. (მ -ე AB) მთასა ზედა, გამოცხ. 14,1; ვიხილე ანგელოზი, მ. მზესა ზედა, გამოცხ. 19,17; კაცსა მას ჰხედვიდეს მათ თანა მდგომარესა, საქმე 4,14; ვხედავ... მ. მარჯუენით ღმრთისა, საქმე 7,56; ანგელოზისა... მდგომარისა ზღუასა ზედა, გამოცხ. 10,8; მცველნი მდგომარენი წინაშე კართა, საქმე 5,23; ვიხილენ ოთხნი ანგელოზნი, მ., გამოცხ. 7,1; მ. წინაშე საყდრისა, გამოცხ. 7,9; მ. წინაშე უფლისა, გამოცხ. 11,4; შორით მ.... იტყოდიან, გამოცხ. 18,10; ვიხილენ მკუდარნი, მ., გამოცხ. 20,12.

2. **დგომა** (გულის ზრახვად) ფიქრი, მსჯელობა, 0—1: ვიდრელა იგი გულის ზრახვად დგა, საქმე 10,19ႢႭ.

ვიდრე-იგი გულის ზრახვად დგომილ იყო, საქმე 10,19.

ნ.კ. ზედა-დგომა, თანა-დგომა, შუა-დგომა.

დება 1. ი ვნ.: რვა წლისა სნეული დაცემული იდვა, საქმე 9,33; ი. მკუდარი, საქმე 20,9.

2. ქონება, ე: უკუეთუ ამის სოფლისა რაჲ საშჯელი გედვას, 1 კორ. 6,4 გქონდეს; რომელსა საშჯელი ედვას მოყუსისა მიმართ, 1 კორ. 6,1 ჰქონდეს.

ნ.კ. ზედა-დება, თავს-დება, თანა-დება, სახელ-დება, სახელის-დება, შჯულის-დება, ძალ-დება, წინა-დება, გულ-დებული, სახელ-დებული.

3. **დება** (გულსა) დაპირება, განზრახვა, ე: არა თუ შესმენაჲ რაჲ მედვა ნათესავისა ჩემისაჲ, საქმე 28,19; ესრე ედვა გულსა, საქმე 12,4.

დედა 1. მშობელი, დედა, мать: მარიამ დედაჲ იესუისი, საქმე 1,14; რომელ არს დ. ჩუენი, გალ. 4,26; დაუტეოს კაცმან... დ. თჳსი, ეფეს. 5,31; შჳდნი ძმანი და დ. მათი, ებრ. 11,35; მაკაბელნი და დ. მათი, ებრ. 11,36CD; ბაბილონი... დ. მეძავთაჲ, გამოცხ. 17,5; კითხვაჲ არქუთ რუფოსს... და დედასა მისსა, ჰრომ. 16,13; პატივ-ეც... დ. შენსა, ეფეს. 6,2; [ჰლოცევდ] ვითარცა დ., 1 ტიმ. 5,2; იყო მკელობელი დედის მუცლითგან, საქმე 3,2; 14,8; გამომირჩია მე დ. მუცლით ჩემითგან, გალ. 1,15ႢCD; შევიდა იგი სახლსა... დედისა მის იოჰანჱსისა, საქმე 12,12; დ. (-ის AႢႭႢCD) მაგინებელთა, 1 ტიმ. 1,9Ⴂ; დაიმკჳდრა... დ. შენისა ევნიკჱს თანა, 2 ტიმ. 1,5; მარიამ დედით იესუისით, საქმე 1,14ႢႭ; მოსე... დამალეს... მამა-დედათა მისთა, ებრ. 11,23; მოხუცებულთა დედათა [ჰლოცევდ] ვითარცა დედათა, 1 ტიმ. 5,2ႢCD; გამომირჩია მე მუცლითგან დედისაჲთ, გალ. 1,15.

2. ქალი, დედაკაცი, женщина: ჰოვნეს... მამანი ანუ დედანი, საქმე 9,2; გამოითრევდა მამათა და დედათა, საქმე 8,3; იყვნეს განკრძალულ... ლოცვასა დედებითურთ, საქმე 1,14; ნათელ-იღებდეს მამანი და დედანი, საქმე 8,12; განარისხნეს მსახურნი იგი დ., საქმე 13,50; დ. თქუენნი ეკლესიასა შინა დუმნედ, 1 კორ. 14,34; მოხუცებულნი დ. ეგრეცა დაწყნარებითა შუენიერ [იყვნედ], ტიტე 2,3; წმიდანიცა იგი დ. ესვიდეს, 1 პეტ. 3,5; დედათა მათთა გარდაცვალეს ბუნებისა იგი წესი, ჰრომ.

1,26; მოიყვანნეს დ. აღდგომილნი მკუდარნი მათნი, ებრ. 11,35; შეუდგეს... დედათა [მიც.] მთავართა არა მცირედთა, საქმე 17,4; პრწჱნა... წარჩინებულთაგანცა დ. მრავალთა, საქმე 17,12; მივსცემდი საპყრობილესა მამათა და დ., საქმე 22,4; ეგრეთვე დ. წესიერებისა სამკაულითა... შემკობად თავთა, 1 ტიმ. 2,9Ⴂ; რომელი-იგი შეჰგავს დ., 1 ტიმ. 2,10; მოძღურებად დ. არა უბრძანებ, 1 ტიმ. 2,12; მოხუცებულთა დ. [ჰლოცევდ], ვითარცა დედასა, 1 ტიმ. 5,2; ჭაპუკთა დ. [ჰლოცევდ], ვითარცა დათა, 1 ტიმ. 5,2; გამოსტყუენვენ დ., 2 ტიმ. 3,6; დ., ცოლთა თქუენთა მისცემდით პატივსა, 1 პეტ. 3,7C; დ. მისცემდით პატივსა, 1 პეტ. 3,7ႪႭ; ვეტყოდეთ დ. მათ, საქმე 16,13; შეეძინებოდა სიმრავლჱ მამათა და დედათა [ნათ.] მორწმუნეთაჲ, საქმე 5,14; ანუ არა ჴელმეწიფებისა დათა მათ დ. მიმოყვანებაჲ, 1 კორ. 9,5; საძაგელ არს დ. ეკლესიასა შინა ზრახვად, 1 კორ. 14,35D; დ. სლვისაგან თუნიერად სიტყჳსა შეეძინნენ, 1 პეტ. 3,1; დ. ზედა მისცემდით პატივსა, 1 პეტ. 3,7ႢႪ; რომელნი-იგი დ. თანა არა შეიგინნეს, გამოცხ. 14,4; შეეძინებოდა სიმრავლჱ მამათაჲ და დედათაჲ, საქმე 5,14DႪႭ; დაუტევეს ბუნებისა იგი წესი დ., ჰრომ. 1,27; ანუ არა ჴელ-მეწიფებისა დათაჲ მათ დ. მიმოყვანებაჲ, 1 კორ. 9,5ႢႪ; საძაგელ არს დ. ეკლესიასა შინა ზრახვად, 1 კორ. 14,35CD; ეგრეთვე დ. წესიერებისა სამკაულითა... შემკობად თავთა, 1 ტიმ. 2,9; დედათასა მისცემდით პატივსა, 1 პეტ. 3,7; აქუნდა თმები, ვითარცა თმანი დედათანი, გამოცხ. 9,8.

ნ.კ. მამა-დედა.

დედაბერებრ-ი მოხუცებული ქალისებრი, დედაბრული: დედაბერებრთა ზღაპართაგან იჯმენ, 1 ტიმ. 4,7CD.

დედაკაც-ი 1. ქალი: იყო მუნ იოპეს დედაკაცი ერთი, საქმე 9,36; მუნ იყო დ. ერთი, საქმე 16,14; რომელთა თანა იყო... დ., საქმე 17,34ႢႪႭ; ქმრის ცოლი დ. შეკრულ არს შჯულითა, ჰრომ. 7,2; ყოველი დ., რომელი ილოცვიდეს, 1 კორ. 11,5; უკუეთუ არა დაიბურავს დ. (+იგი CD), 1 კორ. 11,6; დ. მამაკაცისაგან არს, 1 კორ. 11,8; დ. მამაკაცისათჳს [დაებადა], 1 კორ. 11,9; არა [არს] დ. თჳნიერ მამაკაცისა, 1 კორ. 11,11; დ. მდუმრიად ისწავებდინ, 1 ტიმ. 2,11; დ., რომელსა ემოსა მზჱ, გამოცხ. 12,1; ვიხილე დ. მჯდომარჱ, გამოცხ. 17,3; რომელთა ზედა დ. ზის, გამოცხ. 17,9; განყოფილ არ დ. იგი ქორწინებული და ქალწული, 1 კორ. 7,34; დ. იგი კრულ არს, 1 კორ. 7,39; დ. იგი სცთა, 1 ტიმ. 2,14; დ. იგი ივლტოდა უდაბნოდ, გამოცხ. 12,6; რაჲთამცა წარიღო დ. იგი მდინარემან მან, გამოცხ. 12,15; ვიხილე დ. იგი, გამოცხ. 17,6; დ. იგი... არს ქალაქი იგი დიდი, გამოცხ. 17,18; გიჩუენო შენ დ. იგი, გამოცხ. 21,9; დედაკაცმან თუ გარდაუტეოს [თმაჲ], 1 კორ. 11,15; იკუეცენ დ. [თმაჲ], 1 კორ. 11,6Ⴂ; დედაკაცსა თუ ვისმე ესუას ქმარი, 1 კორ. 7,13; შუენისა დ. დაუბურველად... ლოცვაჲ, 1 კორ. 11,13CD; დევნა-უყო დ. მას, გამოცხ. 12,13; მიეცნეს დ. მას ორნი ფრთენი, გამოცხ. 12,14; შეეწია ქუეყანაჲ დ. მას, გამოცხ. 12,16; დ. მას ჰმოსა პორფირი, გამოცხ. 17,4; უმჯობჱს არს კაცისა დედაკაცისა შე-ეე არა-ხებაჲ, 1 კორ. 7,1; არა ნუ გუაქუსა ჴელმწიფებაჲ დისა დ. მიმოყვანებად, 1 კორ. 9,5ႤႡ; საძაგელ არს დ. კუეცაჲ, 1 კორ. 11,6; ამისთჳს ჯერ-არს დ., 1 კორ. 11,10; შე-მე-ჰგავსა დ. ლოცვაჲ, 1 კორ. 11,13; უშუერებაჲ არს დ. სიტყუაჲ, 1 კორ. 14,35; დგა წინაშე დ. მის, გამოცხ. 12,4; აღმოასხა... წყალი... შემდგომად დ. მის, გამოცხ. 12,15; არა მამაკაცი დედაკაცისაგან არს, 1 კორ. 11,8; იშვა დ., გალ. 4,4; არცა მამაკაცი თჳნიერ დედაკაცისა, 1 კორ. 11,11; არა დაებადა მამაკაცი დედაკაცისათჳს, 1 კორ. 11,9; განრისხნა ვეშაპი იგი დედაკაცისა მისთჳს, გამოცხ. 12,17; რაჲ იცი, დედაკაცო, 1 კორ. 7,16; არა არს რჩევაჲ მამაკაცისა, არცა დედაკაცისა, გალ. 3,28; ძჱ იყო დედაკაცისა (-საჲ C) ჰურიაჲსა მორწმუნისაჲ, საქმე 16,1; საიდუმლოჲ დედაკაცისაჲ მის, გამოცხ. 17,7; იხილეს უფალთა მათ მის დედაკაცისათა, საქმე 16,19.

დედაკაცი 2. ცოლი: დედაკაცი დიდებაჲ ქმრისა არს, 1 კორ. 11,7; ვითარცა-იგი დ. ქმრისაგან არს, 1 კორ. 11,12; თავ დედაკაცისა ქმარი [არს], 1 კორ. 11,3.

დედაქალაქ-ი მთავარი ქალაქი, დედაქალაქი: რომელ არს ფრიგჳაჲსა დედაქალაქი, 1 ტიმ. 6 (დასასრ.).

დედათ-დიაკონ-ი ქალთა დიაკონი, „ქალწულთ მონაზონთ უფროსი" (საბა): მიიწერა კორინთჱთ ფჳბჱსთჳს, დედათ დიაკონისა, ჰრომ. 16 (დასასრ.).

დედის-დედა დიდედა, ბებია: დაიმკჳდრა პირველად დედის-დედისა შენისა ლუდჱს თანა, 2 ტიმ. 1,5.

დედუფალ-ი, დედოფალ-ი 1. დედოფალი, царица: აგრიპა მეფჱ და ბერენიკე დედუფალი მოიწინეს კესარიად, საქმე 25,13; აჲა ესერა... ძლიერი კანდაკჱსი დედუფლისა (დედოფლისა ACႪႭ) მის ჰინდოეთისაჲ, საქმე 8,27DK; ეზი დედუფლად (დედოფლად AB), გამოცხ. 18,7.

2. ქალბატონი, госпожа, κυρία: მოხუცებული რჩეულსა დედუფალსა (დედოფალსა ႢႪႭ) და შვილთა მისთა [გიკითხავ], 2 იოვ. 1,1C[1]; აწ გიკითხავ შენ, დედუფალო (დედოფალო ႢႪႭ), 2 იოვ. 1,5C[1].

დევ მიყოლა, მიდევნება; მისწრაფება (რაიმე მიზნისაკენ). 0—2: ვსდევ ეგრე, ფილიპ. 3,12; კრძალულებით ვ. გჳრგჳნსა მას, ფილიპ. 3,14; ისრაჱლი სდევდა შჯულსა მას სიმართლისასა, ჰრომ. 9,31CD, ვარ.: შეუდგა; რომელნი არა სდევდეს სიმართლესა, ჰრომ 9,30CD; სტუმრის მოყუარებასა სდევდით, ჰრომ. 12,13ႤႡ, ვარ.: შეუდეგით.

დევნა დევნა, შევიწროება, гнать, преследовать. 0—2: რომელსა შენ მდევნი, საქმე 9,5; 22,8; 26,15; რაჲსათჳს მ. მე, საქმე 9,4; რად მ. მე, საქმე 22,7; რაჲსა მ. მე, საქმე 26,14; ამასვე გზასა ვსდევნიდ, საქმე 22,4; ვ. (-დი ႪႭ) ვიდრე გარეშე ქალაქებსა, საქმე 26,11; ვ. ეკლესიათა ღმრთისათა, 1 კორ. 15,9; ვ. (-დი Ⴇ) ეკლესიათა ღმრთისათა, გალ. 1,13; შურით ვ. ეკლესიათა, ფილიპ. 3,6; ჴორციელად შობილი იგი სდევნიდა, გალ. 4,29; რომელ-იგი მაშინ გუდევნიდა ჩუენ, გალ. 1,23; რომელნი-მე წინაწამეტყუელთაგანნი არა დევნნეს მამათა თქუენთა, საქმე 7,52.

ი ვნ.: რაჲსაღა ვიდევნები, გალ. 5,11; ვიდევნებით და თავს-ვიდებთ, 1 კორ. 4,12; რომელთა უნდეს ცხორებაჲ ღმრთის მსახურებით..., იდევნნენ (იდევნენ Ⴊ), 2 ტიმ. 3,12.

აღადგინეს დევნაჲ პავლეს... ზედა, საქმე 13,50; დევნამან [განმაშორნეს], ჰრომ. 8,35; დევნანი დაცათმა-

ნენ. 2 ტიმ. 3,11: [ვიქადით] დევნათა შინა თქუენთა, 2 თეს. 1,4.

აკურთხევდით მდევართა თქუენთა, ჰრომ. 12,14.

რომელი ვიყავ... მდევნელ, 1 ტიმ. 1,13.

დევნულ ლათუ ვართ, 2 კორ. 4,9;

დევნილნი თავს-ვიდებთ, 1 კორ. 4,12Ⴂხ.

დევნის-ყოფა დადევნება. ი/უ—(3)2: ვეშაპმან... დევნა-უყო დედაკაცსა მას, გამოცხ. 12,13.

დევნულება დევნა: იყო... დევნულებაჲ დიდი, საქმე 8,1: აღადგინეს დ. პავლეს... ზედა, საქმე 13,50G; შენ შემოდგომილ ხარ... დევნულებათა, 2 ტიმ. 3,11: სათნო-მიჩს... დ. [შინა ჩემთა], 2 კორ. 12,10; ყოველთა მათ შინა დ. თქუენთა, 2 თეს. 1,4CD.

დეზ-ი ფიცხელ არს შენდა წიხნაჲ დეზსა, საქმე 9,4; ფიცხელ არს შენდა დეზისა წიხნაჲ, საქმე 26,14; ფიცხელ არს შენდა წიხნაჲ დეზისაჲ, საქმე 9,4ႢႱO; 26,14ႢႱO.

დერბელ-ი ნ. გაიოს დერბელი.

დიაკეულ-ი, დიეკეულ-ი დეკეული: ნაცარი იგი დიაკეულთაჲ (დიეკეულთაჲ Ⴂხ) განსწმედდა, ებრ. 9,13.

დიაკონ-ი მღვდლის თანაშემწე, მედავითნე: დიაკონი ეგრეთვე წმიდა [ჯერ-არს], 1 ტიმ. 3,8ႡႱOႨ; დიაკონნი ეგრეთვე წმიდა, 1 ტიმ. 3,8; დიაკონნიმცა არიან ერთის ცოლის ქმარ, 1 ტიმ. 3,12; რომელნი ხართ ფილიპეს შინა, ეპისკოპოსთა და დიაკონთა [გიკითხავ], ფილიპ. 1,1; ფილემონისა მიმართ და აფიასსა..., დიაკონთა კოლასელთა ეკლესიისა, მიიწერა, ფილემ. (დასასრ.).

ნ.კ. დედათ-დიაკონი.

დიაკონება, დიაკონობა, 0—1: მაშინღა დიაკონებედ, 1 ტიმ. 3,10Ⴂ; მაშინღა დიაკონებდედ (-ობდედ O), 1 ტიმ. 3,10; მაშინღა დიაკონებდენ (-ობდენ D), 1 ტიმ. 3,10Ⴑ; კეთილად დ. (-ობდენ ႱOႢCD), 1 ტიმ. 3,13.

დიდ-ი: დიდ ვინმე არს, საქმე 8,9; რომელსა ჰრქუან დ., საქმე 8,10; რომელსა ჰრქუან ძალ დ., საქმე 8,10ႡႱ; ძრვა იყო დ., საქმე 16,26; დ. არს არტემი, საქმე 19,28; 19,34; მწუხარება არს ჩემდა დ., ჰრომ. 9,2CD; დ. რაჲმე არსა, 1 კორ. 9,11; არა უკუე დ. არს, 2 კორ. 11,15; ღმერთი... დ. არს, ეფეს. 2,4; საიდუმლოჲ ესე დ. არს, ეფეს. 5,32; დ. არს... იგი საიდუმლოჲ, 1 ტიმ. 3,16; [არს] სარეწავ დ. ღმრთის მსახურებაჲ, 1 ტიმ. 6,6; დ. არიან საქმენი შენნი, გამოცხ. 15,3; დ. არს წყლულებაჲ მისი, გამოცხ. 16,21.

შიში დიდი, საქმე 2,43; 5,5; 5,11; 19,17ႡႱO; გამოცხ. 11,11; მადლი, დ., საქმე 4,33; დ. ვინმე არს, საქმე 5,36Ⴁ; 8,9D; ჭირი დ., საქმე 7,11; დევნულებაჲ დ., საქმე 8,1; ტყებაჲ დ., საქმე 8,2; სიხარული დ., საქმე 8,8; ფილემ. 1,7; ძალი ღმრთისაჲ დ., საქმე 8,10ႱO; ტილოჲ დ., საქმე 11,5; სიყმილი დ., საქმე 11,28ႱO; ნათელი დ., საქმე 12,7; 22,6; ძრვაჲ იყო დ., საქმე 16,26DႱO; ტირილი დ., საქმე 20,37; შფოთი დ., საქმე 21,30; ღაღადებაჲ დ., საქმე 23,9; ზამთარი იგი დ. იყო, საქმე 27,20; დ. კაცთ-მოყუარებაჲ, საქმე 28,2; მწუხარებაჲ არს ჩემდა დ., ჰრომ. 9,2; კარი განხმული მე დ., 1 კორ. 16,9; 2 კორ. 2,12; მღდელთ-მოძღუარი დ., ებრ. 4,14; 10,21; დ. სასყიდლისა მოგებაჲ, ებრ. 10,35; მწყემსი იგი ცხოვართაჲ დ., ებრ. 13,20; ჴმაჲ დ., გამოცხ. 1,10; 11,12; 12,10; 16,1; 16,17; 19,1; 21,3; მახჳლი დ., გამოცხ. 6,4; ძრვაჲ იქმნა დ., გამოცხ. 6,12; დღჱ იგი დ., გამოცხ. 6,17; მთაჲ დ., გამოცხ. 8,8; ვარსკულავი დ., გამოცხ. 8,10; ძრვაჲ დ., გამოცხ. 11,13; 16,18; ძალი ეგე შენი დ., გამოცხ. 11,17; სეტყუაჲ დ., გამოცხ. 11,19; 16,21; სასწაული დ., გამოცხ. 12,1; სხუაჲ სასწაული... დ., გამოცხ. 15,1; ვეშაპი იგი დ., გამოცხ. 12,9; ჴელმწიფებაჲ დ., გამოცხ. 13,2; 18,1; ბაბილონი იგი დ., გამოცხ. 14,8; კაცნი დაებადნეს... ესრჱთ დ., გამოცხ. 16,18; ბაბილონი დ., გამოცხ. 16,19; 17,5; 18,2; ქალაქი იგი დ., გამოცხ. 16,19; 17,18; 18,16; 18,19; 18,21; წისქჳლი დ., გამოცხ. 18,21; მეძავი იგი დ., გამოცხ. 19,2; ჯაჭჳ დ., გამოცხ. 20,1; საყდარი დ., გამოცხ. 20,11; ზღუდჱ დ., გამოცხ. 21,12.

დიდმან სიგლახაკემან მათმან, 2 კორ. 8,2O; ტილოსა დიდსა, საქმე 10,11ႢႱO; სიხარულსა დ., საქმე 15,3; ეწამებ მცირესა და დ., საქმე 26,22; დ. ზამთარსა შინა, საქმე 27,18; გარდარეულსა დ. დიდებასა, 2 კორ. 4,17; სახლსა შინა დ., 2 ტიმ. 2,20; ჭირსა დ., გამოცხ. 2,22; მდინარესა მას ზედა დ., გამოცხ. 9,14; 16,12; საწნეხელსა მას გულის წყრომისა ღმრთისასა დ., გამოცხ. 14,19A; ქალაქსა მას დ., გამოცხ. 18,18; მთასა მაღალსა და დ., გამოცხ. 21,10; დღისა მის უფლისაჲსა დიდისა, საქმე 2,20; მსგავსი დ. ტილოჲსაჲ, საქმე 10,11; დ. ღმრთისა, საქმე 19,27ႡႱO; მსახური არს დ. არტემისი, საქმე 19,35; გამოჩინებასა დიდებისა დ. ღმრთისასა, ტიტე 2,13; დ. დღისა, იუდა 1,6; ქარისაგან დ., გამოცხ. 6,13; ჭირისა მისგან დ., გამოცხ. 7,14; ბრძოლასა მას დ. მის დღისა, გამოცხ. 16,14; სერსა მას დ. ღმრთისასა, გამოცხ. 19,17; დიდისაცა არტემის ღმრთისა ტაძარი, საქმე 19,27.

ძალითა დიდითა, საქმე 4,33; ჴმითა დ., საქმე 7,6; 14,10; 16,28; გამოცხ. 5,2; 5,12; 6,10; 7,2; 7,10; 8,13; 10,3; 14,7; 14,9; 14,15; 14,18; 18,2; დ. პატივითა, საქმე 25,23; დ. ჴმითა, საქმე 26,24; გულის-წყრომითა დ., გამოცხ. 12,12; სიცხითა დ., გამოცხ. 16,9; საკჳრველებითა დ., გამოცხ. 17,6; მცირითგან ვიდრე დიდად მათადმდე, ებრ. 8,11CD; მცირითგან ვიდრე დიდადმდე (-ამდე K), საქმე 8,10; მცირითგან ვიდრე დ. მათა, ებრ. 8,,11; ქალაქო დიდო ბაბილონო, გამოცხ. 18,10; ჴმანი დიდნი, გამოცხ. 11,15; მცირენი და დ., გამოცხ. 13,16; 19,5; ძალთა დიდთა, საქმე 8,13ႱO; მცირეთა და დ., გამოცხ. 11,18; სასწაულთა დ., გამოცხ. 13,13; ჴმაჲ ქუხილისა დიდისაჲ, გამოცხ. 14,2; სასჯელი იგი მეძვისა მის დ., გამოცხ. 17,1; საწნეხელსა მას გულის-წყრომისა ღმრთისა დიდისასა, გამოცხ. 14,19; ფრთენი არწივისა მის დიდისანი, გამოცხ. 12,14; უბანთა ზედა ქალაქისა მის დიდისათა, გამოცხ. 11,8; ჴორცნი... მცირეთა და დიდთანი, გამოცხ. 19,18.

ნ.კ. განდიდება, დიდად, დიდად-მეტყუელი, დიდად-შუენიერი, დიდად-შუენიერება, დიდ-დიდი, დიდება, დიდებული, დიდფასი, დიდ-შუენიერება, დიდძალი, უდიდესი.

დიდად ზმნზ. ძლიერ: განვიხარე უფლისა მიერ დიდად, ფილიპ. 4,10; ენაჲ... დ. მაღლოვის, იაკ. 3,5.

დიდად მეტყუელ-ი ბევრის მოლაპარაკე. λαλοῦν μεγάλα: მიეცა მას პირი დიდად მეტყუელი, გამოცხ. 13,5.

დიდად შუენიერ-ი დიდებული, დიდი: ჴმაჲ, რომელი მოიწია ამისა ესჳცითარისაგან დიდად-შუენიერისა დიდებისა. 2 პეტ. 1.17.

დიდად შუენიერება დიდებულება, სიდიადე: ჴმაჲ, რომელი მოიწია მისა ესჳცითარისაგან დიდად შუენიერებისა დიდებისა. 2 პეტ. 1.17CႪႭ.

ნ.კ. დიდ-შუენიერება.

დიდ-დიდ-ი ძლიერ დიდი: იქმოდა ნიშებსა და სასწაულებსა დიდ-დიდსა. საქმე 6.8; დ.-დ. ძალსა. საქმე 8,13; ნავებიცა იგი დიდ-დიდები. იაკ. 3,4ႡႪႭ; ნავნიცა... დიდ-დიდნი, იაკ. 3,4; დ.-დ. აღთქუმანი, 2 პეტ. 1,4.

დიდება განდიდება. ქება, ა—2: ადიდებდა მათ ერი იგი, საქმე 5,13; ყოველნი ადიდებდეს ღმერთსა, საქმე 4,21; და ა. ღმერთსა, საქმე 10,46; 11.18; 21,20; ა. სიტყუასა მას უფლისასა, საქმე 13,48; არა ღმრთეებრ ა., ჰრომ. 1.21ႪႨCD; ა. ჩემთჳს ღმერთსა, გალ. 1,24; ადიდებდინ ღმერთსა, 1 პეტ. 4,16; ადიდებდით ღმერთსა, 2 კორ. 9,.13; ადიდებდეს [კაეშ.] სახელსა შენსა, გამოცხ. 15,4; რაჲთა... ვადიდებდეთ ღმერთსა, ჰრომ. 15.6ႡႪ; რაჲთა... ადიდებდეთ ღმერთსა, ჰრომ. 15,6; რაჲთა... ადიდებდენ ღმერთსა, 1 პეტ. 2,12; ღმერთმან ადიდა ძჱ თჳსი, საქმე 3.13; არა თავი თჳსი ა., ებრ. 5,5; ა. თავი თჳსი, გამოცხ. 18,7; იგინიცა ადიდნა, ჰრომ. 8,30; არა ღმრთეებრ ადიდეს, ჰრომ. 1,21; ადიდეთ უკუე ღმერთი, 1 კორ. 6,20; მსახურებაჲ ესე ჩემი ვადიდო, ჰრომ. 11,13.

ი ვნ.: ვითარ-იგი თქუენ გნებავს, იდიდებით, 1 პეტ. 4,14ႪႭ; თუ იდიდებინ ერთი ასოჲ, 1 კორ. 12,26; მის თანა იდიდებიედ ყოველნი ასონი, 1 კორ. 12,26; რაჲთა... ვიდოდის და იდიდებოდის, 2 თეს. 3,1; აწცა იდიდოს ქრისტე. ფილიპ. 1,20; რაჲთა ი. სახელი... იესუ ქრისტჱსი, 2 თეს. 1,12; მის თანაცა ვიდიდნეთ, ჰრომ. 8,17.

ხოლო წარმართნი — წყალობისათჳს დიდებად ღმრთისა, ჰრომ. 15,9; მოვიდეს დ. წმიდათა მისთა თანა, 2 თეს. 1,10.

თქუენ დიდებულ, 1 კორ. 4,10; იქმნა დ., 2 კორ. 3,7; არღა დ. არს, 2 კორ. 3,10; არღა დიდებული არს, 2 კორ. 3,10D; რაჲთა წარუდგინოს... დ. ეკლესიაჲ, ეფეს. 5,27; იხარებდით სიხარულითა... დიდებულითა, 1 პეტ. 1,8; რაჲთა წარუდგინოს... დიდებულად ეკლესიაჲ, ეფეს. 5,27CD; სარწმუნოებაჲ იგი... იესუ ქრისტჱსი დიდებულისაჲ, იაკ 2,1NႡႪ.

აღემატა სადიდებელად მისა, ჰრომ. 3,7; განჰმზადნა ს., ჰრომ. 9.23; შეგიწყნარნა თქუენ ს. ღმრთისა, ჰრომ. 15,7; ხოლო წარმართნი — ს. ღმრთისა, ჰრომ. 15.9ႡႪCD; გამოაჩინა ღმერთმან... ს. ჩუენდა, 1 კორ. 2,7; ს. ღმრთისა იქმოდეთ, 1 კორ. 10,31; ჰე იგი არს... ღმრთისა ს. (-ელა ႡႪ), 2 კორ. 1,20; მადლობაჲ იგი გარდაერიოს ს. ღმრთისა. 2 კორ. 4,15; იმსახურების... უფლისა ს., 2 კორ. 8,19; ს. და საქებელად ღმრთისა, ფილიპ. 1,11; უფალი იესუ ქრისტჱ ს. ღმრთისა მამისა, ფილიპ. 2,11.

დიდება დიდება, სახელი, პატივი, слава. δόξα: დედაკაცი დიდება ქმრისა არს, 1 კორ. 11,7; დ. არს მისა, 1 კორ. 11,15; უკუეთუ მსახურებაჲ იგი დაშჯისაჲ დ. (-აჲ ႨႬ) [იყოს], 2 კორ. 3,9ႡႪႭႨ; რომელ-იგი არს დ. (-აჲ CႨ) თქუენდა, ეფეს. 3,13; იხილა დიდებაჲ ღმრთისაჲ, საქმე 7,55; არა მისცა მან დ. ღმერთსა, საქმე 12.23; ცვალეს დ. იგი... ღმრთისაჲ. ჰრომ. 1,23; მოქმედთა საქმისა კეთილისათა — დ., ჰრომ. 2,7; დ. და პატივი... ყოველსა მოქმედსა კეთილისასა, ჰრომ. 2.10; მისცა დ. ღმერთსა, ჰრომ. 4,20; რომელთაჲ იყო... დ., ჰრომ. 9,4; მისი არს დ., ჰრომ. 11,36; გამოცხ. 1,6; რომლისაჲ არს დ., ჰრომ. 14,26; გალ. 1.5; ებრ. 13,21; 2 ტიმ. 4.18; 1 პეტ. 4.11; იესუ ქრისტჱს მიერ მისა დ., ჰრომ. 16,26; ხატი და დ. ღმრთისაჲ არს, 1 კორ. 11,7; დედაკაცი დ. ქმრისაჲ არს, 1 კორ. 11,7ႡႪႨCD; სხუა არს ზეცისათა მათ დ., 1 კორ. 15,40; სხუაჲ დ. არს მზისაჲ და სხუაჲ დ. არს მთოვარისაჲ და სხუაჲ დ. არს ვარსკულავთაჲ, 1 კორ. 15,41; მისა დ. ეკლესიასა შინა, ეფეს. 3,21; რომელთაჲ ღმერთი მუცელი არს და დ., ფილიპ. 3,19; მამასა ჩუენსა დ., ფილიპ. 4,20; ღმერთსა პატივი და დ., 1 ტიმ. 1,17; მისცა მას დ., 1 პეტ. 1,21; ყოველი დ. მისი [თივაჲ არს], 1 პეტ. 1,24; მისა დ. და სიმტკიცე, 1 პეტ. 5,11ႪႭ; მოიღო ღმრთისაგან... დ., 2 პეტ. 1,17; მისა დ., აწ და მარადის, 2 პეტ. 3,18; ქრისტე იესუჲს მიერ... დ., იუდა 1,25; კრავისა... პატივი და დ., გამოცხ. 5,13; დ. ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 7,12; მისცეს დ. ღმერთსა, გამოცხ. 11,13; 16,9; მიეცით მას დ., გამოცხ. 14,7; რაჟამს მისცენ ცხოველთა მათ დ., გამოცხ. 4,9; ძალი და დ. ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 19,1; მივსცეთ მას დ., გამოცხ. 19,7; აქუნდა დ. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 21,11; დ. და პატივი... მისა მიიღონ, გამოცხ. 21,24; მიიღონ დ. და პატივი, გამოცხ. 21,26.

დიდებამან ღმრთისამან განანათლა იგი, გამოცხ. 21,23; იტყჳან... დიდებასა ღმრთისასა, საქმე 2,11ႪႭ; დაკლებულ არიან დ. ღმრთისასა, ჰრომ. 3,23; გან-ვე-თავისუფლდეს... დ. შვილთა ღმრთისათა, ჰრომ. 8,21; დ. უფლისასა განვიცდით, 2 კორ. 3,18; დიდსა დ. შეიქმს, 2 კორ. 4,17; არცა ვეძიებდით... დ., 1 თეს. 2,6; გიჩინნა თქუენ თჳსსა მას... დ., 1 თეს. 2,12; უმრავლჱსსა დ. ესე ღირს იყო, ებრ. 3,3; სახარებასა მას დ. ნეტარისა ღმრთისასა, 1 ტიმ. 1,11Ⴊ; მოველოდით... გამოჩინებასა დ. დიდისა ღმრთისასა, ტიტე 2,13; დ. ჰგმობენ, იუდა 1,8; გიჩინნა თქუენ საუკუნესა მას დ., 1 პეტ. 5,10; მიჩინნა ჩუენ თჳსსა მას დ., 2 პეტ. 1,3; ცხორებაჲ პოვონ... დ. თანა საუკუნესა, 2 ტიმ. 2,10.

ვიქადით სასოებითა დიდებისა ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 5,2; სიმდიდრჱ იგი დ. თჳსისაჲ, ჰრომ. 9,23; ნათელი იგი დ. ქრისტჱსი, 2 კორ. 4.4; განსანათლებელად მეცნიერებისა დ. ღმრთისა, 2 კორ. 4,6; საქებელად დ. მადლისა მისისა, ეფეს. 1,6; 1,12; 1,14; მოგცეს თქუენ სიმდიდრისაებრ დ. მისისა, ეფეს. 3,16; იყვნენ იგინი თანახატ ჴორცთა მათ დ. მისისათა, ფილიპ. 3,21; ხჳდოდით... სიმტკიცითა დ. მისისაჲთა, კოლ. 1,11; შესაწვნელად დ. უფლისა ჩუენისა, 2 თეს. 2,14; სახარებასა მას დ. ნეტარისა ღმრთისასა, 1 ტიმ. 1,11; დ. სული ღმრთისაჲ თქუენ ზედა განსუენებულ არს, 1 პეტ. 4,14; მერმისა მის გამოჩინებისა დ. ზიარი, 1 პეტ. 5.1; მოიღოთ... დ. გჳრგჳნი, 1 პეტ. 5,4; რომელი მოიწია ამისა ესჳცითარისაგან დიდად-შუენიერისა დ., 2 პეტ. 1,17; ღირს ხარ შენ... მიღებად დ. და პატივისა, გამოცხ. 4,11; ღირს არს... მიღებად... დ., გამოცხ. 5,12; სიმდიდრჱ დ. მის მკჳდრობისა მისისაჲ, ეფეს. 1,18; სიმდიდრჱ დ. მის საი-

დუძლოისაჲ. კოლ. 1,27; დაკლებულ არიან დიდებისაგან ღმრთისა. ჰრომ. 3,23ႢႪCD; საშჯელი მოეჭადოს... დ. ძლიერებისა მისისა. 2 თეს. 1,9; ალივსო ტაძარი იგი კუამლითა დ. ღმრთისა, გამოცხ. 15,8; ქუეყანაჲ განათლდა დ. მისისა, გამოცხ. 18,1; ვერ ღირს არიან ვნებანი იგი... მერმისა მის თანა დიდებისა, ჰრომ. 8,18; დადგინებად წინაშე დ. მისისა უბიწონი, იუდა 1,24; არა ვხედევდ დ. მისგან ნათლისა, საქმე 22,11; არღა დიდებულ არს გარდარეულისა მისგან დ., 2 კორ. 3,10Ⴍ; არღა დიდებულ არს... გარდარეულისა მისთჳს დ., 2 კორ. 3,10.

აღდგების დიდებით, 1 კორ. 15,43ႢႪႨCD; მსახურებაჲ იგი სიკუდილისაჲ იქმნა დ., 2 კორ. 3,7ႨႬD; მსახურებაჲ იგი სულისაჲ იყოს დ., 2 კორ. 3,8; მსახურებაჲ იგი დაშჯისაჲ დ. [იყოს], 2 კორ. 3,9; რომელი ჰგიეს დ., 2 კორ. 3,11; განქარვებადი იგი დ. იყო, 2 კორ. 3,11; აღავსენ... დ. ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 4,19; განჰმზადა... დიდებითა ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 3,26Ⴊ; აღდგა... დ. მამისაჲთა, ჰრომ. 6,4; ვარსკულავი ვარსკულავსა ჰმატს დ., 1 კორ. 15,41; აღდგეს დ., 1 კორ. 15,43; აღემატოს... დ., 2 კორ. 3,9; მსახურებაჲ იგი დაშჯისაჲ დ. [იყოს], 2 კორ. 3,9Ⴊ; რომელი ჰგიეს დ., 2 კორ. 3,11ႢႪႭ: წარუდგინენით თავნი თჳსნი... დ., 2 კორ. 6,8; აღავსენ... დ. ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 4,19CD; თქუენცა მის თანა გამოსცხადნეთ დ., კოლ. 3,4; დ. გჳრგჳნოსან ჰყავ, ებრ. 2,7; ვხედავთ იესუს... დ., ებრ. 2,9; აღმაღლდა დ., 1 ტიმ. 3,16; იხარებდით სიხარულითა... და დ., 1 პეტ. 1,8Ⴂ; ვერ შემძლებელ იყვნეს თუალთა შედგმად... დ. მით პირისა მისისაჲთა, 2 კორ. 3,7.

მივიცვალებით დიდებითი დიდებად, 2 კორ. 3,18; მრავალნი შვილნი დ. მოიყვანნა, ებრ. 2,10; გამოცდილებაჲ ეგე სარწმუნოებისა თქუენისაჲ... იპოოს... დ., 1 პეტ. 1,7.

ძმანი ჩუენნი — დიდებანი ქრისტჱსნი, 2 კორ. 8,23; თქუენ ხართ დ. ჩუენნი, 1 თეს. 2,20; დიდებათა ჰგმობენ, იუდა 1,8ႪႭ; წამებდა... მისა შემდგომად დ., 1 პეტ. 1,11; კადნიერნი და თავჳზედნი დიდებათათჳს არა ძწიან, 2 პეტ. 2,10; ღმერთი დიდებისაჲ ეჩუენა... აბრაჰამს, საქმე 7,2; უფალი იგი დ., 1 კორ. 2,8; ნათელი იგი დ., 2 კორ. 4,4ႪႭ; სასოებაჲ იგი დ. (-ებისა Ⴀ), კოლ. 1,27; მბრწყინვალებაჲ დ., ებრ. 1,3; ქერობინი დ., ებრ. 9,5; სარწმუნოებაჲ იგი... იესუ ქრისტჱსი დ., იაკ. 2,1; დ. იგი და ღმრთისაჲ სული თქუენ ზედა განსუენებულ არს, 1 პეტ. 4,14ႪႭ; მოიღოთ... გჳრგჳნი იგი დ., 1 პეტ. 5,4G; სიმდიდრჱ დ. მის საიდუმლოჲსაჲ. კოლ. 1,27b; მამამან დიდებისამან მოგცეს თქუენ, ეფეს. 1,17; სახარებასა მას დიდებისასა ნეტარისა ღმრთისასა. 1 ტიმ. 1,11ႢႪႨ; დაჳდა საყდართა დიდებისათა, ებრ. 8,1; მივიცვალებით დიდებითი დიდებად, 2 კორ. 3,18.

დიდებად-ი სადიდებელი: არღა დიდებულ არს დიდებადი იგი, 2 კორ. 3,10.

დიდებულება: თჳთ-მხილველ ვიქმნენით მისისა მის დიდებულებისა. 2 პეტ. 1,16ႪႭ.

დიდფას-ი დიდი ფასის მქონე, ძვირფასი: ღირსებით შემკობად თავთა თჳსთა, არა... სამოსლითა დიდფასისაჲთა, 1 ტიმ. 2,9CD.

დიდ-შუენიერება: ჴმაჲ, რომელი მოიწია მისსა ესევითარისაგან დიდ-შუენიერებისა დიდებისა, 2 პეტ. 1,7G.

დიდძალ-ი დიდი, ბევრი, ძლიერი: სარეწავი დიდძალი შეუვიდოდა, საქმე 16,16; დიდძალმან სიგლახაკემან მათმან გარდაჰმატა, 2 კორ. 8,2.

დისწულ-ი დისშვილი: ესმა დისწულსა პავლჱსსა, საქმე 23,16.

დრაჰკან-ი ოქროს ფული, იწონიდა 4 გრამს: მესმა ჴმაჲ..., რომელი იტყოდა: სამადგანი იფქლი დრაჰკნის და სამი სამადგანი ქერი დ., გამოცხ. 6,6.

დრკუ მრუდი; ვერაგი, ცბიერი: რაჲთა იყვნეთ... შეუგინებელი შორის ნათესავსა დრკუსა, ფილიპ. 2,15; განეშორენით ნათესავისა მისგან დრკუჲსა, საქმე 2,40; ნათესავისა მის დრკუჲსაგან, საქმე 2,40ႢႪႭ.

დროჲს-ყოფა 1. ვადის გადადება, ვადის გაგრძელება, откладывание, დაგვიანება, 0—(2)1: არცა ერთი რაჲ დროჲ ვყავ, საქმე 25,17.

ი/უ—(3)2: დრო-უყო ფილიქს, საქმე 24,22.

2. დადგენა, გადაწყვეტა, постановить, 0—(2)1: მაშინ დრო-ყვეს აღსლვაჲ პავლჱსი, საქმე 15,2 ἔταξαν.

დრტჳნვა უკმაყოფილება, ბუზღუნი, პროტესტი, 0—1: ნუცა ვდრტჳნავთ, 1 კორ. 10,10CD; ნუცა სდრტჳნავთ, 1 კორ. 10,10; მათგანნი ვინმე დრტჳნვიდეს, 1 კორ. 10,10.

იყო დრტჳნვაჲ ბერძენთაჲ ებრაელთა მიმართ. საქმე 6,1; იქმოდეთ თჳნიერ დრტჳნვისა, ფილიპ. 2,14; სტუმართ მოყუარე იყვენით ურთიერთას თჳნიერ დ. (დრტუინვისა Ⴂ), 1 პეტ. 4,9.

ესენი არიან მდრტჳნავნი, იუდა 1,16ႪႭ; ესენი არიან მდრტჳნველნი, იუდა 1,16.

დუმილ-ი სიჩუმე, გაჩუმება, 0—1: ნუ სდუმი (სდუმ G), საქმე 18,9; დუმენინ ეკლესიასა შინა, 1 კორ. 14,28; პირველი იგი დ., 1 კორ. 14,30; დედანი თქუენნი ეკლესიასა შინა დუმნედ (დუმენედ ႨႬ), 1 კორ. 14,34.

იქმნა დუმილი ცათა შინა, გამოცხ. 8,1.

დღე: დაყვეს მუნ მრავალი დღჱ, საქმე 15,33; დაამტკიცა დღჱ (დღე ႪႭ), საქმე 17,31; მეათოთხმეტჱ დ. (დღე ႢႪႭ) არს დღეს, საქმე 27,33; განაჩინეს დ. (დღე ႪႭ), საქმე 28,23; ღამჱ და დ. (დღე CD) უფსკრულთა შინა დავყავ, 2 კორ. 11,25; ვიდრე დ. (დღე ႪႭ) განათლდეს, 2 პეტ. 1,19; შეურაცხიეს ვითარცა დ. (დღე ႪႭ) შუებისაჲ, 2 პეტ. 2,13; ერთი დ. (დღე ႪႭ) უფლისა მიერ ვითარცა ათასი წელი, 2 პეტ. 3,8; ათასი წელი ვითარცა ერთი დ. (დღე ႪႭ), 2 პეტ. 3,8; დ. (დღე C) და ღამჱ ეგრეთვე [არღარა გამოჩნდეს], გამოცხ. 8,12; დღე [სახ. ბრ.] შეახლოვებულა, ჰრომ. 13,12CD; დ. საცნაურ-ჰყოფს, 1 კორ. 3,13b; იწრაფდა... დღჱ (დღე D) იგი მარტჳრთისაჲ ყოფად იერუსალჱმს, საქმე 20,16; აწ არს დ. (დღე CD) იგი ცხორებისაჲ. 2 კორ. 6,2; დ. (დღე CD) იგი უფლისაჲ... ეგრე მოიწიოს, 1 თეს. 5,2; დ. (დღე CD) იგი... გეწიოს. 1 თეს. 5,4; მოწევნულ იყო დ. (დღე CD) იგი უფლისაჲ. 2 თეს. 2,2; მოიწიოს დ. (დღე ႪႭ) იგი უფლისაჲ, 2 პეტ. 3,10; მოვიდა დ. იგი დიდი რისხვისა მისისაჲ. გამოცხ. 6,17.

დღემან მან გამოაცხადოს, 1 კორ. 3,13.

ყოველსა დღესა ტაძარსა მას შინა იყოფოდეს, საქმე 5.42; წინა-დასცჳთა მას დ. მერვესა, საქმე 7.8; მეორესა დ. იხილნა ვინმე მოლალენი, საქმე 7.26; ღმერთმან აღადგინა მესამესა დ., საქმე 10.40; შეიდეს შესაკრებელსა მათსა დ. შაბათსა, საქმე 13.14ႢႪႭ; ყოველსა დ. რომელნი შეემთხუეოდეს მას, საქმე 17,17; მივედით მათა... მეხუთესა დ., საქმე 20.6; მეორესა დ. მივედით მელეტონდ, საქმე 20.15; წარიყვანნა კაცნი იგი მეორესა დ., საქმე 21.26; მეორესა დ. მივიწიენით სიდონდ, საქმე 27,3; მესამესა დ. ჭურჭერი ნავისაჲ გარდაამნიეს, საქმე 27.19; მეორესა დ. მოვედით პეტიოლუსდ, საქმე 28,13; დ. ყოველსა განიკჳრენ ჴელნი ჩემნი, ჰრომ. 10,21; რომელიმე იმარხავნ ყოველსა დ., ჰრომ. 14,5CD; რომელიმე სჯის დ. დღით შუა, ჰრომ. 14,5Ⴂb; აღდგა მესამესა დ., 1 კორ. 15,4; დ. ცხოვრებისასა შეგეწიე შენ, 2 კორ. 6,2; გამოაჩინებს დ. დღეს დავითის მიერ, ებრ. 4,7; ვიქმენ სულითა დ. კჳრიაკესა, გამოცხ. 1.10; ერთსა დ. მოვიდენ წყლულებანი მისნი, გამოცხ. 18,8.

გიწამებ თქუენ დღენდელსა ამას დ., საქმე 20,26; ხედავთ მოახლებულსა ამას დ., ებრ. 10,25CD; მას დ. მუნ დაიყენნა, საქმე 10,23; დ. მას ერთსა... ჰეროდე შეიმოსა, საქმე 12,21; დ. მას შაბათთასა გამოვედით ჩუენ, საქმე 16,13; იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა დ. მას რისხვისასა, ჰრომ. 2,5; სიტყუას უგებდენ დ. მას, ჰრომ. 2,16; რომელი-იგი ზრახვიდეს დ. მას, ჰრომ. 14,6; რომელ-იგი არა ზრახავს დ. მას, ჰრომ. 14,6; მტკიცე გყვნეს თქუენ... დ. მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱს-სა, 1 კორ. 1,8; რაჲთა სული ცხოვნდეს დ. მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 5.5; სიქადულნი თქუენნი ვართ დ. მას უფლისა იესუსსა, 2 კორ. 1,14; რაჲთა შეუძლოთ წინა-დადგომად დ. მას ბოროტსა, ეფეს. 6.13; გაქუნდინ სიქადულად ჩემდა დ. მას ქრისტჱსსა, ფილიპ. 2,16; და თქუენ... ლხინი ჩუენ თანა დ. მას... იესუ ქრისტჱსსა გამოჩინებასა, 2 თეს. 1.7; განისუენა ღმერთმან დ. მას მეშჳდესა, ებრ. 4,4; აღუთქუ მამათა მათთა დ. მას, ებრ. 8,9; ჰხედავთ მოახლებულსა მას დ., ებრ. 10,25; ძალ-უც... დამარხვად მერმესა მას დ., 2 ტიმ. 1,12; ადიდებდენ ღმერთსა დ. მას მოხედვისასა, 1 პეტ. 2,12; ცრუნი იგი დ. მას საშჯელისასა ტანჯვასა შინა დაიმარხნეს, 2 პეტ. 2,9; მოელოდეთ... მოსლვასა მას დ. ღმრთისა, 2 პეტ. 3,12ႢႪ; განცხადებულებაჲ გუაქუნდეს დ. მას საშჯელისასა, 1 იოვ. 4,17; ნათელ-იღეს მას დ. შინა, საქმე 2,41; ქმნეს ჴბოჲ მას დ. შინა, საქმე 7,41ႢႪ; იყო უკუე მას დ. შინა დევნულებაჲ, საქმე 8,1ႪႭ; ვითარცა დ. შინა, შუენიერად ვიქცეოდით, ჰრომ. 13,13; დაეცნეს ერთსა დ. შინა ოც და სამ ათასნი, 1 კორ. 10,8; სარწმუნო იქმნა წამებაჲ ჩუენი... მას დ. შინა, 2 თეს. 1,10; მოეცინ... წყალობაჲ... მას დ. შინა, 2 ტიმ. 1.18; რომელი მომცეს მე უფალმან მას დ. შინა, 2 ტიმ. 4.8; მას დ. შინა იქმნა ძრვაჲ, გამოცხ. 11,13.

შემდგომად ხუთისა დღისა შთავიდა მღდელთ მოძღუარი, საქმე 24,1; არა უმრავლჱს არს ჩემი ათორმეტისა დ., საქმე 24,11; შემდგომად სამისა დ. აღვიდა, საქმე 25,1; იქცეოდა იგი მუნ რვისა დ., საქმე 25,6; შემდგომად სამისა დ. შევედით ნავსა, საქმე 28,11; შემდგომად ერთისა დ. იყო სამხრით ნავი, საქმე 28,13; შემდგომად სამისა დ. მოუწოდა პავლე მათ, საქმე 28,17; უკუეთუ თქუენ მიერ განვიკითხო გინა თუ კაცობრივისაგან დ., 1 კორ. 4,3; შიშუელ იყვნენ და ნაკლულევან დ. საზრდელისა, იაკ. 2.15ႢႪ; საშჯელად დიდისა დ. წყუდიადსა ქუეშე დაჰმარხნა, იუდა 1,6; და იყო აღსრულებასა მას დ. მის მეერგასისასა, საქმე 2.1; პირველ მოსლვადმდე დ. მის უფლისასა, საქმე 2,20; ოთხით ჟამითგან მის დ. ვილოცვევდ მე, საქმე 10,30; ისწრაფდა... დ. მის მეერგასისა ყოფად იერუსალჱმს, საქმე 20,16ႪႭ; ძალ-უც... დამარხვად მერმისა მის დ., 2 ტიმ. 1,12Ⴍ; რაჲთა მოელოდით... მოსლვასა მას დ. მის ღმრთისასა, 2 პეტ. 3,12ႪႭ; შემდგომად სამისა მის... დ. შეიდა, გამოცხ. 11,11; შემოკრებად მათდა ბრძოლასა მას დიდისა მის დ. ღმრთისა ყოვლისა მპყრობელისასა, გამოცხ. 16,14; არამცა სხჳსა დღისათჳს... იტყოდა, ებრ. 4,8; დღისა მისებრ გამოცდისა უდაბნოსა ზედა, ებრ. 3,8; განმზადებულნი ჟამისა მისთჳს და დ., გამოცხ. 9,15.

სცვიდეს იგინი ბჭეთა ქალაქისათა ღამით და დღით, საქმე 9,24; ეჩუენა მრავლით დ. მათ, საქმე 13,31; ღამით და დ. არა დავსცხრებოდე, საქმე 20,31ႪႭ; მეოთხით დღითგან... ვიყავ მარხული, საქმე 10,30ႪႭ; პირველით დ. თქუენ შორის გამოირჩია ღმერთმან, საქმე 15,7; პირველ დ. თქუენ თანა... ვიყოფოდე, საქმე 20,18; ლოცვასა ვჰყოფ... პირველით დ. მოაქამდე, ფილიპ. 1,5; ვინაჲთ დ. გესმა, კოლ. 1,6; ვინაჲ (ვინაჲთ CD) დ. გუესმა, კოლ. 1,9; იწყო... სწავლად ვიდრე დღედ, საქმე 1,2; რომლითა აღიბეჭდენით დ. გამოჴსნისა, ეფეს. 4,30; განზარდენით ჴორცნი თქუენნი ვითარცა დ. კლვისა, იაკ. 5,5; დაუნჯებულ არიან და დამარხულ დ. საშჯელისა, 2 პეტ. 3,7; ვიდრე დღედმდე აღმაღლებისა მისისა, საქმე 1,22; მოსრნა ღმერთმან... ვიდრე დ. დავითისსა, საქმე 7,45ႢႪ; ემოქალაქობდ... ვიდრე აქა დ., საქმე 23,1ႪႭ; ვიდრე აქა დ. ვდგა, 26,22ႪႭ; აღასრულენ ვიდრე დ., ფილიპ. 1,6; იყვნეთ თქუენ... ვიდრე დ. ქრისტჱ იესუსსა, ფილიპ. 1,10; არს ჩუენ შორის ვიდრე დღენდელად დ. (დღემდე 1), საქმე 2,29; რაჲთა არა ესმოდის, ვიდრე დღენდელად დ., ჰრომ. 11,8; ვიდრე დღენდელად დ. ჰგიეს, 2 კორ. 3,14; დღენდელად დ. გულსა მათსა ძეს, 2 კორ. 3,15; ვარ მე ღმრთისა მიმართ ვიდრე დღენდელად დღემდე, საქმე 23,1; ვიდრე დღენდელად დ. ვდგა, საქმე 26,22; მოსცა მათ მსაჯულებ მიდღედმდე სამოელ წინაწარმეტყუელისა, საქმე 13,20ႢႪႭ.

წარჰჴდეს სამნი დღენი, საქმე 9,9; აღესრულნეს დ. მრავალნი, საქმე 9,23; რაოდენნიმე დ. წარჰჴდეს, საქმე 25,13; დ. ბოროტნი არიან, ეფეს. 5,16; დ. მოვლენან, ებრ. 8,8; უნდეს... ხილვად დ. ცხოვრებისანი, 1 პეტ. 3.10; აღესრულნეს დ. იგი შჳდნი, საქმე 21,5; აღესრულებოდეს შჳდნი იგი დ., საქმე 21,27.

ორმეოცთა დღეთა ეჩუენებოდა მათ, საქმე 1,3; იყოს უკუანაჲსკნელთა დ., საქმე 2,17ႪႭ; მოვიდეს შესაკრებელსა მას დ. შაბათთასა, საქმე 13,14; ეჩუენა დ. მრავალთა მათ, საქმე 13,31ႪႭ; ვიქცეოდეთ დ. რაოდენთამე, საქმე 16,12; ამას ჰყოფდა დ. მრავალთა, საქმე 16,18ႪႭ; ყოველთა დ. რომელნი შეემთხუეოდეს მას, საქმე 17,17K; მრავალთა დ. მძიმედ ვიდოდეთ, საქმე 27,7ႪႭ; არცა მზჱ ჩნდა მრავალთა დ., საქმე 27.20; რომელიმე იმარხავნ ყოველთა დ., ჰრომ. 14.5; დ. იზმნით, გალ. 4,10; გარდასრულმან დ. მან შეა, ებრ. 11,11Ⴍ; მცირედთა დ. სწავლიდეს, ებრ. 12,10; უკუანაჲსკნელთა დ. მოიწინენ ჟამნი ბოროტნი, 2 ტიმ. 3,1; მო-

იწივნენ უკუანაასკნელთა დ. მეკიცხეველნი, 2 პეტ. 3,3; ეიხრობდეს დ. ამათ, საქმე 3,24; უკუანაასკნელთა ამათ (მათ ႦႪႢ) დ. მეტყოდა ჩუენ, ებრ. 1,1; საქმესა ერთსა ვიქმ დ. მაგათ თქუენთა, საქმე 13,41; მონათა ჩემთა ზედა... მათ დ. მივჰფინო, საქმე 2,18; აღდგა იუდა... დ. მათ სოფლის წერისათა, საქმე 5,37; იყო მათ დ. ოდენ დასნეულებაჲ მისი, საქმე 9,37; რომელ-იგი იყო დ. მათ კლავდის კეისრისათა, საქმე 11,28; დ. მათ... აღმოჰგუაროს, საქმე 12,4; დ. მათ შაბათთასა გამოვედით ჩუენ, საქმე 16,13D; დ. მათ ჴორცთა მისთასა... ცრემლითა შეწირა, ებრ. 5,7; მოიჴსენებდით პირველთა მათ დ., ებრ. 10,32; დაიუნჯეთ დ. მათ უკუანაასკნელთა, იაკ. 5,3; დ. მათ ნოესთა, 1 პეტ. 3,20; მისა დიდებაჲ აწ და მარადის და დ. მათ საუკუნეთა, 2 პეტ. 3,18; არა უარჰყავ სარწმუნოებაჲ ჩემი დ. მათ ანტიპასს, გამოცხ. 2,13; დ. მათ... აღესრულა საიდუმლოჲ, გამოცხ. 10,7; რაჲთა არა წჳმდეს დ. მათ წინაწარმეტყუელებისა მათისათა, გამოცხ. 11,6; ამათ დ. შინა... იყო დრტჳნვაჲ, საქმე 6,1; ამათ დ. შინა გარდამოვიდეს იერუსალჱმით, საქმე 11,27; მათ დ. შინა აღდგა პეტრე, საქმე 1,15; აღჰმართეს მათ დ. შინა ჴბოჲ იგი, საქმე 7,41; იყო უკუე მათ დ. შინა დეენულებაჲ, საქმე 8,1; მათ დ. შინა ეძიებდენ კაცნი სიკუდილსა, გამოცხ. 9,6.

აღსრულებასა მას დღეთა [ნათ.] განწმედისათა, საქმე 21,26; შემდგომად დ. რაოდენთამე ჰრქუა პავლე ბარნაბას, საქმე 15,36; შემდგომად ამათ დ. განვემზადენით, საქმე 21,15; შემდგომად დ. რაოდენთამე მოვიდა ფილიკ, საქმე 24,24; უწინარეს დ. ამათ აღდგა, საქმე 5,36; უწინარეს დ. ამათ აღსძარ, საქმე 21,38; არა მრავალთა ამათ დ. შემდგომად, საქმე 1,5; აღუთქუა... შემდგომად დ. ამათ, ებრ. 8,10; აღუთქუა მათ შემდგომად დ. ამათ (მათ Θ), ებრ. 10,16; წარმოვედით შემდგომად დ. მათ უცომოებისათა, საქმე 20,6; დღეთაგან დასაბამითგანთა ჩუენ შორის გამოირჩია ღმერთმან, საქმე 15,7HI; მოსცა მათ მსაჯულებ მიდღეთამდე სამუელ წინაწარმეტყუელისათა, საქმე 13,20; რომელნი-იგი მოსპნა ღმერთმან... ვიდრე დღეთა მათმდე დავითისთა, საქმე 7,45.

არს ჟამი დღისაჲ ამის მესამჱ, საქმე 2,15; წინადაცუეთილებითა რეა დღისამან, ფილიპ. 3,5; იხილა მან ჩუენებაჲ... მეცხრესა ოდენ ჟამსა მის დღისასა, საქმე 10,3; შემოკრებად მათდა ბრძოლასა მას დიდისა მის დ., გამოცხ. 16,14C; ოთხ ჟამითგან მის დღისაჲთ... დადგა წინაშე ჩემსა კაცი, საქმე 10,30ႡႪ; ხოლო ჩუენ, რამეთუ დღისანი ვართ [ნაშობნი], განვიფრთხოთ, 1 თეს. 5,8; არცა დასაბამი დღეთაჲ აქუს, ებრ. 7,3; რომელნი-იგი მოსრნა ღმერთმან... ვიდრე დღეთადმდე (დღეთამდე FHI) დავითისთა, საქმე 7,45ႢႪႭ.

ნ.კ. დღე-გამოღებით, დღით-გამოღებით, დღეგრძელი, დღენდელი, დღესასწაული, დღესასწაულობა, დღითიდღე, დღითი-დღედი, დღით-შუეა, დღისი.

დღე (დროის გარემოებად): სცვიდეს ბჭეთა დღე და ღამე, საქმე 9,24ႢႪႭ; ღამე და დ. არა დაჲსცხრებოდე, საქმე 20,31; დ. და ღამე ჰმსახურებს, საქმე 26,7; ღამე და დ. ვიქმთ, 1 თეს. 2,9; 2 თეს. 3,8; ღამე და დ. ... ვევედრებით, 1 თეს. 3,10; დადგრომილ არს... ლოცვასა ღამე და დ., 1 ტიმ. 5,5; მაქუს შეუწყუეტელ ჴსენებაჲ ლოცვათა შინა ჩემთა ღამე და დ., 2 ტიმ. 1,3; განსუენებაჲ არა აქუს დ. და ღამე, გამოცხ. 4,8; ჰმსახურებენ მას დ. და ღამე, გამოცხ. 7,15; შეასმენდა მათ... დ. და ღამე, გამოცხ. 12,10; არა აქუნდეს განსუენებაჲ დ. და ღამე, გამოცხ. 14,11; იტანჯებოდიან დ. და ღამე, გამოცხ. 20,10.

იყო მუნ... დ. რაოდენიმე, საქმე 9,19; იყო პეტრე მრავალ დ. დადგრომილ მუნ, საქმე 9,43; დაადგრა მათ თანა მრავალ დ., საქმე 10,48; მუნ იქცეოდეს რაედენიმე დ., საქმე 14,28C; ესრე ყვის მრავალ დ., საქმე 16,18; დაადგრა მუნ მრავალ დ., საქმე 18,18; ვიყვენით ჩუენ მუნ შჳდ დ., საქმე 20,6; დავადგერით მუნ შჳდ დ. ოდენ, საქმე 21,4; დავადგერით მათ თანა ერთ დ., საქმე 21,7; ვიყოვნედით მუნ მრავალ დ., საქმე 21,10; მრავალ დ. იქცეოდეს მუნ, საქმე 25,14; მრავალ დ. მძიმედ ვიდოდეთ, საქმე 27,7; სამ დ. ... მისტუმრნა, საქმე 28,7ႢႪႭ; ორ დ. მოვედით პონტიოლს, საქმე 28,13ႢႪႭ; დავადგრეთ მათ თანა შჳდ დ., საქმე 28,14; ვიყავ მის თანა ათხუთმეტ დ., გალ. 1,18; ზღუდენი იერიქოსანი დაეცნეს... შჳდ დ., ებრ. 11,30; რაჲთა გამოიცადნეთ ათ დ., გამოცხ. 2,10; წინაწარმეტყუელებდენ ათას ორას და სამეოც დ., გამოცხ. 11,3; იხილონ... მძორები მათი სამ დ. და ნახევარ, გამოცხ. 11,9; გამოზარდონ იგი ათას ორას და სამეოც დ., გამოცხ. 12,6.

დღე-გამოღებით, დღით-გამოღებით დღე-გამოშვებით, დღეების შერჩევით, შერჩეულ დღეებში: რომელიმე იმარხავნ დღე-გამოღებით და რომელიმე იმარხავნ ყოველსა დღესა, ჰრომ. 14,5ႢCႧ; რომელიმე იმარხავნ დღით გამოღებით, ჰრომ. 14,5.

დღეგრძელ-ი: დღეგრძელ იყო ქუეყანასა ზედა, ეფეს. 6,3.

დღენდელ-ი დღევანდელი, нынешний: გიწამებ თქუენ დღენდელსა ამას დღესა, საქმე 20,26; ვიურვითცა ბრალობად შფოთისა ამის დღენდელისა, საქმე 19,40; არს ჩუენ შორის ვიდრე დღენდელად დღედმდე, საქმე 2,29; ვარ მე ღმრთისა მიმართ ვიდრე დ. დღემდე, საქმე 23,1; ვიდრე დ. დღემდე ვდგა, საქმე 26,22; რაჲთა არა ესმოდის ვიდრე დ. დღედმდე, ჰრომ. 11,8; ვიდრე დ. დღედმდე... ჰგიეს, 2 კორ. 3,14; დ. დღედმდე... გულსა მათსა ძეს, 2 კორ. 3,15.

ნ.კ. მოდღენდელად.

დღეს ზმნზ.: ჩუენ დღეს განვიკითხვით, საქმე 4,9ႡႪႭ; დ. მიშობიე შენ, საქმე 13,33; ვითარცა თქუენ ყოველნი ხართ დ., საქმე 22,3; ვისაჯები დ. თქუენ მიერ, საქმე 24,21ႢႪႭ; მეგულების მე დ. სიტყჳს-გებად, საქმე 26,2; ესმის ჩემი დ. ყოფად ესრეთ, საქმე 26,29ႢႪႭ; მეათოთხმეტჱ დღჱ არს დ., საქმე 27,33; მე დ. მიშობიე შენ, ებრ. 1,5; 5,5; დ. თუ ჴმისა მისისაჲ ისმინოთ, ებრ. 3,7; 3,15; 4,7; მასვე გამოაჩინებს დღესა დ. დავითის მიერ, ებრ. 4,7; იესუ ქრისტჱ გუშინ და დ. და იგი თავადი არს უკუნისამდე, ებრ. 13,8; დ. გინა ხვალე წარვიდეთ, იაკ. 4,13; ვიდრე-ესე დღესღა ჰრქუან, ებრ. 3,13.

დღესასწაულ-ი: ჯერ-არს ჩემდა დღესასწაულსა ამას მომავალსა იერუსალჱმს აღსრულებად, საქმე 18,21ႢႪႭ; ნუუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ... კერძო დღესასწაულისაჲთა, კოლ. 2,16; ნუუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ... კერძო დღესასწაულთაჲთა, კოლ. 2,16ႢႪ.

დღესასწაულობა, 0–1: ვდღესასწაულობდეთ არა ცომითა მით ძუელითა, 1 კორ. 5,8D.

დღითი-დღე ყოველდღე: დღითი-დღე განკრძალულ იყვნეს. საქმე 2,46G: უფალი შესძინებდა... დ.-დ. ეკლესიასა. საქმე 2,47O: შეეძინებოდა რიცხუსა მას დ.-დ.. საქმე 16,5FO: დ.-დ. ეტყოდა მათ. საქმე 19,9ℭO: ნუკუეშინის-სცემდით დ.-დ. თავთა თჳსთა. ებრ. 3,13D; დგან დ.-დ. მსახურებასა მას. ებრ. 10,11CD: დ.-დ. მოეწყდები. 1 კორ. 15,31; შინაგანი ჩუენი განახლდების დ.-დ.. 2 კორ. 4,16H: დ.-დ. სული იგი მისი... იტანჯებოდა. 2 პეტ. 2,8CE.

დღითი-დღედ ყოველდღიურად: დღითი-დღედ განკრძალულ იყვნეს. საქმე 2,46; უფალი შესძინებდა... დ.-დ. ეკლესიასა. საქმე 2,47; დასჯან დ.-დ. ბჭეთა თანა, საქმე 3,2ℭℒO; უგულებელს-იქმნებოდა მსახურებასა იგი დ.-დ., საქმე 6,1D; შეეძინებოდა რიცხუსა მას დ.-დ.. საქმე 16,5; მოიყვანნა მოწაფენი დ.-დ., საქმე 19,9; შინაგანი ჩუენი განახლდების დ.-დ., 2 კორ. 4,16; რომელი მოიწევის ჩემ ზედა დ.-დ.. 2 კორ. 11,28; ნუკუეშინის-სცემდით დ.-დ. თავთა თჳსთა, ებრ. 3,13; არა უჴმს დ.-დ. ... მსხუერპლისა შეწირვაჲ, ებრ. 7,27; დგან დ.-დ. მსახურებასა მას, ებრ. 10,11; დ.-დ. სული იგი მისი... იტანჯებოდა, 2 პეტ. 2,8.

დღითი-დღედ-ი ყოველდღიური: უგულებელ-იქმნებოდა მსახურებაჲ იგი დღითი-დღედი, საქმე 6,1.

დღით შუვა დღეჩაგდებით, დღეგამოშვებით: რომელიმე სჯის დღესა დღით შუვა, ხოლო რომელიმე ყოველსავე დღესა, ჰრომ. 14,5Tb.

დღის-ი დღისით: ბჭენი მისნი არა დაეჴშნენ დღისი, გამოცხ. 21,25.

ე

ე. ენ ქართული ანბანის მეხუთე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა — 5; თავი ე: ჰრომ. 5 (სათ.); 13 (სათ.); 1 კორ. 8 (სათ.); 1 კორ. 10,24; საკითხავი ე: ჰრომ. 15 (სათ.); 1 კორ. 15 (სათ.); ე. დაშრიტეს ძალი ცეცხლისაჲ [ე. სამთა ყრმათა]: ებრ. 11,34CD; ე-განვე: 1 კორ. 9 (სათ.); 1 კორ. 9,18; 1 კორ. 10,13; 1 კორ. 10,24.

ებან-ი ერთგვარი სიმებიანი საკრავი, არფა: ჴმაჲ გამოსციან — ანუ თუ ნესტუმან, ანუ თუ ებანმან. 1 კორ. 14,7.

ებნა სიმებიან საკრავზე დაკვრა: ვითარ-მე საცნაურ იქმნეს... ებნაჲ იგი, 1 კორ. 14,7.

1. ებრ თანდ. მსგავსად, თანახმად: ბრძანებისაებრ, საქმე 7,53; აღთქუმისა მისებრ, საქმე 13,23DႪႭ; ებრ. 8,9; 2 ტიმ. 1,1; სიტყუსაებრძცა, საქმე 18,14; ყოვლისა მისებრ, საქმე 24,14ႪႭ; მსახურებისაებრ ჩუენისა, საქმე 26,5Ⴂ; მსახურებისა ჩუენისაებრ, იქვე; ჭეშმარიტისა მისებრ მსახურებისა, იქვეႪႭ; ნებისაებრ, საქმე 27,13; ებრ. 2,4; 2 ტიმ. 2,26; 1 პეტ. 4,3; 1 იოვ. 5,14ႢႪႭ; მადლისა მისებრ, ჰრომ. 12,6CD; საზომისაებრ, ჰრომ. 12,6CD; ეფეს. 4,7; სახარებისაებრ, ჰრომ. 14,24; თჳსისაებრ შურომისა, 1 კორ. 3,8; ზრახებისაებრ ჩემისა. 1 კორ. 7,40Ⴂ; ზრახებისა ჩემისაებრ, იქვე; ძლისაებრ (ძალისაებრ ხ), 2 კორ. 8,3Ⴈ; წესისაებრ. 2 კორ. 10,15; სათნოებისაებრ, ეფეს. 1,5; 1,9; სიმდიდრისაებრ, ეფეს. 1,7; 3,16; ფილიპ. 4,19; ზრახვისაებრ, ეფეს. 1,11; შეწევნისაებრ, ეფეს. 1,19; 3,7CD; 4,16; ფილიპ. 3,21; კოლ. 1,29; მთავრისა მისებრ, ეფეს. 2,2; ნიჭისა მისებრ, ეფეს. 3,7; გულს-მოდგინებისაებრ, ეფეს. 3,11; ძალისა მისებრ, ეფეს. 3,20; ებრ. 7,16; პირველისა მისებრ სლვისა... გულის თქუმისა მისებრ მის საცთურისა, ეფეს. 4,22; სიმტკიცისაებრ, კოლ. 1,11CD; წესთა მათებრ, კოლ. 2,8CႺ; ნივთთა მათებრ, იქვე Ⴈხ; მოძღურებისა მისებრ, კოლ. 2,8CD; 2 თეს. 3,6; მცნებისა მისებრ, კოლ. 2,22; დღისა მისებრ, ებრ. 3,8; შჯულისა მისებრ, ებრ. 7,16; 10,8; მათისაებრ ნებისა, ებრ. 12,10; ჩინებისაებრ, 2 ტიმ. 2,26ႨႪ; გამოჩინებისაებრ, 2 ტიმ. 4,1; გულის თქუმისაებრ, 2 ტიმ. 4,3; 2 პეტ. 3,3; იუდა 1,16ႪႭ; 1,18ႪႭ; საქმეთა მისთაებრ, 2 ტიმ. 4,14; გამოცხ. 18,6; სარწმუნოებისაებრ, ტიტე 1,1; ზოგადისაებრ სარწმუნოებისა, ტიტე 1,4; ზოგადისა მისებრ სარწმუნოებისა, იქვე Ⴂ; მწოდებელისაებრ, 1 პეტ. 1,15; მწოდებელისა მისებრ, იქვე ႢႪႭ; ჭეშმარიტისა მისებრ იგავისა, 2 პეტ. 2,22; ნების მისისაებრ, 1 იოვ. 5,14; საქმეთა თქუენთაებრ, გამოცხ. 2,23; საქმეთაებრ, გამოცხ. 20,13.

2. ებრ წარმოსაქმნელი აფიქსი, სატომო სახელზე დართვისას აღნიშნავს ამ ტომის ენას: ებრაელებრ, გამოცხ. 9,11; ბერძლებრ (ბერძულებრ C), გამოცხ. 10,1; ებრაელებრითა სიტყ˜ჳთა, საქმე 21,40; 22,2ႪႭ; 26,14; ებრალებრითა სიტყ˜ჳთა, საქმე 22,2.

ებრაელ-ი, ჰებრაელ-ი: ებრაელი (ჰებრაელი ႠႪႨ) ებრაელთაგან (ჰებრაელთაგან ႺႪႨ) შურით ვსდევდით ეკლესიათა, ფილიპ. 3,5; იყო დრტჳნვაჲ ბერძენთაჲ ებრაელთა მიმართ, საქმე 6,1; წიგნი ე. მიმართ, ებრ. 1 (სათ.).

ებრაელებრ, ებრალებრ ებრაულად: სახელი მისი ებრაელებრ: აბადონ, გამოცხ. 9,11; რომელსა ეწოდების ე. მაგედონ, გამოცხ. 16,16; ეტყოდა მათ ებრაელებრითა სიტყ˜ჳთა, საქმე 21,40; ე. (ებრალებრითა) სიტყ˜ჳთა ეტყოდა მათ, საქმე 22,22ႪႭ; მრქუა მე ე. სიტყ˜ჳთა, საქმე 26,14.

ეგე ნაცვალსახელი ეგ: 1. პირის ნაცვალსახელი (სუბიექტად, ობიექტად): სუბ.: ნუ იყოფინ ეგე ჩემდა, საქმე 11,8; არა ღირს არს ე. ცხორებად. საქმე 22,22; არს ე. მღდელთ მოძღუარ, საქმე 23,5; არა ჯერ-არს ე. ცხორებად, საქმე 25,24; რომელთაცა ექმნებინ ე., ებრ. 6,7.

ეგენი იტყჳან წვალებასა, საქმე 24,14; რომელსა ე. (+ცა ႪႭ) მოელიან, საქმე 24,15.

ობ.: და უტევენით ეგე, საქმე 5,38Ⴑ; უწყი-მეა ე., საქმე 8,30; აღიღე ე., საქმე 21,36; 22,22Ⴂ; ტანჯვითა განვიკითხო ე., საქმე 22,24; განვარინე ე., გან-და-ვიკითხეთ ე., საქმე 23,27; მოვიყვანე ე. შენ წინაშე... რაჲთა განვიკითხო ე., საქმე 25,26; მწრაფლ მივავლინე ე., ფილიპ. 2,28; რაჲთა იხილოთ ე., ფილიპ. 2,28ႨCD; შეიწყნარეთ ე., ფილიპ. 2,29; შეიწყნარე ე., ფილიპ. 1,17.

და უტევენით ეგენი. საქმე 5,38G; შეიწყნარენ ე., ფილიპ. 4,3.

2. ნაწევარი: სლვაჲ ეგე, საქმე 3,12; ლოცვანი ე., საქმე 10,4Ⴂ; ეგევითარი ე., საქმე 22,22; სარწმუნოებაჲ ე., ჰრომ. 1,8; უმეცრებაჲ ე., ჰრომ. 1,13Ⴂ; თქუენი ე. მორჩილებაჲ, ჰრომ. 16,19; თქუენ ე. ... იქმენით მახლობელ, ეფეს. 2,13; ეგევითარნი ე., ფილიპ. 2,29ႢႨCD; წარმატებულებაჲ ე., 1 ტიმ. 4,15.

3. ნაწილაკი [=ც]: ვითარცა-ეგე, საქმე 2,22; რომელ-ეგე, გამოცხ. 3,11; რომელნი-ეგე, იაკ. 4,13; რომელთა-ეგე, იაკ. 4,14ႪႭ.

მაგა ეგე ნაცვალსახელის ფუძე ირიბ ბრუნვებში: პირის ნაცვალსახ.: არარაჲ... უქმნიეს მაგას, საქმე 25,25; ჩუენ ესწამებთ მ. თანა, საქმე 24,8ႢႪႭ; გუესმა მაგისგან სიტყუაჲ, საქმე 6,11ႢႪႭ; 6,14; გამცნებ შენ... განსლვად მ., საქმე 16,18; არარაჲ... ბრალი იპოა მაგის თანა, საქმე 23,29ႢႪႭ; მიბრძანებიეს სიტყუად მაგისა (მაგისსა Ⴍ) შენ წინაშე, საქმე 23,30Ⴊ.

მაგათ თჳთ თქუედ, საქმე 24,20; მ. თჳთ გითხრან, 1 თეს. 1,9.

ნაწევარი: განცხადებულებასა მაგას თქუენსა, ებრ. 10,35; კაცისა მაგის, საქმე 23,30ႪႭ; ზიარებისა მ. თქუენისათჳს, ფილიპ. 1,5; წყალობანი ქველის-საქმისა მ. შენისანი, საქმე 10,31; კაცისა მაგისთჳს, საქმე 23,30Ⴂ; გარდასლვითა მაგით შჯულისაჲთა, ჰრომ. 2,23; წმიდითა მ. სარწმუნოებითა თქუენითა, იუდა 1,20; წარმართთა მაგათ [მიც. ბრ.], ჰრომ. 11,13; წმიდათა მ., ეფეს. 1,1; სხუათა მ., გამოცხ. 2,24; მოკუდავთა მ. ჴორცთა თქუენთა ზედა, ჰრომ. 6,12; კაცთა მ. ძმათა, საქმე 13,26.

ეგევითარი მაგვარი: ეგევითარი ბრძანებაჲ, საქმე 15,24; ე. სიძვაჲ, 1 კორ. 5,1; ე. ჩუეულებაჲ, 1 კორ. 11,16; არა ე. გ˜ჳს მღდელთმოძღუარი, ებრ. 4,15; ე. გ˜ჳს ჩუენ მღდელთმოძღუარი, ებრ. 8,1; აღიღე

ქუეყანით ეგევითარი ეგე. საქმე 22,22; მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა, 1 კორ. 5,5; დაითქას ე. იგი, 2 კორ. 2,7; თქუენ... დაამტკიცეთ ე. იგი, გალ. 6,1; გარდაგულარძნილ არს ე. იგი, ტიტე 3,11; ესე განიზ-რახენ... ეგევითარმან მან, 2 კორ. 10,11; არარას ეგევითარსა იმარხვიდენ, საქმე 21,25; კმა-არს შერისხვაჲ ესე ე. მას, 2 კორ. 2,6; კმა-არს ეგევითარისა მის შერისხვაჲ, 2 კორ. 2,6CD; მსაჯულ მე ეგევითარისათჳს არა მნებავს ყოფად, საქმე 18,15; შემირაცხიეს, ვითარცა მანდა მყოფსა ეგევითარისა მისთჳს, 1 კორ. 5,3ႣႪႢCD; ეგევითარითა მწუხარებითა დაინთქას, 2 კორ. 2,7Ⴈ; ეგევითარნი იგი... იესუ ქრისტესა არა ჰმონებენ, ჰრომ. 16,18CD; იცნითმცა ე. იგი, 1 კორ. 16,18ႢCD; ე. იგი ცრუ-მოციქულნი... გარდაიცვალნიან, 2 კორ. 11,13; ე. იგი პატივით სნად იპყრენით, ფილიპ. 2,29.

ეგევითართა მათ (მოთხრ.) იესუ ქრისტესა არა ჰმონიან, ჰრომ. 16,18; ჭირი ჴორცთაჲ თავს-იდვიან ე. მათ, 1 კორ. 7,28ႢCD; არა დამონებულ არს ძმაჲ... ეგევითართა მათ (მიც.), 1 კორ. 7,15; რაჲთა თქუენცა დაემორჩილნეთ ე. მათ, 1 კორ. 16,16; მსაჯულ მე ეგევითართათჳს (ნათ.) არა მნებავს ყოფად, საქმე 18,15ႪႭ; ჩუენდა ჯერ-არს შეწყნარებაჲ ეგევითართაჲ მათ, 3 იოვ. 1,8.

ეგერა აი, აგერ: ხოლო თქუენ ეგერა განიშორენით, საქმე 13,46; რომლისათჳს აწ ე. გრცხუენის, ჰრომ. 6,21; აწ ე. ... იქმნენით მახლობელ, ეფეს. 2,13; აწვე ე. აღმოცჳნებულ ხართ, ფილიპ. 4,10.

ეგერა ნ. აწ ეგერა, აჰა ეგერა.

ეგოდენ მაგდენად: ეგოდენ არავინ არსა თქუენ შორის ბრძენ, 1 კორ. 6,5.

ეგეოდენი, ეგოდენი მაგდენი: ეგოდენი იგი ერი, საქმე 13,45; ხოლო მან ჰრქუა: ჰე, ეგოდენის (ეგეოდენის G), საქმე 5,8.

ეგრე, ეგრეთ, ეგრჱთ მაგრე, აგრე, ასე, მაგნაირად: მან ყო ეგრე, საქმე 12,8; ე. ეგონა, ვითარმედ, საქმე 12,9; 14,19; 16,27; ე. არს, საქმე 12,15; 24,9; ჰრომ. 11,6; არა ე., არამედ იგინი მოვიდედ, საქმე 16,37; არა ე., ვითარმცა დავარდა სიტყუაჲ, ჰრომ. 9,6; ე. ცხოვნდებოდის, 1 კორ. 3,15; მე ე. ვჰგონებ, 1 კორ. 7,26; აწ უკუე ე. ვრბი, 1 კორ. 9,26ႣႪ; ე. ვიჭირვი, იქვე; არა ხოლო ე., 2 კორ. 8,19; ე. განრყუნეს გონებანი თქუენნი, 2 კორ. 11,3Ⴍ; ე. ვიქმ, 2 კორ. 11,12; არა ე. გისწავიეს, ეფეს. 4,20ႣႪႪႭ; ე. ვიდოდეთ, ეფეს. 5,8; ცოლი თჳსი ე. (+ვე Ⴊ) შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33Ⴂ; ე. ჰმონა, ფილიპ. 2,22; ესდევე ე., ფილიპ. 3,12; ე. ყავთ, კოლ. 4,16; ე. ნუგეშინის-გცემდით, 1 თეს. 2,11ႭႢ; ე. მოიწიოს, 1 თეს. 5,2; ე. წარჰჳდეს, იაკ. 1,10; ე. ჯერ-უჩნდეს, 1 პეტ. 3,17; ე. შემირაცხიეს, 1 პეტ. 5,12; არა ე. მივწერე, 1 იოვ. 2,21.

ეგრევე მოვიდეს, საქმე 1,11; ე. ჯერ-არს შენდა... წამებაჲ, საქმე 23,11; ე. ღმრთისაჲ არავინ იცის, 1 კორ. 2,11ႣႪ; ე. განერეს, 1 კორ. 3,15; ე. სასუმელი იგი... [მოილო], 1 კორ. 11,25ႣႪ; არამედ ე. ზრუნვიდენ ასონი იგი, 1 კორ. 12,25; ე. უსულოთა მათ ჴმაჲ გამოსციან, 1 კორ. 14,7; ე. წიგნი იტყჳს, 1 კორ. 15,45; ე. განრყუნნეს გონებანი თქუენნი, 2 კორ. 11,3; ცოლი თჳსი ე. შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33Ⴊ; ე. ჰყოფდით, ეფეს. 6,9; ე. თქუენცა გიხაროდენ, ფილიპ. 2,18; ე. ძმანო თქუენცა, 1 თეს. 2,14; ე. (-ვე ႢႪ) მსგავსად სისხლი ასხურის, ებრ. 9,21; დიაკონნი ე. წმიდა, 1 ტიმ. 3,8; ე. დედებიცა არიან, 1 ტიმ. 3,11; ე. საქმენი... ცხად არიან, 1 ტიმ. 5,25; დედანი ე. დაწყნარებითა შუენიერ [იყვნედ], ტიტე 2,3; ჭაბუკთა მამათა ე. ჰლოცვედ, ტიტე 2,6; ე. რაჲ... საქმეთაგან განმართლდა, იაკ. 2,25; ე. ენაჲ მცირჱ ასოჲ არს, იაკ. 3,5; ენაჲ ე. ცეცხლ არს, იაკ. 3,6; ე. ვერცა მარილოვანი წყალი ტკბილ ყოფად, იაკ. 3,12; ე. ცოლნი დაემორჩილენით თჳსთა ქმართა, 1 პეტ. 3,1; ქმარნი ე. მსგავსად თანა-ეყვენით შენდობით, 1 პეტ. 3,7; მას ე. ურთიერთას ამსახურებდით, 1 პეტ. 4,10; ე. ჭაბუკნი დაემორჩილენით მოხუცებულთა, 1 პეტ. 5,5; ე. სახედ მათსა ისიძვიდეს, იუდა 1,7; ე. მსგავსად ესენი საჩუენებელსა იხილვენ, იუდა 1,8; დღე და ღამე ე. [არღარა გამოჩნდეს], გამოცხ. 8,12C.

წინა აღუდგებით, ვითარცა მამანი თქუენნი, ეგრეცა თქუენ, საქმე 7,51; ე. ჯერ-არს შენდა... წამებაჲ, საქმე 23,11ႣႪFGH; ე. მამათა მათთა დაუტევეს ბუნებისა იგი წესი დედათაჲ, ჰრომ. 1,27; არა ვითარ შეცოდებაჲ, ე. მადლი, ჰრომ. 5,15; ე. ერთისა მის სიმართლისათჳს, ჰრომ. 5,18; ე. მართალნი შემოვიდეს, ჰრომ. 5,19; ე. მადლი სუფევდეს, ჰრომ. 5,21; ე. ჩუენ... ვიდოდით, ჰრომ. 6,4; ე. აღდგომასა მას მისსა ვიყვნეთ, ჰრომ. 6,5; ე. თქუენ შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი მკუდრად, ჰრომ. 6,11; ე. აწ წარუდგინენით ასონი ეგე თქუენნი, ჰრომ. 6,19; ე. ნეშტი რჩევით მადლითა მით იქმნა, ჰრომ. 11,5; ე. აწ ესენი ურჩ ექმნნეს, ჰრომ. 11,31; ე. ჩუენ ყოველნი ერთ გუამ ვართ, ჰრომ. 12,5; ე. ღმრთისაჲ არავინ იცის, 1 კორ. 2,11; ე. ცოლი იგი [თანა-ნადებსა მისცემდინ]-ქმარსა, 1 კორ. 7,3; ე. ქმარსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴელ-ეწიფების, 1 კორ. 7,4; კაცად-კაცადი... ე. ვიდოდენ, 1 კორ. 7,17; ე. აზნაური... მონაჲ არს უფლისაჲ, 1 კორ. 7,22; ე. უფალმან ბრძანა, 1 კორ. 9,14; ე. ქმარი [არს]-ცოლისათჳს, 1 კორ. 11,12; ე. სასუმელი იგი შემდგომად პურისა, 1 კორ. 11,25; ე. ქრისტჱ [ერთ გუამ არს], 1 კორ. 12,12; ე. თქუენ... უკუეთუ არა-გამოცხადებულად სიტყუაჲ იგი გამოსცეთ, 1 კორ. 14,9; ე. თქუენ სამშურებელ ხართ სულთა, 1 კორ. 14,12; ე. ... ყოველნი ცხოველ იქმნებიან, 1 კორ. 15,22; ე. აღდგომაჲ მკუდართაჲ, 1 კორ. 15,42; ე. წერილ არს, 1 კორ. 15,45ႢCD; ე. მიწისაგანისანი, და... ე. ზეცისაგანისანი, 1 კორ. 15,48; ე. თქუენ ჰყვით, 1 კორ. 16,1; ე. ქრისტჱს მიერ ჰმატან ნუგეშინის-ცემანი, 2 კორ. 1,5; ვითარცა-იგი ზიარ ხართ ვნებათა მათ, ე. ნუგეშინის-ცემასა, 2 კორ. 1,7; ე. სიქადული იგი ჩუენი... ჭეშმარიტ იქმნა, 2 კორ. 7,14; ე. აღასრულოს თქუენ ზედა ესეცა მადლი, 2 კორ. 8,6; ე. აღსრულებაჲ იგი მისგან, 2 კორ. 8,11; ვითარცა იგი ქრისტჱსი არს, ე. ჩუენ, 2 კორ. 10,7; ე. მახლობელად [ვართ] საქმით, 2 კორ. 10,11; ე. განხრწნნეს გონებანი თქუენნი, 2 კორ. 11,3D; ე. ჩუენ ვიყვენით... დაკრთულ, გალ. 4,3; ვითარცა-იგი ოდესმე... სდევნიდა..., ე. აწ, გალ. 4,29; ე. ცოლნი თჳსთა ქმართა... [დამორჩილებულ არიან], ეფეს. 5,24; ე. ქმართაჲ ჯერ-არს ცოლთა თჳსთა სიყუარული, ეფეს. 5,28; ე. თქუენცა იხარებდით, ფილიპ. 2,18ႣႪ; ე. თქუენ მიჰმადლეთ მათ, კოლ. 3,13; ე. ვიტყჳთ, 1 თეს. 2,4; ე. ღმერთმან შესუენებულნი იგი... მოიყვანნეს მის თანა, 1 თეს. 4,14; ე. თავისა თჳსისათჳს შეწირვად მსხუერპლი,

ებრ. 5,3; ე. ქრისტე არა თავი თჳსი ადიდა, ებრ. 5,5; ე. მსგავსად სისხლი აპკურის, ებრ. 9,21ႢႪ; ე. ქრისტჱ ერთ-გზის შეიწირა, ებრ. 9,28; ე. ესენი უჴდებოდიან ჭეშმარიტებასა, 2 ტიმ. 3,8; ე. მდიდარი იგი... დაჭნეს, იაკ. 1,11ႠႢႪႪG; ე. სარწმუნოებაჲ [მკუდარ არს], იაკ. 2,17; ე. სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთა მკუდარ არს, იაკ. 2,26; ე. ენაჲ მცირე ასოჲ არს, იაკ. 3.5ႪHJ; ე. ვერცა... ტკბილ ყოფად, იაკ. 3,12Ⴂ; ე. ცოლნი დაემორჩილენით თჳსთა ქმართა, 1 პეტ. 3,1Ⴀ; ე. მისი სლვაჲ, 1 იოვ. 2,6ႪHJ; ე. ჩუენ ვართ სოფელსა მას, 1 იოვ. 4,17.

ეგრეთ: მან ყო ეგრეთ, საქმე 12.8EGH; რამეთუ ე. განუწესა, საქმე 20,13ႪႭ; ე. განერეს, 1 კორ. 3,15CD; ე. ვჰგონებ, 1 კორ. 4,9; აწვე ე. შემირაცხიეს, 1 კორ. 5.3CႣ; არა ე. გისწავიეს, ეფეს. 4,20; ე. ჰმონა, ფილიპ. 2.22D; ხოლო ვსდევ ე., ფილიპ. 3,12ႨႤ; ე. მოიწევის, I თეს. 5,2ႤCD; ე. ჯერ-იჩინა უფალმან, ებრ. 11,35CႤႦ; ე. წარჴდეს, იაკ. 1,10E; ე. თუ ჯერ-უჩნდეს. 1 პეტ. 3.17Ⴍ.

ეგრეთვე მოვიდეს, საქმე 1,11ႪႭ; ე. ...მრავალნი შემოვიდეს, ჰრომ. 5,19Ⴂ; ე. სულიცა იგი თანა-შეეწევის, ჰრომ. 8,26; ე. აწ ესენი ურჩ ექმნნეს, ჰრომ. 11,31ႢႨ; ე. ყოველი მზუაობარი [მსუქან არს ბალღმითა], 1 კორ. 4,6ႤႦ (მინაწ.); ე. უფალმან ბრძანა, 1 კორ. 9,14ႤႦ; ე. სასუმელი იგი შემდგომად სერობისა, 1 კორ. 11.25CD; ე. უსულოთა მათ ჴმაჲ გამოსციან, I კორ. 14,7CD; ანუ თუ თქუენგან ე. საწამებელი [აქუს], 2 კორ. 3,1CD; ე. აღასრულოს, 2 კორ. 8,6CD; ე. ჰყოფდით. ეფეს. 6,9CD; ე. და თქუენცა გიხაროდენ, ფილიპ. 2,18CD; ე. ჰმონა, ფილიპ. 2,22Ⴂ; ე. გვენო თქუენცა, 1 თეს. 2,14ႬႰD; ე. მსგავსად სისხლი ასხურის, ებრ. 9,21ႨႰ; დიაკონნი ე. წმიდა, 1 ტიმ. 3,8CD; ე. საქმენი კეთილნი... ცხად არიან, 1 ტიმ. 5,25ႬႰD; დედანი ე. დაწყნარებულებითა შუენიერ [იყვნედ], ტიტე 2,3CD; ჭაბუკთა მათ ე. ჰლოცევდ, ტიტე 2.6ႨႰD; ე. სარწმუნოებაჲ მკუდარ არს, იაკ. 2,26ႪႭ; ენაჲ ე. ცეცხლ არს, იაკ. 3,6ႢႪႭ; ე. ვერცა ერთი წყაროჲ მარილიანსა... წყალსა აღმოცენებად, იაკ. 3,12ႪႭ; ე. ცოლნი დაემორჩილენით თჳსთა ქმართა, 1 პეტ. 3,1ႪႭ; ქმარნი ე. მსგავსად თანა-მკჳდრ იყვენით, 1 პეტ. 3,7ႪG; ე. ურთიერთას ამსახურებდით. 1პეტ. 4.10ႪႭ; ე. ჭაპუკნი დაემორჩილენით მოხუცებულთა, 1 პეტ. 5,5ႪႭ; ე. მსგავსად ესენიცა საჩუენებელსა იხილვენ, იუდა 1,8ႪႭ; ე. შენცა გყვანან, გამოცხ. 2,15; ე. ხილვაჲ სამარაგდეთაჲ, გამოცხ. 4,3; დღჱ და ღამჱ ე. [არღარა გამოჩნდეს], გამოცხ. 8,12.

ეგრეთღა მიუგო, საქმე 25,12HI.

წინა-აღუდგებით. ვითარცა მამანი, ეგრეთცა თქუენ, საქმე 7,51F; ე. ჯერ-არს შენდა წამებაჲ, საქმე 23,11EI; ე. მამათა მათთა დაუტევეს ბუნებისა იგი წესი დედათაჲ, ჰრომ. 1,27Ⴈ; არა ვითარ შეცოდებაჲ და ე. მადლი, ჰრომ. 5.15C; ე. მადლი სუფევდეს, ჰრომ. 5,21ႤႦ; ე. ჩუენ... ვიდოდით. ჰრომ. 6,4D; ე. აღდგომასა მას მისსა ვიყვნეთ, ჰრომ. 6.5ႨD; ე. თქუენ შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი მკუდრად. ჰრომ. 6,11ႤႦ; ე. ნეშტი რჩეულით მადლითა მით იქმნა, ჰრომ. 11.5Ⴂ; ე. აწ ესენი ურჩ ექმნნეს, ჰრომ. 11,31ႤႬႰ; ე. ჩუენ ყოველნი ერთ გუამ ვართ, ჰრომ. 12,5C; ე. ღმრთისასაჲ არავინ იცის, 1 კორ. 2,11D; ე. და ქმარიცა თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უფალ არს, I კორ. 7,4ႤCD; კაცად-კაცადი... ე. ვიდოდენ, 1 კორ. 7,17ႢႤ; ე. აზნაური... მონაჲ არს ქრისტესი, 1 კორ. 7.22CႤႦ; ე. უფალმან ბრძანა. I კორ. 9,14ႢႪႣ; ე. ქმარი [არს] ცოლისათჳს, 1 კორ. 11,12Ⴈ; ე. სასუმელი იგი შემდგომად პურისა, I კორ. 11,25Ⴄ; ე. უკუეთუ არა-გამოცხადებულად სიტყუაჲ იგი გამოსცეთ. I კორ. 14.9ႤႬႰD; ე. თქუენ მობაძავ ხართ სულთა, 1 კორ. 14,12ႤCD; ე. ქრისტეს მიერ ყოველნი ცხოველ იქმნენ. 1 კორ. 15.22ႤႨႬ; ე. აღდგომაჲ მკუდართაჲ, 1 კორ. 15,42ႨႬ; ე. მიწისაგანნი, და... ე. ზეცისაგანნი იგი, I კორ. 15.48Ⴈ; ე. თქუენ ჰყოფდით, 1 კორ. 16.1Ⴐ; ვითარცა-იგი ზიარ ხართ ვნებათა მათ ჩუენთა. ე. ნუგეშინისცემასა, 2 კორ. 1,7Ⴈ; ე. მახლობელად საქმით [ვართ], 2 კორ. 10,11ႤCD; ე. განხრწნნეს გონებანი თქუენნი, 2 კორ. 11,3C; ე. ჩუენ ვიდრემდის ვიყვენით ჩჩჳლ. გალ. 4,3Ⴃ; ვითარცა-იგი მაშინ... სდევნიდა... ე. აწ, გალ. 4,29Ⴈ; ე. თქუენ მიჰმადლეთ მათ, კოლ. 3,13ႤC; ე. ვიტყჳთ, 1 თეს. 2,4ႢႪႤCႤႦ; ე. ღმერთმან შესუენებულნი იგი... მოიყვანნეს მის თანა, 1 თეს. 4.14ႤႬႰ; ე. ქრისტე არა თავი თჳსი ადიდა, ებრ. 5,5ႤCD; ე. ქრისტჱ ერთ-გზის შეიწირა, ებრ. 9,28ႤႰ; ე. ესენი უჴდებიან, 2 ტიმ. 3,8ႤC; ე. მდიდარი იგი... დაჭნეს, იაკ. 1,11HJ; ე. ენაჲ მცირე ასოჲ არს, იაკ. 3,5G; ე. მისი სლვაჲ. I იოვ. 2,6G.

ეგრჱთ: რამეთუ ეგრჱთ (ეგრეთ ႪႭ) ებრძანა, საქმე 20.13; ე. პატივ-ცემულად სახარებად, ჰრომ. 15,20Ⴄ; რომელსამე ესრჱთ და რომელსამე ე. (ეგრეთ ႢႤCD), 1 კორ. 7,7; ე. (ეგრეთ ႠႢႪႭCႣ) უნდეს ღირს-ყოფად, 1 კორ. 7,36Ⴄ; უკუეთუ ე. (ეგრეთ ႢCD) დაადგრეს, 1 კორ. 7,40; ე. (ეგრეთ AႢႪႭႤ) რბიოდეთ, 1 კორ. 9,24Ⴊ; აწ ე. (ეგრეთ AႭႤ) ვრბი, 1 კორ. 9,26Ⴊ; აწ არღარა ე. (ეგრეთ A) ვიცით, 2 კორ. 5,16ႪႭႤ; ცოლი თჳსი ე. (ეგრეთ AႢCႤႦ) შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33Ⴍ; ე. (ეგრეთ CD) ყავთ, კოლ. 4,16Ⴊ; ე. (ეგრეთ ႠႢႤCD) მსუროდა თქუენდა, I თეს. 2.8ႬႪႭ; ე. (ეგრეთ AႢCD) ნუგეშინის-გცემდით, I თეს. 2,11Ⴊ; ეგრჱთვე (ეგრეთვე ႢCD) დედათა შემკობად თავთა თჳსთაჲ, 1 ტიმ. 2,9Ⴊ; ე. (ეგრეთვე CD) ღირსმცა არიედ. 1 ტიმ. 3,11Ⴊ; ე. (ეგრეთვე ႪႭ) რააბ... არა საქმეთაგან განმართლდა, იაკ. 2,25Ⴂ; ეგრჱთცა (ეგრეთცა CD) ცოლი [თანა-ნადებსა მისცემდინ] ქმარსა, I კორ. 7,3Ⴄ; ე. (ეგრეთცა C) ქრისტჱს მიერ ჰმატან ნუგეშინის-ცემანი, 2 კორ. 1,5Ⴄ; ე. (ეგრეთცა ႤCD) სიქადული იგი ჩუენი... ჭეშმარიტ იქმნა, 2 კორ. 7,14Ⴍ; ე. (ეგრეთცა Ⴄ) აღასრულოს... ესეცა მადლი, 2 კორ. 8.6Ⴓ; ე. (ეგრეთცა D) აღსრულებაჲ იგი მისგან. 2 კორ. 8,11Ⴍ; ვითარცა იგი ქრისტჱსი არს. ე. (ეგრეთცა ႨႰႦ) ჩუენ. 2 კორ. 10,7Ⴍ; ე. თავისა თჳსისათჳს შეწირვად მსხუერპლი, ებრ. 5,3Ⴄ; ე. (ეგრეთცა ႪGH) სარწმუნოებაჲ [მკუდარ არს], იაკ. 2,17Ⴂ.

ევლოგია კურთხევაჲ: დაამტკიცონ პირვჳლ აღთქუმული იგი ევლოგიაჲ თქუენი, რაჲთა ესე განმზადებულ იყოს, ვითარცა ე.. 2 კორ. 9,5CD.

ეზო: ეზოჲ იგი... განაგდე გარე. გამოცხ. 11,2.

ეზოჲს-მოძღუარ-ი სახლის გამგე. მზრუნველი: ეზოჲს-მოძღუართა და მნეთა ქუეშე არნ. გალ. 4,2.

ეკალ-ი: რომელმან გამოიღის ეკალი. ებრ. 6.8; უკუეთუ მოიღებდეს ეკალსა, ებრ. 6,8D.

ეკლესია 1. საყდარი: რომელ არს ეკლესია, კოლ. 1,24Ⴀ; მოიკითხა ეკლესიაჲ. საქმე 18,22; არა არს ე. ღმრთისაჲ პურის საჭმელად. 1 კორ. 11,20; ე. დამორჩილებულ არს ქრისტესა, ეფეს. 5,24; ქრისტემან შეიყუარა ე.. ეფეს. 5,25; რაჲთა წარუდგინოს... დიდებული ე., ეფეს. 5,27; არცა ერთი ე. მეზიარა. ფილიპ. 4,15; რომელ არს ე., კოლ. 1,24; 1 ტიმ. 3,15; უფალი შესძინებდა... ეკლესიასა. საქმე 2,47; იყო... წელიწადი ერთი შეკრებად ე., საქმე 11,26; დაგადგინნა მწყსად ე., საქმე 20,28ႢႪႭ; ე. ღმრთისასა, 1 კორ. 1,2ႢႪCD: ე. ღმრთისასა შეურაცხ-ჰყოფთ, 1 კორ. 11,22; ვსდევნიდ ე. ღმრთისასა, 1 კორ. 15,9b; მოსცა მთავრობად... ე., ეფეს. 1,22; ჰფუფუნებნ მას, ვითარცა ქრისტჱ ე., ეფეს. 5,29: ე. აღმოიკითხოს, კოლ. 4,16; ე. თესალონიკელთასა, 1 თეს. 1,1ႨCD; 2 თეს. 1,1ႨCD; მოსრულ ხართ... ე. პირმშოთასა, ებრ. 12,23; ნუ დაუმძიმებედ ე..1 ტიმ. 5,16; პავლე მოციქულისა წიგნი... კრიტელთა ე. მიიწერა, ტიტე (დასასრ.); შეკრებასა მას თქუენსა ეკლესიასა შინა მესმის, 1 კორ. 11,18; ე. შინა მნებავს... სიტყუად, 1 კორ. 14,19; დუმენინ ე. შინა. 1 კორ. 14,28; დედანი თქუენნი ე. შინა დუმნედ. 1 კორ. 14,34; უშუერება არს დედაკაცისა სიტყუაჲ ე. შინა, 1 კორ. 14,35; მისა დიდებაჲ ე. შინა, ეფეს. 3,21; ეკლესიისა ეპისკოპოსად დადგინებულ იყო, 2 ტიმ. 4 (დასასრ.); მიეწერე ეკლესიაჲსა (ეკლესიისა ႪႭ), 3 იოვ. 1.9; მსახური ეკლესიაჲსა მის კენქრელთაჲსაჲ, ჰრომ. 16,1; მსახური ეკლესიისა მის (-მის Ⴀ) კენქრელთაჲსაჲ, იქვე ႠCD; რაჲთა ეუწყოს... ეკლესიაჲსაგან (ეკლესიისაგან ႪႭႨCD), ეფეს. 3,10; მე ვიტყჳ ქრისტესთჳს და (ეკლესიისა C) ეკლესიისათჳს, ეფეს. 5,32D; დაუბრკოლებულ იყვენით ჰურიათა მიმართ... და ეკლესიისა ღმრთისა, 1 კორ. 10,32Ⴈb; შორის ე. გიგალობდე შენ. ებრ. 2,12D; რომელთა წამეს... წინაშე ეკლესიაჲსა, 3 იოვ. 1,6; იყო... შეკრებაჲ ეკლესიად, საქმე 11,26ႪႭ; შეკრებასა მას თქუენსა ე. მესმის. 1 კორ. 11,18CD; ეკლესიანი (+იგი ႢႨ) ეგნეს მშჳდობით, საქმე 9,31; არა ხოლო მე მადლიერ ვარ, არამედ ყოველნი ე. წარმართთანი, ჰრომ. 16,4; გიკითხვენ თქუენ ე.. ჰრომ. 16,16; 1 კორ. 16,19; სხუანი ე. წარმოვტყუენენ, 2 კორ. 11,8; ქრისტემან შეიყუარნა ე., ეფეს. 5,25Ⴍ; შჳდნი ესე სასანთლენი შჳდნი ე. არიან, გამოცხ. 1,20; ეკლესიანი იგი განმტკიცნებოდეს სარწმუნოებითა, საქმე 16,5; ცნან ყოველთა ეკლესიათა, გამოცხ. 2,23; განამტკიცებდა ეკლესიათა, საქმე 15,41; განამტკიცებდა ყოველთა ე.. საქმე 18,23Ⴂ; ე. ღმრთისათა, 1 კორ. 1,2; ყოველთა ე. უწამებ. 1 კორ. 4,17; ყოველთა ე. უბრძანებ, 1 კორ. 7,17; არცა ე. ღმრთისათა [აქუს]. 1 კორ. 11,16; რომელნიმე დაადგინნა ღმერთმან ე. (+შინა Ⴐ), 1 კორ. 12,28; ვითარცა-იგი ყოველთა ე. წმიდათა, 1 კორ. 14,33; ვსდევნიდ ე. ღმრთისათა, 1 კორ. 15,9; გალ. 1,13; ვითარცა უბრძანე ე. გალატიაჲსათა, 1 კორ. 16,1; ტიმოთე ძმაჲ ე. ღმრთისათა, 2 კორ. 1,1; ყოველნი ძმანი ე. გალატიაჲსათა, გალ. 1,2; რომელ-იგი მოცემულ არს ე. (+მათ Ⴈb) მაკედონიაჲსათა. 2 კორ. 8,1; იგი მოსცა მთავრობად ე., ეფეს. 1,22ႭႨ; შეურით ესდევნიდ ე.. ფილიპ. 3,6; ე. თესალონიკელთასა. 1 თეს. 1,1; 2 თეს. 1,1; ვითარ-მე ე. ღმრთისათა მოღუაწებაჲ აგოს, 1 ტიმ. 3,5; იოვანე შჳდთა ე. ასიაჲსათა. გამოცხ. 1,4; რასა ეტყჳს სული ე.. გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,29; 3,6; 3,13; 3,22; რაჲთა გიწამოს ესე ყოველი თქუენ, ე.. გამოცხ. 22,16; წარუც შჳდთა მათ ეკლესიათა. გამოცხ. 1,11; ვიქადით ე. შინა ღმრთისათა მოთმინებისა მაგის თქუენისათჳს, 2 თეს. 1,4; რომელთა წამეს ჭეშმარიტებისა შენისათჳს წინაშე ე.. 3 იოვ. 1,6ႢႪႭ; იყო... დევნულებაჲ დიდი ე. მათ ზედა. საქმე 8,1; სულმან წმიდამან დაგადგინნა... მწყსად ე., საქმე 20,28; თქუენ მობაძავ იქმნენით... ე. (+მათ ႢႨCD) ღმრთისათა, 1 თეს. 2,14; მოუძლურდით უფროს სხუათა მათ ე., 2 კორ. 12,13; ჴელის-დადებითცა იკურთხა ეკლესიათაგან, 2 კორ. 8,19; მე ვიტყჳ ქრისტჱსთჳს და ეკლესიათა, ეფეს. 5,32; ლოცვაჲ... იყოფოდა ე. მიერ, საქმე 12,5; ქებაჲ სახარებასა შინა ყოველთა მიერ ე., 2 კორ. 8,18; საულე ესე ფრიად მავნებელი იყო ე. მიმართ, საქმე 8,3; დაუბრკოლებელ იყვენით ჰურიათა მიმართ და... ე. ღმრთისათა, 1 კორ. 10,32; ქრისტე თავ არს ეკლესიაჲსა (ეკლესიისა ႭCD; ეკლესიასა Ⴈ), ეფეს. 5,23Ⴑ; იგი არს თავ ე. (ეკლესიისა Ⴈ), კოლ. 1,18Ⴂ; თავი ეკლესიაჲსაჲ. კოლ. 1,18; რომელი იყო კენქრელთა ეკლესიისაჲ, ჰრომ. 16 (დასასრ.); თავი გუამისა მის ე. (ეკლესიისა Ⴈb), კოლ. 1,18CႠ; აღსაშენებელად ეკლესიისასა ეძიებდით, 1 კორ. 14,12ႨCႨ; ანგელოზსა ეფესოჲსა ე., გამოცხ. 2,1; 2,8; 2,12; 2,18; 3,1; 3,7; 3,14; დიაკონისა კოლასელთა ეკლესიაჲსა, ფილემ. (დასასრ.) Ⴑ; დედათ დიაკონისა კენქრელთა ეკლესიისა, ჰრომ. 16 (დასასრ.) D; აღსაშჱნებელად ეკლესიაჲსა (ეკლესიისა b) ეძიებდით, 1 კორ. 14,12; ხუცესთა მათ (- ႢႪႭ) ეკლესიაჲსათა (ეკლესიისათა ႪႭ; ეკლესიისათა D*), საქმე 20,17; ხუცესთა ე. (ეკლესიისათა ႪႭ), იაკ. 5,14; ქრისტე თავ არს ეკლესიათა, ეფეს. 5,23; მესტუმრჱ ჩემი და ყოველთა ეკლესიათაჲ, ჰრომ. 16,23; ზრუნვაჲ ყოველთა ე., 2 კორ. 11,28; წინაშე პირსა ეკლესიათასა, 2 კორ. 8,24; წინაშე პირსა ე. (ეკლესიათა ႠႢႪႨCD), გალ. 1,22Ⴍ; თავად ეკლესიათა, კოლ. 1,18Ⴍ; მოციქულნი ეკლესიათანი, 2 კორ. 8,23; ანგელოზნი შჳდთა ე., გამოცხ. 1,20: დიაკონთა კოლასელთა ეკლესიისა, ფილემ. (დასასრ.).

ეკლესიად-ეკლესიად ყოველ ეკლესიაში: უკურთხნეს მათ ეკლესიად-ეკლესიად ხუცესნი, საქმე 14,23.

2. მორწმუნეთა კრებული, „საზოგადოება ქრისტეანთა" (ნ.ჩ.): კითხვაჲ არქუთ... სახლეულსა მისსა ეკლესიასა, კოლ. 4,15Ⴈb; გიკითხვენ თქუენ... აკჳლა და პრისკილა სახლეულითურთ მათით ეკლესიით, 1 კორ. 16,19D.

ეკლესიისაგან-ი, ეკლესიათაგან-ი ვინც ეკლესიას ეკუთვნის, ეკლესიის წევრია: ჴელი მიყო ჰეროდე მეფემან... რომელთამე ეკლესიისაგანთა, საქმე 12,1; ჴელი მიყო ჰეროდე მეფემან... რომელთამე ეკლესიათაგანთა, იქვე G.

ელამიტელ-ი ელამი: რომელნი-ესე ვართ... უჳიკნი და ელამიტელნი. საქმე 2,9.

ელვა: საყდრისა მისგან გამოვლენ ელვანი. გამოცხ. 4,5; იქმნნეს ჴმანი და ე., გამოცხ. 8,5: და იქმნნეს ე. და ქუხილნი, გამოცხ. 11,19; 16,18.

* ასეა

ენა 1. სამეტყველო ორგანო: გალობდა ენაჲ ჩემი, საქმე 2,26; ე. მცირჱ ასოჲ არს, იაკ. 3,5; ე. ეგრეცა ცეცხლ არს... ე. დადგრომილ არს ასოთა შინა ჩუენთა, იაკ. 3,6; ე. ვერვის დამწყსად ჴელ-ეწიფების, იაკ. 3,8; დააცხრვენ ე. თჳსი ბოროტისაგან, 1 პეტ. 3,10; არა ალჳრ-ასხნეს ენასა თჳსსა, იაკ. 1,26; იცოხნიდეს ე. თჳსსა, გამოცხ. 16,10C; ეგრეცა თქუენ ენისა მიერ... სიტყუაჲ იგი გამოსცეთ, 1 კორ. 14,9CD; ენითა მათითა ზაკუვიდეს, ჰრომ. 3,13; ნუმცა იყუარობთ სიტყჳთა, ნუცა ე. ხოლო, 1 იოვ. 3,18; ეგრეცა თქუენ ენითა მით სიტყუაჲ იგი გამოსცეთ, 1 კორ. 14,9; იცოხნიდეს ენათა თჳსთა, გამოცხ. 16,10; განყოფანი ენათანი, საქმე 2,3.

2. ენა, მეტყველება ამა თუ იმ ხალხისა: ყოველმან ენამან აღუაროს ღმერთსა, ჰრომ. 14,11; ფილიპ. 2,11; ენასა ღათუ კაცთასა... ვიტყოდი, 1 კორ. 13,1; ამისთჳს რომელი იტყოდის ე., 1 კორ. 14,13; მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ ყოველსა ზედა ტომსა... და ე., გამოცხ. 13,7; გჳყიდენ... ყოველისაგანვე თესლისა და ენისა, გამოცხ. 5,9; გუესმის... თჳსი სიტყუაჲ ჩუენი ენითა მათითა, საქმე 2,8; ჩუენ გუესმის სიტყუაჲ მათი ე. ჩუენითა, საქმე 2,11; რომელი-იგი იტყჳნ ე., 1 კორ. 14,2; რომელი იტყჳნ ე., 1 კორ. 14,4; რომელი იტყოდის ე., 1 კორ. 14,5ႡႢႧ; უკუეთუ ვილოცვიდე ე., 1 კორ. 14,14; ვიდრე ბევრთა სიტყუათა ე., 1 კორ. 14,19; უცხოჲთა ე. ... ვეტყოდი ერსა მას, 1 კორ. 14,21; უკუეთუ ვინმე ე. იტყოდის, 1 კორ. 14,27; გინა თუ ენანი და-ვე-სცხრენ, 1 კორ. 13,8; აწ უკუე ე. ვიდრემე სასწაულად არიან, 1 კორ. 14,22; ყოველნი ე. იტყოდიან, 1 კორ. 14,23Ⴁ; წყალნი იგი... ერნი არიან და წარმართნი და ე., გამოცხ. 17,15; იხილონ ერთა და ტომთა და ენათა... მძორები მათი, გამოცხ. 11,9; იტყოდეს რაჲ ენათა, საქმე 10,46ႢႭ; იტყოდეს ე., საქმე 19,6; ანუ ყოველნი ნუ ე. იტყოდიან, 1 კორ. 12,30; ე. ღათუ კაცთასა... ვიტყოდი, 1 კორ. 13,1Ⴁ; რომელი იტყოდის ე., 1 კორ. 14,5; 14,13Ⴇ; მოთუ-ვიდე თქუენდა და ე. ვიტყოდი, 1 კორ. 14,6; ყოველნი ე. იტყოდიან, 1 კორ. 14,23; სიტყუად ე. მათ ნუ აყენებთ, 1 კორ. 14,39; წინაწარმეტყუელებაჲ ერთა ზედა... და ენათა, გამოცხ. 10,11; ხარებად... ყოველსა ერსა ზედა და ტომთა და ე., გამოცხ. 14,6; აჰა ერი ფრიადი... ყოველთაგან წარმართთა... და ე., გამოცხ. 7,9; მნებავს თქუენ ყოველთაჲ ე. სიტყუაჲ, 1 კორ. 14,5; იწყეს სიტყუად უცხოთა ე., საქმე 2,4; რომელი იტყჳნ ე., 1 კორ. 14,4⊏; რომელი იტყოდის ე., 1 კორ. 14,5; თქუენ ყოველთათჳს უფროჲსღა ე. ვიტყჳ, 1 კორ. 14,18; უკუეთუ ვინმე ე. იტყოდის, 1 კორ. 14,27⊏; თესლად-თესლადი ენათაჲ, 1 კორ. 12,10; 12,28; თარგმანებაჲ ე., 1 კორ. 12,10.

6. სხუაჲ ენაჲ, ენად-ენადი, ენათა მეტყუელებაჲ.

ენად-ენად-ი ყოველი ენა: სიტყუაჲ იგი მათი ენად-ენადი, საქმე 10,46.

ენათა მეტყუელებაჲ ენა, მეტყველება ამა თუ იმ ხალხისა: ენათა მეტყუელებაჲ აქუს, 1 კორ. 14,26CD.

ეპიკურელ-ი: რომელთამე ეპიკურელთა... სიტყუაჲ ყვის, საქმე 17,18.

ეპისკოპოს-ი, ებისკოპოს-ი, ებისკოპოვს-ი: ტიტესა მიმართ პირველისა ეპისკოპოსისა კრიტელთაჲსა მიწერა, ტიტე (დასასრ.) Ⴀ; სულმან წმიდამან დაგადგინნა ეპისკოპოსად, საქმე 20,28Ⴍ; რომელი ეფესელთა ეკლესიისა ე. ... დადგინებულ იყო, 2 ტიმ. 4 (დასასრ.); რომელ-იგი... ე. დადგინებულ იყო, ტიტე (დასასრ.); რომელნი ხართ ფილიპეს შინა, ეპისკოპოსთა (+თანა CD; ებისკოპოსთა Ⴇ) და დიაკონთა, ფილიპ. 1,1; ჯერ-არს ეპისკოპოსისაჲ, რაჲთა უბრალო იყოს, 1 ტიმ. 3,2CႧ; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა (ებისკოპოსისა Ⴚ; ებისკოპოვსისა Ⴇ), რაჲთა უბრალო იყოს, იქვე; ჯერ-არს ეპისკოპოსისაჲ უბრალო ყოფაჲ, ტიტე 1,7ႭႱႨ; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა (ებისკოპოსისა Ⴇ) უბრალო ყოფაჲ, იქვე.

ეპისკოპოსება, ეპისკოპოსობა, ებისკოპოსობა, ებისკოპოვსობა: უკუეთუ ვინმე ეპისკოპოსობის (ებისკოპოსობის ႭႧႨ; ებისკოპოვსობის Ⴇ; ეპისკოპოსების Ⴁ) უნდეს, 1 ტიმ. 3,1.

ეპისტოლე, ებისტოლე წერილი, წიგნი: ხართ ეპისტოლე (ებისტოლე Ⴚ) ქრისტესა, 2 კორ. 3,3ႧႱ; ტიმოთეს მიმართ მიწერა ე. (ებისტოლე Ⴚ), 1 ტიმ. (დასასრ.) ႧႱ; მიუწერა მეორე ესე ე. (ებისტოლე Ⴑ) ჰრომით, 2 ტიმ. (დასასრ.) ႧႨD; პავლე მოციქულისაჲ ეპისტოლჱ (ებისტოლჱ AႢႭႧ) მიიწერა კორინთეთ, ჰრომ. (დასასრ.) Ⴁ; კორინთელთა მიმართ პირველი ეპისტოლეს მიწერა, 1 კორ. (დასასრ.) CD; კრიტელთა ეპისტოლესა მიიწერა, ტიტე (დასასრ.) ⊏; მეორესა ე. (ებისტოლესა E) მივსწერ თქუენდა, 2 პეტ. 3,1FႢ.

ერ-ი 1. ხალხი: რომელნი-ეგე ოდესმე არა ერ ღმრთის [იყვენით], 2 პეტ. 2,10; იგინი იყვნენ ე. მისა, გამოცხ. 21,3; შეკრბებოდა მათა ყოველი ერი, საქმე 3,11; განიდგინა ე. მრავალი, საქმე 5,37; შეუძინა ე. მრავალი უფალსა, საქმე 11,24; გამოყვანებად წარმართთაგან ე., საქმე 15,14; ე. მრავალი არს ჩემდა, საქმე 18,10; გარდააქცია ე. მრავალი, საქმე 19,26; ე. შეკრებად არს, საქმე 21,22ႢႭ; არა ე. ჩემი თქუენ [ხართ], ჰრომ. 9,26; ნუუკუე განაგდო ღმერთმან ე. თჳსი, ჰრომ. 11,1; არა განიშორა ღმერთმან ე. თჳსი, ჰრომ. 11,2; უგალობდით მას ყოველი ე., ჰრომ. 15,11; განიკითხოს უფალმან ე. თჳსი, ებრ. 10,30; რაჲთა წმიდა ყოს თჳსითა სისხლითა ე., ებრ. 13,12; თქუენ, ნათესავი რჩეული... ე. მოგებული, 1 პეტ. 2,9; აწ ე. ღმრთისაჲ [ხართ], 1 პეტ. 2,10ႢႭ; და აჰა ე. ფრიადი, გამოცხ. 7,9; ადიდებდა მათ ერი იგი, საქმე 5,13; აღძრეს ე. იგი, საქმე 6,12; აღორძნდა ე. იგი, საქმე 7,17; ჰხედვიდა ე. იგი სიტყუათა მათ, საქმე 8,6; ე. იგი ყოველი... ღაღადებდეს, საქმე 12,22; ე. იგი აღამაღლა, საქმე 13,17; ევედრებოდა მათ ე. იგი, საქმე 13,42; იხილეს რაჲ ჰურიათა მათ ევოდენი ე. იგი, საქმე 13,45; ძნიად დააცხრვეს ე. იგი, საქმე 14,18; მიიქციეს ე. იგი განშორებად, საქმე 14,19; შეკრბებოდა მათ ზედა ე. იგი, საქმე 16,22; აღტეხეს ე. იგი, საქმე 17,8; დააცხრო მწიგნობარმან მან ე. იგი, საქმე 19,35ႢႭ; შეკრიბეს ყოველი იგი ე., საქმე 21,27; დასხდა ე. იგი ჭამად, 1 კორ. 10,7; ე. იგი მას ზედა შჯულ-დებულ არს, ებრ. 7,11; რამეთუ ღმერთმან ერთ გზის ევჳპტით ე. იგი იჴსნა, იუდა 1,5; და ერმან იზრახა ცუდი, საქმე 4,25; იხილა ე. მან, საქმე 14,11; ასწავებენ ერსა, საქმე 5,25; მისცა მას განცხადებულებაჲ, არა ყოველსა ე., საქმე 10,41; აღწადგნდეს ე., საქმე 14,18C; იოვანე ნათელ-სცემდა... ე., საქმე 19,4; და-მეაკლდებისა შაბათობაჲ იგი ე. ღმრთისასა, ებრ. 4,9;

ყოველსა ე. აჰკურის, ებრ. 9,19; პრქუა ერსა მას, საქმე 3,12; ეტყოდეს იგინი ე. მას, საქმე 4,1; ეტყოდეთ ე. მას, საქმე 5,20; ასწავებდეს ე. მას, საქმე 5,21; მამცნო ჩუენ ქადაგებად ე. მას, საქმე 10,42; მისცეს ე. მას, საქმე 12,4ႢႪႭ; გამოუჩჱდეს ე. მას, საქმე 14,14; არწმუნეს ე. მას განშორებად მათგან, საქმე 14,19ႢႪႭ; აღსტეხდეს ე. მას, საქმე 17,13ႢႪႭ; განუყვარა ჴელი ე. მას, საქმე 19,33; 19,35; 21,40; უწოდი არა ე. მას ერად ჩემდა, ჰრომ. 9,25; ბაგითა უცხოთა ვეტყოდი ე. მას, 1 კორ. 14,21; მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ ყოველსა ზედა ტომსა და ე., გამოცხ. 13,7; ხარებად მკჳდროთა ქუეყანისათა და ყოველსა ე. ზედა, გამოცხ. 14,6; გამოირჩია თანა-ძჳრის-ხილვაჲ ე. თანა ღმრთისასა, ებრ. 11,25ႢCD; არა უფროჲს განითქუას ე. შორის, საქმე 4,17; იქმნებოდა სასწაულები... ე. შორის, საქმე 5,12; პატივოსანი ე. შორის, საქმე 5,34; იქმოდა ნიშებსა... ე. შორის, საქმე 6,8; რაოდენი ქმნა ღმერთმან ე. შორის წარმართთასა, საქმე 15,12D; იყუნეს ცრუ-წინაწარმეტყუელნიცა ე. შორის, 2 პეტ. 2,1; ეძიებდეს მათ გამოყვანებად ე. წინაშე, საქმე 17,5; ჰურიათა მათ ამხილებდა ე. წინაშე, საქმე 18,28; გასწავე თქუენ ე. წინაშე, საქმე 20,30; იქმოდა ქველის საქმესა... შორის ე. მას, საქმე 10,2; შეჰკდეს ე. მას შორის, საქმე 14,14ႢႪႭ; პავლეს ეგულვა შესლვად ე. მას შორის, საქმე 19,30; ჰმობდეს ერსა მას შორის, საქმე 21,34; ცხად იყავნ... ყოვლისა ერისა ისრაჱლისა, საქმე 4,10; ძჳრი ე. ჩემისაჲ, საქმე 7,34; მამცნო ჩუენ ქადაგებად ე., საქმე 10,42ႪႭ; ღმერთმან ამის ე. ისრაჱლისამან, საქმე 13,17; მთავარსა ე. შენისასა, საქმე 23,5; რომელ-იგი შეწირის... ე. უმეცრებისათჳს, ებრ. 9,7; ჴმაჲ... ე. მრავლისაჲ, გამოცხ. 19,1; 19,6; მივედ ერისა ამის, საქმე 28,26ႪႭ; იყო მუნ მათი წელიწადი ერთი... სწავლად ერისა მის, საქმე 11,26; ყოვლისაგან იჭჳსა ე. მის ჰურიათაჲსა, საქმე 12,11; იწყეს აღტეხად ე. მის, საქმე 17,13; უნდა სიტყჳს მიგებად ე. მის, საქმე 19,33; მიედ ე. მის, საქმე 28,26; მოისპოს სული იგი ერისაგან თჳსისა, საქმე 3,23; ე. წარმოადგინეს ალექსანდრე, საქმე 19,33; განრინებად შენდა ე., საქმე 26,17; მცნებაჲ აქუს ათეულისა მიღებაჲ ე., ებრ. 7,5; შეკრბეს... თესლებითურთ ერისა თანა, საქმე 4,27; იხარებდით წარმართნი ე. მისისა თანა, ჰრომ. 15,10; მე არარაჲ ბოროტი ვქმენ ერისათჳს, საქმე 28,17; თანა-აც ვითარცა ე., ეგრეცა თავისა თჳსისათჳს შეწირვად მსხუერპლი, ებრ. 5,3; არა უჴმს... პირველად თჳსთა ცოდვათათჳს მსხუერპლისა შეწირვაჲ და მერმე ე., ებრ. 7,27; აქუნდა მადლი ყოვლისა მიმართ ერისა, საქმე 2,47; ყოვლისა მიმართ ე. ისრაჱლისა, საქმე 13,24ႪG; მოწამე არიან მისა ე. მიმართ, საქმე 13,31; განვიპყრენ ჴელნი ჩემნი ე. მიმართ ურჩისა, ჰრომ. 10,21; ითქუნეს ყოველნი იგი მცნებანი... ყოვლისა მიმართ ე., ებრ. 9,19; გჳრგჳნები... მოილო ერისა მის თანა, საქმე 14,13; მე არაჲ ბოროტი ვქმენ ე. მის თანა, საქმე 28,17ႄႪႭ; ერისა ამისთჳს... ძჳრსა ზრახავს, საქმე 21,28; ტანჯნეს იგინი ერისა მისთჳს, საქმე 4,21; ეშინოდა ე. მისთჳს (-თჳს ႄႪႭ), საქმე 5,26; მიბრძანე მე ერისა ამის მიმართ სიტყუად, საქმე 21,39; მიბრძანე ერისა მის მიმართ სიტყუად, იქვე ႄ; იყვნენ... სიტყუანი ნუგეშინის-ცემისანი ერისა ამის მიმართ, საქმე 13,15; მპოვეს მე... არა ერითა, საქმე 24,18; უწოდი არა ერსა მას ჩემსა ერად ჩემდა, ჰრომ. 9,25; იგინი იყვნენ ჩემდა ე., 2 კორ. 6,16; ებრ. 8,10; განწმიდნეს თავისა თჳსისა ე. მოგებულად, ტიტე 2,14; გამოვედით მისგან, ერო ჩემო, გამოცხ. 18,4; აწ ერნი ღმრთისანი ხართ, 1 პეტ. 2,10; წყალნი იგი... ე. არიან, გამოცხ. 17,15; იხილონ ერთა... მძორები მათი, გამოცხ. 11,9; ნათესავი მითხრობად ერთა და ნათესავთა, საქმე 26,23; წინაწარმეტყუელებაჲ ერთა ზედა, გამოცხ. 10,11; აჰა ერი ფრიადი... ყოველთაგან წარმართთა და... ერთა, გამოცხ. 7,9; გჳყიდენ ჩუენ ღმრთისა სისხლითა შენითა ყოვლისაგანვე თესლისა და ენისა და ე., გამოცხ. 5,9; სიმრავლჱ ერისაჲ, საქმე 2,6; მისცა მას განცხადებულებაჲ, არა ყოვლისა ე. (ერისა Ⴍ), საქმე 10,41Ⴊ; სიმრავლჱ იგი ე., საქმე 21,36; სიმრავლჱ იგი ერისაჲ მის ქალაქისაჲ, საქმე 14,4C; სიტყჳს-მიგებაჲ ე. მის, საქმე 19,33ႄႪႭ; შფოთი დიდი ე. მის, საქმე 21,30; გული ე. მის, საქმე 28,27; ღმერთმან ამის ერისამან, საქმე 13,17Ⴊ; სწავლისა მისთჳს ერისა, საქმე 4,2; მძლავრებისა მისთჳს ე., საქმე 21,35; ცოდვათა ერისათა, ებრ. 2,17; ჴელთა მის ე., საქმე 12,4; მთავარნო ერისანო, საქმე 4,8.

2. ჯარი, მხედრობა: უბრძანა ერსა შთასლვად, საქმე 23,10; ზედა მოუჴედ ერითურთ, საქმე 23,27; ჰამბავი მის ერისაჲ, საქმე 21,31ႄႪ; ჰამბავი მისი ათასისთავისა მის ერისა, საქმე 21,31.

3. კრებული, სიმრავლე, ჯგუფი ხალხისა: იყო ერი რიცხჳთ ერთბამად ვითარ ას ოც ოდენ კაც, საქმე 1,16; მრავალი ე. მღდელთაჲ მათ ერჩდა, საქმე 6,7; შეეძინებოდა ერი იგი მათ, საქმე 5,14ႄႪ; იყო ე. იგი შეშფოთებულ, საქმე 19,32; რწმუნებად ჰურიათა და წარმართთა მრავალსა ერსა, საქმე 14,1; რომელი-იგი იყო ერისა თანა, საქმე 7,38; ვერცა სიტყჳს მიგებად ჴელ-მეწიფების შეკრებულისა ამისთჳს ერისა, საქმე 19,40ႄႪႭ; ერად კრბებოდეს, საქმე 17,5ႄႪ; რიცხჳ ერისაჲ მის, საქმე 1,16ႪႭ; სიმრავლჱ ერისაჲ მის, საქმე 23,7; ყურთა მის ერისათა, საქმე 11,22.

ნ.კ. ერისაგანი, ერისთავი, ერის-კაცი, ერის-კრება, ერის-მთავარი.

ერგასის-ი ორმოცდაათი, 50: ოთხას ერგასის წელ ოდენ, საქმე 13,20.

ერდო ბანი, სახლის ბრტყელი სახურავი: აღჴდა პეტრე ერდოსა ზედა, საქმე 10,9; აღჴდა პეტრე ერდოთა ზედა, იქვე Ⴊ.

ერესიოტ-ი ერეტიკოსი: ხოლო ერესიოტსა მას კაცსა... განეშორე, ტიტე, 3,10.

ერთ-ი 1. იყო გული და გონებაჲ ერთ, საქმე 4,32; ე. არს ღმერთი, ჰრომ. 3,30; 1 კორ. 8,6; გალ. 3,20; ეფეს. 4,6; იაკ. 2,19; დამასხმელი იგი და მორწყველი ე. არიან, 1 კორ. 3,8; ე. არს უფალი იესუ ქრისტე, 1 კორ. 8,6CD; ვითარცა-იგი გუამი ე. არს, 1 კორ. 12,12; 12,20; ღმერთი ე. არს, გალ. 3,20; ყოველნი ე. ხართ, გალ. 3,28; ე. არს უფალ და ე. სარწმუნოებაჲ და ე. ნათლის-ღებაჲ, ეფეს. 4,5; ე. არს ღმერთ და ე. შუვა-მდგომელ ღმრთისა და კაცთა, 1 ტიმ. 2,5; ე. არს შჯულის-მდებელი, იაკ. 4,12F.

ერთ წელ, საქმე 18,11; ე. დღე, საქმე 21,7; ე. გუამ, ჰრომ. 12,5; 1 კორ. 12,12; ე. ჴორც, 1 კორ. 6,16 (2-ჯერ), 15,39; ეფეს. 4,4; 5,31; ე. სულ, 1 კორ. 6,17; ეფეს. 4,4; ე. პურ და ე. ჴორც, 1 კორ. 10,17; ე. ასო, 1

კორ. 12,14; 12,19; ჟამ ე., 2 კორ. 7,8; ებრ. 12,11ႨႡ; ფილემ. 1,15; ჟამ ერთცა, გალ. 2,5; რომელ გამოირჩიე ამათ ორთაგანი ერთი, საქმე 1,24; ადგა ე. მათგანი, საქმე 11,28; რომელ-იგი ე. განეყუნა მათგან, საქმე 15,38Ⴑ; ე. არს უფალი იესუ ქრისტჱ, 1 კორ. 8,6; ე. გამოსთარგმანებდინ, 1 კორ. 14,27; ე. არს შჯულისა მდებელი, იაკ. 4,12; ხუთნი იგი დაეცნეს და ე. არს, გამოცხ. 17,10; ერთი იგი ყოველთათჳს მოკუდა, 2 კორ. 5,14; ე. იგი სინა მთით [არს], გალ. 4,24; ერთიმცა ესე ნუ დაგავიწყდების, 2 პეტ., 3,8.

ჩუენ თანა ყოფად ერთი ამათგანი, საქმე 1,22; პინდოს ე. საჭურისი, საქმე 8,27; კაცი ე., საქმე 9,10; 9,12; 13,6; 14,8; დედაკაცი ე., საქმე 9,36; 16,14; ჭური ე. რაჲმე, საქმე 11,5; მჴევალი ე., საქმე 12,13; 16,16; მოწაფჱ ე. ვინმე, საქმე 16,1; ე. ჴელოვნებაჲ, საქმე18,3; ე. ჴმაჲ, საქმე 19,34ႪႭ; ვინმე ჭაპუკი ე., საქმე 20,9; კარაული ე., საქმე 23,24Ⴂ; საჴედარი ე., საქმე 23,24ႪႭ; თმაჲ ე. თავისაჲ, საქმე 27,34; ე. სიტყუაჲ, საქმე 28,25; სიტყუაჲ ე., იქვე ႢႪႭ; მხოლოჲ იგი ე. ღმერთი, 1 კორ. 8,4CD; ე. ასოჲ, 1 კორ. 12,26; ორმეოცსა ე. მოკლებული ცემაჲ, 2 კორ. 11,24; ხოლო ე. ესე, ფილიპ. 3,13; ე. მსხუერპლი, ებრ. 10,14; ე. წყაროჲ, იაკ. 3,12ႪႭ; წელიწადი ე., იაკ. 4,13ႪႭ; ე. დღჱ, 2 პეტ. 3,8 (2-ჯერ); ე. იგი ვაებაჲ, გამოცხ. 9,12; ჴმაჲ ე., გამოცხ. 9,13; მჴეცი ე., გამოცხ. 13,1; ე. თავთა მისთაგანი, გამოცხ. 13,3; ე. შჳდთა მათ ანგელოზთაგანი, გამოცხ. 17,1; 21,9; ე. ნებაჲ, გამოცხ. 17,13; მდინარჱ ე., გამოცხ. 22,1.

თქუა ვინმე ერთმან მათგანმან, ტიტე 1,12Ⴊ; ე. მღდელთა მათგანმან, გამოცხ. 5,5; ე. მღდელთაგანმან, გამოცხ. 7,13; ე. ოთხთა მათ ცხოველთაგანმან, გამოცხ. 15,7; ე. ანგელოზმან, გამოცხ. 18,21.

ერთმანვე (-ვე CD) მიილის ნიჭი, 1 კორ. 9,24.

ერთსა ერთისა ენებაჲ გიძნდინ, 1 პეტ. 3,8Ⴑ; ქალაქსა ერთსა სამარიტელთასა, საქმე 8,5; წყალსა ე. ზედა, საქმე 8,36; დღესა მას ე., საქმე 12,21; საქმესა ე., საქმე 13,41; ე. ასისთავსა, საქმე 23,17; ე. მას გუამსა, პრომ. 12,4; ე. დღესა შინა, 1 კორ. 10,8; გამოცხ. 18,8; ე. ასოსა, 1 კორ. 12,26; ე. მამაკაცსა, 2 კორ. 11,2; ე. მას [შჩულსა], იაკ. 2,10Ⴂ; ე. ჟამსა, გამოცხ. 17,12; 18,10; 18,16; 18,19.

ერთის ცოლის ქმარ, 1 ტიმ. 3,2; 3,12; ტიტე 1,6; ე. ქმრის ცოლ, 1 ტიმ. 5,9; ერთისა მის სიტყჳსათჳს, საქმე 24,21; ე. მის კაცისათჳს, პრომ. 5,12; მადლითა მით ე. კაცისა იესუ ქრისტჱსითა, პრომ. 5,15; ე. მის შეცოდებულისათჳს, პრომ. 5,16; ე. მისგან შეცოდებისა... ე. მის სიმართლისათჳს, პრომ. 5,18; ე. მისგან კაცისა ურჩებითა... ე. მის კაცისა მორჩილებითა, პრომ. 5,19; ე. მისგან პურისა, 1 კორ. 10,17; ყოველი იგი ასოები ე. მის გუამისაჲ, 1 კორ. 12,12CD; საჭმლისა წილ ე., ებრ. 12,16; ე. ცოლისა ქმარ, 1 ტიმ. 3,12Ⴊ; ერთსა ე. ენებაჲ გიძნდინ, 1 პეტ. 3,8Ⴑ; მესმა ე. ცხოველთა მათგანისაჲ, გამოცხ. 6,1; მესმა ე. არწივისა მფრინვალისაჲ, გამოცხ. 8,13; ყოფად ნებისა ე., გამოცხ. 17,17; თითოეული ბჭჱ იყო ე. და ე. მარგალიტისაჲ, გამოცხ. 21,21; ერთისა მის შეცოდებითა მრავალნი მოწყდეს, პრომ. 5,15; ე. მის შეცოდებითა სიკუდილი სუფევდა, პრომ. 5,17; ერთისაგან სისხლისა, საქმე 17,26; ე. საწოლისა, პრომ. 9,10; განწმედილნი იგი ე. არიან, ებრ. 2,11; ე. იშვნეს, ებრ. 11,12; საჭმლისა ერთისათჳს განყიდა, ებრ. 12,16Ⴍ; ერთისა მიმართ გუამისა... ე. მიმართ სულისა, 1 კორ. 12,13; სამნივე ესე ე. მიმართ არიან, 1 იოვ. 5,8; შემდგომად ერთისა დღისა, საქმე 28,13; საშჯელი იგი ერთისა მისგან დასაშჯელად, პრომ. 5,16; უკუეთუ... სიკუდილი სუფევდა ე. მისგან... ცხოვრებასა შინა სუფევდენ ე. მისგან იესუ ქრისტჱსა, პრომ. 5,17; ერთითა ჴმითა, საქმე 12,22; ე. პირითა, პრომ. 15,6; ე. სულითა, 1 კორ. 12,13; ეფეს. 2,18; ფილიპ. 1,27; ე. სიტყჳთა, გალ. 5,14; ე. მით ჴორცითა, ეფეს. 2,16; კოლ. 3,15; ე. მით სასოებითა, ეფეს. 4,4; ე. გონებითა, ფილიპ. 1,27; ე. [შჩულითა], იაკ. 2,10; სამნივე ესე ერთითა მით არიან, 1 იოვ. 5,8Ⴂ; შექმნა ორივე ერთად, ეფეს. 2,14; ე. ახლად კაცად, ეფეს. 2,15; არავინ არს მიერთადმდე (მიერთამდე ႢႪႨႭႡ), პრომ. 3,12; შუამდგომელი ერთისაჲ, გალ. 3,20; ვითარცა [ნათესავსა] ერთისასა, გალ. 3,16.

უარყოფით სიტყვებთან არც ერთი, არავითარი, არაფერი: არავინ არს მართალ არცა (+ლა CD) ერთ, პრომ. 3,10; ბნელი მის თანა არა არს არცა ე., 1 იოვ. 1,5; არცა ერთი მიზეზი, საქმე 13,28; არცა ე. რაჲ დროჲ, საქმე 25,17; არცა ე. რაჲ ბრალი, საქმე 25,18; 28,18; არცა ე. მათგანი, 1 კორ. 14,10; არცა ე. რაჲ ლხინებაჲ, 2 კორ. 7,5CD; არცა ე. ეკლესიაჲ, ფილიპ. 4,15; ბნელი არა არს მის თანა არცა ე., 1 იოვ. 1,5FG; არცა ერთილა-მცა რაჲ იჭჳ, ებრ. 10,2C; არცა ერთმან ვინ თქჳს, საქმე 4,32; არა იყო არცა ერთსა მათგანსა ზედა მოწევნულ სული წმიდაჲ, საქმე 8,16; არცა ერთისა მიზეზისა ცემად, 1 ტიმ. 5,14CD; არცა ე. შიშისა, 1 პეტ. 3,6; არცა ერთისალა იჭჳსა, ებრ. 10,2D; არცა (+ლა) ერთითა მადლითა, 1 კორ. 1,7ႢႪCD; არცა ე. რაჲთ დავაკლდი, 2 კორ. 12,11D; განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ, საქმე 27,22; არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ, ებრ. 10,2; არცალა ერთ რაჲ ლხინებაჲ, 2 კორ. 7,5; ნუცა ერთსა დაბრკოლებასა, 2 კორ. 6,3CD; ნუცალა ერთსა რას მიზეზ-სცემედ, 1 ტიმ. 5,14; ნუცალა ერთ მიზეზსა სცემთ, იქვე Ⴍ.

2. პირველი: ერთი შჳდთა მათ ბეჭედთაგანი, გამოცხ. 6,1; ერთი იგი წარვიდა, გამოცხ. 16,2; შემდგომად ერთისა და ორისა სწავლისა, ტიტე 3,10CD; ერთითა და ორითა სწავლითა, იქვე.

3. მთელი: იყო მათ წელიწად ერთ შეკრებაჲ, საქმე 11,26ႪႭ; წელიწადი ერთი, იქვე.

4. იგივე, იმნაირივე: არა ყოველი ჴორცი ერთ ჴორც არს, 1 კორ. 15,39.

ერთ-ი... ერთ-ი ერთი... მეორე: ორ ძე ესხნეს: ერთი მჴევლისაგან და ერთი აზნაურისაგან, გალ. 4,22.

ერთ არს და იგივე არს ერთი და იგივეა: ერთ არს და იგივე არს დაყუენილიცა იგი, 1 კორ. 11,5.

ერთისაგან-ი: განმწმედელი იგი და განწმედილნი იგი ერთისაგანნი არიან, ებრ. 2,11Ⴊ.

ერთად: მთავარნი შეკრბეს ერთად, საქმე 4,26; იყო გული და გონებაჲ ე., საქმე 4,32Ⴂ; ე. კრბებოდეს, საქმე 17,5; შეკრებასა მას თქუენსა ე. არა არს ეკლესიაჲ ღმრთისაჲ, 1 კორ. 11,20; რაჟამს შეკრბეთ ე., 1 კორ. 14,26; ე. იყვნენ, ფილემ. 1,9Ⴂ.

ერთბამად ერთად, ერთსულოვნად: იყვნეს განკრძალულ ერთბამად ლოცვასა, საქმე 1,14; იყო ერთ რიცხჳთ

ე. ვითარ ას ოც ოდენ კაც, საქმე 1,16; იყვნეს ყოველნი ე. შეკრებულ, საქმე 2,1; ყოველნიეე მორწმუნე იყვნეს ე., საქმე 2,44; აღიღეს ე. ჴმაჲ, საქმე 4,24; იყვნეს ე. ყოველნი, საქმე 5,12; მიჰმართეს ე. მის ზედა, საქმე 7,57ႢႪႭ; ჰხუდვიდა ერი იგი სიტყუათა მათ ე. სმენად მათა, საქმე 8,6; მოსრულ იყვნეს ე. მისა, საქმე 12,20; ჯერ-მიჩნდა ჩუენ... ე. გამორჩევაჲ კაცთაჲ მაგათ, საქმე 15,25; ზედა მიუჴდეს ყოველნი ჰურიანი ე. პავლეს, საქ-მე 18,12; ე. ყოველსა ასიასა პავლემან არწმუნა, საქმე 19,26; მივიდეს ე. სახილველსა მას, საქმე 19,29; ჴმაჲ იყო ე. ყოველთაგან, საქმე 19,34; ყოველთავე მიაქციეს ე., ჰრომ. 3,12; ე. ერთითა პირითა ადიდებდეთ ღმერთსა, ჰრომ. 15,6; უკუეთუ შეკრბეს ყოველი კრებული ე., 1 კორ. 14,23; რაჟამს შეჰკრბეთ ე., 1 კორ. 14,26ႨCD; ე. მის თანა ვცხოვნდეთ, 1 თეს. 5,10.

ერთ-გზის ერთხელ: ცოდვითა მოკუდა ერთ-გზის, ჰრომ. 6,10; მერმე ეჩუენა უმრავლჱს ხუთასისა ძმათა ე., 1 კორ. 15,6; ე. ქვითა განვიტჳნე, 2 კორ. 11,25; თესალონიკედცა ე. ... მომიძლუანეთ, ფილიპ. 4,16; ვინებეთ მისლვაჲ... ე. და ორ-გზის, 1 თეს. 2,18; შეუძლებელ არს ე. განათლებულთა მათ..., ებრ. 6,4CD; თავადმან ე. ყო ესე, ებრ. 7,27; ე. წელიწადსა... შევიდის, ებრ. 9,7; თჳსითა სისხლითა შევიდა ე., ებრ. 9,12; შევიდის წელიწადსა ე. სიწმიდესა მას, ებრ. 9,25; ე. გამოჩნდა, ებრ. 9,26; წინა-უც კაცთა ე. სიკუდილი, ებრ. 9,27; ქრისტჱ ე. შეიწირა, ებრ. 9,28; არცა ერთიღა-მცა რაჲ იჭჳ აქუნდა ცოდვათაჲ შემწირველთა მათ ე. განწმედილთა, ებრ. 10,2CD; განწმედილ ვართ... ე., ებრ. 10,10; თავადმან ე. შეწირა მსხუერპლი, ებრ. 10,12; „ერთ-გზის“ ესე გამოაჩინებს, ებრ. 12,27; ე. განკითხულ იყო, ფილემ. (დასასრ.) Ⴚ; ქრისტემანცა ე. იენო, 1 პეტ. 3,18; ილუწიდით ე. მოცემულისა მისთჳს, იუდა 1,3ႢႪႭ; ღმერთმან ე. ეგჳპტით ერი იგი იჴსნა, იუდა 1,5.

ერთ-გზისღა კიდევ ერთხელ; ერთ-გზისღა შევძრა მე არა ხოლო ქუეყანაჲ, ებრ. 12,26; „მერმე ერთ-გზისღა“ აუწყებს, ებრ. 12,27CD.

ერთგულ-ი გულითადი, წრფელი, ჭეშმარიტი: არავინ მაქუს სხუა ერთგულ, ფილიპ. 2,20; სხუაჲ ერთგული, იქვე CD; ერთგულსა თანა-მეუღლესა, ფილიპ. 4,3; ე. შვილსა, 1 ტიმ. 1,2; ტიტე 1,4.

ერთვე ერთხელვე: რომელ-იგი ერთვე განეყენა მათგან, საქმე 15,38; ვერ ჴელ-ეწიფების ე. ნათელ-ღებულთა მათ, ებრ. 6,4; რომელი-იგი ე. მიეცა, იუდა 1,3; ერთვე-მცა განწმედილ იყვნეს, ებრ. 10,2.

ერთ-ზრახვა თანამოაზრე: ერთ-ზრახვა იყვენით, ფილიპ. 2,2; დასასრულად ყოველნი ე. იყვენით, 1 პეტ. 3,8.

ერთი და იგივე: ერთი და იგივე სული, 1 კორ. 12,11.

ერთი-ერთ-ი ერთმანეთი, ერთიმეორე: ერთი-ერთსა მოწლედ მოსურნე იყვენით, ჰრომ. 12,10⊦D; ე. ჰგებდით, 1 კორ. 11,33; ნუ უტყუით ე., კოლ. 3,9ႢႪႨCD; აღაშენებდით ე., 1 თეს. 5,11Ⴈ⊦b; ულოცევდით ე., იაკ. 5,16; რაჲთა არა ერთი-ერთსა ზედა განჰლაღნეთ, 1 კორ. 4,6; გამოეძიებდეს ერთი-ერთსა თანა, საქმე 2,12E; ერთი-ერთისა (ერთ-ერთისაჲ ႢႪ) უმეტესად შეგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3; განუკჳრდებოდა ყოველთა ერთი-ერთისა თანა, საქმე 2,12; დაუკჳრდა ერთსა-ერთისა თანა, საქმე 2,7ႢႪႪႭ; რაჲთა არა ერთი-ერთისათჳს განსივნეთ, 1 კორ. 4,6Ⴈb; ეგრევე ურთიერთას ე. ზრუნვიდენ ასონი იგი, 1 კორ. 12,25; ე. უმეტესად შეგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3Ⴈ.

ერთკერძო ერთი ნაწილი, მხარე: ერთკერძოჲ იგი კრებული სადუკეველთაჲ არს, საქმე 23,6.

ერთმანერთ-ი ერთმანეთი: რაჲთა ერთმანერთი მოსწყჳდონ, გამოცხ. 6,4.

ერთობა ერთიანობა: ისწრაფდით დამარხვად ერთობასა მას სულისასა, ფილიპ. 4,3; მივეწიფნეთ... ე. მას (-მას CD) სარწმუნოებისასა, ეფეს. 4,13.

ერთ-სულ-ი ერთსულოვანი: ერთ-სულ და ერთ-ზრახვა იყვენით, ფილიპ. 2,2.

ერთშაბათ-ი კვირა დღე: ერთსა მას შაბათსა (შაბათსა HI) შეკრებულ ვიყვენით, საქმე 20,7.

ერთშაბათად-ერთშაბათად, ერთშაფათად-ერთშაფათად კვირადღეობით: ერთშაბათად-ერთშაბათად (ერთშაფათად-ერთშაფათად ႢႪ) კაცად-კაცადი... დაიკრებდინ, 1 კორ. 16,2.

ერისაგან-ი, ერისგან-ი ჯარისკაცი: მოუწოდა ორთა მონათა მისთა და ერისაგანი ერთი..., საქმე 10,7; განჰმზადენით ორასი ე. (ერისგანი D), საქმე 23,23; განუკუეთნეს ერისაგანთა (+მათ ႢႪ; ერისგანთა მათ E) საბელნი იგი ჴუამალდისანი, საქმე 27,32; ერისგანთა მათ... წარიყვანეს პავლე, საქმე 23,31; ე. მათ იზრახეს, საქმე 27,42; მისცა იგი ოთხთა ოთხეულთა ერისაგანთა ცვად, საქმე 12,4; პავლე ჰრქუა ასისთავსა მას და ე. (+მათ ႢႪ), საქმე 27,31; ზე აქუნდა პავლე ერისაგანთა მათ, საქმე 21,35; ეძინა პეტრეს შორის ერისაგანთა ორთა, საქმე 12,6.

ერისთავ-ი მხედართმთავარი; დაცვის უფროსი: მოიწინეს მათ ზედა მღდელნი იგი და ერისთავი (+იგი ႢႪႭ) ტაძრისაჲ მის, საქმე 4,1; მოვიდა ერისთავი იგი, საქმე 5,26; ესმნეს... ერისთავსა მას ტაძრისასა, საქმე 5,24; რაჲთა ე. მას სათნო-ეყოს, 2 ტიმ. 2,4; ერისთავთა მათ მოაჰეს სამოსელი მათი, საქმე 16,22; მოუვლინნეს ე. მათ მტარეალნი, საქმე 16,35; წარმოუდგინნეს იგინი ერისთავთა მათ, საქმე 16,20; ე. მათ უბრძანებიეს განტევებაჲ თქუენი, საქმე 16,36; და უთხრეს ე. მათ ესე ყოველი, საქმე 16,38.

ერის-კაც-ი, ერისა-კაც-ი ჯარისკაცი, მხედარი: მოუწოდა... ერის-კაცსა, საქმე 10,7ႪႭ: წარიყვანნა ერის-კაცნი (+იგი ႢႪ; ერისა-კაცნი DK) იხილეს... ერისა-კაცნი (+იგი ႢႪ), საქმე 21,32; მაშინ ერის-კაცთა მათ განუკუეთნეს საბელნი იგი, საქმე 27.32Ⴍ; ე. მათ ზრახვა-ყვეს, საქმე 27,42ႪႭ; პავლე ჰრქუა ასისთავსა მას და ერის-კაცთა, საქმე 27,31ႨႪႭ; ზე აქუნდა პავლე ერის-კაცთა მათ, საქმე 21,35ႢႪ; მცველისა მის თანა ერის-კაცისა, საქმე 28,16; ზრუნვაჲ იყო ერის-კაცთაჲ მათ, საქმე 12,18.

ერის-კრება, ერისა-კრება ხალხის შეკრება, არეულობა: ერის-კრება ყვეს, საქმე 17,5ႪႭ; გინა თუ ერის(ერისა D)-კრებასა ვჰყოფდ, საქმე 24,12; გინა თუ ამბოხისათჳს ერის(ერისა HI)-კრებად, იქვე ႪG.

ერის-მთავარ-ი მხედართმთავარი: ასისთავმან მან მისცნა პყრობილნი იგი ერის-მთავარსა მას, საქმე 28,16ႢႭ.

ესე ნაცვალსახელი ეს: 1. პირის ნაცვალსახელი (სუბიექტად, ობიექტად): ესე ვითარცა თქუა, საქმე 1,9; 7,60; 19,40; 23,7; 26,30ႢႭ;27,35; 28,29ႢႭ; ე. ცხად იყავნ თქუენდა, საქმე 2,14; ე. არს თქუმული, საქმე 2,16; ე. მოჰკალთ, საქმე 2,23; მოჰფინა ე., საქმე 2,33; ე. უწყოდენ, საქმე 2,36ႤႢ; 5,2; ესმა რაჲ ე., საქმე 2,37; 4,24; 5,5; 5,11; 5,21; 5,33; 7,54; 7,57ႤႢ; 11,18; 14,14; 17,8ႢႭ; 19,5; 19,28; 21,12; 21,20; 22,26; 24,22ႢႭ; იხილა ე. ყოველმან ერმან, საქმე 3,9; ე. არს, საქმე 3,10ႤႢ; 7,38; ებრ. 10,33 (2-ჯერ); 1 იოვ. 5,6; ჰქმენით თქუენ ე., საქმე 4,7; ე. დგას, საქმე 4,10; ე. არს ლოდი იგი, საქმე 4,11; რაჲ-მე იქმნა ე., საქმე 5,24; ე. ღმერთმან... აღამაღლა, საქმე 5,31; უკუეთუ ე. ესრჱთ არს, საქმე 7,1; 17,11; 24,9ႢႭ; ე. ჰმძლავრობდა ნათესავსა ჩუენსა, საქმე 7,19; ე. ღმერთმან... მოავლინა, საქმე 7,35; ე. არს იგი მოსე, საქმე 7,37; ე. არს ძალი ღმრთისაჲ, საქმე 8,10; ე. არს უდაბნოჲ, საქმე 8,26; ხოლო თავი საკითხავისაჲ... იყო ე., საქმე 8,32; ე. არს იესუ ქრისტე, საქმე 9,20, 9,22; 17,3; 19,4; არა ე. არსა, საქმე 9,21; ე. უმხილა ვინმე საულეს, საქმე 9,24; აგრძნეს ე. ძმათა, საქმე 9,30; ე. სავსე იყო ქველის-საქმითა, საქმე 9,36; აგრძნა ე. ყოველმან იოპემან, საქმე 9,42; ე. იყო სამ-გზის, საქმე 10,16; 11,10; ე. ჭეშმარიტად ვიცი, საქმე 10,34; ე. თავადი არს უფალი ყოველთაჲ, საქმე 10,36; ე. ღმერთმან აღადგინა, საქმე 10,40ႢႭ; უთხართ ე. იაკობს, საქმე 12,17; ღმრთისა ჴმაჲ არს ე., საქმე 12,22; ე. ღმერთმან აღუსრულა, საქმე 13,32; უწყებულ... იყავნ ე. თქუენდა, საქმე 13,38CDႢႭ; ე. რაჲ უკუე ესმოდა წარმართთა, საქმე 13,48; ე. რაჲ წართქუეს, საქმე 14,18; მათცა სიტყჳთ გითხრან ე. (+ვე ႢႭ), საქმე 15,27; ე. მისდევდა პავლეს, საქმე 16,17ႢႭ; ე. ესრე ყვის მრავალ დღე, საქმე 16,18; უცხოთა ეშმაკთა ჩას მთხრობელი ე., საქმე 17,18; ე. ცისა და ქუეყანისაჲ არს უფალი, საქმე 17,24; ურჩ იქმს ე. კაცთა მსახურებად ღმრთისა, საქმე 18,13; ე. იყო სწავლულ გზასა უფლისასა, საქმე 18,25; ე. იყო ორ წელ, საქმე 19,10; ე. განცხადებულად იქმნა, საქმე 19,17; ვითარცა აღესრულა ე., საქმე 19,21; ე. ჭირ არს ჩუენდა, საქმე 19,27; უცილობელ არს ე., საქმე 19,36; აჰა მე უწყი ე., საქმე 20,29ႢႭ; ჰრომ. 2,2; 3,19; 6,6; 6,9; 7,14; 7,18; 8,22; 8,28; 13,11; 15,29; 2 კორ. 4,14; 5,1; გალ. 2,16; ფილიპ. 1,25; 4,15; 1 ტიმ. 1,8; 1,9; 2 ტიმ. 1,15; 3,1; 2 პეტ. 31,7; ე. ვითარცა წართქუა, საქმე 20,36; აწ ე. ყავ, საქმე 21,23; ე. იგი კაცი არს, საქმე 21,28; უთხრა ე. პავლეს, საქმე 23,16; ე. მაუწყა მე, საქმე 23,22; ე. აღგიარო შენ, საქმე 24,14; იგი თჳთ ე. ულალადებდა კეისარსა, საქმე 25,25ႢႭ; თქუმულ არს ე., საქმე 26,26; ე. თქუენისა ცხოვრებისათჳს იქმნა, საქმე 27,34; ღმერთი არს ე., საქმე 28,6ႤႢ; ვითარცა ე. იყო, საქმე 28,9; ე. უწყებულ იყავნ თქუენდა, საქმე 28,28; არს ე. თანა-ნუგეშინის-ცემა თქუენ შორის, ჰრომ. 1,12; ე. არს... აღთქუმაჲ, ჰრომ. 11,27; ე. რაჲ ჰყო, ჰრომ. 12,20; რომელ არს ე., ჰრომ. 13,8; ე. აღვასრულო, ჰრომ. 15,28; ხოლო ე. სახედ დავდევ, 1 კორ. 4,6; უძლურება თქუენდა არს ე., 1 კორ. 6,7; ე. კეთილ არს, 1 კორ. 7,26; ე. დაამტკიცა გულსა თჳსსა, 1 კორ. 7,37; ჩემი სიტყჳს-გებაჲ... ე. არს, 1 კორ. 9,3; მე არარაჲ ვინებე ე., არა ამისთჳს მივწერე ე., 1 კორ. 9,15; ე. სახედ შეემთხუეოდა მათ, 1 კორ. 10,11; ე. ნაკერპავი არს, 1 კორ. 10,28CD; თჳთ განიკითხეთ ე., 1 კორ. 11,13; ე. არს ჴორცი ჩემი, 1 კორ. 11,24; სიქადული ჩუენი ე. არს, 2 კორ. 1,12; ე. რაჲ მენება, 2 კორ. 1,17ႨႡ; გულსა დავიდევ... ე., 2 კორ. 2,1; ე. ვსაჯე თავისა ჩემისა, იქვე CD; ე. უკუე მაქუს აღთქუმაჲ, 2 კორ. 7,1; ე. უმჯობჱს არს თქუენდა, 2 კორ. 8,10; ე. განმზადებულ იყოს, 2 კორ. 9,5; ე. განიზრახენ, 2 კორ. 10,7; 10,11; ე. ღმერთმან იცის, 2 კორ. 11,11; ე. ხოლო მნებავს, გალ. 3,2; მოეცა ე. მორწმუნეთა, გალ. 3,22ႤႢ; ხოლო ე. იცით, გალ. 4,13; ე. არიან ორნი იგი შჯულნი, გალ. 4,24; ე. არა თქუენგან... [არს], ეფეს. 2,8; რაჲ-მე არს, არა თუ ე., ეფეს. 4,9CD; ე. არს სამართალი, ეფეს. 6,1; ე. მექმნეს მე საცხორებელად, ფილიპ. 1,19; ე. არს ნაყოფი, ფილიპ. 1,22; ე. ღმრთისა მიერ [არს], ფილიპ. 1,28; ე. შემირაცხიეს, ფილიპ. 3,7; ე. არს სათნო უფლისა, კოლ. 3,20; ე. (+და CD) ჴელ-და-გუეწიფებოდის, 1 თეს. 2,6; ე. არს ნებაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 4,3; 5,18; ე. მიწერა ათენით, 1 თეს. (დასასრ.) CD; უმრავლჱსსა დიდებასა ე. ღირს იყო, ებრ. 3,3; ე. ვყოთ, ებრ. 6,3; რამამ იყო ე., ებრ. 7,4; თქუმულ არს ე., ებრ. 7,13; ხოლო ე. — ფიცით, ებრ. 7,21; ერთ-გზის ყო ე., ებრ. 7,27; თქუმულთა ამათ ზედა ე. არს, ებრ. 8,1; ე. არს აღთქუმაჲ, ებრ. 8,10; 10,16; 1 იოვ. 1,5; 2,25; 3,11; ე. ესრჱთ აღმართებულ იყო, ებრ. 9,6; ე. უწყებითა სულისა წმიდისაჲთა [არს], ებრ. 9,8; ე. სისხლი აღთქუმისაჲ [არს], ებრ. 9,20; ე. თუმცა არა, არამცა დასცხრესა, ებრ. 10,2D; ე. უმჯობჱსისათჳს [სწავლიდეს], ებრ. 12,10; საკადრებელ არს ე. თქუმად, ებრ. 13,6; არა ადვილ არს ე., ებრ. 13,17; ე. არს კეთილ, 1 ტიმ. 2,3; ტიტე 3,8; ე. არს სათნო, 1 ტიმ. 5,4; რაჲთა ე. დაიმარხო, 1 ტიმ. 5,21; ე. კმა-იყავნ ჩუენდა, 1 ტიმ. 6,8; რომლისათჳსცა ე. მევნების, 2 ტიმ. 1,12; ე. შეჰვედრე მორწმუნეთა კაცთა, 2 ტიმ. 2,2; ე. არს ნაწლევენი ჩემნი, ფილემ. 1,12; ე. არა მსმენელ... იქმნა, იაკ. 1,25ႢႭ; ე. ნეტარ არს, იაკ. 1,25; მსახურებაჲ წმიდაჲ... ე. არს, იაკ. 1,27; არა ჯერ-არს... ე. ყოფად, იაკ. 3,10; ვყოთ ე. ანუ იგი, იაკ. 4,15; ე. იგი არს სიტყუაჲ (ე. არს იგი სიტყუაჲ Ⴂ), 1 პეტ. 1,25; ე. იქმნა თავ საკიდურთა, 1 პეტ. 2,7Ⴍ; ე. არს მადლი ღმრთისაგან, 1 პეტ. 2,19; ე. არს ჭეშმარიტი მადლი, 1 პეტ. 5,12; ე. რაჟამს იყოს, 2 პეტ. 1,8; რომელსა კაცსა თანა ე. არა არს, 2 პეტ. 1,9; ე. არს ძჱ ჩემი საყუარელი, 2 პეტ. 1,17; ე. არიან წყაროჲნი ურწყულნი, 2 პეტ. 2,17; დაავიწყდა მათ ე. ნებსით, 2 პეტ. 3,5; ერთიმცა ე. ნუ დაგავიწყდების, 2 პეტ. 3,8; ე. არს გულის-თქუმაჲ ჴორცთაჲ... არა არს ე. მამისაგან, 1 იოვ. 2,16; ე. არს ანტექრისტე, 1 იოვ. 2,22; ე. მივწერე თქუენდა, 1 იოვ. 2,26; 5,13; 3 იოვ. 1,9ႢႭ; ე. ვიცით, 1 იოვ. 3,2; ე. არს მცნებაჲ მისი, 1 იოვ. 3,23; 2 იოვ. 1,6; ე. იგი არს ანტექრისტჱსთჳს (ე. არს ႢႭ), 1 იოვ. 4,3; ე. არს სიყუარული, 1 იოვ. 4,10ႤႢႢႭ; 5,3; 2 იოვ. 1,6; ე. არს ძლევაჲ, 1 იოვ. 5,4; ე. არს წამებაჲ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,9; 5,11; ე. არს ცხორებაჲ ძისა მისისა თანა, 1 იოვ. 5,11; ე. არს განცხადებულებაჲ, 1 იოვ. 5,14; ე. არს ჭეშმარიტი ღმერთი, 1 იოვ. 5,20; ე. არს მაცთური, 2

იოვ. 1.7: მივწერე ე. ეკლესიისა. 3 იოვ. 1.9ႢႭ; ვერ კმა-ეყოფის ე., 3 იოვ. 1,10; ე. იგი არიან მტყუ[...], იუდა 1.16ႤႢ; არამედ ე. გაქუს. გამოცხ. 2,6; რამეთუ ე. საჯე. გამოცხ. 16,5; ე. მერვჱ არს, გამოცხ. 17.11: ე. არს აღდგომაჲ. გამოცხ. 20.5; მივწერე თქუენდა ესევე. 2 კორ. 2.3: ხოლო ესემცა უწყით, ეფეს. 5.5; 2 პეტ. 1,20; 3,3: არამედ ესელა იკითხეთ უფროჲს. ჰრომ. 14.13: ღმერთმან იგიცა და ესეცა (-ცა Ⴌ) გან-ვე-აქარ-ვოს. 1 კორ. 6.13; ე. კეთილად ჰყავთ, ფილიპ. 4.14.

ხოლო ესენი... მოვიდეს თჳსთა თანა, საქმე 4.23; ე. უკუე ვითარცა წარიგზავნნეს, საქმე 13,4ႢႭ; ე. უაზნაურჲს იყვნეს. საქმე 17.11: ე. წინა-წარგჳძღუეს, საქმე 20,5: ე. წარიყვანნეს, საქმე 21.24; ე. შევიდეს კესარიად, საქმე 23,33; ე. შემასმენენ მე, საქმე 25.11ႢႭ; უკუეთუ ე. არა იყვნენ ნავსა ამას შინა. საქმე 27,31; არა ყოველნი ისრაჱლისაგანნი ე. არიან ისრაჱლ, ჰრომ. 9.6; არა თუ შვილნი ჴორცთანი ე. არიან შვილ ღმრთის, ჰრომ. 9,8; აწ ე. ურჩ ექმნნეს, ჰრომ. 11,31; ე. დასხენით, 1 კორ. 6.4; ე. სახედ ჩუენდა იქმნნეს, 1 კორ. 10,6; ე. წარვავლინნე, 1 კორ. 16,3; ე. მჳდომ არიან ურთიერთას, გალ. 5,17; ე. ხოლო შემწენი არიან ჩემდა, კოლ. 4,11; განათავისუფლნეს ე., ებრ. 2,15; ე. გამო-და-იცადნენ. 1 ტიმ. 3,10; ე. უჳდებოდიან ჭეშმარიტებასა, 2 ტიმ. 3,8; ხოლო ე. ... განირყუნენ. 2 პეტ. 2,12; ე. არიან წყარონი ურწყულნი, 2 პეტ. 2,17ႠႢႭ; ე. ისიძვიდეს. იუდა 1,7ႤႢ; ე. (+ცა ႢႭ) საჩუენებელსა იხილვენ. იუდა 1,8; ხოლო ე. ... მათ შინა განიხრწნებიან, იუდა 1,10; ე. არიან, რომელნი..., იუდა 1,12; 1,19; გამოცხ. 7,14; 14,4; ე. არიან მდრტჳნეველნი, იუდა 1,16; ე. ... ვიეთნი არიან, გამოცხ. 7,13; ე. არიან ორნი იგი ზეთისხილნი, გამოცხ. 11.4; ე. კრავსა მას ებრძოლნენ, გამოცხ. 17,14.

ესე ყოველნი იყვნეს განკრძალულ, საქმე 1,14; ანუ არა აჰა ე. ყოველნი (ყოველნი ე. Ⴍ) არიან... გალილეველ, საქმე 2,7; ანუ არა ჴელმან ჩემმან შექმნა ე. ყოველი, საქმე 7.50; უთხრა მათ ე. ყოველი, საქმე 10,8; რომელმან ქმნა საცნაური ე. ყოველი, საქმე 15,18; უთხრეს ერისთავთა მათ ე. ყოველი, საქმე 16,38; ე. ყოველი მჳდომად ბრძანებათა კეისრისათა იქმან. საქმე 17,7; ყოველივე ე. აღსაშჱნებელად იყავნ, 1 კორ. 14,26; მოწყდეს ე. ყოველნი, ებრ. 11.13; ე. ყოველნი იწამნეს, ებრ. 11,39; რაჲამს ესრეთ ე. ყოველნი დაზულებოდიან. 2 პეტ. 3,11; დაღათუ იცით ე. ყოველი, იუდა 1,5ႢႭ; მივსცე მას ე. ყოველი, გამოცხ. 21,7; რაჲთა გიწამოს ე. ყოველი თქუენ. გამოცხ. 22.16; ესევე ყოველი მოწრაფებაჲ მოიპოვეთ. 2 პეტ. 1,5Ⴀ.

2. ჩვენებითი ნაცვალსახელი: ესე სიტყუაჲ. საქმე 1,1: ე. იესუ. საქმე 1,11; 2,32; 2,36; ე. მოსე 7,35; ე. საულე, საქმე 8,1ႤႢ; ე. კაცნი, საქმე 16,17; 16,20; ე. სასუმელი, 1 კორ. 11.25; ე. (+ჩუენი ႤႭ) სახლი. 2 კორ. 5,1; ე. ზრახვაჲ, ფილიპ. 2,5; ე. მელქისედეკ. ებრ. 7,1; ე. „მერმე ერთ-გზისღა", ებრ. 12,27CD; ე. სიბრძნჱ. იაკ. 3,15; ე. მადლი. 1 პეტ. 2,20; ე. ჴმაჲ. 2 პეტ. 1.18; ე. მცნებაჲ, 1 იოვ. 4,21: ე. მოძღურებაჲ. 2 იოვ. 1,10; ე. სიტყუანი. გამოცხ. 19,9: ე. სიკუდილი, გამოცხ. 20.14: ესევე მოსწრაფებაჲ. 2 პეტ. 1.5ႢႭ: ესეცა მადლი. 2 კორ. 8,6.

არა უმეტჱსი რაჲმე ტჳრთი დადებად თქუენდა, გარნა ესე. საქმე 15,28; პირველად ე., რამეთუ. ჰრომ. 3,2; 1 კორ. 11.18; არა ხოლო ე., ჰრომ. 5,3ႤႢCD; 5,11; 9,10CD; ხოლო ე. რომელმან სთესოს. 2 კორ. 9.6; ხოლო ერთი ე., ფილიპ. 3.13: ე. საყუარელნო. მეორედ მივწერ თქუენდა წიგნსა. 2 პეტ. 3,1; არა უმეტჱსი რაჲმე ტჳრთი დადებად თქუენ ზედა, გარნა ესენი. საქმე 15,28D.

3. ნაწევარი: ნაწილი ესე. საქმე 1.25: ჴმაჲ ე., საქმე 2.6; სიმდიდრჱ ე., საქმე 2,11; სიტყუანი ე., საქმე 2,22; სიცოცხლჱ ე., საქმე 3.16; ჴელნი ე. ჩემნი. საქმე 20.34; კაცი ე., საქმე 22,26; შეთქუმულებაჲ ე., საქმე 23,13; ჭაპუკი ე., საქმე 23,17; თავები ე., ჰრომ. 1.17Ⴂ; შვილნი ჴორციანი ე., ჰრომ. 9.8Ⴂb; ესევითარნი ე., 1 კორ. 16,18; აღთქუმანი ე., გალ. 3,16; „ერთ-გზის" ე., ებრ. 12,27; კრულებაჲ ე., 2 ტიმ. 1.16; ჯაჭუ ე., იქვე CD; მეორე ე. ეპისტოლე, 2 ტიმ. 4 (დასასრ.) C; სოფელი ე., 1 იოვ. 2.17; სამნივე ე., 1 იოვ. 5,8.

4. ნაწილაკი, =ც: ვიდრე-ესე ვარ მე ამას სოფელსა, 2 პეტ. 1,13; ვითარცა-ესე მე [აღმადგინა], საქმე 3,22; რომელსა-ესე შემასმენენ მე, საქმე 25.11; რომელსა-ესე მივსწუდით, ფილიპ. 3,16; რომელსა-ესე უპყრიეს აწ, 2 თეს. 2,7; რომელსა-ესე ჰხედავ. გამოცხ. 1.11; და-რაჲ ესე-ვეგენით, ჰრომ. 5,10.

5. ისიც, თანაც: ძმაჲ ძმისა თანა განისჯების, და ესე ურწმუნოთა წინაშე, 1 კორ. 6,6CD; არამედ თქუენ ავნებთ... და ე. ძმათა, 1 კორ. 6,8; ერთისაგან იშვნეს და ე. მკუდრისა მისგან, ებრ. 11,12CD; რომელ-ეგე იქმ ძმათა მიმართ და ე. უცხოთა, 3 იოვ. 1,5; არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, გარნა ქრისტე იესუ და ესეცა ჯუარ-ცუმული, 1 კორ 2,2CD: ძმაჲ ძმასა ეშჯის, და ე. ურწმუნოთა წინაშე, 1 კორ. 6,6; ერთისაგან იშვნეს და ესენი მკუდრისა მისგან, ებრ. 11,12.

ამა ესე ნაცვალსახელის ფუძე ირიბ ბრუნვებში: 1. პირის ნაცვალსახელი: ამან მოიგო დაბაჲ, საქმე 1,18; ა. გამოიყვანნა იგინი, საქმე 7,36; ა. მოუწოდა ბარნაბას, საქმე 13,7; ა. იწყო განცხადებაჲ, საქმე 18,26.

რაჲ-მე ჰნებავს ამას ყოფად, საქმე 2,12ႢႭ; 17,20; რომელსა ა. ჰხედავთ, საქმე 3,16; ა. აქუნდა დაბაჲ, საქმე 4,37ႢႭ; ვისთჳს იტყჳს... ა., საქმე 8,34ႢႭ; ა. ვანი დაუც, საქმე 10,32ႤႢႭ; ა. ყოველნი წინაწარმეტყუელნი ეწამებიან, საქმე 10.43; ა. იტყოდა პეტრე, საქმე 10,44; მთავარნი იგი მათნი ა. უმეცარ იქმნნეს, საქმე 13,27; მიზეზი სიკუდილისაჲ ა. უპოვეს, საქმე 13.28; ა. ესმნეს სიტყუანი იგი, საქმე 14.9ႢႭ; რასა იქმთ ა., საქმე 14.15; რომელნი-იგი ა. აღმოიკითხვიდეს, საქმე 15,21ႢႭ; ა. ჰყოფდა, საქმე 16.18ႢႭ: რომელნი ა. იტყოდეს, საქმე 19,14; ა. იტყჳს, საქმე 21,11; გამოცხ. 2,1; 2,8; 2,12; 2.18; 3,1; 3,7; 3,14; ა. გზასა ვსდევნიდ, საქმე 22.4ႢႭ; ა. აღგიარებ შენ, საქმე 24.14ႢႭ; არარაჲ... უქმნიეს ა., საქმე 25,25ႤႢႢ; ჰხედავთა ა., საქმე 25,24; ვითარ-იგი იტყოდა ა., საქმე 26,24; ა. გლოცავთ, საქმე 28,22; არა ხოლო ა. იქმოდეს, ჰრომ. 1,32; ა. სამე ჰგონებ, 2.3; რასა ეძიებს ისრაჱლი ა., ჰრომ. 11.7; ა. ვერ მიემთხჳა. ჰრომ. 11,7CD; ა. ვიტყჳ. ჰრომ. 11,11; 1 კორ. 7.6: 15.50: გალ. 3,17; 4,1; 5.16; ეფეს. 4.17: კოლ. 2,4; ა. გეტყჳ თქუენ. 1 კორ. 7,29; ა. თქუენისა უმჯობჱსისათჳს ვიტყჳ. 1 კორ. 7,35; ვიტყჳ ა., 1 კორ. 1,12; 9,8; 10,19CD; უკუეთუ... ა. ვიქმოდი, 1 კორ. 9,17; ა. ვიქმ, 1 კორ. 9,23CD; ა. გამცნებ, 1 კორ. 11.17: ა. ჰყოფდით, 1 კორ. 11,24; 11,25: ა. უმეტჱსსა პატივსა მივსცემ. 1

კორ. 12,23; ა. რაი ვზრახავ, 2 კორ. 1,17; მაწუებს ჩუენ გამორჩეულად ა., 2 კორ. 5,14ႢႪႭႨCD; ა. გაზრახებ, 2 კორ. 8,10; ვერიდებით ა., 2 კორ. 8,20; ა. ... მიესწერ, 2 კორ. 13,10; 1 ტიმ. 3,14; 1 იოვ. 2,1; ა. ვილოცავ, ფილიპ. 1,9ႦႪCD; ა. ვზრახვიდეთ, ფილიპ. 3,15; ჰყოფთცა ა., 1 თეს. 4,10Ⴍ; ა. გეტყჳ თქუენ, 1 თეს. 4,15; 2 თეს. 2,1; ა. გეტყოდე თქუენ, 2 თეს. 2,5; ა. აქუს მღდელობაი იგი, ებრ. 7,24; რომელნი ა. იტყჳან, ებრ. 11,14; ა. ჰყოფდენ, ებრ. 13,17; გლოცავ ა. ყოფად, ებრ. 13,19; ა. ასწავებდ, 1 ტიმ. 4,6; 6,2; ამცნებდ ა., 1 ტიმ. 4,11; ა. იწურთიდ, 1 ტიმ. 4,15; ა. რაი ჰყოფდე, 1 ტიმ. 4,16; ა. ამცნებდ, 1 ტიმ. 5,7; ა. ევლტოდე, 1 ტიმ. 6,11; ა. მოაჴსენებდ, 2 ტიმ. 2,14; ა. ეტყოდე, ტიტე 2,15; ა. რაი იქმოდით, 2 პეტ. 1,10; ა. მოელოდეთ, 2 პეტ. 3,14; რომელი წამებს ა., გამოცხ. 22,20.

რაისა გიკჳრს ა. ზედა, საქმე 3,12; იგინი ა. ზედა უთქუმიდეს-ღა, საქმე 4,21; ნუგეშინის-იცეს ა. ზედა, საქმე 15,31; შენ დაადგერ ა. ზედა, 2 ტიმ. 3,14Ⴍ; არა კმა-ყოფს ა. ზედა, 3 იოვ. 1,10ႨႪႭ; ა. ზედაცა მე ვშურები, საქმე 24,16; ა. თანა ჰგონებდა, საქმე 24,26; ა. თანა განმიმზადე მე ვანიცა, ფილემ. 1,22; ა. შინა მოთმინე არიან, ჰრომ. 13,6D; ა. შინა ჰმონებდეს ქრისტესა, ჰრომ. 14,18; ა. შინა ვკუნესით, 2 კორ. 5,2; ა. შინა იქცეოდეს, ებრ. 10,33ႢႪႭ; ა. შინა იწამნეს, ებრ. 11,2; ა. შინა იყავ, 1 ტიმ. 4,15; ამასვე გზასა ვსდევნიდ, საქმე 22,4; არა შჯული ა. იტყჳსა, 1 კორ. 9,8; ა. გამცნებდით თქუენ, 2 თეს. 3,10; ამასცა ვჰლოცავ, 2 კორ. 13,9; ა. ვილოცავ, ფილიპ. 1,9; ა. იქმოდეთ, ფილიპ. 4,9ႭႨ.

არაი ვპოვე მე ამის გამოძიებისათჳს, საქმე 25,20; და ა. ვინ-მე შემძლებელ არს, 2 კორ. 2,16; ა. ყოფასა... მსხუერპლები შეწირა, ებრ. 11,4; ა. გამო... წარვავლინენ, საქმე 10,33; ა. გამო... გეხარების, საქმე 13,38; ა. გამო ვერღარა დაეთმეთ, 1 თეს. 3,1; რაითა ა. გამო იყუნეთ... ზიარ ბუნებისა, 2 პეტ. 1,4; ა. გამო ვიზრუნოთ, 2 პეტ. 1,12; ა. გამო... ვცნათ, 1 იოვ. 4,6; ამისგან ვიეთმე... ანგელოზნი ისტუმრნეს, ებრ. 13,2; მორჩილებაი ეგე არა ა. არს, გალ. 5,8ႱჀ; ამისგანვე არა არსა მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,15.

არღარა მიიქცეს განსარყუნელად ამისთჳს, საქმე 13,34C; განიზრახვიდეთ ა., საქმე 15,6C; ვისმინოთ შენი ა. მერმეცა, საქმე 17,32; არარას ვზრუნავ ა., საქმე 20,24ႨႪႭ; გნებავს... ა. საშჯელი, საქმე 25,9; უნდა... მუნ განკითხვაი ა., საქმე 25,20; ა. ყოველი სიმრავლე ჰურიათაი შემემთხჳა მე, საქმე 25,24ႨႪႭ; ა. გეჩუენე შენ, საქმე 26,16; ა. არა ვირწმუნო, საქმე 26,26; მეცნიერ არს ა. მეფე, საქმე 26,26ႨႪႭ; ა. თქუენცა... მოჰკუედით, ჰრომ. 7,4CD; რაი-მე უკუე ვთქუათ ა., ჰრომ. 8,31; ა. ხარკსაცა მისცემდით, ჰრომ. 13,6; ა. ქრისტე მოკუდა, ჰრომ. 14,9; ა. ადგიარო შენ, ჰრომ. 15,9; არა ა., რაითამცა სხუათა საფუძველსა ზედა მშუაობარ ვიყავ შენებად, ჰრომ. 15,20ႨႡ; ა. მივავლინე თქუენდა ტიმოთე, 1 კორ. 4,17; გაქებდე-მეა ა., 1 კორ. 11,22; მიგწერე... არა ა., 2 კორ. 2,4; შემქმნნა ჩუენ ა., 2 კორ. 5,5CD; მიგწერე... ა., 2 კორ. 7,12CD; ესე გამოცხადებაი ა., 2 კორ. 12,7; ა. ... ვევედრე უფალსა, 2 კორ. 12,8; ა. ამას შორით მიგწერ, 2 კორ. 13,10; ა. ... არა ვართ შვილნი მჴევლისანი, გალ. 4,31; ა. მეცა მესმა, ეფეს. 1,15; ა. მოიჴსენეთ, ეფეს. 2,11; ა. [ვიქმენ] კრული, ეფეს. 3,1; ა. მოვიდრეკ მუჴლთა, ეფეს. 3,14; ა. მოიწევის რისხვაი, ეფეს. 5,6; ა. აღიღეთ... საჭურველი იგი ღმრთისაი, ეფეს. 6,13; ა. იღჳძებდეთ, ეფეს. 6,18CD; მივავლინე თქუენდა ა., ეფეს. 6,22; კოლ. 4,8; ა. მიხარის, ფილიპ. 1,18; მოგემადლა ა. ვნებაი, ფილიპ. 1,29Ⴈ; ა. ვესავ, ფილიპ. 2,23Ⴈ; ვდგათ-ვე ა., 1 თეს. 3,3; ა. მოუვლინოს მათ ღმერთმან, 2 თეს. 2,11; ა. ... განიცადეთ მოციქული იგი, ებრ. 3,1; ა. თანა-აც, ებრ. 5,3; ა. მო-ღათუ-კუდა, ებრ. 11,4; ა. შევიწყალე, 1 ტიმ. 1,16; ა. ვშურებით, 1 ტიმ. 4,10; ა. დაგიტევე შენ, ტიტე 1,5; იჩინენითვე ა., 1 პეტ. 2,21; ა. იჩინენით, 1 პეტ. 3,9; ა. ესმა მკუდართა, 1 პეტ. 4,6; მარადის მოჴსენებად თქუენდა ა., 2 პეტ. 1,12ႨႪႭ; ა. ... ამას მოელოდეთ, 2 პეტ. 3,14; იტყჳს ა., 2 პეტ. 3,16; ა. გამოცხადნა ძჱ ღმრთისაი, 1 იოვ. 3,8; არა ა. ვიტყჳ, 1 იოვ. 5,16ႢႪ; ა. არიან წინაშე საყდარსა ღმრთისასა, გამოცხ. 7,15; ა. მოვიდენ წყლულებანი მისნი, გამოცხ. 18,8.

აღ-ვე ამისთჳს — გადგინე შენ, ჰრომ. 9,17; მი-ვე ა. — ეწერე, 2 კორ. 2,9; გან-ვე ა. — გეშორვა ჟამერთ, ფილემ. 1,15; აქაცა ამისთჳსვე მოსრულ არს, საქმე 9,14; ა. განკრძალულ არიან, ჰრომ. 13,6; ლოცვასა ვჰყოფ... სასოებით ა., ფილიპ. 1,6; იჩენენითცა(!)მებრ ა., 1 პეტ. 2,21ႨႪႭ; ამისთჳსცა... ზედაისზედა მოუწესნ, საქმე 24,26; ა. ხარკსაცა მისცემდით, ჰრომ. 13,6ႨႪႨ; ა. ქრისტე მოკუდა, ჰრომ. 14,9ႢႪႨCD; ა. წარვემატებოდე... მოსლვად თქუენდა, ჰრომ. 15,22; ა. მოუვლინოს მათ ღმერთმან, 2 თეს. 2,11Ⴔ; ა. იესუ... ივნო, ებრ. 13,12.

ამისათჳს გაზრახებ, 2 კორ. 8,10CD.

ამის მიერ ესე დგას თქუენ წინაშე, საქმე 4,10; ა. მიერ არღარა ხართ უცხო, ეფეს. 2,19Ⴍ; ა. მიერ შევსწირავთ მსხუერპლსა, ებრ. 13,15Ⴁ; ა. მიერ ცხად არიან შვილნი ღმრთისანი, 1 იოვ. 3,10ႨႪႭ; ა. წილ რომელიიგი გილირს თქუმად, იაკ. 4,15.

არა თუ ამით (ამითა D) რას განვმართლდები, 1 კორ. 4,4; ა. პატივ-ვიცემით, 2 კორ. 5,9D; სახენი იგი ზეცისათანი ა. განწმდებიან, ებრ. 9,23; ა. ვცნათ, 1 იოვ. 2,3; ა. უწყოდით, 1 იოვ. 2,5; 4,13; 5,2; ა. ცხად არიან შვილნი ღმრთისანი, 1 იოვ. 3,10; ა. საცნაურ ვიყუნეთ, 1 იოვ. 3,19; ა. უწყით, 1 იოვ. 3,24; ა. საცნაურ არს სული ღმრთისაი, 1 იოვ. 4,2; ა. გამოცხადნა სიყუარული ღმრთისაი, 1 იოვ. 4,9; ა. ჩანს სიყუარული, 1 იოვ. 4,10.

არცა ძალ-უც... ამისა ჩინებად, საქმე 24,13ႨႪႭ ვჰგონებ... ა. კეთილ ყოფასა, 1 კორ. 7,26ႨႡ; ვისწრაფეთ ა. ყოფად, გალ. 2,10CD; რომელი მოიწია ა., 2 პეტ. 1,17; ა. თჳნიერ ვერვინ იხილოს უფალი, ებრ. 12,14; ა. შემდგომად აღდგა, საქმე 5,37; ა. შემდგომად გამოვიდენ, საქმე 7,7; ა. შემდგომად მოსცა მათ, საქმე 13,20; ა. შემდგომად მივაქციო, საქმე 15,16; ა. შემდგომად გამოვიდა, საქმე 18,1; ა. შემდგომად... იტყჳს, ებრ. 4,5; ა. შემდგომად იტყოდა, ებრ. 4,8; ა. შემდგომად უნდა დამკჳდრებად კურთხევაი, ებრ. 12,17; რაი ეგულების ყოფად შემდგომად ა., გამოცხ. 1,18; შემდგომად ა. ვიხილე, გამოცხ. 4,1; 7,9; 15,5; 18,1; რაი-იგი ყოფად არს შემდგომად ა., გამოცხ. 4,1; შემდგომად ა. ვიხილენ, გამოცხ. 7,1; მოელენ... შემდგომად ა., გამოცხ. 9,12;

შემდგომად ა. მესმა. გამოცხ. 19,1; შემდგომად ა. ჯერ-არს. გამოცხ. 20,3.

შემდგომად ამისსა. საქმე 13,20FႭ; ა. შემდგომად. საქმე 18,1FႭ; ეპრ. 4,5D; 4,8ႡD; სხუა სიხარულ უფ-როის ა. არა მაქუს. 3 იოვ. 1,4; არცა ძალ-უც... ა. ჩი-ნებად, საქმე 24,13GH.

თქუენი იგი დაკლებული ამათ (მოთხ. ბრ.) აღავსეს, 1 კორ. 16,17; რაჲ-მე ჰნებავს ა. (მიც ბრ.) ყოფად. საქმე 2,12; ა. სთრავსო, საქმე 2,15; ა. შჯულ არა აქუს, ჰრომ. 2,14; ა. პატივსა... მივსცემთ. 1 კორ. 12,23CD; ა. იწურთიდ. 1 ტიმ. 4,15Ⴂb; ა. კმა-ვიყოფდეთ ჩუენ, 1 ტიმ. 6,8CD; ა. განეშორე. 2 ტიმ. 3,5ႡႢ; ა. აქუს ჴელმწი-ფებაჲ. გამოცხ. 11,6; ა. ერთი ნებაჲ აქუს. გამოცხ. 17,13; რომელი მიჰრქუნებდა ა., გამოცხ. 22,8; უკუეთუ ვინ შესძინოს ა. ზედა, გამოცხ. 22,18; ა. თანა მივავლი-ნეთ, 2 კორ. 8,22ႤႪCD; რომელი ა. შინა ჰმონებდეს ქრისტესა, ჰრომ. 14,18CD; ა. შინა იქცეოდეს. ებრ. 10,33; ამათგან (ნათ. ბრ.) დაიმარხენით თავნი თქუენნი, საქმე 15,29; განიწმიდოს თავი თჳსი ა., 2 ტიმ. 2,21CD; ამათგანცა განეშორე. 2 ტიმ. 3,5CD; წყლისა-გან ნუ რაჲ ყენება არსა არა ნათლის-ცემაჲ ამათდა, საქმე 10,47G; წინაჲსწარმეტყუელა(!) ამათთჳს... ენუქ, იუდა 1,14ႤႪ; ამათთჳსცა მნებავს შენი განმტკიცებად, ტიტე 3,8.

2. ჩვენებითი ნაცვალსახელი: ყოველსა ასიასა ამან პავლე არწმუნა. საქმე 19,26ႪႭ; არცა ა. სოფელმან... შემძლოს, ჰრომ. 8,38; ამას ქალაქსა შინა, საქმე 18,10; 22,3; აღიარებენ ა. ყოველსა, საქმე 23,8; ა. ჟამსა წარ-ვედ, საქმე 24,25ႢႪႭ; წარმომიდგა მე ა. ღამესა, საქმე 27,23; თანა-შეეტყუების ა. იერუსალჱმსა, გალ. 4,25; ა. მცნებასა შეგვედრებ. 1 ტიმ. 1,18; ა. სოფელსა, 1 კორ. 3,18; 6,17; ეფეს. 1,21; ტიტე 2,12; 1 პეტ. 5,9; 2 პეტ. 1,13; ა. ხოლო ცხორებასა ქრისტჱსსა, 1 კორ. 15,19; ა. ყოველსა ზედა სიყუარული, კოლ. 3,14; ა. მეორესა ებისტოლესა, 2 პეტ. 3,1ႪႭ; ა. სამჯელსა, იუდა 1,4; ვხედევდი ა. ყოველსა, გამოცხ. 22,8; წერილ არიან ა. წიგნსა, გამოცხ. 22,18; 22,19; ამის მოძღურებისა გზასა, საქმე 9,2; ა. გზისა მავალნი, საქმე 9,21; ა. ცილობისა-თჳს, საქმე 15,2; ა. საქმისაგან არს სარეწავი ჩუენი, საქმე 19,25; ისმენდეს... ვიდრე ა. სიტყჳსამდე, საქმე 22,22; ვიდრე ა. სიტყუადმდე, საქმე 22,22F; ა. მიზეზი-სათჳს გლოცავ, საქმე 28,20; ღმერთმან ა. სოფლისათა-ნი დაუბრმნა გონებანი, 2 კორ. 4,4; მრცხუენოდის ჩუ-ენ... ა. ჯერისათჳს, 2 კორ. 9,4; ა. სასოებისათჳს, ფილიპ. 1,6CD; შურის-მეძიებელ არს... ა. ყოვლისათჳს, 1 თეს. 4,6; განიწმიდოს თავი თჳსი ა. ყოვლისაგან, 2 ტიმ. 2,21; დაცვაჲ თავისა თჳსისაჲ ა. სოფლისაგან. იაკ. 1,27ႤႪႭ; მეგობარ ყოფად ა. სოფლისა, იაკ. 4,4; ამით სასოებითა მინდა მისლვად, 2 კორ. 1,15CD; არღა დიდე-ბულ არს... ა. ჯერითა, 2 კორ. 3,10; ადიდებდინ ღმერ-თსა ა. ნაწილითა, 1 პეტ. 4,16ႪႭ; ამითვე სიტყჳთა აღესრულების, ჰრომ. 13,9; ა. სასოებითა, 2 კორ. 1,15; ამითცა მადლითა აღემატნეთ. 2 კორ. 8,7.

ამათ (მოთხ. ბრ.) ორთა წინაწარმეტყუელთა ტან-ჯნეს, გამოცხ. 11,10; ა. (მიც. ბრ.) ჟამთა, საქმე 1,6; ჰრომ. 3,26; ა. დღეთა შინა, საქმე 1,15ႪႭ;6,1; 11,27; ჯერ-არს უკუე ჩუენდა შეკრებულთა ა. (ნათ. ბრ.) კაც-თა, საქმე 1,21; გამოირჩიე ა. ორთაგანი ერთი, საქმე 1,24; შურის-მეძიებელ არს... ა. ყოველთათჳს, 1 თეს. 4,6CD; არა მოიკლნეს ა. წყლულებათაგან. გამოცხ. 9,20; შემდგომად ა. დღეთა, საქმე 21,15.

3. ნაწევარი: მოკუდავმან ამან. 1 კორ. 15,54; დღენ-დელსა ამას დღესა, საქმე 20,26; სამსა ა. წელსა, საქმე 20,31; მადლსა ა., ჰრომ. 5,2C; ჟამსავე ოდენ ა., ჰრომ. 9,9; სახარებასა ა. ქრისტესსა, 1 კორ. 9,18Ⴂ; პურსა ა., 1 კორ. 10,16CD; საფუძველსა ა. ზედა, 1 კორ. 3,12; მოწევნულსა ა. ზედა ჭეშმარიტებასა, 2 პეტ. 1,12ႪႭ; ნათესავისა ამის დრკუისაგან, საქმე 2,40ႪႭ; ღმრთის მსახურებისა ა. მოძღურებასა, 1 ტიმ. 6,3; კაცისა ა. თა-ნა, საქმე 23,9; შეკრებისა ამისთჳს. საქმე 19,40; ჴდო-მისა ა., საქმე 28,22ႪႭ; საიდუმლოჲსა ა., ჰრომ. 11,25; მოწევნულისა ა. ურვისა, 1 კორ. 7,26; შფოთისა ამის-თჳსცა დღენდელისა. საქმე 19,40ႤႪႭ; სახელითა ამით, საქმე 4,17; მოჴსენებითა ა., 2 პეტ. 3,1; უთხრობდეს დღეთა ამათ (მიც. ბრ.), საქმე 3,24; რაჲ-მე უყოთ კაც-თა ა., საქმე 4,16; ამიერ კერძოთა ა. ადგილთა. ჰრომ. 15,23; არა მრავალთა ა. (ნათ. ბრ.) დღეთა შემდგომად, საქმე 1,5; ყოველთა ა. საქმეთა, საქმე 10,39K; სიცო-ცხლისათა ა. სიტყუათა, 1 ტიმ. 6,3; აწინდელთა ა. ჟამთა წიგნთაგან, ჰრომ. 16,25Ⴂ; ამაოებათა ამათგან, საქმე 14,15; ორთა ა., ფილიპ. 1,23; ცხორებულთა ამათ-თჳს, 1 კორ. 1,18CD.

ო რ მ ა გ ი ბ რ უ ნ ე ბ ი ს მ ს ა ზ ღ ვ რ ე ლ თ ა ნ (უს-წრებს): გამომეძიებელი იგი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 1,20; სიბრძნჱ იგი ა. სოფლისაჲ, 1 კორ. 1,20; 3,19; სული ა. სოფლისაჲ, 1კორ. 2,12; სიყუარული ა. სოფ-ლისაჲ, იაკ. 4,4; საცხორებელი ა. სოფლისაჲ, 1 იოვ. 3,17; მთავართაგანმან ა. სოფლისამან, 1 კორ. 2,8; მთა-ვართასა მას ა. სოფლისასა, 1 კორ. 2,6; სიბრძნესა არა ა. სოფლისასა, 1 კორ. 2,6; ვნებანი იგი ა. ჟამისანი, ჰრომ. 8,18; ვაჭარნი ა. ყოვლისანი, გამოცხ. 18,15; სიტ-ყუანი ა. წიგნისანი, გამოცხ. 22,9; სოფლის მპყრობელ-თა მათ მიმართ ა. ბნელისათა, ეფეს. 6,12; სოფლის მპყრობელთა მიმართ ბნელისა მის ა. საწუთროჲსათა, იქვე CD; სიტყუათა ა. წინაჲსწარმეტყუელებისათა, გა-მოცხ. 1,3; სიტყუათა წინაწარმეტყუელებისა ა. წიგნისა-თა, გამოცხ. 22,10.

ნ ა წ ე ვ ა რ ი მ ო ს დ ე ვ ს: წილი მსახურებისაჲ ამის. საქმე 1,17; ნაწილი ესე მსახურებისაჲ ა., საქმე 1,25; ჟამი არს დღისაჲ ა. მესამჱ, საქმე 2,15; ჭაბუკი-საჲ ა. მოყვანებაჲ, საქმე 23,18; სიყუარული სოფლისაჲ ა., იაკ. 4,4ႪG.

4. ისიც. თანაც: არამედ თქუენ ავნებთ და მოჰხუ-ეჭთ, და ამას ძმათა, 1 კორ. 6,8CD.

ესევითარ-ი ამნაირი, ამგვარი: ესევითარი მცნებაჲ, საქმე 16,24; სახჱ ე., საქმე 23,25; სასოებაჲ ე., 2 კორ. 3,4; ე. სასოებაჲ, 2 კორ. 3,12; ე. კაცი, 2 კორ. 12,2; ე. იგი კაცი, 2 კორ. 12,3; არცა სხუაჲ რაჲ ე., ეფეს. 5,27; არა ე. გჳყის მღდელთ-მოძღუარი, ებრ. 4,15Ⴊ; 8,1ႪCD; რომელმან-იგი ე. დაითმინა. ებრ. 12,3; ე. მსგავს არს კაცისა მის, იაკ. 1,23; ყოველივე სიქადული ე., იაკ. 4,16; მსგავსებაჲ იგი მკალთაჲ ე. იყო. გამოცხ. 9,7; ე. ძრვაჲ, გამოცხ. 16,18; შე-ჰე ესევითარი-ჲგვანდა ჩუენდა მღდელთმოძღუარი, ებრ. 7,26; თქუენცა იცნობდით ესევითარი ესე, 1 კორ. 16,18Ⴊ; გლოცავ ე. ესე. ფილიპ. 1,9; მიცემად ესევითარი იგი ეშმაკსა,1 კორ. 5,5Ⴊ; ესე

განიზრახენ... ესევითარმან, 2 კორ. 10,11D; რომელნი-იგი ესევითარსა იტყჳედ, ებრ. 11,14CD; კმა-არს შერისხვაჲ ესე ე. მას მრავალთაგან, 2 კორ. 2,6ႢႪ; შეკრიბნა ესევითარისა მოქმედნი იგი, საქმე 19,25; ე. მოქმედნი ღირს არიან სიკუდილისა, ჰრომ. 1,32; სამჯელი ღმრთისაჲ ჭეშმარიტ არს ე. მოქმედთათჳს, ჰრომ. 2,2; რომელი-ეგე ჰშჯი ე. მოქმედთა მათ, ჰრომ. 2,3; ე. მის სიკუდილისაგან, 2 კორ. 1,10CD; ე. მოქმედთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, გალ. 5,21; ესევითარისაგან სიკუდილისა, 2 კორ. 1,10; ე. დიდად შუენიერისა დიდებისა, 2 პეტ. 1,17; ესევითარისა თანა ნუცაღა შჭამთ, 1 კორ. 5,11; ესევითარისათჳს ვიქადი, 2 კორ. 12,5; ე. არა ძეს შჯული, გალ. 5,23; ესევითარისა მის თანა არცაღა ჭამად, 1 კორ. 5,11CD; შემირაცხიეს, ვითარცა მანდა მყოფსა ესევითარისა მისთჳს, 1 კორ. 5,3; არა დამონებულ არს ძმაჲ იგი... ესევითარითა მით, 1 კორ. 7,15D; ესევითარნი ღირს არიან სიკუდილსა, ჰრომ. 1,32ႢႪ; ე. მსხუერპლნი, ებრ. 13,16; იცნითმცა ესევითარნი ესე, 1 კორ. 16,18; ჭირი ჴორცთაჲ თავსიდვიან ესევითართა მათ, 1 კორ. 7,28; არა დამონებულ არს ძმაჲ იგი ე. მათ, 1 კორ. 7,15C; ე. მათ ვამცნებთ, 2 თეს. 3,12; ესევითართათჳს არა ძეს შჯული, გალ. 5,23ႧႪႭCD; განეშორე ესევითართა მათგან, 1 ტიმ. 6,5.

ესეზომ-ი ამდენი: ესეზ(ომი) იგი სიმდიდრჱ, გამოცხ. 18,16C; ესეზომად მიეცა მას ტანჯვაჲ, გამოცხ. 18,7.

ესე იგი არს ესე იგი (ე. ი.): აკელდამა, ესე იგი არს დაბაჲ სისხლისაჲ, საქმე 1,19; ... მადლი სულიერი... ე.ი.ა. თანა-ნუგეშინის-ცემულ ყოფაჲ თქუენ შორის, ჰრომ. 1,12D; რომლისაგან შეპყრობილ ვიყვენით, ე.ი.ა. სიკუდილი, ჰრომ. 7,6D; ჩემ თანა ე.ი.ა., ჴორცთა შინა ჩემთა, ჰრომ. 7,18; ე.ი.ა., არა თუ შვილნი ჴორცთანი ესენი არიან შვილ ღმრთის, ჰრომ. 9,8; ე.ი.ა., ქრისტჱსი გარდამოყვანებაჲ, ჰრომ. 10,6; ე.ი.ა., ქრისტჱსი მკუდრეთით აღმოყვანებაჲ, ჰრომ. 10,7; მახლობელ არს სიტყუაჲ იგი პირსა შენსა და გულსა შენსა, ე.ი.ა., სიტყუაჲ სარწმუნოებისაჲ, ჰრომ. 10,8; განაქარვოს, რომელსა-იგი ჴელმწიფებაჲ აქუნდა სიკუდილისაჲ, ე.ი.ა. ეშმაკი, ებრ. 2,14; ერისაგან..., ე.ი.ა. ძმათაგან თჳსთა, ებრ. 7,5; უსრულჱსითა კარვითა, ჴელით უქმნელითა, ე.ი.ა., არა ამის დაბადებულისაჲთა, ებრ. 9,11; კრეტსაბმელითა მით, ე.ი.ა. ჴორცითა მისითა, ებრ. 10,20; უმჯობჱსსა მას გული ეტყჳს, ე.ი.ა. ზეცისასა, ებრ. 11,16; ე.ი.ა., რამეთუ ეგრეთ ჯერ-იჩინა უფალმან, ებრ. 11,35CD; მსხუერპლსა ქებისასა..., ე.ი.ა. ნაყოფსა ბაგეთასა, ებრ. 13,15; რომელსა შინა იყუნეს მცირედნი, ე.ი.ა. რვანი სულნი, 1 პეტ. 3,20.

ესერა აი, აგერ: ანუ არა ესერა ესე ყოველნი არიან... გალილეველ, საქმე 2,7ႢႪ; ე. პეტრე კართა დგას, საქმე 12,14; ე. მოვალს შემდგომად ჩემსა, საქმე 13,25; ე. უკუჱ გუქონან აღთქუმანი, 2 კორ. 7,1Ⴆ; მესამედ ე. მოვალ თქუენდა, 2 კორ. 13,1; ე. მოვალ, ებრ. 10,7; 10,9.

ესერა ნ. აწ ესერა, აჰა ესერა.

ესოდენ ამდენად: არა ხოლო ესოდენ [ვიქადით], ჰრომ. 5,3; ე. უცნობელ ხართ, გალ. 3,3; ე. გჳცნო ცუდად, გალ. 3,4; ე. უმჯობჱს იყო იგი ანგელოზთა, ებრ. 1,4; უკუეთუ ე. უდებ-ვყოთ ცხორებაჲ, ებრ. 2,3ႪႭ; ე. უმჯობესისა აღთქუმისა იქმნა თავს-მდებ, ებრ. 7,22CD; ნუგეშინის-ცემით და ე. უფროჲს, ებრ. 10,25.

ესოდენ-ი ამდენი, ასეთი: ესოდენი გჳცნო ცუდად, გალ. 3,4CႧb; უკუეთუ ე. (ესე CD) უდებ-ვყოთ ცხოვრებაჲ, ებრ. 2,3; ე. მაქუს... სიმრავლჱ მოწამეთაჲ, ებრ. 12,1; ე. იგი სიმდიდრჱ, გამოცხ. 18,16; უკუეთუ ესოდენის განჰყიდეთ დაბაჲ იგი, საქმე 5,8; შემდგომად ესოდენისა ჟამისა, ებრ. 4,7; ე. და უმჯობჱსისა აღთქუმისა იქმნა თავს-მდებ იესუ, ებრ. 7,22; ესოდენნი სახენი თესლად-თესლადთა ჴმათანი, 1 კორ. 14,10; ნავნიცა ე., იაკ. 3,4.

ესრე, ესრეთ, ესრჱთ ასე, ამნაირად: ესრე ედვა გულსა, საქმე 12,4; ე. გამოითარგმანების სახელი მისი, საქმე 13,8; ე. თქუა 13,34; ე. მამცნო ჩუენ უფალმან, საქმე 13,47; ე. ეტყოდეს, საქმე 14,19; მე ე. ჯერ-მიჩნს, საქმე 15,19; ბარნაბას ე. უნდა, საქმე 15,37; პავლე ე. ჰლოცვიდა, საქმე 15,38; ე. ყვის მრავალ დღე, საქმე 16,18; ე. შეასმენენ მას, საქმე 2,30D; ესმის ჩემი ყოფად ე., საქმე 26,29; ე. იყოს, საქმე 27,25D; ე. იყოს ნათესავი შენი, ჰრომ. 4,18; მე ე. მგონიეს, ჰრომ. 8,18; არა ხოლო ე., ჰრომ. 9,10; რაჲსათჳს ე. შემქმენ მე, ჰრომ. 9,20; მოსე ე. დაწერა, ჰრომ. 10,5; სიმართლისათჳს ე. იტყჳს, ჰრომ. 10,6; ისრაჱლისათჳს ე. იტყჳს, ჰრომ. 10,21; ე. შემრაცხენინ ჩუენ კაცმან, 1 კორ. 4,1ႢႪႧ; ე. ვჰგონებ, 1 კორ. 4,9Ⴇ; 7,26Ⴑ; ე. ოდესმე იყვენით, 1 კორ. 6,11; ე. შეჰრაცხა, ებრ. 11,19; ხოლო „ერთ-გზის“ ე. გამოაჩინებს, ებრ. 12,27Ⴍ; ე. ჯერ-არს მოკუდომაჲ მისი, გამოცხ. 11,5C; ესრევე ქმართაჲ ჯერ-არს სიყუარული, ეფეს. 5,28ႦႪ; ე. წმიდანიცა იგი დედანი... შეიმკობდეს თავსა თჳსსა, 1 პეტ. 3,5; თქუენცა ე. ყოველი მოსწრაფებაჲ მოიპოვეთ, 2 პეტ. 1,5; ეტყოდა მას ღმერთი ესრეთ, საქმე 7,6ႢႪႭ; ე. ეგულებოდა, საქმე 12,4ႪႭ; ე. არს, საქმე 12,15ႪႭ; ე. გამოითარგმანების სახელი მისი, საქმე 13,8ႪႭ; ე. თქუა, საქმე 13,34DႪႭ; ე. მამცნო ჩუენ უფალმან, საქმე 13,47CႪႭ; მე ე. ვშჯი, საქმე 15,19ႪႭ; ესე ე. არს, საქმე 24,9ႪႭ; ესმის ჩემი დღეს ყოფად ე., საქმე 26,29ႪႭ; ე. იყოს ნათესავი შენი, ჰრომ. 4,18ႢႪႱ; მოსეს ე. ეტყჳს, ჰრომ. 9,15CD; რაჲსათჳს ე. შემქმენ მე, ჰრომ. 9,20ႢႪCD; სიმართლე ე. იტყჳს, ჰრომ. 10,6CD; ე. განერეს, 1 კორ. 3,15Ⴇb; ე. ოდესმე იყვენით, 1 კორ. 6,11ႢႪႧCD; აღზრდილ თუ იყოს ე. უმჯობეს ყოფასა, 1 კორ. 7,36Ⴇb; მე უკუე აწ ე. ერბი... ე. ვიჭირვი, 1 კორ. 9,26CD; ე. დაფარულნი გულისა მისისანი განცხადნენ, 1 კორ. 14,25CD; ე. გრწმენა თქუენ, 1 კორ. 15,11ႢႪCD; აწ არღარა ე. ვიცით, 2 კორ. 5,16ႢႪ; ე. უცნობელ ხართ, გალ. 3,3CD; ე. ჯერ-არს ქმართაჲ ცოლთა თჳსთა სიყუარული, ეფეს. 5,28CD; თჳსი ცოლი ე. შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33Ⴑ; და რომელიმე ე. მყოფთა მათ თანა ზიარებითა, ებრ. 10,33D; ე. ჯერ-იჩინა უფალმან აღსრულებაჲ მათი, ებრ. 11,35Ⴑ; ე. შეიმოსოს სამოსელი სპეტაკი, გამოც. 3,5; ე. ნელ-ტფილი ხარ, გამოცხ. 3,16; ე. ჯერ-არს მოკუდომაჲ მისი, გამოცხ. 11,5; ესრეთვე ყოველთა ეკლესიათა უბრძანებ, 1 კორ. 7,17CD.

აღასრულა ესრჱთ (ესრეთ DႪႭ), საქმე 3,18; რაჲსათჳს ე. (ესრეთ ႪႭ) შეითქუენით, საქმე 5,9; უკუეთუ ესე ე. (ესრეთ DႪႭ) არს, საქმე 7,1; ე. (ესრეთ

DKႢႪႭ) არა აღაღებს პირსა თჳსსა, საქმე 8,32; ე. შევიდეს იგინი შინა, საქმე 10,27; იყო... სიტყუად ე. (ესრეთ CႢႪႭ), საქმე 14,1; დაწერეს... წიგნი ე. (ესრეთ DႢႪႭ), საქმე 15,23; ხოლო პავლე ე. პლოცვიდა, საქმე 15,38C; ესე ე. ყვის მრავალ დღე, საქმე 16,18C; უკუეთუ ესე ე. (ესრეთ ႪႭ) არს, საქმე 17,11; ე. (ესრეთ ႪႭ) პავლე გამოვიდა შორის მათსა, საქმე 17,33; ე. (ესრეთ DႪႭ) მტკიცედ სიტყუაჲ იგი... აღორძნდებოდა, საქმე 19,20; ე. (ესრეთ ႪႭ) გამოვიდა, საქმე 20,11; რამეთუ ე. (ესრეთ Ⴊ) რომელი შურებოდის, საქმე 20,35; ე. (ესრეთ ႪႭ) შეკრან იგი, საქმე 21,11; რომლისა ბრალისათჳს ე. (ესრეთ DႪႭ) ჰჴმობენ მისთჳს, საქმე 22,24; რაისათჳს-მე ე. შეასმენენ, საქმე 22,30; ე. (ესრეთ DႪႭ) ვჰმსახურებ მამათა ღმერთსა, საქმე 24,14; ე. (ესრეთ DႪႭ) მიმოდააქუნდა, საქმე 27,17; ვითარმედ ე. (ესრეთ ႪႭ) იყოს, საქმე 27,25; ე. (ესრეთ ႪႭ) გამოვედით, საქმე 27,44; ე. (ესრეთ DႪႭ) მოვედით ჰრომედ, საქმე 28,14; ე. (ესრეთ ႤႪCD) არს გულს-მოდგინებაჲ ჩემი, ჰრომ. 1,15; ე. (ესრეთ AႤႪႭႢCD) სიკუდილი მოიწია, ჰრომ. 5,12Ⴊ; ისრაჱლისათჳს ე. იტყჳს, ჰრომ. 10,21Ⴂ; ე. (ესრეთ ႤႪCD) ყოველი ისრაჱლი ცხოვნდეს, ჰრომ. 11,26; ე. (ესრეთ ႤႪCD) პატივ-ცემულად სახარებად, ჰრომ. 15,20; ე. (ესრეთ CD) შემრაცხენინ ჩუენ კაცმან, 1 კორ. 4,1; რომელსამე ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) და რომელსამე ეგრჱთ, 1 კორ. 7,7; უკუეთუ ეგნენ ე. (ესრეთ ႤႪႢCD), 1 კორ. 7,8; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) თუ იყოს, 1 კორ. 7,26; ე. (ესრეთ ႤႪCD) სცოდავთ ძმათა მიმართ, 1 კორ. 8,12; რაჲთა ე. (ესრეთ ႤႪCD) იყოს ჩემდა მომართ, 1 კორ. 9,15; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) პურისა მისგან ჭამენ, 1 კორ. 11,28; არცაღა ე. (ესრეთ ႤႪCD) ისმინონ ჩემი, 1 კორ. 14,21; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) დავარდეს პირსა ზედა თჳსსა, 1 კორ. 14,25; რამეთუ შემძლებელ ხართ ე. (ესრეთ ႤႪCD) წინაისწარმეტყუელებად, 1 კორ. 14,31Ⴂ; ე. (ესრეთ ႤႪCD) ვქადაგებთ, 1 კორ. 15,11; ესე განმზადებულ იყოს ე. (ესრეთ ႤႪ), 2 კორ. 9,5; ე. (ესრეთ ႢCD) ადრე გარდაიქცევით მისგან, გალ. 1,6; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) აღასრულეთ შჯული ქრისტჱსი, გალ. 6,2; ე. (ესრეთ ႤႪCD) ვლენან, ფილიპ. 3,17; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) მტკიცედ დეგით, ფილიპ. 4,1; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) ვქადაგებდით, 1 თეს. 2,9; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) მარადის უფლისა თანა ვიყოფოდით, 1 თეს. 4,17; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) მივწერე, 2 თეს. 3,17; უთქუამს სადამე... ე. (ესრეთ ႤႪCD), ებრ. 4,4; ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) ღათუ ვიტყჳთ, ებრ. 6,9; ე. (ესრეთ ႦႤႪႢCD) სულგრძელ იქმნა, ებრ. 6,15; ესე ე. (ესრეთ ႤႪႢCD) აღმართებულ იყო, ებრ. 9,6; ე. (ესრეთ CD) შეჰრაცხა, ებრ. 11,19ႪႭ; ე. (ესრეთ ႤႪCD) საშინელ იყო საუცრებაჲ იგი, ებრ. 12,21; ვინაჲთგან ჩემდა ე. (ესრეთ ႢCD), რაოდენ უფროჲს შენდა, ფილემ. 1,16; ე. (ესრეთ MႪႭ) იტყოდეთ და ე. (ესრეთ ႪႭ) ჰყოფდით, იაკ. 2,12; არა ჯერ-არს... ესე ე. (ესრეთ ႪႭ) ყოფად, იაკ. 3,10ႤႪ; ე. (ესრეთ ႪႭ) არს ნებაჲ, 1 პეტ. 2,15ႠႤႪ; ე. (ესრეთ ႠႢႪႭ) მდიდრად წარმოგემართოს, 2 პეტ. 1,11Ⴀ; ყოველივე ე. (ესრეთ ႪႭ) ჰგიეს, 2 პეტ. 3,4; რაჟამს... ე. (ესრეთ ႠႢႪႭ)დაზულებოდიან, 2 პეტ. 3,11ႤႪ; უკუეთუ ღმერთმან ე. (ესრეთ ႠႢႪႭ) შემიყუარნა ჩუენ, 1 იოვ. 4,11ႤႪ; ე. (ესრეთ AB) კიხილენ ცხენნი იგი, გამოცხ. 9,17; ესევითარი ძრვაჲ ე. (ესრეთ AB) დიდი, გამოცხ. 16,18; ე. (ესრეთ AB) შთავარდეს ბაბილონ, გამოცხ. 18,21; ესრჱთცა (ესრეთცა ႤႢ) ყოველთა ეკლესიათა უბრძანებ, 1 კორ. 7,17; ე. თქუენ გრწმენა, 1 კორ. 15,11; ე. ქმართაჲ ჯერ-არს სიყუარული..., ეფეს. 5,28Ⴍ; ე. (ესრეთცა M) მდიდარი იგი... დაჭნეს, იაკ. 1,11N; ე. ჰყოფდით, იაკ. 2,12ႤႪ.

ეტლ-ი: [არღარა იყჳნეს] ცხენნი და ეტლნი, გამოცხ. 18,13; რაჲთამცა... დაჯდა მის თანა ეტლთა მათ, საქმე 8,31; შეეახლე შენ ეტლთა მათ, საქმე 8,29; ჯდა იგი ეტლთა მისთა ზედა, საქმე 8,28; ჴმაჲ ეტლთა ცხენთა მრავალთაჲ, გამოცხ. 9,9; დადგინებაჲ ეტლთაჲ მათ, საქმე 8,38.

ეტრატ-ი საწერი ტყავი, პერგამენტი: ფილონი... მოიღე, და წიგნებიცა იგი, უფროჲსღა ეტრატისები, 2 ტიმ. 4,13Ⴂხ.

ეფესელ-ი იხილა ტროფიმე ეფესელი, საქმე 21,29; ეფესელთა ქალაქი, საქმე 19,35; რომელი ე. ეკლესიისა ეპისკოპოსად... დადგინებულ იყო, 2 ტიმ. 4 (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ეფესელთა მიმართ, ეფეს. (სათ.); იქვე (დასასრ.); კაცნო ეფესელნო, საქმე 19,35; ღმერთი ეფესელთაჲ, საქმე 19,28; არტემი ე., საქმე 19,34; ქალაქი ე., საქმე 19,35K.

ექუს-ი ექვსი: ექუს თთუე, საქმე 18,11; წამებანი ე., ეფეს. (დასასრ.) Ⴂხ; თავნი ე., 2 თეს. 3 (დასასრ.) Ⴂხ; სამ წელ და ე. თთუე, იაკ. 5,17; არს რიცხჳ მისი ექუსას სამეოც და ე., გამოცხ. 13,18; ექუსნი ფრთენი, გამოცხ. 4,8; ექუსნიცა ესე ძმანი, საქმე 11,12ႪႭ.

ექუსას-ი ექვსასი, 600: არს რიცხჳ მისი ექუსას სამეოც და ექუს, გამოცხ. 13,18.

ექუსას ნ. კ. ათას ექუსას.

ეშმაკ-ი 1. სატანა, მაცთური: ღმერთმან... შემუსროს ეშმაკი, ჰრომ. 16,20; ე. იცვალისვე ანგელოზად, 2 კორ. 11,14; ესე იგი არს ე., ებრ. 2,14; მოსაჯული იგი თქუენი ე. ... მოვალს, 1 პეტ. 5,8; დასაბამითგან ე. ცოდავს, 1 იოვ. 3,8; სადა-იგი ე. მკჳდრ არს, გამოცხ. 2,13; რომელსა ეწოდების ე., გამოცხ. 12,9; რამეთუ გარდამოჴდა ე., გამოცხ. 12,12; რომელ არს ე., გამოცხ. 20,2; განიჴსნას ე. საპყრობილისაგან თჳსისა, გამოცხ. 20,7; ე. შთავარდა ტბასა მას ცეცხლისა და წუმწუბისასა, გამოცხ. 20,10; რაჲსათჳს აღავსო ეშმაკმან გული შენი, საქმე 5,3; რაჲთა არა განგცადნეს თქუენ ე., 1 კორ. 7,5; დამაბრკოლნა ჩუენ ე., 1 თეს. 2,18ႤႪ; მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა, 1 კორ. 5,5; ნუცა სცემთ ადგილსა ე., ეფეს. 4,27; რომელნი მივსცენ ე., 1 ტიმ. 1,20; წინააღუდეგით ე., იაკ. 4,7; ეგულების ე. თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა, გამოცხ. 2,10; ოდეს-იგი მიქაელ მთავარანგელოზი ეშმაკსა მას ეშჯიდა, იუდა 1,9; არა მოვიანგაჰრნეთ ჩუენ ეშმაკისაგან, 2 კორ. 2,11; იგი ე. არს, 1 იოვ. 3,8ႪႭ; ვინმე გარდაიქცეს შემდგომად ეშმაკისა, 1 ტიმ. 5,15; ეშმაკთა უგებენ და არა ღმერთსა; ხოლო მე არა მნებავს თქუენი ე. ზიარებაჲ, 1 კორ. 10,20; რაჲთამცა არა თაყუანის-სცემდეს ე., გამოცხ. 9,20; იგი ეშმაკთაცა ჰრწამს, იაკ. 2,19; სასუმელი ეშმაკისაჲ, 1 კორ. 10,21ႤႪ; შესაკრებელი ე., გამოცხ. 2,9; საყდარი ე., გამოცხ. 2,13; საშჯელსა შევარდეს ეშმაკისასა, 1 ტიმ. 3,6; საფრჴესა ე., 1 ტიმ. 3,7; ჴელმწიფებისაგან ეშმაკისა, საქმე 26,18; ტაბლისაგან ე., 1 კორ.

10.21ႢႪ: კრებულისაგან ე., გამოცხ. 3,9; შჳწევნითა ეშმაკისაჲთა, 2 თეს. 2,9; ნაშობო ეშმაკისაო, საქმე 13,10; საქმენი ეშმაკისანი, 1 იოვ. 3,8; შვილნი ე., 1 იოვ. 3,10; სიღრმენი ე., გამოცხ. 2,24; მანქანებათა მათ ეშმაკისათა, ეფეს. 6,11; სამკჳდრებელ ეშმაკთა, გამოცხ. 18,2; სასუძელი ეშმაკთაჲ, 1 კორ. 10,21; ტაბლასა ეშმაკთასა, 1 კორ. 10,21CD; მოძღურებასა ე., 1 ტიმ. 4,1; ტაბლისაგან ეშმაკთაჲსა, 1 კორ. 10,21.

იგი ეშმაკისაგანი არს, 1 იოვ. 3,8.

2. უცხო ღმერთი, კერპი:უცხოთა ეშმაკთა ჩას მთხრობელი ესე, საქმე 17,18; ძიებაჲ რაჲმე აქუნდა თჳსისა ეშმაკისაჲ მისა მიმართ, საქმე 25,19ႢႪ.

ეშმაკეულ-ი სხვა ღვთაების, კერპის თაყვანისმცემელი: ვითარცა მრჩობლ ეშმაკეულთა გხედავ თქუენ, საქმე 17,22.

ეშმაკეულება სხვა ღვთაების, კერპის თაყვანისცემა, ძიებანი რაჲმე თჳსისა ეშმაკეულებისანი, საქმე 25,19ႢႪႭ.

ვ

ვ. ვინ ქართული ანბანის მეექვსე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა – 6: თავი ვ., ჰრომ. 5,12 (სათ.); ვ. განერ-ნეს პირსა მახჳლისასა [ვ. ელია და ურია], ებრ. 11,34CD.

ვ ყოლა: მივის ჩუენ მღდელთმოძღუარი დიდი, ებრ. 4,14; თქუენცა უფალი გივის ცათა შინა, კოლ. 4,1; არა ეგევითარი გჳვის მღდელთმოძღუარი, ებრ. 4,15; ეგევითარი გ. ჩუენ მღდელთმოძღუარი, ებრ. 8,1; ნუგეშინის-მცემელი გ. მამისა მიმართ იესუ ქრისტე, 1 იოვ. 2,1.

ვაება ვაება, ვაის თქმა: ერთი იგი ვაებაჲ წარჴდა, გამოცხ. 9,12; ვ. იგი მეორჱ წარჴდა, და აჰა ესერა ვ. იგი მესამჱ მოვალს, გამოცხ. 11,14; აჰა ესერა მოვლენან ორნიღა ვაებანი, გამოცხ. 9,12.

ვაკინთ-ი იაკინთი, ერთგვარი ძვირფასი ქვა, гиацинт: ჯაჭუები ცეცხლისაჲ და ვაკინთისაჲ (ვაკინთისა), გამოცხ. 9,17B.

ვალ ნ. სლვა.

ვან-ი სადგომი, სახლი, ბინა: ამისი ვანი არს სჳმონისსა, საქმე 10,6; სიმონისი... ვ. აქა არს, საქმე 10,18; განმიმზადე მე ვანიცა, ფილემ. 1,22; წარსლვად კაცად-კაცადი ვანად თჳსსა, საქმე 14,18; შემოედით ვ. ჩემდა, საქმე 16,15; მოვიდეს მისა ვ. მრავალნი, საქმე 28,23.

ვანის დაცემა* სტუმრობა, ბინად დადგომა: მას ვანი დაუც სიმონის ვისამე მეპრატაკისასა, საქმე 10,32.

ვაჲ ვაი, ვაება, მწუხარების გამომხატველი შეძახილი: ვაჲ არს ჩემდა, 1 კორ. 9,16; ვ. მათა, რამეთუ გზასა მას კაენისსა ვლენან, იუდა 1,11; ვ. არს, ვ. არს, ვ. არს მკჳდრთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 8,13; ვ. არს ქუეყანისა, გამოცხ. 12,12; ვ., ვ., ქალაქო დიდო ბაბილონო, გამოცხ. 18,10; იტყოდიან: ვ. ქალაქი იგი დიდი, გამოცხ. 18,16; ვ., ვ., ქალაქი იგი დიდი, გამოცხ. 18,19.

ვარსკულავ-ი, ვასკულავ-ი ვარსკვლავი: არცა ვარსკულავი (ვასკულავი D), არცა მზჱ ჩნდა, საქმე 27,20; ვითარცა-იგი ვ. ვარსკულავსა ჰმატს დიდებითა, 1 კორ. 15,41; გარდამოვარდა ზეცით ვ. დიდი, გამოცხ. 8,10; ვიხილე ვ., გამოცხ. 9,1; მე ვარ... ვ. ბრწყინვალჱ განთიადისაჲ, გამოცხ. 22,16; აღიღეთ... ვარსკულავი იგი ღმრთისა თქუენისა რემფასი, საქმე 7,43; მივსცე მას ვ. იგი განთიადისაჲ, გამოცხ. 2,28; ვითარც-იგი ვარსკულავი ვარსკულავსა ჰმატს დიდებითა, 1 კორ. 15,41; ვითარცა ვარსკულავნი სიმრავლითა, ებრ. 11,12; ვ. ცთომილნი, რომელთათჳს წყუდიადი... დამარხულ არს, იუდა 1,13; მარჯუენესა ჴელსა მისსა აქუნდეს ვ. შჳდნი, გამოცხ. 1,16; ვ. ცისანი გარდამოცჳვეს, გამოცხ. 6,13; შჳდნი ესე ვარსკულავნი ანგელოზნი შჳდთა ეკლესიათანი არიან, გამოცხ. 1,20; რომელსა უპყრიან შჳდნი იგი ვარსკულავნი, გამოცხ. 2,1; რომელსა ჰქონან... შჳდნი იგი ვ., გამოცხ. 3,1; მიითრევდა მესამედსა ვარსკულავთა ცისათა, გამოცხ. 12,4; გჳრგჳნი ვარსკულავთა ათორმეტთაჲ, გამოცხ. 12,1; სახელი ვარსკულავისაჲ მის, გამოცხ. 8,11; სხუაჲ დიდებაჲ არს ვარსკულავთაჲ, 1 კორ. 15,41; მესამედი ვ., გამოცხ. 8,12; საიდუმლოჲ შჳდთა ამათ ვარსკულავთაჲ, გამოცხ. 1,20.

ვარშამაგ-ი თავსაბური: უძლურთაცა ზედა მიაქუნდა ოფლისა მისისაგან ვარშამაგებითა, საქმე 19,12.

ვაც-ი მამალი თხა, ბოტი: სისხლი იგი ვაცთაჲ (ვაცთა ႢႤCD) და კუროთაჲ, ებრ. 9,13; სისხლი იგი ზუარაკთაჲ და ვ., ებრ. 9,19; სისხლი ვ. (ვაცთა CD) და კუროთაჲ, ებრ. 10,4; არცა სისხლითა ვაცთაჲთა (ვაცთა AႢႪCD) და ზუარაკთაჲთა, ებრ. 9,12ႭႤ.

ვაჭარ-ი რამეთუ არა ვართ ვითარცა-იგი მრავალნი ვაჭარ სიტყუასა მას ღმრთისასა [= არ ვამახინჯებთ ღვთის სიტყვას], 2 კორ. 2,17; ვაჭარნი ქუეყანისანი... განმდიდრდეს, გამოცხ. 18,3; ვ. ქუეყანისანი ტიროდიან, გამოცხ. 18,11; ვ. ამის ყოვლისანი... შორს დადგენ, გამოცხ. 18,15; ვ. შენნი იყვნეს მთავარნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 18,23.

ვაჭარ-ი ნ. უბანთა ვაჭარ-ი.

ვაჭრობა 1. ი: ვივაჭროთ და შევიძინოთ, იაკ. 4,13. 2. შეცდენა, მოტყუება, 0–2: ტყუილისა სიტყჳთა თქუენ გვაჭრობდენ, 2 პეტ. 2,3.

ვე ნაწილაკი: ეგრევე, საქმე 1,11; იაკ. 2,25; 3,5; 3,6; 3,12; ეგრეთვე, საქმე 1,11ႪႭ; იაკ. 2,26ႪႭ; 3,6ႢႪႭ; 3,12ႪႭ; ორნივე, საქმე 1,23Ⴂ; ყოველნივე, საქმე 2,7; 2,44; 3,24; 19,7ႪႭ; იაკ. 3,2ႪႭ; იგივე, საქმე 2,34; ყოველივე, საქმე 2,44; 17,24; იაკ. 3,7ႪႭ; 4,16; ყოველთავე, საქმე 2,44Ⴂ; უთქუმიდეს-ვე, საქმე 4,21ႢႪႭ; ჰრწმენავე, საქმე 8,13; შე-ლავე-სძინა, საქმე 12,3; მუნქუესვე, საქმე 17,10; და-ვლა-აღგრა, საქმე 18,18ႪႭ; შობილვე, საქმე 22,28; სადავე, საქმე 24,3; გა-ვე-თავისუფლდეს, ჰრომ. 8,21; აღ-ვე ამისთჳს-გაღგინე, ჰრომ. 9,17; ეთქუა-ვე, ჰრომ. 10,18; მო-ვე-ეკუეთო, ჰრომ. 11,22; და-ვე-შჯილ, ჰრომ. 14,23; აწვე, 1 კორ. 4,8; ითქუმის-ვე, 1 კორ. 5,1; ისმის-ვე, იქვე Ⴄ; გან-ვე-აქარვოს, 1 კორ. 6,13; შე-ვე არა-ხებაჲ, 1 კორ. 7,1; არა-ვე-რაჲ, 1 კორ. 13,2; 13,3; გან-ვე-ქარდენ (2-ჯერ) და-ვე-სცხრენ, 1 კორ. 13,8; გან-ვე-ქარდეს (განქარდეს-ვე ႤႨႧ; განქარდენ-ვე Ⴆ), 1 კორ. 13,10; წარ-ვე სამე-წყმდენ, 1 კორ. 15,18CD; მი-ვე ამისთჳს-ვწერე, 2 კორ. 2,9; მი-ვე-მიმადლებიეს, 2 კორ. 2,10; მი-ვე-ერჩდა, გალ. 2,13; გამო-ვე-გიცხადენ, ფილიპ. 3,15; თქუენდავე, კოლ. 4,16Ⴊ; ედგათ-ვე, 1 თეს. 3,3; ამასვე, 2 თეს. 3,10; შე-ვე მისა-ჰგვანდა, ებრ. 2,10; გიჴმს-ვე-და, ებრ. 5,12; ერთვე, ებრ. 6,4; შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა, ებრ. 7,26; იტყჳს-ვე, ებრ. 11,4; ღირსვე, ებრ. 11,38; ყოვლისავეთჳს, 2 ტიმ. 2,21ႭႤCD; გან-ვე ამისთჳს-გეშორა, ფილემ. 1,15; მარვე... იქმენვე, იაკ. 2,11; იქმნავე, იქვე Ⴂ; ყოველსავე, იაკ. 3,2; 3,6F; ყოვლისავე, იაკ. 3,2ႪHI; მიერვე, იაკ. 3,10; 4,1; მი-ვე-ეტევნენ, იაკ. 5,15.

ვედ ნ. სლვა.

ვედრ-ი შესანახად ჩანაბარები, შევედრებული: კეთილი ვედრი (+იგი CD) დაიმარხე, 2 ტიმ. 1,14; ვედრი იგი დაიმარხე, 1 ტიმ. 6,20; ძალ-უც ვედრისა მის ჩემისა დამარხვად, 2 ტიმ. 1,12.

---

* შდრ. დაჯ (ლ. ბ.)

ვედრება თხოვნა; ლოცვა; დარწმუნება, ე: გევედრე-ბი შენ, ვისთჳს იტყჳს წინაწარმეტყუელი, საქმე 8,34; გ. შენ, მიბრძანე მე, საქმე 21,39; ამისთჳს გ., საქმე 26,3; ვევედრები, რაჲთა... წარმემართოს, ჰრომ. 1,10CD; ვ. ხილვად პირისა თქუენისა, 1 თეს. 3,10Ⴊ; ძმანო, გე-ვედრები თქუენ, გალ. 4,12; გევედრებით ქრისტესთჳს, 2 კორ. 5,20; ევედრებით ხილვად პირისა თქუენისა, 1 თეს. 3,10; ევედრებინ იგი ღმერთსა მარადის, საქმე 10,2; ევედრებოდა ღმერთსა მარადის, საქმე 10,2ႪႭ; ე. მათ ერი იგი, საქმე 13,42; დგა და ე. მას, საქმე 16,9; ვე-ვედრებოდეთ ჩუენ, საქმე 21,12; გუევედრებოდეს ჩუენ, საქმე 28,14; მაშინ ევედრებოდეს მას, საქმე 10,48; ე. თხრობად, საქმე 13,42ႪႭ; ე. წარსლვად ქალაქისაგან მათისა, საქმე 16,39; ე. მას, საქმე 25,2; რაჲთა ევედ-რებოდით ჩუენ ტიტეს, 2 კორ. 8,6; სამ-გზის ვევედრე უფალსა, 2 კორ. 12,8; ფრიადითა ვედრებით გუევედ-რნეს, 2 კორ. 8,4Ⴈb; მაშინ ევედრნეს მას, საქმე 10,48ႪႭ; ევედრე უფალსა მი-ხოლო თუ-გეტევნენ უკე-თურებანი ეგე, საქმე 8,22; ვევედრო ძმათა, 2 კორ. 9,5.

ვედრებაჲ ჩემი... მათთჳს არს საცხოვრებელად, ჰრომ. 10,1; ფრიად შემძლებელ არს ვ. მართლისაჲ, იაკ. 5,16; ვედრებაჲ იგი შეიწყნარა, 2 კორ. 8,17; მათი იგი ვ. მოსურნეთაჲ, 2 კორ. 9,14D; იყვნეს განკრძალულ ლოცვასა და ვედრებასა, საქმე 1,14ႪႭ; კაცთა ეტყჳნ... ვ., 2 კორ. 14,3; ჴორცთა მისთასა ვ. ... ცრემლითა შე-წირა, ებრ. 5,7; რაჲთა ჰყოფდე ვ., 1 ტიმ. 2,1; დადგრო-მილ არს ვ., 1 ტიმ. 5,5; ფრიადითა ვედრებით გუევედ-რნეს ჩუენ, 2 კორ. 8,4Ⴈb; მრავლითა ვედრებითა მლოც-ვიდეს ჩუენ, იქვე; ვ. ილოცევდით... ილჳძებდით... ვ., ეფეს. 6,18; მექმნეს მე საცხოვრებელად თქუენითა ვ., ფილიპ. 1,19; ვ. მადლობით თხოვანი ეგე თქუენნი საცნა-ურ იყვნედ, ფილიპ. 4.6; სიტყუაჲ ესე ვედრებისაჲ, ებრ. 13,22.

ველ-ი მინდორი: ყუავილი ველისაჲ, იაკ. 1,10.

ველურ-ი გარეული: ველური ზეთის ხილი, ჰრომ. 11,17; ველურისა ზეთის ხილისა, ჰრომ. 11,24.

ვენაჴ-ი ვენახი, ვაზი: ვინ-მე დაასხის ვენაჴი, 1 კორ. 9,7; ანგელოზმან მან მოკრიბა ვ. ქუეყანისაჲ, გა-მოცხ. 14,19; ვითარმცა ლეღუმან ზეთის-ხილი გამოიღო, გინა ვენახმან ლეღჳ, იაკ. 3,12; ტევანნი იგი ვენაჴისა მის ქუეყანისანი, გამოცხ. 14,18C; ტევანნი ქუეყანისა მის ვენაჴისანი, იქვე AB.

ვერ უარყოფითი ნაწილაკი: ა) ზმნის პირიან ფორ-მებთან: ვერ ეძლო, საქმე 4,14; 5,13; 7,32ႢႪႭ; 25,7; 27,15; ვ. ჴელ-გუეწიფების, საქმე 4,16; 4,20; 5,39; ვ. ჰპოებდეს, საქმე 4,21ႪႭ; ვ. შეუძლებდეს, საქმე 6,10; ვ. გულისხმა-ყვეს, საქმე 7,25; ვ. იკადრებდა, საქმე 7,32; ვ. ჰხედვიდე, საქმე 13,11; ვ. განჰმართლდით, საქმე 13,39; ვ. გიძლავს, საქმე 15,1; ვ. ვარწმუნეთ, საქმე 21,14; ვ. გულისხმა-ყო, საქმე 21,34; ვ. ჴელ-ეწიფების, საქმე 27,31; 1 კორ. 10,21 (2-ჯერ); ვ. იცნეს, საქმე 27,39; ვ. განუცხადა, ჰრომ. 1,19Ⴊ; ვ. გიცნობიესა, ჰრომ. 2,4; ვ. დაჰმორჩილების, ჰრომ. 8,7; ვ. ჴელ-ეწი-ფების, ჰრომ. 8,8; 1 კორ. 12,21; ებრ. 6,4; 13,10; 1 ტიმ. 5,25; 2 ტიმ. 2,13; 1 იოვ. 3,9; 4,20; ვ. მისწუდა, ჰრომ. 9,31; ვ. მიემთხჳა, ჰრომ. 11,7; ვ. იცნა, 1 კორ. 1,21; ვ. გეტყოდე, 1 კორ. 3,1; ვ. დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,9; 15,50; გალ. 5,21; ვ. დაითმინონ, 1 კორ. 7,9; ვ. გამოი-კითხნა, 1 კორ. 11,29; ვ. გამოსცენ, 1 კორ. 14,7; ვ. ვი კადროთ... ვ. გულისხმა-ყვიან, 2 კორ. 10,12; ვ. მიე-წიფნეთ, 1 თეს. 4,15; ვ. განერნენ, 1 თეს. 5,3; ვ. შეუი-დენ, ებრ. 3,11; 4,3; 4,5; ვ. შეუძლეს, ებრ. 3,19; ვ. შე-ვიდეს, ებრ. 4,6; ვ. ჰპოვა, ებრ. 12,17Ⴊ; ვ. ითმენდეს, ებრ. 12,20; ვ. განერნეს, ებრ. 12,25; ვ. მიემთხჳნეს, 1 ტიმ. 1,6; ვ. ძალ-გიც, იაკ. 4,2; გამოცხ. 2,2; ვ. მიი-ღებთ, იაკ. 4,3; ვ. ხედავს, 2 პეტ. 1,9ႪႭ; ვ. მოაწიან, 2 პეტ. 2,11; ვ. კმა-ეყოფის, 3 იოვ. 1,10; ვ. იკადრა, იუდა 1,9; ვ. სცნა, გამოცხ. 3,3; ვ. ჰპოვონ, გამოცხ. 9,6; ვ. შეუძლო, გამოცხ. 12,8.

ბ) სახელებსა და სახელზმნებთან: ვერ შესაძლებელ იყო, საქმე 2,24; ვ. ღირს ვარ, საქმე 13,25; იყვნენ იგი-ნი ვ. სიტყჳს მიმგებელ, ჰრომ. 1,20; ვ. სიტყჳს მიმგე-ბელ ხარ, ჰრომ. 2,1; ვ. ღირს არიან, ჰრომ. 8,18; ვ. შემძლებელ არნ, 1 კორ. 2,14; ვ. შემძლებელ იყვნეს, 2 კორ. 3,7; ებრ. 9,9; ვ. მიმწუდომელნი თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 10,14; ვ. შემძლებელ იყო, ებრ. 4,15; ვ. შემძლე-ბელი თანა-ლმობად, ებრ. 4,15D; ვ. შემძლებელ არს, ებრ. 6,18; 10,4; იაკ. 2,14; ვ. შესაძლებელ არს, ებრ. 11,6; ვერცა მამათა ჩუენთა, ვ. ჩუენ შეუძლეთ ტჳრთვად, საქმე 15,10; ვ. სიტყჳს მიგებად ჴელ-მეწიფების, საქმე 19,40; ვ. მარილოვანი წყალი ტკბილ ყოფად, იაკ. 3,12; ვ. ხედვად ძალ-უც, ვ. სმენად, ვ. სლვად, გამოცხ. 9.20.

ვერა (უარყოფ. ნაცვალსახელი) ვერაფერი: ვერაჲ ირგეს, ებრ. 13,9ႭႨႩႬ; ვერას ჰპოებდეს, საქმე 4,21ႤႪ; ხედვიდეს ვ., საქმე 9,7C.

ვერარა, ვერრა (უარყოფ. ნაცვალსახელი) ვერა-ფერი: განკრძალულად ვერარაჲ (ვერრაჲ ႠC) მაქუს, საქმე 25,26DႪႭ; ვ. (ვერრაჲ ႠႬ) ირგეს, ებრ. 13,9; ხედვიდეს ვერარას, საქმე 9,7DႪႭ; ჰხედვიდა ვ., საქმე 9,8DႪႭ; ვერრას ჰპოებდეს, საქმე 4,21.

ვერვინ ვერავინ: რომლისა დაჴშვად ვერვინ შემ-ძლებელ არს, გამოცხ. 3,8; ვ. შემძლებელ იყო... განღე-ბად წიგნისა მის, გამოცხ. 5,3; რომლისა აღრიცხუვად ვ. შემძლებელ იყო, გამოცხ. 7,9; ვ. შემძლებელ იყო ცნო-ბად გალობისა მის, გამოცხ. 14,3; ვ. შემძლებელ იყო შესლვად ტაძარსა, გამოცხ. 15,8; ვერვინ იხილოს უფა-ლი, ებრ. 12,14; ვერვის ძალ-ედვა შეხებად მათდა, საქმე 5,13ႪႭ; ხოლო ხედვიდეს ვ., საქმე 9,7; ვ. ჴელ-ეწიფე-ბის მიმადლებაჲ ჩემი მათა, საქმე 25,11; საფუძველი სხუაჲ ვ. ჴელ-ეწიფების დადებად, 1 კორ. 3,11; ენაჲ ვ. დამწყსად ჴელ-ეწიფების, იაკ. 3,8.

ვერასადა, ვერსადა არასდროს: ვერასადა შემ-ძლებელ იყო იგი... განსრულებად, ებრ. 10,1; ვერსადა მტკიცე არნ [წიგნი], ებრ. 9,17.

ვერაგობა მზაკვრობა, ცბიერება: არა ვალთ ჩუენ ვერაგობით, 2 კორ. 4,2.

ვერღარა ვეღარ: ვერღარა დავითმენი, 1 თეს. 3,1; ვ. დავითმე, 1 თეს. 3,5; ვ. ჰპოვნე, გამოცხ. 18,14; ვ. აღითუ-ნებდეს, გამოცხ. 20,3.

ვერცალა ვერარც: ვერცალა ძალ-უც, ჰრომ. 8,7; ვ. აწ გიძლავს, 1 კორ. 3,2Ⴊ.

ვეფხ-ი ლეოპარდი: მჴეცი იგი... იყო მსგავსი ვე-ფხისაჲ, გამოცხ. 13,2.

ვეშაპ-ი ზღაპრული ურჩხული. δράκων: აჰა ვეშაპი ცეცხლისაჲ. გამოცხ. 12,3; ვ. და ანგელოზნი მისნი ებრძოდეს მას. გამოცხ. 12,7; ზრახჳდა, ვითარცა ვ., გამოცხ. 13,11; ვეშაპი იგი დიდ. გამოცხ. 12,4; გარდამოვარდა ვ. იგი. გამოცხ. 12,9; განრისხნა ვ. იგი. გამოცხ. 12,17; შეიპყრა ვ. იგი. გამოცხ. 20,2; იხილა ვეშაპმან მან, გამოცხ. 12,13; რომელი აღმოასხა ვ. მან. გამოცხ. 12,16; მისცა მას ვ. მან ძალი თჳსი. გამოცხ. 13,2; თაყუანის-სცეს ვეშაპსა (+მას C). გამოცხ. 13,4; ანგელოზნი მისნი ჰბრძოდეს ვეშაპსა მას. გამოცხ. 12,7; ვიხილენ პირისაგან ვეშაპისა... სულნი არაწმიდანი. გამოცხ. 16,13.

ვეცხლ-ი ვერცხლი; ვერცხლის ფული: ოქროჲ და ვეცხლი არა მაქუს, საქმე 3,6; პოვეს ვ. ხუთ ბევრ, საქმე 19,19; ვ. თქუენი დაჟანგებულ არს, იაკ. 5,3; ვეცხლი ეგე შენი შენდავე იყავნ, საქმე 8,20; ჰგონებდით ოქროსა გინა ვეცხლსა, საქმე 17,29; უკუეთუ ვინმე აშჱნებდეს საფუძველსა მას ზედა ოქროსა, ვ., 1 კორ. 3,12; არა განხრწნადითა ვეცხლითა... იჴსნენით, 1 პეტ. 1,18; ვეცხლისა... და სამოსლისაჲ არავისი გულმან მითქუა. საქმე 20,33; ჭურჭელი ოქროჲსაჲ ხოლო და ვეცხლისაჲ. 2 ტიმ. 2,20; ტჳრთები ოქროჲსა და ვ. (ვეცხლისა C), გამოცხ. 18,12; სასყიდლითა ვეცხლისაჲთა, საქმე 7,16; ტაძართა ვეცხლისათა, საქმე 19,24; კერპთა... ვეცხლისა და ქვისა და შეშისათა, გამოცხ. 9,20.

ვეცხლის-მოყუარე ანგარებიანი, ფულის მოყვარე: [იყოს] ნუ ვეცხლის-მოყუარე, 1 ტიმ. 3,3; იყვნენ კაცნი... ვ. , 2 ტიმ. 3,2.

ვეცხლის-მჭედელ-ი ვერცხლეულის ხელოსანი, ოქრომჭედელი: დემეტრიოს... ვეცხლის-მჭედელი, იქმოდა ტაძართა ვეცხლისათა, საქმე 19,24.

ვეცხლის-უყუარულ-ი ანგარების მოძულე: ვეცხლის-უყუარულ იყვენით სახითა, ებრ. 13,5; [იყოს] ვ., 1 ტიმ. 3,3CD.

1. **ვიდრე** კავშ. = ვიდრე, სანამ: ვიდრე ჰხედვიდესღა იგინი, საქმე 1,9; ვ. ეტყოდეს-ღა იგინი ერსა მას, საქმე 4,1ᲚŌ; ვ. იყო-ღა იგი შოვა მდინარეს, საქმე 7,2; ვ. აღდგა მეფჱ სხუაჲ ეგჳპტესა ზედა, საქმე 7,18; ვ. იგინი მსახურებასა მას უფლისასა შინა დგეს, საქმე 13,2; ვ. (+ღა ᲚŌ) იგინი იქცეოდეს-ღა (-ღა ᲚŌ) მუნ, საქმე 14,18; ვ. შეიწირა... შესაწირავი, საქმე 21,26; ვ. მოვიდეს უფალი, 1 კორ. 4,5Ⴊ; ვ. დაიხსნენ მტერნი მისნი ქუეშე ფერჴთა მისთა, 1 კორ. 15,25Ⴊ; ვ. ჟამი გუაქუს-ღა, გალ. 6,10; ვ. ცოცხალღა არნ წიგნის მწერალი იგი, ებრ. 9,17; ვ. დღჱ განათლდეს, 2 პეტ. 1,19; ვიდრე-ესე დღესღა ჰრქუან, ებრ. 3,13; ვ. ვარ მე ამას სოფელსა, 2 პეტ. 1,13; ვიდრე-იგი (-იგი DᲚŌ) უმზადებდეს-ღა, საქმე 10,10; ვ. გულის-ზრახვად დგომილ იყო, საქმე 10,19; ვ. (-იგი Ō) ამას იტყოდა პეტრე, საქმე 10,44; ვ. ჰმსახურებდეს უფალსა, საქმე 13,2ᲚŌ; ვ. ეტყოდეს მათ, საქმე 14,19ᲚŌ; ვ. ელოდა მათ, საქმე 17,16; ვ. ჩუენ უძლურღა ვიყვენით. ჰრომ. 5,6; ვ. ჩუენ ულმრთოღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,8; უკუეთუ ვ. მტერღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,10; ვ. ვიყვენით ჴორცთა შინა, ჰრომ. 7,5; ვ. წარმართღა იყვენით, 1 კორ. 12,2; ვ. ყრმაღა ვიყვენით, გალ. 4,3C; ვ. თქუენ თანაღა ვიყვენით, 1 თეს. 3,4; ვიდრეღა იგი გულის-ზრახვად დგა, საქმე 10,19ᲚŌ; ვიდრე-იგიღა (-ღა ABD) ვიყავ თქუენ თანა, 2 თეს. 2,5C; ვიდრეღა-იგი ჩუენ ულმრთოღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,8Ⴊ.

2. **ვიდრე** იქამდის რომ, ისე რომ: ვიდრე ბარნაბაცა მიერჩდა, გალ. 2,13ႤCD; ვიდრეღა ეწოდა დაბასა მას... აკელდამა. საქმე 1,19ᲚŌ; ვ. უძლურთაცა ზედა მოაქუნდა, საქმე 19,12ᲚŌ; ვ. ვერ შემძლებელ იყვნეს... თუალთა შედგმად, 2 კორ. 3,7CD; ვ. მე უფროჲსად განვიხარე, 2 კორ. 7,7CD; ვ. კრულებანი ესე ჩემნი განცხადებულ იქმნნეს, ფილიპ. 1,13CG; ვ. იქმნენითცა თქუენ სახე ყოველთა მათ მორწმუნეთა, 1 თეს. 1,7CD; ვ. ჩუენ თჳთ თქუენთჳს ვიქადით, 2 თეს. 1,4CD.

3. **ვიდრე** სად, საითკენ, куда: არა უწყოდა, ვიდრე ვიდოდა, ებრ. 11,8; არა იცის, ვ. ვალს, 1 იოვ. 2,11; წარმავზავნოთ მე, ვიდრეცა (+იგი D) ვიდოდი, 1 კორ. 16,6; მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, ვიდრეცა-იგი მისლვად განმმართებელსა მას უნებნ, იაკ. 3,4.

4. **ვიდრე, ვიდრე...მდე** -მდე, -თან, -ში: წარმავზავნიდეს... ვიდრე გარეშე ქალაქსა მას, საქმე 21,5; ვსდევნიდ ვ. გარეშე ქალაქებსა, საქმე 26,11; იწყო... სწავლად ვიდრე დღედ, რომელადმდე..., საქმე 1,2; ვ. დასასრულადმდე ქუეყანისა, საქმე 1,8; იწყო ნათლის-ცემითგან იოვანჱსა ვ. დღედმდე აღმაღლებისა, საქმე 1,22; ვ. მოწევნადმდე დღისა მის უფლისა, საქმე 2,20ႨᲚᲚG; ვ. დღენდღელად დღედმდე, საქმე 2,29; 23,1; ჰრომ. 11,8; 2, კორ. 3,14; ვ. ჟამადმდე კუალად-გებისა, საქმე 3,21; ვ. დამკჳდრებადმდე მისა ქარანს შინა, საქმე 7,2Ⴈ; მოსჳნა ღმერთმან... ვ. დღეთა მათმდე დავითისთა, საქმე 7,45; ჰხედვიდეს ყოველნი, მცირითგან ვ. დიდადმდე, საქმე 8,10; ვ. მოსლვადმდე, საქმე 8,40; გალ. 2,12; იაკ. 5,7; ნუ გცონის მოსლვად ვ. ჩუენდამდე, საქმე 9,38ᲚHI; მეოთხით დღითგან ვ. აქა ჟამადმდე ვიყავ მარხული, საქმე 10,30ᲚŌ; მოვიდა ვ. ჩემდამდე, საქმე 11,5ᲚŌ; მივიდეს ვ. ფინიკედმდე, საქმე 11,19ᲚŌ; მიავლინეს ბარნაბა ვ. ანტიოქიამდე, საქმე 11,22; მოვლეს... ქალაქები ვ. პაფვემდე, საქმე 13,6; ვერ ჰხედვიდე ვ. ჟამადმდე, საქმე 13,11; ვ. რწმუნებადმდე ჰურიათა, საქმე 14,1ᲚŌ; ვ. განყენებამდე ურთიერთას, საქმე 15,39; წარიყვანეს იგი ვ. ათინადმდე, საქმე 17,15ᲚŌ; ვ. მეორედ ჟამამდე ღაღადებდეს, საქმე 19,34; თანა-ჰყვანდეს ვ. ასიადმდე, საქმე 20,4; განაგრძო სიტყუაჲ იგი ვ. შოვა ღამემდე, საქმე 20,7; ზრახვიდა ვ. განთენებამდე, საქმე 20,11; ვ. სიკუდილმდე, საქმე 22,4; ფილიპ. 2,8; 2,27; გამოცხ. 2,10; 12,11; ისმენდეს მისსა ვ. ამის სიტყჳსამდე, საქმე 22,22; ვ. მოახლებამდე მისა, საქმე 23,15; ვ. დღენდღელად დღემდე ვდგა, საქმე 26,22; მოვიდეს შემთხუევად ჩუენდა ვ. აპის უბანამდე, საქმე 28,15; დავყვენე ვ. მოაქამდე, ჰრომ. 1,13D; სუფევდა სიკუდილი ადამისითგან ვ. მოსესამდე, ჰრომ. 5,14ႨCD; ვ. ილჳრიკემდე მოვივლინე, ჰრომ. 15,19; ვ. აღსასრულადმდე, 1 კორ. 1,8CD; 2 კორ. 1,14D; ებრ. 3,6CD; 3,14D; 6,11; გამოცხ. 2,26; ვ. აქა ჟამადმდე გუშიისცა , 1 კორ. 4,11; რომელნიმე იჭჳთ ვ. აქამომდე... ჭამენ, 1 კორ. 8,7; ვ. მთათა ცვალებადმდე, 1 კორ. 13,2; დავადგრე ეფესოს შინა ვ. მარტჳრიადმდე. 1 კორ. 16,8; ვ. წარწირვადმდე ჩუენდა ცხორებისაცა, 2 კორ. 1,8; განგჳყო... საზომითა მიწევნამდე ვ. თქუენდამდე, 2 კორ. 10,13; ვ. თქუენდამდე მივიწიენით, 2 კორ. 10,14; აღიტაცა... ვ. მესამედ ცადმდე, 2 კორ. 12,2; ვ. ადგილად მოდგომადმდე მამისა

თჳსისა, გალ. 4,2; ვ. ღლუდჱდე იესუ ქრისტჱსა, ფილიპ. 1,6; 1,10; მისწუდების იგი ვ. განსაყოფელადმდე საშუ-მინველისა, ებრ. 4,12; მიცოდიან მე მცირითგან ვ. დი-დადმდე, ებრ. 8,11; ვ. ჟამადმდე განგებისა მის მოწყენი-სა, ებრ. 9,10; ვ. გამოჩინებადმდე უფლისა ჩუენისა, 1 ტიმ. 6,14; ძჳრსა ვიხილავ ვ. კრულებადმდე, 2 ტიმ. 2,9; ბნელსა შინა არს ე. აქამომდე, 1 იოვ. 2,9; გამოჴ-და სისხლი... ვ. ალჳრადმდე ცხენთა, გამოცხ. 14,20.

5. **ვიდრე** ვინემ: მორჩილებაჲ ჯერ-არს ღმრთისაჲ უფროჲს ვიდრე კაცთაჲ, საქმე 5,29; ნეტარ არს მიცე-მაჲ ვ. (+ღა Ⴂ) მოღებაჲ (მოღებასა Ⴂ; მოღებისა ႴႭ), საქმე 20,35; ასისთავი იგი ნავის უფალსა... ერჩდა, ვ. (+ღა ႪႭ) პავლჱს სიტყუათა, საქმე 27,11; აწ უმახ-ლობელეს არს ჩუენდა ცხორებაჲ, ვ. მაშინ, ჰრომ. 13,11D; უმჯობეს არს ქორწინებაჲ, ე. განჴურვებაჲ (გან-ჴურვებასა ႢႪ), 1 კორ. 7,9CD; უმჯობჱს არს ჩემდა სიკუდილი, ვ. (+ღა ႢCD) არა სიქადულისა ჩემისა... ცუდად შერაცხად, 1 კორ. 9,15; მნებავს ხუთ სიტყუა გონებითა ჩემითა სიტყუად... ვ. ბევრთა სიტყუათა ენითა, 1 კორ. 14,19; მრავალ არიან შვილნი ოჴრისანი, ვ. რო-მელსა ესუა ქმარი, გალ. 4,27; ძიებაჲ შეამთხჳიან უფ-როჲს, ვ. მოღუაწებაჲ ღმრთისაჲ, 1 ტიმ. 1,4; ... გულის თქუმის მოყუარე უფროჲს, ვ. ღმრთის მოყუარებასა, 2 ტიმ. 3,4; უმჯობეს იყო მათა, ეცნავე თუმცა არა გზაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ, ვ. ცნობასა, 2 პეტ. 2,21; უფროჲს არს რომელი წინაჲსწარმეტყუელებდეს, ვიდრელა რომე-ლი იტყოდის ენათა, 1 კორ. 14,5; უფროჲსღა გამოირჩია თანა-ძჳრისხილვაჲ ერსა ღმრთისასა, ვ. რაჲთა აქუნდეს საწუთროჲ იგი საშუებელი ცოდვისაჲ, ებრ. 11,25; უმ-ჯობჱს არს, კეთილსა თუ იქმოდით..., ვ. (-ღა ႢႪGH) ბოროტსა, 1 პეტ. 3,17; უფროჲს არს, რომელი თქუენ შორის არს, ვ. რომელი-იგი სოფელსა შორის არს, 1 იოვ. 4,4.

1. **ვიდრემდე, ვიდრემდის** კავშ. = სანამდე, სა-ნამდის: ვიდრემდე დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჴთა შენთა, საქმე 2,35; 1 კორ. 15,25; ებრ. 1,13; 10,13ႢႪႪ; ვ. მოჰჴადეს თავს-მდები იასონს, საქმე 17,9; ვ. მოკლან პავლე, საქმე 23,12ႪႭ; ვ. მოვკლათ პავლე, საქმე 23,14; ვ. მოკლან იგი, საქმე 23,21; ვ. ... პირსპირ აქუნ-დენ შემასმენელნი იგი, საქმე 25,16; ვ. მიუძღუანო იგი კეისარსა, საქმე 25,21; ვ. სავსებაჲ იგი წარმართთაჲ შე-მოჴდეს, ჰრომ. 11,25; ვ. მოვიდეს უფალი, 1 კორ. 4,5; 11,26; გალ. 3,19; ვ. არა მოკუდის, 1 კორ. 15,36; ვ. გა-მოიხატოს ქრისტჱ, გალ. 4,19; ვ. მოვეწიფნეთ... ერთო-ბასა მას, ეფეს. 4,13; ვ. მოიწიოს განდგომილებაჲ, 2 თეს. 2,3; ვ. შორს განვიდეს, 2 თეს. 2,7; ვ. მოვიდე, 1 ტიმ. 4,13; ე. მოიღოს წჳმაჲ, იაკ. 5,7; ვ. დღჱ განათ-ლდეს, 2 პეტ. 1,19ႢႪႭ; ვ. აღესრულოს ათასი წელი, გამოცხ. 20,3.

ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჴთა შენთა, საქმე 2,35ႢႪႭ; 1 კორ. 15,25CD; ებრ. 1,13CD; 10,13; ვ. აღდგა სხუაჲ მეფე, საქმე 7,18EႭ; ვ. შეიწი-რა... შესაწირავი, საქმე 21,26ႪႭ; ვ. მოკლან პავლე, საქმე 23,21F; ვ. ეიყვნით ჩჩჳლ, გალ. 4,3D; ვ. გამოი-ხატოს ქრისტე, გალ. 4,19ႭFႧ; ვ. მოვიდე, 1 ტიმ. 4,13D; გამოცხ. 2,25; ვ. მოიღოს წჳმაჲ, იაკ. 5,7ႪႭ; ვ. დღე განათლდეს, 2 პეტ. 1,19ႪႭ; ვ.. მეუფენი წმიდანი... არა შჯი სისხლსა ჩუენსა, გამოცხ. 6,10; ვ. აღესრულე-ნენ... მისანი, გამოცხ. 6,11; ვ. დავაბეჭდნეთ მონანი, გა-მოცხ. 7,3; ვ. აღესრულნეს შჳდნი იგი წყლულებანი, გა-მოცხ. 15,8; ვ. აღესრულნენ სიტყუანი ღმრთისანი, გა-მოცხ. 17,17; ვ. აღესრულოს ათასი წელი, გამოცხ. 20,3C.

2. **ვიდრემდე, ვიდრემდის** იქამდის რომ, ასე რომ: ვიდრემდე საპყრობილე იგი საფუძვლითურთ შეიძ-რა, საქმე 16,26ႪႭ; ე. ყოვლთა მკჳდრთა... ესმა სიტ-ყუაჲ, საქმე 19,10; ვ. შიშეულნი... ილტოდეს, საქმე 19,16; ე. ბარნაბაცა მი-ვე-ერჩდა, გალ. 2,13; ვიდრემდის შიშეულნი... ილტოდეს, საქმე 19,16FGI; ვ. სიტყუაჲ შემოკლებულ ყოს უფალმან, ჰრომ. 9,28Ⴔ; ვ. ბარნაბაცა მიერჩდა, გალ. 2,13Ⴍ; ვ. არღარა გჳჴმს ჩუენ სიტყუად რაჲმე, 1 თეს. 1,8CD.

ვიდრემე მაშ, მაშასადამე: აწ უკუე ენანი ვიდრემე სასწაულად არიან, 1 კორ. 14,22; აბრაჰამისნი ვ. შვილ-ნი ხართ, გალ. 3,29; მწირნი ვ. ხართ, ებრ. 12,8; ვიდ-რემე-რაჲ ჰქდა პეტრე, საქმე 12,18C;უკუე ჯერ-ვიდრემე-იყო მისა ვნებაჲ, ებრ. 9,26; და-ვიდრემემცა-სცხრეს შე-წირვისაგან ამისთჳს, ებრ. 10,2.

1. **ვითარ** როგორ, როგორც: ვითარ ჩუენ გუესმის, საქმე 2,8; არა ვ. თქუენ ჰგონებთ, საქმე 2,15; წინაწარ-მეტყუელი აღგიდგინოს თქუენ უფალმან... ვ. ესე მე, საქმე 7,37Ⴍ; თუ ვ. ვიყავ თქუენ თანა, საქმე 20,18ႪႭ; მე ვ. გულისხმა-ვყავ, საქმე 25,25; ვ. უძლეს მისლვად ფინიკედ, საქმე 27,12; უკუეთუმცა ვ. შეუძლეს, საქმე 27,39ႪႭ; ე. ჰზრახავ, საქმე 28,22ႪႭ; არამედ არა ვ. შეცოდებაჲ, ეგრეცა მადლი, ჰრომ. 5,15; ვ. უკუე მერმე ეცხოვნდებოდით მას შინა, ჰრომ. 6,2; ე. არა მითურთით ყოველივე მოგუანიჭოს, ჰრომ. 8,32; ვ. შუენიერ არიან ფერჴნი, ჰრომ. 10,15; ვ. გამოუძიებელ არიან განკითხვა-ნი მისნი, ჰრომ. 11,33; ე. ვინ აშჱნებდეს, 1 კორ. 3,10; ვ. საცნაურ იყოს სიტყუაჲ იგი, 1 კორ. 14,9; ვ. იტყჳან ვინმე თქუენ შორის, 1 კორ. 15,12; რომელნი-იგი ვ. რა-იმე იყვნეს ოდესმე, გალ. 2,6ႧႦ; ვ. წარმართთა აიძულებ ჰურიაებად, გალ. 2,14; ვ. მიიქცევით კუალად... გლახაკ-სა წესსა, გალ. 4,9; ჰხედვიდით, ნუ ე. უგუნურნი, ეფეს. 5,15Ⴂ; ვ. ჯერ-არს თქუენდა სლვაჲ, 1 თეს. 4,1; თუ ვ. (+იგი Ⴆ) სიტყუაჲ მისცენ, ებრ. 13,17D; ვ. ივინი ჰგო-ნებენ, 1 პეტ. 4,14ႪႭ; ე. ვჰგონებ, 1 პეტ. 5,12ႪႭ; ე. იტყჳან, გამოცხ. 2,24; ვითარ-ესე აწ გამოეცხადა, ეფეს. 3,5; ვითარ-ეგე იცით, 1 თეს. 2,11Ⴂ; ვითარ-იგი გუშინ მოკალ მეგჳპტელი იგი, საქმე 7,28; ვ. იხილა გზასა მას უფალი... და ვ. დამასკეს შინა განეცხადა, საქმე 9,27; ე. ანგელოზი იხილა, საქმე 11,13; ვ. უფალმან გა-მოიყვანა საპყრობილით, საქმე 12,17; ვ. მოჰხუდა ღმერ-თმან, საქმე 15,14; ვ. თქუენ თანა... ვიყოფოდე, საქმე 20,18; ვ. არარაჲ დავაყენე უმჯობჱსი თქუენი, საქმე 20,20; ვ. ჯერ-არს, ჰრომ. 8,26; ე. შეემთხუევის ღმერ-თსა, ჰრომ. 11,2; ვ. განსიკუბული არა ჴორციითა მსუქან არს, 1 კორ. 4,6ႧႦ; ვ. ჯერ-არს ცნობად, 1 კორ. 8,2; ვ. ვიეთმე საწამებელი წიგნი აქუს, 2 კორ. 3,1; არა ვ. მო-სე საფარველი დაიბურის, 2 კორ. 3,13; ვ. შიშით... შე-იწყნარეთ იგი, 2 კორ. 7,15; არა ხოლო ვ. ვესვედით, 2 კორ. 8,5; არა ვ. მე მნებავს, გპოვნე თქუენ, და მე გპო-ვო ვ. თქუენ არა გნებავს, 2 კორ. 12,20; ვ. წარმართნი ვლენან, ეფეს. 4,17ႦႪ; ვ. ღირს ჩემდა სიტყუად, ეფეს. 6,20; ვ. ჯერ-არს ჩემდა სიტყუად, კოლ. 4,4; ვ. თითოე-

ულსა ღირს სიტყჳს-მიგებაჲ. კოლ. 4,6; ვ. (-იგი CD) მოიქეცით კერპთაგან მონებად ღმრთისა. 1 თეს. 1,9; ვ. ღირსად... ვიქცეოდეთ. 1 თეს. 2,10; ვ. სამართალ არს. 2 თეს. 1,6D; ვ. ღირს ბაძვაჲ ჩუენდა. 2 თეს. 3,7; ვ. ჯერ-არს... სლვაჲ. 1 ტიმ. 3,15; ვ. ოქუჳნ გნებავს. 1 პეტ. 4,14ႲႭ; ვ. მცირედ მივწერე. 1 პეტ. 5,12; ვ. ვიეთმე დაყოვნებად შეურაცხიეს. 2 პეტ. 3,9ႲႭ; ვ. შენ ჭეშმარიტებით ხუალ. 3 იოვ. 1,3; ვ. ადიდა თავი თჳსი, გამოცხ. 18,7; ვითარ-მე (-მე ႢႲ) მეძლოს უწყებად, საქმე 8,31; ვ. საჯოს ღმერთმან სოფელი, ჰრომ. 3,6; ვ. უკუე ჰხადონ... ვ. უკუე ჰრწმენეს... ანუ ვ. ისმინონ, ჰრომ. 10,14; ვ. ქადაგებდეს, ჰრომ. 10,15; ვ. საცნაურ იქმნეს სტჳნვაჲ, 1 კორ. 14,7; ვ. თქუას „ამენი“. 1 კორ. 14,16; ვ. აღდგენ მკუდარნი, 1 კორ. 15,35; ვ. ჩუენ განვერნეთ, ებრ. 2,3; ვ. ეკლესიათა ღმრთისათა მოღუაწებაჲ აგოს, 1 ტიმ. 3,5; ვ. სიყუარული ღმრთისაჲ ჰგიეს მის თანა, 1 იოვ. 3,17; ვითარ-რაჲ იყოს, 1 კორ. 3,13; დაავიწყდის, ვ. არს, იაკ. 1,24ႢႲ; უკუეთუმცა შე-ვითარ რაჲ-უძლეს, საქმე 27,39; რაჲთა მი-ვითარ-რაჲ-ვსწუდე აღდგომასაცა მას მკუდრეთით. ფილიპ. 3,11; ვითარ-ძი აქუნდეს, საქმე 15,36; ვ. სათნო-ეყოს უფალსა, 1 კორ. 7,32; ვ. სათნო-ეყოს ცოლსა, 1 კორ. 7,33CD; ვ. სათნო-ეყოს ქმარსა, 1 კორ. 7,34CD; ვ. უშიშად იყოს, 1 კორ. 16,10; ვ. ხუდოდით, ეფეს. 5,15.

2. ვითარ როცა, როგორც კი: ვითარ მოვიდოდა განცდად, საქმე 7,31; ვ. მიეხო იგი დამასკედ, საქმე 9,3C; ვ. სამნი დღენი წარჴდეს, საქმე 9,9C; ვ. განვლეს მათ პირველი... საჴუმილავი, საქმე 12,10; ვ. აღასრულეს მსახურებაჲ..., საქმე 12,25; ვ. შეითქუნეს ჰურიანი იგი, საქმე 14,5; ვ. მიჰხედა პავლე, საქმე 14,9; ვ. განვლეს პისიდიაჲ, საქმე 14,24; მიერ ვ. მოვიდეს, საქმე 14,27ႢႲ; ვ. იყო ჴდომაჲ, საქმე 15,2; ვ. იყო გამოძიებაჲ მრავალი, საქმე 15,7; ვ. თანა-წარჴდეს მისჳასა, საქმე 16,8; ვ. ჩუენებაჲ ესე იხილა პავლე, საქმე 16,10; ვ. ნათელ-იღო მან, საქმე 16,15; ვ. წარვიდოდეთ ჩუენ თაყუანის-ცემად, საქმე 16,16; ვ. მრავალი გუემაჲ დასდვეს მათ ზედა, საქმე 16,23; ვ. მეყსეულად განეღჳძა, საქმე 16,27; იგინი ვ. გამოვიდეს, საქმე 16,40; ვ. იგინი ჰლოცვიდეს. საქმე 18,20ႲႭ; ვ. (+იგი ႲႭ) ეგულებოდა მას აქაიად წიაღ-სლვად, საქმე 18,27; ვ. ეგულებოდა მოკლვაჲ მისი, საქმე 21,31Ⴍ; ვ. მრავალ დადუმებაჲ იყო, საქმე 21,40; ვ. ღაღადებდეს იგინი, საქმე 22,23; ვ. წარმოჰზიდვიდეს მას საბლითა, საქმე 22,25; ვ. ორი წელი აღესრულა, საქმე 24,27; ვ. რაოდენნიმე დღენი წარჴდეს, საქმე 25,13; ვ. არაჲ ვპოვე მე ამის გამოძიებისათჳს. საქმე 25,20; ვ. ძჳრით წარვლეთ იგი, საქმე 27,8; ვ. მრავალი ჟამი წარჴდა, საქმე 27,9; ვ. შეაცთუნა ნავი იგი, საქმე 27,15ႢႲႭ; ვ. შეჰკრებდა პავლე ფრიადსა ქარტუეტსა. საქმე 28,3; ვ. (+იგი ႲႭ) მყოვარ ჟამ დგეს, საქმე 28,6; ვ. მოკრბეს იგინი, საქმე 28,17; ვ. უკუე შეერაცხა, ჰრომ. 4,10CD; ვითარ-იგი (-იგი ႢႲ) იკითხვიდა. საქმე 8,30; ვ. განიზრახვიდა გულსა თჳსსა პეტრე, საქმე 10,17; ვ. ამას ეტყოდა, საქმე 10,44ႢႲ; ვ. (-იგი C) აღასრულეს ყოველი ესე. საქმე 13,29; ვ. შემოკრბეს... მოწაფენი, საქმე 14,20ႲႭ; ვ. ვერ ვარწმუნეთ მას, საქმე 21,14; ვ. ვერ გულისხმა-ყო შფოთისა მისგან. საქმე 21,34; ვ. იტყოდა ამას, საქმე 26,24; კერპთა მათ მიმართ უჴმოთა ვ. შეუდეგით. 1 კორ. 12,2CD.

3. ვითარ, ვითა რომ: სცვიდეს ბჭეთა... რაჲთამცა ვითარ (ვითა C) მოკლეს იგი. საქმე 9,24ႲHI; ჰხედვიდა, ვ. ცანი განხუმულ იყვნეს. საქმე 10,11; უწყით, ვ. არა ეგების კაცისა ჰურიასა მიხებად წარმართთა, საქმე 10,28; მოწამე ჩემდა არს ღმერთი... ვ. უნაკლულოდ ჴსენებასა თქუენსა ვჰყოფ. ჰრომ. 1,9; იცით, ვ. კაცად-კაცადსა თქუენსა... გლოცევდით, 1 თეს. 2,11CD; უწყით, ვ. მისა შემდგომად უნდა დამკჳდრებად კურთხევაჲ, ებრ. 12,17Ⴍ; იჴსენებდ, უკუეთუ ვ. მიიღე და შეინახე, გამოცხ. 3,3; სცვიდეს იგინი ბჭეთა..., რაჲთამცა მო-ვითარ-კლეს იგი. საქმე 9,24; ... ვითარ-იგი პირველ მკუდართა აღდგომისა ნათელი მითხრობად ერთა, საქმე 26,23; მოწამე არს ჩემდა ღმერთი, ვ. მსურის მე თქუენდა. ფილიპ. 1,8; ვჰმადლობ ღმერთსა... ვ. მოუკლებელად მაქუს შენთჳს ჴსენებაჲ, 2 ტიმ. 1,3; ვითარ-მე შენ განერე საშჯელსა ღმრთისასა, ჰრომ. 2,3.

4. ვითარ ასე, დაახლოებით: იყო ერი რიცხჳთ ერთბამად ვითარ ას ოც ოდენ კაც, საქმე 1,16; ნათელ-იღეს... ვ. სამ ათასთა ოდენ, საქმე 2,41; იყო რიცხჳ იგი მორწმუნეთაჲ მათ კაცთაჲ ვ. ხუთ ათას ოდენ, საქმე 4,4; იყო ვ. სამის ოდენ ჟამის დაყოვნებაჲ, საქმე 5,7; მისდევდეს კაცნი რიცხჳთ ვ. ოთხას ოდენ, საქმე 5,36; იხილა მან ჩუენებაჲ... ვ. მეცხრესა ოდენ ჟამსა, საქმე 10,3; შემდგომად ამისა ვ. ოთხას ერგასის წელ ოდენ მოსცა მათ მსაჯულებ. საქმე 13,20ႲႭ; იქმნა დუმილი... ვ. ნახევარსა ჟამისასა, გამოცხ. 8,1.

5. ვითარ რადგან, რაკი: ვითარ (+იგი CႲႭ) ეპყრა მას პეტრე, საქმე 3,11ႢႲ; იგინი ვ. უჴდებოდეს და ჰგმობდეს. საქმე 18,6; ვ. მრავალი შფოთი იყო, საქმე 23,10; ვ. (+იგი ႲႭ) ეტყოდა იგი (- ႲႭ) სიმართლისათჳს. საქმე 24,25; ვ. იქცეოდეს მუნ, საქმე 25,14; ვ. დიდსა ზამთარსა შინა ვიყვენით, საქმე 27,18; ვითარ-ეგე (-ეგე ႲႭ) ულაღადებდა კეისარსა, საქმე 25,25; ვ. იცით, 1 თეს. 2,11ႢႲ; ვითარ-იგი ვინმე განფიცხნებოდეს, საქმე 19,9ႢႲႭ; ვ. მე არა ვხედევდ. საქმე 22,11; ვ. ულაღადებდა კეისარსა, საქმე 25,25ႢႲ; ვ. მრავალ დღე მძიმედ ვიდოდეთ. საქმე 27,7; ვ. უმარჯუ იყო ტბაჲ იგი დასაზამთრებელად. საქმე 27,12; ვ. ქროდა ქარი სამხრისაჲ, საქმე 27,13ႲႭ; ვ. სიტყუას-მიგებდეს მე ჰურიანი, საქმე 28,19; ვ. არს ჭეშმარიტებაჲ იესუს თანა. ეფეს. 4,21Ⴒ.

ვითარ-ი როგორი: ვითარი სახლი მიშენო მე, საქმე 7,49ႢႲႭ; ვ. შესლვაჲ გუაქუნდა თქუენდა მიმართ. 1 თეს. 1,9CD; ვ. არს ცხორებაჲ თქუენი, იაკ. 4,14ႲႭ; ვითარნი მცნებანი მიგეცნით თქუენ. 1 თეს. 4,2CD; ვითარნი-ეგე ჰატიოსნად იპყრენით, ფილიპ. 2,29ႢႲ.

1. ვითარმედ რომ: თქუენ ჰგონებთ, ვითარმედ ამათ სთრავსო, საქმე 2,15; ცხად იყავნ..., ვ. სახელითა იესუ ქრისტჱსითა ნაზორეველისაჲთა... ესე დგას, საქმე 4,10; იტყოდა..., ვ. არს რაჲმე, საქმე 5,36; ესმა იაკობს, ვ. არს საზრდელი ეგჳპტეს, საქმე 7,12; ჰგონებდა, ვ. გულისხმა-ყონ ძმათა მისთა, საქმე 7,25; თანა შეკრულ ცოდვისა გხედავ შენ, ვ. ხარ. საქმე 8,23; ასმიეს..., ვ. მრავალნი ძჳრნი შეაჩუენნა, საქმე 9,13; არა ჰრწმენა, ვ. არს იგი მოწაფჱ, საქმე 9,26; ესმა..., ვ. პეტრე მუნ არს, საქმე 9,38; განიზრახვიდა... პეტრე, ვ. რაჲ-მე იყოს, საქმე 10,17; უწყით, ვ. არა ჯერ-არს კაცისა ჰურიისა მიახლებად. საქმე 10,28ႲႭ; ესმა მოციქულთა....

ვ. წარმართთაცა შეიწყნარეს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, საქმე 11,1ႢႪႭ; ესრე ედვა გულსა, ვ. აღმოჰგუაროს იგი, საქმე 12,4; არა უწყოდა, ვ. ჭეშმარიტ არს, საქმე 12,9ႢႪႭ; ეგრე ეგონა, ვ. ჩუენებასა იხილავს, საქმე 12,9; ეგრე ეგონა, ვ. მომკუდარ არს იგი, საქმე 14,19; მესმა ჩუენ, ვ. ჩუენგანნი ვინმე განვიდეს, საქმე 15,24; პავლე ესრე ჰლოცვიდა, ვ. ... არა წარყვანებად იგი, საქ-მე 15,38; უწყოდეს ყოველთა, ვ. წარმართი იყო მამაჲ მისი, საქმე 16,3ႢႪႭ; გულისხმა-ვყავთ, ვ. მუნ მიჩინნა... ხარებად მათა, საქმე 16,10; ეგონა, ვ. განვლტოლვილ არიან, საქმე 16,27; ესმა, ვ. ჰრომნი არიან, საქმე 16,38; ვითარცა აგრძნეს..., ვ. ბერჲასაცა მიეთხრა, საქმე 17,13; უწამებდა ჰურიათა მათ, ვ. არს ქრისტე იესუ, საქმე 18,5; აჩუენებდა წიგნთაგან, ვ. არს ქრისტე იესუ, საქმე 18,28; ჰრქუეს მას, ვ. არცაღა არს, საქმე 19,2Ⴍ; ვი-თარცა გულისჴმა-ყვეს, ვ. ჰურიაჲ არს, საქმე 19,34ႢႪႭ; იტყჳან..., ვ. განდგომილებასა ასწავებ, საქმე 21,21; ეს-მეს ვისმე, ვ. მოსრულ ხარ, საქმე 21,22; ცნან ყოველ-თა, ვ. რომლისათჳს იგი ესმა შენთჳს, საქმე 21,24ႢႪႭ; ჰგონებდეს, ვ. ტაძრად შეიყვანა, საქმე 21,29; მიიწია ჰამბავი..., ვ. შეკრებულ არს იერუსალჱმი, საქმე 21,31; არა ვიცოდე..., ვ. არს ეგე მღდელთ მოძღუარ, საქმე 23,5ႢႪႭ; გულისჴმა-ყო პავლე, ვ. ერთკერძოჲ იგი კრებული ფარისეველთაჲ არს, საქმე 23,6ႤႢႪႭ; ეპოვე, ვ. აბრალებდეს მას, საქმე 23,29; ისწავა, ვ. კილიკიელი არს, საქმე 23,34; არცა ბაგინსა შინა მპოვეს მე, ვ. ვეტყოდე ვისმე, საქმე 24,12; ამას თანა ჰგონებდა, ვ. ფასი მოიღოს, საქმე 24,26; გულისჴმა-ვყავ, ვ. არაჲ ღირსი სიკუდილისაჲ უქმნიეს, საქმე 25,25ႤႢႪႭ; წინა-წარმეტყუელნი იტყოდეს..., ვ. ვნებად იყო ქრისტესა, საქმე 26,23; ჰგონებდეს, ვ. ნებისაებრ მათისა იყოს, საქ-მე 27,13; მრწამს მე ღმრთისაჲ, ვ. ესრჱთ იყოს, საქმე 27,25; ჰგონებდეს, ვ. განსივნეს, საქმე 28,6; იტყჳან..., ვ. ვქმნეთ ბოროტი, ჰრომ. 3,8; გულ-სავსე იქმნა, ვ. შემძლებელ არს ყოფადცა, ჰრომ. 4,21CD; ანუ არა უწ-ყითა... ვ. შჯული უფლებს კაცსა ზედა, ჰრომ. 7,1CD; რამეთუ უწყი, ვ. არარაჲ დამკჳდრებულ არს, ჰრომ. 7,18CD; ესრე მგონიეს, ვ. ვერ ღირს არიან..., ჰრომ. 8,18; ესე უწყით, ვ. ... თანა-მოქმედ კეთილისა ექმნების, ჰრომ. 8,28ႭႢ; ვქადაგებთ, ვ. აღ-თუ-იარო... იესუ, ჰრომ. 10,9; ნუუკუე არა ესმაა? ვ. ... განჴდა ჴმაჲ მათი, ჰრომ. 10,18; ცხად არს, ვ. რომელი წინა-აღუდგა ჴელმწიფება-სა, ჰრომ. 13,2D; მრწამს მეცა..., ვ. თქუენცა სავსე ხართ სახიერებითა, ჰრომ. 15,14; ვესავ..., ვ. ... გიხილნე თქუენცა, ჰრომ. 15,24CD; მეუწყა..., ვ. ჴდომა რაჲმე არიან თქუენ შორის, 1 კორ. 1,11; ხედევდით..., ვ. არა მრავალნი ბრძენ არიან, 1 კორ. 1,26ႢႡ; ვჰგონებ, ვ. ღმერთმან... გამოგუაჩინნა, 1 კორ. 4,9; ანუ არა უწყითა, ვ. გუამი თქუენი ტაძარ... სულისა წმიდისა არს, 1 კორ. 6,19ႢႡ; ვჰგონებ, ვ. სული ღმრთისაჲ მაქუს, 1 კორ. 7,40; უკუეთუ ვინმე ჰგონებდეს, ვ. იცის რაჲმე, 1 კორ. 8,2; უწყით..., ვ. არავინ არს ღმერთ სხუაჲ, 1 კორ. 8,4CD; ვიტყჳ, ვ. ნაკერპავი იგი რაჲმე არს, 1 კორ. 10,19; არამედ ვ. რომელსა-იგი უგებენ წარმართნი, 1 კორ. 10,20CD; პირველად ესე, ვ. შეკრებასა მას თქუენ-სა... მესმის, 1 კორ. 11,18ႤႢ; მესმის, ვ. წვალება არიან თქუენ შორის, 1 კორ. 11,18CD; უკუეთუ ქრისტე იქადა-გების..., ვ. მკუდრეთით აღდგომილ არს, ვითარ იტ-ყჳან..., ვ. აღდგომაჲ მკუდართაჲ არა არს, 1 კორ. 15,12; ეწამებთ ღმრთისათჳს, ვ. აღადგინა ქრისტჱ, 1 კორ. 15,15; იცით სახლი იგი სტეფანაჲსი, ვ. არს პირ-ველი აქაიაჲსაჲ, 1 კორ. 16,15CD; ვესავთ ჩუენ, ვ. მერ-მეცა მიჴსნნეს, 2 კორ. 1,10; ვესავ, ვ. სრულად გულის-ხმა-ჰყოთ, 2 კორ. 1,13; ვ. ხართ ებისტოლე ქრისტესა, 2 კორ. 3,3D; ვიქადე..., ვ. აქაიაჲ განმზადებულ არს, 2 კორ. 9,2CD; ვთქუათ, ვ. თქუენ გუამსა ზედა ამის სიქა-დულისასა, 2 კორ. 9,4D; არა გეგონოს, ვ. გაშინებ, 2 კორ. 10,9; ვჰგონებ, ვ. არარაჲ დავაკლდი ფრიად მოცი-ქულთა მათ, 2 მირ. 11,5; არს ჭეშმარიტებაჲ ქრისტესი ჩემ თანა, ვ. სიქადული ესე არა დაეყენოს, 2 კორ. 11,10CD; გეტყჳ თქუენ, ვ. ჩუენ რეცა მოუძლურდით, 2 კორ. 11,21; გეგონოს, ვ. თქუენ სიტყუას-გიგებთ, 2 კორ. 12,19; ჩუენ ვესავთ, ვ. სცნათ, 2 კორ. 13,6; ესმინა, ვ. აწ ახარებს სარწმუნოებასა, გალ. 1,23; რომელნი-იგი ჰგონებდეს, ვ. არიან რაჲმე, გალ. 2,6; ვიხილე, ვ. არა წარუმართებიეს, გალ. 2,14; იცოდა..., ვ. სარწმუნოებითა განამართლებს, გალ. 3,8; უწამებ ყოველსა კაცსა..., ვ. თანა-მდებ არს იგი..., გალ. 5,3CD; გესავ თქუენ..., ვ. სხუა ზრახვა არარაჲ იზრახოთ, გალ. 5,10; პირველ გარქუ, ვ. სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, გალ. 5,21CD; უკუეთუ ვისმე ეგონოს, ვ. არს რაჲმე, გალ. 6,3CD; და ამის მებრვე სასოებისათჳს, ვ. რომელ-მან იწყოს, ფილიპ. 1,6CD; რამეთუ უწყი, ვ. ესე მექმნას მე..., ფილიპ. 1,19CD; უწყი, ვ. დავადგრე, ფილიპ. 1,25; მესმას თქუენთჳს, ვ. სდგათ თქუენ, ფილიპ. 1,27CD; ვესავ უფალსა, ვ. ... მოვიდე, ფილიპ. 2,24; რამეთუ გეს-მინა, ვ. დასნეულდა, ფილიპ. 2,26; ვეწამები მას, ვ. აქუს შური ფრიადი თქუენთჳს, კოლ. 4,13CD; უწყით, ვ. ედგათ-ვე ამისთჳს, 1 თეს. 3,3; გითხრობდით..., ვ. ჭირსა შესლვად ვართ, 1 თეს. 3,4; უკუეთუ გურწამს, ვ. იესუ მოკუდა, 1 თეს. 4,14; იცით, ვ. დღჱ იგი უფლი-საჲ... მოიწიოს, 1 თეს. 5,2; სარწმუნო არს..., ვ. და ყოსცა, 1 თეს. 5,24CD; მუნ წამებულ არს, ვ. ცხოველ არს, ებრ. 7,8; ჩას, ვ. შჯულისაჲცა ცვალებაჲ იყოს, ებრ. 7,12; ითქუნეს... მცნებანი..., ვ. მოიღის სისხლი იგი ზუარაკთაჲ, ებრ. 9,19; რომლისაგან იწამა, ვ. მარ-თალ არს, ებრ. 11,4; წამებულ არს, ვ. სათნო-ეყო, ებრ. 11,5; გამოაჩინებენ, ვ. მამულსა ეძიებენ, ებრ. 11,14CD; ესრე შეჰრაცხა, ვ. მკუდრეთითცა აღდგინებად შემძლებელ არს, ებრ. 11,19; გურწამს, ვ. კეთილი გონებაჲ გუაქუს, ებრ. 13,18ႭCD; უწყით, ვ. კეთილ არს შჯული, 1 ტიმ. 1,8CD; ჰგონებდეს, ვ. სარეწავ არს ღმრთის მსახურებაჲ, 1 ტიმ. 6,5; ღმერთსა აღიარებენ, ვ. იციან, ტიტე 1,16; არა გრქუა შენ, ვ. შენცა თანამდებ ხარ ჩემდა, ფილემ. 1,19; რამეთუ ვესავ, ვ. ლოცვითა თქუენითა მიგემადლო თქუენ, ფილემ. 1,22; ნუ უკუე ჰგონებნ კაცი იგი, ვ. მო-რაჲმე-იღოს, იაკ. 1,7; ნუვინ იტყჳნ, ვ. განვიცადები, იაკ. 1,13; რომელსა ეგონოს..., ვ. ღმრთის მსახურ არს, იაკ. 1,26ႢႪႭ; მსგავსად წერილისა მის, ვ. შეიყუარო მო-ყუასი შენი, იაკ. 2,8; გრწამს, ვ. ერთ არს ღმერთი, იაკ. 2,19ႢႪႭ; გნებავსა ცნობად..., ვ. სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთაჲსა მკუდარ არს, იაკ. 2,20Ⴍ; უწყოდეთ..., ვ. ... საშჯელი მოიღოთ, იაკ. 3,1; ანუ ჰგონებთ, ვ. ცუდად იტყჳს წიგნი, იაკ. 4,5; ეგრე შემირაცხიეს, ვ. ესე არს ჭეშმარიტი მადლი, 1 პეტ. 5,12; დაავიწყდა მათ..., ვ. ცანი იყვნეს, 2 პეტ. 3,5; უკუეთუ ვთქუათ, ვ. ზიარებაჲ მაქუს მის თანა, 1 იოვ. 1,6; უკუეთუ ვთქუათ, ვ. არარაჲ

ვცოდეთ, 1 იოვ. 1,10: რომელმან თქუას, ვ. ვიცან იგი, 1 იოვ. 2,4: გასმით, ვ. ანტექრისტე მომავალ არს..., უწყით, ვ. უკუანასკნელი ჟამი არს, 1 იოვ. 2,18: რაჲთა ცხად იყვნენ, ვ. არა არიან ყოველნი ჩუენგან, 1 იოვ. 2,19Ⴍ; არა მივწერე თქუენდა, ვ. არა იცით ჭეშმარიტებაჲ იგი, არამედ ვ. იცით იგი, 1 იოვ. 2,21ႢႪႭ; რომელმან უვარ-ყოს, ვ. იესუ არა არს ქრისტე, 1 იოვ. 2,22; უკუეთუ იხილოთ, ვ. მართალ არს, 1 იოვ. 2,29; რომელ გასმიეს, ვ. მოსულად არს, 1 იოვ. 4,3; რომელმან აღიაროს, ვ. იესუ არს ძჲ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 4,15ႢႪႭ; რომელსა ჰრწმენეს, ვ. იესუ არს, 1 იოვ. 5,1ႢႪႭ; 5,5ႢႪႭ; ვიცით, ვ. მაქუს თხოვაჲ იგი, 1 იოვ. 5,15; გეტყოდეს თქუენ, ვ. მო-ვიდე-ვიდენ მეკიცხეველნი, იუდა 1,18; ვიცნი საქმენი შენნი... და ვ. ვერ ძალ-გიც ტჳრთვად უკეთურთა მათ, გამოცხ. 2,2; ცნან ყოველთა ეკლესიათა, ვ. მე ვარ, გამოცხ. 2,23; უწყის, ვ. მცირედი ჟამი უც მას, გამოცხ. 12,12; იხილა..., ვ. გარდამოვარდა ქუეყანად, გამოცხ. 12,13.

იტყოდეს, ვითარმედ, საქმე 2,13; 8,10; 11,3ႢႪႭ; 12,15ႢႪႭ; 14,19ႢႪႭ; 15,5ႢႪႭ; 18,13; 23,9; 24,9; 28,6; თქუა, ვ., საქმე 3,22; 11,16; 13,34; 19,21; 20,38; 28,25; ებრ. 6,14; ჰრქუა..., ვ., საქმე 3,25; 7,37ႢႪႭ; 16,36ႢႪႭ; 25,4ႢႪႭ (2-ჯერ); ჰრომ. 9,12; უთხრეს მათ, ვ., საქმე 5,23; 5,25; განიზრახვიდეს მათთჳს, ვ., საქმე 5,24ႢႪႭ; თქუეს, ვ., საქმე 6,11; 6,13; 26,31; გუესმა მაგისგან..., ვ., საქმე 6,14; ეტყოდა მას ღმერთი, ვ., საქმე 7,6; იტყოდა..., ვ., საქმე 8,9; ჰრომ. 7,7; გამოცხ. 6,1; 6,3; 12,10; 16,17; იწყო სიტყუად, ვ., საქმე 9,20; გულისჴმაუყოფდა, ვ., საქმე 9,22ႢႪႭ; მიჰრქუეს, ვ., საქმე 9,38; აუწყებდა სულითა წმიდითა, ვ., საქმე 11,28; უთხრა, ვ., საქმე 12,14; განკრძალულ იყო, ვ., საქმე 12,15; ამცნო მათ, ვ., საქმე 12,17; ზრუნვაჲ იყო ერისა კაცთაჲ მათ, ვ., საქმე 12,18; წერილ არს..., ვ., საქმე 13,33; ჰრომ. 3,10; 4,17; 1 კორ. 14,21; გალ. 4,22CD; ესრე მამცნო ჩუენ უფალმან, ვ., საქმე 13,47; ჰლოცვიდეს... ვ., საქმე 14,22; ასწავებდეს ძმათა, ვ., საქმე 15,1ႢႪႭ; ჯერ-იყო ვნებაჲ და აღდგომაჲ მკუდრეთით და ვ., საქმე 17,3ႢႪႭ; ღაღადებდეს, ვ., საქმე 17,6; იტყჳან, ვ., საქმე 17,28ႠႪ; 25,24; 2 ტიმ. 2,18; იტყჳს, ვ., საქმე 19,26; 1 კორ. 15,45; 2 კორ. 10,10CD; ებრ. 8,5CD; 10,8; გამოცხ. 18,7; ჰკითხვიდა, ვ., საქმე 23,19; არავის უთხრას, ვ., საქმე 23,22; ღაღად-ვყავ მათ შორის..., ვ., საქმე 24,21; პავლე სიტყუას-უგებდა, ვ., საქმე 25,8; ვარქუ მე, ვ., საქმე 25,16; რამეთუ ვიტყჳთ, ვ., ჰრომ. 4,9; აღთქუმისაჲ არს სიტყუაჲ ესე, ვ., ჰრომ. 9,9; ეტყჳს წიგნი ფარაოს, ვ., ჰრომ. 9,17CD; მრქუა მეა, ვ., ჰრომ. 9,19; სადა-იგი ერქუა მათ, ვ., ჰრომ. 9,26; მოსე ესრე დაწერა, ვ., ჰრომ. 10,5; ნუ იტყჳ..., ვ., ჰრომ. 10,6; არამედ სთქუა სამე, ვ., ჰრომ. 11,19; შჯული აღასრულა, ვ., ჰრომ. 13,9CD; ამითვე სიტყჳთა აღესრულების, ვ., იქვე; არავინ სთქუათ, ვ., 1 კორ. 1,15ႠႪႢCD; რაჟამს ვინმე იტყოდის, ვ., 1 კორ. 3,4CD; მე ეგრე ვჰგონებ, ვ., 1 კორ. 7,26; უკუეთუ ვინმე გითხრას თქუენ, ვ., 1 კორ. 10,28; და კუალად თავმან — ფერჴთა, ვ., 1 კორ. 12,21; არა-მე თქუანა, ვ., 1 კორ. 14,23; და აღიაროს, ვ., 1 კორ. 14,25; რაჟამს თქუას, ვ., 1 კორ. 15,27; მაწუევს ჩუენ გამორჩევად ამას, ვ., 2 კორ. 5,14CD; რამეთუ წინასწარ ვთქუ, ვ., 2 კორ. 7,3; ახარა აბრაჰამსა, ვ., გალ. 3,8; კაცობრივ ვიტყჳ, ვ., გალ. 3,15C; გეტყჳ თქუენ, ვ., გალ. 5,2CD; გამცნებდი თქუენ, ვ., 2 თეს. 3,10CD; და ჰრქუ, ვ., ებრ. 3,10Ⴊ; რამეთუ ეწამების, ვ., ებრ. 7,17CD; რამეთუ შემდგომად სიტყჳსა ამის, ვ., ებრ. 10,16; რომლისა მიმართ ითქუა, ვ., ებრ. 11,18; რომელი მეტყოდა, ვ., გამოცხ. 1,11; ანგელოზსა... არქუ, ვ., გამოცხ. 2,1; ანგელოზსა... მიუწერე, ვ., გამოცხ. 2,18; 3,1; 3,14; მეტყოდა მე, ვ., გამოცხ. 4,1; 10,8; ქადაგებდა ჴმითა დიდითა, ვ., გამოცხ. 5,2; მიეცა ენებაჲ... ზღჳსაჲ, ვ., გამოცხ. 7,2; ეტყოდა მეექუსესა მას ანგელოზსა, ვ., გამოცხ. 9,14; და ფუცა მისა..., ვ., გამოცხ. 10,6; მრქუა მე, ვ., გამოცხ. 10,9; ეტყოდა შჳდთა მათ ანგელოზთა, ვ., გამოცხ. 16,1; ჴმა-ყო ჴმითა დიდითა, ვ., გამოცხ. 18,2; დაწერე, ვ., გამოცხ. 19,9; 21,5; და არს წერილ სამოსელსა მისსა ზედა..., ვ., გამოცხ. 19,16.

2. ვითარმედ ისე რომ, так что: საცნაურ იქმნა ყოველთა მკჳდრთა იერუსალჱმისათა, ვითარმედ ეწოდაცა დაბასა მას... აკელდამა, საქმე 1,19; შეეძინებოდა სიმრავლჱ... მორწმუნეთაჲ უფალსა, ვ. გამოაქუნდეს უძლურნი, საქმე 5,15; ერი იგი... განმრავლდა ეგჳპტეს შინა, ვ. აღდგა სხუაჲ მეფჱ, საქმე 7,18F; იყო... სიტყუად ესრჱთ, ვ. რწმუნებად ჰურიათა, საქმე 14,1; ძალსა არა მცირედსა იქმოდა ღმერთი..., ვ. უძლურთაცა ზედა მიაქუნდა, საქმე 19,12; იქმნა დიდებულ, ვ. ვერ შემძლებელ იყვნეს თუალთა შედგმად, 2 კორ. 3,7; მითხრობდა... თქუენსა მას შურსა ჩემთჳს, ვ. მე უფროჲსღა განვიხარე, 2 კორ. 7,7; წარსამატებელად სახარებისა მის მოიწლინა, ვ. კრულებანი... განცხადებულ იქმნნეს, ფილიპ. 1,13; შეიწყნარეთ სიტყუაჲ იგი..., ვ. იქმნენითცა თქუენ სახე ყოველთა მათ მორწმუნეთა, 1 თეს. 1,7; სარწმუნოებაჲ განეფინა, ვ. არღარა რაჲ გჳჴმს ჩუენ სიტყუად რაჲმე, 1 თეს. 1,8; აღემატების სიყუარული ეგე..., ვ. ჩუენცა თქუენ შორის ვიქადით, 2 თეს. 1,4; გამოჩნდეს... მჴდომი იგი..., ვ. და-ცა-ჯდეს იგი ტაძარსა მას ღმრთისასა, 2 თეს. 2,4.

3. ვითარმედ რადგან: ვითარმედ არა მსმენელნი შჯულისანი განმართლდენ, ჰრომ. 2,13ႢႡ; ვ. სიტყუაჲ შემოკლებული ყოს უფალმან, ჰრომ. 9,28CႢႡ; არ თუ ვ. აწვე მომიღებიეს, ფილიპ. 3,12CD.

ვითარმედ არღარა სადმე დასასჯელ არს, ჰრომ. 8,1D; ვ. თანა-მოქმედ ვართ, 2 კორ. 6,1ႢႡ.

1. ვითარმცა რომ: ვერ ჴელ-გუეწიფების ჩუენ..., ვითარმცა არა ვიტყოდეთ, საქმე 4,20; არა გჳღირს, ვ. ვგონებდით ოქროსა, საქმე 17,29; არცა წარმართთა შორის სახელ-იდების, ვ. მამის ცოლი ვისმე ცოლად ესუა, 1 კორ. 5,1; იკადროს-მე ვინ თქუენ შორის... ვ. ეშჯოდა იგი ცრუთა წინაშე, 1 კორ. 6,1; ვერ ჴელ-ეწიფების თუალსა, ვ. ჰრქუა ჴელსა, 1 კორ. 12,21; რამეთუ არა მნებავს, ვ. უმეცარ იყვენით ჭირისა მის, 2 კორ. 1,8; ეგების-მე რაჲა... ვ. ლეღუმან ზეთის ხილი გამოიღოს, იაკ. 3,12; არა გიჴმს, ვ. ვინ გასწავოს თქუენ, 1 იოვ. 2,27.

2. ვითარმცა რათა: რამეთუ ვერრას ჰპოვებდეს, ვითარმცა ტანჯნეს იგინი, საქმე 4,21; ჰლოცვიდეს რაჲ იგინი, ვ. დაადგრა მუნ, საქმე 18,20ႠႪ; არამედ არა უფროჲს პატიოსნად შემირაცხიეს... თავი ჩემი, ვ. არა აღვასრულე სრბაჲ ჩემი, საქმე 20,24; ვიძულე ღაღადის-გდებაჲ კეისრისაჲ, არა თუ ვ. შესმენაჲ რაჲმე მქონდა ნათესავისა ჩემისაჲ, საქმე 28,19ႢႪႭ; არა ეგრე, ვ.

დავარდა სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 9,6; ამას... ვიტყჳ, არა ვ. საცთურსა რასმე გიგებდ, 1 კორ. 7,35; არა არს სიცრუჱ ღმრთისა თანა, ე. დაივიწყნა საქმენი თქუენნი, ებრ. 6,10; ეძიებს. ვ. შთა-ვინმე-ნთქა, 1 პეტ. 5,8Ⴀ.

3. ვითარმცა როგორც, თითქოსდა: რასსა გუხედავთ ვითარმცა თჳსითა ძალითა... გუექმნა სლვაჲ მაგისი, საქმე 3,12Ⴍ; არცა კაცობრივთა ჴელთა მიერ იმსახურების. ვ. მოქენე ვისამე იყო, საქმე 17,25; ესრეთ თუ იყოს ვ. მე, 1 კორ. 7,26Ⴈ; თუალნიმცა თქუენნი აღმოიჴადენით და მომცენით მე, ვ. მტერ რაჲ-მე გექმენ თქუენ. გალ. 4,16; ნუცა აღშფოთნებით ნუცა სულითა..., ვ. მიწევნულ იყო დღჱ იგი უფლისაჲ, 2 თეს. 2,2; ნუ უცხო გიჩნს... განჴურვებაჲ ეგე.... ვ. უცხოჲ რაჲმე შეგემთხუეოდა თქუენ, 1 პეტ. 4,12ႢႭ; ნუცა ვ. ეუფლებით მღდელთა მათ ზედა, 1 პეტ. 5,3.

1. ვითარცა როგორც: ვითარცა იხილეთ აღმავალი ზეცად, საქმე 1,11; ვ. მოწევნაჲ ქარისა სასტიკისაჲ, საქმე 2,2; განყოფანი ენათანი ვ. ცეცხლისანი, საქმე 2,3; ვ. სული იგი მოსცემდა მათ, საქმე 2,4; ვ. იტყჳს, საქმე 2,34ႢႭ; ვ. რაჲ ვის უჴმდა, საქმე 2,45; ვ.... გჳყოფიეს სლვაჲ ეგე მაგისი, საქმე 3,12; ვ. ვის რაჲ უჴმდა, საქმე 4,35; იქმნნეს ვ. არარაჲ, საქმე 5,36; იხილეს პირი მისი ვ. პირი ანგელოზისაჲ, საქმე 6,15; ვ. წერილ არს, საქმე 7,42; 13,33; 15,15CDႢႭ; ჰრომ. 1,17; 2,24; 3,4; 3,10; 4,17; 8,35; 9,13; 9,33; 10,15; 11,26; 12,19; 14,11; 15,3; 15,9; 15,21; 1 კორ. 1,19; 1,31; 2,9; 3,19ႢႢ; 10,7; 15,3; 15,4; 2 კორ. 4,13; 8,15; 9,9; გალ. 3,10; იაკ. 2,8Ⴂ; ვ. თქუა წინაწარმეტყუელმან, საქმე 7,48; წინააღუდგებით, ვ. მამანი თქუენნი, საქმე 7,51; ვ. ცხოვარი კლვად მიეცა და ვ. ტარიგი... დგა, საქმე 8,32; გარდამოვარდეს თუალთაგან მისთა ვ. ნაქურთენი რაჲმე, საქმე 9,18; ხედვიდა... ჭურჭელსა რასმე, ვ. ტილოსა, საქმე 10,11ႢႭ; გარდამოვიდოდა ჭური..., ვ. ტილოჲ, საქმე 11,5; გურწამს ჩუენ ცხორებაჲ, ე. სახედ-იგი მათ, საქმე 15,11; ვ. ჩუეულ იყო პავლე, საქმე 17,2; ვ. მრჩობლ ეშმაკეულთა გხედავ თქუენ, საქმე 17,22; იდვა ვ. (ვ-ა) მკუდარი, საქმე 20,9Ⴂ; მოშურნე ვიყავ ღმრთისათჳს, ვ. თქუენ, საქმე 22,3; ვ. შენ უმჯობჱს იცი, საქმე 25,10; ესმის ჩემი ყოფად ესრე, ვ. მე ვარ, საქმე 26,29; ვ. სახედ მეტყოდა მე, საქმე 27,25ႢႭ; ვ. სხუათა მათ შორის თესლთა, ჰრომ. 1,13; რაჲსა მე ვ. ცოდვილი ვისაჯები, ჰრომ. 3,7; არა ვ. ვიგმობვით, და ვ. იტყჳან ვინმე ჩუენდა სიტყუად, ჰრომ. 3,8; უწესნ არა-არსსა მას, ვ. არსსა, ჰრომ. 4,17; არა ვ. ერთისა მის შეცოდებულისათჳს ნიჭი იგი, ჰრომ. 5,16; ვ. (+იგი CD) სუფევდა ცოდვაჲ სიკუდილსა შინა, ჰრომ. 5,21; ვ. (+იგი CD) აღდგა ქრისტე მკუდრეთით, ჰრომ. 6,4; წარუდგინენით თავნი თქუენნი ღმერთსა, ე. მკუდრეთით ცხოველთა, ჰრომ. 6,13; ვ. მეცნიერთა შჯულისათა გეტყჳ თქუენ, ჰრომ. 7,1; შევირაცხებით ჩუენ, ვ. ცხოვარნი კლვადნი, ჰრომ. 8,36; დაღათუ იყოს რიცხჳ იგი ძეთა ისრაჱლისათაჲ ვ. მქჳშაჲ ზღჳსაჲ, ჰრომ. 9,27; ვ. სოდომელნიმცა შევიქმნენით, ჰრომ. 9,29; არამედ ვ. საქმისაგან შჯულისა, ჰრომ. 9,32; ე. ღმერთმან განუყო, ჰრომ. 12,3; შეიყუარო მოყუასი შენი, ვ. თავი თჳსი, ჰრომ. 13,9; გალ. 5,14; იაკ. 2,8; ვ. დღესა შინა, ჰრომ. 13,13; ე. წამებაჲ იგი ქრისტჱსი განმტკიცნა, 1 კორ. 1,6; ვერ გეტყოდე თქუენ ვ. სულიერთა, არამედ ე. ჴორციელთა, ვ. ჩჩჳლთა ყრმათა, 1 კორ. 3,1; კაცად-კაცადსა ე. ღმერთმან მისცა, 1 კორ. 3,5; ვ. ბრძენმან ხუროთმოძღუარმან, საფუძველი დავდევ, 1 კორ. 3,10; ეგრე ცხოვნდებოდის, ვ. ცეცხლისაგან, 1 კორ. 3,15; ესრჱთ შემრაცხენინ... ვ. მსახურნი ქრისტჱსნი, 1 კორ. 4,1; რაჲსა იქადი, ვ. არა-მიღებულსა, 1 კორ. 4,7; ღმერთმან... გამოგუაჩინნა ვ. სასიკუდინენი, 1 კორ. 4,9; ვ. ნარჩევნი სოფლისანი შევიქმნენით, 1 კორ. 4,13; ვ. შვილთა საყუარელთა გასწავებ, 1 კორ. 4,14; შემირაცხიეს, ვ. მანდა მყოფსა, 1 კორ. 5,3; მნებავს ყოველსა კაცისა ყოფად, ვ. თავი თჳსი, 1 კორ. 7,7; უკუეთუ ეგნენ ესრჱთ, ვ. მე, 1 კორ. 7,8; კაცად-კაცადსა ვ. განუყო ღმერთმან; და კაცად-კაცადი, ვ. იჩინა ღმერთმან 1 კორ. 7,17; ხოლო გაზრახებ, ვ. შეწყალებული უფლისა მიერ, 1 კორ. 7,25; ვ. არა ესხნენ, 1 კორ. 7,29; ვ. არა ტიროდიან... ვ. არა უხაროდის... ვ. არარაჲ აქუნდეს, 1 კორ. 7,30; ვ. არა იმსახურებდენ, 1 კორ. 7,31; რომელნიმე... კერპთასა მას ვ. ნაკერპავსა ჭამენ, 1 კორ. 8,7; ვ. სხუათა მათ მოციქულთა [ჴელ-ეწიფების], 1 კორ. 9,5; ვიქმენ ჰურიათა თანა ვ. ჰურიაჲ, ... შჯულისა ქუეშე მყოფთა მათ თანა ვ. შჯულისა ქუეშე მყოფი, 1 კორ. 9,20; [ვიქმენ] უშჯულოთა თანა ვ. უშჯულოჲ, 1 კორ. 9,21; ვიქმენ უძლურთა მათ თანა ვ. უძლური, 1 კორ. 9,22CD; ეგრეთ ვრბი, ე. არა უჩინოდ; ეგრე ვიჭიდავ, ვ. არა აერსა ვსცემ, 1 კორ. 9,26; ვ. ბრძენთა გეტყჳ, 1 კორ. 10,15; ვ. მე ყოველითავე ყოველთა სათნო ვარ, 1 კორ. 10,33; მობაძავ ჩემდა იყვენით, ვ. მე ქრისტჱსა, 1 კორ. 11,1; კერპთა მიმართ უჴმოთა ვ. შეუდეგით, 1 კორ. 12,2; ვ. იყვანებოდეთ, 1 კორ. 12,2D; განუყოფს... კაცად-კაცადსა, ვ. ჰნებავს, 1 კორ. 12,11; ღმერთმან დაამტკიცნა ასონი იგი...., ვ. უნდა, 1 კორ. 12,18; ვიქმენ ვ. რვალი..., და ვ. წინწილანი, 1 კორ. 13,1; ვიტყოდე ვ. ყრმაჲ, გულისხმა-ვჰყოფდ ვ. ყრმაჲ, შერაცხილ ვიყავ ვ. ყრმაჲ, 1 კორ. 13,11; ვხედავ აწ ვ. სარკითა სახესა, 1 კორ. 13,12; იყვენით თქუენ ვ. აერსა მეტყუელნი, 1 კორ. 14,9; ვიყო მეტყუელისა მის ჩემსა ვ. სხუაჲ ენაჲ, და რომელ-იგი მეტყოდის მე — ვ. სხუაჲ ენაჲ, 1 კორ. 14,11; ვ. შჯული იტყჳს, 1 კორ. 14,34; ვ. ნარჩევსა, მეჩუენა მეცა, 1 კორ. 15,8; ღმერთმან მოსცის მას გუამი, ვ. უნებნ. 1 კორ. 15,38; ვ. (+იგი ႢCD) შევიმოსეთ ხატი იგი მიწისაგანისაჲ, 1 კორ. 15,49; ვ. (+იგი CD) უბრძანე ეკლესიათა, 1 კორ. 16,1; სიქადულნი თქუენნი ვართ, ვ. თქუენ — ჩუენნი, 2 კორ. 1,14; ვ. ზოგსრე შემეჯეცნენით ჩუენ, იქვე D; არამედ ვ. ჭეშმარიტებისაგან... ვიტყჳთ, 2 კორ. 2,17ႢႭႨ; არამედ ვ. წადიერებისაგან... ვიტყჳთ, იქვე CD; არამედ ვ. ღმრთისაგან... ვიტყჳთ, იქვე; ვ. შევიწყალენით, 2 კორ. 4,1; ვ. ღმერთი გლოცავს ჩუენ მიერ, 2 კორ. 5,20; წარუდგინენით თავნი თჳსნი, ვ. ღმრთის მსახურთა, 2 კორ. 6,4;

ვ. მაცთურნი, 2 კორ. 6,8; ვ. უცნაურნი, ... ვ. მოსიკუდიდნი, და აჰა ცხოველ ვართ, ვ. სწავლულნი, 2 კორ. 6,9; ვ. მწუხარენი, და მარადის გჳხარის, და მრავალთა განმამდიდრებთ; ვ. არარაჲ გუაქუს, და ყოვლივე გუაქუს, 2 კორ. 6,10; ვ. შვილთა გეტყჳ, 2 კორ. 6,13; ვ. თქუა ღმერთმან, 2 კორ. 6,16; ვ. ყოველსავე ჭეშმარიტებით გეტყოდეთ, 2 კორ. 7,14CD; განმზადებულ იყოს ესრჱთ, ვ. კურთხეული და ნუ ვ. ანგაჰრებითი, 2 კორ. 9,5; კაცად-კაცადსა ვ. გამოურჩევიეს გულითა, 2 კორ. 9,7; ვჰგონივართ ჩუენ ვ. ჴორციელად მავალ-

ნი, 2 კორ. 10,2; ვ. იგი ქრისტჱსი არს, 2 კორ. 10,7; არა ვ. ვერ მიმწუდომელნი... განვირთხამთ თავთა, 2 კორ. 10,14; იპოვნენ ვ. (+იგი ႠႭႢCD) ჩუენ, 2 კორ. 11,12; გარდაიცვალნენ ვ. მსახურნი სიმართლისანი, 2 კორ. 11,15; ვ. უგუნური ოდენ თავს-მიდევით, 2 კორ. 11,16; არამედ ვ. უგუნურებით ამით ჯერითა სიქადულისათა [ვიტყჳ], 2 კორ. 11,17; ჩუენ ვ. გამოუცდელნი ვიყვენით, 2 კორ. 13,7ႭႢCD; ვ. აბრაჰამსა ჰრწმენა ღმერთი, გალ. 3,6; არა იტყჳს: „ნათესავთა", ვ. მრავალთასა, არამედ ვ. ერთისასა, გალ. 3,16; იქმნენით, ვ. მე, რამეთუ მე ვიყავ, ვ. თქუენ, გალ. 4,12; ვ. ანგელოზი... შემიწყნარეთ მე, ვ. ქრისტე იესუ, გალ. 4,14; ვ. (+იგი ႢCD) იჩინენით ერთითა მით სასოებითა, ეფეს. 4,4; იყვენით უკუე მობაძავ ღმრთისა, ვ. შვილნი საყუარელნი, ეფეს. 5,1; ვ. შვილნი ნათლისანი, ეგრე ვიდოდეთ, ეფეს. 5,8; ხჳდოდით, ნუ ვ. უგუნურნი: არამედ ვ. ბრძენნი, ეფეს. 5,15; დაემორჩილენით, ვ. უფალსა, ეფეს. 5,22; ვ. ქრისტე თავ არს ეკლესიათა, ეფეს. 5,23; ვ. ეკლესიაჲ დამორჩილებულ არს ქრისტესა, ეფეს. 5,24; ვ. ქრისტემან შეიყუარა ეკლესიაჲ, ეფეს. 5,25; ჯერ-არს... სიყუარული, ვ. ჴორცთა თჳსთაჲ, ეფეს. 5,28; ჰფუფუნებს მას, ვ. ქრისტჱ ეკლესიასა, ეფეს. 5,29; შეიყუარეთ, ვ. თავი თჳსი, ეფეს. 5,33; მორჩილ იყვენით... უფალთა თქუენთა... ვ. ქრისტესა, ეფეს. 6,5; ვ. მონანი ქრისტჱსნი, ჰყოფდით ნებასა ღმრთისასა, ეფეს. 6,6; ჰმონებდით ვ. უფალსა, და ნუ ვ. კაცსა, ეფეს. 6,7; ვ. არს სამართალ ესე, ფილიპ. 1,7; ვ. მარადის და აწცა იდიდოს ქრისტე, ფილიპ. 1,20; ხატითა იქმნა ვ. კაცი, ფილიპ. 2,7; რაჲთა შჩნდეთ, ვ. მთიებნი, ფილიპ. 2,15; ვ. მამასა შვილმან, ეგრე ჰმონა, ფილიპ. 2,22; არს... აღორძინებულ, ვ. თქუენ შორის, კოლ. 1,6Ⴀ; ვ. ცხოველნი სოფელსა შინა ჰბრძანებთ, კოლ. 2,20; შე-უკუე-იმოსეთ, ვ. რჩეულთა ღმრთისათა, კოლ. 3,12; ნუ ხოლო თუალთა წინაშე თუალთ-ღებით, ვ. კაცთ მოთნენი, კოლ. 3,22; გეშინოდენ უფლისა და ნუ ვ. კაცთასა, იქვე Ⴍ; იქმოდეთ ვ. უფლისასა, და ნუ ვ. კაცთასა, კოლ. 3,23; სიტყუაჲ თქუენი... მადლითა ვ. მარილითა შეზავებულ იყავნ, კოლ. 4,6; არა ვ. კაცთა სათნო-ვეყოფით, 1თეს. 2,4; თუმცა რაჲმე დაგამძიმეთ, ვ. ქრისტჱს მოციქულთა, 1 თეს. 2,6; ვ. მზრდელი რაჲ ჰფუფუნებს თჳსთა შვილთა, 1 თეს. 2,7CD; ვ. მამაჲ შვილსა, ეგრეთ ნუგეშინის-გცემდით, 1 თეს. 2,11; შეიწყნარეთ არა თუ ვ. სიტყუაჲ კაცისაჲ, არამედ ვ. არს ჭეშმარიტად სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2,13; ვ. მპარავი ღამესა, ეგრე მოიწიოს, 1 თეს. 5,2; მოიწიოს... მომსრველი, ვ. სალმობაჲ შობადისაჲ, 1 თეს. 5,3; ვ. მპარაჲი გეწიოს თქუენ, 1 თეს. 5,4; ნუცა აღშფოთნებით... ნუცა წიგნითა, ვ. ჩუენ მიერ, 2 თეს. 2,2; გამოიჩინებდეს თავსა თჳსსა, ვ. ღმერთი, 2 თეს. 2,4; ნუ ვ. მტერი შეჰგირაცხიენ იგი, არამედ ასწავებდით ვ. ძმასა, 2 თეს. 3,15; და ყოველნი ვ. სამოსელნი დაძუელდენ, ებრ. 1,11; ვ. შესამოსელნი სცვალნე იგინი, ებრ. 1,12; სარწმუნო არს შემოქმედისა თჳსისა, ვ. (+იგი CD) მოსე (მოსეცა CD), ებრ. 3,2; მოსეცა სარწმუნო იყო..., ვ. მსახური, ებრ. 3,5; ქრისტჱ. — ვ. ძჱ სახლსა ზედა მისსა; რამეთუ ვ. სახლნი ვართ ჩუენ, ებრ. 3,6; ვ. იტყჳს სული წმიდაჲ, ებრ. 3,7; ვ. ვფუცე რისხვითა, ებრ. 3,11; 4,3; რამეთუ ვართ ჩუენ ხარებულ, ვ. (+იგი CD) იგინი, ებრ. 4,2; ვ. ერისათჳს, ეგრეცა თავისა თჳსისათჳს შეწირვად მსხუერპლი, ებრ. 5,3; იქმნენით თქუენ, ვ. გიჴმდა, ებრ. 5,12; რომელი ვ. ხარისხი გჳპყრიეს სულისაჲ, ებრ. 6,19; რომელსა არა უჴმს..., ვ. მღდელთ მოძღუართა მათ, ებრ. 7,27; მწიროდა ქუეყანასა აღთქუმისასა ვ. უცხოსა, ებრ. 11,19; ვ. ვარსკულავნი სიმრავლითა და ვ. მქჳშაჲ ზღჳსაჲ ურიცხჳ, ებრ. 11,12; უხილავი იგი ვ. ხილული შეჰრაცხა, ებრ. 11,27; წიაღ-ჴდეს ზღუასა მას..., ვ. ჴმელსა ქუეყანასა, ებრ. 11,29; ვ. შვილთა გეტყჳს თქუენ, ებრ. 12,5; ვ. შვილთა შეგიწყნარებს თქუენ ღმერთი, ებრ. 12,7; ნუვინ მეძავ და ბილწ, ვ. (+იგი CD) ესავ, ებრ. 12,16; გამოაჩინებს შეძრულთასა მას ცვალებასა, ვ. ქმნულთასა, ებრ. 12.27; ვ. თქუენ მათ თანავე კრულ ხართ, ებრ. 13,3; არამედ ჰლოცევდ ვ. მამასა, ჭაბუკთა — ვ. ძმათა, 1 ტიმ. 5,1; მოხუცებულთა დედათა — ვ. დედასა, ჭაბუკთა დედათა — ვ. დათა, 1 ტიმ. 5,2; ჭირი დაითმინე, ვ. კეთილმან მოღუაწემან ქრისტე იესუისმან, 2 ტიმ. 2,3; სიტყუამან მათმან, ვ. სრსჳლმან, საძოვარი პოვის, 2 ტიმ. 2,17; ვ. ღმრთისა მნჱ, ნუ თავჳთ, ტიტე 1,7; გლოცავ..., ვ. პავლე მოხუცებული, ფილემ. 1,9; [მიიყვანო] არღარა ვ. მონაჲ, ფილემ. 1,16; შეიწყნარე ეგე, ვ. მე, ფილემ. 1,17; ვ. ყუავილი ველისაჲ ეგრე წარჴდეს, იაკ. 1,10; გემხილების შჯულისაგან, ვ. შჯულისა გარდამავალთა, იაკ. 2,9; ვ. შჯულისა მიერ აზნაურებისა განშჯად ხართ, იაკ. 2,12; ვ. ჴორცნი თჳნიერ სულისა მკუდარ არიან, იაკ. 2,26; ვ. კუამლნი ხართ, იაკ. 4,14; შეშჭამდეს ჴორცთა თქუენთა, ვ. ცეცხლი, იაკ. 5,3; განზარდენით ჴორცნი თქუენნი ვ. დღედ კლვისა, იაკ. 5,5; ვ. შვილნი მორჩილებისანი, 1 პეტ. 1,14; პატიოსნითა სისხლითა, ვ. ტარიგისა უმანკოჲსა, 1 პეტ. 1,19; ყოველი დიდებაჲ მისი, ვ. ყუავილი თივისაჲ, 1 პეტ. 1,24; ვ. ... ყრმათა... სძჱ გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2; ვ. ლოდნი ცხოველნი აღიშჱნებით სახლად, 1 პეტ. 2,5; გლოცავ თქუენ, ვ. მწირთა, 1 პეტ. 2,11; ძჳრსა იტყჳან თქუენთჳს, ვ. ძჳრის მოქმედთასა, 1 პეტ. 2,12; დაემორჩილენით... მთავართა, ვ. მის მიერ მოვლინებულთა, 1 პეტ. 2,14; ვ. აზნაურნი და ნუ ვ. საფარველად გაქუნ უკეთურებისა აზნაურებაჲ ეგე, არამედ ვ. მონანი ღმრთისანი, 1 პეტ. 2,16; იყვენით, ვ. ცხოვარნი შეცთომილნი, 1 პეტ. 2,25; თანა-ეყვენით შენდობით, ვ. უძლურესსა ჭურსა და დედათასა მისცემდით პატივსა, ვ. თანა-მკჳდრთა მადლისა, 1 პეტ. 3,7; ძჳრსა იტყოდიან თქუენთჳს, ვ. ძჳრის-მოქმედთათჳს, 1 პეტ. 3,16ႠႭ; კაცად-კაცადმან, ვ. მიიღო ღმრთისაგან მადლი, მას ეგრევე... ამსახურებდით, ვ. კეთილნი მნენი, 1 პეტ. 4,10; ნუცა ვინ თქუენგანსა ევნების, ვ. კაცის-მკლველსა... გინა ვ. უცხოჲსა მოღუაწესა, 1 პეტ. 4,15; უკუეთუ ვ. ქრისტიანესა [ევნების], 1 პეტ. 4,16; რომელნიცა ევნებოდის... ვ. სარწმუნოთა დამბადებელსა, 1 პეტ. 4.19ႠႭ; ულოცავ, ვ. თანა-ხუცესი, 1 პეტ. 5,1; ვ. ლომი მყვირალჱ მიმოვალს, 1 პეტ. 5,8; ეკრძალენით თუ ვ. სანთელსა ალნთებულსა, 2 პეტ. 1,19; ვ. პირუტყუნი საცხოვარნი... განირყუნენ, 2 პეტ. 2,12; შეურაცხიეს, ვ. დღჱ შუებისაჲ, 2 პეტ. 2,13; ერთი დღჱ უფლისა მიერ ვ. ათასი წელი და ათასი წელი ვ. ერთი დღჱ, 2 პეტ. 3,8; მოიწიოს დღჱ იგი უფლისაჲ, ვ. მპარავი, 2 პეტ. 3,10; გარდააქცევენ, ვ. სხუათა წიგნთა, 2 პეტ. 3.16; არა ვ. მცნებასა ახალსა მიგიწერ შენდა, 2 იოჳ. 1,5; დაჰმარხნა, ვ. სოდომაჲ და გომორაჲ, იუდა 1.7; არა

იციან გონებით. ვ. პირუტყუთა საცხოვართა, იუდა 1,10; ვ. ცეცხლისაგან გამოიტაცებდით, იუდა 1,23; მესმა... ჴმაჲ დიდი ვ. საყჳრისაჲ, გამოცხ. 1,10; თმანი მისნი სპეტაკ, ვ. მატყლი სპეტაკი, ვ. თოვლი, და თუალნი მისნი, ვ. ალი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 1,14; ფერჴნი მისნი მსგავს იყვნეს რვალსა გუნდრუკსა, ვ. ცეცხლსა შინა გამოჴურვებულნი, და ჴმაჲ მისი, ვ. ჴმაჲ წყალთა მრავალთაჲ, გამოცხ. 1,15; პირი მისი, ვ. მზჱ, ბრწყინავს, გამოცხ. 1,16; დავევარდი..., ვ. მკუდარი, გამოცხ. 1,17; რომლისა თუალნი არიან, ვ. ალი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 2,18; ვ. ჭურნი იგი მეკეცეთანი შეიმუსრნიან, ვ. მე მოვიღე მამისაგან, გამოცხ. 2,27; მოვიდე შენ ზედა, ვ. მპარავი, გამოცხ. 3,3; ჴმაჲ იგი... ვ. საყჳრისაჲ, გამოცხ. 4,1; ვ. ზღუაჲ ჭიქისაჲ [იყოს], გამოცხ. 4,6; ვიხილე... კრავი მდგომარჱ, ვ. დაკლული, გამოცხ. 5,6; მესმა, ვ. ჴმაჲ ანგელოზთა მრავალთაჲ, გამოცხ. 5,11; იტყოდა, ვ. ჴმითა ქუხილისაჲთა, გამოცხ. 6,1; რომელთა ეგულებოდა სიკუდილი, ვ. მათ, გამოცხ. 6,11; მზჱ შავ იქმნა, ვ. ძაძაჲ ბალნისაჲ, და მთოვარჱ..., ვ. სისხლი, გამოცხ. 6,12; ვ. ლეღუმან რაჲ დაყარის ყუავილი, გამოცხ. 6,13; ცაჲ წარიგრაგნა, ვ. წიგნი წარგრაგნილი, გამოცხ. 6,14; ვ. მთაჲ დიდი... შთავარდა ზღუად, გამოცხ. 8,8; ვარსკულავი დიდი მოტყინარჱ, ვ. ლამპარი, გამოცხ. 8,10; აღჴდა კუამლი..., ვ. კუამლი ცეცხლისა მოტყინარისაჲ, გამოცხ. 9,2; ვ. აქუს ჴელმწიფებაჲ ღრიაკალთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 9,3; ტანჯვაჲ მათი, ვ. ტანჯვაჲ ღრიაკალისაჲ, გამოცხ. 9,5; თავთა ზედა მათთა, ვ. გჳრგჳნნი ოქროჲსანი, და პირნი მათნი, ვ. პირნი კაცთანი, გამოცხ. 9,7; აქუნდა თმები, ვ. თმანი დედათანი, და კბილნი მათნი ვ. ლომთანი იყვნეს, გამოცხ. 9,8; აქუნდა ჯაჭუები ვ. ჯაჭუები რკინისაჲ, და ჴმაჲ ფრთეთა მათთაჲ ვ. ჴმაჲ ეტლთა ცხენთა მრავალთაჲ, გამოცხ. 9,9; თავნი ცხენთანი ვ. ლომთანი, გამოცხ. 9,17; პირი მისი, ვ. მზჱ, და ფერჴნი მისნი, ვ. სუეტნი ცეცხლისანი, გამოცხ. 10,1; ვ. ლომი რაჲ ყჳრინ, გამოცხ. 10,3; ვ. ახარა მონათა თჳსთა, გამოცხ. 10,7; ტკბილ იყოს ვ. თაფლი, გამოცხ. 10,9; აღმოასხა... წყალი, ვ. მდინარჱ, გამოცხ. 12,15; ფერჴნი მისნი, ვ. დათჳსანი, და პირი მისი, ვ. პირი ლომისაჲ, გამოცხ. 13,2; ზრახვიდა, ვ. ვეშაპი, გამოცხ. 13,11; მესმა ზეცით ჴმაჲ, ვ. ჴმაჲ წყალთა მრავალთაჲ და ვ. ჴმაჲ ქუხილისა დიდისაჲ; და ჴმაჲ იგი, რომელი მესმა, ვ. მეათძალეთაჲ, გამოცხ. 14,2; ვიხილე, ვ. ზღუაჲ ჭიქისაჲ, გამოცხ. 15,2; ვიხილენ... სულნი არაწმიდანი სამნი, ვ. მყუარნი, გამოცხ. 16,13; მოვალ, ვ. მპარავი, გამოცხ. 16,15; ჴელმწიფებასა ვ. მეფენი ერთსა ჟამსა მიიღებენ, გამოცხ. 17,12; ვ. მან ქმნა, გამოცხ. 18,6; აღიღო... ქვაჲ, ვ. წისქჳლი დიდი, გამოცხ. 18,21; მესმა, ვ. ჴმაჲ დიდი ერისა მრავლისაჲ, გამოცხ. 19,1; მესმა ვ. ჴმაჲ ერისა მრავლისაჲ და ვ. ჴმაჲ წყალთა მრავალთაჲ და ვ. ჴმაჲ ქუხილთა ძლიერთაჲ, გამოცხ. 19,6; თუალნი მისნი იყვნეს ვ. ალი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 19,12; რომელთა სიმრავლჱ ვ. ქჳშაჲ ზღჳსაჲ, გამოცხ. 20,8; განმზადებული, ვ. სძალი შემკული, გამოცხ. 21,2; მსგავს იყო ქვასა პატიოსანსა, ვ. ქვასა იასპსა, გამოცხ. 21,11; სიგრძჱ მისი, ვ. სივრცჱ, გამოცხ. 21,16; მდინარჱ... ბრწყინვალჱ, ვ. ბროლი, გამოცხ. 22,1; ვ. საქმჱ მისი იყოს, გამოცხ. 22,12.

წინაწარმეტყუელი აღგიდგინოს თქუენ..., ვითარცაესე მე, საქმე 3,22; 7,37: საქმესა უფლისასა იქმს, ვ. მე, 1 კორ. 16,10; ვ. ვართ ჩუენ სახე თქუენდა, ფილიპ. 3,17; ვ. იყო და უწყით, 1 თეს. 3,4; გული გეტყჳს ხილვად ჩუენდა, ვ. ჩუენ თქუენდა, 1 თეს. 3,6; გარდაგმატენ სიყუარულითა... ყოველთა მიმართ, ვ. ჩუენ თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 3,12:

ვითარცა-ეგე თქუენ უწყით, საქმე 2,22; 1 თეს. 2,5; ვ. მღდელთ მოძღუარი მეწამების, საქმე 22,5; ვ. სწამე ჩემთჳს, საქმე 23,11; ვ. ოდესვე მორჩილ ხართ, ფილიპ. 2,12; არს... აღორძინებულ, ვ. (-ეგე ႢႪ) თქუენ შორის, კოლ. 1,6; ვ. გისწავიეს, კოლ. 2,6; ვ. ისწავეთ, კოლ. 2,7ႢႪႭ; ვ. იცით, 1 თეს. 1,5; ვ. ჰყოფთ, 1 თეს. 5,11; ვ. ყოფად არიან ცრუ-მოძღუარნი, 2 პეტ. 2,1; ვ. წარმოუმართებია სულსა შენსა, 3 იოვ. 1,2.

უმეცრებით ჰყავთ, ვითარცა-იგი მთავართა თქუენთა, საქმე 3,17; ვ. ბრძანებაჲ მოიღო მოსე, საქმე 7,44; ებრ. 8,5; სავსე არიან სულითა წმიდითა, ვ. ჩუენ, საქმე 10,47; მოვიდა სული წმიდაჲ მათ ზედა, ვ. (-იგი CD) ჩუენ ზედა, საქმე 11,15; მადლი მისცა ღმერთმან, ვ. (-იგი ႪႭ) პირველად ჩუენ, საქმე 11,17; მისცა მათ სული წმიდაჲ, ვ. ჩუენ, საქმე 15,8; ვ. ვინმე თქუენგანნი... იტყჳან, საქმე 17,28; ვ. დაამტკიცა დღე, საქმე 17,31ႪႭ; ვ. მეტყოდა მე, საქმე 27,25; ვ. დავით იტყჳს, ჰრომ. 4,6; ვ. ერთისა მის კაცისათჳს ცოდვაჲ სოფლად შემოჴდა, ჰრომ. 5,12; ვ. (-იგი ႪႭ) ერთისა მისგან შეცოდებისა ყოველთა კაცთა ზედა დასაშჯელად, ჰრომ. 5,18; ვ. ერთისა მისგან კაცისა ურჩებითა ცოდვილნი შემოჴდეს, ჰრომ. 5,19; ვ. წარუდგინენით ასონი თქუენნი, ჰრომ. 6,19; ვ. (-იგი ႪႭ) ოსეს ეტყჳს, ჰრომ. 9,25; ვ. წინაჲსწარ თქუა ესაია, ჰრომ. 9,29: ვ. თქუენცა ოდესმე ურჩ ექმნენით ღმერთსა, ჰრომ. 11,30; ვ. (-იგი ႨCD) ერთსა მას გუამსა მრავალ ასოებ აქუს, ჰრომ. 12,4; ვ. ქრისტემან შეგიწყნარნა, ჰრომ. 15,7; ვ. წერილ არს, 1 კორ. 1,31CD; ვ. ... ყოველთა ეკლესიათა უწამებ. 1 კორ. 4,17; ვ. მათ გული უთქუმიდა, 1 კორ. 10,6; ნუცა კერპთ-მსახურ იქმნებით, ვ. მათგანნი ვინმე, 1 კორ. 10,7; ვ. ვიეთნიმე ისიძვიდეს, 1 კორ. 10,8; ვ. ვიეთმე გამოცადეს, 1 კორ. 10,9; ვ. მათგანნი ვინმე დრტჳნვიდეს, 1 კორ. 10,10; ვ. გასწავე, 1 კორ. 11,2; ვ. დედაკაცი ქმრისაგან არს, 1 კორ. 11,12; ვ. გუამი ერთ არს, 1 კორ. 12,12; ვ. (-იგი ႢႪႨCD) შევემეცნე, 1 კორ. 13,12; ვ. ყოველთა ეკლესიათა წმიდათა, 1 კორ. 14,33; ვ. ადამის გამო ყოველნი მოწყდებიან, 1 კორ. 15,22; ვ. (-იგი CႪ) ვარსკულავი ვარსკულავსა ჰმატს, 1 კორ. 15,41; ვ. მიწისაგანი, ეგრეცა მიწისაგანისანი, და ვ. ზეცისაჲ, ეგრეცა ზეცისაგანისანი, 1 კორ. 15,48; ვ. ჰმატან ვნებანი ქრისტჱსნი, 2 კორ. 1,5; ვ. (-იგი Ⴂ) ზიარ ხართ ვნებათა მათ, 2 კორ. 1,7; ვ. მიცნჳრით ჩუენ, 2 კორ. 1,14; არა ვართ ვ. მრავალნი ვაჭარ სიტყუასა, 2 კორ. 2,17; მივიცვალებით დიდებით დიდებად, ვ. უფლისაგან სულად, 2 კორ. 3,18; ვ. შიშით... შეიწყნარეთ იგი, 2 კორ. 7,15; რაჲთა ვ. იწყო წინაჲსწარ, 2 კორ. 8,6; ვ. ყოველსა შინა წარემატებით, 2 კორ. 8,7; ვ. გულს-მოდგინებაჲ ნებისათჳს, 2 კორ. 8,11; ვ. ვიტყოდეთ, 2 კორ. 9,3; ვ. ვართ სიტყჳთა... შორით, 2 კორ. 10,11; ვ. ვინმე თავითა თჳსითა ეწამებიან, 2 კორ. 10,12; ვ. გუელმან აცთუნა ევა, 2 კორ. 11,3; გარქუ ვ. პირსპირ მაშინ, 2 კორ. 13,2; ვ. (-იგი CD) წინაჲსწარ ვთქუ, გალ. 1,9; რწმუ-

ნებულ არს ჩემდა..., ვ. პეტრეს, გალ. 2,7; ვ. სდევნიდა, გალ. 4,29: ვ. (-იგი 7CD) პირველვე გარქუ. გალ. 5,21; ვიყვენით... ვ. სხუანი, ეფეს. 2,3; ვ. მივწერე თქუენდა. ეფეს. 3,3; ვ. (-იგი CD) წარმართნი ვლენან, ეფეს. 4,17; ვ. ღმერთმან... მოგუმადლა ჩუენ, ეფეს. 4,32: ვ. ქრისტემან შემიყუარნა ჩუენ, ეფეს. 5,2; ვ. (-იგი CD) შეჰგავს (შუენის CD) წმიდათა. ეფეს. 5,3; ვ. (-იგი CD) კაცთ-მოთნენი... ჰყოფდით, ეფეს. 6,6; ვ. ოდესმე მორჩილ ხართ. ფილიპ. 2,12Ō; ვ. ისწავეთ, კოლ. 1,7; 2,7; 1 თეს. 4,1; ვ. უფალმან მიგმადლა თქუენ, კოლ. 3,13; ვ. სათნო არს უფლისა, კოლ. 3,18; ვ. იცით, 1 თეს. 1,5ՂՂ7CD; 2,11Ō; ვ. (-იგი Ղ) უწყით, 1 თეს. 2,2; ვ. გამოცდილ ვართ ღმრთისაგან. 1 თეს. 2,4; ვ. თქუენ უწყით. 1 თეს. 2,57CD; ვ. მზრდელი რაჲ ზრდინ შვილთა თჳსთა. 1 თეს. 2,7; გევნო თქუენცა..., ვ. მათ ჰურიათაგან. 1 თეს. 2,14; ნუ ვნებითა გულის-თქუმისაჲთა, ვ. წარმართნი. 1 თეს. 4,5; ვ. წინაჲსწარ გარქუთ. 1 თეს. 4,6; ვ. გამცენით, 1 თეს. 4,11; არა სწუხდეთ, ვ. სხუანი, 1 თეს. 4,13; აწ ნუმცა გუძინავს, ვ. სხუათა, 1 თეს. 5,6; ვ. ღირს არს, 2 თეს. 1,3; სიტყუაჲ იგი... იდიდებოდის, ვ. თქუენდა მიმართ, 2 თეს. 3,1; ვ. უფროჲსი პატივი აქუნ, ებრ. 3,3; ნუ განიფიცხებთ გულთა თქუენთა, ვ. გამოცდასა მას. ებრ. 3,8; ნუ განიფიცხებთ გულთა თქუენთა, ვ. განმწარებასა მას. ებრ. 3,15; ვ. თქუა, ებრ. 4,3; ვ. წინაჲსწარ თქუმულ არს, ებრ. 4,7; განისუენა..., ვ. თჳსთაგან ღმერთმან. ებრ. 4,10; წოდებულ არს ღმრთისა მიერ, ვ. აჰრონ, ებრ. 5,4; ვ. სხუასა ადგილსა იტყჳს, ებრ. 5,6; ვ. ცრემლითა შეწირა, ებრ. 5,7; ვ. მღდელთმოძღუარი შევიდის, ებრ. 9,25; ვ. წინა-უც კაცთა... სიკუდილი. ებრ. 9,27; ვ. ჩუეულებაჲ არს ვიეთიმე, ვ. ჰხედავთ მოახლებულსა მას დღესა, ებრ. 10,25; ილუძებენ..., ვ. სიტყუაჲ მისცენ, ებრ. 13,17; ვ. გლოცევდ შენ, 1 ტიმ. 1,3; ვ. იანე და იამბრე ალუდგებოდეს, 2 ტიმ. 3,8; ვ. მათი იყო, 2 ტიმ. 3,9; ვ. მე გიბრძანე, ტიტე 1,5; ვ. სარა ერჩდა აბრაჰამსა, 1 პეტ. 3,6; ვ. უფალმან... მაუწყა მე, 2 პეტ. 1,14; ვ. თქუენ შორისცა ყოფად არიან ცრუ-მოძღუარნი, 2 პეტ. 2,1ՂŌ; ვ. ... პავლე... მიწერა თქუენდა. 2 პეტ. 3,15; ვ. იტყჳს ამისთჳს, 2 პეტ. 3,16; ვ. ნათელსა შინა არს, 1 იოვ. 1,7; ვ. თავადი ვიდოდა, 1 იოვ. 2,6; ვ. გასმია, 1 იოვ. 2,18; ვ. გასწავა თქუენ. 1 იოვ. 2,27; ვ. (-იგი 9Ղ) არს, 1 იოვ. 3,2; ვ. წმიდა არს, 1 იოვ. 3,3; ვ. თავადიცა მართალ არს, 1 იოვ. 3,7ՂŌ; არა ვ. (-იგი G) კაინ, 1 იოვ. 3,12ՂHJ; ვ. მან მომცა ჩუენ მცნებაჲ, 1 იოვ. 3,23; ვ. თავადი არს, 1 იოვ. 4,17; ვ. მცნებაჲ მოვიღეთ, 2 იოვ. 1,4; ვ. გესმა დასაბამითგან, 2 იოვ. 1,6; ვ. მე ვსძლე, გამოცხ. 3,21; ვ. მან მოგაგო, გამოცხ. 18,6.

2. ვითარცა როცა, როგორც კი: ესე ვითარცა თქუა. საქმე 1,9; 7,60ՂŌ; 19,40; 23,7; 26,30ՂŌ; 27,35; ვ. ჰხედვიდეს იგინი, საქმე 1,10; ვ. იყო ჴმაჲ ესე, საქმე 2,6; ვ. იხილა პეტრე, საქმე 3,12; ვ. ეტყოდეს იგინი ერსა მას, საქმე 4,1; ვ. განუტევნეს, საქმე 4,23; ვ. ესმა ესე, საქმე 4,24; 5,21; 5,33; 7,579Ղ; 11,18; 19,5; 19,28; 21,20; 22,2; ვ. ესმნეს სიტყუანი ესე, საქმე 5,5; 5,24; ვ. მოიყვანნეს იგინი, საქმე 5,27ՂŌ; ვ. მოიწია ჟამი იგი, საქმე 7,17; ვ. განაგდეს იგი გარე, საქმე 7,219ՂՂŌ; ვ. აღივსნეს ორმეოცნი ჟამნი, საქმე 7,23; ვ. აღესრულნეს ორმეოცნი წელნი, საქმე 7,30; ვ. ესმოდა ესე მათ, საქმე 7,54; ვ. ჰხედვიდა სასწაულებსა მას, საქმე 8,13; რომელნი-იგი ვ. მოვიდეს, საქმე 8,15; ვ. იხილა სჳმონ, საქმე 8,18; ვ. მი-ოდეს-ვიდოდეს, საქმე 8,36; ვ. აღმოჴდეს მიერ წყლით, საქმე 8,39; ვ. მიეახლა დამასკესა, საქმე 9,3; ვ. აღესრულნეს დღენი მრავალნი, საქმე 9,23; ვ. აგრძნეს ესე ძმათა, საქმე 9,30; ვ. მოვიდა, საქმე 9,39; 25,1; 25,7; ვ. იხილა მან პეტრე, საქმე 9,40; ვ. წარვიდა ანგელოზი იგი, საქმე 10,7; ვ. მოეიდოდეს იგინი გზასა, საქმე 10,9; ვ. მოიწია ჩემდა ოდენ, საქმე 11,59Ղ; ვ. მივეახლე მას, საქმე 11,6; ვ. ვიწყე სიტყუად, საქმე 11,15; ვ. იხილა, საქმე 12,3; 13,12; ვ. შევიდეს, საქმე 12,10; 25,23: ვ. განელეს იგი, საქმე 12,10ՂŌ; პეტრე ვ. გონებასა თჳსსა მოეგო, საქმე 12,11; მან ვ. ირეკა კარსა, საქმე 12,13; ვ. იცნა ჴმაჲ იგი პეტრესი, საქმე 12,14; ვ. განთენა, საქმე 12,18; 16,35; 23,12; 27,33; 27,39; ვ. წარიგზავნნეს მიერ, საქმე 13,4; ვ. მოელეს... ქალაქები, საქმე 13,6; ვ. მოვიდეს შესაკრებელსა მას, საქმე 13,14; ვ. აღმოიკითხეს შჯული, საქმე 13,159ՂՂŌ; ვ. გარდაიცვალა იგი, საქმე 13,22; ვ. აღასრულებდა იოჰანე სრბასა თჳსსა, საქმე 13,25; ვ. ეგულებოდა მათ განსლვად, საქმე 13,42; ვ. განუტევეს კრებული იგი, საქმე 13,43; ვ. იხილა ერმან მან, საქმე 14,11; ესე ვ. წართქუეს, საქმე 14,18C; მიერ ვ. მოვიდეს, საქმე 14,27; იგინი ვ. წარმოემართნეს, საქმე 15,30CDՂŌ; ვ. აღმოიკითხეს წიგნი იგი, საქმე 15,31; ვ. განვიდოდეს იგინი ქალაქებსა მას, საქმე 16,4; ვ. ჩუენებაჲ ესე იხილა პავლე, საქმე 16,10CDՂŌ; ვ. ნათელ-იღო მან, საქმე 16,15ՂŌ; ვ. იხილეს უფალთა მათ, საქმე 16,19; ვ. მცნებაჲ მოიღო მან, საქმე 16,24; მათ ვ. ესმა, საქმე 16,38; იგინი ვ. გამოვიდოდეს, საქმე 16,40Ō; ვ. მოელეს ამფიპოლი, საქმე 17,1; ვ. არა პოვნეს იგინი, საქმე 17,6; ვ. მოვიდეს ძმანი... ვ. მოვიდეს ქალაქსა, საქმე 17,10; ვ. აგრძნეს... ჰურიათა, საქმე 17,13; მათ ვ. ესმა, საქმე 17,32; ვ. ეგულებოდა პავლეს აღებად პირისა, საქმე 18,14; ვ. აღესრულა ესე, საქმე 19,21; ვ. გულისხმა-ყვეს, საქმე 19,34; ვ. მოელო ადგილები იგი, საქმე 20,2; ვ. მიერულა მას, საქმე 20,9; ვ. მოვიდა ჩუენდა ასონდ, საქმე 20,14; ვ. მოვიდეს მისა, საქმე 20,18; ესე ვ. წართქუა, საქმე 20,36; ვ. იყო შესლვაჲ ჩუენი ნავსა, საქმე 21,1; ვ. აღვასრულენით ჩუენ დღენი იგი შჳდნი, საქმე 21,5ՂŌ; ვ. გუესმა ესე, საქმე 21,12; ვ. აღესრულებოდეს შჳდნი იგი დღენი, საქმე 21,27; ვ. ეგულებოდა მოკლვაჲ მისი, საქმე 21,31; ვ. იხილეს ათასისთავი იგი, საქმე 21,32; ვ. მიიწია იგი, საქმე 21,35; ვ. მიჰყვანდა იგი, საქმე 21,37; ვ. უბრძანა მას, საქმე 21,40; ვ. ღაღადებდეს იგინი, საქმე 22,239ՂՂŌ; ვ. განართხმიდეს მას ღუედებითა, საქმე 22,25DՂŌ; ვ. გულისხმა-ყო, საქმე 22,29; 23,6; ვ. მეუწყა მე, საქმე 23,30; ვ. მოუწოდეს მას, საქმე 24,2; ვ. დღენი... წარჴდეს, საქმე 25,139ՂEŌ; ვ. შეკრბეს იგინი, საქმე 25,17; ვ. ბრძანა, საქმე 25,23ՂŌ; ვ. დავცჳვით ქუეყანასა, საქმე 26,14; ვ. განაჩინეს ნავითა წარსლვაჲ, საქმე 27,1; ვ. ძლით წარმოვირჩიეთ იგი, საქმე 27,8ՂŌ; მრავალი ჟამი წარჴდა, საქმე 27,9ՂŌ; ვ. შეაბრკოლა ნავი იგი, საქმე 27,15; ვ. მეათოთხმეტე ღამე მოიწია, საქმე 27,27; ვ. განძღეს საზრდელითა მით, საქმე 27,38; ვ. განცჳვეს იგინი, საქმე 27,41; ვ. იხილეს წარმართთა მათ გუელი იგი, საქმე 28,4; ვ. ესე იყო, საქმე 28,9; ვ. ცნეს მადლი იგი, გალ. 2,9; ვ. წარვიდის, იაკ. 1,249Ղ; ვ. მივიქეც, გამოცხ. 1,12.

3. ვითარცა რადგან, ვინაიდან: ვითარცა არა გამოცადეს ღმერთი, ჰრომ. 1,28; ვ. არიან ღმერთნი მრავალ, 1 კორ. 8,5; ვ. არა აერსა ვსცემ, 1 კორ. 9,26; ვ. სიკუდილი რაჲ მოიწიოს, ებრ. 9,15ႢႨ; ვითარცა-ეგე ხართ უცომო, 1 კორ. 5,7; ვ. იცით, 1 თეს. 2,11; ვითარცა-იგი ვინმე განრისხნებოდეს, საქმე 19,9; ვ. გამოგჳრჩინა ჩუენ, ეფეს. 1,4; ვ. არს ჭეშმარიტებაჲ იესუჲს თანა, ეფეს. 4,21; ვ. იცით, 1 თეს. 2,11Ⴍ; ვ. (-იგი ႢႨ) თქუა, ებრ. 4,3.

ვითარცა-იგი არს უმჯობესისა აღთქუმისა შუვამდგომელ, ებრ. 8,6; ვითარცა-იგი ჰხედავთ მოახლებულსა მას დღესა, ებრ. 10,25.

ვინ კითხვითი ნაცვალსახელი: სახ. ბრუნვა: შენ ვინ ხარ, საქმე 9,5; 10,4; 22,8; 26,15; ჰრომ. 9,20; 14,4; იაკ. 4,12; ვ. არს, საქმე 21,33; ვ. არს ძჳრის მეტყუელ ჩუენდა, ჰრომ. 8,31; ვ. არს მაბრალებელ, ჰრომ. 8,33; ვ. არს დამშჯელ, ჰრომ. 8,34; ნებასა მისსა ვ. (+მე ႢႨCD) წინა-აღუდგა, ჰრომ. 9,19; ვ. აღვიდეს ცად, ჰრომ. 10,6; ვ. შთავიდეს უფსკრულად, ჰრომ. 10,7; ანუ ვ. თანამზრახვალ ეყო მას, ჰრომ. 11,34; ვ. განგიკითხავს შენ, 1 კორ. 4,7; ვ. უძლურ არნ... ვ. დაბრკოლდებინ, 2 კორ. 11,29; ვ. გეშურობდა თქუენ, გალ. 3,1; ვ. არს ბრძენ, იაკ. 3,13; ვ. შემძლებელ არს დადგომად, გამოცხ. 6,17; ვ. არს მსგავს მჴეცისა მის? ვ. შემძლებელ არს ბრძოლად მისა, გამოცხ. 13,4; ვ. არა შეშინდეს, გამოცხ. 15,4; ვ. არს მსგავს ქალაქსა მას, გამოცხ. 18,18; ვინ-მე არს კაცთაგანი, საქმე 19,35; ანუ ვ. (-მე ႢႨႤ) თანა-მზრახვალ ეყო მას, 1 კორ. 2,16; ვ. უკუე საგრობნ თჳსითა საგზლითა?... ვ. (-მე ႤCD) მწყსინ სამწყსოსა, 1 კორ. 9,7; ვ. განემზადოს ბრძოლად, 1 კორ. 14,8; ვ. (-მე CD) არს, 2 კორ. 2,2; ამის ვ. (-მე D) შემძლებელ არს, 2 კორ. 2,16; ვ. არს სასოებაჲ ჩუენი, 1 თეს. 2,19; ვ. არს შვილი, ებრ. 12,7; ვ. არს ბოროტის მყოფელ თქუენდა, 1 პეტ. 3,13; ვ. არს მტყუარი იგი, 1 იოვ. 2,22; ვ. ღირს არს განღებად წიგნისა ამის, გამოცხ. 5,2.

ვინ შეწყობილია ზმნის მრ. რიცხვის ფორმასთან: თქუენ ვინ ხართ, საქმე 19,15; ვ. შემძლებელ არიან თქუენგანნი, საქმე 25,5.

მოთხრ. ბრუნვა: ვინ დაგადგინა შენ მთავრად, საქმე 7,27; 7,35; ვ. (+მე ႢႨႼ) უძლოს მოთხრობად, საქმე 8,33; ვ. უწყის, ჰრომ. 5,7; 1 კორ. 16,6CD; ფილემ. 1,15; ვ. (+მე CG) მიჴსნეს მე, ჰრომ. 7,24; ვ. განმაშორნეს ჩუენ სიყუარულსა მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 8,35; ვ. (+მე ႢႤ) ცნა გონებაჲ უფლისაჲ, ჰრომ. 11,34; ვ. წინაჲსწარ მი-რაჲმე-სცა მას, ჰრომ. 11,35; ვ. დაგაბრკოლნა თქუენ, გალ. 5,7; ვინ-მე უკუე იცის კაცმან, 1 კორ. 2,11; ვ. (-მე ႢႨCD) ცნა გონებაჲ უფლისაჲ, 1 კორ. 2,16; ვ. (-მე ႤCD) დაასხის ვენაჴი, 1 კორ. 9,7.

მიც. ბრუნვა: ვის-მე ჰრწმენა სასმენელი ჩუენი, ჰრომ. 10,16.

ნათ. ბრუნვა: ვისთჳს იტყჳს წინაწარმეტყუელი, საქმე 8,34.

ვიეთი (სახ. ბრ.): ვიეთი მოიწყინა ორმეოც წელ, ებრ. 3,17CD; ვიეთ (მიც. ბრ.) ეფუცა არა-შესლვად, ებრ. 3,18; ესენი... ვიეთნი (სახ. ბრ.) არიან, გამოცხ. 7,13; ვიეთნი იგი მოიწყინნა ორმეოც წელ, ებრ. 3,17.

2. ვინ მიმართებითი ნაცვალსახელი ვინც: რომლისაგან-იგი ვინ მოუძლურდეს, 2 პეტ. 2,19; ვინ-იგი გმონიე მე ყოფად, საქმე 13,25; ვ. ესავს თავსა თჳსსა ქრისტჱსსა ყოფად, 2 კორ. 10,7; ვითარცა რაჲ ვის უჴმდა, საქმე 2,45; 4,35; ხოლო ვ. უყუარს ღმერთი, 1 კორ. 8,3; რაჲცა-იგი ვ. აქუს, 2 კორ. 8,12CD; ვითარცა ჴელ-რაჲ ვის-ეწიფებოდა, საქმე 11,29; ვის-იგი (ვისა-იგი Ⴍ) უჴმდეს, ეფეს. 4,28; ვისგან გისწავიეს, 2 ტიმ. 3,14; ვიეთ-იგი უჴმდეს, ეფეს. 4,28Ⴡ.

3. ვინ განუსაზღვრელობითი ნაცვალსახელი ვინმე: არა თუ ვინ (სახ. ბრ.) იყოს წინამძღუარ ჩემდა, საქმე 8,31; უკუეთუმცა ვ. ეძიებდა, საქმე 17,27ႨႼ; ნუ აყენებნ ვ. თჳსთა მისთა მსახურებად მისა, საქმე 24,23; რომელსა-იგი ვ. ხედავნ, ჰრომ. 8,24; ვითარ ვ. აშჱნებდეს, 1 კორ. 3,10; ნუმცა ვ. გაცთუნებს, ეფეს. 5,6ႤCD; 2 თეს. 2,3CD; 1 იოვ. 3,7; ნუმცა ვ. განგიკითხავს, კოლ. 2,16; ნუმცა ვ. სიჭაბუკესა შენსა შეურაცხ-ჰყოფს, 1 ტიმ. 4,12; ნუმცა ვ. შეურაცხ-გყოფს შენ, ტიტე 2,15; არცა მო-ვინ-ვიდა ძმათაგანი, საქმე 28,21; ეძიებს, ვინმცა შთანთქა, 1 პეტ. 5,8.

ვინ შეწყობილია ზმნის მრ. რიცხვის ფორმასთან: არა თუ ვინ წარავლინნეს, ჰრომ. 10,15.

არცა ერთმან ვინ (მოთხ. ბრ.) თქჳს, საქმე 4,32; იკადროს-მე ვ. თქუენ შორის, 1 კორ. 6,1; უკუეთუ ვ. გიხილოს შენ, 1 კორ. 8,10; რაჲ-ცა ვ. ქმნა, 2 კორ. 5,10Ⴄ; რაჲცა ვ. ქმნეს კაცად-კაცადმან, ეფეს. 6,8; ვითარმცა ვ. გასწავა, 1 იოვ. 2,27; უკუეთუ ვ. ისმინოს, გამოცხ. 3,20; უკუეთუ ვ. შესძინოს ამათ ზედა, გამოცხ. 22,18; უკუეთუ ვ. მოაკლოს სიტყუათა, გამოცხ. 22,19; არარას ვის (მიც. ბრ.) ეტყოდეს სიტყუასა, საქმე 11,19ႨႼ; ჴმაჲ არარაჲ ვ. ესმოდა, საქმე 22,9Ⴂ; ნუ ვ. აყენებთ, საქმე 24,23Ⴍ; ნურარაჲმცა ვ. თანა-გაც, ჰრომ. 13,8Ⴈ; ნურას ვ. ნურაჲთ სცემთ დაბრკოლებასა, 2 კორ. 6,3; არარაჲ ვ. ვავნეთ, 2 კორ. 7,2; არავე-რაჲ ვ. თქუენგანსა დავამძიმე, 2 კორ. 11,8; ნუ ვ. ჩემდა ეგონოს, 2 კორ. 12,6; ოდეს-სადა ვ. ჰრქუა ანგელოზთაგანსა, ებრ. 1,5; 1,13CD; ნუმცა ვ. ჰგმობედ, ტიტე 3,2; ნუმცა ვ. თქუენგანსა ევნებინ, 1 პეტ. 4,15; უკუეთუ ვ. უყუარდეს სოფელი ესე, 1 იოვ. 2,15; ღმერთი არასადა ვ. უხილავს, 1 იოვ. 4,12; არცა ვისთჳს (ნათ. ბრ.) დაამტკიცებენ, 1 ტიმ. 1,7Ⴈ; ყოველი სახლი აღეშჱნის ვისგანვე, ებრ. 3,4; მოუწოდა ორთა ვიეთ (მიც. ბრ.) ასისთავთა, საქმე 23,23K; არცა ვიეთთჳს (ნათ. ბრ.) დაამტკიცებენ, 1 ტიმ. 1,7.

ვინაჲ საიდან; რა დროიდან: ვინაჲ არს ანუ რაჲ უქმნიეს, საქმე 21,33ႢႨ; ვ. დღითგან გესმა, კოლ. 1,6CG; ვ. დღითგან გუესმა, კოლ. 1,9; ვ. არიან ბრძოლანი, იაკ. 4,1; ვიეთნი არიან, ანუ ვ. მოსრულ არიან, გამოცხ. 7,13; ვინაჲ-იგი მოველით, საქმე 28,13; ვ. გამოვიდეს, ებრ. 11,15; ვინაჲთ დღითგან გესმა, კოლ. 1,6; ვ. დღითგან გუესმა, კოლ. 1,9ႢႨႼႤCD.

1. ვინაჲთგან რა დროიდანაც, მას შემდეგ, რაც: ვინაჲთგან შევედ მე ასიად, საქმე 20,18; ვ. აღვედ მე... იერუსალჱმდ, საქმე 24,11; მეათოთხმეტჱ დღჱ არს... ვ. მოელით, საქმე 27,33; ისწავა, ვ. ივნო, მან მორჩილებით, ებრ. 5,8; ვ. მამათა დაისუენეს, 2 პეტ. 3,4; ვ. კაცნი დაებადნეს, გამოცხ. 16,18.

2. ვინაჲთგან რადგან: ხოლო ვინაჲთგან განიშორებთ მას, საქმე 13,46ႨႼ; ვ. გუესმა ჩუენ, საქმე

15,24ႢႪႭ; ვ. ნათესავ ღმრთისა ვართ. საქმე 17,29ႢႪႭ; ვ. ერთ არს ღმერთი. ჰრომ. 3,30CD; ვ. საქმე იგი არღარა არს საქმე. ჰრომ. 11,6CD; ვ. ვერ იცნა სოფელმან... ღმერთი. 1 კორ. 1,21CD; ვ. ჰურიანიცა სასწაულსა ითხოვენ. 1 კორ. 1,22CD; ვ. თქუენგან განიკითხოს სოფელი. 1 კორ. 6,2; ვ. არა ვარ ჴელ. 1 კორ. 12,15; ვ. მოშურნე ხართ სულთა. 1 კორ. 14,12CD; ვ. რასა-იგი იტყჳ, არა იცის. 1 კორ. 14,16CD; ვ. უკუე გუაქუს ესევითარი სასოებაჲ. 2 კორ. 3,12CD; ვ. მრავალნი იქადიან, 2 კორ. 11,8CD; ვ. გამოცდასა ეძიებთ მისსა, 2 კორ. 13,3CD; ვ. სურვიელცა იყო თქუენ ყოველთა ხილვად. ფილიპ. 2,26CD; რამეთუ ვ. სიყუარული იგი ჭეშმარიტებისაჲ არა შეიწყნარეს. 2 თეს. 2,10CD; ვ. ივნო თავადმან. ებრ. 2,18; ვ. არა თანა-შეეზავა სარწმუნოებაჲ. ებრ. 4,2CD; ვ. უკუე და-ყოვთმე-აკლებს შესლვად. ებრ. 4,6CD; ვ. მასცა ზედა-აც უძლურებაჲ. ებრ. 5,2CD; ვ. უძლურ იქმნენით სასმენელითა, ებრ. 5,11CD; ვ. არავინ იყო უფროჲსი, ებრ. 6,13CD; ვ. სახენი იგი ზეცისათანი ამით განწმდებოდეს, ებრ. 9,23CD; ვ. არცა ერთიღა-მცა რაჲ იჭჳ აქუნდა, ებრ. 10,2CD; ვ. ჩემდა ესრეთ. რაოდენ უფროჲს შენდა, ფილემ. 1,16.

ვინმე განუსაზღვრელობის ნაცვალსახელი: ვინმე, ვიღაცა; ზოგიერთი, რომელიმე: კაცი ვინმე (სახ. ბრ.) იყო მკელობელი, საქმე 3,2; კაცი ვ. იყო ანანია სახელით, საქმე 5,1; დიდი ვ. არს. საქმე 5,36Ⴈ; 8,9; იხილა ვ. დაწუნებული, საქმე 7,24; კაცი ვ. იყო. საქმე 8,9; 10,1; 14,8ႪႭ; არა თუ ვ. იყოს წინამძღუარ, საქმე 8,31ႨႪႭ; იყო ვ. მოწაფე, საქმე 9,10ႪႭ; იყო ვ. დედაკაცი დამოწაფებული, საქმე 9,36CႪႭ; მოწაფჱ ერთი ვ. იყო მუნ, საქმე 16,1; კაცი ვ. იყო მაკედონელი. საქმე 16,9; მჳსავალი ვ. წინა შემემთხჳა, საქმე 16,16ႪႭ; უკუეთუმცა ვ. ეძიებდა, საქმე 17,27; პოვა ვ. ჰურიაჲ, საქმე 18,2; ჰურიაჲ ვ. იყო, საქმე 18,24; დემეტრიოს ვ. სახელით... იქმოდა, საქმე 19,24; ჯდა ვ. ჭაბუკი ერთი, საქმე 20,9; გარდამოვიდა ვ. ჰურიასტანით წინაწარმეტყუელი, საქმე 21,10; ანანია, ვ. კაცი ღმრთის მოშიში, საქმე 22,12ႪႭ; კაცი ვ. არს დაშთომილი, საქმე 25,14; ურწმუნო თუ ვ. იქმნეს, ჰრომ. 3,3; ძნიად ვ. მართლისათჳს მოკუდის, ჰრომ. 5,7; რომელსა-იგი ვ. ხედავნ, ჰრომ. 8,24CD; ვაცხოვნო ვ. მათგანი, ჰრომ. 11,14; უკუეთუ ვ. რტოთა მათგანი გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,17; უკუეთუ ვ. აშენებდეს, 1 კორ. 3,12; რაჲთა სარწმუნო ვ. იპოვოს, 1 კორ. 4,2; უკუეთუ ვ. ძმაჲ სახელ-დებულ იყოს, 1 კორ. 5,11; წინადაცუეთილი თუ ვ. იჩინა... წინადაუცუეთელი თუ ვ. იჩინა, 1 კორ. 7,18; უკუეთუ ვ. უშუერება ჰგონებდეს ქალწულისა თჳსისა, 1 კორ. 7,36Ⴂხ; უკუეთუ ვ. ჰგონებდეს, 1 კორ. 8,2; ფილიპ. 3,4; უკუეთუ ვ. გხადოდის, 1 კორ. 10,27; უკუეთუ ვ. ენითა იტყოდის, 1 კორ. 14,27; უკუეთუ ვ. უმეცარ არს, 1 კორ. 14,38; ნუ ვ. გუგმობდეს, 2 კორ. 8,20; უკუეთუ ვ. დაგიმონებს, უკუეთუ ვ. შეგჭამს, უკუეთუ ვ. მიგიღებს, უკუეთუ ვ. აღმაღლდების თქუენ ზედა, უკუეთუ ვ. პირსა გცემს, 2 კორ. 11,20; რომლითა-იგი ვ. იკადრებს სიქადულსა, 2 კორ. 11,21; უკუეთუ ვ. გახარებდეს, გალ. 1,9; უკუეთუ ვ. დაეპყრას კაცი... ბრალსა, გალ. 6,1; ნუ ვ. გაცთუნებდეს, ეფეს. 5,6; ნუ ვ. იყოს წარმტყუენველ თქუენდა, კოლ. 2,8; უკუეთუ ვ. არა გურჩდეს, 2 თეს. 3,14; ჰგონებდეს ვ. დაკლებულს თქუენგანი თავსა თჳსსა. ებრ. 4,1; რაჲთა არა მასვე ვ. სახესა შევარდეს ურწმუნოებისასა. ებრ. 4,11; ნუ ვ. დაკლებულ იყოს მადლისა მისგან. ებრ. 12,15; უკუეთუ ვ. თჳსთა... არა იღუწიდეს. 1 ტიმ. 5,8; უკუეთუ ვ. მორწმუნე ქურივთა ესუას. 1 ტიმ. 5,16; უკუეთუ ვ. სხუასა მოძღურებდეს, 1 ტიმ. 6,3; უკუეთუ ვ. მოღუაწე იყოს. 2 ტიმ. 2,5; უკუეთუ ვ. განიწმიდოს თავი, 2 ტიმ. 2,21; უკუეთუ ვ. თქუენგანი ნაკლულევან არს, იაკ. 1,5; უკუეთუ ვ. მსმენელ ხოლო იყოს, იაკ. 1,23; მოლხინე თუ ვ. არს. იაკ. 5,13ႪႭ; უძლურ თუ ვ. არს, იაკ. 5,14; უკუეთუ ვ. თქუენ შორის სცთეს, იაკ. 5,19; აღ-ვინმე-დგა კრებულსა მას შორის, საქმე 5,34; გარდამო-ვინმე-ვიდა ჰურიასტანით წინაწარმეტყუელი, საქმე 21,10ႨႪႭ; ნუუკუე გან-ვინმე-ცურდეს, საქმე 27,42; უკუეთუ... შე-ვინმე-ვიდეს, 1 კორ. 14,24; იაკ. 2,2; რაჲთა არა გან-ვინმე-ფიცხნეს თქუენგანი, ებრ. 3,13; ვითარმცა შთა-ვინმე-ნთქა, 1 პეტ. 5,8Ⴀ.

ვინმე შეწყობილია ზმნის მრ. რიცხვის ფორმასთან: აბირნეს ვინმე კაცნი, საქმე 6,11; იხილნა ვ. მოლალენი. საქმე 7,26; თუ ვ. პოვნეს. საქმე 9,2; იყვნეს ვ. მათგანნი, საქმე 11,20; იყვნეს ვ. ანტიოქიას შინა, საქმე 13,1; ჩუენგანნი ვ. განვიდეს, საქმე 15,24; მოიყვანნეს სავაჭროთაგანნი კაცნი ვ. ბოროტნი, საქმე 17,5; ვითარცა-იგი ვ. თქუენგანნი... იტყჳან, საქმე 17,28; პოვნა ვ. მუნ მოწაფენი, საქმე 19,1; ვითარცა-იგი ვ. განრისხნებოდეს, საქმე 19,9; იყვნეს ვ. სკევაჲსნი... ძენი, საქმე 19,14; იტყჳან ვ. შენთჳს, საქმე 21,21; ასიაჲთ ვ. ჰურიანი, საქმე 24,19; მისცეს პავლე და სხუანი ვ. პყრობილნი, საქმე 27,1; ვითარცა იტყჳან ვ., ჰრომ. 3,8; არა თუ ვ. წარავლინნეს, ჰრომ. 10,15Ⴂ; ვაცხოვნნე ვ. მათგანნი, ჰრომ. 11,14CD; უკუეთუ რტოთა მათგანნი ვ. გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,17CD; ვითარცა-იგი მათგანნი ვ. 1 კორ. 10,7; 10,10; ვითარ იტყჳან ვ. თქუენ შორის, 1 კორ. 15,12; ვითარცა-იგი ვ. თავთა თჳსთა ეწამებიან, 2 კორ. 10,12; გარნა არიან ვ., გალ. 1,7; მრავალნი ვ. ვლენან, ფილიპ 3,18; რომელსა-იგი ვ. ვერ მიემთხჳნეს, 1 ტიმ. 1,6; აწვე ვ. გარდაიქცეს. 1 ტიმ. 5,15; დაღათუ ვ. ურჩ არიან, 1 პეტ. 3,1ႪႭ; რამეთუ გყვანან ვ., გამოცხ. 2,14; მო-ვინმე-ვიდეს და უთხრეს, საქმე 5,25; აღ-ვინმე-დგეს, საქმე 6,9; 15,5; მი-ვინმე-ვიდეს ზღჳს კიდით, საქმე 11,19; გარდამო-ვინმე-ვიდეს ჰურიასტანით, საქმე 15,1; აღ-ვინმე-დგეს მწიგნობართაგანნი, საქმე 23,9; გან-ვინმე-ლაღნეს, 1 კორ. 4,18; შე-ვინმე-ვიდენ ურწმუნონი, 1 კორ. 14,23; გან-ვინმე-დგენ სარწმუნოებისაგან, 1 ტიმ. 4,1; შემო-ვინმე-ვიდეს კაცნი, იუდა 1,4; მო-ვინმე-ვიდენ მეკიცხევნი, იუდა 1,18.

ესე უჩხილა ვინმე (მოთხრ. ბრ.) საულეს. საქმე 9,24; გითხრას ღათუ ვ. თქუენ, საქმე 13,41; იკადრის ვ. სიკუდილი, ჰრომ. 5,7; ვ. უკუე ცნა გონებაჲ უფლისაჲ. ჰრომ. 11,34ႨႢ; რაჟამს ვ. თქუას, 1 კორ. 3,4; უკუეთუ ვ. გიხილოს, 1 კორ. 8,10ႨႪႢCD; უკუეთუ ვ. გითხრას. 1 კორ. 10,28; უკუეთუ ვ. თქუას. 1 კორ. 15,35; ნუ უკუე ვ. შეურაცხ-ყოს იგი. 1 კორ. 16,11ႨႪႢCD; უკუეთუ ვ. შემაწუხა. 2 კორ. 2,5; ნუ ვ. უგუნურად შემრაცხოს. 2 კორ. 11,16; ნუ ვ. ჩემდა შეჰრაცხოს, 2 კორ. 12,6CD; ყოს თუ ვ. იგი, გალ. 3,12; ნუ ვ. შეურაცხ-გყვნეს თქუენ, კოლ. 2,4; უკუეთუ ვ. შეურაცხ-ყოს, ებრ. 10,28CD; უკუეთუ ვ. წესიერად იპყრას იგი, 1 ტიმ. 1,8; უკუეთუ ვ. თჳსისა სახლისა განგებაჲ არა იცის, 1 ტიმ. 3,5; თქუა ვ. მათგანმან, ტიტე 1,12; უკუეთუ ვ. თქუას. იაკ.

2.14; 1 იოჳ. 4.20; ჰრქუას ვ. მათ თქუენგანმან, იაკ. 2.16; არამედ თქუას თუ ვ., იაკ. 2,18; თუ ვ. მოაქციოს იგი, იაკ. 5.19; უკუეთუ... დაითმინნეს ვ. მწუხარებანი, 1 პეტ. 2.19ႢႪႭ; უკუეთუ ვ. ცოდოს, 1 იოჳ. 2,1; უკუეთუ ვ. იხილოს ძმაჲ, 1 იოჳ. 5.16; რაჲთა ვ. ითხოოს, 1 იოჳ. 5,16Ⴍ; უკუეთუ ვ. შესძინოს ამათ ზედა, გამოცხ. 22,18C; რომელ-იგი შე-ვინმე-ჰრაცხოს შეგინებულად, ჰრომ. 14,14; და-თუ ვინმე-აცუდოს იგი, 1 კორ. 9,15CD.

ვინმე შეწყობილია ზმნის მრ. რიცხვის ფორმასთან: ნუ ვინმე შეურაცხ-ჰყოთ იგი, 1 კორ. 16.11; ნუუკუე... ვისმე ბოროტი ვ. მიაგოთ, 1 თეს. 5.15ႤႪႢ; ნუუკუე ვ. იჯმნათ, ებრ. 12,25D.

აჴრილი ოდენ ვისმე (მიც. ბრ.) მიადგეს მათგანსა, საქმე 5,15; მეუფესა ვ. სხუასა იტყჳან, საქმე 17,7; ესმეს ვ., საქმე 21,22; ანანია ვ. ერქუა სახელი, საქმე 22,12; ვითარმედ ეეტყოდე ვ., საქმე 24.12; უკუეთუ ვ. სული ქრისტჱსი არა აქუს, ჰრომ. 8,9; უკუეთუ ვ. ნათელ-ვეც სხუასა, 1 კორ. 1,16; უკუეთუ ვ. ბრძენ ეგონოს თავი თჳსი, 1 კორ. 3,18; ვითარმცა მამის ცოლი ვ. ცოლად ესუა. 1 კორ. 5,1; უკუეთუ ძმასა ვ. ესუას ცოლი, 1 კორ. 7,12; დედაკაცსა თუ ვ. ესუას ქმარი ურწმუნოჲ, 1 კორ. 7,13; უკუეთუ ვ. სარცხჳნელ უჩნდეს ქალწულებაჲ, 1 კორ. 7,36; უკუეთუ ვ. ჰგონიეს, 1 კორ. 8,2CD; რაჲთა არა დაბრკოლება ვ. ვსცეთ, 1 კორ. 9,12; უკუეთუ ვ. უნდეს ცილობის, 1 კორ. 11,16; უკუეთუ ვ. ჰშიოდის, 1 კორ. 11,34; უკუეთუ ვ. ეგონოს, 1 კორ. 14,37; გალ. 6,3; უკუეთუ ვ. აქუნდეს... ბრალი, კოლ. 3,13; ნუუკუე... ვ. ბოროტი მიაგოთ, 1 თეს. 5,15; უკუეთუ ვ. არა უნდეს საქმის, 2 თეს. 3,10; უწამებიეს სადამე ვ., ებრ. 2,6; ნუუკუე... იყოს ვ. თქუენგანსა თანა, ებრ. 3,12CD; საგონებელ ვ. უჩნდეს, ებრ. 4,1D; უკუეთუ ვ. ეპისკოპოსობის უნდეს, 1 ტიმ. 3.1; უკუეთუ ვ. ქურივსა შეილ... ესხნენ, 1 ტიმ. 5,4: სხუებრ თუ ვ. აქუნდეს, 1 ტიმ. 5,25CD; მჭირდეს თუ ვ. თქუენგანსა, იაკ. 5,13; უკუეთუ ვ. უყუარდეს სოფელი ესე, 1 იოჳ. 2,15ႤႪႭ; უკუეთუ ვ. აქუნდეს საცხორებელი, 1 იოჳ. 3,17; მო-ვისმე-ჰხადეს და ჰკითხვიდეს, საქმე 10,18.

იყო... დადგრომილ... სიმონ ვისმე მეჰრატაკისა თანა, საქმე 9,43ႢႪႭ; ამას ვანი დაუც სახლსა სიმონის ვ. მეჰრატაკისასა, საქმე 10,32ႢႪႭ; იყვნეს ვ. სკევაჲს მღდელთ მოძღურისა... ძენი, საქმე 19,14F; შთავიდა... ანანია... მეტყუელისა ვ. ტერტჳლოსს თანა, საქმე 24,1ႢႪႭ; ძიებაჲ რაჲმე აქუნდა... იესუსთჳს ვ. მომკუდრისა, საქმე 25,19; იყო სოფლები მთავრისა ვ. მის ჭალაკისაჲ, საქმე 28,7FႭ; ვიდრე არა სიქადულისა ჩემისა ვისგანმე ცუდად შერაცხად, 1 კორ. 9,15: არცალა პური ვ. ცუდად ვჭამეთ, 2 თეს. 3,8; ყოჳელი სახლი აღიშენის ვ., ებრ. 3,4ႢCD; ამისი ვანი არს სიმონის ვისმე თანა (ვის თანამე FႭ) მეჰრატაკისა, საქმე 10,6E; ნუ ვ. თანა (ვის-თანა-მე B) ძირი სიმწარისაჲ აღმოცენებულ იყოს, ებრ. 12,15; იყო... დადგრომილ კაცისა ვის თანამე სჳმონ მეჰრატაკისა. საქმე 9,43; ხუროთა მათ უც ვ. თანამე სიტყუაჲ, საქმე 19,38; შთავიდა... ანანია... ტერტჳლოს ჯადაგოსსა ვ. თანამე, საქმე 24.1; არცა ტაძარსა შინა მპოვეს მე მეტყუელად ვ. თანამე, საქმე 24.12ႢႪႭ; ნუუკუე იყოს ვ. თანამე თქუენ შორის, ებრ. 3,12; თავისა თჳსისათჳს იტყჳსა, ანუ სხჳსა ვისთჳსმე, საქმე 8,34; ძიებაჲ რაჲმე აქუნდა... იესუს ვ. მომკუდრისა, საქმე 25,19ႤႪႭ; უკუეთუ ვისმე აქუნდეს ვ. ბრალი, კოლ. 3,13.

[სამოსელსა მათსა] დასდებდეს ფერჴთა თანა ჭაბუკისა ვისამე, საქმე 7,58; ვითარმცა მოკლნე ვ. იყო, საქმე 17.25; აწ ვ. განსმდიდრდით, 1 კორ. 4,8ႢႪ; დასდებდეს სამოსელსა მათსა ფერჴთა თანა ჭაბუკისა ვისთამე, საქმე 7,58ႤႪႭ.

მ კაცო ვინმე (წოდ. ბრ.) ცუდო, იაკ. 2.20.

იწყეს ვიეთმე (მოთხრ. ბრ.) მიმომავალთა მათ ჰურიათა, საქმე 19,13; ყვეს ვ. ჰურიათა შეთქუმულებაჲ, საქმე 23,12ႢႪႭ; ვ. მათგანთა ისიძვეს, 1 კორ. 10,8CD; ვითარცა-იგი ვ. გამოცადეს, 1 კორ. 10.9; ამისგან ვ. რეცა თუ არა უწყოდეს, ებრ. 13,2; რომელ-იგი ვ. განიშორეს, 1 ტიმ. 1.19; მიითრევდეს იასონს და სხუათა ვიეთმე (მიც. ბრ.), საქმე 17,6; მოუწოდა ორთა ვ. ასისთავთა, საქმე 23.23; უმეცრებაჲ ღმრთისაჲ ვ. აქუს, 1 კორ. 15.34; ვ. საწამებელი წიგნი აქუს, 2 კორ. 3,1; ესმა ვ., ებრ. 3,16; წმიდათა ვ. იტყჳს თავ-წარკუეთილთა, ებრ. 11,35CD; რომელთა-იგი ვ. ესმა, ებრ. 12,19; რაჲთა ამცნო ვ., 1 ტიმ. 1,3; ვ. გული-უთქუმიდა, 1 ტიმ. 6.10; ვ. დაყოვნებად შეურაცხიეს, 2 პეტ. 3.9ႢႪႭ; და-ვიეთმე-აკლდების შესლვაჲ მას შინა, ებრ. 4,6; აღსლვაჲ... სხუათა ვიეთმე (ნათ. ბრ.) მათგანთაჲ, საქმე 15,2ႢႪႭ; ესმა ვიეთგანმე შენთჳს, საქმე 21,21ႢႪႭ; შე-რაჲმე-ვჰრაცხო კადრებად ვიეთმე ზედა, 2 კორ. 10,2CD; ვერ ეიკადრებთ... შეტყუებად ვიეთმე თანა, 2 კორ. 10,12CD; ხუროთა მათ უც ვ. თანა (ვიეთ თანამე E) სიტყუაჲ, საქმე 19,38DK; შთავიდა... ანანია ხუცესთა ვ. თანა, საქმე 24,1; მესმის ვიეთთჳსმე, 2 თეს. 3,11.

რაჲთა უეჭუელად ვიეთნიმე ვაცხოვნნე, 1 კორ. 9.22D; ვ. ისიძვიდეს, 1 კორ. 10,8; ვითარ იტყჳან თქუენ შორის ვ., 1 კორ. 15,12Ⴀ; ვ. ვერ მიემთხჳნეს, 1 ტიმ. 1.6ႢႪ; ვ. აღუთქუმიდეს, 1 ტიმ. 6.21; ვ. ურჩ არიან სიტყჳსა მის, 1 პეტ. 3,1; გან-ვიეთნიმე-ლაღნენ, 1 კორ. 4,18CD.

1. ვინაჲცა საიდანაც: ვინაჲცა უწყით, 1 იოჳ. 2,18ႢႪႭ; ვინაჲცა-იგი შევედრებულ... იყვნეს, საქმე 14,26; ვ. (-იგი CD) მაცხოვარსა მოველით, ფილიპ. 3.20.

2. ვინაჲცა ამიტომ, ამის გამო; ასე რომ: ვინაჲცა გიწამებ თქუენ, საქმე 20,26ႢႪႭ; ვ. ჯერ-არს დამორჩილებაჲ, ჰრომ. 13,5CD; ვ. ნუვინ იქადინ კაცთაგანი, 1 კორ. 3.21CD; ვ. რომელმან განათხოოს თჳსი იგი ქალწულებაჲ, 1 კორ. 7,38Ⴂb; ვ. აწ... უფროისღა თქუენ მიჰმადლეთ, 2 კორ. 2,7D; ვ. სიკუდილი ჩუენ თანა შეიქმნების, 2 კორ. 4,12CD; ვ. შჯული იგი მზარდულ გუექმნა ჩუენ, გალ. 3,24CD; ვ. ყოჳლადვე მორჩილ ხართ, ფილიპ. 2,12CD; ვ. მტკიცედ დეგით, ფილიპ. 4.1CD; ვ. ვინებეთ მისლვაჲ თქუენდა, 1 თეს. 2,18CD; ვ. ვერღარა დავითმეთ, 1 თეს. 3,1CD; ვ. ნუგეშინის-სცემდით ურთიერთარს, 1 თეს. 4,18CD; ვ. ... განცადებით მოცაქუელი იგი, ებრ. 3,1CD; ვ. ... ცხორებად შეძლებულ არს მათდა, ებრ. 7.25CD; ვ. ჯერ-არს მასცა, ებრ. 8.3CD; ვ. არცა პირველი იგი... განახლებულ იყო, ებრ. 9.18CD; ვ. მკუდრეთით აღადგინა, ებრ. 11,12CD; ვ. საკადრებელ არს, ებრ. 13,6CD; ვ. მრავალი კადნიერებაჲ მაქუს, ფილიმ. 1.8CD.

ვინცა მიმართებითი ნაცვალსახელი ვინც: ვინცა (-იგი CD) იყოს, გალ. 5.10; ვინცა-იგი არს თქუენ შორის, ჰრომ. 12,3.

ვის-ა განუსაზღვრელობითი ნაცვალსახელი: ნურა-ვისცა ვისი იყავნ-გაყ. ჰრომ. 13.8: ნურას ვ. გაუპეო. 1 თეს. 4.12.

ვისი-იგი მიმართებითი ნაცვალსახელი: ვისი-იგი უპყრდეს. ჟუენ. 4.28ႢႪႱ.

ვისიმე განუსაზღვრელობითი ნაცვალსახელი: არა არს ჩუეულებაჲ ჰრომთაჲ მიცემად ვისიმე კაცისაჲ. საქმე 25.16: იყო სოფლები მთავრისა ვ. მის ჭალაკისაჲ. საქმე 28.7: იყო... დადგრომილ... კაცისა ვისსამე სიმონ მეპრატაკისა. საქმე 9.43D; ამისი ვანი არს სჳმონისა ვ. (ვისამე CK) მეპრატაკისასა. საქმე 10.6AD: მას ვანა დაუც სიმონის ვ. (ვისამე CK) მეპრატაკისასა. საქმე 10.32AD: ვითარცა მოქენე ვ. (ვისამე ႠႢႪ) იყო. საქმე 17.25Ⴍ: შეყვიდა სახლსა ვ.. საქმე 18.7: ეტყოდა მათ სამწიგნობრესა მას ტჳრანეს ვ., საქმე 19.9ႪႭ; არა არს ჩუეულებაჲ ჰრომთაჲ მიცემად ვ. (ვისამე ႪG) კაცისაჲ წარწყმედად. საქმე 25.16HI: ჰელოვანთა აქუს ვისამე მიმართ (-მიმართ G) სიტყუაჲ. საქმე 19.38HI.

ვლტოლა გაქცევა, გაშორება, ი ვნ.: მოსე ივლტო-და სიტყჳსა ამისთჳს, საქმე 7.29; დედაკაცი იგი ი. უდაბნოდ. გამოცხ. 12.6: წყლულნი ივლტოდეს მიერ სახლით. საქმე 19.16; საყუარელნო ჩემნო, ივლტოდეთ კერპთ-მსახურებისაგან. 1 კორ. 10.14; ნუუკუე გან-ვინმე-ცურდეს და ივლტოდის. საქმე 27.42ႪႭ; წინა-აღუდე-გით ეშმაკსა და ი. თქუენგან, იაკ. 4.7: ი. მათგან სიკუ-დილი. გამოცხ. 9.6.

ე: არა ვევლტი სიკუდილსა, საქმე 25.11; კაცო ღმრთისაო. ამას ევლტოდე, 1 ტიმ. 6.11; ევლტოდეთ სიძვასა. 1 კორ. 6.18; ე. სოფლისა ამის გულის-თქუმისა ხრწნილებასა. 2 პეტ. 1.4; ევლტოდით სოფლისა ამის გულის-თქუმისა ხრწნილებასა, 2 პეტ. 1.4ႪႠ.

1. **ვნება** წყენინება. შეურაცხყოფა; ზიანის მიყენება, დაშავება (რაიმესი); ტანჯვა. წამება. ა—3: უკუეთუ რას-მე ვავნებ. საქმე 25.11ႪႭ; ღჳნოსა და ზეთსა ნუ ავნებ. გამოცხ. 6.6; რაჲსა ავნებთ ურთიერთას, საქმე 7.26; არამედ თქუენ ა., 1 კორ. 6.8; ნუ ა. ქუეყანასა, გამოცხ. 7.3: მით ავნებენ. გამოცხ. 9.19; რომელ-იგი ავნებდა მო-ყუასსა. საქმე 7.27; ვნებოდა მას და იგი არავის ა., 1 პეტ. 2.23Ⴂ; რაჲცა-იგი ავნო, კოლ. 3.25: არარაჲ ვის ვავნეთ, 2 კორ. 7.2; რაჲცა-იგი ავნოს. კოლ. 3.25Ⴍ; რაჲთა არა ავნონ თივასა ქუეყანისასა. გამოცხ. 9.4.

ი ვნბ. ტანჯვა, წამება: კინაჲთგან ივნო თავადმან. ებრ. 2.18: ვინაჲთგან იგი ი., ებრ. 5.8; გარეშე ბჭეთა ი., ებრ. 13.12: ქრისტემანცა ი. თქუენთჳს. 1 პეტ. 2.21; ქრისტემანცა... ცოდვათა ჩუენთათჳს ი., 1 პეტ. 3.18; ქრისტემან რაჲ ი. ჴორცითა... რომელმან ი. ჴორცითა. 1 პეტ. 4.1; წინაჲსწარ ვივნეთ. 1 თეს. 2.2: უკუეთუ მის თანა ვივნოთ. ჰრომ. 8.17.

ე: რომლისათჳსცა ესე მევნების. 2 ტიმ. 1.12; ჩუენ-ცა გუევნების. 2 კორ. 1.6: რაჲსათჳს არა უფროჲსღა თქუენ გევნების. 1 კორ. 6.7; რომლისათჳსცა გ.. 2 თეს. 1.5: ნუმცა ვის თქუენგანსა ევნების. 1 პეტ. 4.15: და თუ ევნებინ რაჲ ერთსა ასოსა. 1 კორ. 12.26: გუევნებინ თუ სიცრუეთ, 1 პეტ. 2.19ႠႢ: მის თანა ევნებინ ყოველთა ასოთა. 1 კორ. 12.26Ⴂ: ე. თუ სიცრუეთა. 1 პეტ. 2.19: ევნებოდა და არავის უთქუმიდა. 1 პეტ. 2.23: გევნებო-დის და დაითმენდეთ. 1 პეტ. 2.20Ⴂ: გევნებოდის და მოითმენდეთ. 1 პეტ. 2.20); გ. სიმართლისათჳს. 1 პეტ. 3.14: რომელთა ევნებოდის ნებითა ღმრთისაჲთა. 1 პეტ. 4.19: არარაჲ ევნო მირონტი. საქმე 28.5: რომელსა-იგი ე.. 2 კორ. 7.12: ესოდენ გევნო ცუდად. გალ. 3.4: ეგრე-ვე გ. თქუენცა. 1 თეს. 2.14: მცირედ-და თუ გ.. 1 პეტ. 5.10: არაჲ ევნოს მას. გამოცხ. 2.11.

აღუთქუა... ვნებაჲ ცხებულისა თჳსისაჲ. საქმე 3.18: რაოდენი-რაჲ ღირდეს ვ. თჳს-დებად, საქმე 9.16: ქრის-ტესა ჯერ-იყო ვ.. საქმე 17.3ႪႭ; უკუე ჯერ-ვიდრემე-იყო მისა ვ.. ებრ. 9.26: ერთსა ერთისა ვ. გიწყდინ. 1 პეტ. 3.8Ⴀ; ჯერ-უჩნდეს ნებასა ღმრთისასა ვ. თქუენი, 1 პეტ. 3.17: რომელთა მიეცა ვ. ქუეყანისა და ზღჳსაჲ. გა-მოცხ. 7.2: რომელსაცა ენებოს ვ. მათი, გამოცხ. 11.5: მოვჳმადლა... არა ხოლო... სარწმუნოებაჲ. არამედ... ვნე-ბაჲცა (-ცა Ⴊ). ფილიპ. 1.29; წარუდგინა თავი თჳსი ცხოველი შემდგომად ვნებისა მისისა, საქმე 1.3; წინა-მძღუარი იგი ცხორებისა მათისაჲ ვნებითა სრულ ყო-ფად. ებრ. 2.10; ანგელოზთა დაკლებულად ვხედავთ იესუს ვნებითა მით სიკუდილისაჲთა. ებრ. 2.9; რაოდენი ღირდეს მისა ვნებად. საქმე 9.16ႢႪႭ; ქრისტესა ჯერ-იყო ვ.. საქმე 17.3; ვ. იყო ქრისტესსა, საქმე 26.23; უკუ-ეთუ ჯერ-ვიდრემე-იყო მისა ვ., ებრ. 9.26ႭCD; აქუს ჰელმწიფებაჲ ვ. კაცთა, გამოცხ. 9.10; რომელსა უნდეს ვ. მათდა, გამოცხ. 11.5; ვითარცა-იგი ჰმატან ვნებანი ქრისტესნი, 2 კორ. 1.5; ვერ ღირს არიან ვნებანი იგი... დიდებისა. ჰრომ. 8.18; შემოდგომილ ხარ... ვნებათა, 2 ტიმ. 3.11; ეზიარებით ვ. (+მათ Ⴀ) ქრისტესთა. 1 პეტ. 4.13; ზიარ ხართ ვნებათა მათ, 2 კორ. 1.7; წამებდა ქრისტესთა მათ ვნებათა. 1 პეტ. 1.11; აწ მიხარის ვნება-თა მათ ზედა თქუენთჳს. კოლ. 1.24; ზიარებაჲ იგი ვნე-ბათა მათ მისთაჲ, ფილიპ. 3.10; მოწამე ვ. (-მათ ႪႭ) ქრისტესთაჲ. 1 პეტ. 5.1; მრავალი ღუაწლი დაითმინეთ ვნებათაჲ. ებრ. 10.32; უწყოდეთ იგივე ვნებათაჲ მათ, 1 პეტ. 5.9; მოთმინებითა მით ვნებათაჲთა. 2 კორ. 1.6.

სავნე ფრიად მავნებელ იყო ეკლესიათა მიმართ, საქმე 8.3ႪႭ; რომელ-იგი მ. იყოს. კოლ. 3.25; სავნე ესე ფრიად მავნებელი იყო ეკლესიათა მიმართ, საქმე 8.3; რომელი-იგი მ. იყოს, კოლ. 3.25ႭႢ; ყრიოდა მავნე-ბელსა მას. საქმე 7.24; მივწერე თქუენდა. არა მავნებე-ლისათჳს, 2 კორ. 7.12Ⴍ; მივწერე თქუენდა, არა მავნე-ბელისა მისთჳს. იქვე; შევარდებიან... გულის თქუმათა მრა-ვალთა უცნაურთა და მავნებელთა, 1 ტიმ. 6.9CD.

მივწერე თქუენდა. გარნა არა მავნებელისა მისთჳს, არცა ვნებულისა, 2 კორ. 7.12CD.

2. **ვნება** ვნება, გულის წადილი: მოაკუდინენით უკუე ასონი თქუენნი ქუეყანასა ზედა: სიძვაჲ... ვნებაჲ, კოლ. 3.5CD; მისცნა იგინი ღმერთმან ვნებასა მას გინე-ბისასა. ჰრომ. 1.26: ჭურჭელი მოგებად... ნუ ვნებითა გულის—თქუმისაჲთა, 1 თეს. 4.5; ჴორცნი თჳსნი ჯუარს აცუნეს ვნებითურთ. გალ. 5.24; მოაკუდინენით... ვნებანი. კოლ. 3.5; ვნებანი იგი ცოდვისანი შჯულისა მიერ იქ-მნებოდეს. ჰრომ. 7.5.

3. **ვნება** წყლული, ჭრილობა: მე ვნებანი იგი მის-ცრთვან. გალ. 6.17.

ვრცელ ღელვა ევრიკლიდონი, ძლიერი ნორდ ოს-ტის სახელწოდება: რომელსა ჰრქჳან ვრცელ ღელვა. საქმე 27.14.

ზ

ზ. ზენ ქართული ანბანის მეშვიდე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა – 7: თავი ზ, ჰრომ. 6 (სათ.); 14 (სათ.): 1 კორ. 11.16 (სათ.); თავნი ზ. 1 თეს. (ლასარ.) D; ზ. განძლიერდეს უძლურებისაგან. ებრ. 11,34CD.

ზაკვა ნ. ზაკუვა.

ზაკუვა მოტყუება. შეცდენა, ვერაგობა, ეშმაკობა: სიცრუე. ტყუილი. ცბიერება, 0–2: არცა ვზაკუავთ სიტყუასა ღმრთისასა. 2 კორ. 4.2: ენითა მათითა ზაკუვიდეს. ჰრომ. 3,13.

განიშორეთ... ყოველი ზაკუვაი. 1 პეტ. 2,1; არცა იპოვა ზ. პირსა მისსა. 1 პეტ. 2.22: ნუ იტყუედ ზაკუვასა (ზაკვასა M). 1 პეტ. 3,10ႠႢႭ: ზაკუვით მოგიყვანენ თქუენ. 2 კორ. 12.16: ნუგეშინის-ცემაჲ ესე ჩუენი... არცა ზ. [არს]. 1 თეს. 2,3; სავსეო ყოვლითა ზაკუვითა (ზაკვითა C). საქმე 13.10; სავსე იყვნეს... ზ., ჰრომ. 1,29; აცთუნა ევა ზ. თჳსითა. 2 კორ. 11,3Ⴂ.

ზაკულ-ი მზაკვარი. ცბიერი: მუშაკნი ზაკულნი გარდაიცვალნიან მოციქულად. 2 კორ. 11,13ႨCD.

ზაკულება, ზაკვულება ცბიერება, ვერაგობა, ცდუნება, მზაკვრობა: აცთუნა ევა ზაკულებითა (ზაკვულებითა Ⴂ) თჳსითა, 2 კორ. 11,3; რაჲთა არა ვიყვნეთ... მიმოტაცებულ... ზაკვულებითა (ზაკულებითა ႬႢႭႨCD), ეფეს. 4,14.

ზამ ნ. ზმა.

ზამთარ-ი: ზამთარი იგი დიდი იყო, საქმე 27,20; დიდსა ზამთარსა შინა ვიყვენით, საქმე 27,18: ისწრაფე ზამთრის (-ისა ႠႣႢႨCD) წინა მოსლვად, 2 ტიმ. 4,21ႬႢႭ; ხენი ზამთრისანი უნაყოფონი, იუდა 1,12.

ზარის განჴდომა შეშინება. თავზარის დაცემა: ზარი განჴდა შიშითა, საქმე 10,4; 16.38.

ზარდ ნ. ზრდა.

ზატიკ-ი 1. ებრაელთა დღესასწაული. პასექი: სარწმუნოებით ყო ზატიკი იგი, ებრ. 11.28; შემდგომად ზატიკისა აღიყვანოს იგი. საქმე 12.4ႢႭ.

2. საპასექოდ დასაკლავი კრავი; მსხვერპლი: ზატიკად ჩუენდა დაიკლა ქრისტე. 1 კორ. 5.7.

ზატიკობა პასექი. დღესასწაული: დღეთა მათ შემდგომად ზატიკობისათა აღმოჰგუაროს იგი, საქმე 12,4.

ზე 1. ზევით, მაღლა: თუალნი ზე ეხილნეს, საქმე 9.8: რაჲთა ზე აქუნდეს სახელი ჩემი. საქმე 9,15; ოთხთავე კიდეთა ზე ეპყრა, საქმე 10,11; ზე აღდგა პეტრე. საქმე 15,7: ზე აქუნდა პავლე ერისაგანთა მათ, საქმე 21.35; მტუერსა ზე აღაფრქუევდეს პაერთა ზე. საქმე 22,23; რომელ-იგი აღმაღლდა ზე. ეფეს. 4.10Ⴍ.

2. დროის: რომელი იწამა პონტოელისა პილატესს ზე. 1 ტიმ. 6,13.

ზეალებულ-ი. ზელებულ-ი ღია. გაღებული: სამარე ზეალებულ (ზელებულ ABႬႡႬ) არს ჴორჴი მათი. ჰრომ. 3,13ႨႹႺႨ.

ზე-აღმომცენარე რაც აღმოცენდება ხოლმე. რაც წარმოიშობა, ჩნდება: ნუ ვინმე თანა იყოს ძირი მწარე-ზე-აღმომცენარე. ებრ. 12,15D.

ზეგარდამო 1. ზეციდან: ზეციდან: ზეგარდამო მისა იყო მორწყუნვალებაჲ ნათლისაჲ, საქმე 9,3D: ნიჭი სრული ზ. არს გარდამოსრულ, იაკ. 1.17ႢႭ.

2. ზეცის., ზეცური. ზეციერი: ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნჱ... სიწმიდჱ არს. იაკ. 3,17.

ზეგარდამოსრულ-ი ზეციდან. ზეციდან გადმოსული. ღვთიური: ყოველი ნიჭი სრული ზეგარდამოსრულ არს მამისაგან ნათლისაჲსა. იაკ. 1,17ႠႣႢ: ზეგარდამოსრული არს. იაკ. 1.17; არა არს ესე სიბრძნჱ ზ.. იაკ. 3,15.

ზედა 1. ზმნზ. ზედ: მოუჴდეს მას ზედა. საქმე 7.57.

ნ.კ. ზედა-მიჴდომა.

ზედა 2. ზე. თანდ.. მოითხოვს მიც. და ნათ. ბრ.: მატათიას ზედა. საქმე 1.26; კაცად-კაცადსა მათსა ზ., საქმე 2.3ႣႢႢႭ; ყოველსა ზ., საქმე 2,17; 8.27; ფილიპ. 1,3; კოლ. 3.14: ქუეყანასა ზ., საქმე 2.19; 9.4; 22.7ႣႢႢႭ: ჰრომ. 9.17; 9,28; 1 კორ. 8,5; ეფეს. 1,10; 3,15; 6,3; კოლ. 1,16; 1,20; 3.5CD; ებრ. 8,4: 11.13; 12.25; იაკ. 5,5; 5.17; გამოცხ. 5.3; 5.10; 5,13; 7.1; 8.5; 10,2; 10.5; 13.14; 16,1; 16.2; 16,18; 17,18; 18.24; ყოველსა ზ. სულსა. საქმე 2,43 ჰრომ. 2,9: ამას ზ.. საქმე 3.12; 15,31; 24,16ႣႢႢႭ; 3 იოვ. 1,10ႢႭ; ქვეღის-საქმესა ზ.. საქმე 4.9: რომელსა ზ.. საქმე 4,22ႣႢႢႭ; 7,3ႣႢႢႭ; 17,23ႢႭ; ეფეს. 2.22; ებრ. 7,13: ძესა შენსა ზ., საქმე 4,27; ოქუმასა ამას მათსა ზ., საქმე 4.29; ყოველსა მას ზ. კრებულსა, საქმე 5.11; საჴმარსა ამას ზ., საქმე 6,3; ეგჳპტესა ზ., საქმე 7.10; 7.18; ყოველსა ზ. სახლსა მისსა. საქმე 7,10ႢႭ; ებრ. 3.5; უდაბნოსა ზ., საქმე 7.36; 7,42ႢႭ; 7,44; 13.18: 1 კორ. 10.5; ებრ. 3,8: 3.17; 11,38 (2-ჯერ). მთასა ზ., საქმე 7.44: ებრ. 8,5; გამოცხ. 14,1; მას ზ., საქმე 8,2; 9,12; 9.17: 13.11; 20,10; 21,27: გალ. 3,15; 1 კორ. 7.20; კოლ. 2.7; ებრ. 6.7; 7,11: 2 ტიმ. 3.14; იაკ. 5.7; 2 პეტ. 1.12; 1 იოვ. 2.27; 2,28; იუდა 1.3; გამოცხ. 6.2; 6,4; 6.5; 6.8; 19.11; 20.11; ერთსა მათგანსა ზ.. საქმე 8.16: წყალსა ერთსა ზ.. საქმე 8.36; საჭურისსა მას ზ.. საქმე 8.39; გზასა ზ., საქმე 9,27ႢႭ: 10.9ႢႭ: 24.14: 25.3; 26.13; ცხედარსა თჳსსა ზ., საქმე 9.33; ქვრსა მას ზ.. საქმე 9,39: 20.8: ერდოსა ზ.. საქმე 10.9; ყოველსა მას ზ. ჰურიასტანსა. საქმე 10.37; ყოველსავე ზ. პირსა, საქმე 17.26ႢႭ: ძელსა ზ.. საქმე 10.39ႢႭ; 1 პეტ. 2.24; გამოცხ. 22.14; ყოველსა ზ. სოფელსა, საქმე 11.28: გამოცხ. 3,10: ხასუენებელსა ზ.. საქმე 12.20ႢႭ; მოძღურებასა მას ზ. უფლისასა, საქმე 13.12: მაღლსა მას ზ.. საქმე 13,43: 1 კორ. 1.4: სარწმუნოებასა ზ.. საქმე 14.22ႢႭ: 1 კორ. 16.13: კოლ. 1.23: იუდა 1.20ႢႭ; ძმასა ზ.. საქმე 15,10ႢႭ; ნუგეშინის-ცემასა მას ზ., საქმე 15.31ႢႭ: 2 კორ. 7.13: სარკუმელსა ზ., საქმე 20.9ႣႢ: წესსა მას ზ.. საქმე 20.28Ⴂ; გალ. 6.16; ფილიპ. 3,16; ებრ. 5.6: 5,10; 6.20; 7.11 (2-ჯერ); 7.17; 7,21: ზ. ქედსა პავლესსა, საქმე 20.37; სიტყუასა მას ზ.. საქმე 20.38: აღსავალსა მას ზ.. საქმე 21.40: პავლეს ზ.. საქმე 25.7ႢႭ; ცეცხლსა მას ზ.. საქმე

28.3ႢႪႭ; გამოცხ. 14.18; შჯულისა ზ., ჰრომ. 2.17; წინადაცუეთილებისა ზ., ჰრომ. 4.9; ცოდვისა მას ზ., ჰრომ. 6.1; კაცსა ზ., ჰრომ. 7.1; ნათესავსა მას ზ., ჰრომ. 10.19; სიტყოჲსასა მას ზ., ჰრომ. 11.22; ურწმუნოებასა მათსა ზ., ჰრომ. 11.23; საფუძველსა ზ., ჰრომ. 15.20; ეფეს. 2.20; საფუძველსა მას ზ., 1 კორ. 3.12; ერთი-ერთსა ზ., 1 კორ. 4.6; ნებასა ზ., 1 კორ. 7.37CD; თჳსსა ზ. ნებასა, 1 კორ. 7.37; თავსა ზ., 1 კორ. 11.10; გამოცხ. 10.1; 12.1; 14.14; 19.12; სიცრუესა ზ., 1 კორ. 13.6; ჭეშმარიტებასა ზ., 1 კორ. 13.6CD; იაკ. 3.14ႢႪႭ; შენსა მას ზ. მადლობასა, 1 კორ. 14.16CD; პირსა ზ. თჳსსა, 1 კორ. 14.25; გამოცხ. 11.16; რომელსაცა ზ., 1 კორ. 15.1; ეფეს. 1,11ႢႪ; 1 პეტ. 2.8; 5.12; მოსლვასა მას ზ., 1 კორ. 16,17; სარწმუნოებასა მაგას თქუენსა ზ., 2 კორ. 1.24; მწუხარებასა ზ., 2 კორ. 2.3; ფილიპ. 2,27; სიხარულსა მას ზ., 2 კორ. 7.13; გუამსა ზ., 2 კორ. 9.4D; ყოველსა ზ. საქმესა, 2 კორ. 9,8; მეცნიერებასა ზ., 2 კორ. 10,5; სხჳსა შურომილსა ზ., 2 კორ. 10,15; წესსა ზ., 2 კორ. 10.16; კანონსა ზ., 2 კორ. 10,16CD; არაწმიდებასა მას მათსა ზ., 2 კორ. 12,21; ისრაჱლსა ზ., გალ. 6,16; სიყუარულსა ზ., ეფეს. 4,15CD; 1 იოვ. 4.16; 4.18; მსხუერპლსა მას ზ., ფილიპ. 2.17CD; ყოველსა მას სიხარულსა ზ., 1 თეს. 3,9; სახლსა ზ. მისსა, ებრ. 3.6; უმჯობესსა მას აღთქუმასა ზ., ებრ. 8,6; სახლსა მას ზ., ებრ. 8.8; წუერსა ზ., ებრ. 11,21; ღირსებასა ზ., 1 ტიმ. 2,15CD; მოძღურებასა ზ., 1 ტიმ. 6.3CD; 2 იოვ. 1,9 (2-ჯერ); საშჯელსა ზ., იაკ. 2.13HI; საკურთხეველსა ზ., იაკ. 2,21; გამოცხ. 8.3; ჯუარსა ზ., 1 პეტ. 2,24ႢႪႭ; ლოცვასა მათსა ზ., 1 პეტ. 3,12; სოფელსა ზ., 2 პეტ. 2,5ႢႪႭ; ბოროტსა ზ., 1 იოვ. 5,19; მარჯუენესა ზ. ჩემსა, გამოცხ. 1,20; სარეცელსა ზ., გამოცხ. 2,22; კარსა ზ., გამოცხ. 3,20; საყდარსა მას ზ., გამოცხ. 4,3; 16.10; საყდარსა ზ., გამოცხ. 4.9; 21,5; მეოთხედსა ზ. ქუეყანისასა, გამოცხ. 6.8; საკურთხეველსა მას ზ., გამოცხ. 8,3; მესამედსა ზ. მდინარეთასა, გამოცხ. 8,10; მდინარესა მას ზ., გამოცხ. 9,14; ზღუასა ზ., გამოცხ. 10.2; 10,5; 10,8; 16,3; 18,17; ქუშასა ზ., გამოცხ. 13,1; ყოველსა ზ. ტომსა, გამოცხ. 13.7; ჴელსა მათსა... ზ., გამოცხ. 13.16; შუბლსა ზ. მათსა, გამოცხ. 13,16; ყოველსა ერსა ზ., გამოცხ. 14.6; ღრუბელსა მას ზ., გამოცხ. 14.14; ღრუბელსა ზ., გამოცხ. 14.15; 14,16; ზღუასა მას ზ., გამოცხ. 15,2; მზესა ზ., გამოცხ. 16,8; 19,17; მდინარესა ზ., გამოცხ. 16,12; ჰაერსა ზ., გამოცხ. 16.17; მჴეცსა ზ., გამოცხ. 17,3; შუბლსა მისსა ზ., გამოცხ. 17,5; სამოსელსა მისსა ზ., გამოცხ. 19.16; ცხენსა ზ., გამოცხ. 19,19; ცხენსა მას ზ., გამოცხ. 19,21; სიერცესა ზ., გამოცხ. 20.9; ამას ზედაცა, საქმე 24,16; მას ზ., 1 კორ. 7,24; რომელსა ზ., ეფეს. 1,11.

[ნათ. ბრ.] მის ზ., საქმე 3,10; 7,54; 8.2ႤႢႪႭ; 9,17ႢႪႭ; 10,10; 13,29C; 28,8ႤႢႪႭ; 2 კორ. 2,8; ებრ. 6,7CD; იაკ. 5,14ႢႪႭ; 2პეტ. 1,18ႢႪႭ; იუდა 1,9; გამოცხ. 3,12; 18,9; 18.11; 18,20; 20.3; 22,18; რომლისა ზ., საქმე 4,22; სტეფანჱს (სტეფანეს DႢႪႭ) ზ., საქმე 11,19; პავლეს და ბარნაბაჲს (ბარნაბას CႤႪE) ზ., საქმე 13,50ႢႪႭ.

[I და II პ. ნაცვალსახელებთან] ჩემ ზ., საქმე 8.24; 22,6; 24,13ႢႪႭ; ჰრომ. 15.3; 2 კორ. 11,28; გამოცხ. 1,17; შენ ზ., საქმე 13,11; ჰრომ. 9.17; 11,22; 1 ტიმ. 1,18D; გამოცხ. 2.10; 3.3 (2-ჯერ); ჩუენ ზ., საქმე 5.28; 7,27; 7.35; 11.15; 19.27ႢႪႭ; ეფეს. 2.7; ტიტე 3.6; გამოცხ. 6.16; თქუენ ზ., საქმე 1.8; 13.40; 15.28; ჰრომ. 6.14; 1 კორ. 1.6ႤႪ; 2 კორ. 7.7; 8,6; 9,14; 11.20; 1 თეს. 3.7; 4,8; იაკ. 2,7; 5,1; 1 პეტ. 4,14; გამოცხ. 2.24.

ზედა მრ. რიცხვის ფორმებთან: მიჴათა ჩემთა ზ., საქმე 2.18; მჴევალთა ჩემთა ზ., საქმე 2,18ႤႢႪႭ; ყოველთა ზ., საქმე 2,43; 4,33; 19,17; ჰრომ. 9.5; ეფეს. 4.6; 2 თეს. 2.4; 1 პეტ. 2.13; მათ ზ., საქმე 4.1; 4.3; 6.6; 8.15; 8.17 (2-ჯერ); 11.15; 13.3; 13,51; 15.17ႢႪႭ; 16,22; 16,23; 17.5ႢႪႭ; 18.6; 19.6; 19,13; 21.32; 22,9ႢႪႭ; 26.11; 28,14ႢႪႭ; ჰრომ. 5.14; 11.17; 2 კორ. 10,2; გალ. 6,16; 1 თეს. 2.16; 5,3; 1 ტიმ. 4,16; 2 პეტ. 2,11; გამოცხ. 7.16; 9,11; 9,17; 11,10; 11,11; 19,18; 20.4; 20.6; 21.14;ბჭეთა ზ., საქმე 3.10; კართა ზ., საქმე 5,9; 12.14DႢႪႭ; მოციქულთა ზ., საქმე 5,18; ეკლესიათა მათ ზ., საქმე 8,1; ეტლთა მისთა ზ., საქმე 8,28; მოწაფეთა მათ ზ., საქმე 9,1; ბჭეთა მათ ზ., საქმე 10.17; ყოველთა მათ ზ., საქმე 10.44; საყდართა ზ., საქმე 12,21; 25,6; 25.17; გამოცხ. 4,10; 5,1; 5,7; 5.13; 6,16; 7,10; 7,15; 11,16; 19.4; ძმათა ზ., საქმე 14,2; ფერჴთა შენთა ზ., საქმე 14,10; 26 16; რომელთა ზ., საქმე 15,17; 1 კორ. 10.11; გამოცხ. 17,9; 19.12; უარაკარაკთა ზ., საქმე 16,37ႢႪႭ; უბანთა ზ., საქმე 17.17; გამოცხ. 11,8; თავთა ზ., საქმე 18,6ႤႢႪႭ; გამოცხ. 4,4; 9,7; 12,3; 13,1; 18.19; წიგნთა ზ., საქმე 18,24; სარკუმელთა ზ., საქმე 20,9; ყოველთა ზ. უღმრთოთა... კაცთა, ჰრომ. 1,18; ყოველთა ზ. მორწმუნეთა, ჰრომ. 3,22; კუალთა მათ ზ., ჰრომ. 4,12CD; ყოველთა კაცთა ზ., ჰრომ. 5,12; 5,18 (2-ჯერ); გამოცხ. 16.2; 16.21; ჴორცთა თქუენთა ზ., ჰრომ. 6.12; ჭურთა მათ ზ., ჰრომ. 9.22; 9.23; დაცემულთა მათ ზ., ჰრომ. 11,22; ცხოველთა ზ., ჰრომ. 14,9; ჴორცთა ზ., 1 კორ. 7,4 (2-ჯერ); ფილიპ. 1,20CD; ყოველთა ზ. ჭირთა, 2 კორ. 7,4; გამოუთქუმელთა მათ ზ. ნიჭთა მისთა, 2 კორ. 9,15; უდაბნოთა ზ., 2 კორ.11,26; ებრ. 11,38ႤႪCD; ნაშობთა მათ ზ., ეფეს. 2,2ႢႪ; 5,6; კოლ. 3,6; ზ. ყოველთა ცათა, ეფეს. 4,10; ენებათა მათ ზ., კოლ. 1,24; ჰაერთა ზ., 1 თეს. 4,17; თქუმულთა ამათ ზ., ებრ. 8,1; გულთა მათთა ზ., ებრ. 8,10CD; საჭმელთა ზ., ებრ. 9,10; გონებათა მათთა ზ., ებრ. 10,16C; მსხუერპლთა მათ მისთა ზ., ებრ. 11,4CD; მრავალფერთა ზ. განსაცდელთა, 1 პეტ. 1,6; ღედათა ზ., 1 პეტ. 3,7ႤႪ; მოქმედთა ზ. ბოროტისათა, 1 პეტ. 3,12; მართალთა ზ., 1 პეტ. 3,12; მღდელთა მათ ზ., 1 პეტ. 5.3; წარმართთა ზ., გამოცხ. 2,26; საყდართა მათ ზ., გამოცხ. 4.4; შუბლთა ზ., გამოცხ. 7,3; 9,4; 14.1; 20,4; 22.4; პირთა ზ. მათთა, გამოცხ. 7.11; წყაროთა ზ., გამოცხ. 8,10; 16.4; ერთა ზ., გამოცხ. 10.11; წყალთა ზ., გამოცხ. 11,6; 18,17; ფერჴთა ზ. მათთა, გამოცხ. 11,11; რქათა ზ. მისთა, გამოცხ. 13,1; წყლულებათა ზ., გამოცხ. 15,1; მკერდთა მათთა ზ., გამოცხ. 15,6; მდინარეთა ზ., გამოცხ. 16.4; წყლულებათა ზ. მათთა, გამოცხ. 16,9; მეფეთა ზ., გამოცხ. 16,14; წყალთა მათ ზ., გამოცხ. 17.1; ცხენთა ზ., გამოცხ. 19,14; ამათ ზ., გამოცხ. 22,18; უბანთაცა ზ., საქმე 5,15; წარმართთაცა ზ., საქმე 10,45ႢႪႭ; 11.1; უძლურთაცა ზ., საქმე 19,12.

ზედა 3. ზედს., ზევითა, ზე: აჴოცა ჩუენ ზედაჲ იგი ჴელით წერილი ბრძანებათა მიერ, კოლ. 2.14Ⴂხ.

ნ.კ. ზედასს-ზედა.

ზედა-აც ნ. ზედა-დება.

ზედა-დგომა თავზე დადგომა, ყურადღების მიქცევა, საქმის გაძღოლა, მიყოლა, ა—2ვნ.: რომელი ზედა-ადგებოდის — მოსწრაფებით, პრომ. 12,8ႢCD; ქადაგე სიტყუაი, ზედა-ადეგ ჟამითი-უჟამოდ, 2 ტიმ. 4,2.

ზრუნვიდენ კეთილთა საქმეთა ზედა-დგომად, ტიტე 3,8CD.

ზედა-დგრომა იგივეა, რაც ზედა-დგომა, ა—2ვნ.: რომელი ზედა-ადგრებოდის — მოწრაფებით, პრომ. 12,8.

ზედა-დება ზედ დება, ზედ ქონა; მოვალეობა, ვალდებულება, ის, რაც ახასიათებს, ნიშანდობლივია (ადამიანის ბუნებისათვის): აუცილებლობა, ა—2: ჯაჭუ ესე ზედა-მაც, საქმე 28.20 ჯაჭვი ზედ მაძევს, მაქვს: რამეთუ უნებელი ზ.-მ. მე, 1 კორ. 9,16 მევალება; მას ზედა-აც უძლურებაჲ, ებრ. 5.2 ახასიათებს, ნიშანდობლივია; სიკუდილი... ზ.-აც წიგნის მწერალსა მას, ებრ. 9.16 ანდერძის დამწერის სიკვდილი აუცილებელია (აუცილებლად იგარაუდება).

ზედა-კერძო ზემო მხარეს: ზედა-კერძო მისა [იყო], ებრ. 9,5.

ზედა-მაც ნ. ზედა-დება.

ზედამდგომელ-ი ვინც თავზე ადგას, ზედამხედველი; გამგებელი, მმართველი, ვინც უძღვის (საქმეს, ოჯახს): მე ვიყავ ზედამდგომელ და მცველ, საქმე 22,20; შვილთა კეთილად ზ. [არიან], 1 ტიმ. 3,12CD; პრქუა პავლე ასისთავსა მას ზედამდგომელსა, საქმე 22,25ႪႭ.

ზედა-მდებარე რაც ზედ აძევს, ზედ აქვს; რაც აუცილებლად მოვა, გარდაუვალი, მოწევნადი: ზედა-მდებარე ჩუენდა ღრუბელი, ებრ. 12,1Ⴂb; ვიდრე ჟამადმდე განმართვისა ზედა-მდებარეთაჲსა, ებრ. 9,10D.

ზედა-მიდგომა მიხტომა, მიჯარდნა, თავს დასხმა, დაცემა, ა—2ვნ.: ზედა-მიადგეს და აღიტაცეს იგი, საქმე 6,12ႪႭ; ზ.-მ. სახლსა იასონისსა, საქმე 17,5ႪႭ.

ზედა-მისლვა თავდასხმა, დაცემა: შეითქუნეს პურიანი იგი... ზედა-მისლვად და გინებად მათა, საქმე 14,5.

ზედამიწევნით ზედმიწევნით, სრულყოფილად: განსწავლულ ზედამიწევნით მამულითა შჯულითა, საქმე 22,3ႪႭ.

ზედა-მიჴდომა ზედ მისვლა, ზედ მიდგომა, მიხტომა, თავდასხმა, ი/უ—2ვნ.: ზედა-მიუჴედ ერითურთ და განვარინე ეგე, საქმე 23,27; და ზედა-მიუჴდეს სტეფანეს, საქმე 6,12ႩႪ: ჴელნი ყურთა შეისხნეს და ზ.-მ., საქმე 7,57ႩႪ; ზ.-მ. სახლსა იასონისსა, საქმე 17,5; ზ.-მ. ყოველნი ჰურიანი ერთბამად პავლეს, საქმე 18.12.

ზედა-მოდგომა მოსვლა, ზედ მოდგომა, მოახლოება, ა—2ვნ.: მოვიდა ჩემდა და ზედა მომადგა, საქმე 22,13; ანგელოზი უფლისაჲ ზედა მოადგა, საქმე 12,7ႪႭ; ორ კაც ზედა მოადგეს მათ, საქმე 1,10ႩႪႭ.

ზედა-მოჴდომა ზედ მისვლა, მოახლოება; თავს დასხმა, დაცემა, ი/უ—2ვნ.: ზედა-მოგუჴდა ლუსია ათასისთავი, საქმე 24,7ႪႭ; ჴელნი ყურთა შეისხნეს და მოუჴდეს მას ზედა, საქმე 7,57; ზედა მოუჴდეს სახლსა იასონისსა, საქმე 17,5ႩႪ.

ზედაჲს-ზედა, ზედაჲ-ზედა ზედიზედ, ხშირად: პეტრე პრეკდა კარსა მას ზედაჲს-ზედა, საქმე 12.16: ზ.-ზ. მოუწესნ, საქმე 24,26: ღჳნოჲცა მცირედ იმსახურე... ზ.-ზ. (ზედაჲ-ზედა CႩႪ) უძლურებისა შენისათჳს, 1 ტიმ. 5,23ႦႭႢCD.

ზედა-ძლევა დაძლევა, 0—(3)2: ამას ყოველსა ზედა-ვსძლევთ ჩუენ მის მიერ, პრომ. 8,37C; ამას ყოველსა ზედა-ვსძლოთ ჩუენ მის მიერ, პრომ. 8,37AB.

ნ.კ. ზესთა (ზეშთა) — ძლევა.

ზეთ-ი: სცხოს მას ზეთი, იაკ. 5.14; არღარა იყოს... გუნდრუკი და ზ., გამოცხ. 18,13; ღჳნოსა და ზეთსა ნუ ავნებ, გამოცხ. 6,6.

ზეთისხილ-ი: ველური ზეთისხილი იყავ, პრომ. 11,17; ეგების-მე... ვითარმცა ლეღუმან ზ. გამოიღო, იაკ. 3,12; დაემყენ კეთილსა ზეთისხილსა, პრომ. 11,24; დაემყნენ თჳსსავე მას ზ., პრომ. 11,24: თანა-ზიარ... სიპოხისა ზეთისხილისა იქმენ, პრომ. 11.17: უკუეთუ შენ ბუნებითისა მისგან მოეკუეთე ველურისა ზ., პრომ. 11,24; მთისა მისგან, რომელსა ჰრქჳან ზეთისხილთაჲ, საქმე 1,12.

ზემო ზემოთ, ზევით: რომელი ზემო არს, ფილიპ. 2.9.

ზემო-კერძო 1. ზმნზ. ზემოთ, ზემო მხარეს: ზემო კერძო იტყჳს, ებრ. 10,8.

ზემო-კერძო, ზემოჲკერძო ზედს. ზემო მხრისა, ზევითა: პავლეს მოევლო ზემოკერძოჲ (ზემოჲკერძოჲ ႩႪ) იგი ადგილი, საქმე 19,1.

ზემოჲთვე, ზემოჲსვე უწინდებურად, ძველებურად: რომელთა კუალად ზემოჲთვე (-ჲსვე Ⴍ) გნებავს მონებად, გალ. 4,9.

ზესთა, ზეშთა 1. ზმნზ. ზემოთ, ზევით; უფრო მეტად, გადამეტებით: რომლისა-იგი ჯერ-არს ზეშთა შეწყნარებაჲ, საქმე 3,21Ⴊ; არა ზესთა (ზეშთა Ⴂb) ბრძნობად თუნიერ მისსა, რომელი ჯერ-არს ბრძნობად, პრომ. 12,3D.

2. თანდ., მოითხოვს ნათ. ბრ., ზევით, ზემოთ; მეტი, მეტად: მერმე ეჩუენა ზეშთა ხუთასისა ძმათა ერთ-გზის, 1 კორ. 15,6Ⴂb; ვეწამები... ზ. ძალისაცა უმეტესად, 2 კორ. 8,3Ⴂb; იგი მოსცა მთავრობად ზ. ყოველთა ეკლესიასა, ეფეს. 1,22CD; შემძლებელსა ზ. ყოვლისა ყოფად უფროის, ეფეს. 3,20Ⴂb.

3. ზედს., უზემოესი, უმაღლესი: არარაჲთ დაკლებულ ყოფად ზეშთა სრულთა მათ მოციქულთაგან, 2 კორ. 11,5D; არცა დავაკლდი ზ. სრულთა მათ მოციქულთაგან, 2 კორ. 12,11D.

ზესთა (ზეშთა)-ძლევა დაძლევა, 0—(3)2: ამას ყოველსა ზესთა-ვსძლევთ (ზეშთა-ვ. Ⴂb) ჩუენ მის მიერ, პრომ. 8,37.

ზელებული ნ. ზალებული.

ზეცა ცა, ზეცაჲ: ზეცისა იგი იერუსალჱმი აზნაურ არს, გალ. 4,26; ვსდევ გჳრგჳნსა მას ზ. ჩინებისა ღმრთისასა, ფილიპ. 3,14; იყო მეყსეულად ზეცით ოხრაჲ, საქმე 2,2; ზ. ჯერ-არს შეწყნარებად, საქმე 3,21; იყო მბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ ზ., საქმე 9,3D: ჭურჭელი... დამოკიდებული ზ. ქუეყანად, საქმე 10,11ႩႪႭ; ოთხთაგან კიდეთა დამოკიდებული ზ., საქმე 11,5ႪႭ; მომიგო ჳმ ჴმამან მან... ზ., საქმე 11,9ႩႪႭ; ჴმაჲ იყო ზ. გარდამო, საქმე 11,9Ⴊ; ზ. გარდამო მოცემად თქუენდა

წყალსა. საქმე 14.17: ზ. გამობრწყინდა ნათელი, საქმე 22.6: ვიხილე ზ. გარდამო უბრწყინვალესი მზისა. საქმე 26.13: გამოჩინებად არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ ზ., ჰრომ. 1.18: ანგელოზი ზ. გახარებდეს, გალ. 1.8; მოლოდებად ძისა მისისა ზ., 1 თეს. 1.10; გარდამოჴდეს ზ., 1 თეს. 4.16; გამოცხ. 13.13: უფლისა... გამოჩინებასა ზ., 2 თეს. 1.7: არა არს ესე სიბრძნე ზ. გარდამოსრული. იაკ. 3.15G; მოვლინებული ზ., 1 პეტ. 1.12: ჴმაჲ... ზ. მოსრული, 2 პეტ. 1.18: რომელი გარდამოვალს ზ., გამოცხ. 3,12: გარდამოვარდა ზ. ვარსკულავი, გამოცხ. 8,10: გარდამოვარდა ზ. ქუეყანად. გამოცხ. 9.1: ვიხილე ანგელოზი, გარდამომავალი ზ., გამოცხ. 10.1: 18.1: 20.1: მესმა ჴმაჲ ზ., გამოცხ. 10.4: 11,12: 14.2: 14,13: 18,4: 21.3; სეტყუაჲ... მოვიდა ზ., გამოცხ. 16.21: გარდამოჴდა ცეცხლი ზ., გამოცხ. 20.9; გარდამომავალი ზ., გამოცხ. 21.2: 21,10: მეორჱ იგი კაცი [არს] ზ. ზეცით, 1 კორ. 15.47: ზ. ზეცით შემოსად გუსურის, 2 კორ. 5.2.

რასსა... ჰხედავთ ზეცად. საქმე 1,11ႢႪႭ; ამაღლდა ზ., საქმე 1.11; აღსლვასა მისსა ზ., საქმე 1.10; იხილეთ აღმავალი ზ., საქმე 1.11; არა დავით ამაღლდა ზ., საქმე 2.34ႢႪႭ: აღვიდეს ზ., საქმე 10.4C; ამაღლდა ჭურჭელი იგი... ზ., საქმე 10.16ႢႪႭ; ამაღლდა ყოველივე იგი ზ., საქმე 11,10; ვინ აღვიდეს ზ., ჰრომ. 10.6CD; რომელი ამაღლდა ზ., 1 პეტ. 3.22; აღიღო ჴელი თჳსი... ზ., გამოცხ 10,5: აღვიდეს ზ., გამოცხ. 11,12.

რომლისა-იგი ჯერ-არს ზეცათა შეწყნარებაჲ, საქმე 3.21FŌ: დასუა იგი მარჯუენით მისა ზ. შინა, ეფეს. 1.20; თანა-დამსხნა ზ. შინა. ეფეს. 2.6: დაჯდა მარჯუენით საყდართა დიდებისათა ზ. შინა, ებრ. 8,1CD; ვერვინ შემძლებელ იყო ზ. შინა... განღებად. გამოცხ. 5,3: ვითარცა-იგი ზეცისაჲ [არს]. 1 კორ. 15,48; უმჯობჱსსა მას გული ეტყჳს, ესე იგი არს ზ., ებრ. 11.16ႠႬႢႪႭ; ვიდრემდე გ...რგჳნსა მას ზეცისასა, ფილიპ. 3.14Ō; ზ. ეძიებდით, კოლ. 3.1: ზ. ზრახვიდით, კოლ. 3.2; ჰმსახურებდეს ზ. საქმესა მას. ებრ. 8,5Ⴊ; უმჯობჱსსა მას გული ეტყჳს. ესე იგი არს ზ. (ზეცისსა ႢႪ), ებრ. 11,16; მოსრულ ხართ... იერუსალჱმსა ზ., ებრ. 12.22; არა ურჩ ვექმენ ზ. მას ჩუენებასა, საქმე 26.19; უკუეთუ ზ. მას გარე-მივაქცევით. ებრ. 12,25; ჰმსახურებდეს ზეცისაჲსა მის საქმესა მას. ებრ. 8.5; ჩინებისა მის ზეცისა ზიარნო, ებრ. 3.1; ეგრეცა ზეცისანი [არიან]. 1 კორ. 15.49Ⴂ; იგი ზ. უმჯობჱსითა მსხუერპლითა არიან ამათსა, ებრ. 9,23; რაჲთა ეუწყოს... ჴელმწიფებათა ზეცისათა (ზეცისა G), ეფეს. 3.10: გეჩუენ უხილავს ნიჭთა მათ ზ., ებრ. 6.4Ō; სხუა არს ზ. მათ დიდებაჲ. 1 კორ. 15,40.

სახენი იგი ზეცათანი ამით განწმდებიან, ებრ. 9,23Ⴊ: მაცხოვნოს მე სასუფეველსა მისსა ზეცათასა, 2 ტიმ. 4.18: ჩინებისა მის ზეცათაჲსა ზიარნო. ებრ. 3,1CD; მაცხოვნოს მე სასუფეველსა მისსა ზ., 2 ტიმ. 4,18Ⴂ; გამოვიდა ტაძრისა მისგან ზ., გამოცხ. 14.17: გამოჴდა ჴმაჲ... ტაძრისაგან ზ., გამოცხ. 16.17; გემოჲ უხილავს ნიჭთა მათ ზეცისათაჲ. ებრ. 6,4; სხუაჲ არს ზ. მათ დიდებაჲ, 1 კორ. 15.40ႢႪ: რაჲთა ყოველი მუჴლი მოდრკეს ზეცისათანი, ფილიპ. 2,10; სხუა არს... ჴორცნი იგი ზ., 1 კორ. 15.40; სახენი იგი ზ. ამით განწმდებიან, ებრ. 9.23.

ზეცისაგან-ი ზეციერი: ეგრეთცა ზეცისაგანნი იგი [არიან]. 1 კორ. 15.48CD: შევიმოსოთ ხატი იგიცა ზეცისაგანისაჲ. 1 კორ. 15.49; ვითარცა-იგი ზეცისაჲ. ეგრეცა ზეცისაგანისანი [არიან]. 1 კორ. 15.48.

ზეწარ-ი გრძელი მოსასხამი, ποδήρης ὁ: [ვიხილე] მსგავსი ძისა კაცისაჲ, შემოსილი ზეწრითა. გამოცხ. 1.13.

ზი ჯდომა (მხ. რ.). 0–1: ვზი დედოფლად, გამოცხ. 18,7: შენ ჰზი მსაჯულად, საქმე 23,3; რომელი ზის მარჯუენით ღმრთისა, ჰრომ. 8,34: რომელი ზის საყდართა ზედა. გამოცხ. 5.13; რომელი ზის წყალთა მათ ზედა მრავალთა. გამოცხ. 17.1: რომელთა ზედა დედაკაცი ზის, გამოცხ. 17.9: ქვეყნის-საქმრისაჲსა ზინ ბჭეთა ზედა, საქმე 3,10.

ზიარ-ი მოზიარე, მონაწილე: ზიარ საკურთხეველისა მის არიან, 1 კორ. 10.18; ზ. ხართ ვნებათა მათ, 2 კორ. 1.7; რაჲთა ნემ თანა ზ. მადლისა მის... იყვნეთ. ფილიპ. 1,7; იყვნეთ საღმრთოჲსა მის ზ. ბუნებისა, 2 პეტ. 1.4; ვჰლოცავ, ვითარცა... მჵრმისა მის გამოჩინებისა დიდებისა ზიარი. 1 პეტ. 5,1; მე ... ძმაჲ თქუენი და ზ. ჭირსა, ეიყავ ჭალაკსა მას, გამოცხ. 1.9; საქმის ზიარისა ჩემისა და თქუენისა შემწესა. 2 კორ. 8,23: ჩინებისა მის ზეცისა ზიარნო, ებრ. 3,1.

ნ.კ. თანა-ზიარი.

ზიარ-ქმნულ-ი მოზიარედ, თანამონაწილედ ქმნილი: ზიარ-ქმნულ იყვნეს სულისა წმიდისა. ებრ. 6,4CD; ზ.-ქ. არიან ყოველნი. ებრ. 12.8.

ზიარ-ყოფილ-ი იგივეა, რაც ზიარ-ქმნული: ზიარ-ყოფილ არიან სულისა წმიდისა, ებრ. 6,4.

ზიარება მონაწილეობის მიღება, მოზიარეობა, მოზიარედ გახდომა; ზიარება. ე: ნუცა ეზიარები სხჳსა ცოდვათა. 1 ტიმ. 5.22: ეზიარების საქმეთა მისთა ბოროტთა. 2 იოვ. 1,11ႢႪႭ: ნუ ეზიარებით საქმეთა მათ უნაყოფოთა ბნელისათა, ეფეს. 5.11; ე. ვნებათა ქრისტჱსითა, 1პეტ. 4.13; ეზიარებოდენ უწყებარი იგი სიტყუასა მას. გალ. 6.6; ჴსენებასა წმიდათასა ეზიარებოდეთ. ჰრომ. 12,13: უხუად მიმცემელ იყვნედ. ეზიარებოდედ, 1 ტიმ. 6,18; არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე, ფილიპ. 4.15; ყრმათაცა ეზიარა ჴორცთა, ებრ. 2,14: ე. საქმეთა მისთა ბოროტთა, 2 იოვ. 1,11; მეზიარენით ჭირთა ამათ ჩემთა, ფილიპ. 4,14; ეზიარენით ჭირთა ამათ ჩემთა, ფილიპ. 4.14CD: ე. თქუენ მათ, ებრ. 10,33; რაჲთა არა ეზიარნეთ ცოდვათა მისთა, გამოცხ. 18,4.

ჯერ-იჩინა მაკედონიამან... ზიარება რაჲსმე ყოფად. ჰრომ. 15.26: არა-მე ზიარებაჲ სისხლთა ქრისტჱსთაჲ არსა, 1 კორ. 10.16; არა-მე ზ. ჴორცთა ქრისტჱსთაჲ არსა, იქნე; მე არა მნებავს თქუენი ეშმაკთა ზ., 1 კორ. 10,20: ვერ ჰელ-გეწიფების ტაბლასა უფლისასა ზ., 1 კორ. 10,21CD: რაჲ ზ. არს ნათლისა და ბნელისა, 2 კორ. 6,14: ზ. წმიდისა სულისაჲ თქუენ ყოველთა თანა. 2 კორ. 13,13: რაჲვდენი რაჲ ზ. სულისაჲ, ფილიპ. 2.1; რაჲთა თქუენცა ზ. გაქუნდეს ჩუენ თანა, 1 იოვ. 1,3; ზ. მაქუს მის თანა. 1 იოვ. 1,6; ზ. მაქუს ურთიერთას, 1 იოვ. 1.7: ზ. ეგე შეწევნული იყოს. ფილემ. 1.6; ცნობად იგი... და ზ. იგი ვნებათა მათ მისთაჲ. ფილიპ 3,10: გაქუნდეს ზ. იგი ჩუენი მამისა თანა. 1 იოვ. 1.3: იყვნეს განკრძალულ... ზიარებასა. საქმე 2,42; მლოცვიდეს

სწერი... ზ. მსახურებისასა. 2 კორ. 8.4; ზ. ნუ დაივიწყებთ. ებრ. 13.16; იწოდებით ზ. მას, 1 კორ. 1.9; ცნობად მისა. და ზ. მის ვნებათა მისთასა. ფილიპ. 3.10CD; ჯერ-არს... ზიარებისა რაიმე ყოფად. ჰრომ. 15.26CD; ლოცვასა ჩემსა ზ. მაგის თქუენისათჳს. ფილიპ. 1.5; ლუაწლი დაითმინეთ ვნებათაი... ესრეთ მყოფთა მათ თანა ზიარებითა. ებრ. 10.33D; მარჯუენით მოგუცეს მე და ბარნაბას ზიარებისაი. გალ. 2.9; ადიდებდეთ... უხუებითა ზიარებისაითა. 2 კორ. 9.13.

ნ.კ. თანა-ზიარება.

ზმა ქმნა. 0–2: კეთილად ზამ, იაკ. 2.19; საყუარელო, სარწმუნოდ ზამ. 3 იოვ. 1.5; რასა ჰზამთ, საქმე 21.13.

ნ.კ. შეურაცხ-ზმა.

ზმნა გამორჩევა, დაკვირვება, წინასწარ გამოცნობა, მეტყობა, ი: დღეთა იზმნით და თთუეთა, ჟამთა და წელთა. გალ. 4.10.

ზმნობა განზრახვა, ნდომა, სურვილი, გაბედვა, ცდა, пытаться, πειράζω. ა–(3)2: იგი აზმნობდა შედგომად მოწაფეთა მათ მიმართ. საქმე 9,26; აზმნობდეს იგინი ბითჳნიად კრძალვით წარსლვად. საქმე 16,7: ა. მოკლვად ჩემდა, საქმე 26.21; ბაგინსაცა აზმნა (აზმნო ႢႪႭ) შეგინებად, საქმე 24,6; რომელსა-იგი აზმნეს მეგჳპტელთა და დაითქნეს, ებრ. 11.29.

ზოგ-ი ნაწილი: მოიღო ზოგი რაოდენიმე. საქმე 5,2.

ზოგად საერთოდ, საზოგადოდ: აქუნდა ყოველივე ზოგად, საქმე 2.44; იყო ყოველივე მათი ზ., საქმე 4,32.

ზოგადი საერთო, საზოგადო: ყოველივე სწრაფაი ვყავ მიწერად თქუენდა ზოგადისა მის ცხორებისა ჩუენისათჳს. იუდა 1.3.

ერთგულსა შვილსა ზოგადისაებრ (ზოგადისა მისებრ Ⴄ) სარწმუნოებისა მადლი და მშჳდობაჲ. ტიტე 1.4: ყოველივე სწრაფაი ვყავ მიწერად თქუენდა ზოგადისათჳს ცხორებისა. იუდა 1.3ႪႭ.

ზოგებით ნაწილ-ნაწილ, ცალ-ცალკე: თქუენ ხართ ჴორცნი ქრისტესნი და ასონი ზოგებით. 1 კორ. 12,27Ⴇხ.

ზოგს-რაიმე, ზოგსრე ნაწილობრივ, რამდენადმე, отчасти: თქუენითა სიმაძღრითა განვსძღე ზოგს-რაიმე პირველად. ჰრომ. 15.24; ზ.-რ. მრწამს. 1 კორ. 11.18; არა მე მემწუხა, არამედ ზ.-რ. თქუენ ყოველთა. 2 კორ. 2.5; ვითარცა ზოგსრე შემიმეცნენით ჩუენ. 2 კორ. 1.14D; ზოგსრეცა (ზოგსრე CD) თუ მოგაჴსენებ თქუენ. ჰრომ. 15.15.

ზომა გაზომვა, 0–2: კუალად ზომეს და იყო ათხუთმეტ მჯარ. საქმე 27,28.

ნ.კ. განზომა, მიზომა. საზომი.

ზორვა შეწირვა (მსხუერპლისა კერპისათჳს). ი/უ: რაითა არა უზორონ მათ, საქმე 14.18.

ენებებოდა ზორვად. საქმე 14.13; დააცხრვეს ერი იგი არა ზ. მათდა. საქმე 14.18ႢႪႭ.

ზრახება რჩევა, სწავლება, დარიგება. ა–3: ხოლო განზრახებ. 1 კორ. 7.25; ამას გ., 2 კორ 8.10; ხოლო ვაზრახებ. 1 კორ. 7,25CD; რაითამცა აზრახა მას. 1 კორ. 2.16CD.

უკუეთუ ვგონებ დაადგრეს ზრახებისა ჩემისაებრ, 1 კორ. 7,40

ზრახვა 1. საუბარი, ლაპარაკი. 0–2: ჰზრახავნ (ზრახავნ ႢႭႣ) მას. საქმე 24.26; ზრახვიდა მათდა მიმართ. საქმე 12.21ႢႪႭ; მრავალ ჟამ ზ.. საქმე 20.11; მცირე ზ. ვითარცა ეჟმაკი. გამოცხ. 13.11; ზ.-და ვიდრე განთენებადმდე. საქმე 20.11ႳႢႪႭ.

ე: ეზრახა პურითა მათ. საქმე 18.19ႢႪႭ.

განდარებულად ამიერისა ზრახვითა მიიზიდვენ გულის-თქუმასა, 2 პეტ. 2.18ႢႪႭ; საძაგელ არს დედათაი ეკლესიასა შინა ზრახვად. 1 კორ. 14.35CD; განხრწნიან წესთა კეთილთა ზრახვანი ბოროტნი. 1 კორ. 15.33CD; განხრწნიან გონებანი ტკბილნი ზრახვათა ბოროტთა. 1 კორ. 15.33.

ვიყო მზრახველისა მის ჩემისა ბარბაროზ. 1 კორ. 14,11ႨႤ.

2. ფიქრი, აზრი, განზრახვა, ჩაფიქრება; შეთანხმება, მოლაპარაკება, რჩევა, ბჭობა, თათბირი. 0–2: ამას რაი ვზრახავ. 2 კორ. 1.17; ჴორციელად-მე რას ვ.. 2 კორ. 1.17; ანუ რომელსა-ესე ვ., 2 კორ. 1.17; რასა ჰზრახავ (ზრახ. D). საქმე 28.22; ნუ მაღალსა მას ჰზრახავთ (ზრახ. ႢႳႬႨႦ), ჰრომ. 12.16; ნუ უმეტეს წერილისა მის ჰ.. 1 კორ. 4.6; ჴორცთასა ზრახვენ. ჰრომ. 8.5; რომელნი ქუეყანისასა ზ., ფილიპ. 3.19; იგინი ზრახვიდეს მოკლვად მისა. საქმე 9,29; მასვე ურთიერთას ზრახვიდით. ჰრომ. 12,16 [ბრძ.]; მასვე ზ., 2 კორ. 13.11; მასვე ზრახვასა ჰზ. (ზრახ. ႢႬႭႧ), ფილიპ. 4.2; მას ზ., ფილიპ. 4.8; ზეცისასა ზ., კოლ. 3.2; ამას ვზრახვიდეთ. ფილიპ. 3.15; სხუას თუ რაიმე ვ.. ფილიპ. 3.15; მასვე ვ., ფილიპ. 3,16; სხუასა არარას ჰზრახვიდეთ (ზრახ. C), გალ. 5,10D; რაითა მასვე ჰ. (ზრახ. ႢႳႬႱ). ფილიპ. 2,2; რაითა მასვე ჰ. (ზრახ. Ⴌხ). ფილიპ. 4.2CD; ამას ჰ., ფილიპ. 3,15Ⴓ; სხუასა თუ რაიმე ზ., ფილიპ. 3,15CD; ზრახეს მოკლვაი მათი. საქმე 5,33; სხუა ზრახვა არარაი ჰზრახოთ, გალ. 5.10Ⴢ.

ი: ერმან იზრახა ცუდი, საქმე 4.25; იზრახეს პურიათა მათ მოკლვაი მისი. საქმე 9,23; ერისაგანთა მათ ი., საქმე 27.42; არარაი იზრახოთ. გალ. 5.10.

ი ვნ.: ესე ზრახვაი იზრახებოდენ. ფილიპ. 2.5; სხუაი თუ რაიმე იზრახებოდის. ფილიპ. 3.15Ⴤხ.

სხუაი ზრახვაი (ზრახვა ႠႢ) არარაი იზრახოთ, გალ. 5,10ႳႭႧ: ესე ზ. იზრახებოდენ. ფილიპ. 2.5; უკუეთუ არს კაცთაგან ზ. ესე. საქმე 5,38ႢႪႭ; ზ. იგი ჴორცთაი სიკუდილი არს. ჰრომ. 8,6; ზ. იგი სულისაი ცხორებაჲ [არს]. ჰრომ. 8.6; ზ. იგი ჴორცთაი მტერობაჲ არს ღმრთისა. ჰრომ. 8,7; იცის ზ. (ზრახვა Ⴁ) იგი სულისაი. ჰრომ. 8.27; ზრახვამან მათმან... განაჩინა ყოფად, საქმე 4.28 რჩევა. თათბირი; ჴორცთა ზრახვასა ნუ ჰყოფთ გულის სათქუმელ. ჰრომ. 13.14ႢႪႫCD; მასვე ზ. ჰზრახვიდით. ფილიპ. 4.2; დაამტკიცენა იგინი ზრახვისა მისგან. საქმე 27.43; ესე განჩინებულითა ზრახვითა... მოჰკალით. საქმე 2.23; ღმერთმან მოგცეს თქუენ იგივე ზრახვად ურთიერთას. ჰრომ. 15.5; არა უმეტეს წერილისა მის ზ.. 1 კორ. 4.6CD; არს სამართალ ესე ჩემდა ზ.. ფილიპ. 1.7; უფალმან იცნის ზრახვანი ბრძენთანი. 1 კორ. 3.20; გამოაცხადნეს ზ. (+იგი Ⴄ) გულისანი. 1 კორ. 4.5; უკეთურებანი იგი ზრახვათა გულისა შენისათანი. საქმე 8.22; [არს] განმკითხველ ზ. დაფარულთაი, ებრ. 4.12

3. სწავლება, დარიგება, διδάσκω. 0–2: ადგილისა ამისთჳს ძჳრსა ზრახავს, საქმე 21,28.

4. რჩევა, გამორჩევა, различать, φρονέω. 0–2: რომელი-იგი ზრახვიდეს დღესა მას, უფლისად ზრახავს, ჰრომ. 14,6CD: რომელ-იგი არა ზ. დღესა მას, უფლისადვე არა ზ., ჰრომ. 14,6; რომელი-იგი ზრახვიდეს დღესა მას, უფლისად ზ., ჰრომ. 14,6; და რომელი არა ზ. დღესა მას, ჰრომ. 14,6ႨCD.

5. ზრუნვა, заботиться. 0–2: აღმოცენებულ ხართ ჩემ კერძო ზრახვად, რომელსაცა-იგი ჰზრახევდით (ზრახ. CD), ფილიპ. 4,10.

ი: თქუენთჳს გულითად იზრახა, ფილიპ. 2,20Ⴂ.

აწღა სადმე ალყუავენით ჩემთჳს ზრახვად მისსა, ფილიპ. 4,10ႨႡ; აღმოცენებულ ხართ ჩემ კერძო ზ., ფილიპ. 4,10.

6. ნება, სურვილი, воля, βουλή: არა გითხარ... ყოველივე ზრახვაჲ ღმრთისაჲ, საქმე 20,27; შეუძრაობაჲ ზრახვისა თჳსისაჲ, ებრ. 6,17; შექმნა ზრახვისაებრ ნებისა მისისა, ეფეს. 1,11.

ნ.კ. განზრახვა, გულის-ზრახვა, ერთ-ზრახვა, თანა-ზრახვა, თანა-მზრახვალი, ძჳრის-ზრახვა.

ზრახვის-ყოფა მოლაპარაკება, მოთათბირება, 0–2: ფესტოს ზრახვა-ყო, საქმე 25,12; ერის კაცთა მათ ზრახვა-ყვეს, საქმე 27,42ႢႪႭ.

ზრდა გამოკვება, საჭმლის ჭმევა; რჩენა; გაზრდა; ცხოვრება, 0–2: ჰზრდინ (ზრდ. ႨC) და ჰფუფუნებნ მას, ეფეს. 5,29; მზრდელი რაჲ ზ. შვილთა თჳსთა, 1 თეს. 2,7; ჰზრდიდა (ზრდ. DႪႭ) მათ უდაბნოსა ზედა, საქმე 13,18; რომელთა ზ. (ჰზრდ. Ⴂ) აბდია, ებრ. 11,38.

ი ვნ.: რომელი იზარდებოდა სამ თთუე, საქმე 7,20; ქუეყანაჲ იგი მათი ი., საქმე 12,20; იზარდებოდი სიტყუთა სარწმუნოებისაჲთა, 1 ტიმ. 4,6.

უფალმან ბრძანა სახარებისა მომთხრობელთაჲ სახარებისაგან ზრდაჲ, 1 კორ. 9,14D სახარებისაგან ცხოვრება.

ნ.კ. მზრდელი.

ზროხა საქონელი (ფური, ხარიც): არღარა იყოს... ცხოვარი და ზროხაჲ, გამოცხ. 18,13.

ზრუნვა ზრუნვა, საზრუნავი, მოვლა, პატრონობა; დარდი, ფიქრი, შეწუხება, შეშფოთება; ცდა, 0–ი: არარას ვზრუნავ ამისთჳს, საქმე 20,24ႪႭ; უქორწინებელი იგი ზრუნავს უფლისასა, 1 კორ. 7,32CD; 7,34CD; ქორწინებული ზ. სოფლისასა, 1 კორ. 7,33CD; 7,34CD; ნურას ჰზრუნავთ (ზრუნ. ႢႨႡ·ႨႡ), ფილიპ. 4,6; რომელნი ქუეყანისასა ზრუნვენ, ფილიპ. 3,19Ⴂ; უქორწინებელი იგი ზრუნავნ უფლისასა, 1 კორ. 7,32; ქორწინებული იგი ზ. სოფლისასა, 1 კორ. 7,33; 7,34; ქალწული ზ. უფლისასა, 1 კორ. 7,34; არარას ზრუნვიდა ამათგანსა, საქმე 18,17ႪႭ; სურვიელცა იყო თქუენ ყოველთა ხილვად და ზ., ფილიპ. 2,26CD; ურთიერთისათჳს ზრუნვიდენ ასონი იგი, 1 კორ. 12,25; რაჲთა ზ. კეთილთა საქმეთა წარდგომად, ტიტე 3,8 რომ ეცადონ; თქუენთჳს გულითად იზრუნა, ფილიპ. 2,20; ამის გამო ვიზრუნოთ თქუენდა მოჴსენებად, 2 პეტ. 1,12.

არა მცირედი რაჲ ზრუნვაჲ იყო, საქმე 12,18; არა გითხარ თქუენ ყოველივე ზ. ღმრთისაჲ, საქმე 20,27Ⴂ; მოიწევის ჩემ ზედა... ზ. ყოველთა ეკლესიათაჲ, 2 კორ. 11,28; ყოველი ზ. თქუენი მიუტევეთ მას, 1 პეტ. 5,7.

არამედ შუენიერებისა და კეთილად დადგრომისა უფლისა მიმართ უზრუნველად, 1 კორ. 7,35 გადაუხრელად, ἀπερισπάστως.

ნ. კ. მიმოდაზრუნვა, უზრუნველ-ყოფა, შეზრუნება.

ზუაობა ამაყობა, კვეხნა, ზვიადობა, მედიდურობა; უკადრისობა: [იყვენით] ნურარაჲთ ჴდომით გინა ზუაობით, არამედ სიმდაბლით, ფილიპ. 2,3CD.

სხუათა საფუძველსა ზედა მზუაობარ ვიყავ შენებად, ჰრომ. 15,20ႨႡ; ნუმცა ვართ მ., გალ. 5,26; ვითარ-იგი განსივებული ქარითა განბერილ იქმნის, ეგრეთვე ყოველი მზუაობარი... არაჭეშმარიტითა, 1 კორ. 4,6 (მინაწ.).

ზუარაკ-ი შესაწირავი ცხოველი; მოზვერი, კურო: სისხლი იგი ვაცთა და ზუარაკთაჲ განსწმედდა, ებრ. 9,13ႢႪႨCD; მოიღის სისხლი იგი ზ. (-თა ႢႪႨCD), ებრ. 9,19; ვერ შემძლებელ არს სისხლი ვაცთა და ზ. აჴოცად ცოდვათა, ებრ. 10,4D; არცა სისხლითა ვაცთა და ზუარაკთაჲთა, არამედ თჳსითა სისხლითა შევიდა, ებრ. 9,12.

ზუერ-ი გადასახადი, გამოსაღები, ბაჟი: მისცემდით ყოველთა თანა-ნადებსა: საზუერესა — ზუერი, ჰრომ. 13,7.

ნ. კ. მეზუერე, საზუერე.

ზურგ-ი: ზურგი მათი მარადის შედრიკე, ჰრომ. 11,10ႢႪႨCD; ზურგნი მათნი მარადის შედრიკე, ჰრომ. 11,10.

ზღაპარ-ი: ზღაპრებსა მიექცენ, 2 ტიმ. 4,4; არა მეცნიერებისა ზღაპართ (-თა ႠႪႭ) შეუდეგით, 2 პეტ. 1,16; ნუცა ერჩიედ ჰურიაებრთა ზღაპართა, 1 ტიმ. 1,4; ტიტე 1,14; ბერებრთა ზ. განეშორე, 1 ტიმ. 4,7; ზღაპართაგან იჯმენ, 1 ტიმ. 4,7CD.

ზღაპრება, ზღაპრობა ზღაპრობა, მეზღაპრეობა: ზღაპრებასა (ზღაპრობასა Ⴊ) მიექცენ, 2 ტიმ. 4,4Ⴍ.

ზღვევა ვნების, ზიანის მიყენება; ვნება, დანაკლისი, ზარალი, ზიანი, ი ვნ.: ყოვლისაგან ვიზღვიე, ფილიპ. 3,8; რომლისა-იგი საქმე დაიწუეს, იგი იზღვიოს, 1 კორ. 3,15; არარაჲთა იზღვინეთ ჩუენგან, 2 კორ. 7,9.

ჭირი და ზღვევაჲ ყოფად არს, საქმე 27,10; შეიძინეთ ჭირი ესე და ზ., საქმე 27,21; შემირაცხიეს ქრისტესთჳს ზღვევად, ფილიპ. 3,7; შე-ცა-მირაცხიეს ყოველივე ზ., ფილიპ. 3,8.

ზღვრობა მოსაზღვრედ, მეზობლად ყოფნა, მოსაზღვრეობა, ე: რომლისა სახლი ეზღვრებოდა შესაკრებელსა მას, საქმე 18,7ႪႭ.

ნ.კ. ზღუანვა.

ზღუა ზღვა: რომელმან ჰქმენ ზღუაჲ და ყოველი, საქმე 4,24; შექმნა ზ. და ყოველი, საქმე 14,15; ვითარცა ზ. ჭიქისაჲ [იყო], გამოცხ. 4,6 море стеклянное; რომელმან დაჰბადა... ზ., გამოცხ. 10,6; რომელმან ქმნა... ზ., გამოცხ. 14,7; ვიხილე, ვითარცა ზ. ჭიქისაჲ, გამოცხ. 15,2; ზ. არღარა არს, გამოცხ. 21,1; მოსცნა ზღუამან მკუდარნი, გამოცხ. 20,13; რომლისა ტაძარი ახს ზღუასა, საქმე 10,6; რომელი ზ. ლათუ განჴერა, საქმე 28,4; რაჲთა არა ქროდიან ქუეყანასა ზედა, არცა ზ., გამოცხ. 7,1; ნუ ავნებთ ქუეყანასა, ნუცა ზ., გამოცხ. 7,3; შთააგდო იგი ზ., გამოცხ. 18,21; ქმნა ნიშები... ზ. (+მას

ႢႱႭ) მეწამულსა, საქმე 7.36: ყოველნი ზ. მას გან-ჴდეს. 1 კორ. 10.1: წიაღჴდეს ზ. მას მეწამულსა, ებრ. 11,29; დადვა ფერჴი... ზ. ზედა, გამოცხ. 10,2; ვიხილე ზ. ზედა მდგომარჱ, გამოცხ. 10.5; მდგომარისა ზ. ზედა, გამოცხ. 10,8; დასთხია ზ. ზედა, გამოცხ. 16,3; რომელ-ნიცა მურებიან ზ. ზედა, გამოცხ. 18,17; მდგომარე იყ-ვნეს ზ. მას ზედა, გამოცხ. 15,2; ჭირნი ზ. შინა, 2 კორ. 11,26; რომელი იყო ზ. შინა, გამოცხ. 16,3; რომელთა აქუნდა ნავები ზ. შინა, გამოცხ. 18,19; ვაჲ არს ქუეყანი-სა და ზღჳსა, გამოცხ. 12,12; ვიხილე მჴეცი ერთი აღ-მომავალი ზღჳთ, გამოცხ. 13,1; ნათელ-იღეს ღრუბლითა მით და ზღჳთა (-ა Ⴑ), 1 კორ. 10,2; განიყვანეს... პავ-ლე წარსლვად ზღჳთ კერძო, საქმე 17,14ႱႭ; გარდაუ-ტევეს ნავისა მალდი იგი ზღუად, საქმე 27,30; გარდასდებ-დეს... იფქლსა მას ზ., საქმე 27,38; მიუტევნეს ზ., საქმე 27,40; შთავარდა ზ., გამოცხ. 8,8.

რომელნი არიან უფსკრულთა შინა და ზღუათა, გა-მოცხ. 5,13; დაღათუ იყოს რიცხჳ ძეთა ისრაჱლისათაჲ, ვითარცა მქჳშაჲ ზღჳსაჲ, ჰრომ. 9.27; იშვნეს ვითარცა მქჳშაჲ ზ. ურიცხჳ, ებრ. 11,12; ვნებაჲ ქუეყანისა და ზ., გამოცხ. 7,2; მესამედი ზ. იქმნა სისხლ, გამოცხ. 8,8; რომელთა სიმრავლჱ ვითარცა ქჳშაჲ ზ., გამოცხ. 20,8; მსგავს არს იგი ღელვასა ზღჳსასა, იაკ. 1,6; დავდეგ მე ქჳშასა ზედა ზ., გამოცხ. 13,1; ღელვანი განძჳნებულისა ზღჳსანი, იუდა 1,13; მსგავს არს იგი ღელვათა ზღჳსა-თა, იაკ. 1,6Ⴂ; მოსწყდა მესამედი დაბადებულთა ზღჳსა-თაჲ, გამოცხ. 8,9.

ნ.კ. ზღჳს კიდე.

ზღუანვა იგივეა, რაც მოსაზღვრეობა, მეზობლად ყოფნა, ე: რომლისა სახლი ეზღუანვოდა შესაკრებელსა მას, საქმე 18,7.

ზღუდე კედელი, სიმაგრე, ქალაქის გალავანი: აქუნდა ზღუდჱ (ზ-ე B) დიდი, გამოცხ. 21,12; ზ. მისი ას ორმეოც და ოთხი წყრთაჲ [არს], გამოცხ. 21,17; სარკუმლით ზღუდესა გარდაუტევეს იგი, საქმე 9.25D; გარდამოვჴედ ზ., 2 კორ. 11,33; ზ. მას ქალაქისასა აქუნდეს ათორმეტნი საფუძველნი, გამოცხ. 21,14; იყო მოსწორებაჲ ნაშჱნები ზღუდისა მისისაჲ იასპი, გამოცხ. 21,18; ზღუდით სარკუმელსა გარდაუტევეს, საქმე 9.25; ზღუდენი (+იგი Ⴑ) იერიქოჲსანი დაეცნეს, ებრ. 11.30; რაჲთამცა განზომა ქალაქი იგი... და ზ. მისნი, გამოცხ. 21,15; შოჲა-კედელი იგი ზღუდისაჲ მის დაჰჴსნა, ეფეს. 2,14; საფუძველნი ზღუდისანი ყოვლითა ქვითა პატიოს-ნითა, გამოცხ. 21,19.

ზღჳს კიდე ზღვისპირი, სანაპირო: რომლისა იყო ზღჳს კიდე, საქმე 27,39ႱႭ; მოიდრიკნეს მუჴლნი მათ-ნი ზღჳს კიდესა, საქმე 21,5; განვლიდეს ზღჳს კიდისა ადგილსა, საქმე 15,3; მას ვანი დაუც... ზღჳს კიდით კერძო, საქმე 10,32; მო-ვინმე-ვიდეს ზ. კ. კერძო, საქმე 11,19; პავლე... წარგზავნეს ზ. კ. კერძო, საქმე 17,14; ეჰყრა ზ. კ. კერძო, საქმე 27,40ႱႭ.

Ⴡ

ჱ, (= ეი), ჰე ქართული ანბანის მერვე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა — 8: თავი ჱ, 1 კორ. 12 (სათ.); თავი ბ, ჱ-განვე, 1 კორ. 12.30 (სათ.); თავი გ, ჱ-განვე, 1 კორ. 14,1 (სათ.); იქმნეს ძლიერ ბრძოლასა შინა ჱ, ებრ. 11,34CD.

თ

თ, თან. ქართული ანბანის მეცხრე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 9: თავი თ. პრომ. 7,6 (სათ.); თავი თ. 1 კორ. 15 (სათ.); თავი ბ. თ-განვე. 1 კორ. 15,19 (სათ.); თავი გ. თ-განვე. 1 კორ. 15,34 (სათ.); თავი დ. თ-განვე. 1 კორ. 15,45 (სათ.); თ. ბანაკები აოტეს. ებრ. 11,34CD.

თავ-ი 1. ადამიანის (საერთოდ სულიერ არსებათა) სხეულის ნაწილი, голова, κεφαλή: თავი და თმანი მისნი სპეტაკ, გამოცხ. 1,14; კუალად თავმან [არ-ქუას] ფერჳთა, 1 კორ. 12,21; ანუ კუალად თავსა [ვერ ჰელ-ეწიფების რქუმად] ფერჳთა, 1 კორ. 12,21; ირისე... იყო თ. ზედა მისსა, გამოცხ. 10,1; თ. ზედა მისსა გჳრგჳნი, გამოცხ. 12,1; აქუნდა თ. ზედა თჳსსა გჳრგჳნი ოქროსასა. გამოცხ. 14,14; იყვნეს... თ. ზედა მისსა გჳრგჳნნი, გამოცხ. 19,12; აქუს თავები და მით ავნებენ, გამოცხ. 9,19; დაიყჳნნენ თავნი მათნი, საქმე 21,24ႪႭ; თ. ცხენთანი ვითარცა თ. ლომთანი [იყვნეს], გამოცხ. 9,17; რომელსა ედგნეს თ. შჳდნი. გამოცხ. 12,3; რომელსა აქუნდეს... შჳდნი თ., გამოცხ. 13,1; რომელსა ედგნეს შჳდნი თ., გამოცხ. 17,3; რომელსა ჰქონან... შჳდნი თ., გამოცხ. 17,7; შჳდნი იგი თ. შჳდნი მთანი არიან, გამოცხ. 17,9.

თავთა მათთა ზედა [იყვნეს] გჳრგჳნნი ოქროსანი, გამოცხ. 4,4; თ. ზედა მათთა ვითარცა გჳრგჳნნი ოქროსანი, გამოცხ. 9,7; თ. ზედა მისთა შჳდნი გჳრგჳნნი, გამოცხ. 12,3; თ. ზედა მისთა სახელნი გმობისანი, გამოცხ. 13,1; დაისხეს მიწაჲ თ. ზედა მათთა, გამოცხ. 18,19; ერთი თ. მისთაგანი... განიკურნა, გამოცხ. 13,3 [ნათ. ბრ.]; არავისი თქუენგანისაჲ თმაჲ ერთი თავისაჲ წარწყმედად არს, საქმე 27,34; მამაკაცისა არა ჯერ-არს დაბურვაჲ თ., 1 კორ. 11,7; წარკუეთითა თავთაჲთა აღესრულნეს, ებრ. 11,35CD.

2. უკუქცევითი ნაცვალსახელი, себя, ἑαυτοῦ: რომელთაცა წარუდგინა თავი თჳსი, საქმე 1,3; ეგულებოდა განგუმერად თ. თჳსი, საქმე 16,27; რაჲთა არა მისცეს თ. თჳსი, საქმე 19,31; შემირაცხიეს... თ. ჩემი, საქმე 20,24; შემირაცხიეს თ. ჩემი ნეტარად, საქმე 26,2; განარლა-იცადა თ. თჳსი, ჰრომ. 4,19; შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თ. თჳსი, ჰრომ. 13,9; იაკ. 2,8; რომელმან არა განიკითხოს თ. თჳსი, ჰრომ. 14,22; უკუეთუ ვინმე ბრძენ ეგონოს თ. თჳსი, 1 კორ. 3,18; მნებავს ყოვლისა კაცისა ყოფად, ვითარცა თ. თჳსი, 1 კორ. 7,7; ყოველთა თ. ჩემი დავამონე, 1 კორ. 9,19; გამო-ლა-იცადენ კაცმან თ. თჳსი, 1 კორ. 11,28; უკუეთუ ვინმე ეგონოს თ. თჳსი წინაჲსწარმეტყუელ. 1 კორ. 14,37; თჳთ თ. თჳსი ვერ გულისხმა-ყვიან, 2 კორ. 10,12; თ. თჳსი დავიმდაბლე. 2 კორ. 11,7; თ. თჳსი... დავიმარხე, 2 კორ. 11,9; მისცა თ. თჳსი, გალ. 1,4; 2,20; ეფეს. 5,2; 5,25; 1 ტიმ. 2,6; ტიტე 2,14; ეგონა სუეტად თ. თჳსი, გალ. 2,9; განაშორა თ. თჳსი, გალ. 2,12; თ. თჳსი შევირაცხო. გალ. 2,18; შეიყუარო..., ვითარცა თ. თჳსი. გალ. 5,14; ეგონოს რაჲმე თ. თჳსი, გალ. 6,3; თ. თჳსი უყუარს. ეფეს. 5,28; თ. თჳსი მოიძულის. ეფეს. 5,29ႢCD; ეგრეთ შეიყუარეთ, ვითარცა თ. თჳსი, ეფეს. 5,33; არა ნატაცებად შეირაცხა თ. თჳსი, ფილიპ. 2,6; თ. თჳსი დაიმცირა. ფილიპ. 2,7; დაიმდაბლა თ. თჳსი, ფილიპ. 2,8; არღარა შემირაცხიეს თ. ჩემი წარწევნულად, ფილიპ. 3,13; თ. სთნდეს და ცუდად განლაღებულ იყოს. კოლ. 2,18; არა შეეკრძალოს მას თ., კოლ. 2,19; ქრისტე არა თ. თჳსი ადიდა, ებრ. 5,5; უხილავს... თანა-ჯუარს-ცუმად... თ. მათი, ებრ. 6,6; თ. თჳსი შეწირა, ებრ. 7,27; 9,14; შეწიროს თ. თჳსი, ებრ. 9,25; შეიწირა თ. თჳსი, ებრ. 9,28Ⴍ; იწუართე თ. შენი. 1 ტიმ. 4,7; იცხოვნო თ. შენიცა, 1 ტიმ. 4,16Ⴊ; თ. თჳსი წმიდად დაიმარხე. 1 ტიმ. 5,22; განიწმიდოს თ. თჳსი, 2 ტიმ. 2,21; 1 იოვ. 3,3; თ. შენი სახედ მიეც, ტიტე 2,7; განიცადა თ. თჳსი, იაკ. 1,24; რომელსა ეგონოს თ. თჳსი ღმრთის-მსახურ, იაკ. 1,26; დაიმარხის თ. თჳსი, 1 იოვ. 5,18; ადიდა თ. თჳსი, გამოცხ. 18,7; განმზადა თ. თჳსი, გამოცხ. 19,7; თავიცა შენი იცხოვნო, 1 ტიმ. 4,16; თ. შენი თანა-გაც ჩემდა, ფილემ. 1,19CD.

იტყოდა თავსა თჳსსა, ვითარმედ არს ვინმე, საქმე 5,36ႢႪႭ; იტყოდა თ. თჳსსა, ვითარმედ დიდ ვინმე არს, საქმე 8,9Ⴂ; ნუ რას შეიმთხუევ თ. შენსა, საქმე 16,28; სისხლი თქუენი თ. თქუენსა, საქმე 18,6; თ. თჳსსა დაშჯი, ჰრომ. 2,1; ესავ თ. შენსა წინამძღურად ბრმათა, ჰრომ. 2,19; თ. თჳსსა არა ასწავებ, ჰრომ. 2,21; ვილოცევდ შეჩუენებულ-ყოფად თ. ჩემსა ქრისტჱსგან, ჰრომ. 9,3; ნაკუერცხალი ცეცხლისაჲ შეჰკრიბო თ. მისსა, ჰრომ. 12,20; თ. თჳსსა საშჯელი მოიღონ, ჰრომ. 13,2Ⴊ; ქრისტჱცა არა თ. თჳსსა სათნო-ეყო, ჰრომ. 15,3; ნუვინ თ. თჳსსა აცთუნებნ, 1 კორ. 3,18; არცაღა თ. ჩემსა განვიკითხავ, 1 კორ. 4,3; არარაჲ თ. ჩემსა შემიცნობიეს, 1 კორ. 4,4; არცხუენს იგი თ. თჳსსა, 1 კორ. 11,4; 11,5; თ. თჳსსა აღაშჱნებნ, 1 კორ. 14,4; თ. თჳსსა ეტყოდენ, 1 კორ. 14,28; დამაგნა ჩუენ თ. თჳსსა, 2 კორ. 5,18CD; სოფელი დაიაგო თ. თჳსსა, 2 კორ. 5,19ႪႭႢCD; ესავს თ. თჳსსა, 2 კორ. 10,7; რომელ-იგი თ. თჳსსა ეწამების. 2 კორ. 10,18; ეკრძალე თ. შენსა, გალ. 6,1; 1 ტიმ. 4,16; აცთუნებს იგი თ. თჳსსა, გალ. 6,3; რაჲთა წარუდგინოს... თ. თჳსსა, ეფეს. 5,27; გამოაჩინებდეს თ. თჳსსა, 2 თეს. 2,4; ჰგონებდეს... დაკლებულს... თ. თჳსსა, ებრ. 4,1; ფუცა თ. თჳსსა, ებრ. 6,13Ⴍ; თ. შენსა სახედ მისცემდი, ტიტე 2,7CD; იგი უტყუვის თ. თჳსსა, იაკ. 1,26Ⴂ; შეიმკობდეს თ. თჳსსა, 1 პეტ. 3,5; რომელი იტყჳს თ. თჳსსა წინაწარმეტყუელად, გამოცხ. 2,20; რომელნი იტყჳან თ. თჳსსა ჰურიად, გამოცხ. 3,9; რაჲთა ფლობაჲ აქუნდეს თ. ზედა, 1 კორ. 11,10; თ. შინა ხოლო თჳსსა ქებაჲ იგი აქუნდის, გალ. 6,4; აქუს წამებაჲ იგი თ. შორის თჳსსა. 1 იოვ. 5,10ႪႭ.

იტყოდა თავისა თჳსისასა, ვითარმედ არს რაჲმე. საქმე 5,36; განზარდა იგი თ. თჳსისა შვილად, საქმე 7,21; იტყოდა თ. თჳსისასა. ვითარმედ: დიდ ვინმე არს, საქმე 8,9; თ. თჳსისათჳს იტყჳსა, საქმე 8,34; ეგულებოდა განგურემაჲ თ. თჳსისაჲ, საქმე 16,27DႪႭ; ლოცვაჲ აქუს თ. თჳსისაჲ, საქმე 21,23; თ. ჩემისა სიტყუაჲ მიუგო, საქმე 24,10; ბრძანებულ არს შენდა თ. შენისა სიტყუად, საქმე 26,1; იურჯჲბ თ. შენისა რისხვასა.

ჰრომ. 2,5; თ. თჳსისაჲ თჳთ შჯულ არიან, ჰრომ. 2,14; დაჰმიტევებიეს თ. ჩემისა შჳდ ათას ოდენ მამაკაცი, ჰრომ. 11,4; თ. თჳსისა საშჯელი მოიღონ, ჰრომ. 13,2; თ. თჳსისათჳს სიტყუაჲ-უგოს ღმერთსა, ჰრომ. 14,12; თ. შენისა გაქუნდის წინაშე ღმრთისა [სარწმუნოებაჲ], ჰრომ. 14,22; ესე... სახედ დავდევ თ. ჩემისათჳს, 1 კორ. 4,6; დამიგნა ჩუენ თ. თჳსისა, 2 კორ. 5,18; სოფელი დაავო თ. თჳსისა, 2 კორ. 5,19; იჯუსა მას ვიტყჳ არა თ. ჩემისასა, 1 კორ. 10,29; არა ვეძიებ თ. ჩემისა უმჯობესსა, 1 კორ. 10,33; დასაშჯელად თ. თჳსისა ჭამს, 1 კორ. 11,29; გულსა დავიდევ თ. ჩემისა ესე, 2 კორ. 2,1; თ. ჩემისასა არა ვიქადი, 2 კორ. 12,5; თ. თჳსისა ხოლო ქებაჲ აქუნდეს, გალ. 6,4CD; აღსაშენებელად თ. თქუენისა სიყუარულით, ეფეს. 4,16; შეგერაცხენ თ. თჳსისა, ფილიპ. 2,3; ნუ თ. თჳსისასა ხოლო... ეძიებნ, ფილიპ. 2,4; შეირაცხა თ. თჳსისა სწორებად ღმრთისა, ფილიპ. 2,6ႦႪႭႨ; ყოველნი თ. თჳსისასა ეძიებენ, ფილიპ. 2,21; რაჟამს განვიგო თ. ჩემისაჲ, ფილიპ. 2,23; თ. თჳსისა ჭურჭელი მოგებად სიწმიდით, 1 თეს. 4,4; თანა-აც... თ. თჳსისათჳს შეწირვად მსხუერპლი, ებრ. 5,3; ფუცა თ. თჳსისა, ებრ. 6,13; რაჲ-იგი შეწიროს თ. თჳსისა, ებრ. 8,3; შეწირის თ. თჳსისათჳს, ებრ. 9,7; გაქუს თ. თქუენისა... ნაყოფი, ებრ. 10,34; პატივი კეთილი თ. თჳსისაჲ მოიგონ, 1 ტიმ. 3,13; იუნჯებდედ თ. მათისა საფუძველსა კეთილსა, 1 ტიმ. 6,19; უარის-ყოფად თ. თჳსისა ვერ ჴელ-ეწიფების, 2 ტიმ. 2,13; იწრაფე თ. შენისა რჩეულად წარდგინებად, 2 ტიმ. 2,15; თ. თჳსისასა შეიკრებდენ მოძღურებასა, 2 ტიმ. 4,3; განწმიდნეს თ. თჳსისა ერად, ტიტე 2,14; დაცვაჲ თ. თჳსისაჲ, იაკ. 1,27; წინაწარმეტყუელებაჲ წიგნისაჲ თჳსისა თ. სათარგმანებელ არა არს, 2 პეტ. 1,20; მოიზიდვენ თ. თჳსისათჳს მსთუად წარწყმედასა, 2 პეტ. 2,1; ჩუენცა გჳღირს ძმათათჳს თ. დადებაჲ, 1 იოვ. 3,16; რომელნი ჰერად აღმოაფქურევენ თ. თჳსისა სირცხჳლსა, იუდა 1,13; გულის თქუმასა თ. მათისა მავალნი, იუდა 1,16; აქუნდეს წამებაჲ იგი ღმრთისაჲ თ. თჳსისა თანა, 1 იოვ. 5,10; კაცად-კაცადი თქუენი თჳს თანა დაიკრებდინ, 1 კორ. 16,2CD; თავისა მიერ თჳსისა განწმედაჲ ცოდვათა ჩუენთაჲ ყო, ებრ. 1,3CD.

მე მეგონა თავით ჩემით, საქმე 26,9; არა ღირსად გიშჯიან თავნი თჳსნი, საქმე 13,46; რომელთა-იგი თ. თჳსნი მისცნეს, საქმე 15,26; ამათგან დაიმარხენით თ. თქუენნი, საქმე 15,29; შეჩუენებულ ყვნეს თ. თჳსნი, საქმე 23,12; 23,21; შეჩუენებულ ვყვენით თ. თჳსნი, საქმე 23,14; შეჰრაცხენით თ. თქუენნი მკუდრად ცოდვისათჳს, ჰრომ. 6,11; წარუდგინენით თ. თქუენნი ღმერთსა, ჰრომ. 6,13; 2 კორ. 7,11; რომელსა-იგი წარუდგინენით თ. თჳსნი, ჰრომ. 6,16; 2 კორ. 6,4; მსახურებად წმიდათა დააწესნეს თ. თჳსნი, 1 კორ. 16,15; განვიწმიდნეთ თ. ჩუენნი, 2 კორ. 7,1; თ. თჳსნი... მისცნეს უფალსა, 2 კორ. 8,5; თ. თჳსნი განიკითხენით, 2 კორ. 13,5; ანუ არა უწყნითა თ. თჳსნი, 2 კორ. 13,5CD; თ. თჳსნი გამოიცადენით, 2 კორ. 13,5; წარიწირნეს თ. თჳსნი, ეფეს. 4,19; რაჲთა თ. თჳსნი სახედ მიგცნეთ თქუენ, 2 თეს. 3,9; თ. თჳსნი შესთხინეს სალმობასა, 1 ტიმ. 6,10; დაიცვენით თ. თჳსნი კერპთაგან, 1 იოვ. 5,21; თ. თჳსნი სიყუარულითა ღმრთისაჲთა დაიმარხენით, იუდა 1,21; დამალნეს თ. მათნი, გამოცხ. 6,15; განჰმზადნეს თ. თჳსნი ცემად, გამოცხ. 8,6; თავნიცა ჩუენნი წარწყმედად არიან ნავსა თანა, საქმე 27,10.

ეკრძალენით თავთა თქუენთა, საქმე 5,35; 20,28; 2 იოვ. 1,8; იტყოდეს თ. თჳსთა ბრძენ, ჰრომ. 1,22; უკუეთუმცა თ. თჳსთა განვიკითხევდით, 1 კორ. 11,31; არა ვესვიდეთ თ. თჳსთა, 2 კორ. 1,9; წარუდგინებთ თ. ჩუენთა, 2 კორ. 4,2; არა თუ თ. თჳსთა ვქადაგებთ, 2 კორ. 4,5; თ. თჳსთა შევასწავებთ, 2 კორ. 5,12; ვითარცა-იგი ვინმე თ. თჳსთა ეწამებიან, 2 კორ. 10,12; იგინი თჳთ თ. თჳსთა განიზომენ, 2 კორ. 10,12; თანა-შეატყუებენ თ. თჳსთა, 2 კორ. 10,12CD; განვირთხამთ თ. თჳსთა, 2 კორ. 10,14; ჰგონებდეს სუეტად თ. თჳსთა, გალ. 2,9CD; იტყოდეთ თ. თქუენთა ფსალმუნითა, ეფეს. 5,19; მიჰმადლებდით თ. თჳსთა, კოლ. 3,13; ჰმოძღურიდით თ. თქუენთა, კოლ. 3,16; ნუგეშინის-სცემდით... თ. თჳსთა, ებრ. 3,13; გამოაჩინებედ თ. თჳსთა, ებრ. 11,14Ⴍ; ღირსებით შემკობად თ. თჳსთა, 1 ტიმ. 2,9; თ. თჳსთა კეთილი მოუგონ, 1 ტიმ. 3,13CD; იყვენით... ნუ... შეურაცხის-მყოფელ თ. თჳსთა, იაკ. 1,22; არა თ. თჳსთა [ჰმსახურებდეს], 1 პეტ. 1,12; შეიმკობდეს თ. თჳსთა, 1 პეტ. 3,5CႢႪႭ; თ. თჳსთა ვაცთუნებთ, 1 იოვ. 1,8; უშიშად თ. თჳსთა მწყსიან, იუდა 1,12; რომელნი გამოიშორებენ თ. თჳსთა, იუდა 1,19; აღაშჱნებდით თ. თქუენთა, იუდა 1,20; რომელნი იტყჳან თ. თჳსთა მოციქულად, გამოცხ. 2,2; რომელნი იტყჳან თ. თჳსთა ჰურიად, გამოცხ. 2,9.

სისხლი თქუენი თ. ზედა თქუენთა, საქმე 18,6ႢႪ; თჳთ თ. შინა ჩუენთა ვკუენესით, ჰრომ. 8,23; ფრიადი გამოძიებაჲ აქუნდა თ. შორის თჳსთა, საქმე 28,29ႪႭ; მისცნა იგინი... გინებად ჴორცთა მათთა თ. შორის მათთა, ჰრომ. 1,24b; არა განიკითხენით თ. შორის თქუენთა, იაკ. 2,4ႪႭ; წინა-აღმდგომთა თ. თჳსთა სასჯელი მიიღონ, ჰრომ. 13,2D [ნათ. ბრ.]; თანაგუაც... ნუ ხოლო თ. თჳსთა სათნო-ყოფად, ჰრომ. 15,1; კუალად ვიწყო(!) თ. თჳსთა წამებად, 2 კორ. 3,1; ვერ ვიკადრეთ... შეტყუებად თ. თჳსთა, 2 კორ. 10,12; იყვენით მიმმადლებელ თ. თჳსთა, ეფეს. 4,32; ყოველნი თ. თჳსთასა ეძიებენ, ფილიპ. 2,21CD; ეხილვოს... თანა-ჯუარ-ცუმად თ. მათთა ძესა ღმრთისასა, ებრ. 6,6CD; არღარა თ. თჳსთათჳს ცხოველ იყვნენ, 2 კორ. 5,15CD; არა ხართ თჳსთა თავთანი, 1 კორ. 6,19CD.

3. თავი, მეთაური, უფროსი; მთავარი რაჲ: თავ დედაკაცისა ქმარი [არს], 1 კორ. 11,3; ყოვლისა მამაკაცისა თ. ქრისტჱ არს, 1 კორ. 11,3; თ. ქრისტჱსა ღმერთი [არს], 1 კორ. 11,3; რომელ არს თ. მისა ქრისტჱ, ეფეს. 4,15; ქმარი არს თ. ცოლისა, ეფეს. 5,23; ქრისტე თ. არს ეკლესიათა, ეფეს. 5,23; იგი არს თ. ეკლესიაჲსა, კოლ. 1,18ႢႪႨ; იგი არს თავი ეკლესიისაჲ, კოლ. 1,18; იგი არს თ. ყოვლისა მთავრობისაჲ, კოლ. 2,10; თავად თქუმულთა ამათ ზედა ესე არს, ებრ. 8,1; და იგი მოსცა თ.... ეკლესიასა, ეფეს. 1,22Ⴈb.

4. წიგნის ნაწილი, глава, περιοχή: თავი საკითხავისაჲ მის... იყო ესე, საქმე 8,32; პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ, თ. პირველი, 1 კორ. Ⴂ (სათ.); პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ, თ. მეორე, 2 კორ. Ⴂ (სათ.); თავები ესე არიან, ჰრომ. 1,17Ⴊ.

5. წიგნი (ეპისტოლე): დაესრულა კორინთელთაჲ თავი ორივე. 2 კორ. 13Ⴊ (დასასრ.).

6. დასაწყისი: თავსა წიგნისასა წერილ არს, ებრ. 10.7.

7. ხომალდის წინა ნაწილი. ცხვირი: თავით კერძო ნავისა მის განჰმარტებენ კავთა. საქმე 27,30ႢႪႭ; თ. კერძოჲ იგი უმაგრესად დგა. 27.41.

8. თავ საკიდურთა (კიდეთა): კუთხის ქვა, მთავარი ქვა (შენობისა); გადატ. სარწმუნოების საყრდენი, ქვაკუთხედი.

ესე არს ლოდი იგი... რომელი იქმნა თავ საკიდურთა. საქმე 4.11; თ. საკიდურთა მისთა არს ქრისტე იესუ, ეფეს. 2.20; იგი იქმნა თ. კიდეთა, 1 პეტ. 2,7.

ნ.კ. ათასის-თავი, თთჳს-თავი, თთჳს-თავობა.

თავად-ი 1. თვით, თვითონ. сам: იგი თავად მოსცემს, საქმე 17,25ႢႪႭ; ესე თავადი არს უფალი ყოველთაჲ, საქმე 10,36; მეცა თ. კაციეე ვარ, საქმე 10,26; იგი თ. არს რჩეული ღმრთისაჲ, საქმე 10,42; რომელსა-იგი თ. ეწამა, საქმე 13,22; თ. მე... ვჰმონებ უფალსა, ჰრომ. 7,25CD; თ. არს უფალი ყოველთაჲ, ჰრომ. 10,12; იგივე თ. უფალი არს, 1 კორ. 12,5; თ. ღმერთი არს, 1 კორ. 12,6; მე, თ. პავლე, გლოცავ თქუენ, 2 კორ. 10,1CD; იგი თ. არს მშჳდობაჲ, ეფეს. 2,14; იგი თ. არს მაცხოვარი, ეფეს. 5,23; იგი თ. არს ყოველთა წინა, კოლ. 1,17; რაჲთა იყოს იგი თ. ყოველსა შინა მთავარ, კოლ. 1,18; თ. უფალი... გარდამოჴდეს ზეცით, 1 თეს. 4,16; შენ თ. იგივე ხარ, ებრ. 1,12; იგი თ. არს უკუნისამდე, ებრ. 13,8; ვითარცა-იგი თ. ვიდოდა, 1 იოვ. 2,6; მის თანა ჰგიეს და იგი თ. მის თანა, 1 იოვ. 3,24; ვითარცა-იგი თ. არს, 1 იოვ. 4,17; ღმერთი თ. მკჳდრ იყოს მათ შორის, გამოცხ. 21,3; მაშინ თავადიცა ძჱ დაემორჩილოს მას, 1 კორ. 15,28; თ. მართალ არს, 1 იოვ. 3.7ႪႭ.

მან თავადმან ნათელ-იღო, საქმე 16,33; რამეთუ თ. თქუა, საქმე 20,35ႪႭ; ებრ. 13,5; რაჲთა წარუდგინოს თ. თავსა თჳსსა, ეფეს. 5,27; თ. ღმერთმან... წარჰმართენინ გზანი ჩუენნი. 1 თეს. 3,11; თ. ღმერთმან... წმიდა გყვენინ თქუენ, 1 თეს. 5,23; თ. ღმერთმან მშჳდობისამან მოგეცინ თქუენ მშჳდობაჲ, 2 თეს. 3,16; თ. უფალმან ჩუენმან... შემიყუარნა ჩუენ, 2 თეს. 2,16; თ. მსგავსად მოიღო მათივე, ებრ. 2,14; ივნო თ., ებრ. 2,18; თ. ერთგზის ყო ესე, ებრ. 7,27; თ. შეწირა მსხუერპლი, ებრ. 10,12; რომელი არავინ უწყის, გარნა მან თ., გამოცხ. 19,12; იმსახურების... თავადისა უფლისა სადიდებელად, 2 კორ. 8,19; იგინიცა თავადად კაცნი წინაწარმეტყუელნი იყვნეს, საქმე 15,32; იგინიცა კაცნი თავადნი წინაწარმეტყუელნი იყვნეს, საქმე 15,32D.

2. თავი, მეთაური, უფროსი: იგი არს თავად ეკლესიათა, კოლ. 1.18Ⴍ; იგი არს თავადი ეკლესიაჲსაჲ, კოლ. 1,18Ⴊ; იგი არს თ. ყოვლისა მთავრობისაჲ, კოლ. 2,10Ⴊ.

თავ-დაბურვილ-ი თავდახურული: რომელი... წინასწარმეტყუელებდეს თავ-დაბურვილად. 1 კორ. 11,4; 11,5Ⴉ.

თავ-დაუბურველ-ი თავდაუხურავი, თავშიშველი: რომელი... წინაწარმეტყუელებდეს თავ-დაუბურველად. 1 კორ. 11,5.

თავ-დგმულ-ი აღსრულებული, შესრულებული: ამითვე სიტყჳთა თავ-დგმულ იქმნების. ჰრომ. 13,9D.

თავით თჳსით თვითონ. თავად. сам: რაჲთა არა იყვნეთ თავით თჳსით ბრძენ, ჰრომ. 11,25; ნუ ჰბრძნობთ თ.თ., ჰრომ. 12.16; ნუ თ.თ. შურსა ეძიებთ, ჰრომ. 12,19; არავინ თ.თ. მოკუდების, ჰრომ. 14.7; არავინ ჩუენგანი თ.თ. ცოცხალ არს, ჰრომ. 14,7; არარაჲ შეგინებულ არს თ.თ., ჰრომ. 14,14; არა ხართ თ.თ., 1 კორ. 6,19; თ.თ. განჩინებაჲ... მოგუეღო, 2 კორ. 1.9; თ.თ. შემძლებელ ვართ, 2 კორ. 3.5; არღარა თ.თ. ცხოველ იყვნენ, 2 კორ. 5,15; განიზრახვენ კუალად თ.თ., 2 კორ. 10.7; თ.თ. ვერ გულისჴმა-ჰყოფენ, 2 კორ. 10,12CD; თ.თ. ... დავიმარხე, 2 კორ. 11,9Ⴍ; არა გიცნობიეს თ.თ., 2 კორ. 13,5; არავინ თ.თ. მოიღის პატივი, ებრ. 5.4; არა თ.თ. ადიდა, ებრ. 5,5Ⴊ; არს იგი თ.თ. დამჴილ, ტიტე 3.11.

თავის-ი თვისი, თავისი, свой: ნუვინ თავისსა ეძიებნ. 1 კორ. 10.24; არა ეძიებნ თ., 1 კორ. 13,5; ყოველნი თ. ეძიებენ, ფილიპ. 2.21Ⴍ; უკუეთუ ვინმე თავისისა სახლისა განგებაჲ არა იცის, 1 ტიმ. 3,5Ⴊ.

ნ.კ. თჳსი.

თავ(ის)-მოთნე (ზედმეტად) თავმომწონე, ქედმაღალი, ყოყოჩა: იყვნენ კაცნი... თავის-მოთნე, 2 ტიმ. 3,2; იყვნენ კაცნი... თავ-მოთნე, 2 ტიმ. 3,2ႢCD.

თავის-მოყუარე (ზედმეტად) თავმოყვარე, ეგოისტი, самолюбивый: და იყვნენ კაცნი თავის მოყუარე, 2 ტიმ. 3,2.

თავისუფალ-ი: თავისუფალ იყვენით სიმართლისაგან, ჰრომ. 6,20; თ. არს იგი, ჰრომ. 7,2; თ. არს იგი შჯულისა მისგან, ჰრომ. 7,3; თ. თუ ხარ ცოლისაგან, 1 კორ. 7,27; თ. არს, 1 კორ. 7.39; თ. ვიყავ ყოველთაგან, 1 კორ. 9.19.

თავისუფლება: თავისუფლებასა აღუთქუმენ მათ, 2 პეტ. 2,19ႪႭ.

თავს-დება კისრება, თავის თავზე მიღება: შეწყნარება, მოთმენა, ატანა; დაცვა, შველა, დახმარება, ი: შესმენასა ნუ თავს-იდებ, 1 ტიმ. 5,19; ვიდევნებით და თავს-ვიდებთ, 1 კორ. 4,12; რომელთა თ.-ვ., 2 თეს. 1,4Ⴡ; რამეთუ თავს-იდებთ, უკუეთუ ვინმე დაგიმონებს, 2 კორ. 11,20; უღელსა მას მონებისასა თ.-ი., გალ. 5,1CD; რომელთა თ.-ი., 2 თეს. 1,4; რამეთუ კეთილად თავსაცა-იდებთ, 2 კორ. 11,19ႭႢ; რამეთუ თ.-ი., უკუეთუ ვინმე დაგიმონებს, 2 კორ. 11,20CD; ყოველსა თავს-იდებენ, 1 კორ. 13,7Ⴊ; ყოველსა თავს-იდებნ, 1 კორ. 13,7; თავს-იდებდით ურთიერთას სიყუარულით, ეფეს. 4,2; თ.-ი. ურთიერთას, კოლ. 3,13; თ.-ი. უძლურთა მათ, 1 თეს. 5,14; სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა არა თავს-იდებდენ. 2 ტიმ. 4,3; სიტყჳსაებრმცა თქუენისა თავს-ვიდევ თქუენი, საქმე 18.14; რაჟამს-იგი თავს-იდვა სულგრძელებასა ღმრთისასა, 1 პეტ. 3,20ႪႪ; ცოდვანი ჩუენნი თავს-იხსნა, 1 პეტ. 2.24; არა თავს-ვიდევით დამორჩილებად, გალ. 2,5; უკუეთუ... მიიღოთ... სახარებაჲ სხუაჲ, კეთილად თავს-იდევით, 2 კორ. 11,4Ⴂb; თ.-ი. თუმცა ჩემი მცირედ უგუნურებისაჲ. 2 კორ. 11.1Ⴒ; თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირედ უგუნურებისაჲ. 2 კორ. 11,1; ვითარცა უგუნური თავს-მიდევით მე, 2 კორ. 11,16 [ბრძ.], თავს-იდევით სიტყუაჲ ესე, ებრ. 13,22; ჭირი ჴორცთაჲ თავს-იდვიან ესევითართა მათ, 1 კორ. 7,28; თავს-ვიდვათ უგუნურთაჲ, 2 კორ. 11.19ႢႪႻ; თავს-იდვათ უგუნურთაჲ გონიერთა მაგათ, 2 კორ. 11,19:

თ.-ცა-ი. ჩემი. 2 კორ. 11.1; რამეთუ თ.-ცა-ი.. 2 კორ. 11.20Ⴡ; არა თავს-იდვან შენი წამებაჲ ჩემთჳს. საქმე 22.18; მჯერი ჴორცთაჲ თ.-ი. ეგევითარითა მათ. 1 კორ. 7.28ႡႨ.

ე: თავს-ედვა სულ-გრძელებაჲსა ღმრთისაჲსა. 1 პეტ. 3.20

ანუ სიმდიდრესა მას სიტკბოებისა მისისასა და თავს-დებასა... შეურაცხ-ჰყოფ. ჰრომ. 2,4 სიმშჳდე. სიწ-ყნარე. უწყინარობა: რომელი-იგი წინაისწარ განაჩინა ღმერთმან... თ.-დ. შინა ღმრთისასა. ჰრომ. 3.26ႨႬ; რო-მელ-იგი წინაისწარ განაჩინა ღმერთმან... თავს-დებითა ღმრთისაჲთა. ჰრომ. 3,26; თ.-დ. ურთიერთას სიყუარუ-ლით, ეფეს. 4,2Ⴍ; რაოდენი-რაჲ ღირდეს ენებაჲ თავს-დებად. საქმე 9,16; არა-ჯერ-არს ჩუენდა თ.-დ., საქმე 16,21.

თავს-მდებელ... სარწმუნოებისა სიტყჳსა, ტიტე 1,8.

თავს-მდებ-ი, თავს-დებ-ი თავდები: საკმაო საბუთი. ἱκανόν: ალთქუმისა იქმნა თავს-მდებ იესუ, ებრ. 7,22; ვიდრემდე მოჰჴადეს თავს-მდები იასონს, საქმე 17,9; ვიდრემდე მოჰჴადნეს თავს-დებნი იასონს, საქმე 17,9ႢႨ.

თავს-სხმა ნ. თავს-დება.

თაყუანის-ცემა, თაყუანის-ცემა, თაყუანის-ცემა თაყვანისცემა, поклониться, 0—(3)2: დავარდები-ან... და თაყუანის-სცემენ მას, გამოცხ. 4,10; მეჴლნი მოიდრიკნა და თაყუანის-სცემდა, საქმე 9,40; რაჲთამცა არა თაყუანის-სცემდეს ეშმაკთა, გამოცხ. 9,20; თ.-ს. ხატსა მისსა, გამოცხ. 16,2; თაყუანის-სცემდენ (თაყუა-ნის-სცემდენ ႢႨCD) მას ყოველნი ანგელოზნი, ებრ. 1,6; თაყუანის-სცა (თაყუანი-სცა ႨႭ) მას, საქმე 10,25; თაყ-უანის-სცა (თაყუანის-სცა ႢႭႨCD) წუერსა ზედა კუ-ერთხისა მისისასა, ებრ. 11,21; მღდელნი იგი დავარდეს და თაყუანის-სცეს. გამოცხ. 5.14; თ.-ს. ღმერთსა, გა-მოცხ. 7,11; 11,16; 19,4; თ.-ს. მჴეცსა, გამოცხ. 13,4; თ.-ს. ვეშაპსა მას, გამოცხ. 13,4; თ.-ს. მას ყოველთა მკჳდ-რთა. გამოცხ. 13.8C; თ.-ს. ხატსა მისსა. გამოცხ. 19.20: არა თ.-ს. ხატსა მას მჴეცისასა, გამოცხ. 20,4; ღმერთსა თაყუანის-ეც, გამოცხ. 19.10; 22,9 [ბრძ.]; თაყუანის-ეცით მას, გამოცხ. 14.7; რომელმანცა თაყუანის-სცეს მჴეცსა მას, გამოცხ. 14.9; თ.-ს. ღმერთსა, 1 კორ. 14.25; თაყუანის-სცენ წინაშე ფერჴთა შენთა. გამოცხ. 3.9; მოვიდენ და თ.-ს. წინაშე შენსა. გამოცხ. 15.4; თა-ყუანის-სცენ მას ყოველთა მკჳდრთა. გამოცხ. 13,8; რაჲ-თა თ.-ს. მჴეცსა მას. გამოცხ. 13.12; არა თ.-ს. ხატსა მჴეცისასა. გამოცხ., 13,15; რომელთაცა თ.-ს. მჴეცსა მას, გამოცხ. 14.11.

ვილოცევდ მე თაყუანის-ცემასა შინა ჩემსა, საქმე 10,30; თ.-ც. შინა ჩემსა ვიხილევდ ჩუენებასა. საქმე 11.5; რაჲთა ჰყოფდე)... თ.-ც. (თაყუანის-ცემასა ႨႭ), 1 ტიმ. 2.1CႢႨCD; რომელ-იგი მისრულ იყო თაყუანის-ცემად. საქმე 8.27; აღჴდა პეტრე ერდოსა ზედა თ.-ც.. საქმე 10.9; ვითარ წარვიდოდეთ ჩუენ თ.-ც., საქმე 16.16; აღ-ვედ მე თ.-ც. იერუსალჱმდ. საქმე 24,11; დავვარდი... თ.-ც. მისა. გამოცხ. 19.10; დავვარდი თ.-ც. წინაშე ფერჴთა ანგელოზისა მის. გამოცხ. 22.8.

აღდგა და განზომე ტაძარი ღმრთისაჲ... და თაყუა-ნის-მცემელნი მას შინა, გამოცხ. 11.1; რომელნი იქმენით თაყუანის-საცემელად მათა, საქმე 7.43.

თავ-ყოფა, თავად-ყოფა შეერთება, შეკრება, თავ-მოყრა: განაჩინა... თავ-ყოფად ყოველივე ქრისტეს მი-მართ. ეფეს. 1.10CD; განაჩინა... თავად-ყოფად ყოველივე ქრისტესა მიმართ, ეფეს. 1.10.

თავ-წარკუეთილ-ი თავმოკვეთილი: წმიდათა ვი-ეთმე იტყჳს თავ-წარკუეთილთა. ებრ. 11.35CD.

თავჴედ-ი თავხედი. თავგასული. კადნიერი: ნუ თავჴედ [არს], ტიტე 1.7; კადნიერნი და თავჴედნი დიდე-ბათათჳს არა ძწრიან. 2 პეტ. 2,10.

თანა, თანად 1. ზმნზ. თან. ერთად: იტყოდეს თა-ნად და ესრეთ შეეიდეს. საქმე 10.27; სული ამისი თა-ნა-და არს. საქმე 20,10 ჯერ კიდევ მასთან არის, მას-შია. ე. ი. ჯერ კიდევ სული უდგას.

2. თანდ., დაერთვის მიც. და ნათ. ბრ.: მიც. ბრუნვასთან: სტეფანეს თანა. საქმე 6,9ႢႨႭ; კრე-ბულსა მას თ., საქმე 7,38ႢႨႭ; ფილიპეს თ., საქმე 8,13ႨႭ; შესაკრებელსა მას თ., საქმე 13,5C; პავლეს და ბარნაბას თ., საქმე 15.22; პავლეს თ.. საქმე 15.25ႨႭ; 19,29Ⴈ; მავას თ.. საქმე 24,8; ამას თ., საქმე 24.26; ფილემ. 1,22; კეისარსა თ., საქმე 25,12ႫႨ; ნავსა თ., საქმე 27.10; მას თ., საქმე 27,14; 27.40; კოლ. 4,3; 1 ტიმ. 5,13; განსაცდელსა მას თ., 1 კორ. 10.13; ჭეშმარი-ტებასა თ., 1 კორ. 13,6; ურწმუნოსა თ., 2 კორ. 6.15; ქრისტეს თ.. ფილიპ. 1.23; ონესიმეს თ., კოლ. 4,9CD; ვისმე თქუენთაგანსა თ.. ებრ. 3.12CD; ცვალებასა თ., ებრ. 7,12; წყალსა თ., ებრ. 9.19; ერსა თ., ებრ. 11,25ႨCD; ღირსებასა თ.. 1 ტიმ. 2.15; დიდებასა თ. სა-უკუნესა, 2 ტიმ. 2,10; კაცსა თ., 2 პეტ. 1.9; სიყუა-რულსა თ., 1 იოვ. 4,18; რიცხუსა მას თ., გამოცხ. 2.17.

ნათ. ბრუნვასთან: ერთსა ერთისა თ., საქმე 2.7ႢႨႭ; ერთი-ერთისა თ.. საქმე 2,12; იესუს თ., საქ-მე 4,13; 7,45; 2 კორ. 4.14; ეფეს. 4.21; ერისა თ., საქ-მე 4,27; 7.38; საფირის თ.. საქმე 5.1; ქმრისა მისისა თ., საქმე 5.10; სტეფანესა თ., საქმე 6,9; მის თ.. საქმე 7,9; 8.31; 9,7; 10,23ႨႭ; 10.38; 10,41; 13,31; 16.3; 16,33; 17.16; 17,18ႨႭ; 18.18; 20.4ႨႭ; 20.10ႨႭ; 21,8; 21,29; 23,29; 23,32; 24,23ႨႭ; ჰრომ. 6,6; 8,17; 8,18; 1 კორ. 2.11; 7,12; 7.13; 12.26 (2-ჯერ); 2 კორ. 8,18; 13,4; გალ. 1.18; 2,13; ეფეს. 6,9; კოლ. 2.12; 2.13; 3,4; 1 თეს. 4,14; 5.10; 2 ტიმ. 2.11; 2.12; იაკ. 1.18C; 2 პეტ. 1,18C; 1 იოვ. 1,5; 2,4; 2.5 (2-ჯერ); 2,6; 2,8ႨႭ; 2,10; 2.15; 2,23 (2-ჯერ); 3,5; 3.6; 3.9; 3.15; 3,17; 3,24 (2-ჯერ); 4,13; 4,15; 4.16; 2 იოვ. 1.9 (2-ჯერ); გამოცხ. 2.22; 3,20; 12,9; 14.1; 17.14; 18,3; 18.9; 19,20; 20.6; ანგელოზისა მის თ.. საქმე 7.38; სამონ კვისრე მეკრატაკისა თ.. საქმე 9.43ႨႭ; ღმრთისა თ.. საქმე 10.34ႨႭ; ჰრომ. 2.11; 3.5; 6,10ႨႬ; 8.17CD; 9.14; 12.1Ⴡ; გალ. 2.20Ⴍ; 4.6Ⴈ; ეფეს. 3.9; 5.5Ⴈ; კოლ. 3.3; ებრ. 6.10; 1 პეტ. 1.21ႢႨ; 1 იოვ. 4.15; 4.16; პეტრეს თ., საქმე 10.45; მთავრის მეჭურჭლეთსა მის თ.. საქმე 13,7; ბარნაბას თ.. საქმე 14.20; გალ. 2.1; ერისა მის თ.. საქმე 14.13; 28,17ႢႨ; პავლეს და ბარნაბას თ.. საქმე 15.22CDႨႭ; 15.25; რომლისა თ.. საქმე 16.16; 19,16; 21.16; ებრ. 13.23; იაკ. 1.17; 2 პეტ. 1.9CႨႭ; გამოცხ. 17.2; კაცისა ამის თ.. საქმე 23.9; მაგის თ.. საქმე

23,29ႢႪႭ; ტურტჳლოსი თ., საქმე 24,1ႢႪႭ; ღროსულა-ის თ., საქმე 24,24; კაცისა მის თ., საქმე 25,5; ნავისა თ., საქმე 27,10ႢႪႭ; მცველისა მის თ., საქმე 28,16; ერის-კაცისა თ., საქმე 28,16ႢႪႭ; ქრისტჱს თ., ჰრომ. 6,8; 2 კორ. 5,19; გალ. 2,19; ეფეს. 1,20; 2,5; კოლ. 2,20; 3,1; გამოცხ. 20,4; ერისა მისისა თ., ჰრომ. 15,10; სულისა თქუენისა თ., ჰრომ. 16,27; გალ. 6,18; ფილიპ. 4,23; ფილემ. 1,25CD; ესევითარისა თ., 1 კორ. 5,11; ძმისა თ., 1 კორ. 6,6; სოფლისა თ., 1 კორ. 11,32; ბელიარის თ., 2 კორ. 6,15; მორწმუნისა თ., 2 კორ. 6,15ႢႪႩ; აბრაჰამის თ., გალ. 3,9; ძისა მის თ., გალ. 4,30; მოყუსისა თ., ეფეს. 4,25; ქედსკნელისა თ., ფილიპ. 2,10G; ისაკის და იაკობის თ., ებრ. 11,9; ვისმე თ., ებრ. 12,15; ლუკჱს თ., 2 ტიმ. 1,5; ევნიკჱს თ., 2 ტიმ. 1,5; კარპოსის თ., 2 ტიმ. 4,13; სულისა შენისა თ., 2 ტიმ. 4,22; რჩეულისა მის თ., 1 პეტ. 5,13; მამისა თ., 1 იოვ. 1,2; 1,3; 2,24; ძისა მისისა თ., 1 იოვ. 1,3; 5,11; ძისა თ., 1 იოვ. 2,24; სიკუდილისა თ., 1 იოვ. 3,14; თავისა თჳსისა თ., 1 იოვ. 5,10; ჭეშმარიტისა თ., 1 იოვ. 5,20; მამისა ჩემისა თ., გამოცხ. 3,21; მჴეცისა მის თ., გამოცხ. 17,12; კაცისა ვის თანამე, საქმე 9,43; სიმონის ვის თ., საქმე 10,6FC; ჯადაგოსისა ვის თ., საქმე 24,1; ვის თ., საქმე 19,38; 24,12ႢႪႭ; ებრ. 3,12; 12,15B; მის თანაცა, ჰრომ. 6,8; 8,17; 2 ტიმ. 2,11CD; რომლისა თ., კოლ. 2,12.

თანა I და II პირის ნაცვალსახელებთან: ჩემ თ., საქმე 11,12ႢႪႭ; 20,34; 22,9; 24,20; 25,5; 26,13; 28,18; ჰრომ. 7,8; 7,18; 7,20; 7,21Ⴂ; 1 კორ. 15,10; 16,4; 16,11; 2 კორ. 9,4; 11,10; 12,9; გალ. 1,2; 2,1; 2,3; 2,20; ფილიპ. 1,7; 1,30; 2,18; 2,22; 4,9; კოლ. 1,29; 2 ტიმ. 4,10; ფილემ. 1,13; 1,16Ⴂ; 1,23AႭႢ; იაკ. 4,5F; გამოცხ. 3,4; 3,20; 3,21; 17,1; 21,9; 21,15; შენ თ., საქმე 18,10; 27,24; 1 ტიმ. 4,14; 6,21CD; 2 ტიმ. 1,5; 1,6; 4,11; გამოცხ. 19,10; 22,9; შენ თანავე, საქმე 8,20ႢႪႭ; 24,8ႢႪႭ; შენ თანაცა, 2 ტიმ. 1,5; ჩუენ თანა, საქმე 1,17ႪႭ; 1,21ႪႭ; 1,22; 21,16; 21,18; 25,24; 27,2; 2 კორ. 4,12; 5,5; 5,19; 2 თეს. 1,7; 2 ტიმ. 1,14; 4,22; ფილემ. 1,1ႠႡ; იაკ. 4,5; 1 იოვ. 1,3; 1,8; 2,19; 3,24; 4,17; 2 იოვ. 1,2; 1,3; თქუენ თ., საქმე 13,15; 13,26; 20,18; ჰრომ. 15,32; 1 კორ. 4,8; 16,2; 16,5; 16,6; 16,7; 16,10; 16,23; 2 კორ. 1,21; 4,14; 13,11; გალ. 2,5; ფილიპ. 2,13; 4,9; კოლ. 1,27; 2,5; 3,16; 4,18; 1 თეს. 3,4; 5,28; 2 თეს. 2,5; 3,10; 1 ტიმ. 6,21; ფილემ. 1,25; 1 პეტ. 1,2; 4,12 (2-ჯერ); 5,14; 2 პეტ. 1,2; 1,8ႠႪႭ; 1იოვ. 2,14; 2,24 (2-ჯერ); 2,27; 2 იოვ. 1,3ႢႪႭ; იუდა 1,2; თქუენ თანაცა, ჰრომ. 1,13; 1,15Ⴀ.

თანა მრავლ. რიცხვის ფორმებთან: ათერთმეტთა მათ თ., საქმე 2,14; ბჭეთა თ., საქმე 3,2; 3,10ႢႪႭ; მათ თ., საქმე 3,8; 4,14; 9,28; 9,39 (2-ჯერ); 10,20; 10,23; 10,48; 11,3; 11,12; 11,21; 14,27; 15,4; 17,34ႢႪႭ; 18,3; 18,20ႢႪႭ; 20,6ႢႢႪႭ; 21,7; 21,24 (ႪႭ-ში 2-ჯერ); 21,26; 26,30; 28,14; ჰრომ. 1,24; 2 კორ. 8,22; ეფეს. 4,18; 1 თეს. 2,16Ⴍ; 5,13; 2 ტიმ. 2,22; გამოცხ. 2,16; 6,11; 11,7; 11,11; 12,17; 14,13; 21,3; თჳსთა თ., საქმე 4,23; ფერჴთა თ., საქმე 4,35; 4,37; 5,2; 5,10; 7,58; 22,3; გამოცხ. 1,17; მსახურთა თ., საქმე 5,26; მამათა ჩუენთა თ., საქმე 7,44; რომელთა თ., საქმე 8,7; 17,34ႢႪ; 19,13; ებრ. 13,23A; გამოცხ. 8,9; მოწაფეთა მათ თ., საქმე 9,19; მღდელთ-მოძღუართა თ., საქმე 9,21ႢႪႭ; ბერძენ მეტყუელთა მათ თ., საქმე 9,29; კაცთა მათ თ., საქმე 10,21; ძმათ თ., საქმე 11,12Ⴂ; სიდონელთა თ., საქმე 12,20C; მამათა თ., საქმე 13,36; ჰრომ. 1,27; ჰურიათა მათ თ., საქმე 14,4; მოციქულთა თ., საქმე 14,4; მოწაფეთა თ., საქმე 14,28; სხუათაცა მრავალთა თ., საქმე 15,35; მთავართა მათთა თ., საქმე 16,19Ci; ძმათა თ., საქმე 18,18ႢႪႭ; 1 კორ. 16,11; 16,12; კაცთამე თ., საქმე 19,38DK; ყოველთა თ., საქმე 20,36; ჰრომ. 15,33; 16,20; 1 კორ. 1,2CD; 8,7; 16,24; 2 კორ. 13,13; ფილიპ. 2,17; 2 თეს. 3,16; 3,18; ებრ. 12,14; 13,25; ტიტე 3,15; ხუცესთა ვიეთმე თ., საქმე 24,1; თანა-მზრახვალთა მისთა თ., საქმე 25,12; ათასისთავთა თ., საქმე 25,23ႢႪႭ; მთავართა თ., საქმე 25,23F; მეგობართა თჳსთა თ., საქმე 27,3ႢႪႭ; მოხარულთა თ., ჰრომ. 12,15; მტირალთა თ., ჰრომ. 12,15; კაცთა თ., ჰრომ. 12,18; გამოცხ. 21,3; სულიერთა მათ თ., 1 კორ. 2,13; ჰურიათა თ., 1 კორ. 9,20; შჯულთა მათ თ., 1 კორ. 9,20; ებრ. 10,33D; უშჯულოთა თ., 1 კორ. 9,21; უძლურთა მათ თ., 1 კორ. 9,22; ყოველთა თ. წმიდათა, 2 კორ. 1,1; ეფეს. 3,18; 1 თეს. 3,13; გამოცხ. 22,21; კერპთა თ., 2 კორ. 6,16; მაკედონელთა თ., 2 კორ. 9,2; ვიეთმე თ., 2 კორ. 10,12CD; წარმართთა თ., გალ. 2,12; შვილთა მისთა თ., გალ. 4,25; ქუესკნელთა თ., ეფეს. 4,9; ყოველთა თ. მოყუარეთა, ეფეს. 6,24; ეპისკოპოსთა თ., ფილიპ. 1,1CD; ანგელოზთა თ., 2 თეს. 1,7; წმიდათა მისთა თ., 2 თეს. 1,10; თანა-მკჳდრთა მათ მისთა თ., ებრ. 11,9; ურჩთა მათ თ., ებრ. 11,31; ღრუბელთა თ., გამოცხ. 1,7; ძუძუთა თ. მისთა, გამოცხ. 1,13; დედათა თ., გამოცხ. 14,4; ძმათა შენთა თ., გამოცხ. 22,9; მათ თანავე, 1 თეს. 4,17; ებრ. 13,3; ვიეთ თანამე, საქმე 19,38Ⴂ.

3. საწარმოებელი აფიქსი: მათთანანი, საქმე 17,34.

ნ.კ. მათთანას, მისთანას, ჩემთანას.

თანა-აღდგინება მასთან (ერთად) აყენება (მკვდრეთით), მასთან (ერთად) გაცოცხლება, ა—2: თანა-აღმადგინნა და თანა-დამსხნა, ეფეს. 2,6.

თანა-აღრაცხა ჩათვლა, ჩარიცხვა, მითვლა, ი ვნ.: და თანა-აღირაცხა ათერთმეტთა მოციქულთა, საქმე 1,26ႢႪႭ.

თანა-აღრევა არევა, შერევა, ე: ნუ თანა-აღერევით მეძავთა, 1 კორ. 5,9; ნუ თ.-ა., 1 კორ. 5,11CD; ნუ თ.-ა. მას, 2 თეს. 3,14; რაჲთა არა უჯეროთაჲსა მას საცთურსა თანა-აღერინეთ, 2 პეტ. 3,17ႢႪႭ.

თანა-აღშჱნებულ-ი, თანა-აღშენებულ-ი ერთად აშენებული, შექმნილი: რომელსა ზედა თქუენცა თანა-აღშჱნებულ (თანა-აღშენ. ႢႢCD) ხართ სამკჳდრებელად ღმრთისა სულითა, ეფეს. 2,22 ღვთის სამკვიდრებელი ტაძრის ნაწილი ხართ თქვენც.

თანა-აც ნ. თანა-დება.

[თანა-გამოძიება] კვლევა, გამოძიება, ცდილობა, გამოკითხვა: სადა არს თანა-გამომეძიებელი იგი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 1,20b.

თანა-გაც ნ. თანა-დება.

თანა-გედვა ნ. თანა-დება.

თანა-გუაც ნ. თანა-დება.

თანა-გუნდ-ი თანამგზავრი, თანაგუნდელი (უცხოეთში მოგზაურობის დროს): იკურთხა ეკლესიათაგან თანა-გუნდად ჩუენდა. 2 კორ. 8,19.

თანა-დადგომა თანადგომა, ამოდგომა (მხარში), დახმარება, შეწევნა, ი/უ—2: არავინ თანა-დამიდგა მე. 2 ტიმ. 4,16; უფალი თ.-დ.. 2 ტიმ. 4,17; თანა-დაუდგეთ მას. პრომ. 16,2: თანა-დაუდგეთ მას. პრომ. 16,2D.

იგიცა მრავალთა თანა-დამდგომ იქმნა, პრომ. 16,2; იგიცა მრავალთა თანა-მდგომ. პრომ. 16,2ᲓCD.

თანა-დგომა ნ. თანა-დადგომა.

თანა-დასხმა თავისთან დასმა (ზეცისა, ობ. მრ.), O—2: თანა-დამსხნა ზეცათა შინა. ეფეს. 2,6 (ღმერთმა) თავისთან დაგვსხა.

თანა-დაფლვა მასთან (ერთად) დამარხვა, დაფვლა, ე: თანა-დავეფლენით მას ნათლის-ღებითა მით სიკუდილსა მისსა. პრომ. 6,4.

თანა-დება ვალდებულება, მოვალეობა, ა—2: ნურაიმცა ვისი თანა-გაც, პრომ. 13,8 გმართებს. გევალება; თ.-გ. სამე სოფლით გამოსლვაა, 1 კორ. 5,10CD; თავიცა შენი თ.-გ. ჩემდა, ფილემ. 1,19CD; თანა-აც ჴორციელითაცა მსახურებად მათა, პრომ. 15,27; თ.-ა. სასოებით ჴნვაჲ მჴნეველსა მას, 1 კორ. 9,10; თ.-ა. საშჯელი, გალ. 5,10; თ.-ა. შეწირვად მსხუერპლი. ებრ. 5,3; უკუეთუ რაჲმე შეგცოდა გინა თ.-ა., ფილემ. 1,18; თ.-ა., რაჲთა ვითარცა-იგი თავადი ვიდოდა. ეგრეცა მისი სლვაჲ, 1 იოვ. 2,6ᲓᲝ; თანა-გუაც არა თუ ჴორცთაჲ, პრომ. 8,12; თ.-გ. ჩუენ, ძლიერთა, უძლურებანი იგი უსუსურთანი ტჳრთვად, პრომ. 15,1; სასოებით თ.-გ. ჴნვაჲ მჴნეველსა მას. 1 კორ. 9,10Დ; თ.-გ. მადლობაჲ მარადის თქუენთჳს, 2 თეს. 2,13; თ.-გ. ძმათათჳს სულთა ჩუენთა დადებაჲ. 1 იოვ. 3,16ᲓᲝ; თ.-გ. ურთიერთას სიყუარული, 1 იოვ. 4,11; თანა-გედვა, რაჲთამცა იყვენით მოძღუარ, ებრ. 5,12CD.

თანა-ზიარ-ი მოზიარე, თანამონაწილე: თანა-ზიარ ძირისა მის... იქმენ, პრომ. 11,17; რაჲთა თ.-ზ. მისა ვიყო, 1 კორ. 9,23; თ.-ზ. ქრისტესა ვიქმნენით, ებრ. 3,14; შეგირაცხიე მე თანა-ზიარად. ფილემ. 1,17.

თანა-ზიარება გაზიარება, მონაწილედ გახდომა, ე: ნუ თანა-ეზიარებით საქმეთა მათ უნაყოფოთა ბნელისათა, ეფეს. 5,11CD; სულიერთა მათ თანა-ეზიარნეს წარმართნი, პრომ. 15,27.

თანა-კუნესა ერთად კუნესა, O—1: ყოველი დაბადებული თანა-კუნესის... მოაქამდე, პრომ. 8,22.

თანა-ლმობა ტკივილის ერთად განცდა, ერთად ტანჯვა, თანაგრძნობა, გულშემატკივრობა, ე: თანა-ელმის მოაქამდე, პრომ. 8,22.

არა გჳესს ჩუენ მღდელთმოძღუარი, ვერ შემძლებელი თანა-ლმობად. ებრ. 4,15D.

თანა-მავალ-ი თანამგზავრი, თანაგუნდელი, გამყოლი: იკურთხა... თანა-მავალად ჩუენდა. 2 კორ. 8,19Დხ. იგივეა, რაც თანა-გუნდი.

თანა-მდებ-ი ვალდებული, მოვალე, ვისაც ევალება, ვისაც ჰმართებს; ღირსი; დამნაშავე, ვინც პასუხს აგებს, პასუხისმგებელი: ბრძენთა და უგუნურთა თანა-მდებ ვარ, პრომ. 1,14; საშჯელისა თ. იყოს ყოველი სოფელი ღმრთისა, პრომ. 3,19; თ. არს იგი ჴორცთა და სისხლთა უფლისათა. 1 კორ. 11,27; თ. არს იგი ყოველსა შჯულსა ყოფად, გალ. 5,3; თ. იყვნეს კირთებასა, ებრ. 2,15 ღირსი იყვნენ მონობისა; თ. იყვენით მოძღუარ ყოფად. ებრ. 5,12D: შენცა თ. ხარ ჩემდა. ფილემ. 1,19: იქმნა იგი ყოვლისა თ.. იაკ. 2,10 ყველაფრის პასუხისმგებელია, ყველაფერში დამნაშავეა; ჯერ-იჩინეს და თანა-მდებცა არიან მათა, პრომ. 15,27.

თანა-მეუღლე შეამხანაგებული, დაძმობრებული (შეუფერებელ პირებთან): უღლის მოზიარე, ამხანაგი: ნუ ექმნებით თანა-მეუღლე (თანა-მეუღლე ᲐᲓᲝᲣCD) ურწმუნოთა. 2 კორ. 6,14Ꮲ; გლოცავ შენცა, ერთგულსა თანა-მეუღლესა. ფილიპ. 4,3.

თანა-მზრახვალ-ი, თანა-მზრახველ-ი მრჩეველი, დამრიგებელი, ჭკუის მასწავლებელი: ვინ თანა-მზრახვალ ეყო მას, პრომ. 11,34; 1 კორ. 2,16; ფესტოს ზრახვა-ყო თანა-მზრახვალისა (თანა-მზრახველისა ᲓᲝ) თჳსისა თანა, საქმე 25,12Ꮲ; ფესტოს ზრახვა-ყო თანა-მზრახვალთა მისთა თანა, საქმე 25,12.

თანა-მზრუნველ-ი მზრუნველი, ჭირისუფალი, გულშემატკივარი: ვინ თანა-მზრუნველ ეყო მას. პრომ. 11,34Ꮲ.

თანა-მიყვანება მასთან ერთად გაგზავნა, ა—3: ვჰლოცევდ ტიტეს და თანა-მივაყვანე ძმაჲ, 2 კორ. 12,18.

თანა-მკჳდრ-ი თანამემკვიდრე, თანასახლეული, თანამცხოვრებელი: თანა-მკჳდრ [ვართ] ქრისტესა, პრომ. 8,17; თ. ქრისტესა [ხარი], გალ. 4,7Დ; რაჲთა იყვნენ წარმართნი თ., ეფეს. 3,6; ქმარნი... თ. იყვენით შენდობით, 1 პეტ. 3,7ᲓᲝ; გიკითხვენ თქუენ... აკჳლა და პრისკილა თანა-მკჳდრითურთ მათით კრებულით. 1 კორ. 16,19; მკჳდრობდა... თანა-მკჳდრთა მათ მისთა თანა მისვე აღთქუმისათა. ებრ. 11,9; მისცემდით პატივსა, ვითარცა თ. მადლისა მის ცხორებისათა, 1 პეტ. 3,7.

თანა-მობაძავ-ი მიმბაძველი: თანა-მობაძავ ჩემდა იყვენით, ფილიპ. 3,17.

თანა-მოგზაურ-ი თანამგზავრი: გარემო მბრწყინვიდა მე ნათელი და ჩემ თანა-მოგზაურთა მათ. საქმე 26,13.

თანა-მონა თანა-მსახური, თანამოსაქმე: შენ თანა-მონაჲ ვარ მე. გამოცხ. 19,10; 22,9; ყოველი გაუწყოს თანა-მონამან ჩუენმან, კოლ. 4,7; ვითარცა-იგი ისწავეთ ეპაფრასისგან, საყუარელისა თანა-მონისა ჩუენისა, კოლ. 1,7; ვიდრემდის აღესრულნენ მათ თანა-მონანი. გამოცხ. 6,11.

თანა-მოსაგრე თანამებრძოლი: არქიპოსს. თანა-მოსაგრესა ჩუენსა [გიკითხავს], ფილემ. 1,2; უმჯობესადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტესი... თანა-მოსაგრისა ჩემისაჲ... მივლინებად თქუენდა. ფილიპ. 2,25.

თანა-მოსიკუდილ-ი ერთად სიკვდილი: გულთა შინა ჩუენთა ხარ თანა-მოსიკუდიდ. 2 კორ. 7,3.

თანა-მოქალაქე ერთი ქალაქისა, согражданин, συμπολίτης: ამიერითგან არღარა ხართ უცხო და მწირ, არამედ თანა-მოქალაქე ხართ წმიდათა. ეფეს. 2,19.

თანა-მოქმედ-ი მასთან ერთად მოქმედი. მქმნელი; თანამშრომელი, ხელისშემწყობი, დამხმარე: ღმრთის მიყუარეთა ყოველივე თანა-მოქმედ კეთილისა ექმნების,

პრომ. 8.28D; თ.-მ. ვართ, 2 კორ. 6.1 ხ; ვარ.: თანა-შე-გეწევით: არამედ სათნოცა-ეყოფოდეს **თანა-მოქმედთა** მათ, პრომ. 1.32.

თანა-მოღუაწე, თანა-მოღუაწ-ი ვისმესთან ერთად მოღვაწე, თანამებრძოლი: **თანა-მოღუაწე** მექმნენით მე ლოცვასა, პრომ. 15.30; თ.-მ. იყვენით სარწმუნოებითა მით სახარებისაჲთა, ფილიპ. 1.27; სახარებასა მას თ.-მ. (თ.-მოღუაწ Ō) მექმნნეს მე, ფილიპ. 4.3; ფილემონს... **თანა-მოღუაწსა** (თანა-მოღუაწესა ՕՂ) ჩუენსა [გიკითხავს], ფილემ. 1.1ℭԾ.

თანა-მოწამე მოწმე, დამადასტურებელი, ვინც ეთანხმება, ადასტურებს: **თანა-მოწამე** ვარ შჯულისა, პრომ. 7.16 ვეთანხმები კანონს; ვჰლოცავ, ვითარცა... **თანა-მოწამჱ** ვნებათა მათ ქრისტჱსთაჲ, 1 პეტ. 5.1Ղ.

თანა-მოწამება დამოწმება, დადასტურება: გამოაჩინებენ საქმესა შჯულისასა... **თანა-მოწამებითა** გონებისა მათისაჲთა, პრომ. 2.15; არა ვტყუი თ.-მ. გონებისა ჩემისაჲთა, პრომ. 9.1; განმტკიცნა თ.-მ. ღმრთისაჲთა, ებრ. 2.4.

თანა-მსგავს-ი მსგავსი: განაჩინნა **თანა-მსგავსად** ხატისა მის ძისა თჳსისა, პრომ. 8.29.

თანა-მუშაკ-ი ერთად მომუშავე, თანამშრომელი: ღმრთისა **თანა-მუშაკნი...** ხართ, 1 კორ. 3.9Ղ.

თანა-მყოფ-ი თანამონაწილე, თანაზიარი, соучастник: ვინმესთან მყოფი: რაჲთა იყვნენ წარმართნი... **თანა-მყოფ** აღთქუმისა მის, ეფეს. 3.6; ჴელის პყრობით **თანა-მყოფთა** მათგან ჩემთა შევედ დამასკედ, საქმე 22,11.

თანა-მჴედარ-ი თანამებრძოლი: უმჯობესადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტეს... **თანა-მჴედრისა** ჩემისა... მივლინებად თქუენდა, ფილიპ. 2.25D.

თანა-ნადებ-ი რაც ევალება, რაც მართებს, მართებული, სათანადო; ვალი: მისცემდით ყოველთა **თანა-ნადებსა**, პრომ. 13.7; ცოლსა ქმარი იგი თ.-ნ. მისცემდინ, 1 კორ. 7.3; ხოლო მოქმედსა მას სასყიდელი იგი არა შეერაცხების მადლით, არამედ **თანა-ნადებით**, პრომ. 4,4.

თანა-ნება ვინმესთან ერთად მოწონება: 0—2: **თანა-მნებავს** მე შჯულსა ღმრთისასა, პრომ. 7,22CD.

თანა-ნერგ-ი ერთად დარგული; გადატ. ბუნებრივი, თანდაყოლილი: უკუეთუ **თანა-ნერგ** ვიქმნენით მსგავსებასა სიკუდილისა მისისასა, პრომ. 6.5; თუ ბუნებით დავემსგავსებით, თუ დავენერგებით.

თანა-ნუგეშინის-ცემა ერთმანეთის ნუგეშისცემა, გამხნევება: ხოლო არს ესე თანა-ნუგეშინის-ცემა (-ცემაჲ Ղ) თქუენ შორის, პრომ. 1.12.

ესე იგი არს **თანა-ნუგეშინის-ცემულ** ყოფაჲ თქუენ შორის, პრომ. 1,12D.

თანა-სათნო-ყოფა მოწონება, დათანხმება, ე: არამედ **თანაცა-სათნო-ეყოფვიან** მოქმედთა მათ, პრომ. 1.32CD.

თანა-სრბა ერთად სირბილი, სვლა; ვინმესთან ერთად მონაწილეობა: უკჳრს არა **თანა-სრბაჲ** თქუენი მასვე არაწმიდებისა აღრევასა, 1 პეტ. 4,4.

თანა-ტყუე ვინმესთან ერთად მყოფი, ერთად დატყვევებული, პატიმარი: გიკითხავს თქუენ არისტარქოს, **თანა-ტყუჱ** (-ე CD) ჩემი, კოლ. 4.10; გიკითხავს შენ ეპაფრა, თ. (-ე CD) ჩემი, ფილემ. 1.23; კითხვაჲ არქუთ ანდრონიკეს და იუნიას... **თანა-ტყუეთა** ჩემთა, პრომ. 16,7.

თანა-ქცევა ვისმესთან ერთად ყოფნა, შეერთება, ე: **თანა-ექცეოდა** მათ და ამცნებდა, საქმე 1.4.

თანა-ღუწა ერთად შრომა, ზრუნვა, პატრონობა, ი: **თანა-იღუწით** სარწმუნოებასა მას სახარებისასა, ფილიპ. 1.27CD.

თანა-ყოლა თან ყოლა, ხლება, 0—2: **თანა-ჰყვანდა** იოვანეცა, საქმე 13.5; მას **თანა-ჰყვანდეს...** თესალონიკელნი, საქმე 20.4.

თანა-ყოფა ერთად ყოფნა, ერთად ცხოვრება; მოქცევა, მოპყრობა, ე: ქმარნი... **თანა-ეყვენით** შენდობით, 1 პეტ. 3.7; ქმარნი... **თანა-ეყვნედ** შენდობით, 1 პეტ. 3,7ℭ.

თანა-შეკრულ-ი შეკრული, შეკავშირებული, შეერთებული: **თანა-შეკრულ** ცოდვისა გხედავ შენ, საქმე 8,23; **თანა-შეკრულად** ცოდვისა გხედავ, საქმე 8,23G.

თანა-შემწე ნ. თანა-შეწევნა.

თანა-შერთვა შეერთება, ე: **თანა-შეერთო** მათ მეათორმეტედ, საქმე 1,26Ղ.

თანა-შეტყუება 1. შესატყვისობა, შეფარდება, შესაბამისობა, ა—3: თავთა თჳსთა განიზომენ და **თანა-შეატყუებენ**, 2 კორ. 10,12CD.

ე: სინაჲ მთაჲ არაბიასა **თანა-შეეტყუების** ამას იერუსალჱმსა, გალ. 4,25.

2. ერთად სვლა (ცხოვრების გზაზე), შეერთება, συμβιβάζω: **თანა-შეტყუებულ** იყვენით სიყუარულით, კოლ. 2,2; რაჲთა ნუგეშინის-ცემულ იქმნენ გულნი მათნი, **თანა-შეტყუებულნი** სიყუარულით, კოლ. 2,2CD.

თანა-შეზავება შერევა, შერთვა; გადატ. მიღება, ე: არა **თანა-შეეზავა** სარწმუნოებაჲ იგი მსმენელთა მათ, ებრ. 4,2.

თანა-შესაულლებელ-ი შესაულლებელი, შესაკავშირებელი; აქ: მისაბმელი, თოკი: მას თანა მიუტევნეს **თანა-შესაულლებელნი** იგი საჭეთანი, საქმე 27.40.

თანა-შეცხრომა ერთად ლხინი, ნადიმობა, განცხრომა, ე: იშუებენ საცთურსა შინა მათსა და თქუენ **თანა-შეგცხრებიან**, 2 პეტ. 2,13ՂՕ; რომელნი სიყუარულთა მათ თქუენთა შებილწებულნი თ.-შ., იუდა 1,12.

თანა-შეწევნა შეწევნა, დახმარება; ერთად შრომა, ერთად საქმიანობა, 0—2: ეგრეთვე სულიცა იგი **თანა-შეეწევის** უძლურებასა ჩუენსა, პრომ. 8.26; **თანა-შეგეწევით** და გლოცავთ, 2 კორ. 6,1CD.

მიჴსნნეს **თანა-შეწევნითა** ლოცვათა თქუენთაჲთა, 2 კორ. 1.11CD.

მივავლინეთ... **თანა-შემწე** ჩუენი სახარებასა მას ქრისტესსა, 1 თეს. 3.2CD; რაჲთა თ. ვექმნეთ ჭეშმარიტებასა, 3 იოვ. 1.8ՂՕ; კითხვაჲ არქუთ ურბანოსს, **თანა-შემწესა** ჩემსა, პრომ. 16.9; ფილიმონს, თ. ჩუენსა [გიკითხავს], ფილემ. 1.1CD; ტიტჱსთჳს, საქმის ზიარისა ჩემისა და თქუენისა **თანა-შემწისა**, 2 კორ. 8.23D; უმჯობჱსადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტჱსი... თ. ჩემისაჲ... მივლინებად თქუენდა, ფილიპ. 2,25; გიკითხავს თქუენ... იასონ და სოსიპატროს, **თანა-შემწენი** ჩემნი, პრომ. 16,21 ღმრთისა თ. ვართ, 1 კორ. 3,9 თანამოსაქმე ვართ; თ. ვართ სიხარულისა თქუენისანი, 2 კორ. 1,24; თ. ვართ თქუენდა, 2 კორ. 6,1; თანა-მოღუაწე მექმნნეს მე... თ. იგი ჩემნი, ფილიპ. 4.3; გიკითხავს შენ... დემა,

ლუკა. თ. ჩემნი, ფილიპ. 1,24; [კითხვაჲ არქუს] თანა-შემწეთა ჩემთა. ჰრომ. 16.3; გლოცავ შენცა... და სხუათა მათ თ. ჩემთა, ფილიპ. 4,3CD.

ფრიადი ძალ-უც ლოცვასა მართლისასა თანა-შეწევნულსა, იაკ. 5.16HI.

თანა-ცხო(ვ)რება ერთად ცხოვრება, ერთად ყოფნა: გულთა შინა ჩუენთა ხართ თანა-მოსიკუდიდ და თანა-ცხოვრებად (-ცხორ. CD). 2 კორ. 7,3.

თანა-ძურის-ხილვა ერთად ტანჯვა: უფროისღა გამოირჩია თანა-ძჳრის-ხილვაჲ ერსა ღმრთისასა, ებრ. 11,25; უფროისღა გამოირჩია თანა-ძჳრის-ხილვად ერსა თანა ღმრთისასა, ებრ. 11,25G.

თანა-წარვლა გვერდის ავლა, ჩავლა, 0–2: თანა-წარვლეთ (-წარვვლეთ G) კჳპრე. საქმე 27,4; თ.-წ. კრიტე სამონსთ კერძო, საქმე 27,7.

თანა-წარსლვა 1. გვერდის ავლა, ჩავლა: უნდა პავლეს ეფესოსა თანა-წარსლვაჲ. საქმე 20.16.

2. წასვლა, 0–1: ვითარ თანა-წარვიდოდეთ ჩუენ თაყუანის-ცემად, საქმე 16,16C.

თანა-წარტაცება მოტაცება, შეპყრობა, დაჭერა, ი: თანა-წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს, საქმე 19,29TL.

თანა-წარყვანება თან წაყვანა, ი: ბარნაბა თანა-წარიყვანა იგი, საქმე 9,27C; რაჲთამცა იოვანე თ.-წ., საქმე 15,37; ბარნაბა თ.-წ. მარკოს, საქმე 15.39; თანა-წარიყვანეს იოვანეცა, საქმე 12,25.

რაჲთა... არა თანა-წარყვანებად იგი, საქმე 15,38TLO.

თანა-წარჭდომა 1. მისვლა, მიახლოება, 0–2: ჭალაკსა რასმე თანა-წარვჭჭედით (მივედით C), საქმე 27.16TLO.

2. გვერდის ავლა, ჩავლა, миновать, 0–2: ვითარ თანა-წარჭჭდეს მისჳასა, საქმე 16,8.

თანა-ჭირვება ერთად ტანჯვა, გაჭირვების ერთად განცდა, ი ვნ.: თანა-იჭირვოდე სახარებასა მას ძალითა ღმრთისაჲთა, 2 ტიმ. 1,8.

თანა-ხატ-ი სახით (გარეგნობით) მსგავსი: რაჲთა იყვნენ იგინი თანა-ხატ ჴორცთა მათ დიდებისა მისისათა, ფილიპ. 3,21.

თანა-ხატ ქმნა მიმსგავსება, ე: ნუ თანა-ხატ ექმნებით სოფელსა ამას, ჰრომ. 12,2; ნუ თ.-ხ.-ე.... გულის-თქუმასა, 1 პეტ. 1.14; თანა-ხატ ვექმნე სიკუდილსა მისსა, ფილიპ. 3.10.

თანა-ხატ ქმნად სიკუდილსა მას მისსა, ფილიპ. 3,10CD.

თანა-ხუცეს-ი თანამოღვაწე ხუცესი, сонастырь: ხუცესთა მათ თქუენ შორის ვლოცავ, ვითარცა თანა-ხუცესი, 1 პეტ. 5.1.

თანა-ჴორც-ი ერთხორცი, σύσσωμος: რაჲთა იყვნენ წარმართნი თანა-მკჳდრ და თანა-ჴორც... აღთქუმისა მის, ეფეს. 3,6.

თანა-ჯერჩინება საერთოდ მიჩნევა, მოწონება, დათანხმება: სავლე იყო თანა-ჯერმჩინებელ (თანა-ჯერისმჩინებელ C) მოკლვასა მას მისსა, საქმე 8.1TLO; მე ვიყავ ზედამდგომელ და თ.-ჯ. მოკლვასა მისსა, საქმე 22.20TLO.

თანა-ჯუარ-ცუმა, თანა-ჯუარს-ცუმა ერთად ჯვარცმა, ἀνασταυρόω: თანა-ჯუარ-ცუმად თავთა მათთა ძესა ღმრთისასა, ებრ. 6.6CD; თანა-ჯუარს-ცუმად ძესა ღმრთისასა თავთ მათთ, ებრ. 6.6.

თარგმან-ი განმმარტებელი, ამხსნელი: უკუეთუ არა იყოს თარგმანი, დუმენინ ეკლესიასა შინა, 1 კორ. 14,28.

თარგმანება ახსნა, განმარტება; თარგმნა, ი ვნ.: პირველად ითარგმანების (ითარგმნების D) „მეუფე სიმართლისაჲ", ებრ. 7,2.

რომელსამე თარგმანებაჲ ენათაჲ [მიცემულ არს], 1 კორ. 12,10; თ. თუ აქუს, 1 კორ. 14,26.

არს... ძნიად სათარგმანებელ თქუმად, ებრ. 5.11; წინაწარმეტყუელებაჲ წიგნისაჲ... ხ. არა არს, 2 პეტ. 1.20.

თაფლ-ი: ტკბილ იყოს ვითარცა თაფლი, გამოცხ. 10,9.

თაყუანის-ცემა ნ. თაყვანის-ცემა.

თბე (უსაფუვრო(?), აუფუარი) ცომი, τὸ φύραμα; გადატ. სხეული, ორგანიზმი; ხოლო ძვ. ქ. „ცომი" არის იგივე საფუარი, ანუ დამჟავებული პურის ცომი, ζύμη. შდრ. საბა: თ ბ ე ესე არს, ახალი ფქვილი რა შეზილო, ხოლო ც ო მ ი, რა დამჟავდეს და საფუარ იქმნას, მაშინ. მაგრამ ზოგჯერ ζύμη ქართულში გადმოაქვთ როგორც „თბე", ანუ „თბე" = საფუარი: მრ. 8.15C; გამ. 12,34...

განწმიდეთ ძუელი იგი ცომი, რაჲთა იყვნეთ ახალ თბე, 1 კორ. 5.7; უკუეთუ დასაბამი იგი წმიდა არს, და თბეცა, ჰრომ. 11,16CD.

თევზ-ი: სხუა ჴორც არს თევზთაჲ, 1 კორ. 15.39.

თესალონიკელ-ი ქალაქ თესალონიკეს (თესალონიკის) მცხოვრები: თანა-ჰყვანდეს ვიდრე ასიადმდე თესალონიკელი არისტარქოს, საქმე 20.4ᲙᲚ; ჩუენ თანა იყო არისტარქოს მაკედონისი, თ., საქმე 27,2; თანა-ჰყვანდეს ვიდრე ასიადმდე... თესალონიკელნი, საქმე 20.4; ვითარცა აგრძნეს თესალონიკელთა მათ ჰურიათა, საქმე 17.13; თესალონიკელთაცა... მომიძღუანეს, ფილიპ. 4.16O; ესენი უაზნაურეს იყვნეს თესალონიკელთა მათ, საქმე 17,11TL; პავლე მოციქულისა წიგნი თ. მიმართ, 1 თეს. (სათ.); 2 თეს. (სათ.); თესალონიკელთაჲ პირველი მიიწერა ათენასით, 1 თეს. 5,28; თ. მეორე მიიწერა ათენასით, 2 თეს. 3,18 (დასასრ.); ესენი უაზნაურის იყვნეს მათ (-G) თესალონიკელთასა, საქმე 17,11; პავლე და სილოვანე... ეკლესიათა თ. [გიკითხავთ], 1 თეს. 1.1; 2 თეს. 1.1.

თესვა დათესვა, 0–(3)2: სთესვიდეს კურთხევით, 2 კორ. 9.6; რომელმან სთესოს რიდითი, 2 კორ. 9,6; რაჲცა ს. კაცმან, გალ. 6,7; რომელმან ს. ჴორცთა შინა, გალ. 6.8; რომელმან ს. სულითა, გალ. 6.8.

რომელმან-იგი მოსცის თესლი მთესვარსა, 2 კორ. 9,10.

თესლ-ი 1. თესლი, ნაყოფიერება, რომლისგანაც ვითარდება ახალი ცხოველური ორგანიზმი, ადამიანისა და ცხოველის სპერმა, σπέρμα, τό; გადატ. შთამომავალი: არა თუმცა უფალმან... დაგვიტევა ჩუენ თესლი, ჰრომ. 9.29CD; განამრავლენ თ. თქუენი, 2 კორ. 9.10; თ. მისი მის თანა დადგრომილ არს, 1 იოვ. 3.9; ძალი მიიღო შესაწყნარებელად თესლისა და... შვა, ებრ. 11,11; წარვიდა ბრძოლად-ყოფად სხუათა მათ თანა თ. მისისათა, გამოცხ. 12.17; რომელი-იგი იქმნა თესლისაგან დავითისა ჴორციელად, ჰრომ. 1,3; მეცა ისრაიტელ ვარ თ.

აბრაჰამისა. ჰრომ. 11,1: ისაკისგან გეწოდოს შენ თესლად, ჰრომ. 9,7.

2. თესლი, დასათესი მარცვალი, σπόρος ὁ: დასთესი მარცუალი იფქლისაჲ გინა თუ სხუაჲ თესლი. 1 კორ. 15,37; რომელმან-იგი მოსცის თ. მთესვარსა, 2 კორ. 9,10; მოსცის... თითოეულსა მას თესლსა თჳსი გუამი. 1 კორ. 15,38; შობილ ხართ არა თესლისაგან განხრწნადისა, 1 პეტ. 1,23.

3. გვარი, ტომი, მოდგმა, φυλή, ἡ: გჳყიდენ ჩუენ ღმრთისა სისხლითა შენითა ყოვლისაგანვე თესლისა, გამოცხ. 5,9; სძლო ლომმან თესლისაგან იუდაჲსსა, გამოცხ. 5,5; [მესმა რიცხჳ] თ. იუდაჲსსა ათორმეტი ათასი... თ. რუბენისა ათორმეტი ათასი, თ. ღადისა ათორმეტი ათასი, გამოცხ. 7,5; [მესმა რიცხჳ] თ. ასერისა ათორმეტი ათასი, თ. ნეფთალემისა ათორმეტი ათასი, თ. მანასჱსა ათორმეტი ათასი, გამოცხ. 7,6; [მესმა რიცხჳ] თ. სჳმეონისა ათორმეტი ათასი, თ. ლევისა ათორმეტი ათასი, თ. იზაქარისა ათორმეტი ათასი, გამოცხ. 7,7; [მესმა რიცხჳ] თ. ზაბულონისა ათორმეტი ათასი, თ. იოსებისა ათორმეტი ათასი, თ. ბენიამენისა ათორმეტი ათასი, გამოცხ. 7,8.

4. ხალხი, ერი, ἔθνος, τό; არაქრისტიანი ხალხი, წარმართები: ხოლო თქუენ, ნათესავი რჩეული..., თესლი წმიდაჲ, 1 პეტ. 2,9; უგალობდით უფალსა ყოველი თესლები, ჰრომ. 15,11ႧCD; მიუშუა ყოველსა მას თესლებსა სლვად გზათა ნებისა მათისათა, საქმე 14,16; შეკრბეს... ჰეროდე და... პილატე თესლებითურთ, საქმე 4,27; აქებდით ყოველნი თესლნი უფალსა, ჰრომ. 15,11; ყოველთა შორის თესლთა რომელსა ეშინის მისა..., სათნო მისა არს, საქმე 10,35; რაჲთა თქუენ თანაცა ნაყოფ რაჲმე ვპოო, ვითარცა სხუათა მათ შორის თ., ჰრომ. 1,13; იყვნეს კაცნი ღმრთის მოშიშნი ყოველთაგან თ., საქმე 2,5; მამად მრავალთა თ. დაგადგინე შენ, ჰრომ. 4,17; რაჲთა იყოს იგი მამად მრავალთა თ., ჰრომ. 4,18.

ნ.კ. უცხო-თესლი.

თესლად-თესლად-ი სხვადასხვა, ნაირ-ნაირი: [მიცემულ არს] თესლად-თესლადი ენათაჲ, 1 კორ. 12,10; [მისცა] თ.-თ. ენათაჲ, 1 კორ. 12,28; ესოდენნი სახენი თესლად-თესლადთა ჴმათანი სოფელსა შინა არიან, 1 კორ. 14,10.

თესლის-მეტყუელ-ი მრავლის მეტყველი, ყბედი, ლაქლაქა, пустослов. არასწორი თარგმანია ὁ σπερμολόγος-ისა: რაჲ-მე ჰნებავს თესლის-მეტყუელსა ამას სიტყუად, საქმე 17,18Ⴂ. შდრ. იქვე, ႺႣႢ: მრავლის-მეტყუელი.

თესლის-მკრებელ-ი იგივეა, რაც თესლის-მეტყუელი. ესეც არასწორი თარგმანია ὁ σπερμολόγος-ისა: რაჲ-მე ჰნებავს თესლის-მკრებელსა ამას სიტყუად, საქმე 17,18HI.

თესლ-ტომ-ი მოდგმა, შთამომავლობა, ნათესაობა: თესლ-ტომი მისი ვინ უძლოს მითხრობად, საქმე 8,33; შეეკრიბა თ.-ტ. მისი, საქმე 10,24.

თეძო: არს წერილ სამოსელსა მისსა ზედა და თეძოსა მისსა სახელი, გამოცხ. 19,16.

თთუე, თუე თვე: იზარდებოდა სამ თთუე (თუე ႢႭ), საქმე 7,20; დაყო მუნ ერთ წელ და ექუს თ. (თუე ႢႭ), საქმე 18,11; კადნიერად იქცეოდა სამ თ. (თუე DႢႭ), საქმე 19,8; იყო მუნ სამ თ. (თუე E), საქმე 20,3; მოსე... დამალეს სამ თ. (თუე CD), ებრ. 11,23; არა წჳმა ქუეყანასა ზედა სამ წელ და ექუს თ. (თუე ႢႭ), იაკ. 5,17; რაჲთა იტანჯნენ ხუთ თ. (თუე AB), გამოცხ. 9,5; აქუს ჴელმწიფებაჲ ვნებად კაცთა ხუთ თ. (თუე AB), გამოცხ. 9,10; ქალაქი იგი წმიდაჲ დათრგუნონ ორმეოც და ორ თ., გამოცხ. 11,2; ყოფად ბრძოლისა ორმეოც და ორ თ. (თუე A), გამოცხ. 13,5; განმზადებულნი ჟამისა მისთჳს და დღისა და თთჳსა (თჳსა AB), გამოცხ. 9,15; შემდგომად სამისა თჳსა შევედით ნავსა, საქმე 28,11ႢႭ; დღეთა იზმნით და თთუეთა (თუეთა ႭCD), გალ. 4,10; ყოველთა თ. (თუეთა A) მომცემელი თჳსისა მის ნაყოფისაჲ, გამოცხ. 22,2.

თთჳს-თავ-ი, თჳს-თავ-ი თვის დასაწყისი, თვის პირველი რიცხვი; გადატ. ახალი მთვარის დღესასწაული, новолуние, νουμηνία, ἡ: ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ... თთჳს-თავითა (თჳს-თ. CD), კოლ. 2,16Ⴇ; ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ... თთჳს-თავისაჲთა, კოლ. 2,1ႣႢ.

თთჳს-თავობა ახალი მთვარის დღესასწაული: ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ... თთჳს-თავობითა (თაობითა ႦႭ), კოლ. 2,16.

თივა ბალახი ნედლი; ხმელი ბალახი: განჴმა თივაჲ, 1 პეტ. 1,24; ყოველი ჴორციელი თ. (თივა G) არს, 1 პეტ. 1,24; ყოველივე თ. ნედლი დაიწუა, გამოცხ. 8,7; განაჴმო თ. იგი, იაკ. 1,11; უკუეთუ ვინმე აშჱნებდეს საფუძველსა მას ზედა... თივასა, 1 კორ. 3,12; არა ავნონ თ. ქუეყანისასა, გამოცხ. 9,4; ვითარცა ყუავილი თივისაჲ, ეგრე წარჴდეს, იაკ. 1,10ႣႢႭ; ყოველი დიდებაჲ მისი, ვითარცა ყუავილი თ., 1 პეტ. 1,24.

თითის-საჩუენებელ-ი, თითით-საჩუენებელ-ი თითით საჩვენებელი, როგორც ძალიან ცუდი, დასაცინი, გასაკიცხი: რამეთუ თითის (თითით ႣႢ)-საჩუენებელ ვიქმნენით სოფლისა, 1 კორ. 4,9.

თითოეულ-ი, თჳთოეულ-ი, თითოეული, თითოთითო, ცალ-ცალკე: თითოეული (თჳთოეული Ⴀ) ურთიერთას ასოებ ვართ, ჰრომ. 12,5ႣႢႧCD; ნუვინ თავისასა ხოლო ეძიებნ, არამედ მოყუსისასაცა თ. (თჳთ. Ⴀ), 1 კორ. 10,24CD; თ. (თჳთ. ႤႦႨႠ) თჳსითა წესითა [ცხოველ იქმნენ], 1 კორ. 15,23ႧႡ; არამედ მოყუსისაცა თ. (თჳთ. CD) თქუენი [ეძიებნ], ფილიპ. 2,4; განისაჯა თ. (თჳთ. A) საქმეთაებრ თჳსთა, გამოცხ. 20,13; თ. ბჭჱ იყო... მარგალიტისაჲ, გამოცხ. 21,21; ბრძანეს თითოეულმან (თჳთ. G), საქმე 11,29ႣႢႭ; ვითარ ჩუენ გუესმის თითოეულსა, საქმე 2,8HI; დაადგრა თ. კაცად-კაცადსა მათსა, საქმე 2,3; ესმოდა თ. (თჳთ. G) თჳსი სიტყუაჲ, საქმე 2,6; ხოლო სიძვისათჳს... თ. (თჳთ. ႤႦႠ) თჳსი ქმარი ესჳს, 1 კორ. 7,2; თ. (თჳთ. ႤႦႨႠ) ჩუენსა მიცემულ არს, 1 კორ. 12,7ႧႡ; მოსცის... თ. (თჳთ. ႤႦႨႠ) მას თესლსა თჳსი გუამი, 1 კორ. 15,38; თ. (თჳთ. ႦႠ) ... ჩუენგანსა მოცემულ არს, ეფეს. 4,7; თ. (თჳთ. CD) ღირს სიტყჳს-მიგებაჲ, კოლ. 4,6; მიგცე თქუენ თჳთოეულსა საქმეთა თქუენთაებრ. გამოცხ. 2,23; თ. აქუნდეს ექუსნი ფრთენი, გამოცხ. 4,8; აქუნდა თითოეულსა ათძალი, გამოცხ. 5,8; სასყიდელი ჩემი ჩემ თანა მიგებად თ., გამოცხ. 22,12; თითოეულისა (თჳთ. Ⴀ) საქმე ცხად იქმნეს, 1 კორ. 3,13ႧႡ; შეწჳკრნი-

საერ საზომისა თ. (თჳთ. DEGI) ასოსა, ეფეს. 4,16; შეჰგავს თქუენდა თ. (თჳთ. CD) სიტყჳს-მიგებაჲ, კოლ. 4,6EIL; მსაჯული არს თ. (თჳთ. G) საქმესა, 1 პეტ. 1,17; სასყიდელი ჩემი ჩემ თანა მიგებად თ., გამოცხ. 22,12A: დაადგრა თითოეულად (თჳთ. ΊŌ) კაცად-კაცადსა მათსა, საქმე 2,3ԳLHI; ბრძანეს თ. კაცად-კაცადმან, საქმე 11,29; თ. ურთიერთას ასოებ ვართ, ჰრომ. 12,5; განუყოფს თ. (თჳთ. CD) კაცად-კაცადსა, 1 კორ. 12,11; დაამტკიცნა ასონი იგი თ. (თჳთ. CD) გუამსა მას, 1 კორ. 12,18; შემძლებელ ხართ თ. (თჳთ. EG) წინასწარმეტყუელებად, 1 კორ. 14,31; თ. კაცად-კაცადსა ჩუენგანსა მოცემულ არს, ეფეს. 4,7EL; რომელთათჳს არა არს აწ თ. (თჳთ. DEG) სიტყუად, ებრ. 9,5; თ. (თჳთ. CD) ... აკურთხნა, ებრ. 11,21.

თითო-პირ-ი სხვადასხვაგვარი, ნაირ-ნაირი, მრავალგვარი: თითო-პირისა ზანითა და სამართლითა(!) ჭორცთაჲთა, ებრ. 9,10L; თითო-პირითა ზანითა და სამართალითა(!) ჭორცთაჲთა, ებრ. 9,10.

თითო-სახე სხვადასხვა, მრავალნაირი, ნაირ-ნაირი: მაქუს ჩუენ ნიჭი იგი მადლითა მით ღმრთისაჲთა თითოსახედ, ჰრომ. 12,6; მოიპოვებენ გულის თქუმათა თითოსახეთა (თჳთო EG), 2 ტიმ. 3,6ԴIHL.

თირკუმელ-ი თირკმელი; აქ შინაგანი ორგანოები, внутренность. გადატ. დაფარული აზრები, ზრახვა: მე ვარ რომელი განვიკითხავ გულსა და თირკუმელთა, გამოცხ. 2,23.

თიჴა თიხა, აყალო მიწა, глина: ჭელ-ეწიფების მეკეცესა მისვე თიჴისაგან შეზელილისა შესაქმედ... პატიოსნად ჭურჭლად, ჰრომ. 9,21.

თმა თმა; თმის ბეწვი, ღერი: იკუეცა მან თმაჲ, საქმე 18,18; რაჲთა დაიყჳნონ თ., საქმე 21,24; არავისი თქუენგანისაჲ თ. ერთი თავისაჲ წარწყმედად არს, საქმე 27,34; მამაკაცმან თუ გარდაუტეოს თ., 1 კორ. 11,14; თ. იგი სამკაულად მოეცა, 1 კორ. 11,15; აქუნდა თმები, ვითარცა თმანი დედათანი, გამოცხ. 9,8; თ. მისნი სპეტაკ, გამოცხ. 1,14; რომელ-ესე არს არა გარეშჱთა მით განთხზეითა თმისაჲთა, 1 პეტ. 3,3; რომელი იყავნ არა გარეშითა მით განთხზეითა თმათაჲთა, 1 პეტ. 3,3ԳLŌ.

თმენა მოთმენა, ატანა, ი: ვერ ითმენდეს ბრძანებულსა მას, ებრ. 12,20.

თნევა მოწონება, გადატ. ამპარტავნობა, O-2: არა სთნავს სულსა ჩემსა, ებრ. 10,38; მსხუერპლი არა გთნდა, ებრ. 10,5; თავი სთნდეს და ცუდად განლაღებულ იყოს, კოლ. 2,18.

თოველ-ი: თავი და თმანი მისნი სპეტაკ, ... ვითარცა თოვლი, გამოცხ. 1,14.

თრევა, ი: სახლებსა შეეიდოდა და ითრევდა მამებსა და დედებსა, საქმე 8,3ԳLŌ.

ნ.კ. გამოთრევა.

თრვა თრობა, O–2: ამონებთ, ვითარმედ ამათ სთრავსო (სთრავს ԳLŌ), საქმე 2,15 მთვრალიაო; რომელსამე სთრავნ, 1 კორ. 11,21.

თჳთ თვით, თვითონ: [ბჭჱ] თჳთ განეღო მათ, საქმე 12,10; თ. მოვიდენ, საქმე 16,37ԳLŌ; თ. თქუენგანნი აღდგენ, საქმე 20,30LŌ; ვითარ-იგი თ. ესე უღაღადებდა კეისარსა, საქმე 25,25LŌ; თავისა თჳსისაჲ თ. შჯულ არიან, ჰრომ. 2,14; თ. იგიცა... გან-ე-თავისუფლდეს, ჰრომ. 8,21; თ. ჩუენცა[ვკუნესით], ჰრომ. 8,23CD; თ. თავთა შინა ჩუენთა ვკუნესით, ჰრომ. 8,23; თ. იგი სული მეოხ არს ჩუენთჳს, ჰრომ. 8,26; იგიცა მრავალთა თანა-დამდგომ ექმნა და თ. მეცა, ჰრომ. 16,2; ხოლო თ. ცხოვნდეს, 1 კორ. 3,15; არცაღა თ. იგი ბუნებაჲ გასწავებს თქუენ, 1 კორ. 11,14; თ. იგი გუამი... დასთესი, 1 კორ. 15,37; იგინი თ. თავთა თჳსთა განიზომენ, 2 კორ. 10,12; თ. იგიცა ეშმაკი იცვალების, 2 კორ. 11,14; არცაღა... თ. (+იგი ԴCD) წინადაცუეთილნი შჯულსა იმარხვენ, გალ. 6,13; თქუენ თ. ღმრთივ სწავლულნი ხართ, 1 თეს. 4,9ԳLԴCD; არა თ. იგი ხატი საქმეთაჲ, ებრ. 10,1; არს იგი თ. დამჯდელ, ტიტე 3,11CD; თ. აღგზებულ არს გეჰენიისაგან, იაკ. 3,6Ō; თ. ეხედვედით მისსა მას სიმდიდრესა, 2 პეტ. 1,16; იგინი თ. მონა არიან, 2 პეტ. 2,19LŌ; თ. იგივე ცხებულებაჲ გასწავებს თქუენ, 1 იოვ. 2,27LŌ; დემეტრი წამებულ არს ყოველთაგან და თ. მის ჭეშმარიტებისაგან, 3 იოვ. 1,12.

თქუენ თ. უწყით, საქმე 10.28; 10,37; 15,7; 20.34; 1 თეს. 2,1; 3,3CD; მათ თ. იციან, საქმე 22,19; მაგათ თ. თქუედ, საქმე 24,20; თ. განიკითხეთ ესე, 1 კორ. 11,13; თ. თავი თჳსი ვერ გულისხმა-ყვიან, 2 კორ. 10,12; მე თ. არაჲ დავიმძიმე, 2 კორ. 12,16CD; მაგათ თ. გითხრან, 1 თეს. 1,9; თქუენ თ. ... იცით, 1 თეს. 5,2; ჩუენ თ. ... ვიქადით, 2 თეს. 1,4C.

და სჳმონცა თ. ჰრწმენავე, საქმე 8,13; ჩუენ თ. თავით თჳსით განჩინებაჲ... მოგუელო, 2 კორ. 1,9; თ. მასვე წიგნსა... აკურის, ებრ. 9,19CD; თ. მას კარავსა... სისხლი ასხურის, ებრ. 9,21; არამედ თ. მათ ცათა [შევიდა], ებრ. 9,24.

თჳთ-მხილველ-ი თვითმხილველი, თავისი თვალით მნახველი: თჳთ-მხილველ ვიქმენით მისისა მის დიდებულებისა, 2 პეტ. 1,16LŌ.

თჳთოეულ-ი ნ. თითოეული.

თჳთო-სახე ნ. თითო-სახე.

თჳნელ-ი თვიისა, θύϊνος (თვია სურნელოვანი ხეა), შეშაჲ თჳნელი — სურნელოვანი ხე (მოჭრილი): არღარაჲ იყოს ტკრთები... და ყოველივე შეშაჲ თჳნელი, გამოცხ. 18,12.

თჳნიერ, თჳნიერად 1. თანდ., გარეშე, გარდა, უ-ოდ: ა) მხოლ. რ. ფორმებთან: თჳნიერ შჯულისა, საქმე 18,13; 23,3; ჰრომ. 3,21; 5,13CD; 7,9; თ. ხოლო ნავისა, საქმე 27,22; თ. საქმისა, ჰრომ. 4,6; შჯულისა თ., ჰრომ. 7,8; თ. ქადაგებისა, ჰრომ. 10,14; თ. ბუნებითისასა მას, ჰრომ. 11,24; თ. მისსა, ჰრომ. 12,3D; თ. ჩუენსა, 1 კორ. 4,8; ებრ. 11,40; თ. მამაკაცისა, 1 კორ. 11,11; თ. დედაკაცისა, 1 კორ. 11,11; თ. მისა, 1 კორ. 15,27; თ. დრტჳნვისა, ფილიპ. 2,14; 1 პეტ. 4,9; თ. ცოდვისა, ებრ. 4,15; 9,28; თ. ყოვლისა ცილობისა, ებრ. 7,7; თ. ფიცისა, ებრ. 7,20 (2-ჯერ); თ. სისხლისა, ებრ. 9,7; 9,18; თ. სისხლისა დათხევისა, ებრ. 9,22; თ. წყალობისა, ებრ. 10,28; თ. სარწმუნოებისა, ებრ. 11,6; ამისა თ., ებრ. 12,14; თ. რისხვისა, 1 ტიმ. 2,8; თ. ორგულებისა, 1 ტიმ. 5,21; თ. ნებისა შენისა, ფილიმ. 1,14; თ. სულისა, იაკ. 2,26; თჳნიერად საქმისა, ჰრომ. 4,6ԳL; თ. ქრისტესა, ეფეს. 2,12; თ. დრტჳნვისა, ფილიპ. 2,14Ԡ; თ. ცოდვისა, ებრ. 8,28L; თ. სიტყჳსა, 1 პეტ. 3,1.

ა) მ რ ა ვ ლ. რ. ფ ო რ მ ე ბ თ ა ნ: თჳნიერ ხოლო მოციქულთა. საქმე 8.1: თ. კრულებათა. საქმე 26.29: თ. საქმეთა შჯულისათა. ჰრომ. 3.28: თ. ჴორცთა. 2 კორ. 12,2: 12.3: თ. საქმეთა შენთა. იაკ. 2.18: თ. საქმეთა. იაკ. 2.20: 2.26.

2. კავშ. თუ არ: ნუ თავს-იდებ. თჳნიერ ორითა და სამითა მოწამითა. 1 ტიმ. 5.19D.

თჳს თანდ., ა) მ ხ ო ლ. რ. ფ ო რ მ ე ბ თ ა ნ: სასუფეველისათჳს. საქმე 1.3: 8,12; 19.8: 28.23ႢႪႭ: კოლ. 4,11; იუდასთჳს. საქმე 1.16; მისთჳს. საქმე 2.25: 9,21ႢႪႭ: 12.5: 13.34: 19.4ႢႪႭ: 20,3; 22.24: 23.15; 23.20ႢႪႭ; 25.15: 25.15G: 25.16; 25.20ႣႪ: 25.27; 26,26; ჰრომ. 4.23: 15,21; 1 კორ. 7.26CD; 2 კორ. 1,23: 5.15: 7.12; ეფეს. 5.25: ფილიპ. 1.29:კოლ. 1,5; 1.20; 1 თეს. 3,9CD; ებრ. 4.4; 7.18Ⴍ; 1 ტიმ. 6.19; იაკ. 2,13; 2.19; 5.14; 1 პეტ. 3.15; 1 იოვ. 5.16; იუდა 1,15; ამისთჳს, საქმე 2.26: 10.29; 12,23; 15.6C; 15.19: 17.32; 19.40: 20.24ႢႪႭ; 20.31; 24,26ႢႪႭ; 25.9; 25.20; 25.24ႢႪႭ; 25.26; 26.3; 26.16; 26,21; 26,26; 26.26ႢႪႭ; 27.25: 27,34; 28,18; ჰრომ. 1,24; 2,1; 4,16; 5.12; 8.31: 13.5; 13,6; 14,9; 15.9; 15.20ႢႡ; 1 კორ. 7.26; 9.15; 11,22; 12.16: 14.13; 2 კორ. 2.4; 2.8: 4,1; 4.16; 5.5CD; 6,17; 7.9; 7,12CD; 7,13; 8.10CD; 12,7; 12.8; 12.10: 13.10; ეფეს. 1.15; 3,1; 3.13; 3.14: 4,25; 5,17; 5,31; 6.13; 6,18CD; 6.22; ფილიპ. 1.18; 1,29Ⴂ; 2.23Ⴂ; კოლ. 4,8; 1 თეს. 3.3; 3,5; 3.7; 5,11; 2 თეს. 2.11; ებრ. 1,9: 2.1: 2,17; 3.1: 3,7; 3,10: 4,4ႣႢ; 5,3; 6,1; 9.15; 10,2: 10,5; 11,4; 11,16Ⴈ; 12.12; 13,15; 1 ტიმ. 1,16; 2 ტიმ. 2.10; ტიტე 1,5; 1.13: ფილემ. 1.8; იაკ. 1.21; 4.6; 1 პეტ. 1.13; 2.21; 3.9; 4,6; 2 პეტ. 1.10; 1,12ႢႪႭ: 3,14: 3.16; 1 იოვ. 3,1; 3.8; 3 იოვ. 1.10; გამოცხ. 7.15; 12,12; 18,8; დავითისთჳს, საქმე 2.29; აღდგომისათჳს, საქმე 2,31; 4,2ႢႪႭ; 24.21; რომლისათჳს, საქმე 2.32ႣႪ; 7,17ႢႪႭ; 7,52; 10.21; 13,35; 19.40; 22.24GHI; 23,28; 24,8; 24,13; 25.18; 25.24; 25,26; 26,19; 26,22; ჰრომ. 6.21; 14,15; 1 კორ. 8,6; 2 კორ. 4.13; გალ. 6,14; ეფეს. 4.8; 5,14; 6,20; ფილიპ. 3,8; კოლ. 1,29; 3,6; 4.10; 2 თეს. 1,11CD; ებრ. 2,10; 4,13; 5.11; 6.17; 1 ტიმ. 2.7: 2 ტიმ. 1.6; 1.11; 1,12; ფილემ. 1.21; 1 პეტ. 1.12; 2,12; რაისათჳს, საქმე 3.12; 5.3; 5.4; 5,9; 7.26ႢႪႭ; 9.4; 15.10; 19.32; 22.30G; 26,14K; ჰრომ. 9.20; 1 კორ. 10.29; 10,30; 1 იოვ. 3.12; ძმისათჳს, საქმე იაკ. 4.11; ეფლისათჳს, საქმე 4,26; 1 კორ. 6,13; 2 კორ. 4.5ႣႪ; 1 პეტ. 2.13; ცხებულისა მისისათჳს. საქმე 4,26: სახელისათჳს, საქმე 5.41; 8,12; 15.14; 15.26; 21.13; 26,9: 1 პეტ. 4,14; 3 იოვ. 1.7; სახელისა მისისათჳს, საქმე 5,41ႣႪႭ; ჰრომ. 1.5: ებრ. 6.10; 3 იოვ. 1,7ႢႪႭ; მოსჱსთჳს. საქმე 6,11; თავისა თჳსისათჳს, საქმე 8.34: ჰრომ. 14.12; ებრ. 8.3CD; 9,7; 2 პეტ. 2.1: იუდა 1.13ႣႪႪ; ვისთჳს, საქმე 8,34; 1 ტიმ. 1.7Ⴊ; სხჳსათჳს. საქმე 8.34ႣႪ; 19,39; იესუსთჳს, საქმე 8.35; 18,5G: 18.25; 24.24; 25.19; 28,23; 2 კორ. 4.5Ⴍ: 4.11; კაცისათჳს, საქმე 9,13; ჰრომ. 5,12; სახელისა ჩემისათჳს, საქმე 9,16; გამოცხ. 2.3; სიტყჳსათჳს, საქმე 10,29; 15,6; 18.15; 24,21; გამოცხ. 1.9; 6.9; 20,4; ცხორებისათჳს. საქმე 13.46: 27,34; ცილობისათჳს, საქმე 15.2; ეგჳპტარისათჳს, საქმე 18,15; შჯულისა თქუენისათჳს. საქმე 18.15; პავლჱსთჳსცა, საქმე 19.15; კაცად-კაცადისა მათისათჳს, საქმე 21.26; სიტყჳს-გებისათჳს. საქმე 22.1ႣႪႭ; ღმრთისათჳს, საქმე 22.3; 1 კორ. 15.15; 2 კორ. 7.9: 1 პეტ. 2,19ႢႪႭ: ბრალისათჳს. საქმე 22.24; ყოველისათჳს. საქმე 22,10ႢႪႭ; 26.2; 2 კორ. 2.9: 1 თეს. 4.6; ებრ. 2.9; 1 იოვ. 2.27; 3 იოვ. 1,2: სასოებისათჳს, საქმე 23,6; 26.6; 26.7; 28,20: ფილიპ. 1.6CD: პავლჱსთჳს, საქმე 24.1: 25.2; 25.14; 27,3; თავისა ჩემისათჳს. საქმე 24.10ႢႪႭ; 1 კორ. 4,6: 2 კორ. 12.5CD: აბრაჰამისათჳს, საქმე 24.12ႢႪႭ; ნათესავისა ჩემისათჳს. საქმე 24,17; სარწმუნოებისათჳს, საქმე 24.24ႢႪႭ; სიმართლისათჳს. საქმე 24.25; ჰრომ. 5,18; 8,10ႣႪCD; 10,6; 1 პეტ. 3,14; საშჯელისათჳს, საქმე 24.25; მოთმინებისათჳს, საქმე 24,25ႣႪ; გამოძიებისათჳს. საქმე 25,20; 1 ტიმ. 6.4; ძიებისათჳს. საქმე 25.20ႢႪႭ; 1 ტიმ. 6,4CD; თავისა შენისათჳს, საქმე 26,1ႣႪႭ; ჰრომ. 14.22CD; ერისათჳს, საქმე 28.17; ებრ. 5,3; 7,27; მიზეზისათჳს, საქმე 28,20; გალ. 3,19D; ქრისტჱსთჳს, საქმე 28,31; 2, კორ. 4,5; 5.20; 12,10: ებრ. 11.26Ⴊ; ფილიპ. 1,29; ძისა მისისათჳს, ჰრომ. 1,3; განმართლებისა ჩუენისათჳს, ჰრომ. 4,25: კეთილისათჳს, ჰრომ. 5.7; 13,4; 15,2; 16,19; გალ. 4,17; 4,18; მართლისათჳს, ჰრომ. 5.7; შეცოდებულისათჳს, ჰრომ. 5.16; ცოდვისათჳს, ჰრომ. 6.11; 8,10; ებრ. 10.6Ⴈ; ურჩულებისათჳს. ჰრომ. 6,19; 1 ტიმ. 5,23Ⴍ; ისრაჱლისათჳს, ჰრომ. 9,27: 10.21; შეწყნარებისათჳს, ჰრომ. 11,31; შეწყალებისათჳს, ჰრომ. 11,31ႢCD; ბოროტის მოქმედისათჳს, ჰრომ. 13,4; რისხვისათჳს, ჰრომ. 13.4ႢCD; 13,5; 1 თეს. 5,9; საჭმლისათჳს, ჰრომ. 14,15; 14.20; ჭამადისათჳს, ჰრომ. 14,20ႢCD; შებრკოლებისათჳს, ჰრომ. 14.20CD; ჭეშმარიტებისათჳს, ჰრომ. 15,8; 2 კორ. 13,8; იაკ. 3.14; წყალობისათჳს, ჰრომ. 15,9; სულისა ჩემისათჳს, ჰრომ. 16,4; ბოროტისათჳს, ჰრომ. 16,19; 1 კორ. 14,20; იაკ. 1,13N; ფეჴჱსთჳს, ჰრომ. 16 (დასასრ.); ერთი-ერთისათჳს, 1 კორ. 4,6ႢႡ; 12,25; მოყუსისათჳს, 1 კორ. 4,6; აპოლოსთჳს, 1 კორ. 4,6; საზრდელისათჳს, 1 კორ. 6,13; მუცლისათჳს, 1 კორ. 6,13; გუამისა ჩუენისათჳს, 1 კორ. 6,13ႢႡ; ჭამისათჳს, 1 კორ. 8.4; მაუწყებელისათჳს, 1 კორ. 10,28; იჭჳსათჳს, 1 კორ. 10,28ႣႪႢ; დედაკაცისათჳს, 1 კორ. 11,9; მამაკაცისათჳს, 1 კორ. 11,9; ცოლისათჳს, 1 კორ. 11,12; უმჯობჱსისათჳს, 1 კორ. 12.7; ებრ. 12,10; სიძვისათჳს, 1 კორ. 6.13; 7,2; თქუენისათჳს ნუგეშინის-ცემისა, 2 კორ. 1,6; 1,7CD; ჭირისა მის ჩუენისათჳს, 2 კორ. 1,8; მი-ვე ამისთჳს – ეწერე, 2 კორ. 2,9; მოსესთჳს, 2 კორ. 3,15CD; ცხორებისათჳს, 2 კორ. 5,4ႣႪ; 2 ტიმ. 3,15; 1 პეტ. 1,10; მავნებელისათჳს. 2 კორ. 7,12Ⴍ; მოსწრაფებისათჳს, 2 კორ. 8,8; ნებისათჳს, 2 კორ. 8.11; გულს-მოდგინებისა თქუენისათჳს. 2 კორ. 8,19; ტიტჱსთჳს, 2 კორ. 8.23: ამის ჯერისათჳს, 2 კორ. 9.3CD; 9.4; ეფეს. 3,14CD; მსახურებისათჳს, 2 კორ. 9.1ႣႢ; ჴელმწიფებისა ამის ჩუენისათჳს, 2 კორ. 10,8; სარწმუნოებისა თქუენისათჳს, 2 კორ. 10.15: ფილიპ. 2,17: სიქადულისათჳს, 2 კორ. 12.11CD: თქუენისათჳს აღშჱნებისა, 2 კორ. 12.19; აღშენებისათჳს. 2 კორ. 12.19ႢCD: შჯულისათჳს, გალ. 2,19; გარდასლვისათჳს,

გალ. 3,19; მკრძისათჳს, გალ. 3,23; სულისათჳს, გალ. 5,17; ესევითარისათჳს, გალ. 2 კორ. 12,5; გალ. 5,23; შეწევნისა ჩუენისათჳს, ეფეს. 1,14; ეკლესიისათჳს, ეფეს. 5,32D; ზიარებისა მაგის თქუენისათჳს, ფილიპ. 1,5; სათნოებისათჳს, ფილიპ. 1,15; 2,13; სახარებისათჳს, ფილიპ. 1,16ႦႪ; წარმართებისათჳს, ფილიპ. 1,25; წარმატებისა თქუენისათჳს, ფილიპ. 1,25CD; ცხორებისა თქუენისათჳს, ფილიპ. 2,12; ნაკლულევანებისათჳს, ფილიპ. 4,11; მოცემისათჳს, ფილიპ. 4,15; გუამისა მისისათჳს, კოლ. 1,24; გუამისათჳს, კოლ. 1,24CD; სარწმუნოებისა მაგის თქუენისათჳს, 1 თეს. 3,2; ძმათ მოყუარებისათჳს, 1 თეს. 4,9; 1 პეტ. 1,22; სიყუარულისათჳს, 1 თეს. 4,9; ფილემ. 1,9; საქმისა მათისათჳს, 1 თეს. 5,13; საქმისათჳს, 1 თეს. 5,13CD; 1 ტიმ. 3,1Ⴊ; მოთმინებისა მაგის თქუენისათჳს, 2 თეს. 1,4; შეკრებისათჳს, 2 თეს. 2,1; ძისათჳს, ებრ. 1,8; დღისათჳს, ებრ. 4,8; ჟამისათჳს, ებრ. 5,12Ⴂb; აბრაჰამისთჳს, ებრ. 7,9; ლევისთჳს, ებრ. 7,9CD; მღდელობისათჳს, ებრ. 7,14; უძლურებისა მისისათჳს, ებრ. 7,18; დადგრომისათჳს, ებრ. 7,24CD; საუკუნოდ გებისა მისისათჳს, ებრ. 7,24Ⴂb; უმეცრებისათჳს, ებრ. 9,7; გამოსლვისათჳს, ებრ. 11,22; სამუელისთჳს, დავითისთჳს, იეფთაჱსთჳს, სამფსონისთჳს, ბარაკისთჳს, გედეონისთჳს, ებრ. 11,32; საჭმლისა ერთისათჳს, ებრ. 12,16Ⴍ; სულისა თქუენისათჳს, ებრ. 13,17Ⴍ; ხუცისათჳს, 1 ტიმ. 5,19; მოხუცებულისათჳს, 1 ტიმ. 5,19Ⴂb; უძლურებისა შენისათჳს, 1 ტიმ. 5,23; სტომაქისათჳს, 1 ტიმ. 5,23; ბილწებისათჳს, ტიტე 1,6; შეძინებისათჳს, ტიტე 1,11; სიყუარულისა შენისათჳს, ფილემ. 1,7; 3 იოვ. 1,6; შვილისა ჩემისათჳს, ფილემ. 1,10; გან-ვე ამისთჳს-გეშოერა, ფილემ. 1,15; გონებისათჳს, 1 პეტ. 2,19; თავისა მათისათჳს, 2 პეტ. 2,1ႪႭ; ანტექრისტჱსთჳს, 1 იოვ. 4,3; ძისა მისისათჳს, 1 იოვ. 5,9; ძისა თჳსისათჳს, 1 იოვ. 5,9Ⴉ; 5,10; ჭეშმარიტებისა შენისათჳს, 3 იოვ. 1,3; ცხორებისა ჩუენისათჳს, იუდა 1,3; ზოგადისათჳს ცხორებისა, იუდა 1,3Ⴊ; წამებისათჳს, გამოცხ. 1,9; 6,9; 20,4; შიშისათჳს, გამოცხ. 18,10; 18,15.

ა) მრავლ. რ. ფორმებთან: მათთჳს, საქმე 5,24; 8,15; 11,22 ჰრომ. 10,1; 1 კორ. 12,1; 15,29; 2 კორ. 5,15; ფილიპ. 3,18; ებრ. 1,14; 6,7; 7,25; 11,20; 1 ტიმ. 1,16; 2 ტიმ. 2,10; იაკ. 2,13ႪႭ; 3,18ႪႭ; იუდა 1,14; ყოველთათჳს, საქმე 1,1ႪႭ; 9,14; 10,39ႢႪႭ; 26,2ႪႭ; 26,29; ჰრომ. 1,8; 8,32; 1 კორ. 14,18; 2 კორ. 5,14; 5,15 (Ⴂ-ში 2-ჯერ); ეფეს. 5,20; ფილიპ. 1,4; 1,7; 1,8CD; 2,26; 1 თეს. 1,2; 4,6CD; ებრ. 11,38Ⴍ; 13,18; 1 ტიმ. 2,6; იუდა 1,15 (2-ჯერ); მოწაფეთათჳს, საქმე 9,1Ⴉ; სიდონელთათჳს, საქმე 12,20; ეგევითართათჳს, საქმე 18,15ႪႭ; სიტყუათა მისთათჳს, საქმე 20,38GH; მორწმუნეთათჳს, საქმე 21,25; 1 კორ. 14,22; 14,22ႢCD (მეორედ); 1 ტიმ. 4,3; წარმართთათჳს, საქმე 21,25Ⴂ Ⴍ; 28,28ႩႪႭ; ეფეს. 3,1; ძმათათჳს, საქმე 22,5; ჰრომ. 9,3; 1 იოვ. 3,16; ძიებათათჳს, საქმე 23,29; მცირეთათჳს, საქმე 26,29; მამათა თქუენთათჳს, საქმე 28,25; მოქმედთათჳს, ჰრომ. 2,2; კაცთათჳს, ჰრომ. 3,5ႩႢ; ებრ. 5,1; 1 ტიმ. 2,1; ცოდვათა ჩუენთათჳს, ჰრომ. 4,25; 1 კორ. 15,3; გალ. 1,4; 1 პეტ. 3,18; უღმრთოთათჳს, ჰრომ. 5,6; 2 პეტ. 2,6; წმიდათათჳს, ჰრომ. 8,27; ეფეს. 6,18; ტიტე 1,15; ძმათა ჩემთათჳს, ჰრომ. 9,3CD; მამათათჳს, ჰრომ. 11,28; მოწყალებათათჳს, ჰრომ. 12,1CD; კეთილის მოქმედთათჳს, ჰრომ. 13,3; 1 პეტ. 2,14; 2,15CႩႪႭ; ბოროტის-მოქმედთათჳს, ჰრომ. 13,3; 1 პეტ. 2,14; ქორცთათჳს, 1 კორ. 6,13; იუდა 1,9; ქალწულთათჳს, 1 კორ. 7,25; ანგელოზთათჳს, 1 კორ. 11,10; ებრ. 1,7; ურწმუნოთათჳს, 1 კორ. 14,22; 14,22ႢCD (მეორედ); ტიტე 1,15; მკუდართათჳს, 1 კორ. 15,29; მრავალთათჳს, 2 კორ. 4,15; 9,12; ებრ. 9,28; თავთა თჳსთათჳს, 2 კორ. 5,15CD; სულთა თქუენთათჳს, 2 კორ. 12,15; ებრ. 13,17; იაკ. 1,21Ⴉ; მამულთა ჩემთათჳს მოძღურებათა, გალ. 1,14; აღთქუმათათჳს, გალ. 3,21; რომელთათჳს, გალ. 4,19; ეფეს. 2,10CD; ფილიპ. 3,18; კოლ. 4,10B; 2 პეტ. 2,17; საქმეთათჳს, ეფეს. 2,10; ტიტე 2,14ႭႢ; 2 ტიმ. 1,9; კრულებათა ჩემთათჳს, ფილიპ. 1,14; ლაოდიკელთათჳს, კოლ. 4,13ႪႭ; ცოდვათათჳს, ებრ. 5,1; 5,3; 7,27; 10,2D; 10,6; 10,8; 10,12CD; 10,18; 10,26; 13,11; ცოდვათა მათთათჳს, ებრ. 10,18Ⴊ; შეკრებათა მათ ჩუენთათჳს, ებრ. 10,26; კრულებათა მათ ჩემთათჳს, ებრ. 10,34CD; მსხუერპლთა მათ მისთათჳს, ებრ. 11,4; ძუალთა თჳსთათჳს, ებრ. 11,22; ცოდვილთათჳს, ებრ. 12,3; ეიეთთჳს, 1 ტიმ. 1,7; მეფეთათჳს, 1 ტიმ. 2,2; მთავართათჳს, 1 ტიმ. 2,2Ⴊ; საქმეთა ჩუენთათჳს, 2 ტიმ. 1,9CD; შეგინებულთათჳს, ტიტე 1,15; ურჩთათჳს, 1 პეტ. 2,7ႪႭ; ძჳრის-მოქმედთათჳს, 1 პეტ. 3,16ႪႭ; ცრუთათჳს, 1 პეტ. 3,18; დიდებათათჳს, 2 პეტ. 2,10; მაცთუნებელთა მათ თქუენთათჳს, 1 იოვ. 2,26; რომელთათჳს, იუდა 1,13; ამათთჳს, იუდა 1,14Ⴉ.

გ) ნაწევრიან სახელებთან, მხოლ. რ. ადგილისა ამისთჳს, საქმე 6,13; 21,28; სიტყჳსა ამისთჳს, საქმე 7,29; ერისა ამისთჳს, საქმე 21,28; სახარებისა ამისთჳს, ჰრომ. 1,16; საიდუმლოჲსა ამისთჳს, ჰრომ. 11,25; სიმტკიცისა ამისთჳს, 2 კორ. 8,20; კაცისა მაგისთჳს, საქმე 23,30Ⴉ; ჴდომისა მაგისთჳს, საქმე 28,22H; ყოვლისა მისთჳს, საქმე 1,1; დღისა მისთჳს, საქმე 2,20Ⴉ; სწავლისა მისთჳს, საქმე 4,2; მოთხრობისა მისთჳს, საქმე 4,2Ⴉ; საქმისა მისთჳს, საქმე 4,21; ერისა მისთჳს, საქმე 4,21; 5,26; დაწუნებულისა მისთჳს, საქმე 7,24ႩႪႭ; ჩუენებისა მისთჳს, საქმე 10,19; გზისა მისთჳს, საქმე 19,9; 19,23; 24,14ႪႭ; 24,22; მძლავრებისა მისთჳს, საქმე 21,35; ისრაელისა მისთჳს, საქმე 21,35ႢႪႭ; კაცისა მისთჳს, საქმე 23,30; ჴდომისა მისთჳს, საქმე 28,22; ჭამადისა მისთჳს, ჰრომ. 14,20Ⴉ; სიტყჳსა მისთჳს, 1 კორ. 16,1; ჭირისა მისთჳს, 2 კორ. 1,8CD; გარდარეულისა მისთჳს დიდებისა, 2 კორ. 3,10; მავნებელისა მისთჳს, 2 კორ. 7,12; მსახურებისა მისთჳს, 2 კორ. 9,1; აღთქუმულისა მისთჳს კურთხეულისა თქუენისა, 2 კორ. 9,5; გარდარეულისა მისთჳს მადლისა, 2 კორ. 9,14CD; ყოვლისა მისთჳს ურჩებისა, 2 კორ. 10,6; მკრძისა მისთჳს, გალ. 3,23CD; სიყუარულისა მისთჳს, გალ. 5,13; სახარებისა მისთჳს, ფილიპ. 1,16; ტიტე 3,14Ⴂ; ჟამისა მისთჳს, ებრ. 5,12Ⴂ; გამოცხ. 9,15; ბრძანებისა მისთჳს, ებრ. 11,23Ⴉ; უნდოებისა მისთჳს საქმისა, ტიტე 3,14; მოცემულისა მისთჳს სარწმუნოები-

ხა. იუდა 1,3ᒣLȮ; დედაკაცისა მისთჳს. გამოცხ. 12.17; მჴეცისა მისთჳს. გამოცხ. 13.3.

დ) ნაწევრიან სახელებთან, მრავლ. რ.: კაცთა ამათთჳს. საქმე 5,35; პურიათა მათთჳს. საქმე 16,3; ჴორცთა მათთჳს. ჰრომ. 8,3CD; გლახაკთა მათთჳს. ჰრომ. 15.26; შემოსრულთა მათთჳს ძმათა-მტყუართა, გალ. 2,4CD; ალთქუმათა მათთჳს, გალ. 3,21ᒣ; ლავდიკელთა მათთჳს, კოლ. 2,1; 4,13; შესუენებულთა მათთჳს, 1 თეს. 4.13; ჟამთა მათთჳს, 1 თეს. 5,1; განწმედილთა მათთჳს, ებრ. 10,14; ხილულთა მათთჳს, ებრ. 11.7; საჭიროთა მათთჳს საჴმართა, ტიტე 3.14CD; უბადრუკებათა მათთჳს, იაკ. 5,1; სასწაულთა მათთჳს. გამოცხ. 13,14.

ე) ნაწილაკიან სახელებთან, მხოლ. რ.: რომლისათჳს-ესე, 2 კორ. 12,6CD; ამისთჳსვე, საქმე 9,14; ჰრომ. 13,6; ფილიპ. 1,6; 1 პეტ. 2.21ᒣLȮ; მის ჯერისათჳსვე, საქმე 9,21; მისთჳსვე, ფილიპ. 1.6ЂL; ყოვლისავეთჳს, ებრ. 2,9CD; 2 ტიმ. 2,21CD; ტიტე 2,7ЂЄხ; ყოვლისათჳსვე, ტიტე 2,7CD; იუდა 1,15ᒣLȮ; რომლისათჳს-იგი, საქმე 21.24ᒣLȮ; 1 კორ. 10,30; სხჳსა ვისთჳსმე, საქმე 8.34; 25,199LȮ; რაჲსათჳს-მე, ჰრომ. 9,32; 2კორ. 11,11; ამისთჳსცა, საქმე 19,409LȮ; 24,26; ჰრომ. 4,22; 15,22; 2 კორ. 5,9; ფილიპ. 2,9; კოლ. 1,9; 1 თეს. 2,13; ებრ. 11,16; 13,12; 1 იოვ. 4,5; რომლისათჳსცა, საქმე 19,409L; ჰრომ. 5,2Ⲉ; 2 კორ. 4,13ᒣCD; კოლ. 4,3; 2 თეს. 1,5; ებრ. 11,19ᒣCD;2 ტიმ. 1,12; 2 პეტ. 1,12ᒣLȮ; გონებისათჳსცა, ჰრომ. 13,5; სჳნიდისისათჳსცა, ჰრომ. 13,5D; რაჲსათჳს-ძი, საქმე 22,30.

ე) ნაწილაკიან სახელებთან, მრავლ. რ.: ვიეთთჳს-მე, 2 თეს. 3,11; რომელთათჳსცა, ებრ. 6,7CD; ამათთჳსცა, ტიტე 3,8.

ზ) I და II პირის ნაცვალსახელებთან: ჩემთჳს, საქმე 8,24; 22,18; 23,11; ჰრომ. 15,30; 2 კორ. 7,7; გალ. 1,23Ȯ; 1.24; 2,20; ეფეს. 6,21; ფილიპ. 4,10ᒣხ; კოლ. 4,7; 1 თეს. 1,9L; ებრ. 10,7; ჩემთჳსცა, ეფეს. 6,19; შენთჳს, საქმე 21,21; 21,24; 26,29; 28,21 (2-ჯერ); ჰრომ. 8,36; 2 ტიმ. 1,3; ფილემ. 1,7; ჩუენთჳს, საქმე 28.15; ჰრომ. 5,8; 8.26; 8,34; 1 კორ. 5,7CD; 9,10 (2-ჯერ): 2 კორ. 1,11 (2-ჯერ); 4,17; 5,12CD; 5,21; 7,7ᒣCD; გალ. 3,13; ეფეს. 5,2; 6,22; კოლ. 2,14; 1 თეს. 1,9; 5,10; 2 თეს. 3,1; ებრ. 6,20; 9,24; 11,40; 13,18ᒣ; ტიტე 2,14; 1 პეტ. 2,21ᒣLȮ; 4,1ᒣLȮ; 1 იოვ. 3,16; ჩუენთჳსცა, ჰრომ. 4,24; კოლ. 4,3; 1 თეს. 5,25; ებრ. 13,18; თქუენთჳს, საქმე 24,22; ჰრომ. 1,10; 2,249LᒣCD; 15,41; 16,19; 1 კორ. 1,11; 1,13; 4.6CD; 2 კორ. 1,6; 1,11CD; 4,15; 7,4; 7,14; 8,9; 8,16; 8,24; 9,2CD; 9,3; 9,14; გალ. 4,11; 4,20CD; ეფეს. 1,16; 3,13; ფილიპ. 1.27; 2,19; 2,20; კოლ. 1,3; 1,5; 1,9; 1,24; 1,25; 2,1; 4.89LᒣCD; 4,12; 4,13; 1 თეს. 1,29LȮ; 3,9 (2-ჯერ); 2 თეს. 1,3; 1,4CD; 1.11; 2,13; 3,4; ებრ. 6.9; 1 პეტ. 1,20; 2,21; 3,16ᒣLȮ; 5,7; 2 პეტ. 3,99LȮ; თქუენთჳსვე, 1 თეს. 1.5.

თჳს-ი 1. (კუთვნილებითი ნაცვალსახელი თავისი): თავი თჳსი, საქმე 1,3; 16,31; 19,27; ჰრომ. 4.19; 13,9; 14,22; 1 კორ. 3,18; 7,7; 11,28; 14,37; 2 კორ. 10,12; 11.7; 11.9; გალ. 1,4; 2,9; 2.12; 2.18; 2,20; 5.14; 6,3; ეფეს. 5,2; 5,25; 5,28; 5,29ᒣCD; 5,33; ფილიპ. 2.6; 2.7; 2,8; ებრ. 5.5; 7.27; 9,14; 9.25; 9,28Ȯ; 1 ტიმ. 2.6; 5,22; 2 ტიმ. 2,21; ტიტე 2.14; იაკ. 1,24; 1.26; 2,8; 1 იოვ. 3,3; 5,18; გამოცხ. 18,7; 19,7; ჴმაჲ თ., საქმე 2.14; ძჱ თ., საქმე 3.13; 3.26; ჰრომ. 8,3; გალ. 1.16L; 4,4; იაკ. 2,21; 1 იოვ. 4.9; 4,10; პირი თ., საქმე 8.35; 10.34; 2 კორ. 3,13Ȯ; გამოცხ. 12.16; 13,6; ანგელოზი თ., საქმე 12.11; გამოცხ. 22,6; ქველის მოქმედებაჲ იგი თ., საქმე 14,17; სამოსელი თ., საქმე 18.6; გამოცხ. 16,15; თ. იგი საყუარელი, ჰრომ. 5,8; რისხვაჲ თ., ჰრომ. 9,22; ძალი თ., ჰრომ. 9,22; გამოცხ. 13,2; ერი თ., ჰრომ. 11,1; 11,2; ებრ. 10,30; მოყუასი თ., ჰრომ. 13,8ᒣCD; თ. სასყიდელი, 1 კორ. 3.8; თ. ქმარი, 1 კორ. 7.2; თ. ცოლი, 1 კორ. 7.2; თ. მადლი, 1 კორ. 7,7; ქალწულებაჲ თ., 1 კორ. 7,36; 7.37; თ. იგი ქალწულებაჲ, 1 კორ. 7,38; თ. იგი პური, 1 კორ. 11.21; თ. გუამი, 1 კორ. 15,38; თ. ტჳრთი, გალ. 6,5; ცოლი თ., ეფეს. 5.28; 5,33; თ. ჴორცი, ეფეს. 5,29; მამაჲ თ., ეფეს. 5.31; დედაჲ თ., ეფეს. 5,31; პირმშოებაჲ თ., ებრ. 12,16; სულგრძელებაჲ თ., 1 ტიმ. 1,16; ქმნულებაჲ თ., იაკ. 1,239L; საქმჱ თ., იაკ. 3,13; ნაყოფი თ., იაკ. 5,18; სული თ., იაკ. 5,20ᒣLȮ; 1 იოვ. 3.16; ენაჲ თ., 1 პეტ. 3,10; ძმაჲ თ., 1 იოვ. 2,9; 2,10; 2,11; 3.10; 3,12; 3,15; 3,17; 4.20; 4,21; 5,16; 5.20; თ. იგი სამთავროჲ, იუდა 1.6; ყუავილი თ., გამოცხ. 6,13; ჴელი თ., გამოცხ. 10.5; საყდარი თ., გამოცხ. 13,2; მანგალი თ., გამოცხ. 14.16; 14,19; ლანკნაჲ თ., გამოცხ.16,2; 16,8, 16,17.

ადგილსა თჳსსა, საქმე 1,25; თავსა თ., საქმე 5,369LȮ; 8.99L; ჰრომ. 2,1; 2,21; 13,2L; 15,3; 1 კორ. 3.18; 11.4; 11.5; 14,4; 14,28; 2 კორ. 5,18CD; 5,19ᒣLȮᒣCD; 10.7; 10,18; გალ. 6,3; ეფეს. 5,27; 2 თეს. 2.4; ებრ. 4.1; 6,13Ȯ; იაკ. 1.269L; 1 პეტ. 3.5; გამოცხ. 2,20; 3,9; მამასა თ., საქმე 7.14; ნათესავსა თ., საქმე 7,141; გულსა თ., საქმე 7,239L; 10.17; 19,21; 1 კორ. 7,37; იაკ. 1,26; გამოცხ. 18.7; პირსა თ., საქმე 8.32; 2 კორ. 3,13; გზასა თ., საქმე 8,39; ცხედარსა თ., საქმე 9,33; სახლსა თ., საქმე 10,22ᒣLȮ; სახლსა შინა თ., საქმე 11,13; 1 კორ. 11,349L; გონებასა თ., საქმე 12.11; სრბასა თ., საქმე 13,25; ნათესავსა მას შინა თ., საქმე 13,36; თ. ადგილსა, საქმე 21,69LȮ; სამთავროსა თ., საქმე 25,1ᒣLȮ; ძესა თ., ჰრომ. 8,32; თ. მას [სიმართლესა], ჰრომ. 10,3; მოყუასსა თ., ჰრომ. 13,10ᒣCD; თ. მეცესა, ჰრომ. 16,18; თ. ზედა ნებასა, 1 კორ. 7,37; თავსა თ. ზედა, 1 კორ. 11,10CD; პირსა ზედა თ., 1 კორ. 14.25; თ. ქმარსა, 1 კორ. 14,359L; თავსა შინა ხოლო თ., გალ. 6,4; თავსა ხოლო თ., გალ. 6,4ᒣ; ჟამსა თ., გალ. 6,9; 1 პეტ. 5.6ᒣLȮ; ცოლსა თ., ეფეს. 5,31; თ. ცხორებასა, ფილიპ. 2,12CD; თ. შჳილსა, 1 თეს. 2,11ᒍCD; თ. მას სასუფეველსა, 1 თეს. 2,12; იქმოდეთ თ. [საქმესა], 1 თეს. 4,11; თ. მას ჟამსა, 2 თეს. 2,6; 1 ტიმ. 6,15; თ. პურსა, 2 თეს. 3,12; მოქალაქესა თ. და... ძმასა თ., ებრ. 8,11; ძმასა თ., იაკ. 4,11; შესაკრებელსა თ., ებრ. 10,25; თ. სახლსა, 1 ტიმ. 5,4; სასყიდელსა თ., 1 ტიმ. 5,18Ȯ; ამაღლებასა თ., იაკ. 1,9; დამდაბლებასა თ., იაკ. 1,10; სლვასა შინა თ., იაკ. 1.11; ენასა თ., იაკ. 1,26; გამოცხ. 16.10C; გუამსა თ., იაკ. 3.29L; თ. მას დიდებასა, 2 პეტ. 1.3; თ. ნათხევარსა, 2 პეტ. 2.22; თავსა შორის თ., 1 იოვ. 5,10ᒣLȮ; საყჳრსა თ., გამოცხ. 9.13; თავსა ზედა თ., გამოცხ. 14,14; თჳსსავე ადგილსა, საქმე 21,6; თ. მას ზეთის ხილსა, ჰრომ. 11.24.

ჳნებისა თჳსისა. საქმე 1,3Ⴊ; ჳრისაგან თ., საქმე 3,23; თავისა თ., საქმე 7,21; 21,23Ⴈ; პრომ. 2,14ႢႪႪႧ; 13,2; 1 კორ. 11,29; 2 კორ. 5,18; 5,19; გალ. 6,4CD; ფილიპ. 2,3;2,6ႡႪႭႧ; 1 თეს. 4,4; ებრ. 6,13; 8,3; 1 ტიმ. 6,19Ⴊ; 2 ტიმ. 2,13; ტიტე 2,14; იუდა 1,13; ნებისა თ., საქმე 22,14FGHI; ცოლისა თ., საქმე 24,24; თანამზრახვალისა თ. თანა, საქმე 25,12ႢႪႭ; თ. საეშმაკოსა, საქმე 25,13; ძისა თ., პრომ.8,29; თ. უფლისა, პრომ. 14,4C; სულისა მიერ თ., 1 კორ. 2,10CD; შორის ძმისა თ., 1 კორ. 6,5CD; თ. გუამისა მიმართ, 1 კორ. 6,18ႧႬ; ქალწულისა თ., 1 კორ. 7,36ႧႬ; თ. ქალწულისა, 1 კორ. 7,37ႧႬ; მამისა თ., გალ. 4,2; სულისაგან თ., გალ. 6,8CD; საყუარელისა მის მიერ ძისა თ., ეფეს. 1,6Ⴍ; ძისა მიერ თ., ებრ. 1,1; თავისა მიერ თ., ებრ. 1,3CD; შემოქმედისა თ., ებრ. 3,2; სახლისა თ., ებრ. 11,7; 1 ტიმ. 3,4; 3,5; 3,12; სასყიდლისა თ., 1 ტიმ. 5,18; გულის თქუმისაებრ თ., 2 ტიმ.4,3; 2 პეტ. 3,3; იუდა 1,16Ⴊ; ღმრთეებისა თ. ძალი, 2 პეტ. 1,3Ⴀ; თ. თავისა, 2 პეტ. 1,20; თ. უშჩულოებისა, 2 პეტ. 2,16; სიმტკიცისაგან თ., 2 პეტ. 3,17; მსგავსად გულის თქუმისა თ., იუდა 1,18; მამისა თ., გამოცხ. 1,6; ადგილისაგან თ., გამოცხ. 2,5; პირისაგან თ., გამოცხ. 12,15; საპყრობილისაგან თ., გამოცხ. 20,7; ქმრისა მიმართ თ., გამოცხ. 21,2; მომცემელი თ. მის ნაყოფისაჲ, გამოცხ. 22,2; თჳსისაგან უფლისა, პრომ. 14,4; თ. გულის-თქუმისა, იაკ. 1,14; თჳსისაებრ შურომისა, 1 კორ. 3,8; მოყუსისა თჳსისა თანა, ეფეს. 4,25CD; თავისა თ. თანა, 1 იოვ. 5,10; თავისა თჳსისათჳს, საქმე 8,34; პრომ. 2,14ႧCD; 14,12; ებრ. 5,3; 8,3CD; 9,7; 2 პეტ. 2,1; იუდა 1,13ႢႪ; ძისა თ., 1 იოვ. 5,9Ⴂ; 5,10.

დედის მუცლითგან თჳსით, საქმე 3,2ႢႪႭ; სახლეულით თ., საქმე 10,2ႢႪႭ; ნებსით თ., პრომ. 8,28D; 2 კორ. 8,3; 8,17; ადგილით თ., გამოცხ. 6,14C; პირით თ., გამოცხ. 12,16; თჳსითა ჴელმწიფებითა, საქმე 1,7; თ. ძალითა, საქმე 3,12; მარჯუენითა თ., საქმე 5,31; სიმდაბლითა თ., საქმე 8,33E; სისხლითა თ., საქმე 20,28; გამოცხ. 1,5; თ. ჴელითა, საქმე 27,19; თ. სასყიდლითა, საქმე 28,30; თ. მით სისხლითა, პრომ. 3,25; ჴორცითა თ., პრომ. 8,3CD; 1 პეტ. 2,24; თ. გონებითა, პრომ. 14,5; 1 ტიმ. 4,2; სიბრძნითა თ., 1 კორ. 1,21; სულითა თ., 1 კორ. 2,10; მეცნიერებითა თ., 1 კორ. 3,19Ⴇ; ძალითა თ., 1 კორ. 6,14ႢႪႧCD; გამოცხ. 1,16; თ. საგზლითა, 1 კორ. 9,7; თ. წესითა, 1 კორ. 15,23; თ. ნებითა, 2 ტიმ. 1,9; ზაკულებითა თ., 2 კორ. 11,3; მაღლითა თ., გალ. 1,15; ჴელითა თ., ეფეს. 4,28; თ. სისხლითა, ებრ. 9,12; 13,12; მსხუერპლითა თ., ებრ. 9,26; წყალობითა თ., ტიტე 3,5ႭႧCD; 1 პეტ. 1,3; სიცხითა თ., იაკ. 1,11; თ. გულის-თქუმითა, იაკ. 1,14N; ნებითა თ., იაკ. 1,18Ⴂ; მახჳლითა თ., გამოცხ. 13,10; სიძვითა თ., გამოცხ. 19,2.

ნ.კ. თავით თჳსით.

თქუს მონაგები მისი თჳსად, საქმე 4,32; სახედ თ., საქმე 16,34E; სახედ თჳსა, საქმე 10,22; 16,34ႪႭ; ვანად თ., საქმე 14,18.

ჴელნი თჳსნი, საქმე 9,12; თუალნი თ., საქმე 9,40; თავნი თ., საქმე 13,46; 15,26; 15,29ႪႭ; 23,12; 23,14; 23,21; პრომ. 6,16; 1 კორ. 16,15; 2 კორ 6,4; 8,5; 13,5 (2-ჯერ); 13,5CD; ეფეს. 4,19; 2 თეს. 3,9; 1 ტიმ. 6,10; 1 იოვ. 5,21; იუდა 1,21; გამოცხ. 8,6; სულნი თ., საქმე 15,26ႪႭ; 1 პეტ. 4,19; ჴორცნი თ., გალ. 5,24; საქმენი თ., გალ. 6,4; იაკ. 3,13ႪႭ; ცოლნი თ., ეფეს. 5,25; კოლ. 3,19; თ. ჴორცნი, ეფეს. 5,29Ⴊ; სულნიცა თ., 1 თეს. 2,8; თ. წინაისწარმეტყუელნი, 1 თეს. 2,15CD; თ. იგი უფალნი, 1 ტიმ. 6,1; სასმენელნი თ., 2 ტიმ. 4,4CD; ნაწლევნი თ., 1 იოვ. 3,17.

ძმათა თჳსთა, საქმე 7,13; მამათა თ., საქმე 13,36ႪႭ; მეგობართა თ., საქმე 27,3; წინაისწარმეტყუელთა თ., პრომ. 1,2; თავთა თ., პრომ. 1,22; 1 კორ. 11,31; 2 კორ. 1,9; 4,5; 5,12; 10,12 (2-ჯერ); 10,12CD; 10,14; გალ. 2,9CD; ეფეს. 4,32; 5,19CD; კოლ. 3,13; ებრ. 3,13; 11,14Ⴍ; 1 ტიმ. 3,13CD; 1 პეტ. 1,12; 3,5ႠႢႪႭ; 1 იოვ. 1,8; იუდა 1,12; 1,19; გამოცხ. 2,2; 2,9; მოყუარეთა თ., 1 კორ. 2,9; იაკ. 1,12GJ; 2,5NႢႪႭ; თ. ჴორცთა ზედა, 1 კორ. 7,4 (2-ჯერ); თ. ქმართა, 1 კორ. 14,35; ეფეს. 5,24; ტიტე 2,5; 1 პეტ. 3,1; 3,5; ჴორცთაცა შინა თ., გალ. 6,8 (2-ჯერ); ქმართა თ., ეფეს. 5,22; კოლ. 3,18; მამა-დედათა თ., კოლ. 3,20Ⴂ; ლოცვათა შინა თ., კოლ. 4,12Ⴔ; შვილთა თ., 1 თეს. 2,7; ჟამთა თ., 1 ტიმ. 6,15CD; ტიტე 1,3; თ. უფალთა, ტიტე 2,9; სლვათა შინა თ., იაკ. 1,11Ⴀ; უფალთა თ., 1 პეტ. 2,18; მონათა თ., გამოცხ. 10,7; ენათა თ., გამოცხ. 16,10; მიხედვად ძმათა თ., საქმე 7,23; თავთა შორის თ., საქმე 28,29ႪႭ; თავთა თ., პრომ. 13,2D; 15,1; 2 კორ. 3,1; 10,12; 1 ტიმ. 2,9; შორის ძმათა თ., 1 კორ. 6,5; არა ხართ თ. თავთანი, 1 კორ. 6,19CD; ცოლთა თ. სიყუარული, ეფეს. 5,28; ძმათაგან თ., ებრ. 7,5; თ. ცოდვათათჳს, ებრ. 7,27; ჟამთა მათ თ., 1 ტიმ. 2,6; საქმეთაებრ თ., გამოცხ. 20,13; თჳსთაგან ტომთა, 1 თეს. 2,14; განისუენა საქმეთა მისთაგან, ვითარცა-იგი თ. ღმერთმან, ებრ. 4,10; ადგილთა თ., გამოცხ. 6,14; შვილთა თჳსთა თანა, გალ. 4,25Ⴔ; თავთა თჳსთათჳს, 2 კორ. 5,15CD; ძუალთა თ., ებრ. 11,22; ჴორცთა თჳსთა მიმართ, 1 კორ. 6,18; თჳსთაცა სულთა, 1 თეს. 2,8CD.

ენებაჲ ცხებულისა თჳსისაჲ, საქმე 3,18; განგურემაჲ თავისა თ., საქმე 16,27DႪႭ; ლოცვაჲ... თავისა თ., საქმე 21,23;თავისა თ. თჳთ შჯულ არიან, პრომ. 2,14; სიმდიდრჱ იგი დიდებისა თ., პრომ. 9,23; სული ძისა თ., გალ. 4,6; თავისა თ. სწორებად ღმრთისა, ფილიპ. 2,6ႡႧ; შეუძრავობაჲ ზრახვისა თ., ებრ. 6,17; ფიცა თავისა თ., ებრ. 6,13Ⴂ; პატივი კეთილი თავისა თ. მოიგის, 1 ტიმ. 3,13; განიცადის პირი ქმნულებისა თ., იაკ. 1,23; დაცვაჲ თავისა თ., იაკ. 1,27.

იტყოდა თავისა თჳსისასა, საქმე 5,36; 8,9; სახლსა შინა მამისა თ., საქმე 7,20; ვიტყჳ არა თავისა თ., 1 კორ. 10,29CD; უმეტეს შეჰრაცხდით თჳთოეულსა თავისა თ., ფილიპ. 2,3D; ნუ თავისა თ. ხოლო... ეძიებნ, ფილიპ. 2,4; საქმესა ძმისა თ., 1 თეს. 4,6; წუერსა ზედა კუერთხისა თ., ებრ. 11,21Ⴊ; თავისა თ. შეიკრებდენ მოძღურებასა, 2 ტიმ. 4,3; გულის-თქუმასა თავისა თ. მავალნი, იუდა 1,16Ⴇ; საქმესა ძმისა თ., 1 თეს. 4,6.

სიტყუაჲ ძლიერებისა თჳსისაჲთა, ებრ. 1,3ႧႬ.

შეურაცხის-მყოფელ თავთა თჳსთა [ნათ.-წრფ.], იაკ. 1,22; სიყუარული... ჴორცთა თჳსთაჲ, ეფეს. 5,28; სიყუარული ცოლთა თ., ეფეს. 5,28ႡႧႭ; შეკრებად თავთა თ., 1 ტიმ. 2,9Ⴊ; სისხლი მონათა თ., გამოცხ. 19,2; ნუ

ხოლო თავთა თჳსთასა საწინო-ყოფად, ჰრომ. 15.1ႢႨႩ; ყოველნი თავთა თ., ეძიებენ. ფილიპ. 2.21CD; ალაღებულ პირითა ყოველთა წინაწარმეტყუელთა თჳსთაჲთა. საქმე 3.18ႢႪ.

2. თავისი. საკუთარი, СОБСТВЕННЫЙ: ესმოდა თითოეულსა... თჳსი სიტყუაჲ (+მათი ႢႪ). საქმე 2,6; გუესმის კაცად-კაცადსა თ. სიტყუაჲ ჩუენი ენითა მათითა. საქმე 2.8 საკუთარი მეტყველება. ენა: ოქუა... თჳსმანვე მათმან წინაისწარმეტყუელმან, ტიტე 1.12; ეწოდაცა დაბასა მას თჳსითა სიტყჳთა მათითა აკელდამა. საქმე 1.19; ესმოდა თითოეულსა კაცად-კაცადსა მათსა თ. სიტყჳთა მათითა. საქმე 2,6C; გუესმის... თ. ენითა ჩუენითა. საქმე 2.8Ⴍ.

3. თავისიანი, მახლობელი, მოყვარე: ნუ აყენებ ვინ თჳსთა მისთა მსახურებად მისა. საქმე 24,23; უკუეთუ ვინმე თ. და უფროჲსღა სახლეულთა არა იღუწიდეს. 1 ტიმ. 5.8; მოვიდეს თ. თანა და უთხრეს, საქმე 4,23.

თჳსაგან მარტო, ცალკე: განიყვანა თჳსაგან. საქმე 23,19; უბრძანეს პავლეს ყოფაჲ თ. მცველისა მის თანა ერის კაცისა. საქმე 28.16; ხოლო თ. მათ [ვქადაგებდ]. გალ. 2,2.

თჳსად მარტო, ცალკე: პავლეს ებრძანა ყოფაჲ თჳსად. საქმე 28.16G.

თჳს-თჳსად, თჳსად-თჳსად ცალ-ცალკე: უკუეთუ ენითა ვინმე იტყოდის, ორნი გინა თუ უმრავლეს სამნი თჳს-თჳსად (თჳსად-თჳსად G), 1 კორ. 14,27ႢႡ.

თუ 1. მაქვემდ. კავშირი პირობით დამოკ. წინადადებაში; თუ თუკი: ა) გრწამს თუ ყოვლითა გულითა. ჯერ-არს, საქმე 8,37; თუ ვინმე პოვნეს..., კრულნი მოიყვანნეს. საქმე 9,2; წარმართთაცა თუ მადლი იგი სწორი მისცა ღმერთმან, საქმე 11,17; იყვნენ თუ რაჲმე თქუენ თანა სიტყუანი, საქმე 13,15; ჯერ თუ არს თქუენდა, საქმე 19,36ႢႪ; შჯულსა თუ იმარხვიდე. ჰრომ. 2.25; ურწმუნო თუ ვინმე იქმნეს, ჰრომ. 3.3; ჩუენ თუ არა ვხედავთ, ჰრომ. 8.25; ძირი იგი თუ წმიდა არს, ჰრომ. 11.16; თუ არა დაადგრენ ურწმუნოებასა მათსა ზედა, ჰრომ. 11,23; არამედ ჰშიოდის თუ მტერსა შენსა, ჰრომ. 12,20; სწყუროდის თუ. ასუ მას, ჰრომ. 12.20; გნებავს თუ. რაჲთა არა გეშინოდის. ჰრომ. 13,3; სხუაჲ თუ რაჲმე მცნებაჲ არს, ჰრომ. 13.9; ცხოველ თუ ვართ. ჰრომ. 14.8; თუ მოვწყდეთ, ჰრომ. 14,8; საქმჱ თუ რაჲმე უჴმდეს. ჰრომ. 16,2; უფალსა თუ უნდეს, 1 კორ. 4,19; დედაკაცსა თუ ვისმე ესუას ქმარი ურწმუნოჲ. 1 კორ. 7,13; წინადაცუეთილი თუ ვინმე იჩინა, 1 კორ. 7.18; მონაჲ თუ იჩინე, 1 კორ. 7.21; ესრჱთ თუ იყოს. 1 კორ. 7,26; თავისუფალ თუ ხარ ცოლისაგან. 1 კორ. 7,27; იქორწინე თუ. 1 კორ. 7.28; თუ იქორწინოს ქალწული. 1 კორ. 7.28; იყოს თუ გარდარეულ, 1 კორ. 7,36; აღზრდილ თუ იყოს, 1 კორ. 7,36ႢႡ; უნდეს თუ ქორწინებაჲ, 1 კორ. 7.39; თქუენგან თუ ჩუენ ჴორციელი მოვიმკოთ. 1 კორ. 9,11; რამეთუ ვახარებ თუ. 1 კორ. 9.16CD; ნებსით თუ ვიქმ ამას, 1 კორ. 9,17CD; მამაკაცმან თუ გარდაუტეოს თმაჲ გრძელად. 1 კორ. 11,14; დედაკაცმან თუ გარდაუტეოს. 1 კორ. 11,15; და თუ იღიდებინ ერთი ასოჲ. 1 კორ. 12,26; და თუ ევნებინ რაჲ ერთსა ასოსა. 1 კორ. 12,26; ვილოცვიდე თუ სულითა. 1 კორ. 14,15; უგალობდე თუ სულითა, 1 კორ. 14.15; უფალმან თუ გებრძანოს. 1 კორ. 16.7; ვინმე იგი. გალ. 3.12; წინადაცუეთილებასა თუ ვქადაგებდე. გალ. 5.11Ⴍ; სხუაჲ თუ რაჲმე ჰზრახვიდე, ფილიპ. 3.15; ნუვინ... მძლე გექმნებინ, უნდეს თუ სიმდაბლითა, გალ. 2.18CD; დღეს თუ ჴმისა მისისაჲ ისმინოთ, ებრ. 3.7; 3.15; 4.7; ადრე თუ მოვიდეს. ებრ. 13.23; თუ რაჲმე სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა უჴდების, 1 ტიმ. 1,10; სხუა თუ რაჲმე არიან. 1 ტიმ. 5.25; მაქუნდეს თუ საზრდელ, 1 ტიმ. 6.8CD; თქუას თუ ვინმე, იაკ. 2.18; შჭირდეს თუ ვისმე თქუენგანსა. იაკ. 5.13; უძლურ თუ ვინმე არს. იაკ. 5.14; თუ ვინმე მოაქციოს იგი, იაკ. 5.19; ბოროტსა თუ იქმოდით, 1 პეტ. 3,17; კეთილსა თუ იქმოდით. 1 პეტ. 3.17; მცირედ-ღა თუ გევნო. მან განგამტკიცენინ, 1 პეტ. 5.10; ეკრძალენით თუ ვითარცა სანთელსა აღნთებულსა. 2 პეტ. 1.19.

ბ) ტმესისას: შე-თუ-ეყოს ქმარსა სხუასა, ჰრომ. 7,3; აღ-თუ-იარო პირითა შენითა. ჰრომ. 10.9; ძალ-თუ-გედვას განთავისუფლებად, 1 კორ. 7,21; შე-თუ-ყოფილ ხარ ცოლსა, 1 კორ. 7,27; და-თუ ვინმე-აცუდოს იგი, 1 კორ. 9,15CD; გან-თუ- ვიკითხვით, ღმრთისა მიერ განვისწავლებით, 1 კორ. 11,32; მო-თუ-ვიდე თქუენდა, 1 კორ. 14,6; შე-თუ-ვიმოსოთ, არღარა შიშუელ ვიპოვნეთ, 2 კორ. 5,3CD; წიგნმან შე-თუ-გაწუხნა* თქუენ, ჟამ ერთ, 2 კორ. 7,8ႩႪ.

გ) მცა ნაწილაკთან ერთად: არა თუმცა უფალმან... დამიტევა ჩუენ ნათესავი, ჰრომ. 9,29; წიგნმან მან და თუმცა შეგაწუხა თქუენ, ჟამ ერთ, 2 კორ. 7,8D; ესე თუმცა არა, არამცა დასცხრესა, ებრ. 10,2D; და თუმცა მას მოიჴსენებდეს..., აქუნდამცა ჟამი, ებრ. 11,15.

დ) ტმესი მცა ნაწილაკიან ფორმასთან: შე- თუმცა-სამლებელ იყო, თუალნიმცა თქუენნი აღმოიჴადენით, გალ. 4.15.

2. კავშირი დამატებით დამოკ. წინადადებაში: ა) თუ, რომ: არა ვიცით, თუ რაჲ შეემთხჳა მას, საქმე 7,40ႩႪႭ; თქუენ იცით..., თუ ვითარ ვიყავ თქუენ თანა, საქმე 20,18ႢႪႭ; მუნ თუ რაჲ შემთხუევად არს ჩემდა, არა ვიცი**, საქმე 20,22ႢႪႭ; ჰკითხა, თუ რომლისა სამთავროჲსაჲ არს, საქმე 23,34ႢႪႭ; იცის, თუ რაჲ არს ზრახვაჲ იგი სულისაჲ, ჰრომ. 8.27CD; ვიცნი საქმენი შენნი, და თუ სადა მკჳდრ ხარ, გამოცხ. 2,13.

ბ) იქნებ, ვინძლო: რაჲ იცი, აცხოვნო თუ ქმარი შენი, 1 კორ. 7,16; რაჲ იცი..., აცხოვნო თუ ცოლი შენი, 1 კორ. 7.16; ვინ უწყის, თუ თქუენ თანა დავადგრე, 1 კორ. 16,6CD.

3. კავშირი ქვემდებ. დამოკ. წინადადებაში; თუ, რომ: ა) არა უკუე დიდ არს, მსახურნიცა თუ მისნი გარდაიცვალნენ, 2 კორ. 11,15.

ბ) მცა ნაწილაკთან ერთად: ჯერ-იყო, თავს-იდევით თუმცა ჩემი მცირედ უგუნურებისაჲ, 2 კორ. 11,1ႩႪ; ჯერ-იყო ჩემ, თუმცა განიკუეთნესცა, გალ. 5.12ႢႡ; და ესე ჴელ-ღა-გუეწიფების, თუმცა რაჲმე დაგამძიმეთ, 1 თეს. 2.6; უმჯობეს იყო მათა, ეცნავე თუმცა არა გზაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ, 2 პეტ. 2.21.

გ) ტმესი მცა ნაწილაკიან ფორმებში: ჯერ-იყო, თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირედ უგუნურები-

* ხელნაწერშია: შეგა-თუ-გაწუხნა.
** გამოცემაშია: არაჲ ვიცი.

სას. 2 კორ. 11.1: ჯერ-იყო. გან-თუმცა-გემოყრნეს. გალ. 5.12.

4. კავშირი მიზნის გარემ. დამოკ. წინადადებაში; თუ, რათა: ა) ილოცვიდენ..., თუ ევითარ სიტყუაი მისცენ. ებრ. 13,17CD.

ბ) მცა ნაწილაკთან ერთად: და თუმცა პსუყჯვდით. რაითა ჩუენცა თქუენ თანა ვსუფევდეთ. 1 კორ. 4,8.

5. დათმობით დამოკ. წინადადებაში: დაეითმინით მწუხარებას, ევნებინ თუ სიცრუვით, 1 პეტ. 2,19.

6. თუ... არამედ, კი... მაგრამ: ჴორციელადღა თუ ვიქცევით. არამედ არა ჴორციელად განწესებულ ვართ, 2 კორ. 10,3 ჴორციელად კი ვცხოვრობთ, მაგრამ...

7. მაპირისპ. კავშირი; ხოლო, კი: ენასა ლათუ კაცთასა და ანგელოზთასა ვიტყოდი, და სიყუარული თუ არა მაქუნდეს, 1 კორ. 13,1; მაქუნდეს ლათუ სარწმუნოებაი ვიდრე მთათა ცვალებადმდე, და სიყუარული თუ არა მაქუნდეს, 1 კორ. 13,2; შე-ლათუ-ვაჭამო ყოველი მონაგები ჩემი... და სიყუარული თუ არა მაქუნდეს, 1 კორ. 13,3; რაი სარგებელ არს..., უკუეთუ ვინმე თქუას: სარწმუნოებაი მაქუს, და საქმე თუ არარაი აქუნდეს, იაკ. 2,14.

8. ნაწილაკი, აღნიშნავს კითხვას: კაცად-კაცადსა თქუენსა ფსალმუნი თუ აქუს, მოძღურებაი თუ აქუს. გამოცხადებაი თუ აქუს. მეცნიერებაი თუ აქუს, თარგმანებაი თუ აქუს, — ყოველივე ესე აღსაშენებელად იყავნ, 1 კორ. 14,26; ჰებრაელ თუ არიან? მეცა. ისრაიტელ თუ არიან? მეცა. ნათესავნი თუ აბრაჰამისნი არიან? მეცა, 2 კორ. 11,22; მსახურნი თუ ქრისტესნი არიან? უფროისღა მე, 2 კორ. 11,23; ესოდენი გევნო ცუდად? და თუმცა ცუდად, გალ. 3,4.

9. მაქვემდებ. ან მაერთებელი კავშირი სხვა კავშირებთან ან ნაწილაკებთან ერთად; ანუ თუ, არა თუ, არცაღა თუ, არა ხოლო თუ, გარნა თუ, გინა თუ, რეცა თუ, ხოლო თუ.

ანუ თუ: ა) მაჯგუფებელი კავშირი; ც...ც, და, и...и, εἴτε; არც...არც, ни, οὔτε: გინა შესაკრებელთა შორის, ანუ თუ ქალაქსა შინა, საქმე 24,12ᲚᲝ არც; მის მიერ დაებადა ყოველი... ანუ თუ საყდარნი. ანუ თუ უფლებანი, კოლ. 1,16CD საყდარი თუ უფლებები... საყდარი და უფლებები...საყდარიც, უფლებებიც.

ბ) მაცალკევებელი კავშირი; ან...ან, ან...ანდა. საკუთრივ თუ = და: რომელსაცა-იგი ერჩით; გინა თუ ცოდვასა სიკუდილად, ანუ თუ მორჩილებად სიმართლესა, ჰრომ. 6,16; ჴმაი გამოსციან ანუ თუ ნესტუჲსან ანუ თუ ებანისა. 1 კორ. 14,7; საწამებელი წიგნი აქუს თქუენდა მიმართ ანუ თუ თქუენგან, 2 კორ. 3,1CD; ანუ თუ აწვე სრულ ქმნულ ვარი. ფილიპ. 3,12CD: ანუ თუ შენ რაისა შეურაცხ-ჰყოფ ძმასა შენსა. ჰრომ. 14,10CD.

გ) მაქვემდებ. კავშირი პირობით დამოკ. წინადადებაში: ან თუ, და თუ. и если, καὶ ἐάν: ანუ თუ თქუას ყური-სა. 1 კორ. 12,16.

არა თუ: ა) მაქვემდებ. კავშირი ქვემდებ. დამოკ წინადადებაში: თუ არ, თუ არა, как не, εἰ μή: უკუეთუ განვრდომაი იგი მათი დაგება სოფლისა იქმნა, რაოდენღა შეწყნარებაი იგი. არა თუ ცხოვრებაი მკუდრეთით. ჰრომ. 11,15; მახარის... არა თუ მან, რომელ-იგი შეწუხებულ იყოს, 2 კორ. 2,2 თუ არა მან...: აღსლვაი იგი მისი რაი-მე არს, არა თუ იგი. ეფეს. 4,9.

ბ) მაპირისპ. კავშირი, საპირისპიროა „არამედ“; არა, კი არ, კი არა, თუ კი: არა თუ მაღალი იგი ჴელით ქმნულთა ტაძართა შინა დამკჳდრებულ არს, საქმე 7,48; ვიძულე ღაღადის-გდებად კეისრისა, არა თუ შესმენაი რაი მედვა, საქმე 28,19; თანა-გუაც არა თუ ჴორცთაი. ჰრომ. 8,12; არა თუ შვილნი ჴორცთანი ესენი არიან შვილ ღმრთის. ჰრომ. 9,8; არა თუ შენ ძირი იგი გიტჳრთავს, ჰრომ. 11,18; არა თუ სადა სახელდებულ არს ქრისტე, ჰრომ. 15,20; არა თუ ამით რას განვმართლდები, 1 კორ. 4,4; არა თუ საკდემელად თქუენდა მივსწერ, 1 კორ. 4,14; ვცნა არა თუ სიტყუაი იგი. 1 კორ. 4,19; არა თუ ყოველთა მეძავთა [ნუ თანა-აღერევით], 1 კორ. 5,10CD; ამას ვიტყჳ შენდობით. არა თუ ბრძანებით, 1 კორ. 7,6; ვეტყჳ მე, არა თუ უფალი, 1 კორ. 7,12; არა თუ ვითარმცა საცთურს რასმე გიგებდ თქუენ. 1 კორ. 7,35ᲓᲚ; არა თუ გაქებ. 1 კორ. 11,17; აწ უკუე ენანი ვიდრე სასწაულად არიან არა თუ მორწმუნეთათჳს, 1 კორ. 14,22; არა თუ იგი გუამი... დასთესი, 1 კორ. 15,37CD; არა თუ სხუასა რას მიეისწერთ, 2 კორ. 1,13; არა თუ უფლებთ რას, 2 კორ. 1,24; მსახურებად არა თუ წიგნითა, არამედ სულითა, 2 კორ. 3,6; არა თუ თაეით თჳსით შემძლებელ ვართ, 2 კორ. 3,5; არა თუ თავთა თჳსთა ვქადაგებთ, 2 კორ. 4,5; არა თუ კუალად თავთა თჳსთა შევასწავებთ, 2 კორ. 5,12CD; აწ მიხარის, არა თუ რომელ შესწუხენით. 2 კორ. 7,9CD; არა თუ ბრძანებით გეტყჳ. 2 კორ. 8,8; არა თუ რაითა გამოცდილად გამოეჩნდეთ, 2 კორ. 13,7; არა თუ აწვე მომიღებიეს, ფილიპ. 3,12; არა თუ ნაკლულევანებისათჳს რასმე გეტყჳ. ფილიპ. 4,11; არა თუ საცემელსა ეეძიებ, ფილიპ. 4,17; არა თუ პატივით რასთმე განსაძღებელად ჴორცთა, კოლ. 2,23; შეიწყნარეთ არა თუ ვითარცა სიტყუაი კაცისაი, არამედ. 1 თეს. 2,13; არა თუ რაითა მრავალგზის შეწიროს, ებრ. 9,25; არა თუ თჳთ იგი ხატი საქმეთაი [აქუნდა], ებრ. 10,1Ⴈხ; არა თუ ჩუენ შევიყუარეთ ღმერთი, 1 იოვ. 4,10.

გ) მაქვემდებ. კავშირი პირობით დამოკ. წინადადებაში: თუ არ, ἐάν, ἐάν μή: ვითარ-მე მეძლოს უწყებად, არა თუ ვინ იყოს წინამძღუარ ჩემდა. საქმე 8,31; არა თუ წინა-დაიცჳთოთ..., ვერ გიძლავს ცხოვრებად, საქმე 15,1: ანუ ვითარ-მე ქადაგებდენ. არა თუ ვინ წარაელინნეს, ჰრომ. 10,15; არა თუ ვჭამოთ, არაი გუაკლდეს. 1 კორ. 8,8: ვაი არს ჩემდა, არა თუ ვახარებდე. 1 კორ. 9,16; რაი-მე გარგო თქუენ, არა თუ გეტყოდი თქუენ. 1 კორ. 14,6; თჳსსა ჟამსა მოვიმკით, არა თუ მოუძლურდეთ, გალ. 6,9CD.

დ) არა თუმცა არა, მაპირისპირებელი კავშირი: არა თუ, მით უფრო, მით უმეტეს, μήτι γε: არა უწყითა, რამეთუ ანგელოზნი ვსაჯნეთ, არა თუმცა არა ამის სოფლისასაცა, 1 კორ. 6,3Ⴈ.

ე) არცა თუ, არცაღა თუ (ნაწილაკები) არც კი, ...ც კი არ, განა არ, ხომ: რომელ არცა თუ წარმართთა შორის სახელ-სდების, 1 კორ. 5,1CD; არამედ არცაღა თუ გუასმიეს სული წმიდაი, საქმე 19,2; არცაღა თუ იგი ბუნებაი გასწავებს, 1 კორ. 11,14ᲓᲚ ბუნებაც ხომ გასწავლის.

ვ) არა ხოლო თუ. მაჯგუფ. კავშირი. საპირისპიროა „არამედ". არა მხოლოდ, მხოლოდ კი არ, მხოლოდ კი არა. не только: არა ხოლო თუ ეფესოსა... არწმუნა, საქმე 19.26ႪႭ; არა ხოლო თუ შეკრვად... განმზადებულ ვარ, საქმე 21.13; ვილოცავ... არა ხოლო თუ შენთჳს, საქმე 26.29; ჭურჭა და ზღვევაჲს ყოფად არს არა ხოლო თუ ტჳრთისა და ნავისა, საქმე 27.10; არა ხოლო თუ იგი [კუნესის], პრომ. 8.23; მიწოდნა ჩუენ არა ხოლო თუ ჰურიათაგან, პრომ. 9.24ႡCD; არა ხოლო თუ მოსლვათა მისითა, 2 კორ. 7.7Ⴍ; არა ხოლო თუ ყოფად, არამედ ნებადცა... იწყეთ, 2 კორ. 8.10CD; არა ხოლო თუ წინაშე უფლისა, არამედ კაცთაცა, 2 კორ. 8.21Ⴍ; არა ხოლო თუ არს აღმავსებელ, 2 კორ. 9.12; სახელ-დებულ არს არა ხოლო თუ ამას სოფელსა, ეფეს. 1.21CD; ღმერთმან შეიწყალა... არა ხოლო თუ იგი, არამედ მეცა, ფილიპ. 2.27CD; არა ხოლო თუ უქმებასა, არამედ სიჩჳრესა [ისწავებედ], 1 ტიმ. 5,13Ⴍ; გჳრგჳნი... მომცეს... არა ხოლო თუ მე, 2 ტიმ. 4,8.

გინა თუ: ა) მაცალკევებელი კავშირი; გინდა, ან, ან...ანდა, თუ (ერთ-ერთი ჭარბია): უკუეთუ არს კაცთაგან სიტყუაჲ ესე გინა თუ საქმჱ, საქმე 5.38; გინა სული ეტყოდა მას, გინა თუ ანგელოზი, საქმე 23.9; გინა თუ ერის კრებასა ვჰყოფდ, საქმე 24,12; არარაჲ ბოროტი ვქმენ ერისათჳს, გინა თუ შჯულისა მამულისა, საქმე 28.17; გინა თუ იტყოდა შენთჳს ბოროტსა, საქმე 28.21; რომელსაცა-იგი ერჩით; გინა თუ ცოდვასა სიკუდილად, პრომ. 6,16; მაქუს ჩუენ ნიჭი იგი... გინა თუ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ, პრომ. 12,6; გინა თუ რომელი ჰმსახურებდეს, პრომ. 12.7D; დგეს გინა თუ დაეცეს, პრომ. 14,4; უკუეთუ თქუენ მიერ განვიკითხო გინა თუ კაცობრიობისაგან დღისა, 1 კორ. 4,3; არა დამონებულ არს ძმაჲ იგი გინა თუ დაჲ, 1 კორ. 7,15; არიან სახელდებულ ღმრთად გინა თუ ცათა შინა, გინა თუ ქუეყანასა ზედა, 1 კორ. 8,5; გინა თუ სჭამდეთ, გინა თუ ჰსუმიდეთ, გინა თუ რასაცა იქმოდით, 1 კორ. 10.31; რომელი ილოცვიდეს გინა თუ წინაჲსწარმეტყუელებდეს, 1 კორ. 11,4; 11.5; უკუეთუ ვინმე ენითა იტყოდის, ორნი გინა თუ უმრავლჱს სამნი, 1 კორ. 14,27; წინაჲსწარმეტყუელნი ორნი გინა თუ სამნი იტყოდედ, 1 კორ. 14,29Ⴁ; გინა თუ იგინი, გინა თუ მე ესრჱთ ექადაგებთ, 1 კორ. 15,11; დასთესი... შიშუელი მარცუალი გინა თუ იფქლისაჲ, 1 კორ. 15,37CD; შემომავალნი გინა თუ გამავალნი, 2 კორ. 5.9Ⴇb; მოიღოს... გინა თუ კეთილი, გინა თუ ბოროტი, 2 კორ. 5.10; გინა თუ ტიტჱსთჳს, საქმის ზიარისა ჩემისა..., გინა თუ ძმანი ჩუენნი, მოციქულნი ეკლესიათანი, 2 კორ. 8,23; ვერ ვიკადროთ... განკითხვად გინა თუ შეტყუებად, 2 კორ. 10.12Ⴁ; მოვიღე იგი გინა თუ ვისწავე, გალ. 1.12; ვითხოვთ გინა თუ ვსცნობთ, ეფეს. 3.20; ქმნეს კაცად-კაცადმან კეთილი გინა თუ ბოროტი, ეფეს. 6.8Ⴂ; იგიცა მოიღოს უფლისა მიერ გინა თუ მონამან გინა თუ აზნაურმან, ეფეს. 6,8; ყოვლითავე სახითა, გინა თუ მიზეზით გინა თუ ჭეშმარიტებით, ქრისტე იქადაგების, ფილიპ. 1,18ႪႡႨCD; რასაცა იქმოდით სიტყჳთ გინა თუ საქმით, კოლ. 3.17; რაჲთა გინა თუ ვღჳძებდეთ, გინა თუ გუეძინოს, 1 თეს. 5,10; რომლისა თანა არა არს ცვალებაჲ, გინა თუ ქცევისა აჩრდილის შეცვლებაჲ, იაკ. 1,17; უკუეთუ ძმაჲ გინა თუ დაჲ შიშუელ იყუნენ, იაკ. 2,15; ეგების-მეა... ლეღუმან ზეთის-ხილი გამოიღო, გინა თუ ვენაჴმან ლეღუ, იაკ. 3,12Ⴁ.

ბ) მაცალკევებელი კავშირი; თუ, ან თუ: გინა თუ ჴორცითა გინა თუ თჳნიერ ჴორცთა... აღიტაცა... კაცი ეგევითარი მესამედ ცადმდე, 2 კორ. 12,2; 12.3; მხედავს მე, გინა თუ ესმის რაჲმე ჩემგან, 2 კორ. 12.6; დაღათუ ჩუენ, გინა თუ ანგელოზი ზეცით გახარებდეს, გალ. 1,8; რაჲთა გინა თუ მოვიდე და გიხილნე თქუენ, გინა თუ შორს ვიყო და მესმას თქუენთჳს, ფილიპ. 1,27CD.

გ) მაჯგუფებელი კავშირი, ც...ც, თუ (= და), და: გინა თუ პავლე, გინა თუ აპოლო, გინა თუ კეფა, გინა თუ სოფელი, გინა თუ ცხორებაჲ, გინა თუ სიკუდილი, გინა თუ აწინდელი ჟამი, გინა თუ მერმჱ იგი ჟამი — ყოველივე თქუენი არს, 1 კორ. 3,22 პავლეც, აპოლოც...; ერთითა სულითა ჩუენ ყოველთა ნათელ-ვიღეთ, გინა თუ ჰურიათა, გინა თუ წარმართთა, გინა თუ მონათა, გინა თუ აზნაურთა, 1 კორ. 12,13 ურიებმა თუ წარმართებმა... ურიებმა და წარმართებმა... ურიებმაც... წარმართებმაც; სცთებით გინა თუ ჰბორგთ, 1 კორ. 14,23CD; იდიდოს ქრისტე... გინა თუ ცხორებით გინა თუ სიკუდილით, ფილიპ. 1.20; გინა თუ მთავრობანი, გინა თუ ჴელმწიფებანი — ყოველივე მის მიერ... დაებადა, კოლ. 1,16ႡႭႨCD; მშჳდობაჲ ყო... გინა თუ ქუეყანასა ზედა, გინა თუ ცათა შინა, კოლ. 1.20CD.

დ) მაქვემდებ. კავშირი პირობით დამოკ. წინადადებაში; ან თუ: რამეთუ გინა თუ ცხოველ ვართ, უფლისად ცხოველ ვართ და გინა თუ მოვესწყდებით, უფლისა მიერვე მოვესწყდებით, პრომ. 14,8CD; გინა თუ ვიჭირვით, თქუენისათჳს ნუგეშინისცემისა, 2 კორ. 1,6CD; გინა თუ ნუგეშინის-ცემულ ვართ, თქუენისათჳს ნუგეშინის-ცემისა, 2 კორ. 1.7CD; გინა თუ შემოვიდეთ, გინა თუ განვიდეთ, სათნომცა ვართ მისა, 2 კორ. 5,9; დაღათუ განვჳდევგით, — ღმრთისა, გინა თუ განგაბრძნობთ, — თქუენ, 2 კორ. 5,13; გინა თუ განვეცჳბრდით, — ღმრთისა, 2 კორ. 5,13CD; გინა თუ სხუაჲ სული მოაქუნდეს..., გინა თუ სახარებაჲ სხუაჲ, 2 კორ. 11,4.

ე) მაქვემდებ. კავშირი დათმობით დამოკ. წინადადებაში; თუნდაც, გინდაც, რომც: გინა თუ ცოცხალ ვიყვნეთ, გინა თუ მოვწყდეთ, უფლისანი ვართ, პრომ. 14,8; სიყუარული არასადა დავარდის... გინა თუ ენანი დაჲცხრენ, გინა თუ მეცნიერებანი განვე-ქარდენ, 1 კორ. 13.8; სიყუარული არასადა დავარდების, გინა თუ წინაჲსწარმეტყუელებანი განქარდეს, 1 კორ. 13,8CD

ვ) გარნა თუ, კავშირი პირობით დამოკ. წინადადებაში, თუ არა, თუ არა მხოლოდ: მაგრამ თუ, ხოლო თუ, εἰ μή: არარაჲ შეგინებულ არს თავით თჳსით, გარნა თუ რომელ-იგი შე-ვიმე-ჰრაცხის შეგინებულად, პრომ. 14.14; ნუ განეშოერებით ურთიერთას, გარნა თუ შეთქუმით რაჲ, 1 კორ. 7,5; გარნა თუ განსთარგმანებდეს, რაჲთა კრებული აღაშჱნოს, 1 კორ. 14.5; გარნა თუ ცუდად რაჲმე გრწმენა, 1 კორ. 15.2; რამეთუ რაჲ არს, რომლითა-იგი იძლიენით.... გარნა თუ, რამეთუ მე თჳთ არარაჲ დაგიმძიმე თქუენ, 2 კორ. 12,13CD თუ არა მხოლოდ; გარნა თუ გამოუცდელ რაჲ ხართ, 2 კორ. 13.5.

ზ) რეცა თუ — თითქოს, ვითომც („თუ" არ გადმოდის), თითქოსდა, ვითომდა: თუ: რეცა თუ გეკუეთების... გულისჴმის-ყოფად, საქმე 23,15ႢႭ: რეცა თუ უჭეშმარიტჱსად-რე განკითხვად იგი, საქმე 23,20: გარდაუტევეს ჴუამალდი იგი ზღუად, მიზეზით რეცა თუ კავთა მათ განმარტებად, საქმე 27,30; ზოგს-რეცა თუ მოგაჴსენებ თქუენ, ჰრომ. 15,15 ნაწილობრივ თუ; რეცა თუ არა მოსლვასა მას ჩემსა თქუენდა გან-ვინმე-ლაღნეს, 1 კორ. 4,18; არა თუ თავით თჳსით შემძლებელვართ შერაცხად რასმე რეცა თუ ჩუენგან, 2 კორ 3,5; ამისგან ვიეთმე რეცა თუ არა უწყოდეს და ანგელოზნი ისტუმრნეს, ებრ. 13,2; რეცა თუ უცხოჲ რაჲმე შეგემთხჳოს თქუენ, 1 პეტ. 4,12.

თ) ხოლო თუ, მაქვემდებ. კავშირი მიზნის გარემ. დამოკ. წინადადებაში, იქნებ, ხომ არ: ევედრე უფალსა, მი-ხოლო თუ-გეტევნენ უკეთურებანი ეგე, საქმე 8,22; ვაშური ხოლო თუ ჴორცთა ჩემთა. ჰრომ. 11,14.

ნ.კ. დალათუ, უკუეთუ, ღათუ.

თუმცა ნ. თუ (1 გ,დ; 4 ბ; 5 ბ).

თუალ-ი 1. თვალი: არა ვარ თუალ, 1 კორ. 12,16; უკუეთუ ყოველი გუამი თ. იყოს, 1 კორ. 12,17; რომელი თუალმან არა იხილა, 1 კორ. 2,9; იხილოს იგი ყოველმან თ., გამოცხ. 1,7; ვერ ჴელ-ეწიფების თუალსა, 1 კორ. 12,21; ნუსადა იხილონ თუალითა, საქმე 28,27; იესუ ქრისტჱ... არა-მე თ. ჩემითა ვიხილეა, 1 კორ. 9,1; ვიხილეთ თ. ჩუენითა, 1 იოვ. 1,1; ოთხნი ცხოველნი, სავსენი თ. [იყვნეს], გამოცხ. 4,6; შინაგან სავსე არიან თ., გამოცხ. 4,8; თუალნი ზე ეხილნეს, საქმე 9,8; რაჲთა აღიხილნე თ. შენნი, საქმე 9,17; მეყსეულად აღიხილნა თ. თჳსნი, საქმე 9,40; თ. მათნი დაიწუხნეს, საქმე 28,27; მოსცა მათ ღმერთმან... თ., ჰრომ. 11,8; დაუბნელდენ თ. მათნი, ჰრომ. 11,10; განანათლნეს თ. გულისა თქუენისანი, ეფეს. 1,18; თ. უფლისანი მართალთა ზედა, 1 პეტ. 3,12; თ. ასხენ, 2 პეტ. 2,14; ბნელმან დაუბრმნა მას თ., 1 იოვ. 2,11; თ. მისნი, ვითარცა ალი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 1,14; რომლისა თ. არიან, ვითარცა ალი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 2,18; რაჲთა იხილნე თ. შენნი, გამოცხ. 3,18; აქუნდეს... შჳდნი თ., გამოცხ. 5,6; თ. მისნი იყვნეს ვითარცა ალი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 19,12; თუალნიმცა თქუენნი აღმოიჴადენით, გალ. 4,15.

არა არს შიში ღმრთისაჲ წინაშე თუალთა მათთა, ჰრომ. 3,18; თ. წინაშე... მოგიწერე ქრისტჱ, გალ. 3,1: ნუ თ. წინაშე ხოლო თუალთ-ღებით... [ჰყოფთ], ეფეს. 6,6: კოლ. 3,22: ყოველივე შიშუელ არს... წინაშე თ. მისთა, ებრ. 4,13; აღხილულად თ. მათთა, საქმე 26,18; ვერ შემძლებელ იყვნეს თ. შედგმად, 2 კორ. 3,7; ღრუბელმან შეიწყნარა იგი თუალთაგან მათთა, საქმე 1,9; მყის გარდამოვარდეს თ. მისთა ვითარცა ნაქურცენი რაჲმე, საქმე 9,18; აღჴოცოს ღმერთმან ყოველივე ცრემლი თ. მათთა, გამოცხ. 7,17; 21,4; არა ყოველნი განვახლდეთ მყუსა შინა წამსა თუალისასა (თუალისსა Ⴄ). 1 კორ. 15,52: ესე არს... გულის-თქუმაჲ თუალთაჲ. 1 იოვ. 2,16.

2. თუალად ითქმის წყაროთა გამოსადინებელი (საბა), წყაროსთვალი: წყაროჲსაგან მისვე თუალისა აღმოდის ტკბილი და მწარე. იაკ. 3,11ႢႭ: წყაროჲსაგან მისვე თუალისაგან გამოდის ტკბილი და მწარე, იაკ. 3,11.

ნ.კ. ურმის-თუალი.

თუალ-ბოროტება ავთვალიანობა, შურიანი თვალის ქონება: რომელ-არიან: სიძვანი, მრუშებანი... თუალ-ბოროტებანი, გალ. 5,21.

თუალთ-უხუავ-ი, თუალ-უხუავ-ი მიუკერძოებელი, ობიექტური, მიუდგომელი: თუალ-უხუავად ვყო, 2 კორ. 13,10: ამხილე მათ თ.-უ. (თუალთ-უხუავად Ⴌ). ტიტე 1,13; რომელ-იგი თ.-უ. მსაჯული არს, 1 პეტ. 1,17.

თუალთ-ღება (თუალ-ღება), ობ. მხ. რ.-ში, **თუალთ-ხუმა** (თუალ-ხუმა), ობ. მრ. რ.-ში; მიკერძოება, მოხათრება; პირფერობა, პირმოთნეობა. ა—2: უკუეთუ თუალთ-ღებთ (თუალ-ღებთ Ⴂ). იაკ. 2,9: თუალნი ღებენ წინაშე პირთა სარგებელისა მიზეზითა. იუდა 1,16; თუალთ-ღებენ პირსა სარგებელისა მიზეზითა, იუდა 1,16Ⴂ; ღმერთმან კაცსა არა თუალ-ახუნის, გალ. 2,6.

არა არს თუალთ-ღება (თუალ-ღება Ⴍ) წინაშე ღმრთისა, საქმე 10,34; არა არს თ. (თუალ Ⴂ) ღმრთისა თანა, ჰრომ. 2,11; თ. (თუალ ႡႨ•) არა არს მის თანა, ეფეს. 6,9; და არა არს თ., კოლ. 3,25; არა არს თუალთ-ღებაჲ (თუალ-ღებაჲ Ⴔ) ღმრთისა თანა, ჰრომ. 2,11CD; თ. არა არს მის თანა, ეფეს. 6,9Ⴍ; ნუ თუალთა წინაშე ხოლო თუალთ-ღებით (თუალ-ღებით Ⴈ•Ⴔb) [ჰყოფთ], ეფეს. 6,6; კოლ. 3,22; ნურარას ჰყოფ თ. (თუალ AB), 1 ტიმ. 5,21CD; უკუეთუ თ. (თუალ-ღებით F) ცოდვასა იქმთ, იაკ. 2,9Ⴂ; ნუ თ. (თუალ CG), გაქუნ სარწმუნოებაჲ იგი, იაკ. 2,1.

არა არს თუალთ-ხუმა (თუალ-ხუმაჲ D), კოლ. 3,25C.

თუალთ-ხუმა (თუალ-ხუმა) ნ. თუალთ-ღება.

თუე ნ. თთუე.

თქუენ (პირის ნაცვალსახ.): თქუენ [სახ. ბრ.] ჰგონებთ, საქმე 2,15; რომელსა თ. ჰხედავთ, საქმე 2,33: თ. ხართ შვილნი, საქმე 3,25; რაჲსათჳს... შეითქუენით თ., საქმე 5,9: თ. დამკჳდრებულ ხართ, საქმე 7,4; ძმანი ხართ თ., საქმე 7,26; მიგჳადნე თ. მიერ კერპი, საქმე 7,43; თ. მჴდომად წინა-აღუდგებით, საქმე 7,51; წინააღუდგებით, ვითარცა მამანი თქუენნი, ეგრეცა თ., საქმე 7,51; აწ თ. ... მკლველ იქმნენით, საქმე 7,52; რომლისათჳს თ. მოსრულ ხართ, საქმე 10,21; რომელსა თ. მეძიებთ, საქმე 10,21: ვერ განჰმართლდით თ., საქმე 13,39; აღგძრნეს თ. სიტყჳთა, საქმე 15,24; თ. ვინ ხართ, საქმე 19,15; თ. დაგადგინნა, საქმე 20,28: თ. ყოველნი ხართ, საქმე 22,3; რაჲთა იყვნეთ თ., ჰრომ. 7,4; თ. არა ხართ ჴორცთასა შინა, ჰრომ. 8,9: არა ერი ჩემი თ. [ხართ], ჰრომ. 9,26; განგარისხნე თ., ჰრომ. 10,19CD: მე გაშურვო თ. არა ნათესავსა მას ზედა, ჰრომ. 10,19CD; ქრისტემან შეგიწყნარნა თ., ჰრომ. 15,7; ღმერთმან აღგავსენინ თ. სიხარულითა, ჰრომ. 15,13; არარაჲთ ნაკლულევან ხართ თ., 1 კორ. 1,7; რომელმან-იგი მტკიცე გყვნეს თ., 1 კორ. 1,8; მისგან თ. ხართ ქრისტე იესუჲს მიერ, 1 კორ. 1,30; რომელ-ეგე თ. ხართ, 1 კორ. 3,17; თ. [ხართ] ქრისტჱსნი, 1 კორ. 3,23; თ. ბრძენ ქრისტჱს მიერ... თ. ძლიერ; თ. დიდებულ [ხართ], 1 კორ. 4,10: მე გშევ თ., 1 კორ. 4,15; თ. განლაღებულ ხართ, 1 კორ. 5,2; არამედ თ. აჰნებთ, 1 კორ. 6,8; რაჲთა არა განგაცადნეს თ. ეშმაკმან, 1 კორ. 7,5; ნამუშაკევ-

ნი ჩემნი თ. ხართ. 1 კორ. 9,1: ბეჭედნი იგი ჩემისა მის მოციქულებისანი თ. ხართ. 1 კორ. 9,2: არა გიტევნეს თ. განცდად. 1 კორ. 10,13: არა მიჴმს თ., 1 კორ. 12,21: თ. ხართ ჴორცნი ქრისტესნი, 1 კორ. 12,27: იყვენით თ. ვითარცა აერსა მეტყუელნი. 1 კორ. 14,9: ეგრეცა თ. საშურებელ სართ სულთა. 1 კორ. 14,12; სიქადულნი თქუენნი ვართ, ვითარცა თ. — ჩუენნი, 2 კორ. 1,14: მე შეგაწუხნე თ., 2 კორ. 2,2: არა მე შემაწუხა, არამედ... თ., 2 კორ. 2,5: წიგნ ჩუენდა თ. ხართ. 2 კორ. 3,2: ხართ თ. წიგნ, 2 კორ. 3,3: თ. ტაძარნი ღმრთისა ცხოველისანი ხართ, 2 კორ. 6,16CD: მე შეგიწყნარნე თ., 2 კორ. 6,17: თ. იყვენით ჩემდა ძედ. 2 კორ. 6,18: წიგნმან შელაოუ-გაწუხნა თ., 2 კორ. 7,8; შეგაწუხენ თ. წიგნითა მით, 2 კორ. 7,8; თ. მისითა მით სიგლახაკითა განჰმდიდრდეთ, 2 კორ. 8,9: გპოვენ თ. განუმზადებელნი, 2 კორ. 9,4; წინასწარ განგაკრძალნენ თ., 2 კორ. 9,5: მიგათხოენ თ. ერთსა მამაკაცსა, 2 კორ. 11,2; თ. ალჰმაღლდეთ 2 კორ. 11,7; არა-მე მიყუართა თ., 2 კორ. 11,11: თ. მეწამენით მე, 2 კორ. 12,11; არა მნებავს თქუენი რასმე, არამედ თ., 2 კორ. 12,14; უფროის მიყუარით თ., 2 კორ. 12,15; ზაკუვით მოგიყვანენ თ., 2 კორ. 12,16; მე არარასა დაგამძიმე თ., 2 კორ. 12,16; გპოვნე თ., 2 კორ. 12,20; თ. ძლიერ იყვნეთ, 2 კორ. 113,9; რომელმან-იგი გიჩინნა თ., გალ. 1,6; 5,8; 1 თეს. 2,12; 5,24; 1 პეტ. 5,10; ქრისტემან გამოგიჴსნნა თ., გალ. 3,13Ơ; თ. ყოველნი ერთ ხართ, გალ. 3,28; თ. ქრისტესნი ხართ, გალ. 3,29; ხართ თ. შვილ, გალ. 4,6; გიცნნა თ. ღმერთმან, გალ. 4,9: მე ვიყავ, ვითარცა თ., გალ. 4,12; ვინ დაგაბრკოლნა თ., გალ. 5,7; თ. ოდესმე მკუდარ იყვენით, ეფეს. 2,1; მადლითა ხართ თ. გამოჴსნილ, ეფეს. 2,5: თ., ოდესმე წარმართნი ეგე ჴორცითა, ეფეს. 2,11: რაჲთა აღივსნეთ თ., ეფეს. 3,19; ღირსად ხუდოდით თ., ეფეს. 4,1; ნულარამცა ხუალთ თ., ეფეს. 4,17: რაჲთა... თ. ყოველნი იყვნეთ, ფილიპ. 1,7; მაჴსოთ მე თ., ფილიპ. 1,7: იყვნეთ თ. ჭეშმარიტ, ფილიპ. 1,10; რამეთუ სდგათ თ., ფილიპ. 1,27; რაჲთა... გიხილნე თ., ფილიპ. 1,27; რაჲთა ხუდოდით თ. ღირსად, კოლ. 1,10; თ. ოდესმე იყვენით უცხო-ქმნულ, კოლ. 1,21; დაგიგნა თ., კოლ. 1,22; რაჲთა წარგიდგინნეს თ. წინაშე მისა, კოლ. 1,22; ჰგიეთ თ. სარწმუნოებასა ზედა, კოლ. 1,23: ნუმცა შეიძრვით თ. სასოებისა მისგან სახარებისა. კოლ. 1,23; შეურაცხ-გყვნეს თ. სიტყუთა მეტნობისაჲთა, კოლ. 2,4: ხართ თ. მას შინა აღსავსე, კოლ. 2,10: თ. მკუდარ იყვენით. კოლ. 2,13; თ. მობაძავ ჩუენდა იქმნენით, 1 თეს. 1,6; იქმნენითცა თ. (+ცა D) სახე... მორწმუნეთა, 1 თეს. 1,7; ვითარ მოიქეცით თ., 1 თეს. 1,9D; თ. მოწამე ხართ, 1 თეს. 2,10; რაჲთა იქცეოდით თ. ღირსად. 1 თეს. 2,12; თ. მობაძავ იქმნენით. 1 თეს. 2,14: ვინ-მე არს სასოებაჲ ჩუენი... ანუ არა თ., 1 თეს. 2,19; თ. ხართ დიდებანი ჩუენნი. 1 თეს. 2,20; დაგამტკიცნეს თ., 1 თეს. 3,2; განგცადნა თ.. 1 თეს. 3,5; უკუეთუ თ. მტკიცედ სდგათ, 1 თეს. 3,8; თ. უფალმან გარდაგრიენ. 1 თეს. 3,12: არა გიჩინნა თ. უფალმან, 1 თეს. 4,7Ơ; თ. ყოველნი... სწავლულნი ხართ. 1 თეს. 4,9: რაჲთა იქმოდით თ.. 1 თეს. 4,12; თ. არა ხართ ბნელსა შინა, 1 თეს. 5,4: თ. ყოველნი ნაშობნი ნათლისანი ხართ. 1 თეს. 5,5; წმიდა გყვნენ თ.. 1 თეს. 5,23: რაჲთა ღირს იქმნეთ თ.. 2 თეს. 1,5: რაჲთა... აღგავსნეს თ.. 2 თეს. 1,11 რაჲთა ღირს გყვნეს თ., 2 თეს 1,11: რაჲთა... თ. მის მიერ [იდიდნეთ], 2 თეს. 1,12: რაჲთა არა აღიძრნეთ თ., 2 თეს. 2,2: გამოგირჩინა თ. ღმერთმან, 2 თეს. 2,13: რომელსაცა გიჩინნა თ.. 2 თეს. 2,14; დაგიცვნეს თ. ბოროტისაგან. 2 თეს. 3,3: მტკიცე ვყვნეს თ.. 2 თეს. 3,3: განეშორენით თ.. 2 თეს. 3,6; იქმნენით თ.. ვითარცა გიჴმდა, ებრ. 5,12: ეზიარენით თ. მათ, ებრ. 10,33: არცა... წინა-დაღვრომილ ხართ თ.. ებრ. 12,4: არა მისრულ ხართ თ.. ებრ. 12,18; მისრულ ხართ თ.. ებრ. 12,22: თ. მათ თანავე კრულ ხართ. ებრ. 13,3: დაგამტკიცენინ თ.. ებრ. 13,21; გიხილნე თ.. ებრ. 13,23: თ. ითხოვთ, იაკ. 4,3; მან აგამაღლნეს თ., იაკ. 4,10; იჴსნენით თ., 1 პეტ. 1,18: თ. ... მიუთხრობდეთ. 1 პეტ. 2,9: თ. ქველის მობაძავ იქმნნეთ, 1 პეტ. 3,13; რაჲთა აღგამაღლნეს თ., 1 პეტ. 5,6; მანვე განგამტკიცენინ თ.. 1 პეტ. 5,10ႢƠ: არცა უნაყოფოდ იპოვნეთ თ.. 2 პეტ. 1,8: თ. ღმრთისაგანნი ხართ, 1 იოვ. 4,4; თ. აღამაღლებდით თავთა თქუენთა, იუდა 1,20; მიგცე თ. საქმეთა თქუენთაებრ. გამოცხ. 2,23: ქრისტე იესუს მიერ თ. ეგე... იქმნენით მახლობელ, ეფეს. 2,13.

თქუენცა ჩინებულ ხართ, ჰრომ. 1,6; მოჰკუედით თ., ჰრომ. 7,4; თ. ურჩ ექმნენით ღმერთსა, ჰრომ. 11,30; თ. სავსე ხართ სახიერებითა, ჰრომ. 15,14; გიხილნე თ., ჰრომ. 15,24CD; რაჲთა თ. დაემორჩილნეთ, 1 კორ. 16,16; განვრცენით თ., 2 კორ. 6,13; და თ. მკუდარ იყვენით. ეფეს. 2,1CD; თ. თანა-აღშენებულ ხართ, ეფეს. 2,22; თ. მკუდარ იყვენით, კოლ. 2,13CD; თ. მის თანა გამოსცხადნეთ, კოლ. 3,4; თ. სადამე იქცეოდეთ, კოლ. 3,7: აწ თ. ... იტყვით, იაკ. 4,13; აწ თ. ... ტიროდეთ, იაკ. 5,1; აწ თ. წმიდა იყვენით, 1 პეტ. 1,15; აწ თ. აღიშენებით. 1 პეტ. 2,5; თ. გაცხოვნებს, 1 პეტ. 3,21; თ. მამისა თანა... ეგნეთ, 1 იოვ. 2,24.

თქუენ [მოთხ. ბრ.] ნათელ-იღოთ, საქმე 1,5; 11,16; თ. უწყით, საქმე 2,22; 1 თეს. 2,5; 3,3; მოიღოთ თ. აღთქუმაჲ იგი, საქმე 2,38; რომელ-იგი თ. მიეცით, საქმე 3,13; ხოლო თ. უარ-ჰყავთ, საქმე 3,14; რომელსა-ეგე თ. ჴელი შეჰყავთ, საქმე 3,20; ჰქმენით თ. ესე, საქმე 4,7; რომელ-იგი თ. ჯუარს-აცუთ, საქმე 4,10; რომელნი თ. შესხენით საპყრობილესა, საქმე 5,25ႡႢƠ; თ. ჴელნი შეასხენით. საქმე 5,30: აღიღეთ თ. კარავი იგი, საქმე 7,43; თ. სთქუთ, საქმე 8,24; ილოცეთ თ. ჩემთჳს, საქმე 8,24; თ. თჳთ უწყით, საქმე 10,28; 10,37; 15,7; 20,34; 1 თეს. 2,1; თ. ... განიშორეთ, საქმე 13,46: თ. იხილეთ, საქმე 18,15: თ. იცით, საქმე 20,18; 2 თეს. 3,7; იხილოთ... თ., საქმე 20,25; თ. აუწყეთ, საქმე 23,15; თ. შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი მკუდრად, ჰრომ. 6,11; რაჲთა გამოიცადოთ თ., ჰრომ. 12,2: ფილიპ. 1,10; შინაგანნი იგი თ. განიკითხნეთ, 1 კორ. 5,12; ცანით-ღა თ., 1 კორ. 10,15ႡႧ: თ. ... სიტყუაჲ იგი გამოსცეთ, 1 კორ. 14,9: თ. ჰყვით, 1 კორ. 16,1: თ. წარმაგზავნოთ(!) მე, 1 კორ. 16,6: თ. მიჰმადლეთ მას, 2 კორ. 2,7; კოლ. 3,13; რაჲ-იგი მომმადლეთ თ., 2 კორ. 2,10: თ. მაიძულეთ მე, 2 კორ. 12,11; რაჲთა თ. კეთილი ჰქმნეთ, 2 კორ. 13,7: თ. დაამტკიცეთ, გალ. 6,1: რაჲთა იცოდით თ., ეფეს. 1,18: თ. შეიყუარეთ. ეფეს. 5,33Ⴇ; რაჲთა შეუძლოთ თ.. ეფეს. 6,11; აღმოიკითხოთ თ.. კოლ. 4,16: მიიღეთ თ. სიტყუაჲ იგი, 1 თეს. 2,13; თ. თჳთ... იცით, 1 თეს. 5,2; მოიღოთ თ. აღნათქუემი იგი, ებრ. 10,36; მიჰხედოთ თ., იაკ. 2,3Ⴂ: თ. შეურაცხ-ჰყავთ. იაკ. 2,6; თ. ესე... უწ-

ყოთ, 2 პეტ. 3,17; თ. მოიჴსენენით სიტყუანი იგი, იუდა 1,17.

თქუენვე აღმოიკითხეთ, კოლ. 4,16; თქუენცა იცით-მცა, 1 კორ. 16,18ᲢᲚ; თ. შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33; თ. რაჲთა უწყოდით, ეფეს. 6,21; ესე თ. უწყით, ფილიპ. 4,15; განიშორვეთ თ. ყოველი, კოლ. 3,8; თ. იგივე გონებაჲ შეიჭურეთ, 1 პეტ. 4,1; თ. ... მოიპოვეთ, 2 პეტ. 1,5.

გეტყოდის თქუენ [მიც. ბრ.], საქმე 3,22; წინაწარმეტყუელი აღგიდგინოს თ., საქმე 3,22; 7,37; თ. ... აღგიდგინა ღმერთმან ძჱ, საქმე 3,26; გამცენით თ., საქმე 5,28; 1 თეს. 4,2; 4,11; გეტყჳ თ., საქმე 5,38; 27,22; ჰრომ. 7,1; 11,13; 1 კორ. 7,29; 10,15ᲢCD (2-ჯერ); 2 კორ. 11,21; გალ. 5,2; 5,21; ფილიპ. 4,11; 1 თეს. 4,1; 4,15; 2 თეს. 2,1; გამოცხ. 2,24; გახარებთ თ., საქმე 13,32; 14,15; მიგცე თ., საქმე 13,34; თ. არა გრწმენეს, საქმე 13,41; გითხრას... თ., საქმე 13,41; სჳმეონ მიგითხრა თ., საქმე 15,14D; გეყოს თ., საქმე 15,29ᲚᲝ; 2 კორ. 13,7; გითხრობენ თ., საქმე 16,17; გახარებ თ., საქმე 17,3; 17,23; გხედავ თ., საქმე 17,22; გაფუცებთ თ. იესუს, საქმე 19,13; 1 თეს. 5,27; გასწავე თ., საქმე 20,20; აწ გიწამებ თ., საქმე 20,26; არა გითხარ თ., საქმე 20,27; შეგვედრებ თ., საქმე 20,32; ჰრომ. 16,1; ყოველივე გიჩუენე თ., საქმე 20,35; თ. ... ვერ ჴელ-გეწიფების, საქმე 27,31; გლოცავ თ., საქმე 27,34ᲚᲝ; 28,20; ჰრომ. 12,1; 15,30; 16,17; 1 კორ. 1,10; 4,16; 16,15; 2 კორ. 2,8; 10,1; ეფეს. 4,1; 1 თეს. 4,10; 5,12; 5,14; ებრ. 13,22; 1 პეტ. 2,11; რაჲთა მი-რაჲმე-გცე თ., ჰრომ. 1,11; გაქუს თ., ჰრომ. 6,22; ღმერთმან... მოგეცინ თ., ჰრომ. 15,5; მოგაჴსენებ თ., ჰრომ. 15,15; გიკითხვენ თ., ჰრომ. 16,16; 1 კორ. 16,19; 16,20; 2 კორ. 13,12; ფილიპ. 4,21;4,22; ებრ. 13,24; რომელი თ. გისწავიეს, ჰრომ. 16,17; გიკითხავს თ., ჰრომ. 16,21; 16,23 (2-ჯერ); კოლ 4,10; 4,12; 4,14; 1 პეტ. 5,13; გიკითხავ თ. მე, ჰრომ. 16,22; ვერ გეტყოდე თ., 1 კორ. 3,1; სძჱ გასუ თ., 1 კორ. 3,2; რომელთაგან თ. გრწმენა, 1 კორ. 3,5ᲢCD; გასწავებ თ., 1 კორ. 4,14; რომელმან მოგაჴსენნეს თ., 1 კორ. 4,17; თ. გვენების, 1 კორ. 6,7; თ. მიგეხუეჭების, 1 კორ. 6,7; მე თ. გერიდები, 1 კორ. 7,28; საცთურს რასმე გივებდ თ., 1 კორ. 7,35; განსაცდელი თ. არა შეგემთხჳა, 1 კორ. 10,13; უკუეთუ ვინმე გხადოდის თ., 1 კორ. 10,27; გითხრას თ., 1 კორ. 10,28; გაქებ თ., 1 კორ. 11,2; გასწავე თ., 1 კორ. 11,2; გასწავებს თ., 1 კორ. 11,14; რაჲ-მე გრქუა თ., 1 კორ. 11,22; მიგეც თ., 1 კორ. 11,23; 15,3; გაუწყებ თ., 1 კორ. 12,3; 15,1; 2 კორ. 8,1; გალ. 1,11; უმეტჱსი გზაჲ გიჩუენო თ., 1 კორ. 12,31; არა თუ გეტყოდი თ., 1 კორ. 14,6; რაჲ-მე გარგო თ., 1 კორ. 14,6; გშურდინ თ., 1 კორ. 14,39ᲩᲚ; გახარე თ., 1 კორ. 15,1; 15,2; 2 კორ. 11,7; გალ. 1,8; 4,13; ესრჱთცა თ. გრწმენა, 1 კორ. 15,11; გითხრობ თ., 1 კორ. 15,51; ფილიპ. 3,18; გიკითხვენ თ. ეკლესიანი ასიაჲსანი, 1 კორ. 16,19; გერიდებოდე თ., 2 კორ. 1,23; გესავ თ., 2 კორ. 2,3; გალ. 5,10; რაჲ-იგი მომმადლეთ თქუენ, მეცა თ., 2 კორ. 2,10Ო; თავთა თჳსთა შეგასწავებთ თ., 2 კორ. 5,12; მიზეზსა გცემთ თ., 2 კორ. 5,12CD; გინა თუ განგაბრძნობთ, – თ., 2 კორ. 5,13; მადლი იგი ღმრთისაჲ მიგაქუნ თ., 2 კორ. 6,1; ჭეშმარიტად გეტყოდე თ., 2 კორ. 7,14; სხუათა – ლხინი და თ. – ჭირი, 2 კორ. 8,13; არა გეტყოდით თ., 2 კორ. 9,4; გაშინებ რასმე თ., 2 კორ. 10,9; გაშურებ თ. ღმრთისა შურსა, 2 კორ. 11,2; უკუეთუ ვინმე პირსა გცემს თ., 2 კორ. 11,20; არარაჲ დაგამძიმე თ., 2 კორ. 12,13; მო-რაჲ მე-განგაპრე თ., 2 კორ. 12,17; თ. სიტყუას-გიგებთ, 2 კორ. 12,19; თ. არა გნებავს, 2 კორ. 12,20; და მე გეპოო თ., 2 კორ. 12,20C; რომელნი აღგძრვენ თ., გალ. 1,7; გახარებდეს თ., გალ. 1,8; 1,9; ჩუენ გახარეთ თ., გალ. 1,9ᲝᲢ; გეხარა თ., გალ. 1,11; გესმინა თ., გალ. 1,13; ვინ გეშურობდა თ., გალ. 3,1; მოგცა თ. სული, გალ. 3,5; გევედრები თ., გალ. 4,12; გეწამები თ., გალ. 4,15; მტერ... გექმენ თ., გალ. 4,16; გეშურობენ თ., გალ. 4,17; თ. არაჲ გარგოს, გალ. 5,2; რომელნი-იგი გაშფოთებენ თ., გალ. 5,12; იგინი გაიძულებენ თ., გალ. 6,12; თ. გესმა, ეფეს. 1,13; მოგცეს თ., ეფეს. 1,17; 3,16; გახარა მშჳდობაჲ თ., ეფეს. 2,17; თ. არა ეგრეთ გისწავიეს, ეფეს. 4,20; გაცთუნებდეს თ., ეფეს. 5,6; გაუწყოს თ., ეფეს. 6,21CD; გგებდე თ., ფილიპ. 1,25; თ. მოგემადლა, ფილიპ. 1,29; ღმერთმან გამო-ვე-გიცხადენ თ., ფილიპ. 3,15; გეტყოდე თ., ფილიპ. 3,18; 2 თეს. 2,5; არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე... გარნა თ. მარტოდ, ფილიპ. 4,15; ნუმცა ვინ განგიკითხავს თ., კოლ. 2,16; ნუვინ თ. მძლე გექმნებინ, კოლ. 2,18; უფალმან მიგმადლა თ., კოლ. 3,13; ყოველი გაუწყოს თ., კოლ. 4,7ᲝᲢCD; 4.9CD; გითხრან თ., 1 თეს. 1,9; ნუგეშინის-გცემდით თ., 1 თეს. 2,11; გვენო თ., 1 თეს. 2,14Ჩ; გითხრობდით თ., 1 თეს. 3,4; გარქუთ თ., 1 თეს. 4,6; გეწია თ., 1 თეს. 5,4; მაჭირებელთა თქუენთა ჭირი, და თ., ჭირვეულთა, ლხინი, 2 თეს. 1,7; გაცთუნებნ თ., 2 თეს. 2,3; გამცნებთ თ., 2 თეს. 3,4CD; გამცნებ თ., 2 თეს. 3,6; რაჲთა... მოგცენთ თ., 2 თეს. 3,9; გამცნებდით თ., 2 თეს. 3,10; თ. ... ნუ გეწყინებინ, 2 თეს. 3,13; მოგეცინ თ. მშჳდობაჲ, 2 თეს. 3,16; გიჴმს-ვე-ღა მოძღურებაჲ თ., ებრ. 5,12; გამცნო თ., ებრ. 9,20; მოთმინებაჲ გიჴმს თ., ებრ. 10,36; გეტყჳს თ., ებრ. 12,5; შეგიწყნარებს თ., ებრ. 12,7; თ. ჴორცნიელნი გასხენ, ებრ. 13,3ᲩᲚ; გეტყოდეს თ., ებრ. 13,7; გაქუს თ., ებრ. 13,18Ო; მიგემადლო თ., ფილემ. 1,22; გმძლავრობენ თ., იაკ.2,6; 1 პეტ. 3,16; მიგითრევენ თ., იაკ. 2,6ᲩᲚ; მიგიზიდვენ თ., იაკ. 2,6ᲚᲝ; გამხილებს თ., იაკ. 2,9ᲩᲚ; მოგეახლოს თ., იაკ. 4,8; გილირს თ. თქუმად, იაკ. 4,15EO; არა წინა-აღგიდგა თ., იაკ. 5,6; თ. მადლსა მას გიწინაწარმეტყუელებდეს, 1 პეტ. 1,10ᲢᲚᲝ; თ. გმსახურებდეს, 1 პეტ. 1,12; მიგეთხრა თ., 1 პეტ. 1,12; გეხარა თ., 1 პეტ. 1,25; რომელმან... გიწოდა თ., 1 პეტ. 2,9; თ. დაგიტევა ჴელით წერილი, 1 პეტ. 2,21; შეგემთხჳოს თ., 1 პეტ. 4,12; ეითარ-იგი თ. გნებავს, 1 პეტ. 4,14ᲩᲚᲝ; მდიდრად წარმოგემართოს თ. შესავალი იგი, 2 პეტ. 1,11; გაუწყე თ., 2 პეტ. 1,16; თ. გვაჭრიდიან, 2 პეტ. 2,3; თ. შეგცხრებიან, 2 პეტ. 2,13; რომლითა განგაღჳძებ თ., 2 პეტ. 3,1; მოგეჴსენნენ თ., 2 პეტ. 3,2ᲩᲚ; რაჲმი გილირს თ. ყოფაჲ, 2 პეტ. 3,11; გითხრობთ თ., 1 იოვ. 1,2; 1,3; 1,5; მიგეტევებიან თ. ცოდვანი თქუენნი, 1 იოვ. 2,12; თ. ცხებულებაჲ გაქუს, 1 იოვ. 2,20; თ. რომელ-იგი გესმა, 1 იოვ. 2,24; თ. ცხორებაჲ იგი რომელი მიიღეთ მისგან, 1 იოვ. 2,27; გასწავა თ., 1 იოვ. 2,27 (2-ჯერ); გასწაოს თ., 1 იოვ. 2,27; ნუმცა ვინ გაცთუნებს თ., 1 იოვ. 3,7; გეძულობს თ. სოფელი, 1 იოვ. 3,13; ნუ გიკჳრს თ., 1 იოვ. 3,13ᲩᲚᲝ; იუდა... თ. [გიკითხავს], იუდა 1,1; თ. თანა-შეგცხრებიან, იუდა 1,12ᲩᲚ; გეტყოდეს თ., იუდა 1,18; რაჲთა გიწამოს ესე ყოველი თ., გამოცხ. 22,16.

განსაზღვრებასთან ერთად: ცხად იყავნ თ. ყოველთა. საქმე 4.10: უბრალო ვარი მე სისხლისაგან თ. ყოველთაისა. საქმე 20.26; მნებავს თ. ყოვლთაჲ ენითა სიტყუაჲ, 1 კორ. 14.5; სიხარული ჩემი თ. ყოველთაჲ არს, 2 კორ. 2,3; მოჴსენების თ. ყოველთაჲ იგი მორჩილებაჲ, 2 კორ. 7,15.

მოსლვასა სულისა წმიდისასა თქუენ ზედა. საქმე 1,8; თ. ზედა... მოივლინა. საქმე 13.26; მოიწიოს თ. ზედა. საქმე 13.40; ტჳრთი დადებად თ. ზედა, საქმე 15.28; ცოდვაჲ თ. ზედა არა უფლებდეს, ჰრომ. 6,14; ნუგეშინის-ცემულ იქმნა თ. ზედა, 2 კორ. 7,7; აღასრულოს თ. ზედა. 2 კორ. 8,6; რომელ არს თ. ზედა. 2 კორ. 9.14; აღმაღლდების თ. ზედა. 2 კორ. 11.20: ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით... თ. ზედა, 1 თეს. 3.7: მოგცა სული წმიდაჲ მისი თ. ზედა. 1 თეს. 4.8; წოდებულ არს თ. ზედა, იაკ. 2,7; ტიროდეთ... უბადრუკებათა მათთჳს თ. ზედა მომავალთა, იაკ. 5,1; სული ღმრთისაჲ თ. ზედა განსუენებულ არს, 1 პეტ. 4,14: არღარა მოვაწიო თ. ზედა, გამოცხ. 2,24; ვთქუათ... თ. გუამსა ზედა ამის სიქადულისასა, 2 კორ. 9.4D.

რომელნი თქუენ შორის მოშიშნი ღმრთისანი ხართ, საქმე 13,16; თ. შორის გამოირჩია ღმერთმან, საქმე 15,7; განიკითხვის თ. შორის, საქმე 26.8; არს ესე თანა-ნუგეშინის-ცემა თ. შორის, ჰრომ. 1,12; სული ღმრთისაჲ დამკჳდრებულ არს თ. შორის, ჰრომ. 8,9; 1 კორ. 3,16; ქრისტე თ. შორის არს, ჰრომ. 8.10; დამკჳდრებულ არს თ. შორის, ჰრომ. 8.11; ვინცა-იგი არს თ. შორის, ჰრომ. 12.3; წამებაჲ იგი... განმტკიცნა თ. შორის, 1 კორ. 1,6; ნუ იყოფინ თ. შორის წვალება, 1 კორ. 1,10; ჴდომა რაჲმე არიან თ. შორის. 1 კორ. 1,11; სადა უკუე თ. შორის შური და ჴდომაჲ, 1 კორ. 3,3; ბრძენ ეგონოს თავი თჳსი თ. შორის, 1 კორ. 3.18: რაჲთა მოისპოს თ. შორის, 1 კორ. 5,2; მოისპეთ უკეთური იგი თ. შორის, 1 კორ. 5.13ᒣD; იკადროს-მე ვინ თ. შორის, 1 კორ. 6.1; არავინ არსა თ. შორის ბრძენ, 1 კორ. 6,5; ჴორცნი ეგე თქუენნი ტაძარნი თ. შორის სულისა წმიდისანი არიან, 1 კორ. 6,19; თ. შორის სულიერი დავსთესეთ, 1 კორ. 9,11; თ. შორისღა თჳთ განიკითხეთ ესე, 1 კორ. 11,13; წვალება რაჲმე თ. შორის არიან, 1 კორ. 11,18; წვალებანიცა ყოფად არიან თ. შორის, 1 კორ. 11,19; რჩეულნი იგი გამოჩნდენ თ. შორის, 1 კორ. 11,19; არიან თ. შორის უძლურ. 1 კორ. 11,30; ღმერთი თ. შორის არს, 1 კორ. 14.25; ქრისტე იქადაგების თ. შორის, 1 კორ. 15,12; იტყჳან ვინმე თ. შორის, 1 კორ. 15.12; თ. შორის იქადაგა, 2 კორ. 1,19; ცხორებაჲ თ. შორის [შეიქმნების]. 2 კორ. 4.12; შექმნა თ. შორის წრაფაჲ, 2 კორ. 7,11; ყოვლითა კადნიერ ვართ თ. შორის, 2 კორ. 7,16; წარემატებით... ჩუენ მიერითა მით თ. შორის სიყუარულითა, 2 კორ. 8,7; რომელი... მდაბალ [scil. ვარ] თ. შორის, 2 კორ. 10.1; სასოებაჲ მაქუს... თ. შორის განდიდებად. 2 კორ. 10.15; თ. შორის თავი თჳსი... დავიმარხე, 2 კორ. 11,9; სასწაული იგი... იქმნა თ. შორის, 2 კორ. 12.12; ნუუკუე იყვნენ თ. შორის ჴდომაჲ. 2 კორ. 12,20CD; ძლიერ [არს] თ. შორის. 2 კორ. 13,3; ქრისტე თ. შორის არს, 2 კორ. 13.5; თუალთა წინაშე... გამოიწერა თ. შორის იესუ ქრისტე, გალ. 3,1CD; იქმს ძალთა თ. შორის, გალ. 3.5; გამოიხატოს ქრისტე თ. შორის, გალ. 4,19; გმობაჲ მოისპენ თ. შორის, ეფეს. 4,31CD; ანგაჰრებაჲ ნუმცა სახელ-ედებინ თ. შორის, ეფეს. 5.3; იწყოს თ. შორის საქმე კეთილი, ფილიპ. 1.6; იზრახებოდენ თ. შორის, ფილიპ. 2.5: არს ნაყოფიერ..., ვითარცა-ეგე თ. შორის, კოლ. 1.6; ნუ ვინმე იყოს თ. შორის წარმტყუენველ, კოლ. 2,8Ꞓ; ვიქმნენით ჩუენ მდაბალ თ. შორის, 1 თეს. 2.7; შეწევნასა აჩუენებს თ. შორის მორწმუნეთა მაგათ. 1 თეს. 2,13; რომელნი-იგი შურებიან თ. შორის. 1 თეს. 5.12; თ. შორის ვიქადით, 2 თეს. 1,4; რაჲთა იდიდოს... თ. შორის, 2 თეს. 1,12; არარაჲ უჯეროჲ ვყავთ თ. შორის, 2 თეს. 3,7; იქცევიან თ. შორის უწესოდ, 2 თეს. 3,11; ნუუკუე იყოს... თ. შორის გული უკეთური, ებრ. 3.12; რომელსა ეგონოს თ. შორის, იაკ. 1.26ᒣᒪO; ვინ არს ბრძენ... თ. შორის, იაკ. 3,13; ვინაჲ არიან ბრძოლანი თ. შორის, იაკ. 4,1; უძლურ თუ ვინმე არს თ. შორის, იაკ. 5,14ᒣᒪO; უკუეთუ ვინმე თ. შორის სცთეს, იაკ. 5.19; ეძიებდეს სიტყუასა თ. შორის, 1 პეტ. 3,15; ხუცესთა მათ თ. შორის ულოცავ. 1 პეტ. 5.1; ესე რაჲამს იყოს თ. შორის, 2 პეტ. 1,8; თ. შორის ყოფად არიან ცრუ-მოძღუარნი, 2 პეტ. 2.1; რომელი არს ჭეშმარიტ... თ. შორის, 1 იოვ. 2,8; რომელი თ. შორის არს, 1 იოვ. 4,4; რომელი-იგი მოიკლა თ. შორის. გამოცხ. 2,13.

რაჲთა თქუენცა... გახარო, ჰრომ. 1,15; თ. გესმა, ეფეს. 1,13ᒣbB; თ. გიხაროდენ. ფილიპ. 2,18; თ. უფალი გივის, კოლ. 4,1; გევნო თ., 1 თეს. 2,14; თ. ჴორციელ განსხენ, ებრ. 13.3; თ. ზიარებაჲ გაქუნდეს ჩუენ თანა, 1 იოვ. 1,3; თ. ცხორებაჲ გაქუს, 1 იოვ. 2,20ᒣᒪO; თ. ცხებულებაჲ იგი... არა გიჴმს, 1 იოვ. 2,27ᒣᒪO.

რომელი აღმაღლდა თქუენგან, საქმე 1,11; განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს თ., საქმე 27.22; რომელიცა რაჲმე საქმე უჴმდეს თ., ჰრომ. 16.2CD; თ. განიკითხოს სოფელი, 1 კორ. 6.2; თ. თუ ჩუენ ჴორციელი მოვიმკოთ, 1 კორ. 9,11; საწამებელი წიგნი აქუს... თ., 2 კორ. 3,1; განვიდა თ., 2 კორ. 8,17ᒣ; მნებავს თ. უწყებად. გალ. 3,2; ესე არა თ. [არს]. ეფეს. 2,8; განიშორეთ თ., ეფეს. 4,22; გმობაჲ მოისპენ თ., ეფეს. 4,31; განიშორეთ თ. ყოველი, კოლ. 3,8ᒣᒪ;არცა ვეძიებდით... დიდებასა თ., 1 თეს. 2,6; ობოლ ღათუ ვიქმნენით თ., 1 თეს. 2,17; ჯერ-არს თ. სლვაჲ, 1 თეს. 4.1Ꞓ; მოისპენ თ. ყოველი მწინკულევანებაჲ, იაკ. 1,21ᒣᒪ; ივლტოდის თ., იაკ. 4.7; სასყიდელი..., დაკლებული იგი თ. ღაღადებს, იაკ. 5.4; რომელი ეძიებდეს თ. სიტყუასა, 1 პეტ. 3,15ᒣᒪO.

განსუენებულ არს სული მისი თქუენ ყოველთაგან, 2 კორ. 7,13.

ესე ცხად იყავნ თქუენდა, საქმე 2,14; ითხოვეთ... მიმადლებად თ., საქმე 3,14ᒣᒪO; მოავლინა... თ., საქმე 3.26; შეიწყნარნა სიტყუანი ცხორებისანი მოცემად თ., საქმე 7,38; შემოვედ თ., საქმე 10,29, უწყებულ იყავნ თ., საქმე 13.38; 28,28; თ. ჯერ-იყო პირველად რქუმად, საქმე 13,46; მიცემად თ. წჳმაჲ, საქმე 14.17; მივლინებად თ., საქმე 15,25; განშორებად თ. ნაკერპავთაგან, საქმე 15,29; კუალად მოვიდე თ., საქმე 18,21; ჯერ-არს თ., საქმე 19.36; შემოვიდენ თ. მგელნი, საქმე 20.29; მოცემად თ. მკჳდრობისა, საქმე 20.32ᒣᒪO; ჯერ-არს თ. ტანჯვაჲ, საქმე 22,25; რაჲთა შიამოიყვანოს თ., საქმე 23.15; მადლი თ., ჰრომ. 1,7; 1 კორ. 1,3; 2 კორ. 1,2; გალ. 1.3; ეფეს. 1.2; ფილიპ. 1,2; კოლ. 1,3; 1 თეს. 1,1; 2 თეს. 1,2; 1 პეტ. 1,2FO; 2 პეტ. 1.2ᑕᒪO; რაჲთა მე-

ცა წარმემართოს... მისლვად თ., ჰრომ. 1,10; მსურის
ხილვად თ., ჰრომ. 1,11; მი-რაჲმე-გცე თქუენ მცა... და-
სამტკიცებელად თ., ჰრომ. 1,11; არს ესე თანა-ნუგეში-
ნის-ცემაჲ თ., ჰრომ. 1,12ႢႪ; მინდა მისლვად თ., ჰრომ.
1,13; სახარებისა მისგან — მტერ თ., ჰრომ. 11,28; შემ-
ძლებელ არს თ. დამტკიცებად, ჰრომ. 14,24; აღმატებად
თ. სასოებითა, ჰრომ. 15,13; მივწერე თ., ჰრომ. 15,15;
წარვემატებოდე... მოსლვად თ., ჰრომ. 15,22; მსურის მე
მოსლვად თ., ჰრომ. 15,23; მოვიდე თ., ჰრომ. 15,24CD;
ებრ. 13,19; მო-რაჲ-ვიდოდი თ., ჰრომ. 15,29; რაჲთა...
მოვიდე თ., ჰრომ. 15,32; შემძლებელ არს განმტკიცებად
თ., ჰრომ. 16,24; მოცემულ არს თ., 1 კორ. 1,4; მე...
მოვედ თ., 1 კორ. 2,1; არა მოვედ... მითხრობად თ., 1
კორ. 2,1; დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თ., 1 კორ.
2,2; ვერ უძლე სიტყუად თ., 1 კორ. 3,1CD; არა თუ
საკდემელად თ. მივსწერ, 1 კორ. 4,14; მივავლინე თ.
ტიმოთე, 1 კორ. 4,17; არა მოსლვასა მას ჩემსა თ. გან-
ვინმე-ლაღნეს, 1 კორ. 4,18; მივიდე ადრე თ., 1 კორ.
4,19; კუერთხითა მოვიდე თ., 1 კორ. 4,21; მოვწერე თ.,
1 კორ. 5,9CD; მივწერე თ., 1 კორ. 5,11; 2 კორ. 2,3;
2,4; 7,12; ეფეს. 3,3; ებრ. 13,22; 1 იოვ. 2,21; 2,26;
5,13; საკდემელად თ. გეტყჳ თქუენ, 1 კორ. 6,5; 2 კორ.
11,21CD; უძლურებაჲ თ. არს ესე, 1 კორ. 6,7; თ. ოდენ
ვარ, 1 კორ. 9,2; მო-თუ-ვიდე თ., 1 კორ. 14,6; ანუ თ.
ხოლო მიიწია, 1 კორ. 14,36; რომელსა-ესე მივსწერ თ.,
1 კორ. 14,37; საკდემელად თ. ვიტყჳ, 1 კორ. 15,34; რა-
ჲთამცა მოვიდა თ., 1 კორ. 16,12; სხუასა რასამე მივ-
სწერთ თ., 2 კორ. 1,13CD; სიქადულ თ. ვართ, 2 კორ.
1,14CD; მინდა პირველად მისლვად თ., 2 კორ. 1,15; არა
კუალად მწუხარებით მოვიდე თ., 2 კორ. 2,1; წინააღ-
მდგომი უფროჲსღა თ. მიმადლებად, 2 კორ. 2,7CD; მი-
ვე-მიმადლებიეს თ., 2 კორ. 2,10; თავთა ჩუენთა მონად
თ. [ექადაგებთ], 2 კორ. 4,5; გინა თუ განვებრძნდით —
თქუენდა, 2 კორ. 5,13CD; თანა-შემწენი ვართ თ., 2
კორ. 6,1; ვიყო მე თ. მამა, 2 კორ. 6,18; არა დასაშჯე-
ლად თ. ვიტყჳ, 2 კორ. 7,3AB; უმჯობეს არს თ., 2
კორ. 8,10; ნებსით თჳსით განვიდა თ., 2 კორ. 8,17; მეტ
რაჲმე მიჩს მიწერად თ., 2 კორ. 9,1; მივიდენ თ., 2
კორ. 9,5; ძალ-უც ღმერთსა გარდამატებად თ. ყოველივე
საჴმარი, 2 კორ. 9,8; ლოცვაჲ... ჰსურის მათ თ., 2
კორ. 9,14; მომცა აღსაშენებელად... თ., 2 კორ. 10,8;
მიერ კერძორე თ. ხარებად, 2 კორ. 10,16; მო-რაჲ-ვედ
თ., 2 კორ. 11,8; მოვიღე საგზალი თ. სამსახურებელად,
2 კორ. 11,8; დაუმძიმებელად თ. თავი ჩემი დავიმარხე, 2
კორ. 11,9CD; განმზადებულ ვარ მისლვად თ., 2 კორ.
12,14; მივავლინე თ., 2 კორ. 12,17; კოლ. 4,8; ეფეს.
6,22; მოვალ თ., 2 კორ. 13,1; მივსწერ თ., გალ. 1,20;
მინდა მისლვაჲ თ., გალ. 4,20; მივწერე ჴელითა ჩემითა
თ., გალ. 6,11; რომელ-იგი არს დიდებაჲ თ., ეფეს. 3,13;
განცხადებულად უწყებად თ., ეფეს. 6,19; მსურის მე თ.,
ფილიპ. 1,8; ხოლო თ. ცხორებაჲ [არს], ფილიპ. 1,28; ვე-
სავ ტიმოთესსაცა ადრე მივლინებასა თ., ფილიპ. 2,19;
უმჯობესადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტესი... მივლინებად
თ., ფილიპ. 2,25; იგივე მიწერად თ., ფილიპ. 3,1; თ.
კრძალულებაჲ არს, ფილიპ. 3,1; ვართ ჩუენ სახე თ., ფი-
ლიპ. 3,17; აღემატების სახელად თ., ფილიპ. 4,17; რო-
მელ-ეგე მიიწია თ., კოლ. 1,6; მნებავს უწყებად თ.,
კოლ. 2,1CD; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ თ., კოლ.
2,8; შეჰგავს თ., კოლ. 4,6CD; მოვიდეს თ., კოლ. 4,10;
რწმუნებად თ. სახარებაჲ იგი, 1 თეს. 2,4Ⴐ; ჳერეთ მსუ-
როდა თ., 1 თეს. 2,8; ჯერ-გჳჩს მიცემად თ., 1 თეს. 2,8;
ვინებეთ მისლვაჲ თ., 1 თეს. 2,18; ჩუენ [გული გუეტყჳს
ხილვად] თ., 1 თეს. 3,6; ჯერ-არს თ. სლვაჲ, 1 თეს.
4,1; განშორებად თ. სიძვისაგან, 1 თეს. 4,3CD; არა
გჳჴმს ჩუენ მიწერად თ., 1 თეს. 4,9; 5,1; ღირს-ყოფად
თ. სასუფეველსა, 2 თეს. 1,5D; განშორებად თ. ყოვლი-
სავე მისგან ძმისა, 2 თეს. 3,6CD; ღირდა თ., ებრ. 5,12;
არა ადვილ არს ესე თ., ებრ. 13,17; რომელი-იგი ღირს
თ. თქუმად, იაკ. 4,15F; გესლი იგი მათი საწამებელად
თ. იყოს, იაკ. 5,3; რომელნი თ. მადლსა მას წინაწარ-
მეტყუელებდეს, 1 პეტ. 1,10; ესევდით მოწევნულსა მას
თ. მადლსა, 1 პეტ. 1,13ႢႪႭ; თ. არს პატივი, 1 პეტ.
2,7; ვინ-მე არს ბოროტის მყოფელ თ., 1 პეტ. 3,13;
მშჳდობაჲ თ., 1 პეტ. 5,14ႪႭ; პატივი ხუედრებულ არს
თ., 2 პეტ. 1,1; ვიზრუნოთ თ. მოჴსენებად, 2 პეტ. 1,12;
განღჳძებად თ., 2 პეტ. 1,13; მეორედ მივწერ თ. წიგნსა,
2 პეტ. 3,1; სულ-გრძელ არს თ., 2 პეტ. 3,9; მიწერა
თ., 2 პეტ. 3,15; ამას მივწერ თ., 1 იოვ. 1,4; 2,1; 2,7;
2,8; 2,12; 2,13; 2,14; რომელი მოვიდოდის თ., 2 იოვ.
1,10; ვესავ მოსლვად თ., 2 იოვ. 1,12; მრავალი მეგულვა
მიწერად თ., 2 იოვ. 1,12; ყოველივე სწრაფაჲ ვყავ მიწე-
რად თ., იუდა 1,3; ჯერ-მიჩნდა მიწერად თ., იუდა 1,3;
შემძლებელ არს დამარხვად თ., იუდა 1,24; მადლი თ.
და მშჳდობაჲ, გამოცხ. 1,4.

კაცი განჩინებული... თ. მიმართ, საქმე 2,22; ჯერ-
არს თქუმად... თ. მიმართ, საქმე 2,29; ისმინეთ ჩემი თ.
მიმართ, საქმე 22,1; რომელ-იგი ფრიად დაშურა თ. მი-
მართ, ჰრომ. 16,6; მე უძლურებასა შინა... ვიყავ თ. მი-
მართ, 1 კორ. 2,3; ესე... სახედ დავდევ თავისა ჩემისა-
თჳს თ. მიმართ, 1 კორ. 4,6; ვიქცეოდეთ... თ. მიმართ, 2
კორ. 1,12; სიტყუაჲ იგი ჩუენი თ. მიმართ, 2 კორ. 1,18;
სიყუარული იგი... მაქუს თ. მიმართ, 2 კორ. 2,4; საწა-
მებელი წიგნი აქუს თ. მიმართ, 2 კორ. 3,1; პირი ჩუენი
აღღებულ არს თ. მიმართ, 2 კორ. 6,11; მრავალი კადნი-
ერებაჲ მაქუს თ. მიმართ, 2 კორ. 7,4; გამოჩნდეს მოს-
წრაფებაჲ თქუენი... თ. მიმართ, 2 კორ. 7,12CD; მოწყა-
ლებაჲ მისი... თ. მიმართ არს, 2 კორ. 7,15; აღასრუ-
ლოს თ. მიმართ ესეცა მადლი, 2 კორ. 8,6ႢႪႭႨCD;
მოსწრაფე [არს] თ. მიმართ, 2 კორ. 8,22; შორით
ხოლო ვიკადრებ თ. მიმართ, 2 კორ. 10,1; ვერ მიმწუ-
დომელნი თ. მიმართ, 2 კორ. 10,14; განვეცხადენით ყო-
ველსა შინა თ. მიმართ, 2 კორ. 11,6; დამამდაბლოს მე
ღმერთმან ჩემმან თ. მიმართ, 2 კორ. 12,21; თ. მიმართ
არა უძლურ არს, 2 კორ. 13,3; დავშურ თ. მიმართ,
გალ. 4,11; ნუ მისლვასა მას ჩემსა თ. მიმართ, გალ.
4,18; მოცემულ არს ჩემდა თ. მიმართ, ეფეს. 3,2; ჩემითა
მით მისლვითა... თ. მიმართ (მომართ AB), ფილიპ.
1,26CD; არს სარწმუნოჲ თ. მიმართ მსახური ქრის-
ტესი, კოლ. 1,7; რომელი მომეცა მე თ. მიმართ, კოლ.
1,25CD; არა ცუდად იყო თ. მიმართ, 1 თეს. 1,5; იცით,
რაბამ ვიქმენით ჩუენ თ. მიმართ, 1 თეს. 1,5; რომელი
შესლვაჲ გუაქუნდა თ. მიმართ, 1 თეს. 1,9; თქუენ თჳთ
უწყით... შემოსლვაჲ იგი ჩუენი თ. მიმართ, 1 თეს. 2,1;
განვეცხადენით... სიტყუად თ. მიმართ, 1 თეს. 2,2; ვქა-
დაგებდით... თ. მიმართ, 1 თეს. 2,9; წარჰმართენინ გზა-
ნი ჩუენნი თ. მიმართ, 1 თეს. 3,11; გარდაგმატენ სიყუა-
რულითა ურთიერთას... ვითარცა-ესე ჩუენ თ. მიმართ, 1

თეს. 3,12; ესე არს ნებაჲ ღმრთისაჲ... თ. მიმართ, 1 თეს. 5,18; სარწმუნოჲ იქმნა წამებაჲ ჩუენი თ. მიმართ, 2 თეს. 1,10; იდიდებოდის, ვითარცა-იგი თ. მიმართ. 2 თეს. 3,1; დამარხული ცათა შინა თ. მიმართ, 1 პეტ. 1,4.

განკჳრვებულ ვარ თქუენდამი, გალ. 4,20; რომელნი თ. მადლსა მას წინაწარმეტყუელებდეს, 1 პეტ. 1,10Ⴂ.

რაჲთა უშიშად იყოს თქუენდა მომართ, 1 კორ. 16,10D; გარდამოჴდა ეშმაკი თ. მომართ, გამოცხ. 12,12.

იყვნენ თუ რაჲმე თქუენ თანა, საქმე 13,15; თ. თანა რომელთა ეშინის ღმრთისა, საქმე 13,26; თ. თანა ყოველსა ჟამსა ვიყოფოდე, საქმე 20,18; თ. თანა განვისუენო, ჰრომ. 15,32; რაჲთა ჩუენცა თ. თანა ვსუფევდეთ, 1 კორ. 4,8; კაცად-კაცადი თქუენი თ. თანა დაიკრებდინ, 1 კორ. 16,2; მოვიდე თ. თანა, 1 კორ. 16,5; თ. თანა დავადგრე, 1 კორ. 16,6; ვესავ რაოდენისამე ჟამისა დაყოფასა თ. თანა, 1 კორ. 16,7; ვითარ-ძი უშიშად იყოს თ. თანა, 1 კორ. 16,10; მადლი... იესუ ქრისტჱსი თ. თანა, 1 კორ. 16,23; რომელმან-იგი განმამტკიცნა ჩუენ თ. თანა, 2 კორ. 1,21; წარმადგინნეს თ. თანა, 2 კორ. 4,14; იყავნ თ. თანა, 2 კორ. 13,11; დაადგრეს თ. თანა, გალ. 2,5; რომელი შეიქმს თ. თანა ნებასაცა, ფილიპ. 2,13; ღმერთი მშჳდობისაჲ იყავნ თ. თანა, ფილიპ. 4,9; რომელ არს ქრისტჱ თ. თანა, კოლ. 1,27; თ. თანა ვარ, კოლ. 2,5; სიტყუაჲ იგი... დამკჳდრებულ იყავნ თ. თანა, კოლ. 3,16; თ. თანა ვიყვენით, 1 თეს. 3,4; მადლი... თ. თანა, 1 თეს. 5,28; კოლ. 4,18; 1 ტიმ. 6,21; ფილემ. 1,25; 1 პეტ. 1,2; 2 პეტ. 1,2; ვიყავ თ. თანა, 2 თეს. 2,5; 3,10; რომელი განსაცდელად იქმნის თ. თანა, 1 პეტ. 4,12; ნუ გიკჳრნ თ. თანა განჴურვებაჲ ეგე, 1 პეტ. 4,12; მშჳდობაჲ თ. თანა, 1 პეტ. 5,14; თ. თანა დადგრომილ არს, 1 იოვ. 2,14; თ. თანა ეგენ, 1 იოვ. 2,24; უკუეთუ თ. თანა ეგოს, 1 იოვ. 2,24; ჰგიეს თ. თანა, 1 იოვ. 2,27; იყავნ თ. თანა მადლი, 2 იოვ. 1,3ႪႭ; წყალობაჲ თ. თანა, იუდა 1,2.

რაჲთა თ. თანაცა ნაყოფ რაჲმე ეპოო, ჰრომ. 1,13.

ღმერთი მშჳდობისაჲ იყავნ თ. ყოველთა თანა, ჰრომ. 15,33; მადლი... იესუ ქრისტჱსი თ. ყოველთა თანა, ჰრომ. 16,20; 16,27ႨCD; 2 თეს. 3,18; ებრ. 13,25; სიყუარული ჩემი თ. ყოველთა თანა, 1 კორ. 16,24; ზიარებაჲ წმიდისა სულისაჲ თ. ყოველთა თანა, 2 კორ. 13,13; მიხაროდის თ. ყოველთა თანა, ფილიპ. 2,17; უფალი თ. ყოველთა თანა, 2 თეს. 3,16; მადლი თ. ყოველთა თანა, ტიტე 3,15.

თქუენთჳს... მოივლინა, საქმე 13,26ႪႭ; მარადის თ. ვილოცავ, ჰრომ. 1,10; სახელი ღმრთისაჲ თ. იგმობვის, ჰრომ. 2,24ႢႪႨCD; მრწამს მეცა, ძმანო, თ., ჰრომ. 15,14; მიხარის თ., ჰრომ. 16,19; ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა მარადის თ. მადლსა მას ზედა ღმრთისასა, 1 კორ. 1,4; მეუწყა მე თ., 1 კორ. 1,11; ესე არს ჴორცი ჩემი თ. განტეხილი, 1 კორ. 11,24; სასოებაჲ ჩუენი მტკიცე არს თ., 2 კორ. 1,6; სამადლობელ იქმნას თ., 2 კორ. 1,11CD; ყოველივე თ. არს, 2 კორ. 4,15; მრავალი სიქადული [მაქუს] თ., 2 კორ. 7,4; რაჲ-იგი მისა თ. ვიქადი, 2 კორ. 7,14; რაჲცა-იგი... ვიქადე თ., 2 კორ. 7,14CD; თ. დაგლახაკნა მდიდარი იგი, 2 კორ. 8,9; მოსცა იგივე წრაფაჲ გულსა ტიტჱსსა თ., 2 კორ. 8,16; გამოჩინებაჲ... ჩუენისა სიქადულისაჲ თ., 2 კორ. 8,24; რომელი-იგი თ. ვიქადე, 2 კორ. 9,2CD; არა სიქადული იგი ჩუენი თ. ცუდად იყოს, 2 კორ. 9,3; ლოცვაჲ თ. ჰსურის, 2 კორ. 9,14; იქმნა იგი თ. წყევასა ქუეშე, გალ. 3,13Ⴍ; მეშინის მე თ., გალ. 4,11; განკჳრვებულ ვარ მე თ., გალ. 4,20CD; არა დავსცხრები მადლობითა თ., ეფეს. 1,16; რომელ არს თ., ეფეს. 3,13; არა გეწყინებოდის ჭირთა შინა ჩემთა თ., ეფეს. 3,13CD; დადგრომაჲ ჴორცთა შინა... თ. [არს], ფილიპ. 1,24; მესმეს თ., ფილიპ. 1,27; რაჲთა... ვცნა თ., ფილიპ. 2,19; თ. გულითად იზრუნა, ფილიპ. 2,20; მარადის ვილოცავთ თ., კოლ. 1,3; რომელ განმზადებულ არს თ., კოლ. 1,5; არა დავსცხრებით თ. ლოცვითა, კოლ. 1,9; აწ მიხარის მე ვნებათა მათ ზედა თ., კოლ. 1,24; რომელი მოცემულ არს ჩემდა თ., კოლ. 1,25; რაოდენი ღუაწლი მაქუს მე თ., კოლ. 2,1; რაჲთა ცნას თ., კოლ. 4,8ႢႨCD; ილუწის თ., კოლ. 4,12; აქუს მას ფრიადი სიყუარული თ., კოლ. 4,13; ვჰმადლობთ ღმერთსა თ., 1 თეს. 1,2Ⴂ; ჴსენებასა ვჰყოფ თ., 1 თეს. 1,2Ⴍ; გჳხარის თ., 1 თეს. 3,9; მადლსა... მიცემად ღმერთსა თ., 1 თეს. 3,9; მადლობაჲ გჳღირს ღმრთისა მარადის თ., 2 თეს. 1,3; თ. ვიქადეთ, 2 თეს. 1,4CD; ვილოცავთ თ., 2 თეს. 1,11; თანა-გუაც მადლობაჲ მარადის თ., 2 თეს. 2,13; ვესავ უფალსა თ., 2 თეს. 3,4; ჩუენ გურწამს თ., ებრ. 6,9; გამოჩნდა უკუანაჲსკნელთა ჟამთა თ., 1 პეტ. 1,20; ძჳრსა იტყჳან თ., 1 პეტ. 2,12; ქრისტემანცა ივნო თ., 1 პეტ. 2,21; ძჳრსა იტყოდიან თ., 1 პეტ. 3,16ႪႭ; რომელ-იგი ილუწის თ., 1 პეტ. 5,7; სულ-გრძელ არს თ., 2 პეტ. 3,9ႪႭ; რაბამ ვიქმნენით ჩუენ თქუენდა მიმართ თქუენთჳსვე, 1 თეს. 1,5.

ვჰმადლობ ღმერთსა... თქუენ ყოველთათჳს, ჰრომ. 1,8; თ. ყოველთათჳს უფროჲსღა ენათა ვიტყჳ, 1 კორ. 14,18; [ვიქმენ] კრული თ. წარმართთათჳს, ეფეს. 3,1; თ. ყოველთათჳს სიხარულით ლოცვასა ვჰყოფ, ფილიპ. 1,4; არს სამართალ ესე ჩემდა ზრახვად თ. ყოველთათჳს, ფილიპ. 1,7; მსურის თ. ყოველთათჳს, ფილიპ. 1,8CD; სურვიელ იყო თ. ყოველთათჳს, ფილიპ. 2,26; ვჰმადლობ ღმერთსა თ. ყოველთათჳს, 1 თეს. 1,2.

შეურაცხ იქმნა თ. მიერ, საქმე 4,11; ვისაჯები მე თ. მიერ, საქმე 24,21; უკუეთუ შესაძლებელ არს თ. მიერ, ჰრომ. 12,18; თ. მიერ წარვიგზავნო მუნ, ჰრომ. 15,24; თ. მიერ ზოგს-რაჲმე აღვივსო, ჰრომ. 15,24Ⴈb; წარვიდე თ. მიერ სპანიად, ჰრომ. 15,28; უკუეთუ თ. მიერ განვიკითხო, 1 კორ. 4,3; ანუ თ. მიერ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ გამოვიდა, 1 კორ. 14,36; თ. მიერ წარგზავნებად ჰურიასტანად, 2 კორ. 1,16; მინდა... თ. მიერ წარსლვად მაკედონიად, 2 კორ. 1,16CD; აღსავსე ვარ თ. მიერ, ფილიპ. 4,18; თ. მიერ მიმოეფინა სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ, 1 თეს. 1,8.

უბიწოდ თქუენ მორწმუნეთა მიმართ ვიქცეოდეთ, 1 თეს. 2,10.

ესე დგას თ. წინაშე, საქმე 4,10; მოვიყვანე ეგე თ. წინაშე, საქმე 25,26ႢႪႭ; მოსცა მას სიცოცხლჱ ესე წინაშე თ. ყოველთასა, საქმე 3,16.

რამეთუ სახელი ღმრთისაჲ თქუენ ძლით იგმების, ჰრომ. 2,24; მი-ვე-მიმადლებიეს თ. ძლით, 2 კორ. 2,10CD.

მიწუდომად ვიდრე თქუენდამდე, 2 კორ. 10,13; ვიდრე თ. მივიწიენით, 2 კორ. 10,14; ვიდრე თქუენდამდეცა მივსწუეთით, 2 კორ. 10,14CD.

კუთვნილებითის ფორმა პირის ნაცვალსახელის ნაცვლად: რომელ-იგი ქმნა... ღმერთმან შორის თქუენსა, საქმე 2,22; მოისპეთ უკეთური იგი შორის თ., 1 კორ. 5,13; მიერ კრძო თ. სასარებად, 2 კორ. 10,16ႳႱCD; ესე ღგას წინაშე თ., საქმე 4,10ႳႱO; მინდა... თქუენით წარსლვად მაკედონიად, 2 კორ. 1,16; მოვიდა ტიმოთე ჩუენდა თ., 1 თეს. 3,6; ეცხოვნდეთ... ძალისაგან ღმრთისა თქუენითურთ, 2 კორ. 13,4.

თქუენ-ი კუთვნილ. ნაცვალსახელი: არა თქუენი არს ცნობად, საქმე 1,7; თ. არს აღთქუმაჲ, საქმე 2,39; სამართალ არს... თ. სმენად, საქმე 4,19; თავს-ვიდევ თ., საქმე 18,14; არარაჲ დავაყენე უმჯობესი თ., საქმე 20,20; მნებავს უკუე თ., რაჲთა ბრძენ იყვნეთ, ჰრომ. 16,19; ყოველივე თ. არს, 1 კორ. 3,21; 3,22; მე მნებავს თ., რაჲთა უზრუნველ იყვნეთ, 1 კორ. 7,32CD; მნებავს თ. უწყებაჲ, 1 კორ. 11,3; ყოველი თ. სიყუარულით იყავნ, 1 კორ. 16,14; უწყებაჲ თ. მნებავს, ფილიპ. 1,12; მოყუსისაცა თითოეული თ. [ეძიებს], ფილიპ. 2,4; მნებავს თ., რაჲთა უწყოდით, კოლ. 2,1; რაჲთა გულისხმაყოს თ., კოლ. 4,8; იყავნ თ. ჰჱ ჰე და არაჲ არა, იაკ. 5,12; რამეთუ ჯერ-არს თ. ყოფაჲ, 2 პეტ. 3,11ႳO; მოჴსენებაჲ თ. მნებავს, იუდა 1,5.

განშორებაჲ თქუენი, საქმე 15,29D; განტევებაჲ თ., საქმე 16,36; სისხლი თ., საქმე 18,6; სარწმუნოებაჲ ეგე თ., ჰრომ. 1,8; 1 კორ. 2,5; 15,14; 15,17; კოლ. 1,4; 1 თეს. 1,8; 3,10O; 2 თეს. 1,3; ხილვაჲ თ., ჰრომ. 1,11ႤCD; სარწმუნოებაჲ თ., ჰრომ. 1,12; უმეცრებაჲ თ., ჰრომ. 1,13; 11,25; 1 კორ. 10,1; 12,1; 2 კორ. 1,8CD; 1 თეს. 4,13; ნაყოფი თ., ჰრომ. 6,22; ეგე მსახურებაჲ თ., ჰრომ. 12,1; კეთილი იგი თ., ჰრომ. 14,16; თ. ეგე მორჩილებაჲ, ჰრომ. 16,19; 2კორ. 10,6; კაცად-კაცადი თ., 1 კორ. 1,12; 16,2; ფილიპ. 2,4; ჩინებულებაჲ ეგე თ., 1 კორ. 1,26; სიქადული ეგე თ., 1 კორ. 5,6; ფილიპ. 1,26; გუამი თ., 1 კორ. 6,19Ⴡხ; უზრუნველობაჲ თ., 1 კორ. 7,32; ჴელმწიფებაჲ ეგე თ., 1 კორ. 8,9; თ. ეშმაკთა ზიარებაჲ, 1 კორ. 10,20; ყოველივე წინა-დაგებული თ., 1 კორ. 10,27; შრომაჲ ეგე თ., 1 კორ. 15,58; თ. ხილვაჲ, 1 კორ. 16,7; თ. იგი დაკლებული 1 კორ. 16,17; ფილიპ. 2,30; გამოცდილებაჲ თ., 2 კორ. 2,9; მოწრაფებაჲ თ., 2 კორ. 7,12; თ. იგი ნამეტავი, 2 კორ. 8,14; გულს-მოდგინებაჲ ეგე თ., 2 კორ. 9,2; პირველ აღთქუმული იგი ევლოგიაჲ თ., 2 კორ. 9,5; თესლი თ., 2 კორ. 9,10; ნეტარებაჲ იგი თ., გალ. 4,15; გარდაქცევაჲ თ., გალ. 4,17; მორჩილებაჲ ეგე თ., გალ. 5,8ႳႱ; აზნაურებაჲ თ., გალ. 5,13Ⴕ; თ. წინადაცუეთაჲ, გალ. 6,13; თ. ეგე სარწმუნოებაჲ, ეფეს. 1,15; 1 თეს. 3,5; თ. უფალი, ეფეს. 6,9; სიყუარული იგი თ., ფილიპ. 1,9; სიმდაბლჱ ეგე თ., ფილიპ. 4,5; ყოველი საჴმარი თ., ფილიპ. 4,19; სიყუარული ეგე თ., კოლ. 1,4; თ. ეგე სიყუარული, კოლ. 1,8; ცხორებაჲ თ., კოლ. 3,3; სიტყუაჲ თ., კოლ. 4,6; ცხორებაჲ თ., იაკ. 4,14; ეპაფრა თ., კოლ. 4,12ႳႱ; რჩეულებაჲ ეგე თ., 1 თეს. 1,4; სიყუარული თ., 1 თეს. 3,6; განწმედებაჲ ეგე თ., 1 თეს. 4,3; სიწმიდჱ ეგე თ., 1 თეს. 4,3; სული თ., 1 თეს. 5,23; მოძღურებაჲ თ., ებრ. 5,12Ⴑ; გამოცდილებაჲ ეგე თ., იაკ. 1,3; სიცილი თ., იაკ. 4,9; სიხარული თ., იაკ. 4,9; სიმდიდრჱ თ., იაკ. 5,2; სამოსელი თ., იაკ. 5,2; ვეცხლი თ., იაკ. 5,3; ოქროჲ თ., იაკ. 5,3; ყანაჲ თ., იაკ. 5,4; თ. იგი სარწმუნოებაჲ, 1 პეტ. 1,21; სლვაჲ თ., 1 პეტ. 2,12; თანა-სრბაჲ თ., 1 პეტ. 4,4; ზრუნვაჲ თ., 1 პეტ. 5,7; მოსაჯული იგი თ. ეშმაკი, 1 პეტ. 5,8; რჩეულებაჲ თ., 2 პეტ. 1,10; ძმაჲ თ., გამოცხ. 1,9; სასჯელი თ., გამოცხ 18,20.

კაცად-კაცადმან თქუენმან, საქმე 2,38; 1 კორ. 11,21; უფალმან ღმერთმან თ., საქმე 3,22; 7,37ႳႱO; მწუხარებამან მაგან თ., 2 კორ. 7,11; თ. მაგან შურმან, 2 კორ. 9,2; მომავალმან თ., 2 კორ. 11,4Ⴡხ.

არა ვეძიებ თქუენსა, 2 კორ. 12,14CD.

თავსა თქუენსა, საქმე 18,6; ჴსენებასა თ., ჰრომ. 1,9; 1 თეს. 1,2CD; ხილვასაცა თ., ჰრომ. 15,24; შეკრებასა მას თ., 1 კორ. 11,18; 11,20; კაცად-კაცადსა თ., 1 კორ. 14,26; 1 თეს. 2,11; 2 პეტ. 1,15; თ. სიქადულსა, 1 კორ. 15,31; სარწმუნოებასა მაგას თ. ზედა, 2 კორ. 1,24; თ. მას სურვილსა, 2 კორ. 7,7; თ. მას შურსა, 2 კორ. 7,7; თ. მას წადიერებასა, 2 კორ. 7,7; ნუგეშინისცემასა მას თ. ზედა, 2 კორ. 7,13CD; თ. მას სიყუარულსა, 2 კორ. 8,8; თ. სიმტკიცესა, 2 კორ. 13,9; ჩინებასა მას თ., ეფეს. 4,1; განრისხებასა თ., ეფეს. 4,26; ყოველსა ზედა ჴსენებასა თ., ფილიპ. 1,3; სარწმუნოებასა თ., კოლ. 2,5; თ. მას (მაგას CD) წესიერებასა, კოლ. 2,5; პირსა თ., 1 თეს. 3,10Ⴄ; შესაკრებელსა თ., ებრ. 10,25O; იაკ. 2,2; განცხადებულებასა მაგას თ., ებრ. 10,35; ყოველსავე შინა სლვასა თ., 1 პეტ. 1,15; წმიდასა მას სლვასა თ., 1 პეტ. 3,2; ლოცვასა თ., 1 პეტ. 3,7; თ. მას... სლვასა, 1 პეტ. 3,16ႳႱO; ძმობასა მას თ., 1 პეტ. 5,9; სარწმუნოებასა შინა თ., 2 პეტ. 1,5; გონებასა თ., 2 პეტ. 3,1ႳႱO; წმიდასა მას სარწმუნოებასა თ. ზედა, იუდა 1,20ႳႱO; მოთმინებასა თ., გამოცხ. 1,9; სულსა ჩემსა და თქუენსაცა, 1 კორ. 16,18.

უკეთურებისაგან თქუენისა, საქმე 3,26; ღმრთისა თ., საქმე 7,43; სიტყჳსაებრმცა თ., საქმე 18,14; შჯულისა თ., საქმე 18,15ႳႱO; თ. ცხორებისათჳს, საქმე 27,34; თ. შეწყნარებისათჳს, ჰრომ. 11,31; სულისა თ. თანა, ჰრომ. 16,27; თ. უმჯობესისათჳს, 1 კორ. 7,35; ძალისა თ., 1 კორ. 10,13; მადლისა მის თ., 1 კორ. 16,3; თ. მისცა სიყუარულისა, 2 კორ. 8,8CD; თ. ნაკლულევანებისა, 2 კორ. 8,14; თ. შემწისა, 2 კორ. 8,23; სარწმუნოებისა თ., 2 კორ. 10,15CD; 1 თეს. 3,10Ⴑ; სულისა თ. თანა, გალ. 6,18; ფილიპ. 4,23; ფილიმ. 1,25CD; თავისა თ., ეფეს. 4,16; ებრ. 10,34; პირველისა მისებრ სლვისა თ., ეფეს. 4,22; წარმატებისა თ., ფილიპ. 1,25O; თ. მოციქულისაჲ, ფილიპ. 2,25; პირისაგან თ., კოლ. 3,8; პირისა თ., 1 თეს. 2,17; 3,10; კაცად-კაცადისა თ., 1 თეს. 4,4CD; ებრ. 6,11Ⴡხ; უმეცრებისა თ., 1 პეტ. 1,14; მწოდებელისაებრ თ., 1 პეტ. 1,15; მწირობისა მაგის თ., 1 პეტ. 1,17; ძმისა თ., 1 პეტ. 5,12; თქუენისაგან ჴელმწიფებისა, 1 კორ. 9,12; შჯულისა თქუენისათჳს, საქმე 18,15; თ. ნუგეშინის-ცემისა, 2 კორ. 1,6; 1,7CD; გულს-მოდგინებისა თ., 2 კორ. 8,19; აღორძინებულისა მის სარწმუნოებისა თ., 2 კორ. 10,15; თ. აღშენებისა, 2 კორ. 12,19; ზიარებისა მაგის თ., ფილიპ. 1,5; წარმატებისა თ., ფილიპ. 1,25CD; ცხორებისა თ., ფილიპ. 2,12; სარწმუნოებისა თ., ფილიპ. 2,17; სარწმუნოებისა მაგის თ., 1 თეს. 3,2; მოთმინებისა მაგის თ., 2 თეს. 1,4; სულისა თ., ებრ. 13,17O.

პირით თქუენით, ეფეს. 4,29; მოძღურებითა თქუენითა, საქმე 5,28; სარწმუნოებითა თ., ჰრომ. 1,12D; თ.

ხილვითა, ჰრომ. 15,24; ჴორცითა მაგით თ., 1 კორ. 6,20; სულითა მაგით თ., 1 კორ. 6,20ႢႪ ႦႨD; უთმინოებითა თ., 1 კორ. 7,5; თ. მით ჴორცითა, გალ. 6,13; ცოდვითა თ., ეფეს. 2,1; გულითა თ., ეფეს. 5,19; 6,5Ⴂ; იაკ. 2,4; თ. ვედრებითა, ფილიპ. 1,19; გონებითა თ., კოლ. 1,21; 2 თეს. 2,2; თ. მაგით სარწმუნოებითა, 1 თეს. 3,7; ჴელითა თ., 1 თეს. 4,11; სულითა თ., ებრ. 12,3; ლოცვითა თ., ფილემ. 1,22; გულის-თქუმითა თ., იაკ. 4,3; სილაღითა თ., იაკ. 4,16; წმიდითა მაგით სარწმუნოებითა თ., იუდა 1,20.

ძენი თქუენნი და ასულნი თ. და ჭაბუკნი თ., საქმე 2,17; ცოდვანი თ., საქმე 3,19; 1 იოვ. 2,12; მამანი თ., საქმე 7,51; მსგავსნი თ., საქმე 14,15; გულნი თ., საქმე 14,17C; ფილიპ. 4,7; 1 თეს. 3,13; იაკ. 5,8; თავნი თ., საქმე 15,29; ჰრომ. 6,11; 6,13; 2 კორ. 6,4CD; 7,11; იუდა 1,21ႢႪႭ; ასონი ეგე თ., ჰრომ. 6,13; 6,19 (2-ჯერ); კოლ 3,5; ჴორცნი თ., ჰრომ. 8,11; იაკ. 5,5; ჴორცნი ეგე თ., ჰრომ. 12,1; 1 კორ. 6,15; 6,19; შეილნიმცა თ., 1 კორ. 7,14; დედანი თ., 1 კორ. 14,34; სიქადულნი თ., 2 კორ. 1,14; გონებანი თ., 2 კორ. 11,3; ფილიპ. 4,7; თუალნიმცა თ., გალ. 4,15; აღმაშფოთებელნი თ., გალ. 5,12Ⴂb; წელნი თ., ეფეს. 6,14; თხოვანი ეგე თ., ფილიპ. 4,6; მასწავლელნი იგი თ., 1 თეს. 5,12; წინამძღუარნი იგი თ., 1 თეს. 5,12; ებრ. 13,7; საქმენი თ., ებრ. 6,10; გონებანიცა თ., ებრ. 9,14; ჴელნი თ., იაკ. 4,8ႢႪ; სულნი თ., 1 პეტ. 1,22.

მთავართა თქუენთა [მოთხ. ბრ.], საქმე 3,17; მამათა მათ თ., საქმე 7,39ႢႪ; მამათა თ., საქმე 7,52; ებრ. 3,9.

მოხუცებულთა თქუენთა [მიც. ბრ.] გამოცემაშია: მოხუცებულთა და თქუენთა, საქმე 2,17; მამათა თ., საქმე 3,25; თავთა თ., საქმე 5,35; 20,28; ეფეს. 5,19; კოლ. 3,16; 2 იოვ. 1,8; იუდა 1,20; მამათა მათ თ., საქმე 13,32; დღეთა მაგათ თ., საქმე 13,41; სულთა თ., საქმე 15,24ႢႪႭ; იაკ. 1,21; გულთა თ., საქმე 15,24; ეფეს. 6,22; კოლ. 4,8; 2 თეს. 2,17; 3,5; ებრ. 3,8; 3,15; 4,7; იაკ. 3,14; 2 პეტ. 1,19; სამსახურებელთა თ., საქმე 17,23; თავთა ზედა თ., საქმე 18,6ႢႪႭ; მოკუდავთა მაგათ ჴორცთა თ. ზედა, ჰრომ. 6,12; ასოთა მაგათ თ., ჰრომ. 6,13; მდევართა თ., ჰრომ. 12,14; ქუეშე ფერჴთა თ., ჰრომ. 16,20; ყოველთა ადგილთა ჩუენთა და თ., 1 კორ. 1,2; ცოდვათაველა შინა თ., 1 კორ. 15,17; გონებათაცა თ. შინა, 2 კორ. 5,11CD; გულთა შინა თ., ეფეს. 3,17; კოლ. 3,15; 3,16; 1 პეტ. 3,15; შვილთა თ., ეფეს. 6,4; კოლ. 3,21; ფერჴთა თ., ეფეს. 6,15; მამა-დედათა თ., კოლ. 3,20; თ. მაგათ საქმეთა, 1 თეს. 1,3; დევნათა შინა თ., 2 თეს. 1,4; წინამძღუართა თ., ებრ. 13,17; ყოველთა წინამძღუართა თ., ებრ. 13,24; თავთა შორის თ., იაკ. 2,4ႢႪႭ; ასოთა შინა თ., იაკ. 4,1; გულის-თქუმათა შინა თ., იაკ. 4,3ႢႪႭ; ჴორცთა თ., იაკ. 5,3; ცოლთა თ., 1 პეტ. 3,7C; სახლთა თ., 2 იოვ. 1,10ႢႪႭ; სიყუარულთა მათ თ., იუდა 1,12.

მისატევებელად ცოდვათა თქუენთა [ნათ. ბრ.], საქმე 2,38; ძმათაგან თ., საქმე 3,22; 7,37; გულთა თ., საქმე 14,17ႢႪႭ; 1 თეს. 3,13CD; მამათა თ. მიმართ, საქმე 28,25ႢႪႭ; ნაწლევთაგან თ., 2 კორ. 6,12; მამა-დედათა თ., ეფეს. 6,1; ჴორციელთა უფალთა თ., ეფეს. 6,5; მაჭირებელთა თ. ჭირი, 2 თეს. 1,6; გულის-თქუმათაგან თ., იაკ. 4,1; მიერვე გულის-თქუმათაგან თქუენთაა, იაკ. 4,1G; მახარებელთა მათ თქუენთა მიერ, 1 პეტ. 1,12; მიცვალულთა მათ თ., 2 პეტ. 3,2; ნაწლევთა თქუენთაგან, 2 კორ. 6,12Ⴂ; საქმეთა თქუენთაებრ, გამოცხ. 2,23; მამათა თქუენთათჳს, საქმე 28,25; სულთა თ., 2 კორ. 12,15; ებრ. 13,17; იაკ. 1,21ႢႪ; მაცთუნებელთა მათ თ., 1 იოვ. 2,26.

გონებათა თქუენთაცა, 2 კორ. 5,11.

გამოჩინებაჲ იგი სიყუარულისა თქუენისაჲ, 2 კორ. 8,24; ნაყოფი სიმართლისა თ., 2 კორ. 9,10; სახარებაჲ იგი ცხორებისა თ., ეფეს. 1,13; მოსაგებელი იგი მკჳდრობისა მის თ., კოლ. 3,24; დაკლებული იგი სარწმუნოებისა თ., 1 თეს. 3,10; სიყუარული ეგე კაცად-კაცადისა თ., 2 თეს. 1,3; მღდელთმოძღუარი აღსარებისა თ., ებრ. 3,1; შრომაჲ სიყუარულისა თ., ებრ. 6,10CD; გულებაჲ კაცად-კაცადისა თ., ებრ. 6,11; გამოცდილებაჲ ეგე სარწმუნოებისა თ., 1 პეტ. 1,7.

გამოცდილებამან მან სარწმუნოებისა თქუენისამან, იაკ. 1,3ႢႪႭ; სწავლასა კაცად-კაცადისა თქუენისასა, საქმე 20,31ႢႪႭ; შეკრებასა სულისა... თ., 1 კორ. 5,4; მსახურებასა სარწმუნოებისა თ., ფილიპ. 2,17CD; სიმტკიცესა მაგას სარწმუნოებისა თ., კოლ. 2,5CD; მოიღეთ აღსასრულსა მას სარწმუნოებისა თ., 1 პეტ. 1,9.

სიხარულითა გულისა თქუენისაჲთა, საქმე 14,17; განახლებითა მით გონებისა თ., ჰრომ. 12,2; დამორჩილებითა მით აღსაარებისა თ., 2 კორ. 9,14; ერთითა მით სასოებითა ჩინებისა მის თ., ეფეს. 4,4; სულითა მით გონებისა თ., ეფეს. 4,23; განმარტებულებითა გულისა თ., ეფეს. 6,5.

თანა-შემწენი ვართ სიხარულისა თქუენისანი, 2 კორ. 1,24; თუალნი გულისა თ., ეფეს. 1,18; თქუენი არს აღთქუმაჲ და შვილთა თქუენთაჲ, საქმე 2,39; მოტევებაჲ ცოდვათა თ., საქმე 13,38; ჭირი მაჭირებელთა თ., 2 თეს. 1,6ႢႪ; ივარის-ყოფაჲ იგი ნაყოფთა თ., ებრ. 10,34; უძლურებისათჳს ჴორცთა თქუენთაჲსა, ჰრომ. 6,19; განძარცუვითა მით გუამისა ჴორცთა თ., კოლ. 2,11; მოღუაწისა სულთა თ., 1 პეტ. 2,25; შეწევნითა მით ლოცვათა თქუენთაჲთა, 2 კორ. 1,11; წინადაუცუეთელებითა ჴორცთა თ. (თქუენთაჲთა G), კოლ. 2,13; აღაგნი... ფერჴთა თქუენთანი, ებრ. 12,13; მოირტყენით წელნი გონებათა თ., 1 პეტ. 1,13.

თქუენგან-ი: რომელ-იგი არს თქუენგანი, კოლ. 4,9; გიკითხავს თქუენ ეპაფრა თ.,კოლ. 4,12; რაჲთა არა გან-ვინმე-ფიცხნეს თ., ებრ. 3,13; ჰგონებდეს ვინმე დაკლებულს თ. თავსა თჳსსა, ებრ. 4,1; უკუეთუ ვინმე თ. ნაკლულევან არს, იაკ. 1,5; ჰრქუას ვინმე მათ თქუენგანმან, იაკ. 2,16; არავის თქუენგანსა ნათელ-ვეც, 1 კორ. 1,14; არავე-რაჲ ვის თ. დავამძიმე, 2 კორ. 11,8; რაჲთა არავის დავამძიმოთ თ., 1 თეს. 2,9; რაჲთა არავის თ. დავამძიმოთ, 2 თეს. 3,8; საგონებელ ვისმე უჩნდეს თ., ებრ. 4,1D; შჭირდეს თუ ვისმე თ., იაკ. 5,13; ნუმცა ვის თ. ევნების, 1 პეტ. 4,15; არავისი თქუენგანისა თმაჲ ერთი თავისაჲ წარწყმედად არს, საქმე 27,34ႢႪFG; აწ გამოირჩიენით კაცნი თქუენგანნი შჳდნი, საქმე 6,3; ვითარცა-იგი ვინმე თ. იტყჳან, საქმე 17,28; თ. კაცნი აღდგენ, საქმე 20,30; ვინ შემძლებელ არიან თ., საქმე 25,5; ჰგონებდეს ვინმე დაკლებულს თ. თავსა თჳსსა, ებრ. 1,41Þ; ყოველთა ეშმაკისა თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა, გამოცხ. 2,10; განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს თქუენგანისაჲ.

საქმე 27,22F; არავისი თ. თმაჲ ერთი თავისაჲ წარწყმე-დად არს, საქმე 27,34.

ნუუკუე სადამე იყოს ვისმე თქუენთაგანსა(!) თანა გული უკეთური, ებრ. 3,12CD.

თქუმა 1. ოქმა. 0–2: და ვთქუ: ნუ იყოფინ ეგე ჩუჱდა, საქმე 11,8; მე ვ., საქმე 22,19; რამეთუ წინასწარ ვ., 2 კორ. 7,3; წინაცა ე., 2 კორ. 13,2; ვითარცა-იგი წინასწარ ე., გალ. 1,9; და ე., ებრ. 3,10; მაშინ ვ., ებრ. 10,7.

რომელმან... სთქუ, საქმე 4,25.

ესე ვითარცა თქუა, საქმე 1,9; 19,40; 23,7; აღდგა პეტრე... და თ., საქმე 1,15; რომელი წინასწარ თ. სულმან წმიდამან, საქმე 1,16; მოსე თ., საქმე 3,22; ებრ. 12,21; ხოლო მან თ., საქმე 7,2ႢႪႭ; 22,14; 23,20; თ. უფალმან, საქმე 7,7; 7,49; 15,17; ებრ. 8,9; ვითარცა თ. წინაწარმეტყუელმან, საქმე 7,48; იხილა იესუ... და თ., საქმე 7,56; თ. ჴმითა დიდითა, საქმე 7,60; ესე რაჲ თ., საქმე 7,60; 20,36ႢႪႭ; 28,29ႢႪႭ; თ. საჭურისმან მან, საქმე 8,36; და მან თ., საქმე 9,10AFႭ; და თ.: შენ ვინ ხარ, უფალო, საქმე 10,4; და თ.: აღდეგ, პეტრე, საქმე 10,13; მიუგო პეტრე და თ., საქმე 10,14Ⴍ; ჴმაჲ იყო... და თ., საქმე 10,15ႢႪႭ; აღაღო პირი თჳსი პეტრე და თ., საქმე 10,34; იწყო პეტრე თხრობად... და თ., საქმე 11,4; ჴმაჲ იყო ცით გამო და თ., საქმე 11,9; რომელ თ., ვითარმედ, საქმე 11,16; გონებასა თჳსსა მოეგო და თ., საქმე 12,11; განუყარა ჴელი... და თ., საქმე 13,16; და თ.: ეპოვე მე დავითი, საქმე 13,22; ესრე თ., საქმე 13,34; მიუგო იაკობ და თ., საქმე 15,13D; ჴმა-უყო მას... პავლე და თ., საქმე 16,28C; მაშინ დადგა პავლე... და თ., საქმე 17,22; არამედ იჯმნა მათგან და თ., საქმე 18,21; და თ., საქმე 19,21; 24,22; 25,5; 28,26; 1 კორ. 11,25; გამოცხ. 18,21; ჴელი განუყარა... და თ., საქმე 19,35; შეიტკბო იგი და თ., საქმე 20,10; რამეთუ მან თ., საქმე 20,35; რომელ-იგი თ., საქმე 20,38; [აგაბოს] ... თ., საქმე 21,11; და თ.: მე კაცი ვარ ჰურიაჲ, საქმე 22,2; ბრძანა ასის-თავმან... და თ., საქმე 22,24; პავლე თ., საქმე 22,28; 26,25ႢႭ; მიჰხედა... და თ., საქმე 23,1; ჴმა-ყო... და თ., საქმე 23,6; იწყო... შესმენად მისა და თ., საქმე 24,2; მიუგო... და თ., საქმე 24,10; უთხრა... მეფესა და თ., საქმე 25,14F; ფესტოს ზრახვა-ყო... და თ., საქმე 25,12ႷႢႪႭ; თ. ფესტოს, საქმე 25,24; მიუგებდა და თ., საქმე 26,1; უფალმან თ., საქმე 26,15; ფესტოს დიდითა ჴმითა თ., საქმე 26,24; პავლე აღდგა... და თ., საქმე 27,21; ვითარცა ესე თ., საქმე 26,30ႢႪႭ; 27,35; თ. პავ-ლე ერთი სიტყუაჲ, საქმე 28,25; ვითარცა-იგი წინასწარ თ. ესაია, ჰრომ. 9,29; განტეხა და თ., 1 კორ. 11,24; რომელმან თ. ნათელი გამობრწყინებად, 2 კორ. 4,6; ვითარცა თ. ღმერთმან, 2 კორ. 6,16; ვითარცა-იგი თ., ებრ. 4,3; და თ., ვითარმედ, ებრ. 6,14; მაშინ თ., 10,9; რომელმან-იგი თ., ებრ. 10,30; იაკ. 2,11; რამეთუ თავადმან თ., ებრ. 13,5; თ. ვინმე მათგანმან, ტიტე 1,12; მანვე თ., იაკ. 2,11; წინაწარმეტყუელა... ენუქ და თ., იუდა 1,14; და თ.: ნუ გეშინინ, გამოცხ. 1,17; იტყოდა... და თ., გამოცხ. 17,1; თ. მჯდომარემან მან საყდარსა ზე-და, გამოცხ. 21,5; თ.: დაწერე, ვითარმედ, გამოცხ. 21,5.

დავდუმენით და ვთქუთ (ვთქჳთ D), საქმე 21,14; წინასწარ ვ., 2 კორ. 7,3Ⴀ.

რაჲ-იგი თქუენ სთქუთ, საქმე 8,24.

ილოცეს და თქუეს, საქმე 1,24; იტყოდეს ურთიერ-თას და თ., საქმე 4,16; 26,31; ხოლო მათ... თ., საქმე 4,24; რომელთა თ., საქმე 6,11; 6,13; რომელი უარ-ყვეს და თ., საქმე 7,35; განეცხადნეს... და თ., საქმე 13,46; იწყეს სიტყუად და თ., საქმე 15,5; რომელთამე თ., საქმე 17,32; აღიღეს ჴმაჲ მათი და თ., საქმე 22,22; შეჩუენე-ბულ ყვნეს თავნი თჳსნი და თ., საქმე 23,12; ოთხთა მათ ცხოველთა თ., გამოცხ. 5,14; ჴმა-ყვეს ჴმითა დიდი-თა და თ., გამოცხ. 6,10; თ. შჳდთა მათ ქუხილთა, გა-მოცხ. 10,4; რაჲამს თ. ქუხილთა, გამოცხ. 10,4; და თ.: გმადლობთ შენ, გამოცხ. 11,17; მეორედ თ., გამოცხ. 19,3; და თ.: ამენ, გამოცხ. 19,4; თქუნეს შჳდთა ქუ-ხილთა ჴმანი მათნი, გამოცხ. 10,3.

რომელსა ესმას, თქუნ, გამოცხ. 22,17; მაგათ თჳთ თქუედ, საქმე 24,20.

არცა ერთმან ვინ თქჳს, საქმე 4,32; რაჲამს ვინმე თ., 1 კორ. 3,4Ⴄ; რომელ-იგი თ., ებრ. 3,15; რაჲამს-იგი თ. „ახალი", ებრ. 8,13Ⴈ; ყოველსა ერსა აჰკურის და თ., ებრ. 9,20.

ჭეშმარიტი ვთქუა, 2 კორ. 12,6CD; რაღა-მე ვ., ებრ. 11,32; არამედ ვთქუა-ვე, ჰრომ. 10,18; არამედ სთქუა სამე, ჰრომ. 11,19; რაჲთა არავინ თქუას, 1 კორ. 1,15CD; სხუამან თ., 1 კორ. 3,4; რაჲამს ვინმე თ., 1 კორ. 3,4; არავინ სულითა ღმრთისაჲთა იტყოდის და თ., 1 კორ. 12,3; უკუეთუ თ. ფერჴმან, 1 კორ. 12,15; ანუ თუ თ. ყურმან, 1 კორ. 12,16; ვითარ-მე თ. „ამენი" შენსა მას მადლობასა, 1 კორ. 14,16; რაჲამს თ., 1 კორ. 15,27; უკუეთუ ვინმე თ., 1 კორ. 15,35; იაკ. 2,14; 1 იოვ. 4,20; რაჲამს-იგი თ. „ახალი", ებრ. 8,13; არამედ თ. თუ ვინმე, იაკ. 2,18; რომელმან თ., 1 იოვ. 2,4; რომელმან თ. მის თანა ყოფაჲ, 1 იოვ. 2,6; რომელმან თ. ნათელსა შინა ყოფაჲ, 1 იოვ. 2,9; არა-მე თქუასა, 1 კორ. 14,23Ⴀ; რაჲ-მე ვთქუათ, ჰრომ. 3,5; რაჲ-მე უკუე ვ., ჰრომ. 4,1; 7,7; 8,31; 9,14; აწ რაჲ-მე ვ., ჰრომ. 6,1; აწ უკუე რაჲ-მე ვ., ჰრომ. 9,30; ე., ვითარმედ, 2 კორ. 9,4Ⴀ; რაჲთა მოკლედ ვ., ებრ. 7,9; რაჲღა-მე ე., ებრ. 11,32Ⴂ; უკუე-თუ ვ., 1 იოვ. 1,6; 1,8; 1,10; არამედ ვთქუათ-ვე, ჰრომ. 10,18ႢႪႧ; რაჲთა არავინ სთქუათ, 1 კორ. 1,15; რაჲამს თქუან, 1 თეს. 5,3; არა-მე თქუანა, ვითარმედ: სცთებიან რასმე, 1 კორ. 14,23.

უთქუამს სადამე, ებრ. 4,4; აწ უ. და იტყჳს, ებრ. 12,26.

ი ენ.: ყოვლად ითქუმის-ვე, 1 კორ. 5,1; რომელ-იგი ითქუა სიტყუაჲ, ებრ. 2,2; რომლისა მიმართ ი., ებრ. 11,18; ი. მათდა მიმართ, გამოცხ. 6,11; 9,4; აბრაჰამისა მიმართ ითქუნეს აღთქუმანი ესე, გალ. 3,16; რამეთუ ი. ყოველნი იგი მცნებანი, ებრ. 9,19.

ჯერ-არს თქუმად... თქუენდა მიმართ, საქმე 2,29; თქუენდა ჯერ-იყო პირველად თ., საქმე 13,46C; მაგათ თჳთ თ., რაჲ პოვეს ჩემ თანა ბრალი, საქმე 24,20ႷႢႪႭ; არავის ჴელ-ეწიფების თ., 1 კორ. 12,3; არს... ძნიად სა-თარგმანებელ თ., ებრ. 5,11; რაჲ საჴმარ იყო... არა წესსა მას ზედა აჰრონისსა თ., ებრ. 7,11; საკადრებელ არს ესე თ., ებრ. 13,6; რომელი-იგი გიღირს თ., იაკ. 4,15.

თქუმულ არს ესე, საქმე 26,26; ებრ. 7,13; წინასწარ თ. არს, ებრ. 4,7; ესე არს თქუმული (+იგი ႷႢႪႭ) წინაწარმეტყუელისა იოველისი, საქმე 2,16; სიტყუაჲ იგი თ. წინაწარმეტყუელისა მიერ, საქმე 13,40; რაჲ არს

ახალი ესე შენ მიერ თ. მოძღურებაა. საქმე 17,19ႢႪႭ; მოიწიოს... თ. იგი წინაწარმეტყუელითა მისა, საქმე 13,40ႢႪႭ; ვითარ საცნაურ იქმნეს თ. იგი. 1 კორ. 14,9CD; რაჲთა იყოს იგი მამად მრავალთა თესლთა მსგავსად თქუმულისა (თქმულისა Ⴆ) მის. ჰრომ. 4,18; მოსრულ ხართ თქუენ სისხლითა პკურებასა, უმჯობესისა თ. (თქმულისა Ⴂ) მის აბელის მიერ. ებრ. 12,24; მოგეჴსენნენ პირველ თქუმულნი (თქმულნი M) იგი სიტყუანი. 2 პეტ. 3,2; მოიჴსენენით სიტყუანი იგი წინაასწარ თ. (თქმულნი M). იუდა 1,17; მჴდომად აღუდგეს სიტყუათა მათ პავლეს მიერ თქუმულთა. საქმე 13,45; მორჩილებად სიტყუათა პავლეს მიერ თ., საქმე 16,14DႢႪႭ; მოჴსენებად პირველ თ. მათ სიტყუათა, 2 პეტ. 3,2ႢႪႭ; თავად თ. ამათ (მათ CႢႪႭ) ზედა ესე არს. ებრ. 8,1; მოსეცა სარწმუნო იყო.... ვითარცა მსახური მოწამედ თ. მათ. ებრ. 3,5; მოსრულ ხართ თქუენ... სისხლითა პკურებასა, უმჯობესსა თ. მათ აბელის მიერ, ებრ. 12,24Ⴍ; არარას გარეშესა ვიტყჳ წინაწარმეტყუელთა თქუმულისასა, საქმე 26,22ႢႪႭ.

ნ.კ. გულის-თქუმა. გულის მოთქუმელი. სულთ-თქუმა.

2. დამუქრება; დასჯის შიშით რაიმეს აკრძალვა, ἀπειλέω, ი/უ—(3)2: ევნებოდა და არავის უთქუმიდა. 1 პეტ. 2,23: უთქუმიდეს მათ, რაჲთა არა უთხრობდენ, საქმე 4,17ႤႢ: ხოლო იგინი ამას ზედა უთქუმიდეს-ვე (უთქუმიდეს-და C) და განუტევნეს იგინი, საქმე 4,21ႤႢႪႭ: უთქუმიდეთ მათ, რაჲთა არა უთხრობდენ, საქმე 4,17.

უფალო, მოჰხედე თქუმასა ამას მათსა ზედა, საქმე 4,29.

მოხედენ თქუმულსა ამას მათსა ზედა, საქმე 4,29ႤႢ.

თხა: იქცეოდეს თხის (თხისა ႦႤႪႢ) ტყავებითა ნაკლულევანნი. ებრ. 11,37.

თხოვა თხოვნა, просить; მოთხოვნა. требовать, ი: ამისთჳს ვითხოვ. ეფეს. 3,13; რომელსა-იგი ვითხოვთ, ეფეს. 3,20;არა გაქუს, რამეთუ არა ითხოვთ, იაკ. 4,2; რამეთუ ბოროტად ი., იაკ. 4,3; თქუენ ი., იაკ. 4,3; ჰურიანიცა სასწაულსა ითხოვენ (ითხოენ C), 1 კორ. 1,22; ითხოვდა ქველის-საქმარსა მათგან. საქმე 3,3; ი. მას, ებრ. 12,17; ითხოვდით და ვერ მიიღებთ, იაკ. 4,3ႤႢ; ითხოვდეს მშჳდობასა, საქმე 12,20; ი. მადლსა მას მისთჳს, საქმე 25,3; ი. მისთჳს საშჯელსა, საქმე 25,15; ითხოვდინ ხოლო სარწმუნოებით, იაკ. 1,6; საკუერთხი... არა ვითხოვე, ებრ. 10,6ႤႢႪႭ; საკუერთხი... არა ითხოვე (ითხოე Ⴂ), ებრ. 10,6; ითხოვა (ითხოა ACE) პოვნად საყოფელი ღმრთისა იაკობისი, საქმე 7,46; ი. (ითხოა AႢႪႭ) მისგან წიგნები, საქმე 9,2; რომელ ვითხოვეთ (ვითხოეთ F) მისგან, 1 იოვ. 5,15; ხოლო თქუენ... ითხოვეთ (ითხოეთ FHI) კაცი იგი კაცის მკლველი, საქმე 3,14ႢႪႭ; მიერითგან ითხოვეს (ითხოეს FG) მეფჱ, საქმე 13,21; ითხოვენ [ბრძ.] მისგან, რომელმან მოსცის ყოველთა, იაკ. 1,5.

რაჲცა-იგი ვითხოო, 1 იოვ. 5,15ႤႢ; რაჲთა ითხოოს, 1 იოვ. 5,16: ითხოვოს (ითხოოს CႤႢႪႭ) და მოსცეს მას ცხორებაჲ. 1 იოვ. 5,16G; რაჲ-იგი ვითხოოთ, მოვიღოთ მისგან. 1 იოვ. 3,22; რომელი-იგი ვითხოვოთ (ვითხოოთ C'ႤႢႪႭ) ნებისა მისისაებრ, 1 იოვ. 5,14G; ისმინოს ჩუენი, რომელ-იგი ვითხოოთ. 1 იოვ. 5,15: რაჲცა-იგი ვ., 1 იოვ. 5,15ႢႪႭ; რაჲთა ითხოვონ (ითხოონ DႢႪႭ) შენგან. საქმე 23,20.

მაქუს თხოვაჲ (თხოაჲ ႤႢႪႭ) იგი, 1 იოვ. 5,15; არა დაესცხრებით თქუენთჳს ლოცვითა და თხოვითა (თხოითა Ⴂh). კოლ. 1,9; დასჯან თხოვად (თხოად Ⴍ) ქველის-საქმრისა. საქმე 3,2; თხოვანი (თხოანი Ⴂh) ეგე თქუენნი საცნაურ იყვნედ. ფილიპ. 4,6.

თხრობა, ი/უ—3: აჰა ესერა საიდუმლოსა გითხრობ თქუენ, 1 კორ. 15,51; ტირილით გ. თქუენ. ფილიპ. 3,18; გითხრობთ თქუენ ცხორებასა მას საუკუნესა. 1 იოვ. 1,2; ვწამებთ და გ. თქუენ. 1 იოვ. 1,3; რომელი გუესმა მისგან და გ. თქუენ, 1 იოვ. 1,5: მითხრობენ ჩუენ შჯულსა რასმე, საქმე 16,21; რომელნი გითხრობენ თქუენ. საქმე 16,17; გითხრობდი თქუენ. 1 თეს. 3,4Ⴍ; მითხრობდა ჩუენ თქუენსა მას სურვილსა, 2 კორ. 7,7; მაშინ უთხრობდა მათ, საქმე 12,17; მაშინ უ. კაცად-კაცადსა, საქმე 21,19; წინაასწარ გითხრობდით თქუენ, 1 თეს. 3,4; წინაასწარ უთხრობდეს დღეთა ამათ, საქმე 3,24; რომელნი-იგი წინაასწარ უ., საქმე 7,52; უ. სიტყუასა მას ღმრთისასა, საქმე 13,5ႢႪႭ; უ. მათ, რაოდენი-იგი ყო ღმერთმან. საქმე 14,27; 15,4D: რაჲთა არა უთხრობდენ, საქმე 4,17; რომელიმცა არა გითხარ, საქმე 20,20; 20,27: მითხარ-და მე, გალ. 4,21Ⴂb; და მითხრა ჩუენ. საქმე 11,13ႢႪႭ; უთხრა ათასისთავსა მას, საქმე 22,26: უ. ესე პავლეს, საქმე 23,16; ფესტოს უ. მეფესა, საქმე 25,14; არცა მო-ვინ-ვიდა ძმათაგანი და გუთხრა, საქმე 28,21; მო-ვინმე-ვიდა და უთხრა მათ, საქმე 5,25ႤႢႪႭ; და უ. მათ, საქმე 9,27; უ. მათ ესე ყოველი, საქმე 10,8; შინა შერბიოდა და უ., საქმე 12,14; უთხრნა სიტყუანი ესე პავლეს და შილას, საქმე 16,36; მითხრეს მე მღდელთ მოძღუართა, საქმე 25,15; არარაჲ კუალად მ., გალ. 2,6; უთხრეს მას გზაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 18,26; მოვიდეს თჳსთა თანა და უ., საქმე 4,23; უ. მათ, ვითარმედ, საქმე 5,23; მო-ვინმე-ვიდეს და უ., საქმე 5,25; უ. მათ, საქმე 14,27ႢႪႭ; 15,4D; უ. ერისთავთა მათ ესე ყოველი, საქმე 16,38.

მითხარ [ბრძ.] მე, საქმე 5,8; 22,27; მითხართ-და მე, გალ. 4,21; უთხართ ესე იაკობს, საქმე 12,17; მე გითხრა შენ საიდუმლოჲ, გამოცხ. 17,7; გითხრას ლათუ ვინმე თქუენ, საქმე 13,41; უკუეთუ ვინმე გ. თქუენ, 1 კორ. 10,28; რაჲთა არავის უთხრას, საქმე 23,22; მათცა სიტყჳთ გითხრან ესე, საქმე 15,27; მაგათ თჳთ გ. თქუენ, 1 თეს. 1,9.

ე: მუნ გეთხრას შენ, საქმე 9,6; 22,10ႢႪႭ; მუნ გეთხრნეს შენ, საქმე 9,6D.

იწყო წიგნთაგან თხრობად მისა, საქმე 8,35ႤႢႪႭ; იწყო პეტრე თ., საქმე 11,4; იწყო მან თ. ჩუენდა, საქმე 11,13; იწყეს თ., საქმე 13,5; ევედრებოდა... თ., საქმე 13,42; უჴამს რაჲმე თ. მას, საქმე 23,17; აქუს რაჲმე სიტყუაჲ თ. შენდა, საქმე 23,18ႢႪႭ; რაჲ გიჴამს თ. ჩემდა, საქმე 23,19.

უცხოთა ეშმაკთა ჩანს მთხრობელ (მთხრობელი C) ესე, საქმე 17,18ႤႢ; რომელთა არა თხრობილ არს მისთჳს, ჰრომ. 15,21.

ი

ი. ინ ქართული ანბანის მეათე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა — 10: თავი ი. პრომ. 7,13 (სათ.); თავი ია [= თერთმეტს], პრომ. 7,25 (სათ.): თავი იბ [= თორმეტს]. პრომ. 8,17; თავი იგ [= ცამეტს]. პრომ. 8,34: გუემითა განიცადნეს იგ, ებრ. 11,36CD; იგ ხოლო სხუანი... განიცადნეს. ებრ. 11,36CD: მუკლი იგ, ებრ. 13 (დასასრ.) ႢႪႭ; თავი იდ [= თოთხმეტს], პრომ. 9 (სათ.): განიცადნეს... საპყრობილითა იდ, ებრ 11,36CD: თავი იე [= თხუთმეტს], პრომ. 9,29 (სათ.); ქვითა განიტჳნნეს იე, ებრ. 11,37CD: თავი ივ [= თექვსმეტს], პრომ. 11 (სათ.); თავი იზ [= ჩჳდმეტს], პრომ. 12; განიცადნეს იზ, ებრ. 11,37CD; თავი იჱ [= თვრამეტს], პრომ. 15; მოსწყდეს იჱ, ებრ. 11,37CD; თავი ით [= ცხრამეტს]. პრომ. 15,14.

იავარის-ყოფა გაძარცვა, დატაცება; აოხრება, განადგურება: იავარის-ყოფაჲ იგი ნაყოფთა თქუენთაჲ სიხარულად შეპრაცხეთ, ებრ. 10,34.

იაკინთ-ი ძვირფასი ქვა — იაგუნდი, იაკინთი, гиацинт, ὑάκινθος: საფუძველი პირველი იასპი... მეთერთმეტჱ იაკინთი, გამოცხ. 21,20.

იასპ-ი ძვირფასი ქვა, „თვალი მოწითლო და ჭრელ" (საბა), ἴασπις, яшма: იყო მოსწორებაჲ ნაშენები ზღუდისა მისისაჲ იასპი, გამოცხ. 21,18; საფუძველი პირველი ი., გამოცხ. 21,19; საყდარსა მას ზედა მჯდომარე იყო მსგავსი ქვასა მას იასპსა, გამოცხ. 4,3; მსგავს იყო... ქვასა ი. ბროლის-სახესა, გამოცხ. 21.11.

იგავ-ი იგავი, გადატანით თქმული, ალეგორია; მაგალითი, სახე: რომელ-იგი იგავ იყო, ებრ. 9.9ႪႧ; რომელ-იგი იგავი იყო. ებრ. 9,9; შეემთხჳა მათ ჭეშმარიტისა მისებრ იგავისა, 2 პეტ. 2,22; იგავით მოიყვანა იგი, ებრ. 11,19; რომელ-იგი არს იგავად, გალ. 4,24; ი. მოიყვანა იგი. ებრ. 11,19Ⴍ.

იგი 1. პირის ნაცვალსახელი, იხმარება სახ. ბრ.-ში, სხვა ბრ.-ებში ენაცვლება მა ფუძე: ღრუბელმან შეიწყნარა იგი, საქმე 1,9; ესე იგი არს, საქმე 1.19; 7,38Ⴂ; 19,4ႢႪႭ; პრომ. 1,12D; 7,6D; 7,18; 9,8; 10.6; 10,7; 10,8; ებრ. 2,14; 7,5; 9,11; 10,20; 10,33ႢႭ; 11,16; 11,35CD; 13,15; ფილემ. 1,12CD; 1 პეტ. 3,20; 1 იოვ. 4,3; ცხებულ ყო ი., საქმე 2,36; ი. პხედვიდა მათ. საქმე 3,5; აღადგინა ი., საქმე 3,7; 9,41CႪႭ; 10,26; 17,31; ვიდოდა რაჲ ი., საქმე 3,9; იხილა ი. ყოველმან ერმან, საქმე 3.9ႢႪႭ; იცოდეს ი., საქმე 3.10; ი. იყო, საქმე 3.10ႪႭ; დადვა ი., საქმე 4.37; განყიდა ი., საქმე 4.37ႪIII; შემოსეს ი., საქმე 5,6; განილეს ი., საქმე 5.6Ⴂ; პოვეს ი. მომკუდარი. საქმე 5.10; დაჰფლეს ი., საქმე 5.10; მოჰყვანდეს ი., საქმე 5.26Ⴂ; იტყოდა ი., საქმე 6,10ႢႪႭ; 12,21; წარიტაცეს ი., საქმე 6.12; ვიდრე იყო-ღა ი., საქმე 7.2; მაშინ გამოვიდა ი., საქმე 7.4; დაამკჳდრა ი., საქმე 7.4ႪႭ; აღუთქუა მას მიცემად ი., საქმე 7.5; დაიმონონ ი., საქმე 7,6; განყიდეს ი., საქმე 7.9; განარინა ი., საქმე 7.10; დაადგინა ი. მთავრად. საქმე 7.10; აღესრულა ი., საქმე 7.15; იყო ი. მჳშრცხე. საქმე 7.20; გან-რაჲ-აგდეს ი. გარე, საქმე 7.21; აღიქუა ი. ასულმან ფარაოჲსისან. საქმე 7.21; განზარდა ი., საქმე 7,21; იყო ი. ძლიერ. საქმე 7.22; მწყრომდა ი., საქმე 7,29ႢႪႭ; ი. სავსე იყო სარწმუნოებითა. საქმე 7.55; განიყვანეს ი., საქმე 7.58; ხოლო ი. ღაღადებდა. საქმე 7,59; ჯდა ი., საქმე 8.28; იკითხვიდა ი., საქმე 8,28; 8.30Ⴂ; პლოცვიდა ი. ფილიპეს, საქმე 8.31, აღჳჳდა ი., საქმე 8,31; არღარა იხილა ი., საქმე 8.39; მო-ოდენ-ვიდოდა ი., საქმე 9.3; ი. დაეცა ქუეყანასა ზედა, საქმე 9,4; აჰა ი. ილოცავს მუხ. საქმე 9,11C, ჭურჭლი რჩეული მიპოვნიეს ი., საქმე 9.15; რაჲთამცა მო-ვითარ-კლეს ი., საქმე 9.24; მოიყვანეს ი., საქმე 9.25ႢႪႭ, და ი. აზმნობდა შედგომად, საქმე 9.26; არს ი. მოწაფჱ. საქმე 9.26; წარმოიყვანა ი., საქმე 9.27; 11,25; წარიყვანეს ი., საქმე 9.30; წარგზავნეს ი., საქმე 9.30ႪႭ; 17.14Ⴂ; მოვიდა ი., საქმე 9.32C; 15.40; იხილეს ი., საქმე 9.35; 12,16; 21,27; დაბანეს ი., საქმე 9.37ႪႭ; აღიყვანეს ი., საქმე 9,39; წარუდგინა ი. ცოცხალი, საქმე 9.41; იყო ი., საქმე 9.43ႪႭ; ეშინოდა ი. ღმრთისა. საქმე 10,2; შენ ი. ნუ შეაგინებულ გიჩნ, საქმე 10.15; ი. თავადი არს რჩეული ღმრთისაჲ. საქმე 10,42; ი. გამოვიდა. საქმე 11.25; აღმოჰგუაროს ი., საქმე 12.4; შეიპყრა ი., საქმე 12,4; მისცა ი., საქმე 12,4; ეგულებოდა... გამოყვანებად ი., საქმე 12,6; განაღჳძა ი., საქმე 12,7; ვითარცა განვლეს ი., საქმე 12,10ႪႭ; შევიდა ი. სახლსა, საქმე 12,12; ი. უფროჲს განკრძალულ იყო, საქმე 12.15; წარვიდა ი., საქმე 12,17; დაჯდა ი., საქმე 12.21Ⴂ; 25,6; განგალა ი., საქმე 12,23; იქმნა ი. მატლთა შესაჭმელ, საქმე 12,23; ვითარცა გარდაიცვალა ი., საქმე 13,22; მე არა ი. ვარ, საქმე 13,25; მოითხოვეს... მოკლვად ი., საქმე 13,28; გარდამოიღეს ი. ძელისა მისგან, საქმე 13,29; დადვეს ი. საფლავსა. საქმე 13.29; ღმრთმან აღადგინა ი., საქმე 13,30; 13,34; შეეძინა ი. მამათა თანა. საქმე 13,36; იყო ი. მთავარი, საქმე 14,13ႪႭ; გამოითრიეს ი., საქმე 14,19; მომკუდარ არს ი., საქმე 14.19; შევიდა ი. ქალაქად, საქმე 14,20; შეიწყნარნე ი. (!). საქმე 15.4K; და აღვაშენო ი., საქმე 15,16; არა უმეტესი რაჲმე ტჳრთი..., გარნა ი., საქმე 15,28C; არა წარყვანებად ი., საქმე 15,38; განპელოდა ი. ასურეთსა და კილიკიასა. საქმე 15.41C; მიიწია ი. დერბედ, საქმე 16,1CDႪႭ; ი. არს პირველი ნაწილი მაკედონელთაჲ, საქმე 16.12; ი. მოვუდევდა, საქმე 16.17; მიიყვანეს ი., საქმე 17.15; 17.19Ⴂ; შეიპყრეს ი., საქმე 17,19; ი. არს. საქმე 17.25; ი. თავად მოსცემს, საქმე 17,25ႪႭ;პოამცა ი., საქმე 17,27ႪႭ; მოსრულ იყო ი., საქმე 18,2; გამოიყვანეს ი., საქმე 18,12; ი. შევიდა. საქმე 18,19; მოიყვანეს ი., საქმე 18.26; რაჲთა პრწმენეს ი., საქმე 19,4; ხოლო ი. დაადგრა, საქმე 19,22; პურიათა წარმოადგინეს ი., საქმე 19.33; შეიტკბო ი., საქმე 20,10; აღმაღეს მკუდრცხედ მოსლვად ი., საქმე 20.13; წარმოვიყვანეთ ი., საქმე 20.14; დაუტევეთ ი., საქმე 21.3; შეკრან ი., საქმე 21,11; რაჲთამცა არა აღვიდა ი., საქმე 21,12ႢႪႭ; შეიპყრეს ი. პავლე, საქმე 21.29; გამოიყვანეს ი., საქმე 21.33; მიიწია ი. აღსავალსა მას, საქმე 21,35; მიჰყვანდა ი., საქმე 21.37; გამოიყვანოს ი., საქმე 23.15Ⴍ; მან წარიყვანა ი., საქმე 23,18ႪႭ; უჭეშმარიტესად-რე განკითხვად ი., საქმე 23,20; მოკლან ი., საქმე 23,21; მიიყვანონ ი., საქმე

23,24; შთავიყვანე ი., საქმე 23,28ႢႪႭ; აღმოიკითხა ი., საქმე 23,34; იყოს ი. უმოლხინე, საქმე 24,23; იყო ი. ჰურიაჲ, საქმე 24,24ႩႪ; ეტყოდა ი., საქმე 24,25; განჰჴსნას ი., საქმე 24,26ႢႪႭ; ი. განსლვად იყო, საქმე 25,4; შეასმინეთ ი., საქმე 25,5; იქცეოდა ი. მუნ, საქმე 25,6;

მოვიდა ი., საქმე 25,7ႪႭ; ი. სიტყუას-უგებდა მათ, საქმე 25,8ႢႪႭ; მიუძღუანო ი. კეისარსა, საქმე 25,21; ვითარ ძჳრით წარელეთ ი., საქმე 27,8; მიუტევეს ი., საქმე 27,32; განკურნა ი., საქმე 28,8; რომელთა ჰრწამს ი., ჰრომ. 1,16; ი. არს კურთხეულ, ჰრომ. 1,25Ⴂ; რაჲთა იყოს ი. მართალ, ჰრომ. 3,26; რაჲთა იყოს ი. მამად, ჰრომ. 4,11; 4,18; რაჲთა იყოს ი. მკჳდრ სოფლისა, ჰრომ. 4,13CD; არა მოუძლურდა ი., ჰრომ. 4,19; ცოცხალ არს ი., ჰრომ. 7,1CD; თავისუფალ არს ი., ჰრომ. 7,2; 7,3; შე-თუ-ეყოს ი. სხუასა ქმარსა, ჰრომ. 7,3; არა იყოს ი. მემრუშე, ჰრომ. 7,3ႩႪCD; ი. არა არს მისი, ჰრომ. 8,9; არა ხოლო თუ ი. [კუნესის], ჰრომ. 8,23; რაჲთა იყოს ი. პირმშო, ჰრომ. 8,29; მისცა ი., ჰრომ. 8,32; რომელსა ჰრწმენეს ი., ჰრომ. 9,33; 10,11ႩႪ; რომელმან ქმნეს ი. კაცმან, ჰრომ. 10,5CD; აღადგინა ი. მკუდრეთით, ჰრომ. 10,9; გალ. 1,1; ი. ურწმუნოებითა მათითა გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,20; ღმერთმან ი. შეიწყნარა, ჰრომ. 14,3C; ი. არს შეგინებულ, ჰრომ. 14,14; მრწამს ი. უფლისა მიერ, ჰრომ. 14,14ႩႪ; სათნო არს ი. ღმრთისა, ჰრომ. 14,18; და-ვე-შჯილ არს ი., ჰრომ. 14,23ႩႪႢ; ი. ცოდვაჲ არს, ჰრომ. 14,23CD; რაჲთა ი. შეიწყნაროთ, ჰრომ. 16,2; ი. არავისგან განიკითხვის, 1 კორ. 2,15; ი. იზღვიოს, 1 კორ. 3,15; ი. განერეს, 1 კორ. 3,15CD; რაჲთა იყოს ი. ბრძენ, 1 კორ. 3,18CD; ვითარმცა ეშჯოდა ი. ცრუთა წინაშე, 1 კორ. 6,1; ი. ცოდავს, 1 კორ. 6,18ႩႪ; ი. ცნობილ არს მის მიერ, 1 კორ. 8,3; არცხუენს ი. თავსა თჳსსა, 1 კორ. 11,4; 11,5; თანა-მდებ არს ი., 1 კორ. 11,27; გალ. 5,3; ი. საჴმარ არს, 1 კორ. 12,22; იქმნა ი. დასაბამ შესუენებულთა, 1 კორ. 15,20CD; ნუ ვინმე შეურაცხ-ჰყოთ ი. და წარმოგზავნეთ ი., 1 კორ. 16,11; არს ი. პირველი ნაყოფი, 1 კორ. 16,15; იყავნ ი. შერაცხილ, 1 კორ. 16,22ႩႪႪ; არა იყო ი. ჰე და არა, 2 კორ. 1,19; ვინ არს ი., 2 კორ. 2,2CD; შეიწყნარეთ ი., 2 კორ. 7,15; კოლ. 4,10; არს ი. მოსწრაფე, 2 კორ. 8,22CD; მისცა ი. გლახაკთა, 2 კორ. 9,9; ვითარცა ი. ქრისტჱსი არს, ეგრეცა ჩუენ, 2 კორ. 10,7; არა... ი. არს გამოცდილ, 2 კორ. 10,18; მოვილე ი., გალ. 1,12; რაჲთა ვახარო ი., გალ. 1,16; არა ვაუწყე ი., გალ. 1,16ႢCD; იიძულა ი., გალ. 2,3; ყოს თუ ვინმე ი., გალ. 3,12; იქმნა ი. ... წყევასა ქუეშე, გალ. 3,13Ⴍ; მნეთა ქუეშე არს ი., გალ. 4,2Ⴍ; იქმნა ი. შჯულსა ქუეშე, გალ. 4,4; ჰმონებს ი., გალ. 4,25; და ი. არარაჲ იყოს, გალ. 6,3; აცთუნებს ი., გალ. 6,3; აღადგინა ი., ეფეს. 1,20; დასუა ი., ეფეს. 1,20; ი. მოსცა, ეფეს. 1,22; ი. თავადი არს მშჳდობაჲ, ეფეს. 2,14; მისცა ი. ნიჭად კაცთა, ეფეს. 4,8ႡႪႭႢCD; შთაჴდა ი., ეფეს. 4,9; რაჲ-მე არს, არა თუ ი., ეფეს. 4,9; გასმიეს ი., ეფეს. 4,21; ი. თავადი არს მაცხოვარი, ეფეს. 5,23; განწმიდა ი., ეფეს. 5,26CႢ; რაჲთა ი. წმიდა-ყოს, ეფეს. 5,26; ყოფად ი. სწორებად ღმრთისა, ფილიპ. 2,6CD; იქმნა ი. მორჩილ, ფილიპ. 2,8; ი. აღამაღლა, ფილიპ. 2,9; შეიწყალა ი., ფილიპ. 2,27; შეიწყალა... არა ხოლო ი., ფილიპ. 2,27; მიეაელინე ი., ფილიპ. 2,28Ⴍ; რაჲთა იხილოთ ი., ფილიპ. 2,28Ⴍ; შემირაცხიეს ი. ნაგევად, ფილიპ. 3,8; ცნობად ი. და ძალი იგი აღდგომისა მისისაჲ, ფილიპ. 3,10; ი. თავადი არს ყოველთა წინა, კოლ. 1,17; რაჲთა იყოს ი. თავადი ყოველსა შინა მთავარ, კოლ. 1,18; ი. არს თავი ეკლესიაჲსაჲ, კოლ. 1,18; ი. არს თავი ყოვლისა მთავრობისაჲ, კოლ. 2,10; ი. აღიღო შორის და შეჰმშჭუალა ი. ჯუარსა, კოლ. 2,14; განაცხადო ი., კოლ. 4,4; უკუეთუ მოვიდეს ი., კოლ. 4,10Ⴍ; შეიწყნარეთ ი., კოლ. 4,10; რაჲთა ი. აღასრულო, კოლ. 4,17; და-ცა-ჯდეს ი. ტაძარსა მას ღმრთისასა, 2 თეს. 2,4; განაქარვოს ი., 2 თეს. 2,8CD; ი. შეისწავეთ, 2 თეს. 3,14; შეგირაცხიედ ი., 2 თეს. 3,15; დაჯდა ი., ებრ. 1,3; 10,12; 12,2Ⴊ; უმჯობჱს იყო ი. ანგელოზთა, ებრ. 1,4; ი. იყოს ჩემდა ძჱ, ებრ. 1,5; მოიჴსენე ი., ებრ. 2,6; დააკლე ი., ებრ. 2,7; გჳრგჳნოსან ჰყავ ი., ებრ. 2,7; დაადგინე ი., ებრ. 2,7; მისწუდების ი., ებრ. 4,12; რაჲთა შესწირვიდეს ი. შესაწირავსა, ებრ. 5,1ႩႪႢႳ; კაცთათჳს დადგის ი., ებრ. 5,1ႢCD; ყოფად ი. მღდელთმოძღურად, ებრ. 5,5; ძჱლა იყო ი., ებრ. 5,8Ⴊ; ვინაჲთგან ი. იყო, ებრ. 5,8ႩႪႭႢCD; სრულ იქმნა ი., ებრ. 5,9; მღდელთმოძღუარ იქმნა ი., ებრ. 6,20; რომელთაცა ექმნებინ ი., ებრ. 6,7Ⴁ; აკურთხა ი., ებრ. 7,1; მო-რაჲ-ქცეულ იყო ი., ებრ. 7,1; მიმსგავსებულ არს ი. ძესა ღმრთისასა, ებრ. 7,3ႩႪႭႢ; ჰგიეს ი. მღდელად სამარადისოდ, ებრ. 7,3; წელთაღა შინა მამისაჲთა იყო ი., ებრ. 7,10Ⴍ; შემძლებელ იყო ი.

განსრულებად, ებრ. 10,1; გარდაცვალა ი. ღმერთმან, ებრ. 11,5; სათნო-ეყო ი. ღმერთსა, ებრ. 11,5; იქმნა ი. მკჳდრ, ებრ. 11,7; ი. ერჩდა გამოსლვად, ებრ. 11,8; იხილეს ი., ებრ. 11,13; იგავით მოიყვანა ი., ებრ. 11,19; დამალეს ი., ებრ. 11,23ႩႪ; ჰხედვიდა ი., ებრ. 11,26; შეურაცხ-იქმნა ი., ებრ. 12,17Ⴂ; ი. თავადი არს უკუნისამდე, ებრ. 13,8; წესიერად იპყრას ი., 1 ტიმ. 1,8; რაჲთა იყოს ი. მყუდროებით, 1 ტიმ. 2,12CD; არს ი. ურწმუნოთა უძჳრჱს, 1 ტიმ. 5,8; ქურივადმცა ი. შერაცხილ არს, 1 ტიმ. 5,9; კმა-ეყავნ ი. მათ, 1 ტიმ. 5,16; ნუ დაუმძიმებედ ი. ეკლესიასა, 1 ტიმ. 5,16ႢCD; დასნეულებულ არს ი., 1 ტიმ. 6,4; ი. განლაღებულ არს, 1 ტიმ. 6,4; ი. სარწმუნოჲ ჰგიეს, 2 ტიმ. 2,13; იქმნეს ი. ჭურ პატივოსან, 2 ტიმ. 2,21; საჴმარ არს ი. ჩემდა, 2 ტიმ. 4,11CD; წინააღუდგა ი. ჩუენთა სიტყუათა, 2 ტიმ. 4,15CD; არს ი. ... დაშჯილ, ტიტე 3,11; შენ შეიწყნარე ი., ფილემ. 1,12; მიიყვანო ი., ფილემ. 1,15CD; ი. მე შემირაცხე, ფილემ. 1,18; მსგავს არს ი. ღელვასა ზღჳსასა, იაკ. 1,6; არავის განსცდის ი., იაკ. 1,13; ი. უტყუვის თავსა თჳსსა, იაკ. 1,26ႩႪ; იქმნა ი. ყოვლისა თანა-მდებ, იაკ. 2,10; მკუდარ არს ი. ხოლო, იაკ. 2,17; ი. ეშმაკთაცა ჰრწამს, იაკ. 2,19; შემძლებელ არს ი. აღჳრ-სხმად, იაკ. 3,2; ი. სრული კაცი არს, იაკ. 3,2; დამორჩილებად ჩუენდა ი., იაკ. 3,3ႢႪႭ; ვყოთ ესე ანუ ი., იაკ. 4,15; აღადგინოს ი. უფალმან, იაკ. 5,15; თუ ვინმე მოაქციოს ი., იაკ. 5,19; აღადგინა ი. მკუდრეთით, 1 პეტ. 1,21ႩႪႭ; რომელსა ჰრწმენეს ი., 1 პეტ. 2,6; ი. იქმნა თავ კიდეთა, 1 პეტ. 2,7; ი. არავის აგინებდა, 1 პეტ. 2,23; ი. ბრმა არს, 2 პეტ. 1,9; ვერ ხედავს ი., 2 პეტ. 1,9ႩႪႭ; ი. არს მომტევებელ ცოდვათა ჩუენთა, 1 იოვ. 2,2; ვიცით ი., 1 იოვ. 2,3; ვიცან ი., 1 იოვ. 2,4; ი. მტყუარი არს, 1 იოვ. 2,4; ი. ბნელსა შინა არს, 1 იოვ. 2,9ႩႪႭ; 2,11ႩႪႭ; ი. ნათელსა შინა არს, 1 იოვ. 2,10ႩႪႭ; ი. ეგოს უკუნისამდე, 1 იოვ. 2,17; იცით ი., 1 იოვ. 2,21; ანუ არა ი.,

რომელმან უარ-ყოს, 1 იოვ. 2,22; არცა ი. იცნა, 1 იოვ. 3,1; ვიხილოთ ი., 1 იოვ. 3,2; ი. გამოჩნდა, 1 იოვ. 3,5ႳႪ; არცა იცის ი., 1 იოვ. 3,6; მას არა უხილავს ი., 1 იოვ. 3,6; ი. მართალ არს, 1 იოვ. 3,7; ი. ეშმაკისაგანი არს, 1 იოვ. 3,8; ი. არა არს ღმრთისაგან, 1 იოვ. 3,10; რაჲსათჳს მოკლა ი., 1 იოვ. 3,12; მის თანა ჰგიეს და ი. თავადი მის თანა, 1 იოვ. 3,24; ი. ღმრთისაგანი არს, 1 იოვ. 4,2; ი. არა ღმრთისაგანი არს, 1 იოვ. 4,3; მის თანა ვჰგიეთ და ი. ჩუენ შორის, 1 იოვ. 4,13; ღმერთი მის თანა არს და ი. ღმრთისა თანა, 1 იოვ. 4,15; ი. ღმრთისა თანა ჰგიეს, 1 იოვ. 4,16; ჩუენ გჳყუარს ი., 1 იოვ. 4,19ႳႪႭ; ი. მტყუარი არს, 1 იოვ. 4,20; ი. ღმრთისაგან შობილ არს, 1 იოვ. 5,1; მტყუვრად გამოაჩინა ი., 1 იოვ. 5,10; ი. ეზიარა საქმეთა მისთა ბოროტთა, 2 იოვ. 1,11; არცა ი. შეიწყნარებს ძმათა, 3 იოვ. 1,10; ესე ი. არიან, იუდა 1,16Ⴓ; იხილოს ი. ყოველმან თუალმან, გამოცხ. 1,7; ვიხილე ი., გამოცხ. 1,17; დავამჴუა ი., გამოცხ. 2,22; ვყო ი. სუეტად, გამოცხ. 3,12; რაჲთა მისცეს ი. ლოცვასა წმიდათასა, გამოცხ. 8,3; დაასხა ი. ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 8,5; რაჟამს შევჭამე ი., გამოცხ. 10,10; მიეცა ი. წარმართთა, გამოცხ. 11,2; გამოზარდონ ი., გამოცხ. 12,6; ვიხილე რაჲ ი., გამოცხ. 17,6; ი. დაწუან ცეცხლითა, გამოცხ. 17,16; შიშუელ ყონ ი., გამოცხ. 17,16; რომელმან განიკითხა ი., გამოცხ. 18,8; ი. დასწნეხს საწნეხელსა მას, გამოცხ. 19,15; ი. ჰმწყსიდეს მათ, გამოცხ. 19,15; შეკრა ი. ათას წელ, გამოცხ. 20,2; შთააგდო ი. უფსკრულსა შინა, გამოცხ. 20,3; ი. იყოს ჩემდა ძე, გამოცხ. 21,7; დიდებამან ღმრთისამან განანათლა ი., გამოცხ. 21,23.

იტყჳს იგივე, საქმე 2,34; მექმნა მე..., რომელი იყო საცხორებელად, ი. სიკუდილ, ჰრომ. 7,10; ი. ზრახვად ურთიერთას, ჰრომ. 15,5; ი. არს დაყუდნილიცა იგი, 1 კორ. 11,5; ი. თავადი უფალი არს, 1 კორ. 12,5; ი. თავადი ღმერთი არს, 1 კორ. 12,6; ი. არს, ეფეს. 4,10; ი. მიწერად თქუენდა, ფილიპ. 3,1; შენ... ი. ხარ, ებრ. 1,12; და მისწუდების ი., ებრ. 4,12ႠႳႪ.

რომელ იგიცა მოისპო, საქმე 5,36; ი. წარწყმდა, საქმე 5,37; მოვიყვანეთ ი., საქმე 21,16; ი. მრავალთა თანა-დამდგომ ექმნა, ჰრომ. 16,2; არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, გარნა ქრისტე იესუ და ი. ჯუარს-ცუმულივე, 1 კორ. 2,2; განრყუნის ი. ღმერთმან, 1 კორ. 3,17; ღმერთმან ი. და ესეცა გან-ვე-აქარვოს, 1 კორ. 6,13; ი. მოიმკოს, გალ. 6,7; ი. მიიღოს უფლისა მიერ, ეფეს. 6,8; ი. ღმერთმან გამო-ყე-გიცხადენ, ფილიპ. 3,15; სარწმუნოებით ი. სარია... ძალი მოიღო, ებრ. 11,11.

მან ჰრქუა მათ, საქმე 1,7; 7,2ႳႪႭ; ხოლო მ. ჰრქუა, საქმე 5,8; 21,37; 22,27; მ. შვა ისაჰაკი, საქმე 7,8; რომელი იხილა მ., საქმე 7,44; მ. მიუგო და ჰრქუა, საქმე 8,31; 9,5; და მ. ჰრქუა, საქმე 9,10; იხილა მ. კაცი ერთი, საქმე 9,12; მ. ... აღიხილნა თუალნი თჳსნი, საქმე 9,40; იხილა მ. პეტრე, საქმე 9,40; მ. ჴელი მისცა, საქმე 9,41; იხილა მ. ჩუენებასა, საქმე 10,3; მ. მიჰხედა მას, საქმე 10,4; მ. ჰრქუა მას, საქმე 10,4; 25,22; ხოლო მ. კაცთა მათ შეეწყნდა, საქმე 10,23; იწყო მ. თხრობად, საქმე 11,13; მ. ვითარცა იხილა, საქმე 12,3; მ. ყო ეგრე, საქმე 12,8; მ. ირეკა კარსა, საქმე 12,13; მ. ჴელი განუპყრა მათ, საქმე 12,17; არა მისცა მ. დიდებაჲ, საქმე 12,23; ვითარცა იხილა მ., საქმე 13,12; მ. არა იხილა, საქმე 13,37; ნათელ-იღო მ., საქმე 16,15; მ. შესხნა იგინი... სასყრობილესა, საქმე 16,24; მ. მოითხოვა, საქმე 16,29; მ. ... ნათელ-იღო, საქმე 16,33; იკუეცა მ. თმაჲ, საქმე 18,18; მ. იწყო განცხადებაჲ, საქმე 18,26Ⴓ; მ. თქუა, საქმე 20,35; 26,30ႪႭ; მ. ... წარიყვანნა, საქმე 21,32; მ. უბრძანა, საქმე 21,40; და მ. მრქუა, საქმე 22,8G; ხოლო მ. თქუა, საქმე 22,14; 23,20; ესე ვითარცა თქუა მ., საქმე 23,7; მ. წარიყვანა, საქმე 23,18; ფასი მოიღოს მ., საქმე 24,26; მ. მრქუა მე, საქმე 26,15ႳႪႭ; მ. შჯული აღასრულა, ჰრომ. 13,8; მ. სასყიდელი მიიღოს, 1 კორ. 3,14; ვინ-მე... მახაროს მე, არა თუ მ., 2 კორ. 2,2; მ. იტჳრთოს საშჯელი, გალ. 5,10CD; მ. მოსცნა, ეფეს. 4,11; ისწავა მ., ებრ. 5,8; მ. შვა, ებრ. 11,11Ⴓ; მ. აგამაღლნეს თქუენ, იაკ. 4,10; მ. განგამტკიცენინ, 1 პეტ. 5,10; მ. აღმითქუა, 1 იოვ. 2,25; მ. უშჯულოებაცა ქმნეს, 1 იოვ. 3,4; მ. არა ცოდოს, 1 იოვ. 3,6; მ. ცოდვაჲ არა ქმნეს, 1 იოვ. 3,9; მ. ჩუენთჳს სული თჳსი დადვა, 1 იოვ. 3,16; მ. მომცა ჩუენ მცნებაჲ, 1 იოვ. 3,23; მ. არა ისმინოს ჩუენი, 1 იოვ. 4,6; მ. ისმინოს ჩუენი, 1 იოვ. 4,6ႳႪႭ; მ. არა იცის ღმერთი, 1 იოვ. 4,8; დადვა მ. მარჯუენჱ მისი, გამოცხ. 1,17; ვჭამო მის თანა სერი, და მ. — ჩემ თანა, გამოცხ. 3,20; მიიღო მ. წიგნი იგი, გამოცხ. 5,8; შვა მ. ძჱ, გამოცხ. 12,5; ვითარცა-იგი მ. მოგაგო, გამოცხ. 18,6.

მანვე... შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ, 2 კორ. 7,11; მ. თქუა, იაკ. 2,11; მ. ცხორებამან განსწაროს თქუენ, 1 იოვ. 2,27; მანცა უარ-მყვნეს ჩუენ, 2 ტიმ. 2,12; მ. განისუენა, ებრ. 4,10; მ. სუას ღჳნისა მისგან, გამოცხ. 14,10.

ჰკითხვიდეს მას, საქმე 1,6ႳႪႭ; წარმოუდგეს მ., საქმე 1,10HI; ფიცით ეფუცა მ. ღმერთი, საქმე 2,30; განეუყოფდეს მ. ყოველთა, საქმე 2,45ႳႪႭ; მიჰხედა მ. პეტრე, საქმე 3,4; ჰრქუა მ. პეტრე, საქმე 3,6; 5,3; 5,8; 5,9; 8,19; 9,34; ეპყრა მ., საქმე 3,11; მისცა მ., საქმე 3,16; მან ჰრქუა მ., საქმე 5,8G; 10,4; 25,22; იგინი ერჩდეს მ., საქმე 5,39; მიჰხედეს მ. ყოველთავე, საქმე 6,15; ჰრქუა მ., საქმე 7,1; 8,37 (2-ჯერ); 9,5; 10,15; 10,26ႳႪႭ; 14,10; 16,37; 23,3; 23,34; ჰრომ. 9,12; და ჰრქუა მ., საქმე 7,2; 9,17; 10,3ႳႪႭ; 12,8 (ႪႭ-ში 2-ჯერ); არა ესუა მ. შვილი, საქმე 7,5; არა სცა მ., საქმე 7,5; აღუთქუა მ., საქმე 7,5; ეტყოდა მ. ღმერთი, საქმე 7,6; წინა-დასცჳთა მ., საქმე 7,8; მისცა მ. შჯული, საქმე 7,8; მისცა მ. მადლი, საქმე 7,10; აჩენა მ., საქმე 7,27; ესხნეს მ. ორ ძე, საქმე 7,29; ეჩუენა მ., საქმე 7,30; ჰრქუა მ. უფალმან, საქმე 7,33; 9,10; 9,11; 9,15; რომელი-იგი ეტყოდა მ., საქმე 7,38; 7,44; არა ეწყოთ, რაჲ ყოფილ არს მ., საქმე 7,40; რაჲ შეემთხჳა მ., საქმე 7,40ႳႪႭ; რომელი-იგი ეხილვა მ., საქმე 7,44Ⴍ; უშენა მ. სახლი, საქმე 7,47; და ერჩდეს მ., საქმე 8,11; ნათელ-სცა მ., საქმე 8,38; მისცა მ. ნათელი, საქმე 8,38; და მე უჩუენნე მ., საქმე 9,16; ეტყოდა მ., საქმე 9,27; განუცხადა მ. სახელითა იესუჲსითა, საქმე 9,27C; გარე მოადგა მ. ქურივები იგი ყოველი, საქმე 9,39; მისცა მ. ჴელი, საქმე 9,41ႳႪႭ; სახელით ერქუა მ. კორნელიოს, საქმე 10,1; მიჰხედა მ., საქმე 10,4; 13,9; რომელი ეტყოდა მ., საქმე 10,7; ვიდრე იგინი უმზადებდეს მ., საქმე 10,10ႳႪႭ; რომელი ეჩუენა მ., საქმე 10,17; ჰრქუა მ. სულმან წმიდამან, საქმე 10,19; მიეგებებოდაცა. მიჰყვეს მ., საქმე 10,23; კორნელიოს ელოდა მ., საქმე 10,24;

შეკრიბა მ. თესლ-ტომი მისი, საქმე 10,24ႤႪ; მიეგებვოდა მ. კორნელიოს, საქმე 10,25; ჰრქუა მ. კორნელიოს, საქმე 10,30; მ. ეანი დაუც. საქმე 10,32; მისცა მ. განცხადებულებასა. საქმე 10,40; ევედრებოდეს მ., საქმე 10,48; 25,2; ერიდებოდეს მ., საქმე 11,2; მიეახლე მ., საქმე 11,6; რომელმან ჰრქუა მ., საქმე 11,13; განეღუძა(!) მ., საქმე 12,7ႤႪ; ჰრქუა მ. ანგელოზმან, საქმე 12,8; შეუდგა მ., საქმე 12,9; მათ ჰრქუეს მ., საქმე 12,15F; 19,2; 28,21ႤႪႭ; ქროდე ეძიებდა მ., საქმე 12,19; მუნქუესვე დასცა მ. ანგელოზმან, საქმე 12,23; განიშორებთ მ., საქმე 13,46ႤႪႭ; მ. ესმნეს სიტყუანი იგი, საქმე 14,9; მიხედა მ. პავლე, საქმე 14,9Ⴄ'ႪႭ; შეკრბეს მ. მოწაფენი იგი, საქმე 14,20CDG; მ. შეეტყუებიან, საქმე 15,15; წინა-დასცჳთა მ., საქმე 16,3; ევედრებოდა მ., საქმე 16,9; ჰლოცვიდა მ., საქმე 16,15; ჰმა-უყო მ., საქმე 16,28; ძრწოლას შეედვა მ., საქმე 16,29; ჰრქუეს მ., საქმე 16,31; 21,20; 23,4; ეტყოდეს მ., საქმე 16,32; უხაროდა მ., საქმე 16,34; წარეწინენ მ., საქმე 17,15; შეემთხუეოდეს მ., საქმე 17,17; ჰმსახურებთ მ., საქმე 17,23ႤႪႭ; მისდევდეს მ., საქმე 17,34; უთხრეს მ., საქმე 18,26; ეგულებოდა მ., საქმე 18,27; მ. თანა-ჰყვანდეს, საქმე 20,4; მიერულა მ. ძილითა ჴმირითა, საქმე 20,9; ამბორს-უყოფდეს მ., საქმე 20,37; წარმოჰგზავნიდეს მ. ნავად, საქმე 20,38; ალვაჴედით და შევსხედით მ., საქმე 21,2; ვევედრებოდეთ მ., საქმე 21,12ႤႪႭ; ვერ ვარწმუნეთ მ., საქმე 21,14; მოიკითხვიდეს მ., საქმე 21,19ႤႪႭ; გამოითრევდეს მ. გარე, საქმე 21,30; შეუდგა მ., საქმე 21,36ႤႪႭ; ჰრქუა მ. პავლე, საქმე 21,39; 25,10; 26,29; უბრძანა მ., საქმე 21,40; მივხედე მ., საქმე 22,13; წარმოჰზიდვიდეს მ., საქმე 22,25; შეასმენენ მ., საქმე 22,30; სული ეტყოდა მ., საქმე 23,9; დაადგრა მ. უფალი, საქმე 23,11; უჴმს რასმე თხრობად მ., საქმე 23,17; უმზირიან მ., საქმე 23,21ႤႪႭ; აბრალებდეს მ., საქმე 23,28; 23,29; წარმოუდგინეს მ. პავლეცა, საქმე 23,33; მოუწოდეს მ., საქმე 24,2; ჩუენ შეგასმენთ მ., საქმე 24,8; ჰზრახავნ მ., საქმე 24,26; აუწყეს მ., საქმე 25,2ႪႭ; მოუწოდის მ. იერუსალჱმდ, საქმე 25,3; უმზირდეს... მოკლეად მ., საქმე 25,3; აღრე ჰნებავს მ. განსლვაჲ იერუსალჱმით, საქმე 25,4ႪႭ; შესწამონ მ., საქმე 25,5ႪႭ; გარე მოადგეს მ. ჰურიანი, საქმე 25,7; ვეტყოდე მ., საქმე 25,20; არარაჲ... უქმნიეს მ., საქმე 25,25Ⴍ; ჰოვა... მუნ ნავი... და შემსხნა მ., საქმე 27,6; არარაჲ ბოროტი ევნო მ., საქმე 28,5'ႪႭ; არარაჲ ბოროტი შეემთხჳა მ., საქმე 28,6ႪႭ; დაეზამთრა მ. ჭალაკსა შინა, საქმე 28,11; განუჩინეს მ. დღე, საქმე 28,23ႪႭ; ადიდებდეს მ., ჰრომ. 1,21CD; შეერაცხა მ. სიმართლედ, ჰრომ. 4,3; 4,22; 4,23; გალ. 3,6; იაკ. 2,23; თანა-დავეფლენით მ., ჰრომ. 6,4; მ. ვიქმ, ჰრომ. 7,15; 7,19; მ. ვჰყოფ, ჰრომ. 7,15; 7,16; 7,19; 7,20; მე ვიქმ მ., ჰრომ. 7,17; 7,20; რასა ეტყჳს მ., ჰრომ. 11,4; მოსცა მ. ღმერთმან, ჰრომ. 11,8Ⴊ; ვინ თანა-მზრახვალ ეყო მ., ჰრომ. 11,34; ვინ წინასწარ მი-რაჲმე-სცა მ., ჰრომ. 11,35; ჰური ეც მ., ჰრომ. 12,20; ასუ მ., ჰრომ. 12,20; არა ცუდად ჴრმალ აბს მ., ჰრომ. 13,4Ⴂ; ნუ საჭმლითა შენითა მ. წარსწყმედ, ჰრომ. 14,15; უგალობდით მ. ყოველი ერი, ჰრომ. 15,11; მ. წარმართნი ესვიდენ, ჰრომ. 15,12; თანა-დაუდეგით მ., ჰრომ. 16,2; სიცოფე უჩნ მ., 1 კორ. 2,14; ვინ-მე თანა-მზრახვალ ეყო მ., 1 კორ. 2,16; მ. ჯერ-უჩნდეს ყოფაჲ მის თანა, 1 კორ. 7,12; 7,13; ნუ დაუტევებნ მ., 1 კორ. 7,12; სამკაულად მოეცა მ., 1 კორ. 11,15; რომელმან-იგი დაამორჩილა მ. ყოველი, 1 კორ. 15,27; 15,28; რაჟამს დაემორჩილოს მ., ყოველი, 1 კორ. 15,28; თავადიცა ძჱ დაემორჩილოს მ., 1 კორ. 15,28; ღმერთმან მოსცის მ. გუამი, 1 კორ. 15,38; ვჱლი მ. ძმათა თანა, 1 კორ. 16,11; ფრიად ვჰლოცვევდი მ., 1 კორ. 16,12; თქუენ მიჰმადლოთ მ., 2 კორ. 2,7; მაწუევს ჩუენ გამორჩევად მ., 2 კორ. 5,14; მ. და-არაჲ-აკლდა, 2 კორ. 8,15; რაჲთა არა... მ. ჰყოფდეთ, გალ. 5,17; ჰმადლობდით მარადის მ., ეფეს. 5,20ႪႭႢ; ჰფუფუნებნ მ., ეფეს. 5,29; მიანიჭა მ. სახელი, ფილიპ. 2,9; მ. ვზრახვიდეთ, ფილიპ. 3,16ႤႪ; მ. ზრახვედით, ფილიპ. 4,8; მ. იქმოდეთ, ფილიპ. 4,9CD; მნებებელი... შემავალობად მ., რომელი-იგი არა უხილავს, კოლ. 2,18Ⴂხ; არა შეეკრძალოს მ. თავი, კოლ. 2,19; მოეგოს მ., კოლ. 3,25; ვეწამები მ., კოლ. 4,13; აქუს მ., კოლ. 4,13; ჰყოფთცა მ., 1 თეს. 4,10; ნუ თანა-აღერევით მ., 2 თეს. 3,14; შეჰრაცხთ მ., 2 თეს. 3,15CD; ასწავებდით მ. ვითარცა ძმასა, 2 თეს. 3,15Ⴂh; თაყუანის-სცემდენ მ., ებრ. 1,6; მოჰხედე მ., ებრ. 2,6; მოუჴდეთ მ., ებრ. 4,16; 10,22; მ. ზედა-აც უძლურებაჲ, ებრ. 5,2; ეტყოდა მ., ებრ. 5,5; რომელმან-იგი ჰრქუა მ., ებრ. 7,21; მოელიან მ., ებრ. 9,28; მოელოდა მ., ებრ. 11,10CD; აღუთქუა მ., ებრ. 11,11; თუმცა მ. მოიჴსენებდეს, ებრ. 11,15; ვიდრელა არა აქუნდეს მ., ებრ. 11,25ႤႪႭႢ; შეეხოს მ., ებრ. 11,28ႤႪႭ; ითხოვდა მ., ებრ. 12,17; სიხარულითა მ. ჰყოფდენ, ებრ. 13,17Ⴡ; მ. იწურთიდ, 1 ტიმ. 4,15Ⴊ; აქუს მ. სამჯელი, 1 ტიმ. 5,12Ⴍ; მოეცინ მ. უფალმან, 2 ტიმ. 1,18; მიაგოს მ. უფალმან, 2 ტიმ. 4,14; მოსცეს მ., იაკ. 1,5; უშვის მ. სიკუდილი, იაკ. 1,15ႤႪ; მ. უნდა, იაკ. 1,18ႠႪႭ; დაადგრა მ., იაკ. 1,25; მიხედოთ მ., იაკ. 2,3; ჰრქუათ მ., იაკ. 2,3ႤႪႭ; სცხოს მ. ზეთი, იაკ. 5,14; მივე-ეტევნენ მ., იაკ. 5,15; თქუენ გმსახურებდეს მ., რომელ-ესე აწ მიგეთსრა, 1 პეტ. 1,12; უკუეთუ მამით ხადით მ., 1 პეტ. 1,17; მისცა მ. დიდებაჲ, 1 პეტ. 1,21; უფლით ხადოდა მ., 1 პეტ. 3,6; მისდევდინ მ., 1 პეტ. 3,11; დაემორჩილნეს მ. ანგელოზნი, 1 პეტ. 3,22; სიტყუაჲ მიუგონ მ., 1 პეტ. 4,5; მ. ეგრევე ურთიერთას ამსახურებდით, 1 პეტ. 4,10; მიუტევეთ მ., 1 პეტ. 5,7; უტყუეით მ., 1 იოვ. 1,10; ბნელმან დაუბრმნა მ. თუალნი, 1 იოვ. 2,11; მ. არა უხილავს იგი, 1 იოვ. 3,6; აქუნდეს მ. ცხორებაჲცა, 1 იოვ. 5,12; მ. ცხორებაჲ არა აქუს, 1 იოვ. 5,12; მოსცეს მ. ცხორებაჲ, 1 იოვ. 5,16; ბოროტი არა შეეხოს მ., 1 იოვ. 5,18; ნუ შეიწყნარებთ მ. სახიდ, 2 იოვ. 1,10; „გიხაროდენ" ნუ ეტყჳთ მ., 2 იოვ. 1,10ႪႭ; ნუცა მოიკითხავთ მ., 2 იოვ. 1,10; რომელმან ჰრქუას მ., 2 იოვ. 1,11ႪႭ; მოვაჴსენნე მ. საქმენი მისნი, 3 იოვ. 1,10;

რომელი გამოუცხადა მ. ღმერთმან, გამოცხ. (სათ.); მოსცა მ. ღმერთმან, გამოცხ. 1,1; უგუმირეს მ., გამოცხ. 1,7; მივსცე მ. ჭამად, გამოცხ. 2,7; არაჲ ევნოს მ., გამოცხ. 2,11; მივსცე მ., გამოცხ. 2,17; 2,28; მივეც მ. ჟამი, გამოცხ. 2,21; მივსცე მ. დაჯდომაჲ, გამოცხ. 3,21; თაყუანის-სცემენ მ., გამოცხ. 4,10; მიეცა მ. გჳრგჳნი, გამოცხ. 6,2; მიეცა მ. მახჳლი დიდი, გამოცხ. 6,4; ჯოჯოხეთი შეუდგა მ., გამოცხ. 6,8; მიეცა მ. ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 6,8; 13,7; ვარქუ მ., გამოცხ. 7,14; 10,9; ჰმსახურებენ მ., გამოცხ. 7,15; მიეცა მ. საკუმეველი, გამოცხ. 8,3; მიეცა მ. კლიტჱ, გამოცხ. 9,1; ნუ განჰზომ

მ., გამოცხ. 11,2; არცაღა ეპოვა მ. ადგილი ცათა შინა, გამოცხ. 12,8; მცირედი ჟამი უც მ., გამოცხ. 12,12; მათ სძლეს მ., გამოცხ. 12,11; მისცა მ. ვეშაპმან ძალ, გამოცხ. 13,2; მიეცა მ. პირი დიდად მეტყუელი... და მიეცა მ. ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 13,5; თაყუანის-სცენ მ. ყოველთა მკჳდრთა, გამოცხ. 13,8; სასწაულთა მათთჳს, რომელ მიეცნეს მ., გამოცხ. 13,14; მიეცა მ. სული, გამოცხ. 13,15; თაყუანის-ეცით მ., გამოცხ. 14,7; მიეცით მ. დიდებაჲ, გამოცხ. 14,7; მეორჱ ანგელოზი შეუდგა მ., გამოცხ. 14,8; ანგელოზი მესამჱ შეუდგა მ., გამოცხ. 14,9; მიეცა მ., გამოცხ. 16,8; 19,8; რაჲთამცა მისცეს მ. დიდებაჲ, გამოცხ. 16,9; მიაგეთ მ., გამოცხ. 18,6; უწდიეთ მ. ორკეცი, გამოცხ. 18,6; მიეცა მ. ტანჯვაჲ, გამოცხ. 18,7; მივსცეთ მ. დიდებაჲ, გამოცხ. 19,7; მჴედრობანი ცათანი შეუდგეს მ., გამოცხ. 19,14; მივსცე მ. ესე ყოველი, გამოცხ. 21,7; მონანი მისნი ჰმსახურებდენ მ., გამოცხ. 22,3.

მოუჴდეს მ. ზედა, საქმე 7,57; ყვეს ტყებაჲ დიდი მ. ზედა, საქმე 8,2; დაასხნა ჴელნი თჳსნი მ. ზედა, საქმე 9,12; დაასხნა მ. ზედა ჴელნი მისნი, საქმე 9,17; დაეხჳა მ. ზედა არმური, საქმე 13,11; დაეარდა მ. ზედა, საქმე 20,10; დაასხნეს მ. ზედა ჴელნი მათნი, საქმე 21,27; დაემყენ მ. ზედა, ჰრომ. 11,17Ⴂ; კაცად-კაცადი... მ. ზედა ეგენ, 1 კორ. 7,20; ბრძანის მ. ზედა, გალ. 3,15; ვიდოდეთ... მ. ზედა, კოლ. 2,7; სჳს მ. ზედა მოსრული იგი... წჳმაჲ, ებრ. 6,7; მ. ზედა შჯულ-დებულ არს, ებრ. 7,11; შენ დაადგერ მ. ზედა, 2 ტიმ. 3,14; სულ-გრძელ არნ მ. ზედა, იაკ. 5,7; ეგენით მ. ზედა, 1 იოვ. 2,27; 2,28; ილუწიდით მ. ზედა, იუდა 1,3; მჯდომარესა მ. ზედა, გამოცხ. 19,11; ვიხილე... მჯდომარე მ. ზედა, გამოცხ. 20,11; კაცად-კაცადი... მასცა ზედა ეგენ, 1 კორ. 7,20ႢႱ; 7,24ႢႨႠ; კაცად-კაცადი... მას ზედაცა ეგენ, 1 კორ. 7,20ႳႪCႠႢ; 7,24; იწყო მ. თანა ქარმან ბორბალმან, საქმე 27,14; მ. თანა მიუტევნეს თანა-შესაულლებელნი იგი საჭეთანი, საქმე 27,40; ილოცევდით მ. თანა ჩუენთჳსცა, კოლ. 4,3; მ. თანა უქმებასა ისწავებედ, 1 ტიმ. 5,13; მ. თანა განმიმზადე ვანიცა, ფილემ. 1,22Ⴍ; ნუ იყოფინ მკჳდრი მ. შინა, საქმე 1,20; რაჲ არს მ. შინა, საქმე 4,24; 14,15; არა სცა მას სამკჳდრებელი მ. შინა, საქმე 7,5; მ. შინა იყო ყოველი ოთხფერჴი, საქმე 10,12; ვიხილე მ. შინა ოთხფერჴი, საქმე 11,6ႪႭ; რომელმან შექმნა სოფელი და ყოველივე მ. შინა, საქმე 17,24; მე შობილვე მ. შინა ვარ, საქმე 22,28; სიმართლჱ ღმრთისაჲ მ. შინა გამოცხადნების, ჰრომ. 1,17; ვცხოვნდებოდით მ. შინა, ჰრომ. 6,2; ცხოვნდეს მ. შინა, ჰრომ. 10,5; გალ. 3,12; განჰმდიდრდით მ. შინა, 1 კორ. 1,5; ჰჱ იგი მ. შინა იქმნა, 2 კორ. 1,19; მ. შინა ჰე იგი არს, 2 კორ. 1,20; ვიქმნნეთ სიმართლჱ ღმრთისაჲ მ. შინა, 2 კორ. 5,21; გამოგჳრჩინა ჩუენ მ. შინა, ეფეს. 1,4; განაჩინა მ. შინა, ეფეს. 1,9; ხჳდოდეთ მ. შინა, ეფეს. 2,2; რაჲთა მ. შინა ვიდოდით, ეფეს. 2,10; რაჲთა... დაჰბადოს მ. შინა, ეფეს. 2,15; მოკლა მტერობაჲ იგი მ. შინა, ეფეს. 2,16; მ. შინა განვცხადნე, ეფეს. 6,20; ეპოვო მ. შინა, ფილიპ. 3,9; მ. შინა სათნო-იყო ყოველივე სავსებაჲ დამკჳდრებად, კოლ. 1,19; მ. შინაცა ვიდოდეთ, კოლ. 2,6; აღემატებოდეთ მ. შინა მადლობითა, კოლ. 2,7CD; მ. შინა დამკჳდრებულ არს, კოლ. 2,9; ხართ თქუენ მ. შინა აღსავსე, კოლ. 2,10; განაქარვნა იგინი მ. შინა, კოლ. 2,15; ოდეს-იგი სცხოვნდებოდეთ მ. შინა, კოლ. 3,7; იღჳძებდით მ. შინა, კოლ. 4,2; და-ვიეთმე-აკლდების შესლვაჲ მ. შინა, ებრ. 4,6; მ. შინა... მოჴსენებაჲ ცოდვათაჲ [აქუნდა], ებრ. 10,3; არა სთნავს სულსა ჩემსა მ. შინა, ებრ. 10,38CD; რაჲთა მ. შინა იწამნეს, ებრ. 11,2Ⴍ; ვიდოდეს მ. შინა, ებრ. 13,9; რაჲთა ჰსაგრობდე მ. შინა, 1 ტიმ. 1,18; მ. შინა აღორძნდეთ, 1 პეტ. 2,2; მ. შინა საქმენი დაიწუნენ, 2 პეტ. 3,10; მ. შინა იყუარობდეთ ურთიერთას, 2 იოვ. 1,5ႳႪ; რაჲთა... მ. შინა ხუიდოდით, 2 იოვ. 1,6; რაჲ-იგი მ. შინა წერილ არს, გამოცხ. 1,3; რაჲ არს მ. შინა, გამოცხ. 10,6 (3-ჯერ); თაყუანის-მცემელნი მ. შინა, გამოცხ. 11,1; დამკჳდრებულნი მ. შინა, გამოცხ. 12,12; რომელნი იყვნეს მ. შინა, გამოცხ. 20,13; საყდარი იგი... მ. შინა იყოს, გამოცხ. 22,3.

ტაძარი არა მიხილავს მას შორის, გამოცხ. 21,22.

მასვე იქმ, ჰრომ. 2,1; და იქმ მ., ჰრომ. 2,3; მ. ურთიერთას ზრახევდით, ჰრომ. 12,16; მ. იტყოდით, 1 კორ. 1,10; მ. ურთიერთისათჳს ზრუნვიდენ, 1 კორ. 12,25CD; მ. სასყიდლის კუალად-გებასა... გეტყჳ, 2 კორ. 6,13; მ. ზრახევდით, 2 კორ. 13,11; აწ კუალად მ. ვიტყჳ, გალ. 1,9; მ. ვაშჱნებდე, გალ. 2,18; რაჲთა მ. ჰზრახვიდეთ, ფილიპ. 2,2; მ. ეზრახვიდეთ, ფილიპ. 3,16; მერმე კუალად მ. გამოაჩინებს, ებრ. 4,7; მ. კუალად აღერივნეს, 2 პეტ. 2,20.

მასცა იქმოდეთ, ფილიპ. 4,9; ულირს მ., ებრ. 8,3; აქუნდა მ. მანგალი, გამოცხ. 14,17.

მის ყოფასა სარწმუნოებით... მსხუერპლები მეწირა, ებრ. 11,4ႪႭ.

განაცხოველნეს მოკუდავნიცა ეგე ჴორცნი თქუენნი მ. გამო, ჰრომ. 8,11; გერქუა წინადაუცუეთელ მ. გამო, ეფეს. 2,11.

ითხოვა მისგან წიგნები, საქმე 9,2; ყოველთა ეშინოდა მ., საქმე 9,26; მეყსეულად განეყენა მ., საქმე 12,10; განეიდა მეყსეულად... მ., საქმე 16,18; განსრულ იყო მ. სასოებაჲ იგი, საქმე 16,19; განეშორნეს მ., საქმე 22,29; [ეგოს] მ., ჰრომ. 9,12; მ. არს ყოველი, ჰრომ. 11,36; მოიღო ქებაჲ მ., ჰრომ. 13,3; მ. თქუენ ხართ ქრისტე იესუს მიერ, 1 კორ. 1,30; ცხოველ იყვნენ... მ., 2 კორ. 5,15Ⴂ; აღსრულებაჲ იგი მ. ... აქუს, 2 კორ. 8,11; სხუაჲ სული მიიღოთ მ., 2 კორ. 11,4ႢႱ; აღრე გარდაიქცევით მ., გალ. 1,6; მორჩილებაჲ ეგე არა მ. არს, გალ. 5,8; რაჲამს განვიგო თავისა ჩემისაჲ მ., ფილიპ. 2,23; უკეთუ იჯმნეთ მ., ებრ. 10,38; ითხოვენ მ., იაკ. 1,5; და ძრწიან მ., იაკ. 2,19ႳႪႪႭ; რომელი გუესმა მ., 1 იოვ. 1,5; რომელი მიიღეთ მ., 1 იოვ. 2,27; არა მრცხუენეს მ., 1 იოვ. 2,28; მ. შობილ არს, 1 იოვ. 2,29; დაჴსნეს ნაწლევნი თჳსნი მ., 1 იოვ. 3,17; მოვიღოთ მ., 1 იოვ. 3,22; უყუარდეს შობილი იგიცა მ., 1 იოვ. 5,1; ესე მცნებაჲ მოვიღეთ მ., 1 იოვ. 4,21; გამოვედით მ., გამოცხ. 18,4; რომელნი განმდიდრდეს მ., გამოცხ. 18,15; საჯა ღმერთმან სასჯელი თქუენი მ., გამოცხ. 18,20.

მისგანვე, ჰრომ. 12,11 (სათ.); 12,16 (სათ.); 14 (სათ.).

მომკუდარ ვართ მისგანცა, ჰრომ. 7,6D.

რომელ-იგი იქმნა მის ზედა, საქმე 3,10; იღრჭენდეს მ. ზედა კბილთა მათთა, საქმე 7,54; მიჰმართეს ერთბა-

მად მ. ზედა, საქმე 7,57ႢႭ: ყვეს ტყებაი დიდი მ. ზედა, საქმე 8,2ႩႢႭ; დაასხნა მ. ზედა ჴელნი მისნი, საქმე 9,17ႢႭ; 28,8ႩႢႭ; იყო მ. ზედა, განკჳრვებაჲ, საქმე 10,10; დაასხნეს მ. ზედა ჴელნი მათნი, საქმე 21,27ႩႢႭ; სიკუდილი მ. ზედა არღარა უფლებდეს, ჰრომ. 6,9; განამტკიცეთ მ. ზედა სიყუარული, 2 კორ. 2,8; ბრძანის მ. ზედა, გალ. 3,15CD; რომელმან სჯს... მ. ზედა მოსრული წჳმაჲ, ებრ. 6,7CD;ილოცონ მ. ზედა, იაკ. 5,14ႢႭ; ესე ჴმაჲ ჩუენ გუესმა ზეცით მოსრული მ. ზედა, 2 პეტ. 1,18ႢႭ; ვერ იკადრა საშჯელი გმობისაჲ მოწევნად მ. ზედა, იუდა 1,9; დაეწერო მ. ზედა, გამოცხ. 3,12; და მჯდომარესა მ. ზედა სახელი მისი სიკუდილი, გამოცხ. 6,8A; გოდებდენ მ. ზედა, გამოცხ. 18,9; იგლოვდენ მ. ზედა, გამოცხ. 18,11; იხარებდი მ. ზედა, გამოცხ. 18,20; დაჰჴშა კარი და დაჰბეჭდა მ. ზედა, გამოცხ. 20,3; შესძინენ ღმერთმან მ. ზედა წყლულებანი იგი, გამოცხ. 22,18.

იყო ღმერთი მის თანა, საქმე 7,9; რაჲთამცა დაჯდა მ. თანა, საქმე 8,31; რომელ იყვნეს მ. თანა, საქმე 9,7; ძმათაგანნიცა... მიჰყვეს მ. თანა, საქმე 10,23ႢႭ; ღმერთი იყო მ. თანა, საქმე 10,38; მ. თანა ვჭამდით, საქმე 10,41; მ. თანა აღმოსრულ იყვნეს, საქმე 13,31; სათნოუჩნდა პავლეს ამისი მ. თანა განსლვაჲ, საქმე 16,3; მან... ნათელ-იღო და მ. თანა სახლეულთა ყოველთა, საქმე 16,33; ელმოდა სულსა მისსა მ. თანა, საქმე 17,16; სტოჲსა ფილოსოფოსთა სიტყუა-ყვეს მ. თანა, საქმე 17,18ႢႭ; [გამოვიდეს] მ. თანა პრისკილა და აკჳლა, საქმე 18,18; უკუეთუ დემეტრიოსს და მ. თანა ხუროთა მათ უც ვის თანაჲმე სიტყუაჲ, საქმე 19,38; მ. თანა ჰყვანდეს, საქმე 20,4ႢႭ;ვიყოფოდეთ მ. თანა, საქმე 21,8; იხილა ტროფიმე... მ. თანა, საქმე 21,29; არაჲ იპოვა მ. თანა ბრალი, საქმე 23,29; განუტევნა მჴედარნი იგი მისლვად მ. თანა, საქმე 23,32; შესლვად მ. თანა, საქმე 24,23ႢႭ; აღდგა მეფე... და მ. თანა მსხდომარენი იგი, საქმე 26,30F; იწყო ქროლად მ. თანა ქარმან მან, საქმე 27,14ႢႭ; ძუელი იგი კაცი ჩუენი მ. თანა ჯუარს-ეცუა, ჰრომ. 6,6; უკუეთუ მ. თანა ვივნოთ, ჰრომ. 8,17; რომელ არს მ. თანა, 1 კორ. 2,11; მას ჯერ-უჩნდეს ყოფაჲ მ. თანა, 1 კორ. 7,12; 7,13; მ. თანა ელმინ ყოველთა ასოთა, 1 კორ. 12,26; მ. თანა იდიდებიედ ყოველნი ასონი, 1 კორ. 12,26; მივავლინეთ მ. თანა ძმაჲ, 2 კორ. 8,18; ვცხოვნდეთ მ. თანა, 2 კორ. 13,4; ვიყავ მ. თანა, გალ. 1,18; მ. თანა ორგულ იქმნნეს, გალ. 2,13; თუალთ-ღებაჲ არა არს მ. თანა, ეფეს. 6,9; მ. თანა დაეფლენით, კოლ. 2,12; მ. თანა განგუაცხოველნა, კოლ. 2,13; თქუენცა მ. თანა გამოსცხადნეთ, კოლ. 3,4; ილოცევდით მ. თანა ჩუენთჳსცა, კოლ. 4,3CD; მოიყვანნეს მ. თანა, 1 თეს. 4,14; მ. თანა ვცხოვნდეთ, 1 თეს. 5,10; მ. თანა მოვეწყდეთ, 2 ტიმ. 2,11; მ. თანა ვსუფევდეთ, 2 ტიმ. 2,12; მ. თანა განმიმზადე მე ვანიცა, ფილემ. 1,22CD; ვიყვენეთ ჩუენ... მ. თანა დაბადებულ, იაკ. 1,18Ⴄ; ესე ჴმაჲ ჩუენ გუესმა ზეცით მოსრული მ. თანა, 2 პეტ. 1,18Ⴄ; ბნელი მ. თანა არა არს, 1 იოვ. 1,5; ზიარებაჲ მაქუს მ. თანა, 1 იოვ. 1,6; ჭეშმარიტებაჲ არა არს მ. თანა, 1 იოვ. 2,4; მ. თანა სიყუარული ღმრთისაჲ აღსრულებულ არს, 1 იოვ. 2,5; მ. თანა ვართ, 1 იოვ. 2,5; რომელმან თქუას მ. თანა ყოფაჲ, 1 იოვ. 2,6; საცთური მ. თანა არა არს, 1 იოვ. 2,10; არა არს სიყუარული ღმრთისაჲ მ. თანა, 1 იოვ. 2,15; მ. თანა არცა მამაჲ არს, 1 იოვ. 2,23; ცოდვაჲ მ. თანა არა არს, 1 იოვ. 3,5; რომელი მ. თანა ეგოს, 1 იოვ. 3,6; თესლი მისი მ. თანა დადგრომილ არს, 1 იოვ. 3,9; არა აქუს ცხორებაჲ საუკუნოჲ მ. თანა დადგრომილ, 1 იოვ. 3,15; სიყუარული ღმრთისაჲ ჰგიეს მ. თანა, 1 იოვ. 3,17; რომელი იმარხვიდეს მცნებათა მისთა, მ. თანა ჰგიეს და იგი თავადი მ. თანა, 1 იოვ. 3,24; მ. თანა ვჰგიეთ, 1 იოვ. 4,13; ღმერთი მ. თანა არს, 1 იოვ. 4,15; იგი ღმრთისა თანა ჰგიეს და ღმერთი მ. თანა, 1 იოვ. 4,16; მ. თანა ღმერთი არა არს, 2 იოვ. 1,9; მ. თანა ძჱცა და მამაჲცა არს, 2 იოვ. 1,9; იმრუშებდეს მ. თანა, გამოცხ. 2,22; შევიდე მ. თანა და ვჭამო მ. თანა სერი, გამოცხ. 3,20; ანგელოზნი მისნი მ. თანა გარდამოცჳვეს, გამოცხ. 12,9; ვიხილე... კრავი... და მ. თანა რიცხჳ ას ორმეოც და ოთხი ათასი, გამოცხ. 14,1; მ. თანა წოდებულნი იგი, გამოცხ. 17,14; მ. თანა ისიძვეს, გამოცხ. 18,3; 18,9; შეპყრობილ იქმნა... მ. თანა, გამოცხ. 19,20; სუფევდენ მ. თანა, გამოცხ. 20,6.

სული მ. თანა-ღა არს, საქმე 20,10Ⴉ; მ. თანაცა ვცხოვნდეთ, ჰრომ. 6,8; 2 ტიმ. 2,11; მ. თანაცა ვიდიდნეთ, ჰრომ. 8,17.

დავით იტყჳს მისთჳს, საქმე 2,25; ლოცვაჲ... იყოფოდა... ღმრთისა მიმართ მ., საქმე 12,5; რაჲ-იგი წერილ იყო მ., საქმე 13,29; არღარა მიიქცეს განსარყუნელად მ., საქმე 13,34; იყო მუნცა ძჳრის-ზრახვაჲ მ. ჰურიათაგან, საქმე 20,3; რომლისა ბრალისათჳს ესრჱთ ჰმობენ მ., საქმე 22,24; გულისხმის-ყოფად უჭეშმარიტჱსად მ., საქმე 23,15; უჭეშმარიტესად-რე კითხვად მ., საქმე 23,20ႢႭ; გნებავს... მ. საშჯელი, საქმე 25,9Ⴉ; ითხოვდეს მ. საშჯელსა, საქმე 25,15; მითხრეს მ. მღდელთ-მოძღუართა, საქმე 25,15G; უნდა... მუნ განკითხვაჲ მ., საქმე 25,20Ⴉ; უჯერო მიჩნს... მ. ბრალი არა უწყებად, საქმე 25,27; მეცნიერ არს მ. მეფჱ, საქმე 26,26; არა დაიწერა მ. ხოლო, ჰრომ. 4,23; რომელთა არა თხრობილ არს მ., ჰრომ. 15,21; ცხოველ იყვნენ... მ., 2 კორ. 5,15; მივწერე თქუენდა... არცა მ., რომელსა-იგი ევნო, 2 კორ. 7,12; თავი თჳსი მისცა მ., ეფეს. 5,25; მოგემადლა... არა ხოლო... სარწმუნოებაჲ, არამედ მ. ვნებაჲცა, ფილიპ. 1,29; მშჳდობა-ყო... მ., კოლ. 1,20; საშჯელი უწყალო არს მ., იაკ. 2,13; და ძრწიან მ., იაკ. 2,19; ილოცონ მ., იაკ. 5,14; რომელთა იტყოდეს მ., იუდა 1,15.

ლოცვასა ვჰყოფ... სასოებითა მისთჳსვე, ფილიპ. 1,6ႡႢ.

მოგემადლა... არა ხოლო... სარწმუნოებაჲ, არამედ მისთჳსცა ვნებაჲ, ფილიპ. 1,29Ⴂ.

ქმნა მის მიერ ღმერთმან, საქმე 2,22; ვერ შესაძლებელ იყო დაყენებად მისა მ. მიერ, საქმე 2,24; მ. მიერ ცხოველ ვართ, საქმე 17,28; განვერნეთ ჩუენ მ. მიერ, ჰრომ. 5,9; მ. მიერ მომკლა, ჰრომ. 7,11; ამაოებასა დაემორჩილა... მ. მიერ, ჰრომ. 8,20; ამას ყოველსა ზედაესძლოთ ჩუენ მ. მიერ, ჰრომ. 8,37; მ. მიერ... არს ყოველი, ჰრომ. 11,36; იგი ცნობილ არს მ. მიერ, 1 კორ. 8,3; და ჩუენ — მ. მიერ [scil. ვართ], 1 კორ. 8,6; ნუუკუე... მ. მიერ მო-რაჲმე-გაანგაჰრე თქუენ, 2 კორ. 12,17; გამოგჳრჩინა ჩუენ მ. მიერ, ეფეს. 1,4CD; მ. მიერ მაქუს ჩუენ, ეფეს. 2,18; შემძლებელ ვარ მ. მიერ, ფილიპ. 4,13; მ. მიერ დაებადა ყოველი, კოლ. 1,16; ყოველივე მ. მი-

ერ... დაებადა, კოლ. 1,16: მ. მიერ დამტკიცნა, კოლ. 1,17; სათნო-იყო... მ. მიერ დაგებად ყოველი, კოლ. 1,20; ჰმადლობდით ღმერთსა... მ. მიერ, კოლ. 3,17; რაჲთა იდიდოს სახელი... იესუ ქრისტჱსი თქუენ შორის, და თქუენ მ. მიერ, 2 თეს. 1,12; რომელნიმე თჳნიერ ფიცისა იყვნეს; ხოლო ესე — ფიცით მ. მიერ, ებრ. 7,21; მოუვლენ მ. მიერ ღმერთსა, ებრ. 7,25; ნუცა დაჰჴსნდები მ. მიერ მხილებასა, ებრ. 12,5; ნაყოფი მშჳდობისაჲ მ. მიერ წურთილთა მოაგის, ებრ. 12,11; მ. მიერ შეიგინნენ მრავალნი, ებრ. 12,15; შეიწირვის... მ. მიერ, ებრ. 13,11Ⴚ; მონადირებულ არიან მ. მიერ, 2 ტიმ. 2,26; რომელ-ეგე მ. მიერ მორწმუნენი ხართ, 1 პეტ. 1,21; დაემორჩილენით... ვითარცა მ. მიერ მოვლინებულთა, 1 პეტ. 2,14; რაჲთა ვცხონდეთ მ. მიერ, 1 იოვ. 4,9.

ჩუენდა ერთ არს ღმერთი მამაჲ... და ჩუენ — მ. მიმართ, 1 კორ. 8,6Ⴂ.

რომელი არს ჭეშმარიტ მ. წინაშე, 1 იოვ. 2,8.

მით: ა) [მ ო ქ მ. ბ რ. ფ ო რ მ ა]: უკუეთუ მით ვეძიებდეთ განმართლებად, გალ. 2,17; მ. ვაკურთხევთ ღმერთსა და მამასა, იაკ. 3,9; მ. ვსწყევთ კაცთა, იაკ. 3,9ႢႪE; აქუს თავები და მ. ავნებენ, გამოცხ. 9,19; რაჲთა მ. მოსრნეს წარმართნი, გამოცხ. 19,15.

მითვე ვსწყევთ კაცთა, იაკ. 3,9.

ვითარ უკუე არა მითურთ (მითურთით AB) ყოველივე მოგუანიჭოს ჩუენ, ჰრომ. 8,32CD.

ბ) მით (= იმიტომ) ნახე თავის ადგილას მანზე.

ვერ შესაძლებელ იყო დაყენებად მისა, საქმე 2,24; ჩუენ ვართ მ. მოწამე, საქმე 5,32; განიდგინა ერი მრავალი შემდგომად მ., საქმე 5,37; პირველ დამკჳდრებადმდე მ. ქარანს შინა, საქმე 7,2; აღუთქუა... ნათესავსა მისსა შემდგომად მ., საქმე 7,5; ეტყოდა მას საქმედ მ., საქმე 7,44; იწყო მ. კითხვად, საქმე 8,30; ვიდრე მოსლვადმდე მ. კესარიად, საქმე 8,40; გარემო მ. იყო მბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ, საქმე 9,3; რაოდენი ღირდეს მ. ვნებად, საქმე 9,16ႪႭ; იგინი ზრახვიდეს მოკლვად მ., საქმე 9,29; მიავლინნეს მ. ორნი კაცნი, საქმე 9,38; ანგელოზი უფლისაჲ მოვიდა მ., საქმე 10,3; მოილო ბრძანებაჲ... სმენად მ. სიტყუათა შენთაგან, საქმე 10,22; სათნო მ. არს, საქმე 10,35; რომელსა ეშინის მ., საქმე 10,35; მოსრულ იყვნეს ერთბამად მ., საქმე 12,20; მოწამე არიან მ., საქმე 13,31; აქუნდა სარწმუნოებაჲ საცხოვრებელად მ., საქმე 14,9; რაჲთა ადრე მივიდენ მ., საქმე 17,15Ⴊ; სტოელსა სიბრძნის-მოყუარეთა სიტყუა-ყვეს მ., საქმე 17,18ႢႪ; იტყოდა მომავალისა მის შემდგომად მ., საქმე 19,4; მეგობარ იყვნეს მ., საქმე 19,31; მიავლინეს მ., საქმე 19,31; შესაძლებელ იყო მ., საქმე 20,16; ვითარცა მოვიდეს მ., საქმე 20,18; იყო მოწამე მ., საქმე 22,15; რამეთუ მ. იყო შევედრებულ, საქმე 22,29; ვიდრე მოახლებამდე მ., საქმე 23,15; განმზადებულ ვართ მოკლვად მ., საქმე 23,15; უჴმს რაჲმე თხრობად მ., საქმე 23,17ႪႭ; იწყო... შესმენად მ., საქმე 24,2; ნუ აყენებნ... მსახურებად მ., საქმე 24,23; ნაცვალად მ. მოვიდა... ფესტოს, საქმე 24,27ႪႭ; პაულე ღაღადებდა დამარხვად მ., საქმე 25,21; დაყარევად მ. ამისთჳს არა ვირწმუნო, საქმე 26,26; არარაჲ ბოროტი იქმნა მ., საქმე 28,6; მოვიდეს მ. ვანად მრავალნი, საქმე 28,23; რომელნი მოვიდოდეს მ., საქმე 28,30; უკუეთუ სიმართლჱ ღმრთისაჲ... აღემატა სადიდებელად მ., ჰრომ. 3,7; მორჩილებად მ. გულის-თქუმათა მისთა, ჰრომ. 6,12; მ. დიდებაჲ, ჰრომ. 11,36CD; 16,26; შემძლებელ არს... დამტკიცებად მ., ჰრომ. 14,4; ჩუტარ არს მ., ჰრომ. 14,22CD; რაჲთა თანა-ზიარ მ. ვიყო, 1 კორ. 9,23; ნუუკუე უძლიერჱს მ. ვართ, 1 კორ. 10,22; უშუერებაჲ არს მ., 1 კორ. 11,14; დიდებაჲ არს მ., 1 კორ. 11,15; ჯერ-არს მ. სუფევაჲ, 1 კორ. 15,25; ჩას, რამეთუ თჳნიერ მ., 1 კორ. 15,27; სათნომცა ვართ მ., 2 კორ. 5,9; რაჲ-იგი მ. თქუენთჳს ვიქადი, 2 კორ. 7,14; გარეშე მ., რომელი მოიწევის ჩემ ზედა, 2 კორ. 11,28; გახარებდეს თქუენ გარეშე მ., გალ. 1,8Ⴂ; გახარებდეს თქუენ მ. გარეშე, გალ. 1,9; რომელი არა დაადგრეს ყოველსა მას წერილსა წიგნისა ამის შჯულისასა ყოფად მ., გალ. 3,10; დასუა იგი მარჯუენით მ., ეფეს. 1,20; მ. დიდებაჲ ეკლესიასა შინა, ეფეს. 3,21; რომელ არს თავ მ. ქრისტჱ, ეფეს. 4,15; ცნობად მ. და ძალსა მას აღდგომისა მისისასა, ფილიპ. 3,10CD; დამორჩილებად მ. ყოველი, ფილიპ. 3,21; მე ვიყო მ. მამა, ებრ. 1,5; არარაჲ დაუშთა მ. დაუმორჩილებელი, ებრ. 2,8; შე-ვე მისაჰგვანდა, ებრ. 2,10; მე ვიყო მოსავ მ., ებრ. 2,13: ჯერ-იყო მ. მსგავსებაჲ, ებრ. 2,17; ჴსნად მ. სიკუდილისაგან, ებრ. 5,7; ზედა კერძო მ. [იყო], ებრ. 9,5; უკუე ჯერ-ვიდრემე-იყო მ. ვნებაჲ, ებრ. 9,26; წინაუც კაცთა... მ. შემდგომად საშჯელი, ებრ. 9,27; დაპყრობად იყო მ. სამკჳდრებელად, ებრ. 11,8; დაითმინა... მ. მიმართი იგი სიტყჳს-გებაჲ, ებრ. 12,3; მ. შემდგომად უნდა დამკჳდრებად კურთხევაჲ, ებრ. 12,17Ⴍ; განვიდეთ მ., ებრ. 13,13; მადლიერ ვარ მ., 1 ტიმ. 1,12; ჯერ-არს მ., 1 ტიმ. 3,7CD; 1 იოვ. 2,6; ვერ შემძლებელ არს... ცხორებად მ., იაკ. 2,14; ნუ ძალ-უც-მეა სარწმუნოებასა ხოლო ცხოვნებად მ., იაკ. 2,14ႪႭ; ცოდვა არს მ., იაკ. 4,17; წამებდა ქრისტჱსთა მათ ვნებათა და მ. შემდგომად დიდებათა, 1 პეტ. 1,11; მ. დიდებაჲ და სიმტკიცე, 1 პეტ. 5,11ႪႭ; რომელი მოიწია მ., 2 პეტ. 1,17Ⴀ; ისწრაფეთ შეუგინებელად და უბიწოდ მ., 2 პეტ. 3,14; მ. დიდებაჲ აწ და მარადის, 2 პეტ. 3,18; ვითარცა-იგი თავადი ვიდოდა, ევრჱცა(!) მ. სლვაჲ, 1 იოვ. 2,6; მსგავს მ. ვიყუნეთ, 1 იოვ. 3,2; ვერვინ შემძლებელ იყო... მიხედვად მ., გამოცხ. 5,3; ანუმცა მიეხედნეს მ., გამოცხ. 5,4; და ფუცა მ., გამოცხ. 10,6; ვინ შემძლებელ არს ბრძოლად მ., გამოცხ. 13,4; დავვარდი... თაყუანის-ცემად მ., გამოცხ. 19,10; ივინი იყვნენ ერ მ., გამოცხ. 21,3; ვიყო მ. ღმერთ, გამოცხ. 21,7; ღმერთი... ტაძარ მ. არს, გამოცხ. 21,22; სანთელ მ. არს კრავი იგი, გამოცხ. 21,23; დიდებაჲ და პატივი... მ. მიილონ, გამოცხ. 21,24.

იყო მისა მიმართ ჴმაჲ უფლისაჲ, საქმე 7,31ႢႪႭ; იყო ჴმაჲ მ. მიმართ, საქმე 10,13Ⴊ; ეწამებიან... ყოველთა მორწმუნეთა მ. მიმართ, საქმე 10,43; რომელთა ჰრწმენეს მ. მიმართ, საქმე 10,43Ⴊ; ძიებანი... აქუნდეს მ. მიმართ, საქმე 25,19ႢႪ; რომელსა ჰრწმენეს მ. მიმართ, ჰრომ. 10,11CD; 1 პეტ. 2,6Ⴊ; მ. მიმართ არს ყოველი, ჰრომ. 11,36; ჩუენდა ერთ არს ღმერთი მამაჲ... და ჩუენ — მ. მიმართ, 1 კორ. 8,6; უძლურ ვართ მ. მიმართ, 2 კორ. 13,4; გამოგუარჩინნა ჩუენ შეილებად... მ. მიმართ, ეფეს. 1,5; თავ-ყოფად ყოველივე... მ. მიმართ, ეფეს. 1,11; აღვაორძინებდეთ მ. მიმართ ყოველსა, ეფეს. 4,15; მ. მიმართ გისწავიეს, ეფეს. 4,21; მ. მიმართ იღჳძებდით, ეფეს. 6,18; თქუენ მოგემადლა... არა ხოლო მ. მიმართ სარწმუნოებაჲ, ფილიპ. 1,29; ყოველივე... მ. მი-

მართ დაესხდა. კოლ. 1.16: სათნო-იყო... დავებად ყოველი მ. მიმართ. კოლ. 1.20: ჩუენისა შეკრებისათჳს მ. მიმართ. 2 თეს. 2.1: აჩუენოს... სულგრძელებასა... მ. მიმართ ცხოვრებად საუკუნოდ. 1 ტიმ. 1.16: რომელსა აქუნდეს სასოებაჲ ესე მ. მიმართ. 1 იოვ. 3.3; რომელ მაქუს მ. მიმართ, 1 იოვ. 5.14.

არა განმართლდეს ყოველი ჴორციელი წინაშე მ., ჰრომ. 3.20; წარგადგინნა თქუენ წმიდად და უბიწოდ... წინაშე მ., კოლ. 1.22ʼʼo; ყვის სათნოებასა... წინაშე მ., ებრ. 13.21ԳՆ.

მისაცა მონა არნ, 2 პეტ. 2.19.

შემძლებელ არს ღმერთი დადგინებად მისდა. ჰრომ. 14.4CD; მსგავსად მოცემულისა მის მ. სიბრძნისა მიწერა თქუენდა, 2 პეტ. 3.15ԳԼՕ; მიცემად მ. სასუმელი იგი ღჳნისაჲ, გამოცხ. 16.19.

მისდაცა დამონებულ არნ. 2 პეტ. 2,19ԳԼՕ.

იყო გარემოსს მისსა [მისა-ს პარალელური ფორმა] ბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ. საქმე 9.3ԳԼՕ; ეტყოდა მომავალისა მისთჳს შემდგომად მ., საქმე 19.4FՕ; ასიასსა მთავარნი მეგობარ იყვნეს მ., საქმე 19,31DԳԼHI; მიავლინეს მ. და ეტყოდეს. საქმე 19,31DEՕ; შესაძლებელ იყო მ.. საქმე 20,16GI; ვითარცა მოვიდეს მ., საქმე 20.18GI; იყო მოწამე მ., საქმე 22,15Օ; მ. იყო შევედრებულ. საქმე 22,29FՕ; განმზადებულ ვართ მოკლვად მ., საქმე 23.15DGH; ვიდრე მოახლებადმდე მ., საქმე 23,15Օ; უჴმს რაჲმე თხრობად მ., საქმე 23,17Գ; იწყო... შესმენად მ., საქმე 24.2G; ნაცვალად მ. მოვიდა, საქმე 24.27Օ; დაფარვად მ. ... არა ვირწმუნო, საქმე 26,26G; საფუძველი სხუაჲ ვერვის ჴელ-ეწიფების დადებად გარეშე მ., 1 კორ. 3,11; გარეშე მ.. რომელი მოიწევის ჩემ ზედა დღითი დღედ, 2 კორ. 11,28D; გახარებდეს თქუენ გარეშე მ., გალ. 1,8; გახარებდეს თქუენ მ. გარეშე, გალ. 1,9ԳԼՕԾԴ; შემძლებელ არს... ყოვლად... უმეტეს მ., ეფეს. 3,20ԴՆ; აჰყუავენით ჩემთჳს ზრახვად მ., ფილიპ. 4,10ԴՆ; ზედა კერძო მ. [იყო], ებრ. 9,5ԳԼՕD; ნუ ძალ-უც-მეა სარწმუნოებასა ხოლო ცხოვნებად მ., იაკ. 2,14FG; წამებდა ქრისტჱსთა მათ ვნებათა და მ. შემდგომად დიდებათა, 1 პეტ. 1.11ԳԼՕ; მ. დიდებაჲ და სიმტკიცე, 1 პეტ. 5.11FՕ; რომელი მოიწია მ., 2 პეტ. 1,17ԳԼՕ; და მ. რაჲ არს, 1 იოვ. 5,5EGJ.

იყო ჴმაჲ მ. მიმართ, საქმე 10,13Օ; ჴმაჲ იყო მ. მიმართ, საქმე 10,15ԳԼՕ; რომელთა ჰრწმენეს მ. მიმართ, საქმე 10.43Օ; ჩუენისა შეკრებისათჳს მ. მიმართ, 2 თეს. 2,1D; ეგულებოდის რწმუნებად მ. მიმართ, 1 ტიმ. 1.16D; რომელსა ჰრწმენეს მ. მიმართ, 1 პეტ. 2.6Օ.

რაჲთა ვიყვნეთ ჩუენ წმიდა... წინაშე მ., ეფეს. 1.4; არარაჲ არს... დაფარულ... წინაშე მ.. ებრ. 4,13; ყვის სათნოებასა... წინაშე მ.. ებრ. 13,21; წინაშე მ. გულნი ჩუენნი გურწმუნებიან, 1 იოვ. 3,19; სათნოებასა წინაშე მ. ვჰყოფთ. 1 იოვ. 3,22; ყოველსა იქმ წინაშე მ., გამოცხ. 13,12.

ვიდრე ჰხედვიდეს-ღა იგინი. საქმე 1,9; ჰხედვიდეს ი.. საქმე 1,10; იტყოდეს რაჲ ი., საქმე 2,6; აღივსნეს ი. შიშითა, საქმე 3,10ԳԳԼՕ; ეტყოდეს ი.. საქმე 4,1; მისცნეს ი. დამარხვად, საქმე 4,3; დაადგინნეს ი.. საქმე 4,7; ი. ეკითხვიდეს, საქმე 4,13; იცოდნეს ი.. საქმე 4,13ԳԼՕ; ი. ამას ზედა უთქუმიდეს-ღა, საქმე 4,21: განუტევნეს ი., საქმე 4.21;5,40; 13,3; 17.9; ტანჯნეს ი.. საქმე 4,21; 5,40; შესხნეს ი., საქმე 5,18; 16.23; გამოიყვანნა ი.. საქმე 5.19; 7.36; 13.17; 16.30; მოიქცეს ი., საქმე 5,22; არა პოვნეს ი.. საქმე 5.22; მოჰყვანდეს ი., საქმე 5.26; მოიყვანნეს ი., საქმე 5.27; უტევენით ი., საქმე 5.38; ი. ერჩდეს მას. საქმე 5.39; ხოლო ი. წარვიდეს. საქმე 5.41; მოიხუნეს ი., საქმე 7,16; დასხნეს ი., საქმე 7.16Գ; მისცნა ი.. საქმე 7.42; 2 პეტ. 2.4; გრძნებითა განეკჳრვნეს ი., საქმე 8,11: კრულნი აღიყვანნეს ი., საქმე 9.21ԳԼՕ; სცვიდეს ი. ბჭეთა ქალაქისათა. საქმე 9.24; ი. ზრახვიდეს მოკლვად მისა, საქმე 9.29; შეუდგეს ი. შიშსა უფლისასა, საქმე 9.31; წარავლინნა ი., საქმე 10.8; მივიდოდეს ი. გზასა, საქმე 10,9; ვიდრე ი. უმზადებდეს მას. საქმე 10,10DԳ; დადგეს ი. ბჭეთა მათ ზედა. საქმე 10.17; მე მომივლენიან ი. შენდა, საქმე 10,20; ისტუმრნა ი.. საქმე 10,23ԳԼՕ; შევიდეს ი. შინა, საქმე 10.27; მოიწინეს ი. ბჭეთა მათ, საქმე 12.10; ხოლო ი. იტყოდეს, საქმე 12.15; ი. მოსრულ იყვნეს, საქმე 12,20; ი. ... დგეს, საქმე 13.2; ილოცვიდეს ი.. საქმე 13.3; შთავიდეს ი. სელევკიად, საქმე 13,4; მივიდეს ი. პერგედ, საქმე 13,13; ი. განვიდეს, საქმე 13,14; 16.6; ი. განამტკიცებდეს მათ, საქმე 13,43; განდევნნეს ი.. საქმე 13,50; გამოასხნეს ი. ქალაქით, საქმე 13,50; იქცეოდეს ი. განცხადებულად. საქმე 14,3ԳԼՕ; ვიდრე ი. იქცეოდეს-ღა მუნ, საქმე 14.18; შეჰვედრნეს ი. უფალსა, საქმე 14,23; ი. წარიგზავნნეს კრებულისა მისგან, საქმე 15,3; შეიწყნარნეს ი. ... მოციქულთა, საქმე 15,4; რაჲთა განეყენნენ ი.. საქმე 15,20; ი. სხუასა ნუ უყოფენ, საქმე 15.20ԳԼՕ; ი. წარმოემართნეს, საქმე 15,30; განვიდოდეს ი., საქმე 16,4; მო-რაჲ-ვიდეს ი., საქმე 16,7; აზმნობდეს ი., საქმე 16,7; წარმოუდგინნეს ი.. საქმე 16,20; შესხნა ი., საქმე 16,24; დაბანნა ი.. საქმე 16,33; მიიყვანნა ი., საქმე 16,33; აღიყვანნა ი., საქმე 16,34ԳԼՕ; ი. მოვიდედ, საქმე 16,37; გამოიყვანნეს ი., საქმე 16,39; ი. გამოვიდეს, საქმე 16,40; მოვიდეს ი., საქმე 17,1; ი. ... მოსრულ არიან, საქმე 17.6; არა პოვნეს ი., საქმე 17,6; ი. უჴდებოდეს, საქმე 18.6; წარასხნა ი., საქმე 18.16; ი. დაუტევნა, საქმე 18,19; ი. ჰლოცვიდეს. საქმე 18,20ԳԼՕ; ი. მიიქცეს, საქმე 21,6; მოიკითხნა ი., საქმე 21.19; ეკრძალნენ ი.. საქმე 21,25; იმარხვიდენ ი., საქმე 21,25ԳԼՕ; ღაღადებდეს ი., საქმე 22.23; ი. მოიქცეს ბანაკად, საქმე 23,32; შეკრბეს ი. აქა, საქმე 25.17; განცჳვეს ი., საქმე 27,41; დააბრკოლნა ი., საქმე 27,43; ხოლო ი. ჰგონებდეს, საქმე 28.6; ვითარ მოკრბეს ი., საქმე 28.17; განეკურნნე ი., საქმე 28,27; რაჲთა იყვნენ ი. ვერ სიტყჳს მიმგებელ, ჰრომ. 1,20; მისცნა ი. ღმერთმან, ჰრომ. 1,24; 1,26; 1.28; ი. არიან შვილნი ღმრთისანი, ჰრომ. 8,14; უმეცარ იყვნეს ი., ჰრომ. 10.3; განვარისხნე ი., ჰრომ. 10.19; ი. ურწმუნოებითა მათითა გარდასტყდეს. ჰრომ. 11,20ԴCD; ი. ... და-ვე-ემყნნენ. ჰრომ. 11,23; ი. ბუნებითისა მას დაემყნნენ, ჰრომ. 11,24; ღმერთმან ი. შეიწყნარნა, ჰრომ. 14,3; ი. უკუე სამე [scil. მოითმენენ], 1 კორ. 9.25; რომელსაცა შეუდგეს ი., 1 კორ. 10.4; სუმიდეს ი., 1 კორ. 10,4; დაეცნეს ი. უდაბნოსა ზედა, 1 კორ. 10.5; გინა თუ ი., გინა თუ მე ესრჱთ ვქადაგებთ, 1 კორ. 15.11; ი. იყვნენ ჩემდა ერად, 2 კორ. 6.16; ებრ. 8.10; ი. თჳთ თავთა თჳსთა განიზომენ, 2 კორ. 10.12; რაჲთა... ი. წინადაცუეთილებისა მიმართ [წარვიდენ], გალ. 2.9; ი. გაიძულებენ თქუენ. გალ. 6.12; არცაღა ი. ... შჯულსა იმარხვენ. გალ. 6.13; განზარდენით ი. სწავლითა, ეფეს. 6.4; რაჲთა იყვნენ ი., ფილიპ. 3,21; შეიწყნარენ ი., ფილიპ.

4,3Ⴂ: საჩუენებელ ქმნა ი., კოლ. 2,15CD; განაქარენა ი. მას შინა, კოლ. 2,15; შეპრაცხენით ი., 1 თეს. 5,13; რასიამცა ცხოვნდეს ი., 2 თეს. 2,10; ი. წარჭდერ, ებრ. 1,11; მარადის სცთებიან ი., ებრ. 3,10; ვერ შეეძლე ი., ებრ. 3,11; 4,3; 4,5; ვართ ჩუენ ხარებულ, ვითარცა ი., ებრ. 4,2; შეიყვანნა ი., ებრ. 4,8; ი. არა დაადგრეს, ებრ. 8,9; მე შეურაცხ-ვყვენ ი., ებრ. 8,9; გამოვწერნე ი., ებრ. 8,10; 10,16; შემძლებელ იყვნეს ი. ... განსრულებად, ებრ. 10,1CD; სტუმარ... არიან ი., ებრ. 11,13; ი. ... მათისაებრ ნებისა სწაველიდეს, ებრ. 12,10; უკუეთუ ი. ვერ განერნეს, ებრ. 12,25; ი. იღჳძებენ, ებრ. 13,17; რაჲთა იყვნენ ი. ყუდროებით, 1 ტიმ. 2,12; ერჩდეს ი. მაცთურთა მათ სულთა, 1 ტიმ. 4,1; ი. მიგითრევენ, იაკ. 2,6; ი. გმობენ, იაკ. 2,7; სხჳთ გზით წარგზავნნა ი., იაკ. 2,25; ხედვიდენ რაჲ ი., 1 პეტ. 3,2; ვითარ ი. ჰგონებენ, 1 პეტ. 4,14ႪႭ; შეუდგან ი., 2 პეტ. 2,15; ი. მონანი არიან, 2 პეტ. 2,19; ი. სოფლისაგანნი არიან, 1 იოვ. 4,5; გამოსცადენ ი., გამოცხ. 2,2; ჰპოვენ ი. მტყუვარ, გამოცხ. 2,2; ვიდოდინ ი., გამოცხ. 3,4; ვყვნე ი., გამოცხ. 3,9; სუფევდენ ი., გამოცხ. 5,10; ჰყვენ ი. ... მეფედ, გამოცხ. 5,10; რაჲთა არა მოკლნენ ი., გამოცხ. 9,5; მჴეცმან მან... მოკლნეს ი., გამოცხ. 11,7; იხილნეს ი., გამოცხ. 11,12; გარდამოყარნა ი. ქუეყანად, გამოცხ. 12,4; შემოკრიბნა ი. ადგილსა მას, გამოცხ. 16,16; აცთუნნა ი., გამოცხ. 19,20; შეჭამნა ი., გამოცხ. 20,9; ი. იყვნენ ერ მისა, გამოცხ. 21,3; ღმერთმან განანათლნეს ი., გამოცხ. 22,5.

იგინივე მიგითრევენ თქუენ, იაკ. 2,6ႢႪႭ; ი. ჰგმობენ, იაკ. 2,7Ⴂ; იგინიცა... წინაწარმეტყუელნი იყვნეს, საქმე 15,32; მოვიყვანენით ი., საქმე 21,16Ⴂ; ი. ადიდნა, ჰრომ. 8,30; ი. განამართლნა, ჰრომ. 8,30; რაჲთა ი. შეიწყნარნენ, ჰრომ. 11,31.

მათ [მოთხ. ბრ.] ჰრქუეს, საქმე 1,11ႢႪႭ; 12,15; 16,31; 19,2; 19,3; 28,21; მ. ... შეიწყნარეს სიტყუაჲ იგი, საქმე 2,41; უთხრეს მ., საქმე 4,23ႢႪႭ; 5,23; 15,4; განუტევენეს მ., საქმე 4,23ႢႪႭ; მ. ... თქუეს, საქმე 4,24; მ. ვერ გულისხმა-ყვეს, საქმე 7,25; ხოლო მ. ღაღად-ყვეს, საქმე 7,57; მ. მიმოდააწჳეს წამებაჲ იგი, საქმე 8,25; მ. მიუგეს და ჰრქუეს, საქმე 10,22; ვითარ განვლეს მ., საქმე 12,10; მ. განიყარეს მტუერი ფერჴთაგან, საქმე 13,51; მ. განმიყვანნენ ჩუენ ამიერ, საქმე 16,37; ნუგეშინის-იცეს მ., საქმე 16,40D; მ. ნათელიღეს, საქმე 19,5; მ. ვითარცა გულისხმა-ყვეს, საქმე 19,34; იხილონ მ. პირი მისი, საქმე 20,38; მ. იხილეს, საქმე 21,32; მ. თჳთ იციან, საქმე 22,19; მ. სამე რაჲთა განხრწნადი გჳრგჳნი მიიღონ, 1 კორ. 9,25; ხოლო მ. არარაჲ კუალად მითხრეს, გალ. 2,6; მ. არა იცნნეს გზანი ჩემნი, ებრ. 3,10; არღა მოიღეს მ. აღთქუმაჲ იგი, ებრ. 11,39; განრცხნეს მ. სამოსელნი მათნი, გამოცხ. 7,14; არა შეინანეს მ. საქმეთაგან ჴელთა მათთაჲსა, გამოცხ. 9,20; მ. სძლეს მას, გამოცხ. 12,11; მ. მოიძულონ მეძავი იგი, გამოცხ. 17,16.

მათცა სიტყჳთ გითხრან ესე, საქმე 15,27; მ. მოითხოვეს საზრდელი, საქმე 27,36; მ. ისმინონ, საქმე 28,28; რაჲთა მ. ცხორებაჲ პოვონ, 2 ტიმ. 2,10.

ორმეოცთა დღეთა ეჩუენებოდა მათ [მიც. ბრ.], საქმე 1,3; თანა-ეცხეოდა მ., საქმე 1,4; ჰრქუა მ., საქმე 1,7; 2,38; 4,8; 5,19Ⴂ; 7,2Ⴂ; 10,28; 13,2; 15,7; 16,37ႪႭ; 18,6; 19,2; 19,3; 19,4; 19,15; 20,18; 23,5ႢႪႭ; 25,4; ორ კაც წარმოუდგეს მ., საქმე 1,10; მისცეს წილი მ., საქმე 1,26; ეჩუენნეს მ. განყოფანი ენათანი, საქმე 2,3; ეტყოდა მ., საქმე 2,14; 8,6Ⴂ; 17,2ႪႭ; 20,7; 21,40; 22,2; ებრ. 5,5Ⴂ; გამოცხ. 11,12; ჰლოცვიდა მ., საქმე 2,40; 16,15CD; ხოლო იგი ჰხედვიდა მ., საქმე 3,5; ვერ ეძლო მ. ცილობად, საქმე 4,14; უთქუმიდეთ მ., საქმე 4,17; მოუწოდეს მ., საქმე 4,18ႢႪႭ; ჰრქუეს მ., საქმე 4,19ႢႪႭ; 4,23; ადიდებდა მ. ერი იგი, საქმე 5,13; შეეძინებოდა ერი იგი მ., საქმე 5,14Ⴂ; მ. ვითარცა ესმნეს, საქმე 5,24; მ. ვითარცა ესმა, საქმე 5,21; 5,33; 11,18; 16,38; 17,32; 21,20; 22,2; უთხრა მ., საქმე 5,25ႢႪႭ; 9,27; 10,8; ქვაჲ დაჰკრიბონ მ., საქმე 5,26; ჰკითხვიდა მ., საქმე 5,27; ბოროტსა უყოფდენ მ., საქმე 7,6; ჰმონებდენ მ., საქმე 7,6ႢႪႭ; ღმერთმან... მოსცეს მ. ცხოვრებაჲ, საქმე 7,25; დააგებდა მ. მშჳდობად, საქმე 7,26; ვითარცა ესმოდა ესე მ., საქმე 7,54; უქადაგებდა მ. ქრისტესა, საქმე 8,5ႪႭ; მიუპყრა მ. ფასი, საქმე 8,18; კორნილეოს მოელოდა მ., საქმე 10,24ႪႭ; დაუკჳრდებოდა მ., საქმე 10,45; ესმოდა მ. სიტყუაჲ იგი, საქმე 10,46; უბრძანა მ., საქმე 10,48; და მიუთხრა მ., საქმე 11,4ႪႭ; ნიჭი მისცა მ. ღმერთმან, საქმე 11,17ႪႭ; თჳთ განეღო მ., საქმე 12,10; ამცნო მ., საქმე 12,17; მაშინ უთხრობდა მ., საქმე 12,17; ჴელი განუყარა მ., საქმე 12,17; მე უწოდი მ., საქმე 13,2; უჴდებოდა მ. ელჳმას, საქმე 13,8; ჰზრდიდა მ., საქმე 13,18; დაუმკჳდრა მ. ქუეყანაჲ იგი, საქმე 13,19; მოსცა მ. ღმერთმან საულ, საქმე 13,21; აღუდგინა მ. დავითი მეფედ, საქმე 13,22; ეჩუენა მრავლით დღით მ., საქმე 13,31; ევედრებოდა მ. ერი იგი, საქმე 13,42; ჰლოცვიდეს მ. წარმართნი, საქმე 13,42ႪႭ; 14,22ႪႭ; 16,39ႪႭ; ევულებოდა მ. განსლვად, საქმე 13,42; მისდევდეს მ. მრავალნი... იგინი განამტკიცებდეს მ., საქმე 13,43; ჰგმობდეს მ., საქმე 13,45; განიშორებთ მ., საქმე 13,46HI; რომელი ეწამებოდა მ., საქმე 14,3; არა უზორონ მ., საქმე 14,18; ეტყოდეს მ., საქმე 14,19; უკურთხნეს მ. ხუცესნი, საქმე 14,23; რომელიცა ჰრწმენა მ., საქმე 14,23CD; უთხრობდეს მ., საქმე 14,27; მიუთხრობდეს მ., საქმე 15,3ႢႪႭ; ღმერთი ეწამა მ., საქმე 15,8; მისცა მ., საქმე 15,8; ვითარცა სახელ-იგი მ. [ჰრწამს], საქმე 15,11; არას ვაწყინებდეთ მ., საქმე 15,19; არა ვაურვებდეთ მ., საქმე 15,19ႪႭ; მ. არა უნებს, საქმე 15,20ႪႭ; დაამტკიცებდეს მ., საქმე 15,32D; განეყენა მ., საქმე 15,38D; არა შეუდგა მ., საქმე 15,38; აყენებდა მ., საქმე 16,6; არა უტევა მ., საქმე 16,7; მიჰზიდვიდეს მ., საქმე 16,19; ისმენდეს მ. პყრობილნი იგი სხუანი, საქმე 16,25C; დაუგო მ., საქმე 16,34; მ. ზარი განჰჴდა, საქმე 16,38ႪႭ; ნუგეშინისსცეს მ., საქმე 16,40; გამოურჩია მ., საქმე 17,2Ⴂ; წინადაუდებდა მ., საქმე 17,3; ეძიებდეს მ., საქმე 17,5; ელოდა მ., საქმე 17,16; ახარებდა მ., საქმე 17,18ႢႪႭ; ევულებოდა მ., საქმე 18,27Ⴂ; განეყენებოდა მ. სხჳა იგი, საქმე 19,12; მ. ვითარცა ესმა ესე, საქმე 19,28; ნუგეშინის-სცა მ., საქმე 20,2; ასწავებ... მ., საქმე 21,21; ნუ ერჩი მ., საქმე 23,21; ღრო-უყო მ., საქმე 24,22ႪႭ; იგი სიტყუას-უგებდა მ., საქმე 25,8ႪႭ; მოვსრვიდ მ., საქმე 26,10; ვაიძულებდი მ. გმობად, საქმე 26,11; ვსტანჯვიდ მ., საქმე 26,11ႪႭ; ამცნებდა მ. პავლე, საქმე 27,9ႪႭ; მოუწოდა პავლე მ., საქმე 28,17; ეტყოდა მ., საქმე 28,17; არწმუნებდა მ. იესუჲსთჳს, საქმე 28,23; არქუ მ., საქმე 28,26; გამოუცხადა მ., ჰრომ. 1,19; აქუნდა მ.,

ჰრომ. 1,28; მ. ეტყჳს, ჰრომ. 3,19; რაჲთა შეერაცხოს მ. სიმართლედ, ჰრომ. 4,11; ეწოდოს მ. შვილ ღმრთისა ცხოველისა, ჰრომ. 9,26; ერქუა მ., ჰრომ. 9,26; ვეწამები მ., ჰრომ. 10,2; მე ვაშურო მ., ჰრომ. 10,19; ვეჩუენე მ., ჰრომ. 10,20; განვეცხადე მ., ჰრომ. 10,20; მოსცა მ. ღმერთმან, ჰრომ. 11,8; მ. გული უფიქუმიდა, 1 კორ. 10,6; ესე სახედ შეემთხუეოდა მ., 1 კორ. 10,11; არცა ჩუენთ მ., 1 კორ. 11,22; არა გამოუბრწყინდეს მ. ნათელი იგი, 2 კორ. 4,4; არა შეურაცხნა მ. ცოდვანი მათნი, 2 კორ. 5,19; ლოცვაჲ თქუენთჳს ჰსურის მ., 2 კორ. 9,14; ვსტყუენვედი მ., გალ. 1,13ႢႭႤCD; ვაუწყე მ., გალ. 2,2; ხოლო თჳსაგან მ. [ვაუწყე], გალ. 2,2; ჰმონებდით მ., გალ. 4,8; რაჲთა მ. ჰბაძვიდეთ, გალ. 4,17; თქუენ მიჰმადლეთ მ., კოლ. 3,13; გეყნოა თქუენცა... ვითარცა-იგი მ., 1 თეს. 2,14; მოუვლინოს მ. ღმერთმან, 2 თეს. 2,11; რაჲთა ჰრწმენეს მ., 2 თეს. 2,11; მ. ვამცნებთ, 2 თეს. 3,12; არაჲ არგო მ. სიტყუამან მან, ებრ. 4,2; აბრალებს მ., ებრ. 8,8; აღუთქუა მ., ებრ. 10,16; ეზიარენით თქუენ მ., ებრ. 10,33; არღა მოელო მ. აღნათქუემი იგი, ებრ. 11,13; განუმზადა მ. ქალაქი, ებრ. 11,16; შეეხოს მ., ებრ. 11,28; არღა მოელო მ. გამოჴსნაჲ, ებრ. 11,35; არღარა შეეძინოს მ. სიტყუად, ებრ. 12,19; ერჩდით მ., ებრ. 13,17; უნდა მ., 1 ტიმ. 1,7; აქუს მ. საშჯელი, 1 ტიმ. 5,12; კმა-ეყავნ იგი მ., 1 ტიმ. 5,16; მ. განეშორე, 2 ტიმ. 3,5; ნუ შეერაცხებინ მ., 2 ტიმ. 4,16; ამხილე მ., ტიტე 1,13; ნუმცა რაჲ აკლს მ., ტიტე 3,13CD; ჰრქუას ვინმე მ. თქუენგანმან, იაკ. 2,16; ჰრცხუენოდის მ., 1 პეტ. 3,16; აღუთქუმენ მ., 2 პეტ. 2,19ႢႭ; ექმნა მ., 2 პეტ. 2,20; შეემთხჳა მ., 2 პეტ. 2,22; დაავიწყდა მ., 2 პეტ. 3,5; აიტულებენ... მ., 2 პეტ. 2,18; ნუ შეიწყნარებთ მ., 2 იოვ. 1,10F; წარმოჰგზავნი მ., 3 იოვ. 1,6ႨႢႭ; მ. აყენებს, 3 იოვ. 1,10; ჰმწყსიდეს მ., გამოცხ. 2,27; მიეცა მ., გამოცხ. 6,11; 9,3; 9,5; 16,8AB; არღარა მოეშმიოს მ., გამოცხ. 7,16; ჰმწყსის მ., გამოცხ. 7,17; მიეცნეს მ. შჳდნი საყჳრნი, გამოცხ. 8,2; რომელნი ჰხედვიდეს მ., გამოცხ. 11,11; ანგელოზნი მისნი ებრძოდეს მ., გამოცხ. 12,7; შეასმენდა მ., გამოცხ. 12,10; სისხლი ასუ მ., გამოცხ. 16,6; კრავმან სძლოს მ., გამოცხ. 17,14; იგი ჰმწყსიდეს მ., გამოცხ. 19,15; საშჯელი მიეცა მ., გამოცხ. 20,4; აცთუნებდა მ., გამოცხ. 20,10; ადგილი არა ეპოვა მ., გამოცხ. 20,11.

მათა ეტყჳს, ჰრომ. 3,19Ⴄ; მათვე კუალად აღერინეს, 2 პეტ. 2,20ႢႭ; მათცა უწოდა, ჰრომ. 8,30; მ. აყენებს, 3 იოვ. 1,10ႢႭ.

გულისმის... თჳსი სიტყუაჲ ჩუენი მათგან, საქმე 2,8ႢႭ; ითხოვდა ქველის-საქმარსა მ., საქმე 3,3; ელოდა მოღებად რასმე მ., საქმე 3,5; ეძიებდა მ. სიტყუასა მას ღმრთისასა, საქმე 13,7; განეშორა მ., საქმე 13,13; 19,9; მიიქციეს ერი იგი განშორებად მ., საქმე 14,19; განეყენა მ., საქმე 15,38; მცნებაჲ მოიღო მ., საქმე 16,24; იჯმნა მ., საქმე 18,21; გარეშორენით მ., საქმე 21,1; ნუუკუე განიჭრეს პავლე მ., საქმე 23,10; განეშოვრენით მ., ჰრომ. 16,17; ეკრძალებოდეთ მ., ჰრომ. 16,17; მისდერკით მ., ჰრომ. 16,17Ⴄb; ვიჯმენ მ., 2 კორ. 2,13; მ. ათეული მისცა, ებრ. 7,6; იელტოდის მ. სიკუდილი, გამოცხ. 9,6.

შეკრბებოდა მათდა ყოველი ერი, საქმე 3,11Ⴍ; ვერ ეძლო მ. ცილობად, საქმე 4,14FႭ; იყო ყოველივე მ. ზოგად, საქმე 4,32ႢႭ; ვერვის ძალ-ედვა შეხებად მ., საქმე 5,13ႢႭ; გარდამოჴედ განრინებად მ., საქმე 7,34FႭ; ერჩდა ერი იგი სიტყუათა მათ ფილიპესთა ერთბამად სმენად მ., საქმე 8,6ႢႭ; მიავლინნეს მ. პეტრე და იოვანე, საქმე 8,14ႢႭ; მიავლინნეს მ. ... და ჰრქუეს, საქმე 13,15ႢႭ; ევედრებოდეს... თხრობად მ., საქმე 13,42ႢႭ; შეითქუნეს... ქვისა დაკრებად მ., საქმე 14,5ႢႭ; არა ზორედ მ., საქმე 14,18ႢႭ; ჯერ-არს წინა-დაცუეთად მ., საქმე 15,5ႢႭ; არამედ მიწერად მ., საქმე 15,20ႢႭ; მიჩინნა ჩუენ... ხარებად მ., საქმე 16,10ႢႭ; შევიდა მ., საქმე 17,2FႭ; მოუვიდა მ., საქმე 18,2FႭ; განადგინნენ მოწაფენი შედგომად მ., საქმე 20,30ႢႭ; ესრეთ მშრომელთა მ. ჯერ-არს შეწყნარებაჲ უძლურთაჲ მათ, საქმე 20,35ႢႭ; ვერვის ჴელ-ეწიფების მიმადლებაჲ ჩემი მ., საქმე 25,11HI; ჴელმწიფებაჲ მოვიღე... მოსრვად მ., საქმე 26,10ႢႭ; მიღებად მ. მიტევებაჲ ცოდვათაჲ, საქმე 26,18ႢႭ; თანა-მოწამებითა მ. გონებისა მათისაჲთა, ჰრომ. 2,15CD; არა-მე რაჲ დასაშჯელ არსა... მ., ჰრომ. 8,1ႦD; ექმენინ... საცთურ მ., ჰრომ. 11,9CD; საშურებელად მ., ჰრომ. 11,11CD; თანა-აც... მსახურებად მ., ჰრომ. 15,27CD; არა ბრძანებულ არს მ. სიტყუად, 1 კორ. 14,34CD; ვიყო მე მ. ღმერთ, 2 კორ. 6,16CD; ებრ. 8,10D; არცა აღვედ... მ., გალ. 1,17CD; ნუუკუე იყოფით მსგავს მ., ეფეს. 5,8b; რომელი-იგი არს მ. სახე წარწყმედისაჲ, ფილიპ. 1,28CD; განესუენა მ., ებრ. 4,8CD; მობაძავ იყვენით მ., ებრ. 6,12CD; ცხორებად შემძლებელ არს მ., ებრ. 7,25CD; უპყარ ჴელი მათი გამოყვანებად მ., ებრ. 8,9CD; სრულყოფად მ., ებრ. 10,1D; სახელის-დებად მ. ღმრთად, ებრ. 11,16ႢCD; აჩუენოს სულგრძელებაჲ... სახედ მ., ებრ. 1 ტიმ. 1,16D; უმჯობჱს იყო მ., 2 პეტ. 2,21ႨႢႭ; მოცემულისა მიერ მ. წმიდისა მცნებისა, 2 პეტ. 2,21Ⴈ; გიძლევიეს მ., 1 იოვ. 4,4; ვაჲ მ., იუდა 1,11ႨႢ; მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ... მოსრვად მ., გამოცხ. 6,8; რომელსა უნდეს ვნებად მ., გამოცხ. 11,5; მიეცა მას... ძლევად მ., გამოცხ. 13,7; რომელნი გამოვლენ... შემოკრებად მ., გამოცხ. 16,14; შემოკრებად მ. და ბრძოლად, გამოცხ. 20,8.

ზრახვიდა მ. მიმართ, საქმე 12,21ႢႭ; იყო... გამოძიებაჲ... მ. მიმართ, საქმე 15,2ႢႭ; ესე არს... მ. მიმართ აღთქუმაჲ, ჰრომ. 11,27CD; მ. მიმართ აჩუენეთ, 2 კორ. 8,24ႦbID; ადიდებდით... უხუებითა ზიარებისაჲთა მ. მიმართ, 2 კორ. 9,13ႦbID; ეგრეთვე ჰყოფდით მ. მიმართ, ეფეს. 6,9ႦbID; რომელ აღვთქუა მ. მიმართ, ებრ. 10,16ႦD; ითქუა მ. მიმართ, გამოცხ. 6,11; 9,4.

რომელნი მათდავე სახედ ისიძვიდეს, იუდა 1,7ႢႭ; მიბრძანებიეს შემასმენელთა მათდაცა სიტყუად, საქმე 23,30ႢႭ; ძალ-უც... მ. შეწევნად, ებრ. 2,18ႢCD; მცირითგან ვიდრე დიდად მათამდე, ებრ. 8,11CD.

შეკრბებოდა მათა ყოველი ერი, საქმე 3,11; ვერ ეძლო მ. ცილობად, საქმე 4,14ႨႢE; ვერ ეძლო შეხებად მ., საქმე 5,13; ვერ ჴელ-გუეწიფების დაჴსნად მ., საქმე 5,39; გარდამოვჴედ განრინებად მ., საქმე 7,34; თაყუანის-საცემელად მ., საქმე 7,43; ჰხედვიდა ერი იგი სიტყუათა მათ ერთბამად სმენად მ., საქმე 8,6; მიავლინნეს მ., საქმე 8,14; 13,15; იწყო პეტრე თხრობად მ., საქმე 11,4; იყო ჴელი უფლისაჲ... განკურნებად მ., საქმე 11,21; თხრობად მ. სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 13,42; შეითქუნეს... გინებად მ., საქმე 14,5; ჯერ-არს წინა-დაცუეთად მ., საქმე 15,5; არამედ მიწერად მ., საქმე 15,20;

უფრო განყენებამდე მ. ურთიერთას, საქმე 15,39CD; ხა-
რებად მ., საქმე 16.10; შევიდა მ., საქმე 17.2; მოვიდა მ.,
საქმე 18.2; მოვედით მ. ტროადად, საქმე 20.6; რაჲთა
მიიქცინენ მოწაფენი მიდევნებად მ., საქმე 20,30; ვერჲს
ჴელ-ეწიფების მიმადლებაჲ ჩემი მ., საქმე 25.11; მილებად
მ. მიტევებად ცოდვანი მათნი, საქმე 26,18; ესე თავსა
შენსა... ნათლად მ., ჰრომ. 2.19; არა-მე რაჲ დასაშჯელ
არს მ., ჰრომ. 8,1; საშურებელად მ., ჰრომ. 11,11; შემ-
ძლებელ არს ღმერთი კუალად დამყნად მ., ჰრომ. 11,23;
თანა-მდებ-ცა არიან მ., ჰრომ. 15,27; თანა-აც... მსახურე-
ბად მ., ჰრომ. 15.27; უკეთჱს არს მ., 1 კორ. 7.8; არა
ბრძანებულ არს მ. სიტყუად, 1 კორ. 14.34; ვიყო მე მ.
ღმერთ, 2 კორ. 6,16; ებრ. 8,10; არცა აღვედ იერუ-
სალჱმდ მ., გალ. 1,17; ნუუკუე იყოფით მსგავს მ., ეფეს.
5.7; რომელ-იგი არს მ. სახჱ წარწყმედისაჲ, ფილიპ.
1,28; მობაძავ იყვენით მ., ებრ. 6,12; ცხოვრებად... შემ-
ძლებელ არს მ., ებრ. 7,25; უპყარ ჴელი მათი გამოყვა-
ნებად მ., ებრ. 8,9; მცირითგან უფრო დიდადმდე მ., ებრ.
8,11; სახელის-დებად მ. ღმრთად, ებრ. 11.16; უმჯობეს
იყო მ., 2 პეტ. 2,21; მოცემულისა მისგან მ. წმიდისა
მცნებისა, 2 პეტ. 2,21; ვაჲ მ., იუდა 1.11.

იტყოდა იგი მათა მიმართ, საქმე 12,21; იყო... გამო-
ძიებაჲ... მ. მიმართ, საქმე 15,2; ესე არს... მ. მიმართ
აღთქუმაჲ, ჰრომ. 11,27; გაქუნდეს [მიზეზი] მ. მიმართ, 2
კორ. 5,12; მ. მიმართ აჩუენეთ, 2 კორ. 8,24; ადიდებ-
დით... უხუებითა ზიარებისაჲთა მ. მიმართ, 2 კორ. 9,13;
ეგრეცა ჰყოფდით მ. მიმართ, ეფეს. 6,9; ნუ განმწარდე-
ბით მ. მიმართ, კოლ. 3,19; რომელი აღუთქუა მ. მიმართ,
ებრ. 10,16ᲓᲘᲓ.

ძალ-უც... მათაცა შეწევნაჲ, ებრ. 2,18.

მოიწინეს მათ ზედა, საქმე 4,1; დაასხნეს ჴელნი
მათნი მ. ზედა, საქმე 4,3; 6.6; 13,3; მოვიდა მ. ზედა
სული წმიდაჲ, საქმე 8,15; 11.15; 19,6; მოვიდოდა მ. ზე-
და სული წმიდაჲ, საქმე 8.17; დაასხმიდეს ჴელთა მ.
ზედა, საქმე 8,17ᲓᲚᲝ; განიყარეს მტუერი... მ. ზედა, საქ-
მე 13.51; წოდებულ არს სახელი ჩემი მ. ზედა, საქმე
15,17ᲓᲚᲝ; შეკრბებოდა მ. ზედა ერი იგი, საქმე 16.22;
ვითარ მრავალი გუემაჲ დასდვეს მ. ზედა, საქმე 16,23;
აღაშფოთებდეს ქალაქსა მ. ზედა, საქმე 17,5ᲓᲚᲝ; განიყა-
რა მ. ზედა სამოსელი თჳსი, საქმე 18.6; დასხმითა
ჴელთა პავლესთაჲთა მ. ზედა, საქმე 19,6ᲓᲚᲝ; იწყეს...
სახელის-დებად... მ. ზედა, საქმე 19,13; უმეტჱსად-ღა
ვცბოდე მ. ზედა, საქმე 26,11; მიიწია მ. ზედა, საქმე
21.32; შიში დაეცა მ. ზედა, საქმე 22.9ᲓᲚᲝ; გამოცხ.
11,11; ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით მ. ზედა, საქმე
28,14ᲓᲚᲝ; სუფევდა სიკუდილი... მ. ზედა-ცა, ჰრომ. 5,14;
დაემყენ მ. ზედა, ჰრომ. 11.17; შე-რაჲმე-ურაცხო კადრე-
ბად მ. ზედა, 2 კორ. 10.2; ბრძანის მ. ზედა, გალ.
3,15Დ; მშჳდობაჲ მ. ზედა, გალ. 6.16; მოიწია მ. ზედა
რისხვაჲ, 1 თეს. 2.16; მოიწიის მ. ზედა მომსრველი, 1
თეს. 5,3; დაადგერ მ. ზედა, 1 ტიმ. 4,16; ვერ მოაწიან
მ. ზედა... საშჯელი, 2 პეტ. 2,11; არცაღა მოვიდეს მ.
ზედა მზჱ, გამოცხ. 7,16; აქუს მ. ზედა მეუფედ ანგელო-
ზი, გამოცხ. 9.11; მსხდომარეთა მ. ზედა აქუნდა ჯაჭუე-
ბი, გამოცხ. 9.17; განისარონ მ. ზედა, გამოცხ. 11,10;
რაჲთა შჭამეთ... ჴორცნი ცხენთანი და მ. ზედა მსხდო-
მარეთანი, გამოცხ. 19,18; დასხდეს მ. ზედა, გამოცხ.
20.4; მ. ზედა... არა აქუს ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 20.6;
[აქუნდეს] მ. ზედა ათორმეტნი სახელნი, გამოცხ. 21,14.

შევიდა მათ თანა, საქმე 3.8; ეხედვიდეს მ. თანა
მდგომარესა, საქმე 4,14; და იყო მ. თანა, საქმე 9.28; მ.
თანა რაჲ იყო ტაბითა, საქმე 9,39; წარვიდა მ. თანა,
საქმე 9,39; მივედ მ. თანა, საქმე 10.20; განვიდა მ. თა-
ნა, საქმე 10,23; ჭამა მ. თანა, საქმე 11,3; მიედ მ. თანა,
საქმე 11.12; მრქუა მე... მისლვად მ. თანა, საქმე
11,12ᲓᲚᲝ; იყო ჴელი უფლისაჲ მ. თანა, საქმე 11,21; ყო
ღმერთმან მ. თანა, საქმე 14.27; 15.4; რომელთა თანა
იყო დიონისიოს არიოპაგელი... და სხუანი მ. თანა, საქმე
17,34ᲓᲚᲝ; იყოფოდა მ. თანა, საქმე 18,3; დადგრომად მ.
თანა, საქმე 18.20ᲓᲚᲝ; მოვედით მ. თანა ტროადად, საქ-
მე 20,6ᲢᲓᲚᲝ; დავადგერით მ. თანა, საქმე 21,7; განწმი-
დენი მ. თანა, საქმე 21.24; იკუეც მ. თანა, საქმე
21,24ᲓᲚᲝ; მ. თანა განწმიდნა, საქმე 21,26; აღდგა მე-
ფჱ... და მ. თანა მსხდომელნი იგი, საქმე 26.30; მ. თანა
მოუტევნეს შესაცვლელებიცა იგი საჭეთანი, საქმე
27,40ᲓᲚᲝ; დავადგრეთ მ. თანა, საქმე 28,14; რაჲთა გი-
ნებულ იყვნენ ჴორცნი მათნი მ. თანა, ჰრომ. 1,24; მ.
თანა მივავლინეთ ძმაჲ ჩუენი, 2 კორ. 8.22; რომელ არს
მ. თანა, ეფეს. 4,18; ილოცევდით მ. თანა, კოლ. 4.3Დ;
მ. თანავე აღვიტაცნეთ, 1 თეს. 4.17; მშჳდობასა ჰყოფ-
დით მ. თანა, 1 თეს. 5,13; მ. თანავე კრულ ხართ, ებრ.
13,3; შეუდეგ... მშჳდობასა მ. თანა, 2 ტიმ. 2,22; ბრძო-
ლა-ყო მ. თანა, გამოცხ. 2,16; ბრძოლა-ყოს მ. თანა, გა-
მოცხ. 11.7; შევიდა მ. თანა, გამოცხ. 11,11; საქმჱ მათი
შეუდგეს მ. თანა, გამოცხ. 14,13; დაიმკჳდროს მ. თანა,
გამოცხ. 21,3.

განიზრახვიდეს მათთჳს, საქმე 5,24; ლოცვა-ყვეს მ.,
საქმე 8.15; იყვნეს იერუსალჱმს მ., საქმე 11,22; ვედრე-
ბაჲ ჩემი... მ. არს, ჰრომ. 10,1; რაჲსაღა ნათელ-იღებენ
მ., 1 კორ. 15,29; რომელ-იგი მ. მოკუდა, 2 კორ. 5,15;
არა ყოველნივე არიან... მოვლინებულ მ., ებრ. 1,14; გა-
მოიღის მწუანვილი, სარგებელი მ., ებრ. 6,7; ცხოველ
არს მეოხად მ., ებრ. 7,25; საშჯელი უწყალო არს მ.,
იაკ. 2,13ᲓᲚᲝ; ნაყოფი სიმართლისაჲ დაეთესვის... მ., იაკ.
3,18ᲓᲚᲝ; წინაწარმეტყუელა მ. ... ენუქ, იუდა 1,14.

მათთჳსცა მნებავს შენდა განმტკიცებად, ტიტე
3.8ᲝᲢᲚ.

სასწაული განცხადებული იქმნა მათ მიერ, საქმე
4.16; რაოდენი ქმნა ღმერთმან ნიშანი მ. მიერ, საქმე
15,12ᲓᲚᲝ.

რაჲ არს მათ შინა, საქმე 4,24ᲓᲚᲝ; 14,15ᲓᲚᲝ; რაჲ-
თა მ. შინა ვიდოდით, ეფეს. 2,10CD; ოდეს-იგი სცხონ-
დებოდეთ მ. შინა, კოლ. 3,7ᲢᲚᲝCD; მ. შინა იქცეოდეს,
ებრ. 10,33CD; მ. შინა განიხრწნებიან, იუდა 1,10.

არავინ ნაკლულევან იყო მათ შორის, საქმე 4,34;
არარაჲთ განიკითხა ჩუენ შორის და მ. შორის, საქმე
15,9; იყო უკუე მკსინვარებაჲ მ. შორის, საქმე 15,39;
აღწავებდა მ. შორის, საქმე 18,11; უბრძანა... განმოტაცე-
ბაჲ მისი მ. შორის, საქმე 23,10ᲝᲓ; ღაღად-ყავ მ. შო-
რის, საქმე 24,21; ცხად არს მ. შორის, ჰრომ. 1.19; არა
მრავალნი მ. შორის სათნო-ეყვნა ღმერთსა, 1 კორ.
10,5; დავიმკჳდრო მ. შორის, 2 კორ. 6.16; რომელ ფა-
რულად იქმნების მ. შორის, ეფეს. 5.12; ეუწყებოდა მ.
შორის სული ქრისტჱსი, 1 პეტ. 1.11; დამკჳდრებულ
რაჲ იყო მ. შორის, 2 პეტ. 2.8; დაიმკჳდროს მ. შორის,

გამოცხ. 7,15; რომელნი იყვნეს მ. შორის. გამოცხ. 20,13; მკჳდრ იყოს მ. შორის. გამოცხ. 21,3.

ექმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საბრჭე. ჰრომ. 11,9.

2. იგი [ჩვენებ. ნაცვალსახ.]: ესე იგი კაცი არს, საქმე 21,28: ი. უკუე უმრავლესნი მღდელ-ქმნულ არიან, ებრ. 7,23Ⴈხ; ი. ზეცისანი უმჯობესითა მსხუერპლითა არიან ამათსა, ებრ. 9,23; არა თჳთ ი. ხატი საქმეთაჲ, ებრ. 10,1: ესე არს ი. სიტყუაჲ. 1 პეტ. 1,25ႪႭ.

ასოებსა მას ყოველსა არა იგივე საქმჱ აქუს, ჰრომ. 12,4; ყოველთა ი. საზრდელი სულიერი ჭამეს. 1 კორ. 10,3; ყოველთა ი. სასუმელი სულიერი სუეს. 1 კორ. 10,4: ი. სული არს, 1 კორ. 12,4; ი. საბურველი... ჰგიეს, 2 კორ. 3,14: მაქუს ჩუენ ი. სული, 2 კორ. 4,13: ი. სული ეწამების. ჰრომ. 8,16; მოსცა ი. წრაფაჲ გულსა, 2 კორ. 8,16; ი. ღუაწლი გაქუნდინ, ფილიპ. 1,30; ი. სიყუარული გაქუნდეს, ფილიპ. 2,2; თქუენცა ი. გონებაჲ შეიჭურეთ, 1 პეტ. 4,1; უწყოდეთ ი. ვნებათაჲ მათ. 1 პეტ. 5,9: თჳთ ი. ცხებულებაჲ გასწავებს. 1 იოვ. 2,27ႪႭ.

თჳთ იგიცა დაბადებული გან-ვე-თავისუფლდეს, ჰრომ. 8,21; თჳთ ი. ეშმაკი იცვალისვე, 2 კორ. 11,14.

არღარა იხილა იგი მან საჭურისმან. საქმე 8,39ႢႪ; არცა ამან სოფელმან, არცა მ. სოფელმან... შემძლოს ჩუენ განყენებად სიყუარულსა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 8,38; რომელი არავინ უწყის, გარნა მ. თავადმან, გამოცხ. 19,12.

მას ჟამსა, საქმე 1,15ႢႪ; 12,1; 19,23; ეფეს. 2,12; მ. დღესა შინა, საქმე 2,41; 7,41ႢႪ; 8,1ႪႭ; 2 თეს. 1,10; 2 ტიმ. 1,18; 4,8; მ. დღესა, საქმე 10,23; მ. ჟამსა შინა, საქმე 10,46; მ. ღამესა ეძინა პეტრეს, საქმე 12,6; ახარებდეს მ. ქალაქსა, საქმე 14,21; მ. ყოველსა ზედა სიყუარული... განმტკიცენინ, კოლ. 3,14Ⴍ; მ. წიგნსა, ებრ. 9,19; თჳთ მ. კარავსა, ებრ. 9,21; წარვიდეთ მ. რომელსამე ქალაქსა, იაკ. 4,13ႪႭ.

მასვე ჟამსა, საქმე 16,18; მ. ღამესა, საქმე 16,33; მ. ჟამსა შინა, საქმე 22,13; მ. ხატსა მივიცვალებით, 2 კორ. 3,18; ანუ არა მ. კუალსა შეუდეგით. 2 კორ. 12,18; მ. წესსა ზედა ვეგნეთ, ფილიპ. 3,16; მ. ზრახვასა, ფილიპ. 4,2; არა მ. ... სახესა ურწმუნოებისასა, ებრ. 4,11; რაჲთა მ. აჩუენებდეთ მოწრაფებასა, ებრ. 6,11; თჳთ მ. წიგნსა, ებრ. 9,19Ⴄ; მ. მსხუერპლსა, ებრ. 10,11; უკჳრს არა თანა-სრბაჲ თქუენი მ. არაწმიდებისა აღრევასა. 1 პეტ. 4,4.

ბჭეთა თანა მის ტაძრისათა, საქმე 3,2; რომელმან არა ისმინოს მ. წინაწარმეტყუელისაჲ. საქმე 3,23; მასმიეს... მ. კაცისათჳს, საქმე 9,13; აქაცა მ. ჯერისათჳსვე მოსრულ იყო, საქმე 9,21; მეცხრესა ოდენ ჟამსა მ. დღისასა, საქმე 10,3; შევედით მ. კაცისა სახლსა, საქმე 11,12; მკჳმილნი იგი მ. საპყრობილისანი, საქმე 12,6; ირეკა კარსა მ. ბჭისასა, საქმე 12,13; წამის-ყოფითა მ. მთავრისაჲთა, საქმე 24,10; მთავრისა ვისიმე მ. ჭალაკისაჲ, საქმე 28,7; ნუ შჭამთ მ. მაუწყებელისათჳს, 1 კორ. 10,28; წამებულ არს... თჳთ მ. ჭეშმარიტებისაგან, 3 იოვ. 1,12.

მისვე თიჳისაგან. ჰრომ. 9,21; თანა-მკჳდრთა მათ მისთა თანა მ. აღთქუმისათა, ებრ. 11,9; წყაროჲსაგან მ. თუალისაგან გამოდინ ტკბილი და მწარჱ, იაკ. 3,11.

მიცემულ არს... მადლი კურნებათაჲ მისგანვე სულისა, 1 კორ. 12,9.

მითვე სარწმუნოებითა, ჰრომ. 3,30; მ. გონებითა, 1 კორ. 1,10; მ. მეცნიერებითა, 1 კორ. 1,10; მ. სულითა. 1 კორ. 12,8; 2 კორ. 12,18; მ. სიტყჳთა, 2 პეტ. 3,7.

მათ დღეთა შინა, საქმე 1,15; 7,41; 8,1; გამოცხ. 9,6; მ. დღეთა, საქმე 2,18; 9,37; მ. ყოველთა ზედა, საქმე 2,43; 4,33; 19,17; მ. ყოველთა თანა, საქმე 20,36; თჳთ მ. ცათა [შევიდა], ებრ. 9,24; მ. მთავრობათა, ტიტე 3,1; მ. წყლულებათა ზედა, გამოცხ. 15,1; ტირილი დიდი მ. ყოველთაჲ, საქმე 20,37ႢႪႭ.

მათვე ჩინებულთა ჰურიათა და წარმართთა, 1 კორ. 1,24; ანუ არა მ. კუალთა შეუდეგით, 2 კორ. 12,18CD; მ. მსხუერპლთა. ებრ. 10,1Ⴀხ; 10,11CD.

3. იგი [ნაწევარი] ს ა ხ ე ლ ი მ ხ ო ლ ო ბ ი თ შ ი: ყოველი იგი სახლი, საქმე 2,2; სული ი., საქმე 2,4; 3,23; სიტყუაჲ ი., საქმე 2,41; კაცი ი., საქმე 3,14; 19,16; წმიდაჲ ი., საქმე 3,14; წინამძღუარი ი., საქმე 3,15; ზემო კერძოჲ ი. ადგილი, საქმე 19,1; ბუნებისა ი. წესი დედათაჲ, ჰრომ. 1,27; ჩემ მიერი ი. ჰჱ, 2 კორ. 1,17; ზეცისა ი. იერუსალჱმი, გალ. 4,26; ჩუენ ზედაჲ ი. წერილი, კოლ. 2,14Ⴈხ; შეიმოსეთ ახალი ი., კოლ. 3,10; მისა მიმართი ი. სიტყჳს-გებაჲ, ებრ. 12,3; ღმრთის მსახურებისა ი. საიდუმლოჲ, 1 ტიმ. 3,16; პირველი ი. სარწმუნოებაჲ, 1 ტიმ. 5,12; საუკუნოჲ ი. ცხორებაჲ, 1 ტიმ. 6,12CD; კეთილი ი. აღსარებაჲ, 1 ტიმ. 6,12CD; ვედრი ი., 1 ტიმ. 6,20; ღმრთისაჲ ი. კაცი, 2 ტიმ. 3,17; სიმართლისა ი. გჳრგჳნი, 2 ტიმ. 4,8; ქადაგებაჲ ი., 2 ტიმ. 4,17; თჳსი ი. სამთავროჲ, იუდა 1,6; შეგინებულიცა ი. სამოსელი, იუდა 1,23; მჴეცი ი., გამოცხ. 17,8; სხუაჲ ი., გამოცხ. 17,10; ქალაქი ი. დიდი, გამოცხ. 17,18; სულიცა იგივე, ჰრომ. 8,26D.

ს ა ხ ე ლ ი მ რ ა ვ ლ ო ბ ი თ შ ი: შჳდი იგი ლანკნები, გამოცხ. 17,1.

განჳკრთეს ყოველნივე ი., საქმე 2,7; რაოდენნი ი., საქმე 4,6; ეგჳპტელნი ი., 1 კორ. 16,18ႢႪႤCD; ფილიპ. 2,29; განწმედილნი ი., ებრ. 2,11; ვითნი ი. მოიწყინნა ორმეოც წელ, ებრ. 3,17; თჳსნი ი. უფალნი, 1 ტიმ. 6,1; ორნი ი. ზეთის ხილნი, გამოცხ. 11,4; შჳდნი ი. ანგელოზნი, გამოცხ. 15,6; შჳდნი ი. წყლულებანი, გამოცხ. 15,6; 15,8; ათნი ი. რქანი, გამოცხ. 17,12; მის თანა წოდებულნი ი., გამოცხ. 17,14; ორნივე ი., გამოცხ. 19,20; სხუანი ი., გამოცხ. 19,21.

სულმან მან უკეთურმან, საქმე 19,15; მართალმან მ. მსაჯულმან, 2 ტიმ. 4,8; ვეშაპმან მ., გამოცხ. 13,2.

ქორსა მას, საქმე 1,13; დაბასა მ., საქმე 1,19; აღსრულებასა მ., საქმე 2,1; მოძღურებასა მ., საქმე 2,42; ტაძარსა მ., საქმე 3,1; განკურნებულსა მ. მკელობელსა, საქმე 3,11ႪႭ; ერსა მ., საქმე 3,12; კარსა მ. ბჭისასა, საქმე 12,13D; ისმენდეს... ბარნაბაისსა და პავლჱსსა მ. მითხრობასა, საქმე 15,12; იყო აპოლოსსა მ. ყოფასა, საქმე 19,1; ერთსა მ. შაბათსა, საქმე 20,7; სიტყუასა მ. პავლჱსსა, საქმე 20,9; სიტყუასა მ. მადლისასა, საქმე 20,32; შეკრებასა მ. თქუენსა, 1 კორ. 11,20; თჳსსა მ. ჟამსა, 2 თეს. 2,6; ცხოვრებასა მ. საუკუნესა, 1 ტიმ. 6,12; ჭეშმარიტსა მ. ცხორებასა, 1 ტიმ. 6,19; მერმესა მ. დღესა, 2 ტიმ. 1,12; სიცოცხლისა მ. მოძღურებასა. 2 ტიმ. 4,3Ⴍ; მოწევნულსა მ. ზედა ჭეშმარიტებასა, 2 პეტ.

1,12; წმიდასა მ. სარწმუნოებასა თქუენსა ზედა, იუდა 1,20ႢႪႭ; წიგნსა მ. ცხორებისასა, გამოცხ. 17,8; კრავსა მ., გამოცხ. 17,14.

რიცხჳ ერისაჲ მის, საქმე 1,16ႢႪႭ; დღისა მ., საქმე 2,1; 2,20; ისმენდეს ბარნაბაჲსსა მ. ... მითხრობასა, საქმე 15,12Ⴊ; მომავალისა მ., საქმე 19,4; წინაშე სიმრავლისა მ., საქმე 19,9; ერთისა მ. შეცოდებისაგან, ჰრომ. 5,18CD; იგი არს თავი გუამისა მ. ეკლესიისაჲ, კოლ. 1,18CD; ღმრთის მსახურებისა მ. მოძღურებასა, 1 ტიმ. 6,3Ⴊ; ყედრისა მ. ჩემისა, 2 ტიმ. 1,12; მერმისა მ. დღისა, 2 ტიმ. 1,12Ⴍ; ზოგადისა მ. ცხორებისა ჩუენისათჳს, იუდა 1,3; დიდისა მ. დღისა, იუდა 1,6ႤႢႪႭ; გამოცხ. 16,14; ტაძარი კარვისაჲ მ. საწამებელისაჲ, გამოცხ. 15,5.

მისსა მისგან, საქმე 1,12; ნათესავისა მ., საქმე 2,40; ტომისა მ., საქმე 10,1; ანგელოზისა მ., საქმე 12,9; გამოცხ. 16,5; მისისა მ. ნათესავისა, საქმე 13,23; კრებულისა მ., საქმე 15,3; 19,29; ტაძრისა მ., საქმე 21,30; კაცისა მ., საქმე 25,22; ნავისა მ., საქმე 27,38; ზრახვისა მ., საქმე 27,43; ერთისა მ., ჰრომ. 5,16; ერთისა მ. იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 5,17; შჯულისა მ., ჰრომ. 7,5; ნაყოფისა მ., 1 კორ. 9,7; სძისა მ., 1 კორ. 9,7; სულიერისა მ. კლდისა, 1 კორ. 10,4; სახლისა მ., ფილიპ. 4,22; ჴელმწიფებისა მ. ბნელისა, კოლ. 1,13; რისხვისა მ., 1 თეს. 1,10; ყოვლისავე მ. ძმისა, 2 თეს. 3,6; მოწყუედისა მ. მეფეთაჲსა, ებრ. 7,1; ყოვლისა მ., ებრ. 7,2; ამაოჲსა მ. ... სლვისა, 1 პეტ. 1,18; მოცემულისა მ., 2 პეტ. 2,21; აღთქუმისა მ., 2 პეტ. 3,9ႪႭ; სიმტკიცისა მ. თჳსისა, 2 პეტ. 3,17ႪႭ; წმიდისა მ., 1 იოვ. 2,20ႪႭ; სულისა მ., 1 იოვ. 3,24ႪႭ; ჭირისა მ. დიდისა, გამოცხ. 7,14; წყლულებისა მ., გამოცხ. 16,21; ღჳნისა მ. სიძვისა, გამოცხ. 17,2; წყაროჲსა მ., გამოცხ. 21,6; ქალაქისა მ. წმიდისა, გამოცხ. 22,19; ძელისა მ. ცხორებისა, გამოცხ. 22,19.

ყოვლისა მისებრ, საქმე 3,22; აღთქუმისა მ., საქმე 13,23ႢႪႭ; 2 ტიმ. 1,1; მოძღურებისა მ. კაცთაჲსა, კოლ. 2,8CD; მცნებისა მ. და მოძღურებისა კაცთაჲსა, კოლ. 2,22; არა მოძღურებისა მ., 2 თეს. 3,6; დღისა მ. გამოცდისა, ებრ. 3,8; შჯულისა მ. მცნებისა ჴორციელისა, ებრ. 7,16; ძალისა მ. ცხოვრებისა წარუვალისა, ებრ. 7,16; შჯულისა მ., ებრ. 10,8; სახარებისა მ. დიდებისა... ღმრთისა, 1 ტიმ. 1,11CD; სიტყჳსა მისებრმცა თავს-ვიდევ თქუენი, საქმე 18,14ႢႪႭ.

მცველისა მის თანა ერის კაცისა, საქმე 28,16; ერისა მ. თანა, საქმე 28,17ႤႢႪႭ; მერმისა მ. თანა დიდებისა, ჰრომ. 8,18.

ვყავ ყოვლისა მისთჳს, საქმე 1,1; საკჳრველებისა მ., საქმე 3,11; მომავალისა მ., საქმე 19,4ႢႪႭ; გზისა მ., საქმე 19,9; 19,23; ბრალისა მ., საქმე 25,16; მოწყენულისა მ. ურვისა, 1 კორ. 7,26CD; სახარებისა მ., 1 კორ. 9,23CD; ფილიპ. 1,16; წარსამატებელად სახარებისა მ., ფილიპ. 1,12CD; გარდარეულისა მ. მეცნიერებისა, ფილიპ. 3,8; სასოებისა მ., კოლ. 1,5; ყოვლისა მ. სიხარულისა, 1 თეს. 3,9CD; მისლვისა მ. უფლისა, 2 თეს. 2,1; უძლურებისა მ., ებრ. 7,18Ⴍ; მერმისა მ. ჟამისა, 1 ტიმ. 6,19; მოცემულისა მ., იუდა 1,3ႪႭ; ჟამისა მ., გამოცხ. 9,15.

სასყიდლითა მით, საქმე 1,18ႤႢႪႭ; ნეშთითა მ. სიცრუეთა, ჰრომ. 3,7; თჳსითა მ. სისხლითა, ჰრომ. 3,25; ჴორცითა მ. ქრისტესითა, ჰრომ. 7,4ႤႪCD; რწმუნებითა მ., 1 კორ. 2,4; ჩინებითა მ. წმიდითა, 2 ტიმ. 1,9; სამნივე ესე ერთითა მ. არიან, 1 იოვ. 5,8ႤႪ; სასოებითა მითვე, 1 კორ. 9,10CD.

განიყვანეს ძმათა მათ [მოთხ. ბრ.] პავლე, საქმე 17,14ႤႢႪႭ; მიმომავალთა მ. ჰურიათა, საქმე 19,13.

ათერთმეტთა მათ [მიც. ბრ.] მოციქულთა, საქმე 1,26; სხუათა მ. მოციქულთა, საქმე 2,37; ცხოვრებულთა მ., საქმე 2,47; დღეთა მ., საქმე 3,24ႤႪ; სძლო ორთავე მ., საქმე 19,16; ხუცესთა მ. ეკლესიაჲსათა, საქმე 20,17; მათ თანათა მ. ყოველთა წმიდათა, ჰრომ. 16,15; მერმეთა მ. მორწმუნეთა, 1 ტიმ. 1,16CD; მაცთურთა მ. სულთა, 1 ტიმ. 4,1; სხუათა მ. ეშინოდის, 1 ტიმ. 5,20; სიცოცხლისა მ. მოძღურებათა, 1 ტიმ. 6,3CD; სიცოფისათა მ. ... გამოძიებათა, 2 ტიმ. 2,23; შჳდთა მ. ანგელოზთა, გამოცხ. 15,7; ვიეთ ეფუცა... არა-მე ურჩთა მათა (მათ CD), ებრ. 3,18; გარდააქცევენ, ვითარცა სხუათა მათცა წიგნთა, 2 პეტ. 3,16ႪႭ.

მკერდთა მათ ზედა, გამოცხ. 15,6C; საქმეთა მ. შინა ბოროტთა, კოლ. 1,21CD; შორის ათერთმეტთა მ., საქმე 2,14ႤႢႪႭ; სხუათა მ. შორის თესლთა, ჰრომ. 1,13.

სახჱ მერმეთაჲ მათ, კოლ. 2,17; სასყიდელი მოქმედთაჲ მ., იაკ. 5,4; მაცთუნებელთა მ. თქუენთათჳს, 1 იოვ. 2,26; შეწყნარებაჲ ეგევითართაჲ მ., 3 იოვ. 1,8; შჳდნი იგი წყლულებანი შჳდთა მ. ანგელოზთანი, გამოცხ. 15,8; ერთი შჳდთა მ. ანგელოზთაგანი, გამოცხ. 17,1.

ყოველთა მათგან, საქმე 13,39ႪႭ; თანა-მყოფთა მ. ჩემთა, საქმე 22,11; ჴორცთა მ., ჰრომ. 8,3; ქლოველთა მ., 1 კორ. 1,11; გუელთა მ., 1 კორ. 10,9; მჭდომთა მ., ფილიპ. 1,28; ბოროტთა მ. მუშაკთა, ფილიპ. 3,2; ძაღლთა მ., ფილიპ. 3,2; წესთა მ. ამის სოფლისათა, კოლ. 2,20; ყოველთა მ. ურვათა, 1 თეს. 3,7ႤႭႢ; რჩეულთა მ., ებრ. 7,4CD; ესევითართა მ., 1 ტიმ. 6,5CD; ბილწთა მ., 1 ტიმ. 6,20CD; წერილთა მ., გამოცხ. 20,12; გამოსრულთა მათგანღა წელთა აბრაჰამისთა, ებრ. 7,5.

წარწყმედულთა მათთჳს, 1 კორ. 1,18ႤႪႢCD; მტერთა მ., ფილიპ. 3,18; ჟამთა მ., 1 თეს. 5,1; მერმეთა მ., ებრ. 11,20; მორწმუნეთა მ., 1 ტიმ. 1,16; რჩეულთა მ., 2 ტიმ. 2,10.

ნ.კ. მით, მათთჳს (თავის ადგილას, მანზე).

4. იგი [ნაწილაკი, ც ნაწილაკის მნიშვნელობით]: რომელნი-იგი, საქმე 1,6; 1,7ႪႭ; რომელ-იგი, საქმე 1,7; 2,22; 2,24; 3,6; 3,18; 3,21; სადა-იგი, საქმე 2,2; 25,10; ვითარცა-იგი, საქმე 2,22ႤႪႭ; 3,17; 17,28; 17,31ႪႭ; გამოცხ. 3,21; რომელთა-იგი, საქმე 2,41ႪႭ; 17,15; 17,17ႪႭ; რომელი-იგი, საქმე 3,2; 15,38ႪႭ; იუდა 1,24; რომელსა-იგი, საქმე 3,20; სახედ-იგი, საქმე 15,11; ვიდრე-იგი, საქმე 17,16; რომლისაცა-იგი, საქმე 17,28G; რომლისა-იგი, საქმე 17,28; ვითარ-იგი, საქმე 18,27ႪႭ; 25,25ႪႭ; ვიდრეცა-იგი, იაკ. 3,4; რაჲ-იგი, გამოცხ. 4,1.

იდუმალ ფარულად, საიდუმლოდ, მალულად: იდუმალ განუტევეთ ჩუენ, საქმე 16,37.

იესუს მიერ-ი: შესუენებულნი იესუს მიერნი, 1 თეს. 4,14Ⴄ.

იესუ ქრისტეს-ი: იესუ ქრისტესთა მათ ჴორცნი თჳსნი ჯუარს-აცუნეს, გალ. 5,24Ⴄ.

იკონიელ-ი, იკონელ-ი იკონიის მკჳდრი, იკონიაში მცხოვრები: რომელი იწამებოდა ლუსტრელთაგან და იკონიელთა (იკონელთა D) ძმათა, საქმე 16,2; რომელი იწამებოდა ლუსტრელთაგან და იკონიელთაგან ძმათა, საქმე 16,2C.

ინაჴით დასხმა (იბ. მრ. რ.-შია) სუფრასთან მხარ-თეძოზე წამოწოლით დასხმა, κατάκειμαι, 0–2: ინაჴით დასხნა და დაუგო მათ ტაბლაჲ, საქმე 16,34.

გიხილოს შენ... საკერპოსა შინა ინაჴით მჯდომარჱ, 1 კორ. 8,10.

ირისე, ირეს-ი ცისარტყელა, ἶρις: ირისე (ირესი C), რომელ არს მშჳლდი ცისაჲ ბერძლებრ, გამოცხ. 10,1; ირისჱ იყო გარემო საყდრისა მის, გამოცხ. 4,3.

ისარ-ი: რომლითა შეუძლოთ ყოველთა მათ ისართა... განჴურვებულთა დაშრეტად, ეფეს. 6,16.

ისრაჱლ-ი ებრაელი, ებრაელი ხალხი: არა ყოველნი ისრაჱლისაგანნი ესენი არიან ისრაჱლ, ჰრომ. 9,6; ისრაჱლი შეუდგა შჯულსა მას სიმართლისასა, ჰრომ. 9,31; რასა ეძიებს ი. ამას, ჰრომ. 11,7; ესრჱთ ყოველი ი. ცხოვნდეს, ჰრომ. 11,26; იხილეთ-ღა ი. ჴორციელად, 1 კორ. 10,18; ნუუკუე ისრაჱლმან (ისრაელმან Ⴂ) არა იცნაა, ჰრომ. 10,19; კუალად მოაგო სასუფეველი ისრაჱლსა, საქმე 1,6; მოცემად სინანული ი., საქმე 5,31; აღუდგინა ი. მჴსნელი, საქმე 13,23; სიბრძჱ... შეჰყვა ი., ჰრომ. 11,25; წყალობაჲ ი. ზედა ღმრთისასა, გალ. 6,16; ყოვლისა ერისა ისრაჱლისა, საქმე 4,10; შეკრბეს... ერისა თანა ი., საქმე 4,27; სასოებისათჳს ი. ჯაჭჳ ესე ზედა-მაც, საქმე 28,20; უცხო იყვენით ცხორებისა მისგან ი., ეფეს. 2,12.

არა ყოველნი ისრაჱლისაგან ესენი არიან ისრაჱლ, ჰრომ. 9,6ႢႨႦ; ესაია ღაღადებს ისრაჱლისათჳს, ჰრომ. 9,27; ი. ესრე იტყჳს, ჰრომ. 10,21; ქადაგებდა... ყოვლისა მიმართ ისრაჱლისა, საქმე 13,24; ი. მიმართ იტყჳს, ჰრომ. 10,21CD.

მსხუერპლებსა შემოჰწირევდით ჩემდა... სახლი ეგე ისრაჱლისაჲ, საქმე 7,42; ნათესავით ი., ფილიპ. 3,5ႠႪႭႢCD; უწყოდენ ყოველმან სახლმან ისრაჱლისამან, საქმე 2,36; ღმერთმან ამის ერისა ი. გამოირჩინა, საქმე 13,17; აღვასრულო სახლსა მას ზედა ისრაჱლისასა... აღთქუმაჲ ახალი, ებრ. 8,8; რომელი აღუთქუა სახლსა ი., ებრ. 8,10; ნათესავით ისრაჱლისაჲთ, ფილიპ. 3,5; ვითარ-იგი შეემთხუევის ღმერთსა შესმენად ისრაჱლისა, ჰრომ. 11,2; მსხუერპლებსა შესწირევდით ჩემდა... სახლო ისრაჱლისაო (ისრაელისაო E), საქმე 7,42.

ვერ შემძლებელ იყვნეს თუალთა შედგმად ძენი ისრაჱლისანი, 2 კორ. 3,7; არა ჰხედვიდენ ძენი ი. დასასრულსა, 2 კორ. 3,13; რომელმან ჰრქუა ძეთა ისრაჱლისათა, საქმე 7,37; რომელი მოუვლინა ძეთა ი., საქმე 10,36; მოუჴდა გულსა მისსა მიხედვად... ძეთა ი. (ისრაელისათა E), საქმე 7,23; მოუწოდა... ყოველთა მოხუცებულთა ძეთა ისრაჱლისათა [ნათ. ბრ.], საქმე 5,21; რაჲთა ზე აქუნდეს სახელი ჩემი წინაშე... ძეთა ი., საქმე 9,15; გამოსლვისათჳს ძეთა ი. მოიჴსენა, ებრ. 11,22; ყოვლისაგან ტომისა ძეთა ი., გამოცხ. 7,4; რაჲთა დადვას დაბრკოლებაჲ წინაშე ძეთა ი., გამოცხ. 2,14; მთავარნო ერისანო და მოხუცებულნო ისრაჱლისანო, საქმე 4,8; რიცხჳ იგი ძეთა ისრაჱლისათაჲ, ჰრომ. 9,27; რომელ არს სახელები ძეთა ი., გამოცხ. 21,12.

ისრაჱლისაგან-ი: არა ყოველნი ისრაჱლისაგანნი ესენი არიან ისრაჱლ, ჰრომ. 9,6.

ისრაჱლიტელ-ი ებრაელი: რამეთუ მეცა ისრაჱლიტელ ვარ, ჰრომ. 11,1Ⴊ; ი. თუ არიან? მეცა, 2 კორ. 11,22Ⴍ; რომელ-იგი არიან ისრაჱლიტელნი, ჰრომ. 9,4Ⴉ.

ისრაიტელ-ი ებრაელი: რამეთუ მეცა ისრაიტელ ვარ, ჰრომ. 11,1; ი. თუ არიან? მეცა, 2 კორ. 11,22; რამეთუ მეცა ისრაიტელი ვარ, ჰრომ. 11,1CD; რომელ არიან ისრაიტელნი, ჰრომ. 9,4; კაცთა მაგათ ისრაიტელთა, საქმე 13,16; კაცნო ისრაიტელნო, საქმე 2,22; 3,12; 5,35; 13,16ႩႪႭ; 21,28.

იტალიკე იტალიელი: ტომისა მისგან, რომელსა ჰრქჳან იტალიკე (იტალიკჱ AK), საქმე 10,1.

იუდა ებრაელთა ერთ-ერთი ტომი: იუდაჲს ნათესავისაგან აღმოგჳცენდა უფალი ჩუენი, ებრ. 7,14; აჰა ესერა სძლო ლომმან თესლისაგან იუდაჲსა, გამოცხ. 5,5; აღვასრულო სახლსა მას ზედა... იუდაჲსსა აღთქუმაჲ ახალი, ებრ. 8,8.

იუდეან-ი იუდეველი, იუდეას მცხოვრები, ებრაელი: მე ვარ კაცი იუდეანი (ვარ. ჰურიაჲ), საქმე 21,39ႦII; რაჲ-მე უკუე უმეტეს არს იუდეანისა მის, ჰრომ. 3,1Ⴆ.

იფქლ-ი ხორბალი: რომელი იტყოდა: სამადგანი იფქლი დრაჰკნის, გამოცხ. 6,6; არღარა იყოს... ი., გამოცხ. 18,13; გარდასდებდეს... იფქლსა მას ზღუად, საქმე 27,38; დასთესი... შიშუელი მარცუალი რომელივე იფქლისაჲ, 1 კორ. 15,37.

იქედნე შხამიანი გველი, ἔχιδνα: იქედნჱ (იქედნე DႪႭ) სიტფოჲსა მისგან გამოჴდა, საქმე 28,3.

იქი იქ: შენ დეგ იქი, იაკ. 2,3ႢႪႭ.

იძულება ძალდატანება, შევიწროება, ძალით (სურვილის გარეშე) რისამე გაკეთებინება, ა–2: ვითარ წარმართთა აიძულებ (აჲძულებ ႢႨ) ჰურიაებად, გალ. 2,14; თქუენ მაიძულებთ მე, 2 კორ. 12,11Ⴊ; იგინი გაიძულებენ თქუენ წინადაცუეთასა, გალ. 6,12; აიძულებენ გულის–თქუმასა ჴორცთა ბილწებასა მათ, 2 პეტ. 2,18; ვაიძულებდ (ვაჲძულებდ E, ვაიძულებდი Ⴀ) მათ გმობად, საქმე 26,11FႭ; გუაიძულა ჩუენ, საქმე 16,15; თქუენ მაიძულეთ მე, 2 კორ. 12,11.

ი: ვითარ წარმართთა იიძულებ ჰურიაებად, გალ. 2,14Ⴆ.

ი ვნ.: კაცად-კაცადი მიიზიდვის და იიძულების, იაკ. 1,14; ვიიძულე ღაღადის-გდებად კეისრისა, საქმე 28,19; არცაღა... იიძულა იგი წინადაცუეთად, გალ. 2,3.

ცვალებასა თანა მღდელობისასა ჩანს იძულებით, რამეთუ შჯულისაცა ცვალებაჲ იქმნების, ებრ. 7,12CD უნებლიეთ, ჩვენგან დამოუკიდებლად, თავისთავად; მრავლითა იძულებითა... წარიყვანა, საქმე 24,7ႢႪႭ.

მოწევნაჲ ქარისა მაიძულებელისაჲ, საქმე 2,2Ⴍ.

იწროება სივიწროვე, გაჭირვება, შევიწროება, ჩაგვრა: არა იწროება გჳჩს, 2 კორ. 4,8; ჭირი და იწროებაჲ ყოველსა ზედა სულსა კაცისასა, ჰრომ. 2,9; იწროებამან [განმაშორენეს], ჰრომ. 8,35; წარუდგინენით თავნი

თჳსნი... ჭირთა შინა და... იწროებათა, 2 კორ. 6,4; სათნო-მიჩს... ი. [შინა ჩემთა], 2 კორ. 12,10.

1. **იჭუ-ი, იჭჳ** ეჭვი, უნდობლობა: რომლისაგან იქ-მნებიან... იჭუნი ბოროტნი, 1 ტიმ. 6.4.

2. **იჭუ-ი, იჭჳ** სინდისი, ნამუსი, συνείδησις ή: იჭჳსა მას ვიტყჳ არა თავისა ჩემისასა, 1 კორ. 10,29; ჯერ-არს დამორჩილებაჲ არა ხოლო რისხვისათჳს, გო-ნებისათჳსცა იჭჳსა, ჰრომ. 13,5 საჭიროა დამორჩილება არა მხოლოდ რისხვის გამო (ე. ი. დასჯის შიშით), არამედ სინდისის გამოც; უკუეთუ ვინმე გითხრას თქუენ, ვითარმედ: ნაკერპავი არს, — ნუ შჭამთ მის მაუწყებელი-სათჳს და ი., 1 კორ. 10,28 თუ გეტყვიან, რომ ნაკერპა-ვია, ნუ შეჭამთ, რადგანაც გაგაფრთხილეს და სინდისის გამოც; რაჲსათჳს აზნაურებაჲ ჩემი განიკითხვის სხჳს-გან იჭჳსა, 1 კორ. 10,29 სხვისი სინდის-ნამუსით; მო-უჴდეთ მას... სხურებულნი გულითა იჭჳსაგან ბოროტი-სა, ებრ. 10,22 მივიდეთ მასთან... ბოროტი (ბიწიერი) სინდისისაგან სხურებით განწმედილი გულით; ყოველი, რომელი სამზარეულოს ისყიდებოდის, ჭამეთ და ნურას განიკითხავთ იჭჳსათჳს, 1 კორ. 10,25; ყოველივე წინა-დაგებული თქუენი ჭამეთ და ნურას განიკითხავთ ი., 1 კორ. 10,27 ნურაფერს გამოიკითხავთ სინდისისათვის (სინდისის დასამშვიდებლად); ნუ შეჭამთ მის მაუწყებე-ლისათჳს და ი., 1 კორ. 10,28ႢႧ.

3. **იჭუ-ი, იჭჳ** აქ: ჩვეულება, συνήθεια ή: რომელ-ნიმე იჭჳთ ვიდრე აქამომდე კერპთასა მას ვითარცა ნა-კერპავსა ჭამენ, 1 კორ. 8,7.

4. **იჭუ-ი, იჭჳ** ხედვა, ჭვრეტა, შემეცნება; შეგნება, გაგება: არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ აქუნდა ცოდვათაჲ, ებრ. 10,2; არცა ერთისაღა იჭჳსა ქონებითა ცოდვათა-თჳს, ებრ. 10,2D; სარწმუნოებით ვიქცევით და არა იჭჳთ, 2 კორ. 5,7 მოსაჩვენებლად, თვალის ასახვევად, διὰ εἴδους.

5. **იჭუ-ი, იჭჳ** ძლიერი მოლოდინი, ἀποκαραδοκία ή: იჭჳ იგი დაბადებისაჲ გამოჩინებასა მას შვილთა ღმრთისათა მოელის, ჰრომ. 8,19; განმარინა მე ჴელთაგან ჰეროდჱსთა და ყოვლისაგან იჭჳსა (შდრ. მოლოდებისა ႢႭ) ერისა მის ჰურიათაჲსა, საქმე 12,11 გადაარჩინა ყველაფრისაგან, რასაც ელოდა.

6. **იჭუ-ი, იჭჳ** ცთუნება, დაბრკოლება; წინანდელ განზრახვაზე ხელის აღება, უკან დახევა, πρόσκομμα: ბოროტ არს კაცისა, რომელი იჭჳთ (ვარ. შებრკოლები-სათჳს CD) ჭამდეს, ჰრომ. 14,20.

კ

კ. კან ქართული ანბანის მეთერთმეტე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა — 20: თავი კ. ებრ. 13 სათ.; თავი კბ (= ოცდაორს). ებრ. 13 (დასასრ.) D: იქცეოდეს... ჰურელთა ქუეყანისათა კ წინასწარმეტყუელნი, ებრ. 11.38CD.

კადნიერ-ი 1. გაბედული, უშიშარი, გულადი, მამაცი: კადნიერად იქცეოდა სამ თთუე, საქმე 19.8; რომლისა მიმართ კ. ვიტყჳ, 26.26.

2. დარწმუნებული, დაჯერებული, მინდობილი: ყოვლითა კადნიერ ვარ თქუენ შორის, 2 კორ. 7,16.

3. თავხედი, კადნიერი, თავგასული: კადნიერნი და თავჳთნი დიდებათათჳს არა ძწიან, 2 პეტ. 2,10.

კადნიერება 1. გაბედულება, შემართება, სიმამაცე, გულადობა: მრავალი კადნიერებაჲ ვიჴუმიოთ, 2 კორ. 3,12D; მაქუს ჩუენ კ., ეფეს. 3.12ႠႦ; კ. იგი... შევიკრძალოთ, ებრ. 3,6; გუაქუს... კ. შესლვად სიწმიდეთა მათ, ებრ. 10.19; ფრიადი კ. მაქუს, ფილემ. 1,8; გუაქუნდეს კ., 1 იოვ. 2,28ႧႢႭ; უმეტესითა უშიშოებითა კადნიერებით სიტყუად სიტყუასა მას, ფილიპ. 1,14D; საჩუენებელ ქმნნა იგინი კ., კოლ. 2.15CD; ასწავებდა ყოვლითა კადნიერებითა დაუყენებელად, საქმე 28.31H1; ყოვლითა კ. ... იდიდოს ქრისტე, ფილიპ. 1,20.

2. რწმენა, დარწმუნებულობა, დაჯერებულობა, იმედის ქონა: მრავალ კადნიერება მაქუს, 2 კორ. 7,4ႩႢႭႧ; მრავალი კადნიერებაჲ მაქუს თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 7,4.

კადრება 1. გაბედვა, შებედება. ი: შორით ხოლო ვიკადრებ თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 10.1; უმეტესლა ვ. უშიშად სიტყუასა მას... სიტყუად, ფილიპ. 1,14; ესაია იკადრებს, ჰრომ. 10,20; ვინმე ი. სიქადულსა, 2 კორ. 11,21; შორით ხოლო ვიკადრებთ თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 10,1ႩႢႭ; ვერ ვ. განკითხვად, 2 კორ. 10.12CD; ვერ იკადრებთ განკითხვად, 2 კორ. 10.12Ⴍ; ვერ იკადრებდა განცდად, საქმე 7.32; ვერ იკადრა საშჯელი გმობისაჲ მოწევნად მის ზედა, იუდა 1.9; ვინ უწყის, იკადრის (+ცა CD) ვინმე სიკუდილი, ჰრომ. 5.7; არა ვიკადრო რაჲსმე სიტყუად, ჰრომ. 15,18; ნუ პირსპირ ვ. სასოებით, 2 კორ. 10.2; რომლითა-იგი ვინმე იკადრებს სიქადულსა... ვ. მეცა, 2 კორ. 11,21; ვინ უწყის, იკადროს ვინმე სიკუდილი, ჰრომ. 5.7Ⴂ; იკადროს-მე ვინ თქუენ შორის, 1 კორ. 6,1; ვერ ვიკადროთ განკითხვად, 2 კორ. 10,12.

გინა შე-რაჲმე-ვჰრაცხო კადრებად მათ ზედა, კორ. 10,2.

საკადრებელ არს ესე თქუმად, ებრ. 13,6.

2. მინდობა, დარწმუნება. ი: ვიკადრებთ (მინდობილ ვართ CD) უკუე მარადის, 2 კორ. 5,6; ვ. და ჯერ-გჳჩს უფროჲსღა განსლვაჲ, 2 კორ. 5,8.

კავ-ი ღუზა: გარდასთხინეს ოთხნი კავნი, საქმე 27,29; კ. იგი მოჰკჳსნნეს, საქმე 27.40; მოჰკჳსნნეს კავნიცა იგი, საქმე 27.40ႢႭ; გარდაუტევეს ჴუამალდი იგი ზღუად, მიზეზით რეცა თუ კავთა მათ განმარტებად, საქმე 27.30.

კათოლიკე საყოველთაო; წიგნი კათოლიკჱ ახალი აღთქმის ერთ-ერთი წიგნი, რომელიც იაკობის, პეტრეს, იოვანესი და იუდას კათოლიკე (ანუ საყოველთაო) ეპისტოლეებს შეიცავს: იაკობ მოციქულისა წიგნი კათოლიკე, იაკ. ႢႭ (სათ.); წიგნი კ. მეორე, 2 იოვ. ႢႭ (სათ.); იოვანე მოციქულისა მესამე კ., 3 იოვ. Ⴂ (სათ.); იაკობისი კათოლიკჱ, იაკ. (სათ.); წიგნი კ. საკითხავი, 2 იოვ. ႩႢ (სათ.); იოვანე მოციქულისა წიგნი კ., 3 იოვ. ႩႢ (სათ.).

კალამ-ი საწერი იარაღი, რომელსაც ლერწმისაგან ამზადებდნენ ძველად κάλαμος, ὁ (= ლერწამს): არა მნებავს მელნითა და კალმითა (ლერწმითა C[1]) მიწერად შენდა), 3 იოვ. 1,13ႢႭ.

კანონ-ი 1. წესი, განწესება, κανών, ὁ: არა სხჳსა კანონსა ზედა მზასა სიქადულად, 2 კორ. 10,16CD; სასოებაჲ გუაქუს... თქუენ შორის განდიდებად კანონისაებრ (წესისაებრ AB) ჩუენისა, 2 კორ. 10,15CD.

2. ზომა, საზომი; კანონითა = ზომიერად: განგჳყო ჩუენ ღმერთმან კანონითა, 2 კორ. 10.13ႧႠ.

კარ-ი 1. განუღო კარი სარწმუნოებისაჲ, საქმე 14.27; განუღო წარმართთა კ. სარწმუნოებისაჲ, საქმე 15.4ႢႭ; იხილა კ. განღებული საპყრობილისაჲ, საქმე 16,27C; კ. განმეღო მე, 1 კორ. 16.9; 2 კორ. 2,12; განმიღოს ჩუენ კ. სიტყჳსაჲ, კოლ. 4.3; კ. განღებული, გამოცხ. 3,8; 4,1; განაღოს კ., გამოცხ. 3,20; დაჰჴშა კ., გამოცხ. 20,3; ვდგა კარსა ზედა და ვჰრეკ, გამოცხ. 3.20.

იხილა კარები განღებული საპყრობილისაჲ, საქმე 16.27.

განუხუნა (განუხნა AC) კარნი საპყრობილისანი, საქმე 5,19; მუნქუესვე ყოველნი კ. განეხუნეს, საქმე 16.26; იხილნა კ. საპყრობილისანი განხუმულნი, საქმე 16,27ႢႭ; დაეჴშნეს კ., საქმე 21,30; განმკითხველი კართა დგას, იაკ. 5,9; დგანან გარეშე კ., საქმე 10.19ႩႢ; ფერჴნი... კ. ზედა დგანან, საქმე 5,9; მდგომარენი წინაშე კ., საქმე 5,23; მჴუმილნი იგი... წინაშე კ. მათ სცვიდეს საპყრობილესა მას, საქმე 12,6.

2. ჭიშკარი, ალაყაფის კარი: არა განუღო კარი, საქმე 12,14 არ გაუღო ჭიშკარი; ირეკა კარსა მის ბჭისასა, საქმე 12,13; პეტრე ჰრეკდა კ. მას, საქმე 12,16; ესერა პეტრე კართა (კართა ზედა ႢႭ) დგას, საქმე 12,14.

კარავ-ი: კარავი აღმართებულ იყო პირველი, ებრ. 9,2; მეორისა კრეტსაბმელისა კ. [იყო], ებრ. 9,3D; აღიღეთ თქუენ კ. იგი, საქმე 7,43; კ. იგი საწამებელი, საქმე 7,44; აღვაშენო კ. იგი დავითისი, საქმე 15,16ႢႭ; თჳთ მას კარავსა... სისხლი აპკურის, ებრ. 9,21; გარეშესა მას კ. შევლენედ მღდელნი, ებრ. 9,6; რომელნიიგი კ. მას ჰმსახურებდეს, ებრ. 13,10; კ. შინა მკჳდრობდა, ებრ. 11,9; მსახური... კარვისა მის ჭეშმარიტისაჲ, ებრ. 8,2; მოვიდა... უსრულესითა კარვითა, ებრ. 9.11.

კარვებსა შინა მკჳდრობდა, ებრ. 11,9ႧႠ.

კრეტსაბმელი იგი კარვისაჲ, ებრ. 9,3; განელო ტაძარი კ. მის საწამებელისაჲ, გამოცხ. 15,5; პირველისა მისლვა კ. აქუნდა წესი, ებრ. 9,8CD; ჰმსახურებდეს... საქმესა მას კარვისასა. ებრ. 8,5.

კარაულ-ი სახედარი, ჳირი: კარაული განჰმზადეთ, საქმე 23,24; მამხილებელად აქუნდა... კ. უტყუ. 2 პეტ. 2,16.

კაც-ი მამაკაცი, ადამიანი: ორ კაც წარმოუდგეს მათ, საქმე 1,10; იყო ერი რიცხჳთ... ვითარ ას ოც ოდენ კ., საქმე 1,16.

კაცი განჩინებული ღმრთისა მიერ, საქმე 2,22; კ. ვინმე იყო მკელობელი, საქმე 3,2; კ. ვინმე იყო, საქმე 5,1; 8,9; გამოირჩიეს... კ. საჳსჱ სარწმუნოებითა, საქმე 6,5; ასა ესერა კ. ჰინდოს, საქმე 8,27ႢႪႭ; მუნ იყო კ. ერთი, საქმე 9,10; 14,8; იხილა მან... კ. ერთი, საქმე 9,12; პოეა მუნ კ. ერთი, საქმე 9,33; პოა მუნ კ. ვინმე, საქმე 9,33ႢႪႭ; კ. ვინმე იყო კესარიას, საქმე 10,1; არაწმიდად შევჰრაცხო ყოველი კ., საქმე 10,28; დადგა კ. წინაშე ჩემსა, საქმე 10,30; პოვეს მუნ კ. ერთი მოგჳ, საქმე 13,6; მოსცა მათ კ. ნათესავისაგან ბენიამენისა, საქმე 13,21; ვპოვე... კ. გულითადი ჩემი, საქმე 13,22; კ. ვინმე იყო მაკედონელი. საქმე 16,9; ჰურიაჲ ვინმე იყო... კ. სიტყუა-მეცნიერი, საქმე 18,24; ესე იგი კ. არს, საქმე 21,28; მე კ. ჰურიაჲ ვარ, საქმე 21,39; მე კ. ვარ ჰურიაჲ, საქმე 22,3; კ. ღმრთის მოშიში, საქმე 22,12ႢႪႭ; კ. ვინმე არს დაშთომილი, საქმე 25,14; იყავნ... ყოველი კ. ცრუ. ჰრომ. 3,4; ნეტარ არს კ.. ჰრომ. 4,8; უბადრუკი მე ესე კ., ჰრომ. 7,24; ყოველი კ. ჴელმწიფებასა მას უმთავრჱსსა დაემორჩილენ, ჰრომ. 13,1; მშჳნვიერი კ. არა შეიწყნარებს, 1 კორ. 2,14CD; ვიცი კ. ქრისტჱს მიერ უწინარჱს ათოთხმეტისა წლისა, 2 კორ. 12,2; ალიტაცა ესევითარი კ., 2 კორ. 12,2; ვიცი ესევითარი კ., 2 კორ. 12,3CD; არა განმართლდების კ.. გალ. 2,16; უკუეთუ ვინმე დაეპყრას კ., გალ. 6,1; ხატითა იქმნა ვითარცა კ., ფილიპ. 2,7; რაჲთა წარუდგინოთ ყოველი კ. სრული, კოლ. 1,28; არა კ. შეურაცხ-ყოს, არამედ ღმერთი, 1 თეს. 4,8; რაჲ არს კ., ებრ. 2,6; ერთ არს ღმერთ..., კ. იესუ ქრისტჱ, 1 ტიმ. 2,5; კ. ორგული დაუდგრომელ არს, იაკ. 1,8; იყავნ ყოველი კ. მოსწრაფჱ სმენად, იაკ. 1,19; საქმეთაგან განმართლდების კ., იაკ. 2,24; უკუეთუ შე-ვინმე-ვიდეს შესაკრებელსა თქუენსა კ.. იაკ. 2,2; იგი სრული კ. არს, იაკ. 3,2; ელია კ. იყო. იაკ. 5,17; კ. ესე არა დასცხრების სიტყუასა ბოროტსა, საქმე 6,13; მოიყვანეთ კ. ესე, საქმე 19,37ႢႧ; კ. ესე ჰრომი არს, საქმე 22,26; კ. ესე შეეპყრა ჰურიათა, საქმე 23,27; ვპოვეთ კ. ესე ბილწი, საქმე 24,5; არარას... კრულებისა საქმესა იქმს კ. ესე, საქმე 26,31; განტევებად ღირდა კ. ესე, საქმე 26,32; კაცის-მკლეველი იყო სამე კ. ესე. საქმე 28,4; გარეშჱ ესე კ. ჩუენი განირყუნების, 2 კორ. 4,16; ხოლო თქუენ... გამოითხოეთ კ. იგი, საქმე 3,14; ორმეოცისა წლისა იყო კ. იგი, საქმე 4,22; იყო კ. იგი სახიერ. საქმე 11,24; აღდგა კ. იგი. საქმე 19,16; ძუელი იგი კ. ჩუენი მის თანა ჯუარს-ეცუა, ჰრომ. 6,6; ცოცხალ არს კ. იგი, ჰრომ. 7,1; იყო პირველი იგი კ. ადამ, 1 კორ. 15,45; პირველი იგი კ. [არს] ქუეყანისაგან მიწისაჲ, 1 კორ. 15,47; ხოლო მეორჱ იგი კ. [არს] ზეცით გამო სულიერი, 1 კორ. 15,47; ვიცი ესევითარი კ. იგი. 2 კორ. 12,3ႢႧ; ვიცი ესევითარი იგი კ.. 2 კორ. 12,3; განიშორეთ თქუენგან... ძუელი იგი კ.. ეფეს. 4,22; და შეიმოსეთ ახალი იგი კ.. ეფეს. 4,24; განიძარცუეთ ძუელი იგი კ., კოლ. 3,9; გამოჩნდეს კ. იგი უშჯულოებისაჲ. 2 თეს. 2,3; რაჲთა აწჳე იყოს ღმრთისაჲ იგი კ.. 2 ტიმ. 3,17; ნუუკუე ჰგონებნ კ. იგი, იაკ. 1,7; ნეტარ არს კ. იგი, იაკ. 1,12ႢႪႭ.

მეცა თავადი კაცივე ვარ. საქმე 10,26; ელია კ. იყო. იაკ. 5,17ႢႪႭ.

კაცმან მართალმან... მოიღო ბრძანებაჲ, საქმე 10,22; სიმართლჱ შჯულისაგანი რომელმან ქმნეს კ.. ჰრომ. 10,5; იცის კ. კაცისაჲ, 1 კორ. 2,11; ესრჱთ შემრაცხენინ ჩუენ კ.. 1 კორ. 4,1; რომელი ქმნეს კ.. 1 კორ. 6,18; გამო-და-იცადენ კ. თავი თჳსი. 1 კორ. 11,28; ყოს თუ ვინმე იგი კ.. გალ. 3,12C; რაჲცა სთესოს კ.. გალ. 6,7; დაუტეოს კ. მამაჲ თჳსი. ეფეს. 5,31; აღაშენა უფალმან და არა კ., ებრ. 8,2; რაჲ მიყოს მე კ.. ებრ. 13,6; მშჳნვიერმან მან კ. არა შეიწყნაროს, 1 კორ. 2,14.

რაჲთა არა უთხრობდენ... არავის კაცსა. საქმე 4,17; არა ეცრუე შენ კ.. საქმე 5,4; ანანია ვისმე ერქუა სახელი კ. ღმრთის მოშიშსა, საქმე 22,12; ღმერთმან კ. არა თუალ-ახუნის, გალ. 2,6; უწამებ მე... ყოველსა კ.. გალ. 5,3; განმტკიცებად სულითა მისითა შინაგანსა კ.. ეფეს. 3,16; ჰმონებდით ვითარცა უფალსა, და ნუ ვითარცა კ.. ეფეს. 6,7; ვასწავებთ ყოველსა კ., კოლ. 1,28; ვჰმოძღურით ყოველსა კ.. კოლ. 1,28ႢႪႠCD; არა კ. შეურაცხჰყოფს, არამედ ღმერთსა. 1 თეს. 4,8CD; [ღრიაკალმან] რაჲამს უცის კ.. გამოცხ. 9,5; ჰხედავთა ამას კ.. საქმე 25,24ႢႧ; კ. მას ჰხედვიდეს, საქმე 4,14; ერესიოტსა მას კ. განეშორე, ტიტე 3,10; შჯული უფლებს კ. ზედა. ჰრომ. 7,1; რომელსა კ. თანა ესე არა არს, 2 პეტ. 1,9.

ჩუენ განვიკითხვით ქველის-საქმესა ზედა კაცისა უძლურისასა, საქმე 4,9; იყო პეტრე... დადგრომილ... კ. ვის თანაშე, საქმე 9,43; არა ეგების კ. ჰურიასა მიხებად წარმართთა. საქმე 10,28; შევედით მის კ. სახლსა, საქმე 11,12; იყო მთავრის შემდგომისა მის თანა..., კ. გონიერისა, საქმე 13,7; კ. რომლისაჲ არს სარტყელი ესე. საქმე 21,11; უკუეთუ კ. ჰრომისაჲ... ჯერ-არს თქუენდა ტანჯვაჲ, საქმე 22,25; ცვალეს... მსგავსად ხატისა მის განხრწნადისა კაცისა. ჰრომ. 1,23; მადლითა მით ერთისა კ. იესუ ქრისტჱსითა, ჰრომ. 5,15; ბოროტ არს კ.. ჰრომ. 14,20; ნეტარ არს მის კ.. ჰრომ. 14,22Ⴂ; უმჯობჱს არს კ. დედაკაცისა შე-ჴე არა-ხებაჲ. 1 კორ. 7,1; მნებავს ყოველისა კ. ყოფად, ვითარცა თავი თჳსი, 1 კორ. 7,7; უმჯობჱს არს კ.. 1 კორ. 7,26; კ. დამტკიცებული წიგნი არავინ შეურაცხ-ყვის, გალ. 3,15CD; დაფარულითა მით გულისა კ., 1 პეტ. 3,4.

უმზირდეს ჰურიანი მოკლვად კ. მავის, საქმე 23,30ႢႪႭ; ერთისა მის კ. მორჩილებითა მართალნი შემოვიდეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19; ნეტარ არს კ. მის. იაკ. 1,12ႠႧ; ესევითარი მსგავს არს კ. მის. იაკ. 1,23; მე კაცისაგან მოვიღე იგი, გალ. 1,12; მასმიეს მრავალთაგან მის კაცისათჳს, საქმე 9,13; კაცისა მიერ იყო სიკუდილი და კ. მიერ აღდგომაჲ, 1 კორ. 15,21; არცა მე კ. მიერ მოვიღე იგი. გალ. 1,12CD; მნებდა მეცა კ. მისგან სმენად. საქმე 25,22; ერთისა მისგან კ. ურჩებითა ცოდვილნი შეიკრძალეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19; არარას ბოროტსა ვპოვებთ კ. ამის თანა. საქმე 23,9; რაჲ-იგი არს უჯეროჲ კ. მის თანა, საქმე 25,5; მეუწყა მე ძჳრის ზრახ-

ვაი კ. მისთჳს. საქმე 23,30: ერთისა მის კაცისათჳს ცოდვაი სოფლად შემოჴდა, ჰრომ. 5,12.

რომელსა ეგულების განკითხვად სოფლისა... კაცითა მით, საქმე 17,31: სათნო ყოფილ ვარ მე შჯულსა ღმრთისასა შინაგანითა მით კ., ჰრომ. 7,22.

რაჲთა... დაჰბადოს... ახლად კაცად. ეფეს. 2,15.

კაცო, მოიხილე ჩუენდა, საქმე 3,4; შენ გეტყჳ, კ., საქმე 14,10; ვერ სიტყჳს მიმგებელ ხარ, ჵ კ., ჰრომ. 2,1; ამას სამე ჰგონებ, კ., ჰრომ. 2,3; აწ შენ ვინ ხარ, კ., ჰრომ. 9,20; კ. ღმრთისაო, ამას ევლტოდე, 1 ტიმ. 6,11; მნებავს ცნობად, ჵ კ. ვინმე ცუდო, იაკ. 2,20.

შევიდეს კაცები იგი, საქმე 25,23.

დაადგინნეს ორნი კაცნი, საქმე 1,23; კ. ღმრთის მოშიშნი, საქმე 2,5; კ. უწიგნონი არიან, საქმე 4,13; რომელსა მისდევდეს კ., საქმე 5,36; გამოირჩიენით... კ. შჳდნი, საქმე 6,3; მაშინ აბირნეს ვინმე კ., საქმე 6,11; მიავლინნეს მისა ორნი კ., საქმე 9,38; აწ მიავლინენ შენ იოპედ კ., საქმე 10,5ႢႪႭ; აჰა-ესერა სამნი კ. დგანან გარეშე, საქმე 10,19; სამნი კ. მოიწინეს, საქმე 11,11; იყვნეს... კჳპრინელნი კ., საქმე 11,20; გამომიკუთნენით კ., საქმე 13,2C; მიელინებად... კ. შერაცხილნი ძმათა შორის, საქმე 15,22; გამოარჩინეს კ. მათგანნი, საქმე 15,22ႪႭ; ჯერ-მიჩნდა ჩუენ... მიელინებად თქუენდა... კ., საქმე 15,26; იგინიცა თავადად კ. წინაწარმეტყუელნი იყვნეს, საქმე 15,32; ესე კ. მონანი არიან ღმრთისა მაღლისანი, საქმე 16,17; ესე კ. აღსძრვენ ქალაქსა ამას ჩუენსა, საქმე 16,20; ჩუენ კ. ჰრომინნი ვართ, საქმე 16,21; კ. ჰრომნი შემსხნეს საპყრობილესა, საქმე 16,37; გუგუემნეს ჩუენ... კ. უბიწონი, საქმე 16,37; მოიყვანნეს... კ. ვინმე ბოროტნი, საქმე 17,5; რომელნიმე კ. მისდევდეს მას, საქმე 17,34ႪႭ; თქუენგანნი კ. აღდგენ, საქმე 20,30; არიან ჩუენ შორის კ., საქმე 21,23; უმზირიან მათგანნი კ., საქმე 23,21; ჩუენ თანა ხართ კ., საქმე 25,24; ვიყვენით ყოველნი კ. ნავსა მას შინა, საქმე 27,37; მოწყდებიან კ., ებრ. 7,8; შჯულმან კ. დაადგინნა მღდელად, ებრ. 7,28; დაათქნიან კ., 1 ტიმ. 6,9; იყვნენ კ. თავის მოყუარე, 2 ტიმ. 3,2; უჴდებოდიან ჭეშმარიტებასა კ. განრყუნილნი გონებითა, 2 ტიმ. 3,8; უკეთურნი კ. ... წარემატებოდიან უძჳრჱსსა, 2 ტიმ. 3,13; შემო-ვინმე-ვიდეს კ., იუდა 1,4; ემიებდენ კ. სიკუდილსა, გამოცხ. 9,6; მოსწყდეს ძრვისა მისგან კ., გამოცხ. 11,13; დაიწუნეს კ. სიცხითა დიდითა და ჰგმობდეს კ. სახელსა ღმრთისასა, გამოცხ. 16,9; ვინაჲთგან კ. დაებადნეს ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 16,18.

მოიყვანენით კ. ესე, საქმე 19,37; განუტევენით კ. ეგე, საქმე 16,35; კ. იგი... არიან ტაძარსა შინა, საქმე 5,25; კ. იგი... დგეს დაკჳრვებულნი, საქმე 9,7; და აჰაესერა კ. იგი... იკითხვიდეს, საქმე 10,17; კ. იგი მოვიდეს აღრე, საქმე 16,39; იყვნეს კ. იგი ყოველნი ათორმეტ, საქმე 19,7; პავლე წარიყვანნა კ. იგი, საქმე 21,26; განიყვანენ უდაბნოდ ოთხასნი იგი კ. სიკარელთანი, საქმე 21,38; ჩუენცა კაცნივე ვართ, საქმე 14,15; არა კაცნივედა (-და Ⴊ) ხართა, 1 კორ. 3,4.

აღილეს სტეფანე კაცთა [მოთხრ. ბრ.] მოშიშთა ღმრთისათა, საქმე 8,2; რომლითა ყოველთა კ. შესცოდეს, ჰრომ. 5,12; კ. უფროჲსისა მიმართ ფუციან, ებრ. 6,16; კ. წამებაჲ მოვიღით, 1 იოვ. 5,9ႢႪ; გმეს კ. სახელი ღმრთისაჲ, გამოცხ. 16,21; კ. მაგათ ისრაიტელთა... ისმინეთ ჩემი, საქმე 13,16; სხუათა მათ კ. ... არა შეინანეს, გამოცხ. 9,20.

არა ეცრუვე შენ კაცთა [მიც. ბრ.], საქმე 5,4ႪႭ; კერპნი იგი მსგავსებულ არიან კ., საქმე 14,11; ამცნებს კ. ყოველთა... შენანებად, საქმე 17,30; ურჩ იქმს ესე კ., საქმე 18,13; რომელნი ახარებენ კ., ჰრომ. 10,15Ⴂ; არა კ. ეტყჳნ, 1 კორ. 14,2; კ. ეტყჳნ აღშჱნებასა, 1 კორ. 14,3; კ. ვერწმუნნეთა, 2 კორ. 5,11; მოსცის პური საზრდელად კ., 2 კორ. 9,10Ⴍ; მისცა ნიჭად კ., ეფეს. 4,8; ჰმონებდით ვითარცა უფალსა, და არა კ., ეფეს. 6,7CD; მსგავს კ. იქმნა, ფილიპ. 2,7; ვასწავებთ ყოველთა კ., კოლ. 1,28ႢႪ; არა ვითარცა კ. სათნო-ვეყოფით, 1 თეს. 2,4; განვერნეთ უჯეროთაგან... კ., 2 თეს. 3,2; წინა-უც კ. ... სიკუდილი, ებრ. 9,27; ესე შეჰვედრე მორწმუნეთა კ., 2 ტიმ. 2,2; მითვე ვსწყევთ კ., იაკ. 3,9; რაჲთა არა ავნონ თივასა... არამედ კ., გამოცხ. 9,4; რაჲ-მე უყოთ კ. ამათ, საქმე 4,16; ხოლო მან კ. მათ შეუწოდა, საქმე 10,23; შევიდა კ. მათ წინა-დაუცუეთელთა, საქმე 11,3; აწ კაცთა-მე ვერწმუნნეთა, გალ. 1,10; უკუეთუმცა კაცთადა სათნო-ვეყოფოდე, გალ. 1,10.

არცაღა [არს] სახელი სხუაჲ... მოცემულ კაცთა [ნათ. ბრ.], საქმე 4,12; ჯერ-უჩნდა... გამორჩევად კ. მათგანთა, საქმე 15,22; ჯერ-გჳჩნდა... მიელინებაჲ თქუენდა... კ., საქმე 15,26ႪႭ; სულელი იგი ღმრთისაჲ უბრძნეს კ. არს, 1 კორ. 1,25; უძლური იგი ღმრთისაჲ უძლიერჱს კ. არს, 1 კორ. 1,25; ვიტყჳთ არა სწავლულებითა კ. სიბრძნისა სიტყჳთა, 1 კორ. 2,13; თითის საჩუენებელ ვიქმნენით... კ., 1 კორ. 4,9; არა ჯერ-არს კ. სიტყუად, 2 კორ. 12,4; სიმდაბლჱ ეგე... ცხად იყავნ ყოველთა კ., ფილიპ. 4,5; ყოველთა კ. წინააღმდგომ არიან, 1 თეს. 2,15; შუა-მდგომელ ღმრთისა და კ., 1 ტიმ. 2,5; რომელთამე კ. ცოდვანი წინაწარ ცხად არიან, 1 ტიმ. 5,24; რომლისაგან იქმნებიან... განხრწნილთა კ. გონებაჲ, 1 ტიმ. 6,5; დაყოფად პირთა კ. უგუნურთა, 1 პეტ. 2,15; არღარა იყოს კ. გულის თქუმასა, 1 პეტ. 4,2; აქუს ჴელმწიფებაჲ ვნებად კ., გამოცხ. 9,10; მიეცა მას ცეცხლითა დაწუვად კ., გამოცხ. 16,8; ჯერ-არს უკუე ჩუენდა შეკრებულთა ამათ კ., საქმე 1,21; უწყებულ იყავნ თქუენდა, კ. მაგათ ძმათა, საქმე 13,38; ჯერ-მიჩნდა ჩუენ... გამორჩევად კ. მაგათ, საქმე 15,25C.

უკუეთუ არს კაცთაგან სიტყუაჲ ესე, საქმე 5,38; რომლისა-იგი ქებაჲ არა კ. არს, ჰრომ. 2,29; პავლე, მოციქული არა კ., გალ. 1,1; არცა ვეძიებდით კ. დიდებასა, 1 თეს. 2,6; განვერნეთ... უკეთურთა კ., 2 თეს 3,2CD; კ. მოყვანებული კაცთათჳს დაიდგინის, ებრ. 5,1; კ. შეურაცხ-იქმნა, 1 პეტ. 2,4; ესენი... სყიდულ არიან კ., გამოცხ. 14,4; ეკრძალენით თავთა თქუენთა კაცთა ამათგან, საქმე 5,35ႢႪႭ; განეშორენით კ. ამათგან, საქმე 5,38; არცაღა არს სახელი სხუაჲ მოცემულ კაცთადა, საქმე 4,12G; კერპნი იგი მსგავსებულ არიან კ., საქმე 14,11G; გამოჩინებად არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ ზეცით ყოველთა ზედა კაცთა, ჰრომ. 1,18; ესრეთ ყოველთა კ. ზედა სიკუდილი მოიწია, ჰრომ. 5,12; ვითარცა-იგი ერთისა მისგან შეცოდებისა ყოველთა კ. ზედა დასაშჯელად, ეგრეცა ერთისა მის სიმართლისათჳს ყოველთა კ. ზედა განსამართლებელად ცხორებისა, ჰრომ. 5,18; იქმნა მალალი ბოროტი კ. ზედა, გამოცხ. 16,2; სეტყუაჲ... მოვიდა... კ. ზედა, გამოცხ. 16,21; ყოველთა კ. თანა მშჳდობასა ჰყოფდით, ჰრომ. 12,18; აჰა სამკჳდრებელი

ღმრთისაჲ კ. თანა, გამოცხ. 21,3; კ. მაგათ ძმათა... და თქუენ თანა... სიტყუაჲ იგი მოიელინა, საქმე 13,26; გარდაჲიდა კ. მათ თანა, საქმე 10,21; შეჲიდა... ათასის-თავთა თანა და კ. მათ, საქმე 25,23ႢႪႭ; რომელმან მო-აელინის რისხვაჲ მისი კაცთათჳს. ჰრომ. 3,5ႣႪႢ; მღდელთმოძღუარი... კ. დაიდგინის, ებრ. 5,1; რაჲთა ჰყოფდე... მადლობასა ყოველთა კ., 1 ტიმ. 2,1; ეკრძალე-ნით თავთა თქუენთა კაცთა ამათთჳს, საქმე 5,35; წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართ აღმოკითხულ ყოველთა მიერ კაც-თა, 2 კორ. 3,2; არა კაცთაგან, არცა კ. მიერ, გალ. 1,1; იყო მოწამე მისა ყოველთა მიმართ კ., საქმე 22,15; და-უბრკოლებელი გონებაჲ მაქუს ღმრთისა მიმართ და კ., საქმე 24,16; აჩუენებდედ სიმშჳდესა ყოველთა მიმართ კ., ტიტე 3,2; განიზრახევდით კეთილსა წინაშე... კ., ჰრომ. 12,17; ცეცხლი გარდამოჴდეს ზეცით წინაშე კ., გამოცხ. 13,13; განეიზრახაჲთ კეთილსა... წინაშე კაცთა-ცა, 2 კორ. 8,21.

კაცნო გალილეველნო, საქმე 1,11; კ. ძმანო, საქმე 1,16; 2,29; 2,37; 13,15; 13,26ႢႪႭ; 13,38ႢႪႭ; 15,7; 15,13; 23,1; 23,6; 28,17; კ. ჰურიანო, საქმე 2,14; კ. ის-რაიტელნო, საქმე 2,22; 3,12; 5,35; 13,16ႢႪႭ; 21,28; კ., ძმანო და მამანო, საქმე 7,2; 22,1; კ., ძმანი ხართ, საქმე 7,26; კ., რასა იქმთ ამას, საქმე 14,15; კ. ათენელნო, საქმე 17,22; კ., ისმინეთ, საქმე 19,25; კ. ეფესელნო, საქმე 19,35; ჩუენ თანა ხართ, კ., საქმე 25,24ႣႪ; კ., ეხედავ, რამეთუ, საქმე 27,10; ჯერ-იყო, კ., რაჲთამცა მერჩდით მე, საქმე 27,21; ამისთჳს გულ-დებულ იყვე-ნით, კ., საქმე 27,25ႣႪႭ.

ღმრთისაჲ ჴმაჲ არს და არა კაცისაჲ, საქმე 12,22DႢႪႭ; კ. რომლისაჲ არს სარტყელი ესე, საქმე 21,11E; არა არს ჩუეულებაჲ ჰრომთაჲ მიმადლებად ვისი-მე კ., საქმე 25,16; იცის კაცმან კ., 1 კორ. 2,11; მნებავს ყოვლისა კ. ყოფად ვითარცა თავი ჩემი, 1 კორ. 7,7ႢႨႬႰ; კ. პირველ გამტკიცებული წიგნი არავინ შე-ურაცხ-ყვის, გალ. 3,15; შეიწყნარეთ არა თუ ვითარცა სიტყუაჲ კ., 1 თეს. 2,13; ძჱ კ., ებრ. 2,6; ყოველი დი-დებაჲ კ., 1 პეტ. 1,24ႢႪႭ; აქუნდა პირი კ., გამოცხ. 4,7; რიცხჳ კ., გამოცხ. 13,18; მსგავსი ძისა კ., გამოცხ. 1,13; 14,14; სისხლი კ. ამის, საქმე 5,28ႢႪႭ; სისხლი ამის კ., საქმე 5,28ႣႪ; სისხლი მის კ., საქმე 5,28; ებრძანე მოყ-ვანებაჲ კ. მის, საქმე 25,17; ნეტარ არს კ. მის, იაკ. 1,12.

იცის... სულმანვე კაცისამან, 1 კორ. 2,11; გულის-წყრომამან კ. სიმართლჱ... არა ქმნის, იაკ. 1,20; ესე-დავ... ძესა კაცისასა, საქმე 7,56; იწროებაჲ ყოველსა ზედა სულსა კ., ჰრომ. 2,9; ვიტყჳთ განმართლებასა კ., ჰრომ. 3,28; იტყჳს ნეტარებასა მას კ., ჰრომ. 4,6; გულ-სა კ. არა მოუჴდა, 1 კორ. 2,9; პირსა კ. ღმერთმან არა თუალ-ახუნის, გალ. 2,6CD; შევედით სახლსა მის კ., საქმე 11,12ႢႪႭ; არა ნებითა კაცისაჲთა მო-სადამე-იწია, 2 პეტ. 1,21; საზომითა კ., გამოცხ. 21,17.

გამოცხადებასა ძეთა კაცისათასა. ჰრომ. 8,19Ⴄ.

რჩეულ კაცთა [ნათ.-წრფ.] [არს], ჰრომ. 14,18; ნუ იქმნებით მონა კ., 1 კორ. 7,23; ესე არს... სარგებელ კ., ტიტე 3,8; მორჩილებაჲ ჯერ-არს ღმრთისაჲ უფროჲს, ვიდრე კაცთაჲ. საქმე 5,29; ღმრთისა ჴმაჲ არს ესე და არა კ., საქმე 12,22; არამედ სხუა არს [scil. ჴორცი] კ., 1 კორ. 15,39; შეიწყნარეთ არა თუ სიტყუაჲ კ., 1 თეს. 2,13CD; ყოველთა კ. ჰნებავს ცხოვრებაჲ, 1 ტიმ. 2,4; რომელ არს მაცხოვარი ყოველთა კ., 1 ტიმ. 4,10; ენაჲ ვერვის დამწყსად ჴელ-ეწიფების კ., იაკ. 3,8; ენაჲ კ. ვერვის ჴელ-ეწიფების დამწყსად, იაკ. 3,8ႣႪႭ; უკუეთუ კ. წამებაჲ მოვიღით, 1 იოვ. 5,9; რაჲთა მოსრან მესამე-დი კ., გამოცხ. 9,15; 9,18; ჯერ-არს უკუე ჩუენდა შეკ-რებულთა ამათ კ., საქმე 1,21ႣႪႭ; ჯერ-მიჩნდა ჩუენ... გამორჩევაჲ კ. მაგათ, საქმე 15,25; იყო რიცხჳ მორწმუ-ნეთაჲ მათ კ., საქმე 4,4; ბრძანა განყვანებაჲ კ. მათ, საქმე 5,34.

რაჲთა გამოიძიონ ნეშტთა კაცთამან უფალი, საქმე 15,17C; რაჲთა გამოიძიონ ნეშტთა კაცთა უფალი, საქმე 15,17; ყოველსა ზედა... სიცრუესა კაცთასა. ჰრომ. 1,18CD; ოდეს შჯიდეს ღმერთი დაფარულსა მას კ., ჰრომ. 2,16; უბრძნეს კ. არს, 1 კორ. 1,25ႢႪႣ; უძლი-ერჱს კ. არს, 1 კორ. 1,25ႢႪႣ; ენასა ღათუ კ.... ვიტყო-დი, 1 კორ. 13,1; უსაწყალობელჱს ყოველთა კ. ვართ, 1 კორ. 15,19; წარუდგინებთ თავთა ჩუენთა... გონებასა კ., 2 კორ. 4,2; ნათესავსა სხუასა არა გამოეცხადა ძეთა კ. (კაცთა Ⴍ), ეფეს. 3,5; გეშინოდენ უფლისა და ნუ ვი-თარცა კ., კოლ. 3,22Ⴍ; იქმოდეთ ვითარცა უფლისასა, და ნუ ვითარცა კ., კოლ. 3,23; ნუ ერჩიედ... მცნებასა კ., ტიტე 1,14; დამწყსილ არს ბუნებასა ქუეშე კ., იაკ. 3,7; წამებასა კ. მოვიღებთ, 1 იოვ. 5,9ႢႪႭ.

ყოვლისა მიმართ გონებისა კაცთაჲსა. 2 კორ. 4,2CD; მოძღურებისა მისებრ კ. (კაცთასა Ⴄ), კოლ. 2,8CD; მცნებისა მისებრ და მოძღურებისა კ., კოლ. 2,22; დღედ საშჯელისა... ულმრთოთა კ., 2 პეტ. 3,7; განზრახვითა კაცთაჲთა, საქმე 17,29; არა იყოს სიბ-რძნითა კ., 1 კორ. 2,5; სივერაგითა კ., ეფეს. 4,14; მოძ-ღურებითა კ., კოლ. 2,8; 2,22Ⴍ; არა ნებითა კ. მო-სადა-მე-იწია, 2 პეტ. 1,21ႢႪႭ; გამოჩნდა... მაცხოვრად ყოველ-თა კაცთა [ნათ.-ვით.], ტიტე 2,11; შექმნა ერთისაგან სისხლისა ნათესავნი კაცთანი, საქმე 17,26; პირნი მათნი, ვითარცა პირნი კ., გამოცხ. 9,7; არღარა იყოს... ჴორ-ცნი და სულნი კ., გამოცხ. 18,13.

კაცად-ი თითოეული, ყოველი კაცი: არღა ასწავებ-დეს... კაცადი, ებრ. 8,11ႣႪ; კაცადსა ვითარცა უფალმან მისცა, 1 კორ. 3,5ႣႪ; არცა შორს არს კაცადისაგან ჩუე-ნისა, საქმე 17,27F.

კაცად-კაცად-ი თითოეული, ყოველი კაცი: მოიქ-ცეთ კაცად-კაცადი, საქმე 3,26ႣႪႭ; წარსლვად კ. ვა-ნად თჳსა, საქმე 14,18; ბრძნობდინ სიწმიდესა კ., ჰრომ. 12,3ႢCD; კ. გულ-სავსე იყავნ, ჰრომ. 14,5; კ. ჩუენი მოყუასსაცა სათნო-ეყოფოდენ. ჰრომ. 15,2; კ. თქუენი იტყჳს, 1 კორ. 1,12; კ. ეკრძალენ, 1 კორ. 3,10; კ.... ვი-რეცა ვიდოდენ, 1 კორ. 7,17; კ. ჩინებითა მით... მას ზე-და ეგენ, 1 კორ. 7,20; კ. რომელსა იჩინენით, 1 კორ. 7,24; კ. თჳსითა წესითა [ცხოველ იქმნების], 1 კორ. 15,23; კ. თქუენი თქუენ თანა დაიკრებდინ, 1 კორ. 16,2; იტყოდეთ ჭეშმარიტსა კ., ეფეს. 4,25; კ. თქუენი ეძიებნ, ფილიპ. 2,4; არღარა ასწავებდეს კ., ებრ. 8,11; კ. განი-ცადების, იაკ. 1,14.

ნათელ-იღეთ კაცად-კაცადმან თქუენმან, საქმე 2,38; ბრძანეს თითოეულად კ., საქმე 11,29; კ. ჩუენგანმან... სიტყუა-უგოს ღმერთსა. ჰრომ. 14,12; კ. თჳსი სასყიდე-ლი მიიღოს, 1 კორ. 3,8; სიძვისათჳს კ. თჳსი ცოლი აქ-უნდენ, 1 კორ. 7,2ႣႪ; კ. თქუენმან თჳსი იგი პური... მიი-

ლის, 1 კორ. 11,21; გამოიცადენ კ. თავი თჳსი, 1 კორ. 11,28ႢႪႭ; მიიღოს კ. ჴორცთა მათგან, 2 კორ. 5,10; საქმენი თჳსნი გამოიცადენინ კ., გალ. 6,4; კ. თჳსი ტჳრთი იტჳრთოს, გალ. 6,5CD; კ. ცოლი თჳსი... შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33; რაცა ვინ ქმნეს კ., ეფეს. 6,8; კ. ... მიიღო ღმრთისაგან მადლი, 1 პეტ. 4,10.

დაადგრა თითოეულსა კაცად-კაცადსა მათსა, საქმე 2,3; ესმოდა თითოეულსა კ. მათსა თჳსი სიტყუაჲ, საქმე 2,6; ვითარ ჩუენ გუესმის კ., საქმე 2,8; მიეცემოდა კ. ... ვის რაჲ უჴმდა, საქმე 4,35; მაშინ უთხრობდა კ., საქმე 21,19; მიაგოს კ. საქმეთა მათთაებრ, ჰრომ. 2,6; კ. ვითარცა ღმერთმან განუყო, ჰრომ. 12,3; კ. ვითარცა ღმერთმან მისცა, 1 კორ. 3,5; სიძვისათჳს კ. თჳსი ცოლი ესჳნ, 1 კორ. 7,2; კ. თჳსი მადლი აქუს, 1 კორ. 7,7; კ. ვითარცა განუყო ღმერთმან, 1 კორ. 7,17; კ. მიცემულ არს გამოცხადებაჲ იგი, 1 კორ. 12,7; განუყოფს თითოეულად კ., 1 კორ. 12,11; კ. თქუენსა ფსალმუნი თუ აქუს, 1 კორ. 14,26; კ. ვითარცა გამოურჩევიეს გულითა, 2 კორ. 9,7; კ. თჳსი ტჳრთი უტჳრთავს, გალ. 6,5; კ. ჩუენგანსა მოცემულ არს, ეფეს. 4,7; კ. თქუენსა... ნუგეშინის-გცემდით, 1 თეს. 2,11; რაჲთა კ. თქუენსა აქუნდეს, 2 პეტ. 1,15.

და ვითარ ჩუენ გუესმის კაცად-კაცადისა, საქმე 2,8K; არა დავსცხრებოდე... სწავლასა კ. თქუენისასა, საქმე 20,31ႨႪႭ; კ. იგი საქმჱ გამოცხადნეს, 1 კორ. 3,13; კ. პირსა ჰხედევდით, 2 კორ. 10,7; უწყებად კ. თქუენისაჲ, 1 თეს. 4,4; აღემატების სიყუარული ეგე კ. თქუენისაჲ, 2 თეს. 1,3; გუნებავს კ. თქუენისაჲ, რაჲთა..., ებრ. 6,11; შეიწირა კ. მათისათჳს შესაწირავი, საქმე 21,26; არა შორს არს კაცად-კაცადისაგან ჩუენისა, საქმე 17,27.

მაშინ ქებაჲ იყოს კაცად-კაცადისაჲ, 1 კორ. 4,5; არა დავსცხრებოდე სწავლითა კაცად-კაცადისაჲთა, საქმე 20,31.

კაცთაგან-ი ერთი რომელიმე კაცთა შორის: ვინ-მე არს კაცთაგანი, საქმე 19,35; ნუვინ იქადინ კ., 1 კორ. 3,21; არავინ იხილა კაცთაგანმან, 1 ტიმ. 6,16; მრავალნი კაცთაგანნი მოსწყდეს წყალთა მიერ, გამოცხ. 8,11.

ნ.კ. ერის კაცი.

კაცთ-მოთნე პირმოთნე, მლიქვნელი: ვითარცა-იგი კაცთ-მოთნენი... ჰყოფდით, ეფეს. 6,6; მონანი ერჩდით ჴორციელთა უფალთა... ნუ... თუალთ-ღებით, ვითარცა კ., კოლ. 3,22.

კაცთ-მოთნება პირმოთნეობა, მლიქვნელობა: ვეძიებთ-მე რას კაცთ-მოთნებასა (კაცთა CD), გალ. 1,10.

კაცთ-მოყუარება კაცთმოყვარეობა: კაცთ-მოყუარებაჲ აჩუენა იულიოს პავლესთჳს, საქმე 27,3; წინა-მიყვეს ჩუენ დიდი კ., საქმე 28,2; კ. გამოჩნდა, ტიტე 3,4.

კაც-კლვა კაცის კვლა, ადამიანის მოკვლა, 0—(2)1: ნუ კაც-ჰკლავ (—კლავ M), იაკ. 2,11; კაც-ჰკლავთ და ეშურობთ, იაკ. 4,2; არა კაც-ჰკლა, ჰრომ. 13,9; უკუეთუ იმრუშო და არა კ., იაკ. 2,11.

კაცის-კლვა კაცის მოკვლა: სავსე იყვნეს ყოვლითა... ბოროტებითა... კაცის-კლვითა, ჰრომ. 1,29; რომელ არიან: სიძვანი... კაცის-კლვანი, გალ. 5,21.

გამოითხოვეთ კაცი იგი კაცის-მკლველი, საქმე 3,14; კ. იყო სამე კაცი ესე, საქმე 28,4; რომელსა სძულდეს ძმაჲ თჳსი, კ. არს, 1 იოვ. 3,15; ნუმცა ვინ თქუენგანსა ევნების, ვითარცა კაცის-მკლველსა, 1 პეტ. 4,15; ყოველსა კ. არა აქუს ცხორებაჲ საუკუნოჲ, 1 იოვ. 3,15; გარე იყვნენ... კაცის-მკლველნი, გამოცხ. 22,15; მართალსა შჯული არა უც, არამედ... კაცის-მკლველთა, 1 ტიმ. 1,9; კ. და ყოველთა მტყუვართაჲ ნაწილი მათი იყოს, გამოცხ. 21,8.

კაცის-მკლველობა ადამიანის მკვლელობა: არა შეინანეს კაცის-მკვლელობათა მათთაგან, გამოცხ. 9,21.

კაცის-მსყიდელ-ი ადამიანით მოვაჭრე, ἀνδραποδιστής, ὁ: მართალსა შჯულ არ უც, არამედ კაცის-მსყიდელთა, 1 ტიმ. 1,10.

კაცობრივ-ი კაცისებრი, ადამიანური: კაცობრივ ვიტყჳ, ჰრომ. 6,19; გალ. 3,15; კ. იქცევით, 1 კორ. 3,3; ანუ კ. რას ვიტყჳ, 1 კორ. 9,8; განსაცდელი თქუენ არა შეგემთხჳა, გარნა კ., 1 კორ. 10,13; უკუეთუ კ. მჴეცთა ბრძოლა-ვყავ ეფესოს, 1 კორ. 15,32; არა არს კ., გალ. 1,11; ისაჯნენ კ. ჴორცითა, 1 პეტ. 4,6; კაცობრივ-მე რას ვიტყჳა, ჰრომ. 3,5; დაემორჩილენით ყოველსა კაცობრივსა, 1 პეტ. 2,13; ქადაგებაჲ ჩემი არა რწმუნებითა კაცობრივისა სიბრძნისა სიტყუაჲთაჲთა, 1 კორ. 2,4CD; რომელსაცა-ესე ვიტყჳთ არა სწავლულებითა კ. სიბრძნისა სიტყუათაჲთა, 1 კორ. 2,13CD; უკუეთუ თქუენ მიერ განვიკითხო გინა თუ კაცობრივისაგან დღისა, 1 კორ. 4,3; რომელი კაცობრივითა ჴმითა იტყოდა, 2 პეტ. 2,16; არცა კაცობრივთა ჴელთა მიერ იმსახურების, საქმე 17,25.

კბენა, ი: უკუეთუ ურთიერთას იკბენდეთ, გალ. 5,15; ი/უ—(3)2: უკუეთუ ურთიერთას უკბენდეთ, გალ. 5,15Ⴍ.

ი ვნ.: უკუეთუ ურთიერთას იკბინებოდით, გალ. 5,15CD.

კბილ-ი: კბილნი მათნი, ვითარცა ლომთანი იყვნეს, გამოცხ. 9,8; იღრჭენდეს მის ზედა კბილთა მათთა, საქმე 7,54.

კბოდოვან-ი, კბოდოან-ი მჭრეჭი, თავთხელი ქვიანი ადგილი (ზღვისა ან მდინარისა): ეშინოდა, ნუუკუე კბოდოვანსა (კბოდოანსა ႪA) განვარდენ, საქმე 27,17; ეშინოდა, ნუუკუე კ. (კბოდოანსა ႪA) ადგილსა განვარდენ, საქმე 27,29.

კდემა მორიდება, მორცხვობა; შერცხვენა, სირცხვილი, ე: უკუეთუმცა გუესხნეს ჴორციელნი მამა-დედანი..., გუეკდიმებოდა სამეცა, ებრ. 12,9ႭႨCD; უკუეთუმცა გუესხნეს ჴორციელნი მამანი..., გუეკდიმებოდამცა, ებრ. 12,9.

არა თუ საკდემელად თქუენდა მივსწერ, 1 კორ. 4,14; ს. თქუენდა გეტყჳ თქუენ, 1 კორ. 6,5; ს. თქუენდა ვიტყჳ, 1 კორ. 15,34; ს. გეტყჳ თქუენ, 2 კორ. 11,21; საკდემებელად გეტყჳ თქუენ, 2 კორ. 11,21Ⴊ.

კედელ-ი: დაგეცინ შენ ღმერთმან, კედელო განგოზილო, საქმე 23,3.

კეთილ-ი 1. (ზედს.) კარგი, მშვენიერი; კეთილი: მცნებაჲ იგი კეთილ [არს], ჰრომ. 7,12; რამეთუ კ. არს, ჰრომ. 7,16; რაჲ-იგი არს ნებაჲ ღმრთისაჲ: კ., სათნოჲ და სრულ, ჰრომ. 12,2; არა კ. არს სიქადული ეგე თქუენი, 1 კორ. 5,6ႢႪႨCD; კ. არს კაცისა დედაკაცისა შეხებაჲ, 1 კორ. 7,1Ⴈb; კ. არს მათდა, 1 კორ. 7,8CD;

ესე კ. არს, 1 კორ. 7,26; კ. არს კაცისა, 1 კორ. 7,26ႰႨႡ; კ. არს ბაძეაჲ კეთილისათჳს, გალ. 4,18; კ. არს საქმჱ, გალ. 6,9Ⴍ; რაჲ-იგი იყოს კ., ეფეს. 4,29CD; კ. არს შჯული, 1 ტიმ. 1,8; დაბადებული ღმრთისაჲ კ. არს, 1 ტიმ. 4,4; წმიდა, კ., მართალ [იყოს], ტიტე 1,8Ⴍ; ესე არს კ., ტიტე 3,8; რომელსა ერქუა ტბები კეთილი, საქმე 27,8; რაჲ-იგი არს ნებაჲ ღმრთისაჲ კ., სათნოჲ და სრული, ჰრომ. 12,2CD; არა კ. არს სიქადული ეგე თქუენი, 1 კორ. 5,6; იწყოს თქუენ შორის საქმჱ კ., ფილიპ. 1,6; ჴსენებაჲ ჩუენი კ., 1 თეს. 3,6; სასოებაჲ კ., 2 თეს. 2,16; კ. გემოჲ, ებრ. 6,5; კ. გონებაჲ, ებრ. 13,18; 1 ტიმ. 1,19; რაჲთა წამებაჲცა კ. აქუნდეს, 1 ტიმ. 3,7CD; პატივი კ., 1 ტიმ. 3,13; ღუაწლი კ., 1 ტიმ. 6,12; 2 ტიმ. 4,7; კ. აღსაარებაჲ, 1 ტიმ. 6,12; 6,13; კ. ვედრი დაიმარხე, 2 ტიმ. 1,14; ყოველივე მოცემული კ., იაკ. 1,17; რომელმან იცოდის კ. საქმე, იაკ. 4,17E; სლვაჲ თქუენი... კ., 1 პეტ. 2,12; გონებაჲ გაქუნდინ კ., 1 პეტ. 3,16.

კეთილმან მოღუაწემან, 2 ტიმ. 2,3; კეთილსა ზეთის ხილსა, ჰრომ. 11,24; ყოველსა ზედა საქმესა კ., 2 კორ. 9,8; 1 ტიმ. 5,10; კ. საქმესა, ებრ. 13,16ႨႪႡ; 1 ტიმ. 3,1Ⴈ; კ. მას საგრობასა, 1 ტიმ. 1,18; საფუძველსა კ., 1 ტიმ. 6,19; სარწმუნოებასა აჩუენებდედ კ., ტიტე 2,10; კ. მას სახელსა, იაკ. 2,7; თქუენსა მას კ. სლვასა, 1 პეტ. 3,16ႨႪႭ; კეთილისა საქმისა, 1 ტიმ. 3,1; სიყუარული... გონებისა კ., 1 ტიმ. 1,5; ყოვლისა საქმისა კ., 2 ტიმ. 2,21; ყოვლისა მიმართ საქმისა კ., 2 ტიმ. 3,17; ტიტე 1,16; 3,1; გონებისა კ. ტრფიალებაჲ, 1 პეტ. 3,21ႨႪႭ; გონებითა კეთილითა, საქმე 23,1; 1 პეტ. 2,19G; ყოვლითა საქმითა კ., კოლ. 1,10; 2 თეს. 2,17; ებრ. 13,21CD; საქმითა კ., 1 ტიმ. 2,10; 1 პეტ. 4,19; კ. მოძღურებითა, 1 ტიმ. 4,6; კ. საქმითა, ტიტე 2,7; კ. მით ქრისტჱს მიერ სლვითა, 1 პეტ. 3,16; კ. მსახურებითა, 2 პეტ. 3,11; კეთილად მსახური და მოშიში ღმრთისაჲ, საქმე 10,2; ერისაგანი ერთი კ. მსახური, საქმე 10,7; შენ კ. ჰყავ, საქმე 10,33; კ. იტყოდა სული წმიდაჲ, საქმე 28,25; იყოს შესაწირავი იგი წარმართთაჲ კ. მითუალულ, ჰრომ. 15,16D; კ. დადგრომისა უფლისა მიმართ, 1 კორ. 7,35; კ. ყო, 1 კორ. 7,37; შენ სამე კ. ჰმადლობ, 1 კორ. 14,17; კ. სამე ჰყავთ, 2 კორ. 11,4; კ. თავს-იდევთ, 2 კორ. 11,19; ჰრბიოდეთ კ., გალ. 5,7; ეკრძალებოდეთ უკუე კ., ეფეს. 5,15; ესეცა კ. (−ეე Ⴍ) ჰყავთ, ფილიპ. 4,14; კ. მადლითა განმტკიცებულ ხართ, ებრ. 13,9; კ. გუნებავს სლვად, ებრ. 13,18; [იყოს] თჳსისა სახლისა კ. განმგებელ, 1 ტიმ. 3,4; კ. მოღუაწ არიან, 1 ტიმ. 3,12; კ. დიაკონებდენ, 1 ტიმ. 3,13; თავისა თჳსისაჲ კ. მოიღონ, 1 ტიმ. 3,13Ⴍ; კ. იყო მსახურ, 1 ტიმ. 4,6; რომელნი კ. ძლოდიან ხუცესნი, 1 ტიმ. 5,17; მსახურებაჲ შენი კ. აღასრულე, 2 ტიმ. 4,5; შენ დაჯედ აქა კ., იაკ. 2,3; კ. ჰყოფთ, იაკ. 2,8; კ. ზამ, იაკ. 2,19; აჩუენენ კ. სლვისაგან საქმენი თჳსნი, იაკ. 3,13ႨႪႭ; კ. ჰყოთ, 2 პეტ. 1,19; კეთილადვე ყოს, 1 კორ. 7,38.

საქმენი კეთილნი, 1 ტიმ. 5,25; დღენი კ., 1 პეტ. 3,10Ⴍ; კ. მნენი, 1 პეტ. 4,10; წესთა კეთილთა [მოთხ. ბრ.], 1 კორ. 15,33CD; საქმეთა შინა კ. [მიც. ბრ.], 1 ტიმ. 5,10; ზრუნვიდენ კ. საქმეთა წარდგომად, ტიტე 3,8; კ. შინა საქმეთა, 1 ტიმ. 6,18; საქმეთათჳს კ., ეფეს. 2,10; კ. საქმეთა, ებრ. 10,24; საქმეთა მიერ კ., 1 ტიმ. 2,10CD; მობაძავად კ. საქმეთა, ტიტე 2,14; სავსე... ნაყოფითა კ. საქმეთაჲთა, იაკ. 3,17Ⴍ; კ. საქმეთაგან, 1 პეტ. 2,12ႨႪႭ; კეთილთაგან სლვათა, იაკ. 3,13; კ. საქმეთა, 1 პეტ. 2,12; 2 პეტ. 1,10; კეთილთა საქმეთა, ტიტე 2,7CD.

იწყოს საქმე კეთილისაჲ, ფილიპ. 1,6; დღენი კეთილისანი, 1 პეტ. 3,10ႺႨႪႭ; მოქმედთა საქმეთა კეთილისათა, ჰრომ. 2,7; მღდელთმოძღუარი იგი ყოფადთა მათ კეთილთაჲ, ებრ. 9,11; სავსჱ... ნაყოფითა საქმეთა კეთილთაჲთა, იაკ. 3,17.

ნ.კ. სახე-კეთილი, სლვა-კეთილი.

2. (არს. სახ.) სიკეთე, მადლი: რაჲ-იგი არს კეთილ, ფილიპ. 4,8; სადა-იგი არა არს... კ., კოლ. 3,11ႭႨ; რამეთუ ესე არს კ., 1 ტიმ. 2,3; რაჲთა მოგუჳდეს ჩუენ კეთილი, ჰრომ. 3,8; ჴორცთა შინა ჩემთა კ. [არა დამკჳდრებულ არს], ჰრომ. 7,18; რომელსა უნდეს ჩემდა ყოფად კ., ჰრომ. 7,21; მოიღოს... გინა თუ კ., გინა თუ ბოროტი, 2 კორ. 5,10; რაჲთა თქუენ კ. ჰქმნეთ, 2 კორ. 13,7; რაჲ-იგი არს კ., ეფეს. 4,29; რაჲთა კ. გეყოს შენ, ეფეს. 6,3; ქმნეს კაცად-კაცადმან კ. გინა ბოროტი, ეფეს. 6,8; ესე არს კ., 1 ტიმ. 2,3ႦႺႨ; ქმენინ კ., 1 პეტ. 3,11; აწ უკუე კ. იგი მე სიკუდილი მექმნაა, ჰრომ. 7,13; ნუმცა იგმობის კ. იგი თქუენი, ჰრომ. 14,16; კ. იგი შენი იყოს, ფილემ. 1,14; კეთილსა იქმოდეთ, საქმე 15,29; რომელნი ახარებენ კ., ჰრომ. 10,15; შეეყვენით კ., ჰრომ. 12,9; განიზრახვედით კ., ჰრომ. 12,17; კ. იქმოდე, ჰრომ. 13,3; განვიზრახავთ კ., 2 კორ. 8,21; ეზიარებოდენ... სიტყუასა მას... ყოველსა შინა კ., კოლ. 6,6; ვიქმოდით კ., გალ. 6,10; იქმოდენ ჴელითა თჳსითა კ., ეფეს. 4,28; კ. შეუდეგით ურთიერთას, 1 თეს. 5,15; უკუეთუ კ. იქმოდით, 1 პეტ. 2,20; კ. თუ იქმოდით, 1 პეტ. 3,17; რომელთა კ. უყოფ, 3 იოვ. 1,6; ნუ ჰბაძავ ბოროტსა მას, არამედ კ., 3 იოვ. 1,11; უკუეთუ თქუენ კეთილის (კეთილისა H1) მობაძავ იქმნნეთ, 1 პეტ. 3,13; რომელსა უნდეს ჩემდა ყოფად კეთილისა, ჰრომ. 7,21ႢႪCD; ღმრთის-მოყუარეთა ყოველივე თანა-მოქმედ კ. ექმნების, ჰრომ. 8,28D; იწყოს თქუენ შორის საქმედ კ., ფილიპ. 1,6D; გონებანი კეთილნი ჰქონედ ცნობად კ., ებრ. 5,14; გონებისათჳს კ. დაეითმინით მწუხარებაჲ, 1 პეტ. 2,19; საქმედ კ. მის არა მიფლობს, ჰრომ. 7,18; ხოლო კეთილისათჳს, ვინ უწყის, იკადრის ვინმე სიკუდილი, ჰრომ. 5,7; ღმრთის მსახური არს შენდა კ., ჰრომ. 13,4; კაცად-კაცადი ჩუენი მოყუასსაცა სათნო-ეყოფოდენ კ. აღსაშჱნებელად, ჰრომ. 15,2; რაჲთა ბრძენ იყვნეთ კ., ჰრომ. 16,19; გეშურობენ თქუენ არა კ., გალ. 4,17; კეთილ არს ბაძვაჲ კ. (+მის ႢႪ), გალ. 4,18; ნაყოფი იგი ნათლისაჲ ყოვლითა კეთილითა [არს], ეფეს. 5,9; დაგამტკიცენინ... ყოვლითა კ., ებრ. 13,21; რაჲთა ჩნდეს ცოდვად კ. მით, ჰრომ. 7,13; არამედ სძლე კ. მით ბოროტსა მას, ჰრომ. 12,21; ეზიარებოდენ... სიტყუასა მასწავლელისასა ყოველთა შინა კეთილთა, გალ. 6,6ႧႡ; კეთილ არს ბაძვაჲ კეთილისაჲ მის, გალ. 4,18Ⴈ; ხოლო დიდებაჲ... ყოველსა მოქმედსა კეთილისასა, ჰრომ. 2,10; ზიარებაჲ ეგე... შეწევნულ იყოს... მეცნიერებითა ყოვლისავე კეთილისაჲთა, ფილემ. 1,6; აჩრდილი აქუნდა შჯულსა მერმეთა მათ კეთილთაჲ, ებრ. 10,1.

3. კეთილ (თანხმობის გამომხატველი ნაწილაკი) კარგი: კეთილ! იგი (იგინი CD) ურწმუნოებითა მათითა გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,20.

კეთილის(ა)-მოქმედ-ი, კეთილმოქმედ-ი კეთილის-მყოფელი, კეთილი საქმის მქმნელი, ქველმოქმედი: რომლისა-იგი იქმნენით შვილ კეთილის მოქმედ, 1 პეტ. 3,6; კეთილის მოქმედი იგი ღმრთისაგან არს, 3 იოვ. 1,11; მთავარნი იგი არა არიან საშინელად კეთილის (კეთილისა Ⴂ) მოქმედთათჳს, ჰრომ. 13,3; მაქებელად კ., 1 პეტ. 2,14; ესრეთ არს ნებაჲ ღმრთისაჲ კ. (კეთილისა Ⴂ), 1 პეტ. 2,15CႪႭ: მთავარნი იგი არა არიან საშინელად კეთილმოქმედთათჳს, ჰრომ. 13,3Ⴊ.

კეთილის-მოყუარე სიკეთის მოყვარული: [ეპისკოპოსი ჯერ-არს] კეთილის მოყუარე, ტიტე 1,8.

კეთილის-მოძულე სიკეთის მოძულე, ავი, ბოროტი: და იყვნენ კაცნი... კეთილის მოძულე, 2 ტიმ. 3,3.

კეთილის-მოძღუარ-ი ვინც კარგს, სიკეთეს ასწავლის, კარგის, სიკეთის მასწავლებელი: მოხუცებულნი დედანი... კეთილის მოძღუარ [იყვნედ], ტიტე 2,3.

კეთილის(ა) საქმე კარგის ქმნა, სიკეთის ქმნა, კეთილმოქმედება: კეთილისა საქმე (-ე CD) ნუმცა გუეწყინების, გალ. 6,9; რომელმან იცოდის კ. (-ის G) საქმე, იაკ. 4,17FHI; კეთილისა საქმესა... ნუ დაივიწყებთ, ებრ. 13,16; ისწავებდედ... კ. წარდგინებად, ტიტე 3,14; განვიცადიდეთ ურთიერთას აღბაძვებად... კეთილისა საქმისა, ებრ. 10,24Ⴍ; შეჰვედრნედ სულნი თჳსნი კეთილის (კეთილისა Ⴍ) საქმითა, 1 პეტ. 4,19ႪႭ; რომელმან მომცის ჩუენ ყოველივე... კეთილისა საქმედ, 1 ტიმ. 6,18; რომელმან იცოდის კ., იაკ. 4,17; ზრუნვიდენ კეთილისა საქმეთა წარდგომად, ტიტე 3,8Ⴍ.

კეთილის-ყოფა, კეთილ-ყოფა სიკეთის ქმნა: ნუ გეწყინებინ კეთილის ყოფაჲ, 2 თეს. 3,13; მე ეგრე ვჰგონებ უკუე ამისა კეთილ ყოფასა, 1 კორ. 7,26Ⴈ.

კეისარ-ი მეფე, ხელმწიფე: რაჲთა კეისარმან (კეისარმანცა ႢႪႭ) აგრძნეს, საქმე 25,21; არცა კეისარსა რაჲ შევსცოდე, საქმე 25,8; კ. ულაღადებ, საქმე 25,11; კ. ულაღადე, საქმე 25,12; მიუძღუანო იგი კ., საქმე 25,21; ვითარ-ეგე ულაღადებდა კ., საქმე 25,25; კ. თანა მოჩივარ ხარ, საქმე 25,12HI; ესე ყოველნი წინააღმდგომსა კეისრისა ბრძანებათასა იქმან, საქმე 17,7ႪႭ; კ. წარხუ‌ედ, საქმე 25,12; უკუეთუმცა არა ღაღად-ეყო კ., საქმე 26,32; კ. წარდგომად ხარ შენ, საქმე 27,24; კეისრისაცა წარხუ‌ედ, საქმე 25,12ႢႪႭ; ვიძულე ღაღადის-გდებად კეისრისა, საქმე 28,19; გიკითხვენ თქუენ ყოველნი წმიდანი, უფროჲსღა სახლისა მისგან კეისრისანი, ფილიპ. 4,22; რომელ-იგი იყო დღეთა მათ კლავდის კეისრისათა, საქმე 11,28; ესე ყოველნი მჴდომად ბრძანებათა კ. იქმან, საქმე 17,7; საყდართა კ. წინაშე ვდგა, საქმე 25,10.

ნ.კ. კლავდიოს კეისარი.

კენქრელ-ი სადაურობის სახელი, ვინც კენქრედან არის: რომელი იყო კენქრელთა (კენქერელთა CG) ეკლესიისაჲ, ჰრომ. 16 (დასასრ.); მსახური ეკლესიაჲსა მის კენქრელთაჲ, ჰრომ. 16,1Ⴂ; მსახურ ეკლესიისა მის კენქრელთაჲსა (კენქერ. G), ჰრომ. 16,1ႧCD; მსახური ეკლესიაჲსა მის კენქრელთაჲსაჲ (ქენკრელთაჲსაჲ C), ჰრომ. 16,1.

კერპ-ი წარმართთა ღვთაების გამოსახულება, რომელსაც თაყვანს სცემდნენ: არავინ არს კერპ სოფელსა შინა, 1 კორ. 8,4; კერპი იგი რაჲ არს, 1 კორ. 10,19; შეწირეს მსხუერპლი კერპისა მის, საქმე 7,41; ჰხადოდეს ბარნაბას დიოს კერპით, საქმე 14,12; რომელსა გძაგან კერპნი, ჰრომ. 2,22; აღიღეთ... კ. იგი, საქმე 7,43; კ. იგი მსგავსებულ არიან კაცთა, საქმე 14,11; რაჲთამცა არა თაყუანის-სცემდეს კერპთა ოქროჲსა... და შეშისათა, გამოცხ. 9,20; რაჲ სწორებაჲ არს ტაძრისა ღმრთისა კ. თანა, 2 კორ. 6,16; კერპთ (+ა I•D) ნაზორევთა მაითჳს ვიცით, 1 კორ. 8,1; რაჲთა ეკრძალნენ იგინი კერპთა (კერპთ D) კლულისაგან, საქმე 21,25; და ჭამად კ. ნაზორევისა და სიძვად, გამოცხ. 2,14; აცთუნებს... ჭამად კ. ნაზორევისა, გამოცხ. 2,20; მოიქეცით კერპთაგან მონებად ღმრთისა, 1 თეს. 1,9; დაიცვენით თავნი თჳსნი კ., 1 იოვ. 5,21; კერპთა (+მათ C) მიმართ უჴმოთა ვითარცა შეუდეგით, 1 კორ. 12,2; მღდელმან მან დიოს კერპისამან, საქმე 14,13; დემეტრიოს... იქმოდა ტაძართა ვეცხლისათა არტემიდჱს კერპისათა, საქმე 19,24; რომელნიმე... კერპთასა მას... ჭამენ, 1 კორ. 8,7; რაჲთა განეყენნენ იგინი ჭამად ნაზორევთაგან კერპთაჲსა, საქმე 15,20.

კერპთ-მსახურ-ი კერპების მსახური, კერპთ თაყვანისმცემელი: უკუეთუ ვინმე ძმაჲ სახელ-დებულ იყოს... ანუ კერპთ-მსახურ, 1 კორ. 5,11; ნუცა კ. იქმნებით, 1 კორ. 10,7; რომელ არს კერპთ-მსახური, ეფეს. 5,5; გარე იყვნენ... კერპთ-მსახურნი, გამოცხ. 22,15; არცა კერპთ-მსახურთა [დაიმკჳდრონ], 1 კორ. 6,9; გინა კ. [ნუ თანა-აღერევით], 1 კორ. 5,10; კ. ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8.

კერპთ-მსახურება კერპების სამსახური, მათი თაყვანისცემა: მოაკუდინენით ანგაჰრებაჲ... რომელ არს კერპთ-მსახურებაჲ, კოლ. 3,5; ჰხედვიდა რაჲ ქალაქსა მას კერპთ-მსახურებასა შინა, საქმე 17,16; ივლტოდეთ კერპთ-მსახურებისაგან, 1 კორ. 10,14; ვლენან... კერპთ-მსახურებითა, 1 პეტ. 4,3; რომელ არიან: სიძვანი..., კერპთ-მსახურებანი, გალ. 5,20.

კერძ-ი მხარე, ნაწილი: ბოლოჲთ კერძი იგი დაირღუეოდა, საქმე 27,41ႪႭ.

კერძო 1. მხარე, ნაწილი: პავლეს მოევლო ზემო კერძოჲ იგი ადგილი, საქმე 19,1; ბოლოჲთ კ. იგი დაირღუევოდა, საქმე 27,41; თავით კ. იგი უმაგრესად დგა, საქმე 27,41; მკჳდრნი... კჳრინეთ კერძონი, საქმე 2,10; რომელნი-იგი კილიკიაჲთ კ. ძმანი ხართ, საქმე 15,23; აწ არღარა ადგილ მაქუს მე ამიერ კერძოთა ამათ ადგილთა, ჰრომ. 15,23.

ამიერ კერძო ამ მხრივ, ამ მხრით: არა... ცუდად იყოს ამიერ კერძო, 2 კორ. 9,3.

ზედა კერძო, ზემო კერძო ზედა მხარეს, ზემოთ: ზედა კერძო მისა [იყო], ებრ. 9,5; ზემო კერძო იტყჳს, ებრ. 10,8.

მიერ კერძო იმ მხარეს, გაღმა, გადაღმა, იქით: მიგჳადნე თქუენ მიერ კერძო ბაბილონისა, საქმე 7,43; მიედ მიერ კ., საქმე 9,11; მიერ კ. თქუჱნსა სახარებად, 2 კორ. 10,16CD; მიერ კერძორე თქუენდა ხარებად, 2 კორ. 10,16 იქითა მხრიდან.

მრავლით კერძო მრავალმხრივ: მრავლით კერძო და მრავლით სახით... ღმერთი ეტყოდა მამათა ჩუენთა, ებრ. 1,1.

ყოვლით კერძო ყოველმხრივ: იგი თავად მოსცემს ყოველთა ცხორებასა და სულსა ყოვლით კერძო, საქმე 17,25ႨႪႭ.

2. ნახევარი, ნაწილი: რაჲთა გამოიზარდოს მუნ... კერძოსა წელიწდისასა, გამოცხ. 12,14.

3. კერძოდ ნაწილობრივ: რამეთუ სიბრმჱ კერძოდ შეჰყვა ისრაჱლსა, ჰრომ. 11,25Ⴂხ შდრ. „არა ყოველნი დაბრმეს და ესე არს კერძოობაჲ" (შნშ.); აწ უწყი კ., 1 კორ. 13,12Ⴂხ.

4. თანდ., დაერთვის ნათ. ბრუნვას; მხარეს, კენ; გამო: არა ჴელ-მეწიფების ჩუენ ჭეშმარიტებისათჳს ძჳრის რაჲსმე სიტყუად, არამედ ჭეშმარიტებისა კერძო, 2 კორ. 13,8 ჭეშმარიტებისაკენ, ჭეშმარიტების მხარეს (ვართ); უკუეთუ ღმერთი ჩუენ კ. არს, ჰრომ. 8,31 ჩვენ მხარეს, ჩვენკენ; აღმოცჱნებულ ხართ ჩემ კ. ზრახვად, ფილიპ. 4,10; ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ... კ. დღესასწაულისაჲთა, კოლ. 2,16 მხრით, გამო.

5. თანდ., დაერთვის მოქმ. ბრუნვას; კენ; გან; ში; თან: სამხრით კერძო, საქმე 8,26 სამხრეთისაკენ; ზღჳს კიდით კ., საქმე 11,19; 17,14; 27,40ႨႪႭ; ზღჳთ კ., საქმე 17,14ႨႪႭ; პირით კ., საქმე 27,4; ადგილით კ., საქმე 27,12Ⴍ; ქარით კ., საქმე 27,40 ქარის მხრით, ქარის მიმართულებით; კატიანჱთ კ., 1 ტიმ. 6 (დასასრ.); ბოლოჲთ კ., საქმე 27,29 ბოლოდან, თავით კ., საქმე 27,30ႨႪႭ თავისკენ; უკუანაჲთ კ., გამოცხ. 1,10 უკანა მხრიდან, უკანიდან; აზოტჱთ კ., საქმე 8,40 აზოტეში; კილიკიაჲთ კ., საქმე 15,23DႨႪႭ კილიკიაში; ასიაჲთ კ., საქმე 16,6 აზიაში; ბითჳნიაჲთ კ., საქმე 16,7C ბითვინიაში; მაკედონიაჲთ კ., საქმე 16,10 მაკედონიაში; ზღჳს კიდით კ., საქმე 10,32 ზღვის კიდესთან, ზღვის ნაპირთან; სამონჱთ კ., საქმე 27,7 სამონესთან.

6. თანდ., დაერთვის ვით. ბრუნვას; კენ, ში: ბითჳნიად კერძო, საქმე 16,7 ბითვინიისკენ, ბითვინიაში; ბერჲად კ., საქმე 17,10.

კეც-ი თიხა: გუაქუს ჩუენ საფასჱ ესე კეცის ჭურჭლითა, 2 კორ. 4,7; არა არს ჭურჭელი ოქროჲსაჲ ხოლო..., არამედ... კეცისაჲცა, 2 ტიმ. 2,20.

კიდე 1. ნაპირი (მდინარისა, ზღჳსა...): რომლისა იყო კიდჱ (ზღჳს კიდე DႨႪႭ) მისი, საქმე 27,39; და განჰვლიდეს ზღჳს კიდესა ადგილსა, საქმე 15,3CD; გამოვედით ჩუენ... მდინარის კ., საქმე 16,13; მოიდრიკნეს მუჴლნი მათნი ზღჳს კ., საქმე 21,5; განჰვლიდეს ზღჳს კიდისა ადგილსა, საქმე 15,3; ეჰყრა კიდითგან, საქმე 27,40ႩႪ; ზღჳს კიდით კერძო, საქმე 10,32; 11,19; 17,14; 27,40Ⴊ; ეჰყრა კიდედ გამართ, საქმე 27,40.

2. განაპირა ნაწილი, ბოლო, დასალიერი (ქუეყნისა): იყო მუნ მაცხოვრად კიდით კიდედმდე (კიდემდე CHI) ქუეყანისა, საქმე 13,47; კიდითგან კიდედმდე ქუეყანისა, საქმე 13,47C; კიდეთა სოფლისათა [განჴდეს] სიტყუანი მათნი, ჰრომ. 10,18.

3. კუთხე, угол; კუთხე, მხარე: ჭური რაჲმე... ოთხთავე კიდეთა ზე ეჰყრა, საქმე 10,11 ოთხივე კუთხით; ოთხთავე კ. გამოკიდებული ცასა, საქმე 11,5 ოთხივე კუთხით; იგი იქმნა თავ კ., 1 პეტ. 2,7; მდგომარენი ოთხთა კ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 7,1 ოთხივე მხარეს; რომელნი არიან ოთხთა კ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 20,8 ოთხივე კუთხეში, ოთხივე მხარეს.

კიდობან-ი ზანდუკი, სკივრი, κιβωτός, ковчег; ნოეს ნავი: ქმნა კიდობანი (+იგი Ⴊ) საცხოვრებელად, ებრ. 11,7; აქუნდა... კ. იგი შჯულისაჲ, ებრ. 9,4; იხილვა კ. იგი აღთქუმისა ღმრთისაჲ, გამოცხ. 11,19; შემზადებასა კიდობნისასა, 1 პეტ. 3,20.

კითხვა 1. კითხვა, შეკითხვა, спросить, 0—3: ჰკითხვიდა მათ მღდელთ მოძღუარი იგი, საქმე 5,27; ჰ.: ვინ არს, საქმე 21,33; განიყვანა თჳსაგან და ჰ., საქმე 23,19; რომელნი-იგი შეკრებულ იყვნეს, ჰკითხვიდეს მას, საქმე 1,6; დაადგინნეს იგინი შორის მათსა და ჰ., საქმე 4,7; მო-ვისმე-ჰხადეს და ჰ., საქმე 10,18; ათასისთავმან მან ჰკითხა, საქმე 23,19F; აღმოიკითხა იგი და ჰ., საქმე 23,34ႩႪႭ; სახლსა შინა თჳსსა ქმარსა ჰკითხენ, 1 კორ. 14,35ႩႪ; სახლსა შინა თჳსთა ქმართა ჰკითხედ, 1 კორ. 14,35.

ი: რომელნი მე არა მიკითხვიდეს, ჰრომ. 10,20; იკითხვიდეს სახლსა მას სიმონისსა, საქმე 10,17; აღმოიკითხა იგი და იკითხა, საქმე 23,34; მაშინ ვიკითხო თქუენთჳს, საქმე 24,22.

იწყო მისა კითხვად, საქმე 8,30.

2. წაკითხვა, читать, ი: უწყი-მეა ეგე, რასა იკითხავ, საქმე 8,30 რას კითხულობ; რომელსაცა-იგი იკითხავთ, 2 კორ. 1,13; იკითხვიდა იგი ესაია წინაწარმეტყუელსა, საქმე 8,28; ვითარ-იგი ი. ესაია წინაწარმეტყუელსა, საქმე 8,30; რომელსა ი. იყო ესე, საქმე 8,32; ნეტარ არს, რომელი იკითხვიდეს, გამოცხ. 1,3.

ი/უ—3: უკითხეთ წიგნი ესე ძმათა ყოველთა, 1 თეს. 5,27.

3. მოკითხვა, ი: სიხარულით გიკითხავ, საქმე 23,26ႩႪ; აწ გ. შენ, დედუფალო, 2 იოვ. 1,5; გ. თქუენ მე, ჰრომ. 16,22; მოციქულნი... გიკითხავთ, საქმე 15,23; გ. და გლოცავთ, 1 თეს. 4,1CD; გიკითხავს შენ ევბულოს, 2 ტიმ. 4,21A; გ. შენ ეპაფრა, ფილემ. 1,23; გ. თქუენ ტიმოთე, ჰრომ. 16,21; გ. თქუენ გაიოს, ჰრომ. 16,23; გ. თქუენ ერასტოს, ჰრომ. 16,23; გ. თქუენ არისტარქოს, კოლ. 4,10; გ. თქუენ ეპაფრა, კოლ. 4,12; გ. თქუენ ლუკა, კოლ. 4,14; გ. თქუენ... მარკოს, 1 პეტ. 5,13; გიკითხვენ შენ ევბულოს და პუდეს, 2 ტიმ. 4,21; გ. შენ ჩემთანანი ყოველნი, ტიტე 3,15; გ. შენ ეპაფრა..., მარკოს, ფილემ. 1,23; გ. შვილნი დისა შენისა რჩეულისანი, 2 იოვ. 1,13; გ. შენ მეგობარნი, 3 იოვ. 1,15; გ. თქუენ ეკლესიანი ქრისტჱსნი, ჰრომ. 16,16; გ. თქუენ ტიმოთე... და ლუკიოს, ჰრომ. 16,20CD; გ. თქუენ ეკლესიანი ასიაჲსანი, 1 კორ. 16,19; გ. თქუენ... უფლისა მიერ, 1 კორ. 16,19; გ. თქუენ ყოველნი ძმანი, 1 კორ. 16,20; გ. თქუენ წმიდანი ყოველნი, 2 კორ. 13,12; გ. თქუენ ჩემთანანი ძმანი, ფილიპ. 4,21; გ. თქუენ ყოველნი წმიდანი, ფილიპ. 4,22; გ. თქუენ, ებრ. 13,24.

კითხვაჲ არქუთ პრისკილას, ჰრომ. 16,3; კ. არქუთ მარიას(!), ჰრომ. 16,6; კ. არქუთ ანდრონიკეს, ჰრომ. 16,7; კ. არქუთ ამპლიას, ჰრომ. 16,8; კ. არქუთ ურბანოსს, ჰრომ. 16,9; კ. არქუთ აპელესს, ჰრომ. 16,10; კ. არქუთ არისტობულჱსგანთა მათ, ჰრომ. 16,10; კ. არქუთ ეროდიანას, ჰრომ. 16,11; კ. არქუთ ნარკისოსისგანთა მათ, ჰრომ. 16,11; კ. არქუთ პერსიდას, ჰრომ. 16,12; კ. არქუთ ტრჳფენას, ჰრომ. 16,12; კ. არქუთ რუფოსს, ჰრომ. 16,13; კ. არქუთ ასჳნკრიტეს, ჰრომ. 16,14; კ. არქუთ ფილოლოგეს, ჰრომ. 16,15; კ. ჴელითა ჩემითა პავლჱსი-

თა, 1 კორ. 16,21; კოლ. 4,18; კ. არქუთ ლავდიკელთა მათ ძმათა, კოლ. 4,15; კ. არქუთ ძმათა, 1 თეს. 5,26; კ. ჴელითა ჩემითა, 2 თეს. 3,17; კ. არქუთ, ებრ. 13,24; კ. არქუ პრისკას, 2 ტიმ. 4,19; კ. არქუ, ტიტე 3,15; კ. არქუ მეგობართა ჩუენთა, 3 იოვ. 1,15.

4. განკითხვა, გასამართლება, ი: არამედ ესელა იკითხეთ უფროის, ჰრომ. 14,13.

რჳცა თუ უჭეშმარიტესად-რე კითხვად (ႠႡ: გან-კითხვად) მისთჳს, საქმე 23,20ႪႭ.

კილამონ-ი დარიჩინი, κιννάμωμον, τό: არღარა იყოს... ყოველივე ჭურჭელი... მარმარილოსსა და კილამონისა და საკუმეველნი, გამოცხ. 18,13.

კილიკიაჲთ კერძო კილიკიის მხარიდან, კილიკიელი: რომელნი-იგი... კილიკიაჲთ კერძონი ძმანი ხართ, საქმე 15,23.

კილიკიელ-ი კილიკიის მცხოვრები: ისწავა, ვითარმედ კილიკიელი (-ელ Ⴁ) არს, საქმე 23,34.

კირთება მონობა: თანა-მდებ იყვნეს კირთებასა, ებრ. 2,15; თანა-მდებ იყვნეს კირთებისა, ებრ. 2,15CD; დაბადებული გან-ვე-თავისუფლდეს კ. მისგან ხრწნილებისა, ჰრომ. 8,21.

კიცხევა დაცინვა, ლანძღვა, ძაგება, ე: სხუანი ეკიცხევდეს, საქმე 2,13; ხოლო იგინი ე., საქმე 4,13; რომელნიმე ე., საქმე 17,32.

მოიწივენ უკუანასკნელთა დღეთა სიკიცხევით მეკიცხეველნი, 2 პეტ. 3,3 მლანძღველნი, მაძაგებელნი; უკუანასკნელთა ჟამთა მო-ვინმე-ვიდენ მ., იუდა 1,18; მოიწინენ უკუანასკნელთა დღეთა მეკიცხარნი (მეკიცხევარნი ႪႭ, მკიცხევარნი G), 2 პეტ. 3,3F.

ნ.კ. სიკიცხევა.

კლება, ა—2: ნუმცა რაჲ აკლს, ტიტე 3,13 აკლია.

კლდე კლდე; ქვა, ლოდი: ხოლო კლდჱ (-ე ႢCD) იგი იყო ქრისტჱ, 1 კორ. 10,4; იგი ქმნა კ. (-ე ႪႭ) საცთურისაჲ, 1 პეტ. 2,7; დავსდებ სიონს შინა... კლდესა საცთურებისასა, ჰრომ. 9,33; სუმიდეს იგინი სულიერისა მისგან კლდისა, 1 კორ. 10,4; ეტყოდეს მთათა და კლდეთა, გამოცხ. 6,16; დამალნეს თავნი მათნი კ. შინა მთათასა, გამოცხ. 6,15.

კლვა კვლა, მოკვლა, დაკვლა, ი ვნ.: რამეთუ ზატიკად ჩუენდა იკლა ქრისტჱ, 1 კორ. 5,7Ⴀ.

განზარდენით ჴორცნი თქუენნი ვითარცა დღედ კლვისა, იაკ. 5,5; სავსე იყო გულის წყრომითა და კლვითა, საქმე 9,1ႪႭ;ვითარცა ცხოვარი კლვად მიეცა, საქმე 8,32.

აწ თქუენ... მკლველ იქმნენით, საქმე 7,52; რომელნი-იგი მკლველნი იყვნეს, საქმე 7,58; მ. იგი დასდებდეს სამოსელსა, საქმე 7,58ႪႭ; მე ვიყავ მცველ სამოსელსა მკლველთა მისთასა, საქმე 22,20ႡႪႭ.

ეკრძალნენ იგინი კერპთა კლულისაგან, საქმე 21,25.

ნ.კ. კაც-კლვა, კაცის-კლვა.

კლვად-ი დასაკლავი: შევირაცხენით ჩუენ, ვითარცა ცხოვარნი კლვადნი, ჰრომ. 8,36.

კლიტე გასაღები: რომელსა აქუს კლიტჱ დავითისი, გამოცხ. 3,7; მიეცა მას კ. ჯურღმულისა მის უფსკრულისაჲ, გამოცხ. 9,1; აქუნდა კ. უფსკრულისაჲ, გამოცხ. 20,1; მქონან კლიტენი სიკუდილისა და ჯოჯოხეთისანი, გამოცხ. 1,18.

კმა საკმაო, საკმარისი; კმაყოფილი: რომელსა შინა [scil. ვარ], კმა ვარი მე, ფილიპ. 4,11 კმაყოფილი ვარ; აწ კმა არს, საქმე 24,25; კმა არს შჯრისხჳაჲ ესე, 2 კორ. 2,6; კმა არს შენდა მადლი ჩემი, 2 კორ. 12,9; კმა არიან წარსრულნი იგი ჟამნი, 1 პეტ. 4,3.

კმა-ყოფა დაკმაყოფილება, კმარება, 0—(2)1: არა კმა-ყოფს ამას ზედა, 3 იოვ. 1,10ႪႭ.

ი: ამათ კმა-ვიყოფდეთ ჩუენ, 1 ტიმ. 6,8CD ვიკმაროთ; კმა-იყავნ, რომელ-იგი გაქუნდეს, ებრ. 13,5 იკმარეთ; არა კმა-იყოს ამას ზედა, 3 იოვ. 1,10J არ იკმარებს.

ი ვნ.: ესე კმა-იყავნ ჩუენდა, 1 ტიმ. 6,8 საკმარისი იყოს.

ე: ვერ კმა-ეყოფის ესე, 3 იოვ. 1,10 არ ჰყოფნის; რაოდენი კმა-ეყოფოდა, საქმე 17,9HI ჰყოფნიდა; კმა-გეყავნ, რომელი-იგი გაქუნდეს, ებრ. 13,5ႢCD გეყოს; კმა-ეყავნ იგი მათ, 1 ტიმ. 5,16 ეყოს; რაჲთა სხუათა ქურივთა კმა-ეყოს, 1 ტიმ. 5,16.

ყოველივე კმა-საყოფელად გაქუნდეს, 2 კორ. 9,8D საკმაოდ.

კნინღა, კნინღა-და თითქმის: კნინღა ყოველივე იგი სისხლითა განწმიდნებოდა, ებრ. 9,22CD; კნინღა-და ყოველი იგი ქალაქი შეკრბა, საქმე 13,44ႪႭ; კ. ყოველსა ასიასა ამან პავლე არწმუნა, საქმე 19,26ႪႭ; კ. მკუდარ იყვნეს ჴორცნი მისნი, ჰრომ. 4,19CD.

კოლასელ-ი სადაურობის სახელი: დიაკონთა კოლასელთა ეკლესიისა, ფილემ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი კ. მიმართ, კოლ. (სათ.); კ. მიმართ, მიიწერა ჰრომეთ, კოლ. ႪႭCD (დასასრ.); კოლასელთაჲ მიიწერა ჰრომჱთ, კოლ. AႡႢ (დასასრ.).

კორინთელ-ი სადაურობის სახელი, კორინთოს მცხოვრები: მრავალნი კორინთელნი ისმენდეს, საქმე 18,8; პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ, 1 კორ. (სათ.); 2 კორ. (სათ.); კ. მიმართ მიიწერა, 1 კორ. (დასასრ.); 2 კორ. (დასასრ.); პირი ჩუენი აღებულ არს თქუენდა მიმართ, კორინთელნო, 2 კორ. 6,11; პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთაჲ, 2 კორ. CD (სათ.); დაესრულა კ. თავი ორივე, 2 კორ. Ⴂ (დასასრ.).

კოჭ-ი მეყსეულად განემტკიცნეს ფერჴნი მისნი და კოჭნი, საქმე 3,7.

კრავ-ი ბატკანი, შესაწირავი ბატკანი, გადატ. ქრისტე: ვიხილე კრავი მდგომარჱ, გამოცხ. 5,6; ღირს არს კ. იგი მიღებად ძალისა, გამოცხ. 5,12; რამეთუ კ. იგი... ჰმწყსის მათ, გამოცხ. 7,17; ვიხილე... კ. იგი, გამოცხ. 14,1; ღმერთი... ტაძარ მისა არს და კ. იგი, გამოცხ. 21,22; სანთელ მისა არს კ. იგი, გამოცხ. 21,23; კრავმან სძლოს მათ, გამოცხ. 17,14; აღაღო კ. მან ერთი შჳდთა მათ ბეჭედთაგანი, გამოცხ. 6,1; რომელნი შეუდგენ კრავსა მას, გამოცხ. 14,4; ესენი კ. მას ებრძოლნენ, გამოცხ. 17,14; რომელი ზის საყდართა ზედა და კრავისა, კურთხევაჲ და პატივი, გამოცხ. 5,13; დაგუფარენით ჩუენ... რისხვისაგან კ., გამოცხ. 6,16; იტყოდეს: მაცხოვარებაჲ ღმრთისა ჩუენისაჲ... და კ., გამოცხ. 7,10; აქუნდეს რქანი, მსგავსნი კ., გამოცხ. 13,11; სყიდულ არიან კაცთაგან შესაწირავად ღმრთისა და კ., გამოცხ. 14,4; გამომავალი საყდრისაგან ღმრთისა და კ., გამოცხ. 22,1; ვიხილენ... სულნი იგი მკუდართანი... წამებისათჳს კ. მის, გამოცხ.

 რ.9; არა დაწერილ არს... წიგნსა მას ცხორებისასა კ. მის დაკლულისა, გამოცხ. 13,8; აჰა ერი ფრიადი..., მდგომარენი... წინაშე კ., გამოცხ. 7,9; იტანჯოს... წინაშე კ., გამოცხ. 14,10; დავარდეს წინაშე კ. მის, გამოცხ. 5,8.

მოვიდა ქორწილი კრავისაჲ, გამოცხ. 19,7; გიჩუენო შენ დედაკაცი იგი, სძალი კ., გამოცხ. 21,9; საყდარი იგი ღმრთისაჲ და კ. მას შინა იყოს, გამოცხ. 22,3; გალობენ... გალობასა მას კრავისასა, გამოცხ. 15,3; წოდებულნი სერობასა მას კ., გამოცხ. 19,9; დაწერილნი იგი წიგნსა მას ცხორებისა კ., გამოცხ. 21,27; განრცხნეს მათ სამოსელნი მათნი... სისხლითა მით კრავისაჲთა, გამოცხ. 7,14; მათ სძლეს მას სისხლითა მით კ., გამოცხ. 12,11; ათორმეტნი სახელნი ათორმეტთა მათ მოციქულთა კრავისათანი, გამოცხ. 21,14.

კრება შეკრება, თავშეყრა, 0–1: ერთად კრბებოდეს, საქმე 17,5.

ყვეს კრებაჲ ჰურიათა მათ, საქმე 23,12; შჯულიერითა კრებითა განეგოს, საქმე 19,39.

ნ.კ. ერის-კრება.

კრებულ-ი 1. ერთად შეკრებილ ადამიანთა ჯგუფი, ხალხი, ბრბო: პოვა მუნ მრავალი კრებული, საქმე 10,27; გარდადგინებად სცა ყოველი იგი კ. პეტრე, საქმე 9,40C; განუტევეს კ. იგი, საქმე 13,43; შეკრიბეს მუნ კ. იგი, საქმე 15,30; იყო კ. იგი შეშფოთებულ, საქმე 19,32ႪႭ; განუტევა კ. იგი, საქმე 19,40; ჯერ-გუჩნდა ყოველსა კრებულსა, საქმე 15,25DႪႭ; მოსრულ ხართ... ბევრეულსა ანგელოზთა კ., ებრ. 12,22; რომელი იყო კ. მას თანა, საქმე 7,38ႢႪႭ; აღ-ვინმე-დგეს მწიგნობარნი კრებულისაგან ფარისეველთაჲსა, საქმე 23,9ႪႭ; აჰა ესერა მიგცემ კ. ეშმაკისა, გამოცხ. 3,9; აღ-ვინმე-დგეს მწიგნობართაგანნი კრებულისა მისგან, საქმე 23,9; ყოველნი კრებულნი წარმართთანი, ჰრომ. 16,4C; ჯერ-მიჩნდა ჩუენ, კრებულთა ყოველთა, საქმე 15,25; ესმა სიტყუაჲ ესე ყურთა კრებულისათა, საქმე 11,22ႪႭ.

2. ქრისტიანთა საზოგადოება, ქრისტიანული ორგანიზაცია, რელიგიური საზოგადოება, ἐκκλησία, ἡ: რაჲთა კრებული აღაშჱნოს, 1 კორ. 14,5; უკუეთუ შეკრბეს ყოველი კ. ერთბამად, 1 კორ. 14,23; შეკრიბეს კ. იგი, საქმე 14,27; კითხეაჲ არქუთ... სახლად-სახლად კრებულსა მათსა, ჰრომ. 16,5; კ. მას აღაშჱნებნ, 1 კორ. 14,4; იყო შიში დიდი ყოველსა მას ზედა კ., საქმე 5,11; შეურაცხნი იგი კ. შორის, ესენი დასხენით, 1 კორ. 6,4; შორის კ. გიგალობდე შენ, ებრ. 2,12; იყვნეს ვინმე ანტიოქიას შინა მსგავსად კრებულისა მის, საქმე 13,1; კრებულისაგან განასხამს, 3 იოვ. 1,10; იგინი წარიგზავნნეს კრებულისა მისგან, საქმე 15,3; შეწყნარებულ იქმნეს კ. მისგან, საქმე 15,4ႪႭ; ჯერ-იჩინეს მოციქულთა და ხუცესთა ყოვლითურთ კრებულით, საქმე 15,22ႪႭCD; გიკითხვენ თქუენ... თანა-მჴუდრითურთ მათით კ., 1 კორ. 16,19; ჯერ-უჩნდა მოციქულთა მათ და ხუცესთა ყოვლით კრებულითურთ, საქმე 15,22; სახლად-სახლად კრებულნი მათნი [scil. მადლიერ არიან.], ჰრომ. 16,5CD; შეიწყნარნეს იგინი კრებულთა მათ, მოციქულთა და ხუცესთა, საქმე 15,4; კითხვაჲ არქუთ... სახლისა მისთა კ., კოლ. 4,15; სახლისა შენისა კ. [გიკითხავ], ფილიმ. 1,2.

3. უმაღლესი სასამართლო იუდეაში, სინედრიონი, συνέδριον, τό: ერთკერძოჲ იგი კრებული სადუკეველთაჲ არს, საქმე 23,6; რაჲთა... პავლე შთაიყვანონ ხვალე კრებულსა მათსა, საქმე 23,20: რომლისათჳს... შთავიყვანე კ. მათსა, საქმე 23,28; მოუწოდა კ. მას, საქმე 5,21; მიჰხედა პავლე კ. მას, საქმე 23,1; დაადგინნეს შორის კ., საქმე 5,27; ვდეგ რაჲ-იგი კ. შორის, საქმე 24,20; და მოიყვანეს კ. წინაშე, საქმე 6,12; მოყვანებაჲ კ. წინაშე, საქმე 23,18K; აღ-ვინმე-დგა კ. მას შორის, საქმე 5,34; რომელნი სხდეს კ. მას შორის, საქმე 6,15; ჴმა-ყო კ. მას შორის, საქმე 23,6; ხოლო იგინი წარვიდეს პირისაგან მის კრებულისა, საქმე 5,41; ბრძანეს განსლვაჲ მათი გარეშე კრებულისაგან, საქმე 4,15; მოიყვანეს წინაშე კრებულისა, საქმე 6,12ႪႭ; აუწყეთ ათასისთავსა კრებულითურთ, საქმე 23,15; ბრძანა შეკრებაჲ... ყოვლისა მის კრებულისაჲ, საქმე 22,30.

4. სინაგოგა, ებრაელთა შესაკრებელი (რელიგ.): მიხოლო-ისართეს კრებულსა მას ჰურიათასა, საქმე 17,10; ეტყოდა მარადის კ. მას შორის ჰურიათასა, საქმე 17,17; აღ-ვინმე-დგეს კრებულისა მისგან, საქმე 6,9; ითხოვა მისგან წიგნები დამასკედ სხუათა მიმართ კრებულთა, საქმე 9,2.

5. ვინმესთან მყოფნი, თანამგზავრები: წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს კრებულისაგან პავლესისა, 19,29Ⴂ; წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს კრებულისა მისგან პავლჱსისანი, საქმე 19,29.

კრეტელ-ი, კრიტელ-ი სადაურ. სახელი, კუნძულ კრეტას (კრიტას) მცხოვრები: რომელნი-ესე ვართ... კრეტელნი (კრიტელნი DႪႭ) და არაბიელნი, საქმე 2,11; კ. (კრიტ. ႨCD) მარადის მტყუარნი [არიან], ტიტე 1,12; პავლე მოციქულისა წიგნი... კრიტელთა (კრეტ. ႦႭ) ეკლესიასა მიიწერა, ტიტე (დასასრ.); ტიტეს მიმართ მიწერა(!) პირველისა ეპისკოპოსისა კრიტელთაჲსა, ტიტე Ⴔ (დასასრ.).

კრეტსაბმელ-ი, კრეთსაბმელ-ი, კარის ფარდა: კრეტსაბმელი (კრეტსაბმელი ႪႭ) იგი კარვისაჲ [იყო], ებრ. 9,3; რომელი ვითარცა ხარისხი გუაქუს სულისაჲ... შემავალი შინაგანსა მას კრეტსაბმელსა (კრეთსაბმ. Ⴍ), ებრ. 6,19; მეორისა კრეტსაბმელისა კარავი, ებრ. 9,3D; განგუახლა ჩუენ გზაჲ ახალი... კრეტსაბმელითა (კრეთსაბმ. ႢႭ) მით, ებრ. 10,20.

კრულ-ი 1. შეკრული, შებორკილი (კანონით), არათავისუფალი: დედაკაცი იგი კრულ არს, რაოდენ ჟამ ცოცხალ არს ქმარი მისი, 1 კორ. 7,39.

2. შებორკილი, ბორკილდადებული: მათ თანავე კრულ ხართ, ებრ. 13,3; დაუტევა პავლე კრული, საქმე 24,27; კაცი ვინმე არს დაშთომილი ფილიკისგან კ., საქმე 25,14; მე... კ. იერუსალჱმით მიეცი ჴელთა ჰრომთასა, საქმე 28,17; რაჲთა... მამები ანუ დედები კრულნი მოიყვანნეს იერუსალჱმდ, საქმე 9,2; 9,21: მოიჴსენენით კრულებანი იგი, ვითარცა მათ თანავე კრულთა, ებრ. 13,3CD; მივიდოდე მოყვანებად მუნ მყოფთა მათ კ., საქმე 22,5.

3. პყრობილი, შეპყრობილი, ტყვე. узник, δέσμιος, ὁ: კრული სულითა მივალ იერუსალჱმდ, საქმე 20,22 შეპყრობილი; ვიქმენ კ. იესუ ქრისტჱსი, ეფეს. 3,1; პავლე, კ. ქრისტე იესუსი, ფილიმ. 1,1; კ. ესე უფლისა მიერ, ეფეს. 4,1; ნუ უკუე გრცხუენინ წამებაჲ იგი უფ-

ლისა ჩუენისაჲ, ნუცა მე. კ. ესე მისი. 2 ტიმ. 1,8; გლოცავ... ვითარცა პავლე მოხუცებული, ხოლო აწ კრულიცა ქრისტე იესუჲსი. ფილემ. 1,9; კრულმან მან პავლე მიწოდა მე, საქმე 23,18; მოიჴსენენით კრულნი იგი, ებრ. 13,3.

კრულება შეკრულობაჲ, ბორკილებში ყოფნა, პყრობილება: კრულებაჲ ესე ჩემი არა სირცხჳლ-უჩნდა, 2 ტიმ. 1,16; არარას... კრულებისა საქმესა იქმს კაცი ესე, საქმე 26,31; რომელსა შინა ძჳრსა ვიხილავ ვიდრე კრულებადმდე (-ამდე Ⴔ). 2 ტიმ. 2,9; ყოველთა კრულებანი განჰჴსნდეს, საქმე 16,26; კ. და ჭირნი მელიან მე, საქმე 20,23; მოიჴსენენით კ. ჩემნი, კოლ. 4,18; კ. ესე ჩემნი განცხადებულ იქმნნეს, ფილიპ. 1,13; მოიჴსენენით კ. იგი, ებრ. 13,3ႭCD; ჰგონებენ ჭირთა მოწევნად კრულებათა ამათ ჩემთა, ფილიპ. 1,17; დაუტევა პავლე კ. შინა, საქმე 24,27ႪႭ; მაჴსოთ მე თქუენ... კ. შინა ჩემთა, ფილიპ. 1,7; ვშევ კ. შინა, ფილემ. 1,10; მმსახურებდეს მე კ. ამათ შინა, ფილემ. 1,13; არარას... კ. [ნათ. ბრ.] საქმესა იქმს კაცი ესე, საქმე 26,31ႪႭ; მოსავთა მათ კ. ჩემთათჳს, ფილიპ. 1,14; კ. მათ ჩემთათჳს გელმოდა, ებრ. 10,34CD; ვითარცა მე ვარ, თჳნიერ კ. (+მათ ႢႪႭ), საქმე 26,29; ღირსი კრულებისაჲ (კრულებისა ႪႭ), საქმე 23,29; მოსავთა მათ ჩემთა კრულებათასა, ფილიპ. 1,14CD.

კრძალვა 1. ფრთხილად მოქცევა, მორიდება, გარიდება (რომ არაფერი ავნონ), თავის არიდება, ე: განმზადებულად გუაქუს შურის-გებად ყოვლისა მისთჳს ურჩებისა, რომელ არნ, ეკრძალებოდენ, 2 კორ. 10,6ႢႪႭ; ეკრძალებოდეთ მათგან, ჰრომ. 16,17; ე. ძაღლთა მათგან, ფილიპ. 3,2; ე. ბოროტთა მათგან მუშაკთა, ფილიპ. 3,2; რომელსა შენცა ეკრძალე, 2 ტიმ. 4,15; რომელი ჰგონებდეს დგომასა, ეკრძალენ, ნუუკუე დაეცეს, 1 კორ. 10,12; ხოლო ეკრძალენით, 1 კორ. 8,9; ე., ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ, კოლ. 2,8; ე., ნუუკუე იჯმნეთ მეტყუელისა მისგან, ებრ. 12,25; ე., რაჲთა არა უჯეროსა მას საცთურსა ერჩდეთ, 2 პეტ. 3,17; ე. თავთა თქუენთა, 2 იოვ. 1,8; რაჲთა ეკრძალნენ იგინი კერპთა კლულისაგან, საქმე 21,25.

2. მზრუნველობით მოპყრობა, სიფრთხილით მოქცევა (ვინმესადმი, რომ არაფერი ევნოს), ე: ეკრძალენით თუ ვითარცა სანთელსა აღნთებულსა, 2 პეტ. 1,19; ეკრძალნეთ თუ ვითარცა სანთელსა აღნთებულსა, 2 პეტ. 1,19ႺႪႭ.

3. დაცვა, თვალის დევნება, მიხედვა, თვალყურის დაჭერა, ყურის გდება, გაფრთხილება, ე: ერძალებოდეთ უკუე კეთილად, ეფეს. 5,15; ეკრძალე თავსა შენსა, გალ. 6,1; ე. მსახურებასა მაგას, კოლ. 4,17; კაცად-კაცადი ეკრძალენ, 1 კორ. 3,10; ეკრძალენით თავთა თქუენთა, საქმე 5,35; ე., ნუუკუე ბოროტისა წილ ვისმე ბოროტი მიაგოთ, 1 თეს. 5,15; ე., ძმანო, ებრ. 3,12; ე., ნუ ვინმე დაკლებულ იყოს მადლისა მისგან ღმრთისაჲსა, ებრ. 12,15.

ჯერ-არს უმეტჱსად კრძალვაჲ ჩუენი, ებრ. 2,1; ვითარცა ხარისხი გჳპყრიეს სულისა კ., ებრ. 6,19Ⴍ.

რომელი ვითარცა ხარისხი გჳპყრიეს სულისაჲ კრძალული და მტკიცჱ, ებრ. 6,19 დაცული, უშიშარი; ამცნეს მესაპყრობილეთ მცველსა მას კრძალულად დაცვაჲ მათი. საქმე 16,23 საიმედოდ.

4. დაკვირვება, ჩაწვდომა, ფრთხილად ყოფნა, внимать, внимательно следить, ე: ეკრძალე თავსა შენსა, 1 ტიმ. 4,16; ეკრძალენით უკუე თავთა თქუენთა, საქმე 20,28.

5. თავშეკავება, მოთმინება, ე. ი. თავისი თავისთვის რაღაცის აკრძალვა, ე: ყოველივე მოღუაწჱ ყოველსავე ეკრძალების (ABCႺ: მოითმენს), 1 კორ. 9,25Ⴈ.

6. თავდადება, გულმოდგინება, целиком посвящать себя. ე: ვიდრემდე მოვიდე, ეკრძალე საკითხავსა, 1 ტიმ. 4,13.

კრძალულება 1. უშიშროება, უხიფათობა; სიფრთხილე, საიმედოობა: თქუენდა კრძალულება არს, ფილიპ. 3,1; რაჟამს თქუან: მშჳდობაჲ და კრძალულებაჲ, 1 თეს. 5,3; საპყრობილჱ იგი ვპოვეთ დაჴშული ყოვლითა კრძალულებითა, საქმე 5,23.

2. დაკვირვება, გულმოდგინება: კრძალულებით ვსდევ გჳრგჳნსა მას, ფილიპ. 3,14.

3. შეურყევლობა, სიმტკიცე, შეუდრეკლობა: იღუძებდით ყოვლითა კრძალულებითა, ეფეს. 6,18.

კსინევა ნ. მკსინვარე.

კუალ-ი კვალი, ნაკვალევი: ანუ არა მასვე კუალსა შეუდეგით, 2 კორ. 12,18; შეუდგეთ კ. მისსა, 1 პეტ. 2,21ႺႢ; რომელნი-იგი კ. მას ჴორცთა გულის-თქუმისასა სიბილწით შეუდგან, 2 პეტ. 2,10ႺႪႭ; რაჲთა შეუდგეთ კუალთა მისთა, 1 პეტ. 2,21; რომელნი ჰგიან კ. მათ წინადაუცუეთილებისა სარწმუნოებისათა, ჰრომ. 4,12.

კუალად 1. კვლავ, ხელახლა, ხელმეორედ, კიდევ, ისევ: მერმე კუალად მეორედ ჴმაჲ იყო, საქმე 10,15ႪႭ; კ. ამაღლდა ჭურჭელი იგი მუნვე ზეცად, საქმე 10,16ႪႭ; კ. აღმაღლდა ყოველი იგი ზეცად, საქმე 11,10ႪႭ; კ. მოვიდე თქუენდა, საქმე 18,21; კ. ზომვს და იყო ათხუთმეტ მჴარ, საქმე 27,28; რაჲთამცა კ. გეშინოდა, ჰრომ. 8,15; შემძლებელ არს ღმერთი კ. დამყნად მათა, ჰრომ. 11,23; კ. იტყჳს, ჰრომ. 15,10CD; 15,11; 1 კორ. 3,20; ებრ. 2,13; 4,5; 10,30CD; კ. ურთიერთასვე იყვენით, 1 კორ. 7,5; მინდა... კ. მაკედონიაჲთ მოსლვად, 2 კორ. 1,16; არა კ. მწუხარებით მოვიდე, 2 კორ. 2,1; კ. ვიწყო თავთა თჳსთა წამებად, 2 კორ. 3,1; არა კ. თავთა თჳსთა შევასწავებთ, 2 კორ. 5,12; განიზრახენ კ. თავით თჳსით, 2 კორ. 10,7; კ. ვიტყჳ, 2 კორ. 11,16; კ. გეგონოს, 2 კორ. 12,19; კ. დამამდაბლოს მე ღმერთმან, 2 კორ. 12,21; უკუეთუ კ. მოვიდე, 2 კორ. 13,2; აწ კ. მასვე ვიტყჳ, გალ. 1,9; კ. მოვიქეც დამასკედ, გალ. 1,17; კ. აღვედ იერუსალჱმდ, გალ. 1,18Ⴍ; 2,1; კ. მასვე ვაშჷნებდე, გალ. 2,18; მიიქცევით კ., გალ. 4,9; კ. გნებავს მონებად, გალ. 4,9; რომელთათჳს კ. მელმის, გალ. 4,19; ნუ კ. უღელსა მას მონებისასა შესდგებით, გალ. 5,1; უწამებ მე კ. ყოველსა კაცსა, გალ. 5,3; კ. გიხაროდის, ფილიპ. 2,28; კ. გეტყჳ, ფილიპ. 4,4CD; მერმე კ. მასვე გამოაჩინებს, ებრ. 4,7; კ. გიჴმს-ღე-ღა მოძღურებაჲ, ებრ. 5,12; ნუ კ. საძირკუელსა დავსდებდეთ, ებრ. 6,1; [უხილავს] კ. განახლებაჲ მათი სინანულად, ებრ. 6,6; და კ. ილოცა, იაკ. 5,18ႪႭ; კ. გუშენა ჩუენ, 1 პეტ. 1,3; მასვე კ. აღერივნეს, 2 პეტ. 2,20; კ. მცნებასა ახალსა მივსწერ თქუენდა, 1 იოვ. 2,8; კ. მეტყოდა მე. გამოცხ. 10,8; ჯერ-არს შენდა კ. წინაწარმეტყუელებაჲ,

გამოცხ. 10,11; ვისმინოთ შენი ამისთჳს კუალადცა, საქმე 17,32ՂÔ კულავაც.

კუალად, კულა 2. აგრეთვე, ასევე, ამასთან ერთად, -ვე, -ც, კი, ხოლო: კუალად მეორესა დღესა იხილნა ვინმე მოლალენი, საქმე 7,26 მეორე დღესაც; უკუეთუ კულა სხჳსა რასსათჳსმე ეძიებთ, საქმე 19,39Ղ თუ კი: მივიწიენით... კუალად... როდედ, საქმე 21,1ՂÔ; მერმე კ. წარმართნიცა შეიყვანნა ტაძრად, საქმე 21,28; უკუეთუ კულა საქმეთაგან [იქმნა], ჰრომ. 11,6CD თუ კი: და კუალად თავმან [ჰრქუას] ფერჴთა, 1 კორ. 12,21 ასევე; აწ კ. ... მიჰმადლეთ, 2 კორ. 2,7; ესე განიზრახენ კ. ეგევითარმან მან, 2 კორ. 10,11; მერმე კ. მოვედ, გალ. 1,21; არარაჲ კ. მითხრეს, გალ. 2,6; კ. თქუენვე აღმოიკითხეთ, კოლ. 4,16; ოდეს კ. შემოჰყავს პირმშოჲ იგი სოფლად, ებრ. 1,6 აგრეთვე, ასევე; განიცადნეს... მერმე კ. ბორკილებითა, ებრ. 11,36; კ. მცირემან ცეცხლმან რაოდენი ტყჱ აღაგზნის, იაკ. 3,5 ასევე; უკუეთუ კულა პირველად ჩუენგან [იწყოს], 1 პეტ. 4,17ՂÔ თუ კი; კუალად ოც და ოთხნი იგი მღდელნი... დაეარდეს, გამოცხ. 11,16 მღდელნიც.

ნ.კ. მერმე კუალად.

კუალად-გება 1. აღდგენა: ჯერ-არს შეწყნარებად ვიდრე ჟამადმდე კუალად-გებისა ყოველთა, საქმე 3,21.

2. სამაგიეროს მიზღვა, სანაცვლოს გადახდა, უკუგება, ე: კუალად-ეგო მას, ჰრომ. 11,35Ղ; კუალად-ეგოს მას, ჰრომ. 11,357.

მიიღო საშჯელისა კუალად-გებაჲ, ებრ. 2,2; მიიღო საშჯელი კუალად-გებისაჲ, ებრ. 2,2CD.

ნ.კ. სასყიდლის კუალად-გება.

კუალად-მიგება გადახდა, უკან დაბრუნება, ანაზღაურება; სამაგიეროს მიზღვა, ე: კუალად-მიეგო მას, ჰრომ. 11,35D; კუალად-მიეგოს მას, ჰრომ. 11,35C.

კუალად-მოგება 1. აღდგენა, დაბრუნება, ა–3: უფალო... კუალად-მოაგო (მოაგოა 9Ղ) სასუფეველი ისრაჱლსა, საქმე 1,6.

2. გადახდა, უკან დაბრუნება, ე: კუალად-მოეგო მას, ჰრომ. 11,35.

კუალად მოჴსენება მოგონება, გახსენება, შეხსენება.

კუალად მოჴსენებაჲ ცოდვათაჲ [აქუნდა], ებრ. 10,3.

კუალად-საგებელ-ი მისაგებელი, სამაგიერო, სანაცვლო: კუალად-საგებელი იგი, რომელ ჯერ-უჩნ საცთურისა მათისაჲ, ურთიერთას მიიღიან, ჰრომ. 1,27.

კუამლ-ი კვამლი: აღჴდა კუამლი ჯურღმულისა მისგან, ვითარცა კ. ცეცხლისა მოტყინარისაჲ, გამოცხ. 9,2; პირთა მათთაგან გამოვალს ცეცხლი და კ., გამოცხ. 9,17; კ. ტანჯვისა მისისაჲ უკუნითი უკუნისამდე აღვიდოდის, გამოცხ. 14,11; კ. მისი აღვალს უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 19,3; აღჴდა კ. იგი საკუმეველთაჲ, გამოცხ. 8,4; რაჟამს იხილვიდენ კუამლსა მას ჴურვებისა მისისასა, გამოცხ. 18,9; ხედვიდეს კ. მას, გამოცხ. 18,18; მოსწყდა... ცეცხლისაგან და კუამლისა, გამოცხ. 9,18; დაბნელდა მზჱ... კ. მისგან ჯურღმულისა, გამოცხ. 9,2; კ. მისგან გამოვიდეს მკალნი ქუეყანად, გამოცხ. 9,3; აღივსო ტაძარი იგი კუამლითა, გამოცხ. 15,8; ვითარცა კუამლნი ხართ, იაკ. 4,14; არმური კუამლისაჲ, საქმე 2,19.

კუარცხლბერკ-ი, კუარცხლბეკ-ი, კუარცხბეკ-ი ფეხის დასაყრდენი, კვარცხლბეკი, პიედესტალი: ქუეყანაჲ კუარცხლბერკი (კუარცხლბეკი DFGI, კუარცხბეკი CC) ფერჴთა ჩემთაჲ არს, საქმე 7,49.

კუბასტ-ი შიგნით ჩასაცმელი ტანსაცმელი, კვართი, პერანგი, χιτών, ó: უჩუენებდეს კუბასტებსა და სამოსლებსა, საქმე 9,39.

კუდ-ი: კუდი მისი მიითრევდა მესამედსა ვარსკულავთა ცისათა, გამოცხ. 12,4.

აქუს კუდები, მსგავსი ღრიაკალთაჲ, გამოცხ. 9,10: კუდებითა მათითა აქუს ჴელმწიფებაჲ ვნებად კაცთა, გამოცხ. 9,10.

კუდნი მათნი მსგავს არიან გუელთა, გამოცხ. 9,19: ჴელმწიფებაჲ იგი... პირთა შინა მათთა არს და კუდთა, გამოცხ. 9,19.

კუდინება ნ. მაკუდინებელი.

კუერთხ-ი კვერთხი; ჯოხი, არგანი: კუერთხი განგებისაჲ არს კ. სუფევისა შენისაჲ, ებრ. 1,8; რომელსა შინა იყო... კ. იგი აჰრონისი, ებრ. 9,4; წუერსა ზედა კუერთხისა მისისასა, ებრ. 11,21; უბრძანეს კუერთხით ცემაჲ, საქმე 16,22E; უბრძანეს მათი კუერთხითა ცემაჲ, საქმე 16,22; კ. მოვიდე თქუენდა, 1 კორ. 4,21; სამ-გზის კ. ვიგუემე, 2 კორ. 11,25; ჰმწყსიდეს მათ კ. რკინისაჲთა, გამოცხ. 2,27; 19,15; ვგულების მწყსაჲ კ. რკინისაჲთა, გამოცხ. 12,5; მომეცა მე ლერწამი, მსგავსი კუერთხისაჲ, გამოცხ. 11,1.

კუეცა შეკრეჭა, შეჭრა (თმისა), ი: იკუეცა მან თმაჲ კენქრეს, საქმე 18,18; იკუეცე მათ თანა, საქმე 21,24ՂÔ; უკუეთუ არა დაიბურავს დედაკაცი, იკუეცენ (+ცა CD), 1 კორ. 11,6.

უკუეთუ სამაგელ არს დედაკაცისა კუეცაჲ, 1 კორ. 11,6.

კუნესა კვნესა, ოხვრა, 0–1: თავთა შინა ჩუენთა ვკუნესით, ჰრომ. 8,23; ამას შინა ვ., 2 კორ. 5,2; ვ. და დაგუმძიმდების, 2 კორ. 5,4.

ნ.კ. თანა-კუნესა.

კურთხევა 1. კურთხევა სასულიერო პირის მიერ დალოცვა ჯვრის გადასახვით, благословить, ა–2: სასუმელი ესე კურთხევისაჲ, რომელ ვაკურთხევთ, 1 კორ. 10,16CD; მით ვ. ღმერთსა და მამასა, იაკ. 3,9: მაგინებელთა ჩუენთა ვ., 1 კორ. 4,12; აკურთხევდით და ნუ სწყევთ, ჰრომ. 12,14; ა. მდევართა თქუენთა, ჰრომ. 12,14; წინააღმდგომსა მას ა., 1 პეტ. 3,9; უკუეთუ ვაკურთხევდე სულითა, 1 კორ. 14,169Ղ7; უკუეთუ აკურთხევდე სულითა, 1 კორ. 14,16; და აკურთხა იგი, ებრ. 7,1; რომელსა-იგი აღთქუმაჲ მოელო, ა., ებრ. 7,6; ისაჰაკმან ა. იაკობი, ებრ. 11,20; რომელმან-იგი მაკურთხნა ჩუენ, ეფეს. 1,3; ძენი იოსებისნი აკურთხნა (აკურთხა Ղ), ებრ. 11,21; სასუმელი ესე...რომელი ვაკურთხით, 1 კორ. 10,16; კურთხევით გაკურთხო შენ, ებრ. 6,14.

ი ვნ.: უმცირესი იგი უმჯობესისაგან იკურთხევის, ებრ. 7,7ÔCD; სარწმუნოებისაგანნი იგი იკურთხევიან, გალ. 3,9; იკურთხეოდიან ყოველნი ნათესავნი ქუეყანისანი, საქმე 3,25; ი. ყოველნი წარმართნი, გალ. 3,8; უმცირჱსი იგი უმჯობჱსისგან იკურთხა, ებრ. 7,7; სარწმუნოებისაგანნი იგი იკურთხნენ, გალ. 3,9Ղ.

მიიღის კურთხევაჲ ღმრთისაგან, ებრ. 6,7; უნდა დამკჳდრებად კ. (+იგი ႢႪ), ებრ. 12,17; მიერვე პირით გამოეალს კ. და წყევაჲ, იაკ. 3,10; რაჲთა კ. დაიმკჳდროთ, 1 პეტ. 3,9; რომელი ზის საყდართა ზედა... კ. და პატივი, გამოცხ. 5,13; კ. და ძალი ღმრთისა ჩუენისაჲ უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 7,12; რაჲთა კ. იგი აბრაჰამისი იყოს, გალ. 3,14; მიიღებს კურთხევასა ღმრთისა მიერ, ებრ. 6,7CD; სავსებითა მით კურთხევისა სახარებისა ქრისტესითა მოვიდე, ჰრომ. 15,29CD; ღირს არს კრავი იგი დაკლული მიღებად... კ., გამოცხ. 5,12; კურთხევით გაკურთხო შენ, ებრ. 6,14; სავსებითა მით კურთხევითა ქრისტჱსითა მოვიდე, ჰრომ. 15,29; კ. აცთუნნიან გულნი უმანკოთანი, ჰრომ. 16,18; მაკურთხნა ჩუენ ყოვლითა მით კ., ეფეს. 1,3; სასუმელი ესე კურთხევისაჲ... ვაკურთხით, 1 კორ. 10,16.

მოავლინა მაკურთხეველად თქუენდა, საქმე 3,26; რომელ-იგი არს კურთხეულ უკუნისამდე, ჰრომ. 1,25; 2 კორ. 11,31; რომელი-იგი არს... კ. უკუნითი უკუნისამდე, ჰრომ. 9,5; კ. არს ღმერთი, 2 კორ. 1,3; ეფეს. 1,3; 1 პეტ. 1,3.

2. სასულიერო პირის მიერ დალოცვა (პურისა, სუფრისა) და პურის გატეხა, ა—2: აკურთხევდეს (Ⴍ: განიტეხდეს) სახლ-მდაბრ პურსა, საქმე 2.46; აკურთხა პური, საქმე 20,11.

იყვნეს განკრძალულ... კურთხევასა (ႢႪ: განტეხასა) პურისასა, საქმე 2,42; შეკრებულ ვიყვენით ჩუენ კურთხევად პურისა, საქმე 20,7.

3. **კურთხევა ჴელის დადებით** დანიშენა, არჩევა რაიმე თანამდებობაზე, χειρο-τονέω. ჴელის დადებით აკურთხნეს მათ ეკლესიად-ეკლესიად ხუცესნი, საქმე 14,23.

ი ვნ.: ჴელის დადებითცა იკურთხა, 2 კორ. 8,19.

4. სიუხვე, ბარაქიანობა: რომელი სთესვიდეს კურთხევით, კურთხევითცა მოიმკოს, 2 კორ. 9,6 ვინც უხვად დათესაეს, უხვადაც მოიმკის.

კურთხეულ-ი ქველმოქმედება, კეთილი საქმე, εὐλογία.

განმზადებულ იყოს ესრჱთ, ვითარცა კურთხეული, 2 კორ. 9,5; წინაისწარ განგაკრძალნენ თქუენ პირველ აღთქუმულისა მისთჳს კურთხეულისა თქუენისა, 2, კორ. 9,5.

კურნება მკურნალობა, მორჩენა, განკურნება: განრთხმად ჴელი შენი კურნებასა, საქმე 4,30; განრთხმად ჴელი შენი კურნებად, საქმე 4,30ႢႪႭ; რომლისა ზედა იქმნა სასწაული ესე კურნებისაჲ, საქმე 4,22; ანუ ყოველთა ნუ მადლი აქუნდეს კ., 1 კორ. 12,30; მადლი კურნებათაჲ, 1 კორ. 12,9; ნუ ყოველთა მადლი აქუნდეს კ., 1 კორ. 12,30ႢCD; მადლნი კურნებათანი, 1 კორ. 12,28.

ფურცელნი იგი მის ხისანი საკურნებელად წარმართთა, გამოცხ. 22,2.

კურო ხარი, მოზვერი, μόσχος, ὁ: კუროები... მოიღო, საქმე 14,13; მეორჱ ცხოველი მსგავსი იყო კუროჲსაჲ, გამოცხ. 4,7; სისხლი იგი ვაცთაჲ და კუროთაჲ... ეპკურებოდა, ებრ. 9,13: სისხლი ვაცთაჲ და კ., ებრ. 10,4.

კუროჲსთავ-ი ნარცეცხლა, დიდი ნარი, чертополох, τρίβολος, ὁ: რომელმან გამოიღის ეკალი და კუროჲსთავი ურგები, ებრ. 6,8; მოიღებდეს... კუროჲსთავსა ურგებსა, ებრ. 6,8D.

კჳპრელ-ი სადაურ. სახელი, კჳპროსელი: იოსე... კჳპრელი ნათესავით, საქმე 4,36; მოეიყვანეთ მნაასონ კ., საქმე 21,16; კჳპრელნი და კჳრინელნი კაცნი, საქმე 11,20.

კჳრვება გაკვირვება, ი/უ—2: მიკჳრს მე, გალ. 1,6; რაჲსა გიკჳრს ამას ზედა, საქმე 3,12; ნუ გ. თქუენ, 1 იოვ. 3,13ႢႪႭ; რომლისაგან უკჳრს არა თანა-სრბაჲ თქუენი, 1 პეტ. 4,4; ნუ გიკჳრნ თქუენ თანა განჴურვებაჲ ეგე, 1 პეტ. 4,12; ნუ გ., ძმანო, 1 იოვ. 3,13; უკჳრდა, იცოდეს, რამეთუ იესუს თანა იყვნეს, საქმე 4,13; გიკჳრდინ და განირყუნენით, საქმე 13,41; გიკჳრდენ და განირყუნენით, საქმე 13,41C.

კჳრიაკე კჳრა დღე: ვიქმენ სულითა დღესა კჳრიაკესა, გამოცხ. 1,10.

კჳრინელ-ი სადაურ. სახელი.

იყვნეს... კჳრინელნი კაცნი, საქმე 11,20; აღ-ვინმედგეს კრებულისა მისგან, რომელსა ჰრქჳან... კჳრინელთაჲ, საქმე 6,9.

ლ

ლ, ლას ქართული ანბანის მეთორმეტე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა — 30: მუჴლი იგ, თავი კბ, წამებანი ლ, ებრ. D (დასასრ.).

ლავდიკელ-ი სადაურ. სახელი, ლავდიკიის მცხოვრები: კითხვაჲ არქუთ ლავდიკელთა მათ ძმათა, კოლ. 4,15; რაბამი ღუაწლი მაქუს თქუენთჳს და ლ. მათ, კოლ. 2,1CD; აქუს მას ფრიადი სიყუარული ლავდიკელთათჳს, კოლ. 4,13ႪႭ; რაოდენი ღუაწლი მაქუს მე... ლავდიკელთა მათთჳს, კოლ. 2,1; აქუს მას ფრიადი სიყუარული... ლ. მათთჳს, კოლ. 4,13; რაჲთა ლავდიკელთაცა ეკლესიასა აღმოიკითხოს, კოლ. 4,16; ლავდიკელთაჲთ კუალად თქუენვე აღმოიკითხეთ, კოლ. 4,16.

ლალვა დავა, კამათი, ცილობა; ჩხუბი, წინააღმდეგობა, წაკიდება, ი უობ.: ილალავთ და იბრძავთ, იაკ. 4,2; ილალვიდეს და იტყოდეს, საქმე 23,9.

ი ვნ.: ილალვით და იბრძვით, იაკ. 4,2ႪႭ.

უწყი, რამეთუ შეიან ლალვაჲ, 2 ტიმ. 2,23Ⴍ; არა ჯერ-არს ლ., 2 ტიმ. 2,24; დასნეულებულ არს იგი გამოძიებისათჳს და სიტყჳსა ლალვისა. 1 ტიმ. 6,4; უწყი, რამეთუ შენიან ლალვანი, 2 ტიმ. 2,23; ვინაჲ არიან ბრძოლანი თქუენ შორის ანუ ლ., იაკ. 4,1; ლალვათა შჯულისათა განეშორე, ტიტე 3,9; უწამებდ ნუ სიტყჳთა ლალვისაჲთა. 2 ტიმ. 2,14; სნეულ არს ძიებისათჳს და სიტყუათა ლალვისათა, 1 ტიმ. 6,4CD.

ლამპარ-ი სანათი (საბა), კანდელი, λαμπάς, ή: ვარსკულავი დიდი მოტყინარჱ, ვითარცა ლამპარი, გამოცხ. 8,10; შჳდნი ლამპარნი ცეცხლისანი იწუებოდეს წინაშე საყდარსა მისსა, გამოცხ. 4,5.

ლანკნა, ლანკლა, ლაკნა ფიალა, ჯამი, თასი, φιάλη, ή: დასთხია ლანკნაჲ (ლაკნაჲ B) თჳსი ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 16,2; ანგელოზმან დასთხია ლ. (ლაკნაჲ AB) თჳსი, გამოცხ. 16,8; 16,17.

რომელთა აქუნდა შჳდი იგი ლანკნები (ლაკნები AB), გამოცხ. 17,1; აქუნდა თითოეულსა ლანკნანი (ლანკლანი C) ოქროჲსანი, გამოცხ. 5,8; მისცნა... შჳდნი ლ. (ლაკნანი B), გამოცხ. 15,7; დასთხიენით შჳდნი ეგე ლ., გამოცხ. 16,1; აქუნდეს შჳდნი იგი ლ., გამოცხ. 21,9.

ლალ-ი ამაყი, ამპარტავანი, მედიდური: ლალ,... მამადედათა ურჩ იყვნეს, ჰრომ. 1,30.

ლალობა ლაზღანდარობა, ყბედობა, მასხარაობა: ნუმცა სახელ-ედებინ თქუენ შორის... სიტყუაჲ სიცოფისაჲ და ლალობაჲ, ეფეს. 5,4.

ლევიტელ-ი ლევის ჩამომავალი: ხოლო იოსე... ლევიტელი, კჳპრელი ნათესავით, საქმე 4,36; განსრულებაჲ ლევიტელთაგან მღდელობისაჲ იყო, ებრ. 7,11.

ლერწამ-ი მცენარე, тростник, κάλαμος, ó; ლერწმის კალამი; მიწის საზომი, землемерный шест: და მომეცა მე ლერწამი, მსგავსი კუერთხისაჲ, გამოცხ. 11,1; აქუნდა საზომი ლ. ოქროჲსაჲ, გამოცხ. 21,15; უკუეთუ ვინმე აშჱნებდეს საფუძველსა მას ზედა... ლერწამსა, 1 კორ. 3,12; არა მნებავს მელნითა და ლერწმითა მიწერად შენდა, 3 იოვ. 1,13; განზომა ქალაქი იგი ლ. მით, გამოცხ. 21,16.

ლეღუ-ი ლეღჳ ლეღვი — მცენარე; ამ მცენარის ნაყოფი: ეგების-მე... ვითარმცა ლეღუმან ზეთის ხილი გამოიღო, გინა ვენაჴმან ლეღჳ, იაკ. 3,12; ეგების-მე... ვითარმცა ლეღუმან ზეთის ხილი გამოიღო, იაკ. 3,12; ლ. რაჲ დაყარის ყუავილი თჳსი, გამოცხ. 6,13.

ლეწვა, 0—2: რომელ-იგი ლეწავნ, [თანა-აც] სასოებით შეკრებაჲ, 1 კორ. 9,10.

არა შეუკრა პირი ჴარსა მლეწავსა, 1 კორ. 9,9Ⴇ; არა დაუკრა პირი ჴარსა მლეწველსა. 1 კორ. 9,9; თანა-აც მ. სასოებისა მისისა მოსთულებაჲ სასოებით, 1 კორ. 9,10D.

ლიბირტიმელ-ი: აღ-ვინმე-დგეს კრებულისა მისგან, რომელსა ჰრქჳან ლიბირტიმელთაჲ (ლიბერტიმ. D), საქმე 6,9.

ლირწება, ლირწობა გარყვნილება, აღხორცობა: შუენიერად ვიდოდით... ნუ ლირწებითა და ბილწებითა, ჰრომ. 13,13D; ხოლო ცხად არიან საქმენი ჴორცთანი, რომელ არიან: სიძვანი... ლირწობანი (ლირწებანი CD), გალ. 5,21.

ლიქნა პირფერობა, მლიქვნელობა, პირმოთნეობა: არცა სადა სიტყჳთა ლიქნისაჲთა ვიყვენით, 1 თეს. 2,5CD.

ლმობა 1. ტკივილი, ტანჯვა, წუხილი, წვალება, წამება, ე: რომელთათჳს კუალად მელმის, გალ. 4,19; მის თანა ელმინ ყოველთა ასოთა, 1 კორ. 12,26; ელმოდა უფროჲს-ღა სიტყჳსა მისთჳს, საქმე 20,38ႪႭ; ე. და იგუემებოდა შობად, გამოცხ. 12,2 სტკიოდა, იტანჯებოდა.

2. გულშემატკივრობა, სიბრალული, თანაგრძნობა, ე: კრულებათა მათ ჩემთათჳს გელმოდა, ებრ. 10,34CD.

3. ლმობა (სულისა) აღშფოთება, ე: ელმოდა სულსა მისსა მის თანა, საქმე 17,16.

ნ.კ. თანა-ლმობა.

ლმობიერ-ი გულჩათკენი, ნაწყენი: მოიწინეს... სადუკეველნი, ლმობიერნი სწავლისა მისთჳს ერისა, საქმე 4,2Ⴊ.

ლმობილ-ი: გულჩატკენი, ნაწყენი, გაბრაზებული: მოიწინეს... სადუკეველნი, ლმობილნი სწავლისა მისთჳს ერისა, საქმე 4,2.

ლოდ-ი დიდი ქვა: იგი იქმნა თავ საკიდურთა და ლოდ შებრკოლებისა, 1 პეტ. 2,7ႪႭ; იგი იქმნა... ლოდი შებრკოლებისაჲ, 1 პეტ. 2,7; თქუენდა არს პატივი..., ხოლო ურწმუნოთა — ლ., 1 პეტ. 2,7; ესე არს ლ. იგი, საქმე 4,11; დავსდებ სიონს შინა ლოდსა დაბრკოლებისასა, ჰრომ. 9,33; მოუჴდით ლ. ცხოველსა, 1 პეტ. 2,4; დავსდებ სიონს შინა ლ. საკიდურსა, 1 პეტ. 2,6; შებრკოლდეს იგინი ლ. მას შებრკოლებისასა, ჰრომ. 9,32; ვითარცა ლოდნი ცხოველნი აღიშჱნებით სახლად, 1 პეტ. 2,5.

ლოდება ცდა, დალოდება, ე: ველი მას ძმათა თანა, 1 კორ. 16,11; ჭირნი მელიან მე, საქმე 20,23; ელიან შენსა ბრძანებასა, საქმე 23,21; კორნელიოს ელოდა მას, საქმე 10,24; ე. მოღებად რასიმე მათგან, საქმე 3,5; ვიდ-

რე-იგი... ე. მათ. საქმე 17.16: გულოდეს ჩუენ ტროადას შინა. საქმე 20.5.

ლომ-ი: ეშმაკი, ვითარცა ლომი მყვირალი მიმოვალს და ეძიებს. 1 პეტ. 5.8; ვითარცა ლ. რაჲ ყჳვრინ. გამოცხ. 10.3; აჰა ესერა სძლო ლომმან. გამოცხ. 5.5; პირველი იგი ცხოველი მსგავსი იყო ლომისაჲ. გამოცხ. 4.7; პირი მისი, ვითარცა პირი ლ., გამოცხ. 13,2; განვერი მე პირისაგან ლომისა [ნათ.-ნათ. ბრ.], 2 ტიმ. 4,17; დაუყვნეს პირნი ლომთანი. ებრ. 11.33; კბილნი მათნი, ვითარცა ლ. იყვნეს, გამოცხ. 9,8; თავნი ცხენთანი, ვითარცა თავნი ლ.. გამოც. 9.17.

ლოცვა 1. თხოვნა, ვედრება, ხვეწნა, მუდარა, შეწყნედ მოხმობა, παρακαλέω, 0–(3)2: გლოცავ... ისმინე ჩუენი, საქმე 24,4; სჳნტიქეს გ., ფილიპ. 4.2; ევდიას გ., ფილიპ. 4.2; გ. შენცა, ფილიპ. 4.3; გ. შენ, 1 ტიმ. 1,3Ⴍ; გ. უპირველეს ყოვლისა წინა. 1 ტიმ. 2,1; სიყუარულისათჳს უფროჲსღა გ., ფილემ. 1,9; გ. შენ შვილისა ჩემისათჳს, ფილემ. 1.10; ამასცა ვჰლოცავ, 2 კორ. 13,9; ხუცესთა მათ ვ., 1 პეტ. 5,1CႩႪႭ; გლოცავ [თქუენ] მიღებად საზრდელისა, საქმე 27,34; ამის მიზეზისათჳს გ. თქუენ, საქმე 28,20; გ. თქუენ. ჰრომ. 12,1; 15.30; 16,17; 1 კორ. 1,10; 4.16; 16,15; 2 კორ. 2,8; 10,1; ეფეს. 4,1; 1 თეს. 4.10; 5.12; 5,14; ებრ. 13,22; 1 პეტ. 2,11; ხოლო გ.. 2 კორ. 10,2; გიკითხავთ და გ., 1 თეს. 4,1; გ. ამას ყოფად, ებრ. 13,19; ღმერთი გლოცავს ჩუენ მიერ, 2 კორ. 5.20; ხოლო ამას გლოცავთ, რაჲთა ვისმინოთ შენგან, საქმე 28,22; თანა-შემწენი ვართ თქუენდა და გ., 2 კორ. 6,1; გეტყჳ თქუენ და გ., 1 თეს. 4,1ႪCD; გ. თქუენ, 1 თეს. 5,12Ⴄ; გმობილნი ვჰლოცავთ, 1 კორ. 4,13ႤႱ.

გლოცევდ შენ, 1 ტიმ. 1,3; ფრიად ვჰლოცევდი მას, 1 კორ. 16,12; ვჰლოცევდ ტიტეს, 2 კორ. 12,18; ამის მიზეზისათჳს გლოცევდ თქუენ. საქმე 28,20ႩႪႭ; ჰლოცვიდა იგი ფილიპეს, საქმე 8,31; ხოლო პავლე ესრე ჰ., საქმე 15,38; ჰ. მას და ეტყოდა, საქმე 16,15; ჰ. პავლე ყოველთა მიღებად საზრდელისა, საქმე 27,33; გულოცვიდა და იტყოდა, საქმე 16,15ႤႪႭ; გლოცევდით და გიწამებდით, 1 თეს. 2,12B; ეგრეთ გ. თქუენ, 1 თეს. 2,11CD; მიავლინნეს მისა ორნი კაცნი და ჰლოცვიდეს, საქმე 9,38ႤႪ; ჰ. რაჲ იგინი, საქმე 18,20; მიავლინნეს მისა და ჰ., საქმე 19,31ႤႪ; მრავლითა ვედრებითა მლოცვიდეს ჩუენ. 2 კორ. 8,4; ჰლოცვიდეს მათ წარმართნი, საქმე 13,42ႤႪႭ; მოვიდეს და ჰ. მათ, საქმე 16,39ႤႪႭ.

რაჲთა ვჰლოცვიდეთ ჩუენ ტიტეს, 2 კორ. 8,6CD.

ი/უ: ხუცესთა მათ თქუენ შორის ულოცავ, 1 პეტ. 5.1; მგმობართა ჩუენთა ულოცავთ, 1 კორ. 4.13; აპოლოსისთჳს ძმისა ფრიად ულოცევდი მას, 1 კორ. 16,12ႩႪ.

2. დალოცვა, εὔχομαι, 0–2: ყოვლისათჳს გლოცავ შენ წარმართებად, 3 იოვ. 1,2.

3. რჩევა, დარიგება, დამოძღვრა; თხოვნით, ხვეწნით დაყოლიება, 0–2: გლოცავ, ილუწიდით მას ზედა, იუდა 1,3; ესევითართა მათ ვამცნებთ და ვჰლოცავთ, 2 თეს. 3,12; ჰლოცვიდა მათ და ეტყოდა, საქმე 2,40; მოხუცებულსა ნუ ჰრისხავ, არამედ ჰლოცევდ (ლოცევდ Ⴄ) [ბრძ.] ვითარცა მამასა, 1 ტიმ. 5.1; ამას ასწავებდ და ჰ., 1 ტიმ. 6,2D; ჭაბუკთა მამათა ეგრევე ჰ., ტიტე 2.6.

ი/უ: ესევითართა მათ ვამცნებთ და ულოცავთ, 2 თეს. 3.12ႪႤ; მოხუცებულსა ნუ ჰრისხავ, არამედ ულოცევდ [ბრძ.] ვითარცა მამასა, 1 ტიმ. 5,1Ⴊ.

4. დარწმუნება, დაჯერება, 0–2: გლოცევდ და გიწამებდ. 1 პეტ. 5.12; ჰლოცვიდა ყოველთა გულს-მოდგინებითა, საქმე 11.23.

5. ლოცვა, ღმერთის შეწყნედ მოხმობა, молиться, προσεύχομαι, ი: ვილოცავ ღმრთისა მიმართ, საქმე 26,29; 2 კორ. 13,7ႤCD; მარადის თქუენთჳს ვ., ჰრომ. 1,10; ამასცა ვ.. 2 კორ. 13.9ႤႤႱ; ფილიპ. 1,9; მარადის ვ. თქუენთჳს, კოლ. 1,3ႩႪႭ; ვ. თქუენთჳს, 2 თეს. 1,11Ⴊ; აჰა ეგერა ილოცავს მუნ, საქმე 9.11; სული ჩემი ი., 1 კორ. 14,14; ვილოცავთ ღმრთისა მიმართ, 2 კორ. 13.7; ამასცა ვ., 2 კორ. 13.9ႭCD; მარადის ვ. თქუენთჳს, კოლ. 1,3; მოაქამომდე ვილოცევდ მე. საქმე 10,30; ვ. რაჲ, ვიხილე. საქმე 11,5ႪႭ; ვ. შეჩუენებულ-ყოფად თავსა ჩემსა ქრისტჱსგან, ჰრომ. 9,3; იგი ილოცვიდა და იტყოდა, საქმე 7,59ႩႪႭ; მოიდრიკნა მუჴლნი და ი., საქმე 9.40C; ილოცვიდეს და თქუეს, საქმე 1,24ႪႭ; იყვნეს მრავალნი შეკრებულ და ი., საქმე 12,12; მაშინ ი. იგინი, საქმე 13,3; პავლე და შილა ი., საქმე 16,25; ი. განთენებასა, საქმე 27,29; ილოცევდინ, რაჲთა გამოცათარგმანოს, 1 კორ. 14.13; მჭირდეს თუ ვისმე თქუენგანსა, ი., იაკ. 5,13; ვედრებითა ილოცევდით. ეფეს. 6,18; ი. მას თანა, კოლ. 4,3; მოუკლებელად ი., 1 თეს. 5,17; ი. ჩუენთჳსცა, 1 თეს. 5,25; ებრ. 13,18; ი. ჩუენთჳს, 2 თეს. 3,1; სულითა წმიდითა ი., იუდა 1,20.

უკუეთუ ვილოცვიდე ენითა, 1 კორ. 14,14; ვ. თუ სულითა, ვ. გონებითაცა, 1 კორ. 14,15; რომელი ილოცვიდეს, 1 კორ. 11.4; 11,5; მოიდრიკნა მუჴლნი და ილოცა, საქმე 9,40ႪႭ; მოიდრიკნა მუჴლნი... და ი., საქმე 20,36; ი. და დაასხნა ჴელნი მისნი, საქმე 28,8; ლოცვაჲ ი., იაკ. 5,17; და მერმე ი., იაკ. 5,18; რაჲმცა-იგი ვილოცეთ, ჰრომ. 8.26; ილოცეს და თქუეს. საქმე 1.24; დაადგინნეს წინაშე მოციქულთა და ი., საქმე 6,6; მაშინ იმარხეს და ი., საქმე 13,3ႪႭ; მოიდრიკნეს მუჴლნი... და ი., საქმე 21,5; ილოცეთ [ბრძ.] თქუენ ჩემთჳს, საქმე 8,24; ილოცონ მისთჳს, იაკ. 5.14; ილოცონ მის ზედა, იაკ. 5.14ႪႭ.

ი/უ: ულოცევდით ერთი-ერთსა, იაკ. 5,16; ულოცა და დაასხნა მის ზედა ჴელნი მისნი, საქმე 28,8ႩႪႭ.

ლოცვაჲ გულს-მოდგინედ იყოფოდა, საქმე 12,5; შემე-ჰგავსა დედაკაცისა დაუბურველად... ლ., 1 კორ. 11,13; მნებავს ლ. მამათაჲ, 1 ტიმ. 2,8; ფრიად შემძლებელ არს ლ. მართლისაჲ, იაკ. 5,16ႪG; ლ. ილოცა, იაკ. 5,17; მათი იგი ლ. თქუენთჳს ჰსურის მათ, 2 კორ. 9.14; ლოცვამან... აცხოვნოს სნეული იგი, იაკ. 5,15; იყვნეს განკრძალულ... ლოცვასა, საქმე 1,14; 2,42; ლ. მათსა შეიძრა ადგილი იგი, საქმე 4,31; ჩუენ ლ. ... განვეკრძალნეთ, საქმე 6,4; ლ. განკრძალულ იყვენით, ჰრომ. 12,12; თანამოღუაწე მექმნენით მე ლ., ჰრომ. 15,30; რაჲთა მოიცალოთ ლ., 1 კორ. 7,5; ლ. განეკრძალენით, კოლ. 4.2; ლ. შემძლებელისა მიმართ... შეწირა, ებრ. 5,7; რაჲთა ჰყოფდე... ლ., 1 ტიმ. 2,1; დადგრომილ არს... ლ. ღამე და დღე, 1 ტიმ. 5,5; ფრიადი ძალ-უც ლ. მართლისასა, იაკ. 5,16ⅠⅠ; არა დააცადოთ ლ. თქუენსა, 1 პეტ. 3,7; რაჲთა მისცეს იგი ლ. წმიდათასა, გამოცხ. 8.3; ყურნი ლ. მათსა ზედა [არიან], 1 პეტ. 3,12; ლ. შინა ჩემსა ტაძარსა შინა, საქმე 22.17; ჴსენებასა ვჰყოფ ლ. შინა ჩემსა, ეფეს. 1.16Ⴄ.

სადა-იგი საგონებელ იყო ლოცვისა შეწირვაჲ, საქმე 16.13: აღჳდა კუამლი იგი... ლ. ჩიმართ წმიდათაჲსა, გამოცხ. 8,4: ლოცვითა... შეჰვედრნეს იგინი უფალსა, საქმე 14.23; ყოვლითა ლ. ... ილოცევდით, ეფეს. 6,18; ყოვლითა ლ. საცნაურ იყვნედ, ფილიპ. 4,6; არა დაესცხრებით თქუენთჳს ლ., კოლ. 1.9; განწმდების... ლ., 1 ტიმ. 4,5; ლ. თქუენითა მიგემადლო თქუენ, ფილემ. 1,22; აღჳდა პეტრე ერდოსა ზედა ლოცვად, საქმე 10,9ႢႪႭ; ვითარ წარვიდოდეთ ჩუენ ლ., საქმე 16.16ႢႪႭ; რაჲთა მოიცალოთ ლ., 1 კორ. 7,5ႣႪႢCD; განიფრთხვეთ ლ., 1 პეტ. 4,7.

ლოცვანი შენნი... აღვიდეს... წინაშე უფლისა, საქმე 10.4; 10,31; რომელ არიან ლ. წმიდათანი, გამოცხ. 5,8; ლოცვათა ჩემთა თქუენ ყოველთათჳს... ლოცვასა ვჰყოფ, ფილიპ. 1,4; ყურნი მისნი [scil. უფლისანი] ლ. მათთა ზედა, 1 პეტ. 3,12F; ლ. შინა ჩემთა... თქუენთჳს ვილოცავ, ჰრომ. 1,10; თანა-მოღუაწე მექმნენით მე ლ. შინა ჩემთჳს, ჰრომ. 15,30CD; ჴსენებასა ვჰყოფ ლ. შინა ჩემთა, ეფეს. 1,16; იღუწის თქუენთჳს ლ. შინა მისთა, კოლ. 4,12; ჴსენებასა ვჰყოფთ ლ. შინა ჩუენთა, 1 თეს. 1,2; მაქუს შენთჳს ჴსენებაჲ ლ. შინა, 2 ტიმ. 1,3; ჴსენებასა შენსა ვჰყოფ ლ. შინა, ფილემ. 1,4; შეწევნითა მით ლოცვათა [ნათ.] თქუენთაჲთა, 2 კორ. 1,11; აღვიდოდეს... ჟამსა ოდენ ლოცვისასა, საქმე 3,1.

6. აღთქმა, შეპირება: რომელთა ლოცვაჲ აქუს თავისა თჳსისაჲ, საქმე 21,23.

ლოცვის-ყოფა ლოცვის თქმა, ლოცვა, молиться, 0–(2)1: მარადის თქუენ ყოველთათჳს ლოცვასა ვჰყოფ, ფილიპ. 1,4; ლოცვა ყვეს მათთჳს, საქმე 8,15 ილოცეს.

ლტოლვილ-ი გაქცეული, გარიდებული; სარწმუნოებისაგან განდგომილი: რომელნი-იგი ჭეშმარიტებით ლტოლვილ არიან, 2 პეტ. 2,18ႢႪႭ; ყოველივე ჭალაკი ლ. იქმნა, გამოცხ. 16,20; ლ. იქმნა ქუეყანაჲ, გამოცხ. 20,11.

ნ.კ. ვლტოლა, ვლტოლილი.

ლჳკაონებრ-ი, ლუკაონებრ-ი ლიკაონური (ლიკაონია ქვეყანაა მცირე აზიაში): აღიმაღლის ჴმაჲ მათი ჴმითა ლჳკაონებრითა (ლუკაონებრითა DႢႪႭ), საქმე 14,11 ლიკაონურად, ლიკაონური ენით.

ლუსტრელ-ი, ლჳსტრელ-ი სადაურობის სახელი, ლუსტრას მცხოვრები: რომელი იწამებოდა ლუსტრელთაგან (ლჳსტრელთაგან C), საქმე 16,2ႢႪႭ.

ლხინ-ი მოსვენება, უზრუნველობა; შვება, ლხენა, მხიარულება: მანვე ღმრთისა მიერ მწუხარებამან მაგან თქუენმან რაოდენი შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ... ანუ რაოდენი ლხინი, 2 კორ. 7.11; არა რაჲთა სხუათა – ლ., თქუენ – ჭირი, 2 კორ. 8,13; და თქუენ... ლ. დღესა მას... იესუ ქრისტჱსსა გამოჩინებასა, 2 თეს. 1,7; შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ... ანუ რაოდენნი ლხინნი, 2 კორ. 7,11ႣႪ.

ლხინება მიტევება, პატიება, შენდობა (ცოდვებისა), შეწყალება, შვება, სიმშვიდე, მოსვენება, უშფოთველობა.

ი/უ–(3)2: რაჲთა ულხინებდეს ცოდვათა ერისათა, ებრ. 2,17.

არა მაქუნდა მე ლხინება (ლხინებაჲ ႪCD), 2 კორ. 2,13; არცაღა ერთ რაჲ ლხინებაჲ (ლხინება AႣႪႭ) აქუნდა, 2 კორ. 7.5ႢCD; მოავლინა ძჱ თჳსი ლხინებად ცოდვათა ჩუენთა, 1 იოვ. 4.10ႣႪ.

მოავლინა ძჱ თჳსი მლხინებელად ცოდვათა ჩუენთა, 1 იოვ. 4,10.

მ

მ. მან ქართული ანბანის მეცამეტე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა – 40.

მა (მან, მას, მის, მით, მათ) ნ. იგი.

მაბრალებელ-ი, მაბრალობელ-ი ნ. ბრალება.

მაბრკოლებელ-ი, მაპრკოლებელ-ი, ნ. ბრკოლება.

მაგა (მაგან, მაგას, მაგის, მაგით, მაგათ) ნ. ეგე.

მაგინებელ-ი ნ. გინება.

მაგის-ი კუთვნილ. ნაცვალსახელი: სლვაჲ ეგე მაგისი, საქმე 3,12; გუასმიეს ჩუენ მ., საქმე 6.11; მოკლვაჲ მ. ეგულებოდა, საქმე 23.27; მ. მიძლუნებაჲ, საქმე 25,25; ძჱ მ., გალ. 4.30; მიბრძანებიეს შემასმენელთა მათ მაგისთა სიტყუად შენ წინაშე, საქმე 23,30.

მაგოგ-ი ნ. გოგი.

მადლ-ი 1. ზეგარდმო მოვლინებული ღვთიური ძალა, (ღვთის) წყალობა, შეწევნა, благодать: მადლი დიდი იყო მათ ყოველთა ზედა, საქმე 4,33; რომლისაგანესე მოვიღეთ მ. და მოციქულებაჲ, პრომ. 1,5; მ. თქუენდა, პრომ. 1,7; 1 კორ. 1,3; 2 კორ. 1,2; გალ. 1,3; ეფეს. 1,2; ფილიპ. 1,2; კოლ. 1,3; 1 თეს. 1,1; 2 თეს. 1,2; ფილემ. 1,3; გამოცხ. 1,4; არა ვითარ შეცოდებაჲ, ეგრეცა მ., პრომ. 5,15; რაოდენ უფროის მ. ღმრთისაჲ... ალემატა, პრომ. 5,15; არღარა არს მ., პრომ. 11,6CD; მ. უფლისა ჩუენისა... თქუენ ყოველთა თანა, პრომ. 16.20; 2 კორ. 13,13; 2 თეს. 3,18; ებრ. 13,25; მ. უფლისა ჩუენისა... სულისა თქუენისა თანა, პრომ. 16,27; გალ. 6.18; ფილიპ. 4,23; მ. აქუს ღმრთისა მიერ, 1 კორ. 7,7; მ. უფლისა ჩუენისა... თქუენ თანა, 1 კორ. 16.23; 1 თეს. 5,28; კმა არს შენდა მ. ჩემი, 2 კორ. 12,9; მოცემულ არს მ., ეფეს. 4,7; რაჲთა მისცეს მ., ეფეს. 4,29; მ. ყოველთა თანა, ეფეს. 6,24; მ. თქუენ თანა, კოლ. 4,18; 1 ტიმ. 6,21; ფილემ. 1,25; 1 პეტ. 1,2; 2 პეტ. 1,2; რაჲთა... ვპოვოთ მ., ებრ. 4,16; მაქუს ჩუენ მ., ებრ. 12,28; ტიმოთეს... მ. და წყალობაჲ, 1 ტიმ. 1,2; არს შენ თანა მ., 1 ტიმ. 4,14; ტიმოთეს... მ. და წყალობაჲ, 2 ტიმ. 1,2; მ. ჩუენ თანა, 2 ტიმ. 4,22; ტიტეს... მ. და მშჳდობაჲ, ტიტე 1,4; მ. თქუენ ყოველთა თანა, ტიტე 3,15; მდაბალთა მოსცის მ., იაკ. 4,6; 1 პეტ. 5,5; უფროჲს მოცემად მ., იაკ. 4,6ᒣᒪO; ესე არს მ. ღმრთისაგან, 1 პეტ. 2,19; ესე მ. ღმრთისაგან არს, 1 პეტ. 2,20; იყოს ჩუენ თანა მ., 2 იოვ. 1,3; მ. უფლისა ჩუენისა... ყოველთა წმიდათა თანა, გამოცხ. 22,21.

მომეცა მ. ესე, ეფეს. 3,8; იხილა მ. იგი ღმრთისაჲ, საქმე 11,23; მ. იგი მრავალთაგან შეცოდებათა განსამართლებელად, პრომ. 5,16; მ. იგი არამცა შერაცხილ იყო მადლად, პრომ. 11,6; მ. იგი ჩემდა მომართი არა ცუდად რაჲ იყო, 1 კორ. 15,10; [დაემაშურ] არა მე, არამედ მ. იგი, 1 კორ. 15,10; მ. იგი... მადლის მისაცემელ იყოს ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11; მ. იგი ალემატოს მრავალთათჳს, 2 კორ. 4,15; ნუ ცუდად მ. იგი ღმრთისაჲ მიგაქუნ, 2 კორ. 6,1; იცით მ. იგი უფლისა ჩუენისა, 2 კორ. 8,9; ვითარცა ცნეს მ. იგი, გალ. 2,9; სცანით მ. იგი ღმრთისაჲ, კოლ. 1,6; უფროჲს გარდაემატა მ. იგი, 1 ტიმ. 1,14; გამოჩნდა მ. იგი ღმრთისაჲ, ტიტე 2,11.

რომელნი-იგი მეტსა მადლსა... მიიღებენ, პრომ. 5,17ᒣᒪ; არა ხართ შჯულსა ქუეშე, არამედ მ., პრომ. 6.14; არა ვართ შჯულსა ქუეშე, არამედ მ., პრომ. 6,15; მ. ღმრთისა ჩუენისასა გარდააქცევენ არაწმიდებად, იუდა 1,4; მოუჴედით სარწმუნოებითა მ. მას, პრომ. 5,2; არა შეურაცხ-ვჰყოფ მ. მას ღმრთისასა, გალ. 2,21; რომელნი თქუენდა მ. მას წინაწარმეტყუელებდეს, 1 პეტ. 1,10; ესვიდით მოწევნულსა მას მაისა მ., 1 პეტ. 1 13; არწმუნებდეს მტკიცედ დადგრომად მ. მას ზედა ღმრთისასა, საქმე 13,43; ვჰმადლობ... თქუენთჳს მ. მას ზედა ღმრთისასა, 1 კორ. 1,4.

ეწამებოდა მათ სიტყჳთა მით მადლისა მისისაჲთა, საქმე 14,3ᒣᒪO; სახარებაჲ იგი მ. ღმრთისაჲ, საქმე 20,24; სიტყუასა მას მ. მისისასა, საქმე 20,32ᒣᒪO; საქებელად დიდებისა მ. მისისა, ეფეს. 1,6; სიმდიდრისაებრ მ. მისისა, ეფეს. 1,7; გარდამატებული იგი სიმდიდრჱ მ. მისისაჲ, ეფეს. 2,7; ვიქმენ მე მსახურ... მ. ღმრთისა, ეფეს. 3,7; უფროჲს მოცემად მ., იაკ. 4,6; გასმიეს მოღუაწებაჲ იგი მ. მის ღმრთისაჲ, ეფეს. 3,2; რაჲთა ჩემ თანა ზიარ მ. მის თქუენ ყოველნი იყვნეთ, ფილიპ. 1,7; მადლისაგან განჰვარდით, გალ. 5,4; ნუ ვინმე დაკლებულ იყოს მ. ღმრთისა, ებრ. 12,15ᑫᒣᒣCD; მადლისა მისგან განვრდომილ ხართ, გალ. 5,4CD; ნუ ვინმე დაკლებულ იყოს მ. მისგან, ებრ. 12,15; მ. მისებრ მოცემულისა ჩუენდა, პრომ. 12,6CD;გარდარეულისა მისთჳს მ. ღმრთისა, 2 კორ. 9.14CD; შეეწეოდა... ფრიად მ. მის მიერ, საქმე 18,27ᒣᒪO.

ნეშტი რჩევით მადლით იქმნა, პრომ. 11,5ᑫᒪ; უკუეთუ მ., არღარა საქმეთაგან [იქმნა], პრომ. 11,6; განმტკიცებულ იყვნეს მადლითა ღმრთისაჲთა, საქმე 14,26; მ. უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა გურწამს ჩუენ, საქმე 15,11; მიეცა მ. ღმრთისაჲთა, საქმე 15,40; განმართლებულ არიან... მ. მისითა, პრომ. 3,24; მ. ღმრთისაჲთა ვარ, 1 კორ. 15,10; მ. ღმრთისაჲთა... ვიქცეოდეთ, 2 კორ. 1,12; გიჩინნა თქუენ მ. ქრისტჱსითა, გალ. 1,6; მიწოდა მე მ. თჳსითა, გალ. 1,15; მ. ხართ თქუენ გამოჴსნილ, ეფეს. 2,5; მ. ხართ გამოჴსნილ, ეფეს. 2,8; ვიქმენ მე მსახურ... მ. ღმრთისაჲთა, ეფეს. 3.7ᒣᒪ; მ. ღმრთისაჲთა... იხილოს გემოჲ სიკუდილისაჲ, ებრ. 2,9; მ. განმტკიცებულ ხართ, ებრ. 13,9; მიჩინნა... ჩუენ... მ., 2 ტიმ. 1,9; განძლიერდი მ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 ტიმ. 2,1; ალორძნდებოდეთ მ., 2 პეტ. 3,18; შეეწეოდა ფრიად... მ. მით, საქმე 18,27; ნიჭი იგი მ. მით... იესუ ქრისტჱსითა... ალემატა, პრომ. 5,15; ნეშტი რჩევით მ. მით იქმნა, პრომ. 11,5; უკუეთუ მ. მით, არღარა საქმეთაგან [იქმნა], პრომ. 11,6ᑫᒪ; ვიტყჳ მ. მით, პრომ. 12,3; მაქუს ჩუენ ნიჭი იგი მ. მით ღმრთისაჲთა, პრომ. 12,6; მოგაჴსენებ თქუენ მ. მით ღმრთისაჲთა, პრომ. 15,15; მ. მით ღმრთისაჲთა... საფუძველი დავდევ, 1 კორ. 3,10; ჰსურის... გარდარეულითა მით მ. ღმრთისაჲთა, 2 კორ. 9,14; იდიდოს მ. მით ღმრთისა ჩუენისაჲთა, 2 თეს. 1,12; მოგუცა... სასოებაჲ... მ. მით, 2 თეს. 2,16; განვმართლდეთ მისითა მით მ., ტიტე 3,7.

მადლი იგი არამცა შერაცხილ იყო მადლად, პრომ. 11,6; სული იგი მადლისაჲ აგინა, ებრ. 10,29; შეგვედ-

რებ თქუენ... სიტყუასა მას მადლისასა, საქმე 20,32; რომელნი-იგი შეტსა მ. მოიგებენ. ჰრომ. 5,17; ეწამებოდა მათ სიტყჳთა მით მადლისაჲთა, საქმე 14,3; მოუჴდეთ მას... საყდართა მადლისათა. ებრ. 4,16.

2. წყალობა, მოწყალება; საჩუქარი, ძღვენი: რაჲთა მი-რაჲმე-გცე თქუენ მეცა მადლი სულიერი. ჰრომ. 1,11; წარმართთაცა თუ მ. იგი სწორი მისცა ღმერთმან, საქმე 11,17; ითხოვდეს მადლსა მას მისთჳს, საქმე 25,3; გაუწყებ თქუენ... მ. მას ღმრთისასა, 2 კორ. 8,1; მლოცვიდეს ჩუენ მ. მას... წმიდათა მიმართ, 2 კორ. 8,4; განცხოველებად მჴურვალედ მ. მას ღმრთისასა, 2 ტიმ. 1,6; ესენი წარვავლინნე მიღებად მადლისა მის თქუენისა, 1 კორ. 16,3; ითხოვდეს მ. მისთჳს, საქმე 25,3ႢႱႭ; მოქმედსა მას სასყიდელი იგი არა შეერაცხების მადლით, ჰრომ. 4,4; რაჲთა მ. იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ, ჰრომ. 4,16ႢႱႨCD; ხოლო სტეფანე სავსე იყო მადლითა და ძალითა, საქმე 6,8ႢႱႭ; შეუნანებელ არიან მადლნი და ჩინებანი ღმრთისანი, ჰრომ. 11,29; სარწმუნოებითა და მადლთა ამათ მიერ იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ, ჰრომ. 4,16.

3. ღვთის მიერ ბოძებული მიწიერი სიკეთე; სიკეთე, კეთილი საქმე: მუნ უფროჲს გარდაემატა მადლი, ჰრომ. 5,20; ეგრეცა მ. სუფევდეს სიმართლესა შინა, ჰრომ. 5,21; რაჲთა მ. განმრავლდეს, ჰრომ. 6,1; აღასრულოს... ესეცა მ., 2 კორ. 8,6; ყოველი მ. გარდამატებად თქუენდა, 2 კორ. 9,8D; ესე არს ჭეშმარიტი მ., 1 პეტ. 5,12; ვითარცა თანა-მკჳდრთა მადლისა მის ცხორებისათა, 1 პეტ. 3,7; არარაჲთ ნაკლულევან ხართ თქუენ არცაღა ერთითა მადლითა, 1 კორ. 1,7; რაჲთა ამითცა მ. აღემატნეთ, 2 კორ. 8,7; იკურთხა... თანა-გუნდად ჩუენდა მ. მით, 2 კორ. 8,19; ღმერთმან ყოვლისა მადლისამან... განგამტკიცენინ, 1 პეტ. 5,10.

4. კეთილგანწყობა, მწყალობლობა, წყალობის თვალით შეხედვა, სიყვარული: აქუნდა მადლი ყოვლისა მიმართ ერისა, საქმე 2,47; მისცა მას მ., საქმე 7,10; პოვა მ. წინაშე ღმრთისა, საქმე 7,46.

5. ზეგარდმო ბოძებული ნიჭი, უნარი: რომელსამე მადლი კურნებათაჲ მისგანვე სულისა [მიცემულ არს], 1 კორ. 12,9; ანუ ყოველთა ნუ მ. აქუნდეს კურნებისაჲ, 1 კორ. 12,30; გშურდინ მ. იგი უფროჲსი, 1 კორ. 12,31; მიიღო ღმრთისაგან მ., 1 პეტ. 4,10; მაშინღა [დაადგინნა] მადლნი კურნებათანი, 1 კორ. 12,28; ჰბაძევდით მადლთა ამათ უფროჲსთა, 1 კორ. 12,31CD; განყოფანი მადლთანი არიან, ხოლო იგივე სული არს, 1 კორ. 12,4.

6. მადლობა. благодарение: მადლი ღმერთსა, ჰრომ. 6,17; ღმერთსა მ. იესუ ქრისტჱს მიერ. ჰრომ. 7,25; ხოლო ღმერთსა მ., 1 კორ. 15,57; 2 კორ. 2,14; მ. სახიერსა ღმერთსა, 1 კორ. Ⴆ (დასასრ.); ხოლო მ. ღმერთსა, 2 კორ. 8,16; 9,15; უკუეთუ მე მადლით ვჭამ, 1 კორ. 10,30ႨႦ მადლობით ვჭამ; სულიერითა მადლითა უგალობდით... ღმერთსა, კოლ. 3,16; შესხმითა სულიერითა, მადლითურთ უგალობდით... უფალსა, კოლ. 3,16CD მადლობითურთ.

7. მომხიბლაობა, მიმზიდველობა: სიტყუაჲ თქუენი... მადლითა ვითარცა მარილითა შეზავებულ იყავნ. კოლ. 4,6.

8. სიხარული: მოწაფენი იგი აღივსებოდეს მადლითა და სულითა წმიდითა. საქმე 13,52Ⴑ.

მადლიერ-ი მადლობელი: არა ხოლო მე მადლიერ ვარ. ჰრომ. 16,4; მ. ვარ მისა, 1 ტიმ. 1,12.

მადლის-მიცემა, მადლის-ცემა მადლობის თქმა, მადლობის გადახდა, 0—(3)2: არა ღმრთეებრ ადიდეს. გინა მადლსა მისცემდეს, ჰრომ. 1,21ႢႱႨ; არა ღმრთეებრ ადიდეს, გინა მადლ-სცემდეს, ჰრომ. 1,21.

რაოდენსა-მე მადლსა შემძლებელ ვართ მიცემად ღმერთსა, 1 თეს. 3,9.

მადლის მიმცემელ იყვენით. კოლ. 3,15; მადლის (+ა Ⴑ) მისაცემელ იყოს ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11.

მადლობა მადლობის თქმა, მადლიერება, 0—2: ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა. ჰრომ. 1,8; ფილიპ. 1,3; ვ. ღმერთსა ქრისტე იესუს მიერ, ჰრომ. 7,25CD; ვ. ღმერთსა ჩემსა მარადის, 1 კორ. 1,4; ვ. ღმერთსა, 1 კორ. 1,14; 14,18; ფილიპ. 1,3; კოლ. 1,3ႢႱႭႨႧႨႺ; 1 თეს. 1,2ႢႱႭႺ; 2,13; 2 ტიმ. 1,3; რაჲსათჳს ვიგმობი, რომლისათჳს-იგი მე ვ., 1 კორ. 10,30; შენ სამე კეთილად ჰმადლობ, 1 კორ. 14,17; ჰმადლობს ღმერთსა, ჰრომ. 14,6; გმადლობთ შენ, გამოცხ. 11,17; ვჰმადლობთ ღმერთსა, კოლ. 1,3; 1 თეს. 1,2; 2,13ႢႱႭCD; ჰმადლობდა ღმერთსა, საქმე 27,35; 28,15; ჰ. და თქუა, 1 კორ. 11,24; ვჰმადლობდით მამასა, კოლ. 1,12; და ჰმადლობდეს ღმერთსა, საქმე 2,47Ⴍ; არა ღმრთეებრ ადიდებდეს მას, გინა ჰ., ჰრომ. 1,21CD; ჰმადლობდით [ბრძ.] მარადის ყოველთათჳს, ეფეს. 5,20; ჰ. მამასა, კოლ. 1,12ႨႦCD; ჰ. ღმერთსა, კოლ. 3,17; ყოველსა შინა ჰ., 1 თეს. 5,18.

მადლობაჲ [სახელ-ედებინ], ეფეს. 5,4; მ. გჳღირს ღმრთისა, 2 თეს. 1,3; თანა-გუაც მ. მარადის თქუენთჳს, 2 თეს. 2,13; რაჟამს მისცენ... პატივი და მ., გამოცხ. 4,9; მ. და პატივი... ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 7,12; მ. იგი გარდაერიოს, 2 კორ. 4,15; მადლობასა შემძლებელ ვართ მიცემად, 1 თეს. 3,9CD; რაჲთა ჰყოფდე... მ., 1 ტიმ. 2,1; ვითარ-მე თქუას „ამენი“ შენსა მას მ., 1 კორ. 14,16; უკუეთუ მე მადლობით ვჭამ, 1 კორ. 10,30; მ. თხოვანი ეგე თქუენნი საცნაურ იყვნედ, ფილიპ. 4,6; აღემატებოდეთ მ., კოლ. 2,7CD; სულიერითა მ. უგალობდით, კოლ. 3,16Ⴍ; ილჳძებდით მას შინა მ., კოლ. 4,2; ღმერთმან დაჰბადნა საზრდელად მ. მორწმუნეთათჳს, 1 ტიმ. 4,3; მ. მიიღებენ, 1 ტიმ. 4,4; შევიწყნარებთ... ყოვლითა მადლობითა, საქმე 24,3; არა დავსცხრები მ. თქუენთჳს, ეფეს. 1,16; აღემატებოდეთ მას შინა მ., კოლ. 2,7ႢႱCD; მადლობითურთ უგალობდით გულთა შინა თქუენთა უფალსა, კოლ. 3,16Ⴚ.

მავალ-ი ნ. სლვა, თანა-მავალი.

მავალობა სიარული, ვადატ. ცხოვრება: არღარაჲ სადმე დასასჯელ არს აწ ქრისტე იესუსთა მათღა არა ჴორცთაებრ მავალობაჲ, არამედ სულისაებრ, ჰრომ. 8,1ႨႦ.

მავნებელ-ი ნ. ვნება.

მათ-ი კუთვნილ. ნაცვალსახელი.

ა) დამოუკიდებლად ხმარებისას: იყო ყოველივე მათი ზოგად. საქმე 4,32; ესმოდა მ., საქმე 10,46ႱႭ; იყო მუნ მ. წელიწადი ერთი, საქმე 11,26; მ. არარაჲ იხარკა გალიონ, საქმე 18,17; არარაჲ სირცხჳლეუჩნდა მ. ღმერთსა, ებრ. 11,16; ვითარცა-იგი მ. იყო. 2

ტიმ. 3.9: ისმჴნდეს მათსა პყრობილნი იგი სხუანი. საქმე 16.25: სოფელი ისმენს მ., 1 იოვ. 4.5.

ბ) მსაზღვრელად: საყოფელი მათი, საქმე 1.20; ესმოდა... კაცად-კაცადსა მათსა თჳსი სიტყუაჲ მ., საქმე 2.6ԳԼ: სიტყუაჲ მ., საქმე 2.11; სიტყუაჲ იგი მ., საქმე 4.4: 10.46: განსლვაჲ მ., საქმე 4.15; სასყიდელი მ., საქმე 4,34; 19.19; მოკლვაჲ მ., საქმე 5,33; ძჳრის-ზრახვაჲ მ., საქმე 9.24ԳԼՕ; მ. მოკლვაჲ. საქმე 12.19: ქუეყანაჲ იგი მ., საქმე 12.20; 13,19ԳԼՕ; მსახურებაჲ იგი მ., საქმე 12.25; ჴმაჲ მ., საქმე 14.11: 22.22; ჰრომ. 10,18; 1 კორ. 14,7Գ; სამოსელი მ., საქმე 14.14; 16.22; მ. კუერთხითა ცემაჲ. საქმე 16.22; დაცვაჲ მ., საქმე 16,23; ნავი მ., საქმე 27.17G; უგულისხმოჲ იგი გული მ., ჰრომ. 1,21; ჴორცი მ., ჰრომ. 3,13; აღსასრული მ., ჰრომ. 6,21; ტაბლაჲ მ., ჰრომ. 11,9; ზურგი მ., ჰრომ. 11,10ԳԼՂ; მ. იგი შეცოდებაჲ. ჰრომ. 11.11; შეცოდებაჲ იგი მ., ჰრომ. 11,12; შემცირებაჲ იგი მ., ჰრომ. 11,12; სავსებაჲ იგი მ., ჰრომ. 11,12; განვრდომაჲ იგი მ., ჰრომ. 11,15; შეწყნარებაჲ მ., ჰრომ. 11.15CD; გონებაჲ იგი მ., 1 კორ. 8,7; მ. იგიცა ნამეტავი იყოს... განსწორებით. 2 კორ. 8,14; მ. იგი ლოცვაჲ, 2 კორ. 9,14; საგონებელ-რადმე-განთაჲ(!) მ., გალ. 2.6Ղb; მ. და თქუენი უფალი, ეფეს. 6.9; მუცელი მ., ფილიპ. 3,19Օ; ძმად წოდებაჲ მ., ებრ. 2,11; განახლებაჲ მ., ებრ. 6,6; თავი მ., ებრ. 6,6; ჴელი მ., ებრ. 8.9; დედაჲ მ., ებრ. 11.35; 11.36CD; აღსრულებაჲ მ., ებრ. 11,35CD; გონებაჲ მ., 2 ტიმ. 3,9; მ. გულიცა. ტიტე 1.15; გესლი იგი მ., იაკ. 5.3; მთავრობის მოყუარჱ იგი მ., 3 იოვ. 1,9; სამკჳდრებელი მ., იუდა 1,6; პირი მ., იუდა 1.16; გმობაჲ იგი მ., გამოცხ. 2,9; სამოსლები მ., გამოცხ. 3,4; რიცხჳ მ., გამოცხ. 5,11; 9.16; მესამედი მ., გამოცხ. 8,12; ტანჯვაჲ მ., გამოცხ. 9.5; ვნებაჲ მ., გამოცხ. 11.5; მოკუდომაჲ მ., გამოცხ. 11,5B; წამებაჲ მ., გამოცხ. 11,7; უფალი მ., გამოცხ. 11,8; მძორები მ., გამოცხ. 11,8; 11.9; საქმჱ მ., გამოცხ. 14.13; მეფობაჲ მ., გამოცხ. 17.17; ნაწილი მ., გამოცხ. 21,8; ჴელმწიფებაჲ მ., გამოცხ. 22,14; მათიცა იგი ნამეტავი, 2 კორ. 8,14ԳԼՕՂ.

ვიდრემდის აღესრულნენ მათ თანა-მონანი და ძმანი მათნი, გამოცხ. 6,11 მათი თანამებრძოლები, сотрудники их.

ურწმუნოებამან მათმან, ჰრომ. 3,3ՂCD; სიგლახაკემან მ., 2 კორ. 8,2; უმეტჱსმან სიხარულმან მ., 2 კორ. 8.2; სიტყუამან მ., 2 ტიმ. 2.17; თჳსმანვე მ. წინაჲსწარმეტყუელმან, ტიტე 1,12.

კაცად-კაცადსა მათსა. საქმე 2,3; 2,6; თქუმასა ამას მ. ზედა, საქმე 4,29; ლოცვასა მ., საქმე 4.31; მოკლვასა მ., საქმე 5,33ԳԼՕ; სამოსელსა მ., საქმე 7,58: 22,23; ჴელსა მ., საქმე 8,17; შესაკრებელსა მ., საქმე 13,14ԳԼՕ; შესლვასა მ., საქმე 14.1ԳԼՕ; კრებულსა მ., საქმე 23,20; 23,28; ჰრომ. 16,5; გულსა შინა მ., ჰრომ. 2,15Գ; ურწმუნოებასა მ. ზედა, ჰრომ. 11,23; ნაყოფსა მ., ჰრომ. 15,28; ყოველსა ადგილსა მ., 1 კორ. 1,2CD: გონებასა მ., 1 კორ. 8.12; გულსა მ., 2 კორ. 3,15; არა-წმიდებასა მას მ. ზედა. 2 კორ. 12,21; მ. მას ორგულებასა, გალ. 2,13; სირცხჳლსა შინა მ., ფილიპ. 3,19; უმჯობჱსი მ., ებრ. 1,4; განმწარებასა მ., ებრ. 3.15Ղ; უმჯობჱსითა მსხუერპლითა არიან მ., ებრ. 9,23ԳեՂ; სარწმუნოებასა მ., ებრ. 13,7ՕCD; ჭირსა შინა მ., იაკ. 1,27; მშარიჟებელსა მას მ., იაკ. 3,4ԳԼՕ; მოწეჳნულსა მას მ. მადლსა, 1 პეტ. 1.13; ლოცვასა მ. ზედა, 1 პეტ. 3,12; მ. მას არა-წმიდებასა. 2 პეტ. 2,2; წარსაწყმედელსა მ., 2 პეტ. 2.3; ხრწნილებასა მ. შინა. 2 პეტ. 2.12ԳԼՕ; სიყუარულსა შინა მ., 2 პეტ. 2.13; საცთურსა შინა მ., 2 პეტ. 2.13ԳԼՕ; სახედ მ. ისიძვიდეს. იუდა 1,7; გარემოის მ. ქალაქები იგი. იუდა 1.7; მძორებსა მ., გამოცხ. 11,9; შუბლსა ზედა მ., გამოცხ. 13.16; ჴელსა მ. ზედა, გამოცხ. 13,16; პირსა მ., გამოცხ. 14.5; ჴელმწიფებასა მ., გამოცხ. 17,13; ტჳრთსა მ., გამოცხ. 18,11.

დაადგინნეს იგინი შორის მათსა, საქმე 4,7; მოვიდა შორის მ., საქმე 5,7; არარაჲ განიკითხა შორის ჩუენსა და მ., საქმე 15,9ԳԼՕ; პავლე გამოვიდა შორის მ., საქმე 17,33; დაადგინა შორის მ., საქმე 22,30; გამოტაცებაჲ მისი შორის მ., საქმე 23.10; პავლე აღდგა შორის მ., საქმე 27,21; გამოვედით შორის მ., 2 კორ. 6,17.

დადუმებისა მათისა, საქმე 15,13; ქალაქისაგან მ., საქმე 16,39; მსგავსად ბრძანებულისა მ., საქმე 23,31; ნებისაებრ მ., საქმე 27,13; მსგავსად ძალისა მ., 2 კორ. 8,3; მ. მის ნაკლულევანებისა, 2 კორ. 8.14; სახლისა მ. კრებულთა, კოლ. 4.15CD; საქმისათჳს მ., 1 თეს. 5,13CD; ცხორებისა მ., ებრ. 2,10Ղb; ყოვლისა ცილობისა მ., ებრ. 6,16; თავისა მ., 1 ტიმ. 6,19; იუდა 1,16; მსგავსად მ. მის წარწყმედისა, 2 პეტ. 3.16G; პირისაგან მ., გამოცხ. 11.5; შიშისა მათისაგან, 1 პეტ. 3,14; სიძვისა მ., გამოცხ. 9,21; მათისაებრ ნებისა, ებრ. 12.10; კაცად-კაცადისა მათისათჳს, საქმე 21,26; საქმისა მ., 1 თეს. 5,13; თავისა მ., 2 პეტ. 2,1ԳԼՕ; მსგავსად მათისავე მის წარწყმედისა, 2 პეტ. 3.16.

თანა-მკჳდრითურთ მათით კრებულით. 1 კორ. 16,19; მცირითგან მ. ვიდრე დიდადმდე, ებრ. 8,11CD; თჳსითა სიტყჳთა მათითა, საქმე 1.19; 2,6Օ; ენითა მ., საქმე 2,8; ჰრომ. 3,13; გულითა მ., საქმე 7,39; 7,54; ებრ. 3,10; ჴელითა მ., საქმე 14,3: 15,12; 15,23; გულის ზრახვითა მ., ჰრომ. 1.21: გულის თქუმითა მ., ჰრომ. 1,27; მ. მით შეცოდებითა. ჰრომ. 11,11CD; ურწმუნოებითა მ., ჰრომ. 11,20; ებრ. 4,6Ծ; მ. მით ურჩებითა, ჰრომ. 11,30; მეცნიერებითა მ., 1 კორ. 3,19; ჴრწნილებითა მ., 2 პეტ. 2,12; კუდებითა მ., გამოც. 9,10; ჴორცითა მ., გამოცხ. 19,21; მთავრებით მათითურთ, საქმე 14,5.

ჴელნი მათნი, საქმე 4.3; 5,18; 6,6; 21,27; სულთქუმანი მ., საქმე 7,34; მთავარნი იგი მ., საქმე 13,27; გულნი მ., საქმე 15,9; კოლ. 2,2; თავნი მ., საქმე 15,26C; 21,24ԳԼՕ; ეფეს. 4,19ԳԼCD; გამოცხ. 6,15; ფერჴნი მ., საქმე 16,24; ჰრომ. 3,15; მუჴლნი მ., საქმე 21.5; ჰრომ. 11,4; ცოდვანი მ., საქმე 26,18; ჰრომ. 11.27; 2 კორ. 5,19; 1 თეს. 2,16; ებრ. 8,12; 10,17; თუალნი მ., 28,27; ჰრომ. 11.10; ჴორცნი მ., ჰრომ. 1,24; გონებანი მ., ჰრომ. 2,15ԳԼ; 2 კორ. 3.14; სიტყუანი მ., ჰრომ. 10,18; ზურგნი მ., ჰრომ. 11,10; ქედნი მ., ჰრომ. 16,4; კრებულნი მ., ჰრომ. 16,5ԳԼՂCD; უშჯულოებანი მ., ებრ. 8,12; 10,17CD; მკუდარნი მ., ებრ. 11,35; ცოლნი მ., 1 ტიმ. 3,11; სასმენელნი მ., 2 ტიმ. 4,4; ძმანი მ., გამოცხ. 6,11; სამოსელნი მ., გამოცხ. 7,14; პირნი მ., გამოცხ. 9,7; კბილნი მ., გამოცხ. 9,8; კუდნი მ., გამოცხ. 9,19; ჴმანი მ., გამოცხ. 10,3; სულნი მ., გამოცხ. 12,11; მჴედრობანი მ., გამოცხ. 19,19.

შვილთა მათთა [მოთხრ.], საქმე 21,21; დედათა მ., ჰრომ. 1,26; მამათა მ., ჰრომ. 1,27; მტერთა მ., გამოცხ. 11,12.

ყრმათა მათთა [მიც.], საქმე 7,19; კბილთა მ., საქმე 7,54; ჴელთა მ., საქმე 12,6; 15,30; გამოცხ. 7,9; 20,4; შვილთა მ., საქმე 13,32; შესაკრებელთა მ. შორის, საქმე 15,21ႢႪႭ; მთავართა მ., საქმე 16,19ႤႪႭ; საქმეთა მ., საქმე 19,18; თავთა შორის მ., ჰრომ. 1,24b; გულთა შინა მ., ჰრომ. 2,15; ბაგეთა მ., ჰრომ. 3,13; სულიერთა მ., ჰრომ. 15,27Ⴄb; მამათა მ., ებრ. 8,9; გულთა მ., ებრ. 8,10; 10,16; გამოცხ. 17,17; გონებათა მ. (+ზედა CD), ებრ. 10,16; ლოცვათა მ. ზედა, 1 პეტ. 3,12F; თავთა მ. ზედა, გამოცხ. 4,4; გჳრგჳნთა მ., გამოცხ. 4,10; შუბლთა ზედა მ., გამოცხ. 7,3; 9,4; 14,1; 22,4; პირთა ზედა მ., გამოცხ. 7,11; თავთა ზედა მ., გამოცხ. 9,7; 18,19; პირთა შინა მ., გამოცხ. 9,19; მტერთა მ., გამოცხ. 11,5; საყდართა ზედა მ., გამოცხ. 11,16; ათძალთა მ., გამოცხ. 14,2; მკერდთა მ. ზედა, გამოცხ. 15,6; წყლულებათა ზედა მ., გამოცხ. 16,9.

თუალთაგან მათთა [ნათ.], საქმე 1,9; გამოცხ. 7,17; 21,4; აღხილვად თუალთა მ., საქმე 26,18; ჭორცთა მ., ჰრომ. 1,24CD; გზათა მ., ჰრომ. 3,16; წინაშე თუალთა მ., ჰრომ. 3,18; თავთა მ., ებრ. 6,6CD; მხილებად ყოველთა ულმრთოთა (ულმრთოებათა Ⴍ) მ., იუდა 1,15ႪႭ; საქმეთაგან მ., გამოცხ. 2,22; პირთაგან მ., გამოცხ. 9,18; ფერჴთა ზედა მ., გამოცხ. 11,11; შრომათაგან მ., გამოცხ. 14,13; საქმეთაებრ მ., გამოცხ. 20,12; პირთა მათთაგან, გამოცხ. 9,17; მწამლველობათა მ., გამოცხ. 9,21; კაცისმკლველობათა მ., გამოცხ. 9,21; მპარვობათა მ., გამოცხ. 9,21; საქმეთა მ., გამოცხ. 16,11; ტკივილთა მ., გამოცხ. 16,11; საქმეთა მათთაებრ, ჰრომ. 2,6; 2 კორ. 11,15; ცოდვათა მათთათჳს, ებრ. 10,18Ⴊ.

სასოებაჲ იგი სარეწაჲსა მათისაჲ, საქმე 16,19; რომელი ჯერ-უჩნ საცთურისა მ., ჰრომ. 1,27; წინამძღუარი იგი ცხორებისა მ., ებრ. 2,10; სასყიდელი სიცრუეისა მ., 2 პეტ. 2,13; სიმდიდრესა მას უხუებისა მათისასა, 2 კორ. 8,2; გამოსლვასა მას ცხორებისა მ., ებრ. 13,7; თანა-მოწამებითა გონებისა მათისაჲთა, ჰრომ. 2,15; ამაოებითა გონებისა მ., ეფეს. 4,17; სიბრმითა გულისა მ., ეფეს. 4,18; საზღვრის დადებანი დამკჳდრებისა მათისანი, საქმე 17,26; გზათა ნებისა მათისათა [ნათ.-მიც.], საქმე 14,16; დღეთა მათ წინაწარმეტყუელებისა მ., გამოცხ. 11,6; ძიებათათჳს შჯულისა მათისათა (მათისთა F) [ნათ.-ნათ.], საქმე 23,29; ყოველთათჳს საქმეთა ულმრთოებისა მ., იუდა 1,15.

შეკრებაჲ მთავართა მათთაჲ, საქმე 4,5; მსახურებაჲ იგი... ქურივთა მ., საქმე 6,1; მტუერი ფერჴთა მ., საქმე 13,51ႪႭ; ჴმაჲ ფრთეთა მ., გამოცხ. 9,9; შეკრებაჲ მთავართა მათთა და ხუცესთაჲ, საქმე 4,5HI; ქმნულსა ჴელთა მათთასა, საქმე 7,41ႢႪႭ; გულის თქუმასა გულთა მ., ჰრომ. 1,24; საქმეთაგან ჴელთა მათთაჲსა, გამოცხ. 9,20; ქმნულითა ჴელთა მათთაჲთა, საქმე 7,41; დაბნელებითა გულთა მ., ეფეს. 4,18ႭႤ.

მათგან-ი: იყო კაცი ერთი მოწაფეთა მათგანი, საქმე 9,10Ⴂ; აღდგა ერთი მ., საქმე 11,28; ვაცხოვნო ვინმე მ., ჰრომ. 11,14; უკუეთუ ვინმე რტოთა მ. გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,17; არცა ერთი მ. არს უჴმო, 1 კორ. 14,10; ათეული მისცა აბრაჰამ რჩეულთა მ., ებრ. 7,4; თქუა ვინმე მათგანმან, ტიტე 1,12; ერთმან მღდელთა მ. მრქუა მე, გამოცხ. 5,5; აჩრდილი ოდენ ვისმე მიადგეს მათგანსა, საქმე 5,15; არა იყო არცა ერთსა მ. ზედა მოწევნულ სული წმიდაჲ, საქმე 8,16; რომელნი-ესე მათგანნი ვართ მარნი და უცხონი, საქმე 2,8Ⴂ; იყვნეს ვინმე მ., საქმე 11,20; გამოარჩინეს კაცნი მ., საქმე 15,22ႪႭ; უმზირიან მ. კაცნი, საქმე 23,21; ვაცხოვნნე ვინმე მ., ჰრომ. 11,14CD; უკუეთუ რტოთა მ. ვინმე გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,17CD; არა მრავალნი მ. სათნო-იყვნა ღმერთსა, 1 კორ. 10,5CD; ნუცა კერპთ-მსახურ იქმნებით, ვითარცა-იგი მ. ვინმე, 1 კორ. 10,7; მ. ვინმე დრტჳნვიდეს, 1 კორ. 10,10; მ. არიან, 2 ტიმ. 3,6Ⴄ; ძმათა მათგანნიცა... მიჰყვეს მას, საქმე 10,23Ⴂ; უმრავლესთა მათგანთა [მოთხრ.] არა უწყოდეს, საქმე 19,32ႪႭ; მრავალთა მ. დაიდვეს გულსა, საქმე 27,12; ვიეთმე მ. ისიძვეს, 1 კორ. 10,8CD; ვითარცა-იგი მ. ვიეთმე გამოცადეს, 1 კორ. 10,9CD; რომელთამე მათგანთა [მიც.] ჰრწმენა, საქმე 17,4; მრავალთა უკუე მ. ჰრწმენა, საქმე 17,12F; გამორჩევად კაცთა მ., საქმე 15,22; მრავალთა მათგანთაცა ჰრწმენა, საქმე 17,12; მესმა ერთისა ცხოველთა მათგანისაჲ, გამოცხ. 6,1; აღსლვაჲ პავლესი... და სხუათა ვიეთიმე მათგანთაჲ, საქმე 15,2.

მათთანა მათთან მყოფი, მათგანი: რომელთაგანი იყო დიონოსიოს არიოპაგელი... და სხუანი მათთანანი, საქმე 17,34; კითხვაჲ არქუთ... ერმას და მათთანათა მათ ძმათა, ჰრომ. 16,14; კითხვაჲ არქუთ... მ. მათ ყოველთა წმიდათა, ჰრომ. 16,15.

მაიძულებელ-ი ნ. იძულება.

მაკაბელ-ი სადაურ. სახელი: აღდგომასა ღირს იქმნენ მაკაბელნი შჳდნი ძმანი, ებრ. 11,35; გუემითა განიცადნეს... მ., ებრ. 11,36CD.

მაკედონელ-ი, მაკედონიელ-ი, მაკედონის-ი სადაურ. სახელი, მაკედონიის მცხოვრები: კაცი ვინმე იყო მაკედონელი, საქმე 16,9; ჩუენ თანა იყო არისტარხოს მ. (მაკედონისი Ⴚ), საქმე 27,2ႢႪႭ; თანა წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს მაკედონელნი, საქმე 19,29ႪႭ; მო-რაჲ-ვიდენ მ. ჩემ თანა, 2 კორ. 9,4; ვიქადი მაკედონელთა (მაკედონიელთა Ⴊ) თანა, 2 კორ. 9,2; იგი არს პირველი ნაწილი მაკედონელთაჲ (მაკედონელთა Ⴂ), საქმე 16,12.

მაკედონია ნ. მაკედონელი.

მაკედონის-ი ნ. მაკედონელი.

მაკუდინებელ-ი მომაკუდინებელი, სასიკუდილო: ენაჲ... კაცთაჲ... სავსე გესლითა მაკუდინებელითა, იაკ. 3,8.

მალე სწრაფი, ჩქარი: მალე არიან ფერჴნი მათნი დასთხევად სისხლისა, ჰრომ. 3,15.

მალედ ზმნზ. სწრაფად, ჩქარა, მალე: მალედ წარმოვედით, საქმე 21,1.

მალიად ზმნზ. სწრაფად, ჩქარა, მალე: უკუეთუ მალიად მოვიდეს, ებრ. 13,23D.

მამა 1. რელიგ. მამაღმერთი, შემოქმედი, შემოქმნელი ყოვლისავსი: ვიყო მე თქუენდა მამა, 2 კორ. 6,18; მე ვიყო მისა მ., ებრ. 1,5; ჩუენდა ერთ არს ღმერთი მამაჲ, 1 კორ. 8,6; კურთხეულ არს ღმერთი და მ. უფლისა ჩუენისა, 2 კორ. 1,3; ეფეს. 1,3; 1 პეტ. 1,3; ერთ არს

ღმერთი და მ. ყოველთაჲ, ეფეს. 4,6; რამეთუ იცანთ მ., 1 იოვ. 2,13ႢႪႭ; რომელმან უვარ-ყოს მ., 1 იოვ. 2,22; მის თანა არცა მ. არს, 1 იოვ. 2,23; მ. არცა მის თანა არს, 1 იოვ. 2,23; მამაჲცა არს მის თანა, 1 იოვ. 2,23Ⴍ; მის თანა ძჱცა და მ. არს, 2 იოვ. 1,9.

რომელ-იგი მამამან დადვა, საქმე 1,7; მ. უფლისა ჩუენისა... იცის, 2 კორ. 11,31; იესუ ქრისტჱსმან მ. მოგცეს თქუენ სული, ეფეს. 1,17; მ. ... იესუ ქრისტჱსმან... მოგცეს თქუენ, ეფეს. 1,17D; ღმერთმან და მ. ჩუენმან... წარჰმართენინ გზანი ჩუენნი, 1 თეს. 3,11; მ. ჩუენმან... შემიყუარნა ჩუენ, 2 თეს. 2,16; რაჲდენი სიყუარული მომცა ჩუენ მ., 1 იოვ. 3,1; მ. მოავლინა ძჱ მაცხოვრად სოფლისა, 1 იოვ. 4,14.

ადიდებდეთ ღმერთსა და მამასა... იესუ ქრისტჱსსა, ჰრომ. 15,6; რაჟამს მოსცეს სუფევაჲ ღმერთსა და მ., 1 კორ. 15,24; ჰმადლობდით... ღმერთსა და მ., ეფეს. 5,20; ღმერთსა და მ. ჩუენსა დიდებაჲ, ფილიპ. 4,20; ვჰმადლობთ ღმერთსა და მ. უფლისა ჩუენისასა, კოლ. 1,3; 1 თეს. 1,2Ⴁ; ჰმადლობდით ღმერთსა და მ. მის მიერ, კოლ. 3,17; მით ვაკურთხევთ ღმერთსა და მ., იაკ. 3,9; არა-მე უფროს დავემორჩილნეთა მ. მას სულთასა, ებრ. 12,9.

მადლი თქუენდა და მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა, ჰრომ. 1,7; 1 კორ. 1,3; ეფეს. 1,2; ფილიპ. 1,2; კოლ. 1,3; 1 თეს. 1,1CD; ფილემ. 1,3; მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ მ. და უფლისა ჩუენისა, 2 კორ. 1,2; 2 თეს. 1,2; პავლე, მოციქული... იესუ ქრისტჱს მიერ და ღმრთისა მ. [გიკითხავს], გალ. 1,1; მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მ., გალ. 1,3; ნებითა ღმრთისა და მ. ჩუენისაჲთა, გალ. 1,4; მშჳდობაჲ ძმათა... ღმრთისა მიერ მ., ეფეს. 6,23; აღუვაროს, რამეთუ უფალი იესუ ქრისტჱ სადიდებლად ღმრთისა მ., ფილიპ. 2,11; ღმრთისა მიერ მ. მადლი თქუენდა, 1 თეს. 1,1; მოუკლებელად მოვიჴსენებთ... წინაშე ღმრთისა და მ. ჩუენისა, 1 თეს. 1,3; განმტკიცნენ გულნი თქუენნი... მ. ჩუენისა მოსლვასა, 1 თეს. 3,13; [გიკითხავთ] ღმრთისა მიერ მ. ჩუენისა, 2 თეს. 1,1; ტიმოთეს... მადლი... ღმრთისა მიერ მ., 1 ტიმ. 1,2; 2 ტიმ. 1,2; ტიტეს... მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მ., ტიტე 1,4; მსახურებაჲ წმიდაჲ... ღმრთისა მიერ და მ. ესე არს, იაკ. 1,27; მოიღო ღმრთისაგან მ. პატივი, 2 პეტ. 1,17; იყოს ჩუენ თანა... წყალობაჲ ღმრთისა მიერ მ., 2 იოვ. 1,3; თქუენ, ღმრთისა მიერ მ. შეყუარებულთა, იუდა 1,1; მყვნა ჩუენ... მღდელ ღმრთისა და მ. თჳსისა, გამოცხ. 1,6; აქუნდა სახელი მისი და სახელი მ. მისისაჲ, გამოცხ. 14,1.

აღთქუმაჲ სულისაჲ მიიღო მამისაგან, საქმე 2,33; ნიჭი... ზეგარდამოსრული არს მ. ნათლისაჲსა, იაკ. 1,17; არა არს ესე მ., 1 იოვ. 2,16; მცნებაჲ მოვიღეთ მ., 2 იოვ. 1,4; ვითარცა მე მოვიღე მ., გამოცხ. 2,27; რომელი იყო მამისა თანა, 1 იოვ. 1,2; თქუნცა მ. თანა და ძისა თანა ეგნეთ, 1 იოვ. 2,24; გაქუნდეს... ზიარებაჲ იგი ჩუენი მ. თანა, 1 იოვ. 1,3; დავჯედ მ. ჩემისა თანა საყდარსა მისსა, გამოცხ. 3,21; რომელმან მ. ჩუენისა მიერ... სთქუ, საქმე 4,25; მაქუს ჩუენ მიახლებაჲ იგი... მ. მიმართ, ეფეს. 2,18; მოვიდრეკ მუჴლთა ჩემთა მ. მიმართ, ეფეს. 3,14; ნუგეშინის-მცემელი გუაქუს მ. მიმართ იესუ ქრისტე, 1 იოვ. 2,1; აღვიარო სახელი მისი წინაშე მ. ჩემისა, გამოცხ. 3,5.

უკუეთუ მამით ხადით მას, 1 პეტ. 1,17.

რაჲთა იყოს იგი მამად ყოველთა მორწმუნეთა, ჰრომ. 4,11.

რომლითა ვღაღადებ: აბბა, მამაო, ჰრომ. 8,15; რომლითა ღაღადებთ: აბბა, მ., გალ. 4,6.

სიყუარული ღმრთისა და მამისაჲ, 2 კორ. 13,13CD; არა არს სიყუარული მ. მის თანა, 1 იოვ. 2,15ႢႪႭ; მოელოდეთ აღთქუმასა მამისასა, საქმე 1,4ႢႪႭ; საიდუმლოსა მას ღმრთისასა და მ., კოლ. 2,2; იყოს ჩუენ თანა მადლი... ქრისტე იესუჲს მიერ ძისა მამისაჲსა, 2 იოვ. 1,3; ვითარცა აღდგა ქრისტე მკუდრეთით დიდებითა მამისაჲთა, ჰრომ. 6,4; წინაჲსწარ ცნობითა ღმრთისა მ., 1 პეტ. 1,2.

2. მშობელი. მამა, отец: წარმართი იყო მამაჲ მისი, საქმე 16,3; იყო მ. პოპლიოჲსი... სნეულ, საქმე 28,8; დაუტეოს კაცმან მ. თჳსი, ეფეს. 5,31; ვითარცა მ. შვილსა, ეგრეთ ნუგეშინის-გცემდით, 1 თეს. 2,11; ვითარცა მამამან შვილსა, ეგრეთ ჰმონა, ფილიპ. 2,22ႼႪ; ვინმე არს შვილი, რომელი არა სწავლის მ., ებრ. 12,7; მოუწოდა იაკობს, მამასა თჳსსა, საქმე 7,14; პატივ-ეც მ. შენსა, ეფეს. 6,2; ვითარცა მ. შვილმან, ეგრე ჰმონა, ფილიპ. 2,22; მოხუცებულსა ჰლოცევდ ვითარცა მ., 1 ტიმ. 5,1; არცა წარმართთა შორის სახელ-ედების, ვითარმცა მამის ცოლი ვისმე ცოლად ესუა, 1 კორ. 5,1; გიკითხავს თქუენ მარკოს, მ. ძმის წული ბარნაბაჲსი, კოლ. 4,10; მართალსა შჯულ არა უც, არამედ... მ. (+ა ႢႪ) მაგინებელთა, 1 ტიმ. 1,9; შემდგომად სიკუდილისა მამისა მისისა მოვიდა ქუეყანასა ამას, საქმე 7,4; იზარდებოდა... სახლსა შინა მ. თჳსისასა, საქმე 7,20; ძჱ იყო... მ. წარმართისაჲ, საქმე 16,1; ვიდრე ადგილად მოდგომადმდე მ. თჳსისა, გალ. 4,2; წელთაღა შინა მ. იყო, ებრ. 7,10Ⴊ.

მამანი ნუ განარისხებთ შვილთა თქუენთა, კოლ. 3,21; უკუეთუმცა გუესხნეს ჴორციელნი მ., ებრ. 12,9; მ. ეგე ნუ განარისხებთ შვილთა თქუენთა, ეფეს. 6,4; ბოროტსა უყოფდა მამათა ჩუენთა, საქმე 7,19; წელთაღა შინა მამისათა იყო, ებრ. 7,10.

3. იხმარება მრ. რიცხვში, წინაპრები, მამა-პაპა, предки: არა ჰპოვებდეს საზრდელსა მამანი ჩუენნი, საქმე 7,11; წარავლინნა მ. ჩუენნი, საქმე 7,12; აღესრულა იგი და მ. ჩუენნი, საქმე 7,15; წინა-აღუდგებით, ვითარცა მ. თქუენნი, საქმე 7,51; ღმერთმან... გამოირჩინა მ. ჩუენნი, საქმე 13,17; მ. ჩუენნი ყოველნი ღრუბელსა ქუეშე იყვნეს, 1 კორ. 10,1; რომელიცა შემოიღეს... მამათა [მოთხრ.] ჩუენთა, საქმე 7,45; რომელნი-მე წინაწარმეტყუელთაგანნი არა დევნნეს მ. (+მათ ႼႪႭ) თქუენთა, საქმე 7,52; ვერცა მ. ჩუენთა, ვერცა ჩუენ შეუძლეთ ტჳრთვად, საქმე 15,10; განმცადეს მე მ. თქუენთა, ებრ. 3,9; ვინაჲთგან მ. დაისუენეს, 2 პეტ. 3,4; არა ინებეს დამორჩილებად მ. მათ ჩუენთა, საქმე 7,39; რომელი-იგი აღუთქუა ღმერთმან მამათა [მიც.] თქუენთა, საქმე 3,25; ეტყოდა მ. ჩუენთა, ებრ. 1,1; აღუთქუ მ. მათთა, ებრ. 8,9; რომელი-იგი ეტყოდა მას მთასა სინასა მ. მათ ჩუენთა, საქმე 7,38; რომელი-იგი აღთქუმულ იყო მ. მათ თქუენთა, საქმე 13,32; ღმერთმან მამათა [ნათ.] ჩუენთამან ადიდა, საქმე 3,13; ღმერთმან მ. ჩუენთამან აღადგინა იესუ, საქმე 5,30; მე ვარ ღმერთი მ. შენთაჲ, საქმე 7,32; რომელნი-იგი მოსპნა ღმერთმან პირისაგან მ. ჩუენთაჲსა, საქმე 7,45; ღმერთმან მ. ჩუენთამან გამოგირჩია

შენ. საქმე 22.14; ვჰმსახურებ მ. ღმრთისა. საქმე 24,14; სასოებისათჳს მ. ჩუენთაჲსა აღთქუმისა… განვიკითხვი. საქმე 26.6; კეთილად იტყოდა სული წმიდაჲ… მ. თქუენთათჳს. საქმე 28.25; იჴსნენით თქუენ ამაოჲსა მისგან მ. მოცემულისა სლვისა. 1 პეტ. 1,18; შეეძინა იგი მ. თანა, საქმე 13,36; რომელი იყო მ. ჩუენთა თანა, საქმე 7.44; მოსე თქუა მ. მიმართ, საქმე 3,22ႪႭ; გახარებთ მ. მიმართ ქმნილსა მას აღთქუმასა. საქმე 13,32ႪႭ; რაჲთა მტკიცე იყოს აღთქუმაჲ იგი მამათაჲ, ჰრომ. 15,8; დასამტკიცებელად აღთქუმასა მას მამათასა, ჰრომ. 15,8CD.

4. გადატ. მამამთავარი (ებრაელებისა), პატრიარქი, родоначальник: რომელ არს მამაჲ ჩუენ ყოველთაჲ. ჰრომ. 4,16 იგულისხმება აბრაჰამი; აბრაჰამ, მ. ჩუენი, საქმეთაგან განმართლდა, იაკ. 2,21; იპოვა-მეა აბრაჰამ, მ. იგი ჩუენი, ჴორციელად, ჰრომ. 4,1; ღმერთი… ეჩუენა მამასა ჩუენსა აბრაჰამს, საქმე 7,2; რაჲ-მე უკუე ვთქუათ აბრაჰამისგან, მამისა ჩუენისა, პოვნად, ჰრომ. 4,1D; რომელნი ჰგიან კუალთა მათ წინადაუცუეთილებისა სარწმუნოებისათა მ. ჩუენისა აბრაჰამისთა, ჰრომ. 4,12; რებეკასცა ერთისაგან საწოლისა ესუა ისაკ მ. ჩუენისა, ჰრომ. 9,10; მამად მრავალთა თესლთა დაგადგინე შენ, ჰრომ. 4,17; რაჲთა იყოს იგი მ. მრავალთა თესლთა, ჰრომ. 4,18; რომელთანი იყვნეს მამანი, ჰრომ. 9.5; რჩეულებისა მისგან — საყუარელ მამათათჳს, ჰრომ. 11,28.

5. შემქმნელი, შემოქმედი, დამწყები, საფუძვლის ჩამყრელი, ფუძემდებელი: კურთხეულ არს ღმერთი და მამაჲ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი, მამაჲ მოწყალებათაჲ, 2 კორ. 1,3; რაჲთა იყოს იგი… მამად წინადაცუეთილებისა, ჰრომ. 4,12.

6. სულიერი მამა: დაღაცათუ ბევრ მზარდულ გესხნეს თქუენ ქრისტჱს მიმართ, არამედ არა მრავალ მამა, 1 კორ. 4,15.

7. პატივისცემით მიმართვა, იხმარება ზრდილობიანი მიმართვისას უმცროსისა უფროსისადმი: კაცნო, ძმანო და მამანო, ისმინეთ ჩემი, საქმე 7,2; 22,1; მივწერ(!) თქუენდა, მ., რამეთუ იცანთ პირველი იგი, 1 იოვ. 2,13; მივწერე თქუენდა, მ., რამეთუ იცანთ პირველი იგი, 1 იოვ. 2,14ႪႭ.

8. მამაკაცი, мужчина: თუ ვინმე პოვნეს ამის მოძღურებისა გზასა, მამები ანუ დედები, საქმე 9,2; სახლებსა შევიდოდა და გამოითრევდა მამებსა და დედებსა, საქმე 8,3; ჰრწმენა… დედათა მრავალთა და მ. არა მცირედსა, საქმე 17,12; ნათელს-იღებდეს მამანი და დედანი, საქმე 8,12; მ. მამათა თანა სარცხჳნელსა იქმოდეს, ჰრომ. 1,27; მამათა [მოთხრ.] მათთა დაუტევეს ბუნებისა იგი წესი დედათაჲ. ჰრომ. 1,27; მივსცემდი საპყრობილესა მამათა [მიც.] და დედათა, საქმე 22,4; ჭაპუკთა მ. (+მათ Ⴂ) ევრევე ჰლოცევდ, ტიტე 2,6; შეეძინებოდა სიმრავლჱ მამათა [ნათ.] და დედათა მორწმუნეთაჲ, საქმე 5,14; მამანი მ. თანა სარცხჳნელსა იქმოდეს, ჰრომ. 1,27; შეეძინებოდეს მორწმუნენი… სიმრავლე მამათაჲ და დედათაჲ, 5,14DEH; მნებავს უკუე ლოცვაჲ მ., 1 ტიმ. 2,8.

მამა-დედა დედ-მამა, მშობლები: იყვნენ კაცნი მამა-დედის (+ა ႪႢCD) ურჩ, 2 ტიმ. 3.2Ⴍ; იყვნენ კაცნი… მამის-დედის ურჩ. 2 ტიმ. 3.2AႨ; უუნჯებელ… მამა-დედანი შვილთა, 2 კორ. 12.14; უკუეთუმცა გუესხნეს ჴორციელნი მ., ებრ. 12,9CD; მოსე… დამალეს… მამა-დედათა [მოთხრ.] მისთა, ებრ. 11,23; არა შვილნი მამა-დედათა [მიც.] უუნჯებედ. 2 კორ. 12,14; მორჩილ იყვენით მ. თქუენთა, ეფეს. 6,1; შვილნი დაემორჩილენით მ. თქუენთა, კოლ. 3,20; პატივ-სცემდე მ., 1 ტიმ. 5,4; მამა-დედათა [ნათ.] ურჩ იყვნეს, ჰრომ. 1,30; იყვნენ კაცნი… მ. ურჩ, 2 ტიმ. 3,2Ⴇ.

მამათმავალ-ი, მამადმავალ-ი: არცა მამათმავალთა (მამადმავალთა Ⴂ) [მოთხრ.], არცა მპარავთა… სასუფეველი ღმრთისაჲ არა დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,9; მართალსა შჯული არა უც, არამედ… მამათმავალთა [მიც.], 1 ტიმ. 1,10.

მამათმთავარ-ი პატრიარქი, родоначальник: ათეული მისცა აბრაჰამ რჩეულთა მათგანი მამათმთავარმან მან, ებრ. 7,4; ჯერ-არს თქუმად განცხადებულად თქუენდა მიმართ მამათმთავრისა დავითისთჳს, საქმე 2,29; მამათმთავარნი იგი ეშურებოდეს იოსებს, საქმე 7,9; წინადასცჳთა… იაკობმან ათორმეტთა მათ მამათმთავართა, საქმე 7,8.

მამაკაც-ი: დამიტევებიეს თავისა ჩემისა შჳდ ათას ოდენ მამაკაც, ჰრომ. 11.4; ოდეს ვიქმენ მ., 1 კორ. 13,11; დამიტევებიეს თავისა ჩემისა შჳდ ათასი მამაკაცი, ჰრომ. 11,4CD; არა მ. დედაკაცისაგან არს, 1 კორ. 11,8; ყოველი მ., რომელი ილოცვიდეს, 1 კორ. 11,4; არა დაებადა მ. დედაკაცისათჳს, 1 კორ. 11,9; არცა მ. [არს] თჳნიერ დედაკაცისა, 1 კორ. 11,11; მამაკაცმან თუ გარდაუტეოს თმაჲ გრძელად, 1 კორ. 11,14; მიგათხოვენ თქუენ ერთსა მამაკაცსა, 2 კორ. 11,2; ყოვლისა მამაკაცისა თავ ქრისტჱ არს, 1 კორ. 11,3; მ. არა ჯერ-არს დაბურვაჲ თავისაჲ 1 კორ. 11,7; დედაკაცი მამაკაცისაგან არს, 1 კორ. 11,8; არა [არს] დედაკაცი თჳნიერ მამაკაცისა, 1 კორ. 11,11; არამედ დედაკაცი მამაკაცისათჳს [დაებადა], 1 კორ. 11,9; მივეწიფენით… მამაკაცად სრულად, ეფეს. 4,13; ანუ შენ რაჲ იცი, მამაკაცო, 1 კორ. 7,16; არა არს რჩევა მამაკაცისა [ნათ.-წრფ.], გალ. 3.28; არა არს რჩევაჲ მამაკაცისაჲ, გალ. 3,28Ⴊ.

მამობა ტომი, მოდგმა, ხალხი, სინონ. ნათესავი: რომლისაგან ყოველნი მამობანი ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა სახელ-იდებიან. ეფეს. 3,15ხ.

მამულ-ი მამაპაპისეული, მშობლიური: მე არარაჲ ბოროტი ვქმენ ერისათჳს, გინა თუ შჯულისა მამულისა, საქმე 28,17; სწავლულ ვარ ჭეშმარიტებით მამულითა შჯულითა. საქმე 22,3; მოშურნე ვიყავ მამულთა ჩემთათჳს მოძღურებათა, გალ. 1,14.

მან, მას, მის… იხ. იგი.

მანანა საჭმელი, რომელიც თითქოს ციდან უცვიოდათ ეგვიპტიდან გამოსულ ებრაელებს უდაბნოში მოგზაურობის დროს, μάννα: მიესცე მას მანანაჲსა მისგან დაფარულისა, გამოცხ. 2,17; რომელსა შინა იყო ტაკუკი ოქროჲსაჲ საესჱ მანანაჲთა, ებრ. 9,4.

მანგალ-ი ნამგალი: აქუნდა… ჴელთა მისთა მანგალი ახლესული, გამოცხ. 14,14; მიყო მჯდომარემან მან ღრუბელსა ზედა მ. თჳსი ქუეყანად, გამოცხ. 14,16; აქუნდა მასცა მ. მახჳლი, გამოცხ. 14,17; რომელსა-იგი აქუნდა მ. მახჳლი, გამოცხ. 14,18; გამოიღო ანგელოზმან მან მ. თჳსი, გამოცხ. 14,19; მიყავ მ. ეგე შენი და მომკე, გამოცხ. 14,15; მიყავ მ. ეგე მახჳლი, გამოცხ. 14,18.

მანდა ზმნზ. მანდ. იმ ადგილას, იქ: შეპირაცხიეს, ვითარცა მანდა მყოფსა, 1 კორ. 5,3; შენ დეგ მ., იაკ. 2,3.

მანკიერება უკეთურება, ბიწიერება, უპატიოსნება: სავსენი ყოვლითა... მანკიერებითა, საქმე 13,10.

მანქანება ცბიერება, ვერაგობა, მზაკვრობა, ეშმაკური ხრიკები: არა ვიყვნეთ... მიმოტაცებულ... ზაკვულებითა მანქანებისა მის მიმართ საცთურებისასა, ეფეს. 4,14; რაითა შეუძლოთ თქუენ წინა-დადგომად მანქანებათა მათ ეშმაკისათა, ეფეს. 6,11.

მარ-ი მიდიელი: რომელნი-ესე ვართ მარნი და უეკნი და ელამიტელნი, საქმე 2,9.

მარადის ზმნზ. სულ, მუდამ, მარად, ყოველთვის: ვხედევდ უფალსა წინაშე ჩემსა მარადის, საქმე 2,25; თქუენ მ. სულსა წმიდასა მჴდომად წინა-აღუდგებით, საქმე 7,51; ევედრებინ იგი ღმრთსა მ., საქმე 10,2; ერისაგანი ერთი... წინაშე მდგომელთაგანი მისთაი მ., საქმე 10,7; მ. გამოეძიებდეს წიგნებსა მას, საქმე 17,11; ეტყოდა მ., საქმე 17,17; გონებაი მაქუს ღმრთისა მიმართ... მ., საქმე 24,16; მ. თქუენთჳს ვილოცავ, ჰრომ. 1,10; ზურგნი მათნი მ. შედრიკე, ჰრომ. 11,10; ვჰმადლობ ღმრთსა ჩემსა მ., 1 კორ. 1,4; მ. უწყოდეთ, 1 კორ. 15,58ႢCD; მ. მომძლევანის ჩუენ ქრისტჱს მიერ, 2 კორ. 2,14; მ. სიკუდილი იგი... გუამითა ჩუენითა ვიტჳრთავს, 2 კორ. 4,10; მ. სიკუდილსა მიეცემით, 2 კორ. 4,11; ვიკადრებთ უკუე მ., 2 კორ. 5,6; მ. გჳხარის, 2 კორ. 6,10; მ. ყოველივე უნაკლულოდ გაქუნდეს, 2 კორ. 9,8; ჰმადლობდით მ. ყოველთათჳს, ეფეს. 5,20; მ. ... ლოცვასა ვჰყოფ, ფილიპ. 1,4; მ. ჴსენებასა შენსა ვჰყოფ, ფილემ. 1,4; ვითარცა მ. და აწცა იდიდოს ქრისტე, ფილიპ. 1,20; გიხაროდენ მ., ფილიპ. 4,4; მ. ვილოცავთ თქუენთჳს, კოლ. 1,3; სიტყუაჲ თქუენი მ. მადლითა... შეზავებულ იყავნ, კოლ. 4,6; მ. იღუწის თქუენთჳს, კოლ. 4,12; ვჰმადლობთ ღმერთსა მ., 1 თეს. 1,2CD; რაითა აღესრულნენ ცოდვანი მათნი მ., 1 თეს. 2,16; გაქუს ჴსენებაჲ ჩუენი... მ., 1 თეს. 3,6; მ. უფლისა თანა ვიყოფოდით, 1 თეს. 4,17; მ. კეთილსა შეუდეგით, 1 თეს. 5,15; მ. გიხაროდენ, 1 თეს. 5,16; მადლობაჲ გჳღირს ღმრთისა მ., 2 თეს. 1,3; ვილოცავთ მ. თქუენთჳს, 2 თეს. 1,11CD; თანა-გუაც მადლობაჲ მ. თქუენთჳს, 2 თეს. 2,13; მოგეცინ თქუენ მშჳდობაჲ მ., 2 თეს. 3,16; მ. ცხორებად თანა-მდებ იყვნეს კირთებასა, ებრ. 2,15; მ. სცთებიან იგინი, ებრ. 3,10; მ. ცხოველ არს, ებრ. 7,25; მ. შევლენედ მღდელნი, ებრ. 9,6; შევსწირავთ მსხუერპლსა ქებისასა მ. ღმრთისა, ებრ. 13,15; მ. ისწავებედ, 2 ტიმ. 3,7; კრეტელნი მ. მტყუარნი, ტიტე 1,12; განმზადებულ იყვენით მ., 1 პეტ. 3,15; ვიზრუნოთ თქუენდა მოჴსენებად მ., 2 პეტ. 1,12; მისა დიდებაჲ აწ და მ., 2 პეტ. 3,18.

მარადღე ზმნზ. ყოველდღე, სულ, მუდამ: მარადღე გამოეძიებდეს წიგნთაგან, საქმე 17,11ႪႭ; შენთჳს მოვწყდებით ჩუენ მ., ჰრომ. 8,36; მ. მოვკუდები, 1 კორ. 15,31CD; მ. სცთებიან იგინი, ებრ. 3,10Ⴂh.

მარანათა უფალი მოვიდა (სამ.), μαρὰν ἀθᾶ (არამ.), ან μαράνα θά უფალო, მოდი!: რომელსა არა უყუარდეს უფალი ჩუენი იესუ ქრისტჱ, იყავნ შეჩუენებულ, მარანათა, 1 კორ. 16,22.

მარგალიტ-ი: ღირსებით შემკობად თავთა თჳსთა... ნუ... ოქროითა ანუ მარგალიტითა, 1 ტიმ. 2,9; ემოსა პორფირი... შემკული... მ., გამოცხ. 17,4; ვაჲ ქალაქი იგი დიდი... შემკული... მ., გამოცხ. 18,16; ათორმეტნი იგი ბჭენი იყვნეს ათორმეტნი მარგალიტნი, გამოცხ. 21,21; არღარაჲ იყოს ტჳრთები... ქვისა პატიოსნისა და მარგალიტისაჲ, გამოცხ. 18,12; თითოეული ბჭჱ იყო ერთისა და ერთისა მ., გამოცხ. 21,21.

მართალ-ი 1. ნამდვილი, სწორი, უტყუარი, ჭეშმარიტი: მცნებაჲ იგი მართალ [არს], ჰრომ. 7,12; სარწმუნო არს და მ., 1 იოვ. 1,9; მ. და ჭეშმარიტ არიან გზანი შენნი, გამოცხ. 15,3; მ. არიან სასჯელნი შენნი, გამოცხ. 16,7.

2. ადამიანი, რომელიც რელიგ. კანონებს ემორჩილება, მათ მიხედვით ცხოვრობს, ღვთის მსახური, ღვთის მოშიში, მართლმორწმუნე, праведный, праведник, ხშირად ქრისტეს ეპითეტია; პატიოსანი, სამართლიანი: არა მსმენელნი შჯულისანი მართალ ღმრთისა მიერ, ჰრომ. 2,13Ⴂb; არავინ არს მ. არცა ერთ, ჰრომ. 3,10; რაჲთა იყოს იგი მ., ჰრომ. 3,26; რაჲ-იგი არს მ., ფილიპ. 4,8 სამართლიანი; მ. არს, ებრ. 11,4; წმიდა, მ., ღირს, მოთმინე [ჯერ-არს], ტიტე 1,8; ვითარმედ მ. არს, 1 იოვ. 2,29; იგი მ. არს, 1 იოვ. 3,7; საქმენი მისნი ბოროტ იყუნეს, ხოლო ძმისანი — მ., 1 იოვ. 3,12; მ. ხარ, გამოცხ. 16,5; ხოლო თქუენ წმიდაჲ იგი და მართალი უარ-ჰყავით, საქმე 3,14; მ. სარწმუნოებითა ცხოვნდეს, ჰრომ. 1,17; მ. ძნიად განერეს, 1 პეტ. 4,18; მ. ლოთ... იჴსნა, 2 პეტ. 2,7; სული იგი მისი მ. ... იტანჯებოდა, 2 პეტ. 2,8; ნუგეშინის-მცემელი გუაქუს მამისა მიმართ ქრისტე იესუ მ., 1 იოვ. 2,1ႪႭ; მ. სიმართლესა იქმოდენ ჯერეთ, გამოცხ. 22,11; მ. იგი სარწმუნოებითა ცხოვნდეს, გალ. 3,11; ებრ. 10,38; მოჰკალთ მ. იგი, იაკ. 5,6; მიეცა მ. იგი მსაჯულსა, 1 პეტ. 2,23ႪႭ; მ. იგი დამკჳდრებულ რაჲ იყო მათ შორის, 2 პეტ. 2,8.

კაცმან მართალმან... მოიღო ბრძანებაჲ, საქმე 10,22; მომცეს... მ. მან მსაჯულმან, 2 ტიმ. 4,8; ივნო მ. ცრუთათჳს, 1 პეტ. 3,18; მართალსა შჯულ არა უც, 1 ტიმ. 1,9; გამოგირჩია შენ... ხილვად მართლისა მის, საქმე 22,14; ძნიად ვინმე მართლისათჳს მოკუდის, ჰრომ. 5,7; მართალნი შემოვიდეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19; მართალთა შჯულ არა უც, 1 ტიმ. 1,9Ⴊ; მოსრულ ხართ თქუენ... სულებისა მართალთა [ნათ.] მათ აღსრულებულთაჲსა, ებრ. 12,23; თუალნი უფლისანი მ. ზედა, 1 პეტ. 3,12; ფრიად შემძლებელ არს ვედრებაჲ მართლისაჲ, იაკ. 5,16; წინაისწარ უთხრობდეს მოსლვასა მას მართლისასა, საქმე 7,52ႳႪႭ; ფრიადი ძალ-უც ლოცვასა მ., იაკ. 5,16HI; აღმდგომაჲ ყოფად არს მართალთაჲ და ცოდვილთაჲ, საქმე 24,15; აღდგომაჲ ყოფად არს მართალთაჲცა და ცოდვილთაჲცა, საქმე 24,15ႳႪႭ.

3. სწორი, პირდაპირი: რომელსა ჰრქჳან უბანი მართალი, საქმე 9,11 სწორი, პირდაპირი ქუჩა.

მართება 6. მმართებელი.

მართლ 1. ნამდვილად, ჭეშმარიტად (?) ნუგეშინის-მცემელი გუჳს მამისა მიმართ იესუ ქრისტე მართლ, 1 იოვ. 2,1.

2. პირდაპირ, პირდაპირი გზით: და მართლ მივისწრაფეთ სამოთრაკედ, საქმე 16,11KႳႪႭ; მ. წარმოვედით და მივიწიენით კონდ, საქმე 21,1ႪႭ.

3. სწორად, პირდაპირ დადგომა, прямо, ὀρθός: აღ-დეგ ფერჴთა შენთა ზედა მართლ, საქმე 14,10.

4. სწორად, მართებულად: არა მართლ წარმართე-ბულ არიან, გალ. 2,14CD.

5. სწორად, განუხრელად, გაუმრუდებლად: შეუძ-რძალოთ აღსარებაჲ იგი მართლ, ებრ. 4,14ႧCD; შეუძ-რძალოთ აღსაარებაჲ იგი სასოებისაჲ მ., ებრ. 10,23.

მართლ-ყოფა გასწორება (გზისა): ალაგნი მართლ ყვენით ფერჴთა თქუენთანი, ებრ. 12,13.

მართლად სამართლიანად, პატიოსნად: ღირსად და მართლად და უბიწოდ... ვიყვენით, 1 თეს. 2,10CD.

[მართლ-კუეთა] სწორად კვეთა, გადატ. სწორად, მართლად (გავრცელება): წარმართებად მართლ-მკუეთე-ლად სიტყუასა მას ჭეშმარიტებისასა, 2 ტიმ. 2,15D.

მართლმსაჯულება, მართლმსაჯულობა სწო-რად გასამართლება: გამოსაცხადებლად მართლმსაჯულე-ბისა ღმრთისა, 2 თეს. 1,5D; იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა დღესა მას... მართლმსაჯულობისა ღმრთისასა, ჰრომ. 2,5CD.

მართლუკუნ, მართუკუნ უკან: მართუკუნ იქ-ცეს... ქუეყანად ეგჳპტედ, საქმე 7,39; ვიდრე ცნობასა და მართლუკუნ (მართუკუნ C[1]) ქცევასა, 2 პეტ. 2,21ႧႪ.

მარილ-ი: სიტყუაჲ თქუენი... მადლითა ვითარცა მარილითა შეზავებულ იყავნ, კოლ. 4,6.

მარილიან-ი, მარილოვან-ი: მარილოვანი წყალი ტკბილ ყოფად, იაკ. 3,12; ვერცა ერთი წყაროჲ მარილი-ანსა და ტკბილსა წყალსა აღმოცენებად, იაკ. 3,12ႪႭ.

მარმარილო, მარმარილონ-ი, μάρμαρος: არღა-რა იყოს... ყოველივე ჭურჭელი... რვალისა და რკინისა და მარმარილოჲსაჲ (მარმარილონისა AB), გამოცხ. 18,12.

მარტი(ვ)ობა სიმარტივე, უბრალოება, გულუბ-რყვილობა: მარტივობითა (მარტიობითა ႩႧ) გულისაჲ-თა გეშინოდენ უფლისა, კოლ. 3,22CD.

მარტო ცალკე, განცალკევებულად, სხვების გარე-შე; მხოლოდ: მე მარტოჲ დაშთომილ ვარ, ჰრომ. 11,3; ლუკა არს მ. ჩემ თანა, 2 ტიმ. 4,10; არცა ერთი ეკლე-სიაჲ მეზიარა მე... გარნა თქუენ მარტოდ, ფილიპ. 4,15; ჯერ-გჳჩნდა დაშთომაჲ მარტოთა, 1 თეს. 3,1.

მარტო-ქმნულ-ი განმარტოებული, одинокая: ნან-დჳლვე ქურივი იგი არს და მარტო-ქმნული, რომელი ესავს უფალსა, 1 ტიმ. 5,5.

მარტჳლია, მარტჳრია ქრისტიანული დღესასწა-ული, სულიწმიდის მოფენის დღე: დავადგრე ეფესოს ში-ნა ვიდრე მარტჳრიადმდე (მარტჳლიადმდე ႧCD), 1 კორ. 16,8; იწრაფდა... დღე იგი მარტჳრიისაჲ ყოფად იერუსალჱმს, საქმე 20,16.

ნ.კ. მეერგასის-ი, მეერგასისე.

მარცუალ-ი მარცვალი: დასთესი... შიშუელი მარ-ცუალი რომელივე იფქლისაჲ, 1 კორ. 15,37.

მარცხენე, მარცხენა: დადვა ფერჴი მისი... მარ-ცხენე (მარცხენაჲ C) ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 10,2; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... საჭურველითა სიმართლი-სათა მარჯუენისათა და მარცხენისათა, 2 კორ. 6,7.

მარცხენით, მარცხნით მარცხნით, მარცხნივ: და-უტევეთ იგი მარცხენით (მარცხნით Ⴂ), საქმე 21,3.

მარხვა 1. დაცვა, შესრულება (ღვთის მცნებებისა, რელიგ. კანონებისა), ი: იმარხავ შჯულსა, საქმე 21,24; უკუეთუ შჯულსა ი., ჰრომ. 2,25CD; სიმართლესა შჯუ-ლისასა იმარხავს, ჰრომ. 2,26CD; მცნებათა მისთა ვი-მარხავთ, 1 იოვ. 3,22; არცაღა იგინი... შჯულსა იმარ-ხვენ, გალ. 6,13; რომელნი ი. მცნებასა ღმრთისასა, გა-მოცხ. 12,17; შჯულსა თუ იმარხვიდე, ჰრომ. 2,25; უკუ-ეთუ... სიმართლესა შჯულისასა იმარხვიდეს, ჰრომ. 2,26; მცნებათა მისთა არა ი., 1 იოვ. 2,4; რომელი ი. მცნებათა მისთა, 1 იოვ. 3,24; უკუეთუ მცნებათა მისთა ვიმარხვიდეთ, 1 იოვ. 2,3; მცნებათა მისთა ვ., 1 იოვ. 5,2ႧႪ; 5,3; არარას ეგევითარსა იმარხვიდენ, საქმე 21,25.

2. დაცვა, შენახვა რელიგ. წესისა, რომელიც კრძა-ლავს ხორცეულისა და რძის პროდუქტების ჭამას, მარ-ხულობა; თავშეკავება, მოთმინება, ი: რომელიმე იმარხავნ დღით გამოღებით, ჰრომ. 14,5; რომელიმე ი. ყოველთა დღეთა, ჰრომ. 14,5; ვიდრე იგინი... იმარხვიდეს, საქმე 13,2; ილოცვიდეს იგინი და ი., საქმე 13,3; მაშინ იმარ-ხეს და ილოცეს, საქმე 13,3ႪႭ.

ნაყოფი სულისაჲ არს: მარხვაჲ, გალ. 5,23CD; [ყავთ] მეცნიერებასა შინა მ., 2 პეტ. 1,6; [ყავთ] მარხვა-სა შინა მოთმინებაჲ, 2 პეტ. 1,6; ლოცვითა და მარხვი-თა შეჰვედრნეს იგინი უფალსა, საქმე 14,23; წარუდგინე-ნით თავნი თჳსნი... მ., 2 კორ. 6,5; [ვიყავ] მ. მრავალ-გზის, 2 კორ. 11,27; რაჲთა მოიცალოთ... მარხვად, 1 კორ. 7,5CD.

წმიდა, მართალ, ღირს, მმარხველ [არს], ტიტე 1,8D; ვიდრე აქა ჟამადმდე ვიყავ მარხული (მარხულ G), საქმე 10,30ႪႭ.

3. მარხვის (2) დრო, მარხვის დღეები: მარხვანი წარ-ოდენ-სრულ იყვნეს, საქმე 27,9.

მარჯუე მარჯვე, მოხერხებული (დრო): ჟამსა მას მარჯუესა, 1 პეტ. 1,5.

მარჯუენე 1. მარჯვენა მხარისა (ჴელი, ფერჴი...): და უპყრა ჴელი მარჯუენჱ (მ-ე DႪႭ), საქმე 3,7; დად-გა ფერჴი მისი მ. (მ-ე B, მ-აჲ, C) ზღუასა ზედა, გა-მოცხ. 10,2; აღიღო ჴელი თჳსი მ. (მ-ე B, მ-აჲ, C), გამოცხ. 10,5; მარჯუენესა ჴელსა მისსა აქუნდეს, გა-მოცხ. 1,16; ჴელსა მათსა მ. ზედა, გამოცხ. 13,16.

2. მარჯვენა ჴელი: დადვა მან მარჯუენჱ მისი ჩემ ზედა, გამოცხ. 1,17; რომელნი იხილენ მარჯუენესა ზედა ჩემსა, გამოცხ. 1,20; უპყრიან შჳდნი იგი ვარსკულავნი მ. მისსა, გამოცხ. 2,1; ვიხილე წიგნი მარჯუენისაგან საყ-დარისა ზედა მჯდომარისა, გამოცხ. 5,7; მარჯუენითა ღმრთისათა აღმაღლდა, საქმე 2,33; აღამაღლა მ. თჳსი-თა, საქმე 5,31; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... საჭურვე-ლითა სიმართლისათა მარჯუენისაჲთა და მარცხენისა-სთა, 2 კორ. 6,7.

მარჯუენის მიცემა კავშირის შეკვრა: მარჯუენჱ (მ-ე CD, მარჯუენაჲ Ⴍ) მომცეს... ზიარებისაჲ, გალ. 2,9 ერთობის კავშირი შეკრეს.

მარჯუენით ზმნზ. მარჯვნით, მარჯვნივ: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, საქმე 2,34; ებრ. 1,13; მდგომარე მ. ღმრთისა, საქმე 7,55; მდგომარესა მ. ღმრთისა, საქმე

7,56; რომელი ზის მ. ღმრთისა, ჰრომ. 8,34: დასუა იგი მ. მისა, ეფეს. 1,20; მ. ღმრთისა მჯდომარჱ, კოლ. 3,1; დაჯდა იგი მ., ებრ. 1,3; 10,12; დაჯდა საყდართა დიდებისათა მ., ებრ. 8,1; მ. საყდართა ღმრთისათა დაჯდა, ებრ. 12,2; რომელი არს მ. ღმრთისა, 1 პეტ. 3,22; ვიხილე მ. საყდართა ზედა მჯდომარისა მის წიგნი, გამოცხ. 5,1.

მარჯულ, მარჯუნ მარჯვნივ: რამეთუ მარჯუნ (მარჯულ DႢႭ) ჩემსა არს, საქმე 2,25.

მასწავლელ-ი 1. მასწავლებელი, დამრიგებელი, მწვრთნელი: ესავ თავსა შენსა... მასწავლელად უგუნურთა, ჰრომ. 2,20CD; იცნითმცა მასწავლელნი იგი თქუენნი, 1 თეს. 5,12; ეზიარებოდენ უმეცარი იგი სიტყუასა მას მასწავლელისასა, გალ. 6,6.

2. დამსჯელი: უკუეთუმცა გუესხნეს ჴორციელნი მამანი მასწავლელად, გუეკდიმებოდამცა, ებრ. 12,9.

მატ(ება) მეტობა, აღმატება, გადამეტება; მომატება, 0–2: ვარსკულავი ვარსკულავსა ჰმატს დიდებითა, 1 კორ. 15,41 მეტია, აღემატება; ჰ. ყოველთა გონებათა, ფილიპ. 4,7 აღემატება; ვითარცა-იგი ჰმატან ვნებანი ქრისტჱსნი ჩუენდა მომართ, ეგრეცა ქრისტჱს მიერ ჰ. ნუგეშინის-ცემანი ჩუენნი, 2 კორ. 1,5; ვარსკულავი ვარსკულავსა ჰმატნ დიდებითა, 1 კორ. 15,41ႤႪ; არა ჰ. მონასა, გალ. 4,1.

ნ.კ. წინა-მატ.

მატება 1. წარმატება, преуспевать, 0–2: ჰმატებდით საქმესა უფლისასა, 1 კორ. 15,58; ჰ. ყოველსა ზედა საქმესა კეთილსა, 2 კორ. 9,8ႤႪႭ; გლოცავ თქუენ, ძმანო, ჰმატებდითღა უფროის, 1 თეს. 4,10; ვჰმატებდეთ ყოველსა ზედა საქმესა კეთილსა, 2 კორ. 9,8Ⴐ; ჰმატებდეთ ყოველსა ზედა საქმესა კეთილსა, 2 კორ. 9,8; რაჲთა ჰ. უფროის, 1 თეს. 4,1.

2. მომატება, приумножать, ე: რომელმან ფრიად მოიღო, აღარა(!) ემატა, 2 კორ. 8,15; და თუ ვჭამოთ, არღარაჲ გუემატოს, 1 კორ. 8,8.

მატლ-ი იქმნა იგი მატლთა (მატლთ G) შესაჭმელ, საქმე 12,23.

მატყლ-ი თავი და თმანი მისნი სპეტაკ, ვითარცა მატყლი სპეტაკი, გამოცხ. 1,14; მოიღის სისხლი იგი ზუარაკთაჲ... მატყლითა მეწამულითა, ებრ. 9,19

მაუწყებელ-ი ნ. უწყება.

მაქებელ-ი ნ. ქება.

მაქმნეველ-ი ნ. ქმნა.

მაღალ-ი 1. მაღალი, высокий; დიდი, ძლიერი (ჴმა): აქუნდა ზღუდჱ მაღალი, გამოცხ. 21,12; მთასა მაღალსა, გამოცხ. 21,10; ჴმითა მაღლითა, საქმე 7,57; 8,7; ებრ. 5,7.

2. სიმაღლე, высота, ὕψος (ე. ი. ზეცა); აღჴდა მაღალსა, ეფეს. 4,8; დაჯდა იგი მარჯუენით სიმდიდრესა მაღალთა შინა, ებრ. 1,3.

3. უმაღლესი, უზენაესი; ამაღლებული: მკლავითა მაღლითა გამოიყვანნა იგინი, საქმე 13,17ႪႭ; მღდელი ღმრთისა მაღლისაჲ, ებრ. 7,1; ესე კაცნი მონანი არიან ღმრთისა მაღლისანი, საქმე 16,17.

4. ღმერთი: არა თუ მაღალი იგი ჴელით ქმნულთა ტაძართა შინა დამკჳდრებულ არს, საქმე 7,48.

მაღლის ზრახვა ქედმაღლობა, მედიდურობა, თავის თავზე მაღალი წარმოდგენის ქონება, 0–2: ნუ მაღალსა მას ჰზრახავთ, ჰრომ. 12,16.

მაღლო(ვ)ა ქედმაღლობა, მედიდურობა, ამპარტავნობა; კვეხნა, ბაქიაობა, 0–1: ნუ ჰმაღლოებ (ჰმაღლოი ႠႤႪႭႢႨჃ, ჰმაღლოს Ⴐ), არამედ გეშინოდენ, ჰრომ. 11,20ႢႨႢႨ; ენაჲ მცირჱ ასოჲ არს და დიდად მაღლოვის (მაღლოის ႤႪHI, მაღლოჲს G), იაკ. 3,5; სიყუარულსა არა ჰშურნ, არა მაღლოინ (მაღლოვინ ႤႰ), 1 კორ. 13,4; რაჲთა არა მაღლოოდიან (მაღლოდიან ႪႢ), 1 ტიმ. 6,17.

მაყულო(ვ)ან-ი მაყვლოვანი, მაყვლებიანი ადგილი: რომელ-იგი ეჩუენა მაყულოვანსა (მაყულოანსა ACE) მას, საქმე 7,35; ეჩუენა მას... ანგელოზი უფლისაჲ... მ. (-ოანსა D) მას შინა, საქმე 7,30; ეჩუენა მას... ანგელოზი უფლისაჲ... მაყულოვნით (მაყულოვანით HI, მაყულოანით G), საქმე 7,30Ⴊ.

მაშა თუნდ, მაინც: უკუეთუ არა, მაშა ვითარცა უგუნური თავს-მიდევით მე, 2 კორ. 11,16CD.

მაშინ 1. იმ დროს, იმ ჟამს, тогда: მაშინ მიიქცეს, საქმე 1,12; მ. დადგა პეტრე, საქმე 2,14; მ. პეტრე აღივსო სულითა წმიდითა, საქმე 4,8; მ. მოვიდა მღდელთ მოძღუარი იგი, საქმე 5,21; მ. მივიდა ერისთავი იგი, საქმე 5,26; მ. მოუწოდეს ათორმეტთა მათ, საქმე 6,2; მ. აბირნეს ვინმე კაცნი, საქმე 6,11; მ. გამოვიდა იგი, საქმე 7,4; მ. დასდებდეს ჴელსა მათსა, საქმე 8,17; მ. მიუგო პეტრე, საქმე 10,46ႪႭ; მ. ევედრებოდეს მას, საქმე 10,48; მ. იწყო თხრობად, საქმე 11,4; მ. განიკითხნა მცველნი, საქმე 12,19; მ. ილოცვიდეს იგინი, საქმე 13,3; მ. ვითარცა იხილა მან, საქმე 13,12; მ. მოითხოვეს... მოკლეად იგი, საქმე 13,28; მ. განიწვალა სიმრავლჱ იგი, საქმე 14,4; მ. ვითარცა იხილა ერმან მან, საქმე 14,11; მ. დრო-ყვეს აღსლვაჲ პავლჱსი, საქმე 15,2; მ. ჯერ-უჩნდა მოციქულთა მათ და ხუცესთა, საქმე 15,22; მ. დადგა პავლე, საქმე 17,22; მ. შეიპყრეს... სოსთენე, საქმე 18,17; მ. მოგჳგო პავლე, საქმე 21,13; მ. უთხრობდა, საქმე 21,19; მ. პავლე წარიყვანნა კაცნი იგი, საქმე 21,26; მ. მიეახლა ათასისთავი იგი, საქმე 21,33; მ. განეშორნეს, საქმე 22,29; მ. მიუგო პავლე, საქმე 23,3; მ. ეიკითხო თქუენთჳს, საქმე 24,22; მ. ფესტოს ზრახვა-ყო, საქმე 25,12; მ. პავლე განყო ჴელი, საქმე 26,1; მ. აღდგა მეფჱ, საქმე 26,30; მ. უფსკრული იგი კილიკიაჲსსაჲ განვლეთ, საქმე 27,5; მ. პავლე აღდგა, საქმე 27,21; მ. პავლე ჰრქუა, საქმე 27,31; მ. განუკუეთნეს ერისაგანთა საბელნი იგი ჴუამალდისანი, საქმე 27,32; მ. იცნეს, საქმე 28,1; ნაყოფი გაქუნდა მ.; ჰრომ. 6,21; ეიდრე მ., ოდესღა-ესე გურწმენა, ჰრომ. 13,11D; მ. ქებაჲ იყოს კაცად-კაცადისაჲ, 1 კორ. 4,5; სხუაჲ იგი, ოდეს მოვიდე, მ. ვბრძანო, 1 კორ. 11,34; ხოლო მ. [ვხედავ] პირსპირ, 1 კორ. 13,12; მ. თავადიცა ძჱ დაემორჩილოს მას, 1 კორ. 15,28; მ. აღესრულოს სიტყუაჲ იგი წერილისაჲ, 1 კორ. 15,54; რაჟამს მოუძლურდი, მ. განვძლიერდი, 2 კორ. 12,10; გეტყჳ, ვითარცა-იგი პირისპირ მ., 2 კორ. 13,2; მ. არა იცოდეთ, გალ. 4,8; მ. ჴორციელად შობილი იგი სდევნიდა, გალ. 4,29CD; მ. ... ქებაჲ იგი აქუნდინ, გალ. 6,4; მ. თქუენცა მის თანა გამოსცხადნეთ, კოლ. 3,4; მ. მოიწიოს... მომსრველი, 1 თეს. 5,3; მ. გამოჩნდეს უშ-

ჯ:ულოებაჲ იგი. 2 თეს. 2.8; მ. ვთქუ, ებრ. 10,7; მ. თქუა, ებრ. 10,9; ქუეყანაჲ შეძრა მ., ებრ. 12,26; მ. მიუწერა მეორე ესე ეპისტოლე ჰრომით, 2 ტიმ. (დასასრ.).

2. **მაშინღა** მხოლოდ მაშინ, მხოლოდ იმ დროს, ამის შემდეგ: მოჰჭადეს თავს-მდები იასონს, და მაშინღა განუტევნეს იგინი, საქმე 17,9; ოდეს მოვიდე, მ. სიტყუაჲ იყოს, 1 კორ. 16,2; მ. თავსა ხოლო თჳსსა შინა ქებაჲ იგი აქუნდის, გალ. 6,4Ⴍ; მ. გამოჩნდეს უშჯულოებაჲ იგი, 2 თეს. 2,8ႨႡ.

3. ახლახანს, ეს-ეს არის, недавно: ჰოვა ვინმე ჰურიაჲ..., რამეთუ მაშინ ოდენ მოსრულ იყო იგი იტალიაჲთ, საქმე 18,2.

4. **მაშინ, მაშინღა** შემდეგ, მერმე, ამის შემდეგ: მაშინ უთხრობდა მათ, საქმე 12,17; მაშინღა [დაადგინნა] მადლნი კურნებათანი, 1 კორ. 12,28; მ. აღსასრული, რაჟამს მოსცეს სუფევაჲ ღმერთსა, 1 კორ. 15,24; არა პირველად სულიერი იგი, არამედ მშჳნვიერი, მ. სულიერი, 1 კორ. 15,46; მ. ჩუენ... აღვიტაცნეთ ღრუბლითა, 1 თეს. 4,17; გამო-ცა-იცადნენ პირველად, და მ. დიაკონებდედ, 1 ტიმ. 3,10.

5. **მაშინ, მაშინვე** დიდი ხნის წინ, ძველის-ძველად, ოდესღაც, ერთ დროს.

სმენით ხოლო ესმინა, ვითარმედ რომელ-იგი მაშინ გუდევნიდა ჩუენ, აწ ახარებს, გალ. 1,23; ცანი იყუნეს მ. და ქუეყანაჲ წყალთაგან, 2 პეტ. 3,5; მაშინვე ღმერთი ეტყოდა მამათა ჩუენთა, ებრ. 1,1; რომელნი მ. პირველ წერილ იყუნეს ამას საშჯელსა, იუდა 1,4.

მაშინდელ-ი იმდროინდელი: რომლისაგან მაშინდელი იგი სოფელი წყლით რღუნითა წარწყმდა, 2 პეტ. 3,6*.

მაშურალ-ი დაღლილი, დაქანცული, გარჯილი: რომელნი მაშურალ არიან უფლისა მიმართ. ჰრომ. 16,12.

მაც ნ. ძე, ზედა-მაც.

მაცთური ნ. ცთომა.

მაცთურება ცბიერება, მატყუარობა: ვცნათ სული ჭეშმარიტებისაჲ და სული მაცთურებისაჲ, 1 იოვ. 4,6.

მაცილობელ-ი ნ. ცილობა.

მაცხოვარ-ი მაცოცხლებელი, მხსნელი, გადამრჩენელი. ქრისტეს ეპითეტია, ზოგჯერ აღნიშნავს თვით ქრისტეს: იგი თავადი არს მაცხოვარი (მაცხოარი ႢႨႧ) გუამისაჲ მის, ეფეს. 5,23; რომელ არს მ. (მაცხოარი Ⴂ) ყოველთა კაცთაჲ, 1 ტიმ. 4,10; მაცხოვარსა მოველით, ფილიპ. 3,20; მხოლოსა ღმერთსა მ. ჩუენსა... დიდებაჲ, იუდა 1,25; ბრძანებითა ღმრთისა მაცხოვრისა ჩუენისაჲთა, 1 ტიმ. 1,1; ესე არს კეთილ... წინაშე მ. ჩუენისა, 1 ტიმ. 2,3; გამოჩინებითა მით მ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, 2 ტიმ. 1,10; ბრძანებითა ღმრთისა, მაცხოვარისა (მაცხოვრისა ႢႭႢCD) ჩუენისაჲთა, ტიტე 1,3; ტიტეს... მშჳდობაჲ... იესუ ქრისტჱს მიერ, მაცხოვრისა ჩუენისა, ტიტე 1,4; შუძლურებაჲ იგი მ. ჩუენისა ღმრთისაჲ, ტიტე 2,10; მოველოდით... გამოჩინებასა... მ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, ტიტე 2,13; კაცთ მოყუარებაჲ გამოჩნდა მ. ჩუენისა ღმრთისაჲ, ტიტე 3,4; მოჰფინა... იესუ ქრისტჱს მიერ, მ. ჩუენისა, ტიტე 3,6; სიმართლითა ღმრთისაჲთა და მ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 1,1; საუკუნესა მას სასუფეველსა... მ. იესუ ქრისტჱსა, 2 პეტ. 1,11; მეცნიერებითა... მ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 2,20; მოგეჴსენნენ თქუენ... მცნებანი უფლისა და მ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსნი, 2 პეტ. 3,2Ⴂ; აღორძნდებოდეთ... მეცნიერებითა უფლისა ჩუენისა და მ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 3,18; ესე ღმერთმან... მაცხოვრად აღამაღლა, საქმე 5,31; იყო შენ მ., საქმე 13,47; ძალი ღმრთისაჲ არს მ. ყოვლისა, ჰრომ. 1,16; ქრისტე არს მ. ყოვლისა მორწმუნისა, ჰრომ. 10,4; მოელიან მას მ., ებრ. 9,28; გამოჩნდა... მ. ყოველთა კაცთა, ტიტე 2,11; მამამან მოავლინა (ძჱ) მ. სოფლისა, 1 იოვ. 4,14; რაჲთა მოგეჴსენნენ... მცნებანი უფლისა და მაცხოვრისანი, 2 პეტ. 3,2; მოჴსენებად... მცნებათა უფლისა მაცხოვრისათა, 2 პეტ. 3,2ႢႭ.

მაცხოვარება ხსნა, გადარჩენა: და იტყოდეს: მაცხოვარებაჲ ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 7,10; აწ იქმნა მ. ... ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 12,10; მ. და ძალი... ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 19,1; წარმართთა მოივლინა მ. ესე, საქმე 28,28; ვცხოვნდეთ ჩუენ მაცხოვარებითა მისითა, ჰრომ. 5,10.

მახარებელ-ი ვინც (კარგ ამბავს) ახარებს, მახარობელი, აქ: სახარების ავტორები (მათე, მარკოზ, ლუკა, იოვანე): წმიდაო მახარებელო, მეოხ ექმენ, გამოცხ. (სათ.); მოსცნა... რომელნიმე მახარებელნი, ეფეს. 4,11; მიგეთხრა თქუენ მახარებელთა მათ თქუენთა მიერ, 1 პეტ. 1,12; აღწერილი ლუკა მახარებელისაჲ, საქმე ႢႭ (სათ.); საქმჱ ქმენ მ., 2 პეტ. 4,5; გამოცხადებაჲ წმიდისა მახარებელისა... იოვანჱსი, გამოცხ. (სათ.); მოვედით სახლსა ფილიპე მახარებელისასა, საქმე 21,8.

ნ.კ. ხარება.

მახლობელ-ი ახლოს მყოფი; ახლობელი: რომელი არს მახლობელ იერუსალჱმსა, საქმე 1,12; მ. არს სიტყუაჲ იგი პირსა შენსა, ჰრომ. 10,8; მ. [ვარ] სულითა, 1 კორ. 5,3; იქმნენით მ. სისხლითა ქრისტჱსითა, ეფეს. 2,13; დაბერებადი მ. არს განრყუნისა, ებრ. 8,13; კუროსთავი ურგები და წყევისა მახლობელი, ებრ. 6,8; გურწამს თქუენთჳს... უმჯობჱსი და მ. ცხოვრებისაჲ, ებრ. 6,9; კუროსთავსა ურგებსა და მახლობელსა წყევისასა, ებრ. 6,8D; ვითარცა-იგი ეართ სიტყჳთა წიგნებისაჲთა შორით, ეგრეცა მახლობელად საქმით, 2 კორ. 10,11; გახარა მშჳდობაჲ თქუენ... მახლობელთა, ეფეს. 2,17.

მახჳლ-ი 1. მახვილი, გალესილი, მჭრელი: აქუნდა მასცა მანგალი მახჳლი, გამოცხ. 14,17; მიყავ მანგალი ესე მ., გამოცხ. 14,18; რომელსა-იგი აქუნდა მანგალი მ., გამოცხ. 14,18.

2. ხმალი, μάχαιρα, ῥομφαία: იჴადა მახჳლი, საქმე 16,27; პირისა მისისაგან გამოვიდოდა მ. ორპირი აღლესული, გამოცხ. 1,16; 19,15; რომელსა-იგი აქუს მ. ორპირი აღლესული, გამოცხ. 2,12; მიეცა მას მ. დიდი, გამოცხ. 6,4; მ. იგი სულისაჲ [დაიდგით], ეფეს. 6,17; ვინ განმაშორნეს ჩუენ სიყუარულსა მას ქრისტჱსსა... ურვამან ანუ მახჳლმან, ჰრომ. 8,35; რომელთა-იგი... ქედნი მათნი მახჳლსა მიუპყრნეს, ჰრომ. 16,4Ⴇ; [არს] უმკუეთელჱს უფროჲს ყოვლისა მახჳლისა ორპირისა, ებრ. 4,12; არა იჴსნნა მახჳლისაგან, ებრ. 11,35CD; და ცხონდა მ., გამოცხ. 13,14; მოკლა იაკობ... მახჳლითა, საქმე

* გამოც.: წარწყმდა C[1], წარწყმდა ႢႭ.

12,2: [ჳოჳავ] მ. მრავალ-გზის, 2 კორ. 11,27Ⴊ; ბრძოლა-ვყო მათ თანა მ. პირისა ჩემისაჲთა, გამოცხ. 2,16: მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ... მოსრვად მათდა მ., გამოცხ. 6,8; რომელი მ. ჳერ-არს მისი მოკლვაჲ, მ. თჳსითა მოიკლას, გამოცხ. 13,10; მოისრნეს მ., გამოცხ. 19,21; განერნეს პირსა მახჳლისასა, ებრ. 11,34; სიკუდილითა მახჳლისაჲთა მოწყდეს, ებრ. 11,37.

მბრძოლ-ი ნ. ღმრთის-მბრძოლი.

მბრწყინვალება ნ. ბრწყინვალება.

მგებელ-ი ნ. სიტყჳს-მგებელი.

მგელ-ი: შემოვიდენ თქუენდა მგელნი ბოროტნი, საქმე 20,29.

მგზავრ გზაში, გზად, მგზავრობის დროს; გადატ. სხვათა შორის, გაელით. МИМОХОДОМ: ვითარცა მი-ოდენ-ვიდოდეს მგზავრ..., თქუა, საქმე 8,36; არა მნებავს თქუენი აწ მ. ხილვაჲ, 1 კორ. 16,7.

მგზნებარე ცეცხლწაკიდებული, ანთებული: ნივთნი მგზნებარენი განიდნენენ, 2 პეტ. 3,12GI.

მგმობარ-ი ნ. გმობა.

მდაბალ-ი თავმდაბალი, მოკრძალებული, მშვიდი, წყნარი: რომელი... მდაბალ თქუენ შორის, 2 კორ. 10,1; ვიქმნენით ჩუენ მ., 1 თეს. 2,7; ყოველნი... იყვენით... მ., 1 პეტ. 3,8; იქადოდენ ძმაჲ იგი მდაბალი, იაკ. 1,9; არამედ მდაბალსა მას შეუდგენით, ჰრომ. 12,16ႨႨCD; რომელმან-იგი ნუგეშინის-სცის მდაბალთა [მიც.], 2 კორ. 7,6; მ. მოსცის მადლი, იაკ. 4,6; 1 პეტ. 5,5; არამედ მ. მათ შეუდგენით. ჰრომ. 12,16.

მდაბრ ნ. სახლ-მდაბრ.

მდგომელ-ი ნ. ზედამდგომელი, შუა-მდგომელი, წინაშე მდგომელი, წინაშე მდგომელთაგანი.

მდე თანდ., ერთეის ეით. ბრუნვას: რომელადმდე, საქმე 1,2; დასასრულადმდე, საქმე 1,8; დღემდე, საქმე 1,22; 2,29; 7,45Ⴉ; 26,22ႪႭ; ფილიპ. 1,6; 1,10; ვიდრემდე, საქმე 2,35; 16,26ႪႭ; 17,9; 19,10; 19,16; 23,12ႪႭ; 23,14; 23,21; ჰრომ. 11,25; 1 კორ. 4,5; 15,25; 15,36; გალ. 2,13; 3,19; 4,19; ეფეს. 4,13; 2 თეს. 2,3; 2,7; ებრ. 1,13; 1 ტიმ. 4,13; იაკ. 5,7; 2 პეტ. 1,19Ⴑ; მოსლვადმდე, საქმე 2,20; 8,40; გალ. 2,12; იაკ. 5,7; მოწევნადმდე, საქმე 2,20ႨႪႭ; ჰრომ. 5,13; ჟამადმდე, საქმე 3,21; 10,30ႪႭ; 13,11; 19,34; 1 კორ. 4,11; ებრ. 9,10; ხვალისამდე, საქმე 5,18; დამკჳდრებადმდე, საქმე 7,2; ვიდრე დღეთა მათმდე, საქმე 7,45; ვიდრე დღეთადმდე, საქმე 7,45ႪႭ; ვიდრე დიდადმდე, საქმე 8,10; მუნამდე, საქმე 8,16; ჩუენდამდე, საქმე 9,38DႪႭ; ჟამამდე, საქმე 10,30; 19,34; ებრ. 9,10Ⴁ; მოაქამდე, საქმე 10,30Ⴉ; ჩემდამდე, საქმე 11,5ႪႭ; ფინიკემდე, საქმე 11,19ႪႭ; ანტიოქიადმდე (-ამდე ႱCG), საქმე 11,22DႪႭ; პაფემდე, საქმე 13,6; მიდლეთამდე, საქმე 13,20; კიდემდე (-ემდე ႱD), საქმე 13,47CႪႭ; რწმუნებადმდე, საქმე 14,1; განყენებამდე, საქმე 15,39; განშორებადმდე, საქმე 15,39ႪႭ; ათინადმდე, საქმე 17,15ႪႭ; ათენამდე, საქმე 17,15; ასიადმდე (-ამდე HI), საქმე 20,4; ასიამდე, საქმე 20,4HI; ღამემდე (-ემდე Ⴍ), საქმე 20,7; განთენებადმდე (-ამდე ႱC), საქმე 20,11DႪႭ; სიკუდილმდე, საქმე 22,4; ფილიპ. 2,8; ამის სიტყჳსამდე, საქმე 22,22; სიტყუადმდე, საქმე 22,22F; მოახლებადმდე (-ამდე ႱႨ), საქმე 23,15; დღჳსდღელად დღემდე, საქმე 26,22; უბნადმდე, საქმე 28,15; სამკარდუღლადმდე, საქმე 28,15Ⴉ; აპპიოფორომდე, საქმე 28,15ႪႭ; აპისობადმდე, საქმე 28,15Ⴉ; მიმწუხრამდე, საქმე 28,23; უკუნისამდე, ჰრომ. 1,25; 9,5; 16,26; 1 კორ. 8,13; გალ. 1,5; ეფეს. 3,21; ებრ. 1,11; 6,20; 7,24; 13,8; 13,21; 1 ტიმ. 1,17; 2 ტიმ. 4,18; 1 პეტ. 1,23ႪႭ; 1,25; 4,11; 5,11; 2 იოვ. 1,2; იუდა 1,25; გამოცხ. 1,6; 4,9; 4,10; 5,13; 7,12; 10,6; 14,11; 15,7; 20,10; 22,5; მიერთადმდე, ჰრომ. 3,12; ას წლისამდე, ჰრომ. 4,19Ⴃ; მოსესადმდე, ჰრომ. 5,14; სიკუდილადმდე, ჰრომ. 7,2CD; ფილიპ. 2,8D; გამოცხ. 2,10; 12,11; უკუნისადმდე, ჰრომ. 11,36; 14,26; ილჳრიკემდე, ჰრომ. 15,19; აქამომდე, 1 კორ. 8,7; 1 იოვ. 2,9; ცვალებადმდე, 1 კორ. 13,2; მარტჳრიადმდე, 1 კორ. 16,8; წარწირვადმდე, 2 კორ. 1,8; აღსასრულადმდე (-ამდე Ⴈb), 2 კორ. 1,14Ⴃ; ებრ. 3,6; 6,11; გამოცხ. 2,26; თქუენდამდე, 1 კორ. 14,36CD; 2 კორ. 10,13; 10,14; ცადმდე (ცამდე D), 2 კორ. 12,2; მოწევნადმდე, გალ. 3,23; მოდგომადმდე, გალ. 4,2; სიკუდილადმდე, ფილიპ. 2,8ႭႨC; დიდადმდე, ებრ. 8,11; დიდად მათამდე, ებრ. 8,11CD; სისხლთამდე, ებრ. 12,4CD; გამოჩინებადმდე, 1 ტიმ. 6,14; კრულებადმდე (-ამდე Ⴃ), 2 ტიმ. 2,9; აღჳრადმდე, გამოცხ. 14,20; ცადმდე, გამოცხ. 18,5; ქალაქამდეცა, საქმე 26,11Ⴊ.

მდებ-ი ნ. თავს-მდები, თანა-მდები.

მდებარე ნ. დება, ზედა-მდებარე.

მდებელ-ი ნ. თავს-მდებელი.

მდევარ-ი ნ. დევნა.

მდიდარ-ი 1. დიდი ქონების პატრონი, შეძლებული: არამედ მდიდარ ხარ, გამოცხ. 2,9; მ. ვარ, გამოცხ. 3,17; თქუენთჳს დაგლახაკნა მდიდარი იგი, 2 კორ. 8,9; იქადოდენ... მ. იგი დამდაბლებასა თჳსსა, იაკ. 1,10; მ. იგი... დაჭნეს, იაკ. 1,11; აწ თქუენცა, მდიდარნი, ტიროდეთ, იაკ. 5,1; მ. და გლახაკნი, გამოცხ. 13,16; მ. იგი გმძლავრობენ თქუენ, იაკ. 2,6; მდიდართა... დამალნეს თავნი მათნი, გამოცხ. 6,15; მ. მათ ამცნებდ, 1 ტიმ. 6,17; აწ უკუე თქუენცა, მდიდარნო, ტიროდეთ, იაკ. 5,1ႨႪႭ.

2. რაიმე თვისების უხვად მქონე: ღმერთი... მდიდარ არს წყალობითა, ეფეს. 2,4CD; გამოირჩინა ღმერთმან მდიდარნი სარწმუნოებითა, იაკ. 2,5.

მდიდრად ზმნზ. უხვად, πλουσίως: სიტყუაჲ იგი... დამკჳდრებულ იყავნ თქუენ თანა მდიდრად, კოლ. 3,16; მომცის ჩუენ ყოველივე მ., 1 ტიმ. 6,17; რომელიგი მოჰფინა ჩუენ ზედა მ., ტიტე 3,6; ესრეთ მ. წარმოგემართოს თქუენ შესავალი იგი, 2 პეტ. 1,11.

მდინარე: აღმოასხა... წყალი, ვითარცა მდინარჱ (მ-ე B), გამოცხ. 12,15; მიჩუენა მ. ერთი წყლისა ცხოველისაჲ, გამოცხ. 22,1; ქუეყანამან... შთანთქა მ. (მ-ე B) იგი, გამოცხ. 12,16; რაჲთამცა წარიღო დედაკაცი იგი მდინარემან მან, გამოცხ. 12,15; დასთხია მდინარესა ზედა დიდსა, გამოცხ. 16,12; შეკრულ არიან მ. მას ზედა დიდსა, გამოცხ. 9,14; გამოვედით ჩუენ... მდინარის კიდესა, საქმე 16,13; მიჩუენა... მდინარისა მის ამიერ და წიაღ ძელი ცხორებისაჲ, გამოცხ. 22,2; მესამემან დასთხია მდინარეთა ზედა, გამოცხ. 16,4; ჭირნი მდინარეთანი, 2 კორ. 11,26; დავარდა მესამედსა ზედა მდინარეთასა, გამოცხ. 8,10.

მდის თარდ., დაერთვის ვით ბრუნვას: ვიდრემდის, საქმე 2,35ႢႪႭ; 7,18ႪႭ; 21,26ႪႭ; 23,21F; 1 კორ. 15,25CD; გალ. 2,13Ⴍ; 3,19CD; 4,19ႷႨ; ებრ. 1,13CD; 1 ტიმ. 4,13D; იაკ. 5,7ႪႭ; 2 პეტ. 1,19ႪႭ; გამოცხ. 2,25; 6,10; 6,11; 7,3; 15,8; 17,17.

მდუმრიად ჩუმად, მდუმარედ: დედაკაცი მდუმრიად ისწავებდინ, 1 ტიმ. 2,11.

მდუღარე მგზნებარე, მხურვალე: ესე იყო... მდუღარე სულითა, საქმე 18,25; სულითა მ. იყვენით, პრომ. 12,11.

მდღევრ-ი დღიური, ყოვლადღიური: უკუეთუ... შიშუელ იყვნენ და ნაკლულევან მდღევრისა (მდღიერისა G) საზრდელისა, იაკ. 2,15ႪHI; უკუეთუ... შიშუელ იყუნენ და ნაკლულევან მდღევრისაგან საზრდელისა, იაკ. 2,15.

მე პირის ნაცვალსახელი: აღმავსო მე [სახ. ბრ.] სიხარულითა, საქმე 2,28; მე ვარ ღმერთი, საქმე 7,32; ვხედავ მე ცათა განხუმულთა, საქმე 7,56; მე ვარ იესუ, საქმე 9,5; 22,8; 26,15; უფალმან მომავლინა მე, საქმე 9,17; აჰა-ესერა მე ვარ, საქმე 10,21; ვილოცვედ მე, საქმე 10,30; პრომ. 9,3CD; მე ვიყავ იოპეს ქალაქსა, საქმე 11,5; მე ვხედევდ, საქმე 11,6Ⴍ; რომელსა შინა მე ვიყოფოდე, საქმე 11,11; განმარინა მე, საქმე 12,11; გამომირჩიენით მე, საქმე 13,2; ვინ-იგი გგონიე მე ყოფად, მე არა იგი ვარ, საქმე 13,25; საქმესა ვიქმ მე, საქმე 13,41ႪႭ; შეგირაცხიე მე, საქმე 16,15; მე გახარებ, საქმე 17,3; მე გახარებ თქუენ, საქმე 17,23ႢႪႭ; უბრალომცა ვარ მე, საქმე 18,6ႢႪႭ; მე ვარ შენ თანა, საქმე 18,10; შემოვედ მე ასიად, საქმე 20,18; უბრალო ვარი მე, საქმე 20,26; მე... განმზადებულ ვარ, საქმე 21,13; მე კაცი ჰურიაჲ ვარ, საქმე 21,39; მე კაცი ვარ ჰურიაჲ, საქმე 22,3; მე არა ვხედევდ, საქმე 22,11; ვიყავ მე განკჳრვებასა შინა, საქმე 22,17; მე ვიყავ, საქმე 22,19; მე ვიყავ ზედამდგომელ, საქმე 22,20; მე შობილვე მას შინა ვარ, საქმე 22,28; გონებითა კეთილითა ვარ მე, საქმე 23,1; მე ვისაჯები, საქმე 23,6; მე ფარისეველი ვარ, საქმე 23,6; აღვედ მე... იერუსალჱმდ, საქმე 24,11; არცა ბაგინსა შინა მპოვეს მე, საქმე 24,12; ამას ზედაცა მე ვშურები, საქმე 24,16; მპოვეს მე განწმედილი, საქმე 24,18; ვისაჯები მე თქუენ მიერ, საქმე 24,21; ვჰგონებდი მე ბოროტსა, საქმე 25,18; წინაისწარვე მიცოდეს მე, საქმე 26,5; რომლისა სასოებისათჳს ვიბრალები მე, საქმე 26,7; მივიდოდე მე დამასკოდ, საქმე 26,12; რომელი მიხილე მე, საქმე 26,16; შემიპყრეს მე ჰურიათა, საქმე 26,21; ვითარცა მე ვარ, საქმე 26,29; რომლისაჲ ვარი მე, საქმე 27,23; რომელთა განმიკითხეს მე, საქმე 28,18; რომელსა-ესე ვჰმსახურებ მე, ჰრომ. 1,9; რაჲსა მე ვითარცა ცოდვილი ვისაჯები, ჰრომ. 3,7; მე ცოცხალ სადამე ვიყავ თჳნიერ შჯულისა, ჰრომ. 7,9; მე მოვკუედი, ჰრომ. 7,10; მაცთუნა მე, ჰრომ. 7,11; მე ჴორციელ ვარ, ჰრომ. 7,14; არღარა მე ვიქმ მას, ჰრომ. 7,17; 7,20; სათნო ყოფილ ვარ მე შჯულსა ღმრთისასა, ჰრომ. 7,22; უბადრუკი მე ესე კაცი, ჰრომ. 7,24; მე... ვჰმონებ შჯულსა ღმრთისასა, ჰრომ. 7,25; შჯულმან... განმათავისუფლა მე, ჰრომ. 8,2CD; რაჲსათჳს ესრე შემქმენ მე, ჰრომ. 9,20; მე მარტოჲ დაშთომილ ვარ, ჰრომ. 11,3; რაოდენ-ესე ვარ მე წარმართთა მოციქულ, ჰრომ. 11,13ႢႪCD; რაჲთა მე დავემყნო, ჰრომ. 11,19; მე ვიტყჳ მადლითა მით, ჰრომ. 12,3Ⴇ; ცხოველ ვარ მე, ჰრომ. 14,11; რაჲთა ვიყო მე მსახურ ქრისტე იესუსა, ჰრომ. 15,16; მე... მოვივლინე, ჰრომ. 15,19; ოდეს წარვიდოდი მე სპანიად, ჰრომ. 15,24Ⴂ; რაჲთა განვერე მე, ჰრომ. 15,31; არა ხოლო მე მადლიერ ვარ, ჰრომ. 16,4; გიკითხავ თქუენ მე, ჰრომ. 16,22; კაცად-კაცადი თქუენი იტყჳს: მე პავლესი ვარ, მე აპოლოსი ვარ, მე კეფაჲსი ვარ, მე ქრისტჱსი ვარ, 1 კორ. 1,12; არა მომავლინა მე უფალმან ნათლის-ცემად, 1 კორ. 1,17; ხოლო მე... მოვედ თქუენდა, 1 კორ. 2,1; მე უძლურებასა შინა... ვიყავ, 1 კორ. 2,3; მე... ვერ გეტყოდე თქუენ, 1 კორ. 3,1; მე პავლესი ვარ... მე აპოლოსი ვარ, 1 კორ. 3,4; მე შორს ღათუ ვარ ჴორცითა, 1 კორ. 5,3; მე არავისსა ჴელმწიფებასა დავემორჩილო, 1 კორ. 6,12; უკუეთუ ეგნეთ ესრჱთ, ვითარცა მე, 1 კორ. 7,8; ქორწინებულთა მათ ვამცნებ არა მე, 1 კორ. 7,10; სხუათა მათ ვეტყჳ მე, 1 კორ. 7,12; მე ეგრე ვჰგონებ, 1 კორ. 7,26; ესრჱთ თუ იყოს, ვითარცა მე, 1 კორ. 7,26Ⴗ; ხოლო მე თქუენ გერიდები, 1 კორ. 7,28; ვჰგონებ მე, 1 კორ. 7,40ႢႪႤ; ვიქმენ მე... უძლურ, 1 კორ. 9,22; მე უკუე აწ ეგრეთ ვრბი, 1 კორ. 9,26; მე გამოუცდელ ვიყო, 1 კორ. 9,27; უკუეთუ მე მადლობით ვჭამ, 1 კორ. 10,30; რომლისათჳს-იგი მე ვჰმადლობ, 1 კორ. 10,30; ვითარცა მე... სათნო ვარ, 1 კორ. 10,33; მობაძავ ჩემდა იყვენით, ვითარცა მე ქრისტჱსა, 1 კორ. 11,1; ვიქმენ მე ვითარცა რვალი, 1 კორ. 13,1Ⴇ; ვიყო მე... ვითარცა სხუაჲ ენაჲ, 1 კორ. 14,11CD; მე ვარ ნარჩევი, 1 კორ. 15,9; ვსდევნიდ მე ეკლესიათა ღმრთისათა, 1 კორ. 15,9Ⴂ; დავშუერ არა მე, 1 კორ. 15,10; გინა თუ იგინი, გინა თუ მე ესრჱთ ვქადაგებთ, 1 კორ. 15,11; მე ამას ვიტყჳ, 1 კორ. 15,50Ⴊ; რაჲთა... წარმაგზავნოთ მე, 1 კორ. 16,6; საქმესა უფლისასა იქმს, ვითარცა-ესე მე, 1 კორ. 16,10; მე მოწამედ ღმერთსა ვხადი, 2 კორ. 1,23; არა მე შემაწუხა, 2 კორ. 2,5; მო-რაჲ-ვედ მე, 2 კორ. 2,12; ვიყო მე მათა ღმერთ, 2 კორ. 6,16; ვიყო მე თქუენდა მამა, 2 კორ. 6,18; მე... გლოცავ თქუენ, 2 კორ. 10,1; ნუ ვინმე უგუნურად შემრაცხოს მე, 2 კორ. 11,16; თავს-მიდევით მე, 2 კორ. 11,16; მსახურნი თუ ქრისტჱსნი არიან... უფროჲსღა მე, 2 კორ. 11,23; მე არა უძლურ ვიყვი... და მე არა ვჴურვიდი, 2 ტიმ. 11,29; ვიქმენ მე უგუნურ, 2 კორ. 12,11; თქუენ მაიძულეთ მე, 2 კორ. 12,11; ხოლო მე ჯეროვნად განვილიო, 2 კორ. 12,15; უმცირჱს გიყუარ მე, 2 კორ. 12,15; ვიყავ მე მეცნიერ, 2 კორ. 12,16; გპოვნე თქუენ და მე გეპოვნო, 2 კორ. 12,20; დამამდაბლოს მე ღმერთმან, 2 კორ. 12,21; გამომირჩია მე, გალ. 1,15; ვიყავ მე მის თანა, გალ. 1,18Ⴍ; ვიყავ მე შეუსწავლებელ, გალ. 1,22ႢႪ; მე... მოვკუედ, გალ. 2,19; ცხოველ არღარა მე ვარ, გალ. 2,20; შემიყუარა მე, გალ. 2,20; იქმენით, ვითარცა მე, გალ. 4,12; მე ვიყავ, გალ. 4,12; შემიწყნარეთ მე, გალ. 4,14; განკჳრვებულ ვარ მე, გალ. 4,20ႭႧCD; მე... გეტყჳ თქუენ, გალ. 5,2; უწამებ მე, გალ. 5,3; მე გესავ თქუენ, გალ. 5,10; მე... რაჲსაღა ვიდევნები, გალ. 5,11; სოფელი ჩემდა მო ჯუარს-ცუმულ არს და მე — სოფლისა, გალ. 6,14; ამისთჳს მე... [ვიქმენ] კრული, ეფეს. 3,1; ვიქმენ მე მსახურ, ეფეს. 3,7; გლოცავ თქუენ მე, ეფეს. 4,1CD; ხოლო მე ვიტყჳ, ეფეს. 5,32.

სიტყჳს-გებად... ვდგა მე, ფილიპ. 1,16; შეპყრობილ ვარ მე, ფილიპ. 1,23; მე უზრუნველ ვიყო, ფილიპ. 2,28; მე უფროსღა [ცჳგონებდე], ფილიპ. 3,4; ვიყავ მე უბიწო, ფილიპ. 3,6; კმა ვარი მე, ფილიპ. 4,11; განმაძლიერა მე, ფილიპ. 4,13; 1 ტიმ. 1,12; 2 ტიმ. 4,17; რომლისა ვიქმენ მე... მსახურ, კოლ. 1,23; პყრობილ ვარ მე, კოლ. 4,3Ⴊ; მე ვიყო მისა მამა, ებრ. 1,5; მე ვიყო მოსავ მისა, ებრ. 2,13; აჰა ესერა მე და ყრმანი, ებრ. 2,13; განმცადეს მე, ებრ. 3,9; ვიყო მე მათა ღმერთ, ებრ. 8,10; ყოველთა მიცოდიან მე, ებრ. 8,11; სარწმუნოდ შემრაცხა მე, 1 ტიმ. 1,12; დამადგინა მე მსახურებასა ამას, 1 ტიმ. 1,12; ვიყავ მე პირველად მგმობარ, 1 ტიმ. 1,13; პირველი მე ვარ, 1 ტიმ. 1,15; დადგინებულ ვარ მე ქადაგად, 1 ტიმ. 2,7; ვწამებ მე წინაშე ღმრთისა, 1 ტიმ. 5,21; 2 ტიმ. 4,1; რომელსა ვჰმსახურებ მე, 2 ტიმ. 1,3; ნუ უკუე გრცხუენინ წამებაჲ იგი უფლისა ჩუენისაჲ, ნუცა მე, კრული ესე მისი, 2 ტიმ. 1,8; დადგინებულ ვარ მე ქადაგად, 2 ტიმ. 1,11; დამიტევეს მე ყოველთა, 2 ტიმ. 1,15; 4,16CD; მიჴსნა მე უფალმან, 2 ტიმ. 3,11; მე აწ ესერა შევიწირვი, 2 ტიმ. 4,6; დემა დამიტევა მე, 2 ტიმ. 4,10; განვერი მე, 2 ტიმ. 4,17; მიჴსნეს მე უფალმან, 2 ტიმ. 4,18; მაცხოვნოს მე, 2 ტიმ. 4,18; შეიწყნარე ეგე, ვითარცა მე, ფილემ. 1,17; შემგირაცხიე მე თანაზიარად, ფილემ. 1,17; მე წმიდა ვარ, 1 პეტ. 1,16; ვიდრე-ესე ვარ მე ამას სოფელსა, 2 პეტ. 1,13; მე ვარ ანი და ოჲი, გამოცხ. 1,8; 22,13; მე, იოვანე... ვიყავ ჭალაკსა მას, გამოცხ. 1,9; მე ვარ პირველი და უკუანაჲსკნელი, გამოცხ. 1,17; მე ვარ, რომელი განვიკითხავ, გამოცხ. 2,23; მე ვტიროდე ფრიად, გამოცხ. 5,4; დავდეგ მე ქჳშასა ზედა, გამოცხ. 13,1; წარმიყვანა მე, გამოცხ. 17,3; 21,10; მონაჲ ვარ მე, გამოცხ. 19,10; ვიქმენ მე ანი და ოჲი, გამოცხ. 21,6; მე, იოვანე, ... დავვარდი თაყუანის-ცემად, გამოცხ. 22,8; მე ვარ ძირი და ნათესავი დავითისი, გამოცხ. 22,16; ვწამებ მე ყოვლისა მიმართ, გამოცხ. 22,18.

მეცა თავადი კაცივე ვარ, საქმე 10,26; მ. ისრაიტელ ვარ, ჰრომ. 11,1; მ. ვიქადოდი, 2 კორ. 11,18; ჰებრაელ თუ არიან? მ., ისრაიტელ თუ არიან? მ., ნათესავნი თუ აბრაჰამისნი არიან? მ., 2 კორ. 11,22; მ. ადრე მოვიდე, ფილიპ. 2,24; ღმერთმან შეიწყალა იგი, არა ხოლო იგი, არამედ მ., ფილიპ. 2,27.

აწ მე [მოთხრ. ბრ.] უწყი, საქმე 3,17Ⴂ; 20,25; 20,29; რომელი მე გიჩუენო შენ, საქმე 7,3; ვსაჯო მე, საქმე 7,7; მე უჩუენო მას, საქმე 9,16; და მე ვთქუ, საქმე 11,8ႪႭ; 22,19; ვიწყე მე სიტყუად, საქმე 11,15ႪႭ; მოვიჴსენე მე სიტყუაჲ იგი, საქმე 11,16; მე უწოდი მათ, საქმე 13,2; ვპოვე მე დავითი, საქმე 13,22; მე მიუგე, საქმე 22,8; მე ვარქუ, საქმე 22,10; 26,15; მე... აღვიხილე, საქმე 22,13ႪႭ; მე ... მიგავლინო, საქმე 22,21; მე ... პატივი ესე მოვიპოვე, საქმე 22,28; მიუგე და ვარქუ მე, საქმე 25,16; არაჲ ვპოვე მე, საქმე 25,20; მე ვითარ გულისხმა-ვყავ, საქმე 25,25; მრავალნი წმიდანი მე საპყრობილედ მივსცენ, საქმე 26,10; რომელი გიჩუენო მე, საქმე 26,16Ⴂ; მე მიგავლინო შენ, საქმე 26,17; მე არარაჲ ბოროტი ვქმენ, საქმე 28,17; რაჲთა თქუენცა... გახარო მე, ჰრომ. 1,15Ⴈ; მე ვაშურო მათ, ჰრომ. 10,19; მე მივაგო, ჰრომ. 12,19; ებრ. 10,30; მე დავასხ, 1 კორ. 3,6; მე გშევენ თქუენ, 1 კორ. 4,15; მე არარაჲ ვიჴმარე ესე, 1 კორ. 9,15; მე მოვიღე უფლისაგან, 1 კორ. 11,23; მე შეგაწუხნე თქუენ, 2 კორ. 2,2; მე შეგიწყნარნე თქუენ, 2 კორ. 6,17; მე უფროსღა განვიხარე, 2 კორ. 7,7; მე არარაჲთ დაგამძიმე თქუენ, 2 კორ. 12,16; მე კაცისაგან მოვიღე, გალ. 1,12; რაჲთა მე... ვცნა, ფილიპ. 2,19Ⴊ; ვინებეთ მისლვაჲ თქუენდა მე, პავლე, 1 თეს. 2,18; ამისთჳს მე ვერღარა დავითმე, 1 თეს. 3,5ႢႪႨ; მე შეურაცხ-ვყვენ იგინი, ებრ. 8,9; შევძრა მე არა ხოლო ქუეყანაჲ, ებრ. 12,26; მე გიბრძანე შენ, ტიტე 1,5; მე გარდავიჴადო, ფილემ. 1,18; მე, პავლე, დავწერე, ფილემ. 1,19; მე მოგიპოვე შენ, ფილემ. 1,20; მე გიჩუენო შენ იაკ. 2,18; რომელი მე საცნო-ვიყავ, 2 პეტ. 1,17; ვითარცა მე მოვიღე, გამოცხ. 2,27; მე ვსძლე, გამოცხ. 3,21; მე გითხრა შენ საიდუმლოჲ, გამოცხ. 17,7; მე... მივსცე წყაროსა მისგან წყლისა, გამოცხ. 21,6; მე, იესუ, მივავლინე, გამოცხ. 22,16.

რაჲთა მი-რაჲმე-გცე თქუენ მეცა მადლი სულიერი, ჰრომ. 1,11; რაჲ-იგი მომმადლეთ თქუენ, მ. [მოგმადლო], 2 კორ. 2,10; მ. მცირედ რაჲმე ვიქადო, 2 კორ. 11,16; ვიკადრო მ., 2 კორ. 11,21; რაჲთა მ. ვცნა, ფილიპ. 2,19; ამისთჳს მ. ვერღარა დავითმე, 1 თეს. 3,5CD; მ. დაგიცვა შენ, გამოცხ. 3,10.

მაუწყენ მე [მიც. ბრ.] გზანი ცხორებისანი, საქმე 2,28; წინაწარმეტყუელი აღგიდგინოს თქუენ უფალმან... ვითარცა-ესე მე, საქმე 3,22; 7,37; მითხარ მე, საქმე 5,8; 22,27; მმსახურებდენ მე, საქმე 7,7; რაბამი სახლი მიშჳნოთ მე, საქმე 7,49; რაჲსათჳს მდევნი მე, საქმე 9,4; მე ჭური რჩეული მიპოვნიეს იგი, საქმე 9,15; მე მომივლენიან იგინი შენდა, საქმე 10,20; მე ბრძანებაჲ მომცა, საქმე 10,28; მომხადეთ მე, საქმე 10,29; მრქუა მე, საქმე 10,31; 11,12; 22,7; 22,8; 22,10; 22,13; 22,14ႪႭ; 22,18ႢႪႭ; 22,21; 23,18ႢႪႭ; 26,14; 26,15ႢႪႭ; 27,24; 2 კორ. 12,9; გამოცხ. 5,5; 10,9; 10,11; 17,7; 19,9 (2-ჯერ); 19,10; 21,6; 21,9; 22,6; 22,9; რომელი მეტყოდა მე, საქმე 11,7; 22,9ႪႭ; გამოცხ. 1,12; მომიგო მე ჴმამან მან, საქმე 11,9ႪႭ; მე რაჲ ძალ-მედვა, საქმე 11,17; მე დღეს მიშობიე შენ, საქმე 13,33; ებრ. 1,5; 5,5; შემომიდეგ მე, საქმე 12,8; მე ესრე ჯერ-მიჩნს, საქმე 15,19; მიღირს მე, საქმე 16,30ႪႭCD; მე... არა მნებავს ყოფად, საქმე 18,15; რომელნი შემემთხუეოდეს მე, საქმე 20,19; მუნ რაჲ შემემთხჳოს მე, საქმე 20,22; სული წმიდაჲ... მიწამებს მე, საქმე 20,23; ჭირნი მელიან მე, საქმე 20,23; მიბრძანე მე, საქმე 21,39; მეწამების მე, საქმე 22,5; რად მდევნი მე, საქმე 22,7; რომელსა შენ მდევნი მე, საქმე 22,8Ⴂ; მიწოდა მე, საქმე 23,18; ესე მაუწყე მე, საქმე 23,22; ვითარცა მეუწყა მე, საქმე 23,30; აწ შემასმენენ მე, საქმე 24,13ႪႭ; რომელსა-ესე შემასმენენ მე, საქმე 25,11; მითხრეს მე, საქმე 25,15; სიმრავლჱ ჰურიათაჲ შემემთხჳა მე, საქმე 25,24; მეგულების მე სიტყჳს-გებად, საქმე 26,2; რომელსა მე მაბრალებენ ჰურიანი, საქმე 26,2; მე მეგონა, საქმე 26,9; გარემო მბრწყინვიდა მე ნათელი, საქმე 26,13; რაჲსა მდევნი მე, საქმე 26,14; დამარწმუნო მე ქრისტიანე ყოფაჲ, საქმე 26,28; რაჲთამცა მერჩდით მე, საქმე 27,21; წარმომიდგა მე... ანგელოზი ღმრთისაჲ, საქმე 27,23; ვითარცა-იგი მეტყოდა მე, საქმე 27,25; მრწამს მე ღმრთისაჲ, საქმე 27,25; სიტყუას-მიგებდეს მე ჰურიანი, საქმე 28,19; ჯაჭჳ ესე ზედა-მაც მე, საქმე 28,20ႪႭ.

წარმემართოს მე... მისლვად თქუენდა, ჰრომ. 1,10CD; არა მრცხუენის მე, ჰრომ. 1,16ႢCD; მექმნა მე ცნებაჲ(!) იგი... სიკუდილ, ჰრომ. 7,10; კეთილი იგი მე სიკუდილი მექმნაა, ჰრომ. 7,13; რომელი-იგი მე მნებავს, ჰრომ. 7,15CD; 7,19Ⴇ; მე არა მნებავს, ჰრომ 7,16D; 7,20CD; 1 კორ. 10,20; მე ბოროტი წინაშე მიც, ჰრომ. 7,21; წარმტყუენავს მე, ჰრომ. 7,23; მე ესრე მგონიეს, ჰრომ. 8,18; მრწამს მე, ჰრომ. 8,38; რაჲსაღა მაბრალებს მე, ჰრომ. 9,19; რომელნი მე არა მეძიებდეს, ჰრომ. 10,20; რომელნი მე არა მიკითხვიდეს, ჰრომ. 10,20; მაქუს მე სიქადული, ჰრომ. 15,17; მსურის მე მოსლვად თქუენდა, ჰრომ. 15,23; აწ არღარა ადგილ მაქუს მე, ჰრომ. 15,23; თანა-მოღუაწე მექმნენით მე, ჰრომ. 15,30; მეუწყა მე, 1 კორ. 1,11; მე მნებავს, 1 კორ. 7,32; 2 კორ. 12,20; სული ღმრთისაჲ მაქუს მე, 1 კორ. 7,40CD; მე ხოლო და ბარნაბას არა გუაქუს, 1 კორ. 9,6; უნებელი ზედა-მაც მე, 1 კორ. 9,16; რომელ-იგი მეტყოდის მე, 1 კორ. 14,11; კარი განმეღო მე დიდი, 1 კორ. 16,9; 2 კორ. 2,12; რომელმან-იგი მახაროს მე, 2 კორ. 2,2; არა მაქუნდა მე ლხინება, 2 კორ. 2,13; მრწმენა მე, 2 კორ. 4,13; მხედავს მე, 2 კორ. 12,6; მომეცა მე, 2 კორ. 12,7; მომცა მე უფალმან, 2 კორ. 12,7Ⴍ; 13,10; რაჲთა მქენჯნიდეს მე, 2 კორ. 12,7; მრქუა მე, 2 კორ. 12,9; რაჲთამცა თქუენ მეწამენით მე, 2 კორ. 12,11; მომმადლეთ მე შეცოდებაჲ ესე, 2 კორ. 12,13; მიკჳრს მე, გალ. 1,6; მიწოდა მე, გალ. 1,15; მე... არარაჲ... მითხრეს, გალ. 2,6; არარაჲ განმყოფს მე, გალ. 2,6Ⴂხ; მოგუცეს მე და ბარნაბას, გალ. 2,9; მეშინის მე თქუენთჳს, გალ. 4,11; არარაჲ შემცოდეთ მე, გალ. 4,12; მომცენით მე, გალ. 4,15; შრომასა ნუვინ შემამთხუევენ მე, გალ. 6,17; მე... მიტჳრთვან, გალ. 6,17; მე... მომეცა მადლი, ეფეს. 3,8; რაჲთა მომეცეს მე სიტყუაჲ, ეფეს. 6,19; მაჴსოთ მე თქუენ, ფილიპ. 1,7; ვითარ-იგი მსურის მე, ფილიპ. 1,8; მე მიხარის, ფილიპ. 1,18Ⴂ; კოლ. 1,24; ესე მექმნეს მე საცხორებელად, ფილიპ. 1,19; არარაჲთ მრცხუენეს მე, ფილიპ. 1,20CD; მე მაქუს, ფილიპ. 3,4; მე არღარა შემირაცხიეს თავი ჩემი, ფილიპ. 3,13; თანა-მოღუაწე მექმნნეს მე, ფილიპ. 4,3; მე მისწავიეს, ფილიპ. 4,11; არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე, ფილიპ. 4,15; მაქუს მე ყოველი, ფილიპ. 4,18; რომელი მომეცა მე, კოლ. 1,25CD; მაქუს მე თქუენთჳს, კოლ. 2,1; მექმნნეს მე ნუგეშინის-მცემელ, კოლ. 4,11; მომცნა მე ღმერთმან, ებრ. 2,13; ჴორცნი დამამტკიცენ მე, ებრ. 10,5; დამაკლებს მე მითხრობად, ებრ. 11,32; რაჲ მიყოს მე კაცმან, ებრ. 13,6; რომელი მერწმუნა მე, 1 ტიმ. 1,11CD; მიმექცეს მე ყოველნი, 2 ტიმ. 1,15Ⴂხ; მრავალ-გზის მე განმისუენა, 2 ტიმ. 1,16; მწრაფლ მეძიებდა მე, 2 ტიმ. 1,17; ეფესოს შინა მმსახურა მე, 2 ტიმ. 1,18; შემემთხჳა მე ანტიოქიას შინა, 2 ტიმ. 3,11; გჳრგჳნი... მომცეს... არა ხოლო თუ მე, 2 ტიმ. 4,8; მომცეს მე უფალმან, 2 ტიმ. 4,8; მიმელის მე სიმართლისა იგი გჳრგჳნი, 2 ტიმ. 4,8; მრავალი ბოროტი შემამთხჳა მე, 2 ტიმ. 4,14CD; წინა-აღმიდგა მე იგი, 2 ტიმ. 4,15Ⴂ; არავინ თანა-დამიდგა მე, 2 ტიმ. 4,16; უფალი თანა-დამიდგა მე, 2 ტიმ. 4,17Ⴊ; მერწმუნა მე, ტიტე 1,3; მმსახურებდეს მე, ფილიმ. 1,13; იგი მე შემირაცხე, ფილემ. 1,18; განმიმზადე მე ვანიცა, ფილემ. 1,22; მე სარწმუნოებაჲ მაქუს, იაკ. 2,14ႹႪ; მიჩუენე მე სარწმუნოებაჲ შენი, იაკ. 2,18; მე საქმენი მქონან, იაკ. 2,18; მაუწყა მე, 2 პეტ. 1,14; რომელნი მე მიყუარან, 2 იოვ. 1,1; არა ხოლო მე, არამედ ყოველთა უცნობიეს, 2 იოვ. 1,1; რომელი მიყუარს მე, 3 იოვ. 1,1ႪႭ; რომელნი-იგი მე მძულან, გამოცხ. 2,6; მე რომელნიცა მიყუარდენ, გამოცხ. 3,19; ჴმაჲ ივი... მეტყოდა მე, გამოცხ. 4,1; 10,8; მომეცა მე ლერწამი, გამოცხ. 11,1; მიჩუენა მე ქალაქი, გამოცხ. 21,10.

მრქუა მეა, ჰრომ. 9,19; მომეცით მეცა ჴელმწიფებაჲ ესე, საქმე 8,19; მინდა მ., საქმე 25,22; რაჲთა მ. წარმემართოს, ჰრომ. 1,10; მრწამს მ., ჰრომ. 15,14; მრავალთა თანა-დამდგომ ექმნა და თჳთ მ., ჰრომ. 16,2; ვითარცა ნარჩევსა, მეჩუენა მ., 1 კორ. 15,8; მ. რაჲ-იგი მიმიმადლებიეს, 2 კორ. 2,10; შემეწია მ., გალ. 2,8; მ. მესმა, ეფეს. 1,15.

თანდებულებთან (ფუძის შეცვლით): რომელი გესმა ჩემგან, საქმე 1,4; ესმის რაჲმე ჩ., 2 კორ. 12,6; განმაშოროს ჩ., 2 კორ. 12,8; ჩ. გესმნეს, 2 ტიმ. 1,13; რაჲ-იგი გესმა ჩ., 2 ტიმ. 2,2; რაჲთა იყიდო ჩ. ოქროჲ, გამოცხ. 3,18.

იყვენით ჩემდა მოწამე, საქმე 1,8; ნუ საკლველებსა... შემომწირევდით ჩ., საქმე 7,42; არა თუ ვინ იყოს წინამძღუარ ჩ., საქმე 8,31; რაჲ ყენებაჲ არს ჩ. ნათლისღებისა, საქმე 8,36; და მოიწია ჩ. ოდენ, საქმე 11,5; ნუ იყოფინ ეგე ჩ., საქმე 11,8; მოიწინეს... მოვლინებულნი ჩ., საქმე 11,11; მოვიდეს ჩ. ძმანიცა ესე, საქმე 11,12; იწყო მან თხრობად ჩ., საქმე 11,13ႹႪ; შემოედით ვანად ჩ., საქმე 16,15; ერი მრავალი არს ჩ., საქმე 18,10; ჯერ-არს ჩ. აღსრულებად, საქმე 18,21ႪႭ; ჯერ-არს ჩ. ჰრომსცა ხილვად, საქმე 19,21; რაჲ შემთხუევად არს ჩ., საქმე 20,22ႪႭ; ჯერ-არსა ჩ. სიტყუაჲ, საქმე 21,37; მოვიდა ჩ., საქმე 22,13; ჰბრძანებ ცემად ჩ., საქმე 23,3; რაჲ გიჴმს თხრობად ჩ., საქმე 23,19; აზმნობდეს მოკლვად ჩ., საქმე 26,21; მოწამე ჩ. არს ღმერთი, ჰრომ. 1,9; რომელ იქმნა ჩ. სიკუდილ, ჰრომ. 7,13; რომელსა უნდეს ჩ. ყოფად კეთილი, ჰრომ. 7,21; თანა-მოწამებითა ჩ. გონებისა ჩემისაჲთა, ჰრომ. 9,1ႹႪCD; მწუხარებაჲ არს ჩ. დიდი, ჰრომ. 9,2; უწოდი... ერად ჩ., ჰრომ. 9,25; მოცემულ არს ჩ., ჰრომ. 12,3; 15,15; 1 კორ. 3,10; გალ. 2,9; ეფეს. 3,2; კოლ. 1,25; ჩ. მოდრკეს ყოველი მუჴლი, ჰრომ. 14,11; ჩ. საწუნელებაჲ არს, 1 კორ. 4,3; მობაძავ ჩ. იყვენით, 1 კორ. 4,16; 11,1; ყოველივე ჯერ-არს ჩ., 1 კორ. 6,12; 10,23CD; რომლისათჳს-იგი მოსწერეთ ჩ., 1 კორ. 7,1; უმჯობჱს არს ჩ. სიკუდილი, 1 კორ. 9,15; არა არს ჩ. სიქადულ, 1 კორ. 9,16; ვაჲ არს ჩ., 1 კორ. 9,16; რწმუნებულ არს ჩ., 1 კორ. 9,17; ამას ჰყოფდით მოსაჴსენებელად ჩ., 1 კორ. 11,24; ჩ. მოსაჴსენებელად ჰყავით, 1 კორ. 11,25; არა-რაჲ-რაჲ სარგებელ არს ჩ., 1 კორ. 13,3; მადლი იგი ჩ. მიმართი, 1 კორ. 15,10; რაჲმე სარგებელ არს ჩ., 1 კორ. 15,32; რაჲთა მოვიდეს ჩ., 1 კორ. 16,11ႹႪႢCD; ღირდა ჩ. სიხარული, 2 კორ. 2,3; იგინი იყვნენ ჩ. ერად, 2 კორ. 6,16; ებრ. 8,10; თქუენ იყვნეთ ჩ. ძედ, 2 კორ. 6,18; ნაჭეტნავ არს ჩ. მოწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1CD; შე-არა-ჰვავს ჩ., 2 კორ. 12,1CD; ნუ ვინ ჩ. ეგონოს, 2 კორ. 12,6; ჩ. ჯერ-იყო, 2 კორ. 12,11; არარაჲ უმჯობჱს ჩ., გალ. 2,6; რწმუნებულ არს ჩ., გალ. 2,7; 1 ტიმ. 1,11; ჩ. ნუ იყოფინ, გალ. 6,14; ნიჭისა მისებრ მადლისა ღმრთისა, მოცემულისა ჩ., ეფეს. 3,7; ვითარ-იგი ღირს ჩ. სიტყუად, ეფეს. 6,20; არს სამართალ ესე ჩ. ზრახვად, ფილიპ. 1,7; რაჲთა ჩ.

ზიარ მადლისა მის... იყვნეთ. ფილიპ. 1.7Ⴇ; მოწამე არს ჩ., ფილიპ. 1.8; ჩ. ცხორებად ქრისტე არს, ფილიპ. 1.21; ესე არს ჩ. ნაყოფ საქმისა, ფილიპ. 1.22CD; გაქუნდინ სიქადულად ჩ., ფილიპ. 2.16; ჩ. არა საცონილ არს, ფილიპ. 3,1; რომელი-იგი იყო ჩ. შესაძინელ, ფილიპ. 3,7; თანა-მობაძავ ჩ. იყვენით, ფილიპ. 3,17; საჴმარად ჩ. მომიძლუანეთ, ფილიპ. 4.16; ჯერ-არს ჩ. სიტყუად, კოლ. 4,4; შემწე არიან ჩ., კოლ. 4,11; მობაძავ ჩ. იქმნენით, 1 თეს. 1.6Ⴇ; იგი იყოს ჩ. ძ(ე), ებრ. 1,5; გამოცხ. 21.7; უფალი არს მწე ჩ., ებრ. 13,6; იწრაფე მოსლვად ჩ., 2 ტიმ. 4.9; ტიტე 3,12; საჴმარ არს ჩ., 2 ტიმ. 4.11; ჩ. და შენდა საჴმარ [არს], ფილემ. 1.11; მიეაელინე შენდა და ჩ., ფილემ. 1.11Ⴄ; ჩ. ესრ(ე)თ, რაოდენ უფროის შენდა, ფილემ. 1.16; შენცა თანა-მდებ ხარ ჩ., ფილემ. 1.19; ვარქუ მას მოცემად ჩ. წიგნი იგი, გამოცხ. 10.9.

მოვიდა ვიდრე ჩემდამდე, საქმე 11,5ႢႭ.

არა ესმა სიტყჳსაჲ მის ჩემდამო, საქმე 22,9; სოფელი ჩ. ჯუარს-ცუმულ არს, გალ. 6.14.

არარაჲ ვის ესმოდა სიტყუაჲ მისი ჩემდა მომართ, საქმე 22,9Ⴂ; რაჲ-იგი აქუს ჩ. მომართ სიტყუაჲ, საქმე 24.19; ნაწილი განწმედილთა შორის სარწმუნოებითა ჩ. მომართ, საქმე 26,18; რაჲთა ესრ(ე)თ იყოს ჩ. მომართ, 1 კორ. 9,15; რომელი-იგი იტყოდის ჩ. მომართ, 1 კორ. 14,11Ⴄb; მიზეზ-გცემთ თქუენ სიქადულისა ჩ. მომართ, 2 კორ. 5,12Ⴂ; არა დაეყენოს ჩ. მომართ, 2 კორ. 11,10; სიქადული ეგე თქუენი ალემატოს... ჩ. მომართ, ფილიპ. 1,26; აღასრულოს თქუენი იგი დაკლებული ჩ. მომართ, ფილიპ. 2,30; ჩ. მომართ აჩუენოს, 1 ტიმ. 1.16.

რაჲთა არა მოვიდეს ჩემ ზედა, საქმე 8,24; გამობრწყინვიდა ნათელი დიდი ჩ. ზ., საქმე 22,6; არცა ძალ-უც... ჩ. ზ. ამისა ჩიჩებად, საქმე 24,13ႢႭ; ყუედრებანი... დამეცნეს ჩ. ზ., ჰრომ. 15.3; რომელი მოიწევის ჩ. ზ., 2 კორ. 11,28; დადვა მან მარჯუენ(ე) მისი ჩ. ზ., გამოცხ. 1,17.

მოვიდეს ჩემ თანა, საქმე 11,12ႢႢႢႭ; რომელნი-ღა იყვნეს ჩ. თ., საქმე 20,34; რომელნი-იგი ჩ. თ. იყვნეს, საქმე 22,9; რაჲ პოვეს ჩ. თ. ბრალი, საქმე 24,20; ჩ. თ. მოვიდენ, საქმე 25,5; 1 კორ. 16,4; გარემო მბრწყინვიდა მე ნათელი და ჩ. თ. მოგზაურთა მათ, საქმე 26,13; არცა ერთი ბრალი სიკუდილისაჲ იყო ჩ. თ., საქმე 28,18; შექმნა ჩ. თ. ყოველი გულის-თქუმაჲ, ჰრომ. 7,8; დამკჳდრებულ არს ჩ. თ., ჰრომ. 7,17; 7,20; იაკ. 4,5F; არა დამკჳდრებულ არს ჩ. თ., ჰრომ. 7,18; რომელი იყო ჩ. თ., 1 კორ. 15,10; მოვიდეს ჩ. თ., 1 კორ. 16,11; მორაჲ-ვიდენ მაკედონელნი ჩ. თ., 2 კორ. 9,4; არს ჭეშმარიტებაჲ ქრისტ(ე)ჲსი ჩ. თ., 2 კორ. 11,10; დაიმკჳდროს ჩ. თ., 2 კორ. 12,9; ჩ. თ. ყოველნი ძმანი [გიკითხვენ], გალ. 1,2; ჩ. თ. წარვიყვანე, გალ. 2,1; იყო ჩ. თ., გალ. 2,3; ცხოველ არს ჩ. თ. ქრისტ(ე), გალ. 2,20; ჩ. თ. ზიარ მადლისა მის... იყვნეთ, ფილიპ. 1,7; რომელი იხილეთ ჩ. თ., ფილიპ. 1,30; ჩ. თ. გიხაროდენ, ფილიპ. 2,18; ჰმონა ჩ. თ. სახარებასა მას, ფილიპ. 2,22; იხილეთ ჩ. თ., ფილიპ. 4,9; შეწევნასა ჰყოფს ჩ. თ., კოლ. 1,29; ლუკა არს მარტოჲ ჩ. თ., 2 ტიმ. 4,10; მეგულებოდა დაყენებად ჩ. თ., ფილემ. 1,13; ჩ. თ. ესრეთ, რაოდენ უფროის შენდა, ფილემ. 1,16Ⴄ; გიკითხავს შენ ეპაფრა, ჩ. თ. ტყუ(ე), ფილემ. 1.23AႭႤ; ვიდოდინ იგინი ჩ. თ., გამოცხ. 3,4; ვჭამო მის თანა სერი, და მან — ჩ. თ., გამოცხ. 3,20; მივსცე მას დაჯდომაჲ ჩ. თ., გამოცხ. 3,21; იტყოდა ჩ. თ., გამოცხ. 17,1; 21,9; 21,15; სასყიდელი ჩემი ჩ. თ. მიგებად თითოეულისა, გამოცხ. 22,12.

ილოცეთ თქუენ ჩემთჳს, საქმე 8,24; არა თავს-იდევან შენი წამებაჲ ჩ., საქმე 22,18; სწამე ჩ., საქმე 23,11; თანა-მოღუაწე მექმნენით მე ლოცვასა ჩ., ჰრომ. 15,30; მითხრობდა... თქუენსა მას შურსა ჩ., 2 კორ. 7,7; სმენით ხოლო ესმინა ჩ., გალ. 1,23Ⴍ; ადიდებდეს ჩ. ღმერთსა, გალ. 1,24; მისცა თავი თჳსი ჩ., გალ. 2,20; რაჲთა უწყოდით ჩ., ეფეს. 6,21; 6,22Ⴍ; ჩ. მოივლინა, ფილიპ. 1,12; აწღა სადმე აჰყუავენით ჩ., ფილიპ. 4,10Ⴄb; ჩ. ყოველი გაუწყოს, კოლ. 4,7; გითხრან თქუენ ჩ., 1 თეს. 1,9Ⴂ; წერილ არს ჩ. ყოფად, ებრ. 10,7.

ილოცევდით... ყოველთა წმიდათათჳს და ჩემთჳსცა, ეფეს. 6,19.

აღმოც(ე)ნებულ ხართ ჩემ კერძო ზრახვად, ფილიპ. 4,10.

ესე არს ჩემ მიერ მათა მიმართ აღთქუმაჲ, ჰრომ. 11,27; არა ქმნა ჩ. მიერ დასამორჩილებელად წარმართთა, ჰრომ. 15,18; რაჲთა ჩ. მიერ ისწაოთ, 1 კორ. 4,6Ⴄb; იქადაგა ჩ. მიერ, 2 კორ. 1,19; შეწუხებულ იყოს ჩ. მიერ, 2 კორ. 2,2; ჩ. მიერ იტყჳს ქრისტ(ე), 2 კორ. 13,3; გეხარა თქუენ ჩ. მიერ, გალ. 1,11; გამოცხადებად ძ(ე) მისი ჩ. მიერ, გალ. 1,16; აწ გესმის ჩ. მიერ, ფილიპ. 1,30; იგივე მიწერად თქუენდა ჩ. მიერ, ფილიპ. 3,1Ⴂ; მიიღეთ თქუენ სიტყუაჲ იგი... ჩ. მიერ, 1 თეს. 2,13Ⴍ; ჩ. მიერ ქადაგებაჲ იგი აღესრულოს, 2 ტიმ. 4,17.

ადიდებდეს ჩემ შორის ღმერთსა, გალ. 1,24D; ვიღუწი... შეწევნულისა ჩ. შორის ძალითა, კოლ. 1,29CD.

გნებავს... საშჯელი ჩემ წინაშე, საქმე 25,9.

2. მე კითხვითი ნაწილაკი: რაჲ-მე ჰნებავს, საქმე 2,12; 17,18; რაჲ-მე ვყოთ, საქმე 2,37; რაჲ-მე უყოთ კაცთა ამათ, საქმე 4,16; რაჲ-მე იქმნა ესე, საქმე 5,24; ანუ რაჲ-მე ადგილი იყოს, საქმე 7,49; ანუ არა-მე ჴელმან ჩემმან შექმნა, საქმე 7,50K; რომელნი-მე* წინაწარმეტყუელთაგანნი არა დევნნეს მამათა თქუენთა, საქმე 7,52; ვითარ-მე მეძლოს უწყებად, საქმე 8,31; თესლ-ტომი მისი ვინ-მე შეუძლოს მითხრობად, საქმე 8,33ႢႢႭ; რაჲ-მე უკუე არს, საქმე 21,22; არა-მე შენ ხარა, საქმე 21,38ႢHI; რაჲ-მე ვყო, საქმე 22,10; ვითარ-მე შენ განერე საშჯელსა ღმრთისასა, ჰრომ. 2,3; არა-მე წინადაუცუეთილებაჲ იგი მისი წინადაცუეთილებად შეერაცხოს, ჰრომ. 2,26; რაჲ-მე სარგებელ არს, ჰრომ. 3,1; იაკ. 2,14N; 2,16; რაჲ-მე უკუე უმეტ(ე)ს არს, ჰრომ. 3,1; ნუუკუე სიცრუე-მე არსა ღმრთისა თანა, ჰრომ. 3,5; რაჲ-მე ვთქუათ, ჰრომ. 3,5; 6,1; ვითარ-მე საჯოს ღმერთმან სოფელი, ჰრომ. 3,6; წინა-მე ვჰმატთა, ჰრომ. 3,9; რომლითა-მე შჯულისა(!) [დაყენებულ არს], ჰრომ. 3,27; და-მეყენებულ არსა, ჰრომ. 3,27ႢႢႤCD; რაჲ-მე უკუე ვთქუათ, ჰრომ. 4,1; 7,7; 8,31; 9,14; 9,30; და-მე-ვადგრეთა ცოდვასა მას ზედა, ჰრომ. 6,1; შჯული ცოდვა-მე არსა, ჰრომ. 7,7; ვინ-მე მიჴსნეს, ჰრომ. 7,24CD; არა-მე რაჲ დასაშჯელ არს მათა, ჰრომ. 8,1; რასაღა-მე ესავნ, ჰრომ. 8,24CD; სიცრუ(ე)-მე არსა ღმრთისა თანა, ჰრომ. 9,14; ნებასა მისსა ვინ-მე წინა-აღუდგა, ჰრომ. 9,19ႢCD; რაჲსათჳს-მე [ვერ მისწუდა], ჰრომ. 9,32; ვითარ-მე უკუე ჰხადონ, ჰრომ. 10,14; ვითარ-მე ისმინონ, ჰრომ. 10,14;

---

* გამოცემაში: რომელნიმე.

ვითარ-მე უკუე ჰრწმენეს, ჰრომ. 10,14; ვითარ-მე ქადაგებდენ, ჰრომ. 10,15; ვის-მე ჰრწმენა, ჰრომ. 10,16; აწ უკუე რასა-მე ეძიებს, ჰრომ. 11,7ႢႪႤ; რაოდენ-მე (რავდენ-მე ႦႨႤ) [იქმნა] შეწყნარებაჲ მათი, ჰრომ. 11,15CD; გან-მე-ყოფილ არსა ქრისტჱ, 1 კორ. 1,13; გან-რაჲ-მე-აცოფა ღმერთმან სიბრძნჱ იგი, 1 კორ. 1,20; ვინ-მე უკუე იცის, 1 კორ. 2,11; ვინ-მე უკუე ცნა, 1 კორ. 2,16; ანუ ვინ-მე თანა-მზრახვალ ეყო მას, 1 კორ. 2,16; იკადროს-მე ვინ თქუენ შორის, 1 კორ. 6,1; აღ-მე-ვიხუნეა ასონი ქრისტჱსნი, 1 კორ. 6,15ႢႪ; არა-მე თუალითა ჩემითა ვიხილეა, 1 კორ. 9,1; მოციქულ რაჲ-მე ვარ, 1 კორ. 9,1Ⴄ; აზნაურ არა-მე ვარა, 1 კორ. 9,1; ვინ-მე მწყსინ სამწყსოსა, 1 კორ. 9,7; ვინ-მე უკუე საგრობნ თჳსითა საგზლითა, 1 კორ. 9,7; ვინ-მე დაასხის ვენაჴი, 1 კორ. 9,7; ანუ კაცობრივ-მე ნუ ვიტყჳ ამას, 1 კორ. 9,8ႢႪႤCD; არა-მე შჯულიცა ამასვე იტყჳსა, 1 კორ. 9,8ႢႪ; დიდ-მე რაჲ არსა, 1 კორ. 9,11CD; უკუეთუ სხუანი თქუენისაგან ჴელმწიფებისა მიიღებენ, არა-მე უფროჲსღა ჩუენდა, 1 კორ. 9,12; რაჲ-მე უკუე არს სასყიდელი იგი ჩემი, 1 კორ. 9,18; რაჲ-მე უკუე არს, 1 კორ. 10,19; ნაკერპავი იგი რაჲ-მე არს, 1 კორ. 10,19; ანუ ვაშუროთ რაჲ-მე უფალსა, 1 კორ. 10,22; ანუ ვაშუროთ-მე რაჲა უფალსა, 1 კორ. 10,22ႢႪႤ; შე-მე-ჰგავსა დედაკაცისა დაუბურველად... ლოცვაჲ, 1 კორ. 11,13; ამისგან-მე არა არსა მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,15ႤCD; აწ უკუე... ქრისტჱს მიერ წარ-მე-წყმდესა (!), 1 კორ. 15,18ႢႪႤ; რაჲ-მე უკუე ყონ, 1 კორ. 15,29; ანუ ჩუენ რაჲსაღა-მე (რაჲსა-მე-ღა ႦD) ვიჭირვით, 1 კორ. 15,30CD; ვითარ-მე აღდგენ მკუდარნი, 1 კორ. 15,35; ანუ რომლითა-მე ჴორცითა მოვიდენ, 1 კორ. 15,35ႢႪႤCD; ნუუკუე მცირედ რაჲ-მე მიყოფიეს, 2 კორ. 1,17; ჴორციელად-მე რას ვზრახავ, 2 კორ. 1,17; ვინ-მე არს, 2 კორ. 2,2; ამის ვინ-მე შემძლებელ არს, 2 კორ. 2,16; ნუ გჳჴმს-მე რაჲ, 2 კორ. 3,1; რაოდენ-მე (რავდენ-მე ႦႨႤხ) არა უფროჲს მსახურებაჲ იგი სულისაჲ იყოს დიდებით, 2 კორ. 3,8CD; კაცთა-მე ვერწმუნნეთა, 2 კორ. 5,11CD.

ყოველნი-მე მოწყდენა, 2 კორ. 5,14; ანუ ცოდვაჲ-მე რაჲ ვქმენ, 2 კორ. 11,7; ცოდვა რაჲ-მე ვქმენ, 2 კორ. 11,7ႪႤ; რაჲსათჳს-მე? რამეთუ არა-მე მიყუართა თქუენ, 2 კორ. 11,11; აწ უკუე რაჲ-მე არს, 2 კორ. 12,13; მო-მე რაჲ-გაანგაჰრე თქუენ, 2 კორ. 12,17C; ნუ მო-მე რაჲ-გხუეჭაა ტიტე, 2 კორ. 12,18; მო-რაჲ-მე-გხუეჭა ტიტე, 2 კორ. 12,18Ⴓ; ანუ ვეძიებთ-მე რას კაცთ მოთნებასა, გალ. 1,10; ანუ-მე ვეძიებ რას კაცთ მოთნებასა, გალ. 1,10Ⴊ; აწ კაცთა-მე ვერწმუნნეთა ანუ ღმერთსა, გალ. 1,10; აწ ქრისტე ცოდვისა-მე მსახურ იქმნა, გალ. 2,17; ქრისტჱ ცუდად-მე მოკუდაა, გალ. 2,21; იქმს ძალთა... საქმეთაგან-მე შჯულისათა, გალ. 3,5CD; გარდასლვისათჳს-მე მოეცაა, გალ. 3,19; რაჲ-მე უკუე არს სჯული, გალ. 3,19D; შჯული მტერ-მე არსა, გალ. 3,21; რაჲ-მე უკუე იყო, გალ. 4,15CD; მტერ რაჲ-მე გექმენ თქუენ, გალ. 4,16; გან-მე-ქარდაა საცთური იგი ჯუარისაჲ, გალ. 5,11; რაჲსაღა-მე ვიდევნები, გალ. 5,11CD; აღსლვაჲ იგი მისი რაჲ-მე არს, ეფეს. 4,9; ვინ-მე არს სასოებაჲ ჩუენი, 1 თეს. 2,19; რაჲ-მე არს სასოებაჲ ჩუენი... ანუ არა-მე თქუენა, 1 თეს. 2,19CD; [ეგეუცა] არა-მე ურჩთა მათა, ებრ. 3,18; ნუუკუე იყოს ვის თანა-მე... გული უკეთური, ებრ. 3,12; და-მე-აკლდებისა შაბათობაჲ იგი ერსა ღმრთისასა, ებრ. 4,9; რაჲღა-მე ვთქუა, ებრ. 11,32; ვინ-მე არს შვილი, ებრ. 12,7; არა-მე უფროჲს დაემორჩილნეთა, ებრ. 12,9; ეგების-მე რაჲა, ძმანო ჩემნო, იაკ. 3,12; რავდენ-მე უკუე არს ცხორებაჲ თქუენი, იაკ. 4,14; ვინ-მე არს ბოროტის მყოფელ, 1 პეტ. 3,13; რაჲ-მე იყოს აღსასრული ურჩთა მათ სახარებისა ღმრთისათაჲ, 1 პეტ. 4,17; სადაღა-მე იპოვოს, 1 პეტ. 4,18CႢႪ; რაჲსათჳს-მე მოკლა იგი, 1 იოვ. 3,12ႪႭ; ვინ-მე ღირს არს განღებად, გამოცხ. 5,2.

3. მე გან-უსაზღვრელობის ნაწილაკი: ვიდრემე-რაჲ ჴდა პეტრე, საქმე 12,18ႢႪ; უკუე ჯერ-ვიდრემე იყო მისა ვნებაჲ, ებრ. 9,26; მწირნი ვიდრემე ხართ, ებრ. 12,8; იწყეს ვიეთმე მიმომავალთა მათ ჰურიათა, საქმე 19,13; და-ვიეთმე-აკლდების, ებრ. 4,6; ვიეთმე რეცა თუ არა უწყოდეს, ებრ. 13,2; ვითარცა-იგი ვინმე განრისხნებოდეს, საქმე 19,9; ჯდა ვინმე, საქმე 20,9; გან-ვინმე-ცურდეს, საქმე 27,42; ვითარ ვინმე აშჱნებდეს, 1 კორ. 3,10Ⴊ; რაჲთა არა გან-ვინმე-ფიცხნეს, ებრ. 3,13; ჰგონებდეს ვინმე, ებრ. 4,1; ვინმე, იაკ. 5,19 (2-ჯერ); ვისმე, ებრ. 3,12CD; 4,1D; ვისგანმე, ებრ. 3,4ႤCD; 2 თეს. 3,8; ვისთჳსმე, საქმე 8,34; ვისსამე, საქმე 19,9ႪႭ; რაიმე, საქმე 12,18ႪႭ; 1 კორ. 6,4; რასმე, საქმე 3,5; 1 კორ. 4,4Ⴄ; რაჲსამე-ღა, 1 კორ. 15,30ႦD; რომელსამე, იაკ. 5,12ႪႭ; რომელნიმე, საქმე 17,32; რომელთამე, საქმე 17,32; სადმე, ებრ. 3,12Ⴓ; სადამე, ებრ. 1,13ႢႪ; 3,12CD.

ნ.კ. ვინმე, ვიდრემე, ვიეთმე, ოდესმე, რაჲმე, რომელიმე, სადამე.

მეა კითხვითი ნაწილაკები მე+ა: უწყი-მეა ცნე, საქმე 8,30; დაყენებულ არს საქმეთაგან-მეა, ჰრომ 3,27; დაყენებულ არს, რომლითა-მე შჯულითა-მეა, ჰრომ. 3,27ႢႪ; ანუ ჰურიათაჲ-მეა ხოლო არს ღმერთი, ჰრომ. 3,29Ⴊ; იპოვა-მეა აბრაჰამ, ჰრომ. 4,1; აწ უკუე ვცოდვიდეთ-მეა, ჰრომ. 6,15; ეპოვო-მეა შჯული, ჰრომ. 7,21; ჰრქუს-მეა ქმნულმან შემოქმედსა, ჰრომ. 9,20; ჰრქუა ნუ-მეა, ქმნულმან შემოქმედსა, ჰრომ. 9,20CD; ნუ განიშორა-მეა ღმერთმან ერი თჳსი, ჰრომ. 11,1CD; გლახაკთა-მეა სოფლით გამოსლვაჲ, 1 კორ. 5,10; არა-მეა გონებაჲ იგი მის უძლურისაჲ განჰჴსნდეს ნაკერპავისა მის ჭამად, 1 კორ. 8,10; ანუ ნაკერპავი იგი არს რაჲ-მეა, 1 კორ. 10,19Ⴄხ; ანუ ვაშურებთ-მეა უფალსა, 1 კორ. 10,22CD; გაქებდე-მეა ამისთჳს, 1 კორ. 11,22; უწყით-მეა, რამეთუ..., გალ. 3,7; [ეგეუცა] არა-მეა ურჩთა მათა, ებრ. 3,18Ⴄ; ნუ ძალ-უც-მეა სარწმუნოებასა ხოლო ცხოვნებად მისა, იაკ. 2,14ႪႭ; ეგების-მეა, ძმანო ჩემნო, იაკ. 3,12ႢႪႭ.

მეათე: საყუძველი მეათჱ ხრჳსოპასოჲ, გამოცხ. 21,20.

მეათედ-ი: მეათედი ქალაქისაჲ დაეცა, გამოცხ. 11,13.

მეათერთმეტე ნ. მეათერთმეტე.

მეათოთხმეტე მეათოთხმეტე: ვითარცა მეათოთხმეტჱ (მეათოთხმეტე ႪႭ) ღამჱ მოიწია, საქმე 27,27; მ. დღჱ (მ-ე დღე ႪႭ) არს დღეს, საქმე 27,33; მეათოთხმეტესა წელსა აღვედ, გალ. 2,1.

მეათორმეტე მეათორმეტე: ვითარცა მეათორმეტჱ ღამჱ მოიწია, საქმე 27,27AK; საფუძველი... მეთორმეტჱ ამეთჳსოჲ, გამოცხ. 21,20; მეათორმეტესა წელსა ალევდ. გალ. 2,1ႭႪ; შეერაცხა ათერთმეტთა მათ მოციქულთა მეათორმეტედ, საქმე 1,26.

მეათძალე ათძალზე დამჴერული, ნ.კ. ათძალი: ჴმაჲ იგი, რომელი მესმა, ვითარცა მეათძალეთაჲ, გამოცხ. 14,2; ჴმაჲ მ. და მეწინწილეთაჲ... არღარა ისმეს, გამოცხ. 18,22.

მეათხუთმეტე მეთხუთმეტე: ვითარცა მეათხუთმეტე ღამე მოიწია, საქმე 27,27ႢႪF; რამეთუ მ. დღე არს დღეს, საქმე 27,33ႢႪG; მეათხუთმეტესა წელსა ალევდ. გალ. 2,1ႢႪ.

მებრ, მებრვე სწორედ, ნამდვილად, მართლაც: მოვავლინე თქუენდა ამისთჳს მებრ, ეფეს. 6,22CD; იჩინენითცა* მ. ამისთჳსვე, 1 პეტ. 2,21ႪႭ; ამისთჳს მ. იჩინენით, 1 პეტ. 3,9ႪႭ; შემქმნნა ჩუენ ამისთჳს მებრვე ღმერთმან, 2 კორ. 5,5CD; მ. ამისთჳს ილოცვიდით, ეფეს. 6,18CD; და ამის მ. სასოებისათჳს... აღასრულენ, ფილიპ. 1,6CD; მივავლინე თქუენდა მ. ამისთჳს, კოლ. 4,8CD.

მეგობარ-ი: ასიასა მთავარნი მეგობარ იყვნეს მისა, საქმე 19,31; მ. ღმრთისა იწოდა, იაკ. 2,23; რომელსა უჩნდეს მ. ყოფად ამის სოფლისა, იაკ. 4,4; შეეკრიბა... საყუარელნი მეგობარნი, საქმე 10,24; ასიასა მთავარნი მ. იყვნეს მისნი, საქმე 19,31G; გიკითხვენ შენ მ., 3 იოვ. 1,15; უბრძანა მეგობართა თჳსთა მისლვად, საქმე 27,3; კითხვაჲ არქუ მ. ჩუენთა სახელით, 3 იოვ. 1,15.

მეგჳპტელ-ი ეგვიპტელი: მოკლა მეგჳპტელი იგი, საქმე 7,24; ვითარ-იგი გუშინ მოჰკალ მ. იგი, საქმე 7,28; შენ ხარ მ. იგი, საქმე 21,38; აზმნეს მეგჳპტელთა (+მათ Ⴊ) და დაითქნეს, ებრ. 11,29; მისცა მას მადლი... წინაშე... მეფისა მის მეგჳპტელთაჲსა, საქმე 7,10; განისწავლა მოსე ყოვლითა სიბრძნითა მეგჳპტელთაჲთა, საქმე 7,22.

მეერგასის-ი, მეერგასისე ორმოცდამეათე დღე სულიწმიდის მოფენიდან: იწრაფდა... დღჱ იგი მეერგასისი(!) ყოფად იერუსალჱმს, საქმე 20,16ႢႪ; და იყო აღსრულებასა მას დღისა მის მეერგასისისა, საქმე 2,1; იწრაფდა... დღისა მის მეერგასისა ყოფად იერუსალჱმს, საქმე 20,16ႪႭ.

ნ.კ. მარტჳლია.

მეექუსე მეექვსე: აღაღო მეექუსჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,12; საფუძველი... მ. სარდიოჲ, გამოცხ. 21,20; მეექუსემან ანგელოზმან დასცა საყჳრსა თჳსსა, გამოცხ. 9,13; მ. დასთხია მდინარესა ზედა, გამოცხ. 16,12; აღჴდა... ლოცვად ჟამსა მეექუსესა, საქმე 10,9ႪႭ; რომელი ეტყოდა მ. მას ანგელოზსა, გამოცხ. 9,14.

მეთერთმეტე: საფუძველი... მეთერთმეტჱ იაკინთი, გამოცხ. 21,20.

მეთორმეტე ნ. მეათორმეტე.

მე-იზ-განვე მეჩვიდმეტისგანვე: მე-იზ-განვე, ჰრომ. 12,2 (სათ.).

მეკალოე მლეწველი: ჴარსა მეკალოესა არა დაუკრა პირი, 1 ტიმ. 5,18.

მეკეცე მეჭურჭლე, თიხის ჭურჭლის მკეთებელი: ანუ არა ჴელ-ეწიფების მეკეცესა (+მას ႢCD) მისვე თიჴისაგან შეზელილისა შესაქმედ... პატიოსნად ჭურჭლად, ჰრომ. 9,21; ვითარცა ჭურნი იგი მეკეცეთანი შეიმუსრნიან, გამოცხ. 2,27.

მეკიცხეველი, მეკიცხარი, მეკიცხევარი, მკიცხევარი ნ. კიცხევა.

მელან-ი საწერი საღებავი, თავდაპირველად შავი ფერისა იყო, μέλας, ανος, τό = შავი; მელანი, чернила: ხართ თქუენ წიგნ სამოციქულო ქრისტჱსა... დაწერილ არა მელნითა (მელანითა Ⴍ), 2 კორ. 3,3; მეგულვა მიწერად თქუენდა, არამედ არა ვინებე ქარტითა და მ., 2 იოვ. 1,12; არა მნებავს მელანითა (მელნითა ႪႭ) და ლერწმითა მიწერად შენდა, 3 იოვ. 1,13.

მემრუშე მრუში, გარყვნილი (სქესობრივად): რაჲთა არა იყოს იგი მემრუშე, ჰრომ. 7,3CD; ცხორებასა ქმრისასა მემრუშედ ეწოდოს, შე-თუ-ეყოს სხუასა ქმარსა, ჰრომ. 7,3CD; არცა მემრუშეთა... სასუფეველი ღმრთისაჲ არა დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,9; მემრუშენო, ანუ არა უწყით, იაკ. 4,4.

მემსხუერპლე მსხვერპლის შემწირველი, მღვდელთმსახურების შემსრულებელი, სინონ. მღდელობის მოღუაწე: ვიყო მე... მემსხუერპლე სახარებასა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 15,16D.

მენავე გემის, ხომალდის პატრონი; გემის, ხომალდის წამყვანი, მმართველი, кормчий, рулевой; გემის, ხომალდის მსახური, корабельщик: ასისთავი იგი მენავესა მას... ერჩდა, საქმე 27,11ႢႪ; მენავენი... შორით დგეს, გამოცხ. 18,17; ჰგონებდეს მ. იგი მიწევნასა რომელსამე სოფელსა, საქმე 27,27; მენავეთა მათ ეგულებოდა სივლტოლაჲ ნავისა მისგან, საქმე 27,30.

მენავეთ-მოძღუარ-ი გემის, ხომალდის უფროსი, начальник корабля: ასისთავი იგი ნავის უფალსა და მენავეთ-მოძღუარსა ერჩდა, საქმე 27,11.

მეოთხე: მეოთხჱ [ცხოველი] მსგავსი [იყო] არწივსა მფრინვალესა, გამოცხ. 4,7; რაჟამს აღაღო მ. ბეჭედი, გამოცხ. 6,7; საფუძველი... მ. სამარაგდჱ, გამოცხ. 21,19; მეოთხემან ანგელოზმან დასცა საყჳრსა, გამოცხ. 8,12; მ. ანგელოზმან დასთხია ლანკნაჲ თჳსი, გამოცხ. 16,8; მესმა მეოთხისა ცხოველისაჲ, გამოცხ. 6,7; მეოთხით დღითგან... ვიყავ მარხული, საქმე 10,30ႪႭ.

მეოთხედ-ი მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ მეოთხედსა ზედა ქუეყანისასა, გამოცხ. 6,8.

მეორე: მეორჱ საჴუმილავი, საქმე 12,10; მ. [კრებული არს] ფარისეველთაჲ, საქმე 23,6; მ. (მ-ე Ⴂ) იგი ადამ, 1 კორ. 15,45; მ. (მ-ე Ⴂ) იგი კაცი, 1 კორ. 15,47; მ. (მ-ე ႢCD) სიხარული, 2 კორ. 1,15; პავლჱს მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ მ., 2 კორ. Ⴊ (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი მიიწერა კორინთელთა მიმართ მ., 2 კორ. Ⴍ (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი... მ., 2 თეს. (სათ.); რაჲთა მ. (მ-ე CD) იგი დაამტკიცოს, ებრ. 10,9; წიგნი ტიმოთჱსა მ. (მ-ე CD), 2 ტიმ. (სათ.); პავლჱს მოციქულისა წიგნი მ. ტიმოთესა მიმართ, 2 ტიმ. AB (დასასრ.); მ. ცხოველი, გამოცხ.

---

* გამოცემაში: იჩინენითცა.

4,7; მ. ბეჭედი, გამოცხ. 6,3; ვჰჳსა იგი მ. (მ-ე AB), გამოცხ. 11,14; მ. (მ-ე B) ანგელოზი, გამოცხ. 14,8; ესე სიკუდილი მ. არს ტბაჲ იგი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 20,14; სიკუდილი იგი მ., გამოცხ. 21,8; ვითარ განვლეს მათ პირველი საპყრობილე და მეორე, საქმე 12,10ႢႭ; წიგნი კორინთელთაჲ მ., 2 კორ. CD (სათ.); მ. წიგნი კორინთელთა მიმართ, 2 კორ. CD (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი... მ., 2 თეს. (სათ.); მ. წიგნი თესალონიკელთაჲ, 2 თეს. CD (დასასრ.); მეორე იგი კრეტსაბმელი კარვისაჲ, ებრ. 9,3C; მ. ესე ეპისტოლე, 2 ტიმ. CD (დასასრ.); წიგნი კათოლიკე მ., 2 იოვ. ႢႭ (სათ.); მეორემან ანგელოზმან, გამოცხ. 8,8; 16,3; მეორესა ჟამსა გამოეცხადა იოსებ, საქმე 7,13; მ., დღესა, საქმე 7,26; 20,15; 21,26; 27,3; 28,13; ფსალმუნსა მას წერილ არს მ., საქმე 13,33; მ. ღამესა საქმე 23,11; ამას მ. ეპისტოლესა, 2 პეტ. 3,1ႢႭ; მ. მას სიკუდილსა, გამოცხ. 20,6; მეორისა კრეტსაბმელისა კარავი, ებრ. 9,3D; სიკუდილისა მისგან მ., გამოცხ. 2,11; მესმა მ. მის ცხოველისაჲ, გამოცხ. 6,3; მერმე ჴმაჲ იყო მეორედ, საქმე 10,15; მომიგო მე ჴმამან მან მ., საქმე 11,9ႢႭ; მ. ჟამამდე ლაღადებდეს, საქმე 19,34; დაადგინნა... მ. წინასწარმეტყუელნი, 1 კორ. 12,28; პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ მ., 2 კორ. Ⴂ (სათ.); ვიტყჳ... მ., 2 კორ. 13,2CD; მ. ... გამოეცხადოს, ებრ. 9,28; მ. წარდგინებად იყო, 2 ტიმ. (დასასრ.); მიჰჴსნნა ჩუენ ბანითა მით მ. შობისაჲთა, ტიტე 3,5; რამეთუ მ. შობილ ხართ, 1 პეტ. 1,23; მ. მივწერ თქუენდა წიგნსა, 2 პეტ. 3,1; მ. ურწმუნონი იგი წარწყმიდნა, იუდა 1,5; მ. თქუეს, გამოცხ. 19,3; არამცა მეორისაჲ (მეორისა Ⴂ) მის საძიებელ იყო ადგილი, ებრ. 8,7.

მეოხ-ი შუამდგომელი, დამხმარე, შემწე: თჳთ იგი სული მეოხ არს ჩუენთჳს, ჰრომ. 8,26; 8,34; ღმრთისა მიმართ მ. არს წმიდათათჳს, ჰრომ. 8,27; წმიდაო მახარებელო, მ. ექმენ... მონათა შენთა, გამოცხ. (სათ.); ცხოველ არს მეოხად მათთჳს, ებრ. 7,25.

მეპრატაკე 1. დაბალი, მეტყავე. βυρσεύς: იყო პეტრე... დადგრომილ მუნ იოპეს კაცისა ვის თანამე სჳმონ მეპრატაკისა, საქმე 9,43; იყო... დადგრომილ... სიმონ ვისმე მ. თანა, საქმე 9,43ႢႭ; ამისი ვანი არს სიმონის ვისმე თანა მ., საქმე 10,6DႢႭ; ამას ვანი დაუც სიმონის ვისამე მ., საქმე 10,32ႤႢ; ამისი ვანი არს სჳმონისსა ვისამე მეპრატაკისასა, საქმე 10,6; მას ვანი დაუც სიმონის ვისამე მ., საქმე 10,32.

2. კარვის მკერავი (მკეთებელი), σκηνοποιός, палаточный мастер: რამეთუ ერთი ჴელოვნებაჲ იცოდეს... იყვნეს მეპრატაკე ხუროებით, საქმე 18,3.

მერვე: არამედ მერვჱ (მერვე ႢႭ) ნოე... დაიმარხა, 2 პეტ. 2,5; ესე მ. (მერვე AB) არს, გამოცხ 17,11; სამეუძეელი... მ. ბივრილი, გამოცხ. 21,20; დღესა მერვესა, საქმე 7,8;

მერმე 1. ზმნზ., მერმე, კვლავ, შემდეგ: მერმე ეწოდა იოსტოს, საქმე 1,23; მ. არღარა იხილა იგი, საქმე 8,39; მ. ჴმაჲ იყო მეორედ, საქმე 10,15; პავლე... მ. იჭამნა, საქმე 18,18ႢႭ; მ. შეიყვანნა, საქმე 21,28; არს მაცხოვრად ჰურიათა მათ პირველად და მ. წარმართთა, ჰრომ. 1,16; იწროებაჲ... ჰურიასა პირველად და მ. წარმართსა, ჰრომ. 2,9; დიდებაჲ,... ჰურიასა პირველად და მ. წარმართსა, ჰრომ. 2,10; ვითარ უკუე მ. ვცხოვნდებოდით მას შინა, ჰრომ. 6,2; და მ. დავით იტყჳს, ჰრომ. 11,9; და მ. იტყჳს, ჰრომ. 15,10; მ. ესაია იტყჳს, ჰრომ. 15,12; მ. არა ვიცი, 1 კორ. 1,16; დაადგინნა... მ. ძალნი, 1 კორ. 12,28; მ. უმეტესი გზაჲ გიჩუენო თქუენ, 1 კორ. 12,31; ხოლო მ. ვიცნა, 1 კორ. 13,12; ეჩუენა კეფას და მ. ათორმეტთა მათ, 1 კორ. 15,5; მ. ეჩუენა უმრავლეს ხუთასისა ძმათა, 1 კორ. 15,6; მ. ეჩუენა იაკობსა, მ. მოციქულთა ყოველთა, 1 კორ. 15,7; მ. (მერე AB) ქრისტესნი იგი [ცხოველ იქმნებიან], 1 კორ. 15,23CD; თავნი თჳსნი პირველად მისცნეს უფალსა და მ. ჩუენ, 2 კორ. 8,5; მ. აღვედ იერუსალჱმდ, გალ. 1,18; 2,1; მ. მოვედ, გალ. 1,21; მ. გეტყჳ ფილიპ. 4,4; და მ. (მერე AB) იტყჳს, ებრ. 1,5; 2,13; 10,30; მ. კუალად მასვე გამოაჩინებს, ებრ. 4,7; მ. კუალად გიჴმს-ვე-ლა მოძღურებაჲ, ებრ. 5,12; მ. შესცოდეს, ებრ. 6,6: პირველად ითარგმანების „მეუფჱ სიმართლისაჲ", მ. — „მეუფჱ სალემისაჲ", ებრ. 7,2; რაჲღა საჴმარ იყო მ., ებრ. 7,11CD; რომელსა არა უჴმს... თჳსთა ცოდვათათჳს მსხუერპლისა შეწირვაჲ და მ. ერისათჳს, ებრ. 7,27; ცოდვანი მათნი არღარა მოვიჴსენნე მ., ებრ. 8,12; მ. შემდგომად კრეტსაბმელი იგი კარვისაჲ [იყო], ებრ. 9,3; მ. იტყჳსვე, ებრ. 11,4; განიცადნეს... მ. კუალად ბორკილებითა, ებრ. 11,36; არღარა შეეძინოს მათ მ. სიტყუად, ებრ. 12,19; მ. ერთ-გზისღა შევძრა... ქუეყანაჲ, ებრ. 12,26CD; „მ. ერთ-გზისღა" აუწყებს, ებრ. 12,27CD; მ. [დაებადა] ევა, 1 ტიმ. 2,13; მ. გულის-თქუმაჲ იგი მიუდგის, იაკ. 1,15; ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნჱ პირველად სიწმიდჱ არს, მ. მშჳდობაჲ, იაკ. 3,17; მ. განქარდის, იაკ. 4,14; მ. ილოცა, იაკ. 5,18.

ვისმინოთ შენი ამისთჳს მერმეცა, საქმე 17,32; მ. მიჴსნნეს, 2 კორ. 1,10.

2. ზედს., მომავალი, будущее, грядущий: აჩუენოს... სულგრძელებაჲ თჳსი სახედ მერმე მორწმუნეთა მათთჳს, 1 ტიმ. 1,16; მერმჱ (მერმე ႢCD) იგი ჟამი, 1 კორ. 3,22; მ. (მერმე ႤCD) იგი სოფელი, ებრ. 2,5; მერმესა მას ვეძიებთ, ებრ. 13,14; ძალ-უც ვედრისა მის ჩემისა დამარხვად მ. მას დღესა, 2 ტიმ. 1,12; სახელდებულ არს... მერმესაცა მას [სოფელსა], ეფეს. 1,21; ეტყოდა იგი... მოთმინებისა და საშჯელისათჳს მერმისა, საქმე 24,25; ვერ ღირს არიან ვნებანი იგი... მ. მის თანა დიდებისა, ჰრომ. 8,18; ვიცვენით... შეცვნებულ მ. მისთჳს სარწმუნოებისა გამოჩინებადმდე, გალ. 3,23ႭCD; ძალი იგი მ. მის საუკუნოჲსაჲ, ებრ. 6,5CD; იუნჯებდედ... მ. მისთჳს ჟამისა, 1 ტიმ. 6,19; ძალ-უც ვედრისა მის ჩემისა დამარხვად მ. მის დღისა, 2 ტიმ. 1,12Ⴍ; მ. მის გამოჩინებისა დიდებისა ზიარი, 1 პეტ. 5,1; ვიყვენით... შეყენებულ მერმისათჳს სარწმუნოებისა გამოჩინებადმდე, გალ. 3,23.

აჩუენოს... სახედ მერმეთა მათ მორწმუნეთა, 1 ტიმ. 1,16CD; რომელ-იგი არს სახჱ მ. მათ ჟამთაჲ, ჰრომ. 5,14; ძალი იგი მ. მათ საუკუნეთაჲ, ებრ. 6,5; აჩრდილი აქუნდა შჯულსა მ. მათ კეთილთაჲ, ებრ. 10,1; სარწმუნოებით მ. მათთჳს... აკურთხა, ებრ. 11,20; სახედ მ. მათ უღმრთოთათჳს დადვა, 2 პეტ. 2,6; აღთქუმაჲ აქუს აწინდელისა ცხორებისაჲ და მერმისაჲ, 1 ტიმ. 4,8; ძალი იგი მერმისათა მათ საუკუნეთაჲ, ებრ. 6,5Ⴍ; რომელ-იგი არს სახჱ მერმეთაჲ მათ, კოლ. 2,17; ძალი იგი

მ. მათ საუკუნეთაჲ, ებრ. 6,5Ⴂ; აჩრდილი აქუნდა შჯულსა მ. მათ კეთილთაჲ, ებრ. 10,1Ⴍ.

3. სხვა, მეორე: მერმესა მას შაბათსა ყოველი იგი ქალაქი შეკრბა, საქმე 13,44; ევედრებოდა მათ ერი იგი მერმესაცა (+მას D) შაბათსა თხრობად მათა, საქმე 13,42.

მესამე: არს ჟამი დღისაჲ ამას მესამჱ (მესამე ႢႭ), საქმე 2,15; მ. (მ-ე Λ) ბეჭედი, გამოცხ. 6,5; ვაებაჲ იგი მ. მოვალს, გამოცხ. 11,14; ანგელოზი მ., გამოცხ. 14,9; საფუძველი... მ. (მ-ე Λ) ქალკიდონი, გამოცხ. 21,19; იოვანე მოციქულისა მესამე კათოლიკე, 3 იოვ. Ⴂ (სათ.); მესამემან ანგელოზმან დასცა, გამოცხ. 8,10; მ. დასთხია [ლანკნაჲ], გამოცხ. 16,4; მესამესა დღესა, საქმე 10,40; 27,19; 1 კორ. 15,4; მ. ცხოველსა, გამოცხ. 4,7; მესმა მესამისა მის ცხოველისაჲ, გამოცხ. 6,5; განჰმზადეთ... ფაროსანი ორასი მესამით ჟამითგან ღამისაჲთ, საქმე 23,23ႢႭ; მოვიდეს... ვიდრე მესამედ ღჳნის საფარდულად, საქმე 28,15; აღიტაცა... ვიდრე მ. ცადმდე, 2 კორ. 12,2; დაადგინნა... მ. მოძღუარნი, 1 კორ. 12,28.

მესამედ მესამეჯერ: მესამედ განმზადებულ ვარ მისლვად, 2 კორ. 12,14; მ. ესერა მოვალ თქუენდა, 2 კორ. 13,1.

მესამედ-ი: მესამედი ხეთაჲ დაიწუა, გამოცხ. 8,7; მ. ქუეყანისაჲ დაიწუა, გამოცხ. 8,7; მ. ზღჳსაჲ იქმნა სისხლ, გამოცხ. 8,8; მოსწყდა მ. დაბადებულთა ზღჳსათაჲ, გამოცხ.8,9; მ. ნავთაჲ განიხრწნა, გამოცხ. 8,9; გარდაიქცა მ. წყალთაჲ აფსინთად, გამოცხ. 8,11; იწყლა მ. მზისაჲ და მ. მთოვარისაჲ და მ. ვარსკულავთაჲ, გამოცხ. 8,12; რაჲთა დაბნელდეს მ. მათი და მ. მისი არღარა გამოჩნდეს, გამოცხ. 8,12; რაჲთა მოსრან მ. კაცთაჲ, გამოცხ. 9,15; მოსწყდა მ. კაცთაჲ, გამოცხ. 9,18; დავარდა მესამედსა ზედა მდინარეთასა, გამოცხ. 8,10; კუდი მისი მიითრევდა მ. ვარსკულავთა ცისათა, გამოცხ. 12,4.

მესაპყრობილეთ-მოძღუარ-ი საპყრობილის უფროსი: შევიდა მესაპყრობილეთ-მოძღუარი იგი, საქმე 16,36; მოიყვანნა იგინი მესაპყრობილეთ-მოძღუარმან მან, საქმე 16,33; მიუთხრნა სიტყუანი ესე მ. მან პავლეს, საქმე 16,36ႢႭ.

მესაპყრობილეთ-მცველ-ი საპყრობილის მცველი, страж: ამცნეს მესაპყრობილეთ-მცველსა მას, საქმე 16,23; განეღჳძა მ. მას, საქმე 16,27.

მესაყჳრე მესაყვირე, საყვირის დამკვრელი: ჴმაჲ... მესტჳრეთაჲ და მესაყჳრეთაჲ არღარა ისმეს, გამოცხ. 18,22.

მესტჳრე მესტვირე, სტვირის დამკვრელი: ჴმაჲ... მესტჳრეთაჲ და მესაყჳრეთაჲ არღარა ისმეს, გამოცხ. 18,22.

მესტუმრე, მსტუმრე მოგზაურთა, უცხოთა მიმღები, მასპინძელი: გიკითხავს თქუენ გაიოს, მესტუმრჱ (მესტუმრე CD, მსტუმრჱ Ⴇ) ჩემი, ჰრომ. 16,23.

ნ.კ. მოსტუმრე.

მეტ-ი 1. უფრო ბევრი ნაწილი: რომელნი-იგი მეტსა მადლისასა... მოიგებენ, ჰრომ. 5,17.

2. ზომაზედ ჭარბი (საბა), ზედმეტი: მსახურებისა მისთჳს წმიდათაჲსა მეტ რაჲმე მიჩს მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1; მეტს რაჲმე მიჩს მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1Ⴇ.

3. ნაშთი, ნარჩომი: განიშორეთ... მწვინკულევანებაჲ და მეტი იგი სიბოროტისაჲ, იაკ. 1,21.

მეტნობა, მეტობა სიჭარბე, ნამეტნაობა; ჭარბსიტყვაობა; ცთუნება, დაყოლიება, πιθανολογία: მოვედ არა მეტნობისა სიტყჳთა სიბრძნისაჲთა მითხრობად თქუენდა, 1 კორ. 2,1; რაჲთა ნუ ვინმე შეურაცხ-გყვნეს თქუენ სიტყჳთა მეტნობისაჲთა, კოლ. 2,4; რაჲთა ნუ ვინმე შეურაცხ-გყვნეს სიტყუა მეტობისაჲთა, კოლ. 2,4Ⴍ.

მეტყუელება ლაპარაკი: ტკბილად მეტყუელებითა მით... აცთუნნიან გულნი უმანკოთანი, ჰრომ. 16,18.

ენათა მეტყუელება ენათა ცოდნა, γλῶσσα: ენათა მეტყუელებაჲ [თუ] აქუს, 1 კორ. 14,26CD.

მეუფე მეფე; ზეციერი მეფე – ღმერთი; უფალი: მეუფჱ სალემისაჲ პირველად ითარგმანების „მეუფჱ სიმართლისაჲ“, მერმე – „მ. სალემისაჲ“, რომელ არს მ. მშჳდობისაჲ, ებრ. 7,1-2; უფალი უფლებათაჲ არს და მ. მეუფეთაჲ, გამოცხ. 17,14; არს წერილ... სახელი... მ. მეუფეთაჲ, გამოცხ. 19,16; პირველად... ითარგმანების „მეუფე სიმართლისაჲ“, ებრ. 7,2C; რომელ არს მ. მშჳდობისაჲ, ებრ. 7,2CD; აჩუენოს... ძლიერმან მეუფემან, 1 ტიმ. 6,15; მეუფესა ვისმე სხუასა იტყჳან ყოფად, საქმე 17,7; მ. მას საუკუნეთასა... პატივი და დიდებაჲ, 1 ტიმ. 1,17; ვიდრემდის, მეუფეო წმიდაო, ... არა შჯი სისხლსა ჩუენსა, გამოცხ. 6,10; ჭეშმარიტ არიან გზანი შენნი, მ. წმიდაო, გამოცხ. 15,3; უფალი უფლებათაჲ არს და მეუფჱ მეუფეთაჲ, გამოცხ. 17,14; არს წერილ... სახელი... მეუფჱ მ., გამოცხ. 19,16; აჩუენოს... ძლიერმან მეუფემან მეუფეთამან, 1 ტიმ. 6,15.

მეუფება მეფობა, ბატონობა, უფროსობა; სამეფო: მაშინ მისცეს მეუფებაჲ ღმერთსა, 1 კორ.15,24Ⴇb; იქმნა მ. მისი დაბნელებულ, გამოცხ. 16,10; უფალი უფლებათაჲ არს და მეუფჱ მეუფებათაჲ, გამოცხ. 17,14AB.

მეუღლე ნ. თანა-მეუღლე.

მეფე: აღდგა მეფჱ (მეფე ႢႭ) სხუაჲ ეგჳპტესა ზედა, საქმე 7,18; ითხოვეს მ. (მეფე ႢႭ), საქმე 13,21; მოსცა ღმერთმან მ. საულ, საქმე 13,21C; აგრიპა მ. (მეფე DႢႭ) და ბერენიკე დედუფალი მოიწინეს კესარიად, საქმე 25,13; მეცნიერ არს მისთჳს მ. (მეფე DႢႭ), საქმე 26,26; მაშინ აღდგა მ. (მეფე DႢႭ), საქმე 26,30; ესე მელქისედეკ, მეფე სალემისაჲ, ებრ. 7,1CD; პირველად უკუე ითარგმანების „მ. სიმართლისაჲ“, ებრ. 7,2Ⴈ; რომელ არს მ. მშჳდობისაჲ, ებრ. 7,2Ⴈ.

ჴელი მიყო ჰეროდე მეფემან, საქმე 12,1; ფესტოს უთხრა პავლესთჳს მეფესა, საქმე 25,14; დაემორჩილენით... მ., 1 პეტ. 2,13; მ. პატივ-სცემდით,1 პეტ. 2,17; ბრძანებისა მისგან მეფისა, ებრ. 11,23; გულის-წყრომისა მისგან მ., ებრ. 11,27; მეორედ წარდგინებად იყო პავლე ჰრომთა მ. ნერონის მიერ, 2 ტიმ. (დასასრ.); მისცა მას მადლი... წინაშე... მ. მის მეგჳპტელთაჲსა, საქმე 7,10; აღუდგინა მათ დავითი მეფედ, საქმე 13,22; ითარგმანების მ. მშჳდობისა, ებრ. 7,2D; ჰყვენ იგინი ღმრთისა ჩუ-

ენისა მ., გამოცხ. 5,10; აქუს მათ ზედა მ. ანგელოზი, გამოცხ. 9,11; აგრიპა მეფე [წოდ. ბრ.] და ყოველნი, პსედავთა ამას, საქმე 25,24; მოვიყვანე ეგე შენ წინაშე, მ. აგრიპა, საქმე 25,26; სასოებისათჳს ვიბრალები მე, მ., საქმე 26,7; მ. აგრიპა, არა ურჩ ვექმენ, საქმე 26,19; გრწამს, მ. აგრიპა, საქმე 26,27; რომელსა მე მაბრალებენ პურიანი, მ. აგრიპა, საქმე 26,2; მეფეო, ვიხილე, საქმე 26,13.

მოვიდეს მეფენი ქუეყანისანი, საქმე 4,26; მ. არიან შჳდნი, გამოცხ. 17,10; ათნი მ. არიან, გამოცხ. 17,12; ჴელმწიფებასა ვითარცა მ. მიიღებენ, გამოცხ. 17.12; ტიროდიან... მ. ქუეყანისანი, გამოცხ. 18,9; ვიხილე... მ. ქუეყანისანი, გამოცხ. 19,19; მეფეთა [მოთხრ. ბრ.] ქუეყანისათა... დამალნეს თავნი მათნი, გამოცხ. 6.15; ისიძვეს ყოველთა მ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 17,2; მ. ქუეყანისათა მის თანა ისიძვეს, გამოცხ. 18,3; მ. ქუეყანისათა დიდებაჲ... წარმართთაჲ მისა მიიღონ, გამოცხ. 21,24; რომელნი სარწმუნოებით ერეოდეს მეფეთა [მიც. ბრ.], ებრ. 11,33; წინაწარმეტყუელებაჲ ერთა ზედა... და მ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 10,11; მადლი თქუენდა... იესუ ქრისტესგან... მთავრისა მ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 1,5; რომელნი გამოვლენ მ. ზედა, გამოცხ. 16,14; რაჲთა პყოფდე ვედრებასა... მ. და ყოველთა მთავართათჳს, 1 ტიმ. 2,2L; რაჲთა პყოფდე ვედრებასა... მეფეთათჳს, 1 ტიმ. 2,2; ზე აქუნდეს სახელი ჩემი წინაშე... მეფეთა, საქმე 9,15.

იყო ძუძუს მტÜ ჰეროდე მეფისაჲ, საქმე 13,1; სენაკპანთ მთავარსა მას მეფისასა, საქმე 12,20; სასუჱნებელსა ზედა მ., საქმე 12,20⅂LŌ; მთავარსა არეტა მ. მოეცვა ქალაქი, 2 კორ. 11,32; რომელსა აქუს მეფობაჲ მეფეთაჲ, გამოცხ. 17,18; რაჲთა განემზადოს გზაჲ მ. (მეფეთა C) მათ, გამოცხ. 16,12; მო-რაჲ-ქცეულ იყო იგი მოწყუედისა მისგან მეფეთაჲსა, ებრ. 7,1; რაჲთა შჭამნეთ ჴორცნი მეფეთანი, გამოცხ. 19,18.

მეფობა 1. მეფობა, მბრძანებლობა, ბატონობა, царствовать: 0–1: ნუ უკუე მეფობნ ცოდვაჲ, ჰრომ. 6,12⅂b; რაჲთამცა ჩუენცა თქუენ თანა ვმეფობდით, 1 კორ. 4,8D.

რომელსა აქუს მეფობაჲ, გამოცხ. 17,18.

2. სამეფო, царство: უფალო... უკმო-და-აგოა მეფობაჲ (შდრ. სასუფეველი ᑕᑫLG) ისრაჱლსა, საქმე 1,6HI; იქმნა მ. მისი დაბნელებულ, გამოცხ. 16,10AB; რომელთა მ. არღა მიუღია, გამოცხ. 17,12; მიცემად მ. მათი მჴეცსა, გამოცხ. 17,17.

მეღჳნე ლოთი, пьяница: [იყოს] არა მეღჳნე, 1 ტიმ. 3,3CD.

ნ.კ. მოღჳნე.

მეყსა, მეყსა შინა მყის, მაშინვე, თვალის დახამხამებაში: მეყსა განუკუეთელსა, 1 კორ. 15,52⅂b; განეახლდეთ მეყსა შინა წამსა თუალისასა, 1 კორ. 15,52.

მეყსეულ-ი უეცარი, უცები, მოულოდნელი: მოიწიოს მათ ზედა მეყსეული მოსრვაჲ, 1 თეს. 5,3D.

მეყსეულად (მეჴსეულად) მყისვე, მაშინვე, იმ წამსვე, თვალის დახამხამებაში: და იყო მეყსეულად ზეცით ოხრაჲ, საქმე 2,2; მ. განემტკიცნეს ფერჴნი მისნი, საქმე 3,7; და დაეცა მ., საქმე 5,10; აღდგა მ. ფილიპე, საქმე 8,27; მ. იყო მბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ, საქმე 9,3; მ. აღიხილნა, საქმე 9,18⅂LŌ; მ. ქადაგებდა, საქმე 9,20⅂LŌ; მუნქუესვე მ. აღდგა, საქმე 9,34; მან მ. აღიხილნა თუალნი თჳსნი, საქმე 9,40: აღდგა მ. პეტრე, საქმე 10,21; დასცჳვეს ჯაჭუნი იგი... მ., საქმე 12,7: მ. განეყენა მისგან, საქმე 12,10; მ. სცა მას, საქმე 12,23⅂LŌ; მ. დაეხცა მას ზედა არმური, საქმე 13,11; ეისწრაფეთ მ. განსლვად, საქმე 16,10; განვიდა მ. ... მისგან, საქმე 16,18; მ. ძრვა იყო დიდ, საქმე 16,26; მ. განეღჳძა, საქმე 16,27: მ. აღიყვანნა იგინი სახლდ თჳსა, საქმე 16,34⅂LŌ; მ. წარგზავნნეს პავლე და შილა, საქმე 17,10⅂LŌ; მ. დაეჴშნეს კარნი, საქმე 21,30; მ. წარიყვანნა ერის კაცნი, საქმე 21,32; მ.... გამობრწყინვიდა ნათელი, საქმე 22,6; მ. განეშორნეს, საქმე 22,29; და დაეცეს მ. მკუდარი, საქმე 28,6; მ. არა ვაუწყე, გალ. 1,16; მ. მოიწიოს, 1 თეს. 5,3; ყოველივე სწავლაჲ მ. არა არნ სიხარულ, ებრ. 12,11; მ. დაავიწყდის, იაკ. 1,24; მეჴსეულად(!) ვიქმენ სულითა, გამოცხ. 4,2.

მეშჳდე მეშვიდე: მეშჳდჱ ბეჭედი, გამოცხ. 8,1; საფუძველი... მ. ოქრო-ქვაჲ, გამოცხ. 21,20; წინაწარმეტყუელა მათთჳს მეშჳდემან ადამისითგან ენუქ. იუდა 1,14; მ. მან ანგელოზმან დასცა საყჳრსა, გამოცხ. 11,15; მ. მან ანგელოზმან, გამოცხ. 16,17; დღესა მას მეშჳდესა, ებრ. 4,4; ჴმისა მეშჳდისა ანგელოზისა, გამოცხ. 10,7; უთქუამს... მეშჳდისათჳს, ებრ. 4,4O; უთქუამს... მეშჳდისა ამისთჳს, ებრ. 4,4ᑫ⅂; უთქუამს სადამე მ. მისთჳს, ებრ. 4,4.

მეცნიერ-ი 1. მცოდნე: მეცნიერ ხარ შენ ყოველსა მას ჰურიათა ჩუეულებასა, საქმე 26,3; მ. არს მისთჳს მეფÜ, საქმე 26,26 იცის ამის შესახებ; ვინ არს ბრძენ და მ. თქუენ შორის, იაკ. 3,13; თანა-შეტყუებულნი... გულისჴმის-ყოფისა მეცნიერად საიდუმლოსა მას ღმრთისასა, კოლ. 2,2ᑕᑫLCD; უფალო, ყოველთა გულთა მეცნიერო, საქმე 1,24; ვითარცა მეცნიერთა (÷მათ CD) შჯულისათა გეტყჳ თქუენ, ჰრომ. 7,1; მეცნიერებაჲ იგი მეცნიერთაჲ შეურაცხ-ვყო, 1 კორ. 1,19.

სიტყუთა მეცნიერ-ი მჭევრმეტყველი, λόγιος, красноречивый: ჰურიაჲ ვინმე იყო..., კაცი სიტყუთა მეცნიერი, საქმე 18,24ᑫL.

ნ.კ. გულთ-მეცნიერი, სიტყუა-მეცნიერი.

2. ნაცნობი: პავლესთჳსცა მეცნიერ ვართ, საქმე 19,15.

3. მტკიცედ დარწმუნებული, πληροφορέω, вполне уверенный: აღთქუმასა მას ღმრთისასა არა შეორგულდა... და მეცნიერ იქმნა, ჰრომ. 4,21.

4. ეშმაკი, ცბიერი, მოხერხებული, πανοῦργος: ვიყავ მე მეცნიერ და ზაკუვით მიგიყვანენ თქუენ, 2 კორ. 12,16.

მეცნიერება 1. ცოდნა: ყოველთა მეცნიერებაჲ გუაქუს, 1 კორ. 8,1; მ. განალაღებს, 1 კორ. 8,1CD; არა ყოველთა თანა არს მ., 1 კორ. 8,7; რომელსა გაქუს მ., 1 კორ. 8,10; უწყოდი..., ყოველი მ., 1 კორ. 13,2: მ. თუ აქუს, 1 კორ. 14,26 იგულისხმება ენათა ცოდნა; მეცნიერებამან განალაღის, 1 კორ. 8,1; წარწყმდეს ძმაჲ იგი უძლური შენითა ჩითა მეცნიერებითა, 1 კორ. 8,11; მეცნიერებად ვითარ ჯერ-არს თქუენდა მიგებაჲ თითოეულისაჲ, კოლ. 4,6⅂b; გინა თუ მეცნიერებანი გან-ქუე-ქარდენ, 1 კორ. 13,8; გაქუს შენ ხატი იგი მეცნიერებისაჲ (მ-ები-

სა ႦႨႫႡ). პრომ. 2,20: მიცემულ არს რომელსამე სიტყუაჲ მ., 1 კორ. 12,8.

2. შემეცნება, შეცნობა, ჩაწუდომა, გაგება, ἐπιγνώσις, познание: მ... სიბრძნესა და მეცნიერებასა ღმრთისასა, პრომ. 11,33; მიევწიფნეთ... მ. ძისა ღმრთისასა, ეფეს. 4,13; რაჲთა ხჳდოდით... აღორძინებულნი მ. ღმრთისასა, კოლ. 1,10CD; ჰნებავს... მ. ჭეშმარიტებისა მოსლვაჲ, 1 ტიმ. 2,4; არასადა მ. ჭეშმარიტებისასა შემძლებელ არიან მოსლვად, 2 ტიმ. 3,7; არცა უნაყოფოდ იპოვნეთ... იესუ ქრისტეს მ., 2 პეტ. 1,8ႢႭ; აღმაღლებულ არს მ. (+მას ႢႭႨ) ზედა ღმრთისასა, 2 კორ. 10,5; ჵ სიღრმე... მეცნიერებისა ღმრთისაჲ, პრომ. 11,33ႳႢCD; სული იგი მ. მისისაჲ გამოაჩინის, 2 კორ. 2,14CD; გულთა ჩუენთა განსანათლებელად მ. დიდებისა ღმრთისა, 2 კორ. 4,6; შე-ცა-მირაცხიეს ყოველივე... ზღვევად გარდარეულისა მისთჳს მ., ფილიპ. 3,8; თქუენცა... სრულ [ხართ] ყოვლითა მეცნიერებითა, პრომ. 15,14; განჰმდიდრდით... ყოვლითა მ., 1 კორ. 1,5; არა თუ გეტყოდი თქუენ... მ., 1 კორ. 14,6; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... სიწმიდითა, მ., 2 კორ. 6,6; წარემატებით... მ., 2 კორ. 8,7; გარდაჰმატა ჩუენდა მომართ... მ., ეფეს. 1,8Ⴋ; მოგცეს თქუენ სული სიბრძნისაჲ... მ. მისითა, ეფეს. 1,17; უმეტეს გარდაერიოს მ., ფილიპ. 1,9; რაჲთა აღივსნეთ მ. ნებისა მისისაჲთა, კოლ. 1,9; რაჲთა ხჳდოდით... აღორძინებულ მ. ღმრთისაჲთა, კოლ. 1,10; [გიკითხავს] პავლე... მ. ჭეშმარიტებისაჲთა, ტიტე 1,1; შეწევნულ იყოს მ. ყოვლისავე კეთილისაჲთა, ფილემ. 1,6; მშჳდობაჲ განმრავლდინ მ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 1,2; ღმრთეებისა ძალი... მოგუანიჭა ჩუენ მ. მისითა, 2 პეტ. 1,3; განერნეს... მ. ... იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 2,20; აღორძნდებოდეთ მადლითა და მ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 3,18; თანა-შეტყუებულ იყვენით... გულისხმის-ყოფისა მეცნიერებად საიდუმლოსა მას ღმრთისასა, კოლ. 2,2; შეიმოსეთ ახალი იგი [კაცი] განახლებული მ., კოლ. 3,10; მოგცეს... ცნობად გარდარეული იგი მეცნიერებისაჲ (მეცნიერებისა ႠႦႫ) სიყუარული ქრისტჱსი, ეფეს. 3,19; განეშორე... სიტყჳსგებათა მათ ტყუილით სახელსა მეცნიერებისასა, 1 ტიმ. 6,20; წარემატებით... სიტყჳთა მეცნიერებისაჲთა, 2 კორ. 8,7ႳႢႭႨ; რომელსა შინა არიან ყოველნი საუნჯენი... მეცნიერებისანი დაფარულნი, კოლ. 2,3.

3. გონიერება, გაგება, ჩაწუდომა, σύνεσις, ἐπίγνωσις: მეცნიერებაჲ იგი მეცნიერთაჲ შეურაცხ-ვყო, 1 კორ. 1,19; [ყავთ] სათნოებასა შინა – მ., 2 პეტ. 1,5; [ყავთ] მეცნიერებასა შინა მარხვაჲ, 2 პეტ. 1,6; რაჲთამცა აქუნდა მათ მეცნიერებით. პრომ. 1,28; ვეწამები მათ, რამეთუ შური სალმრთოჲ აქუს, არამედ არა მ., პრომ. 10,2; იყვენით განმტკიცულ მითვე მეცნიერებითა, 1 კორ. 1,10.

4. შეცნობადობა, познаваемость: რამეთუ მეცნიერებაჲ იგი ღმრთისაჲ ცხად არს მათ შორის, პრომ. 1,19.

5. გონებამახვილობა, მოხერხებულობა; სიევრაგე, ეშმაკობა: არა მეცნიერებისა ზღაპართ შეუდეგით, 2 პეტ. 1,16; რომელმან შეიპყრნის ბრძენნი მეცნიერებითა მათითა, 1 კორ. 3,19.

მეცხრე: საფუძველი... მეცხრჱ ტოპაზი, გამოცხ. 21,20; მეცხრესა ოდენ ჟამსა, საქმე 10,3; მ. ჟამსა, საქმე 10,30ႢႭ.

მეძავ-ი გარყუნილი (ქალი, კაცი), блудник: უკუეთუ ვინმე ძმაჲ... მეძავ იყოს, 1 კორ. 5,11; ნუვინ მ. და ბილწ [არნ], ებრ. 12,16; ეგრეცა რაბ, მეძავი (+იგი Ⴓ), საქმეთაგან განმართლდა, იაკ. 2,25; რაჰაბ, მ. იგი, არა წარწყმდა, ებრ. 11,31; მათ მოიძულიონ მ. იგი, გამოცხ. 17,16; საჯა მ. იგი დიდი, გამოცხ. 19,2; რომელი შეეყოს მეძავსა, 1 კორ. 6,16; ყოველსავე მ. არა აქუს მკჳდრობაჲ, ეფეს. 5,5; გიჩუენო შენ სასჯელი იგი მეძვისა მის დიდისაჲ, გამოცხ. 17,1; გარე იყვნენ... მეძავნი, გამოცხ. 22,15; მ. იგი... საჯნეს ღმერთმან, ებრ. 13,4; არცა მეძავთა [მოთხრ. ბრ.] [დაიმკჳდრონ], 1 კორ. 6,9; ნუ თანა-აღერევით მ. [მიც. ბრ.], 1 კორ. 5,9; არა ხოლო მ. ამის სოფლისათა [ნუ თანა-აღერევით], 1 კორ. 5,10; მართალსა შჯულ არა უც, არამედ... მ., 1 ტიმ. 1,10; მ. ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8; მეძავნო და მემრუშენო, არა უწყითა, იაკ. 4,4ႢႭ; ვყვნე ასო მეძვის, 1 კორ. 6,15; ბაბილონი დიდი, დედაჲ მეძავთაჲ (მეძაეთა B), გამოცხ. 17,5.

მეძიებელ-ი ნ. ძიება, შურის-მეძიებელი.

მეწამულ-ი წითელი, მუქი წითელი, чермный, багровый: ქმნა ნიშები და სასწაულები... ზღუასა მეწამულსა, საქმე 7,36 წითელ ზღვაში; წიაღ-ჴდეს ზღუასა მას მ., ებრ. 11,29; არღარა იყოს ტჳრთები... მეწამულისა და ძოწეულისაჲ, გამოცხ. 18,12; მოიღის სისხლი იგი მატყლითა მეწამულითა, ებრ. 9,19.

მეწინწილე წინწილის დამკვრელი: ჴმაჲ მეათძალეთაჲ და მეწინწილეთაჲ (მეწინწილეთა BC) არღარა ისმეს, გამოცხ. 18,22.

მეხუთე: რაჟამს აღაღო მეხუთჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,9; საფუძველი... მ. სარდონიხოჲ, გამოცხ. 21,20; მეხუთემან ანგელოზმან, გამოცხ. 9,1; მ. დასთხია, გამოცხ. 16,10; მეხუთესა დღესა, საქმე 20,6.

მეჴსეულად ნ. მეყსეულად.

მზა გამზადებული, მომზადებული; ზმნზ., მზად: არა სხჳსა წესსა ზედა მზასა ვიქადით, 2 კორ. 10,16; მოსიკუდიდცა მზა ვარ, საქმე 23,13ႢႭ.

მზადება მომზადება, გამზადება, ი/უ: ვიდრე იგინი უმზადებდეს მას, საქმე 10,10ႳႢ; ვიდრე-იგი უმზადებდეს-ღა, საქმე 10,10.

მზაკუვარ-ი ცბიერი, თვალთმაქცი: მოქმედნი მზაკუვარნი გარდაიცვალნიან მოციქულად ქრისტჱსსა, 2 კორ. 11,13.

მზარდულ-ი. მზრდელ-ი აღმზრდელი, გამზრდელი, ძიძა; დამრიგებელი, ჭკუის მასწავლებელი: დაღათუ ბევრ მზარდულ გესხნეს თქუენ, 2 კორ. 4,15; შჯული იგი მ. გუექმნა ჩუენ, გალ. 3,24; მზრდელი რაჲ ზრდინ შვილთა თჳსთა, 1 თეს. 2,7; არღარა მზარდულთა ქუეშე ვართ, გალ. 3,25.

მზე: მზჱ (მზე ႢႭ) გარდაიქცეს ბნელად, საქმე 2,20; არცა მ. (მზე ႢႭ) ჩნდა მრავალთა დღეთა, საქმე 27,20; მ. (მზე CD) ნუ დაგასწრობნ განრისხებასა თქუენსა, ეფეს. 4,26; გამობრწყინდა მ. (მზე ႢႭ), იაკ. 1,11; პირი მისი, ვითარცა მ., ბრწყინავს, გამოცხ. 1,16; მ. შავ იქმნა, გამოცხ. 6,12; არცაღა მოვიდეს მათ ზედა მ., გამოცხ. 7,16; დაბნელდა მ., გამოცხ. 9,2; ვიხილე... პირი

მისი, ვითარცა მ., გამოცხ 10,1; რომელსა ემოსა მ.. გამოცხ. 12,1; ქალაქსა მას არა უჴმს მ. მნათობად, გამოცხ. 21,23; არა საჴმარ იყოს ნათელი და მ., გამოცხ. 22,5; ვერ ხედვიდე მზესა ვიდრე ჟამადმდე. საქმე 13,11D7LO; დასთხია ლანკნაც თჳსი მ. ზედა, გამოცხ. 16,8; ვიხილე ანგელოზი, მდგომარჱ მ. ზედა, გამოცხ. 19,17; ვიხილე ზეცით გარდამო უბრწყინვალჱსი მზისაჲ (მზისა C9L), საქმე 26,137LO; სხუაჲ დიდებაჲ არს მ., 1 კორ. 15,41; იწყლა მესამედი მ., გამოცხ. 8,12; აღმომავალი აღმოსავალით მზისაჲთ, გამოცხ. 7,2; განემზადოს გზაჲ... აღმოსავალით მ. მომავალთაჲ, გამოცხ. 16.12.

ნ.კ. აღმოსავალი მზისაჲ.

მზირა ზვერვა, თვალთვალი, ჩასაფრება, ი/უ–2: უმზირიან მათგანნი კაცნი, საქმე 23,21; უმზირდეს ჰურიანი მოკლვად კაცისა მაგის. საქმე 23,307LO; უ. გზასა ზედა მოკლვად მას, საქმე 25,3.

მზრახვალ-ი ნ. ზრახვა, თანა-მზრახვალი.

მზრუნველი ნ. ზრუნვა, თანა-მზრუნველი.

მზუაობარ-ი ნ. ზუაობა.

მთა: სინაჲ მთაჲ... თანა-შეეტყუების ამას იერუსალჱმსა, გალ. 4,25; ყოველი მ. და ბორცუნი... შეიძრნეს, გამოცხ. 6,14C; ვითარცა მ. დიდი... შთავარდა ზღუად, გამოცხ. 8,8; ეტყოდა მას მთასა სინასა, საქმე 7,38; მოსრულ ხართ... მ. სიონსა, ებრ. 12,22; წარმიყვანა... მ. მაღალსა, გამოცხ. 21,10; არა მოსრულ ხართ თქუენ მ. მას, ებრ. 12,18; მჴეცი ღათუ შეეხებოდა მ. მას, ებრ. 12,20; ვიყვენით მ. მას წმიდასა, 2 პეტ. 1,18: რომელი იხილა მან მ. ზედა, საქმე 7,44; რომელი გეჩუენა მ. ზედა, ებრ. 8,5; მდგომარჱ მ. ზედა, გამოცხ. 14,1; ეჩუენა მას უდაბნოსა მთისა სინაჲსასა, საქმე 7,30; მიიქცეს იერუსალჱმდ მ. მისგან, საქმე 1,12; ერთი იგი სინა მთით [არს], გალ. 4,24; ყოველნი მთანი... შეიძრნეს, გამოცხ. 6,14; მ. არა იპოვნეს, გამოცხ. 16,20; შჳდნი იგი თავნი შჳდნი მ. არიან, გამოცხ. 17,9; იქცეოდეს... მთათა. ქუაბთა და ჴურელთა ქუეყანისათა, ებრ. 11,38; ეტყოდეს მ. და კლდეთა, გამოცხ. 6,16; მაქუნდეს ღათუ სარწმუნოებაჲ ვიდრე მ. (+ცა C) ცვალებადმდე, 1 კორ. 13,2; დამალნეს თავნი მათნი... კლდეთა შინა მთათასა, გამოცხ. 6,15.

მთავარ-ი 1. მბრძანებელი; მმართველი, განმგებელი, ხელისუფლების წარმომადგენელი, მთავრობის წევრი; პროკონსული, კონსულის მოადგილე; უფროსი, მეთაური, პირველი კაცი: იყოს იგი თავადი ყოველსა შინა მთავარ, კოლ. 1,18; იყო მთავარი მის ქალაქისაჲ, საქმე 14,13; გალიონ მ. იყო აქაიაჲსაჲ, საქმე 18,12; აღდგა მეფე და მ., საქმე 26,307LO; აღმოიკითხა იგი მთავარმან მან, საქმე 23,347LO; მთავარსა ერისა შენისასა არა ჰრქუა ბოროტი, საქმე 23,5; ქებული ღუსია მჴნესა ფილიკს მ. [გიკითხავ], საქმე 23,26; მ. არეტა მეფისასა მოეცვა ქალაქი. 2 კორ. 11,32; მისცეს წიგნი იგი მ. მას, საქმე 23,33; აუწყეს მ. მას, საქმე 24,1; რაჲთა... მიიყვანონ იგი ფილიკის მთავრისა, საქმე 23,24; იყო სოფლები მ. ვისიმე მის ჭალაკისაჲ, საქმე 28,7; მადლი თქუენდა... იესუ ქრისტესგან... მ. მეფეთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 1,5; ხჳდოდეთ... მ. მისებრ ჴელმწიფებისა აერისა, ეფეს. 2,2.

დაადგინა იგი მთავრად ეგჳპტესა ზედა, საქმე 7,10; ვინ დაგადგინა შენ მ., საქმე 7,27; 7,35; ესე ღმერთმან მ. მოავლინა, საქმე 7,35; რომელ-იგი აღდგომად არს მ. წარმართთა, ჰრომ. 15,12.

შეითქუნეს ჰურიანი იგი და წარმართნი მთავრებით მათითურთ, საქმე 14,5.

აღძრეს ერი იგი... და მთავარნი, საქმე 6,129L; აღაშფოთეს ერი იგი და მ. ქალაქისანი, საქმე 17,87LO; ასიაჲსა მ. მეგობარ იყვნეს მისა, საქმე 19,31; და მ. არიან, საქმე 19,38; მ. იგი მათნი ამას უმეცარ იქმნნეს, საქმე 13,27; განარისხნეს... მ. იგი მის ქალაქისანი, საქმე 13,50; აღდგა მეფჱ და მ. იგი, საქმე 26,30; მ. იგი არა არიან საშინელად კეთილის მოქმედთათჳს, ჰრომ. 13,3: უმეცრებით ჰყავთ, ვითარცა-იგი მთავართა თქუენთა. საქმე 3,17; დაემორჩილენით... მ., 1 პეტ. 2,14; მიჰზიდვიდეს მათ ურაკპარაკად მ. მათ, საქმე 16,19; და იყო ხვალისაგან შეკრებაჲ მ. მათთაჲ, საქმე 4,5; რაჲთა ჰყოფდე ვედრებასა... მეფეთათჳს და ყოველთა მ., 1 ტიმ. 2,2; სიბრძნესა ვიტყჳთ... არა... მ. მათ სოფლისათა, 1 კორ. 2,6CD; რაჲთა ჰყოფდე ვედრებასა... მეფეთა და ყოველთა მთავართათჳს, 1 ტიმ. 2,27L; მიითრევდეს იასონს... მთავართა წინაშე. საქმე 17.6.

ჰრქუა მათ: მთავარნო ერისანო, საქმე 4,8; მიუგო პავლე წამის ყოფითა მის მთავრისაჲთა, საქმე 24,10: სიბრძნესა [ვიტყჳ] არა ამის სოფლისასა, არცაღა მთავართასა მას ამის სოფლისასა, 1 კორ. 2,6; არავინ მთავართაგანმან ამის სოფლისამან იცნა იგი, 1 კორ. 2,8.

ნ.კ. მთავრის(ა) შემდგომი.

2. წარჩინებული, დიდებული, μεγιστάν, вельможа: შევიდეს... კაცები იგი, მთავრები ქალაქისაჲ, საქმე 25,23 κατ᾽ ἐξοχήν; მოვიდეს მეფენი ქუეყანისანი და მთავარნი შეკრბეს ერთად, საქმე 4,26; მ. ჩუენ თანა ხართ, საქმე 25,249L; რომელნი-იგი იყვნეს ჰურიანი მ., საქმე 28,17; ვაჭარნი შენნი იყვნეს მ. ქუეყანისანი, გამოცხ. 18,23; მთავართა... დამალნეს თავნი მათნი, გამოცხ. 6,15; აუწყეს მღდელთ მოძღუართა მათ და მ. ჰურიათა, საქმე 25,2; შეუდგეს... სიმრავლესა... დედათა მ. არა მცირედთა, საქმე 17,4; შევიდა... ათასისთავეთა თანა და კაცთა მათ, მ. ქალაქისათა, საქმე 25,237LO; რაჲთა ზე აქუნდეს სახელი ჩემი წინაშე... მეფეთა და მ. ძეთა ისრაჱლისათა. საქმე 9,15.

ნ.კ. ანგელოზთ-მთავარი, ერის-მთავარი, მამათ-მთავარი, მწყემსთ-მთავარი, შესაკრებლის მთავარი.

მთავარანგელოზ-ი: ოდეს-იგი მიქაელ მთავარანგელოზი ეშმაკსა მას ეშჳოდა, იუდა 1,9; არცა მთავარანგელოზთა... [შემიძლოს] ჩუენ განყენებად. ჰრომ. 8,38.

მთავრის(ა) შემდგომ-ი კონსულის მოადგილე. პროკონსული: იყოს მთავრის (მთავრისა D) შემდგომისა მის თანა, საქმე 13,7.

მთავრობა 1. ხელისუფლება. მთავრობა: ხელისუფლების წარმომადგენელი. начальство, власть: არცა მთავრობამან... შემიძლოს ჩუენ განყენებად, ჰრომ. 8,389L; ვიტყჳ... სიბრძნესა არა ამის სოფლისასა, არცაღა მთავრობასა მას ამის სოფლისასა. 1 კორ. 2,69L; რაჟამს განაქარვნეს ყოველნი მთავრობანი. 1 კორ. 15,24; მის მიერ დაებადა ყოველი... უფლებანი, გინა მ., კოლ. 1,16; განძარცუნა მ. და ჴელმწიფებანი, კოლ. 2,15; არცა მთავრობათა... [შემიძლოს] ჩუენ განყენებად. ჰრომ. 8,38CD; რაჲთა უწყოდის აწ მ. (+მათ 97CD), ეფეს. 3,10; დასუა იგი... უზეშთაჱს ყოველთა მ., ეფეს. 1,21; მოაჴსენებდ

ძათ მ. დამორჩილებად. ტიტე 3.1; მ. მიმართ [არს ბრძოლაჲ ჩუენი], ეფეს. 6,12; იგი არს თავი ყოვლისა მთავრობისაჲ (მთავრობისა ႢႪCD). კოლ. 2.10.

2. ბატონობა, მბრძანებლობა: მოძღურებად დედათა არა უბრძანებ, არცა მთავრობად ქმართა, 1 ტიმ. 2.12.

3. მეთაურობა, პირველობა: მთავრობის მოყუარჱ იგი მათი დიოტრეფე არა შემიწყნარებს ჩუენ. 3 იოვ. 1,9; და იგი მოსცა მთავრობად, ეფეს. 1,22.

მთიებ-ი 1. მნათობი. მანათობელი, светило: რაჲთა შჩნდეთ, ვითარცა მთიებნი სოფელსა შინა. ფილიპ. 2,15.

2. ცისკრის ვარსკვლავი, პლანეტა ვენერა: მთიები გამობრწყინდეს გულთა თქუენთა, 2 პეტ. 1.19;

მთოვარე, მთოარე მთვარე: გარდაიქცეს... მთოვარჱ (მთოარე ႪႭ) სისხლად. საქმე 2.20; მ. ყოვლითურთ იქმნა, ვითარცა სისხლი. გამოცხ. 6,12; რომელსა ემოსა მზჱ და მ. (მთოვარე B). გამოცხ. 12.1; ქალაქსა მას არა უჴმს... მ. მნათობად, გამოცხ. 21.23; სხუაჲ დიდებაჲ არს მთოვარისაჲ. 1 კორ. 15,41; იწყლა... მესამედი მ., გამოცხ. 8,12.

მთრვალობა სიმთვრალე: შუენიერად ვიქცეოდით, ნუ... მთრვალობითა. ჰრომ. 13.13; რომელნი-იგი ელენან... მ., 1 პეტ. 4,3; რომელ არიან: სიძვანი..., მთრვალობანი, გალ. 5.21.

მი 1. წინდებული, ვიდრე; იხმარება მდე თანდ. ერთად. მი-მდე = ვიდრე, მდე: მიდღედმდე, საქმე 13.20ႢႪႭ; მიდღეთამდე, საქმე 13,20; მიმწუხრადმდე (მიმწუხრამდე CႢႭ), საქმე 28,23DႪ; მიერთადმდე (მიერთამდე ႢႪCD), ჰრომ. 3,12.

2. თანდ., მიმართ: თქუენდამი, გალ. 4,20; 1 პეტ. 1,10Ⴂ.

მიანგაჰრება მიხვეჭა, მიტაცება. მისაკუთრება, ი ვნ.: რაჲთა არა მივიანგაჰრნეთ ჩუენ ეშმაკისაგან, 2 კორ. 2,11.

მიახლება მიახლოება, ე: ნუ მიეახლები, კოლ. 2,21; რომლისაგან მივეახლებით ღმერთსა, ებრ. 7,19; ვითარცა მივეახლე მას, საქმე 11,6; ვითარცა მიეახლა დამასკესა, საქმე 9,3; მ. ათასისთავი იგი, საქმე 21,33; მივეახლენით ღმერთსა, ებრ. 7,19ႭႢ; მიეახლნეს დამასკესა, საქმე 9.3ႪႭ; ქალაქსა მ., საქმე 10,9ႪႭ; მიეახლენით [ბრძ.] ღმერთსა, იაკ. 4.8.

მაქუს ჩუენ მიახლებაჲ იგი, ეფეს. 2,18; იყო ჩემსა მას მისლვასა და მიახლებასა დამასკედ, საქმე 22,6; არა ჯერ-არს კაცისა ჰურიისა მიახლებად წარმართთა, საქმე 10,28ႪႭ.

მიგება 1. სამაგიეროს გადახდა, მიზღვა, მიგება, ა—3: ნუვის ბოროტსა ბოროტისა წილ მიაგებთ, ჰრომ. 12.17; 1 პეტ. 3,9; სამართალსა... მონათა მათ მიაგებდით [ბრძ.], კოლ. 4,1; მიაგეთ მას, ვითარცა-იგი მან მოგაგო. გამოცხ. 18,6; ჩემი არს შურის-გებაჲ, და მე მივაგო, ჰრომ. 12,19; ებრ. 10,30; რომელმან მიაგოს კაცად-კაცადსა საქმეთა მათთაებრ, ჰრომ. 2,6; მ. მას უფალმან, 2 ტიმ. 4.14; ნუუკუე ბოროტისა წილ ვისმე ბოროტი მიაგოთ. 1 თეს. 5.15.

ე: კუალად მიეგო მას, ჰრომ. 11,35D; კუალად მიეგოს მას. ჰრომ. 11,35C.

მიგებად მაჭირვებელთა თქუენთა ჭირი, 2 თეს. 1,6CD; ცეცხლითა ალისაჲთა მ. შურისა, 2 თეს. 1,8; სასყიდელი ჩემი ჩემ თანა მ. თითოეულსა. გამოცხ. 22.12.

ექმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე... მისაგებელ. ჰრომ. 11,9.

2. პასუხის გაცემა, მიგება, ი/უ: მიუგებდა და იტყოდა. საქმე 26.1; მე მიუგე. საქმე 22.8; მ. და ვარქუ მე, საქმე 25.16; მიუგო პეტრე, საქმე 5.29; 10.14; 10.46; მ. სტეფანე და ჰრქუა. საქმე 7.2; მ. სჳმონ და ჰრქუა. საქმე 8.24; მან მ. და ჰრქუა. საქმე 8,31; 8.37; 9,5; მ. საჭურისმან მან ფილიპეს, საქმე 8.34; მ. ანანია და ჰრქუა. საქმე 9,13; მ. იაკობ და ჰრქუა, საქმე 15,13; მ. სულმან მან უკეთურმან, საქმე 19,15; მ. პავლე, საქმე 22,3; 24.10; მ. ათასისთავმან მან. საქმე 22,28; ფესტოს მ. და ჰრქუა, საქმე 25,4ႪႭ; მ. და ჰრქუა პავლეს, საქმე 25,9; ეგრეთვე მ., საქმე 25,12HI; პეტრე და იოვანე მიუგეს, საქმე 4,19; მათ მ. და ჰრქუეს, საქმე 10.22.

3. **მიგება** (სიტყჳსა) პასუხის გაცემა, თავის დაცვა; პასუხისგება, ი/უ: თავისა ჩემისა სიტყუაჲ მიუგო [მე], საქმე 24,10 პასუხს გავსცემ. თავს დავიცავ; სიტყუაჲ მიუგონ მას, რომელ-იგი განმზადებულ არს განსჯად ცხოველთა და მკუდართა, 1 პეტ. 4,5 პასუხს აგებენ.

ჯერ-არს თქუენდა მიგებაჲ, კოლ. 4,6Ⴇb; განმზადებულ იყვენით... სიტყჳს მიგებად ყოვლისა, 1 პეტ. 3,15.

რაჲთა იყვნენ იგინი ვერ სიტყჳს მიმგებელ, ჰრომ. 1,20.

ნ.კ. სიტყჳს-გება, სიტყჳს-მიგება.

მიგებება შეგებება, ე: მიეგებვოდა მას კორნელიოს, საქმე 10,25.

მიგზავნა გაგზავნა, გამგზავრება, ი—2: წარიყვანეს იგი კესარიად და მიგზავნეს ტარსედ, საქმე 9,30.

მიგურა მიგვრა, მიყვანა (ვინმესთან, ვინმესთვის), ი—3: მიჰგუარნეს იგინი ერისთავთა მათ, საქმე 16.20ႪႭ.

ი ვნ.: ვითარცა ცხოვარი კლვად მიიგუარა, საქმე 8,32ႢႪႭ.

მიდგმა (თუალთა) მიპყრობა, შეხედვა: ვერ შემძლებელ იყვნეს თუალთა მიდგმად ძენი ისრაჱლისანი, 2 კორ. 3,7Ⴂ.

მიდგომა 1. მიახლოება, მისვლა, მიდგომა ჩრდილისა, ა—2: რაჲთა... აჩრდილი ოდენ ვისმე მიადგეს მათგანსა, საქმე 5,15.

ნ.კ. ზედა-მიდგომა.

2. **მიდგომა** (ადგილად) დადგომა ვადისა, წინასწარ დათქმული დროსი: ეზოჲს-მოძღუართა და მჩენთა ქუეშე არნ ვიდრე ადგილად მიდგომადმდე მამისა თჳსისა, გალ. 4,2Ⴂ.

3. დარისხულება, ი/უ—(2)1: გულის-თქუმაჲ იგი მიუდგის და შვის ცოდვაჲ, იაკ. 1,15.

მიდევნება მიყოლა, გაყოლა, ი—2: ესე მისდევდა პავლეს, საქმე 16,17ႪႭ; რომელსა მისდევდეს კაცნი, საქმე 5,36; მ. მათ მრავალნი ჰურიათაგანნი, საქმე 13,43; რომელნიმე მ. მას, საქმე 17,34; მოიძიენ მშჳდობაჲ და მისდევდინ მას, 1 პეტ. 3.11; მისდევდით სიყუარულსა, 1 კორ. 14,1D.

რაჲთა მიიქცინენ მოწაფენი მიდევნებად მათა, საქმე 20,30.

მიდევნებულ იყუნეს შედგომად ჴორცსა უცხოსა, იუდა 1,7.

მიდრეკა გადახრა, მიკერძოება, მიდგომა: ნურარას ჰყოფთ მიდრეკით, 1 ტიმ. 5,21ℸЬ.

ნ.კ. მიუდრეკელი.

მიდრკომა თავის არიდება, გადახრა, გადახვევა, 0—1: მისდერკით მათგან, ჰრომ. 16,17ℸЬ.

მიდღეჲდმდე ნ. დღე, მდე, მი.

მიერ 1. თანდ., ერთეის ნათ. ბრ.: ა) მ ხ ო ლ ო - ბ ი თ თ ა ნ : წინაწარმეტყუელისა მიერ, საქმე 2,16; 13,40; ღმრთისა მ., საქმე 2,22; 10,41ℸLŌ; 10,42ℸLŌ; 26,6; 26,20E; 26,22; ჰრომ. 1,7; 2,13ℸЬ; 13,1; 13,1ᑫL; 15.15; 1 კორ. 1,3; 1,30; 2,12; 4,5; 6.19ᑫL; 7,7; 7,24; 11.32; 2 კორ. 1,2; 1,4; 2,15; 5,1; 5,18; 7,11; 10,4; გალ. 1,3; 3,17CD; 4,7; ეფეს. 1,2; 4,24; 6,23; ფილიპ. 1,2; 1,3; 1,28; კოლ. 1,3; 1 თეს. 1.1; 1,2CD; 2,4CD: 2 თეს. 1,1; 1,2; 1,6; ებრ. 2,17ℸ; 5,4; 5.10; 6,7CD; 1 ტიმ. 1,2; 2 ტიმ. 1,2; 1,18Ō; ტიტე 1,4; იაკ. 1,13; 1,27; 1 პეტ. 4.6; 5,2; 1 იოვ. 3,9; 2 იოვ. 1,3 იუდა 1,1; გამოცხ. 12,6; მის მ., საქმე 2,22; 2,24; 17,28; ჰრომ. 5,9; 7,1; 7,11; 8,11CD; 8,37; 11,36; 1 კორ. 8.3; 8,6; 2 კორ. 12.17; ეფეს. 2,18; ფილიპ. 4,13; კოლ. 1.16 (2-ჯერ); 1,17; 1,20; 1.20CD; 3,17; 2 თეს. 1.12; ებრ. 7,21; 7,25; 12,5; 12,11; 12,15; 13,11G; 2 ტიმ. 2,26; 1 პეტ. 1,21; 2,14; 1 იოვ. 4,9; იესუს მ., საქმე 4,2; 2 კორ. 4,14CD; 1 თეს. 4,14; 1 ტიმ. 1,2CD; 2 ტიმ. 2,3G; იუდა 1.25; გამოცხ. 14,4; ამის მ., საქმე 4,10; 13,38ℸLŌ; 13,39ℸLŌ; ეფეს. 2,19Ō; ებრ. 13,15Ь; 2 პეტ. 1,4ℸLŌ; 1 იოვ. 3,10ℸLŌ; მამისა ჩუენისა მ., საქმე 4,25; სულისა მ. წმიდისა, საქმე 4,25ℸLŌ; 13,4ℸLŌ; 16,6ℸLŌ; 2 პეტ. 1,21; კორნილიოსის მ., საქმე 10,21ℸLŌ; უფლისა მ., საქმე 10,33; 15,29; ჰრომ. 14.8ℸ; 14,14; 16,2; 16,11; 16,12CD; 16,13; 16,22; 1 კორ. 1,31; 4,17; 7,22 (2-ჯერ); 7,25 (2-ჯერ), 7,35⊏ℸ; 7,39; 9,1; 9,2; 11,11; 15,58; 16.19; 2 კორ. 2,12; 3,2; 5,6; 10,17; 11,17; გალ. 5,10; ეფეს. 1,15; 2,21; 4,1; 4,17ЪŌℸ; 5,8; 6,1; 6,8; 6,21; ფილიპ. 1,14; 2,29; 3,1; 3,1Ō; 4,1CD; 4.2; 4,4; 4.10; კოლ. 3,20CD; 3,24; 4,7; 4.17; 1 თეს. 3,8; 4,1; 4,2; 5,12; 2 თეს. 2,13; 3,12; ებრ. 2,3; 2 ტიმ. 1,18; ფილემ. 1,5Ō; 1,20; 2 პეტ. 2,11; 3,8; 2 იოვ. 1.3ℸLŌ; გამოცხ. 14.13; იესუ ქრისტჱს მ., საქმე 10,36; ჰრომ. 7,25; 16,26; გალ. 1,1; 2,16ℸLŌ; ეფეს. 1,5; 3,9CD; ებრ. 13,21ᑫLŌ; 1 ტიმ. 1,14Ō; ტიტე 1,4; 3,6; 1 პეტ. 2,5; პავლეს მ., საქმე 13,45; 16,14DℸLŌ; 17,13; შენ მ., საქმე 17,19ℸLŌ; გალ. 3,8ℸ; მაღლისა მის მ., საქმე 18.27ℸLŌ; რომლისა მ., საქმე 24,8ℸLŌ; 1 კორ. 1,9; 8,6ℸCD; ეფეს. 1,7; 1,13CD; 3,12GЬ; კოლ. 1.25ℸ; ებრ. 7.19CD; ესაიასის მ., საქმე 28,25; ქრისტე იესუს მ., ჰრომ. 1,6ᑫL; 1.8; 2,16; 5.11; 5,21; 6,3CD; 6,11; 6,23; 8.1CD; 8.2; 8,39; 14,26; 15,5CD; 15,17; 16,3; 1 კორ. 1,2; 1,4; 1,30; 4,15; 15,31; 16,24; 2 კორ. 5,18CD; გალ. 2,4; 3,28; 5,6ᑫLCD; 6.15CD; ეფეს. 1,1CD; 2.6; 2.7; 2,10; 2,13; 3.6; 3,11; 3,21; ფილიპ. 1,1; 1,11; 1,26; 2,5; 2,19; 3,3; 3,12; 3,14; 4,7; 4,19; 4,21; კოლ. 1,2CD; 1,28; 2,6; 1 თეს. 2,14ℸCD; 5,18; ებრ. 13,21; 1 ტიმ. 1,14; 2 ტიმ. 1,1CD; 1,2CD; 1,9; 2,2CD; 2,10; 3,12; 3,15; ფილემ. 1,8; 1,20; 1,23; 1 პეტ. 4,11; 5,10; 5,14; 2 იოვ. 1,3; იუდა 1,1; გამოცხ. 1,9; უფლისა ჩუენისა მ., ჰრომ. 1,7; 5,1; 15,30; 1 კორ. 15,57; 1 თეს. 5,9; 2 თეს. 3,12CD; შჯულისა მ., ჰრომ. 3.21; იაკ. 2,12; სიმართლისა მ., ჰრომ. 5,21CD; ქრისტჱს მ., ჰრომ. 9.1; 12,5; 16,8; 16.10; 1კორ. 4,10; 15,18; 15,22; 2 კორ. 1,5; 2,14; 2,17; 3,4; 3,14; 5,18; 12,2; 12,19; გალ. 1.22ℸL: 3,14; ეფეს. 1,3; 4,32; ფილიპ. 1,13; 1 პეტ. 3,16; ჩემ მ., ჰრომ. 11,27; 15,18; 2 კორ. 1,19; 2,2; 13,3; გალ. 1,11; 1.16; ფილიპ. 1,30; 3,1ᑫL; 2 ტიმ. 4,17; ქრისტეს მ., ჰრომ. 16,7ℸCD; 1 კორ. 3,1CD; 4.15CD; 4.17CD; 2 კორ. 5,17CD; გალ. 2,17D; 4.7CD; ეფეს. 3,6CD; ფილიპ. 2,1; 4,13CD; კოლ. 2.8CD; 1 ტიმ. 2,7CD; 2 ტიმ. 1.1D; ფილემ. 1.8CD; ფიბეს მ., ჰრომ. 16CD (დასასრ.); სულისა მ., 1 კორ. 2,10CD; ეფეს. 3,16CD; მოსჱს მ., 1 კორ. 10,2; ებრ. 3.16; 9.19; ენისა მ., 1 კორ. 14,9CD; კაცისა მ., 1 კორ. 15.21 (2-ჯერ); გალ. 1,12CD; სტეფანასის მ., 1 კორ. 16,24 (დასასრ); ფორტუნატჱს მ., 1 კორ. 16,24 (დასასრ.); აქაიკჱს მ., 1 კორ. 16,24 (დასასრ.); ტიმოთეს მ., 1 კორ. 16,24ᑫL; ტიმოთჱს მ., 2 კორ. 1.19; ებრ. (დასასრ.); სილოანჱს მ., 2 კორ. 1,19; ლუკაის მ., 2 კორ. (დასასრ.); აღთქუმისა მ., გალ. 3.18CD; საყუარელისა მის მ., ეფეს. 1,6; სარწმუნოებისა მ., ეფეს. 2,8CD; ჯუარისა მ., ეფეს. 2,16CD; აღთქუმისა მის მ., ეფეს. 3,6Ō; ტჳქიკჱს მ., ეფეს. (დასასრ.); კოლ. (დასასრ.); ეპაფროდიტჱს მ., ფილიპ. 4 (დასასრ.); სიკუდილისა მ., კოლ. 1,22CD; ებრ. 7,23ℸЬ; ონესიმჱს მ., კოლ. (დასასრ.); ფილემ. (დასასრ.); ღმრთისა ჩუენისა მ., 1 თეს. 2,2; სახარებისა მ. ჩუენისა 2 თეს. 2,14CD; ძისა მ. თჳსისა, ებრ. 1,1; თავისა მ. თჳსისა, ებრ. 1,3CD; დავითის მ., ებრ. 4,7; აბელის მ., ებრ. 12,24; მღდელთმოძღურისა მ., ებრ. 13,11; ონისიმე მონისა მ., ფილემ. CD (დასასრ.); ნერონის მ., ფილემ. G (დასასრ.); ცეცხლისა მ., 1 პეტ. 1,7ℸLŌ; სილოვანეს მ., 1 პეტ. 5,12; მოცემულისა მ. მათდა... მცნებისა, 2 პეტ. 2,21ᑫL.

ბ) მ რ ა ვ ლ ო ბ ი თ თ ა ნ : მოციქულთა მიერ, საქმე 2,43; 4,36; იუდა 1,17; წინაწარმეტყუელთა მისთა მ., საქმე 3,18; თქუენ მ., საქმე 4,11; 24,21; ჰრომ. 12.18; 15,24; 15,24ℸЬ; 15,28; 1 კორ. 4,3; 14.36; 2 კორ. 1.16 (2-ჯერ); ფილიპ. 4,18; 1 თეს. 1,8; მათ მ., საქმე 4,16; 15,12ℸLŌ; ეფეს. 5,12CD; ეკლესიათა მ., საქმე 12,5; ჩუენ მ., საქმე 15,24; 1 კორ. 4.6; 2 კორ. 1.19; 1,20; 2,14; 3,3; 5.20; 6,12; 8,19; 8,20; 9.11; 1 თეს. 2.13; 2 თეს. 2,2; ჴელთა მ., საქმე 17,25; წინასწარმეტყუელთა თჳსთა მ., ჰრომ. 1,2; მადლთა ამათ მ., ჰრომ. 4.16; ყოველთა მ., ჰრომ. 16,19CD; 1 კორ. 14,24 (2-ჯერ); ეფეს. 4.6; გულთა მ., 1 კორ. 10.9CD; მრავალთა მ., 2 კორ. 1.11; ყოველთა მ. კაცთა, 2 კორ. 3,2; ყოველთა მ. ეკლესიათა, 2 კორ. 8.18; კაცთა მ., გალ. 1,1; ჴორცთა მ., გალ. 6,8CD; სხუათა მ. ყოველთა, ფილიპ. 1,13ℸL; რომელთა მ., ფილიპ. 2.15; 2 პეტ. 3,1ℸLŌ; ბრძანებათა მ., კოლ. 2.14ℸЬ; სიტყუათა ამათ მ., 1 თეს. 4.18CD; წინასწარმეტყუელთა მ., ებრ. 1.1; 2 პეტ. 3,2ℸLŌ; ანგელოზთა მ., ებრ. 2,2; ორთავე მათ საქმეთა მ., ებრ. 6,18CD; მღდელთ მოძღუართა მ., ებრ. 13,11Ō; მახარებელთა მათ თქუენთა მ., 1 პეტ. 1,12; წყალთა მ., 2 პეტ. 3,5; გამოცხ. 8,11; მჴეცთა მ., გამოცხ. 6,8; წყლულებათა მათ მ., გამოცხ. 21,9; ბჭეთა მათ მ., გამოცხ. 22.14.

გ) ნ ა წ ი ლ ა კ ი ა ნ ი ფ ო რ მ ე ბ ი : ღმრთისა მიერ-ჲ, ჰრომ. 13.1; უფლისა მ., ჰრომ. 14.8; უფლისა მიერ-ცა, ფილემ. 1.16.

2. **მიერ, მიერვე** თანდ. მოქმ. ბრუნვასთან იმ-(ი)დან, იმავე-(ი)დან, ახ. ქ.-ში ხშირად არ გადმოდის: ვითარცა აღმოჴდეს მიერ წყლით, საქმე 8,39 წყლიდან; გამოვიდა ჰეროდე მ. ჰურიასტანით, საქმე 12,19; გამოიყვანნეს იგინი მ. საპყრობილით, საქმე 16,39: ვითარ გამოვიდეს მ. საპყრობილით, საქმე 16,40: წყლულნი ივლტოდეს მ. სახლით, საქმე 19,16.

მიერვე პირით გამოვალს კურთხევაჲ, იაკ. 3,10; ანუ არა მ. გულის-თქუმათაგან თქუენთა [არიან ბრძოლანი], იაკ. 4,1.

3. ზმნზ., = იქიდან: და მიერ... დაამკჳდრა იგი ქუეყანასა ამას, საქმე 7,4ႢႪႭ: მ. შესხდეს ნავსა, საქმე 13,4; წარიგზავნნეს მ., საქმე 13,4; გამოიყვანნა იგინი მ., საქმე 13,17; მ. წარმოვიდეს, საქმე 14,25; მ. ნავითა წარმოვიდეს, საქმე 14,26; მ. ვითარცა მოვიდეს, საქმე 14,27; იგინი ვითარცა წარიგზავნნეს მ., საქმე 15,30C; მ. [მოვისწრაფეთ] ფილიპედ, საქმე 16,12; ნუგეშინის-სცეს მათ და გამოვიდეს მ., საქმე 16,40G; მ. ვითარცა მოვიდეს ქალაქსა მას, საქმე 17,10; გამოვიდა პავლე მ., საქმე 17,33ႤႪ; წარმოვიდა მ., საქმე 18,7; წარვიდა მ. ელადად, საქმე 20,2; აღდგა მ. და აკურთხა პური, საქმე 20,11; მ. გუშგულებოდა წარყვანებასა პავლესი, საქმე 20,13; მ. ნავითა წარმოვედით, საქმე 20,15; მ. მივედით სამონდ, საქმე 20,15ႢႪႭ; მოვიწიენით... მ. პატრად, საქმე 21,1; ხვალისაგან გამოვედით მ., საქმე 21,8; მ. შევსხედით და თანა-წარვლეთ კჳპრე, საქმე 27,4; დაიდვეს გულსა წარსლვად მ., საქმე 27,12; მ. ძმათა ესმა ჩუენთჳს, საქმე 28,15; გამო-რაჲ-ვიდოდა მ., ებრ. 11,8.

მიერ-ი ... ეულ, ერთვის ნათ. ბრ. ფორმას: ესე არს ჩემ მიერი იგი... აღთქუმაჲ, ჰრომ. 11,27ႢCD; იყოს ჩემ მ. იგი ჰე ჰე, 2 კორ. 1,17; ღმრთისა მ. მწუხარებაჲ, 2 კორ. 7,10; გიკითხავს შენ ეპაფრა, თანა-ტყუე ჩემი ქრისტე იესუს მ., ფილემ. 1,23Ⴂ; სარწმუნოებამან მის მიერმან მოსცა მას სიცოცხლე, საქმე 3,16; ღმრთისა მ. მწუხარებამან... შექმნა, 2 კორ. 7,11CD; წარემატებით... ჩუენ მიერითა მით... სიყუარულითა, 2 კორ. 8,7; ნუ ვინმე იყოს... წესითა მით ამის სოფლისაჲთა და არა ქრისტესა მ., კოლ. 2,8; წინადაცუეთითა მით ქრისტესა მ., კოლ. 2,11; რომელნი-იგი ქრისტე იესუს მიერნი არიან, ჰრომ. 8,1; შესუენებულნი იგი იესუს მ. მოიყვანნეს, 1 თეს. 4,14Ⴄ; მკუდარნი იგი ქრისტესა მ. აღდგენ, 1 თეს. 4,16; მორჩილებად სიტყუათა მათ პავლეს მიერთა, საქმე 16,14; პავლე მოციქული... ქრისტე იესუს მ. [გიკითხავს], ეფეს. 1,1Ⴂ; ძმათა ქრისტე იესუს მ. [გიკითხავს], კოლ. 1,2.

მიერითგან იმ დროიდან, იმ ხნიდან, მას შემდეგ: მიერითგან ითხოვეს მეფე, საქმე 13,21; მ. არღარა მიიქცეს, საქმე 13,34; მ. წარვიწირეთ სასოებაჲ ცხოვრებისა ჩუენისაჲ, საქმე 27,20; შჯულისაგან იყო მკჳდრობაჲ იგი მ., გალ. 3,18; მ. მოელის, ებრ. 10,13.

მიერ კერძო იქითა მხარეს, იქით: მიგაჭადნე თქუენ მიერ კერძო ბაბილონისა, საქმე 7,43; აღდეგ შენ ადრე და მიედ მ. კ., საქმე 9,11; მ. კ. თქუენსა სახარებად, 2 კორ. 10,16CD; მიერ კერძორე თქუენდა ხარებად, 2 კორ. 10,16.

მიერთამდე ნ. ერთი, მდე. მი.

მივალ ნ. მისლვა.

მივედ, მივიდ ნ. მისლვა.

მივლინება მივლინება, გაგზავნა, ა—2: ამისთჳს მივავლინე თქუენდა ტიმოთე, 1 კორ. 4,17; რომელ-იგი მ. თქუენდა, 2 კორ. 12,17; კოლ. 4,8; რომელი-იგი მ. თქუენდა, ეფეს. 6,22; მწრაფლ მ. ეგე, ფილიპ. 2,28; მ. ტიმოთე, 1 თეს. 3,5; ძმაჲ ჩუენი, რომელი მ., ებრ. 13,23; რომელი მ. შენდა, ფილემ. 1,11; მივავლინენ ძმანი, 2 კორ. 9,3; რომელ-იგი მ. თქუენდა, 2 კორ. 12,17Ⴊ; მიავლინა იოსებ და მოუწოდა მამასა თჳსსა იაკობს, საქმე 7,14ႤႪႭ; მილეტოსით მ. ეფესოდ, საქმე 20,17; მიავლინნა იოსებ და მოუწოდა... იაკობს, საქმე 7,14F; მ. მაკედონიად ორნი მსახურნი, საქმე 19,22; მივავლინეთ მის თანა ძმაჲ, 2 კორ. 8,18; მ. ძმაჲ ჩუენი, 2 კორ. 8,22; მ. ტიმოთე, 1 თეს. 3,2; მიავლინეს ბარნაბა ვიდრე ანტიოქიამდე, საქმე 11,22; მ. მათდა შესაკრებელის მთავართა მათ, საქმე 13,15EF; მ. მისა და ეტყოდეს, საქმე 19,31; მიავლინნეს საპყრობილედ მოყვანებად მოციქულთა, საქმე 5,21; მ. მათა პეტრე და იოვანე, საქმე 8,14; მ. მისა ორნი კაცნი, საქმე 9,38; მ. მათა მღდელთ მოძღუართა და ჰრქუეს, საქმე 13,15; მ. მისა და ეტყოდეს, საქმე 19,31ႤႪ.

აწ მიავლინე [ბრძ.] შენ იოპედ, საქმე 10,5; 10,32; 11,13; აწ მიავლინენ კაცნი შენ იოპედ, საქმე 10,5ႤႪႭ; მიგავლინო შენ ეგჳპტედ, საქმე 7,34; ნათესავთა შორიელთა მ. შენ, საქმე 22,21; მე მ. შენ, საქმე 26,17; აწ მიგუვლინებიან(!) იუდა და შილა, საქმე 15,27D.

ი/უ: მიუვლინნეს ერისთავთა მათ მტარეალნი, საქმე 16,35ႤႪႭ.

ი ვნ.: რომელნი მიივლინებიან ყოველსავე ქუეყანასა, გამოცხ. 5,6C; მე... მივივლინე აღსრულებად სახარებასა მას ქრისტესსა, ჰრომ. 15,19Ⴄ.

ჯერ-გჳჩნდა... მიელინებაჲ თქუენდა, საქმე 15,25ႢႪႭ; ვესავ... ტიმოთესსაცა ადრე მივლინებასა თქუენდა, ფილიპ. 2,19; ამისსა ვესავ მ., ფილიპ. 2,23; ჯერ-უჩნდა... კაცთა მათგანთა მივლინებად ანტიოქიად, საქმე 15,22; ჯერ-მიჩნდა ჩუენ... მ. თქუენდა, საქმე 15,25; უმჯობესადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტესი... მ. თქუენდა, ფილიპ. 2,25.

მივლტოლა გაქცევა (რისგანმე თავდასაღწევად), ი ვნ.: განეშორენეს და მიივლტოდეს (მიილტოდეს D), საქმე 14,6 მირბოდნენ.

მიზეზ-ი 1. საფუძველი, წყარო, მიზეზი: ეყო... მიზეზ ცხოვრებისა, ებრ. 5,9; არარაჲ მიზეზი იყო, საქმე 19,40.

2. მიზნით, -თვის, გულისთვის, -გამო, მიზეზით: აწ რაჲ არს მიზეზი, რომლისათჳს მოსრულ ხართ, საქმე 10,21ႢႪႭ რა არის თქვენი მოსვლის მიზეზი; რისთვის, რა მიზნით მოხვედით; ამ მიზეზისათჳს გლოცავ თქუენ, საქმე 28,20 ამ მიზეზით, ამის გამო; გარდასლვისა მ. მოეცაჲ, გალ. 3,19D; არცა მიზეზითა ანგაჰრებისაჲთა [ვიყვენით], 1 თეს. 2,5; თუალნი აღებენ წინაშე პირთა სარგებელისა მ., იუდა 1,16.

3. გამოგონილი მიზეზი, საბაბი, ხერხი, ფანდი, მომიზეზება, თავის არიდება რაიმე მიზეზით, ἀφορμή: მიზეზი უკუე პოვა ცოდვამან მცნებისა მისგან, ჰრომ. 7,8; ცოდვამან მ. პოვა მცნებისა მისგან, ჰრომ. 7,11; წარვჰკუეთო მ., რომელთა ჰნებავს მ., 2 კორ. 11,12; გარდაუტევეს ჭუაპალდი იგი ზღუად, მიზეზით რეცა თუ კავ-

თა მათ განმარტებად, საქმე 27,30 მოსაჩვენებლად, სხეის დასანახაეად; ყოვლითა სახითა, გინა თუ მ. (+ა Ⴊ) გინა ჭეშმარიტად, ქრისტე იქადაგების, ფილიპ. 1,18; გარდაუტევეს ჴუამალდი იგი ზღუად. მიზეზად რეცა თუ თავით კერძო ნავისა მის განმარტებენ კავთა, საქმე 27,30ႢႪႭ: აზნაურებაჲ ეგე ნუ ხოლო მ. ჴორცთა, გალ. 5,13.

4. ბრალი, αἴτιον, вина: არცა ერთი მიზეზი სიკუდილისაჲ ამას უპოვეს, საქმე 13,28.

მიზეზ-ცემა მიზეზის, საბაბის მიცემა, 0–(3)2: მიზეზ-გცემ თქუენ სიქადულის, 2 კორ. 5,12Ⴊ; მიზეზ-გცემთ თქუენ სიქადულის, 2 კორ. 5,12; მიზეზს-გცემთ თქუენ, 2 კორ. 5,12Ⴇ; მიზეზსა გცემთ თქუენ, 2 კორ. 5,12CD; ნუცალა ერთსა რას მიზეზ-სცემთ, 1 ტიმ. 5,14ႭႧ; ნუცალა ერთსა რას მიზეზ-სცემედ, 1 ტიმ. 5,14; ნუცალა ერთსა რას მიზეზსა-სცემედ, 1 ტიმ. 5,14Ⴇ.

არცა ერთისა მიზეზისა ცემად, 1 ტიმ. 5,14CD.

მიზიდვა მიზიდვა, დაინტერესება და თავისთან მიყვანა; წაყვანა (ძალით), წათრევა, 0–2: იგინივე მიგზიდვენ თქუენ სამშჯავროდ, იაკ. 2,6F; მიჰზიდვიდეს (მიზიდვიდეს ႪႭ) მათ ურაკპარაკად მთავართა მათ, საქმე 16,19.

ი: იგინივე მიგიზიდვენ თქუენ სამშჯავროდ, იაკ. 2,6EႭ; მიიზიდვენ გულის-თქუმასა ჴორცთა ბილწებისასა, 2 პეტ. 2,18ႪႭ.

ი ვნ.: კაცად-კაცადი მიიზიდვის და იიძულების, იაკ. 1,14.

მით იმიტომ: ზარი განჰჴდა უფროჲს მით, საქმე 16,38.

მითრევა თრევით მიყვანა, ი: იგინი მიგითრევენ წინაშე მსაჯულისა, იაკ. 2,6; კუდი მისი მიითრევდა მესამედსა ვარსკულავთა ცისათა, გამოცხ. 12,4; მიითრევდეს იასონს, საქმე 17,6.

მითუალვა მიღება, მითვლა: იყოს შესაწირავი იგი წარმართთაჲ კეთილად მითუალულ, ჰრომ. 15,16D.

მითხოვა მითხოვება, ა–3: მიგათხოვენ (მიგათხოენ ႠႢႪႪႢႡ) თქუენ ერთსა მამაკაცსა, 2 კორ. 11,2ႭႧႬႱႧႬ.

მითხრობა მოთხრობა, მბობა, მოყოლა (ამბისა); ქადაგება, ი/უ: რომელნი-იგი ჴდომით ქრისტესა მიუთხრობენ, ფილიპ. 1,16CD; წარმართთა მიუთხრობდ [მე] სინანულსა, საქმე 26,20ႪႭ; მიუთხრობდა კაცად-კაცადსა, საქმე 21,19ႢႪႭ; მ. სასუფეველისათჳს ღმრთისა, საქმე 28,23ႪႭ; სიკუდილსა უფლისასა მიუთხრობდით [უწყვ.], 1 კორ. 11,26; მიუთხრობდეს [უწყვ.] მოქცევასა მას წარმართთასა, საქმე 15,3; მ. მათ, საქმე 15,4C; რაჲთა სათნოებასა მიუთხრობდეთ, 1 პეტ. 2,9; სჳმეონ მიგითხრა, საქმე 15,14; მიუთხრა მათ შემდგომითი-შემდგომად, საქმე 11,4ႪႭ; და მ. მათ, საქმე 12,17ႪႭ; მიუთხრნა სიტყუანი ესე, საქმე 16,36ႪႭ; მიუთხრეს მათ, საქმე 15,4ႪႭ; მ. მტარვალთა მათ ესე ყოველი, საქმე 16,38ႪႭ; მ. მოწაფეთა მათ შეწყნარებაჲ მისი, საქმე 18,27G; მიუთხრა სახელი შენი ძმათა ჩემთა, ებრ. 2,12; თესლ-ტომი მისი ვინ-მე მიუთხრას, საქმე 8,33ႪႭ.

ე: აწ მიგეთხრა თქუენ, 1 პეტ. 1,12; ბერჳასცა მიეთხრა... სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 17,13.

ღმობილნი სწავლისა მისთჳს... და მითხრობისა (+მისთჳს Ⴂ) იესუჲს მიერ, საქმე 4,2; თესლ-ტომი მისი ვინ უძლოს მითხრობად, საქმე 8,33; შევიდოდა ტაძრად მ., საქმე 21,26; წარმართთა მ. სინანულისა, საქმე 26,20; ნათელი მ. ერთა და ნათესავთა, საქმე 26,23; მოვედ... მ. თქუენდა წამებაჲ იგი ღმრთისაჲ, 1 კორ. 2,1; დამაკლებს მე მ. ჟამი ესე, ებრ. 11,32.

რომელთანი იყვნეს მითხრობანი, ჰრომ. 9,4CD.

უფალმან ბრძანა სახარებისა მიმთხრობელთაჲ სახარებისაგან ზრდაჲ, 1 კორ. 9,14Ⴇ.

მილოდება მოლოდინი, ე: მიმელის მე სიმართლისა იგი გჳრგჳნი, 2 ტიმ. 4,8.

მიმადლება 1. მინიჭება, ბოძება, ხალისით მიცემა; მიცემა, 0–3: მიგმადლნა შენ ღმერთმან ყოველნი, საქმე 27,24.

ე: თქუენ მიგემადლა... მისა მიმართ სარწმუნოებაჲ, ფილიპ. 1,29ႪႭႧCD; ლოცვითა თქუენითა მიგემადლო თქუენ, ფილემ. 1,22.

ვერვის ჴელ-ეწიფების მიმადლებაჲ ჩემი მათა, საქმე 25,11; ითხოვეთ კაცი იგი კაცის მკლველი მიმადლებად თქუენდა, საქმე 3,14ႪႭ; არა არს ჩუეულებაჲ ჰრომთაჲ მ. ვისიმე კაცისაჲ, საქმე 25,16.

2. შენდობა, მიტევება, შეწყალება, 0–3: თავს-იდებდით ურთიერთას და მიჰმადლებდით თავთა თჳსთა, კოლ. 3,13; ეგრეცა თქუენ მ. მათ, კოლ. 3,13Ⴍ; უფალმან მიგმადლა თქუენ, კოლ. 3,13; უფროჲსღა თქუენ მიჰმადლეთ მას, 2 კორ. 2,7; ეგრეცა თქუენ მ. მათ, კოლ. 3,13; მეცა რაჲ-იგი მიმიმადლებიეს, 2 კორ. 2,10; მი-ვემიმადლებიეს თქუენდა, 2 კორ. 2,10.

ხოლო აწ წინააღმდგომი უფროჲსღა თქუენდა მიმადლებად, 2 კორ. 2,7CD.

იყვენით... მიმმადლებელ თავთა თჳსთა, ეფეს. 4,32 მიმტევებელი, შემწყალებელი.

მიმართ 1. თანდ., მიმართ, -დამი, -დმი; ზოგჯერ ახ. ქ.-ში სულ არ გადმოდის: თქუენდა მიმართ, საქმე 2,22; 2,29; 2 კორ. 1,18; 2,4; 3,1; 6,11; 7,4; 7,12ႧႬ; 7,15; 8,6ႢႪႭႧCD; 8,22; 10,1; 10,14; 13,3; გალ. 4,11; 4,20Ⴇ; 1თეს. 1,5 (2-ჯერ), 2;2 2,9; 3,12; 5,18; ყოვლისა მ. ერისა, საქმე 2,47; ებრ. 9,19; მამათა მ., საქმე 3,22ႪႭ; 13,32; ნათესავისა შენისა მ., საქმე 3,25; ღმრთისა მ., საქმე 4,24; 12,5; 20,21; 24,15; 24,16; 26,29; ჰრომ. 8,27; 10,1; 15,17; 15,30; 2 კორ. 3,4; 13,7; 1 თეს. 1,8; 1,9CD; ებრ. 5,1; 6,1; იაკ. 1,27Ⴂ; 1 პეტ. 1,21 (ႪႭ-ში 2-ჯერ); 1 პეტ. 3,21ႪႭ; 1 იოვ. 3,21; გამოცხ. 13,6; ებრაელთა მ., საქმე 6,1; ებრ. (სათ.); (დასასრ.) ႪႭ; მისა მ., საქმე 7,31ႢႪႭ; 10,15ႪႭ; 10,43; ჰრომ. 10,11CD; 11,36; 2 კორ. 13,4; ეფეს. 1,11; 4,15; 4,21; 6,18; ფილიპ. 1,29; 1 ტიმ. 1,16; 1 პეტ. 2,6ႪႭ; 1 იოვ. 3,3; 5,14; ეკლესიათა მ., საქმე 8,3; უფლისა მ., საქმე 8,24; 11,23; 13,3; ჰრომ. 16,12 (2-ჯერ); 16,13Ⴇ; 1 კორ. 7,35; ეფეს. 6,10; ფილემ. 1,5; პეტრესა მ., საქმე 10,13; ბერძლ-მეტყუელთა მათ მ., საქმე 11,20ႪႭ; მათა მ., საქმე 12,21; 15,2; ჰრომ. 11,27; 2 კორ. 5,12; 8,24;9,13; ეფეს. 6,9; კოლ. 3,19; ებრ. 10,16ႧႬ; ყოვლისა მ. ისრაჱლისა, საქმე 13,24; ერისა მ., საქმე 13,31; ჰრომ. 10,21; რომლისაცა მ., საქმე 14,23; ყოველთა მ., საქმე 14,23; ყოველთა მ. ძმათა, საქმე 15,3; 1 თეს. 4,10; შილაჲს და ტიმოთეს მ., საქმე

17.15ႢႪႭ; ყოველთა მ. ჰურიათა, საქმე 19,17; 24.5; უფ-ლისა ჩუენისა მ., საქმე 20.21; შენდა მ., საქმე 21.37; ერისა ამის მ., საქმე 21.39; ქრისტე იესუს მ., საქმე 24,24Ⴂ; 1 კორ. 4.17; გალ. 2,4Ⴂ; 2,16; 3,24Ⴂ; 5.6; კოლ. 1.4; 2.6Ⴍ; 1 თეს. 2.14; 2 ტიმ. 3,15ႢႪႭႧ; ფილემ. 1,6CD; რომლისა მ., საქმე 26.7; ჰრომ. 10.14CD; ებრ. 11,18; მამათა თქუენთა მ., საქმე 28.25ႢႪႭ; ყოველთა მ., ჰრომ. 3.22; 10.12Ⴇb; 1 კორ. 12,6; 2 კორ. 4.2; გალ. 6.10; ფილიპ. 4,12; 1 თეს. 3,12; 5.14; 5.15; 2 ტიმ. 2.24; ღმრთისა მ., ჰრომ. 5.11; მრავალთა მ., ჰრომ. 5.15; ქრისტეს მ., ჰრომ. 6,3; 1 კორ. 8,12; 2 კორ. 1,21; 5.17; 11,3; გალ. 3.27; ეფეს. 1.3Ⴇ; 1,10; კოლ. 2,5; მათდა მ., ჰრომ. 11,27CD; ებრ. 10,16ႦD; გამოცხ. 6.11; 9.4; ყოველთა მ. წარმართთა, ჰრომ. 14,25; 16.25; წმიდათა მ., ჰრომ. 15,31; 2 კორ. 8,4; ჰრომაელთა მ., ჰრომ. (სათ.); ჰრომ. (დასასრ.); კორინთელთა მ., 1 კორ. (სათ.; დასასრ.); 2 კორ. (სათ.; დასასრ.); სახელისა მ. პავლჱსისა, 1 კორ. 1.13; სრულთა მათ მ., 1 კორ. 2.6; ჴორცთა თჳსთა მ., 1 კორ. 6,18; ერთისა მ. პურისა, 1 კორ. 10,17Ⴇb; ჰურიათა მ., 1 კორ. 10,32; კერპთა მ., 1 კორ. 12.2; ამის მ., 2 კორ. 2,16CD; ქრისტეს მ., 2 კორ. 3,14Ⴂ; გალ. 3,17CD; ყოვლისა მ., 2 კორ. 4,2CD; გამოცხ. 22,18; მისა მ., 2 კორ. 13,4; აბრაჰამისა მ., გალ. 3,16; სახლეულთა მათ მ., გალ. 6,10; ეფესელთა მ., ეფეს. (სათ.; დასასრ.); ყოველთა მ. წმიდათა, ეფეს. 1,15; ფილიპ. 1,1Ⴍ; კოლ. 1,4; ფილემ. 1,5; ყოველთა მ. ნათესავთა, ეფეს. 3,21; მანქანებისა მის მ., ეფეს. 4,14; ფილიპელთა მ., ფილიპ. (სათ.; დასასრ.); სხუათა მ. ყოველთა, ფილიპ. 1,13; სახელისა მ. იესუ ქრისტესისა, ფილიპ. 2,10; კოლასელთა მ., კოლ. (სათ.; დასასრ.); ყოველთა მ. დაბადებულთა, კოლ. 1,23; თესალონიკელთა მ., 1 თეს. (სათ.); 2 თეს. (სათ.); წარმართთა მ., 1 თეს. 2,16; გარეშეთა მათ მ., 1 თეს. 4,12; სიტყუათა ამათ მ., 1 თეს. 4,18b; მნებებელთა მ., ებრ. 1,14D; შემძლებელისა მ., ებრ. 5,7; გულსავსებისა მის მ., ებრ. 6.11CD; უფროისისა მ., ებრ. 6,16; შესავალისა მ., ებრ. 10,19D; რომელთა მ., ებრ. 11,18Ⴍ; ცოდვისა მ., ებრ. 12,4; ებრაელთა მ., ებრ. CD (დასასრ.); ტიმოთჱსა მ., 1 ტიმ. (სათ.; დასასრ.); 2 ტიმ. (სათ.); უძჳრესისა მ., 2 ტიმ. 3.13CD; ყოვლისა მ. საქმისა, 2 ტიმ. 3,17; ტიტე 1,16; 3,1; ტიტჱსა მ., ტიტე (სათ.; დასასრ.); ყოველთა მ. კაცთა, ტიტე 3.2; ფილემონისა მ., ფილემ. (სათ.; დასასრ.); ძისა მ. ღმრთისა, 1 იოვ. 5,10ႢႪႭ; სახელისა მ. ძისა ღმრთისა, 1 იოვ. 5,13ႢႪႭ; ყოველთა მ. ჟამთა, იუდა 1,25; რომლისა მიმართცა წინადაიცჳთეთ, კოლ. 2,11.

2. თანდ., -თან: ითხოვა... წიგნები... სხუათა მიმართ კრებულთა, საქმე 9,2; აზმნობდა შედგომად მოწაფეთა მათ მ., საქმე 9.26; კაცთა მ. წინა-დაუცუეთელთა შეხუედ, საქმე 11,3ႢႪႭ; წარუძღუანეს ხუცესთა მათ მ., საქმე 11,30; დრო-ყვეს აღსლვაჲ... მოციქულთა მ. და ხუცესთა, საქმე 15,2; წარიგზავნნეს... მოციქულთა მ., საქმე 15,33ႢႪႭ; წარმართთა მ. მივიდე, საქმე 18,6ႢႪႭ; მშჳდობა მაქუს ღმრთისა მ., ჰრომ. 5.1; რაჲთა ვიყო მე მსახურ ქრისტე იესუსა წარმართთა მ., ჰრომ. 15.16; ჩემსა წინაცა იყვნეს ქრისტჱს მ., ჰრომ. 16.7; ძრწოლასა მრავალსა ვიყავ თქუენდა მ., 1 კორ. 2.3 თქვენთან; საშჯელი ედვას მოყუსისა მ., 1 კორ. 6,1; უშიშად იყოს თქუენდა მ. (ვარ.: თქუენ თანა). 1 კორ. 16,10b; სიწმიდითა... ვიქცეოდეთ სოფელსა შინა, უმეტჱსადღა თქუენდა მ., 2 კორ. 1,12 თქვენთან; ნებსით თჳსით განვიდა თქუენდა მ., 2 კორ. 8,17CD; ადიდებდით ღმრთისა... უსუებითა ზიარებისაჲთა მათა მ., 2 კორ. 9,13 მათთან; ნუ კუალად დამამდაბლოს თქუენდა მ., 2 კორ. 12,21; შემეწია მეცა წარმართთა მ., გალ. 2,8; რაჲთა ჩუენ წარმართთა მ., და იგინი წინადაცუეთილებისა მ., გალ. 2.9; ნუ მისლვასა მას ჩემსა თქუენდა მ., გალ. 4.18; მამისა მ. მაქუს ჩუენ მიახლებაჲ, ეფეს. 2,18; ჩემითა მით მისლვითა... თქუენდა მ., ფილიპ. 1,26ႦႭႧCD; მის მიერ დაგებად ყოველი მისა მ., კოლ. 1,20; რომლისა მ. ჩინებულ ხართ, კოლ. 3,15Ⴍ; გარეშეთა მათ მ., კოლ. 4.5; შემოსლვაჲ იგი ჩუენი თქუენდა მ., 1 თეს. 2.1; უბიწოდ თქუენ მორწმუნეთა მ. ვიქცეოდეთ. 1 თეს. 2,10; ჩუენისა შეკრებისათჳს მისა მ., 2 თეს. 2,1; რაჲთა სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ... იდიდებოდის, ვითარცა-იგი თქუენდა მ., 2 თეს. 3.1 როგორც თქვენთან; სისრულისა მ. მოვიდეთ, ებრ. 6,1CD; და აღჴდა კუამლი იგი საკუმეველთაჲ ლოცვისა მ. წმიდათაჲსა, გამოცხ. 8,4 წმინდანთა ლოცვასთან ერთად; მიეცა მას ბრძოლისაცაყოფად წმიდათა მ., გამოცხ. 13,7; ბრძოლის-ყოფად... მჴედრობისა მისისა მ., გამოცხ. 19,19; რომლისა მიმართცა (+იგი ႢႧCD) ჩინებულ ხართ, კოლ. 3,15.

3. თანდ., -თვის: რომელ-იგი არს... ნაყოფი ასიაჲსაჲ ქრისტჱს მიმართ, ჰრომ. 16,5; რომელ-იგი ფრიად დაშურა თქუენდა მ., ჰრომ. 16,6; თქუენი ცგე მორჩილებაჲ ყოველთა მ. განთქუმულ იყავნ, ჰრომ. 16,19; ესე... სახედ დავდევ თავისა ჩემისათჳს... თქუენდა მ., 1 კორ. 4,6 თქვენთვის, ради вас; რომლისაგან არს ყოველი, და ჩუენ – მისა მ., 1 კორ. 8,6 მისთვის; ყოვლითავე განვცხადენით... თქუენდა მ., 2 კორ. 11,6 ყველაფრით გამოვაამჟღავნეთ (ჩვენი თავი) თქვენთვის, არაფერი გვაქვს დაფარული თქვენთვის; თქუენდა მ. არა უძლურ არს, 2 კორ. 13,3; რომელნი იყვნეს ქრისტჱს მ., გალ. 1,22; გამოგუაჩინნა ჩუენ შვილებად... მისა მ., ეფეს. 1,5; მოცემულ არს ჩემდა თქუენდა მ., ეფეს. 3,2; აღვაორძინებდეთ მისა მ. ყოველსა, ეფეს. 4,15; რომელ-იგი არს სარწმუნოჲ თქუენდა მ. მსახური, კოლ. 1,7; ყოველივე... მისა მ. დაებადა, კოლ. 1,16; მომეცა მე თქუენდა მ. აღსრულებად სიტყჳსა ღმრთისა, კოლ. 1,25CD; ყოვლისა მ. სიმდიდრისა გულ-სავსებისა, კოლ. 2,2; სარწმუნო იქმნა წამებაჲ ჩუენი თქუენდა მ., 2 თეს. 1,10; ყოვლისა მ. საქმისა კეთილისა, ტიტე 3,1; დამარხული ცათა შინა თქუენდა მ., 1 პეტ. 1,4; რომელ-ეგე იქმ ძმათა მ., 3 იოვ. 1,5; ვითარცა სძალი შემკული ქმრისა მ. თჳსისა, გამოცხ. 21,2.

4. თანდ., -ზე: წარმართთაცა მიმართ ნიჭი იგი... მიფენილ არს, საქმე 10,45; უკუეთუ... ჴელოვანთა აქუს ვისსამე მ. სიტყუაჲ, საქმე 19,38Ⴍ; რაჲთა წარმართთა მ. კურთხევაჲ იგი აბრაჰამისი იყოს, გალ. 3,14.

5. თანდ., -ზე, შესახებ: ძიებაჲ რაჲმე თჳსისა საეშმაკოჲსა მიმართ, საქმე 25,19; ისრაჱლისა მ. იტყჳს, ჰრომ. 10,21CD ისრაელზე, ისრაელის შესახებ ამბობს; იგივე ზრახვად ურთიერთას ქრისტე იესუჲს მ., ჰრომ. 15,5; დაღათუ ბევრ მზარდულ გესხნეს თქუენ ქრისტჱს მ., 1 კორ. 4,15; ვეძიებდით განმართლებად ქრისტჱს მ., გალ. 2,17; ამას ვიტყჳ წიგნად აღთქუმისა... დამტკიცებულად ღმრთისა მიერ ქრისტეს მ., გალ.

3,17CD: შჯული მზარდულ გუექმნა ჩუენ ქრისტჱს მ., გალ. 3,24; მსგავსად მოძღურებათა მათ შენდა მ., 1 ტიმ. 1.18; სამნივე ესე ერთისა მ. არიან. 1 იოვ. 5.8.

6. თანდ., -კენ: რაჲსა სდგათ და ჰხედავთ ცად მიმართ, საქმე 1.11 ცისკენ; მიუიქცევით წარმართთა მ., საქმე 13.46; მოქცეულ არიან ღმრთისა მ., საქმე 15.19DႪႭ; მოქცევად... ჴელმწიფებისაგან ეშმაკისა ღმრთისა მ., საქმე 26,18; მოქცევად ღმრთისა მ. ცხოველისა, საქმე 26,20; ვითარ მიიქცევით... უძლურთა მათ... ნივთთა მ., გალ. 4,9D; უფალმან ჩუენმან იესუ წარჰმართენინ გზანი ჩუენნი თქუენდა მ., 1 თეს. 3.11; უძღჳს წყაროთა მ., გამოცხ. 7,17; და წარტაცებულ იქმნა შვილი მისი ღმრთისა მ. და საყდრისა მ. მისისა, გამოცხ. 12,5.

7. თანდ., = ით: სიკუდილისა მისისა მიმართ ნა-თელ-ვიღეთ, ჰრომ. 6,3; მისი სიკუდილით; ერთისა მ. გუამისა ნათელ-ვიღეთ, 1 კორ. 12,13 ერთი გვამით; და ყოველთავე ერთისა მ. სულისა გჳსუამს, 1 კორ. 12,13; ყოვლისა მ. მოთმინებისა (ვარ.: ყოვლითა მოთმინებითა AB) ... ჰმადლობდით მამასა, კოლ. 1,11CD.

8. თანდ., მიმართ, წინააღმდეგ: სცოდავთ ძმათა მიმართ, 1 კორ. 8,12; არა არს ბრძოლაჲ ჩუენი სისხლთა მ. და ჴორცთა, არამედ მთავრობათა მ. სოფლის მპყრობელთა მათ მ. ამის ბნელისათა, სულთა მ. უკეთურებისათა, ეფეს. 6,12.

9. თანდ., მიხედვით, შესაბამისად, მსგავსად: არა წარემართებიეს ჭეშმარიტებისა მ. სახარებისა, გალ. 2,14 სახარების ჭეშმარიტების შესაბამისად, მსგავსად.

10. თანდ., წინაშე, перед, в присутствии: გიწამებდ ჰურიათა... ღმრთისა მიმართ სინანულსა, საქმე 20,21; ისმინეთ ჩემი თქუენდა მ., ჩემისა ამის სიტყჳს გებისაჲ, საქმე 22.1; ჩემი თავის მართლებაჲ თქუენ წინაშე; იყო მოწამე მისა ყოველთა მ. კაცთა, საქმე 22,15; ყოვლითა გონებითა კეთილითა ვარ მე ღმრთისა მ., საქმე 23.1; დაუბრკოლებელი გონებაჲ მაქუს ღმრთისა მ., საქმე 24,16; რომლისა მ. კადნიერად ვიტყჳ, საქმე 26.26; აქუს სიქადული, არამედ არა ღმრთისა მ., ჰრომ. 4,2; რაჲცა-იგი მისა მ. ვიქადე თქუენთჳს, 2 კორ. 7,14CD; სიქადული იგი ჩუენი ტიტჱს მ. ჭეშმარიტ იქმნა, 2 კორ. 7,14; თავსა შინა ხოლო თჳსსა ქებაჲ იგი აქუნდინ და ნუ მოყუსისა მ., გალ. 6,4; მოვიდრეკ მუჴლთა ჩემთა მამისა მ., ეფეს. 3,14; სახელისა მ. იესუ ქრისტჱსისა ყოველი მუჴლი მოდრკეს, ფილიპ. 2,10; თხოვანი ეგე თქუენნი საცნაურ იყვნედ ღმრთისა მ., ფილიპ. 4,6; მოწყალე იქმნეს და სარწმუნო მღდელთმოძღუარ ღმრთისა მ., ებრ. 2,17; მსახურებაჲ წმიდაჲ და უბიწოჲ ღმრთისა მ. ... ესე არს, იაკ. 1,27ႢႪ; ნუგეშინის-მცემელი გუაქუს მამისა მ. იესუ ქრისტე, 1 იოვ. 2,1; რომლისა მიმართცა კადნიერად ვიტყჳ, საქმე 26,26ႢႪႭ.

მიმართ-ი 1. ზედს., -დამი, -დმი, მიმართული: სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი ღმრთისა მიმართი განჰფინა. 1 თეს. 1,8Ⴍ; დაითმინა... მისა მ. იგი სიტყჳს-გებაჲ, ებრ. 12,3; ჰებრაელთა მ. მოიწერა... ტიმოთჱს მიერ, ებრ. (დასასრ.).

2. ზედს., წინაშე: ისმინეთ ჩემი თქუენდა მიმართისა სიტყჳს-გებისათჳს, საქმე 22,1ႪႭ.

3. მიმდევარი, მოძმე, მორწმუნე: პავლე მო-ციქული... ქრისტე იესუს მიმართთა [გიკითხავს], ეფეს. 1,1.

მიმართვა, მიმართება გაქანება, გაშურება, სწრაფად წასვლა; გამართება, წასვლა. O—(3)2: მიჰმართეს ერთბამად მის ზედა, საქმე 7,57ႪႭ.

ი უობ.: მი-ხოლო-იმართეს კრებულსა მას ჰურიათასა, საქმე 17,10; მიიმართეს და მივიდეს ერთბამად სახილველსა მას, საქმე 19,29.

მიმთხრობელ-ი ნ. მითხრობა.

მიმთხუევა 1. მიღწევა (მიზნისა), ასრულება (სურვილისა, თხოვნისა). ე: მიემთხჳა აღთქუმასა მას, ებრ. 6,15; მიემთხჳნეს აღთქუმასა აბრაჰამ, იესუ, ებრ. 11,33; რომელსა-იგი ვინმე ვერ მ., 1 ტიმ. 1,6.

2. მიღება, მოპოვება, ე: ხოლო რჩეულთა იგი მიემთხჳა, ჰრომ. 11,7; აწ უკუე რასა ეძიებს ისრაჱლი ამას, რომელსა ვერ მ., ჰრომ. 11,7.

უბრძანა მეგობართა თჳსთა თანა მისლვად და მო-ღუაწებისა მიმთხუევად, საქმე 27,3Ⴍ; უბრძანა მეგობარ-თა თჳსთა თანა მისლვად და მოღუაწებისა მიმთხუევად, საქმე 27,3Ⴊ; ვერ ძალ-გიც მ., იაკ. 4,2.

მიმმადლებელ-ი ნ. მიმადლება.

მიმოგანთესვა გაფანტვა, მიმოფანტვა: ათორმეტთა ნათესავთა მიმოგანთესულთა, იაკ. 1,1C.

მიმოგება მიმოფანტვა, მიმობნევა, ე: მოციქულნი იგი მიმოვგნეს, საქმე 8,4Ⴂ.

მიმოდაბნევა მიმობნევა, მიმოფანტვა. ი ვნ.: რო-მელნი-იგი მიმოდაიბნინეს, ... ახარებდეს სიტყუასა მას ცხორებისასა, საქმე 8,4ႪႭ; მოციქულნი იგი მიმო-რაჲ-დაიბნინეს (მიმოდაიბნინეს ႢႪႭ), საქმე 11.19.

მიმოდადება ხმის დაგდება, ამბის მიმოფენა, მოდე-ბა, O—2: ქრისტესა მიმოდასდებენ, ფილიპ. 1,17.

მიმოდათესულ-ი მიმობნეული, მიმოფანტული: ათორმეტთა ნათესავთა მიმოდათესულთა, — გიხაროდენ, იაკ. 1,1.

მიმოდატაცება ღელვისაგან ატაცება და მიხლა-მოხლა, ღელვით გვემა, ე: მიმოდავეტაცენით ჩუენ ან-დრიასა შინა, საქმე 27,27.

ნავნიცა... ფიცხელთაგან ქართა მიმოდატაცებულ-თა(!) (მიმოტაცებულნი ႢႪႭ) მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4.

ნ.კ. მიმოტაცება.

მიმოდაქმნა ამაო, უშედეგო ფუსფუსი, ფაცაფუცი, суета, ი: არარას იქმან, არამედ მიმოდაიქმან, 2 თეს. 3,11ႨႡ.

მიმოდაქონება ტალღისაგან თავის ნებაზე მიმოტა-რება, თამაში, ა—2: გარდაუტევეს ჭურჭერი ნავისაჲ და ესრჱთ მიმოდააქუნდა, საქმე 27,17.

ნ.კ. მიმოქონება.

მიმოდაწესება (სხვადასხვა მხარეში) დადგენა, დამტკიცება, აქ: ცნობება, შეტყობინება, λαλέω, ა—2: ხოლო მათ მიმოდააწესეს წამებაჲ იგი სიტყჳსაჲ მის, საქმე 8,25ႢႪႭ.

მიმოდაწუევა ცნობება, შეტყობინება. ა—2: მათ მი-მოდააწჳეს წამებაჲ იგი სიტყჳსაჲ მის, საქმე 8,25.

მიმოდაჭდომა მიმოსვლა, სხვადასხვა მხარეს წას-ვლა, მიმოფანტვა. O—1: მოციქულნი იგი მიმოდაჭდეს და ახარებდეს სიტყუასა მას ცხორებისასა. საქმე 8,4.

მიმოკუეთება აქეთ-იქით კვეთება, შეხლა, გადატ. მერყეობა: რომლისაგან იქმნებიან შური, ჴდომაჲ... მიმო-კუეთებანი. 1 ტიმ. 6,5Ⴈხ.

მიმომავალი ნ. მიმოსლვა.

მიმოსლვა მიმოსვლა. O—1: ეშმაკი... მიმოვალს, 1 პეტ. 5,8 აქეთ-იქით დადის: მიმოვიდოდე მოყვანებად მუნ მყოფთა მათ კრულთა, საქმე 22,5G; მიმოვიდოდა და ეძიებდა წინამძღუარსა, საქმე 13,11; მ. ასურეთსა და კი-ლიკიასა, საქმე 15,41Ⴊ; განვიდა და მ. სოფლებსა, საქმე 18,23.

ისწავებედ მიმოსლვასა სახლად-სახლად, 1 ტიმ. 5,13.

იწყეს ვიეთმე მიმომავალთა მათ ჰურიათა, საქმე 19,13.

მიმოტაცება (ღელვის, ქარის და სხვ. მიერ) ატა-ცება და მიხლა-მოხლა, მიმოგდება; მოტაცება, თავის ნე-ბაზე ტარება; გადატ. მერყეობა სარწმუნოებრივ საკი-თხებში, ე: მიმოვეტაცენით ჩუენ ანდრიასა შინა, საქმე 27,27ႢႪႭ.

რაჲთა არა ვიყვნეთ... მიმოტაცებულ ყოველსა მას ქარსა მოძღურებისა, ეფეს. 4,14; მსგავს არს იგი ღელ-ვასა ზღჳსასა, ქარითა აღძრულსა და მიმოტაცებულსა, იაკ. 1,6.

ნავებიცა იგი... ფიცხელთაგან ქართა მიმოტაცებულ-ნი, მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4ႢႪႭ; ესე არიან... ღრუბელნი ქარითა მ., 2 პეტ. 2,17; ღრუბელნი ურწყულნი ქარისაგან მ., იუდა 1,12; ღელვათა ზღჳსათა, ქარითა აღძრულთა და მიმოტაცებულთა, იაკ. 1,6Ⴂ.

მიმოფენა მოფენა, მოდება, ე: მიმოეფინებოდა სიტ-ყუაჲ იგი უფლისაჲ, საქმე 13,49; მიმოეფინა სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ, 1 თეს. 1,8.

მიმოქონება მიმოტარება, აქეთ-იქით წაღებ-წამოღე-ბა, ა—2: ესრეთ მიმოაქუნდა, საქმე 27,17ႢႪႭ; მიუტე-ვეთ და მიმოვაქუნდით, საქმე 27,15ႢႪႭ.

მიმოყვანება წაყვან-წამოყვანა, ანუ არა ჴელ-მეწი-ფებისა დათა მათ დედათა მიმოყვანებაჲ, 1 კორ. 9,5; არა ნუ გუაქუსა ჴელმწიფებაჲ დათა მათ დედათა მიმოყ-ვანებად, 1 კორ. 9,5CD.

და მიმოყვანებულ იყვენით, 1 კორ. 12,2.

მიმოწულილვა ამაო, უშედეგო ფუსფუსი, ფაცა-ფუცი, მოჩვენებითი გულმოდგინება, ი: არარას იქმან, არამედ მიმოიწულილვენ, 2 თეს. 3,11.

მიმსგავსება დამსგავსება, ე: გომორელთაძცა მივემ-სგავსენით, ჰრომ. 9,29.

მიმსგავსებულ არს ძესა ღმრთისასა, ებრ. 7,3.

მიმძლავრება ძალით დამორჩილება: იჴსნიდა მიმ-ძლავრებულთა მათ ეშმაკისათა, საქმე 10,38.

მიმწუხრადმდე, მიმწუხრამდე საღამომდე: არ-წმუნებდა მათ... განთიადითგან მიმწუხრადმდე (მიმწუხ-რამდე CႢႪႭ), საქმე 28,23.

ნ.კ. მდე, მი, მწუხრი.

მინდობა დანდობა, იმედის ქონა: მაქუს ჩუენ... მოსლვაჲ მინდობით, ეფეს. 3,12Ⴓხ.

მინდობილ ვართ უკუე მარადის, 2 კორ. 5,6CD; მ. ყოფად საკრველთა მათ ჩემთა, ფილიპ. 1,14D.

მინიჭება ბოძება, წყალობა, ა—3: მიანიჭა მას სახე-ლი, ფილიპ. 2,9.

მიპყრობა მიტანა, მიწოდება; თავის დადება, ი/უ: მიუპყრა მათ ფასი, საქმე 8,18; რომელთა-იგი სულისა ჩემისათჳს ქედნი მათნი მახჳლსა მიუპყრნეს, ჰრომ. 16,4Ⴓ.

მირულება მითვლემა, მიძინება, ე: მიერულა მას ძილითა ჭჳრითა, საქმე 20,9.

მირქუმა შეთვლა, O—3: მიავლინნეს მისა ორნი კაცნი და მიჰრქუეს, საქმე 9,38.

მირჩოლა დამორჩილება, გატაცება, მიზიდვა, увлекаться, ე: ბარნაბაცა მიერჩდა, გალ. 2,13CD; ბარნაბაცა მი-ვე-ერჩდა, გალ. 2,13.

მის-ი კუთვ. ნაცვალსახელი: ა) დ ა მ ო უ კ ი დ ე ბ-ლ ა დ   ხ მ ა რ ე ბ ი ს ა ს: მისი ისმინეთ, საქმე 3,22; 7,37; ესმა მ. აკჳლას, საქმე 18,26; უბრძანა... პირსა ცე-მაჲ მ., საქმე 23,2; ისმინა მ., საქმე 24,24; ხვალე ისმი-ნო მ., საქმე 25,22; იგი არა არს მ., ჰრომ. 8,9; რომელ-სა ჰრწმენეს მ., ჰრომ. 10,11; მ. არს დიდებაჲ, ჰრომ. 11,36; გამოცხ. 1,6; რამეთუ მოიჴსენე მ., ებრ. 2,6D; შე-ისმინა მ., ებრ. 5,7; მ. არს სიმტკიცჱ, 1 პეტ. 5,11.

მოვიდა ფილიპე და ისმენდა მისსა, საქმე 8,30ႪႭ; ისმენდეს მ., საქმე 22,22; ქმნა წინაშე მ. სასწაულნი, გამოცხ. 19,20.

რომელნი-იგი არიან მისნი, 2 ტიმ. 2,19; ნათელ-იღო მან და მისთა ყოველთა, საქმე 16,33ႪႭ.

ბ) მ ს ა ზ ღ ვ რ ე ლ ა დ   ხ მ ა რ ე ბ ი ს ა ს   (მ ს ა ზ-ღ ვ რ ე ლ ი   უ ძ ღ ვ ი ს): სამარადისოჲ იგი მისი ძალი, ჰრომ. 1,20; მ. სლვაჲ, 1 იოვ. 2,6ႪႭ; მ. ყოფაჲ, გა-მოცხ. 17,10; მ. მოკლვაჲ, გამოცხ. 13,10; მისსა მას მოსლვასა, 1 თეს. 2,19ႢႪႭႨCD; მ. მას სიმდიდრესა, 2 პეტ. 1,16; მისისა მისგან ნათესავისა, საქმე 13,23; და-ფარვად მ. რაჲსამე არარაჲსა ვირწმუნო, საქმე 26,26HI; მ. მის დიდებულებისა, 2 პეტ. 1,16ႪႭ; მოცემულისა მის მ. სიბრძნისა, 2 პეტ. 3,15; მისითა აღმოკითხვითა, საქმე 15,21HI; მ. მით სიგლახაკითა, 2 კორ. 8,9; მ. მით მად-ლითა, ტიტე 3,7.

მისნი რტონიცა, ჰრომ. 11,16; მ. შექმნულნი ვართ, ეფეს. 2,10; მისთა კრებულთა, კოლ. 4,15; დასაბამ... მ. დაბადებულთა, იაკ. 1,18.

მ ს ა ზ ღ ვ რ ე ლ ი   მ ო ს დ ე ვ ს: განსაგებელი მისი, საქმე 1,20; სამკჳდრებელი მ., საქმე 1,20ႢႪႭ; დაყენე-ბაჲ მ., საქმე 2,24ႢႪႭ; საფლავი მ., საქმე 2,29; სუ-ლი მ., საქმე 2,31; 20,10ႪႭ; ჰრომ. 8,11; 2 კორ. 7,13; სიტყუაჲ მ., საქმე 2,41ႢႪႭ; 22,9Ⴂ; 1 იოვ. 1,10; მარ-ჯუენჱ მ., საქმე 3,7; გამოცხ. 1,17; განტევებაჲ მ., საქმე 3,13; მონაგები მ., საქმე 4,32; ფასი მ., საქმე 4,37G; აჩ-რდილი... მ., საქმე 5,15ႪႭ; პირი მ., საქმე 6,15; 20,38; გამოცხ. 1,16; 10,1; 13,2; 22,4; თესლ-ტომი მ., საქმე 8,33; 10,24; ცხორებაჲ მ., საქმე 8,33; საშჯული მ., საქმე 8,33ႪႭ; მოკლვაჲ მ., საქმე 9,23; 21,31; დასნეუ-ლებაჲ მ., საქმე 9,37; ანგელოზი მ., საქმე 12,15; ქვე-ლის მოქმედებაჲ იგი მ., საქმე 14,17CDႪႭ; დამჭრობილი იგი მ., საქმე 15,16; მამაჲ მ., საქმე 16,3; ცოლი მ., საქ-მე 17,34; 18,2; სახელი მ., საქმე 18,24; გამოცხ. 3,5 (2-

ჯერ): 6,8; 9,11; 14,1; 19,13; 22,4; შეწყნარებას მ., საქმე 18,27; სიმდიდრეს მ., საქმე 19,27; მიყვანებას მ., საქმე 21,34; 22,24; პამპაეი მ., საქმე 21,31; შეკრვას მ., საქმე 21,33; ტანჯვას მ., საქმე 22,29; გამოტაცებას მ., საქმე 23,10; მოყვანებას მ., საქმე 23,10; ჴელი მ., საქმე 23,19; დამარხვას მ., საქმე 23,35; 24,23; 25,21; წარვლინებას მ., საქმე 25,25ႢႭ; კიდე მ., საქმე 27,39; უხილავი იგი მ., ჰრომ. 1,20; წინადაუცუეთილებას იგი მ., ჰრომ. 2,26; რისხვას მ., ჰრომ. 3,5ႢႪႄCD; სარწმუნოებას იგი მ., ჰრომ. 4,5; სარწმუნოებას მ., ჰრომ. 4,9; ქმარი მ., ჰრომ. 7,3CD; 1 კორ. 7,39; გონებას იგი მ., 1 კორ. 8,10Ⴄ; სავსებას მ., 1 კორ. 10,26; 10,28CD; მადლი იგი მ., 1 კორ. 15,10CD; მოწყალებას მ., 2 კორ. 7,15; სიმართლე მ., 2 კორ. 9,9; ძე მ., გალ. 1,16; გუამი მ., ეფეს. 1,23; იაკ. 3,3; აღსლვას იგი მ., ეფეს. 4,9; გამოცდილებას იგი მ., ფილიპ. 2,22; სული წმიდას მ., 1 თეს. 4,8; ყუედრებას იგი მ., ებრ. 13,13; სათნოებას მ., ებრ. 13,21; სულგრძელებას მ., 1 ტიმ. 1,16Ⴄ; კრული ესე მ., 2 ტიმ. 1,8; გამოჩინებას მ., 2 ტიმ. 4,8; სიტყუას იგი მ., ტიტე 1,3; ყუავილი მ., იაკ. 1,11ႢႪႭ; 1 პეტ. 1,24; მსახურებას მ., იაკ. 1,26Ⴂ; გულის-თქუმას მ., 1 იოვ. 2,17; თესლი მ., 1 იოვ. 3,9; საყუარული მ., 1 იოვ. 3,16ႪႭ; 4,12; მცნებას მ., 1იოვ. 3,23; 2 იოვ. 1,6ႪႭ; დიდებას მ., 1 პეტ. 1,24; სული იგი მ., 2პეტ. 2,8; ჴმას მ., გამოცხ. 1,15; მესამედი მ., გამოცხ. 8,12; ფერჴი მ., გამოცხ. 10,2; მოკუდომას მ., გამოცხ. 11,5; შვილი მ., გამოცხ. 12,4; 12,5; კუდი მ., გამოცხ. 12,4; რიცხჳ მ., გამოცხ. 13,18; მეუფებას მ., გამოცხ. 16,10; წყალი მ., გამოცხ. 16,12; წყლულებას მ., გამოცხ. 16,21; ორკეცი იგი მ., გამოცხ. 18,6B; კუამლი მ., გამოცხ. 19,3; განჴსნას მ., გამოცხ. 20,3; ბეჭედი მ., გამოცხ. 20,4; მნათობი მ., გამოცხ. 21,11; სიგრძე მ., გამოცხ. 21,16; სიმაღლე მ., გამოცხ. 21,16; ზღუდე მ., გამოცხ. 21,17; სანთელი მ., გამოცხ. 21,23C; საქმე მ., გამოცხ. 22,12; ნაწილი მ., გამოცხ. 22,19.

სარწმუნოებამან მისმან, საქმე 3,16HI; სახელმან მ., საქმე 3,16; ცოლმანცა მ., საქმე 5,2; ცოლმან მ., საქმე 5,7; გამოცხ. 19,7; სახლმან მ., საქმე 16,15ႪႭ; ურწმუნოებამან მ., ჰრომ. 3,3.

აღსლვასა მისსა, საქმე 1,10:საყდარსა მ., საქმე 2,30; გამოცხ. 3,21; ნათესავსა მ., საქმე 7,5; 7,14; სახლსა მ., საქმე 7,10; ებრ. 3,2; 3,5; გულსა მ., საქმე 7,23; 1 კორ. 7,37; მოკლვასა მას მ., საქმე 8,1; ყოველსა ზედა ფასსა მ., საქმე 8,27; პირსა მ., საქმე 8,32Ⴂ; 1 პეტ. 2,22; მოკლვასა მ., საქმე 9,29ႪႭ; წინაშე-მდგომელსა მ., საქმე 10,7ႪႭ; სულსა მ., საქმე 17,16; სახელსა მ., საქმე 22,16; ჴელსა მ., საქმე 28,3; 28,4; გამოცხ. 1,16; 14,9; 17,4B; 20,1; სიკუდილსა მ., ჰრომ. 6,4; ფილიპ. 3,10; აღდგომასა მას მ., ჰრომ. 6,5; ნებასა მ., ჰრომ. 9,19; იაკ. 2,19Ⴂ; თავსა მ., ჰრომ. 12,20; დედასა მ., ჰრომ. 16,13; დასა მ., ჰრომ. 16,15; მოსლვასა მას მ., 1 კორ. 15,23; გონებასა მას მ., 2 კორ. 2,11; გამოცდასა ემიებთ მ., 2 კორ. 13,3; წინაშე პირსა მ., გალ. 2,11; სარწმუნოებასა მ., ეფეს. 3,12Ⴂ; აღდგომასაცა მას მ., ფილიპ. 3,11Ⴂ; სახლეულსა მ., კოლ. 4,15Ⴄb; ძესა მ., 1 თეს. 1,10Ⴄ; სიმდიდრესა მ., ებრ. 1,3ႪႄCD; მაშურებელსა მას მ., ებრ. 3,3; სახლსა ზედა მ., ებრ. 3,6; განსასუენებელსა მ., ებრ. 3,18; 4,10; განსასუენებელსა შინა მ., ებრ. 4,1D; ძალსა მ., 2 ტიმ. 3,5; სასუფეველსა მ. ზეცათასა, 2 ტიმ. 4,18; ყოფასა მას მ., იაკ. 1,25; გუამსა მ., იაკ. 3,2; ნათელსა მ., 1 პეტ. 2,9; კუალსა მ., 1 პეტ. 2,21CႢ; მოსლვასა მას მ., 1 იოვ. 2,28; მონასა მ., გამოცხ. 1,1; წინაშე საყდარსა მ., გამოცხ. 1,4; 4,5; 4,6; მარჯუენესა მ., გამოცხ. 2,1; ტაძარსა შინა მ., გამოცხ. 7,15; 11,19; თავსა ზედა მ., გამოცხ. 10,1; 12,1; 19,12; ადგილსა მ., გამოცხ. 12,14; შუბლსა მ., გამოცხ. 14,9; ხატსა მ., გამოცხ. 14,9; 14,11; 16,2; 19,20; უშუერებასა მ., გამოცხ. 16,15; შუბლსა მ. ზედა, გამოცხ. 17,5; ბარძიმსა შინა მ., გამოცხ. 18,6; სამოსელსა მ. ზედა და თეძოსა მ., გამოცხ. 19,16.

ვნებისა მისისა, საქმე 1,3; აღდგომისა მ., საქმე 1,22; 10,41; აღმაღლებისა მ., საქმე 1,22; ნაყოფისაგან მუცლისა მ., საქმე 2,30; ცოლისა მ., საქმე 5,1; ქმრისა მ. თანა, საქმე 5,10; დამკჳდრებისა მ., საქმე 7,2ႪႭ; მამისა მ., საქმე 7,4; სამეფოსაგან მ., საქმე 12,20DႪႭ; სახელისათჳს მ., საქმე 15,14; პირისაგან მ., საქმე 22,14; გამოცხ. 19,15; ნებისა მ., საქმე 22,14; ეფეს. 1,5; 1,11; ებრ. 13,21; გამოცხ. 17,17; მცველისა მ., საქმე 28,16ႪႭ; სიმართლისა მ., ჰრომ. 3,25; 3,26; ნათესავისა მ., ჰრომ. 4,13; გალ. 3,16; სიკუდილისა მ. მიმართ, ჰრომ. 6,3; სიკუდილისა მ., ჰრომ. 6,4Ⴊ; სულისა მ., ჰრომ. 8,11CD; ერისა მ. თანა, ჰრომ. 15,10; ძისა მ., 1 კორ. 1,9; 1 თეს. 1,10; 1 იოვ. 5,20; 2 იოვ. 1,3ႢႪႭ; სასოებისა მ., 1 კორ. 9,10D; მადლისა მ., ეფეს. 1,6; 1,7; სათნოებისაებრ მ., ეფეს. 1,9; დიდებისა მ., ეფეს. 1,12; 1,14; 3,16; კოლ. 1,11CD; იუდა 1,24; ძალისა მ., ეფეს. 3,7CD; სულისა მიერ მ., ეფეს. 3,16CD; მანქანებისა მ. მიმართ საცთურებისასა, ეფეს. 4,14Ⴍ; ძლიერებისა მ., ფილიპ. 3,21; სიმდიდრისაებრ მ., ფილიპ. 4,19; სასუფეველსა ძისა მ., კოლ. 1,13; შეწევნისაებრ მ., კოლ. 1,29; დამბადებელისა მ., კოლ. 3,10; დიდებისაგან ძლიერებისა მ., 2 თეს. 1,9; სიმდიდრისა მ., ებრ. 1,3G; ნებისაებრ მ., ებრ. 2,4; 2 ტიმ. 2,26; დადგრომისათჳს მ., ებრ. 7,24CD; ცვალებისა მ., ებრ. 11,5; სახლისა მ., ებრ. 11,7Ⴊ; სიწმიდისაგან მ., ებრ. 12,10; სუფევისა მ., 2 ტიმ. 4,1; გამოჩინებისაებრ მ., 2 ტიმ. 4,1; საცთურისა მ., იაკ. 5,20; აღთქუმისა მ., 2 პეტ. 3,13; ძისა მ. თანა, 1 იოვ. 1,3; 5,11; სახელი ძისა მ., 1 იოვ. 3,23; სიძვისაგან მ., გამოცხ. 2,21; წინაშე საყდრისა მ., გამოცხ. 7,11; საყდრისა მიმართ მ., გამოცხ. 12,5; სახელისა მ., გამოცხ. 13,6; სამკჳდრებელისა მ., გამოცხ. 13,6; სიძვისა მ., გამოცხ. 14,8; 17,2; ძლიერებისაგან მ., გამოცხ. 15,8; დიდებისაგან მ., გამოცხ. 18,1; სიმორჭილისა მ., გამოცხ. 18,3; ტანჯვისა მ., გამოცხ. 18,10; 18,15; პატიოსნებისაგან მ., გამოცხ. 18,19; ჴელისაგან მ., გამოცხ. 19,2; მჴედრობისა მ. მიმართ, გამოცხ. 19,19.

ოფლისა მისისაგან, საქმე 19,12; ნაყოფისა მ., 1 კორ. 9,7CD; სულისა მ., 1 იოვ. 3,24; 4,13; პირისა მ., გამოცხ. 1,16; ნებისა მისისაებრ, 1 იოვ. 5,14; ცხებულისა მისისათჳს, საქმე 4,26; სახელისა მ., საქმე 5,41ႢႪႭ; ჰრომ. 1,5; ებრ. 6,10; 3 იოვ. 1,7ႢႪႭ; ძისა მ., ჰრომ. 1,3; 1 იოვ. 5,9; 5,10ႪႭ; გუამისა მ., კოლ. 1,24; უძლურებისა მ., ებრ. 7,18; ურგებებისა მ., ებრ. 7,18Ⴊ; საუკუნოდ ყოფისა მ., ებრ. 7,24Ⴄb;

ძჳრბითურთ მისით, საქმე 1,14; სახლით მ., საქმე 10,2; სახლეულით მ., საქმე 16,32; 16,34; 18,8; პირით მ., გამოცხ. 19,21; მარჯუენითა მისითა, საქმე 2,33ႪႭ;

საქმითა მ., საქმე 7.22; ჴელითა მ., საქმე 7,25; სიმდაბლითა მ., საქმე 8.33; სახელითა მ., საქმე 10,43ႢႪႭ; 1 პეტ. 4,16; 1იოვ. 2.12; მასწავლითა მ., საქმე 16.16; მსახურებითა მ., საქმე 21.19; მადლითა მ., პრომ. 3,24; გალ. 1,15ႢCD; სიმართლითა მ., პრომ. 3.25ႩႪ; 3.26ႩႪႪ; სისხლითა მ., პრომ. 5,9; ეფეს. 1.7; მაცხოვარებითა მ., პრომ. 5,10; მოსლვითა მ., 2 კორ. 7,7; მეცნიერებითა მ., ეფეს. 1.17; 2 პეტ. 1,3; სიყუარულითა მ., ეფეს. 2,4; ჴორცითა მ., ეფეს. 2.15; ებრ. 10.20; სარწმუნოებითა მ., ეფეს. 3,12; სულითა მ., ეფეს. 3.16; ძალითა მ., კოლ. 1.29; წყალობითა მ., ტიტე 3.5; ქმნითა მით მ., იაკ. 1.25ႢႪႭ; ანგელოზითა მ., იუდა 1.14; ნათლითა მ., გამოცხ. 21.24; დიდის მეცლით მისითგან. საქმე 14.8ႢႪႭ; საქმით მისითურთ. კოლ. 3.9CD.

ნაწლევნი მისნი. საქმე 1,18; ფერჴნი მ., საქმე 3.7; 21.11; გამოცხ. 1,15; 2.18; 10,1; 13.2; მორწილნი მ., საქმე 5,36; 5,37; სამართალნი მ., საქმე 8.33; ჴელნი მ., საქმე 9.17; 21,11ႩႪႪႭ; 28,8; მეგობარნი მ., საქმე 10,24ႩႪႪႭ; ქადაგნი იგი მ., საქმე 15,21; მსახურნი მ., საქმე 19,22; ებრ. 1.7; მეგობარნი იყვნეს მ., საქმე 19,31G; უხილავნი იგი მ., ჰრომ. 1,20D; ჴორცნი მ., ჰრომ. 4.19; გამოცხ. 17.16; განკითხვანი მ., ჰრომ. 11,33; გზანი მ., ჰრომ. 11,33; მტერნი მ., 1 კორ. 15,25; ებრ. 10,13; მსახურნიცა თუ მ., 2 კორ. 11,15; ანგელოზნი მ., ებრ. 1,7; გამოცხ. 12,7 (2-ჯერ); 12,9; ბაგენი მ., 1 პეტ. 3,10ႪႭ; ყურნი მ., 1 პეტ. 3,12ႺႪႭ; სიტყუანი მ., 1 იოვ. 2.5; თუალნი მ., 1 იოვ. 2,11ႪႭ; გამოცხ. 1.14; 19,12; საქმენი მ., 1 იოვ. 3,12; 3 იოვ. 1,10; მცნებანი მ., 1 იოვ. 5,3; თმანი მ., გამოცხ. 1.14; შჳლნი მ., გამოცხ. 2,23; ბეჭედნი მ., გამოცხ. 5,5; უშჯულოებანი მ., გამოცხ. 18.5; ცოდვანი მ., გამოცხ. 18,5; წყლულებანი მ., გამოცხ. 18.8; სასჯელნი მ., გამოცხ. 19.2; მოშიშნი მ., გამოცხ. 19,5; მონანი მ., გამოცხ. 19,5; 22,3; ბჭენი მ., გამოცხ. 2,15; 21.25; ზღუდენი მ., გამოცხ. 21,15.

ჴორცთა მისთა [მოთხრ. ბრ.], საქმე 2,31; ძმათა მ., საქმე 7,25; სახლეულთა მ., საქმე 16.15; 16,33G; მამადედათა მ., ებრ. 11,23; საყდართა მ. [მიც. ბრ.], საქმე 2,30ႢႪႭ; ფერჴთა თანა მ., საქმე 5,10; გამოცხ. 1,17; მორჩილთა მ., საქმე 5,32; ებრ. 5,9; ეტლთა მ. ზედა, საქმე 8,28; მონათა მ., საქმე 10.7; ბჭეთა მათ ზედა მ., საქმე 10.17; ფერჴთა მ., საქმე 10,25; უფალთა მ., საქმე 16.16; სახლეულთა მ., საქმე 16,32ႢႪႭ; წინაშე-მდგომელთა მათ მ., საქმე 23.2ႩႪႪႭ; თჳსთა მ., საქმე 24,23; მეგობართა მ., საქმე 27,3Ⴍ; მოყუარეთა მ., 1 კორ. 2,9ႢႭ; იაკ. 1,12; 2,5; ქუეშე ფერჴთა მ., 1 კორ. 15,25; 15.27; ეფეს. 1,22; ებრ. 2.8; 10,13; გამოცხ. 12,1; გამოუთქუმელთა მათ ზედა ნიჭთა მ., 2 კორ. 9,15; მოციქულთა მ., ეფეს. 3,5; წმიდათა მ., კოლ. 1.26; ლოცვათა შინა მ., კოლ. 4,12; წინაშე თუალთა მ., ებრ. 4,13; მეძიებელთა მ., ებრ. 11,6; გზათა მ., იაკ. 1.8; საქმეთა მ., იაკ. 2.22; 2 იოვ. 1,11; კუალთა მ., 1 პეტ. 2,21; ყოველთა შინა წიგნთა მ., 2 პეტ. 3,16; მცნებათა მ., 1 იოვ. 2,3; 2,4; 3.22; 3,24; 5,2; 5,3; გამოცხ. 22,14; შჳლთა მ., 2 იოვ. 1.1; ტაძართა თანა მ., გამოცხ. 1,13; ჴელთა მ., გამოცხ. 6,5; 10,2; 14,14; 17,4; თავთა ზედა მ., გამოცხ. 12.3; 13,1; რქათა ზედა მ., გამოცხ. 13,1; მკჳდრთა მ., გამოცხ. 13,12; ცოდვათა მ., გამოცხ. 18,4; წინაშე ფერჴთა მ., გამოცხ. 19,10.

წინაწარმეტყუელთა მისთა [ნათ. ბრ.] მიერ, საქმე 3.18; ჰრომ. 1.2ႩႪႪႢCD; ყოველთაგან ჭირთა მ., საქმე 7.10; ძმათა მ., საქმე 7.23III; თუალთაგან მ., საქმე 9,18; მორწმუნეთა მ. მიმართ. საქმე 10,43ႩႪ; ჴელთაგან მ., საქმე 12,7; 2 კორ. 11,33; ჴამლის საბელთა მ., საქმე 13,25; შემასმენელთაცა მ., საქმე 24.8FႭ; თანამზრახვალთა მ. თანა, საქმე 25,12; ბრალთაცა მ., საქმე 25,27ႪႭ; გულის-თქუმათა მ., ჰრომ. 6,12; შჳლთა მ. თანა, გალ. 4,25; თავ საკიდურთა მ., ეფეს. 2,20; ყოველთა თანა წმიდათა მ., 1 თეს. 3,13; წმიდათა მ. თანა, 2 თეს. 1,10; შორის მორწმუნეთა მ., 2 თეს. 1,10CD; ყოველთაგან საქმეთა მ., ებრ. 4,4; მსხუერპლთა მათ მ. ზედა, ებრ. 11,4CD; თანა-მკჳდრთა მათ მ. თანა, ებრ. 11,9; დიდებათა მ., 1 პეტ. 1,11ႩႪႪႭ; მცნებათაებრ მ., 2 იოვ. 1,6; წინაშე ანგელოზთა მ., გამოცხ. 3,5; მონათა მ., გამოცხ. 1,1; ბეჭედთა მ., გამოცხ. 5,2; 5,9; ყოველთა ჭირთა მისთაგან, საქმე 7,10K; ჴელთა მ., საქმე 12,7ႩႪ; წყლულებათა მ., გამოცხ. 18,4; საქმეთა მისთაებრ, ჰრომ. 2,6CD; 2 ტიმ. 4.14; გამოცხ. 18,6; მცნებათა მ., 2 იოვ. 1,6ႩႪ; სიტყუათა მისთათჳს, საქმე 20,38GHI; მსხუერპლთა მათ მ., ებრ. 11,4.

ვნებაჲ ცხებულისა მისისაჲ, საქმე 3,18ႩႪ; ჴმაჲ პირისა მ., საქმე 22,14ႩႪႪႭ; აღთქუმაჲ იგი აბრაჰამისი, ანუ ნათესავისა მ., ჰრომ. 4,13CD; სიმდიდრე იგი დიდებისა მ., ჰრომ. 9,23ႩႪCD; სული იგი მეცნიერებისა მ., 2 კორ. 2,14; საიდუმლოჲ იგი ნებისა მ., ეფეს. 1,9; სასოებაჲ ჩინებისა მის მ., ეფეს. 1,18; სიმდიდრჱ დიდებისა მის მკჳდრობისა მ. (მისისა Ⴊ), ეფეს. 1,18; სიმდიდრჱ ძლიერებისა მ., ეფეს. 1,19; სიმდიდრჱ მადლისა მ., ეფეს. 2,7; ძალი იგი აღდგომისა მ., ფილიპ. 3,10; სიმდიდრჱ დიდებისა მ., კოლ. 1,27Ⴂ; ხატი ძლიერებისა მ., ებრ. 1,3; ჴმისა მ., ებრ. 3,7; 3,15; 4,7; შეუძრველობაჲ ზრახვისა მ. (მისისა Ⴉ), ებრ. 6,17ႭႢCD; სათნოებაჲ ნებისა მ., ებრ. 13.21Ⴍ; უვარის-ყოფაჲ თავისა მ., 2 ტიმ. 2,13Ⴍ; შუენიერებაჲ პირისა მ., იაკ. 1,11; აღთქუმაჲ იგი მოსლვისა მ., 2 პეტ. 3,4; სისხლი იგი... ძისა მ., 1 იოვ. 1,7; სახელი ძისა მ., 1 იოვ. 5,13; დღჱ იგი... რისხვისა მ., გამოცხ. 6,17; სუფევაჲ... უფლისა ჩუენისაჲ და ქრისტჱს მ., გამოცხ. 11,15; ჴელმწიფებაჲ ქრისტჱს მ., გამოცხ. 12,10; წყლულებაჲ იგი სიკუდილისა მ., გამოცხ. 13,3; 13.12; რიცხჳ სახელისა მ., გამოცხ. 13,17; სახელი მამისა მ., გამოცხ. 14,1; ჟამი სასჯელისა მ., გამოცხ. 14,7; კუამლი ტანჯვისა მ., გამოცხ. 14,11; ბეჭედი სახელისა მ., გამოცხ. 14,11; სასუმელი იგი... რისხვისა მ., გამოცხ. 16,19; ნაშჱნები ზღუდისა მ., გამოცხ. 21,18.

წინაშე პირსა შემოსლვისა მისისასა, საქმე 13.24; სიტყუასა მას მადლისა მ., საქმე 20,32ႩႪႪႭ; სიმდიდრესა მას სიტკბოებისა მ., ჰრომ. 2,4; მსგავსებასა სიკუდილისა მ., ჰრომ. 6,5; ზიარებასა მას ძისა მ. (მისისსა Ⴂh), 1 კორ. 1,9CD; ძალსა მას აღდგომისა მ., ფილიპ. 3,10CD; წუერსა ზედა კუერთხისა მ., ებრ. 11,21; აღსაარებასა სახელისა მ., ებრ, 13,15; გამოჩინებასაცა დიდებისა მ., 1 პეტ. 4,13; სასუმელსა მას შინა რისხვისა მ., გამოცხ. 14,10; რიცხუსა მას სახელისა მ., გამოცხ. 15,2; კუამლსა მას ჴურვებისა მ., გამოცხ. 18,9; 18,18.

სარწმუნოებითა სახელისა მისისაჲთა. საქმე 3.16; ჴელითა მით სახელისა მ., საქმე 10,43; სიტყჳთა მით მადლისა მ., საქმე 14,3ႪႭ; სახარებითა ძისა მ., ჰრომ.

1,9; სიკუდილითა ძისა მ., ჰრომ. 5,10; დიდებითა მით პირისა მ., 2 კორ. 3,7; შეწევნითა ძალისა მ., ეფეს. 3,7; სიმტკიცითა ძლიერებისა მ., ეფეს. 6,10; მეცნიერებითა ნებისა მ., კოლ. 1,9; სიმტკიცითა დიდებისა მ., კოლ. 1,11: სისხლითა მით ჯუარისა მ., კოლ. 1,20; გამოჩინებითა მით მოსლვისა მ., 2 თეს. 2,8; სულითა პირისა მ., 2 თეს. 2,8; სიტყჳთა მით ძლიერებისა მ., ებრ. 1,3; მოვლინებითა ანგელოზისა მ., გამოცხ. 1,1; სიტყჳთა წამებისა მ., გამოცხ. 12,11.

დაფარულნი გულისა მისისანი, 1 კორ. 14,25; ასონი... გუამისა მ., ეფეს. 5,30; [საქმენი] ძმისა მ., 1 იოვ. 3,12ႢႢႭ; ჴორცთა მათ დიდებისა მისისათა, ფილიპ. 3,21: ანგელოზთა თანა ძლიერებისა მ., 2 თეს. 1,7; სხუათა მათ თანა თესლისა მ., გამოცხ. 12,17.

წინაშე-მდგომელთაგანი მისთაჲ, საქმე 10,7; შემასმენელთაცა მ. (მისთა FGHI), საქმე 24,8Ⴂ: ზიარებაჲ იგი ვნებათა მათ მ., ფილიპ. 3,10; განწმედაჲ იგი პირველთა მათ ცოდვათა მ., 2 პეტ. 1,9ႢႭ; ჭამლთა ფერჴთა მისთასა, საქმე 13,25ႢႭ; სამოსელსა მკლველთა მ., საქმე 22,20ႣႢႭ; საფუძველსა ზედა მოციქულთა მ., ეფეს. 2,20Ⴀ; ზიარებასა მას ვნებათა მ., ფილიპ. 3,10CD; დღეთა მათ ჴორცთა მ., ებრ. 5,7; მცველ სამოსლისა მომკლველთა მისთაჲსა, საქმე 22,20; პირითა... წინაწარმეტყუელთა მისთაჲთა, საქმე 3,18FႭ; 3,21; გუამითა მით ჴორცთა მ., კოლ. 1,22; გონებითა მით ჴორცთა მ. (მისთათა Ⴀ), კოლ. 2,18; ბევრეულითა წმიდათა მ., იუდა 1,14ႢႭ.

ორმეოცნი ჟამნი წელთა მისთანი, საქმე 7,23; მნენი საიდუმლოთა მ., 1 კორ. 4,1D; განწმედანი იგი პირველთა მათ ცოდვათა მ., 2 პეტ. 1,9.

მისგან-ი: ნაყოფისა მისგანი არა ჭამის, 1 კორ. 9,7ႣႢႨ; პურისა მ. ჭამენ, 1 კორ. 11,28ႣႢႨD; სასუმლისა მ. სუნ, 1 კორ. 11,28ႨႹD; კრებულისა მისგანნი, საქმე 6,9Ⴃ.

მისთაგან-ი ერთი თავთა მისთაგანი... განიკურნა, გამოცხ. 13,3; ნუვისა ყენებად თჳსთა მისთაგანსა მსახურებად, საქმე 24,23G; ხართ... ასონი ასოთა მისთაგანნი, 1 კორ. 12,27; ჴორცთა მ. [ვართ], ეფეს. 5,30; ძუალთა მ. [ვართ], ეფეს. 5,30.

მისთანა მასთან მყოფი: აღდგა მღდელთ-მოძღუარი იგი და ყოველნი მისთანანი, საქმე 5,17; მოვიდა მღდელთ-მოძღუარი იგი და მ., საქმე 5,21; წარ-რაჲ-ვიდეს პაფოსით პავლე და მ. იგი, საქმე 13,13ႢႭ; უპყრჳს ჴელი მისთანათა მათ, საქმე 9,8; დემეტრიოსს და მ. ხუროთა მათ უც ვიეთ თანამე სიტყუაჲ, საქმე 19,38Ⴍ.

მისთჳს 1. იმისთვის, იმის გულისთვის, იმ მიზნით: აქაცა მისთჳს მოსრულ არს, საქმე 9,14CD; აქაცა მ. მოსრულ იყო, რაჲთა კრულნი აღიყვანნეს იგინი, საქმე 9,21DႢႭ; ითხოვდეს მადლსა მას მ., რაჲთა მოუწოდის მას იერუსალჱმდ, საქმე 25,3: მიუწერე... მ., რაჲთა გამოჩნდეს მოწრაფებაჲ თქუენი. 2 კორ. 7,12; არა მ. ვიტყჳ, რაჲთა ითხოოს, 1 იოვ. 5,16.

2. იმის გამო, იმიტომ, იმ მიზეზით: გერიდებოდე თქუენ და მისთჳს არღარა მოვედ კორინთედ, 2 კორ. 1,23.

მისლვა, 0–1: კრული სულითა მივალ იერუსალჱმდ, საქმე 20,22 მივდივარ; აწ ესერა მ. იერუსალჱმდ, ჰრომ. 15,25.

დამასკედ მივიდოდე, საქმე 22,5 მივდიოდი; მ. მე დამასკოდ, საქმე 26,12; მი-რაჲ-ვიდოდე მაკედონიად, 1 ტიმ. 1,3: გზასა მას, რომელსა მიხჳდოდე, საქმე 9,17HI; ვითარ მივიდოდა განცდად, საქმე 7,31; მ. გზასა თჳსსა, საქმე 8,39; მი-ოდენ-ვიდოდა იგი, საქმე 9,3; რომელი მივიდოდა იტალიად, საქმე 27,6; მივიდოდეთ ასურეთა, საქმე 21,3ႢG; ვითარცა მი-ოდენ-ვიდოდეს მგზავრ, საქმე 8,36; ვითარცა მივიდოდეს (მი-რაჲ-ვიდოდეს ႢႭ) იგინი გზასა, საქმე 10,9; მი-რაჲ-ვიდოდი, მჳნ, ჰრომ. 15,24.

არამედ მივედ არაბიად, გალ. 1,17; მივიდა ერისთავი იგი, საქმე 5,26: მ. ფილიპე, საქმე 8,30: ვითარცა მ., აღიყვანეს ქორსა მას ზედა, საქმე 9,39DႢႭ; მ. და შევიდა, საქმე 11,3; მ. იგი, საქმე 15,40C; განვიდა და მ. სოფელსა, საქმე 18,23Ⴃ; მ. ეფესოდ, საქმე 18,24; რომელი მ., საქმე 18,27; მ. და შევიდა ბანაკსა, საქმე 23,16; რაჲთამცა მ. თქუენდა, 1 კორ. 16,12; რაჲთამცა აწ მ., 1 კორ. 16,12; საპყრობილესა... მ., 1 პეტ. 3,19; მი-რაჲ-ვიდა სავლე იერუსალჱმდ, საქმე 9,26ႢႭ; მიერ მივედით სამოსდ, საქმე 20,15ႢႭ; მ. სახლსა ფილიპე მახარებელისასა, საქმე 21,8; მ. მირონ ქალაქად, საქმე 27,5; მ. ადგილსა რასმე, საქმე 27,8; ჭალაკსა რასმე ქუემე მ., საქმე 27,16; მი-რაჲ-ვედით ჩუენ იერუსალჱმდ, საქმე 21,17ႢႭ; მივიდეს და აღიღეს სტეფანე, საქმე 8,2; ვითარცა მ., ლოცვა-ყვეს, საქმე 8,15; მ. ვიდრე ფინიკედმდე, საქმე 11,19ႢႭ; მ. იგინი პერგედ, საქმე 13,13; მ. ანტიოქიად, საქმე 13,14; 14,26ႢႭ; მ. იკონია ქალაქსა, საქმე 13,51; მ. დერბედ, საქმე 14,20; მ. ლუსტრად, საქმე 14,21ႢႭ; მ. პამფილიად, საქმე 14,24; მ. მტარვალნი იგი, საქმე 16,38: მ. და შევიდეს სახლსა ლუდიასისა, საქმე 16,40ႢႭ; ვითარცა მ. ქალაქსა მას, საქმე 17,10Ⴃ; მ. ერთბამად სახილველსა მას, საქმე 19,29; მივინმე-ვიდეს ზღჳს კიდით, საქმე 11,19; მი-რაჲ-ვიდეს მსახურნი იგი, საქმე 5,22.

აღდეგ და მივედ (მიედ ႠG) [ბრძ.] შენ სამხრით კერძო, საქმე 8,26; მ. (მიედ ႠCG) და შეეახლე შენ ეტლთა იმათ, საქმე 8,29ႢႭ; აღდეგ და მ. ქალაქად, საქმე 9,6C; აღდეგ... და მ. (მიედ ႠG) მიერ კერძო, საქმე 9,11; ჰრქუა მას უფალმან: მ. (მიედ ႠG) შენ, საქმე 9,15; მ. (მიედ ႠႣႢ) მათ თანა, საქმე 10,20DႢႭ; 11,12D; მ. (მიედი D, მიედ ႠႣႢG) ერისა მის, საქმე 28,26ႢI; მიედით (მიედით ႠC) და დადეგით, საქმე 5,20; მ. ერისა ამის, საქმე 28,26H.

ამიერითგან წარმართთა მივიდე, საქმე 18,6; არამედ მ. ადრე თქუენდა, 1 კორ. 4,19; რაჲთა არა, მი-რაჲ-ვიდე, თუალ-უხუავად ვყო, 2 კორ. 13,10; რაჲთა მივიდეს და... კრულნი მოიყვანნეს, საქმე 9,2; რაჲ მ. კესარიამდე, საქმე 23,23Ⴃ; მ., ოდეს მოიცალოს, 1 კორ. 16,12; რაჲთა ადრე მივიდენ მისა, საქმე 17,15ႣႭ; რაჲთა მ. კესარიამდე, საქმე 23,23; რაჲთა... მ. თქუენდა, 2 კორ. 9,5.

უნდა მისლვაჲ იერუსალჱმდ, საქმე 25,20G; ვნებავს მ., 1 კორ. 10,27ႣႢႨCI; უკუეთუ ღირდეს ჩემიცა მ., 1 კორ. 16,4; ჯერ-გჳჩს... მ., უფლისა, 2 კორ. 5,8ႣႢႠ; მ. ჴორცითა უძლურ, 2 კორ. 10,10; მინდა მ. თქუენდა, გალ. 4,20; ვინებეთ მ. თქუენდა, 1 თეს. 2,18; ჰნებავს მ. მმართებელსა მას მათსა, იაკ. 3,4E; მისლვასა ჩუენსა

იერუსალჱმდ... შემიწყნარნეს, საქმე 21,17; იყო ჩემსა მას მ., საქმე 22,6; ნუ მ. მას ჩემსა, გალ. 4,18; ნუ ხოლო მ. მას ჩემსა, ფილიპ. 2,12; შემდგომად მისლვისა ჩემისა მუნ, საქმე 19,21; სიქადული ეგე თქუენი აღემატოს... ჩემითა მით მისლვითა, ფილიპ. 1,26; განეიდა იუდა მისლვად ადგილსა თჳსსა, საქმე 1,25; მრქუა მე... მ. მათ თანა, საქმე 11,12ႪႭ; შეითქუნეს... ზედა მ., საქმე 14,5; დაიდვა... გულსა თჳსსა... მ. იერუსალჱმდ, საქმე 19,21; განვიდა მ. მაკედონიად, საქმე 20,1; განუტევნა მჴედარნი იგი მ. მის თანა, საქმე 23,32; უნდა მ. იერუსალჱმდ, საქმე 25,20; უბრძანა მეგობართა თჳსთა მ., საქმე 27,3; უკუეთუმცა ვითარ უძლეს მ. ფინიკედ, საქმე 27,12; რაჲთა მეცა წარმემართოს... მ. თქუენდა, ჰრომ. 1,10; მინდა მ. თქუენდა, ჰრომ. 1,13; გალ. 4,20ႢCD; დავყენე მ. თქუენდა, ჰრომ. 15,22CD; მსურის მ. თქუენდა, ჰრომ. 15,23D; გინდეს მ., 1 კორ. 10,27; უკუეთუ ღირდეს ჩემიცა მ., 1 კორ. 16,4Ⴊ; მინდა პირველად მ. თქუენდა, 2 კორ. 1,15; ჯერ-გჳჩს... მ. უფლისა, 2 კორ. 5,8; განმზადებულ ვარ მ. თქუენდა, 2 კორ. 12,14; მ. განმმართებელსა მას უნებნ. იაკ. 3,4.

მიმავალ იყო ადგილთა მათ ასიასსათა, საქმე 27,2; უბრძანა მეგობართა მისთა თანა მიმავალსა, საქმე 27,3Ⴍ.

რომელ-იგი მისრულ იყო თაყუანის-ცემად, საქმე 8,27.

მისმიერ-ი რაც მისგან არის, მისი, მისეული: სარწმუნოებამან მისმიერმან მოსცა მას სიცოცხლჱ, საქმე 3,16.

მისნობა წინასწარმეტყველება, წინასწარ თქმა, მკითხაობა: სარეწავი დიდძალი შეუვიდოდა უფალთა მისთა მისნობითა მისითა, საქმე 16,16; რომლისა თანა იყო სული პითონი, რომელ არს მისნობისაჲ, საქმე 16,16.

მიტაცება წარტაცება, გატაცება, ი ვნ.: და ვიცი ესევითარი იგი კაცი..., რამეთუ მიიტაცა სამოთხესა, 2 კორ. 12,4 წარტაცებულ იქნა სამოთხეში.

მიტევება 1. მიშვება, (თავის ნებაზე) გაშვება; დატოვება; დაკისრება, ი/უ: მიუტევეთ და მივაქუნდით, საქმე 27,15; მიუტევეს იგი და წარიტაცა ღელვამან, საქმე 27,32; კავნი იგი მოჰჴსნნეს და მიუტევნეს ზღუად, საქმე 27,40; მას თანა მ. თანა-შესაულლებელნი იგი საჭეთანი, საქმე 27,40; ყოველი ზრუნვაჲ თქუენი მიუტევეთ [ბრძ.] მას, 1 პეტ. 5.7 მას დააკისრეთ; განეშორენით კაცთა ამათგან და მიუტევენით იგინი, საქმე 5,38K.

მიტევება 2. პატიება, შენდობა, ი/უ: მიუტეობდით შინებასა, ეფეს. 6,9Ⴂb; ევედრე უფალსა მი-ხოლო თუ-გიტეოს შენ უშჯულოებაჲ ეგე, საქმე 8,22F.

ე: მიგეტევებიან თქუენ ცოდვანი თქუენნი, 1 იოვ. 2,12; რომელთა მიეტევნეს უშჯულოებანი, ჰრომ. 4,7Ⴊ; ევედრე უფალსა მი-ხოლო თუ-გეტეოს შენ უშჯულოებაჲ ეგე, საქმე 8,22ႪႭ; ევედრე უფალსა მი-ხოლო თუ-გეტევნენ უკეთურებანი ეგე, საქმე 8,22; დალათუ ცოდვაჲ რაჲმე ექმნეს, მი-ვე-ეტევნენ მას, იაკ. 5,15; რომელთა მიეტევნენ უშჯულოებანი. ჰრომ. 4,7.

მიღებად მათდა მიტევებაჲ ცოდვათაჲ, საქმე 26,18ႪႭ; მიღებად მათა მიტევებად ცოდვანი მათნი, საქმე 26,18.

შეინანეთ... მისატევებელად ცოდვათა თქუენთა, საქმე 2,38; ესე არს ჴორცი ჩემი, თქუენთჳს განტეხილი მ. ცოდვათა, 1 კორ. 11,24Ⴀ.

მიუდრეკელად გადაუხრელად, შეურყეველად, მტკიცედ: შევიკრძალოთ აღსაარებაჲ იგი სასოებისაჲ მიუდრეკელად, ებრ. 10,23ႠႢ.

მიფენა მოფენა, გაერცელება; გადმოღვრა, O—3: მარადის მიმფინის (ხელნაწ.: მიმფინნის) ჩუენ... სული იგი სურნელებისაჲ, 2 კორ. 2,14Ⴂ; მივჰფინო სულისაგან ჩემისა ყოველსა ზედა, საქმე 2,17; მჴევალთა ჩემთა... მ. სულისაგან ჩემისა, საქმე 2,18.

მარადის წარმართთაცა მიმართ ნიჭი იგი სულისა წმიდისაჲ მიფენილ არს, საქმე 10,45; 11,1.

მიქუან 1. წაღება, ა—2: მიაქუნდა სული წმიდაჲ, საქმე 8,17ႪႭ მიჰქონდათ; ვითარმედ უძლურთაცა ზედა მ., საქმე 19,12; მიუტევეთ და მივაქუნდით, საქმე 17,15; რომელსაცა დავასხნე ჴელნი, მიაქუნდეს სული წმიდაჲ, საქმე 8,19ႪႭ.

2. მიღება, ა—2: ნუ ცუდად მადლი იგი ღმრთისაჲ მიგაქუს თქუენ, 2 კორ. 6,1C; ნუ ცუდად მადლი იგი ღმრთისაჲ მიგაქუნ თქუენ. 2 კორ. 6,1.

მიქცევა 1. სიცბილად მიქცევა სისულელემდე, უგუნურებამდე მიყვანა, გასულელება, გაგიჟება, ა—(3)2: მრავალნი წიგნნი შენნი სიცბილად მიგაქცევენ შენ, საქმე 26,24.

2. პირის მიბრუნება, ზურგის შექცევა, მიტოვება, ა-(3)2: მიაქცინა [scil. თუალნი] ღმერთმან და მისცნა იგინი მსახურებად ძალთა ცისათა, საქმე 7,42.

3. სწორი გზიდან გადახვევა, მიბრუნება, ა—(3)1: ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად, ჰრომ. 3,12.

4. თავისკენ მიბრუნება, გადაყვანა, გადაბირება. სინონ. განდგინება, ი: მიიქციეს ერი იგი განშორებად მათგან, საქმე 14,19; რაჲთა მიიქცინენ მოწაფენი, საქმე 20,30.

5. მიბრუნება, დაბრუნება, უკან მისვლა, ი ვნ.: მივიქცევით წარმართთა მიმართ, საქმე 13,46; მიიქცევით კუალად... გლახაკსა წესსა, გალ. 4,9; მივიქეც მუნ ხილვად ჴმისა მის. გამოცხ. 1,12; ვითარცა მ., ვიხილენ, გამოცხ. 1,12; მიიქცა მუნვე იერუსალჱმდ, საქმე 13,13; მაშინ მიიქცეს [წყვეტ.] იერუსალჱმდ, საქმე 1,12; მ. გულითა მათითა ეგჳპტედ, საქმე 7,39ႳႪႭ; ბარნაბა და საული მ. იერუსალჱმით, საქმე 12,25FHI დაბრუნდნენ; მ. ლუსტრად, საქმე 14,21; იგინი მ. თჳსსავე ადგილას, საქმე 21,6 დაბრუნდნენ შინ; არღარა მიიქცეს [კავშ.] განსარყუნელად მისთჳს. საქმე 14,34; მივიქცეთ და მოვიხილვიდეთ ძმათა მათ, საქმე 15,36.

ე: მიექცა სულსა მას უკეთურსა, საქმე 16,18 მიუბრუნდა; ძაღლი მ. თჳსსა ნათხევარსა, 2 პეტ. 2,22; მიმექცეს მე ყოველნი, 2 ტიმ. 1,15Ⴂb ზურგი შემაქციეს. მიმატოვეს; ზღაპრებსა მიექცენ, 2 ტიმ. 4,4 მიუბრუნდებიან.

არღარა ეგულებოდა მიქცევაჲ განსახრწნელად, საქმე 13,34ႪႭ; განიზრახა მ. მუნ, საქმე 20,3ႪႭ; ჟამი იგი მიქცევისა ჩემისაჲ მოიწია, 2 ტიმ. 4,6; განიზრახა მიქცევად მუნ, საქმე 20,3; აქუნდამცა ჟამი მუნვე მიქცევისაჲ, ებრ. 11,15.

6. მიქცევა ქარსა პირისა მიბრუნება, პირის შექცევა, წინააღმდეგობის დაძლევა: ვერ ეძლო მიქცევად ქარსა, საქმე 27,15.

ნ.კ. გარე-მიქცევა.

მიღება 1. მიღება, ი: რომელი მიიღებს სძესა, ებრ. 5,13ႢႪ; მ. კურთხევასა ღმრთისა მიერ, ებრ. 6,7CD; რომელი ათეულსა მ., ებრ. 7,9; ითხოვთ და ვერ მიიღებთ, იაკ. 4,3; რომელნი-იგი ნიჭსა სიმართლისასა მიიღებენ, ჰრომ. 5,17ႢႪႪCD; უკუეთუ სხუანი თქუენისაგან ჴელმწიფებისა მ., 1 კორ. 9,12; ლევის ძეთაგანნი მღდელობასა მ., ებრ. 7,5; ათეულსა მ., ებრ. 7,8; მადლობით მ., 1 ტიმ. 4,4; ჴელმწიფებასა... მ., გამოცხ. 17,12; რომელი მიიღებნ სძესა, ებრ. 5,13.

მიიღებდეს საზრდელსა, საქმე 2,46: რომელი მიიღე უფლისა მიერ, კოლ. 4,17; იჴსენებდ, უკუეთუ ვითარ მ. და შეინახე, გამოცხ. 3,3; მ. ძალი ეგე შენი დიდი, გამოცხ. 11,17; მიიღო საზრდელი და განძლიერდა, საქმე 9,19; ესევითარი მცნებაჲ მ. მათგან, საქმე 16,24FG; ცოდვამან მიზეზი მ. მცნებისა მისგან, ჰრომ. 7,11CD; მ. ქებაჲ მისგან, ჰრომ. 13,3D; რომელმან ფრიად მ., 2 კორ. 8,15ႢCD; ხატი მონისაჲ მ., ფილიპ. 2,7CD; ურჩმან მ. სამჯელი კუალად-გებისაჲ, ებრ. 2,2CD; დასაბამი მ. სიტყუად, ებრ. 2,3Ⴊ; თავადმან მსგავსად მ. მათივე, ებრ. 2,14Ⴊ; მათგან ათეული მ. აბრაჰამისგან, ებრ. 7,6CD; სარრა... ძალი მ., ებრ. 11,11ႪCD; რომელმან აღთქუმაჲ იგი მ., ებრ. 11,17ႢႡ; მ. ღმრთისაგან მადლი, 1 პეტ. 4,10; მოვიდა და მ. წიგნი, გამოცხ. 5,7; რაჟამს მ. მან წიგნი იგი, გამოცხ. 5,8; რომელთა მიიღეთ შჯული, საქმე 7,53I; რომელი არა მ., 2 კორ. 11,4; რომელი-იგი მ., გალ. 1,9CD; სული იგი მ. (მიიღეთა Ⴍ), გალ. 3,2; რომელცა-იგი ისწავეთ და მ., ფილიპ. 4,9; რომლისათჳს მ. მცნებაჲ, კოლ. 4,10; მ. თქუენ სიტყუაჲ იგი, 1 თეს. 2,13; ვითარცა-იგი მ. ჩუენგან, 1 თეს. 4,1D; ცხორებაჲ იგი, რომელი მ. მისგან, 1 იოვ. 2,27; რომელთა-ესე სული წმიდაჲ მიიღეს, საქმე 10,47ႪႭ; მ. ... რაოდენი ქმაეყოფოდა, საქმე 17,9HI; მათცა მ. საზრდელი, საქმე 27,36ႪႭ; რომელთა მ. ბეჭედი, გამოცხ. 19,20; არცა მ. ბეჭედი მისი, გამოცხ. 20,4.

განსაგებელი მისი მიიღენ სხუამან, საქმე 1,20; კაცად-კაცადმან თჳსი სასყიდელი მიიღის თჳსისაებრ შურომისა, 1 კორ. 3,8; მან სასყიდელი მ., 1 კორ. 3,14; ერთმანვე მ. ნიჭი, 1 კორ. 9,24; თჳსი იგი პური წინაისწარ მ. ჭამად, 1 კორ. 11,21 მ. კურთხევაჲ ღმრთისაგან, ებრ. 6,7; კუალად-საგებელი იგი... ურთიერთას მიიღიან, ჰრომ. 1,27: მიიღოს სული წმიდაჲ, საქმე 8,19; ფასი მ. მან პავლესგან, საქმე 24,26FႭ; ადგილი სიტყჳს-გებისაჲ მ., საქმე 25,16ႪႭ; რაჲთა საზრდელი მ., საქმე 27,3; კაცად-კაცადმან თჳსი სასყიდელი მ., 1 კორ. 3,8CD; რომელი არავინ უწყის, გარნა რომელმან მ., გამოცხ. 2,17; მ. ბეჭედი შუბლსა მისსა, გამოცხ. 14,9: მიიღოთ ნიჭი სული წმიდისაჲ, საქმე 2,38ႪႭ; სხუაჲ სული მ. მისგან, 2 კორ. 11,4ႢႡ; არამედ სასყიდელი სავსებით მ., 2 იოვ. 1,8Ⴍ: წყლულებათა მისთაგან არა მ., გამოცხ. 18,4; რაჲთა მიიღონ სული წმიდაჲ, საქმე 8,15ႪႭ; თავისა თჳსისა სამჯელი მ., ჰრომ. 13,2CD; რაჲთა განსხრწნადი გჳრგჳნი მ., 1 კორ. 9,25ႪႢႡ; აღთქუმაჲ იგი მ. ჩინებულთა მათ, ებრ. 9,15CႡ; რაჲთა მ. სიწმიდისაგან მისისა, ებრ. 12,10Ⴊ; რაჲთა მ. ბეჭედი ჴელსა მათსა, გამოცხ. 13,16; მ. ბეჭედი სახელისა მისისაჲ, გამოცხ. 14,11.

რომელსა დაჰსდვა ჴელი, მიიღოდის [შერ. კავშ.] სული წმიდაჲ, საქმე 8,19ႢႪ.

უკუეთუ სული წმიდაჲ მიგიღებიეს, საქმე 19,2: არარაჲ მ., საქმე 27,33; არა მ. სული იგი მონებისაჲ, ჰრომ. 8,15; რომელ არა მ., 1 კორ. 4,7; უკუეთუ მ., რასსა იქადი, 1 კორ. 4,7; რომელცა-იგი მ., 1 კორ. 15,1; სამჯელი მიუღებიეს, იუდა 1,7; რომელთა მეფობაჲ არღა მიუღია, გამოცხ. 17,12; რომელი არღა მიგეღო, 2 კორ. 11,4ႢႡ.

მცნებაჲ აქუს ათეულისა მიღებაჲ, ებრ. 7,5; გამოირჩიე... მიღებად ნაწილი ესე მსახურებისაჲ ამის, საქმე 1,25; მიგაელინო შენ მ. მათა მიტევებად ცოდვათა მათთა, საქმე 26,18; ჰლოცვიდა... მ. საზრდელისა, საქმე 27,33; გლოცავ მ. საზრდელისა, საქმე 27,34; ესენი წარვავლინნე მ. მადლისა მის თქუენისა, 1 კორ. 16,3; გუევედრნეს... ზიარებასა წმიდათა მსახურებისასა მ. ჩუენგან, 2 კორ. 8,4ႢႡ; მცნებაჲ აქუს ათეულისა მ., ებრ. 7,5CD; ღირს ხარ შენ, ... მ. დიდებისა, გამოცხ. 4,11; ღირს ხარ შენ მ. წიგნისა მის, გამოცხ. 5,9; ღირს არს კრავი იგი დაკლული მ. ძალისა, გამოცხ. 5,12; ჰნებავს მ. წყლისა მის, გამოცხ. 22,17.

არარაჲ არს განსაგდებელ, მადლობით მიღებული, 1 ტიმ. 4,4CD: რაჲსა იქადი, ვითარცა არა-მიღებულსა, 1 კორ. 4,7; ღმერთმან დაჰბადნა მისაღებელად... მორწმუნეთათჳს, 1 ტიმ. 4,3CD.

2. წაღება, მიტანა, ი: მეფეთა ქუეყანისათა დიდებაჲ და პატივი მისა მიიღონ, გამოცხ. 21,24; მ. დიდებაჲ და პატივი წარმართთაჲ მუნ, გამოცხ. 21,26.

3. წართმევა, მიტაცება: აცილება, ი/უ: თავსიდებთ..., უკუეთუ ვინმე მიგიღებს, 2 კორ. 11,20; რაჲთა არავინ მიგიღოს გჳრგჳნი შენი, გამოცხ. 3,11.

ე: სიმდაბლითა თჳსითა სამჯელი მისი მიეღო, საქმე 8,33ႪႭ ასცდა, ასცილდა.

მიუღებელად აქუს მღდელობაჲ იგი, ებრ. 7,24ႢႡ ისე, რომ ვერავინ წაართმევს, სინონ. წარუვალად.

მიყვანა, 0–2: რომელთა-იგი მიჰყვანდა პავლე, საქმე 17,15ႪႭ; მ. იგი ბანაკად, საქმე 21,37.

მიყვანება მიყვანა, ი: მიიყვანა ათასისთავისა მის, საქმე 23,18; მიიყვანნა იგინი მესაპყრობილეთ მოძღუარმან მან, საქმე 16,33; ესე... მიიყვანეთ [წყვეტ.] და მოჰკალთ, საქმე 2,23ႪႭ; მიიყვანეს იგი ათენამდე, საქმე 17,15; შეიპყრეს იგი და არიოპაგედ მ., საქმე 17,19; მ. ღამე ანტიპატრიტადმდე, საქმე 23,31; ჭაბუკი ესე მიიყვანე [ბრძ.] ათასისთავისა, საქმე 23,17; რაჲთა საუკუნოდ მიიყვანო, ფილემ. 1,15; რაჲთა... კრულნი მიიყვანნეს იერუსალჱმდე, საქმე 9,21; მიიყვანონ იგი ფილიკის მთავრისა, საქმე 23,24.

ბრძანა მიყვანებაჲ მისი ბანაკად, საქმე 21,34; უბრძანა... მ. მისი ბანაკად, საქმე 23,10ႢႪႭ; ბრძანა ათასისთავმან მ. მისი, საქმე 22,24; მოიღო ბრძანებაჲ... მიყვანებად შერთვა, საქმე 10,22.

მიყვანებად ერი აქ: გამოყვანა, შეძენა, შექმნა: მოიხედნა პირუელად მიყვანებად წარმართთაგან ერი, საქმე 15,14ႪႭ.

ნ.კ. თანა-მიყვანება.

მიყოლა წაყოლა. O–2 ენ.: ძმათაგანნიცა... მიჰყვეს მას. საქმე 10,23.

მიყოფა 1. მიყოფა ჴელისა საქმის შედგომა, ხელის მოკიდება, დაწყება. O–2: ჴელი მიყო... ძჳრის ყოფად, საქმე 12,1.

2. მიმართვა, მიშვება, посылать, отправлять, πέμπω. ωπωμζζ. O–2: მიყავ მანგალი ეგე შენი და მომკე. გამოცხ. 14,15.

3. გადმოგდება, ჩამოგდება. повергать, βάλλω. O–2: და მიყო მჴდომარემან მან ღრუბელსა ზედა მანგალი თჳსი ქუეყანად და მომკო ქუეყანაჲ, გამოცხ. 14,16.

ნ.კ. წინა-მიყოფა.

მიშუება მიშვება, თავის ნებაზე გაშვება, არ დაშლა. ი/უ–(3)2: რომელმან-იგი წარსრულთა მათ ნათესავთა მიუშუა... სლვად გზათა ნებისა მათისათა, საქმე 14,16; მიუშუეს იგი წარტაცებად ღელვათა. საქმე 27,32ႪႭ.

მიცემა 1. O–3: აჰა ესერა მიგცემ კრებულისაგან ეშმაკისა, გამოცხ. 3,9; ჴელმწიფებასა მათსა მჴეცსა მისცემენ. გამოცხ. 17,13; ვითარცა სული იგი მისცემდა მათ, საქმე 2,4KႳႪႭ; მ. ხურითა არა მცირედსა საქმესა, საქმე 19,24; თავსა შენსა სახედ მისცემდი [ბრძ.], ტიტე 2,7CD; ამისთჳს ხარკსაცა მისცემდით, ჰრომ. 13,6; მ. ყოველთა თანა-ნადებსა, ჰრომ. 13,7; სამართალსა და სწორსა მ. მონათა მათ, კოლ. 4,1CD; რომელი მისცემდეს – უხუებით. ჰრომ. 12,8; მივეც მას ჟამი, გამოცხ. 2,21; რომელნი მივსცენ ეშმაკსა, 1 ტიმ. 1,20; ვითარცაიგი მიგეც თქუენ. 1 კორ. 11,2CD; რომელცა-იგი მ. თქუენ, 1 კორ. 11,23; რამეთუ მ. თქუენ, 1 კორ. 15,3.

მისცა მას მადლი, საქმე 7,10; მ. მას განცხადებულებაჲ, საქმე 10,40; რაჲთამცა არა მ., საქმე 19,31ႳႪ; კაცად-კაცადსა ვითარცა ღმერთმან მ., 1 კორ. 3,5; ათეული მ. ყოვლისა მისგან, ებრ. 7,2ႢCD; ათეული მ. აბრაჰამ, ებრ. 7,4; 7,6; მ. მას... ძალი თჳსი, გამოცხ. 13,2; მ. ჴელმწიფებაჲ იგი მჴეცსა მას, გამოცხ. 13,4; ვინ წინაჲსწარ მი-რაჲმე-სცა მას, ჰრომ. 11,35; ჰრომ. 11,35; მიგცა თქუენ სული, გალ. 3,5CႢ; წარმართთაცა თუ მადლი იგი სწორი მისცა ღმერთმან, საქმე 11,17; წარმართთაცა მ. ღმერთმან სინანული, საქმე 11,18ႪႭ; მ. იგი ოთხთა ოთხეულთა, საქმე 12,4; მ. მათ სული წმიდაჲ, საქმე 15,8; მ. იგი გლახაკთა, 2 კორ.9,9; მ. ნიჭად კაცთა, ეფეს. 4,8; ღმერთმან მ. გულთა მათთა, გამოცხ. 17,17C; მისცნა ჰყრობილნი იგი ერის-მთავარსა მას, საქმე 28,16ႪႭ; მ. იგინი ღმერთმან გულის-თქუმასა გულთა მათთასა, ჰრომ. 1,24; მ. იგინი... ვნებასა მას გინებისასა, ჰრომ. 1,26; მ. იგინი... გამოუცდელსა მას გონებასა, ჰრომ. 1,28; მ. იგინი სატანჯველად, 2 პეტ. 2,4; მ. იგინი მსახურებად ძალთა ცისათა, საქმე 7,42; მ. შჳდთა მათ ანგელოზთა შჳდნი ლანკანი, გამოცხ. 15,7; მცნებანი მიგცენით (მიგცნჷნით ႢႨႹ) თქუენ, 1 თეს. 4,2CD; მისცეს წიგნი იგი მთავარსა მას, საქმე 23,33; მ. პავლე... ასისთავსა მას, საქმე 27,1; მისცნეს იგინი დამარხვად, საქმე 4,3; თავნი თჳსნი... მ. უფალსა. 2 კორ. 8,5; წარიწირნეს თავნი მათნი და მ. (მისცეს Ⴊ) ბილწებასა, ეფეს. 4,19ႦႢCD; მისცეს წიგნი იგი ჴელთა მათთა, საქმე 15,30.

თავი შენი სახედ მიეც, ტიტე 2,7; მიეცინ წყალობაჲ უფალმან. 2 ტიმ. 1,16ႨႠႬ; მივსცე მას ჭამად ძელისა მისგან ცხორებისა, გამოცხ. 2,7; მ. რიცხჳ სპეტაკი, გამოცხ. 2,17; მ. მას მანანაჲსა მისგან, გამოცხ. 2,17; მ. ჴელმწიფებაჲ წარმართთა ზედა, გამოცხ. 2,26; მ. მას ვარსკულავი იგი განთიადისაჲ, გამოცხ. 2,28; წყურიელსა მ. წყაროჲსა მისგან წყლისა, გამოცხ. 21,6; მ. მას ესე ყოველი, გამოცხ. 21,7; მიგცე თქუენ წმიდაჲ იგი დავითისი, საქმე 13,34; მ. თქუენ... საქმეთა თქუენთაებრ, გამოცხ. 2,23; რაჲთა მი-რაჲმე-გცე თქუენ მეცა მადლი სულიერი, ჰრომ. 1,11; მივსცე ორთა მათ მოწამეთა ჩემთა, გამოცხ. 11,3; მივსცნე ჴორცნი ჩემნი დასაწუელად*, 1 კორ. 13,3; მ. შჯულნი ჩემნი გონებათა მათთა, ებრ. 8,10; 10,16; რაჲთა არა მისცეს თავი თჳსი სახილველსა მას, საქმე 19,31; რაჟამს მ. მეუფებაჲ ღმერთსა, 1 კორ. 15,24ႢႬ; რაჲთა მ. იგი ლოცვასა წმიდათასა, გამოცხ. 8,3; და მ. ჴელთა მის ერისათა, საქმე 12,4; რაჲთა მ. მადლი მსმენელთა მათ, ეფეს. 4,29; რომელი მაქუს, მიგცეთ შენ, საქმე 3,6G; რაჲთა თავნი თჳსნი სახედ მიგცნეთ (მიგცნე Ⴈ) თქუენ, 2 თეს. 3,9; სიტყუაჲ მისცენ. ებრ. 13,17; ძღუენი მ. ურთიერთას, გამოცხ. 11,10; მ. ჴელთა წარმართთასა, საქმე 21,11.

აჰა ესერა მიმიცემია წინაშე შენსა კარი განღებული, გამოცხ. 3,8.

ე: ჴელთ-დასხმითა მოციქულთაჲთა მიეცემის სული წმიდაჲ, საქმე 8,18I; ჩუენ... სიკუდილსა მივეცემით, 2 კორ. 4,11; მიეცემოდა კაცად-კაცადსა. საქმე 4,35; მივეცი ჴელთა ჰრომთასა. საქმე 28,17; ვითარცა ცხოვარი კლვად მიეცა, საქმე 8,32; მ. მადლითა ღმრთისაჲთა ძმათაგან, საქმე 15,40; მ. მას გჳრგჳნი, გამოცხ. 6,2; მ. აღებად მშჳდობაჲ, გამოცხ. 6,4; მ. მას მახჳლი დიდი, გამოცხ. 6,4; მ. მას ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 6,8; 13,5; 13,7; მ. მას საკუმეველი ფრიადი, გამოცხ. 8,3; მ. მას კლიტჱ, გამოცხ. 9,1; მ. მას პირი დიდად მეტყუელი, გამოცხ. 13,5; მ. მას სული, გამოცხ. 13,15; მ. მას ცეცხლითა დაწუვად კაცთა, გამოცხ. 16,8; ესეზომად მ. მას ტანჯვაჲ, გამოცხ. 18,7; მ. მას, რაჲთა შეიმოსოს ბისონი, გამოცხ. 19,8; ერთჳე მ. წმიდათა სარწმუნოებაჲ, იუდა 1,3; მ. მათ სამოსლები სპეტაკები, გამოცხ. 6,11; რომელთა მ. ვნებაჲ ქუეყანისა და ზღჳსაჲ, გამოცხ. 7,2; მ. მათ ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 9,3; მ. მათ, რაჲთა არა მოკლნენ იგინი, გამოცხ. 9,5; მ. იგი წარმართთა, გამოცხ. 11,2; საშჯელი მ. მათ, გამოცხ. 20,4; რომელსაცა მიეცენით სახედ მოძღურებისა, ჰრომ. 6,17; მიეცნეს ბილწებასა, ეფეს. 4,19; მ. დედაკაცსა მას ორნი ფრთენი, გამოცხ. 12,14; სასწაულთა მათთჳს, რომელ მ. მას, გამოცხ. 13,14; მ. მათ შჳდნი საყჳრნი, გამოცხ. 8,2.

ნეტარ არს მიცემაჲ ვიდრე მოღებაჲ, საქმე 20,35; ესე... აღამაღლა... მიცემად სინანული ისრაჱლსა, საქმე 5,31ႳႪႪႭ; აღუთქუა მას მ. იგი, საქმე 7,5; წარმართთაცა მ. ჯერ-იჩინა, საქმე 11,18; ეგულებოდა ჰეროდეს... მ. ჴელთა მათთა. საქმე 12,6; მ. ეგევითარი იგი ეშმაკსა. 1 კორ. 5,5; რაჲთა აქუნდეს მ., ეფეს. 4,28; ჯერ-გჳჩს მ. თქუენდა. 1 თეს. 2,8; მადლსა შემძლებელ ვართ მ. ღმერთსა, 1 თეს. 3,9; მ. სასყიდელი მონათა შენთა, გამოცხ. 11,18; მიეცა მას სული მ. ხატსა მას მჴეცისასა.

---

* გამოც.: დასაწუველად. რაც კორექტურ. შეცდომაა.

გამოცხ. 13,15: მ. მისდა სასუმელი იგი ღჳნისაჲ, გამოცხ. 16,19; მ. მეფობაჲ მათი მჴეცსა, გამოცხ. 17,17.

მადლის მიმცემელ იყო ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11Ⴄ; მადლის მ. იყვენით, კოლ. 3,15; მეძიებელთა მისთა სასყიდლის მ. ეყოს, ებრ. 11,6; უხუად მ. იყვნედ, 1 ტიმ. 6,18.

კაცად-კაცადსა მიცემულ არს, 1 კორ. 12,7; რომელსამე სულისა მისგან მ. არს სიტყუაჲ სიბრძნისაჲ, 1 კორ. 12,8; მსგავსად მიცემულისა მის მისდა სიბრძნისა, 2 პეტ. 3,15F; მადლის მისაცემელ იყოს ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11; მხიარულად მისაცემელი უყუარს ღმერთსა, 2 კორ. 9,7.

დაჯდომის მიცემა ნების მიცემა, ნების დართვა, რომ დაჯდეს, 0—3: მივსცე მას დაჯდომაჲ ჩემ თანა, გამოცხ. 3,21.

დიდების მიცემა დიდების თქმა, დიდება, 0—3: არა მისცა მან დიდებაჲ ღმერთსა, საქმე 12,23 არ ადიდა ღმერთი; მ. დიდებაჲ ღმერთსა, ჰრომ. 4,20 ადიდა ღმერთი; მ. მას დიდებაჲ, 1 პეტ. 1,21; მისცეს [მათ] დიდებაჲ ღმერთსა, გამოცხ. 11,13; რაჲთამცა მ. მას დიდებაჲ, გამოცხ. 16,9; მიეცით მას დიდებაჲ, გამოცხ. 14,7; მივსცეთ მას დიდებაჲ, გამოცხ. 19,7; რაჟამს მისცენ ცხოველთა მათ დიდებაჲ, გამოცხ. 4,9.

თავის მიცემა თავის დადება, თავის შეწირვა, 0—3: რომელმან მისცა თავი თჳსი, გალ. 1,4; 2,20; 1 ტიმ. 2,6; ტიტე 2,14; მ. თავი თჳსი ჩუენთჳს, ეფეს. 5,2; თავი თჳსი მ. მისთჳს, ეფეს. 5,25; რომელთა-იგი თავნი თჳსნი მისცნეს, საქმე 15,26.

მადლის მიცემა მადლიერება, მადლობის თქმა, 0—3: არა ღმრთეებრ ადიდებდეს, გინა მადლსა მისცემდეს, ჰრომ. 1,21Ⴂ.

ნ.კ. მადლ-ცემა, მადლობა.

პატივის მიცემა პატივისცემა, ზრუნვა, 0—3: ამას უმეტჱსსა პატივსა მივსცემ, 1 კორ. 12,23; ამას პატივსა უმეტესსა მივსცემთ, 1 კორ. 12,23ႢႨႄCD უფრო მეტად ვზრუნავთ; დედათასა მისცემდით პატივსა, 1 პეტ. 3,7 პატივი ეცით; ნაკლულევანსა მას უმეტჱსი მისცა პატივი, 1 კორ. 12,24 უფრო მეტი პატივი სცა, მეტი იზრუნა.

მიცემა პყრობილად, საპყრობილესა, საპყრობილედ დაპატიმრება, 0—3: მივსცემდი (მივსცემდ ႢႨႭ) საპყრობილესა მამათა და დედათა, საქმე 22,4; მივსცემდ საპყრობილედ... მორწმუნეთა შენთა, საქმე 22,19; გამოითრევდა მამებსა და დედებსა და მისცემდა საპყრობილედ, საქმე 8,3; მრავალნი წმიდანი მე საპყრობილედ მივსცენ, საქმე 26,10; განუტევენით კაცნი ეგე, რომელ მივსცენით საპყრობილედ, საქმე 16,35; განუტევენ კაცნი ეგე, რომელნი მიგვცენით პყრობილად, საქმე 16,35ႢႨႭ.

წილის მიცემა წილისყრა, 0—3: და მისცეს წილი მათ, და გამოუჴდა წილი მატათიას ზედა, საქმე 1,26; მისცნეს წილნი მათ, საქმე 1,26ႨႭ.

ჴელის მიცემა ხელის გაწოდება, დახმარება, 0—3: მან ჴელი მისცა და აღადგინა, საქმე 9,41.

მიცემა 2. გაცემა, ღალატი, 0—(3)2: ჩუენ ყოველთათჳს მისცა იგი, ჰრომ. 8,32; ადიდა ძჱ თჳსი იესუ, რომელ-იგი თქუენ მიეცით, საქმე 3,13.

ე: მას ღამესა, რომელსა მიეცემოდა, მოიღო პური, 1 კორ. 11,23; რომელი მიეცა ცოდვათა ჩუენთათჳს, ჰრომ. 4,25; მ. მსაჯულსა სიცრუვით, 1 პეტ. 2,23.

ნ.კ. სახედ მიცემა.

მიცვალება სახის შეცვლა, შეცვლა, გარდაქმნა; გადანაცვლება, გადასვლა, გადაყვანა, 0—2: რომელმან... მიმცვალნა ჩუენ სასუფეველსა ძისა მისისა საყუარელისასა, კოლ. 1,13CD.

ი ვნ.: მასვე ხატსა მივიცვალებით, 2 კორ. 3,18; რამეთუ მივიცვალენით სიკუდილისაგან ცხორებად, 1 იოვ. 3,14 გადავინაცვლეთ, გადავედით; მიიცვალენით განახლებითა მით გონებისა თქუენისაჲთა, ჰრომ. 12,2 შეიცვალეთ, გარდაიქმენით [ბრძ.].

მიძლუანება, მიძლუნება გაგზავნა, წაყვანინება; მიძღვნა, ძღვნად გაგზავნა, მირთმევა, ი/უ: ვითარცა მეუწყა ძჳრის ზრახვაჲ კაცისა მისთჳს, მიგიძლუანე შენ, საქმე 23,30 ვარ.: წარმოვავლინე; ვიდრემდე მოუძლუანო იგი კეისარსა, საქმე 25,21.

ვსაჯე მაგისი მიძლუნებაჲ(!), საქმე 25,25; უჯერო მიჩნს მიძლუანებაჲ პყრობილისაჲ, საქმე 25,27: ბრძანეს... სამსახურებელად მიძლუანებად ძმათა მათ, საქმე 11,29.

მსგავსად მიძლუანებულთა მათ შენდა წინასწარმეტყუელებათა, 1 ტიმ. 1,18CD.

მიწა ნიადაგი, თიხა; მიწის ზევითა ფხვიერი ნაწილი, მტვერი: პირველი იგი კაცი ქუეყანისაგან მიწაჲ, 1 კორ. 15,47CႢ; დაისხეს მ. თავთა ზედა მათთა, გამოცხ. 18,19; პირველი იგი კაცი ქუეყანისაგან მიწისაჲ, 1 კორ. 15,47.

მიწდოლვა ნ. მიწუდომა.

მიწევნა 1. მიყვანა, მიღწევინება, ა—(3)2: რომელმან-იგი... მიმაწინა ჩუენ სასუფეველსა, კოლ. 1,13.

2. მისვლა, მიღწევა, ი ვნ.: ამისთჳს მიიწევის რისხვაჲ ღმრთისაჲ, ეფეს. 5,6CD; ღაღადებაჲ იგი მომკალთაჲ მათ ყურთა უფლისა საბაოთისათა მ., იაკ. 5,4ႨႭ; მიიწია დერბედ და ლუსტრად, საქმე 16,1; მ. ეფესოდ, საქმე 18,19; მ. პამბავი მისი, საქმე 21,31; მ. მათ ზედა, საქმე 21,32; მ. იგი აღსავალსა მას, საქმე 21,35; ანუ თქუენდა ხოლო მ., 1 კორ. 14,36; სიკუდილმდე მ., ფილიპ. 2,30; ღაღადებაჲ იგი მომკალთაჲ ყურთა უფლისა... მ., იაკ. 5,4; მივიწიენით წინაშე ქონსა, საქმე 20,15; მ. კონდ, საქმე 21,1ႢႨႭ; მ. ტჳროდ, საქმე 21,3ႨႭ; მ. პტოლემაიდად, საქმე 21,7ႨႭ; მეორესა დღესა მ. სიდონდ, საქმე 27,3; ძნიად მ. კნიდონდ, საქმე 27,7; მ. რჱგიონდ, საქმე 28,13; ვიდრე თქუენდამდე მ., 1 კორ. 10,14; მიიწინეს იგინი ბჭეთა მათ, საქმე 12,10ႨႭ; ვითარცა მ., საქმე 17,10ႨႭ; აგრიპა მეფე და ბერენიკე მ. კესარიად, საქმე 25,13E; მი-რაჲ-იწინეს სალამინედ, საქმე 13,5; ვიდრემდე მივიწინეთ... ერთობასა, ეფეს. 4,13CD.

ესავს მიწევნასა, საქმე 26,7; ჰგონებდეს... მ. რომელსამე სოფელსა, საქმე 27,27; ჰგონებდეს... მიწევნად რომელსამე სოფელსა, საქმე 27,27ႢႨႭ; ვერ იკადრა სასჯელი გმობისაჲ მ. მის ზედა, იუდა 1,9Ⴂ.

3. მიწევა, დაწევა, ე: ვერ მივეწინეთ მესუენებულთა მათ, 1 თეს. 4,15ႄCD.

მიწერა, 0–2: არა თუ საკდემელად თქუენდა მივ-სწერ (მიჳწერ Ⴂ), 1 კორ. 4,14; მ. წიგნსა ამას, 1 კორ. 5,9Ⴄ; რომელსა-ესე მ. თქუენდა, 1 კორ. 14,37; სხუასა რას მ., 2 კორ. 1,13D; აწ შორით მ., 2 კორ. 13,2CD; ამას შორით მ., 2 კორ. 13,10; რომელსა-ესე მ. (მიე-ჭწერ Ⴌ) თქუენდა, გალ. 1,20; ამას მ. შენდა, 1 ტიმ. 3,14; ამას მ. თქუენდა, 1 იოვ. 2,1; 2,7; 2,8; 2,12; 2,13ႢႭ (2-ჯერ); მცნებასა ახალსა მ. შენდა, 2 იოვ. 1,5; მივწერ (მიესწერ ႤႢ) თქუენდა წიგნსა, 2 პეტ. 3,1; ამას მ. (მიესწერ ႤႢႭ) თქუენდა, 1 იოვ. 1,4; მ. (მივსწერ ႢႭ) თქუენდა, მამანო, 1 იოვ. 2,13; მ. (მივ-სწერ G) თქუენდა, ჭაბუკნო, 1 იოვ. 2,14; არა თუ სხუ-ასა რას მივსწერთ, 2 კორ. 1,13.

უკადნიერესად-რე მივწერე თქუენდა, ჰრომ. 15,15; მ. წიგნსა მაგას, 1 კორ. 5,9; მ. თქუენდა, 1 კორ. 5,11; 2 კორ. 7,12; ეფეს. 3,3; 1 იოვ. 2,14ႢႭ; 2,21; 2,26; 5,13; არა ამისთჳს მ. ესე, 1 კორ. 9,15; მ. თქუენდა ესევე. 2 კორ. 2,3; შეურვებულისაგან გულისა მ. თქუენდა, 2 კორ. 2,4; წიგნები მ. ... თქუენდა, გალ. 6,11; ესრÙთ მ., 2 თეს. 3,17; დალათუ მცირედ მ. თქუენდა, ებრ. 13,22; სასოებითა... მ. შენდა, ფილემ. 1,21; ვითარ-იგი მცირედ მ., 1 პეტ. 5,12: მ. ეკლესიასა, 3 იოვ. 1,9; მივსწერე თქუენდა, გალ. 1,20Ⴂ; მი-ვე ამისთჳს-ვწერე, 2 კორ. 2,9; მიწერა წიგნი, რომელსა წერილ იყო, საქმე 23,25; მსგავსად მოცემულისა მის მისისა სიბრძნისა მ. თქუენ-და, 2 პეტ. 3,15; მორწმუნეთა წარმართთათჳს ჩუენ მივ-წერეთ, საქმე 21,25ႢႭ; მ. თქუენდა, მამანო..., მ. თქუენდა, ჭაბუკნო. 1 იოვ. 2,14F; რაჲ მივწერო უფლისა ჩემისა, საქმე 25,26; რაჲთა... უწყოდი, რაჲ მ., საქმე 25,26; მორწმუნეთათჳს წარმართთა ჩუენ მივწეროთ, საქმე 21,25ႤႢ.

ძ/უ: მიუწერა მეორე ესე ეპისტოლე, 2 ტიმ. (და-სასრ. CD); მორწმუნეთათჳს წარმართთა ჩუენ მიუწე-რეთ, საქმე 21,25; მიუწერეს მოწაფეთა მათ შეწყნარებაჲ მისი, საქმე 18,27Ⴂ; ანგელოზსა ზმირნისა ეკლესიისასა მიუწერე [ბრძ.], გამოცხ. 2,8; ანგელოზსა პერღამისა ეკ-ლესიისასა მ., გამოცხ. 2,12; ანგელოზსა თჳატრისა ეკ-ლესიისასა მ., გამოცხ. 2,18; ანგელოზსა სარდისა ეკლე-სიისასა მ., გამოცხ. 3,1; ანგელოზსა ფილადელფიისა ეკ-ლესიისასა მ., გამოცხ. 3,7; ანგელოზსა ლავდიკიისა ეკ-ლესიისასა მ., გამოცხ. 3,14.

ი. ვნ.: ჰრომელთა მიმართ მიიწერა კორინთÙთ, ჰრომ. (დასასრ.); კორინთელთა მიმართ მ. ფილიპÙთ სტეფანაჲს მიერ, 1 კორ. (დასასრ.); წიგნი კორინთელთა მიმართ მ. (მიწერა CD) ფილიპÙთ... ლუკაჲს მიერ, 2 კორ. (დასასრ.); წიგნი გალატელთა მიმართ მ. (მიწერა CD) ჰრომÙთ, გალ. (დასასრ.); წიგნი ეფესელთა მიმართ მ. (მიწერა CD) ჰრომÙთ, ეფეს. (დასასრ.); წიგნი ფი-ლიპელთა მიმართ მ. ჰრომÙთ, ფილიპ. (დასასრ.); კოლა-სელთაჲ მ. (მიწერა CD) ჰრომÙთ, კოლ. (დასასრ.); თე-სალონიკელთაჲ პირველი მ. (მიწერა CD) ათენაჲთ, 1 თეს. (დასასრ.); თესალონიკელთაჲ 2 მ. (მიწერა CD) ათენაჲთ, 2 თეს. (დასასრ.); ჰებრაელთა მიმართი მ. (მი-წერა CD) ტიმოთÙს მიერ, ებრ. (დასასრ.); წიგნი ტიმოთÙსა მიმართ მ. (მიწერა CD) ლავდიკიაჲთ, 1 ტიმ. (დასასრ.); წიგნი ტიტÙსა მიმართ კრიტელთა ეკლესიასა მ., ... ; მ. (მიწერა CD) ნიკოპოლისით, ტიტე (დასასრ.); წიგნი ფილემონისა მიმართ... მ. (მიწერა CD) ონესიმÙს მიერ მონისა, ფილემ. (დასასრ.).

არას ვაწყინებდით მათ, არამედ მიწერად მათა, საქმე 15,20; მეტ რაჲმე მიჩს მ. თქუენდა, 2 კორ. 9,1; იგივე მ. თქუენდა, ფილიპ. 3,1; არა გუაჭს ჩუენ მ. თქუ-ენდა, 1 თეს. 4,9; 5,1; მრავალი მეგულვა მ. თქუენდა, 2 იოვ. 1,12; მრავალი მინდა მ. შენდა, 3 იოვ. 1,13; არა მნებავს მელანითა და ლერწმითა მ. შენდა, 3 იოვ. 1,13; ჯერ-მიჩნდა მ. თქუენდა, იუდა 1,3; ყოველივე სწრაფაჲ ვყავ მ. თქუენდა, იუდა 1,3.

თესალონიკელთაჲ პირველი მიწერილი ათენაჲთ, 1 თეს. (დასასრ.);

მიწისაგან-ი მიწისაგან, თიხისაგან შექმნილი; მი-წიერი: ვითარცა-იგი მიწისაგანი, ეგრეცა მიწისაგანისანი, 1 კორ. 15,48; ვითარცა-იგი მიწისაგანი, ეგრეთცა მიწი-საგანნი, 1 კორ. 15,48CD; შევიმოსეთ ხატი იგი მიწისა-განისაჲ, 1 კორ. 15,49; ვითარცა-იგი მიწისაგანი, ეგრეცა მიწისაგანისანი, 1 კორ. 15,48.

მიწიფება 1. მიღწევა, მიწვდომა; მიწევა, დაწევა, ე: რომელსა-ესე მიეეწიფენით, ფილიპ. 3,16ႤႭ; ვერ მივე-წიფნეთ შესუენებულთა მათ, 1 თეს. 4,15ABႩ.

2. მოსწრება, ღირსება: რაჲთა მი-ვითარ რაჲ-ვეწი-ფო აღდგომასაცა მას მკუდრეთით, ფილიპ. 3,11Ⴍ რომ მოვესწრო; ვიდრემდე მივეწიფნეთ... ერთობასა მას, ეფეს. 4,13.

მიწოდება მიხმობა, მიწვევა, ძ/უ: კრულმან პავლე მიმიწოდა, საქმე 23,18GH; რაჲთა მიუწოდოს მას იერუ-სალÙმდ, საქმე 25,3Ⴄ.

მიწრაფება, მისწრაფება სწრაფად წასვლა, გა-შურება, ი ვნ.: აღვჴედით ნავსა... და მივიწრაფეთ (მი-ვისწრაფეთ CKႢႭ), საქმე 16,11.

მიწ(უ)დომა, მიწ(უ)თომა, მიწდოლვა 1. მიწ-ვდომა; მისვლა, მიღწევა, 0–2: წინასა მას მივსწუდები (მიესწუთები Ⴚ), ფილიპ. 3,13; მისწუდების (მისწუთების D) იგი ვიდრე განსაყოფელადმდე საშუმინველისა, ებრ. 4,12; შჯულსა სიმართლისასა ვერ მისწუდა (მიწუდა Ⴂ, მისწუთა ႩD), ჰრომ. 9,31; ვიდრე თქუენდამდეცა მივ-სწუეთით, 2 კორ. 10,14CD; რომელსა-ესე მივსწუედით (მიესწუეთით CD), ფილიპ. 3,16; რამეთუ მისწუდეს (მისწუთეს AC) ცოდვანი მისნი ცადმდე, გამოცხ. 18,5; რომელსა-ესე მივსწუდეთ, ფილიპ. 3,16Ⴇ.

განგჳყო ჩუენ ღმერთმან... მიწუდომად (მიწდომად ႢCD, მიწდოლვად ႤႧ) ვიდრე თქუენდამდე, 2 კორ. 10,13.

ვერ მიმწუდომელნი თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 10,14; ნათელსა მყოფ არს მიუწდომელსა (მიუწუდომელსა Ⴌ), 1 ტიმ. 6,16.

2. მიღწევა, ამა თუ იმ დრომდე მისვლა, ДОЖИТЬ, 0–2: რაჲთა მი-ვითარ რაჲ-ვსწუდე (-ვსწუთე Ⴚ) აღ-დგომასაცა მას მკუდრეთით, ფილიპ. 3,11.

3. ჩაწვდომა, გაგება: რაჲთა შეუძლოთ მიწთომად..., რაჲ-იგი არს სივრცე და სიგრძე, ეფეს. 3,18D.

მიხარება, ე: რაჲსათჳს არა უფროჲსღა თქუენ მი-გეხარების, 1 კორ. 6,7Ⴄ.

მიხება მიახლოება, დაახლოება, ე: და ვითარ მიეხო იგი დამასკეს, საქმე 9,3Ⴄ.

არა* ცგების კაცისა პურიასსა მიხებად წარმართთა, საქმე 10,28.

მიხედვა 1. შეხედვა, ცქერა, 0–(3)2: რომელსა მივხედევდ და განვიცდიდ, საქმე 11.6G შევსცქეროდი, ვუყურებდი; აღვიხილენ და მივხედე მას, საქმე 22,13; ვითარცა მივხედენ მას, სქმე 11,6ႢႪ; აღვიხილენ და მ. მას, საქმე 22,13ႢႪႭ; მიჰხედა (მიხედა DႪႭ) მას პეტრე, საქმე 3,4; მან მ. (მიხედა DႪႭ) მას, საქმე 10,4: მ. (მიხედა ႪႭCD) მას და ჰრქუა, საქმე 13.9; ვითარ მ. (მიხედა ႪႭCD) პავლე, საქმე 14,9; მ. (მიხედა ႪႭ) პავლე კრებულსა მას, საქმე 23.1; მიჰხედეს (მიხედეს ႪႭ) მას ყოველთავე, საქმე 6.15; მიხედნეს მას ყოველთა, საქმე 6.15E; მიჰხედოთ (მიხედოთ C'FႭ) თქუენ, იაკ. 2.3ႢE; რომელსამცა განეღო წიგნი იგი, ანუმცა მიეხედნეს მისა, გამოცხ. 5,4.

ვერვინ შემძლებელ იყო... განღებად წიგნისა მის და არცა მიხედვად მისა, გამოცხ. 5.3.

2. მიხედვა, მზრუნველობა, ყურადღების მიქცევა, პატრონობა: მიხედვაჲ ობოლთაჲ და ქურივთაჲ ჭირსა შინა მათსა, იაკ. 1,27.

3. ნახვა, სანახავად მისვლა, მონახულება: მოუჴდა გულსა მისსა მიხედვად ძმათა თჳსთა, საქმე 7,23.

4. მიხვედრა, ჩაწვდომა, გაგება, вникать, παρακύπτω, 0–(3)2: რომელმან მიჰხედა (მიხედა C'FHI) შჯულსა მას, იაკ. 1,25CႢ; რომელმან მიხედნა შჯულსა მას, იაკ. 1,25EG.

მიხუეჭა წართმევა, მიტაცება, ე: რაჲსათჳს არა უფროჲსღა თქუენ მიგეხუეჭების, 1 კორ. 6,7.

მიხუმა წართმევა, აცილება, აცდენა (სუბ. მრ.-შია), ე: სიმდაბლითა მისითა სამართალნი მისნი მიეხუნეს, საქმე 8,33.

მიჴდა 1. სასჯელის მოხდევინება, 0–3: რომელთა საშჯელი მიჰჴადოს, 2 თეს. 1,9Ⴂ.

2. გადასახლება, 0–2: მიგჴადნე თქუენ მიერ კერძო ბაბილონისა, საქმე 7,43.

მიჴდომა მიხდომა, თავს დასხმა, დაცემა, ი/უ: მიუჴდეს და წარიტაცეს იგი, საქმე 6.12.

ნ.კ. ზედა-მიჴდომა.

მიჰრონ-ი მირონი, სურნელოვანი ზეთი: არღარა იყოს... საკუმეველნი და მიჰრონი, გამოცხ. 18,13.

მკა: მოვიდა ჟამი მკისაჲ, გამოცხ. 14,15.

მკალ-ი კალია: გამოვიდეს მკალნი ქუეყანად, გამოცხ. 9,3; მსგავსებაჲ იგი მკალთაჲ ესევითარი იყო, გამოცხ. 9,7.

მკელობელ-ი კოჭლი: კაცი ვინმე იყო მკელობელი, საქმე 3,2; იყო კაცი... მ. დედის მუცლითგან, საქმე 14,8; რაჲთა არა მ. იგი დაეცეს, ებრ. 12,13; ეპყრა განკურნებულსა მას მკელობელსა, საქმე 3.11ႪႭ; მრავალნი... მკელობელნი განიკურნებოდეს, საქმე 8,7.

მკერდ-ი მკერდთა მათთა ზედა ერტყა სარტყლები ოქროჲსაჲ, გამოცხ. 15,6.

მკლავ-ი მკლავითა მაღლითა გამოიყვანნა იგინი, საქმე 13,17ႪႭ.

მკლველ-ი ნ. კლვა, კაცის-მკლველი.

მკრებელ-ი ნ. თესლის-მკრებელი.

მკუეთელ-ი ნ. მართლ-მკუეთელი.

მკსინვარე განრისხებული, გამძვინვარებული, გაბრაზებული: მოიწინეს... სადუკეველნი... მკსინვარენი სწავლისა მისთჳს ერისა, საქმე 4.2ႪႭ.

მკსინვარება განრისხება, გაბრაზება: იყო უკუე მკსინვარებაჲ მათ შორის, საქმე 15.39.

მკუდარ-ი მკვდარი: რამეთუ მკუდარ იყვნეს ჴორცნი მისნი, ჰრომ. 4.19; ცოდვაჲ მ. იყო, ჰრომ. 7.8; ჴორცნიმცა მ. არიან ცოდვისათჳს, ჰრომ. 8.10; მ. იყვენით ბრალითა, ეფეს. 2.1; ვიყვენით ჩუენ მ., ეფეს. 2,5; თქუენ რამეთუ მ. იყვენით, კოლ. 2,13; ცხოველი მ. არს, 1 ტიმ. 5,6; მ. არს იგი ხოლო, იაკ. 2,17; სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთასა მ. არს, იაკ. 2,20ႢႪႭ; 2.26; ჴორცნი თჳნიერ სულისა მ. არიან, იაკ. 2.26; რომელი ცხოველ ვარ და ვიქმენ მ., გამოცხ. 1,18; რომელი იქმნა მ. და ცხონდა, გამოცხ. 2,8; ცხოველ ხარ და მ. ხარ, გამოცხ. 3.1; იდვა მკუდარი, საქმე 20.9; დაეცეს მეყსეულად მ., საქმე 28,6; დავვარდი... ვითარცა მ., გამოცხ. 1,17; დაბანეს მ. იგი, საქმე 9,37.

განშორებად თქუენდა ნაკერპავისაგან და მკუდრისაგან, საქმე 15,29C; ერთისაგან იშვნეს და ესენი მკუდრისა (მკუდარისა Ⴂ) მისგან, ებრ. 11.12; ეგრეცა თქუენ შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი მკუდრად ცოდვისათჳს, ჰრომ. 6,11; რომელმან-იგი განაცხოველნის მკუდარნი, ჰრომ. 4,17; უკუეთუ ნანდჳლვე მ. არა აღდგებიან, 1 კორ. 15,15CD; უკუეთუ მ. არა აღდგენ, 1 კორ. 15.16; 15,32; უკუეთუ მ. არა აღდგომად არიან, 1 კორ. 15,29; ვითარ-მე აღდგენ მ., 1 კორ. 15,35; მ. აღდგენ უხრწნელნი, 1 კორ. 15.52; რომელმან-იგი აღადგინნის მ., 2 კორ. 1,9; მოიყვანნეს დედათა აღდგომილნი მ. მათნი, ებრ. 11,35; რომელმან განსაჯნეს... მ., 2 ტიმ. 4.1; ვიხილენ მ., გამოცხ. 20,12; და განისაჯნეს მ., გამოცხ. 20.12; მოსცნა ზღუამან მ., გამოცხ. 20.13; სიკუდილმან და ჯოჯოხეთმან მოსცნეს მ., გამოცხ. 20,13; მ. იგი... აღდგენ, 1 თეს. 4,16; ნეტარ არიან მ. იგი, გამოცხ. 14,13; სხუანი იგი მ. არა ცხონდეს, გამოცხ. 20,5.

ღმერთი მკუდართა [მიც. ბრ.] აღადგინებს, საქმე 26,8; ამისთჳს ესმა მ., 1 პეტ. 4,6; პირველ მ. [ნათ. ბრ.] აღდგომისა ნათელი მითხრობად, საქმე 26,23; წიგნი დაწერილი შემდგომად მ. მტკიცე არს, ებრ. 9,17; განშჯად ცხოველთა და მ., 1 პეტ. 4,5; მოვიდა... ჟამი მ. შჯისაჲ, გამოცხ. 11,18; უკუეთუ განერდომაჲ იგი მათი დაგება სოფლისა, რაოდენ-მე შეწყნარებაჲ მათი, არა თუ ცხორებაჲ მკუდართაგან, ჰრომ. 11,15CD; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებთ სინანულისასა მ. საქმეთა, ებრ. 6,1; განწმიდნეს გონებანიცა თქუენნი მ. საქმეთა, ებრ. 9,14; მკუდართა და ცხოველთა ზედა უფლებდეს, ჰრომ. 14,9: რომელთა-იგი ნათელ-იღის მკუდართათჳს, 1 კორ. 15.29; რაჲსაღა ნათელს-იღებენ მ., 1 კორ. 15,29CD.

იქმნა სისხლი, ვითარცა მკუდრისაჲ, გამოცხ. 16.3; განშორებად თქუენდა ნაკერპავთაგან და მკუდრისაჲსა, საქმე 15,29: მსაჯული ცხოველთა და მკუდართაჲ, საქმე 10,42, ესმა აღდგომაჲ მ., საქმე 17,32; აღდგომაჲ ყოფად არს მ., საქმე 24,15ႪႭ; იტყჳან... ვითარმედ აღდგომაჲ მ. არა არს, 1 კორ. 15,12; 15,13; კაცისა მიერ იყო... აღდგომაჲ მ., 1 კორ. 15,21; აღდგომაჲ მ., 1 კორ. 15,42;

* გამოც.: არაჲ.

რაჲთა მი-ვითარ-რაჲ-ვსწუდე აღდგომასა მასცა მკუდართასა, ფილიპ. 3,11CD; აღდგომისა მ., ებრ. 6,2; მითხრობისა იესუს მიერ აღდგომისა მკუდართაჲსა, საქმე 4,2; სასოებისათჳს და აღდგომისა მ. მე ვისაჯები, საქმე 23,6; აღდგომისათჳს მ. ვისაჯები მე, საქმე 24,21; აღდგომისა მ., ებრ. 6,2CD; ვიხილე... სულნი იგი მკუდართანი, გამოცხ. 6,9.

მკუდრება, მკუდრობა მკვდრობა, მკვდრად ყოფნა; აქ: სიბერწე: გან-არღა-იცადა... მკუდრობაჲ (მკუდრებაჲ ႢႪႧ) საშოჲსა სარაჲსი, ჰრომ. 4,19CD.

მკუდრეთ-ი მკვდრების სამყოფელი, საიქიო: რომელი ღმერთმან აღადგინა მკუდრეთით, საქმე 3,15; 4,10; მითხრობისა იესუს მიერ აღდგომისათჳს მ., საქმე 4,2ႪႭ; შემდგომად მ. აღდგომისა მისისა, საქმე 10,41; აღადგინა იგი მ., საქმე 13,30; 13,34; 17,31; ჰრომ. 10,9; გალ. 1,1; ეფეს. 1,20; ქრისტესა ჯერ-იყო ვნებად და აღდგომაჲ მ., საქმე 17,3; აღდგომითა მით მ. უფლისა ჩუენისაჲთა, ჰრომ. 1,4; აღმადგინებელი... იესუ ქრისტჱსი მ., ჰრომ. 4,24; აღდგა ქრისტე მ., ჰრომ. 6,4; 6,9; წარუდგინენით თავნი თქუენნი..., ვითარცა მ. ცხოველთა, ჰრომ. 6,13; სხუასა მის მ. აღდგომილისა, ჰრომ. 7,4; სული იგი აღმადგინებელი იესუჲსი მ., ჰრომ. 8,11; რომელმან-იგი აღადგინა ქრისტე მ., ჰრომ. 8,11; ქრისტჱსი მ. აღმოყვანებაჲ, ჰრომ. 10,7; არა თუ ცხორებაჲ მ., ჰრომ. 11,15; მ. აღდგომილ არს, 1 კორ. 15,12; 15,20; რომელმან აღადგინა უფალი იესუ მ., 2 კორ. 4,14; აღდეგ მ., ეფეს. 5,14; რაჲთა მი-ვითარ-რაჲ-ესწ-უდე აღდგომასაცა მას მ., ფილიპ. 3,11; რომელი არს დასაბამი, პირმშოჲ მ., კოლ. 1,18; აღადგინა მ., კოლ. 2,12; რომელი აღადგინა მ., 1 თეს. 1,10; მ. აღდგინებად შემძლებელ არს ებრ. 11,19Ⴊ; აღმოიყვანა მ. მწყემსი იგი, ებრ. 13,20; მოიჴსენე... აღდგომილი მ., 2 ტიმ. 2,8; აღდგომითა იესუ ქრისტჱსითა მ., 1 პეტ. 1,3; რომელმან-იგი აღადგინა მ., 1 პეტ. 1,21; მკუდრეთითცა აღდგინებად შემძლებელ არს, ებრ. 11,19.

მკუდრობა ნ. მკუდრება.

მკჳდრ-ი 1. მუდმივი მცხოვრები, მკვიდრი, დამკვიდრებული: რომელნი მკჳდრ იყვნეს ლჳდიას, საქმე 9,32ႪႭ; მ. არიან იერუსალჱმს შინა, საქმე 13,27; სული იგი... მ. არს თქუენ შორის, ჰრომ. 8,11CD; სადა მ. ხარ, გამოცხ. 2,13; სადა-იგი ეშმაკი მ. არს, გამოცხ. 2,13; ღმერთი თავადი მ. იყოს მათ შორის, გამოცხ. 21,3; ნუ იყოფინ მკჳდრი მას შინა, საქმე 1,20; რომელნი-ესე ვართ... მკჳდრნი შუვა ასურეთისანი, საქმე 2,9; გამოირჩინა ღმერთმან... მ. სასუფეველისანი, იაკ. 2,5; ტანჯნეს მ. ქუეყანისანი, გამოცხ. 11,10; დაითრვნეს მ. ქუეყანისანი, გამოცხ. 17,2; იხილეს იგი ყოველთა მკჳდრთა [მოთხრ. ბრ.] ლჳდიისათა, საქმე 9,35ႪႭ; მ. ქუეყანისათა განიხარონ მათ ზედა, გამოცხ. 11,10; თაყუანისცენ მას ყოველთა მ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 13,8; ჰყოფდა... ყოველთა მ. [მიც. ბრ.] მისთა... რაჲთა თაყუანისცენ, გამოცხ. 13,12; ყოველთა მ. ... ესმა სიტყუაჲ, საქმე 19,10; ვაჲ არს მ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 8,13; ეტყჳს მ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 13,14; დაუკჳრდეს მ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 17,8; აცთუნებს მ. მათ, გამოცხ. 13,14; ყოველთა შორის მ. იერუსალჱმისათა ჩას, საქმე 4,16; საცნაურ იქმნა ყოველთა მ. [ნათ. ბრ.] იერუსალჱმისათა, საქმე 1,19; წამებული ყოველთაგან მ. დამასკისათა ჰურიათა, საქმე 22,12ႪႭ; აქუნდა სახარებაჲ... ხარებად მ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 14,6; რომელსა ეგულების... გამოცდად მ. მათ ქუეყანისათა, გამოცხ. 3,10; ვიდრემდის... არა შჯი სისხლსა ჩუენსა მკჳდრთაგან ქუეყანისათა, გამოცხ. 6,10.

2. მემკვიდრე: არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი აბრაჰამისა... მკჳდრ ყოფაჲ იგი სოფლისაჲ, ჰრომ. 4,13; უკუეთუ შჯულისაგანნი იგი მ. არიან, ჰრომ. 4,14; მ. [ვართ] ღმრთისა თანა, ჰრომ. 8,17CD; მნებებელთა მიმართ ცხორებისა მ. ყოფისათა, ებრ. 1,14CD; სარწმუნოებითა მით სიმართლისაჲთა იქმნა იგი მ., ებრ. 11,7; მ. ვიქმნნეთ სასოებისა მის ცხორებისა საუკუნისა, ტიტე 3,7; მკჳდრცა [ვართ] ღმრთისა, ჰრომ. 8,17; მ. (მკჳდრ Ⴊ) ღმრთისა მიერ [ხართ], გალ. 4,7; რაოდენ ჟამ მკჳდრი იგი ყრმაღა არნ, გალ. 4,1; რომელი-იგი დაადგინა მკჳდრად ყოველთა, ებრ. 1,2; უკუეთუ შჯულისაგანნი იგი არიან მკჳდრნი, ჰრომ. 4,14CD; აბრაჰამისნი... შვილნი ხართ და აღთქუმისაგან მ., გალ. 3,29; რაოდენ ჟამ მ. იგი ყრმაღა არნ, გალ. 4,1Ⴚ; მკჳდრობდა... მკჳდრთა მათ თანა მისვე აღთქუმისათა, ებრ. 11,9CD; ჩუენებად მ. მის აღთქუმისათა შეუძრავობაჲ ზრახვისა თჳსისაჲ, ებრ. 6,17.

ნ.კ. თანა-მკჳდრი.

მკჳდრობა 1. დამკვიდრება, ცხოვრება, O—1: კარავსა შინა მკჳდრობდა, ებრ. 11,9.

2. მემკვიდრეობა: არა აქუს მკჳდრობაჲ (მკჳდრობა ႧCD), ეფეს. 5,5; შჯულისაგან იყო მ. იგი, გალ. 3,18; შემძლებელ არს... მოცემად მკჳდრობისა, საქმე 20,32; რომელ-იგი არს წინდი მ. ჩუენისაჲ, ეფეს. 1,14; სიმდიდრჱ დიდებისა მის მ. მისისაჲ, ეფეს. 1,18; ღირს გუყვნა ჩუენ ნაწილსა მას მ. წმიდათაჲსა, კოლ. 1,12; მოიღოთ მოსაგებელი იგი მ. მის თქუენისაჲ, კოლ. 3,24; ღირს გუყვნა ჩუენ ნაწილსა მას მკჳდრობისასა წმიდათასა, კოლ. 1,12Ⴍ; აღთქუმაჲ იგი მოიღონ ჩინებულთა მათ საუკუნისა მის მკჳდრობისათა, ებრ. 9,15.

მკჳრცხე, მკჳრცხლ 1. მკვირცხლი, მალხაზი, ლამაზი, ἀστεῖος: იყო იგი მკჳრცხე (მკჳრცხლ ႢႪႭ) წინაშე ღმრთისა, საქმე 7,20; იხილეს მ. (მკჳრცხჱ Ⴊ, მკჳრცხლ ႧCD) ყრმაჲ იგი, ებრ. 11,23.

2. ზმნზ., ქველად, ფეხით: ებრძანა მკჳრცხლ მოსლვად იგი, საქმე 20,13.

მკურნალ-ი განმკურნავი, исцелитель: გიკითხავს თქუენ ლუკა, მკურნალი საყუარელი, კოლ. 4,14.

მმართებელ-ი მესაჭე (ხომალდისა, გემისა), кормчий: ვიდრეცა-იგი ჰნებავნ მისლვაჲ მმართებელსა მას მათსა, იაკ. 3,4ႪႭ.

ნ.კ. განმმართებელი.

მმართებელობა მმართველობა, მართვა-გამგეობა, ხელმძღვანელობა: დაადგინა ღმერთმან... მმართებელობანი, 1 კორ. 12,28ႧႬ.

მნათობ-ი მანათობელი, светило; ნათება, ბრწყინვა: მნათობი მისი მსგავს იყო ქვასა პატიოსანსა, გამოცხ. 21,11; ქალაქსა მას არა უჴმს მზჱ, ანუ მთოვარჱ მნათობად, გამოცხ. 21,23.

მნე 1. სამეურნეო საქმეების გამგებელი. მოურავი; გამგებელი, გამრიგებელი, მმართველი; მეურვე. მზრუნველი: ჯერ-არს... უბრალო ყოფაჲ... ვითარცა ღმრთისა **მნჱ**, ტიტე 1,7; შემრაცხენინ ჩუენ კაცმან, ვითარცა... მნენი საიდუმლოთა ღმრთისათანი, 1 კორ. 4,1; კეთილნი მ. მრავალ-ფერისა მის ნიჭისა ღმრთისანი, 1 პეტ. 4,10; ნუცა ვითარმცა ეუფლებოდეთ მნეთა მათ, 1 პეტ. 5,3Ꮮ; მ. ქუეშე არნ, გალ. 4,2; საძიებელ არს მ. მათ შორის, 1 კორ.. 4,2; ჯერ-არს... უბიწო ყოფაჲ, ვითარცა ღმრთისა მნისაჲ, ტიტე 1,7CD.

2. ხაზინადარი. казначей: გიკითხავს თქუენ... ერასტოს, **მნჱ** (მნე ℸCD) ქალაქისაჲ, ჰრომ. 16,23.

მნთებარე ანთებული: სანთელსა მნთებარესა, 2 პეტ. 1,19ᏞȮ.

მო 1. თანდ., წინდ.: ჩემდამო, საქმე 22,9; გალ. 6,14; ვიდრე მოდღენდელად დღედმდე, საქმე 2,29DᏞȮ.

ნ.კ. მოაქამდე, მოაქამდის, მოაქამომდე, მოაქაჲამამდე.

მოაქა(დ)მდე, მოაქამდის, მოაქამომდე ზმნზ., აქამდე, ამ დრომდე, დღემდე: ოთხ ჟამითგან მის დღისაჲთ მოაქამდე თაყუანის-ცემასა ჩემსა... მოვიდა, საქმე 10,30ϤᏞ; და დავეყენე მოაქადმდე (მოაქამდე ϤℸCD, მოაქამდის Ꮮ), ჰრომ. 1,13; თანა-ელმის მოაქამდე, ჰრომ. 8,22; ვითარცა ნარჩევნი სოფლისანი შევიქმნენით, ყოველთა ნასხურ მ. (მოაქამომდე Ꮎ), 1 კორ. 4,13;

პირველით დღითგან მ. (მოაქამომდე Ȯ), ფილიპ. 1,5.

მოაქაჲამამდე ზმნზ., ამ დრომდე: მოაქაჲამამდე ვილოცევდ მე, საქმე 10,30.

მოანგაჰრება სიხარბით მიტაცება, წაგლეჯა; ძალადობით სარგებლის, გამოსარჩენის მიღება, O—2: რაჲთა არა... მოანგაჰრებდეთ საქმესა ძმისა თჳსისასა, 1 თეს. 4,6.

ა—3: მის მიერ მო-რაჲმე-გაანგაჰრე თქუენ, 2 კორ. 12,17; არავის მოვაანგაჰრეთ, 2 კორ. 7,2.

ი: არავინ მოვიანგაჰრეთ, 2 კორ. 7,2CD.

არა... მოანგაჰრებად საქმესა ძმისა თჳსისასა, 1 თეს. 4,6CD.

მოახლება მოახლოება, ახლოს მოსვლა, ე: ვითარცა მოეახლა ჟამი იგი აღთქუმისაჲ, საქმე 7,17ᏞȮ; მოგეახლოს თქუენ, იაკ. 4,8.

ვიდრე მოახლებამდე (მოახლებადმდე DᏞȮ) მისა, საქმე 23,15; აღსასრული მოახლებულ არს, 1 პეტ. 4,7ℸᏞȮ; ჰხედავთ მოახლებულსა მას დღესა, ებრ. 10,25.

მობაძავ-ი ვინც ბაძავს, მიმბაძველი: მობაძავ ჩემდა იყვენით, 1 კორ. 4,16; 11,1; ეგრეცა თქუენ მ. ხართ სულთა, 1 კორ. 14,12Ϥℸ; იყვენით უკუე მ. ღმრთისა, ეფეს. 5,1; მ. ჩემდა იქმნენით, ფილიპ. 3,17CD; თქუენ მ. ჩუენდა იქმნენით, 1 თეს. 1,6; მ. იქმნენით ეკლესიათა ღმრთისათა, 1 თეს. 2,14; მ. იყვენით მათა, ებრ. 6,12; თქუენ კეთილის მ. იქმნნეთ, 1 პეტ. 3,13; განწმიდნეს... მობაძავად კეთილთა საქმეთა, ტიტე 2,13.

ნ.კ. თანა-მობაძავი.

მოგება 1. სამაგიეროს გადახდა, მოზღვა; მოცემა სამაგიეროდ, ა—3: მიაგეთ მას, ვითარცა-იგი მან მოგაგო, გამოცხ. 18,6; ნაყოფი მშჳდობისაჲ მის მიერ წურთილთა მოაგის, ებრ. 12,11.

ე: მოეგოს მას, რაჲცა-იგი ავნო, კოლ. 3,25.

რომელსა აქუს დიდი სასყიდლისა მოგებაჲ, ებრ. 10,35; აქუს დიდი სასყიდელი მოგებად, ებრ. 10,35Ȯ; უფლისა მიერ მოიღოთ მოსაგებელი იგი, კოლ. 3,24 სამაგიერო, სანაცვლო, საზღაური.

2. შეძენა, მიღება, ყიდვა; წილხვდომა, ი: რომელნიიგი... ნიჭსა სიმართლისასა მოიგებენ, ჰრომ. 5,17; ამან მოიგო დაბაჲ, საქმე 1,18; რომელი მ. აბრაჰამ, საქმე 7,16; მ. სისხლითა თჳსითა, საქმე 20,28; პატივი კეთილი თავისა თჳსისაჲ მოიგონ, 1 ტიმ. 3,13.

ი/უ: პატივი თავთა თჳსთა კეთილი მოუგონ, 1 ტიმ. 3,13CD.

თავისა თჳსისა ჭურჭელი მოგებად სიწმიდით, 1 თეს. 4,4; თქუენ, ნათესავი რჩეული... ერი მოგებული, 1 პეტ. 2,9 საკუთარი, წილხვედრი, წილხვდომილი; განწმიდნეს თავისა თჳსისა ერად მოგებულად, ტიტე 2,14 საკუთარ, წილხვდომილ ერად.

ნ.კ. მონაგები.

3. **მოგება გონებასა** გონს მოსვლა, ე: პეტრე... გონებასა თჳსსა მოეგო, საქმე 12,11 გონს მოეგო.

4. პასუხის მოცემა, პასუხის მოგება, ი/უ—3: მომიგო მე ჴმამან მან, საქმე 11,9ᏞȮ; მ. ერთმან მღდელთაგანმან და მრქუა, გამოცხ. 7,13; მოგჳგო პავლე, საქმე 21,13.

ნ.კ. კუალად-მოგება, უკუ-მოგება.

მოგებება მიგებება, ე: მოეგებვოდა (მოეგებოდა Ꮮ) მას კორნილე, საქმე 10,25Ȯ.

მოგზაურ-ი ნ. თანა-მოგზაური.

მოგონება განზრახვა, მოფიქრება, ი: ვითხოვთ ანუ მოვიგონებთ, ეფეს. 3,20D; გულსა მოიგონა და შევიდა იგი სახლსა მარიამისსა, საქმე 12,12ΛCK; რაჲთა არა პირისპირ ვიკადრო რწმუნებით, ანუ მოვიგონო კადრებად ვიეთმე ზედა, 2 კორ. 10,2D.

ე: გულსა მოეგონა და შევიდა იგი სახლსა მარიამისსა, საქმე 12,12.

მოგუ-ი, მოგჳ გრძნეული, მისანი, волхв, μάγος: პოვეს მუნ კაცი ერთი მოგჳ, საქმე 13,6; უჴდებოდა მათ ელჳმას, მოგჳ იგი, საქმე 13,8.

მოგუალ ნ. წიაღ-მოგუალ.

მოგურა მოგვრა, მოყვანა, O—3: ბარნაბა წარმოიყვანა იგი და მოჰგუარა მოციქულთა, საქმე 9,27; მოჰგუარნეს და წარმოუდგინნეს იგინი, საქმე 16,20.

მოდგინე ნ. გულს-მოდგინე.

მოდგინება ნ. გულს-მოდგინება.

მოდგომა ნ. ადგილად-მოდგომა, გარე-მ., ზედა-მ.

მოდგომილ-ი ნ. გარე-მოდგომილი.

მოდევნება მოყოლა, O—2: იგი მოგუდევდა პავლეს და ჩუენ, საქმე 16,17.

მოდრეკა მოხრა, მოხრილება; მოდრეკა მუჴლთა დაჩოქება, ი: ამისთჳს მოვიდრეკ მუჴლთა, ეფეს. 3,14; მუჴლნი მოიდრიკნა, საქმე 9,40; 20,36; მოიდრიკნეს მუჴლნი მათნი, საქმე 21,5; რომელთა არა მოუდრეკიან მუჴლნი მათნი ბაალისა, ჰრომ. 11,4.

O—1: ჩემდა მოდრკეს ყოველი მუჴლი, ჰრომ. 14,11; რაჲთა... ყოველი მუჴლი მ., ფილიპ. 2,10.

შეურაცხმყოფლად აღსარებაჲ იგი სასოებისაჲ მოუდრეკელად, ებრ. 10,23CᏞ მტკიცედ, ურყევად, გადაუხრელად.

მოდღენდელად დღედმდე დღევანდელ დღემდე: დაეფლა ჩუენ შორის ვიდრე მოდღენდელად დღედმდე. საქმე 2.29DႪႭ.

მოელა მოლა, შემოვლა, 0–2: მოელო ადგილები იგი, საქმე 20,2; ვინაჲ-იგი მოველეთ (მოელეთ ႠႢႪHI) და მოვიწიენით რჱგიონდ, საქმე 28.13G; მოვლეს ყოველი იგი ქალაქები, საქმე 13,6; მ. ფრიგჳაჲ, საქმე 16.6ႪႭ; ვითარცა მ. ამფიპოლი, საქმე 17.1; პავლეს მოევლო ზემო კერძოჲ იგი ადგილი, საქმე 19.1; მო-რაჲ-ევლო მაკედონიაჲ, საქმე 19.21.

მოვლინება გამოგზავნა, ა–2: მოვავლინე ანგელოზი ჩემი, გამოცხ. 22,16; უფალმან მომავლინა მე შენდა, საქმე 9.17; არა მ. მე უფალმან ნათლის-ცემად, 1 კორ. 1.17; მოავლინა მაკურთხეველად თქუენდა, საქმე 3,26; ესე ღმრთმან... მჴსნელად მ., საქმე 7,35; ღმერთმან მ. ანგელოზი თჳსი, საქმე 12.11; ღმრთმან ძჱ თჳსი მ., ჰრომ. 8.3; მ. ღმრთმან ძჱ თჳსი, გალ. 4,4; ძჱ თჳსი... მ. ღმრთმან სოფლად, 1 იოვ. 4.9; მ. ძჱ თჳსი, 1 იოვ. 4,10; მამამან მ. ძჱ, 1 იოვ. 4,14; ღმრთმან... მ. ანგელოზი თჳსი, გამოცხ. 22,6.

რომელმან მოავლინის რისხვაჲ, ჰრომ. 3,5; ოდეს მოვავლინო შენდა არტემა, ტიტე 3.12; მოავლინოს... ქრისტჱ, საქმე 3,20; მე მომივლინებიან იგინი შენდა, საქმე 10,20ႢႪႭ; აწ მ. იუდა და შილა, საქმე 15,27; მე მომივლენიან იგინი შენდა, საქმე 10,20Ⴀ; აწ-ღა მოუვლინებიეს, საქმე 16.37; აწ მოუვლინებიან იდუმალ, საქმე 16,37ႢႪ.

ი/უ: ესე ღმრთმან მჴსნელად მოუვლინა, საქმე 7,35ႢႪႭ; რომელი მ. ძეთა ისრაჱლისათა, საქმე 10,36; მოუვლინოს მათ ღმრთმან შემწედ საცთურებისა, 2 თეს. 2,11; მოუვლინნეს ერისთავთა მათ მტარეალნი, საქმე 16,35.

ი ვნ.: რომელნი მოივლინებიან ყოველსავე ქუეყანასა, გამოცხ. 5,6; მოეივლინე აღსრულებად სახარებასა მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 15,19; მისთჳს მ., ფილიპ. 1,12Ⴄ; სიტყუაჲ იგი ცხორებისაჲ მოივლინა, საქმე 13,26; წარმართთა მ. მაცხოვარებაჲ ესე, საქმე 28,28; წარსამატებელად სახარებისა მის მ., ფილიპ. 1,12.

გამოუცხადა მოვლინებითა ანგელოზისა მისისაჲთა... იოვანეს, გამოცხ. 1,1; რომელ კორნელიჱსგან მოვლინებულ იყვნეს, საქმე 10,17; ანუ არა ყოველნივე არიან... მ. მათთჳს, ებრ. 1,14; სულითა წმიდითა მოვლინებული ზეცით, 1 პეტ. 1,12; მიგეთხრა... სულითა წმიდითა მოვლინებულითა ზეცით, 1 პეტ. 1,12Ⴊ; ანუ არა ყოველნივე არიან... მოვლინებულად მათთჳს, ებრ. 1,14Ⴊ; მოიწინეს... მოვლინებულნი ჩემდა კესარიაჲთ, საქმე 11,11; გარდამოვიდა პეტრე კაცთა მათ თანა, მოვლინებულთა კორნილიოსის მიერ, საქმე 10,21ႪႭ; მიგეთხრა თქუენ... სულისა წმიდისაჲთა მ. ზეცით, 1 პეტ. 1.12Ⴍ; დაემორჩილენით... მეფესა... გინა თუ მთავართა, ვითარცა მის მიერ მ., 1პეტ. 2,14; ანუ არა ყოველნივე არიან მოხარკე სულებ, მსახურად მ. მათთჳს, ებრ. 1,14ႢႪႤ.

მოზიდვა, ი: მოიზიდვიდენ თავისა თჳსისათჳს მსთუად წარწყმედასა, 2 პეტ. 2,1.

მოზომა მოზომვა, გაზომვა, 0–2: კუალად მოზომეს და პოვეს ათხუთმეტი მჴარი, საქმე 27,28ႢႪႭ.

მოთმენა მოთმენა, ატანა, გაძლება, ი: ყოველივე მოღუაწჱ ყოველსავე მოითმენნ, 1 კორ. 9,25; ყოველსა მ., 1 კორ. 13,7; უკუეთუ ვცოდვიდეთ და ვიქეჯნებოდით(!) და მოვითმენდეთ, 1 პეტ. 2,20; გევნებოდის და მოითმენდეთ, 1 პეტ. 2,20; ჭირი მოითმინე, 2 ტიმ. 2,3Ⴍ.

მოთმინე ამტანი, მომთმენი, გამძლე; ურყევი, შეუდრეკელი: რომელნი ამას შინა მოთმინე არიან, ჰრომ. 13,6D; წმიდა, მართალი, ღირს, მ. [ჯერ-არს], ტიტე 1.8; მოთმინეთა მათ საქმისა კეთილისათა [მიაგოს] დიდებაჲ, ჰრომ. 2,7ႢႪႤCD; აჰა ესერა ეჰნატრით მ. მათ, იაკ. 5,11.

მოთმინება მოთმენა გაძლება, ატანა, თავის შეკავება: მოთმინებაჲ [შეიქმს] გამოცდილებასა, ჰრომ. 5,4; ნაყოფი სულისაჲ არს: სიყუარული... მ., გალ. 5,23; მ. გიჴმს თქუენ, ებრ. 10,36: გამოცდილებამან მან... შექმნის მ., იაკ. 1,3ႪႭ; მ. იობისი მასმიეს, იაკ. 5,11; [ყავთ] მარხვასა შინა მ., 2 პეტ. 1,6; ვიცნი საქმენი შენნი... და მ. შენი, გამოცხ. 2,2; მ. გაქუს, გამოცხ. 2,3; ვიცნი... მ. და საქმენი შენნი, გამოცხ. 2,19; აქა არს მ., გამოცხ. 13,10; 14,12.

ჭირი მოთმინებასა შეიქმს, ჰრომ. 5,3; უფალმან წარუმართენ გულთა თქუენთა... მ. ქრისტჱსსა, 2 თეს. 3,5; შეუდეგ... მ., 1 ტიმ. 6,11; შენ შემოდგომილ ხარ... მ., 2 ტიმ. 3,10; გამოცდილებაჲ ეგე შეიქმს მ., იაკ. 1,3; ზიარი... მ. თქუენსა, გამოცხ. 1,9; [ყავთ] მ. შინა ღმრთის მსახურებაჲ, 2 პეტ. 1,6; მოვიჴსენებთ... მ. მას სასოებისასა, 1 თეს. 1,3; მ. მას საქმჱ სრული აქუნდინ, იაკ. 1,4.

ეტყოდა იგი სიმართლისათჳს და მოთმინებისა (+თჳს Ⴂ), საქმე 24.25; რაჲთა ჴელოდით... ყოვლისა მიმართ მ., კოლ. 1,11CD; დაიმარხე შენ სიტყუაჲ მ. ჩემისაჲ, გამოცხ. 3,10; ვიქადით... მ. მაგის თქუენისათჳს, 2 თეს. 1,4; მოთმინებით მოველით, ჰრომ. 8,25; მ. ვრბიოდით, ებრ. 12,1; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... მოთმინებითა მრავლითა, 2 კორ. 6,4; სასწაული იგი... იქმნა... ყოვლითა მ., 2 კორ. 12,12; რაჲთა ჴელოდით... ყოვლითა მ., კოლ. 1,11; ხუცესნი ფრთხილ იყვნედ, ღირს, წმიდა..., მ., ტიტე 2,2; მ. მით... სასოებაჲ გუაქუნდეს, ჰრომ. 15,4; რომელ-იგი შეიქმნების მ. მით (მითვე CD) ვნებათაჲთა, 2 კორ. 1,6; სიტყუაჲ რაჲმე აქუს სიბრძნისაჲ ნებსით მ. მით წესითა, კოლ. 2,23; ღმრთმან მოთმინებისამან, ჰრომ. 15,5.

მოთნე ნ. თავ-მოთნე, თავის-მოთნე, კაცთ-მოთნე.

მოთნება გულის მოგება, ამება, угождать: ვეძიებთ-მე რას კაცთ მოთნებასა, გალ. 1,10.

მოთხვით-ი ოთხკუთხედი: ქალაქი იგი მოთხვითად არს, გამოცხ. 21,16.

მოთხოვა თხოვნა, მოთხოვნა, ი: მან მოითხოვა (მოითხოა E) სანთელი, საქმე 16,29; მოითხოვეს (მოითხოეს K) პილატჱსგან მოკლვად იგი, საქმე 13,28; მაიცა მ. (მოითხოეს D) საზრდელი, საქმე 27.36.

მომთხრობელ-ი (წინასწარ) მაუწყებელი, მქადაგებელი, провозвестник: უცხოთა ეშმაკთა ჩანს მომთხრობელ ესე, საქმე 17,18FႭ.

მოკიდება ნ. მოსაკიდელი.

მოკითხვა 1. მისალმება, მოკითხვა, ამბის კითხვა, ი: ნუცა მოიკითხავთ მას, 2 იოვ. 1,10; მოგიკითხვენ თქუენ ეკლესიანი ასიასანი, 1 კორ. 16,19D; მ. შენ შვილნი დისა შენისა რჩეულისანი, 2 იოვ. 1,13G; მოიკითხვიდეს მას, საქმე 21,19ႪႭ; მოიკითხევდით [ბრძ.] ურთიერთას ამბორითა წმიდითა, ჰრომ. 16,16; 1 კორ. 16,20; 2 კორ. 13,12; 1 პეტ. 5,14; მ. ყოველთა წმიდათა, ფილიპ. 4,21; აღვიდა და მოიკითხა ეკლესიაჲ, საქმე 18,22; მოუწოდა პავლე მოწაფეთა მათ... და მოიკითხნა, საქმე 20,1ႪႭ; მ. იგინი, საქმე 21,19; მოვიკითხენით ძმანი, საქმე 21,7; მოიკითხენით ურთიერთას, 2 კორ. 13,12ႧႡႬႱ; მ. ძმანი ყოველნი, 1 თეს. 5,26CD; რომელმან მოიკითხოს, იგი ეზიარა საქმეთა მისთა ბოროტთა, 2 იოვ. 1,11.

2. დამშვიდობება, გამომშვიდობება, ი: მოვიკითხენით ურთიერთას და შევსხედით ნავსა, საქმე 21,6.

3. გახარება, სიხარულით მოკითხვა, ი: იხილეს იგი და მოიკითხეს, ებრ. 11,13.

4. მილოცვა, поздравить, ἀσπάζομαι: მოიწინეს... მოკითხვად ფესტოსისა, საქმე 25,13.

მოკიცხარ-ი გამკიცხავი, მაგინებელი: უკუანაისკნელთა ჟამთა იყვნენ მოკიცხარნი, იუდა 1,18ႪႭ.

მოკლედ: რაჲთა მოკლედ ვთქუათ, ებრ. 7,9.

მოკლება მოკლება, შემცირება, ნაწილის ჩამოშორება, ა—3: მოაკლენ ღმერთმან ნაწილი მისი ძელისა მისგან ცხორებისა, გამოცხ. 22,19; უკუეთუ ვინ მოაკლოს სიტყუათა წიგნისა ამის წინაწარმეტყუელებისათა, გამოცხ. 22,19.

ა—დ: არღარა ცოდვათათჳს მოაკლდების მსხუერპლი, ებრ. 10,26; წელიწადთა შენთა არა მოაკლდეს, ებრ. 1,12; წელიწადთა შენთა არა მოაკლდენ. ებრ. 1,12Ⴈb.

ორმეოცსა ერთი მოკლებული* ცემაჲ მოვიღე, 2 კორ. 11,24.

ნ.კ. მოუკლებელი.

მოკლვა მოკვლა, 0—2: ვითარ-იგი... მოჰკალ მეგჳპტელი იგი, საქმე 7,28; მის მიერ მომკლა, ჰრომ. 7,11; მოკლა მეგჳპტელი იგი, საქმე 7,24; ჰეროდე მეფემან... მ. იაკობ, საქმე 12,2; მ. მტერობაჲ იგი, ეფეს. 2,16; მ. ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 3,12; რაჲსათჳს მ. იგი, 1 იოვ. 3,12; ესე... შეჰმშჭუალეთ და მოჰკალთ, საქმე 2,23; წინამძღუარი იგი ცხოვრებისაჲ მ., საქმე 3,15; მ. მართალი იგი, იაკ. 5,6; რომელცა-იგი მოკლეს, საქმე 10,39; უფალი მ. იესუ, 1 თეს. 2,15; რაჲთამცა მო-ვითარ-კლეს (ვითარ მოკლეს ႪႭ) იგი, საქმე 9,24; არარაჲსა გემოის ხილვად, ვიდრემდე მოვკლათ პავლე, საქმე 23,14; არა ჭამონ..., ვიდრე მოკლან პავლე, საქმე 23,12; არა ჭამონ..., ვიდრემდე მ. იგი, საქმე 23,21; მჴეცმან მან... მოკლნეს იგინი, გამოცხ. 11,7; რაჲთა არა მოკლნენ იგინი, გამოცხ. 9,5.

ი ვნ.: რომელი-იგი მოიკლა თქუენ შორის, გამოცხ. 2,13; რომელნი-იგი არა მოიკლნეს, გამოცხ. 9,20; მახჳლითა თჳსითა მოიკლას, გამოცხ. 13,10; ყოველნი... მოიკლნენ, გამოცხ. 13,15.

ზრახეს მოკლვაჲ მათი, საქმე 5,33; ანუ მ. ჩემი გნებავს, საქმე 7,28; იზრახეს მ. მისი, საქმე 9,23; ბრძანა მათი მ., საქმე 12,19; ეგულებოდა მ. მისი, საქმე 21,31; მ. მაგისი ეგულებოდა, საქმე 23,27; რომელი მახჳლითა ჯერ-არს მისი მ., გამოცხ. 13,10; განიზრახვიდეს მოკლვასა მათსა, საქმე 5,33ႪႭ; განიზრახვიდეს მ. მისსა, საქმე 9,29DႪႭ; სავლე იყო თანა-ჯერის-მჩინებელ მ. მას მისსა, საქმე 8,1; ზრახვიდეს მოკლვად მისა, საქმე 9,29; მოითხოვეს პილატჱსგან მ. იგი, საქმე 13,28; განმზადებულ ვართ მ. მისა, საქმე 23,15; უმზირდეს... მ. კაცისა მაგის, საქმე 23,30ႪႭ; უმზირდეს გზასა ზედა მ. მას, საქმე 25,3; აზმნობდეს მ. ჩემდა, საქმე 26,21.

მე ვიყავ... მცველ სამოსლისა მომკლველთა მისთაჲსა, საქმე 22,20; სისხლნი... წმიდათანი იპოვნეს და ყოველთა მოკლულთაჲ, გამოცხ. 18,24; სულნი იგი მოკლულთანი, გამოცხ. 6,9C; 20,4.

მოკრება მოკრეფა; შეკრება, 0—2: ანგელოზმან მან... მოკრიბა ვენახი, გამოცხ. 14,19; მრავალთა გრძნების მოქმედთა მოკრიბნეს წიგნები, საქმე 19,19ႪႭ.

0—1 ვნ.: და ვითარ მოკრბეს იგინი, ეტყოდა მათ, საქმე 28,17.

მოკუდავ-ი მოკვდავი, ის, ვინც ან რაც უნდა მოკვდეს. საპირისპ. უკვდავი: დაითქას მოკუდავი იგი, 2 კორ. 5,4; რაჟამს მოკუდავმან ამან შეიმოსოს უკუდავებაჲ, 1 კორ. 15,54; ჯერ-არს... მოკუდავისა მის შემოსად უკუდავებაჲ, 1 კორ. 15,53; განაცხოველნეს მოკუდავნიცა ეგე ჴორცნი თქუენნი, ჰრომ. 8,11; მოკუდავთა მაგათ ჴორცთა თქუენთა ზედა, ჰრომ. 6,12; მ. ამათ ჴორცთა შინა ჩუენთა გამოცხადნეს, 2 კორ. 4,11.

მოკუდინება მოკვლა, ა—2: წიგნი მოაკუდინებს, 2 კორ. 3,6CD; უკუეთუ სულითა ჴორცთა საქმესა მოაკუდინებდეთ, ჰრომ. 8,13; მოაკუდინენით ასონი ეგე თქუენნი, კოლ. 3,5; წიგნმან მოაკუდინის, 2 კორ. 3,6.

მოკუდომა მოკვდომა, სიკვდილი, 0—1: მარადღე მოვკუდები, 1 კორ. 15,31CD; არავინ თავით თჳსით მოკუდების, ჰრომ. 14,7; რომელმან შეურაცხ-ყოს შჯული მოსჱსი, მ., ებრ. 10,28; რომელნი-ესე მოვკუდებით ცოდვითა, ჰრომ. 6,2D; მარადღე მ., 1 კორ. 15,31G; იაკობმან, მო-რაჲ-კუდებოდა, აკურთხნა, ებრ. 11,21; ცოდვაჲ განცოცხლდა, და მე მოვკუედ (მოვკუედი AB), ჰრომ. 7,10CD; შჯულისათჳს შჯულითა მ. (მოვკუედი Ⴍ), გალ. 2,19; ქრისტჱ... უღმრთოთათჳს მოკუდა, ჰრომ. 5,6; ქრისტჱ ჩუენთჳს მ., ჰრომ. 5,8; რომელი-იგი მ., ჰრომ. 6,7CD; 6,10; ცოდვითა მ. ერთ-გზის, ჰრომ. 6,10; ამისთჳს ქრისტე მ., ჰრომ. 14,9; რომლისათჳს ქრისტჱ მ., ჰრომ. 14,15; 1 კორ. 8,11; ქრისტჱ მ. ცოდვათა ჩუენთათჳს, 1 კორ. 15,3; ერთი იგი ყოველთათჳს მ., 2 კორ. 5,14; 5,15; რომელ-იგი მათთჳს მ., 2 კორ. 5,15; იესუ მ., 1 თეს. 4,14; რომელი მ. ჩუენთჳს, 1 თეს. 5,10; მ. ჴორცითა, 1 პეტ. 3,18; ყოველი სული... მ., გამოცხ. 16,3; ამისთჳს მო-დაითუ-კუდა, ებრ. 11,4; ქრისტჱ ცუდად-მე მოკუდაა (მოკუდა CD), გალ. 2,21.

რომელნი-ესე მოვკუედით ცოდვითა, ჰრომ. 6,2; უკუეთუ მ. ქრისტჱს თანა, ჰრომ. 6,8; აწ განთავისუფლებულ ვართ შჯულისა მისგან და მ., ჰრომ. 7,6; მოჰკუედით თქუენცა შჯულისა მისგან, ჰრომ. 7,4; უკუეთუ მ. ქრისტჱს თანა, კოლ. 2,20; რამეთუ მ., კოლ. 3,3; ძნიად ვინმე მართლისათჳს მოკუდის, ჰრომ. 5,7; კოდ-

* ეს სიტყვა გამოცემაში ხსენებულ ვახვდება (ჰრომ. 9,2AB). რაც კორექტორული შეცდომა უნდა იყოს. CD-შია: მოუკლებელი. შდრ. ბერძ. ἀδιάλειπτος (= მუდმივი, განუწყვეტელი).

რემდე არა მ., 1 კორ. 15,36; რომელმან შეურაცხ-ყოს შჯული მოსესი... მ., ებრ. 10,28ႢႪ; ძნიად ვინმე მართლისათჳს მოკუდეს. ჰრომ. 5,7Ⴊ; არღარა მ., ჰრომ. 6,9; უკუეთუ მ. ქმარი იგი. ჰრომ. 7,2; 7,3; 1 კორ. 7,39; რომელმან შეურაცხ-ყოს შჯული მოსესი... მ., ებრ. 10,28Ⴄ: უკუეთუ მოვკუდეთ ქრისტეს თანა, ჰრომ. 6,8ႤႪCD; კოლ. 2,20ႤႪ; და თუ მ., ჰრომ. 14,8ႢႪ; გინა თუ მ., ჰრომ. 14,8ႢႪ; რომელნი უფლისა მიერ მოკუდენ. გამოცხ. 14,13.

ესრეთ ჯერ-არს მოკუდომაჲ მისი. გამოცხ. 11,5; სურვილის მოკუდომად. გამოცხ. 9,6.

მომკუდარ არს იგი, საქმე 14,19; რომელი მ. არს. ჰრომ. 6,7; მ. ვართ მისგანცა, ჰრომ. 7,6D; ცოცხლივვე მ. არს, 1 ტიმ. 5,6D; ჰპოვეს იგი მომკუდარი. საქმე 5,10; ძიებაჲ... აქუნდა... იესუსისთჳს ვისმე მომკუდრისა, საქმე 25,19; ცხოველ იყვნენ... მათთჳს მ. მის და აღდგომილისა, 2 კორ. 5,15CD.

მოკუეთა მოკვეთა, მოჭრა. გადატ. ჩამოცილება, განდევნა. ე: უკუეთუ შენ ბუნებითისა მისგან მოეკუეთე ველურისა ზეთის ხილისა, ჰრომ. 11,24; უკუეთუ არა, შენცა მო-ვე-ეკუეთო, ჰრომ. 11,22.

მოლალე მოჩხუბარი, მებრძოლი: [იყოს] ნუ მოლალე, 1 ტიმ. 3,3; ნუ მ. (მოლალჱ Ⴊ) [არს], ტიტე 1,7; იხილნა ვინმე მოლალენი, საქმე 7,26.

ნ.კ. ღმრთის მოლალე.

მოლოდება მოლოდინი, ცდა, ე: მომელის მე სიმართლისა იგი გჳრგჳნი, 2 ტიმ. 4,8ႦႭႤ; გამოჩინებასა მას შვილთა ღმრთისათა მოელის, ჰრომ. 8,19; მიერითგან მ., ებრ. 10,13; მუშაკი მ. ... ნაყოფსა, იაკ. 5,7; მეათოთხმეტჱ დღჱ არს..., ვინაჲთგან მოველით, საქმე 27,33; შვილებასა მას მ., ჰრომ. 8,23; მოთმინებით მ., ჰრომ. 8,25; სასოებასა სიმართლისასა მ., გალ. 5,5; მაცხოვარსა მ., ფილიპ. 3,20; მერმესა მას მ., ებრ. 13,14ႢႪ; ახალსა ქუეყანასა... მ., 2 პეტ. 3,13; რომელსა ეგენი მოელიან, საქმე 24,15; რომელნი-იგი მ. მას, ებრ. 9,28.

მოელოდა მოლებად რასმე მათგან, საქმე 3,5Ⴍ; კორნილეოს მ. მათ, საქმე 10,24ႪႭ; მ., რომელსა-იგი საფუძველ უხხენ ქალაქსა, ებრ. 11,10; მოელოდეთ აღთქუმასა, საქმე 1,4; მ. გამოჩინებასა მას... იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1,7; მ. და ისწრაფდით. 2 პეტ. 3,12; ამას მ., 2 პეტ. 3,14; მ. წყალობასა, იუდა 1,21; რაჲთა... მოველოდით ნეტარსა მას სასოებასა, ტიტე 2,13; რაჲთა... მოელოდით გამოჩინებასა მას... იესუ ქრისტესსა, 1 კორ. 1,7C; რაჲთა მ. (მოელოდეთ F) და ისწრაფდეთ მოსლვასა მას დღისა მის ღმრთისასა, 2 პეტ. 3,11ႪႭ.

მოლოდებაჲ საშჯელისაჲ... შეშჭამდეს მტერთა მათ, ებრ. 10,27; მყოვარ მ. იგი დაბადებულისაჲ გამოცხადებასა... მოელის. ჰრომ. 8,19D; განმარინა მე ყოვლისაგან მოლოდებისა, საქმე 12,11ႪႭ; მოლოდებად ძისა მისისა, 1 თეს. 1,10.

მომლოდე ყოფად გამოჩინებასა... იესუ ქრისტესსა, 1 კორ. 1,7D; ესე მექმნეს მე საცხოვრებელად... მოსალოდებელითა მით და სასოებითა ჩემითა, ფილიპ. 1,20; არს სარწმუნოებაჲ მოსალოდებელთა მათ გუამ, ებრ. 11,1Ⴄb.

მოლხინე დალხენილი, ის, ვისაც არ აყიწროებენ, არ აწუხებენ: მოლხინე თუ არს, გალობდინ, იაკ. 5,13; რაჲთა იყოს იგი მოლხინედ. საქმე 24,23ႢႪႭ.

მომადლება 1. მოცემა, ბოძება. მინიჭება. 0—3: აღთქუმით მოჰმადლა ღმერთმან. გალ. 3,18; რომელ-იგი მოგუმადლა ჩუენ. ეფეს. 1,6.

ე: თქუენ მოგემადლა... მისა მიმართ სარწმუნოებაჲ, ფილიპ. 1,29.

2. მომადლიერება. სიამოვნების მინიჭება (ვინმესთჳს): უნდა მომადლებაჲ ჰურიათაჲ. საქმე 24,27; ფესტოსს უნდა მ. ჰურიათაჲ. საქმე 25,9.

3. პატიება, შენდობა, 0—3: ქრისტჱს მიერ მოგუმადლა ჩუენ, ეფეს. 4,32; რაჲ-იგი მომმადლეთ თქუენ, 2 კორ. 2,10; მ. მე შეცოდებაჲ ესე, 2 კორ. 12,13; რაჲ-იგი მომმადლოთ თქუენ. 2 კორ. 2,10ႢႪႭႤ.

შექმნა რაოდენი მომადლებაჲ, 2 კორ. 7,11; იყვენით... მომმადლებელ. ეფეს. 4,32.

მომავალობა მოსვლა: რაჲთა არა მომავალობისა ჩემისათჳს თქუენდა გან-ვიეთნიმე-ლაღნეს. 1 კორ. 4,18Ⴄb.

მომართ 1. თანდ., მიმართ, -დამი, -დმი: თქუენდა მომართ, საქმე 2,22G; 2,29G: 2 კორ. 1,18Ⴀ; 2,4Ⴀ; 3,1Ⴀ; 6,11Ⴀ; 8,6Ⴀ; 8,22Ⴀ; 10,1Ⴀ; 10,14Ⴀ; გალ. 4,11Ⴀ; 1 თეს. 1,5Ⴀ; 1,9Ⴀ; 2,9Ⴀ; 3,12Ⴀ; 5,18Ⴀ; ერისა ამის მ., საქმე 13,15; ღმრთისა მ., საქმე 15,19; ჩემდა მ., საქმე 22,9ႢႪ; 26,18; 1 კორ. 15,10ႤCD; 2 კორ. 11,10; ფილიპ. 1,26; 2,30; 1 ტიმ. 1,16; ჩუენდა მ., ჰრომ. 5,8; 8,18; 2 კორ. 1,11; 7,12; 8,7D; 9,2; ეფეს. 1,8; 1 იოვ. 4,16; ყოველთა მ., 1 თეს. 3,12Ⴀ.

2. თანდ., -თან: ძრწოლასა მრავალსა ვიყავ თქუენდა მომართ, 1 კორ. 2,3Ⴀ თქვენთან; რაჲთა უშიშად იყოს თქუენდა მ., 1 კორ. 16,10ႠႤ თქვენთან; სიწმიდითა... ვიქცეოდეთ სოფელსა შინა, უმეტჱსადღა თქუენდა მ., 2 კორ. 1,12Ⴀ; ნუ კუალად... დამამდაბლოს... თქუენდა მ., 2 კორ. 12,21Ⴀ; ნუ მისლვასა მას ჩემსა თქუენდა მ., გალ. 4,18Ⴀ; ჩემითა მით მისლვითა თქუენდა მ., ფილიპ. 1,26; შემოსლვაჲ იგი ჩუენი თქუენდა მ., 1 თეს. 2,1Ⴀ; რაჲთა სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ... იდიდებოდის, ვითარცაიგი თქუენდა მ., 2 თეს. 3,1Ⴀ; გარდამოჴდა ეშმაკი თქუენდა მ., გამოცხ. 12,12; უბიწოდ თქუენ მორწმუნეთა მ. ვიქცეოდეთ, 1 თეს. 2,10Ⴀ.

3. თანდ., -თვის: რომელი-იგი ფრიად დაშურა თქუენდა მომართ, ჰრომ. 16,6Ⴀ თქვენთვის; რაჲთა ესრჱთ იყოს ჩემდა მ., 1 კორ. 9,15; ყოვლითავე განვეცხადენით... თქუენდა მ., 2 კორ. 11,6D; რომელ მოცემულ არს ჩემდა თქუენდა მ., ეფეს. 3,2Ⴀb; რომელ-იგი არს სარწმუნოჲ თქუენდა მ. მსახური, კოლ. 1,7Ⴀ; დამარხულთა ცათა შინა თქუენდა მ., 1 პეტ. 1,4G.

4. თანდ., -ზე: არა აქუნდეს ჩუენდა მომართ სიტყუად ბოროტისა, ტიტე 2,8.

5. თანდ., -კენ: იესუ ქრისტემან წარჰმართენ გზაჲ ჩუენი თქუენდა მომართ, 1 თეს. 3,11Ⴀ.

6. თანდ., -ში: ვითარცა-იგი ჰმატან ვნებანი ქრისტჱსნი ჩუენდა მომართ, 2 კორ. 1,5; რაჲ-იგი არს გარდამატებული სიმდიდრჱ ძლიერებისა მისისაჲ ჩუენდა მ., ეფეს. 1,19; რომელმან-იგი დასაბამი მოიღო სიტყუად უფლისა მიერ, მსმენელთა მათგან ჩუენდა მ. განმტკიცნა, ებრ. 2,3.

7. თანდ., -ით: მიზეზ-გცემთ თქუენ სიქადულის ჩუენდა მომართ, 2 კორ. 5,12; ჩემდა მ., 2 კორ. 5,12Ⴊ ჩვენით, ჩემით.

8. თანდ., წინააღმდეგ. против, κατά σοῦ: არამედ მაქუს შენდა მომართ, რამეთუ სიყუარული იგი შენი პირველი დაუტევე. გამოცხ. 2,4; არამედ მაქუს შენდა მ. მცირედი. გამოცხ. 2,14; არამედ მაქუს შენდა მ., რამეთუ უტევე ცოლი შენი. გამოცხ. 2,20.

მომართ-ი 1. ზედს., მომართული: მადლი იგი ჩემდა მომართი არა ცუდად რაჲ იყო, 1 კორ. 15,10; ჩუენდა მ. იგი მადლი, 2 კორ. 1,11CD; გამოჩნდეს მოსწრაფებაჲ თქუენი ჩუენდა მ., 2 კორ. 7,12CႨb.

2. ზედს., წინაშე: ისმინეთ ჩემი თქუენდა მომართისა სიტყჳს გებისათჳს, საქმე 22,1G.

მომედგრება გაზარმაცება, მცონარობა, დ: და მოჰმედგრდით ნუგეშინის-ცემისაგან, ებრ. 12,5; არა თუ მოვმედგრდეთ, გალ. 6,9CD; რაჲთა არა მოჰმედგრდეთ, ებრ. 6,12; რაჲთა არა დაჰმშურეთ სულითა თქუენითა და მ., ებრ. 12,3; და მ. ნუგეშინის-ცემისაგან, ებრ. 12,5.

მომთრვალე ლოთი, ჭარბად ღჳნის მსმელი: ნუ აღერევით, უკუეთუ ვინმე ძმაჲ... მეძავ იყოს ანუ მომთრვალე (მომთრვალტ Ⴉ.), 1 კორ. 5,11; არცა მომთრვალეთა... სასუფეველი ღმრთისაჲ არა დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,10.

მომკა, 0–2: მიყო... მანგალი თჳსი...და მომკო ქუეყანაჲ, გამოცხ. 14,16; მომკე, რამეთუ მოვიდა ჟამი მკისაჲ, გამოცხ. 14,15.

ი: რომელმან სთესოს რიდობით, რიდობითცა მოიმკოს, 2 კორ. 9.6; რომელი სთესვიდეს კურთხევით, კურთხევითცა მ., 2 კორ. 9.6; რაჲცა სთესოს კაცმან, იგიცა მ., გალ. 6,7; მ. ხრწნილებაჲ, გალ. 6,8; სულისაგანცა მ. ცხორებაჲ საუკუნოჲ, გალ. 6.8: თქუენგან თუ ჩუენ ჴორციელი მოვიმკოთ, 1 კორ. 9,11; ჟამსა თჳსსა მ., გალ. 6,9.

ღაღადებაჲ იგი მომკალთაჲ (+მათ ႪႣ) ყურთა უფლისა ყოვლისა მპყრობელისათა მიიწია, იაკ. 5,4.

მომტკიცება, ი: მოვიმტკიცებთ ამას, ნუ ვინმე შემიმწიკულოს უხუებაჲ ესე. 2 კორ. 8,20D.

მომშევა მოშიება, ე: არღარა მოემშიოს მათ, არცაღა მოეწყუროს, გამოცხ. 7,16.

მონა: იყვენით მონა ცოდვისა, ჰრომ. 6,17; მ. ყოფილ ხარ სიმართლისა, ჰრომ. 6.18; ნუ იქმნებით მ., კაცთა, 1 კორ. 7,23: არღარა ხართ მ., გალ. 4.7; მისაცა მ. არნ, 2 პეტ. 2.19; იგინი თჳთ მ. არიან ხრწნილებისა, 2 პეტ. 2.19ႪႣ; ეპოვე დავით მონაჲ ჩემი.საქმე 13,22D: პავლე, მ. იესუ ქრისტჱსი. ჰრომ. 1,1: მ. თუ იჩინე, 1 კორ. 7,21; ეგრეცა აზნაური... მ. არს უფლისაჲ, 1 კორ. 7,22; რომელი უფლისა მიერ იჩინოს მ., 1 კორ. 7,22; გიკითხავს თქუენ ეპაფრა..., მ. ქრისტე იესუჲსი, კოლ. 4,12; პავლე, მ. ღმრთისაჲ [გიკითხავს], ტიტე 1,1; [მიიყვანო] არღარა ვითარცა მ., ფილემ. 1.16; იაკობ... იესუ ქრისტჱს მ., იაკ. 1.1; სჳმეონ-პეტრე. მ. იესუ ქრისტჱსი, 2 პეტ. 1,1; იუდა. იესუ ქრისტჱსი მ., იუდა 1.1; ქრისტჱს მონაჲმცა (მონამცა ႪႨCD) არა ვიყავ. გალ. 1.10; იგიცა მიიღოს... გინა თუ მონამან გინა თუ აზნაურმან, ეფეს. 6,8; ყოველმან მ. და აზნაურმან დამალნეს თავნი მათნი, გამოცხ. 6.15; განიკითხავ სხჳსა მონასა, ჰრომ. 14,4; არა ჰმატნ მ.. გალ. 4,1; გამოუცხადა... მ. მისსა იოვანეს, გამოცხ. 1,1; პირითა დავითის მონისა შენისაჲთა სთქუ. საქმე 4.25; მ. უფლისა არა ჯერ-არს ღალვაჲ, 2 ტიმ. 2,24; [მიიყვანო] უფროს მ. საყუარელი ძმაჲ, ფილემ. 1,16; მიიწერა ონესიმჱს მიერ მ., ფილემ. (დასასრ.); გალობენ გალობასა მოსჱს. მ. ღმრთისასა. გამოცხ. 15,3.

წარუდგინენით თავნი თჳსნი მონად მორჩილებისა, ჰრომ. 6,16; თავთა ჩუენთა მ. თქუენდა [ექადაგებთ], 2 კორ. 4.5; ესე კაცნი მონანი არიან ღმრთისა მაღლისანი. საქმე 16,17; მ. ხართ, ჰრომ. 6.16; მ. იყვენით ცოდვისანი, ჰრომ. 6,20: მ. მორჩილ იყვენით, ეფეს. 6,5: ვითარცა მ. ქრისტჱსნი, ჰყოფდით, ეფეს. 6,6: პავლე და ტიმოთე. მ. იესუ ქრისტჱსნი, ფილიპ. 1,1; მ. დაემორჩილენით... უფალთა, კოლ. 3,22; მ. თჳსთა უფალთა დაემორჩილნედ. ტიტე 2,9: ვითარცა მ. ღმრთისანი, 1 პეტ. 2,16; მ. დაემორჩილენით... უფალთა თჳსთა, 1 პეტ. 2,18; იგინი მ. არიან ხრწნილებისანი, 2 პეტ. 2.19: ვიდრემდის დავჰბეჭდნეთ მ. ღმრთისა ჩუენისანი. გამოცხ. 7.3; და ყვნეს ყოველნივე – მცირენი და დიდნი... აზნაურნი და მ., გამოცხ. 13,16; აქებდით ღმერთსა ჩუენსა ყოველნი მ. მისნი, გამოცხ. 19,5; მ. მისნი ჰმსახურებდენ მას, გამოცხ. 22.3; [ნათელ-ვიღეთ] გინა თუ მონათა. გინა თუ აზნაურთა, 1 კორ. 12,13; მოეც მ. შენთა, საქმე 4,29; მოუწოდა ორთა მ. მისთა, საქმე 10,7; მეოხ ექმენ წინაშე უფლისა მ. შენთა. გამოცხ. (სათ.); აცთუნებს ჩემთა მ. სიძვად, გამოცხ. 2,20; ახარა მ. თჳსთა, გამოცხ. 10.7; მიცემად სასყიდელი მ. შენთა, გამოცხ. 11.18: სამართალსა და სწორსა მ. მათ მიაგებდით, კოლ. 4.1; მ. ჩემთა ზედა... მივჰფინო, საქმე 2,18: ჩუენებად მ. მისთა საქმეთა მათ, გამოცხ. 1,1; გამოიძია სისხლი მ. თჳსთაჲ, გამოცხ. 19.2; რაჲთა შჭამნეთ... ჴორცნი ყოველთა აზნაურთა და მ. გამოცხ. 19.18.

ხატი მონისაჲ მიიღო, ფილიპ. 2.7CD; ჯერ-არს... უბიწო ყოფაჲ, ვითარცა ღმრთისა მ., ტიტე 1,7Ⴄ.

ნ.კ. თანა-მონა.

მონაგებ-ი ქონება, შენაძენი: თჳს მონაგები მისი თჳსად. საქმე 4,32: შე-ლათუ-ვაჭამო ყოველი მ. ჩემი. 1 კორ. 13,3; დაბნებსა და მონაგებსა განჰყიდდეს, საქმე 2,45; იავარის-ყოფაჲ იგი მონაგებთა თქუენთაჲ, ებრ. 10,34CD.

მონადირებულ-ი დაჭერილი. შეპყრობილი: რომელნი-იგი მონადირებულ არიან, 2 ტიმ. 2,26; განითურთხონ საფრჴისა მისგან ეშმაკისა მონადირებულთა მათ, 2 ტიმ. 2,26CD.

მონება, მონობა მონობა, მორჩილება, მომსახურება. 0–(3)2: ვჰმონებ შჯულსა ღმრთისასა. ჰრომ. 7.25; ჰმონებს იგი შვილთა მისთა თანა, გალ. 4.25; რომელი ამას შინა ჰმონობს ქრისტესა, ჰრომ. 14.18Ⴄ; უფალსა ქრისტესა ჰმონებთ, კოლ. 3,24CD; უფალსა ჩუენსა... არა ჰმონებენ, ჰრომ. 16.18CD; უფროჲსღა ჰმონებედ. 1 ტიმ. 6.2ႪႤ; ვჰმონებდ უფალსა, საქმე 20,19; ვითარმცა ვჰმონებდით ოქროსა. საქმე 17.29Ⴉ; ვ. გულის თქუმათა, ტიტე 3.3; ჰმონებდით [უწყებ.] მათ, გალ. 4,8; უფალსა ჰმონებდით [ბრძ.], ჰრომ. 12.11; სიყუარულისა მისთჳს ჰ. ურთიერთას, გალ. 5,13; ჰ. ვითარცა უფალსა, ეფეს. 6,7; უფალსა ქრისტესა ჰ., კოლ. 3,24: უფროჲსღა ჰმონებდედ, 1 ტიმ. 6,2: რომელი ამას შინა ჰმონებდეს ქრისტესა, ჰრომ. 14,18; რაჲთა არღარა ვჰმონებდეთ ჩუენ ცოდვასა. ჰრომ. 6,6; რაჲთა ვ. ჩუენ განახლებულითა

სულითა, ჰრომ. 7,6; და ჰმონებდენ მათ, საქმე 7,6ႣႢ: ნათესავი იგი, რომელსა ჰ., საქმე 7.7.

ეგრე ჰმონა ჩემ თანა სახარებასა მას, ფილიპ. 2,22; უფალსა ჩუენსა... არა ჰმონიან. ჰრომ. 16,18: უხუცესმან მან ჰმონოს მრწემსა მას, ჰრომ. 9.12.

არა არს მონება, გალ. 3,28; სადა-იგი არა არს... მ. და აზნაურება. კოლ. 3,11: ზემოუსვე გნებავს მონებაი, გალ. 4,9Ⴍ; გან-ვე-თავისუფლდეს მონებისაგან ხრწნილებისა, ჰრომ. 8,21CD; წარუდგინენით ასონი თქუენნი მონებად არა-წმიდებასა, ჰრომ. 6,19; აწ წარუდგინენით ასონი თქუენნი მ. სიმართლესა. ჰრომ. 6,19; ზემოვთვე გნებავს მ., გალ. 4,9; შობილი მ., გალ. 4,24; მოიქეცით კერპთაგან მ. ღმრთისა, 1 თეს. 1,9; სული იგი მონებისაი. ჰრომ. 8,15: ხატი მ. შთაიცუა, ფილიპ. 2,7; უღელსა მას მონებისასა შესდგებით, გალ. 5,1: რაოდენნი-იგი არიან უღელსა ქუეშე მ., 1 ტიმ. 6,1.

მონიჭება ბოძება, ჩუქება, მოცემა, ა—3: ღმრთეებისა ძალი საცხორებელად... მოგუანიჭა ჩუენ, 2 პეტ. 1,3; პატიოსანნი აღთქუმანი ჩუენ მოგუანიჭნა, 2 პეტ. 1.4; ყოველივე მოგუანიჭოს ჩუენ, ჰრომ. 8,32.

რაჲთა ვიცოდით ღმრთისა მიერ მონიჭებული (+იგი ႢCD) ჩუენდა, 1 კორ. 2,12.

მოპება მოხვევა, მოგლეჯა, ა—3: ერისთავთა მათ მოაპეს სამოსელი მათი, საქმე 16,22.

მოპოვნება მოპოვება. შეძენა, შოვნა. ი: მოიპოვებენ (მოიპოებენ ႨႹD) გულის თქუმასა მრავალსა, 2 ტიმ. 3,6; მე მოგიპოვე (მოგიპოე Ⴙ) შენ, ფილემ. 1,20; პატივი ესე მოვიპოვე (მოვიპოე D). საქმე 22,28; თქუენცა ესრევე ყოველი მოსწრაფებაჲ მოიპოვეთ (მოიპოეთ ႨႭ), 1 პეტ. 1,5.

ნიჭსა მას ღმრთისასა ჰგონებ შენ ფასითა მოპოვნებად, საქმე 8.20; მომპოვნებელ ბოროტისა... იყვნეს, ჰრომ. 1,30.

მორბედ-ი მორბენალი, „რომელი რბის": არცა მორბედისაჲ, არამედ მწყალობელისა ღმრთისაჲ, ჰრომ. 9,16D.

მორტყმა შემოხვევა, შემორტყმა, შემოკვრა (სარტყლისა, ქამრისა...), ი: მოირტყ და შეისხენ სანდალნი შენნი, საქმე 12,8ႢႨႭ; მოირტყუენით წელნი თქუენნი ჭეშმარიტებითა, ეფეს. 6,14CD; მ. წელნი გონებათა თქუენთანი, 1 პეტ. 1,13.

მორჩილ-ი გამგონი, დამჯერი, მორჩილი, დამორჩილებული: მორჩილ იქმნენით გულითა, ჰრომ. 6,17; ყოვლისათჳს მ. ხართ, 2 კორ. 2,9;შვილნი მ. იყვენით, ეფეს. 6,1; მონანი მ. იყვენით, ეფეს. 6,5; იქმნა იგი მ., ფილიპ. 2,8; ოდესვე მ. ხართ, ფილიპ. 2,12; ყოველნი მორჩილნი მისნი განირღუეს, საქმე 5.36; ყოველნი მ. მისნი განიბნინეს, საქმე 5,37; შვილნი მ. იყვენით, ეფეს. 6,1Ⴈ; შვილნიმცა მ. უსხენ, 1 ტიმ. 3,4ႣႨ; თავიცა შენი იცხოენო და მორჩილნიცა შენნი, 1 ტიმ. 4,16: მოსცა ღმერთმან მორჩილთა მისთა, საქმე 5,32; მ. სიცრუისათა [მიაგოს] რისხვაჲ. ჰრომ. 2,8; ეყო ყოველთა მათ მ. მისთა მიზეზ ცხორებისა, ებრ. 5.9.

მორჩილ ღჳნისა ღვინის მოყვარული, ღვინოს დამონებული: დიაკონნი... ნუ ღჳნოსა ფრიადსა მორჩილ, 1 ტიმ. 3.8; მოხუცებულნი დედანი...ნუ ღჳნოსა ფრიადსა მ., ტიტე 2.3.

მორჩილება დამორჩილება. ვავონება, მოსმენა: მორჩილებაჲ ჯერ-არს ღმრთისაჲ. საქმე 5.29: ისწავა... მ., ებრ. 5.8: ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნჱ პირველად სიწმიდჱ არს, მერმე... მ., იაკ. 3.17: აღესრულოს თქუენი ეგე მ., 2 კორ. 10.6; მოეჴსენების თქუენ ყოველთაჲ იგი მ., 2 კორ. 7,15; მ. ეგე არა მისგან არს, გალ. 5.8; წარუდგინენით თავნი თჳსნი მონად მორჩილებისა, ჰრომ. 6.16; სასოებითა მ. შენისაჲთა მიგწერე შენდა, ფილემ. 1.21: ერთისა მის კაცისა მორჩილებითა მართალნი შემოვიდეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19; სულნი თქუენნი განიწმიდენით მ. ჭეშმარიტებისაჲთა, 1 პეტ. 1,22; დაემორჩილენით ყოვლითა მ. თჳსთა უფალთა, 1 პეტ. 2,18F; უფალმან განუჴსნა გული მორჩილებად სიტყუათა მათ, საქმე 16,14; მ. მისა გულის-თქუმათა მისთა, ჰრომ. 6,12; მ. სიმართლესა, ჰრომ. 6,16; არა ბრძანებულ არს მათა სიტყუად, არამედ მ., 1 კორ. 14,34ႣႨ; წარმოვსტყუენავთ ყოველსავე ცნობასა მ. ქრისტჱსა, 2 კორ. 10,5; ვითარცა შვილნი მორჩილებისანი, 1 პეტ. 1,14.

ნ.კ. არა-მორჩილება.

მორცხუედ მორცხვად, მორიდებულად: ეგრევე დედათაჲ... მორცხუედ და ღირსებით შემკობად თავთა თჳსთა, 1 ტიმ. 2,9.

მორწმუნე ის, ვისაც სწამს: ყოველნივე მორწმუნე იყვნეს, საქმე 2,44; ცოლნი მათნი... მ. ყოველსა შინა, 1 ტიმ. 3,11; იქმენ მ. ვიდრე სიკუდილადმდე, გამოცხ. 2,10; უკუეთუ ვინმე მორწმუნჱ (მორწმუნე CD) ქურივთა ესუას, 1 ტიმ. 5,16; რაჲ ნაწილი უც მორწმუნესა ურწმუნოსა თანა, 2 კორ. 6,15; ძალი ღმრთისაჲ არს მაცხოვრად ყოვლისა მორწმუნისა, ჰრომ. 1,16CD; ქრისტე არს მაცხოვრად ყოვლისა მ., ჰრომ. 10,4; ცოლისა მისგან მ., 1 კორ. 7,14; ქმრისა მისგან მ., 1 კორ. 7,14; იკურთხევიან მ. მის აბრაჰამის თანა, გალ. 3,9; მიიწერა ტუქიკეს მიერ მ., ეფეს. (დასასრ.); რაჲ ნაწილი უც ურწმუნოსა მ. თანა, 2 კორ. 6,15ႣႨႹ; შეგირაცხიე მე მორწმუნედ უფლისა, საქმე 16,15.

ყოველნივე მორწმუნენი იყვნეს, საქმე 2,44ႨႭ; შეეძინებოდეს მ. უფალსა, საქმე 5,14ႨႭ; რომელნი-იგი... მ. იყვნეს, საქმე 10,45; რომელნი-იგი მ. იყვნეს, საქმე 15,5; მრავალნი მ. მოვიდოდეს, საქმე 19.18: ბევრნი არიან ჰურიათა შორის მ., საქმე 21,20; რომელთა მ. ესხნენ უფალნი. 1 ტიმ. 6,2; მ. არიან და საყუარელნი, 1 ტიმ. 6,2; შვილნიმცა უსხენ მ., ტიტე 1,6; რომელ-ეგე... მ. ხართ ღმრთისანი, 1 პეტ. 1,21; ჩუენ შევიდეთ განსასუენებელსა მას, მ. ესე, ებრ. 4,3; ზრუნვიდენ... მ. ესე ღმრთისანი, ტიტე 3,8; მოსცა ღმერთმან მორწმუნეთა მისთა. საქმე 5,32ႣႨႭ; ეწამებიან მოტევებასა მას ცოდვათასა... ყოველთა მ. მისა მიმართ, საქმე 10,43; დაუკჳრდა წინა-დაცუეთილებისაგანთა მ., საქმე 10,45ႨႭ; ვსტანჯევდ... მ. შენთა, საქმე 22,19; მ. სიცრუვისათა [მიაგოს] რისხვაჲ, ჰრომ. 2,8D; წმიდათა და მ. ძმათა [გიკითხავს], კოლ. 1,2; ესე შეჰვედრე მ. კაცთა, 2 ტიმ. 2,2; ესე მივწერე თქუენდა, მ. სახელისა მიმართ ძისა ღმრთისა, 1 იოვ. 5,13ႨႭ; შეწევნასა აჩუენებს... მ. მაგათ, 1 თეს. 2,13: შეეწეოდა ფრიად მ. მათ, საქმე 18,27; აღთქუმაჲ იგი... მოეცეს მ. მათ, გალ. 3,22; სახე ექმენ მ. მათ სიტყჳთა, 1 ტიმ. 4,12.

რიცხჳ იგი მ. მათ კაცთაჲ, საქმე 4,4K: მისდევდჳს... მ. მწირთაგანნი, საქმე 13,43; შეუდგეს პავლეს და

შილას მ. წარმართთა სიმრავლე მრავალი, საქმე 17,4ႢႭ; მ. წარმართთათჳს ჩუენ მივწერეთ, საქმე 21,25ႢႭ; რაჲთა იყოს იგი მამად ყოველთა მ., ჰრომ. 4,11; წინაისწარმეტყუელებაჲ არა ურწმუნოთათჳს არს, არამედ მ., 1 კორ. 14,22; სიმდიდრჱ ძლიერებისა მისისა ჩუენდა მომართ, მ., ეფეს. 1,19; თქუენდა არს პატივი მ. მაგათ, 1 პეტ. 2,7; ჯერ-უჩნდა ღმერთსა... ცხოვრებად მ. მათ, 1 კორ. 1,21; იქმენითცა თქუენ სახე ყოველთა მათ მ., 1 თეს. 1,7; სიმართლჱ ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს... ყოველთა ზედა მ., ჰრომ. 3,22; უბიწოდ თქუენ მ. მიმართ ვიქცეოდეთ, 1 თეს. 2,10; რაჟამს მოვიდეს... საკჳრველებად შორის ყოველთა მ., 2 თეს. 1,10; აღიარე კეთილი აღსაარებაჲ წინაშე მრავალთა მ., 1 ტიმ. 6,12Ⴂ; მორწმუნეთათჳს წარმართთა ჩუენ მიუწერეთ, საქმე 21,25; აწ უკუე ენანი ვიდრემე სასწაულად არიან არა თუ მ., 1 კორ. 14,22; ღმერთმან დაჰბადნა საზრდელად მადლობით მ., 1 ტიმ. 4,3; აჩუენოს... სულგრძელებაჲ თჳსი სახედ მერმე მორწმუნეთა მათთჳს, 1 ტიმ. 1,16.

ძჱ იყო დედაკაცისა ჰურიაისა მორწმუნისაჲ, საქმე 16,1; იყო რიცხჳ იგი მორწმუნეთაჲ მათ კაცთაჲ... ხუთ ათას ოდენ, საქმე 4,4; შეეძინებოდა სიმრავლჱ მამათა და დედათა მ. უფალსა, საქმე 5,14; რომელ არს მაცხოვარი... მ., 1 ტიმ. 4,10; ცხორებაჲ მ. მათ, 1 კორ. 1,21CD; განამტკიცებდეს გულთა მათ მორწმუნეთასა, საქმე 14,22CD; სიმრავლისა მის მორწმუნეთაჲსა იყო გული და გონებაჲ ერთ, საქმე 4,32.

მორწმუნეთაგან-ი: მრავალნი მორწმუნეთაგანნი მოვიდოდეს, საქმე 19,18ႢႭ.

მორწყვა, 0–2: აპოლო მორწყო (მორწყა C), 1 კორ. 3,6.

არცა დამასხმელი იგი რაჲ არს, არცა მომრწყველი, 1 კორ. 3,7; დამასხმელი იგი და მ. ერთ არიან, 1 კორ. 3,8; ყოველნივე ერთისა მიმართ სულისა მორწყულ ვართ, 1 კორ. 12,13CD.

მოსაკიდელ-ი ქსოვილის ნაჭერი სარტყლად გამოყენებული: უძლურთაცა ზედა მიაქუნდა ოფლისა მისისაგან ვარშამაგებითა და მოსაკიდელითა, საქმე 19,12Ⴂ.

მოსა შემოსვა, ჩაცმა, 0–ე, სტატ.: რომელთა ჰმოსიეს (ჰმოსია C) სამოსლები სპეტაკები, გამოცხ. 7,13; [ანგელოზსა] ემოსა ღრუბელი, გამოცხ. 10,1; რომელსა ე. მზჱ, გამოცხ. 12,1; რომელთა ე. სამოსელი, გამოცხ. 15,6; ე. პორფირი და ძოწეული, გამოცხ. 17,4; ე. სამოსელი შეღებული სისხლითა, გამოცხ. 19,13; ემოსოს ხატი ღმრთის მსახურებისაჲ, 2 ტიმ. 3,5; რომელსა... ე. სამოსელი ბრწყინვალჱ, იაკ. 2,2Ⴂ.

მოსაგრე ნ. თანა-მოსაგრე.

მოსავ-ი მოიმედე, დაიმედებული: უკუეთუ ამას ხოლო ცხოვრებასა ქრისტჱსსა მოსავ ვართ, 1 კორ. 15,19; მ. ვიყვენით ქრისტესა, ეფეს. 1,12; მე ვიყო მ. მისა, ებრ. 2,13; მოსავთა მათ კრულებათა ჩემთათჳს, ფილიპ. 1,14; არს სარწმუნოებაჲ მ. მათ ძალ, ებრ. 11,1.

მოსაჯულ-ი მოწინააღმდეგე, წინააღმდეგ მებრძოლი, მტერი: მოსაჯული იგი თქუენი ეშმაკი... მიმოვალს, 1 პეტ. 5,8.

ნ.კ. წინამოსაჯული.

მოსთულება მოკრეფა: გადატ. შრომის ნაყოფის მიღება, ი: მოისთულენ [ბრძ.] ტევანნი ქუეყანისა მის ვენაჴისანი, გამოცხ. 14,18.

თანა-აც... მლეწველსა სასოებისა მისისა მოსთულებაჲ სასოებით, 1 კორ. 9,10D.

მოსიკუდიდ-ი მოკვდავი, ვინც მოკვდება: წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ვითარცა მოსიკუდიდნი, 2 კორ. 6,9.

მოსიკუდილ-ი სიკვდილი: მოსიკუდიდ ხართ, ჰრომ. 8,13 მოკვდებით; მოსიკუდიდცა განმზადებულ ვარ, საქმე 21,13 სასიკვდილოდ.

ნ.კ. თანა მოსიკუდილი.

მოსლვა მოსვლა, 0–1: მოვალ თქუენდა, 2 კორ. 13,1 მოვდივარ; ესერა მ., ებრ. 10,7; გამოცხ. 16,15; მ. ყოფად ნებისა შენისა, ებრ. 10,9; მ. ადრე, გამოცხ. 2,5; 2,16; 3,11; 22,7; 22,12; 22,20; ესერა მოვალს შეჰკვომად ჩემსა, საქმე 13,25; ებრ. 10,7Ⴂ; მ. ყოფად ნებისა შენისა, ებრ. 10,9ႢႤ; ანტიქრისტე მ., 1 იოვ. 2,18ႢႭ; აჰა ესერა მ. ღრუბელთა თანა, გამოცხ. 1,7; 16,15C; ვაებაჲ იგი მესამჱ მ., გამოცხ. 11,14; მეათხუთმეტე დღე არს, ვინაჲთგან მოვალთ, საქმე 27,33ႤႢ; დღენი მოვლენან, ებრ. 8,8; მოვლენ ორნიღა ვაებანი, გამოცხ. 9,12.

ი/უ–2: რომელი მოუვალს ღმერთსა ებრ. 11,6; რომელნი-იგი მოუვლენ... ღმერთსა, ებრ. 7,25.

0–1: მო-რაჲ-ვიდოდე მაკედონიად, 1 ტიმ. 1,3Ⴂ; მოვიდოდა მათ ზედა სული წმიდაჲ, საქმე 8,17; მ. წმიდათა მათცა, საქმე 9,32; მ. და ვითარცა მოიწია ჩემდა ოდენ, საქმე 11,5ႤႢ; არა უწყოდა, ვიდრე მ., ებრ. 11,8ႤႢ; მოვიდოდეთ ასურეთა, საქმე 21,3; მრავალნი მორწმუნენი მოვიდოდეს, საქმე 19,18; მ. ჩუენ თანა მოწაფენიცა, საქმე 21,16ႤႢ; ყოველნივე ხუცესნი მ., საქმე 21,18ႢႭ; სხუანიცა... მ. და განიკურნებოდეს, საქმე 28,9; რომელნი მ. მისა, საქმე 28,30; ვითარცა მო-ოდენ-ვიდოდეს მგზავრ, საქმე 8,36ႤႢ; სული და სძალი იტყჳან: მოვიდოდე [ბრძ.], გამოცხ. 22,17; რომელსა ესმას, თქუნ: მ., გამოცხ. 22,17; ჰე, მ., უფალო იესუ, გამოცხ. 22,20; რომელსა სწყუროდის, მოვიდოდენ, გამოცხ. 22,17; რომელსა ესმას, თქუნ: მ., გამოცხ. 22,17C; მო-რაჲ-ვიდოდი თქუენდა, ჰრომ. 15,29; ფილონჱ მო-რაჲ-ხვიდოდი (მო-რაჲ-ხჳდოდე Ⴀ), მოიღე, 2 ტიმ. 4,13; უკუეთუ ვინმე... არა მოვიდოდის, 1 ტიმ. 6,3Ⴍ; რომელი მ. თქუენდა, 2 იოვ. 1,10.

უყოვლობელად შემოვედ თქუენდა, მოვედ რაჲ, საქმე 10,29ႢႭ; ხოლო მე... მ. თქუენდა, 1 კორ. 2,1; მ. არა... მითხრობად თქუენდა, 1 კორ. 2,1; არღარა მ. კორინთედ, 2 კორ. 1,23; მერმე კუალად მ., გალ. 1,21; მე მო-რაჲ-ვედ თქუენდა, 1 კორ. 2,1CD; 2 კორ. 11,8; მ. მე ტროადად, 2 კორ. 2,12; კეთილად ჰყავ, რამეთუ მოხუედ, საქმე 10,33; მოვიდა შორის მათსა, საქმე 5,7; მ. მღდელთ მოძღუარი იგი, საქმე 5,21; მ. ერისთავი იგი, საქმე 5,26ႤႢ; მ. ქუეყანასა ამას, საქმე 7,4; მ. მათ ზედა სული წმიდაჲ, საქმე 8,15; სული წმიდაჲ მ. საჭურისსა მას ზედა, საქმე 8,39; მ. და შეუდგა ტაძართა მათ, საქმე 9,17; მ. წმიდათა მათცა, საქმე 9,32Ⴄ; ვითარცა მ. აღიყვანეს იგი ქორსა მას ზედა, საქმე 9,39; ანგელოზი ღმრთისაჲ მ. მისა, საქმე 10,3; მ. და დადგა, საქმე 10,30; რომელიცა-იგი მ., საქმე 10,38; მ. სული წმიდაჲ, საქმე 10,44; რაჟამს მ. პეტრე, საქმე 11,2; მ. და მოიწია

ჩემდა ოდენ. საქმე 11.5; მ. სული წმიდაი მათ ზედა. საქმე 11.15; 19.6; მ. და იხილა მადლი. საქმე 11.23; მ. ანგელოზი უფლისაი. საქმე 12.7; მ. სახლსა მარიამისსა, საქმე 12.12ႢႪႭ; მ. მიერ პურიასტანით. საქმე 12,19DႢႪႭ; მ. იგი. საქმე 15.40; პავლე... მ. კორინთედ. საქმე 18.1; მ. მათა. საქმე 18.2; მ. ეფესოდ. საქმე 18,24ႰႢႪႭ; მ. ჩუენდა ასონდ. საქმე 20,14; მ. ჩუენდა... და თქუა. საქმე 21.11; მ. ჩემდა... და მრქუა. საქმე 22,13; მ., უთხრა ათასისთავსა მას. საქმე 22.26; მ. ათასისთავი იგი. საქმე 22.27; მ. ფილიკ. საქმე 24,24; მ. პორკიონი ფესტოს. საქმე 24.27ႢႪႭ; ვითარცა მ. ფესტოს სოფელ-სა მას, საქმე 25.1; ვითარცა მ. პავლე. საქმე 25.7; მ. აღრიპა და ბერენიკე. საქმე 25.23ႰႢႪႭ; მ. პავლე. საქმე 25.23; ოდეს მ. ჰრომედ. საქმე 28,16; რაჟთამცა მ. თქუენდა. 1 კორ. 16.12ႢCD; რაჟთამცა აწ მ., 1 კორ. 16,12CD; მ. პეტრე. გალ. 2,11; რაჟამს მ., გალ. 2,12; რომელი მ., გალ. 4.4; მ. და გახარა... თქუენ, ეფეს. 2,17; მ. ტიმოთე ჩუენდა, 1 თეს. 3,6; ქრისტჱ მ., ებრ. 9,11; ქრისტე იესუ მ. სოფლად, 1 ტიმ. 1,15; მ. ჰრომედ, 2 ტიმ. 1,17; რომელი მ. წყლითა, 1 იოვ. 5,6; ძჱ ღმრთისაჲ მ., 1 იოვ. 5,20ႰႢႪႭ; მ. უფალი, იუდა 1,14; მ. და მიიღო წიგნი, გამოცხ. 5,7; მ. დღჱ იგი... რისხვი-სა მისისაჲ, გამოცხ. 6.17; სხუაჲ ანგელოზი მ., გამოცხ. 8.3; მ. ქუეყანად, გამოცხ. 8.7; მ. რისხვაჲ შენი, გამოცხ. 11,18; მ. ჟამი სასჯელისა მისისაჲ, გამოცხ. 14,7; მ. ჟამი მკისაჲ, გამოცხ. 14.15; სეტყუაჲ დიდი... მ., გამოცხ. 16,21; მ. ერთი ანგელოზთაგანი. გამოცხ. 17,1; 21,9; ერ-თსა ჟამსა მ. სასჯელი შენი. გამოცხ. 18.10; მ. ქორწი-ლი კრავისაჲ, გამოცხ. 19.7; არცა მო-ვინ-ვიდა ძმათაგა-ნი, საქმე 28,21; მო-ვინმე-ვიდა და უთხრა, საქმე 5,25ႰႢႪႭ.

მოვედით მათა ტროადად, საქმე 20,6; მ. ასონდ, საქმე 20.14Ⴐ; მ. მიტჳლინად. საქმე 20.14; მწუხრი მ. სამონდ, საქმე 20.15; მ. ადგილსა რასმე, საქმე 27,8EႭ; მეორესა დღესა მ. პეტიოლუსდ. საქმე 28,13; ესრჱთ მ. ჰრომედ. საქმე 28,14; მ. ჩუენ მაკედონიად, 2 კორ. 7.5; მოვიდეს თჳსთა თანა, საქმე 4.23; მ. მეფენი ქუეყანისა-ნი, საქმე 4,26; ვითარცა მ., ლოცვა-ყვეს, საქმე 8,15FI; მ. წყალსა ერთსა ზედა, საქმე 8,36; ვითარცა მ. იგინი გზასა, საქმე 10,9D; მ. და დადგეს იგინი, საქმე 10.17; მ. ჩემდა ძმანიცა ესე, საქმე 11,12; რომელნი მ. ანტიოქი-ად, საქმე 11.20; და მ. ანტიოქიად, საქმე 11,25Ⴐ; 14.26; 15,30; ვითარცა მ. შესაკრებელსა მას, საქმე 13.14; მ. პამფილიად. საქმე 14.24ႢႪႭ; მ. ატალიად, საქმე 14.25; მიერ ვითარცა მ. (მო-რაჲ-ვიდეს ႪႭ). საქმე 14,27; კაცნი იგი მ. აღრე, საქმე 16.39; მ. და შევიდეს სახლსა ლუდიაჲსასა. საქმე 16.40; მ. იგინი თესალონიკედ. საქმე 17.1; ვითარცა მ. ძმანი იგი, საქმე 17,10; ვითარცა მ. ქა-ლაქსა მას, საქმე 17.10; მ. მუნცა. საქმე 17,13; მ. ... შჳ-ლა და ტიმოთე. საქმე 18,5; მრავალნი მორწმუნენი მ., საქმე 19,18Ⴐ; ვითარცა მ. მისა, საქმე 20.18; მ. ჩუენ თანა მოწაფენიცა. საქმე 21.16; ყოველნივე მ. ხუცესნი. საქმე 21,18; მ. აგრიპა და ბერენიკე. საქმე 25.23; მ. შემთხუევად ჩუენდა. საქმე 28.15; მ. მისა ვანად მრავალ-ნი. საქმე 28,23; რაჟამს მ., იეკმნა, გალ. 2,12CD; მო-ვინმე-ვიდეს და უთხრეს, საქმე 5.25; მ. ზღუს კიდით, საქმე 11,19Ⴐ; მო-რაჲ-ვიდეს... მოწაფენი იგი, საქმე 14.20; მ. და მოიწინეს იერუსალჱმდ. საქმე 15.4; მ. იგი-ნი მისჳად. საქმე 16.7; რომელნი-იგი მ. კესარიად, საქმე 23,33ႢႪႭ; მ. მაკედონიაჲთ. 2 კორ. 11,9.

მოვედ (მოედ DGI) ქუეყანად. რომელი მე გიჩუენო შენ. საქმე 7.3; აწ მ. (მოედ CC(i) და მიგავლინო შენ ეგჳპტედ, საქმე 7.34; მ. და იხილე, გამოცხ. 6.1; 6.7; მ. (მოედ C) და გიჩუენო შენ სასჯელი იგი. გამოცხ. 17,1; მ. და გიჩუენო შენ დედაკაცი იგი. გამოცხ. 21,9; რომე-ლი იტყოდა, ვითარმედ: მოედ. გამოცხ. 6.3; მოვედით [ბრძ.] და შემოკრბით სერსა მას, გამოცხ. 19,17; არა ეგრე. არამედ იგინი მოვიდედ, საქმე 16,37.

კუალად მოვიდე თქუენდა, საქმე 18.21; ჟამსავე ოდენ ამას მ., ჰრომ. 9.9; მ. თქუენდა, ჰრომ. 15,24CD; 15,32; სავსებითა მით კურთხევითა ქრისტჱსითა მ., ჰრომ. 15.29; ხოლო მ. აღრე თქუენდა, 1 კორ. 4,19ႢCD; კუერთხითა მ. თქუენდა, 1 კორ. 4,21; ოდეს მ., მაშინ ვბრძანო, 1 კორ. 11,34; 16,2; რაჟამს მ., 1 კორ. 16.3; 2 კორ. 2,3; მ. თქუენ თანა, 1 კორ. 16,5; არა... მწუხარებით მ. თქუენდა, 2 კორ. 2,1; მ. ... გამო-ცხადებასა უფლისასა, 2 კორ. 12,1; ნუუკუე მ., 2 კორ. 12,20; უკუეთუ კუალად მ., 2 კორ. 13.2; რაჲთა დალა-თუ მ., ფილიპ. 1,27; მეცა აღრე მ., ფილიპ. 2,24; რაჲთა აღრე მ. თქუენდა, ებრ. 13,19; ვიდრემდე მ., ეკრძალე სა-კითხავსა, 1 ტიმ. 4,13; უკუეთუ მ., 3 იოვ. 1,10; დაიმჭი-რეთ, ვიდრემდის მ., გამოცხ. 2,25; რომელსა ჟამსა მ. შენ ზედა, გამოცხ. 3,3; მ. შენ ზედა, ვითარცა მპარავი, გამოცხ. 3,3; ხოლო აწ... მო-თუ-ვიდე თქუენდა, 1 კორ. 14,6; მე მო-რაჲ-ვიდე თქუენდა. 1 კორ. 2,1Ⴊ; მ., 2 კორ. 12,21; მ. თუალ-უხუავად, 2 კორ. 13,10D.

ესე იესუ... ეგრევე მოვიდეს. საქმე 1,11; რაჲთა არა მ. ჩემ ზედა, საქმე 8,24; რომელი მ. და გეტყოდის შენ, საქმე 10.32; რაჟამს ლუსია ათასისთავი მ., საქმე 24,22; მ. სიონით მჴსნელი, ჰრომ. 11,26; სიკუდილსა უფლისა-სა მოუთხრობდით, ვიდრემდე მ., 1 კორ. 11,26; უკუეთუ მ. ტიმოთე, 1 კორ. 16,10; რაჲთა მ. ჩემ თანა, 1 კორ. 16,11; მ., ოდეს მოიცალოს, 1 კორ. 16,12; რომელ-იგი მ., 2 კორ. 11,4; ანგელოზი ზეცით მ., გალ. 1,8Ⴂ; ვიდრემდე მ. ნათესავი, გალ. 3,19; უკუეთუ მ. თქუენდა. შეიწყნა-რეთ, კოლ. 4,10; მ. დიდებად წმიდათა მისთა თანა, 2 თეს. 1,10; უკუეთუ არა მ. განდგომილებაჲ იგი, 2 თეს. 2.3CD; მომავალი იგი მ. და არა ყოვნოს, ებრ. 10,37; უკუეთუ მალიად მ., ებრ. 13,23D; უკუეთუ ვინმე... არა მ., 1 ტიმ. 6,3; რომელი მ. თქუენდა, 2 იოვ. 1,10ႢႪႭ; არცაღა მ. მათ ზედა მზჱ, გამოცხ. 7,16; იყო მჴეცი იგი და არა არს და მ., გამოცხ. 17,8; მო-რაჲ-ვიდეს. მცირედ ჟამ-არს მისი ყოფაჲ. გამოცხ. 17.10; უსრულჱსსა მას [სიტყუასა] მოვიდეთ, ებრ. 6.1; გლოცავ თქუენ. რაჲთა მოჰხუდეთ (მოხჳდეთ Ⴊ) და გიხილნე, საქმე 28.20; არამედ თჳთ მოვიდენ, საქმე 16.37ႰႢႪႭ; რაჲთა აღრე მ. მისა, საქმე 17,15F; მ. მგელნი ბოროტნი, საქმე 20.29Ⴐ; შემასმენელნიცა შენნი მ., საქმე 23.35; ჩემ თა-ნა მ., საქმე 25.5; 1 კორ. 16,4; ანუ რომლითა ჴორცითა მ., 1 კორ. 15,35; რაჲთა მ. და თაყუანის-გცენ, გამოცხ. 3.9; ყოველნი მ., გამოცხ. 15.4; ერთსა დღესა მ. წყლუ-ლებანი მისნი, გამოცხ. 18.8; უკუანაჲსკნელთა ჟამთა მო-ვინმე-ვიდენ მეკიცხეველნი, იუდა 1.18; მო-რაჲ-ვიდენ მა-კედონელნი ჩემ თანა, 2 კორ. 9.4.

მკჳრცხლ ეგულებოდა მოსლვაჲ, საქმე 20,13ႰႢႪႭ; ჯერ-იყო შენ წინაშე მ., საქმე 24.19; მინდა... მ. თქუენ-

დავე. 2 კორ. 1,16Ⴀ: მ. ჴორციითა უძლურ (არს), 2 კორ. 10,10CD: რომლითა მაქუს ჩუენ... მ. სასოებით, ეფეს. 3,12; რომლისაჲ-იგი მ. არს შეწევნითა ეშმაკისაჲთა, 2 თეს. 2,9; რომელსა... ჰნებავს... მეცნიერებასა ჭეშმარიტებისა მ., 1 ტიმ. 2,4; ისწრაფე ზამთრისა წინა მ., 2 ტიმ. 4,21Ⴂ; რამეთუ მ. მოახლებულ არს, იაკ. 5,8; გაუწყე თქუენ... იესუ ქრისტჱსი ძალი და მ., 2 პეტ. 1,16; ყოველთა სინანულად მ., 2 პეტ. 3,9; მოიღოთ ძალი მოსლვასა სულისა წმიდისასა, საქმე 1,8; ვესავ ადრე მ. ჩემსა, 1 ტიმ. 3,14; მ. მას პეტრჱსსა, საქმე 5,15; წინაისწარ უთხრობდეს მ. მას წმიდისასა, საქმე 7,52; რეცა თუ არა მ. მას ჩემსა თქუენდა გან-ვინმე-ლაღნეს, 1 კორ. 4,18; ქრისტჱსნი იგი მ. მას მისსა [ცხოველ იქმნებიან], 1 კორ. 15,23; მიხარის მ. მას სტეფანაჲსსა, 1 კორ. 16,17; ნუგეშინის-მცა ჩუენ ღმერთმან მ. მას ტიტჱსსა, 2 კორ. 7,6; წინაშე... ქრისტე იესუჲსსა მას მ., 1 თეს. 2,19; განმტკიცნენ გულნი თქუენნი... მამისა ჩუენისა მ. მას, 1 თეს. 3,13; რომელნი დაშთომილ ვიყვნეთ მ. მას უფლისასა, 1 თეს. 4,15; მ. მას... იესუ ქრისტჱსსა, 1 თეს. 5,23; ისწრაფდით მ. მას დღისა ღმრთისასა, 2 პეტ. 3,12; არა მრცხუენეს მისგან მ. მას მისსა, 1 იოვ. 2,28.

განაქარვოს გამოჩინებითა მით მოსლვისა მისისაჲთა, 2 თეს. 2,8; სადა არს აღთქუმაჲ იგი მ. მისისაჲ, 2 პეტ. 3,4; გევედრები თქუენ... მ. მისთჳს უფლისა, 2 თეს. 2,1; არა ხოლო მოსლვითა მისითა, 2 კორ. 7,7; ნუ გცონინ მოსლვად ჩუენდა, საქმე 9,38; ებრძანა მჴურცხლ მ. იგი, საქმე 20,13; ბრძანა შემასმენელთაცა მისთაჲ შენ თანავე მ., საქმე 24,8ႢႭ; ჯერ-იყო შენ წინაშე მ., საქმე 24,19Ⴂ; რაჲთა... წარმემართოს მე... მ. თქუენდა, ჰრომ. 1,10Ⴀ; ამისთჳსცა წარვემატებოდე ფრიად მ. თქუენდა, ჰრომ. 15,22; მსურის მე მ. თქუენდა, ჰრომ. 15,23; მინდა პირველად მ. თქუენდა, 2 კორ. 1,15C; ვინებეთ მ. თქუენდა, 1 თეს. 2,18Ⴍ; ჰნებავს... მეცნიერებასა მას ჭეშმარიტებისა მ., 1 ტიმ. 2,4Ⴍ; მეცნიერებასა ჭეშმარიტებისასა შემძლებელ არიან მ., 2 ტიმ. 3,7; ისწრაფე მ. ჩემდა, 2 ტიმ. 4,9; ტიტე 3,12; ისწრაფე ზამთრისა წინა მ., 2 ტიმ. 4,21; გასმიეს, ვითარმედ მ. (მოსულად C[1]) არს, 1 იოვ. 4,3; ვესავ მ. თქუენდა, 2 იოვ. 1,12; რომელსა ეგულების მ., გამოცხ. 3,10; პირველ მოსლვადმდე დღისა მის უფლისაჲსსა, საქმე 2,20; ვიდრე მ. (მოსლვამდე K) მისა კესარიად, საქმე 8,40; ვიდრე მ. ვიეთამე იაკობისით, გალ. 2,12; ვიდრე მ. უფლისა, იაკ. 5,7.

გასმია, ვითარმედ ანტექრისტე მომავალ არს, 1 იოვ. 2,18; ძჱ ღმრთისაჲ მ. არს, 1 იოვ. 5,20; რომელი მ. არს, გამოცხ. 1,4; 1,8; 4,8; მწრაფლ მომავალი იგი ცოდვაჲ, ებრ. 12,1; მ. იგი მოვიდეს, ებრ. 10,37; უკუეთუ მომავალმან თქუენმან სხუაჲ იესუ გიქადაგოს, 2 კორ. 11,4ႨႡ; ჯერ-არს ჩემდა დღესასწაულსა ამას მომავალსა იერუსალჱმს აღსრულებად, საქმე 18,21ႢႭ; მჴსნელი ჩუენი რისხვისა მისგან მომავალისა, 1 თეს. 1,10; იტყოდა მ. მის (მისთჳს ႢႭ) შემდგომად მისა, საქმე 19,4; რაჲთა აჩუენოს ჟამთა მათ მომავალთა, ეფეს. 2,7; ტიროდეთ... უბადრუკებათა მათთჳს თქუენ ზედა მ., იაკ. 5,1; განვიხარე ფრიად მომავალთაგან ძმათა, 3 იოვ. 1,3; განემზადოს გზაჲ... აღმოსავალით მზისაჲთ მომავალთაჲ, გამოცხ. 16,12.

ესმეს..., ვითარმედ მოსრულ ხარ, საქმე 21,22; აქაცა ამისთჳსვე მ. არს, საქმე 9,14; სხუაჲ იგი არღა მ. არს, გამოცხ. 17,10; ჩუენ ყოველნი მ. ვართ, საქმე 10,33; რომლისათჳს თქუენ მ. ხართ, საქმე 10,21; არა მ. ხართ თქუენ, ებრ. 12,18; მ. ხართ თქუენ მთასა სიონსა, ებრ. 12,22; იგინი აქაცა მ. არიან, საქმე 17,6; ანუ ვინაჲ მ. არიან, გამოცხ. 7,13; რომელნი მ. არიან, გამოცხ. 7,14; ქველის საქმის ყოფად... მ. ვიყავ, საქმე 24,17; რომელი-იგი მ. იყო თაყუანის-ცემად, საქმე 8,27ႢႭ; აქაცა მის ჯერისათჳსვე მ. იყო, საქმე 9,21; მ. იყო იგი იტალიაჲთ, საქმე 18,2; იგინი მ. იყვნეს ერთბამად, საქმე 12,20; რომელნი მ. იყვნეს, საქმე 16,13; 17,21.

ესე ჴმაჲ ჩუენ გუესმა ზეცით მოსრული, 2 პეტ. 1,18; რომელმან აღიაროს იესუ ქრისტჱ ჴორციელად მ., 1 იოვ. 4,2; რომელმან არა აღიაროს იესუ ჴორციელად მ., 1 იოვ. 4,3; რომელმან სწჳს მას ზედა მ. იგი... წჳმაჲ, ებრ. 6,7; არა აღიარებენ იესუ ქრისტესა ჴორციითა მოსრულსა, 2 იოვ. 1,7; რომელნი-ესე ვართ... მოსრულნი ჰრომნი, საქმე 2,10.

მოსპობა მოსპობა, განადგურება, გაქრობა; აღმოფხვრა, ამოგდება; მოშორება, მოცილება, განდევნა, გაგდება, გაძევება, 0—2: რომელნი-იგი მოსპნა ღმერთმან პირისაგან მამათა ჩუენთაჲსა, საქმე 7,45; მოსპოს უკეთური იგი შორის თქუენსა, 1 კორ. 5,13Ⴀ; მოსპოთ უკეთური იგი შორის თქუენსა, 1 კორ. 5,13CD; რაჟამს მოვსპნე ცოდვანი მათნი, ჰრომ. 11,27ႨCD.

ი: მოისპეთ უკეთური იგი შორის თქუენსა, 1 კორ. 5,13; გმობაჲ მ. თქუენგან, ეფეს. 4,31Ⴍ.

ი/უ: რაჟამს მოუსპნე ცოდვანი მათნი, ჰრომ. 11,27.

ი ვნ.: რომელ იგიცა მოისპო, საქმე 5,36; მოისპენ უკეთური იგი შორის თქუენსა, 1 კორ. 5,13Ⴈ; გმობაჲ მ. თქუენგან, ეფეს. 4,31; ამისთჳს მ. თქუენგან ყოველი მწინკულევანებაჲ, იაკ. 1,21ႩႢ; მოისპოს სული იგი ერისაგან თჳსისა, საქმე 3,23; რაჲთა მ. თქუენ შორის, რომელმან საქმჱ იგი ქმნა, 1 კორ. 5,2.

მოსრვა დახოცვა, ამოწყვეტა, 0—2: მოვსრევდ მათ, საქმე 26,10; რომელ-იგი მოსრვიდა, რომელნი ჰხადოდეს სახელსა იესუჲსსა, საქმე 9,21; რომელნი-იგი მოსრნა ღმერთმან პირისაგან მამათა ჩუენთაჲსა, საქმე 7,45ႩႢႭ; რაჲთა მით მოსრნეს წარმართნი, გამოცხ. 19,15; რაჲთა მოსრან მესამედი კაცთაჲ, გამოცხ. 9,15.

ი ვნ.: სხუანი იგი მოისრნეს მახჳლითა, გამოცხ. 19,21.

მოიწიოს მათ ზედა მეყსეული მოსრვაჲ, 1 თეს. 5,3D; ჴელმწიფებაჲ მოვიღე მღდელთ მოძღუართაგან მოსრვად მათდა, საქმე 26,10ႢႭ; მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ... მ. მათდა, გამოცხ. 6,8.

მოიწიოს მათ ზედა მომსრველი, 1 თეს. 5,3; რომელთა-იგი საშჯელი მოეჴადოს, მ. საუკუნოჲ, 2 თეს. 1,9CD; რაჲთა არა მ. იგი პირმშოთაჲ შეეხოს მათ, ებრ. 11,28; წარწყმდეს მომსრველისა მისგან, 1 კორ. 10,10.

დაანთქმიან კაცნი მოსასრველად, 1 ტიმ. 6,9; შობილნი ბუნებით მ., 2 პეტ. 2,12.

მოსტუმრე მოგზაურთა, უცხოთა მიმღები, მასპინძელი: გიკითხავს თქუენ გაიოს, მოსტუმრჱ (მო-ე ႨႡ) ჩემი, ჰრომ. 16,23ႩႢ.

ნ.კ. მესტუმრე.

მოსურნე ვისაც სურვილი აქვს, მსურველი: ურთიერთას მოწლედ მოსურნე იყვენით, ჰრომ. 12,10CD; ეგრეთ მ. ვიყვენით თქუენდა, 1 თეს. 2,8CD; მათი იგი ვედრებაჲ თქუენთჳს მოსურნეთაჲ თქუენდა აღმატებულისა მისთჳს მადლისა ღმრთისა, 2 კორ. 9,14D.

მოსწავლე ვინც სწავლობს, наставляемый: ეზიარებოდენ მოსწავლე იგი სიტყუასა მასწავლელისასა, გალ. 6,6Gb.

მოსწორება მოპირკეთება: და იყო მოსწორებაჲ ნაშენები ზღუდისა მისისაჲ იასპი, გამოცხ. 21,18 ზღუდის კედელი მოპირკეთებული იყო იასპით.

მოსწრაფე, მოწრაფე ჩქარი, სწრაფი; გულმოდგინე, ბეჯითი, მუყაითი: არს იგი მოსწრაფე, 2 კორ. 8,22CD; იყავნ ყოველი კაცი მ. (მოწრაფჱ ᑕ[1]) სმენად, იაკ. 1,19ᑕႢႪႭ; მივავლინეთ ძმაჲ... მოსწრაფჱ (მოსწრაფე Ⴄ, მოწრაფე Ⴍ) საქმეებითა მით მრავლითა თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 8,22.

მოსწრაფება, მოწრაფება მცდელობა, მეცადინეობა, გულმოდგინება, მონდომება: რაჲთა გამოჩნდეს მოსწრაფებაჲ (მოწრაფებაჲ ᑕႢႪႭ) თქუენი ჩუენდა მომართ, 2 კორ. 7,12ႄCD; თქუენცა ესრევე ყოველი მ. (მოწრ. ᑕႪႭ) მოიპოვეთ, 2 პეტ. 1,5; აჩუენებდეთ მოწრაფებასა (მოსწრ. ႦႄCD) აღსრულებად სასოებისა, ებრ. 6,11; სარწმუნო არს სიტყუაჲ და ყოვლისა მოსწრაფებისა ღირს, 1 ტიმ. 4,9Ⴆ; სხუათა მოსწრაფებისათჳს თქუენსა მას სიყუარულსა გულითად გამოვიცდი, 2 კორ. 8,8.

მოსწრაფებით, მოწრაფებით გულმოდგინედ, მონდომებით, მუყაითად: რომელი ზედა-ადგრების — მოწრაფებით (მოსწრ. ႢႄCD), ჰრომ. 12,8; წარემატებით ყოვლითა მოწრაფებითა (მოსწრ. AႄCD), 2 კორ. 8,7.

მოსწრაფედ ჩქარა, სწრაფად; გულმოდგინედ, ბეჯითად: რომელი გამოვიცადეთ მრავალსა შინა... მოსწრაფედ, 2 კორ. 8,22; მ. უკუე მივავლინე ეგე, ფილიპ. 2,28CD; მ. მეძიებდა მე, 2 ტიმ. 1,17CD.

მოტევება პატიება, შენდობა, ო/ჟ—3: მოგჳტევნა ჩუენ ყოველნი შეცოდებანი, კოლ. 2,13; მოგჳტევნეს (კავშ.) ჩუენ ცოდვანი ჩუენნი, 1 იოვ. 1,9.

ე: დაღაცათუ ცოდვაჲ რაჲმე ექმნეს, მო-ვე-ეტევოს (მო-ვე-ეტეოს ႪH1) მას, იაკ. 5,15G.

მოცემად... მოტევებაჲ ცოდვათაჲ, საქმე 5,31; მ. ცოდვათა თქუენთაჲ გეხარების, საქმე 13,38; გუაქუს ჩუენ... მ. ცოდვათა ჩუენთაჲ, ეფეს. 1,7; რომლისაგან მაქუს... მ. ცოდვათა ჩუენთაჲ, კოლ. 1,14; არა იყო მ., ებრ. 9,22; სადა უკუე მ. არს ამათი, ებრ. 10,18; წინაწარმეტყუელნი ეწამებიან მოტევებასა მას ცოდვათასა, საქმე 10,43; განჰმზადა ღმერთმან მოტევებითა მით პირველთა ცოდვათა, ჰრომ. 3,25.

იგი არს მომტევებელ ცოდვათა ჩუენთა, 1 იოვ. 2,2; იგი არს მომტევებელი ცოდვათა ჩუენთაჲ, 1 იოვ. 2,2ႢႪႭ.

მოტყდომა, O—2 დ: მოსტყდეს რტონი იგი, რაჲთა მე დავემყნო, ჰრომ. 11,19.

მოტყინარე ანთებული; მოგიზგიზე: მთაჲ დიდი მოტყინარჱ ცეცხლითა შთავარდა ზღუად, გამოცხ. 8,8; გარდამოვარდა ზეცით ვარსკულავი დიდი მ., გამოცხ. 8,10; ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8; კუამლი ცეცხლისა მოტყინარისაჲ, გამოცხ. 9,2.

მოუდრეკელ-ი ნ. მოდრეკა.

მოუკლებელ-ი შეუნელებელი, განუწყვეტელი, მუდმივი: მწუხარებაჲ არს ჩემდა დიდ და მოუკლებელი სალმობაჲ გულისა ჩემისაჲ, ჰრომ. 9,2CD.

მოუკლებელად შეუნელებლად, განუწყვეტლივ, მუდმივად: მოუკლებელად მოვიჴსენებთ, 1 თეს. 1,3; ვჰმადლობ ღმერთსა მ. (-ებელა Ⴊ), 1 თეს. 2,13; მ. (-ებლად Ⴙ) ილოცევდით, 1 თეს. 5,17; მ. მაქუს შენთჳს ჴსენებაჲ, 2 ტიმ. 1,3.

მოუძლურება დაუძლურება, დასუსტება; რწმენის შესუსტება; ვინმესგან დაძლევა, მორევა, O—დ: რომლითა ძმაჲ იგი შენი... მოუძლურდების, ჰრომ. 14,21CD; რაჟამს მოუძლურდი, მაშინ განვძლიერდი, 2 კორ. 12,10; არა მოუძლურდა იგი სარწმუნოებითა, ჰრომ. 4,19; ჩუენ რეცა მოუძლურდით, 2 კორ. 11,21; რომლითა-იგი მოუძლურდით [თქუენ], 2 კორ. 12,13; მასვე კუალად აღერიენეს და მოუძლურდეს, 2 პეტ. 2,20 ძლეულ იქნენ; რაჟამს მოუძლურდე, მაშინ განვძლიერდები, 2 კორ. 12,10CD; რომლისაგან-იგი ვინ მოუძლურდეს, მისაცა მონა არნ, 2 პეტ. 2,19; გუასმიეს, რაჲთა არა მოუძლურდეთ, ებრ. 2,1.

მოფარდულ-ი გამყიდველი, მოვაჭრე: იყო... ძოწეულის მოფარდული ქალაქისა თიატრონისაჲ, საქმე 16,14.

მოფენა მოფენა, გაშლა, გავრცელება, O—3: აღითქუმაჲ სულისა წმიდისაჲ მოიღო... და მოჰფინა ესე, საქმე 2,33; რომელ-იგი მ. ჩუენ ზედა, ტიტე 3,6; მარადის მომფინის ჩუენ... სული იგი სურნელებისაჲ, 2 კორ. 2,14; მარადის მოჰფინის სული იგი სულნელებისაჲ, 2 კორ. 2,14Ⴍ.

მოფხურილ-ი ამოგლეჯილი, ამოგდებული: ხენი ზამთრისანი უნაყოფონი, ორ გზის მომწყდარნი, ძირით მოფხურილნი, იუდა 1,12.

მოქადულ-ი 1. მკვეხარა, ბაქია, თავის მაქებარი: ვითარ-იგი განსივებული... ქარითა განბერილ იქმნის, ეგრეთვე ყოველი... მოქადული არა ჭეშმარიტითა, არამედ..., 1 კორ. 4,6Ⴄb (მინაწ.); არა უსაზომოდ მოქადულნი სხჳსა შრომილსა ზედა, 2 კორ. 10,15CD.

2. აღმატებული, გადამეტებული, გადაჭარბებული: მოქადულ არს წყალობაჲ საშჯელსა ზედა, იაკ. 2,13HJ.

მოქალაქე ქალაქში მცხოვრები, гражданин: თანამოქალაქე, πολίτης: მე კაცი ჰურიაჲ ვარ, ტარსელი, კილიკიაჲსაჲ, არა უცნაურისა ქალაქისა მოქალაქჱ (მოქალაქე ႪႭ), საქმე 21,39; არღარა ასწავებდეს კაცად-კაცადი მოქალაქესა თჳსსა, ებრ. 8,11.

ნ.კ. თანა-მოქალაქე.

მოქალაქობა მოქალაქეობა, гражданство, πολιτεύω, ცხოვრება, მოღვაწეობა, O—1: გონებითა კეთილითა ვმოქალაქობ, საქმე 23,1FႭ; გონებითა კეთილითა ვმოქალაქობდ, საქმე 23,1E.

ხოლო ჩუენი მოქალაქობაჲ ცათა შინა არს, ფილიპ. 3,20CD; მ. ესე მოვიპოვე, საქმე 22,28ႤႪႭ; უცხოქმნულნი მოქალაქობისა მისგან ისრაჱლისა, ეფეს. 2,12CD.

მოქენე მთხოვნელი, საჭიროების მქონე: ვითარმცა მოქენე ვისამე იყო, საქმე 17,25; იქმნენით მ. სძისა, ებრ. 5,12CD.

მოქმედ-ი 1. მქმნელი, გამკეთებელი; შემსრულებელი (სჯულისა): იქმნენით შვილ კეთილის მოქმედ, 1 პეტ. 3,6; არა შევიდეს მუნ... მოქმედი ბოროტისაჲ, გამოცხ. 21,27; გარე იყვნენ... ყოველი... მ. ტყუვილისაჲ, გამოცხ. 22,15; ჭირი და იწროებაჲ ყოველსა ზედა სულსა კაცისასა, მოქმედსა ბოროტისასა, ჰრომ. 2,9; მშჳდობაჲ ყოველსა მ. კეთილისასა, ჰრომ. 2,10; ვხედვიდეთ... სრულებისა მ. იესუს, ებრ. 12,2; მ. მას სასყიდელი იგი არა შეერაცხების მადლით, ჰრომ. 4,4; [არს] შური მეძიებელი რისხვასა ბოროტის მოქმედისათჳს, ჰრომ. 13,4; ესევითარისა მოქმედნი ღირს არიან სიკუდილისა, ჰრომ. 1,32; მ. სჯულისანი განმართლდებიან, ჰრომ. 2,13Ⴇ; მ. მზაკუვარნი გარდაიცვალნიან მოციქულად ქრისტესსა, 2 კორ. 11,13; არიან სულნიცა საეშმაკონი, მ. სასწაულთანი, გამოცხ. 16,14; შეკრიბნა ესევითარისა მ. იგი და ჰრქუა, საქმე 19,25; ესევითარისა მოქმედთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, გალ. 5,21; მ. საქმისა კეთილისათა [მიაგოს] დიდებაჲ, ჰრომ. 2,7; არამედ თანაცა ხათნო-ეყოფვიან მ. მათ, ჰრომ. 1,32CD; რომელი-ეგე ჰშჯი ესევითარისა მ. მათ, ჰრომ. 2,3; პირი უფლისაჲ მ. ზედა ბოროტისათა, 1 პეტ. 3,12; საშჯელი ღმრთისაჲ ჭეშმარიტ არს ესევითარისა მოქმედთათჳს, ჰრომ. 2,2; [არს] შური მეძიებელ ბოროტის მ., ჰრომ. 13,4ႪCD.

ნ.კ. ბოროტის მოქმედი, გრძნების მოქმედი, თანა მოქმედი, სიტყჳს მოქმედი, ქველის მოქმედი, ძჳრის მოქმედი.

2. მუშა, მშრომელი; მიწის მუშა, მიწისმოქმედი: მშურომელისა მის ქუეყანის მოქმედისა ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა მოღებაჲ, 2 ტიმ. 2,6; მშრომელისა მის ქუეყანის მოქმედისაჲ ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა მოღებაჲ, 2 ტიმ. 2,6CD; აჰა ესერა სასყიდელი მოქმედთაჲ მათ, იაკ. 5,4.

მოქმედება საქმიანობა: და განყოფანი მოქმედებათანი არიან, 1 კორ. 12,6D.

ნ.კ. ქველის მოქმედება.

მოქმედებით-ი საქმიანი, მოქმედი, გამრჯე, деятельный: კარი განმელო მე მოქმედებითი, 1 კორ. 16,9D.

მოქონ(ებ)ა მოტანა, მოყვანა; ქონება, ა—2: მოაქუს ყოველი სიტყჳთა მით, ებრ. 1,3Ⴇ; რამეთუ ყოველთა ერთისა მისგან პურისა მოგუაქუს, 1 კორ. 10,17; მოაქუნდა სასყიდელი მათი, საქმე 4,34; მ. უძლურები, საქმე 5,16; მოაქუნდეს უძლურნი, საქმე 5,15F; 5,16ႪႭ; გინა თუ სხუაჲ სული მოაქუნდეს (კავშ.), 2 კორ. 11,4; ესე მოძღურებაჲ არა მ., 2 იოვ. 1,10.

მოქცევა მობრუნება, სწორ გზაზე დაყენება, მოქცევა უფლისა გაქრისტიანება; წარმართვა, წაყვანა, ა—(3)2: ყოველი გუამი მისი მოვაქცით, იაკ. 3,3; მოაქციოს უღმრთოებისაგან იაკობი, ჰრომ. 11,26; თუ ვინმე მ. იგი, იაკ. 5,19; მ. ცთომილი გზისაგან საცთურისა მისისა, იაკ. 5,20.

ა უობ.: რომელთა-იგი მოაქციეს უფლისა, საქმე 9,35; მ. და იტყოდეს, საქმე 28,6K; მოაქციენ ბოროტისაგან, 1 პეტ. 3,11 მიბრუნდეს.

ი ვნ.: ნავნიცა... მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4; მოვიქეც დამასკედ, გალ. 1,17; ვითარ-იგი მოიქეცით კერპთაგან მონებად ღმრთისა, 1 თეს. 1,9; არამედ აწ მ. მწყემსისა მის მიმართ, 1 პეტ. 2,25ႪႭ; მაშინ მოიქცეს იერუსალჱმდ, საქმე 1,12ႪႭ; მ. იგინი, საქმე 5,22; და მ. იერუსალჱმდ, საქმე 8,25; და მ. უფლისა, საქმე 11,21; ბარნაბა და სავლე მ. იერუსალჱმით, საქმე 12,25; მ. ლუსტრად, საქმე 14,21C; იგინი მ. ბანაკად, საქმე 23,32; მ. და იტყოდეს, საქმე 28,6; რაჟამს მ. უფლისა, 2 კორ. 3,16; მოიქციან ბოროტისაგან, 1 პეტ. 3,11ႪႭ; შეინანეთ და მოიქეცით, საქმე 3,19.

რაჲთა მოიქცეთ უკეთურებისაგან თქუენისა, საქმე 3,26; ამაოებათა ამათგან მ. ღმრთისა, საქმე 14,15; მოიქცენ და განვკურნნე იგინი, საქმე 28,27.

ე: მოექცა გუამსა მას და ჰრქუა, საქმე 9,40.

მიუთხრობდეს მოქცევასა მას წარმართთასა, საქმე 15,3; იყო მ. მას ჩემსა, საქმე 22,17; მიგავლინო შენ... მოქცევად ბნელისაგან ნათლად, საქმე 26,18; მ. ღმრთისა მიმართ ცხოველისა, საქმე 26,20.

მოქცეულ იყო და ჯდა იგი ეტლთა მისთა ზედა, საქმე 8,28; წარმართთაგანნი მოქცეულ არიან ღმრთისა მიმართ, საქმე 15,19; მ. ხართ აწ მწყემსისა მის, 1 პეტ. 2,25; მო-რაჲ-ქცეულ იყო იგი მოწყუედისა მისგან მეფეთაჲსა, ებრ. 7,1.

ნ.კ. გარე მოქცევა.

მოღება (იხ. მხ.-ში) მიღება; აღება; მოტანა, ი: წამებასა კაცთასა მოვიღებთ, 1 იოვ. 5,9ႢႪႭ; უკუეთუ მოიღებდეს ეკალსა, ებრ. 6,8D; რომელი მოვიღე უფლისაგან, საქმე 20,24; წიგნებიცა მ. ძმათათჳს, საქმე 22,5ႢႪႭ; მოვსრვიდ მათ და მ. καταφέρω, голосовать против (кого л.) რიცხჳ, საქმე 26,10Ⴂ; ჴელმწიფებაჲ მღდელთ მოძღუართაგან მ., საქმე 26,10ႢႪႭ; რამეთუ მე მ. უფლისაგან, 1 კორ. 11,23; მიგეც თქუენ..., რომელცა-იგი მ., 1 კორ. 15,3; მ. საგზალი თქუენდა, 2 კორ. 11,8; ჰურიათაგან ხუთ-გზის... ცემაჲ მ., 2 კორ. 11,24; არცაღა მე კაცისაგან მ. იგი, გალ. 1,12; ვითარცა მე მ. მამისაგან, გამოცხ. 2,27; აღთქუმაჲ სულისაჲ მოიღო, საქმე 2,33; განყიდა დაბაჲ და მ. ფასი, საქმე 4,37; მ. ზოგი რაოდენიმე, საქმე 5,2; ბრძანებაჲ მ. მოსე, საქმე 7,44; ებრ. 8,5; მ. საზრდელი და განძლიერდა, საქმე 9,19DႪႭ; მ. ბრძანებაჲ ანგელოზისაგან, საქმე 10,22; გჳრგჳნები ბჭეთა მის ქალაქისათა მ., საქმე 14,13; ესევითარი მცნებაჲ მ. მათგან, საქმე 16,24; მ. პური, საქმე 27,35; სასწაულად მ. წინადაცუეთაჲ იგი, ჰრომ. 4,11; მას ღამესა, რომელსა მიეცემოდა, მ. პური, 1 კორ. 11,23; ეგრეცა სასუმელი იგი შემდგომად პურისა მ., 1 კორ. 11,25Ⴂ; რომელმან ფრიად მ., 2 კორ. 8,15; უროემან მ. საშჯელისა კუალად-გებაჲ, ებრ. 2,2; დასაბამი მ. სიტყუად უფლისა მიერ, ებრ. 2,3; თავადმან მსგავსად მ. მათივე, ებრ. 2,14; ბრძანებაჲ მ. ნოე, ებრ. 11,7; სარრა... ძალი მ., ებრ. 11,11; რომელმან აღ-თქუმაჲ იგი მ., ებრ. 11,17; არღა მ. აღნათქუემი იგი, ებრ. 11,39Ⴍ; მ. ღმრთისაგან მამისა პატივი, 2 პეტ. 1,17.

რომლისაგან-ესე მოვიღეთ მადლი, ჰრომ. 1,5; რომლისაგან აწ დაგებაჲ ესე მ., ჰრომ. 5,11; ესე მცნებაჲ მ. მისგან, 1 იოვ. 4,21; ვითარცა-იგი მცნებაჲ მ. მამისაგან, 2 იოვ. 1,4; რომელთა მოიღეთ შჯული, საქმე 7,53; მოიღეს მცნებაჲ პავლესგან, საქმე 17,15; მ. სისხლი იგი

ზუარაკთას. ებრ. 9,19ႢႪ: არა მ. მათ გამოჳსნაჲ, ებრ. 11,35CD: არღა მ. მათ აღნათქუემი იგი, ებრ. 11,39; ფილონს... მოიღე [პრძ.], 2 ტიმ. 4,13 მოიტანე: ერთმანვე მოიღის ნიჭი, 1 კორ. 9,24ႢႪႭ: არავინ თავით თჳსით მ. პატივი, ებრ. 5,4: უკუეთუ მ. ცკალი, ებრ. 6,8C; მ. სისხლი იგი ზუარაკთაჲ, ებრ. 9,19: მ. გჳრგჳნი იგი ცხოვრებისაჲ, იაკ. 1,12ႱႢ: კაცთაჲ წამებაჲ მოვიღით, 1 იოვ. 5,9.

კეთილსა იქმოდე და მოიღო [შენ] ქებაჲ მისგან, ჰრომ. 13,3; ფასი მოიღოს მან პავლესგან, საქმე 24,26; კაცად-კაცადმან თჳსი სასყიდელი მ. თჳსისაებრ შურომისა, 1 კორ. 3,8ႢႪႭ: მან სასყიდელი მ., 1 კორ. 3,14ႢႪႭCD: მ. კაცად-კაცადმან ჴორცთა მათგან, 2 კორ. 5,10: იგიცა მ. უფლისა მიერ, ეფეს. 6,8: ურჩმან მ. საშჳელისა კუალად-გებაჲ, ებრ. 2,2ႢႪႭ; უკუეთუ მ. ეკალი, ებრ. 6,8Ⴁ; რაჲ მ. სიწმიდისაგან მისისა, ებრ. 12,10Ⴀ; მ. გჳრგჳნი იგი ცხორებისაჲ, იაკ. 1,12; ვიდრემდე მ. [წჳმაჲ], იაკ. 5,7; მ. ღმრთისაგან მადლი, 1 პეტ. 4,10Ⴂ; ნუუკუე ჰგონებნ კაცი იგი, ვითარმედ მო-რაჲმეიღოს უფლისაგან, იაკ. 1,7; რაჲთა აღთქუმაჲ იგი სულისაჲ მოვიღოთ, გალ. 3,14; რაჲთა შვილებაჲ იგი მ. ჩუენ, გალ. 4,5; რაჲთა მ. წყალობაჲ, ებრ. 4,16; ყუედრებაჲ იგი მისი მ., ებრ. 13,13; უდიდესი საშჳელი მ., იაკ. 3,1ႪH; რაჲ-იგი ვითხოოთ, მ. მისგან, 1 იოვ. 3,22; მ. თხოაჲ იგი, 1 იოვ. 5,15ႪႠ; არამედ სასყიდელი სავსებით მ., 2 იოვ. 1,8Ⴂ; არამედ მოიღოთ ძალი, საქმე 1,8; მ. თქუენ აღთქუმაჲ იგი, საქმე 2,38; უფლისა მიერ მ. მოსაგებელი იგი, კოლ. 3,24; და მ. თქუენ აღნათქუემი იგი, ებრ. 10,36; უდიდესი საშჳელი მ., იაკ. 3,1; მ. ... ცხორებაჲ სულთაჲ, 1 პეტ. 1,9; მ. ... დიდებისა გჳრგჳნი, 1 პეტ. 5,4; არამედ სასყიდელი სავსებით მ., 2 იოვ. 1,8; თავისა თჳსისა საშჳელი მოიღონ, ჰრომ. 13,2; რაჲთა განხრწნადი გჳრგჳნი მ., 1 კორ. 9,25: აღთქუმაჲ იგი მ. ჩინებულთა მათ, ებრ. 9,15; რაჲთა მ. სიწმიდისაგან მისისა, ებრ. 12,10: პატივი კეთილი თავისა თჳსისაჲ მ., 1 ტიმ. 3,13Ⴀ; მ. სასყიდელი სიცრუვისა მათისაჲ, 2 პეტ. 2,13.

არა თუ აწვე მომიღებიეს, ფილიპ. 3,12; აქაცა... მოუღებიეს ჴელმწიფებაჲ, საქმე 9,14: არა სული ამის სოფლისაჲ მოგჳღებიეს, 1 კორ. 2,12; რომელთაგან წიგნები მომელო ძმათათჳს, საქმე 22,5; ჴელმწიფებაჲ მღდელთ მოძღუართაგან მ., საქმე 26,10; მოვსრევდ მათ და მ. რიცხჳ, საქმე 26,10; რომელსა-იგი აღთქუმაჲ მოელო, აკურთხა, ებრ. 7,6; არღა მ. მათ აღნათქუემი იგი, ებრ. 11,13; არღა მ. მათ გამოჳსნაჲ, ებრ. 11,35; განჩინებაჲ იგი სიკუდილისაჲ მოგუელო, 2 კორ. 1,9.

ნეტარ არს მიცემაჲ ვიდრე მოღებაჲ, საქმე 20,35; მშრომელისა მის ქუეყანის მოქმედისა ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა მ., 2 ტიმ. 2,6; ნეტარ არს მიცემაჲ ვიდრე მოღებასა, საქმე 20,35ႢႪE; ნეტარ არს მიცემაჲ უფროის ვიდრე მოღებისა, საქმე 20,35Ⴊ; არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე მოცემისათჳს და მ., ფილიპ. 4,15: შემდგომად მ. მის ცნობისა ჭეშმარიტისა, ებრ. 10,26; აღსავსე ვარ მოღებითა, ფილიპ. 4,18; ელოდა მოღებად რასმე მათგან, საქმე 3,5; ეწამებიან მოტევებასა ცოდვათასა მ. სახელითა მისითა, საქმე 10,43ႢႪႠ; ნუ ჰგონებნ კაცი იგი მ. რასმე უფლისაგან, იაკ. 1,7Ⴂ.

მოღუაწ-ი, მოღუაწე 1. მოღვაწე, ვინც იღვწის, შრომობს, იბრძვის (რაიმე მიზნით), მებრძოლი, подвижник: უკუეთუ ვინმე მოღუაწე (მოღუაწჱ ႱႠႭ) იყოს, 2 ტიმ. 2,5: ყოველივე მოღუაწჱ (მოღუაწე CD) ყოველსავე მოითმენნ, 1 კორ. 9,25; არავინ მ. (მ-ე CD) შეყოფილ არნ სოფლისა საქმესა, 2 ტიმ. 2,4; ჭირი დაითმინე, ვითარცა კეთილმან მოღუაწემან, 2 ტიმ. 2,3.

2. მზრუნველი, მომვლელი, მეურვე, გამგებელი: შვილთამცა კეთილად მოღუაწ (მოღუაწე Ⴀ) არიან, 1 ტიმ. 3,12; უკუეთუ ვინმე თჳსთა და უფროჲსღა სახლეულთა არა მოღუაწე იყოს, 1 ტიმ. 5,8ႠႭCD; მოქცეულ ხართ აწ... მოღუაწისა სულთა თქუენთაჲსა, 1 პეტ. 2,25; სულმან წმიდამან დაგადგინნა თქუენ მოღუაწად (მოღუაწედ ႪႠ) და მწყსად ეკლესიათა, საქმე 20,28.

3. უცხოისა მოღუაწე ბერძნულში: ἀλλοτριεπίσκοπος. ამ კომპოზიტში შემავალი სიტყვები ლექსიკონებში ჩვეულებრივ ცალ-ცალკეა წარმოდგენილი (დეორეცკი, დოკუმენტირ. ლექსიკონი). ნიუმანის ახალი აღთქმის ლექსიკონში კომპოზიტის სახით არის მოცემული შენიშვნით: სიტყვის ზუსტი მნიშვნელობა უცნობია. სავარაუდო მნიშვნელობებია: доносчик; соглядатай; тот, кто вмешивается в чужие дела. ქართულში ამ სიტყვის ვარიანტია — „უცხოისა განმგე“, ႪႠ. სიტყვა გამოყენებულია უარყოფითი ნიუანსით და, ჩვენი აზრითაც, უნდა აღნიშნავდეს მას, ვინც სხვის საქმეში ერევა: ნუმცა ვის თქუენგანსა ევნების..., ვითარცა უცხოისა მოღუაწესა (განმგესა ႪႠ), 1 პეტ. 4,15.

ნ.კ. თანა-მოღუაწე.

მოღუაწება ბრძოლა, შრომა, გარჯა, მოღვაწეობა; განგება, გამგლობა, პატრონობა; მზრუნველობა, მოვლა, ი: მოიღუაწე ღუაწლი კეთილი სარწმუნოებისაჲ, 1 ტიმ. 6,12; ღუაწლი კეთილი მომიღუაწებიეს, 2 ტიმ. 4,7.

რომელთა ძიებაჲ შეამთხჳიან უფროჲს, ვიდრე მოღუაწებაჲ ღმრთისაჲ, 1 ტიმ. 1,4; ვითარ-მე ეკლესიათა ღმრთისათა მ. აგოს, 1 ტიმ. 3,5; გასმიეს მ. იგი მადლისა მის ღმრთისაჲ, ეფეს. 3,2; ამისთჳსვე მოღუაწებასა (მოღუაწებას ႢႪ) განკრძალულ არიან, ჰრომ. 13,6; უბრძანა მეგობართა თჳსთა თანა მისლვად და მოღუაწებისა მიმთხუევად, საქმე 27,3ႪႠ; რომელი იქმნების ნათესავსა ამას შინა მოღუაწებითა შენითა, საქმე 24,3ႪႠ; რომლისა ვიქმენ მე მსახურ მ. მით ღმრთისაჲთა, კოლ. 1,25.

მოღჳნე ლოთი, ჭარბად ღვინის სმის მოყვარული: ჯერ-არს ეპისკოპოსისა, რაჲთა [იყოს] ნუ მოღჳნე (მოღჳნჱ Ⴊ), 1 ტიმ. 3,3; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბრალო-ყოფაჲ... ნუ მ., ტიტე 1,7.

ნ.კ. მეღჳნე.

მოყავ(ან), 0–2: მოჰყვანდეს იგინი არა ძლით, საქმე 5,26.

მოყვანება მოყვანა, ი: სულგრძელებაჲ იგი ღმრთისაჲ სინანულად მოგიყვანებს შენ, ჰრომ. 2,4; მოვიყვანე ეგე შენ წინაშე, საქმე 25,26; [მე] ზაკუვით მოგიყვანენ თქუენ, 2 კორ. 12,16; პოა [სავლე] და მოიყვანა ანტიოქიად, საქმე 11,25ႪႠ; მ. და წინა-დასცჳთა მას, საქმე 16,3; მ. პავლე და დაადგინა შორის მათსა, საქმე 22,30; იგავით მ. იგი, ებრ. 11,19; მოიყვანნა იგინი არა ძლით, საქმე 5,26ႪႠ; მ. იგინი, საქმე 5,27Ⴂ; მ. მოწაფენი.

საქმე 19,9; რომელმან მრავალნი შვილნი დიდებად მ., ებრ. 2,10; მოეიყვანეთ იგიცა, საქმე 21,16; მოვიყვანენით იგინიცა, საქმე 21,16Ⴂ; რამეთუ მოიყვანეთ კაცი ესე, საქმე 19,37Ⴂ; რამეთუ მოიყვანენით კაცნი ესე, საქმე 19,37; წარიტაცეს იგი და მოიყვანეს კრებულსა წინაშე, საქმე 6,12; მ. ძმათა, საქმე 9,25; მ. საყდარსა წინაშე, საქმე 18,12ႢႪႭ; მ. იგი, საქმე 18,26; მ. ყრმაჲ იგი ცოცხალი, საქმე 20,12; მ. პავლე, საქმე 25,23ႢႪႭ; მოიყვანნეს იგინი და დაადგინნეს შორის კრებულსა, საქმე 5,27; მ. ... კაცნი ვინმე ბოროტნი, საქმე 17,5; მ. დედათა აღდგომილნი მკუდარნი მათნი, ებრ. 11,35; აწ მიავლინე შენ იოპედ და მოიყვანე [ბრძ.] სიმონ, საქმე 10,5; 11,13; მარკოს... მ. შენ თანა, 2 ტიმ. 4,11; უბანთა ვაჭარნი მოიყვანნედ (მოიყვანედ H), საქმე 19,38; რაჲთა... კრულნი მოიყვანნეს იერუსალჱმდ, საქმე 9,2; ღმერთმან შესუენებულნი იგი... მ. მის თანა, 1 თეს. 4,14.

უბრძანა... მოყვანებაჲ მისი, საქმე 23,10; მრქუა ჭაბუკისაჲ ამის მ. შენდა, საქმე 23,18; ბრძანა მ. პავლესი, საქმე 25,6; ებრძანე მ. კაცისაჲ მის, საქმე 25,17; ბრძანა ფესტოს მ. პავლესი, საქმე 25,23Ⴂ; მიავლინნეს... მოყვანებად მოციქულთა, საქმე 5,21; მეიდოდე მ. მჳნ მყოფთა მათ კრულთა, საქმე 22,5; მრქუა მე ჭაბუკისაჲ ამის მ. შენდა, საქმე 23,18ႢႪႭ.

მრავალთა შვილთა დიდებად მომყვანებელისა, ებრ. 2,10Ⴇხ.

მღდელთმოძღუარი, კაცთაგან მოყვანებული, კაცთათჳს დაიდგინის, ებრ. 5,1.

მოყიდა ყიდვა, ი: რამეთუ მოგუყიდენ ჩუენ ღმრთისა სისხლითა შენითა, გამოცხ. 5,9C; ქრისტემან ჩუენ მოგუყიდნა, გალ. 3,13CD.

მოყუარე მოყვარული, ვისაც უყვარს (ვინმე, რაიმე); მეგობარი: ურთიერთას სურვიელად მოყუარე იყვენით, ჰრომ. 12,10; პატივის-ცემის მ. იყვენით, 1 თეს. 4,11; გარე იყვენენ... ყოველი მოყუარჱ (მოყუარე A) ტყუვილისაჲ, გამოცხ. 22,15; მთავრობის მ. (მ-ე ႪႭ) იგი მათი დიოტრეფე არა შემიწყნარებს, 3 იოვ. 1,9; რომელი განუმზადა ღმერთმან მოყუარეთა თჳსთა, 1 კორ. 2,9; რომელ-იგი აღუთქუა მ. მისთა, იაკ. 1,12; 2,5; კითხვაჲ არქუ მ. ჩუენთა სახელით, 3 იოვ. 1,15ႪႭ ჩუენს მეგობრებს; მადლი ყოველთა თანა მ. უფლისა ჩუენისა, ეფეს. 6,24.

ნ.კ. გულის-თქუმის მოყუარე, ვეცხლის მ., თავის მ., კეთილის მ., სიბრძნის მ., სტუმრის მ., სტუმართ მ., უცხოთ მ., ქმართ მ., ღმრთის მ., ძლევის მ., ძმათ მ.

მოყუარება სიყვარული; აქ: საერთო, საზიარო, общность, μετοχή: რაჲ მოყუარებაჲ არს სიმართლისა და უშჯულოებისა, 2 კორ. 6,14Ⴇი.

ნ.კ. კაცთ მოყუარება, სიბრძნის მ., სტუმრის მ., სტუმართ მ., ქმართ მ., ღმრთის მ., შვილთ მ., ძმათ მ.

მოყუას-ი 1. ახლობელი, ახლოს მყოფი; მახლობელი, მეგობარი: შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თჳსი, ჰრომ. 13,9; გალ. 5,14; იაკ. 2,8; ხოლო რომელიიგი ავნებდა მოყუასსა, აჴუნა მას, საქმე 7,27; სიყუარულმან მ. ბოროტი არა უყვის, ჰრომ. 13,10; რომლითა მ. გამოსცდიდეს, ჰრომ. 14,22; რომელი განიკითხავ მ., იაკ. 4,12; კაცად-კაცადი ჩუენი მოყუასსაცა სათნო-ეყოფოდენ, ჰრომ. 15,2; იტყოდეთ ჭეშმარიტსა კაცად-კაცადი მოყუსისა თანა, ეფეს. 4,25.

2. სხვა, მეორე, (ორიდან) ერთი, ἕτερος. ბ. ნიუმანის ლექსიკონში ἕτερος სიტყვის მეორე მნიშვნელობა ближний: რომელსა უყუარდეს მოყუასი, ჰრომ. 13,8; რაჲთა არა ერთი-ერთსა ზედა განჰლაღნეთ მ. მოყუსისათჳს, 1 კორ. 4,6; ხოლო მ. შენი არა აღეშენების, 1 კორ. 14,17; რომლითა საშჯელითა შჯი მოყუასსა, ჰრომ. 2,1; რომელიეგე ასწავებ მ., ჰრომ. 2,21; იჭჳსა მას ვიტყჳ არა თავისა ჩემისა, არამედ მოყუსისა, 1 კორ. 10,29Ⴂ; რაჲთა არა ერთი-ერთსა ზედა განჰლაღნეთ მოყუასი მოყუსისათჳს, 1 კორ. 4,6; რომელსა საშჯელი ედვას მოყუსისა მიმართ, 1 კორ. 6,1; თავსა შინა ხოლო თჳსსა ქებაჲ იგი აქუნდის და ნუ მ. მიმართ, გალ. 6,4; ნუვინ თავისასა ხოლო ეძიებნ, არამედ მოყუსისაცა (მოყუასისაცა Ⴊ), 1 კორ. 10,24Ⴇხ; არამედ მ. თითოეული თქუენი [ეძიებნ], ფილიპ. 2,4; იჭჳსა მას ვიტყჳ არა თავისა ჩემისასა, არამედ მოყუსისასა, 1 კორ. 10,29; ნუვინ თავისასა ეძიებნ, არამედ მოყუსისასაცა, 1 კორ. 10,24; არამედ მ. თითოეული თქუენი [ეძიებნ], ფილიპ. 2,4CD.

3. თანაზიარი, თანამონაწილე, причастник, μέτοχος: მოყუას ქრისტესა ვიქმნენით, ებრ. 3,14Ⴇხ; გცხოს... საცხებელი სიხარულისაჲ უმეტჱს მოყუასთა შენთა, ებრ. 1,9.

მოყუსება, მოყუსობა საერთო, საზიარო, μετοχή: რაჲ მოყუსებაჲ (მოყუსობაჲ D) არს სიმართლისა და უშჯულოებისა, 2 კორ. 6,14.

მოშიშ-ი 1. ვისაც ღვთის სიყვარული, შიში, მოწიწება, კრძალვა აქვს, ღვთისმოშიში: კეთილად მსახური და მოშიში უფლისაჲ, საქმე 10,2; მ. იგი არა სრული არს სიყუარულსა ზედა, 1 იოვ. 4,18; კაცმან... მოშიშმან ღმრთისამან... მიიღო ბრძანებაჲ, საქმე 10,22; მოშიშნი ღმრთისანი ხართ, საქმე 13,16; ყოველნი მონანი მისნი და მ. მისნი, გამოცხ. 19,5; აღიღეს სტეფანე კაცთა მოშიშთა ღმრთისათა, საქმე 8,2; მიცემად სასყიდელი... მ. სახელისა შენისათა, გამოცხ. 11,18.

2. მშიშარა, მხდალი: ხოლო მოშიშთა და ურწმუნოთა... ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8.

ნ.კ. ღმრთისა მოშიში.

მოშიშება 1. (ღვთის) სიყვარული, შიში, მოწიწება, კრძალულება, благоговение; φόβος, εὐλάβεια: შეისმინა მისი მოშიშებისა მისგან, ებრ. 5,7; ვჰმსახურებ... მოშიშებით (მოშიშებითა ႧCD) და ღირსებით, ებრ. 12,28; მონანი დაემორჩილენით ყოვლითა მოშიშებითა უფალთა თჳსთა, 1 პეტ. 2,18.

2. მშიშარობა, სიმხდალე: არა მომცა ჩუენ ღმერთმან სული მოშიშებისაჲ, 2 ტიმ. 1,7.

მოშურნე 1. თავგამოდებული, გულმოდგინე, ბეჯითი, ქომაგი, (მოსეს სჯულის) გულმოდგინე მიმდევარი: ყოველნივე მოშურნე შჯულისა არიან, საქმე 21,20; მ. ვიყავ ღმრთისათჳს, საქმე 22,3; ვინაჲთგან მ. ხართ სულთა, 1 კორ. 14,12CD; უმეტჱს მ. ვიყავ მამულთა ჩემთათჳს მოძღურებათა, გალ. 1,14; აღვიდეს ქორსა მას, სადაცა იყოფოდეს იაკობ ალფესი და სიმონ მოშურნჱ (მოშურნე DႪႭ), საქმე 1,13.

2. შურიანი, არაკეთილმოსურნე: ნუმცა ვართ... ურთიერთას მოშურნე, გალ. 5,26.

მოჩივარ-ი ვისაც უჩივის, სასამართლოს მიმთხოვს: ქუისარსა თანა მოჩივარ ხარ, საქმე 25,12H1.

მოცალე ვისაც სცალია, მოცლილი: ათინელნი... სხუად არად მოცალე იყვნეს, საქმე 17,21 სხვა არაფრისათვის ეცალათ: ჟამსა მოცალესა მოგიწოდო შენ, საქმე 24,25.

მოცალება, მოცალობა მოცლა, თავისუფალი დროის ქონა, ო ურთ: მივიდეს, ოდეს მოიცალოს, 1 კორ. 16,12; რაჲთა მოიცალოთ ლოცვასა, 1 კორ. 7,5.

ჟამსა მოცალობისასა მოგიწოდო შენ, საქმე 24,25ႢႪ.

მოცემა, 0–3: რომელი მოსცემს ყოველთა ცხორებასა, საქმე 17,25; ვითარცა სული იგი მოსცემდა მათ, საქმე 2,4; მ. სასწაულებსა და ნიშებსა. საქმე 14,3; ვითარცა-იგი მოგეც თქუენ, 1 კორ. 11,2D; და მე ბრძანებაჲ მომცა ღმერთმან. საქმე 10,28; მ. მე უფალმან საწერტელი ჴორცთაჲ, 2 კორ. 12,7O; მ. უფალმან აღსაშენებელად, 2 კორ. 13,10; რომელი მ. მე, კოლ. 1,25Ⴄ; რომელნი მომცნა მე ღმერთმან, ებრ. 2,13; სარწმუნოებამან... მოსცა მას, საქმე 3,16; მ. მას შჯული, საქმე 7,8; მ. მას მადლი, საქმე 7,10ႢႪႪO; მ. მას ნათელი, საქმე 8,38; მ. იგივე წრაფაჲ გულსა, 2 კორ. 8,16; და იგი მ. მთავრობად... ეკლესიასა, ეფეს. 1,22: ცამან წჳმაჲ მ., იაკ. 5,18; რომელ-იგი მ. მას ღმერთმან, გამოცხ. 1,1; შჯული, რომელი მომცა ჩუენ მოსე, საქმე 6,14; რომელმან მ. ჩუენ ძლევაჲ, 1 კორ. 15,57; მ. წინდი იგი სულისაჲ გულთა შინა ჩუენთა, 2 კორ. 1,22ႤCD; რომელმან მ. ჩუენ წინდი იგი სულისაჲ, 2 კორ. 5,5; მ. ჩუენ მსახურებაჲ იგი დაგებისაჲ, 2 კორ. 5,18; რომელი მ. ჩუენ უფალმან, 2 კორ. 10,8; რომელმან მ. ჩუენ ყოველივე, 1 ტიმ. 6,17Ⴊ; არა მ. ჩუენ... სული მოშიშებისაჲ, 2 ტიმ. 1,7; რომელი მ. ჩუენ, 2 ტიმ. 1,9CD; 1 იოვ. 3,24; რაჲედენი სიყუარული მ. ჩუენ მამამან, 1 იოვ. 3,1; მან მ. ჩუენ მცნებაჲ, 1 იოვ. 3,23; სულისა მისისაგან მ. ჩუენ, 1 იოვ. 4,13; ცხორებაჲ საუკუნოჲ მ. ჩუენ ღმერთმან, 1 იოვ. 5,11; მ. ჩუენ გონებაჲ, 1 იოვ. 5,20; რომელმან... მოგუცა ნუგეშინის-ცემაჲ, 2 თეს. 2,16; სულისა მისისაგან მ. ჩუენ, 1 იოვ. 4,13ႢႪ.

მოგცა თქუენ სული, გალ. 3,5; რომელმანცა მ. სული წმიდაჲ, 1 თეს. 4,8; მოსცა ღმერთმან მორჩილთა მისთა, საქმე 5,32; ამისა შემდგომად მ. მათ, საქმე 13,20; მ. მათ ღმერთმან საულ, საქმე 13,21; მ. ყოველთა, საქმე 17,31; მ. მათ... სული მწუხარებისაჲ, ჰრომ. 11,8; მ. წინდი იგი სულისაჲ გულთა ჩუენთა, 2 კორ. 1,22; ღმერთმან მ. გულთა მათთა, გამოცხ. 17,17; მოსცნა რომელნიმე მოციქულნი, ეფეს. 4,11; მ. ზღუამან მკუდარნი, გამოცხ. 20,13; თუალნიმცა თქუენნი... მომცენით მე, გალ. 4,15; სიკუდილმან და ჯოჯოხეთმან მოსცნეს მკუდარნი, გამოცხ. 20,13; მარჯუენჲ მოგუცეს მე და ბარნაბას, გალ. 2,9.

მოეც მონათა შენთა... სიტყუად, საქმე 4,29; მოეცინ წყალობაჲ უფალმან, 2 ტიმ. 1,16; მ. მას უფალმან პოვნად წყალობაჲ, 2 ტიმ. 1,18; ღმერთმან... მოგეცინ თქუენ იგივე ზრახვად ურთიერთას, ჰრომ. 15,5; მ. და განამრავლენ თესლი თქუენი, 2 კორ. 9,10; ღმერთმან მ. ... თქუენ მშჳდობაჲ, 2 თეს. 3,16; მოგცენინ თქუენ მშჳდობაჲ, 2 თეს. 3,16Ⴈ; მომეცით მეცა ჴელმწიფებაჲ ესე, საქმე 8,19; ღმერთმან მოსცის მას გუამი, 1 კორ. 15,38; რომელმან-იგი მ. თესლი მთესვარსა, 2 კორ. 9,10; რომელმან მომცის ჩუენ ყოველივე, 1 ტიმ. 6,17; რომელმან მოსცის ყოველთა, იაკ. 1,5; მდაბალთა მ. მადლი, იაკ. 4,6; 1 პეტ. 5,5.

მოგცე შენ გჳრგჳნი იგი ცხორებისაჲ, გამოცხ. 2,10; რაჲთა მომცეს მე სიტყუაჲ, ეფეს. 6,19ႪႤႨD; რომელი მ. მე უფალმან, 2 ტიმ. 4,8; მოგცეს შენ უფალმან გულისხმის-ყოფაჲ, 2 ტიმ. 2,7; რაჟამს მოსცეს სუფევაჲ ღმერთსა, 1 კორ. 15,24; ითხოოს და მ. მას ცხორებაჲ, 1 იოვ. 5,16; რომელმან-იგი მ. თესლი მთესვარსა. 2 კორ. 9,10Ⴊ; ღმერთმან... მ. მას, იაკ. 1,5; ღმერთმან... მოგცეს თქუენ სული სიბრძნისაჲ. ეფეს. 1,17; რაჲთა მ. თქუენ, ეფეს. 3,16; ღმერთმან... მოსცეს მათ ცხორებაჲ, საქმე 7,25: უკუეთუმცა მოეცა შჯული, გალ. 3,21.

ე: ჴელის დადებითა მოციქულთაჲთა მოეცემის სული წმიდაჲ. საქმე 8,18; მომეცა მე საწერტელი ჴორცთაჲ, 2 კორ. 12,7; მ. მადლი ესე, ეფეს. 3,8; რომელი მ. მე, კოლ. 1,25CD; მ. მე ლერწამი, გამოცხ. 11,1; რომელი მოგეცა შენ, 1 ტიმ. 4,14; თმაჲ იგი სამკაულად მოეცა, 1 კორ. 11,15; გარდასლვისათჳს-მე მოეცაა, გალ. 3,19; რომელი მომეცა ჩუენ, 2 ტიმ. 1,9; მოეცა ესე მორწმუნეთა მათ, გალ. 3,22ႢႪ; რაჲთა მომეცეს მე სიტყუაჲ, ეფეს. 6,19; აღთქუმაჲ იგი... მოეცეს მორწმუნეთა მათ, გალ. 3,22.

არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე მოცემისათჳს, ფილიპ. 4,15; მოცემად სინანული ისრაჱლსა, საქმე 5,31; სიტყუანი ცხორებისანი მ. თქუენდა, საქმე 7,38; ზეცით გარდამო მ. თქუენდა წჳმაჲ, საქმე 14,17; შემძლებელ არს... მ., საქმე 20,32; უფროჲს მ. მადლისა, იაკ. 4,6; ვარქუ მას მ. ჩემდა წიგნი იგი, გამოცხ. 10,9.

სასყიდლის მომცემელ ეყვის, ებრ. 11,6B; მომცემელი თჳსისა მის ნაყოფისაჲ, გამოცხ. 22,2.

არცაღა სახელი სხუაჲ... მოცემულ კაცთა, საქმე 4,12; რომელ-იგი მ. არს ჩუენდა, ჰრომ. 5,5; რომელ მ. არს ჩემდა, ჰრომ. 12,3; 15,15; 1 კორ. 3,10; ეფეს. 3,2; კოლ. 1,25; რომელ მ. არს თქუენდა, 1 კორ. 1,4; კაცადკაცადსა მ. არს გამოცხადებაჲ იგი სულისაჲ, 1 კორ. 12,7ႪႭ; რომელ-იგი მ. არს, 2 კორ. 8,1; რომელი მ. იყო ჩემდა, გალ. 2,9; მ. იყო შჯული, გალ. 3,21CD; მ. არს მადლი, ეფეს. 4,7; არცაღა არს სახელი სხუაჲ მოცემული კაცთა, საქმე 4,12ႤႪO; მ. ჩემდა, ეფეს. 3,7O; ყოველივე მ. კეთილი, იაკ. 1,17; ვჰმადლობ... მადლსა მას ზედა, მოცემულსა თქუენდა, 1 კორ. 1,4CD; მადლისა მისებრ მოცემულისა ჩუენდა, ჰრომ. 12.6CD; ნიჭისა მისებრ... მ. ჩემდა, ეფეს. 3,7; იჴსნენით თქუენ ამაოისა მისგან მამათა მ. სლვისა, 1 პეტ. 1,18; მსგავსად მ. მის მისისა სიბრძნისა მიწერა თქუენდა, 2 პეტ. 3,15; მართუკუნ ქცევასა მ. მისგან მათა წმიდისა მცნებისა, 2 პეტ. 2.21; ილუწიდით ერთ გზის მ. მისთჳს, იუდა 1,3ႪO; მადლითა მით ღმრთისაჲთა, მოცემულითა ჩემდა, 1 კორ. 3,10CD.

არა თუ მოსაცემელსა ვეძიებ, ფილიპ. 4,17O.

ნ.კ. ნათლის მოცემა.

მოცვა გარემოცვა, მოცვა, ალყის შემორტყმა, 0–2: მთავარსა არეტა მეფისასა მოეცვა ქალაქი, 2 კორ. 11,32.

ძალითა ღმრთისაჲთა მოცვულ ხართ სარწმუნოებითა, 1 პეტ. 1,5; სჯულსა ქუეშე მ. (მოცულ C) ვიყვენით, გალ. 3,23.

მოციქულ-ი 1. (რაიმე მისიით) წარგზავნილი, წარმოგზავნილი, посланец, ἀπόστολος: ვარ წარმართთა მოციქულ, ჰრომ. 11,13; განიცადეთ მოციქული იგი, ებრ., 3,1; უმჯობესადრე შევჰრაცხე… თქუენისა მოციქულისა… მივლინებად თქუენდა, ფილიპ. 2,25CD; გინა თუ ძმანი ჩუენნი, მოციქულნი ეკლესიათანი, 2 კორ. 8,23; უმჯობჱსადრე შევჰრაცხე… თქუენისა მოციქულისაჲ… მიელინებად თქუენდა, ფილიპ. 2,25.

2. ქრისტეს 12 მოწაფე: მოციქულ არა ნუ ვარ, 1 კორ. 9,1; არა ვარ მ., 1 კორ. 9,2; ნუუკუე ყოველნი მ. იყვნენ, 1 კორ. 12,29; პავლე… ჩინებული მოციქული, ჰრომ. 1,1; პავლე, მ. ქრისტე იესუსი, 2 კორ. 1,1; ეფეს. 1,1; კოლ. 1,1; 1 ტიმ. 1,1; 2 ტიმ. 1,1; ტიტე 1,1; პავლე, მ. არა კაცთაგან…, არამედ იესუ ქრისტჱს მიერ, გალ. 1,1; პეტრე, მ. იესუ ქრისტჱსი, 1 პეტ. 1,1; სჳმეონ-პეტრე, მონაჲ და მ. იესუ ქრისტჱსი, 2 პეტ. 1,1; პავლე მოციქულისა წიგნი ჰრომელთა მიმართ, ჰრომ. (სათ.); პავლე მ. წიგნი კორინთელთა მიმართ, 1 კორ. (სათ.); 2 კორ. (სათ.); 2 კორ. (დასასრ.); პავლე მ. წიგნი გალატელთა მიმართ, გალ. (სათ.); გალ. (დასასრ.); პავლე მ. წიგნი ეფესელთა მიმართ, ეფეს. (სათ.); ეფეს. (დასასრ.); პავლე მ. წიგნი ფილიპელთა მიმართ, ფილიპ. (სათ.); ფილიპ. (დასასრ.); პავლე მ. წიგნი კოლასელთა მიმართ, კოლ. (სათ.); პავლე მ. წიგნი თესალონიკელთა მიმართ, 1 თეს. (სათ.); 2 თეს. (სათ.); პავლე მ. წიგნი ებრაელთა მიმართ, ებრ. (სათ.); პავლე მ. წიგნი ტიმოთჱსა მიმართ, 1 ტიმ. (სათ.); 1 ტიმ. (დასასრ.); 2 ტიმ. (სათ.); პავლე მ. წიგნი ტიტჱსა მიმართ, ტიტე (სათ.); პავლჱს მ. წიგნი, 2 თეს. ႪႧ (სათ.); 2 ტიმ. (დასასრ.); ტიტე ႪႭႧ (სათ.); იოვანე მ. წიგნი, 2 იოვ. ႢႪႭ (სათ.); არა ვარ ღირს წოდებად მოციქულად, 1 კორ. 15,9; გარდაიცვალნიან მ. ქრისტჱსსა, 2 კორ. 11,13; რომელი შეეწია პეტრეს მ., გალ. 2,8ႭC; დადგინებულ ვარ მე… მ., 1 ტიმ. 2,7; 2 ტიმ. 1,11; რომელნი იტყჳან თავთა თჳსთა მ., გამოცხ. 2,2.

სადა-იგი სხდეს მოციქულნი, საქმე 2,2; ჰყოფდეს მ. წამებასა მას აღდგომისა, საქმე 4,33; მ. გიკითხავთ, საქმე 15,23; აღიყვანნა მ., საქმე 16,34; ღმერთმან ჩუენ მ. უკუანაჲსკნელად გამოგუაჩინნა, 1 კორ. 4,9; დაადგინნა… პირველად მ., 1 კორ. 12,28; იყვნეს უწინარჱს ჩემსა მ., გალ. 1,17; მოსცნა რომელნიმე მ., ეფეს. 4,11; მ. იგი მიმოდაჴდეს, საქმე 8,4; მ. იგი მიმო-რაჲ-დაიბნინეს, საქმე 11,19; შეკრბეს მ. იგი და ხუცესნი, საქმე 15,6; მიუგო პეტრე და მოციქულთა და ჰრქუეს, საქმე 5,29; შეიწყნარნეს იგინი კრებულთა მათ მ., საქმე 15,4; ჯერიჩინეს მ. და ხუცესთა, საქმე 15,22ႪႭ; და თუმცა რაჲმე დაგამძიმეთ, ვითარცა ქრისტჱს მ., 1 თეს. 2,6; ამცნებდა მ., საქმე 1,2; მოუწოდეს მ., საქმე 5,40; ესმა რაჲ უკუე მ., საქმე 8,14; წარმოიყვანა იგი და მოჰგუარა მ., საქმე 9,27; ესმა რაჲ ესე მ., საქმე 14,14; მერმე ეჩუენა… მ. ყოველთა, 1 კორ. 15,7; გამოეცხადა წმიდათა მ. მისთა, ეფეს. 3,5; შეერაცხა ათერთმეტთა მათ მ. მეათორმეტედ, საქმე 1,26; ჰრქუეს პეტრეს და სხუათა მათ მ., საქმე 2,37; ესმა მ. მათ, საქმე 11,1; ჯერ-უჩნდა მ. მათ და ხუცესთა, საქმე 15,22; წარმოიგზავნნეს მშჳდობით ძმათაგან მუნვე მ. მათ, საქმე 15,33; ანუ არა ჴელმეწიფებისა… ვითარცა სხუათა მათ მ., 1 კორ. 9,5; არარაჲ დაჳაკლდი ფრიად მ. მათ, 2 კორ. 11,5; 12,11.

მიაელინნეს საპყრობილედ მოყვანებად მოციქულთა, საქმე 5,21; შეწყნარებულ იქმნეს კრებულისა მისგან და მ., საქმე 15,4ႪႭ; აღშჱნებულ საფუძველსა ზედა მ., ეფეს. 2,20ႠႡ; მოგეჴსენნენ… მ. მათ თქუენთა მცნებანი მაცხოვრისანი, 2 პეტ. 3,2; მათ ზედა ათორმეტნი სახელნი ათორმეტთა მათ მ. კრავისათანი, გამოცხ. 21,14; ასწავებდეს დამარხვად შჯულსა, დამტკიცებულსა მოციქულთაგან, საქმე 16,4; არარაჲთ დაკლებულ ყოფად ზეშთა სრულთა მათ მ., 2 კორ. 11,5D; არცა ერთითა რაჲთ დაეაკლდი ზეშთა სრულთა მათ მ., 2 კორ. 12,11D; დაასხნეს ჴელნი მათნი მოციქულთა ზედა, საქმე 5,18; იტყოდეს… რომელნიმე მ. თანა, საქმე 14,4; ყოველნივე განიბნინეს… თჳნიერ ხოლო მ., საქმე 8,1; მ. მიერ იქმნებოდა, საქმე 2,43; რომელსა ეწოდა ბარსაბა მ. მიერ, საქმე 4,36; მოიჴსენენით სიტყუანი იგი… თქუმულნი მ. მიერ, იუდა 1,17; დრო-ყვეს აღსლვაჲ… მ. მიმართ და ხუცესთა, საქმე 15,2; რომელნი არიან შესწავებულ მ. შორის, ჰრომ. 16,7; დაადგინნეს წინაშე მ., საქმე 6,6; იხარებდი მის ზედა, ცაო და წმიდანო მოციქულნო, გამოცხ. 18,20.

სასწაული იგი მოციქულისაჲვე იქმნა, 2 კორ. 12,12ႧCD; ბრძანა… გარე განყვანებაჲ მოციქულთაჲ, საქმე 5,34ႪႭ; მე ვარ ნარჩევი მ., 1 კორ. 15,9; იყვნეს განკრძალულ მოძღურებასა მას მოციქულთასა, საქმე 2,42; დასდებდეს ფერჴთა თანა მ., საქმე 4,35; დადვა იგი ფერჴთა თანა მ., საქმე 4,37; 5,2; აღშჱნებულ ხართ საფუძველსა ზედა მ., ეფეს. 2,20; ჴელითა მოციქულთაჲთა იქმნებოდა სასწაულები, საქმე 5,12; ჴელისდადებითა მ. მოეცემის სული წმიდაჲ, საქმე 8,18.

3. **საქმჱ მოციქულთაჲ** ახალი აღთქმის ერთ-ერთი წიგნის სახელწოდება: საქმჱ წმიდათა მოციქულთაჲ, საქმე (სათ.).

მოციქულება, მოციქულობა მოციქულის საქმიანობა, ქრისტეს მოძღვრების გავრცელება, მოციქულობა: რომლისაგან-ესე მოვიღეთ… მოციქულებაჲ, ჰრომ. 1,5; შეეწია პეტრეს მოციქულებად, გალ. 2,8; ხუედრებულ იყო წილი… მოციქულებისაჲ, საქმე 1,17; მიღებად ნაწილი ესე… მ., საქმე 1,25; სასწაული იგი მოციქულებისაჲვე იქმნა თქუენ შორის, 2 კორ. 12,12Ⴍ; ბეჭედნი იგი ჩემისა მის მოციქულებისანი (-ობისანი Ⴇ), 1 კორ. 9,2.

მოციქულთაგან-ი მოციქულთაგან ერთ-ერთი: მოციქულთაგანი არავინ ვიხილე, გალ. 1,19.

ნ.კ. პავლე მოციქული, პეტრე მ., იოვანე მ., იაკობ მ., ციქუვა, ცრუ-მოციქული.

მოძაგება შეზიზღება, შეძაგება, ი: არა შეურაცხჰყავით, არცა მოიძაგეთ, გალ. 4,14.

მოძარცუვა მოხდა, მოცლა, მოშორება, ე: მოეძარცუვის საბურველი იგი, 2 კორ. 3,16ႢႪCD; მოეძარცოს საბურველი იგი, 2 კორ. 3,16.

მოძიება 1. მოძებნა, ი: მოიძიე ტაძართა მათ იუდაჲსითა სავლე, საქმე 9,11ႢႪႭ; მოიძიენ მშჳდობაჲ, 1 პეტ. 3,11; მოიძიო მუნ მუნ… სავლე, საქმე 9,11.

გამოვიდა ტარსონდ მოძიებად სავლჱსა, საქმე 11,25; განაჩინნა… საზღვრის დადებანი დაშჯდრებისა მათისანი მ. ღმრთისა, საქმე 17,26.

2. პოვნა, ი: მოვიძიენით ძმანი, საქმე 21,4.

მოძულე ვისაც სძულს: იყვნენ კაცნი... კეთილის მოძულე. 2 ტიმ. 3.3: ვიყვენით... მ. ურთიერთას, ტიტე 3.3.

მოძულება შეძულება, ი: ესავი მოვიძულე. ჰრომ. 9.13: მოიძულე უშჯულოებაჲ, ებრ. 1,9; არავინ თჳსი ჴორცი მოიძულის. ეფეს. 5,29: თჳსნი ჴორცნი მოიძულნის. ეფეს. 5,29Ⴂ; მათ მოიძულონ მეძავი იგი. გამოცხ. 17,16.

მოძულებულ-ი საძაგელი, საზიზღარი, отвратительный: იქმნა საყოფელ... ყოვლისა მფრინველისა არაწმიდისა და მოძულებულისა, გამოცხ. 18,2.

მოძღუანება მოძღვნა, გამოგზავნა, ი/უ: საჴმარად ჩემდა მომიძღუანეთ. ფილიპ. 4.16; საჴმარად ჩემდა მომიძღუანეს. ფილიპ. 4,16Ⴍ.

მოძღუარ-ი 1. ვინც ასწავლის, არიგებს, მასწავლებელი, დამრიგებელი: ანუ ყოველნი ნუ მოძღუარ იყვნენ. 1 კორ. 12,29; რაჲთამცა იყვენით მ., ებრ. 5,12; რაჲთამცა იყვნეს შჯულის მ., 1 ტიმ. 1,7; დედანი... კეთილის მ. [იყვნედ]. ტიტე 2,3; მოძღუარი წარმართთაჲ სარწმუნოებითა, 1 ტიმ. 2.7; ესავ თავსა შენსა... მოძღურად ჩჩჳლთა, ჰრომ. 2,20; სახელ-ედვა... მ., ებრ. 5,10ႢႭ; დადგინებულ ვარ მე... მ., 2 ტიმ. 1,11; რომელ იყვნეს წინაწარმეტყუელნი და მოძღუარნი, საქმე 13.1; დაადგინნა... მესამედ მ., 1 კორ. 12.28; მოსცნა... მ., ეფეს. 4,11; შეიკრებდენ მოძღუართა, 2 ტიმ. 4.3CD.

2. მზრუნველი, დამცველი, გზის მაჩვენებელი: მოქცეულ ვართ... მოძღურისა სულთა ჩუენთაჲსა. 1 პეტ. 2,25Ⴉ.

ნ.კ. ეზოჲს-მოძღუარი, მენავეთ-მ., მესაპყრობილეთ-მ., მღდელთ-მ., სჯულის-მ., ცრუ-მ.

მოძღურა სწავლება, დამოძღვრა; წვრთნა, ჩაგონება. 0–(3)2: ვჰმოძღურით (ვმოძღურით Ⴀ) ყოველსა ყოვლითა სიბრძნითა, კოლ. 1,28; ნუ მრავალნი ჰმოძღურით, იაკ. 3.1ႢႭ; ასწავებდით და ჰმოძღურიდით თავთა თქუენთა. კოლ. 3,16; ნუ სხუასა რასმე ჰმოძღურიდენ, 1 ტიმ. 1,3Ⴂ; რაჲთა სხუათა ვჰმოძღურო, 1 კორ. 14.19Ⴂ.

ი/უ: უმოძღურით ყოველსა ყოვლითა სიბრძნითა, კოლ. 1,28Ⴉ; რაჲთა სხუათაცა უმოძღურო, 1 კორ. 14,19.

მოძღურად-ი ნამოძღვრევი? (დრო წარსული ჩანს): მსგავსად მოძღურადთა მათ შენდა მიმართ წინაჲსწარმეტყუელებათა, 1 ტიმ. 1,18Ⴍ.

მოძღურება, მოძღურობა 1. სწავლება, დამოძღვრა, დარიგება. 0–(3)2: ნუ მრავალნი ჰმოძღურებთ, იაკ. 3,1; უკუეთუ ვინმე სხუასა მოძღურებდეს. 1 ტიმ. 6.3: ნუ სხუასა რასმე მოძღურებდენ, 1 ტიმ. 1.3.

გიჴმს-ვე-და მოძღურებაჲ (მოძღურობაჲ Ⴈ) თქუენ, ებრ. 5,12; არა დასცხრებოდეს მოძღურებითა. საქმე 5,42; ნუგეშინის-ეც... მ., 2 ტიმ. 4,2; მოძღურებად დედათა არა უბრძანებ, 1 ტიმ. 2,12.

2. არს. სახ., რომელიმე სარწმუნოების ძირითად დებულებათა ერთობლიობა, რელიგიურ დოგმათა სისტემა: რაჲ არს ესე შენ მიერ თქუმული მოძღურებაჲ. საქმე 17,19ႢႭ; კაცად-კაცადსა თქუენსა... მ. (მ-ა Ⴂ) თუ აქუს. 1 კორ. 14,26; ესე მ. არა მოაქუნდეს. 2 იოვ. 1.10; შეიკრძალე მ. ესე, 2 თეს. 2,15; რაჲთა არა სახელი ღმრთისაჲ და მ. ესე იგმოს. 1 ტიმ. 6,1; მ. იგი შეიკრძალეთ. 1 კორ. 11,2; მ. იგი... შეამკონ ყოვლითა. ტიტე 2.10; მოძღურებასა მრავალ-სახესა... ნუ შეიწყნარებთ. ებრ. 13,9; თუ რაჲმე სიცოცხლისა ამის მ. უჴდების. 1 ტიმ. 1.10; ერჩდენ... მ. ეშმაკთასა, 1 ტიმ. 4,1; ეკრძალე... მ., 1 ტიმ. 4.13; არა მოვიდეს... ღმრთის მსახურებისა ამის მ., 1 ტიმ. 6.3; შენ შეუდეგ მოძღურებასა ჩემსა მ., 2 ტიმ. 3.10; სიცოცხლისა ამის მ. (მოძღურობასა C) არა თავს-იდებდენ. 2 ტიმ. 4,3; შეიკრებდენ მ., 2 ტიმ. 4,3; იყვნეს განკრძალულ მ. მას მოციქულთასა, საქმე 2.42; რომელი შეჰგავს სიცოცხლისა მას მ., ტიტე 2,1CD; რომელი ეგოს მ. ზედა ქრისტჱსსა, 2 იოვ. 1.9; რომელი არა ეგოს მ. ზედა ქრისტჱსსა. 2 იოვ. 1,9; შემძლებელ იყოს ნუგეშინის-ცემადცა მ. შინა სიცოცხლისასა, ტიტე 1,9; დაუკჳრდებოდა მ. მას ზედა უფლისასა, საქმე 13,12.

თუ ვინმე პოვნეს ამის მოძღურებისა გზასა, საქმე 9,2; რომელსაცა მიეცენით საჴედ მ., ჰრომ. 6,17; რომელნი-იგი... საცთურსა იქმან გარეშე მას მ., ჰრომ. 16,17; თავს-მდებელ [არს] მსგავსად მ. მის სარწმუნოებისა სიტყჳსა, ტიტე 1,8; რომელი უწესოდ ვიდოდის და არა მ. მისებრ, 2 თეს. 3.6: აღავსეთ იერუსალჱმი მოძღურებითა თქუენითა, საქმე 5,28; არა თუ გეტყოდი თქუენ... წინაჲსწარმეტყუელებითა ანუ მ., 1 კორ. 14,6; განჰზარდენით იგინი... მ. უფლისაჲთა, ეფეს. 6.4: იზარდებოდი... კეთილითა მ., 1 ტიმ. 4.6; რომელნი შურებოდიან... მ., 1 ტიმ. 5,17; მ. მით დაადგერ მათ ზედა, 1 ტიმ. 4,16.

ასწავებდეს მათ დამარხვად მოძღურებათა მათ, საქმე 16,4ႢႭ; შეგვედრებ... მსგავსად მ. მათ შენდა მიმართ წინაჲსწარმეტყუელებათა, 1 ტიმ. 1,18: არა მოვიდეს სიცოცხლისა მათ მ., 1 ტიმ. 6,3CD; პავლე ეტყოდა მათ სიტყუასა მოძღურებისასა, საქმე 20,7; რაჲთა არა ვიყვნეთ... მიმოტაცებულ ყოველსა მას ქარსა მ., ეფეს. 4.14; რომელნი შურებოდიან სიტყჳთა მოძღურებისაჲთა, 1 ტიმ. 5,17Ⴍ; პავლე ეტყოდა მათ სიტყუათა მოძღურებისათა. საქმე 20,7Ⴂ.

3. გარკვეულ თეორიულ დებულებათა სისტემა (არასასულიერო ხასიათისა), διδασκαλία: რომელ-იგი არს... განსარყუნელად... მცნებისა მისებრ და მოძღურებისა კაცთაჲსა. კოლ. 2,22; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ... მ. მისებრ კაცთაჲსა, კოლ. 2,8CD; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ... მოძღურებითა კაცთაჲთა, კოლ. 2,8; რომელი-იგი არს... განსარყუნელად... მ. კაცთაჲთა, კოლ. 2.22Ⴍ.

4. მასწავლებლობა, დამრიგებლობა: თავი შენი სახედ მიეც კეთილითა საქმითა, მოძღურებასა (+მას CD) შინა უხრწნელებაჲ, ტიტე 2.7.

5. წინაპართა გადმოცემები, предание, παράδοσις: მოშურნე ვიყავ მამულთა ჩემთათჳს მოძღურებათა, გალ. 1,14.

მოძღურობა ნ. მოძღურება.

მოწამე 1. მოწმე, დამადასტურებელი: იყვნეთ ჩემდა მოწამე [წრფ.], საქმე 1.8; რომლისა ვართ ჩუენ ყოველნი მ., საქმე 2.32; რომლისა ვართ ჩუენ მ., საქმე 3.15; ჩუენ ვართ მისა მ., საქმე 5,32; მ. ვართ ყოველთა მათ საქმეთა, საქმე 10,39; აწცა მ. არიან. საქმე 13,31; იყო მ. მისა, საქმე 22,15; მ. ჩემდა არს ღმერთი. ჰრომ. 1,9; მ. არს ჩემდა ღმერთი, ფილიპ. 1.8; ღმერთი მ. არს, 1 თეს.

2,5; თქუენ მ. ხართ, 1 თეს. 2,10; სული არს მ., 1 იოვ. 5,6; ვჰლოცავ, ვითარცა... მოწამჱ (მოწამე ႪႭ) ენებათა მათ ქრისტჱსთაჲ, 1 პეტ. 5,1; ამას იტყჳს ამენ, მ. იგი სარწმუნოჲ, გამოცხ. 3,14; დღეთა მათ ანტიპასს, მოწამისა ჩემისა სარწმუნოჲსათა, გამოცხ. 2,13; მადლი თქუენდა... იესუ ქრისტესგან, მ. მის სარწმუნოჲსა, გამოცხ. 1,5; ნუ თავს-იდებ, თჳნიერ ორისა და სამისა მ., 1 ტიმ. 5,19D; რომელმან შეურაცხ-ყოს შჯული მოსჱსი ორითა ანუ სამითა მოწამითა (მოწმით Ⴊ, მოწმითა Ⴂ), ებრ. 10,28; ნუ თავს-იდებ, გარნა ორითა და სამითა მ. (მოწმითა Ⴂ), 1 ტიმ. 5,19.

მოწამედ აღდგომისა მისისა... ყოფად ერთი ამათგანი, საქმე 1,22; გამოყვანებად შენდა მსახურად და მ., საქმე 26,16; მ. ჩემდა არს ღმერთი, ჰრომ. 1,9Ⴊ; მ. ღმერთსა ვხადი, 2 კორ. 1,23; მოსეცა სარწმუნო იყო... ვითარცა მსახური, მ. თქუმულთა მათ, ებრ. 3,5; წარმოადგინნეს მოწამენი ცრუნი, საქმე 6,13; მ. იგი აღივსნეს სიხარულითა, საქმე 13,52D; მისცა... განცხადებულებაჲ... მოწამეთა ამათ, საქმე 10,41; და მივსცე ორთა მათ მ. ჩემთა, გამოცხ. 11,3; აღიარე კეთილი აღსაარებაჲ წინაშე მრავალთა მ., 1 ტიმ. 6,12; პირითა ორისა და სამისა მოწამისაჲთა (მოწმისაჲთა Ⴂ) დაემტკიცოს, 2 კორ. 13,1.

2. დამმოწმებელი, დამადასტურებელი თავისი სისხლით, ე. ი. წამებული, მარტჳილი: დაითხეოდა სისხლი სტეფანჱსი, მოწამისა შენისაჲ, საქმე 22,20; დამთრვალი სისხლითა მით მოწამეთა (მოწმეთა B) იესუჲსთაჲთა, გამოცხ. 17,6; ესოდენი მაქუს გარე-მოდგომილი ჩუენსა სიმრავლჱ მოწამეთაჲ, ებრ. 12,1

ნ.კ. თანა მოწამე.

მოწამება, მოწმობა დამოწმება, დადასტურება: სიმართლჱ ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს მოწამებითა (მოწმობითა Ⴊ) შჯულისა მიერ, ჰრომ. 3,21; რაჲ-იგი გესმა ჩემგან მრავლითა მ., 2 ტიმ. 2,2.

ნ.კ. თანა-მოწამება.

მოწაფე აქ: ქრისტეს მოძღვრების მიმდევარი, გამავრცელებელი: იყო ვინმე მოწაფე (მოწაფჱ F) დამასკეს შინა, საქმე 9,10ႪႭ; არა ჰრწმენა, ვითარმედ არს იგი მოწაფჱ (მოწაფე CႪႭ), საქმე 9,26; მ. (მ-ე ႪႭ) ერთი ვინმე იყო მუნ, საქმე 16,1; მოვიყვანეთ იგიცა... მნაასონ კჳპრელი, პირველი მ. (მ-ე ႪႭ), საქმე 21,16; პოვნა ვინმე მუნ მოწაფენი, საქმე 19,1; მოიყვანნა მ., საქმე 19,9; რაჲთა მიიქცინენ მ., საქმე 20,30; მოვიძიენით მ., საქმე 21,4ႪႭ; მ. იგი აღივსებოდეს სიხარულითა, საქმე 13,52; შეაკრბეს გარემოის მ. იგი, საქმე 14,20; განაშორნა მ. იგი, საქმე 19,9ႪႭ; შეკრებულ რაჲ იყვნეს მ. იგი, საქმე 20,7ႪႭ; მოვიდეს ჩუენ თანა მოწაფენიცა (ცა] — ႪႭ), საქმე 21,16; მოიყვანეს იგი მოწაფეთა [მოთხრ.] ღამე, საქმე 9,25ႪႭ; არა უტევეს მ., საქმე 19,30; ხოლო მ. მათ... ბრძანეს, საქმე 11,29; განამტკიცებდა ყოველთა მ. [მიც.], საქმე 18,23; მოუწოდა პავლე მ., საქმე 20,1; ესმა მ. მათ, საქმე 9,38; ურძანეს... მ. მათ შეწყნარებაჲ მისი, საქმე 18,27; იყო... სახელ-ყოფად... მ. მათ ქრისტეანებად, საქმე 11,26; იქცეოდეს არა მცირედ ჟამ მ. (+მათ DႪႭ) თანა, საქმე 14,28; სავსე იყო გულის-წყრომითა მოწაფეთათჳს უფლისათა, საქმე 9,1C; აღდგა პეტრე შორის მოწაფეთა, საქმე 1,15ႪႭ; სავსე იყო გულის-წყრომითა მ. მათ ზედა უფლისათა, საქმე 9,1; იყო მუნ მ. მათ თანა, საქმე 9,19; იგი აზმნობდა შედგომად მ. მათ მიმართ, საქმე 9,26.

განმრავლდებოდა რიცხჳ იგი მოწაფეთაჲ, საქმე 6,7; განმრავლებასა მას მოწაფეთასა იყო დრტჳნვაჲ ბერძენთაჲ, საქმე 6,1; მოუწოდეს... სიმრავლესა მ., საქმე 6,2; განამტკიცებდეს გულსა მას მ., საქმე 14,22; დადებად უღლისა ქედსა მას მ., საქმე 15,10.

მუნ იყო კაცი ერთი მოწაფეთაგანი, საქმე 9,10; პოვნა ვინმე მუნ მოწაფეთაგანნი, საქმე 19,1ႷႪႭ.

მოწევნა 1. მოვლინება, გამოგზავნა, თავს დატეხა, შემთხვევა (უბედურებისა), ა—(3)2: არა მოაწევენ მათ ზედა საშჯელსა გმობისასა, 2 პეტ. 2,11ႪႭ; წყლით რღუნაჲ იგი უღმრთოთა მათ სოფელსა მოაწია, 2 პეტ. 2,5; ვერ მოაწიან მათ ზედა... გმობისა საშჯელი, 2 პეტ. 2,11; არღარა მოვაწიო თქუენ ზედა სხუაჲ სიმძიმე, გამოცხ. 2,24.

ი ვნ.: რომელი მოიწევის ჩემ ზედა, 2 კორ. 11,28; ამისთჳს მ. რისხვაჲ ღმრთისაჲ, ეფეს. 5,6; მ. რისხვაჲ ღმრთისაჲ, კოლ. 3,6ႭႢCD; მოიწია მათ ზედა რისხვაჲ, 1 თეს. 2,16; ამისთჳს მოიწიის რისხვაჲ ღმრთისაჲ, ეფეს. 5,6ႡႪ; მ. რისხვაჲ ღმრთისაჲ, კოლ. 3,6.

ვითარცა მოწევნაჲ ქარისა სასტიკისაჲ, საქმე 2,2; გნებავს ჩუენ ზედა მოწევნად სისხლი მის კაცისაჲ, საქმე 5,28 დადანაშაულება; ვერ იკადრა საშჯელი გმობისაჲ მ. მის ზედა, იუდა 1,9.

მოწევნულისა ამისთჳს ურვისა, 1 კორ. 7,26; განმარინნეს ჩუენ სოფლისა ამისგან მ. ბოროტისა, გალ. 1,4.

2. მოღწევა, მოსვლა, ი ვნ.: დღე იგი უფლისაჲ მოიწევის, 1 თეს. 5,2CD; მოიწია ჟამი იგი აღთქუმისაჲ, საქმე 7,17; მ. ჩემდა ოდენ [ჭური ერთი], საქმე 11,5; და მ. ეფესოდ, საქმე 19,1; მ. პამპაჲი, საქმე 21,31Ⴍ; ვითარცა მეათოთხმეტჱ ღამჱ მ., საქმე 27,27; ესრეთ ყოველთა კაცთა ზედა სიკუდილი მ., ჰრომ. 5,12; ოდეს მ. მცნებაჲ, ჰრომ. 7,9; რომელთა ზედა აღსასრული ჟამთაჲ მ., 1 კორ. 10,11; ანუ თქუენდამდე ხოლო მ., 1 კორ. 14,36D; ოდეს მ. აღსასრული იგი ჟამთაჲ, გალ. 4,4; რომელ-იგი მ. თქუენდა, კოლ. 1,6ႷႢCD; ჟამი იგი მიქცევისა ჩემისაჲ მ., 2 ტიმ. 4,6; ყოველთა დასასრული მ., 1 პეტ. 4,7; რომელი მ. ამისა, 2 პეტ. 1,17; მო-რაჲ-იწია სარწმუნოებაჲ, გალ. 3,25; არა ნებითა კაცისაჲთა მოსადამე-იწია (მო-სამე-იწია C) წინაწარმეტყუელებაჲ, 2 პეტ. 1,21; მოვიწიენით კოად, საქმე 21,1; მ. ტჳრად, საქმე 21,3; მ. პტოლემაიდად, საქმე 21,7; მ. რეგონდ, საქმე 28,13ႢႪ; ვიდრე თქუენდამდე მოვიწინენით, 2 კორ. 10,14ႷႪ; მოიწინეს მათ ზედა მღდელნი იგი, საქმე 4,1; სამნი კაცნი მ., საქმე 11,11; მ. ივინი ბჭეთა მათ, საქმე 12,10; მ. ჰურიანი იგი, საქმე 14,19; მ. იერუსალჱმდ, საქმე 15,4; აგრიპა მეფჱ და ბერენიკე დედუფალი მ. კესარიად, საქმე 25,13.

ნუუკუე მოიწიოს თქუენ ზედა სიტყუაჲ იგი, საქმე 13,40; რაჟამს მ. სრული იგი, 1 კორ. 13,10; დღჱ იგი უფლისაჲ... მ., 1 თეს. 5,2; მეყსეულად მ. მათ ზედა მომსრველი, 1 თეს. 5,3; ვიდრემდე მ. განდგომილებაჲ, 2 თეს. 2,3; სიკუდილი რაჲ მ., ებრ. 9,15; მ. დღჱ იგი უფლისაჲ, 2 პეტ. 3,10; რაჟამს მოიწინენ ჟამნი განსუენებისანი, საქმე 3,20; მ. (მოიწინენ Ⴁ) ჟამნი ბოროტნი, 2 ტიმ. 3,1; რამეთუ მოიწიენენ (მოიწინენ ႷႢႭ) მეკიცხევნი, 2 პეტ. 3,3.

ჭირ არს ჩუენდა ადგილდ მხილებისა მოწევნაჲ, საქმე 19,27; ესაეს მოწევნასა, საქმე 26,7F; ვიდრე ჟა-მადმდე განგებისა მის მოწევნისა, ებრ. 9,10; ჭირ არს ჩუენდა ადგილად მხილებისა მოწევნად, საქმე 19,27ႢႪႭ; ჰგონებენ ჭირითა მ., ფილიპ. 1,17; რომელთა ევულების მ. შენ ზედა, გამოცხ. 2,10; ვიდრე მოწევნად-მდე დღისა მის უფლისაჲსა, საქმე 2,20ႢႪႭ; შჯულისა მ. ცოდვაჲ იყო სოფელსა შინა, ჰრომ. 5,13; მ. (-ამდე A) სარწმუნოებისა შჯულისა ქუეშე მოცვულ ვიყვენით, გალ. 3,23.

არა იყო მოწევნულ სული წმიდაჲ, საქმე 8,16; ვი-თარმცა მ. იყო დღჱ იგი უფლისაჲ, 2 თეს. 2,2; ესევ-დით მოწევნულსა მას მათსა მადლსა, 1 პეტ. 1,13; მტკი-ცე ხართ მ. მას ზედა ჭეშმარიტებასა, 2 პეტ. 1,12.

ე: მოეწინეს იგინი ბჭეთა მათ, საქმე 12,10C.

მოწევნად-ი რაც უნდა მოხდეს, რაც აუცილებლად მოხდება: ვიდრე ჟამადმდე განგებისა მის მოწევნადისა, ებრ. 9,10ႢႪႭႤCD; იგავი იყო ჟამისა მის მოწევნადისაჲ, ებრ. 9,9.

მოწერა 1. წერილის გაგზავნა, წერილის დაწერა, 0—2: მოვსწერ წიგნსა ამას, 1 კორ. 5,9Ⴄ; მოვწერე თქუენდა წიგნსა ამას შინა, 1 კორ. 5,9CD; სასოებითა... მ. შენდა, ფილემ. 1,21Ⴍ; რომლისათჳს-იგი მოსწერეთ ჩემდა, 1 კორ. 7,1.

ი ვნ.: მოიწერა ჰრომჱთ, 2 ტიმ. (დასასრ.) AB.

ე: მოეწერა ჰრომჱთ, 2 ტიმ. (დასასრ.); მ. ტიმო-თჱსა მიმართ, 2 ტიმ. (დასასრ.) D.

2. გამოსახვა, გამოხატვა, ი/უ—3: თუალთა წინაშე პირველვე მოგიწერე ქრისტჱ, გალ. 3,1.

მოწესა მოხმობა, მოწვევა, ი/უ—2: ზედაისზედა მო-უწესნ და ჰზრახავნ მას, საქმე 24,26.

მოწლედ გულთბილად, მოწყალედ, მეგობრულად, ალერსიანად: სიყუარულით მოწლედ გჳსტუმრნა, საქმე 28,7; ძმათ მოყუარებითა ურთიერთას მ. მოსურნე იყვე-ნით, ჰრომ. 12,10CD.

მოწმობა ნ. მოწამება.

მოწოდა, მოწოდება მოხმობა, მოწვევა, ი/უ—(3)2: ზედაისზედა მოუწოდნ, საქმე 24,26ႢႪႭ; მოუწოდა კრებულსა მას, საქმე 5,21; მ. იაკობს მამასა თჳსსა, საქმე 7,14; პავლე მ. ერთსა ასისთავსა, საქმე 23,17; მ. პავლეს, საქმე 24,24; მ. წმიდათა მათ, საქმე 9,41; მ. ორთა მონათა მისთა, საქმე 10,7; ამან მ. ბარნაბას და სავლეს, საქმე 13,7; მ. პავლე მოწაფეთა, საქმე 20,1; მ. ხუცესთა მათ ეკლესიაჲსათა, საქმე 20,17; მ. ორთა ვი-ეთმე ასისთავთა, საქმე 23,23; მ. პავლე მათ, საქმე 28,17; ვითარცა მოუწოდეს მას, საქმე 24,2; მ. კრებულ-სა მას, საქმე 5,21ႢႪႭ; მ. და ამცნეს, საქმე 4,18; მ. მოციქულთა, საქმე 5,40; მ. ათორმეტთა მათ სიმრავლე-სა მოწაფეთასა, საქმე 6,2; მოუწოდე [ბრძ.] სიმონს, საქმე 10,5ႪႭ; 10,32ႢႪႭ; მოუწოდი სიმონს, საქმე 10,32; მოუწოდენ ხუცესთა ეკლესიაჲსათა, იაკ. 5,14; ჟამსა მოცალესა მოგიწოდო შენ, საქმე 24,25; რაჲთა მოუწოდოს მას იერუსალჱმდ, საქმე 25,3ႪႭ; რომელთა მოუწოდის [კავშ.] უფალმან, საქმე 2,39; რაჲთა მ. მას იერუსალჱმდ, საქმე 25,3.

მოწრაფე ნ. მოსწრაფე.

მოწრაფება ნ. მოსწრაფება.

მოწრაფებით ნ. მოსწრაფებით.

მოწყალე შეწყალე, შემბრალებელი, თანამგრძნო-ბი: იყვენით... მოწყალე, ეფეს. 4,32; რაჲთა მ. იქმნეს, ებრ. 2,17; ფრიად მ. არს უფალი, იაკ. 5,11; ყოველნი... იყვენით... მ., 1 პეტ. 3,8 (2-ჯერ).

ნ.კ. მრავალ-მოწყალე.

მოწყალება შეწყალება, შებრალება, თანაგრძნობა: მოწყალებაჲ მისი... თქუენდა მიმართ არს, 2 კორ. 7,15; რაოდენი რაჲ მ. [არს ქრისტეს მიერ], ფილიპ. 2,1; შე-უკუე-იმოსეთ... მ., კოლ. 3,12; გლოცავ თქუენ... მოწყა-ლებითა ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 12,1; მსურის მე თქუენდა მ. ქრისტე იესუჲსითა, ფილიპ. 1,8; გლოცავ თქუენ... მოწყალებათათჳს ღმრთისათა, ჰრომ. 12,1CD; კურთხე-ულ არს ღმერთი და... მამაჲ მოწყალებათაჲ, 2 კორ. 1,3.

მოწყდომა ამოწყვეტა, დახოცვა (სუბ. მრ.-შია); გახმობა, 0—(2)1: შენთჳს მოვეწყდებით (მოვსწყდებით ႠCD) ჩუენ მარადღე, ჰრომ. 8,36; დღითი-დღე მ. (მოვ-სწყდებით Ⴄ), 1 კორ. 15,31; გინა თუ მოვსწყდებით, უფ-ლისა მიერვე მ., ჰრომ. 14,8CD; რამეთუ ხვალე მ., 1 კორ. 15,32CD; ადამის გამო ყოველნი მოწყდებიან (მოს-წყდებიან CD), 1 კორ. 15,22; აქა რომელნი მ. (მოს-წყდებიან ႪCD) კაცნი, ებრ. 7,8; მოსწყდა (მოწყდა C) მესამედი დაბადებულთა ზღჳსათაჲ, გამოცხ. 8,9; მ. (მოწყდა C) მესამედი კაცთაჲ, გამოცხ. 9,18; უკუეთუ ერთისა მის შეცოდებითა მრავალნი მოწყდეს (მოსწყდეს CD), ჰრომ. 5,15; სარწმუნოებით მ. (მოსწყდეს CD) ესე ყოველნი, ებრ. 11,13; მ. (მოსწყდეს CD) მიქეა, ამოს..., ებრ. 11,37; ყოველნივე სამე მოსწყდეს, 2 კორ. 5,14CD; მრავალნი კაცთაგანნი მ. (მოწყდეს C) წყალთა მიერ, გამოცხ. 8,11; მ. (მოწყდეს C) ძრვისა მისგან კაცნი, გა-მოცხ. 11,13; თუ მოვწყდეთ (მოვსწყდეთ Ⴄ), უფლისა მი-ერვე მ., ჰრომ. 14,8; გინა თუ მ. (მოვსწყდეთ CD), უფ-ლისანი ვართ, ჰრომ. 14,8; ვჭამოთ სამე და ვსუათ და ხვალე მ. (მოვსწყდეთ Ⴄ), 1 კორ. 15,32; მის თანა მ. (მოვსწყდეთ CD), 2 ტიმ. 2,11; ერთი იგი ყოველთათჳს მოკუდა, და ყოველნი-მე მოწყდენა, 2 კორ. 5,14.

ხენი ზამთრისანი უნაყოფონი ორ გზის მომწყდარნი, იუდა 1,12.

მოწყინება 1. წყენა, მდურვა, ი: ამისთჳს მოეიწყი-ნე ნათესავი იგი, ებრ. 3,10; ვიეთი იგი მოიწყინა ორმე-ოც წელ, ებრ. 3,17C; ვიეთნი იგი მოიწყინნა ორმეოც წელ, ებრ. 3,17.

ე: ვიეთი იგი მოეწყინა ორმეოც წელ, ებრ. 3,17CD.

2. მოწყენა, მობეზრება, ი: მსახურებაჲ ესე... არა მოვიწყინოთ, 2 კორ. 4,1.

მოწყუედა ამოწყვეტა, დახოცვა (პ. ობ. მრ.-შია), 0—(3)2: მოწყჳდნეს (მოსწყჳდნეს KႪႭ), რომელნი-იგი წინაისწარ უთხრობდეს მოსლვასა მას წმიდისასა, საქმე 7,52; იზრახეს, რაჲთამცა პყრობილნი იგი მ., საქმე 27,42; წინაისწარმეტყუელნი შენნი მოსწყჳდნეს (მოწ-ყჳდნეს Ⴊ), ჰრომ. 11,3; შვილნი მისნი მოვსწყჳდნე, გა-მოცხ. 2,23; რაჲთა ერთმანერთი მოსწყჳდონ (მოწყ. C), გამოცხ. 6,4; რაჲთა მოსწყჳდნენ პყრობილნი იგი, საქმე 27,42ႪႭ.

მო-რაჲ-ქცეულ იყო იგი მოწყუედისა მისგან მეფე-თაჲსა, ებრ. 7,1.

მოწყურება, ე: არღარა მოემშიოს მათ, არცაღა მოეწყუროს. გამოცხ. 7,16.

მოჴარკე ღუთის მსახური, მომსახურე, служебный, λειτουργικός: ანუ არა ყოველნივე არიან მოჴარკე (მოჴარკჱ ႢႪ) სულებ. ებრ. 1,14.

მოჴარულ-ი: გიჴაროდენ მოჴარულთა თანა, ჰრომ. 12,15.

მოხადა, მოჴდა მოხმობა, დაძახება, 0–(3)2: რომლისა-იგი სიტყჳსათჳს მომხადეთ მე, საქმე 10,29; მოხადეს (მოჰხადეს Ⴍ) და ჰკითხვიდეს, საქმე 10,18Ⴊ; მო-ვისმე-ჰხადეს (-ხადეს D) და ჰკითხვიდეს, საქმე 10,18.

მოხედვა მიხედვა, ყურადღების მიქცევა, მზრუნველობა, 0–(3)2: რამეთუ მოხედავ მას, ებრ. 2,6D; რამეთუ მოჰხედე (მოხედე ႢCD) მას, ებრ. 2,6; რამეთუ მოხედენ მას, ებრ. 2,6ႤႬ; ვითარ-იგი მოჰხედა (მოხედნა ႪႭ) ღმერთმან, საქმე 15,14; რამეთუ მოხედა მას, ებრ. 2,6Ⴄ; უფალო, მოჰხედე თქუმასა ამას მათსა ზედა, საქმე 4,29: უფალო, მოხედენ თქუმასა ამას, მათსა ზედა, საქმე 4,29ႢႪႭ.

ადიდებდენ ღმერთსა დღესა მას მოხედვისასა, 1 პეტ. 2,12; აღგამაღლნეს თქუენ ჟამსა მას მ., 1 პეტ. 5,6.

მოხილვა 1. შეხედვა, მოხედვა, ი: კაცო, მოიხილე ჩუენდა, საქმე 3,4.

2. მონახულება, посетить, ი: მივიქცეთ და მოვიხილვიდეთ ძმათა მათ, საქმე 15,36; მივიქცეთ და მოვიხილნეთ ძმანი ჩუენნი, საქმე 15,36ႪႭ.

3. ნახვა, დათვალიერება, ი: მოვიხილევდ სამსახურებელთა თქუენთა, საქმე 17,23ႪႭ.

მოხუევა მოხვევა, ხელების შემოჭდობა; შემოხვევა, ე: იქედნჱ... მოეხუა ჴელსა მისსა, საქმე 28,3; მოეხუნეს ზედა ქედსა პავლესსა, საქმე 20,37.

მოხუეჭა წართმევა, წაგლეჯა, 0–3: არამედ თქუენ ავნებთ და მოჰხუეჭთ (მოხუეჭთ ႢႤD), 1 კორ. 6,8; მო-მე რაჲ-გხუეჭაჲ (–ა CD) ტიტე, 2 კორ. 12,18.

ნუ მომხუეჭელ [იყოფინ], ტიტე 2,10.

მოხუმა მოტანა (იხ. მრ.-შია), ი: მოიხუნა სიტყუანი იგი ცხორებისანი, საქმე 7,38Ⴂ; მოიხუნეს იგინი სჳქემდ, საქმე 7,16.

მოხუცებულ-ი 1. მოხუცებული, ბებერი; ასაკოვანი, ხნიერი, უფროსი: მოხუცებულსა ნუ ჰრისხავ, 1 ტიმ. 5,1; მოხუცებულნი ფრთხილ იყვნედ, ტიტე 2,2ႤႬ; მ. დედანი ეგრეთვე დაწყნარებითა შუენიერ, ტიტე 2,3; მოხუცებულთა ნუ ჰრისხავ, 1 ტიმ. 5,1ႪႭႤ; მ. დედათა [ჰლოცევდ] ვითარცა დედასა, 1 ტიმ. 5,2; ჭაბუკნი დაემორჩილენით მ., 1 პეტ. 5,5.

2. თავკაცები, უხუცესნი, старейшина церкви: გლოცავ... ვითარცა პავლე მოხუცებული, ფილემ. 1,9; მ. რჩეულსა დედუფალსა [გიკითხავ], 2 იოვ. 1,1: მ. გაიოზ საყუარელსა [გიკითხავ], 3 იოვ. 1,1; აღძრეს ერი იგი და მოხუცებულნი, საქმე 6,12; მღდელთ მოძღუარი მეწამებს მე და ყოველნი მ., საქმე 22,5; რამეთუ ამას შინა იწამნეს მ., ებრ. 11,2; მღდელთ მოძღუართა და მოხუცებულთა ჰრქუეს მათ, საქმე 4,23; მოიხრეს მე მღდელთ მოძღუართა და მ. ჰურიათა, საქმე 25,15ႪႭ; მ. ... თქუენთა ჩუენებით განეცხადოს, საქმე 2,17; მოუწოდა ყოველთა მ., საქმე 5,21; მთავარნო ერისანო და მოხუცებულნო ისრაჱლისანო, საქმე 4,8.

3. აქ: ხუცესი, მღვდელი, пресвитер: მოხუცებულისათჳს შესმენასა ნუ თავს-იდებ, 1 ტიმ. 5,19ႤႬ ვარ.: ხუცისათჳს ABC.

მოჴდა 1. გამორთმევა, მიღება, 0–3: ვიდრემდე მოჰჴადეს თავს-მდები იასონს, საქმე 17,9; ვიდრემდე მოჰჴადნეს თავს-დებნი(!) იასონს, საქმე 17,9Ⴂ.

2. სასჯელის მოხდა, ე: რომელთა საშჯელი მოეჴადოს, 2 თეს. 1,9.

მოჴდომა მოსვლა (ვინმესთან), ი/უ–2: რომელი მოუჴდების ღმერთსა, ებრ. 11,6CD; რომელნი-იგი მოუჴდებიან ღმერთსა, ებრ. 7,25CD; მოუჴდა მღდელთ მოძღუარსა მას, საქმე 9,1; მ. ათასისთავი იგი, საქმე 22,27ႪႭ; მ. მსახური ფილიქს პონტიელი ფესტოს, საქმე 24,27; ჩუენ არცა წიგნი მოგუჴდა შენთჳს ჰურიასტანით, საქმე 28,21 მოგვივიდა; რომლისაგანცა მოუჴედით სარწმუნოებითა მადლსა მას, ჰრომ. 5,2; რომელსაეგე მოუჴედით [თქუენ] ლოდსა ცხოველსა, 1 პეტ. 2,4; მოუჴდეს მღდელთ მოძღუართა მათ, საქმე 23,14; რაჲთა მოგუჴდეს ჩუენ კეთილი, ჰრომ. 3,8; მოუჴდეთ მას განცხადებულად, ებრ. 4,16; მ. მას ჭეშმარიტითა გულითა, ებრ. 10,22.

ნ.კ. გულსა მოჴდომა, ზედა-მოჴდომა.

მოჴსენება მოგონება, გახსენება; ხსენება, მოხსენება, ა–3: რომლისათჳს მოგაჴსენებ შენ, 2 ტიმ. 1,6 მოგაგონებ; ზოგსრეცა თუ მოგაჴსენებ თქუენ მადლითა მით ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 15,15; ამას მოაჴსენებდ [ბრძ.] წინაშე ღმრთისა, 2 ტიმ. 2,14; მ. მათ მთავრობათა... დამორჩილებად, ტიტე 3,1; მოვაჴსენნე მას საქმენი მისნი, 3 იოვ. 1,10; ზოგსრეცა თუ მოგაჴსენო თქუენ მადლითა მით, ჰრომ. 15,15CD; რომელმან მოგაჴსენნეს თქუენ გზანი ჩემნი, 1 კორ. 4,17; მომიჴსენებიან ცრემლნი ეგე შენნი, 2 ტიმ. 1,4Ⴄ.

ი: მოვიჴსენებ თქუენთა მაგათ საქმეთა, 1 თეს. 1,3Ⴍ; მოვიჴსენებთ თქუენთა მაგათ საქმეთა, 1 თეს. 1,3; თუმცა მას მოიჴსენებდეს, ებრ. 11,15; მოიჴსენებდ, უკუეთუ სადაჲთ დაეცი, გამოცხ. 2,5; მოიჴსენებდით პირველთა მათ დღეთა, ებრ. 10,32; მოვიჴსენე მე სიტყუაჲ იგი, საქმე 11,16; მ., რომელ-იგი არს შენ თანა, 2 ტიმ. 1,5; რამეთუ მოიჴსენე იგი, ებრ. 2,6; იოსებ... გამოსლვისათჳს ძეთა ისრაჱლისათა მოიჴსენა, ებრ. 11,22; მოიჴსენნა ღმერთმან უშჯულოებანი მისნი, გამოცხ. 18,5; ამისთჳს მოვიჴსენეთ, რამეთუ, ეფეს. 2,11Ⴂ; მოიჴსენე იესუ ქრისტე, 2 ტიმ. 2,8; ამისთჳს იღჳძებდით და მოიჴსენეთ, საქმე 20,31; ამისთჳს მ., რამეთუ, ეფეს. 2,11; მოიჴსენენით კრულებანი ჩემნი, კოლ. 4,18; მ. ... შურომანი იგი ჩუენნი, 1 თეს. 2,9; მ. კრულნი იგი, ებრ. 13,3; მ. (მოიჴსენეთ Ⴂ) წინამძღუარნი იგი, ებრ. 13,7; მ. სიტყუანი იგი წინაისწარ თქუმულნი, იუდა, 1,17; ცოდვანი მათნი არღარა მოვიჴსენნე, ებრ. 8,12; 10,17.

ი ვნ.: ქველის საქმენი შენნი მოიჴსენნეს წინაშე ღმრთისა, საქმე 10,31ႪႭ.

ე: მომეჴსენების თქუენ ყოველთაჲ იგი მორჩილებაჲ, 2 კორ. 7,15Ⴂ; მოეჴსენების თქუენ ყოველთაჲ იგი მორ-

ჩილებაჲ. 2 კორ. 7,15; მომეჴსენებიან ცრემლნი ეგე შენნი. 2 ტიმ. 1,4; მომეჴსენა მე სიტყუაჲ იგი. საქმე 11,16ႢႪႭ; რაჲთა მოგეჴსენნენ პირველ თქუმულნი იგი სიტყუანი. 2 პეტ. 3,2.

კუალად მოჴსენებაჲ ცოდვათაჲ [აქუნდა]. ებრ. 10,3; მ. თქუენი მნებავს, იუდა 1,5; რაჲთა... აქუნდეს... ამაჲი მოჴსენებისა ყოფაჲ. 2 პეტ. 1,15; განღჳძებად თქუენდა მოჴსენებითა. 2 პეტ. 1,13; განგაღჳძებ თქუენ მ. ამით უმჯობესსა გონებასა, 2 პეტ. 3,1; ჯერ-არს... მოჴსენებად სიტყუაჲ იგი უფლისა იესუჲსი, საქმე 20,35; ვიზრუნოთ თქუენდა მ., 2 პეტ. 1,12; მ. პირველ თქუმულთა მათ სიტყუათა, 2 პეტ. 3,2ႪႭ.

ბაბილონი დიდი მოჴსენებულ იქმნა წინაშე ღმრთისა, გამოცხ. 16,19; ამას ჰყოფდით მოსაჴსენებელად ჩემდა, 1 კორ. 11,24; ჩემდა მ. ჰყვით, 1 კორ. 11,25.

მოუჴსენებელ-ი ნ. ნათესავ-მოუჴსენებელი.

მოჴსნა მოხსნა, მოცილება, აშვება (ღუზისა), 0—3: კაენი იგი მოჰჴსნნეს (მოჰჴსნეს D), საქმე 27,40.

მპარავ-ი ქურდი: ვითარცა მპარავი, ეგრე მოიწიოს. 1 თეს. 5,2; ვითარცა მ. გეწია თქუენ. 1 თეს. 5,4; მოიწიოს დღჱ იგი უფლისაჲ, ვითარცა მ., 2 პეტ. 3,10; მოვიდე შენ ზედა, ვითარცა მ., გამოცხ. 3,3; აჰა ესერა მოვალ, ვითარცა მ., გამოცხ. 16,15; მ. იგი ნუღარა იპარავნ, ეფეს. 4,28; ნუმცა... ევნების, ვითარცა... მპარავსა, 1 პეტ. 4,15; არცა მპარავთა... სასუფეველი ღმრთისაჲ არა დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,9; 6,10CD.

მპარვობა ქურდობა: არა შეინანეს... მპარვობათა მათთაგან, გამოცხ. 9,21.

მპყრობელ-ი ნ. სოფლის მპყრობელი, ყოვლის მ.

მრავალ-ი: მრავალ დღე, საქმე 9,43; 10,48; 16,18; 18,18; 21,10; 25,14; 27,7; მ. ჟამ. საქმე 14,3; 20,9; 20,11; 20,16; მ. დადუმება იყო, საქმე 21,40ႢႪ; მ. ასოებ აქუს, ჰრომ. 12,4; 1 კორ. 12,12ႢႪ; დაღათუ ბევრ მზარდულ გესხნეს თქუენ..., არამედ არა მ. მამა, 1 კორ. 4,15; არიან ღმერთნი მ. და უფალნი მ., 1 კორ. 8,5; მ. არიან თქუენ შორის უძლურ, 1 კორ. 11,30CD; ყოველი იგი ასოები მ. ღათუ არს, 1 კორ. 12,12; გუამი იგი არა არს ერთ ასო, არამედ მ., 1 კორ. 12,14; აწ მ. არს ასოები, 1 კორ. 12,20; მჴდომნი მ. არიან, 1 კორ. 16,9ႢႪႤCD; მ. სიქადულ [მაქუს], 2 კორ. 7,4ႠႢႪႭႤ; მ. კადნიერება მაქუს, 2 კორ. 7,4ႢႪႭႤ; მ. არიან შვილნი ოჴრისანი, გალ. 4,27; მ. არს ჩუენდა სიტყუად, ებრ. 5,11.

მრავალი ნიშები. საქმე 2,43; სასწაულები და ნიშები მ., საქმე, 5,12; ერი მ., საქმე 5,37; 11,24; 18,10; 19,26; მ. ერი, საქმე 6,7; მ. კრებული, საქმე 10,27; გამოძიებაჲ მ., საქმე 15,7; მ. დღჱ, საქმე 15,33; ჟამი მ., საქმე 15,33ႪႭ; მ. გუემაჲ, საქმე 16,23; სიმრავლე მ., საქმე 17,4ႪႭ; მ. დადუმებაჲ, საქმე 21,40ႪႭ; მ. შფოთი, საქმე 23,10; მ. ძჳრი, საქმე 26,9; მ. ჟამი, საქმე 27,9; 27,14; ჭირი და ზღვევაჲ მ., საქმე 27,10ႪႭ; მ. ასოჲ აქუს, 1 კორ. 12,12; მ. განცხადებულებაჲ, 2 კორ. 3,12; 1 ტიმ. 3,13; მ. კადნიერებაჲ, 2 კორ. 7,4; ფილემ. 1,8CD; მ. სიქადული [მაქუს], 2 კორ. 7,4; მ. ღუაწლი, ებრ. 10,32; მ. ბოროტი, 2 ტიმ. 4,14CD; მ. მეგულეა მიწერად თქუენდა, 2 იოვ. 1,12; მ. მინდა მიწერად შენდა, 3 იოვ. 1,13.

მრავალმან მან გამოცდილებამან... გარდაჰმატა, 2 კორ. 8,2.

მრავალსა სხუასა დაბნებსა და ქალაქებსა სამარიტელთასა ახარებდეს. საქმე 8,25; ქველის საქმესა მ., საქმე 10,2; მ. რიცხუსა, საქმე 11,21; მ. ერსა, საქმე 14,1; სიმრავლესა მ., საქმე 17,4; მ. მშჳდობასა. საქმე 24,3; მ. და მძიმესა ბრალსა დასდებდეს, საქმე 25,7; ძრწოლასა მ., 1 კორ. 2,3; ჭირსა შინა მ., 1 თეს. 1,6; გულის თქუმასა მ., 1 ტიმ. 6,9; 2 ტიმ. 3,6; სალმობასა მ., 1 ტიმ. 6,10Ⴄ; გამოვიცადეთ მ. შინა, 2 კორ. 8,22.

ერისა მის მრავლისა, საქმე 11,26; მ. წლისა შემდგომად. საქმე 24,17; მენება... მ. ძჳრისა საქმედ, საქმე 26,9ႪႭ; შემდგომად არა მ. ჟამისა, საქმე 27,14; მრავლისაგან ჭირისა... მივწერე, 2 კორ. 2,4.

მრავლით ჟამითგან, საქმე 8,11; მ. დღით, საქმე 13,31; მ. წლითგან, საქმე 24,10; ჰრომ. 15,23; მ. კერძო და მ. სახით... ღმერთი ეტყოდა, ებრ. 1,1; მრავლითა სახითა, საქმე 1,3; მ. სიტყჳთა, საქმე 2,40; 15,32; მ. ჭირითა, საქმე 14,22; სიტყჳთა მ., საქმე 20,2; მ. ცრემლითა. საქმე 20,19ႪႭ; 2 კორ. 2,4; მ. ქრთამითა... მოვიპოვე, საქმე 22,28; მ. იძულებითა, საქმე 24,7ႪႭ; მ. საუცრებითა, საქმე 25,23; მ. პატივითა. საქმე 28,10; მ. სულგრძელებითა, ჰრომ. 9,22; მ. პირითა, 2 კორ. 1,11; მოთმინებითა მ., 2 კორ. 6,4; მ. ვედრებითა. 2 კორ. 8,4; სასოებითა მით მ., 2 კორ. 8,22; მ. სიყუარულითა მისითა, ეფეს. 2,4; გულ-ქველებითა მ., 1 თეს. 1,5; მ. ღუაწლითა, 1 თეს. 2,2; მ., წადიერებითა, 1 თეს. 2,17; მ. (მრავალითა Ⴐ) მოწამებითა, 2 ტიმ. 2,2: მ. მით წყალობითა, 1 პეტ. 1,3.

მრავალნი განრღუეულნიცა, საქმე 8,7; მ. ძჳრნი, საქმე 9,13; დღენი მ., საქმე 9,23; მ. შემოკრებულნი, საქმე 10,27ႪႭ; სადა-იგი იყვნეს მ. შეკრებულ, საქმე 12,12; მ. ჰურიათაგანნი, საქმე 13,43; დაიმოწაფნეს მ., საქმე 14,21; მ. კორინთელნი ისმენდეს, საქმე 18,8; მ. მორწმუნენი, საქმე 19,18; სანთელნი მ., საქმე 20,8; მ. წმიდანი, საქმე 26,10; მ. წიგნნი, საქმე 26,24; მოვიღეს მისა ვანად მ., საქმე 28,23; მ. მოწყდეს. ჰრომ. 5,15; მართალნი შემოვიდეს მ., ჰრომ. 5,19; ცოდვილნი შემოჴდეს მ., ჰრომ. 5,19; არა მ. ბრძენ არიანა ჴორციელად, არა მ. ძლიერ არიანა, არა მ. აზნაურ არიანა, 1 კორ. 1,26; რაჲთა მ. შევიძინნე, 1 კორ. 9,19; არა მ. სათნო-იყვნა ღმერთმან, 1 კორ. 10,5; წევანან მ., 1 კორ. 11,30; მჴდომნი მ. არიან, 1 კორ. 16,9; არა ვართ ვითარცა-იგი მ. ვაჭარ, 2 კორ. 2,17; თქუენმან მაგან შურმან აღაბაძენა მ., 2 კორ. 9,2; მ. იქადიან, 2 კორ. 11,18; მ. ვინმე ვლენან, ფილიპ. 3,18; მ. შვილნი, ებრ. 2,10; მ. არიან მღდელად დადგინებულ, ებრ. 7,23; შეიგინნენ მ., ებრ. 12,15; მ. ძჳრნი, 2 ტიმ. 4,14; არიან მ. დაუმორჩილებელ, ტიტე 1,10; ნუ მ. ჰმოძღურებთ, იაკ. 3,1; მ. შეუდგენ მათსა მას არაწმიდებასა, 2 პეტ. 2,2; მოიწინენ უკუანაჲსკნელთა დღეთა სიკიცხევით მ., 2 პეტ. 3,3ႢႪ; აწცა ანტექრისტენი მ. არიან, 1 იოვ. 2,18; მ. ცრუ-წინაწარმეტყუელნი, 1 იოვ. 4,1; მ. მაცთურნი, 2 იოვ. 1,7; მ. კაცთაგანნი, გამოცხ. 8,11; გჳრგჳნნი მ., გამოცხ. 19,12; ერთ ჴორც ჩუენ მ. ესე ვართ, 1 კორ. 10,17CD.

მრავალთა [მოთხრ.] ძჳრის მოქმედთა შეკრიბეს წიგნები, საქმე 19,19; მ. მათგანთა დაიდვეს გულსა. საქმე 27,12; მ. [მიც.] ... ჰრწმენა, საქმე 4,4; ჰრწმენა მ., საქმე

9.42; 13.48; ეჩუენა დღეთა მ. მათ, საქმე 13,31ႢႪႭ; 16.18ႢႪႭ; პრწმენა... ღედათა მ., საქმე 17,12; მ. მათგანთაცა პრწმენა. საქმე 17,12; მ. დღეთა მძიმედ ვიდოდეთ, საქმე 27,7ႢႪႭ; არცა მზჱ ჩნდა მ. დღეთა. საქმე 27,20; ივიცა მ. თანა-დამდგომ ექმნა, პრომ. 16.2; სძინავს მ., 1 კორ. 11,30ႨႱ; მ. განვამდიდრებთ, 2 კორ. 6.10; ვიგლოვდე მ. (+მათ Ⴂh), 2 კორ. 12,21; შეცჳეიან... გულის თქუმათა მ., 1 ტიმ. 6.9CD; თავნი თჳსნი შესთხინეს სალმობათა მ., 1 ტიმ. 6.10CD; ვჰმონებდით... გემოთა მ., ტიტე 3,3; ზის წყალთა მათ ზედა მ., გამოცხ. 17,1.

მრავალთა [ნათ.] რომელთა თანა იყო სულები არაწმიდები, ღაღადებედ ჴმითა მაღლითა და განვიდიან. საქმე 8,7ႢႪႭ; მამად მ. თესლთა დაგადგინე შენ, პრომ. 4,17; რაჲთა იყოს იგი მამად მ. თესლთა, პრომ. 4,18; მ. შეცოდებათა განსამართლებელად, პრომ. 5,16ႢႪ; რაჲთა იყოს იგი პირმშო მ. შორის ძმათა, პრომ. 8,29; წარვემატებოდე... უფროჲს მ. პასაკის სწორთა ჩემთა, გალ. 1,14; მ. შვილთა დიდებად მომყვანებელისა, ებრ. 2.10ႨႱ; შემდგომად დღეთა ამათ მ., ებრ. 8,10Ⴍ; აღიარე... წინაშე მ. მოწამეთა, 1 ტიმ. 6,12; მასმიეს მრავალთაგან, საქმე 9,13; ხოლო მადლი იგი მ. შეცოდებათა განსამართლებელად, პრომ. 5,16; კმა არს შერისხვაჲ ესე... მ., 2 კორ. 2,6: ახარებდეს სხუათაცა მრავალთა თანა, საქმე 15,35; ვილოცავ ღმრთისა მიმართ მცირეთათჳს და მ., საქმე 26,29; მადლი იგი აღემატოს მრავალთათჳს, 2 კორ. 4,15; არს... აღმატებაჲცა მ. სამადლობელად ღმრთისა, 2 კორ. 9,12; ქრისტჱ ერთ-გზის შეიწირა მ., ებრ. 9,28; მრავალთა მიერ მადლის მისაცემელ იყოს ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11; რაოდენ უფროჲს მადლი ღმრთისაჲ... მ. მიმართ აღემატა, პრომ. 5,15.

ჴმაჲ... ერისა მრავლისაჲ (მრავლისა B), გამოცხ. 19,1; მესმა ჴმაჲ ერისა მ., გამოცხ. 19,6; შერისხვაჲ ესე მრავალთაჲ, 2 კორ. 2,6CD; ვითარცა ჴმაჲ წყალთა მ., გამოცხ. 1,15; 14,2; 19.6; ვითარცა ჴმაჲ ანგელოზთა მ., გამოცხ. 5,11; ჴმაჲ ეტლთა ცხენთა მ. (მრავალთა B), გამოცხ. 9,9; არა ვეძიებ თავისა ჩემისა უმჯობჱსსა, არამედ მრავალთასა, 1 კორ. 10.33; არა იტყჳს: „ნათესავთა“, ვითარცა მ., გალ. 3,16.

მრავალ ასოება მრავალასოიანობა: ვითარცა-იგი გუამი ერთ არს, და მრავალ ასოებაჲ აქუს, 1 კორ. 12,12Ⴀ.

მრავალ-გზის მრავალჯერ, ხშირად: მრავალ-გზის ვსტანჯევდ, საქმე 26.11; მ. მინდა მისლვად თქუენდა, პრომ. 1,13; გამოვიცადეთ... მ., 2 კორ. 8.22; [ვარ] სიკუდილთა შინა მ., 2 კორ. 11,23; გზისა სლვანი მ., 2 კორ. 11.26: [ვიყავ] მღჳძარებითა მ., მარხვითა მ., 2 კორ. 11,27; მ. გეტყოდე თქუენ, ფილიპ. 3.18; სჳს მას ზედა მოსრული იგი მ. წჳმაჲ, ებრ. 6.7; არა თუ რაჲთა მ. შეწიროს, ებრ. 9,25; ჯერ-ვიდრემე-იყო მისა ვნებაჲ მ., ებრ. 9.26; მსხუერპლსა შესწირავნ მ., ებრ. 10.11; მ. მე განმისუენა, 2 ტიმ. 1.16.

მრავლის-მეტყუელ-ი ბევრი ლაპარაკის მოყვარული, ყბედი: რაჲმე ჰნებავს მრავლის-მეტყუელსა ამას სიტყუად, საქმე 17,18.

მრავალ-მოწყალე დიდად მოწყალე, многомилостивый, სინონ. ფრიად მოწყალე: რამეთუ მრავალ-მოწყალე არს [უფალი], იაკ. 5,11ႢႪႭ.

მრავალ-სახე მრავალნაირი, სხვადასხვანაირი: მოძღურებასა მრავალ-სახესა... ნუ შეიწყნარებთ, ებრ. 13,9; თავნი თჳსნი შესთხინეს სალმობასა მ., 1 ტიმ. 6,10; მრავლით კერძო და მრავალ-სახედ ძუელ სადმე ღმერთი ეტყოდა მამათა, ებრ. 1.1D.

მრავალ-ფერ-ი მრავალფეროვანი, მრავალგვარი, სხვადასხვანაირი: რაჲთა ეუწყოს... მრავალ-ფერი იგი სიბრძნჱ ღმრთისაჲ. ეფეს. 3.10; კეთილნი მნენი მრავალფერისა მის ნიჭისა ღმრთისანი. 1 პეტ. 4,10; შეწუხებულ იყვენით მრავალ-ფერთა ზედა განსაცდელთა, 1 პეტ. 1,6.

მრუშე მრუში, გარყვნილი: რაჲთა არა იყოს იგი მრუშჱ, პრომ. 7,3ႢႪ; მრუშენი საჯნეს ღმერთმან, ებრ. 13,4ႢႪႭ.

მრუშება მრუშობა, გარყვნილება, ი (-უობ.): რომელი იტყჳ არა-მრუშებასა, იმრუშებ, პრომ. 2,22; ნუ ი., იაკ. 2,11; რომელნი იმრუშებდეს მის თანა, გამოცხ. 2,22; არა იმრუშო, პრომ. 13,9; უკუეთუ ი. არა და კაცჰკლა, იაკ. 2,11.

თუალნი ასხენ სავსენი მრუშებითა. 2 პეტ. 2,14; ცხოვრებასა ქმრისასა მრუშებად შეჰრაცხოს, პრომ. 7,3; რომელ არიან: სიძვანი, მრუშებანი, გალ. 5,19.

ნ.კ. არა-მრუშება.

მრჩობლ-ი ორი, ორმაგი, ორკეცი: ვითარცა მრჩობლ ეშმაკეულთა გხედავ თქუენ, საქმე 17,22; ღამესა ეძინა პეტრეს შეკრულსა ჯაჭჳთა მრჩობლითა, საქმე 12,6; ბრძანა შეკრვაჲ მისი მ. ჯაჭჳთა, საქმე 21.33.

მრწემ-ი უმცროსი: უხუცესმან მან ჰმონოს მრწემსა მას, პრომ. 9,12.

მსახურ-ი ვინც ემსახურება (ღმერთს, ვისმე ან რასმე), служитель; ხელზე მოსამსახურე, слуга: მსახურ იქმნა წინადაცუეთილებისა, პრომ. 15,8CD; რაჲთა ვიყო მე მ. ქრისტე იესუჲსა, პრომ. 15.16; რომელი-იგი არს მ. ეკლესიისა მის კენქრელთაჲსა, პრომ. 16,1CD; ქრისტე ცოდვისა-მე მ. იქმნა, გალ. 2,17; რომლისა ვიქმენ მე მ., ეფეს. 3,7; კოლ. 1,25; რომლისა ვიქმენ მე, პავლე, მ., კოლ. 1,23; კეთილად იყო მ., 1 ტიმ. 4.6; კეთილად მსახური და მოშიში უფლისაჲ, საქმე 10.2: მოუწოდა ორთა მონათა მისთა და ერისაგანი ერთი, კეთილად მ., საქმე 10,7; იყო... მ. ღმრთისაჲ, საქმე 16,14; მ. არს დიდისა არტემისი, საქმე 19.35; მოუჴდა მ. ფილიქს პონტიელი ფესტოს, საქმე 24,27; რომელი-იგი არს მ. ეკლესიაჲსა მის კენქრელთაჲსაჲ. პრომ. 16.1; არს სარწმუნოჲ თქუენდა მიმართ მ. ქრისტჱსი, კოლ. 1.7; მივავლინეთ... ძმაჲ ჩუენი და მ. ღმრთისაჲ. 1 თეს. 3,2; მოსეცა სარწმუნო იყო..., ვითარცა მ., ებრ. 3,5; გჳჳვის ჩუენ მღდელთმოძღუარი... წმიდათა მ., ებრ. 8.2.

გაუწყოს ტჳქიკოს... სარწმუნომან მსახურმან. ეფეს. 6,21; კოლ. 4,7; მოუწოდა... ერის კაცსა, კეთილად მსახურსა, საქმე 10,7ႢႪႭ; უმჯობჱსადრე შეჳრაცხე ეპაფროდიტჱსი მსახურისა (მსახურისაჲ ႢႪႭ) მის საჴმართა ჩემთაჲსაჲ, მოვლინებად თქუენდა, ფილიპ. 2.25; თანა ჰყვანდა იოვანეცა მსახურად. საქმე 13.5; გამოყვანებად შენდა მ. და მოწამედ. საქმე 26.16; მ. წმიდათა დაადგინნეს თავნი თჳსნი. 1 კორ. 16,15ႢCD; ანუ არა ყოველნივე არიან... მ. მოვლინებულ მათთჳს, ებრ. 1,14; მოავლინნა მაკედონიად ორნი მსახურნი მისნი, საქმე 19.22; მ.

ღმრთისანი არიან, ჰრომ. 13,6; მ. არიან, რომელთაგან გრწმენა, 1 კორ. 3,5; ესრჱთ შემრაცხენინ ჩუენ კაცმან, ვითარცა მ. ქრისტჱსნი, 1 კორ. 4,1; წარუდგინენით თავნი თჳსნი, ვითარცა ღმრთისა მ., 2 კორ. 6,4Ⴁ; გარდაიცვალნენ ვითარცა მ. სიმართლისანი, 2 კორ. 11,15; მ. თუ ქრისტჱსნი არიან, 2 კორ. 11,23; რომელმან შექმნნა... მ. მისნი, ებრ. 1,7; მი-რაჲ-ვიდეს მ. იგი, საქმე 5,22; განარისხნეს მ. იგი დედანი აზნაურნი, საქმე 13,50; მსახურნიცა თუ მისნი გარდაიცვალნენ, 2 კორ. 11,15; წარუდგინენით თავნი თჳსნი, ვითარცა ღმრთის მსახურთა, 2 კორ. 6,4; შეუდგეს... მ. წარმართთა სიმრავლესა, საქმე 17,4; მოეიდა ერისთავი იგი მ. თანა, საქმე 5,26.

ნ.კ. კერპთ-მსახური, ღმრთის-მ.

მსახურება სამსახური; გამოყენება, 0—2: ვჰმსახურებ (ემსახურებ D) მამათა ღმერთსა, საქმე 24,14; რომელსაცა ვ. (ვმსახ. D), საქმე 27,23; მოწამე ჩემდა არს ღმერთი, რომელსა-ესე ვ. (ემსახ. Ⴄ) მე, ჰრომ. 1,9; ვჰმადლობ ღმერთსა, რომელსა ვ. (ემსახ. ႣႤ) მე, 2 ტიმ. 1,3; რომელსა ყოველი ასიაჲ... ჰმსახურებს (მსახ. D), საქმე 19,27; დღე და ღამე ჰ. (მსახ. D), საქმე 26,7; სულითა ღმრთისაჲთა ვჰმსახურებთ (ვმსახ. Ⴄ), ფილიპ. 3,3; რომლითა ვ. (ვმსახ. Ⴄ) სათნოდ ღმერთსა, ებრ. 12,28; რომელი-იგი არა იცით და ჰმსახურებთ ხოლო, საქმე 17,23; რამეთუ ჰმსახურებდით წმიდათა და ჰმსახურებთცა (მსახ. Ⴁ), ებრ. 6,10; რომელნი ბაგინსა ჰმსახურებენ, 1 კორ. 9,13Ⴀ; რომელნი-იგი სახედ და აჩრდილად ჰ. ზეცისასა მის, ებრ. 8,5CD; რომელნი-იგი კარავსა მას ჰ. (მსახ. ႣႤ), ებრ. 13,10ႡႢCD; ჰ. მას დღე და ღამე, გამოცხ. 7,15; რომელნი-იგი ბაგინსა ჰმსახურებედ, 1 კორ. 9,13ႤCD; დავით ნათესავსა მას შინა თჳსსა ჰმსახურებდა, საქმე 13,36; რამეთუ ჰმსახურებდით (მსახ. ႡႤ) წმიდათა და ჰმსახურებთცა, ებრ. 6,10; ვიდრე-იგი ჰმსახურებდეს უფალსა, საქმე 13,2ႢႣ; ეტყოდა..., რომელნი ჰ. (მსახ. D), საქმე 17,17; ჰ. ჴელნი ესე ჩემნი, საქმე 20,34; ჰ. (მსახ. ႡႤ) დაბადებულთა [იგინი], ჰრომ. 1,25; რომელნი-იგი სახედ და აჩრდილად ჰ. (მსახ. ႡႣ) ზეცისასა მის, ებრ. 8,5; რომელნი-იგი კარავსა მას ჰ., ებრ. 13,10; ჴელნი ჩუენნი ჰ. (მსახ. Ⴀ[1]),. 1 იოვ. 1,1ႡႢႣ.

რაჲთა ჰმსახურებდე მას შინა, 1 ტიმ. 1,18Ⴃ; რაჲთა შენ წილ მმსახურებდეს (მსახ. ႣႤ) მე, ფილემ. 1,13; გინა რომელი ჰმსახურებდეს (მსახ. ႡႤ) — მსახურებითა მით, ჰრომ. 12,7; და მმსახურებდენ მე ადგილსა ამას, საქმე 7,7; მონანი მისნი ჰმსახურებდენ მას, გამოცხ. 22,3; ეფესოს შინა მმსახურა (მსახურა ႢႣႤ) მე, 2 ტიმ. 1,18; დავით ნათესავსა შინა თჳსსა ჰმსახურა, საქმე 13,36ႡႢႣ; რომლითა ვჰმსახურეთ სათნოდ ღმერთსა, ებრ. 12,28Ⴃ.

0—3: არა თავთა თჳსთა, არამედ თქუენ გმსახურებდეს მას, რომელ-ესე აწ მიგეთხრა თქუენ, 1 პეტ. 1,12.

ა—3: მას ეგრევე ურთიერთას ამსახურებდით, 1 პეტ. 4,10; მას ეგრევე ურთიერთას ამსახურებდინ, 1 პეტ. 4,10Ⴀ.

ი: რომელნი იმსახურებდენ სოფელსა ამას, ვითარმცა არა იმსახურებენ, 1 კორ. 7,31CD; რომელნი იმსახურებდენ სოფელსა ამას, ვითარცა არა ი., 1 კორ. 7,31; ღჳნოჲსცა მცირედ იმსახურე, 1 ტიმ. 5,23; რაჲთა არარაჲ ვიმსახურო... სახარებასა შინა, 1 კორ. 9,18.

ი ვნ.: არცა კაცობრივთა ჴელთა მიერ იმსახურების, საქმე 17,25; რომელი ი. ჩუენ მიერ, 2 კორ. 3,3ႡႢႣ; 8,19; 8,20; რომელი იმსახურა ჩუენ მიერ, 2 კორ. 3,3.

არა სათნო არს ჩუენდა... მსახურებაჲ ტაბლებსა, საქმე 6,2; არა აღვასრულე... მ. ჩემი, საქმე 20,24; წარუდგინენით... სათნოდ ღმრთისა მეტყუელი ეგე მ. თქუენი, ჰრომ. 12,1; აღასრულოს... ჩემდა მომართ მ., ფილიპ. 2,30ႣႤ; მ. შენი კეთილად აღასრულე, 2 ტიმ. 4,5; ამისი ამაო არს მ., იაკ. 1,26; მ. წმიდაჲ... ესე არს, იაკ. 1,27; ვიცნი... მ. და მოთმინებაჲ და საქმენი შენნი, გამოცხ. 2,19; მ. ესე ჩემი ვადიდო, ჰრომ. 11,13; მაქუს ჩუენ მ. ესე, 2 კორ. 4,1; მ. ესე ხარკისაჲ ამის... არს აღმავსებელ ნაკლულევანებისა, 2 კორ. 9,12; უგულებელ-იქმნებოდა მ. იგი... ქურივთა მათთაჲ, საქმე 6,1; ვითარ აღასრულეს მ. იგი მათი, საქმე 12,25; რაჲთა მ. იგი ჩემი იერუსალჱმს შეწირულ იყოს, ჰრომ. 15,31; მ. იგი სიკუდილისაჲ... იქმნა დიდებულ, 2 კორ. 3,7; რაოდენ უფროჲს მ. იგი სულისაჲ იყოს დიდებით, 2 კორ. 3,8; მ. იგი დაშჯისაჲ დიდებით [იყოს], 2 კორ. 3,9; რაოდენ უფროჲს აღემატოს მ. იგი სულისაჲ, 2 კორ. 3,9; მომცა ჩუენ მ. იგი დაგებისაჲ, 2 კორ. 5,18; არა იგმოს მ. იგი, 2 კორ. 6,3; ჩუენ... მსახურებასა ამის სიტყჳსასა განვეკრძალნეთ, საქმე 6,4; შევიწირე... მ. სარწმუნოებისა თქუენისათჳს, ფილიპ. 2,17; საჭმარ არს ჩემდა მ., 2 ტიმ. 4,11; დამადგინა მე მ. ამას, 1 ტიმ. 1,12; ეკრძალე მ. მაგას, კოლ. 4,17; ვიდრე იგინი მ. მას უფლისასა შინა დგეს, საქმე 13,2; ეკრძალე მ. მას, კოლ. 4,17ႡႢႣႤCD; მღდელნი... მ. მას აღასრულებედ, ებრ. 9,6; ყოველივე იგი მღდელი დგან... მ. მას, ებრ. 10,11; ნუჲსისა(!) ყენებად თჳსთა მისთა მსახურებისა, საქმე 24,23ႢႣ; მსგავსად ჭეშმარიტისა მის მ. ჩუენისაებრ ვიყოფოდე ფარისეველი, საქმე 26,5; მან მოსცნა... მოძღუარნი... საქმედ მ., ეფეს. 4,12; მსგავსად ჭეშმარიტისა მის მსახურებისაებრ ჩუენისა ვიყოფოდე ფარისეველი, საქმე 26,5Ⴁ; მსახურებისათჳს წმიდათაჲსა მეტ რაჲმე მიჩს მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1ႡႢႤ; მსახურებისა მისთჳს წმიდათაჲსა მეტ რაჲმე მიჩს მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1; ქმნა ღმერთმან... მსახურებითა მისითა, საქმე 21,19; მნებებელი მ. ანგელოზთაჲთა შემავალობად მას, კოლ. 2,18Ⴄ; რაბამ გიღირს თქუენ ყოფაჲ... კეთილითა მ., 2 პეტ. 3,11; გინა რომელი ჰმსახურებდეს — მ. მით, ჰრომ. 12,7; აღსავსე ვარ... მ. მით შეწირულითა სათნოჲთა ღმრთისაჲთა, ფილიპ. 4,18Ⴃ.

მისცნა იგინი მსახურებად ძალთა ცისათა, საქმე 7,42; ურჩ იქმს ესე კაცთა მ. ღმრთისა, საქმე 18,13; ნუ აყენებნ ვინ თჳსთა მისთა მ. მისა, საქმე 24,23; აწ ესერა მივალ იერუსალჱმდ მ. წმიდათა, ჰრომ. 15,25; თანააც ჴორციელითაცა მ. მათა, ჰრომ. 15,27; მ. წმიდათა დააწესნეს თავნი თჳსნი, 1 კორ. 16,15; შემძლებელ გუყვნა ჩუენ მ. ახლისა შჯულისა, 2 კორ. 3,6; ანუ არა ყოველნივე არიანა სულ, მ. წარსავლინებელ, ებრ. 1,14D; განწმიდნეს გონებანიცა თქუენნი... მ. ღმრთისა ცხოველისა, ებრ. 9,14; რომელთაჲ იყო შვილებაჲ და დიდებაჲ... და მსახურებანი, ჰრომ. 9,4.

აღასრულოს თქუენი იგი დაკლებული ჩემდა მომართ მსახურებისაჲ, ფილიპ. 2,30; ხუცესრებულ იყო წილი მ.

ამის, საქმე 1,17; მილებად ნაწილი ესე მ. (მსახურებისა ႢႪ) ამის, საქმე 1,25; მლოცვიდეს... ზიარებასა მსახურებისასა, 2 კორ. 8,4; გამოცდილებითა მით ამის მსახურებისაითა ადიდებდით ღმერთსა, 2 კორ. 9,13; აქუნდა... სამართალი მსახურებათაჲ წმიდაჲ იგი სოფლისაჲ, ებრ. 9,1; განყოფანი მსახურებათანი არიან, 1 კორ. 12,5.

ხართ ეპისტოლე ქრისტესა, მსახურებულ ჩუენ მიერ, 2 კორ. 3,3D; ნუ ვინმე შემამწიკულოს ჩუენ უხუებაჲ ესე, მსახურებული ჩუენ მიერ, 2 კორ. 8,20D.

ნ.კ. კერპთ-მსახურება, ღმრთის-მ.

მსახურ-ყოფილ-ი ვიტყჳ ქრისტესა, მსახურ-ყოფილს წინადაცუეთილებისა ჭეშმარიტებისათჳს ღმრთისაჲსა, ჰრომ. 15,8.

მსაჯულ-ი განმსჯელი, განმკითხავი; მოსამართლე: მსაჯულ მე... არა მნებავს ყოფად, საქმე 18,15; იქმნენით მ. გულის-სიტყუათა ბოროტთა, იაკ. 2,4; იგი თავადი არს... მსაჯული ცხოველთა და მკუდართაჲ, საქმე 10,42; რომელ-იგი თუალ-უხუავად მ. არს, 1 პეტ. 1,17; რომელი მომცეს მე უფალმან... მართალმან მან მსაჯულმან, 2 ტიმ. 4,8; მიეცა მსაჯულსა სიცრუვით, 1 პეტ. 2,23; მოსრულ ხართ თქუენ... ღმრთისა, მსაჯულისა ყოველთაჲსა, ებრ. 12,23; იგინი მიგითრევენ წინაშე მ., იაკ. 2,6; ვინ დაგადგინა შენ... მსაჯულად ჩუენ ზედა, საქმე 7,27; 7,35; შენ ჯდა მ., საქმე 23,3; გიცოდე შენ მ. ნათესავისა ამის, საქმე 24,10; მოსცა მათ მსაჯულებ, საქმე 13,20; ერეოდეს მეფეთა აბრაჰამ და მსაჯულნი, ებრ. 11,33.

მსგავს-ი: არა გჳღირს, ვითარმცა ვჰგონებდით ოქროსა... საღმრთოსა მას მსგავს ყოფად, საქმე 17,29; ნუუკუე იყოფით მ. მათა, ეფეს. 5,7; მ. კაცთა იქმნა, ფილიპ. 2,7; მ. არს იგი ღელვასა ზღჳსასა, იაკ. 1,6; ესევითარი მ. არს კაცისა მის, იაკ. 1,23; მ. მისა ვიყუნეთ, 1 იოვ. 3,2; ფერჴნი მისნი მ. იყვნეს რვალსა გუნდრუკსა, გამოცხ. 1,15; ფერჴნი მისნი მ. არიან რვალსა გუნდრუკსა, გამოცხ. 2,18; მ. იყვნეს ცხენთა, გამოცხ. 9,7; კუდნი მათნი მ. არიან გუელთა, გამოცხ. 9,19; ვინ არს მ. მჴეცისა მის, გამოცხ. 13,4; მ. იყო ქვასა პატიოსანსა, გამოცხ. 21,11; ჭური რაჲმე, მსგავსი დიდისა ტილოჲსაჲ... დამოეკიდა ცით ქუეყანად, საქმე 10,11; ელია კაცი იყო მ. ჩუენი, იაკ. 5,17; ვიხილენ შჳდნი სასანთლენი ოქროჲსანი... და მ. ძისა კაცისაჲ, გამოცხ. 1,13; იყო მ. ქვასა მას იასპსა, გამოცხ. 4,3; მ. ბროლისაჲ [იყო], გამოცხ. 4,6; მეოთხჱ მ. [იყო] არწივსა მფრინვალესა, გამოცხ. 4,7; მეორჱ ცხოველი მ. იყო კუროჲსაჲ, გამოცხ. 4,7; პირველი იგი ცხოველი მ. იყო ლომისაჲ, გამოცხ. 4,7; აქუს კუდები, მ. ღრიაკალთაჲ, გამოცხ. 9,10; მომეცა მე ლერწამი, მ. კუერთხისაჲ, გამოცხ. 11,1; მჴეცი იგი... იყო მ. ვეფხისაჲ, გამოცხ. 13,2; ვიხილე... მ. ძისა კაცისაჲ, გამოცხ. 14,14; იყო... მ. ჭიქასა წმიდასა, გამოცხ. 21,18.

ჩუენცა კაცნივე ვართ მსგავსნი თქუენნი, საქმე 14,15; რომელ არიან: სიძვანი... სიდოდანი და მ. ამათნი, გალ. 5,21; აქუნდეს რქანი, მ. კრავისა, გამოცხ. 13,11.

ნ.კ. თანა-მსგავსი.

მსგავსად: ეტყოდა მას საქმედ მისა მსგავსად სახისა მის, საქმე 7,44; იყვნეს ვინმე ანტიოქიას შინა მ. კრებულისა მის, საქმე 13,1; ღმერთმან მ. აღთქუმისა აღუდგინა ისრაჱლსა მჴსნელი, საქმე 13,23; იყო... მ. წესისა შესლვაჲ ჩუენი, საქმე 14,1; ანანია ვინმე ერქუა სახელი, კაცსა ღმრთისა მოშიშსა მ. შჯულისა, საქმე 22,12; შენ ჯდა მსაჯულად მ. შჯულისა, საქმე 23,3; მ. ბრძანებულისა მათისა, საქმე 23,31; მ. შჯულისა ჩუენისა ვინებეთ განკითხვაჲ, საქმე 24,6ႢႪ; მ. ჭეშმარიტისა მის მსახურებისა... ვიყოფოდე, საქმე 26,5; ცვალეს... მ. ხატისა მის განხრწნადისა კაცისა, ჰრომ. 1,23; ოდეს შჯიდეს ღმერთი... მ. სახარებისა მის ჩემისა, ჰრომ. 2,16; რაჲთა იყოს იგი მამად მრავალთა თესლთა მ. თქუმულისა მის, ჰრომ. 4,18; არა ეცოდა მ. გარდასლვისა მის ადამისა, ჰრომ. 5,14; ღმერთმან ძჱ თჳსი მოავლინა მ. ჴორცთა მათ ცოდვისათა, ჰრომ. 8,3; შემძლებელ არს დამტკიცებად თქუენდა მ. სახარებისა ჩემისა, ჰრომ. 16,24Ⴂ; მ. ძალისა მათისა ვეწამები, 2 კორ. 8,3; ხჳდოდეთ... მ. ჟამთა მათ, ეფეს. 2,2; შეიმოსეთ ახალი იგი [კაცი] მ. ხატისა მის დამბადებელისა მისისა, კოლ. 3,10; თავადმან მ. მიიღო მათივე, ებრ. 2,14; მცნებაჲ აქუს ათეულისა მიღებაჲ... მ. შჯულისა, ებრ. 7,5; უკუეთუ მ. მელქისედეკისსა აღდგეს სხუაჲ მღდელთმოძღუარი, ებრ. 7,15; მ. შჯულისა რომელ შეიწირვოდეს მსხუერპლნი, ებრ. 8,4; ქმენ ყოველივე მ. სახისა მის, ებრ. 8,5; განსწმედდა მ. ჴორცთა მათ განწმედისა, ებრ. 9,13; ითქუნეს ყოველნი იგი მცნებანი მ. შჯულისა, ებრ. 9,19; ეგრევე მ. სისხლი ასხურის, ებრ. 9,21; სისხლითა განწმიდნებოდა მ. შჯულისა მის, ებრ. 9,22; რომელნი-იგი მ. შჯულისა შეიწირვიან, ებრ. 10,8CD; ამას მცნებასა შეგვედრებ შენ... მ. მოძღურებათა მათ, 1 ტიმ. 1,18; აღდგომილი მკუდრეთით მ. სახარებისა მის ჩემისა, 2 ტიმ. 2,8; [იყოს] თავს-მდებელ მ. მოძღურებისა მის სარწმუნოებისა სიტყჳსა, ტიტე 1,8; უკუეთუ შჯულსა აღასრულებთ სამეუფოსა, მ. წერილისა მის, იაკ. 2,8; რომელნი მ. ღმრთისა შექმნულ არიან, იაკ. 3,9; ქმარნი ეგრევე მ. თანა-ეყვენით შენდობით, 1 პეტ. 3,7; ახალსა ქუეყანასა მ. აღთქუმისა მისისა მოველით, 2 პეტ. 3,13; მ. მოცემულისა მის მისისა სიბრძნისა მიწერა თქუენდა, 2 პეტ. 3,15; გარდააქცევენ... მ. მათისავე მის წარწყმედისა, 2 პეტ. 3,16; მ. მისსა ვიყვნეთ, 1 იოვ. 3,2ႢႪ; ეგრევე მ. ესენი საჩუენებელსა იხილვენ, იუდა 1,8; მ. გულის-თქუმისა თჳსისა მავალნი უღმრთოებისასა, იუდა 1,18.

მსგავსება: ჯერ-იყო მისა ყოვლითავე ძმათა მსგავსებაჲ, ებრ. 2,17; მ. იგი მკალთაჲ ესევითარი იყო, გამოცხ. 9,7; უკუეთუ თანა-ნერგ ვიქმნენით მსგავსებასა სიკუდილისა მისისასა, ჰრომ. 6,5; გამოცდილი ყოვლითავე მსგავსებითა, თჳნიერ ცოდვისა, ებრ. 4,15; ცვალეს... მსგავსებად ხატისა მის განხრწნადისა კაცისა, ჰრომ. 1,23CD.

მსგავსებულ-ი მსგავსი: კერპნი იგი მსგავსებულ არიან კაცთა, საქმე 14,11.

მსთუა-ჲ ადრეული, ადრე მოსული: ვიდრემდე მოიღოს წჳმაჲ მსთუაჲ და მცხუედი, იაკ. 5,7.

მსთუად ადრე, მალე, ჩქარა: მოიზიდვიდენ თავისა თჳსისათჳს მსთუად წარწყმედასა, 2 პეტ. 2,1.

მსოფლელ-ი სოფლელი, პროვინციელი; გადატ. მდაბიო, გამოუცდელი, უცოდინარი: დაღათუ მსოფლელ ვარ სიტყჳთა, 2 კორ. 11,6D.

მსტო(ვ)არ-ი. მსტუ(ვ)არ-ი მზვერავი, მოთვალ-თვალე, ჯაშუში: შეიწყნარნა მსტოვარნი (მსტუვარნი Ⴂ. მსტუარნი AႭႨႹႬႨ) იგი მშჳდობით. ებრ. 11.31ႨႪႰႧႬ; რამეთუ შეიწყნარნა მ. (მსტოარნი E. მსტუარნი CႨႢႪF) იგი. იაკ. 2,25Ⴍ.

მსტუმრე ნ. მესტუმრე.

მსუქან-ი: ვითარ-იგი განსივებული არა ჴორცითა მსუქან არს. 1 კორ. 4,6 ͞ს (მინაწ.).

მსწრაფლ ნ. მწრაფლ.

მსხუერპლ-ი შესაწირავი. საკლავი. жертва: შეწი-რეს მსხუერპლი კერპისა მის, საქმე 7.41; თანა-აც შე-წირვად მ., ებრ. 5,3; შესაწირავი და მ. არა გთნდა, ებრ. 10,5; მ. არა ინებე. ებრ. 10.8; შეწირა მ. სამარადი-სოდ, ებრ. 10,12; ერთი მ. სრულ იქმნა, ებრ. 10,14; არ-ღარა ჴამს მ. ცოდვათათჳს, ებრ. 10.18; არღარა... მოაკ-ლდების მ., ებრ. 10,26; უმრავლჱსი მ. შეწირა, ებრ. 11,4Ⴍ; რაჲთა იყოს მ. იგი წარმართთაჲ შეწირულ, ჰრომ. 15.16; რაჲთა შესწირვიდეს... მსხუერპლსა, ებრ. 5.1; მ. შესწირვენ. ებრ. 10.1; მასვე მ. შესწირავნ, ებრ. 10,11; შევსწირავთ მ. ქებისასა, ებრ. 13,15; დაღათუ შე-ვიწირები მ. ამას..., მიხარის, ფილიპ. 2,17; დაღათუ შე-ვიწირები მ. მას ზედა..., მიხარის, ფილიპ. 2,17ႢႪႨCD; არა უჴმს... მსხუერპლისა შეწირვაჲ, ებრ. 7,27; შეწირ-ვად მ. დადგინებულ არს, ებრ. 8.3; იგი ზეცისანი უმჯო-ბჱსითა მსხუერპლითა არიან ამათსა, ებრ. 9.23; შეურა-ცხის-ყოფად ცოდვათა მ. თჳსითა გამოჩნდა, ებრ. 9,26; აღსავსე ვარ... მ. მით შეწირულითა სათნოჲთა ღმრთისა-ჲთა, ფილიპ. 4,18; წარუდგინენით ჴორცნი ეგე თქუენნი მსხუერპლად ცხოველად, ჰრომ. 12,1; მისცა თავი თჳსი... მ. ღმრთისა. ეფეს. 5.2.

უმრავლჱსი მსხუერპლები შეწირა ღმრთისა, ებრ. 11.4; ნუ საკლველებსა და მსხუერპლებსა შემომწირევ-დით ჩემდა, საქმე 7,42; რომელ შეიწირვოდეს მსხუერ-პლნი, ებრ. 8,4; შესაწირავნი მ. შეიწირვოდეს, ებრ. 9,9; ესევითარნი მ. სათნო არიან ღმრთისა, ებრ. 13.16; რაჲთა შესწირვიდეს... მსხუერპლთა, ებრ. 5,1CD; მათვე მ. შეს-წირავნ, ებრ. 10,11CD; შესაწირავად სულიერთა მ., 1 პეტ. 2,5; არა თჳთ იგი ხატი საქმეთაჲ მათ წლითი წლად მ. მათ, რომელთა შესწირვედ, ებრ. 10,1CD; არამ-ცა იყო მღდელი ყოფისაგან მღდელთა სჯულიერთა მ. [ნათ.] შემწირველთაჲსა, ებრ. 8.4D; არამცა იყო მღდე-ლი, ყოფილთა მათ მღდელთა შემწირველთა... მ., ებრ. 8,4C; მართალ არს წამებითა ღმრთისაჲთა მ. მათ მის-თათჳს, ებრ. 11,4.

მტარვალ-ი ხელჯოხიანი, (ქალაქში) წესრიგის დამცველი, ῥαβδοῦχος: მოუვლინნეს ერისთავთა მათ მტარვალნი, საქმე 16,35; მივიდეს მ. იგი და უთხრეს, საქმე 16,38; მიუთხრეს მტარვალთა მათ ესე ყოველი, საქმე 16,38ႨႪႭ.

მტევანი ნ. ტევანი.

მტერ-ი მოწინააღმდეგე, პიროტად განწყობილი; მავნებელი: უკუეთუ მტერ რაჲმე ვიყვენით, ჰრომ. 5.10CD; სახარებისა მისგან – მ. თქუენდა, ჰრომ. 11,28; მ. რაჲ-მე გექმენ თქუენ. გალ. 4,16; თქუენ ოდესმე იყვე-ნით... მ. გონებითა თქუენითა, კოლ. 1,21; შჯული მტერ-მე არსა. გალ. 3,21; ვიდრე-იგი მტერღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,10; ნუ ვითარცა მტერი შეჰგირაცხიენ იგი, 2 თეს. 3.15; უკუანაჲსკნელ მ. იგი განქარდეს – სიკუდილი, 1 კორ. 15,26; არამედ ჰშიოდის თუ მტერსა შენსა, ჰრომ. 12,20; რაჲთა არა შეაჴთხჳოთ... საცთური მ., ჰრომ. 14,13ჽ; ნუ ვითარცა მ. შეჰრაცხთ მას. 2 თეს. 3,15CD; მტერად ღმრთისა აღუდგების, იაკ. 4.4; მტერო ყოვლისა სიმართლისაო, საქმე 13.10.

ვიდრემდე დაჲსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჴთა შენთა, საქმე 2.35; ებრ. 1.13; ვიდრემდე დაისხნეს მ. მისნი ქუეშე ფერჴთა მისთა, 1 კორ. 15.25; ვიდრემდის დაისხნენ მ. მისნი ქუეშე ფერჴთა მისთა, ებრ. 10,13; იხილნეს იგინი მტერთა მათთა, გამოცხ. 11,12; რაჲთა არცხჳნოს მ., 1 კორ. 1,27ჽ; ცეცხლი... შეშჭამს მ. მათ-თა, გამოცხ. 11,5; ცეცხლისა შური შეშჭამდეს მ. მათ, ებრ. 10,27; გითხრობ თქუენ მ. მათთჳს. ფილიპ. 3,18.

მტერობა მტრობა: ზრახვაჲ იგი ჴორცთაჲ მტერო-ბა არს ღმრთისა, ჰრომ. 8,7; სიყუარული ამის სოფლი-საჲ მ. (მტერობაჲ ႪႭ) არს ღმრთისა, იაკ. 4.4; მტე-რობაჲ იგი ჴორცითა მისითა... განაქარვა, ეფეს. 2,15; მოკლა მ. იგი მას შინა, ეფეს. 2,16; რომელ არიან: სიძ-ვანი... მტერობანი, გალ. 5,20.

მტირალი ნ. ტირილი.

მტკიცე მაგარი, მყარი, ურყევი: იყოს მტკიცე აღ-თქუმაჲ იგი, ჰრომ. 4,16; რაჲთა მ. იყოს აღთქუმაჲ იგი მამათაჲ, ჰრომ. 15,8; რომელმან-იგი მ. გყვნეს თქუენ, 1 კორ. 1,8; მ. იყვენით და შეურყეველ, 1 კორ. 15,58; სა-სოებაჲ ჩუენი მ. არს თქუენთჳს. 2 კორ. 1,6; სარწმუნო-ებითა მ. სდგათ, 2 კორ. 1,24Ⴂ; ამიერითგან. ძმანო... მ. იყვენით, 2 კორ. 13,11; რომელმან მ. გყვნეს თქუენ, 2 თეს. 3,3; რომელი-იგი ითქუა სიტყუაჲ. იქმნა მ., ებრ. 2,2; წიგნი დაწერილი შემდგომად მკუდართა მ. (მტკიცჱ Ⴊ) არს, ებრ. 9,17; უკუეთუ არა, ვერსადა მ. არნ [წიგ-ნი], ებრ. 9.17; კეთილთაგან საქმეთა მ. ჰყოთ ჩინებაჲ ეგე. 2 პეტ. 1,10; იქმნენით თქუენ... სძჱ და არა მტკი-ცჱ (მტკიცე ႢႨ) იგი საზრდელი, ებრ. 5,12; ხოლო სრულთაჲ არს მ. (მტკიცე ႨCD) იგი საზრდელი, ებრ. 5.14; ვითარცა ღარისხი გჳპყრიეს სულისაჲ კრძალული და მ. (მტკიცე ႢႨCD). ებრ. 6.19; მ. (მტკიცე ႨCD) იგი საფუძველი ღმრთისაჲ ჰგიეს, 2 ტიმ. 2,19; და-უკუე-მდაბლდით წინაშე მტკიცესა ჴელსა ღმრთისასა, 1 პეტ. 5,6; ვხედავ... მ. მაგას ქრისტჱს მიმართ სარწმუ-ნოებასა თქუენსა, კოლ. 2,5; იქმნენით მოქენე სძისა და არა მტკიცისა საზრდელისა, ებრ. 5,12CD; ჴელითა მტკიცითა გამოიყვანნა იგინი, საქმე 13,17; მტკიცედ ეპ-ყრა მას პეტრე და იოვანე, საქმე 3.11; არწმუნებდეს მ. დადგრომად მადლსა მას ზედა ღმრთისასა. საქმე 13,43; რაჲთა მ. ეგნენ სარწმუნოებასა, საქმე 14,22; ესრჱთ მ. სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ აღორძნდებოდა, საქმე 19.20; დამტკიცებულ არს გულსა მისსა მ., 1 კორ. 7,37; მ. დგ-გით, 1 კორ. 16,13; გალ. 5,1; ფილიპ. 4,1; 2 თეს. 2,15; სარწმუნოებითა მ. სდგათ, 2 კორ. 1.24; რაჲთა მ. სდგეთ. ეფეს. 6.13; კოლ. 4,12; 1 თეს. 3.8; მ. უკუე დგ-გით, ეფეს. 6,14; სიქადული სასოებისაჲ მ. შევიკრძა-ლოთ, ებრ. 3,6; დასაბამი იგი ძლიერებისაჲ... მ. შევიკ-რძალოთ, ებრ. 3,14; წინა-აღუდეგით მ. სარწმუნოებითა. 1 პეტ. 5.9.

წინა-აღუდეგით მტკიცენი სარწმუნოებითა, 1 პეტ. 5.9ႢႪႭ.

მტკიცება განმტკიცება, გამაგრება: მაქუსოთ მე თქუენ... კრულებათა შინა ჩემთა და მტკიცებასა მას სახარებისასა, ფილიპ. 1.7ႠႨႭႧ.

მტუერ-ი მტვერი, მიწა: განიყარეს მტუერი ფერჴთაგან, საქმე 13,51; მტუერსა ზე აღაფრქუევდეს ჰაერთა ზე, საქმე 22,23.

მტყუან-ი მატყუარა, ვინც ტყუის, სინონ. მტყუარი: კრიტელნი მარადის მტყუანნი, ტიტე 1,12Ⴌ.

მტყუ(ვ)არ-ი ცრუ, მატყუარა: მტყუარ (მტყუვარ FO) არს და ჭეშმარიტებაჲ არა არს მის თანა, 1 იოვ. 2,4Ⴈ; უკუეთუ ვინმე თქუას, ვითარმედ მიყუარს ღმერთი და ძმაჲ თჳსი სძულდეს, მ. (მტყუვარ F, მტყუვარი O) არს, 1 იოვ. 4,20Ⴄ; ჰპოვენ იგინი მტყუვარ, გამოცხ. 2,2; იგი მტყუარი არს, 1 იოვ. 2,4; ვინ-მე არს მ. (მტყუვარი FO) იგი, 1 იოვ. 2,22; მტყუერად გამოაჩინა იგი, 1 იოვ. 5,10; კრეტელნი მარადის მტყუარნი (მტყუვარნი ႨႭႧCD), ტიტე 1,12; მართალსა შჯულ არა უც, არამედ... მტყუართა (მტყუვართა ႠႭႧ), 1 ტიმ. 1,10; ყოველთა მტყუვართაჲ ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8.

ნ.კ. ძმათ-მტყუარი.

მუნ იქ: შთავიდა იაკობ ეგჳპტედ და აღესრულა მუნ, საქმე 7,15ႠႨ; მ. იქცეოდა, საქმე 8,40; მ. გეთხრას შენ, საქმე 9,6; მ. იყო კაცი ერთი მოწაფეთაგანი, საქმე 9,10; მოიძიე შენ მ. სახლე, საქმე 9,11; აჰა ეგერა ილოცავს მ., საქმე 9,11; იყო მ. მოწაფეთა მათ თანა, საქმე 9,19; ჰპოვა მ. კაცი ერთი, საქმე 9,33; იყო მ. იოპეს დედაკაცი ერთი, საქმე 9,36; ესმა..., ვითარმედ პეტრე მ. არს, საქმე 9,38; იყო პეტრე... დადგრომილ მ., საქმე 9,43; მას დღესა მ. დაიყენნა, საქმე 10,23; ჰპოვა მ. მრავალი კრებული, საქმე 10.27; იყო მ. მათი წელიწადი ერთი, საქმე 11,26; ჰპოვეს მ. კაცი ერთი მოგჳ, საქმე 13,6; მ. იყო კაცი ერთი, საქმე 14,8; მ. ახარებდეს, საქმე 14,7; ვიდრე იგინი იქცეოდეს-ღა მ., საქმე 14,18; მ. დაიმოწაფნეს მრავალნი, საქმე 14,21C; მ. იქცეოდეს არა მცირედ ჟამ, საქმე 14,28; შეკრიბეს მ. კრებული იგი, საქმე 15,30; დაყვეს მ. მრავალი დღჱ, საქმე 15,33; მოწაფჱ ერთი ვინმე იყო მ. საქმე 16,1; მ. მიჩინნა ჩუენ ღმერთმან, საქმე 16,10; რომელნი მოსრულ იყვნეს მ., საქმე 16,13C მ. იყო დედაკაცი ერთი, საქმე 16,14; მ. დაადგერით, საქმე 16,15; შევიდა მ., საქმე 16,29; იხილნეს მ. ძმანი, საქმე 16,40; დაყო მ. ერთ წელ და ექუს თთუე, საქმე 18,11; პავლე დადგრა მ., საქმე 18,18; იგინი დაუტევნა მ., საქმე 18,19; რაჲთამცა დაადგრა მ., საქმე 18,20; ჰპოვნა ვინმე მ. მოწაფენი, საქმე 19,1; შემდგომად მისლვისა ჩემისა მ. ჯერ-არს ჩემდა ჰრომჱცა ხილვად, საქმე 19,21; იყო მ. სამ თთუე, საქმე 20,3; განიზრახა მიქცევად მ., საქმე 20,3; იყო მ. ძჳრის-ზრახვაჲ მისთჳს, საქმე 20,3ႠႨ; ვიყვენით ჩუენ მ. შჳდ დღე, საქმე 20,6; მ. რაჲ შემემთხჳოს მე, საქმე 20,22; მ. გარდაყრად იყო ნავისა მის ტჳრთი, საქმე 21,3; დავადგერით მ. შჳდ დღე, საქმე 21,4; 28,14ႨႭ; ვიყოფოდეთ მ. მრავალ დღე, საქმე 21,10; მივიდოდე მოყვანებად მ. მყოფთა მათ კრულთა, საქმე 22,5; შევედ დამასკედ, და მ. გითხრნენ შენ, საქმე 22,10; რომელი დგა მ., საქმე 22,25; იქცეოდა იგი მ., საქმე 25,6; გნებავს... მ. ამისთჳს საშჯელი ჩემ წინაშე, საქმე 25,9; მრავალ დღე იქცეოდეს მ., საქმე 25,14; უნდა მ. განკითხვაჲ ამისთჳს, საქმე 25,20; ჰპოვა ასისთავმან მ. ნავი ალექსანდრიასისაჲ, საქმე 27,6; მ. დაიზამთრეს, საქმე 27,12; დავადგერით მ. სამ დღე, საქმე 28,12; რომელნი-იგი იყვნეს მ. ჰურიათა მთავარნი, საქმე 28,17ႨႭ; დაადგრა მ. ორ წელ, საქმე 28,30.

მ. არცა შჯულისა გარდასლვაჲ [არს], ჰრომ. 4,15; მ. უფროჲს გარდაემატა მადლი, ჰრომ. 5,20; მ. ეწოდოს მათ შეილ ღმრთისა ცხოველისა, ჰრომ. 9,26; თქუენ მიერ წარვიგზავნო მ., ჰრომ. 15,24; მი-რაჲ-ვიდოდი მ., ჰრომ. 15,24; უკუეთუ სხუასა გამოეცხადოს მ. მჯდომარეთაგანსა, 1 კორ. 14,30; მ. აზნაურებაჲ არს, 2 კორ. 3,17; მ. წამებულ არს, ებრ. 7,8; აქუნდამცა ჟამი მ. მიქცევისაჲ, ებრ. 11,15CD; მ. მირჩევიეს დაზამთრებად, ტიტე 3,12; მ. არს შფოთი, იაკ. 3,16; დავყოთ მ. წელიწადი, იაკ. 4,13; და მივიქეც მ., გამოცხ. 1,12; აქუს მ. ადგილი განმზადებული, გამოცხ. 12,6; რაჲთა მ. გამოზარდონ იგი, გამოცხ. 12,6; რაჲთა გამოიზარდოს მ., გამოცხ. 12,14; ღამჱ მ. არა იყოს, გამოცხ. 21,25; მოიღონ დიდებაჲ... მ., გამოცხ. 21,26; არა შევიდეს მ., გამოცხ. 21,27; წყევაჲ არა იყოს მ., გამოცხ. 22,3; ღამჱ არა იყოს მ., გამოცხ. 22,5.

მუნამდე იმ დრომდე, იქამდე, მანამდე, ჯერ კიდევ: მუნამდე არა იყო არცა ერთსა მათგანსა ზედა მოწევნულ სული წმიდაჲ, საქმე 8,16.

მუნვე იქვე: აღმაღლდა ჭური იგი მუნვე ცად, საქმე 10,16; მიიქცა მ. იერუსალჱმდ, საქმე 13,13; წარმოიგზავნნეს მშჳდობით ძმათაგან მ. მოციქულთა მათ, საქმე 15,33; ჯერ-უჩნდა შილას დადგრომაჲ მ., საქმე 15,34; პავლე და ბარნაბა იქცეოდეს მ. ანტიოქიას შინა, საქმე 15,35C; შილა და ტიმოთე მ. დადგეს, საქმე 17,14; აქუნდამცა ჟამი მ. მიქცევისაჲ, ებრ. 11,15.

მუნცა იქაც: მოვიდეს მუნცა, საქმე 17,13; იყო მ. ძჳრის-ზრახვაჲ მისთჳს, საქმე 20,3.

მუნქუესვე, მუნთქუესვე მაშინვე, დაუყოვნებლად, უცებ, ანაზდად: აღდგა მუნქუესვე (მუნთქუესვე C), საქმე 9,17; იწყო მ. (მუნთქ. C) შესაკრებელთა მათ ქადაგებად, საქმე 9,20; მ. (მუნთქ. C) აღდგა და აღემართა, საქმე 9,34; აღდგა მ. პეტრე, საქმე 9,39; მ. (მუნთქ. ႨႭ) წარვავლინენ შენდა, საქმე 10,33; აჰა მ. (მუნთქ. FO) სამნი კაცნი მოიწინეს, საქმე 11,11; მ. (მუნთქ. C) დასცა მას ანგელოზმან უფლისამან, საქმე 12,23; მ. (მუნთქ. C) ყოველნი კარნი განეხუნეს, საქმე 16,26; მ. ღამე განიყვანნეს პავლე და შილა, საქმე 17,10; მ. (მუნთქ. FO) განიყვანეს ძმათა პავლე, საქმე 17,14; მ. (მუნთქ. FO) წარმოვავლინე შენდა, საქმე 23,30ႨႭ.

მუსრვა ამოწყვეტა, სინონ. მოსრვა, ტყუენვა, O—2: რომელი მუსრვიდა* იერუსალჱმს შინა, საქმე 9,21C.

მუშაკ-ი მუშა, მშრომელი, მოსაქმე, სინონ. მოქმედი: ღირს არს მუშაკი სასყიდლისა თჳსისა, 1 ტიმ. 5,18; მ. მოელის პატიოსანსა ნაყოფსა, იაკ. 5,7; ისწრაფე თავისა შენისა რჩეულად წარდგინებად წინაშე ღმრთისა, მუშაკად ურცხჳნელად, 2 ტიმ. 2,15; მუშაკნი ზაკულნი გარდაიცვალნიან მოციქულად, 2 კორ. 11,13CD; ეკრძალებოდეთ ბოროტთა მათგან მუშაკთა, ფილიპ. 3,2.

ნ.კ. თანა-მუშაკი.

* გასწორებულია: მუსრვიდა

მუცელ-ი: მუცელი საზრდელისათჳს [არს], 1 კორ. 6,13; რომელთაჲ ღმერთ მ. არს, ფილიპ. 3,19; დაამწარობს მ. შენი, გამოცხ. 10,9; დაამწარა მ. ჩემი, გამოცხ. 10,10; თჳსსა მუცელსა [ჰმონიან], ჰრომ. 16,18; ნაყოფისაგან მუცლისა მისისა აღდგინებად ქრისტჱ, საქმე 2,30; საზრდელი მუცლისათჳს [არს], 1 კორ. 6,13; ჯდა მკელობელი დედის მუცლით მისითგან, საქმე 14,8ႢႭ; გამომირჩია მე დედის მ. ჩემითგან, გალ. 1,15ႤCD; კაცი ვინმე იყო მკელობელი დედის მუცლითგან, საქმე 3,2; მუნ იყო კაცი ერთი... მკელობელი დედის მ., საქმე 14,8; გამომირჩია მე მ. დედისაჲთ, გალ. 1,15.

მუცელ-უქმნ-ი, მუცელნი უქმნ-ი უსაქმური, ზარმაცი, მცონარა (სიტყვასიტყვით: უქნარა მუცლები, ვინც მხოლოდ ჭამს): კრეტელნი... მჴეცნი ბოროტნი, მუცელ-უქმნი (მუცელნი უქმნი ABႣႢC), ტიტე 1,12ႢႭႤ.

მუცელ-ქმნულ-ი ორსული: მაშინ მოიწიოს მათ ზედა მეყსეული მოსრვაჲ, ვითარცა სალმობაჲ მუცელ-ქმნულისაჲ, 1 თეს. 5,3Ⴄ.

მუცელ-ქუმულ-ი ორსული: მაშინ მოიწიოს მათ ზედა მეყსეული მოსრვაჲ, ვითარცა სალმობაჲ მუცელ-ქუმულისაჲ, 1 თეს. 5,3Ⴁ.

მუცლად-ღება დაორსულება: მუცლად-ედო და ღაღადებდა, რამეთუ ელმოდა, გამოცხ. 12,2.

მუჴლ-ი 1. მუხლი: ჩემდა მოდრკეს ყოველი მუჴლი, ჰრომ. 14,11; რაჲთა... ყოველი მ. მოდრკეს, ფილიპ. 2,10; და დაადგნა მუჴლნი, საქმე 7,60; და მ. მოიდრიკნა, საქმე 9,40; 20,36; მოიდრიკნეს მ. მათნი, საქმე 21,5; რომელთა არა მოუდრეკიან მ. მათნი ბაალისა, ჰრომ. 11,4; დაჴსნილნი მ. აღემართენით, ებრ. 12,12; შეუვრდა მუჴლთა პავლეს და შილას, საქმე 16,29; ამისთჳს მოვიდრეკ მ., ეფეს. 3,14.

2. საღმრთო წერილის (ძველი და ახალი აღთქმის წიგნების) ცალკეული მცირე მონაკვეთი: მუჴლი ორას ოთხმოცდა ცამეტი, გალ. (დასასრ.); მიიწერა ტუქიკჱს მიერ, მ. 312, ეფეს. ႢႡႤD (დასასრ.); მიიწერა... ტიმოთეს მიერ, მ. 13, ებრ. ႣႢႭ (დასასრ.); მ. ოთხმოც და შჳდი, ტიტე CD (დასასრ.); მ. ოცდა ათჩჳდმეტი, ფილემ. CD (დასასრ.).

მფრინველ-ი ფრინველი, птица, πετεινόν: ვიხილე ყოველივე... მფრინველი ცისაჲ, საქმე 11,6; იქმნა... საყოფელ ყოვლისა მფრინველისა არაწმიდისა, გამოცხ. 18,2; მას შინა იყო... მფრინველნი ცისანი, საქმე 10,12; ვიხილე... მ. ცისანი, საქმე 11,6ႢႭ; ყოველნივე მ. განძღეს, გამოცხ. 19,21; ეტყოდა ყოველთა მფრინველთა, გამოცხ. 19,17; ცვალეს დიდებაჲ იგი უხრწნელისა ღმრთისაჲ მსგავსად ხატისა მის... მ., ჰრომ. 1,23; ბუნებაჲ... მ. და ქუეწარმავალთაჲ... დაიმწყსების, იაკ. 3,7FႭ; სხუა ჴორც არს მფრინველთაჲ, 1 კორ. 15,39; ბუნებაჲ მჴეცთაჲ და მ. დაიმწყსების, იაკ. 3,7.

მღდელ-ი 1. მღვდელი, ხუცესი; ქურუმი, священник, жрец, ἱερεύς: შენ ხარ მღდელ, ებრ. 5,6; 7,17; 7,21; თჳნიერ ფიცისა არიან მ. ყოფილ, ებრ. 7,20CD; არამცა იყო მ., ებრ. 8,4Ⴄb; მყვნა ჩუენ სამეუფო მ. ღმრთისა, გამოცხ. 1,6; არამედ იყვნენ მ. ღმრთისა და ქრისტჱსა, გამოცხ. 20,6; მოიწინეს... მღდელი და ერისთავი იგი ტაძრისაჲ მის, საქმე 4,1Ⴃ; ესე მელქისედეკ... მ. ღმრთისა მაღლისაჲ... ითარგმანების „მეუფჱ სიმართლისაჲ", ებრ. 7,1; არამცა იყო მ., ებრ. 8,4; ყოველივე იგი მ. დგან... მსახურებასა მას, ებრ. 10,11; მღდელმან მან დიოს კერპისამან... კუროები და გჳრგჳნები... მოიღო, საქმე 14,13; ჰგიეს იგი მღდელად საუკუნოდ, ებრ. 7,3; მრავალნი არიან მ. დადგინებულ, ებრ. 7,23; ჰყვენ იგინი... მეუფედ და მ., გამოცხ. 5,10; გარეშესა მას კარავსა მარადის შევლენედ მღდელნი, ებრ. 9,6; მოიწინეს... მ. იგი, საქმე 4,1; არამცა იყო მღდელი, ყოფილთა მათ მღდელთა შემწირველთა, მსგავსად შჯულისა, მსხუერპლთა, ებრ. 8,4CD; ნუცა ვითარმცა უფლებით მ. მათ ზედა, 1 პეტ. 5,3; მრავალი ერი მღდელთაჲ მათ ერჩდა სარწმუნოებასა, საქმე 6,7.

2. მღვდელთმოძღვარი, первосвященник, ἀρχιερεύς: მღდელ იქმნა იგი, ებრ. 6,20Ⴁ; რაჲ საჴმარ იყო წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა სხუაჲ აღდგინებად მღდელი, ებრ. 7,11; შჯულმან კაცნი დაადგინნა მღდელად, ებრ. 7,28.

3. უხუცესი, старец, πρεσβύτερος ὁ: საყდართა მათ ზედა ოც და ოთხნი მღდელნი მსხდომარენი [იყვნეს], გამოცხ. 4,4; ოც და ოთხნი მ. დავარდეს წინაშე კრავისა მის, გამოცხ. 5,8; დავარდებიან ოც და ოთხნი იგი მ. წინაშე საყდართა ზედა მჯდომარისა მის, გამოცხ. 4,10; მ. იგი დავარდეს და თაყუანის-სცეს, გამოცხ. 5,14; ოც და ოთხნი იგი მ. დავარდეს პირსა ზედა, გამოცხ. 11,16; დავარდეს ოც და ოთხნი იგი მ. ... და თაყუანის-სცეს ღმერთსა, გამოცხ. 19,4; ერთმან მღდელთა მათგანმან მრქუა მე, გამოცხ. 5,5; ვიხილე შორის საყდრისა... და მღდელთასა კრავი მდგომარჱ, გამოცხ. 5,6C; გალობდეს... წინაშე ოთხთა მათ ცხოველთა და მ., გამოცხ. 14,3; ვიხილე შორის საყდრისა... და მღდელთაჲსა კრავი მდგომარჱ, გამოცხ. 5,6; მესმა... ჴმაჲ ანგელოზთა მრავალთაჲ გარემო საყდრისა... და მ., გამოცხ. 5,11; დგეს გარემოს საყდრისა და მ. (მღდელთა C), გამოცხ. 7,11.

მღდელთაგან-ი უხუცესთაგან ერთ-ერთი: მომიგო ერთმან მღდელთაგანმან, გამოცხ. 7,13.

მღდელთ-მოძღუარ-ი 1. მღვდელთა უფროსი, მღვდელთმთავარი (ებრაელთა სარწმუნოებისა), первосвященник, ἀρχιερεύς ὁ, ზოგჯერ ქრისტეს ეპითეტადაც გამოიყენება: არს ეგე მღდელთ-მოძღუარ, საქმე 23,5; რაჲთა მოწყალე იქმნეს და სარწმუნო მ., ებრ. 2,17; სახელ-ედვა ღმრთისა მიერ მ., ებრ. 5,10; მ. იქმნა იგი უკუნისამდე, ებრ. 6,20; იყო შეკრებაჲ მთავართა მათთაჲ... და ანნა მღდელთ-მოძღუარი და კაიაფა [იყვნეს], საქმე 4,6; ვითარცა-ეგე მ. მეწამების მე, საქმე 22,5; არს ეგე მ., საქმე 23,5D; შთავიდა მ. ანანია, საქმე 24,1; განიცადეთ მოციქული იგი და მ. აღსაარებისა თქუენისაჲ, ებრ. 3,1; მივის ჩუენ მ. დიდი, ებრ. 4,14; არა ეგევითარი გუაქუს მ., ებრ. 4,15; ყოველივე მ. კაცთათჳს დაიდგინის, ებრ. 5,1; უკუეთუ... აღდგეს სხუაჲ მ., ებრ. 7,15; შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა ჩუენდა მ., ებრ. 7,26; ეგევითარი გუაქუს ჩუენ მ., ებრ. 8,1; ვითარცა-იგი მ. შევიდის სიწმიდესა მას, ებრ. 9,25; განგჳახლა... მ. დიდი, ებრ. 10,21; აღდგა მ. იგი, საქმე 5,17; მოვიდა მ. იგი, საქმე 5,21; ჰკითხვიდა მათ მ. იგი, საქმე 5,27; მ. იგი ხოლო შევიდის, ებრ. 9,7; ქრისტჱ მოვიდა, მ. იგი ყოფადთა მათ კეთილთაჲ, ებრ. 9,11; მღდელთ-მოძღუარმან ანანია უბრძანა, საქმე 23,2; აუწყეს მას მ. და მთავართა

პურიათამან, საქმე 25,2ՂLÕ; ჰრქუა მას მ. მან, საქმე 7,1.

ესმნეს სიტყუანი ესე... მღდელთ-მოძღუარსა, საქმე 5,24G; მ. ღმრთისასა აგინება, საქმე 23,4; მოუჴდა მ. მას, საქმე 9,1; იყვნეს... ჰურიასა მღდელთ-მოძღურისა შჳდნი ძენი, საქმე 19,14; შეიწირვინ საცხოვართა სისხლი... მ. მიერ, ებრ. 13,11; არა თავი თჳსი ადიდა ყოფად იგი მღდელთ-მოძღურად, ებრ. 5,5; შჯულმან კაცნი დაადგინნა მ., ებრ. 7,28CD; რაჲ-იგი მღდელთ-მოძღუართა (+მათ Ղ L) [მოთხრ.] ... ჰრქუეს მათ, საქმე 4,23; მიაჩლინნეს მათა მ., საქმე 13,15; აუწყეს მ. მათ და მთავართა ჰურიათა პავლესათჳს, საქმე 25,2; მითხრეს მე მ. და ხუცესთა მათ ჰურიათამან, საქმე 25,15; ესმნეს სიტყუანი ესე... მ. [მიც.], საქმე 5,24; რომელნი მოუჴდეს მ. მათ და ხუცესთა, საქმე 23,14; რომელსა არა უჴმს..., ვითარცა მ. მათ... მსხუერპლისა შეწირვაჲ, ებრ. 7,27; ჴელმწიფებაჲ მოუღებიეს მღდელთ-მოძღუართაგან, საქმე 9,14; ჴელმწიფებაჲ მ. მომელო, საქმე 26,10; შეწირვის საცხოვართაჲ სისხლი... მღდელთ-მოძღუართა მიერ, ებრ. 13,11Õ; ბრძანა შეკრებაჲ მღდელთ-მოძღუართაჲ, საქმე 22,30; მრავალი ერი მ. მათ ერჩდა სარწმუნოებასა, საქმე 6,7Ղ L; რაოდენნი იყვნეს ნათესავისაგან მღდელთ-მოძღუართაჲსა, საქმე 4,6ՂLÕ; მივიდოდე მე დამასკოდ... ბრძანებითა მღდელთ-მოძღუართაჲთა, საქმე 26,12; რაოდენნი იგი იყვნეს ნათესავნი მღდელთ-მოძღუართანი, საქმე 4,6.

2. უზენაესი ქურუმი, верховный жрец: მღდელთ-მოძღუარმან დიოს კერპისამან... კუროები და გჳრგჳნები... მოიღო, საქმე 14,13C.

მღდელობა მღვდლობა: აქუს მღდელობაჲ იგი, ებრ. 7,24; რომელნი-იგი... მღდელობასა მიიღებენ, ებრ. 7,5; რომლისა ნათესავისაჲ მღდელობისათჳს არაჲ აჴსენა მოსემან, ებრ. 7,14; უკუეთუმცა განსრულებაჲ ლევიტელთაგან მღდელობისაჲ იყო, ებრ. 7,11; რომლისა ნათესავისა მ. არარაჲ აჴსენა მოსემან, ებრ. 7,14Õ; ცვალებასა თანა მღდელობისასა ჩას, ვითარმედ შჯულისაჲცა ცვალებაჲ იყოს, ებრ. 7,12.

მღდელობის მოღუაწე ის, ვინც ასრულებს მღვდელმოქმედებას, სამღვდელო მოღვაწეობას: ვიყო მე მღდელობის მოღუაწე (მოღუაწÕ Ղ L) სახარებასა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 15,16.

მღდელ-ქმნულ-ი: იგი უკუე უმრავლესნი მღდელ-ქმნულ არიან სიკუდილისა მიერ და დაყენებულნი დადგრომად, ებრ. 7,237b (იესუს წინ) მრავალი მღვდელი იყო, რომლებიც მღვდელი გახდნენ (წინამორბედთა) სიკვდილის გამო, რომელიც ხელს უშლიდა მათ სამუდამო ყოფნას (ამ თანამდებობაზე); (იესუ კი ერთადერთია).

მღილ-ი ჩრჩილი: სამოსელი თქუენი მღილთა შეჭამეს, იაკ. 5,2.

მღჳძარება ფხიზლად ყოფნა, ღამის თევა: წარუდგინენით თავნი თჳსნი... მღჳძარებითა, მარხვითა, 2 კორ. 6,5; [ვიყავ] მ. მრავალ-გზის, 2 კორ. 11,27.

მყის მაშინვე, იმ წამსვე: მყის გარდამოვარდეს თუალთაგან მისთა ვითარცა ნაქერთენი რაჲმე, საქმე 9,18.

მყის-ი წამიერად, მაშინვე: ამისსა ვესავ მიველინებასა, რაჟამს განვიგო თავისა ჩემისაჲ მყისი, ფილიპ. 2,237b.

მყოვარ დიდხანს, დაყინებით, დაჟინებულად: მყოვარ მოლოდებაჲ იგი დაბადებულისაჲ გამოცხადებასა ძეთა კაცისათასა მოელის, ჰრომ. 8,19D.

მყოვარ (მყუვარ, მყუარ) ჟამ დიდხანს: მყოვარ (მყუვარ KÕ, მყუარ Ղ L) ჟამ დგეს, საქმე 28,6.

მყოფ-ი ნ. ყოფა.

მყოფელ-ი ნ. ყოფა.

მყუარ-ი (მყურისა) ბაყაყი: ვიხილენ... სულნი არაწმიდანი სამნი, ვითარცა მყუარნი, გამოცხ. 16,13.

მყუდრო ნ. ყუდრო.

მყუდროება ნ. ყუდროება.

მყჳრალÕ ნ. ყჳრილი.

მშევა მომშევა, შიმშილი, 0—2: რომელსამე ჰშშიან (ჰშიან Ⴊ, ჰშინ C, ჰმშინ Ղ L, შინ Ղ) და რომელსამე სთრავნ, 1 კორ. 11,21.

მშ(უ)რომელ-ი მშრომელი: რაჲთა... დაემორჩილნეთ... ყოველსა მას შემწესა და მშურომელსა (მშრომელსა Ղ L ՂCD), 1 კორ. 16,16; მშურომელისა (მშურომლისა C, მშრომელისა CD) მის ქუეყანის მოქმედისა ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა მოღებაჲ, 2 ტიმ. 2,6; ძმანო, იცნითმცა მშრომელნი იგი თქუენ შორის, 1 თეს. 5,12CD; მშრომელთა მათდა ჯერ-არს შეწყნარებაჲ უძლურთაჲ მათ, საქმე 20,35ՂLÕ; მშრომელისაჲ მის ქუეყანის მოქმედისაჲ ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა გამოღებაჲ, 2 ტიმ. 2,6ՂLՂbႠ.

მშჳდ-ი მშვიდი, წყნარი: ვიქმნენით ჩუენ მშჳდ და მყუდრო(!) თქუენ შორის, 1 თეს. 2,7CD; რომელნი იყვნენ... უხრწნელითა მით მშჳდისა მის და მყუდროჲსა სულისა წესითა, 1 პეტ. 3,4ՂLÕ.

მშჳდობა მშვიდობა, მშვიდობიანობა; სიმშვიდე, სიწყნარე: ზრახვაჲ იგი სულისაჲ [არს] მშჳდობა, ჰრომ. 8,6; სასუფეველი ღმრთისაჲ... მ. და სიხარულ [არს], ჰრომ. 14,17; მადლი თქუენდა და მშჳდობაჲ, ჰრომ. 1,7; 1 კორ. 1,3; 2 კორ. 1,2; გალ. 1,3; ეფეს. 1,2; ფილიპ. 1,2; კოლ. 1,3; 1 თეს. 1,1; 2 თეს. 1,2; ფილემ. 1,3; გამოცხ. 1,4; მ. ყოველსა მოქმედსა კეთილისასა, ჰრომ. 2,10; მ. (მშჳდობა AՂLÕՂ) გუაქუს ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 5,1ՂLCD; ნაყოფი სულისაჲ არს: სიყუარული..., მ., გალ. 5,22; მ. მათ ზედა, გალ. 6,16; იგი თავადი არს მ. ჩუენი, ეფეს. 2,14; გახარა მ. თქუენ, შორიელთა, და მ. — მახლობელთა, ეფეს. 2,17; მ. ძმათა და სიყუარული, ეფეს. 6,23; რაჟამს თქუან: მ. და კრძალულებაჲ, 1 თეს. 5,3; ღმერთმან... მოგცინ თქუენ მ., 2 თეს. 3,16; ტიმოთეს... წყალობაჲ და მ., 1 ტიმ. 1,2; 2 ტიმ. 1,2; ტიტეს... მადლი და მ., ტიტე 1,4; ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნე პირველად სიწმიდე არს, მერმე მ., იაკ. 3,17; მოიძიენ მ., 1 პეტ. 3,11; მ. განმრავლდინ, 1 პეტ. 1,2; 2 ტიმ. 1,2; მ. თქუენ თანა, 1 პეტ. 5,14; იყოს ჩუენ თანა... მ., 2 იოვ. 1,3; მ. შენდა, 3 იოვ. 1,15; მ. და სიყუარული განმრავლდინ, იუდა 1,2; მიეცა აღებად მ. ქუეყანით, გამოცხ. 6,4; მ. იგი ქრისტესი განმტკიცენინ, კოლ. 3,15.

მშჳდობამან ღმრთისამან... განამტკიცენინ გულნი თქუენნი, ფილიპ. 4,7; რამეთუ მშჳდობას (მშჳდობასა ՂLՂCD) გჳწოდნა ჩუენ ღმერთმან, 1 კორ. 7,15; ითხოვდეს მშჳდობასა, საქმე 12,20, მ. ჰყოფდით, ჰრომ. 12,18;

2 კორ. 13,11: 1 თეს. 5,13; მ. უკუე შეუდეგით, ჰრომ. 14,19; ებრ. 12,14; შეუდეგ სიმართლესა..., მოთმინებასა, მ., 1 ტიმ. 6,11; შეუდეგ სიმართლესა..., სიყუარულსა, მ., 2 ტიმ. 2,22; რომელნი ჰყოფენ მ., იაკ. 3,18; მრავალსა მ. შინა ვართ, საქმე 24,3; რომელი მოუვლინა ძეთა ისრაჱლისათა მახარებელად მშჳდობისა. საქმე 10,36; ღმერთი მოუვლინა ძეთა ისრაჱლისათა მახარებელად მ., საქმე 10,36: ღმერთი მ. და სიყუარულისაჲ იყავნ თქუენ თანა, 2 კორ. 13,11D; რაჲთა... დაჰბადოს... ახლად კაცად ყოფად მ., ეფეს. 2,15; პირველად ითარგმანების მეფედ მ., ებრ. 7,2D; ეკლესიანი... ეგნეს მშჳდობით, საქმე 9,31; წარმოიგზავნნეს მ. ძმათაგან, საქმე 15,33; აწ ვიდოდეთ მ., საქმე 16,36; წარმოგზავნეთ იგი მ., 1 კორ. 16,11; შეიწყნარნა მსტუარნი იგი მ., ებრ. 11,31; იაკ. 2,25Ⴂ; რაჲთა მ. ... ვცხოვნდებოდით, 1 ტიმ. 2,2; წარვედ მ., იაკ. 2,16; ნაყოფი სიმართლისაჲ მ. დაეთესვის, იაკ. 3,18; რაჲთა იპოვნეთ მ., 2 პეტ. 3,14; ღმერთმან... აღგავსენინ თქუენ... მშჳდობითა სარწმუნოებად, ჰრომ. 15,13; დაავებდა მათ მშჳდობად, საქმე 7,26.

გზაჲ მშჳდობისაჲ არა იცნეს, ჰრომ. 3,17; ღმერთი მ. იყავნ თქუენ ყოველთა თანა, ჰრომ. 15,33; ღმერთი არა შფოთებისაჲ არს, არამედ მ., 1 კორ. 14,33; ღმერთი მ. ... იყავნ თქუენ თანა, 2 კორ. 13,11; განმზადებულებაჲ იგი სახარებისა მის მ., ეფეს. 6,15; ღმერთი მ. (მშჳდობისა G) იყავნ თქუენ თანა, ფილიპ. 4,9; რომელ არს მეუფჱ მ., ებრ. 7,2; ნაყოფი მ. მის მიერ წურთილთა მოაგის — სიმართლჱ, ებრ. 12,11; ნაყოფი... მ. მშჳდობით დაეთესვის, იაკ. 3,18; ღმერთმან მშჳდობისამან შემუსრის ეშმაკი, ჰრომ. 16,20; თავადმან ღმერთმან მ. წმიდა გყვენინ თქუენ, 1 თეს. 5,23; თავადმან ღმერთმან მ. მოგეცინ თქუენ მშჳდობაჲ, 2 თეს. 3,16; ღმერთმან მ. დაგამტკიცენინ თქუენ, ებრ. 13,20; მოვიდე თქუენდა... სულითა მით მშჳდობისაჲთა, 1 კორ. 4,21; დაამტკიცეთ ეგევითარი იგი სულითა მით მ., გალ. 6,1; ისწრაფდით დამარხვად ერთობაჲსა მას სულისასა სიმტკიცითა მით მ., ეფეს. 4,3; ვითარ შუენიერ არიან ფერჴნი მახარებელთა მათ მშჳდობისათანი, ჰრომ. 10,15.

მშჳდობის-ყოფა დამშჳდება, დაწყნარება, შერიგება, умиротворить, εἰρηνοποιέω: 0–2: მშჳდობა-ყო სისხლითა ჯუარისა მისისაჲთა, კოლ. 1,20.

მშჳლდ-ი მშვილდი: მჯდომარესა მას ზედა აქუნდა მშჳლდი, გამოცხ. 6,2.

მშჳლდ-ი ცისა-ჲ ცისარტყელა: ვიხილე... ირისე, რომელ არს მშჳლდი ცისაჲ ბერძლებრ, გამოცხ. 10,1.

მშჳნვიერ-ი, მშუმინვიერ-ი სულდგმული, ცოცხალი არსება, რომელიც სუნთქავს, ψυχικός, გადატ. გრძნობადი, მატერიალური, ფიზიკური. საპირისპ.: სულიერი, πνευματικός: მშჳნვიერი კაცი არა შეიწყნარებს სულისა მისგან ღმრთისაჲსა, 1 კორ. 2,14CD; დაეთესვის ჴორცი მ., 1 კორ. 15,44: უკუეთუ არს ჴორცი მ., არს სულიერიცა, 1 კორ. 15,44; არა პირველად სულიერი იგი, არამედ მ., 1 კორ. 15,46; არა არს ესე სიბრძნჱ ზეგარდამოსრული, არამედ ქუეყანისაჲ, მშუმინვიერი (მშჳნვიერი ႢႭ), საეშმაკოჲ, იაკ. 3,15; მშჳნვიერმან (მშუმინვიერმან Ⴃ) მან კაცმან არა შეიწყნაროს სულისა მისგან ღმრთისაჲსა, 1 კორ. 2,14; ესენი არიან... მშუმინვიერნი, რომელთა სულ არა აქუს, იუდა 1,19.

მშუმინვიერ-ი ნ. მშჳნვიერი.

მცა ნაწილაკი. მოითხოვს თხრობით-კილოიანი მწკრივის ფორმას, რომელსაც მცა ნაწილაკთან გამოყენებისას კავშირებითის შინაარსი აქვს: ანუმცა მიეხჳდნეს მისა, გამოცხ. 5,4; მადლი იგი არამცა შერაცხილ იყო მადლად, ჰრომ. 11,6; ა. განვიკითხენით, 1 კორ. 11,31; ა. იყო მღდელი, ებრ. 8,4; ა. საძიებელ იყო, ებრ. 8,7; ესე თუმცა არა, ა. დასცხრესა შესაწირავნი იგი, ებრ. 10,2Ⴈb; არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ აქუნდა, ებრ. 10,2; არღარამცა... საძიებელ იყო ადგილი, ებრ. 8,7CD; უბრალო არიედმცა, 1 ტიმ. 3,10Ⴂ; გომორელთამცა მივემსგავსენით, ჰრომ. 9,29; არა ვინანი. დაღათუმცა ვინანდი, 2 კორ. 7,8C; არა ვინანი დაღაცათუმცა ვინანდი, 2 კორ. 7,8Ⴈb; დიაკონნიმცა არიან ერთის ცოლის ქმარ, 1 ტიმ. 3,12; ერთვე-მცა განწმედილ იყვნეს, ებრ. 10,2; ერთიმცა ესე ნუ დავაიწყდების, 2 პეტ. 3,8; არცა ერთი-ღა-მცა რაჲ იჭჳ აქუნდა, ებრ. 10,2C; ხოლო ესუმცა უწყით, ეფეს. 5,5; ე. პირველად უწყით, 2 პეტ. 1,20: 3,3; ვითარმცა თჳსითა ძალითა... გუექმნა, საქმე 3,12Ⴍ; ვ. არა ვიტყოდეთ, საქმე 4,20; ვ. ტანჯნეს იგინი, საქმე 4,21; ვ. მო-ვითარ-კლეს იგი, საქმე 9,24D; ვ. მოქნე ეისამე იყო, საქმე 17,25; არა გჳლირს, ვ. ეპგონებდით, საქმე 17,29; ვ. დაადგრა მუნ, საქმე 18,20Ⴃ; ვ. არა აღვასრულე სრბაჲ ჩემი, საქმე 20,24; ვ. დავარდა სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 9,6; ვ. არა ესხნეს, 1 კორ. 7,29CD; ვ. არაჲ აქუნდა, 1 კორ. 7,30CD; ვ. არა ტიროდეს, 1 კორ. 7,30CD; ვ. არა უხარის, 1 კორ. 7,30CD; ვ. არა იმსახურებენ, 1 კორ. 7,31CD; ვ. ჰრქუა ჴელსა, 1 კორ. 12,21; არა მნებავს..., ვ. უმეცარ იყვენით, 2 კორ. 1,8; ვ. მტერ რაჲ-მე გექმენ თქუენ, გალ. 4,16; ვ. მოწევნულ იყო, 2 თეს. 2,2; ვ. დაივიწყნა საქმენი თქუენნი.ებრ. 6,10; ეგების-მე... ვ. ღელუმან ზეთის ხილი გამოიღო, იაკ. 3,12; ვ. ეუფლებით მღდელთა მათ ზედა, 1 პეტ. 5,3; ეძიებს, ვ. შთა-ვინმე-ნთქა, 1 პეტ. 5,8Ⴚ; ეძიებს, ვინმცა შთანთქა, 1 პეტრ. 5,8; თუალნიმცა თქუენნი აღმოიჴადენით, გალ. 4,15; არა თუმცა უფალმან... დამიტევა ჩუენ ნათესავი, ჰრომ. 9,29; ჯერ-იყო თ. განიკუეთნესცა, გალ. 5,12Ⴈb; ესე თ. არა, არამცა დასცხრესა, ებრ. 10,2D; და თ. მას მოიჴსენებდეს, ებრ. 11,15; უკუეთუმცა გუესხნეს ჴორციელნი მამანი..., გუექდიმებოდამცა, ებრ. 12,9; სიტყჳსა მისებრმცა თავს-ვიდევ თქუენი, საქმე 18,14ႢႭ; მადლი ღმრთისაჲ... მრავალთა მიმართმცა აღემატა, ჰრომ. 5,15ႨႡD; ქრისტჱს მონაჲმცა არა ვიყავ, გალ. 1,10; ნუმცა იგმობის კეთილი იგი თქუენი, ჰრომ. 14,16; ნ. ვართ მზუაობარ, გალ. 5,26; კეთილისა საქმჱ ნ. გუეწყინების, გალ. 6,9; ნ. დავჰჴსნდებით, გალ. 6,9; ანგაჰრებაჲ ნ. სახელ-ედების თქუენ შორის, ეფეს. 5,3; აწ ნ. გუძინავს, 1 თეს. 5,6; ნ. ვინ გაცთუნებს თქუენ, ეფეს. 5,6CD; 2 თეს. 2,3CD; ნ. შესმენილ არიან ბილწებისათჳს, ტიტე 1,6; ნ. ვის ჰგმობედ, ტიტე 3,2; რაჲთა ნ. რაჲ აკლს, ტიტე 3,13; ნ. ვის თქუენგანსა ევნების, 1 პეტ. 4,15; ნურაჲმცა ვისი თანაგაც, ჰრომ. 13,8; რაჲთა ნუღარამცა ხუალთ თქუენ, ეფეს. 4,17; პოამცა (პოვ. FႭ) იგი, საქმე 17,27E: რაჲთამცა არა ცხოვნდეს, საქმე 7,19: რ. მოვიდა მათ ზედა სული წმიდაჲ, საქმე 8,15; რ. აღჴდა იგი, საქმე 8,31; რ.

მო-ვითარ-კლეს იგი, საქმე 9,24; აწ მნებავს, რ. უწყოდე, საქმე 10,29; რ. დაადგრა მათ თანა, საქმე 10,48; არა უნებს, რ. ეყო, საქმე 15,20ႢႪႭ; რ. იოვანე თანა წარიყვანა, საქმე 15,37; რ. დაადგრა მუნ, საქმე 18,20; რ. არა აღვიდა იერუსალჱმდ, საქმე 21,4; რ. პყრობილნი იგი მოწყჳდნეს, საქმე 27,42; რ. აქუნდა მათ მეცნიერებით, ჰრომ. 1,28; რ. კუალად გეშინოდა, ჰრომ. 8,15; რ. ... მზუაობარ ვიყავ შენებად, ჰრომ. 15,20Ⴂb; რ. ჩუენცა თქუენ თანა ვმეფობდით, 1 კორ. 4,8D; არა ამისთჳს, რ. შესწუხენით, 2 კორ. 2,4; რ. თქუენ მეწამენით მე, 2 კორ. 12,11; რ. განაქარვა აღთქუმაჲ იგი, გალ. 3,17CD; რ. ცხოვნდეს იგინი, 2 თეს. 2,10; რ. ვერ შემძლებელ იყო შეწყალებად, ებრ. 4,15; რ. იყვენით მოძღუარ, ებრ. 5,12; რ. ანუ გრილი იყავ, ანუ ტფილი, გამოცხ. 3,15; რ. არა თაყუანის-სცემდეს ეშმაკთა, გამოცხ. 9,20; რ. წარიღო დედაკაცი იგი მდინარემან მან, გამოცხ. 12,15; რ. მისცეს მას დიდებაჲ, გამოცხ. 16,9; რ. განზომა ქალაქი იგი, გამოცხ. 21,15; რ. შევიდეს, გამოცხ. 21,26; რომელიმცა არა გითხარ, საქმე 20,20; რ. ვერ შემძლებელ იყო შეწყალებად, ებრ. 4,15ႢC; რომელმანმცა შეუძლო განკითხვად შორის ძმისა თჳსისა, 1 კორ. 6,5CD; რომელსამცა საქმე აქუნდა მოყუსისა მიმართ, 1 კორ. 6,1CD; რ. განეღო წიგნი იგი, გამოცხ. 5,4; არავინ იყო უფროჲსი, რომლისამცა ფუცა, ებრ.6,13; რომლითამცა ჯერ-იყო ცხოვრებად ჩუენდა, საქმე 4,12; სადამცა იყო გუამი იგი, 1 კორ. 12,19; სათნომცა ვართ მისა, 2 კორ. 5,9; გუეკდიმებოდა სამემცა, ებრ. 12,9ႭႢCD; სიტყჳსაებრმცა თქუენისა თავს-ვიდევ თქუენი, საქმე 18,14; ვითარცა სოდომელნიმცა შევიქმნენით, ჰრომ. 9,29; უბრალომცა ვარ, საქმე 18,6; უ. არიან, 1 ტიმ. 3,10; უკუეთუმცა ვინმე ეძიებდა, საქმე 17,27; უ. რაჲმე იყო... ძჳრის საქმჱ, საქმე 18,14; უ. შე-ვითარ რაჲ-უძლეს, საქმე 27,39; უ. არა შჯული იტყოდა, ჰრომ. 7,7; უ. უნდა ღმერთსა ჩუენებად რისხვაჲ თჳსი, ჰრომ. 9,22; უ. თავთა თჳსთა განვიკითხევდით, 1 კორ. 11,31; უ. იყო ყოველივე ერთ ასო, 1 კორ. 12,19; უ. კაცთაჲა სათნოვეყოფოდე, გალ. 1,10; უ. მოეცა შჯული, გალ. 3,21; უ. განსრულებაჲ მღდელობისაჲ იყო, ებრ. 7,11 უ. იყო ქუეყანასა ზედა, ებრ.8,4; უ. პირველი იგი იყო უბიწო, ებრ. 8,7; უ. არა, არასადა დასცხრეს, ებრ. 10,2BCD; უ. გუესხნეს ჴორციელნი მამანი, ებრ. 12,9; აქუნდამცა ჟამი, ებრ. 11,15; ღირსმცა არიან, 1 ტიმ. 3,11; ღმრთის-მსახურებითამცა გუექმნა სლვაჲ მაგისი, საქმე 3,12ႢႪႭ; შვილნიმცა თქუენნი არა-წმიდა იყვნეს, 1 კორ. 7,14; შ. უსხენ, 1 ტიმ. 3,4; შ. კეთილად მოღუაწ არიან, 1 ტიმ. 3,12Ⴍ; შ. უსხენ მორწმუნენი, ტიტე 1,6; შვილთამცა კეთილად მოღუაწ არიან, 1 ტიმ. 3,12; შჯულისაგანმცა იყო სიმართლჱ, გალ. 3,21; იცითმცა, ვითარ-იგი თითოეულსა ღირს სიტყჳს-მიგებაჲ, კოლ. 4,6; იცნითმცა, რომელნი-იგი შურებიან თქუენ შორის, 1 თეს. 5,12; რაჲთა გლახაკნი ხოლომცა გუაჴსოვნან(!), გალ. 2,10; ჴორცნიმცა მკუდარ არიან ცოდვისათჳს, ჰრომ. 8,10.

და-მცა-დგრომილ იყუნეს ჩუენ თანა, 1 იოვ. 2,19; უკუეთუ არა, და-ეიდრემემცა-სცხრეს შეწირვისაგან, ებრ. 10,2; თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირედ უგუნურებისაჲ, 2 კორ. 11,1; შე-თუმცა-საძლებელ იყო, გალ. 4,15.

მცემელ-ი ნ. ცემა, თაყუანის-მცემელი.

მცველ-ი ნ. ცვა, მესაპყრობილეთ-მცველი, საპყრობილის-მცველი.

მცირე 1. (ზომით) პატარა, მცირე ზომისა, небольшой (საპირისპ. დიდი): აღიპყრეს აფრაჲ იგი მცირჱ (მცირე ႪႭ), საქმე 27,40; ენაჲ მ. (მ-ე ႴႪႭ) ასოჲ არს, იაკ. 3,5; მცირემან ცეცხლმან რავდენი ტყჱ აღაგზნის, იაკ. 3,5; ნავნიცა... მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4.

2. (რაოდენობით) ცოტა, მცირე რაოდენობისა, немного (საპირისპ. მრავალი): თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირე უგუნურებისაჲ, 2 კორ. 11,1Ⴖ; მცირჱ ძალი გაქუს, გამოცხ. 3,8; მცირემან ცომმან ყოველივე შესუარული აღაფუვნის, 1 კორ. 5,6; გალ. 5,9; მცირეთა დღეთა... სწავლიდეს, ებრ. 12,10; ვილოცავ ღმრთისა მიმართ მცირეთათჳს (მცირეთათჳსცა ႪႭ) და მრავალთა, საქმე 26,29; ნუუკუე მცირედ რაჲ-მე მიყოფიეს, 2 კორ. 1,17; რომელმან მ. [მოიღო], 2 კორ. 8,15; ღჳნოჲცა მ. იმსახურე, 1 ტიმ. 5,23; რომელსა შინა იყვნეს მ., ესე იგი არს რვანი სულნი, 1 პეტ. 3,20ႴႪ.

3. წლოვანებით, ასაკით პატარა, მცირეწლოვანი: ვდგა და ვწამებ მცირესა და დიდსა, საქმე 26,22; ჰხედვიდეს ყოველნი, მცირითგან ვიდრე დიდადმდე, საქმე 8,10; მიცოდიან მე მ. ვიდრე დიდადმდე მათა, ებრ. 8,11; ყვნეს ყოველნივე – მცირენი და დიდნი, რაჲთა მიიღონ ბეჭედი, გამოცხ. 13,16; აქებდით ღმერთსა... მ. და დიდნი, გამოცხ. 19,5; მიცემად სასყიდელი... მცირეთა და დიდთა, გამოცხ. 11,18; რაჲთა შჭამნეთ... ჴორცნი... მ. და დიდთანი, გამოცხ. 19,18.

4. უმნიშვნელო, მსუბუქი: საწუთროჲ ესე მცირჱ (მცირე ႪCD) ჭირი ჩუენი... დიდსა დიდებასა შეიქმს, 2 კორ. 4,17; საწუთროჲ ესე მცირედ ჭირი ჩუენი... დიდსა დიდებასა შეიქმს, 2 კორ. 4,17Ⴍ.

ნ.კ. არამცირე.

მცირედ 1. ცოტათი, ნაწილობრივ, არასრულად: აწ ვიცი მცირედ, 1 კორ. 13,12; თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მ. უგუნურებისაჲ, 2 კორ. 11,1; რომლითა გიხაროდ მ. აწ, 1 პეტ. 1,6; რომელნი-იგი მ. განრინებულ არიან, 2 პეტ. 2,18; მცირედცა ვწინაჲსწარმეტყუელებთ, 1 კორ. 13,9.

2. მოკლედ: მცირედ (+რე CD) უწინარჱსრე მიეწერე, ეფეს. 3,3; დაღათუ მ. მიწერე თქუენდა, ებრ. 13,22; ვითარ-იგი მ. მიეწერე, 1 პეტ. 5,12.

3. ცოტა ხანს, მცირე ხანს: ბრძანა მცირედ გარე განყვანებაჲ... მოციქულთაჲ, საქმე 5,34ႢႪႭ; მ. დაყოვნჳს, საქმე 27,28;ᲔᲛ: და მომავალი იგი მოვიდეს, ებრ. 10,37CD; მ. ჯერ-არს მისი ყოფაჲ, გამოცხ. 17,10.

მცირედ-ი ცოტა, მცირე რაოდენობისა: რომელმან მცირედი [მოიღო], 2 კორ. 8,15Ⴖ; მაქუს შენდა მიმართ მ., გამოცხ. 2,14; მ. სახელები გაქუს სარდეს შინა, გამოცხ. 3,4; მ. ჟამი უჩს მას, გამოცხ. 12,12; მცირედიცა იგი გან-ე-ქარდეს, 1 კორ. 13,10; მცირედმან ცომმან ყოველივე შესუარული აღაფუვნის, 1 კორ. 5,6Ⴊ; მამებსა არა მცირედსა, საქმე 17,12; რომელსა შინა იყვნეს მცირედნი, 1 პეტ. 3,20; მცირედთა დღეთა... სწავლიდეს, ებრ. 12,10ႢႪႢCD.

ნ.კ. არამცირედი.

მცირედ ჟამ ცოტა ხანს, მცირე ხანს: რომელი მცირედ ჟამ ჩნ. იაკ. 4,14; ჯერ-არს განჴსნაჲ მისი მ., გამოცხ. 20,3.

მცირედ ჟამლა კიდევ ცოტა ხანს: განისუენონ მცირედ ჟამლა, გამოცხ. 6,11.

მცირედ-რაჲმე ცოტათი, ნაწილობრივ, რამდენად-მე: რამეთუ მცირედ-რაჲმე ვიცით, 1 კორ. 13.9; მ. ვწინასწარმეტყუელებთ, 1 კორ. 13,9CD; მეცა მ. ვიქადო, 2 კორ. 11,16; დააკლე იგი მ. ანგელოზთა შენთა, ებრ. 2,7; მ. ანგელოზთა დაკლებულად ვხედავთ იესუს, ებრ. 2,9.

მცირედლა კიდევ ცოტა: მცირედლა და დამარწუნო მე ქრისტეანე ყოფაჲ, საქმე 26,28; მ. მომავალი იგი მოვიდეს, ებრ. 10,37; მ. თუ გევნო, 1 პეტ. 5,10.

ნ.კ. არამცირედ.

მცნება 1. შეტყობინება, გაფრთხილება, ა—3: გამოიყვანა საპყრობილით და ამცნო მათ, საქმე 12,17; განუტევა ჭაბუკი იგი და ა., საქმე 23,22.

2. ბრძანება, სახელმძღვანელო განკარგულების მიცემა; ანდერძისებრი ბრძანება, განკარგულება, ა—3: გამცნებ შენ სახელითა უფლისა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 16,18; გ. თქუენ, ძმანო, 2 თეს. 3,6; ხოლო ქორწინებულთა მათ ვამცნებ არა მე, 1 კორ. 7,10; აწ ამცნებს კაცთა ყოველთა, საქმე 17,30; გამცნებთ თქუენ, ძმანო, 2 თეს. 3,6ႢႨႨ ႢႡ; ამცნებდა მოციქულთა სულითა წმიდითა, საქმე 1,2; თანა-ექცეოდა მათ და ა., საქმე 1,4; მამცნო ჩუენ ქადაგებად ერსა მას, საქმე 10.42; ესრე მ. ჩუენ უფალმან, საქმე 13,47; იოსეფ... ძუალთა თჳსთათჳს ამცნო, ებრ. 11,22; ამცნეს მესაპყრობილეთ-მცველსა მას, საქმე 16,23; და მოუწოდეს და ა., საქმე 4.18; რომელთადა ჩუენ არაჲ გუემცნო, საქმე 15,24ႪႭ.

ესევითარი მცნებაჲ მოილო მათგან, საქმე 16,24; მოიღეს მ. პავლჱსგან, საქმე 17,15; რომლისათჳს მიიღეთ მ., კოლ. 4,10; ჯერ-არს წინა-დაცუეთად მათა და მცნებად, რაჲთა დაიმარხონ შჯული მოსჱსი, საქმე 15.5.

3. ბიბლიური გამონათქვამი, რომელიც შეიცავს რელიგიურ-ზნეობრივ წესს, заповедь, ἐντολή: ოდეს მოიწია მცნებაჲ (+იგი CD), ჰრომ. 7,9; სხუაჲ თუ რაჲმე მ. არს, ჰრომ. 13,9; რომელ არს მ. პირველი, ეფეს. 6,2; მ. აქუს ათეულისა მიღებაჲ ერისაგან, ებრ. 7,5; ესე არს მ. მისი, 1 იოვ. 3.23; მან მომცა ჩუენ მ., 1 იოვ. 3,23; ესე მ. მოვიღეთ მისგან, 1 იოვ. 4,21; ვითარცა-იგი მ. მოვიღეთ მამისაგან, 2 იოვ. 1,4; ესე არს მ., რაჲთა მას შინა ხუიდოდით, 2 იოვ. 1,6; მეპოვა მე მ. იგი, ჰრომ. 7,10CD; მ. იგი წმიდა [არს], ჰრომ. 7,12; შეურაცხ იქმნების პირველი იგი მ., ებრ. 7,18; დამარხვად შენდა მ. იგი, 1 ტიმ. 6,14; მ. იგი პირველი არს სიტყუაჲ იგი, 1 იოვ. 2,7; ამას მცნებასა შეგვედრებ შენ, 1 ტიმ. 1,18; არა მ. ახალსა მიესწერ თქუენდა, არამედ მ. პირველსა, 1 იოვ. 2,7; კუალად მ. ახალსა მიესწერ თქუენდა, 1 იოვ. 2,8; არა ვითარცა მ. ახალსა მიესწერ შენდა, 2 იოვ. 1,5; რომელნი იმარხვენ მ. ღმრთისასა, გამოცხ. 12,17; [მართუკუნ ქცევაჲ] მოცემულისა მისგან მათა წმიდისა მცნებისა, 2 პეტ. 2,21; მიზეზი უკუე პოვა ცოდვამან მ. მისგან, ჰრომ. 7,8; ცოდვამან მიზეზი პოვა მ. მისგან, ჰრომ. 7,11; რაჲთა იყოს გარდარეულად ცოდვილ ცოდვაჲ იგი მ. მისგან, ჰრომ. 7,13; მცნებით რაჲმე გამცენით თქუენ, საქმე 5,28; უწყოდენ..., რამეთუ უფლისა მცნებანი არიან, 1 იოვ. 14,37; მ. გამცენით თქუენ, 1 თეს. 4,2; მოგეჴსენნენ მ. უფლისა და მაცხოვრისანი, 2 პეტ. 3,2; მ. მისნი მძიმე არა არიან, 1 იოვ.5,3; რომელთა დაიცვნენ მ. ღმრთისანი, გამოცხ. 14,12; ითქუნეს ყოველნი იგი მ., ებრ. 9,19; უკუეთუ მცნებათა მისთა ვიმარხვიდეთ, 1 იოვ. 2,3; მ. მისთა არა იმარხვიდეს, 1 იოვ. 2,4; მ. მისთა ვიმარხაეთ, 1 იოვ. 3,22; რომელი იმარხვიდეს მ. მისთა, 1 იოვ. 3,24; მ. მისთა ვყოფდეთ, 1 იოვ. 5,2; რაჲთა მ. მისთა ვიმარხვიდეთ, 1 იოვ. 5,3; რომელნი იქმოდიან მ. მისთა, გამოცხ. 22,14; წინადაუცუეთილებაჲ არა-ვე-რაჲ არს, არამედ დამარხვაჲ მ. ღმრთისათაჲ, 1 კორ. 7,19; მოჴსენებად... მოციქულთა მათ თქუენთა მ. უფლისა მაცხოვრისათა, 2 პეტ. 3,2ႪႭ; რაჲთა ვიდოდით მცნებათაებრ მისთა, 2 იოვ. 1,6; რაჲთა ვიდოდით მცნებათა მისთაებრ, 2 იოვ. 1,6Ⴃ; შეურაცხებაჲ იქმნების პირველისა მის მცნებისაჲ, ებრ. 7,18CD; შჯული იგი მცნებათაჲ მათ... განაქარვა, ეფეს. 2,15.

4. რაიმეს აკრძალვა, ა—3: მცნებით რაჲმე გამცენით თქუენ. საქმე 5,28; ამცნეს, რაჲთა არა იტყოდიან სახელითა იესუჲსითა, საქმე 5,40.

5. დარიგება, დამოძღვრა, რჩევის მიცემა, შეგონება, ა—3: გამცნებ შენ წინაშე ღმრთისა, 1 ტიმ. 6,13; ხოლო ამას გ. [თქუენ], 1 კორ. 11,17; მდიდართა მათ ამას სოფელსა ვამცნებ, 1 ტიმ. 6,17Ⴊ; რომელსა-ესე გამცნებთ თქუენ, 2 თეს. 3,4CD; ესევითართა მათ ვამცნებთ, 2 თეს. 3,12; ამასვე გამცნებდი (გამცნებდით AႣႪႭ) თქუენ [მე], 2 თეს. 3,10ႢCD; ამცნებდა მათ პავლე, საქმე 27,9ႪႭ; ამცნებდ ამას და ასწავებდ, 1 ტიმ. 4,11; და ამას ა., რაჲთა უბრალო იყვნენ, 1 ტიმ. 5,7; მდიდართა მათ... ა., 6,17; გამცნო თქუენ ღმერთმან, ებრ. 9,20; ვითარცა-იგი გამცენით თქუენ, 1 თეს. 4,11; რომელ-იგი გ., ჰყოფთ, 2 თეს. 3,4; მცნებანი გ. (გამცნენით ႠႣႪႭႢ) თქუენ, 1 თეს. 4,2; მდიდართა მათ ამას სოფელსა ამცენ [ბრძ.], 1 ტიმ. 6,17ႭႢCD; რაჲთა ამცნო ვიეთმე, 1 ტიმ. 1,3.

ნუ ერჩიედ... მცნებასა კაცთასა, ტიტე 1,14; რომელი არა შჯულისა მისებრ მცნებისა ჴორციელისა იყოს, ებრ. 7,16; მ. მისებრ და მოძღურებისა კაცთაჲსა, კოლ. 2,22.

6. მოძღვრება: დასასრული მცნებისაჲ არს სიყუარული, 1 ტიმ. 1,5.

მძაფრიად ზმნზ. ხმაურით, გრიალით, с грохотом, ῥοιζηδόν: ცანი მძაფრიად წარჴდენ, 2 პეტ. 3,10.

მცხუედ-ი გვიანი, ანტონ. მსთუაჲ: ვიდრემდე მოიღოს წჳმაჲ მსთუაჲ და მცხუედი, იაკ. 5,7.

მძიმე 1. მძიმე, ძნელი, ძნელად დასაძლევი, მკაცრი: წიგნები ესე რეცა მძიმე (მძიმჱ Ⴊ) [არს], 2 კორ. 10,10; მცნებანი მისნი მ. არა არიან, 1 იოვ. 5,3; მრავალსა და მძიმესა ბრალსა დასდებდეს, საქმე 25,7.

2. ნელი, აუჩქარებელი, დინჯი: იყავნ ყოველი კაცი... მძიმე სიტყუად, მ. გულის-წყრომად, იაკ. 1,19.

3. მძვინვარე, სასტიკი: შემოვიდენ... მგელნი მძიმენი, საქმე 20,29ႪႭ.

მძიმედ ზმნზ. 1. ძნელად, გაჭირვებით: ყურითა მძიმედ ისმინეს, საქმე 28,27.

2. ნელა, აუჩქარებლად: მრავალ დღე მძიმედ ვიდოდეთ, საქმე 27,7.

მძინარე: გარდავარდა მძინარჱ (მძინარე ႪႭ) და დაეცა... ქუეყანასა, საქმე 20,9.

მძლავრება, მძლავრობა ძალადობა, ძალმომრეობა, ჩაგვრა, 0—2: მდიდარნი იგი გმძლავრობენ თქუენ, იაკ. 2,6; რომელნი-იგი გ. თქუენ, I პეტ. 3,16; ანუ არა მდიდარნი გმძლავრობენა თქუენ, იაკ. 2,6ႪႭ; ესე ჰმძლავრობდა ნათესავსა ჩუენსა, საქმე 7,19; რომელნი-იგი ჰმძლავრობდენ თქუენსა მას კეთილსა... სლვასა, 1 პეტ. 3,16ႪႭ.

ზე აქუნდა პავლე ერისაგანთა მათ მძლავრებისა მისთჳს ერისა, საქმე 21,35.

მძლე ეინც სძლევს, მომრევი: ნუვინ... მძლე გექმნებინ, კოლ. 2,18.

მძორ-ი გვამი, труп, πτῶμα: მძორები მათი უბანთა ზედა ქალაქისა მის დიდისათა, გამოცხ. 11,8; იხილონ... წარმართთა მ. მათი, გამოცხ. 11,9; არა უტეონ მძორებსა მათსა დადებად სამარებსა შინა, გამოცხ. 11,9.

მძღუარ-ი ნ. წინამძღუარი.

მწამლველ-ი გრძნეული, ჯადოქარი, чародей, волшебник, φάρμακος: გარე იყვნენ შეგინებულნი და მწამლველნი, გამოცხ. 22,15; მწამლველთა... და ყოველთა მტყუვართაჲ ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8.

მწამლველობა ჯადოქრობა, გრძნეულება, ჯადოს გაკეთება, волшебство, колдовство, φαρμακεία: მწამლველობითა შენითა სცთეს ყოველნი წარმართნი, გამოცხ. 18,23; ცხად არიან საქმენი ჴორცთანი, რომელ არიან: სიძვანი... მწამლველობანი, გალ. 5,2CD; არა შეინანეს... არცა მწამლველობათა მათთაგან, გამოცხ. 9,21.

მწარე მწარე, გადატ. ძლიერი, მწვავე: იყოს ძირი მწარე, ებრ. 12,15D; ნუუკუე წყაროჲსაგან მისვე თუალისაგან გამოდინ ტკბილი და მწარჱ (მწარე ႪႭ), იაკ. 3,11; უკუეთუ შური მ. (მწარე ႪႭ) გაქუნდეს... გულთა თქუენთა, იაკ. 3,14.

მწე შემწე, დამხმარე, მშველელი: ცხოველ არს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ და მწე (მწჱ C), ებრ. 4,12; უფალი არს მ. (მწჱ Ⴊ) ჩემდა, ებრ. 13,6; უფალი არს მწედ ჩემდა, ებრ. 13,6Ⴍ.

მწვალებელ-ი გამყოფი, განხეთქილების ჩამომგდები, ერეტიკოსი, სინონ. ერესიოტი: მწვალებელსა კაცსა... განეშორე, ტიტე 3,10ႭCD.

მწერ-ი: მწერსა აჩრდილად ხედავს, 2 პეტ. 1,9 ახლომხედველია, ვერ ხედავს, μυωπάζω.

მწერალ-ი ნ. ანდერძის მწერალი, სჯულის მ., წიგნის მ.

მწიგნობარ-ი მწერალი, წიგნის მცოდნე, სწავლული, γραμματεύς ὁ, книжник; (სახელმწიფო) მდივანი, მწერალი, писец, секретарь: ანუ სადა არს მწიგნობარი, 1 კორ. 1,20; ჴელი განუყარა მწიგნობარმან (+მან ႩႪႭ) ერსა მას და თქუა, საქმე 19,35; აღძრეს ერი იგი და მოხუცებულნი და მწიგნობარნი, საქმე 6,12; აღ-ვინმე-დგეს მ. კრებულისაგან ფარისეველთაჲსა, საქმე 23,9ႪႭ; იყო ხეალისაგან შეკრებაჲ... ხუცესთა და მწიგნობართაჲ, საქმე 4,5.

მწიგნობართაგან-ი: აღ-ვინმე-დგეს მწიგნობართაგანნი კრებულისა მისგან ფარისეველთაჲსა, საქმე 23,9.

მწი(ნ)კულ-ი ჭუჭყი, სიბინძურე: არა ჴორცთაგან განშორებაჲ მწინკულისაჲ (მწიკულისაჲ G), არამედ გონებისა სათნო-ყოფაჲ ღმრთისაჲ, 1 პეტ. 3,21.

მწინკულევან-ი ჭუჭყიანი, უსუფთაო: შევიდეს გლახაკიცა სამოსლითა მწინკულევანითა, იაკ. 2,2.

მწი(ნ)კულევანება უსუფთაობა, სიბინძურე, უწმინდურება: რაჲთა... არა აქუნდეს მწინკულევანება (+ჲ Ⴊ, მწიკ. Ⴀ), ეფეს. 5,27; განიშორეთ ყოველივე მწინკულევანებაჲ (მწიკ. ႪႭ), იაკ. 1,21.

მწირ-ი 1. უცხოელი, სხვა ქვეყნიდან მოსული: მწირ იყოს ნათესავი შენი ქუეყანასა უცხოსა, საქმე 7,6; იყო მ. ქუეყანასა მადიამისასა, საქმე 7,29; არღარა ხართ უცხო და მ., ეფეს. 2,19; პეტრე, მოციქული იესუ ქრისტჱსი, რჩეულთა მწირთა, განთესულთა პონტოჲსა და გალატიაჲსათა [გიკითხავს], 1 პეტ. 1,1; გლოცავ თქუენ, ვითარცა მ., I პეტ. 2,11.

2. უკანონო შვილი, внебрачный, νόθος: გადატ. არანამდვილი, ყალბი:უკუეთუ შორს ხართ სწავლასა, რომლისა ზიარ-ქმნულ არიან ყოველნი, მწირნი ვიდრემე ხართ და არა შვილნი, ებრ. 12,8.

3. უცხოელი, ახლადმოქცეული (იუდაიზმზე), προσήλυτος: გამოირჩიეს სტეფანე... და ნიკოლაოს, მწირი ანტიოქიელი, საქმე 6,5; რომელნი-ესე ვართ... კჳრინჱთ კერძონი და მოსრულნი ჰრომნი, ჰურიანი, მწირნი, საქმე 2,10.

მწირთაგან-ი იგივეა, რაც მწირი (3): მისდევდეს მათ მრავალნი ჰურიათაგანნი და მორწმუნეთა მწირთაგანნი, საქმე 13,43.

მწირობა უცხო ქვეყანაში ცხოვრება, 0—1: მწირობდა იგი ქუეყანასა მადიამისასა, საქმე 7,29ႩႪႭ; სარწმუნოებით მ. ქუეყანასა აღთქუმისასა, ვითარცა უცხოსა, ებრ. 11,9.

მწირობისა მაგის თქუენისა ჟამნი აღასრულენით, 1 პეტ. 1,17; ერი იგი აღამაღლა ჟამსა მას მწირობისასა, საქმე 13,17.

მწრაფლ, მსწრაფლ ზმნზ. სწრაფად, მალე: მწრაფლ (მსწრაფლ Ⴆ) მოვაველინე ეგე, ფილიპ. 2,28; განვეშორეროთ... მ. (მსწრაფლ CD) მომავალი იგი ცოდვაჲ, ებრ. 12,1; მ. (მსწრაფლ Ⴆ) მეძიებდა მე, 2 ტიმ. 1,17.

მწუანე მწვანე: მოვედ და იხილე, და აჰა ცხენი მწუანჱ (მწუანე A), გამოცხ. 6,8.

მწუანვილ-ი ბალახი, მცენარეულობა (მწვანე ფერისა): რომელმან... გამოიღის მწუანვილი, ებრ. 6,7; რაჲთა არა ავნონ თივასა ქუეყანისასა, არცა ყოველსა მწუანვილსა, გამოცხ. 9,4.

მწუბება გორვა, ამოსვრა ტალახში, წუმპეში: ი ვნ.: ღორი იმწუბა (ინწუბა ႩႪ) საგორელსა მწჳრისასა, 2 პეტ. 2,22.

მწჳრე ლაფი, ტლაპო, ტალახი: ღორი იმწუბა საგორელსა მწჳრისასა, 2 პეტ. 2,22.

მწუხარე შეჭირვებული, შეწუხებული: ვართ... ვითარცა მწუხარენი და მარადის გჳხარის, 2 კორ. 6,10.

მწუხარება წუხილი, ურვა, დანაღვლიანება: მწუხარება არს ჩემდა დიდ, ჰრომ. 9,2CD; ყოველივე სწავლაჲ... არა არნ სიხარული, არამედ მ., ებრ. 12,11; მწუ-

ხარებაჲ არს ჩემდა დიდი, ჰრომ. 9,2; რაჲთა არა... მ. მწუხარებასა ზედა დამჴრთოს, 2 კორ. 2,3; სოფლისა ამის მ. სიკუდილსა შეიქმს, 2 კორ. 7,10; ღმრთისა მიერ მ. (÷იგი ႨCႦ) სინანულსა... შეიქმს, 2 კორ. 7,10; რაჲთა არა მ. მწუხარებასა ზედა დამჴრთოს, ფილიპ. 2,27; დაითმინოს მ., 1 პეტ. 2,19; მწუხარებამან მაგან თქუენმან... შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ, 2 კორ. 7,11; რაჲთა არა... მწუხარებაჲ მწუხარებასა ზედა დამჴრთოს, 2 კორ. 2,3; რაჲთა არა მწუხარებაჲ მ. ზედა დამჴრთოს, ფილიპ. 2,27; მრავლისაგან მწუხარებისა... მიგწერე, 2 კორ. 2,4CD; რაჲთა არა კუალად მწუხარებით მოვიდე თქუენდა, 2 კორ. 2,1; გამოურჩევიეს გულითა, ნუ მ. (+ა Ⴈ), 2 კორ. 9,7; მწუხარებითა დაითქუს, 2 კორ. 2,7; სიხარული თქუენი მწუხარებად [გარდაიქეცინ], იაკ. 4,9; უკუეთუ... დაითმინნეს ვინმე მწუხარებანი, 1 პეტ. 2,19ႢႱႭ; მოსცა მათ ღმრთმან სული მწუხარებისაჲ, ჰრომ. 11,8; ყოველი სწავლულებაჲ... არა საგონებელ იყვის სიხარულისად, არამედ მწუხარებისად, ებრ. 12,11Ⴈb.

მწუხრ-ი ზმნზ. საღამოს, შელამებისას, შებინდებისას: მწუხრი მოვედით სამონდ, საქმე 20,15.

მწყემს-ი ვინც მწყემსავს (საქონელს, პირუტყვს), გადატ. (მწყემსი კაცთა) იესუ ქრისტე; საეკლესიო მოღვაწე (მღვდელი, მოძღვარი...): აღმოიყვანა მკუდრეთით მწყემსი იგი, ებრ. 13,20; მოქცეულ ხართ აწ მწყემსისა მის, 1 პეტ. 2,25; და მან მოსცნა რომელნიმე მოციქულნი... რომელნიმე მწყემსნი და მოძღუარნი, ეფეს. 4,11.

მწყემსთ-მთავარ-ი მღვდელთმთავარი, უმაღლესი სასულიერო პირი, აქ ქრისტე: გამოჩინებასა მას მწყემსთ-მთავრისასა მოიღოთ... დიდებისა გჳრგჳნი, 1 პეტ. 5,4.

მწყსა მწყემსვა, დაცვა, მოვლა, პატრონობა, 0—2: კრავი იგი ჰმწყსის მათ, გამოცხ. 7,17; უშიშად თავთა თჳსთა მწყსიან (ჰმწყსიან ႢႱ), იუდა 1,12; ვინ-მე მწყსინ (ჰმწყსინ Ⴄ) სამწყსოსა, 1 კორ. 9,7; მწყსიდით (ჰმწყსიდით G) [ბრძ.] სამწყსოსა მას ღმრთისასა, 1 პეტ. 5,1; ჰმწყსიდეს მათ კუერთხითა რკინისაჲთა, გამოცხ. 2,27; 19,15.

რომელსა ეგულების მწყსაჲ ყოველთა წარმართთაჲ, გამოცხ. 12,5; სულმან წმიდამან დაგადგინნა... მწყსად ეკლესიათა, საქმე 20,28.

მწყრალ-ი ნ. გულ-მწყრალი.

მჭამელ-ი ნ. ჭამა, არამჭამელი.

მჭედელ-ი ნ. ვეცხლის მჭედელი, ალექსანდრე მჭედელი.

მხალ-ი ბოსტნეული, მხალი: ხოლო უძლური იგი მხალსა ჭამნ, ჰრომ. 14,2.

მხიარულ-ი რაჲთა... მხიარულ იყუნეთ, 1 პეტ. 4,13; მიიღებდეს საზრდელსა მხიარულითა... გულითა, საქმე 2,46.

ნ.კ. გულ-მხიარული.

მხიარულად ზმნზ. სიხარულით; კეთილმოსურნედ: მხიარულად შეიწყნარეს, საქმე 2,41; მ. შემიწყნარნეს ჩუენ ძმათა, საქმე 21,17ႢႱႭ; მ. მისაცემელი უყუარს ღმერთსა, 2 კორ. 9,7.

მხიარულება სიმხიარულე, კარგ გუნებაზე ყოფნა; კეთილმოსურნეობა: მიიღებდეს საზრდელსა მხიარულებით, საქმე 2,46Ⴍ; მ. შემიწყნარნეს ჩუენ ძმათა, საქმე 21,17; რომელი სწყალობდეს — მ., ჰრომ. 12,8; მ. მისაცემელი უყუარს ღმერთსა, 2 კორ. 9,7ႭႨCD; რაჲთა მხიარულებითა მით სახარებისაჲთა მოვიდე თქუენდა, ჰრომ. 15,32.

მხილება 1. გამხელა, გამომჟღავნება (საიდუმლოსი), ი/უ—3: ესე უმხილა ვინმე საულეს, საქმე 9,24.

2. გამჟღავნება, გამოაშკარავება (უარყოფითი, მიუღებელი საქციელისა); პირში თქმა ნაკლისა; შეგონება, დარიგება, ა—(3)2: მე რომელნიმცა მიყუარდენ, ვამხილებ და ვასწავებ, გამოცხ. 3,19; სცოდავთ და გამხილებს თქუენ შჯული, იაკ. 2,9Ⴂ; ჰურიათა მათ ამხილებდა, საქმე 18,28; ამხილებდ [ბრძ.] ... ყოვლითა სულგრძელებითა, 2 ტიმ. 4,2Ⴍ; ა. ყოვლითა ბრძანებითა, ტიტე 2,15; უფროისღა ამხილებდით (+ცა CD), ეფეს. 5,11; წინაშე ყოველთა ამხილე [ბრძ.], 1 ტიმ. 5,20; ა. ... ყოვლითა სულგრძელებითა, 2 ტიმ. 4,2; ა. მათ თუალ-უხუავად, ტიტე 1,13.

ე: ცოდვასა იქმთ და გემხილების შჯულისაგან, იაკ. 2,9: ემხილოს ყოველთა მიერ, 1 კორ. 14,24.

ი ვნ.: იმხილებით შჯულისაგან, იაკ. 2,9ႢႱႭ.

ნუცა დაჰჴსნდები მის მიერ მხილებასა, ებრ. 12,5; ჭირ არს ჩუენდა... მხილებისა მოწევნაჲ, საქმე 19,27; მოვიდა უფალი... მხილებად ყოველთა უღმრთოთა, იუდა 1,15.

არს სარწმუნოებაჲ... საქმეთა მამხილებელ არა-ხილულთა, ებრ. 11,1; იყოს... სიტყჳს-მგებელთა მათ მ., ტიტე 1,9; მამხილებელად აქუნდა თჳსისა უშჯულოებისა კარაული უტყუ, 2 პეტ. 2,16.

ყოველივე მხილებული ნათლისა მისგან გამოცხადნების, ეფეს. 5,13.

მხოლო ზედ., ერთადერთი, მარტო, მხოლოდ ერთი: იყავნ ღმერთი მხოლოჲ ჭეშმარიტ, ჰრომ. 3,4; შენ მ. ხარ წმიდა, გამოცხ. 15,4; არავინ არს ღმერთ, გარნა მ. იგი, 1 კორ. 8,4; აჩუენოს... მხოლომან ძლიერმან მეუფემან, 1 ტიმ. 6,15; მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა... დიდებაჲ, ჰრომ. 14,26; 16,26; მ. ღმერთსა პატივი და დიდებაჲ, 1 ტიმ. 1,17; მ. რომელსა აქუს უკუდავებაჲ, 1 ტიმ. 6,16; მ. ... უფალსა ჩუენსა... უვარ-ჰყოფენ, იუდა 1,4; მ. ღმერთსა მაცხოვარსა ჩუენსა... დიდებაჲ, იუდა 1,25.

მხოლოდ-შობილ-ი დედისერთა, ერთადერთი შვილი: ძჱ თჳსი მხოლოდ-შობილი მოავლინა ღმერთმან სოფლად, 1 იოვ. 4,9; მხოლოდ-შობილსა მას შესწირვიდა, ებრ. 11,17.

მჴარ-ი „ოთხი წყრთა ერთი მჴარი არს, ვიდრე ორთავე ჴელთა სრულიად გაწუდა" (საბა), ὀργυιά, ზღვის საზომი = 185 სმ.: გარდაუტევეს საზომი იგი და იყო ოც მჴარ, საქმე 27,28; კუალად ზომეს და იყო ათხუთმეტ მ. (მჴარი ႢႭ), საქმე 27,28.

მჴდომ-ი მოწინააღმდეგე, მოდავე, მოცილე; მტერი, სატანა: მჴდომ რაჲმე არიან თქუენ შორის, 1 კორ. 1,11Ⴈ; მომეცა მე საწერტილი ჴორცთაჲ — ანგელოზ მჴდომ, 2 კორ. 12,7b; ესენი მ. არიან ურთიერთას, გალ. 5,17; მომეცა მე საწერტილი ჴორცთაჲ — ანგელოზი მჴდომი, 2 კორ. 12,7; გამოჩნდეს... მ. იგი, 2 თეს. 2,4; დამაბრკოლნა ჩუენ მჴდომმან, 1 თეს. 2,18; ნუცაღა ერთსა რას მიზეზ-სცემედ მჴდომსა გინებისა ადგილ, 1 ტიმ. 5,14; არცა ერთისა მიზეზისა ცემად მჴდომისა ად-

გილად გინებისა, 1 ტიმ. 5,14CD; ესე ყოველნი მჴდომად ბრძანებათა კეისრისათა იქმან, საქმე 17,7 საწინაღმდეგოდ; მომეცა მე საწერტელი ჴორცთაჲ — ანგელოზ მჴდომნი, 2 კორ. 12,7C.

ნ.კ. ჴდომა.

მჴედარ-ი მხედარი, „ცხენოსანი მებრძოლი“, მეომარი: განემზადეთ... მჴედარი სამეოც და ათი, საქმე 23,23; ზედა მიუჴედ მჴედრებითურთ, საქმე 23,27ႢႪႭ; იხილეს ათასისთავი იგი და მჴედარნი, საქმე 21,32ႢႪႭ; მან... წარიყვანნა მ., საქმე 21,32ႢႪႭ; განუტევნა მ. იგი მისლვად მის თანა, საქმე 23,32; ზე აქუნდა პალე მჴედართა მათ, საქმე 21,35ႢႪႭ.

მჴედრობა მხედრობა, ცხენოსანი ლაშქარი: უბრძანა მჴედრობასა შთასლვაჲ და გამოტაცებაჲ მისი, საქმე 23,10ႢႪႭ; შეკრებულნი ბრძოლის-ყოფად... მჴედრობისა მისისა მიმართ, გამოცხ. 19,19; მჴედრობანი ცათანი შეუდგეს მას, გამოცხ. 19,14; ვიხილე... მ. მათნი, გამოცხ. 19,19; საჭურველი ჩუენისა მის მჴედრობისაჲ, 2 კორ. 10,4CD; რიცხჳ მჴედრობათაჲ მათ ცხენთაჲ ბევრნი ბევრთანი [იყო], გამოცხ. 9,16.

მჴევალ-ი მონა ქალი, არათავისუფალი; მსახური ქალი, მოახლე: გამოვიდა მჴევალი ერთი სმენად, საქმე 12,13 მსახური ქალი; მ. ერთი წინა შემემთხჳა ჩუენ, საქმე 16,16; განაძე მ. ეგე, გალ. 4,30; ორ ძე ესხნეს: ერთი მჴევლისაგან და ერთი აზნაურისაგან, გალ. 4,22; მჴევალთა ჩემთა [ზედა] მივჰფინო, საქმე 2,18; არა დაიმკჳდროს შვილმან მჴევლისამან, გალ. 4,30; არა ვართ შვილნი მჴევლისანი, გალ. 4,31.

მჴევლისაგან-ი მონა ქალის შვილი: მჴევლისაგანი იგი ჴორციელად შობილ იყო, გალ. 4,23.

მჴეცი მხეცი, ნადირი, საერთოდ, გარეული მტაცებელი ცხოველი; გადატ. მხეცის თვისებების მქონე უსამართლო, სასტიკი, ავი ადამიანი: რომელსა შინა იყო... ყოველი მჴეცი ქუეყანისაჲ, საქმე 10,12ႢႪႭ; ვიხილე ყოველივე... მ. ქუეყანისაჲ, საქმე 11,6; მ. ღათუ შეეხებოდა მთასა მას, ებრ. 12,20; ვიხილე მ. ერთი, გამოცხ. 13,1; ვიხილე სხუაჲ მ., გამოცხ. 13,11; ათნი იგი რქანი... და მ. — მათ მოიძულონ მეძავი იგი, გამოცხ. 17,16; მ. ეგე... იყო და არა არს, გამოცხ. 17,8; მ. იგი... იყო მსგავსი ვეფხისაჲ, გამოცხ. 13,2; იყო მ. იგი და არა არს, გამოცხ. 17,8; მ. იგი... წარსაწყმედელად წარვალს, გამოცხ. 17,11; ვიხილე მ. იგი, გამოცხ. 19,19; შეპყრობილ იქმნა მ. იგი, გამოცხ. 19,20; სადა იყვნეს მ. იგი და ცრუ-წინაწარმეტყუელი, გამოცხ. 20,10; მჴეცმან მან... ბრძოლა-ყოს მათ თანა, გამოცხ. 11,7; თაყუანის-სცეს მჴეცსა, გამოცხ. 13,4; რომელთაცა სძლიან ხატსა მას და მ., გამოცხ. 15,2; ჴელმწიფებასა მათსა მ. მისცემენ, გამოცხ. 17,13; მიცემად მეფობაჲ მათი მ., გამოცხ. 17,17; მისცა ჴელმწიფებაჲ იგი მ. მას, გამოცხ. 13,4; რაჲთა თაყუანის-სცენ მ. მას, გამოცხ. 13,12; რომელმანცა თაყუანი-სცეს მ. მას, გამოცხ. 14,9; რომელთაცა თაყუანის-სცენ მ. მას, გამოცხ. 14,11; ვიხილე დედაკაცი მჯდომარე მ. ზედა, გამოცხ. 17,3.

ვინ შემძლებელ არს ბრძოლად მჴეცისა, გამოცხ. 13,4C; ვიხილენ... პირისაგან მ. სულნი არაწმიდანი, გამოცხ. 16,13; მიცემად მეფობაჲ მათი მ., გამოცხ. 17,17AC; ვინ არს მსგავს მ. მის, გამოცხ. 13,4; ქმნან ხატი მ. მის, გამოცხ. 13,14C; რომელთა აქუნდეს ბეჭედი სახელისა მ. მის, გამოცხ. 13,17; დასხა [ლანკნაჲ] საყდარსა მას ზედა მ. მის, გამოცხ. 16,10; ჴელმწიფებასა... მიიღებენ მ. მის თანა, გამოცხ. 17,12; დაუკჳრდა ყოველსავე ქუეყანასა მ. მისთჳს, გამოცხ. 13,3; რომელ მიეცნეს მას ქმნად წინაშე მ. მის, გამოცხ. 13,14; ვიხილე მას შინა... მჴეცნი და ქუეწარმავალნი, საქმე 11,6ႢႪႭ; კრეტელნი... მ. ბოროტნი [არიან], ტიტე 1,12; უკუეთუ კაცობრივ მჴეცთა (მჴეცთ ႤႪ) ბრძოლა-ვყავ ეფესოს, 1 კორ. 15,32; ყოველი ბუნებაჲ მ. და მფრინველთაჲ... დაიმწყსების, იაკ. 3,7ႤႢႪႭ; მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ... მოსრვად მათდა... მ. მიერ ქუეყანისათა, გამოცხ. 6,8.

ალიპყარნ რიცხჳ იგი მჴეცისაჲ, გამოცხ. 13,18; გითხრა შენ საიდუმლოჲ დედაკაცისაჲ მის და მ., გამოცხ. 17,7; რომელთა მიიღეს ბეჭედი იგი მ., გამოცხ. 19,20; ქმნან ხატი მ. მის, გამოცხ. 13,14; რაჲთა იტყოდის ხატი მ. მის, გამოცხ. 13,15; ჴელმწიფებასა პირველისა მის მჴეცისასა ყოველსა იქმს, გამოცხ. 13,12; მიეცა მას სული მიცემად ხატსა მას მ., გამოცხ. 13,15; რომელთა არა თაყუანის-სცენ ხატსა მ., გამოცხ. 13,15; არა თაყუანის-სცეს ხატსა მას მ., გამოცხ. 20,4; ყოველი ბუნებაჲ მჴეცთაჲ... დაიმწყსების, იაკ. 3,7.

მჴნე მხნე, მამაცი, მტკიცე, ძლიერი: მჴნე (მჴნეთ Ⴊ) იყვენით და განძლიერდით, 1 კორ. 16,13; ქებული ლუსია მჴნესა ფილიკს მთავარსა [ვიკითხავ], საქმე 23,26; მრავალსა მშჳდობასა შინა ვართ შენ ძლით, მჴნეო ფილიქს, საქმე 24,3; არა ვბორგი, მ. ფესტოს, საქმე 26,25.

მჴურვალედ გულმხურვალედ, გულმოდგინედ: მოგაჴსენებ შენ განცხოველებად მჴურვალედ მადლსა მას ღმრთისასა, 2 ტიმ. 1,6.

ნ

ნ, ნარ ქართული ანბანის მე-14 ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 50: თავი გ, მუჳლი ნ. ფილიპ. 1,26Ⴊ.

ნ (ნდომა) ნდომა, სურვილი, წადილი; დაპირება (რისამე), ი/უ–2: მინდა გულისხმის-ყოფად ბრალი იგი, საქმე 23,28; მ. მეცა კაცისა მისგან სმენად, საქმე 25,22; რამეთუ მრავალ-გზის მ. მისლვად თქუენდა, პრომ. 1,13; ამითვე სასოებითა მ. ... მისლვად თქუენდა, 2 კორ. 1,15; მ. მისლვაჲ თქუენდა, გალ. 4,20; მრავალი მ. მიწერად თქუენდა, 2 იოვ. 1,12ႢႪႭ; მრავალი მ. მიწერად შენდა, 3 იოვ. 1,13; უნდა პირის ჴსნაჲ, საქმე 10,10; უ. მათგან სმენად სიტყჳსა, საქმე 13,7G; ბარნაბას ესრე უ., საქმე 15,37; უ. სიტყჳს მიგებად ერისა მის, საქმე 19,33; უ. პავლეს ეფესოსა თანა-წარსლვაჲ, საქმე 20,16; ხუალისაგან უ. გულისხმის-ყოფად, საქმე 22,30; უ. მომადლებაჲ ჰურიათაჲ ფილიქს, საქმე 24,27; ფესტოსს უ. მომადლებაჲ ჰურიათაჲ, საქმე 25,9; უკუეთუმცა უ. მისლვად იერუსალჱმდ, საქმე 25,20; ასისთავსა მას უ. პავლესი განრინებაჲ, საქმე 27,43; უკუეთუმცა უ. ღმერთსა ჩუენებად რისხვაჲ, პრომ. 9,22; ღმერთმან დაამტკიცნა ასონი იგი..., ვითარცა უ., 1 კორ. 12,18; შეპყრობაჲ ჩემი უ., 2 კორ. 11,32; რომლისათჳს უ. ღმერთსა... ჩუენებად, ებრ. 6,17; უ. დამკჳდრებად კურთხევაჲ, ებრ. 12,17; მას უ. და გუშვნა ჩუენ, იაკ. 1,18ႠႪႭ; უნდა მათ ბითჳნიაჲთ კერძო წარსლვად, საქმე 16,7C; უ. განტევებაჲ ჩემი, საქმე 28,18; უ. მათ, რაჲთამცა იყვნეს შჯულის მოძღუარ, 1 ტიმ. 1,7; უკუეთუ მინდეს სიქადული, 2 კორ. 12,6; რომელსა უნდეს ჩემდა ყოფად კეთილი, პრომ. 7,21; უფალსა თუ უ., 1 კორ. 4,19; მას უ. ყოფაჲ მის თანა, 1 კორ. 7,13Ⴂ; რაჲ უ., ყავნ, 1 კორ. 7,36; უ. თუ ქორწინებაჲ, 1 კორ. 7,39; უკუეთუ ვისმე უ. ცილობის, 1 კორ. 11,16; ვისი-იგი უ., ეფეს. 4,28Ⴂ*; ნუვინ... მძლე გექმნებინ, უ. ღათუ სიმდაბლითა, კოლ. 2,18; უკუეთუ ვისმე არა უ. საქმის, 2 თეს. 3,10; უკუეთუ ვისმე ეპისკოპოსობის უ., 1 ტიმ. 3,1; რომელსა უ. მეგობარ ყოფად ამის სოფლისა, იაკ. 4,4ႪႭ; უკუეთუ უფალსა უ., იაკ. 4,15; რომელსა უ. სიყუარული ცხორებისაჲ, 1 პეტ. 3,10; რომელსა უ. ვნებად მათდა, გამოცხ. 11,5; და გინდეს მისლვად, 1 კორ. 10,27; რაჲ-იგი გ., გალ. 5,17; უკუეთუ უნდეს წამების, საქმე 26,5; უკუეთუ რაჲმე სწავლის უ., 1 კორ. 14,35; რომელთა უ. ცხორებაჲ, 2 ტიმ. 3,12.

ნაგებ-ი კერპისადმი შესწირავი: ანუ ნაგები იგი რაჲ არს, 1 კორ. 10,19CD.

ნაგევ-ი ნაგავი გადატ.: ულირსი, შეურაცხი: შეჰრაცხიეს იგი ნაგევად, ფილიპ. 3,8.

ნაგუემ-ი ჭრილობა: დაბანნა იგინი ნაგუემისაგან, საქმე 16,33; დაბანნა იგინი ნაგუემისა მისგან, იქვე Ⴂ; განბანნა იგინი ნაგუჱმთაგან, იქვე Ⴍ; განბანნა იგინი ნაგუემთა მათგან, იქვე Ⴊ.

ნ. გუემა.

ნავ-ი ხომალდი: ეპოვეთ ნავი, საქმე 21,2; პოვა ასისთავმან მუნ ნ. ალექსანდრიაჲსაჲ, საქმე 27,6; იყო-ღა ნ. საცთომელ სავალად, საქმე 27,9ႢႪႭ; მიმოაქუნდა ნ. მაჲთ ნელიად, საქმე 27,17G; სამ-გზის ნ. დამექცა, 2 კორ. 11,25; შეაბრკოლა ნავი იგი, საქმე 27,15; ეგულებოდა... განდგინებად ნ. იგი, საქმე 27,39; დაჰკიდეს ნ. იგი, საქმე 27,41; მიერ შესხდეს ნავსა, საქმე 13,4; აღუჴედით ნ. ტროადით, საქმე 16,11; შევიდა ნ. ეფესოსთ, საქმე 18,21; იყო შესლვაჲ ჩუენი ნ., საქმე 21,1; შევსხედით ნ., საქმე 21,6; შევვედით ნ. არდამუნტჱსასა, საქმე 27,2; შემოსწებეს ნ., საქმე 27,17; შემდგომად სამისა დღისა შევვედით ნ., საქმე 28,11; რომელნი არიან შენ თანა ნავსა ამას, საქმე 27,24; რომელნი არიან შენ თანა ნავსა მაგას, იქვე ႢႪႭ; აღუმცირებდეს ნავსა მას, საქმე 27,38; თავნიცა ჩუენნი წარწყმედად არიან ნავსა თანა, საქმე 27,10; უკუეთუ ესენი არა იყვნენ ნავსა ამას შინა, საქმე 27,31; ვიყვენით... ნავსა მას შინა, საქმე 27,37; იყო-ღა ნავის საცთომელ სლვად, საქმე 27,9; გარდაყრად იყო ნავისა მის ტჳრთი, საქმე 21,3; ბოლოჲთ კერძო ნ. მის გარდასთხინეს ოთხნი კავნი, საქმე 27,29; თავით კერძო ნ. მის განპმარტებენ კავთა, საქმე 27,30ႪႭ; თავნიცა ჩუენნი წარწყმედად არიან ნავისა თანა, საქმე 27,10ႪႭ; ეგულებოდა სივლტოლაჲ ნავისა მისგან, საქმე 27,30; გარდასდებდეს ნ. მისგან იფქლსა მას, საქმე 27,38; მიერ ნავითა წიაღჳდეს კჳპრედ, საქმე 13,4ႪႭ; მიერ ნ. წარმოვიდეს, საქმე 14,26; ბარნაბა... განვიდა ნ. კჳპრედ, საქმე 15,39; პავლე... გამოვიდა ნ. ასურეთად, საქმე 18,18; ხოლო ჩუენ ნ. წარმოვედით, საქმე 20,6; 20,15; 21,7; წინა წარუძღუთ ნ., საქმე 20,13; განაჩინეს ნ. წარსლვაჲ, საქმე 27,1; წარმოჰგზავნიდეს მას ნავად, საქმე 20,38; ვითარცა იყო შესლვაჲ ჩუენი ნ., საქმე 21,1Ⴂ; რომელთა აქუნდა ნავები, გამოცხ. 18,19; ნავებიცა იგი... მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4ႢႪႭ; ნავნიცა... მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იქვე; ჭირი და ზღვევაჲ ყოფად არს არა ხოლო თუ ტჳრთისა და ნავისაჲ, საქმე 27,10; ჭურჭერი ნ., საქმე 27,17; 27,19; განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს თქუენგან, თჳნიერ ხოლო ნ., საქმე 27,22G; განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს თქუენგან, თჳნიერ ხოლო ნავისა, იქვე; ტჳრთი ნავისაჲ მის, საქმე 21,3Ⴍ; განდგინებაჲ ნ. მის, საქმე 27,39ႪႭ; ჭურჭლითა რომლითამე ნავისაჲთა, საქმე 27,44; მესამედი ნავთაჲ, გამოცხ. 8,9.

ნავთ-სადგურ-ი ნავსადგური: უმარჯუ იყო ნავთსადგური იგი, საქმე 27,12Ⴊ; მუნ დაზამთრებად ნავთსადგურსა მას კრიტისასა, საქმე 27,12F.

ნავის-უფალ-ი მესაჭე, КОРМЧИЙ: ასისთავი იგი ნავის უფალსა (ნავისა უფალსა ႢႪFGH) ერჩდა, საქმე 27,11.

ნავღელ-ი ნაღველი: სიმწარესა ნავღლისასა, საქმე 8,23; სიმწარედ ნავღლისა, საქმე 8,23ႢႪႭ; სიმწარედ ნავღლისად, იქვე DK.

ნაზარეველ-ი ვინც ნაზარეთიდან არის, ნაზარეთის მკჳდრი: წინამძღუარი ნაზარეველთა წვალებისაჲ, საქმე 24,5Ⴍ.

* გამოცემაში: ეფეს. 4,27Ⴂ.

1. ნაზორევ-ი კერპისადმი შეწირული: ჭამად კერპთა ნაზორევისა. გამოცხ. 2.14; 2.20: კერპთა ნაზორევთა მათთჳს უცყით. 1 კორ. 8.11ᲘD.

2. ნაზორევ-ი შებილწული: რაჲთა განეყენნენ იგინი ჭამად ნაზორევისაგან კერპთაჲსა. საქმე 15.20DႢႪႭ: რაჲთა განეყენნენ იგინი ჭამად ნაზორევთაგან კერპთაჲსა. იქვე.

ნ. კერპთ-ნაზორევი.

ნათელ-ი არს. სახ. = სინათლე; დღე: ნათელ ხართ უფლისა მიერ. ეფეს. 5.8; ყოველივე განცხადებული ნ. არს. ეფეს. 5.13; რამეთუ ღმერთი ნ. არს, 1 იოვ. 1.5; ნათელი დიდი გამობრწყინდა სახლსა მას. საქმე 12,7; გამობრწყინვიდა ნ. დიდი ჩემ ზედა. საქმე 22.6; გარემო მობრწყინვიდა მე ნ., საქმე 26.13; ვითარ-იგი პირველ მკუდართა აღდგომისა ნ. მითხრობად, საქმე 26,23: ნ. შევიმოსოთ, ჰრომ. 13,12; რომელმან თქუა ნ. გამობრწყინვებად, 2 კორ. 4.6; ნ. სანთლისაჲ არღარა იხილვოს. გამოცხ. 18,23; არა საჴმარ იყოს ნ. და მზჲ, გამოცხ. 22,5; ნათელი იგი იხილეს, საქმე 22,9; არა გამოუბრწყინდეს მათ ნ. იგი, 2 კორ. 4,4; ნ. იგი ჭეშმარიტი აწვე ჩანს. 1 იოვ. 2,8; ნათელსა მყოფ არს მიუწდომელსა, 1 ტიმ. 6.16; გიწოდა თქუენ საკჳრველსა მას ნათელსა მისსა, 1 პეტ. 2,9; ღირს გუყვნა ჩუენ ნაწილსა მას მკჳდრობისა წმიდათაჲსა ნათელსა შინა, კოლ. 1,12; უკუეთუ ნ. შინა ვიდოდით, ვითარცა-იგი ნ. შინა არს, 1 იოვ. 1,7; რომელმან თქუას ნ. შინა ყოფაჲ, 1 იოვ. 2,9; ნ. შინა არს, 1 იოვ. 2.10; რომელმან ღირს გყვნა თქუენ ნაწილსა მას მკჳდრობისა წმიდათაჲსა ნათელსა მას შინა, კოლ. 1,12ႭႢ; პირველ მკუდართა აღდგომისა ნათლისა ევულების მითხრობად, საქმე 26,23Ⴊ; ყოველივე მხილებული ნათლისაგან გამოცხადნების, ეფეს. 5,13CD; ყოველივე მხილებული ნათლისა მისგან გამოცხადნების, იქვე AB; ვიდოდიან წარმართნი ნათლითა მისითა, გამოცხ. 21,24; დაგადგინე შენ ნათლად წარმართთა, საქმე 13,47; მივავლინო შენ... მოქცევად ბნელისაგან ნ., საქმე 26.18; ესავ თავსა შენსა ნ. მათა, ჰრომ. 2,19; მბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ. საქმე 9.3; პირველ მკუდართა აღდგომისა ნ. ევულების მითხრობად, საქმე 26.23Ⴍ; საჭურველი ნ., ჰრომ. 13,12; რაჲ ზიარებაჲ არს ნ. და ბნელისაჲ, 2 კორ. 6,14Ⴂ; ნაყოფი იგი ნ., ეფეს. 5.9; რაჲ ზიარებაჲ არს ნათლისა და ბნელისა, 2 კორ. 6.14; მამისაგან ნათლისაჲსა, იაკ. 1,17; დიდებისა მისგან ნათლისა (÷მის ႪႭ), საქმე 22,11; მამისაგან ნ.. იაკ. 1.17ႢႪႭ; ანგელოზად ნათლისად (ნათლისა CD), 2 კორ. 11.14; შვილნი ნათლისანი, ეფეს. 5,8; ნაშობნი ნ., 1 თეს. 5,5.

ნ.ქ. ნათლის მოცემა, ნათლის-ცემა, ნათლის-ღება.

1. ნათესავ-ი თაობა, მოდგმა, ჩამომავლობა, γενεά, род: ვინაჲთგან ნათესავ ღმრთისა ვართ, საქმე 17,29ႢႪႭ; რომლისა-იგი ნათესავცა ვართ. საქმე 17,28; მწირ იყოს ნათესავი შენი, საქმე 7,6; განეცხადა... ნ. იოსებისი, საქმე 7,13; ხოლო თქუენ ნ. რჩეული, 1 პეტ. 2,9; მე ვარ ძირი და ნ. დავითისი, გამოცხ. 22.16; მოვიწყინე ნათესავი იგი, ებრ. 3,10; აღუთქუა მას მიცემად იგი სამკჳდრებელად და ნათესავსა მისსა, საქმე 7,5; ესე ჰმძლავრობდა ნ. ჩუენსა. საქმე 7,19; ნ. სხუასა არა გამოეცხადა, ეფეს. 3,5; რაჲთა იყვნეთ შეუგინებელი შორის ნათესავსა დრკუსა. ფილიპ. 2,15; დავით ნათესავსა მას შინა თჳსსა ჰმსახურებდა. საქმე 13,36; ნაშობთა ნათესავისა აბრაჰამისთა. საქმე 13.26; რაოდენნი იყვნეს ნათესავისაგან მღდელთ მოძღუართაჲსა. საქმე 4.6ႢႪႭ: განეშორებით ნათესავისა მისგან დრკუისა. საქმე 2.40; მისისა მისგან ნათესავისა (მის ნათესავისაგან ႢႪႭ) ღმერთმან... აღუდგინა ისრაჱლსა მაცხოვარი. საქმე 13.23: იოსე... კჳპრელი ნათესავით. საქმე 4.36; პოვა ვინმე ჰურიაჲ... პონტოელი ნ., საქმე 18.2: ჰურიაჲ ვინმე იყო ალექსანდრელი ნ.. საქმე 18.24: ნ. ისრაჱლისაჲთ. ტომისაგან ბენიამენისი, ფილიპ. 3.5: საიდუმლოჲ იგი, დაფარული საუკუნითგან და ნათესავითგან. კოლ. 1.26; უკუეთუ ნათესავნი ღმრთისანი ვართ, საქმე 17.29: არა იტყჳს „ნათესავთა“, ვითარცა მრავალთასა, გალ. 3.16; წარსრულთა მათ ნათესავთა მიუშუა. საქმე 14.16; ჭირნი ნათესავთაგან. 2 კორ. 11.26ႭႢCD; მისა დიდებაჲ... ყოველთა მიმართ ნათესავთა. ეფეს. 3.21; წარვემატებოდე ჰურიაებასა შინა... ნათესავთა შინა ჩემთა, გალ. 1,14; აღთქუმაჲ იგი ყოვლისა ნათესავისაჲ (ნათესავისა CD). ჰრომ. 4.16: მოსეს დასაბამითგან ნათესავთაჲთ ქადაგნი იგი მისნი... დაედგინნეს. საქმე 15.21; მოსეს პირველთა ნათესავთაჲთგან... ქადაგნი მისნი დაედგინნეს, საქმე 15,21ႢႪႭ; საიდუმლოჲ იგი, დაფარული საუკუნითგან და ნათესავითგან, კოლ. 1,26.

2. ნათესავ-ი ხალხი, ერი, ἔθνος, народ: ნათესავი იგი... ესაჯო მე, საქმე 7.7; და მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ ყოველსა ზედა... ნათესავსა, გამოცხ. 13,7: რომელ იყოს ნათესავსა შინა ჩემსა იერუსალჱმს, საქმე 26.4; რომელ იქმნების ნათესავსა ამას შინა, საქმე 24.3; განაკჳრვებდა ნათესავსა მას სამარიტელთასა, საქმე 8.9: მე გაშურო მათ არა ნათესავსა მას ზედა, ჰრომ. 10.19; რომელი წამებულ არს ყოვლისაგან ნათესავისა, საქმე 10.22: არა თუ შესმენაჲ რაჲ მედვა ნ. ჩემისაჲ, საქმე 28.19: გიცოდე შენ მსაჯულად ნათესავისა ამის, საქმე 24.10: ნათესავითა მით უგულისხმოჲთა განვარისხნე იგინი, ჰრომ. 10,19; დაარღჳნა ნათესავნი შჳდნი, საქმე 13.19; შექმნა ერთისაგან სისხლისა ნ. კაცთანი, საქმე 17.26; გიცოდე შენ მსაჯულად ნათესავისად ჩემისა, საქმე 24.10G.

3. ნათესავ-ი ნათესავი დღევანდელი მნიშვნელობით, συγγενής, родственник: მოუწოდა... ყოველსა ნათესავსა მისსა. საქმე 7,14; კითხვაჲ არქუთ ეროდიანს, ნ. ჩემსა, ჰრომ. 16.11; გამოვედ... ნათესავისაგან შენისა, საქმე 7,3ႢႪႭ; Ⴈასონ და სოსიპატროს. ნათესავნი ჩემნი, ჰრომ. 16,21CD; კითხვაჲ არქუთ ანდრონიკეს და იუნიას, ნათესავთა ჩემთა, ჰრომ. 16.7; ვილოცევდ... ძმათათჳს და ნათესავთა ჩემთა. ჰრომ. 9,3.

4. ნათესავ-ი თესლი, ტომი, σπέρμα, семя: ესრე იყოს ნათესავი შენი, ჰრომ. 4.18; ისაკისგან გეწოდოს შენ ნ.. ჰრომ. 9,7CD; არა თუმცა უფალმან... დაჳტევა ჩუენ ნ., ჰრომ. 9.29; ვიდრემდე მოვიდეს ნ. (÷იგი ႭႢCD), გალ. 3.19; ნათესავსა აბრაჰამისსა ეწევის, ებრ. 2,16Ⴈb; ნათესავისა მისისა მკჳდრ ყოფაჲ იგი, ჰრომ. 4,13; ხოლო აბრაჰამისა მიმართ ითქუნეს აღთქუმანი ესე და ნ. მისისა... „და ნ. შენისა“, რომელ არს ქრისტჱ, გალ. 3,16; მოიჴსენე იესუ ქრისტჱ... ნათესავისაგან დავითისა, 2 ტიმ. 2.8: ნ. აბრაჰამისა იწყო. ებრ. 2.16; ნათესავისა შენისა მიმართ იკურთხეოდიან, საქმე 3.25; შვილნი იგი აღთქუმისანი შერაცხილ არიან ნათესავად. ჰრომ. 9,8; ისაკისგან გეწოდოს შენ ნ.. ებრ. 11.18;

არცა არიან ნათესავნი აბრაჰამისნი ყოველნი შვილ, ჰრომ. 9,7; ნ. თუ აბრაჰამისნი არიან, 2 კორ. 11,22.

5. **ნათესავ-ი** ტომი, φυλή, колено: ათორმეტი ნათესავი... ჰმსახურებს, საქმე 26,7; სხჳსა ნათესავმან დაიპყრა, ებრ. 7,13ႢႪ; ნათესავისა მღდელობისაჲ არარაჲ აჴსენა მოსემან, ებრ. 7,14Ⴍ; მოსცა მათ... კაცი ნათესავისაგან ბენიამენისა, საქმე 13,21; იუდაჲს ნ. აღმოჳცენდა უფალი ჩუენი, ებრ. 7,14; ათორმეტთა (+მათ Ⴂ) ნათესავთა მიმოდათესულთა, — გიხაროდენ, იაკ. 1,1; რომლისა ნათესავისაჲ მღდელობისათჳს არაჲ აჴსენა მოსემან, ებრ. 7,14; სხჳსა ნათესავისამან დაიპყრა, ებრ. 7,13.

6. **ნათესავ-ი** გვარი, πατριά, род: იკურთხეოდიან ყოველნი ნათესავნი ქუეყანისანი, საქმე 3,25; ყოველნი ნ. სახელ-დებულ არიან, ეფეს. 3,15.

7. **ნათესავ-ი** იხმარება მრ. რიცხვში. წარმართი: ნათესავთა შორიელთა მიგავლინო შენ, საქმე 22,21; ნათელი მითხრობად ერთა და ნ., საქმე 26,23; განრინებად შენდა ერისაგან და ნათესავთაგან, საქმე 26,17.

1. **ნათესავ-მოუჴსენებელ-ი** უგვარტომო, უნათესაო: რომელ-არს ნათესავ-მოუჴსენებელ (-ელი), ებრ. 7,3ႭCD.

2. **ნათესავ-მოუჴსენებელ-ი** სხვა ტომის წარმომავლობისა: ხოლო ნათესავ-მოუჴსენებელსა მას მათგან ათეული მისცა აბრაჰამ, ებრ. 7,6; ხოლო ნათესავ-მოუჴსენებელმან მან მათგან ათეული მიიღო აბრაჰამისგან, ებრ. 7,6CD.

ნათლის მოცემა მონათვლა: მოსცა მას ნათელი, საქმე 8,38.

ნ.კ. ნათლის-ცემა.

ნათლის-ღება მონათვლა (თავისი), ი უობ.: რომელნი-იგი ნათელ-იღებენ (ნათელს-იღებენ CD) მკუდართათჳს, 1 კორ. 15,29Ⴂ; რაჲსაღა ნ. (ნათელს-ი. CD) მათთჳს, 1 კორ. 15,29; ნათელ-იღებდეს (ნათელს-იღებდეს EGH) მამანი და დედანი, საქმე 8,12; მრავალნი კორინთელნი ისმენდეს და... ნ. (ნათელს-ი. E), საქმე 18,8; სჳმონსცა თჳთ ჰრწმენავე და ნათელ-იღო (ნათელს-იღო H), საქმე 8,13; აღდგა და ნ., საქმე 9,18; ვითარ ნ. მან, საქმე 16,15; მან თავადმან ნ., საქმე 16,33; რომელთა-ესე ნათელ-ვიღეთ ქრისტჱს მიმართ, სიკუდილისა მისისა მიმართ ნ., ჰრომ. 6,3; ერთისა მიმართ გუამისა ნ., 1 კორ. 12,13; ნ. ქრისტჱს მიმართ, გალ. 3,27; ანუ სახელისა მიმართ პავლჱსისა ნათელ-იღეთ, 1 კორ. 1,13; სახელითა ჩემითა ნ., 1 კორ. 1,15; ქრისტეს მიმართ ნ., გალ. 3,27CD; რომელთა-იგი შინა ნ., ებრ. 10,32; ნათელ-იღეს მას დღესა შინა, საქმე 2,41; ნ. სახელითა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 19,5; ყოველთავე მოსჱს მიერ ნ., 1 კორ. 10,2; რომელთა-იგი ნ. მკუდართათჳს, 1 კორ. 15,29; აღდეგ და ნათელ-იღე, საქმე 22,16; ნათელ-იღენ კაცად-კაცადმან, საქმე 2,38FGI; შეინანეთ და ნათელ-იღეთ, საქმე 2,38; ხოლო თქუენ ნათელ-იღოთ სულითა წმიდითა, საქმე 1,5; 11,16; რაჲთა უკუე ნათელ-გიღებიეს, საქმე 19,3.

ერთ არს უფალ და... ერთ ნათლის-ღება, ეფეს. 4,5; თქუენცა გაცხოვნებს ნათლის-ღებაჲ, 1 პეტ. 3,21; ქადაგებდა ნათლის-ღებასა სინანულისასა, საქმე 13,24; რაჲ ყენება არს ჩემდა ნათლის-ღებისა, საქმე 8,36; ნ. სწავლისა, ებრ. 6,2; თანა-დავეფლენით მას ნათლის-ღებითა მით სიკუდილსა მისსა, ჰრომ. 6,4; მის თანა დაეფლენით ნ. მით, კოლ. 2,12; რაჲღა ყენება არს ჩემდა ნათლის-ღებად, საქმე 8,36ႢႪႭ; უბრძანა მათ სახელითა უფლისა იესუ ქრისტჱსითა ნ., საქმე 10,48; რაჲ ყენება არს ჩემდა ნათლის-ღებისაჲ, საქმე 8,36D.

ვერ ჴელ-ეწიფების ერთვე ნათელ-ღებულთა მათ, ებრ. 6,4.

ნათლის-ცემა მონათვლა (სხვისი), O–(3)2: რამეთუ იოვანე ნათელ-სცემდა წყლითა, საქმე 1,5; 11,16; იოვანე ნ. ნათლის-ცემასა სინანულისასა ერსა, საქმე 19,4; რამეთუ არავის თქუენგანსა ნათელ-ვეც, 1 კორ. 1,14; სახელითა ჩემითა ნ., 1 კორ. 1,15CD; ხოლო ნ. სტეფანაჲსსაცა სახლსა; მერმე არა ვიცი, უკუეთუ ვისმე ნ. სხუასა, 1 კორ. 1,16; და ნათელ-სცა მას, საქმე 8,38ႢႪႭ.

წყლისაგან ნუ რაჲ ყენება არს ნათლის-ცემაჲ ამათი, საქმე 10,47; იცოდა ნ. ხოლო იოვანჱსი, საქმე 18,25; ქადაგებდა... ნათლის-ცემასა სინანულისასა, საქმე 13,24D; იოვანე ნათელ-სცემდა ნ. სინანულისასა, საქმე 19,4; რომელ-იგი იწყო გალილეაჲთგან შემდგომად ნათლის-ცემისა, საქმე 10,37; მათ ჰრქუეს: იოვანეს ნათლის-ცემითა, საქმე 19,3; იწყო ნათლის-ცემითგან იოჰანჱსსა, საქმე 1,22; წყლისაგან ნუ რაჲ ყენებაჲ არსა არა ნათლის-ცემად ამათი, საქმე 10,47FGH; უბრძანა მათ ნ., საქმე 10,48F; არა მომავლინა მე უფალმან ნ., 1 კორ. 1,17.

ნათლის-მცემელი ნ. იოჰანე ნათლის-მცემელი.

ნათხევარ-ი ნარწყევი: ძაღლი მიექცა თჳსსა ნათხევარსა, 2 პეტ. 2,22.

ნაკერპავ-ი კერპისადმი შესაწირავი, ნაზორევი, ნაგები: ნაკერპავი არს, 1 კორ. 10,28; ნაკერპავი იგი რაჲმე არს, 1 კორ. 10,19; რომელნიმე... კერპთასა მას ვითარცა ნაკერპავსა ჭამენ, 1 კორ. 8,7; ჭამისათჳს ნაკერპავისა ვიცით, 1 კორ. 8,4; არა-მცა გონებაჲ იგი მის უძლურისაჲ განაჴნდეს ნაკერპავისა მის ჭამად, 1 კორ. 8,10; განშორებად თქუენდა ნაკერპავისაგან, საქმე 15,29CႪႭ; განშორებად თქუენდა ნაკერპავთაგან, იქვე; ნაკერპავთა მათთჳს ვიცით, 1 კორ. 8,1; ჭამისათჳს ნაკერპავთაჲსა უწყით, 1 კორ. 8,4CD.

ნაკლულ-ი დაუმთავრებელი, არასრულყოფილი: რაჲთა ნაკლული იგი განაგო, ტიტე 1,5; ნაკლულსა მას უმეტესი მისცა პატივი, 1 კორ. 12,24CD.

1. **ნაკულულევან-ი** რომელსაც რაიმე აკლია. ხელმოკლე: არარაჲთ ნაკლულევან ხართ, 1 კორ.1,7; ნ. ვიქმენ, 2 კორ. 11,8CD; რაჲთა იყუნეთ... არარაჲთ ნ., იაკ. 1,4; ვინმე თქუენგანი ნ. არს, იაკ. 1,5; უკუეთუ... შიშუელ იყუნენ და ნ., იაკ. 2,15; იქცეოდეს... თხის ტყავებითა ნაკლულევანნი, ებრ. 11,37; განხრწნილთა კაცთა გონებაჲ და ნაკლულევანთაჲ (ნაკლულევანთა ႪႭႨ) ჭეშმარიტებისაგან, 1 ტიმ. 6,5.

2. **ნაკლულევან-ი** დაუმთავრებელი, არასრულყოფილი: რაჲთა ნაკლულევანი იგი განაგო, ტიტე 1,5CD; ნაკლულევანსა მას უმეტჱსი მისცა პატივი, 1 კორ. 12,24.

3. **ნაკლულევან-ი** გაჭირვებული: და არავინ ნაკლულევან იყო მათ შორის, საქმე 4,34.

ნაკლულევანება რისამე ნაკლებობა, გაჭირვება: რამეთუ ნაკლულევანებაჲ იგი ჩემი აღავსეს ძმათა, 2 კორ. 11,9; თქუენი იგი ნამეტავი მათისა მის ნაკლულევანებისა, რაჲთა მათი იგიცა ნამეტავი იყოს თქუენისა მის ნ., 2 კორ. 8,14; მსახურებაჲ ესე ხარკისაჲ ამის არა ხოლო თუ არს აღმავსებელ ნ. მის წმიდათაჲსა, 2 კორ. 9,12; არა თუ ნაკლულევანებისათჳს რაჲსმე გეტყჳ, ფილიპ. 4,11.

ნაკუერცხალ-ი ნაკვერჩხალი: ნაკუერცხალი ცეცხლისაჲ შეჰკრიბო თავსა მისსა, ჰრომ. 12,20.

1. **ნამეტავ-ი, ნამეტნავ-ი** სიჭარბე, სიუხვე, საესება: თქუენი იგი ნამეტავი (ნამეტნავი ႢCD) მათისა მის ნაკლულევანებისა, რაჲთა მათი იგიცა ნ. (ნამეტნავი CD) იყოს თქუენისა მის ნაკლულევანებისა, 2 კორ. 8,14; განდიდებად კანონისაებრ ჩუენისა ნამეტნავად, 2 კორ. 10,15CD.

2. **ნამეტავ-ი, ნამეტნავ-ი** ზედმეტი: ნამეტავ (ნამეტნავ CႧხ) არს ჩემდა მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1Ⴂ.

ნამუშაკევ-ი საქმე, ნაქმნარი: ღმრთისა ნამუშაკევნი... ხართ, 1 კორ. 3,9; ანუ არა ნ. ჩემნი თქუენ ხართ უფლისა მიერ, 1 კორ. 9,1.

ნანა სინანული, ი: არა ვინანი, დაღათუ ვინანდი, 2 კორ. 7,8.

ნანდჳლ ნამდვილად: ნანდჳლ სიმონისი... ვანი აქა არს, საქმე 10,18.

ნანდჳლვე, ნამდჳლვე ნამდვილად: უკუეთუ ნანდჳლვე (ნამდჳლვე FႭ) წარმართთაცა მისცა ღმერთმან სინანული, საქმე 11,18E; ნ. (ნამდჳლვე D, ნანდულვე Ⴂ) ღმერთი თქუენ შორის არს, 1 კორ. 14,25; უკუეთუ ნ. (ნამდჳლვე ႨD) მკუდარნი არა აღდგებიან, 1 კორ. 15,15ႨႡ; ნ. (ნამდჳლვე ႨD) შჯულისაგანმცა იყო სიმართლჱ, გალ. 3,21; ნ. (ნამდჳლვე ႨႧႢ) დასნეულდა, ფილიპ. 2,27; ნ. ქურივი იგი არს, 1 ტიმ. 5,5; ნ. (ნამდჳლვე D) არს სარეწავ, 1 ტიმ. 6,6.

ნაოჭ-ი ჭრილობის ნაწიბური, გადატ. ბიწი, მანკი: არა აქუნდეს... ნაოჭ ბრძჳლის, ეფეს. 5,27.

ნარკისოჲსგან-ი, ნარკიოჲსგან-ი ნარკისოს სახლეული, მისი ოჯახის წევრი: კითხვაჲ არქუთ ნარკისოჲსგანთა (ნარკიოსსგანთა Ⴀ) მათ, ჰრომ. 16,11.

ნარჩევ-ი არჩევის შემდეგ დარჩენილი; უვარგისი; უმცირესი: მე ვარ ნარჩევი მოციქულთაჲ, 1 კორ. 15,9; ვითარცა ნარჩევსა, მეჩუენა მეცა, 1 კორ. 15,8; ვითარცა ნარჩევნი სოფლისანი შევიქმნენით, 1 კორ. 4,13.

ნასხურ-ი ნარეცხი, გადატ. შეურაცხი, არად ჩასაგდები: ვითარცა ნარჩევნი სოფლისანი შევიქმნენით, ყოველთა ნასხურ მოაქამდე, 1 კორ. 4,13.

ნატაცებ-ი მონატაცები: არა ნატაცებად შერაცხა თავი თჳსი, ფილიპ. 2,6.

ნატრა ნატვრა, ()–2: აჰა ესერა ვჰნატრით მოთმინეთა მათ, იაკ. 5,11.

ნაქურთენ-ი, ნაქურცენ-ი თხელი ქერქი; ქერცლი: გარდამოვარდეს თუალთაგან მისთა ვითარცა ნაქურთენი (ნაქურთენნი K, ნაქურცენი D, ნაქურცენნი ႢႭ) რაჲმე, საქმე 9,18.

1. **ნაყოფ-ი** ნაყოფი, перен.: შედეგი, ნამოქმედარი, ნაღვაწი: რაჲთა თქუენ თანაცა ნაყოფ რაჲმე ვპოო, ჰრომ. 1,13; რაჲ უკუე ნ. გაქუნდა, ჰრომ. 6,21Ⴉ; ესე არს ჩემდა ნ. საქმისა, ფილიპ. 1,22CD; რაჲთა თქუენ შორისცა ნაყოფი რაჲმე მაქუნდეს, ჰრომ. 1,13ႢCD; რაჲ უკუ ნ. გაქუნდა, ჰრომ. 6,21; გაქუს თქუენ ნ. (+იგი Ⴉ) თქუენი, ჰრომ. 6,22; რაჲთა ნ. გამოიღოთ ღმრთისა, ჰრომ. 7,4; რაჲთა ნ. გამოვიღოთ სიკუდილისა, ჰრომ. 7,5; აღაორძინენ ნ. სიმართლისა თქუენისაჲ, 2 კორ. 9,10; ხოლო ნ. სულისაჲ არს, გალ. 5,22; ესე არს ნ. საქმისა მის ჩემისაჲ, ფილიპ. 1,22; ნ. მშჳდობისაჲ... მოაგის, ებრ. 12,11; ნ. სიმართლისაჲ... მშჳდობით დაეთესების, იაკ. 3,18; ნაყოფი იგი ნათლისაჲ ყოველითა კეთილითა [არს], ეფეს. 5,9; დავჰბეჭდო ნაყოფსა მათსა, ჰრომ. 15,28; ესე იგი არს ნ. ბაგეთასა, ებრ. 13,15; მუშაკი მოელის პატიოსანსა ნ. ქუეყანისასა, იაკ. 5,7; ძელი ცხორებისაჲ, გამომღებელი ათორმეტსა ნ., გამოცხ. 22,2; ვეძიებ ნაყოფსა მას, ფილიპ. 4,17; ჟამნი ნაყოფის (ნაყოფისა C) გამოღებისანი, საქმე 14,17; რაჲთა ნ. შემწირველ იქმნეს სიკუდილისა, ჰრომ. 7,5D; მშრომელისა მის ქუეყანის მოქმედისა ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა მოღებაჲ, 2 ტიმ. 2,6; ნაყოფისაგან მუცლისა მისისა აღდგინებად ქრისტე, საქმე 2,30; ნაყოფისა მისგან არა ჭამის, 1 კორ. 9,7; აღსავსენი ნაყოფითა სიმართლისაჲთა, ფილიპ. 1,11; სავსჱ წყალობითა და ნ. საქმეთა კეთილთაჲთა, იაკ. 3,17; მომცემელი თჳსისა მის ნაყოფისაჲ (ნაყოფისა C), გამოცხ. 22,2.

ნ. პირველ-ი ნაყოფი.

2. **ნაყოფ-ი** ქონება, имение, имущество: გაქუს... უმჯობჱსი ნაყოფი, ებრ. 10,34; იავარის-ყოფაჲ იგი ნაყოფთა თქუენთაჲ, იქვე.

ნაყოფიერ-ი: ყოველსა შინა სოფელსა არს ნაყოფიერ და აღორძინებულ, კოლ. 1,6; რაჲთა ხჳდოდით... ყოველითა საქმითა კეთილითა ნ., კოლ. 1,10; ... ყოველითა საქმითა კეთილითა ნაყოფიერნი, იქვე CD.

ნაშობ-ი შვილი: ნაშობო ეშმაკისაო, საქმე 13,10; ნაშობნი ნათლისანი ხართ და ნ. დღისანი, 1 თეს. 5,5; დღისანი ვართ ნ., 1 თეს. 5,8CD; ნაშობთა ნათესავისა აბრაჰამისთა, საქმე 13,26; მოიწევის რისხვაჲ ღმრთისაჲ ნაშობთა მათ ზედა ურჩებისათა, ეფეს. 5,6; კოლ. 3,6; რომელ-იგი აწ იქმს ნაშობთა მათ შორის ურჩებისათა, ეფეს. 2,2.

ნაცარ-ი: ნაცარი იგი დიაკეულისაჲ... განსწმედდა, ებრ. 9,13.

ნაცვალად: ნაცვალად მისსა მოვიდა პორკიოზ ფესტოს, საქმე 24,27ႢႭ; თმაჲ იგი ნ. სამოსელისა სამკაულად მოეცა, 1 კორ. 11,15D.

ნაწევარ-ი სახსარი, სადრეკი, „სახსართ შედგმულობა" (საბა): ყოველი გუამი სხუელთაგან და ნაწევართა (+გან Ⴍ) შეკრებულ არს, კოლ. 2,19; მისწუდების იგი ვიდრე განსაყოფელადმდე... ნ., ებრ. 4,12.

1. **ნაწილ-ი** მთელის შემადგენელი ოდენობა: არა გიც შენ ნაწილ, საქმე 8,21; არა გიც შენ ნაწილი, იქვე D; იგი არს პირველი ნ. მაკედონელთაჲ, საქმე 16,12; საკურთხეველისაგან ნ. განიღიან, 1 კორ. 9,13; ათეული

ყოვლისა მისგან ნაწილად სცა, ებრ. 7.2; ორის ნაწილის (ორისა ნაწილისა) პატივის ღირს იყვნედ. 1 ტიმ. 5.17ႭႢCD (უღირესი. ორმაგი პატივის ღირსნი იყვნენ).

2. ნაწილ-ი წილი; მონაწილეობა, თანამონაწილეობა: რაჲ ნაწილ უც მორწმუნესა ურწმუნოსა თანა. 2 კორ. 6.15ႭႡ; რაჲ ნაწილი უც მორწმუნესა ურწმუნოსა თანა, იქვე; რომელსა აქუნდეს ნ. აღდგომასა მას შინა პირველსა, გამოცხ. 20.6; მოაკლენ ღმერთმან ნ. მისი ძელისა მისგან ცხორებისა. გამოცხ. 22,19; რომელმან ღირს ვყვნა ჩუენ ნაწილსა მას მკჳდრობისა, კოლ. 1.12.

3. ნაწილ-ი ხვედრი, ბედი; წილად ნარგები: მიტევებად... ნაწილი განწმედილთა შორის, საქმე 26.18; ყოველთა მტყუვართაჲ ნ. მათი იყოს ტბასა მას, გამოცხ. 21.8; მიღებად ნაწილი ესე მსახურებისაჲ ამის, საქმე 1,25; ადიდებდინ ღმერთსა ამით ნაწილითა, 1 პეტ. 4,16ႢႪႭ.

ნაწლევ-ი შიგნეული, ძირითადად გული, ფილტვები, ღვიძლი და თირკმლები (σπλάγχνον), სულიერი მდგომარეობა: ესე იგი არს ნაწლევი ჩემი, ფილემ. 1,12ႢCD; იყო მამაჲ პოპლიოსისი სიცხითა და ნაწლევითა სნეულ. საქმე 28,8; განიბნინეს ყოველნი ნაწლევნი მისნი, საქმე 1,18; ნ. წმიდათანი განსუენებულ არიან შენთჳს, ფილემ. 1.7; ესე არს ნ. ჩემნი, ფილემ. 1,12; დაჴსნეს ნ. თჳსნი მისგან, 1 იოვ. 3,17; განუსუენე ნაწლევთა ჩემთა, ფილემ. 1,20; შეიწრებულ ხართ ნაწლევთაგან (-გან Ⴊ) თქუენთა, 2 კორ. 6,12.

ნახევარ-ი: იხილონ... მძორები მათი სამ დღე და ნახევარ, გამოცხ. 11,9; იქმნა დუმილი ვითარ ნახევარსა ჟამისასა. გამოცხ. 8,1; შემდგომად სამისა მის და ნახევრისა დღისა, გამოცხ. 11,11.

ნახვა, უ—2: არა უნახავს პირი ჩემი ჴორციელად, კოლ. 2,1Ⴍ.

ნებ სურვილი, ნდომა, ი: არა ვინებე ჴელმწიფებაჲ ესე, 1 კორ. 9,12ႩႪႢ; მე არარაჲ ვ. ესე, 1 კორ. 9,15; არა ვ. ყოფად, ფილემ. 1.14; არამედ არა ვ. ქარტითა და მელნითა, 2 იოვ. 1,12; საკუერთხი ცოდვათათჳს არა ინებე. ებრ. 10,6ႢႧႡD; 10,8; და არა ინება, საქმე 18.20; ი. პავლე ეფესოსსა თანაწარსლვაჲ, საქმე 20,16ႪႭ; ღმერთმან დასხნა ასონი..., ვითარცა ი., 1 კორ. 12,18CD; ი. ღმერთმან უწყებად, კოლ. 1,27; მსგავსად შჯულისა ჩუენისა ვინებეთ განკითხვაჲ, საქმე 24.6ႪႭ; არამედ არა ვ. ჴელმწიფებაჲ ეგე, 1 კორ. 9,12; ვ. მისლვაჲ თქუენდა. 1 თეს. 2,18; რომლისა არა ინებეს დამორჩილებად, საქმე 7.39.

ნებ(ვ)ა სურვილი, ნდომა, 0—2: აწ მნებავს. რაჲთამცა უწყოდე. საქმე 10.29; არა მ. ყოფად, საქმე 18,15; არა მ. უმეცრებაჲ თქუენი, ჰრომ. 1.13; 11.25; 1 კორ. 10,1; 12,1; არა რომელი მ., მას ვიქმ. ჰრომ. 7,15; რომელი არა მ., ჰრომ. 7,16; არა რომელ-იგი მ. კეთილი, მას ვჰყოფ, არამედ რომელი არა მ. ბოროტი, ჰრომ. 7,19; მ. უკუე თქუენი. რაჲთა ბრძენ იყვნეთ, ჰრომ. 16,19; მ. ყოველისა კაცისა ყოფად, 1 კორ. 7,7; მე მ. უზრუნველობაჲ თქუენი, 1 კორ. 7,32; მე არა მ. თქუენი ეშმაკთა ზიარებაჲ, 1 კორ. 10,20; მ. თქუენი უწყებაჲ, 1 კორ. 11,3; მ. თქუენ ყოველთაჲ ენათა სიტყუაჲ. 1 კორ. 14.5; არამედ ეკლესიასა შინა მ. ხუთ სიტყუა... სიტყუად, 1 კორ. 14,19; არა მ. თქუენი აწ მგზავრ ხილვაჲ, 1 კორ. 16.7; არა მ. თქუენი რაჲმე, 2 კორ. 12,14; არა ვითარ-იგი მე მ., გპოვნე თქუენ, 2 კორ. 12,20; მ. თქუენგან უწყებად. გალ. 3,2; უწყებაჲ თქუენი მ., ფილიპ. 1,12; რამეთუ მ. თქუენი, რაჲთა უწყოდით, კოლ. 2,1; მ. ლოცვაჲ მამათაჲ, 1 ტიმ. 2.8; მ. უკუე ჭაბუკთა ქორწინებაჲ, 1 ტიმ. 5,14; მ. შენი განმტკიცებად. ტიტე 3,8; არა მ. მელანითა... მიწერად შენდა, 3 იოვ. 1.13; მოჴსენებაჲ თქუენი მ., იუდა 1,5; ანუ მოკლვაჲ ჩემი გნებავს, საქმე 7,28; გ. იერუსალჱმდ აღსლვაჲ. საქმე 25,9; გ. თუ, რაჲთა არა გეშინოდის, ჰრომ. 13,3; გ. (+ა FႭ) ცნობად. იაკ. 2,20; რაჲ-მე ჰნებავს მრავლის მეტყუელსა ამას სიტყუად. საქმე 17,18; რაჲ ჰ. ამას ყოფად, საქმე 17,20; ადრე ჰ. მას განსლვაჲ იერუსალჱმით, საქმე 25.4ႪႭ; აწ უკუე რომელი ჰ., შეიწყალებს, და რომელი ჰ., განაფიცხებს, ჰრომ. 9,18CD; რომელი ჰ., ყავნ, 1 კორ. 7,36ႧႡ; უკუეთუ ვისმე ცილობის ჰ., 1 კორ. 11,16CD; განუყოფს თითოეულად..., ვითარცა ჰ., 1 კორ. 12,11; რომელსა ყოველთა კაცთაჲ ჰ. ცხოვრებაჲ, 1 ტიმ. 2,4; რომელსა ჰ. სიყუარული ცხორებისაჲ, 1 პეტ. 3,10ႪႭ; არავისი ჰ. წარწყმედაჲ, 2 პეტ. 3.9; არა ჰ. სინანულად სიძვისაგან მისისა, გამოცხ. 2,21; რომელსა ჰ. მიღებად წყლისა მის, გამოცხ. 22,17; მნებავს ცნობად, საქმე 17,20; რამეთუ არა მ., ძმანო, 2 კორ. 1,8; არა მ. უმეცრებაჲ თქუენი, 1 თეს. 4,13; არა გუნებავს უმეცრებაჲ, 1 თეს. 4,13CD; გ. კაცად-კაცადისა თქუენისაჲ, ებრ. 6,11; კეთილად გ. სლვად. ებრ. 13.18; გნებავს ჩუენ ზედა მოწევნად სისხლი, საქმე 5,28; რაოდენი არა გ., საქმე 15,29ႪႭ; აწ რაჲ გ., 1 კორ. 4,21; გ. მისლვაჲ, 1 კორ. 10,27CD; თქუენ არა გ., 2 კორ. 12,20; რომელთა კუალად ზემოჲთვე გ. მონებად, გალ. 4,9; რომელთა-ეგე შჯულისა ქუეშე გ. ყოფაჲ, გალ. 4,21; კეთილად გ. სლვად, ებრ. 13,18ႪႭႢ; ვითარ-იგი თქუენ გ., 1 პეტ. 4,14ႪႭ; რაჲ-მე ჰნებავს ამათ ყოფად, საქმე 2,12; რომელთა ჰ. მიზეზი, 2 კორ. 11,12; ჰ. გარდაქცევად სახარებაჲ იგი, გალ. 1,7; არამედ გარდაქცევაჲ თქუენი ჰ., გალ. 4,17; რომელთა-იგი ჰ. პირ-შუენიერებაჲ ჴორცითა, გალ. 6.12; არამედ ჰ. თქუენი წინადაცუეთაჲ, გალ. 6.13; რომელთა ჰ. სიმდიდრჱ, 1 ტიმ. 6,9; რომელთა ჰ. ღმრთის მსახურებით ცხორებაჲ, 2 ტიმ. 3,12CD; რომელთა ჰ. შეწყნარების, 3 იოვ. 1,10; აწ უკუე რომელი ჰნებავნ, შეიწყალის, და რომელი ჰ., განაფიცხის, ჰრომ. 9,18; ჰ. მისლვად განმმართებელსა მას, იაკ. 3,4ႩႪႭ.

ე: მე უკუე მენება თავით ჩემით. საქმე 26,9ႪႭ; ესე რაჲ მ., 2 კორ. 1,17ႧႡ; პავლეს ენება რაჲ შესლვად, საქმე 19,30ႪႭ; ე. ფელიქსს მომადლებაჲ ჰურიათაჲ, საქმე 24,27Ⴊ; უკუეთუ... ენებოს ღმრთის მსახურებაჲ, იაკ. 1,26Ⴉ; რომელსაცა ე. ვნებაჲ მათი, გამოცხ. 11,5; შემუსრონ ქუეყანაჲ, რაოდენ-გზისცა ენებოს, გამოცხ. 11,6.

ი/უ—2: რამეთუ მინებს თქუენი, რაჲთა უწყოდით, კოლ. 2,1Ⴍ; უნებს რაჲმე თხრობად მისა. საქმე 23,17ႪႭ; აწ უკუე არა რომელსა-იგი უ., ჰრომ. 9.16; უკუეთუ ვისმე უ. ცილობის, 1 კორ. 11,16Ⴂ; უკუეთუ ვისმე არა უ. საქმის. 2 თეს. 3,10CD; რომელი არა გუნებს განძარცუვად, 2 კორ. 5,4; თქუენ არა გინებს, 2 კორ. 12.20Ⴍ; რაოდენი მათ არა უნებს, საქმე 15,20ႪႭ;

ღმერთმან მოსცის... ვითარცა უნებნ, 1 კორ. 15,38; ქორწინების უ., 1 ტიმ. 5,11; მისლვად განმმართებელსა მას უ., იაკ. 3,4.

ნება სურვილი, ნდომა: აღასრულოს ყოველი ნებაჲ გულისა ჩემისაჲ, საქმე 13,22; არა გითხარ... ნ. ღმრთისაჲ, საქმე 20,27ႢႪႭ; ნ. უფლისაჲ იყავნ, საქმე 21,14; ნ. გულისა ჩემისაჲ... მათთჳს არს საცხორებელად, ჰრომ. 10,1; რაჲ-იგი არს ნ. ღმრთისაჲ, ჰრომ. 12,2; ეფეს. 5,17; არა სამე იყო ნ., 1 კორ. 16,12; ესე არს ნ. ღმრთისაჲ, 1 თეს. 4,3; 5,18; რაჲთა ნ. ღმრთისაჲ ჰყოთ, ებრ. 10,36; რომელმან ყვის ნ. მისი, ებრ. 13,21Ⴟ; რამეთუ ესრჱთ არს ნ. ღმრთისაჲ, 1 პეტ. 2,15ႺႢႪႭ; რომელმან ყოს ნ. ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 2,17; ამათ ერთი ნ. აქუს, გამოცხ. 17,13; და იცი ნებაჲ იგი, ჰრომ. 2,18; ნ. იგი წინაშე მიც. ჰრომ. 7,18; ნებასა მისსა ვინ წინააღუდგა, ჰრომ. 9,19; ჴორცთა ნ. ნუ ჰყოფთ, ჰრომ. 13,14; ვეძიებ-მე რას კაცთა ნ., გალ. 1,10Ⴍ; ვჰყოფდით ნ. ჴორცთა ჩუენთასა, ეფეს. 2,3; ჰყოფდით ნ. ღმრთისასა, ეფეს. 6,6; ნ. მისსა არა ჰყოფენ, იაკ. 2,19Ⴂ; ჯერუჩნდეს ნ. ღმრთისასა ვნებაჲ თქუენი, 1 პეტ. 3,17; ჴელმწიფება აქუს თჳსსა ზედა ნებასა, 1 კორ. 7,37; შეიქმს... ნებასაცა და შეწევნასაცა სათნოებისათჳს, ფილიპ. 2,13; გზათა ნებისა მათისათა, საქმე 14,16; ღმერთმან... გამოგირჩია შენ ცნობად ნ. მისისა, საქმე 22,14; გამოგუარჩინნა ჩუენ სათნოებისაებრ ნ. მისისა, ეფეს. 1,5; საიდუმლოჲ იგი ნ. მისისაჲ, ეფეს. 1,9; შექმნა ზრახვისაებრ ნ. მისისა, ეფეს. 1,11; სასოებაჲ ჩინებისა ნ. მის მისისაჲ, ეფეს. 1,18Ⴍ; მეცნიერებითა ნ. მისისაჲთა, კოლ. 1,9; წერილ არს ჩემთჳს ყოფად... ნ. შენისა, ებრ. 10,7; მოვალ ყოფად ნ. შენისა, ებრ. 10,9; იგინი... მათისაებრ ნ. სწავლიდეს, ებრ. 12,10; განმტკიცენინ... ყოფად ნ. მისისა, ებრ. 13,21; ყოფად ნ. მისისა და ყოფად ნ. ერთისა, გამოცხ. 17,17; რომელი-იგი ვითხოოთ ნ. მისისაებრ, 1 იოვ. 5,14; ვითარმედ ნებისაებრ მათისა იყოს, საქმე 27,13; განმტკიცნა... სულისა წმიდისა განყოფითა ნ. მისისა, ებრ. 2,4; რომელნი-იგი მონადირებულ არიან მის მიერ ნ. მისისა, 2 ტიმ. 2,26; კმა არიან წარსრულნი იგი ჟამნი ნ. წარმართთაჲსა საქმედ, 1 პეტ. 4,3; უკუეთუ იგი ვითხოოთ ნ. მისისა, 1 იოვ. 5,14ႢႪႭ; თჳნიერ ნებისა შენისა არა ვინებე ყოფად, ფილემ. 1,14; ვითარცა-იგი გულს-მოდგინებაჲ ნებისათჳს..., 2 კორ. 8,11; ნებით თჳსით განეიდა, 2 კორ. 8,17ႢႪႭ; ნებითა ღმრთისაჲთა შეისუენა, საქმე 13,36; მოვიდე თქუენდა ნ. ღმრთისაჲთა, საქმე 18,21; ჰრომ. 15,32; რაჲთა მეცა წარმემართოს ნ. ღმრთისაჲთა მისლვად თქუენდა. ჰრომ. 1,10; პავლე, მოციქული ქრისტე იესუჲსი ნ. ღმრთისაჲთა..., 1 კორ. 1,1; 2 კორ. 1,1; ეფეს. 1,1; კოლ. 1,1; 2 ტიმ. 1,1; თავნი თჳსნი მისცნეს უფალსა... ნ. ღმრთისაჲთა, 2 კორ. 8,5; რაჲთა განმარინნეს ჩუენ... ნ. ღმრთისა... ჩუენისაჲთა, გალ. 1,4; წინაჲსწარ ვიჩინენით ნ. ღმრთისაჲთა, ეფეს. 1,11; მტკიცედ სდგეთ სრულნი... ნ. ღმრთისაჲთა, კოლ. 4,12; რომლისა ნ. ჩუენ განწმედილ ვართ, ებრ. 10,10; მიჩინნა ჩუენ... თჳსითა ნ., 2 ტიმ. 1,9; ნ. გუშენა ჩუენ, იაკ. 1,18; არამედ ნ. ღმრთისაჲთა [იყოს], 1 პეტ. 4,2; რომელთა ევნებოდის ნ. ღმრთისაჲთა. 1 პეტ. 4,19; იღუწიდით... ნ. ღმრთისა მიერ, 1 პეტ. 5,2; არა ნ. კაცისაჲთა მო-სადამე-იწია წინაწარმეტყუელებაჲ, 2 პეტ. 1,21; ნ. შენითა იყვნეს და დაბადნეს. გამოცხ. 4,11; არამედ ნებადცა წინაჲსწარ იწყეთ შრანდითგან, 2 კორ. 8,10; ვჰყოფდით ნებათა ჴორცთა ჩუენთასა, ეფეს. 2,3Ⴄ.

გჳრგჳნ-ჴდილ გყოფნ, მნებებელი სიმდაბლით, კოლ. 2,18ႤႡ; მსახურებად წარსაელინებულ მნებებელთა მიმართ, ებრ. 1,14D; აწ უკუე არა მნებებელისაჲ, ჰრომ. 9,16D.

ნ. თანა-ნებ.

ნებსით, ნეფსით თავისი ნებით: ამაოებასა დაემორჩილა დაბადებული არა ნებსით (ნეფსით ႢႪႾႤႡ), ჰრომ. 8,20; რომელნი-იგი... ნ. (ნეფსით ႤႡ) თჳსით წოდებულ არიან, ჰრომ. 8,28Ⴟ; უკუეთუ ნ. (ნეფსით ႢႤC) ამას ვიქმოდი, 1 კორ. 9,17; ვეწამები... ნ. (ნეფსით ႪႤCႤႡ) თჳსით, 2 კორ. 8,3; ნ. (ნეფსით ႤႡ) თჳსით განვიდა თქუენდა, 2 კორ. 8,17; რეცა სიტყუაჲ რაჲმე აქუს სიბრძნისაჲ ნ. (ნეფსით ႢႭႤ), კოლ. 2,23; ნ. (ნეფსით BC) შეცოდებათა მათ ჩუენთათჳს... არღარა... მოაკლდების მსხუერპლი, ებრ. 10,26; რაჲთა არა უნებლებით... იყოს, არამედ ნ. (ნეფსით ႭႤCႤႡ), ფილემ. 1,14; დაავიწყდეს მას ესე ნ. (ნეფსით ႺˡEHI), 2 პეტ. 3,5FG; რეცა სიტყუაჲ რაჲმე აქუს სიბრძნისაჲ ნეფსითითა მით წესითა, კოლ. 2,23CD.

ნედლ-ი ყოველივე თივაჲ ნედლი, გამოცხ. 8,7.

ნელიად ნელა, მშვიდად: მიმოაქუნდა ნავი მათი ნელიად, საქმე 27,17G.

ნელ-ტფილ-ი ნელ-თბილი: არამედ ესრეთ ნელტფილი ხარ, გამოცხ. 3,16.

ნერგ-ი: შეიწყნარეთ ნერგი იგი სიტყჳსაჲ მის, იაკ. 1,21.

ნ.კ. ახალი ნერგი, თანა-ნერგი.

ნესტუ სალამური, свирель: ჴმაჲ გამოსციან ანუ თუ ნესტუმან ანუ თუ ებანმან, 1 კორ. 14,7.

ნეტარ-ი: ნეტარ არს მიცემაჲ, საქმე 20,35; ნ. არიან, რომელთა მიეტევნენ, ჰრომ. 4,7; ნ. არს კაცი, ჰრომ. 4,8; ნ. არს, რომელმან არა განიკითხოს, ჰრომ. 14,22; ნ. არს, რომელი იკითხვიდეს, გამოცხ. 1,3; ნ. არიან მკუდარნი იგი, გამოცხ. 14,13; ნ. არს, რომელმან იღჳძოს, გამოცხ. 16,15; ნ. არიან წოდებულნი სერობასა მას, გამოცხ. 19,9; ნ. არს და წმიდა, გამოცხ. 20,6; ნ. არს, რომელმან დაიმარხნეს სიტყუანი, გამოცხ. 22,7; ნ. არიან, რომელნი იქმოდიან მცნებათა მისთა, გამოცხ. 22,14; ნ. არს კაცისაჲ მის, იაკ. 1,12; ესე ნ. არს..., იაკ. 1,25; დაღათუ გევნებოდის სიმართლისათჳს, ნ. ხართ, 1 პეტ. 3,14; უკუეთუ იყუედრებით სახელისათჳს უფლისა, ნ. ხართ, 1 პეტ. 4,14; აჩუენოს ნეტარმან მან, 1 ტიმ. 6,15; ნეტარსა მას სასოებასა, ტიტე 2,13; სახარებასა მას დიდებისა ნეტარისა ღმრთისასა, 1 ტიმ. 1,11; შემირაცხიეს თავი ჩემი ნეტარად, საქმე 26,2.

ნეტარება: აწ უკუე ნეტარებაჲ ესე წინადაცუეთილებასა ზედა არს, ჰრომ. 4,9; სადა უკუე არს ნეტარებაჲ იგი (ეგე Ⴍ), გალ. 4,15; ვითარცა-იგი დავით იტყჳს ნეტარებასა მას კაცისასა, ჰრომ. 4,6.

ნეშტ-ი დარჩენილი, დანარჩენი; სხვა: ნეშტი ოდენ ცხონდეს, ჰრომ. 9,27; ნ. რჩეულთ მადლითა მით იქმნა, ჰრომ. 11,5; ნეშტნი იგი ჴორციელებისა ჟამნი ცხორე-

ბად, 1 პეტ. 4,2: რაჲთა გამოიძიონ ნეშტთა კაცთა (სხვა კაცებმა) უფალი, საქმე 15.17.

ნთება ნ. აღნთებულ-ი, მნიებარე.

ნიავ-ი (ძლიერი) ქარი: იყო სამხრით ნიავი. საქმე 28.13.

ნივთ-ი ნივთიერება: მატერია, ელემენტი: მცირემან ცეცხლმან რავდენი ნივთი აღაგზნის. იაკ. 3,5ႢႪႭ: ნივთნი მგზნებარენი განიდნნენ, 2 პეტ. 3,12ႪႭ: ნივთნი იგი დაიწუნენ. 2 პეტ. 3.10Ⴍ: უკუეთუ მოჰკუედით ნივთთაგან ამის სოფლისათა, კოლ. 2.20Ⴈ; ნივთთა ქუეშე ვიყვენით სოფლისათა დამონებულ. გალ. 4.3D; უკუეთუ მოჰკუედით... ნივთთა მათგან ამის სოფლისათა. კოლ. 2.20ႨႦD; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ თქუენდა... ნივთთა მათებრ ამის სოფლისათა. კოლ. 2,8Ⴈb; მიიქცევით... უძლურთა მათ და გლახაკთა ნივთთა მიმართ, გალ. 4.9Ⴀ.

ნიკოლაელნ-ი ადრეული ქრისტიანობის ერთ-ერთი სექტის წარმომადგენლები ასურეთსა და მცირე აზიაში. სახელწოდება მიიღეს იერუსალიმელ დიაკვან ნიკოლაოზისაგან: სწავლაჲ იგი ნიკოლაელთაჲ, გამოცხ. 2,15; საქმენი იგი ნიკოლაელთანი. გამოცხ. 2,6.

ნისლ-ი ქარბუქი: მთასა მას... აღგზებულსა... ნისლითა, ებრ. 12,18.

ნიშ-ი სასწაული, ნიშანი: და ვსცე ნიშებ ცასა შინა, საქმე 2,19; და ვსცე ნიშები ცათა შინა. იქვე G; მრავალი ნ. და სასწაულები... იქმნებოდა. საქმე 2,43; იქმნებოდა სასწაულები და ნ., საქმე 5,12; ქმნა ნ. და სასწაულები, საქმე 7,36; რაოდენი ქმნა ღმერთმან სასწაულები და ნ., საქმე 15.12ႢႪႭ; სასწაულსა და ნიშებსა ყოფად, საქმე 4,30; იქმოდა ნ. და სასწაულებსა, საქმე 6,8; მოსცემდა სასწაულებსა და ნ., საქმე 14,3; სასწაულებისა და ნიშებისა ყოფად. საქმე 4,30Ⴊ; კაცი განჩინებული ძალითა და ნიშებითა, საქმე 2,22; რომელი არა ქმნა ქრისტემან... სასწაულებითა და ნ., ჰრომ. 15,19ႠႢႪC; იქმნა სასწაულებითა და ნ., 2 კორ. 12,12; რომლისაჲ იგი მოსლვაჲ არს ყოვლითა ძალითა და ნ. ტყუილისაჲთა, 2 თეს. 2,9; განმტკიცნა... სასწაულებითა და ნ., ებრ. 2,4; ძალითა სასწაულებისა და ნიშებისაჲთა, ჰრომ. 15,19.

ნიშან-ი მოწმობა, (დამამტკიცებელი) საბუთი: წარუდგინა თავი თჳსი... მრავლითა ნიშნებითა და სასწაულებითა, საქმე 1,3Ⴂ.

ნიჭ-ი საჩუქარი, საბოძვარი; ღმრთის მიერ მინიჭებული ძალა: მიიღოთ ნიჭი სულისა წმიდისაჲ, საქმე 2.38ႪႭ; სწორი ნ. მისცა მათ ღმერთმან, საქმე 11,17ႪႭ; ნ. ღმრთისაჲ ცხოვრება საუკუნე არს, ჰრომ. 6,23; ერთმანეე მიიღის ნ., 1 კორ. 9,24; ღმრთისა ნ. არს. ეფეს. 2.8; ყოველი ნ. სრული ზეგარდამოსრული არს, იაკ. 1,17; ნიჭი იგი სულისა წმიდისაჲ მიფენილ არს, საქმე 10,45; 11,1; რაოდენ უფროჲს... ნ. იგი... აღემატა, ჰრომ. 5.15; არა ვითარცა ერთისა მის შეცოდებულისათჳს ნ. იგი, ჰრომ. 5,16; მაქუს ჩუენ ნ. იგი, ჰრომ. 12,6: რომელნი-იგი... ნიჭსა სიმართლისასა მოიგებენ. ჰრომ. 5,17: ნიჭსა მას ღმრთისასა ჰგონებ შენ ფასითა მოპოვნებად. საქმე 8,20: გახარებთ თქუენ ნ. მას. საქმე 13,32; მოცემულ არს მადლი საზომისაებრ ნიჭისა ქრისტჱსისა, ეფეს. 4.7: კეთილნი მნენი მრავალ-ფერისა მის ნიჭისა ღმრთისანი. 1 პეტ. 4,10; ვიქმენ მე მსახურ ნიჭისა მისებრ. ეფეს. 3.7; მისცა ნიჭად კაცთა. ეფეს. 4.8; გუაქუს ჩუენ ნიჭები. ჰრომ. 12.6CD; მისცა ნ. კაცთა, ეფეს. 4.8D; მადლი ღმრთსა გამოუთქუმელთა მათ ზედა ნიჭთა მისთა, 2 კორ. 9,15; გემოჲ უხილავს ნიჭთა მათ ზეცისათაჲ, ებრ. 6.4; გემოჲ უხილავს ნიჭთა მათგან ზეცისათა, იქვე Ⴍ; გემოჲ უხილავს ნიჭთაჲ მათ ზეცისათაჲ, იქვე Ⴂ.

1. **ნუ** უარყოფითი ნაწილაკი: ნუ განეშორებით, საქმე 1,4; 1 კორ. 7,5; ნ. იყოფინ, საქმე 1,20; 10,14; 11,8; ჰრომ. 3,4; 3,6; 6,1; 6,15; 7,7; 7,13; 9,14; 11,1, 11,11; 1კორ. 1,10; 6,15; გალ. 2,17; 3,21; 6,14; ნ. იტყჳთ, საქმე 4,18; ნ. საკლეველებსა... შემოჰწირევდით, საქმე 7,42; ნ. შეურაცხ ამათ ცოდვასა ამას, საქმე 7,60; ნ. გცონინ, საქმე 9,38; ნ. შეგინებულ გიჩნ, საქმე 10,15; ნ. ბილწ გიჩნს, საქმე 11,9; ნ. უყოფენ, საქმე 15,20ႪႭ; ნ. უყოფთ, საქმე 15.29ႪႭ; ნ. რას შეიმთხუევ, საქმე 16,28; ნ. გეშინინ, საქმე 18,9; 23,11; 27,24; 1 პეტ. 3.6ႪႭ; 3,14; გამოცხ. 1,17; ნ. სდუმი. საქმე 18.9; ნ. აღშფოთნებით, საქმე 20,10; ნ. ღმრთის მბრძოლ ვართ, საქმე 23,9ႪႭ; ნ. ერჩი, საქმე 23,21; ნ. აყენებნ, საქმე 24.23; ნ. განვაქარვებთა, ჰრომ. 3,31; ნ. უკუე სუფევნ ცოდვაჲ, ჰრომ. 6,12; ნ. გული-გითქუამნ, ჰრომ. 7,7; ნ. იტყჳ, ჰრომ. 10,6; ნ. ექადი, ჰრომ. 11,18; ნ. ჰმაღლოი, ჰრომ. 11,20; ნ. თანა-ხატ ექმნებით, ჰრომ. 12.2; ნ. უფროს ბრძნობნ, ჰრომ. 12,3; ნ., მცონარე ხართ, ჰრომ. 12,11; ნ. სწყევთ, ჰრომ. 12,14; ნ. მაღალსა მას ჰზრახავთ... ნ. ჰბრძნობთ, ჰრომ. 12.16; ნ. ... შურსა ეძიებთ, ჰრომ. 12,19; ნ. იძლევი, ჰრომ. 12,21; ნ. ორგულებითა [შეიწყნარებთ], ჰრომ. 14,1; ნ. შეურაცხ-ჰყოფნ... ნ. განიკითხავნ, ჰრომ. 14,3; ნ. საჭმლითა... წარსწყმედ, ჰრომ. 14,15; ნ. საჭმლისათჳს დაჰჴსნით, ჰრომ. 14.20; თანაგუაც ნ. ხოლო თავთა თჳსთა სათნო-ყოფად, ჰრომ. 15,1; ნ. წინაჲსწარ ჟამსა რას განიკითხავთ, 1 კორ. 4,5CD; ნ. უფროჲს წერილისა მის ჰზრახავთ, 1 კორ. 4,6; ვზატიკობდეთ ნ. ცომითა მით ძუელითა, 1 კორ. 5,8; ნ. თანააღერევით, 1 კორ. 5,9; ნ. აღერევით, 1 კორ. 5,11; ნ. სცთებით, 1 კორ. 6,9; 15,33; გალ. 6,7; იაკ. 1,16; ნ. განეშოვრებინ, 1 კორ. 7,10; ნ. დაუტევებნ. 1 კორ. 7,11; 7,12; 7,13; ნ. იურვინ... ნ. წინადაიცუეთნ, 1 კორ. 7,18; ნ. იქმნებით მონა კაცთა, 1 კორ. 7.23; ნ. განუტევებ... ნ. ეძიებ, 1 კორ. 7.27; არა ნ. ჴელ-მეწიფებისა ჭამად, 1 კორ. 9,4; არა ნ. გუაქუსა ჴელმწიფებაჲ, 1 კორ. 9,5C; ნ. ყრმა იქმნებით, 1 კორ. 14,20; ნ. აყენებთ, 1 კორ. 14.39; ნ. სცოდავთ, 1 კორ. 15,34; ნ. ვინმე შეურაცხჰყოთ იგი, 1 კორ. 16,11; ნუ უკუე ვინმე შეურაცხ-ყოს იგი, 1 კორ. 16,11CD; ნ. ცუდად მადლი იგი ღმრთისაჲ მიგაქუნ. 2 კორ. 6,1; ნ. ექმნებით თანა-მეუღლე, 2 კორ. 6,14; ნ. შეეხებით, 2 კორ. 6,17; ნ. ვინმე გუგმობდეს. 2 კორ. 8,20; განმზადებულ იყოს... ნ. ვითარცა ანგაჰრებითი, 2 კორ. 9,5; ნ. პირისპირ ვიკადრო, 2 კორ. 10.2; ნ. ვინმე უგუნურად შემრაცხოს, 2 კორ. 11,16; ნ. ვის ჩემდა ეგონოს, 2 კორ. 12.6; ნ. კუალად... დამამდაბლოს მე ღმერთმან, 2 კორ. 12,21CD; ნ. მისლვასა მას ჩემსა. გალ. 4,18; ნ. კუალად უღელსა მას მონებისასა შესდგებით. გალ. 5,1; ნ. ხოლო მიზეზად ჴორცთა, გალ. 5.13; ნ. აღასრულებთ, გალ. 5.16; ქებაჲ იგი აქუნდინ და ნ. მოყუსისა მიმართ. გალ. 6,4; ნ. სცთებით, გალ. 6.7; იაკ.

1,16; ნ. სცოდავთ; მზჱ ნ. დაგასწრობნ, ეფეს. 4,26; ნ. გამოვალნ. ეფეს. 4,29; ნ. შეაწუხებთ, ეფეს. 4,30; ნ. ვინმე გაცთუნებდეს. ეფეს. 5,6; ნ. იყოფით, ეფეს. 5,7Ⴍ; 5,17; ნ. ეზიარებით საქმეთა მათ. ეფეს. 5,11; ხჳდოდით, ნ. ვითარცა უგუნურნი, ეფეს. 5,15; ნ. დაითრვებით. ეფეს. 5.18; ნ. განარისხებთ. ეფეს. 6,4; კოლ. 3,21; ნ. თუალითა წინაშე... ჰყოფდით, ეფეს. 6,6; ჰმონებდით... ნ. ვითარცა კაცსა, ეფეს. 6,7; ნ. ჰფრთხებით, ფილიპ. 1,28; ნ. თავისა თჳსისასა... ეძიებნ. ფილიპ. 2,4; ნ. ხოლო მისლვასა მას ჩემსა, ფილიპ. 2,12; ნ. ვინმე შეურაცხ-გყვნეს, კოლ. 2,4; ნ. ვინმე იყოს წარმტყუენეელ, კოლ. 2,8; ნ. მიეახლები, კოლ. 2,21; ზეცისასა ზრახევდით და ნ. ქუეყანისასა, კოლ. 3,2; ნ. სტყუით. კოლ. 3,9; ნ. განჰმწარდებით, კოლ. 3,19; ნ. ხოლო თუალთა წინაშე თუალთ-ღებით. კოლ. 3,22; იქმოდეთ ვითარცა უფლისასა, და ნ. ვითარცა კაცთასა, კოლ. 3,23; ნ. ვნებითა გულისთქუმისაჲთა, 1 თეს. 4,5; ნ. შეაწუხებთ. 1 თეს. 5,19; ნ. შეურაცხ-ჰყოფთ, 1 თეს. 5,20; ნუმცა ვინ გაცთუნებს თქუენ ნ. რომლითა სახითა, 2 თეს. 2,3CD; ნ. გეწყინებინ (გეწყინების ႢCD), 2 თეს. 3,13; ნ. თანა-აღერევით, 2 თეს. 3.14; ნ. ვითარცა მტერი შეგირაცხიენ იგი, 2 თეს. 3,15; ნ. განიფიცხებთ გულთა, ებრ. 3.8; 3,15; 4,7; ნ. კუალად საძირკუელსა დავსდებდეთ, ებრ. 6,1; ნ. დაუტევებთ, ებრ. 10,25; ნ. განიშორებთ, ებრ. 10,35; ნ. სულ-მოკლე იქმნები, ებრ. 12,5; ნ. ვინმე დაკლებულ იყოს..., ნ. ძირი სიმწარისაჲ აღმოცენებულ იყოს. ებრ. 12,15; ნ. დაივიწყებთ, ებრ. 13,2; 13.16; ნ. შეიწყნარებთ, ებრ. 13,9; 2 იოვ. 1,10; ნ. სხუასა რასმე მოძღურებდენ, 1 ტიმ. 1,3; ღირსებით შემკობად თავთა თჳსთა, ნ. განთხზვითა, 1 ტიმ. 2,9; ნ. ახალნერგ [იყოს]. 1 ტიმ. 3.6; ნ. მასმენელ [იყოს]. 1 ტიმ. 3,11; ნ. უდებ-ჰყოფთ, 4,14; ნ. ჰრისხავ, 1 ტიმ. 5,1; შერაცხილ არს ნ. უნაკლულევანჱს სამეოცისა წლისა. 1 ტიმ. 5,9; ნ. დაუმძიმებედ, 1 ტიმ. 5,16; ნ. თავს-იდებ, 1 ტიმ. 5,19; ნ. ხოლო წყალსა ჰსუამ, 1 ტიმ. 5,23; ნ. შეურაცხ-ჰყოფედ, 1 ტიმ. 6,2; ნ. უკუე გრცხუენინ, ტიმ. 1,8; უწამებდ ნ. სიტყჳთა ლალეისაჲთა, 2 ტიმ. 2,14; ნ. შეერაცხებინ მათ, 2 ტიმ. 4,16; ნ. ერჩიედ, ტიტე 1,14; ნ. სიტყჳს-მგებელ [იყვნედ], ტიტე 2,9; ნ. მომხუეჭელ [იყვნედ], ტიტე 2,10; ითხოვდინ... ნ. ორგულებით, იაკ. 1,6; ნ. უკუე ჰგონებნ, იაკ. 1,7; ნ. იტყჳნ, იაკ. 1,13ႺႢ: იყვენით... ნ. მსმენელ, იაკ. 1,22; ნ. თუალ-ღებით გაქუნ, იაკ. 2,1; ნ. იმრუშებ..., ნ. კაც ჰკლავ. იაკ. 2,11; ნ. მრავალნი ჰმოძღურებთ, იაკ. 3,1; ნ. იქადით, იაკ. 3,14; ნ. ძჳრსა იტყჳთ. იაკ. 4.11; ნ. სულთ-ითქუამთ, იაკ. 5,9; ნ. ჰფუცავთ, იაკ. 5.12; ნ. თანა-ხატ-ექმნებით, 1 პეტ. 1.14; ნ. ვითარცა საფარველად გაქუნ, 1 პეტ. 2,16; დაემორჩილენით... უფალთა, ნ. ხოლო სახიერთა, 1 პეტ. 2.18; ნ. მიაგებთ ბოროტსა. 1 პეტ. 3,9ႢႪႭ; ნ. იტყჳოდ. 1 პეტ. 3,10; ნ. გიკჳრნ, 1 პეტ. 4,12; 1 იოვ. 3,13; ნ. ჰრცხუენინ, 1 პეტ. 4,16; ილუწიდით ნ. იძულებით, 1 პეტ. 5,2; ნ. დაგავიწყდების, 2 პეტ. 3.8; ნ. გიყუარს (გიყუარნ ႢႪႭ). 1 იოვ. 2,15; ნ. ვიყუარებით, 1 იოვ. 3,18ႢႪႭ; ნ. ყოველი სული გრწამნ, 1 იოვ. 4,1; ნ. ეტყჳთ, 2 იოვ. 1,10ႢႪႭ; ნ. ჰბაძავ, 3 იოვ. 1,11; ნ. გეშინის. გამოცხ. 2,10; ნ. სტირ, გამოცხ. 5,5; ნ. ავნებ. გამოცხ. 6.6; 7,3; ნ. დასწერ. გამოცხ. 10,4; ნ. განიზომ, გამოცხ. 11,2; იხილე ნ., გამოცხ. 19,10; 22,9; ნ. დაჰბეჭდავ სიტყუათა, გამოცხ. 22,10.

ნუმცა რაჲ ვისი თანა-გაც. ჰრომ. 13,8D; ნ. იგმობის კეთილი იგი თქუენი. ჰრომ. 14.16; ნ. ვართ მზუაობარ. გალ. 5,26; კეთილისა საქმჱ ნ. გუეწყინების... ნ. დავჰჴსნდებით, გალ. 6.9; ნ. სახელ-ედებინ, ეფეს. 5.3; ნ. ვინ გაცთუნებს, ეფეს. 5.6CD; 2 თეს. 2,3CD; 1 იოვ. 3,7; ნ. შეიძრვით, კოლ. 1.23; ნ. ვინ განგიკითხავს, კოლ. 2,16; აწ ნ. გუძინავს. 1 თეს. 5.6; ნ. ვინ სიჭაბუკესა შენსა შეურაცხ-ჰყოფს, 1 ტიმ. 4.12; ნ. შესმენილ არიან ბილწებისათჳს. ტიტე 1,6; ნ. ვინ შეურაცხ-გყოფს, ტიტე 2.15; ნ. ვის ჰგმობედ. ტიტე 3.2; ნ. რაჲ აკლს. ტიტე 3,13; ნ. ვის თქუენგანსა ევნების. 1 პეტ. 4.15; ნ. იყუარობთ სიტყჳთა, 1 იოვ. 3,18; ნუმცაღა სახელ-ედებინ თქუენ შორის, ეფეს. 5,3ႭႢ.

2. ნუ = ნუცა, ნურც. არც: შუენიერად ვიდოდით ნუ სიმღერითა... ნ. საწოლითა... ნ. ჴდომითა, ჰრომ. 13,13ႢCD; გამოურჩევიეს გულითა. ნ. მწუხარებით, ნუცა უნებლებით, 2 კორ. 9,7; [იყოს] ნ. მოღჳნე, ნ. მოლალე... ნ. ვეცხლის მოყუარე, 1 ტიმ. 3,3; [იყვნენ] დიაკონნი ეგრევე წმიდა, ნ. ორისმეტყუელ. ნ. ღჳნოსა ფრიადსა მორჩილ, ნ. საძაგელის შემძინელ. 1 ტიმ. 3,8; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბიწო ყოფაჲ... ნ. თავჴედ, ნ. გულმწყრალ, ნ. მოღჳნე, ნ. მოლალე, ნ. საძაგელის შემძინელ, ტიტე 1,7CD; [იყვნედ] დედანი... ნ. მასმენელ, ნ. ღჳნოსა ფრიადსა მორჩილ, ტიტე 2,3.

3. ნუ ნაწ. = ნუთუ. განა; თუ: წჳლისაგან ნუ რაჲ ყვნება არს, საქმე 10,47; ნ. სიცრუვე-მე არსა ღმრთისა თანა. ჰრომ. 9,14CD; ნ. განიშორა-მეა ღმერთმან ერი თჳსი, ჰრომ. 11,1CD; ნ. პავლე ჯუარს-ეცუა თქუენთჳს. 1 კორ. 1,13CD; მოციქულ არა ნ. ვარ. 1 კორ. 9.1; ანუ კაცობრივ-მე ნ. ვიტყჳ ამას, 1 კორ. 9.8CD; ნ. ამისთჳს არა არს მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,16; ანუ ყოველნი ნ. მოძღუარ იყვნენ? ანუ ყოველნი ნ. ძალ იყვნენ. 1 კორ. 12,29; ნ. ყოველნი მოციქულ იყვნენა? ნ. ყოველნი წინაჲსწარმეტყუელ? ნ. ყოველნი მოძღუარ? ნ. ყოველნი ძალ, იქვე CD; ანუ ყოველთა ნ. მადლი აქუნდეს კურნებისაჲ? ანუ ყოველნი ნ. ენათა იტყოდიან? ანუ ყოველნი ნ. გამოსთარგმანებდენ, 1 კორ. 12,30; ნ. გჳჴმს-მე რაჲ, 2 კორ. 3,1; ნ. მო-მე რაჲ-გხუეჭა ტიტე. 2 კორ. 12,18CD; კაცთა-მე ვერწმუნო ნ. ღმერთსა. გალ. 1,10Ⴚ; ნ. ძალ-უც-მეა სარწმუნოებასა ხოლო ცხოვნებად მისა, იაკ. 2,14ႪႭ; ჰრქუა ნუ-მეა ქმნულმან შემოქმედსა, ჰრომ. 9,20CD.

ნუგეშინის-ცემა, ნუგეშის-ცემა ნუგეშისცემა. გამხნევება; დარიგება. დამოძღვრა. 0–(3)2: რომელი ნუგეშინის-მცემს ჩუენ. 2 კორ. 1,4; ნუგეშინის-გცემდით თქუენ, 1 თეს. 2,11: ამას ნუგეშინის-სცემდ (-სცემდი Ⴇ). 1 ტიმ. 6,2; ამას ეტყოდე და ნ., ტიტე 2,15; ამიერითგან. ძმანო... ნუგეშინის-სცემდით. 2 კორ. 13.11ႺႡ; ნ. ურთიერთას, 1 თეს. 4,18; 5.11; ნ. სულმოკლეთა. 1 თეს. 5,14; ნ. თავთა თჳსთა. ებრ. 3,13; არამედ ნ., ებრ. 10,25; ნუგეშინის-სცემდით ურთიერთას. 1 თეს. 4.18Ⴇ; განა რომელი ნუგეშინის-სცემდეს. ჰრომ. 12,8; ნუგეშინის-მცა ჩუენ ღმერთმან. 2 კორ. 7,6; მოუწოდა პავლე მოწაფეთა და ნუგეშინის-სცა, საქმე 20.1; ნ. (ნუგეშის-სცა D) მათ სიტყჳთა მრავლითა. საქმე 20,2; იუდა და შილა... ნუგეშინის-სცეს ძმათა მათ. საქმე 15,32; ნ. მათ და გამოვიდეს, საქმე 16,40; ნუგეშინის-ეც ყოვლითა სულგრძელებითა, 2 ტიმ. 4,2; ნუგეშინის-ეცინ გულთა თქუენთა, 2

თეს. 2.17CD; თქუენ მიჰმადლეთ მას და ნუგეშინის-ეცით, 2 კორ. 2,7; რომელმან-იგი ნუგეშინის-სცის მდაბალთა, 2 კორ. 7,6; რაჲთა... ნუგეშინის-გცეს, 1 თეს. 3,2; რაჲთა... ნუგეშინის-სცეს გულთა თქუენთა, ეფეს. 6,22; კოლ. 4,8.

ი ენ.: ჰმადლობდა ღმერთსა და ნუგეშინის-იცა, საქმე 28,15; ნუგეშინის-იცეს ამას ზედა, საქმე 15,31; ნ. და გამოვიდეს, საქმე 16,40ႢႪ; ნ. არა მცირედ, საქმე 20,12.

ე: ნუგეშინის-ეცეს გულთა თქუენთა, ეფეს. 6,22Ⴄ.

რავდენი რაჲ ნუგეშინის-ცემაჲ არს ქრისტეს მიერ, და რავდენი რაჲ ნ. სიყუარულისაჲ, ფილიპ. 2,1; მოგუცა ნ. საუკუნოჲ, 2 თეს. 2,16; ძლიერი ნ. მაქუნდეს ჩუენ, ებრ. 6,18; სიხარული... მაქუნდა და ნ., ფილემ. 1,7; ნუგეშინის-ცემაჲ ესე ჩუენი არა საცთურისაგან [არს], 1 თეს. 2,3; კაცთა ეტყჳნ... ნუგეშინის-ცემასა, 1 კორ. 14,3; ვითარცა-იგი ზიარ ხართ ვნებათა მათ, ეგრეცა ნ., 2 კორ. 1,7; ეკრძალე... ნ., 1 ტიმ. 4,13; განიხარეს ნუგეშინის-ცემასა მას ზედა, საქმე 15,31ႪႭ; ნუგეშინის-ცემულ ვართ ნ. მას ჩუენსა ზედა, 2 კორ. 7,13; უკუეთუ ვიჭირვით, თქუენისათჳს ნუგეშინის-ცემისა, 2 კორ. 1,6; გინა თუ ნუგეშინის-ცემულ ვართ, თქუენისათჳს ნ., 2 კორ. 1,7CD; მოჰმედგრდით ნუგეშინის-ცემისაგან, ებრ. 12,5; ნუგეშინის-ცემითა სულისა წმიდისაჲთა განძლიერდებოდეს, საქმე 9,31; ნ. წიგნთაჲთა სასოებაჲ გუაქუნდეს, ჰრომ. 15,4; სავსე ვარ ნ., 2 კორ. 7,4; გინა რომელი ნუგეშინის-სცემდეს – ნუგეშინის-ცემითა მით, ჰრომ. 12,8; შეუძლოთ ჩუენცა ნუგეშინის-ცემად... ნ. მით, 2 კორ. 1,4; ნუგეშინის-მცა... ნ. მით, 2 კორ. 7,7; შეუძლოთ ჩუენცა ნუგეშინის-ცემად, 2 კორ. 1,4; წინააღმდგომი უფროისღა თქუენდა მიმადლებად და ნ., 2 კორ. 2,7C; მოგუცა... სასოებაჲ კეთილი... ნ., 2 თეს. 2,17; შემძლებელ იყოს ნუგეშინის-ცემადცა, ტიტე 1,9; ქრისტჱს მიერ ჰმატან ნუგეშინის-ცემანი (+ცა CD) ჩუენნი, 2 კორ. 1,5; ძე ნუგეშინის-ცემის, საქმე 4,36G; ძჱ ნუგეშინის-ცემისაჲ, იქვე; სიტყუაჲ ნ., საქმე 13,15ႪႭ; ღმერთი ყოვლისა ნ., 2 კორ. 1,3; ღმერთმან... ნუგეშინის-ცემისამან, ჰრომ. 15,5; სიტყუანი ნუგეშინის-ცემისანი, საქმე 13,15.

მექმნნეს მე ნუგეშინის-მცემელ (შუამავალი), კოლ. 4,11; ნუგეშინის-მცემელი გჳცის მამისა მიმართ იესუ ქრისტე, 1 იოვ. 2,1.

ნუგეშინის-ცემულ იქმნნეს ყოველნი, საქმე 27,36; ნ. ვიქმნენით მათ ზედა, საქმე 28,14ႪႭ; ყოველნი ნ. იყვნენ, 1 კორ. 14,31; რომლითა ნ. ვართ, 2 კორ. 1,4; გინა თუ ნ. ვართ, 2 კორ. 1,7CD; რომლითა ნ. იქმნა, 2 კორ. 13,11; რაჲთა ნ. იყვნენ გულნი მათნი, კოლ. 2,2; ამისთჳს ნ. ვიქმნენით, 1 თეს. 3,7.

ნ.კ. თანა-ნუგეშინის-ცემა.

ნუვინ ნურავინ: ნუვინ ბოროტსა... მიაგებთ, ჰრომ. 12,17; 1 პეტ. 3,9; ნ. თავსა თჳსსა აცთუნებნ, 1 კორ. 3,18; ნ. იქადინ კაცთაგანი, 1 კორ. 3,21; ამისთჳს ნ. განრასმე-იკითხვიდეთ, 1 კორ. 4,5; ნ. იურვინ, 1 კორ. 7,18ႢႪ; ნ. თავისასა ეძიებნ, 1 კორ. 10,24; შურომასა ნ. შემამთხუჳვნ მე, გალ. 6,17; ნ. თქუენ მძლე გექმნებინ, კოლ. 2,18; ნ. გაცთუნებნ, 2 თეს. 2,3; ნ. მეძავ და ბილწ [არნ], ებრ. 12,16; ნ. ... იტყჳნ, იაკ. 1,13; ჴელთა ადრე-ადრე ნუვის დაასხამ, 1 ტიმ. 5,22; ნუვისა ყენებად თჳსთა მისთა მსახურებისა, საქმე 24,23Ⴊ.

ნუთუ: ნუთუ ვინმე შეურაცხ-ყოს იგი, 1 კორ. 16,11ႢႪ.

ნურა ნურაფერი: ნურაჲ გჭირნ, 1 კორ. 7,21; ნ. ვისი გიჴმნ, 1 თეს. 4,12; ნურაჲმცა ვისი თანა-გაც, ჰრომ. 13,8; ნურას ორგულებ, საქმე 10,20; ნ. წარმდებად იქმთ, საქმე 19,36; აწ ნ. იურვი, საქმე 22,16; ნ. განიკითხავთ იჭჳსათჳს, 1 კორ. 10,25; 10,27; ნ. ვის ნურაჲთ სცემთ დაბრკოლებასა, 2 კორ. 6,3; ნ. ჰზრუნავთ, ფილიპ. 4,6; ნ. ჰყოფ თუალ-ღებით, 1 ტიმ. 5,21; ნურას ვის ნურაჲთ სცემთ დაბრკოლებასა, 2 კორ. 6,3; ნუ ჰფრთხებით ნ. მჴდომთა მათგან, ფილიპ. 1,28Ⴌ; ნ. ჴდომით... არამედ სიმდაბლით... შეგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3Ⴌ.

ნურავინ ნურაჲვინ: ნურავინ ნურარაჲთ ნუცა ერთსა დაბრკოლებასა ვის სცემთ, 2 კორ. 6,3ႪႤႨႨ.

ნურარა ნურაფერი: ნურარაჲ ვისი გიჴმნ, 1 თეს. 4,12ႢႪႤCD; ნურარაჲმცა ვისი თანა-გაც, ჰრომ. 13,8ႢႪႪႤ; ნურარას ორგულებ, საქმე 10,20ႪႭ; ნ. შეიმთხუევ თავსა შენსა ბოროტსა, საქმე 16,28HI; ნ. იქმთ წარმდებებით, საქმე 19,36ႢႪႭ; აწ ნ. იურვი, საქმე 22,16HI; ნ. განიკითხავთ იჭჳსათჳს, 1 კორ. 10,27CD; ნ. ჰზრუნავთ, ფილიპ. 4,6CD; ნ. ჰყოფ თუალ-ღებით, 1 ტიმ. 5,21ႤCD; ნურაჲვინ ნურარაჲთ ნუცა ერთსა დაბრკოლებასა ვის სცემთ, 2 კორ. 6,3ႭCD; ნუ ჰფრთხებით ნ. მჴდომთა მათგან, ფილიპ. 1,28; ნ. ჴდომით... არამედ სიმდაბლით... შეგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3.

ნუსადა არასოდეს, ნურასოდეს: ნუსადა იხილონ, საქმე 28,27; ნ. ... ჰგონებდეს ვინმე დაკლებულს თქუენგანი თავსა თჳსსა, ებრ. 4,1.

1. **ნუუკუე** ნუთუ, განა: ნუუკუე ურწმუნოებამან მისმან სარწმუნოებაჲ ღმრთისაჲ განაქარვოს, ჰრომ. 3,3; ნ. სიცრუე-მე არსა ღმრთისა თანა, ჰრომ. 3,5; ნ. მრქუა მე, ჰრომ. 9,19CD; ნ. არა ესმაა, ჰრომ. 10,18; ნ. ისრაჱლმან არა იცნაა, ჰრომ. 10,19; ნ. განაგდო ღმერთმან ერი თჳსი, ჰრომ. 11,1; ნ. შეუბრკუმაა, ჰრომ. 11,11; ნ. შენცა არავე გრიდოს, ჰრომ. 11,21; ნ. ამის სოფლისაჲცაა, 1 კორ. 6,3; ნ. ჴართაჲ რაჲმე ეურვების ღმერთსა, 1 კორ. 9,9; ნ. უძლიერჱს მისა ვართ, 1 კორ. 10,22; ნ. სახლებ არა გიდგს ჭამად, 1 კორ. 11,22; ნ. ყოველნი მოციქულ იყვნენ, 1 კორ. 12,29; ნ. მცირედ რაჲ-მე მიყოფიეს, 2 კორ. 1,17; ნ. რომელ-იგი მივავლინე თქუენდა, 2 კორ. 12,17; ნ. ცუდად ვრბიოდე, გალ. 2,2; ნ. ქრისტე არსა ცოდვისა მსახურ, გალ. 2,17D; ნ. ცუდად დავშუერ, გალ. 4,11; ნ. წყაროჲსაგან... გამოდინ ტკბილი და მწარჱ, იაკ. 3,11.

2. **ნუუკუე** რომ არ, ვაითუ: ნუუკუე ქვაჲ დაჰკრიბონ მათ, საქმე 5,26; ნ. ღმრთის მოლალეცა ვიპოვნეთ, საქმე 5,39; ნ. მოიწიოს თქუენ ზედა სიტყუაჲ იგი, საქმე 13,40; ნ. განიჭრეს პავლე მათგან, საქმე 23,10; ეშინოდა, ნ. კბოდოვანსა განცჳვენ, საქმე 27,17; 27,29; ნ. გან-ვინმე-ცურდეს, საქმე 27,42; ნ. ჴელმწიფებაჲ ეგე თქუენი დაბრკოლება რაჲმე ექმნეს უძლურთა მათ, 1 კორ. 8,9; ნ. სხუათა უქადაგებდე, 1 კორ. 9,27; ეკრძალენ, ნ. დაეცეს, 1 კორ. 10,12; ნ. ... დაითქას ეგევითარი იგი, 2 კორ. 2,7; ნ. ... მრცხუენოდის ჩუენ, 2 კორ. 9,4;

ნ. პირისპირ ვიკადრო, 2 კორ. 10,2Ⴂ; ნ. განრყუნნეს გონებანი თქუენნი, 2 კორ. 11,3; ნ. მოეიდე და არა ეითარ-იგი მე მნებავს გპოვნე თქუენ... ნ. [იყვნენ] ჴდომაჲ და შური, 2 კორ. 12,20; ნ. დამამდაბლოს მე ღმერთმან, 2 კორ. 12,21; ნ. ურთიერთას განილინეთ, გალ. 5,15; ნ. შენცა განიცადო, გალ. 6,1; ნ. განგცადნა თქუენ განმცდელმან მან, 1 თეს. 3,5; ნ. ბოროტისა წილ ვისმე ბოროტი მიაგოთ, 1 თეს. 5,15; ნ. იყოს ვის თანა-მე... გული უკეთური, ებრ. 3,12.

3. ნუუკუე ნუ: ნუუკუე იყოფით მსგავს მათა, ეფეს. 5,7; ნ. იჯმნეთ მეტყუელისა მისგან, ებრ. 12,25.

ნულარა ნულარ: ნულარა იპარავნ, ეფეს. 4,28; ნულარამცა ურთიერთას განვიკითხავთ, ჰრომ. 14,13; ნ. ხუალთ, ეფეს. 4,17.

ნუცა ნურც: ნუცა წარუდგინებთ ასოთა მაგათ თქუენთა საჭურველად სიცრუისა ცოდვასა, ჰრომ. 6,13; ნ. ვინ ბოროტსა ბოროტისა წილ მიაგებთ, ჰრომ. 12,17Ⴂჩ; შუენიერად ვიქცეოდით ნუ სიმღერითა... ნ. საწოლითა ბილწებისაჲთა, ჰრომ. 13,13; ნუ ორგულებითა, ნ. გულის სიტყჳთ [შეიწყნარებთ], ჰრომ. 14,1D; ვზატიკობდეთ ნუ ცომითა მით ძუელითა, ნ. ცომითა სიბოროტისაჲთა, 1 კორ. 5,8; ნუ თანა-აღერევით ნ. ანგაჰრთა, 1 კორ. 5,10; ნუ თანა-აღერევით... ნ. მტაცებელთა, იქვე Ⴂ; ნ. კერპთ-მსახურ იქმნებით, 1 კორ. 10,7; ნ. ისიძავთ, 1 კორ. 10,8; ნ. გამოსცდით ქრისტესა, 1 კორ. 10,9; ნ. სდრტჳნავთ, 1 კორ. 10,10; ნ. ერთსა დაბრკოლებასა ვის სცემთ, 2 კორ. 6,3CD; გამოურჩევიეს გულითა, ნუ მწუხარებით, ნ. უნებლებით, 2 კორ. 9,7; ნ. სცემთ ადგილს ეშმაკსა, ეფეს. 4,27; ნურარაჲთ ჴდომით, ნ. უცნებით, არამედ სიმდაბლით, ფილიპ. 2,3; ნ. გემოსა იხილავ, ნ. შეეხები, კოლ. 2,21; ნ. აღშფოთნებით, ნ. სულითა, ნ. სიტყჳთა, ნ. წიგნითა, 2 თეს. 2,2; ნ. (+ლა ႢCD) დაჰჴსნდები მის მიერ მხილებასა, ებრ. 12,5; ნ. ერჩიედ ჰურიაებრთა ზღაპართა, 1 ტიმ. 1,4; ნ. ეზიარები სხჳსა ცოდვათა, 1 ტიმ. 5,22; ნ. ესვედ სიმდიდრესა უჩინოსა, 1 ტიმ. 6,17; ნ. მე, კრული ესე მისი, 2 ტიმ. 1,8; ნ. თავჴედ, ნ. გულ-მწყრალ [არს], ტიტე 1,7; ნუ ჰფუცავთ ნ. ცასა, ნ. ქუეყანასა, ნ. სხუასა ფიცსა, იაკ. 5,12; ნ. გეშინინ ნ. ერთისა შიშისა, 1 პეტ. 3,6ႨႭ; ნ. გინებასა [მიაგებთ] საგინებელისა წილ, 1 პეტ. 3,9; ნუ გეშინინ, ნ. შესძრწუნდებით, 1 პეტ. 3,14; ილუწიდით ნუ იძულებით... ნ. საძაგელებისა შეძინებითა, 1 პეტ. 5,2; ნ. ეითარმცა ეუფლებით მღდელთა მათ ზედა, 1 პეტ. 5,3; ნუმცა იყუარობთ სიტყჳთა, ნ. ენითა ხოლო, 1 იოვ. 3,18; ნ. მოიკითხავთ მას, 2 იოვ. 1,10; ნუ ავნებთ ქუეყანასა, ნ. ზღუასა, ნ. ხეთა, გამოცხ. 7,3; ესევითარისა თანა ნუცაღა (-ღა Ⴂ) შჭამთ, 1 კორ. 5,11; ანგაჰრებაჲ ნ. სახელ-ედებინ, ეფეს. 5,3ႨCD ნ. გემოს იხილავ, კოლ. 2,21ႡႨ; ნ. (-ღა ႡႨႢႾႰႭ) ჭამნ, 2 თეს. 3,10; ნ. ერთსა რას მიზეზ-სცემედ, 1 ტიმ. 5,14; ნ. რაჲ არს სოფლისაჲ მის, 1 იოვ. 2,15.

ო

ო. ონ ქართული ანბანის მე-16 ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 70.

ო სხვათა სიტყვის ნაწილაკი. გადმოსცემს მესამე პირის ნათქვამს: ამათ სთრავსო. საქმე 2,15; რომლისა-იგი ნათესავცა ვართო. საქმე 17,28ႸႪႭ; რაჲამს-იგი თქუ-ას „ახალიო“. საქმე 8,13CD.

ობოლ-ი: მიხედვაჲ ობოლთაჲ (ობოლთა ႪႭ) და ქურივთაჲ, იაკ. 1,27.

ობოლ ქმნა გადატ. განშორება ვისგანმე: ხოლო ჩუენ... ობოლ ლათუ ვიქმნენით თქუენგან წუთერთ ჟამ. 1 თეს. 2,17.

-ობრივ მსგავსების აღმნიშვნელი სუფიქსი: კა-ცობრივ ვიტყჳ. გალ. 3,15.

1. ოდენ მარტო, მხოლოდ: სწორედ: შაბათის გზა ოდენ. საქმე 1,12; აღვიდოდეს ჟამსა ო. ლოცვისასა. საქ-მე 3,1; მას ჟამსა ო. ჴელი მიყო ჰეროდე მეფემან, საქმე 12,1; დავადგერით მუნ შჳდ დღე ო., საქმე 21,4; დავად-გრეთ მათ თანა შჳდ დღე ო., საქმე 28,14Ⴂ; ქრისტჱ... ჟამსა ო. უღმრთოთათჳს მოკუდა. ჰრომ. 5,6; არა ხოლო ესე ო., ჰრომ. 5,11; უკუეთუ ო. მის თანა ვივნოთ, ჰრომ. 8,17D; ჟამსავე ო. ამას მოვიდე, ჰრომ. 9,9; ნეშტი ო. ცხოვნდეს, ჰრომ. 9,27; დაშიტევებიეს... შჳდ ათას ო. მამაკაც, ჰრომ. 11,4; თქუენდა ო. ვარ, 1 კორ. 9,2; უკუ-ეთუ ო. დასაბამი იგი ძლიერებისაჲ შევიკრძალოთ, ებრ. 3,14D.

2. ოდენ დაახლოებით, -ოდე: ვითარ ას ოც ოდენ კაც, საქმე 1,16; ნათელ-იღეს... ვითარ სამ ათასთა ო., საქმე 2,41; იყო რიცხჳ იგი... ვითარ ხუთ ათას ო., საქ-მე 4,4; იყო ვითარ სამის ო. ჟამის დაყოვნება, საქმე 5,7; შევიდეს ცისკარსა ო. ტაძრად, საქმე 5,21; მისდევ-დეს კაცნი რიცხჳთ ვითარ ოთხას ო., საქმე 5,36; ვი-თარ მეცხრესა ო. ჟამსა მის დღისასა, საქმე 10,3; აღჴდა პეტრე ერდოსა ზედა თაყუანის-ცემად ცხრა ჟამს ო., საქმე 10,9; ოთხას ერგასის წელ ო., საქმე 13,20; ორმეოც წელ ო., საქმე 13,21C; შუვა ღამეს ო. პავლე და შილა ილოცვიდეს, საქმე 16,25; შოვა ღამეს ო. ჰგო-ნებდეს მენავენი იგი, საქმე 27,27.

3. ოდენ მაინც, თუნდაც: აჩრდილი ოდენ ვისმე მი-ადგეს მათგანსა, საქმე 5,15; ვითარცა უგუნური ო. თავს-მიდევით მე, 2 კორ. 11,16.

4. ოდენ ის-ის იყო, უკვე; მაშინ: იყო მათ დღეთა ოდენ დასნეულებაჲ მისი, საქმე 9,37; მაშინ ო. მოსრულ იყო იგი, საქმე 18,3; ვითარცა მი-ოდენ-ვიდოდეს მგზავრ, საქმე 8,36; მი-ოდენ-ვიდოდა იგი, საქმე 9,3; ვითარცა მარხვანი წარ-ოდენ-სრულ იყვნეს, საქმე 27,9.

1. ოდეს როცა, როდესაც: ოდეს შევიდეს, საქმე 1,13; ო. მოვიდეს მაკედონიაჲთ შილა და ტიმოთე, საქმე 18,5; ო. აღესრულნეს დღენი იგი შჳდნი, საქმე 21,5; ო. მოვიდა ჰრომედ, საქმე 28,16; ო. შჯიდეს ღმერთი დაფა-რულსა მას კაცთასა. ჰრომ. 2,16; ო. მოიწია მცნებაჲ, ჰრომ. 7,9; ო. წარვიდოდი სპანიად, ჰრომ. 15,24; ო. მო-ვიდე, 1 კორ. 11,34; 16,2; ო. ვიქმენ მამაკაც, 1 კორ. 13,11; ო. მოიცალოს, 1 კორ. 16,12; ო. მოიწია აღსასრუ-ლი იგი ჟამთაჲ, გალ. 4,4; ო. კუალად შემოჰყავს პირ-მშოჲ იგი სოფლად, ებრ. 1,6; ო. სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა არა თავს-იდებდენ, 2 ტიმ. 4,3; ო. მოვავ-ლინო შენდა არტემა, ტიტე 3,12; ო. შვეს, გამოცხ. 12,4.

ოდეს-იგი მონანი იყვენით ცოდვისანი, ჰრომ. 6,20; ო. გურწმენა, ჰრომ. 13,11D; ო. ჰყვებოდეთ, 1 კორ. 12,2D; ო. ვიყავ ყრმა, 1 კორ. 13,11; ო. ყრმადა ვიყვე-ნით, გალ. 4,3; ო. სადამე ხჳდოდეთ, ეფეს. 2,2; ო. სცხოვნდებოდეთ მას შინა, კოლ. 3,7; ო. შეემთხჳა მას მელქისედეკ, ებრ. 7,10CD; ო. მეორედ წარდგინებად იყო, 2 ტიმ. 4 (დასასრ.); ო. მიქაელ მთავარანგელოზი ეშმაკსა მას ეშჯოდა, იუდა 1,9.

ოდესდა-ესე გურწმენა, ჰრომ. 13,11.

2. ოდეს როდის: ოდეს უკუე შეერაცხა, ჰრომ. 4,10; ო. ვის ჰრქუა ანგელოზთაგანსა, ებრ. 1,5Ⴊ; ო. ანუ რომელსა ჟამსა ეუწყებოდა მათ შორის სული ქრის-ტჱსი, 1 პეტ. 1,11.

ოდესვე ყოველთვის: ვითარცა-ეგე ოდესვე მორჩილ ხართ, ფილიპ. 2,12.

ოდესმე ოდესღაც, წინათ, ერთ დროს: ცხოველ ვი-ყავ ოდესმე თჳნიერ შჯულისა, ჰრომ. 7,9CD; თქუენცა ო. ურჩ ექმნენით ღმერთსა, ჰრომ. 11,30; ესრე ო. იყვე-ნით, 1 კორ. 6,11; გესმინა თქუენ სლვაჲ ჩემი ო., გალ. 1,13; რომელსა-იგი ო. ტყუენვიდა, გალ. 1,23; გუდევნიდა ჩუენ ო., გალ. 1,23CD; რომელნი მყოფელ ო. იყვნეს, გალ. 2,6; ვითარცა-იგი ო. ჴორციელად შობილი იგი სდევნიდა, გალ. 4,29; თქუენ ო. მკუდარ იყვენით, ეფეს. 2,1; რომელთა შინა ო. ხჳდოდეთ, ეფეს. 2,2CD; ვიქცე-ოდეთ ო. გულის თქუმითა მით, ეფეს. 2,3; თქუენ, ო. წარმართნი ეგე ჴორცითა, ეფეს. 2,11; იყვენით ო. შორს, ეფეს. 2,13; იყვენით ო. ბნელ, ეფეს. 5,8; ვითარ-ცა-იგი ო. მორჩილ ხართ, ფილიპ. 2,12Ⴍ; თქუენ ო. იყ-ვენით უცხო-ქმნულ, კოლ. 1,21; რამეთუ ვიყვენით ო. ჩუენცა უცნობელ, ტიტე 3,3; რომელი-იგი ო. უჴმარ შენდა, ფილემ. 1,11CD; რომელნი-ეგე ო. არა ერ ღმრთის... რომელნი-ეგე ო. არა შეწყალებულ, 1 პეტ. 2,10ႢႪႭ; ესრევე ო. წმიდანიცა იგი დედანი შეიმკობ-დეს თავსა თჳსსა, 1 პეტ. 3,5; ურჩ ო. იყუნეს, 1 პეტ. 3,20.

ოდეს-სადა როდის, ოდეს: ოდეს-სადა ვის ჰრქუა ანგელოზთაგანსა, ებრ. 1,5; ო. ანგელოზთაგანსა ჰრქუა სადამე, ებრ. 1,13.

ოთხ-ი: ოთხ ჟამითგან, საქმე 10,30Ⴂ; ოთხით ჟა-მითგან, საქმე 10,30; ოთხნი ასულნი, საქმე 21,9; კაცნი ო., საქმე 21,23; ო. კავნი, საქმე 27,29; ო. ცხოველნი, გამოცხ. 4,6; 19,4; ო. ანგელოზნი, გამოცხ. 7,1; ოთხნი იგი ცხოველნი, გამოცხ. 5,8; ო. იგი ქარნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 7,1; ო. იგი ანგელოზნი, გამოცხ. 9,14; 9,15; ოთხთა მათ ცხოველთა, გამოცხ. 5,14; ოთხთა ოთხეულ-თა ერისაგანთა, საქმე 12,4; ო. მათ ცხოველთა, გამოცხ. 4,8; ო. კიდეთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 7,1; 20,8; ო. მათ ანგელოზთა, გამოცხ. 7,2; წინაშე ოთხთა მათ ცხოველ-თა და მღდელთასა, გამოცხ. 14,3; ერთმან ოთხთა მათ

ცხოველთაგანმან. გამოცხ. 15,7; შორის საყდრისა და ოთხთა მათ ცხოველთა და მღდელთაისა, გამოცხ. 5,6; შორის ო. მათ ცხოველთაისა, გამოცხ. 6,6; გარემოის საყდრისა... და ო. მათ ცხოველთაისა, გამოცხ. 7,11; ო. მათ რქათაგან, გამოცხ. 9,13; ოთხთაგან კიდეთა დამოკიდებული, საქმე 11,5ႢႪႭ; ოთხთავე კიდეთა დამოკიდებული, საქმე 11,5.

ოთხ ათას-ი: ოთხ ათასნი იგი კაცნი სიკარიელნი, საქმე 21,38KEHI.

ოთხას-ი: რიცხჳთ ვითარ ოთხას ოდენ, საქმე 5,36; ო. წელ, საქმე 7,6; ოთხასნი იგი კაცნი, საქმე 21,38.

ოთხას ერგასის-ი ოთხას ორმოცდაათი, 450: ოთხას ერგასის წელ ოდენ, საქმე 13,20.

ოთხას ოცდაათ-ი: შემდგომად ოთხას ოცდაათისა წლისა, გალ. 3,17.

ოთხას სამოცდაათ-ი მუჴლი ოთხას სამოცდა[ა]თი, 1 კორ. (დასასრ.) Ⴀ.

ოთხეულ-ი (ჯარისკაცთა) ოთხეული, τετράδιον: მისცა იგი ოთხთა ოთხეულთა ერისაგანთა ცვად, საქმე 12,4.

ოთხმოც და შჳდ-ი ოთხმოცდაშვიდი, 87: მუჴლი ოთხმოც და შჳდი, ტიტე (დასასრ.) CD.

ოთხფერჴ-ი ოთხფეხი: მას შინა იყო ყოველი ოთხფერჴი, საქმე 10,12; ვიხილე ყოველივე ო. ... ქუეყანისაჲ, საქმე 11,6; მსგავსად ხატისა მის განხრწნადისა კაცისა... და ოთხფერჴთა, ჰრომ. 1,23.

ოლარ-ი წელზე მოსარტყმელი ტილო: უძლურთაცა ზედა მოაქუნდა ოფლისა მისისაგან ვარშამაგებითა და ოლარებითა, საქმე 19,12.

ოლვა თვალზე ერთგვარი ზეთის (სოლავის) წასმა, ი: რაჲთა იოლნე თუალნი შენნი, გამოცხ. 3,18.

ორ-ი: ორ კაც, საქმე 1,10; ო. ძე, საქმე 7,29; გალ. 4,22; ო. წელ, საქმე 19,10; 28,30; ო. დღე, საქმე 28,13ႢႪႭ; ორი წელი, საქმე 24,27; კორინთელთაჲ თავი ორივე, 2 კორ. 13 (დასასრ.) Ⴂ; შექმნა ო. ერთად, ეფეს. 2,14; რაჲთა ორივე იგი დაჰბადოს, ეფეს. 2,15; ორის ნაწილის პატივის ღირს იყვნედ, 1 ტიმ. 5,17ႭႢCD; პირითა ორისა... მოწამისაჲთა, 2 კორ. 13,1; ო. ნაწილისა პატივისა ღირს იყვნედ, 1 ტიმ. 5,17; ო. და სამისა მოწამისა, 1 ტიმ. 5,19D; შემდგომად ერთისა და ო. სწავლისა, ტიტე 3,10CD; ორითა მით საქმითა, ებრ. 6,18; ო. ანუ სამითა მოწამითა, ებრ. 10,28; ო. და სამითა მოწამითა, 1 ტიმ. 5,19; ერთითა და ო. სწავლითა, ტიტე 3,10; უძლური ორითავე ფერჴითა, საქმე 14,8ႢႪႭ; ორ ჟამადმდე, საქმე 19,34ႢႪႭ; ორნი კაცნი, საქმე 1,23; 9,38; ო. მსახურნი, საქმე 19,22; ო. გინა თუ უმრავლჱს სამნი, 1 კორ. 14,27; წინაჲსწარმეტყუელნი ო. გინა სამნი, 1 კორ. 14,29; ო. იგი შჯულნი, გალ. 4,24; ო. იგი ზეთისხილნი და ო. სასანთლენი, გამოცხ. 11,4; ო. ფრთენი, გამოცხ. 12,14; დაადგინეს ორნივე (-ვე ႢႪႭ საქმე 1,23; შთაჴდეს ო. წყალსა მას, საქმე 8,38; ორნი-ღა ვაებანი, გამოცხ. 9,12; იყვნენ ორნივე იგი ერთ ჴორც, 1 კორ. 6,16; ეფეს. 5,31; დაავნეს ო. იგი... ღმრთისა, ეფეს. 2,16; ცოცხლივ შთავარდეს ო. (-ვე A) იგი ტბასა მას, გამოცხ. 19,20; ორთა წინაწარმეტყუელთა ტანჯნეს მკჳდრნი, გამოცხ. 11,10; მოუწოდა ორთა მონათა მისთა, საქმე 10,7; მოუწოდა ო. ვიეთმე ასისთავთა, საქმე 23,23; მივსცე ო. მათ მოწამეთა ჩემთა, გამოცხ. 11,3; სძლო ორთავე მათ, საქმე 19,16; შორის ერისაგანთა ორთა, საქმე 12,6; გამოირჩიე ერთი ო. ამათგანი, საქმე 1,24G; ო. (-ვე ႢႤ) მათ საქმეთა მიერ შეუძრავთა, ებრ. 6,18ႨD; შეპყრობილ ვარ მე ორთა ამათგან, ფილიპ. 1,23; გამოირჩიე ამათ ორთაგანი ერთი, საქმე 1,24.

ნ.კ. ორგული, ორგულება, ორის-მეტყუელი, ორმეოცი.

ორას-ი: ორასი ერისაგანი... და ფაროსანი ო., საქმე 23,23.

ნ.კ. ათას ორას და სამეოც.

ორას ოთხმოცდა ცამეტ-ი: მუჴლი ორას ოთხმოცდა ცამეტი, გალ. (დასასრ.) ႢႠ.

ორას სამეოც და ათექუსმეტ-ი ორას სამოცდათექვსმეტი, 276: ვიყვენით... ნავსა მას შინა რიცხჳთ ორას სამეოც და ათექუსმეტ, საქმე 27,37.

ორ-გზის ორჯერ: ორ-გზის (+ცა CD) საჴმარად ჩემდა მომიძლუანეთ, ფილიპ. 4,16; ვინებეთ მისლვაჲ ერთ-გზის და ო., 1 თეს. 2,18; ხენი ზამთრისანი... ო. მომწყდარნი, იუდა 1,12.

1\. **ორგულ-ი** ცბიერი, ორპირი, პირმოთნე: ორგულ იქმნეს სხუანიცა ჰურიანი, გალ. 2,13.

2\. **ორგულ-ი** ეჭვიანი, ორჭოფი, მერყევი: კაცი ორგული, იაკ. 1,8; მრქუა მე სულმან... არარას ორგულებად, საქმე 11,12ႢႪႭ; განმართენით გულნი, ორგულნო, იაკ. 4,8.

1\. **ორგულება** ორგულობა, ეჭვობა, ორჭოფობა, მერყეობა, 0—1: და ნურას ორგულებ (ორგულობ D), საქმე 10,20; ხოლო რომელი ორგულებდეს, ჰრომ. 14,23; ხოლო რომელი-იგი ო. (ორგულობდეს M), იაკ. 1,6.

2\. **ორგულება** ცბიერება, ორპირობა, პირმოთნეობა: განიშორეთ ყოველი... ორგულებაჲ, 1 პეტ. 2,1; ბარნაბაცა მი-ვე-ერჩდა მათსა მას ორგულებასა, გალ. 2,13; ორგულებითა და სიტყჳთა ტყუილისაჲთა, 1 ტიმ. 4,2.

3\. **ორგულება** ეჭვი, ორჭოფობა, მერყეობა; დავა, ცილობა: ითხოვდინ ხოლო სარწმუნოებით და ნუ ორგულებით, იაკ. 1,6; უძლური იგი სარწმუნოებითა შეიწყნარეთ, ნუ ო. (ორგულებითა AB), ჰრომ. 14,1ႢD.

4\. **ორგულება** წინასწარ შეგონებული (საწინააღმდეგო) აზრი, მიკერძოება: რაჲთა ესე დაიმარხო თჳნიერ ორგულებისა, 1 ტიმ. 5,21.

5\. **ორგულება** სასჯელი, გმობა: რაჲთა არა ორგულებასა შესცჳვეთ, იაკ. 5,12.

ორის-მეტყუელ-ი ორპირი, მატყუარა: დიაკონნი ეგრეთვე წმიდა, ნუ ორისმეტყუელ, 1 ტიმ. 3,8.

ორკეც-ი ორმაგი: შეკეცეთ ორკეცი იგი, ვითარცა მან ქმნა... რომელ გიწდაჲ, უწდიეთ მას ო., გამოცხ. 18,6.

ორმეოც-ი ორმოცი, 40: ორმეოც წელ, საქმე 7,36; 7,42ႢႪႭ; ებრ. 3,9; 3,17; ორმეოცსა წელსა, საქმე 7,42; ხუთ-გზის ო. ერთი მოკლებული ცემაჲ მოვიღე, 2 კორ. 11,24; ორმეოცისა წლისა, საქმე 4,22; ო. წლისა ჟამთა, საქმე 13,18; იყვნეს უმრავლჱს ო., საქმე 23,13;

კაცნი უმრავლჱს ო., საქმე 23,21; ხუთ გზის ო. ერთი მოკლებული ცემაჲ მოვიღე, 2 კორ. 11,24ႢႪႭ; ორმეოც-ნი ჟამნი, საქმე 7,23; ო. წელნი, საქმე 7,30; ორმეოცთა დღეთა, საქმე 1,3.

ორმეოც (ორმოც) და ორ-ი ორმოცდაორი, 42: ორმეოც და ორ თთუე, გამოცხ. 11,2; 13,5; ორმოც და ორ თთუე, გამოცხ. 11,2C.

ორპირ-ი ორპირიანი (მახვილი). ორლესული: მახჳლი ორპირი ალლესული, გამოცხ. 1,16; 2,12; 19,15; უმკუეთელჱს უფროს ყოვლისა მახჳლისა ორპირისა, ებრ. 4,12.

ორძ გაზრდა, 0–1: ყოველი შჱნებული... ორძის ტაძრად, ეფეს. 2,21; ყოველი გუამი... ო. სიორძილსა მას ღმრთისასა, კოლ. 2,19.

ოტება განდევნა, ა–2: ბანაკები აოტეს, ებრ. 11,34.

ოფლ-ი: უძლურთაცა ზედა მიაქუნდა ოფლისა მი-სისაგან, საქმე 19,12.

ოქრო: ოქროჲ და ვეცხლი არა მაქუს ჩუენ, საქმე 3,6; ო. თქუენი... დაგესლებულ არს, იაკ. 5,3; რაჲთა იყიდო ჩემგან ო., გამოცხ. 3,18; ქალაქი იგი ო. წმიდაჲ, გამოცხ. 21,18; უბანი ქალაქისაჲ მის ო. წმიდაჲ, გა-მოცხ. 21,21; ვითარმცა ვჰგონებდით ოქროსა გინა ვეცხ-ლსა, საქმე 17,29; უკუეთუ ვინმე აშჱნებდეს საფუძველ-სა მას ზედა ო., 1 კორ. 3,12; ოქროჲსა ბეჭდითა, იაკ. 2,2ႢႪႭ; რომელ-ესე არს არა... ო. შესხმითა, 1 პეტ. 3,3; უპატიოსნეს ოქროჲსა მის წარწყმედადისა, 1 პეტ. 1,7; აქუნდა... კიდობანი იგი შჯულისაჲ, შემოსილი... შინაჲთ ოქროჲთა, ებრ. 9,4; ღირსებით შემკობად თავთა თჳსთა, ნუ განთხზვითა, ო. ანუ მარგალიტითა, 1 ტიმ. 2,9; არა... ო. იჴსნენით თქუენ, 1 პეტ. 1,18; ემოსა პორფი-რი... შემკული ო., გამოცხ. 17,4; ვაჲ ქალაქი იგი დი-დი... შემკული ო., გამოცხ. 18,16; ოქროჲსაჲ (ოქროსა ႢႪ) აქუნდა სასაკუმეველჲ... რომელსა შინა იყო ტაკუკი ო. (ოქროსა ႢႪ), ებრ. 9,4; ჭურჭელი ო. (ოქროსა ႢႪ), 2 ტიმ. 2,20; ბეჭედი ო., იაკ. 2,2; სარტყელი ო., გამოცხ. 1,13; სასაკუმეველჲ ო., გამოცხ. 8,3; გჳრგჳნი ო., გამოცხ. 14,14; სარტყელები ო., გამოცხ. 15,6; ბარ-ძიმი ო., გამოცხ. 17,4; ოქროჲსა და სამოსლისაჲ არავი-სი გულმან მითქუა, საქმე 20,33; ტჳრთები ო. და ვეცხ-ლისაჲ, გამოცხ. 18,12; საკურთხეველსა მას ზედა ოქრო-ჲსასა, გამოცხ. 8,3; შესხმითა ოქროჲსაჲთა, 1 პეტ. 3,3ႢႪႭ; შჳდნი სასანთლენი ოქროჲსანი, გამოცხ. 1,12; შჳდნი ესე სასანთლენი ო., გამოცხ. 1,20; გჳრგჳნნი ო., გამოცხ. 4,4; 9,7; ლანკნანი ო., გამოცხ. 5,8; შჳდნი ლანკნანი ო., გამოცხ. 15,7; შჳდთა მათ სასანთლეთა შორის ოქროჲსათა, გამოცხ. 2,1; კერპთა ოქროჲსა და ვეცხლისა და ქვისა და შეშისათა, გამოცხ. 9,20; ოთხთა მათ რქათაგან საკურთხეველისა მის ო., გამოცხ. 9,13.

ოქრო-ქვა ქრიზოლითი, ერთგვარი ძვირფასი ქვა მომწვანო-ყვითელი ფერისა, რომელსაც მოოქროსფრო ჩრდილი დაჰყვება, χρυσόλιθος: საფუძველი პირველი იასპი... მეშჳდჱ ოქრო-ქვაჲ, გამოცხ. 21,20.

ოც-ი: ოც მჴარ, საქმე 27,28.

ნ.კ. ას ოცი.

ოც და ათჩჳდმეტ-ი ოცდაჩვიდმეტი, 37: მუჴლი ოც და ათჩჳდმეტი, ფილემ (დასასრ.) ႣႪႱ.

ოც და ოთხ-ი: სავარძენი ოც და ოთხნი, გამოცხ. 4,4; ო. მღდელნი, გამოცხ. 4,4; 5,8; ო. იგი მღდელნი, გამოცხ. 4,10; 11,16; 19,4.

ოც და სამი ათას-ი: დაეცნეს ერთსა შინა დღესა ოც და სამი ათასი, 1 კორ. 10,8CD; დაეცნეს ერთსა დღესა შინა ოც და სამ ათასნი, 1 კორ. 10,8.

ოხა შუამდგომლობა, მოციქულობა, ი: რომლისა-თჳს-ესე ვიოხ ჯაჭუთა შინა, ეფეს. 6,20D; ქრისტესთჳს ვიოხთ, 2 კორ. 5,20D.

1. ოხრა ჟღერა, ხმიანობა, 0–1: ვიქმენ ვითარცა რვალი, რომელ ოხრინ, 1 კორ. 13,1.

2. ოხრა დიდი ხმაურობა; საყვირის ხმობა: და იყო მეყსეულად ზეცით ოხრაჲ, საქმე 2,2; სადა-იგი საყჳრი-სა ო. და ჴმაჲ სიტყუათაჲ, ებრ. 12,19; საყჳრისა ოხრა-სა და ჴმასა სიტყუათასა... იჯმნეს, ებრ. 12,19CD.

ოჴერ-ი დაცარიელებული; მიტოვებული: იყავნ სა-ყოფელი მათი ოჴერ, საქმე 1,20; მრავალ არიან შვილნი ოჴრისანი (+მის ႢႪ), გალ. 4,27.

პ

პ, პარ ქართული ანბანის მე-17 ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 80.

პარვა, ი: რომელი ჰქადაგებ არა-პარვასა, იპარავ. ჰრომ. 2,22; მპარაჳი იგი ნულარა იპარავნ, ეფეს. 4,28; არა იპარო. ჰრომ. 13,9.

ნ. ჯ. არა-პარვა, მპარაჳი.

პართ-ი პართიის მკვიდრი: რომელნი-ესე ვართ პართნი და უჲკნი, საქმე 2,9ႢႭ.

პასექ-ი შესაწირავი მსხვერპლი: პასექად... ჩუენთჳს დაიკლა ქრისტჱ. 1 კორ. 5,7Ⴈნ.

1. **პატივ-ი** პატივისცემა, დაფასება, დიდება: თქუენდა უკუე არს პატივ, 1 პეტ. 2,7Ⴂ; თქუენდა არს პატივი, იქეე; მოქმედთა საქმისა კეთილისათა [მიაგოს] პ., ჰრომ. 2,7; პ. და მშჳდობაჲ ყოველსა მოქმედსა კეთილისასა, ჰრომ. 2,10; მისცემდით ყოველთა თანა-ნადებსა; სახარკოსა – ხარკი... პატივსა – პ., ჰრომ. 13,7; ნაკლულევანსა მას უმეტჱსი მისცა პ., 1 კორ. 12,24; არა თუ პ. რაჲმე განსაძღებელად ჴორცთა, კოლ. 2,23Ⴍ; უფროჲსი პ. აქუნ, ებრ. 3,3; არავინ თავით თჳსით მოილის პ., ებრ. 5,4; მხოლოსა ღმერთსა პ. და დიდებაჲ, 1 ტიმ. 1,17; რომლისაჲ არს პ., 1 ტიმ. 6,16; რომელთა-ეგე სწორი პ. ხუედრებულ არს თქუენდა სარწმუნოებაჲ, 2 პეტ. 1,1; მოიღო ღმრთისაგან მამისა პ., 2 პეტ. 1,17; რაჟამს მისცენ ცხოველთა მათ... პ., გამოცხ. 4,9; კურთხევაჲ და პ. უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 5,13; პ. და ძალი ღმრთისა ჩუენისაჲ უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 7,12; მეფეთა ქუეყანისათა დიდებაჲ და პ. წარმართთაჲ მისა მიიღონ. გამოცხ. 21,24; მიიღონ დიდებაჲ და პ. წარმართთაჲ მუნ, გამოცხ. 21,26; მისცემდით ყოველთა თანა-ნადებსა: სახარკოსა – ხარკი... პატივსა – პატივი, ჰრომ. 13,7; ცოლსა ქმარი იგი თანა-ნადებსა პ. მისცემდინ, 1 კორ. 7,3CD; ამას უმეტჱსსა პ. მივსცემ, 1 კორ. 12,23; დედათასა მისცემდით პ., 1 პეტ. 3,7; ორისა ნაწილისა (-ა ႭႨCD) პატივისა (პატივის ႭႨCD) ღირს იყვნედ, 1 ტიმ. 5,17; ყოვლისა პ. ღირსად შეჰრაცხნედ. 1 ტიმ. 6,1; მიღებად დიდებისა და პ., გამოცხ. 4,11; ღირს არს კრავი იგი დაკლული მიღებად... პ., გამოცხ. 5,12; არა თუ პატივით (პატივითა CD) რაჲთმე განსაძღებელად ჴორცთა, კოლ. 2,23; ჭურჭელი მოგებად სიწმიდით და პ. (პატივითა Ⴈ), 1 თეს. 4,4; მრავლითა პატივითა პატივ-გუცეს ჩუენ. საქმე 28,10; პ. გჳრგჳნოსან ჰყავ იგი, ებრ. 2,7; ვხედავთ იესუს... პ. გჳრგჳნოსანსა, ებრ. 2,9; გამოცდილებაჲ ეგე სარწმუნოებისა თქუენისაჲ, იპოოს... პატივად. 1 პეტ. 1,7.

2. **პატივ-ი** ჩინი, ხარისხი, თანამდებობა; მოქალაქეობა: პატივი კეთილი თავისა თჳსისაჲ მოიგონ. 1 ტიმ. 3,13; პატივი ესე მოვიპოვე, საქმე 22,28; მოიგო სისხლითა თჳსითა წესსა მას ზედა სამღდელოსა და პატივსა. საქმე 20,28Ⴂ; მოვიდეს აგრიპა და ბერენიკე დიდითა პატივითა, საქმე 25,23.

პატივის-მოყუარე მსურველი, მოსურნე: ესრეთ რაჲ პატივის-მოყუარე ვარ ხარებად, ჰრომ. 15,20Ⴈნ.

პატივის-ცემა, 0–(3)2: პატივ-სცემდ მამა-დედათა, 1 ტიმ. 5,4CD; პატივ-სცემდეს... დაბადებულითა, ჰრომ. 1,25CD; პატივ-სცემდ მამა-დედათა, 1 ტიმ. 5,4Ⴡ; ყოველთა პატივ-სცემდით... მეფესა პ., 1 პეტ. 2,17; პატივ-სცემდედ მამა-დედათა, 1 ტიმ. 5,4; მრავლითა პატივითა პატივ-გუცეს ჩუენ, საქმე 28,10; პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა, ეფეს. 6,2; ქურივთა პ., 1 ტიმ. 5,3.

ი ვნ.: ამით პატივ-ვიცემით, 2 კორ. 5,9D (ამიტომ ვცდილობთ, გვსურს).

პატივის-ცემასა ურთიერთსა უსწრობდით, ჰრომ. 12,10ႢႪႨCD; პატივის-ცემის მოყუარე იყვენით, 1 თეს. 4,11; პატივის-ცემითა ურთიერთსა უსწრობდით, ჰრომ. 12,10.

პატივ-ცემულ ვისაც რაიმე ვალად ადევს: ესრეთ პატივ-ცემულ ვარ სახარებად, ჰრომ. 15,20CD; ამისთჳსცა პ. ვართ, 2 კორ. 5,9; ესრჱთ პატივ-ცემულად სახარებად, ჰრომ. 15,20.

1. **პატივოსან-ი, პატიოსან-ი** პატივსაცემი, საპატიო, დაფასებული, პატიოსანი: პატივოსან (პატიოსან ႢႭႨCD) არს ქორწინი ყოვლითავე. ებრ. 13,4; იქმნეს იგი ჭურ პ. (პატიოსან ႪႭႨCD), 2 ტიმ. 2,21; რაოდენი პატიოსან [არს], ფილიპ. 4,8CD; აღ-ვინმე-დგა შჯულის მოძღუარი, პატივოსანი (პატიოსანი ႪႭ) ერსა შორის. საქმე 5,34; არა უფროჲს პატივოსანად (პატიოსნად K) შემირაცხიეს... თავი ჩემი, საქმე 20,24; შესაქმედ რომელნიმე პატივოსნად (პატიოსნად ႢႪCD) ჭურჭლად, ჰრომ. 9,21; ეგევითარი იგი პ. (პატიოსნად BCD) იპყრენით, ფილიპ. 2,29; რომელნიმე პ. (პატიოსნად ႪႭႨCD) და რომელნიმე უპატივოდ, 2 ტიმ. 2,20.

2. **პატივოსან-ი, პატიოსან-ი** ძვირფასი, ძვირად ღირებული: რომელ არს წინაშე ღმრთისა პატივოსან (პატიოსან ჀႨႪႭ), 1 პეტ. 3,4Ⴚ; ღმრთისაგან რჩეულ და პატიოსან [იქმნა], 1 პეტ. 2,4; ანთრაკსა პატივოსანსა (პატიოსანსა ႢႪႨ), 1 კორ. 3,12; პატიოსანსა ნაყოფსა, იაკ. 5,7; ლოდსა საკიდურსა, რჩეულსა, პ., 1 პეტ. 2,6; ქვასა პ., გამოცხ. 21,11; პატიოსნისა სისხლისა, 1 პეტ. 1,19M; ქვისა პ., გამოცხ. 21,11AB; სამოსლითა პატივოსნითა (პატიოსნითა B), 1 ტიმ. 2,9; პატიოსნითა სისხლითა, 1 პეტ. 1,19; ქვითა პ., გამოცხ. 17,4; 18,16; 21,19; პატივოსანნი (პატიოსანნი ჀႨႪႭ) აღთქუმანი, 2 პეტ. 1,4Ⴚ; ანთრაკთა პატიოსანთა, 1 კორ. 3,12CD; ჭურჭელი შეშისა პატიოსნისაჲ, გამოცხ. 18,12; ტკრთები... ქვისა პატიოსნისა და მარგალიტისაჲ, გამოცხ. 18,12.

ნ. ჯ. არა-პატიოსანი.

პატიოსნება ძვირფასეულობა: რომელთა აქუნდა ნავები ზღუასა შინა პატიოსნებისაგან მისისა, გამოცხ. 18,19.

პერ-ი ქაფი: რომელნი პერად აღმოაფქურევენ თავისა თჳსისა სირცხჳლსა, იუდა 1,13.

პითონ-ი ნ. სული პითონი.

პილოჲს ბუალ-ი სპილოს ძვალი: ჭურჭელი პილოჲს-ბულისაჲ, გამოცხ. 18,12.

1. პირ-ი პირი. рот: აღაღო პირი თჳსი ფილიპე, საქმე 8,35; რომელთაჲ პ. წყევითა... სავსე არს, ჰრომ. 3,14; რაჲთა ყოველი პ. დაიყოს, ჰრომ. 3,19; არა დაუყრა პ. ჴარსა მლეწველსა, 1 კორ. 9,9; პ. ჩუენი აღღებულ არს, 2 კორ. 6,11; ჴარსა მეკალოესა არა დაუკრა პ., 1 ტიმ. 5,18; პ. მათი იტყჳს გარდარეულსა, იუდა 1,16; აღაღო ქუეყანამან პ. თჳსი, გამოცხ. 12,16; პ. მისი, ვითარცა პ. ლომისაჲ, გამოცხ. 13,2; მიეცა მას პ. დიდად მეტყუელი, გამოცხ. 13,5; აღაღო პ. თჳსი, გამოცხ. 13,6; არა აღაღებს პირსა თჳსსა, საქმე 8,32; არასადა... არაწმიდაჲ შესრულ არს პ. ჩემსა, საქმე 10,14; არაწმიდაჲ არასადა შესრულ არს პ. ჩემსა, საქმე 11,8; უბრძანა... პ. ცემაჲ მისი, საქმე 23,2; მახლობელ არს სიტყუაჲ იგი პ. შენსა, ჰრომ. 10,8; რომელთაჲ ჯერ-არს პ. დაცემაჲ, ტიტე 1,11; არცა იპოვა ზაკუვაჲ პ. მისსა, 1 პეტ. 2,22; პ. შენსა ტკბილ იყოს, გამოცხ. 10,9; არა იპოვა პ. მათსა ტყუვილი, გამოცხ. 14,5; ეგულებოდა პავლეს აღებად პირისა, საქმე 18,14; სმენად ჴმაჲ პ. მისისაჲ, საქმე 22,14ԳLO; მომეცეს მე სიტყუაჲ აღებასა პ. ჩემისასა, ეფეს. 6,19; რომელ-იგი აღჴოცოს უფალმან სულითა პ. მისისაჲთა, 2 თეს. 2,8; პ. მისისაგან გამოვიდოდა მახჳლი, გამოცხ. 1,16; ბრძოლა-ვყო... მახჳლითა პ. ჩემისაჲთა, გამოცხ. 2,16; სმენად ჴმაჲ პირისაგან მისისა, საქმე 22,14; განიშორეთ... საძაგელისა სიტყუაჲ პ. თქუენისა, კოლ. 3,8; განვერი მე პ. ლომისა, 2 ტიმ. 4,17; მეგულების აღმოგდებაჲ შენი პ. ჩემისა, გამოცხ. 3,16; ცეცხლი გამოვალს პ. მათისა, გამოცხ. 11,5; აღმოასხა გუელმან მან პ. თჳსისა წყალი, გამოცხ. 12,15; ვიხილენ პ. ვეშაპისა და პ. მჴეცისა და პ. ცრუ-წინაწარმეტყუელისა მის სულნი არაწმიდანი სამნი, გამოცხ. 16,13; პ. მისისა გამოვიდოდა მახჳლი ორპირი, გამოცხ. 19,15; სიტყუაჲ უშუერი პირით თქუენით ნუ გამოვალნ, ეფეს. 4,29; მიერვე პ. გამოვალს კურთხევაჲ, იაკ. 3,10; რომელი აღმოასხა ვეშაპმან მან პ. თჳსით, გამოცხ. 12,16; რომელი გამოვიდოდა პ. მისით, გამოცხ. 19,21; თქუა სულმან წმიდამან პირითა დავითისითა, საქმე 1,16; აღუთქუა ღმერთმან პ. ყოველთა წინაწარმეტყუელთა მისთა მიერ, საქმე 3,18; იტყოდა ღმერთი პ. წმიდათა წინაწარმეტყუელთა მისთაჲთა, საქმე 3,21; პ. დავითის მონისა შენისაჲთა სთქუ, საქმე 4,25; გამოირჩია ღმერთმან პ. ჩემითა სმენად წარმართთა სიტყუაჲ იგი, საქმე 15,7; აღთუ-იარო პ. შენითა უფალი იესუ, ჰრომ. 10,9; პ. აღიარებ საცხორებელად, ჰრომ. 10,10; ერთითა პ. ადიდებდეთ ღმერთსა, ჰრომ. 15,6; პ. ორისა და სამისა მოწამისაჲთა დაემტკიცოს ყოველი სიტყუაჲ, 2 კორ. 13,1; დაუყვნეს პირნი ლომთანი, ებრ. 11,33; ჴელმწიფებაჲ იგი ცხენთაჲ მათ პირთა შინა მათთა არს, გამოცხ. 9,19; დაყოფად პირთა კაცთა უგუნურთა უმეცრებასა, 1 პეტ. 2,15; პ. მათთაგან გამოვალს ცეცხლი, გამოცხ. 9,17; რომელ-იგი გამოვიდოდეს პირთაგან მათთა, გამოცხ. 9,18.

2. პირ-ი პირისახე. лицо: იხილეს პირი მისი ვითარცა პ. ანგელოზისაჲ, საქმე 6,15; არღარა იხილოთ პ. ჩემი, საქმე 20,25; არღარა იხილონ მათ პ. მისი, საქმე 20,38; ვერ ეძლო პ. (პირსა EO; პირისა ԳF) მიქცევად ჴარსა (აქ წინააღმდეგობის გაწევა), საქმე 27,15; დაიბურის პ. თჳსი, 2 კორ. 3,13O; არა უხილავს პ. ჩემი ჴორციელად, კოლ. 2,1; რომელმან განიცადის პ. ქმნულებისა თჳსისაჲ, იაკ. 1,23; პ. უფლისაჲ მოქმედთა ზედა ბოროტისათა, 1 პეტ. 3,12; პ. მისი, ვითარცა მზჱ, ბრწყინავს ძალითა თჳსითა, გამოცხ. 1,16; მესამესა ცხოველსა აქუნდა პ. კაცისაჲ, გამოცხ. 4,7; და პ. მისი, ვითარცა მზჱ, გამოცხ. 10,1; იხილონ პ. მისი, გამოცხ. 22,4; ხოლო მაშინ პირსა პირისპირ, 1 კორ. 13,12CD; ვერ შეუძლებდეს იყვნეს თუალთა შედგმად... პ. მოსჱსსა, 2 კორ. 3,7; მოსე საფარველი დაიბურის პ. თჳსსა, 2 კორ. 3,13; კაცად-კაცადისა პ. ჰხედევდით, 2 კორ. 10,7; უკუეთუ ვინმე პ. გცემს თქუენ, 2 კორ. 11,20; პ. კაცისასა ღმერთმან არა თუალ-ახუნის, გალ. 2,6CD; ვიწრაფოთ პ. თქუენსა* ხილვად, 1 თეს. 2,17O; ვევედრებით ხილვად პ. თქუენსა, 1 თეს. 3,10Ⴄ; ჩუენებად პ. ღმრთისასა ჩუენთჳს, ებრ. 9,24; ესრჱთ დავარდეს პირსა ზედა თჳსსა, 1 კორ. 14,25; დავარდეს პ. ზედა, გამოცხ. 11,16; მამად მრავალთა თესლთა დაგადგინე შენ წინაშე პირსა, ჰრომ. 4,17ႢCD; მი-ვე-მიმადლებიეს თქუენდა წინაშე პ. ქრისტჱსსა, 2 კორ. 2,10; ... წინაშე პ. იესუ ქრისტჱსსა, 2 კორ. 4,6; პ. წინაშე ხოლო იქადიან, 2 კორ. 5,12ა; აღმავსო მე სიხარულითა პირისა შენისაჲთა, საქმე 2,28; ვერ შემძლებელ იყვნეს თუალთა შედგმად ძენი ისრაჱლისანი პირსა მოსჱსსა დიდებითა მით პ. მისისაჲთა, 2 კორ. 3,7; ვისწრაფეთ პ. თქუენისა ხილვად, 1 თეს. 2,17; ვევედრებით ხილვად პ. თქუენისა, 1 თეს. 3,10; შუენიერებაჲ პ. მისისაჲ, იაკ. 1,11; დაგუფარენით ჩუენ პირისაგან საყდართა ზედა მჯდომარისა, გამოცხ. 6,16; გამოიზარდოს... პ. გუელისა მის, გამოცხ. 12,14; რომლისა პ. ლტოლვილ იქმნა ქუეყანაჲ, გამოცხ. 20,11; განცხადებულითა პირითა დიდებასა უფლისასა განვიცდით, 2 კორ. 3,18; ობოლ ლათუ ვიქმნენით... წუთერთ ჟამ პ., 1 თეს. 2,17; პირნი მათნი, ვითარცა პ. კაცთანი, გამოცხ. 9,7; და დავარდეს... პირთა ზედა მათთა, გამოცხ. 7,11.

3. პირ-ი „მიერ“, „გან“ (ზოგჯერ მნიშვნელობისგან დაცლილია და უცხოენოვანი წყაროს გავლენით იხმარება): მოიწინენ ჟამნი განსუენებისანი პირისაგან უფლისა, საქმე 3,20; საშჯელი მოეჴადოს... პ. უფლისა, 2 თეს. 1,9; კეთილად იტყოდა სული წმიდაჲ პირითა ესაია წინაწარმეტყუელისაჲთა, საქმე 28,25G; იგინი წარვიდეს პ. მის კრებულისა, საქმე 5,41; მოსპნა ღმერთმან პ. მამათა ჩუენთაჲსა, საქმე 7,45.

ქადაგებდა... წინაშე პირსა შემოსლვისა მისისასა, საქმე 13,24; გამოჩინებაჲ იგი სიყუარულისა თქუენისაჲ... აჩუენეთ წინაშე პ. ეკლესიათასა, 2 კორ. 8,24; ვიყავ შეუსწავებელ წინაშე პ. ეკლესიათა, გალ. 1,22.

თუალთ-აღებენ პირსა სარგებელისა მიზეზითა, იუდა 1,16LO; თუალნი აღებენ წინაშე პირთა სარგებელისა მიზეზითა, იუდა 1,16.

წინაშე პირსა მისსა აღუდეგ, გალ. 2,11.

4. პირ-ი „-გვარი“, „-ფერი“: რაჲთა მრავლითა პირითა ჩუენდა მიმართ მადლი იგი... მადლის მისაცემელ იყოს** ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11.

5. პირ-ი ზედაპირი: დამკჳდრებად ყოველსა პირსა ქუეყანისასა, საქმე 17,26.

6. პირ-ი მახვილის პირი: განერნეს პირსა მახჳლისასა, ებრ. 11,34.

ნ.კ. თითო-პირი, პირის-ჴსნა.

---

* გამოცემაში: თქუენსა.
** გამოცემაში: იყო.

პირად-პირად-ი სხვადასხვაგვარი, მრავალნაირი: რაჲამს განსაცდელსა შესცჳვეთ პირად-პირადსა, იაკ. 1,2; პირად-პირადთა ბანათა. ებრ. 9,10CD.

1. **პირველ-ი** (რიცხ. სახ.) პირველი: ვითარ-იგი პირველ მკუდართა აღდგომისა ნათელი მითხრობად ერ-თა. საქმე 26,23; იყოს იგი თავადი ყოველსა შინა პ., კოლ. 1,18Ⴇხ; პირველი ესე სიტყუაჲ. საქმე 1,1; პ. და მეორჱ საპყრობილავი, საქმე 12,10; პ. ნაწილი მაკედონელ-თაჲ. საქმე 16,12; საკითხავი პ., ჰრომ. (სათ.) ႢႪ; 1 თეს. (სათ.) ႦD; პ. იგი კაცი, 1 კორ. 15,45; 15,47; კორინ-თელთა მიმართ პ. ეპისტოლეჲ მიწერა, 1 კორ. 16 (და-სასრ.) ႢႪႨD; მცნებაჲ პ., ეფეს. 6,2; თესალონიკელთა მიმართ პ., 1 თეს. (სათ.) BႦD; თესალონიკელთაჲ პ., 1 თეს. (დასასრ.); პ. საკითხავი, ებრ. 1 (სათ.) ႢႪ; კარავი აღმართებულ იყო პ., ებრ. 9,2; პავლე მოციქულისა წიგნი ტიმოთჱსა მიმართ პ., 1 ტიმ. (სათ.); პ. მე ვარ, 1 ტიმ. 1,15; გამოცხ. 1.17; ტიმოთეს მიმართ პ. მიწერა, 1 ტიმ. (დასასრ.) CD; სიყუარული იგი შენი პ., გამოცხ. 2,4; ამას იტყჳს პ., გამოცხ. 2,8; პ. იგი ცხოველი, გა-მოცხ. 4,7; აღდგომაჲ იგი პ., გამოცხ. 20,5; საფუძველი პ. იასპი, გამოცხ. 21,19; მე ვარ ანი და ჰ, პ. და უკუა-ნაჲსკნელი, გამოცხ. 22,13; პირველი იგი დუმენინ, 1 კორ. 14,30; უკუეთუმცა პ. იგი იყო უბიწო, ებრ. 8,7; დაძუელა პ. იგი, ებრ. 8,13; არცა პ. იგი თჳნიერ სის-ხლისა განახლდებოდა, ებრ. 9,18; და პირველმან მან (-მან C) დასცა, გამოცხ. 8,7; პირველსა მას ჟერსა, საქ-მე 15,38; პ. მას შჯულსა, ებრ. 9,1; პ. მას კარავსა, ებრ. 9,6CD; პ. მას სოფელსა, 2 პეტ. 2,5; მჴეცსა მას პ., გამოცხ. 13,12; აღდგომასა მას შინა პ., გამოცხ. 20,6; აღიღებს პირველსა (÷ვე ႪႪ) მას, ებრ. 10,9; პირველისა მის შჯულისა, ებრ. 9,15; ტიტეს მიმართ პ. ეპისკოპო-სისა კრიტელთაჲსა მიიწერა, ტიტე (დასასრ.) Ⴀ; ექმნა მათ უკუანაჲსკნელი იგი უძჳრეს პ., 2 პეტ. 2,20; საქმე-ნი შენნი უკუანაჲსკნელნი უმრავლეს პ., გამოცხ. 2,19; ჴელმწიფებასა პ. მის მჴეცისასა, გამოცხ. 13,12; პირვე-ლით (პირველ G) დღითგან, საქმე 15,7; პ. (პირველ CEGH) დღითგან, საქმე 20,18ႢႪFJ; პ. (პირველ ႪႧႠ) დღითგან მოაქამდე, ფილიპ. 1,5.

2. **პირველ-ი** ძველი, ადრინდელი, ყოფილი: მოტე-ვებითა მით პირველ ქმნულთა მათ ცოდვათაჲთა, ჰრომ. 3,25Ⴇხ; პ. აღთქუმულისა მისთჳს კურთხეულისა თქუე-ნისა, 2 კორ. 9,5; პ. აღთქუმული იგი ევლოგიაჲ თქუე-ნი, 2 კორ. 9,5CD; პ. გამტკიცებული წიგნი, გალ. 3,15; პ. თქუმულნი იგი სიტყუანი, 2 პეტ. 3,2; პირველი ესე სიტყუაჲ, საქმე 1,1ႪႭ; მნაასონ კჳპრელი, პ. მოწაფჱ, საქმე 21,16; პ. იგი მცნებაჲ, ებრ. 7,18; 1 იოვ. 2,7; პ. იგი სარწმუნოებაჲ, 1 ტიმ. 5,12; პ. იგი ცაჲ და პ. ქუე-ყანაჲ, გამოცხ. 21,1; პირველი იგი წარჴდა, 2 კორ. 5,17; მცნებასა პირველსა, 1 იოვ. 2,7; პირველისა მი-სებრ სლვისა, ეფეს. 4,22; პ. მის მცნებისაჲ, ებრ. 7,18CD; პ. მისლა კარვისაჲ აქუნდა წესი, ებრ. 9,8ႧCD; პირველნი იგი წარჴდეს, გამოცხ. 21,4; პირველნივე საქ-მენი, გამოცხ. 2,5; პირველთა მათ დღეთა, ებრ. 10,32; პირველთავე (-ვე ႢႪႭ) მათ უმეცრებისა თქუენისა გუ-ლის თქუმასა, 1 პეტ. 1,14; მოტევებითა მით პირველთა ცოდვათა, ჰრომ. 3,25; განწმედანი იგი პ. მათ ცოდვათა მისთანი, 2 პეტ. 1,9; პირველთა ნათესავთაგან, საქმე 15,21ႧႪႭ; პირველისაებრ მის აქუნდა წესი, ებრ. 9,8.

3. **პირველ-(ი) ნაყოფ-ი** დასაბამი, თავი, საწყისი: პირველი ნაყოფი სულისაჲ მაქუს, ჰრომ. 8,23; რომელ-იგი არს პ. ნ. ასიაჲსაჲ, ჰრომ. 16,5; არს იგი პ. ნ. აქაი-აჲსაჲ, 1 კორ. 16,15; გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან პირ-ველ ნაყოფად ცხოვრებისა, 2 თეს. 2,13; გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან პირველად ნაყოფად. იქვე CႠ.

პირველ, პირველად ზზ. წინათ, ძველთაგან; პირველად: მოვიდა სული წმიდაჲ... ჩუენ ზედა პირველ, საქმე 11,15EG; მსგავსად პ. გარდასრულთა შენ ზედა, 1 ტიმ. 1,18D; ადამ პ. დაებადა, 1 ტიმ. 2,13ႨႠხ; ისწავებედ პ. ... ღმრთის მსახურებასა, 1 ტიმ. 5,4Ⴀ; რომელნი მაშინვე პ. (÷ვე ႪႭ) წერილ იყვნეს ამას საშჯელსა, იუდა 1,4; რომელ მესმა პ., გამოცხ. 4,1; 10,8; პირველვე მოგიწერე ქრისტჱ. გალ. 3,1; ვითარცა-იგი პ. (-ვე ႢႪႧCD) გარქუ, გალ. 5,21; პირველცა ვთქუ, 2 კორ. 13,2Ⴍ.

პირველად ესე სიტყუაჲ ვყავ, საქმე 1,1; რომელსა პ. ერქუა ბარსაბა, საქმე 1,23Ⴍ; პ. აღგიდგინა ღმერთმან ძჱ თჳსი იესუ, საქმე 3,26; წარავლინნა მამანი ჩუენნი პ., საქმე 7,12; მოვიდა სული წმიდაჲ ჩუენ ზედა პ., საქმე 11,15; მადლი... მისცა ღმერთმან, ვითარცა-იგი პ. ჩუენ, საქმე 11,17; იყო... სახელ-ყოფად პ. ანტიოქიას შინა, საქმე 11,26; თქუენდა ჟერ-იყო პ. რქუმად, საქმე 13,46; პ. ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა, ჰრომ. 1,8; პ. მოსე იტყჳს, ჰრომ. 10,19; კორინთელთა მიმართ პ. ეპისტოლეჲ მიწე-რა, 1 კორ (დასასრ.) ႪႪ; მინდა პ. მისლვად თქუენდა, 2 კორ. 1,15; გახარე თქუენ პ., გალ. 4,13; შთაჴდა იგი პ., ეფეს. 4,9; მკუდარნი იგი აღდგენ პ., 1 თეს. 4,16; მოი-წიოს განდგომილებაჲ პ., 2 თეს. 2,3; კარავი აღმართე-ბულ იყო პ., ებრ. 9,2ႢႪ; რომელი ვიყავ მე პ. მგმობარ, 1 ტიმ. 1,13; ჩემდა მომართ აჩუენოს პ. იესუ ქრისტემან, 1 ტიმ. 1,16; ადამ პ. დაებადა, 1 ტიმ. 2,13; ესენი გამო-ლა-იცადნენ პ., 1 ტიმ. 3,10; ისწავებდედ პ. ღმრთის მსახურებასა, 1 ტიმ. 5,4; რომელმან დაიმკჳდრა პ., 2 ტიმ. 1,5; მშურომელისა მის ქუეყანის მოქმედისა ჟერ-არს პ. ნაყოფისა მოღებაჲ, 2 ტიმ. 2,6; რომელი... ეპის-კოპოსად პ. დადგინებულ იყო, 2 ტიმ. (დასასრ.); რო-მელ-იგი პ. ეპისკოპოსად დადგინებულ იყო, ტიტე (და-სასრ.); ჟამი პ. საშჯელისაჲ სახლისაგან ღმრთისა იწ-ყოს, 1 პეტ. 4,17; ესემცა პ. უწყით, 2 პეტ. 1,20; 3,3; ღმერთმან პ. შემიყუარნა ჩუენ, 1 იოვ. 4,19; რომელ-იგი პირველადვე გამოაჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 2,7.

2. **პირველ, პირველად** (თანდ.) წინ, -მდე, პირ-ველად: პირველ მოსლვადმდე დღისა მის უფლისაჲსა, საქმე 2,20; პ. დამკჳდრებადმდე მისა ქარანს შინა, საქმე 7,2; პ. მოსლვადმდე ვიეთამე, გალ. 2,12CD; პ. მოწევ-ნადმდე სარწმუნოებისა, გალ. 3,23CD; პ. გარდაცვალე-ბისა მისისა წამებულ არს, ებრ. 11,5CD; პირველად ცვა-ლებისა მისისა წამებულ არს, ებრ. 11,5.

1. **პირველ-ი იგი** დასაბამითგან არსებული, ე. ი. ღმერთი: რამეთუ იცანით პირველი იგი, 1 იოვ. 2,13.

2. **პირველ-ი იგი** პირველშობილი, პირმშო: აწ ქრისტე აღდგომილ არს მკუდრეთით, პირველი იგი შე-სუენებულთაჲ, 1 კორ. 1,20.

პირველად პირველად; ჟერ, ჟერ ერთი: ღმერთმან მოხედნა პირველად მიყვანებად წარმართთაგან ერი, საქ-მე 15,14ႪႭ; დასასრკს შინა მყოფთა პ., საქმე 26,20; ჰურიათა მათ პ. და მერმე წარმართთა, ჰრომ. 1,16; პუ-

რიასა პ. და მერმე წარმართსა. ჰრომ. 2,9; 2,10; პ. ესე, ჰრომ. 3,2; 1 კორ. 11,18; თქუენითა ხილვითა განჴმლე ზოგს-რაჲმე პ., ჰრომ. 15,24; პ. მოციქულნი, მეორედ – წინაჲსწარმეტყუელნი, 1 კორ. 12,28; პ. რომელცა-იგი მოვიღე, 1 კორ. 15,3; პ. ქრისტჱ, მერე ქრისტჱსნი იგი, 1 კორ. 15,23; არა პ. სულიერი იგი, არამედ მშჳნვიერი, 1 კორ. 15,46; თავნი თჳსნი პ. მისცნეს უფალსა და მერმე ჩუენ, 2 კორ. 8,5; პ. ითარგმანების „მეუფჱ სიმართლისაჲ", მერმე – „მეუფჱ სალემისაჲ", ებრ. 7,2; არა უჴმს პ. თჳსთა ცოდვათათჳს მსხუერპლისა შეწირვაჲ და მერმე ერისათჳს, ებრ. 7,27; ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნჱ პ. სიწმიდჱ არს, მერმე მშჳდობაჲ, იაკ. 3,17; უკუეთუ პ. ჩუენგან [იწყოს], 1 პეტ. 4,17; მან პ. შემიყუარნა ჩუენ, 1 იოვ. 4,10.

პირველითგან თავიდან, თავდაპირველად, ძველად, დიდი ხნიდან: პირველითგან რომელ იყო ნათესავსა შინა ჩემსა, საქმე 26,4; წინაჲსწარვე მიცოდეს მე პ., საქმე 26,5ႢႪႭ; საშჯელი პ. არა დასცხრების, 2 პეტ. 2,3; ცანი ყვნეს პ., 2 პეტ. 3,5ႪHI; რომელ იყო პ., 1 იოვ. 1,1; რომელი გესმა პ., 1 იოვ. 2,7ႪႭ; 3,11ႪႭ; თქუენ რომელ-იგი გესმა პ.... რომელი-იგი პ. გესმა, 1 იოვ. 2,24.

პირისპირ, პირსპირ წინ, წინაშე, პირისპირ: პირისპირ (პირსპირ ႠC) აქუნდეს შემასმენელნი იგი, საქმე 25,16DႪႭ; ხოლო მაშინ [ვხედავ] პ. (პირსპირ AႭ), 1 კორ. 13,12ႢႪႤCD; რომელი პ. (პირსპირ AႭ) მდაბალ თქუენ შორის... ვიკადრებ, 2 კორ. 10,1ႢႪႤCD; ნუ პ. (პირსპირ AႭ) ვიკადრო, 2 კორ. 10,2ႢႪႤႡႦD; გეტყჳ, ვითარცა-იგი პ. (პირსპირ AႢႪ) მაშინ, 2 კორ. 13,2ႭႤCD; ვესავ მოსლვად თქუენდა და პ. სიტყუად, 2 იოვ. 1,12; და პ. ვიტყოდით, 3 იოვ. 1,14.

პირის-ჴსნა ჭამა: უნდა პირის-ჴსნაჲ (პირისა ჴსნაჲ DႪႭ), საქმე 10,10.

პირმშო პირველი შვილი, პირველად შობილი: არს ხატი ღმრთისა უხილავისაჲ, პირმშოჲ ყოველთა დაბადებულთაჲ, კოლ. 1,15; რომელი არს დასაბამი, პ. მკუდრეთით, კოლ. 1,18; შემოჰყავს პირმშოჲ იგი სოფლად, ებრ. 1,6; იესუ ქრისტესგან... პირმშოჲსა შესუენებულთაჲსა, გამოცხ. 1,5; არა მომსრველი იგი პირმშოთაჲ, ებრ. 11,28; ეკლესიასა პირმშოთასა, ებრ. 12,23.

პირმშოება პირველი შვილის უფლება: განყიდა პირმშოებაჲ თჳსი, ებრ. 12,16.

პირუტყუ უგრო, პირუტყვი, საქონელი: კარაული პირუტყჳ, 2 პეტ. 2,16Ⴀ; ვითარცა პირუტყუნი საცხოვარნი განირყუნენ, 2 პეტ. 2,12; რომელ-იგი არა იციან გონებით, ვითარცა პირუტყუთა საცხოვართა, იუდა 1,10; სხუა ჴორც არს პირუტყუთაჲ, 1 კორ. 15,39.

პირშუენიერებაჲ თავის მოწონება: ჰნებავს პირშუენიერებაჲ ჴორცითა, გალ. 6,12.

პკურება (ბკურება) შეპკურება, შესხურება; დაღვრა, ა–3: ყოველსა ერსა აპკურის, ებრ. 9,19; ეგრევე მსგავსად სისხლი ა., ებრ. 9,21Ⴂ.

ე: რომელი ეპკურებოდა შეგინებულთა მათ, ებრ. 9,13.

სარწმუნოებით ყო ზატიკი იგი და პკურებაჲ იგი სისხლისაჲ, ებრ. 11,28; მოსრულ ხართ... სისხლითა პკურებასა, ებრ. 12,24; საპკურებელად (საბკურებელად Ⴀ¹) სისხლისა იესუ ქრისტჱსი, 1 პეტ. 1,2ႪႭ.

1. **პოვნა**, 0–2: საქმედ კეთილისა მის არა ვპპოებ, ჰრომ. 7,18ႢCD; არარას ბოროტსა ვჰპოვებთ (ვჰპოებთ DKႤႪႭ), საქმე 23,9; ვერარას ეჰპოებდ მე ამის ძიებისათჳს, საქმე 25,20ႪႭ; არა ჰპოვებდეს (ჰპოებდეს DKႤႪႭ) საზრდელსა მამანი ჩუენნი, საქმე 7,11; რამეთუ ვერრას ჰპოებდეს, საქმე 4,21; ვპოვე (ვპოე K) მე დაეითი, საქმე 13,22; ვ. (ვპოე HI) ბომონი, საქმე 17,23; ვ. (ვპოე DEHI), ვითარმედ აბრალებდეს მას, საქმე 23,29; არაჲ ე. (ეპოე D) მე ამის გამოძიებისათჳს, საქმე 25,20; არა ვ. (ვპოე AႤႨ) მე ტიტჱ, 2 კორ. 2,13ႢႪႭႤႡႦD; რამეთუ ვ. შვილთაგან შენთა, 2 იოვ. 1,4; მწრაფლ მეძიებდა მე და მპოვა (მპოა Ⴡ), 2 ტიმ. 1,17; პოვა (პოა E) მადლი წინაშე ღმრთისა, საქმე 7,46; პ. (პოა E) მუნ კაცი ერთი, საქმე 9,33; პ. მუნ მრავალი კრებული, საქმე 10,27; პ. (პოა E) და წარმოიყვანა იგი, საქმე 11,25; უკუეთუმცა ვინმე ეძიებდა, პ., საქმე 17,27; პ. (პოა E) ვინმე ჰურიაჲ, საქმე 18,2; პ. (პოა E) ასისთავმან მუნ ნავი, საქმე 27,6; მიზეზი... პ. (პოა Ⴡ) ცოდვამან, ჰრომ. 7,8; 7,11; საუკუნჱ გამოჴსნაჲ პ. (პოა Ⴡ), ებრ. 9,12; სინანულისა ადგილი არა პ., ებრ. 12,17; უკუეთუმცა ვინ ეძიებდა. პოვამცა (პოამცა E), საქმე 17,27FႭ; რამეთუ ვპოვენ (ვპოენ ႢႪG) შვილთაგან შენთა, 2 იოვ. 1,4HI; ჰპოვენ იგინი მტყუვარ, გამოცხ. 2,2; პოვნა მუნ მრავალნი შემოკრებულნი, საქმე 10,27ႪႭ; პ. ვინმე მუნ მოწაფენი, საქმე 19,1; საპყრობილჱ იგი ვპოვეთ (ვპოეთ DႪHI) შინა არავინ ვ. (ვპოეთ DႪHI), საქმე 5,23; ვ. (ვპოეთ KF) ნავი, საქმე 21,2; ვ. (ვპოეთ ႪHI) კაცი ესე ბილწი, საქმე 24,5; არცა ბაგინსა შინა მპოვეს (მპოეს DႪႭ) მე, საქმე 24,12; რომელთა შ~ა მ. (მპოეს DKႪႭ) მე განწმედილი, საქმე 24,18; პოვეს (პოეს ႪH) იგი მომკუდარი, საქმე 5,10; პ. მუნ კაცი ერთი მოგჳ, საქმე 13,6; პ. ვეცხლი ხუთ ბევრ, საქმე 19,19; რაჲ პ. (პოეს EG) ჩემ თანა ბრალი, საქმე 24,20; პ. (პოეს E) ოც მჴარ... კუალად მოზომეს და პ. (პოეს E) ათხუთმეტი მჴარი, საქმე 27,28FႭ; არა პოვნეს იგინი საპყრობილესა შინა, საქმე 5,22; რაოდენნი პოვნნეს (პოვნეს DK) ამის გზისა მავალნი, საქმე 9,21; ვითარცა არა პოვნეს იგინი, საქმე 17,6; საძოვარი პოვის, 2 ტიმ. 2,17; რაჲთა თქუენ თანაცა ნაყოფ რაჲმე ვპოო, საქმე 1,13; ვპოვო მას შინა, ფილიპ. 3,9Ⴡ; ვპოვო-მეა (ვპოო-მეა C) მჴული, ჰრომ. 7,21; საძოვარი პოვოს (პოოს ႡႨႤႦ), 2 ტიმ. 2,17ႦႧ; არა ვითარ-იგი მე მნებავს გპოვნე თქუენ, 2 კორ. 12,20; ვერღარა ჰპოვნე ესე ყოველნი, გამოცხ. 18,14; თუ ვინმე პოვნეს ამის მოძღურებისა გზასა, მამები ანუ დედები, საქმე 9,2; რაჲთა... ვპოვოთ (ვპოოთ ႦႤCD) მადლი, ებრ. 4,16; რაჲთა მათცა ცხორებაჲ პოვონ (პოონ ႤႡD), 2 ტიმ. 2,10; ეძიებდენ კაცნი სიკუდილსა და ვერ პ. (პოონ AC), გამოცხ. 9,6; გპოვნენ თქუენ განუმზადებელნი, 2 კორ. 9,4; მე ჭური რჩეული მიპოვნიეს იგი, საქმე 9,15; არა მიპოვნიან, გამოცხ. 3,2.

ი/უ: არცა ერთი მიზეზი სიკუდილისაჲ ამას უპოვეს (უპოეს EI), საქმე 13,28.

ე: ვეპოვე (ვეპოე AႢႪႭႤႡC) მათ, ჰრომ. 10,20ႪႦႨ; მეპოვა (მეპოა Ⴡ) მე მცნებაჲ იგი, ჰრომ. 7,10ႦႨC; არცაღა ეპოვა მას ადგილი ცათა შინა, გა-

მოცხ. 12,8; ადგილი არა ეპოვა მათ, გამოცხ. 20,11; და მე გეპოვო (გეპოო CႨჩ), 2 კორ. 12,20.

ი ენ: ფილიპე იპოვა (იპოა EGH) [აღმოჩნდა] აზოტ(ი)ით კერძო, საქმე 8,40; არაჲ... ი. (იპოა Ⴑ) მის თანა ბრალი, საქმე 23,29; არცა ერთი ბრალი სიკუდილისაჲ ი. ჩემ თანა, საქმე 28,18G; ხატითა ი. (იპოა ႭႡ) ვითარცა კაცი, ფილიპ. 2,7ႢႱႧႦႩC; და არა ი. (იპოა ႡႰ), ებრ. 11,5; არცა ი. (იპოა E) ზაკუვაჲ პირსა მისსა, 1 პეტ. 2,22; რამეთუ არავინ ი., გამოცხ. 5,4; არა ი. პირსა მათსა ტყუვილი, გამოცხ. 14,5; რომელიცა არა ი. ... დაწერილ, გამოცხ. 20,15; სინანულისა ადგილი არა იპოა, ებრ. 12,17Ⴁ; იპოვა-მეა (იპოა-მე ႡႩ) აბრაჰამ... ჴორციელად, ჰრომ. 4,1; ვიპოვენით (ვიპოენით ႧႡ) უკუე ცრუ-მოწამე ღმრთისა, 1 კორ. 15,15; ვ. ჩუენცა ცოდვილ, გალ. 2,17ႭD; მთანი არა იპოვნეს, გამოცხ. 16,20; შენ შორის სისხლნი... წმიდათანი ი., გამოცხ. 18,24; ვიპოვნით* უკუე ცრუ მოწამე ღმრთისა, 1 კორ. 15,15Ⴑ; და ვიპოვო (ვიპოო ႧCႨჩ) მას შინა, ფილიპ. 3,9; რაჲთა სარწმუნო ვინმე იპოვოს (იპოოს ႧႡႩD), 1 კორ. 4,2; ცოდვილი სადაღა-მე ი. (იპოოს ႱႭ), 1 პეტ. 4,18ႺႢႱ; არღარა ი. (იპოოს AC), გამოცხ. 18,21; ყოველი ჴელოვანი ყოველისა ჴელოვნებისაჲ არღარა ი. (იპოოს AC), გამოცხ. 18,22; გამოცდილებაჲ ეგე სარწმუნოებისა თქუენისაჲ... იპოოს საქებელად, 1 პეტ. 1,7; ნუუკუე ღმრთის მოლალეცა ვიპოვნეთ, საქმე 5,39; არავე შიშუელნი ვ. (ვიპოვნნეთ C), 2 კორ. 5,3; ვ. ჩუენცა ცოდვილ, გალ. 2,17; ნუუკუე ღმრთის მოლალეცა იპოვნეთ, საქმე 5,39ႱHI; არცა უნაყოფოდ ი., 1 პეტ. 1,8; რაჲთა ი. მშჳდობით, 2 პეტ. 3,14; იპოვნენ ვითარცა ჩუენ, 2 კორ. 11,12.

ითხოა პოვნად საყოფელი ღმრთისა იაკობისი, საქმე 7,46; რაჲ-მე უკუე ვთქუათ აბრაჰამისგან... პ., ჰრომ. 4,1D; მოეცინ მას უფალმან პ. წყალობაჲ, 2 ტიმ. 1,18; ისწრაფეთ შეუგინებელთა... მისა პ. მშჳდობით, 2 პეტ. 3,14ႱႭ.

პოვნიერ-ი მფლობელი: რომელნი-იგი პოვნიერ იყვნეს სანახებისანი, საქმე 4,34ႢႱႭ; რომელნი-იგი პოვნიერნი იყვნეს დაბნებისანი, საქმე 4,34.

პონტიელ-ი, პონტოელ-ი: შეკრბეს ჰეროდე და პონტიელი (პონტოელი ႺC) პილატე, საქმე 4,27DႱႭ; პოვა ვინმე ჰურიაჲ... პ. (პონტოელი ႱႭ) ნათესავით, საქმე 18,2; მოუჴდა მსახური ფილიქს პ. ფესტოს, საქმე 24,27; რომელი იწამა პონტიელისა (პონტოელისა ႢႱD) პილატ(ე)ს ზე კეთილი აღსაარებაჲ, 1 ტიმ. 6,13AႭႧCႪ.

პორფირ-ი, პომფირ-ი სამეფო ტანსაცმელი – გრძელი მეწამული მანტია: დედაკაცსა მას ემოსა პორფირი და ძოწეული, გამოცხ. 17,4; ვაჲ ქალაქი იგი დიდი, შემოსილი ბისონითა და პორფირითა, გამოცხ. 18,16; არღა იყოს ტჳრთები პორფირისაჲ (პორფჳრისა A, პომფირისა C), გამოცხ. 18,12B.

პოხილ-ი მსუქანი, ნოყიერი: ყოველი პოხილი და ბრწყინვალე წარჴდა შენგან, გამოცხ. 18,14.

1. პურ-ი პური ἄρτος, хлеб: რამეთუ ერთ პურ... ჩუენ ყოველნი ვართ, 1 კორ. 10,17; აკურთხა პური, საქმე 20,11; მოიღო პ., საქმე 27,35; 1 კორ. 11,23; რომელმან-იგი მოსცის თესლი მთესვარსა და პ. საზრდელად, 2 კორ. 9,10; არცაღა პ. ვისგანმე ცუდად ვჭამეთ, 2 თეს. 3,8; აკურთხევდეს სახლ-მდაჲრ პურსა, საქმე 2,46; რაჲთა... თჳსსა პ. ჭამდენ, 2 თეს. 3,12; რაოდენ-გზის შჭამდეთ პურსა ამას, 1 კორ. 11,26; რომელი ჭამდეს პ. ამას, 1 კორ. 11,27; პურსა მას რომელსა განვსტეხთ, 1 კორ. 10,16; შეკრებულ ვიყვენით ჩუენ კურთხევად პურისა, საქმე 20,7; ყოველთა ერთისა მისგან პურისა მოგუაქუს, 1 კორ. 10,17; ესრ(ე)თ პ. მისგან ჭამენ, 1 კორ. 11,28; დაგებაჲ იგი პურისაჲ, ებრ. 9,2; კურთხევასა პურისასა, საქმე 2,42; დაგებაჲ იგი პურთაჲ, ებრ. 9,2CD.

2. პურ-ი საჭმელი; სადილი, ვახშამი, δεῖπνον: პური ჭამა მას, ჰრომ. 12,20; კაცად-კაცადმან თქუენმან თჳსი იგი პური წინაჲსწარ მიიღის ჭამად, 1 კორ. 11,21; არა არს ეკლესიაჲ ღმრთისაჲ პურის საჭმელად, 1 კორ. 11,20; ეგრეცა სასუმელი იგი შემდგომად პურისა, 1 კორ. 11,25.

1. პყრობა დაჭერა, დაკავება, ი: იპყარ, რომელ-ეგე გაქუს, გამოცხ. 3,11; დასაბამი იგი ძლიერებისაჲ მტკიცედ ვიპყრათ, ებრ. 3,14Ⴈჩ.

ი/უ–ე სტატ.: გიპყრიეს სახელი ჩემი, გამოცხ. 2,13; რომელსა-ესე უპყრიეს აწ [საიდუმლოჲ], 2 თეს. 2,7; რომელსა უპყრიენ შჳდნი იგი ვარსკულავნი, გამოცხ. 2,1; რომელთა უპყრიეს სწავლაჲ იგი, გამოცხ. 2,14; 2,15; მტკიცედ ეპყრა მას პეტრე და იოვანე, საქმე 3,11; ჭური რაჲმე... ოთხთავე კიდეთა ზე ე., საქმე 10,11; ეკიდედ გამართ, საქმე 27,40.

ეპყრნეს ოთხნი იგი ქარნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 7,1.

შევევედრენით პყრობად წინა მდებარესა სასოებასა, ებრ. 6,18D.

2. პყრობა (ჴელისა) ხელის მოკიდება, ხელჩაკიდებული წაყვანა, უ: რომელსა უპყარ ჴელი მათი, ებრ. 8,9; და უპყრა ჴელი მარჯუენ(ე)ი მისი, საქმე 3,7; უ. ჴელი მისი ასისთავმან მან, საქმე 23,19; რომელსა უ. ჴელი მათი, ებრ. 8,9Ⴂ; უპყრეს ჴელი მისთანათა მათ, საქმე 9,8.

3. პყრობა ყოლა, ქონება, ი: სიძვისათჳს კაცად-კაცადმან თჳსი ცოლი იპყარნ, 1 კორ. 7,2Ⴂ; პატივისნად იპყრენით, ფილიპ. 2,29.

ი–2 სტატ.: ვითარცა ღუზისა გუპყრიეს სულისაჲ, ებრ. 6,19.

4. პყრობა მოხმარა; მართვა (სახლისა), ი: წესიერად იპყრას იგი, 1 ტიმ. 1,8.

მჩნებავს... სახლისა პყრობაჲ, 1 ტიმ. 5,14.

პყრობა ნ. ჴელის პყრობა.

პყრობილ-ი დაჭერილი, შეპყრობილი, პატიმარი: რომლისათჳსცა პყრობილ ვარ, კოლ. 4,3; რომელნი მოგცენით პყრობილად, საქმე 16,35ႢႱႭ; ჴელისწიფებაჲ მიუღებიეს... პყრობილებისა წარყვანებად, საქმე 9,14; მისცეს პავლე და სხუანი ვინმე პყრობილნი ასისთავსა მას, საქმე 27,1; ისმინდეს მათსა პყრობილნი იგი სხუანი, საქმე 16,25; განვლტოლვილ არიან ყოველნი იგი პ., საქმე 16,27; რაჲთამცა პ. იგი მოწყჳდნეს, საქმე 27,42; ასისთავმან მან მისცნა პ. იგი ერის მთავარსა მას, საქმე 28,16ႢႱႭ; პყრობილთაცა მათ (პყრობილთა მათცა Ⴑ) სწყალობდით, ებრ. 10,34; მისლვაჲ პყრობილისაჲ, საქმე 25,27.

პყრობილება საპყრობილე: [ვარ] პყრობილებითა გარდარეულად, 2 კორ. 11,23: წარუდგინენით თავნი თჳსნი... პყრობილებათა (ჲ მსა CD), 2 კორ. 6,5.

* ხელნაწერის კორექტურული შენდობა უნდა იყოს.

ჟ

ჟ, ჟან ქართული ანბანის მე-18 ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა — 90.

1. ჟამ-ი დრო, ხანი, время: მრავალ ჟამ იქცეოდეს განცხადებულად, საქმე 14,3; იქცეოდეს არა მცირედ ჟ., საქმე 14,28; და-ღა-ადგრა ჟ. რაოდენმე, საქმე 19,22; მიერულა... სიტყუასა მას პავლესსა მრავალ ჟ., საქმე 20,9; მრვალ ჟ. ზრახვიდა, საქმე 20,11; რაჲთა არა დაყოვნოს მრავალ ჟ., საქმე 20,16; მრავალ ჟ. დადუმებაჲ იყო, საქმე 21,40ႢႪ; რაოდენ ჟ. ცოცხალ არს იგი, ჰრომ. 7,1ႢႪCD; ნუ განეშორებით ურთიერთას... ჟ. რაოდენმე, 1 კორ. 7,5; რაოდენ ჟ. ცოცხალ არს ქმარი მისი, 1 კორ. 7,39; წიგნმან შე-ღათუ-გან-ჰხნა თქუენ, ჟ. ერთ, 2 კორ. 7,8; ჟ. ერთცა არა თავს-ვიდევით, გალ. 2,5; რაოდენ ჟ. მკჳდრი იგი ყრმაღა არნ, გალ. 4,1; ობოლ ღათუ ვიქმნენით თქუენგან წუთერთ ჟ., 1 თეს. 2,17; ყოველი სწავლულებაჲ ჟ. ერთ არა საგონებელ იყვის სიხარულისად, ებრ. 12,11ႧႦ; წურთილებაჲ წუთერთ ჟ. სარგებელ არს, 1 ტიმ. 4,8; გან-ვე ამისთჳს-გეშორა ჟ. ერთ, ფილემ. 1,15; რომელი მცირედ ჟ. ჩან, იაკ. 4,14; ჯერ-არს განჴსნაჲ მისი მცირედ ჟ., გამოცხ. 20,3; განისუენონ მცირედ ჟამღა, გამოცხ. 6,11.

დაყვეს მუნ ჟამი მრავალი, საქმე 15,33ႪႭ; დაყო ჟ. რაოდენიმე, საქმე 18,23; და ვითარ მრავალი ჟ. წარჴდა, საქმე 27,9; არა მრავალი ჟ. წარჴდა, საქმე 27,14; ესე უწყოდეთ ჟ., ჰრომ. 13,11CD; თქუენი არს... აწინდელი ჟ. (= აწმყო), 1 კორ. 3,22; ვიდრე ჟ. გუაქუს-ღა, გალ. 6,10; აქუნდამცა ჟ. მუნვე მიქცევისაჲ, ებრ. 11,15; რამეთუ იყოს ჟ., 2 ტიმ. 4,3; ჟ. პირველად საშჯელისაჲ სახლისაგან ღმრთისა იწყოს, 1 პეტ. 4,17; უკუანაჲსკნელი ჟ. არს, 1 იოვ. 2,18; ჟ. ახლოს არს, გამოცხ. 1,3; 22,10; მივეც მას ჟ., გამოცხ. 2,21; ჟ. არღა იყოს, გამოცხ. 10,6; მოეიდა ჟ. მკუდართა შჯისაჲ, გამოცხ. 11,18; მცირედი ჟ. უც, გამოცხ. 12,12; მოეიდა ჟ. მკისაჲ, გამოცხ. 14,15; ჟამი ესე შემოკლებულ არს, 1 კორ. 7,29; დამაკლებს მე მითხრობად ჟ. ესე, ებრ. 11,32; ვითარცა მოიწია ჟამი იგი აღთქუმისაჲ, საქმე 7,17; თქუენი არს... მერმე იგი ჟ. (= მომავალი), 1 კორ. 3,22; აწ არს ჟ. იგი შეწყნარებისაჲ, 2 კორ. 6,2; ჟ. იგი... მოიწია, 2 ტიმ. 4,6; ჟამმან პირველად საშჯელისა სახლისაგან ღმრთისაჲსა იწყოს, 1 პეტ. 4,17ႢႪႭ; მას ჟამსა აღდგა პეტრე, საქმე 1,15Ⴂ; ჯერ-არს უკუე ჩუენ თანა შეკრებულთა ამათ კაცთაჲ ყოველსა ჟ., საქმე 1,21ႪႭ; რომელსა ჟ. იშვა მოსე, საქმე 7,20; მას ჟ. ოდენ ჴელი მიყო, საქმე 12,1; ყოველსა ჟ. ზეცით გარდამო მოცემად თქუენდა წჳმაჲ, საქმე 14,17; იგინი პლოცვიდეს უმეტესსა-რე ჟ. დადგრომად, საქმე 18,20ႪႭ; ყოველსა ჟ. ვიყოფოდე, საქმე 20,18; იყო უკუე ჟ. მისლვასა, საქმე 22,6HI; აწ ამას ჟ. წარვედ, და ჟ. მოცალესა მოგიწოდო, საქმე 24,25ႪႭ; ქრისტე ჟ. ოდენ უღმრთოთათჳს მოკუდა, ჰრომ. 5,6; ეგრეცა ამას ჟ. ნეშტი რჩეული მადლითა მით იქმნა, ჰრომ. 11,5; ჟ. მათ საუკუნეთა დადუმებულთა, ჰრომ. 16,24; ამისთჳს ნუ წინაჲსწარ ჟ. რას განიკითხავთ, 1 კორ. 4,5CD; ჟ. შეწყნარებისასა ეისმინე შენი, 2 კორ. 6,2; ამას ჟ. თქუენი იგი ნამეტავი... იყოს განსწორებით, 2 კორ. 8,14; ჟ. თჳსსა მოვიმკოთ, გალ. 6,9; იყვენით მას ჟ. თჳნიერად ქრისტესსა, ეფეს. 2,12; ილოცევდით ყოველსა ჟ., ეფეს. 6,18; ყოველსა ჟ. ჰმადლობდით, 1 თეს. 5,18ႠႬ; ვპოვოთ მადლი ჟ. შეწევნისასა, ებრ. 4,16; რომელსა ჟ. ეუწყებოდა, 1 პეტ. 1,11; ერი იგი აღამაღლა ჟამსა მას მწირობისასა, საქმე 13,17; იცით გამოჩინებადი იგი თჳსსა მას ჟ., 2 თეს. 2,6; რომელ-იგი ჟ. მას თჳსსა აჩუენოს, 1 ტიმ. 6,15; გამოჩინებად ჟ. მას მარჯუესა, 1 პეტ. 1,5; აღგამაღლნეს თქუენ ჟ. მას (-მას ႠႪႭ) მოხედვისასა, 1 პეტ. 5,6; მას ჟამსა შინა მიუგო პეტრე, საქმე 10,46; იყო მას ჟ. შინა შიში, საქმე 19,23; მასვე ჟ. შინა აღვიხილენ, საქმე 22,13; ჟამსავე ოდენ ამას მოვიდე, ჰრომ. 9,9; ნუვინ წინაჲსწარ ჟამისა გან-რასმე-იკითხვიდეთ, 1 კორ. 4,5; ვესავ რაოდენისამე ჟ. დაყოფასა თქუენ თანა, 1 კორ. 16,7; რამეთუ თანამდებ იყვენით მოძღუარ ყოფად ჟამისათჳს, ებრ. 5,12ႧႦ; შემდგომად არა მრავლისა ჟამისა იწყო ქროლად, საქმე 27,14ႪႭ; და იტყჳს შემდგომად ესოდენისა ჟ., ებრ. 4,7; რაჲთამცა იყვენით მოძღუარ ჟამისა ამისგან, ებრ. 5,12ႢႪႧC; რაჲთამცა იყვენით მოძღუარ ჟამისა ამისგან (მისგან AႪႭ), ებრ. 5,12ႢႪႧC; და მეცა დაგიცვა შენ ჟ. მისგან განსაცდელისა, გამოცხ. 3,10; რამეთუ თანა-მდებ იყვენით მოძღუარ ყოფად ჟამისა მისთჳს, ებრ. 5,12Ⴐ; იუნჯებდედ... მერმისა მისთჳს ჟ., 1 ტიმ. 6,19; იგავი იყო ჟამისაჲ მის მოწევნადისაჲ, ებრ. 9,9ႢႪ; იგავი იყო ჟამისა მის (ამის Ⴍ) მოწევნადისაჲ, იქვე; მრავლით ჟამითგან გრძნებითა განეკჳრენეს იგინი, საქმე 8,11; ჯერ-არს შეწყნარებად ვიდრე ჟამადმდე (ჟამამდე K), საქმე 3,21; ვერ ჰხედვიდე ვიდრე ჟ. (ჟამამდე K), საქმე 13,11; ვიდრე აქა ჟ. (ჟამამდე ႧႦ) გუშიისცა, 1 კორ. 4,11; ვიდრე ჟ. (ჟამამდე Ⴌ) განგებისა მის მოწევნისა, ებრ. 9,10; რაჟამს მოიწინენ ჟამნი განსუენებისანი, საქმე 3,20; ჟ. ნაყოფის გამოღებისანი, საქმე 14,17; განაჩინნა ბრძანებულნი ჟ., საქმე 17,26; მოიწინენ ჟ. ბოროტნი, 2 ტიმ. 3,1; მწირობისა მაგის თქუენისა ჟ. აღასრულენით, 1 პეტ. 1,17; ნეშტნი იგი ჴორციელებისა ჟ. ცხორებად, 1 პეტ. 4,2; ჟამნი იგი (იგინი Ⴀ) უმეცრებისანი უგულებელს-ყვნა ღმერთმან, საქმე 17,30; კმა არიან წარსრულნი იგი ჟ., 1 პეტ. 4,3;

უფალო, უკუეთუ ამათ ჟამთა კუალად მოაგო სასუფეველი ისრაჱლსა, საქმე 1,6; ორმეოცისა წლისა ჟ. ჰზრდიდა მათ, საქმე 13,18; იქცეოდეს ჟ. არა მცირეთა, საქმე 14,28ႪႭ; გამოჩინებად სიმართლისა მისისა ამათ ჟ., ჰრომ. 3,26; დღეთა იმარხით და... ჟ., გალ. 4,10; გამოიჴრდიდით ჟ., ეფეს. 5,16; კოლ. 4,5; უკუანაჲსკნელთა ჟ. გან-ვინმე-დგენ სარწმუნოებისაგან, 1 ტიმ. 4,1; ჟ. თჳსთა აჩუენოს, 1 ტიმ. 6,15CD; გამოჩნდა ჟ. თჳსთა, ტიტე 1,3; გამოჩნდა უკუანაჲსკნელთა ჟ., 1 პეტ. 1,20; უკუანაჲსკნელთა ჟ. მო-ვინმე-ვიდენ მეკიცხეველნი, იუდა 1,18; განისუენონ მცირედ ჟ., გამოცხ. 6,11C; რომელი გამოცხადნა აწინდელთა ამათ ჟამთა (= აწმყო), ჰრომ. 16,25Ⴇ; მისცა თავი თჳსი საწამებელად ჟ. მათ თჳსთა, 1 ტიმ. 2,6; გარდასრულმან ჟამთა შეა, ებრ. 11,11; გამოჩინებისაებრ საიდუმლოჲსა მის ჟამთა მათ საუკუნეთა-

სა, ჰრომ. 16,24Ⴄ; მომეცა ჩუენ... უწინარჱს ჟ. მათ საუკუნეთა, 2 ტიმ. 1,9; აღგჳთქუა ღმერთმან უწინარჱს ჟ. მათ საუკუნეთა, ტიტე 1,2; ჟამთა მათთჳს... არარაჲ გჳჴმს მიწერად, 1 თეს. 5,1; ვნებანი იგი ამის ჟამისანი, ჰრომ. 8,18; არა თქუენი არს ცნობად ჟამთა (ჟამთაჲ Ⴂ) და წელთაჲ, საქმე 1,7; აღსასრული იგი ჟამთაჲ, გალ. 4,4; სახჱ მერმეთა მათ ჟამთაჲ, ჰრომ. 5,14; განსაგებელად აღსავსებისა მის ჟამთაჲსა, ეფეს. 1,10.

ნ. აწინდელი ჟამი, მერმჱ ჟამი, მოაქაჟამამდე.

2. ჟამ-ი საათი: რომელთაჲ ჟამ ერთცა არა თავსვიდვით დამორჩილებად, გალ. 2,5; არს ჟამი დღისაჲ ამის მესამჱ, საქმე 2,15; აწვე არს ჟ. განღჳძებად ჩუენდა, ჰრომ. 13,11; რამეთუ მოვიდა ჟ. სასჯელისა მისისაჲ, გამოცხ. 14,7; აღვიდოდეს... ცხრა ჟამს, საქმე 3,1; აღჴდა პეტრე ერდოსა... ცხრა ჟ. ოდენ, საქმე 10,9; აღვიდოდეს ტაძარსა მას ჟამსა ოდენ ლოცვისასა, საქმე 3,1; იხილა მან ჩუენებაჲ... მეცხრესა ოდენ ჟ. მის დღისასა, საქმე 10,3; აღჴდა... ლოცვად ჟ. მეექუსესა, საქმე 10,9ႢႪႭ; მეცხრესა ჟ. ვილოცევდ რაჲ, საქმე 10,30ႪႭ; განვიდა მეყსეულად მასვე ჟ. მისგან, საქმე 16,18; წარიყვანნა იგინი მასვე ჟ. ღამისასა, საქმე 16,33ႢႪႭ; ანუ ჩუენ რაჲსა ვიჭირვით ყოველსა ჟ., 1 კორ. 15,30; რომელსა ჟ. მოვიდე შენ ზედა, გამოცხ. 3,3; ჴელმწიფებასა... ერთსა ჟ. მიიღებენ, გამოცხ. 17,12; ერთსა ჟ. მოვიდა სასჯელი შენი, გამოცხ. 18,10; ერთსა ჟ. განირყუნა ესოდენი იგი სიმდიდრჱ, გამოცხ. 18,16; ერთსა ჟ. აღოჴრდა, გამოცხ. 18,19; და იყო ვითარ სამის ოდენ ჟამის (+ა ႢႪႭ) დაყოვნებაჲ, საქმე 5,7; ანგელოზნი, განმზადებულნი ჟამისათჳს, გამოცხ. 9,15C;ანგელოზნი, განმზადებულნი ჟამისა მისთჳს, იქვე; ოთხით (ოთხ Ⴂ) ჟამითგან მის დღისა... ვილოცევდ, საქმე 10,30; განჰმზადეთ... ფაროსანი ორასი სამ ჟ. ღამისაჲთ, საქმე 23,23; ვიდრე აქა ჟამადმდე (ჟამამდე C) ვიყავ მარხულ, საქმე 10,30ႪႭ; ვიდრე ორ ჟ. (ჟამამდე CႢ) ღაღადებდეს, საქმე 19,34ႢႪႭ; იქმნა დუმილი... ვითარ ნახევარსა ჟამისასა, გამოცხ. 8,1.

3. ჟამ-ი წელი, ასაკი: მსურის მე მოსლვად თქუენდა მრავლით ჟამითგან, ჰრომ. 15,23Ⴂ; ვითარცა აღივსნეს ორმეოცნი ჟამნი წელთა მისთანი, საქმე 7,23; ორმეოცნი წელნი ჟამთა მისთანი, საქმე 7,23ႢႪႭ.

4. ჟამ-ი საუკუნე: რაჲთა აჩუენოს ჟამთა მათ მომავალთა, ეფეს. 2,7; ხჳდოდეთ... მსგავსად ჟამთა მათ ამის სოფლისათა, ეფეს. 2,2; ყოველთა მიმართ ჟამთა უკუნითი უკუნისამდე, იუდა 1,25; აღსასრული ჟამთაჲ, 1 კორ. 10,11; აღსასრულ (აღსასრულსა CD) ჟამთასა... გამოჩნდა, ებრ. 9,26.

ჟამად-ჟამად დროებით: ნაწილობრივ: რამეთუ სიბრმჱ ჟამად-ჟამად შეჰყვა ისრაჱლსა, ჰრომ. 11,25; მიცნენით ჩუენ ჟ., 2 კორ. 1,14.

ჟამიერად თავის დროზე, დროულად: ზედა-ადგ ჟამიერად და უჟამოდ, 2 ტიმ. 4,2D.

ჟამითი-უჟამოდ, ჟამითი-უჟამოჲთ დროულად და უდროოდ: ზედა-ადეგ ჟამითი-უჟამოდ (-უჟამოჲთ Ⴊ), 2 ტიმ. 4,2.

რ

რ, რაჲ ქართული ანბანის მე-19 ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 100.

1. რა კითხ. და მიმართ. ნაცვალსახელი რა? რაც: ვითარცა რაჲ ვის უჴმდა, საქმე 2,45; 4,35; ყოველი, რ. არს მას შინა, საქმე 4,24; 14,15; 17,24ႢႣ; რ. გეგულების ყოფად, საქმე 5,35; არა უწყით, რ. ყოფილ არს მას, საქმე 7,40; რ. ყენება არს ჩემდა ნათლის-ღებისა, საქმე 8,36; რ. არს, უფალო, საქმე 10,4ႢႣ; აწ რ. არს სიტყუაჲ ეგე, საქმე 10,21; მე რ. ძალ-მედვა ყენებად ღმრთისა, საქმე 11,17; რ. მილირს ყოფად, საქმე 16,30; რ. არს სიტყჳსა სწავლაჲ, საქმე 17,19; რ. ჰნებავს ამას ყოფად, საქმე 17,20; მუნ რ. შემემთხჳოს, საქმე 20,22; რ. უკუე არს, საქმე 21,22ႢႣ; რ. უქმნიეს, საქმე 21,33; რ. გეგულების ყოფად, საქმე 22,26; რ. არს, რ. გიჴმს თხრობად ჩემდა, საქმე 23,19; რ. ჰპოვეს ჩემ თანა ბრალი, საქმე 24,20; რ. მივწერო, საქმე 25,26 (2-ჯერ); რ. ურწმუნოებად განიკითხვის თქუენ შორის, საქმე 26,8; რ. ურწმუნოებაჲ არს, იქვე ႢႣ; აწ უკუე რ., ჰრომ. 3,3; 3,9; 6,15CD; 11,7CD; ფილიპ. 1,18; აწ რ. ვთქუათ, ჰრომ. 6,1Ⴂ; რ. უკუე ნაყოფი გაქუნდა, ჰრომ. 6,21; რ. არს ზრახვაჲ იგი სულისაჲ, ჰრომ. 8,27CD; ანუ რ. გაქუს, 1 კორ. 4,7; აწ რ. გნებავს, 1 კორ. 4,21; რ. ძეს ჩემი გარეშეთა მათ განკითხვაჲ, 1 კორ. 5,12; რ. იცი, დედაკაცო... ანუ შენ რ. იცი, მამაკაცო, 1 კორ. 7,16; რ. უნდეს, 1 კორ. 7,36; აწ უკუე რ. არს, 1 კორ. 14,15; რ. მოყუსება არს სიმართლისა... ანუ რ. ზიარებაჲ არს ნათლისა, 2 კორ. 6,14; რ. შეტყუება არს ქრისტჱსი ბელიარის თანა? ანუ რ. ნაწილი აქუს მორწმუნესა, 2 კორ. 6,15; რ. სწორება არს ტაძრისა ღმრთისა კერპთა თანა, 2 კორ. 6,16; ანუ ცოდვაჲ-მე რ. ვქმენ, 2 კორ. 11,7; რ. არს, 2 კორ. 12,13CD; 1 იოვ. 5,5ႢႣ; აწ უკუე რ. შჯული, გალ. 3,19; რ. არს კაცი, ებრ. 2,6; რ. მიყოს მე კაცმან, ებრ. 13,6; რ. სარგებელ არს, იაკ. 2,14; 2,16ႠႢႣ; რ. უმჯობეს არს, 1 პეტ. 2,20ႢႣ; რ. ყოფად ვართ, 1 იოვ. 3,2; დაწერე... რ. ეგულების ყოფად, გამოცხ. 1,19; რ. არს მას შინა, გამოცხ. 10,6 (3-ჯერ); ვითარცა ჴელ-რაჲ ვის-ეწიფებოდა, საქმე 11,29; რაჲ-ესე წერილ იყო მის ზედა, საქმე 13,29C; დაწერე უკუე, რ. იხილე და რ. არს, გამოცხ. 1,19; რაჲ-ეგე თქუეს, გამოცხ. 10,4; რაჲ-იგი მღდელთ-მოძღუართა... ჰრქუეს მათ, საქმე 4,23; რ. თქუენ სთქუთ, საქმე 8,24; რ. ღირდეს შენდა საქმედ, საქმე 9,6; რ. ბრძანებულ არს შენდა საქმედ, საქმე 10,33; რ. ღმერთმან წმიდა ყო, საქმე 11,9; რ. იქმნა, საქმე 13,12ႢႣ; რ. წერილ იყო მისთჳს, საქმე 13,29; რ. აქუს ჩემდა მომართ სიტყუაჲ, საქმე 24,19; რ. არს უჯეროჲ კაცისა მის თანა, საქმე 25,5; რ. არს ნებაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 12,2; რ. ვარ, 1 კორ. 15,10; რ. მომმადლეთ თქუენ, მეცა: რამეთუ მეცა რ. მიმიმადლებიეს, 2 კორ. 2,10; რ. არს ქრისტჱს მიმართ ახალი დაბადებული, 2 კორ. 5,17; რ. მისა თქუენთჳს ვიქადი, 2 კორ. 7,14; არა რ. გინდეს, გალ. 5,17; რ. არს ცათა შინა, ეფეს. 1,10; რ. არს სასოებაჲ ჩინებისა მის მისისაჲ, და რ. არს სიმდიდრჱ, ეფეს. 1,18; რ. არს გარდამატებული სიმდიდრჱ, ეფეს. 1,19; რ. არს განგებაჲ, ეფეს. 3,9; რ. არს სიერცჱ, ეფეს. 3,18; რ. არს კეთილი, ეფეს. 4,29; რ. არს სათნო უფლისა, ეფეს. 5,10; რ. ფარულად იქმნების, ეფეს. 5,12CD; რ. არს ნებაჲ ღმრთისაჲ, ეფეს. 5,17; რ. არს ჭეშმარიტ, რ. არს კეთილ, რ. არს მართალ, რ. არს სიწმიდე, რ. არს საყუარელ, რ. არს საქებელ, ფილიპ. 4,8; რ. არს სიმდიდრჱ, კოლ. 1,27; რ. შეწიროს თავისა თჳსისა, ებრ. 8,3; რ. გესმა ჩემგან, 2 ტიმ. 2,2; რ. ვითხოოთ, 1 იოვ. 3,22; რ. ჰქმენით, 2 იოვ. 1,8; რ. მას შინა წერილ არს, გამოცხ. 1,3; რ. ყოფად არს, გამოცხ. 4,1; 22,6.

რაჲ-მე ჰნებავს ამათ ყოფად, საქმე 2,12; რ. ვყოთ, საქმე 2,37; რ. უყოთ კაცთა ამათ, საქმე 4,16; რ. იქმნა ესე, საქმე 5,24; ანუ რ. ადგილი იყოს განსასუენებელისა მის ჩემისაჲ, საქმე 7,49; ვითარმედ რ. იყოს ხილვაჲ იგი, საქმე 10,17; რ. იქმნა პეტრე, საქმე 12,18ႢႣ; რ. ჰნებავს... სიტყუად, საქმე 17,18; რ. უკუე არს, საქმე 21,22; რ. ვყო, უფალო, საქმე 22,10; რ. უკუე უმეტჱს არს ჰურიასა მის, ანუ რ. სარგებელ არს წინადაცუეთილებაჲ იგი, ჰრომ. 3,1; რ. ვთქუათ, ჰრომ. 3,5; 4,1; 6,1; 7,7; 8,31; 9,14; 9,30; რ. უკუე არს სასყიდელი იგი ჩემი, 1 კორ. 9,18; რ. უკუე არს, რომელსა-ესე ვიტყჳ, ვითარმედ ნაკერპავი იგი რ. არს, 1 კორ. 10,19; რ. გრქუა თქუენ, 1 კორ. 11,22; რ. გარგო თქუენ, 1 კორ. 14,6; აწ უკუე, ძმანო, რ. არს, 1 კორ. 14,26; რ. უკუე ყონ, 1 კორ. 15,29; რ. სარგებელი არს ჩემდა, 1 კორ. 15,32; იაკ. 2,14N; მცირედ რ. მიყოფიეს, 2 კორ. 1,17; ცოდვაჲ რ. ვქმენ, 2 კორ. 11,7ႢႡ; აწ უკუე რ. არს, 2 კორ. 12,13; რ. უკუე არს სჯული, გალ. 3,19C; რ. უკუე იყო ნეტარებაჲ იგი თქუენი, გალ. 4,15CD; „აღსლვაჲ იგი“ მისი რ. არს, ეფეს. 4,9; 2,16; რ. იყოს აღსასრული ურჩთა მათ, 1 პეტ. 4,17; გან-რაჲ-მე-აცოფა ღმერთმან სიბრძნჱ იგი, 1 კორ. 1,20.

რამეთუ რაჲმცა-იგი ვილოცეთ, ჰრომ. 8,26.

რაჲღა ყენება არს ჩემდა ნათლის-ღებად, საქმე 8,36ႢႣ.

რაჲღა-მე ვთქუა, ებრ. 11,32.

მიეცემოდა... რაჲცა ვის უჴმდა, საქმე 4,35ႢႣ; რ. (+იგი CD) სთესოს კაცმან, გალ. 6,7; რ. ვინ ქმნეს, ეფეს. 6,8; რაჲცა-იგი განემარჯოს, 1 კორ. 16,2CD; მოიღოს... რ. ქმნა, 2 კორ. 5,10; რ. მისა მიმართ ვიქადე, 2 კორ. 7,14CD; რ. აქუს, 2 კორ. 8,12; რ. ჰყოთ, კოლ. 3,25; რ. ვითხოოთ, 1 იოვ. 3,22ႢႣ; რ. ვითხოო, 1 იოვ. 5,15ႠႢ.

კაცობრივ-მე რას ვიტყჳა, ჰრომ. 3,5; ანუ კაცობრივ რ. ვიტყჳ, 1 კორ. 9,8; სხუასა რ. მივსწერთ, 2 კორ. 1,13; რ. ვზრახავ, 2 კორ. 1,17; რასა (+ეგე ႠႢႣ) იკითხავ, საქმე 8,30; რ. იქმთ ამას, საქმე 14,15; რ. ჰზამთ, საქმე 21,13; რ. ჰზრახავ, საქმე 28,22; რ. უკუე იტყჳს წიგნი, ჰრომ. 4,3; გალ. 4,30; არამედ რ. ეტყჳს მას ბრძანებაჲ იგი, ჰრომ. 11,4; აწ უკუე რ. ეძიებს ისრაჱლი, ჰრომ. 11,7; აწ შენ რ. განიკითხავ ძმასა შენსა, ჰრომ. 14,10Ⴌ; რ. უკუე ვიტყჳ ამას, 1 კორ. 10,19CD; რ. (+იგი CD) ვიქმ, ეფეს. 6,21; არცა რ. (+იგი CD)

იტყჳან. 1 ტიმ. 1,7; რ. ეტყჳს სული ეკლესიათა, გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,29; 3,6; 3,13; 3,22.

რასა-იგი იტყჳს, ჰრომ. 10,8; რ. ეტყჳს წიგნი, ჰრომ. 11,2; რ. უგებენ წარმართნი, 1 კორ. 10,20; რ. იტყჳ, 1 კორ. 14,16; რ. ჳითხოვთ, ეფეს. 3,20Ⴊ; რ. იქმოდით, კოლ. 3,23.

გინა თუ რასაცა იქმოდით, 1 კორ. 10,31; მრწმენა მე, რ. ვიტყოდე, 2 კორ. 4,13; ყოველსავე, რ. იქმოდით, კოლ. 3,17; 3,23CD.

რაჲსა ჰნებავს ამას ყოფად, საქმე 17,20ႪႭ.

რაჲთა უკუე ნათელ-გიღებიეს, საქმე 19,3.

რად აღიძრნეს წარმართნი, საქმე 4,25; რ. მდევნი მე, საქმე 22,7; რ. დაგიკჳრდა, გამოცხ. 17,7; რაღლა საჴმარ იყო, ებრ. 7,11CD.

2. რა (განუსაზღვრ. ნაცვალსახელი) რამე: წყლისაგან ნუ რაჲ ყენება არს, საქმე 10,47; არა მცირედი რ. ზრუნვაჲ იყო, საქმე 12,18; იქცეოდეს არა მცირედ რ. ჟამ, საქმე 14,28D; არცა კეისარსა რ. შევსცოდე, საქმე 25,8; არცა ერთი რ. დროჲ ვყავ, საქმე 25,17; არცა ერთი რ. ბრალი აჩინეს, საქმე 25,18; არცა ერთი რ. ბრალი სიკუდილისაჲ იყო ჩემ თანა, საქმე 28,18ႵႪ; არა თუ შესმენაჲ რ. მედვა ნათესავისა ჩემისაჲ, საქმე 28,19; არა-მე რ. დასაშჯელ არსა მათა, ჰრომ. 8,1; არცა ექმნა რ. კეთილი, ჰრომ. 9,11CD; ნუმცა რ. ვისი თანა-გაც, ჰრომ. 13,8D; აწ უკუე არცა დამასხმელი იგი რ. არს, 1 კორ. 3,7; უკუეთუ ამის სოფლისა რ. საშჯელი გქონდეს, 1 კორ. 6,4; ნუ განეშორებით ურთიერთას, გარნა თუ შეთქუმით რ., 1 კორ. 7,5; დიდ-მე რ. არსა, 1 კორ. 9,11ႵႪႪႢCႢხ; კერპი იგი რ. არს, ანუ ნაგები იგი რ. არს, 1 კორ. 10,19ႵႪC; ანუ ვაშუროთ-მე რ. უფალსა, 1 კორ. 10,22Ⴂ; თუ ევნებინ რ. ერთსა ასოსა, 1 კორ. 12,26; ვიქმენ... ვითარცა წინწილანი რ. ჴმობედ, 1 კორ. 13,1; მადლი იგი არა ცუდად რ. იყო, 1 კორ. 15,10; რაჲცა რ. განემარჯოს, 1 კორ. 16,2D; არა სამე რ. იყო ნებაჲ, 1 კორ. 16,12ႵႪႢ; ნუ გჳჴმს-მე რ., 2 კორ. 3,1; არავის რ. ვავნეთ, 2 კორ. 7,2ႵႪႢCD; არცაღა ერთ რ. ლხინება აქუნდა, 2 კორ. 7,5; მეტს რ. მიჩს მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1C; უმეტეს რ. ვიქადო, 2 კორ. 10,8ႢCD; ანუ ცოდვაჲ-მე რ. ვქმენ, 2 კორ. 11,7; არავე რ. ვის თქუენგანსა დავამძიმე, 2 კორ. 11,8; გარნა თუ გამოუცდელ რ. ხართ, 2 კორ. 13,5; არცა წინადაცუეთილებაჲ რ. შემძლებელ არს, გალ. 5,6; არცა წინადაცუეთილებაჲ რ. არს, გალ. 6,15; არცა სხუაჲ რ. ესევითარი, ეფეს. 5,27; ჰგონებდეს სხუად რ. სასოებად ჴორცითა, ფილიპ. 3,4Ⴍ; არღარა რ. გუჴმს ჩუენ სიტყუად, 1 თეს. 1,8; არა ცუდად რ. იყო, 1 თეს. 2,1; რ. საჴმარ იყო, ებრ. 7,11; არცა-მცა ერთი რ. იჭჳ აქუნდა, ებრ. 10,2; სხუაჲ თუ რ. სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა უჴდების, 1 ტიმ. 1,10Ⴍ; არცა განლებად რ. ჴელ-გუეწიფების, 1 ტიმ. 6,7; ნუმცა რ. აკლს, ტიტე 3,13; ნუცა-ღა რ. არს სოფლისაჲ მის, 1 იოჱ. 2,15.

უკუეთუმცა შე-ვითარ რაჲ-უძლეს, საქმე 27,39; მო-მე რაჲ-გაანგაპრე თქუენ, 2 კორ. 12,17ႢC; მო-მე რაჲ-გხუეჭაა, ტიტე, 2 კორ. 12,18.

ანუ ვაშუროთ-მე რაჲა უფალსა, 1 კორ. 10,22ႵႪ; ანუ ცოდვაჲ-მე ვქმენ რ., 2 კორ. 11,7Ⴍ; ეგების-მე რ., ძმანო ჩემნო, იაკ. 3,12.

რამეთუ რაჲვე ბილწი არასადა შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 11,8; არაჲ გეყოს თქუენ ბოროტი რ., 2 კორ. 13,7ႪႭႢ.

ანუ ვაშუროთ რაჲ-მე (-მე Ⴂ) უფალსა, 1 კორ. 10,22; ვითარმცა მტერ რ. გექმენ თქუენ, გალ. 4,16.

არცა სუმიდა რას, საქმე 9,9; არავის რ. გარეწარსა ეტყოდეს სიტყუასა, საქმე 11,19; ნუ რ. შეიმთხუევ... ბოროტსა, საქმე 16,28; არა თუ ამით რ. განვმართლდები, 1 კორ. 4,4; ამისთჳს ნუ წინაჲსწარ ჟამსა რ. განიკითხავთ, 1 კორ. 4,5CD; არა თუ უფლებთ რ. სარწმუნოებასა მაგას თქუენსა ზედა, 2 კორ. 1,24; ვეძიებთ-მე რ. კაცთ მოთნებასა, გალ. 1,10; არცა წინადაცუეთილებაჲ რ. შემძლებელ არს, გალ. 5,6CD; 6,15CD; ნუცაღა ერთსა რ. მიზეზ-სცემედ, 1 ტიმ. 5,14; არცა განლებად რ. ჴელ-გუეწიფების, 1 ტიმ. 6,7ႢCD.

არცა ერთითა რაჲთ დავაკლდი, 2 კორ. 12,11D; რაჲთა თქუენ არარაჲთ ნაკლულევან იყვნეთ არცა ერთითა რაჲთა მადლითა, 1 კორ. 1,7D.

3. რა (კავშ.) როცა: ხედვიდეს რაჲ იგინი, საქმე 1,9ႪႭ; იყო რ. ჴმაჲ ესე, საქმე 2,6ႵႪႭ; იტყოდეს რ. იგინი, იქვე; იტყჳან რ. ჩუენითა ენითა, საქმე 2,11ႪႭ; ესმა რ. ესე, საქმე 2,37; ვიდოდა რ. იგი, საქმე 3,9; ხედვიდეს რ. პეტრესსა მას განცხადებულებასა, საქმე 4,13ႪႭ; იყო რ., შენივე იყო, საქმე 5,4ႵႪႭ; იტყოდა რ. სიტყუასა გმობისასა, საქმე 6,11; გუესმა მაგისგან, იტყოდა რ., საქმე 6,14; ხოლო მოსე იხილა რ., საქმე 7,31ႪႭ; ესე რ. თქუა, საქმე 7,60; ესმა რ. უკუე მოციქულთა, საქმე 8,14; იქცეოდა რ. პეტრე, საქმე 9,32; მათ თანა რ. იყო ტაბითა, საქმე 9,39; იხილა რ. პეტრე, საქმე 9,40ႪႭ; მოვედ რ., საქმე 10,29ႪႭ;იტყოდეს რ. ენათა, საქმე 10,46ႪႭ; ვილოცევდ რ., საქმე 11,5ႪႭ; მოციქულნი რ. მიმოდაიბნინეს, საქმე 11,19ႵႪ; იხილეს რ. ჰურიათა მათ, საქმე 13,45; ესე რ. უკუე ესმოდა წარმართთა, საქმე 13,48; იტყოდა რ., საქმე 14,9ႪႭ; ხოლო ერმან მან იხილა რ., საქმე 14,11ႪႭ; ესმა რ. ესე მოციქულთა, საქმე 14,14; ესე რ. წარიჳქუეს, საქმე 14,18; განელეს რ. პისიდიაჲ, საქმე 14,24ႪႭ; იტყოდეს რ. სიტყუასა მას, საქმე 14,25; ესმა რ., ვითარმედ, საქმე 16,38ႪႭ; ესმოდა რ. ესე, საქმე 17,8ႪႭ; ჰხედვიდა რ. ქალაქსა მას, საქმე 17,16; ჰლოცვიდეს რ. იგინი, საქმე 18,20; პავლეს ენება რ. შესლვად, საქმე 19,30ႪႭ; ეგულვა რ. აღსლვაჲ ასურეთა, საქმე 20,3ႵႪႭ; შეკრებულ რ. იყვნეს მოწაფენი იგი, საქმე 20,7ႪႭ; ესე რ. თქუა, საქმე 20,36ႪႭ; ვიყოფოდეთ რ. მუნ, საქმე 21,10ႪႭ: ესმა რ. ესე ასისთავსა მას, საქმე 22,26; შეეშინა, ცნა რ., საქმე 22,29ႪႭ; ესმა რ. ესე ფელიქსს, საქმე 24,22ႪႭ; ვიყავ რ. იერუსალჱმს, საქმე 25,15; აღვჳჴედით რ., საქმე 27,2ႪႭ; ჭალაკსა რასმე თანა-წარვჳჴედით რ., საქმე 27,16ႪႭ: რომელნი იხილნა რ. პავლე, საქმე 28,15ႪႭ; ესე რ. თქუა, საქმე 28,29ႪႭ; განმართლებულ რ. ვართ სისხლითა მისითა, ჰრომ. 5,9CD; უკუეთუ მტერ რ. ვიყვენით, ჰრომ. 5,10CD; ესე რ. ჰყო, ჰრომ. 12,20; მე რ. მოვედ თქუენდა, 1 კორ. 2,1ხD; ესრეთ რ. სცოდვიდეთ ძმათა მიმართ, 1 კორ. 8,12CD; რაჲთა ვახარებდე რ., 1 კორ. 9,18CD; ამას რ. გამცნებ, 1 კორ. 11,17CD; განვიკითხვოდით რ., 1 კორ. 11,32D; ამას რ. ვზრახავ, 2 კორ. 1,17; ესე რ. მჱნება, იქვე Ⴂხ; აღმოიკითხოთ რ., ეფეს. 3,4CD; ესე რ. ესრეთ

აღმართებულ იყო, ებრ. 9,6CD; რაჲთა სიკუდილი რ. მოიწიოს, ებრ. 9,15; სარწმუნოებით აბრაჰამსა უწოდა რ., ებრ. 11,8; მოსე, იშვა რ., დამალეს, ებრ. 11,23; ამას რ. ჰყოფდე, 1 ტიმ. 4,16; ხედვიდენ რ. იგინი, 1 პეტ. 3,2; ამას რ. იქმოდით, 2 პეტ. 1,10; მის თანა რ. ვიყვენით, 2 პეტ. 1,18; დამკჳდრებულ რ. იყო მათ შორის, 2 პეტ. 2,8; ვიხილე რ. იგი, გამოცხ. 17,6.

შე-რაჲ-ვიდოდეს ტაძრად, საქმე 3,3; გან-რაჲ-ჰყიდე, ჰელმწიფებასავე შენსა ეუღო, საქმე 5,4; მი-რაჲ-ვიდეს მსახურნი იგი, საქმე 5,22; გან-რაჲ-ვაღეთ, შინა არავინ ვპოვეთ, საქმე 5,23; გან-რაჲ-აგდეს იგი გარე, საქმე 7,21; მი-ოდენ რაჲ-ვიდოდა იგი, საქმე 9,3ႢႭ; მი-რაჲ-ვიდა სავლე, საქმე 9,26ႢႭ; მი-რაჲ-ვიდოდეს იგინი გზასა ზედა, საქმე 10,9ႢႭ; შე-რაჲ-ვიდა შინა, საქმე 10,27ႢႭ; მოციქულნი იგი მიმო-რაჲ-დაიბნინეს, საქმე 11,19; შე-რაჲ-იპყრა (შე-რა-იპყრა F) იგი, საქმე 12,4EႭ; გან-რაჲ-უღეს და იხილეს იგი, საქმე 12,16; მი-რაჲ-იწინეს სალამინედ, საქმე 13,5; შე-რაჲ-ვიდეს სალამინდ, იქვე ႢႭ; წარ-რაჲ-ვიდეს (წა-რაჲ-ვიდეს D) პანფჱლით პავლეთნი, საქმე 13,13; მო-რაჲ-ვიდეს, საქმე 14,20; 14,27ႢႭ; 15,4; გან-რაჲ-ჰელიდეს ფინიკესა, საქმე 15,3ႢႭ; მო-რაჲ-ვიდეს იგინი მისჳად, საქმე 16,7; მიმო-რაჲ-ვიქცეოდე და ვიხილევდ სამსახურებელთა თქუენთა, საქმე 17,23; მო-რაჲ-ველო მაკედონიას, საქმე 19,21; აღ-რაჲ-ჩნდა კჳპრე, საქმე 21,3; მი-რაჲ-ვედით ჩუენ იერუსალჱმდ, საქმე 21,17ႢႭ; მო-რაჲ-ვიდეს კესარიად, საქმე 23,33ႢႭ; გამო-რაჲ-ვჳედით, მაშინ იცნეს, საქმე 28,1ႠႢႭ; და-რაჲ ესე-ვეგენით, ჰრომ. 5,10; მი-რაჲ-ვიდოდი მუნ, ჰრომ. 15,24; მო-რაჲ-ვიდოდი თქუენდა, ჰრომ. 15,29; მო-რაჲ-ვედ თქუენდა, 1 კორ. 2,1Ⴁ; 2 კორ. 11,8; შე-რაჲ-ჰკრბებოდით ჭამად, 1 კორ. 11,33; მო-რაჲ-ვედ მე ტროადად, 2 კორ. 2,12; მო-რაჲ-ვიდენ მაკედონელნი, 2 კორ. 9,4; მო-რაჲ-ვიდე, კუალად დამამდაბლოს, 2 კორ. 12,21; მი-რაჲ-ვიდე, თუალ-უხუავად ვყო ჰელმწიფებითა მით, 2 კორ. 13,10; მო-რაჲ-იწია სარწმუნოებაჲ, გალ. 3,25; მო-რაჲ-ქცეულ იყო იგი, ებრ. 7,1; შემო-რაჲ-ვალს სოფლად, ებრ. 10,5; გამო-რაჲ-ვიდოდა მიერ, ებრ. 11,8; მო-რაჲ-კუდებოდა, ძენი იოსეფისნი აკურთხნა, ებრ. 11,21; აღ-რაჲ-ესრულებოდა, მოიჴსენა, ებრ. 11,22; გან-რაჲ-მწ:ჳსნა, უარ-ყო სახელისდებად შვილად, ებრ. 11,24; მი-რაჲ-ვიდოდე მაკედონიად, 1 ტიმ. 1,3; მო-რაჲ-ვიდოდე მაკედონიად, იქვე Ⴁ; მო-რაჲ-ხჳდოდი, მოიღე, 2 ტიმ. 4,13; წა-რაჲ-ჰგზავნი მათ ღირსად ღმრთისა, 3 იოვ. 1,6FႭ; მო-რაჲ-ვიდეს, მცირედ ჯერ-არს მისი ყოფაჲ, გამოცხ. 17,10.

ვდეგ რაჲ-იგი კრებულსა შორის, საქმე 24,20; რ.-იგი ვდეგ, საქმე 24,21.

4. რა მიმართ. ნაწილაკი კითხვით სიტყვებთან: რავდენი რაჲ ნუგეშინის-ცემაჲ არს ქრისტეს მიერ, და რაჲდენი რ. ნუგეშინის-ცემაჲ სიყუარულისაჲ, რაჲდენი რ. ზიარებაჲ სულისაჲ და რაჲდენი რ. მოწყალებაჲ, ფილიპ. 2,1; ვითარცა-იგი მზრდელი რ. ზრდინ შვილთა თჳსთა, 1 თეს. 2,7; ვითარცა ლეღუმან რ. დაყარის ყუავილი თჳსი, გამოცხ. 6,13; ვითარცა ლომი რ. ყჳრინ, გამოცხ. 10,3.

5. რა როგორც: ქრისტემან რაჲ ივნო ჴორცითა, და თქუენცა იგივე გონებაჲ შეიჭურეთ, 1 პეტ. 4,1.

6. რა რადგან: ესე რაჲ უკუე გუქონან აღთქუმანი, 2 კორ. 7,1CD; ემოსწრაფეს რ. იყო, 2 კორ. 8,17CD; წინაჲსწარ რ. უწყით ესე, 2 პეტ. 3,17ႢႭ.

7. რა ვინ: რაჲ არს აპოლო? ანუ რ. არს პავლე, 1 კორ. 3,5; რაჲ-მე არს სასოებაჲ ჩუენი, 1 თეს. 2,19CD.

რაჲ ნ. ვითარ-რაჲ, რაბამ-რაჲ, რაოდენი-რაჲ, რომელ-რაჲ.

რაბამ როგორი, რამდენი: რაბამ ვიქმნენით ჩუენ თქუენდა მიმართ თქუენთჳსვე, 1 თეს. 1,5; იხილეთ-ღა, რ. იყო ესე, ებრ. 7,4; დაავიწყდის, რ. არს, იაკ. 1,24C; რ. გიღირს თქუენ ყოფაჲ, 2 პეტ. 3,11; რაბამი სახლი მიშჱნოთ, საქმე 7,49; რ. ღუაწლი მაქუს თქუენთჳს, კოლ. 2,1CD; რ. იყო ესე, ებრ. 7,4ႡႨ; რ. სიყუარული მომცა ჩუენ მამამან, 1 იოვ. 3,1ႠႢႭ; რაბამითა წერილითა მივწერე, გალ. 6,11b; რაბამთაჲ ჯერ-არს თქუენი ყოფაჲ, 2 პეტ. 3,11ႢႭ.

რაბამ-რაჲ როგორი: დაავიწყდის, რაბამ-რაჲ არს, იაკ. 1,24.

1. რამეთუ რომ: ყურად-იხუენით სიტყუანი ჩემნი, რამეთუ არა ვითარ თქუენ ჰგონებთ..., საქმე 2,15; ჯერ-არს თქუმად განცხადებულად... მამამთავრისა დავითისთჳს, რამეთუ აღესრულა, საქმე 2,29; იცოდა, რ. ფიცით ეფუცა მას ღმერთი, საქმე 2,30; იტყოდა აღდგომისათჳს ქრისტჱსისა, რ. არა დაშთა სული მისი, საქმე 2,31; განცხადებულად უწყოდენ..., რ. უფალ და ცხებულ ყო იგი ღმერთმან, საქმე 2,36; იცოდეს იგი, რ. ქველის-საქმრისათჳს ზინ ბჭეთა ზედა, საქმე 3,10; იცოდეს იგი, რ. იგი იყო, საქმე 3,10ႢႭ; უწყით..., რ. უმეცრებით ჰყავთ, საქმე 3,17; უწყოდეს, რ. კაცნი უწიგნონი არიან... იცოდეს, რ. იესუს თანა იყვნეს, საქმე 4,13; ესმა იაკობს, რ. არს საზრდელი ეგჳპტეს, საქმე 7,12ႠႢ; გულისხმაყონ ძმათა მისთა, რ. მოსცეს მათ ცხოვრებაჲ, საქმე 7,25; ესმა..., რ. შეიწყნარეს... სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 8,14; თანა-შეკრულ ცოდვისა გხედავ შენ, რ. ხარ, საქმე 8,23ႢႭ; მრწამს, რ. ძე ღმთისაჲ არს იესუ ქრისტე, საქმე 8,37ႢႭ; აუწყებდა, რ. ესე არს ქრისტე, საქმე 9,22; უთხრა მათ, ვითარ-იგი იხილა გზასა მას უფალი, და რ. ეტყოდა მას, საქმე 9,27; იხილა მან ჩუენებით..., რ. ანგელოზი უფლისაჲ მოვიდა მისა, საქმე 10,3ႢႭ; კეთილად ჰყავ, რ. მოხუედ, საქმე 10,33; ჭეშმარიტად ვიცი, რ. არა არს თუალთ-ღებაჲ წინაშე ღმრთისა, საქმე 10,34; მამცნო ჩუენ... წამებად, რ. იგი თავადი არს რჩეული ღმრთისაჲ, საქმე 10,42; დაუკჳრდებოდა მათ..., რ. წარმართთაცა მიმართ ნიჭი იგი სულისა წმიდისაჲ მიფენილ არს, საქმე 10,45; ესმა მოციქულთა მათ..., რ. წარმართთაცა ზედა ნიჭი იგი სულისა წმიდისაჲ მიფენილ არს, საქმე 11,1; ვიხილე... ჩუენებაჲ, რ. გარდამოვიდოდა ჭურჭელი რაჲმე, საქმე 11,5ႢႭ; იხილა, რ. სათნო-უჩნდა, საქმე 12,3; არა უწყოდა პეტრე, რ. ჭეშმარიტ არს, საქმე 12,9; აწ უწყი ჭეშმარიტად, რ. ღმერთმან მოავლინა ანგელოზი თჳსი, საქმე 12,11; გახარებთ თქუენ ნიჭსა მას..., რ. ესე ღმერთმან აღუსრულა შვილთა მათთა, საქმე 13,32; ხოლო რ. ღმერთმან აღადგინა იგი მკუდრეთით..., ესრე

თქუა, საქმე 13,34: უწყებულ იყავნ თქუენდა..., რ. ამის
გამო მოტევებაჲ ცოდვათა თქუენთაჲ გეხარების, საქმე
13,38; იხილა, რ. აქუნდა სარწმუნოებაჲ, საქმე 14,9;
უთხრობდეს... რ. განუღო კარი სარწმუნოებისაჲ, საქმე
14,27; თქუენ თჳთ უწყით, რ. ... გამოირჩია ღმერთმან...
სმენად წარმართთა სიტყუაჲ იგი, საქმე 15,7; გუესმა ჩუენ,
რ. ჩუენგანნი ვინმე განვიდეს, საქმე 15,24ႢႭ; უწყოდეს
ყოველთა, რ. წარმართი იყო მამაჲ მისი, საქმე 16,3; გუ-
ლისხმა-ვყავთ, რ. მუნ მიჩინნა ჩუენ ღმერთმან ხარებად
მათა, საქმე 16,10CDႢႭ; ვითარცა იხილეს..., რ. გან-
სრულ იყო მისგან, საქმე 16,19; წინა-დაუდებდა მათ, რ.
ქრისტესა ჯერ-იყო ვნებად და აღდგომაჲ მკუდრეთით,
რ., საქმე 17,3; ისმინეთ, რ. ამის საქმისაგან არს სარე-
წაჲ ჩუენი, საქმე 19,25; ჰხედავთ და გესმის, რ. ყო-
ველსა ასიასა პავლემან არწმუნა, საქმე 19,26; ვითარცა
გულისხმა-ყვეს, რ. ჰურიაჲ არს, საქმე 19,34; რომელმან
არა იცის ეფესელთა ქალაქი, რ. მსახური არს დიდისა
არტემისი, საქმე 19,35; სული წმიდაჲ... მიწამებს მე და
მეტყჳს, რ. კრულებანი... მელიან მე, საქმე 20,23; უწყი,
რ. არღარა იხილოთ პირი ჩემი, საქმე 20,25; და აწ გი-
წამებ თქუენ..., რ. უბრალო ვარი მე, საქმე 20,26; უწ-
ყი, რ. შემოვიდენ თქუენდა... მგელნი, საქმე 20,29; მო-
იჴსენეთ, რ. ... არა დავსცხრებოდე სწავლითა კაცად-კა-
ცადისაჲთა, საქმე 20,31; უწყით რ. საჴმარსა მას ჩემ-
სა... ჰმსახურებდეს ჴელნი ესე ჩემნი, საქმე 20,34; ყო-
ველივე გიჩუენე თქუენ, რ. ესრჱთ რომელი შურებოდის
(რ. ესრეთ მშრომელთა მათდა ႢႭ), ჯერ-არს შეწყნარე-
ბაჲ უძლურთაჲ მათ, საქმე 20,35; ესმეს სამე, რ. მოს-
რულ ხარ, საქმე 21,22Ⴂ; ცნან ყოველთა, რ. რომელსა-
იგი იტყჳან შენთჳს, არა არს, საქმე 21,24; ვითარცა
ესმა, რ. ებრაელებრითა სიტყჳთა ეტყოდა, საქმე 22,2;
იციან, რ. მე ვიყავ, საქმე 22,19; ვითარცა გულისხმა-ყო,
რ. ჰრომი არს და რ. მისა იყო შეკრულებულ, საქმე
22,29; არა ვიცოდე, ძმანო, რ. არს ეგე მღდელთ მოძ-
ღუარ, საქმე 23,5; ვითარცა გულისხმა-ყო პავლე, რ.
ერთკერძოჲ იგი კრებული სადუკეველთაჲ არს, საქმე
23,6; გან-ლა-ვიკითხეთ ეგე, რ. ჰრომი არს, საქმე 23,27;
ვპოვე, რ. აბრალებდეს მას, საქმე 23,29ႢႭ; ვითარცა
მეუწყა, რ. უმზირდეს ჰურიანი მოკლვად კაცისა მაგის,
საქმე 23,30ႢႭ; ისწავა, რ. კილიკიაჲთ არს, საქმე
23,34ႢႭ; შემძლებელ ხარ შენ გულისხმის-ყოფად, რ.
არა უმრავლჱს არს ჩემი ათორმეტისა დღისა, საქმე
24,11; აღგიარო შენ, რ. ვჰმსახურებ მამათა ღმერთსა,
საქმე 24,14; უკუეთუ უნდეს წამებისა, რ. ვიყოფოდე
ფარისეველი, საქმე 26,5; რომლისა მიმართ კადნიერად
ვიტყჳ, რ. დაფარვად მისა ამისთჳს არა ვირწმუნო,
საქმე 26,26; ვიცი, რ. გრწამს, საქმე 26,27; ვხედავ, რ.
ჭირი და ზღვევაჲ ყოფად არს, საქმე 27,10; მრწამს
ღმრთისაჲ, რ. ესრჱთ იყოს, საქმე 27,25ႢႭ; და ჰრქუა,
რ. მეათოთხმეტჱ დღჱ არს, საქმე 27,33; მაშინ იცნეს,
რ. მელეტჱ ერქუა ჭალაკსა მას, საქმე 28,1; ჰხედვიდეს,
რ. არარაჲ ბოროტი შეემთხჳა მას, საქმე 28,6ႢႭ; უწ-
ყებულ არს ჩუენდა, რ. ცილობაჲ აღდგომილ არს,
საქმე 28,22; ესე უწყებულ იყავნ თქუენდა, რ. წარმარ-
თთა მოივლინა მაცხოვარებაჲ ესე, საქმე 28,28; ვჰმად-
ლობ ღმერთსა... თქუენ ყოველთათჳს, რ. სარწმუნოებაჲ
ეგე თქუენი განითქუმის, ჰრომ. 1,8; არა მნებავს უმეც-
რებაჲ თქუენი, ძმანო, რ. მრავალ-გზის მინდა მისლვად
თქუენდა, ჰრომ. 1,13; რომელთა სამართალი ღმრთისაჲ
იცოდეს, რ. ღირს არიან სიკუდილისა, ჰრომ. 1,32:
ესე უწყით, რ. სამჯელი ღმრთისაჲ ჭეშმარიტ არს,
ჰრომ. 2,2; ვერ გიცნობიესა. რ. სულგრძელებაჲ იგი
ღმრთისაჲ სინანულად მოგიყვანებს, ჰრომ. 2,4; პირვე-
ლად ესე. რ. ჰრწმენნეს სიტყუანი ღმრთისანი, ჰრომ.
3,2; რასა უკუე იტყჳს წიგნი? რ. ჰრწმენა აბრაჰამსა
ღმერთი, ჰრომ. 4,3Ⴂ; გან-არღა-იცადა თავი თჳსი, – რ.
მკუდარ იყვნეს ჴორცნი მისნი, ჰრომ. 4,19; მეცნიერ იქ-
მნა, რ. რომელმან-იგი აღუთქუა, ჰრომ. 4,21; არა დაიწე-
რა მისთჳს ხოლო, რ. შეერაცხა მას სიმართლედ, ჰრომ.
4,23; უწყით. რ. ჭირი მოთმინებასა შეიქმს, ჰრომ. 5,3;
გამოაცხადა თჳსი იგი სიყუარული ჩუენდა მომართ
ღმერთმან, რ. ქრისტჱ ჩუენთჳს მოკუდა, ჰრომ. 5,8:
ანუ არა უწყითა, რ. რომელთა-ესე ნათელ-ვიღეთ, ჰრომ.
6,3; ესე უწყოდეთ, რ. ძუელი იგი კაცი ჩუენი მის თანა
ჯუარს-ეცუა. ჰრომ. 6,6; გურწამს, რ. მის თანაცა
ვცხოვნდეთ, ჰრომ. 6,8; ესე უწყით, რ. ქრისტე აღდგა
მკუდრეთით, ჰრომ. 6,9; არა უწყითა, რ. მონანი
ხართ, ჰრომ. 6,16; მადლი ღმერთსა. რ. იყვენით მონა
ცოდვისა და მორჩილ იქმნენით გულითა, ჰრომ. 6,17;
ანუ არა უწყითა... რ. შჯული უფლებს კაცსა ზედა,
ჰრომ. 7,1; უწყით, რ. შჯული სულიერ არს. ჰრომ. 7,14;
თანა-მოწამე ვარ შჯულისა, რ. კეთილ არს, ჰრომ. 7,16;
უწყი, რ. არა დამკჳდრებულ არს ჩემ თანა, ჰრომ. 7,18;
იგივე სული ეწამების სულსა მას ჩუენსა, რ. ვართ
შვილნი ღმრთისანი, ჰრომ. 8,16; დაამორჩილა... სასოე-
ბით, რ. თჳთ იგიცა დაბადებული გან-ვე-თავისუფლდეს,
ჰრომ. 8,21; უწყით, რ. ყოველი დაბადებული თანა-კუნე-
სის, ჰრომ. 8,22; იცის ზრახვაჲ იგი სულისაჲ. რ.
ღმრთისა მიმართ მეოხ არს წმიდათათჳს. ჰრომ. 8,27;
უწყით, რ. ღმრთის მოყუარეთა ყოველივე განემარჯჳს
კეთილად, ჰრომ. 8,28; წერილ არს: რ. შენთჳს მოვ-
სწყდებით, ჰრომ. 8,36CD; მრწამს მე, რ. არცა სიკუ-
დილმან... შემძლოს ჩუენ განყენებად სიყუარულსა,
ჰრომ. 8,38; არა ვტყუი... რ. მწუხარებაჲ არს ჩემდა დი-
დი, ჰრომ. 9,2; ვეწამები მათ. რ. შური საღმრთოჲ აქუს,
ჰრომ. 10,2; აღ-თუ-იარო პირითა შენითა უფალი იესუ
და გრწმენეს გულითა შენითა, რ. ღმერთმან აღადგინა
იგი, ჰრომ. 10,9; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი... რ.
სიბრმჱ ნაწილ-ნაწილ შეჰყვა ისრაჱლსა, საქმე 11,25; უწ-
ყოდეთ, რ. აწჳე არს ჟამი განღჳძებად, საქმე 13,11;
მრწამს უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა, რ. არარაჲ შეგი-
ნებულ არს თავით თჳსით, ჰრომ. 14,14; ვიტყჳ იესუ
ქრისტესსა. რ. მსახურ იქმნა წინადაცუეთილებისა,
ჰრომ. 15,8CD; უწყი, რ. მო-რაჲ-ვიდოდი თქუენდა,
ჰრომ. 15,29; ვიტყჳ ამას, რ. კაცად-კაცადი თქუენი იტ-
ყჳს, 1 კორ. 1,12; რაჲთა არავინ სთქუაჲ, რ., 1 კორ.
1,15; ანუ არა უწყითა, რ. ტაძარნი ღმრთისანი ხართ, 1
კორ. 3,16; უფალმან იცნის ზრახვანი ღმრთისანი, რ.
არიან ამაო, 1 კორ. 3,20; ანუ არა უწყით, რ. მცირემან
ცომმან ყოველივე შესუარული აღაფუვის, 1 კორ. 5,6;
ანუ არა უწყითა, რ. წმიდათა სოფელი განიკითხონ, 1
კორ. 6,2; ანუ არა უწყით. რ. ანგელოზნი განვიკითხნეთ,
1 კორ. 6,3; უძლურებაჲ თქუენდა არს ესე, რ. ყოვლადვე
სამჯელი გაქუს ურთიერთას, 1 კორ. 6,7; ანუ არა უწყით,
რ. ცრუთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ. 1
კორ. 6,9; არა უწყითა, რ. ჴორცნი ეგე თქუენნი ასონი

ქრისტჱსნი არიან, 1 კორ. 6,15; ანუ არა უწყით, რ. რომელი შეეყოს მეძავსა, 1 კორ.6.16: ანუ არა უწყითა, რ. ჴორცნი ეგე თქუენნი ტაძარნი... სულისა წმიდისანი არიან, 1 კორ. 6.19: გეტყჳ თქუენ, ძმანო, რ. ჟამი ესე შემოკლებულ არს, 1 კორ. 7,29; ჭამისათჳს ნაკერპავისა ვიცით, რ. არავინ არს კერპ სოფელსა შინა, 1 კორ. 8,4; ანუ არა უწყით, რ. რომელნი ბაგინისასა მას იქმედ, 1 კორ. 9,13; ანუ არა უწყით, რ. რომელნი-იგი ასპარეზსა მას შინა რბიედ, 1 კორ. 9,24; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი..., რ. მამანი ჩუენნი ყოველნი ღრუბელსა ქუეშე იყვნეს, 1 კორ. 10,1; ანუ კერპი იგი რაჲ არს? რ. რასა-იგი უგებენ წარმართნი, 1 კორ. 10,20; მნებავს თქუენი უწყებაჲ, რ. ყოვლისა მამაკაცისა თავ ქრისტჱ არს, 1 კორ. 11,3; არცაღა თჳთ იგი ბუნებაჲ გასწავებს თქუენ, რ. ... უშუერება არს მისა, 1 კორ. 11,14; არა თუ გაქებ, რ. უნაკლულევანჱსად შეჰკრბით, 1 კორ. 11,17; მეს-მის, რ. წვალება რაჲმე თქუენ შორის არიან, 1 კორ. 11,18; რომელცა-იგი მიგეც თქუენ, რ. უფალი იესუ ქრისტჱ მას ღამესა რომელსა მიეცემოდა, 1 კორ. 11,23; უწყით, რ. ვიდრე-იგი წარმართლა იყვენით, 1 კორ. 12,2; მიგეც თქუენ პირველად რომელცა-იგი მოვიღე, რ. ქრის-ტჱ მოკუდა ცოდვათა ჩუენთათჳს... და რ. დაეფლა... და რ. ეჩუენა კეფას, 1 კორ. 15,3-5; ჩას, რ. თჳნიერ მისა, რომელმან-იგი დაამორჩილა მას ყოველი, 1 კორ. 15,27; ამას ვიტყჳ..., რ. ჴორცითა... სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 15,50; უწყოდეთ, რ. შრომაჲ ეგე თქუენი არა ცუდად იყოს უფლისა მიერ, 1 კორ. 15,58; იცით სამე სახლი იგი სტეფანაჲსი, რ. არს იგი პირველი ნაყოფი აქაიაჲსაჲ, 1 კორ. 16,15; გლოცავ თქუენ..., რ. იცით სახლი იგი სტეფანაჲსი, იქვე CD; უწყით, რ. ვითარცა-იგი ზიარ ხართ ვნებათა მათ, 2 კორ. 1,7; სიქადული ჩუენი ესე არს... რ. სიწმიდითა და ჭეშმარიტებითა ღმრთისაჲთა... ვიქცეოდეთ სოფელსა ში-ნა, 2 კორ. 1,12; მიცნენით ჩუენ ჟამად-ჟამად, რ. სიქა-დულნი თქუენნი ვართ, 2 კორ. 1,14; სარწმუნო არს ღმერთი, რ. სიტყუაჲ იგი ჩუენი... არა არს ჰე და არა, 2 კორ. 1,18; მოწამედ ღმერთსა ვხადი სულისა ჩემისა, რ. გერიდებოდე თქუენ, 2 კორ. 1,23; გესავ თქუენ ყო-ველთა, რ. სიხარული ჩემი თქუენი ყოველთაჲ არს, 2 კორ. 2,3; შჩანთ, რ. ხართ თქუენ წიგნ სამოციქულო ქრისტჱსა, 2 კორ. 3,3; ესე უწყით, რ. რომელმან აღად-გინა უფალი იესუ მკუდრეთით, 2 კორ. 4,14; უწყით, რ. შემოვედით ჴორცთა ამათ, 2 კორ. 5,6; სიყუარული იგი ქრისტჱსი მაწუევს ჩუენ გამორჩევად მას, რ., 2 კორ. 5,14; ვხედავ, რ. წიგნმან შე-ღათუ- გაწუხნა, 2 კორ. 7,8; აწ მიხარის არა ამისთჳს, რ. შესწუხენით, არამედ რ. შესწუხენით სინანულად, 2 კორ. 7,9; განვიხარეთ სი-ხარულსა მას ზედა ტიტჱსსა, რ. განსუენებულ არს სუ-ლი მისი, 2 კორ. 7,13; მიხარის, რ. ყოვლითა კადნიერ ვართ თქუენ შორის, 2 კორ. 7,16; იცით მადლი იგი... იესუ ქრისტჱსი, რ. თქუენთჳს დაგლახაკნა მდიდარი იგი, 2 კორ. 8,9; ვიქადი მაკედონელთა თანა, რ. აქაიაჲ განმზადებულ არს შრანდითგან, 2 კორ. 9,2; ესე განიზ-რახენ კუალად თავით თჳსით, რ. ვითარცა-იგი ქრის-ტჱსი არს, 2 კორ. 10,7; ესე განიზრახენ კუალად ეგე-ვითარმან მან, რ. ვითარცა-იგი ვართ სიტყჳთა წიგნები-საჲთა შორით, 2 კორ. 10,11; ანუ ცოდვაჲ-მე რაჲ ვქმენ, რ. თავი თჳსი დავიმდაბლე, 2 კორ. 11,7; არს ჭეშმარიტებაჲ ქრისტჱსი ჩემ თანა, რ. სიქადული ესე არა დაეყენოს ჩემდა მომართ. 2 კორ. 11,10; მამამან უფ-ლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსმან იცის..., რ. არა ვტყუი, 2 კორ. 11,31; ღმერთმან იცის, რ. მიიტაცა სამოთხესა, 2 კორ. 12,4; აწ უკუე რაჲ-მე არს, რომლითა-იგი მოუძ-ლურდით უფროჲს სხუათა მათ ეკლესიათა, რ. არარაჲ დაგამძიმე თქუენ, 2 კორ. 12,13; იყავნ უკუე, რ. მე თჳთ არაჲ დაგიმძიმე თქუენ, 2 კორ. 12,16CD; ვიტყჳ, რ. ყო-ველივე... თქუენისათჳს აღშჱნებისა არს, 2 კორ. 12,19; მივსწერ წინაჲსწარ შეცოდებულთა მათდა...: და რ. უკუეთუ მოვიდე კუალად, 2 კორ. 13,2CD; ანუ არა გიცნობიეს..., რ. ქრისტე თქუენ შორის არს, 2 კორ. 13,5; ვითარმედ სცნათ, რ. ჩუენ არა ვართ გამოუცდელ, 2 კორ. 13,6; მიკჳრს მე, რ. გარდაიქცევით მისგან, გალ. 1,6; გაუწყებ თქუენ, რ. არა არს კაცობრივ, გალ. 1,11; გესმინა თქუენ სლვაჲ ჩემი ოდესმე ჰურიაება-სა შინა, რ. გარდარეულად ვსდევნიდ ეკლესიათა, გალ. 1,13; აჰა ესერა წინაშე ღმრთისა, რ. არა ვტყუი, გალ. 1,20; უწყოდეს, რ. რწმუნებულ არს ჩემდა სახარებაჲ, გალ. 2,7; ესე უწყით, რ. არა განმართლდების კაცი, გალ. 2,16; უწყით-მეა, რ. სარწმუნოებისაგანნი იგი არი-ან შვილნი აბრაჰამისნი, გალ. 3,7; რ. შჯულითა არავინ განმართლდების..., ჩას, რ., გალ. 3,11; კაცობრივ ვიტყჳ, რ., გალ. 3,15D; ესე იცით, რ. უძლურებითა ჴორცთაჲთა გახარე თქუენ, გალ. 4,13; რომელ-იგი არს იგავად, რ. ესე არიან ორნი იგი შჯულნი, გალ. 4,24; ვითარცა-იგი პირველვე გარქუ, რ., სასუფეველი ვერ დაიმკჳდრონ, გალ. 5,21; ამისთჳს მოიჴსენეთ, რ. თქუენ, ოდესმე წარ-მართნი ეგე ჴორცითა... რ. იყვენით მას ჟამსა თჳნიერად ქრისტჱსა, ეფეს. 2,11-12; „აღსლვაჲ იგი" მისი რაჲ-მე არს, არა თუ იგი, რ. შთაჴდა იგი პირველად ქუესკნელ-თა თანა ქუეყანისათა, ეფეს. 4,9; ესეცა უწყით, რ. ყო-ველსავე მეძავსა... არა აქუს მკჳდრობაჲ სასუფეველსა ქრისტჱსსა, ეფეს. 5,5; უწყოდეთ, რ. რაჲცა ვინ ქმნეს კაცად-კაცადმან კეთილი, ეფეს. 6,8; უწყოდეთ, რ. მა-თი... უფალი ცათა შინა არს, ეფეს. 6,9; სასოებით ამისთჳსვე, რ. რომელმან იწყო... საქმჱ კეთილი, ფი-ლიპ. 1,6; უწყებაჲ თქუენი მნებავს, ძმანო, რ. ჩემთჳს უფროჲსღა წარსამატებელად სახარებისა მის მოიწია, ფილიპ. 1,12; უწყიან, რ. სიტყჳს-გებად სახარებისა მის-თჳს ვდგა მე, ფილიპ. 1,16; უწყი, რ. ესე მექმნეს მე სა-ცხორებელად, ფილიპ. 1,19; სასოებითა ჩემითა, რ. არა-რაჲთ მრცხუენის, ფილიპ. 1,20; ესე სასოებით უწყი, რ. დავადგრე, ფილიპ. 1,25CD; მესმეს თქუენთჳს, რ. სდგათ თქუენ ერთითა სულითა, ფილიპ. 1,27; ყოველმან ენამან აღუვაროს, რ. უფალი იესუ ქრისტჱ სადიდებელად ღმრთისა მამისა, ფილიპ. 2,11; სიტყუაჲ ცხორებისაჲ გაქუნდინ სიქადულად ჩემდა..., რ. არა ცუდად ვრბიოდე, ფილიპ. 2,16; სურვიელ იყო თქუენ ყოველთათჳს..., და რ. გესმინა, ფილიპ. 2,26; ზრუნვიდა, რ. გასმიოდა, იქვე CD; გესმინა, რ. დასნეულდა, იქვე O; განვიხარე... დი-დად, რ. აწვე ეგერა აღმოცჱნებულ ხართ ჩემ კერძო ზრახვად, ფილიპ. 4,10; ესე თქუენცა უწყით..., რ. დასა-ბამსა მას სახარებისასა... არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე მოცემისათჳს, ფილიპ. 4,15; რ. თესალონიკედცა ერთ-გზის და ორ-გზის საჭმარად ჩემდა მომიძღუანეთ, ფი-ლიპ. 4,16; უწყოდეთ, რ. უფლისა მიერ მოიღოთ მოსა-გებელი, კოლ. 3,24; უწყოდეთ, რ. თქუენცა უფალი გი-

ვის. კოლ. 4,1; ვეწამები მას, რ. აქუს მას ფრიადი სიყუარული თქუენთჳს, კოლ. 4,13; თქუენ ოჳთ უწყით, ძმანო, შემოსლვაჲ იგი ჩუენი თქუენდა მიმართ, რ. არა ცუდად რაჲ იყო, I თეს. 2,1; იცით, რ. კაცად-კაცადსა თქუენსა... გეშინის-გცემდით, 1 თეს. 2,11; ვჰმადლობ ღმერთსა... რ. მიიღეთ თქუენ სიტყუაჲ იგი სმენისა ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2,13; უწყით თქუენ, რ. ვდგათ-ვე ამისთჳს, 1 თეს. 3.3Ⴂ; მახარა ჩუენ სარწმუნოებაჲ და სიყუარული თქუენი და, რ. გაქუს ჴსენებაჲ ჩუენი კეთილი მარადის, 1 თეს. 3,6; ამას გეტყჳ თქუენ..., რ. ჩუენ... ვერ მივეწიფნეთ შესუენებულთა მათ, 1 თეს. 4,15; იცით, რ. დღე იგი უფლისაჲ... მოიწევის, 1 თეს. 5,2CD; არა გაჴსოვსა, რ. ვიდრე-იგიღა ვიყავ თქუენ თანა, 2 თეს. 2,5CD; ვესავ უფალსა თქუენთჳს, რ. რომელ-იგი გამცენით, ჰყოფთ, 2 თეს. 3,4; რაჲ არს კაცი, რ. მოიჴსენე იგი? ანუ ძჱ კაცისაჲ, რ. მოჰხედე მას, ებრ. 2,6; ვხედავთ, რ. ვერ შეუძლეს შესლვად, ებრ. 3,19; ჩანს იძულებით, რ. შჯულისაცა ცვალებაჲ იქმნების, ებრ. 7,12ႢCD; ჩას, რ. იუდაჲს ნათესავისაგან აღმოგჳცენდა უფალი ჩუენი, ებრ. 7,14; ესე უწყებითა სულისა წმიდისაჲთა, რ. არღა გამოჩინებულ იყო წმიდათა იგი გზაჲ, ებრ. 9,8; იტყჳს, რ., ებრ. 10,30; იცით, რ. გაქუს... ნაყოფი, ებრ. 10,34; სარწმუნოებაჲ უღირს რომელი მოუვალს ღმერთსა, რ. არს, ებრ. 11,6; აღიარეს, რ. სტუმარ... არიან იგინი, ებრ. 11,13; გამოაჩინებენ, რ. სოფელსა ეძიებენ, ებრ. 11,14; უწყით, რ. უნდა დამკჳდრებად კურთხევაჲ, ებრ. 12,17; გურწამს, რ. კეთილი გონებაჲ გუაქუს, ებრ. 13,18; ესე უწყით, რ. კეთილ არს შჯული, 1 ტიმ. 1,8; უწყი ესე, რ. მართალსა შჯულ არა უც, 1 ტიმ. 1,9; სარწმუნო არს სიტყუაჲ..., რ. ქრისტე იესუ მოვიდა სოფლად, 1 ტიმ. 1,15; იტყჳს, რ. უკუანაჲსკნელთა ჟამთა გან-ვინმე-დგენ სარწმუნოებისაგან, 1 ტიმ. 4,1; ვიყუედრებით, რ. ვესავთ ღმერთსა ცხოველსა, 1 ტიმ. 4,10ႢႭCD; ჩას, რ. არცა განღებად რაჲ ჴელ-გუეწიფების, 1 ტიმ. 6,7; მრწამს, რ. შენ თანაცა დაიმკჳდროს, 2 ტიმ. 1,5; მრწამს, რ. ძალ-უც ვედრისა მის ჩემისა დამარხვად, 2 ტიმ. 1,12; უწყი..., რ. დამიტევეს მე ყოველთა, 2 ტიმ. 1,15; სარწმუნო არს სიტყუაჲ, რ. უკუეთუ მის თანა მოვსწყდეთ, 2 ტიმ. 2,11CD; უწყი, რ. შვნიან ლალვანი, 2 ტიმ. 2,23; ესე უწყოდე, რ. მოიწინენ ჟამნი ბოროტნი, 2 ტიმ. 3,1; უწყოდე, რ. გარდაგულარძნილ არს ეგევითარი იგი, ტიტე, 3,11; უწყი, რ. რომლისათჳსესე გეტყჳ, ფილემ. 1,21; უწყოდეთ, რ. გამოცდილებაჲ ეგე თქუენი სარწმუნოებისაჲ შეიქმს მოთმინებასა, იაკ. 1,3; გრწამს, რ. ერთ არს ღმერთი, იაკ. 2,19; გნებავს ცნობად..., რ. სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთა ცუდ არს, იაკ. 2,20; ხედავა, რ. სარწმუნოებაჲ შეეწევის საქმეთა მისთა, იაკ. 2,22; ხედავთა, რ. საქმეთაგან განჰართლდების კაცი, იაკ. 2,24; უწყოდეთ, რ. უდიდჱსი სასჯელი მოიღოთ, იაკ. 3,1ႣႢႭ; ანუ არა უწყით, რ. სიყუარული ამის სოფლისაჲ მტერობა არს ღმრთისა, იაკ. 4,4; რომელთა-ეგე არა იცით ხვალისაჲ, რ. ვითარი არს ცხორებაჲ თქუენი, იაკ. 4,14ႢႭ; უწყოდენ, რ. რომელმან მოაქციოს ცოდვილი, იაკ. 5,20; რომელთა-იგი გამოეცხადა, რ. არა თავთა თჳსთა, არამედ თქუენ გმსახურებდეს მას, I პეტ. 1,12; უწყოდეთ, რ. არა განხრწნადითა ვეცხლითა... იჴსნენით, 1 პეტ. 1,18; უკუეთუ გემოჲ გიხილავს, რ. ტკბილ არს უფალი, I პეტ. 2,3; წინააღმდგომსა მას აკურთხევდით, რ. ამისთჳს იჩინენით, I პეტ. 3,9; უწყოდეთ, რ. ამისთჳს მებრ იჩინენით, იქვე ႢႭ; უწყი. რ. ადრე ყოფად არს დატევებაჲ საყოფლისა ამის ჩემისაჲ, 2 პეტ. 1,14; ესემცა პირველად უწყით, რ. ყოველი წინაწარმეტყუელებაჲ წიგნისაჲ... სათარგმანებელ არა არნ, 2 პეტ. 1,20; ესემცა პირველად უწყით, რ. მოიწივნენ... მეკიცხეველნი, 2 პეტ. 3,3; ნუ დაგავიწყდების..., რ. ერთი დღჱ უფლისა მიერ ვითარცა ათასი წელი, 2 პეტ. 3,8; გითხრობთ თქუენ, რ. ღმერთი ნათელ არს, I იოვ. 1,5; ამით ვცნათ, რ. ვიცით იგი, 1 იოვ. 2,3; ამით უწყოდით, რ. მის თანა ვართ, 1 იოვ. 2.5; ცხად იყუნენ, რ. არა არიან ყოველნი ჩუენგანნი, 1 იოვ. 2.19; იცით იგი და რ. ყოველი ტყუვილი ჭეშმარიტებისაგან არა არს, I იოვ. 2,21; უწყოდეთ, რ. ყოველმანვე რომელმან ყოს სიმართლჱ, 1 იოვ. 2,29; ესე ვიცით, რ. რაჟამს გამოცხადნეს. 1 იოვ. 3,2; იცით, რ. იგი გამოჩნდა, 1 იოვ. 3,5ႣႢႭ; ნუ გიკჳრნ, ძმანო, რ. გძულობს თქუენ სოფელი, I იოვ. 3,13; ვიცით, რ. მივიცვალენით სიკუდილისაგან ცხორებად, 1 იოვ. 3,14; იცით, რ. ყოველსა კაცის-მკლველსა არა აქუს ცხორებაჲ, 1 იოვ. 3,15; ამით საცნაურ ვიყუნეთ, რ. ჭეშმარიტებისაგან ვართ, 1 იოვ. 3,19; ამით უწყით, რ. ჩუენ თანა არს სულისა მისისაგან. I იოვ. 3,24; ამით გამოცხადნა სიყუარული ღმრთისაჲ ჩუენ შორის, რ. ძჱ თჳსი მხოლოდშობილი მოავლინა ღმერთმან სოფლად, 1 იოვ. 4,9; ესე არს სიყუარული, არა რ. ჩუენ შევიყუარეთ ღმერთი, I იოვ. 4,10ႣႢႭ; ესე არს სიყუარული... რ. მან ჩუენ შემიყუარნა, იქვე ႢႭ; ამით უწყოდით, რ. მის თანა ვჰგიეთ, 1 იოვ. 4,13; ამით უწყოდით... რ. სულისა მისისაგან მოგუცა ჩუენ. იქვე ႣႢႭ; ვწამებთ, რ. მამამან მოავლინა ძჱ, 1 იოვ. 4,14; რომელმან აღიაროს, რ. იესუ არს ძჱ ღმრთისაჲ, I იოვ. 4,15; ჰრწმენეს, რ. იესუ არს ქრისტე, I იოვ. 5,1; ამით უწყოდით, რ. გჳყუარან შვილნი ღმრთისანი, 1 იოვ. 5,2; ... რ. იესუ არს ძჱ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,5; რ. სამნი არიან, I იოვ. 5,8; რ. სამნივე ესე ერთისა მიმართ, იქვე G; ესე არს წამებაჲ, რ. ცხორებაჲ საუკუნოჲ მომცა ჩუენ ღმერთმან, 1 იოვ. 5,11; რაჲთა უწყოდით, რ. გაქუს ცხორებაჲ საუკუნოჲ, I იოვ. 5,13; ესე არს განცხადებულებაჲ, რ. რომელი-იგი ვითხოოთ ნებისა მისისაებრ [რ. უკუეთუ იგი (რაჲმე ႢႭ) ვითხოოთ... ႣႢႭ]. I იოვ. 5,14; უკუეთუ ვიცით, რ. ისმინოს ჩუენი. 1 იოვ. 5,15; ვიცი, რ. მაქუს თხოაჲ იგი, იქვე Ⴃ; უწყით, რ. მოვიღოთ თხოაჲ იგი, იქვე ႢႭ; ვიცით, რ. ყოველი რომელი შობილ იყოს ღმრთისაგან, 1 იოვ. 5,18; ვიცით, რ. ღმრთისაგან ვართ, 1 იოვ. 5,19; ვიცით, რ. ძჱ ღმრთისაჲ მომავალ არს, I იოვ. 5,20; იცით, რ. წამებაჲ ჩუენი ჭეშმარიტი არს, 3 იოვ. 1,12; იცით ყოველი, რ. ღმერთმან... ერი იგი იჴსნა, იუდა 1,5; გეტყოდეს თქუენ, რ. იყვნენ მოკიცხარნი, იუდა 1,18F; მაქუს შენდა მომართ, რ. სიყუარული იგი შენი პირველი დაუტევე. გამოცხ. 2,4; ესე გაქუს, რ. გძულან საქმენი იგი, გამოცხ. 2,6; ვიცნი საქმენი შენნი, რ. სახელი გაქუს, გამოცხ. 3,1; ცნან, რ. შეგიყუარე შენ. გამოცხ. 3,9; ვიცნი საქმენი შენნი, რ. არცა გრილი ხარ, გამოცხ. 3,15; არა უწყი, რ. შენ ხარ უბადრუკ. გამოცხ. 3,17; ვიხილე, რ. აღაღო კრავმან მან ერთი შჳდთა მათ ბეჭედთაგანი. გამოცხ. 6,1; ვიხილე, რ. განეღო ტაძარი კარვისაჲ მის, გამოცხ. 15,5; რაჟამს-იგი ჰხედვიდენ, რ. იყო მჴეცი იგი, გამოცხ. 17,8.

2. რამეთუ რადგან, ვინაიდან: წინამძღუარ ექმნა შემპყრობელთა იესუსთა, რამეთუ შერაცხილ იყო ჩუენ შორის, საქმე 1.17; შეშფოთნა, რ. ესმოდა თითოეულსა კაცად-კაცადსა მათსა თჳსი სიტყუაჲ, საქმე 2.6; არა ვითარ თქუენ ჰგონებთ, ვითარმედ ამათ სთრავსო, რ. არს ჟამი დღისაჲ ამის მესამჱ, საქმე 2.15; დაჰჴსნნა სალმობანი სიკუდილისანი, რ. ვერ შესაძლებელ იყო დაყენებად მისა მის მიერ, საქმე 2,24; წინასწარ ვხედევდ უფალსა..., რ. მარჯუენ ჩემსა არს, საქმე 2,25; ჴორცთაცა ჩემთა დაიმკჳდრონ სასოებით. რ. არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯოხეთს, საქმე 2,27; მოიღოთ თქუენ აღთქუმაჲ იგი სულისა წმიდისაჲ. რ. თქუენი არს აღთქუმაჲ, საქმე 2.39; მისცნეს იგინი დამარხვად ხვალისა, რ. შემწუხრდებოდა, საქმე 4.3; რაჲ-მე უყოთ კაცთა ამათ, რ. სასწაული განცხადებული იქმნა, საქმე 4.16; განუტევნეს იგინი, რ. ვერრას ჰპოებდეს... რ. ყოველნი ადიდებდეს ღმერთსა, საქმე 4.21; ადიდებდეს ღმერთსა საქმისა მისთჳს, რ. უმეტჱს ორმეოცისა წლისა იყო კაცი იგი, საქმე 4.22; არავინ იყო ნაკლულევან მათ შორის, რ. რომელნი-იგი ჰოვნიერ იყვნეს სახლებისა, საქმე 4,34ႢႭ; ვერვის ძალ-ედვა შეხებად მათდა, რ. ადიდებდა მათ ერი იგი. საქმე 5.139ႢႭ; მოჰყვანდეს იგინი არა ძლით, რ. ეშინოდა ერისა, საქმე 5.26; უხაროდა, რ. ღირს იქმნნეს... გინებად. საქმე 5,41; იყო დრტჳნვაჲ..., რ. უგულებელ-იქმნებოდა მსახურებაჲ იგი, საქმე 6,1; არა დასცხრების სიტყუასა ბოროტსა..., რ. გუესმა მაგისგან, საქმე 6,14; წარიჴადენ ჴამლნი..., რ. ადგილი ეგე... ქუეყანაჲ წმიდა არს, საქმე 7,33; მიქმნენ ჩუენ ღმერთნი..., რ. მოსე, რომელმან გამომიყვანნა ჩუენ ეგჳპტით, არა უწყით, რაჲ ყოფილ არს მას, საქმე 7,40; ერჩდეს მას, რ. ..., განკჳრვნეს იგინი. საქმე 8,11; ვეცხლი ეგე შენი შენდავე იყავნ წარსაწყმედელად, რ. ნიჭსა მას ღმრთისასა ჰგონებ შენ ფასითა მოპოვნებად, საქმე 8,20; არა გიც შენ ნაწილ... რ. გული შენი არა არს წრფელ წინაშე ღმრთისა, საქმე 8,21; ევედრე უფალსა მი-ხოლო თუ გეტევნენ..., რ. სიმწარესა ნავღლისასა თანა შეკრულ ცოდვისა გხედავ შენ, საქმე 8,23; თესლ-ტომი მისი ვინ უძლოს მითხრობად, რ. აღჳებულ არს ქუეყანისაგან ცხორებაჲ მისი, საქმე 8.33; მოიძიო შენ მუნ... სავლე..., რ. აჰა-ეგერა ილოცავს მუნ, საქმე 9,11; მივედ შენ, რ. მე ჭური რჩეული მიპოვნიეს იგი, საქმე 9,15; ესე უმხილა ვინმე სავლეს, რ. სცვიდეს იგინი ბჭეთა ქალაქისათა, საქმე 9.24; ყოველთა ეშინოდა მისგან, რ. არა ჰრწმენა, საქმე 9.26ႢႭ; რ. ახს ლუდიაჲ იოპესა, ესმა მოწაფეთა მათ, საქმე 9,38; აღჴდა პეტრე ერდოსა ზედა თაყუანის-ცემად.... რ. შეემშია, საქმე 10,10; ნუ იყოფინ, უფალო, რ. არასადა შეგინებული... შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 10,14; ნურას ორგულებ, რ. მე მომივლენიან იგინი შენდა, საქმე 10,20; აღდეგ, რ. მეცა თავადი კაციჳე ვარ, საქმე 10,26; იჴსნიდა მიძლავრებულთა მათ ეშმაკისათა, რ. ღმერთი იყო მის თანა, საქმე 10,38; დაუკჳრდებოდა მათ..., რამეთუ წარმართთაცა მიმართ ნიჭი იგი სულისა წმიდისაჲ მოფენილ არს, რ. ესმოდა მათ, საქმე 10,45-46; ერიდებოდეს მას..., რ. მივიდა... კაცთა მათ წინა-დაუცუეთელთა, საქმე 11,3; ნუ იყოფინ ეგე ჩემდა, უფალო, რ. რაჲვე ბილწი... არასადა შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 11,8; ჰლოცვიდა ყოველთა დადგრომად უფლისა მიმართ, რ. იყო კაცი იგი სახიერ, საქმე 11.24; ითხოვდეს მშჳდობასა, რ. ქუეყანაჲ იგი მათი იზარდებოდა, საქმე 12.20; განგალა იგი ამისთჳს, რ. არა მისცა მან დიდებაჲ ღმერთსა, საქმე 12,23; უჴდებოდა მათ ელჳმას..., რ. ესრე გამოითარგმანების სახელი მისი, საქმე 13,8; რომელთა ეშინის ღმრთისა, რ. თქუენ ზედა სიტყუაჲ იგი ცხორებისაჲ მოივლინა, საქმე 13.26; ჰიკჳრდინ და განირყუნენით, რ. საქმესა ერთსა ვიქმ დღეთა შაგათ თქუენთა, საქმე 13.41; ჰხადოდეს ბარნაბას დიოს კერპით და პავლეს — ერმჱთ, რ. პავლე იყო წინამძღუარ სიტყჳსა მის, საქმე 14,12; მღდელმან მან დიოს კერპისამან, რ. იგი იყო მთავარი... კუროები... მოიღო, საქმე 14.13CႢႭ; არწმუნეს ერსა მას განშორებად მათგან, რ. იტყოდეს, საქმე 14,19ႢႭ; ღმერთი ეწამა მათ, რ. მისცა მათ სული წმიდაჲ, საქმე 15,8; გიკითხავთ, რ. მესმა ჩუენ, საქმე 15.24; იუდა და შილა, რ. იგინიცა... კაცნი წინაწარმეტყუელნი იყვნეს, მრავლითა სიტყჳთა ნუგეშინის-სცეს ძმათა, საქმე 15,32; წინადასცჳთა მას..., რ. უწყოდეს ყოველთა, ვითარმედ წარმართი იყო მამაჲ მისი, საქმე 16,3ႢႭ; მივიწრაფეთ... მიერ ფილიპედ, რ. იგი არს პირველი ნაწილი მაკედონელთაჲ, საქმე 16,12; მითხრობენ ჩუენ შჯულსა რასმე, რომელ არა ჯერ-არს ჩუენდა თავს-დებად..., რ. ჩუენ კაცნი ჰრომინნი ვართ, საქმე 16,21; ნუ რას შეიმთხუევ თავსა შენსა ბოროტსა, რ. ჩუენ ყოველნი აქა ვართ, საქმე 16,28; ზარი განჴდა უფროჲს მით, რ. ესმა, საქმე 16,38; უცხოთა ეშმაკთა ჩას მთხრობელი ესე, რ. იესუს აღდგომასა ახარებდა, საქმე 17,18; არცა კაცობრივთა ჴელთა მიერ იმსახურების, ვითარმცა მოქენე ვისამე იყო, რ. იგი არს, საქმე 17,25; უკუეთუმცა ვინმე ეძიებდა, პოვა, და რ. არა შორს არს კაცად-კაცადისაგან ჩუენისა, რ. მის მიერ ცხოველ ვართ, საქმე 17,27-28; ამცნებს კაცთა... შენანებად, რ. დაამტკიცა დღჱ..., მოსცა ყოველთა, რ. აღადგინა იგი მკუდრეთით, საქმე 17,31; პოვა ვინმე ჰურიაჲ... რ. მაშინ ოდენ მოსრულ იყო იგი იტალიაჲთ... და ცოლი მისი, — რ. ებრძანა... კეისარსა, გამოშორებად ყოველნი ჰურიანი ჰრომჱთ, — მოვიდა მათა, რ. ერთი ჴელოვნებაჲ იცოდეს, იყოფოდა მათ თანა და იქმოდა, რ. იყვნეს მეპრატაკე ხუროებით, საქმე 18,2-3; ნუ ჰდუმი, რ. მე ვარ შენ თანა, და არავინ შეგახოს შენ ბოროტის ყოფად, რ. ერი მრავალი არს ჩემდა, საქმე 18,10; თქუენ იხილეთ, რ. მსაჯულ მე... არა მნებავს ყოფად, საქმე 18,15; იკუეცა მან თმაჲ კენქრეს, რ. აღთქუმაჲ აღეთქუა, საქმე 18,18; შეეწეოდა ფრიად მორწმუნეთა მათ..., რ. განცხადებულად ჰურიათა მათ ამხილებდა, საქმე 18,28; იყო მას ჟამსა შინა შიში არა მცირედი გზისა მისთჳს, რ. დემეტრიოს... იქმოდა ტაძართა ვეცხლისათა, საქმე 19,24; სხუანი სხუასა რასმე ღაღადებდეს, რ. იყო ერი იგი შემშფოთებულ, საქმე 19,32; ერისაგან წარმოადგინეს ალექსანდრე, რ. ჰურიათა წარმოადგინეს იგი, საქმე 19,33; ვიურვითცა ბრალობად შფოთისა ამის დღჱსდღეულისა, რ. არარაჲ მიზეზი იყო, საქმე 19,40; პავლე ეტყოდა მათ სიტყუასა მოძღურებისასა, რ. განსლვად იყო ხვალისაგან, საქმე 20,7; ნუ აღშფოთნებით, რ. სული ამისი თანა-და არს, საქმე 20,10; გუეგულებოდა წარყვანებაჲ პავლჱსი, რ. ეგრჱთ ებრძანა მკჳრცხლ მოსლვად იგი, საქმე 20,13; რაჲთა არა დაყოვნოს... ასიას შინა, რ. იწრაფდა, საქმე 20,16; ჯერ-არს... მოჴსენებად სიტყუაჲ იგი უფლისა იესუსი, რ. მან თქუა, საქმე

20,35; მოეიწიენით ტჳრად. რ. მუნ გარდაყრად იყო... ტჳრთი, საქმე 21,3; შევიდა, პავლე ჩუენ თანა იაკობისა, რ. ყოველნივე ხუცესნი მოვიდოდეს, საქმე 21,18ႪႭ; ერი შეკრებად არს, რ. ესმა, საქმე 21,22ႪႭ; ზე აქუნდა პავლე ერისაგანთა მათ..., რ. შეუდგა სიმრავლჱ იგი ერისაჲ, საქმე 21,36; ღმერთმან მამათა ჩუენთამან გამოგირჩია... სმენად ჴმაჲ პირისაგან მისისა, რ. იყო მოწამე მისა, საქმე 22,15; განედ შენ იერუსალჱმით ადრე, რ. არა თავს-იდვან შენი წამებაჲ ჩემთჳს, საქმე 22,18; წარედ რ. მე ნათესავთა შორიელთა მიგავლინო შენ, საქმე 22,21; აღიღე ქუეყანით ეგევითარი ეგე, რ. არა ღირს არს ეგე ცხოვრებად, საქმე 22,22; რაჲ გეგულების ყოფად, რ. კაცი ესე ჰრომი არს, საქმე 22,26; ნუ გეშინინ, რ. ჲერ-არს შენდა ჰრომესცა შინა წამებაჲ, საქმე 23,11; ჭაბუკი ესე მიიყვანე ათასისთავისა, რ. უჴმს რაჲმე თხრობად მას, საქმე 23,17; ნუ ერჩი მათ, რ. უმზირიან მათგანნი კაცნი უმრავლჱს ორმეოცისა, საქმე 23,21; შემირაცხიეს თავი ჩემი ნეტარად, რ. შენ წინაშე მეგულების... სიტყჳს-გებად. საქმე 26,2; მრავალნი წმიდანი მე საპყრობილედ მივსცენ, რ. ჴელმწიფებაჲ მღდელთ მოძღუართაგან მომელო, საქმე 26.10; დადეგ ფერჴთა შენთა ზედა, რ. ამისთჳს გეჩუენე შენ, საქმე 26,16; ჰბორგი, პავლე, რ. მრავალნი წიგნნი შენნი სიცბილად მიგაქცევენ. საქმე 26,24; თანა-წარვლეთ კჳპრე, რ. იყო ქარი იგი პირით კერძო, საქმე 27,4; ძნიად მოვიწიენით კნიდონდ, რ. არა გჳტევებდა ქარი იგი, საქმე 27,7; იყო-ღა ნავის-საცთომელ სლვად. რ. მარხვანი წარ-ოდენ-სრულ იყვნეს, საქმე 27,9; არცა მზჱ ჩნდა მრავალთა დღეთა, რ. ზამთარი იგი დიდი იყო, საქმე 27,20; გულ-დებულ იყვენით, რ. განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს, საქმე 27,22; ამისთჳს გულდებულ იყვენით..., რ. მრწამს მე ღმრთისაჲ, საქმე 27,25; ამისთჳს გლოცავ მიღებად საზრდელისა, რ. ესე თქუენისა ცხორებისათჳს იქმნა, რ. არავისი თქუენგანისაჲ თმაჲ ერთი თავისაჲ წარწყმედად არს, საქმე 27,34; და, რ. თავით კერძოჲ იგი უმაგრესად დგა, ეგო უძრავად, საქმე 27,41ႪႭ; წარმართთა მათ წინა-მიყვეს ჩუენ დიდი კაცთმოყუარებაჲ, რ. აღაგზნეს ცეცხლი, საქმე 28,2; უნდა განტევებაჲ ჩემი ამისთჳს, რ. არცა ერთი ბრალი სიკუდილისაჲ იყო ჩემ თანა, საქმე 28,18; რაჲთა მოჰხჳდეთ..., რ. სასოებისათჳს ისრაჱლისა ჯაჭჳ ესე ზედამაც, საქმე 28,20; მეცა წარმემართოს... მისლვად თქუენდა, რ. მსურის ხილვად თქუენდა, ჰრომ. 1,11; არა მრცხუენის სახარებისა ამისთჳს, რ. ძალი ღმრთისაჲ არს მაცხოვრად ყოვლისა, ჰრომ. 1,16; გამოჩინებად არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ ზეცით ყოველთა ზედა უღმრთოთა..., რ. მეცნიერებაჲ იგი ღმრთისაჲ ცხად არს მათ შორის, რ. ღმერთმანვე გამოუცხადა მათ, ჰრომ. 1,19; რაჲთა იყვნენ იგინი ვერ სიტყჳს მიმგებელ, რ. იცოდეს ღმერთი და არა ღმრთეებრ ადიდეს, ჰრომ. 1,21; ჰმსახურებდეს დაბადებულთა და არა დამბადებელსა, რ. იგი არს კურთხეულ, ჰრომ. 1,25ႪႢ; ამისთჳს მისცნა იგინი ღმერთმან ვნებასა..., რ. დედათა მათთა გარდაცვალეს ბუნებისა იგი წესი, ჰრომ. 1,26; ამისთჳს ვერ სიტყჳს მიმგებელ ხარ... რომელიცა შჯი, რ. რომლითა საშჯულითა შჯი მოყუასსა, თავსა თჳსსა დაშჯი, რ. მასვე იქმ, ჰრომ. 2,1; ამათ რ. შჯულ არა აქუს, თავისა თჳსისა თჳთ შჯულ არიან, ჰრომ. 2,14; არა სამე, რ. წინაოსწარვე ვაბრალეთ ჰურიათა და წარმართთა ყოველთა ცოდვასა ქუეშე ყოფაჲ, ჰრომ. 3,9; საშჯულისა თანამდებ იყოს ყოველი სოფელი ღმრთისა, რ. საქმეთაგან შჯულისათა არა განმართლდეს ყოველი ჴორციელი, ჰრომ. 3,20; სიმართლჱ ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს... ყოველთა ზედა მორწმუნეთა, რ. არა არს განწვალებაჲ. ჰრომ. 3,22; ამისთჳს, რ. სარწმუნოებისაგან არს, რაჲთა მადლით იყოს, ჰრომ. 4,16ႩႪ; არა ხოლო ესე, რ. ვიქადითცა ჭირთა შინა, ჰრომ. 5.3Ⴊ; სასოებამან არა არცხჳნის, რ. სიყუარული ღმრთისაჲ განფენილ არს გულთა შინა ჩუენთა, ჰრომ. 5,5; ყოველთა კაცთა შესცოდეს, რ. შჯულისა მოწევნადმდე ცოდვაჲ იყო სოფელსა შინა, ჰრომ. 5,13; არა ვითარცა ერთისა მის შეცოდებულისათჳს ნიჭი იგი, რ. საშჯელი იგი ერთისა მისგან დასაშჯელად, ჰრომ. 5,16; არღარა ვჰმონებდეთ ჩუენ ცოდვასა, რ. რომელი მომკუდარ არს, ჰრომ. 6,7; ცოდვაჲ თქუენ ზედა არა უფლებდეს. რ. არა ხართ შჯულსა ქუეშე. ჰრომ. 6,14; ვცოდვიდეთ-მეა, რ. არა ვართ შჯულსა ქუეშე, ჰრომ. 6,15; ანუ არა უწყითა, ძმანო. — რ. ვითარცა მეცნიერთა შჯულისათა გეტყჳ თქუენ, ჰრომ. 7,1; შექმნა ჩემ თანა ყოველი გულის-თქუმაჲ, რ. შჯულისა თჳნიერ ცოდვაჲ მკუდარ იყო, ჰრომ. 7,8; ესე იგი არს, ჴორცთა შინა ჩემთა კეთილი. რ. ნებაჲ იგი წინაშე მიც, ჰრომ. 7,18; ვპოვე-მეა შჯული..., რ. მე ბოროტი წინაშე მიც. ჰრომ. 7,21; ზრახვაჲ იგი ჴორცთაჲ მტერობა არს ღმრთისა, რ. შჯულსა მას ღმრთისასა ვერ დაემორჩილების, ჰრომ. 8,7; იჭჳ იგი დაბადებისაჲ გამოჩინებასა მას შვილთა ღმრთისათა მოელის, რ. ამაოებასა დაემორჩილა დაბადებული არა ნებსით, ჰრომ. 8,20; შვილებასა მას მოველით..., რ. სასოებით ვცხოვნდებით, ჰრომ. 8,24; სასოებაჲ ხილული არა არს სასოება, რ. რომელსა-იგი ვინმე ხედავნ, ჰრომ. 8,24CD; ვესავთ, რ. მოთმინებით მოველით, ჰრომ. 8,25CD; სულიცა იგი თანა-შეეწევის უძლურებასა ჩუენსა, რ. რაჲმცა-იგი ვილოცეთ... არა ვიცით, ჰრომ. 8,26; იცის ზრახვაჲ იგი სულისაჲ, რ. ღმრთისა მიმართ მეოხ არს წმიდათათჳს, ჰრომ. 8,27; არა ეგრე..., რ. არა ყოველნი ისრაჱლისაგანნი ესენი არიან ისრაჱლ, ჰრომ. 9,6; არა საქმეთაგან, არამედ მისგან, რომელმან-იგი უწოდა, — რ. ჰრქუა, ჰრომ. 9,12; რაჲსათჳს-მე? რ. არა სარწმუნოებისაგან, არამედ ვითარცა საქმისაგან შჯულისა. რ. შებრკოლდეს იგინი, ჰრომ. 9,32; სიმართლესა ღმრთისასა არა დაემორჩილნეს, რ. დასასრული შჯულისაჲ ქრისტე არს, ჰრომ. 10,4; არა არს განწვალებაჲ ჰურიასა და წარმართისა, რ. თავადი არს უფალი ყოველთაჲ. ჰრომ. 10,12; არა ყოველთა ისმინეს სახარებისაჲ მის, რ. ესაია იტყჳს, ჰრომ. 10.16CD; და-ვე-ემყნენ, რ. შემძლებელ არს ღმერთი... დამყნად. ჰრომ. 11,23; ყოველი კაცი ჴელმწიფებასა მას უმთავრჱსსა დაემორჩილენ, რ. არა არს ჴელმწიფებაჲ, ჰრომ. 13,1; მოიღო ქებაჲ მისგან. რ. ღმრთის მსახური არს შენდა კეთილისათჳს, ჰრომ. 13,4; ამისთჳს ხარკსაცა მისცემდით, რ. მსახურნი ღმრთისანი არიან. ჰრომ. 13,6; არა-მჭამელი იგი მჭამელსა მას ნუ განიკითხავნ, რ. ღმერთმან იგინი შეიწყნარნა, ჰრომ. 14,3; დგეს სამე. რ. შემძლებელ არს უფალი დამტკიცებად მისა, ჰრომ. 14,4; უფლისად ჭამს, რ. ჰმადლობს ღმერთსა, ჰრომ. 14,6C; უფლისადვე არა ჭამს, რ. ჰმადლობს ღმერთსა. იქცე Ⴄ; ცხოველ ვარ მე..., რ. ჩემდა მოდრკეს ყოველი

მუჴლი, ჰრომ. 14,11; და-ვე-შჯილ არს, რ. არა სარწმუნოებით ჭამს, ჰრომ. 14,23; ... ძალითა სულისა წმიდისაჲთა, რ. მე იერუსალჱმითგან... მოვიელინე, ჰრომ. 15,19; მოვიდე თქუენდა, რ. ვესავ, ჰრომ. 15,24CD; თანა-დაუდეგით მას..., რ. იგიცა მრავალთა თანა-დამდგომ ექმნა, ჰრომ. 16,2; წამებაჲ იგი ქრისტჱსი განმტკიცნა თქუენ შორის, რ. არარაჲთ ნაკლულევან ხართ.... 1 კორ. 1,7; ვჰმადლობ ღმერთსა, რ. არავის... ნათელ-ვეც, 1 კორ. 1,14; არა შეიწყნარის სულისა მისგან ღმრთისაჲსა, რ. სიცოფე უჩნ მას, და ვერ შემძლებელ არნ ცნობად, რ. სულიერად განიკითხვინ, 1 კორ. 2,14; სძჱ გასუ თქუენ..., რ. არა გეძლო, 1 კორ. 3,2; არცაღა აწ გიძლავს, რ. ჴორციელვე ხართ, 1 კორ. 3,3; კაცად-კაცადისა იგი საქმჱ გამოცხადნეს, რ. დღემან მან გამოაცხადოს, რ. ცეცხლითა გამოჩინებად არს, 1 კორ. 3,13; ნუვინ იქადინ კაცთაგანი, რ. ყოველივე თქუენი არს, 1 კორ. 3,21; სამართლად ეწოდა განსივებად, რ. ვითარ-იგი განსივებული არა ჴორცითა მსუქან არს, 1 კორ. 4,6 (მინაწ.) Ib; გამოგუაჩინნა ვითარცა სასიკუდინენი, რ. თითის სარჩუენებელ ვიქმნენით, 1 კორ. 4,9; განუსუენებელ ვართ და ვმურებით, რ. ვიქმთ ჴელითა ჩუენითა, 1 კორ. 4,12; არამედ არა მრავალ მამა [გესხნეს], რ. ქრისტე იესუს მიერ... მე გშვენ თქუენ, 1 კორ. 4,15; ვცნა არა თუ სიტყუაჲ..., არამედ ძალი, რ. არა სიტყჳთა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ, 1 კორ. 4,20; ვითარცა-ეგე ხართ უცომო, რ. ზატიკად ჩუენდა დაიკლა ქრისტჱ, 1 კორ. 5,7; არა დამონებულ არს ძმაჲ იგი გინა თუ დაჲ..., რ. მშჳდობას გჳწოდნა ჩუენ ღმერთმან, 1 კორ. 7,15; ესე კეთილ არს მოწევნულისა ამისათჳს ურვისა, რ. უმჯობჱს არს კაცისა, 1 კორ. 7,26; რომელნი იმსახურებდენ სოფელსა ამას, ვითარცა არა იმსახურებდენ, რ. წარმავალ არს ხატი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 7,31; ნაკერპავთა მათთჳს ვიცით, რ. ყოველთა მეცნიერებაჲ გუაქუს, 1 კორ. 8,1; თქუენდა ოდენ ვარ, რ. ბეჭედნი იგი... თქუენ ხართ, 1 კორ. 9,2; ჩუენთჳს სამე იტყჳს, რ. ჩუენთჳს დაიწერა, 1 კორ. 9,10; არა ვინებეთ ჴელმწიფებაჲ ეგე, რ. ყოვლსავე დავითმენთ, 1 კორ. 9,12; არა არს ჩემდა სიქადულ, რ. უნებელი ზედა-მაც, 1 კორ. 9,16; არა მრავალნი... სათნო-იყვნა ღმერთმან, რ. დაეცნეს იგინი უდაბნოსა ზედა, 1 კორ. 10,5; ერთ პურ ვართ, რ. ყოველთა ერთისა მისგან პურისა მოგუაქუს, 1 კორ. 10,17; ნურას განიკითხავთ იჭჳსათჳს, რ. უფლისაჲ არს ქუეყანაჲ, 1 კორ. 10,26; ნუ შჭამთ მის მაუწყებელისათჳს..., რ. უფლისაჲ არს ქუეყანაჲ, 1 კორ. 10,28CD; გაქებ თქუენ, რ. ყოველივე ჩემი გაჴსოვს, 1 კორ. 11,2; არცხუენს იგი თავსა თჳსსა, რ. ერთ არს და იგივე არს დაყუენილიცა იგი, 1 კორ. 11,5CD; მამაკაცისა არა ჯერ-არს დაბურვაჲ თავისაჲ, რ. ხატი... ღმრთისაჲ არს, 1 კორ. 11,7; დიდებაჲ არს მისა, რ. თმაჲ იგი სამკაულად მოეცა, 1 კორ. 11,15; პირველად ესე, რ. შეკრებასა მას თქუენსა... მესმის, 1 კორ. 11,18; დასაშჯელად თავისა თჳსისა ჭამს..., რ. ვერ გამოიკითხნა ჴორცნი უფლისანი, 1 კორ. 11,29; რ. არა ვარ თუალ, არა ვარ მის გუამისაგანი, 1 კორ. 12,16; არა კაცთა ეტყჳნ, არამედ ღმერთსა, რ. არავის ესმინ, რ. სულითა იტყჳნ საიდუმლოსა, 1 კორ. 14,2; რაჲთა სწინაჲსწარმეტყუელებდეთ, რ. უფროჲს არს რომელი წინაჲსწარმეტყუელებდეს, 1 კორ. 14,5; ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა, რ. უფროჲს თქუენ ყოველთასა ენათა ვიტყჳ, 1 კორ. 14,18CD; წინაჲსწარმეტყუელთა დაემორჩილენ, რ. ღმერთი არა შფოთებისაჲ არს, 1 კორ. 14,33; დედანი თქუენნი... დუმნედ, რ. არა ბრძანებულ არს მათა სიტყუად, 1 კორ. 14,34; უწყოდენ, რომელსა-ესე მივსწერ თქუენდა, რ. უფლისა მცნებანი არიან, 1 კორ. 14,37; არა ვარ ღირს წოდებად მოციქულად, რ. ვსდევნიდ ეკლესიათა, 1 კორ. 15,9; ვიპოვენით უკუე ცრუ-მოწამე ღმრთისა, რ. ვწამებთ ღმრთისათჳს, ვითარმედ..., 1 კორ. 15,15; მტერი იგი განქარდეს..., რ. ყოველივე დაამორჩილა ქუეშე ფერჴთა მისთა, 1 კორ. 15,27; ვჭამოთ და ვსუათ, რ. ხვალე მოვსწყდებით, 1 კორ. 15,32CD; [განვახლდეთ] უკუანაჲსკნელითა მით საყჳრითა, რ. საყჳრსა დაეცეს, 1 კორ. 15,52CD; მოვიდე თქუენდა, რაჟამს მაკედონიაჲ განვლო, რ. მაკედონიასა განვჰვლი, 1 კორ. 16,5CD; დავადგრე ეფესოს შინა..., რ. კარი განმღო მე დიდი, 1 კორ. 16,9; უშიშად იყოს თქუენ თანა, რ. საქმესა უფლისასა იქმს, 1 კორ. 16,10; მოვიდეს ჩემ თანა, რ. ველი მას ძმათა თანა, 1 კორ. 16,11; მიხარის მოსლვასა მას სტეფანაჲსსა... და აქაიკესსა, რ. თქუენი იგი დაკლებული ამათ აღავსეს, 1 კორ. 16,17; თქუენი იგი დაკლებული ამათ აღავსეს, რ. განუსუენეს სულსა ჩემსა, 1 კორ. 16,18; თანა-შემწენი ვართ სიხარულისა თქუენისანი, რ. ... მტკიცედ სდგათ, 2 კორ. 1,24; რაჲთა არა მივიანგაჰრნეთ... ეშმაკისაგან, რ. არა უმეცარ ვართ გონებასა მას მისსა, 2 კორ. 2,11; არა მაქუნდა მე ლხინებაჲ..., რ. არა ვჰპოვე ტიტჱ, 2 კორ. 2,13; შემძლებელ გუყვნა ჩუენ მსახურებად... არა თუ წიგნითა, არამედ სულითა, რ. წიგნმან მოაკუდინის, 2 კორ. 3,6; დაბრმეს გონებანი მათნი, რ. იგივე საბურველი ჰგიეს აღუძარცუეველად, რ. ქრისტჱს მიერ განქარდების, 2 კორ. 3,14; განვიშორერნეთ დაფარულნი იგი სირცხჳლისანი, რ. არ ვალთ ჩუენ ვერაგობით, 2 კორ. 4,2; არა ვეძიებთ ჩუენ ხილულსა ამას..., რ. ხილული ესე საწუთრო არს, 2 კორ. 4,18; არა დასაშჯელად თქუენდა ვიტყჳ, რ. წინაჲსწარ ვთქუ, 2 კორ. 7,3; გაუწყებ თქუენ... მადლსა მას ღმრთისასა, რომელ-იგი მოცემულ არს ეკლესიათა მაკედონიაჲსსათა, რ. მრავალმან მან გამოცდილებამან ჭირისამან... გარდაჰმატა სიმდიდრესა, 2 კორ. 8,2; ამას გაზრახებ, რ. ესე უმჯობჱს არს თქუენდა, 2 კორ. 8,10; არა ჴორციელად განწესებულ ვართ, რ. საჭურველი იგი განწესებისა ჩუენისაჲ არა ჴორციელად არს, 2 კორ. 10,4;

განვირთხამთ თავთა თჳსთა, რ. ვიდრე თქუენდამდე მივიწიენით, 2 კორ. 10,14; არამედ თავს-ცა-იდვათ ჩემი, რ. გაშურებ თქუენ ღმრთისა შურსა, რ. მიგათხოენ თქუენ ერთსა მამაკაცსა, 2 კორ. 11,2; თავი თჳსი დავიმდაბლე... რ. უსასყიდლოდ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ გახარე, 2 კორ. 11,7; არარაჲ საკჳრველ არს, რ. თჳთ იგიცა ეშმაკი იცვალისვე ანგელოზად, 2 კორ. 11,14; არა ვიყო უგუნურ, რ. ჭეშმარიტსა ვიტყჳ, 2 კორ. 12,6; კმა არს შენდა მადლი ჩემი, რ. ძალი ჩემი სრულ იქმნების, 2 კორ. 12,9; ამისთჳს სათნო-მიჩს უძლურებათა შინა ჩემთა..., რ. რაჟამს მოუძლურდი, მაშინ განვძლიერდი, 2 კორ. 12,10; ვიქმენ მე უგუნურ, რ. თქუენ მაიძულეთ მე, ჩემდა ჯერ იყო, რაჲთამცა თქუენ მეწამენით მე, რ. არარაჲ (!) დავაკლდი... მოციქულთა, 2 კორ. 12,11; არავე დაგამძიმო, რ. არა მნებავს თქუენი რაჲმე, 2 კორ. 12,14; არა არს კაცობრივ, და რ. არცაღა მე კაცისა მიერ

მოვიდე, გალ. 1,12CD; არცაღა ტიტე..., რ. წარმართლა იყო, იიძულა იგი წინადაცუეთად. გალ. 2,3; წინაშე პირსა მისსა აღუდეგ, რ. შეკდემულ იყო, გალ. 2,11; განაშორა თავი თჳსი, რ. ეშინოდა, გალ. 2,12; რამეთუ შჯულითა არავინ განმართლდების... ჩას, რ., გალ. 3,11; ყოველნი შვილნი ღმრთისანი ხართ..., რ. რაოდენთა ნათელ-ჳღეთ, გალ. 3,27; არა არს რჩევა მამაკაცისა, არცა დედაკაცისა. რ. თქუენ ყოველნი ერთ ხართ, გალ. 3,28; რ. ხართ თქუენ შვილ, გამოავლინა ღმერთმან სული ძისა თჳსისაჲ. გალ. 4,6; იქმნენით, ვითარცა მე, რ. მე ვიყავ, ვითარცა თქუენ, გალ. 4,12; მინდა... ცვალებად ჴმაჲ ჩემი, რ. განკჳრვებულ ვარ თქუენდამი, გალ. 4,20; ... თანა-შეეტყუების ამას იერუსალჱმსა, რ. ჰმონებს იგი შვილთა მისთა თანა, გალ. 4,25; ღაღად-ყავ..., რ. მრავალ არიან შვილნი ოჴრისანი, გალ. 4,27; განაძე..., რ. არა დაიმკჳდროს, გალ. 4,30; საქმენი თჳსნი გამოიცადენინ კაცად-კაცადმან..., რ. კაცად-კაცადსა თჳსი ტჳრთი უტჳრთავს, გალ. 6,5; კეთილისა საქმჱ ნუმცა გუეწყინების, რ. ჟამსა თჳსსა მოვიმკოთ, გალ. 6,9; რომელ ქმნა ქრისტჱს თანა, რ. აღადგინა იგი მკუდრეთით, ეფეს. 1,20; ხოლო ღმერთი, რ. დიდ არს წყალობითა, მრავლითა სიყუარულითა მისითა..., ეფეს. 2,4; გახარა მშჳდობაჲ თქუენ..., რ. მიერ მაქუს ჩუენ მიახლებაჲ იგი... მამისა მიმართ, ეფეს. 2,18; რომელ მოცემულ არს ჩემდა..., რ. გამოცხადებით მეუწყა მე საიდუმლოჲ იგი, ეფეს. 3,3; იტყოდეთ ჭეშმარიტსა..., რ. ვართ ურთიერთას ასოებ, ეფეს. 4,25; ნუ ვინმე გაცთუნებს თქუენ სიტყჳთა ცუდითა, რ. ამისთჳს მოიწევის რისხვაჲ, ეფეს. 5,6; ნუუკუე იყოფით მსგავს მათა, რ. იყვენით ოდესმე ბნელ, ეფეს. 5,8; ეგრე ვიდოდეთ, რ. ნაყოფი იგი ნათლისაჲ ყოვლითა კეთილითა [არს], ეფეს. 5,9; ყოველივე მხილებული ნათლისა მისგან გამოცხადნების, რ. ყოველი განცხადებული ნათელ არს, ეფეს. 5,13; გამოიფრდიდით ჟამთა, რ. დღენი ბოროტნი არიან, ეფეს. 5,16; ცოლნი ქმართა თჳსთა დაემორჩილენით..., რ. ქმარი არს თავ ცოლისა, ეფეს. 5,23; ეგრეცა ქმართაჲ ჯერ-არს ცოლთა თჳსთა სიყუარული..., რ. რომელსა უყუარდეს ცოლი, ეფეს. 5,28; ჰფუფუნებნ მას, ვითარცა ქრისტჱ ეკლესიასა, რ. ასონი ვართ გუამისა მისისანი, ეფეს. 5,30; შვილნი მორჩილ იყვენით მამა-დედათა თქუენთა..., რ. ესე არს სამართალი, ეფეს. 6,1; რაჲთა შეუძლოთ თქუენ წინა-დადგომად მანქანებათა მათ ეშმაკისათა, რ. არა არს ბრძოლაჲ ჩუენი სისხლთა მიმართ, ეფეს. 6,12; ვითარცა არს სამართალ ესე ჩემდა ზრახვად თქუენ ყოველთათჳს, რ. მახსოთ მე თქუენ, ფილიპ. 1,7; გამოცდილებაჲ იგი მისი უწყით, რ. ჰმონა ჩემ თანა სახარებასა მას, ფილიპ. 2,22; მივლინებად თქუენდა, რ. სურვიელ იყო თქუენ ყოველთათჳს, ფილიპ. 2,26; ეგევითარნი იგი პატიოსნად იპყრენით, რ. საქმისათჳს ქრისტჱსისა სიკუდიდმდე მიიწია, ფილიპ. 2,30; ხედევდით განკუეთილებასა მას, რ. ჩუენ ვართ წინადაცუეთილებანი, ფილიპ. 3,3; არა თუ ნაკლულევანებისათჳს რაჲსმე გეტყჳ თქუენ, რ. მე მისწავიეს, ფილიპ. 4,11; კეთილად ჰყავთ, რ. მეზიარენით ჭირთა ამათ შინა. ფილიპ. 4,14; მიხარის, რ. ვხედავ თქუენსა მას წესიერებასა, კოლ. 2,5; წესითა მით ამის სოფლისაჲთა და არა ქრისტჱს მიერითა, რ. მას შინა დამკჳდრებულ არს ყოველი სავსებაჲ ღმრთეებისაჲ. კოლ. 2,9; შვილნი დაემორჩილენით მამა-დედათა თქუენთა... რ. ესე არს სათნო უფლისა, კოლ. 3,20; უფლისა მიერ მოიღოთ მოსაგებელი მკჳდრობისა მის თქუენისაჲ, რ. უფალსა ქრისტესა ჰმონებთ, კოლ. 3,24CD; მოიგოს მას, რაჲცა-იგი ავნო, რ. არა არს თუალთ-ღებაჲ. კოლ. 3,25ᲯႽ; მობაძავ ჩუენდა იქმნენით და უფლისა. რ. შეიწყნარეთ სიტყუაჲ იგი, 1 თეს. 1,6; ჯერ-გჳჩს მიცემად თქუენდა სულნიცა თჳსნი, რ. საყუარელ ჩუენდა იქმნენით, 1 თეს. 2,8; მოიჴსენენით... შურომანი ჩუენნი და რუდუნებანი, რ. ღამე და დღე ვიქმოდეთ. 1 თეს. 2,9CD; მობაძავ იქმნენით... ეკლესიათა..., რ. ეგრევე გევნო თქუენცა, 1 თეს. 2,14; რაჲთა არარას იურვოდით ჭირთა ამათ შინა, რ. თქუენ უწყით, 1 თეს. 3,3; ამისათჳს ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით..., რ. აწ ვცხოვნდით, 1 თეს. 3,8; არა გარდაჴდეთ... საქმესა ძმისა თჳსისასა, რ. შურის-მეძიებელ არს უფალი ამის ყოვლისათჳს, 1 თეს. 4,6; ძმათ მოყუარებისათჳს არა გჳჴმს ჩუენ მიწერად თქუენდა, რ. თქუენ ყოველნი ღმრთით სწავლულნი ხართ სიყუარულისათჳს ურთიერთას და რ. ჰყოფთცა მას ყოველთა მიმართ ძმათა, 1 თეს. 4,9-10; ვერ მიეწიფნეთ შესუენებულთა მათ, რ. თავადი უფალი... გარდამოჴდეს ზეცით, 1 თეს. 4,16; არაჲ გჳჴმს მიწერად თქუენდა, რ. თქუენ თჳთ გულითად იცით, 1 თეს. 5,2; ხოლო ჩუენ, რ. დღისანი ვართ, განვიფრთხოთ, 1 თეს. 5,8; ყოველსა შინა ჰმადლობდით, რ. ესე არს ნებაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 5,18; მადლობაჲ გჳღირს..., რ. უმეტჱსად აღორძნდეს სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი, 2 თეს. 1,3; რაჟამს მოვიდეს დიდებად წმიდათა მისთა თანა..., რ. სარწმუნო იქმნა წამებაჲ ჩუენი, 2 თეს. 1,10; ნუმცა ვინ გაცთუნებს თქუენ..., რ. უკუეთუ არა მოვიდეს განდგომილებაჲ იგი პირველად, 2 თეს. 2,3CD; რომლისაჲიგი მოსლვაჲ არს... ყოვლითავე საცთურითა სიცრუვისაჲთა წარწყმედულთა მათ შორის, რ. სიყუარული იგი ჭეშმარიტებისაჲ არა შეიწყნარეს, 2 თეს. 2,10; თანაგუაც მადლობაჲ მარადის თქუენთჳს..., რ. გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან პირველ ნაყოფად ცხორებისა, 2 თეს. 2,13; რაჲთა განვერნეთ უჯეროთაგან... კაცთა, რ. არა ყოველთაჲ არს სარწმუნოებაჲ, 2 თეს. 3,2; რაჲთა არავის თქუენგანსა დაუმძიმოთ, არათუ რ. არა გუაქუს ჴელმწიფებაჲ, 2 თეს. 3,9CD; არარაჲ არგო მათ სიტყუამან მან..., რ. არა თანა-შეეზავა სარწმუნოებაჲ იგი მსმენელთა მათ, ებრ. 4,2; წყალობად შემძლებელ არნ უმეცართა მათ..., რ. მას ზედა-აც უძლურებაჲ. ებრ. 5,2; არს... ძნიად სათარგმანებელ თქუმად, რ. უძლურ იქმნენით სასმენელითა, ებრ. 5,11; უმეცარ არნ სიტყუასა მას სიმართლისასა, რ. ჩჩჳლ არიან, ებრ. 5,13; უკუეთუმცა განსრულებაჲ ლევიტელთაგან მღდელობისაჲ იყო, — რ. ერი იგი მას ზედა შჯულ-დებულ არს, ებრ. 7,11; შეურაცხ იქმნების პირველი იგი მცნებაჲ უძლურებისა მისისათჳს..., რ. არარაჲ სრული საქმჱ ქმნა შჯულმან, ებრ. 7,19; რაოდენ არა თჳნიერ ფიცისა, — რ. რომელნიმე თჳნიერ ფიცისა იყვნეს, ებრ. 7,20; არა უჴმს... პირველად თჳსთა ცოდვათათჳს მსხუერპლისა შეწირვაჲ და მერმე ერისათჳს, რ. თავადმან ერთ-გზის ყო ესე, ებრ. 7,27CD; არამცა მეორისაჲ მის საძიებელ იყო ადგილი, რ. აბრალებს მათ, ებრ. 8,8; უპყარ ჴელი მათი გამოყვანებად მათა ქუეყანით ეგჳპტით, რ. იგინი არა დაადგრეს შჯულსა ჩემსა, ებრ. 8,9; „იცან უფალი", რ. ყოველთა მიცოდიან მე, ებრ. 8,11CD; არღა გამოჩინებულ იყო წმი-

დათა იგი გზაჲ, რ. პირველისაჲღა მის აქუნდა წესი. ებრ. 9,8; სიკუდილი... ზედა-აჲ წიგნის მწერალსა მას. რ. წიგნი დაწერილი შემდგომად მკუდართა მტკიცე არს. ებრ. 9,17: და-ვიდრემე-ცა-სცხრეს შეწირვისაგან ამისთჳს, რ. არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ აქუნდა ცოდვათაჲ შემწირველთა მათ. ებრ. 10,2; არამედ მას შინა კუალად მოჴსენებაჲ ცოდვათაჲ..., რ. ვერ შემძლებელ არს სისხლი ვაცთაჲ აჴოცად ცოდვათა, ებრ. 10,4; მეწამების ჩუენ სულიცა წმიდაჲ, რ. შემდგომად სიტყჳსა ამის, ებრ. 10,15; შევიკრძალოთ აღსაარებაჲ იგი სასოებისაჲ მართლ, რ. სარწმუნო არს, ებრ. 10,23; ესე არს, რ. ეზიარენით თქუენ მათ. ებრ. 10,33; არა იპოვა, რ. გარდაცვალა იგი ღმერთმან. ებრ. 11,5; გარდასრულმან ჟამთა შვა, რ. სარწმუნოდ შერაცხა, ებრ. 11,11; ამისთჳსცა არარაჲ სირცხჳლ-უჩნდა... სახელის-დებად მათა ღმრთად, რ. განუმზადა მათ ქალაქი, ებრ. 11,16; დამალეს... მამა-დედათა მისთა, რ. იხილეს მკჳრცხე ყრმაჲ იგი, ებრ. 11,23; უფროისად სიმდიდრედ შერაცხა ეგჳპტისა საფასეთა ყუედრებაჲ იგი ქრისტჱსი, რ. ჰხედვიდა იგი სასყიდლის კუალად-გებასა, ებრ. 11,26; არა შეიშინა გულისწყრომისა მისგან..., რ. უხილავი იგი ვითარცა ხილული შერაცხა, ებრ. 11,27; სარწმუნოებითა... არა წარწყმდა... რ. შეიწყნარნა მსტუარნი, ებრ. 11,31; არღა მოიღეს მათ აღნათქუემი იგი, რ. ღმერთმან ჩუენთჳს უმჯობჱსი განიგულა, ებრ. 11,40; სწავლასა დაუთმეთ, რ. ... შეგიწყნარებს თქუენ ღმერთი, ებრ. 12,7; შეუდეგით... სიწმიდესა. რ. ამისა თჳნიერ ვერვინ იხილოს უფალი, ებრ. 12,14; შეურაცხ-იქმნა, რ. სინანულისა ადგილი არა პოვა, ებრ. 12,17; ვჰმსახურებთ სათნოდ ღმრთისა..., და (-და ႢCD) რ. ღმერთი ჩუენი ცეცხლ განმლეველ არს, ებრ. 12,29; სტუმრის მოყუარებასა ნუ დაივიწყებთ. რ. ამისგან ვიეთმე... ანგელოზნი ისტუმრნეს, ებრ. 13,2; მოიჴსენენით კრულნი იგი.... თქუენცა ჴორცნივე გასხენ, ებრ. 13,3; მოძლურებასა... უცხოსა ნუ შეიწყნარებთ, რ. კეთილად მადლითა განმტკიცებულ ხართ გულითა, ებრ. 13,9; ზიარებასა ნუ დაივიწყებთ, რ. ესევითარნი მსხუერპლნი სათნო არიან ღმრთისა, ებრ. 13,16; ერჩდით მათ რ. იგინი იღჳძებენ სულთა თქუენთათჳს... რაჲთა... არა სულთ-ითქუმიდენ, რ. არა ადვილ არს ესე. ებრ. 13,17; ილოცევდით ჩუენთჳსცა, რ. გურწამს, ებრ. 13,18ႭCD; მადლიერ ვარ მისა..., რ. სარწმუნოდ შემრაცხა, 1 ტიმ. 1,12; არამედ შევიწყალე, რ. უმეცრებით ვყავ ურწმუნოებასა შინა. 1 ტიმ. 1,13; ვცხოვნდებოდით... სიწმიდითა, რ. ესე არს... სათნო წინაშე მაცხოვრისა, 1 ტიმ. 2,3; ყოველი დაბადებული ღმრთისაჲ კეთილ არს..., რ. განწმდების სიტყჳთა ღმრთისაჲთა, 1 ტიმ. 4,5; იწუართე თავი შენი ღმრთის მსახურებასა, რ. ჴორციელი წურთილებაჲ წუთერთ ჟამ სარგებელ არს, 1 ტიმ. 4,8; მოძღურებითა მით დაადგერ მათ ზედა, რ. ამას რაჲ ჰყოფდე, 1 ტიმ. 4,16CD; პატივსცემდედ მამა-დედათა, რ. ესე არს სათნო წინაშე ღმრთისა, 1 ტიმ. 5,4; ქურივთა ჭაბუკთა განეშორე, რ. რაჟამს დაიმღერნიან ქრისტჱსნი იგი, 1 ტიმ. 5,11; აქუს მათ საშჯელი, რ. პირველი იგი სარწმუნოებაჲ შეურაცხ-ყვეს, 1 ტიმ. 5,12; ნუ შეურაცხ-ჰყოფედ, რ. ძმანი არიან; არამედ უფროისღა ჰმონებდედ, რ. მორწმუნენი არიან, 1 ტიმ. 6,2; მოეცინ წყალობაჲ უფალმან ონესიფორეს სახლსა, რ. მრავალ-გზის მე განმისუენა, 2 ტიმ. 1,16: ბილწთა მათ ცუდთა ჴმათა განეშორე, რ. ... წარემატნიან ულმრთოებასა, 2 ტიმ. 2,16; არა წარემატნენ უფროის, რ. გონებაჲ მათი ცხად იყოს ყოველთა, 2 ტიმ. 3,9; იწრაფე მოსლვად ჩემდა ადრე, რ. დემა დამიტევა მე, 2 ტიმ. 4,10; მარკოს... მოიყვანე შენ თანა, რ. საჴმარ არს ჩემდა მსახურებასა, 2 ტიმ. 4,11; რომელსა შენცა ეკრძალე, რ. ფრიად წინა-აღუდგა სიტყუათა ჩუენთა, 2 ტიმ. 4,15; ლალვათა შჯულისათა განეშორე, რ. არიან ურგებ, ტიტე 3,9; იწრაფე მოსლვად ჩემდა ნიკოპოლისა, რ. მუნ მირჩევიეს დაზამთრებად, ტიტე 3,12; რაჲთა ზიარებაჲ ეგე სარწმუნოებისა შენისაჲ შეწევნულ იყოს მეცნიერებითა ყოვლისავე კეთილისაჲთა..., რ. სიხარული დიდი მაქუნდა და ნუგეშინის-ცემაჲ სიყუარულისა შენისათჳს, რ. ნაწლევნი წმიდათანი განსუენებულ არიან შენთჳს, ფილემ. 1,7; ითხოვდინ... ნუ ორგულებით. რ. რომელი ორგულებდეს, იაკ. 1,6ႪႭ; ხოლო მდიდარი იგი — დამდაბლებასა თჳსსა, რ. ვითარცა ყუავილი ველისაჲ. ეგრე წარჴდეს, იაკ. 1,10; ნეტარ არს კაცისაჲ მის, რომელმან დაუთმოს განსაცდელსა, რ. გამოცდილ იქმნის, იაკ. 1,12; ნუვინ... იტყჳნ, ვითარმედ ღმრთისა მიერ განვიცადები, რ. ღმერთი... არავის განსცდის. იაკ. 1,13; მამაჲ ჩუენი საქმეთაგან განმართლდა, რ. შეწირა ისაკი, იაკ. 2,21; ეგრევე რაბ... საქმეთაგან განმართლდა, რ. შეიწყნარნა მსტუარნი იგი, იაკ. 2,25; არა გაქუს, რ. არა ითხოვთ, იაკ. 4,2; ვერ მიიღებთ, რ. ბოროტად ითხოვთ, იაკ. 4,3; განიმტკიცენით გულნი თქუენნი, რ. მოსლვაჲ მოახლებულ არს, იაკ. 5,8; აღსასრული უფლისაჲ იხილეთ, რ. ფრიად მოწყალე არს უფალი, იაკ. 5,11; ულოცევდით ერთი-ერთსა, რაჲთა განიკურნნეთ, რ. შემძლებელ არს ლოცვაჲ მართლისაჲ შეწევნად, იაკ. 5,16ႪႭ; წმიდა იყვენით, რ. მე წმიდა ვარ, 1 პეტ. 1,16; დაემორჩილენით... მეფესა, რ. ყოველთა ზედა არს, 1 პეტ. 2,13; იჩინენითვე ამისთჳს, რ. ქრისტემანცა ივნო თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,21; თქუენცა იგივე გონებაჲ შეიჭურეთ, რ. რომელმან-იგი ივნო ჴორცითა, 1 პეტ. 4,1ႪႭ; სიყუარული განმარტებული გაქუნდინ, რ. სიყუარულმან დაფარის სიმრავლჱ ცოდვათაჲ, 1 პეტ. 4,8; ნეტარ ხართ, რ. დიდებისა სული... თქუენ ზედა განსუენებულ არს, 1 პეტ. 4,14; ღმრთისაჲ სული თქუენ ზედა განსუენებულ არს, რ. ვითარ იგინი ჰგონებენ, იგმობვით, იქვე ႪႭ; სიმდაბლჱ შეიმოსეთ. რ. ღმერთი ამპარტავანთა შემუსრავს, 1 პეტ. 5,5; ზრუნვაჲ თქუენი მიუტევეთ მას, რ. იგი იღუწის თქუენთჳს, 1 პეტ. 5,7CႪႭ; მღჳძარე იყვენით, რ. მოსაჯული იგი თქუენი ეშმაკი... მიმოვალს, 1 პეტ. 5,8; მწერსა აჩრდილად ხედავს, რ. დაავიწყდეს განწმედანი იგი, 2 პეტ. 1,9; იგინი თჳთ მონა არიან ჴრწნილებისა, რ. რომლისაგანცა ვინ ძლეულ არნ, 2 პეტ. 2,19ႪႭ; სულ-გრძელ არს თქუენთჳს, რ. არავისი ჰნებავს წარწყმედაჲ, 2 პეტ. 3,9ႪႭ; რომელი არს ჭეშმარიტ... თქუენ შორის, რ. ბნელი წარვალს, 1 იოვ. 2,8; არა იცის, ვიდრე ვალს, რ. ბნელმან დაუბრმნა მას თუალნი, 1 იოვ. 2,11; მივსწერ თქუენდა..., რ. მიგიტევნებიან თქუენ ცოდვანი, 1 იოვ. 2,12ႪႭ; მივწერ თქუენდა..., რ. იცანთ პირველი იგი, 1 იოვ. 2,13; 2,14ႪႭ; მივწერ თქუენდა..., რ. ძლიერ ხართ, 1 იოვ. 2,14: არა იყვნეს ჩუენგანნი, რ. უკუეთუმცა ჩუენგანნი იყვნეს, 1 იოვ. 2,19ႪႭ; ამისთჳს სოფელმან არა მიცნის ჩუენ, რ. არცა იგი იცნა, 1 იოვ. 3,1; მსგავს მისა ვიყუნეთ, რ. ვიხი-

ლოთ იგი, 1 იოვ. 3,2; ეშმაკისაგანი არს, რ. დასაბამითგან ეშმაკი ცოდავს, 1 იოვ. 3,8; მან ცოდვაჲ არა ქმნეს, რ. თესლი მისი მის თანა დადგრომილ არს და ვერ ჴელ-ეწიფების ცოდვად. რ. ღმრთის მიერ შობილ არს, 1 იოვ. 3,9; მივიცვალენით სიკუდილისაგან ცხორებად. რ. გჳყუარან ძმანი, 1 იოვ. 3,14; ამით ვცნათ სიყუარული, რ. მან ჩუენთჳს სული თჳსი დადვა, 1 იოვ. 3,16; მოვიღოთ მისგან, რ. მცნებათა მისთა ვიმარხავთ, 1 იოვ. 3,22; ვიყუარობდეთ ურთიერთას, რ. სიყუარული ღმრთისაგან არს, 1 იოვ. 4,7; რომელსა არა უყუარდეს, მან არა იცის ღმერთი, რ. ღმერთი სიყუარული არს, 1 იოვ. 4,8; სიყუარულმან გარე განდევნის შიში, რ. შიშსა ტანჯვაჲ აქუს, 1 იოვ. 4,18; ვიყუარობდეთ, რ. ღმერთმან... შემიყუარნა ჩუენ, 1 იოვ. 4,19; სული არს მოწამე, რ. სული არს ჭეშმარიტებაჲ, 1 იოვ. 5,6; წამებაჲ ღმრთისაჲ უფროჲს არს, რ. ესე არს წამებაჲ ღმრთისაჲ, რ. წამა ძისა მისისათჳს, 1 იოვ. 5,9; მტყუვრად გამოაჩინა იგი, რ. არა ჰრწმენა წამებაჲ იგი, 1 იოვ. 5,10; განვიხარე ფრიად, რ. ვპოვე შვილთაგან შენთა, 2 იოვ. 1,4; არა ვინებე ქარტითა და მელნითა, რ. ვესავ მოსლვად თქუენდა, 2 იოვ. 1,12ႪႭ; ნუ ჰბაძავ ბოროტსა, არამედ კეთილსა, რ. კეთილის მოქმედი იგი ღმრთისაგან არს, 3 იოვ. 1,11; ვაჲ მათა, რ. გზასა მას კაენისსა ვლენან, იუდა 1,11; დაიმარხონ, რაჲ-იგი მას შინა წერილ არს, რ. ჟამი ახლოს არს, გამოცხ. 1,3; მყვნა ჩუენ სამეუფო მღდელ ღმრთისა..., რ. მისი არს დიდებაჲ, გამოცხ. 1,6; ნუ გეშინინ საქმეთაგან..., რ. ვგულების ეშმაკსა თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა, გამოცხ. 2,10; მაქუს შენდა მომართ მცირედი, რ. გყვანან ვინმე, გამოცხ. 2,14; მაქუს შენდა მომართ, რ. უტევე ცოლი შენი, გამოცხ. 2,20; დაამტკიცენ სხუანი იგი..., რ. არა მიპოვნიან საქმენი შენნი აღსრულებულად, გამოცხ. 3,2; ვიდოდიან იგინი ჩემ თანა..., რ. ღირს არიან, გამოცხ. 3,4; რომლისა დაჴშვად ვერვინ შემძლებელ არს, რ. მცირჱ ძალი გაქუს, გამოცხ. 3,8; ღირს ხარ... მიღებად... ძლიერებისა, რ. შენ დაჰბადენ ყოველნივე, გამოცხ. 4,11; ვტიროდე ფრიად, რ. არავინ იპოვა, გამოცხ. 5,4; ღირს ხარ... აღებად ბეჭედთა მისთა, რ. დაიკალ, გამოცხ. 5,9; არცაღა მოვიდეს მათ ზედა მზჱ..., რ. კრავი იგი... ჰმწყსის მათ, გამოცხ. 7,17; მოსწყდეს წყალთა მიერ, რ. დამწარდეს, გამოცხ. 8,11; ჴელმწიფებაჲ იგი ცხენთაჲ მათ პირთა შინა მათთა არს და კუდთა, რ. კუდნი მათნი მსგავს არიან გუელთა, გამოცხ. 9,19; ნუ განჰზომ მას, რ. მიეცა იგი წარმართთა, გამოცხ. 11,2; ძღუენი მისცენ ურთიერთას, რ. ამათ ორთა წინაწარმეტყუელთა ტანჯნეს მკჳდრნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 11,10; გმადლობთ შენ..., რ. მიიღე ძალი შენი დიდი, გამოცხ. 11,17; ღაღადებდა, რ. ელმოდა, გამოცხ. 12,2; იქმნა ჴელმწიფებაჲ ქრისტჱს მისისაჲ, რ. გარდამოვარდა შემასმენელი, გამოცხ. 12,10; ვაჲ არს ქუეყანისა და ზღჳსა, რ. გარდამოჴდა ეშმაკი თქუენდა მომართ, გამოცხ. 12,12; დედათა თანა არა შეიგინნეს, რ. ქალწულ არიან, გამოცხ. 14,4; არა იპოვა პირსა მათსა ტყუვილი, რ. უბიწო არიან, გამოცხ. 14,5; მიეცით მას დიდებაჲ, რ. მოვიდა ჟამი სასჯელისა მისისაჲ, გამოცხ. 14,7; დაეცა ბაბილონი იგი დიდი, რ. ღჳნისა მისგან... ასუა ყოველთა წარმართთა, გამოცხ. 14,8; მომკე, რ. მოვიდა ჟამი მკისაჲ, გამოცხ. 14,15; მოისთულენ ტევანნი..., რ. დამწიფებულ არს ყურძენი იგი, გამოცხ. 14,18; თაყუანის-გცენ წინაშე შენსა, რ. სიმართლენი შენნი გამოცხადნეს, გამოცხ. 15,4; მართალ ხარ..., რ. ესე საჯე, გამოცხ. 16,5; სისხლი ასუ მათ, რ. ღირს არიან, გამოცხ. 16,6; გმეს კაცთა სახელი ღმრთისაჲ წყლულებისა მისგან სიტყჳსა მის, რ. დიდ არს წყლულებაჲ მისი, გამოცხ. 16,21; კრავმან სძლოს მათ, რ. უფალი უფლებათაჲ არს, გამოცხ. 17,14; მიეცა მას ტკივილი, რ. გულსა თჳსსა იტყჳს, გამოცხ. 18,7; ცეცხლითა დაიწუას, რ. ძლიერ არს უფალი ღმერთი, გამოცხ. 18,8; იგლოვდენ მის ზედა, რ. ტჳრთსა მათსა არღარავინ იყიდდეს, გამოცხ. 18,11; იხარებდი მის ზედა..., რ. საჯა ღმერთმან სასჯელი თქუენი მისგან, გამოცხ. 18,20; ჴმაჲ... სძლისაჲ არღარა ისმეს შენ შორის, რ. ვაჭარნი შენნი იყვნეს მთავარნი ქუეყანისანი, რ. მწამლველობითა შენითა სცთეს ყოველნი წარმართნი, გამოცხ. 18,23; სიმართლით არიან სასჯელნი მისნი, რ. საჯა მეძავი იგი, გამოცხ. 19,2; მივსცეთ მას დიდებაჲ, რ. მოვიდა ქორწილი კრავისაჲ, გამოცხ. 19,7; რაჲთა შეიმოსოს ძოწეული ბრწყინვალჱ, რ. ძოწეული... სიმართლენი წმიდათანი არიან, გამოცხ. 19,8; ღმერთსა თაყუანის-ეც, რ. წამებაჲ იესუჲსი არს სული იგი წინაწარმეტყუელებისაჲ, გამოცხ. 19,10; ვიხილე ცაჲ ახალი და ქუეყანაჲ ახალი, რ. პირველი იგი ცაჲ და... ქუეყანაჲ წარჴდეს, გამოცხ. 21,1; არღარა იყოს... არცა ღაღადებაჲ, არცა ტკივილი, რ. პირველნი იგი წარჴდეს, გამოცხ. 21,4; ტაძარი არა მიხილავს მას შორის, რ. უფალი ღმერთი... ტაძარ მისა არს, გამოცხ. 21,22; ქალაქსა მას არა უჴმს მთოვარჱ მნათობად, რ. დიდებამან ღმრთისამან განანათლა, გამოცხ. 21,23; ბჭენი მისნი არა დაეჴშნენ დღისი, რ. ღამჱ მუნ არა იყოს, გამოცხ. 21,25; არა საჴმარ იყოს ნათელი და მზჱ, რ. უფალმან ღმერთმან განანათლნეს იგინი, გამოცხ. 22,5; იხილე ნუ, რ. შენ თანა მონაჲ ვარ, გამოცხ. 22,9; ნუ დაჰბეჭდავ სიტყუათა წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისათა, რ. ჟამი ახლოს არს, გამოცხ. 22,10.

რამეთუ იოვანე ნათელ-სცემდა წყლითა, საქმე 1,5; რ. წერილ არს, საქმე 1,20; 23,5; ჰრომ. 12,19ႤႪႢCD; 14,11ႤႪႢCb; 1 კორ. 3,19; გალ. 3,10ႤႪႭႢCD; 3,13; 4,22; 4,27; 1 პეტ. 1,16; 2,6; რ. დავით იტყჳს, საქმე 2,25; რ. არა დავით აღმაღლდა ცად, საქმე 2,34; რ. მოსე თქუა მამათა მიმართ, საქმე 3,22ႪႭ; რ. თქუენ ხართ შვილნი წინაწარმეტყუელთანი, საქმე 3,25; რ. ვერ ჴელ-გუეწიფების, საქმე 4,20; რ. შეკრბეს ქალაქსა მას, საქმე 4,27; რ. უწინარეს დღეთა ამათ აღდგა თევდა, საქმე 5,36; რ.. უკუეთუ არს კაცთაგან ზრახვაჲ ესე..., დაჰჴსნდეს, საქმე 5,38ႪႭ; რ. რომელთა თანა იყო სული არაწმიდაჲ, საქმე 8,7; რ. მუნამდე არა იყო მოწევნულ სული წმიდაჲ, საქმე 8,16; რ. დავით ნათესავსა მას შინა თჳსსა ჰმსახურებდა, საქმე 13,36; რ. ესრე მამცნო ჩუენ უფალმან, საქმე 13,47; რ. მოსეს... ქადაგნი იგი... დაუდგინნეს, საქმე 15,21; რ. ჯერ-ეჩინა სულსა, საქმე 15,28; რ. ესენი უცხოთა ყოფით... იყვნეს. საქმე 17,11; რ. იტყოდეს, 17,18; რ. უცხოსა რასმე ასმენ სასმენელთა ჩუენთა, საქმე 17,20ႪႭ; რ., მიმო-რაჲ-ვიქცეოდე... ვპოვე ბომონიცა, საქმე 17,23ႪႭ; რ. ჟამნი იგი უმეცრებისანი უგულებელ-ყვნა, საქმე 17,30; რ. ვიურვით ბრალობად შფოთისა, საქმე 19,40; რ. არარაჲ დაუყენე, საქმე

20,27; რ. მე... მოსიკუდიდცა მზა ვარ, საქმე 21,13ႢႭ; რ. წინაისწარვე იხილა, საქმე 21,29; რ. სადუკეველნი იტყჳან, საქმე 23,8; რ. ვპოვეთ კაცი ესე ჩილწი, საქმე 24,5; რ. შემძლებელ ხარ შენ გულისჴმის-ყოფად, საქმე 24,11ႢႭ; რ. იგი სიტყუას-უგებდა მათ, საქმე 25,8ႢႭ; რ. უჯერო მიჩნს მიძლუანებაჲ ჰყრობილისაჲ, საქმე 25,27; რ. მეცნიერ ხარ შენ... ჰურიათა ჩუეულებასა, საქმე 26,3; რ. ცხოვრებაჲ ჩემი... იციან ყოველთა ჰურიათა, საქმე 26,4; რ. მრავალნი წმიდანი მე საპყრობილედ მივსცენ, საქმე 26,10; რ. მეცნიერ არს მისთჳს მეუფჱ, საქმე 26,26; რ. წარმომიდგა მე ამას ღამესა ანგელოზი ღმრთისაჲ, საქმე 27,23; რ. თავით კერძოჲ იგი უმაგრჱსად დგა, საქმე 27,41; რ. განზრქა გული ერისაჲ მის, საქმე 28,27; რ. მოწამე ჩემდა არს ღმერთი, ჰრომ. 1,9; რ. არა მრცხუენის სახარებისა ამისთჳს, ჰრომ. 1,16; რ. სიმართლჱ ღმრთისაჲ მას შინა გამოცხადნების, ჰრომ. 1,17; რ. გამოჩინებად არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 1,18; რ. უხილავი იგი მისი... სახილველ არს, ჰრომ. 1,20; რ. არა არს თუალთ-ღება ღმრთისა თანა, ჰრომ. 2,11; რ. რომელთა-იგი უშჯულოდ შესცოდეს, ჰრომ. 2,12; რ. არა მსმენელნი შჯულისანი განმართლდენ, ჰრომ. 2,13; რ. წარმართთა, რომელთა შჯულ არა აქუს, ჰრომ. 2,14; რ. სახელი ღმრთისაჲ... იგმების, ჰრომ. 2,24; რ. წინადაცუეთილებაჲ სარგებელ არს, ჰრომ. 2,25CD; რ. არა რომელი ცხადად ჰურია არს, ჰრომ. 2,28; რ. ვიტყჳთ განმართლებასა კაცისასა, ჰრომ. 3,28; რ. ვიტყჳთ, ვითარმედ, ჰრომ. 4,9; რ. არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი, ჰრომ. 4,13; რ. უკუეთუ შჯულისაგანნი იგი არიან მკჳდრნი, ჰრომ. 4,14CD; რ. შჯული რისხვასა შეიქმს, ჰრომ. 4,15; რ. ქრისტჱ... უღმრთოთათჳს მოკუდა, ჰრომ. 5,6; რ. უკუეთუ... მრავალნი მოსწყდეს, ჰრომ. 5,15CD; რ. უკუეთუ... სიკუდილი სუფევდა, ჰრომ. 5,17CG; რ. ვითარცა-იგი... ცოდვილნი... შემოჴდეს, ჰრომ. 5,19CD; რ. რომელნი-ესე მოვკუედით, ჰრომ. 6,2ႩႢ; რ. უკუეთუ თანა-ნერგ ვექმნენით მსგავსებასა მას სიკუდილისა მისისასა, ჰრომ. 6,5CD; რ. რომელი-იგი მოკუდა, ჰრომ. 6,10; რ. ოდეს-იგი მონანი იყვენით ცოდვისანი, ჰრომ. 6,20CD; რ. აღსასრული მათი სიკუდილ არს, ჰრომ. 6,21; რ. საგზალი ცოდვისაჲ სიკუდილი არს, ჰრომ. 6,23; რ. ვიდრე-იგი ვიყვენით ჴორცთა შინა, ჰრომ. 7,5; რ. გულის-თქუმაჲ არა ვიცოდე, ჰრომ. 7,7; რ. ცოდვამან მიზეზი პოვა, ჰრომ. 7,11; რ. რომელსა-იგი ვიქმ, არა ვიცი; რ. არა რომელი მნებავს, მას ვიქმ, ჰრომ. 7,15; რ. უწყი, ჰრომ. 7,18CD; რ. არა რომელ-იგი მნებავს კეთილი, მას ვჰყოფ, ჰრომ. 7,19; რ. თანა-მნებავს მე შჯულსა ღმრთისასა შინაგანითა მით კაცითა, ჰრომ. 7,22ႩႢCD; რ. შჯულმან მან სულისა ცხოვრებისამან... განგათავისუფლა შენ, ჰრომ. 8,2; რ. შეუძლებელი იგი შჯულისაჲ, ჰრომ. 8,3; რ. რომელნი ჴორციელად არიან, ჰრომ. 8,5; რ. ზრახვაჲ იგი ჴორცთაჲ სიკუდილ არს, ჰრომ. 8,6; რ. ზრახვაჲ იგი ჴორცთაჲ მტერობა არს ღმრთისა, ჰრომ. 8,7; რ. რომელნი ჴორცთასა შინა არიან, ჰრომ. 8,8; რ. უკუეთუ ჴორციელად სცხონდებოდით, ჰრომ. 8,13CD; რ. რომელნი სულითა ღმრთისაჲთა ელენან, ჰრომ. 8,14; რ. არა მიგიღებიეს სული იგი მონებისაჲ, ჰრომ. 8,15; რ. მე ესრე მგონიეს, ჰრომ. 8,18; რ. იჭჳ იგი დაბადებისაჲ გამოჩინებასა მას შვილთა ღმრთისათა მოელის, ჰრომ. 8,19; რ. რომელნი-იგი... იცნა, ჰრომ. 8,29; რ. მრწამს მე, ჰრომ. 8,38CD; რ. ვილოცევდ მე..., ჰრომ. 9,3CD; რ. აღთქუმისაჲ არს სიტყუაჲ ესე, ჰრომ. 9,9; რ. არასადა შობილ იყვნეს, ჰრომ. 9,11; რ. მოსეს ეტყჳს, ჰრომ. 9,15; რ. ეტყჳს წიგნი ფარაოს, ჰრომ. 9,17; რ. ნებასა მისსა ვინმე წინა-აღუდგა, ჰრომ. 9,19CD; რ. სიტყუაჲ აღმასრულებელი... სიმართლით, რ. სიტყუაჲ შემოკლებული ყოს უფალმან, ჰრომ. 9,28; რ. წარმართნი... ეწინეს სიმართლესა, ჰრომ. 9,30CD; რ. უმეცარ იყვნეს იგინი სიმართლესა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 10,3; რ. მოსე ესრე დაწერა, ჰრომ. 10,5; რ. გულსა გრწამს სიმართლედ, ჰრომ. 10,10; რ. იტყჳს წიგნი, ჰრომ. 10,11; 1 ტიმ. 5,18; რ. არა არს განწვალება ჰურიაჲსა და წარმართისა, ჰრომ. 10,12; რ. ყოველმან რომელმან ხადოს სახელსა უფლისასა, ჰრომ. 10,13CD; რ. მეცა ისრაიტელ ვარ, ჰრომ. 11,1; რ. უკუეთუ განვრდომაჲ იგი მათი დაგება სოფლისა [არს], ჰრომ. 11,15CD; რ. შეუნანებელ არიან მადლნი ღმრთისანი, ჰრომ. 11,29; რ. ვითარცა-იგი თქუენცა... ურჩ ექმნენით ღმერთსა, ჰრომ. 11,30ႩႢCD; რ. შეაყენნა ღმერთმან ყოველნივე ურჩებასა, ჰრომ. 11,32; რ. ვინ ცნა გონებაჲ უფლისაჲ, ჰრომ. 11,34CD; რ. მისგან არს... ყოველი, ჰრომ. 11,36; რ. ვიტყჳ მადლითა მით, ჰრომ. 12,3; რ. ესე რაჲ ჰყო, ჰრომ. 12,20CD; რ. მთავარნი იგი არა არიან საშინელად კეთილის მოქმედთათჳს, ჰრომ. 13,3; რ. რომელსა უყუარდეს მოყუასი, ჰრომ. 13,8; რ. არავინ ჩუენგანი თავით თჳსით ცოცხალ არს, ჰრომ. 14,7; რ. გინა თუ ცხოველ ვართ, ჰრომ. 14,8CD; რ. ამისთჳს ქრისტე მოკუდა, ჰრომ. 14,9; რ. ყოველნი წარდგომად ვართ საყდართა მათ ქრისტჱსთა, ჰრომ. 14,10; რ. არა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ საჭმელ, ჰრომ. 14,17; რ. რომელი ამათ შინა ჰმონებდეს ქრისტესა, ჰრომ. 14,18CD; რ. ქრისტჱცა არა თავსა თჳსსა სათნო-ეყო, ჰრომ. 15,3; რ. რაოდენნი-იგი წინაისწარ დაიწერნეს, ჰრომ. 15,4; რ. ვიტყჳ ქრისტესა, ჰრომ. 15,8; რ. არა ვიკადრო რაჲსმე სიტყუად, ჰრომ. 15,18; რ. ჯერიჩინა მაკედონიამან..., ჰრომ. 15,26; რ. უკუეთუ სულიერთა მათ თანა-ეზიარნეს წარმართნი, ჰრომ. 15,27CD; რ. ეგევითართა მათ იესუ ქრისტესა არა ჰმონიან, ჰრომ. 16,18; რ. თქუენი ეგე მორჩილებაჲ... განთქუმულ არს, ჰრომ. 16,19CG; რ. ყოვლითავე განჰმდიდრდით მას შინა, 1 კორ. 1,5; რ. მეუწყა მე თქუენთჳს, 1 კორ. 1,11; რ. ... ვერ იცნა სოფელმან... ღმერთი, 1 კორ. 1,21; რ. ჰურიანიცა სასწაულსა ითხოვენ, 1 კორ. 1,22; რ. სულელი იგი ღმრთისაჲ უბრძნეს კაცთა არს, 1 კორ. 1,25; რ. არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, 1 კორ. 2,2; რ. უკუეთუმცა ეცნა, 1 კორ. 2,8CD; რ. ჩუენ გამოგჳცხადა ღმერთმან სულითა თჳსითა, რ. სული ყოველსავე გამოეძიებს, 1 კორ. 2,10; რ. ვინ-მე უკუე იცის კაცმან კაცისაჲ, 1 კორ. 2,11CD; რ. ვინ ცნა გონებაჲ უფლისაჲ, 1 კორ. 2,16CD; რ. სადაღა თქუენ შორის შური და ჴდომაჲ, 1 კორ. 3,3CD; რ. რაჟამს ვინმე იტყოდის, 1 კორ. 3,4CD; რ. რაჲ არს პავლე, 1 კორ. 3,5CD; რ. დამსხმელი იგი და მომრწყველი ერთ არიან, 1 კორ. 3,8Ⴆ; რ. ღმრთისა თანა-შემწენი ვართ, 1 კორ. 3,9; რ. საფუძველი სხუაჲ ვერვის ჴელ-ეწიფების დადებად, 1 კორ. 3,11; რ. ტაძარი იგი ღმრთისაჲ წმიდა არს, 1 კორ. 3,17; რ. სიბრძნჱ ამის სოფლისაჲ სიცოფე არს წინაშე ღმრთისა, 1 კორ. 3,19; რ. არარაჲ თავსა ჩემსა

შემიცნობიეს, 1 კორ. 4,4; რ. ვინ განგიკითხავს შენ, 1
კორ. 4,7CD; რ. ვჰგონებ, 1 კორ. 4,9CD; რ. დაღათუ
ბევრ მზარდულ გესხნენ, 1 კორ. 4,15CD; რ. მე შორის
ღათუ ვარ ჴორცითა, 1 კორ. 5,3CD; რ. რაჲ ძეს ჩემი
და გარეშეთა მათ განკითხვაჲ, 1 კორ. 5,12ႨჃD; რ. იტ-
ყჳს, 1 კორ. 6,16; რ. სასყიდლით სყიდულ ხართ, 1
კორ. 6,20; რ. მნებავს ყოვლისა კაცისა ყოფად, 1 კორ.
7,7CD; რ. უმჯობეს არს ქორწინებაჲ, 1 კორ. 7,9CD;
რ. განწმდების ქმარი ურწმუნოჲ ცოლისა მისგან მორ-
წმუნისა, 1 კორ. 7,14; რ. რომელი უფლისა მიერ იჩი-
ნოს მონაჲ, 1 კორ. 7,22; რ. ქალწული ზრუნავნ უფლი-
სასა, 1 კორ. 7,34; რ. დაღაცათუ არიან რაჲმე სახელ-
დებულ ღმერთნი, 1 კორ. 8,5CD; რ. დაღაცათუ ვჭამოთ,
1 კორ. 8,8CD; რ. უკუეთუ ვინმე გიხილოს შენ, 1 კორ.
8,10CD; რ. შჯულსა მოსესსა წერილ არს, 1 კორ. 9,9;
რ. თანა-აც სასოებით ჴნვაჲ მჴნველსა მას, 1 კორ.
9,10; რ. უმჯობეს არს ჩემდა სიკუდილი უფროჲს, 1
კორ. 9,15CD; რ. ვახარებ თუ, 1 კორ. 9,16CD; რ. ნებ-
სით თუ ვიქმ ამას, 1 კორ. 9,17CD; რ. თავისუფალ ვი-
ყავ ყოველთაგან, 1 კორ. 9,19CD; რ. სუმიდეს იგინი
სულიერისა მისგან კლდისა, 1 კორ. 10,4; რ. რაჲსათჳს
აზნაურებაჲ ჩემი განიკითხვის, 1 კორ. 10,29CD; რ.
უკუეთუ არა დაიბურავს დედაკაცი იგი, 1 კორ. 11,6C;
რ. არა მამაკაცი დედაკაცისაგან არს, 1 კორ. 11,8; რ.
არა დაებადა მამაკაცი დედაკაცისათჳს, 1 კორ. 11,9; რ.
ვითარცა-იგი დედაკაცი ქმრისაგან არს, 1 კორ. 11,12CD;
რ. წვალებანიცა ყოფად არიან, 1 კორ. 11,19; რ. კაცად-
კაცადმან... თჳსი იგი პური... მიიღის ჭამად, 1 კორ.
11,21; რ. მე მოვიღე უფლისაგან, 1 კორ. 11,23; რ. რაო-
დენ-გზისცა შჭამდეთ პურსა ამას, 1 კორ. 11,26CD; რ.
უკუეთუმცა თავთა თჳსთა განვიკითხევდით, 1 კორ.
11,31CD; რ. რომელსამე სულისა მიერ მიეცემის სიტ-
ყუაჲ სიბრძნისაჲ, 1 კორ. 12,8D; რ. ერთითა სულითა...
ნათელ-ვიღეთ, 1 კორ. 12,13; რ. გუამი იგი არა არს
ერთ ასო, 1 კორ. 12,14; რ. მცირედ-რაჲმე ვიცით, 1
კორ. 13,9; რ. ვხედავ აწ, 1 კორ. 13,12CD; რ. რომელი-
იგი იტყჳნ ენითა, 1 კორ. 14,2CD; რ. რომელი წინაჲს-
წარმეტყუელებნ, 1 კორ. 14,3D; რ. რომელი წინაჲსწარ-
მეტყუელებდეს, 1 კორ. 14,4D; რ. იყვენით ვითარცა ჰა-
ერსა მეტყუელნი, 1 კორ. 14,9CD; რ. უკუეთუ ვილოც-
ვიდე ენითა, 1 კორ. 14,14CD; რ. უკუეთუ აკურთხევდე
სულითა, 1 კორ. 14,16D; რ. რასა-იგი იტყჳ, არა იცის,
იქვე; რ. შენ სამე კეთილად ჰმადლობ, 1 კორ. 14,17CD;
რ. შჯულსა წერილ არს, 1 კორ. 14,21; რ. შემძლებელ
ხართ... წინაჲსწარმეტყუელებად, 1 კორ. 14,31; რ. უშუ-
ერებაჲ არს დედაკაცისა სიტყუაჲ ეკლესიასა შინა, 1
კორ. 14,35; რ. მიგეც თქუენ... რომელცა-იგი მოვიღე, 1
კორ. 15,3; რ. მე ვარ ნარჩევი მოციქულთაჲ, 1 კორ.
15,9; რ. უკუეთუ მკუდარნი არა აღდგებიან, 1 კორ.
15,16C; რ. კაცისა მიერ იყო სიკუდილი, 1 კორ. 15,21;
რ. ჯერ-არს მისა სუფევაჲ,1 კორ. 15,25; რ. უმეცრებაჲ
ღმრთისაჲ ვიეთმე აქუს, 1 კორ. 15,34ႸჃC; რ. ვითარ-
ცა-იგი ვარსკულავი ვარსკულავსა ჰმატს, 1 კორ. 15,41;
რ. ჯერ-არს ხრწნილისა მის შემოსად უხრწნელებაჲ, 1
კორ. 15,53; რ. არა მნებავს აწ მგზავრ ხილვაჲ თქუენი,
1 კორ. 16,7CD; რ. ვითარცა-იგი ჰმატან ვნებანი ქრის-
ტესნი ჩუენდა მომართ, 2 კორ. 1,5; რ. გინა თუ ვიჭირ-
ვით, 2 კორ. 1,6CD; რ. არა მნებავს... რ. გარდარეუ-
ლად... დაგჳმძიმდა, 2 კორ. 1,8; რ. სიქადული ჩუენი ესე
არს, 2 კორ. 1,12; რ. არა სხუასა რასამე მივსწერთ
თქუენდა, 2 კორ. 1,13CD; რ. ძჱ ღმრთისაჲ... არა იყო
იგი ჰე და არა, 2 კორ. 1,19; რ. რაოდენი იგი აღთქუმა-
ნი ღმრთისანი არიან, 2 კორ. 1,20; რ. უკუეთუ მე შეგა-
წუხნე თქუენ, 2 კორ. 2,2CD; რ. მრავლისაგან ჭირისა
მიგწერე თქუენდა, 2 კორ. 2,4; რ. მი-ვე ამისთჳს-ვწერე,
2 კორ. 2,9; რ. მეცა რაჲ-იგი მიმიმადლებიეს, 2 კორ.
2,10; რ. ქრისტჱს სულნელებანი ვართ, 2 კორ. 2,15; რ.
არა ვართ... ვაჭარ სიტყუასა მას ღმრთისასა, 2 კორ.
2,17; რ. უკუეთუ მსახურებაჲ იგი დაშჯისაჲ დიდება
[არს], 2 კორ. 3,9CG; რ. არცა დიდებულ არს დიდება-
დი იგი, 2 კორ. 3,10; რ. უკუეთუ განქარვებადი იგი იყო
დიდებით, 2 კორ. 3,11C; რ. მაქუს ჩუენ ესევითარი სა-
სოებაჲ, 2 კორ. 3,12; რ. არა თუ თავთა თჳსთა ექადა-
გებთ, 2 კორ. 4,5CႨႡ; რ. ღმერთმან, რომელმან თქუა
ბნელისაგან ნათელი გამობრწყინვებად, 2 კორ. 4,6CႨႡ;
რ. მარადის... სიკუდილსა მივეცემით, 2 კორ. 4,11; რ.
ყოველივე თქუენთჳს არს, 2 კორ. 4,15; რ. საწუთროჲ
ესე მცირჱ ჭირი... დიდსა დიდებასა შეიქმს, 2 კორ.
4,17; რ. უწყით, 2 კორ. 5,1CD; რ. ამას შინა ვკუნესით,
2 კორ. 5,2; რ. რომელნი-ესე ვართ სოფელსა ამას შინა,
2 კორ. 5,4CD; რ. სარწმუნოებით ვიქცევით, 2 კორ.
5,7CD; რ. ჩუენ ყოველნი განცხადებად ვართ წინაშე
საყდართა ქრისტჱსთა, 2 კორ. 5,10; რ. გინა თუ გან-
ვცჳბრდით, 2 კორ. 5,13CD; რ. სიყუარული იგი ქრის-
ტჱსი მაწუევს ჩუენ გამორჩევად მას, 2 კორ. 5,14; რ.
ყოველთათჳს მოკუდა, 2 კორ. 5,15; რ. დაღაცათუ ვიცო-
დეთ ქრისტე ჴორციელად, 2 კორ. 5,16CD; რ. ღმერთი
იყო ქრისტჱს თანა, 2 კორ. 5,19; რ. რომელმან-იგი არა
იცოდა ცოდვაჲ, 2 კორ. 5,21; რ. იტყჳს, 2 კორ. 6,2;
10,10CD; რ. ესერა აწ არს ჟამი იგი შეწყნარებისაჲ, რ.
აწ არს დღჱ იგი ცხორებისაჲ, 2 კორ. 6,2; რ. ჩუენ
ტაძარნი ღმრთისანი ვართ, 2 კორ. 6,16; რ. რაჟამს მო-
ვედით ჩუენ მაკედონიად, 2 კორ. 7,5CD; რ. დაღათუ
შეგაწუხენ თქუენ, 2 კორ. 7,8CD; რ. ღმრთისათჳს შეს-
წუხენით, 2 კორ. 7,9; რ. ღმრთისა მიერი მწუხარებაჲ
სინანულსა... შეიქმს, 2 კორ. 7,10; რ. ... ღმრთისა მიერ
მწუხარებამან... რაოდენი შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ,
2 კორ. 7,11; რ. რაჲ-იგი მისა თქუენთჳს ვიქადი, 2
კორ. 7,14; რ. მსგავსად ძალისა მათისა, ვეწამები, 2
კორ. 8,3; რ. იცით მადლი იგი უფლისა ჩუენისა, 2
კორ. 8,9; რ. უკუეთუ გულს-მოდგინებაჲ იგი წინა ძეს,
2 კორ. 8,12CG; რ. არა რაჲთა სხუათა ლხინი [იყოს],
2 კორ. 8,13CD; რ. ვედრებაჲ იგი შეიწყნარა, 2 კორ.
8,17; რ. წინაჲსწარ განვიზრახავთ კეთილსა, 2 კორ.
8,21; რ. მსახურებისა მისთჳს წმიდათაჲსა ნამეტნავ არს
ჩემდა მიწერად, 2 კორ. 9,1CD; რ. ვიცი გულს-მოდგინე-
ბაჲ თქუენი, 2 კორ. 9,2; რ. მხიარულად მისაცემე-
ლი უყუარს ღმერთსა, 2 კორ. 9,7; რ. მსახურებაჲ ესე
ხარკისაჲ ამის არა ხოლო თუ არს აღმავსებელ ნაკლუ-
ლევანებისა მის წმიდათაჲსა, 2 კორ. 9,12; რ. ჴორციე-
ლად თუ ვიქცევით, 2 კორ. 10,3CD; რ. უკუეთუ უმე-
ტეს რაჲ ვიქადო, 2 კორ. 10,8C; რ. წიგნები ესე რეცა
მძიმე [არს], 2 კორ. 10,10; რ. ვერ ვიკადრებთ განკითხ-
ვად, 2 კორ. 10,12; რ. არა ვითარცა ვერ მიწევნულნი
თქუენდა მიმართ განვირთხამთ თავთა თჳსთა, 2 კორ.
10,14; რ. არა... იგი არს გამოცდილ, 2 კორ. 10,18; რ.

ეჰგონებ, 2 კორ. 11,5; რ. ნაკლულევანებაჲ იგი ჩემი აღავსეს ძმათა, 2 კორ. 11,9; რ. არა-მე მიყუართა თქუენ, 2 კორ. 11,11; რ. ეგევითარნი იგი ცრუ-მოციქულნი... გარდაიცვალნიან მოციქულად ქრისტჱსსა, 2 კორ. 11,13; რ. მრავალნი იქადიან ჴორციელად, 2 კორ. 11,18; რ. კეთილად თავს-იდვათ უგუნურთაჲ გონიერთა მათ, 2 კორ. 11,19; რ. თავს-იდებთ, 2 კორ. 11,20; რ. რაჲ არს, 2 კორ. 12,13CD; რ. არა შვილნი მამა-დედათა უუნჯებედ, 2 კორ. 12,14; რ. ვიყავ მეცნიერ, 2 კორ. 12,16D; რ. მეშინის, 2 კორ. 12,20CD; რ. დაღაცათუ ჯუარს-ეცუა, 2 კორ. 13,4CD; რ. ჩუენცა უძლურ ვართ, 2 კორ. 13,4; რ. არა ჴელ-მეწიფების ჩუენ... ძჳრის რაჲსმე სიტყუად, 2 კორ. 13,8; რ. გჳხარის... რ. ამასცა ვილოცავთ, 2 კორ. 13,9CD; რ. უკუეთუმცა კაცთაღა სათნო-ვეყოფვოდე, გალ. 1,10CD; რ. გესმინა თქუენ სლვაჲ ჩემი, გალ. 1,13; რ. მე... არარაჲ კუალად მითხრეს, გალ. 2,6; რ. რომელი შეეწია პეტრეს, გალ. 2,8; რ. წარმართთა თანა ჭამდა, გალ. 2,12; რ. ... არა განმართლდეს ყოველი ჴორციელი, გალ. 2,16; რ. უკუეთუ რომელი-იგი დავარღჳე, გალ. 2,18CD; რ. მე შჯულისათჳს... მოვკუედ, გალ. 2,19; რ. უკუეთუ შჯულისაგან არს სიმართლე, გალ. 2,21CD; რ. რაოდენნი-იგი საქმეთაგან შჯულისათა არიან, გალ. 3,10; რ. უკუეთუ შჯულისაგან არს მკჳდრობაჲ იგი, გალ. 3,18C; რ. უკუეთუმცა მოცემულ იყო შჯული, გალ. 3,21CD; რ. შჯული იგი მზარდულ გუექმნა ჩუენ, გალ. 3,24; რ. შვილნი ღმრთისანი ხართ, გალ. 3,26ᲒCD; რ. გეწამები თქუენ, გალ. 4,15CD; რ. სინაჲ მთაჲ არაბიასა თანა-შეეტყუების ამას იერუსალჱმსა, გალ. 4,25; რ. ჩუენ... სასოებასა... მოველით, გალ. 5,5; რ. არცა წინადაცუეთილებაჲ შემძლებელ არს, გალ. 5,6; 6,15CD; რ. თქუენ აზნაურებასა ჩინებულ ხართ, გალ. 5,13CD; რ. ყოველივე შჯული... აღესრულების, გალ. 5,14; რ. ჴორცთა გული უთქუამს სულისათჳს, გალ. 5,17; რ. ცხად არიან საქმენი ჴორცთანი, გალ. 5,19; რ. უკუეთუ ვისმე ეგონოს, გალ. 6,3CD; რ. რაჲცა-იგი სთესოს კაცმან, გალ. 6,7CD; რ. რომელმან სთესოს ჴორცთა შინა თჳსთა, გალ. 6,8; რ. მე წყლულებანი იგი უფლისა ჩუენისა... მიტჳრთვან, გალ. 6,17; რ. ვიყვენით ჩუენ მკუდარ, ეფეს. 2,5ᲒCD; რ. მადლითა ხართ გამოჴსნილ სარწმუნოებისაგან, ეფეს. 2,8; რ. მისნი შექმნულნი ვართ, ეფეს. 2,10; რ. იგი თავადი არს მშჳდობაჲ, ეფეს. 2,14; რ. რომელ ფარულად იქმნების მათ შორის, ეფეს. 5,12; რ. არავინ თჳსი ჴორცი მოიძულის, ეფეს. 5,29; რ. მოწამე ჩემდა არს ღმერთი, ფილიპ. 1,8CD; რ. უწყი, ფილიპ. 1,19CD; რ. ჩემდა ცხორებად ქრისტე არს, ფილიპ. 1,21; რ. თქუენ მოგემადლა ქრისტჱსთჳს არა ხოლო მისა მიმართ სარწმუნოებაჲ, ფილიპ. 1,29; რ. ღმერთი არს, ფილიპ. 2,13; რ. არავინ მაქუს სხუა ერთგულ, ფილიპ. 2,20; რ. ყოველნი თავისა თჳსისა ეძიებენ, ფილიპ. 2,21; რ. მრავალნი ვინმე ვლენან, ფილიპ. 3,18; არა თუ რ. საცემელსა ვეძიებ, ფილიპ. 4,17CD; რ. გუესმა სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი, კოლ. 1,4; რ. მის მიერ დაებადა ყოველი, კოლ. 1,16; რ. მას შინა სათნო-იყო ყოველივე სავსებაჲ დამკჳდრებად, კოლ. 1,19; რ. მნებავს თქუენი, რაჲთა უწყოდით, კოლ. 2,1; თქუენ რ. მკუდარ იყვენით, კოლ. 2,13; რ. მოჰკუედით, კოლ. 3,3; რ. სახარებაჲ ესე ჩუენი არა ცუდად იყო თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 1,5; რ. თქუენ მიერ მიმოეფინა სიტყუაჲ იგი, 1 თეს. 1,8; რ. ნუგეშინის-ცემაჲ ესე ჩუენი არა საცთურისაგან [არს], 1 თეს. 2,3; რ. არასადა სიტყჳთა ქენებისაჲთა ვიყვენით, 1 თეს. 2,5; რ. თქუენ მობაძავ იქმნენით... ეკლესიათა, 1 თეს. 2,14; რ. მოიწია მათ ზედა რისხვაჲ სრულად, 1 თეს. 2,16; რ. ვინებეთ მისლვაჲ თქუენდა, 1 თეს. 2,18; რ. რაჲ-მე არს სასოებაჲ ჩუენი, 1 თეს. 2,19CD; რ. თქუენ ხართ დიდებანი ჩუენნი, 1 თეს. 2,20; რ. რომელსა-მე მადლობასა შემძლებელ ვართ მიცემად, 1 თეს. 3,9CD; რ. იცით, 1 თეს. 4,2; რ. ესე არს ნებაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 4,3; რ. არა გჳჩინნა ჩუენ უფალმან არა-წმიდებად, 1 თეს. 4,7; რ. რაჟამს თქუან, 1 თეს. 5,3CD; რ. თქუენ ყოველნი ნაშობნი ნათლისანი ხართ, 1 თეს. 5,5; რ. რომელთა-იგი სძინავნ, 1 თეს. 5,7; რ. არა შემქმნნა ჩუენ ღმერთმან რისხჱისათჳს, 1 თეს. 5,9; რ. საიდუმლოჲ იგი აწვე იქმნების უშჯულოებისაჲ, 2 თეს. 2,7; რ. თქუენ უწყით, 2 თეს. 3,7CԾᲒ; რ. არარაჲ უჯეროჲ ვყავთ თქუენ შორის, იქვე; რ. რაჟამს-იგი ვიყავ თქუენ თანა, 2 თეს. 3,10CD; რ. მესმის ვიეთთჳს-მე, 2 კორ. 3,11; რ. უკუეთუ რომელიიგი ანგელოზთა მიერ ითქუა სიტყუაჲ, ებრ. 2,2CD; რ. არა ანგელოზთა დაამორჩილა... სოფელი, ებრ. 2,5; რ. დამორჩილებასა მას ყოვლისასა არარაჲ დაუშთა მისა დაუმორჩილებელად, ებრ. 2,8CD; რ. შე-ვე მისა-ჰგვანდა, ებრ. 2,10; რ. განმწმედელი იგი და განწმედილნი იგი ერთისაგან არიან, გალ. 2,11; რ. ყრმათაცა ეზიარა ჴორცითა, ებრ. 2,14; რ. არასადა ანგელოზთაჲთ იწყო, ებრ. 2,16; რ. ვითარცა სახლნი ვართ ჩუენ, ებრ. 3,6; რ. თანა-ზიარ ქრისტესა ვიქმნენით, ებრ. 3,14; რ. ვართ ჩუენ ხარებულ, ებრ. 4,2; რ. და-ვიეთმე-აკლდების შესლვაჲ მას შინა, ებრ. 4,6; რ. უკუეთუმცა ისოს... განესუენა მათდა, ებრ. 4,8CD; რ. რომელ-იგი შევიდა განსასუენებელსა მისსა, ებრ. 4,10; რ. ცხოველ არს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ებრ. 4,12; რ. არა ეგევითარი გჳვის მღდელთმოძღუარი, ებრ. 4,15; რ. მღდელთმოძღუარი... კაცთათჳს დაიდგინის, ებრ. 5,1; რ. ღირდა თქუენდა, ებრ. 5,12; რ. თანა-გედვა, იქვე C; რ. თანა-მდებ-იყვენით, იქვე D; რ. ყოველი... უმეცარ არნ, ებრ. 5,13; რ. ესე მელქისედეკ... რომელი შეემთხჳა აბრაჰამსა, ებრ. 7,1; რ. წელთაღა შინა მამისათა იყო, ებრ. 7,10; რ. ცვალებასა თანა მღდელობისასა ჩას, ებრ. 7,12; რ. ეწამების, ებრ. 7,17; რ. შეურაცხ იქმნების პირველი იგი მცნებაჲ, ებრ. 7,18; რ. შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა ჩუენდა მღდელთმოძღუარი, ებრ. 7,26CD; რ. შჯულმან კაცნი დაადგინნა მღდელად, ებრ.7,28; რ. ყოველივე მღდელთმოძღუარი შეწირვად მსხუერპლისა... დადგინებულ არს, ებრ. 8,3CD; რ. უკუეთუმცა იყო ქუეყანასა ზედა, ებრ. 8,4CD; რ. იტყჳს, ვითარმედ, ებრ. 8,5CD; რ. უკუეთუმცა პირველი იგი იყო უბიწო, ებრ. 8,7CD; რ. ესე არს აღთქუმაჲ, ებრ. 8,10; რ. ულხინო სიცრუეთა მათთა, ებრ. 8,12; რ. აქუნდა პირველსა მას შჯულსა სამართალი, ებრ. 9,1; რ. კარავი შეიმზადა პირველი, ებრ. 9,2CD; რ. უკუეთუ სისხლი იგი... ზუარაკთაჲ... განსწმედდა, ებრ. 9,13CD; რ. სადა-იგი წიგნის წერაჲ არს, ებრ. 9,16CD; რ. ითქუნეს ყოველნი იგი მცნებანი, ებრ. 9,19; რ. არა ჴელით ქმნულთა სიწმიდეთა შევიდა ქრისტჱ, ებრ. 9,24; რ. აჩრდილი აქუნდა შჯულსა მერმეთა მათ კეთილთაჲ, ებრ. 10,1; რ. ერთი მსხუერპლი სრულ იქმნა, ებრ. 10,14; რ. ნებსით შეცოდებათა მათ

ჩუენთათჳს..., ებრ. 10,26; რ. ვიცით, ებრ. 10,30; რ. პყრობილთაცა მათ სწყალობდით, ებრ. 10,34; რ. მოთმინებაჲ გიჴმს თქუენ, ებრ. 10,36; რ. მცირედ... და მომავალი იგი მოვიდეს, ებრ. 10,37CD; რ. ამას შინა იწამნეს მოხუცებულნი, ებრ. 11,2; რ. პირველ გარდაცვალებისა მისისა წამებულ არს, ებრ. 11,5CD; რ. სარწმუნოებაჲ უღირს, ებრ. 11,6; რ. მოელოდა, ებრ. 11,10; რ. დამაკლებს მე მითხრობად ჟამი ესე გედეონისთჳს, ებრ. 11,32; რ. ეგრეთ ჯერ-იჩინა უფალმან აღსრულებაჲ მათი, ებრ. 11,35CD; რ. არღა სისხლთამდე წინა-დადგრომილ ხართ, ებრ. 12,4CD; რ. რომელი უყუარნ უფალსა, ებრ. 12,6; რ. ვინ-მე არს შვილი, ებრ. 12,7CD; რ. იგინი... მათისაებრ ნებისა სწავლიდეს, ებრ. 12,10; რ. არა მოსრულ ხართ თქუენ მთასა მას, ებრ 12,18; რ. ვერ იომენდეს ბრძანებულსა მას, ებრ. 12,20; რ. უკუეთუ იგინი ვერ განერნეს, ებრ. 12,25CD; რ. თავადმან თქუა, ებრ. 13,5; რ. არა მაქუს ჩუენ აქა საყოფლად ქალაქი, ებრ. 13,14; რ. ერთ არს ღმერთ, 1 ტიმ. 2,5; რ. ადამ პირველად დაებადა, 1 ტიმ. 2,13; რ. რომელნი კეთილად დიაკონობდენ, 1 ტიმ. 3,13CD; რ. ყოველი დაბადებული ღმრთისაჲ კეთილ არს, 1 ტიმ. 4,4; რ. ჴორციელი წურთილებაჲ წუთერთ ჟამ სარგებელ არს, 1 ტიმ. 4,8; რ. ამისთჳს ვშურებით, 1 ტიმ. 4,10; რ. აწვე ვინმე გარდაიქცეს, 1 ტიმ. 5,15; რ. არარაჲ შემოვიღეთ სოფლად, 1 ტიმ. 6,7; რ. ძირი არს ყოვლისა უკეთურებისაჲ ვეცხლის მოყუარებაჲ, 1 ტიმ. 6,10; რ. არა მომცა ჩუენ ღმერთმან სული მოშიშებისაჲ, 2 ტიმ. 1,7; რ. ვიცი, 2 ტიმ. 1,12; რ. მოგცეს შენ უფალმან გულისხმის-ყოფაჲ, 2 ტიმ. 2,7; რ. ამათგანნი არიან, 2 ტიმ. 3,6; რ. საღმრთონი წიგნნი იცნი, 2 ტიმ. 3,15; რ. იყოს ჟამი, 2 ტიმ. 4,3; რ. ... მე შევიწირვი, 2 ტიმ. 4,6; რ. ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბრალო-ყოფაჲ, ტიტე, 1,7; რ. არიან მრავალნი დაუმორჩილებელ, ტიტე 1,10; რ. ყოველივე წმიდა არს წმიდათათჳს, ტიტე 1,15CD; რ. გამოჩნდა მადლი იგი, ტიტე 2,11; რ. ვიყვენით ოდესმე ჩუენცა უცნობელ, ტიტე 3,3; რ. ესე არს კეთილ... კაცთა, ტიტე 3,8ႣCD; რ. ვესავ, ფილემ. 1,22; რ. გულის წყრომამან კაცისამან სიმართლჱ ღმრთისაჲ არა ქმნის, იაკ. 1,20; რ. განიცადა თავი თჳსი, იაკ. 1,24; რ. უკუეთუ შევიდეს შესაკრებელსა თქუენსა კაცი, იაკ. 2,2ႢႣ; რ. რომელმან ყოველი შჯული აღასრულოს, იაკ. 2,10ႡႢႣ; რ. რომელმან-იგი თქუა, იაკ. 2,11ႡႢႣ; რ. საშჯელი უწყალო არს მისთჳს, იაკ. 2,13; რ. უკუეთუ ძმაჲ გინა დაჲ შიშუელ იყვნენ, იაკ. 2,15ႢHI; რ. ვითარცა ჴორცნი თჳნიერ სულისა მკუდარ არიან, იაკ. 2,26ႢႣ; რ. ფრიად ვსცთებით ყოველნი, იაკ.. 3,2; რ. ყოველი ბუნებაჲ მჴეცთაჲ... დაიმწყსების, იაკ. 3,7; რ. მით ვაკურთხევთ ღმერთსა, იაკ. 3,9; რ. სადა არს შური, იაკ. 3,16ႢႣ; რ. ნაყოფი სიმართლისაჲ დაეთესვის, იაკ. 3,18ႢႣ; რ. მეორედ შობილ ხართ, 1 პეტ. 1,23; რ. ყოველი ჴორციელი თივაჲ არს, 1 პეტ. 1,24; რ. ესრჱთ არს ნებაჲ ღმრთისაჲ, 1 პეტ. 2,15ႠႡႢႣ; რ. ესე არს მადლი ღმრთისაგან, 1 პეტ. 2,19; რ. რაჲ უმჯობეს არს, 1 პეტ. 2,20ႢႣ; რ. იყვენით ვითარცა ცხოვარნი შეცთომილნი, 1 პეტ. 2,25ႠႡႢႣ; რ. ესრეთვე... წმიდანი იგი დედანი... შეიმკობდეს თავთა თჳსთა, 1 პეტ. 3,5ႢႣ; რ. რომელსა უნდეს სიყუარული ცხორებისაჲ, 1 პეტ. 3,10; რ. თუალნი უფლისანი მართალთა ზედა, 1 პეტ. 3,12; რ. უმჯობეს არს კეთილსა თუ იქმოდით, 1 პეტ. 3,17ႢႣ; რ. ქრისტემანცა... ცოდვათა ჩუენთათჳს ივნო, 1 პეტ. 3,18ႠႡႢႣ: რ. ამისთჳს ესმა მკუდართა, 1 პეტ. 4,6: რ. ჟამი პირველად საშჯელისაჲ სახლისაგან ღმრთისა იწყოს, 1 პეტ. 4,17; რ. მისი არს სიმტკიცჱ, 1 პეტ. 5,11; რ. ესე რაჲმს იყოს თქუენ თანა, 2 პეტ. 1,8ႢႣ; რ. ამას რაჲ იქმოდით, 2 პეტ. 1,10ႢႣ; რ. არა მეცნიერებისა ზღაპართ შეუდეგით, 2 პეტ. 1,16; რ. მოიღო ღმრთისაგან მამისა პატივი, 2 პეტ. 1,17; რ. არა ნებითა კაცისაჲთა მო-სადამე-იწია წინაწარმეტყუელებაჲ, 2 პეტ. 1,21; რ. ... მართალი იგი დამკჳდრებულ რაჲ იყო მათ შორის, 2 პეტ. 2.8; რ. იცის უფალმან... განსაცდელისაგან ჴსნაჲ, 2 პეტ. 2.9Ⴀ; რ. გარდარეულსა მას ამაოებისასა იტყჳან, 2 პეტ. 2,18; რ. რომელნი-იგი განერნეს შეგინებათაგან, 2 პეტ. 2,20ႢႣ; რ. ვინაჲთგან მამათა შეისუენეს, 2 პეტ. 3,4ႢႣ; რ. დაავიწყდა მათ ესე ნეფსით, 2 პეტ. 3,5; რ. ყოველივე სოფელსა შინა ესე არს გულის თქუმაჲ ჴორცთაჲ, 1 იოვ. 2.16; რ. ესე არს აღთქუმაჲ, 1 იოვ. 3,11; რ. საქმენი მისნი ბოროტ იყუნეს, 1 იოვ. 3,12; რ. უფროს არს, 1 იოვ. 4,4; რ. ესე არს სიყუარული ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,3; რ. ყოველი რომელი შობილ იყოს ღმრთისაგან, 1 იოვ. 5,4; რ. ესე არს, 1 იოვ. 5,6; რ. სამნი არიან, 1 იოვ. 5,8; რ. მრავალნი მაცთურნი შემოვიდეს სოფლად, 2 იოვ. 1,7; რ. რომელმან ჰრქუას მას „გიხაროდენ", 2 იოვ. 1,11ႢႣ; რ. განვიხარე ფრიად მომავალთაგან ძმათა, 3 იოვ. 1,3; რ. ქრისტჱს სახელისათჳს გამოვიდეს, 3 იოვ. 1,7; რ. ვესავ ადრე ხილვასა შენსა, 3 იოვ. 1,14ႢႣ; რ. შემოვინმე-ვიდეს კაცნი, იუდა 1,4; რ. გეტყოდეს თქუენ, იუდა 1,18; რ. დაიმარხე შენ სიტყუაჲ მოთმინებისა ჩემისაჲ, გამოცხ. 3,10; რ. იტყჳ: მდიდარ ვარ, გამოცხ. 3,17; რ. მოვიდა დღჱ იგი, გამოცხ. 6,17; რ. ჴელმწიფებაჲ იგი ცხენთაჲ მათ პირთა შინა მათთა არს, გამოცხ. 9,19; რ. შენ მხოლოჲ ხარ წმიდა, გამოცხ. 15,4; რ. არიან სულნიცა საეშმაკონი, გამოცხ. 16,14; რ. ღმერთმან მოსცა გულთა მათთა ყოფად ნებისა მისისა, გამოცხ. 17,17; რ. ღჳნისა მისგან გულის-წყრომისა სიძვისა მისისა სუეს, გამოცხ. 18,3; რ. მისწუდეს ცოდვანი მისნი ცადმდე, გამოცხ. 18,5; რ. ერთსა ჟამსა მოვიდა სასჯელი შენი, გამოცხ. 18,10; რ. ერთსა ჟამსა განირყუნა ესოდენი იგი სიმდიდრჱ, გამოცხ. 18,16; რ. ერთსა ჟამსა აღოჴრდა, გამოცხ. 18,19; რ. ჭეშმარიტებით... არიან სასჯელნი მისნი, გამოცხ. 19,2; რ. სუფევს უფალი ღმერთი ჩუენი, გამოცხ. 19,6.

3. რამეთუ კავშ. და; ხოლო; მაგრამ: რამეთუ იყვნეს დღენი იგი უცომოებისანი, საქმე 12,3Ⴃ; რ. იგინი განამტკიცებდეს მათ, საქმე 13,43; რ. თქუენ ეგერა განიშორებთ, საქმე 13,46C; რ. იტყოდეს, საქმე 17,18; რ. უცილობელ არს ესე, საქმე 19,36; რ. მოიყვანენით კაცნი ესე, საქმე 19,37; რ. მრავალნი წმიდანი მე საპყრობილედ მივსცენ, საქმე 26,10; რ. აღთქუმასა მას ღმრთისასა არა შეორგულდა, ჰრომ. 4,20; რ. გამოაცხადა თჳსი იგი სიყუარული, ჰრომ. 5,8D; რ. შჯული შორის შემოვიდა, ჰრომ. 5,20; რ. ქმრის ცოლი დედაკაცი სიკუდილადმდე ქმრისა შეკრულ არს შჯულითა, ჰრომ. 7,2CD; რ. რომელი-იგი გამომეძიებელი არს გულთაჲ, ჰრომ. 8,27D; რ. რომელნი-იგი წინაისწარ განაჩინნა, ჰრომ. 8,30D; რ. მაქუს ჩუენ ნიჭი იგი, ჰრომ. 12,6; რ. გლო-

ცავ თქუენ, 1 კორ. 1,10Ⴈ; რ. ნათელ-ვეც სტეფანაასცა სახლსა. 1 კორ. 1,16D; რ. ჩუენ გამოგჳცხადა ღმერთმან სულითა თჳსითა, 1 კორ. 2,10; რ. მშჳნვიერი კაცი არა შეიწყნარებს სულისა მისგან ღმრთისაჲსა, 1 კორ. 2,14D; რ. სულიერი განიკითხავს ყოველსავე, 1 კორ. 2,15Ⴂb; რ. რომელმან ტაძარი იგი ღმრთისაჲ განხრწნეს, 1 კორ. 3,17ႤႪႪ; რ. სარწმუნო არს ღმერთი, 1 კორ. 10,13D; რ. უკუეთუმცა იყო ყოველი ერთ ასო, 1 კორ. 12,19D; რ. რომელი წინაჲსწარმეტყუელებნ, 1 კორ. 14,3D; რ. საწერტელ სიკუდილისა – ცოდვაჲ, 1 კორ. 15,56; რ. გულსა დავიდევ თავისა ჩემისა ესე, 2 კორ. 2,1ႤႢ; რ. რაჲ-იგი მომმადლოთ თქუენ, 2 კორ. 2,10D; რ. ჩუენ... დიდებასა უფლისასა განვიცდით, 2 კორ. 3.18D; რ. ყოველთათჳს მოკუდა, 2 კორ. 5,15; რ. ჩუენ ვესავთ, 2 კორ. 13,6; რ. ... იცოდა წიგნმან, გალ. 3,8; რ. შუამდგომელი ერთისაჲ არა არნ, გალ. 3,20; რ. თითოეულსა... მოცემულ არს მადლი, ეფეს. 4,7; რ. მართალი იგი... ცხოვნდეს, ებრ. 10.38b; რ. ღმრთის მსახურებაჲ ყოვლითავე სარგებელ არს, 1 ტიმ. 4,8Ⴈ; რ. უფალი თანა-დამიდგა მე, 2 ტიმ. 4.17Ⴊ; რ. აღმოჴდა მზე, იაკ. 1,11ႪႭ; რ. ყოვლისაჲ დასასრული მოიწია, 1 პეტ. 4,7C; რ. რომელმან დაიმარხნეს სიტყუანი მისნი, 1 იოვ. 2,5Ⴍ.

4. **რამეთუ** თუმცა: რამეთუ საქმენი იგი ქმნულ იყვნეს, ებრ. 4,3; რ. ძჱლა იყო, ისწავა, ებრ. 5,8.

5. **რამეთუ** ცხადია; ამგვარად: რამეთუ უკუეთუმცა განსრულებაჲ ლევიტელთაგან მღდელობისაჲ იყო, ებრ. 7,11CD; რ. აქუნდა პირველსა მას შჯულსა სამართალი, ებრ. 9,1; რ. ჩუენდა ჯერ-არს შეწყნარებაჲ ეგევითართაჲ მათ, 3 იოვ. 1,8.

6. **რამეთუ** მით უმეტეს: რამეთუ მეცნიერ ხარ შენ ყოველსა მას ჰურიათა ჩუეულებასა, საქმე 26,3.

7. **რამეთუ** ამიტომ: რამეთუ ვინებეთ მისლვაჲ თქუენდა, 1 თეს. 2,18.

რაჲთა კავშ. რათა, რომ: მარჯუენ ჩემსა არს, რაჲთა არა შევიძრა, საქმე 2,25; მოიქეცით, რ. აღიჴოცნენ ცოდვანი თქუენნი, რ., რაჟამს მოიწინენ ჟამნი განსუენებისანი, საქმე 3,19-20; მოავლინა..., რ. მოიქცეთ უკეთურებისაგან, საქმე 3,26; არამედ რ. არა უფროჲს განითქუას ერსა შორის, უთქუმიდეთ მათ, რ., არა უთხრობდენ... არავის კაცსა, საქმე 4,17; დასდგმიდეს ცხედრებითა..., რ. მოსლვასა მას პეტრჱსსა აჩრდილი ოდენ ვისმე მიადგეს მათგანსა, საქმე 5,15; გამცენით თქუენ, რ. არა ასწავებდეთ, საქმე 5,28; აჰცნეს, რ. არა იტყოდიან სახელითა იესუჲსითა, საქმე 5,40; გარე-განუთხეედა ყრმათა მათ მათთა, რ. არა ცხონდენ, საქმე 7,19ႤႪႭ; ლოცვა ყვეს მათთჳს, რ. მიიღონ სული წმიდაჲ, საქმე 8,15ႪႭ; მომეცით მეცა ჴელმწიფებაჲ ესე, რ. ... მიიღოს სული წმიდაჲ, საქმე 8,19; ილოცეთ... უფლისა მიმართ, რ. არა მოვიდეს ჩემ ზედა, საქმე 8,24; ითხოვა მისგან წიგნები..., რ. მიეიდეს, საქმე 9,2; დაასხნა ჴელნი თჳსნი მას ზედა, რ. აღიხილნეს, საქმე 9,12; ჭური რჩეული მიპოვნიეს იგი, რ. ზე აქუნდეს სახელი ჩემი, საქმე 9,15; უფალმან მომავლინა მე შენდა..., რ. აღიხილნე თუალნი შენნი, საქმე 9,17; აქაცა მის ჯერისათჳსვე მოსრულ იყო, რ. ... კრულნი მიიყვანნეს იერუსალჱმდ, საქმე 9,21; ბრძანებაჲ მომცა ღმერთმან, რ. რაჲთურთით არარაჲ ბილწად შევჰრაცხო ყოველი კაცი, საქმე 10.28; ევედრნეს მას, რ. დაადგრეს მათ თანა, საქმე 10.48ႪႭ; მიავლინეს ბარნაბა, რ. განვიდეს ვიდრე ანტიოქიადმდე, საქმე 11,22ႪႭ; ეგულებოდა, რ. შემდგომად ზატიკისა აღიყვანოს იგი, საქმე 12,4ႪႭ; ჴელი განუყარა მათ, რ. დადუმნენ, საქმე 12,17; 13,16; დაგადგინე შენ ნათლად წარმართთა, რ. იყო შენ მაცხოვრად, საქმე 13,47; გახარებთ თქუენ, რ. ამაოებათა ამათგან მოიქცეთ ღმრთისა, საქმე 14,15; ძნიად დააცხრვეს ერი იგი, რ. არა უზორონ მათ, საქმე 14,18; ჰლოცვიდეს, რ. მტკიცედ ეგნენ სარწმუნოებასა, საქმე 14,22; ჯერ-არს... მცნებად, რ. დაიმარხონ შჯული, საქმე 15,5; აღვაშჱნო იგი, რ. გამოიძიონ ნეშტთა კაცთა უფალი, საქმე 15,17; ესრე ჯერ-მიჩნს, რ. არას ვაწყინებდეთ მათ, საქმე 15,19; ჯერ-მიჩნს..., რ. არა ვაურვებდეთ მათ, იქვე ႪႭ; არამედ მიწერად მათდა, რ. განეყენნენ იგინი ჭამად ნაზორევისაგან კერპთაჲსა... და, რ., რაოდენი მათ არა უნებს..., საქმე 15,20ႪႭ; ჯერ-უჩნდა სულსა... რ. არარაჲ უმეტესი ტჳრთი დავდვათ თქუენ ზედა, საქმე 15,28ႪႭ; რაოდენი არა გნებავს, რ. გეყოს თქუენ, საქმე 15,29ႪႭ; პავლე ჰლოცვიდა, რ. რომელი-იგი განეყენა მათ, საქმე 15,38ႪႭ; რაჲ მიღირს ყოფად, რ. ვცხოვნდე, საქმე 16,30; მოიღეს მცნებაჲ..., რ. ადრე წარეწინენ მას, საქმე 17,15; იტყოდა მომავალისა მის შემდგომად მისა, რ. ჰრწმენეს იგი, საქმე 19,4; ეტყოდეს, რ. არა მისცეს თავი თჳსი სახილველსა მას, საქმე 19,31; ჯერ-არს თქუენდა, რ. დაწყნარებულად იყვნეთ, საქმე 19,36; უნდა პავლეს... თანაწარსლვაჲ, რ. არა დაყოვნოს მრავალ ჟამ, საქმე 20,16; თქუენგანნი კაცნი აღდგენ, რ. ... მიიქცინენ მოწაფენი მიდევნებად მათა, საქმე 20,30; იტყჳ, რ. არა წინა-დაიცჳთონ შვილთა მათთა, საქმე 21,21; განწმიდენი მათ თანა, რ. დაიყჳნონ თმაჲ, საქმე 21,24; ებრძანეთ, რ. არარას ეგევითარსა იმარხვიდენ, გარნა რ. ეკრძალნენ იგინი კერპთა კლულისაგან, საქმე 21,25; მივიდოდე მოყვანებად მუნ მყოფთა მათ კრულთა, რ. იტანჯნენ, საქმე 22,5; ტანჯვითა განეიკითხოთ ეგე, რ. ვცნა, საქმე 22,24Ⴄ; აუწყეთ ათასისთავსა..., რ. შთამოიყვანოს თქუენდა, საქმე 23,15; ჰურიანი შეითქუნეს, რ. ითხოვონ შენგან, საქმე 23,20; უმზირიან... კაცნი..., რ. არა ჭამონ, საქმე 23,21; ამცნო, რ. არავის უთხრას, საქმე 23,22; განჰმზადეთ ორასი ერისაგანი, რ. მივიდენ კესარიამდე, საქმე 23,23; კარაული განჰმზადეთ, რ. აღსუან პავლე, საქმე 23,24; გლოცავ, რ. არა უფროჲს დაგაშურო, საქმე 24,4; ხოლო რ. არა უმეტეს დაგაშრო შენ, გლოცავ, რ. შემოკლებულად ისმინო ჩუენი, იქვე ႪႭ; უბრძანა ასისთავსა მას დამარხვაჲ მისი და რ. იყოს იგი უმოლხინე, საქმე 24,23; ვითარმედ ფასი მოიღოს მან პავლესგან, რ. განჰჴსნას იგი, საქმე 24,26ႪႭ; ითხოვდეს მადლსა მას მისთჳს, რ. მოუწოდის მას იერუსალჱმდ, საქმე 25,3; პავლე ღაღადებდა დამარხვად მისა, რ. კეისარმან აგრძნეს, საქმე 25,21; ამისთჳს მოვიყვანე ეგე შენ წინაშე..., რ. განიკითხო ეგე, საქმე 25,26; ამისთჳს გეჩუენე შენ, რ. დაგადგინო შენ მსახურად, საქმე 26,16ႪႭ; მოქცევად ღმრთისა მიმართ ცხოველისა, რ. ღირსი სინანულისა საქმჱ ქმნენ, საქმე 26,20; უბრძანა მეგობართა თჳსთა მისლვად, რ. საზრდელი მიიღოს, საქმე 27.3; ერის კაცთა მათ ზრახვა-ყვეს, რ. მოსწყჳდნენ პყრობილნი იგი, საქმე 27,42ႪႭ; გუევედრებოდეს ჩუენ, რ. დავადგრეთ მათ თანა, საქმე 28,14; გლოცავ თქუენ, რ.

მოჰხ;;დეთ(!). საქმე 28,20; გლოცავ, რ. ვისმინოთ
შენგან, საქმე 28,22; მარადის თქუენთჳს ვილოცავ, რ.
მეცა წარმემართოს... მისლვად თქუენდა, ჰრომ. 1,10;
მსურის ხილვად თქუენდა, რ. მი-რაჲმე-გცე თქუენ ჴეცა
მადლი, ჰრომ. 1,11; მრავალ-გზის მინდა მისლვად
თქუენდა, რ. თქუენ თანაცა ნაყოფ რაჲმე ვპოო, ჰრომ.
1,13; ესრჱთ არს გულს-მოდგინებაჲ ჩემი, რ.
თქუენცა... გახარო, ჰრომ. 1,15; სახილველ არს..., რ.
იყვნენ იგინი ვერ სიტყჳს მიმგებელ, ჰრომ. 1,20;
ამისთჳს მისცნა იგინი ღმერთმან... არა-წმიდებად, რ.
გინებულ იყვნენ ჴორცნი მათნი, ჰრომ. 1,24; იყავნ
ღმერთი... ჭეშმარიტ და ყოველი კაცი ცრუ..., რ.
განჰმართლდე სიტყჳთა შენითა, ჰრომ. 3,4; ვითარმედ
ვქმნეთ ბოროტი, რ. მოგუეჰდეს ჩუენ კეთილი, ჰრომ. 3,8;
მათ ეტყჳს..., რ. ყოველი პირი დაიყოს, ჰრომ. 3,19;
გამოჩინებად სიმართლისა მისისა ამათ ჟამთა, რ. იყოს
იგი მართალ, ჰრომ. 3,26; სასწაულად მოიღო
წინადაცუეთაჲ იგი..., რ. იყოს იგი მამად ყოველთა
მორწმუნეთა..., რ. შეერაცხოს მათ სიმართლედ, ჰრომ.
4,11; არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი აბრაჰამისი...,
რ. იყოს იგი მკჳდრ სოფლისა, ჰრომ. 4,13CD; ამისთჳს,
რამეთუ სარწმუნოებისაგან არს, რ. მადლით იყოს და რ.
მტკიცე იყოს, ჰრომ. 4,16ႤႢ; ამისთჳს
სარწმუნოებისაგან, რ. მადლით იყოს... აღთქუმაჲ, იქვე
ႢCD; არა-სასოჲ იგი სასოებით ჰრწმენა, რ. იყოს იგი
მამად მრავალთა თესლთა, ჰრომ. 4,18; შჯული შორის
შემოვიდა, რ. განმრავლდეს ცოდვაჲ, ჰრომ. 5,20;
უფროჲს გარდაემატა მადლი, რ. ვითარცა სუფევდა
ცოდვაჲ, ჰრომ. 5,21; და-მე-ვადგრეთა ცოდვასა მას
ზედა, რ. მადლი განმრავლდეს, ჰრომ. 6,1; თანა-დავეფ-
ლენით მას ნათლის-ღებითა მით სიკუდილსა მისსა, რ.
ვითარცა აღდგა ქრისტე მკუდრეთით..., ჰრომ. 6,4; ძუე-
ლი იგი კაცი ჩუენი მის თანა ჯუარს-ეცუა, რ. განქარ-
დეს ჴორცი იგი ცოდვისაჲ და რ. არღარა ვჰმონებდეთ
ჩუენ ცოდვასა, ჰრომ. 6,6; თავისუფალ არს იგი შჯუ-
ლისა მისგან, რ. არა იყოს იგი მემრუშე, ჰრომ.
7,3ႤCD; მოჰკუედით თქუენცა..., რ. იყვნეთ თქუენ სხჳ-
სა მის მკუდრეთით აღდგომილისა, რ. ნაყოფი გამოიღოთ
ღმრთისა, ჰრომ. 7,4; ვნებანი იგი ცოდვისანი იქმნებოდეს
ასოთა შინა ჩუენთა, რ. ნაყოფი გამოვიღოთ სიკუდილი-
სა, ჰრომ. 7,5; არამედ ცოდვაჲ იგი, რ. ჩნდეს ცოდვად
კეთილითა მით, რომელ იქმნა ჩემდა სიკუდილ, რ. იყოს
გარდარეულად ცოდვილ ცოდვაჲ იგი, ჰრომ. 7,13; საჯა
ცოდვაჲ იგი ჴორცითა მით, რ. სიმართლჱ იგი შჯული-
საჲ აღესრულოს, ჰრომ. 8,4; თანა-გუაც არა თუ ჴორ-
ცთაჲ, რ. ჴორციელად ვცხოვნდებოდით, ჰრომ. 8,12;
უკუეთუ ოდენ მის თანა ვივნოთ, რ. მის თანაცა ვიდიდ-
ნეთ, ჰრომ. 8,17D; წინაჲსწარცა განაჩინნა თანა-მსგავსად
ხატისა მის ძისა თჳსისა, რ. იყოს იგი პირმშო მრავალ-
თა შორის ძმათა, ჰრომ. 8,29; არცა ექმნა კეთილი გინა
ბოროტი, — რ. რჩევით წინა-განმზადებაჲ იგი ღმრთისაჲ
ეგოს, ჰრომ. 9,11; აღ-ვე ამისთჳს-გადგინე შენ, რ. ვაჩუ-
ენო შენ ზედა ძალი ჩემი და რ. განითქუას სახელი ჩე-
მი, ჰრომ. 9,17; დაუთმენიეს ჭურთა მათ ზედა რისხვი-
სათა..., და რ. აჩუენოს სიმდიდრჱ იგი დიდებისა თჳსი-
საჲ, ჰრომ. 9,23; მოსცა მათ ღმერთმან... თუალნი, რ.
არა ჰხედვიდენ, და ყურნი, რ. არა ესმოდის, ჰრომ. 11,8;
დაუბნელდედ თუალნი მათნი, რ. არა ჰხედვიდენ, ჰრომ.
11,10; მოსტყდეს რტონი იგი, რ. მე დავემყნო, ჰრომ.
11,19; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი... საიდუმლოჲსა
ამისთჳს, — რ. არა იყვნეთ თავით თჳსით ბრძენ, ჰრომ.
11,25; ურჩ ექმნნეს თქუენისა შეწყალებისათჳს, რ. იგი-
ნიცა შეიწყალნენ, ჰრომ. 11,31; შეაყენნა ღმერთმან ყო-
ველნივე ურჩებასა, რ. ყოველნივე შეიწყალნეს, ჰრომ.
11,32; მიიცვალენით განახლებითა მით გონებისა თქუენი-
საჲთა, რ. გამოიცადოთ თქუენ, ჰრომ. 12,2; გნებავს თუ,
რ. არა გეშინოდის ჴელმწიფებისა მის, ჰრომ. 13,3; ამის-
თჳს ქრისტე მოკუდა და აღდგა, რ. მკუდართა და ცხო-
ველთა ზედა უფლებდეს, ჰრომ. 14,9; ესედა იკითხეთ
უფროჲს, რ. არა შეამთხჳოთ დაბრკოლებაჲ... ძმასა,
ჰრომ. 14,13; ჩუენდა სამოძღურებელად დაიწერნეს, რ.
მოთმინებითა მით... სასოებაჲ გუაქუნდეს, ჰრომ. 15,4;
მოგეცინ თქუენ იგივე ზრახვად ურთიერთას ქრისტე
იესუჲს მიმართ, რ. ერთბამად... ადიდებდეთ ღმერთსა,
ჰრომ. 15,6; რამეთუ ვიტყჳ ქრისტესა..., რ. მტკიცე
იყოს აღთქუმაჲ იგი, ჰრომ. 15,8; რომელ მოცემულ არს
ჩემდა ღმრთისა მიერ, რ. ვიყო მე მსახურ ქრისტე იესუ-
ჲსა წარმართთა მიმართ..., რ. იყოს მსხუერპლი იგი
წარმართთაჲ შეწირულ, ჰრომ. 15,16; რომელი-იგი არა
ქმნა ქრისტემან... ძალითა სულისა ღმრთისაჲთა, რ.
მე... აღვასრულო სახარებაჲ იგი ქრისტესი, ჰრომ.
15,19CD; ესრჱთ პატივ-ცემულად სახარებად, არა თუ
სადა სახელ-დებულ არს ქრისტე, რ. არა სხუასა სა-
ფუძველსა ზედა ვაშჱნებდე, ჰრომ. 15,20; თანა-მოღუაწე
მექმნენით მე ლოცვასა..., რ. განვერე მე ურჩთა მათგან
ჰურიასტანს და რ. მსახურებაჲ იგი ჩემი იერუსალჱმს
შეწირულ იყოს წმიდათა მიმართ, რ. მხიარულებითა მით
სახარებისაჲთა მოვიდე თქუენდა, ჰრომ. 15,31-32; შეგ-
ვედრებ თქუენ ფჱბეს..., რ. იგი შეიწყნაროთ, ჰრომ.
16,2; მნებავს უკუე თქუენი, რ. ბრძენ იყვნეთ კეთილისა-
თჳს, ჰრომ. 16,19; წამებაჲ იგი ქრისტესი განმტკიცნა
თქუენ შორის, რ. თქუენ არარაჲთ ნაკლულევან იყვნეთ,
1 კორ. 1,7CD; გლოცავ თქუენ..., რ. მასვე იტყოდით
ყოველნი, 1 კორ. 1,10; არავის თქუენგანსა ნათელ-ვეც...,
რ. არავინ სთქუათ, 1 კორ. 1,15; არა სიბრძნისა სიტყჳ-
თა, რ. არა ცალიერად იყოს ჯუარი იგი ქრისტჱსი, 1
კორ. 1,17; სულელნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღმერ-
თმან, რ. არცხჳნოს ბრძენთა, და უძლურნი იგი სოფლი-
სანი გამოირჩინა ღმერთმან, რ. არცხჳნოს ძლიერთა, 1
კორ. 1,27; შეურაცხნი გამოირჩინა ღმერთმან და არა-არ-
სნი იგი, რ. არსნი იგი განაქარვნეს; რ. არა იქადოს ყო-
ველმან ჴორციელმან წინაშე ღმრთისა, 1 კორ. 1,28-29;
რ., ვითარცა წერილ არს: რომელი იგი იქადოდის, უფ-
ლისა მიერ იქადოდენ, 1 კორ. 1,31; გამოცხადებითა სუ-
ლისა წმიდისაჲთა..., რ. სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი არა
იყოს სიბრძნითა კაცთაჲთა, 1 კორ. 2,5; [მიგჳღებიეს] ...
სული იგი..., რ. ვიცოდით ღმრთისა მიერ მონიჭებული
ჩუენდა, 1 კორ. 2,12; სულელ იქმნენინ, რ. იყოს ბრძენ,
1 კორ. 3,18; საძიებელ არს მნეთა მათ შორის, რ. სარ-
წმუნო ვინმე იპოვოს, 1 კორ. 4,2; სახედ დავდევ თავისა
ჩემისათჳს და აპოლოსისთჳს თქუენდა მიმართ, რ. ჩუენ
მიერ ისწავოთ, ნუ უფროჲს წერილისა მის ჰზრახავთ;
რ. არა ერთი-ერთისა ზედა განჰლაღნეთ, 1 კორ. 4,6; და
თუმცა ჰსუფევდით, რ. ჩუენცა თქუენ თანა ვსუფევდეთ,
1 კორ. 4,8; ამისთჳს მიავლინე თქუენდა ტიმოთე..., რ.
მოგაჴსენნეს თქუენ გზანი ჩემნი, 1 კორ. 4,17CD; რ. არა

მოსლვასა მას ჩემსა თქუენდა გან-ვითნიმე-ლაღნენ, 1 კორ. 4,18CD; არა უფროჲსღა იგლოვეთ, რ. მოისპოს თქუენ შორის, რომელმან საქმჱ იგი ქმნა, 1 კორ.5,2; მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა საშჯელად ჴორცთა, რ. სული ცხოვნდეს, 1 კორ. 5,5; განწმიდეთ ძუელი იგი ცომი, რ. იყვნეთ ახალ თბე, 1 კორ. 5,7; რ. ვზატიკობდეთ არა ცომითა მით ძუელითა, 1 კორ. 5,8CD; ნუ განეშორებით ურთიერთას..., რ. მოიცალოთ ლოცვასა; და კუალად ურთიერთასვე იყვენით, რ. არა განგცადნეს თქუენ ეშმაკმან, 1 კორ. 7,5; და რ. რომელთა ესხნენ ცოლ, ესრეთ იყვნენ, ვითარცა არა ესხნეს, 1 კორ. 7,29CD; მნებავს თქუენი, რ. უზრუნველ იყვნეთ, 1 კორ. 7,32CD; ქორწინებული იგი ზრუნავნ სოფლისასა, რ. სათნო-ეყოს ცოლსა, 1 კორ. 7,33; ქალწული ზრუნავნ უფლისასა, რ. იყოს წმიდა სულითა... ქორწინებული იგი ზრუნავნ სოფლისასა, რ. სათნო-ეყოს ქმარსა, 1 კორ. 7,34; ამას თქუენისა უმჯობესისათჳს ვიტყჳ, არა რ. (რ. არა G) საფრჴე დაგიგო თქუენ, 1 კორ. 7,35C˥b; არა ვჭამო ჴორცი უკუნისამდე, რ. არა ძმაჲ იგი ჩემი დავაბრკოლო, 1 კორ. 8,13; ყოველსავე დავითმენთ, რ. არა დაბრკოლება ვისმე ესცეთ, 1 კორ. 9,12; არა ამისთჳს მივწერე ესე, რ. ესრჱთ იყოს ჩემდა მომართ, 1 კორ. 9,15; რაჲ-მე უკუე არს სასყიდელი იგი ჩემი? რ. სახარებასა მას ჩემსა უსასყიდლოდ ვახარებდე, რ. არარაჲ ვიმსახურო ჴელმწიფებითა ჩემითა, 1 კორ. 9,18; ყოველთა თავი ჩემი დავამონე, რ. მრავალნი შევიძინნე, 1 კორ. 9,19; ვიქმენ ჰურიათა თანა ვითარცა ჰურიაჲ, რ. ჰურიანი შევიძინნე; შჯულისა ქუეშე მყოფთა მათ თანა ვითარცა შჯულისა ქუეშე მყოფი, რ. შჯულისა ქუეშე მყოფნი იგი შევიძინნე; უშჯულოთა თანა ვითარცა უშჯულოჲ... რ. შევიძინნე უშჯულონი; ვიქმენ მე უძლურთა მათ თანა უძლურ, რ. უძლურნი იგი შევიძინნე; ყოველთა ვექმენ ყოვლად, რ. ყოველნი ვაცხოვნნე. ყოველსავე ვიქმ სახარებითა მით, რ. თანა-ზიარ მისა ვიყო, 1 კორ. 9,20-21-22-23; ეგრეთ რბიოდეთ, რ. ეწინეთ, 1 კორ. 9,24; ყოველივე მოღუაწჱ ყოველსავე მოითმენნ: მათ სამე რ. განხრწნადი გჳრგჳნი მოიღონ, 1 კორ. 9,25; ესენი სახედ ჩუენდა იქმნნეს, რ. არა ვიყვნეთ ჩუენ გულის მთქუმელ ბოროტისა, 1 კორ. 10,6; ყოს განსაცდელსა მას თანა გამოყვანებაჲცა, რ. შეუძლოთ დათმენად, 1 კორ. 10,13; არა ვეძიებ თავისა ჩემისა უმჯობჱსსა, არამედ მრავალთასა, რ. ცხოვნდენ, 1 კორ. 10,33; ამისთჳს ჯერ-არს დედაკაცისა, რ. ფლობაჲ აქუნდეს თავსა ზედა, 1 კორ. 11,10; წვალებანიცა ყოფად არიან თქუენ შორის, რ. რჩეულნი იგი გამოჩნდენ, 1 კორ. 11,19; ღმრთისა მიერ განვისწავლებით, რ. არა სოფლისა თანა დავისაჯნეთ, 1 კორ. 11,32; სახლსა შინა ჭამენ, რ. არა დასაშჯელად შეჰკრბეთ, 1 კორ. 11,34; ნაკლულევანსა მას უმეტჱსი მისცა პატივი, რ. არა იყოს წვალებაჲ ჴორცთა მათ შინა, 1 კორ. 12,25; გშურდინ სულიერი იგი..., რ. სწინაწარმეტყუელებდეთ, 1 კორ. 14,1; მნებავს თქუენ ყოველთაჲ ენათა სიტყუაჲ..., რ. სწინაჲსწარმეტყუელებდეთ... გარნა თუ გამოსთარგმანებდეს, რ. კრებული აღაშჱნოს, 1 კორ. 14,5; გარნა თუ რ. გამოსთარგმანებდეს, რ. კრებული აღეშჱნოს, იქვე CD; აღსაშჱნებელად ეკლესიაჲსა ეძიებდით, რ. აღემატნეთ, 1 კორ. 14,12; ილოცევდინ, რ. გამო-ცა-თარგმანოს, 1 კორ. 14,13; მნებავს ხუთ სიტყუა... სიტყუად, რ. სხუათაცა უმოძღურო, 1 კორ. 14,19; შემძლებელ ხართ... წინაჲსწარმეტყუელებად, რ. ყოველთავე ისწავონ, 1 კორ. 14,31; დაამორჩილა მას ყოველი, რ. იყოს ღმერთი ყოვლადვე ყოველსა შინა, 1 კორ. 15,28; დაიუნჯებდინ.... რ. არა... მაშინღა სიტყუაჲ იყოს, 1 კორ. 16,2; და-ცა-ვიზამთრო, რ. თქუენ წარმაგზავნოთ მე, 1 კორ. 16,6; იხილეთ, რ. უშიშად იყოს თქუენ თანა, 1 კორ. 16,10CD; წარმოგზავნეთ იგი მშჳდობით, რ. მოვიდეს ჩემ თანა, 1 კორ. 16,11; რ. თქუენცა დაემორჩილნეთ ეგევითართა მათ, 1 კორ. 16,16; ნუგეშინის-მცემს ჩუენ..., რ. შეუძლოთ ჩუენცა ნუგეშინის-ცემად, 2 კორ. 1,4; ჩუენ თჳთ განჩინებაჲ იგი სიკუდილისაჲ მოგჳველო, რ. არა ვესვიდეთ თავთა თჳსთა, 2 კორ. 1,9; შერმეცა მიჴსნნეს..., რ. მადლი იგი მრავალთა მიერ მადლის მისაცემელ იყოს* ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11; მინდა პირველად მისლვად თქუენდა, რ. მეორჱ სიხარული გაქუნდეს, 2 კორ. 1,15; ჴორციელად-მე რას ვზრახავ, რ. იყოს ჩემ მიერ იგი ჰჱ ჰე, 2 კორ. 1,17; გულსა დავიდევ..., რ. არა კუალად მწუხარებით მოვიდე, 2 კორ. 2,1; მივწერე თქუენდა ესევე, რ. არა... მწუხარებაჲ მწუხარებასა ზედა დამერთოს, 2 კორ. 2,3; მივწერე თქუენდა..., არა რ. შესწუხნეთ, არამედ რ. სცნათ სიყუარული იგი, 2 კორ. 2,4CD; არა მე შემაწუხა, არამედ ზოგს-რაჲმე, — რ. არა დაგამძიმო, — თქუენ ყოველთა, 2 კორ. 2,5; მი-ვე ამისთჳს-ვწერე, რ. ვცნა გამოცდილებაჲ თქუენი, 2 კორ. 2,9; მი-ვე-მიმადლებიეს თქუენდა წინაშე პირსა ქრისტჱსსა, რ. არა მივიანგაჰრნეთ ჩუენ ეშმაკისაგან, 2 კორ. 2,11; ვითარ-იგი მოსე საფარველი დაიბურის პირსა თჳსსა, რ. არა ჰხედვიდენ ძენი ისრაჱლისანი დასასრულსა, 2 კორ. 3,13; დაუბრმნა გონებანი ურწმუნოთანი, რ. არა გამოუბრწყინდეს მათ ნათელი იგი, 2 კორ. 4,4; გუაქუს ჩუენ საფასჱ ესე კეცის ჭურებითა, რ. გარდარეული იგი ძლიერებისაჲ იყოს ღმრთისაჲ, 2 კორ. 4,7; სიკუდილი იგი ქრისტჱსი ჴორცთა შინა ჩუენთა გჳტჳრთავს, რ. ცხორებაჲცა იგი იესუჲსი ჴორცთა მათ შინა ჩუენთა გამოცხადნეს, 2 კორ. 4,10; სიკუდილსა მივეცემით იესუჲსთჳს, რ. ცხორებაჲცა იგი იესუჲსი... ჴორცთა შინა ჩუენთა გამოცხადნეს, 2 კორ. 4,11; ყოველივე თქუენთჳს არს, რ. მადლი იგი აღემატოს მრავალთათჳს, 2 კორ. 4,15; არა გუნებს განძარცუვად, არამედ შემოსად, რ. დაითქას მოკუდავი იგი ცხორებისაგან, 2 კორ. 5,4; ჩუენ ყოველნი განცხადებად ვართ წინაშე საყდართა ქრისტჱსთა, რ. მოიღოს კაცად-კაცადმან ჴორცთა მათგან, 2 კორ. 5,10; მიზეზ-გცემთ თქუენ სიქადულის ჩუენდა მომართ, რ. გაქუნდეს მათა მიმართ, 2 კორ. 5,12; ყოველთათჳს მოკუდა, რ. ცხოველნი იგი არღარა... ცხოველ იყვნენ, 2 კორ. 5,15; ჩუენთჳს ცოდვაჲ ქმნა, რ. ჩუენ ვიქმნნეთ სიმართლჱ, 2 კორ. 5,21; გლოცავთ, რ. არა ამაოდ მადლი იგი... შეიწყნაროთ, 2 კორ. 6,1CD; ნურას ვის ნურაჲთ სცემთ დაბრკოლებასა, რ. არა იგმოს მსახურებაჲ იგი, 2 კორ. 6,3; ღმრთისათჳს შესწუხენით, რ. არარაჲთა იზღვინეთ ჩუენგან, 2 კორ. 7,9; [მივწერე] მისთჳს, რ. გამოჩნდეს მოწრაფებაჲ თქუენი, 2 კორ. 7,12; თავნი თჳსნი პირველად მისცნეს უფალსა და მერმე ჩუენ..., რ. ვევედრებოდით ჩუენ ტიტეს, რ.

* გამოცემაშია: „მისაცემელ იყო“, რაც მოსალოდნელი არ არის „რაჲთა“ კავშირთან. ლ.ბ.

აღასრულოს თქუენ ზედა ესეცა მადლი, 2 კორ. 8,6; ყოველსა შინა წარემატებით: სარწმუნოებითა..., თქუენ შორის სიყუარულითა, რ. ამითცა მადლითა აღემატნეთ, 2 კორ. 8,7; თქუენთჳს დაგლახაკნა მდიდარი იგი, რ. თქუენ მისითა მით სიგლახაკითა განჰმდიდრდეთ, 2 კორ. 8,9; აწ ესერა ყოფადცა აღასრულეთ, რ. ვითარცა-იგი გულს-მოდგინებაჲ ნებისათჳს, 2 კორ. 8,11; არა რ. სხუათა ლხინი და თქუენ ჭირი, არამედ განსწორებით, 2 კორ. 8,13; თქუენი იგი ნამეტავი მათისა მის ნაკლულევანებისა, რ. მათი იგიცა ნამეტავი იყოს თქუენისა მის ნაკლულევანებისა, რ. იყოს განწორებით, 2 კორ. 8,14; მივავლინენ ძმანი, რ. არა სიქადული იგი ჩუენი თქუენთჳს ცუდად იყოს ამიერ კერძო, რ. ... განმზადებულ იყვნეთ, 2 კორ. 9,3; რ. არა გეტყოდით თქუენ, 2 კორ. 9,4; უმჯობჱსადრე შევჰრაცხე, რ. ევედრო ძმათა, რ. წინაჲსწარ მივიდენ თქუენდა... რ. ესე განმზადებულ იყოს ესრჱთ, 2 კორ. 9,5; ძალ-უც ღმერთსა გარდამატებად თქუენდა ყოველივე საჴმარი, რ. ... ყოველივე უნაკლულოდ გაქუნდეს, 2 კორ. 9,8; გლოცავ, რ. არა პირისპირ ვიკადრო სასოებით, 2 კორ. 10,2CD; არა მრცხუენოდის, რ. არა გეგონოს, 2 კორ. 10,9; ხოლო რ. არა საგონებელ ვიქმნა, ვითარმედ გაშინებ, იქვე CD; და ვყო, რ. წარვჰკუეთო მიზეზი, რომელთა ჰნებავს მიზეზი, რ. რომლითა-იგი იქადიან, 2 კორ. 11,12; ვითარცა უგუნური ოდენ თავს-მიდევით მე, რ. მეცა მცირედ რაჲმე ვიქადო, 2 კორ. 11,16; გარდარეული ესე გამოცხადებაჲ ამისთჳს, რ. არა აღვიმაღლო, მომეცა მე საწერტელი ჴორცთაჲ – ანგელოზი მჴდომი, რ. მქენჯნიდეს მე, რ. არა აღვიმაღლო, 2 კორ. 12,7; ვევედრე უფალსა, რ. განმაშოროს ჩემგან, 2კორ. 12,8; ვიქადოდი უძლურებათა ჩემთა, რ. დაიმკჳდროს ჩემ თანა ძალმან ქრისტჱსმან, 2 კორ. 12,9; ვილოცავთ ღმრთისა მიმართ, რ. არაჲ გეყოს თქუენ ბოროტი რაჲმე, არა თუ რ. ჩუენ გამოცდილად გამოვჩნდეთ; არამედ რ. თქუენ კეთილი ჰქმნეთ, ხოლო ჩუენ რ. გამოუცდელ ვიყვნეთ, 2 კორ. 13,7; ამისთჳს ამას შორით მივსწერ, რ. არა, მი-რაჲ-ვიდე, თუალ-უხუავად ვყო. 2 კორ. 13,10; მისცა თავი თჳსი ცოდვათა ჩუენთათჳს, რ. განმარინნეს ჩუენ სოფლისა ამისგან მოწევნულისა ბოროტისა, გალ. 1,4; გამოცხადებად ძჱ მისი..., რ. ვახარო იგი წარმართთა შორის, გალ. 1,16; რომელი მაქუს ქრისტე იესუს მიერ, რ. დაგჳმონნენ ჩუენ. გალ. 2,4; არა თავს-ვიდევით დამორჩილებად, რ. ჭეშმარიტებაჲ იგი სახარებისაჲ დაადგრეს თქუენ თანა, გალ. 2,5; მარჯუენჱ მოგუცეს..., რ. ჩუენ წარმართთა მიმართ [ვიდოდით], გალ. 2,9; გარნა რ. გლახაკნი ხოლომცა გუაჴსოვნან, გალ. 2.10; იესუ ქრისტჱს მიმართ გურწმენა, რ. განვმართლდეთ, გალ. 2.16; შჯულისათჳს შჯულითა მოვკუედ, რ. ღმრთისა ვცხონდე, გალ. 2,19; რ. კურთხევაჲ იგი აბრაჰამისი იყოს იესუ ქრისტჱს მიერ, რ. აღთქუმაჲ იგი... მოვიღოთ სარწმუნოებითა, გალ. 3,14; შეაყენა წიგნმან ყოველივე ცოდვასა ქუეშე, რ. აღთქუმაჲ იგი... მოეცეს მორწმუნეთა მათ, გალ. 3,22; შჯული იგი მზარდულ გუექმნა..., რ. სარწმუნოებისაგან განვემართლდეთ, გალ. 3,24; იქმნა იგი შჯულსა ქუეშე, რ. შჯულსა ქუეშე მყოფნი იგი გამოიჴსნნეს, და რ. შვილებაჲ იგი მოვიღოთ ჩუენ, გალ. 4,5; გარდაქცევაჲ თქუენი ჰნებავს, რ. მათ ჰბაძვიდეთ, გალ. 4,17; ესენი მჴდომ არიან ურთიერთას, რ. არა რაჲ-იგი გინდეს, მას ჰყოფდეთ, გალ. 5.17; გაიძულებენ თქუენ წინადაცუეთასა, გარნა რ. ჯუარსა ქრისტჱსსა არა შეუდგენ. გალ. 6,12; ჰნებავს თქუენი წინადაცუეთაჲ, რ. თქუენითა მით ჴორცითა იქადოდიან. გალ. 6.13; გამოგჳრჩინა ჩუენ..., რ. ვიყვნეთ ჩუენ წმიდა, ეფეს. 1,4; ყოველივე შექმნა ზრახვისაებრ ნებისა მისისა, რ. ვიყვნეთ ჩუენ საქებელად დიდებისა მისისა. ეფეს. 1,12; ჴსენებასა ვჰყოფ ლოცვათა შინა ჩემთა, რ. ღმერთმან... მოგცეს თქუენ სული სიბრძნისაჲ, ეფეს. 1,17; განანათლნეს თუალნი გულისა თქუენისანი, რ. იცოდით თქუენ, ეფეს. 1,18; თანა-დამსხნა ზეცათა შინა ქრისტე იესუს მიერ, რ. აჩუენოს ჟამთა მათ მომავალთა... სიმდიდრჱ მადლისა მისისაჲ. ეფეს. 2.7; არა საქმეთაგან, რ. არავინ იქადოდის, ეფეს. 2,9; რომელ-იგი... განჰმზადა ღმერთმან, რ. მას შინა ვიდოდით, ეფეს. 2,10; შჯული იგი მცნებათაჲ მათ... განაქარვა, რ. ორივე იგი დაჰბადოს, ეფეს. 2,15; გამოეცხადა... წინაჲსწარმეტყუელთა სულითა წმიდითა, რ. იყვნენ წარმართნი თანა-მკჳდრ... აღთქუმისა მის, ეფეს. 3,6; ყოველივე დაჰბადა, რ. ეუწყოს აწ მთავრობათა, ეფეს. 3,10; ამისთჳს ვითხოვ, რ. არა გეწყინებოდის ჭირთა შინა ჩემთა, ეფეს. 3,13; ყოველნი ნათესავნი... სახელ-დებულ არიან, რ. მოგცეს თქუენ, ეფეს. 3,16; სიყუარულითა დამტკიცებულ და დაფუძნებულ, რ. შეუძლოთ წარწევნად ყოველთა თანა წმიდათა, ეფეს. 3,18; ცნობად... მეცნიერებისა სიყუარული ქრისტჱსი, რ. აღივსნეთ თქუენ... სავსებითა ღმრთისაჲთა, ეფეს. 3,19; გლოცავ თქუენ..., რ. ღირსად ხჳდოდით თქუენ ჩინებასა მას თქუენსა, ეფეს. 4,1; აღმაღლდა ზედა ყოველთა ცათა, რ. აღავსნეს ყოველნი, ეფეს. 4,10; მამაკაცად სრულად, საზომად ჰასაკისად სავსებისა მის ქრისტჱსისა, რ. არა ვიყვნეთ ყრმა ჩჩჳლ, ეფეს. 4.14; ამას... ეწამებ წინაშე უფლისა, რ. ნუღარამცა ხუალთ თქუენ. ეფეს. 4.17; იქმოდენ ჴელითა თჳსითა კეთილსა, რ. აქუნდეს მიცემად, ეფეს. 4,28; სიტყუაჲ უშუერი პირით თქუენით ნუ გამოვალნ, არამედ... კეთილი..., რ. მისცეს მადლი მსმენელთა მათ. ეფეს. 4,29; თავი თჳსი მისცა მისთჳს, რ. იგი წმიდა-ყოს და განწმიდოს ბანითა მით წყლისაჲთა და სიტყჳთა, რ. წარუდგინოს თავადმან თავსა თჳსსა დიდებული ეკლესიაჲ, არა აქუნდეს მწინკულევანებაჲ..., არამედ რ. იყოს წმიდა, ეფეს. 5,26-27; წარუდგინოს... დიდებულად ეკლესიაჲ, რ. არა აქუნდეს მწინკულევანებაჲ, ეფეს. 5,27CD; ხოლო ცოლსა მას რ. ეშინოდის ღმრთისა, ეფეს. 5,33;რომელ არს მცნებაჲ პირველი აღთქუმასა შინა, რ. კეთილი გეყოს შენ, ეფეს. 6,3; შეიმოსეთ ფრიად-საჭურველი იგი ღმრთისაჲ, რ. შეუძლოთ თქუენ წინა-დადგომად მანქანებათა მათ ეშმაკისათა, ეფეს. 6,11; ამისთჳს აღიღეთ ფრიად-საჭურველი იგი ღმრთისაჲ, რ. შეუძლოთ წინა-დადგომად დღესა მას ბოროტსა, და ყოველსავე იქმოდეთ. რ. მტკიცედ სდგეთ, ეფეს. 6,13; ილოცვიდით... ყოველთა წმიდათათჳს და ჩემთჳსცა, რ. მომეცეს მე სიტყუაჲ, ეფეს. 6,19; ვციქუ ჯაჭჳთურთ, რ. მას შინა განვეცხადნე, ეფეს. 6.20; ხოლო თქუენცა რ. უწყოდით ჩემთჳს, რასა ვიქმ, ყოველივე გაუწყოს ტჳქიკოს, ეფეს. 6,21; მაჴსოთ მე თქუენ... დამტკიცებასა მას სახარებისასა, რ. ჩემ თანა ზიარ მადლისა მის თქუენ ყოველნი იყვნეთ, ფილიპ. 1,7; ამასცა ვილოცავ, რ. სიყუარული იგი თქუენი... უმეტეს გარდაერიოს ყოვლითა ფრთხილებითა, რ. გამოიცადოთ თქუენ უმჯობჱსი იგი,

ფილიპ. 1,9-10: გამოიცადოთ თქუენ უმჯობესი იგი, რ. იყვნეთ თქუენ ჭეშმარიტ, ფილიპ. 1,10C: გგებდე თქუენ... წარმართებისათჳს და სიხარულისა მის სარწმუნოებისა. რ. სიქადული ეგე თქუენი აღემატოს. ფილიპ. 1,26; ღირსად ხოლო სახარებისა მის ქრისტესისა ვიდოდეთ, რ. დაღათუ მოვიდე და გიხილნე თქუენ, ფილიპ. 1,27; აღასრულეთ სიხარული ჩემი, რ. მასვე ჰზრახვიდეთ, ფილიპ. 2,2: მიანიჭა მას სახელი, რომელი ზეშთ არს... ყოველთა სახელთა, რ. სახელისა მიმართ იესუ ქრისტჱსისა ყოველი მუჴლი მოდრკეს, ფილიპ. 2,10; ყოველსავე იქმოდეთ თჳნიერ დრტჳნვისა..., რ. იყვნეთ უბიწო... რ. შჩნდეთ, ვითარცა მთიებნი, ფილიპ. 2,15; ვესავ ტიმოთჱსსაცა ადრე მივლინებასა თქუენდა, რ. მეცა გულ-მხიარულად ვცნა თქუენთჳს, ფილიპ. 2,19; ღმერთმან შეიწყალა... არა ხოლო იგი, არამედ მეცა, რ. არა მწუხარებაჲ მწუხარებასა ზედა დამერთოს, ფილიპ. 2,27; მწრაფლ მივავლინე ეგე, რ. იხილოთ, ფილიპ. 2,28; სიკუდიდმდე მიიწია წინა-დაპყრობად სულითა, რ. აღასრულოს თქუენი იგი დაკლებული... მსახურებისაჲ, ფილიპ. 2,30; შემირაცხიეს იგი ნაგევად, რ. ქრისტე შევიძინო, ფილიპ. 3,8; ვიპოვო მას შინა, რ. არა მაქუნდეს ჩემი სიმართლჱ, ფილიპ. 3,9; თანა-ხატ ვექმნე სიკუდილსა მისსა, რ. მი-ვითარ რაჲ-ვსწუდე აღდგომასაცა მას, ფილიპ. 3,11; ვსდევ ეგრე, რ. ვეწიო, ფილიპ. 3,12; რომელმან გარდაცვალნეს ჴორცნი ესე სიმდაბლისა ჩუენისანი, რ. იყვნენ იგინი თანა-ხატ ჴორცთა მათ დიდებისა მისისათა, ფილიპ. 3,21; ევვოდიას... და სჳნტჳქეს გლოცავ, რ. მასვე ჰზრახვიდეთ უფლისა მიერ, ფილიპ. 4,2CD; რომელთა შინა ვარ, რ. კმა-ვიყო, ფილიპ. 4,11CD; არა დაესცხრებით... თხოვითა, რ. აღივსნეთ მეცნიერებითა ნებისა მისისაჲთა..., რ. ხჳდოდით თქუენ ღირსად ღმრთისა, კოლ. 1,9-10; რომელი არს დასაბამი, პირმშოჲ მკუდრეთით, რ. იყოს იგი თავადი ყოველსა შინა მთავარ, კოლ. 1,18; დაგიგნა თქუენ გუამითა მით ჴორცთა მისთაჲთა და სიკუდილისაგან, რ. წარგიდგინნეს თქუენ წმიდანი... წინაშე მისსა, კოლ. 1,22; ვჰმოძღურით ყოველსა, რ. წარუდგინოთ ყოველი კაცი სრული ქრისტე იესუს მიერ, კოლ. 1,28; მნებავს თქუენი, რ. უწყოდით, რაოდენი ღუაწლი მაქუს მე თქუენთჳს და ლავდიკელთა მათთჳს..., რ. ნუგეშინის-ცემულ იყვნენ გულნი მათნი, კოლ. 2,1-2; ამას ვიტყჳ, რ. ნუ ვინმე შეურაცხ-გყვნეს თქუენ, კოლ. 2,4; მამანი ნუ განარისხებთ შვილთა თქუენთა, რ. არა იურვოდიან, კოლ. 3,21; ილოცევდით... ჩუენთჳსცა, რ. ღმერთმან განმიღოს ჩუენ კარი სიტყჳსაჲ სიტყუად საიდუმლოთა მათ ქრისტჱსთა..., რ. განვაცხადო იგი, კოლ. 4,3-4; სიტყუაჲ თქუენი მარადის მადლითა... შეზავებულ იყავნ, რ. უწყოდით, კოლ. 4,6CD; მივავლინე თქუენდა ამისთჳს, რ. გულისხმა-ყოს თქუენი, კოლ. 4,8; მარადის ილუწის თქუენთჳს..., რ. მტკიცედ სდგეთ სრულნი, კოლ. 4,12; ეგრე ყავთ, რ. ლავდიკელთაცა ეკლესიასა აღმოიკითხოს, კოლ. 4,16; და ლავდიკიაჲთ კუალად რ. თქუენვე აღმოიკითხოთ, იქვე CD; ეკრძალე მსახურებასა მაგას..., რ. იგი აღასრულო, კოლ. 4,17; ღამე და დღე ვიქმთ, რ. არავის დავამძიმოთ, 1 თეს. 2,9; გიწამებდით, რ. იქცეოდით თქუენ ღირსად ღმრთისა, 1 თეს. 2,12; მაბრკოლებელ ჩუენ წარმართთა მიმართ სიტყუად, რ. ცხონდენ. რ. აღესრულნენ ცოდვანი მათნი, 1 თეს. 2,16; მივავლინეთ ტიმოთე..., რ. დაგამტკიცნეს თქუენ და ნუგეშინის-გცეს სარწმუნოებისა მაგის თქუენისათჳს, რ. არარას იურვოდით. 1 თეს. 3,2-3; ამისთჳს... მივავლინე ტიმოთე, რ. ვცნა თქუენი ეგე სარწმუნოებაჲ, 1 თეს. 3,5; უფალმან... გარდაგმატენ სიყუარულითა ურთიერთას..., რ. განმტკიცნენ გულნი თქუენნი, 1 თეს. 3,13; გლოცავ უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა, რ. ვითარცა-იგი ისწავეთ ჩუენგან, ვითარ ჯერ-არს თქუენდა... სათნო-ყოფაჲ ღმერთსა, რ. ჰმატებდეთ უფროჲს, 1 თეს. 4,1; შურებოდეთ ჴელითა თქუენითა.... რ. იქმოდით თქუენ შუენიერად, 1 თეს. 4,12; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი... შესუენებულთა მათთჳს, რ. არა სწუხდეთ, 1 თეს. 4,13; არა ხართ ბნელსა შინა, რ. დღე იგი ვითარცა მპარავი გეწიოს. 1 თეს. 5,4CD; რომელი მოკუდა ჩუენთჳს, რ. ... მის თანა ვცხოვნდეთ, 1 თეს. 5,10; თავსიდებთ სახედ სიმართლისა საშჯელისა ღმრთისაჲსა, რ. ღირს იქმნეთ... სასუფეველსა ღმრთისასა, 2 თეს. 1,5; რომელსა ვილოცავთ თქუენთჳს, რ. ღირს გყვნეს თქუენ ღმერთმან ჩინებისა მის და აღგავსნეს თქუენ... ძალითა, რ. იდიდოს სახელი... იესუ ქრისტჱსი, 2 თეს. 1,11-12; ამას გეტყჳ თქუენ... მოსლვისა მისთჳს... იესუ ქრისტჱსისა..., რ. არა ადრე აღიძრნეთ თქუენ გონებითა, 2 თეს. 2,2; ამისთჳს მოუვლინოს... შემწედ საცთურებისა, რ. ჰრწმენეს მათ ტყუილი იგი, რ. ისაჯნენ ყოველნი, 2 თეს. 2,11-12; ილოცევდით ჩუენთჳს, რ. სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ... იდიდებოდის..., და რ. განვერნეთ უჯეროთაგან, 2 თეს. 3,1-2; რუდუნებით ღამე და დღე ვიქმთ, რ. არავის თქუენგანსა დავამძიმოთ, არათუ არა მაქუს ჴელმწიფებაჲ, არამედ რ. თავნი თჳსნი სახედ მიგცნეთ თქუენ. რ. მბაძვიდეთ ჩუენ, 2 თეს. 3,8-9; ვჰლოცავთ უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა, რ. ყუდროებით იქმოდიან, 2 თეს. 3,12; ნუ თანა-აღერევით მას, რ. შეიკდიმოს, 2 თეს. 3,14; ამისთჳს ჯერ-არს... კრძალვაჲ ჩუენი..., რ. არა მოუძლურდეთ, ებრ. 2,1; მცირედ რაჲმე ანგელოზთა დაკლებულად ეხედავთ იესუს..., რ. მადლითა ღმრთისაჲთა... იხილოს გემოჲ სიკუდილისაჲ, ებრ. 2,9; თავადმან მსგავსად მოიღო მათივე, რ. სიკუდილითა მით განაქარვოს, ებრ. 2,14; ამისთჳს ჯერ-იყო მისა... ძმათა მსგავსებაჲ, რ. მოწყალე იქმნეს..., რ. ულხინებდეს ცოდვათა ერისათა, ებრ. 2,17; ნუგეშინის-სცემდით... თავთა თჳსთა..., რ. არა გან-ვინმე-ფიცხნეს თქუენგანი, ებრ. 3,13; ვიწრაფოთ... შესლვად განსასუენებელსა მას, რ. არა მასვე ვინმე სახესა შევარდეს ურწმუნოებისასა, ებრ. 4,11; მოუჴდეთ მას... საყდართა მადლისათა, რ. მოვიღოთ წყალობაჲ, ებრ. 4,16; ყოველივე მღდელთმოძღუარი... კაცთათჳს დაიდგინის ღმრთისა მიმართ, რ. შესწირვიდეს შესაწირავსა, ებრ. 5,1; გუნებავს კაცად-კაცადისა თქუენისაჲ, რ. მასვე აჩუენებდეთ მოწრაფებასა აღსრულებად სასოებისა..., რ. არა მოჰმედგრდეთ, ებრ. 6,11-12; შუვა-მდგომელ ყო ფიცი, რ. ორითა მით საქმითა... ნუგეშინის-ცემაჲ მაქუნდეს ჩუენ, ებრ. 6,18; და რ. მოკლედ ვთქუათ, ებრ. 7,9; უღირს მასცა, რ. აქუნდეს რაჲმე, ებრ. 8,3C; ამისთჳს ახლისა აღთქუმისა შუვამდგომელ არს, რ. სიკუდილი რაჲ მოიწიოს, ებრ. 9,15; სახენი იგი ზეცისათანი ამით განწმედებოდეს. რ. ზეცისანი იგი... მსხუერპლითა განწმდენ, ებრ. 9,23CD; ჩუენებად პირსა ღმრთისასა ჩუენთჳს, არა თუ რ. მრავალგზის შეწიროს თავი თჳსი, ებრ. 9,25; აღიღებს პირველსა მას, რ. მეორჱ იგი დაამტკიცოს, ებრ. 10,9; მოთ-

მინებაჲ გიჴმს თქუენ, რ. ნებაჲ ღმრთისაჲ ჰყოთ. ებრ. 10,36; სარწმუნოებით ქნუქი გარდაიცვალა, რ. არა იხილოს სიკუდილი, ებრ. 11,5; უფროჲსღა გამოირჩია თანაძჳრის ხილვაჲ ერსა ღმრთისასა, ვიდრეღა რ. აქუნდეს... საშუებელი ცოდვისაჲ, ებრ. 11,25; ყო... პკურებაჲ იგი სისხლისაჲ, რ. არა მომსრველი იგი პირმშოთაჲ შეეხოს მათ, ებრ. 11,28; არღა მოელო მათ გამოჴსნაჲ, რ. ... აღდგომასა ღირს იქმნენ, ებრ. 11,35; ღმერთმან ჩუენთჳს უმჯობჱსი... განიგულა, რ. არა თჳნიერ ჩუენსა სრულ იქმნენ, ებრ. 11,40; გან-ლა-იზრახეთ..., რ. არა დაჰშურეთ, ებრ. 12,3; ხოლო ესე უმჯობჱსისათჳს, რ. მოიღონ სიწმიდისაგან მისისა, ებრ. 12,10; ალაგნი მართლ ყვენით ფერჴთა თქუენთანი, რ. არა მკელობელი იგი დაეცეს, ებრ. 12,13; ვიეთმე ესმა და იჯმნეს, რ. არღარა შეეძინოს მათ მერმე სიტყუად, ებრ. 12,19; „ერთ-გზის" ესე გამოაჩინებს შეძრულთასა მას ცვალებასა..., რ. ეგოს შეუძრავი იგი, ებრ. 12,27; ამისთჳსცა იესუ, რ. წმიდა-ყოს თჳსითა სისხლითა ერი, გარეშე ბჭეთა ივნო, ებრ. 13,12; რ. სიხარულით ამას ჰყოფდენ, ებრ. 13,17; გლოცავ ამას ყოფად, რ. ადრე მოვიდე, ებრ. 13,19; გლოცევდ შენ დადგრომად ეფესოს შინა..., რ. ამცნო ვიეთმე, 1 ტიმ. 1,3; რ. ამცნო ვიეთმე, რ. არა სხუასა რასმე მოძღურებდენ, იქვე CD; ამისთჳს შევიწყალე, რ. ჩემდა მომართ აჩუენოს... სულგრძელებაჲ, 1 ტიმ. 1,16; ამას მცნებასა შეგვედრებ..., რ. ჰსაგრობდე მას შინა, 1 ტიმ. 1,18; რომელნი მივსცენ ეშმაკსა, რ. ისწავლნენ არა-გმობად, 1 ტიმ. 1,20; გლოცავ..., რ. ჰყოფდე ვედრებასა... ყოველთა კაცთათჳს... და ყოველთა მთავართა, რ. მშჳდობით... ვცხოვნდებოდით, 1 ტიმ. 2,1-2; არცა მთავრობად ქმართა, არამედ რ. იყვნენ იგინი ყუდროებით, 1 ტიმ. 2,12; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა, რ. უბრალო იყოს, 1 ტიმ. 3,2; ნუ ახალნერგ, რ. არა განლაღნეს, 1 ტიმ. 3,6; ჯერ-არს, რ. წამებაჲცა აქუნდეს გარეშეთაგან, რ. არა ყუედრებასა შევარდეს, 1 ტიმ. 3,7; უკუეთუ ვყოვნო, რ. უწყოდი, ვითარ-იგი ჯერ-არს..., 1 ტიმ. 3,15; ამას შინა იყავ, რ. წარმატებულებაჲ ეგე შენი ცხად იყოს, 1 ტიმ. 4,15; ამას ამცნებდ, რ. უბრალო იყვნენ, 1 ტიმ. 5,7; ნუ დაუმძიმებედ ეკლესიასა, რ. სხუათა ქურივთა კმა-ეყოს, 1 ტიმ. 5,16; წინაშე ყოველთა ამხილე, რ. სხუათა მათ ეშინოდის, 1 ტიმ. 5,20; ეწამებ მე წინაშე ღმრთისა და იესუ ქრისტჱსა..., რ. ესე დაიმარხო, 1 ტიმ. 5,21; პატივისა ღირსად შეჰრაცხნედ, რ. არა სახელი ღმრთისაჲ... იგმოს, 1 ტიმ. 6,1; მდიდართა... ამცნებდ, რ. არა მაღლოოდიან, 1 ტიმ. 6,17; იუნჯებდედ თავისა მათისა საფუძველსა კეთილსა..., რ. შეეკრძალნენ ჭეშმარიტსა მას ცხორებასა, 1 ტიმ. 6,19; მსურის ხილვაჲ შენი..., რ. სიხარულითა აღვივსო, 2 ტიმ. 1,4; არავინ მოღუაწჱ შეყოფილ არნ სოფლისა საქმესა, რ. ერისთავსა მას სათნო-ეყოს, 2 ტიმ. 2,4; ამისთჳს ყოველსა დავითმენ რჩეულთა მათთჳს, რ. მათცა ცხოვრებაჲ პოვონ, 2 ტიმ. 2,10; მონისა უფლისა არა ჯერ-არს ლალვაჲ, არამედ რ. სახიერ იყოს, 2 ტიმ. 2,24; ყოველი წიგნი ღმრთის სულ და სარგებელ სამოძღურებელად..., რ. აწვე იყოს ღმრთისაჲ იგი კაცი, 2 ტიმ. 3,17; განმაძლიერა მე, რ. ჩემ მიერ ქადაგებაჲ იგი აღესრულოს, 2 ტიმ. 4,17; ამისთჳს დაგიტევე შენ..., რ. ნაკლული იგი განაგო, ტიტე 1,5; თავს-მდებელ მსგავსად მოძღურებისა მის სარწმუნოებისა სიტყჳსა, რ. შემძლებელ იყოს ნუგეშინის-ცემადცა, ტიტე 1,9; ამისთჳს ამხილე მათ თუალ-უხუავად, რ. ცოცხალ იყვნენ სარწმუნოებითა, ტიტე 1,13; არამედ კეთილის მოძღუარ [იყვნედ], რ. განაპრძნობდენ ჭაბუკთა ქმართ მოყუარებად, ტიტე 2,4; დამორჩილებულ [იყვნედ] თჳსთა ქმართა, რ. არა სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ იგმებოდის, ტიტე 2,5; ჭაბუკთა მამათა ეგრევე ჰლოცევდ, რ. წმიდა იყვნენ, ტიტე 2,6; სიტყუაჲ ცოცხალი, უგმობელი, რ. წინააღმდგომსა მას ჰრცხუჳნოდის და რ. (– AB) არა აქუნდეს ჩუენდა მიმართ სიტყუად ბოროტისა, ტიტე 2,8CD; ყოველსავე სარწმუნოებასა აჩუენებდედ კეთილსა, რ. მოძღურებაჲ იგი... შეამკონ ყოველითა, ტიტე, 2,10; სამოძღურებელად ჩუენდა, რ. უარ-ვყოთ უღმრთოებაჲ, ტიტე 2,12; მისცა თავი თჳსი ჩუენთჳს, რ. მიჴსნნეს ჩუენ ყოვლისაგან უშჯულოებისა, ტიტე 2,14; მოაჴსენებდ მათ... ჴელმწიფებათა დამორჩილებად... და რ. ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა განმზადებულ იყვნენ, ტიტე 3,1CD; რომელ-იგი მოჰფინა ჩუენ ზედა მდიდრად იესუ ქრისტჱს მიერ..., რ. განვმართლდეთ მისითა მით მადლითა, ტიტე 3,7; ამათთჳსცა მნებავს შენი განმტკიცებად, რ. ზრუნვიდენ კეთილთა საქმეთა წარდგომად, ტიტე 3,8; ზენონ... და აპოლო ადრე წარმოგზავნენ, რ. ნუმცა რაჲ აკლს, ტიტე 3,13; ისწავებდედ ჩუენნიცა იგი კეთილისა საქმესა წარდგინებად..., რ. არა უნაყოფო იყვნენ, ტიტე 3,14; მესმის შენი ეგე სიყუარული..., რომელ გაქუს უფლისა მიმართ..., რ. ზიარებაჲ ეგე სარწმუნოებისა შენისაჲ შეწევნულ იყოს მეცნიერებითა, ფილემ. 1,6; მეგულებოდა დაყენებად ჩემთანა, რ. შენ წილ მმსახურებდეს, ფილემ. 1,13; არა ენებე ყოფად, რ. არა უნებლებით კეთილი იგი შენი იყოს, ფილემ. 1,14; გან-ვე ამისთჳს-გეშოვრა ჟამერთ, რ. საუკუნოდ მიიყვანო, ფილემ. 1,15; მოთმინებასა მას საქმჱ სრული აქუნდინ და (– ႢႪႭ) რ. იყუნეთ სრულ, იაკ. 1,4; გუშენა ჩუენ სიტყჳთა ჭეშმარიტებისაჲთა, რ. ვიყვნეთ ჩუენ დასაბამ რაჲმე მისთა დაბადებულთა, იაკ. 1,18; ბოროტად ითხოვთ, რ. გულის თქუმითა თქუენითა განილინეთ, იაკ. 4,3; ნუ სულთ-ითქუამთ... ურთიერთას, რ. არა განიკითხნეთ, იაკ. 5,9; იყავნ თქუენი ჰჱ ჰე და არაჲ არა, რ. არა ორგულებასა შესცჳვეთ, იაკ. 5,12; ულოცევდით ერთი-ერთსა, რ. განიკურნეთ, იაკ. 5,16; ლოცვაჲ ილოცა, რ. არა წჳმოს, იაკ. 5,17; შეწუხებულ იყვენით მრავალ-ფერთა ზედა განსაცდელთა, რ. გამოცდილებაჲ ეგე სარწმუნოებისა თქუენისაჲ... იპოოს საქებელად, 1 პეტ. 1,7; მისცა მას დიდებაჲ, რ. თქუენი იგი სარწმუნოებაჲ... იყოს ღმრთისა მიმართ, 1 პეტ. 1,21; ყრმათა უზაკუველი იგი სძჱ გსუროდენ, რ. მას შინა აღორძნდეთ ცხორებად, 1 პეტ. 2,2; ხოლო თქუენ, ნათესავი რჩეული, ... ერი მოგებული, რ. სათნოებასა მიუთხრობდეთ, 1 პეტ. 2,9; სლვაჲ თქუენი... გაქუნდინ კეთილი, რ. რომლისათჳს-იგი ძჳრსა იტყჳან თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,12; დაგიტევა ჴელით წერილი, რ. შეუდგეთ კუალთა მისთა, 1 პეტ. 2,21; ცოდვანი ჩუენნი თავს-ისხნა..., რ. ცოდვასა განვეშორნეთ, 1 პეტ. 2,24; ცოლნი დაემორჩილენით თჳსთა ქმართა, რ. დალაითუ ვინმე ურჩ არიან სიტყჳსა მის, 1 პეტ. 3,1ႢႪႭ; დედათასა მისცემდით პატივსა..., რ. არა დააცადოთ ლოცვასა თქუენსა, 1 პეტ. 3,7; ამისთჳს იჩინენით, რ. კურთხევაჲ დაიმკჳდროთ, 1 პეტ. 3,9; გონებაჲ გაქუნდინ კეთილი, რ. ჰრცხუენოდის მათ, 1 პეტ. 3,16; ქრისტემანცა ერთ გზის

ცოდვათა ჩუენთათჳს ივნო..., რ. ჩუენ წარგჳდგინნეს ღმერთსა, 1 პეტ. 3,18; დაცხრომილ არს ცოდვისაგან, რ. არღარა იყოს კაცთა გულის თქუმასა, 1 პეტ. 4,2; ამისთჳს ესმა მკუდართა, რ. ისაჯნენ კაცობრივ ჴორციითა, 1 პეტ. 4,6; გიხაროდენ, რ. გამოჩინებასაცა დიდებისა მისისასა გიხაროდის, 1 პეტ. 4,13; რ. გამოჩინებასა [მას მწყემს]თ მთავრისასა მოი[ღოთ სიმ]ართლისა დაუჭნობელი [გჳრგჳნი], 1 პეტ. 5,4Ⴂ; და-უკუე-მდაბლდით წინაშე მტკიცესა ჴელსა ღმრთისასა, რ. აღგამაღლნეს თქუენ, 1 პეტ. 5,6; პატიოსანნი აღთქუმანი ჩუენ მოგუანიჭნა, რ. ამის გამო იყუნეთ საღმრთოისა მის ზიარ ბუნებისა, 2 პეტ. 1,4; ამისთჳს... ისწრაფეთ, რ. კეთილთაგან საქმეთა მტკიცე ჰყოთ ჩინებაჲ ეგე, 2 პეტ. 1,10; ვისწრაფო, რ. კაცად-კაცადსა თქუენსა აქუნდეს... ამათი მოჴსენებისა ყოფაჲ, 2 პეტ. 1,15; მაქუს ჩუენ საწინაწარმეტყუელოჲ სიტყუაჲ, რ. კეთილად ჰყოთ, 2 პეტ. 1,19Ⴀ; რომლითა განგაღჳძებ თქუენ მოჴსენებითა ამით უმჯობჱსსა გონებასა, რ. მოგეჴსენნენ პირველ თქუმულნი იგი სიტყუანი, 2 პეტ. 3,2; რაბამთაჲ ჯერ-არს თქუენი ყოფაჲ წმიდითა ქცევითა..., რ. მოელოდით, 2 პეტ. 3,11ႢႭ; ისწრაფეთ... უბიწოდ მისა, რ. იპოვნეთ მშჳდობით, 2 პეტ. 3,14; ეკრძალენით, რ. არა უჯეროსა მას საცთურსა ერჩდეთ, 2 პეტ. 3,17; გითხრობთ თქუენ, რ. თქუენცა ზიარებაჲ გაქუნდეს ჩუენ თანა, 1 იოვ. 1,3; ამას მივწერ თქუენდა, რ. სიხარული იგი ჩემი იყოს სავსე, 1 იოვ. 1,4; სარწმუნო არს..., რ. მოგჳტევნეს ჩუენ ცოდვანი, 1 იოვ. 1,9; ამას მივსწერ თქუენდა, რ. არა სცოდოთ, 1 იოვ. 2,1; თანა-აც, რ. ვითარცა-იგი თავადი ვიდოდა, ეგრეცა მისი სლვაჲ, 1 იოვ. 2,6ႢႭ; არამედ რ. ცხად იყუნენ, რამეთუ არა არიან ყოველნი ჩუენგანნი, 1 იოვ. 2,19; ეგენით მას ზედა, რ. მაქუნდეს განცხადებულებაჲ, 1 იოვ. 2,28; რავდენი სიყუარული მომცა ჩუენ მამამან, რ. შვილ ღმრთისა გუერქუას, 1 იოვ. 3,1; რომელი-იგი გამოჩნდა, რ. ცოდვანი ჩუენნი აჴოცნეს, 1 იოვ. 3,5; ამისთჳს გამოცხადნა ძჱ ღმრთისაჲ, რ. დაარღჳნეს საქმენი ეშმაკისანი, 1 იოვ. 3,8; ესე არს აღთქუმაჲ..., რ. იყუარებოდით ურთიერთას, 1 იოვ. 3,11; ესე არს მცნებაჲ მისი, რ. გურწმენეს სახელი ძისა მისისა იესუ ქრისტესი, 1 იოვ. 3,23; ძჱ თჳსი... მოავლინა ღმერთმან სოფლად, რ. ვცხონდეთ მის მიერ, 1 იოვ. 4,9; აღსრულებულ არს სიყუარული ჩუენ თანა, რ. განცხადებულებაჲ გუაქუნდეს, 1 იოვ. 4,17; ესე არს სიყუარული ღმრთისაჲ, რ. მცნებათა მისთა ვიმარხეიდეთ, 1 იოვ. 5,3; ესე მივწერე თქუენდა..., რ. უწყოდით, რამეთუ ცხორებაჲ საუკუნოჲ გაქუს, რ. გრწმენეს სახელისა მიმართ ძისა ღმრთისა, 1 იოვ. 5,13ႢႭ; არა მისთჳს ვიტყჳ, რ. ითხოოს, 1იოვ. 5,16; მომცა ჩუენ გონებაჲ, რ. ვიცოდით ჩუენ... ღმერთი, 1 იოვ. 5,20; გიკითხავ შენ, დედუფალო..., რ. იყუარობდეთ ურთიერთას, 2 იოვ. 1,5; ესე არს სიყუარული, რ. ვიდოდით მცნებათაებრ მისთა და ესე არს მცნებაჲ, რ. ... მას შინა ხუიდოდით, 2 იოვ. 1,6; ეკრძალენით თავთა თქუენთა, რ. არა წარიწყმიდოთ, 2 იოვ. 1,8; ვესავ... პირისპირ სიტყუად, რ. სიხარული იგი ჩუენი იყოს სავსებით, 2 იოვ. 1,12; სხუა სიხარულ... არა მაქუს, რ. მესმოდის შვილთა ჩემთა ჭეშმარიტებით სლვაჲ, 3 იოვ. 1,4; ჯერ-არს შეწყნარებაჲ ეგევითართაჲ მათ, რ. შემწე ვეყვნეთ ჭეშმარიტებასა, 3 იოვ. 1,8; ეგულების ეშმაკსა თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა, რ. გამოიცადნეთ, გამოცხ. 2,10; რომელი ასწავა ბალაკს, რ. დადვას დაბრკოლებაჲ წინაშე ძეთა ისრაჱლისათა, გამოცხ. 2,14; მივეც მას ჟამი, რ. შეინანოს, გამოცხ. 2,21; აჰა ესერა ვყვნე იგინი, რ. მოვიდენ და თაყუანისგცენ, გამოცხ. 3,9; იპყარ, რომელ-ეგე გაქუს, რ. არავინ მიგიღოს გჳრგჳნი შენი, გამოცხ. 3,11; განგაზრახებ შენ, რ. იყიდო ჩემგან ოქროჲ..., რ. განჰმდიდრდე, და სამოსელი სპეტაკი, რ. შეიმოსო... და საოლავი, რ. იოლნე თუალნი შენნი, გამოცხ. 3,18; მჯდომარესა მას ზედა მიეცა აღებად მშჳდობაჲ ქუეყანით, რ. ერთმანერთი მოსწყჳდონ, გამოცხ. 6,4; ითქუა მათდა მიმართ, რ. განისუენონ, გამოცხ. 6,11; ეპყრნეს ოთხნი იგი ქარნი ქუეყანისანი, რ. არა ქროდიან ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 7,1; მიეცა მას საკუმეველი ფრიადი, რ. მისცეს იგი ლოცვასა წმიდათასა, გამოცხ. 8,3; იწყლა... მესამედი ვარსკულავთაჲ, რ. დაბნელდეს მესამედი მათი, გამოცხ. 8,12; ითქუა მათდა მიმართ, რ. არა ავნონ თივასა ქუეყანისასა, გამოცხ. 9,4; მიეცა მათ, რ. არა მოკლნენ იგინი, არამედ რ. იტანჯნენ, გამოცხ 9,5; განიჴსნნეს ოთხნი იგი ანგელოზნი, რ. მოსრან მესამედი კაცთაჲ, გამოცხ. 9,15; ამათ აქუს ჴელმწიფებაჲ დაჴშვად ცათა, რ. არა წჳმდეს... ჴელმწიფებაჲ აქუს წყალთა ზედა, რ. გარდააქციონ სისხლად და რ. შემუსრონ ქუეყანაჲ, გამოცხ. 11,6; ვეშაპი იგი დგა წინაშე დედაკაცისა მის, რომელსა ეგულებოდა შობაჲ, რ. შთანთქას შვილი მისი, გამოცხ. 12,4; დედაკაცი იგი ივლტოდა უდაბნოდ..., რ. მუნ გამოზარდონ იგი, გამოცხ. 12,6; მიეცნეს დედაკაცსა მას ორნი ფრთენი..., რ. ფრინვიდეს... რ. გამოიზარდოს მუნ, გამოცხ. 12,14; ჰყოფდა ქუეყანასა და ყოველთა მკჳდრთა მისთა, რ. თაყუანის-სცენ მჴეცსა მას, გამოცხ. 13,12; იქმნ სასწაულთა დიდთა, და რ. ცეცხლი გარდამოჴდეს ზეცით, გამოცხ. 13,13; ეტყჳს მკჳდრთა ქუეყანისათა, რ. ქმნან ხატი მჴეცისაჲ მის, გამოცხ. 13,14; მიეცა მას სული მიცემად ხატსა მას მჴეცისასა, რ. იტყოდის ხატი მჴეცისაჲ მის, გამოცხ. 13,15; რომელთა არა თაყუანისსცენ ხატსა მჴეცისასა, რ. მოიკლნენ, გამოცხ. 13,15A; ყვნეს ყოველნივე..., რ. მიიღონ ბეჭედი ჴელსა, გამოცხ. 13,16; და რ. არავის ჴელ-ეწიფებოდის სყიდად, გამოცხ. 13,17; იტყჳს სული: ჰე, რ. განისუენონ შრომათაგან მათთა, გამოცხ. 14,13; განჴმა წყალი მისი, რ. განემზადოს გზაჲ მეფეთაჲ მათ, გამოცხ. 16,12; ნეტარ არს, რომელმან... დაიმარხოს სამოსელი თჳსი, რ. არა შიშულად ვიდოდის, გამოცხ. 16,15; გამოვედით მისგან..., რ. არა ეზიარნეთ ცოდვათა მისთა, გამოცხ. 18,4; მიეცა მას, რ. შეიმოსოს ძოწეული, გამოცხ. 19,8; პირისაგან მისისა გამოვიდოდა მახჳლი ორპირი..., რ. მით მოსრნეს წარმართნი, გამოცხ. 19,15; შემოკერბით სერსა მას..., რ. შჭამნეთ ჴორცნი მეფეთანი, გამოცხ. 19,18; დაჰჴშა კარი და დაჰბეჭდა მის ზედა, რ. ვერღარა აცთუნებდეს წარმართთა, გამოცხ. 20,3; ნეტარ არიან, რომელნი იქმოდიან მცნებათა მისთა, რ. იყოს ჴელმწიფებაჲ მათი ძელსა მას ზედა ცხორებისასა, გამოცხ. 22,14; მივავლინე ანგელოზი ჩემი, რ. გიწამოს ესე ყოველი თქუენ, გამოცხ. 22,16.

რაჲთამცა: გარე განუთხევდა ყრმათა მათთა, რაჲთამცა არა ცხოვნდეს, საქმე 7,19; ლოცვა ყვეს მათთჳს, რ. მოვიდა მათ ზედა სული წმიდაჲ, საქმე 8,15; ჰლოცვიდა იგი ფილიპეს, რ. აღჴდა იგი და დაჯდა... ეტლთა

მათ, საქმე 8,31; სცვიდეს იგინი ბჭეთა ქალაქისათა..., რ. მო-ვითარ-კლეს იგი, საქმე 9,24; აწ მნებავს, რ. უწყოდე, საქმე 10,29; ევედრებოდეს მას, რ. დაადგრა მათ თანა, საქმე 10,48; რაოდენი მათ არა უნებს, რ. ეყო, იგინი სხუასა ნუ უყოფენ, საქმე 15,20ႢႪႭ; ბარნაბას ესრე ენდა, რ. იოანე თანა წარიყვანა, საქმე 15,37; ჰლოცვიდეს რაჲ იგინი, რ. დაადგრა მუნ, საქმე 18,20; ეტყოდეს, რ. არა მისცა თავი თჳსი სახილველსა მას, საქმე 19,31ႢႪ; ეტყოდეს პავლეს სულითა, რ. არა აღვიდა იერუსალჱმდ, საქმე 21,4; ვევედრებოდეთ ჩუენ..., რ. არა აღვიდა იერუსალჱმდ, საქმე 21,12; ჯერ-იყო..., რ. მერჩდით მე, საქმე 27,21; ერისაგანთა მათ იზრახეს, რ. პყრობილნი იგი მოწყჳდნეს, საქმე 27,42; ვითარცა არა გამოცადეს ღმერთი, რ. აქუნდა მათ მეცნიერებით, ჰრომ. 1,28; არა მიგიღებიეს სული იგი მონებისაჲ, რ. კუალად გეშინოდა, ჰრომ. 8,15; არა ამისთჳს, რ. სხუათა საფუძველსა ზედა მზუარბარ ვიყავ შენებად, ჰრომ. 15,20ႢႡ; რამეთუ ვინ ცნა გონებაჲ უფლისაჲ, რ. აზრახა მას, 1 კორ. 2,16CD; ამოლოჲსთჳს... ვჰლოცვედი მას, რ. მოვიდა თქუენდა... და არა სამე იყო ნებაჲ, რ. აწ მოვიდა, 1 კორ. 16,12; მივწერე თქუენდა... არა ამისთჳს, რ. შესწუხენით, 2 კორ. 2,4; ჩემდა ჯერ-იყო, რ. თქუენ მეწამენით, 2 კორ. 12,11; არა დაუმტკიცებელ ჰყოფს, რ. განაქარვა აღთქუმაჲ იგი, გალ. 3,17CD; არა ხართ ბნელსა შინა, რ. დღჱ იგი... გეწიოს, 1 თეს. 5,4; სიყუარული იგი... არა შეიწყნარეს, რ. ცხოვნდეს იგინი, 2 თეს. 2,10; არა ევვეითარი გჳჳს მღდელთმოძღუარი, რ. ვერ შემძლებელ იყო შეწყალებად უძლურებათა ჩუენთა, ებრ. 4,15; ღირდა თქუენდა, რ. იყვენით მოძღუარ, ებრ. 5,12; უნდა მათ, რ. იყვნეს შჯულის მოძღუარ, 1 ტიმ. 1,7; ჯერ-იყო, რ. ანუ გრილი იყავ, გამოცხ. 3,15; არა შეინანეს..., რ. არა თაყუანის-სცემდეს ეშმაკთა, გამოცხ. 9,20; აღმოასხა გუელმან მან... წყალი..., რ. წარიღო დედაკაცი იგი მდინარემან მან, გამოცხ. 12,15; არა შეინანეს, რ. მისცეს მას დიდებაჲ, გამოცხ. 16,9; აქუნდა საზომი..., რ. განზომა ქალაქი იგი, გამოცხ. 21,15; მოილონ... პატივი წარმართთაჲ მუნ, რ. შევიდეს, გამოცხ. 21,26.

რაჲთურთით ყოვლად, სრულებით: რაჲთა რაჲთურთით არარაჲ ბილწად... შევჰრაცხო ყოველი კაცი, საქმე 10,28.

რაჲმე განუსაზღვრელი ნაცვალსახელი, ნაწილაკი: მცნებით რაჲმე გამცენით თქუენ, საქმე 5,28; იტყოდა... ვითარმედ არს რ., საქმე 5,36; სოლომონმანცა რ. უშჱნა მას სახლი, საქმე 7,47; ნაქერიჳენი რ., საქმე 9,18; ჭური რ., საქმე 10,11; ჭური ერთი რ., საქმე 11,5; იყვნენ თუ რ. თქუენ თანა სიტყუანი, საქმე 13,15; რ. ტჳრთი, საქმე 15,28; უკუეთუმცა რ. იყო შეცოდებათაგან ძჳრის საქმჱ, საქმე 18,14; ძიებაჲ რ., საქმე 18,15; 25,19; უჳმს რ. თხრობად მას, საქმე 23,17; რ. სიტყუაჲ, საქმე 23,18ႢႪႭ; უკუეთუ რ. ვცოდე, საქმე 25,11; ძიებანი რ., საქმე 25,19ႢႪႭ; შესმენაჲ რ., საქმე 28,19ႢႪႭ; ნაყოფ რ., ჰრომ. 1,13; რ. კეთილი, ჰრომ. 7,18Ⴁ; რ. მცნებაჲ, ჰრომ. 13,9; ზიარებისა რ. ყოფად, ჰრომ. 15,26ႢႰႡ; საქმჱ თუ რ. უჴმდეს, ჰრომ. 16,2; ჴდომა რ., 1 კორ. 1,11; გარნა თუ შეთქუმით რ., 1 კორ. 7,5ႢCD; ეგრეთ რ. ღირდეს ყოფად, 1 კორ. 7,36; ვითარმედ იცის რ., 1 კორ. 8,2; დაღათუ არიან რ. სახელ-დებულ ღმრთად, 1 კორ. 8,5; დაბრკოლებაჲ რ., 1 კორ. 8,9; დიდ რ. არსა, 1 კორ. 9,11; დაბრკოლებაჲ რ., 1 კორ. 9,12CD; წვალებაჲ რ., 1 კორ. 11,18; უკუეთუ რ. სწავლის უნდეს, 1 კორ. 14,35; გარნა თუ ცუდად რ. გრწმენა, 1 კორ. 15,2; განმარჯუებაჲ რ., 1 კორ. 16,2; მეტ რ. მიჩს მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1; უმეტჱს რ. ვიქადო, 2 კორ. 10,8; მეცა მცირედ რ. ვიქადო, 2 კორ. 11,16; ესმის რ. ჩემგან, 2 კორ. 12,6; არა მნებავს თქუენი რ., 2 კორ. 12,14; ბოროტი რ., 2 კორ. 13,7; არა ჴელ-მეწიფების... ძჳრის რ. სიტყუად, 2 კორ. 13,8ႭႢ; ჰგონებდეს, ვითარმედ არიან რ., გალ. 2,6; რომელნი-იგი ეთარ რ. იყვნეს ოდესმე, იქვე ႢႡ; ეგონოს რ. თავი თჳსი, გალ. 6,3; სხუად რ. ხასოებად ჴორცითა, ფილიპ. 3,4; სხუას თუ რ. იზრახებოდის, ფილიპ. 3,15ႫႡ; სიტყუაჲ რ., კოლ. 2,23; პატივი რ., კოლ. 2,23Ⴍ; არღარა რაჲ გჳჴმს ჩუენ სიტყუად რ., 1 თეს. 1,8; თუმცა რ. დაგამძიმეთ, 1 თეს. 2,6; დააკლე იგი მცირედ რ., ებრ. 2,7; მცირედ რ. ანგელოზთა დაკლებულად ვხედავთ იესუს, ებრ. 2,9; წესი რ. დასაბამისა მის სიტყუათა ღმრთისათაჲ, ებრ. 5,12; რაჲთა აქუნდეს რ., ებრ. 8,3C; საჭირო იყო ამისსაცა ქონებად რ., იქვე D; საშინელი რ. მოლოდებაჲ საშჯელისაჲ, ებრ. 10,27; თუ რ. სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა უჴდების, 1 ტიმ. 1,10; სხუა თუ რ. არიან, 1 ტიმ. 5,25; უკუეთუ რ. შეგცოდა, ფილემ. 1,18; დასაბამ რ. მისთა დაბადებულთა, იაკ. 1,18; ცოდვაჲ რ., იაკ. 5,15; უცხოჲ რ., 1 პეტ. 4,12; ძნიად საცნაურ რ., 2 პეტ. 3,16; რომელსა უჴმდეს რ., 1 იოვ. 3,17; უკუეთუ რ. ვთხოოთ, 1 იოვ. 5,14ႢႪႭ; რაჲთა მი-რაჲმე-გცე თქუენ მეცა მადლი სულიერი, ჰრომ. 1,11; ვინ წინაჲსწარ მი-რაჲმე-სცა მას, ჰრომ. 11,35; შე-რაჲმე-ვჰრაცხო კადრებად, 2 კორ. 10,2; მო-რაჲმე-გაანგაჰრე თქუენ, 2 კორ. 12,17; მო-რაჲმე-გხუეჭა: ტიტე, 2 კორ. 12,18Ⴍ; მო-რაჲმე-ილოს უფლისაგან, იაკ. 1,7.

სხუამან რამანმე დაბადებულმან, ჰრომ. 8,39D.

ელოდა მოღებად რასმე მათგან, საქმე 3,5; ჭურჭელსა რ., საქმე 10,11ႢႪႭ; მჯულსა რ. საქმე 16,21; უცხოსა რ. ასმენ, საქმე 17,20; სიტყუად რ. [იყვნეს], საქმე 17,21; სხუასა რ. ღაღადებდეს, საქმე 19,32; სხუასა რ. ჴმობდეს, საქმე 21,34; უკუეთუ რ. ევნებ, საქმე 25,11ႢႪႭ; ადგილსა რ., საქმე 27,8; ჭალაკსა რ., საქმე 27,16; 27,26; ყურესა რ., საქმე 27,39ႢႢႪႭ; საცთურს რ., 1 კორ. 7,35; სცთებიან რ., 1 კორ. 14,23; არა თუ სხუასა რ. მივსწერ თქუენდა, 2 კორ. 1,13ႢD; შემძლებელ ვართ შერაცხად რ., 2 კორ. 3,5ႢႪႢCD; გაშინებ რ. თქუენ წიგნებითა ამით, 2 კორ. 10,9; სხუას თუ რ. ეზრახებოდეთ, ფილიპ. 3,15; კუალად რ. განაჩინებს, ებრ. 4,7ႢႪႢCႢႡ; ნუ სხუასა რ. მოძღურებდენ, 1 ტიმ. 1,3; აზნაურებასა რ., 2 პეტ. 2,19; ამისთჳს ნუვინ წინაჲსწარ ჟამისა გან-რასმე-იკითხვიდეთ, 1 კორ. 4,5; არა თუ სხუასა რასამე მივსწერთ თქუენდა, 2 კორ. 1,13C; კუალად რ. განაჩინებს, ებრ. 4,7Ⴋ.

სიტყუად რაჲსმე (იყვნეს), საქმე 17,21ⅡI; არა ვიკადრო რ. სიტყუად, ჰრომ. 15,18; ჯერ-იჩინა მაკედონიამან... ზიარებაჲ რ. ყოფად, ჰრომ. 15,26; შემძლებელ ვართ შერაცხად რ., 2 კორ. 3,5; არა ჴელ-მეწიფების... ძჳრის რ. სიტყუად, 2 კორ. 13,8; არა თუ ნაკლულევანებისათჳს რ. გეტყჳ თქუენ, ფილიპ. 4,11; მოღებად რ. უფლისაგან, იაკ. 1,7Ⴂ; სიტყუად რაჲსამე [იყვნეს], საქმე

17.21ႢႪG: სხჳსათჳს რ. საძიებელ არს, საქმე 19.39; ჯერ-არს რ. ჩუმდა სიტყუად. საქმე 21.37ႪႍႩ; დაფარვად მისა რ. ამათგანისა არა ვირწმუნო. საქმე 26.26ႪႍႩ; არა ვიკადრო რ. სიტყუად, ჰრომ. 15.18ႢCD; ჯერ-იჩინა მაკედონიამან... ზიარებისა რ. ყოფად, ჰრომ. 15,26ႹႢႱ; არა თუ ნაკლულევანებისათჳს რ. გეტყჳ თქუენ. ფილიპ. 4,11ႭႢ; სხჳსა რაისათჳსმე საძიებელ არს, საქმე 19,39DႪႭ; არა თუ პატივით რაითმე განსაძღებელად ჴორცთა, კოლ. 2,23; საგონებელ-რაჲმე-განთაჲ მათი... არარაჲ განმყოფს მე. გალ. 2,6ႢႱ.

ასოთა რათმე დასაბამისა სიტყუათა ღმრთისათა. ებრ. 5,12CD.

რაიმე ნ.კ. **ზოგს-რაჲმე**.

რაისა (რასა) რატომ, რად, რისთჳს: რაისა სდგათ, საქმე 1,11; რ. გიკჳრს ამას ზედა, საქმე 3,12; ანუ ჩუენ რ. გუხედავთ, საქმე 3,12ႪႭ; რ. ავნებთ ურთიერთას, საქმე 7,26; საულ, საულ, რ. მდევნი მე, საქმე 9,4ႷႪႭ; 22,7ႪႭ; 26.14; და აწ რ. გამოსცდით ღმერთსა, საქმე 15,10C; რ. მე ვითარცა ცოდვილი ვისაჯები, ჰრომ. 3,7; აწ შენ რ. განიკითხავ ძმასა შენსა? ანუ შენ რ. შეურაცხ-ჰყოფ ძმასა მას შენსა, ჰრომ. 14,10; რ. (რასა Ⴊ) იქადი. 1 კორ. 4,7; რ. თქუენ შორის სიძვაჲ, 1 კორ. 5,1; ანუ ჩუენ რ. ვიჭირვით, 1 კორ. 15.30; ანუ ჩუენ რაისაღა-მე (რაჲსმე-ღა ႦD) ვიჭირვით, იქვე ႢႹ.

ანუ ჩუენ რაისათჳს გუხედავთ, საქმე 3,12; რ. აღავსო ეშმაკმან გული შენი ცრუებად, საქმე 5,3; რ. დაიდევ საქმჱ ესე გულსა შენსა, საქმე 5,4; რ. ესრჱთ შეითქუენით თქუენ, საქმე 5,9; რ. ავნებთ ურთიერთას, საქმე 7,26ႪႭ; საულე, საულე, რ. მდევნი მე, საქმე 9.4; 26.14K; აწ რ. გამოსცდით ღმერთსა, საქმე 15.10; რ. შეკრებულ იყვნეს, საქმე 19,32; რ. შეასმენენ მას, საქმე 22,30G; რ. ესრე შემქმენ მე, ჰრომ. 9,20; რ. არა უფროისღა თქუენ გევნების? რ. არა უფროისღა თქუენ მიგეხუეჭების, 1 კორ. 6,7; რ. აზნაურებაჲ ჩემი განიკითხვის, 1 კორ. 10,29; რ. ვიგმობვი, 1 კორ. 10,30; რ. ვიდევნები, გალ. 5,11Ⴍ; რ. მოკლა იგი, 1 იოვ. 3,12; რაისათჳს-მე [შჯულსა სიმართლისასა ვერ მისწუდა], ჰრომ. 9,32; რ. [ეგრე ვიქმ], 2 კორ. 11,11; რ. მოკლა იგი, 1 იოვ. 3,12ႪႭ; რაისათჳს-ძი ესრჱთ შეასმენენ მას ჰურიანი იგი, საქმე 22,30.

რაისაღა მე ვითარცა ცოდვილი ვისაჯები, ჰრომ. 3,7ႷႪႢCD; რ. (+მე CD) ესავნ, ჰრომ. 8,24; რ. მაბრალებს მე, ჰრომ. 9,19; რ. ნათელ-იღებენ მათთჳს, 1 კორ. 15,29; რ. (+მე CD) ვიდევნები, გალ. 5,11; რ. ვითარცა ცხოველნი სოფელსა შინა ჰბრძანებთ, კოლ. 2,20; ანუ ჩუენ რაისაღა-მე ვიჭირვით ყოველსა ჟამსა, 1 კორ. 15,30ႢႹ.

1. **რაოდენ, რავდენ** ზზ. = რამდენად: რაოდენ (რავდენ ႷႪႦႨD) უფროის აწ... განვერნეთ ჩუენ მის მიერ რისხვისაგან, ჰრომ. 5,9; რ. (რავდენ ႷႪႦႨႢႱ) უფროის აწ... ვცხოვნდეთ ჩუენ, ჰრომ. 5,10; რ. (რავდენ ႪႦႨႢႱ) უფროის მადლი ღმრთისაჲ... აღემატა, ჰრომ. 5,15; რ. (რავდენ ႦႨႢႱ) უფროის... ცხორებასა შინა სუფევდენ, ჰრომ. 5,17; რ. (რავდენ ႷႪႢႦႨႢႱ) უფროის სავსებაჲ იგი მათი, ჰრომ. 11,12; რ. (რავდენ ႷႢႦႨႱ) უფროის იგინი ბუნებითსა მას დაემყნენ, ჰრომ. 11,24; რ. (რავდენ B) უფროის მსახურებაჲ იგი სულისაჲ იყოს დიდებით, 2 კორ. 3,8; რ. (რავდენ BႦႨႢႱ) უფროის აღემატოს მსახურებაჲ იგი, 2 კორ. 3,9; რ. (რავდენ BႦႨႢႱ) უფროის, რომელი ჰგიეს დიდებით. 2 კორ. 3.11; რ. (რავდენ ႭႦႨ) უფროის მიყუართ თქუენ, 2 კორ. 12,15ႢႹD; რ. (რავდენ ႭႢ) არა თჳნიერ ფიცისა [იყვნეს], ებრ. 7.20; რ. (რავდენ ႷႪႭႢႦႨႢႱ) უფროის სისხლმან ქრისტჱსმან... განწმიდნეს გონებანიცა თქუენნი, ებრ. 9,14; რ. (რავდენ ႪႭႢႦႨႢႱ) უძჳრჱსისა ტანჯვისა ღირს არს, ებრ. 10,29; რ. (რავდენ ႦႢႱ) უფროის ჩუენ [ვერ განვერნეთ]. ებრ. 12,25; ვინაჲთგან ჩემდა ესრჱთ, რ. (რავდენ ႭႢႦ) უფროის შენდა, ფილემ. 1,16; რაოდენ-ესე (რავდენ-ესე ႷႪႢႦႨႢႱ) ვარ წარმართთა მოციქულ. ჰრომ. 11,13; რ. (რავდენ-ესე ႦႨ) ხედავთ მოახლებულსა ამას დღესა, ებრ. 10,25ႢႹD; რაოდენ-ეგე (რავდენ-ეგე) ეზიარებით ვნებათა ქრისტჱსთა, 1 პეტ. 4.13ႺႪG; რაოდენ-იგი (რავდენ იგი ႦႨႢႱ) არა თჳნიერ ფიცისა [იყვნეს], ებრ. 7,20ႢႹႧ; რაოდენ-მე (რავდენ-მე ႦႨႢႱ) არა უფროის მსახურებაჲ იგი სულისაჲ იყოს დიდებით, 2 კორ. 3,8ႢႹႧ; რ. (რავდენ ႪႢ) უფროის მიყუართ თქუენ, 2 კორ. 12,15.

2. **რაოდენ-ი, რავდენ-ი** კითხვითი ნაცვალსახელი = რამდენი, როგორი: რაოდენ (+ჟამ ႢႹႧ; რავდენ ჟამ ႷႦႨႢႱ) ცოცხალ არს კაცი იგი, ჰრომ. 7,1; რ. (რავდენ ႷႢႦႢႱ) ჟამ ცოცხალ არს ქმარი მისი, 1 კორ. 7,39; რ. (რავდენ BႦႨႢႱ) ჟამ მკჳდრი იგი ყრმაღა არს, გალ. 4,1; რ. (რავდენ B) შეუძლოთ ცნობად, ეფეს. 3,4; რ. უმჯობჱსი მათსა დაიმკჳდრა სახელი, ებრ. 1,4D; რაოდენ-იგი (რავდენ-იგი ႭႢ) ეფესოს შინა მმსახურა მე. 2 ტიმ. 1,18; რაოდენ-მე (რავდენ-მე ႦႨႢ) შეწყნარებაჲ მათი, ჰრომ. 11,15ႢႹႧႱ; რაოდენღა (რავდენღა ႷႪႢ) შეწყნარებაჲ იგი, იქვე; რაოდენცა (რავდენცა Ⴆ) უმჯობჱსი მათსა დაიმკჳდრა სახელი, ებრ. 1,4; რავდენ პატიოსან [არს], ფილიპ. 4,8Ⴆ; რავდენ-იგი... არიან, გალ. 3,10Ⴍ; რავდენ-მე უკუე არს ცხორებაჲ თქუენი, იაკ. 4.14.

რაოდენი (რავდენი D) ჴელმან შექმნა, საქმე 4,28; რ. (რავდენი HI) ძჳრი შეაჩუენა, საქმე 9,13ႪG; რ. (რავდენი ႷႪHI) ღირდეს მისა ვნებად, საქმე 9,16ႪG; რ. (რავდენი D) ყო ღმერთმან მათ თანა, საქმე 14,27ႪG; რ. (რავდენი DHI) ქმნა ღმერთმან, საქმე 15,12; რ. (რავდენი HI) მათ არა უნებს, საქმე 15,20ႪG; რ. არა გნებავს, საქმე 15,29ႪႭ; რ. კმა-ეყოფოდა, საქმე 17,9HI; რ. იგი აღთქუმანი ღმრთისანი არიან, 2 კორ. 1.20; რ. (რავდენი ႷႪႭႢႦႨႢႱ) შექმნა წრაფაჲ, რ. (რავდენი ႷႪႭႢႦႨႢႱ) მომადლებაჲ, ანუ რ. (რავდენი ႭႢႦႨႢႱ) ლხინი, ანუ რ. (რავდენი ႢႦႨႢႱ) შიში, რ. (რავდენი ႷႢႦႨႢႱ) სურვილი, რ. (რავდენი ႷႢႦႨႢႱ) შური, ანუ რ. (რავდენი ႷႢႦႨႢႱ) შურისგებაჲ, 2 კორ. 7,11; შექმნა... რ. (რავდენი ႦႨႢႱ) სიტყჳს-გებაჲ, რ. (რავდენი ႦႨႢႱ) შერისხვაჲ, იქვე ႢႹႧ; რ. (რავდენი BႦႨ) წიგ-

ნები მიეწერე, გალ. 6,11; რ. (რაედენი ႡႬႨႱ) ნუგეშინის-ცემაჲ სიყუარულისაჲ, ფილიპ. 2,1ႣႬႤ; რ. (რაედენი ႡႬႨႱ) არს ჭეშმარიტ, ფილიპ. 4,8ႣႬႤ; რ. (რაედენი Ⴌ) პატიოსან [არს], იქვე ႣႬD; რ. მართალ, რ. წმიდა, რ. საყუარელ, რ. საქებელ, რ. სათნო და რ. ქებულ, იქვე CD; რ. (რაედენი ႢႪႭႨ) ღუაწლი მაქუს მე თქუენთჳს, კოლ. 2,1; რ. (რაედენი ႭႨႡႨႱ) შემემთხჳა მე, 2 ტიმ. 3,11; ცეცხლმან რ. (რაედენი C'Ⴂ) ნივთი აღაგზნის, იაკ. 3,5ႪG; რ. (რაედენი HJ) არა იციან, ჰგმობენ და რ. (რაედენი HJ), ვითარცა პირუტყუთა... იციან, იუდა 1,10ႪG; რაოდენი-იგი (რაედენი-იგი ႡႬႨႱ) წინასწარ დაიწერა, ჰრომ. 15,4ႣႬႤ; რ. (რაედენი-იგი ႪႡႨႱ) ეფესოს შინა მმსახურა მე, 2 ტიმ. 1,18ႣႬႤ; რავდენი (+ცა ႢႨ) უმჯობჱსი მათსა დაიმკჳდრა სახელი, ებრ. 1,4Ⴊ; რ. უფროის ჩუენ... გარე-მოვექცეთ, ებრ. 12,25ႢႪႭႨ; რ. დევნანი დავითმინენ, 2 ტიმ. 3,11ႭႨႡႨႱ; რ. სიყუარული მომცა ჩუენ მამამან, 1 იოვ. 3,1; რავდენიცა იხილა და რომელიცა არს, გამოცხ. 1,2.

უჩუენებდეს... სამოსლებსა, რაოდენსა (რავდენსა HI) იქმოდა, საქმე 9,39ႪG; რ. (რავდენსა ႢႨႡႬ) შჯული იტყჳს, ჰრომ. 3,19; რაოდენსა-მე (რავდენსა-მე ႢႭႨ) მადლსა შემძლებელ ვართ მიცემად ღმრთისა, 1 თეს. 3,9.

შემდგომითი-შემდგომად რაოდენნი (რავდენნი DK) იტყოდეს, საქმე 3,24; რ. (რავდენნი DKI) იგი იყვნეს ნათესავნი, საქმე 4,6; რ. (რავდენნი D) ჰოვნნეს ამის გზისა მავალნი, საქმე 9,21; რ. ქმნნა სასწაულები და ნიშები, საქმე 15,12C; რ. (რავდენნი DHI) ბევრნი არიან... მორწმუნენი, საქმე 21,20; რ. არიან ჴელმწიფებანი, ჰრომ. 13,1D; რ. (რავდენნი ႢႪႡႬႨႱ) იგი აღთქუმანი... არიან, 2 კორ. 1,20ႪႣႬႤ; რ. (რავდენნი ႬႨႱ) წესსა ამას ზედა ეგნენ, გალ. 6,16ႣႬႡႤ; რ. (რავდენნი ႡႬ) უკუე სრულნი ვართ, ფილიპ. 3,15ႣႬD; რ. (რავდენნი B) მცნებანი გამცენით თქუენ, 1 თეს. 4,2; რ. (რავდენნი ႡႬႨႱ) თანა-მდებ იყვნეს კირთებისა, ებრ. 2,15ႣႬႤ; რ. დევნანი დავითმინენ, 2 ტიმ. 3,11; რაოდენნი-ესე (რავდენნი-ესე ႢႭႨ) სრულნი ვართ, ფილიპ. 3,15; რაოდენნი-იგი (რავდენნი-იგი HI) შევიდეს პეტრეს თანა, საქმე 10,45ႪG; რ. (-იგი K, რავდენნი-იგი D) განჩემებულ იყვნეს, საქმე 13,48; რ. (რავდენნი-იგი Ⴈ) წინასწარ დაიწერნეს, ჰრომ. 15,4; რ. (რავდენნი-იგი ႢႪႨ) საქმეთაგან შჯულისათა არიან, გალ. 3,10; რ. არიან უღელსა ქუეშე მონებისასა, 1 ტიმ. 6,1; რაოდენნიცა (რავდენნიცა HI) იყვნეს დაწესებულ ცხორებასა საუკუნესა, საქმე 13,48ႪG; შექმნა... რავდენნი ლხინნი, 2 კორ. 7,11Ⴂ; შექმნა... რ. შიშნი, იქვე ႢႭ; რ. საქმეთაგან შჯულისათა არიან, გალ. 3,10ႡႬႨႱ; რ. არიან უღელსა ქუეშე მონებისასა, 1 ტიმ. 6,1ႭႨႡႨႱ.

რაოდენთა (რავდენთა BႡႬႨႱ) ნათელ-ეღეთ, გალ. 3,27; რაოდენთა მოუწოდის უფალმან, საქმე 2,39ႪႭ; რ. (რავდენთა Ⴈ) არა თხრობილ არს მისთჳს, ჰრომ. 15,21CႢ; რ. (რავდენთა ႡႬႨႱ) არა უხილავს პირი ჩემი, კოლ. 2,1ႣႬႤ.

რაოდენი-რაჲ, რავდენი-რაჲ რამდენი, როგორი: რაოდენი-რაჲ (რავდენი-რაჲ C) ლირდეს ენაჲ თავს დებად, საქმე 9,16; რ. ყო ღმერთმან მათ თანა, საქმე 15,4; რ. (რავდენი-რაჲ) ნუგეშინის-ცემაჲ არს, ფილიპ. 2,1ႡႪႣႬႤ; რ. (რავდენი-რაჲ) ზიარებაჲ სულისაჲ, რ. (რავდენი-რაჲ) მოწყალებაჲ, იქვე ႣႬႤ; რავდენი-რაჲ ნუგეშინის ცემაჲ სიყუარულისაჲ, იქვე.

რაოდენ-გზის, რავდენ-გზის რამდენგზის, რამდენჯერ: რაოდენ-გზის ჰყოფდეთ, 1 კორ. 11,25; რ. (+ცა ႣႬႤ) შჭამდეთ პურსა ამას, 1 კორ. 11,26; რავდენ-გზის (+ცა ႡႨႱ) ჰყოფდით, 1 კორ. 11,25ႢႪႨ; რ. (+ცა ႡႨႱ) შჭამდით პურსა ამას, 1 კორ. 11,26ႢႪႨ; რაოდენ-გზისცა (რავდენ-გზისცა AB) ენების, გამოცხ. 11,6.

რაოდენმე, რავდენმე, რაოდენიმე, რავდენიმე რამდენიმე: დღე რაოდენმე (რაედერმე DHI), საქმე 9,19; დღე რ. (რავდენმე ႢႪHI), საქმე 10,48ႪG; ჟამ რ. (რავდენმე DEHI), საქმე 19,22; ჟამ რ. (რავდენმე ႢႪႨCႨႱ), 1 კორ. 7,5; რავდენმე დღე, საქმე 14,28C; მოილო ზოგი რაოდენიმე (რავდენიმე DI), საქმე 5,2; ჟამი რ. (რავდენიმე DHI), საქმე 18,23; რაოდენისამე (რავდენისამე ႪႨႡႬႤ) ჟამისა, 1 კორ. 16,7; რაოდენნიმე (რავდენნიმე DHI) დღენი, საქმე 25,13; დღეთა რაოდენთამე (რავდენთამე DHI), საქმე 16,12; შემდგომად დღეთა რაოდენთამე (რავდენთამე D), საქმე 15,36; შემდგომად დღეთა რ. (რავდენთამე Ⴂ), საქმე 24,24.

რაჟამს როცა, როდესაც: რაჟამს მოიწინენ ჟამნი განსუენებისანი, საქმე 3,20; რ. ჰრწმენა ფილიპჱსი, საქმე 8,12; რ. მოვიდა პეტრე, საქმე 11,2; რ. ... ეგულებოდა ჰეროდეს გამოყვანებად, საქმე 12,6; რ. დაითხეოდა სისხლი, საქმე 22,20; რ. შემასმენელნიცა შენნი მოვიდენ, საქმე 23,35; რ. ლუსია ათასისთავი მოვიდეს, საქმე 24,22; რ. განთენა, საქმე 27,39ႪႭ; რ. მოუსპნე ცოდვანი მათნი, ჰრომ. 11,27; რ. ვინმე თქუას, 1 კორ. 3,4; რ. მოიწიოს სრული იგი, 1 კორ. 13,10; რ. შეჰკრბეთ ერთად, 1 კორ. 14,26; რ. მოსცეს სუფევაჲ ღმერთსა... რ. განაქარვნეს ყოველნი მთავრობანი, 1 კორ. 15,24; რ. თქუას, 1 კორ. 15,27; რ. დაემორჩილოს მას ყოველი, 1 კორ. 15,28; რ. მოკუდავმან ამან შეიმოსოს უკუდავებაჲ, 1 კორ. 15,54; რ. მოვიდე, 1 კორ. 16,3; 2 კორ. 2,3; რ. მაკედონიაჲ განვლო, 1 კორ. 16,5; რ. აღმოიკითხვების მოსე, 2 კორ. 3,15; რ. მოიქცეს უფლისა, 2 კორ. 3,16; რ. მოვედით ჩუენ მაკედონიად, 2 კორ. 7,5; რ. აღესრულოს თქუენი ეგე მორჩილებაჲ, 2 კორ. 10,6; რ. მოუძლურდი, 2 კორ. 12,10; რ. ჩუენ უძლურ ვართ, 2 კორ. 13,9; რ. სათნო-იყო ღმერთმან, გალ. 1,15; რ. მოვიდა პეტრე, გალ. 2,11; ხოლო რ. მოვიდა, გალ. 2,12; რ. ვიხილე, გალ. 2,14; რ. მოიწია აღსასრული იგი, გალ. 4,4Ⴍ; რ. განვიგო თავისა ჩემისაჲ მისგან, ფილიპ. 2,23; რ. გამოვედ მაკედონიაჲთ, ფილიპ. 4,15; რ. ქრისტჱ გამოცხადნეს, კოლ. 3,4; რ. აღმოიკითხოთ თქუენ წიგნი ესე, კოლ. 4,16; რ. თქუან, 1 თეს. 5,3; რ. მოვიდეს დიდებად, 2 თეს. 1,10; რ. იტყოდის, ებრ. 3,15CD; რ. შეემთხჳა მას მელქისედეკ, ებრ. 7,10; რ. დაიმლიერნიან ქრისტჱსნი იგი, 1 ტიმ. 5,11; რ. ეფესოსა ეპისკოპოსად დადგინებულ იყო ტიმოთე, 2 ტიმ. (დასასრ.) CD; რ. სიტკბოჲაჲ... გამოჩნდა, ტიტე 3,4; რ. ერთ-გზის განკოთხულ იყო, ფილ:მ. (დასასრ.) Ⴄ; რ. განსაცდელსა შესცჳვეთ, იაკ. 1,2; ესე რ. იყოს თქუენ შორის, 2 პეტ. 1,8; რ. ესრეთ ესე ყოველნი დაზულებოდიან, 2 პეტ. 3,11; რ. გამოჩნდეს, 1იოვ. 2,28; რ. გამოცხადნეს, 1 იოვ. 3,2; რ.

ღმერთი გჳყუარდეს. 1 იოვ. 5,2; რ. ვიხილე იგი, გამოცხ. 1,17; რ. მისცენ ცხოველთა მათ დიდებაჲ, გამოცხ. 4,9; რ. მიიღო მან წიგნი იგი, გამოცხ. 5,8; რ. აღაღო მეორჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,3; რ. აღაღო მესამჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,5; რ. აღაღო მეოთხჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,7; რ. აღაღო მეხუთჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,9; რ. აღაღო მეექუსჱ ბეჭედი, გამოცხ. 6,12; რ. აღაღო მეშჳდჱ ბეჭედი, გამოცხ. 8,1; რ. უცის კაცსა, გამოცხ. 9,5; რ. ჴმა-ყო, გამოცხ. 10,3; რ. თქუეს შჳდთა მათ ქუხილთა, გამოცხ. 10,4; რ. შევჭამე იგი, გამოცხ. 10,10; რ. აღასრულონ წამებაჲ მათი, გამოცხ. 11,7; რ. იხილა ვეშაპმან მან, გამოცხ. 12,13; რ. ჰხედვიდენ კუამლსა მას, გამოცხ. 18,9; რ. მესმა და რ. ვიხილე, გამოცხ. 22,8.

რაჟამს-იგი ვიყავ თქუენ თანა, 2 თეს. 3,10; რ. თქუას, ებრ. 8,13; რ. (-იგი ႢႭ) თავს-ედვა სულ-გრძელებასა ღმრთისასა, 1 პეტ. 3,20; რ. ჰხედვიდენ. გამოცხ. 17,8.

რაცხა ნ. ტოჰმის-რაცხა (ტომის-რაცხა).

რგება სარგებლის მოტანა. შეწევნა, ა—3: რაჲ-მე გარგო თქუენ, 1 კორ. 14,6; არაჲ არგო მათ სიტყუამან, ებრ. 4,2; ქრისტემან თქუენ არაჲ გარგოს, გალ. 5,2.

ი: ვერარაჲ ირგეს, ებრ. 13,9.

რე (ოდნაობის ნაწილაკი) ცოტა, ცოტათი, მცირედ: გან-რე-ვიდეს, საქმე 26,31; მცირედ და-რე-ყოვნეს (აქ ტავტოლოგიური გამოთქმაა: მცირედ და რე), საქმე 27,28ႡႢႭ; უმეტესსა-რე, საქმე 18,20EႭ; უჭეშმარიტჱსად-რე, საქმე 18,26; 23,20; უჭეშმარიტესად-რე, საქმე 18,26DႢႭ; 23,15ႡႢHI; 23,20DEႭ; უკრძალულჱსად (-ესად DႢHI)-რე, საქმე 22,30; უგანკრძალულესად-რე, იქვე G; უცხადესად-რე, საქმე 23,15G; უმაგრესად-რე, საქმე 27,41Ⴁ; ზოგს-რე, 2 კორ. 1,14D; უმოსწრაფჱს (-ეს Ⴄ; უმოწრაფჱს Ⴂ; უმოწრაფეს ႢႭ)-რე, 2 კორ. 8,17; უმჯობჱსად (-ესად ႡႤ)-რე, 2 კორ. 9,5; მიერ კერძო-რე, 2 კორ. 10,16; უუგუნურჱს-რე, 2 კორ. 11,23; უუგუნურესად-რე, იქვე ႤႹႨD; უგუნურესად-რე, იქვე ႤႹ; უწინარჱს (-ეს Ⴄ)-რე, ეფეს. 3,3.

რევა მორევა, ძლევა, ე: ერეოდა მავნებელსა მას, საქმე 7,24; სძლო ორთავე მათ და ე. (ერევოდა D), საქმე 19,16; რომელნი სარწმუნოებით ერეოდეს მეფეთა, ებრ. 11,33.

რეკა რეკვა, კაკუნი, 0—(3)2: ვდგა კარსა ზედა და ვჰრეკ, გამოცხ. 3,20; პეტრე ჰრეკდა კარსა მას, საქმე 12,16; ვითარცა ჰრეკა პეტრე კარსა, საქმე 12,13ႡႢႭ.

ი: მან ვითარცა ირეკა კარსა, საქმე 12,13.

რეცა თითქოს, ვითომც: შთამოიყვანოს თქუენდა, რეცა გულისხმის-ყოფად, საქმე 23,15; რ. არა ტიროდიან, 1 კორ. 7,30Ⴄ; წიგნები ესე რ. მძიმე, 2 კორ. 10,10; ჩუენ რ. მოუძლურდით, 2 კორ. 11,21; რ. სიტყუა რაჲმე აქუს, კოლ. 2,23.

რეცა თუ თითქოსდა, ვითომც: რეცა თუ გეგულების, საქმე 23,15ႢႭ; რ. უჭეშმარიტჱსად-რე განკითხვად იგი, საქმე 23,20; მიზეზით რ. კაცთა მათ განმარტებად, საქმე 27,30; რ. არა მოსლვასა მას ჩემსა თქუენდა განვინმე-ლაღნეს, 1 კორ. 4,18; არა თუ... შემძლებელ ვართ შერაცხად რაჲსმე რ. ჩუენგან, 2 კორ. 3,5; ამისგან ვიეთმე რ. არა უწყოდეს, ებრ. 13,2; რ. უცხოჲ რაჲმე შეგემთხჳოს თქუენ, 1 პეტ. 4,12.

რვ = 106: მუხლი რვ. 2 თეს. 3 (დასასრ.) ႤႹႨD.

რვა: რვა წლისა, საქმე 9,33; წინადაცუეთილებითა რ. დღისამან, ფილიპ. 3,5; რვისა დღისა, საქმე 25,6; რვანი სულნი, 1 პეტ. 3,20.

რვალ-ი სპილენძი: ვიქმენ ვითარცა რვალი, 1 კორ. 13,1; ყოველივე ჭურჭელი შეშისა პატიოსნისაჲ და რვალისა, გამოცხ. 18,12; არა არს ჭურჭელი ოქროსაჲ ხოლო... არამედ რვალისაჲცა, 2 ტიმ. 2,20Ⴈ.

რვალ-ი გუნდრუკ-ი ლიბანის სპილენძი, რომელსაც განსაკუთრებული მეტალური შემადგენლობა აქვს, χαλκολίβανον-ის მცდარი თარგმანია: ფერჴნი მისნი მსგავს იყვნეს რვალსა გუნდრუკსა, გამოცხ. 1,15; ფერჴნი მისნი მსგავს არიან რ., გამოცხ. 2,18.

1. რიდება შებრალება, პატიება, დაზოგვა, 0—(3)2: რომელმან იგი ძესა თჳსსა არა ჰრიდა, ჰრომ. 8,32; ღმერთმან ბუნებითთა მათ რტოთა არა ჰ., ჰრომ. 11,21; ღმერთმან ანგელოზთა მათ შეცოდებულთა არა ჰ., 2 პეტ. 2,4; სოფელსა არავე ჰ., 2 პეტ. 2,5; არა გრიდო, 2 კორ. 13,2Ⴄ; არღარა ვჰრიდო, იქვე CD; ნუუკუე შენცა არავე გრიდოს, ჰრომ. 11,21.

ე: ხოლო მე თქუენ გერიდები, 1 კორ. 7,28; რამეთუ გერიდებოდე თქუენ, 2 კორ. 1,23; რომელნი არა ერიდებოდიან (ერიდებოდინ Ⴍ) სამწყსოსა, საქმე 20,29; არა გერიდო, 2 კორ. 13,2.

2. რიდება თავის შეკავება, გაფრთხილება, მორიდება, ე: ვერიდები. ნუ ვის ჩემდა ეგონოს, 2 კორ. 12,6; ვერიდებით ამას, 2 კორ. 8,20; ვერიდე, ნუ ვის ჩემდა ეგონოს, 2 კორ. 12,6Ⴄ.

3. რიდება საყვედურის თქმა, შეკამათება, ე: ერიდებოდეს მას, საქმე 11,2.

რიდობა მომჭირნეობა, ძუნწობა: რომელმან სთესოს რიდობით, რიდობითცა მოიმკოს, 2 კორ. 9,6.

1. რისხვა: გამოჩინებად არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 1,18; მორჩილთა სიცრუისათა — რ., ჰრომ. 2,8; რომელმან მოავლინის რ., ჰრომ. 3,5; უკუეთუმცა უნდა ღმერთსა ჩუენებად რ. თჳსი, ჰრომ. 9,22; რ. ... მოისპენ თქუენგან, ეფეს. 4,31; ამისთჳს მოიწევის რ. ღმრთისაჲ, ეფეს. 5,6; მოიწიის რ. ღმრთისაჲ, კოლ. 3,6; განიშოვრეთ... რ., კოლ. 3,8; მოიწია... რ. სრულად, 1 თეს. 2,16; მოვიდა რ. შენი, გამოცხ. 11,18; შეუნანებელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა, ჰრომ. 2,5; რამეთუ შჯული რ. შეიქმს, ჰრომ. 4,15; არამედ ეცით ადგილ რ., ჰრომ. 12,19; შეუნდობდით რ., ეფეს. 6,9; დღჱ იგი დიდი რისხვისა მისისაჲ, გამოცხ. 6,17; სასუმელსა მას შინა რ. მისისასა, გამოცხ. 14,10; დასწნეხს საწნეხელსა მას ღჳნისა მის გულის-წყრომისა და რ. ღმრთისა, გამოცხ. 19,15; განვერნეთ ჩუენ მის მიერ რისხვისაგან, ჰრომ. 5,9; მჴსნელი ჩუენი, რ. მომავალისა, 1 თეს. 1,10Ⴂ; დაგუფარენით... რ. კრავისა, გამოცხ. 6,16; მნებავს... აღპყრობაჲ... ჴელთაჲ თჳნიერ რისხვისა, 1 ტიმ. 2,8; არა შემქმნნა ჩუენ ღმერთმან რისხჳსათჳს, 1 თეს. 5,9; მჴსნელი ჩუენი, რისხვისა მისგან მომავალისა, 1 თეს. 1,10; ვფუცე რისხვითა ჩემითა, ებრ. 3,11; 4,3; დღესა მას რისხვისასა (რისხვისა CD), ჰრომ. 2,5; შვილნი რისხვისანი, ეფეს. 2,3; ჭურთა მათ ზედა რისხვისათა, ჰრომ. 9,22.

2. **რისხვა** გმობა, საყვედური: მოხუცებულსა ნუ ჰრისხავ, 1 ტიმ. 5.1.

[არს] შურის მეძიებელი რისხვასა ბოროტის მოქმედისათ:ჳს, ჰრომ. 13,4; [არს] რისხვისათ:ჳს შურის მეძიებელ ბოროტის მოქმედთათ:ჳს, იქვე CD; ჯერ-არს დამორჩილებაჲ არა ხოლო რ., ჰრომ. 13,5.

რიცხუ-ი (რიცხჳ) რიცხვი: იყო რიცხჳ ერისაჲ მის, საქმე 1,16ႢႭ; იყო რ. მათი ბევრნი ბევრთანი. გამოცხ. 5,11; მესმა რ. დაბეჭდულთაჲ მათ, გამოცხ. 7,4; რ. მჴედრობათაჲ მათ ცხენთაჲ ბევრნი ბევრთანი, მესმა რ. მათი, გამოცხ. 9,16; რომელთა აქუნდეს... რ. სახელისა მისისაჲ, გამოცხ. 13,17; რამეთუ რ. კაცისაჲ არს რ. მისი ექუსას სამეოც და ექუს, გამოცხ. 13,18; მის თანა რ. ას ორმეოც და ოთხი ათასი, გამოცხ. 14,1; იყო რიცხჳ იგი მორწმუნეთაჲ მათ კაცთაჲ ვითარ ხუთ ათას ოდენ, საქმე 4,4; განმრავლდებოდა რ. იგი მოწაფეთაჲ, საქმე 6,7; დაღათუ იყოს რ. იგი ძეთა ისრაჱლისათაჲ ვითარცა მქჳშაჲ ზღჳსაჲ, ჰრომ. 9,27; აღიჰყარნ რ. იგი მჴეცისაჲ, გამოცხ. 13,18; მრავალსა რიცხუსა ჰრწმენა, საქმე 11,21; შეეძინებოდა რიცხუსა მას დღითი-დღედ, საქმე 16,5; სძლიან მჴეცსა და რ. მას სახელისა მისისასა, გამოცხ. 15,2; იყო ერი რიცხჳთ ერთბამად ვითარ ას ოც ოდენ კაც, საქმე 1,16; მისდევდეს კაცნი რ. ვითარ ოთხას ოდენ, საქმე 5,36; ვიყვენით... ნავსა მას შინა რ. ორას სამეოც და ათექუსმეტ. საქმე 27,37.

რიცხჳს მოღება აქ დადებითი ხმის (კენჭის) მიცემა: მომეღო რიცხჳ, საქმე 26,10.

რიცხჳ სპეტაკ-ი თეთრი კენჭი (აქ დადებითი ხმა): მივსცე რიცხჳ სპეტაკი და რიცხუსა მას თანა სახელი ახალი დაწერილი, გამოცხ. 2,17.

რკინა: ჯაჭუები რკინისაჲ, გამოცხ. 9,9; ყოველივე ჭურჭელი შეშისა პატიოსნისაჲ და რვალისა და რკინისა, გამოცხ. 18,12; კუერთხითა რკინისაჲთა, გამოცხ. 2,27; 12,5; 19,15; ბჭეთა მათ რკინისათა*, საქმე 12,10.

რლ = 130: მუჴლი რლ, 2 თეს. (დასასრ.).

რომელ-ი რომელი, რომელიც; რა, რაც; როგორი, როგორიც: რომელ არს მახლობელ იერუსალჱმსა, საქმე 1,12ႤႢႭ; რ. შესხენით საპყრობილედ, საქმე 5,25; რ. მოსცა ღმერთმან, საქმე 5,32; რ. იგიცა მოისპო, საქმე 5,36; რ. მოიგო აბრაჰამ, საქმე 7,16ႢHI; რ. (+იგი) აღუთქუა ღმერთმან აბრაჰამსა, საქმე 7,17Ⴄ; რ. არს ეგჳპტეს შინა, საქმე 7,34DႢႭ; რ. ჰქმნენით თაყუანის-საცემელად მათა, საქმე 7,43ႤႢႭ; რ. იყვნეს მის თანა, საქმე 9,7; რ. კორნელიჱსგან მოვლინებულ იყვნეს, საქმე 10,17; რ. იყო ყოველსა მას ზედა ჰურიასტანსა, საქმე 10,37; რ. ქმნა სოფელსა მას ჰურიასტანისასა, საქმე 10,39Ⴄ; რ. თქუა, ვითარმედ, საქმე 11,16; რ. იყვნეს წინაწარმეტყუელნი, საქმე 13,1; რ. არს პავლე, 13,9; რ. უფრო სასწრაფო არიან, საქმე 15,28; რ. არს მისნობისაჲ, საქმე 16,16; რ. არა ჯერ-არს ჩუენდა თავს-დებად, საქმე 16,21; რ. მივსცენით საპყრობილედ, საქმე 16,35; რ. მოვიღე უფლისა იესუ ქრისტესგან, საქმე 20,24G; რ. იქმნების ნათესავსა ამას შინა, საქმე 24,3; რ. ღაღადვყავ მათ შორის, საქმე 24,21; პირველითგან რ. იყო ნათესავსა შინა ჩემსა იერუსალჱმს, საქმე 26.4; რ. იყო ღმრთისა მიერ, საქმე 26.6: რ. არს ლუკიაჲსაჲ, საქმე 27.5; წ:ჳმისა მისთჳს, რ. იყო, საქმე 28.2; რ. ჯერ-უჩნ საცთურისა მათისა, ჰრომ. 1,27ႧႦႠႡ; რ. არს მამაჲ ჩუენ ყოველთაჲ, ჰრომ. 4,16; რ. იქმნა ჩემდა სიკუდილ, ჰრომ. 7,13; რ. გამოჩინებად არს ჩუენდა მომართ, ჰრომ. 8,18; რ. არს ქრისტე იესუს მიერ, ჰრომ. 8,39: რ. (÷იგი Ⴄ) არიან ისრაიტელნი, ჰრომ. 9,4; რ. დაუთმენიეს მრავლითა სულგრძელებითა ჭურთა მათ ზედა რისხვისათა, ჰრომ. 9,22; რ. მოცემულ არს ჩემდა, ჰრომ. 12,3; 15,15; 1 კორ. 3,10; ეფეს. 3,2; კოლ. 1,25; რ. არს ესე, ჰრომ. 13,8; რ. არს კორინთეს შინა, 1 კორ. 1,2D; რ. მოცემულ არს თქუენდა, 1 კორ. 1,4; რ. არს მის თანა, 1 კორ. 2,11; რ. არს ღმრთისაგან. 1 კორ. 2,12; რ. არს იესუ ქრისტჱ, 1 კორ. 3,11; რ. არა მიგიღებიეს, 1 კორ. 4,7; რ. არს შვილი ჩემი საყუარელი, 1 კორ.4,17; რ. არცა წარმართთა შორის სახელ-ედების, 1 კორ. 5,1; სასუმელი ესე კურთხევისაჲ, რ. ვაკურთხევთ, 1 კორ. 10,16C; რვალი, რ. ოხრინ, 1 კორ. 13,1; რ. არა აღადგინაო, 1 კორ. 15,15; რ. მაქუს ქრისტე იესუს მიერ, 15,31; შენ რ. დასთესი, 1 კორ. 15,36; არა თ:ჳთ იგი გუამი რ. ყოფად არნ, დასთესი, 1 კორ.15,37; რ. მაქუს უმეტჱსი თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 2.4; რ. (+იგი Ⴇ) განქარევებად იყო, 2 კორ. 3,7C; რ. ვიქადი მაკედონელთა თანა, 2 კორ. 9.2; რ. არს თქუენ ზედა, 2 კორ. 9,14; ყოვლისა მისთჳს ურჩებისა, რ. არნ, 2 კორ. 10,6ႤႢႭ; რ. არა ჯერ-არიან კაცთა სიტყუად, 2 კორ. 12,4CD; სიბილწესა, რ. ქმნეს, 2 კორ. 12,21; რ. მომცა მე უფალმან, 2 კორ. 13,10; რ. სხუა არარაჲ არს, გალ. 1,7; რ. იყო ჩემ თანა, გალ. 2,3Ⴂ; რ. მოცემულ იყო ჩემდა, გალ. 2,9ႢႭႧႡႦ; რ. არს ქრისტჱ, გალ. 3,16; რ. იყო შჯული, გალ. 3,17CD; რ. აღთქუმულ არს, გალ. 3,19ႧCD; რ. არს აგარ, გალ. 4.24; რ. არს დედაჲ ჩუენი, გალ. 4,26; ცხად არიან საქმენი ჴორცთანი, რ. არიან, გალ. 5,19; სიყუარული იგი, რ. გაქუს, ეფეს. 1,15; რ. ქმნა ქრისტჱს თანა, ეფეს. 1,20; რ. სახელ-დებულ არს, ეფეს. 1,21; რ. მოცემულ არს ჩემდა, ეფეს. 3,2; რ. ნათესავსა სხუასა არა გამოეცხადა, ეფეს. 3,5; რ. არს თქუენთ:ჳს, ეფეს. 3.13; რ. არს თავ მისა ქრისტჱ, ეფეს. 4,15; რ. არს მათ თანა, ეფეს. 4,18; რ. არა ჯერ-არს, ეფეს. 5,4; რ. არს კერპთ-მსახური, ეფეს. 5,5; რ. ფარულად იქმნების, ეფეს. 5,12; რ. არს მცნებაჲ პირველი, ეფეს. 6,2; რ. არს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ეფეს. 6,17; რ. იხილეთ ჩემ თანა, ფილიპ. 1,30; რ. აღემატების სახულად თქუენდა, ფილიპ. 4,17Ⴆ; რ. განმზადებულ არს თქუენთჳს, კოლ. 1,5; რ. არს ეკლესიაჲ, კოლ. 1.24; რ. არს ქრისტჱ თქუენ თანა, კოლ. 1,27; რ. (+იგი Ⴄ) იყო პანტაკრად ჩუენდა, კოლ. 2,14Ⴂ; რ. არს კერპთ-მსახურებაჲ, კოლ. 3,5; რ. მიიღე უფლისა მიერ, კოლ. 4,17Ⴇ; რ. აღადგინა მკუდრეთით, 1 თეს. 1,10Ⴍ; რ. გ:ჳხარის თქუენთ:ჳს, 1 თეს. 3,9; რ. დაშთომილ ვიყვენით, 1 თეს. 4,15ႤႢႧႡႦD; რ. დაშთომილ ვიყოფებოდით, 1 თეს. 4,17Ⴀ; რ. თავს-იდებთ, 2 თეს. 1,4ႤႢႧ; რ. არს სასწაული, 2 თეს. 3,17; რ. არს მკუფჱ მშ:ჳდობისაჲ, ებრ. 7,2; მსგავსად შჯულისა რ. შეიწირვოდეს მსხუერპლნი, ებრ. 8,4; რ. გიჩუენე, ებრ. 8.5Ⴍ; კუერთხი იგი აჰრონისი, რ. განედლდა, ებრ. 9,4; რ. მსხუერპლნი შეიწირვოდეს, ებრ. 9.9B; რ. ეპკურებოდა შეგინებულთა მათ, ებრ.

* გამოცემაშია: „რკინისითა", რაც კორექტ. შეცდომაა. შდრ. „რკინისათა", ႢႭ.

9,13ႢႪႭ; რ. გამცნო თქუენ ღმერთმან, ებრ. 9,20; რ.
აღუთქუა მათ, ებრ. 10,16ႡCD; რ. არს სარწმუნოებით, 1
ტიმ. 1,4; რ. (+იგი ႢႤ) არიან ჳმენეოს და ალექსან-
დროს, 1 ტიმ. 1,20CD; რ. არს ეკლესიაჲ, 1 ტიმ. 3,15;
რ. ღმერთმან დაჰბადნა, 1 ტიმ. 4,3Ⴍ; რ. არს მაცხოვარი
ყოველთა კაცთაჲ, 1 ტიმ. 4,10; რ. არს ფრიგჳასა დე-
დაქალაქი, 1 ტიმ. (დასასრ.); რ. დაემკჳდროს... ლჳდი-
აის თანა, 2 ტიმ. 1,5Ⴍ; რ. არს შენ თანა, 2 ტიმ. 1,6;
რ. გამოცხადნა აწ, 2 ტიმ. 1,10ႤC; რ. ჩემგან გესმნეს, 2
ტიმ. 1,13; რ. არიან ფჳგელოს და ერმოგენე, 2 ტიმ.
1,15; რ. მყვეს, იქვე ႤႦ; რ. (+იგი ႪႤ) არიან ჳმენეოს
და ფილიტოს, 2 ტიმ. 2,17CD; რ. შემძლებელ არიან, 2
ტიმ. 3,15Ⴍ; რ. მომცეს მე უფალმან, 2 ტიმ. 4,8Ⴄ; რ.
დაუტევე ტროადას, 2 ტიმ. 4,13; რ. არს ღმრთის მსა-
ხურებისაჲ, ტიტე 1,1; რ. ვქმნენით ჩუენ, ტიტე 3,5; რ.
არს მაკედონიაჲსაჲ, ტიტე (დასასრ.); რ. გაქუს უფლისა
მიმართ, ფილემ. 1,5; რ. არს ჩუენ შორის, ფილემ. 1,6;
რ. (+იგი ႪႭ) აღუთქუა ღმერთმან მოყუარეთა მისთა,
იაკ. 2,5; რ. წოდებულ არს თქუენ ზედა, იაკ. 2,7; რ.
შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, 1 პეტ. 2,7; რ. არს წინაშე
ღმრთისა პატიოსან, 1 პეტ. 3,4; რ. არს ბაბილონს შინა,
1 პეტ. 5,13; რ. კეთილად ჰყოთ, 2 პეტ. 1,19; რ. გაქუნ-
და დასაბამითგან, 1 იოვ. 2,7; ესე იგი არს ანტექრის-
ტჱსთჳს რ. გასმიეს, 1 იოვ. 4,3; რ. წამა ღმერთმან ძისა
თჳსისათჳს, 1 იოვ. 5,10; რ. ვითხოვეთ მისგან, 1 იოვ.
5,15; რ. ურჩულოებდეს, იუდა 1,15ႤႪ; რ. მესმა პირველ,
გამოცხ. 4,1; რ. არიან შჳდნი იგი სულნი ღმრთისანი,
გამოცხ. 5,6; რ. არიან ლოცვანი წმიდათანი, გამოცხ.
5,8; წამებისათჳს კრავისა მის, რ. აქუნდა, გამოცხ. 6,9;
რ. არს შორის საყდრისა, გამოცხ. 7,17; რ. არს წინაშე
ღმრთისა, გამოცხ. 9,13; რ. არს მშჳლდი ცისაჲ, გა-
მოცხ. 10,1; მჴეცი იგი, რ. ვიხილე, გამოცხ. 13,2; რ.
მიეცნეს მას ქმნად, გამოცხ. 13,14; რ. არა ქმნულ არს,
გამოცხ. 16,18; რ. იხილე, გამოცხ. 17,8; 17,18; რ. იხი-
ლენ, გამოცხ. 17,12; 17,15; 17,16; ბარძიმსა შინა მისსა,
რ. გიწდია, გამოცხ. 18,6; რ. არავინ უწყის, გამოცხ.
19,12C; რ. არს ეშმაკი, გამოცხ. 20,2; რ. არს ცხორე-
ბისაჲ, გამოცხ. 20,12; რ. არს სიკუდილი იგი მეორჱ,
გამოცხ. 21,8; რ. არს სახელები ძეთა ისრაჱლისათაჲ,
გამოცხ. 21,12; რ. არს ანგელოზისაჲ, გამოცხ. 21,17; რ.
წერილ არიან ამას წიგნსა, გამოცხ. 22,18; 22,19.

რომელ-ესე ვართ ჩუენ, საქმე 10,41; რ. გამოჩნდა
აწ წიგნებითა, ჰრომ. 16,25; რ. ჩუენცა გუევნების, 2
კორ. 1,6; რ. ვიტყჳ, 2 კორ. 11,17Ⴍ; რ. აწ ცხოველ ვარ
ჴორცითა, გალ. 2,20CD; რ. არს მცნებაჲ პირველი,
ეფეს. 6,2CD; რ. აწ მიგეთხრა თქუენ, 1 პეტ. 1,12; რ.
არს არა გარეშჱთა მით განთხზვითა თმისაჲთა, 1 პეტ.
3,3.

რომელ-ეგე თქუენ ხართ, 1 კორ. 3,17; რ. გაქუს
ღმრთისაგან, 1 კორ. 6,19; რ. აღასრულებს ადგილსა მას
უცბებისასა, 1 კორ. 14,16Ⴄ; რ. ჰურიაჲ ხარ, გალ. 2,14;
რ. მიიწია თქუენდა, კოლ. 1,6; რ. არს შენ თანა მადლი,
1 ტიმ. 4,14ႤCႤ; რ. არს შენ თანა სარწმუნოებაჲ, 2
ტიმ. 1,5; რ. მის მიერ მორწმუნენი ხართ ღმრთისანი, 1
პეტ. 1,21; რ. იქმ ძმათა მიმართ, 3 იოვ. 1,5; იჰყარ, რ.
გაქუს, გამოცხ. 3,11.

რომელ-იგი მამამან დადვა, საქმე 1,7; რ. ქმნა მის
მიერ ღმერთმან, საქმე 2,22; რ. ღმერთმან აღადგინა,
საქმე 2,24; 10,40; 13,37; რ. მაქუს, საქმე 3,6; რ. იქმნა
მის ზედა, საქმე 3,10; რ. თქუენ მიეცით, საქმე 3,13; რ.
ალუთქუა ღმერთმან, საქმე 3,18; რ. ჯერ-არს შეწ-
ყნარებად, საქმე 3,21; რ. აღუთქუა ღმერთმან მამათა
თქუენთა, საქმე 3,25; რ. თქუენ ჯუარს-აცუთ, რ. ღმერ-
თმან აღადგინა მკუდრეთით, საქმე 4,10; რ. იყო წვალე-
ბაჲ სადუკეველთაჲ, საქმე 5,17; რ. აენებდა მოყუასსა,
საქმე 7,27; რ. ეჩუენა მაყულოვანსა მას, საქმე 7,35; რ.
იქმნებოდა, საქმე 8,13; რ. მისრულ იყო თაყუანის-ცემად,
საქმე 8,27; რ. გეჩუენა შენ გზასა მას, საქმე 9,17; რ.
მოსრვიდა იერუსალჱმს შინა, საქმე 9,21; რ. იწყო გა-
ლილეაჲთგან, საქმე 10,37; რ. იყო დღეთა მათ კლავდის
კეისრისათა, საქმე 11,28; რ. იყო ანგელოზისა მისგან,
საქმე 12,9; რ. შევიდოდა ქალაქად, საქმე 12,10; რ. იყო
ძუძუს მტჱ, საქმე 13,1; რ. ეჩუენა... მათ, საქმე 13,31; რ.
აღთქუმულ იყო მამათა მათ თქუენთა, საქმე 13,32; რ.
თქუენ არა გრწმენეს, საქმე 13,41C; რ. ერთეე განეყენა
მათგან, საქმე 15,38; რ. არა იცით, საქმე 17,23; რ.
თქუა, საქმე 20,38; რ. ქმნა ღმერთმან, საქმე 21,19; რ.
აღუთქუა წინაისწარმეტყუელთა თჳსთა მიერ, ჰრომ.
1,2; რ. იშვა თესლისაგან დავითისა, ჰრომ. 1,3ႢႪ; რ. გა-
მოჩნდა ძედ ღმრთისა, ჰრომ. 1,4; რ. არს კურთხეულ
უკუნისამდე, ჰრომ. 1,25; რ. განჰმზადა ღმერთმან,
ჰრომ. 3,25; რ. არა იქმნ, ჰრომ. 4,5ႢႪႪ; რ. მოცემულ
არს ჩუენდა, ჰრომ. 5,5; რ. არს სახჱ მერმეთა მათ ჟამ-
თაჲ, ჰრომ. 5,14; რ. მომკუდარ არს, ჰრომ. 6,7ႢႪ; რ.
მოკუდა, ჰრომ. 6,10ႢႪ; 8,34; არა რ. მნებავს, ჰრომ.
7,15ႢႪ; რ. არა მნებავს, ჰრომ. 7,16ႢႪ; რ. დამკჳდრებულ
არს ჩემ თანა ცოდვაჲ, ჰრომ. 7,17; არა რ. მნებაეს კე-
თილი, ჰრომ. 7,19; უკუეთუ რ. არა მნებავს და მას
ვჰყოფ, ჰრომ. 7,20ႢႪ; რ. არს ასოთა შინა ჩემთა, ჰრომ.
7,23; რ. დამკჳდრებულ არს სული მისი, ჰრომ. 8,11; რ.
გამომეძიებელ არს გულისაჲ, ჰრომ. 8,27ႢႪ; რ. არს
ღმერთი ყოველთა ზედა, ჰრომ. 9,5ႤႨႨ; რ. ... განმზადნა
სადიდებელად, ჰრომ. 9,23ႤႪ; რ. არა ჰრწმენა, ჰრომ.
10,14; რ. არა ზრახავს დღესა მას... რ. ჭამს... რ. არა
ჭამს, ჰრომ. 14,6; გარნა თუ რ. შე-ვინმე-ჰრაცხოს შეგი-
ნებულად, ჰრომ. 14,14; რ. შემძლებელ არს თქუენდა
დამტკიცებად, ჰრომ. 14,24; რ. აღდგომად არს მთავრად
წარმართთა, ჰრომ. 15,12; რ. არა ქმნა ქრისტემან, ჰრომ.
15,18ႢႪႤ; რ. არს მსახური ეკლესიაჲსა მის კენქრელთაჲ-
სა, ჰრომ. 16,1ႢႪႤႦ; რ. არს პირველი ნაყოფი ასიაჲსაჲ,
ჰრომ. 16,5; რ. ფრიად დაშურა თქუენდა მომართ, ჰრომ.
16,6; რ. თქუენ გისწავიეს, ჰრომ. 16,17ႢႪ; რ. შემძლე-
ბელ არს განმტკიცებად თქუენდა, ჰრომ. 16,24; რ. იქა-
დოდის, 1 კორ. 1,31ႢႪ; 2 კორ. 10,17; რ. გამოაჩინა
ღმერთმან, 1 კორ. 2,7; რ. არავინ მთავართაგანმან...
იცნა, 1 კორ. 2,8; რ. განუმზადა ღმერთმან მოყუარეთა
თჳსთა, 1 კორ. 2,9ႤႪ; რ. დადებულ არს, 1 კორ. 3,11;
რ. (-იგი CD) აღაშჱნა, 1 კორ. 3,14; რ. ლეწავნ, 1 კორ.
9,10; რ. საგონებელ არს ასოჲ გუამისაჲ მის უძლუ-
რჱს, 1 კორ. 12,22; რ. გუგონიეს არა-პატივოსან გუამი-
საჲ მის, 1 კორ. 12,23; რ. მეტყოდის მე, 1 კორ. 14,11;
რ. გახარე თქუენ, 1 კორ. 15,1; რ. დასთესი, 1 კორ.
15,37; რ. შეიქმნების მოთმინებითა მით ვნებათაჲთა, 2
კორ. 1,6; რ. შეგუემთხჳა ასიას შინა, 2 კორ. 1,8; რ.
შეწუხებულ იყოს ჩემ მიერ, 2 კორ. 2,2; რ. არს ხატი
ღმრთისა უხილავისაჲ, 2 კორ. 4,4; რ. მათთჳს მოკუდა,

2 კორ. 5,15; რ. მოცემულ არს ეკლესიათა, 2 კორ. 8,1; აღსრულებაჲ იგი მისგან, რ. აქუს, 2 კორ. 8,11; არა რ. არა აქუს, 2 კორ. 8,12; რ. შეიქმნების ჩუენ მიერ, 2 კორ. 9,11; რ. განგჳყო ჩუენ ღმერთმან, 2 კორ. 10,13; არა რ. თავსა თჳსსა ეწამების, 2 კორ. 10,18; უკუეთუ რ. მოვიდეს, 2 კორ. 11,4; რ. არს კურთხეულ უკუნისამდე, 2 კორ. 11,31; ნუუკუე რ. მივავლინე თქუენდა, 2 კორ. 12,17; რ. ჩემ მიერ იტყჳს ქრისტჱ, 2 კორ. 13,3Ⴂ; რ. გახარე თქუენ, გალ. 1,8; რ. ჩუენ გახარეთ, გალ. 1,9; რ. (-იგი Ⴍ) გეხარა თქუენ ჩემ მიერ, გალ. 1,11; რ. მაშინ გუდევნიდა ჩუენ, გალ. 1,23; რ. ოდესმე ტყუენვიდა, იქავე CႢႢ; რ. პურიაჲ ხარ, გალ. 2,14Ⴂ; უკუეთუ რ. დავარღჳე, გალ. 2,18; რ. არს იგავად, გალ. 4,24; რ. აღგძრავს თქუენ, გალ. 5,10; რ. მოგუმადლა ჩუენ საყუარელისა მის მიერ, ეფეს. 1,6; რ. გარდამატა ჩუენდა მომართ, ეფეს. 1,8; რ. წინაჲსწარვე განაჩინა მას შინა, ეფეს. 1,9; რ. თქუენ გესმა სიტყუაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ, ეფეს. 1,13; რ. არს წინდი მკჳდრობისა ჩუენისაჲ, ეფეს. 1,14; რ. (-იგი D) არს გუამი მისი, ეფეს. 1,23; რ. აწ იქმს ნაშობთა მათ შორის ურჩებისათა, ეფეს. 2,2; რ.
განჰმზადა ღმერთმან, ეფეს. 2,10; რ. ქმნა ქრისტე იესუს მიერ, ეფეს. 3,11; რ. არს დიდება თქუენდა, ეფეს. 3,13; რ. შემძლებელ არს უფროჲს ყოველისა ყოფად უმეტჱს, ეფეს. 3,20ႡႢ; რ. გარდამოჴდა, იგივე არს, რ. აღმაღლდა, ეფეს. 4,10; რ. მივავლინე თქუენდა, ეფეს. 6,22ႡႢ; რ. არს მათა სახჱ წარწყმედისაჲ, ფილიპ. 1,28; რ. ხატი ღმრთისაჲ იყო, ფილიპ. 2,6ႡႢႨ; რ. წინაჲსწარ გესმა სიტყუასა მას შინა, კოლ. 1,5; რ. მიიწია თქუენდა, კოლ. 1,6ႢCႨႡ; რ. არს სარწმუნოჲ... მსახური ქრისტჱსი, კოლ. 1,7; რ. არს ხატი ღმრთისა უხილავისაჲ, კოლ. 1,15; რ. არს დასაბამი, კოლ. 1,18ႩႢ; სასოებისა მისგან სახარებისა, რ. გესმა, კოლ. 1,23; რ. არს თავი ყოველისა მთავრობისა, კოლ. 2,10ႨႹႡ; რ. არს სახჱ მერმეთაჲ მათ, კოლ. 2,17; რ. იგი არა იხილა, კოლ. 2,18; რ. არს ყოველივე განსარყუნელად, კოლ. 2,22; რ. არს, კოლ. 2,23; რ. არს სიმტკიცჱ სრულებისაჲ, კოლ. 3,14; რ. მაენებელ იყოს, კოლ. 3,25; რ. მივავლინე თქუენდა ამისთჳს, კოლ. 4,8; ონისიმჱთურთ..., რ. არს თქუენგანი, კოლ. 4,9; რ. არს გამომცდელი გულთა ჩუენთაჲ, 1 თეს. 2,4D; რ. დაგისწავიეს, 2 თეს. 2,6; რ. აღჴოცოს უფალმან, 2 თეს. 2,8; რამეთუ რ. გამცენით, 2 თეს. 3,4; რ. ისწავა ჩუენგან, 2 თეს. 3,6; რ. დაადგინა მკჳდრად ყოველთა, ებრ. 1,2ႡႩႢ; რ. იყო ბრწყინვალებაჲ დიდებისაჲ, ებრ. 1,3ႩႢႨ; რ. ითქუა სიტყუაჲ, ებრ. 2,2; რ. თქჳს, ებრ. 3,15; რამეთუ რ. შევიდა განსასუენებელსა მისსა, ებრ. 4,10; რ. ეტყოდა მას, ებრ. 5,5; რ. შჯულისა შემდგომად იყო, ებრ. 7,28; რ. ... აღთქუმასა ზედა შჯულ-დებულ არს, ებრ. 8,6; რ. აღუთქუ მამათა მათთა, ებრ. 8,9; რ. შეწირის თავისა თჳსისათჳს, ებრ. 9,7; რ. იგავი იყო ჟამისა მის მოწევნადისაჲ, ებრ. 9,9; რ. შჯულისა მისებრ შეიწირვოდეს, ებრ. 10,8; რ. განგჳახლა ჩუენ გზაჲ ახალი, ებრ. 10,20; რ. ვიეთმე ესმა, 12,19ႩႢႭ; კმა-იყავნ, რ. გაქუნდეს, ებრ. 13,5; რ. ვიეთმე განიშორვეს, 1 ტიმ. 1,19; რ. შეჰგავს ღმრთისა. 1 ტიმ. 2,10ႩႢ; რ. არს შენ თანა მადლი, 1 ტიმ. 4,14; რ.
აჩუენოს ნეტარმან მან, 1 ტიმ. 6,15; რ. არს შენ თანა... სარწმუნოებაჲ, 2 ტიმ. 1,5Ⴂ; რ. აღგჳთქუა... ღმრთმან, ტიტე 1,2; რ. გამოჩნდა... სიტყუაჲ იგი მისი, ტიტე 1,3; რ. არა ჯერ-არს, ტიტე 1,11Ⴂ; რ. მოჰფინა ჩუენ ზედა, ტიტე 3,6; რ. ეპისკოპოსად დადგინებულ იყო ტიტე (დასასრ.); რ. (-იგი C) აღუთქუა მოყუარეთა თჳსთა, იაკ. 1,12; რ. განიცადებოდის, იაკ. 1,13C; რ. თუალ-უხუავად მსაჯული არს, 1 პეტ. 1,17; რ. აღადგინა მკუდრეთით, 1 პეტ. 1,21ႩႢ; რ. არს მარჯუენით ღმრთისა, 1 პეტ. 3,22ႩႢ; რ. განმზადებულ არს განმჯად ცხოველთა, 1 პეტ. 4,5; რ. ვინმე იტყოდის, 1 პეტ. 4,11; რ. იღუწის თქუენთჳს, 1 პეტ. 5,7; რ. არა იციან, 2 პეტ. 2,12; რ. არიან ძნიად საცნაურ რაჲმე, 2 პეტ. 3,16; რ. გესმა პირველითგან, 1 იოვ. 2,24; რ. მან აღმითქუა ჩუენ ცხორებაჲ საუკუნოჲ, 1 იოვ. 2,25; ისმინოს ჩუენი, რ. ვითხოვოთ, 1 იოვ. 5,15; რ. არა იციან გონებით, იუდა 1,10; რ. მოსცა მას ღმერთმან ჩუენებად მონათა მისთა, გამოცხ. 1,1; რ. გამოვიდოდეს პირველთაგან მათთა, გამოცხ. 9,18.

რომელ-რაჲ ქმნა სოფელსა მას პურიასტანისასა, საქმე 10,39.

საქმესა მას, რომელცა აღასრულეს, საქმე 14,26.

მოძღურებაჲ ესე, რომელცა-ეგე გისწავიეს, 2 თეს. 2,15.

რომელცა-იგი შემოიღეს მამათა ჩუენთა, საქმე 7,45ႩႢႭ; რ. მოკლეს დამოკიდებითა ძელსა მას, საქმე 10,39; რ. ყვეს, საქმე 11,30; რ. თჳთ განეღო მათ, საქმე 12,10; რ. მიგეც თქუენ, 1 კორ. 11,23; რ. მიგიღებიეს, 1 კორ. 15,1; პირველად რ. მოვიღე, 1 კორ. 15,3; რ. ვისწრაფეთ ყოფად, გალ. 2,10; რ. ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 2,5; რ. ისწავეთ და მიიღეთ, ფილიპ. 4,9; რ. შეწევნასა აჩუენებს, 1 თეს. 2,13.

რომელი გესმა ჩემგან, საქმე 1,4; რ. აღმაღლდა თქუენგან ზეცად, საქმე 1,11; რ. არს მახლობელ იერუსალჱმსა, საქმე 1,12; რ. (+იგი ႩႢႭ) წინაჲსწარ თქუა... რ. წინამძღუარ ექმნა შემპყრობელთა იესუსთა, საქმე 1,16; რ. შემოვიდა, საქმე 1,21; რ. (+ცა ႩႢႭ) გამოირჩიე ამათ ორთაგანი ერთი, საქმე 1,24; რ. თქუენ ჯუარს-აცუთ, საქმე 2,36; 4,10ႢႭ; რ. მაქუს, საქმე 3,6ႩႢႭ; რ. თქუენ მიეცით, საქმე 3,13ႩႢႭ; რ. (+იგი G) ღმერთმან აღადგინა, საქმე 3,15; რ. შეურაცხ იქმნა..., რ. იქმნა თავ საკიდურთა, საქმე 4,11; რ. გამოითარგმანების ძჱ ნუგეშინის-ცემისაჲ, საქმე 4,36; რ. მე გიჩუენო შენ, საქმე 7,3; რ. მოიგო აბრაჰამ, საქმე 7,16; რ. იზარდებოდა სამ თთუე, საქმე 7,20; რ. არს ეგჳპტეს შინა, საქმე 7,34; რ. უარ-ყვეს, საქმე 7,35; რ. ეჩუენა მაყულოანსა მას შინა, იქავე ႩႢႭ; რ. იყო მამათა ჩუენთა თანა... რ. იხილა მან, საქმე 7,44; რ. (+იგი Ⴉ) შთავალს იერუსალჱმით, საქმე 8,26; რ. იყო ყოველსა ზედა ფასსა მისსა, საქმე 8,27; რ. შევიდა, საქმე 9,12ႢႭ; რ. გეჩუენა შენ გზასა მას, საქმე 9,17DႢႭ; რ. (+იგი D) მოსრვიდა იერუსალჱმს შინა, საქმე 9,21C; რ. იყო განრღუეულ, საქმე 9,33; რ. გამოითარგმანების ქურციკ, საქმე 9,36; რ. (+იგი G) ვითარცა მივიდა, საქმე 9,39ႢႨႨ; რ. ეტყოდა მას, საქმე 10,7; რ. ეჩუენა მას, საქმე 10,17; რ. წამებულ არს ყოვლისაგან ნათესავისა პურიათაჲსა, საქმე 10,22; რ. მოვიდეს და გეტყოდის შენ, საქმე 10,32; რ. მოუვლინა ძეთა ისრაჱლისათა, საქმე 10,36; რ. იყო ყოველსა მას ზედა პურიასტანსა, საქმე 10,37DႢႭ; რ. ღმერთმან წმიდა ყო, საქმე 11,9ႢႭ; რ. იყო სტეფანჱს ზედა, საქმე 11,19; რ. (+იგი Ⴉ) შევიდოდა ქალაქად, საქმე 12,10ႢႭ; რ. იყო სასუენე-

ბელსა ზედა მეფისასა, საქმე 12,20ႢႪႭ; რ. ეძიებს შემდგომსა მას უპატიონისასა გარემოქცეულად, საქმე 13,8; რ. მისთჳს წერილ იყო, საქმე 13,29ႢႪႭ; რ. (+იგი FGH) ღმერთმან აღადგინა, საქმე 13,37EI; რ. (+იგი CႪႭ) თქუენ არა გრწმენეს, საქმე 13,41; რ. ეწამებოდა მათ, საქმე 14,3; რ. იწამებოდა ლჳსტრელთაგან, საქმე 16,2; რ. არა ჯერ-არს ჩუენდა თავს-დებად, საქმე 16,21ႡႪႪႭ; რ. მოსცემს ყოველთა ცხოვრებასა, საქმე 17,25; რ. განაჩინა სარწმუნოებასა, საქმე 17,31; რ. მივიდა, საქმე 18,27; რ. მოვიღე უფლისაგან, საქმე 20,24; რ. არა გიოხარ თქუენ, საქმე 20,27F; რ. მოიგო სისხლითა თჳსითა, საქმე 20,28; რ. შემძლებელ არს აღშენებად, საქმე 20,32; ესრეთ რ. (+იგი ႡႪ) შურებოდის, საქმე 20,35; რ. წიაღვიდოდა ფინიკედ, საქმე 21,2; რ. ადგილისა ამისთჳს ძჳრსა ზრახავს, საქმე 21,28; რ. მეტყოდა მე, საქმე 22,9ႢႪႭ; რ. ბრძანებულ არს შენდა ყოფად, საქმე 22,10; რ. მივსცემდ საპყრობილედ, საქმე 22,19; რ. დგა მუნ, საქმე 22,25; რ. იქმნების ნათესავსა ამას შინა, საქმე 24,3G; რ. ჰყოფდა შფოთსა, საქმე 24,5; რ. შეცა-ვიპყართ, საქმე 24,6; რ. წინაწარმეტყუელთა წერილ არს, საქმე 24,14; სიყრმითგან პირველ რ. იყო ნათესავსა შინა ჩემსა იერუსალჱმს, საქმე 26,4ႡႪ; რ. იყო ღმრთისა მიერ, საქმე 26,6ႡႪႪႭ; რ. სასოებისათჳს ვიბრალები ჰურიათაგან, საქმე 26,7F; რ. მიმავალ იყო ადგილთა მათ ასიასათა, საქმე 27,2; რ. მივიდოდა იტალიად, საქმე 27,6; რ. ჰხედვიდა ჩრდილოდ, საქმე 27,12; რ. აღიღეს, საქმე 27,17; წჳმისა მისგან და ყინელისა, რ. იყო, საქმე 28,2ႡႪႪႭ; რ. ზღუასა ღათუ განერა, საქმე 28,4; რ. ჯერ-უჩნ საცთურისა მათისაჲ, ჰრომ. 1,27; რ. შჯი ესევითარისა მოქმედთა მათ, ჰრომ. 2,3CD; რ. ჰქადაგებ არა-პარვასა... რ. იტყჳ არა-მრუშებასა, ჰრომ. 2,22; რ. შჯულითა იქადი, ჰრომ. 2,23; არა რ. (+იგი ႡႪႢCD) ცხადად ჰურია არს, არცა რ. ცხადად ჴორცითა წინადაცუეთილ, ჰრომ. 2,28; რ. ფარულად ჰურია არს, ჰრომ. 2,29; რ. მიეცა ცოდვათა ჩუენთათჳს, ჰრომ. 4,25; რ. (+იგი CD) მომკუდარ არს, ჰრომ. 6,7; რ. (+იგი ႡႪႪCD) ცხოველ არს, ჰრომ. 6,10; რ. იყო საცხორებელად, ჰრომ. 7,10; რ. იქმნა ჩემდა სიკუდილ, ჰრომ. 7,13CD; არა რ. (+იგი CD) მნებავს, მას ვიქმ, არამედ რ. (+იგი CD) მძულს, ჰრომ. 7,15; რ. (+იგი CD) არა მნებავს, ჰრომ. 7,16; რ. (+იგი ႡႪCD) არა მნებავს ბოროტი, ჰრომ. 7,19; რ. (+იგი ႪCD) არა მნებავს და მას ვჰყოფ, ჰრომ. 7,20; რ. უძლურ იყო ჴორცთა მათგან, ჰრომ. 8,3; რ. გამოჩინებად არს ჩუენდა, ჰრომ. 8,18D; რ. მოკუდა, ჰრომ. 8,34CD; რ. ზის მარჯუენით ღმრთისა, ჰრომ. 8,34; არცა რ. (+იგი CD) რბის, არამედ რ. ეწყალის ღმერთსა, ჰრომ. 9,16; აწ უკუე რ. (+იგი Ⴊ) ჰნებავნ, შეიწყალის, და რ. ჰნებავნ, განაფიცხის, ჰრომ. 9,18; რ. სიტყუას-უგებ ღმერთსა, ჰრომ. 9,20; რ. განამდიდრებს ყოველთა, ჰრომ. 10,12; რ. (+იგი CD) წინაისწარ იცნა, ჰრომ. 11,2; რ. მოცემულ არს ჩემდა, ჰრომ. 12,3CD; რ. ჯერ-არს ბრძნობად, იქვე D; გინა რ. ჰმსახურებდეს, ჰრომ. 12,7; გინა რ. ასწავებდეს, იქვე CႢႦ; გინა რ. ნუგეშინის-სცემდეს... რ. მისცემდეს... რ. ზედაადგრებოდის... რ. სწყალობდეს, ჰრომ. 12,8; რ. აღგებოდის ჴელმწიფებასა მას, ჰრომ. 13,2; რ. წინა-აღუდგა ჴელმწიფებასა, იქვე D; რ. განიკითხავ სხჳსა მონასა, ჰრომ. 14,4; რ. არა ზრახავს დღესა მას, ჰრომ. 14,6ႡႪႢCD; რ. ჭამს..., რ. არა ჭამს, იქვე CD; რ. ამას შინა ჰმონებდეს ქრისტესა, ჰრომ. 14,18; რ. იჭჳთ ჭამდეს, ჰრომ. 14,20; რ. (+იგი ႢႹႦD) ორგულებდეს..., რ. არა სარწმუნოებით არს, ჰრომ 14,23; რ. გამოჩნდა აწ წიგნთაგან, ჰრომ. 14,25; რ. მოცემულ არს ჩემდა, ჰრომ. 15,15CD; რ. (+იგი CD) არა ქმნა ქრისტემან, ჰრომ. 15,18; რ. ფრიად დაშურა უფლისა მიმართ, ჰრომ. 16,12; რ. (+იგი Ⴂ) თქუენ გისწავიეს, ჰრომ. 16,17; რ. შემძლებელ არს დამტკიცებად, ჰრომ. 16,24Ⴂ; რ. გამოცხადნა აწინდელთა ამათ ჟამთა, ჰრომ. 16,25Ⴂ; რ. იყო კენქრეელთა ეკლესიისაჲ, ჰრომ. (დასასრ.); რ. არს კორინთეს შინა, 1 კორ. 1,2C; რ. (+იგი ႢCD) იქმნა ჩუენდა სიბრძნე ღმრთისა მიერ, 1 კორ. 1,30; რ. თუალმან არა იხილა... რ. (+იგი ႢႨ) განუმზადა ღმერთმან მოყუარეთა თჳსთა, 1 კორ. 2,9; რ. არს მის თანა, 1 კორ. 2,11ႪႢCD; რ. მოცემულ არს ჩემდა, 1 კორ. 3,10Ⴂ; რ. (+იგი ႹႦD) დადებულ არს, 1 კორ. 3,11Ⴊ; რ. არა მიგიღებიეს, 1 კორ. 4,7CD; რ. შეეყოს მეძავსა, 1 კორ. 6,16; რ. შეეყოს უფალსა, 1 კორ. 6,17; რ. ქმნეს კაცმან..., რ. ისიძვიდეს, 1 კორ. 6,18; რ. უფლისა მიერ იჩინოს მონაჲ..., რ. იჩინა, 1 კორ. 7,22; რ. უნდეს, ყავნ, 1 კორ. 7,36CD; რ. ჰგონებდეს დგომასა, 1 კორ. 10,12; რ. ვაკურთხით, 1 კორ. 10,16; რ. სამზარეულოს ისყიდებოდის, 1 კორ. 10,25; რ. ილოცვიდეს, 1 კორ. 11,4; 11,5; რ. ჭამდეს პურსა ამას, 1 კორ. 11,27; რ. არაღირსად ჭამდეს, 1 კორ. 11,29; რ. შეიქმს ყოველთა მიმართ, 1 კორ. 12,6; რ. ოხრინ, 1 კორ. 13,1ႢCD; რ. ჴმობედ, იქვე CD; რ. იტყჳნ ენითა..., რ. წინაისწარმეტყუელებნ, 1 კორ. 14,4; უფროის არს რ. წინაისწარმეტყუელებდეს, ვიდრელა რ. იტყოდის ენითა, 1 კორ. 14,5; ამისთჳს რ. იტყოდის ენასა, 1 კორ. 14,13; რ. (+იგი Ⴂ) გახარე თქუენ, 1 კორ. 15,1CD; რ. სიტყუაჲ გახარე თქუენ, 1 კორ. 15,2; რ. არა ვარ ღირს წოდებად მოციქულად, 1 კორ. 15,9; რ. ჩემდა მომართ იყო, 1 კორ. 15,10CD; რ. იყო ჩემ თანა, იქვე; რ. (+იგი Ⴂ) არა აღადგინა, 1 კორ. 15,15CD; რ. მაქუს ქრისტე იესუს მიერ, 1 კორ. 15,31ႡႪ; რ. ნუგეშინის-მცემს ჩუენ, 2 კორ. 1,4; რ. იყო თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 1,18CD; რ. ჩუენ მიერ... იქადაგა, 2 კორ. 1,19; რ. იმსახურა ჩუენ მიერ, 2 კორ. 3,3; რ. გან-ლა-ქარვებად იყო, 2 კორ. 3,7; რ. (+იგი ႢႹႨD) ჰგიეს დიდებით, 2 კორ. 3,11; რ. იმსახურების ჩუენ მიერ, 2 კორ. 8,19; 8,20; რ. გამოვიცადეთ მრავალსა შინა, 2 კორ. 8,22; რ. სთესვიდეს კურთხევით, 2 კორ. 9,6; რ. (+ესე CD) ... მდაბალ თქუენ შორის [ვარ], 2 კორ. 10,1; რ. აღმაღლებულ არს მეცნიერებასა ზედა ღმრთისასა, 2 კორ. 10,5; რ. მომცა ჩუენ უფალმან, 2 კორ. 10,8; არა რ. თავსა თჳსსა ეწამოს, 2 კორ. 10,18Ⴍ; რ. ჩუენ არა ვქადაგეთ..., რ. არა მიიღეთ..., რ. არა შეიწყნარეთ, 2 კორ. 11,4; რ. არა გიქადაგეთ..., რ. არღა მიგელო..., რ. არა შეგიწყნარა, იქვე ႢႦ; რ. მოიწევის ჩემ ზედა, 2 კორ. 11,28; რ. არა ჯერ-არს კაცთა სიტყუად, 2 კორ. 12,4; რ. (+იგი CD) იყო ჩემ თანა, გალ. 2,3; რ. მაქუს ქრისტე იესუს მიერ, გალ. 2,4; რ. შეეწია პეტრეს, გალ. 2,8; რ. მოცემულ იყო ჩემდა, გალ. 2,9; რ. არა დაადგრეს, გალ. 3,10; რ. დამოკიდებულ იყო ძელსა, გალ. 3,13; რ. ... იყო შჯული, გალ. 3,17; რ. აღთქუმულ არს, გალ. 3,19; რ. შემძლებელ იყო ცხოვრებად, გალ. 3,21; რ. მოვიდა, გალ. 4,4; რ. არა შობდ, გალ. 4,27; რ. სახელ-დებულ

არს. ეფეს. 1,21I•; რ. მოცემულ არს ჩემდა, ეფეს. 3,2Ղ; რ. ნათესავსა სხუასა არა გამოეცხადა, ეფეს. 3,5CD; რ. ყოველთა ზედა არს, ეფეს. 4,6; რ. (+იგი ᒣ) გარდამოჴდა, იგივე არს, რ. (+იგი Գᒣ) ამაღლდა, ეფეს. 4,10CD; რ. (+იგი Ө) არა ჯერ-არს, ეფეს. 5,4ՂŌᒣCᒣЬ; რ. ფარულად იქმნების მათ შორის, ეფეს. 5,12Ъᒣ; რ. გამოეცჩინო, ფილიპ. 1,22; რ. იხილეთ ჩემ თანა, ფილიპ. 1,30ᒣՂŌCD; რ. ზემო არს უფროის ყოველთა სახელთა, ფილიპ. 2,9; რ. შეიქმს თქუენ თანა ნებასაცა, ფილიპ. 2,13; რ. ჰმატს ყოველთა გონებათა, ფილიპ. 4,7; რ. აღემატების სახელად თქუენდა, ფილიპ. 4,17; რ. (+იგი Ōᒣ) განმზადებულ არს თქუენთჳს ცათა შინა, კოლ. 1,5ԳՂŌ; რ. არს დასაბამი, კოლ. 1,18; რ. მომეცა მე, კოლ. 1,25CӨ; რ. წინადაიცჳთეთ, კოლ. 2,11⊏; რ. (+იგი ⌐ьŌ) იყო ანტაკრად ჩუენდა, კოლ. 2,14; რ. მიიღე უფლისა მიერ, კოლ. 4,17; რ. შესლვაჲ გუაქუნდა თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 1,9; რ. (+იგი CD) აღადგინა მკუდრეთით, 1 თეს. 1,10; რ. (+იგი C) გამომცდელი არს გულთა ჩუენთაჲ, 1 თეს. 2,4; რ. მოკუდა ჩუენთჳს, 1 თეს. 5,10; რ. (+იგი Գᒣ) უწესოდ ვიდოდის, 2 თეს. 3,6; რ. სარწმუნო არს, ებრ. 3,2; რ. მიიღებნ სძესა, ებრ. 5,13; რ. ... დასაწუელად არნ, ებრ. 6,8; რ. აჩუენეთ სახელისა მისისათჳს, ებრ. 6,10; რ. ვითარცა ხარისხი გჳპყრიეს, ებრ. 6,19; რ. შეემთხჳა აბრაჰამსა, ებრ. 7,1; რ. ათეულსა მიიღებს, ებრ. 7,9; რ. არა შჯულისა მისებრ მცნებისა ჴორციელისა იყოს, ებრ. 7,16; რ. დაჯდა საყდართა დიდებისათა, ებრ. 8,1; რ. აღაშენა უფალმან, ებრ. 8,2; რ. გეჩუენა მთასა ზედა, ებრ. 8,5; რ. აღუთქუა სახლსა ისრაჱლისასა, ებრ. 8,10; კუერთხი იგი აჰრონისი, რ. განედლდა, ებრ. 9,4ᒣCD; რ. აგრილობდა სალხინებელსა მას, ებრ. 9,5; რ. ეპკურებოდა შეგინებულთა მათ, ებრ. 9,13; რ. გამცნო თქუენ ღმერთმან, ებრ. 9,20ᒣCD; რ. აღუთქუა მათ, ებრ. 10,16; რ. მოუვალს ღმერთსა, ებრ. 11,6; რ. დაჰყრობად იყო მისა, ებრ. 11,8; რ. ვითარცა შვილთა გეტყჳს თქუენ, ებრ. 12,5; რ. უყუარნ უფალსა... რ. შეიწყნარის, ებრ. 12,6; რ. არა სწავლის მამამან, ებრ. 12,7; რ. მივაელინე, ებრ. 13,23; რ. რწმუნებულ არს ჩემდა, 1 ტიმ. 1,11; რ. ვიყავ მე... მგმობარ, 1 ტიმ. 1,13; რ. გამოჩნდა ჴორცითა, 1 ტიმ. 3,16; რ. ღმერთმან დაჰბადა, 1 ტიმ. 4,3ᒣ; რ. მოგეცა შენ, 1 ტიმ. 4,14; რ. ესავს უფალსა, 1 ტიმ. 5,5; რ. ყოფილ არს ერთის ქმრის ცოლ, 1 ტიმ. 5,9; რ. იწამა პონტოელისა პილატჱს ზე კეთილი აღსაარებაჲ, 1 ტიმ. 6,13; რ. (+იგი I•Ө) აჩუენოს ნეტარმან მან, 1 ტიმ. 6,15Ō; რ. არავინ იხილა კაცთაგანმან, 1 ტიმ. 6,16; რ. მომეცა ჩუენ, 2 ტიმ. 1,9; რ. გამოეცხადნა, 2 ტიმ. 1,10; რ. გესმა ჩემგან, 2 ტიმ. 1,13CD; რ. სახელ-სდებს სახელსა უფლისასა, 2 ტიმ. 2,19; რ. მომცეს მე უფალმან, 2 ტიმ. 4,8; რ. ეპისკოპოსად... დადგინებულ იყო, 2 ტიმ. (დასასრ.); რ. (+იგი Ōᒣ) მერწმუნა მე, ტიტე 1,3; რ. იყოს უბრალო, ტიტე 1,6; რ. (+იგი ŌᒣCD) არა ჯერ-არს, ტიტე, 1,11; რ. (+იგი Ōᒣ) შეჰგავს სიცოცხლისა მის მოძღურებასა, ტიტე 2,1; რ. გაქუს უფლისა მიმართ, ფილემ. 1,5ŌᒣЂЪᒣЬ; რ. ეშეუ, ფილემ. 1,10; რ. (+იგი CD) მიეავლინე, ფილემ. 1,11; რ. აღუთქუა ღმერთმან მოყუარეთა მისთა, იაკ. 1,12ԳՂŌ; რ. შემძლებულ არს ცხორებად, იაკ. 1,21; რ. წოდებულ არს თქუენ ზედა, იაკ. 2,7ԳՂŌ; რ. იტყჳს, იაკ. 2,23; რ. სიტყჳთა არა სცთებოდის, იაკ. 3,2; რ. შეაგინებს ყოველსა გუამსა, იაკ. 3,6; რ. დამკჳდრებულ არს ჩუენ თანა, იაკ. 4,5; რ. ძჳრსა იტყოდის, იაკ. 4,11; რ. შემძლებელ არს ცხორებად..., რ. განიკითხავ მოყუასსა, იაკ. 4,12; რ. მცირედ ჟამ ჩან, იაკ. 4,14; რ. წინაისწარ უწყებულ იყო, 1 პეტ. 1,20; რ. გეხარა თქუენ, 1 პეტ. 1,25; რ. უმჯობჱს არს, 1 პეტ. 2,20; რ. იგინებოდა, 1 პეტ. 2,23; რ. იყავნ არა გარეშითა მით განთხზვითა თმათაჲთა, 1 პეტ. 3,3ՂŌ; რ. ეძიებდეს სიტყუასა, 1 პეტ. 3,15; რ. არს მარჯუენით ღმრთისა, რ. ამაღლდა ზეცად, 1 პეტ. 3,22; რ. მსახურებდეს, 1 პეტ. 4,11; რ. განსაცდელად იქმნის თქუენ თანა, 1 პეტ. 4,12; რ. მოიწია... დიდებისა... რ. მე სათნო-ვიყავ, 2 პეტ. 1,17; რ. კეთილად ჰყოთ, 2 პეტ. 1,19ՂŌ; რ. კაცობრივითა ჴმითა იტყოდა, 2 პეტ. 2,16; რ. იყო პირველითგან, რ. გუესმა, 1 იოვ. 1,1; რ. ვიხილეთ, 1 იოვ. 1,1ԳՂŌ; 1,3; რ. იყო მამისა თანა, 1 იოვ. 1,2; რ. გუესმა მისგან, 1 იოვ. 1,5; რ. გაქუნდა დასაბამითგან, 1 იოვ. 2,7ԳՂŌ; რ. გასმიეს, იქვე; რ. არს ჭეშმარიტ მის წინაშე, 1 იოვ. 2,8; ცხორებაჲ იგი რ. მიიღეთ მისგან, 1 იოვ. 2,27; ყოველი რ. მის თანა ეგოს... ყოველი რ. ცოდვიდეს, 1 იოვ 3,6; ყოველი რ. შობილ არს ღმრთისაგან, 1 იოვ. 3,9; რ. გესმა დასაბამითგან, 1 იოვ. 3,11; რ. იმარხვიდეს მცნებათა მისთა... რ. მომცა ჩუენ, 1 იოვ. 3,24; რ. (+იგი Ō) თქუენ შორის არს, 1 იოვ. 4,4; ვიდრე-ლა იგი, რ. სოფლისაგან [არს], იქვე G; რ. არა იყოს ღმრთისაგანი, 1 იოვ. 4,6; ყოველი რ. ჰყუარობდეს, 1 იოვ. 4,7; რ. აქუს ღმერთსა ჩუენდა მომართ... რ. ეგოს სიყუარულსა ზედა, 1 იოვ. 4,16; ძმაჲ თჳსი რ. იხილა, ღმერთი რ. არა იხილა, 1 იოვ. 4,20; ყოველი რ. შობილ იყოს ღმრთისაგან... რ. სძლევს სოფელსა, 1 იოვ. 5,4; რ. მოვიდა წყლითა, 1 იოვ. 5,6; რ. წამებს, იქვე ՂŌ; რ. წამა ძისა მისისათჳს, 1 იოვ. 5,9ՂŌ; რ. წამა ღმერთმან ძისა თჳსისათჳს, 1 იოვ. 5,10ԳՂŌ; რ. მაქუს მისა მიმართ, 1 იოვ. 5,14ԳՂŌ; რ. ვითხოვეთ მისგან, 1 იოვ. 5,15ԳՂŌ; რ. ცოდვიდეს ცოდვასა არა სასიკუდინესა, 1 იოვ. 5,16; ყოველი რ. შობილ იყოს ღმრთისაგან, 1 იოვ. 5,18; რ. დამკჳდრებულ არს ჩუენ შორის, 2 იოვ. 1,2; რ. მაქუნდა დასაბამითგან, 2 იოვ. 1,5; რ. არა ეგოს მოძღურებასა ზედა ქრისტჱსსა... რ. ეგოს მოძღურებასა ზედა ქრისტჱსსა, 2 იოვ. 1,9; რ. მოვიდოდის თქუენდა, 2 იოვ. 1,10; რ. მიყუარს ჭეშმარიტებით, 3 იოვ. 1,1; რ. გამოუცხადა მას ღმერთმან, გამოცხ. (სათ.); რ. იკითხვიდეს, გამოცხ. 1,3; რ. არს და რ. იყო და რ. მომავალ არს, გამოცხ 1,4; 4,8; რ. მეტყოდა, გამოცხ. 1,11; 1,12; 10,4; 14,13; რ. ცხოველ ვარ, გამოცხ. 1,18; რ. არს შორის სამოთხესა, გამოცხ. 2,7; რ. იქმნა მკუდარ და ცხონდა, გამოცხ. 2,8; რ. ასწავა ბალაკს, გამოცხ. 2,14; რ. არავინ უწყის, გამოცხ. 2,17; რ. იტყჳს თავსა თჳსსა წინაწარმეტყუელად, გამოცხ. 2,20; რ. განვიკითხავ გულსა, გამოცხ. 2,23; რ. გარდამოვალს ზეცით, გამოცხ. 3,12; რ. ცხოველ არს, გამოცხ. 4,9; რ. ქადაგებდა ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 5,2; რ. ზის საყდართა ზედა, გამოცხ. 5,13; რ. იტყოდა, გამოცხ. 6,1; 6,3; 6,5; 6,6; 6,7; 12,10; 16,5; 16,7; 16,17; 18,4; 19,5; 21,3; რ. აქუნდა, გამოცხ. 6,9C'; რ. არს წინაშე საყდარსა, გამოცხ. 8,3; რ. იტყოდა ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 8,13; რ. გარდამოვარდა ზეცით, გამოცხ. 9,1; რ. ეტყოდა, გამოცხ. 9,14; 11,12; 16,1; რ. მესმა, გამოცხ. 10,8; 14,2; რ. არს გარეშე ტაძრისა, გამოცხ. 11,2; რ. აღმოვალს

უფსკრულით, გამოცხ. 11,7; ღმერთო, ... რ. ხარ, გამოცხ. 11,17; რ. აცთუნებს ყოველსა სოფელსა, გამოცხ. 12,9; რ. შეასმენდა მათ, გამოცხ. 12,10; რ. აღმოასხა ვეშაპმან მან, გამოცხ. 12,16; მჴეცი იგი, რ. ვიხილე, გამოცხ. 13,2C; რ. მახჳლითა ჯერ-არს მისი მოკლვაჲ, გამოცხ. 13,10; რ. იყო ზღუასა შინა, გამოცხ. 16,3; რ. იყო და არა არს, გამოცხ. 17,11; რ. არავინ უწყის, გამოცხ. 19,12; რ. გამოვიდოდა პირით მისით, გამოცხ. 19,21; რ. აცთუნებს ყოველსა სოფელსა, გამოცხ. 20,2; რ. მიჰუენებდა ამათ, გამოცხ. 22,8; რ. წამებს ამას, გამოცხ. 22,20.

რომელი-ესე ჭეშმარიტსა გეტყოდე თქუენ, გალ. 4,16CD; რ. აწ მიგეთხრა თქუენ, 1 პეტ. 1,12G.

რომელი-ეგე ჰშჯი ესევითარისა მოქმედთა მათ, ჰრომ. 2,3; რ. ასწავებ მოყუასსა, ჰრომ. 2,21; რ. შჯულსა გარდასრულ ხარ, ჰრომ. 2,27; რ. გაქუს ღმრთისაგან, 1 კორ. 6,19D; რ. აღასრულებ ადგილსა მას უცბებისასა, 1 კორ. 14,16ႠႢ; რ. ჰურიაჲ ხარ, გალ. 2,14ႭႨ; რ. არს შენ თანა მადლი, 1 ტიმ. 4,14Ⴇb; რ. გაქუს, გამოცხ. 2,25; რ. იყავ, გამოცხ. 11,17; რ. ხარ და იყავ წმიდა, გამოცხ. 16,5.

რომელი-იგი მამამან დადვა, საქმე 1,7ႠႢ; რ. ქმნა მის მიერ ღმერთმან, საქმე 2,22D; რ. ღმერთმან აღადგინა, საქმე 2,24DႢႭ; რ. აღიკიდიან, საქმე 3,2; რ. (-იგი ႢႭ) ქველის-საქმრისათჳს ზინ, საქმე 3,10ႠႢ; რ. (-იგი Ⴂ) იქმნა მის ზედა, საქმე 3,10ႠႢႭ; რ. ღმერთმან წინაჲსწარ აღუთქუა, საქმე 3,18ႠႢEႭ; რ. აღუთქუა ღმერთმან მამათა თქუენთა, საქმე 3,25ႠႢႢႭ; რ. მოავლინა მაკურთხეველად თქუენდა, საქმე 3,26ႢႭ; რ. (-იგი ႢႭ) თქუენ ჯუარს-აცუთ, საქმე 4,10ႠႢ; რ. ღმერთმან აღადგინა, იქვე ႠႢႭ; რ. ვიხილეთ და გუესმა, საქმე 4,20; რ. (-იგი ႠႢႭ) იყო ერისა თანა... რ. (- ႠႢႭ) ეტყოდა მას, საქმე 7,38; რ. (-იგი HI) ეტყოდა, საქმე 7,44; რ. ეხილვა, იქვე ႠႢႭ; რ. იქმნებოდა, საქმე 8,13D; რ. თქუენ სთქუთ, საქმე 8,24E; რ. შთავალს იერუსალჱმით, საქმე 8,26ႠႢ; რ. მისრულ იყო თაყუანის-ცემად, საქმე 8,27ႠႢႢႭ; რ. (-იგი HI) ტყუენვიდა იერუსალჱმს შინა, საქმე 9,21ႢG; რ. (-იგი ႠႢ) ღმერთმან წმიდა ყო, საქმე 10,15; რ. მოვიდა, საქმე 10,38; 11,23; რ. აუწყებდა, საქმე 11,28; რ. იყო დღეთა მათ კლავდის კეისრისათა, საქმე 11,28ႠႢႢႭ; რ. იყო ანგელოზისა მისგან, საქმე 12,9ႠႢႢႭ; რ. იყო ძუძუს-მტჱ, საქმე 13,1DႢႭ; რ. იყო მთავრის შემდგომისა მის თანა, საქმე 13,7; რ. ეჩუენა... მათ, საქმე 13,31DႢႭ; რ. ქმნა პავლე, საქმე 14,11; რ. იყო მთავარი, საქმე 14,13; რ. არს პირველი ნაწილი მაკიდონიისაჲ, საქმე 16,12ႢႭ; რ. არა იცით, საქმე 17,23D; რ. (-იგი E) თქუა, საქმე 20,38ႠႢ; რ. იყო შჳდთაგანი, საქმე 21,8; რ. ქმნა ღმერთმან, საქმე 21,19DႢႭ; რ. იხილე, საქმე 22,15; რ. (-იგი F) ვყავცა იერუსალჱმს, საქმე 26,10; რ. აღუთქუა წინაჲსწარმეტყუელთა, ჰრომ. 1,2ႢႨCD; რ. (-იგი Ⴂ) იშვა თესლისაგან დავითისა, ჰრომ. 1,3; რ. გამოჩნდა ძედ ღმრთისა, ჰრომ. 1,4ႢCD; რ. ჭეშმარიტებაჲ ღმრთისაჲ სიცრუით აქუნდა, ჰრომ. 1,18; რ. არს კურთხეულ უკუნისამდე, ჰრომ. 1,25CD; რ. განჰმზადა ღმერთმან, ჰრომ. 3,25ႨCD; რ. არა იქმნ, ჰრომ. 4,5; რ. მოცემულ არს ჩუენდა, ჰრომ. 5,5CD; რ. არს სახე მერმეთა მათ ჟამთაჲ, ჰრომ. 5,14CD; რ. მოკუდა, ჰრომ. 6,10; რ. დამკჳდრებულ არს, ჰრომ. 7,17CD; არა რ. მნებავს კეთილი, ჰრომ. 7,19CD; რ. დამკჳდრებულ არს... ცოდვაჲ, ჰრომ. 7,20; რ. წინა-განეწყვების შჯულსა მას... რ. არს ასოთა შინა ჩემთა, ჰრომ. 7,23CD; რ. გამომეძიებელი არს გულისაჲ, ჰრომ. 8,27; რ. არს მარჯუენით ღმრთისა, ჰრომ. 8,34ႠႢCD; რ. არს ღმერთი ყოველთა ზედა, ჰრომ. 9,5; რ. შევიწყალო... რ. შევიწყნარო, ჰრომ. 9,15; რ. არა ჰრწმენა, ჰრომ. 10,14Ⴈ; რ. ზრახვიდეს დღესა მას, ჰრომ. 14,6; გარნა თუ რ. შე-ვინმე-ჰრაცხოს შეგინებულად, ჰრომ. 14,14ႨCD; რ. შემძლებელ არს... დამტკიცებად, ჰრომ. 14,24ႨCD; რ. აღდგომად არს მთავრად წარმართთა, ჰრომ. 15,12CD; რ. არს მსახური ეკლესიაჲსა მის კენქრეელთაჲსა, ჰრომ. 16,1; რ. არს პირველი ნაყოფი, ჰრომ. 16,5ႨC; რ. ფრიად დაშურა, ჰრომ. 16,6ႨCD; რ. იქადოდის, 1 კორ. 1,31; 2 კორ. 10,17ႨCD; რ. ... განაჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 2,7ႨCD; რ. განუმზადა ღმერთმან მოყუარეთა თჳსთა, 1 კორ. 2,9Ⴈ; რ. აღაშენა, 1 კორ. 3,14Ⴈ; რ. არს ღმრთისაჲ, 1 კორ. 6,20C; რ. ლეწავნ, 1 კორ. 9,10ႨCD; რ. საგონებელ არს ასოჲ გუამისაჲ მის უძლურესად, 1 კორ. 12,22C; რ. გგონიეს არა-პატიოსან, 1 კორ. 12,23Ⴈ; რ. იტყჳნ ენითა, 1 კორ. 14,2; რ. (-იგი CD) წინაჲსწარმეტყუელებნ, 1 კორ. 14,3; რ. მეტყოდის მე, 1 კორ. 14,11ႨCD; რ. აღასრულებს ადგილსა მას უცბებისასა, 1 კორ. 14,16; რ. დასთესი, 1 კორ. 15,37ႠႢႨCD; რ. (-იგი CD) შეიქმნების მოთმინებითა მით ვნებათაჲთა, 2 კორ. 1,6Ⴈ; რ. შეგუემთხჳა ასიას შინა, 2 კორ. 1,8CD; რ. შეწუხებულ იყოს, 2 კორ. 2,2CD; რ. არს ხატი ღმრთისა უხილავისაჲ, 2 კორ. 4,4ႭႨCD; რ. შე-თუ-ვიმოსოთ, 2 კორ. 5,3CD; რ. შეიქმს ჩუენ თანა, 2 კორ. 5,5; რ. მათთჳს მოკუდა, 2 კორ. 5,15ႢႨ; რ. (-იგი Ⴇ) მოცემულ არს ეკლესიათა, 2 კორ. 8,1ႨႦႡ; აღსრულებაჲ იგი მისგან, რ. გაქუს, 2 კორ. 8,11ႭႨCD; არა რ. არა აქუს, 2 კორ. 8,12ႭႨCD; რ. თქუენთჳს ვიქადე, 2 კორ. 9,2CD; რ. შეიქმნების ჩუენ მიერ, 2 კორ. 9,11ႭႨCD; რ. განგჳყო ჩუენ ღმერთმან, 2 კორ. 10,13ႭႦႡ; არა რ. თავსა თჳსსა ეწამების, 2 კორ. 10,18ႨCD; უკუეთუ რ. მოვიდეს, 2 კორ. 11,4ႭႨ; რ. არს კურთხეულ უკუნისამდე, 2 კორ. 11,31ႭႨႦD; ნუუკუე რ. მივავლინე თქუენდა, 2 კორ. 12,17ႭႨCD; რ. ჩემ მიერ იტყჳს ქრისტჱ; რ. არა უძლურ არს, 2 კორ. 13,3; რ. (-იგი Ⴍ) გახარეთ თქუენ, გალ. 1,8ႢႨCD; რ. მიიღეთ, გალ. 1,9CD; რ. ჩუენ გახარეთ, იქვე ႭႨ; რ. გეხარა თქუენ ჩემ მიერ, გალ. 1,11ႨCD; რ. გუდევნიდა ჩუენ, გალ. 1,23ႭႨCD; უკუეთუ რ. დავარღჳე, გალ. 2,18ႨCD; რ. არს იგავად, გალ. 4,24ႭCD; რ. არს დედაჲ ჩუენი, გალ. 4,26Ⴈ; რ. (-იგი Ⴍ) აღგძრავს თქუენ, გალ. 5,10ႨCD; რ. გარდაჰმატა ჩუენდა მომართ, ეფეს. 1,8ႭႨCD; რ. წინაჲსთვე განაჩინა მას შინა, ეფეს. 1,9ႨCD; რ. თქუენცა გესმა სიტყუაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ, ეფეს. 1,13ႦB; რ. არს წინდი მკჳდრობისა ჩუენისაჲ, ეფეს. 1,14ႠႢႭ; რ. არს გუამი მისი, ეფეს. 1,23Ⴈ; რ. აწ იქმს ნაშობთა მათ შორის ურჩებისათა, ეფეს. 2,2ႭႨCD; რ. მდიდარ არს წყალობითა, ეფეს. 2,4D; რ. განმზადა ღმერთმან, ეფეს. 2,10ႭႨ; რ. ქმნა ქრისტე იესუს მიერ, ეფეს. 3,11Ⴍ; რ. არს დიდებაჲ თქუენდა, ეფეს. 3,13ႭႨ; რ. შემძლებელ არს უფროჲს ყოვლისა ყოფად უმეტჱს, ეფეს. 3,20; რ. მივავლინე თქუენდა ამისთჳს, ეფეს. 6,22; რ. არს მათდა სახე წარწყმედისაჲ, ფილიპ. 1,28ႨC; რ. ხატი ღმრთისაჲ იყო, ფილიპ.

2,6; რ. იყო ჩემდა შესაძინელ, ფილიპ. 3,7; რ. წინაისწარ გესმა, კოლ. 1,5ႭႨCD; რ. მოიწია თქუენდა, კოლ. 1,6ႭႠ; რ. არს სარწმუნოჲ... მსახური ქრისტჱსი, კოლ. 1,7ႢႪႭD; რ. არს ხატი, კოლ. 1,15ႢႪႭႨCD; რ. გესმა, კოლ. 1,23Ⴈ; რ. თავი არს ყოვლისა მთავრობისა, კოლ. 2,10ႩD; რ. არს სახჱ მერმეთაჲ მათ, კოლ. 2,17ႢႪႭႨႠ; რ. არა იხილა, კოლ. 2,18CD; რ. არს ყოვლითვე განსარყუნელად. კოლ. 2,22ႢႪႭႨႠ; რ. არს, რეცა სიტყუაჲ რაჲმე აქუს სიბრძნისაჲ, კოლ. 2,23ႢႪႭ; რ. არს სიმტკიცჱ სრულებისაჲ, კოლ. 3,14Ⴍ; რ. მავნებელი იყოს, კოლ. 3,25ႢႪႭႨႨხ; რ. (-იგი CD) მიევლინე თქუენდა ამისთჳს, კოლ. 4,8ႭႨ; ონესიმჱთურთ... რ. არს თქუენგანი, კოლ. 4,9ႭႨႩ; რ. დაგისწავიეს, 2 თეს. 2,6ႢႪႨCD; რ. უფალმან აღჴოცოს, 2 თეს. 2,8ႢႪႨCD; რამეთუ რ. გამცენით, 2 თეს. 3,4ႢႪႨ; რ. (-იგი CD) ისწავა ჩუენგან, 2 თეს. 3,6ႢႪႨ; რ. დაადგინა მკჳდრად ყოველთა. ებრ. 1,2; რ. იყო მბრწყინვალებაჲ დიდებისაჲ, ებრ. 1,3; რ. ითქუა სიტყუაჲ, ებრ. 2,2ႨCD; რ. თქჳს, ებრ. 3,15Ⴊ; რ. შევიდა განსასუენებელსა მისსა, ებრ. 4,10ႨCD; რ. ეტყოდა მას, ებრ. 5,5ႨCD; რ. შჯულისა შემდგომად იყო, ებრ. 7,28ႭCD; რ. შეწიროს თავისა თჳსისათჳს, ებრ. 8,3CD; რ. ... აღთქუმასა ზედა შჯულ-დებულ არს, ებრ. 8,6CD; რ. აღუთქუ მამათა მათთა, ებრ. 8,9CD; რ. შეწირის თავისა თჳსისათჳს, ებრ. 9,7ႭႨCD; რ. იგავი იყო ჟამისა მის მოწევნადისაჲ, ებრ. 9,9ႨCD; რ. ვიეთმე ესმა, ებრ. 12,19Ⴈ; კმა-იყავნ, რ. გაქუნდეს, ებრ. 13,5ႭႨCD; რ. ვიეთმე განიშორეს, 1 ტიმ. 1,19ႨCD; რ. შეჰგავს დედათა, 1 ტიმ. 2,10; რ. არს შენ თანა მადლი, 1 ტიმ. 4,14Ⴍ; რ. იშუებდეს, 1 ტიმ. 5,6; რ. ... აჩუენოს ნეტარმან მან, 1 ტიმ. 6,15ႩႠ; რ. არს შენ თანა... სარწმუნოებაჲ, 2 ტიმ. 1,5Ⴍ; რ. მრწმენა, 2 ტიმ. 1,12; რ. აღგჳთქუა ღმერთმან, ტიტე 1,2ႭႨCD; რ. გამოჩნდა, ტიტე 1,3ႭႨ; რ. მოჰფინა ჩუენ ზედა, ტიტე 3,6CD; რ. (-იგი Ⴍ) უჴმარ შენდა, ფილემ. 1,11; რ. (-იგი ႪႭ) ორგულობდეს, იაკ. 1,6; რ. განიცადებოდის, იაკ. 1,13; რ. (-იგი EႭ) გილირს თქუმად, იაკ. 4,15; რ. (-იგი ႪႭ) არა იცოდეთ, 1 პეტ. 1,8; რ. გამოეცხადა, 1 პეტ. 1,12ႢႪ; რ. ჰგიეს უკუნისამდე, 1 პეტ. 1,23ႪႭ; რ. კაცთაგან შეურაცხ-იქმნა, 1 პეტ. 2,4; რ. ევნებოდა, 1 პეტ. 2,23ႪႭ; რ. განმზადებულ არს განშჯად ცხოველთა, 1 პეტ. 4,5ႱႪႭ; რ. (-იგი ႪႭ) ვინ იტყოდის, 1 პეტ. 4,11ႢႪ; რ. ვიხილეთ, 1 იოვ. 1,1; 1,2; რ. (-იგი G) გესმა პირველითგან, 1 იოვ. 2,24; ႪHJ-ში (2-ჯერ); რ. მან აღმითქუა ჩუენ ცხორებაჲ საუკუნოჲ, 1 იოვ. 2,25ႪႭ; რ. უკეთურისაგან იყო, 1 იოვ. 3,12ႪႭ; ვიდრე-ღა რ. სოფელსა შორის არს, 1 იოვ. 4,4; რ. ვითხოოთ ნებისა მისისაებრ, 1 იოვ. 5,14; რ. შობილ არნ ღმრთისაგან, 1 იოვ. 5,18ႢႪႪႭ; რ. ერთეე მიეცა, იუდა 1,3; რ. შემძლებელ არს დამარხვად თქუენდა შეუცოდებელად, იუდა 1,24; რ. ვალს შჳდთა მათ სასანთლეთა შორის, გამოცხ. 2,1; რ. მოიკლა თქუჱნ შორის, გამოცხ. 2,13; რ. განაღებს, გამოცხ. 3,7; რ. ცხოველ არს, გამოცხ. 4,10; 10,6; 15,7; რ. (-იგი BC) ვიხილე, გამოცხ. 10,5; რ. დაკლულ იყო სიკუდილდ, გამოცხ. 13,3; რ. წდეულ არს, გამოცხ. 14,10; რ. ზის წყალთა მათ ზედა, გამოცხ. 17,1; რ. იწუების წუმწუბითა, გამოცხ. 19,20; რ. აცთუნებდა მათ, გამოცხ. 20,10; რ. იტყოდა ჩემ თანა, გამოცხ. 21,15.

რომელიმცა არა გითხარ, საქმე 20,20; 20,27; რ. ვერ შემძლებელ იყო შეწყალებად უძლურებათა ჩუენთა, ებრ. 4,15ႨC.

რომელიცა შემოიღეს... მამათა ჩუენთა, საქმე 7,45; რ. (+იგი F) თჳთ განეღო მათ, საქმე 12,10C; რ. ჰრწმენა მათ, საქმე 14,23ႢႪ; რ. შევიპყართ, საქმე 24,6ႪႭ; ყოველი, რ. შჯი, ჰრომ. 2,1; რ. რაჲმე საქმე უჴმდეს თქუენგან, ჰრომ. 16,2CD; რ. შეუდგა, 1 კორ. 10,4CD; რ. (+იგი Ⴈ) მიგეც თქუენ, 1 კორ. 11,23CD; რ. გისწავიეს, 2 თეს. 2,15CD; რ. (-ცა ႨCD) წოდებულ არნ ღმრთისა მიერ, ებრ. 5,4; რ. გისწავიეს და გრწმენა, 2 ტიმ. 3,14; რ. აწ მიგეთხრა თქუენ, 1 პეტ. 1,12ႢႪ; რავდენიცა იხილა და რ. არს, გამოცხ. 1,2; რ. არა იპოვა წიგნსა მას... დაწერილ, გამოცხ. 20,15.

რომელიცა-იგი მეოხ არს ჩუენთჳს, ჰრომ. 8,34CD; რ. მიგიღებიეს, 1 კორ. 15,1Ⴊ; რ. გიცნობიეს, 2 კორ. 1,13CႠ; რ. ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 2,5ხ; რ. შეწევნასა აჩუენებს, 1 თეს. 2,13CD.

რომელმან ჰხადოს სახელსა უფლისასა, საქმე 2,21; რ. იხილა პეტრე, საქმე 3,3; რ. საჯა განტევებაჲ მისი, საქმე 3,13; რ. არა ისმინოს, საქმე 3,23; რ. ჰქმენ ცაჲ და ქუეყანაჲ, საქმე 4,24; რ. ... სთქუ, საქმე 4,25; რ. არა იცოდა იოსები, საქმე 7,18; რ. (+იგი ႪHI) ჰრქუა ძეთა ისრაჱლისათა, საქმე 7,37; რ. გამომიყვანნა ჩუენ ეგჳპტით, საქმე 7,40; რ. ჰრქუა მას, საქმე 9,4; 11,13; რ. (+იგი ႢႪႭ) გრქუას შენ სიტყუაჲ, საქმე 11,14; რ. ყოს... ნებაჲ გულისა ჩემისაჲ, საქმე 13,22; რ. ქმნა საცნაური ესე, საქმე 15,18; რ. შექმნა სოფელი, საქმე 17,24; რ. არა იცის ეფესელთა ქალაქი, საქმე 19,35; რ. ... განიყვანენ უდაბნოდ ოთხასნი იგი კაცნი, საქმე 21,38; რ. მრქუა მე, საქმე 22,7; 26,14; რ. ბაგინსაცა აზმნა შეგინებად, საქმე 24,6; რ. შემიწყნარნა ჩუენ, საქმე 28,7; რ. მიაგოს კაცად-კაცადსა, ჰრომ. 2,6; რ. მოავლინის რისხვაჲ, ჰრომ. 3,5; რ. განამართლის წინადაცუეთილი, ჰრომ. 3,30; რ. (+იგი ႢႪCD) დაამორჩილა, ჰრომ. 8,20; სიმართლჱ შჯულისაგანი რ. ქმნეს კაცმან, ჰრომ. 10,5; რ. ქმნეს იგი კაცმან, იქვე CD; ყოველმან რ. ჰხადოს სახელსა უფლისასა, ჰრომ. 10,13; რ. არა განიკითხოს თავი თჳსი, ჰრომ. 14,22; რ. დავწერე წიგნი ესე, ჰრომ. 16,22; რ. ტაძარი... განხრწნეს, 1 კორ. 3,17; რ. შეიპყრნის ბრძენნი, 1 კორ. 3,19; რ. მოგაჴსენნეს თქუენ გზანი, 1 კორ. 4,17; რ. საქმჱ იგი ქმნა, 1 კორ. 5,2; 5,3; რ. შეუძლოს განკითხვად, 1 კორ. 6,5; რ. ქორწინოს თჳსი იგი ქალწულებაჲ... რ. არა ქორწინოს, 1 კორ. 7,38; რ. არა გიტევნეს თქუენ განცდად, 1 კორ. 10,13; რ. მარადის მომყინის ჩუჱნ, 2 კორ. 2,14; რ. თქუა ნათელი გამობრწყინვებად, 2 კორ. 4,6; რ. აღადგინა უფალი, 2 კორ. 4,14; რ. მომცა ჩუენ წინდი იგი სულისაჲ, 2 კორ. 5,5; რ. (+იგი CD) დამიგნა ჩუჱნ თავისა თჳსისა ქრისტჱს მიერ, 2 კორ. 5,18; რ. ფრიად მოიღო, 2 კორ. 8,15; რ. მოსცა იგივე წრაფაჲ გულსა ტიტჱსსა, 2 კორ. 8,16; რ. სთესოს რიდობით, 2 კორ. 9,6; რ. სთესოს კურთხევით, იქვე CD; რ. აღადგინა იგი, გალ. 1,1; რ. მისცა თავი თჳსი, გალ. 1,4; რ. გამომირჩია მე, გალ. 1,15; რ. შემიყუარა მე, გალ. 2,20; რ. ყვნეს იგინი (ხელნაწ. იგი), გალ. 3,12D; რ. სთესოს ჴორცთა შინა თჳსთა... რ. სთესოს სულითა, გალ. 6,8; რ. შექმნა ორივე ერთად, ეფეს. 2,14; რ. ყოველივე დაჰბადა, ეფეს. 3,9;

რ. იწყოს თქუენ შორის საქმჱ, ფილიპ. 1,6; რ. გარდაცვალნეს ჴორცნი, ფილიპ. 3,21; რ. ღირს გუყვნა ჩუენ, კოლ. 1,12; რ. შეურაცხ-ყოს, 1 თეს. 4,8; რ. შემიყუარნა ჩუენ, 2 თეს. 2,16; რ. მტკიცე გყვნეს თქუენ, 2 თეს. 3,3; რ. შექმნნა ანგელოზნი, ებრ. 1,7; რ. მრავალნი შვილნი დიდებად მოიყვანნა, ებრ. 2,10; რ. ყოველივე აღაშენა, ებრ. 3,4CD; რ. განვლნა ცანი, ებრ. 4,14; რ. სუს... წჳმას, ებრ. 6,7; რ. გამოიღის ეკალი, ებრ. 6,8; რ. შეურაცხ-ყოს შჯული მოსესი, ებრ. 10,28; რ. ძჱ ღმრთისაჲ შეურაცხ-ყოს, ებრ. 10,29; რ. აღოთქუმაჲ იგი მოიღო, ებრ. 11,17; რ. (÷იგი BCD) ... დაითმინა ჯუარი, ებრ. 12,2; რ. აღმოიყვანა მკუდრეთით მწყემსი იგი, ებრ. 13,20; რ. ყვის სათნოებაჲ მისი, ებრ. 13,21; რ. მისცა თავი თჳსი, 1 ტიმ. 2,6; რ. ცხოველ ყვნის ყოველნი, 1 ტიმ. 6,13; რ. მომცის ჩუენ ყოველივე, 1 ტიმ. 6,17; რ. დაიმკჳდრა... ლუდჱს თანა, 2 ტიმ. 1,5; რ. განსაჯნეს ცხოველნი, 2 ტიმ. 4,1; რ. (+იგი CԳԼŌ) მოსცის ყოველთა, იაკ. 1,5; რ. დაუთმოს განსაცდელსა, იაკ. 1,12; რ. განიცადის პირი ქმნულებისა თჳსისაჲ, იაკ. 1,23; რ. მიხედა შჯულსა მას, იაკ. 1,25; რ. ყოველი შჯული აღასრულოს, იაკ. 2,10; რ. არა ყოს წყალობაჲ, იაკ. 2,13; რ. იცოდის კეთილისა საქმედ, იაკ. 4,17; რ. მოაქციოს ცოდვილი, იაკ. 5,20; რ. (+იგი ԳԼŌ) ბნელისაგან გიწოდა თქუენ, 1 პეტ. 2,9; რ. ცოდვანი ჩუენნი თავს-ისხნა, 1 პეტ. 2,24; რ. (+იგი ԼŌ) ივნო ჴორცითა, 1 პეტ. 4,1; რ. (+იგი Ō) გიჩინნა თქუენ, 1 პეტ. 5,10; რ. დააბრკოლა წინაწარმეტყუელისა იგი უგუნურებაჲ, 2 პეტ. 2,16ԼŌ; რ. თქუას, 1 იოვ. 2,4; რ. დაიმარხნეს სიტყუანი მისნი, 1 იოვ. 2,5; რ. თქუას მის თანა ყოფაჲ, 1 იოვ. 2,6; რ. თქუას ნათელსა შინა ყოფაჲ, 1 იოვ. 2,9; რ. ყოს ნებაჲ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 2,17; რ. უვარ-ყოს... რ. უვარ-ყოს... მამაჲ, 1 იოვ. 2,22; ყოველმან რ. უვარ-ყოს ძჱ, 1 იოვ. 2,23; ყოველმანვე რ. ყოს სიმართლჱ, 1 იოვ. 2,29; ყოველმან რ. ქმნეს ცოდვაჲ, 1 იოვ. 3,4; რ. ქმნეს სიმართლჱ, 1 იოვ. 3,7; რ. ქმნეს ცოდვაჲ, 1 იოვ. 3,8; ყოველმან რ. არა ქმნეს სიმართლჱ, 1 იოვ. 3,10; ყოველმან სულმან რ. აღიაროს იესუ ქრისტჱ ჴორციელად მოსრული, 1 იოვ. 4,2; ყოველმან სულმან რ. არა აღიაროს იესუ ჴორციელად მოსრული, 1 იოვ. 4,3; რ. იცოდის ღმერთი, 1 იოვ. 4,6; რ. აღიაროს, 1 იოვ. 4,15; რ. მოიკითხოს, 2 იოვ. 1,11; რ. ჰრქუას მას „გიხაროდენ", იქვე ԼŌ; რ. შემიყუარნა ჩუენ, გამოცხ. 1,5; რ. სძლოს, გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,26; 3,5; 3,12; 3,21; 21,7; რ. მიიღოს, გამოცხ. 2,17; რ. აღაღოს წიგნი, გამოცხ. 5,5; რ. დაჰბადა ცაჲ, გამოცხ. 10,6; რ. შეა ძჱ იგი წული, გამოცხ. 12,13; რ. ქმნა ცაჲ, გამოცხ. 14,7; რ. იღჳძოს, გამოცხ. 16,15; რ. განიკითხა იგი, გამოცხ. 18,8; რ. განხრწნა ქუეყანაჲ, გამოცხ. 19,2; რ. ქმნნა... სასწაულნი, გამოცხ. 19,20; რ. დაიმარხნეს სიტყუანი... ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,7.

რომელმან-იგი აღუთქუა, საქმე 3,18F; რ. შეიწყნარნა სიტყუანი ცხორებისანი, საქმე 7,38; რ. (-იგი ԳԼŌ) პოვა მადლი წინაშე ღმრთისა, საქმე 7,46; რ. იწყო გალილეაჲთგან, საქმე 10,37ԳԼŌ; რ. (-იგი ԳԼŌ) შექმნა ცაჲ, საქმე 14,15; რ. ... მიუშუა ყოველსა მას თესლებსა სლვად გზათა ნებისა მათისათა, საქმე 14,16; რ. განაცხოველნის მკუდარნი, ჰრომ. 4,17; რ. აღუთქუა, ჰრომ. 4,21; რ. აღადგინა ქრისტე მკუდრეთით, ჰრომ. 8,11; რ. ძესა თჳსსა არა ჰრიდა, ჰრომ. 8,32; რ. შემიყუარნა ჩუენ, ჰრომ. 8,37Գ; რ. უწოდა, ჰრომ. 9,12; რ. მტკიცე გყვნეს თქუენ, 1 კორ. 1,8; რ. დაამორჩილა მას ყოველი, 1 კორ. 15,27; 15,28; რ. აღადგინნის მკუდარნი, 2 კორ. 1,9; რ. (-იგი CԳ) მიჴსნნა ჩუენ, 2 კორ. 1,10; რ. (-იგი D) განმამტკიცნა ჩუენ, 2 კორ. 1,21; რ. (-იგი CD) მახაროს მე, 2 კორ. 2,2; რ. შემძლებელ გუყვნა ჩუენ მსახურებად ახლისა შჯულისა, 2 კორ. 3,6; რ. შემქმნნა ჩუენ..., 2 კორ. 5,5CD; რ. არა იცოდა ცოდვაჲ, 2 კორ. 5,21; რ. ნუგეშინის-სცის მდაბალთა, 2 კორ. 7,6; რ. მოსცის თესლი მთესვარსა, 2 კორ. 9,10; რ. გიჩინნა თქუენ, გალ. 1,6; 1 თეს. 2,12; 5,24; რ. მოგცა თქუენ სული, გალ. 3,5; რ. (-იგი Ի) გიჩინნა თქუენ, გალ. 5,8; რ. (-იგი CD) მაკურთხნა ჩუენ, ეფეს. 1,3; რ. წინასწარვე განაჩინა მას შინა, ეფეს. 1,9Ō; რ. ყოველივე შექმნა, ეფეს. 1,11; რ. (-იგი CD) ყოველი... აღავსო, ეფეს. 1,23; რ. განმაძლიერა მე, ფილიპ. 4,13; რ. (-იგი CD) მიჴსნნა ჩუენ ჴელმწიფებისა მისგან ბნელისა, კოლ. 1,13; რ. აღადგინა მკუდრეთით, კოლ. 2,12; რ. დასაბამი მოიღო სიტყუად უფლისა მიერ, ებრ. 2,3; რ. ჰრქუა მას, ებრ. 7,21; რ. ... შეწირა თავი თჳსი უბიწოდ ღმრთისა, ებრ. 9,14; რ. აღგჳთქუა, ებრ. 10,23; რ. თქუა, ებრ. 10,30; იაკ. 2,11; რ. აღუთქუა მას, ებრ. 11,11; რ. დაითმინა ცოდვილთათჳს... სიტყჳს-გებაჲ, ებრ. 12,3; რ. (-იგი CD) ... განყიდა პირმშოებაჲ თჳსი, ებრ. 12,16; რ. განმაძლიერა მე, 1 ტიმ. 1,12; რ. წამა... კეთილი იგი აღსარებაჲ, 1 ტიმ. 6,13CD; რ. მიჴსნნა ჩუენ, 2 ტიმ. 1,9; რ. განაქარვა სიკუდილი, 2 ტიმ. 1,10; რ. (-იგი CD) დაიმკჳდრა ჩუენ თანა, 2 ტიმ. 1,14; რ. მისცა თავი თჳსი ჩუენთჳს, ტიტე 2,14; რ. კუალად გუშვნა ჩუენ, 1 პეტ. 1,3; რ. აღადგინა მკუდრეთით, 1 პეტ. 1,21; რ. ცოდვაჲ არა ქმნა, 1 პეტ. 2,22; რ. ... ღმრთეებისა ძალი საცხორებელად... მოგუანიჭა... რ. (-იგი C) მიჩინნა ჩუენ, 2 პეტ. 1,3; რ. სასყიდელი სიცრუვისაჲ შეიყუარა, 2 პეტ. 2,15.

რომელმანმცა ქმნა სიტკბოებაჲ, ჰრომ. 3,12; რ. თქუენთჳს გულითად იზრუნა, ფილიპ. 2,20.

რომელმანცა დაგამტკიცნეს თქუენ, 1 კორ. 1,8CD; რ. განანათლოს დაფარული იგი ბნელისაჲ, 1 კორ. 4,5CD; რ. (-ცა CD) გამოაბრწყინვა გულთა ჩუენთა, 2 კორ. 4,6; რ. მაუწყა... სიყუარული, კოლ. 1,8; რ. (-ცა Ō) მოგცა სული წმიდაჲ, 1 თეს. 4,8; რ. წამა სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, გამოცხ. 1,2; რ. მისცა ჴელმწიფებაჲ იგი მჴეცსა მას, გამოცხ. 13,4; რ. თაყუანის-სცეს მჴეცსა მას, გამოცხ. 14,9.

რომელმანცა-იგი შემიყუარნა ჩუენ, ჰრომ. 8,37; რ. აღმბეჭდნა ჩუენ, 2 კორ. 1,22.

რომელსა ჰრქჳან ზეთის ხილთაჲ, საქმე 1,12; რ. შემოვიდა, საქმე 1,21ԼŌ; რ. ერქუა ბარსაბა, საქმე 1,23; რ. (+ესე ԳԼŌ) თქუენ ჰხედავთ, საქმე 2,33; რ. ჰრქჳან სოლომონისი, საქმე 3,11; რ. ამას ჰხედავთ, საქმე 3,16; რ. შენ სცხე, საქმე 4,27; რ. ეწოდა ბარსაბა, საქმე 4,36; რ. სახელი ერქუა გამალიელ, საქმე 5,34; რ. მისდევდეს კაცნი, საქმე 5,36; რ. ჰრქჳან ლიბირტიმელთაჲ, საქმე 6,9; რ. იტყოდა, საქმე 6,10; 6,11Գ; 14,9; რ. ჰმონებდენ, საქმე 7,7; რ. ჟამსა იშვა მოსე, საქმე 7,20; რ. ერეოდა, საქმე 7,24G; რ. შენ სდგა, საქმე 7,33; რ. სახელი ერქუა სავლე, საქმე 7,58; რ. იქმოდა, საქმე

8,6; 9,39; რ. სახელი ერქუა სჳმონ, საქმე 8,9; რ. ჰხედვიდეს ყოველნი... რ. ჰრქუან დიდ, საქმე 8,10; რ. (+ცა ႢႪႭ) დაჲსდვა ჴელი, საქმე 8,19; რ. იკითხვიდა, საქმე 8,32; რ. შენ მდევნი, საქმე 9,5; 22,8; 26,15; რ. სახელი ერქუა ანანია, საქმე 9,10; რ. ჰრქუან უბანი მართალი, საქმე 9,11; რ. სახელი ჰრქუან სავლე, იქვე C; გზასა მას, რ. მოხუედოდე, საქმე 9,17; რ. სახელი ერქუა ენია, საქმე 9,33; რ. სახელი ერქუა ტაბითა... წყალობითა, რ. (+იგი ႢႪႭ)იქმოდა, საქმე 9,36; რ. ჰრქუან იტალიკე, საქმე 10,1; რ. სახელი ჰრქუან პეტრე, საქმე 10,5; 11,13; რ. ჰრქუან პეტრე, საქმე 10,18; 10,32; რ. თქუენ მეძიებთ, საქმე 10,21; ყოველთა შორის თესლთა რ. ეშინის მისა, საქმე 10,35; რ. იტყოდეს, საქმე 10,46; რ. მივხედენ, საქმე 11,6ႪႭ; რ. სახელი ერქუა აგაბოს, საქმე 11,28; 21,10; რ. ეწოდა მარკოს, საქმე 12,12; რ. სახელი ერქუა როდჱ, საქმე 12,13; რ. სახელი წოდებულ იყო მარკოს, საქმე 12,25; რ. მე უწოდი მათ, საქმე 13,2; რ. სახელი ერქუა ბარიესუ, საქმე 13,6; რ. წინაისწარ ქადაგებდა იოვანე ნათლის-მცემელი, საქმე 13,24; ამისი ყოველსა რ. ჰრწმენეს, საქმე 13,39; რ. ეწოდა ბარსაბა, საქმე 15,22; რ. ერქუა მარკოს, საქმე 15,37; რ. სახელი ერქუა ტიმოთეოს, საქმე 16,1; რ. ჰრქუან კოლონია, საქმე 16,12; რ. სახელი ერქუა ლუდია, საქმე 16,14; რ. მე გახარებ თქუენ, საქმე 17,3; რ. წერილ იყო, საქმე 17,23; რ. ეგულების განკითხვად სოფლისა, საქმე 17,31; რ. სახელი ერქუა ტიტოს, საქმე 18,7; რ. პავლე ქადაგებს, საქმე 19,13; რ. ყოველი ასიაჲ... ჰმსახურებს, საქმე 19,27; რ. სახელი ერქუა ევტჳქოს, საქმე 20,9; რ. გეტყჳთ შენ, საქმე 21,23; რ. ეწამებოდეს ყოველნი, საქმე 22,12; რ. წერილ იყო სახჱ ესევითარი, საქმე 23,25; რ. ჩუენ ვსწამებთ მაგას თანა, საქმე 24,8ႪႭ; რ. შემძლებელ ხარ შენ გულისხმის-ყოფად, საქმე 24,11; რ. ეგენი იტყჳან წეალებასა, საქმე 24,14; რ. (+ცა Ⴊ) ეგენი მოელიან, საქმე 24,15; რ. ვერ ეძლო გამოჩინებად, საქმე 25,7; რ. ვჰგონებდი მე ბოროტსა, საქმე 25,18; რ. იტყჳს პავლე ცხოველად, საქმე 25,19; რ. მე მაბრალებენ ჰურიანი, საქმე 26,2; რ. ღირს ვიქმენ... რ. ეგულებოდა ყოფად, საქმე 26,22ႪႭ; რ. წინაწარმეტყუელნი იტყოდეს ყოფად ამას, იქვე Ⴊ; რ. სახელი ერქუა იულიოს, საქმე 27,1; რ. ერქუა ტბები კეთილი, რ. ეახლა ქალაქი ლასიაჲ, საქმე 27,8; რ. ჰრქჳან ევრკლ ღელვა, საქმე 27,14; რ. ჰრქჳან კავ, საქმე 27,16; რ. ეგულებოდა... განდგინებად ნავი იგი, საქმე 27,39; რ. სახელი ერქუა პოპლიოს, საქმე 28,7; რ. დაეზამთრა მას ჭალაკსა შინა, საქმე 28,11; რ. მჯიდეს ღმერთი, ჰრომ. 2,16ႨCD; რ. გძაგან კერპნი, ჰრომ. 2,22; რ. არა შეურაცხა უფალმან ცოდვაჲ, ჰრომ. 4,8; რ. არა-სასოჲ იგი სასოებით ჰრწმენა, ჰრომ. 4,18; რ. უნდეს ჩემდა ყოფად კეთილი, ჰრომ. 7,21; რ. არა ეხედავთ, ჰრომ. 8,25CD; რ. ჰრწმენეს იგი, ჰრომ. 9,33; 1 პეტ. 2,6; რ. ექადაგებთ, ჰრომ. 10,8; რ. ჰრწმენეს მისი, ჰრომ. 10,11; რ. ვერ მიემთხჳა, ჰრომ. 11,7; რ. ეძიებს ისრაჱლი, ჰრომ. 11,7CD; რ. უყუარდეს მოყუასი, ჰრომ. 13,8; რ. საშჯელი ედვას მოყუსისა მიმართ, 1 კორ. 6,1; კაცად-კაცადი რ. (+ცა ႪႨ) იჩინენით, 1 კორ. 7,24; რ. უყუარს ღმერთი, 1 კორ. 8,3CD; რ. გაქუს მეცნიერებაჲ, 1 კორ. 8,10; რ. ვაკურთხევთ, 1 კორ. 10,16D; პურსა მას რ. განვსტეხთ, იქვე; მას ღამესა რ. მიეცემოდა, 1 კორ. 11,23; რ. არა უყუარდეს უფალი ჩუენი, 1 კორ. 16,22; რ. (+ესე ႭႨ) მხედავს მე, 2 კორ. 12,6; რ. ვქადაგებდ წარმართთა შორის, გალ. 2,2; რ. არა გელმოდა... ვიდრე რ. (+იგი CD) ესუა ქმარი, გალ. 4,27; რ. წინაისწარ გეტყჳ თქუენ, გალ. 5,21; რ. ყოველი შჱნებული... ორძის ტაძრად წმიდად, ეფეს. 2,21; რ. უყუარდეს ცოლი თჳსი, ეფეს. 5,28; რ. ეშინის, ეფეს. 5,33Ⴊ; ესე რ. მიეეწიფენით, ფილიპ. 3,16Ⴍ; რ. შეწევნასა ჰყოფს ჩემ თანა, კოლ. 1,29; რ. (+იგი ႢႨႹႦ) ერქუა იოსტოს, კოლ. 4,11; რ. ვილოცავთ თქუენთჳს, 2 თეს. 1,11; რ. არა უჴმს... მსხუერპლისა შეწირვაჲ, ებრ. 7,27; დღესა მას, რ. უპყარ ჴელი მათი, ებრ. 8,9; რ. (+იგი ႪႭႨ) ერქუა „წმიდა", ებრ. 9,2; რ. ერქუა „წმიდაჲ წმიდათაჲ", ებრ. 9,3; რ. აქუს დიდი სასყიდლისა მოგებაჲ, ებრ. 10,35; რ. ყოველთა კაცთაჲ ჰნებავს ცხოვრებაჲ, 1 ტიმ. 2,4; რ. (+ცა CD) იჩინე, 1 ტიმ. 6,12; მხოლოსა რ. აქუს უკუდავებაჲ, 1 ტიმ. 6,16; რ. ვჰმსახურებ მე, 2 ტიმ. 1,3; რ. შენცა ეკრძალე, 2 ტიმ. 4,15; რ. ეგონოს თავი თჳსი ღმრთის მსახურ, იაკ. 1,26; რ. ეცუას ბეჭედი ოქროჲსაჲ, იაკ. 2,2; რ. (+იგი ႪႭ) ემოსოს სამოსელი მბრწყინვალჱ, იაკ. 2,3; რ. იტყჳს, იაკ. 2,23Ⴊ; რ. უჩნდეს მეგობარ ყოფად ამის სოფლისა, იაკ. 4,4; რ. ჟამსა ეუწყებოდა... სული ქრისტჱსი, 1 პეტ. 1,11; რ. უნდეს სიყუარული ცხორებისაჲ, 1 პეტ. 3,10; რ. მოსცემს ღმერთი, 1 პეტ. 4,11; რ. წინა-აღუდეგით, 1 პეტ. 5,9; რ. კაცსა თანა ესე არა არს, 2 პეტ. 1,9; რ. უყუარდეს ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 2,10; რ. სძულდეს ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 2,11; 3,15; ყოველსა რ. აქუნდეს სასოებაჲ ესე, 1 იოვ. 3,3; რ. არა უყუარდეს ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 3,10; 4,20; რ. არა უყუარდეს, 1 იოვ. 3,14; 4,8; რ. უჴმდეს რაჲმე, 1 იოვ. 3,17; ყოველი რ. უყუარდეს, 1 იოვ. 4,7ႪႭ; რ. უყუარდეს ღმერთი, 1 იოვ. 4,21; ყოველსა რ. ჰრწმენეს... რ. უყუარდეს მშობელი იგი, 1 იოვ. 5,1; რ. ჰრწმენეს, 1 იოვ. 5,5ႪႭ; რ. ჰრწმენეს ძჱ ღმრთისაჲ... რ. არა ჰრწმენეს ძჱ, 1 იოვ. 5,10; რ. აქუნდეს ძჱ... რ. არა აქუნდეს ძჱ, 1 იოვ. 5,12; რ. ეგულების ყოფად, გამოცხ. 1,2; რ. ეწოდების პატმო, გამოცხ. 1,9; რ. უპყრიან შჳდნი იგი ვარსკულავნი, გამოცხ. 2,1; რ. ჰქონან ყურნი, გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,29; 3,6; 3,13; 3,22; 13,9; რ. ჰქონან შჳდნი იგი სულნი ღმრთისანი, გამოცხ. 3,1; რ. ჟამსა მოვიდე შენ ზედა, გამოცხ. 3,3; რ. აქუს კლიტჱ დავითისი, გამოცხ. 3,7; რ. ეგულების მოსლვად, გამოცხ. 3,10; რ. აქუნდა სასაკუმეველჱ, გამოცხ. 8,3; რ. ეგულების დაცემად საყჳრისა, გამოცხ. 10,7; რ. უნდეს ვნებად მათდა, გამოცხ. 11,5; რ. ეწოდების... სოდომი, გამოცხ. 11,8; რ. ემოსა მზჱ, გამოცხ. 12,1; რ. ედგნეს თავნი შჳდნი, გამოცხ. 12,3; 17,3; რ. ეგულებოდა შობაჲ, გამოცხ. 12,4; რ. ეგულების მწყსაჲ ყოველთა წარმართთაჲ, გამოცხ. 12,5; რ. ეწოდების ეშმაკი, გამოცხ. 12,9; რ. აქუნდეს ათნი რქანი, გამოცხ. 13,1; რ. აქუს ტყუეობაჲ, გამოცხ. 13,10; რ. აქუს გონებაჲ, გამოცხ. 13,18; რ. აქუნდა ჴელმწიფებაჲ ცეცხლსა ზედა, გამოცხ. 14,18; რ. ეწოდების... მაგედონ, გამოცხ. 16,16; რ. ჰქონან შჳდნი თავნი, გამოცხ. 17,7; რ. აქუნდეს სიბრძნჱ, გამოცხ. 17,9; რ. აქუს მეუფებაჲ, გამოცხ. 17,18; რ. აქუნდა ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 18,1; რ. აქუნდეს ნაწილი აღდგომასა მას შინა, გამოცხ. 20,6; რ. მესმოდა, გამოცხ. 22,8; რ. ესმას... რ. სწყუროდის... რ. ჰნებავს მიღებად წყლისა მის, გამოცხ. 22,17; რ.

ესმოდიან სიტყუანი, გამოცხ. 22,18; რომელსა ზედა იქ-მნა სასწაული ესე, საქმე 4,22ႢႪႭ; რ. ზედა წერილ იყო, საქმე 17,23ႪႭ; რ. ზედა თქუენცა თანა-აღშენე-ბულ ხართ, ეფეს. 2,22; რ. (+ცა Ⴓ) ზედა თქუმულ არს ესე, ებრ. 7,13; რ. ზედაცა სდგათ, 1 კორ. 15,1Ⴂ; რ. ზედაცა განვეწესენით, ეფეს. 1,11; რ. შინა შობილ ვართ, საქმე 2,8HI; რ. შინა იყო ყოველი ოთხფერჴი, საქმე 10,12ႪႭ; რ. (+იგი E) შინა მე ვიყოფოდე, საქმე 11,11; რ. შინა ეგულების განკითხვაჲ სოფლისაჲ, საქმე 17,31ႪႭ; რ. შინა მპოეს მე განწმედილი, საქმე 24,18ႢႪႭ; რ. შინა მოვიდოდე მე დამასკოდ, საქმე 26,12; რ. შინა გამოიცადოს, ჰრომ. 14,22ႢႪႤCD; რ. შინა [ვარ], კმა-ვარი მე, ფილიპ. 4,11; რ. შინა არიან ყოველნი საუნჯენი, კოლ. 2,3; რ. შინა [იყვნეს] სასან-თლენი იგი, ებრ. 9,2; რ. შინა იყო ტაკუკი, ებრ. 9,4; რ. შინა... მსხუერპლნი შეიწირვოდეს, ებრ. 9,9; რ. შინა ძჳრსა ვიხილავ, 2 ტიმ. 2,9; რ. (+იგი Ⴀ) შინა იყუნეს მცირედნი, 1 პეტ. 3,20; რ. შინა ცანი... წარჴდენ, 2 პეტ. 3,10; რ. შინა ცანი... დაირღუნენ, 2 პეტ. 3,12; რ. შინა სიმართლჱ დამკჳდრებულ არს, 2 პეტ. 3,13; რ. შინა განმდიდრდეს, გამოცხ. 18,19.

რომელსა-ესე აწ თქუენ დამკჳდრებულ ხართ, საქმე 7,4; რ. (-ესე EHI) შემასმენენ მე, საქმე 25,11; რ. ვჰმსახურებ მე, ჰრომ. 1,9; რ. ვიტყჳთ, 1 კორ. 2,13Ⴊ; რ. გეტყჳ, 1 კორ. 10,15; რ. ვიტყჳ, 1 კორ. 10,19; 2 კორ. 11,17; რ. მივსწერ თქუენდა, 1 კორ. 14,37; გალ. 1,20; ანუ რ. ვზრახავ, 2 კორ. 1,17; რ. ვჰყოფ, 2 კორ. 11,12CD; რ. მივსწუედით, ფილიპ. 3,16; რ. ჩუენ ექადა-გებთ, კოლ. 1,28; რ. (-ესე Ⴂ) უჰყრიეს აწ, 2 თეს. 2,7; რ. გამცნებთ თქუენ, 2 თეს. 3,4CD; რ. გეტყჳ შენ 2 ტიმ. 2,7; რ. ჰხედავ, გამოცხ. 1,11.

რომელსა-ეგე თქუენ სულმან წმიდამან დაგადგინნა მოღუაწედ, საქმე 20,28; განიღჳძე რ. გძინავს, ეფეს. 5,14; რ. გეტყჳ შენ, 2 ტიმ. 2,7ႪႤh; რ. მოუჴედით ლოდსა ცხოველსა, 1 პეტ. 2,4; რ. იქმ ძმათა მიმართ, 3 იოვ. 1,5ႢႪႭ; რ. გაქუს საყური, გამოცხ. 9,14.

რომელსა-იგი (–იგი Ⴂ) თქუენ ჰელი შეჰყავით, საქმე 3,20; რ. თქუენ ჴელნი შეასხენით, საქმე 5,30; რ. ქადაგებდა იოვანე, საქმე 10,37; რ. სცხო უფალმან სუ-ლითა წმიდითა, საქმე 10,38; რ. ერქუა ნიგერ, საქმე 13,1; რ. თავადი ეწამა, საქმე 13,22; რ. ვერცა ჩუენ შეუძლეთ ტჳრთვად, საქმე 15,10; რ. უფალმან განუჴსნა გული, საქმე 16,14; აწ უკუე რ. უმეცარ ხართ, საქმე 17,23G; რ. იტყჳან შენთჳს, საქმე 21,24; რ. შეასმენენ, საქმე 25,16; რ. შეურაცხა ღმერთმან სიმართლჱ, ჰრომ. 4,6; რ. ჰრწმენა ღმრთისაჲ, ჰრომ. 4,17Ⴄ; რ. წარუდგი-ნენით თავნი თჳსნი მონად მორჩილებისა, ჰრომ. 6,16; რ. ერჩით, იქვე Ⴓ; რ. ვიქმ, ჰრომ. 7,15; რ. ვინ ხედავნ, ჰრომ. 8,24; არა რ. უნებს, ჰრომ. 9,16; რ. უგებენ წარ-მართნი, 1 კორ. 10,20CD; რ. ვესავთ ჩუენ, 2 კორ. 1,10; რ. ვენო, 2 კორ. 7,12; რ. უფალი ეწამოს, 2 კორ. 10,18; რ. ოდესმე ტყუენვიდა, გალ. 1,23; რ. ერქუა წი-ნადაცუეთილება, ეფეს. 2,11; რ. ვითხოვთ, ეფეს. 3,20; რ. ჴელმწიფებაჲ აქუნდა, ებრ. 2,14; რ. ათეული... ნაწი-ლად სცა, ებრ. 7,2; რ. ათეული მისცა, ებრ. 7,4; რ. აღ-თქუმაჲ მოელო, ებრ. 7,6; რ. საფუძველ უსხენ ქალაქსა, ებრ. 11,10; რ. აზმნეს მეგჳპტელთა, ებრ. 11,29; რ. შეი-წირეის საცხოვართა სისხლი, ებრ. 13,11CD; რ. ვინმე ვერ მიემოხჳნეს, 1 ტიმ. 1,6; რ. ვიეთმე გული უოქუმი-და, 1 ტიმ. 6,10Ⴄ; რ. ვიეთნიმე აღუთქუმიდეს, 1 ტიმ. 6,21; რ. აწ არა ხედავთ, 1 პეტ. 1,8; რ. მოუჴედით ლოდსა ცხოველსა, 1 პეტ. 2,4ႪႭ; რ. უსწავლელნი... გარდააქცევენ, 2 პეტ. 3,16; რ. აქუს მახჳლი ორპირი, გამოცხ. 2,12; რ. აქუნდა წყლულებაჲ, გამოცხ. 13,14; რ. აქუნდა მანგალი, გამოცხ. 14,18; რ. აქუს ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 16,9; რ. უტჳრთავს, გამოცხ. 17,7.

რომელსა-მე მადლობასა შემძლებელ ვართ მიცემად, 1 თეს. 3,9CD.

რომელსამცა საქმე აქუნდა მოყუსისა მიმართ, 1 კორ. 6,1CD; რ. ფუცა, ებრ. 6,13C; რ. განელო წიგნი იგი, გამოცხ. 5,4.

რომელსაცა (-ცა ႢႪႭ) გეტყოდის თქუენ, საქმე 3,22; რ. ვჰმსახურებ, საქმე 27,23; რ. შჯი, ჰრომ. 2,1; რ. (+იგი CႤ) შეურაცხა ღმერთმან სიმართლჱ, ჰრომ. 4,6Ⴄ; რ. (+იგი ႢႪCD) მიეცენით სახედ მონლურებისა, ჰრომ. 6,17; რ. (-ცა Ⴂ) შეუდგეს იგინი, 1 კორ. 10,4; რ. (+იგი Ⴆ) გიჩინნა თქუენ, 2 თეს. 2,14; რ. (-ცა Ⴁ) შეუდგ, 1 ტიმ. 4,6; რ. ენებოს ვნებაჲ მათი, გამოცხ. 11,5.

რომელსაცა-ესე ვიტყჳთ, 1 კორ. 2,13.

რომელსაცა-იგი ერჩით, ჰრომ. 6,16; რ. იკითხავთ, 2 კორ. 1,13; რ. (ეგე Ⴍ) ჩინებულ ხართ, ეფეს. 4,1; რ. ჰზრახევდით, ფილიპ. 4,10; რ. ათეული მისცა, ებრ. 7,2CD.

რომელსაცა ზედა სდგათ, 1 კორ. 15,1; 1 პეტ. 5,12; რ. ზედა განვეწესენით, ეფეს. 1,11Ⴊ; რ. ზედა დაესხნეს, 1 პეტ. 2,8.

რომლისა ვართ ჩუენ... მოწამე, საქმე 2,32; 3,15; რ. არა ინებეს დამორჩილებად, საქმე 7,39; რ. ტაძარი ახს ზღუასა, საქმე 10,6; რ. სარეწავი... შეუვიდოდა უფალთა მისთა, საქმე 16,16D; რ. სახლი ეზღუანეოდა შესაკრე-ბელსა მას, საქმე 18,7; რ. ბრალისათჳს ესრჱთ ჴმობენ, საქმე 22,24; რ. სოფლისაჲ ხარ, საქმე 23,34; რ. შემ-ძლებელ ხარ შენ, საქმე 24,6; რ. ვერ ეძლო გამოჩინე-ბად, საქმე 25,7Ⴊ; რ. სასოებისათჳს ვიბრალები, საქმე 26,7; რ. იყო კიდჱ მისი, საქმე 27,39; რ. შევიდა პავ-ლე, საქმე 28,8; რ. (+იგი ႤCD) საქმჱ ეგოს, 1 კორ. 3,14; რ. დამტკიცებულ არს გულსა მისსა, 1 კორ. 7,37; რ. თავ საკიდურთა მისთა არს ქრისტე იესუ, ეფეს. 2,20; რ. ვიქმენ მე მსახურ, ეფეს. 3,7; კოლ. 1,25; რ. ვიქმენ მე, პავლე, მსახურ, კოლ. 1,23; რ. სახლ ვართ ჩუენ, ებრ. 3,6CD; რ. უკუანაისკნელი დასაწუველად არნ, ებრ. 6,8C; რ. ნათესავისაჲ მღდელობისათჳს არაჲ აჴსენა მოსემან, ებრ. 7,14; რ. ნებითა ჩუენ განწმედილ ვართ, ებრ. 10,10; რ. ზიარ-ქმნულ არიან ყოველნი, ებრ. 12,8; რ. ჴმამან ქუეყანაჲ შეძრა, ებრ. 12,26; რ. არს დი-დებაჲ, ებრ. 13,21; რ. ცხორებისათჳს გამოიძიეს, 1 პეტ. 1,10; რ. სახედ აწ თქუენცა გაცხოვნებს ნათლის-ღებაჲ, 1 პეტ. 3,21; რ. თუალნი არიან, გამოცხ. 2,18; რ. დაჴ-შვად ვერვინ შემძლებელ არს, გამოცხ. 3,8; რ. აღრი-ცხუვად ვერვინ შემძლებელ იყო, გამოცხ. 7,9; რ. წყლულებაჲ... განიკურნა, გამოცხ. 13,12; რ. პირისაგან ლტოლვილ იქმნა ქუეყანაჲ, გამოცხ. 20,11.

რომლისაგან განვიდა იუდა, საქმე 1,25; რ. სარეწა-ვი... შეუვიდოდა უფალთა მისთა, საქმე 16,16ႪႭ; რ. (+ცა Ⴐ) აწ დაგებაჲ ესე მოვიღეთ, ჰრომ. 5,11; რ. შეპ-

ყრობილ ვიყვენით, ჰრომ. 7,6Ⴓ; რ. არს ყოველი, 1 კორ. 8,6; ებრ. 2,10; რ. ყოველნი ნათესავნი... სახელ-დებულ არიან, ეფეს. 3,15; რ. ყოველი გუამი შენაწევრებულ... არს, ეფეს. 4,16; რ. მაქუს გამოჴსნაჲ, კოლ. 1,14; რ. ყოველი გუამი... ორძის, კოლ. 2,19; რ. მიეახლებით ღმერთსა, ებრ. 7,19; რ. იწამა, ებრ. 11,4; რ. ჭამად ვერ ჴელ-ეწიფების, ებრ. 13,10; რ. იქმნებიან შური, ჴდომაჲ, 1 ტიმ. 6,4; რ. სულთა მივიდა, 1 პეტ. 3,19; რ. აღთქუმანი ჩუენ მოგუანიჭნა, 2 პეტ. 1,4.

რომლისა ზედა იქმნა სასწაული ესე, საქმე 4,22; რომლისა თანა იყო სული პითონი, საქმე 16,16; რ. თანა იყო სული იგი არა-წმიდაჲ, საქმე 19,16; რ. თანა ვიყვენით, საქმე 21,16; რ. თანა... გიხილნე თქუენ, ებრ. 13,23; რ. თანა არა არს ცვალება, იაკ. 1,17; რ. თანა ესე არა არს, 2 პეტ. 1,9ႤႨႭ; რ. თანა ისიძვეს ყოველთა მეფეთა, გამოცხ. 17,2; რომლისა თჳნიერ ვერვინ იხილოს ღმერთი, ებრ. 12,14CD.

რომლისათჳს ეფუცა ღმერთი აბრაჰამს, საქმე 7,17ႢႨႭ; რ. აწ თქუენ... მკლველ იქმნენით, საქმე 7,52; რ. თქუენ მოსრულ ხართ, საქმე 10,21; რ. (+ცა ႠႨHI) ვერცა სიტყჳს მიგებად ჴელ-მეწიფების, საქმე 19,40; რ. ბრალისა ესრეთ ჴმობენ მისთჳს, საქმე 22,24Ⴍ; რ. აბრალებდეს მას, საქმე 23,28; რ. ჩუენ შევასმენთ მას, საქმე 24,8; რ. (+ესე ႨႭ) აწ შემასმენენ მე, საქმე 24,13; რ. ... მითხრეს მე მღდელთ მოძღუართა, საქმე 25,15; რ. წარმომიდგეს შემასმენელნი იგი, საქმე 25,18; რ. ... სიმრავლჱ ჰურიათაჲ შემემთხჳა, საქმე 25,24; რ. გულითად ვერრაჲ მაქუს, საქმე 25,26; რ. წინაწარმეტყუელნი იტყოდეს, საქმე 26,22; რ. აწ ეგერა გრცხუენის, ჰრომ. 6,21; რ. ქრისტე მოკუდა, ჰრომ. 14,15; 1 კორ. 8,11; რ. ყოველი [არს], 1 კორ. 8,6; რ. სოფელი ჩემდამო ჯუარს-ცუმულ არს, გალ. 6,14; რ. (+ესე CD) ვცოტე ჯაჭვითურთ, ეფეს. 6,20; რ. ყოლისაგან ვიზღვიე, ფილიპ. 3,8; რ. ვიქმენ მე მსახურ, კოლ. 1,25Ⴡ; რ. (+ცა CD) ვშურები, კოლ. 1,29; რ. მოიწიის რისხვაჲ, კოლ. 3,6; რ. მიიღეთ მცნებაჲ, კოლ. 4,10; რ. ვილოცავთ... თქუენთჳს, 2 თეს. 1,11CD; რ. არს ყოველი, ებრ. 2,10; რ. არს სიტყუაჲ ესე ჩუენი, ებრ. 4,13; რ. მრავალ არს ჩუენდა სიტყუად, ებრ. 5,11; რ. მოგაჴსენებ შენ განცხოველებად... მადლსა მას ღმრთისასა, 2 ტიმ. 1,6; რ. გული უთქუამს ანგელოზთა ხილვად, 1 პეტ. 1,12.

რომლისა მიერ შეუძლო შენ განკითხვად, საქმე 24,8ႨႭ; რ. მიერ იწოდენით ზიარებასა მას, 1 კორ. 1,9; რ. მიერ არს ყოველი, 1 კორ. 8,6ႢCD; რ. მიერ გუაქუს ჩუენ გამოჴსნაჲ, ეფეს. 1,7; რ. მიერ და თქუენცა გესმა სიტყუაჲ, ეფეს. 1,13CD; რ. მიერ მაქუს ჩუენ კადნიერებაჲ, ეფეს. 3,12Ⴓb; რ. მიერ ვიქმენ მე... მსახურ, კოლ. 1,23Ⴈ; 1,25Ⴂh.

რომლისა მიმართ ათორმეტი ნათესავი ჩუენი... ჰმსახურებს, საქმე 26,7; რ. მიმართ (+ცა ႠႨႭ) კადნიერად ვიტყჳ, საქმე 26,26; რ. მიმართ არა ჰრწმენა, ჰრომ. 10,14CD; რ. მიმართ ითქუა, ებრ. 11,18; რ. მიმართცა წინადაიცჳთეთ, კოლ. 2,11; რ. მიმართცა (+იგი ႠႢCD) ჩინებულ ხართ, კოლ. 3,15.

რომლისა-იგი ჯერ-არს ზეშთა შეწყნარებაჲ, საქმე 3,21ႨG; რ. თქუენ აწ... მკლველ იქმნენით, საქმე 7,52ႨႭ; რ. (-იგი ႨႭ) სიტყჳსათჳს მომხადეთ მე, საქმე 10,29; რ. (-იგი C) ვერ ღირს ვარ განჴსნად ჴამლის საბელთა მისთა, საქმე 13,25; რ. ვერცა ჩუენ შეუძლეთ ტჳრთვად, საქმე 15,10ႨႭ; რ. უფალმან განუღო გული, საქმე 16,14E; რ. უმეცარ ხართ, საქმე 17,23ႨHI; რ. ნათესავცა ვართ, საქმე 17,28; რ. თქუენცა ჩინებულ ხართ ქრისტე იესუსა, ჰრომ. 1,6; რ. ქებაჲ არა კაცთაგან არს, ჰრომ. 2,29; რ. (-იგი D) საქმჱ დაიწუეს, 1 კორ. 3,15; რ. ქებაჲ სახარებასა შინა, 2 კორ. 8,18; რ. მოსლვაჲ არს შეწევნითა ეშმაკისაჲთა, 2 თეს. 2,9ႢCD; რ. ხუროთმოძღუარ... ღმერთი არს, ებრ. 11,10; რ. აზმნეს მეგჳპტელთა, ებრ. 11,29CD; რ. ვიეთმე გული უთქუმიდა, 1 ტიმ. 6,10; რ. წყლულებითა განეკურნენით, 1 პეტ. 2,24; რ. იქმნენით შვილ კეთილის მოქმედ, 1 პეტ. 3,6.

რომლისამცა ფუცა, ებრ. 6,13.

რომლისაცა-იგი ნათესავცა ვართო, საქმე 17,28G.

რომლისაგან-ესე (-ესე CD) მოვიღეთ მადლი, ჰრომ. 1,5.

რომლისაგან-იგი ვინ მოუძლურდეს, 2 პეტ. 2,19.

რომლისაგანცა (-ცა Ⴂ) მოუჴედით სარწმუნოებითა მადლსა მას, ჰრომ. 5,2; რ. შეიქმნნეს საუკუნენი, ებრ. 1,2; რ. ვინ ძლეულ არნ, 2 პეტ. 2,19ႨႭ.

რომლისაგანცა-იგი მაცხოვარსა მოველით, ფილიპ. 3,20ႠႢ.

რომლისა თანაცა (რომლისაცა თანა Ⴍ) აღსდეგით, კოლ. 2,12.

რომლისათჳს-ესე მხედავს მე, 2 კორ. 12,6CD; რ. ვიტყჳთ, ებრ. 2,5; რ. გეტყჳ, ფილემ. 1,21.

რომლისათჳს-იგი ესმა შენთჳს, საქმე 21,24ႨႭ; რ. მოსწერეთ ჩემდა, 1 კორ. 7,1; რ. მე ვჰმადლობ, 1 კორ. 10,30; რ. ძჳრსა იტყჳან თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,12.

რომლისათჳსცა მოუჴედით სარწმუნოებითა მადლსა მას, ჰრომ. 5,2Ⴄ; რ. პყრობილ ვარ, კოლ. 4,3; რ. გევნების, 2 თეს. 1,5.

რომლისაცა მიმართ ჰრწმენა, საქმე 14,23ႨႭ.

რომლითა იწყო იესუ ყოფად, საქმე 1,1ႠႨ; რ. ძალითა, ანუ რ. სახელითა ჰქმენით თქუენ ესე, საქმე 4,7; რ. ესე ცხოვნდა, საქმე 4,9; რ. იტყოდა იგი, საქმე 6,10ႨႭ; რ. შენ სცხოვნდე, საქმე 11,14; რ. მაბრალებენ მე ჰურიანი, საქმე 26,2Ⴍ; რ. (+ცა Ⴈ) საშჯელითა შჯი, ჰრომ. 2,1; რ. ყოველთა კაცთა შესცოდეს, ჰრომ. 5,12; რ. უძლურ იყო ჴორცთა მათთჳს, ჰრომ. 8,3CD; რ. ვღაღადებ, ჰრომ. 8,15; რ. ვცხოვნდებით, ჰრომ. 8,24D; არცა რ. ძმაჲ იგი შენი შებრკოლდეს, ჰრომ. 14,21; რ. მოყუასსა გამოსცდიდეს, ჰრომ. 14,22; ანუ რ. (+მე ႠႢCႢb) ჴორცითა მოვიდენ, 1 კორ. 15,35; რ. ნუგეშინის-ცემულ ვართ, 2 კორ. 1,4; რ. ნუგეშინის-ცემულ იქმნა თქუენ ზედა, 2 კორ. 7,7; რ. ვღაღადებთ, გალ. 4,6; რ. ჩუენ ქრისტემან განგუააზნაურნა, გალ. 5,1; რ. მოგუმადლა ჩუენ საყუარელისა მის მიერ, ეფეს. 1,6CD; რ. ყოველი შენებული... ორძის ტაძრად წმიდად, ეფეს. 2,21CD; რ. შეგიძლებელ ხართ... ცნობად, ეფეს. 3,4CD; რ. მაქუს ჩუენ განცხადებულებაჲ, ეფეს. 3,12; რ. იწოდენით, ეფეს. 4,1CD; რ. (+ცა ႭႢ) აღიბეჭდენით, ეფეს. 4,30; რ. არს სიბილწჱ, ეფეს. 5,18; რ. შეუძლოთ ყოველთა მათ ისართა... განჴურვებულთა დაშრეტად, ეფეს. 6,16; რ. გჳხარის თქუენთჳს, 1 თეს. 3,9CD; რ. ვერ შემძლებელ არს ცრუებად ღმერთი, ებრ. 6,18; რ. განწმიდნა, ებრ. 10,29CD; რ. დასაჯა სოფელი, ებრ. 11,7;

რ. ვჰმსახურებთ... ღმრთსა, ებრ. 12,28; რ. ვერარაჲ ირგეს, ებრ. 13,9; რ. გიხარის მცირედ აწ, 1 პეტ. 1,6; რ. განგაღჳძებ თქუენ, 2 პეტ. 3,1; რ. უწყით, 1 იოვ. 2,18; რ. სძლევს სოფელსა, 1 იოვ. 5,4ႨႭ; 5,5ႨႭ; რ. შესცოდეს, იუდა 1,15; რ. აცთუნნა იგინი, გამოცხ. 19,20.

რომლითა-ესე ჩუენცა გუევნების, 2 კორ. 1,6CD.

ჭურჭლითა რომლითავე ნავისაჲთა, საქმე 27,44ႢႨ; ნუვინ გაცთუნებნ თქუენ რ. სახითა, 2 თეს. 2,3.

რომლითა-იგი ვერ განჰმართლდით თქუენ, საქმე 13,39; რ. შეპყრობილ ვიყვენით, ჰრომ. 7,6; რაჲთა რ. იქადიან, 2 კორ. 11,12; რ. ვინმე იკადრებს სიქადულსა, 2 კორ. 11,21; რ. მოუძლურდით, 2 კორ. 12,13; რ. გრწმენა, ეფეს. 1,13; რ. შემიყუარნა ჩუენ, ეფეს. 2,4; რ. იენო თავადმან, ებრ. 2,18CD; რ. განწმედილ იყო, ებრ. 10,29; რ. ბჳრსა იტყოდიან თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,12ႨႭ; რ. ძჳრსა გეტყოდიან, 1 პეტ. 3,16; რ. უმეცარ არიან, 2 პეტ. 2,12FႭ.

რომლითა-მე შჯულისა (შჯულითა ႢႨႄCD), ჰრომ. 3,27.

რომლითამცა ჴერ-იყო ცხორებად ჩუენდა, საქმე 4,12.

რომლითაცა ვდგათ, ჰრომ. 5,2; რ. (-ცა ႄD) იჩინა, 1 კორ. 7,20; კაცად-კაცადი რ. იჩინა, 1 კორ. 7,24CD; რ. (-ცა Ⴂ) სცხოვნდებით, 1 კორ. 15,2; რ. შევიკრძალე ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 3,12; რ. წინადაიცჳთეთ, კოლ. 2,11CD; რ. საპყრობილესა მას... მივიდა, 1 პეტ. 3,19ႨႭ.

რომლითაცა-იგი გრწმენა, ეფეს. 1,13ႬჃD; რ. აღიბეჭდენით, ეფეს. 4,30CD.

რომელადმდე (რომლადმდე KႨႭ) ამცნებდა მოციქულთა, საქმე 1,2.

რომელნი გამოირჩინა, საქმე 1,2; რ. არიან ცასა ქუეშე, საქმე 2,5; რ. იტყჳან გალილეველ, საქმე 2,7; ყოველნი რ. დამკჳდრებულ ხართ იერუსალჱმს, საქმე 2,14; რ. თქუენ შესხენით საპყრობილესა, საქმე 5,25ႢႨႭ; რ. წამებულ იყვნენ... რ. დაადგინნეთ საჴმარსა ამას ზედა, საქმე 6,3; რ. იტყოდეს, საქმე 6,11ႢႨႭ; 17,18E; გამოცხ. 11,15; 19,1; 19,6; რ. სხდეს კრებულსა მას შორის, საქმე 6,15; რ. წინა მიძღუოდიან ჩუენ, საქმე 7,40; რ. ჰქმნენით თაყუანის-საცემელად მათა, საქმე 7,43; რ. იყვნეს იესრუსალჱმს, საქმე 8,1; 8,14; 11,22; რ. იყვნეს მის თანა, საქმე 9,7DႨႭ; რ. ჰხადიან სახელსა შენსა, საქმე 9,14; რ. ჰხადოდეს სახელსა იესუსსა, საქმე 9,21; რ. მყოფ იყვნეს დამასკეს შინა, საქმე 9,22; რ. მყოფ იყვნეს ლუდიას შინა, საქმე 9,32; რ. ... მოვლინებულ იყვნეს, საქმე 10,17ႨႭ; რ. იყვნეს იოპეს, საქმე 10,23; რ. ქმნნა სოფელსა მას ჰურიასტანისასა, საქმე 10,39ႢႨႭ; რ. მის თანა ვჭამდით, საქმე 10,41; რ. იყვნეს ჰურიასტანს, საქმე 11,1; რ. მოვიდეს ანტიოქიად, საქმე 11,20; რ. (+იგი ႢႨႭ)მყოფ იყვნეს ჰურიასტანს, საქმე 11,29; რ. მოშიშნი ღმრთისანი ხართ, საქმე 13,16; რ. (+ესე ႨႭ) უფროს სასწრაფო არიან, საქმე 15,28Ⴂ; რ. იყვნეს მათ ადგილთა, საქმე 16,3; რ. მოსრულ იყვნეს, საქმე 16,13; რ. გითხრობენ თქუენ, საქმე 16,17; რ. მიგცენით ჰყრობილად, საქმე 16,35ႢႨႭ; რ. შეუწყნარებიან იასონს, საქმე 17,7; რ. ჰმსახურებდეს... რ. შეემთხუეოდეს მას, საქმე 17,17; რ. მოსრულ იყვნეს უცხონი, საქმე 17,21; რ. ამას იტყოდეს, საქმე 19,14; რ. ამას ჰყოფდეს, იქვე ႨႭ; რ. შეკრიბნა, საქმე 19,25; რ. შემემთხუეოდეს მე, საქმე 20,19; რ. არა ერიდებოდიან სამწყსოსა, საქმე 20,29; რ. იტყოდიან გულარძნილსა, საქმე 20,30; რ. (+იგი ႨႭ) ეტყოდეს პავლეს, საქმე 21,4; რ. (+იგი ႢႨႭ) არიან... ჰურიანი, საქმე 21,21; რ. იყვნეს დამასკეს, საქმე 22,5ႨႭ; რ. მოუჴდეს მღდელთ მოძღუართა მათ, საქმე 23,14; რ. არიან ყოველსა სოფელსა, საქმე 24,5; აწ უკუე რ. შემძლებელ არიან თქუენგანნი, საქმე 25,5ႨႭ; რ. ჩუენ თანა ხართ კაცნი, საქმე 25,24; რ. იყვნეს დამასკეს შინა პირველად, საქმე 26,20ႨႭ; რ. არიან შენ თანა ნავსა ამას, საქმე 27,24; რ. იყვნეს ჭალაკსა მას შინა, საქმე 28,9; რ. იხილნა პავლე, საქმე 28,15; რ. მოვიდოდეს მისა, საქმე 28,30; რ. ხართ ჰრომეს შინა, ჰრომ. 1,7; 1,15; რ. ეძიებენ ცხორებასა მას საუკუნესა, ჰრომ. 2,7; რ. გამოაჩინებენ საქმესა შჯულისასა, ჰრომ. 2,15; რ. არიან ბნელსა შინა, ჰრომ. 2,19; რ. (+იგი ႢႄCD) შჯულსა ქუეშე არიან, ჰრომ. 3,19; რ. ჰგიან კუალთა მათ, ჰრომ. 4,12; რ. წინა განეწყობვიან შჯულსა მას, ჰრომ. 7,23; რ. არა ჴორციელად ვიქცევით, ჰრომ. 8,4; რ. (+იგი ႢCD) ჴორციელად არიან, ჰრომ. 8,5; რ. (+იგი CD) ჴორცთასა შინა არიან, ჰრომ. 8,8; რ. სულითა ღმრთისაჲთა ვლენან, ჰრომ. 8,14; რ. არა ეძიებდეს სიმართლესა, ჰრომ. 9,30; რ. ჰხადიან მას, ჰრომ. 10,12; რ. ახარებენ კეთილსა, ჰრომ. 10,15; რ. მე არა მეძიებდეს... რ. მე არა მიკითხვიდეს, ჰრომ. 10,20; რ. ამას შინა მოთმინე არიან, ჰრომ. 13,6D; რ. არიან შესწავებულ მოციქულთა შორის... რ. ჩემსა წინაცა იყვნეს, ჰრომ. 16,7; რ. მაშურალ არიან, ჰრომ. 16,12; რ. იქმნებოდინ გარეშე სწავლისა მის, ჰრომ. 16,17ႄႱ; რ. არიან კორინთეს შინა... რ. ჰხადიან სახელსა უფლისა, 1 კორ. 1,2; რ. განქარვებად არიან, 1 კორ. 2,6; რ. ტიროდიან... რ. იყიდდენ, 1 კორ. 7,30; რ. იმსახურებდენ სოფელსა ამას, 1 კორ. 7,31; რ. (+იგი CႄႱ) ბაგინისასა მას იქმედ... რ. საკურთხეველსა წინაშე დგანედ, 1 კორ. 9,13; რ. არიან კორინთეს შინა... რ. არიან ყოველსა აქაიასა, 2 კორ. 1,1; რ. აღგძრვენ თქუენ, გალ. 1,7; რ. იყვნეს ქრისტჱს მიმართ, გალ. 1,22; რ. შემოვიდეს განმსტურობად, გალ. 2,4; რ. მყოფელ ოდესმე იყვნეს, გალ. 2,6; რ. წესსა მას ზედა ეგნენ, გალ. 6,16; რ. ხართ ეფესოს შინა, ეფეს. 1,1; რ. (+ეგე ႨCD) იყვენით ოდესმე შორს, ეფეს. 2,13; რ. არიან ცასა ქუეშე, ეფეს. 6,12; რ. ხართ ფილიპეს შინა, ფილიპ. 1,1; რ. ქუეყანისასა ზრახვენ, ფილიპ. 3,19; რ. მექმნნეს მე ნუგეშინის-მცემელ, კოლ. 4,11; რ. არიან მაკედონიას შინა, 1 თეს. 1,7; რ. არიან ჰურიასტანს, 1 თეს. 2,14; რ. არიან ყოველსა მაკედონიასა, 1 თეს. 4,10; რ. დაშთომილ ვიყვენით, 1 თეს. 4,15; რ. (+იგი ႄCD) არა დაემორჩილნეს სახარებასა მას, 2 თეს. 1,8; რ. სახელ-დებულ არიან ღმრთად, 2 თეს. 2,4; რ. იქცევიან... უწესოდ, 2 თეს. 3,11; რ. მომცნა მე ღმერთმან, ებრ. 2,13; რ. (+იგი ႢႨႄ) ... თანა-მდებ იყვნეს კირთებასა, ებრ. 2,15; რ. გამოვიდეს ეგჳპტით, ებრ. 3,16; აქა რ. (+იგი CD) მოწყდებიან კაცნი, ებრ. 7,8; რ. (+იგი CD) არასადა შემძლებელ არიან აღჴოცად ცოდვათა, ებრ. 10,11; რ. (+იგი ႢႣႬႱ) ამას იტყჳან, ებრ. 11,14; რ. სარწმუნოებით ერეოდეს მეფეთა, ებრ. 11,33; რ. ზიარ-ქმნულ ვართ ყოველნი, ებრ. 12,8Ⴍ; რ. მათისაებრ ნებისა სწავლიდეს, ებრ. 12,10Ⴈ; რ. გეტყოდეს თქუენ სიტყუათა მათ, ებრ. 13,7; რ. ვიდოდეს მას შინა, ებრ. 13,9; რ. (+იგი CD)

მიუსცენ ეშმაკსა, 1 ტიმ. 1,20; რ. კეთილად დიაკონებდენ, 1 ტიმ. 3,13; რ. ღმერთმან დაჰბადნა, 1 ტიმ. 4,3; რ. მადლობით მიიღებენ, 1 ტიმ. 4,4; რ. კეთილად ძლოდიან ხუცესნი... რ. შურებოდიან სიტყჳთა, 1 ტიმ. 5,17; რ. ჰგონებდეს, 1 ტიმ. 6,5; რ. არიან ასიას შინა, 2 ტიმ. 1,15; რ. არიან ფჳგელოს და ერმოგინე, იქვე ႢႪႭႢ; რ. შემძლებელ იყვნენ სხუათაცა სწავლად, 2 ტიმ. 2,2; რ. ჰხადიან სახელსა უფლისასა, 2 ტიმ. 2,22; რ. შევლენან სახლებსა, 2 ტიმ. 3,6; რ. შემძლებელ არიან შენდა განბრძნობად, 2 ტიმ. 3,15; რ. ყოველსა სახლებსა გარე-მიაქცევენ, ტიტე 1,11; რ. გარე-მიქცეულ იყვნენ ჭეშმარიტებისაგან, ტიტე 1,14; რ. მყუარობენ ჩუენ, ტიტე 3,15; რ. მსგავსად ღმრთისა შექმნულ არიან, იაკ. 3,9; რ. ჰყოფენ მშჳდობასა, იაკ. 3,18; რ. განწყობილ არიან ასოთა შინა თქუენთა, იაკ. 4,1; რ. თქუენდა მადლსა მას წინაწარმეტყუელებდეს, 1 პეტ. 1,10; რ. შეჰრკოლდებიან სიტყუასა მას, 1 პეტ. 2,8; რ. (+იგი ႤႪ) ეწყვებიან სულსა, 1 პეტ. 2,11; რ. ესვიდეს ღმერთსა, 1 პეტ. 3,5; რ. ეძიებდეს თქუენგან სიტყუასა, 1 პეტ. 3,15F; ყოველნი რ. ხართ ქრისტე იესუს მიერ, 1 პეტ. 5,14; რ. უფროის არიან, 2 პეტ. 2,11; რ. წამებენ, 1 იოვ. 5,8; რ. მე მიყუარან ჭეშმარიტებით, 2 იოვ. 1,1; რ. ვლენან ჭეშმარიტებით, 2 იოვ. 1,4; რ. არა აღიარებენ იესუ ქრისტესა, 2 იოვ. 1,7; რ. წამებდეს ჭეშმარიტებისა შენისათჳს, 3 იოვ. 1,3; რ. წერილ იყუნეს ამას საშჯელსა... რ. მადლსა ღმრთისა ჩუენისასა გარდააქცევენ არაწმიდებად, იუდა 1,4; რ. მათდავე სახედ ისიძვიდეს, იუდა 1,7ႪႭ; რ. სიყუარულთა მათ თქუენთა შებილწებულნი თანა-შეგცხრებიან, იუდა 1,12; რ. პერად აღმოაფქურევენ... სირცხჳლსა, იუდა 1,13; რ. გამოიშორებენ თავთა თჳსთა, იუდა 1,19; რ. ისმენდენ სიტყუათა ამის წინაისწარმეტყუელებისათა, გამოცხ. 1,3; რ. წინაშე საყდარსა მისსა არიან, გამოცხ. 1,4; რ. იხილენ მარჯუენესა ზედა ჩემსა, გამოცხ. 1,20; რ. იტყჳან თავთა თჳსთა მოციქულად, გამოცხ. 2,2; რ. იტყჳან თავთა თჳსთა ჰურიად, გამოცხ. 2,9; რ. იმრუშებდეს მის თანა, გამოცხ. 2,22; რ. ხართ თჳატირს შინა, გამოცხ. 2,24; რ. იტყჳან თავსა თჳსსა ჰურიად, გამოცხ. 3,9; რ. არიან შჳდნი იგი სულნი ღმრთისანი, გამოცხ. 4,5; რ. მოიელინებიან ყოველსავე ქუეყანასა, გამოცხ. 5,6; რ. იტყოდეს ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 5,12; რ. არიან ცათა შინა... რ. იტყოდეს, გამოცხ. 5,13; რ. მოსრულ არიან, გამოცხ. 7,14; რ. წინაშე ღმრთისა დგანან, გამოცხ. 8,2; რ. რბიოდიან ბრძოლად, გამოცხ. 9,9; რ. შეკრულ არიან, გამოცხ. 9,14; რ. ჰხედვიდეს მათ, გამოცხ. 11,11; რ. სხენან წინაშე საყდარსა, გამოცხ. 11,16; რ. იმარხვენ მცნებასა ღმრთისასა, გამოცხ. 12,17; რ. არიან ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 13,14; რ. სცემდეს ათძალთა მათთა, გამოცხ. 14,2; რ. შეუდგენ კრავსა მას, გამოცხ. 14,4; რ. უფლისა მიერ მოკუდენ, გამოცხ. 14,13; რ. გამოელენ მეფეთა ზედა, გამოცხ. 16,14; რ. განმდიდრდეს მისგან, გამოცხ. 18,15; რ. არიან ოთხთა კიდეთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 20,8; რ. იყვნეს მას შინა... რ. იყვნეს მათ შორის, გამოცხ. 20,13; რ. იქმოდიან მცნებათა მისთა, გამოცხ. 22,14.

რომელნი-ესე (-ესე ႤႪႭ) ვართ, საქმე 2,8; 10,41ႤႪ; რ. აწჳე სავსე არიან სულითა წმიდითა, საქმე 10,47; რ. მოვკუედით ცოდვითა, ჰრომ. 6,2; რ. (+და Ⴂ) ვართ საყოფელსა ამას შინა, 2 კორ. 5,4CD; რ. ... მოსავ ვიყვენით ქრისტესა, ეფეს. 1,12; რ. (-ესე CD) სულითა ღმრთისათა ვჰმსახურებთ, ფილიპ. 3,3; რ. (-ესე ႢCႢႱ) დაშთომილ ვიყვნეთ, 1 თეს. 4,17; რ. (-ესე ႢD) შევევედრენით შეკრძალვად წინა-განმზადებულსა მას სასოებასა, ებრ. 6,18.

რომელნი-ეგე შჯულითა განჰმართლდებით, გალ. 5,4; რ. მკუდარ იყვენით, ეფეს. 2,1CD; რ. სახარებასა მას თანა-მოღუაწე მექმნნეს, ფილიპ. 4,3; რ. იტყჳთ, იაკ. 4,13; რ. ძალითა ღმრთისათა მოცვულ ხართ, 1 პეტ. 1,5; რ. შეწუხებულ იყვენით, 1 პეტ. 1,6; რ. ... მორწმუნენი ხართ ღმრთისანი, 1 პეტ. 1,21ႤႪ; რ. ოდესმე არა ერ ღმრთისა... რ. არა შეწყნარებულ, 1 პეტ. 2,10.

რომელნი-იგი შეკრებულ იყვნეს, საქმე 1,6; რ. მამამან დასხნა, საქმე 1,7ႢႪႭ; რ. (-იგი F) ქმნნა ღმერთმან, საქმე 2,22EႭ; რ. ჰოვნიერნი იყვნეს დაბნებისანი, საქმე 4,34; რ. მოსჰნა ღმერთმან, საქმე 7,45; რ. (-იგი ႤႪEႭ) წინაისწარ უთხრობდეს მოსლვასა მას წმიდისასა, საქმე 7,52; რ. (-იგი ႤႪ) მკლველნი იყვნეს, საქმე 7,58; რ. იგი მიმოდაიბნინეს, საქმე 8,4ႢႪႭ; 11,19ႢႪႭ; რ. (-იგი I) იქმნებოდეს, საქმე 8,13ႢႪGH; რ. ვითარცა მივიდეს, საქმე 8,15; რ. წინა-დაცუეთილებისაგანნი მორწმუნენი იყვნეს, რ. შევიდეს პეტრეს თანა, საქმე 10,45; რ. წინა-დაცუეთილებისაგანნი იყვნეს ძმანი, საქმე 11,2; რ. მკჳდრ არიან იერუსალჱმს შინა... რ. ... აღმოიკითხვოდეს, საქმე 13,27; რ. მის თანა აღმოსრულ იყვნეს იერუსალჱმდ, რ. აწცა მოწამე არიან მისა, საქმე 13,31; რ. ურწმუნონი ჰურიანი იყვნეს, საქმე 14,2; 17,5ႢႪႭ; რ. მორწმუნენი იყვნეს, საქმე 15,5; რ. (-იგი ႤႪႭ) წარმართაგანნი მოქცეულ არიან, საქმე 15,19; რ. ამას აღმოიკითხვიდეს, საქმე 15,21; რ. (ეგე ႪႭ) ... კილიკიასთ კერძონი ძმანი ხართ, საქმე 15,23; რ. იყვნეს იერუსალჱმს შინა, საქმე 16,4; რ. იყვნეს ასიასთ ჰურიანი, საქმე 21,27; რ. ჩემ თანა იყვნეს, საქმე 22,9; რ. მო-რაჲ-ვიდეს კესარიად, საქმე 23,33ႢႪႭ; რ. შემძლებელ იყვნეს, საქმე 27,43; რ. იყვნეს ჰურიანი, საქმე 28,17; რ. მეტსა მადლისასა... მოიგებენ, ჰრომ. 5,17; რ. ქრისტე იესუს მიერნი არიან, ჰრომ. 8,1; რ. სულიერად არიან, ჰრომ. 8,5; რ. (-იგი ႢႱ) ბრძანებით ჩინებულ არიან, ჰრომ. 8,28; რ. წინაისწარ იცნნა, ჰრომ. 8,29; რ. წინაისწარ იჩინნა, ჰრომ. 8,30; რ. განამართლნა, იქვე CD; რ. არიან ისრაიტელნი, ჰრომ. 9,4CD; რ. წინაისწარ განჰმზადნა სადიდებელად, ჰრომ. 9,23; რ. განწესებულ არიან, ჰრომ. 13,1; რ. აღდგებოდიან, ჰრომ. 13,2; რ. (-იგი D) წვალებასა... იქმან, ჰრომ. 16,17; რ. (-იგი Ⴂ) სახარებასა მას მიუთხრობენ, 1 კორ. 9,14; რ. (-იგი ႤႪ) ასპარეზსა მას შინა რბიედ, 1 კორ. 9,24; ანუ არა რ. (-იგი ႢႹ) ჭამენ შესაწირავითა მათ, 1 კორ. 10,18; რ. ნათელს-იღებენ მკუდართათჳს, 1 კორ. 15,29CD; რ. გამოიცადნეთ წიგნებითა, 1 კორ. 16,3; რ. (-იგი Ⴍ) პირსა წინაშე ხოლო იქადიან, 2 კორ. 5,12; რ. თავთა თჳსთა ეწამებიან, 2 კორ. 10,12CD; რ. (-იგი Ⴈ) იყვნეს მოციქულნი, გალ. 1,17; რ. (-იგი ႤႪ) საგონებელ იყვნეს, გალ. 2,2; რ. ჰგონებდეს... რ. საგონებელ იყვნეს, გალ. 2,6; რ. ყოვლად ოდესმე იყვნეს, იქვე CO; რ. ვითარ რაჲმე იყვნეს ოდესმე, იქვე ႢႱ; რ. ჰგონებდეს, სუეტად თავთა თჳსთა, გალ. 2,9CD; რ. (-იგი ႤႭ) არა იყვნეს ღმერთ, გალ. 4,8; რ. იგი გაშფოთებენ თქუენ, გალ. 5,12; რ. ქიშით ქრისტესა მიუთხრობენ არაწმიდებით, ფილიპ. 1,16CD; რ. ესრჱთ ვლენან, ფილიპ. 3,17; რ. აჩრდილ იყვნეს ყოფადთა,

კოლ. 2,17Ⴄb; რ. (-იგი ႹD) იყვნეს წინადაცუეთილებისაგანნი, კოლ. 4,11; რ. (-იგი Ⴁ) დაითრვნიან, 1 თეს. 5,7; რ. შურებიან თქუენ შორის, 1 თეს. 5,12; რ. განიცადებოდიან, ებრ. 2,18; რ. … ხარებულ იყვნეს, ებრ. 4,6; რ. … მღდელობასა მიიღებენ, ებრ. 7,5; რ. მოუვლენ მის მიერ ღმერთსა, ებრ. 7,25; რ. სახედ… ჰმსახურებდეს ზეცისასა მის, ებრ. 8,5; რ. მოელიან მას მაცხოვრად, ებრ. 9,28; რ. მსგავსად შჯულისა შეიწირვიან, ებრ. 10,8CD; რ. ამათ შინა იქცეოდეს, ებრ. 10,33; რ. კარავსა მას ჰმსახურებდეს, ებრ. 13,10; რ. იღუწებენ სულისა თქუენისათჳს, ებრ. 13,17Ⴍ; რ. არიან იტალიაით, ებრ. 13,24; რ. არიან ჳმენეოს და ალექსანდროს, 1 ტიმ. 1,20; რ. (-იგი Ⴍ) ცოდვიდენ, 1 ტიმ. 5,20; რ. არიან ჳმენოს და ფილეტოს, 2 ტიმ. 2,17; რ. ჭეშმარიტებასა შეცოდნეს, 2 ტიმ. 2,18; რ. არიან მისნი, 2 ტიმ. 2,19; რ. მონადირებულ არიან, 2 ტიმ. 2,26; რ. (-იგი b) ვქმნენით ჩუენ, ტიტე 3,5CႤ; რ. ღირს თქუმად, იაკ. 4,15M; რ. (-იგი ႢႭ) იტყოდეს სახელითა უფლისაჲთა, იაკ. 5,10; რ. ძჳრსა იტყოდიან თქუენთჳს, 1 პეტ. 3,16ႢႭ; რ. გმძლავრობენ თქუენ, 1 პეტ. 3,16; რ. ურჩ ოდესმე იყუნეს, 1 პეტ. 3,20; რ. ვლენან არაწმიდებითა, 1 პეტ. 4,3; რ. კუალსა მას ჴორცთა გულის-თქუმისასა… შეუდგან, 2 პეტ. 2,10ႺႢႭ; რ. ძლიერებითა… უფროჲს არიან, 2 პეტ. 2,11Ⴍ; რ. განრინებულ არიან საცთურისაგან სლვისა, 2 პეტ. 2,18; რ. ჭეშმარიტებით ლტოლვილ არიან და რ. საცთურსა შინა იქცევიან, იქვე ႢႭ; რ. განრინებულ იყუნეს შეგინებისაგან ამის სოფლისა, 2 პეტ. 2,20; რ. იგი არიან ძნიად საცნაურ რაჲმე, 2 პეტ. 3,16ႢႭ; რ. ცოდვენ არა სასიკუდინედ, 1 იოვ. 5,16; რ. მე მძულან, გამოცხ. 2,6; რ. არა მოიკლნეს, გამოცხ. 9,20; რ. დედათა თანა არა შეიგინნეს, გამოცხ. 14,4.

რომელნი-მე წინაწარმეტყუელთაგანნი არა დევნნეს მამათა თქუენთა, საქმე 7,52.

რომელნი-ღა (-ღა ႢႭ) იყვნეს ჩემ თანა, საქმე 20,34.

რომელნიცა განამართლნა, ჰრომ. 8,30; მე რ. მიყუარდენ, გამოცხ. 3,19; რ. შურებიან ზღუასა ზედა, გამოცხ. 18,17.

რომელნი-ესელა ვართ საყოფელსა ამას, 2 კორ. 5,4Ⴄ.

რომელნიღა-ესე ვართ საყოფელსა ამას, 2 კორ. 5,4.

რომელნიცა-იგი გამოსცადნეთ წიგნებითა, 1 კორ. 16,3CD.

რომელთა [მოთხრ.] ჰრქუეს, საქმე 1,11; რ. თქუეს, საქმე 6,11; 6,13; რ. მოიღეთ შჯული, საქმე 7,53; რ. (+ცა ႢႭ) შეიწყნარნეს სიტყუანი იგი, საქმე 17,11; რ. შეთქმულებაჲ ესე ყვეს, საქმე 23,13; რ. შეჩუენებულ ყვნეს თავნი თჳსნი, საქმე 23,21; რ. აუწყეს… პავლჱსთჳს, საქმე 24,1; რ. … პატივ-გუცეს ჩუენ, საქმე 28,1C; რ. განმიკითხეს მე, საქმე 28,18; რ. სამართალი ღმრთისაჲ იცოდეს, ჰრომ. 1,32; რ. შჯულსა შინა ცოდეს, ჰრომ. 2,12; რ. არა თავს-ვიდევით დამორჩილებად, გალ. 2,5ႢႭ; რ. წარიწირნეს თავნი თჳსნი, ეფეს. 4,19; რ. არა იციან ღმერთი, 1 თეს. 4,5; რ. (+იგი ႁႢႭႤCD) დაიმკჳდრნეს აღთქუმანი, ებრ. 6,12; რ. (+იგი CD) ძიებაჲ შეამთხჳიან უფროჲს, 1 ტიმ. 1,4; რ. იციან ჭეშმარიტებაჲ, 1 ტიმ. 4,3; რ. დაათქნიან კაცნი მოსასრვე-ლად, 1 ტიმ. 6,9; რ. შეიყუარეს გამოჩინებაჲ მისი, 2 ტიმ. 4,8; რ. არა ყონ წყალობაჲ, იაკ. 2,13ႁႢႢႭ; რ. (+ეგე ႢႭ) არა იცით ხვალისაჲ, იაკ. 4,14; რ. განლევწეს ყანაჲ თქუენი, იაკ. 5,4; რ. სიტყუაჲ მიუგონ მას, 1 პეტ. 4,5; რ. წამეს სიყუარულისა შენისათჳს, 3 იოვ. 1,6; რ. (+იგი EႭ) არა დაიმარხეს თჳსი იგი სამთავროჲ, იუდა 1,6; რ. არა თაყუანის-სცენ ხატსა მჴეცისასა, გამოცხ. 13,15; რ. დაიცვნენ მცნებანი ღმრთისანი, გამოცხ. 14,12; რ. მის თანა ისიძვეს, გამოცხ. 18,9; რ. მიიღეს ბეჭედი იგი მჴეცისაჲ, გამოცხ. 19,20; რ. დაიცვნენ სიტყუანი ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,9.

რომელთა-ესე ნათელ-ვიღეთ ქრისტჱს მიმართ, ჰრომ. 6,3.

რომელთა-ეგე არა ხოლო ყოფად… იწყეთ, 2 კორ. 8,10.

რომელთა-იგი… შეიწყნარეს სიტყუაჲ მისი, საქმე 2,41ႤႢႭ; რ. განყიდიან, საქმე 4,34ႁႢ; რ. (-იგი D) მოაქციეს უფლისა, საქმე 9,35; რ. თავნი თჳსნი მისცნეს, საქმე 15,26; რ. (-იგი ႁႢ) ცვალეს ჭეშმარიტებაჲ იგი ღმრთისაჲ, ჰრომ. 1,25; რ. უშჯულოდ შესცოდეს, ჰრომ. 2,12; რ. ქედნი მათნი წარუპყრნეს, ჰრომ. 16,4; აწ უკუე რ. შეისუენეს, 1 კორ. 15,18; რ. ნათელ-იღეს მკუდართათჳს, 1 კორ. 15,29; რ. უფალი მოკლეს, 1 თეს. 2,15; რ. არა იციან ღმერთი, 2 თეს. 1,8; რ. შესცოდეს, ებრ. 3,17; რ. … იჯმნეს ბრძანებისა მისგან, ებრ, 12,25; რ. (-იგი ႢႭ) შემოიღონ წვალებაჲ წარწყმედისაჲ, 2 პეტ. 2,1; რ. უგუმირეს მას, გამოცხ. 1,7.

რომელთაცა თაყუანის-სცენ მჴეცსა მას, გამოცხ. 14,11; რ. სძლიან ხატსა მას, გამოცხ. 15,2; რ. არა თაყუანის-სცეს ხატსა მას მჴეცისასა, გამოცხ. 20,4.

რომელთაცა-იგი ყვეს, საქმე 11,30ႁႢ; რ. ვისწრაფეთ ამისა ყოფად, გალ. 2,10Ⴋ.

რომელთა [მიც.] მოუწოდის უფალმან, საქმე 2,39; რ. ერქუა შუენიერ, საქმე 3,2; რ. იტყოდა ღმერთი, საქმე 3,21; რ. ესმოდა სიტყუაჲ იგი, საქმე 4,4; 10,44; რ. ესმა, საქმე 5,5; 5,11; რ. ჰრქჳან ლიბირტიმელთაჲ, საქმე 6,9ႁႢ; რ. იტყოდა მოსესთჳს, საქმე 6,11ႢႭ; რ. ეტყოდა მათ, საქმე 8,6ႁႢ; რ. ესმოდა, საქმე 9,21; ყოველთა რ. ჰრწმენეს მისა მიმართ, საქმე 10,43ႢႭ; რ. ეშინის ღმრთისა, საქმე 13,26; რ. იტყოდა, საქმე 14,9C; რ. ეგევითარი ბრძანებაჲ არა აქუნდა, საქმე 15,24; რ. ჰრწმენა უფალი, საქმე 16,34ႁႢႢႭ; რ. ყოველი სოფელი აღუშფოთებიეს, საქმე 17,6; რ. ლოცვაჲ აქუს, საქმე 21,23; რ. (+იგი ႢႭ) ეგულებოდა ტანჯვაჲ მისი, საქმე 22,29; რ. მაბრალებენ მე ჰურიანი, საქმე 26,2Ⴂ; რ. მე მიგავლინო შენ, საქმე 26,17; რ. ესმის ჩემი ყოფად ესრე, საქმე 26,29; რ. ასწავებდა, საქმე 28,23; რ. (+ცა ႢႤ) ჰრწამს იგი, ჰრომ. 1,16; რ. (+იგი Ⴋ) ჭეშმარიტებაჲ სიცრუვით აქუნდა, ჰრომ. 1,18ႤCႤb; რ. შჯულ არა აქუს, ჰრომ. 2,14; რ. მიეტევნენ უშჯულოებანი და რ. დაეფარნენ ცოდვანი, ჰრომ. 4,7; რ. არა მოუდრეკიან მუჴლნი მათნი ბაალისა, ჰრომ. 11,4; რ. არა უხილავს, ჰრომ. 15,21; რ. (+ღა Ⴄ) ესხნენ ცოლ, 1 კორ. 7,29; რ. უხაროდის, 1 კორ. 7,30; რ. ვჰგონიეთ ჩუენ, 2 კორ. 10,2; რ. (+იგი ႁႢႤCD) ჰნებავს მიზეზი, 2 კორ. 11,12; რ. არა შეინანოს არა-წმიდებასა მას მათსა ზედა, 2 კორ. 12,21; რ. (+იგი Ⴄ) ეგონა სუეტად თავი თჳსი, გალ. 2,9; რ. თუალთა წინაშე… მოგიწერე ქრისტჱ,

გალ. 3,1; რ. გერქუა წინადაუცუეთელ, ეფეს. 2,11; რ. არა უხილავს პირი ჩემი ჴორციელად, კოლ. 2,1; რ. არა აქუს სასოებაჲ, 1 თეს. 4,13; რ. თავს-იდებთ, 2 თეს. 1,4; რ. (+იგი CD) საშჯელი მოეჴადოს, 2 თეს. 1,9; რ. არა ჰრწმენა ჭეშმარიტებისაჲ მის, 2 თეს. 2,12; რ. გონებანი წურთილნი აქონედ ცნობად კეთილისა, ებრ. 5,14; რ. გემოჲ უხილავს, ებრ. 6,4; რ. აქუნდა უძლურებაჲ, ებრ. 7,28; რ. შესწირვიდ სამარადისოდ, ებრ. 10,1CD; რ. (+იგი ႢႪ) ზრდიდა ამდიაჲ, ებრ. 11,38; რ. ეგულებოდის რწმუნებად, 1 ტიმ. 1,16D; რ. აღუთქუას ღმრთის მსახურებაჲ, 1 ტიმ. 2,10; რ. მორწმუნენი ესხნენ უფალნი, 1 ტიმ. 6,2; რ. ჰნებავს სიმდიდრჱ, 1 ტიმ. 6,9; ყოველთავე რ. უნდეს ცხორებაჲ, 2 ტიმ. 3,12; რ. (+ცა ႪႭ) ევნებოდის ნებითა ღმრთისაჲთა, 1 პეტ. 4,19; რ. ჰრწამს სახელი ძისა მისისაჲ, 1 იოვ. 5,13; რ. უცნობიეს ჭეშმარიტებად, 2 იოვ. 1,1ႢႪႭ; რ. კეთილსა უყოფ, 3 იოვ. 1,6; რ. იქმს სიტყჳთა ბოროტითა... რ. ჰნებავს შეწყნარებაჲ, 3 იოვ. 1,10; რ. იტყოდეს მისთჳს ცოდვილნი, იუდა 1,15; რ. სულ არა აქუს, იუდა 1,19; რ. ეგულების მოწევნად შენ ზედა, გამოცხ. 2,10; რ. უპყრიეს სწავლაჲ იგი, გამოცხ. 2,14; 2,15; რ. არა გაქუს სწავლაჲ ესე, რ. არა გიცნობიან სიღრმენი ეშმაკისანი, გამოცხ. 2,24; რ. არა შეუგინებიეს სამოსელები მათი, გამოცხ. 3,4; რ. ეგულებოდა სიკუდილი, გამოცხ. 6,11; რ. მიეცა ვნებაჲ... ზღჳსაჲ, გამოცხ. 7,2; რ. ჰმოსიეს სამოსლები სპეტაკები, გამოცხ. 7,13; რ. აქუნდეს შჳდნი იგი საყჳრნი, გამოცხ. 8,6; რ. ეგულების ჴმობად, გამოცხ. 8,13; რ. არა აქუს ბეჭედი ღმრთისაჲ, გამოცხ. 9,4; რ. ვერცა ხედვად ძალ-უც, გამოცხ. 9,20; რ. უნდეს ვნებად მათდა, გამოცხ. 11,5C; რ. აქუნდეს ბეჭედი, გამოცხ. 13,17; რ. აქუნდა სახელი მისი, გამოცხ. 14,1; რ. აქუნდეს შჳდნი იგი წყლულებანი, გამოცხ. 15,1; 15,6; რ. ემოსა სამოსელი სელისაჲ, გამოცხ. 15,6; რ. აქუნდა შჳდი იგი ლანკნები, გამოცხ. 17,1; რ. მეფობაჲ არღა მიუღია, გამოცხ. 17,12; რ. აქუნდა ნავები, გამოცხ. 18,19; რ. აქუს წამებაჲ იესუისი, გამოცხ. 19,10.

რომელთა ზედა დედაკაცი ზის, გამოცხ. 17,9; რ. ზედა წერილ იყო სახელები, გამოცხ. 19,12.

რომელთა შინა ვქადაგეთ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 15,36; რ. შინა მპოვეს მე, საქმე 24,18; რ. შინა მივიდოდე მე დამასკედ, საქმე 26,12ႪႭ; რ. შინა ოდესმე ხჳდოდეთ, ეფეს. 2,2CD; რ. (+ცა D) შინა ვარ, ფილიპ. 4,11C; რ. შინა შეუძლებელ იყო ცრუებად ღმერთი, ებრ. 6,18CD.

რომელთა-ესე დასაბამითგან გურწმენა, საქმე 10,47; რ. მრწმენა უფალი, საქმე 11,17; რ. (-ესე CD) მრწამს აღმადგინებელი უფლისა ჩუენისაჲ, ჰრომ. 4,24; რ. პირველი ნაყოფი სულისაჲ მაქუს, ჰრომ. 8,23; რ. გეტყჳ, 1 კორ. 10,15Ⴄ; რ. გუასმიეს, ებრ. 2,1.

რომელთა-ეგე შჯულსა ქუეშე გნებავს ყოფაჲ, გალ. 4,21; რ. მის მიერ გრწმენა, 1 პეტ. 1,21ႪႭ; რ. (იგი G) სწორი პატივი ხუედრებულ არს თქუენდა, 2 პეტ. 1,1.

რომელთა-იგი წარჰყვანდა პავლე, საქმე 17,15; ყოველსა დღესა რ. შეემთხუვოდა, საქმე 17,17ႪႭ; რ. არა ეცოდა, ჰრომ. 5,14; რ. (-იგი CD) არაჲ აქუს, 1 კორ. 11,22; რ. ღმერთმან... დაუბრმნა გონებანი, 2 კორ. 4,4Ⴍ; რ. ჰნებავს პირ-შუენიერებაჲ, გალ. 6,12; რ. სძინავნ, 1 თეს. 5,7; რომელთაჲ რ. ესმა, ებრ. 12,19CD; რ. გამოეცხადა, 1 პეტ. 1,12; რ. აქუნდეს შჳდნი იგი ლანკნანი, გამოცხ. 21,9.

რომელთაცა წარუდგინა თავი თჳსი, საქმე 1,3; რ. ექმნებინ ეგე, ებრ. 6,7.

რომელთაცა-ესე მიწოდნა ჩუენ, ჰრომ. 9,24.

რომელთა-იგი შინა (რომელთა შინა იგი ႢႪႤ... -იგი Ⴍ) ნათელ-იღეთ, ებრ. 10,32.

რომელთა [ნათ.] იწყო იესუ ყოფად, საქმე 1,1; რ. განკითხვაჲ საშჯელსა შინა არს, ჰრომ. 3,8; რ. პირი წყევითა... სავსე არს, ჰრომ. 3,14ႬႨD; რ. (+და D) არა თხრობილ არს მისთჳს, ჰრომ. 15,21; რ. არა ხოლო მე მადლიერ ვარ, ჰრომ. 16,4; რ. აღსასრული იყოს საქმეთა მათთაებრ, 2 კორ. 11,15CD; რ. თუალთა წინაშე... გამოიწერა... იესუ ქრისტე, გალ. 3,1CD; რ. ... გნებავს მონებად, გალ. 4,9; რ. აღსასრული წარწყმედაჲ არს, ფილიპ. 3,19ႭႬႨD; რ. ღმერთ მუცელი არს, იგივე ႢႪႭႤႬႨD; რ. სახელები არს წიგნსა მას, ფილიპ. 4,3ႭCD; რ. (+თჳს Ⴍ) ღირსვე არა იყო სოფელი ესე, ებრ. 11,38; რ. სახელები არა დაწერილ არს, გამოცხ. 13,8; 17,8; რ. სიმრავლჱ ვითარცა ქჳშაჲ ზღჳსაჲ, გამოცხ. 20,8.

რომელთაგან ვერ უძლეთ შჯულითა... განმართლებად, საქმე 13,39ႪႭ; რ. დაიმარხენით თავნი თჳსნი, საქმე 15,29ႪႭ; რ. წიგნები მომელო ძმათათჳს, საქმე 22,5; რ. ქრისტჱ ჴორციელად [არს], ჰრომ. 9,5; რ. გრწმენა, 1 კორ. 3,5; რ. ღირდა ჩემდა სიხარული, 2 კორ. 2,3; რ. ... პატიოსანნი აღთქუმანი ჩუენ მოგუანიჭნა, 2 პეტ. 1,4ႪႭ; რ. გზაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ იგმებოდის, 2 პეტ. 2,2.

რომელთადა ჩუენ არაჲ გუემცნო, საქმე 15,24ႪႭ.

რომელთა ზედა სახელ-ედების სახელი ჩემი, საქმე 15,17; რ. ზედა აღსასრული ჟამთაჲ მოიწია, 1 კორ. 10,11.

რომელთა თანა იყო სული არაწმიდაჲ, საქმე 8,7; რ. თანა იყო დიონოსიოს არეოპაგელი, საქმე 17,34ႪႭ; რ. თანა იყო სულები იგი უკეთური, საქმე 19,13; რ. თანა... გიხილნეს თქუენ, ებრ. 13,23ႺႬ; რ. თანა არს სული, გამოცხ. 8,9.

რომელთათჳს კუალად მელმის, გალ. 4,19; რ. წინასწარ განჰმზადა ღმერთმან, ეფეს. 2,10CD; რ. მრავალგზის გეტყოდე თქუენ, ფილიპ. 3,18; რ. მოიწევის რისხვაჲ ღმრთისაჲ, კოლ. 3,6CD; რ. მიიღეთ მცნებაჲ, კოლ. 4,10B; რ. არა არს... სიტყუად, ებრ. 9,5; რ. შეიწირვოდეს, ებრ. 10,1D; რ. წყუდიადი იგი ბნელისაჲ დამარხულ არს, 2 პეტ. 2,17; რ. წყუდიადი იგი ბნელი საუკუნოდ დამარხულ არს, იუდა 1,13.

რომელთა მიერ მჩნდეთ, ფილიპ. 2,15CD; რ. მიერ განვაღჳძებ... გონებასა თქუენსა, 2 პეტ. 3,1ႪႭ.

რომელთა შინა ჩუენცა ყოველნი ვიქცეოდეთ, ეფეს. 2,3; რ. (+იგი ႢႪႭႤCD) შინა თქუენცა სადამე იქცეოდეთ, კოლ. 3,7.

რომელთა შორის ვიქცეოდე, საქმე 20,25; რ. შორის ხართ თქუენცა ჩინებულნი იესუ ქრისტესნი, ჰრომ. 1,6CD.

რომელთა-ესე შერაცხად არს, ჰრომ. 4,24Ⴄ.

რომელთა-იგი ინება ღმერთმან უწყებად, კოლ. 1,27Ⴇ; რ. დამკჳდრებად არს ცხორებაჲ, ებრ. 1,14; რ. ძუალები დაეცა, ებრ. 3,17ႪႧ; რ. ვიეთმე ესმა, ებრ.

12.19: რ. შეიწირვის საცხოვართა სისხლი, ებრ. 13,11Ⴂ: რ. (-იგი ႢႭ) საშჯელი... არა დასცხრების. 2 პეტ. 2.3; რ. უმეცარ არიან. 2 პეტ. 2,12E.

რომელთადა-ესე შერაცხად არს, ჰრომ. 4,24CD.

რომელთადცა (+იგი ႢႭ) იქმნების ეგე. ებრ. 6,7Ⴄ.

რომელთათჳსცა იქმნების, ებრ. 6.7CD.

რომლისაჲ სარეწავი... შეუვიდოდა უფალთა მისთა. საქმე 16,16; რ. არს სარტყელი ესე. საქმე 21.11; რ. ვერ ეძლო გამოჩინებად. საქმე 25.7Ⴍ: რ. ვარი მე. საქმე 27.23; რ. არა ისმინეს, ჰრომ. 10.14; რ. არს დიდებაჲ. ჰრომ. 14.26; გალ. 1.5; ებრ. 13,21ႩႢႢႤႤႨႡD; 2ტიმ. 4.18; 1 პეტ. 4,11; რ. გესმა, კოლ. 1,23CD; რ. ნათესავისაჲ მღდელობისათჳს არაჲ აჲსენა მოსემან, ებრ. 7,14Ⴉ; რ. არს პატივი. 1 ტიმ. 6,16; რ. მეგულებოდა დაყენებად ჩემ თანა, ფილემ. 1,13.

რომლისაჲ-იგი ჯერ-არს ზემთა შეწყნარებაჲ, საქმე 3.21HI; რ. უფალმან განუღო გული, საქმე 16,14FႭ; რ. ჰრწმენა, ჰრომ. 4,17; რ. საქმჱ დაიწყეს, 1 კორ. 3.15ႱႤ; რ. მოსლვაჲ არს შეწევნითა ეშმაკისაჲთა, 2 თეს. 2.9.

რომლისასა ჰგონებდეს, საქმე 21,29; რ. დამტკიცებულ არს გულსა მისსა, 1 კორ. 7,37ႤCD; რ. ვჰგონებთ უპატიო-ყოფად გუამისაგან, 1 კორ. 12,23CD.

რომელთაჲ არა ინებეს დამორჩილებად მამათა მათ ჩუენთა, საქმე 7,39ႩႢႭ; რ. ჯერ-იყო შენ წინაშე მოსლვაჲ, საქმე 24,19; რ. განკითხვაჲ სარჩელსა შინა არს, ჰრომ. 3.8Ⴄ; რ. პირი წყევითა... სავსე არს, ჰრომ. 3,14; რ. იყო შვილებაჲ, ჰრომ. 9,4; რ. აღსასრული იყოს საქმეთა მათთაებრ, 2 კორ. 11,15; რ. ... არა თავს-ვიდევით დამორჩილებად. გალ. 2,5; რ. ... გნებავს მონებად, გალ. 4,9CႻ; რ. აღსასრული წარწყმედაჲ არს, რ. ღმერთ მუცელი არს, ფილიპ. 3,19; რ. სახელები არს წიგნსა მას, ფილიპ. 4,3; რ. რომელთა-იგი ესმა, ებრ. 12,19CD; რ. პირველი მე ვარ, 1 ტიმ. 1,15; რ. ჯერ-არს პირსა დაცემაჲ, ტიტე 1,11; რ. ჯერ-არს ადრე აღსრულებაჲ, გამოცხ. 1,1; რ. გეგულებოდა განგდებაჲ, გამოცხ. 3,2.

რომელთაჲ-ესე შერაცხად არს, ჰრომ. 4,24.

რომელთაჲ-იგი ინება ღმერთმან უწყებად, კოლ. 1,27; რ. ძუალები დაცჳვა, ებრ. 3,17; რ. შეიწირვინ საცხოვართა სისხლი, ებრ. 13,11; რ. საშჯელი... არა დასცხრების, 2 პეტ. 2,3Ⴑ.

რომელთასა კეთილად ჰყოფთ, 3 იოვ. 1,6ႢႭ.

რომელთანი იყვნეს მამანი, ჰრომ. 9,5; რომელთანი-იგი ღმერთმან ამის სოფლისათანი დაუბრმნა გონებანი ურწმუნოთანი, 2 კორ. 4,4.

რომლისაგანი არასადა საკურთხეველსა წარდგომილ იყო, ებრ. 7,13.

რომელთაგანი იყო დეონოსიოს არიოპაგელი, საქმე 17,34; რომელთაგანნი უმრავლჱსნი ცოცხალ არიან, 1 კორ. 15,6.

2. რომელ-ი რომ: ამისთჳს გეჩუენე შენ გამოყვანებად შენდა მსახურად..., რომელი მიხილე მე და რ. გეჩუენე შენ, საქმე 26,16: იცით, რომელი-იგი გამოჩნდა, 1 იოვ. 3,5.

3. რომელ-ი რათა; რადგან, იმიტომ, რომ: აწ მიხარის, არა თუ რომელ შესწუხენით, 2 კორ. 7,9CD; ღმრთისით სწავლულ ხართ სიყუარულისათჳს ურთიერთას, რ. ჰყოფთცა ამას ყოველთა მიმართ ძმათა, 1 თეს. 4,10Ⴍ; რ. ვეშაპი იგი დგა წინაშე დედაკაცისა მის... რ., ოდეს შვეს, შთანთქას შვილი მისი. გამოცხ. 12,4C; დაგჳმძიმდების, რომელი (+ესე CD) არა გჳნებს განძარცუვად. 2 კორ. 5,4.

4. რომელ-ი ამიტომ, ამისთჳს, ამის გამო (შედეგად); ძირით. ნათ. ბრ.-ში გამო-, გან-, თჳს- თანდებულებთან; აგრეთვე რომლითა: ყოველივე მღდელთმოძღუარი შეწირვად მსხუერპლისა დადგინებულ არს, რომლისაგან ულირს მასცა. რაჲ-იგი შეწიროს, ებრ. 8,3; რ. არცა პირველი იგი თჳნიერ სისხლისა განახლდებოდა, ებრ. 9,18; რ. უკჳრს არა თანა-სრბაჲ თქუენი მასვე არაწმიდებისა აღრევასა. 1 პეტ. 4,4; რ. მაშინდელი იგი სოფელი წყლით რღუნითა წარწყმიდა, 2 პეტ. 3,6: ამას წარუვალი აქუს მღდელობაჲ იგი უკუნისამდე. რომლისაგანცა ცხოვრებად სრულად შემძლებელ არს მათა, ებრ. 7,25; მკუდრეთითცა აღდგინებად შემძლებელ არს ღმერთი. რ. იგავით მოიყვანა იგი, ებრ. 11,19; განმწმედელი იგი და განწმედილნი იგი ერთისაგან არიან ყოველნი, რომლისა გამო არა ჰრცხუენის ძმად წოდებაჲ მათი, ებრ. 2,11; რომლისათჳს სხუასაცა ადგილსა იტყჳს, საქმე 13,35; რ. ... არა ურჩ ვექმენ ზეცისასა მას ჩუენებასა, საქმე 26,19; ჩუენცა გურწამს, რ. (+ცა ႤCD) ვიტყჳთ, 2 კორ. 4,13; რ. იტყჳს, ეფეს. 4,8; 5.14; რ. უნდა ღმერთსა... ჩუენებად... შეუძრაეობაჲ ზრახვისა თჳსისაჲ, ებრ. 6,17; მრწმენა მე, რომლისათჳსცა (-ცა ႨႤ) ვიტყოდე, 2 კორ. 4,13ႤႨႦႻႡ; განმწმედელი იგი და განწმედილნი იგი ერთისაგან არიან ყოველნი, რ. არა ჰრცხუენის ძმად წოდებაჲ მათი, ებრ. 2,11ႤCD; მკუდრეთითცა აღდგინებად შემძლებელ არს ღმერთი, რ. იგავით მოიყვანა იგი, ებრ. 11,19ႤCD; რ. (-ცა Ⴂ) ესე მევნების, 2 ტიმ. 1,12; რ. არა უდებ ვიქმნე... მოჴსენებად თქუენდა ამისთჳს, 2 პეტ. 1,12ႢႭ; რომლითა... უნდა ღმერთსა ჩუენებად... შეუძრველობაჲ ზრახვისა მისისაჲ. ებრ. 6,17CD.

რომელივე ნებისმიერი, რომელიც გინდა: შიშუელი მარცუალი რომელივე იფქლისაჲ, გინა თუ სხუაჲ თესლი, 1 კორ. 15,37.

რომელიმე განუსაზღვრელობითი ნაცვალსახელი: ზოგი, ზოგიერთი; სხვა: ანუ არა ჴელ-ეწიფებისა მეკეცესა მას... შესაქმედ რომელიმე პატიოსნად ჭურჭლად და რ. უპატიოდ, ჰრომ. 9,21ႢCD; რ. იმარხავნ დღით გამოღებით, რ. იმარხავნ ყოველთა დღეთა, ჰრომ. 14,5; რ. სჯის დღესა დღით შუეა, ხოლო რ. ყოველსავე დღესა, იქვე ႤႡ; რ. ქმნითა და რ. ესრეთ მყოფთა მათ თანა ზიარებითა, ებრ. 10,33D; არა არს ჭურჭელი ოქროსაჲ ხოლო... არამედ... კეცისაჲცა, რ. პატივოსნად და რ. უპატივოდ, 2 ტიმ. 2,20; ჰგონებდეს... მიწევნასა რომელსამე სოფელსა, საქმე 27,27; ყურესა რ. განიცდიდეს, საქმე 27,39; რ. ჰრწამნ ჭამად ყოველი, ჰრომ. 14,2; კაცად-კაცადსა თჳსი მადლი აქუს..., რ. ესრჱთ და რ. ეგრჱთ, 1 კორ. 7,7; რ. ჰშიინ და რ. სთრავნ, 1 კორ. 11,21; რ. ... მიცემულ არს სიტყუაჲ სიბრძნისაჲ, რ. სიტყუაჲ მეცნიერებისაჲ... რ. სარწმუნოებაჲ მისვე სულისაგან, რ. მადლი კურნებათაჲ მისგანვე სულისა, რ. შეწევნანი ძალთანი, რ. წინაჲსწარმეტყუელებაჲ, რ. განკითხვაჲ სულთაჲ... რ. თარგმანებაჲ ენათაჲ, 1 კორ. 12,8-9-10; რ. თესლად-თესლადი ენათაჲ, 1 კორ. 12,10Ⴉ; დაეპყრას კაცი რ. ბრალსა, გალ. 6,1; წარვიდეთ

(+მას ႢႭ) რ. ქალაქსა, იაკ. 4,13; ნუცა სხუასა რ. ფიცსა, იაკ. 5,12ႢႭ.

ჭურჭლითა რომლითამე ნავისასთა, საქმე 27,44.

მი-ვინმე-ვიდეს რომელნიმე კჳპრედ, საქმე 11,19; რ. იტყოდეს პურიათა მათ თანა და რ. მოციქულთა თანა, საქმე 14,4; რ. ჰმსახურებდეს, საქმე 17,17ႤႢ; რ. იტყოდეს, საქმე 17,18; რ. ეკიცხევდეს, საქმე 17,32; რ. მისდევდეს მას, საქმე 17,34; რ. ასიასსა მთავარნი მეგობარ იყვნეს მისა, საქმე 19,31; სხუანი იგი განსლვად რ. ფიცრითა და რ. ჭურჭლითა, საქმე 27,44; რ. ერჩდეს სიტყუათა მათ და რ. არა ერჩდეს, საქმე 28,24; ანუ არა ჴელ-ეწიფების მეკეცესა... შესაქმედ რ. პატივოსნად ჭურჭლად და რ. უპატივოდ, ჰრომ. 9,21; რ.... კერპთასა მას ვითარცა ნაკერპავსა ჭამენ, 1 კორ. 8,7; რ. დაადგინნა ღმერთმან ეკლესიათა, 1 კორ. 12,28; მოსცნა რ. მოციქულნი, რ. წინასწარმეტყუელნი, რ. მახარებელნი, რ. მწყემსნი, ეფეს. 4,11; რ. შურით და ჴდომით, რ. სათნოებისათჳს ქრისტესა ქადაგებენ; რ. — სიყუარულით... რ. ჴდომითა ქრისტესა მიმოდასდებენ არაწმიდებით, ფილიპ. 1,15-16-17; რ. თჳნიერ ფიცისა იყვნეს, ებრ. 7,20; რ. მრავალნი არიან მღდელად დადგინებულ, ებრ. 7,23; რ. ტანჯვითა... განიცადნეს, ებრ. 11,36; არა არს ჭურჭელი ოქროსაჲ ხოლო... არამედ... კეცისაჲცა... რ. პატიოსნად და რ. უპატიოდ, 2 ტიმ. 2,20ႧႬ; რ. გეწყალოდენ შიშით, იუდა 1,23; რომელნიმე იგი (-იგი ႤႭႧ) მცირედთა დღეთა მათისაებრ ნებისა სწაელიდეს, ებრ. 12,10CD; რომელთამე [მოთხ.] ეპიკურელთა... სიტყუა-ყვეს, საქმე 17,18; რ. თქუეს, საქმე 17,32; რ. შეისუენეს, 1 კორ. 15,6; ჴელი მიყო ჰეროდე მეფემან ძჳრის ყოფად რომელთამე [მიც.] ეკლესიისაგანთა, საქმე 12,1; რ. მათგანთა ჰრწმენა, საქმე 17,4; რ. ჳკუანა შეუდგან [ცოდვანი], 1 ტიმ. 5,24; გარდააქცევენ რ. სარწმუნოებისაგან, 2 ტიმ. 2,18; რ. სწყალობდით, იუდა 1,22; რ. იჴსნიდით, იუდა 1,23; რომელთამე [ნათ.] სულად სიკუდილითი სიკუდილად და რ. სულად ცხორებითი ცხორებად, 2 კორ. 2,16; რ. კაცთა ცოდვანი... ცხად არიან, 1 ტიმ. 5,24.

რჟ = 190: მუხლი რჟ, 1 თეს. (დასასრ.).

რჟგ = 193: მუჴლი რჟგ, 1 თეს. (დასასრ.) CD.

რტო: მოსტყდეს რტონი იგი, ჰრომ. 11,19; მისნი რტონიცა [წმიდა არიან], ჰრომ. 11,16; ნუ ექადი რტოთა მათ [მიც.], ჰრომ. 11,18; უკუეთუ ღმერთმან ბუნებითთა მათ რ. არა ჰრიდა, ჰრომ. 11,21; უკუეთუ ვინმე რტოთა [ნათ.] მათგანი გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,17.

რტყმა შემორტყმა სარტყელისა, ე: ერტყა სარტყელი ოქროსაჲ, გამოცხ. 1,13; და მკერდთა მათთა ზედა ე. სარტყელები ოქროსაჲ, გამოცხ. 15,6.

რუდუნება მეტისმეტი გარჯა: არამედ შურომით და რუდუნებით ღამე და დღე ვიქმთ, 2 თეს. 3,8; შურომითა და რუდუნებითა [ვიყავ], 2 კორ. 11,27; არამედ შრომითა და რ. ღამე და დღე ვიქმოდეთ, 2 თეს. 3,8ႤႢCD; მოიჴსენენით... შურომანი იგი ჩუენნი და რუდუნებანი, 1 თეს. 2,9.

რულილ-ი თვლემა, 0—2: წარსაწყმედელსა მათსა არა ჰრულის, 2 პეტ. 2,3.

რქა: აქუნდეს შჳდნი რქანი, გამოცხ. 5,6; რომელსა... ედგნეს რ. ათნი, გამოცხ. 12,3; 17,3; რომელსა აქუნდეს ათნი რ., გამოცხ. 13,1; აქუნდეს რ., გამოცხ. 13,11; რომელსა ჰქონან... ათნი რ., გამოცხ. 17,7; ათნი იგი რქანი, რომელ იხილენ, გამოცხ. 17,12; 17,16; რქათა ზედა მისთა ათნი გჳრგჳნნი, გამოცხ. 13,1; მესმა ჴმაჲ ერთი ოთხთა მათ რქათაგან, გამოცხ. 9,13.

1. რქუმა თქმა, თხრობა, საწყისი ზმნაა, აქვს II სერიის მწკრივები და საწყისი, ა—3: წინასწარ გარქუ თქუენ, 1 თეს. 4,6ზႧႬD; წინასწარ გარქუთ თქუენ, იქვე; მე ვარქუ, საქმე 22,10; 26,15; ჳ. პეტრეს, გალ. 2,14; ჳ. მას, გამოცხ. 7,14; ჳ. მას მოცემად ჩემდა წიგნი იგი, გამოცხ. 10,9; რომელთა მიუგე და ჳ. მე, საქმე 25,16; და მრქუა მე, საქმე 10,31; 22,13; 22,21; 27,24; 2 კორ. 12,9; გამოცხ. 7,14; 10,9; 10,11; 11,1; 19,9 (2-ჯერ); 19,10; 21,6; 21,9; 22,6; 22,9; 22,10; მ. მე სულმან წმიდამან, საქმე 11,12; რომელმან მ. მე, საქმე 22,7; მ. მე უფალმან, საქმე 22,8; 22,10; ხოლო მან მ. მე, საქმე 22,14ႤႢႭ; 26,15ႤႢႭ; ვიხილე უფალი, და მ., საქმე 22,18; მ. ჭაბუკისაჲ ამის მოყვანებაჲ შენდა, საქმე 23,18; მ. მე ებრაელებრითა სიტყჳთა, საქმე 26,14; ერთმან მღდელთა მათგანმან მ. მე, გამოცხ. 5,5; მ. მე ანგელოზმან მან, გამოცხ. 17,7; მომიგო ერთმან მღდელთაგანმან და მ., გამოცხ. 7,13; მოგჳგო პავლე და გურქუა ჩუენ, საქმე 21,13.

ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა, საქმე 2,34; მიჰხედა მას პეტრე... და ჰ., საქმე 3,4; ჰ. მას პეტრე, საქმე 3,6; 5,3; 5,8; 5,9; 8,19; 9,34; ჰ. ერსა მას, საქმე 3,12; ჰ. აბრაჰამს, საქმე 3,25; ხოლო მან ჰ., საქმე 5,8; ჰ. მას მღდელთ-მოძღუარმან მან, საქმე 7,1; და ჰ. მას, საქმე 7,2; 9,5 (2-ჯერ); 9,17; 10,4ႢႭ; 10,15 23,34; ებრ. 8,5; აჭენა მას და ჰ., საქმე 7,27; ჰ. მას უფალმან, საქმე 7,33; 9,11; 9,15; ანგელოზი უფლისაჲ ეტყოდა ფილიპეს და ჰ., საქმე 8,26; ჰ. სულმან წმიდამან ფილიპეს, საქმე 8,29; იწყო მისა კითხვად და ჰ., საქმე 8,30; მან მიუგო და ჰ., საქმე 8,31; მიუგო საჭურისმან მან ფილიპეს და ჰ., საქმე 8,34; ჰ. საჭურისმან მან, საქმე 8,36ႢႭ; ჰ. მას ფილიპე... მიუგო და ჰ. მას, საქმე 8,37; რომელმან ჰ. მას, საქმე 9,4; 11,13; ჰ. მას უფალმან ჩუენებით... და მან ჰ., საქმე 9,10; მიუგო ანანია და ჰ., საქმე 9,13; მოექცა გუამსა მას და ჰ., საქმე 9,40; ანგელოზი უფლისაჲ მოვიდა მისა და ჰ., საქმე 10,3; ხოლო მან ჰ. მას, საქმე 10,4; და ჰ.: აღდეგ, პეტრე, საქმე 10,13ႤႢ; მიუგო პეტრე და ჰ., საქმე 10,14; ჰ. მას სულმან წმიდამან, საქმე 10,19; პეტრე აღადგინა იგი და ჰ., საქმე 10,26; ჰ. მას კორნელიოს, საქმე 10,30; განაღჳძა იგი და ჰ., საქმე 12,7; ჰ. მას ანგელოზმან მან... მან ყო ეგრე, და ჰ., საქმე 12,8; მიჰხედა მას და ჰ., საქმე 13,10; ჰ. მას ჴმითა დიდითა, საქმე 14,10; ჰ. პავლე ბარნაბას, საქმე 15,36; მიექცა სულსა მას უკეთურსა და ჰ., საქმე 16,18; ჴმა-უყო მას პავლე... და ჰ., საქმე 16,28; ჰ. მას პავლე, საქმე 16,37; 21,39; 25,10; ჰ. უფალმან ღამე ჩუენებით პავლეს, საქმე 18,9; ჰ. პავლე ათასისთავსა მას... ხოლო მან ჰ., საქმე 21,37; ჰ. პავლე ასისთავსა მას, საქმე 22,25; 27,31; უთხრა ათასისთავსა მას და ჰ., საქმე 22,26; ჰ. პავლეს... ხოლო მან ჰ., საქმე 22,27; მიუგო... და ჰ., საქმე 22,28; მიუგო პავლე და ჰ. მას, საქმე 23,3; დაადგრა მას უფალი და ჰ., საქმე 23,11; მოუწოდა ერთსა ასისთავსა და ჰ., საქმე 23,17; მიიყვანა ათასისთავისა მის და ჰ., საქმე 23,18; მან ჰ., საქმე 23,20ႤႢFႭ; ჰ. პავლეს, საქმე 24,25; მიუგო და ჰ. პავლეს, საქმე 25,9; ფესტოს ზრახვა-ყო... და ჰ., საქმე

25,12: უთხრა... მეფესა და ჰ., საქმე 25,14; მიუგო აგრიპა და ჰ. ფესტოსს... ხოლო მან ჰ. მას, საქმე 25,22; აგრიპა ჰ. პავლეს, საქმე 26,1; 26,28; ხოლო პავლე ჰ., საქმე 26,25; აგრიპა ჰ. ფესტოსს, საქმე 26,32; რამეთუ ჰ. მას, ჰრომ. 9,12; ჰ. ნუ-მეა ქმნულმან შემოქმედსა, ჰრომ. 9,20CD; ვითარმცა ჰ. (არქუა Ⴂ) ჴელსა, 1 კორ. 12,21; ოდეს-სადა ვის ჰ. ანგელოზთაგანსა, ებრ. 1,5; 1,13; რომელმან-იგი ჰ. მას, ებრ. 7,21; არამედ ჰ., იუდა 1,9.

ხოლო მან ჰრქუა მათ, საქმე 1,7; ესე ვითარცა ჰ., საქმე 1,9F; ხოლო პეტრე ჰ. მათ, საქმე 2,38; 10,28; ჰ. მათ, საქმე 4,8; 18,6; 19,2; 20,18; გამოიყვანნა იგინი და ჰ., საქმე 5,19; უთხრა მათ და ჰ., საქმე 5,25ႢႪႭ; ჰკითხვიდა მათ... და ჰ., საქმე 5,28; და ჰ., კაცნო ისრაიტელნო, საქმე 5,35; მიუგო სტეფანე და ჰ., საქმე 7,2; დააგებდა მათ მშჳდობად და ჰ., საქმე 7,26; რომელმან ჰ. ძეთა ისრაჱლისათა, საქმე 7,37; მიუპყრა მათ ფასი და ჰ., საქმე 8,19; მიუგო სჳმონ და ჰ., საქმე 8,24; გარდავიდა კაცთა მათ თანა და ჰ., საქმე 10,21; მიუგო პეტრე და ჰ., საქმე 10,46; მიუთხრა მათ... და ჰ., საქმე 11,4ႨႢႪႭ; ჰ. მათ სულმან წმიდამან, საქმე 13,2; ზე აღდგა პეტრე და ჰ. მათ, საქმე 15,7; მიუგო იაკობ და ჰ., საქმე 15,13; გამოიყვანნა იგინი გარეშე და ჰ., საქმე 16,30; უთხრნა სიტყუანი ესე პავლეს და შილას და ჰ., საქმე 16,36; ჰ. გალიონ ჰურიათა მათ, საქმე 18,14; არამედ იჯმნა მათგან და ჰ., საქმე 18,21Ⴍ; ჰ. მათ პავლე, საქმე 19,3; 19,4; 23,5; მიუგო... და ჰ. მათ, საქმე 19,15; რომელნი შეკრიბნა... და ჰ., საქმე 19,25; დააცხრეო მწიგნობარმან მან ერი იგი და ჰ., საქმე 19,35ႢႪႭ; ეტყოდა მათ... და ჰ., საქმე 21,40; და ჰ., საქმე 22,2F; მოუწოდა ორთა ვიეთმე ასისთავთა და ჰ., საქმე 23,23; ფესტოს ჰ. მათ, საქმე 25,4; და ჰ., კაცნო, საქმე 27,10; ჰლოცვიდა პავლე... მიღებად საზრდელისა და ჰ., საქმე 27,33.

მიავლინნეს მისა ორნი კაცნი და ჰრქუეს, საქმე 9,38ႨႪႭ; მათ მიუგეს და ჰ., საქმე 10,22; მათ ჰ., საქმე 12,15; 16,31; 19,2; 19,3; 28,21; და ჰ. მას, საქმე 21,20; წინაშე მდგომელთა მათ ჰ. მას, საქმე 23,4.

რომელთა ჰრქუეს, საქმე 1,11; და ჰ. პეტრეს და სხუათა მათ მოციქულთა, საქმე 2,37; ხოლო პეტრე და იოვანე მიუგეს და ჰ., საქმე 4,19; მოხუცებულთა ჰ. მათ, საქმე 4,23; უთხრეს მათ და ჰ., საქმე 5,23ႢႪႭ; მიუგო პეტრე და მოციქულთა და ჰ., საქმე 5,29; მაშინ მოუწოდეს ათორმეტთა მათ... და ჰ., საქმე 6,2; და ჰ.: კაცნო ძმანო, საქმე 13,15; განეცხადნეს... და ჰ., საქმე 13,46C; წარმოუდგინნეს იგინი ერისთავთა მათ და ჰ., საქმე 16,20; მოუვლინნეს... მტარვალნი და ჰ., საქმე 16,35; მოუჴდეს ხუცესთა და ჰ., საქმე 23,14.

ანგელოზსა ეფესოჲსა ეკლესიისასა არქუ, გამოცხ. 2,1; არქუ მათ, საქმე 28,26; არქუთ არქიპოსს, კოლ. 4,17.

ჰრქჳს მეა ქმნულმან შემოქმედსა, ჰრომ. 9,20; ვიდრე-ესე დღესლა ჰრქჳან, ებრ. 3,13CD.

რაჲთა არა გრქუა შენ, ფილემ. 1,19; რაჲ-მე გრქუა თქუენ, 1 კორ. 11,22; მრქუა მეა, ვითარმედ, ჰრომ. 9,19; მთავარსა ერისა შენისასა არა ჰრქუა ბოროტი, საქმე 23,5; რომელმან გრქუას შენ სიტყუაჲ, საქმე 11,14; და ჰრქუას, ებრ. 8,11; რომელმან ჰ. მას „გიხაროდენ", 2 იოვ. 1,11ႢႪႭ; ჰ. ვინმე მათ თქუენგანმან, იაკ. 2,16; რომელმან-იგი გრქუნეს შენ სიტყუანი, საქმე 11,14ႢႪႭ; მიხედოთ მას... და ჰრქუათ... და გლახაკსა მას ჰ., იაკ. 2,3; ვიდრე-ესე დღესლა ჰრქუან, ებრ. 3,13; და ჰ., ებრ. 8,11AႢ.

ე: სადა-იგი ერქუა მათ, ჰრომ. 9,26; მუნ გერქუნენ შენ, რომელი ბრძანებულ არს შენდა ყოფად, საქმე 22,10.

თქუენდა ჯერ-იყო პირველად რქუმად სიტყუაჲ ესე ღმრთისაჲ, საქმე 13,46.

მოკითხვა: კითხვაჲ არქუ პრისკას და აკჳლას, 2 ტიმ. 4,19; კითხვაჲ ა., რომელნი მყუარობენ ჩუენ, ტიტე 3,15; კითხვაჲ ა. მეგობართა ჩუენთა, 3 იოვ. 1,15; კითხვაჲ არქუთ ეპენეტეს, ჰრომ. 16,5; კითხვაჲ ა. (არქჳთ Ⴂ) მარიას, ჰრომ. 16,6; კითხვაჲ ა. ამპლიას, ჰრომ. 16,8; კითხვაჲ ა. აპილესს, ჰრომ. 16,10; კითხვაჲ ა. (არქჳთ Ⴂ) ეროდიანას, ჰრომ. 16,11; კითხვაჲ ა. პერსიდას, ჰრომ. 16,12; კითხვაჲ არქუთ პრისკილას და აკჳლას, ჰრომ. 16,3; კითხვაჲ ა. ანდრონიკეს და იუნიას, ჰრომ. 16,7; კითხვაჲ ა. ურბანოსს... და სტაქჳს, ჰრომ. 16,9; კითხვაჲ ა. არისტობილჱსგანთა მათ, ჰრომ. 16,10; კითხვაჲ ა. ნარკისოჲსგანთა მათ, ჰრომ. 16,11; კითხვაჲ ა. ტრჳფენას და ტრჳფოსას, ჰრომ. 16,12; კითხვაჲ ა. რუფოსს... და დედასა მისსა, ჰრომ. 16,13; კითხვაჲ ა. ასჳნკრიტეს, ფლიგონს, ჰრომ. 16,14; კითხვაჲ ა. ფილოლოგეს და იელიას, ჰრომ. 16,15; კითხვაჲ ა. ლავდიკელთა მათ ძმათა, კოლ. 4,15; კითხვაჲ ა. ძმათა ყოველთა, 1 თეს. 5,26; კითხვაჲ ა. წინამძღუართა თქუენთა, ებრ. 13,24; კითხვაჲ ა. პრისკას და აკჳლას, 2 ტიმ. 4,19ႢႪႭ; კითხვაჲ ა., რომელნი მყუარობენ ჩუენ, ტიტე 3,15ႦႭ.

2. რქუმა დარქმევა (სახელისა), წოდება, 0—2: რომელსა ჰრქჳან ზეთის ხილთაჲ, საქმე 1,12; რომელსა ჰ. სოლომონისი, საქმე 3,11; რომელსა ჰ. ლიბირტიმელთაჲ, საქმე 6,9; რომელსა ჰ. დიდ, საქმე 8,10; რომელსა ჰ. უბანი მართალი, მოიძიო... სავლე, სახელი ჰ. (ჰქჳან D), საქმე 9,11; რომელსა სახელი ჰ. სავლე, იქვე C; რომელსა ჰ. იტალიკე, საქმე 10,1; რომელსა სახელი ჰ. პეტრე, საქმე 10,5; რომელსა ჰ. პეტრე, საქმე 10,18; 10,32; რომელსა ჰ. (ჰქჳან D) სახელი პეტრე, საქმე 11,13; რომელსა ჰ. (ჰქჳან D) კოლონია, საქმე 16,12; რომელსა ჰ. ვრცელ ღელვა, საქმე 27,14; რომელსა ჰ. კავ, საქმე 27,16; რომელსა ჰ. წმიდაჲ წმიდათაჲ, ებრ. 9,3ႨႪႢ; რომელსა ჰ. შუენიერ, საქმე 3,2ႨႪ.

ე: რომელსა ერქუა ბარსაბა, საქმე 1,23; რომელსა სახელი ე. გამალიელ, საქმე 5,34; რომელსა სახელი ე. სავლე, საქმე 7,58; რომელსა სახელი ე. სჳმონ, საქმე 8,9; რომელსა სახელი ე. ანანია, საქმე 9,10; რომელსა სახელი ე. ენია, საქმე 9,33; რომელსა სახელი ე. ტაბითა, საქმე 9,36; სახელი ე. მას კორნელიოს, საქმე 10,1; რომელსა სახელი ე. აგაბოს, საქმე 11,28; 21,10; რომელსა ე. მარკოს, საქმე 12,12ႨႢႪႭ; 15,37; რომელსა სახელი ე. როდჱ, საქმე 12,13; რომელსა-იგი ე. ნიგერ, საქმე 13,1; რომელსა სახელი ე. ბარიესუ, საქმე 13,6; რომელსა სახელი ე. ტიმოთეოს, საქმე 16,1; რომელსა სახელი ე. ლუდია, საქმე 16,14; რომელსა სახელი ე. ტიტოს, საქმე 18,7; რომელსა სახელი ე. ევტჳქოს, საქმე 20,9; ანანია ვისმე ე. სახელი, საქმე 22,12; რომელსა სახელი ე. იელიოს, საქმე 27,1; რომელსა ე.

ტბები კეთილი, საქმე 27,8; რომელსა ე. კლავდი, საქმე 27,16ႪႭ; მელიტჱ ე. ჭალაკსა მას, საქმე 28,1; რომელსა სახელი ე. პოპლიოს, საქმე 28,7; რომელსაიგი ე. წინადაცუეთილება, ეფეს. 2,11; რომელსა ე. იოსტოს, კოლ. 4,11; რომელსა ე. „წმიდა“, ებრ. 9,2; რომელსა ე. „წმიდაჲ წმიდათაჲ“, ებრ. 9,3; რომელთა გერქუა წინადაუცუეთელ, ეფეს. 2,11; რომელთა ერქუა შუენიერ, საქმე 3,2; რაჲთა შვილ ღმრთისა გუერქუას, 1 იოვ. 3,1.

რღუნა ნ. წყლით რღუნა.

რჩ დამორჩილება, დაჯერება, ყურადღება, ე: შენ ნუ ერჩი მათ, საქმე 23,21; უკუეთუ ვინმე არა ერჩის სიტყუასა ჩუენსა, 2 თეს. 3,14CD; უკუეთუ ვინმე არა გუერჩის სიტყუასა ჩუენსა, იქვე ႢႪႨ; რომელსაცა-იგი ერჩით, ჰრომ. 6,16; ნუ ე. ჰურიაებრთა ზღაპართა, ტიტე 1,14; მრავალი ერი მღდელთაჲ მათ ერჩდა სარწმუნოებასა, საქმე 6,7; ე. ერი იგი სიტყუათა მათ ფილიპესთა, საქმე 8,6ႪႭ; ასისთავი იგი მენავეთ მოძღუარსა ე., საქმე 27,11; იგი ე. გამოსლვად ადგილსა მას, ებრ. 11,8; ვითარცა-იგი სარა ე. აბრაჰამსა, 1 პეტ. 3,6; რაჲთამცა მერჩდით მე, საქმე 27,21; ხოლო იგინი ერჩდეს მას, საქმე 5,39; და ე. მას, საქმე 8,11; რომელნიმე ე. სიტყუათა მათ და რომელნიმე არა ე., საქმე 28,24; და ერჩდით (1 ბრძ.) მათ, ებრ. 13,17; მონანი ე. უფალთა თქუენთა, ეფეს. 6,5CD; მონანი ე. ჴორციელთა უფალთა, კოლ. 3,22CD; რაჲთა არა უჯეროსა მას საცთურსა ერჩდეთ, 2 პეტ. 3,17; უკუეთუ ვინმე არა გუერჩდეს სიტყუასა ჩუენსა, 2 თეს. 3,14; არცა ერჩდენ ზღაპართა, 1 ტიმ. 1,4CD; ე. იგინი მაცთურთა მათ სულთა, 1 ტიმ. 4,1.

1. რჩევა არჩევა, გადაწყვეტა, განზრახვა, ი: მუნ ვირჩიე დაზამთრებაჲ, ტიტე 3,12ႭႨCD; მუნ მირჩევიეს დაზამთრებად, იქვე.

რაჲთა რჩევით წინა-განმზადებაჲ იგი ღმრთისაჲ ეგოს, ჰრომ. 9,11; ნეშტი რ. მადლითა მით იქმნა, ჰრომ. 11,5.

2. რჩევა გარჩევა: არა არს რჩევა მამაკაცისა, არცა დედაკაცისა, გალ. 3,28; არა არს რჩევაჲ მამაკაცისაჲ, არცა დედაკაცისა, იქვე Ⴊ.

რჩევით-ი რჩეული: რჩევითი იგი მიემთხჳა, ჰრომ. 11,7.

რჩეულ-ი გამორჩეული, საუკეთესო, ღირსეული, სახელოვანი: სათნო არს იგი ღმრთისა და რჩეულ კაცთა, ჰრომ. 14,18; ღმრთისაგან რ. და პატიოსან [იქმნა], 1 პეტ. 2,4; ჭური რჩეული, საქმე 9,15; იგი თავადი არს რ. ღმრთისაჲ, საქმე 10,42; რ. სახარებასა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 1,1; ნათესავი რ., 1 პეტ. 2,9; ნათელი რ., იქვე ႢႪ; აპილესს, რჩეულსა ქრისტჱს მიერ, ჰრომ. 16,10; რუფოსს, რ. უფლისა მიერ, ჰრომ. 16,13; დავსდებ სიონს შინა ლოდსა საკიდურსა, რ., 1 პეტ. 2,6; რ. დედუფალსა, 2 იოვ. 1,1; რომელი არს... რჩეულისა მის თანა, 1 პეტ. 5,13; იწრაფე თავისა შენისა რჩეულად წარდგინებად, 2 ტიმ. 2,15; რაჲთა რჩეულნი იგი გამოჩნდენ, 1 კორ. 11,19; შე-უკუე-იმოსეთ, ვითარცა რჩეულთა [ძოთხ.] ღმრთისათა, კოლ. 3,12; მოწამეთა ამათ, რჩეულთა [მიც.] წინაჲთვე ღმრთისათა, საქმე 10,41; სარწმუნოებისაებრ რ. ღმრთისათა, ტიტე 1,1; რ. მწირთა, 1 პეტ. 1,1; ვინ არს მაბრალებელ რჩეულთა (+მათ ႢႪCD) [ნათ.] ღმრთისათა, ჰრომ. 8,33; ათეულიცა მისცა აბრაჰამ რ. მათგან მამამთავარმან, ებრ. 7,4CD; ... რ. მათგანი, იქვე; წინაშე ღმრთისა... და რ. ანგელოზთა, 1 ტიმ. 5,21; ამისთჳს ყოველსა დავითმენ რ. მათთჳს, 2 ტიმ. 2,10; შვილნი დისა შენისა რჩეულისანი, 2 იოვ. 1,13.

რჩეულება რჩეულობა: რაჲთა... მტკიცე ჰყოთ... რჩეულებაჲ თქუენი, 2 პეტ. 1,10; უწყოდეთ... რჩეულებაჲ ეგე თქუენი, 1 თეს. 1,4; ხოლო რჩეულებისა მისგან – საყუარელ მამათათჳს, ჰრომ. 11,28.

რცხუენა შერცხვენა, დამდაბლება, ა–(3)2: არცხუენს იგი თავსა თჳსსა, 1 კორ. 11,4; 11,5; შეურაცხჰყოფთ და არცხუენთ მათ, 1 კორ. 11,22; სასოებამან არა არცხჳნის, ჰრომ. 5,5; რაჲთა არცხჳნოს ბრძენთა... რაჲთა ა. ძლიერთა, 1 კორ. 1,27.

0–2: არა მრცხუენის სახარებისა ამისთჳს, ჰრომ. 1,16; რამეთუ არარაჲთ მ., ფილიპ. 1,20; არამედ არა მ., 2 ტიმ. 1,12; რომლისათჳს აწ ეგერა გრცხუენის, ჰრომ. 6,21; ნუ უკუე გ. წამებაჲ იგი, 2 ტიმ. 1,8Ⴍ; რომლისა გამო არა ჰრცხუენის ძმად წოდებაჲ მათი, ებრ. 2,11; ნუ უკუე გრცხუენინ წამებაჲ იგი, 2 ტიმ. 1,8; ნუ ჰრცხუენინ, 1 პეტ. 4,16; არა მრცხუენოდის (1 კავშ.), 2 კორ. 10,8; მრცხუენოდის ჩუენ, 2 კორ. 9,4; რაჲთა წინააღმდგომსა მას ჰრცხუენოდის, ტიტე 2,8; ჰრცხუენოდის მათ, 1 პეტ. 3,16; არა მრცხუენა, 2 კორ. 7,14; რომლისათჳსცა არა ჰრცხუენა ძმად წოდებაჲ მათი, ებრ. 2,11Ⴈ; არა მრცხუენეს (II კავშ.), 2 კორ. 10,8CD; რამეთუ არარაჲთ მ. მე, ფილიპ. 1,20CD; არა მ. მისგან, 1 იოვ. 2,28; არასადა ჰრცხუენეს, ჰრომ. 9,33; 10,11; რომლისათჳსცა არა ჰ. ძმად წოდებაჲ მათი, ჰრომ. 2,11Ⴡ; არასადა ჰ. (რცხუენეს C^{1}), 1 პეტ. 2,6ႪႭ.

სარცხჳნელ-ი სასირცხო, სათაკილო, უკადრისი: უკუეთუ ვისმე სარცხჳნელ უჩნდეს ქალწულებაჲ თჳსი, 1 კორ. 7,36; არა ს. იქმნის, 1 კორ. 13,5; მამანი მამათა თანა სარცხჳნელსა იქმოდეს, ჰრომ. 1,27.

რწმენა რწმენა, წამება (რისამე), დაჯერება, 0–2: მრწამს ძჱ ღმრთისაჲ, საქმე 8,37; მ. ყოველი, საქმე 24,14; მ. მე ღმრთისაჲ, საქმე 27,25; მ. მე, ჰრომ. 8,38; მ. უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 14,14; მ. მეცა... თქუენთჳს, ჰრომ. 15,14; ზოგს-რაჲმე მ., 1 კორ. 11,18; მ., რამეთუ შენ თანაცა დაიმკჳდროს, 2 ტიმ. 1,5; მ., რამეთუ ძალ-უც ვედრისა მის... დამარხვად, 2 ტიმ. 1,12; რომელთა-ესე მრწამს აღმადგინებელი უფლისა ჩუენისა, ჰრომ. 4,24; გურწამს ჩუენ ცხოვრებაჲ, საქმე 15,11; რომელთა გ. აღმადგინებელი უფლისა ჩუენისა, ჰრომ. 4,24ႢႪႨCD; გ., რამეთუ მის თანაცა ვცხოვნდეთ, ჰრომ. 6,8; ჩუენცა გ., რომლისათჳს ვიტყჳთ, 2 კორ. 4,13; უკუეთუ გ., ვითარმედ იესუ მოკუდა, 1 თეს. 4,14; ხოლო ჩუენ გ. თქუენთჳს, ებრ. 6,9; გ., რამეთუ კეთილი გონებაჲ გუაქუს, ებრ. 13,18; ჩუენ ვიცანთ და გ. სიყუარული, 1 იოვ. 4,16; გრწამს თუ ყოვლითა გულითა, საქმე 8,37; გ. (გრწამსა ႢႪႭ) წინაწარმეტყუელთაჲ? ვიცი, რამეთუ გ., საქმე 26,27; გულსა გ. სიმართლედ, ჰრომ. 10,10; შენ გ., რამეთუ ერთ არს ღმერთი, იაკ. 2,19; უკუეთუ სული წმიდაჲ მიგიღებიეს და გრწამს, საქმე 19,2ႢႪႭ; რომელსა-იგი აწ არა ხედავთ და გ., 1 პეტ. 1,8; გულსა ჰრწამს სიმართლედ, ჰრომ. 10,10ႢႡ; რომელთა ჰრწამს იგი, ჰრომ. 1,16; იგი ეშმაკ-

თაცა ჰ., იაკ. 2,19; ნუ ყოველი სული გრწამნ. 1 იოვ. 4,1; რომელი-იგი არა იქმნ და ჰრწამნ განმამართლებელი იგი, ჰრომ. 4,5; რომელსამე ჰ. ჭამად ყოველი, ჰრომ. 14,2; ყოველი ჰ., 1 კორ. 13,7; მრწმენა მე, რასაცა ვიტყოდე, 2 კორ. 4,13; ვიცი, რომელი-იგი მ., 2 ტიმ. 1,12; რომელთა-ესე მრწმენა უფალი, საქმე 11,17; რომელთა-ესე დასაბამითგან გურწმენა, საქმე 10,47; რომელთა-ესე გ. უფალი, საქმე 11,17ႣႪႭ; ოდესღა-ესე გ., ჰრომ. 13,11; იესუ ქრისტჱს მიმართ გ., გალ. 2,16; ჩუენ ვცანთ და გ. სიყუარული, 1 იოვ. 4,16ႪႭ; რომელიცა გისწავიეს და გრწმენა, 2 ტიმ. 3,14; რომელთაგან გრწმენა, 1 კორ. 3,5; გარნა თუ ცუდად რაჲმე გ., 1 კორ. 15,2; ესრჱთცა თქუენ გ., 1 კორ. 15,11; რომლითა-იგი გ., ეფეს. 1,13; რომელთა-ვე მის მიერ გ. ღმრთისა მიმართ, 1 პეტ. 1,21ႪႭ; მრავალსა რიცხუსა ჰრწმენა, საქმე 11,21; ჰ. და დაუკჳრდებოდა, საქმე 13,12; ჰ. ყოვლითურთ სახლეულით მისით, საქმე 16,32; კრისპოსს... ჰ. უფალი, საქმე 18,8; ჰ. აბრაჰამსა ღმერთი, ჰრომ. 4,3; იაკ. 2,23; რომლისაჲ-იგი ჰ., ჰრომ. 4,17; რომელსა არა-სასოჲ იგი სასოებით ჰ., ჰრომ. 4,18; ვის-მე ჰ. სასმენელი ჩუენი, ჰრომ. 10,16; ვითარცა აბრაჰამსა ჰ. ღმერთი, გალ. 3,6; ჰ. სოფელსა, 1 ტიმ. 3,16; არა ჰ. წამებაჲ იგი, 1 იოვ. 5,10; სჳმონსცა თჳთ ჰრწმენავე, საქმე 8,13; მრავალთა რომელთა ესმოდა სიტყუაჲ იგი მათი, ჰრწმენა, საქმე 4,4; რაჟამს ჰ. ფილიპჱსი, საქმე 8,12; არა ჰ., ვითარმედ არს იგი მოწაფჱ, საქმე 9,26; ჰ. მრავალთა უფალი, საქმე 9,42; ჰ. მრავალთა, საქმე 13,48; რომელიცა ჰ. მათ, საქმე 14,23Ⴃ; რომლისაცა მიმართ ჰ., იქვე ႪႭ; რომელთა ჰ. ო~ი, საქმე 16,34ႣႪႭ; რომელთამე მათგანთა ჰ., საქმე 17,4; მრავალთა მათგანთაცა ჰ., საქმე 17,12; რომელნიმე მისდევდეს მას და ჰ., საქმე 17,34; მრავალნი კორინთელნი ისმენდეს და ჰ., საქმე 18,8; რომელ-იგი არა ჰ., ჰრომ. 10,14; რომელთა არა ჰ. (რწმენა Ⴃ) ჭეშმარიტებისაჲ მის, 2 თეს. 2,12; რამეთუ ჰრწმენნეს (ჰრწმენეს Ⴃ) სიტყუანი ღმრთისანი, ჰრომ. 3,2; გრწმენინ (II ბრძ.) უფალი იესუ ქრისტე, საქმე 16,31; უკუეთუ არა მრწმენეს (II კავშ.), 2 ტიმ. 2,13; უკუეთუ არა გურწმენეს, იქვე ႭႢCD; რაჲთა გ. სახელი ძისა მისისა იესუ ქრისტესი, 1 იოვ. 3,23; ალ-თუ-იარო... და გრწმენეს გულითა შენითა, ჰრომ. 10,9; რომელი თქუენ არა გრწმენეს, საქმე 13,41; რაჲთა გ. სახელისა მიმართ ძისა ღმრთისა, 1 იოვ. 5,13ႪႭ; ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს, საქმე 13,39; ჰრომ. 9,33; 10,11; 1 იოვ. 5,1; რაჲთა ჰ. იგი, საქმე 19,4; რომელსა ჰ. იგი, 1 პეტ. 2,6; არამედ რომელსა ჰ., 1 იოვ. 5,5ႪႭ; რომელსა ჰ. ძჱ ღმრთისაჲ... რომელსა არა ჰ. ძჱ, 1 იოვ. 5,10; ყოველთა რომელთა ჰრწმენეს მისა მიმართ, საქმე 10,43ႪႭ; ვითარ-მე უკუე ჰ., ჰრომ. 10,14; რაჲთა ჰ. (რწმენეს Ⴃ) მათ ტყუილი იგი, 2 თეს. 2,11.

რწმუნება დარწმუნება, დაჯერება, შეგონება: ა—(3)2: არწმუნებდა ჰურიათა და წარმართთა, საქმე 18,4; ა. სასუფეველისათჳს ღმრთისაჲსა, საქმე 19,8; ა. მათ იესუჲსთჳს, საქმე 28,23; არწმუნებდეს მტკიცედ დადგრომად მადლსა მას ზედა ღმრთისასა, საქმე 13,43; რომელი მარწმუნა მე, ტიტე 1,3ႪႭႢCD; ყოველსა ასიასა პავლემან არწმუნა, საქმე 19,26; ვითარ-იგი ვერ ვარწმუნეთ მას, საქმე 21,14; არწმუნეს ერსა მას განშორებად მათგან, საქმე 14,19ႪႭ; მარწმუნო მე ქრისტეანე ყოფად, საქმე 26,28ႪႭ; წინაშე მისსა გულნი ჩუენნი გურწმუნებიან, 1 იოვ. 3,19.

ი: დაჲარვად მისა ამისთჳს არ ვირწმუნო, საქმე 26,26.

ე: კაცთა ვერწმუნებით, 2 კორ. 5,11Ⴂb; წინაშე მისსა გულნი ჩუენნი გუერწმუნებიან, 1 იოვ. 3,19ႪႭ; რომელი მერწმუნა მე, 1 ტიმ. 1,11CD; ტიტე 1,3; აწ კაცთა-მე ვერწმუნო (+ა Ⴂ) ანუ ღმერთსა, გალ. 1,10CD; კაცთა ვერწმუნნეთა (ვერწმუნეთა Ⴂ), 2 კორ. 5,11; აწ კაცთა-მე ვ. ანუ ღმერთსა, გალ. 1,10.

არა პირისპირ ვიკადრო რწმუნებით, 2 კორ. 10,2D; ქადაგებაჲ ჩემი არა რწმუნებითა მით სიბრძნისა სიტყუთა, 1 კორ. 2,4; რწმუნებად ჰურიათა და წარმართთა მრავალსა ერსა, საქმე 14,1; სმენად წარმართთა სიტყუაჲ იგი სახარებისაჲ და რ., საქმე 15,7; რ. ჩუენდა სახარებაჲ იგი, 1 თეს. 2,4; რომელთა ეგულებოდის რ. მისსა მიმართ ცხორებად საუკუნოდ, 1 ტიმ. 1,16D; ვიდრე რწმუნებადმდე ჰურიათა და წარმართთა მრავალსა სიმრავლესა, საქმე 14,1ႪႭ.

სამჳოჲ რწმუნებულ არს ჩემდა, 1 კორ. 9,17; რ. არს ჩემდა სახარებაჲ იგი წინადაუცუეთილებისაჲ, გალ. 2,7; რომელი რ. არს ჩემდა, 1 ტიმ. 1,11.

ს

ს, სან-ი, ქართული ანბანის მე-20 ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა — 200.

1. ს იმედი (იმედის ქონა), ἐλπίζω, ე: ვესავ... ხოლო ვესავცა თქუენდა, ჰრომ. 15,24; ვ. რაოდენისამე ჟამისა დაყოფასა თქუენ თანა, 1 კორ. 16,7; ვ., ვითარმედ სრულად გულისხმა-ჰყოთ, 2 კორ. 1,13; ვ. გონებათა თქუენთაცა განცხადებასა, 2 კორ. 5,11ႦD; ვ. ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 2,19; ვ. ადრე მოსლვასა ჩემსა, 1 ტიმ. 3,14; ვ., ვითარმედ... მიგემადლო თქუენ, ფილემ. 1,22; ვ. მოსლვად თქუენდა, 2 იოვ. 1,12; ვ. ადრე ხილვასა შენსა, 3 იოვ. 1,14; ესავს მიწევნასა, საქმე 26,7; რომელი ე. უფალსა, 1 ტიმ. 5.5; ჩუენ თუ არა ვხედავთ და ვესავთ, ჰრომ. 8,25; რომელსა-იგი ვ. ჩუენ, 2 კორ. 1,10; ვ., ვითარმედ სრულადცა გულისჴმა-ჰყოთ, 2 კორ. 1,13Ⴆ; ვ. გონებათა თქუენთაცა განცხადებასა, 2 კორ. 5,11; ჩუენ ვ., 2 კორ. 13,6; ე. ღმერთსა ცხოველსა, 1 ტიმ. 4,10; ყოვლითა ესავნ, 1 კორ. 13,7; ნუცა ესვედ სიმდიდრესა უჩინოსა, 1 ტიმ. 6,17; არა ხოლო ვითარ-იგი ვესვევდით, 2 კორ. 8,5; რომელნი ესვიდეს ღმერთსა, 1 პეტ. 3,5; ესვევდით მოწევნულსა მას მათსა მადლსა, 1 პეტ. 1,13; მას წარმართნი ესვიდენ, ჰრომ. 15,12; არცა ე. სიმდიდრესა მას უჩინოსა, 1 ტიმ. 6,17CD.

2. ს დაჯერება, დარწმუნება, πείθω, ე: გესავ თქუენ ყოველთა, 2 კორ. 2,3; მე გ. თქუენ უფლისა მიერ, გალ. 5,10; ვესავ უფალსა, ფილიპ. 2,24; 2 თეს. 3,4; ესავ თავსა შენსა წინამძღურად ბრმათა, ჰრომ. 2,19; ესავს თავსა თჳსსა, 2 კორ. 10,7; არა ჴორცთა ვესავთ, ფილიპ. 3,3; რაჲთა არა ვესვიდეთ თავთა თჳსთა, 2 კორ. 1,9.

საბანელ-ი აბანო: განწმიდა იგი საბანელითა მით წყლისაჲთა, ეფეს. 5,26CD.

ნ.კ. ბანა.

საბელ-ი თოკი, თასმა, ღვედი: წარმოჰზიდვიდეს მას საბლითა, საქმე 22,25; განუკუეთნეს ერისაგანთა საბელნი იგი ჴუამალდისანი, საქმე 27,32; ვერ ღირს ვარ განჴსნად ჴამლის საბელთა მისთა, საქმე 13,25.

საბკურებელ-ი, საპკურებელ-ი ნ. პკურება.

საბრჭე ნ. საჯრჭე.

საბურველ-ი დასაფარებელი: მოსე საბურველი დაიბურის პირსა თჳსსა, 2 კორ. 3,13ႨႪ; იგივე ს. საკითხავსა მას ძუელისა შჯულისასა ჰგიეს, 2 კორ. 3,14; ს. გულსა მათსა ძეს, 2 კორ. 3,15; მოეძარცოს საბურველი იგი, 2 კორ. 3,16; საბურველითა დაიბურის პირი თჳსი, 2 კორ. 3,13Ⴍ.

საგამზრახო სათათბირო, საბჭო: ულაღადებ საგამზრახოსა შინა, საქმე 25,12H1.

საგებელ-ი ნ. კუალად-საგებელი.

1. **საგზალ-ი** საგზალი; აუცილებელი რამ (მგზავრობის დროს): წარსლვასა ჩუენსა აღგუაგნეს საგზლითა, საქმე 28,10; ვინ-მე უკუე საგრობნ თჳსითა ს., 1 კორ. 9,7.

2. **საგზალ-ი** საზღაური, სამაგიერო, მისაგებელი: საგზალი ცოდვისაჲ სიკუდილი არს, ჰრომ. 6,23; მოვიღე ს. თქუენდა სამსახურებელად, 2 კორ. 11,8.

საგინებელ-ი გინება: ნუცა გინებასა [მიაგებთ] საგინებელისა წილ, 1 პეტ. 3,9.

საგონებელ-ი გაელენიანი პირი, წარჩინებული, დიდებული: რომელნი-იგი საგონებელ იყვნეს, გალ. 2,2.

საგონებელგან-ი (?) გავლენიანი პირი, წარჩინებული, დიდებული: საგონებელ-რაჲმე-განთაჲ მათი... არარაჲ განმყოფს მე, გალ. 2,6Ⴆ.

საგონებელ-ი ნ. 1. გონება.

საგორელ-ი, სანგორელ-ი საგორაო ადგილი (ღორისა), ე. ი. ტალახი, κυλισμός: ღორი იმწუბა საგორელსა (სანგორელსა ႨႪႭ) მწჳრისასა, 2 პეტ. 2,22.

საგრობა ჯარისკაცობა, სამხედრო სამსახური, 0—1: ვინ-მე უკუე საგრობნ თჳსითა საგზლითა, 1 კორ. 9,7; რაჲთა ჰსაგრობდე (საგრობდე ႨႪ) მას შინა კეთილსა მას საგრობასა, 1 ტიმ. 1,18.

1. **სადა** სად: სადა უკუე არს სიქადული იგი, ჰრომ. 3,27; ს. არს ბრძენი? ანუ ს. არს მწიგნობარი? ს. არს გამომეძიებელი იგი ამის სოფლისაჲ? 1 კორ. 1,20; ს. არს სასმენელი?... ს. არიან საყნოსელნი? 1 კორ. 12,17; ს. არს საწერტელი შენი? ს. არს ძლევაჲ შენი? 1 კორ. 15,55; ს. სული უფლისაჲ, მუნ აზნაურებაჲ არს, 2 კორ. 3,17; ს. უკუე არს ნეტარებაჲ იგი თქუენი, გალ. 4,15; ს. არს აღთქუმაჲ იგი? 2 ტიმ. 3,4; ს. მკჳდრ ხარ, გამოცხ. 2,13; სადამცა იყო გუამი იგი? 1 კორ. 12,19; უღმრთოჲ იგი და ცოდვილი სადა-ღა (+მე ႱႨ) ჩნდეს, 1 პეტ. 4,18.

2. **სადა** სადაც: სადა (+ცა Ⴑ) იყვნეს შეკრებულ, საქმე 4,31ႨႪႭ; სადა (+იგი ႱႪႭ) ესხნეს ორ ძე, საქმე 7,29Ⴈ; სადა (+იგი Ⴑ) ჯერ-არს ჩემი განკითხვაჲ, საქმე 25,10ႨႪႭ; სადა არა არს შჯული, ჰრომ. 4,15; ს. სახელ-დებულ არს ქრისტე, ჰრომ. 15,20; ს. უკუე მოტევებაჲ არს ამათი, ებრ. 10,18; ს. შური და ჴდომაჲ, მუნ არს შფოთი, იაკ. 3,16; ს. იყვნეს მჴეცი იგი, გამოცხ. 20,10; სადაცა იყოფოდეს პეტრე და იოვანე, საქმე 1,13; ს. ვიდოდის, გამოცხ. 14,4.

3. **სადა** რაკი, რამდენადაც, თუ: სადა (+ღა CD) უკუე თქუენ შორის შური და ჴდომაჲ, 1 კორ. 3,3.

4. **სადა** ოდესმე (უარყოფისას — არასოდეს): ვინ-მე სადა საგრობნ თჳსითა საგზლითა, 1 კორ. 9,7CD; არავინ ს. თავი თჳსი მოიძულის, ეფეს. 5,29CD; არცა ს. სიტყჳთა ლიქნისაჲთა ვიყვენით, 1 თეს. 2,5CD; ღმერთი არავის ს. უხილავს, 1 იოვ. 4,12ႪႭ.

ნ.კ. ოდეს-სადა.

სადავე ყველგან: სადავე და ყოველთა ადგილთა (πάντη τε καὶ πανταχοῦ) შევიწყნარებთ, საქმე 24,3.

1. **სადა-იგი** სადაც: სადა-იგი სხდეს მოციქულნი, საქმე 2,2; ს. იყვნეს მრავალნი შეკრებულ, საქმე 12,12; ს. საგონებელ იყო ლოცვისა შეწირვაჲ, საქმე 16,13; სადა-იგი (სადაცა-იგი Ⴑ) იყო შესაკრებელი, საქმე

17,19ႢႪႭ; სადა-იგი (სადაცა-იგი Ⴚ) შეკრებულ ვიყვენით, საქმე 20,8ႢႪႭ; სადა-იგი ეგულებოდა... განდგინებაჲ ნავისაჲ, საქმე 27,39ႪႭ; ს. ვპოვენით ძმანი, საქმე 28,14; სადა-იგი (სადაცა-იგი ABCD) ქრისტე არს მარჯუენით ღმრთისა მჯდომარჱ, კოლ. 3,1Ⴇ; სადა-იგი არა არს წარმართ და ჰურია, კოლ. 3,11; ს. განმცადეს მე, ებრ. 3,9; ს. წინამორბედი შევიდა... იესუ, ებრ. 6,20; ს. წიგნის წერაჲ არს, ებრ. 9,16; ს. საყჳრისა ოხრაჲ, ებრ. 12,19; ს. არს საყდარი ეშმაკისაჲ... ს. ეშმაკი მკჳდრ არს, გამოცხ. 2,13; ს. უფალი მათი ჯუარს-ეცუა, გამოცხ. 11,8; ს. აქუს მუნ ადგილი, გამოცხ. 12,6.

2. **სადა-იგი** როცა, რაჟამს: სადა-იგი განმრავლდა ცოდვაჲ, ჰრომ. 5,20.

3. **სადა-იგი** რასაც: სადა-იგი უგებენ წარმართნი (შდრ.: რასა-იგი AB; რომელსა-იგი CD, ὅτι), 1 კორ. 10,20Ⴂ.

1. **სადამე, სადმე** კი, კიდეც: ამას სადმე (შდრ. სამე ABCD), ჰრომ. 2,3Ⴇხ; დგეს სადამე (სადმე Ⴇხ) (შდრ. სამე ABC) შდრ.: სამე), ჰრომ. 14,4Ⴀ; სადმე აჰყუავენით ჩემთჳს, ფილიპ. 4,10Ⴇხ; რომელთა შინა თქუენცა სადამე (სადმე CD) იქცეოდეთ, კოლ. 3,7; ძუელ სადმე ღმერთი ეტყოდა, ებრ. 1,1D; ოდეს-სადა ანგელოზთაგანსა ჰრქუა სადამე, ებრ. 1,13.

2. **სადამე, სადმე** ოდესმე, ოდესღაც: რაჲთა აწ ღათუ სადმე (ποτὲ) წარმემართოს მე, ჰრომ. 1,10D; ცოცხალ სადამე ვიყავ თჳნიერ შჯულისა, ჰრომ. 7,9; ოდეს-იგი ს. ხუდოდეთ მას შინა, ეფეს. 2,2; უწამებიეს სადამე (სადმე Ⴀ) ვისმე, ებრ. 2,6; ნუუკუე სადამე (სადმე Ⴀ) იყოს გული უკეთური, ებრ. 3,12CD; არა ნებითა კაცისაჲთა მო-სადამე-იწია წინაწარმეტყუელებაჲ, 2 პეტ. 1,21.

3. **სადამე, სადმე** სადღაც: უთქუამს სადამე (სადმე D) (შდრ.: ποῦ), ებრ. 4,4.

4. **სადამე, სადმე** მაშასადამე, ნუთუ: არღარა სადმე (ἄρα) დასასჯელ არს ქრისტე იესუს მიერ მათა, ჰრომ. 8,1D; თანა-გაც სადმე სოფლით გამოსლვაჲ, 1 კორ. 5,10D; გან-სადმე-ქარვებულ არს, გალ. 5,11D; დასადმე-უშთების შაბათობაჲ ერსა ღმრთისასა, ებრ. 4,9D.

5. **სადამე, სადმე** რა თქმა უნდა, რასაკვირველია: წინა-მე ვჰმატთა? არა სადამე (სადმე Ⴇხ), ჰრომ. 3,9Ⴀ; ჩუენთჳს სადმე (πάντως) იტყჳს, 1 კორ. 9,10Ⴇხ; იგინი უკუე სადმე (οἶν) [მოითმენენ]. რაჲთა განხრწნადი გჳრგჳნი მოიღონ, 1 კორ. 9,25D.

6. **სადამე, სადმე** დაახლოებით, თითქმის: ას წლის სადამე (სადმე Ⴇხ) იყო, ჰრომ. 4,19.

სადაჲთ საიდან: მოიჴსენებდ, უკუეთუ სადაჲთ დაეცი, გამოცხ. 2,5.

სადალა მაშინ, როდესაც: სადა-ლა ანგელოზნი... ვერ მოაწიიან მათ ზედა უფლისა მიერ გმობისა საშჯელი, 2 პეტ. 2,11.

სადუკეველ-ი მიმდევარი ებრაელთა ერთ-ერთი რელიგიური მიმართულებისა, რომელიც უარყოფდა სულის უკვდავებას, მკვდრეთით აღდგომასა და ანგელოზებისა და სულების არსებობას: მოიწინეს... სადუკეველნი, საქმე 4,1; ს. (+იგი Ⴂ) იტყჳან, საქმე 23,8; რომელ-იგი იყო წვალებაჲ სადუკეველთაჲ, საქმე 5,17; კრებული ს. არს, საქმე 23,6; იყო შფოთი სადუკეველთაჲ (სადუკეველთა ႪႭ) და ფარისეველთაჲ, საქმე 23,7.

1. **საეშმაკო** ეშმაკისა, ეშმაკური, მაცდური: არა არს ესე სიბრძნჱ ზეგარდამოსრული, არამედ ქუეყანისაჲ... საეშმაკოჲ, იაკ. 3,15; არიან სულნიცა საეშმაკონი, გამოცხ. 16,14.

2. **საეშმაკო** ღმრთის-მოშიშება, богопочитание, δεισιδαιμονία: ძიებაჲ რაჲმე აქუნდა თჳსისა საეშმაკოჲსა მიმართ, საქმე 25,19.

სავანე ბინა: განმიმზადე მე სავანეცა, ფილემ. 1,22Ⴀ.

სავაჭრო თავშეყრის ადგილი, მოედანი (სავაჭრო): მოიყვანნეს სავაჭროთაგან კაცნი ვინმე ბოროტნი, საქმე 17,5ႢႪႭ.

სავაჭროთაგან-ი მოედნელი, მაწანწალა: მოიყვანნეს სავაჭროთაგანნი კაცნი ვინმე ბოროტნი, საქმე 17,5.

1. **სავსე** სავსე, აღსავსე, ავსებული: სტეფანე სავსე იყო სულითა წმიდითა, საქმე 6,8; იგი ს. იყო სარწმუნოებითა, საქმე 7,55; ს. იყო გულის-წყრომითა, საქმე 9,1; ესე ს. იყო ქველის საქმითა, საქმე 9,36; რომელნიესე აწვე ს. არიან სულითა წმიდითა, საქმე 10,47; იყო კაცი იგი... ს. სულითა წმიდითა, საქმე 11,24; ს. იყვნეს ყოვლითა სიცრუითა... ს. შურითა, ჰრომ. 1,29; რომელთაჲ პირი წყევითა... ს. არს, ჰრომ. 3,14; თქუენცა ს. ხართ სახიერებითა, ჰრომ. 15,14; სავსე (სავსჱ Ⴊ) ვარ ნუგეშინის-ცემითა, 2 კორ. 7,4; შინაგან ს. არიან თუალითა, გამოცხ. 4,8; ტაკუკი ოქროჲსაჲ, სავსჱ (სავსე CD) მანანაჲთა, ებრ. 9,4; ენაჲ კაცთაჲ სავსჱ (სავსე ႺႢႪႭ) გესლითა მაკუდინებელითა, იაკ. 3,8Ⴂ; მორჩილებაჲ, სავსჱ (სავსე ႪႭ) წყალობითა, იაკ. 3,17; გამოირჩიეს სტეფანე, კაცი სავსჱ (სავსე DႪႭ) სარწმუნოებითა, საქმე 6,5; ეშმაკი... სავსჱ (სავსე B) გულის-წყრომითა, გამოცხ. 12,12; ბარძიმი ოქროჲსაჲ, სავსჱ (სავსე B) საძაგელებითა, გამოცხ. 17,4; დედაკაცი მჯდომარჱ მჴეცსა ზედა წითელსა, სავსესა სახელებითა გმობისაჲთა, გამოცხ. 17,3; ჵ სავსეო ყოვლითა ზაკუვითა, საქმე 13,10; კაცნი... სავსენი სულითა წმიდითა, საქმე 6,3; თუალნი ასხენ ს. მრუშებითა, 2 პეტ. 2,14; ოთხნი ცხოველნი, ს. თუალითა, გამოცხ. 4,6; ლანკნანი ოქროჲსანი, ს. საკუმეველითა, გამოცხ. 5,8; ლანკნანი... ს. გულის-წყრომითა, გამოცხ. 15,7; ლანკნანი, ს. წყლულებათა მათ მიერ უკუანაჲსკნელთა, გამოცხ. 21,9.

ნ.კ. განსავსე, გულ-სავსე.

2. **სავსე** სრული, სრულყოფილი: რაჲთა სიხარული იგი ჩემი იყოს სავსე (πεπληρωμένη), 1 იოვ. 1,4.

3. **სავსე** გადატ. მთვრალი: ტკბილთაგან სავსე არიან, საქმე 2,13E.

სავსება სიმრავლე; სისრულე, სისავსე; სრულყოფილება: უფლისაჲ არს ქუეყანაჲ და სავსებაჲ მისი, 1 კორ. 10,26; 10,28CD; მას შინა სათნო-იყო ყოვლითავე ს. დამკჳდრებად, კოლ. 1,19; მას შინა დამკჳდრებულ არს ყოველი ს. ღმრთეებისაჲ, კოლ. 2,9; რაოდენ უფროჲს ს. იგი მათი, ჰრომ. 11,12; ვიდრემდე ს. იგი წარმართთაჲ შემოჴდეს, ჰრომ. 11,25; საზომად ჰასაკისად სავსებისა მის ქრისტჱსისა, ეფეს. 4,13; სიხარული იგი ჩუენი სავსებით იყოს, 1 იოვ. 1,4ႪႭ; სასყიდელი ს. მოიღოთ, 2

იოვ. 1,8: სიხარული იგი ჩუენი იყოს ს., 2 იოვ. 1.12; რაჲთა აღივსნეთ თქუენ ყოვლითა სავსებითა ღმრთისაჲთა, ეფეს. 3,19; ს. მით კურთხევითა ქრისტჱსითა მოვიდე, ჰრომ. 15.29.

საზომ-ი საზომი, ზომა: აქუნდა საზომი ლერწამი ოქროსაჲ, გამოცხ. 21,15; გარდაუტევეს ს. იგი, საქმე 27,28; შეწევნისაებრ საზომისა თითოეულისა ასოსა, ეფეს. 4,16; მაქუს ჩუენ... წინაჲსწარმეტყუელებაჲ შემსგავსებულად ს. მის სარწმუნოებისა, ჰრომ. 12,6: გუაქუს ჩუენ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ საზომისაებრ სარწმუნოებისა, ჰრომ. 12,6CD; მოცემულ არს მადლი საზომისაებრ ნიჭისა ქრისტჱსისა, ეფეს. 4,7; ჩუენ არა უზომოდ ვიქადით, არამედ საზომითა მით წესისაჲთა, რომელ-იგი განგჳყო ჩუენ ღმერთმან საზომითა (÷მით, საზომით Ⴂ) მიწუდომად ვიდრე თქუენდამდე, 2 კორ. 10,13; ას ორმეოც და ოთხი წყრთაჲ ს. კაცისაჲთა, გამოცხ. 21,17; ღმერთმან განუყო ს. მით სარწმუნოებისაჲთა, ჰრომ. 12,3; მიევწიფნეთ... ერთობასა მას სარწმუნოებისასა... საზომად ჰასაკისად სავსებისა მის ქრისტჱსისა, ეფეს. 4,13.

1. **საზრდელი** სარჩო, საკვები: მაქუსმცა საზრდელ, 1 ტიმ. 6,8; არს საზრდელი ეგჳპტეს, საქმე 7,12; მიიღო ს., საქმე 9,19; რაჲთა ს. (შდრ.: դարման) მიიღოს, საქმე 27,3; მათცა მოითხოვეს ს., საქმე 27,36; ს. მუცლისათჳს და მუცელი საზრდელისათჳს (-თჳს Ⴑ), 1 კორ. 6,13; სრულთაჲ არს მტკიცჱ იგი საზრდელი, ებრ. 5,14; იქმნენით თქუენ... სძჱ და არა მტკიცჱ იგი ს., ებრ. 5,12; ყოველთა იგივე ს. სულიერი ჭამეს, 1 კორ. 10,3; მიიღებდეს საზრდელსა, საქმე 2,46; არა ჰპოვებდეს ს. მამანი ჩუენნი, საქმე 7,11; ჰლოცვიდა პავლე ყოველთა მიღებად საზრდელისა, საქმე 27,33; გლოცავ მიღებად ს. (საზრდელისაჲ Ⴂ), საქმე 27,34: იქმნენით მოქენე სძისა და არა მტკიცისა ს., ებრ. 5,12CD; უკუეთუ... შიშუელ იყუნენ და ნაკლულევან მდღევრისაგან ს., იაკ. 2,15; დაუტევა... განძღებად საზრდელითა, საქმე 14,17; განძღეს ს. მით, საქმე 27,38; მოსცის... პური საზრდელად, 2 კორ. 9,10; ღმერთმან დაჰბადნა ს., 1 ტიმ. 4,3.

2. **საზრდელ-ი** სასმელი: ყოველთა იგივე საზრდელი (შდრ.: სასუმელი ABCD, πόμα, ըմպելին) სულიერი სუეს, 1 კორ. 10,4Ⴄ.

საზუერე საბაჟო, ადგილი, სადაც აკრებილი ბაჟი და ხარკი მიჰქონდათ: მისცემდით ყოველთა თანა-ნადებსა: ... საზუერესა — ზუერი, ჰრომ. 13,7.

საზღვარ-ი განდევნნეს საზღვრით მათით, საქმე 13,50.

საზღვრის-დადება საზღვარი, მიჯნა: განაჩინნა... საზღვრის (საზღვარის Ⴂ) დადებანი, საქმე 17.26.

სათარგმანებელ-ი ნ. თარგმანება.

სათნო მოსაწონი, მისაღები, შესაწყნარებელი, კარგი; დასაშვები: არა სათნო არს ჩუენდა დატევებაჲ სიტყჳსა ღმრთისაჲ, საქმე 6,2; ს. მისა არს, საქმე 10.35; რაჲ-იგი არს ნებაჲ ღმრთისაჲ: ... ს. (სათნო DE), ჰრომ. 12,2; ს. არს იგი ღმრთისა, ჰრომ. 14,18; ყოვლითავე ყოველთა ს. ვარ, 1 კორ. 10,33; რაჲ-იგი არს ს. (სათნოჲ ႪႡ) უფლისა, ეფეს. 5,10; რაჲ-იგი არს... ს., ფილიპ. 4,8; ს. არს უფლისა, კოლ. 3,18; ესე არს ს. (სათნოჲ Ⴊ) უფლისა, კოლ. 3,20: ესევითარნი მსხუერპლნი ს. არიან ღმრთისა, ებრ. 13,16: ესე არს... ს. (სათნოჲ ႻႤ) წინაშე მაცხოვრისა ჩუენისა ღმრთისა, 1 ტიმ. 2,3; ესე არს ს. წინაშე ღმრთისა, 1 ტიმ. 5,4; ყოველსა შინა ს. იყვენედ, ტიტე 2,9; სათნომცა ვართ მისა, 2 კორ. 5,9; მსხუერპლითა მით შეწირულითა სათნოჲთა (სათნოთა Ⴛ) ღმრთისაჲთა, ფილიპ. 4,18; წარუდგინენით... სათნოდ ღმრთისა მეტყუელი ეგე მსახურებაჲ თქუენი, ჰრომ. 12,1; ვჰმსახურებთ ს., ებრ. 12,28; შესაწირავად სულიერთა მსხუერპლთა ს. ღმრთისა, 1 პეტ. 2,5; შესაწირავად მსხუერპლთა სულიერთა, სათნოთა ღმრთისათა, 1 პეტ. 2,5ႪႭ.

1. **სათნოება** სათნოება, სიკეთე: კეთილი განწყობა; მოსაწონისობა; მოსაწონი: აღავსოს ყოველი სათნოებაჲ სახიერებისაჲ, 2 თეს. 1,11ႤႡ; რომელმან ყვის ს. მისი, ებრ. 13,21; ხჳდოდით თქუენ ღირსად ღმრთისა ყოვლისავე სათნოებასა, კოლ. 1,10; ს. წინაშე მისსა ვჰყოფთ, 1 იოვ. 3,22; აღგავსნეს თქუენ ყოვლითა სათნოებითა, 2 თეს. 1,11; გამოგუაჩინნა ჩუენ შეილებად... სათნოებისაებრ ნებისა მისისა, ეფეს. 1,5; გუაუწყა ჩუენ საიდუმლოჲ იგი... ს. მისისა, ეფეს. 1,9: რომელნიმე სათნოებისათჳს (+ცა CD) ქრისტესა ქადაგებენ, ფილიპ. 1,15; რომელი შეიქმს... შეწევნასაცა ს., ფილიპ. 2.13; შეიქმს... შეწევნასაცა სათნოებისასა, ფილიპ. 2,13Ⴍ.

2. **სათნოება** ღმრთის ნება: ესე არს სათნოებაჲ (შდრ.: ნებაჲ ღმრთისაჲ ABCD, θέλημα τοῦ θεοῦ), 1 თეს. 4,3Ⴄ.

3. **სათნოება** სრულყოფილება, სიდიადე; ღირსება: რომელმან-იგი მიჩინნა ჩუენ თჳსსა მას... სათნოებასა (ἀρετή), 2 პეტ. 1,3; რაჲთა ს. (τὰς ἀρετάς) მიუთხრობდეთ, 1 პეტ. 2,9; რაჲთა სათნოებათა მიუთხრობდეთ, 1 პეტ. 2,9ႪႭ.

4. **სათნოება** სიქველე, მადლი: ყავთ სარწმუნოებასა შინა თქუენსა სათნოებაჲ, სათნოებასა შინა — მეცნიერებაჲ, 2 პეტ. 1,5.

სათნო-ყოფა მოწონება, კეთილად განწყობა, თვალში მოსვლა; მონებება, ი: რომელი მე სათნო-ვიყავ, 2 პეტ. 1,17; არცა სათნო-იყავ, ებრ. 10,8; სათნო-იყო ღმერთმან, გალ. 1,15; მას შინა ს. ყოველივე სავსებაჲ დამკჳდრებად, კოლ. 1,19; ს. იგი ღმერთმან, ებრ. 11,5ႭႤCD; არა მრავალნი მათ შორის სათნო-იყვნა (სათნო-იყუნა Ⴂ), 1 კორ. 10,5; სათნო-იყვნეს (იყვეს Ⴑ), 2 თეს. 2.12.

ე: ყოველთა სათნო-ვეყოფვი, 1 კორ. 10,33CD; არა ვითარცა კაცთა სათნო-ვეყოფვით (ვეყოფვეით ႢႪCD), 1 თეს. 2,4; თანაცა სათნო-ეყოფვიან მოქმედთა მათ, ჰრომ. 1,32CD; უკუეთუმცა კაცთაღა სათნო-ვეყოფოდე (ვეყოფვოდე ႭႡႨႻ), გალ. 1,10; სათნოცა-ეყოფოდეს (ეყოფვოდეს Ⴂ) თანა-მოქმედთა მათ, ჰრომ. 1,32; კაცად-კაცადი ჩუენი მოყუასსაცა სათნო-ეყოფოდენ (ეყოფვოდენ Ⴂ), ჰრომ. 15,2; ყოველთა სათნო-ვეყავ, 1 კორ. 10.33D; ქრისტჱცა არა თავსა თჳსსა სათნო-ეყო, ჰრომ. 15,3; ს. იგი ღმერთსა, ებრ. 11,5; ღმერთსა არა სათნო-ეყვნეს, 1 თეს. 2.15; ს. სიცრუესა შინა, 2 თეს. 2,12ႤCD; ვითარძი სათნო-ეყოს უფალსა, 1 კორ. 7.32; რაჲთა ს. ცოლსა, 1 კორ. 7.33; რაჲთა ს. ქმარსა, 1 კორ. 7.34; რაჲთა ერისთავსა მას ს., 2 ტიმ. 2.4.

ვითარ ჯერ-არს თქუენდა... სათნო-ყოფაჲ ღმერთსა, 1 თეს. 4.1; ვერ შესაძლებელ არს ს., ებრ. 11.6; ღმრთისა სათნო-ყოფად ვერ ჴელ-ეწიფების, ჰრომ. 8.8; თანაგუაც... ნუ ხოლო თავთა თჳსთა ს., ჰრომ. 15.1; ჯერ-არს თქუენდა ს. ღმრთისა. 1 თეს. 4.1ႷႪ; ვერ შესაძლებელ არს ს., ებრ. 11,6ႢႪ.

სათნო ყოფილ ვარ მე შჯულსა ღმრთისასა, ჰრომ. 7.22.

2. **სათნო-ყოფა** აღთქმა, საზეიმო დაპირება, ἐπερώτημα: გონებისა სათნო-ყოფაჲ ღმრთისაჲ, 1 პეტ. 3.21.

სათნო-ჩენა მოწონება, სასიამოვნოდ ჩათვლა; მონება, ი/უ: ამისთჳს სათნო-მიჩს (მიჩნს CD), 2 კორ. 12.10; სათნო უჩნდა სიტყუაჲ ესე, საქმე 6,5; ს. ჰურიათა მათ, საქმე 12,3; ს. პავლეს ამისი მის თანა განსლვაჲ, საქმე 16,3.

საიდუმლო: უწყოდი საიდუმლოჲ (საიდუმლოჲ ႢႨႡ) ყოველი, 1 კორ. 13,2; ს. შჳდთა ამათ ვარსკულავთაჲ, რომელნი იხილენ, გამოცხ. 1,20; აღესრულა ს. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 10,7; შუბლსა მისსა ზედა სახელი დაწერილი: ს. (საიდუმლოჲ B), გამოცხ. 17,5; მე გითხრა შენ ს. (საიდუმლოჲ B), გამოცხ. 17,7; ს. (საიდუმლოჲ ႢႨ) ესე დიდ არს, ეფეს. 5,32; დიდ არს ღმრთის მსახურებისა იგი ს. (საიდუმლოჲ ႢႨ), 1 ტიმ. 3,16; გუაუწყა ჩუენ ს. (საიდუმლოჲ ႢႨ) იგი, ეფეს. 1,9; მეუწყა მე ს. (საიდუმლოჲ ႢႨ) იგი, ეფეს. 3,3; შეუძლოთ ცნობად გულისხმის-ყოფაჲ იგი ჩემი ს. იგი ქრისტჱსი, ეფეს. 3,4; რაჲთა მომეცეს მე სიტყუაჲ... უწყებად თქუენდა ს. იგი სახარებისაჲ, ეფეს. 6,19; ს. (საიდუმლოჲ ႢႨႡ) ... გამოეცხადა წმიდათა მისთა, კოლ. 1,26; ს. (საიდუმლოჲ ႢႨႡႰ) იგი აწვე იქმნების უშჯულოებისაჲ, 2 თეს. 2,7; აქუნდა ს. (საიდუმლოჲ ႢႨ) იგი სარწმუნოებისაჲ, 1 ტიმ. 3,9; სულითა იტყჳნ საიდუმლოსა, 1 კორ. 14,2; აჰა ესერა ს. (საიდუმლოსა ႢႨႡ) გითხრობ თქუენ, 1 კორ. 15,51; ვიტყჳ ღმრთისა სიბრძნესა, ს. მას დაფარულსა, 1 კორ. 2,7; თანა-შეტყუებულ იყვენით გულისხმის-ყოფისა მეცნიერებად ს. (საიდუმლოსა ႢႨႡ) მას ღმრთისასა, კოლ. 2,2; მნენი საიდუმლოჲსა ღმრთისათანი, 1 კორ. 4,1ႷႪ; რომელი შემძლებელ არს დამტკიცებად თქუენდა გამოჩინებისაებრ ს. მის ჟამთა მათ საუკუნეთაჲსა, ჰრომ. 16,24Ⴂ; რაჲ-იგი არს განგებაჲ ს. (საიდუმლოჲსაჲ ႷႪႭCD) მის დაფარულისაჲ, ეფეს. 3,9; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი... ს. ამისთჳს, ჰრომ. 11,25; შემძლებელ ხართ ცნობად გულისჴმის-ყოფისა მის ჩემისა საიდუმლოჲთა მით ქრისტესითა, ეფეს. 3.4CD; ვიტყჳთ სიბრძნესა ღმრთისასა, საიდუმლოდ (საიდუმლოდ ႢႨႡ) დაფარულსა მას, 1 კორ. 2,7CD; სიმდიდრჱ დიდებისა მის საიდუმლოჲსაჲ (საიდუმლოჲსაჲ ႰႢႨ), კოლ. 1,27; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი საიდუმლოჲსაჲ (საიდუმლოჲსაჲ ႢႨ, საიდუმლოჲსა Ⴁ) ამის, ჰრომ. 11,25CD; რომელ-იგი შემძლებელ არს თქუენდა დამტკიცებად გამოცხადებითა მით საიდუმლოჲსაჲთა (საიდუმლოჲსაჲთა ႢႨ), ჰრომ. 14,24; რომელ-იგი შემძლებელ არს განმტკიცებად თქუენდა... გამოჩინებითა ს., ჰრომ. 16,24; სულითა იტყჳს საიდუმლოთა (საიდუმლოთა ႢႨႡ). 1 კორ. 14,2CD; მნენი ს. (საიდუმლოთა ႢႨႡ) ღმრთისათანი. 1 კორ. 4,1; განმიღოს ჩუენ კარი სიტყჳსაჲ სიტყუად საიდუმლოთა მათ ქრისტჱსთა, კოლ. 4,3.

საკასბო საყასბო, ხორცის სავაჭრო: რომელი საკასბოს ისყიდებოდის, 1 კორ. 10,25ႢႡ.

საკაცე საწოლი, ლოგინი, საკაცე: დასდგმიდჳს ცხედრებითა და საკაცებითა, საქმე 5,15.

საკერპო კერპთა ტაძარი, წარმართული ტაძარი: გიხილოს შენ... საკერპოსა შინა ინაჴით მჯდომარჱ, 1 კორ. 8,10.

საკიდურ-ი (ქვა) (შენობის) კიდისა, კუთხისა, საყრდენი: დავსდებ სიონს შინა ლოდსა საკიდურსა, 1 პეტ. 2,6; რომელი იქმნა თავ საკიდურთა, საქმე 4,11; თავ ს. მისთა არს, ეფეს. 2,20; იგი იქმნა თავ ს., 1 პეტ. 2,7ႷႪႭ.

საკითხავ-ი წასაკითხავი მასალა (ეკლესიებში სახმარებელი წიგნებისა): სამი საშაბათოჲ საკითხავი გამოურჩია, საქმე 17,2; ეფესელთა მიმართ პავლჱს მოციქულისა ს., ეფეს. (სათ.) Ⴂ; ს. იაკობისი კათოლიკეჲ, იაკ. (სათ.) ႷႪ; ს. იოვანჱ კათოლიკჱ, 1 იოვ. (სათ.) ႷႪ; წიგნი კათოლიკჱ ს., 2 იოვ. (სათ.) ႷႪ; ს. ა, ჰრომ. (სათ.) ႷႪ; 1 კორ. (სათ.); 2 კორ. (სათ.); გალ. (სათ.); ეფეს. (სათ.); ფილიპ. (სათ.); 1 თეს. (სათ.); 2 თეს. (სათ.); ებრ. (სათ.); 1 ტიმ. (სათ.); 2 ტიმ. (სათ.); ტიტე (სათ.); ფილემ. (სათ.); ს. ბ, ჰრომ. 5 (სათ.); 1 კორ. 7 (სათ.); ს. გ, ჰრომ. 9 (სათ.); 1 კორ. 8 (სათ.); ს. დ, ჰრომ. 12 (სათ.); 1 კორ. 12 (სათ.); ს. ე, ჰრომ. 15 (სათ.); 1 კორ. 15 (სათ.); ეკრძალე საკითხავსა, 1 ტიმ. 4,13; იგივე საბურველი ს. მას ძუელისა შჯულისასა ჰგიეს, 2 კორ. 3,14; თავი საკითხავისაჲ მის... იყო ესე, საქმე 8,32.

საკლველ-ი სამსხვერპლო ცხოველი: ნუ საკლველებსა და მსხუერპლებსა შემომწირევდით ჩემდა, საქმე 7,42.

1. **საკრველ-ი** ბორკილი: საშჯელად დიდისა დღისა საკრველებითა მით სამარადისოჲთა დაჰმარხნა, იუდა 1,6.

2. **საკრველ-ი** კავშირი, დამაკავშირებელი ძაფები: ისწრაფდით დამარხვად ერთობასა მას სულისასა საკრველითა მით მშჳდობისაჲთა, ეფეს. 4,3CD; მინდობილ ყოფად საკრველთა მათ ჩემთა... სიტყუად სიტყუასა მას, ფილიპ. 1,14D.

საკჳრველ-ი საკვირველი, საოცარი: არარაჲ საკჳრველ არს, 2 კორ. 11,14; ს. არიან საქმენი შენნი, გამოცხ. 15,3; სასწაული... საკჳრველი, გამოცხ. 15,1; ბნელისაგან გიწოდა თქუენ საკჳრველსა მას ნათელსა მისსა, 1 პეტ. 2,9.

1. **საკჳრველება** გაკვირვება, გაოცება: შეკრბებოდა მათა ყოველი ერი საკჳრველებისა მისთჳს, საქმე 3,11; აღივსნეს შიშითა და საკჳრველებითა, საქმე 3,10; დამიკჳრდა... ს. დიდითა, გამოცხ. 17,6.

2. **საკჳრველება** საკვირველება, საოცრება: მოვიდეს საკჳრველებად (საკუირველებად Ⴂ) შორის ყოველთა მორწმუნეთა, 2 თეს. 1,10.

საკუერთხ-ი შესაწირავი, დასაფერფლი, მსხვერპლი: საკუერთხი ცოდვათათჳს არა ითხოვე, ებრ. 10,6;

ს. ცოდვათათჳს არა ინებე, ებრ. 10,8; საკურთხები ცოდვათათჳს არა ინებე, ებრ. 10,6Ⴚ.

საკუთარ-ი ნამდვილი, ჭეშმარიტი: ტიტეს, საკუთარსა შვილსა..., მადლი და მშჳდობაჲ. ტიტე 1,4ႨႬ.

საკუმეველ-ი საკმეველი: მიეცა მას საკუმეველი ფრიადი, გამოცხ. 8,3; აქუნდა თითოეულსა... ლანკნანი ოქროსანი, სავსენი საკუმეველითა, გამოცხ. 5,8; არღარა იყოს ტჳრთები... ვეცხლისაჲ... და საკუმეველნი (საკუმეველნი B), გამოცხ. 18,13; აღჴდა კუამლი იგი საკუმეველთაჲ, გამოცხ. 8,4.

1. **საკურთხეველ-ი** საკურთხეველი, სამსხვერპლო: მაქუს ჩუენ საკურთხეველი, ებრ. 13,10; განზომე... ს., გამოცხ. 11,1; არასადა საკურთხეველსა წარდგომილ იყო, ებრ. 7,13; შეწირა ისაკი... ს. ზედა, იაკ. 2.21; დადგა ს. ზედა, გამოცხ. 8,3; ვიხილენ ს. ქუეშე სულნი იგი მკუდართანი, გამოცხ. 6,9; რომელნი ს. წინაშე დგანედ, 1 კორ. 9,13; რაჲთა მისცეს იგი ლოცვასა წმიდათასა ს. მას ზედა ოქროისასა, გამოცხ. 8,3; აღავსო ცეცხლისა მისგან საკურთხეველისა, გამოცხ. 8.5; ზიარ ს. (საკურთხეველისა Ⴈ) მის არიან? 1 კორ. 10,18; ოთხთა მათ რქათაგან ს. მის ოქროისათა, გამოცხ. 9,13; საკურთხეველისაგან (საკურთხეველისაგან ႨႰႺ) ნაწილი განიღიან, 1 კორ. 9,13; ანგელოზი გამოვიდა ს.. გამოცხ. 14.18; საკურთხეველნი შენნი დაარღჳნეს, ჰრომ. 11,3; მესმა საკურთხეველისაჲ, გამოცხ. 16,7.

2. **საკურთხეველ-ი** კერპი, εἴδολον: საკურთხეველსა (საკურთხეველთა ႨႬ) სძარცუავ, ჰრომ. 2,22CD.

სალმობა (ფიზიკური ან სულიერი) ტკივილი, ტანჯვა: [არს] მოუკლებელი* სალმობაჲ გულისა ჩემისაჲ, ჰრომ. 9,2; მოიწიოს მათ ზედა მომსრველი, ვითარცა ს. (+იგი Ⴈ) შობადისაჲ, 1 თეს. 5.3; თავნი თჳსნი შესთხინეს სალმობასა მრავალ-სახესა, 1 ტიმ. 6,10; დაჰჴსნნა სალმობანი სიკუდილისანი, საქმე 2.24; თავნი თჳსნი შესთხინეს სალმობათა მრავალთა, 1 ტიმ. 6.10CD.

1. **სალხინებელ-ი** განსაწმედელი, აღთქმის კიდობნის ოქროს სახურავი ან საფარი: რომელი აგრილობდა სალხინებელსა მას, ებრ. 9,5.

2. **სალხინებელ-ი** ცოდვის მისატევებელი მსხვერპლი, შესაწყალებელი მსხვერპლი: რომელი-იგი წინასწარ განჰმზადა ღმერთმან სალხინებელად, ჰრომ. 3.25.

სამ-ი: სამ თთუე, საქმე 7.20; 19,8; 20.3; ებრ. 11,23; ს. ჟამითგან ღამისაჲთ. საქმე 23,23; ს. დღე, საქმე 28.7ႪႭ; 28,12; ს. წელ. იაკ. 5,17; ს. დღე და ნახევარ, გამოცხ. 11,9; სამი შაბათოჲ, საქმე 17,2; ორითა ანუ ს. მოწმით, ებრ. 10,28Ⴊ; ს. სამდგანი ქერი, გამოცხ. 6,6; აწ ესერა ჰგიეს... ს. ესე, 1 კორ. 13,13; სამსა შაბათსა, საქმე 17,2ႪႭ; ს. ამას წელსა, საქმე 20.31; სამის (სამისა ႢႪႭ) ოდენ ჟამის დაყოვნება, საქმე 5,7; შემდგომად სამისა დღისა, საქმე 25,1; 28,11; 28,17; პირითა ორისა და ს. მოწამისაჲთა, 2 კორ. 13,1; შემდგომად ს. წლისა, გალ. 1.18; ორისა და ს. მოწამისა, 1 ტიმ. 5,19D; შემდგომად ს. მის და ნახევრისა დღისა, გამოცხ. 11,11; ორითა და სამითა მოწამითა, 1 ტიმ. 5.19; ორითა ანუ ს. მოწამითა, ებრ. 10,28; განიყო ქალაქი იგი დიდი სამად, გამოცხ. 16,19; სამნი დღენი, საქმე 9,9; ს. კაცნი, საქმე 10.19; 11.11; უკუეთუ... იტყოდის, ორნი გინა თუ უმრავლჱს ს., 1 კორ. 14,27; წინაისწარმეტყუელნი ორნი გინა ს., 1 კორ. 14,29; ს. არიან, 1 იოვ. 5,8; სულნი არაწმიდანი ს., გამოცხ. 16.13; აღმოსავალეთისა ბჭენი ს. და სამხრისა ს. და ჩრდილოჲთ ს. და დასავალეთით ს., გამოცხ. 21,13; სამთა ყრმათა, ებრ. 11,34; ს. მათ ანგელოზთა, გამოცხ. 8,13; ს. ამათ წყლულებათაგან. გამოცხ. 9.18.

ნ.კ. მესამე, სამ ათასი, სამ-გზის, სამეოცი. სამეოც და ათი, სამეოც და ათხუთმეტი, სამეოც და ექუსი, სამსართული.

სამდგან-ი ხორბლეულის საწყაო (დაახლოებით იმდენი, რამდენიც საკმარისია ადამიანის ერთ დღეში გამოსაკვებად; დღიური ულუფა): სამდგანი იფქლი დრაჰკნის, და სამი ს. (სამათგანი A) ქერი დრაჰკნის, გამოცხ. 6,6.

სამარაგდე ზურმუხტი: საფუძველი პირველი იასპი... მეოთხჱ სამარაგდჱ, გამოცხ. 21,19; ირისჱ იყო გარემო საყდრისა მის, და ევრეოვე ხილვაჲ სამარაგდეთაჲ, გამოცხ. 4,3.

სამადლობელ-ი მადლობის სათქმელი: იგი მადლი მრავალთა მიერ სამადლობელ იქმნას თქუენთჳს 2 კორ. 1,11CD; რომელ-იგი შეიქმნების ჩუენ მიერ სამადლობელად ღმრთისა, 2 კორ. 9,11; მსახურებაჲ ესე... არს... აღმატებაცა მრავალთათჳს ს. ღმრთისა, 2 კორ. 9,12.

სამ ათას-ი სამი ათასი: შეეძინნეს... სულნი ვითარ სამ ათასნი ოდენ, საქმე 2,41ႪႭ; ნათელ-იღეს... ვითარ სამ ათასთა ოდენ, საქმე 2,41.

სამარადისო მუდმივი, მარადიული: სამარადისოჲ იგი მისი ძალი, ჰრომ. 1,20; საკრველებითა მით სამარადისოჲთა, იუდა 1,6; სამარადისოდ ცხორებად თანა-მდებ იყვნეს კირთებასა, ებრ. 2,15CD; ჰგიეს იგი მღდელად ს., ებრ. 7,3; ს. ცხოველ არს, ებრ. 7,25CD; მსხუერპლსა შესწირვენ ს., ებრ. 10,1; შეწირა მსხუერპლი ს., ებრ. 10.12; სრულ იქმნა ს., ებრ. 10.14.

სამარე: სამარე (სამარჱ CႢ, სამარედ Ⴈ ზეღებულ არს ჴორჴი მათი. ჰრომ. 3,13; არა უტეონ მძორებსა მათსა დადებად სამარებსა (სამარესა A) შინა, გამოცხ. 11,9.

1. **სამართალ-ი** მართალი, სამართლიანი, სწორი, ჯეროვანი: უკუეთუ სამართალ არს, საქმე 4,19; 2 თეს. 1,6; არს ს. ესე. ფილიპ. 1.7; სამართალსა და სწორსა მონათა მათ მიაგებდით, კოლ. 4,1; სამართლად უწოდა განსივებად. 1 კორ. 4,6ႨႬ (მინაწ.); ს. ... თქუენ მორწმუნეთა მიმართ ვიყვენით, 1 თეს. 2,10ႺႨႬ; ს. შემირაცხიეს. 2 პეტ. 1,13.

2. **სამართალ-ი** მსჯავრი, სამართალი: რომელთა სამართალი ღმრთისაჲ იცოდეს. ჰრომ. 1,32; უსმიდამან მიიღო ს. სასყიდლის-გებისაჲ, ებრ. 2.2ႨႬ; სამართალნი მისნი მიეხუნეს, საქმე 8,33.

3. **სამართალ-ი** სამართლიანობა, სისწორე: ესე არს სამართალი, ეფეს. 6,1.

4. **სამართალ-ი** ცნებაჲ: კანონი, წეს-ჩვეულება, δικαίωμα: აქუნდა პირველსა მას შჯულსა სამართალი

---

* გამოცემაშია: მოკლებული AB. რაც შეცდომაა. შდრ.: მოუკლებელი CD. ბერძ.: ἀδιάλειπτος (=მოუკლებელი, უწყვეტი) (ლA)

მსახურებათაჲ, ებრ. 9,1: თითო-პირითა ბანითა და სამართალითა (სამართლითა Ⴊ) ჴორცთაჲთა, ებ. 9,10.

სამარიტელ-ი სამარიელი, სამარიის მკვიდრი: ქალაქსა ერთსა სამარიტელთასა, საქმე 8.5; ნათესავსა მას ს., საქმე 8.9; ქალაქებსა ს., საქმე 8.25.

სამ-გზის სამჯერ: ესე იყო სამ გზის, საქმე 10.16; ესე ს. იყო, საქმე 11,10; ს. კუერთხითა ვიგუემე... ს. ნავი დამექცა, 2 კორ. 11.25; ს. ვევედრე უფალსა, 2 კორ. 12,8.

1. **სამე** მაშასადამე, მაშ: აწ უკუე სარწმუნოებაჲ სამე სმენისაგან არს, ჰრომ. 10.17CD; შესუენებულნი იგი ქრისტეს მიერ წარ-ვე ს.-წყმდენ. 1 კორ. 15,18CD; ყოველნივე ს. მოსწყდეს. 2 კორ. 5,14CD; ქრისტე ს. ცუდად მოკუდა? გალ. 2,21CD; და-ს.-აკლდეს შაბათობაჲ იგი ერსა მას ღმრთისასა, ებრ. 4,9CD.

2. **სამე** მართლაც, რა თქმა უნდა; სრულიად, ც. კი. კიდეც: ჰბორგი სამე, საქმე 12,15; კაცის-მკლეველი იყო ს. (πάντως) კაცი ესე, საქმე 28,4; წინა-მე-ვჰმატთა? არა ს., ჰრომ. 3,9; სთქუა ს., ჰრომ. 11,19; ჩუენ ვქადაგებთ ქრისტესა ჯუარს-ცუმულსა: ჰურიათა ს. საცთურ, 1 კორ. 1.23; აწვე ს. განმაძღარ ხართ, 1 კორ. 4.8; ჩუენთჳს ს. იტყჳს, 1 კორ. 9,10; მათ ს. რაჲთა განხრწნადი გჳრგჳნი მოიღონ, 1 კორ. 9,25; შენ ს. კეთილად ჰმადლობ, 1 კორ. 14,17; ცუდად ს. არს ქადაგებაჲ, 1 კორ. 15,14; ვჭამოთ ს. და ვსუათ, 1 კორ. 15.32; არა ს. იყო ნებაჲ, 1 კორ. 16,12; იცით ს. სახლი იგი სტეფანაჲსი, 1 კორ. 16,15; მივწერე თქუენდა, გარნა არა ს. მაწყინებელისა მისთჳს, 2 კორ. 7,12CD; კეთილად ს. ჰყავთ, 2 კორ. 11,4; უწყი ს. ესე, 2 ტიმ. 1,15; არა ნებითა კაცისაჲთა მო-ს.-იწია წინაწარმეტყუელებაჲ, 2 პეტ. 1,21Ⴀ; გუეკდიმებოდა სამემცა, ებრ. 12,9ႭႢCD; ცოდვათავე სამელა შინა თქუენთა ხართ აქამომდე, 1 კორ. 15,17CD.

3. **სამე** ნუთუ, იქნებ; კი: რაჲთა აწ ღათუ სამე წარმემართოს მე ნებითა ღმრთისაჲთა მისლვად თქუენდა, ჰრომ. 1,10C; ამას ს. ჰგონებ, ჰრომ. 2,3; თანა-გაც ს. სოფლით გამოსლვაჲ, 1 კორ. 5,10CD; ნანდჳლვე ს. შჯულისაგანმცა იყო სიმართლე, გალ. 3,21CD.

სამეოც-ი სამოცი: სამეოცისა წლისა, 1 ტიმ. 5,9.

6. ათას ორას და სამეოცი, სამეოც და ათი, სამეოც და ათხუთმეტი, სამეოც და ექუსი.

სამეოც და ათ-ი სამოცდაათი: მჴედარი სამეოც და ათი, საქმე 23,23;

სამეოც და ათხუთმეტ-ი სამოცდათხუთმეტი: სულსა სამეოც და ათხუთმეტსა, საქმე 7,14.

სამეოც და ექუს-ი 6. ექუსას სამეოც და ექუსი.

1. **სამეუფო** სამეფო (ტერიტორია): ქუეყანაჲ იგი მათი იზარდებოდა სამეუფოჲსაგან (სამეფოჲსაგან D) მისისა (შდრ.: ἀπό τής βασιλικῆς, königs Land – V. B), საქმე 12,20ႪႭ; ქუეყანაჲ იგი მათი იზარდებოდა სამეუფოჲთა, საქმე 12,20.

2. **სამეუფო** სამეფო (მეფური), მეფისა: სამოსელი სამეუფოჲ (სამეფოჲ G, königliche Gewand – V.B.), საქმე 12,21; თქუენ, ნათესავი რჩეული, ს. სამღდელოჲ, 1 პეტ. 2.9; შჯულსა აღასრულებთ სამეუფოსა, იაკ. 2,8.

3. **სამეუფო** მეფური ძალაუფლების მქონე: მყენა ჩუენ სამეუფო მღდელ ღმრთისა, გამოცხ. 1.6.

სამზარეულო ხორცის საყაჭრო: რომელი სამზარეულოს (სამზარეულოსა ႢႪႨ) (შდრ.: ἐν μακέλλῳ) ისყიდებოდის, 1 კორ. 10,25.

1. **სამთავრო** სამთავრო, სახელმწიფო: რომელთა არა დაიმარხეს თჳსი იგი სამთავროჲ, იუდა 1,6.

2. **სამთავრო** ოლქი, პროვინცია: ფესტოს აღვიდა სამთავროსა (ἐπαρχείῳ) თჳსსა, საქმე 25,1ႪႭ; რომლისა სამთავროჲსაჲ არს, საქმე 23.34ႪႭ.

სამკალ-ი განჰმა სამკალი იგი ქუეყანისაჲ, გამოცხ. 14.15.

სამკაულ-ი სამოსი, ტანსაცმელი; მოსართავი, სამკაული: ენაჲ ეგრევე ცეცხლ არს, სამკაული სიცრუვისაჲ, იაკ. 3,6; მნებავს... დედათაჲ წესიერებისა სამკაულითა... შემკობად თავთა თჳსთა, 1 ტიმ. 2,9; თმაჲ იგი სამკაულად მოეცა, 1 კორ. 11,15.

1. **სამკჳდრებელ-ი** საცხოვრებელი, სამყოფელი, კარი, სადგომი: სკინია, კარავი (ღმრთისა): იქმნა სამკჳდრებელ ეშმაკთა. გამოცხ. 18,2; იყავნ სამკჳდრებელი მისი ოჴერ, საქმე 1,20ႢႪႭ; დაუტევეს ს. მათი, იუდა 1,6; აჰა ს. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 21,3; აღაღო პირი თჳსი გმობად... სამკჳდრებელისა მისისა, გამოცხ. 13,6; თანააღშჱნებულ ხართ სამკჳდრებელად ღმრთისა სულითა. ეფეს. 2,22.

2. **სამკჳდრებელ-ი** მემკვიდრეობა, სამემკვიდრეო ქონება, წილი, საკუთრება: არა გიც შენ ნაწილ, არცა სამკჳდრებელ სიტყუასა მას შინა, საქმე 8,21; არა სცა მას სამკჳდრებელი მას შინა... და აღუთქუა მას მიცემად იგი სამკჳდრებელად, საქმე 7,5; არა გიც შენ ნაწილი, არცა სამკჳდრებელი სიტყუასა ამას შინა, საქმე 8,21DႪႭ; რომელი დაჰყრობად იყო მისა სამკჳდრებელად, ებრ. 11,8; კუალად გუშვნა ჩუენ... ს. უხრწნელად, 1 პეტ. 1,4.

სამნო საკუთრება, მემკვიდრეობა, მამული; სამოურაო; მამულის გამგეობა: სამნოჲ რწმუნებულ არს ჩემდა, 1 კორ. 9,17; ვითარმცა ეუფლებოდეთ სამნოსა მას (κλῆρως), 1 პეტ. 5,3Ⴍ.

სამოთხე ქრისტიანული რელიგიის მიხედვით, ადგილი, სადაც მართალ ადამიანთა სულები სიკვდილის შემდეგ ნეტარებით განაგრძობენ სიცოცხლეს: მიიტაცა სამოთხესა, 2 კორ. 12,4; რომელი არს შორის ს. ღმრთისა ჩემისასა, გამოცხ. 2,7; მიიტაცა სამოთხედ, 2 კორ. 12,4CD.

სამოსელ-ი (ზედა) ტანსაცმელი, ტანისამოსი: მაქუსმცა საზრდელ და სამოსელ, 1 ტიმ. 6,8; ჰეროდე შეიმოსა სამოსელი სამეუფოჲ, საქმე 12.21; დაიპეს ს. მათი, საქმე 14,14; ერისთავთა მათ მოაპეს ს. მათი, საქმე 16,22; განიყარა მათ ზედა ს. თჳსი, საქმე 18,6; რომელსა... ემოსოს ს. ბრწყინვალჱ, იაკ. 2,2Ⴂ; 2,3; ს. თქუენი მღილთა შეჭამეს, იაკ. 5,2; შეიმოსოს ს. სპეტაკი, გამოცხ. 3,5; რაჲთა იყიდო... ს. სპეტაკი, გამოცხ. 3,18; რომელთა ემოსა ს. სელისაჲ, გამოცხ. 15,6; დაიმარხოს ს. თჳსი, გამოცხ. 16,15; ემოსა ს. შეღებული სისხლითა, გამოცხ. 19,13; შეიმოსე ს. ეგე, საქმე 12,8; გძულდინ

ჴორცთაგან შეგინებულიცა იგი სამოსელი, იუდა 1,23; განიძარცუჳდეს სამოსელსა მათსა, საქმე 7,58; უჩუენებდეს... ს. ყოველსა, საქმე 9,39D; მე ვიყავ... მცველ ს. მკლველთა მისთასა, საქმე 22,20ႢႪႭ; დაჰყრიდეს ს. მათსა, საქმე 22,23; არს წერილ ს. მისსა ზედა, გამოცხ. 19,16; სამოსლისა არავისი გულმან მითქუა, საქმე 20,33Ⴊ; მე ვიყავ... მცველ ს. მომკლველთა მისთაჲსა, საქმე 22,20; თმაჲ იგი ნაცვალად სამოსელისა (სამოსლისა ხ) სამკაულად მოეცა, 1 კორ. 11,15ႣႧ; რომელ-ესე არს... შემოსითა სამოსლისა შემკობითა, 1 პეტ. 3,3; ორ კაც წარმოუდგეს მათ სამოსლითა სპეტაკითა, საქმე 1,10; დადგა კაცი წინაშე ჩემსა ს. სპეტაკითა, საქმე 10,30; მნებავს... დედათაჲ... ღირსებით შემკობად თავთა თჳსთა, ნუ განთხზვითა... ანუ ს. პატიოსნითა, 1 ტიმ. 2,9; უკუეთუ შე-ვინმე-ვიდეს შესაკრებელსა თქუენსა კაცი, რომელსა ეცუას ბეჭედი ოქროჲსაჲ ს. ბრწყინვალითა და შევიდეს გლახაკიცა ს. მწინკულევანითა, იაკ. 2,2; ვიდოდინ იგინი ჩემ თანა ს. სპეტაკითა, გამოცხ. 3,4; მღდელნი... შემოსილნი ს. სპეტაკითა, გამოცხ. 4,4; და აჰა ერი... შემოსილნი ს. სპეტაკებითა, გამოცხ. 7,9; რომელთა არა შეუგინებიეს სამოსელები მათი, გამოცხ. 3,4; მიეცა მათ სამოსლები სპეტაკები, გამოცხ. 6,11; რომელთა ჰმოსიეს ს. სპეტაკები, გამოცხ. 7,13; უჩუენებდეს... სამოსლებსა ყოველსა, საქმე 9,39; ყოველნი ვითარცა სამოსელნი დაძუელდენ, ებრ. 1,11; განრცხნეს მათ ს. მათნი, გამოცხ. 7,14; უჩუენებდეს... სამოსელთა, საქმე 9,39C; სამოსლისაჲ არავისი გულმან მითქუა, საქმე 20,33ႠႢႪႭ; შემოსითა სამოსლისაჲთა, 1 პეტ. 3,3ႢႪႭ.

სამოციქულო სამღვთისმეტყველო: ხართ თქუენ წიგნ სამოციქულო ქრისტესა, 2 კორ. 3,3.

სამოძღურებელ-ად დასარიგებლად, სასწავლად: ჩუენდა სამოძღურებელად დაიწერნეს, ჰრომ. 15,4; დაიწერა ს. ჩუენდა, 1 კორ. 10,11; ყოველი წიგნი ღმრთის სულ და სარგებელ ს., 2 ტიმ. 3,16; გამოჩნდა მადლი იგი ღმრთისაჲ ს. ჩუენდა, ტიტე 2,12.

სამშჳნველ-ი ნ. საშუმინველი.

სამ-სართულ-ი მესამე იარუსი, τρίστεγον; დაეცა სამ სართულისაგან (სამ სართულისა მისგან ႢႪႭ), საქმე 20,9.

1. **სამსახურებელ-ი** დახმარება, შეწევნა: ბრძანეს სამსახურებელად მიძღუანებად ძმათა მათ, საქმე 11,29.

2. **სამსახურებელ-ი** სამლოცველო, საყდარი; სიწმიდე: სახელ-დებულ არიან ღმრთად, გინა სამსახურებელად (σέβασμα), 2 თეს. 2,4; ვიხილევდ სამსახურებელთა თქუენთა, საქმე 17,23.

3. **სამსახურებელ-ი** სალიტურგიო, ღვთისმსახურებისა: ყოველსა მას ჭურჭელსა სამსახურებელსა (სამსახურებელისასა ႧCD) სისხლი ასხურის, ებრ. 9,21.

4. **სამსახურებელ-ი** მართლმორწმუნეობა, კეთილმსახურება: ღმრთისა სამსახურებელად (εὐσέβεια), მოგუანიჭა ჩუენ, 2 პეტ. 1,3.

5. **სამსახურებელ-ი** მსახურება: მოვიღე საგზალი თქუენდა სამსახურებელად (სამსახურებლად Ⴊ), 2 კორ. 11,8.

სამსახურო მსახურად მოვლინებული: ანუ არა ყოველნივე არიან მოხარკე სამსახურო (შდრ.: მსახურად მოვლინებულ ABCD) სულნი, ებრ. 1,14Ⴇს.

სამსჯავრო, სამშჯავრო სასამართლო; სასამართლო დავა: უკუეთუ ამის სოფლისა სამსჯავროჲ (სამშჯავროს CD) რაჲმე გაქუნდეს, 1 კორ. 6,4ႡD; არა ჰღირთ(ა) სამსჯავროჲსა (სამშჯავროჲსა CD) მის საწუნელისა, 1 კორ. 6,2ႡD; იგინივე მიგიზიდვენ თქუენ სამსჯავროდ (სამშჯავროდ ႪGJ), იაკ. 2,6H.

1. **სამღდელო** მღვდლისა, სამღვდლო: რომელი მოიგო სისხლითა თჳსითა წესსა მას ზედა სამღდელოსა, საქმე 20,28Ⴂ.

2. **სამღდელო** სასულიერო პირი; სამღვდელოება, სასულიერო წოდება: თქუენ, ნათესავი რჩეული, სამეუფოჲ სამღდელოჲ, 1 პეტ. 2,9; აღიშენებით სახლად სულიერად, სამღდელოდ წმიდად, 1 პეტ. 2,5.

სამშჳნელ-ი ნ. საშუმინელი.

სამშჯავრო ნ. სამსჯავრო.

სამძალ-ი საზღაური, სამაგიერო, მისაგებელი: სამძალი (შდრ.: საგზალი ABCD, ὀψώνιον) ცოდვისაჲ სიკუდილი არს, ჰრომ. 6,23Ⴂ.

სამწიგნობრე სკოლა: მოიყვანნა მოწაფენი დღითიდღედ სამწიგნობრესა მას ტჳრანნისსა, საქმე 19,9.

სამწყსო ჯოგი, ფარა: ეკრძალენით... ყოველსა სამწყსოსა, საქმე 20,28; არა ერიდებოდიან ს., საქმე 20,29; ვინ-მე მწყსინ ს. და სძისა მისგან სამწყსოჲსა არა ჭამის? 1 კორ. 9,7; მწყსიდით თქუენ შორის სამწყსოსა მას ღმრთისასა, 1 პეტ. 5,1; სახე ექმნენით ს. მას, 1 პეტ. 5,3; ვინ-მე მწყსინ სამწყსოთა? 1 კორ. 9,7Ⴇ; სძისა მისგან სამწყსოთაჲსა არა ჭამის, 1 კორ. 9,7ႧCD.

სამხარ-ი სამხრეთი: აღმოსავალეთისა ბჭენი სამნი და სამხრისა სამნი, გამოცხ. 21,13; ქროდა ქარი სამხრით, საქმე 27,13; იყო ს. ნიავი, საქმე 28,13; აღმოსავალეთისა ბჭენი სამნი და ს. სამნი, გამოცხ. 21,13AC; მივედ ს. კერძო გზასა მას, საქმე 8,26; ქარი სამხრისაჲ, საქმე 27,13ႪႭ.

სამხილებელად სამხილებლად: ყოველი წიგნი ღმრთის სულ და სარგებელ სამოძღურებელად, სამხილებელად, 2 ტიმ. 3,16.

სანადირო მახე, θήρα: ექმნენინ მათ წინაშე... სანადირო, ჰრომ. 11,9CD.

სანახებ-ი მიდამო, არემარე: რომელნი-იგი პოვნიერ იყვნეს სანახებისანი, საქმე 4,34Ⴂ.

სანდალ-ი ძველებური ფეხსაცმელი. იგი შედგებოდა მხოლოდ (ხისა თუ ტყავის) ძირისაგან, რომელიც ფეხზე თასმებით იყო მიმაგრებული: წარიჴადენ სანდალნი ფერჴთაგან შენთა, საქმე 7,33ႢႪႭ; შეისხენ ს. შენნი, საქმე 12,8.

1. **სანთელ-ი** ლამპარი: სანთელ (სანთელი C) მისა არს კრავი იგი, გამოცხ. 21,23; ეკრძალებით თუ ვითარცა სანთელსა აღნთებულსა, 2 პეტ. 1,19; იყვნეს სანთელნი მრავალნი, საქმე 20,8; ნათელი სანთლისაჲ არღარა იხილვოს, გამოცხ. 18,23.

2. **სანთელ-ი** სინათლე; ცეცხლი: მან მოითხოვა სანთელი, საქმე 16,29.

საიდუმლო ნ. საიდუმლო.

საოლავ-ი ზეთი, საცხი (თვალზე წასასმელი): რაჲთა იყიდო საოლავი, გამოცხ. 3,18.

ნ. ოლვა.

საოცარ-ი ნ. საუცარ-ი.

საპყრობილე: **საპყრობილჱ** (საპყრობილე ႢႭ) იგი ვპოვეთ დაჴშული, საქმე 5,23; **საპყრობილჱ** (საპყრობილე ႢႭ) იგი საფუძველითურთ შეიძრა, საქმე 16,26; შესხენით საპყრობილესა, საქმე 5,25ႨႢႭ; შესუა ს., საქმე 12,4; შესხნეს იგინი ს., საქმე 16,23; შესხნა იგინი შინაგანსა ს., საქმე 16,24; კაცნი ჰრომნი შემსხნეს ს., საქმე 16,37; მივსცემდი ს. მამათა და დედათა, საქმე 22,4; მრავალნი წმიდათაგანნი მე ს. შევაყენენ, საქმე 26,10ႢႭ; ეგულების ეშმაკსა თქუენგანთა შთაგდებად ს., გამოცხ. 2,10; მჴუმილნი იგი მის საპყრობილისანი წინაშე კართა მათ სცვიდეს საპყრობილესა მას, საქმე 12,6; შესხნეს იგინი საპყრობილესა შინა, საქმე 5,18ႨႢႭ; არა პოვნეს იგინი ს. შინა, საქმე 5,22; პეტრე ცვულ იყო ს. მას შინა, საქმე 12,5; ს. მას შინა სულთა მივიდა, 1 პეტ. 3,19; განიჴსნას ეშმაკი საპყრობილისაგან თჳსისა, გამოცხ. 20,7; უფალმან გამოიყვანა საპყრობილით, საქმე 12,17; გამოიყვანნეს იგინი მიერ ს., საქმე 16,39; იგინი ვითარ გამოეიდეს მიერ ს., საქმე 16,40; [განიცადნეს] საპყრობილითა, ებრ. 11,36ႨႢႭႨCD; შესხნეს იგინი საპყრობილედ, საქმე 5,18; მიავლინნეს ს., საქმე 5,21; შესხენით ს., საქმე 5,25; მისცემდა ს., საქმე 8,3; მივსცენით ს., საქმე 16,35; შემსხნეს ს., საქმე 16,37HJ; მივსცემდ ს. მამათა და დედათა, საქმე 22,4DKႢႭ; რომელი მივსცემდ ს., საქმე 22,19; მრავალნი წმიდანი მე ს. მივსცენ, საქმე 26,10; [განიცადნეს] საპყრობილებითა, ებრ. 11,36; კარები განღებული საპყრობილისაჲ, საქმე 16,27; კარნი საპყრობილისანი, საქმე 5,19; 16,27DႢႭ.

საპყრობილის-მცველ-ი: ამცნეს საპყრობილის მცველსა მას, საქმე 16,23ႢႭ; განეღჳძა ს. მას, საქმე 16,27ႢႭ.

1. **სარგებელ-ი** სასარგებლო: წინადაცუეთილებაჲ სარგებელ არს, ჰრომ. 2,25; არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ ს. არს, გალ. 5,6Ⴍ; ჴორციელი წურთილებაჲ წუთერთ ჟამ ს. არს; ხოლო ღმრთის მსახურებაჲ ყოვლითა ს. არს, 1 ტიმ. 4,8; ყოველი წიგნი... ს. სამოძღურებელად [არს], 2 ტიმ. 3,16; ესე არს... ს. კაცთა, ტიტე 3,8; გამოიღის მწუანეილი, სარგებელი მათთჳს, ებრ. 6,7; ყოველი წიგნი... ს. სამოძღურებელად არს, 2 ტიმ. 3,16CD.

2. **სარგებელ-ი** სარგებლობა: რაჲ-მე სარგებელ არს წინადაცუეთილებაჲ იგი, ჰრომ. 3,1; არა-ეე-რაჲ ს. არს ჩემდა, 1 კორ. 13,3; რაჲ-მე ს. არს ჩემდა, 1 კორ. 15,32CD; რაჲ ს. არს, იაკ. 2,14; რაჲ-მე ს. არს, იაკ. 2,16; რაჲ-მე სარგებელი არს წინადაცუეთილებისაჲ, ჰრომ. 3,1CD; რაჲ-მე ს. არს ჩემდა, 1 კორ. 15,32.

3. **სარგებელ-ი** ანგარება, სარგებელი: თუალნი აღებენ წინაშე პირთა სარგებელისა მიზეზითა, იუდა 1,16.

სარგან-ი კალათა, გოდორი: სარკუმლით სარგნითა (სარგნით Ⴂ) გარდამოვეჴედ ზღუდესა, 2 კორ. 11,33.

სარდიო, სარდიონ-ი ერთგვარი ძვირფასი ქვა, „ესე თუალი სისხლის ფერია, სენთა ჰკურნებს“ (საბა): საფუძველი პირველი იასპი... მეექუსჱ სარდიოჲ, გამოცხ. 21,20; საყდარსა მას ზედა მჯდომარე იყო მსგავსი ქვასა მას იასპსა და სარდიონსა, გამოცხ. 4,3.

სარდონიხო ერთგვარი ძვირფასი ქვა, „ბრტყელი მოგრძო მომრგვალებული იყოს“ (საბა): საფუძველი პირველი იასპი... მეხუთჱ სარდონიხოჲ, გამოცხ. 21,20.

სარეფთელ-ი სარეფთას მკვიდრი: მოიყვანნეს დედათა აღდგომილნი მკუდარნი მათნი [სომანიტელმან და სარეფთელმან], ებრ. 11,35.

სარეცელ-ი საწოლი, სარეცელი: აჰა ესერა დავამჴუა იგი სარეცელსა ზედა, გამოცხ. 2,22; გარდაყარენ სარეცელნი ეგე შენნი, საქმე 9,34.

1. **სარეწავ-ი** შემოსავალი; მოგება; შენაძენი: სარეწავ არს ღმრთის მსახურებაჲ, ხოლო ნანდჳლვე არს ს. დიდ ღმრთის მსახურებაჲ, 1 ტიმ. 6,5-6; სარეწავი დიდძალი შეუვიდოდა უფალთა მისთა, საქმე 16,16; მისცემდა ხუროთა მათ სარეწავსა არა მცირედსა, საქმე 19,24ႢႭ; განსრულ იყო მისგან სასოებაჲ იგი სარეწავისა მათისაჲ, საქმე 16,19.

2. **სარეწავ-ი** კეთილდღეობა, ქონება, სიმდიდრე: ამის საქმისაგან არს სარეწავი (εὐπορία) ჩუენი, საქმე 19,25.

სართულ-ი ნ. სამ-სართული.

სარკე: ვხედავ აწ ვითარცა სარკითა სახესა, 1 კორ. 13,12; რომელმან განიცადის პირი ქმნულებისა თჳსისაჲ ს., იაკ. 1,23.

სარკუმელ-ი ფანჯარა: ზღუდით სარკუმელსა გარდაუტევეს ბანდაკითა, საქმე 9,25; ჭაბუკი ვინმე ჭაბუკი ერთი... ს. ზედა, საქმე 20,9ႨႢႭ; სარკუმლით ზღუდესა გარდაუტევეს სფჳრიდითა, საქმე 9,25D; ს. სარგნითა გარდამოვეჴედ ზღუდესა, 2 კორ. 11,33; ჯდა ვინმე ჭაბუკი ერთი... სარკუმელთა ზედა, საქმე 20,9ႺF.

სარტყელ-ი ქამარი: შეირტყ სარტყელი, საქმე 12,8; აღიღო ს. პავლესი, საქმე 21,11; ერტყა ს. ოქროსაჲ, გამოცხ. 1,13; რომლისაჲ არს ს. ესე, საქმე 21,11; მკერდთა მათთა ზედა ერტყა სარტყელები ოქროსაჲ, გამოცხ. 15,6.

სარჩელ-ი ნ. სასჯელი.

სარცხჳნელ-ი ნ. რცხუენა.

სარწმუნო სარწმუნო, სწორი; სანდო, საიმედო; ერთგული: **სარწმუნო** არს ღმერთი, 1 კორ. 1,9; 10,13; 2 კორ. 1,18; რაჲთა ს. ვინმე იპოვოს, 1 კორ. 4,2; გაზრახებ, ვითარცა შეწყალებული უფლისა მიერ, ს. ყოფილ, 1 კორ. 7,25; ს. არს, 1 თეს. 5,24; ებრ. 10,23; ს. იქმნა წამებაჲ ჩუენი, 2 თეს. 1,10; ს. არს უფალი, 2 თეს. 3,3; რაჲთა მოწყალე იქმნეს და ს. მღდელთმოძღუარ, ებრ. 2,17; რომელი ს. არს შემოქმედისა თჳსისა, ებრ. 3,2; მოსეცა ს. იყო ყოველსავე ზედა სახლსა მისსა, ებრ. 3,5; ს. არს სიტყუაჲ, 1 ტიმ. 1,15; 3,1; 4,9; 2 ტიმ. 2,11; ტიტე 3,8; ს. არს და მართალ, 1 იოვ. 1,9; ესე სიტყუანი ს. არიან, გამოცხ. 22,6; მიგცე თქუენ წმიდაჲ იგი დავითისი სარწმუნოჲ, საქმე 13,34; რომელ

არს შეულო ჩემი... ს. უფლისა მიერ. 1 კორ. 4,17: გაზრახებ. ვითარცა შეწყალებული უფლისა მიერ, ს. ყოფილ. 1 კორ. 7,25Ⴍ; არს ს. თქუენდა მიმართ მსახური ქრისტესი. კოლ. 1,7: იგი ს. ჰგიეს, 2 ტიმ. 2,13; მიწამე იგი ს., გამოცხ. 3,14; მჯდომარესა მას ზედა ეწოდებოდა ს., გამოცხ. 19,11; სარწმუნომან მსახურმან, ეფეს. 6,21; კოლ. 4,7; სარწმუნოისა... ძმისა. კოლ. 4,9: ძმისა თქუენისა ს.. 1 პეტ. 5,12; მოწამისა მის ს., გამოცხ. 1,5; რაჲთა სარწმუნოდ ვინმე იპოვოს, 1 კორ. 4,2ႢႪ; ს. შეჰრაცხა, ებრ. 11,11; ს. შემრაცხა მე, 1 ტიმ. 1,12; იგი ს. ჰგიეს, 2 ტიმ. 2,13; ს. ზამ, 3 იოვ. 1,5; ესე სიტყუანი სარწმუნონი, გამოცხ. 21,5; პავლე მოციქული... სარწმუნოთა ქრისტე იესუს მიერ, ეფეს. 1,1CD; ვითარცა ს. დამბადებელსა, შეჰვედრნედ სულნი თჳსნი, 1 პეტ. 4,19ႢႪႭ; დღეთა მათ ანტიპასს, მოწამისა ჩემისა სარწმუნოისათა, გამოცხ. 2,13.

1. **სარწმუნოება, სარწმუნოვება** რწმენა, რჯული: ერთ არს უფალ და ერთ სარწმუნოება, ეფეს. 4,5; ისმინა მისი ქრისტე იესუს მიმართ სარწმუნოებაჲ, საქმე 24,24ႢႪ; რომელსამე ს. მისვე სულისაგან [მიცემულ არს], 1 კორ. 12,9; აწ ესერა ჰგიეს ს., 1 კორ. 13,13; ს. განამართლებს, გალ. 3,8ႢႪ; მო-რაჲ-იწია ს., გალ. 3,25; ს. უარ-უყოფიეს, 1 ტიმ. 5,8; პირველი იგი ს. შეურაცხყვეს, 1 ტიმ. 5,12; ს. დამიმარხავს, 2 ტიმ. 4,7; რომელთა-ეგე სწორი პატივი ხუედრებულ არს თქუენდა ს. სიმართლითა ღმრთისაჲთა, 2 პეტ. 1,1; რომელი სძლევს სოფელსა ს. ჩუენი, 1 იოვ. 5,4; რომელი-იგი ერთვე მიეცა წმიდათა ს., იუდა 1,3; არა უარ-ჰყავ ს. ჩემი, გამოცხ. 2,13; აქა არს... ს. წმიდათაჲ, გამოცხ. 13,10; რომელთა დაიცვენ მცნებანი ღმრთისანი და ს. იესუსი, გამოცხ. 14,12; ს. ეგე თქუენი განითქუმის ყოველსა სოფელსა, ჰრომ. 1,8; რაჲთა ს. ეგე თქუენი არა იყოს სიბრძნითა კაცთაჲთა, 1 კორ. 2,5; ცუდად არს ს. ეგე თქუენი, 1 კორ. 15,14; ამაო არს ს. ეგე თქუენი, 1 კორ. 15,17; არს ესე თანა-ნუგეშინის-ცემა თქუენ შორის ურთიერთარსი იგი ს. (სარწმუნოვებაჲ ႢႪ), ჰრომ. 1,12ABC; სარწმუნოებამან მის მიერმან მოსცა მას სიცოცხლჱ ესე, საქმე 3,16; მრავალი ერი მღდელთაჲ მათ ერჩდა სარწმუნოებასა, საქმე 6,7; მტკიცედ ეგნენ ს., საქმე 14,22; გიწამებდ... ს. უფლისა ჩუენისა მიმართ, საქმე 20,21; ახარებს ს. (+მას ႢCD), გალ. 1,23; ს. შეეცოდნეს, 1 ტიმ. 1,19; შესცთეს ს., 1 ტიმ. 6,10; ს. შესცთეს, 1 ტიმ. 6,21; გარდააქცევენ რომელთამე ს., 2 ტიმ. 2,18CD; არა თუ უფლებთ რას ს. მაგას თქუენსა ზედა, 2 კორ. 1,24; თანა-იღუწით ს. მას სახარებისასა. ფილიპ. 1,27CD; მტკიცედ დეგით ს. ზედა, 1 კორ. 16,13; ყავთ ს. შინა თქუენსა სათნოებაჲ, 2 პეტ. 1,5; ისმინა მისი ქრისტე იესუსთჳს სარწმუნოებისა, საქმე 24,24; რომლისაგან-ესე მოვიღეთ მადლი დასამორჩილებელად ს. ყოველთა წარმართთა, ჰრომ. 1,5; შჯულისაგან ს. [დაყენებულ არს], ჰრომ. 3,27; გამოჩნდა... დასამორჩილებელად ს., ჰრომ. 14,25; 16,25; სასოებაჲ მაქუს ჩუენ აღორძინებულისა მის ს. თქუენისათჳს, 2 კორ. 10,15; მოწევნამდე ს. შჯულსა ქუეშე მოცვულ ვიყვენით და შეყენებულ მერმისათჳს ს. გამოჩინებამდე, გალ. 3,23; დალათუ შეეწირვი მსახურებასა ს. თქუენისათჳს, ფილიპ. 2,17; ვხედვიდეთ ს. (+მის ႢႪ) ჩუენისა წინამძღუარსა, ებრ. 12,2; ტიტეს, ერთგულსა შვილსა ზოგადისაებრ ს., მადლი და მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ, ტიტე 1,4; ს. დამბადებელსა შეჰვედრნედ სულნი თჳსნი, 1 პეტ. 4,19; იღუწიდით ერთ გზის მოცემულისა მისთჳს წმიდათა ს., იუდა 1,3ႢႪႭ; გგებდე თქუენ ყოველთა წარმართებისათჳს და სიხარულისა მის ს. (სარწმუნოების ႢႪ), ფილიპ. 1,25; ეძიებს შემდგომსა მას ჳპატიონისასა გარემოქცევად სარწმუნოებისაგან, საქმე 13,8; რაჲთა იყოს იგი მართალ... ს. იესუსსა, ჰრომ. 3,26; რომელმან განამართლის წინადაცუეთილი ს. (სარწმუნოვებისაგან ႢႪ), ჰრომ. 3,30; ამისთჳს ს., რაჲთა მადლით იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ იგი, ჰრომ. 4,16ႢCD; წარმართნი... ეწინეს სიმართლესა, ხოლო სიმართლესა ს., ჰრომ. 9,30; არა ს., არამედ ვითარცა საქმისაგან შჯულისა, ჰრომ. 9,32; ს. სიმართლისათჳს ესრე იტყჳს, ჰრომ. 10,6; რაჲთა ს. განვემართლდეთ, გალ. 3,24; სულითა ს. სასოებასა სიმართლისასა მოველით, გალ. 5,5; მადლითა ხართ გამოჴსნილ ს., ეფეს. 2,8; ს. განცჳვეს, 1 ტიმ. 1,19CD; გან-ვინმე-დგენ ს., 1 ტიმ. 4,1; შესცთეს ს., 1 ტიმ. 6,10CD; ს. ცუდნი განვარდეს, 1 ტიმ. 6,21CD; გარდააქცევენ რომელთამე ს., 2 ტიმ. 2,18; პავლე... სარწმუნოებისაებრ რჩეულთა ღმრთისათა, ტიტე 1,1; ისმინა მისი იესუ ქრისტეს სარწმუნოებისათჳს. საქმე 24,24ႢႪႭ; მადლითა ხართ გამოჴსნილ სარწმუნოებისა მიერ, ეფეს. 2,8CD; ტიმოთეს, ერთგულსა შვილსა სარწმუნოებით, მადლი და წყალობაჲ. 1 ტიმ. 1,2; რომელ არს ს., 1 ტიმ. 1,4; სარწმუნოებითა სახელისა მისისაჲთა... განამტკიცა სახელმან მისმან, საქმე 3,16; გამოირჩიეს სტეფანე, კაცი სავსჱ ს., საქმე 6,5; იგი სავსე იყო ს., საქმე 7,55; იყო კაცი იგი... სავსე... ს., საქმე 11,24; ს. განწმიდნა გულნი მათნი, საქმე 15,9; ეკლესიანი იგი ვანმტკიცნებოდეს ს., საქმე 16,5; გეჩუენე შენ... მიღებად... ნაწილი განწმედილთა შორის ს. ჩემდა მომართ, საქმე 26,18; ესე იგი არს თანა-ნუგეშინის-ცემულ ყოფაჲ თქუენ შორის ურთიერთარსითა ს., ჰრომ. 1,12D; მართალი ს. (სარწმუნოებით ႢႪ, სარწმუნოვებითა ႢႪ) ცხოვნდეს, ჰრომ. 1,17; სიმართლჱ ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს... ს. იესუ ქრისტესითა. ჰრომ. 3,22; რომელ-იგი წინაისწარ განაჩინა ღმერთმან სალხინებელად ს. თჳსითა მით სისხლითა, ჰრომ. 3,25; ვიტყჳთ განმართლებასა კაცისასა ს. (სარწმუნოვებითა ႢႪ), ჰრომ. 3,28; ამისთჳს ს. ... იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ იგი, ჰრომ. 4,16ႠႢႪႭ; აწ უკუე განმართლებულ ვართ ს., ჰრომ. 5,1; რომლისაგანცა მოუჴედით ს. მადლსა მას, ჰრომ. 5,2; ს. მტკიცედ სდგათ. 2 კორ. 1,24; არა განმართლდების კაცი საქმეთაგან შჯულისათა, გარნა ს. იესუ ქრისტესითა, და ჩუენ... გურწმენა, რაჲთა განვმართლდეთ ს. იესუ ქრისტესითა. გალ. 2,16; ს. (სარწმუნოებით ႢႪ) განამართლებს წარმართთა ღმერთი, გალ. 3,8; რაჲთა ს. განვმართლდეთ, გალ. 3,24; დადგინებულ ვარ მე ქადაგად... მოძღუარი წარმართთაჲ ს., 1 ტიმ. 2,7; ესენი უჴდებოდიან ჭეშმარიტებასა... გამოუცდელნი ს., 2 ტიმ. 3,8; ანუ არა გლახაკნი სოფლისანი გამოირჩინა ღმერთმან, ხოლო მდიდარნი ს., იაკ. 2,5; მოცვულ ხართ ს. ცხორებასა მას, 1 პეტ. 1,5; აწ შჯულსა ნუ განვაქარვებთა ს. (სარწმუნოვებითა ႢႪ) ჲთი, ჰრომ. 3,31; თანა-მოღუაწე იყვენით ს. მით სახარებისაჲთა, ფილიპ. 1,27; მშჳდობაჲ ძმათა და სიყუარული სარწმუნოებითურთ, ეფეს. 6,23; კარი სარწმუნოებისაჲ, საქმე 14,27;

15,4ႪႭ; სიტყუაჲ ს., ჰრომ. 10,8; სული ს., 2 კორ. 4,13; ფარი იგი ს., ეფეს. 6,16; აღავსოს... საქმე ს., 2 თეს. 1,11Ⴈb; საიდუმლოჲ იგი ს., 1 ტიმ. 3,9; ღუაწლი კეთილი ს., 1 ტიმ. 6,12; ლოცვამან სარწმუნოებისამან, იაკ. 5,15; ერთობასა მას სარწმუნოებისასა, ეფეს. 4,13; საზომითა მით სარწმუნოებისაითა, ჰრომ. 12,3; სმენითა მით ს. (სარწმუნოებისათა Ⴊ), გალ. 3,2; სმენითა ს., გალ. 3,5; საქმითა ს., 2 თეს. 1,11; სიტყჳთა ს., 1 ტიმ. 4,6; სახლეულთა მათ მიმართ სარწმუნოებისათა, გალ. 6,10; თქუენთა მაგათ საქმეთა ს., 1 თეს. 1,3.

2. სარწმუნოება, სარწმუნოვება რწმენა (საწყისის გაგებით): აქუნდა სარწმუნოებაჲ საცხოვრებელად მისა, საქმე 14,9; ნუუკუე ურწმუნოებამან მისმან ს. ღმრთისაჲ განაქარვოს, ჰრომ. 3,3; შეერაცხა აბრაჰამსა ს. (+იგი ႢႪႨCD) მისი სიმართლედ, ჰრომ. 4,9; ცალიერ არს ს., ჰრომ. 4,14; აწ უკუე ს. სმენისაგან არს, ჰრომ. 10,17; შენ ს. გაქუს, ჰრომ. 14,22; მაქუნდეს ღათუ ს., 1 კორ. 13,2; არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ შემძლებელ არს... არამედ ს., გალ. 5,6; ნაყოფი სულისაჲ არს: ... ს., გალ. 5,22; მოგემადლა ქრისტჱსთჳს არა ხოლო მისა მიმართ ს., ფილიპ. 1,29; მახარა ჩუენ ს. თქუენი, 1 თეს. 3,6; არს ს. მოსავთა მათ ძალ, ებრ. 11,1; ს. უღირს რომელი მოუვალს ღმერთსა, ებრ. 11,6; გაქუნდეს ს. და კეთილი გონებაჲ, 1 ტიმ. 1,19; რომელ-ეგე არს შენ თანა შეუორგულებელი სარწმუნოებაჲ, 2 ტიმ. 1,5; მესმის შენი ეგე... ს., ფილემ. 1,5; ს. მაქუს, იაკ. 2,14; ეგრეცა ს.: უკუეთუ საქმენი არა აქონან, მკუდარ არს იგი ხოლო, იაკ. 2,17; შენ ს. გაქუს... მიჩუენე მე ს. შენი... და მე გიჩუენო შენ საქმეთა ჩემთაგან ს., იაკ. 2,18; ს. თჳნიერ საქმეთა ცუდ არს, იაკ. 2,20; ს. შეეწევის საქმეთა მისთა და საქმეთაგან ს. იგი სრულ იქმნა, იაკ. 2,22; ს. თჳნიერ საქმეთა მკუდარ არს, იაკ. 2,26; ვიცნი საქმენი შენნი და... ს., გამოცხ. 2,19; მესმა თქუენი ეგე ს. უფლისა მიერ, ეფეს. 1,15; რაჲთა ვცნა თქუენი ეგე ს., 1 თეს. 3,5; გუესმა ს. (სარწმუნოვებაჲ Ⴂ) ეგე თქუენი, კოლ. 1,4; ს. ეგე თქუენი ღმრთისა მიმართ განეფინა, 1 თეს. 1,8; ვევედრებით განმტკიცებად დაკლებული ს. ეგე თქუენი, 1 თეს. 3,10Ⴍ; აღორძნდების ს. ეგე თქუენი, 2 თეს. 1,3; თქუენი იგი ს. იყოს ღმრთისა მიმართ, 1 პეტ. 1,21; შეერაცხების ს. (სარწმუნოვებაჲ Ⴂ) იგი მისი სიმართლედ, ჰრომ. 4,5; არა თანა-შეეზავა ს. იგი მსმენელთა მათ, ებრ. 4,2; ნუ თუალ-ღებით გაქუნ ს. იგი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი, იაკ. 2,1; ვერ შემძლებელ არს ს. ხოლო იგი ცხორებად მისა, იაკ. 2,14; მაქუს ჩუენ... მოსლვაჲ სასოებით სარწმუნოებასა მისსა, ეფეს. 3,12Ⴂ; ვხედავ... ს. თქუენსა, კოლ. 2,5; მას შინაცა ვიდოდეთ... დამტკიცებულნი ს., კოლ. 2,7Ⴂ; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებდეთ სინანულისასა მკუდართაგან საქმეთა და ს. ღმრთისა მიმართ, ებრ. 6,1; ჰბაძევდით ს. (+მათსა CD), ებრ. 13,7; შეუდეგ... ს., 1 ტიმ. 6,11; 2 ტიმ. 2,22; შენ შემოდგომილ ხარ... ს., 2 ტიმ. 3,10; ნუ ძალ-უც-მეა ს. ხოლო ცხოვნებად მისა, იაკ. 2,14ႪႭ; წმიდასა მას ს. თქუენსა ზედა აღაშენებდით თავთა თქუენთა, იუდა 1,20ႪႭ; უკუეთუ ჰგიეთ თქუენ ს. ზედა დაფუძნებულნი, კოლ. 1,23; უკუეთუ ხართ ს. შინა, 2 კორ. 13,5; ვხედავ... სიმტკიცესა მაგას ქრისტეს მიმართ სარწმუნოებისა თქუენისასა, კოლ. 2,5CD; ვიქადით... მოთმინებისა მაგის თქუენისათჳს და ს., 2 თეს. 1,4; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებთ სინანულისასა... და ს. ღმრთისა მიმართ, ებრ. 6,1CD; დასასრული მცნებისაჲ არს სიყუარული გულისაგან წმიდისა და... ს. შეუორგულებელისა, 1 ტიმ. 1,5; ზიარებაჲ ეგე ს. შენისაჲ შეწევნულ იყოს, ფილემ. 1,6; გამოცდილებამან მან ს. თქუენისამან შექმნის მოთმინებაჲ, იაკ. 1,3ႪႭ; გამოცდილებაჲ ეგე ს. თქუენისაჲ... იპოოს საქებელად, 1 პეტ. 1,7; მოიღოთ აღსასრულსა მას ს. თქუენისასა ცხორებაჲ სულთაჲ, 1 პეტ. 1,9; ნუგეშინის-გცეს ს. მაგის თქუენისათჳს, 1 თეს. 3,2; სასწაულად მოიღო წინადაცუეთაჲ იგი ბეჭდად სიმართლისა მის ს. (სარწმუნოვებისა Ⴊ), ჰრომ. 4,11; მაქუს ჩუენ ნიჭი... გინა თუ წინაისწარმეტყუელებაჲ შემსგავსებულად საზომისა მის ს., ჰრომ. 12,6; შჯული იგი არა არს სარწმუნოებისაგან, გალ. 3,12; რაჲთა აღთქუმაჲ იგი ს. მოეცეს, გალ. 3,22; საქმეთაგან განმართლდების კაცი და არა ს. ხოლო, იაკ. 2,24ႪႭ; თჳნიერ სარწმუნოებისა ვერ შესაძლებელ არს სათნო-ყოფაჲ, ებრ. 11,6; არა სარწმუნოებით ჭამს, ჰრომ. 14,23; რომელი არა ს. არს, ჰრომ. 14,23; ს. (სარწმუნოვებით Ⴂ) ვიქცევით, 2 კორ. 5,7; მოელიან მას მაცხოვრად ს., ებრ. 9,28; ს. ენუქი გარდაიცვალა, ებრ. 11,5; ს. ბრძანებაჲ მოიღო ნოე, ებრ. 11,7; ს. (სარწმუნოებითა ႪႭ) აბრაჰამსა უწოდა რაჲ, ებრ. 11,8; ს. მწირობდა, ებრ. 11,9; ს. იგიცა სარრა, ბერწ ღათუ იყო, ძალი მოიღო შესაწყნარებელად თესლისა, ებრ. 11,11; ს. შეჰრაცხა, ებრ. 11,11Ⴈ; ს. მოსწყდეს ესე ყოველნი, ებრ. 11,13; ს. (სარწმუნოებითა Ⴊ) შეწირა ისაჰაკი, ებრ. 11,17; ს. მერმეთა მათთჳს ისაჰაკმან აკურთხნა, ებრ. 11,20; ს. (სარწმუნოებითა Ⴊ) იაკობმან... ძენი იოსეფისნი... აკურთხნა, ებრ. 11,21; ს. იოსეფ... გამოსლვისათჳს ძეთა ისრაჱლისათა მოიჴსენა, ებრ. 11,22; ს. მოსე... დამალეს... მამა-დედათა მისთა, ებრ. 11,23; ს. მოსე... უარ-ყო, ებრ. 11,24; ს. დაუტევა ეგჳპტჱ, ებრ. 11,27; ს. ყო ზატიკი იგი, ებრ. 11,28; ს. წიაღ-ჴდეს ზღუასა მას, ებრ. 11,29; ს. ზღუდენი იერიქოისანი დაეცნეს, ებრ. 11,30; რომელნი ს. ერეოდეს მეფეთა, ებრ. 11,33; უკუეთუ ეგნენ ს., 1 ტიმ. 2,15; რომელნი მყუარობენ ჩუენ ს., ტიტე 3,15; ითხოვდინ ხოლო ს., იაკ. 1,6; არა მოუძლურდა იგი სარწმუნოებითა, ჰრომ. 4,19; განძლიერდა ს. (სარწმუნოვებითა Ⴊ), ჰრომ. 4,20; შენ ს. სდგა, ჰრომ. 11,20; უძლური იგი ს. (სარწმუნოებით Ⴊ) შეიწყნარეთ, ჰრომ. 14,1; ვითარცა-იგი ყოველსა შინა წარემატებით: ს., სიტყჳთა, 2 კორ. 8,7; ს. ცხოველ ვარ ძისა ღმრთისაჲთა, გალ. 2,20; მართალი იგი ს. ცხოვნდეს, გალ. 3,11; აღთქუმაჲ იგი სულისაჲ მოვიღოთ ს., გალ. 3,14; შვილნი ღმრთისანი ვართ ს. იესუ ქრისტჱსითა, გალ. 3,26; მაქუს ჩუენ... მოსლვაჲ სასოებით ს. მისითა, ეფეს. 3,12; დამკჳდრებად ქრისტე ს. (სარწმუნოებით CႡ) გულთა შინა თქუენთა, ეფეს. 3,17; და ვიპოვო მას შინა, რაჲთა არა მაქუნდეს ჩემი სიმართლჱ შჯულისაგან, არამედ ს. იესუ ქრისტჱსითა, ღმრთისა მიერი იგი სიმართლჱ ს. მით (სარწმუნოებით CD), ფილიპ. 3,9; მას შინაცა ვიდოდეთ... მას ზედა დამტკიცებულნი ს., კოლ. 2,7; გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან ს. ჭეშმარიტებისაჲთა, 2 თეს. 2,13; რომელთა ს. დაიმკჳდრნეს აღთქუმანი, ებრ. 6,12; მოუჴდეთ მას... განსრულებულითა ს., ებრ. 10,22; მართალი იგი ს. ცხოვნდეს, ებრ. 10,38;

ს. (სარწმუნოებით ႢCD) გჳცნობიეს, ებრ. 11,3; ს. (სარწმუნოებით CD) უმრავლჱსი მსხუერპლები შეწირა, ებრ. 11,4; ს. (სარწმუნოებით ႭႨCD) არა წარწყმდა, ებრ. 11,31; იწამნეს ს. (სარწმუნოებით ႨCD), ებრ. 11,39; პატივი... მოიგონ და მრავალი განცხადებულებაჲ ს. ქრისტე იესუჲსითა, 1 ტიმ. 3,13; სახე ექმენ მორწმუნეთა მათ... ს., 1 ტიმ. 4,12; ჩემგან გესმნეს ს., 2 ტიმ. 1,13; რაჲთა ცოცხალ იყვნენ ს., ტიტე 1,13; ხუცესნი ფრთხილ იყვნედ, ცოცხალ ს., ტიტე 2,2; საქმეთაგან განმართლდების კაცი და (არა) ხოლო ს., იაკ. 2,24; წინა-აღუდეგით მტკიცედ ს., 1 პეტ. 5,9; ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით... თქუენითა მაგით ს., 1 თეს. 3,7; აღაშჱნებდით თავთა თქუენთა წმიდითა მაგით ს. თქუენითა, იუდა 1,20; ს. მით სიმართლისაჲთა იქმნა იგი მკჳდრ, ებრ. 11,7; გარდაემატა მადლი იგი უფლისა ჩუენისაჲ სარწმუნოებითურთ, 1 ტიმ. 1,14; ღმერთმან... აღგავსენინ თქუენ... მშჳდობითა სარწმუნოებად, პრომ. 15,13; შევიმოსოთ ჯაჭჳ იგი სარწმუნოებისაჲ (სარწმუნოებისა CD) და სიყუარულისაჲ, 1 თეს. 5,8; გამოცდილებაჲ ეგე თქუენი ს. შეიქმს მოთმინებასა, იაკ. 1,3; არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი... არამედ სიმართლითა მით სარწმუნოებისაჲთა (სარწმუნოვებისაჲთა Ⴂ), პრომ. 4,13; მოუჴდეთ მას... გულ-სავსებითა ს., ებრ. 10,22CD; არა ვართ ჯმნულებისანი მის წარსაწყმედელად, არამედ სარწმუნოებისანი, ებრ. 10,39; რომელნი ჰგიან კუალთა მათ წინადაუცუეთილებისა სარწმუნოებისათა (სარწმუნოებისაჲთა Ⴂ, სარწმუნოებისა Ⴀ), პრომ. 4,12.

3. **სარწმუნოება** რწმენა, ერთგულება: სარწმუნოებასა აჩუენებდედ კეთილსა, ტიტე 2,10.

4. **სარწმუნოება** სწორი, ჭეშმარიტი: მსგავსად მოძღურებისა მის სარწმუნოებისა სიტყუსა (πιστοῦλόγου), ტიტე 1,9.

5. **სარწმუნოება** საბუთი, მტკიცება: რომელი განაჩინა სარწმუნოებაჲ, საქმე 17,31.

6. **სარწმუნოება** ნიშანი, „სასწაული", σημεῖον: მოსცემდა სარწმუნოებასა (შდრ.: სასწაულებსა CႩႢႭ), საქმე 14,3F.

7. **სარწმუნოება** ცოდნა: იყვენით განმტკეცილ მითვე სარწმუნოებითა (შდრ.: მეცნიერებითა ABCD, γνώμῃ), 1 კორ. 1,10Ⴉ.

8. **სარწმუნოება** იმედი, სასოება: რომელსა უსასოოჲ სარწმუნოებით (შდრ.: სასოებით ABCD, ἐλπίδι) ჰრწმენა, ჰრომ. 4,18Ⴀ.

სარწმუნოებითი **სარწმუნოებად** სარწმუნოებიდან სარწმუნოებამდე: სიმართლჱ ღმრთისაჲ მას შინა გამოცხადნების სარწმუნოებითი (სარწმუნოვებითი Ⴂ) სარწმუნოებად, პრომ. 1,17.

სარწმუნოებისაგანი სარწმუნოებისეული: სარწმუნოების მიმდევარი: სარწმუნოებისაგანი სიმართლე ესრეთ იტყჳს, პრომ. 10,6CD; სარწმუნოებისაგანნი (სარწმუნოვებისაგანნი Ⴉ) იგი არიან ძეილნი აბრაჰამისნი, გალ. 3,7; ს. იგი იკურთხევიან, გალ. 3,9; იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ იგი ყოვლისა ნათესავისაჲ არა შჯულისაგანთა ხოლო, არამედ სარწმუნოებისაგანთაცა (სარწმუნოებისაგანისათაცა Ⴉ, სარწმუნოვებისაგანისათაცა Ⴂ, სარწმუნოებისაგანისათაჲცა Ⴈ) აბრაჰამისთა, პრომ. 4,16.

სარწმუნო-ყოფა დაჯერება, დამორჩილება: მოაჴსენებდ მათ მთავრობათა... სარწმუნო-ყოფად, ტიტე 3,1.

სასაკუმეველე საცეცხლური: ოქროჲსაჲ აქუნდა სასაკუმეველჱ (სასაკუმეველე CD), ებრ. 9,4; რომელსა აქუნდა ს. ოქროჲსაჲ, გამოცხ. 8,3; აღიღო ანგელოზმან მან ს. იგი , გამოცხ. 8,5.

სასანთლე სანთლის ჩასადები ჭურჭელი, შანდალი: აღვძრა სასანთლჱ შენი ადგილისაგან, გამოცხ. 2,5; რომელსა შინა იყო სასანთლე იგი, ებრ. 9,2ႢCD; ვიხილენ შჳდნი სასანთლენი ოქროჲსანი, გამოცხ. 1,12; ესენი არიან... ორნი ს., გამოცხ. 11,4; საიდუმლოჲ შჳდთა ამათ ვარსკულავთაჲ, რომელნი იხილენ მარჯუენესა ზედა ჩემსა, და შჳდნი ესე ს. ოქროჲსანი... და შჳდნი ესე ს. შჳდნი ეკლესიანი არიან, გამოცხ. 1,20; რომელსა შინა ს. იგი, ებრ. 9,2; და შორის შჳდთა მათ სასანთლეთა მსგავსი ძისა კაცისაჲ, გამოცხ. 1,13; რომელი-იგი ვალს შჳდთა მათ სასანთლეთა შორის ოქროჲსათა, გამოცხ. 2,1.

სასიკუდინე, **სასიკუდინო** სიკვდილის ღირსი, სასიკვდილო; მომაკვდინებელი: არს ცოდვაჲ სასიკუდინჱ (სასიკუდინე ႩႢႭ), 1 იოვ. 5,17; რომელი ცოდვიდეს ცოდვასა არა სასიკუდინესა... რომელნი-იგი ცოდვენ არა სასიკუდინედ, არს ცოდვაჲ სასიკუდინოჲ (სასიკუდინე ႩႢႭ), 1 იოვ. 5,16; არარას სასიკუდინესა... იქმს კაცი ესე, საქმე 26,31; ღმერთმან... გამოგუაჩინნა ვითარცა სასიკუდინენი, 1 კორ. 4,9.

1. **სასმენელ-ი** სმენა: უკუეთუ ყოველი გუამი თუალ იყოს, სადა არს სასმენელი? უკუეთუ ყოველივე სასმენელ იყოს, სადა არიან საყნოსელნი? 1 კორ. 12,17; უძლურ იქმნენით სასმენელითა, ებრ. 5,11; სასმენელნი მათნი გარე-მიიქცინენ, 2 ტიმ. 4,4.

2. **სასმენელ-ი** ყური: წინა-დაუცუეთელნო გულითა და სასმენელითა, საქმე 7,51; უცხოსა რასმე ასმენ სასმენელთა ჩუენთა, საქმე 17,20.

3. **სასმენელ-ი** მოსასმენი ამბავი, მონათხრობი: ვის-მე ჰრწმენა სასმენელი ჩუენი, პრომ. 10,16.

სასო ნ. არა-სასო.

1. **სასოება** იმედი, სასოება; ნდობა, რწმენება: სასოებით (სასოვებით Ⴉ) ვცხოვნდებით. ხოლო სასოებაჲ ხილული არა არს სასოება, პრომ. 8,24; სასოებაჲ მაქუს ღმრთისა მიმართ, საქმე 24,15; წარვიწირეთ ს. ცხორებისა ჩუენისაჲ, საქმე 27,20; ნუგეშინის-ცემითა წიგნთაჲთა ს. გუაქუნდეს, პრომ. 15,4; აწ ესერა ჰგიეს... ს., 1 კორ. 13,13; ს. ჩუენი მტკიცე არს, 2 კორ. 1,6; ს. (სასოებაჲ Ⴉ) ესევითარი გუაქუს, 2 კორ. 3,4; მაქუს ჩუენ ესევითარი ს. (სასოვებაჲ Ⴉ), 2 კორ. 3,12; ს. მაქუს ჩუენ, 2 კორ. 10,15; რაჲ-იგი არს ს. ჩინებისა მის მისისაჲ, ეფეს. 1,18; ს. არა გაქუნდა, ეფეს. 2,12; მე მაქუს ლათუ ჴორცთაგან ს., უკუეთუ ვინმე ჰგონებდეს სხუად რაჲმე სასოებად ჴორცითა, მე უფროჲსღა, ფილიპ. 3,4; ვინ-მე არს სასოებაჲ ჩუენი, 1 თეს. 2,19; არა აქუს ს., 1 თეს. 4,13; მოგუცა... ს. კეთილი, 2 თეს. 2,16; რაჲთა თქუენი იგი სარწმუნოებაჲ და ს. იყოს ღმრთისა მიმართ, 1 პეტ. 1,21; რომელსა აქუნდეს ს. (სასოვებაჲ Ⴉ) ესე მისა მიმართ, 1 იოვ. 3,3; განსრულ იყო მისგან ს. იგი, საქმე 16,19; არს ქრისტჱ თქუენ თანა, ს. იგი

დიდებისაჲ, კოლ. 1,27; სასოებამან (სასოვებამან Ⴂ) არა არცხჳნის, ჰრომ. 5,5; გამოცდილებაჲ [შეიქმს] სასოებასა, ჰრომ. 5,4; ს. გიხაროდენ, ჰრომ. 12,12; ს. სიმართლისასა მოველით, გალ. 5,5; შევივედრენით შეკრძალვად წინა-განმზადებულსა მას ს., ებრ. 6,18; მოველოდით ნეტარსა მას ს., ტიტე 2,13; მკჳდრ ვიქმნნეთ ს. მას ცხორებისა საუკუნოჲსასა, ტიტე 3,7ႭCD; თანა-აც მლეწველსა სასოებისა მისისა მოსთულებაჲ სასოებით, 1 კორ. 9,10Ⴀ-Ⴄხ; აჩუენებდეთ მოწრაფებასა აღსრულებად სასოებისა, ებრ. 6,11; ბრძანებითა... იესუ ქრისტჱს — ს. ჩუენისაჲთა, 1 ტიმ. 1,1; მკჳდრ ვიქმნნეთ ს. მის ცხორებისა საუკუნისა, ტიტე 3,7; სასოებისათჳს... მე ვისაჯები, საქმე 23,6; ს. ვდგა და განვიკითხვი, საქმე 26,6; რომლისა ს. ვიბრალები მე, საქმე 26,7; ს. ისრაჱლისა ჯაჭუ ესე ზედა-მაც, საქმე 28,20; ლოცვასა ვჰყოფ... ს., ფილიპ. 1,6CD; ნუმცა შეიძრვით თქუენ სასოებისა მისგან სახარებისა, კოლ. 1,23; გუესმა სიყუარული ეგე თქუენი... ს. მისთჳს, კოლ. 1,5; ეძიებდეს სიტყუასა თქუენ შორის ს. მისთჳს, 1 პეტ. 3,15; ჴორცთაცა ჩემთა დაიმკჳდრონ სასოებით, საქმე 2,26; რომელსა არა-სასოჲ იგი ს. (სასოვებით Ⴂ) ჰრწმენა, ჰრომ. 4,18; ამაოებასა დაემორჩილა დაბადებული... ს., ჰრომ. 8,20; თანა-აც სასოებით (სასოვებით Ⴇ) ჴნვაჲ მჴნველსა მას, და რომელ-იგი ლეწავნ, — ს. შეკრებაჲ, 1 კორ. 9,10; ნუ პირსპირ ვიკადრო ს., 2 კორ. 10,2; მაქუს ჩუენ... მოსლვაჲ ს., ეფეს 3,12; ლოცვასა ვჰყოფ ზიარებისა მაგის თქუენისათჳს სახარებასა მას ს. (სასოებითა ႦႢ), ფილიპ. 1,6; ესე ს. უწყი, ფილიპ. 1,25; ვიქადით სასოებითა დიდებისა ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 5,2; ღმერთმან სასოებისამან აღგავსენინ თქუენ ყოვლითა სიხარულითა... აღმატებად თქუენდა სასოებითა, ჰრომ. 15,13; ამითვე სასოებითა (სასოვებითა Ⴇ) მინდა... მისლვად თქუენდა, 2 კორ. 1,15; ესე მექმნეს მე საცხორებელად... ს. ჩემითა, ფილიპ. 1,20; პავლე... ს. ცხორებისა საუკუნოჲსაჲთა... ტიტეს, ტიტე 1,2; ს. მიეწერე შენდა, ფილემ. 1,21; ვითარცა იჩინენით ერთითა მით ს., ეფეს. 4,4; მოსწრაფჱ ს. მით მრავლითა თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 8,22; რომელ-იგი ლეწავნ ს. მითვე, 1 კორ. 9,10CD; კუალად გუშვნა ჩუენ სასოებად (სასოვებად Ⴇ) ცხოველად, 1 პეტ. 1,3; შევიმოსოთ... ჩაფხუტი იგი სასოებისაჲ (სასოებისა Ⴀ-Ⴄხ), 1 თეს. 5,8; სიქადული ს. შევიკრძალოთ, ებრ. 3,6; შემოსლვაჲ უმჯობჱსისა ს., ებრ. 7,19; შევიკრძალოთ აღსაარებაჲ იგი ს., ებრ. 10,23; მოვიჴსენებთ მოთმინებასა მას სასოებისასა (სასოებისა Ⴀ), 1 თეს. 1,3.

2. **სასოება** შეწევნა: სასოებითა ღმრთისა მიერ ვიდრე დღენდელად, დღემდე ვდგა (შდრ. გინცობითა Ⴑ; შეწევნითა ႢႭ; ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς ὑἀπό τοῦ θεοῦ), საქმე 26,22Ⴇ.

3. **სასოება** ხსნა: ჩაფხუტი იგი სასოებისაჲ (შდრ.: ცხორებისაჲ ABCD; τοῦ σωτηρίου) დაიდგთ, ეფეს. 6,17Ⴇ.

სასტიკ-ი ძლიერი; ძალიან დიდი: სიყმილი სასტიკი, საქმე 11,28; მოწევნაჲ ქარისა სასტიკისაჲ, საქმე 2,2.

სასტიკება სიმკაცრე: იხილე... სასტიკებაჲ ღმრთისაჲ: დაცემულთა მათ ზედა — ს., ჰრომ. 11,22.

სასუენებელ-ი საწოლი ოთახი: რომელი იყო სასუენებელსა ზედა მეფისასა, საქმე 12,20ႢႭ.

1. **სასუმელ-ი** სასმისი, ფიალა: ვერ ჴელ-გეწიფების სასუმელი უფლისაჲ სუმად და ს. ეშმაკთაჲ, 1 კორ. 10,21; ეგრეცა ს. იგი შემდგომად პურისა, და თქუა: ესე ს. ახალი შჯული არს სისხლისა ჩემისაჲ, 1 კორ. 11,25; ს. ესე კურთხევისაჲ... არა-მე ზიარებაჲ სისხლთა ქრისტჱსთაჲ არსა? 1 კორ. 10,16; მიცემად მისდა ს. იგი ღჳნისაჲ, გამოცხ. 16,19; სუმიდეთ სასუმელსა ამას, 1 კორ. 11,26; რომელი... სუმიდეს ს. ამას უფლისასა, 1 კორ. 11,27; რომელი-იგი წდეულ არს ურწყულად ს. მას შინა რისხვისა მისისასა, გამოცხ. 14,10; სასუმლისა (სასუმელისა ႧCD) მისგან სუნ, 1 კორ. 11,28.

2. **სასუმელ-ი** სასმელი, დასალევი: არა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ... ს., ჰრომ. 14,17; ყოველთა იგივე ს. სულიერი სუეს, 1 კორ. 10,4; ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ საჭმლითა და სასუმლითა, კოლ. 2,16; ვერ შემძლებელ იყვნეს სრულ-ყოფად შემწირველსა მას, გარნა საჭმელთა ზედა ხოლო და სასუმელთა, ებრ. 9,10.

სასურველ-ი: ძმანო ჩემნო... სასურველნო, ფილიპ. 4,1.

1. **სასუფეველ-ი** (ციური) სამეფო, საბრძანებელი: კუალად მოაგო სასუფეველი ისრაჱლსა, საქმე 1,6; არა არს ს. (სასუფეველ CD) ღმრთისაჲ საჭმელ და სასუმელ, ჰრომ. 14,17; არა სიტყჳთა არს ს. ღმრთისაჲ, 1 კორ. 4,20; ცრუთა ს. ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,9; არცა მტაცებელთა ს. ღმრთისაჲ არა დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,10; ჴორცთა და სისხლთა ს. ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 15,50; ესევითარისა მოქმედთა ს. ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, გალ. 5,21; ამისთჳს ს. შეუძრავი დავიპყრათ, ებრ. 12,28; გჳღირს ჩუენ შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა, საქმე 14,22; ვქადაგებდ ს., საქმე 20,25; უწამებდა ს. ღმრთისასა, საქმე 28,23; ქადაგებდა ს. ღმრთისასა, საქმე 28,31; არა აქუს მკჳდრობაჲ ს. ქრისტჱსსა, ეფეს. 5,5; მიმაწინა ჩუენ ს. ძისა მისისა საყუარელისასა, კოლ. 1,13; რაჲთა ღირს იქმნეთ თქუენ ს. ღმრთისასა, 2 თეს. 1,5; მაცხოვნოს მე ს. მისსა ზეცათასა, 2 ტიმ. 4,18; წარმოგემართოს თქუენ შესავალი იგი საუკუნესა მას ს. ღმრთისა ჩუენისასა, 2 პეტ. 1,11; გიჩინნა თქუენ თჳსსა მას ს., 1 თეს. 2,12; ეტყოდა სასუფეველისათჳს ღმრთისაჲსა, საქმე 1,3; ჰრწმენა ფილიპჱსი, სახარებაჲ ს. ღმრთისა, საქმე 8,12; არწმუნებდა ს. ღმრთისაჲსა, საქმე 19,8; შემწე არიან ჩემდა ს. ღმრთისაჲსა, კოლ. 4,11; გამოირჩინა ღმერთმან... მკჳდრნი სასუფეველისანი, იაკ. 2,5.

2. **სასუფეველ-ი** სამყარო, „სოფელი“: არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი აბრაჰამისა... მკჳდრ ყოფაჲ იგი მისი სასუფეველსა (შდრ.: სოფლისაჲ ABCD; κόσμον), ჰრომ. 4,13Ⴄ.

3. **სასუფეველ-ი** სული: ისწრაფდით დამარხვად ერთობასა სასუფეველისასა (შდრ.: სულისასა ABCD; πνεύματος), ეფეს. 4,3Ⴇ.

სასყიდელ-ი გასამრჯელო, ქირა, ჯილდო (შრომისათვის); საზღაური, სამაგიერო, ფასი, (გაყიდვის შედეგად მიღებული) შემოსავალი; ფასი (= საფასური) რისამე დაქირავებისა თუ თავის შენახვისათვის. μισθώμα: მოაქუნდა სასყიდელი (+იგი Ⴀ) მათი, საქმე 4,34; აღ-

რაცხეს ს. მათი. საქმე 19,19; კაცად-კაცადმან თჳსი ს. მიიღის, 1 კორ. 3,8; მან ს. მიიღის, 1 კორ. 3,14; ს. მაქუს, 1 კორ. 9,17; აქუს დიდი ს. მოგებად, ებრ. 10,35Ⴍ; აჰა ესერა ს. მოქმედთაჲ მათ, იაკ. 5,4; მოიღონ ს. სიცრუვისა მათისაჲ. 2 პეტ. 2,13; რომელმან-იგი ს. სიცრუვისაჲ შეიყუარა. 2 პეტ. 2,15; ს. სავსებით მოიღოთ, 2 იოვ. 1,8; მიცემად ს. მონათა შენთა, გამოცხ. 11,18; ს. ჩემი ჩემ თანა მიგებად თითოეულსა, გამოცხ. 22,12; მოქმედსა მას ს. იგი არა შეერაცხების მადლით, ჰრომ. 4,4; რაჲ-მე უკუე არს ს. იგი ჩემი, 1 კორ. 9,18; ღირს არს მუშაკი სასყიდელსა თჳსსა, 1 ტიმ. 5,18Ⴍ; საცთურსა მას ბალაამის ს. აერიენეს, იუდა 1,11; გამოაჴუა ს. მას, საქმე 5,2; რაჲსათჳს აღავსო ეშმაკმან გული შენი გამოჰჳუებად ს. მას დაბისასა, საქმე 5,3; მასვე სასყიდლის (სასყიდლისა Ⴊ) კუალად-გებასა... გეტყჳ, 2 კორ. 6,13; მეძიებელთა მისთა ს. მიმცემელ ეყვის, ებრ. 11,6; ჰხედვიდა იგი ს. (სასყიდლისა Ⴊ) კუალად-გებასა მას, ებრ. 11,26; აქუს დიდი სასყიდლისა (სასყიდლის ႢႪCD) მოგებაჲ, ებრ. 10,35; ღირს არს მუშაკი ს. თჳსისა, 1 ტიმ. 5,18; ამან მოიგო დაბაჲ სასყიდლისაგან სიცრუვისა, საქმე 1,18; გამოაჴუა სასყიდლისა მისგან, საქმე 5,2ႪႭ; სასყიდლით სყიდულ ხართ, 1 კორ. 6,20; 7,23; რომელი მოიგო აბრაჰამ სასყიდლითა ვეცხლისაჲთა, საქმე 7,16; დაადგრა მუნ ორ წელ ყოვლად თჳსითა ს., საქმე 28,30; ამან მოიგო დაბაჲ ს. მით სიცრუვისა, საქმე 1,18ႢႪႭ; საცთურსა მას ბალამის სასყიდლისასა აღერინეს, იუდა 1,11ႢႪႭ.

სასყიდლის-გება საზღაურის, სამაგიეროს მიგება: მიიღო სამართალი სასყიდლის-გებისაჲ, ებრ. 2,2Ⴄb.

1. **სასწავლელ-ი** სასწაელი, აღსაზრდელი: ყოველი წიგნი... სარგებელ... სასწავლელად სიმართლისა, 2 ტიმ. 3,16.

2. **სასწავლელი** ნიშანი: აწ უკუე ენანი ეიდრემე სასწავლელად (შდრ.: სასწაულად ABCD; εἰς σημεῖον) არიან, 1 კორ. 14,22Ⴄ.

1. **სასწაულ-ი** ნიშანი; მომასწავებელი ნიშანი; საბუთი, დასაბუთება, მოწმობა, τεκμήριον: ვსცე ნიშებ ცათა შინა და სასწაულ (სასწაული G) ქუეყანასა ზედა, საქმე 2,19; მრავალი ნიშები და სასწაული მოციქულთა მიერ იქმნებოდა, საქმე 2,43E; ს. განცხადებული იქმნა მათ მიერ, საქმე 4,16; რომელ არს ს. ყოველსა წიგნსა, 2 თეს. 3,17; ს. დიდი გამოჩნდა, გამოცხ. 12,1; იხილვა სხუაჲ ს., გამოცხ. 12,3; ვიხილე სხუაჲ ს., გამოცხ. 15,1; იქმნა ს. ესე კურნებისაჲ, საქმე 4,22; ს. იგი მოციქულებისაჲ იქმნა თქუენ შორის... სასწაულებითა და ნიშებითა, 2 კორ. 12,12; მოეც მონათა შენთა... სასწაულსა და ნიშებსა ყოფად, საქმე 4,30; ჰურიანიცა ს. ითხოვენ, 1 კორ. 1,22; სასწაულად მოიღო წინადაცუჱთაჲ იგი, ჰრომ. 4,11; აწ უკუე ენანი ვიდრემე ს. არიან, 1 კორ. 14,22; მრავალი ნიშები და სასწაულები მოციქულთა მიერ იქმნებოდა, საქმე 2,43; იქმნებოდა ს. და ნიშები, საქმე 5,12; ქმნა ნიშები და ს., საქმე 7,36; რაოდენი ქმნა ღმერთმან ნიშები და ს., საქმე 15,12ႢႪႭ; მოეც მონათა შენთა სასწაულებსა და ნიშებსა ყოფად, საქმე 4,30GHI; იქმოდა ნიშებსა და ს., საქმე 6,8; მოსცემდა ს. და ნიშებსა, საქმე 14,3; ჰხედვიდა ერი იგი... ხილვად ს. მას, საქმე 8,6; ვითარცა ჰხედვიდა ს. მას, საქმე 8,13; მოეც მონათა შენთა... სასწაულებისა და ნიშებისა ყოფად, საქმე 4,30Ⴊ; ძალითა ს. და ნიშებისაჲთა, ჰრომ. 15,19; წარუდგინა თავი თჳსი მრავლითა ნიშებითა და სასწაულებითა, საქმე 1,3ႢႪ; კაცი განჩინებული... ნიშებითა და ს., საქმე 2,22; ძალითა ს. და ნიშებითა, ჰრომ. 15,19ႠႢႪႤႦႬႨ; რომლისა-იგი მოსლვაჲ არს შეწევნითა ეშმაკისაჲთა, ყოვლითავე ძალითა და ნიშებითა ს. ტყუილისაჲთა, 2 თეს. 2,9CD; განმტკიცნა... ს. და ნიშებითა, ებრ. 2,4; რომელმან ქმნნა წინაშე მისსა სასწაულნი, გამოცხ. 19,20; იქმნ სასწაულთა დიდთა, გამოცხ. 13,13; ძალითა ს. და ნიშებისაჲთა, ჰრომ. 15,19D; აცთუნებს მკჳდრთა მათ... ს. მათთჳს, გამოცხ. 13,14; მოქმედნი სასწაულთანი, გამოცხ. 16,14.

2. **სასწაულ-ი** შესატყვისობა, შესაბამისობა, ἀναλογία: მაქუს ჩუენ გინა თუ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ შემსგავსებულად სასწაულად (შდრ.: საზომისა მის AB; საზომისაებრ CD; ἀναλογίαν) სარწმუნოებისა, ჰრომ. 12,6Ⴄ.

სასწორ-ი შესატყვისობა, შესაბამისობა: მაქუს ჩუენ გინა თუ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ შემსგავსებულად სასწორად (ἀναλογίαν) სარწმუნოებისა, ჰრომ. 12,6ႢႪ.

სასწრაფო აუცილებელი: რომელ უფრო სასწრაფო (ἐπάναγκες) არიან, საქმე 15,28.

სასჯელ-ი, საშჯელ-ი, სარჩელ-ი სასამართლო, სამსჯავრო; განაჩენი, გადაწყვეტილება; გასამართლება; სამართლიანი; სასჯელი; დასჯა; მოსჯობა; (სასამართლო) დავა, უსიამოვნება, ინტრიგები: სასჯელი (საშჯელი ႪႭ) მისი მიეღო, საქმე 8,33FGHI; გნებავს ამისთჳს საშჯელი (სარჩელი D), საქმე 25,9; საშჯელი (სასჯელი ႨႺႤ, სარჩელი Ⴄ) ღმრთისაჲ ჭეშმარიტ არს, ჰრომ. 2,2; თავისა თჳსისა საშჯელი (სასჯელი ႨႺႤb, სარჩელი Ⴄ) მოიღონ, ჰრომ. 13,2; რომელსა საშჯელი (სარჩელი Ⴄ) ედვას მოყუსისა მიმართ, 1 კორ. 6,1; უკუეთუ ამის სოფლისა რაჲ საშჯელი გედვას, 1 კორ. 6,4; საშჯელი (სასჯელი ႨႺႤb) გიც ურთიერთას, 1 კორ. 6,7; თანა-აც საშჯელი (სასჯელი ႨD), გალ. 5,10; რომელთა საშჯელი (სასჯელი ႨD, სარჩელი Ⴄ) მოეჴადოს, 2 თეს. 1,9; მიიღო საშჯელი (სასჯელი ႨႺ) კუალად-გებისაჲ, ებრ. 2,2CD; წინა-უც კაცთა... მისა შემდგომად საშჯელი (სასჯელი ႨD, სარჩელი Ⴄ), ებრ. 9,27; აქუს მათ საშჯელი (სასჯელი ႨD, სარჩელი Ⴄ), 1 ტიმ. 5,12; საშჯელი (სარჩელი Ⴂ) უწყალო არს მისთჳს, იაკ. 2,13; უდიდესი სასჯელი (საშჯელი ႠႤႪႭ) მოიღოთ, იაკ. 3,1ႢႪ; საშჯელი პირველითგან არა დასცხრების, 2 პეტ. 2,3; ვერ მოაწიან... გმობისა ს., 2 პეტ. 2,11; სასჯელი (საშჯელი ႠႤႪႭ) მიუღებიეს, იუდა 1,7ႢႪ; ვერ იკადრა სასჯელი (საშჯელი ႠႤႪႭ) გმობისაჲ მიწევნად მის ზედა, იუდა 1,9ႢႪ; მოვიდა სასჯელი (საშჯელი AC) შენი, გამოცხ. 18,10; საჯა ღმერთმან სასჯელი (საშჯელი AC) თქუენი მისგან, გამოცხ. 18,20; საშჯელი მიეცა მათ, გამოცხ. 20,4; საშჯელი (სასჯელი ႨD) იგი ერთისა მისგან დასაშჯელად (სასჯელად ႨD), ჰრომ. 5,16ႨD; გიჩუენო შენ სასჯელი (საშჯელი AC) იგი მეძვისა მის დიდისაჲ, გამოცხ. 17,1; სასჯელმან (საშჯელმან ႠႢႪ) ცხოვრებად არავე უტევა, საქმე 28,4FGHI; ითხოვდეს მისთჳს სას-

ჯელსა (საშჯელსა ᑕԳᒪE, სარჩელსა D), საქმე 25,15FGHI; ვითარ-მე შენ განერე საშჯელსა (სასჯელსა ⱣƠ7Ь, სარჩელსა 7), ჰრომ. 2,3; საშჯელსა თანა-მდებ იყოს ყოველი სოფელი ღმრთისა, ჰრომ. 3,19CD; საშჯელსა (სასჯელსა ЪⱣƠ7Ь, სარჩელსა 7) შევარდეს ეშმაკისასა, 1 ტიმ. 3,6; არა მოაწევენ მათ ზედა საშჯელსა გმობისასა, 2 პეტ. 2,11ᒥᒪŌ; რომელნი მაშინვე პირველ წერილ იყვნეს ამას საშჯელსა, იუდა 1,4; ნუ კუალად სამირკუელსა დავსდებდეთ საშჯელსა (სარჩელსა 7) მას საუკუნესა, ებრ. 6,2; მოქადულ არს წყალობაჲ საშჯელსა ზედა, იაკ. 2,13HJ; რომელთა განკითხვაჲ საშჯელსა (სასჯელსა ⱣƠ7Ь, სარჩელსა 7) შინა არს, ჰრომ. 3,8; იტყოდა სასჯელისა (საშჯელისა მის K) მერმისა, საქმე 24,25HI; შეუნანებელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა... გამოჩინებასა სიმართლისა საშჯელისა (სარჩელისა 7) ღმრთისასა, ჰრომ. 2,5; საშჯელისა (სასჯელისა ⱣƠ7Ь, სარჩელისა 7) თანა-მდებ იყოს ყოველი სოფელი ღმრთისა, ჰრომ. 3,19; რომელთა თავსიდებთ სახელ სიმართლისა საშჯელისა (სასჯელისა Ᵽ, სარჩელისა 7) ღმრთისაჲსა, 2 თეს. 1,5; მოილო საშჯელისა (სასჯელის Գᒪ, სარჩელის 7) კუალად-გებაჲ, ებრ. 2,2; ჟამმან დაწყებად საშჯელისა პირველად სახლისაგან ღმრთისა იწყოს, 1 პეტ. 4,17ԳᒪᒪŌ; დაუნჯებულ არიან და დამარხულ დღედ ს., 2 პეტ. 3,7; მოვიდა ჟამი სასჯელისა (საშჯელისა AC) მისისაჲ, გამოცხ. 14,7; მოვიდა უფალი... ყოფად სასჯელისა (საშჯელისა ᑕ¹ԳᒪŌ) ყოველთათჳს, იუდა 1,15Գᒪ; ნუ კუალად სამირკუელსა დავსდებთ... საშჯელისა (სასჯელისა ⱣD), ებრ. 6,2; ეტყოდა... საშჯელისათჳს (სასჯელისათჳს G, სარჩელისათჳს ᒪ, საშჩელისათჳს D) მერმისა, საქმე 24,25; რომლითა საშჯელითა შჯი მოყუასსა, ჰრომ. 2,1; მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა საშჯელად (ἐις ὄλεθρον) ჴორცთა, 1 კორ. 5,5; ცოდვანი წინა უძღჳან საშჯელად (სასჯელად ⱣD, სარჩელად Ō7), 1 ტიმ. 5,24; მისცნა იგინი საშჯელად ტანჯვითა დამარხვად, 2 პეტ. 2,4ᑕᒪŌ; სასჯელად (საშჯელად ᑕ¹) წყუდიადსა ქუეშე დაჰმარხნა, იუდა 1,6Գᒪ; ჭეშმარიტ არიან სასჯელნი (საშჯელნი AC) შენნი, გამოცხ. 16,7; ჭეშმარიტებით... არიან სასჯელნი (საშჯელნი AC) მისნი, გამოცხ. 19,2; საშინელი რაჲმე მოლოდებაჲ საშჯელისაჲ (სასჯელისაჲ ⱣD, სარჩელისაჲ 7), ებრ. 10,27; ჟამი პირველად საშჯელისაჲ სახლისაგან ღმრთისა იწყოს, 1 პეტ. 4,17; იქადოდეთ წყალობასა საშჯელისასა (სარჩელისასა Գᒪ), იაკ. 2,13; დღესა მას საშჯელისასა, 2 პეტ. 2,9; 1 იოვ. 4,17.

სატან, სატანა ეშმაკი: მომეცა მე საწერტელი ჴორცთაჲ — ანგელოზ სატან, 2 კორ. 12,7CD; დამაბრკოლნა ჩუენ სატანა, 1 თეს. 2,18CD; რომელსა ეწოდების ეშმაკი და ს., გამოცხ. 12,9; რომელ არს ეშმაკი და ს., გამოცხ. 20,2.

სატანჯველ-ი ტანჯვა; დასჯა, მოსპობა: რომელნიმე სატანჯველითა (შდრ.: ტანჯვითა ABCD) ... განიცადნეს, ებრ. 11,36ᒪ; მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა სატანჯველად (შდრ.: εἰς ὄλεθρον) ჴორცთა, 1 კორ. 5,5ԳᒪᒪᒣCD; მისცნა იგინი ს., 2 პეტ. 2,4.

ნ. ტანჯვა.

საუკუნე, საუკუნო სამარადისო, მარადიული, მუდმივი, საუკუნო: ნიჭი ღმრთისაჲ ცხორებაჲ საუკუნე არს, ჰრომ. 5,23; არახილული იგი ს. (საუკუნჱ ᑕ, საუკუნო CD) არს, 2 კორ. 4,18; ცხორებაჲ საუკუნჱ (საუკუნოჲ CD), ჰრომ. 6,22; ცხორებაჲ საუკუნოჲ, ჰრომ. 6,23CD; 1 იოვ. 3,15; 5,11; 5,13; 5,20; სახლი... საუკუნჱ (საუკუნე Գ, საუკუნოჲ ᒪCD), 2 კორ. 5,1; ცხოვრებაჲ ს. (საუკუნოჲ ԳᒪŌ7CD), გალ. 6,8; ტანჯვაჲ იგი ს. (საუკუნოჲ 7CD), 2 თეს. 1,9; ნუგეშინის-ცემაჲ საუკუნოჲ (საუკუნჱ Գᒪ), 2 თეს. 2,16; საუკუნჱ (საუკუნოჲ Գᒪ7CD) გამოჴსნაჲ, ებრ. 9,12; უმჯობჱსი ნაყოფი და ს., ებრ. 10,34; საუკუნოჲ იგი ცხორებაჲ, 1 ტიმ. 6,12CD; ძალი ს., 1 ტიმ. 6,16; წყუდიადი იგი ბნელი ს., 2 პეტ. 2,17ᒥᒪŌ; ცხორებაჲ საუკუნჱ (საუკუნოჲ ᒪŌ), 1 იოვ. 2,25; წყუდიადი იგი ბნელისაჲ საუკუნოჲ, იუდა 1,13ᒥᒪŌ; სახარებაჲ ს., გამოცხ. 14,6; ცხოვრებასა მას საუკუნესა, საქმე 13,48; ჰრომ. 2,7; 1 ტიმ. 6,12; 1 იოვ. 1,2; დიდებასა ს., 2 კორ. 4,17CD; საშჯელსა მას ს., ებრ. 6,2; დიდებასა თანა ს., 2 ტიმ. 2,10; ს. მას სასუფეველსა ღმრთისა ჩუენისასა, 2 პეტ. 1,11; ს. მას დიდებასა, 1 პეტ. 5,10; ცხოვრებისათჳს საუკუნოჲსა, საქმე 13,46; ჟამთა მათ ს. დადუმებულთა, ჰრომ. 14,247; ბრძანებითა ს. ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 16.25; მიზეზ ცხოვრებისა ს., ებრ. 5,9; საშჯელისა მის ს., ებრ. 6,2CD; აღთქუმაჲ იგი მოიღონ ჩინებულთა მათ საუკუნისა (საუკუნოჲსა ᒪŌ7CD) მის მკჳდრობისათა, ებრ. 9,15; სასოებისა მის ცხოვრებისა ს. (საუკუნჱსა Ō, საუკუნოჲსა 7), ტიტე 3,7; ცეცხლისა ს. (საუკუნოჲსა ᒪŌ), იუდა 1,7; სისხლითა მით აღთქუმისაჲთა საუკუნოჲთა (საუკუნითა Գᒪ), ებრ. 13,20; სასოებითა ცხოვრებისა ს., ტიტე 1,27; სიტყჳთა ღმრთისაჲთა და ს., 1 პეტ. 1,23; ეგრეცა მადლი სუფევდეს სიმართლესა შინა ცხოვრებად საუკუნოდ, ჰრომ. 5,21; ამას ს. გებისა მისისათჳს... აქუს მღდელობაჲ იგი, ებრ. 7,247Ь; ს. შეწირა თავი თჳსი, ებრ. 9,14; ცხოვრებად ს., 1 ტიმ. 1,16; რაჲთა ს. მიიყვანო, ფილემ. 1,15; რომელთათჳს წყუდიადი იგი ბნელი ს. დამარხულ არს, იუდა 1,13; ცხორებად ს., იუდა 1,21; ჟამთა მათ საუკუნეთა დადუმებულთა, ჰრომ. 14,24; 16,24; სისხლითა მით აღთქუმისაჲთა ს., ებრ. 13,20ᒪŌ7; რომლისაჲ არს პატივი და ძალი ს., 1 ტიმ. 6,16Ō; უწინარჱს ჟამთა მათ ს., 2 ტიმ. 1,9; ტიტე 1,2; დღეთა მათ ს., 2 პეტ. 3,18; ძალი იგი მერმისა მის საუკუნოჲსაჲ, ებრ. 6,5CD; წყუდიადი იგი ბნელისა ს., იუდა 1,13Գᒪ; სასოებასა მას ცხორებისა საუკუნოჲსასა, ტიტე 3,7CD; სისხლითა მით აღთქუმისა საუკუნოჲსაჲთა, ებრ. 13,20CD; სასოებითა ცხოვრებისა ს. (საუკუნჱსაჲთა Ō, საუკუნოჲსათა ᒪ), ტიტე 1,2; მეუფესა მას საუკუნეთასა, 1 ტიმ. 1,17; გამოჩინებისაებრ საიდუმლოჲსა მის ჟამთა მათ საუკუნეთაჲსა, ჰრომ. 16,247; მისა დიდებაჲ დღეთა მათ საუკუნეთაჲსა, 2 პეტ. 3,18ᒪŌ.

2. **საუკუნე** მარადისობა; დრო, საუკუნე: იტყოდა ღმერთი საუკუნითგან, საქმე 3,21ᒥᒪŌ; რომელმან ქმნა საცნაური ესე ყოველი ს., საქმე 15,18; განგებაჲ საიდუმლოჲსა მის დაფარულისაჲ ს. ღმრთისა თანა, ეფეს. 3,9; საიდუმლოჲ იგი, დაფარული ს. გამოეცხადა წმიდათა მისთა, კოლ. 1,26; რომლისაგანცა შეიქმნნეს საუკუნენი, ებრ. 1,2; სარწმუნოებითა გჳცნობიეს დამყარებად ს.,

ებრ. 11,3; მისა დიდებაჲ... საუკუნეთა უკუნისამდე, ეფეს. 3,21; სარწმუნოებით გჳცნობიეს დამყარებად ს., ებრ. 11,3CD; რომელ-იგი პირველადვე გამოაჩინა ღმერთმან უწინარჱს ს., 1 კორ. 2,7; მხოლოსა ღმერთსა... დიდებაჲ... უწინარეს ყოველთა ს., იუდა 1,25; ძალი იგი მერმეთა მათ საუკუნეთაჲ, ებრ. 6,5; გულს-მოდგინებისაებრ საუკუნეთაჲსა, ეფეს. 3,11.

3. **საუკუნე** ჭეშმარიტი: შეეკრძალნენ საუკუნესა (შდრ.: ჭეშმარიტსა) მას ცხოვრებასა (ὄντως ζωῆς), 1 ტიმ. 6,19CD.

საუნჯე განძი, ქონება; საგანძური: გაქუს... საუნჯე უმჯობესი, ებრ. 10,34CD; რომელსა შინა არიან ყოველნი საუნჯენი, კოლ. 2,3.

საუფლო უფლისა, საღმრთო: შეკრებასა მას უკუე თქუენსა ერთად არა არს საუფლოჲსა სერისა ჭამაჲ, 1 კორ. 11,20ႨႡ.

1. **საუცრება, საოცრება** მოჩვენება: საშინელ იყო საუცრებაჲ (საოცრებაჲ D) იგი, ებრ. 12,21.

2. **საუცრება, საოცრება** მდიდრულობა, ბრჭყვიალება: მოეიდეს მრავლითა საუცრებითა (საოცრებითა FGHI), საქმე 25,23.

საფარდულ-ი სავაჭრო, დუქანი (ღჳნისა), სასტუმრო, ταβέρνα: მოვიდეს მესამედ ღჳნის საფარდულად (საფარდულადმდე ႢႪ), საქმე 28,15.

საფარველ-ი დასაფარებელი, დასაბურავი, საფარი, სამოსი: მაქუნდეს... საფარველ ჴორცთა, 1 ტიმ. 6,8CD; მოსე საფარველი დაიბურის პირსა თჳსსა, 2 კორ. 3,13; საფარველად გაქუნ, 1 პეტ. 2,16.

საფასე განძი, ქონება, კაპიტალი; სამეფო ხაზინა: გუაქუს ჩუენ საფასჱ (საფასე ႢႪCD) ესე, 2 კორ. 4,7; რომელი იყო ყოველსა ზედა საფასესა მისსა, საქმე 8,27ႢႪႭ; მრავლითა საფასითა მოქალაქობაჲ ესე მოვიპოვე, საქმე 22,28ႪႭ; უფროჲსად სიმდიდრედ შეჰრაცხა ეგჳპტისა საფასეთა ყუედრებაჲ იგი ქრისტჱსი, ებრ. 11,26.

საფირონ-ი ერთგვარი ძვირფასი ქვა: საფუძველი მეორჱ საფირონი, გამოცხ. 21,19.

საფლავ-ი: საფლავი მისი არს ჩუენ შორის, საქმე 2,29; დადვეს იგი საფლავსა, საქმე 13,29; დაჰფლნეს ს. მას, საქმე 7,16.

საფრჴე, საბრჴე მახე: ექმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საბრჴე (საფრჴე I*D), ჰრომ. 11,9; რაჲთა არა ყუედრებასა შეჰვარდეს და საფრჴესა (საბრჴესა ႨႡႨ) ეშმაკისასა, 1 ტიმ. 3,7; შეცჳვენ საფრჴესა (საბრჴესა ႪႨႡႳႨ), 1 ტიმ. 6,9.

საფრჴის (საბრჴის) დაგება მახის დაგება, ი/უ: არა რაჲთა საფრჴე (საბრჴე Ⴁ) დაგიგო თქუენ, 1 კორ. 7,35CD.

ნ.კ. დაგება.

საფუძველ-ი საფუძველი, საძირკველი: რომელსაიგი საფუძველ უსხენ ქალაქსა, ებრ. 11,10; საფუძველი დავდევ, 1 კორ. 3,10; ს. სხუაჲ ვერვის ჴელ-ეწიფების დადებად, 1 კორ. 3,11; ს. ღმრთისაჲ ჰგიეს, 2 ტიმ. 2,19; საფუძველნი ზღუდისანი ყოველითა ქვითა პატიოსნითა შემკულნი, საფუძველი პირველი იასპი, გამოცხ. 21,19; იუნჯებდედ თავისა მათისა საფუძველსა კეთილსა, 1 ტიმ. 6,19; რაჲთა არა სხუასა ს. ზედა ვაშჱნებდე, ჰრომ. 15,20; აღშჱნებულ ხართ ს. ზედა მოციქულთასა, ეფეს. 2,20; უკუეთუ ვინმე აშჱნებდეს ს. მას ზედა ოქროსა, 1 კორ. 3,12; საპყრობილჱ იგი საფუძველითურთ (საფუძვლითურთ C) შეიძრა, საქმე 16,26; ზღუდესა მას ქალაქისასა აქუნდეს ათორმეტნი საფუძველნი, გამოცხ. 21,14.

2. **საფუძველ-ი** საფარველი: საფუძველად (შდრ.: საფარველად C'CႢႪႭ; ἐπικάλυμμα) გაქუნ უკეთურებისა აზნაურებაჲ, 1 პეტ. 2,16F.

საქებელ-ი ნ. ქება.

საქმარ-ი ნ. ქველის-საქმარი.

1. **საქმე** საქმე, πρᾶγμα: უკუეთუ კულა საქმეთაგან, არღარა არს მადლი, ვინაჲთგან საქმე იგი არღარა არს საქმე, ჰრომ. 11,6CD; საქმჱ (საქმე ႪႭ) წმიდათა მოციქულთაჲ, (სათ.); უკუეთუ არს კაცთაგან სიტყუაჲ ესე გინა თუ ს. (საქმე ႪႭ; +ესე ႢႪႭ), საქმე 5,38; არარაჲ ღირსი სიკუდილისა ს. უქმნიეს მაგას, საქმე 25,25; ღირსი სინანულისა ს. (საქმე ႪႭ) ქმენ, საქმე 26,20; ასოებსა მას ყოველსა არა იგივე ს. (საქმე ႢႪCD) აქუს, ჰრომ. 12,4; რომლისა ს. (საქმე CD), 1 კორ. 3,14; რომლისა-იგი ს. (საქმე CD) დაიწუეს, 1 კორ. 3,15; რომელსამცა საქმე აქუნდა მოყუსისა მიმართ, 1 კორ. 6,1CD; იწყოს თქუენ შორის საქმჱ (საქმე C) კეთილი, ფილიპ. 1,6; აღავსოს ყოველი საქმე სარწმუნოებისაჲ ძალითა, 2 თეს. 1,11ႨႡ; არარაჲ სრული საქმჱ ქმნა შჯულმან, ებრ. 7,19; ს. (საქმე ႪCD) ქმენ მახარებელისაჲ, 2 ტიმ. 4,5; მოთმინებასა მას ს. (საქმე ႪႭ) სრული აქუნდინ, იაკ. 1,4; საქმე თუ არარაჲ აქუნდენ (ასეა გამოც.), იაკ. 2,14; აჩუენენ კეთილთაგან სლვათა საქმჱ თჳსი, იაკ. 3,13; მუნ არს შფოთი და ყოველი ჯერკუალი ს., იაკ. 3,16; ს. მათი შეუდგეს მათ თანა, გამოცხ. 14,13; ვითარცა ს. (საქმე A) მისი იყოს, გამოცხ. 22,12; რაჲსათჳს დაიდევ ს. (საქმე DႪႭ) ესე გულსა შენსა? საქმე 5,4; რომელმან ს. (საქმე AB) ესე ქმნა, 1 კორ. 5,2CD; კაცად-კაცადისა იგი ს. (საქმე CD) გამოცხადნეს... კაცად-კაცადისა იგი ს. (საქმე CD) ცეცხლმან გამოაცხადოს, 1 კორ. 3,13; რომელმან ს. (საქმე CD) იგი ქმნა, 1 კორ. 5,3; გამომიკუთნენით ბარნაბაჲ და სავლე საქმესა, საქმე 13,2; ს. ერთსა ჟამსა დღეთა მაგათ თქუენთა, ს. მას, რომელი თქუენ არა გრწმენეს, საქმე 13,41; მისცემდა ხუროთა არა მცირედსა ს., საქმე 19,24; არარას კრულებისა ს. იქმს კაცი ესე, საქმე 26,31; რომელნი გამოაჩინებენ ს. შჯულისასა, ჰრომ. 2,15; უკუეთუ სულითა ჴორცთა ს. მოაკუდინებდეთ, ჰრომ. 8,13; ნუ საჭმლისათჳს დაჰჴსნით ს. ღმრთისასა, ჰრომ. 14,20; ჰმატებდით ს. უფლისასა, 1 კორ. 15,58; ს. უფლისასა იქმს, 1 კორ. 16,10; არა გარდაჴდეთ ს. ძმისა თჳსისასა, 1 თეს. 4,6; კეთილისა ს. ნუ დაივიწყებთ, ებრ. 13,16; კეთილსა ს. გული ეტყჳს, 1 ტიმ. 3,17; ყოველსა ს. კეთილსა შეუდგა, 1 ტიმ. 5,10; არავინ მოლაშქრჱ შეყოფილ არნ სოფლისა ს., 2 ტიმ. 2,4; ისწავებდედ კეთილისა ს. წარდგინებად, ტიტე 3,14; მსაჯული არს თითოეულისა ს., 1 პეტ. 1,17; ვანმტკიცებულ იყვნეს მადლითა ღმრთისაჲთა ს. მას, საქმე 14,26; არა შეუდგა მათ ს. მას, საქმე 15,38; წარუდგინენით თავნი თქუენნი წმიდად ს. მას, 2 კორ. 7,11; ჰმატებდეთ ყოველსა ზედა

ს. კეთილსა, 2 კორ.9,8; მოქმედთა საქმისა კეთილისათა — დიდებაჲ, ჰრომ. 2,7: შეჰრაცხენით იგინი სიყუარულით ს. მათისათჳს, 1 თეს. 5,13; განვიცდიდეთ ურთიერთას აღძრვებად კეთილისა ს., ებრ. 10,24Ⴍ; კეთილისა ს. გული ეტყჳს, 1 ტიმ. 3,1; იქმნეს იგი ყოვლისა ს. კეთილისა განმზადებულ, 2 ტიმ. 2,21; მიჴსნეს მე უფალმან ყოვლისაგან ს. ბოროტისა, 2 ტიმ. 4,18; ესე არს ნაყოფი ს. (საქმის Ⴀ) მის ჩემისაჲ, ფილიპ. 1,22; არა დამვიწყებელ იქმნა, არამედ მყოფელ ს. მის, იაკ. 1,25; არა სარწმუნოებისაგან, არამედ ვითარცა საქმისაგან შჯულისა, ჰრომ. 9,32. რომელსა-იგი შეურაცხა ღმერთმან სიმართლჱ თჳნიერ საქმისა, ჰრომ. 4,6; საქმისათჳს... მიიწია, ფილიპ. 2,30; შეჰრაცხენით იგინი სიყუარულით უფროჲს ს. მათისა, 1 თეს. 5,13CD; კეთილისა ს. გული ეტყჳს, 1 ტიმ. 3,1Ⴂ; რაჲთა აწვე იყოს ღმრთისაჲ იგი კაცი, ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა განმტკიცებულ, 2 ტიმ. 3,17; არიან... ყოვლისა მიმართ ს. კეთილისა გამოუცდელ, ტიტე 1,16; ყოვლისა მიმართ ს. კეთილისა ყოფად განმზადებულ, ტიტე 3,1; ამის საქმისაგან არს სარეწავი ჩუენი, საქმე 19,25; სული იგი მისი... უჯეროჲსა მის საქმისაგან იტანჯებოდა, 2 პეტ. 2,8Ⴑ: ვითარცა-იგი ვართ სიტყჳთა წიგნებისაჲთა შორით, ეგრეცა მახლობელად საქმით (საქმითა ႭႨCD), 2 კორ. 10,11; განიძარცუეთ ძუელი იგი კაცი ს. მისითურთ, კოლ. 3,9CD; რასაცა იქმოდით სიტყჳთ გინა თუ ს., კოლ. 3,17; ღმერთსა... ს. უარ-ჰყოფენ, ტიტე 1,16; იყო იგი ძლიერ სიტყჳთა და საქმითა მისითა, საქმე 7,22; რაჲთა ხჳდოდით... ყოვლითა ს. კეთილითა, კოლ. 1,10; აღგავსნეს... ს. სარწმუნოებისაჲთა, 2 თეს. 1,11; მოგუცა ნუგეშინის-ცემაჲ... ნუგეშინის-ცემად გულთა თქუენთა ს. კეთილითა, 2 თეს. 2,17; გამტკიცენინ თქუენ ყოვლითა ს. კეთილითა, ებრ. 13,21CD; აღუთქუას ღმრთის მსახურებაჲ ს. კეთილითა, 1 ტიმ. 2,10; თავი შენი სახედ მიეც კეთილითა ს., ტიტე 2,7; შეჰვედრნედ სულნი თჳსნი ს. კეთილითა (კეთილის საქმითა ႢႭ), 1 პეტ. 4,19; რაბამ გილი[რდა?] კეთილითა ს., 2 პეტ. 3,11Ⴁ; ნუმცა იყუარობთ სიტყჳთა... არამედ ს., 1 იოვ. 3,18; ორითა მით ს. ნუგეშინის-ცემაჲ მაქუნდეს ჩუენ, ებრ. 6,18; განიძარცუეთ ძუელი იგი კაცი საქმითურთ მისით, კოლ. 3,9; მოსცნა... მოძღუარნი... საქმედ მსახურებისა, ეფეს. 4,12; განვიშორნეთ საქმენი ბნელისანი, ჰრომ. 13,12; ცხად არიან ს. ჴორცთანი, გალ. 5,19; ს. თჳსნი გამოიცადენინ კაცად-კაცადმან, გალ. 6,4; იხილნეს ს. ჩემნი, ებრ. 3,9; დაივიწყნა ს. თქუენნი, ებრ. 6,10; ეგრევე ს. კეთილნი წინაწარ ცხად არიან, 1 ტიმ. 5,25; ს. არა აქუნდეს, იაკ. 2,14ႡႢႭ; უკუეთუ ს. არა აქონან, იაკ. 2,17; მე ს. მქონან, მიჩუენე მე სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთა შენთა, და მე გიჩუენო შენ საქმეთა ჩემთაგან სარწმუნოებაჲ, იაკ. 2,18; აჩუენენ... საქმენი თჳსნი, იაკ. 3,13ႢႭ; მას შინა ს. დაიწუნენ, 2 პეტ. 3,10; რაჲთა დაარღჳნნეს ს. ეშმაკისანი, 1 იოვ. 3,8Ⴁ; ს. მისნი ბოროტ იყვნეს, 1 იოვ. 3,12; მოვაჴსენნე მას ს. მისნი, 3 იოვ. 1,10; ვიცნი ს. შენნი, გამოცხ. 2,2; 9; 13; 19 (2-ჯერ); 3,1; 15; პირველნივე ს. ქმნენ, გამოცხ. 2,5; დაიმარხნეს ვიდრე აღსასრულადმდე ს. ჩემნი, გამოცხ. 2,26; არა მიპოვნიან ს. შენნი აღსრულებულად, გამოცხ. 3,2; საკჳრველ არიან ს. შენნი, გამოცხ. 15,3; ს. იგი... ქმნულ იყვნეს, ებრ. 4,3; გძულან ს. იგი ნიკოლაელთანი, გამოცხ. 2,6; აღუარებდეს საქმეთა მათთა, საქმე 19,18; ჰმატებდით ს. უფლისათა, 1 კორ. 15,58ႨႹ; მოღუაწე შეეყოფვის სოფლისა ს., 2 ტიმ. 2,4CD; თავსა შენსა სახედ მისცემდი კეთილთა ს., ტიტე 2,7CD; ზრუნვიდენ კეთილთა ს. წარდგომად, ტიტე 3,8; სარწმუნოებაჲ შეეწევის ს. მისთა, იაკ. 2,22; იგი ეზიარა ს. მისთა ბოროტთა, 2 იოვ. 1,11; მოვიჴსენებთ თქუენთა მაგათ ს. სარწმუნოებისათა, 1 თეს. 1,3; ნუ ეზიარებით ს. მათ უნაყოფოთა ბნელისათა, ეფეს. 5,11; ს. შინა კეთილთა წამებულ, 1 ტიმ. 5,10; მომცის ჩუენ ყოველივე... განმდიდრებად კეთილთა შინა ს., 1 ტიმ. 6,18; იყვენით მტერ... ს. მათ შინა ბოროტთა, კოლ. 1,21CD; რომელმან მიაგოს კაცად-კაცადსა ს. მათთაებრ, ჰრომ. 2,6; აღსასრული იყოს ს. მათთაებრ, 2 კორ. 11,15; განისუენა... ყოველთაგან ს. მისთა, ებრ. 4,4; განისუენა ს. მისთაგან, ებრ. 4,10; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებდეთ სინანულისასა მკუდართაგან ს., ებრ. 6,1; განწმიდნეს გონებაჲცა თქუენნი მკუდართაგან ს., ებრ. 9,14; განვიცდიდეთ... აღძრვებად... კეთილთა ს., ებრ. 10,24; არს სარწმუნოებაჲ ს. მამხილებელ არა-ხილულთა, ებრ. 11,1; მიაგოს მას უფალმან ს. მისთაებრ, 2 ტიმ. 4,14; განწმიდნეს თავისა თჳსისა ერად... მობაძავად კეთილთა ს., ტიტე 2,14; მორჩილებაჲ, სავსჱ... ნაყოფითა ს. კეთილთაჲსთა, იაკ. 3,17; კეთილთაგან ს. შეიჭუდენ, 1 პეტ. 2,12; მოვიდა უფალი... მხილებად ყოველთა უღმრთოთა ყოველთათჳს ს. უღმრთოებისა მათისათა, იუდა 1,15; მიგცე თქუენ... ს. თქუენთაებრ, გამოცხ. 2,23; არა შეინანეს ს. მათთაგან, გამოცხ. 16,11; ს. მისთაებრ... უწდიეთ მას ორკეცი, გამოცხ. 18,6; საქმეთაგან შჯულისათა არა განმართლდეს ყოველი ჴორციელი, ჰრომ. 3,20; უკუეთუ აბრაჰამი ს. განმართლდა, ჰრომ. 4,2; წინა-განმზადებაჲ იგი ღმრთისაჲ ეგოს არა ს., ჰრომ. 9,12; არა სარწმუნოებისაგან, არამედ ვითარცა ს. შჯულისათა, ჰრომ. 9,32CD; უკუეთუ მადლით, არღარა ს., ჰრომ. 11,6; არა განმართლდების კაცი ს. შჯულისათა... ჩუენ იესუ ქრისტჱს მიმართ გურწმენა, რაჲთა განვემართლდეთ... არა ს. შჯულისათა, რამეთუ ს. შჯულისათა არა განმართლდეს ყოველი ჴორციელი, გალ. 2,16; ს. შჯულისათა სული იგი მიიღეთ, გალ. 3,2; იქმს ძალთა ს. (+მე CD) შჯულისათა, გალ. 3,5; რაოდენნი-იგი ს. შჯულისათა არიან, გალ. 3,10; მადლითა ხართ გამოჴსნილ... არა ს., ეფეს. 2,9; იყვენით... მტერ გონებითა თქუენითა ს. ბოროტია, კოლ. 1,21; განისუენა ს. მისთა, ებრ. 4,10CD; არა ს. სიმართლისათა... მიჴსნნა ჩუენ, ტიტე 3,5; მიჩუენე მე სარწმუნოებაჲ შენი ს. შენთა და მე გიჩუენო შენ ს. ჩემთა სარწმუნოებაჲ ჩემი, იაკ. 2,18ႢႭ; აბრაჰამ... ს. განმართლდა, იაკ. 2,21; ს. სარწმუნოებაჲ იგი სრულ იქმნა, იაკ. 2,22; ს. განმართლდების კაცი, იაკ. 2,24; ეგრეცა რაბ, მეძავი, ს. განმართლდა, იაკ. 2,25; კეთილთა ს. შეიკდიმონ, 1 პეტ. 2,12ႢႭ; ნუ გეშინის ს., გამოცხ. 2,10; უკუეთუ არა შეინანონ ს. მათთა, გამოცხ. 2,22; არა შეინანეს მათ ს. ჴელთა მათთაჲსა, გამოცხ. 9,20; განისაჯნეს მკუდარნი... საქმეთაებრ მათთა, გამოცხ. 20,12; განისაჯა თითოეული ს. თჳსთა, გამოცხ. 20,13; მისნი შექმნულნი ვართ... საქმეთათჳს კეთილთა, ეფეს. 2,10; მიჩინნა ჩუენ... არა ს. ჩუენთა, 2 ტიმ. 1,9; განწმიდნეს თავისა თჳსისა ერად... მობაძავად კეთილთა ს., ტიტე 2,14ႭႨ; ვიტყჳთ განმართლებასა კაცისასა სარ-

წმუნოებითა თჳნიერ საქმეთა შჯულისათა, ჰრომ. 3,28; სარწმუნოებაჲ თჳნიერ ს. ცუდ არს, იაკ. 2,20; სარწმუნოებაჲ თჳნიერ ს. მკუდარ არს, იაკ. 2,26; სული იგი მისი მართალი უჯეროჲსა მის საქმეთაგან იტანჯებოდა. 2 პეტ. 2,8; საქმეთა მათგან შჯულისათა არა განმართლდეს ყოველი ჴორციელი, ჰრომ. 3,20ႧႡႨ·ႺႱ; ს. მათგან სარწმუნოებაჲ იგი სრულ იქმნა, იაკ. 2,22ႢႪ; ორთავე მათ საქმეთა მიერ... ნუგეშინის-ცემაჲ გუაქუნდეს ჩუენ, ებრ. 6,18CD; საქმეთაგან-მეა? ჰრომ. 3,27; მსაჯული არს თითოეულისა საქმეთაჲ (ასეა, გამოც.), 1 პეტ. 1,17ႪႭ; არა თჳთ იგი ხატი ს. მათ წლითი წლად მსხუერპლსა შესწირევენ სამარადისოდ, ებრ. 10,1; სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთასა მკუდარ არს, იაკ. 2,20ႢႪFႭ; 26ႢႪႭ; სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთაჲსა მკუდარ არს, იაკ. 2,20Ⴊ; მორჩილებაჲ, სავსე... ნაყოფითა კეთილთა საქმეთაჲთა, იაკ. 3,17Ⴍ.

2. **საქმე** ქმნა, კეთება, მოქმედება, მუშაობა: რაჲ-იგი ღირდეს შენდა საქმჱ, საქმე 9,6C; კეთილისა ს. (საქმე ႪCD) ნუმცა გუეწყინების, გალ. 6,9; არა უნდეს ს., 2 თეს. 3,10ႢႪ; რომელმან იცოდის კეთილისა საქმე, იაკ. 4,17ႧႪႭ; ბრძანებაჲ მოიღო მოსე საქმესა მას კარვისასა, ებრ. 8,5; ვისმე არა უნდეს საქმის, 2 თეს. 3,10; შეკრბეს... საქმედ, საქმე 4,28; ეტყოდა მას ს. მისა, საქმე 7,44; რაჲ-იგი ღირდეს შენდა ს., საქმე 9.6; მე მეგონა... მრავალი ძჳრი ს., საქმე 26,9; მისცნა იგინი ღმერთმან გამოუცდელსა მას გონებასა ს. უჯეროჲსა, ჰრომ. 1,28; არა გუაქუს ჴელმწიფებაჲ ს., 1 კორ.9,6; მიეცნეს ბილწებასა, ს. არა-წმიდებისა ყოველსა ანგაჰრებასა, ეფეს. 4,19; იწყოს თქუენ შორის ს. კეთილისა, ფილიპ. 1,6ႺႧႱ; რომელმან მომცის ჩუენ ყოველივე... კეთილისა ს., 1 ტიმ. 6,18; რომელმან იცოდის კეთილისა ს., იაკ. 4.17; კმა არიან წარსრულნი იგი ჟამნი ნებისაებრ წარმართთაჲსსა ს., 1 პეტ. 4,3; კეთილთაგან საქმეთა მტკიცე ჰყოთ ჩინებაჲ ეგე, 2 პეტ. 1,10; მოსცა მას ღმერთმან ჩუენებად მონათა მისთა ს. მათ, გამოცხ. 1,1.

3. **საქმე** ნაქმნარი; მომხდარი: ცოლმან მისმან არა უწყოდა საქმჱ (საქმე ႪႭ) (τὸ γεγονός) ესე, საქმე 5,7; იხილა მან შემდგომმან ს. (τὸ γεγονός), საქმე 13,12; ყოველნი ადიდებდეს ღმერთსა საქმისა მისთჳს (ἐπὶ τῷ γεγονότι), საქმე 4,21; მოწამე ვართ ყოველთა მათ საქმეთა, საქმე 10,39.

4. **საქმე** საქმე, საჭიროება: საქმჱ (საქმე CD) თუ რაჲმე უჴმდეს (ᾧ ἂν ὑμῶν χρῄζῃ πράγματι), ჰრომ. 16,2.

5. **საქმე** სახე, სახეობა: ყოვლისაგან საქმისა (ἀπὸ παντὸς εἴδους) ბოროტისა განეშორენით, 1 თეს. 5,22.

6.კ. ბოროტის-საქმე, ქველის-საქმე.

საქმის ზიარი ამხანაგი, თანამზრახველი: გინა თუ ტიტესთჳს, საქმის (საქმისა ႪႧ) ზიარისა (κοινωνός) ჩემისა, 2 კორ. 8,23.

1. **სალმრთო** ღმერთი; ღვთაება (ღმრთეება): უხილავი იგი მისი საცნაურად სახილველ არს, სამარადისოჲ იგი მისი ძალი და სალმრთოჲ (ძალ და სალმრთო ႪႧ) (θειότης), ჰრომ. 1,20; მური ს. აქუს, ჰრომ. 10,2: არა გჳღირს, ვითარმცა ვჰგონებდით ოქროსა... სალმრთოსა მას მსგავს ყოფად. საქმე 17,29: შჯულისა მის სალმრთოჲსა შუა-მდგომელისა იესუჲსა, ებრ. 12,24C; არა გჳღირს, ვითარმცა ვჰგონებდით ოქროსა... ს. მის მსგავსად ყოფად, საქმე 17,29ႢႪႭ; სალმრთოდ მეოხ არს წმიდათათჳს, ჰრომ. 8,27ႺႧႱ.

2. **სალმრთო** ღვთიური: ამის გამო იყუნეთ სალმრთოჲსა (θείας) მის ზიარ ბუნებისა, 2 პეტ. 1.4; სალმრთონი წიგნნი იცნი, 2 ტიმ. 3,15.

1. **საყდარ-ი** ტახტი (მეფისა, კათალიკოსისა): სკამი (მოსამართლისა): საყდარი შენი, ღმერთო, უკუნითი უკუნისადმე, ებრ. 1.8; სადა-იგი არს ს. ეშმაკისაჲ, გამოცხ. 2,13; დგა ს. ცათა შინა, გამოცხ. 4.2; მისცა... ს. თჳსი, გამოცხ. 13,2; ვიხილე ს. დიდი, გამოცხ. 20,11; ს. იგი ღმრთისაჲ მას შინა იყოს, გამოცხ. 22,3; ეფუცა მას ღმერთი... აღდგინებად ქრისტე და დაჯდომად საყდარსა მისსა, საქმე 2.30; მიეცე მას დაჯდომაჲ ჩემ თანა ს. ჩემსა, ვითარცა-იგი... დავჯედ მამისა ჩემისა თანა ს. მისსა, გამოცხ. 3,21; ანგელოზნი დგეს გარემოს ს., გამოცხ. 7,11A; მისცენ... დიდებაჲ... მჯდომარესა მას ს. ზედა, გამოცხ. 4,9; თქუა მჯდომარემან მან ს. ზედა, გამოცხ. 21,5; რომელნი წინაშე ს. მისსა არიან, გამოცხ. 1,4; ამისთჳს არიან წინაშე ს. ღმრთისასა, გამოცხ. 7.15; რომელი არს წინაშე ს., გამოცხ. 8.3; რომელნი სხენან წინაშე ს. ღმრთისასა, გამოცხ. 11,16; საყდრისა მისგან გამოვლენ ელვანი... და შჳდნი ლამპარნი ცეცხლისანი იწუებოდეს წინაშე საყდარსა მისსა. და წინაშე ს. მისსა, ვითარცა ზღუაჲ ჭიქისაჲ, მსგავსი ბროლისაჲ; და შორის საყდრისა და გარემო ს. ოთხნი ცხოველნი, გამოცხ. 4,5-6; მჯდომარემან მან საყდართა ზედა დაიმკჳდროს მათ შორის, გამოცხ. 7.15; რომელნი სხენან... საყდართა ზედა მათთა, გამოცხ. 11,16; საყდარსა მას ზედა მჯდომარე იყო, გამოცხ. 4.3; მეხუთემან დასთხია ს. მას ზედა, გამოცხ. 16,10; გამოჴდა ჴმაჲ... საყდრისაგან, გამოცხ. 16,17; მდინარჱ ერთი წყლისა ცხოველისაჲ... გამომავალი ს. ღმრთისა, გამოცხ. 22.1; გარემო საყდრისა საყდარნი ოც და ოთხნი, და საყდართა მათ ზედა ოც და ოთხნი მღდელნი მსხდომარენი, გამოცხ. 4,4; მესმა, ვითარცა ჴმაჲ ანგელოზთა მრავალთაჲ გარემო საყდრისა და ცხოველთა, გამოცხ. 5.11; ანგელოზნი დგეს გარემოს ს. და დავარდეს წინაშე ს. ... მისისა, გამოცხ. 7,11; ირისჳ იყო გარემო ს. მის, გამოცხ. 4,3; წარიტაცებულ იქმნა შვილი მისი ღმრთისა მიმართ და ს. მიმართ მისისა, გამოცხ. 12,5; ვიხილე შორის ს. და ოთხთა მათ ცხოველთა... კრავი, გამოცხ. 5,6; რომელ არს შორის ს., გამოცხ. 7,17; აჰა ერი ფრიადი... მდგომარენი წინაშე ს., გამოცხ. 7,9; გალობდეს... წინაშე ს., გამოცხ. 14,3; უბიწო არიან წინაშე ს. ღმრთისაჲსა, გამოცხ. 14,5; დაეცჳან ოც და ოთხნი იგი მღდელნი წინაშე საყდართა ზედა მჯდომარისა მის... და დასხმენ გჳრგჳნთა მათთა წინაშე საყდრისა მის, გამოცხ. 4,10; მკუდარნი მდგომარენი წინაშე საყდრისა მის, გამოცხ. 20,12; ჴმაჲ გამოვიდა საყდრით, გამოცხ. 19,5; ცანი საყდარნი ჩემნი არიან, საქმე 7,49; დაჰხადა... ს., კოლ. 1,16; მიეცნეს მათ შჳდნი ს. (ხელნაწ. შეცდ., შდრ.: საყჳრნი AB, σάλπιγγες), გამოცხ. 8,2C; რომელთა აქუნდეს... ს. (ხელნაწ. შეცდ., შდრ.: საყჳრნი AB), გამოცხ. 8,6C; ვიხილენ ს., გამოცხ. 20,4; ეფუცა მას ღმერთი... აღდგინებად ქრისტე და დაჯდომად საყდართა მისთა, გამოცხ. 2,30ႪႭ; დაჯდა ს. ზედა, საქმე 12,21; დავჯდე ს. ზედა, საქმე 25,17; დაჯდა იგი ს. ზედა, საქმე 25,6; მოუჴდეთ

მას... ს. (+მთ ᒣ) მადლისათა, ებრ. 4,16; დაჯდა ს. დიდებისათა, ებრ. 8,1; ვიხილე მარჯუენით ს. ზედა მჯდომარისა მის წიგნი. გამოცხ. 5,1; მიიღო წიგნი მარჯუენისაგან ს. ზედა მჯდომარისა. გამოცხ. 5,7; რომელი ზის ს. ზედა, გამოცხ. 5,13; დაგუფარენით ჩუენ პირისაგან ს. ზედა მჯდომარისა, გამოცხ. 6,16; მაცხოვარებაჲ ღმრთისა ჩუენისაჲ, მჯდომარისა ს. ზედა, გამოცხ. 7,10; თაყუანის-სცეს ღმერთსა. მჯდომარესა ს. ზედა, გამოცხ. 19,4; მარჯუენით ს. ღმრთისათა დაჯდა, ებრ. 12,2.

2. საყდარ-ი სასამართლო, სამსჯავრო: გამოიყვანეს იგი საყდარსა წინაშე (ἐπὶ τὸ βῆμα). საქმე 18,12; სცემდეს ს. წინაშე, საქმე 18,17; წარასხნა იგინი საყდრისაგან, საქმე 18,16; საყდართა კეისრისათა წინაშე ვდგა, საქმე 25,10; ყოველნი წარდგომად ვართ ს. მათ ქრისტჱსთა, ჰრომ. 14,10; განცხადებად ვართ წინაშე ს. ქრისტჱსთა, 2 კორ. 5,10.

საყნოსელ-ი ყნოსვა: სადა არიან საყნოსელნი (ὄσφρησις)? 1 კორ. 12,17.

საყოფელ-ი სამკვიდრებელი, სავანე, საცხოვრებელი, სამყოფი: თავშესაფარი; მამული, ეზო-კარი; სახელმწიფო (ზეციური): იქმნა... საყოფელ ყოვლისავე სულისა არაწმიდისა და ს. ყოვლისა მფრინველისა არაწმიდისა, გამოცხ. 18,2; იყავნ საყოფელი მათი ოჴერ, საქმე 1,20; ითხოა პოვნად ს. ღმრთისა იაკობისი, საქმე 7,46; ს. ცათა შინა არს, ფილიპ. 3,20; უკუეთუ ქუეყანისაჲ ესე სახლი, ს. ჩუენი, დაირღუეს, 2 კორ. 5,1; აღვაშჱნო ს. იგი დავითისი, საქმე 15,16; ს. იგი ჩუენი... შემოსად გუსურის, 2 კორ. 5,2; რომელნიღა-ესე ვართ საყოფელსა ამას, 2 კორ. 5,4; ვიდრე-ესე ვარ მე ამას შინა ს., 2 პეტ. 1,13CᒪŌ; ადრე ყოფად არს დატევებაჲ საყოფელისა ამის ჩემისაჲ, 2 პეტ. 1,14; განუმზადა მათ საყოფლად ქალაქი, ებრ. 11,16ᒪ; არა მაქუს ჩუენ აქა ს. ქალაქი, ებრ. 13,14.

ნ. კმა-საყოფელი, ყოფა.

1. საყუარელ-ი საყვარელი, სასურველი: რჩეულებისა მისგან — საყუარელ (საყუარელი CD) მამათათჳს, ჰრომ. 11,28; რაჲ-იგი არს ს., ფილიპ. 4,8; ს. ჩუენდა იქმნენით, 1 თეს. 2,8; შვილი ჩემი საყუარელი, 1 კორ. 4,17; მკურნალი ს., კოლ. 4,14; ს. ძმაჲ, ფილემ. 1,16; ესე არს ძჱ ჩემი ს., 2 პეტ. 1,17; საყუარელმან ძმამან, ეფეს. 6,21; კოლ. 4,7; ს. ძმამან ჩუენმან, 2 პეტ. 3,15; კითხვაჲ არქუთ ეპენეტეს, საყუარელსა ჩემსა, ჰრომ. 16,5; კითხვაჲ არქუთ ამპლიას, ს. ჩემსა, ჰრომ. 16,8; კითხვაჲ არქუთ სტრაქჳს, ს. ჩემსა, ჰრომ. 16,9; კითხვაჲ არქუთ პერსიდას, ს., ჰრომ. 16,12; ს. შვილსა, 2 ტიმ. 1,2; ფილემონს, ს. და თანამოღუაწსა ჩუენსა, ფილემ. 1,1; აპფიას, დასა და ს., ფილემ. 1,2CD; გაიოსს ს., 3 იოვ. 1,1; უწოდი არა საყუარელსა მას საყუარელად, ჰრომ. 9,25; ვითარცა-იგი ისწავეთ ეპაფრჱსგან, საყუარელისა თანა-მონისა ჩუენისა, კოლ. 1,7; ონესიმჱთურთ... ს. ძმისა, კოლ. 4,9; ტიმოთეს, ს. შვილისა, მადლი და წყალობაჲ, 2 ტიმ. 1,2Ō; უფროჲსღა მონისა ს. ძმაჲ, ფილემ. 1,16Ⴖ; რომელ-იგი მოგუმადლა ჩუენ ს. მის მიერ, ეფეს. 1,6; საყუარელო, ყოვლისათჳს გლოცავ შენ წარმართებად, 3 იოვ. 1,2; ს., სარწმუნოდ ზამ, 3 იოვ. 1,5; ს., ნუ ჰბაძავ ბოროტსა მას, 3 იოვ. 1,11; შვილნი საყუარელნი, ეფეს. 5,1; მორწმუნენი არიან და ს., 1 ტიმ. 6,2; შე-უკუე-იმოსეთ. ვითარცა რჩეულთა ღმრთისათა, საყუარელთა, კოლ. 3,12; შვილთა ს., 1 კორ. 4,14; მიელინებად თქუენდა... ს. ჩუენთა. საქმე 15,25; ყოველთა... ს. ღმრთისათა, ჰრომ. 1,7; ნუ თავით თჳსით შურსა ეძიებთ, საყუარელნო, ჰრომ. 12,19; მაქუს აღთქუმაჲ. ს., 2 კორ. 7,1; ს. ჩემნო, ივლტოდეთ კერპთმსახურებისაგან, 1 კორ. 10,14; ყოვლითვე, ს. თქუენისათჳს აღშჱნებისა არს, 2 კორ. 12,19; ს. ჩემნო... ცხორებისა თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; ძმანო ჩემნო ს., მტკიცედ დეგით, ს., ფილიპ. 4,1; ძმანო ს. ღმრთისანო, 1 თეს. 1,4; ძმანო ს., 2 თეს. 2,13; ჩუენ გურწამს თქუენთჳს, ს., ებრ. 6,9; ძმანო ჩემნო ს., 1 კორ. 15,58; იაკ. 1,16; 1,19; 2,5; 3,10ᑫᒪŌ; ს., გლოცავ თქუენ, 1 პეტ. 2,11; ს., ნუ გიკჳრნ, 1 პეტ. 4,12; ს., მეორედ მივწერ თქუენდა წიგნსა, 2 პეტ. 3,1; ესე ნუ დაგავიწყდებინ, ს., 2 პეტ. 3,8; ს., ამას მოელოდეთ, 2 პეტ. 3,14; ს., წინაჲსწარ რაჲ უწყით ესე, 2 პეტ. 3,17ᒪŌ; ს., არა მცნებასა ახალსა მივსწერ თქუენდა, 1 იოვ. 2,7; ს., აწ შვილნი ღმრთისანი ვართ, 1 იოვ. 3,2; ს. ... განცხადებულებაჲ გუაქუს ღმრთისა მიმართ, 1 იოვ. 3,21; ს., ნუ ყოველი სული გრწამნ, 1 იოვ. 4,1; ს. ჩემნო, ვიყუარობდეთ ურთიერთას, 1 იოვ. 4,7; ს., უკუეთუ ღმერთმან ესრეთ შემიყუარნა ჩუენ, 1 იოვ. 4,11; ს., ყოვლითვე სწრაფაჲ ვყავ მიწერად თქუენდა, იუდა 1,3; ს., მოიჴსენენით სიტყუანი იგი, იუდა 1,17; ს., აღაშჱნებდით თავთა თქუენთა, იუდა 1,20; სასუფეველსა ძისა მისისა საყუარელისასა, კოლ. 1,13.

2. საყუარელ-ი ახლობელი (მეგობარი): შეეკრიბა თესლ-ტომი მისი და საყუარელნი (ἀναγκαίους), საქმე 10,24.

საყჳრ-ი: რომელსა-ეგე გაქუს საყჳრი, გამოცხ. 9,14; უკუეთუ საყჳრმან განურჩინებელად ჴმაჲ გამოსცეს, 1 კორ. 14,8; განვახლდეთ მეყსა შინა წამსა თუალისასა უკუანაჲსკნელითა მით საყჳრითა; საყჳრსა დაეცეს, 1 კორ. 15,52; ანგელოზმან დასცა ს., გამოცხ. 8,8; 8,12; 9,1; 9,13; 11,15; სადა-იგი საყჳრისა ოხრაჲ, ებრ. 12,19; რომელსა ეგულების დაცემად ს., გამოცხ. 10,7; საყჳრითა ღმრთისაჲთა გარდამოჴდეს ზეცით, 1 თეს. 4,16; მიეცნეს მათ შჳდნი საყჳრნი, გამოცხ. 8,2; რომელთა აქუნდეს შჳდნი იგი ს., გამოცხ. 8,6; მესმა... ჴმაჲ დიდი, ვითარცა საყჳრისაჲ, გამოცხ. 1,10; ჴმაჲ იგი... ვითარცა ს., გამოცხ. 4,1; სხუათა მათ ჴმათაგან საყჳრთაჲსა (საყჳრთასა AB), გამოცხ. 8,13.

საშაბათო შაბათისა: სამი საშაბათოჲ (საშაფათოჲ D) საკითხავი გამოურჩია, საქმე 17,2.

საშინელ-ი საშიში, თავზარდამცემი; შესაშინებელი (ის, ვინც უნდა შეაშინონ): მთავარნი იგი არა არიან საშინელ, ჰრომ. 13,3ᒪCD; ს. არს შევრდომაჲ, ებრ. 10,31; ს. იყო საუცრებაჲ იგი, ებრ. 12,21; საშინელი რაჲმე მოლოდებაჲ საშჯელისაჲ, ებრ. 10,27; მისცემდით ყოველთა თანა-ნადებსა: საშინელსა — შიში, ჰრომ. 13,7; მთავარნი იგი არა არიან საშინელად კეთილის მოქმედთათჳს, ჰრომ. 13,3.

საშო: გან-არღა-იცადა თავი თჳსი... და უძლურებაჲ იგი საშოჲსა სარაჲსი, ჰრომ. 4,19.

1. საშუებელ-ი ტკბობა: რაჲთა აქუნდეს საწუთროჲ იგი საშუებელი ცოდვისაჲ, ებრ. 11,25; რომელმან

მოჰცის ჩუენ ყოველივე მდიდრად საშუებელად (საშუებლად Ⴊ), 1 ტიმ. 6,17.

2. **საშუებლად** ძლიერი სურვილის აღსაძვრელად, παραζηλώω: იქმნნა (ასეა!) საშუებლად მათა, პრომ. 11,11ႡႪ.

საშუმინველ-ი, სამშჳნველ-ი სული ψυχή: მისწუდების იგი ვიდრე განსაყოფელადმდე საშუმინველისა (სამშჳნველისა ႡCD) და სულისა, ებრ. 4,12; იყო პირველი იგი კაცი ადამ საშუმინველად (სამშჳნველად ႡCD) ცხოველად, 1 კორ. 15,45.

1. **საშურებელ-ი, საშურელ-ი** შური, φθόνος: საშურებელად (საშურელად Ⴀ[1]) სურის სულსა, იაკ. 4,5ႡႪႭ.

2. **საშურებელ-ი, საშურვებელ-ი** ძლიერი სურვილის აღმძვრელი: ეგრეცა თქუენ საშურებელ ხართ სულთა, 1 კორ. 14,12; იქმნა საშურებელად (საშურვებელად D), პრომ. 11,11.

საშჯელ-ი ნ. სასჯელი.

საჩინო დიდებული, ჩინებული: დღისა მის უფლისა, დიდისა და საჩინოისა, საქმე 2,20HI.

ნ.კ. არა-საჩინო.

1. **საჩუენებელ-ი** სიზმარი: ესენი საჩუენებელსა (ἐνυπνιαζόμενοι) იხილვენ, იუდა 1,8.

2. **საჩუენებელ-ი** სამარცხვინო; საჩუენებელ ქმნნა გამოჩინებითა, კოლ. 2,15.

ნ. ჩუენება, თითის საჩუენებელი.

საცავ-ი ყარაული, საყარაულო: განვლეს მათ პირველი და მეორჱ საცავი (შდრ.: საჴუმილავი ႠႡႪႭ; φυλακῇ), საქმე 12,10C.

ნ. ცვა.

საცემელ-ი წყალობა, საჩუქარი: არა თუ საცემელსა (δόμα) ვეძიებ, ფილიპ. 4,17.

ნ. ცემა, თაყუანის-საცემელი.

საცთომელ-ი საშიში, სარისკო: იყო-ღა ნავის საცთომელ სლვად, საქმე 27,9.

ნ. ცთომა.

1. **საცთურ-ი** ცდუნება: ექმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საცთურ, პრომ. 11,9; ვქადაგებთ ქრისტესა ჯუარს-ცუმულსა: ჰურიათა სამე ს., 1 კორ. 1,23; რაჲთა არა შეამთხჳოთ... საცთური ძმასა, პრომ. 14,13; ს. მის თანა არა არს, 1 იოვ. 2,10; გან-მე-ქარდაა ს. იგი ჯუარისაჲ, გალ. 5,11; რომელნი-იგი... საცთურსა იქმან, პრომ. 16,17; ს. მას ბალაამის სასყიდელსა აერივნეს, იუდა 1,11; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ... ცუდითა საცთურითა, კოლ. 2.8; რომლისაჲ-იგი მოსლვაჲ არს... ყოვლითავე ს. სიცრუვსაჲთა, 2 თეს. 2,10; რაჲთა არა გან-ვინმე-ფიცხნეს თქუენგანი ს. მით ცოდვისაჲთა, ებრ. 3,13; იგი იქმნა... კლდე საცთურისაჲ, 1 პეტ. 2,7.

2. **საცთურ-ი** შეცდომა, სწორი გზიდან გადაცდომა: რაჲთა არა უჯეროსა მას საცთურსა ერჩდეთ, 2 პეტ. 3,17; რომელნი-იგი ს. შინა იქცევიან, 2 პეტ. 2.18ႪႭ; რომელი ჯერ-უჩნ საცთურისა მათისაჲ, პრომ. 1,27; ნუგეშინის-ცემაჲ ესე ჩუენი არა საცთურისაგან, 1 თეს. 2,3; მცირედ განრინებულ არიან ს. სლვისა, 2 პეტ. 2,18.

3. **საცთურ-ი** მახე: არა ვითარმცა საცთურს რასმე გიგებდ თქუენ, 1 კორ. 7,35.

4. **საცთურ-ი** მაცდუნებელი, მიმზიდველი: მოაქცინოს ცოდვილი გზისაგან საცთურისა მისისა, იაკ. 5,20.

5. **საცთურ-ი** დროსტარება: ბილწნი იშუებენ საცთურსა შინა მათსა, 2 პეტ. 2,13ႡႪႭ; განიშორეთ... ძუელი იგი კაცი, განხრწნილი იგი გულის თქუმისა მისებრ მის საცთურისა, ეფეს. 4,22.

1. **საცთურება** ცდუნება: იგი იქმნა... კლდე საცთურების, 1 პეტ. 2,7ႪႭ; დავსდებ სიონს შინა... კლდესა საცთურებისასა, ჰრომ. 9,33; რაჲთა არღარა ვიყვნეთ ყრმა... მიმოტაცებულ ყოველსა მას ქარსა მოძღურებისასა... ზაკუვლებითა მანქანებისა მის მიმართ საცთურებისაჲსა (საცთურებისა CD), ეფეს. 4,14.

2. **საცთურება** შეცდომა, სწორი გზიდან გადაცდომა: მოუვლინოს მათ ღმერთმან შემწე საცთურებისაჲ, 2 თეს. 2,11CD; მოუვლინოს მათ ღმერთმან შემწედ საცთურებისა, 2 თეს. 2,11.

საცნაურ-ი ცხადი, ცნობილი; გასაგები; საცნობი, შესაცნობი, გონებისათვის მისაწვდომი: საცნაურ იქმნა ყოველთა მკჳდრთა იერუსალჱმისათა, საქმე 1,19; ს. უკუე იყავნ თქუენდა, საქმე 28,28ႪႭ; ვითარ-მე ს. იქმნეს სტჳნვაჲ იგი, 1 კორ. 14,7; ვითარ ს. იყოს სიტყუაჲ იგი? 1 კორ. 14,9; ს. ქმნილ, რამეთუ ხართ წიგნ სამოციქულო ქრისტესა, 2 კორ. 3,3CD; რომელნი-იგი არიან ძნიად ს. რაჲმე, 2 პეტ. 3,16; ამით ს. ვიყუნეთ, 1 იოვ. 3,19; ამით ს. არს სული ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 4,2; რომელმან ქმნა საცნაური ესე ყოველი, საქმე 15,18; უხილავი იგი მისი დაბადებითგან სოფლისაჲთ ქმნულთა მათ შინა საცნაურად სახილველ არს, ჰრომ. 1,20; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ვითარცა უცნაურნი, და საცნაურნი, 2 კორ. 6,9.

საცნაურ-ყოფა ცხად-ყოფა. 0–2: დღე საცნაურ-ჰყოფს, 1 კორ. 3,13ხ.

საცნობელ-ი გრძნობა: საცნობელნი (τὰ αἰσθητήρια) წურთილნი აქონედ ცნობად კეთილისა და ბოროტისა, ებრ. 5,14Ⴈ.

ნ. ცნობა.

საცხებელ-ი ზეთი: გცხოს შენ ღმერთმან... საცხებელი სიხარულისაჲ, ებრ. 1,9.

ნ. ცხება.

საცხოვარ-ი ცხოველი: ვითარცა პირუტყუნი საცხოვარნი (საცხოარნი ႪႭ) განირყუნენ, 2 პეტ. 2,12; რომელ-იგი არა იციან გონებით, ვითარცა პირუტყუთა საცხოვართა, იუდა 1,10; რომელთაჲ-იგი შეიწირვის ს. (საცხოვართაჲ ႡႭ), სისხლი, ებრ. 13,11.

1. **საცხოვრებელ-ი, საცხორებელ-ი** ცხოვრება: რომელი იყო საცხოვრებელად (საცხორებელად ႡႪCD), ჰრომ. 7,10; ღმრთეებისა თჳსისა ძალი ს. (საცხორებელად Ⴀ[1]ႢႪႭ) ... მოგუანიჭა, 2 პეტ. 1,3C.

2. **საცხოვრებელ-ი, საცხორებელ-ი** გადასარჩენი, სახსნელი: აქუნდა სარწმუნოებაჲ საცხოვრებელად (საცხორებელად DႢႪႭ) მისა, საქმე 14,9; ვედრებაჲ ჩემი მათთჳს არს ს. (საცხორებელად CD), ჰრომ. 10,1; პირითა აღიარებ ს. (საცხორებელად ႡႪCD), ჰრომ. 10,10; მათი იგი შეცოდებაჲ ს. (საცხორებელად ႡႢ)

წარმართთა იქმნა, ჰრომ. 11,11: ესე მექმნეს მე საცხორებელად (საცხორებელად ႦႪ), ფილიპ. 1,19: ქმნა კიდობანი საცხოვრებელად (საცხორებელად ႢႪႭႤCD) სახლისა თჳსისა, ებრ. 11,7; მას შინა აღჰორძნდეთ საცხორებლად, 1 პეტ. 2,2Ⴍ.

3. **საცხორებელ-ი** ცხოვრების საშუალებანი, ქონება: აქუნდეს საცხორებელი (τὸν βίον) ამის სოფლისაჲ, 1 იოვ. 3,17.

ნ. ცხოვრება, ცხორება.

საძაგელ-ი საძაგელი, საზიზღარი, სამარცხვინო, უმსგავსი, ბილწი: უკუეთუ საძაგელ არს დედაკაცისა კუეცაჲ, 1 კორ. 11,6; ს. არს დედათაჲ ეკლესიასა შინა ზრახვად, 1 კორ. 14,35CD; ს. არს სიტყუადცა, ეფეს. 5,12; განიშორეთ... საძაგელი სიტყუაჲ, კოლ. 3,8ႢႪႤ; საძაგელნი არიან და ურჩნი, ტიტე 1,16; საძაგელთა... ყოველთა მტყუვართაჲ ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8.

საძაგელობა სისაძაგლე, საზიზღრობა; სამარცხვინო: უკუეთუ საძაგელება არს დედაკაცისა კუეცაჲ, 1 კორ. 11,6Ⴄ; ნუმცა სახელ-ედებინ თქუენ შორის... საძაგელებაჲ, ეფეს. 5,4; ილუწიდით ნუ იძულებით... ნუცა საძაგელებისა შეძინებითა, 1 პეტ. 5,2; აქუნდა ჴელთა მისთა ბარძიმი ოქროჲსაჲ, სავსჱ საძაგელებითა, გამოცხ. 17,4; ბაბილონი დიდი, დედაჲ... საძაგელებათა ქუეყანისათაჲ, გამოცხ. 17,5.

საძაგელისა სიტყუა ბილწსიტყვაობა: განიშორეთ საძაგელისა (+გან Ⴊ) სიტყუაჲ (სიტყჳსა Ⴍ) პირისაგან თქუენისა, კოლ. 3,8.

საძაგელის შემძინელ-ი ანგარებიანი, ქონების უსამართლოდ შემძენი: რაჲთა უბრალო იყოს... არა საძაგელის (საძაგლის Ⴀ) შემძინელ, 1 ტიმ. 3,3CD; დიაკონნი ეგრევე წმიდა ნუ საძაგელის (საძაგლისა ႭႤ, საძაგლის Ⴀ) შემძინელ (შემძინე Ⴍ), 1 ტიმ. 3,8; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბრალო-ყოფაჲ... ნუ საძაგელის (საძაგლის Ⴊ) შემძინელ (შემძინე Ⴍ), ტიტე 1,7.

საძაგელისა შეძინება ქონების უსამართლოდ შეძენა, ანგარება: ასწავებენ... საძაგელისა (საძაგლის Ⴈ) შეძინებისათჳს, ტიტე 1,11; ილუწიდით ნუ იძულებით... ნუცა საძაგელისა შეძინებითა, 1 პეტ. 5,2ႢႪႭ.

საძიებელ-ი ნ. ძიება.

საძირკუელ-ი, საძირკუველ-ი საძირკველი: ნუ კუალად საძირკუელსა (საძირკუველსა ႢႭႤႦ) დავსდებდეთ, ებრ. 6,1.

საძოვარ-ი, საძოარ-ი საძოვარი (გადატ. გავრცელება): სიტყუამან მათმან საძოვარი (საძოარი ႤႨ) (νόμην) ჰპოვის, 2 ტიმ. 2,17.

საწამებელ-ი დასტური, დამოწმება, დადასტურება; დამადასტურებელი; სარეკომენდაციო: კარავი იგი საწამებელი, საქმე 7,44; ს. წიგნი, 2 კორ. 3,1; ს. წიგნი აქუს თქუენდა მიმართ ანუ თუ თქუენგან ეგრეთვე ს.? 2 კორ. 3,1CD; მისცა თავი თჳსი საჴსრად ყოველთათჳს საწამებელად ჟამთა მათ თჳსთა, 1 ტიმ. 2,6; გესლი იგი მათი ს. თქუენდა იყოს, იაკ. 5,3; განეღო ტაძარი კარვისაჲ მის საწამებელისაჲ ცათა შინა, გამოცხ. 15,5.

ნ. წამება.

1. **საწერტელ-ი** საჩხვლეტი (ფუტკრისა და მისთანათა): საწერტელ სიკუდილისა – ცოდვაჲ, 1 კორ. 15,56; სადა არს, სიკუდილო, საწერტელი შენი? 1 კორ. 15,55; მომეცა მე ს. ჴორცთაჲ, 2 კორ. 12,7; აქუს კუდები... და საწერტელები (საწერტლები B), გამოცხ. 9,10.

2. **საწერტელ-ი** ჭრილობა, წყლული: მე საწერტელნი (შდრ.: ვნებანი AB, τὰ στίγματα) იგი მიტჳრთვან, გალ. 6,17CD.

საწინაწარმეტყუელო, საწინაჲსწარმეტყუელო წინასწარმეტყველისა: საწინაწარმეტყუელოჲ სიტყუაჲ, 2 პეტ. 1,19; წიგნებითა საწინაჲსწარმეტყუელოჲთა, ჰრომ. 16,25; წიგნთაგან საწინაჲსწარმეტყუელოთა, ჰრომ. 14,25; წიგნთაგან საწინაწარმეტყუელოთა, ჰრომ. 16,25Ⴄ.

საწნეხელ-ი: დაიწნიხა საწნეხელი იგი გარეშე ქალაქისა, გამოცხ. 14,20; მოკრიბა ვენაჴი ქუეყანისაჲ და შთადვა საწნეხელსა მას, გამოცხ. 14,19; იგი დასწნეხს ს. მას ღჳნისა მის გულის-წყრომისა, გამოცხ. 19,15; გამოჴდა სისხლი საწნეხელისა მისგან, გამოცხ. 14,20.

1. **საწოლ-ი** საწოლი; სარეცელი (საქორწინო): პატივოსან არს ქორწინი... და საწოლი შეუგინებელ, ებრ. 13,4; რებეკასცა ერთისაგან საწოლისა ესუა ისაკ მამისა ჩუენისა, ჰრომ. 9,10.

2. **საწოლ-ი** გადატ. გარყვნილება: შუენიერად ვიქცეოდით, ნუ სიმღერითა... ნუცა საწოლითა (საწოლისა Ⴊ) ბილწებისაჲთა (შდრ.: საწოლითა და ბილწებითა CD), ჰრომ. 13,13.

1. **საწუთრო, საწუთო** ხანმოკლე, დროებითი, წარმავალი: ხილული ესე საწუთრო (საწუთროჲ ႭႤႹႠ, საწუთო Ⴈ) არს, 2 კორ. 4,18; საწუთროჲ ესე მცირჱ ჭირი, 2 კორ. 4,17; ს. (საწუთოჲ ႨD) იგი საშუებელი ცოდვისაჲ, ებრ. 11,25.

2. **საწუთრო, საწუთო** წუთისოფელი, სააქაო: [არს ბრძოლაჲ ჩუენი] სოფლის მპყრობელთა მიმართ ბნელისა მის ამის საწუთროჲსათა (საწუთოჲსათა Ⴀ), ეფეს. 6,12CD.

საწუნელ-ი უმცირესი, უმნიშვნელო: არა ჰღირთა საწუნელისა მის განკითხვისა (κριτηρίων ἐλαχίστων)? 1 კორ. 6,2.

საწყალობელ-ი საწყალი, საბრალო: შენ ხარ უბადრუკ და საწყალობელ, გამოცხ. 3,17.

საჭე: ნავნიცა... მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4; მას თანა მიუტევნეს თანა-შესაუღლებელნი იგი საჭეთანი, საქმე 27,40.

საჭირო საჭირო, აუცილებელი: საჭირო იყო ამისსაცა ქონებად რაჲმე, ებრ. 8,3D; ს. არს უკუე, ებრ. 9,23CD; საჭიროთა მათთჳს საჴმართა, ტიტე 3,14CD.

საჭმელ-ი არა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ საჭმელ, ჰრომ. 14,17; სძჱ გასუ თქუენ და არა საჭმელი, 1 კორ. 3,2; ს. მუცლისათჳს და მუცელი საჭმლისათჳს, 1 კორ. 6,13ႤႱ; უკუეთუ საჭმელი დააბრკოლებს ძმასა ჩემსა, 1 კორ. 8,13; საჭმელმან ჩუენ არა წარგჳდგინნეს ღმერთსა, 1 კორ. 8,8; საჭმლისა წილ ერთისა განყიდა, ებრ. 12,16; საჭმლისათჳს ძმაჲ იგი შენი წუხდეს, ჰრომ.

14,15; ნუ ს. დაჰჴსნით საქმესა ღმრთისასა, ჰრომ. 14,20; ნუ საჭმლითა შენითა მას წარსწყმედ, ჰრომ. 14,15; ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ ს., კოლ. 2,16; განმტკიცებულ ხართ გულითა და არა ს., ებრ. 13,9; განაყენებდენ საჭმელთა, 1 ტიმ. 4,3; ვერ შემძლებელ იყვნეს... სრულ-ყოფად შემწირველსა მას, გარნა ს. (÷მათ Ⴍ) ზედა ხოლო, ებრ. 9,10.

ნ. ჭამა.

საჭურველ-ი იარაღი: შევიმოსოთ საჭურველი ნათლისაჲ, ჰრომ. 13,12; ცნობად კაცად-კაცადისა თქუენისა თავისა თჳსისა ს. მოგებად, 1 თეს. 4,4ႭႨႡ; ს. იგი არა ჴორციელად არს. 2 კორ. 10,4; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... საჭურველითა (÷მით CD) სიმართლისაჲთა, 2 კორ. 6,7; ნუცა წარუდგინებთ ასოთა მაგათ თქუენთა საჭურველად სიცრუესა ცოდვასა, არამედ წარუდგინენით... ასონი ეგე თქუენნი ს. სიმართლისა ღმრთისა, ჰრომ. 6,13.

ნ.კ. ფრიად-საჭურველი, ყოვლად-საჭურველი.

საჭურის-ი დაკოდილი მამაკაცი: აჰა ესერა ჰინდოჲ ერთი საჭურისი, საქმე 8,27; შთაჴდეს ორნივე წყალსა მას, ფილიპე და ს. იგი, საქმე 8,38; მიუგო საჭურისმან მან ფილიპეს, საქმე 8,34; თქუა ს. მან, საქმე 8,36; არღარა იხილა იგი ს. მან, საქმე 8,39; სული წმიდაჲ მოვიდა საჭურისსა მას ზედა, საქმე 8,39.

1. **სახარება** ხარება (კარგი ამბისა), ქადაგება, გასახარელი ამბავი: ჰრწმენა... სახარებაჲ სასუფეველისათჳს ღმრთისა, საქმე 8,12; გინა თუ სხუაჲ სული მოაქუნდეს... გინა თუ ს. სხუაჲ, 2 კორ. 11,4; ნუმცა შეიძრვით თქუენ სასოებისა მისგან სახარებისა, რომელ-იგი გესმა, სახარებაჲ ყოველთა მიმართ დაბადებულთა ცასა ქუეშე, კოლ. 1,23; ს. ესე ჩუენი არა ცუდად იყო თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 1,5; არა მრცხუენის მე ს. იგი ქრისტესი, ჰრომ. 13,16CD; მე... აღვასრულო ს. იგი ქრისტესი, ჰრომ. 15,19CD; ვაუწყე მათ ს. იგი, გალ. 2,2; რწმუნებულ არს ჩემდა ს. იგი, გალ. 2,7; გესმა ს. იგი ცხოვრებისა თქუენისაჲ, ეფეს. 1,13; გამოცდილ ვართ ღმრთისაგან რწმუნებად ჩუენდა ს. იგი, 1 თეს. 2,4; ჯერ-გჳჩს მიცემად თქუენდა არა ხოლო ს. იგი ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2,8; ვქადაგეთ თქუენდა მიმართ ს. იგი ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2,9CD; პავლე... რჩეული სახარებასა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 1,1; მე... მოვივლინე აღსრულებად ს. მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 15,19; ვიყო მე... მღდელობის მოღუაწე ს. მას ღმრთისასა, ჰრომ. 15,16; ეგრე ჰმონა ჩემ თანა ს. მას, ფილიპ. 2,22; ს. მას თანა-მოღუაწე მექმნნეს მე, ფილიპ. 4,3; განვეცხადენით... ს. მას ღმრთისასა, 1 თეს. 2,2; ვქადაგებდით ს. მას ღმრთისასა, 1 თეს. 2,9; მივავლინეთ ტიმოთე მსახური ღმრთისაჲ ს. მას ქრისტჱსსა, 1 თეს. 3,2; არა დაემორჩილნეს ს. მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 2 თეს. 1,8; თუ რაჲმე სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა უჴდების. ს. მას დიდებისა ნეტარისა ღმრთისასა, 1 ტიმ. 1,11; თანა-იჭირვოდე ს. მას ძალითა ღმრთისაჲთა, 2 ტიმ. 1,8; რაჲთა არარაჲ ვიმსახურო ჴელმწიფებითა ჩემითა ს. (÷მას Ⴂ) შინა, 1 კორ. 9,18; რომლისა-იგი ქებაჲ ს. შინა ყოველთა მიერ ეკლესიათა. 2 კორ. 8,18; რაჲთა არა დაბრკოლება ვისმე ესცეთ ს. მას შინა ქრისტჱსსა, 1 კორ. 9,12; რომელი შემძლებელ არს დამტკიცებად თქუენდა მსგავსად სახარებისა ჩემისა, ჰრომ. 16,24Ⴂ; ოდეს შჯიდეს ღმერთი დაფარულსა მას კაცთასა მსგავსად ს. მის ჩემისა, ჰრომ. 2,16; რაჲთა ვიყო მე... მღდელობის მოღუაწე ს. მის ღმრთისა, ჰრომ. 15,16CD; შეისხენით ფერჴთა თქუენთა განმზადებულებაჲ იგი ს. მის მშჳდობისაჲ, ეფეს. 6,15; წარსამატებელად ს. მის მოიწია, ფილიპ. 1,12; ღირსად ხოლო ს. მის ქრისტესისა ვიდოდეთ, ფილიპ. 1,27; მოიჴსენე... მსგავსად ს. მის ჩემისა, 2 ტიმ. 2,8; რომელი-იგი შემძლებელ არს თქუენდა დამტკიცებად სახარებისაებრ ჩემისა, ჰრომ. 14,24; რომელსაცა გიჩინნა თქუენ სახარებისა მიერ ჩუენისა, 2 თეს. 2,14CD; არა მრცხუენის ს. ამისთჳს, ჰრომ. 1,16; ს. მისგან — მტერ თქუენდა, ჰრომ. 11,28; ქრისტე იესუს მიერ ს. მისგან მე გშევ თქუენ, 1 კორ. 4,15; რომელი რაჲმე სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა უჴდების. ს. მისებრ დიდებისა ნეტარისა ღმრთისა, 1 ტიმ. 1,11CD; რაჲთა არა უნაყოფო იყვნენ ს. მისთჳს, ტიტე 3,14Ⴂ; არა დასცხრებოდეს სახარებითა... იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 5,42; რომელსა-ესე ემსახურებ მე სულითა ჩემითა ს. ძისა მისისაჲთა, ჰრომ. 1,9; რაჲთა მე აღვასრულე ყვნე ქრისტეს ს., ჰრომ. 15,19ႭႨႡ; რომელ-იგი შემძლებელ არს განმტკიცებად თქუენდა ს. ჩემითა, ჰრომ. 16,24; მორაჲ-ვედ მე ტროადად ს. ქრისტჱსითა, 2 კორ. 2,12; თქუენდამდე მივიწიენით ს. ქრისტჱსითა, 2 კორ. 10,14; რაჲთა იყვნენ წარმართნი თანა-მკჳდრ... აღთქუმისა მის ქრისტე იესუს მიერ ს. მით (სახარებისა მის ႢႭ), ეფეს. 3,6; გიჩინნა თქუენ ს. მით ჩუენითა, 2 თეს. 2,14; განანათლა... უხრწნელებაჲ ს. მით, 2 ტიმ. 1,10; ესრჱთ პატივ-ცემულად სახარებად, არა თუ სადა სახელ-დებულ არს ქრისტე, ჰრომ. 15,20; არა მომავლინა ნათლის-ცემად, არამედ ს., 1 კორ. 1,17; სასოებაჲ გუაქუს ჩუენ... მიერ კერძო თქუენსა ს., 2 კორ. 10,16ႢCD; არა ყოველთა ისმინეს სახარებისაჲ მის, ჰრომ. 10,16; დასაბამსა მას სახარებისასა... არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა მე მოცემისათჳს, ფილიპ. 4,15; გესმა სიტყუასა მას შინა ჭეშმარიტებისა ს., კოლ. 1,5; მხიარულებითა მით სახარებისაჲთა (სახარებისათა Ⴂ) მოვიდე თქუენდა, ჰრომ. 15,32; მმსახურებდეს მე კრულებათა ამათ შინა სახარებისათა, ფილემ. 1,13.

2. **სახარება** ოთხთავი: აქუნდა სახარებაჲ საუკუნოჲ ხარებად, გამოცხ. 14,6; არს დაფარულ ს. ესე ჩუენი, 2 კორ. 4,3; მოვიდე... წამებად ს. იგი, საქმე 20,24; ს. იგი ღმრთისაჲ გახარე თქუენ, 2 კორ. 11,7CD; ჰნებავს გარდაქცევად ს. იგი, გალ. 1,7; ეგრეცა უფალმან ბრძანა, რომელნი-იგი სახარებასა მას მიუთხრობენ. სახარებისაგან ცხოვრებაჲ, 1 კორ. 9,14; რაჲთა სახარებასა მას ჩემსა უსასყიდლოდ ვახარებდე, 1 კორ. 9,18; გაუწყებ თქუენ... ს. მას, 1 კორ. 15,1; გალ. 1,11; ადიდებდით ღმერთსა დამორჩილებითა მით აღსაარებისა თქუენისაჲთა ს. მას ქრისტჱსსა, 2 კორ. 9,13; ლოცვასა ვასყოფ ზიარებისა მაგის თქუენისათჳს ს. მას, ფილიპ. 1,5; სავსებითა მით კურთხევისა სახარებისა ქრისტესითა მოვიდე, ჰრომ. 15,29CD; ეგრეცა უფალმან ბრძანა ს. მიმთხრობელთაჲ სახარებისაგან ზრდაჲ 1, კორ. 9,14ႭႨႡ; არა გამოუბრწყინდეს მათ ნათელი იგი ს. დიდებისა ქრისტესი, 2 კორ. 4,4CD; არა წარემართებიან ჭეშმარიტებისა მიმართ ს., გალ. 2,14; რაჲ-მე იყოს აღსასრული ურჩთა მათ ს. ღმრთისაჲთაჲ, 1 პეტ. 4,17; სიტყჳსგებად სახარებისათჳს ვდგა მე, ფილიპ. 1,16ႦႦႢ; ამას

ვიქმ სახარებისა მისთჳს. 1 კორ. 9,23CD: სიტყჳს-გებად ს. მისთჳს ვდგა მე, ფილიპ. 1,16: ყოველსავე ვიქმ სახარებითა მით, 1 კორ. 9,23: ადრე გარდაიქცევით მისგან... სხუად სახარებად, გალ. 1,6: გამოირჩია ღმერთმან პირითა ჩემითა სმენად წარმართთა სიტყუაჲ იგი სახარებისაჲ, საქმე 15,7; რაჲთა ჭეშმარიტებაჲ იგი ს. (+მის Ⴍ) დაადგრეს თქუენ თანა, გალ. 2,5; რაჲთა მომეცეს მე სიტყუაჲ... განცხადებულად უწყებად თქუენდა საიდუმლოჲ იგი ს., ეფეს. 6,19; მაჳსოთ... კრულებათა შინა ჩემთა... და... დამტკიცებასა მას სახარებისასა, ფილიპ. 1,7; თანა-ღუწით სარწმუნოებასა მას ს., ფილიპ. 1,27CD: თანა-მოღუაწე იყვენით სარწმუნოებითა მით სახარებისაჲთა, ფილიპ. 1,27.

3. სახარება (?) სიკეთე, მოწყალება: გლოცავ თქუენ... სახარებითა (შდრ.: სახიერებითა ABCD, ἐπιεικείας) ქრისტჱსითა, 2 კორ. 10,1ႤႡ; რაჲთა... აღავსნეს ყოვლითა სათნოებითა სახარებისაჲთა (შდრ.: სახიერებისაჲთა AB; აღავსოს ყოველი სათნოებაჲ სახიერებისაჲ ႤႡ), 2 თეს. 1,11CD.

სახარკო, სახარკე პიროვნება, რომელსაც ხარკი (ხარკის მიღება) ეკუთვნის: მისცემდით ყოველთა თანანადებსა: სახარკოსა (სახარკესა ႢႪ) — ხარკი, ჰრომ. 13,7.

სახარულ-ი გასახარელი, სიხარულის მომგვრელი: ძმანო ჩემნო... სახარულნო, ფილიპ. 4,1Ⴍ.

სახარულევან-ყოფა გახარება: რომლითა სახარულევან მყვნა ჩუენ, ეფეს. 1,6Ⴁ.

1. **სახე** -ნაირი, -გვარი: მრავლით სახით მაშინვე ღმერთი ეტყოდა, ებრ. 1,1; ფრიად ყოვლითავე სახითა [სარგებელ არს], ჰრომ. 3,2; ყოვლითა ს. ... ქრისტე იქადაგების, ფილიპ. 1,18; ნუვინ გაცთუნებნ თქუენ რომლითავე ს., 2 თეს. 2,3; მოგეცინ თქუენ მშჳდობაჲ მარადის ყოვლითავე ს., 2 თეს. 3,16; ვითარცა სახედ მეტყოდა მე, საქმე 27,25ႪႭ; ესე ს. შეემთხუეოდა მათ, 1 კორ. 10,11; სხუად ს. მიჰმადლეთ, 2 კორ 2,7; მრავალ ს. ღმერთი ეტყოდა, ებრ. 1,1ႧႤႡ; ეგრე ს. სისხლი ასხურის, ებრ. 9,21Ⴊ; ეგრევე ს. მათსა ისიძვიდეს, იუდა 1,7; ესე ყოველნი სახენი შეემთხუეოდეს მათ, 1 კორ. 10,11CD; ესოდენნი ს. თესლად-თესლადთა ჴმათანი... არიან, 1 კორ. 14,10; ჯაჭუები ცეცხლისა და ვაკინთისა და წუმწუბის ს., გამოცხ. 9,17.

2. **სახე** ნიმუში, მაგალითი; ფორმა, ტიპი: ესენი სახე (სახჱ Ⴊ) ჩუენდა იქმნეს, 1 კორ. 10,6ႤCD; ვართ ჩუენ ს. (სახჱ Ⴊ) თქუენდა, ფილიპ. 3,17; იქმნენითცა თქუენ ს. (სახჱ ႪႤႨ) ყოველთა მათ მორწმუნეთა, 1 თეს. 1,7; ს. (სახჱ Ⴊ) ექმენ მორწმუნეთა მათ სიტყჳთა, 1 ტიმ. 4,12; თქუენ დაგიტევა ს. (სახჱ J), 1 პეტ. 2,21H; ს. ექმნენით სამწყსოსა მას, 1 პეტ. 5,3; წერილ იყო სახჱ (სახე EGH) ესევითარი, საქმე 23,25; რომელ-იგი არს ს. (სახე ႪCD) მერმეთა მათ ჟამთაჲ, ჰრომ. 5,14; რაჲთა არა მასვე ვინმე სახესა შეარდეს ურწმუნოებისასა, ებრ. 4,11; ეტყოდა მას საქმედ მისა მსგავსად სახისა მის, საქმე 7,44; ქმენ ყოველივე მსგავსად ს. მის, ებრ. 8,5; წერილ იყო სახედ ესევითარი, საქმე 23,25Ⴊ; რომელსაცა მიეცენით ს. მოძღურებისა, ჰრომ. 6,17; ესე... ს. დავდევ, 1 კორ. 4,6; ესენი ს. ჩუენდა იქმნნეს, 1 კორ. 10,6; ვართ ჩუენ ს. თქუენდა, ფილიპ. 3,17ႭႤႨႧ; რაჲთა თავნი თჳსნი ს. მიგცნეთ თქუენ, 2 თეს. 3,9; რომელნი-იგი ს. ჰმსახურებდეს ზეცისასა მის, ებრ. 8,5; აჩუენოს... სულგრძელებაჲ თჳსი ს. მერმე მორწმუნეთა მათთჳს, 1 ტიმ. 1,16; ს. გაქუნდინ ცოცხლებით სიტყუანი იგი, 2 ტიმ. 1,13; თავი შენი ს. მიეც, ტიტე 2,7; ს. ძჳრის ხილვისა... გეჴსენედ... წინაწარმეტყუელნი, იაკ. 5,10; ს. მერმეთა მათ უღმრთოთათჳს დადვა, 2 პეტ. 2,6; წინა სხენან ს. ცეცხლისა საუკუნისა, იუდა 1,7.

3. **სახე** ნიშანი, საბუთი, მტკიცება, მაჩვენებელი: რომელ-იგი არს მათა სახჱ (სახე ႭႤCD) (ἔνδειξις) წარწყმედისაჲ, ფილიპ. 1,28; წარუდგინა თავი თჳსი ცხოველი... მრავლითა სახითა (ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, შდრ.: ნიშნებითა და სასწაულებითა Ⴊ), საქმე 1,3; რომელთა თავს-იდებთ სახედ (ἔνδειγμα) სიმართლისა საშჯელისა ღმრთისაჲსა, 2 თეს. 1,5.

4. **სახე** სახე, ხატი: წარვალს სახე (შდრ.: ხატი ABCD, σχῆμα) ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 7,31D; შეერდა ქრისტჱ სახედ (ἀντίτυπα) ჭეშმარიტთა მათ, ებრ. 9,24; რომლისა ს. აწ თქუენცა გაცხოვნებს ნათლის-ღებაჲ, 1 პეტ. 3,21; სახენი იგი ზეცისათანი ამით განწმდებიან, ებრ. 9,23.

5. **სახე** ბუნდოვანი გამოსახულება: ვხედავ აწ ვითარცა სარკითა სახესა (βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι), 1 კორ. 13,12; ვხედავ აწ ვითარცა სარკითა და სახითა, 1 კორ. 13,12CD.

6. **სახე** ჩრდილი, აჩრდილი: რომელ-იგი არს სახჱ (შდრ.: აჩრდილი CD; σκιά) მერმეთაჲ მათ, კოლ. 2,17.

7. **სახე** ჩვევა, წესი: რომელთა სახითა მით (შდრ.: წესითა CD; τὴν ἕξιν) გონებანი წურთილნი ჰქონედ, ებრ. 5,14.

8. **სახე** ბუნება, ხასიათი: ვეცხლის უყუარულ იყვენით სახითა, ებრ. 13,5.

ნ. ბროლის სახე, თითო-სახე.

სახედ-იგი -ნაირადაც, -გვარადაც: გურწამს ჩუენ ცხორებაჲ, ვითარცა სახედ-იგი მათ, საქმე 15,11.

სახე-კეთილ მშვენივრად: სახე-კეთილ... უფლისა მიმართ განუბნეველ იყოს, 1 კორ. 7,35ႤႡ.

1. **სახელ-ი** სახელი: არცაღა სახელი სხუაჲ... მოცემულ, საქმე 4,12; რომელსა ს. ერქუა..., საქმე 5,34; 7,58; 8,9; 9,10; 33,36; 11,28; 12,13; 13,6; 16,1; 16,14; 18,7; 20,9; 21,10; 27,1; 28,7; ს. ჰრქჳან, საქმე 9,11; რაჲთა ზე აქუნდეს ს. (სახლი C), საქმე 9,15; ს. ერქუა მას კორნელიოს, საქმე 10,1; რომელსა ს. ჰრქჳან პეტრე, საქმე 10,5; რომელსა ჰრქჳან ს. პეტრე, საქმე 11,13; რომელსა ს. წოდებულ იყო მარკოს, საქმე 12,25; ესრე გამოითარგმანების ს. მისი, საქმე 13,8; რომელთა ზედა სახელ-ედების ს. ჩემი, საქმე 15,17; აპელჱ ს. მისი, საქმე 18,24; განდიდნებოდა ს. უფლისა იესუჲსი, საქმე 19,17; ანანია ვინმე ერქუა ს., საქმე 22,12; ს. ღმრთისაჲ თქუენ ძლით იგმების, ჰრომ. 2,24; რაჲთა განითქუას ს. ჩემი ყოველსა ქუეყანასა ზედა, ჰრომ. 9,17; მიანიჭა მას ს., რომელი ზემო არს უფროჲს ყოველთა სახელთა, ფილიპ. 2,9; რაჲთა იდიდოს სახელი... იესუ ქრისტჱსი, 2 თეს. 1,12; უმჯობჱსი მათსა დაიმკჳდრა ს., ებრ. 1,4; მიუთხრა ს. შენი ძმათა ჩემთა, ებრ. 2,12; რაჲთა არა ს. ღმრთისაჲ... იგმოს, 1 ტიმ. 6,1; გურწმენეს ს. ძისა მი-

სისა იესუ ქრისტესი, 1 იოვ. 3,23; რომელთა ჰრწამს ს. ძისა მისისაჲ, 1 იოვ. 5,13; გიპყრიეს ს. ჩემი, გამოცხ. 2,13; მიესცე... ს. ახალი დაწერილი, გამოცხ. 2,17; ს. გაქუს, გამოცხ. 3,1; არა აღვჴოცო ს. მისი... და აღვიარო ს. მისი, გამოცხ. 3,5; არა უარ-ჰყავ ს. ჩემი, გამოცხ. 3,8; დავწერო მის ზედა ს. ღმრთისა ჩემისაჲ და ს. ქალაქისა ღმრთისა ჩემისაჲ... და ს. იგი ახალი, გამოცხ. 3,12; მჯდომარესა მას ზედა ს. მისი სიკუდილი, გამოცხ. 6,8; ს. ვარსკულავისაჲ მის არს აფსინთი, გამოცხ. 8,11; ს. მისი ებრაელებრ: ავადონ, ხოლო ბერძლებრ აქუს ს. აპოლიონ, გამოცხ. 9,11; რომელთა ს. არა დაწერილ არს, გამოცხ. 13,8B; რომელთა აქუნდა ს. მისი და ს. მამისა მისისაჲ, გამოცხ. 14,1; გმეს კაცთა ს. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 16,21; შუბლსა მისსა ზედა ს. დაწერილი, გამოცხ. 17,5; რომელთა ზედა წერილ იყო სახელები, და სახელი წერილი, რომელი არავინ უწყის, გამოცხ. 19,12; წოდებულ არს ს. მისი, გამოცხ. 19,13; არს წერილ სამოსელსა მისსა ზედა და თეძოსა მისსა ს., გამოცხ. 19,16; იხილონ პირი მისი და ს. მისი, გამოცხ. 22,4; სარწმუნოებითა სახელისა მისისაჲთა... განამტკიცა სახელმან მისმან, საქმე 3,16; რომელმან ჰხადოს სახელსა უფლისასა, საქმე 2,21; ჰრომ. 10,13; რომელნი ჰხადიან ს. შენსა, საქმე 9,14; რომელნი ჰხადოდეს ს. (+მას C) იესუისსა, საქმე 9,21; იწყეს... სახელის-დებად ს. უფლისა იესუისსა, საქმე 19,13; ჰხადოდე ს. მისსა, საქმე 22,16; ს. შენსა უგალობდე, ჰრომ. 15,9; რომელნი ჰხადიან ს. უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1,2; დასუა იგი... უზეშთაჱს... ყოველსავე ს., ეფეს. 1,21; განეშორე... სიტყუს-გებათა მათ ტყუილით ს. მეცნიერებისასა, 1 ტიმ. 6,20; რომელი სახელ-სდებს ს. უფლისასა, 2 ტიმ. 2,19; რომელნი ჰხადიან ს. უფლისასა, 2 ტიმ. 2,22; ადიდებდეს ს. შენსა, გამოცხ. 15,4; ჰგმობდეს... ს. ღმრთისასა, გამოცხ. 16,9; იგინი გმობენ კეთილსა მას ს., იაკ. 2,7; განეშორე სიტყჳს-გებათა მათგან ტყუვილით სახელის მეცნიერებისასა, 1 ტიმ. 6,20ႢCD; რაოდენი-რაჲ ღირდეს ვნებაჲ თავს-დებად სახელისა ჩემისათჳს, საქმე 9,16; დასამორჩილებელად სარწმუნოებისა ყოველთა წარმართთა ს. მისისათჳს, ჰრომ. 1,5; ეწამებიან მოტევებასა მას ცოდვათასა ჴელითა მით ს. მისისაჲთა, საქმე 10,43; დასუა იგი... უზეშთაეს ყოვლისავე ს., ეფეს. 1,21CD; რომელი აჩუენეთ ს. მისისათჳს, ებრ. 6,10; შეესწირავთ მსხუერპლსა... აღსაარებასა ს. მისისასა, ებრ. 13,15; ს. მისისათჳს უფლისა გამოვიდეს, 3 იოვ. 1,7ႨႢႠႭ; იტჳრთე ს. ჩემისათჳს, გამოცხ. 2,3; მიცემად სასყიდელი მოშიშთა ს. შენისათა, გამოცხ. 11,18; აღაღო პირი თჳსი გმობად... ს. მისისა, გამოცხ. 13,6; რომელთა აქუნდეს ბეჭედი ს. მჴეცისა მის, გამოცხ. 13,17; ანუ მიილონ ბეჭედი ს. მისისაჲ, გამოცხ. 14,11; სძლიან... რიცხუსა მას ს. მისისასა, გამოცხ. 15,2; ღირს იქმნნეს სახელისათჳს უფლისა გინებად, საქმე 5,41; ჰრწმენა... სახარებაჲ... ს. იესუ ქრისტჱსისა, საქმე 8,12; გამოყვანებად წარმართთაგან ერი ს. მისისა, საქმე 15,41; თავნი თჳსნი მისცნეს ს. უფლისა ჩუენისა, საქმე 15,26; მოსიკუდიდცა განმზადებულ ვარ... ს. უფლისა, საქმე 21,13; მეგონა... ს. იესუ ნაზორეველისა მრავალი ძჳრი საქმედ. საქმე 26,9; იყუედრებით ს. უფლისა, 1 პეტ. 4,14; ქრისტჱს ს. გამოვიდეს, 3 იოვ. 1,7; სახელისა მიმართ პავლჱსისა ნათელ-იღეთ, 1 კორ. 1,13; რაჲთა ს. მიმართ იესუ ქრისტჱსისა ყოველი მუჴლი მოდრკეს, ფილიპ. 2,10; ესე მიუწერე თქუენდა, მორწმუნეთა ს. მიმართ ძისა ღმრთისა... რაჲთა გრწმენეს ს. მიმართ ძისა ღმრთისა, 1 იოვ. 5,13ႢႭ; კაცი ვინმე იყო ანანია სახელით, საქმე 5,1; აღ-ვინმე-დგა... ფარისეველი, ს. გამალიელ, საქმე 5,34ႢႠႭ; იყო ვინმე მოწაფე ს. ანანია, საქმე 9,10ႢႠႭ; მოიძიე... სავლე, ს. ტარსელი, საქმე 9,11ႢႠႭ; იხილა... კაცი ერთი ს. ანანია, საქმე 9,12; კაცი ვინმე იყო კესარიას შინა ს. კორნილეოს, საქმე 10,1ႢႠႭ; აჰა-ესერა მოწაფე ვინმე იყო მუნ, ს. ტიმოთეოს, საქმე 16,1ႢႠႭ; დედაკაცი ერთი ს. ლუდია... იყო მუნ, საქმე 16,14ႢႠႭ; რომელთაგანი იყო... ცოლი მისი, ს. დამარის, საქმე 17,34; ჰპოვა ვინმე ჰურიაჲ, ს. აკჳლა, საქმე 18,2; ჰურიაჲ ვინმე, აპოლო ს. მოვიდა ეფესოდ, საქმე 18,24ႢႠႭ; დემეტრიოს ვინმე სახელით, ვეცხლის მჭედელი, იქმოდა ტაძართა ვეცხლისათა, საქმე 19,24; ჯდა ჭაბუკი ვინმე ერთი, ს. ევტჳქოს, საქმე 20,9ႨႢႠႭ; გარდამო-ვინმე-ვიდა... წინაწარმეტყუელი, ს. აგაბოს, საქმე 21,10ႢႠႭ; მისცეს პავლე... ასისთავსა, ს. ივლიოსს, საქმე 27,1ႢႠႭ; დაეზამთრა მას ჭალაკსა შინა ალექსანდრიაჲსაჲ, ს. დიოსკორჱსი, საქმე 28,11; კითხვაჲ არქუ მეგობართა ჩუენთა ს., 3 იოვ. 1,15; ნათელ იღეთ... სახელითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 2,38; გცეთ შენ ს. იესუ ქრისტჱს ნაზარეველისაჲთა, საქმე 2,6; რომლითა ს. ჰქმენით თქუენ ესე? საქმე 4,7; ს. იესუ ქრისტჱს ნაზორეველისაჲთა... ესე დგას... ცოცხალი, საქმე 4,10; ნუცა ასწავებთ ს. იესუისითა, საქმე 4,18; სასწაულსა და ნიშებსა ყოფად ს. ... იესუისითა, საქმე 4,30; რაჲთა არა იტყოდიან ს. იესუისითა, საქმე 5,40; იქმოდა ნიშებსა და სასწაულებსა... ს. იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 6,8; ბანილ ხოლო იყვნეს ს. უფლისა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 8,16; განეცხადა ს. იესუისითა, საქმე 9,27; განცხადებულ იყო ს. უფლისაჲთა, საქმე 9,28; განილჳძე ს. იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 9,40; ეწამებიან მოტევებასა ცოდვათასა მოღებად ს. მისითა, საქმე 10,43ႢႠႭ; უბრძანა მათ ს. უფლისა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 10,48; გეტყჳ... ს. ... იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 14,10; გამცნებ შენ ს. უფლისა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 16,18; ნათელ-იღეს ს. იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 19,5; გლოცავ... ს. იესუ ქრისტჱსითა, 1 კორ. 1,10; ს. ჩემითა ნათელ-იღეთ, 1 კორ. 1,15; აწვე შემკრაცხიეს... ს. უფლისა იესუ ქრისტჱსითა, 1 კორ. 5,4; განმართლდით ს. იესუ ქრისტჱსითა, 1 კორ. 6,11; ჰმადლობდით ს. იესუ ქრისტჱსითა, ეფეს. 5,20; რასაცა იქმოდით ყოველსავე ს. უფლისა იესუისითა, კოლ. 3,17; განვეცხადენით ს. ღმრთისა ჩუენისა მიერ, 1 თეს. 2,2Ⴍ; გამცნებ თქუენ... ს. უფლისა იესუ ქრისტჱსითა, 2 თეს. 3,6; რომელნი-იგი იტყოდეს ს. უფლისაჲთა, იაკ. 5,10; სცხონ მას ზეთი ს. უფლისაჲთა, იაკ. 5,14; ადიდებდინ ღმერთსა ს. მისითა, 1 პეტ. 4,16; მიგეტევებიან თქუენ ცოდვანი თქუენნი ს. მისითა, 1 იოვ. 2,12; რაჲთა არა უთხრობდენ ს. ამით არავის კაცსა, საქმე 4,17; რაჲთა არა ასწავებდეთ ს. ამით, საქმე 5,28; სახელები არს წიგნსა მას ცხორებისასა, ფილიპ. 4,3; მცირედნი ს. გაქუს სარდეს შინა, გამოცხ. 3,4; რომელთა ს. არა დაწერილ არს, გამოცხ. 13,8; რომელთა ს. არა წერილ არს წიგნსა, გამოცხ. 17,8; აქუნდა... ს. წერილი, რომელ არს ს. ძეთა ისრაჱლისათაჲ, გამოცხ. 21,12; ძიებაჲ რა-

ამე არს... სახელებისა და შჯულისა თქუენისათჳს. საქ-მე 18,15; ვიხილე დედაკაცი მჯდომარჱ მჴეცსა ზედა წი-თელსა, სავსესა სახელებითა გმობისათა, გამოცხ. 17,3; თავთა ზედა მისთა სახელნი გმობისანი, გამოცხ. 13,1; მათ ზედა ათორმეტნი ს., გამოცხ. 21,14; რაჲთა არა უთხრობდენ სახელთა ამათ არავის კაცსა, საქმე 4,17F; მიანიჭა მას სახელი უზეშთაესი უფროჲს ყოველთა სა-ხელთაჲსა, ფილიპ. 2,9CD.

2. **სახელ-ი** სიტყუა: აღემატების სახელად (εἰς λόγον) თქუენდა, ფილიპ. 4,17.

1. **სახელ-ი, *სახილ-ი** სახლი: რომლისა სახელი ეზღუანვოდა შესაკრებელსა მას, საქმე 18,7; მოილო ბრძანებაჲ მიყვანებად შენდა სახედ (სახიდ ႨႢ) თჳსა, საქმე 10,22; აღიყვანნა იგინი ს. თჳსა, საქმე 16,34ႢႭ; ნუ შეიწყნარებთ მას სახიდ, 2 იოვ. 1,10.

2. **სახელ-ი** ოჯახი, სახლეული: იცით სამე სახე-ლი იგი სტეფანაჲსი, 1 კორ. 16,15Ⴀ.

სახელის-დება სახელის დარქმევა, სახელის წო-დება; დასახელება, 0—3: რომელი სახელ-სდებს (სახელ-სდებდეს ႢႤCD) სახელსა უფლისასა, 2 ტიმ. 2,19.

ი ვნ.: ყოველნი ნათესავნი... სახელ-იდებიან, ეფეს. 3,15ხ; ანგაჰრებაჲ ნუცალა სახელ-იდებინ თქუენ შორის, ეფეს. 5,3ხ.

ე: უკუეთუ შენ ჰურიაჲ სახელ-გედების, ჰრომ. 2,17; რომელთა ზედა სახელ-ედების სახელი ჩემი, საქმე 15,17; არცა წარმართთა შორის ს., 1 კორ. 5,1; ნუმცა სახელ-ედებინ (სახელ-ედების ႦႢ) თქუენ შორის, ეფეს. 5,3; სახელ-ედვა... მღდელთმოძღუარ, ებრ. 5,10; მოსე... უარ-ყო სახელის-დებაჲ შვილად ასულისა ფარაოჲსა, ებრ. 11,24ႨႢ; იწყეს... სახელის-დებად სახელსა უფლისა იესუჲსსა, საქმე 19,13; არარაჲ სირცხჳლ-უჩნდა მათი ღმერთსა ს. მათა ღმრთად, ებრ. 11,16; მოსე... უარ-ყო ს. შვილად ასულისა ფარაოჲსისა, ებრ. 11,24.

არა თუ სადა სახელ-დებულ არს ქრისტე, ჰრომ. 15,20; უკუეთუ ვინმე ძმაჲ ს. იყოს, 1 კორ. 5,11; დაღა-თუ არიან რაჲმე ს. ღმრთად, 1 კორ. 8,5; ს. არს არა ხოლო ამას სოფელსა, ეფეს. 1,21; ყოველნი ნათესავნი... ს. არიან, ეფეს. 3,15; რომელნი ს. არიან ღმრთად, 2 თეს. 2,4; უკუეთუ ვინმე ძმად სახელ-დებული იყოს მე-ძავ, 1 კორ. 5,11Ⴄხ.

სახელ-ყოფა წოდება, დარქმევა: იყო მუნ მათი წელიწადი ერთი სახელ-ყოფად (სახე-ყოფად ႨႢ) მო-წაფეთა მათ ქრისტეანებად, საქმე 11,26.

სახიერ-ი კეთილი: იყო კაცი იგი სახიერ, საქმე 11,24; ნუ მოლალე [იყოს], არამედ ს., 1 ტიმ. 3,3; რაჲ-თა ს. იყოს, 2 ტიმ. 2,24; სახლის მპყრობელ, ს., ტიტე 2,5; ულალველ იყვნედ და ს., ტიტე 3,2; მადლი სახი-ერსა ღმერთსა, 1 კორ. 16,24Ⴆ; დაემორჩილენით... უფალთა თჳსთა, ნუ ხოლო სახიერთა, 1 პეტ. 2,18.

1. **სახიერება** სიკეთე: ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნჱ პირველად სიწმიდჱ არს, მერმე... სახიერებაჲ, იაკ. 3,17; თქუენცა სავსე ხართ სახიერებითა, ჰრომ. 15,14; სათნო-ებაჲ სახიერებისაჲ, 2 თეს. 1,11Ⴄხ; აღგავსნეს თქუენ ყოვლითა სათნოებითა სახიერებისაჲთა, 2 თეს. 1,11.

2. **სახიერება** მოწყალება: ნაყოფი სულისაჲ არს: სახიერებაჲ, გალ. 5,22; ისმინე ჩუენი ადრე შენითა სახიერებითა, საქმე 24,4; გლოცავ თქუენ... ს. ქრისტჱ-სითა, 2 კორ. 10,1.

1. **სახილველ-ი** ის, რაც უნდა იხილონ, სანახავი.

ნ. ხილვა.

2. **სახილველ-ი** სანახაობა: მივიდეს ერთბამად სა-ხილველსა მას (εἰς τὸ θέατρον), საქმე 19,29; რაჲთა არა მისცეს თავი თჳსი ს. მას, საქმე 19,31.

1. **სახლ-ი** სახლი, სასახლე: უშჱნა მას სახლი, საქმე 7,47; რაბამი ს. მიშჱნოთ მე, საქმე 7,49; რომლი-სა ს. ეზღუანვოდა შესაკრებელსა მას, საქმე 18,7; უკუე-თუ ქუეყანისაჲ ესე ს. ... დაირღუეს... მაქუს ჩუენ ს. ჴე-ლით-უქმნელი საუკუნჱ ცათა შინა, 2 კორ. 5,1; ყოველი ს. აღეშჱნის ვისგანმე, ებრ. 3,4; აღივსო ყოველი იგი ს., საქმე 2,2; განეცხადა სახლსა ფარაოჲსსა ნათესავი იოსებისი, საქმე 7,13; ბრძანებაჲ მოილო მიყვანებად შენ-და ს. თჳსსა, საქმე 10,22ႢႭ; ამას ვანი დაუც ს. სიმო-ნის ვისმე მებრატაკისასა, საქმე 10,32ႢႭ; შევედით მის კაცისა ს., საქმე 11,12; შევიდა იგი ს. მარიამისსა, საქმე 12,12; შევიდეს ს. ლუდიაჲსასა, საქმე 16,40; ზედა მი-უჴდეს ს. იასონისსა, საქმე 17,5; შევიდა ს. ვისსამე, საქმე 18,7; მივედით ს. ფილიპე მახარებელისასა, საქმე 21,8; იკითხვიდეს ს. მას სიმონისსა, საქმე 10,17; იზარ-დებოდა... ს. შინა მამისა თჳსისასა, საქმე 7,20; ს. შინა ჩემსა მოვიდა, საქმე 10,30ႨႢႭ; ანგელოზი იხილა ს. შინა თჳსსა, საქმე 11,13; ს. შინა ჭამენ, 1 კორ. 11,34; ს. შინა თჳსთა ქმართა ჰკითხედ, 1 კორ. 14,35; ს. შინა დიდსა არა არს ჭურჭელი ოქროჲსაჲ ხოლო, 2 ტიმ. 2,20; პატივი აქუნ სახლისა მის მაშჱნებელსა მას მის-სა, ებრ. 3,3ႠႨႢႤD; წყლულნი იელტოდეს მიერ სახ-ლით, საქმე 19,16; აღიყვანნა იგინი სახლად თჳსა, საქმე 16,34G; აღიშჱნებით ს. სულიერად, 1 პეტ. 2,5; ნუუკუე სახლებ არა გიდგს, 1 კორ. 11,22; სავლე... სახლებსა შევიდოდა, საქმე 8,3; რომელნი შევლენან ს., 2 ტიმ. 3,6; ყოველსა ს. გარე-მიაქცევენ, ტიტე 1,11; რომელნი-იგი ჰოვნიერ იყვნეს სახლებისა, საქმე 4,34ႢႭ; ნუ შეიწყნარებთ მას სახლთა თქუენთა, 2 იოვ. 1,10ႢႭ; პა-ტივი აქუნ სახლისაჲ მის მაშჱნებელსა მას მისსა, ებრ. 3,3; მოიწჳნეს ბჭეთა მის სახლისათა, საქმე 11,11; რო-მელნი-იგი ჰოვნიერ იყვნეს... სახლებისანი, საქმე 4,34.

2. **სახლ-ი** სახლეული, ოჯახი: შენ სცხოვნდე და ყოველი სახლი შენი, საქმე 11,14; იცით სამე ს. იგი სტეფანაჲსი, 1 კორ. 16,15; ნათელ-იღო მან და სახლმან მისმან, საქმე 16,15ႢႭ; ისწავებდედ პირველად თჳსსა სახლსა ღმრთის მსახურებასა, 1 ტიმ. 5,4; მოეცინ წყა-ლობაჲ უფალმან ონესიფორეს ს., 2 ტიმ. 1,16; კითხვაჲ არქუ... ონესიფორჱს ს., 2 ტიმ. 4,19; ქრისტჱ, — ვი-თარცა ძჱ ს. ზედა მისსა, ებრ. 3,6; კითხვაჲ არქუთ... ნჳმფასა და სახლისა მისთა კრებულთა, კოლ. 4,15; [იყოს] თჳსისა ს. კეთილად განმგებელ, 1 ტიმ. 3,4; უკუეთუ ვინმე თჳსისა ს. განგებაჲ არა იცის, 1 ტიმ. 3,5; შვილთამცა კეთილად მოღუაწ არიან და თჳსისა ს., 1 ტიმ. 3,12; მნებავს... ს. (სახლის Ⴍ) პყრობაჲ, 1 ტიმ. 5,14; პავლე... ხ. შენისა კრებულთა, ფილემ. 1,2; გი-კითხვენ თქუენ ყოველნი წმიდანი, უფროჲსღა ს. მისგან კეისრისანი, ფილიპ. 4,22; მოშიში უფლისაჲ ყოვლი-თურთ სახლით მისით, საქმე 10,2.

3. სახლ-ი მოდგმა: რომლისა სახლ ვართ ჩუენ, ებრ. 3,6CD; მსხუერპლებსა შემოჰწირევდით ჩემდა... სახლი ეგე ისრაჱლისაჲ, საქმე 7,42; უწყოდენ ყოველმან სახლმან ისრაჱლისამან, საქმე 2,36; სარწმუნო არს ყოველსავე (+მას CD) სახლსა მისსა, ებრ. 3,2; აღუთქუა ს. ისრაჱლისასა, ებრ. 8,10; მოსეცა სარწმუნო იყო ყოველსავე ზედა ს. მისსა, ებრ. 3,5; აღვასრულო ს. მას ზედა ისრაჱლისასა და ს. მას ზედა იუდაჲსსა აღთქუმაჲ ახალი, ებრ. 8,8; ქმნა კიდობანი საცხორებელად სახლისა თჳსისა, ებრ. 11,7; მსხუერპლებსა შესწირევდით ჩემდა... სახლო ისრაჱლისაო, საქმე 7,42ႣႪႭ; ვითარცა სახლნი ვართ ჩუენ, ებრ. 3,6.

4. სახლ-ი სიმდიდრე, ქონება: დაადგინა იგი მთავრად... ყოველსა სახლსა მისსა, საქმე 7,10.

5. სახლ-ი ტაძარი: გასწავე თქუენ... სახლსა შინა, საქმე 20,20ႣႪႭ; განგჳახლა... მღდელთმოძღუარი დიდი ს. შინა ღმრთისასა, ებრ. 10,21; ვითარ-იგი ჯერ-არს ს. შინა ღმრთისასა სლვაჲ, 1 ტიმ. 3,15; სახლისაგან ღმრთისა იწყოს, 1 პეტ. 4,17; გასწავე თქუენ... სახლთა შინა, საქმე 20,20.

6. სახლ-ი საპყრობილე: ნათელი დიდი გამობრწყინდა სახლსა მას, საქმე 12,7.

სახლად-სახლად სახლებში, სახლიდან სახლში: კითხვაჲ არქუთ... სახლად-სახლად კრებულსა მათსა, ჰრომ. 16,5; კითხვაჲ არქუთ... ს. (სახლად და სახლად Ⴋ) სახლისა მათისა კრებულთა, კოლ. 4,15CD; ისწავებედ: მიმოსლვასა ს., 1 ტიმ. 5,13.

სახლითი სახლად სახლიდან სახლში: ისწავებენ... მიმოსლვასა სახლითი სახლად, 1 ტიმ. 5,13CD.

სახლის-მპყრობელ-ი სახლზე, ოჯახზე, მზრუნველი, οἰκουργούς: [იყოს] სახლის-მპყრობელ, ტიტე 2,5.

სახლ-მდაბრ სახლებში: აკურთხევდეს სახლმდაბრ (κατ οἶκον) პურსა, საქმე 2,46.

სახლეულ-ი ოჯახი: მოშიში უფლისაჲ ყოვლითურთ სახლეულით თჳსით, საქმე 10,2ႣႪႭ; ჰრწმენა ყოვლითურთ ს. მისით, საქმე 16,32; უხაროდა მას ყოვლითურთ ს. მისით, საქმე 16,34; ჰრწმენა უფალი ყოვლითურთ ს. მისით, საქმე 18,8; წარმგზავნიდეს ჩუენ სახლეულებითურთ, საქმე 21,5; შენ სცხოვნდე და ყოველნი სახლეულნი შენნი, საქმე 11,14Ⴃ; ნათელ-იღო მან და სახლეულთა მისთა, საქმე 16,15; მან... ნათელ-იღო და მის თანა ს. ყოველთა, საქმე 16,33; ეტყოდეს... ყოველთა ს. მისთა, საქმე 16,32ႪႭ; უკუეთუ ვინმე... ს. არა იღუწიდეს, 1 ტიმ. 5,8.

2. სახლეულ-ი თავისიანი, ახლობელი, ნათესავი: ამიერითგან არღარა ხართ უცხო... არამედ... სახლეულ ღმრთისა, ეფეს. 2,19; ვიქმოდით კეთილსა... სახლეულთა მათ მიმართ სარწმუნოებისათა, გალ. 6,10.

3. სახლეულ-ი საოჯახო, საშინაო: კითხვაჲ არქუთ... სახლეულსა მისსა ეკლესიასა, კოლ. 4,15ႨႡ; გიკითხვენ თქუენ... აკჳლა და პრისკილა სახლეულითურთ მათით ეკლესიით, 1 კორ. 16,19ႭႨႡ.

საჭედარ-ი ვირი: განჰმზადეთ... საჭედარი ერთი, საქმე 23,24ႪႭ.

საჭელმწიფოობა ძალაუფლება: რაჲთა საჭელმწიფოობაჲ აქუნდეს თავსა ზედა, 1 კორ. 11,10ႨႡ.

1. საჭმარ-ი საჭიროება: რაჲ საჭმარ (χρεία) იყო, ებრ. 7,11; აღავსენ ყოველი საჭმარი თქუენი, ფილიპ. 4,19; საჭმარსა წმიდათასა ეზიარებოდეთ, ჰრომ. 12,13CD; ს. მას (ამას Ⴃ) ჩემსა... ჰმსახურებდეს, საქმე 20,34; ისწავებდედ კეთილისა საქმესა წარდგინებად უნებლებისა მისთჳს საჭმრისა (საჴმარისა ႦႭ), ტიტე 3,14; უმჯობჱსადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტჱსი... მსახურისა მის საჭმართა ჩემთაჲსასა, ფილიპ. 2,25; ისწავებდედ... კეთილისა საქმესა წარდგინებად საჭიროთა მათთჳს ს., ტიტე 3,14CD.

2. საჭმარ-ი საჭირო, აუცილებელი; სასარგებლო, გამოსადეგი: იგი საჭმარ (ἀναγκαῖα) არს, 1 კორ. 12,22; იქმნეს იგი... ს. (εὔχρηστον), 2 ტიმ. 2,21; ს. არს ჩემდა მსახურებასა, 2 ტიმ. 4,11; აწ ჩემდა და შენდა ს., ფილემ. 1,11; არა ს. იყოს ნათელი და მზჱ, გამოცხ. 22,5; არარაჲ სცეთ საჭმარი იგი ჴორცთაჲ, იაკ. 2,16.

3. საჭმარ-ი სარგებლობა: უწამებდ ნუ სიტყუთა ლალვისაჲთა არარად საჭმარად (საჴმრად ႨႡ), 2 ტიმ. 2,14.

4. საჭმარ-ი გამოყენება: რომელ-იგი არს ყოველივე განსარყუნელად საჭმარითა მით მცნებისა მისებრ, კოლ. 2,22Ⴃ; საჭმარად (საჴმრად ႨCD) ჩემდა მომიძლუანეთ, ფილიპ. 4,16.

5. საჭმარ-ი საქმე, სამსახური, საქმიანობა: რომელნი დაადგინნეთ საჭმარსა ამას ზედა, საქმე 6,3.

6. საჭმარ-ი ბარაქა: ძალ-უც ღმერთსა გარდამატებად თქუენდა ყოველივე საჭმარი, 2 კორ. 9,8.

7. საჭმარ-ი სათნოება: რაჲ-იგი არს კეთილი აღსაშენებელად საჭმრისა (საჴმარისა Ⴍ) მის, ეფეს. 4,29.

საჭსენებელ-ი ხსოვნა, მოგონება: ქველის-საქმენი აღვიდეს საჭსენებელად შენდა წინაშე უფლისა, საქმე 10,4; ლოცვანი შენნი... აღვიდეს ს. შენდა, საქმე 10,31.

საჭსარ-ი გამოსასყიდი: მისცა თავი თჳსი საჭსრად, 1 ტიმ. 2,6;

საჭუმილავ-ი საყარაულო ცვლა — დრო (3 საათი — რომაელებისათჳს): განვლეს მათ... მეორჱ საჭუმილავი, საქმე 12,10.

Ⴑ. სჯა.

სელ-ი: რომელთა ემოსა სამოსელი სელისაჲ, გამოცხ. 15,6.

სენაკაპანთ-მთავარ-ი კამერდინერი: ქველის მეტყუელს ჰყოფდეს ბლასტონს, სენაკაპანთ მთავარსა მას მეფისასა, საქმე 12,20.

სენ-ი: განეყენებოდა მათ სენი იგი, საქმე 19,12.

1. სერ-ი ვახშამი: ვჭამო მის თანა სერი, გამოცხ. 3,20; შემოკრბით სერსა მას დიდისა ღმრთისასა, გამოცხ. 19,17; შეკრებასა მას უკუე თქუენსა ერთად არა არს საუფლოჲსა სერისა ჭამაჲ, 1 კორ. 11,20ႨႡ.

2. სერ-ი საკვები: კაცად-კაცადმან თჳსი იგი სერი წინაჲსწარ წარიღის ჭამად, 1 კორ. 11,21CD.

სერობა ვახშამობა: ნეტარ არიან წოდებულნი სერობასა მას კრავისასა, გამოცხ. 19,9; ეგრეთვე სასუმელი იგი შემდგომად სერობისა, 1 კორ. 11,25CD.

სეტყუა: იქმნა სეტყუაჲ და ცეცხლი, გამოცხ. 8,7: იქმნეს ელვანი და... ს. დიდი, გამოცხ. 11,19; ს. დიდი მოვიდა ზეცით კაცთა ზედა და გმეს კაცთა სახელი ღმრთისაჲ წყლულებისა მისგან სეტყჳსა მის, გამოცხ. 16,21.

სჳ ორას რვა: მუჴლი სჳ, კოლ. (დასასრ.).

სიბილწე გარყვნილება, უწმინდურება: რომლითა არს სიბილწჱ (სიბილწე ႪCD), ეფეს. 5,18; არა შეენანოს არაწმიდებასა მას მათსა ზედა, სიძვასა და სიბილწესა, 2 კორ. 12,21: დაწუნებული შორის უწესოთა მათ სიბილწით მავალთაჲსა, 2 პეტ. 2,7; რომელნი-იგი კუალსა მას ჴორცთა გულის-თქუმისასა ს. შეუდგან, 2 პეტ. 2,10ႠႪႭ.

სიბორგილ-ი ქედმაღლობა: ვაჭარნი ქუეყანისანი ძალისაგან სიბორგილისა (τοῦ στρήνους) მისისა განმდიდრდეს, გამოცხ. 18,3.

სიბოროტე: ვზატიკობდეთ... არცა ცომითა მით სიბოროტისა და უკეთურებისაჲთა, 1 კორ. 5,8CD; განიშორეთ... მეტი იგი სიბოროტისაჲ, იაკ. 1,21; ვზატიკობდეთ... ნუცა ცომითა სიბოროტისაჲთა, 1 კორ. 5,8.

სიბრმე სიბრმავე, გადატ. სისასტიკე, უგრძნობლობა. შდრ.: πώρωσις: სიბრმჱ (სიბრმე CD) ნაწილ-ნაწილ შეჰყვა ისრაჱლსა, ჰრომ. 11,25; არს მათ თანა სიბრმითა გულისა მათისაჲთა, ეფეს. 4,18.

1. **სიბრძნე** სიბრძნე: ქრისტე ღმრთისა ძალ არს და ღმრთისა სიბრძნე (სიბრძნჱ ႢႪႨ), 1 კორ. 1,24; რომელი იქმნა ჩუენდა ს. (სიბრძნჱ ႠႢႪႨ) ღმრთისა მიერ, 1 კორ. 1,30; მისცა მას სიბრძნჱ (სიბრძნე ႪႭ) წინაშე ფარაოჲსა, საქმე 7,10; წარვწყმიდო ს. (სიბრძნე ႢႨCD) იგი ბრძენთაჲ, 1 კორ. 1,19; გან-რაჲ-მე-აცოფა ღმერთმან ს. (სიბრძნე ႢCD) იგი, 1 კორ. 1,20; ს. (სიბრძნე ႨCD) ამის სოფლისაჲ სიცოფე არს, 1 კორ. 3,19; ს. ღმრთისა ჩუენისაჲ უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 7,12; აქა არს ს. (სიბრძნე AB), გამოცხ. 13,18; რომელსა აქუნდეს ს., გამოცხ. 17,9; არა არს ესე ს. (სიბრძნე ႪႭ) ზეგარდამოსრული, იაკ. 3,15; რაჲთა ეუწყოს... მრავალფერი იგი ს. (სიბრძნე CD) ღმრთისაჲ, ეფეს. 3,10; ზეგარდამოჲ იგი ს. (სიბრძნე ႪႭ), იაკ. 3,17; ჵ სიბრძნესა ღმრთისასა! ჰრომ. 11,33; წარმართნი ს. ეძიებენ, 1 კორ. 1,22; ს. მას ვიტყჳ სრულთა მათ მიმართ, ს. არა ამის სოფლისასა, 1 კორ. 2,6; ჵ სიღრმე... სიბრძნისა ღმრთისაჲ, ჰრომ. 11,33ႢႪႨCD; მომავლინა... არა ს. სიტყჳთა, 1 კორ. 1,17; ქადაგებაჲ ჩემი არა რწმუნებითა მით ს. სიტყჳთა, 1 კორ. 2,4; რომელსაცა-ესე ვიტყჳთ არა სწავლულებითა კაცთა ს. სიტყჳთა, 1 კორ. 2,13; მოგცეს თქუენ სული ს. და გამოცხადებისაჲ, ეფეს. 1,17CD; მსგავსად მოცემულისა მის მისისა ს. მიწერა თქუენდა, 2 პეტ. 3,15; ღირს არს კრავი იგი დაკლული მიღებად... ს., გამოცხ. 5,12; შეიმოსეთ ახალი იგი, განახლებული სიბრძნით, კოლ. 3,10Ⴀ; ს. იქცეოდეთ გარეშეთა მათ მიმართ, კოლ. 4,5; გამოირჩიენით... კაცნი... სავსენი... სიბრძნითა, საქმე 6,3; განისწავლა მოსე ყოვლითა ს. მეგჳპტელთაჲთა, საქმე 7,22; ს. მით ღმრთისაჲთა ვერ იცნა სოფელმან ს. თჳსითა ღმერთი, 1 კორ. 1,21; სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი არა იყოს ს. კაცთაჲთა, 1 კორ. 2,5; არა ს. ჴორციელითა... ვიქცეოდეთ, 2 კორ. 1,12; გარდაჰმატა ჩუენდა მომართ ყოვლითა ს., ეფეს. 1,8; რაჲთა აღივსნეთ... ყოვლითა ს., კოლ. 1,9; ვჰმოძღურით ყოველსა ყოვლითა ს., კოლ. 1,28; დამჴჳდრებულ იყავნ... ყოვლითავე ს., კოლ. 3,16; ვინმე თქუენგანი ნაკლულევან არს ს., იაკ. 1,5; ვერ შეუძლებდეს წინა დადგომად ს. მით, საქმე 6,10; სულისა მისგან მიცემულ არს სიტყუაჲ სიბრძნისაჲ, 1 კორ. 12,8; მოგცეს თქუენ სული ს., ეფეს. 1,17; რეცა სიტყუაჲ რაჲმე აქუს ს., კოლ. 2,23; მოვედ არა მეტნობისა სიტყჳთა სიბრძნისაჲთა მითხრობად, 1 კორ. 2,1; აჩუენენ... საქმჱ თჳსი სიმშჳდითა ს., იაკ. 3,13; რომელსა შინა არიან ყოველნი საუნჯენი სიბრძნისანი (სიბრძნისა Ⴂ) ... დაფარულნი, კოლ. 2,3.

2. **სიბრძნე** ეშმაკობა, ცბიერობა: არა სიბრძნისა (σεσοφισμένοις) ზღაპართა შეუდეგით, 2 პეტ. 1,16ႪႭ.

სიბრძნის-მოყუარე ფილოსოფოსი: ეპიკურელთა და სტოელისა სიბრძნის-მოყუარეთა სიტყუა-ყვეს, საქმე 17,18.

იხ. მოყუარე.

სიბრძნის-მოყუარება ფილოსოფოსობა: ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ თქუენდა სიბრძნის მოყუარებითა მით, კოლ. 2,8.

სიგლახაკე სიღარიბე, სილატაკე: ვიცნი საქმენი შენნი და... სიგლახაკჱ, გამოცხ. 2,9; სიგლახაკემან მათმან გარდაჰმატა სიმდიდრესა მას, 2 კორ. 8,2; თქუენ მისითა მით სიგლახაკითა განჰმდიდრდეთ, 2 კორ. 8,9.

სიგრძე: რაჲ-იგი არს... სიგრძჱ (სიგრძე CD), ეფეს. 3,18; ს. მისი, ვითარცა სივრცჱ ათორმეტი ს. და სივრცჱ და სიმაღლჱ მისი სწორ არიან, გამოცხ. 21,16.

სიდონელ-ი სიდონის მკვიდრი: იყო ჰეროდე გულმწყრალ... სიდონელთათჳს, საქმე 12,20.

სივერაგე: რომელმან შეიპყრნის ბრძენნი სივერაგითა მათითა, 1 კორ. 3,19CD; რაჲთა არა ვიყვნეთ... მიმოტაცებულ... ს. კაცთაჲთა, ეფეს. 4,14.

სივლტოლა გაქცევა (რაიმე უბედურებისაგან თავის დაღწევის მიზნით): ეგულებოდა სივლტოლაჲ ნავისა მისგან, საქმე 27,30.

სივრცე სიგანე, სიფართე: რაჲ-იგი არს სივრცჱ (სივრცე CD), ეფეს. 3,18; სიგრძჱ მისი, ვითარცა ს. ათორმეტი სიგრძჱ და ს. ... მისი სწორ არიან, გამოცხ. 21,16; აღმოვიდეს სივრცესა ზედა ქუეყანისასა, გამოცხ. 20,9; შორის ს. მის ქალაქისასა და მდინარისა მის... ძელი ცხორებისაჲ, გამოცხ. 22,2.

სიკარელ-ი, სიკარიელ-ი, სიკარიეთ-ი ავაზაკი, ყაჩაღი, მკვლელი: განიყვანენ უდაბნოდ ოთხასნი იგი კაცნი სიკარელთანი (სიკარიელნი D, სიკარიეთნი GH), საქმე 21,38.

სიკიცხევა მასხრად აგდება: მოიწივნენ უკუანაჲსკნელთა დღეთა სიკიცხევით მეკიცხეველნი, პეტ. 3,3.

სიკუდიდ-ი მოკვდავი: წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ვითარცა სწავლადნი, და არა სიკუდიდნი (სიკუდილდნი ႨC), 2 კორ. 6,9.

სიკუდილ-ი სიკვდილი: აღსასრული მათი სიკუდილ (სიკუდილი CD) არს, ჰრომ. 6,21; რომელი იყო საცხოვრებელად, იგივე ს., ჰრომ. 7,10; აწ უკუე კეთი-

ლი იგი მე ს. მექმნაა? ჰრომ. 7,13CD; რომელ იქმნა ჩემდა ს., ჰრომ. 7,13; ზრახვაჲ იგი ჴორცთაჲ ს. არს, ჰრომ. 8,6: იყო მათ დღეთა ოდენ დასნეულებაჲ მისი და სიკუდილი, საქმე 9,37; იკადრის ვინმე ს., ჰრომ. 5,7; ვითარცა-იგი... ცოდვისა ძლით [შემოჴდა] ს., და ესრეთ ყოველთა კაცთა ზედა ს. მოიწია, ჰრომ. 5,12; სუფევდა ს., ჰრომ. 5,14; უკუეთუ ერთისა მის შეცოდებითა ს. სუფევდა ერთისა მისგან, ჰრომ. 5,17; ს. მის ზედა არღარა უფლებდეს, ჰრომ. 6,9; საგზალი ცოდვისაჲ ს. არს, ჰრომ. 6,23; მომკუდარ ვართ მისგანცა, რომლისაგან შეპყრობილ ვიყვენით, ესე იგი არს, ს., ჰრომ. 7,6ႠႧႦ; აწ უკუე კეთილი იგი მე სიკუდილი მექმნაა? ჰრომ. 7,13; ყოველივე თქუენი არს... გინა თუ ცხორებაჲ, გინა თუ ს., 1 კორ. 3,22; კაცისა მიერ იყო ს., 1 კორ. 15,21; უკუანაისკნელ მტერი იგი განქარდეს – ს., 1 კორ. 15,26; დაითქა ს. ძლევითა, 1 კორ. 15,54; ამიერითგან ს. ჩუენ თანა შეიქმნების, 2 კორ. 4,12; ჩემდა ცხორებად ქრისტე არს, და ს. – შესაძინელ, ფილიპ. 1,21; ს. უნებლიად ზედა-აც წიგნის მწერალსა მას, ებრ. 9,16; ს. რაჲ მოიწიოს, ებრ. 9,15; წინა-უც კაცთა... ს., ებრ. 9,27; რაჲთა არა იხილოს ს., ებრ. 11,5; რომელმან-იგი განაქარვა ს., 2 ტიმ. 1,10; გამოშვის ს., იაკ. 1,15; სახელი მისი ს. და მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ... მოსრვად მათდა... სიკუდილითა, გამოცხ. 6,8; ეძიებდენ კაცნი სიკუდილსა... და ივლტოდის მათგან სიკუდილი, გამოცხ. 9,6; მოვიდენ... ს., გლოვაჲ, გამოცხ. 18,8; ს. და ჯოჯოხეთი შთავარდეს ტბასა მას ცეცხლისასა, ესე ს. მეორჱ არს ტბაჲ იგი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 20,14; ს. არღარა იყოს, გამოცხ. 21,4; რომელ არს ს. იგი მეორჱ, გამოცხ. 21,8; არცა სიკუდილმან... შემძლოს ჩუენ განყენებად, ჰრომ. 8,38; ს. მოსცნეს მკუდარნი, გამოცხ. 20,13; უკუეთუ... ღირსი სიკუდილისაჲ მიქმნიეს, არა ვევლტი სიკუდილსა, საქმე 25,11; ესევითარნი ღირს არიან ს., ჰრომ. 1,32ႢႧ; თანა-დავეფლენით მას ნათლის-ღებითა მით ს. მისსა, ჰრომ. 6,4; ს. მიეცემით, 2 კორ. 4,11; მწუხარებაჲ ს. შეიქმს, 2 კორ. 7,10; თანა-ხატ ვექმნე ს. (+მას ႢCD) მისსა, ფილიპ. 3,10; მეორესა მას ს. არა აქუს ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 20,6; ვითარცა სუფევდა ცოდვაჲ ს. შინა, ჰრომ. 5,21; ს. შინა დადგრომილ არს, 1 იოვ. 3,14ႢႭ; შემდგომად სიკუდილისა მამისა მისისა მოვიდა, საქმე 7,4; არარაჲ ღირსი ს. ... ბრალი იპოა მაგის თანა, საქმე 23,29ႢႭ; არარაჲ ღირსი ს. საქმჱ უქმნიეს მაგას, საქმე 25,25; ესევითარისა მოქმედნი ღირს არიან ს., ჰრომ. 1,32; ს. მისისა მიმართ ნათელ-ვიღეთ, ჰრომ. 6,3; თანა-დავეფლენით მას ნათლის-ღებითა მით ს. მისისა, ჰრომ. 6,4Ⴂ; უკუეთუ თანა-ნერგ ვიქმნენით მსგავსებასა ს. მისისასა, ჰრომ. 6,5; რაჲთა ნაყოფი გამოვიღოთ ს., ჰრომ. 7,5ႽႦBD; განმათავისუფლა შენ შჯულისა მისგან... ს., ჰრომ. 8,2; საწერტელ ს. – ცოდვაჲ, ხოლო ძალ ს. – შჯული, 1 კორ. 15,56; ესევითარისაგან ს. მიჴსნნა ჩუენ, 2 კორ. 1,10; მქონან კლიტენი ს. და ჯოჯოხეთისანი, გამოცხ. 1,18; რომელი-იგი დაკლულ იყო სიკუდილდ (სიკუდილად C), და წყლულებაჲ იგი სიკუდილისა მისისაჲ განიკურნა, გამოცხ. 13,3; წყლულებაჲ ს. მისისაჲ განიკურნა, გამოცხ. 13,12; აწ დაგიგნა თქუენ გუამითა მით ჴორცთა მისთაჲთა და სიკუდილისაგან, კოლ. 1,22; ჴსნად მისა ს. ცრემლითა შეწირა, ებრ. 5,7; მრავალნი არიან მღდელად დადგინებულ ს. დაყენებითა დადგრომად, ებრ. 7,23; იჴსნეს სული ს., იაკ. 5,20; მივიცვალენით ს. ცხორებად, 1 იოვ. 3,14; დადგრომილ არს სიკუდილისა თანა, 1 იოვ. 3,14; აწ დაგიგნა გუამითა მით ჴორცთა მისთაჲთა ს. მიერ, კოლ. 1,22CD; მღდელ-ქმნულ არიან ს. მიერ, ებრ. 7,23ႧႦ; არაჲ ევნოს მას ს. მისგან მეორისა, გამოცხ. 2,11; იდიდოს ქრისტე... გინა თუ ცხორებით გინა თუ სიკუდილით, ფილიპ. 1,20; დავეგენით ღმერთსა სიკუდილითა (+მით ႢႪ) ძისა მისისაჲთა, ჰრომ. 5,10; ს. მახჳლისაჲთა მოწყდეს, ებრ. 11,37; შვილნი მისნი მოვსწყჳდნე ს., გამოცხ. 2,23; რაჲთა ს. მით განაქარვოს, რომელსა-იგი ჴელმწიფებაჲ აქუნდა სიკუდილისაჲ, ებრ. 2,14; იქმნა იგი მორჩილ ვიდრე სიკუდიდმდე (სიკუდილმდე ႭႧCD, სიკუდილადმდე ႠႧႦ) და სიკუდილითაღა (სიკუდილითა მით CD) ჯუარისაჲთა, ფილიპ. 2,8; მონანი ხართ, რომელსაცა-იგი ერჩით; გინა თუ ცოდვასა სიკუდილდ (სიკუდიდ Ⴂ, სიკუდილად Ⴐ), ჰრომ. 6,16; რომელი იყო საცხორებელად, იგივე სიკუდილად, ჰრომ. 7,10CD; სიკუდიდ (სიკუდილდ Ⴂ) ხართ, ჰრომ. 8,13; [ვართ] რომელთამე სულად სიკუდილითი სიკუდილად (სიკუდილდ Ⴂ), 2 კორ. 2,16; სიკუდიდ მოიწია, ფილიპ. 2,30Ⴍ; ვსდევნიდ ვიდრე სიკუდიდმდე (სიკუდილადმდე Ⴊ, სიკუდილდმდე DFGH), საქმე 22,4; დედაკაცი სიკუდილადმდე ქმრისა შეკრულ არს შჯულითა, ჰრომ. 7,2CD; დასნეულდა ვიდრე სიკუდილდმდე (სიკუდიდმდე ႢႪႭႠႧႦ), ფილიპ. 2,27; სიკუდიდმდე (სიკუდილმდე Ⴇ, სიკუდილადმდე CD), ფილიპ. 2,30; იქმენ მორწმუნე ვიდრე სიკუდილადმდე, გამოცხ. 2,10; არა შეიყუარნეს სულნი მათნი ვიდრე ს., გამოცხ. 12,11; სადა არს, სიკუდილო, საწერტელი შენი? 1 კორ. 15,55; [ვარ] სიკუდილთა შინა მრავალ-გზის, 2 კორ. 11,23; არცა ერთი მიზეზი სიკუდილისაჲ ამას უპოვეს, საქმე 13,28; არაჲ ღირსი ს. ... იპოვა მის თანა ბრალი, საქმე 23,29; არარაჲ ღირსი ს. უქმნიეს ამას, საქმე 25,25ႢႪႭ; არცა ერთი ბრალი ს. იყო ჩემ თანა, საქმე 28,18; რაჲთა ნაყოფი გამოვიღოთ ს., ჰრომ. 7,5ႺႧႡႦႹ; განჩინებაჲ იგი ს. მოგუეღო, 2 კორ. 1,9; მსახურებაჲ იგი ს. ... იქმნა დიდებულ, 2 კორ. 3,7; იხილოს გემოჲ ს., ებრ. 2,9; ანგელოზთა დაკლებულად ვხედავთ იესუს ვნებითა მით სიკუდილისაჲთა, ებრ. 2,9; შიშითა ს. მარადის ცხორებად თანა-მდებ იყვნეს კირთებასა, ებრ. 2,15; დაჰჴსნნა სალმობანი სიკუდილისანი, საქმე 2,24; ვინ მიჴსნეს მე ჴორცთა ამათგან (+ამის CD) სიკუდილისათა, ჰრომ. 7,24.

ნ.კ. მოსიკუდილი.

2. სიკუდილ-ი მკუდრობა: მარადის სიკუდილი იგი (τὴν νέκρωσιν) ქრისტჱსი... გუტჳრთავს, 2 კორ. 4,10; [ვართ] რომელთამე სულად სიკუდილითი სიკუდილად, 2 კორ. 2,16.

სილალე სიამყე, ამპარტავნობა: ესე არს სილალჱ (სილალე ႢႪႭ) ამის ცხორებისაჲ, 1 იოვ. 2,16; აწ იქადით სილალითა თქუენითა, იაკ. 4,16.

1. სიმართლე სიმართლე, ჭეშმარიტება, ἀλήθεια: უკუეთუ სიმართლჱ ღმრთისაჲ ჩემითა მით სიცრუვითა აღემატა სადიდებელად მისა, ჰრომ. 3,7; სიტყუაჲ აღმასრულებელი და შემოკლებული სიმართლესა შინა, ჰრომ.

9,28CD: სიტყუაჲ აღმასრულებელი და შემამოკლებელი სიმართლითა, ჰრომ. 9,28.

2. **სიმართლე** მართალი, სამართლიანი: შეუნანებელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა... გამოჩინებასა სიმართლისა (δικαιοκρισίας) საშჯელისა ღმრთისასა, ჰრომ. 2,5; სიმართლით არიან სასჯელნი მისნი, გამოცხ. 19,2.

3. **სიმართლე** სამართლიანობა, კანონიერება; კეთილის ქმნა, δικαιοσύνη: არა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ საჭმელ... არამედ სიმართლე (სიმართლჱ ႠႡ), ჰრომ. 14,17; რომელი იქმნა ჩუენდა... სიმართლე (სიმართლჱ Ⴂ), 1 კორ. 1,30; სიმართლჱ (სიმართლე CD) ღმრთისაჲ მას შინა გამოცხადნების, ჰრომ. 1,17; ს. (სიმართლე CD) ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს, ჰრომ. 3,21; წინაწარმეტყუელთა ს. ღმრთისაჲ, ჰრომ. 3,21Ⴂ; სიმართლე ღმრთისაჲ სარწმუნოებითა იესუ ქრისტესითა ყოველთა მიმართ, ჰრომ. 3,22CD; რომელსა-იგი შეურაცხა ღმერთმან სიმართლჱ (სიმართლე ႢCD), ჰრომ. 4,6; ს. (სიმართლე Ⴂ) შჯულისაგანი რომელმან ქმნეს კაცმან, ჰრომ. 10,5; სარწმუნოებისაგანი სიმართლე ესრეთ იტყჳს, ჰრომ. 10,6CD; ჩუენ ვიქმნნეთ სიმართლჱ (სიმართლე ႡCD) ღმრთისაჲ, 2 კორ. 5,21; ს. (სიმართლე ႡCD) მისი ჰგიეს უკუნისამდე, 2 კორ. 9,9; შჯულისაგანმცა იყო ს. (სიმართლე ႡCD), გალ. 3,21; რაჲთა არა მაქუნდეს ჩემი ს. (სიმართლე CD), ფილიპ. 3,9; შეიყუარე ს. (სიმართლე CD), ებრ. 1,9; ნაყოფი... მოაგის — ს. (სიმართლე CD), ებრ. 12,11; გულის წყრომამან კაცისამან ს. (სიმართლე ႢႭ) ღმრთისაჲ არა ქმნის, იაკ. 1,20; რომელმან ყოს ს. (სიმართლე ႢႭ), 1 იოვ. 2,29; რომელმან ქმნეს ს. (სიმართლე ႢႭ), 1 იოვ. 3,7; რომელმან არა ქმნეს ს. (სიმართლე ႢႭ), 1 იოვ. 3,10; ვპოვო მას შინა ღმრთისა მიერი იგი ს. (სიმართლე CD), ფილიპ. 3,9; იქმს სიმართლესა, საქმე 10,35; უკუეთუ სიცრუჱ ჩუენი ს. ღმრთისასა შეეტყუების, ჰრომ. 3,5; რომელსაცა-იგი ერჩით; გინა თუ ცოდვასა სიკუდილდ, ანუ თუ მორჩილებად ს., ჰრომ. 6,16; დამონებულ ხართ ს., ჰრომ. 6,18CD; წარუდგინენით ასონი ეგე თქუენნი მონებად ს., ჰრომ. 6,19; წარმართნი, რომელნი არა ეძიებდეს ს., ეწინეს ს., ხოლო ს. სარწმუნოებისაგან, ჰრომ. 9,30; ს. ღმრთისასა არა დაემორჩილნეს, ჰრომ. 10,3; იქმოდეს ს., ებრ. 11,33; შეუდეგ ს., 1 ტიმ. 6,11; 2 ტიმ. 2,22; ყოველი წიგნი... სარგებელ... სასწავლელად ს., 2 ტიმ. 3,16Ⴍ; მართალი ს. იქმოდენ ჯერეთ, გამოცხ. 22,11; თჳსსა მას ს. ეძიებდეს დამტკიცებად, ჰრომ. 10,3CD; უმეცარ იყვნეს იგინი ს. მას ღმრთისასა, ჰრომ. 10,3; მოსე დასწერს ს. მას შჯულისაგანსა, ჰრომ. 10,5CD; ეგრეცა მადლი სუფევდეს ს. შინა, ჰრომ. 5,21; რომელ-იგი წინაისწარ განმზადა ღმერთმან... გამოჩინებად სიმართლისა მისისა, ჰრომ. 3,25; 3,26; სასწაულად მოიღო წინადაცუეთაჲ იგი ბეჭდად ს. მის სარწმუნოებისა, ჰრომ. 4,11ႦႡႠႡ; წარუდგინენით... ასონი ეგე თქუენნი საჭურველად ს. ღმრთისა, ჰრომ. 6,13; მონა ყოფილ ხართ ს., ჰრომ. 6,18; სული — ცხოველ ს., ჰრომ. 8,10; რაჲ მოყუსება არს ს. და უშჯულოებისა, 2 კორ. 6,14; აღაორძინენ ნაყოფი ს. თქუენისაჲ, 2 კორ. 9,10; შევიმოსოთ ჯაჭჳ იგი... ს. და სიყუარულისაჲ, 1 თეს. 5,8Ⴀ; რომელთა თავს-იდებთ სახელ ს. საშჯელისა ღმრთისაჲსა, 2 თეს. 1,5; ყოველი... წიგნი... სარგებელ სასწავლელად ს., 2 ტიმ. 3,16; მიმელის მე ს. იგი გჳრგჳნი, 2 ტიმ. 4,8; მერეჲ ნოეს, ს. ქადაგი, დაამარხა, 2 პეტ. 2,5; თავისუფალ იყვენით სიმართლისაგან, ჰრომ. 6,20; სარწმუნოებისაგან სიმართლისათჳს ესრე იტყჳს, ჰრომ. 10,6; გვენებოდის ს., 1 პეტ. 3,14; ეგრეცა მადლი სუფევდეს სიმართლისა მიერ, ჰრომ. 5,21CD; უმეცარ იყვნეს იგინი ს. მისგან ღმრთისა, ჰრომ. 10,3CD; რომელსა ეგულების განკითხვად სოფლისა სიმართლით, საქმე 17,31; იქცეოდეს ს., ებრ. 11,33Ⴍ; ს. ვცხონდებოდით, 1 პეტ. 2,24; ს. შჯის, გამოცხ. 19,11; რომელ-იგი წინაისწარ განმზადა ღმერთმან... გამოჩინებად სიმართლითა მისითა, ჰრომ. 3,25ႡႢ; 3,26ႢႢ; ეგრეცა მადლი სუფევდეს ს. ცხორებად საუკუნოდ, ჰრომ. 5,21ႡႢႢ; შეიმოსეთ ახალი იგი კაცი, ღმრთისა მიერ დაბადებული ს., ეფეს. 4,24; ნაყოფი იგი ნათლისაჲ... ს., ეფეს. 5,9; ს. შჯულისაჲთა ვიყავ მე უბიწო, ფილიპ. 3,6; პატივი ხუედრებულ არს თქუენდა სარწმუნოებაჲ ს. ღმრთისაჲთა, 2 პეტ. 1,1; არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი... არამედ ს. მით სარწმუნოებისაჲთა, ჰრომ. 4,13; შეერაცხა მას სიმართლედ, ჰრომ. 4,3; 4,22; 4,23; გალ. 3,6; იაკ. 2,23; შეერაცხების სარწმუნოებაჲ იგი მისი ს., ჰრომ. 4,5; შეერაცხა აბრაჰამსა სარწმუნოებაჲ მისი ს., ჰრომ. 4,9; რაჲთა შეერაცხოს მათ ს., ჰრომ. 4,11; გულსა გრწამს ს., ჰრომ. 10,10; რაოდენ უფროჲს აღემატოს მსახურებაჲ იგი სიმართლისაჲ, 2 კორ. 3,9CD; შეიმოსეთ ჯაჭჳ იგი ს., ეფეს. 6,14; პირველად ითარგმანების „მეუფჱ ს.“, ებრ. 7,2; ნაყოფი ს. ... მშჳდობით დაეთესვის, იაკ. 3,18; ეცნავე თუმცა არა გზაჲ იგი ს., 2 პეტ. 2,21ႢႭ; რომელნი-იგი... ნიჭსა სიმართლისასა მოიგებენ, ჰრომ. 5,17; ისრაჱლი შეუდგა შჯულსა მას ს. (სიმართლისა Ⴠ) და შჯულსა (÷მას) ს. ვერ მისწუდა, ჰრომ. 9,31; სასოებასა ს. მოველით, გალ. 5,5; უმეცარ არნ სიტყუასა მას ს., ებრ. 5,13; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... საჭურველითა (+მით ႡႭႠCD) სიმართლისაჲთა, 2 კორ. 6,7; აღსავსენი ნაყოფითა ს., ფილიპ. 1,11; სარწმუნოებითა მით ს. იქმნა იგი მკჳდრ, ებრ. 11,7; სასწაულად მოიღო წინადაცუეთილებაჲ იგი ბეჭდად სიმართლისად სარწმუნოებისა მის, ჰრომ. 4,11CD; მტერო ყოვლისა სიმართლისაო, საქმე 13,10; გარდაიცვალნენ ვითარცა მსახურნი სიმართლისანი, 2 კორ. 11,15; არა საქმეთაგან სიმართლისათა... მიჴსნნა, ტიტე 3,5.

4. **სიმართლე** მართლმსაჯულება: უკუეთუ შჯულისაგან არს სიმართლჱ (სიმართლე CD), გალ. 2,21; სიმართლენი შენნი გამოცხადნეს, გამოცხ. 15,4.

5. **სიმართლე** მართებული ქმედება; შესაფერისი საქციელი: ეგრეცა ერთისა მის სიმართლისათჳს (δικαιώματος) ყოველთა კაცთა ზედა განსამართლებელად ცხორებისა, ჰრომ. 5,18; სიმართლით (δικαίως) ვცხოვნდებოდით, ტიტე 2,12; განიფრთხვეთ სიმართლითა (სიმართლით CD) (δικαίως), 1 კორ. 15,34.

6. **სიმართლე** სიწმიდე, განწმედა: ვზატიკობდეთ... უცომოთა მით სიმართლისა (εἰλικρινίας) და ჭეშმარიტებისაჲთა, 1 კორ. 5,8CD; გაქუს თქუენ ნაყოფი თქუენი სიმართლედ (ἁγιασμόν), ჰრომ. 6,22; ძოწეული სიმართლენი წმიდათანი არიან, გამოცხ. 19,8; ვზატიკობდეთ... უცომოთა მით სიმართლისაჲთა, 1 კორ. 5,8.

7. სიმართლჱ გამართლება: რაჲთა სიმართლჱ (სიმართლე CD) იგი შჯულისაჲ აღესრულოს, ჰრომ. 8,4.

8. სიმართლჱ ნათელი: შევიმოსოთ საჭურველი სიმართლისაჲ (შდრ.: ნათლისაჲ ABCD, φωτός), ჰრომ. 13,12⊏.

9. სიმართლჱ მცნება, მოთხოვნა: უკუეთუ წინადაუცუეთელი იგი სიმართლესა შჯულისასა იმარხვიდეს, ჰრომ. 2,26.

10. სიმართლჱ დიდება, ბრწყინვალება: მოიღოთ სიმართლისა (შდრ.: დიდებისა C^{1}CႢႭ, δόξης) [გჳრგჳნი], 1 პეტ. 5,4Ⴄ.

1. სიმაღლჱ სიმაღლე: რაჲ-იგი არს... სიმაღლჱ (სიმაღლე CD), ეფეს. 3,18; ათორმეტი სიგრძჱ და სივრცჱ და ს. მისი სწორ არიან, გამოცხ. 21,16; არცა სიმაღლეთა, არცა სიღრმეთა... შემძლოს ჩუენ განყენებად სიყუარულსა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 8,39.

2. სიმაღლჱ ქედმაღლობა, თეითგანდიდება: დავარღუევთ... ყოველსა სიმაღლესა, 2 კორ. 10,5.

1. სიმდაბლჱ თავმდაბლობა: შე-უკუე-იმოსეთ... სიმდაბლჱ (სიმდაბლე CD), კოლ. 3,12; ს. (სიმდაბლე ႢႭ) შეიმოსეთ, 1 პეტ. 5,5; გარდაცვალნეს ჴორცნი ესე სიმდაბლისა ჩუენისანი, ფილიპ. 3,21; სიმდაბლით ურთიერთას... შეგერაცხენ, ფილიპ. 2,3; გჳრგჳნ-ჰდილ გყოფნ, მნებებელი ს. და მსახურებითა ანგელოზთაჲთა შემავალობად მას, კოლ. 2,18Ⴈb; სიმდაბლითა მისითა სამართალნი მისნი მიეხუნეს, საქმე 8,33; ვჰმონებდ უფალსა ყოვლითავე ს., საქმე 20,19; ყოვლითა ს. ... თავს-იდებდით, ეფეს. 4,2; უნდეს ლათუ ს., კოლ. 2,18; სიტყუაჲ რაჲმე აქუს სიბრძნისაჲ ნებსით მოთმინებითა მით წესითა და ს., კოლ. 2,23.

2. სიმდაბლჱ სიწყნარე, წესიერება: სიმდაბლჱ (τὸ ἐπιεικές) (სიმდაბლე CD) ეგე თქუენი ცხად იყავნ, ფილიპ. 4,5.

1. სიმდიდრჱ სიმდიდრე: უკუეთუ შეცოდებაჲ იგი მათი სიმდიდრე (სიმდიდრჱ Ⴈ) სოფლისა იქმნა, და შებრკოლებაჲ იგი მათი ს. (სიმდიდრჱ ႤႨ) წარმართთა, ჰრომ. 11,12; რაჲ-იგი არს სიმდიდრჱ (სიმდიდრე ႢႨCD) დიდებისა მის მკჳდრობისა მისისაჲ, ეფეს. 1,18; რაჲ-იგი არს ს. (სიმდიდრე ႤႢCD) დიდებისა მის საიდუმლოჲსაჲ, კოლ. 1,27; ჰნებავს ს. (სიმდიდრე CD), 1 ტიმ. 6,9; ს. (სიმდიდრე ႢႭ) თქუენი დალპა, იაკ. 5,2; განირყუნა ესოდენი იგი ს., გამოცხ. 18,16; აჩუენოს... გარდამატებული იგი ს. (სიმდიდრე CD) მადლისა მისისაჲ, ეფეს. 2,7; მომეცა მადლი ხარებად გამოუკულევეელი იგი ს. (სიმდიდრე) ქრისტჱსი, ეფეს. 3,8; რაჲთა აჩუენოს ს. (სიმდიდრე ႤႢCD) იგი დიდებისა თჳსისაჲ, ჰრომ. 9,23; ჸ სიმდიდრესა... ღმრთისასა, ჰრომ. 11,33; ნუცა ესევედ ს. (÷მას ႭႨCD) უჩინოსა, 1 ტიმ. 6,17; ვითარ-მე შენ განერე ს. მას სიტკბოებისა მისისასა, ჰრომ. 2,4; სიგლახაკემან მათმან გარდაჰმატა ს. მას უხუებისა მათისასა, 2 კორ. 8,2; ჸ სიღრმე სიმდიდრისა... ღმრთისაჲ, ჰრომ. 11,33CD; ღირს არს კრავი იგი დაკლული მიღებად... ს., გამოცხ. 5,12; გუაქუს ჩუენ მოტევებაჲ... სიმდიდრისაებრ მადლისა მისისა, ეფეს. 1,7; მოგცეს თქუენ ს. დიდებისა მისისა, ეფეს. 3,16; აღავსენ ყოველი საჴმარი თქუენი ს. მისისა, ფილიპ. 4,19; თანა-შეტყუებულ იყვენით სიყუარულით ყოვლისა მიმართ სიმდიდრისა (÷მის ႤႨ), კოლ. 2,2; უფროჲსად სიმდიდრედ შეჰრაცხა, ებრ. 11,26.

2. სიმდიდრჱ დიდება, სიდიადე: დარღუეულად [არს] სიმდიდრჱ (სიმდიდრე ႢႭ) (μεγαλειότητος) მისი, საქმე 19,27; რაჲ-იგი არს გარდამატებული ს. (სიმდიდრე CD) (μέγεθος), ეფეს. 1,19; დიდებაჲ და ს. (სიმდიდრე ႢႭ) ... უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა, იუდა 1,25; გუესმის სიტყუაჲ მათი ენითა ჩუენითა ს. ესე (τὰ μεγαλεῖα) ღმრთისაჲ?! საქმე 2,11; დაჯდა იგი მარჯუენით სიმდიდრესა (μεγαλωσύνης) (÷მისსა ႢႨ), ებრ. 1,3; ვხედევდით მისსა მას ს., 2 პეტ. 1,16; დაჯდა იგი მარჯუენით სიმდიდრისა მისისა, ებრ. 1,3Ⴃ.

სიმინდ-ი წმინდად დაფქვილი საუკეთესო ხარისხის პურის ფქვილი, σεμίδαλις: არღარა იყოს... სიმინდი და იფქლი, გამოცხ. 18,13.

1. სიმრავლჱ მრავალი, სიმრავლე: შეკრბა სიმრავლჱ (სიმრავლე ႢႭ) ერისაჲ, საქმე 2,6; შეეძინებოდა ს. (სიმრავლე ႢႭ) ... მორწმუნეთაჲ, საქმე 5,14; შეკრბებოდა ს. (სიმრავლე ႢႭ) გარემო ქალაქებისაჲ, საქმე 5,16; განიეთა ს. (სიმრავლე ႢႭ) ერისაჲ მის, საქმე 23,7; ს. (სიმრავლე DႢႭ) ჰურიათაჲ შემემთხჳა, საქმე 25,24; ესოდენი მაქუს გარე-მოდგომილი ჩუენსა ს. (სიმრავლე CD) მოწამეთაჲ, ებრ. 12,1; დაფაროს ს. (სიმრავლე ႢႭ) ცოდვათაჲ, იაკ. 5,20; სიყუარულმან დაფარის ს. (სიმრავლე ႢႭ) ცოდვათაჲ, 1 პეტ. 4,8; რომელთა ს. ვითარცა ქჳშაჲ ზღჳსაჲ, გამოცხ. 20,8; შეუდგა ს. (სიმრავლე ႢႭ) იგი ერისაჲ, საქმე 21,36; მოუწოდეს სიმრავლესა (+მას DKႢႭ) მოწაფეთასა, საქმე 6,2; სიმრავლისა მის მორწმუნეთაჲსა იყო გული და გონებაჲ ერთ, საქმე 4,32; ზე აქუნდა პავლე ერისა კაცთა მათ სიმრავლისა მისგან (მისთჳს ႢႭ) ერისა, საქმე 21,35ႤႢ; [იშენეს] ვითარცა ვარსკულავნი სიმრავლითა, ებრ. 11,12.

2. სიმრავლჱ კრებული, ხალხი: შეუდგეს... მორწმუნეთა წარმართთა სიმრავლე მრავალი, საქმე 17,4ႢႭ;დადუმნა ყოველი იგი სიმრავლჱ (სიმრავლე ႢႭ), საქმე 15,21; განიწვალა ს. (სიმრავლე ႢႭ) იგი ქალაქისაჲ, საქმე 14,4; იყო... ვიდრე რწმუნებადმდე... მრავალსა სიმრავლესა, საქმე 14,1ႢႭ; შეუდგეს... მსახურთა წარმართთა ს. მრავალსა, საქმე 17,4; სათნო უჩნდა სიტყუაჲ ესე წინაშე ყოველსა მას ს., საქმე 6,5; სათნო-უჩნდა სიტყუაჲ ესე წინაშე ყოვლისა მას სიმრავლისა, საქმე 6,5ႢႭ; ძჳრსა იტყოდეს გზისა მისთჳს წინაშე ს. მის, საქმე 19,9.

3. სიმრავლჱ სიმართლე, სამართლიანობა (?): რომელსა შინა სიმრავლჱ (შდრ.: სიმართლჱ C^1) დამკჳდრებულ არს, 2 პეტ. 3,13ႤႢ; სარწმუნოებითა მით სიმრავლისაჲთა, ებრ. 11,7⊏Ⴈ.

1. სიმტკიცჱ სიმტკიცე, სიმაგრე: შეწევნისაებრ სიმტკიცისა ძლიერებისა მისისა, ეფეს. 1,19; განსცჳვეთ სიმტკიცისაგან თჳსისა, 2 პეტ. 3,17; რაჲთა ხჳდოდით... განძლიერებულნი სიმტკიცისაებრ დიდებისა მისისა, კოლ. 1,11CD; ნუ ვინმე გუგმობდეს ჩუენ სიმტკიცისა ამისთჳს (მისთჳს ႢႭ), 2 კორ. 8,20; განსცჳვეთ ს. მისგან თჳსისა, 2 პეტ. 3,17ႢႭ; განძლიერდით... სიმტკიცითა ძლიერებისა მისისაჲთა, ეფეს. 6,10; რაჲთა ხჳდოდით... ს. დიდებისა მისისაჲთა, კოლ. 1,11.

2. **სიმტკიცე** ძალა, ძლიერება: რომლისაჲ არს... სიმტკიცე, 1 პეტ. 4,11ႢႪႭ; მისი არს სიმტკიცჱ (სიმტკიცე ႪႭ), 1 პეტ. 5,11; ს. (სიმტკიცე ႪႭ) და ჴელმწიფებაჲ უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა, იუდა 1,25; მისი არს დიდებაჲ და ს., გამოცხ. 1,6; დიდებაჲ და ს. უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 5,13.

3. **სიმტკიცე** სრულყოფილება: ვილოცავ, თქუენსა სიმტკიცესა (κατάρτισιν), 2 კორ. 13,9.

4. **სიმტკიცე** კავშირი, შეკავშირება; ერთობლიობა: რომელ-იგი არს სიმტკიცჱ (სიმტკიცე ႢCD) (σύνδεσμος) სრულებისაჲ, კოლ. 3,14; ისწრაფდით დამარხვად ერთობასა მას სულისასა სიმტკიცითა მით (ἐν τῷ συνδέσμῳ) მშჳდობისაჲთა, ეფეს. 4,3.

5. **სიმტკიცე** საყრდენი: რომელ არს სუეტი და სიმტკიცჱ (სიმტკიცე ႢCD) (ἑδραίωμα) ჭეშმარიტებისაჲ, 1 ტიმ. 3,15.

სიმღერა ხმაურიანი გართობა; თამაში: შუენიერად ვიქცეოდით ნუ სიმღერითა (μὴ κώμοις), ჰრომ. 13,13; რომელნი-იგი ვლენან... ს., 1 პეტ. 4,3; ერი იგი... აღდგეს სიმღერად, 1 კორ. 10,7.

ნ.კ. მღერა.

სიმშილი ნ.ში.

სიმშჳდე სიწყნარე: სიმშჳდე ეგე ცხად იყავნ, ფილიპ. 4,5Ⴀ-Ⴂb; შე-უკუე-იმოსეთ... სიმშჳდჱ (სიმშჳდე CD), კოლ. 3,12ႧႪႭႢ; შეუდეგ... სიმშჳდესა, 1 ტიმ. 6,11CD; ყოველსავე აჩუენებდეთ ს., ტიტე 3,2; სიმშჳდით (სიმშუიდით ႧႪ) შეიწყნარეთ ნერგი იგი, იაკ. 1,21; განმზადებულ იყვენით... სიტყჳს მიგებად... ს., 1 პეტ. 3,15; სიმშჳდითა... თავს-იდებდით, ეფეს. 4,2; აჩუენენ... საქმჱ თჳსი ს. (სიმშუიდითა ႧႪ) სიბრძნისაჲთა, იაკ. 3,13; გლოცავ თქუენ ს. მით, 2 კორ. 10,1; რომელ-ესე არს... დაფარულითა მით გულისა კაცისა უხრწნელითა მით სიმშჳდისაჲთა... სულითა, 1 პეტ. 3,4.

სიმძაფრე ძალა, სიძლიერე, სიმძლავრე: ბოლოჲთ კერძოჲ იგი დაირღუეოდა სიმძაფრითა მით, საქმე 27,41.

სიმძიმე ტვირთი, სიმძიმე: არღარა მოვაწიო თქუენ ზედა სხუაჲ სიმძიმე, გამოცხ. 2,24; ურთიერთასი სიმძიმჱ (სიმძიმე CD) იტჳრთეთ, გალ. 6,2; ს. (სიმძიმე ႪCD) ყოველი განვიშორეთ, ებრ. 12,1.

1. **სიმწარე** სიმწარე: სიმწარესა ნავღლისასა თანა შეკრულ ცოდვისა გხედავ შენ, საქმე 8,23; რომელთაჲ პირი... სიმწარითა სავსე არს, ჰრომ. 3,14; სიმწარედ ნავღლისა და თანა შეკრულ ცოდვისა გხედავ შენ, საქმე 8,23ႧႪႭ; ძირი სიმწარისაჲ აღმოცენებულ იყოს, ებრ. 12,15.

2. **სიმწარე** გაღიზიანება, ბოღმა: ყოველი სიმწარე (სიმწარჱ ႦႭႢ) (πικρία) მოისპენ თქუენგან, ეფეს. 4,31.

სინანულ-ი შენანება, მონანიება: აღამაღლა... მოცემად სინანული ისრაჱლსა, საქმე 5,31; წარმართთა მითხრობად ს., საქმე 26,20Ⴇ; წარმართთაცა მიცემად ჯერიჩინა ღმერთმან ს. იგი ცხორებისაჲ, საქმე 11,18; გიწამებდ... ღმრთისა მიმართ სინანულსა, საქმე 20,21; წარმართთა მიუთხრობდ ს., საქმე 26,20ႪႭ; ღმრთისა მიერი მწუხარებაჲ ს. შეიქმს, 2 კორ. 7,10; წარმართთა მითხრობად სინანულისა, საქმე 26,20; რაჲთა ღირსი ს. საქმჱ ქმნენ, საქმე 26,20; ს. ადგილი არა პოვა, ებრ. 12,17; სულგრძელებაჲ იგი ღმრთისაჲ სინანულად მოგიყვანებს, ჰრომ. 2,4; შესწუხენით ს., 2 კორ. 7,9; [ჰნებავს] ყოველთა ს. მოსლვაჲ, 2 პეტ. 3,9; არა ჰნებავს ს. სიძვისაგან მისისა, გამოცხ. 2,21; ღირსი სინანულისაჲ საქმე ქმნად, საქმე 26,20CiHJ; ქადაგებდა იოჰანე ნათლისმცემელი წინაშე პირსა შემოსლვისა მისისასა ნათლისღებასა სანანულისასა (სინანულისსა F), საქმე 13,24; იოვანე ნათელ-სცემდა ნათლის-ცემასა ს., საქმე 19,4; საძირკუელსა დავსდებდეთ ს., ებრ. 6,1.

სიორძილ-ი აღორძინება, გაზრდა: სიორძილსა მას გუამისასა ჰყოფდით, ეფეს. 4,16; ყოველი გუამი... ორძის სიორძილსა (სიორძილესა Ⴊ) მას ღმრთისასა, კოლ. 2,19.

ნ.კ. ორძი.

სიპოხე ნოყიერება, ცხიმიანობა: თანა-ზიარ სიპოხისა (+მის ႧႪ) ზეთის ხილისა იქმენ, ჰრომ. 11,17.

სირცხჳლ-ი: სირცხჳლი შეურაცხ-ყო, ებრ. 12,2; არა გამოცხადნეს ს. სიშიშულისა შენისაჲ, გამოცხ. 3,18; რომელნი ჰერად აღმოაფქურევენ თავისა თჳსისა სირცხჳლსა, იუდა 1,13; დიდებაჲ — ს. შინა მათსა, ფილიპ. 3,19; განვიშორენით დაფარულნი იგი სირცხჳლისანი, 2 კორ. 4,2.

ნ.კ. რცხუენა, სირცხჳლ-ჩან.

სირცხჳლეულ-ი შერცხვენილი: სირცხჳლეულ ვიქმნნეთ, 2 კორ. 9,4Ⴀ-Ⴂb.

სირცხჳლ-ჩან სამარცხვინოდ ჩათვლა, ი/უ—2: არარაჲ სირცხჳლ-უჩნდა მათი ღმერთსა სახელის-დებად, ებრ. 11,16; კრულებაჲ ესე ჩემი არა ს., 2 ტიმ. 1,16; უკუეთუ ვისმე სირცხჳლ-უჩნდეს ქორწინებაჲ თჳსი, 1 კორ. 7,36Ⴀ.

სისრულე სრულყოფილება: სისრულისა მიმართ (ἐπι τὴν τελειότητα) მოვიდეთ, ებრ. 6,1CD.

ნ.კ. სრული.

სისულელე: პურიათა სამე საცთურ და წარმართთა სისულელე (სისულელჱ ႧႪ), 1 კორ. 1,23; ჯერ-უჩნდა ღმერთსა ქადაგებითა მით სისულელისაჲთა ცხორებად მორწმუნეთა მათ, 1 კორ. 1,21.

ნ.კ. სულელი.

სისუბუქე სიმსუბუქე, განუსჯელობა, წინდაუხედაობა: ნუუკუე სისუბუქით ვიჴუმიეა? 2 კორ. 1,17Ⴂb.

ნ.კ. სუბუქი.

სისხლ-ი: მესამედი ზღჳსაჲ იქმნა სისხლ, გამოცხ. 8,8; ვსცე... სისხლი და ცეცხლი, საქმე 2,19; გნებავს ჩუენ ზედა მოწევნად ს. მის კაცისაჲ, საქმე 5,28; ს. თქუენი თავსა თქუენსა, საქმე 18,6; რაჟამს დაითხეოდა ს., საქმე 22,20; ვერ შემძლებელ არს ს. (+იგი Ⴍ) ვაცთაჲ... აჴოცად ცოდვათა, ებრ. 10,4; ეგრეთვე მსგავსად ს. ასხურის, ებრ. 9,21; შეიწირვინ საცხოვართა ს., ებრ. 13,11; სამნი არიან, რომელნი წამებენ: სული, ს. და წყალი, 1 იოვ. 5,8; მთოვარჱ ყოვლითურთ იქმნა, ვითარცა ს., გამოცხ. 6,12; გამოჴდა ს. საწნეხელისა მისგან, გამოცხ. 14,20; იქმნა ს., გამოცხ. 16,3; ს. წმიდათაჲ... დასთხიეს, და ს. ასუ მათ, გამოცხ. 16,6; გამოიძია ს. მონათა თჳსთაჲ, გამოცხ. 19,2; ესე ს. აღთქუმისაჲ, ებრ.

9,20; ს. იგი ვაცთაჲ... რომელი ეკურებოდა შეგინებულთა მათ, ებრ. 9,13; მოილის ს. იგი ზუარაკთაჲ, ებრ. 9,19; ს. იგი აღთქუმისაჲ არა-ღირსად შერაცხოს, ებრ. 10,29; ს. იგი იესუჲსი... განმწმედს ჩუენ, 1 იოვ. 1,7; სისხლმან ქრისტჱსმან... განწმიდნეს, ებრ. 9,14; მალე არიან ფერჴნი მათნი დათხევად სისხლსა, ჰრომ. 3,15H; თანა-მდებ არს იგი... ს. უფლისასა, 1 კორ. 11,27CD; ვიდრემდის... არა შჰი ს. ჩუენსა, გამოცხ. 6,10; რაჲთა განეყენნენ იგინი... სიძვისაგან... და სისხლისა, საქმე 15,20; განშორებად თქუენდა ნაკერპავთაგან... და ს. (სისხლის D) ჭამისა, საქმე 15,29; ყოველივე შეიქმნა ერთისაგან ს., საქმე 17,26; ეკრძალნენ იგინი კერპთა კლულისაგან და ს. ჭამასა, საქმე 21,25; მალე არიან ფერჴნი მათნი დათხევად ს., ჰრომ. 3,15; ახალი შჯული არს ს. ჩემისაჲ, 1 კორ. 11,25; შჯულისა მის ახლისა შუვა-მდგომელისა იესუჲსა და ს. პკურებასა, ებრ. 12,24Ⴊ; საპკურებელად ს. იესუ ქრისტჱსისა, 1 პეტ. 1,2; იჴსენით თქუენ... პატიოსნისა ს., 1 პეტ. 1,19M; რაჲთა განეყენნენ იგინი... სისხლისაგან, საქმე 15,20CD; უბრალო ვარი მე ს. თქუენ ყოველთაჲსა, საქმე 20,26; მღდელთმოძღუარი იგი ხოლო შევიდის და არა თჳნიერ სისხლისა, ებრ. 9,7; არცა პირველი იგი თჳნიერ ს. განახლდებოდა, ებრ. 9,18; ყოველივე იგი სისხლითა განწმიდნებოდა... და თჳნიერ სისხლისა დათხევისა არა იყო მოტევებაჲ, ებრ. 9,22; მოიგო სისხლითა თჳსითა, საქმე 20,28; განმართლებულ ვართ სისხლითა მისითა, ჰრომ. 5,9; არა ვაუწყე იგი ჴორცითა და ს., გალ. 1,16ႪႨCD; გუაქუს ჩუენ გამოჴსნაჲ ს. მისითა, ეფეს. 1,7; იქმნენით მახლობელ ს. ქრისტჱსითა, ეფეს. 2,13; ყრმათაცა ეზიარა... ს., ებრ. 2,14; არცა ს. ვაცთა და ზუარაკთაჲთა, არამედ თჳსითა ს. შევიდა, ებრ. 9,12; შევიდის... სიწმიდესა მას ს. სხჳსაჲთა, ებრ. 9,25; გუაქუს კადნიერებაჲ შესლვად სიწმიდეთა მათ ს. იესუჲსითა, ებრ. 10,19; მოსრულ ხართ... ს. პკურებასა, ებრ. 12,24; წმიდა-ყოს თჳსითა ს. ერი, ებრ. 13,12; იჴსნენით თქუენ პატიოსნითა ს., 1 პეტ. 1,19; რომელი მოვიდა წყლითა და ს., 1 იოვ. 5,6; წყლითა და ს. (+ცა ႪÕ) [მოვიდა], 1 იოვ. 5,6Ⴇ; განგუბანნა ცოდვათა ჩუენთაგან ს. თჳსითა, გამოცხ. 1,5; გჳყიდენ ჩუენ ღმრთისა ს. შენითა, გამოცხ. 5,9; იქმნა სეტყუაჲ და ცეცხლი, შერთებული ს., გამოცხ. 8,7; ვიხილე დედაკაცი იგი დამთრვალი ს. წმიდათაჲთა და ს. მით მოწამეთა იესუჲსთაჲთა, გამოცხ. 17,6; ემოსა სამოსელი შეღებული ს., გამოცხ. 19,13; რომელ-იგი წინაჲსწარ განჰმზადა ღმერთმან სალხინებელად სარწმუნოებითა თჳსითა მით სისხლითა, ჰრომ. 3,25; მშჳდობა-ყო ს. მით ჯუარისა მისისაჲთა, კოლ. 1,20; აღმოიყვანა... მწყემსი იგი... დიდი ს. მით, ებრ. 13,20; განსპეტაკნეს ს. მით კრავისაჲთა, გამოცხ. 7,14; მათ სძლეს მას ს. მით კრავისაჲთა, გამოცხ. 12,11; არღა სისხლითგან წინა-დადგრომილ ხართ, ებრ. 12,4; ... გარდაიქცეს... მთოვარჱ სისხლად, საქმე 2,20; რაჲთა გარდააქციონ ს. წყალი, გამოცხ. 11,6; გარდაიქცეს ს., გამოცხ. 16,4; შენ შორის სისხლნი წინაწარმეტყუელთაჲნი... იპოვნეს, გამოცხ. 18,24; სისხლთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 15,50; არა ვაუწყე... ს., გალ. 1,16; არა-მე ზიარებაჲ ს. ქრისტჱსთაჲ არს? 1 კორ. 10,16; თანა-მდებ არს იგი... ს. უფლისათა, 1 კორ. 11,27; არა სისხლთაგან წინა-აღდგომილ ხართ, ებრ. 12,4ႪÕ; არა არს ბრძოლაჲ ჩუენი სისხლთა მიმართ, ეფეს. 6,12; არღა სისხლთამდე წინა-დადგრომილ ხართ, ებრ. 12,4CD; ესე იგი არს დაბაჲ სისხლისაჲ, საქმე 1,19; სარწმუნოებით იყო... პკურებაჲ იგი ს., ებრ. 11,28.

სიტკბოებაჲ სიტკბო, სიკეთე: სიტკბოებაჲ ღმრთისაჲ სინანულად მოგიყვანებს შენ, ჰრომ. 2,4CD; რომელმანცა ქმნა ს., ჰრომ. 3,12; იხილე ს. ... ღმრთისაჲ... შენ ზედა — ს., უკუეთუ ეგო სიტკბოებასა მას ზედა, ჰრომ. 11,22; ნაყოფი სულისაჲ არს: ... სიტკბოებაჲ, გალ. 5,22; შე-უკუე-იმოსეთ... ს., კოლ. 3,12; რაჟამს ს. ... გამოჩნდა, ტიტე 3,4; სიმდიდრესა მას სიტკბოებისა მისისასა... შეურაცხ-ჰყოფ, ჰრომ. 2,4; აჩუენოს გარდამატებული იგი სიმდიდრჱ... სიტკბოებით (სიტკბოებითა ႪD), ეფეს. 2,7; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... სიტკბოებითა, 2 კორ. 6,6.

სიტფოჲ სითბო, სიცხე: იქედნჱ სიტფოისა მისგან გამოჴდა, საქმე 28,3.

1. **სიტყუაჲ** ლაპარაკი, თქმა, მეტყველება: მრავალ არს ჩუენდა სიტყუაჲ, ებრ. 5,11CϽЪ; არა არს აწ თითოეულად ს., ებრ. 9,5CϽЪ; ჩუენ გუესმის სიტყუაჲ მათი, საქმე 2,11; ჯერ-არსა ჩემდა ს., საქმე 21,37; ესმოდა ს. მისი, საქმე 22,9Ⴇ; მნებავს თქუენ ყოველთაჲ ენათა ს., 1 კორ. 14,5; უშუერებ არს დედაკაცისა ს. ეკლესიასა შინა, 1 კორ. 14,35; ს. შეურაცხ [არს], 2 კორ. 10,10; არღარა შეეძინოს მათ ს., ებრ. 12,19ႧႪႨCD; რომელთა ესმოდა ს. იგი, საქმე 10,44; ესმოდა მათ ს. იგი, საქმე 10,46; ვითარ საცნაურ იყოს ს. იგი, 1 კორ. 14,9; მიერულა... სიტყუასა მას პავლჱსსა მრავალ ჟამ, საქმე 20,9; შემდგომად სიტყჳსა ამის (მის ႨCD), ვითარმედ, ებრ. 10,15; აღტეხეს ერი იგი... სიტყჳთა მით, საქმე 17,8; იწყეს სიტყუად უცხოთა ენათა, საქმე 2,4; ამცნეს ყოვლითურთ არა ს., საქმე 4,18ႪÕ; მოეც მონათა შენთა ს. სიტყჳსა შენისა, საქმე 4,29; კაცი ესე არა დასცხრების ს. ბოროტისა, საქმე 6,13ႧႪÕ; იწყო ს., საქმე 9,20; ვიწყე ს., საქმე 11,15; იყო... ს. ესრჱთ, საქმე 14,1; იწყეს ს., საქმე 15,5; რაჲ-მე ჰნებავს მრავალის-მეტყუელსა ამას ს., საქმე 17,18; სხუასა არარას შინა იყვნეს, გარნა ს. რაჲმე, საქმე 17,21; ჯერ-არს რაჲსამე ჩემდა ს., საქმე 21,37ႧႪÕ; მიბრძანე მე ერისა ამის მიმართ ს., საქმე 21,39; მიბრძანებიეს შემასმენელთა მათ მაგისთა ს., საქმე 23,30; ბრძანებულ არს შენდა თავისა შენისა ს., საქმე 26,1; ვითარცა იტყჳან ვინმე ჩუენდა ს., ჰრომ. 3,8; არა ვიკადრო რაჲსმე ს., ჰრომ. 15,18; მე... ვერ უძლე ს. თქუენდა, 1 კორ. 3,1CD; მნებავს ხუთ სიტყუა გონებითა ჩემითა ს., 1 კორ. 14,19; არა ბრძანებულ არს მათა ს., 1 კორ. 14,34; ს. ენათა მათ ნუ აყენებთ, 1 კორ. 14,39; არა ჯერ-არს კაცთა ს., 2 კორ. 12,4; არა ჴელ-მეწიფების... ძჳრის რაჲსმე ს., 2 კორ. 13,8; ვითარ-იგი ღირს ჩემდა ს., ეფეს. 6,20; ვიკადრებ უშიშად სიტყუასა მას ღმრთისასა ს., ფილიპ. 1,14; განმილოს ჩუენ კარი სიტყჳსაჲ ს. საიდუმლოთა მათ ქრისტჱსთა, კოლ. 4,3; ჯერ-არს ჩემდა ს., კოლ. 4,4; არღარა რაჲ გჳჴმს ჩუენ ს. რაჲმე, 1 თეს. 1,8; განცხადებითა ღმრთისა ჩუენისა მიერ ს. თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 2,2; მაყენებენ ჩუენ წარმართთა მიმართ ს., 1 თეს. 2,16; დასაბამი მოილო ს. უფლისა მიერ, ებრ. 2,3; მრავალ არს ჩუენდა ს., ებრ. 5,11; არა არს აწ თითოეულად

ს., ებრ. 9,5; არღარა შეუძინოს მათ მერმე ს., ებრ. 12,19: გარდაიქცეს ამაოსსა ს., 1 ტიმ. 1,6: არა აქუნდეს... ს. ბოროტისა, ტიტე 2,8; იყავნ ყოველი კაცი... მძიმე ს., იაკ. 1,19: ვესავ მოსლვად თქუენდა და პირისპირ ს., 2 იოვ. 1,12; საძაგელ არს სიტყუადცა, ეფეს. 5,12: ჴმაჲ იგი არა ესმა სიტყჳსაჲ მის ჩემდამო, საქმე 22,9.

6.კ. გულის სიტყუა, ძჳრის-სიტყუა.

2. სიტყუა სიტყვა, ნათქვამი: ეკლესიასა შინა მნებავს ხუთ სიტყუა გონებითა ჩემითა სიტყუად... ვიდრე ბევრთა სიტყუათა ენითა, 1 კორ. 14,19; ნუ ვინმე შეურაცხ-გყვნეს თქუენ სიტყუა მეტობისაჲთა, კოლ. 2,4Ⴍ; გუესმა მაგისგან სიტყუაჲ გმობისაჲ. საქმე 6,11ႢႪ; წარმართთაცა შეიწყნარეს ს. ღმრთისაჲ, საქმე 11,1ႨႪႭ; გრქუას შენ ს., საქმე 11,14; უკუეთუ არს თქუენ თანა ს., საქმე 13,15ႨႪႭ; ესმა ს. უფლისაჲ, საქმე 19,10; აქუს რაჲმე ს. თხრობად შენდა, საქმე 23,18ႨႪႭ; თქუა პავლე ერთი ს., საქმე 28,25; მახლობელ არს ს. იგი (ეგე CD) პირსა შენსა... ესე იგი არს, ს. სარწმუნოებისაჲ, ჰრომ. 10,8; ს. ჩემი... არა რწმუნებითა მით სიბრძნისა სიტყუთა, 1 კორ. 2,4; რომელსამე სულისა მისგან მიცემულ არს სიტყუაჲ სიბრძნისაჲ, რომელსამე ს. მეცნიერებისაჲ, 1 კორ. 12,8; რომელი ს. გახარე თქუენ, 1 კორ. 15,2; დაემტკიცოს ყოველი ს., 2 კორ. 13,1; ყოველი ს. ... ნუ გამოვალნ, ეფეს. 4,29; რომელ არს ს. ღმრთისაჲ, ეფეს. 6,17; რაჲთა მომეცეს მე ს., ეფეს. 6,19; ს. ცხორებისაჲ გაქუნდინ, ფილიპ. 2,16; ს. თქუენი... მადლითა... შეზავებულ იყავნ, კოლ. 4,6; მიიღეთ თქუენ ს. იგი სმენისა ღმრთისაჲ... და შეიწყნარეთ არა თუ ვითარცა ს. კაცისაჲ, არამედ ვითარცა არს ჭეშმარიტად ს. ღმრთისაჲ. 1 თეს. 2,13; რომელ-იგი ითქუა ს., ებრ. 2,2; ცხოველ არს ს. ღმრთისაჲ, ებრ. 4,12; და-ლა-უტევეთ დასაბამისაჲ მის ქრისტჱსთა ს., ებრ. 6,1; სარწმუნო არს ს. (+ესე Ⴍ, იგი Ⴊ), 1 ტიმ. 1,15; სარწმუნო არს ს., 1 ტიმ. 3,1; 4,9; 2 ტიმ. 2,11; ტიტე 3,8; ქადაგე ს., 2 ტიმ. 4,2; მოძღურებასა შინა უხრწნელებაჲ... ს. ცოცხალი, ტიტე 2,8; ს. უფლისაჲ ჰგიეს უკუნისამდე. ესე იგი არს ს., 1 პეტ. 1,25; მაქუს ჩუენ უმტკიცჱსი საწინაწარმეტყუელოჲ ს., 2 პეტ. 1,19; ს. მისი არა არს ჩუენ შორის, 1 იოვ. 1,10; ს. ღმრთისაჲ თქუენ თანა დადგრომილ არს, 1 იოვ. 2,14; რომელმანმცა წამა ს. ღმრთისაჲ. გამოცხ. 1,2; დაიმარხე ს. ჩემი, გამოცხ. 3,8; დაიმარხე შენ ს. მოთმინებისა ჩემისაჲ, გამოცხ. 3,10; ესმა ს. ესე ყურთა, საქმე 11,22; ჯერ-იყო პირველად რქუმად ს. ესე (იგი CGHI) ღმრთისაჲ, საქმე 13,46; აღთქუმისაჲ არს ს. ესე, ჰრომ. 9,9; თავს-იდევით ს. ესე, ებრ. 13,22; ესმა უთქუმელი იგი ს., 2 კორ. 12,4; შეიწყნარეს ს. იგი, საქმე 2,41; რომელთა ესმოდა ს. იგი, საქმე 4,4; ს. იგი უფლისაჲ აღორძნდებოდა, საქმე 6,7; 12,24; 19,20; შეიწყნარეს სამარიას ს. იგი ღმრთისაჲ, საქმე 8,14; ს. იგი, რომელი მოუვლინა ძეთა ისრაჱლისათა, საქმე 10,36; თჳთ უწყით ს. იგი, საქმე 10,37; მოვიჴსენე მე ს. იგი უფლისაჲ, საქმე 11,16; იწყეს თხრობად ს. იგი ღმრთისაჲ, საქმე 13,5; ს. იგი (ესე Ⴂ) ცხორებისაჲ მოივლინა, საქმე 13,26; მოიწიოს თქუენ ზედა ს. იგი, საქმე 13,40; ევედრებოდა... თხრობად მათა ს. იგი ღმრთისაჲ, საქმე 13,42; მიმოეფინებოდა ს. იგი უფლისაჲ, საქმე 13,49; გამოირჩია ღმერთმან სმენად წარმართთა ს. იგი სახარებისაჲ. საქმე 15,7; ვქადაგეთ ს. იგი ღმრთისაჲ, საქმე 15,36; რომელთაცა შეიწყნარეს ს. იგი, საქმე 17,11ႨႪႭ; მიეთხრა პავლეს მიერ ს. იგი ღმრთისაჲ. საქმე 17,13; პავლე ეტყოდა მათ სიტყუასა მოძღურებისასა... და განაგრძო სიტყუაჲ იგი, საქმე 20,7; ჯერ-არს... მოჴსენებად ს. იგი უფლისა იესუჲსი, საქმე 20,35; ს. იგი... სიცოფე არს, 1 კორ. 1,18; ვცნა არა თუ ს. იგი, 1 კორ. 4,19; უკუეთუ არა-გამოცხადებულად ს. იგი გამოსცეთ, 1 კორ. 14,9; თქუენ მიერ ს. იგი ღმრთისაჲ გამოვიდა? 1 კორ. 14,36; მაშინ აღესრულოს ს. იგი წერილისაჲ, 1 კორ. 15,54; ს. იგი ჩუენი... არა არს ჰე და არა, 2 კორ. 1,18; დადვა ჩუენ თანა ს. იგი დაგებისაჲ, 2 კორ. 5,19; გესმა ს. იგი, ეფეს. 1,13; ს. იგი ქრისტჱსი დამკჳდრებულ იყავნ, კოლ. 3,16; შეიწყნარეთ ს. იგი, 1 თეს. 1,6; მიმოეფინა ს. იგი უფლისაჲ, 1 თეს. 1,8; რაჲთა ს. იგი ღმრთისაჲ ვიდოდის, 2 თეს. 3,1; ს. იგი ღმრთისაჲ არა შეკრულ არს, 2 ტიმ. 2,9; გამოჩნდა... ს. იგი მისი, ტიტე 1,3; არა ს. იგი ღმრთისაჲ იგმებოდის, ტიტე 2,5; მცნებაჲ იგი პირველი არს ს. იგი, 1 იოვ. 2,7; სიტყუამან მათმან... საძოვარი პოვის, 2 ტიმ. 2,17; არაჲ არგო მათ ს. მან სმენისამან, ებრ. 4,2; ს. მან ფიცისამან... [დაადგინა] ძჱ, ებრ. 7,28; იტყოდა რაჲ სიტყუასა გმობისასა, საქმე 6,11; არა დასცხრების ს. ბოროტსა, საქმე 6,13; არავის რას გარეწარსა ეტყოდეს ს. (+მას Ⴂ), საქმე 11,19; ეტყოდეს მას ს. (+მას ႢႪႭ) უფლისასა, საქმე 16,32; სიწმიდისა ს. ვიტყჳ, საქმე 26,25Ⴂ; არცა ვზაკუავთ ს. ღმრთისასა, 2 კორ. 4,2; უკუეთუ ვინმე არა გერჩდეს ს. ჩუენსა, 2 თეს. 3,14; თავს-მდებელ მსგავსად მოძღურებისა მის სარწმუნოებისა ს., ტიტე 1,9Ⴈ; იტყოდეს ს. მას, საქმე 4,31; ახარებდეს ს. მას ცხორებისასა, საქმე 8,4; მათ მიმოდააწჳეს წამებაჲ იგი სიტყჳსაჲ მის და იტყოდეს სიტყუასა მას, საქმე 8,25; უთხრობდეს ს. მას ღმრთისასა, საქმე 13,5ႨႪႭ; ეძიებდა მათგან ს. მას ღმრთისასა, საქმე 13,7; შეკრბა სმენად ს. მას უფლისასა, საქმე 13,44; ადიდებდეს ს. მას უფლისასა, საქმე 13,48; იტყოდეს რაჲ... ს. მას ღმრთისასა, საქმე 14,25; ახარებდეს... ს. მას უფლისასა, საქმე 15,35; აყენებდა მათ სული წმიდაჲ სიტყუად ს. მას, საქმე 16,6; ასწავებდა მათ შორის ს. მას ღმრთისასა, საქმე 18,11; შეგვედრებ თქუენ... ს. მას მადლისასა, საქმე 20,32; არა ვართ... ვაჭარ ს. მას ღმრთისასა, 2 კორ. 2,17; ეზიარებოდენ უმეცარი იგი ს. მას, გალ. 6,6; ვიკადრებ უშიშად ს. მას ღმრთისასა სიტყუად, ფილიპ. 1,14; უმეცარ არნ ს. მას სიმართლისასა, ებრ. 5,13; იწრაფე თავისა შენისა... წარდგინებად წინაშე ღმრთისა... წარმატებულად ს. მას ჭეშმარიტებისასა, 2 ტიმ. 2,15; რომელნი შებრკოლდებიან ს. მას ურჩებით, 1 პეტ. 2,8; ტიროდეს უფროჲს-ღა ს. მას ზედა, საქმე 20,38; არა გიც შენ ნაწილ... ს. მას (ამას ႢႪႭ) შინა, საქმე 8,21; რომელ-იგი წინაჲსწარ გესმა ს. მას შინა ჭეშმარიტებისა სახარებისასა, კოლ. 1,5; მოეც მონათა შენთა... სიტყუად სიტყჳსა შენისა, საქმე 4,29; არა სათნო არს ჩუენდა დატევებაჲ ს. ღმრთისაჲ, საქმე 6,2; რაჲ არს ახალი ესე შენ მიერი ს. სწავლაჲ, საქმე 17,19; მოცემულ არს ჩემდა თქუენთჳს აღსრულებად ს. ღმრთისაჲსა, კოლ. 1,25; დასნეულებულ არს იგი გამოძიებისათჳს და ს. ლალვისა. 1 ტიმ. 6,4; თავს-მდებელ მსგავსად მოძღურებისა მის სარწმუნოებისა ს., ტი-

ტე 1,9; შობილ ხართ... ს. ღმრთისა ცხოველისაჲთა, 1 პეტ. 1,23G; პავლე იყო წინამძღუარ ს. მის, საქმე 14,12; დაყუნებულ იქმნეს სულისა მიერ წმიდისა სიტყუად ს. მის, საქმე 16,6ႪႭ; დაღათუ ვიეთნიმე ურჩ არიან ს. მის... თჳნიერად ს. შეეძინნენ, 1 პეტ. 3,1; იყვენით მყოფელ ს. (სიტყჳსაჲ ⊏[1]) მის (ამის ႢႪ), იაკ. 1,22ႪႭ; მსმენელ... იყოს ს. მის (ამის ႢႪ), იაკ. 1,23; რომელნი შეჰპრკოლდებიან ს. მის ურჩებითა, 1 პეტ. 2,8G; ვიყავ ჭალაკსა მას... სიტყჳსათჳს ღმრთისა, გამოცხ. 1,9; ვიხილენ... სულნი იგი მკუდართანი ს. ღმრთისა, გამოცხ. 6,9; მიეცა სულნი იგი მოკლულთანი... ს. ღმრთისა, გამოცხ. 20,4; მოსე იელტოდა სიტყჳსა ამისთჳს, საქმე 7,29; ელმოდა უფროჲს-ღა ს. მისთჳს, საქმე 20,38Ⴊ; მათცა სიტყჳთ გითხრან ესე, საქმე 15,27; არა ს. (სიტყჳთა AB) არს სასუფეველი ღმრთისაჲ, 1 კორ. 4,20ႢႪCD; რასაცა იქმოდით ს., კოლ. 3,17; სახარებაჲ ესე ჩუენი არა იყო თქუენდა მიმართ ს. ხოლო, 1 თეს. 1,5CD; ს. (სიტყჳთა ⊏[1]ႢႪ) არა სცთებოდის, იაკ. 3,2ႪႭ; მრავლითა სიტყჳთა უწამებდა, საქმე 2,40; იყო იგი ძლიერ ს., საქმე 7,22; აღგძრნეს თქუენ ს., საქმე 15,24; მრავლითა ს. ნუგეშინის-სცეს ძმათა მათ, საქმე 15,32; ნუგეშინის-სცა მათ ს. მრავლითა, საქმე 20,2; რაჲთა განჰმართლდე ს. შენითა, ჰრომ. 3,4; სმენაჲ – ს. ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 10,17; განჰმდიდრდით... ყოვლითა ს., 1 კორ. 1,5; რომელი არა ქმნა ქრისტემან ჩემ მიერ დასამორჩილებელად წარმართთა ს., ჰრომ. 15,18; ამითვე ს. აღესრულების, ჰრომ. 13,9; მომავლინა... არა სიბრძნისა ს., 1 კორ. 1,17; მოვედ არა მეტნობისა ს.... მითხრობად, 1 კორ. 2,1; ვიტყჳთ არა სწავლულებითა კაცთა სიბრძნისა ს., 1 კორ. 2,13; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ს. ჭეშმარიტებისაჲთა, 2 კორ. 6,7; წარემატებით... ს., 2 კორ. 8,7; ვითარცა-იგი ვართ ს. წიგნებისაჲთა შორით, 2 კორ. 10,11; უცებ ვარ ს., 2 კორ. 11,6; ს. აღესრულების, გალ. 5,14; ნუ ვინმე გაცთუნებდეს თქუენ ს. ცუდითა, ეფეს. 5,6; განწმიდოს... ს., ეფეს. 5,26; ნუ ვინმე შეურაცხ-გყვნეს თქუენ ს. მეტნობისაჲთა, კოლ. 2,4; სახარებაჲ ესე ჩუენი არა ცუდად იყო თქუენდა მიმართ არა ხოლო ს., 1 თეს. 1,5; არასადა ს. ქენებისაჲთა ვიყვენით, 1 თეს. 2,5; გეტყჳ თქუენ ს. უფლისაჲთა, 1 თეს. 4,15; ნუცა აღშფოთნებით... ნუცა ს., 2 თეს. 2,2; გისწავიეს გინა ს., გინა წიგნითა ამით ჩუენითა, 2 თეს. 2,15; მოგცა... ნუგეშინის-ცემად გულთა თქუენთა... ს., 2 თეს. 2,17; გჳცნობიეს დამყარებად საუკუნენი ს. ღმრთისაჲთა, ებრ. 11,3; ს. ტყუილისაჲთა... აყენებდენ ქორწინსა, 1 ტიმ. 4,2; განწმდების ს. ღმრთისაჲთა, 1 ტიმ. 4,5; იზარდებოდი ს. სარწმუნოებისაჲთა, 1 ტიმ. 4,6; რომელნი შურებოდიან ს., 1 ტიმ. 5,17; უწამებდ ნუ ს. ლალვისაჲთა, 2 ტიმ. 2,14; შობილ ხართ... ს. ღმრთისაჲთა, 1 პეტ. 1,23; გუშენა ჩუენ ს. ჭეშმარიტებისაჲთა, იაკ. 1,18; ტყუვილისა ს. თქუენ გვაქცევდიან, 2 პეტ. 2,3; შეიქმნა ს. ღმრთისაჲთა, 2 პეტ. 3,5; ნუმცა იყუარობთ ს., 1 იოვ. 3,18; რომელთა იქმს ს. ბოროტითა, 3 იოვ. 1,10; მათ სძლეს მას... ს. წამებისა მისისაჲთა, გამოცხ. 12,11; ჩუენ ვართ მისა მოწამე ს. ამით, საქმე 5,32; იელტოდა მოსე ს. ამით (მით ႢႪ), საქმე 7,29ႪႭ: ნუგეშინის-სცემდით ურთიერთას ს. ამით, 1 თეს. 4,18; ეწამებოდა მათ ს. მით მადლისაჲთა, საქმე 14,3; უტჳრთვან ყოველნი ს. მით, ებრ. 1,3; ცანი... მითვე ს. დაუნჯებულ არიან, 2 პეტ. 3,7; ისმენდეს მისსა ვიდრე ამის სიტყუადმდე, საქმე 22,22F; ყურად-იხუენით სიტყუანი ჩემნი, საქმე 2,14; გუესმნეს მაგისგან ს. გმობისანი, საქმე 6,11ႪႭ; შეიწყნარნა ს. (+ესე G; იგი ႢႪႭ) ცხორებისანი, საქმე 7,38; გრქუნეს შენ ს., საქმე 11,14ႪႭ; იყვნენ თუ რაჲმე თქუენ თანა ს., საქმე 13,15; ჰრწმენეს ს. ღმრთისანი, ჰრომ. 3,2; კიდეთა სოფლისათა – ს. მათნი, ჰრომ. 10,18; მოგეჴსენნენ... ს. წმიდათა წინაწარმეტყუელთანი, 2 პეტ. 3,2; რომელმან დაიმარხნეს ს. მისნი, 1 იოვ. 2,5; აღესრულნენ ს. ღმრთისანი, გამოცხ. 17,17; რომელმან დაიმარხნეს ს. ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,7; რომელთა დაიცვნენ ს. ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,9; ესმოდიან ს. წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,18; ესე ს. ჭეშმარიტნი ღმრთისანი არიან, გამოცხ. 19,9; ესე ს. სარწმუნონი... არიან, გამოცხ. 21,5; ესე ს. სარწმუნო... არიან, გამოცხ. 22,6; ისმინენით ს. ესე, საქმე 2,22; ესმნეს ს. ესე, საქმე 5,5; 5,24; უთხრნა ს. ესე, საქმე 16,36; ესმნეს უთქუმელნი ს., 2 კორ. 12,4CD; ესმნეს ს. იგი პავლესნი, საქმე 14,9; მას შეეტყუებიან ს. იგი წინაწარმეტყუელთანი, საქმე 15,15; რომელთა შეიწყნარნეს ს. იგი, საქმე 17,11; მოიჴსენენით ს. იგი წინაჲსწარ თქუმულნი, იუდა 1,17; სხუათაცა სიტყუათა უწამებდა, საქმე 2,40ႢႪ; პავლე ეტყოდა მათ ს. მოძღურებისათა, საქმე 20,7ႪႭ; სიწმიდისა ს. ვიტყჳ, საქმე 26,25; ასისთავი იგი ნავის უფალსა ერჩდა, ვიდრე პავლესს ს., საქმე 27,11; წინა-აღუდგა ს. ჩუენთა, 2 ტიმ. 4,15; ცუდთა ს.

განეშორე, ტიტე 3,9; რომელნი ისმენდენ ს. ამის წინაჲსწარმეტყუელებისათა, გამოცხ. 1,3; ნუ დაჰბეჭდავ ს. წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისათა, გამოცხ. 22,10; უკუეთუ ვინ მოაკლოს ს. წიგნისა ამის წინაწარმეტყუელებისათა, გამოცხ. 22,19; არა მოვიდეს სიცოცხლისათა ამათ ს., 1 ტიმ. 6,3: ჩუენ ვართ მოწამე მისა ს. ამათ (მათ ႢႪ), საქმე 5,32ႪႭ: ვიდრე-იგი იტყოდა-ღა პეტრე ს. ამათ, საქმე 10,44ႪႭ; ეტყოდეთ ერსა მას ყოველთა მათ ს., საქმე 5,20; ჰხედვიდა ერი იგი ს. მათ, საქმე 8,6; მჴდომად აღუდგეს ს. მათ, საქმე 13,45; უფალმან განუჴსნა გული მორჩილებად ს. მათ, საქმე 16,14; რომელნიმე ერჩდეს ს. მათ, საქმე 28,24; რომელნი გეტყოდეს თქუენ ს. მათ, ებრ. 13,7; არა დასცხრების სიტყუად ს. გმობისათა, საქმე 6,13ႪႭ; მოილო ბრძანებაჲ... სმენად მისა ს. შენთაგან, საქმე 10,22; ელმოდა... ს. მისთათჳს, საქმე 20,38GHIJ: სმენაჲ – ს. ღმრთისათა, ჰრომ. 10,17Ⴂ; წესი რაჲმე დასაბამისა მის ს. ღმრთისათაჲ, ებრ. 5,12; სნეულ არს ძიებისათჳს და ს. ლალვისათა, 1 ტიმ. 6,4CD; განვაღჳძებ... გონებასა თქუენსა მოჴსენებად პირველ თქუმულთა მათ ს., 2 პეტ. 3,2ႪႭ; ყოველთათჳს ფიცხელთა ს., რომელთა იტყოდეს მისთჳს, იუდა 1,15; ევედრებოდეს... თხრობად მათდა ს. ამათ, საქმე 13,42ႪႭ: მოილო ბრძანებაჲ... სმენად მისა სიტყუათაგან შენთა, საქმე 10,22ႢႪ; რაჲთა განჰმართლდე ს. შენითა, ჰრომ. 3,4Ⴍb; ნუგეშინის-სცემდით ურთიერთარს სიტყუათა ამათ მიერ, 1 თეს. 4,18CD; მომავლინა... არა სიბრძნისა ს., 1 კორ. 1,17Ⴂ; განმიღოს ჩუენ კარი სიტყჳსაჲ, კოლ. 4,3; შეიწყნარეთ ნერგი იგი ს. მის, იაკ. 1,21; მსახურებასა ამის სიტყჳსასა განვეკრძალნეთ, საქმე 6,4; ისმენდეს მისსა ვიდრე ამის სიტყჳსამდე, საქმე 22,22; დაუტევით დასაბამისა მის ქრის-

ტეს სიტყუათაჲ. ებრ. 6,1CD: სადა-იგი... ჴმაჲ ს., ებრ. 12,19: ჴმასა სიტყუათასა. ებრ. 12,19CD: ქადაგებაჲ ჩემი არა რწმუნებითა კაცობრივისა სიბრძნისა სიტყუათაჲთა. 1 კორ. 2,4CD: ვიტყჳთ არა სწავლულებითა კაცობრივისა სიბრძნისა სიტყუათაჲთა, 1 კორ. 2,13CD.

ნ.კ. საძაგელისა სიტყუა.

3. **სიტყუა** დიალექტი, კილო: ესმოდა თითოეულსა... თჳსი სიტყუაჲ (διαλέκτῳ), საქმე 2,6; ვითარ ჩუენ გუესმის... თჳსი ს. ჩუენი, საქმე 2,8; ეწოდაცა დაბასა მას თჳსითა სიტყჳთა (διαλέκτῳ) მათითა აკელდამა, საქმე 1,19; ესმოდა თითოეულსა... თჳსითა ს. მათითა, საქმე 2,6Ⴍ; ეტყოდა მათ ებრაელებრითა ს., საქმე 21,40; ებრაელებრითა ს. ეტყოდა მათ, საქმე 22,2; მრქუა მე ებრაელებრითა ს., საქმე 26,14.

4. **სიტყუა** ხმამაღლა გამოცხადება, ქადაგება: სული იგი მოსცემდა მათ სიტყუად (ἀποφθέγγεσθαι), საქმე 2,4ႢႪႭ; აყენებდა მათ სული წმიდაჲ ს. სიტყუასა მას, საქმე 16,6.

5. **სიტყუა** გამონათქვამი, გამოთქმა; შეგონება: კეთილი გემოჲ უხილავს, სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ებრ. 6,5; სახედ გაქუნდინ ცოცხლებისა ს. იგი, 2 ტიმ. 1,13CD; კეთილი გემოჲ ეხილვოს სიტყჳსა ღმრთისაჲ, ებრ. 6,5CD: ერთისა მის სიტყჳსათჳს... ვისაჯები, საქმე 24,21; სახედ გაქუნდინ ცოცხლებით სიტყუანი იგი, 2 ტიმ. 1,13.

6. **სიტყუა** მიზეზი, საბაბი: აწ რაჲ არს სიტყუაჲ იგი (ἡ αἰτία), საქმე 10,21; რომლისა-იგი სიტყჳსათჳს მომხადეთ მე, საქმე 10,29.

7. **სიტყუა** საკითხი, ბჭობის საგანი, თემა: უკუეთუ ძიებაჲ რაჲმე არს სიტყჳსათჳს, საქმე 18,15; შეკრბეს... განზრახვად ამის ს., საქმე 15,6; შეკრბეს მოციქულნი... სიტყჳსა ამისთჳს, საქმე 15,6ႪႭ; სიტყჳსაებრმცა თქუენისა თავს-ვიდევ თქუენი, საქმე 18,14; სიტყჳსა მისებრმცა თავს-ვიდევ თქუენი, საქმე 18,14ႪႭ.

8. **სიტყუა** საჩივარი; ბრალდება: ხუროთა მათ უც ვის თანამე სიტყუაჲ, საქმე 19,38; რაჲ-იგი აქუს ჩემდა მომართ ს., საქმე 24,19.

9. **სიტყუა** ჩანაფიქრი, განზრახვა; (ბოროტი) ზრახვა: უკუეთუ არს კაცთაგან სიტყუაჲ ესე (ἡ βουλή), საქმე 5,38; ესმა დისწულსა პავლჱსსა ს. ესე, საქმე 23,16.

10. **სიტყუა** აღთქმა: ვითარმცა დავარდა სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, ჰრომ. 9,6; აღმასრულებელი და შემამოკლებელი სიმართლით, რამეთუ ს. შემოკლებული ყოს უფალმან, ჰრომ. 9,28.

11. **სიტყუა** ზეციური ხმა, მითითება: წოდებულ არს სახელი მისი: სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, გამოცხ. 19,13; განვიხილეთ ს. იგი ცხორებისაჲ, 1 იოვ. 1,1HJ; მსახურებდეს სიტყუასა მას ცხორებისასა, 1 იოვ. 1,1; რასა ეტყჳს მას ბრძანებაჲ იგი სიტყჳსაჲ მის, ჰრომ. 11,4.

12. **სიტყუა** სახარება: სიტყუაჲ იგი (შდრ.: სახარებაჲ CD, εὐαγγέλιον) ღმრთისაჲ გახარე თქუენ, 2 კორ. 11,7.

13. **სიტყუა** ხმა: გამოცხადებაჲ სიტყუათაჲ მათ (შდრ.: ჴმათაჲ CD, τοῖς φθόγγοις) ვერ გამოსცენ, 1 კორ. 14,7.

14. **სიტყუა** თხზულება, წიგნი: პირველად ესე სიტყუაჲ ვყავ, საქმე 1,1.

15. **სიტყუა** წინადადება, პირობა: სათნო უჩნდა სიტყუაჲ ესე, საქმე 6,5.

16. **სიტყუა** გამომეტყველება, გარეგნული სახე: რეცა სიტყუაჲ რაჲმე აქუს სიბრძნისაჲ, კოლ. 2,23.

17. **სიტყუა** ანგარიში, ანგარიშგება: ვითარცა-იგი სიტყუაჲ მისცენ, ებრ. 13,17; რომლისათჳს არს ს. ესე ჩუენი, ებრ. 4,13.

18. **სიტყუა** შეკრება? (ბერძ. λογεῖαι ფორმის არასწორ გაგებას უნდა ემყარებოდეს — კ. დანელია): ოდეს მოვიდე, მაშინღა სიტყუაჲ იყოს, 1 კორ. 16,2.

19. **სიტყუა** შესაწირავი? (არეული უნდა იყოს λόγος და λογίας ფორმები — კ. დანელია): სიტყჳსა მისთჳს წმიდათაჲსა... ეგრეცა თქუენ ჰყვით, 1 კორ. 16,1.

სიტყუა-მეცნიერ-ი, სიტყჳთა მეცნიერ-ი მჭევრმეტყველი: ჰურიაჲ ვინმე იყო... კაცი სიტყუა-მეცნიერი (სიტყჳთა მეცნიერი Ⴂ), საქმე 18,24.

სიტყუაჲ სიცოფისაჲ სისულელე, როშვა, სულელური ლაპარაკი: ნუმცა სახელ-ედებინ თქუენ შორის... სიტყუაჲ სიცოფისაჲ (μωρολογία), ეფეს. 5,4.

ნ.კ. სიცოფე.

სიტყჳერ-ი სულიერი: სიტყჳერისა მის (λογικόν) უზაკუველისა სძისა გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2ႪႭ.

სიტყჳს-გამოძიება კამათი, ცილობა: გამოიძიებდეს სიტყუასა სტეფანჱს თანა, საქმე 6,9.

ნ.კ. გამოძიება.

1. **სიტყჳს-გება** პასუხის გაცემა; კამათი, ს/უ: რომელი სიტყუას-უგებ ღმერთსა, ჰრომ. 9,20; თავისა ჩემისათჳს სიტყუა-უგო, საქმე 24,10GHI.

სიტყჳს-გებასა ჩემსა არავინ თანა-დამიდგა მე, 2 ტიმ. 4,16.

რაჲთა იყვნენ იგინი ვერ სიტყჳს მგებელ, ჰრომ. 1,20ႨႪႱ; სათნო იყვნედ, ნუ ს., ტიტე 2,9; იყოს... სიტყჳს-მგებელთა მათ მამხილებელ, ტიტე 1,9.

2. **სიტყჳს-გება** თავის მართლება, თავის დაცვა; დაცვა, ს/უ: თქუენ სიტყუას-გიგებთ (გიგებ Ⴊ), 2 კორ. 12,19; პავლე სიტყუას-უგებდა, საქმე 25,8; შორის ურთიერთას... სიტყუას უგებდენ (ἀπολογουμένων), ჰრომ. 2,15.

ჩემი სიტყჳს-გებაჲ ჩემთა მათ განმკითხველთაჲ ესე არს, 1 კორ. 9,3; შექმნა... რაოდენი ს., 2 კორ. 7,11CD; ისმინეთ ჩემი თქუენდა მიმართისა სიტყჳს გებისათჳს, საქმე 22,1ႢႪႭ; მეგულების მე დღეს სიტყჳს-გებად, საქმე 26,2; ს. სახარებისა მისთჳს ვდგა მე, ფილიპ. 1,16; მაჴსოთ მე თქუენ... კრულებათა შინა ჩემთა და სიტყჳს-გებათა, ფილიპ. 1,7; ისმინეთ... ჩემისა ამის სიტყჳს გებისაჲ, საქმე 22,1; ადგილი ს. აქუნდეს, საქმე 25,16.

3. **სიტყჳს-გება** იძულება (სიტყჳთ), ი/უ: ვითარ-იგი სიტყუას-მიგებდეს (ἠναγκάσθην) მე ჰურიანი, საქმე 28,19; ვითარ-იგი სიტყუას-უგებდეს ჰურიანი, საქმე 28,19ႢႪႭ.

4. **სიტყჳს-გება** ანგარიშგება, ი/უ: აწ უკუე კაცად-კაცადმან ჩუენგანმან თავისა თჳსისათჳს სიტყუა-უგოს ღმერთსა, ჰრომ. 14,12.

5. **სიტყჳს-გება** უქმად ლაპარაკი: განეშორე სიტყჳს-გებათა მათ (κενοφωνίας), 1 ტიმ. 6,20.

ნ. გება.

სიტყჳს-მგებელ-ი ნ. სიტყჳს-გება.

1. **სიტყჳს-მიგება** პასუხის მიცემა, ი/უ: სიტყუაჲ მიუგონ მას, 1 პეტ. 4,5; ვითარ-იგი თითოეულსა ღირს სიტყჳს (სიტყუს Ⴂ) — მიგებაჲ (სიტყუაჲ-მიგებად Ⴍ), კოლ. 4,6.

რაჲთა იყვნენ იგინი ვერ სიტყჳს მიმგებელ, ჰრომ. 1,20; სათნო-იყვნედ, ნუ ს., ტიტე 2,9Ⴄ; იყოს... სიტყჳს-მიმგებელთა მამხილებელ, ტიტე 1,9Ⴍ.

2. **სიტყჳს-მიგება** დაცვა; გამართლება; შენდობის დამსახურება, ი/უ: თავისა ჩემისა სიტყუაჲ მიუგო, საქმე 24,10.

ვერცა სიტყჳს-მიგებად ჴელ-მეწიფების შეკრებისა ამისთჳს, საქმე 19,40.

ამისთჳს ვერ სიტყჳს მიმგებელ (ἀναπολόγητος) ხარ, ჰრომ. 2,21.

3. **სიტყჳს-მიგება** ახსნა, განმარტება: უნდა სიტყჳს-მიგებაჲ (მიგებად Ⴀ) ერისაჲ მის, საქმე 19,33ႢႪႭ.

4. **სიტყჳს-მიგება** ანგარიშგება: განმზადებულ იყვენით... სიტყჳს-მიგებად, 1 პეტ. 3,15.

ნ. მიგება.

სიტყჳს-მიმგებელ-ი ნ. სიტყჳს-მიგება.

სიტყჳს-მოქმედ-ი პოეტი: ვითარცა-იგი... სიტყჳს-მოქმედნი იტყჳან, საქმე 17,28.

ნ. მოქმედი.

სიტყჳს-ყოფა კამათი, ცილობა, 0—2: სტოვისა სიბრძნისა-მოყუარეთა სიტყუა-ყვეს, საქმე 17,18.

ნ. ყოფა.

სიტყჳს-ძიება ანგარიშის მოთხოვნა: რომელი ეძიებდეს სიტყუასა, 1 პეტ. 3,15.

სიფიცხლე სიჯიუტე: სიფიცხლითა მაგით შენითა... იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა, ჰრომ. 2,5.

სიფრთხილე: უმეტეს გარდაერიოს... ყოვლითა სიფრთხილითა, ფილიპ. 1,9Ⴑ.

ნ. ფრთხილი.

სიქადულ-ი თავის ქება; ტრაბახი, კვეხნა; თავმომწონეობა, თვითგანდიდება: არა არს ჩემდა სიქადულ! 1 კორ. 9,16; ს. თქუენდა ვართ, 2 კორ. 1,14CD; მრავალ ს. თქუენთჳს, 2 კორ. 7,4ႠႢႪႭႤႱ; ჩემდა ნუ იყოფინ ს., გალ. 6,14; აქუს სიქადული, ჰრომ. 4,2; მაქუს მე ს. ქრისტე იესუს მიერ, ჰრომ. 15,17; ეიდრეღა ს. ჩემი და-თუ-ვინმე-აცუდოს იგი, 1 კორ. 9,15CD; ს. ჩუენი ესე არს, 2 კორ. 1,12; მრავალი ს. თქუენთჳს, 2 კორ. 7,4; უკუეთუ ჯერ-არს ს., 2 კორ. 11,30; ს. ჯერ-არს, 2 კორ. 12,1; უკუეთუ მინდეს ს., 2 კორ. 12,6; ს. სასოებისაჲ... შეეიკრძალოთ, ებრ. 3,6; ყოველივე ს. ესევითარი ბოროტ არს, იაკ. 4,16; ს. ესე არა დაეყენოს, 2 კორ. 11,10; არა კეთილი არს ს. ეგე თქუენი, 1 კორ. 5,6; რაჲთა ს. ეგე თქუენი აღემატოს, ფილიპ. 1,26; სადა უკუე არს ს. იგი, ჰრომ. 3,27; ს. იგი ჩუენი... ჭეშმარიტ იქმნა, 2 კორ. 7,14; არა ს. იგი ჩუენი თქუენთჳს ცუდად იყოს, 2 კორ. 9,3; ეფუცავთ თქუენსა სიქადულსა, 1 კორ. 15,31; ვინმე იკადრებს ს., 2 კორ. 11,21; მიზეზ-გცემთ თქუენ სიქადულის ჩუენდა მომართ, 2 კორ. 5,12; უკუეთუ მინდეს ს., 2 კორ. 12,6CD; უმჯობჱს არს ჩემდა სიკუდილი, ვიდრე არა სიქადული· ჩემისა ვისგანმე ცუდად შერაცხად, 1 კორ. 9,15; გამო...ნებაჲ იგი... ს. ჩუენისაჲ, 2 კორ. 8,24Ⴄ; მრცხუენოდის ჩუენ... ამის ჯერისათჳს ს., 2 კორ. 9,4CD; ვინ-მე არს... გჳრგჳნი ს. ჩუენისაჲ, 1 თეს. 2,19; ვიქმენ უგუნურ სიქადულისათჳს, 2 კორ. 12,11CD; არა სხჳსა კანონსა ზედა მზასა სიქადულად, 2 კორ. 10,16CD; გაქუნდინ ს. ჩემდა, ფილიპ. 2,16; სიქადულნი თქუენნი ვართ, 2 კორ. 1,14; გამოჩინებაჲ იგი... ჩუენისა სიქადულისაჲ, 2 კორ. 8,24; ვინ-მე არს გჳრგჳნი ს. ჩუენისაჲ, 1 თეს. 2,19ႢႪႭCD; მიზეზსა გცემთ თქუენ სიქადულისასა, 2 კორ. 5,12CD; გუამსა ზედა ამის ს., 2 კორ. 9.4ႱႤႡ; ვიტყჳ... უგუნურებით ამით ჯერითა სიქადულისაჲთა, 2 კორ. 11,17.

სიქურივე (?) „სიჩქურე", ლაყბობა: არა ხოლო უქმებასა, არამედ სიქურივესა (შდრ.: სიჩქურესა ABCD, φλύαροι), 1 ტიმ. 5,13Ⴀ.

სილოდა უწესობა, სიბილწე: რომელ არიან: სიძვანი... სილოდანი, გალ. 5,21.

სიღრმე: რაჲ-იგი არს სიღრმე (სიღრმჱ AB), ეფეს. 3,18CD; ჵ ს. სიმდიდრისა... ღმრთისაჲ! ჰრომ. 11,33CD; ჵ სიღრმესა... ღმრთისასა, ჰრომ. 11,33; გამოეძიებს... სიღრმესაცა ღმრთისასა, 1 კორ. 2,10; არა გიცნობიან სიღრმენი ეშმაკისანი, გამოცხ. 2,24; არცა სიღრმეთა... [შემიძლონ] ჩუენ განყენებად, ჰრომ. 8,39; მიმოაქუნდა ნავი... ს. შინა, საქმე 27,17G.

სიყმილ-ი შიმშილი: იყო სიყმილი ეგჳპტეს, საქმე 7,11; ს. სასტიკი ყოფად არს, საქმე 11,28; მოვიდენ... გლოვაჲ და ს., გამოცხ. 18,8; [განმაშორენეს] სიყმილმან, ჰრომ. 8,35; მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ მოსრვად მათდა... სიყმილითა, გამოცხ. 6,8.

სიყრმე ბავშვობა, ყრმობა, სიჭაბუკე: ცხორებაჲ ჩემი სიყრმით ჩემითგან... იციან ყოველთა ჰურიათა, საქმე 26,4; ცხორებაჲ უკუე ჩემი სიყრმითგან... იციან ყოველთა ჰურიათა, საქმე 26,4ႪႭ; ს. სალმრთონი წიგნნი იცნი, 2 ტიმ. 3,15; დაუტევე სიყრმისაჲ იგი (ეგე Ⴔ), 1 კორ. 13,11.

1. **სიყუარულ-ი** სიყვარული: სიყუარული ღმრთისაჲ განფენილ არს, ჰრომ. 5,5ႢႪ; ნურაჲმცა ვისი თანა-ვაც, გარნა ურთიერთას ს., ჰრომ. 13,8; სიყუარულმან მოყუასსა ბოროტი არა უყვის; აღმასრულებელი შჯულისაჲ არს სიყუარული, ჰრომ. 13,10; ს. თუ არა მაქუნდეს, 1 კორ. 13,1; 13,2; 13,3; ს. სულგრძელ არს... სიყუარულსა არა ჰშურნ, 1 კორ. 13,4; სიყუარული არასადა დაეცარდის, 1 კორ. 13,8; აწ ესერა ჰგიეს სარწმუნოებაჲ, სასოებაჲ და ს. უფროჲს ამათსა ს. არს, 1 კორ. 13,13; ს. აღაშენებს, 1 კორ. 8,1CD; ს. ჩემი თქუენ ყო-

ველთა თანა, 1 კორ. 16,24; განამტკიცეთ მის ზედა ს., 2 კორ. 2,8; ს. ღმრთისაჲ... თქუენ ყოველთა თანა, 2 კორ. 13,13; ნაყოფი სულისაჲ არს: ს., გალ. 5,22; ცნობად გარდარეული იგი მეცნიერებისა ს. ქრისტჱსი, ეფეს. 3,19; ქმართაჲ ჯერ-არს ცოლთა თჳსთა ს., ეფეს. 5,28; მშჳდობაჲ ძმათა და ს. სარწმუნოებითურთ, ეფეს. 6,23; იგივე ს. გაქუნდეს, ფილიპ. 2,2; ამას ყოველსა ზედა ს. განმტკიცენინ, კოლ. 3,14; მახარა ჩუენ... ს. თქუენი, 1 თეს. 3,6; დაივიწყნა საქმენი თქუენნი და ს., ებრ. 6,10; დასასრული მცნებისაჲ არს ს., 1 ტიმ. 1,5; გარდაემატა... ს. უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱს მიერ, 1 ტიმ. 1,14Ö; ს. არა გაქუნდეს, იაკ. 2,11Ლ; ს. ამის სოფლისაჲ მტერობა არს ღმრთისა? იაკ. 4,4; ს. განმარტებული გაქუნდინ, რამეთუ სიყუარულმან დაფარის სიმრავლჱ ცოდვათაჲ, 1 პეტ. 4,8; რომელსა უნდეს სიყუარული ცხორებისაჲ, 1 პეტ. 3,10; ძმათ-მოყუარებასა შინა — ს., 2 პეტ. 1,7; ს. ღმრთისაჲ აღსრულებულ არს, 1 იოვ. 2,5; რომელი გაქუნდა ს., 1 იოვ. 2,7HJ; არა არს ს. ღმრთისაჲ მის თანა, 1 იოვ. 2,15; რავდენი ს. მომცა ჩუენ მამამან, 1 იოვ. 3,1; ამით ვცნათ ს., 1 იოვ. 3,16; ს. ღმრთისაჲ ჰგიეს მის თანა, 1 იოვ. 3,17; ს. ღმრთისაგან არს, 1 იოვ. 4,7; ღმერთი ს. არს, 1 იოვ. 4,8; 4,16; ამით გამოცხადნა ს. ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 4,9; ამით ჩანს ს., 1 იოვ. 4,10; ჩუენცა თანა-გუაც ურთიერთას ს., 1 იოვ. 4,11; ს. მისი ჩუენ შორის აღსრულებულ არს, 1 იოვ. 4,12; გურწამს ს., 1 იოვ. 4,16; ამით აღსრულებულ არს ს., 1 იოვ. 4,17; ესე არს ს., 1 იოვ. 5,3; 2 იოვ. 1,6; ს. განმრავლდინ, იუდა 1,2; ვიცი საქმენი შენნი და ს. შენი, გამოცხ. 2,19; მაუწყა ჩუენ თქუენი ეგე ს., კოლ. 1,8; მესმის შენი ეგე ს., ფილემ. 1,5; გუესმა... ს. ეგე თქუენი, კოლ. 1,4; აღემატების ს. ეგე, 2 თეს. 1,3; გამოაცხადა თჳსი იგი ს. ... ღმერთმან, ჰრომ. 5,8; ს. იგი რაჲთა სცნათ, 2 კორ. 2,4; ს. იგი ქრისტჱსი მაწუევს ჩუენ გამორჩევად, 2 კორ. 5,14; მესმა... ს. იგი, ეფეს. 1,15; რაჲთა ს. იგი (ეგე ᲢᲚÖᲛCD) თქუენი... გარდაერიოს, ფილიპ. 1,9; ს. იგი ჭეშმარიტებისაჲ არა შეიწყნარეს, 2 თეს. 2,10; ს. იგი შენი პირველი დაუტევე, გამოცხ. 2,4; სიყუარულმან აღაშჱნის, 1 კორ. 8,1; შიში არა არს სიყუარულსა თანა, არამედ სრულმან სიყუარულმან გარე განდევნის შიში... მოშიში იგი არა სრულ არს სიყუარულსა ზედა, 1 იოვ. 4,18; შეუდეგით ს., 1 კორ. 14,1; ჭეშმარიტ ვიყვნეთ ს. (+ზედა ᲛCD), ეფეს. 4,15; უფალმან წარუმართენ გულთა თქუენთა ს. ღმრთისასა, 2 თეს. 3,5; განვიცდიდეთ ურთიერთარს აღძაძვებად ს., ებრ. 10,24ᲚCD; შეუდეგ... ს., 1 ტიმ. 6,11; 2 ტიმ. 2,22; შენ შემოდგომილ ხარ... ს., 2 ტიმ. 3,10; თქუენსა მას სიყუარულსა გულითად გამოვიცადი, 2 კორ. 8,8; ვინ განმაშორენეს ჩუენ ს. მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 8,35; არცა სხუამან დაბადებულმან შემიძლოს ჩუენ განყენებად ს. მას ღმრთისასა, ჰრომ. 8,39; რომელი ეგოს ს. ზედა, 1 იოვ. 4,16; გამოჩინებაჲ იგი სიყუარულისა თქუენისაჲ... აჩუენეთ, 2 კორ. 8,24; ღმერთი ს. და მშჳდობისაჲ იყავნ თქუენ თანა, 2 კორ. 13,11ᲛᲑ||•; დაივიწყნა საქმენი თქუენნი და შრომაჲ ს. თქუენისაჲ, ებრ. 6,10CD; განვიცდიდეთ ურთიერთას აღძაძვებად ს., ებრ. 10,24ᲘᲮ; არა მომცა ჩუენ ღმერთმან სული მოშიშებისაჲ, არამედ... ს. და სიწმიდისაჲ, 2 ტიმ. 1,7CD; მაქუნდა... ნუგეშინის-ცემაჲ ს. შენისათჳს, ფილემ. 1,7; რომელთა წამეს ს. შენისათჳს, 3 იოვ. 1,6; თქუენისა მისცა ს. გულითადობასა გამოვიცდი, 2 კორ. 8,8CD; სარწმუნოებაჲ, სიყუარულისაგან შეწევნული, გალ. 5,6; სწავლულნი ხართ სიყუარულისათჳს ურთიერთას, 1 თეს. 4,9; ს. უფროჲსღა გლოცავ, ფილემ. 1,9; სიყუარულისა მისთჳს ჰმონებდით ურთიერთას, გალ. 5,13; არღარა სიყუარულით ხუალ, ჰრომ. 14,15; ყოველი თქუენი ს. იყავნ, 1 კორ. 16,14; ვიყვნეთ ჩუენ წმიდა წინაშე მისსა ს., ეფეს. 1,4; თავს-იდებდით ურთიერთას ს. (სიყუარულითა ᲛCD), ეფეს. 4,2; სიორძილსა მას გუამისასა ჰყოფდით აღსაშენებელად თავისა თქუენისა ს., ეფეს. 4,16; ვიდოდეთ ს., ეფეს. 5,2; რომელნიმე [ქადაგებენ] ს., ფილიპ. 1,16; თანა-შეტყუებულ იყვენით ს., კოლ. 2,2; უმეტჱსად შეჰრაცხენით იგინი ს. (სიყუარულითა Მ), 1 თეს. 5,13; გარდაემატა მადლი იგი უფლისა ჩუენისაჲ სარწმუნოებითურთ და ს., 1 ტიმ. 1,14; ეგნენ... ს., 1 ტიმ. 2,15; იყოს ჩუენ თანა მადლი... ს., 2 იოვ. 1,3; ს. მოწლედ გუსტუმრნა, საქმე 28,7; რომელი სწყალობდეს... სიყუარულითა შეუორგულებელითა, ჰრომ. 12,9; კუერთხითა მოვიდე თქუენდა, ანუ ს., 1 კორ. 4,21; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ს., 2 კორ. 6,6; მრავლითა ს. მისითა... შემიყუარნა, ეფეს. 2,4; [იყვნეთ] ს. დამტკიცებულ, ეფეს. 3,18; უფალმან გარდაგრიენ... ს. ურთიერთას, 1 თეს. 3,12; საზე ექმენ მორწმუნეთა მათ... ს., 1 ტიმ. 4,12; ჩემგან გესმნეს... ს. ქრისტე იესუჲსითა, 2 ტიმ. 1,13; ხუცესნი ფრთხილ იყვნედ... ს., ტიტე 2,2; თავნი თჳსნი ს. ღმრთისაჲთა დაიმარხენით, იუდა 1,21; წარემატებით... ჩუენ მიერითა მით თქუენ შორის ს., 2 კორ. 8,7; გლოცავ თქუენ... ს. მით სულისაჲთა, ჰრომ. 15,30; რომელნი სიყუარულთა მათ თქუენთა შებილწებულნი თანა-შეგცხრებიან, იუდა 1,12; ღმერთი... სიყუარულისაჲ იყავნ თქუენ თანა, 2 კორ. 13,11; [არს] ნუგეშინის-ცემაჲ ს., ფილიპ. 2,1; შევიმოსოთ ჯაჭუ იგი... ს., 1 თეს. 5,8; არა მომცა ჩუენ ღმერთმან სული მოშიშებისაჲ, არამედ... ს., 2 ტიმ. 1,7; ღმერთი ს. არს, 1 იოვ. 4,8Ლ; მოვიჴსენებთ... შურომასა სიყუარულისასა, 1 თეს. 1,3; მოიკითხევდით ურთიერთას ამბორის-ყოფითა სიყუარულისაჲთა, 1 პეტ. 5,14.

2. სიყუარულ-ი (?) „სურვილი“: შექმნა... რავდენი სიყუარული, 2 კორ. 7,11Ö.

3. სიყუარულ-ი თავის ქება: სიყუარული (შდრ.: სიქადული ABCD) ესე არა დაეყენოს, 2 კორ. 11,10Ლ.

4. სიყუარულ-ი ზრუნვა, ცდა: აქუს მას ფრიადი სიყუარული (შდრ.: შური CD, πόνον) თქუენთჳს, კოლ. 4,13.

5. სიყუარულ-ი ტკბობა: ბიწიერნი იშუებენ სიყუარულსა (τρυφήν) შინა მათსა, 2 პეტ. 2,13.

სიშიშულე სიშიშლე: არა გამოცხადნეს სირცხჳლი სიშიშულისა შენისაჲ, გამოცხ. 3,18.

ნ. შიშუელი.

სიჩქურე ლაყბობა, ჩმახვა: ისწავებედ... არა ხოლო უქმებასა, არამედ სიჩქურესა (სიჩქურსა Ö), 1 ტიმ. 5,13.

სიცბილ-ი სიგიჟე: სიცბილად მიგაქცევენ შენ, საქმე 26,24.

სიცილ-ი: სიცილი თქუენი გლოვად გარდაიქეცინ, იაკ. 4,9.

სიცონილ-ი დაზარება: ჩემდა არა სიცონილ არს, ფილიპ. 3,1.

სიცოფე სიგიჟე, სისულელე: სიტყუაჲ იგი... სიცოფე (სიცოფჱ ႢႨ) არს, 1 კორ. 1,18; ს. უჩნ მას, 1 კორ. 2,14; სიბრძნჱ ამის სოფლისაჲ ს. არს, 1 კორ. 3,19; სიცოფისათა მათ... გამოძიებათა განეშორე, 2 ტიმ. 2,23; ს. მათ ძიებათა... განეშორე, ტიტე 3,9.

ნ.კ. სიტყუაჲ სიცოფისაჲ, ცოფი.

სიცოცხლე სიჯანსაღე, სიმრთელე: მოსცა მას სიცოცხლჱ (სიცოცხლე ႪႭ) ესე (τὴν ὁλοκληρίαν), საქმე 3,16; არა მოვიდეს სიცოცხლისა მათ მოძღურებათა, 1 ტიმ. 6,3CD; ს. ამის მოძღურებასა უჴდების, 1 ტიმ. 1,10; ს. ამის (მის Ⴊ) მოძღურებასა არა თავსიდებდენ, 2 ტიმ. 4,3; რომელი შეჰგავს ს. მის მოძღურებასა, ტიტე 2,1; წმიდა გყვენინ თქუენ... ყოვლითა სიცოცხლითა, 1 თეს. 5,23; შემძლებელ იყოს ნუგეშინისცემადცა მოძღურებასა შინა სიცოცხლისასა, ტიტე 1,9; არა მოვიდეს სიცოცხლისათა ამათ სიტყუათა, 1 ტიმ. 6,3.

1. სიცრუვე, სიცრუე სიცრუე: უკუეთუ სიცრუჱ (სიცრუეჱ Ⴈ, სიცრუვე ႢႧႡႬ, სიცრუე CD) ჩუენი სიმართლესა ღმრთისასა შეეტყუების... ნუუკუე სიცრუე-მე (სიცრუე ႨႠႬ, სიცრუვე ႢCD) არსა ღმრთისა თანა, ჰრომ. 3,5; ყოველივე სიცრუვე (სიცრუჱ Ⴂ) ცოდვა არს, 1 იოვ. 5,17; არა არს სიცრუჱ (სიცრუე CD, სიცრუვე ႢႨႦႡႨႬ, სიცრუვჱ Ⴍ) ღმრთისა თანა, ებრ. 6,10; სიცრუჱ-მე (სიცრუვჱ-მე Ⴊ, სიცრუვე-მე ႢCD, სიცრუემე Ⴀ) არსა ღმრთისა თანა, ჰრომ. 9,14; გამოჩინებად არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ ზეცით ყოველსა ზედა... სიცრუვესა (სიცრუესა ႠႨႬ) კაცთასა, ჰრომ. 1,18CD; სათნო-იყვნეს სიცრუესა (სიცრუვესა ႢႨႦႠႨႬ) შინა, 2 თეს. 2,12; არა უხარინ ს. (სიცრუვესა ႢႪႨႦႡႠ) ზედა, 1 კორ. 13,6; ამან მოიგო დაბაჲ სასყიდლისაგან სიცრუისა, საქმე 1,18; ნუცა წარუდგინებთ ასოთა მაგათ თქუენთა საჭურველად ს. (სიცრუვისა ႢႪႦႡႠႨႬ) ცოდვასა, ჰრომ. 6,13; მოიღონ სასყიდელი სიცრუვისა (სიცრუისა ႺႢႪႭ) მათისაჲ, 2 პეტ. 2,13; განმწმიდნეს ჩუენ ყოვლისაგან ს. (სიცრუისა ႪႭ), 1 იოვ. 1,9; განეშორენ სიცრუისაგან (სიცრუვისაგან ႪႭႦႡ) ყოველი, 2 ტიმ. 2,19; რომელი-იგი ჭეშმარიტებაჲ ღმრთისაჲ სიცრუით (სიცრუვით ႢႪႨCD) აქუნდა, ჰრომ. 1,18; ევნებინ თუ სიცრუვით (სიცრუით ႺႪ), 1 პეტ. 2,19FႭ; მიეცა მსაჯულსა ს. (სიცრუით Ⴚ), 1 პეტ. 2,23; რომელთა-იგი ცვალეს ჭეშმარიტებაჲ იგი ღმრთისაჲ სიცრუითა (სიცრუვითა ႢႪ), ჰრომ. 1,25; სავსე იყვნეს ყოვლითა ს. (სიცრუვითა ႦႡႠႨႬ), ჰრომ. 1,29; უკუეთუ სიმართლჱ ღმრთისაჲ ჩემითა მით ს. (სიცრუვითა ႢႦႡႠႬ) აღემატა, ჰრომ. 3,7; რომელთა-იგი გარდაცვალეს ჭეშმარიტებაჲ ღმრთისაჲ სიცრუვედ (სიცრუედ Ⴈ), ჰრომ. 1,25CD; ულხინო სიცრუეთა (სიცრუვეთა ႢႪႭႨCD) მათთა, ებრ. 8,12; ენაჲ ეგრეცა ცეცხლ არს, სამკაული სიცრუვისაჲ (სიცრუისაჲ ႪႭ), იაკ. 3,6; სასყიდელი ს. (სიცრუისაჲ ႺႢႪႭ) შეიყუარა, 2 პეტ. 2,15; ამან მოიგო დაბაჲ იგი სასყიდლითა მით სიცრუვისაჲთა, საქმე 1,18ႢႪႭ; რომლისაჲ-იგი მოსლვაჲ არს... საცთურითა სიცრუისაჲთა (სიცრუისაჲთა CD, სიცრუვისაჲთა ႢႨႦႠႨႬ), 2 თეს. 2,10; მორჩილთა სიცრუისათა (სიცრუვისათა ႢႪႦႡႠႨႬ) – რისხვაჲ, ჰრომ. 2,8.

2. სიცრუვე (?) სირცხვილი: განვიშორენით დაფარულნი იგი სიცრუვისანი (შდრ.: სირცხჳლისანი ABCD, αἰσχύνης), 2 კორ. 4,2Ⴈ.

1. სიცხე სიცხე, სითბო: არცაღა მოეიდეს მათ ზედა მზჱ, არცა ყოველივე სიცხჱ, გამოცხ. 7,16; გამობრწყინდა მზჱ სიცხითა თჳსითა, იაკ. 1,11; დაიწუნეს კაცნი ს. დიდითა, გამოცხ. 16,9.

2. სიცხე ციებ-ცხელება: იყო მამაჲ პოპლიოსი სიცხითა და ნაწლევითა სნეულ, საქმე 28,8.

სიძე საქმრო: ჴმაჲ სიძისა (νυμφίου) და სძლისაჲ არღარა ისმეს შენ შორის, გამოცხ. 18,23.

1. სიძვა გარყვნილება, ი უობ.: ნუცა ვისიძავთ, ვითარცა-იგი ვიეთმე მათგანთა ისიძვეს, 1 კორ. 10,8CD; ნუცა ისიძავთ, ვითარცა-იგი ვიეთნიმე ისიძვიდეს, 1 კორ. 10,8; ეგრევე სახედ მათსა ისიძვიდეს, იუდა 1,7; რომელი ისიძვიდეს, 1 კორ. 6,18; რომლისა თანა ისიძვეს ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 17,2; მეფეთა ქუეყანისათა მის თანა ი., გამოცხ. 18,3; რომელთა მის თანა ი., გამოცხ. 18,9.

რაჲსა თქუენ შორის სიძვაჲ და ეგევითარი ს., 1 კორ. 5,1; ს. ნუმცა სახელ-ედებინ, ეფეს. 5,3; მოაკუდინენით ასონი ეგე თქუენნი ქუეყანისანი: ს., კოლ. 3,5; ეკრძალნენ იგინი სიძვასა, საქმე 21,25; ევლტოდეთ ს., 1 კორ. 6,18; რომელთა არა შეინანოს არაწმიდებასა მას მათსა ზედა, ს., 2 კორ. 12,21; რაჲთა განეყენნენ იგინი... სიძვისა... და სისხლისაგან, საქმე 15,20C; განშორებად თქუენდა ნაკერპავთაგან... და ს., საქმე 15,29; ეკრძალნენ კერპთა კლულისაგან და... ს., საქმე 21,25ႢႪႭ; არა შეინანეს... არცა ს. მათისაგან, გამოცხ. 9,21; ღჳნისა მისგან გულის-წყრომისა ს. მისისა ასუა ყოველთა წარმართთა, გამოცხ. 14,8; დაითრნეს მკჳდრნი ქუეყანისანი ღჳნისა მისგან ს. მისისა, გამოცხ. 17,2; აქუნდა... ბარძიმი ოქროჲსაჲ, სავსჱ... არაწმიდებითა ს. ქუეყანისაჲთა, გამოცხ. 17,4; ღჳნისა მისგან გულის-წყრომისა ს. მისისა სუეს, გამოცხ. 18,3; რაჲთა განეყენნენ იგინი... სიძვისაგან, საქმე 15,20; განშორებად თქუენდა ნაკერპავთაგან... და ს., საქმე 15,29CD; ესე არს განშორებაჲ ეგე თქუენი ს., 1 თეს. 4,3; არა ჰნებავს სინანულად ს. მისისა, გამოცხ. 2,21; ჴორცნი ესე არა სიძვისათჳს, 1 კორ. 6,13; ს., კაცად-კაცადსა თჳსი ცოლი ესჳნ, 1 კორ. 7,2; აქუნდა ბარძიმი ოქროჲსაჲ, სავსჱ... სიძვითა ქუეყანისაჲთა, გამოცხ. 17,4BC; განხრწნა ქუეყანაჲ ს. თჳსითა, გამოცხ. 19,2; არა შეერაცხოს სიძვად, ჰრომ. 7,3; რაჲთა დადვას დაბრკოლებაჲ... ს., გამოცხ. 2,14; აცთუნებს ჩემთა მონათა ს., გამოცხ. 2,20; რომელ არიან: სიძვანი, გალ. 5,19.

მსიძავი თჳსსა გუამსა ჰმძართ ცოდავს, 1 კორ. 6,18ႨႬ.

2. სიძვა სიცრუე: განეშორენ სიძვისაგან (შდრ.: სიცრუისაგან ABCD, ἀδικίας) ყოველი, 2 ტიმ. 2,19Ⴈ.

1. სიწმიდე სიწმინდე, უბიწოება: რომელი იქმნა ჩუენდა სიწმიდე (სიწმიდჱ ႢႪႨ), 1 კორ. 1,30; რაჲ-იგი არს ს., ფილიპ. 4,8; ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნჱ პირველად სიწმიდჱ (სიწმიდე ႪႭ) არს, იაკ. 3,17; ესე არს ნებაჲ ღმრთისაჲ, ს. (სიწმიდე ႨCD) ეგე თქუენი, 1 თეს.

4,3; აღვასრულებდეთ სიწმიდესა, 2 კორ. 7,1; შეუდეგით... ს., ებრ. 12,14; მოიღონ სიწმიდისაგან მისისა, ებრ. 12,10; აღვასრულებდეთ სიწმიდით. 2 კორ. 7,1; განმტკიცნენ გულნი თქუენნი... ს., 1 თეს. 3,13; ესე არს... თავისა თჳსისა ჭურჭელი მოგებად ს., 1 თეს. 4,4; ეგნენ... ს. ღირსებასა თანა, 1 ტიმ. 2,15; სიწმიდითა... ვიქცეოდეთ, 2 კორ. 1,12; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ს., 2 კორ. 6,6; ღმრთისა მიერ დაბადებული... ს. ჭეშმარიტებისაჲთა, ეფეს. 4,24; ვცხოვნდებოდით... ს., 1 ტიმ. 2,2; სახე ექმენ მორწმუნეთა მათ... ს. (სიწმიდით Ⴍ), 1 ტიმ. 4,12; [პლოცვედ] ყოვლითა ს., 1 ტიმ. 5,2; ს. სულისაჲთა დასამორჩილებელად, 1 პეტ. 1,2; წარუდგინენით ასონი ეგე თქუენნი მონებად სიმართლესა სიწმიდედ, ჰრომ. 6,19; გაქუს ნაყოფი თქუენი ს., ჰრომ. 6,22CD; არა გჳჩინნა ჩუენ უფალმან არა-წმიდებად, არამედ ს., 1 თეს. 4,7; რომელ-იგი გამოჩნდა ძედ ღმრთისა ძალითა და სულითა მით სიწმიდისაჲთა, ჰრომ. 1,4.

2. **სიწმიდე** კეთილგონიერება: სიწმიდისა (σωφροσύνης) სიტყუათა ვიტყჳ, საქმე 26,25.

3. **სიწმიდე** თავდაჭერილობა, თავშეკავება, ზომიერება: ბრძნობდინ სიწმიდესა (σωφρονεῖν), ჰრომ. 12,3; სიწმიდით... ვცხოვნდებოდით, ტიტე 2,12; არა მომცა ჩუენ ღმერთმან სული მოშიშებისაჲ, არამედ... სიწმიდისაჲ (σωφρονισμοῦ), 2 ტიმ. 1,7.

4. **სიწმიდე** საკურთხეველი: გუაქუს... კადნიერებაჲ შესლვად სიწმიდესა, ებრ. 10,19Ⴍ; თჳსითა სისხლითა შევიდა... ს. მას, ებრ. 9,12; შევიდის ს. მას, ებრ. 9,25; შეიწირევის საცხოვართა სისხლი... ს. მას შინა, ებრ. 13,11; არა ჴელით ქმნულთა სიწმიდეთა შევიდა ქრისტჱ, ებრ. 9,24; გუაქუს კადნიერებაჲ შესლვად სიწმიდეთა მათ, ებრ. 10,19.

სიწრფოება სიწრფელე; უბრალოება: განრყუნნეს გონებანი თქუენნი სიწრფოებისაგან ქრისტჱს მიმართ, 2 კორ. 11,3; მიიღებდეს საზრდელსა: ... სიწრფოებითა გულისაჲთა, საქმე 2,46Ⴍ; ს. ვიქცეოდეთ, 2 კორ. 1,12CD; მონანი ერჩდით... ს. სულისა თქუენისაჲთა ეფეს. 6,5CD.

სიჭაბუკე, სიჭაპუკე: ნუმცა ვინ სიჭაბუკესა (სიჭაპუკესა ႢႪ) შენსა შეურაცხ-ჰყოფს, 1 ტიმ. 4,12; სიჭაპუკისა (სიჭაბუკისა Ⴂ, მათ CD) გულის თქუმათა ევლტოდე, 2 ტიმ. 2,22; სიჭაბუკისათა მათ გულის თქუმათა ევლტოდე, 2 ტიმ. 2,22Ⴃ.

6. ჭაბუკი, ჭაპუკი.

1. **სიხარულ-ი** სიხარული: არა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ საჭმელ... არამედ... სიხარულ სულითა წმიდითა, ჰრომ. 14,17; ყოველივე სწავლაჲ... არა არნ ს., ებრ. 12,11; სხუა ს. უფროჲს ამისსა არა მაქუს, 3 იოვ. 1,4; იყო სიხარული დიდი, საქმე 8,8; ქებული ლუსია მჴნესა ფილიკს მთავარსა, ს.! საქმე 23,26; მეორჱ ს. გაქუნდეს, 2 კორ. 1,15; ღირდა ჩემდა ს. ... ს. ჩემი თქუენ ყოველთაჲ არს, 2 კორ. 2,3; გარდამრევიეს ს., 2 კორ. 7,4; ნაყოფი სულისაჲ არს: ს., გალ. 5,22; აღასრულეთ ს. ჩემი, ფილიპ. 2,2; ვინ-მე არს სასოებაჲ ჩუენი ანუ ს., 1 თეს. 2,19; ს. დიდი მაქუნდა, ფილემ. 1,7; ს. თქუენი მწუხარებად [გარდაიქეცინ], იაკ. 4,9; სხუა უფროს ამისა ს. არა მაქუს, 3 იოვ. 1,4ႢႪႭ; ს. იგი ჩემი იყოს სავსე, 1 იოვ. 1,4; რაჲთა ს. იგი ჩუენი იყოს სავსებით, 2 იოვ. 1,12; უმეტჱსმან სიხარულმან... გარდაჰმატა, 2 კორ. 8,2; ჰყოფდეს სიხარულსა დიდსა, საქმე 15,3; რაოდენსა-მე მადლსა შემძლებელ ვართ მიცემად... ყოველსა მას ს. ზედა, 1 თეს. 3,9; განვიხარეთ ს. მას ზედა ტიტჱსსა, 2 კორ. 7,13; თანა-შემწენი ვართ სიხარულისა თქუენისანი, 2 კორ. 1,24; რომელსამე მადლობასა შემძლებელ ვართ მიცემად... ყოვლისა მისთჳს ს., 1 თეს. 3,9CD; წინა-განმზადებულისა მის წილ ს. დაითმინა ჯუარი, ებრ. 12,2; გგებდე თქუენ... წარმართებისათჳს და ს. მის სარწმუნოებისა, ფილიპ. 1,25; სიხარულით... შეიწყნარეს სიტყუაჲ მისი, საქმე 2,41ႪႭ; მივიდოდა გზასა თჳსსა ს., საქმე 8,39; ვითარმცა არა აღვასრულე სრბაჲ ჩემი ს., საქმე 20,24ႪႭ; ს. გიკითხავ, საქმე 23,26Ⴂ; ს. ლოცვასა ვჰყოფ, ფილიპ. 1,4; რაჲთა ხჳდოდით... ს., კოლ. 1,11; იავარის-ყოფაჲ იგი ს. შეიწყნარეთ, ებრ. 10,34CD; ს. (სიხარულითა Ⴌ) ამას ჰყოფდენ, ებრ. 13,17; შემძლებელ არს... დადგინებად წინაშე დიდებისა მისისა უბიწონი ს., იუდა 1,24; აღმავსო მე სიხარულითა, საქმე 2,28; ს. არა განუღო კარი, საქმე 12,14; მოწაფენი იგი აღივსებოდეს ს., საქმე 13,52; დაუტევა... ქველის მოქმედებაჲ იგი... განძღებად... ს. გულისა თქუენისაჲთა, საქმე 14,17; ღმერთმან... აღგავსენინ თქუენ ყოვლითა ს., ჰრომ. 15,13; შეიწყნარეთ ეგე ყოვლითა ს. (სიხარულით Ⴍ), ფილიპ. 2,29; შეიწყნარეთ სიტყუაჲ იგი... ს. სულისა წმიდისაჲთა, 1 თეს. 1,6; რაჲთა ს. აღვივსო, 2 ტიმ. 1,4; იხარებდით ს. გამოუთქუმელითა, 1 პეტ. 1,8; იავარის-ყოფაჲ... სიხარულად შეჰრაცხეთ, ებრ. 10,34; ყოველივე ს. შეჰრაცხეთ, იაკ. 1,2; თქუენ ხართ დიდებანი ჩუენნი და სიხარულნი, 1 თეს. 2,20; ძმანო ჩემნო... სიხარულნო... ჩემნო, ფილიპ. 4,1; გცხოს შენ... საცხებელი სიხარულისაჲ, ებრ. 1,9; ყოველი სწავლულებაჲ... არა საგონებელ იყვის სიხარულისად, ებრ. 12,11Ⴂხ.

2. **სიხარულ-ი** „სიქადული", (თავის) ქება, ტრაბახი: რაჲთა სიხარული (შდრ.: სიქადული ABCD) ეგე თქუენი აღემატოს, ფილიპ. 1,26Ⴂ; ვინ-მე არს... გჳრგჳნი სიხარულისაჲ (შდრ.: სიქადულისა ABCD) ჩუენისაჲ, 1 თეს. 2,19Ⴂ.

3. **სიხარულ-ი** „სიყვარული": იგივე სიხარული (შდრ.: სიყუარული ABCD) გაქუნდეს, ფილიპ. 2,2Ⴂ.

სკჳთელ-ი სკვითი: სადა-იგი არა არს... სკჳთელ, კოლ. 3,11.

სლ ორას ოცდაათი: მუჴლი სლ, 1 ტიმ. 6 (დასასრ.).

სლვა-კეთილ შეურყეველად, მუდმივად: სლვა-კეთილ (εὐπάρεδρον) უფლისა მიმართ განუბნეველ იყოს, 1 კორ. 7,35Ⴂხ.

1. **სმენა**, ა—3: უცხოსა რასმე ასმენ სასმენელთა ჩუენთა, საქმე 17,20.

ი: სოფელი ისმენს მათსა, 1 იოვ. 4,5; ი. ჩუენსა, 1 იოვ. 5,14ႪႭ; ისმენდა მისსა, საქმე 8,30ႪႭ; ისმენდეს ბარნაბაჲსსა... მას მითხრობასა, საქმე 15,12; ი. მათსა ჰყრობილნი იგი სხუანი, საქმე 16,25; მრავალნი კორინთელნი ი., საქმე 18,8; ი. მისსა, საქმე 22,22; ყურითა მძიმედ ი., საქმე 28,27Ⴂ; რომელნი ისმენდენ სიტყუათა ამის წინაჲსწარმეტყუელებისათა, გამოცხ. 1,3; ჟამსა შეწყნარებისასა ეისმინე შენი, 2 კორ. 6,2; ისმინა მისი,

საქმე 24,24; ყურითა მძიმედ ისმინეს, საქმე 28,27; რომლისაჲ არა ი., ჰრომ. 10,14; არა ყოველთა ი. სახარებისაჲ მის, ჰრომ. 10,16; ისმინე ჩუენი, საქმე 24,4; სულგრძელებით ი. ჩემი, საქმე 26,3; რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,29; 3,6; 3,13; 3,22; 13,9; მისი ისმინეთ, საქმე 3,22; 7,37; კაცნო, ი., საქმე 19,25; ი. ჩემი, საქმე 7,2; 13,16; 15,13; 22,1; ი., ძმანო ჩემნო საყუარელნო, იაკ. 2,5; ისმინენით სიტყუანი ესე, საქმე 2,22; ვისმინო შენი, საქმე 23,35; რაჲთა შემოკლებულად ისმინო ჩუენი, საქმე 24,4ႪႭ; ხვალე ი. მისი, საქმე 25,22; რომელმან არა ისმინოს მის წინაწარმეტყუელისაჲ, საქმე 3,23; არცაღა ესრეთ ი. ჩემი, 1 კორ. 14,21Ⴁ; ი. ჩუენი, 1 იოვ. 4,6; 5,14; 5,15; მან არა ი. ჩუენი, 1 იოვ. 4,6; უკუეთუ ვინ ი. ჴმისა ჩემისაჲ, გამოცხ. 3,20; ვისმინოთ შენი ამისთჳს მერმეცა, საქმე 17,32; რაჲთა გ. შენგან, საქმე 28,22; თუ ჴმისა მისისაჲ ისმინოთ, ებრ. 3,7; 3,15; 4,7; ყურითა ისმინონ, საქმე 28,27; მათცა ი., საქმე 28,28; ვითარ-მე ი. თჳნიერ ქადაგებისა, ჰრომ. 10,14; არცაღა ესრჱთ ი. ჩემი, 1 კორ. 14,21; გესმინა თქუენ სლვაჲ ჩემი, გალ. 1,13; გ., ვითარმედ დასნეულდა, ფილიპ. 2,26; სმენით ხოლო ესმინა, გალ. 1,23.

ე: შეკრებასა მას თქუენსა ეკლესიასა შინა მესმის, 1 კორ. 11,18; მ. ვიეთთჳსმე, 2 თეს. 3,11; მ. შენი ეგე სიყუარული, ფილემ. 1,5; ჰხედავთ და გესმის, საქმე 2,33; 19,26; აწ გ. ჩემ მიერ, ფილიპ. 1,30; ჩემგან გ., 2 ტიმ. 1,13ႪႭ; რომელთა ესმის ჩემი ყოფად ესრე, საქმე 26,29; არავის ე., 1 კორ. 14,2CD; ე. რაჲმე ჩემგან, 2 კორ. 12,6; ვითარ ჩუენ გუესმის კაცად-კაცადსა, საქმე 2,8; ჩუენ გ. სიტყუაჲ მათი, საქმე 2,11; არავის ესმინ, 1 კორ. 14,2; რომელსა მესმოდა, გამოცხ. 22,8; ესმოდა თითოეულსა... თჳსი სიტყუაჲ, საქმე 2,6; რომელთა ე. სიტყუაჲ იგი მათი, საქმე 4,4; ვითარცა ე. ესე მათ, საქმე 7,54; სმენად ე. ჴმაჲ იგი, საქმე 9,7; რომელთა ე., საქმე 9,21; 10,44; ე. მათ სიტყუაჲ იგი, საქმე 10,46; ე. წარმართთა, საქმე 13,48; მუნ იყო დედაკაცი ერთი... ე., საქმე 16,14; ე. რაჲ ესე, საქმე 17,8ႪႭ; არარაჲ ვის ე. სიტყუაჲ მისი, საქმე 22,9Ⴇ; რაჲთა მესმოდის შვილთა ჩემთა ჭეშმარიტებით სლვაჲ, 3 იოვ. 1,4; სმენით გესმოდის, საქმე 28,26; რაჲთა არა ესმოდის, ჰრომ. 11,8; ესმოდიან (ესმოდინ A) სიტყუანი ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,18; მესმა ჴმაჲ, საქმე 11,7; 22,7; 26,14; გამოცხ. 6,6; 9,13; 10,4; 11,12; 12,10; 14,13; 16,1; 21,3; მ. ჩუენ, საქმე 15,24; მ. მე ძჳრის ზრახვაჲ, საქმე 23,30Ⴇ; მ. თქუენი ეგე სარწმუნოებაჲ, ეფეს. 1,15; მ. ვიეთთჳსმე, 2 თეს. 3,11Ⴊ; მ. ჴმაჲ დიდი, გამოცხ. 1,10; ჴმაჲ იგი, რომელ მ. პირველ, გამოცხ. 4,1; ვიხილე და მ., გამოცხ. 5,11; 8,13; ყოველთაჲ მ., გამოცხ. 5,13; მ. ერთისა ცხოველთა მათგანისაჲ, გამოცხ. 6,1; მ. მეორისა მის ცხოველისაჲ, გამოცხ. 6,3; მ. მესამისა მის ცხოველისაჲ, გამოცხ. 6,5; მ. მეოთხისა ცხოველისაჲ, გამოცხ. 6,7; მ. რიცხჳ დაბეჭდულთაჲ მათ, გამოცხ. 7,4; მ. რიცხჳ მათი, გამოცხ. 9,16; ჴმაჲ იგი... მ., გამოცხ. 10,8; მ. ზეცით ჴმაჲ, გამოცხ. 14,2; ჴმაჲ იგი, რომელი მ., გამოცხ. 14,2; მ. ანგელოზისა მისგან, გამოცხ. 16,5; მ. საკურთხეველისაჲ, გამოცხ. 16,7; მ. სხუაჲ ჴმაჲ, გამოცხ. 18,4; მ., ვითარცა ჴმაჲ, გამოცხ. 19,1; 19,6; რაჟამს მ., გამოცხ. 22,8; რომელი გესმა ჩემგან, საქმე 1,4; რომელი-იგი იხილე და გ., საქმე 22,15; გ. თქუენ სლვაჲ ჩემი, გალ. 1,13Ⴊ; აწ გ. ჩემ მიერ, ფილიპ. 1,30ႬႭ; რომელცა-იგი... გ., ფილიპ. 4,9; თქუენ გ. სიტყუაჲ იგი, ეფეს. 1,13; რომელ-იგი წინაისწარ გ., კოლ. 1,5; ვინაჲთ დღითგან გ. ... მადლი იგი ღმრთისაჲ, კოლ. 1,6; რომელ-იგი გ., კოლ. 1,23; რომელი გ. ჩემგან, 2 ტიმ. 1,13CD; რაჲ-იგი გ. ჩემგან, 2 ტიმ. 2,2; რომელი გ., 1 იოვ. 1,1HIJ; რომელი გ. პირველითგან, 1 იოვ. 2,7ႪႭ; რომელი გ., 1 იოვ. 3,11; რომელი-იგი გ. პირველითგან, 1 იოვ. 2,24 (2-ჯერ); ვითარცა-იგი გ. დასაბამითგან, 2 იოვ. 1,6; ესმა რაჲ ესე, საქმე 2,37; 22,26; რომელთა ე. სიტყუაჲ იგი მათი, საქმე 4,4ႪႭ; ვითარცა ე. ესე, საქმე 4,24; 5,21; 5,33; 21,20; 7,57Ⴇ; 19,5; 19,28; რომელთა ე. ესე, საქმე 5,5; 5,11; ე. იაკობს, საქმე 7,12; ე. რაჲ უკუე მოციქულთა, საქმე 8,14; ე. ჴმაჲ, საქმე 9,4; ე. მოწაფეთა მათ, საქმე 9,38; ე. მოციქულთა მათ, საქმე 11,1; ვითარცა ესე ე. მათ, საქმე 11,18; ე. სიტყუაჲ ესე ყურთა, საქმე 11,22; ე. წარმართთა, საქმე 13,48GHI; ე. რაჲ ესე მოციქულთა, საქმე 14,14; მათ ვითარცა ე., ზარი განჰჴდა... რამეთუ ე., ვითარმედ ჰრომნი არიან, საქმე 16,38; მათ ვითარცა ე., საქმე 17,32; 22,2; ე. მისი აკულას და პრისკილას, საქმე 18,26; ე. სიტყუაჲ უფლისაჲ, საქმე 19,10; ე. ვიეთგანმე შენთჳს, საქმე 21,21ႪႭ; ე., ვითარმედ მოსრულ ხარ, საქმე 21,22ႪႭ; რომლისათჳს-იგი ე. შენთჳს, საქმე 21,24ႪႭ; ჴმაჲ იგი არა ე., საქმე 22,9; ე. დისწულსა პავლჱსსა სიტყუაჲ ესე, საქმე 23,16; ე. რაჲ ესე ფელიქსს, საქმე 24,22ႪႭ; ვითარცა ე., სხუანიცა... მოვიდოდეს, საქმე 28,9Ⴇ; ძმათა ე. ჩუენთჳს, საქმე 28,15; ყურსა არა ე., 1 კორ. 2,9; ე. უთქუმელი იგი სიტყუაჲ, 2 კორ. 12,4; ე. ვიეთმე, ებრ. 3,16; ვიეთმე ე., ებრ. 12,19; ამისთჳს ე. მკუდართა, 1 პეტ. 4,6; ნუუკუე არა ესმაა? ჰრომ. 10,18; რომელი-იგი... გუესმა, საქმე 4,20; გ. მაგისგან სიტყუაჲ, საქმე 6,11Ⴇ; 6,14; ვინაჲთგან გ. ჩუენ, საქმე 15,24ႪႭ; ვითარცა გ. ესე, საქმე 21,12; გ. სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი, კოლ. 1,4; ვინაჲ დღითგან გ., კოლ. 1,9; ესე ჴმაჲ ჩუენ გ., 2 პეტ. 1,18; რომელი გ., 1 იოვ. 1,1; 1,3ႪႭ; რომელი გ. მისგან, 1 იოვ. 1,5; სულ-თქუმანი მათნი მესმნეს, საქმე 7,34; ჩემგან გესმნეს, 2 ტიმ. 1,13; ესმნეს სიტყუანი ესე ანანიას, საქმე 5,5; მათ ვითარცა ე. (ესმეს Ⴇ) სიტყუანი ესე, საქმე 5,24; მას ე. სიტყუანი იგი პავლჱსნი, საქმე 14,9; ე. უთქუმელნი სიტყუანი, 2 კორ. 12,4CD; გუესმნეს მაგისგან სიტყუანი გმობისანი, საქმე 6,11ႪႭ; მესმეს (მესმას CD) თქუენთჳს, ფილიპ. 1,27; ჩემგან გესმეს, 2 ტიმ. 1,13Ⴍ; ესმეს ვისმე, საქმე 21,22; ე. ჩემი ყოფად ესრე, საქმე 26,29Ⴇ; გინა თუ ე. რაჲმე ჩემგან, 2 კორ. 12,6Ⴍ; ე. ყოველთა წარმართთა, 2 ტიმ. 4,17; რომელსა ესმას, გამოცხ. 22,17.

ი ვნ.: ყოვლადვე ისმის (+ვე Ⴂ, ისმეს Ⴇ), 1 კორ. 5,1CD; ჴმაჲ მეაიძალეთაჲ... არღარა ისმეს (ისმას AB) შორის შენსა... ჴმაჲ წისქჳლისაჲ არღარა ი. (ისმას B) შენ შორის, ჴმაჲ სიძისა და სძლისაჲ არღარა ი. (ისმას B) შენ შორის, გამოცხ. 18,22-23.

ჯ—2, სტატ.: მასმიეს მრავალთაგან მის კაცისათჳს, საქმე 9,13; მოთმინებაჲ იობისი მ., იაკ. 5,11; უკუეთუ გასმიეს იგი, ეფეს. 4,21; გ. მოღუაწებაჲ იგი, ეფეს. 3,2; მოთმინებაჲ იობისი გ., იაკ. 5,11ႪႭ; სიტყუაჲ იგი, რომელი გ., 1 იოვ. 2,7; ვითარცა-იგი გ. (გასმას C[1]), 1

იოვ. 2,18ႸႪႭ; რომელ გ., 1 იოვ. 4,3; რომელთა-ესე გუ-ასმიეს, ებრ. 2,1; გ. ჩუენ მაგისი, საქმე 6,11; არცაღა თუ გ. სული წმიდაჲ, საქმე 19,2; გასმიოდა, ფილიპ. 2,26CD.

უკუეთუ სამართალ არს წინაშე ღმრთისა თქუენი სმენაჲ, საქმე 4,19ႢႪႭ; სმენაჲ — სიტყჳთა ღმრთისაჲ-თა, ჰრომ. 10,17; მიიღეთ თქუენ სიტყუაჲ იგი სმენისა ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2,13; სარწმუნოებაჲ სმენისაგან არს, ჰრომ. 10,17; სმენით ესმოდა ჴმაჲ იგი, საქმე 9,7DႪႭ; ს. გესმოდის, საქმე 28,26; ს. ხოლო ესმინა, გალ. 1,23; სმენითა... დამკჳდრებულ რაჲ იყო მათ შორის, 2 პეტ. 2,8; იქმს ძალთა ს. (+მით CD) სარწმუნოებისაჲთა, გალ. 3,5; სული იგი მიიღეთ... ს. მით სარწმუნოებისაჲ-თა, გალ. 3,2; სამართალ არს წინაშე ღმრთისა თქუენი სმენად, საქმე 4,19; ჰხედვიდა ერი იგი სიტყუათა მათ ერთბამად ს., საქმე 8,6; იწყო ს., საქმე 8,30; სმენად ესმოდა ჴმაჲ იგი, საქმე 9,7; მოიღო ბრძანებაჲ... ს. მი-სა სიტყუათა შენთაგან, საქმე 10,22; მოსრულ ვართ წი-ნაშე ღმრთისა ს. ყოვლისა, საქმე 10,33; გამოვიდა მჴე-ვალი ერთი ს., საქმე 12,13; ეძიებდა მათგან ს. სიტყუა-სა, საქმე 13,7ႢႪႭ; ყოველი იგი ქალაქი შეკრბა ს., საქმე 13,44; გამოირჩია ღმერთმან... ს. წარმართთა სიტ-ყუაჲ იგი სახარებისაჲ, საქმე 15,7; ათენელნი... სხუასა არარას შინა იყვნეს, გარნა... ს. უახლჱსსა, საქმე 17,21; ღმერთმან... გამოგირჩია... ს. ჴმაჲ პირისაგან მისისა, საქმე 22,14; მინდა მეცა კაცისა მისგან ს., საქმე 25,22; იყავნ ყოველი კაცი მოსწრაფჱ ს., იაკ. 1,19; რომელთა ვერცა ხედვად ძალ-უც, ვერცა ს., გამოცხ. 9,20; მიი-ღეთ თქუენ სიტყუაჲ სმენისაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2,13Ⴍ; არაჲ არგო მათ სიტყუამან მან სმენისამან, ებრ. 4,2.

იყვენით მყოფელ სიტყჳსაჲ მის და ნუ მსმენელ, იაკ. 1,22; უკუეთუ ვინმე მ. ხოლო იყოს სიტყჳსა მის, იაკ. 1,23; ესე არა მ. ... იქმნა, იაკ. 1,25ႪႭ; არა მსმე-ნელნი შჯულისანი განმართლდენ წინაშე ღმრთისა, ჰრომ. 2,13; უწამებდ... განსადრეკელად მსმენელთა მათ, 2 ტიმ. 2,14; რაჲთა მისცეს მადლი მ. მათ, ეფეს. 4,29; არა თანა-შეეზავა სარწმუნოებაჲ იგი მ. მათ, ებრ. 4,2; მსმენელთა მათგან ჩუენდა მომართ განმტკიცნა, ებრ. 2,3.

2. **სმენა** დასმენა, დაბეზღება, ბრალის დადება: ცოლნი მათნი ეგრეთვე ღირსმცა არიან, ნუ მასმენელ, 1 ტიმ. 3,11; იყვნენ კაცნი... მ., 2 ტიმ. 3,3; მოხუცებულნი დედანი... ნუ მ., ტიტე 2,3.

სნ ორას ორმოცდაათი: მუჴლი სნ, კოლ. (დასასრ.) ႱႵ; 1 ტიმ. 6 (დასასრ.) CD.

სნეულ-ი აუადმყოფი; უძლური: იყო მამაჲ პოპლიო-სი სიცხითა და ნაწლევითა სნეულ, საქმე 28,8; ამისთჳს ფრიად არიან თქუენ შორის უძლურ და ს., 1 კორ. 11,30; ს. არს ძიებისათჳს, 1 ტიმ. 6,4CD; რვა წლისა სნეული დაცემული იდვა, საქმე 9,33; ლოცვამან სარწმუნოებისამან აცხოვნოს ს. იგი, იაკ. 5,15; განჰკურ-ნებდა სნეულთა, საქმე 10,38.

სოდომელ-ი ქალაქ სოდომის მცხოვრები: ვითარცა სოდომელნიმცა (სოდომელიცა Ⴙ) შევიქმნენით, ჰრომ. 9,29; ქალაქები იგი სოდომელთაჲ (სოდომელთა ႪႭ) და გომორელთაჲ დაწუა, 2 პეტ. 2,6.

სომანიტელ-ი სომანიის მკვიდრი: მოიყვანნეს... სომანიტელმან (სამანიტელმან მან ႢႭႤ; სუმანიტელმან Ⴊ) და სარეფთელმან, ებრ. 11,35.

1. **სოფელ-ი** სამყარო; ეს ქვეყანა, მსოფლიო, ქვეყა-ნა, მიწა; მხარე; ადგილი; მამული, მიწის ნაკვეთი: მოე-ლეს... გალატელთა სოფელი, საქმე 16,6ႪႭ; ყოველი ს. აღუშფოთებიეს, საქმე 17,6; რომელმან შექმნა ს., საქმე 17,24; ს. ჰმსახურებს, საქმე 19,27; ვითარ-მე საჯოს ღმერთმან ს., ჰრომ. 3,6; საშჯელისა თანა-მდებ იყოს ყოველი ს. ღმრთისა, ჰრომ. 3,19; ყოველივე თქუენი არს: გინა თუ ს., გინა თუ ცხორებაჲ, 1 კორ. 3,22; წმიდათა ს. განიკითხონ, 1 კორ. 6,2; ს. დაადგო თავისა თჳსისა, 2 კორ. 5,19; ს. ჩემდამო ჯუარს-ცუმულ არს და მე — სოფლისა, გალ. 6,14; რომლითა დასაჯა ს., ებრ. 11,7; გძულობს თქუენ ს., 1 იოვ. 3,13; ყოველი ს. ბოროტსა ზედა დგას, 1 იოვ. 5,19; რომელთა ღირსვე არა იყო ს. ესე, ებრ. 11,38; შეიყუარა ს. ესე, 2 ტიმ. 4,10; ნუ გიყუარს ს. ესე და ნუცა-ღა რაჲ არს სოფლი-საჲ მის (ამის ႢႪႭ); უკუეთუ ვის უყუარდეს სოფელი ესე..., 1 იოვ. 2,15; ს. ესე წარჴდეს, 1 იოვ. 2,17; არა ანგელოზთა დაამორჩილა მერმჱ იგი ს., ებრ. 2,5; მაშინ-დელი იგი ს. წყლით რღუნითა წარწყმიდა, 2 პეტ. 3,6; არცა ამან სოფელმან, არცა მან ს. შემიძლოს ჩუენ განყენებად, ჰრომ. 8,38; ვერ იცნა ს. ... ღმერთი, 1 კორ. 1,21; ამისთჳს ს. არა მიცნის ჩუენ, 1 იოვ. 3,1; მიმოეფი-ნებოდა სიტყუაჲ იგი... სოფელსა, საქმე 13,49ႢႪႭ; განვიდეს იგინი... გალატელთა ს., საქმე 16,6; მივიდა გალატიაჲსა ს., საქმე 18,23ႢႪႭ; რომელნი არიან ყო-ველსა ს., საქმე 24,5; ყოველსა ს. ჰურიასტანისასა... მითხრობად სინანულისა, საქმე 26,20; ჰგონებდეს... მი-წევნასა რომელსამე ს., საქმე 27,27; სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი განითქუმის ყოველსა ს., ჰრომ. 1,8; რაჲთა იყოს იგი მკჳდრ ს., ჰრომ. 4,13Ⴇb; ნუ თანა-ხატ ექმნებით ს. ამას, ჰრომ. 12,2; უკუეთუ ვისმე ბრძენ ეგონოს თავი თჳსი თქუენ შორის ამას ს., 1 კორ. 3,18; წმიდანი ს. სჯიან, 1 კორ. 6,2b; რომელნი იმსახურებდენ ს. ამას, 1 კორ. 7,31; სახელ-დებულ არს არა ხოლო ამას ს., ეფეს. 1,21; ს. ეძიებენ, ებრ. 11,14; ჰრწმენა ს., 1 ტიმ. 3,16; მდიდართა მათ ამას ს. ამცნებდ, 1 ტიმ. 6,17; მოღუაწჱ შეყოფილ არნ ს. საქმესა, 2 ტიმ. 2,4Ⴍ; ვცხოვნდებო-დით ამას ს., ტიტე 2,12; ამას ს. ძმობასა მას თქუენსა აღასრულებდით, 1 პეტ. 5,9; ს. არავე ჰრიდა, 2 პეტ. 2,5; წყლით რღუნაჲ იგი ულმრთოთა მათ ს. მოაწია, 2 პეტ. 2,5; ყოველი... სძლევს ს. და ესე არს ძლევაჲ, რომელი სძლევს ს., 1 იოვ. 5,4; რომლითა სძლევს ს., 1 იოვ. 5,5ႪႭ; რომელი აცთუნებს ყოველსა ს., გამოცხ. 12,9; 20,2; რომელი-რაჲ ქმნა ს. მას ჰურიასტანისასა, საქმე 10,39; მოვიდა ფესტოს ს. მას, საქმე 25,1; ეგრე-ცა ჩუენ ვართ ს. მას, 1 იოვ. 4,17; სიყმილი სასტიკი ყოფად არს ყოველსა ზედა ს., საქმე 11,28; რომელსა ეგულების მოსლვად ყოველსა ზედა ს., გამოცხ. 3,10; ყოველსა შინა ს. არს ნაყოფიერ, კოლ. 1,6; შჯულისა მოწევნადმდე ცოდვაჲ იყო ს. შინა, ჰრომ. 5,13; არავინ არს კერპ ს. შინა, 1 კორ. 8,4; ესოდენნი სახენი ს. შინა არიან, 1 კორ. 14,10; მადლითა ღმრთისაჲთა ვიქცეოდეთ ს. შინა, 2 კორ. 1,12; ულმრთო იყვენით ს. შინა, ეფეს. 2,12; რაჲთა შჩნდეთ, ვითარცა მთიებნი ს. შინა, ფილიპ. 2,15; ს. შინა ჰბრძანებთ, კოლ. 2,20; ყოველივე ს. შინა

ესე არს, 1 იოვ. 2,16; აწცა ს. შინა არს, 1 იოვ. 4,3; ეგრეცა ჩუენ ვართ ს. მას. 1 იოვ. 4,17; რომელი-იგი ს. შორის არს, 1 იოვ. 4,4; გამოგჳრჩინა ჩუენ... სოფლის დაბადების წინაუთგან, ეფეს. 1,4; ჯერ-ვიდრემე-იყო მისა ვნებაჲ... ს. (სოფლისა Ⴍ) დაბადებითგან, ებრ. 9,26; რომელი წინაუსწარ უწყებულ იყო უწინარჱს ს. დაბადებისა, 1 პეტ. 1,20; რომელსა ეგულების განკითხვად სოფლისა სიმართლით, საქმე 17,31; რაჲთა იყოს იგი მკჳდრ ს., ჰრომ. 4,13CD; უკუეთუ შეცოდებაჲ იგი მათი სიმდიდრე ს. იქმნა, ჰრომ. 11,12; უკუეთუ განვრდომაჲ იგი მათი დაგება ს. იქმნა, ჰრომ. 11,15; თითის საჩუენებელ ვიქმნენით ს., 1 კორ. 4,9; უკუეთუ ამის ს. რაჲ საშჯელი გედვას, 1 კორ. 6.4; ს. ამის მწუხარებაჲ სიკუდილსა შეიქმს, 2 კორ. 7,10; რაჲთა განმარინნეს ჩუენ ს. ამის ბოროტისაგან, გალ. 1,4CD; არავინ მოღუაწჱ შეყოფილ არნ ს. საქმესა, 2 ტიმ. 2,4; რაჲთა უარვყოთ... ს. გულის თქუმაჲ, ტიტე 2,12ႢCD; სიყუარული ს. ამის მტერობაჲ არს ღმრთისაჲ, იაკ. 4,4HJ; რომელსა უჩნდეს მეგობარ ყოფად ამის ს., იაკ. 4,4; ევლტოდეთ ს. ამის გულის-თქუმისა ხრწნილებასა, 2 პეტ. 1,4; განრინებულ იყუნეს შეგინებისაგან ამის ს., 2 პეტ. 2,20; არს მომტევებელ არა ხოლო ცოდვათა ჩუენთა, არამედ ყოვლისა ს., 1 იოვ. 2,2; მოავლინა ძჱ მაცხოვრად ს., 1 იოვ. 4,14; დაცვაჲ თავისა თჳსისაჲ სოფლისაგან, იაკ. 1,27; უფროჲს არს, რომელი თქუენ შორის არს, ვიდრე-ლა რომელი-იგი ს., 1 იოვ. 4,4ႪႭ; რაჲთა არა სოფლისა თანა დავისაჯნეთ, 1 კორ. 11,32; რაჲთა განმარინნეს ჩუენ ს. ამისგან, გალ. 1,4; უკუე გიღირდა-მეა სოფლით გამოსლვაჲ, 1 კორ. 5.10; რომელი ჰხედვიდა ჩრდილოდ და სოფლად, საქმე 27,12; ვითარცა-იგი ერთისა მის კაცისათჳს ცოდვაჲ ს. შემოჴდა, ჰრომ. 5,12; შემოჰყავს პირმშოჲ იგი ს., ებრ. 1,6; ქრისტე იესუ მოვიდა ს., 1 ტიმ. 1,15; არარაჲ შემოვიღეთ ს., 1 ტიმ. 6,7; ცრუ-წინაწარმეტყუელნი გამოსრულ არიან ს., 1 იოვ. 4,1; ძჱ თჳსი მხოლოდ შობილი მოავლინა ღმერთმან ს., 1 იოვ. 4,9; მრავალნი მაცთურნი შემოვიდეს ს., 2 იოვ. 1,7; ადგილთა მათ იყო სოფლები, საქმე 28,7; შევევედრნეს გარემო სოფლებსა (+მას C), საქმე 14,6; მიმოვიდოდა... გალატიაჲსსა ს., საქმე 18,23; მიმოეფინებოდა სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ ყოველსა მას სოფლებსა, საქმე 13.49; ყოველნივე განიბნინეს ს. მას, საქმე 8,1; რომელსა შინა ეგულების განკითხვაჲ სოფლისაჲ, საქმე 17,31ႪႭ; რომლისა ს. ხარ, საქმე 23,34; არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი აბრაჰამისა... მკჳდრ ყოფაჲ იგი ს., ჰრომ. 4,13; შეცოდებაჲ იგი მათი სიმდიდრჱ ს. იქმნა. ჰრომ. 11,12; სადა არს გამომეძიებელი იგი ამის ს.? გან-რაჲმე-აცოფა ღმერთმან სიბრძნჱ იგი ამის ს.? 1 კორ. 1,20; ჩუენ არა სული ამის ს. მოგჳღებიეს, 1 კორ. 2,12; სიბრძნჱ ამის ს. სიცოფე არს, 1 კორ. 3,19; უკუეთუ ამის ს. რაჲ საშჯელი გედვას, 1 კორ. 6,4Ⴂ; აქუნდა პირველსა მას შჯულსა სამართალი მსახურებათაჲ წმიდაჲ იგი ს., ებრ. 9,1; წარმავალ არს ხატი ამის ს., 1 კორ. 7,31; უარ-ვყოთ გულის-თქუმაჲ ს., ტიტე 2,12; სიყუარული ამის ს. მტერობა არს ღმრთისა, იაკ. 4,4; ვისმე აქუნდეს საცხორებელი ამის ს., 1 იოვ. 3,17; იქმნა სუფევაჲ ს. უფლისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 11,15; არავინ მთავართაგანმან ამის სოფლისამან, 1 კორ. 2,8; ქორწინებული იგი ზრუნავს სოფლისასა, 1 კორ. 7,33; 7,34; ვიტყჳ... სიბრძნესა არა ამის ს., არცაღა მთავართა მას ამის ს., 1 კორ. 2,6; წესსა მას ქუეშე ამის ს. ვიყვენით დაკირთებულ, გალ. 4.3; დაბადებითგან სოფლისაჲთ... სახილველ არს, ჰრომ. 1,20; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ თქუენდა წესითა მით ამის ს., კოლ. 2,8; საქმენი იგი დასაბამითგან ს. ქმნულ იყვნეს, ებრ. 4,3; რომელთა სახელები არა დაწერილ არს დასაბამითგან ს., გამოცხ. 13,8; რომელთა სახელები არა წერილ არს წიგნსა მას ცხორებისასა დასაბამითგან ს., გამოცხ. 17,8; სულელნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღმერთმან... და უძლურნი იგი ს. გამოირჩინა... და უაზნონი იგი ს. გამოირჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 1,27-28; შეურაცხნი ს. გამოირჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 1,28D; ვითარცა ნარჩევნი ს. შევიქმნენით, 1 კორ. 4,13; გლახაკნი ს. გამოირჩინა ღმერთმან, იაკ. 2,5; კიდეთა სოფლისათა — სიტყუანი მათნი, ჰრომ. 10,18; [ნუ თანა-აღერევით] მეძავთა ამის ს., 1 კორ. 5.10; ღმერთმან ამის ს. დაუბრმნა გონებანი, 2 კორ. 4,4CD; წესთა მათ ქუეშე ამის ს. ვიყვენით, გალ. 4,3CD; ხჳდოდეთ მას შინა მსგავსად ჟამთა მათ ამის ს., ეფეს. 2,2; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ თქუენდა წესთა მათებრ ამის ს., კოლ. 2,8CD; უკუეთუ მოჰკუედით... წესთა მათგან ამის ს., კოლ. 2,20; განერნეს შეგინებათგან ამის ს., 2 პეტ. 2,20ႪႭ; იგი არს მომტევებელი... არა ხოლო ცოდვათა ჩუენთაჲ, არამედ ყოვლისა სოფლისათაჲ, 1 იოვ. 2,2ႢႪႭ; ღმერთმან ამის სოფლისათანი დაუბრმნა გონებანი, 2 კორ. 4,4.

2. **სოფელ-ი** სამყოფელი, სავანე: ვიდრე-ესე ვარ მე ამას სოფელსა (σκηνώματι), 2 პეტ. 1,13; რომელნიღაესე ვართ ს. (+ამას Ⴌ) (შდრ.: საყოფელსა ἐν τῷ σκήνει) შინა, 2 კორ. 5,4Ⴊ.

სოფლისაგან-ი ამქვეყნიური: სოფლისაგანი არს, 1 იოვ. 2,16; გლახაკნი სოფლისაგანნი გამოირჩინა ღმერთმან, იაკ. 2,5ႳႪ; იგინი ს. (სოფელისაგანნი M) არიან, 1 იოვ. 4,5.

სოფლის მპყრობელ-ი ამქვეყნიური მბრძანებელი, „ძლიერი ამა ქვეყნისა": არა არს ბრძოლაჲ ჩუენი სოფლის მპყრობელთა მათ მიმართ ამის ბნელისათა, ეფეს. 6,12.

ნ. პყრობა.

სოფლის სახილველ-ი საჯაროდ (თითის) საჩვენებელი: სოფლის სახილველ (θεατριζόμενοι) იქმნენით, ებრ. 10,33.

სოფლის წერა ქვეყნის, მოსახლეობის აღწერა: აღდგა იუდა გალილეველი დღეთა მათ სოფლის წერისათა, საქმე 5,37.

სოფლიო მიწიერი, ამქვეყნიური: აქუნდა პირველსა მასცა სჯულსა სამართალი მსახურებათაჲ წმიდაჲ იგი სოფლიოჲ (მსოფლიოს Ⴙ), ებრ. 9,1CD; ანგელოზნი ვსაჯნეთ, არა თუმცა სოფლიონი, 1 კორ. 6,3Ⴂხ.

სპარს-ი პართელი: მათგანნი ვართ სპარსნი (შდრ.: მარნი C, პართნი ႪႭ, πάρθοι), საქმე 2.9Ⴓ.

სპეტაკ-ი თეთრი: თმანი მისნი სპეტაკ, ვითარცა მატყლი სპეტაკი, გამოცხ. 1,14; რიცხჳ ს., გამოცხ. 2,17; სამოსელი ს., გამოცხ. 3,5; 3,18; ცხენი ს., გამოცხ. 6,2; 19,11; ღრუბელი ს., გამოცხ. 14,14; საყდარი დიდი ს., გამოცხ. 20,11; სამოსლითა სპეტაკითა, საქმე 1,10; 10,30; გამოცხ. 3,4; 4,4; მსხდომარენი ცხენთა ზე-

და სპეტაკთა, შემოსილნი ბისონითა სპეტაკითა, გამოცხ. 19,14; სამოსლები სპეტაკები, გამოცხ. 6,11; 7,13; შემოსილნი სამოსლითა სპეტაკებითა, გამოცხ. 7,9.

სრბა ნ. თანა-სრბა.

სრსჳლ-ი, სრსულ-ი, სრსელ-ი, სურსილ-ი სირსვილი: სიტყუამან მათმან, ვითარცა სრსჳლმან (სრსულმან Ⴀ, სრსელმან Ⴂ, სურსილმან Ⴇ) საძოვარი ჰოჲის, 2 ტიმ. 2,17.

სრულ-ი სრული; სრულყოფილი; სავსე: რაჲთა გამოიცადოთ თქუენ, რაჲ-იგი არს ნებაჲ ღმრთისაჲ: კეთილ, სათნო და სრულ, ჰრომ. 12,2; თქუენცა ხართ... ს. ყოვლითა მეცნიერებითა, ჰრომ. 15,14; გონებითა ს. იყვენით, 1 კორ. 14,20; მოთმინებასა მას საქმჱ სრული აქუნდინ და რაჲთა იყუნეთ სრულ, იაკ. 1,4; მოშიში იგი არა ს. არს სიყუარულსა ზედა, 1 იოვ. 4,18ႡႢႭ; რაჲთა გამოიცადოთ თქუენ, რაჲ-იგი არს ნებაჲ ღმრთისაჲ: კეთილი, სათნოჲ და სრული, ჰრომ. 12,2CD; ყოველი კაცი ს. ქრისტე იესუს მიერ, კოლ. 1,28; არარაჲ ს. საქმჱ, ებრ. 7,19; ყოველი ნიჭი ს., იაკ. 1,17; ს. კაცი, იაკ. 3,2; მოშიში იგი არა ს. არს სიყუარულსა ზედა, 1 იოვ. 4,18Ⴑ[1]; რაჟამს მოიწიოს ს. იგი, 1 კორ. 13,10; სრულმან სიყუარულმან, 1 იოვ. 4,18; შჯულსა მას სრულსა, იაკ. 1,25; სრულად (+ცა CD) გულისხმა-ჰყოთ, 2 კორ. 1,13; მამაკაცად ს., ეფეს. 4,13; მოიწია მათ ზედა რისხვაჲ ს., 1 თეს. 2,16; ცხოვრებად ს., ებრ. 7,25; რაოდენნი-ესე სრულნი ვართ, ფილიპ. 3,15; მტკიცედ სდგეთ ს., კოლ. 4,12; ზეშთა სრულთა მათ მოციქულთაგან, 2 კორ. 11,5Ⴇ-Ⴀb; 2 კორ. 12,11Ⴇ-Ⴀb; სიბრძნესა მას ვიტყჳ ს. მათ მიმართ, 1 კორ. 2,6; სრულთაჲ არს მტკიცჱ იგი საზრდელი, ებრ. 5,14.

ნ.კ. სრულ-ქმნა, სრულ-ყოფა.

სრულება სრულყოფილება: წმიდა გყვენინ თქუენ ყოვლითა სრულებითა, 1 თეს. 5,23; რომელ-იგი არს სიმტკიცჱ სრულებისაჲ, კოლ. 3,14.

სრულებისა მოქმედ-ი აღმასრულებელი: ვხედვიდეთ... სრულებისა მოქმედსა იესუს, ებრ. 12,2.

სრულიად სავსებით, მთლიანად, ბოლომდე: მტკიცე გყვნეს თქუენ სრულიად უბრალონი, 1 კორ. 1,8; ს. ესვედით მოწევნულსა მას მათსა მადლსა, 1 პეტ. 1,13.

სრულ-ქმნა აღსრულება, ი ენ.: ძალი ჩემი უძლურებასა შინა სრულ იქმნების, 2 კორ. 12,9; სრულ იქმნა იგი, ებრ. 5,9; სარწმუნოებაჲ იგი ს., იაკ. 2,22; ერთი მსხუერპლი სრულ (სრული Ⴂ) იქმნა, ებრ. 10,14; ცოდვაჲ იგი სრულ იქმნის, იაკ. 1,15; რაჲთა არა თჳნიერ ჩუენსა სრულ იქმნენ, ებრ. 11,40.

აწჳე სრულ ქმნულ ვარ, ფილიპ. 3,12.

ნ. სრული, ქმნა.

სრულ-ყოფა შესრულება; სრულ-ყოფა, 0—2: არარაჲ სრულ ყო შჯულმან, ებრ. 7,19CD.

წინამძღუარი იგი ცხოვრებისა მათისაჲ ვნებითა სრულ ყოფად, ებრ. 2,10; ვერ შემძლებელ იყვნეს... ს. შემწირველსა მას, ებრ. 9,9; ვერსადა შემძლებელ იყვნეს ს. მათდა, ებრ. 10,1D.

სტოვა, სტოა სვეტებიანი მინაშენი, განყოფილება, კოლონადა: შეკრბებოდა მათა ყოველი ერი სტოვასა (სტოასა DႢႭ) მას, საქმე 3,11; იყვნეს ერთბამად ყოველნი სტოვასა (სტოასა ႡႢႭ) მას სოლომონისსა, საქმე 5,12.

სტოვისა (სტოჲსა) სიბრძნის-მოყუარე სტოიკური ფილოსოფიის მიმდევარი, სტოიკოსი: რომელთამე... სტოვისა (სტოჲსა DႢႭ) სიბრძნის-მოყუარეთა (Στωϊκῶν φιλοσόφον) სიტყუა-ყვეს, საქმე 17,18.

სტომაქ-ი კუჭი: ღჳნოჲცა მცირედ იმსახურე სტომაქისათჳს, 1 ტიმ. 5,23.

სტრატიოტ-ი: ჯარისკაცი: სტრატიოტთა მათ... წარიყვანეს პავლე, საქმე 23,31ႡႢႭ.

სტუმარ-ი სტუმარი; მოგზაური; უცხოელი; უცხო: იყვენით... სტუმარ შჯულთა მათგან აღთქუმისათა, ეფეს. 2,12; ს. არიან იგინი ქუეყანასა ზედა, ებრ. 11,13; უკუეთუ სტუმარნი ისტუმრნა, 1 ტიმ. 5,10.

სტუმართ-მოყუარე, სტუმრის-მოყუარე: რაჲთა იყოს სტუმართ მოყუარე (მოყუარჱ ႡႢ), 1 ტიმ. 3,2; სტუმრის-მოყუარე (მოყუარჱ Ⴂ) [ყოფაჲ], ტიტე 1,8; სტუმართ-მოყუარე (სტუმრის მოყუარე ႱႡႢႭ) იყვენით ურთიერთას, 1 პეტ. 4,9.

სტუმართ-მოყუარება, სტუმრის მოყუარება სტუმართმოყვარეობა: სტუმართ მოყუარებასა (სტუმრის მოყუარებასა ႡႢႠCD) შეუდეგით, ჰრომ. 12,13; სტუმრის მოყუარებასა (სტუმართ მოყუარებასა Ⴂ) ნუ დაივიწყებთ, ებრ. 13,2.

სტუმრება, სტუმრობა მიწვევა, მიღება, ი: სიყუარულით მოწლედ გჳსტუმრნა, საქმე 28,7; მისტუმრნა ჩუენ, იქვე ႡႢႭ; უკუეთუ სტუმარნი ისტუმრნა, 1 ტიმ. 5,10; ამისგან ვიეთმე... ანგელოზნი ისტუმრნეს, ებრ. 13,2.

სტჳნვა, სტუნვა დაკვრა (საყვირზე): ვითარ-მე საცნაურ იქმნეს სტჳნვაჲ (სტუნვაჲ ႡႠ) იგი, 1 კორ. 14,7; ვითარ საცნაურ იყოს სტჳნვაჲ იგი (შდრ.: სიტყუაჲ AB), 1 კორ. 14,9Ⴀ.

სუეტ-ი: სვეტი, ბურჯი: რომელ არს ეკლესიაჲ ღმრთისაჲ ცხოველისაჲ, სუეტი... ჭეშმარიტებისაჲ, 1 ტიმ. 3,15; ეგონა სუეტად თავი თჳსი, გალ. 2,9; ეყო იგი ს. ტაძარსა შინა, გამოცხ. 3,12; ფერჴნი მისნი, ვითარცა სუეტნი ცეცხლისანი, გამოცხ. 10,1.

1. **სულ-ი** Πνεῦμα: ერთ სულ არს, 1 კორ. 6,17; უფალი ს. არს; სადა სული უფლისაჲ..., 2 კორ. 3,17; ერთ ჴორც და ერთ სულ, ეფეს. 4,4; ანუ არა ყოველნივე არიან მოხარკე ს., ებრ. 1,14Ⴇ-Ⴀb; რომელთა ს. არა აქუს, იუდა 1,19; შეივედრე სული ჩემი, საქმე 7,59; რომელთა თანა იყო ს. არაწმიდაჲ, საქმე 8,7; რაჲთამცა მოვიდა მათ ზედა ს. წმიდაჲ, საქმე 8,15; არა იყო... მოწევნულ ს. წმიდაჲ, საქმე 8,16; მოვიდოდა მათ ზედა ს. წმიდაჲ, საქმე 8,17; მოეცემის ს. წმიდაჲ, საქმე 8,18; მიიღოს ს. წმიდაჲ, საქმე 8,19; ს. წმიდაჲ მოვიდა, საქმე 8,39; მოვიდა ს. წმიდაჲ, საქმე 10,44; რომელთა-ესე ს. წმიდაჲ მიიღეს, საქმე 10,47ႡႢႭ; მოვიდა ს. წმიდაჲ, საქმე 11,15; მისცა მათ ს. წმიდაჲ, საქმე 15,8; აყენებდა მათ ს. წმიდაჲ, საქმე 16,6; რომლისა თანა იყო ს. პითონი, საქმე 16,16; აწუევდა ს. პავლეს, საქმე 18,5; უკუეთუ ს. წმიდაჲ მიგიღებიეს... არცაღა თუ გუასმიეს ს. წმიდაჲ, საქმე 19,2; მოვიდა ს. წმიდაჲ მათ ზედა, საქმე 19,6; ს. წმიდაჲ ქალაქად-ქალაქად მიწამებს, საქმე

20,23: იტყჳს ს. წმიდაჲ. საქმე 21,11; არა არს აღდგო-
მაჲ, არცა ს., საქმე 23,8; ს. ეტყოდა მას, საქმე 23,9;
კეთილად იტყოდა ს. წმიდაჲ, საქმე 28,25; თქუენ არა
ხართ ჴორცთასა შინა, არამედ სულთასა, უკუეთუ სუ-
ლი ღმრთისაჲ დამკჳდრებულ არს თქუენ შორის, უკუე-
თუ ვისმე ს. ქრისტჱსი არა აქუს..., ჰრომ. 8,9; ს. –
ცხოველ სიმართლისა, უკუეთუ ს. იგი... დამკჳდრებულ
არს თქუენ შორის, ჰრომ. 8,10-11; იგივე ს. ეწამების
სულსა მას (+ამას CD) ჩუენსა, ჰრომ. 8,16; დამკჳდრე-
ბულ არს სული მისი, ჰრომ. 8,11; მოსცა მათ ღმერთმან
ს. მწუხარებისაჲ, ჰრომ. 11,8; გამოგჳცხადა ღმერთმან
სულითა თჳსითა, რამეთუ სული ყოველსავე გამოეძიებს,
1 კორ. 2,10; არა ს. ამის სოფლისაჲ მოგუღებიეს, არა-
მედ ს. იგი, რომელი არს ღმრთისაგან. 1 კორ. 2,12; ს.
ღმრთისაჲ დამკჳდრებულ არს თქუენ შორის, 1 კორ.
3,16; რაჲთა ს. ცხოვნდეს, 1 კორ. 5,5; ს. ღმრთისაჲ მა-
ქუს, 1 კორ. 7,40; იგივე ს. არს, 1 კორ. 12,4; ამას ყო-
ველსა შეეწევის ერთი და იგივე ს., 1 კორ. 12,11; ს. ჩე-
მი ილოცავს, 1 კორ. 14,14; ს. აცხოვნებს, 2 კორ.
3,6CD; მაქუს ჩუენ იგივე ს. სარწმუნოებისაჲ, 2 კორ.
4,13; განსუენებულ არს ს. მისი, 2 კორ. 7,13; სხუაჲ ს.
მოაქუნდეს, 2 კორ. 11,4; მოგცა თქუენ ს., გალ. 3,5; გა-
მოავლინა ღმერთმან ს. (+იგი Ⴍ) ძისა თჳსისაჲ, გალ.
4,6; მოგცეს თქუენ ს. სიბრძნისაჲ, ეფეს. 1,17; რომელ-
მანცა მოგცა ს. წმიდაჲ, 1 თეს. 4,8; ღმერთმან... წმიდა
გყვენინ თქუენ... ს. თქუენი, 1 თეს. 5,23; ვითარცა
იტყჳს ს. წმიდაჲ, ებრ. 3,7; მეწამების ჩუენ ს. (÷ცა
AB) წმიდაჲცა, ებრ. 10,15ႢႪႭႧCD; ს. წმიდაჲ ცხადად
იტყჳს, 1 ტიმ. 4,1; არა მომცა ჩუენ ღმერთმან ს. მოში-
შებისაჲ, 2 ტიმ. 1,7; იჴსნეს ს. სიკუდილისაგან, იაკ.
5,20; ეუწყებოდა მათ შორის ს. ქრისტჱსი, 1 პეტ. 1,11;
დიდებისა ს. ღმრთისაჲ თქუენ ზედა განსუენებულ არს,
1 პეტ. 4,14; ნუ ყოველი ს. გრწამნ, არამედ
გამოიცადენით სულნი, 1 იოვ. 4,1; ამით საცნაურ არს
სული ღმრთისაჲ: ყოველმან სულმან რომელმან აღიაროს
იესუ ქრისტჱ... იგი ღმრთისაგანი არს, 1 იოვ. 4,2; ამის
გამო უკუე ვცნათ სული ჭეშმარიტებისაჲ და ს. მაცთუ-
რებისაჲ, 1 იოვ. 4,6; ს. არს მოწამე, რამეთუ ს. არს
ჭეშმარიტებაჲ, 1 იოვ. 5,6; სამნი არიან, რომელნი წამე-
ბენ: ს., სისხლი და წყალი, 1 იოვ. 5,8; რასა ეტყჳს ს.
ეკლესიათა, გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,29; 3,6; 3,13;
3,22; ს. ღმრთისაჲ შევიდა მათ თანა, გამოცხ. 11,11; მი-
ეცა მას ს., გამოცხ. 13,15; იტყჳს ს., გამოცხ. 14,13; ს.
და სძალი იტყჳან, გამოცხ. 22,17; თჳთ იგი ს. მეოხ
არს ჩუენთჳს, ჰრომ. 8,26; ვითარცა ს. იგი მოსცემდა
მათ, საქმე 2,4; ჩუენ ვართ მისა მოწამე სიტყჳთა ამით
და ს. იგი წმიდაჲ, საქმე 5,32; არა მიგიღებიეს ს. იგი
მონებისაჲ... არამედ მიგიღებიეს ს. იგი შვილებისაჲ,
ჰრომ. 8,15; ს. იგი მიიღეთ, გალ. 3,2; ს. იგი მადლისაჲ
აგინა? ებრ. 10,29; წამებაჲ იესუისი არს ს. იგი წინა-
წარმეტყუელებისაჲ, გამოცხ. 19,10; სულიცა იგი თანა-
შეეწევის უძლურებასა ჩუენსა, ჰრომ. 8,26; რომელი წი-
ნაჲსწარ თქუა სულმან წმიდამან, საქმე 1,16; ჰრქუა ს.
წმიდამან ფილიპეს, საქმე 8,29; ს. უფლისამან წარიტა-
ცა ფილიპე, საქმე 8,39ႢႪႭ; ჰრქუა მას ს. წმიდამან,
საქმე 10,19; მრქუა მე ს. წმიდამან, საქმე 11,12; ჰრქუა
მათ ს. წმიდამან, საქმე 13,2; არა უტევა მათ ს. უფლი-
სამან, საქმე 16,7; ს. წმიდამან დაგადგინნა მოღუაწედ,

საქმე 20,28; ს. აცხოვნის, 2 კორ. 3,6; ყოველმან ს.
რომელმან არა აღიაროს იესუ... იგი არა ღმრთისაგანი
არს, 1 იოვ. 4,3; მიუგო ს. მან უკეთურმან, საქმე 19,15;
იცის... სულმანვე კაცისამან... იცის ს. ღმრთისამან, 1
კორ. 2,11; რაჲსათჳს ესრჱთ შეითქუენით თქუენ გან-
ცდად სულსა უფლისასა, საქმე 5,9; ს. წმიდასა მჴდო-
მად წინა-აღუდგებით, საქმე 7,51; ჯერ-უჩნდა ს., საქმე
15,28; ელმოდა ს. მისსა მის თანა, საქმე 17,16; განუსუ-
ენეს ს. ჩემსა, 1 კორ. 16,18; ჴორცთა გული უთქუამს
სულისათჳს, ხოლო (+მას) სულსა – ჴორცთათჳს,
გალ. 5,17; რომელმან სთესოს ს. თჳსსა, გალ.
6,8ႢႪႧCD; ნუ შეაწუხებთ ს. წმიდასა ღმრთისასა, ეფეს.
4,30; ს. ნუ შეაწუხებთ, 1 თეს. 5,19; სამჲრელად სუ-
რის ს., იაკ. 4,5; მიექცა ს. მას უკეთურსა, საქმე 16,18;
მოიღოთ ძალი მოსლვასა სულისა წმიდისასა თქუენ ზე-
და, საქმე 1,8; აღთქუმაჲ ს. წმიდისაჲ მოიღო მამისაგან,
საქმე 2,33ႢႪႭ; მოიღოთ თქუენ აღთქუმაჲ იგი ს. წმიდი-
საჲ, საქმე 2,38; აღავსო... ცრუებად ს. წმიდისა, საქმე
5,3; შეითქუენით თქუენ განცდად ს. წმიდისა, საქმე
5,9Ⴂ; ნუგეშინის-ცემითა ს. წმიდისაჲთა განძლიერდებო-
დეს, საქმე 9,31; ნიჭი იგი ს. წმიდისაჲ მიფენილ არს,
საქმე 10,45; ვითარცა წარიგზავნნეს მიერ წინამძღურე-
ბითა ს. წმიდისაჲთა, საქმე 13,4; შჯულმან მან ს. ცხოვ-
რებისამან... განგათავისუფლა, ჰრომ. 8,2; განაცხოველ-
ნეს... ჴორცნი თქუენნი დამკჳდრებულისა მის მიერ
თქუენ შორის ს. მისისა, ჰრომ. 8,11CD; ძალითა ს. წმი-
დისაჲთა, ჰრომ. 15,13; 15,19; მადლი უფლისა ჩუენისა
იესუ ქრისტჱსი ს. თქუენისა თანა, ჰრომ. 16,27; გამო-
ცხადებითა ს. წმიდისაჲთა, 1 კორ. 2,4; სწავლითა ს.
წმიდისაჲთა, 1 კორ. 2,13; შეკრებასა ს. ჩემისა და თქუ-
ენისასა, 1 კორ. 5,4; ტაძარნი... ს. წმიდისანი, 1 კორ.
6,19; სუმიდეს იგინი ს. შედგომილისაგან კლდისა, 1
კორ. 10,4ႧႡ; არა მაქუნდა მე ლხინებაჲ ს. ჩემისა, 2
კორ. 2,13; განვიწმიდნეთ თავნი ჩუენნი ყოვლისაგან
შეგინებისა... ს., 2 კორ. 7,1; მადლი... იესუ ქრისტჱსი
ს. თქუენისა თანა, გალ. 6,18; ფილიპ. 4,23; ფილემ.
1,25CD; ხუდოდეთ... მსგავსად... ს., ეფეს. 2,2; ჩაფხუტი
იგი ცხორებისაჲ დაიდგთ და მახჳლი იგი ს., ეფეს.
6,17Ⴁ; შეწევნითა ს. ქრისტე იესუჲსითა, ფილიპ. 1,19;
სიხარულითა ს. წმიდისაჲთა, 1 თეს. 1,6; განმტკიცნა...
ს. წმიდისა განყოფითა, ებრ. 2,4; ვიდრე განსაყოფელად-
მდე სამშჳმინველისა და ს., ებრ. 4,12; ზიარ-ყოფილ არი-
ან ს. წმიდისა, ებრ. 6,4; უწყებითა ს. წმიდისაჲთა, ებრ.
9,8; უფალი იესუ ქრისტჱ ს. შენისა თანა, 2 ტიმ.
4,22; განახლებითა ს. წმიდისაჲთა, ტიტე 3,5; რომელ-
ესე აწ მიგეთხრა თქუენ მახარებელთა მათ თქუენთა მი-
ერ ს. წმიდისაჲთა მოვლინებულთა, 1 პეტ. 1,12Ⴍ; უხ-
რწნელითა მით... მყუდროჲსა ს. წესითა, 1 პეტ. 3,4ႢႪႭ;
ჩუენ თანა არს ს. მისისაგან, 1 იოვ. 3,24; ს. მისისაგან
მომცა ჩუენ, 1 იოვ. 4,13; იქმნა... საყოფელ... ს. არაწმი-
დისა, გამოცხ. 18,2; მივჰფინო სულისაგან ჩემისა, საქმე
2,17; 2,18; რომელმან სთესოს სულითა, სულისაგანცა
მოიმკოს, გალ. 6,8; არა ჴორცთაებრ ვლენან, არამედ
სულისაებრ, ჰრომ. 8,1CD; ჴორცნი თჳნიერ სულისა
მკუდარ არიან, იაკ. 2,26; სიტყუ ს. მიერ წმიდისა, საქმე
4,25ႢႪႭ; დაყენებულ იქმნეს ს. მიერ წმიდისა, საქმე
16,6ႢႪႭ; ღმერთმან გამოგჳცხადა ს. მიერ თჳსისა, 1
კორ. 2,10CD; ძალითა განსიტკიცებად ს. მიერ მისისა,

ეფეს. 3.16CD; ს. მიერ წმიდისა წუევითა იტყოდეს. 2
პეტ. 1.21; ერთითა სულითა... ნათელ-ვიღეთ. ერთისა
მიმართ სულისა გ;;სუამს. 1 კორ. 12.13; ტაძარ თქუენ
შორის მყოფისა მაგის ს. წმიდისა. 1 კორ. 6.19Ჾb;
მშჳნვიერმან მან კაცმან არა შეიწყნარის ს. მისგან
ღმრთისასა. 1 კორ. 2.14; რომელსამე ს. მისგან მიცე-
მულ არს სიტყუაჲ სიბრძნისაჲ, რომელსამე სიტყუაჲ
მეცნიერებისაჲ მითვე სულითა, რომელსამე სარწმუნოე-
ბაჲ მისვე სულისაგან. რომელსამე მადლი კურნებათაჲ
მისგანვე სულისა. 1 კორ. 12,8-9: ამცნებდა მოციქულთა
სულითა წმიდითა, საქმე 1,2: თქუენ ნათელ-იღოთ ს.
წმიდითა, საქმე 1.5; აღივსნეს ყოველნი ს. წმიდითა, საქ-
მე 2,4; 4,31; პეტრე აღივსო ს. წმიდითა, საქმე 4.8;
რომელმან... ს. წმიდითა... სთქუ, საქმე 4,25; გამოირჩიე-
ნით, ... კაცნი... სავსენი ს. წმიდითა, საქმე 6.3; გამოირ-
ჩიეს... კაცი სავსჱ... ს. წმიდითა, საქმე 6.5; ვერ შეუძ-
ლებდეს წინა დადგომად... ს. წმიდითა. საქმე 6,10; სავ-
სე იყო... ს. წმიდითა, საქმე 7,55; აღივსო შენ ს. წმიდი-
თა, საქმე 9,17; სცხო უფალმან ს. წმიდითა, საქმე
10,38; სავსე არიან ს. წმიდითა, საქმე 10,47; თქუენ ნა-
თელ-იღოთ ს. წმიდითა, საქმე 11,16; იყო... სავსე ს.
წმიდითა, საქმე 11,24; რომელ-იგი აუწყებდა ს. წმიდითა,
საქმე 11,28; აღივსო ს. წმიდითა, საქმე 13,9; მოწაფენი
იგი აღივსებოდეს... ს. წმიდითა, საქმე 13,52; ესე იყო...
მდუღარე ს., საქმე 18,25; კრული ს. მივალ იერუ-
სალჱმდ. საქმე 20,22; ეტყოდეს პავლეს ს., საქმე 21,4;
რომელსა-ესე ვჰმსახურებ მე ს. ჩემითა, ჰრომ. 1.9; წინა-
დაცუჳეთილებაჲ იგი გულისაჲ აქუს ს., ჰრომ. 2,29; სი-
ყუარული ღმრთისაჲ განფენილ არს გულთა შინა ჩუ-
ენთა ს. წმიდითა, ჰრომ. 5,5; ვჰმონებდეთ ჩუენ განახლე-
ბულითა ს., ჰრომ. 7,6; უკუეთუ ს. ჴორცთა საქმესა მო-
აკუდინებდეთ, ჰრომ. 8,13; რომელნი ს. ღმრთისაჲთა
ვლენან, ჰრომ. 8,14; არა ვტყუი თანა-მოწამებითა გონე-
ბისა ჩემისაჲთა ს. წმიდითა. ჰრომ. 9,1; ს. მდუღარე იყ-
ვენით. ჰრომ. 12,11; სასუფეველი ღმრთისაჲ... [არს] სი-
ხარულ ს. წმიდითა, ჰრომ. 14,17; იყოს მსხუერპლი
იგი... წმიდა ს. წმიდითა, ჰრომ. 15,16; [ვარ] მახლობელ
ს., 1 კორ. 5,3; განმართლდით... ს. ღმრთისა ჩუენისაჲ-
თა, 1 კორ. 6,11; რაჲთა იყოს წმიდა ს., 1 კორ. 7,34;
არავინ ს. ღმრთისაჲთა იტყოდის... არავის ჴელ-ეწიფე-
ბის თქუმად უფალ იესუ, გარნა ს. წმიდითა, 1 კორ.
12.3; ს. იტყჳს საიდუმლოსა, 1 კორ. 14,2; ვილოცვიდე
თუ ს., ... უგალობდე თუ ს., 1კორ. 14.15; უკუეთუ აკურ-
თხევდე ს., 1 კორ. 14,16; დაწერილ... ს. ღმრთისა ცხო-
ველისაჲთა, 2 კორ. 3,3; შემძლებელ გუყვნა ჩუენ მსა-
ხურებად... ს., 2 კორ. 3,6; წარუდგინენით თავნი
თჳსნი... ს. წმიდითა, 2 კორ. 6,6; ს. სასოებასა სი-
მართლისასა მოველით, გალ. 5,5; ს. ვიდოდეთ, გალ.
5,16; ს. იქცეოდით, გალ. 5,18ᲕᲚᲝᲢCD; უკუეთუ ცხოველ
ვართ ს., სულითაცა ვეგნეთ, გალ. 5,25; მაქუს ჩუენ მი-
ახლებაჲ იგი ურთიერთას ერთითა (+მით Ⴂ) სულითა,
ეფეს. 2,18; თანა-აღშჱნებულ ხართ სამკჳდრებელად
ღმრთისა ს., ეფეს. 2,22; გამოეცხადა... წინაჲსწარმეტ-
ყუელთა ს. წმიდითა. ეფეს. 3,5; ძალითა განმტკიცებად
ს. მისითა, ეფეს. 3,16; აღივსენით ს., ეფეს. 5,18; ილო-
ცევდით ყოველსა ჟამსა ს., ეფეს. 6,18; მისა მიმართ ს.
იღჳძებდით, ეფეს. 6,18Ო; ესე მექმნა... შეწევნითა ს.
ქრისტე იესუჲსითა, ფილიპ. 1,19Ⴈ; სდგათ თქუენ ერთი-
თა ს., ფილიპ. 1.27; ს. ღმრთისაჲთა ვჰმსახურებთ, ფი-
ლიპ. 3.3; მაუწყა ჩუენ თქუენი ეგე სიყუარული ს.,
კოლ. 1,8; ს. თქუენ თანა ვარ, კოლ. 2.5; სახარებაჲ ესე
ჩუენი არა ცუდად იყო ს. წმიდითა, 1 თეს. 1,5; ნუცა
აღშფოთნჳბით ნუცა ს., ნუცა სიტყჳთა, 2 თეს. 2,2; რო-
მელ-იგი აღჴოცის უფალმან ს. პირისა მისისაჲთა. 2
თეს. 2.8; განმართლდა ს., 1 ტიმ. 3,16; სახე ექმენ მორ-
წმუნეთა მათ... ს., 1 ტიმ. 4.12CD; კეთილი ვედრი დაი-
მარხე ს. წმიდითა, 2 ტიმ. 1,14; მიგვითხრა... ს. წმიდითა
მოვლინებული ზეცით, 1 პეტ. 1.12; რომელ-ესე არს...
ყუდროებისა ს., 1 პეტ. 3,4; ცხონდა ს., 1 პეტ. 3,18;
საპყრობილესა მას შინა ს. მივიდა, 1 პეტ. 3.19Ⴂ;
ცხონდენ... ს., 1 პეტ. 4,6; ს. წმიდითა ილოცვევდით,
იუდა 1,20; ვიქმენ ს. დღესა კჳრიაკესა, გამოცხ. 1,10;
მეჲსეულად ვიქმენ ს., გამოცხ. 4,2; წარმიყვანა მე ს.,
გამოცხ. 17,3; 21,10; რომელ-იგი გამოჩნდა ძედ ღმრთი-
სა... ს. მით სიწმიდისაჲთა, ჰრომ. 1,4; კუერთხითა მოვი-
დე თქუენდა, ანუ სიყუარულითა ს. მით მშჳდობისაჲთა,
1 კორ. 4,21; დაამტკიცეთ ეგევითარი-იგი ს. მით მშჳდო-
ბისაჲთა, გალ. 6,1; აღიბეჭდენით ს. მით წმიდითა აღ-
თქუმისაჲთა, ეფეს. 1,13; განახლდებოდეთ ს. მით, ეფეს.
4,23; ს. მით წმიდითა... შეწირა თავი თჳსი, ებრ. 9,14;
არა მითვე ს. ვიდოდეთა? 2 კორ. 12,18; მეორჱ იგი
ადამ — სულად განმაცხოველებელად, 1 კორ. 15,45; მი-
ვიცვალებით... უფლისაგან ს., 2 კორ. 3,18; შექმნა ან-
გელოზნი მისნი ს., ებრ. 1,7; ანუ არა ყოველნივე არიან
მოხარკე სულებ, ებრ. 1,14; რომელთა თანა იყო სულები
არაწმიდები, საქმე 8,7ᲕᲚᲝ; ს. არა-წმიდაჲ განვიდოდა,
საქმე 19,12; ს. წინაჲსწარმეტყუელთაჲ წინაჲსწარმეტ-
ყუელთა დაემორჩილენ, 1 კორ. 14,32; რომელთა თანა
იყო ს. იგი უკეთური, საქმე 19.13; მოსრულ ხართ... სუ-
ლებისა (÷მის Ⴂ) მართალთა მათ აღსრულებულთაჲსა,
ებრ. 12,23; ვიხილენ სულნი არაწმიდანი, გამოცხ. 16,13;
რომელსა ჰქონან შჳდნი იგი ს. ღმრთისანი, გამოცხ. 3,1;
არიან შჳდნი იგი ს. ღმრთისანი. გამოცხ. 4,5; 5.6; არი-
ან სულნიცა საეშმაკონი, გამოცხ. 16,14; ეგრეცა თქუენ
საშურებელ ხართ სულთა, 1 კორ. 14,12; ერჩდენ იგინი
მაცთურთა მათ ს., 1 ტიმ. 4,1; საპყრობილესა მას შინა
ს. მივიდა, 1 პეტ. 3,19; ღმერთმან ს. წინაწარმეტყუელ-
თამან მოავლინა ანგელოზი, გამოცხ. 22,6; მოაქუნდა...
ურვილები სულთაგან არაწმიდათა, საქმე 5,16; მადლი
თქუენდა... შჳდთა მათ ს., გამოცხ,. 1,4; [არს ბრძოლაჲ
ჩუენი] სულთა მიმართ უკეთურებისათა, ეფეს. 6.12; აღ-
თქუმაჲ სულისაჲ მოიღო, საქმე 2,33; ზრახვაჲ იგი ს. —
ცხოვრება, ჰრომ. 8,6; ნაყოფი ს. მაქუს, ჰრომ. 8,23;
იცის ზრახვაჲ იგი ს., ჰრომ. 8.27; მიცემულ არს გამო-
ცხადებაჲ იგი ს., 1 კორ. 12,7; მოსცა წინდი იგი ს., 2
კორ. 1,22; მსახურებაჲ იგი ს. იყოს დიდებით? 2 კორ.
3,8; მომცა ჩუენ წინდი იგი ს., 2 კორ. 5,5; ზიარებაჲ
წმიდისა ს. თქუენ ყოველთა თანა. 2 კორ. 13,13; რაჲთა
აღთქუმაჲ იგი ს. მოვიღოთ, გალ. 3,14; ნაყოფი ს. არს,
გალ. 5,22; [დაიდგთ] მახჳლი იგი ს., ეფეს. 6,17; რავ-
დენი რაჲ ზიარებაჲ ს., ფილიპ. 2,1; [ზრახვენ] სულისა-
სა, ჰრომ. 8,5; ისწრაფდით დამარხვად ერთობასა მას ს.,
ეფეს. 4,3; გლოცავ... სიყუარულითა მით სულისაჲთა,
ჰრომ. 15,30; ქადაგებაჲ ჩემი... გამოცხადებითა ს., 1
კორ. 2,4CD; გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან... განწმედი-
თა ს., 2 თეს. 2,13; სიწმიდითა ს. დასამორჩილებელად,

1 პეტ. 1,2; რომელსამე განკითხვაჲ სულთაჲ, 1 კორ. 12,10; არა-მე უფროჲს დაემორჩილნეთა მამასა მას სულთასა? ებრ. 12,9; საპყრობილესა მას ს. მიეიდა, 1 პეტ. 3,19G; განეიწმიდნეთ თავნი ჩუენნი ყოვლისაგან შეგინებისა... სულთაჲსა, 2 კორ. 7,1Ⴂ.

ნ.კ. ერთ-სულ.

2. სულ-ი ψυχή: რომელთა თანა არს სული, გამოცხ. 8,9; არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯოხეთს, საქმე 2,27; არა დაშთა ს. მისი ჯოჯოხეთს, საქმე 2,31; ს. ამისი თანა-ღა არს, საქმე 20,10; მან ჩუენთჳს ს. თჳსი დადვა, 1 იოვ. 3,16; ს. იგი მისი... იტანჯებოდა, 2 პეტ. 2,8; განამტკიცებდეს სულსა მოწაფეთასა, საქმე 14,22ႢႭ; რომელი მოსცემს ყოველთა... ს., საქმე 17,25; არა სთნავს ს. ჩემსა, ებრ. 10,38; რომელნი ეწყვებიან ს., 1 პეტ. 2,11; ვითარცა-ეგე წარმოუმართებია ს. შენსა, 3 იოვ. 1,2; ეძიებენ სულსაცა ჩემსა, ჰრომ. 11,3; იწროებაჲ ყოველსა ზედა სულსა კაცისასა, ჰრომ. 2,9; პატიოსანად შემირაცხიეს სულისა ჩემისა თავი ჩემი, საქმე 20,24; განჴუებაჲ ს. არცა ერთისაჲ იყოს თქუენგან, საქმე 27,22DFGHI; რომელთა-იგი ს. ჩემისათჳს ქედნი მათნი წარუპყრნეს, ჰრომ. 16,4; მოწამედ ღმერთსა ვხადი ს. ჩემისა, 2 კორ. 1,23; ვითარცა ხარისხი გჳპყრიეს ს. კრძალვაჲ, ებრ. 6,19Ⴍ; სარწმუნოებისანი შესაწევნელად ს., ებრ. 10,39; იღჳძებენ ს. თქუენისათჳს, ებრ. 13,17Ⴍ; ხილი გულის-თქუმისაჲ ს. შენისაჲ, გამოცხ. 18,14; მიიწია წინა-დაპყრობად სულითა, ფილიპ. 2,30; არა დაჰშურეთ ს. თქუენითა, ებრ. 12,3; ს. ძმათ მოყუარებისათჳს შეუორგულებელ იყვენით, 1 პეტ. 1,22ႢႭ; ადიდეთ უკუე ღმერთი... ს. მაგით თქუენითა, 1 კორ. 6,20ႢႦႨႠႢႬ; სულნი წარჰჴდეს, საქმე 5,5; 5,10; 12,23; რომელთა-იგი ს. თჳსნი მისცნეს სახელისათჳს უფლისა, საქმე 15,26ႢႭ; ს. თქუენნი განიწმიდენით, 1 პეტ. 1,22; სარწმუნოებისა დამბადებელსა შეჰვედრნედ ს. თჳსნი, 1 პეტ. 4,19; არა შეიყუარნეს ს. მათნი, გამოცხ. 12,11; არღარა იყოს... ს. კაცთანი, გამოცხ. 18,13; ჯერ-გჳჩს მიცემად... სულნიცა თჳსნი, 1 თეს. 2,8; ვიხილენ საკურთხეველსა ქუეშე სულნი იგი მკუდართანი, გამოცხ. 6,9; საშჯელი მიეცა მათ და ს. იგი მოკლულთანი, გამოცხ. 20,4; აღაშფოთებდეს სულთა თქუენთა, საქმე 15,24ႢႭ; შეიტყუვიან ს. დაუმტკიცებელთა, 2 პეტ. 2,14; განვეკფდე ს. თქუენთათჳს, 2 კორ. 12,15; ჯერ-გჳჩნდა მიცემად... თჳსთაცა ს., 1 თეს. 2,8CD; იღჳძებენ ს. თქუენთათჳს, ებრ. 13,17; შემძლებელ არს ცხორებად ს. თქუენთა, იაკ. 1,21; მოქცეულ ხართ მოღუაწისა ს. თქუენთაჲსა, 1 პეტ. 2,25; ჩუენცა თანა-გუაც ძმათათჳს ს. ჩუენთა დადებაჲ, 1 იოვ. 3,16ႢႭ; განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს თქუენთაგან, საქმე 27,22; ვითარცა ხარისხი გჳპყრიეს ს., ებრ. 6,19; მოიღოთ... ცხორებაჲ სულთაჲ, 1 პეტ. 1,9.

3. სულ-ი არსება, კაცი, ადამიანი: ვიყვენით ნავსა მას შინა ორას სამეოც და ათექუსმეტი სული, საქმე 27,37ႢႭ; ყოველი ს. მოკუდა, გამოცხ. 16,3; და იყოს ყოველმან სულმან რომელმან არა ისმინოს მის წინაწარმეტყუელისაჲ, მოისპოს სული იგი, საქმე 3,23; მოუწოდა... სულსა სამეოც და ათხუთმეტსა, საქმე 7,14; იყო ყოველსა ზედა ს. შიში, საქმე 2,43; შეეძინნეს მას დღესა შინა სულნი ვითარ სამ ათასნი ოდენ, საქმე 2,41ႢႭ; ესე იგი არს რვანი ს., 1 პეტ. 3,20.

4. სულ-ი (წმიდაჲ) მადლი: სტეფანე სავსე იყო სულითა წმიდითა (შდრ.: მადლითა ႢႭ; χάριτος), საქმე 6,8.

5. სულ-ი (წმიდაჲ) ღმერთი, „მამა“: მოელოდეთ აღთქუმასა სულისა წმიდისასა (შდრ.: მამისასა ႢႭ: τοῦ πατρὸς), საქმე 1,4; ნიჭი იგი ს. წმიდისაჲ (სიტყუაჲ ღმრთისაჲ ႢႭ; τὸν λόγον τοῦ θεοῦ), საქმე 11,1.

6. სულ-ი სუნი: მომფინის სული იგი (ὀσμήν) სურნელებისაჲ, 2 კორ. 2,14; აღსავსე ვარ... სულითა (ὀσμὴν) სულნელებისაჲთა, ფილიპ. 4,18; რომელთამე სულად სიკუდილითი სიკუდილად და რომელთამე ს. ცხორებითი ცხორებად, 2 კორ. 2,16; მისცა თავი თჳსი ჩუენთჳს... ს. სულნელად, ეფეს. 5,2.

7. სულ-ი სიმართლე, სიკეთე: რაოდენ უფროჲს აღემატოს მსახურებაჲ იგი სულისაჲ (შდრ.: სიმართლისაჲ CD; δικαιοσύνης) დიდებითა, 2 კორ. 3,9.

8. სულ-ი (?) გული: ნუგეშინის-სცეს სულთა (შდრ.: გულთა ABCD) თქუენთა, კოლ. 4,8Ⴈ.

სულგრძელ-ი სულგრძელი, მომთმენი: სიყუარული სულგრძელ არს, 1 კორ. 13,4; ს. იყვენით ყოველთა მიმართ, 1 თეს. 5,14; ს. იქმნა, ებრ. 6,15; ს. იქმენით, იაკ. 5,7; 5,8; ს. არნ მას ზედა, იაკ. 5,7; ს. არს თქუენდა, 2 პეტ. 3,9.

სულგრძელება სულგრძელობა, მოთმინება: ნაყოფი სულისაჲ არს სულგრძელებაჲ, გალ. 5,22; შე-უკუე-იმოსეთ... ს., კოლ. 3,12; აჩუენოს... ყოველი ს., 1 ტიმ. 1,16; უფლისა იგი ს. ცხორებად შეჰრაცხეთ, 2 პეტ. 3,15; ს. იგი ღმრთისაჲ სინანულად მოგიყვანებს შენ, ჰრომ. 2,4; სულგრძელებასა შეურაცხ-ჰყოფ, ჰრომ. 2,4; შენ შემოდგომილ ხარ... ს., 2 ტიმ. 3,10; თავს-ედვა ს. ღმრთისასა, 1 პეტ. 3,20; სახედ ძჳრის ხილვისა და სულ-გრძელებისა გაქუსენედ... წინაწარმეტყუელნი, იაკ. 5,10; რაჲთა ხჳდოდით... ყოვლისა მიმართ... ს., კოლ. 1,11CD; სულგრძელებით ისმინე ჩემი, საქმე 26,3; დაუთმენიეს მრავლითა სულგრძელებითა, ჰრომ. 9,22; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ს., 2 კორ. 6,6; ს. (სულგრძელებით ႦႢႢ) თავს-იდებდით, ეფეს. 4,2; რაჲთა ხჳდოდით... ყოვლითა... ს., კოლ. 1,11; რომელთა... ს. დაიმკჳდრნეს აღთქუმანი, ებრ. 6,12; ნუგეშინის-ეც ყოვლითა ს., 2 ტიმ. 4,2.

სულელ-ი სულელ იქმნენინ, 1 კორ. 3,18; ჩუენ ს. ქრისტჱსთჳს, 1 კორ. 4,10; სულელი იქმნენინ, 1 კორ. 3,18ႢႨ; ს. იგი ღმრთისაჲ უბრძნეს კაცთა არს, 1 კორ. 1,25; სულელნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 1,27.

სულთ-თქუმა, სულ-თქუმა ოხვრა, კვნესა, ი უობ.: ნუ სულთ-ითქუამთ... ურთიერთას, იაკ. 5,9; არა-სულთ-ითქუმიდენ (სულ-ითქუმიდენ Ⴂ), ებრ. 13,17.

თჳთ იგი სული მეოხ არს ჩუენთჳს სულ-თქუმითა მით უსიტყუელითა, ჰრომ. 8,26; სულ-თქუმანი (სულ-თქმანი AႢ) მათნი, საქმე 7,34.

1. სულიერ-ი სულიერი: შჯული სულიერ არს, ჰრომ. 7,14; უკუეთუ ვისმე ეგონოს თავი თჳსი წინაჲსწარმეტყუელ გინა ს., 1 კორ. 14,37; მადლი სულიერი, ჰრომ. 1,11; ს. განიკითხავს ყოველსავე, 1 კორ. 2,15CD; უკუეთუ ჩუენ თქუენ შორის ს. დავსთესეთ, 1 კორ. 9,11;

იგივე საზრდელი ს., 1 კორ. 10,3; იგივე სასუმელი ს., 1 კორ. 10,4; ჴორცი ს., 1 კორ. 15,44; ყოველი წიგნი ღმრთივ ს. არს, 2 ტიმ. 3,16CD; არა პირველად ს. იგი, არამედ მშჳნვიერი, მაშინღა ს., 1 კორ. 15,46; გშურდინ ს. იგი, 1 კორ. 14,1; უკუეთუ არს ჴორცი მშჳნვიერი, არს სულიერიცა, 1 კორ. 15,44; სულიერმან მან განიკითხის ყოველი, 1 კორ. 2,15; სულიერთა მათ თანა სულიერსა შევატყუებთ, 1 კორ. 2,13; ჰბაძევდით სულიერსა მას, 1 კორ. 14,1CD; სდევნიდა ს. მას, გალ. 4,29; სულიერისა მისგან კლდისა, 1 კორ. 10,4; ყოვლითა მით კურთხევითა სულიერითა, ეფეს. 1,3; ქებითა ს., ეფეს. 5,19; გულისხმის-ყოფითა ს., კოლ. 1,9; ს. მადლითა, კოლ. 3,16; ს.* სიბრძნითა, იაკ. 1,5ႢႪႭ; რომელნი-იგი სულიერად არიან, ჰრომ. 8,5; სულიერთა სულიერად შევატყუებთ, 1 კორ. 2,13CD; ს. განიკითხვინ, 1 კორ. 2,14; იწყეთ ს., გალ. 3,3; ცხოვრებად ს. (შდრ.: სრულად AB), ებრ. 7,25ႢႪ; სახლად ს., 1 პეტ. 2,5; რომელსა ეწოდების ს. სოდომი, გამოცხ. 11,8; თქუენ, სულიერთა მაგათ, დაამტკიცეთ ეგევითარი იგი, გალ. 6,1; ვერ გეტყოდე თქუენ ვითარცა ს., 1 კორ. 3,1; ს. მათ თანა-ეზიარნეს წარმართნი, ჰრომ. 15,27; მისდევდით ს. მათ, 1 კორ. 14,1D; შესაწირავად ს. მსხუერპლთა, 1 პეტ. 2,5; ს. მათთჳს... არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი, 1 კორ. 12,1.

2. **სულიერ-ი** (?) უფალი: მეორჱ იგი კაცი ზეცით გამო სულიერი (შდრ.: უფალი CD), 1 კორ. 15,47.

სულმოკლე: ნუგეშინის-სცემდით სულმოკლეთა, 1 თეს. 5,14.

სულ-მოკლე ქმნა უგულებელყოფა, ი ვნ.: ნუ სულ-მოკლე იქმნები, ებრ. 12,5.

სულნელ-ი სურნელოვანი: ყოველივე შეშაჲ სულნელი, გამოცხ. 18,12C; მისცა თავი თჳსი ჩუენთჳს... სულად სულნელად, ეფეს. 5,2.

სულნელება, სურნელება: ქრისტჱს სულნელებანი (სურნელებანი ႢCD) ვართ, 2 კორ. 2,15; სული იგი სურნელებისაჲ (სულნელებისაჲ ႤႪႭ), 2 კორ. 2,14; აღსავსე ვარ თქუენ მიერ სულითა სულნელებისაჲთა (სურნელებისაჲთა ႢCD, სულნელებისათა Ⴑ), ფილიპ. 4,18.

სულ-მუებულ-ი დამშვიდებული: სულ-მუებულ (εὐψυχῶ) ვიქმნე ცნობითა, ფილიპ. 2,19ႱႹ.

1. **სუმა** დალევა, სმა, 0—2: ნუ ხოლო წყალსა ჰსუამ (სუამ CD), 1 ტიმ. 5,23; რომელი არაღირსად... სუმიდეს, დასაშჯელად თავისა თჳსისა... სუამს, 1 კორ. 11,29; არცა ჭამდა, არცა სუმიდა რას, საქმე 9,9; რომელნი მის თანა... ვსუემდით, საქმე 10,41; სუმიდეს (სჳმიდეს Ⴂ) იგინი სულიერისა მისგან კლდისა, 1 კორ. 10,4; გინა თუ ვჭამდე, გინა თუ ვსუმიდე, 1 კორ. 10,31Ⴂ; რომელი... სუმიდეს სასუმელსა ამას უფლისასა, 11,27; გინა თუ ვჭამდეთ, გინა თუ ვსუმიდეთ, 1 კორ. 10,31ႤႪ; გინა თუ შჭამდეთ, გინა თუ ჰსუმიდეთ (სუმიდეთ ႪCD), 1 კორ. 10,31; რაოდენ-გზისცა სუმიდეთ (ჰსუმიდეთ Ⴑ) ჩემდა მოსაჴსენებელად, 1 კორ. 11,25CD; რაოდენ-გზის... სუმიდეთ (ჰსუმიდეთ Ⴑ) სასუმელსა ამას, 1 კორ. 11,26; არცა ჭამა და არცა სუა, საქმე 9,9ႢႪႭ; ყოველთა იგივე სასუმელი სულიერი სუეს (სჳეს Ⴂ), 1 კორ. 10,4; ღჳნისა მისგან... ს. ყოველთა წარმართთა, გამოცხ. 18,3; სასუმლისა მისგან სუნ, 1 კორ. 11,28; რომელმან სჳს... წჳმაჲ, ებრ. 6,7; მანცა სუას ღჳნისა მისგან, გამოცხ. 14,10; ვჭამოთ სამე და ვსუათ, 1 კორ. 15,32; არა ჭამონ და არცა სუან, საქმე 23,12; რაჲთა არა ჭამონ და არცა ს., საქმე 23,21; ყოველთავე ერთისა მიმართ სულისა გჳსუამს, 1 კორ. 12,13.

ა—3: სძჱ გასუ თქუენ, 1 კორ. 2,1; ღჳნისა მისგან ასუა ყოველთა წარმართთა, გამოცხ. 14,8; ასუ (ასჳ Ⴂ), მას, ჰრომ. 12,20; სისხლი ა. (ასჳ C) მათ, გამოცხ. 16,6.

უმჯობჱს არს არა-ჭამაჲ ჴორცისაჲ, არცა სუმაჲ ღჳნისაჲ, ჰრომ. 14,21; თქუეს არა ჭამად, არცა სუმად, საქმე 23,12ႢႪႭ; შეიჩუენნეს თავნი თჳსნი არა ჭამად, არცა სუმად, საქმე 23,21ႢႪႭ; არა ნუ ჴელ-მეწიფებისა... ს.? 1 კორ. 9,4; დასხდა ერი იგი... ს., 1 კორ. 10,7; ვერ ჴელ-გეწიფების სასუმელი უფლისაჲ ს., 1 კორ. 10,21; სახლებ არა გიდგს... ს.? 1 კორ. 11,22.

2. **სუმა** ყოლა (მამისა...), სუბიექტი მხ.-ში: ე: არა ესუა მას შვილი, საქმე 7,5; რებეკასცა ერთისაგან საწოლისა ე. ისაკ მამისა ჩუენისა, ჰრომ. 9,10; ვითარმცა მამის ცოლი ვისმე ცოლად ე., 1 კორ. 5,1; რომელსა ე. ქმარი, გალ. 4,27; სიძვისათჳს კაცად-კაცადსა თჳსი ცოლი ესჳნ და თითოეულსა თჳსი ქმარი ე., 1 კორ. 7,2; ესუას სარას ძჱ, ჰრომ. 9,9; უკუეთუ ძმასა ვისმე ე. ცოლი ურწმუნოჲ, 1 კორ. 7,12; დედაკაცსა თუ ვისმე ე. ქმარი ურწმუნოჲ, 1 კორ. 7,13; რომელსა ე. ქმარი, გალ. 4,27ႭႹ; უკუეთუ ვინმე მორწმუნჱ ქურივთა ე., 1 ტიმ. 5,16.

სურ, 0—2: მსურის (მსჳრის Ⴂ) ხილვად თქუენდა, ჰრომ. 1,11; მ. მე მოსლვად თქუენდა, ჰრომ. 15,23; ვითარ-იგი მ., ფილიპ. 1,8; მ. ხილვაჲ შენი, 2 ტიმ. 1,4; გსურის ხილვად ჩუენდა, 1 თეს. 3,6CD; ლოცვაჲ თქუენთჳს ჰსურის (სურის ႤႪ), 2 კორ. 9,14; სამურელად სურის (ჰსურის FႭ) სულსა, იაკ. 4,5; საყოფელი იგი ჩუენი... შემოსად გუსურის, 2 კორ. 5,2; გ. კაცად-კაცადისა თქუენისაჲ, ებრ. 6,11CD; ეგრეთ მსუროდა თქუენდა, 1 თეს. 2,8; აწინდელ შობილთა ყრმათა უზაკუველი იგი სძჱ გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2; სუროდის მოკუდომად, გამოცხ. 9,6; რომელსა ს. (შდრ.: სწყუროდის AB), მოვიდოდენ, გამოცხ. 22,17C.

1. **სურვიელ-ი** მოსურნე, მსურველი: სურვიელ (+ცა CD) იყო, ფილიპ. 2,26.

2. **სურვიელ-ი** ალერსიანი, მოწყალე: ძმათ მოყუარებითა ურთიერთას სურვიელად (შდრ.: მოწლედ CD; φιλόστοργοι) მოყუარე იყვენით, ჰრომ. 12,10.

სურვილ-ი: შექმნა... რაოდენი სურვილი, 2 კორ. 7,11; მითხრობდა ჩუენ თქუენსა მას სურვილსა, 2 კორ. 7,7.

სუფევა მეფობა, ბატონობა, 0—1: მიიღე ძალი ეგე შენი დიდი და ჰსუფევ (სუფევ AB), გამოცხ. 11,17; სუფევს უფალი ღმერთი ჩუენი, გამოცხ. 19,6; ნუ უკუე სუფევნ ცოდვაჲ, ჰრომ. 6,12; სუფევდა სიკუდილი, ჰრომ. 5,14; სიკუდილი ს. ერთისა მისგან, ჰრომ. 5,17; ვითარცა ს. ცოდვაჲ სიკუდილსა შინა, ეგრეცა მადლი სუფევდეს

* სულიერი ·ს ფარდი სიტყუა არც სხუა ქართულ რედაქციებში, არც ჩუენთჳს ხელმისაწვდომ ბერძნულ-ლათინურ ტექსტებში არ ჩანს.

სიმართლესა შინა, ჰრომ. 5,21; თჳნიერ ჩუენსა ჰსუფევდით (სუფეედით ႢႧCD). და თუმცა ჰსუფევდით (სუფეედით ႢႧCD), რაჲთა ჩუენცა თქუენ თანა ვსუფევდეთ (ესუფეედით Ⴂ), 1 კორ. 4,8; სუფევდეს ქრისტჱს თანა ათასსა მას წელსა, გამოცხ. 20,4; სიკუდილი მის ზედა ს., ჰრომ. 6,9ႡႢ; მის თანა ვსუფევდეთ, 2 ტიმ. 2,12; ცხოვრებასა შინა სუფევდენ, ჰრომ. 5,17; ს. იგინი ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 5,10; ს. მის თანა, გამოცხ. 20,6; ს. უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 22,5.

რაჟამს მოსცეს სუფევაჲ ღმერთსა, 1 კორ. 15,24; ჯერ-არს მისა ს. (სჳფევაჲ Ⴇ), 1 კორ. 15,25; იქმნა ს. სოფლისაჲ უფლისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 11,15; იქმნა... ს. ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 12,10; მე, იოვანე, ზიარი... სუფევასა... თქუენსა ქრისტე იესუს მიერ, ვიყავ ჭალაკსა მას, გამოცხ. 1,9; კუერთხი სუფევისა შენისაჲ, ებრ. 1,8; რომელმან განსაჯნეს ცხოველნი და მკუდარნი გამოჩინებისაებრ მისისა და ს. მისისა, 2 ტიმ. 4,1; ჯერ-არს მისა სჳფევად, 1 კორ. 15,25Ⴂ.

სჳნიდის-ი სინდისი: რაჲსათჳს აზნაურებაჲ ჩემი განიკითხვის სხჳსა სჳნიდისისაგან, 1 კორ. 10,29Ⴇb; ნურას განიკითხავთ სჳნიდისისათჳს, 1 კორ. 10,27Ⴇb; ჯერ-არს დამორჩილებაჲ... სჳნიდისისათჳსცა იჭჳსა, ჰრომ. 13,5D; სჳნიდისისასა ვიტყჳ, 1 კორ. 10,29Ⴇb.

სფჳრიდ-ი გოდორი: ზღუდით გარდაუტევეს იგი სფჳრიდითა, საქმე 9,25DႢO.

სძალ-ი რძალი: იერუსალჱმი ახალი ვიხილე... ვითარცა სძალი შემკული, გამოცხ. 21,2; გიჩუენო შენ დედაკაცი იგი, ს. კრავისაჲ, გამოცხ. 21,9; სული და ს. იტყჳან, გამოცხ. 22,17; ჴმაჲ სიძისა და სძლისაჲ არღარა ისმეს, გამოცხ. 18,23.

სძე რძე: სძჱ (სძე CD) გასუ თქუენ, 1 კორ. 3,2; იქმნენით თქუენ, ს., ებრ. 5,12; უზაკუველი იგი ს. გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2; რომელი მიიღებნ სძესა, ებრ. 5,13; იქმნენით მოქენე სძისა, ებრ. 5,12CD; სიტყჳერისა მის უზაკუველისა ს. გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2ႢO; ს. მისგან სამწყსოსსა არა ჭამის, 1 კორ. 9,7.

სწავება სწავლება, გადაცემა; დარიგება: ა—3: ვითარცა შვილთა საყუარელთა განსწავებ თქუენ, 1 კორ. 4,14; ვითარცა-იგი ყოველთა ადგილთა ყოველთა ეკლესიათა ვასწავებ, 1 კორ. 4,17ႡႢႧCD; ვამხილებ და ვ., გამოცხ. 3,19; განდგომილებასა ასწავებ, საქმე 21,21; რომელი-ეგე ა. მოყუასსა, თავსა თჳსსა არა ა., ჰრომ. 2,21; არცაღა თჳთ იგი ბუნებაჲ განსწავებს თქუენ, 1 კორ. 11,14; თჳთ იგივე ცხებულებაჲ გ. თქუენ ყოვლისათჳს, 1 იოვ. 2,27ႢO; განდგომასა ასწავებს, საქმე 21,21ႡႢ; ყოველსა ადგილსა მასვე ა., საქმე 21,28; ვასწავებთ ყოველსა კაცსა, კოლ. 1,28; ნუ იტყჳთ, ნუცა ასწავებთ სახელითა იესუსითა, საქმე 4,18; ასწავებენ ერსა, საქმე 5,25; ა., რომელი არა ჯერ-არს, ტიტე 1,11; ასწავებდა მათ შორის სიტყუასა მას ღმრთისასა, საქმე 12,11; ა. ჭეშმარიტად იესუსთჳს, საქმე 18,25; რომელთა ა., საქმე 28,23; ა. იესუ ქრისტჱსთჳს, საქმე 28,31; ასწავებდეს ერსა მას, საქმე 5,21; ვიდრე იგინი... ა., საქმე 14,18; ა. ძმათა, საქმე 15,1; პავლე და ბარნაბა... ა., საქმე 15,35; ა. დამარხვად შჯულისა, საქმე 16,4; ამას ასწავებდ, 1 ტიმ. 4,6; 6,2; ამცნებდ ამას და ა., 1 ტიმ. 4,11; ასწავებდით... თავთა თქუენთა, კოლ. 3,16; ა. უწესოთა მათ, 1 თეს. 5,14ႺႧb; ა. ვითარცა ძმასა, 2 თეს. 3,15; რომელი ასწავებდეს, ჰრომ. 12,7CD; არღარა ა. კაცად-კაცადი მოქალაქესა თჳსსა, ებრ. 8,11; რაჲთა არა ასწავებდეთ სახელითა ამით, საქმე 5,28; არღარა ასწავებდენ კაცად-კაცადი, ებრ. 8,11Ⴂ; რომელიმცა არა გითხარ და გასწავე, საქმე 20,20; ვითარცა-იგი გ. თქუენ, 1 კორ. 11,2; არა გიჴმს, ვითარმცა ვინ გასწავა თქუენ, არამედ მანვე ცხორებამან გასწაოს თქუენ ყოვლისათჳს... ვითარცა-იგი განსწავა თქუენ, ეგენით მას ზედა, 1 იოვ. 2,27; რომელი ასწავა ბალაკს, გამოცხ. 2,14.

ი: მას თანა უქმობასა ისწავებენ, 1 ტიმ. 5,13CD; ყოვლადვე ი., 2 ტიმ. 3,7CD; ისწავებედ პირველად თჳსსა სახლსა ღმრთის მსახურებასა, 1 ტიმ. 5,4CD; მას თანა უქმებასა ი., 1 ტიმ. 5,13; მარადის ი., 2 ტიმ. 3,7; ი. ჩუენნიცა იგი კეთილისა საქმესა წარდგინებად, ტიტე 3,14ႧႺ; ისწავებდ პირველად თჳსსა სახლსა ღმრთის-მსახურებასა, 1 ტიმ. 5,4ႨႬႸႧb; მას თანა უქმებასა ი., 1 ტიმ. 5,13O; ი. ჩუენნიცა იგი კეთილისა საქმესა წარდგინებად, ტიტე 3,14ႨႬႸ; დედაკაცი მდუმრიად ისწავებდინ, 1 ტიმ. 2,11; ი. პირველად თჳსსა სახლსა ღმრთის მსახურებასა, 1 ტიმ. 5,4O; ისწავებდედ პირველად თჳსსა სახლსა ღმრთის მსახურებასა, 1 ტიმ. 5,4; ი. ჩუენნიცა იგი კეთილისა საქმესა წარდგინებად, ტიტე 3.14; რაჲთა ყოველნი ისწავებდენ, 1 კორ. 14,31CD; ი. ჩუენნიცა იგი კეთილისა საქმესა წარდგინებად, ტიტე 3,14O; მოვიღე იგი გინა თუ ვისწავე, გალ. 1,12; ისწავა, ვითარმედ კილიკიელი არს, საქმე 23,34; რომელ-იგი ი. ჩუენგან, 2 თეს. 3,6; ი. მორჩილებით, ებრ. 5,8; ვითარცა ვისწავეთ, კოლ. 2,7Ⴂ; რომელცა-იგი ისწავეთ, ფილიპ. 4,9; ვითარცა-იგი ი., კოლ. 1,7; 2,7; 1 თეს. 4,1; რაჲთა ჩუენ მიერ ისწაეთ (ისწაოთ ႡႧCD), 1 კორ. 4,6; რაჲთა ყოველთავე ისწავონ (ისწაონ C), 1 კორ. 14,31.

მე მისწავიეს, ფილიპ. 4,11; რომელი თქუენ გისწავიეს, ჰრომ. 16,17; თქუენ არა ეგრეთ გ. ქრისტე, ეფეს. 4,20; მისა მიმართ გ., ეფეს. 4,21; ვითარცა-ეგე გ. ქრისტე იესუს მიერ, კოლ. 2,6; რომელცა-ეგე გ., 2 თეს. 2,15; რომელიცა გ. და გრწმენა, 2 ტიმ. 3,14.

1. **სწავლა** სწავლება, დამოძღვრა, დარიგება, 0—2: სწავლიდით უწესოთა მათ, 1 თეს. 5,14.

ა—3: რომელი... ასწავლის და აცთუნებს ჩემთა მონათა, გამოცხ. 2,20.

ი: დედაკაცი მდუმრიად ისწავლიდინ, 1 ტიმ. 2,11O.

ი ენ.: რაჲთა ისწავლნენ არა-გმობად, 1 ტიმ. 1,20.

რაჲ არს ახალი ესე შენ მიერი სიტყჳსა სწავლაჲ? საქმე 17,19; რომელთა არა აქუს ს. ესე, გამოცხ. 2,24; რომელთა უპყრიეს ს. იგი ბალამისი, გამოცხ. 2,14; რომელთა უპყრიეს ს. იგი ნიკოლაველთაჲ, გამოცხ. 2,15; არა დავსცხრებოდე ცრემლით სწავლასა, საქმე 20,31ႢO; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებდეთ... ნათლისღებისა ს., ებრ. 6,2; უკუეთუ რაჲმე სწავლის უნდეს, 1 კორ. 14,35; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებთ... სარწმუნოებისა ღმრთისა მიმართ, ნათლის-ღებისა სწავლისა, ებრ. 6,2CD; შემდგომად ერთისა და ორისა ს. განეშორე, ტიტე 3,10CD; რომელნი იქმნებოდინ გარეშე ს. მის, ჰრომ. 16,17Ⴇb; მოიწინეს... ღმრთბილნი ს. მისთჳს ერისა, საქმე 4,2;არა დავსცხრებოდე სწავლითა, საქმე 20,31; ს. სულისა წმიდისაჲთა... შეუატყუებთ, 1

კორ. 2,13; განზარდენით იგინი ს., ეფეს. 6,4; ერესიოტ-სა მას კაცსა ერთითა და ორითა ს. განეშორე, ტიტე 3,10: გინა რომელი ასწავებდეს – ს. მით, ჰრომ. 12,7CD; რომელთა იწყო იესუ ყოფად და სწავლად, საქ-მე 1,1; ამცნეს... არა სიტყუად, არცა ს. სახელითა იესუ-ჲსითა, საქმე 4,18ႢႤ; იყო მუნ მათი წელიწადი ერთი... ს. ერისა, საქმე 11,26; შემძლებელ ხართ ურთიერთსაცა ს., ჰრომ. 15,14; რომელნი შემძლებელ იყვნენ სხუათაცა ს., 2 ტიმ. 2,2.

რაჲთა სახიერ იყოს ყოველთა მიმართ, მასწავლელ, 2 ტიმ. 2,24; ესავ თავსა შენსა... მასწავლელად უგუ-ნურთა, ჰრომ. 2,20CD; რაჲთა სახიერ იყოს ყოველთა მიმართ მასწავლელთა, 2 ტიმ. 2,24Ⴄ.

2. **სწავლა** დასჯა, 0–2: რომელი უყუარნ უფალსა, სწავლის, ებრ. 12,6; რომელი არა ს. მამამან, ებრ. 12,7; იგინი... მათისაებრ ნებისა სწავლიდეს, ებრ. 12,10.

ყოველივე სწავლაჲ... არა არნ სიხარულ, ებრ. 12,11; ნუ სულ-მოკლე იქმნები სწავლასა უფლისასა, ებრ. 12,5; ს. დაუთმეთ, ებრ. 12,7; შორს ხართ ს., ებრ. 12,8.

სწავლად-ი სასჯელის განმცდელი, დასჯილი: წა-რუდგინენით თავნი თჳსნი... ვითარცა სწავლადნი, 2 კორ. 6,9.

1. **სწავლულ-ი** განსწავლული, ნასწავლი, მცოდნე: ესე იყო სწავლულ გზასა უფლისასა, საქმე 18,25; ს. ვარ ჭეშმარიტებით მამულითა შჯულითა, საქმე 22,3; ს. ხარ შჯულისაგან, ჰრომ. 2,18; თქუენ ყოველნი ღმრთით სწავლულნი ხართ, 1 თეს. 4,9; რომელსაცა-ესე ვიტყჳთ არა სწავლულთა კაცთა სიბრძნისა სიტყჳთა, 1 კორ. 2,13Ⴂ.

2. **სწავლულ-ი** მასწავლებელი, მოძღვარი: რაჲთა უბრალო იყოს სწავლულ (διδακτικόν), 1 ტიმ. 3,2.

3. **სწავლულ-ი** დასჯილი: წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ვითარცა სწავლულნი, 2 კორ. 6,9ႧCD.

1. **სწავლულება** ნასწავლი, შეთვისებული: რო-მელსაცა-ესე ვიტყჳთ არა სწავლულებითა კაცთა სიბ-რძნისა სიტყჳთა, 1 კორ. 2,13.

2. **სწავლულება** დასჯა: ყოველი სწავლულებაჲ... არა საგონებელ იყვის სიხარულისად, ებრ. 12,11ႨႡ.

1. **სწორ-ი** ტოლი, თანასწორი: ათორმეტი სიგრძჱ და სივრცჱ... მისი სწორ არიან, გამოცხ. 21,16 მადლი იგი სწორი, საქმე 11,17; ს. პატივი, 2 პეტ. 1,1; სწორად წყალობად შემძლებელ არნ, ებრ. 5,2; წარვემატებოდე... უფროჲს მრავალთა ჰასაკის სწორთა ჩემთა, გალ. 1,14.

2. **სწორ-ი** სამართლიანობა, მიუდგომლობა: სამარ-თალსა და სწორსა (τὴν ἰσότητα) მონათა მათ მიაგებ-დით, კოლ. 4,1.

1. **სწორება** თანასწორობა: არა რაჲთა სხუათა ლხინი და თქუენ ჭირი, არამედ სწორებით, 2 კორ. 8,13Ⴂ; შეირაცხა თავი თჳსი სწორებად ღმრთისა, ფი-ლიპ. 2,6.

2. **სწორება** შეთავსებადობა, ერთარსობა: რაჲ სწორება (სწორებაჲ ႰD) (συνκατάθεσις) არს ტაძ-რისა ღმრთისა კერპთა თანა? 2 კორ. 6,16.

სწრაფა ნ. წრაფა.

სწრობა გასწრება, დასწრება, მოსწრება, ა–(3)2: მზჱ ნუ გასწრობნ, ეფეს. 4,26Ⴂ.

ი/უ: პატივის-ცემითა ურთიერთსა უსწრობდით, ჰრომ. 12,10; ვერ უსწროთ შესუენებულთა მათ, 1 თეს. 4,15D.

სხდომა, 0–1: რომელნი სხენან წინაშე საყდარსა ღმრთისასა, გამოცხ. 11,16; წინა ს. სახედ ცეცხლისა საუკუნისა, იუდა 1,7; სადა-იგი სხდეს მოციქულნი, საქ-მე 2,2; რომელნი ს. კრებულსა მას შორის, საქმე 6,15.

სადა-იგი იყვნეს მსხდომარე, საქმე 2,2ႢႤ; მჴედ-რობანი ცათანი შეუდგეს მას, მსხდომარენი ცხენთა ზე-და სპეტაკთა, გამოცხ. 19,14; საყდართა მათ ზედა ოც და ოთხნი მღდელნი მ., გამოცხ. 4,4; აღდგა მეფე... და მათ თანა მ. იგი, საქმე 26,30ႠႢႤ; მსხდომარეთა მათ ზედა აქუნდა ჯაჭუები, გამოცხ. 9,17; ჰორცნი ცხენთანი და მათ ზედა მსხდომარეთანი, გამოცხ. 19,18.

აღდგა მეფჱ... და მათ თანა მსხდომელნი იგი, საქმე 26,30.

სხეულ-ი ჩონჩხის ძვალთა მეტ-ნაკლებად მოძრავი ნაერთი, აგებულება, ἁφή: ყოველი გუამი სხეულთაგან და ნაწევართა შექმნულ არს, კოლ. 2,19;

1. **სხმა** ყოლა (შვილებისა...) (სუბ. მრ.-ში), ი/უ: შვილნიმცა უსხენ, 1 ტიმ. 3,4; ტიტე 1,6.

ე: დაღათუ ბევრ მზარდულ გესხნეს თქუენ ქრის-ტჱს მიმართ, 1 კორ. 4,15; სადა-იგი ესხნეს მას ორ ძე, საქმე 7,29; ესრეთ იყვნენ, ვითარმცა არა ე., 1 კორ. 7,29CD; აბრაჰამსა ორ ძე ე., გალ. 4,22; უკუეთუმცა გუესხნეს ჴორციელნი მამანი, ებრ. 12,9: დაღათუ ბევრ მზარდულ გესხნენ ქრისტეს მიერ, 1 კორ. 4,15ႠႢႧCD; რომელთა ესხნენ ცოლ, ვითარცა არა ე., 1 კორ. 7,29; ქურივსა შვილ გინა შვილის შვილ ე., 1 ტიმ. 5,4; რო-მელთა მორწმუნენი ე. უფალნი, 1 ტიმ. 6,2.

მნებავს... შვილთა სხმაჲ, 1 ტიმ. 5,14; ცხოვნდების შვილთ სხმისაგან, 1 ტიმ. 2,15.

2. **სხმა** ქონება, ქონა (სუბ. მრ.-ში), ა–2: თქუენცა ჴორცნივე გასხენ, ებრ. 13,3; თუალნი ასხენ, 2 პეტ. 2,14.

ი/უ: რომელსა-იგი საფუძველ უსხენ ქალაქსა, ებრ. 11,10.

ნ.კ. აღუვ-სხმა, თავს-სხმა.

1. **სხუა** სხვა, დანარჩენი: სხუა (სხუაჲ ႠႢႧCD) არს კაცთაჲ და ს. (სხუაჲ ႠႢCD) ჴორც არს პირუტყუ-თაჲ და ს. (სხუაჲ ႠႢCD) ჴორც არს მფრინველთაჲ და ს. (სხუაჲ CD) ჴორც არს თევზთაჲ... ს. (სხუაჲ ႠႢႧCD) არს ზეცისათა მათ დიდებაჲ და ს. (სხუაჲ ႠႢႧCD) არს ქუეყანისათაჲ. სხუაჲ დიდებაჲ არს მზისაჲ და ს. დიდებაჲ არს მთოვარისაჲ და ს. დიდებაჲ არს ვარსკულავთაჲ, 1 კორ. 15,39-41; სხუა (სხუაჲ ႢႤ) არარაჲ არს, გალ. 1,7; ს. ზრახვაჲ (სხუაჲ ზრახვაჲ ႠႤႧ) არარაჲ იზრახოთ, გალ. 5,10; არავინ მაქუს სხუა ერთგულ (სხუაჲ ერთგული ႧCD), ფილიპ. 2,20; მარ-თალსა შჯულ არა უც, არამედ: ცრუფიცთა და სხუა (სხუაჲ ႤCD), 1 ტიმ. 1,10; ს. სიხარულ... არა მაქუს, 3 იოვ. 1,4; მეფჱ სხუაჲ, საქმე 7,18; სხუაჲ სხუასა რასმე ღაღადებდა, საქმე 19,32Ⴀ; სხუაჲ (სხუა Ⴂ) თუ რაჲმე მცნებაჲ არს, ჰრომ. 13,9; არარაჲ ს. დავიდევ გულსა ჩემსა, 1 კორ. 2,2; ს. იტყოდის, 1 კორ. 3,4CD; საფუძველი ს., 1 კორ. 3,11; არავინ არს ღმერთ ს. (სხუა D), 1 კორ. 8,4CD; ს. თესლი, 1 კორ. 15,37; ს.

იესუ გიქადაგოს, 2 კორ. 11,47ხ; სხუასა იესუს ქადაგებდეს, ... გინა თუ სხუაჲ სული მოაქუნდეს, ... გინა თუ სახარებაჲ ს., 2 კორ. 11,4; ს. მოციქულთაგანი არავინ ვიხილე, გალ. 1,19; ს. ბრძანებაჲ, გალ. 3,15; ს. რაჲ ესევითარი, ეფეს. 5,27; ს. ჰგონებს, ფილიპ. 3,47ხ; ს. თუ რაჲმე იზრახებოდის, ფილიპ. 3,15Ⴀხ; რაჲ საჭმარ იყო წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა ს. აღდგინებად მღდელი, ებრ. 7,11; ს. მღდელთმოძღუარი, ებრ. 7,15; ს. უფროჲსი სიხარული, 3 იოვ. 1,4ႢႭ; ს. სიმძიმე, გამოცხ. 2,24; ს. ცხენი წითელი, გამოცხ. 6,4; ს. ანგელოზი, გამოცხ. 7,2; 8,3; 14.15; 14,17; 14,18; 18.1; ს. სასწაული, გამოცხ. 12,3; 15,1; ს. მჴეცი, გამოცხ. 13,11; ს., მეორჱ ანგელოზი, გამოცხ. 14,8; ს. ანგელოზი მესამჱ, გამოცხ. 14,9; ს. ჴმაჲ, გამოცხ. 18,4; ს. წიგნი, გამოცხ. 20,12; ს. იგი აშჱნებდინ, 1 კორ. 3,10; ს. იგი, მაშინ ვბრძანო, 1 კორ. 11,34; ს. იგი არღა მოსრულ არს, გამოცხ. 17,10; განსაგებელი მისი მიიღენ სხუამან, საქმე 1,20; ს. დაბადებულმან, ჰრომ. 8,39; ს. თქუას, 1 კორ. 3,4; მრავალსა სხუასა (+ცა ႩႢ) დაბნებსა და ქალაქებსა, საქმე 8,25; ს. ადგილსა, საქმე 12,17; იგინი ს. ნუ უყოფენ, საქმე 15,20ႢႭ; ს. ნუ უყოფთ, საქმე 15,29ႢႭ; შჯულსა რასმე ს., საქმე 16,21D; მეუფესა ვისმე ს., საქმე 17,7; ათენელნი... ს. არარას შინა იყვნეს, საქმე 17,21; სხუანი სხუასა რასმე ღაღადებდეს, საქმე 19,32; სხუანი იგი სხუასა რასმე ჴმობდეს, საქმე 21,34; ქმარსა ს., ჰრომ. 7,3 (2-ჯერ); ს. შჯულსა, ჰრომ. 7,23; ს. სარწმუნოებაჲ მისვე სულისაგან, 1 კორ. 12,9CD; ს. თესლად-თესლადი ენათაჲ, 1 კორ. 12,10; ს. თარგმანებაჲ ენათაჲ, 1 კორ. 12,10CD; უკუეთუ ს. გამოეცხადოს, 1 კორ. 14,30; არა თუ ს. რას მივსწერთ, 2 კორ. 1,13; ს. არარას ზრახვიდეთ, გალ. 5,10CD; ნათესავსა ს., ეფეს. 3,5; ს. (სხუას AB) თუ რასმე ზრახვიდეთ, ფილიპ. 3,15CD; ს. ადგილსა, ებრ. 5,6; ნუ ს. რასმე მოძღურებდენ, 1 ტიმ. 1,3; უკუეთუ ვინმე ს. მოძღურებდეს, 1 ტიმ. 6,3; ს. ფიცსა, იაკ. 5,12; სხუასაცა (-ცა C) ადგილსა, საქმე 13,35; ებრ. 5,6CD; თავისა თჳსისათჳს იტყჳსა, ანუ სხჳსა ვისთჳსმე, საქმე 8,34; ს. რაჲსათჳსმე საძიებელ არს, საქმე 19,39DႢႭ; არა თუ ს. რასმე მივსწერთ, 2 კორ. 1,13Ⴂ; ს. დღისათჳს, ებრ. 4,8; ს. ნათესავისამან, ებრ. 7,13; ს. ცოდვათა, 1 ტიმ. 5,22; ს. მის მკუდრეთით აღდგომილისა, ჰრომ. 7,4; სხჳსაგან იჭჳსა, 1 კორ. 10,29; თავისა თჳსისათჳს იტყჳსა, ანუ სხჳსათჳს, საქმე 8,34ႩႢ; ს. რაჲსამე საძიებელ არს, საქმე 19,39; არავინაჲ არს სხჳთ ცხორებაჲ, საქმე 4,12; ს. გზით, იაკ. 2,25; სხჳთაცა მრავლითა სიტყჳთა უწამებდა, საქმე 2,40; ათინელნი... სხუად არად მოცალე იყვნეს, საქმე 17,21ႢႭ; აწ კუალად ს. სახედ (= პირიქით, საპირისპიროდ, τοὐναντίον) მიჰმადლეთ მას, 2 კორ. 2,7; ს. სახარებად, გალ. 1,6; ჰგონჳბდეს ს. რაჲმე სასოებად ჴორცითა, ფილიპ. 3,4; სხუანი ეკიცხევდეს, საქმე 2,13; პყრობილნი იგი ს., საქმე 16,25; ს. მათთანანი, საქმე 17.34; ს. ვინმე პყრობილნი, საქმე 27,1; უკუეთუ ს. თქუენისაგან ჴელმწიფებისა მიიღებენ, 1 კორ. 9,12; ს. ეკლესიანი, 2 კორ. 11,8; ვიყვენით... ვითარცა-იგი ს., ეფეს. 2,3; შეიწყნარენ... თანა-შემწენი იგი ჩემნი და ს. (+ცა Ⴂ), ფილიპ. 4,3; რაჲთა არა სწუხდეთ, ვითარცა-იგი ს., 1 თეს. 4,13; ს. წინაჲსწარმეტყუელნი, ებრ. 11,35; ს. ტანჯვითა... განიცადნეს, ებრ. 11,36CD; ს. იგი მკუდარნი, გამოცხ. 20,5; უბრძანა... ს. იგი განსლვად, საქმე 27,44; ს. იგი დაბრმეს, ჰრომ. 11,7; ს. იგი სცნობდედ, 1 კორ. 14,29; ს. იგი წარმართნი, ეფეს. 4,17CD; ს. იგი... ტანჯვითა აღესრულნეს, ებრ. 11,35;დაამტკიცენ ს. იგი, გამოცხ. 3,2; ს. იგი შეშინებულ იქმნეს, გამოცხ. 11,13; ს. იგი მოისრნეს, გამოცხ. 19,21; სხუანიცა, ... მოვიდოდეს, საქმე 28,9; ს. ჰურიანი, გალ. 2,13; ეწამებოდეს ს. იგი ჰურიანი, საქმე 24,9; სხუათა მათ კაცთა, გამოცხ. 9,20; თქუენ გეტყჳ ს. მაგათ, გამოცხ. 2,24; ს. მათ მოციქულთა, საქმე 2,37; ს. ვიეთმე ძმათა, საქმე 17.6; ს. ყოველთა ძმათა, ჰრომ. 16,14Ⴆ; ნუუკუე ს. უქადაგებდე, 1 კორ. 9,27; არა რაჲთა ს. — ლხინი და თქუენ — ჭირი, 2 კორ. 8.13; უფროჲს ს. მათ ეკლესიათა, 2 კორ. 12,13; გეტყჳ... ს. ყოველთა, 2 კორ. 13.2; ს. მათ თანა-შემწეთა ჩემთა, ფილიპ. 4,3CD; აწ ნუმცა გუძინავს, ვითარცა-იგი ს., 1 თეს. 5,6; ს. ქურივთა, 1 ტიმ. 5.16; ს. წიგნთა, 2 პეტ. 3,16; ს. მათ ვერ ეძლო შეხებად, საქმე 5,13; ს. მათ ვეტყჳ მე, 1 კორ. 7,12; რაჲთა ს. მათ ეშინოდის, 1 ტიმ. 5,20; წარვიდა ბრძოლისყოფად ს. მათ თანა, გამოცხ. 12,17; რაჲთა სხუათაცა ვმოძღურო, 1 კორ. 14,19; აღსლვაჲ პავლჱსი... და სხუათა ვიეთიმე, საქმე 15,2; ს. მათ შორის თესლთა, ჰრომ. 1,13; ს. ლათუ არა ვარ მოციქულ, 1 კორ. 9,2; ს. მოსწრაფებისათჳს თქუენსა მას სიყუარულსა გულითად გამოვიცდი, 2 კორ. 8,8; ს. მათ ჴმათაგან საყჳრთაჲსა, გამოცხ. 8,13; არცა ვეძიებდით კაცთაგან დიდებასა, არცა თქუენგან, არცა სხუათაგან, 1 თეს. 2,6; სხუათა მიმართ კრებულთა, საქმე 9,2; ს. მიმართ ყოველთა, ფილიპ. 1,13; რომელნი შემძლებელ იყვნენ სხუათაცა (-ცა Ⴍ) სწავლად, 2 ტიმ. 2,2; ახარებდეს ს. მრავალთა თანა, საქმე 15,35; ს. სიტყუათა, საქმე 2,40ႩႢ.

2. სხუა სხვა, უცხო: სხუასა საფუძველსა ზედა, ჰრომ. 15,20; არა ს. წესსა ზედა, 2 კორ. 10,16Ⴍ; სხჳსა (ἀλλότριον) მონასა, ჰრომ. 14,4; ს. საფუძველსა ზედა, ჰრომ. 15,20Ⴀ; ს. შურომილსა ზედა, 2 კორ. 10,15; არა ს. წესსა ზედა, 2 კორ. 10,16; სხუათა საფუძველსა ზედა, ჰრომ. 15,207ხ; სისხლითა სხჳსაჲთა, ებრ. 9,25.

3. სხუა სხვაგვარი: სხუა (ἄλλως) თუ რაჲმე არიან, 1 ტიმ. 5,25.

სხუებრ სხვაგვარად: სხუებრ თუ ვისმე აქუნდეს, 1 ტიმ. 5,25CD.

სხუაჲ ენაჲ უცხოელი: ვიყო მეტყუელისა მის ჩემისა ვითარცა სხუაჲ ენაჲ (βάρβαρος) და რომელ-იგი მეტყოდის მე — ვითარცა სხუაჲ ენაჲ, 1 კორ. 14,11.

სხურება, ა—3: ვგრევე მსგავსად სისხლი ასხურის, ებრ. 9,21.

მოუჴდეთ მას... სხურებულნი გულითა იჭჳსაგან ბოროტისა, ებრ. 10,22.

სჯა, **შჯა** განსჯა, გასამართლება; დადგენა, გადაწყვეტილების მიღება, დაპირება; გარჩევა, დავა, 0—2: მე ესრეთ ვშჯი (ვსჯი ႼႺႨႨ), საქმე 15,19ႢႭ; რომელიცა შჯი (სჯი ႼႠ7ხ) რომლითა საშჯჳლითა შ. (სჯი ႼႠ7ხ) რომელსაცა შ. (შჯი ႼႠ7ხ), ჰრომ. 2,1; რომელი-ეგე ჰშჯი (სჯი ႩႢႧCD, სჯი ႼႠ7ხ) ესევითარისა მოქმედთა მათ, ჰრომ. 2,3; უკუეთუ შჯულსა შჯი.

იაკ. 4,11; ეიდრემდის, არა შ. სისხლსა ჩუენსა, გამოცხ. 6,10; რომელიმე სჯის დღესა დღით შუვა, პრომ. 14,5ႬႡ; შჯის შჯულსა. იაკ. 4,11ႪႭ; სიმართლით შ., გამოცხ. 19,11; გშჯიდეს (გსჯიდეს ႨႡ) ბუნებით წინადაუცუეთელი* იგი, პრომ. 2,27; ოდეს შჯიდეს (სჯიდეს ႨႠႬႡ) ღმერთი დაფარულსა მას კაცთასა, პრომ. 2,16; ვსაჯე მაგისი მიძლუნებაჲ, საქმე 25,25; არარაჲ ვ. უწყებად თქუენდა, 1 კორ. 2,2ႠႬႡ; ესე ვ. თავისა ჩემისა, 2 კორ. 2,1CD; ესე საჯე. გამოცხ. 16,5; რომელმან საჯა განტევებაჲ მისი, საქმე 3,13; ს. ცოდვაჲ იგი ჴორცითა მით, პრომ. 8,3; ს. ღმერთმან სასჯელი თქუენი მისგან, გამოცხ. 18,20; ჴმათა მათ წინაწარმეტყუელთაებრ, საჯეს, საქმე 13,27; უკუეთუ სამართალ არს... საჯეთ, საქმე 4,19; ნათესავი იგი, ვსაჯო მე, საქმე 7,7; ვითარ-მე საჯოს ღმერთმან სოფელი, პრომ. 3,6; მემრუშენი საჯნეს ღმერთმან, ებრ. 13,4; ანგელოზნი ვსაჯნეთ, 1 კორ. 6,3ႠႬႡ.

ი/უ: არა ღირსად გიშჯიან (გისჯიან FGHI) თავნი თჳსნი ცხორებისათჳს საუკუნოჲსა, საქმე 13,46.

ი ვნ.: მე ვისაჯები, საქმე 23,6; ვ. მე თქუენ მიერ, საქმე 24,21; რაჲსა მე ვითარცა ცოდვილი ვ., პრომ. 3,7; შჯულითაცა ისაჯნენ. პრომ. 2,12; რაჲთა ი. ყოველნი, 2 თეს. 2,12; რაჲთა ი. კაცობრივ ჴორცითა, 1 პეტ. 4,6.

ე: ძმაჲ ძმასა ეშჯის, 1 კორ. 6,6; ეითარმცა ეშჯოდა (ერჩოდა ႵႪ) იგი ცრუთა წინაშე, 1 კორ. 6,1; ოდეს-იგი მიქაელ მთავარანგელოზი ეშმაკსა მას ე., იუდა 1,9; ძმაჲ ძმასა ეშჯოდის, 1 კორ. 6,6Ⴌ.

სძლო შჯასა (სჯასა ႨႠႡ) შენსა, პრომ. 3,4; მოვიდა... ჟამი მკუდართა შჯისაჲ, გამოცხ. 11,18.

1. სჯულ-ი, შჯულ-ი, რჩული, შჩულ-ი კანონი; აღთქმა; წესი; ჩვევა; დოგმა; მოძღვრება: წარმართთა რომელთა შჯულ (სჯულ ႠႬႡ) არა აქუს, და ბუნებითისასა მას შჯულსა (სჯულსა ႨႠႬႡ) ჰყოფენ; ამათ რამეთუ შჯულ (სჯულ Ⴀ) არა აქუს, თავისა თჳსისაჲ თჳთ შ. არიან: რომელნი გამოაჩინებენ საქმესა შჯულისასა (სჯულისასა ႨႠႬႡ), პრომ. 2,14-15; მართალსა შჯულ (სჯულ ႨႠႡ, რჩულ Ⴌ) არა უც, 1 ტიმ. 1,9; იესუ ნაზორეველმან... ცვალოს შჯული (სჯული FGI), საქმე 6,14; ვითარცა მეცნიერთა შჯულისათა (სჯულისათა ႨႠႬႡ) გეტყჳ თქუენ, – შჯული (სჯული ႨႠႬႡ) უფლებს კაცსა ზედა, პრომ. 7,1; მოსცა მას შ. (სჯული FGI, რჩული D), საქმე 7,8; რომელთა მოიღეთ შ. (სჯული FGI, რჩული D). საქმე 7,53; აღმოიკითხეს შ. (სჯული FGHI), საქმე 13,15; რაჲთა დაიმარხონ შ. მოსესი, საქმე 15,5; ჯერ-არს... დამარხვად შ. მოსესი, საქმე 15,24; შ. ერთითა კრებითა განიჩგოს, საქმე 19,39D; რომელთა შ. (სჯული Ⴈ) არა აქუნ, პრომ. 2,14ႬCD; ამათ რამეთუ სჯული არა აქუს, თავისა თჳსისათჳს ს. (– Ⴌ) არიან, პრომ. 2,14ႨႠႬ; რაოდენსა შ. (სჯული ႨႠႬႡ, რჩული Ⴌ) იტყჳს, მათ ეტყჳს, რომელნი შჯულსა (სჯულსა ႨႠႬႡ, რჩულსა Ⴌ) ქუეშე არიან, პრომ. 3,19; შჯული რისხვასა შეიქმს, ხოლო სადა არა არს შ., მუნ არცა შჯულისა (სჯულისა ႨႠႬႡ) გარდასლვაჲ, პრომ. 4,15; არღა იყო შჯული, პრომ. 5,13; შ. (სჯული ႨႠႬႡ, რჩული Ⴆ) შორის შემოვიდა, პრომ. 5,20; შ. (სჯული ႨႠႬႡ) ცოდვა-მე არსა? ცოდვაჲ არა ეიცოდე, გარნა შჯულისაგან (სჯულისაგან ႨႠႬႡ) უკუეთუმცა არა შჯული (სჯული ႨႠႬႡ) ეტყოდა, პრომ. 7,7; ამიერითგან შ. (სჯული ႨႠႬႡ) წმიდა არს, პრომ. 7,12; შ. (სჯული ႨႠႬႡ) სულიერ არს, პრომ. 7,14; ეპოვე-მეა შ. (სჯული ႨႠႬႡ, რჩული Ⴆ), პრომ. 7,21; მან შ. (სჯული ႨႠႬႡ, რჩული Ⴌ) აღასრულა, პრომ. 13,8; არა შჯული (+ცა CD, სჯულიცა ႨႠႬႡ, რჩული Ⴌ) ამასვე იტყჳსა, 1 კორ. 9,8; ესე სასუმელი ახალი შ. (სჯული ႨႠႬႡ, რჩული ႬCD) არს სისხლისა ჩემისაჲ, 1 კორ. 11,25; ვითარცა შჯული (რჩული Ⴌ; შჯულიცა CD; სჯულიცა ႨႠႬႡ, რჩულიცა Ⴆ) იტყჳს, 1 კორ. 14,34; ძალ სიკუდილისა – შ. (სჯული ႨႠႬႡ), 1 კორ. 15,56; რომელი შემდგომად ოთხას ოცდაათისა წლისა იყო შ. (სჯული ႨႠႬႡ), გალ. 3,17; აწ უკუე რაჲ შ. (სჯული ႠႬႡ), გალ. 3,19; შ. (სჯული ႨႠႬႡ) მტერ-მე არსა? უკუეთუმცა მოეცა შ. (სჯული ႨႠႬႡ) ნანდჳლვე შჯულისაგანმცა (სჯულისაგანმცა ႨႠႬႡ) იყო სიმართლჱ, გალ. 3,21; რომელთა-ეგე შჯულსა (სჯულსა ႨႠႬႡ) ქუეშე გნებავს ყოფაჲ, შჯული (სჯული ႨႠႬႡ) არა აღმოგიკითხავსა? გალ. 4,21; შ. (სჯული ႨႠႬႡ) ერთითა სიტყჳთა აღესრულების, გალ. 5,14; არა ძეს შ. (სჯული ႨႠႬႡ), გალ. 5,23; აღასრულეთ შ. (+იგი ႵႪႭႬCD; სჯული ႨႠႡ), გალ. 6,2; რომელმან შეურაცხ-ყოს შ. (სჯული ႨႠႬႡ, რჩული Ⴌ) მოსესი, ებრ. 10,28; კეთილ არს შ. (სჯული ႨႠႡ, რჩული Ⴌ), 1 ტიმ. 1,8; მართალსა შ. არა უც, 1 ტიმ. 1,9Ⴊ; გამხილებს თქუენ შჩული, იაკ. 2,9ႵႪ; რომელმან ყოველი შ. (შჩული C¹ႵႪ) აღასრულოს, იაკ. 2,10NႬႪႭ; შ. (სჯული ႨႠႬႡ) იგი არა არს სარწმუნოებისაგან, გალ. 3,12; შ. (სჯული ႨႠႬႡ) იგი მზარდულ გუექმნა, გალ. 3,24; შ. (სჯული ႨႠႬႡ) იგი მცნებათაჲ მათ... განაქარვა, ეფეს. 2,15; შჯულმან (სჯულმან ႨႠႬႡ, რჩულმან Ⴆ) მან სულისა ცხოვრებისამან... განგათავისუფლა შენ შჯულისა (სჯულისა ႨႠႬႡ, რჩულისა Ⴆ) მისგან ცოდვისა, პრომ. 8,2; არარაჲ სრულ ყო შჯულმან (სჯულმან ႨႠႬႡ), ებრ. 7,19CD; შ. (სჯულმან ႨႠႬႡ) კაცნი დაადგინნა მღდელად, ებრ. 7,28; გეტყოდეს დამარხვად შჯულსა (სჯულსა FGHI), საქმე 15,24ႪႭ; ასწავებდეს დამარხვად შ., საქმე 16,4C; მითხრობენ ჩუენ შ. (სჯულსა FGHI) რასმე. საქმე 16,21; იმარხავ შ. (სჯულსა FGHI), საქმე 21,24; რომელი შ. (სჯულსა FI) წერილ არს, საქმე 24,14ႪႭ; არცა შ. (სჯულსა FGHI) ჰურიათასა, რაჲ შევსცოდე, საქმე 25,8; შ. (სჯულსა ႨႠႡ) თუ იმარხვიდე, პრომ. 2,25; რომელი-ეგე... შ. გარდასრულ ხარ, პრომ. 2,27; აწ შ. (სჯულსა ႨႠႬႡ, რჩულსა Ⴆ) ნუ განვაქარვებთა სარწმუნოებითა მით? ნუ იყოფინ. არამედ შ. (სჯულსა ႨႠႬႡ, რჩულსა Ⴆ) დავამ-

* გამოცემაშია: წინადაცუეთილი (ABCD), რაც კორექტ. შეცდომა უნდა იყოს (ლ.პ.).

ტკიცებთ, პრომ. 3,31; თანა-მნებავს მე შ. (სჯულსა ႨD, რჩულსა Ⴁ) ღმრთისასა, პრომ. 7,22CD; ეხედავ სხუასა შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა Ⴁ) ასოთა შინა ჩემთა, რომელნი წინა-განეწყობეიან შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა Ⴁ) მას გონებისა ჩემისასა და წარმტყუენავს მე შჯულითა (სჯულითა ႨႶႢႱ, რჩულითა Ⴁ), პრომ. 7,23 გონებითა ჩემითა ვჰმონებ შჯულსა (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა C) ღმრთისასა და ჴორცითა – შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა Ⴁ) ცოდვისასა, პრომ. 7,25; ისრაჱლი შეუდგა შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) მას სიმართლისასა და შ. (+მას CD, სჯულსა ႨႶႢႱ) სიმართლისასა ვერ მისწუ-და, პრომ. 9,31; შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა Ⴂ) მოსესსა წერილ არს, 1 კორ. 9,9; შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა ႢႡ) წერილ არს, 1 კორ. 14,21; თანა-მდებ არს იგი ყოველსა შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ყოფად, გალ. 5,3; არცაღა იგინი... შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) იმარხვენ, გალ. 6,13; არა დაადგრეს შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა ႷႢ) ჩემსა, ებრ. 8,9; აჩრდილი აქუნდა შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა Ⴂ), ებრ. 10,1; დედაკაცი იგი... შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა Ⴂ) გარდაჰჴდა, 1 ტიმ. 2,14; უკუეთუ შ. (შჩულსა Ⴗ) აღასრულებთ სამეუფოსა, იაკ. 2,8; განიკითხავს შ. და დაშჯის შ.; უკუეთუ შ. შჯი, არა ხარ მყოფელი შჯულისაჲ, იაკ. 4,11; აქუნდა პირველსა მას შჯულსა (სჯულსა ႨႶ) სამართალი, ებრ. 9,1; შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა Ⴁ) მას ღმრთი-სასა ვერ დაემორჩილების, პრომ. 8,7; რომელმან მიხედა შ. მას, იაკ. 1,25; განისუენებ შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ზედა, პრომ. 2,17; არა ხართ შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ქუეშე, პრომ. 6,14; გალ. 5,18; არა ვართ შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ქუეშე, პრომ. 6,15; ვიქმენ შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ, რჩულსა Ⴁ) ქუეშე მყოფთა თანა ვითარცა შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ქუეშე მყოფი, რაჲთა შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ქუეშე მყოფნი შევიძინნე, 1 კორ. 9,20C; შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ქუეშე მოცვულ ვიყვენით, გალ. 3,23; შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ქუე-შე მყოფნი იგი გამოიჴსნნეს, გალ. 4,5; იქმნა იგი შ. (სჯულსა ႨႶႢႱ) ქუეშე, გალ. 4,4; რომელთა შ. (სჯულსა ႨႶႢ) შინა ცოდეს, შჯულითაცა (შჯულითა Ⴗ, სჯულითაცა ႨႶႢႱ) ისაჯნენ, პრომ. 2,12; გაქუს შენ ხატი იგი მეცნიერებისაჲ... შ. (სჯულსა ႨႶႱ) შინა, პრომ. 2,20; არა დასცხრების სიტყუასა ბოროტსა ადგი-ლისა ამისთჳს წმიდისა და შჯულისა (სჯულისა FGI, რჩულისა DႪႭ), საქმე 6,13; ასწავებდეს დამარხვად შ., საქმე 16,4; ძიებაჲ რაჲმე არს შ. (სჯულისა FGHI) თქუენისათჳს, საქმე 18,15; მოშურნე შ. (სჯულისა FGHI) არიან, საქმე 21,20; კაცსა ღმრთის მოშიშსა მსგავსად შ. (სჯულისა FGHI), საქმე 22,12; შენ ჰზი მსაჯულად მსგავსად შ. (სჯულისა FGHI), და თჳნიერ შ. ჰბრძანებ ცემად ჩემდა, საქმე 23,3; აბრალებდეს მას ძიებათაჲთჳს შ. (სჯულისა FGHI) მათისათა, საქმე 23,29; მსგავსად შ. (სჯულისა FGHI) ჩუენისა ვინებეთ განკითხვაჲ, საქმე 24,6ႪႭ; ჭეშმარიტისა მისებრ მსა-ხურებისა შ. (სჯულისა FGI) ჩუენისა ვცხონდებოდე, საქმე 26,5; არარაჲ ბოროტი ვქმენ ერისათჳს, გინა თუ შ. (სჯულისა FGHI) მამულისა, საქმე 28,17; უკუეთუ გარდამავალ იყო შ. (სჯულისა ႨႶႱ), პრომ. 2,25; შ. (სჯულისა ႨႶႱ) აღმასრულებელი, პრომ. 2,27; შ. (სჯულისა ႨႶႱ) გარდამავალ, პრომ. 2,27CD; დაყენე-ბულ არს. რომლითამე შ.? საქმეთაგან-მეა? არა, არამედ შჯულისაგან (სჯულისა ႨႶႢႱ) სარწმუნოებისა, პრომ. 3,27; შჯულისა (სჯულისა ႨႶႢႱ) მოწევნადმდე ცოდ-ვაჲ იყო სოფელსა შინა, პრომ. 5,13; თანა-მოწამე ვარ შ. (სჯულისა ႨႶႢႱ), პრომ. 7,16; სათნო ყოფილ ვარ მე შ. (!) ღმრთისასა, პრომ. 7,22; საქმისაგან შ., პრომ. 9,32; მსახურებად ახლისა შ. (სჯულისა ႨႶႢႱ, რჩუ-ლისა Ⴂ), 2 კორ. 3,6; შ. (სჯულისა ႨႶႢႱ) გარდამავა-ლად... შევირაცხო, გალ. 2,18; გამოგჳჴსნნა ჩუენ წყევი-სა მისგან შ. (სჯულისა ႨႶႢႱ), გალ. 3,13; აწ უკუე რაჲ სჯულისა, გალ. 3,19Ⴈ; ებრაელი ებრაელთაგან, ს. ფარისეველი, ფილიპ. 3,5ႨႶႱ; ყოველმან შჯულისა (სჯულისა ႨႶႢႱ, რჩულისა Ⴂ) გარდამავალმან... მოი-ღო, ებრ. 2,2; მცნებაჲ აქუს... მსგავსად შ. (+მის Ⴍ; სჯულისა ႨႶႢႱ, რჩულისა Ⴂ), ებრ. 7,5; შ. (სჯულისა ႨႶႢႱ, რჩულისა Ⴍ) შემდგომად იყო, ებრ. 7,28; მსგავ-სად შ. (სჯულისა Ⴈ) რომელ შეიწირვოდეს მსხუერ-პლნი, ებრ. 8,4 ითქუნეს ყოველნი იგი მცნებანი მსგავ-სად შ. (+მის Ⴍ; სჯულისა ႨႶႢႱ, რჩულისა Ⴂ) მოსესს მიერ, ებრ. 9,19; გემხილების შჩულისაგან (შჯულისაგან NႪႭ) ვითარცა შჩულისა (შჯულისა N) გარდამავალ-თა, იაკ. 2,9; იქმენით გარდამავალ შჯულისა (შჩულისა Ⴗ), იაკ. 2,11; არა ხარ მყოფელ შ., იაკ. 4,11ႪႭ; მოი-წიოს გამოსაჴსრად პირველისა მის შ. (სჯულისა Ⴈ, რჩულისა ႢႡ) გარდასრულთა, ებრ. 9,15; სისხლითა განწმიდნებოდა მსგავსად შ. (სჯულისა ႨႶႢႱ, რჩულისა Ⴂ) მის, ებრ. 9,22 მოსრულ ხართ... შ. (სჯულისა D, რჩულისა Ⴂ) მის ახლისა შუვა-მდგომელისა იესუსსა, ებრ. 12,24; არწმუნებდა მათ იესუსისთჳს შჯულისაგან (სჯულისაგან FGHI), საქმე 28,23; სწავლულ ხარ შ. (სჯულისაგან ႨႶႢႱ), პრომ. 2,18; შ. (სჯულისაგან ႨႶႢႱ, რჩულისაგან Ⴂ) არს გამოცნობაჲ ცოდვისაჲ, პრომ. 3,20; არა შ. (რჩულისაგან ႢႡ) იყო აღთქუმაჲ იგი, პრომ. 4,13; ჩუენ განქარვებულ ვართ ს., პრომ. 7,6ႢႱ; ცოდვაჲ არა ვიცოდე, გარნა შ. (სჯულისაგან ႨႶႢႱ), პრომ. 7,7; უკუეთუ შ. (სჯულისაგან ႨႶႢႱ) არს სიმართლე, გალ. 2,21; შ. (სჯულისაგან ႨႶႢႱ) იყო მკჳდრობაჲ იგი, გალ. 3,18; რაჲთა არა მაქუნდეს ჩემი სიმართლე შ. (სჯულისაგან ႨႶႱ), ფილიპ. 3,9; იმხილებით... ვითარცა გარდამავალნი სჯულისაგან, იაკ. 2,9F; ესრეთ ჰყოფდით, ვითარცა შჯულისაგან აზნაურებისა განშჯადნი, იაკ. 2,12FႪႭ; თჳნიერ შჯულისა (სჯულისაგან FGHI) ურჩ იქმს ესე კაცთა, საქმე 18,13; აწ თჳნიერ შ. (სჯულისა ႨႶႢႱ, რჩულისა ႢႡ) სიმართლე ღმრთისაჲ გამოცხადებულ არს მოწამებუ-ლი შ. (სჯულისა ႨႶႢႱ, რჩულისა Ⴂ) მიერ, პრომ. 3,21;

ცოდეად არად შერაცხილ იყო თჳნიერ შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ), ჰრომ. 5.13CD; ცოცხალ სადამე ვიყავ თჳნიერ შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ), ჰრომ. 7,9; შ. თჳნიერ ცოდვაჲ მკუ-დარ იყო, ჰრომ. 7,8; შჯულისათჳს (სჯულისათჳს ႨႠႧႱ) შჯულითა (სჯულითა ႨႠႧႱ) მოვკუედ. გალ. 2,19; შჯულისა (რჩულისა ႢႪ) მიერ აზნაურებისა გან-შჯად ხართ, იაკ. 2.12; ვიქმენ... შჯულისა (რჩულისა Ⴇ) ქუეშე მყოფთა მათ თანა ვითარცა შ. (რჩულისა Ⴇ) ქუეშე მყოფი, რაჲთა შ. (რჩულისა Ⴇ) ქუეშე მყოფნი იგი შე-ვიძინნე, 1 კორ. 9.20; შ. ქუეშე მყოფნი იგი გამოიჴსნნეს, გალ. 4.5ႢႪႭႧ; შ. (სჯულისა FGHI) ... ამისთჳს ძჳრსა ზრახავს. საქმე 21,28: შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ) მისგან ქმრისა. ჰრომ. 7,2; თავისუფალ არს იგი შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ) მისგან, ჰრომ. 7,3; მოჰკუედით თქუენცა შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ) მისგან ჴორცითა ქრისტჱსითა, ჰრომ. 7,4; ვნებანი იგი ცოდვისანი შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ) მისგან იქმნებოდეს, ჰრომ. 7,5; აწ განთავისუფლებულ ვართ შ. (სჯულისა ႨႠ) მისგან, ჰრომ. 7,6; რომელი არა შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ) მისებრ მცნებისა ჴორციელისა იყოს, ებრ. 7,16; შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ) მისებრ შეიწირვოდეს, ებრ. 10,8; შჯულისაცა (სჯულისაცა ႨႠႧႱ) ცვალებაჲ იქმნების, ებრ. 7,12ႪႭCD; არა თუ წინა-დაიცჳთოთ შჯულითა (სჯულითა GHI) მოსჱსითა, საქმე 15,1; სწავლულ ვარ ჭეშმარიტებით მამულითა შ. (სჯულითა F), საქმე 22,3; სწავლულ ხარ შ., ჰრომ. 2,18ႢႪ; რომელი შ. (სჯულითა ႨႠႱ) იქადი, გარდასლვითა მაგით შჯულისაჲთა (სჯულისაჲთა ႨႠႱ) ღმერთსა შეურაცხ-ჰყოფ, ჰრომ. 2,23; და-მე-ყენებულ არსა? რომლითა-მე შჯულითა (სჯულითა ႨႠႧႱ)? ჰრომ. 3,27CD; დედაკაცი შეკრულ არს შ. (სჯულითა ႨႠႧႱ), ჰრომ. 7,2; 1 კორ. 7,39CD; შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ) არავინ განმართლდების, გალ. 3,11; რომელნი-ეგე შ. (სჯულითა ႨႠႧႱ) განჰმარ-თლდებით, გალ. 5,4; შ. (რჩულით Ⴍ) ფარისეველი შურით ვსდევნიდ ეკლესიათა, სიმართლითა შჯულისაჲთა (სჯულისაჲთა ႨႠႱ) ვიყავ მე უბიწო, ფილიპ. 3,5-6; ვერ განჰმართლდით თქუენ შჯულითა (სჯულისა FGHI) მით მოსჱსითა, საქმე 13,39; მივსცნე შჯულნი (სჯულნი ႨႠႧႱ) ჩემნი, ებრ. 8,10; (+რჩულნი Ⴇ), ებრ. 10,16; ესე არიან ორნი იგი შ. (სჯულნი ႨႠႧႱ, რჩულნი ႧႡ), გალ. 4,24; განსწავლულ ზედამიწევნით მამულთა სჯულთა, საქმე 22,3GHI; სტუმარ შჯულთა (სჯულთა ႨႠႧႱ, რჩულთა CD) მათგან აღთქუმისათა, ეფეს. 2,12; შეუძ-ლებელი იგი შჯულისაჲ (სჯულისაჲ ႨႠႧႱ, რჩულისაჲ Ⴁ), ჰრომ. 8,3 სიმართლჱ იგი შ. (სჯულისაჲ ႨႠႧႱ, რჩულისაჲ Ⴁ). ჰრომ. 8,4; დასასრული შ. (სჯულისაჲ ႨႠႧႱ), ჰრომ. 10,4; აღმასრულებელი შ. (სჯულისაჲ ႨႠႧႱ, რჩულისაჲ Ⴇ), ჰრომ. 13,10; ცვალებაჲცა შ., ებრ. 7,12Ⴇ; კიდობანი იგი შ. (სჯულისაჲ ႨႠႧႱ, რჩულისაჲ Ⴇ), ებრ. 9,4; შჯულისაჲცა (შჯულისაცა ႪႭCD) ცვა-ლებაჲ იყოს, ებრ. 7,12; სიმართლესა შჯულისასა (სჯუ-ლისასა ႨႠႱ) იპარხავს, ჰრომ. 2,26CD; საკითხავსა მას ძუელისა შ. (სჯულისასა ႨႠႧႱ, რჩულისასა Ⴇ) ჰგიეს, 2 კორ. 3,14; ყოველსა მას წერილსა წიგნისა ამის შ. (სჯულისა ႨႠႧႱ), გალ. 3,10; არა მსმენელნი შჯულისა-ნი (სჯულისა ႨႠႧ) განმართლდენ..., არამედ მყოფელნი შ. (სჯულისანი ႨႠႧႱ), ჰრომ. 2,13; ფიცარნი იგი შ. (სჯუ-ლისანი ႨႠႧႱ, რჩულისანი Ⴇ), ებრ. 9,4; იმხილებით შჯულისაგან, ვითარცა გარდამავალნი შ., იაკ. 2,9ႪႭ; საქმეთაგან შჯულისათა (სჯულისა ႨႠႧႱ, რჩულისა Ⴇ) არა განმართლდეს ყოველი ჴორციელი, ჰრომ. 3,20; ვიტყჳთ განმართლებასა კაცისასა... თჳნიერ საქმეთა შ. (სჯულისათა ႨႠႧႱ), ჰრომ. 3,28; არა სარწმუნოებისაგან, არამედ ვითარცა საქმეთაგან შ. (შჯულისთა Ⴇ, სჯული-სათა ႨႠႧႱ), ჰრომ. 9,32CD; საქმეთაგან შ. (სჯულისათა ႨႠႧႱ, რჩულისათა Ⴇ), გალ. 2,16 (3-ჯერ); 3,5; 3,10; ლალვათა შ. (სჯულისათა Ⴀ) განეშორე, ტიტე 3,9.

2. შჯულ-ი გასამართლება, განსჯა: სძლო შჯულ-სა (შდრ.: შჯასა CD; κρίνεσθαι), ჰრომ. 3,4.

სჯულ-დებულ-ი, შჯულ-დებულ-ი კანონით დადგენილი; კანონმდებლობასთან დაკავშირებული (νενομοθέτηται) ერი იგი... შჯულ-დებულ (სჯულ-დე-ბულ ႨႠႧႱ) არს, ებრ. 7,11; უმჯობჱსსა მას აღთქუმასა ზედა შ. (სჯულ-დებულ ႨႠႧႱ) არს, ებრ. 8.6.

სჯულიერ-ი, შჯულიერ-ი კანონიერი: შჯულიერი (სჯულიერი ႨႠႧႱ, რჩულიერი ႧႡ) ქრისტჱსი, 1 კორ. 9,21; შჯულიერითა (სჯულიერითა FGHI) კრებითა გა-ნეგოს, საქმე 19,39; უკუეთუ არა შჯულიერად (სჯული-ერად ႨႠႧႱ, რჩულიერად Ⴇ), 2 ტიმ. 2,5; ყოფისაგან მღდელთა სჯულიერთა მსხუერპლთა შემწირველთაჲსა, ებრ. 8,4ႠႧႱ.

1. **სჯულისაგან-ი, შჯულისაგან-ი** კანონისმიერი: სიმართლჱ შჯულისაგანი, ჰრომ. 10,5 ფილიპ. 3,9ႢႪႧ; სიმართლესა მას შჯულისაგანსა (სჯულისაგანსა ႨႠႧႱ), ჰრომ. 10,5CD.

2. **სჯულისაგან-ი, შჯულისაგან-ი** საღმრთო წიგნთა კანონების მცოდნე: უკუეთუ შჯულისაგანნი იგი მკჳდრ არიან, ჰრომ. 4,14; იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ იგი ყოვლისა ნათესავისაჲ არა შჯულისაგანთა (სჯულისაგანთა ႨႠႧႱ, შჯულისაგანისათა ႢႪႧ) ხოლო, ჰრომ. 4,16.

სჯულის-დება, შჯულის-დება კანონმდებლობა: რომელთაჲ იყო შვილებაჲ... და შჯულის (სჯულის ႨႠႧႱ)-დებანი, ჰრომ. 9,4.

შჯულის (შჯულისა) მდებელ-ი კანონმდებელი: ერთი არს შჯულის (+ა C[1]) მდებელი და განმკითხვე-ლი, იაკ. 4,12ႪႭ.

სჯულის-მოძღუარ-ი, შჯულის-მოძღუარ-ი საღმრთო წიგნების კანონთა ამხსნელ-მასწავლებელი: რაჲთამცა იყვნეს შჯულის (სჯულის ႨႠႱ, რჩულის Ⴇ) მოძღუარ, 1 ტიმ. 1,7; აღ-ვინმე-დგა... შჯულის (სჯულის FGHI)-მოძღუარი, საქმე 5,34.

სჯულის მწერალ-ი, შჯულის მწერალ-ი კა-ნონთა მცოდნე: ზენან შჯულის (სჯულის ႨႠ, რჩულის Ⴇ) მწერალი და აპოლო ადრე წარმოგზავნენ, ტიტე 3,13.

ტ

ტ. ტარ ქართული ანბანის 21-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 300.

ტაბლა მაგიდა, სუფრა: დაუგო მათ ტაბლაჲ, საქმე 16,34; ექმენინ ტ. მათი მათ წინაშე საბრჭე, ჰრომ. 11,9; რომელსა შინა სასანთლენი იგი და ტ., ებრ. 9,2; ვერ ჴელ-გეწიფების ტაბლასა (ტაბლსა Ⴙ) უფლისასა ზიარებაჲ და ტ. (ტაბლსა Ⴙ) ეშმაკთასა, 1 კორ. 10,21ႦႹD; ვერ ჴელ-გეწიფების ტაბლისაგან უფლისა ჭამაჲ და ტ. ეშმაკთაჲსა, იქვე; არა სათნო არს... მსახურებაჲ ტაბლებსა, საქმე 6,2.

ტაკუკ-ი ჭურჭელი: რომელსა შინა იყო ტაკუკი ოქროჲსაჲ, ებრ. 9,4.

ტანჯვა ცემა; ტანჯვა, წვალება; დასჯა, O–2: ვსტანჯევდ... მორწმუნეთა შენთა, საქმე 22,19; მრავალ გზის ვ., საქმე 26,11; ვითარმცა ტანჯნეს იგინი ერისა მისთჳს, საქმე 4,21; ტ. იგინი და ამცნეს, საქმე 5,40; ამათ ორთა წინაწარმეტყუელთა ტ. მკჳდრნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 11,10; ტანჯვის ყოველი შვილი, ებრ. 12,6.

ი ვნ.: სული იგი მისი იტანჯებოდა, 2 პეტ. 2,8; იტანჯებოდიან (იტანჯებოდინ AC) დღე და ღამე, გამოცხ. 20,10; იტანჯოს ცეცხლითა, გამოცხ. 14,10; რაჲთა იტანჯნენ, საქმე 22,5; გამოცხ. 9,5.

უკუეთუ... განუკითხველად ჯერ-არს თქუენდა ტანჯვაჲ, საქმე 22,25; რომელთა ეგულებოდა ტ. მისი, საქმე 22,29; შიშსა ტ. აქუს, 1 იოვ. 4,18; ტ. მათი, ვითარცა ტ. ღრიაკალისაჲ, გამოცხ. 9,5; ესეზომად მიეცა მას ტ., გამოცხ. 18,7; რომელთა საშჯელი მოეჴადოს, ტანჯვაჲ იგი საუკუნოჲ, 2 თეს. 1,9; ცრუნი იგი... ტანჯვასა შინა დაიმარხნეს, 2 პეტ. 2,9; რაოდენ უძჳრჱსისა ტანჯვისა ღირს არს, ებრ. 10,29; კუამლი ტ. მისისაჲ, გამოცხ. 14,11; შიშისათჳს ტ. მისისა იტყოდიან, გამოცხ. 18,10; შორს დადგენ შიშისათჳს ტ. მისისა, გამოცხ. 18,15; ტანჯვითა (-ა DႪႭ) განეიკითხო ეგე, საქმე 22,24; ტ. უმეტჱს, 2 კორ. 11,23; სხუანი იგი ძჳრად-ძჳრად ტ. აღესრულნეს, ებრ. 11,35; რომელნიმე ტ. განიცადნეს, ებრ. 11,36; მისცნა იგინი სატანჯველად ტ. დამარხვად, 2 პეტ. 2,4; უკუეთუ კაცისა... უბრალოჲსაჲ ჯერ-არს თქუენდა ტანჯვად, საქმე 22,25ႢႪႭ; მე ტანჯვანი იგი... იესუ ქრისტჱსნი ჴორცთა შინა ჩემთა მიტჳრთვან, გალ. 6,17ႢႪႨ; წარუდგინენით თავნი თჳსნი ჭირთა შინა და... ტანჯვათა, 2 კორ. 6,5.

ტარიგ-ი კრავი: ვითარცა ტარიგი უჴმობელად დგა, საქმე 8,32; ვითარცა ტარიგისა უმანკოჲსა, 1 პეტ. 1,19.

ტარსელ-ი: მოიძიე შენ... სავლე, სახელი ჰრქჳან, ტარსელი, საქმე 9,11; მე კაცი ჰურიაჲ ვარ, ტ. კილიკიაჲსაჲ, საქმე 21,39.

ტარტაროს-ი, ტარტაროზ-ი ჯოჯოხეთი: არამედ ჯაჭუებითა მით წყუდიადისაჲთა ტარტაროსსა (ტარტაროზსა FႭ) შეაყენნა, 2 პეტ. 2,4E.

1. ტაძარ-ი ტაძარი, ἱερόν, ναός: გუამი თქუენი ტაძარ... სულისა წმიდისა არს, 1 კორ. 6,19ႨႡ; ღმრთისა ტ. მისა არს, გამოცხ. 21,22; არტემის ღმრთისა ტაძარი (+ცა ႪႭ) შეურაცხ-ყოფად არს, საქმე 19,27; განზომე ტ. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 11,1; განეღო ტ. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 11,19; განეღო ტ. კარვისაჲ, გამოცხ. 15,5; ტ. არა მიხილავს მას შორის, გამოცხ. 21,22; რომელმან ტაძარი იგი (-იგი ႨCD) ღმრთისაჲ განხრწნეს... რამეთუ ტ. იგი (-იგი ႨCD) ღმრთისაჲ წმიდა არს, 1 კორ. 3,17; აღივსო ტ. იგი კუამლითა, გამოცხ. 15,8; შევიდოდა ტაძარსა, საქმე 21,26ႢႪႭ; არცა ტ., არცა კეისარსა რაჲ შევსცოდე, საქმე 25,8ႪႭ; ვერვინ შემძლებელ იყო შესლვად ტ., გამოცხ. 15,8; პეტრე და იოვანე აღვიდოდეს ტაძარსა მას, საქმე 3,1; შევიდა მათ თანა ტ. მას, საქმე 3,8ႢႪႭ; და-ცა-ჯდეს იგი ტ. მას ღმრთისასა, 2 თეს. 2,4; კაცნი იგი, ... არიან ტაძარსა შინა, საქმე 5,25; იყო ლოცვასა შინა ჩემსა ტ. შინა, საქმე 22,17; მპოვეს მე განწმედილი ტ. შინა, საქმე 24,18ႪႭ; შემიპყრეს მე ჰურიათა ტ. შინა, საქმე 26,21; ვყო იგი სუეტად ტ. შინა ღმრთისა ჩემისასა, გამოცხ. 3,12; ჰმსახურებენ მას... ტ. შინა მისსა, გამოცხ. 7,15; იხილვა კიდობანი... ტ. შინა მისსა, გამოცხ. 11,19; განკრძალულ იყვნეს ტაძარსა მას შინა, საქმე 2,46; დადეგით ტ. მას შინა, საქმე 5,20; ტ. მას შინა იყოფოდეს, საქმე 5,42; იხილეს იგი ტ. მას (-მას ႪႭ) შინა, საქმე 21,27; რომელმან ტაძარსაცა აზმნო შეგინებად, საქმე 24,6ႪႭ; რაჲ სწორება არს ტაძრისა ღმრთისა კერპთა თანა, 2 კორ. 6,16; რომელი არს გარეგან ტ., გამოცხ. 11,2; სხუაჲ ანგელოზი გამოვიდა ტაძრისაგან, გამოცხ. 14,15; გამოჴდა ჴმაჲ დიდი ტ. ზეცათაჲსა, გამოცხ. 16,17; გამოითრევდეს მას გარე ტაძრისა მისგან, საქმე 21,30; სხუაჲ ანგელოზი გამოვიდა ტ. მისგან, გამოცხ. 14,17; დასჳან... თხოვად ქველისსაქმრისა შემავალთაგან ტაძრად, საქმე 3,2; შე-რაჲ-ვიდოდეს ტ., საქმე 3,3; შევიდეს ცისკარსა ოდენ ტ., საქმე 5,21; შევიდოდა ტ., საქმე 21,26; წარმართნი შეიყვანნა ტ., საქმე 21,28; ტ. შეიყვანა იგი პავლე, საქმე 21,29; ყოველი შენებული... ორძის ტ. წმიდად, ეფეს. 2,21; ტაძარნი ღმრთისანი ხართ, 1 კორ. 3,16; ჴორცნი ეგე თქუენნი ტ. ... სულისა წმიდისანი არიან, 1 კორ. 6,19; ჩუენ ტ. ღმრთისანი ვართ ცხოველისანი, 2 კორ. 6,16; დემეტრიოს... იქმოდა ტაძართა (მიც.) ვეცხლისათა, საქმე 19,24; ... ტაძართა შინა დამკჳდრებულ არს, საქმე 7,48; 17,24; ერისთავი ტაძრისაჲ მის, საქმე 4,1; ერისთავსა მას ტაძრისასა, საქმე 5,24; ბჭეთა თანა მის ტაძრისათა, საქმე 3,2; ბჭეთა ზედა შუენიერითა ტ., საქმე 3,10.

2. ტაძარ-ი საერო დანიშნულების სასახლე, πραιτώριον: უბრძანა ტაძარსა მას ჰეროდესსა დამარხვაჲ მისი, საქმე 23,35ႢႪႭ; კრულებანი ესე ჩემნი განცხადებულ იქმნნეს... ყოველსა მას ტ., ფილიპ. 1,13; უბრძანა ტაძართა მათ ჰეროდჱსთა დამარხვაჲ მისი, საქმე 23,35.

3. ტაძარ-ი სახლი, οἰκία: რომლისა ტაძარი ახს ზღუასა, საქმე 10,6; მოიძიე შენ მუნ ტაძართა მათ იუდაჲსთა სავლე, საქმე 9,11; შევიდა ტ. მათ, საქმე 9,17.

4. ტაძარ-ი საკურთხეველი: არცა ტაძარსა შინა მპოვეს მე, საქმე 24,12ႪႭ; ტაძრისაგან ჭამდიან, 1 კორ.

9.13ႧႡ; ტაძართა მძარცუელ ხარ. ჰრომ. 2.22ႵႡ; რომელნი-იგი ტაძრისასა იქმოდიან. 1 კორ. 9.13ႧႡ.

1. **ტბა:** ესე საკუდილი მეორჱ არს ტბაჲ იგი ცეცხლისაჲ. გამოცხ. 20.14; შთავარდეს ორნივე იგი ტბასა მას ცეცხლისასა. გამოცხ. 19.20; შთავარდა ტ. მას ცეცხლისა და წუმწუბისასა. გამოცხ. 20,10; სიკუდილი და ჯოჯოხეთი შთავარდეს ტ. მას ცეცხლისასა. გამოცხ. 20,14; შთავარდა ტ. მას ცეცხლისასა. გამოცხ. 20.15; ყოველთა მტყუეართაჲ ნაწილი მათი იყოს ტ. მას... მოტყინარესა, გამოცხ. 21.8.

2. **ტბა** ნავსადგური: უმარჯუ იყო ტბაჲ იგი დასაზამთრებელად, მუნ დაიზამთრეს ტბასა მას კრეტესასა. საქმე 27,12; რომელსა ერქუა ტბები კეთილი, საქმე 27.8.

ტევან-ი მტევანი: მოისთულენ ტევანნი იგი ქუეყანისა მის ვენაჴისანი. გამოცხ. 14.18.

ტევება გაშვება, ნების დართვა; თავის დანებება, ი/უ—(3)2: არა გჳტევებდა ქარი იგი, საქმე 27,7; უტევე ცოლი შენი იეზაბელ, გამოცხ. 2.20; არა უტევა მათ სულმან უფლისამან, საქმე 16,7; საშჯელმან ცხოვრებად არავე უ.. საქმე 28,4; არა უტევეს მოწაფეთა, საქმე 19,30; განეშორენით კაცთა ამათგან და უტევენით იგინი, საქმე 5,38; რომელმან არა გიტევნეს თქუენ განცდად... ძალისა თქუენისა, 1 კორ. 10.13; არა უტეონ მძორებსა მათსა დადებად სამარებსა შინა. გამოცხ. 11,9.

ტილო: გარდამოვიდოდა ჭური ერთი რაჲმე, ვითარცა ტილოჲ დიდი, საქმე 11,5; ხედვიდა... ჭურჭელსა რასმე, ვითარცა ტილოსა დიდსა, საქმე 10,11ႪႭ; ჭური რაჲმე, მსგავსი დიდისა ტილოჲსაჲ. იქვე.

ტირილ-ი 0—1: მრქუა მე: ნუ სტირ, გამოცხ. 5,5; რასა ჰზამთ და სტირთ, საქმე 21,13; მე ვტიროდე ფრიად. გამოცხ. 5,4; ტიროდეს და უჩუენებდეს კუბასტებსა, საქმე 9.39; ტ. უფროჲს-ღა სიტყუასა მას ზედა. საქმე 20,38; ვითარმცა არა ტ.. 1 კორ. 7.30CD; ტიროდეთ მტირალთა თანა, ჰრომ. 12,15: დამდაბლდით და ტ., იაკ. 4,9; აწ თქუენცა, მდიდარნი, ტ., იაკ. 5,1; რომელნი ტიროდიან (ტიროდინ ႤႹ), ვითარცა არა ტ., 1 კორ. 7,30; ტ. (ტიროდინ A) და გოდებდენ მის ზედა მეფენი ქუეყანისანი, გამოცხ. 18,9; ვაჭარნი ქუეყანისანი ტ. (ტიროდინ AB), გამოცხ. 18,11; ტ. (ტიროდინ A) და იგლოვდენ. გამოცხ. 18.15; რომელნი ტიროდენ, 1 კორ. 7.30Ⴟ.

იყო ტირილი დიდი ყოველთაჲ. საქმე 20,37; ტირილით გითხრობ თქუენ მტერთა მათთჳს, ფილიპ. 3,18; ღაღადებდეს ტ.. გამოცხ. 18.19.

1. **ტკბილ-ი:** ეგრევე ვერცა მარილოვანი წყალი ტბილ ყოფად. იაკ. 3,12; პირსა შენსა ტ. იყოს ვითარცა თაფლი, გამოცხ. 10,9; იყო პირსა შინა ჩემსა ტ. ვითარცა თაფლი. გამოცხ. 10,10: ნუუკუე წყაროჲსაგან მისვე თუალისაგან გამოდინ ტკბილი. იაკ. 3,11; პირსა შენსა ტ. იყოს ვითარცა თაფლი. გამოცხ. 10,9B; მარილიანსა და ტკბილსა წყალსა, იაკ. 3,12ႪႭ; ტკბილითა განსავსე არიან. საქმე 2,13; ტკბილთაგან სავსე არიან, იქვე E.

2. **ტკბილ-ი** კეთილი, შემწყალე. თანამგრძნობი; მშვიდი: სიყუარული სულგრძელ არს და ტკბილ, 1 კორ. 13,4; იყვენით ურთიერთას ტ.. ეფეს. 4,32; მოწყალე არს უფალი და ტ.. იაკ. 5,11; ტ. არს უფალი, 1 პეტ. 2,3; იყვენით ურთიერთას ტკბილი. ეფეს. 4.32CD; გონებანი ტკბილნი, 1 კორ. 15,33; დაემორჩილენით... უფალთა თჳსთა, ნუ ხოლო სახიერთა და ტკბილთა, 1 პეტ. 2,18.

ტკბილად მეტყუელება მჭევრმეტყველება, ენამჭევრობა: ტკბილად მეტყუელებითა მით... აცთუნნიან გულნი უმანკოთანი, ჰრომ. 16.18.

ტკივილ-ი ტკივილი; მწუხარება, ტანჯვა; ავადმყოფობა: მიეცა მას ტანჯვაჲ და ტკივილი, გამოცხ. 18.7; არღარა იყოს, არცა ღაღადებაჲ, არცა ტ., გამოცხ. 21,4; იცოხნიდეს ენათა თჳსთა ტკივილისაგან. გამოცხ. 16,10; ჰგმობდეს ღმერთსა... ტკივილთა მათთაგან, გამოცხ. 16.11.

1. **ტომ-ი** ხალხი, ტომი, племя: იკურთხეოდიან ყოველნი ტომნი ქუეყანისანი, საქმე 3,25ႪႭ; გოდებდენ ტ. ქუეყანისანი, გამოცხ. 1,7; ეგრევე გევნო თქუენცა თჳსთაგან ტომთა, 1 თეს. 2,14.

2. **ტომ-ი** ნათესავი, შთამომავლობა, φυλή, колено: მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ ყოველსა ზედა ტომსა. გამოცხ. 13,7; ას ორმეოც და ოთხი ათასი დაბეჭდულთაჲ ყოვლისაგან ტომისა ძეთა ისრაჱლისათა, გამოცხ. 7,4; მეცა ისრაიტელ ვარ... ტომისაგან ბენიამენისი, ჰრომ. 11,1; ნათესავით ისრაჱლისაჲთ, ტ. ბენიამენისი, ფილიპ. 3,5; იხილონ ერთა და ტომთა (მოთხრ.) მძორები მათი, გამოცხ. 11,9; ხარებად... ყოველსა ერსა ზედა და ტომთა (მიც.), გამოცხ. 14,6; აჰა ერი ფრიადი, ყოველთაგან წარმართთა და ტომთა (ნათ.), გამოცხ. 7,9.

3. **ტომ-ი** ჯარისკაცთა რაზმი: ... ასისთავი, ტომისაგან (ტომისა მისგან C), რომელსა ჰრქჳან იტალიკე, საქმე 10,1DႪႭ.

ტომის-რაცხა, ტომის-რაცხვა, ტოჰმის-რაცხა გენეალოგია, გვარ-ტომობა: არცა ერჩდენ ტომის-რაცხათა (-რაცხვათა Ⴔ) დაუსრულებელთა, 1 ტიმ. 1,4ႺႪႭႧႢႧႡ; ნუცა-ერჩიედ... ტოჰმის-რაცხათა მათ დაუსრულებელიაა, იქვე; ტომის-რაცხათა და ჴდომათა... განეშორე, ტიტე 3,9CD.

ტოპაზ-ი, ტობაზ-ი ერთგვარი ძვირფასი ქვა, τοπάζιον: საფუძველი პირველი იასპი... მეცხრჱ ტოპაზი (ტობაზი C), გამოცხ. 21,20.

ტრფიალება ლტოლვა, სწრაფვა ვინმესკენ, რამესკენ: გონებისა კეთილისა ტრფიალებაჲ ღმრთისა მიმართ, 1 პეტ. 3,21ႪႭ.

ტჳნ-ი ტვინი: მისწუდების იგი ვიდრე განსაყოფელადმდე... ნაწევართა და ტჳნსა, ებრ. 4,12ႺႦႪ; მისწუდების იგი ვიდრე განსაყოფელადმდე... ნაწევართა და ტჳნთა, იქვე.

ტჳრელ-ი ტვიროელი: იყო ჰეროდე გულ-მწყრალ ტჳრელთა და სიდონელთათჳს, საქმე 12,20.

ტჳრთ-ი ტვირთი; საქონელი: ჯერ-უჩნდა... არა უმეტჱსი რაჲმე ტჳრთი დადებად თქუენ ზედა. საქმე 15,28; გარდაყრად იყო ნავისა მის ტ., საქმე 21,3; კაცად-კაცადსა თჳსი ტ. უტჳრთავს, გალ. 6,5; ხუალისაგან გარდასხმიდეს ტჳრთსა. საქმე 27,18; ტ. მათსა არღარავინ იყიდდეს, გამოცხ. 18,11; ზღვევაჲ ყოფად არს არა ხოლო თუ ტჳრთისა და ნავისაჲ, საქმე 27.10; არ-

ღარა იყოს ტჳრთები ოქროჲსა და ვეცხლისაჲ, გამოცხ. 18,12.

1. ტჳრთვა ტვირთვა, კისრება, თავის თავზე აღება, ი: იტჳრთე სახელისა ჩემისათჳს, გამოცხ. 2,3; მან იტჳრთოს საშჯელი, გალ. 5,10CD; კაცად-კაცადმან თჳსი ტჳრთი ი., გალ. 6,5CD; ენებანი იგი... იესუ ქრისტჱსნი... მიტჳრთვან, გალ. 6,17; კაცად-კაცადსა თჳსი ტჳრთი უტჳრთავს, გალ. 6,5; რომელსა-იგი უ., გამოცხ. 17,7; უტჳრთვან ყოველნი სიტყუთა მით, ებრ. 1,3; სიკუდილი იგი ქრისტჱსი... გჳტჳრთავს, 2 კორ. 4,10.

ვერცა ჩუენ შეუძლეთ ტჳრთვად, საქმე 15,10; თანაგუაც... უძლურებანი იგი უსუსურთანი ტ., ჰრომ. 15,1; ვერ ძალ-გიც ტ. უკეთურთა მათ, გამოცხ. 2,2.

2. ტჳრთვა დაჭერა, ი: არა თუ შენ ძირი იგი გიტჳრთავს, ჰრომ. 11,18.

ტფილ-ი ცხელი: არცა გრილი ხარ, არცა ტფილი. ჯერ-იყო, რაჲთამცა ანუ გრილი იყავ, ანუ ტ., გამოცხ. 3,15; ნელ-ტფილი ხარ და არცა გრილი, არცა ტ., გამოცხ. 3,16.

ნ.კ. ნელ-ტფილი.

ტყავ-ი: და წიგნებიცა იგი, უფროჲსღა წიგნის ტყავები, 2 ტიმ. 4,13C; იქცეოდეს... თხის ტყავებითა, ებრ. 11,37; წიგნებიცა იგი, უფროჲსღა წიგნის ტყავებისაჲ, 2 ტიმ. 4,13.

ნ. ეტრატი, წიგნის ტყავი.

ტყე: მცირემან ცეცხლმან რავდენი ტყჱ აღაგზნის, იაკ. 3,5.

ტყება ტირილი, მოთქმა მკერდში მჯიღის ცემით: ყვეს ტყებაჲ დიდი მას ზედა, საქმე 8,2.

ტყუ, ი: არარას გარეშესა ვიტყჳ, საქმე 26,22; სიწმიდისა სიტყუათა ვ., საქმე 26,25; რომლისა მიმართ კადნიერად ვ., საქმე 26,26; კაცობრივ ვ. უძლურებისათჳს ჴორცთა თქუენთაჲსა, ჰრომ. 6,19; ჭეშმარიტსა ვ. ქრისტჱს მიერ, ჰრომ. 9,1; არამედ ვ., ჰრომ. 10,19; 11,1; ხოლო ამას ვ., ჰრომ. 11,11; 1 კორ. 1,12; 15,50; გალ. 3,17; 4,1; 5,16; კოლ. 2,4; ვ. მადლითა მით, ჰრომ. 12,3; რამეთუ ვ. ქრისტესა, ჰრომ. 15,8; სიბრძნესა მას ვ. სრულთა მათ მიმართ, 1 კორ 2,6; არამედ ვ. ღმრთისა სიბრძნესა, 1 კორ. 2,7; რომელსა-ესე ვ. არა სწავლულთა კაცთა სიბრძნისა სიტყჳთა, 1 კორ. 2,13Ⴂ; ამას ვ. შენდობით, 1 კორ. 7,6; ამას თქუენისა უმჯობჱსისათჳს ვ., 1 კორ. 7,35; ანუ კაცობრივ რას ვ., 1 კორ. 9,8; რომელსა-ესე ვ., 1 კორ. 10,15ႩႪ; 10,19; იჭუსა მას ვ. არა თავისა ჩემისასა, 1 კორ. 10,29; თქუენ ყოველთათჳს უფროჲსღა ენათა ვ., 1 კორ. 14,18; საკდემელად თქუენდა ვ., 1 კორ. 15,34; არა დასაშჯელად თქუენდა ვ., 2 კორ. 7,3; კუალად ვ., 2 კორ. 11,16; რომელსა-ესე ვ., არა უფლისა მიერ ვ., 2 კორ. 11,17; უგუნურებით ვ., 2 კორ. 11,21; უგუნურჱსრე ვ., 2 კორ. 11,23; ჭეშმარიტსა ვ., 2 კორ. 12,6; 1 ტიმ. 2,7; ქრისტჱს მიერ ვ., 2 კორ. 12,19; აწცა წინაჲსწარ ვ., 2 კორ. 13,2CD; აწ კუალად მასვე ვ., გალ. 1,9; კაცობრივ ვ., გალ. 3,15; ამას ვ. და ვწამებ, ეფეს. 4,17; ხოლო მე ვ. ქრისტჱსთჳს, ეფეს. 5,32; რომლისათჳს-ესე ვ., ებრ. 2,5ႠႦႪ; არა მისთჳს ვ., 1 იოვ. 5,16; კაცობრივ-მე რას ვიტყჳა, ჰრომ. 3,5; ანუ კაცობრივ-მე ნუ ვ. ამას, 1 კორ. 9,8D.

და იტყჳ, საქმე 21,21; რომელი ი. არა-მრუშებასა, ჰრომ. 2,22; ნუ ი. გულსა შენსა, ჰრომ. 10,6; რამეთუ რასა-იგი ი., 1 კორ. 14,16; რამეთუ ი., გამოცხ. 3,17.

იტყჳს უფალი ღმერთი, საქმე 2,17; გამოცხ. 1,8; რამეთუ დავით ი., საქმე 2,25; ი. იგივე, საქმე 2,34; ვითარცა წინაწარმეტყუელი ი., საქმე 7,48ႩႪႭ; ვისთჳს ი. წინაწარმეტყუელი, საქმე 8,34; რომლისათჳს სხუასაცა ადგილსა ი., საქმე 13,35; ი., ვითარმედ, საქმე 19,26; ჰრომ. 10,18CD; 2 კორ. 10,10CD; ებრ. 8,5CD; ი. სული წმიდაჲ, საქმე 21,11; ებრ. 3,7; რომელსა ი. პავლე ცხოველად, საქმე 25,19; რაოდენსა შჯული ი., ჰრომ. 3,19; რასა... ი. წიგნი, ჰრომ. 4,3; გალ. 4,30; ვითარცა ოსეს შინა ი., ჰრომ. 9,25CD; სარწმუნოებისაგან სიმართლისათჳს ესრე ი., ჰრომ. 10,6; არამედ რასა-იგი ი., ჰრომ. 10,8; რამეთუ ი. წიგნი, 10,11; 1 ტიმ. 5,18; ესაია ი., ჰრომ. 10,16; პირველად მოსე ი., ჰრომ. 10,19; ესაია იკადრებს და ი., ჰრომ. 10,20; ისრაჱლისათჳს ესრე ი., ჰრომ. 10,21; რასა-იგი ი. წიგნი? ვითარ-იგი შეემთხუევის ღმერთსა შესმენად ისრაჱლისა და ი., ჰრომ. 11,2CD; მერმე დავით ი., ჰრომ. 11,9; ი. უფალი, ჰრომ. 12,19; 14,11; 1 კორ. 14,21; 2 კორ. 6,17; 6,18; ებრ. 8,8; 8,9CD; 8,10; 10,16; 10,30; და მერმე ი., ჰრომ. 15,10; ებრ. 1,5; 10,30; კუალად ი., ჰრომ. 15,10CD; ჰრომ. 15,11; 1 კორ. 3,20; ებრ. 4,5; კაცად-კაცადი თქუენი ი., 1 კორ. 1,12; ჩუენთჳს სამე ი., 1 კორ. 9,10; სულითა ი. საიდუმლოთა, 1 კორ. 14,2CႬႫ; ვითარცა შჯული ი., 1 კორ. 14,34; ეგრეცა წიგნი ი., 1 კორ. 15,45; ჩემ მიერ ი. ქრისტჱ, 2 კორ. 13,3; არა ი. „ნათესავთა", ვითარცა მრავალთასა, გალ. 3,16; რომლისათჳს ი., ეფეს. 4,8; 5,14; ოდეს... შემოიყვანს პირმშოჲ იგი სოფლად, ი., ებრ. 1,6; ხოლო ანგელოზთათჳს ი., ებრ. 1,7; ხოლო ძისათჳს ი., ებრ. 1,8; უწამებიეს სადამე ვინმე და ი., ებრ. 2,6; და ი., ებრ. 2,11; 4,7; და მერმე ი.: და კუალად ი., ებრ. 2,13; არამცა სხჳსა დღისათჳს... ი., ებრ. 4,8ႩႪ; ვითარცა-იგი სხუასა ადგილსა ი., ებრ. 5,6; შემო-რაჲვალს სოფლად, ი., ებრ. 10,5; ზემო კერძო ი., ებრ. 10,8; წმიდათა ვიეთმე ი. თავ-წარკუეთილთა, ებრ. 11,35CD; აწ უთქუამს და ი., ებრ. 12,26; სული წმიდაჲ ცხადად ი., 1 ტიმ. 4,1; ცუდად ი. წიგნი, იაკ. 4,5; ამისთჳს ი., იაკ. 4,6; ყოველთა შინა წიგნთა მისთა ი. ამისთჳს, 2 პეტ. 3,16; პირი მათი ი. გარდარეულსა, იუდა 1,16; ამას ი., რომელსა უპყრიან... ვარსკულავნი, გამოცხ. 2,1; ამას ი. პირველი..., გამოცხ. 2,8; ამას ი., რომელსა-იგი აქუს მახჳლი, გამოცხ. 2,12; ამას ი. ძჱ ღმრთისაჲ, გამოცხ. 2,18; ამას ი., რომელსა აქონან..., გამოცხ. 3,1; ამას ი. წმიდაჲ იგი, გამოცხ. 3,7; ამას ი. ამენ, გამოცხ. 3,14; ი. სული, გამოცხ. 14,13; გულსა თჳსსა ი., გამოცხ. 18,7; ი., რომელი წამებს ამას, გამოცხ. 22,20; თავისა თჳსისათჳს იტყჳსა, საქმე 8,34; არა შჯული ამასვე ი., 1 კორ. 9,8; მერმე იტყჳსვე, ებრ. 11,4; მერმე იტყჳსვე-ღა, იქცე CD.

რამეთუ ვიტყჳთ განმართლებასა კაცისასა სარწმუნოებითა, ჰრომ. 3,28; რამეთუ ვ., ვითარმედ, ჰრომ. 4,9; არამედ ვ. სიბრძნესა ღმრთისასა, 1 კორ. 2,7ႩႪႪCD; რომელსაცა-ესე ვ. არა სწავლულებითა კაცთა სიბრძნისა სიტყჳთა, 1 კორ. 2,13; ამას ვ. შენდობით, 1 კორ. 7,6ႩႪ;

ქრისტჱს მიერ ვ., 2 კორ. 2,17; 12,19C; რომლისათჳს ვ., 2 კორ. 4,13; ეგრეცა ვ., 1 თეს. 2,4; რომლისათჳს-ესე ვ., ებრ. 2,5; ესრჱთ ლათუ ვ., ებრ. 6,9.

ყოველითურთ ნუ იტყჳთ, საქმე 4,18; ნუ იქადით და ი. ჭეშმარიტებისათჳს, იაკ. 3,14; ნუ ძჳრსა ი., იაკ. 4,11; რომელნი-ეგე ი., იაკ. 4,13.

რომელნი იტყჳან, საქმე 2,7; ი. რაჲ ჩუენითა ენითა დიდებასა ღმრთისასა, საქმე 2,11ႪႭ; არარას ჭეშმარიტსა ი., საქმე 14,19; მეუფესა ვისმე სხუასა ი. ყოფად, საქმე 17,7; ვითარცა-იგი ვინმე თქუენგანნი სიტყჳს-მოქმედნი ი., საქმე 17,28; ი. ვინმე შენთჳს, საქმე 21,21; ჰურიანი არიან და ი., იქვე Ⴂ; რომელსა-იგი ი. შენთჳს, საქმე 21,24; რამეთუ სადუკეველნი ი., საქმე 23,8; აქაცა ღაღადებენ და ი., საქმე 25,24; ვითარცა ი. ვინმე ჩუენდა სიტყუად, ჰრომ. 3,8; ვითარ ი. ვინმე თქუენ შორის, 1 კორ. 15,12; რომელნი ამას ი., ებრ. 11,14; არცა რასა ი., 1 ტიმ. 1,7; ი., ვითარმედ, 2 ტიმ. 2,18; რომლისათჳს-იგი ძჳრსა ი. თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,12; ნუ ი. ზაკუვასა, 1 პეტ. 3,10FႭ; გარდარეულსა მას ამაოებისასა ი., 2 პეტ. 2,18; ამისთჳსცა სოფლისასა ი., 1 იოვ. 4,5; რომელნი ი. თავთა თჳსთა ჰურიად, გამოცხ. 2,9; 3,9; ვითარ ი., გამოცხ. 2,24; არამედ ი., გამოცხ. 4,8; დასხმენ გჳრგჳნთა მათთა წინაშე საყდრისა მის და ი., გამოცხ. 4,10; გალობენ... გალობასა მას კრავისასა და ი., გამოცხ. 15,3; სული და სძალი ი., გამოცხ. 22,17.

რომელი-იგი იტყჳნ ენითა... რამეთუ სულითა ი. საიდუმლოსა, 1 კორ. 14,2; რომელი ი. ენითა, 1 კორ. 14,4; ნუვინ... ი., იაკ. 1,13; ბაგითა ნუ ი. ზაკუვასა, 1 პეტ. 3,10Ⴂ; რომელნი ამას იტყჳედ, ებრ. 11,14BႡႨႦ; ი. უჯეროსა, 1 ტიმ. 5,13; ბაგენი მისნი ნუ ი. (იტყუედ N) ზაკუვასა, 1 პეტ. 3,10E.

ვიტყოდე (უწყვ.) ვითარცა ყრმაჲ, 1 კორ. 13,11; მრწმენა მე, რასაცა ვ., 2 კორ. 4,13; ვითარცა-იგი ვ., 2 კორ. 9,3CD; იტყოდა აღდგომისათჳს ქრისტჱსისა, საქმე 2,31; რომელთა ი. ღმერთი, საქმე 3,21; ი. თავისა თჳსისასა, საქმე 5,36; 8,9; რომელსა ი., საქმე 6,10; 14,9; ი. რაჲ სიტყუასა გმობისასა მოსჱსთჳს, საქმე 6,11; გუესმა მაგისგან, ი. რაჲ, საქმე 6,14; ხოლო იგი ღაღადებდა და ი., საქმე 7,59; ვიდრე-იგი ამას ი. პეტრე, საქმე 10,44; ი. იგი მათა მიმართ, საქმე 12,21; ვითარცა აღასრულებდა იოვანე სრბასა თჳსსა, ი., საქმე 13,25; ევედრებოდა მას და ი., საქმე 16,9GH; გულოცვიდა და ი., საქმე 16,15ႪႭ; ჳმობდა და ი., საქმე 16,17; ი. და ასწავებდა... იესუსისთჳს, საქმე 18,25; ი. მომავალისა მის შემდგომად მისა, საქმე 19,4; ვითარ ი. იგი სიმართლისათჳს, საქმე 24,25ႢႪႭ; რომელსა ი. პავლე ცხოველად, საქმე 25,19ႪႭ; ვითარ-იგი ი. ამას, საქმე 26,24; გინა თუ ი. შენთჳს ბოროტსა, საქმე 28,21; კეთილად ი. სული წმიდაჲ, საქმე 28,25; უკუეთუმცა არა შჯული ი., ჰრომ. 7,7; არამცა სხჳსა დღისათჳს... ი., ებრ. 4,8; რომელი კაცობრივითა ჴმითა ი., 2 პეტ. 2,16; რომელი ი., გამოცხ. 6,1; 6,3; 6,5; 6,6; 6,7; 12,10; 16,5; 16,7; 16,17; 18,4; 19,5; 21,3; რომელი ი. ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 8,13; ი. ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 14,7; 14,9; მეორჱ ანგელოზი შეუდგა მას და ი. გამოცხ. 14,8; ი. ჩემ თანა, გამოცხ. 17,1; 21,9; რომელი-იგი ი. ჩემ თანა, გამოცხ. 21,15; ვიდრე-იგი იტყოდა-ღა პეტრე, საქმე 10,44Ⴊ.

ვითარმცა არა ვიტყოდეთ, საქმე 4,20; ვითარცა-იგი ვ., 2 კორ. 9,3.

იტყოდეს რაჲ იგინი, საქმე 2,6; ი. ურთიერთას, საქმე 2,7; 4,15; 26,31; 28,4; განუკჳრდებოდა ყოველთა... და ი., საქმე 2,12; სხუანი ეკიცხევდეს და ი., საქმე 2,13; რაოდენნი ი., საქმე 3,24; ი. სიტყუასა მას ღმრთისასა, საქმე 4,31; რომელნი ი., საქმე 6,11ႢႪႭ; 6,13Ⴂ; გამოცხ. 5,13; 11,15; 19,1; 19,6; და ი., ვითარმედ, საქმე 8,10; 11,3ႪႭ; 18,13; 24,9; 28,6; ი. სიტყუასა მას უფლისასა, საქმე 8,25; რომელთა ესმოდა და ი., საქმე 9,21; და ი. თანად, საქმე 10,27; რომელსა ი., საქმე 10,46; ი. რაჲ ენათა, იქვე ႪႭ; ადიდებდეს ღმერთსა და ი., საქმე 11,18; ი. ბერძლ მეტყუელთა მათ მიმართ, საქმე 11,20EႭ; ხოლო იგინი ი., საქმე 12,15; ღაღადებდეს და ი., საქმე 12,22; 14,14; 17,6Ⴂ; 19,28; 19,34; 21,28ႪႭ; 21,36; 25,24ႪႭ; რომელნიმე ი. ჰურიათა მათ თანა, საქმე 14,4; აღიმაღლეს ჴმაჲ... და ი., საქმე 14,11; რამეთუ ი., ვითარმედ, საქმე 14,19ႪႭ; ი. რაჲ... სიტყუასა მას ღმრთისასა, საქმე 14,25; ასწავებდეს ძმათა და ი., საქმე 15,1C; აღ-ვინმე-დგეს... მორწმუნენი და ი., საქმე 15,5ႪႭ; რომელნიმე ი. ... რამეთუ ი., საქმე 17,18; არიოპაგედ მიიყვანეს და ი., საქმე 17,19; ი. ენათა, საქმე 19,6; ძჳრსა ი. გზისა მისთჳს, საქმე 19,9; და ი.: გაფუცებთ თქუენ იესუს, საქმე 19,13; რომელნი ამას ი., საქმე 19,14; ილალვიდეს და ი., საქმე 23,9; რომლისათჳს წინაწარმეტყუელნი ი. ყოფადსა მას, საქმე 26,22; რომელნი-იგი ი. სახელითა უფლისაჲთა, იაკ. 5,10; ი. წმიდანი ღმრთისა კაცნი, 2 პეტ. 1,21; რომელთა ი. მისთჳს ცოდვილნი, იუდა 1,15; გალობდეს გალობასა... და ი., გამოცხ. 5,9; რომელნი ი. ჴმითა დიდითა, გამოცხ 5,12; ჴმობდეს ჴმითა დიდითა და ი., გამოცხ. 7,10; და ი.: ამენ, გამოცხ. 7,12; თაყუანის-სცეს მჴეცსა და ი., გამოცხ. 13,4; ხედვიდეს კუამლსა მას... და ი., გამოცხ. 18,18; ღაღადებდეს ტირილით... და ი., გამოცხ. 18,19.

ნუ გეშინინ, არამედ იტყოდე (I ბრძ.), საქმე 18,9; ხოლო შენ ი., ტიტე 2,1; იყვნენ თუ სიტყუანი ნუგეშინის-ცემისანი..., იტყოდეთ, საქმე 13,15; ი., ჭეშმარიტსა კაცად-კაცადი, ეფეს. 4,25; ი. თავთა თქუენთა ფსალმუნითა, ეფეს. 5,19; ესრეთ ი., იაკ. 2,12; წინაჲსწარმეტყუელნი ორნი გინა სამნი იტყოდედ, 1 კორ. 14,29.

რაჟამს იტყოდის (უწყვ. ხოლმ.), ებრ. 3,15CD.

ენასა ლათუ კაცთასა... ვიტყოდი (I კავშ.), 1 კორ. 13,1; მო-თუ-ვიდე თქუენდა და ენათა ვ., 1 კორ. 14,6; რაჟამს ვინმე იტყოდის... სხუაჲ ი., 1 კორ. 3,4CD; არავინ სულითა ღმრთისაჲთა ი., 1 კორ. 12,3; ვიდრელა რომელი ი. ენათა, 1 კორ. 14,5; რომელი-იგი ი. ჩემდა მომართ ბარბაროს, 1 კორ. 14,11ႨႦ; ამისთჳს რომელი ი. ენათა, 1 კორ. 14,13Ⴈ; უკუეთუ ვინმე ენითა ი., 1 კორ. 14,27; რომელი ძჳრსა ი. ძმისათჳს, იაკ. 4,11; რაჲთა ი. ხატი მჴეცისაჲ მის, გამოცხ. 13,15; პირისპირ ვიტყოდით, 3 იოვ. 1,14; რაჲთა მასვე იტყოდით ყოველნი, 1 კორ. 1,10; რაჲთა არა იტყოდიან სახელითა იესუსითა, საქმე 5,40; რომელნი ი. გულარძნილსა, საქმე 20,30; ანუ ყოველნი ნუ ენათა ი., 1 კორ. 12,30; ყოველნი ენათა ი., 1 კორ. 14,23; რომლისათჳს-იგი ძჳრსა ი. თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,12ႢႪႭ; რომელნი-იგი ძჳრსა ი. თქუენთჳს, 1 პეტ. 3,16ႪႭ; და ი., 2 პეტ. 3,4; შიშისათჳს ტანჯვისა მისისა ი. (იტყოდინ A), გამოცხ. 18,10; იგლოვდენ და ი. (იტყოდინ AH), გამოცხ. 18,16.

ე: შენ გეტყჳ, კაცო, საქმე 14,10; რომელსა-ესე გ. შენ, 2 ტიმ. 2,7; რომლისათჳს-ესე გ., ფილემ. 1,21; აწ-ცა გეტყჳ თქუენ, საქმე 5,38; 27,22; ვითარცა მეცნიერთა შჯულისათა გ. თქუენ, ჰრომ. 7,1; ხოლო თქუენ გ., ჰრომ. 11,13; გამოცხ. 2,24; საკდემელად თქუენდა გ., 1 კორ. 6,5; 15,34Ⴄ; 2 კორ. 11,21CD; ამას გ., 1 კორ. 7,29; გალ. 5,16ႢႪႭႤCD; ვითარცა ბრძენთა გ.; ცანთ-ღა, რომელსა-ესე გ., 1 კორ. 10,15; სასყიდლის კუალად-გებასა ვითარცა შვილთა გ., 2 კორ. 6,13; არა დასაშჯელად თქუენდა გ., 2 კორ. 7,3ႱႪ; არა თუ ბრძანებით გ., 2 კორ. 8,8; საკდემელად გ. თქუენ, 2 კორ. 11,21; აწცა წინასწარ გ., 2 კორ. 13,2; ამიერითგან, ძმანო, გ., 2 კორ. 13,11Ⴊ; მე, პავლე, გ. თქუენ, გალ. 2,8; რომელსა წინასწარ გ. თქუენ, გალ. 5,21; მე გ. ქრისტჱსთჳს, ეფეს. 5,32ႦႪ; მერმე გ., ფილიპ. 4,4; არა თუ ნაკლულევანებისათჳს რაჲსმე გ. თქუენ, ფილიპ. 4,11; აწ, ძმანო, გ. თქუენ, 1 თეს. 4,1; ამას გ. თქუენ, 1 თეს. 4,15; 2 თეს. 2,1; რომელსა გეტყჳთ შენ, საქმე 21,23; ხოლო გეტყჳთ თქუენ, 2 თეს. 2,1C; ვეტყჳ მადლითა ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 12,3CD; რამეთუ ვ. ქრისტესა, ჰრომ. 15,8ႱႢႪ; მეცნიერთა მათ შჯულისათა ვეტყჳ, ჰრომ. 7,1CD; ე. უქორწინებელთა მათ, 1 კორ. 7,8; ხოლო სხუათა მათ ვ. მე, 1 კორ. 7,12; განდგომასა ასწავებ მოსესაგან... და ეტყჳ, საქმე 21,21ႪႭ; „გიხაროდენ" ნუ ეტყჳთ მას, 2 იოვ. 1,10ႪႭ; სული წმიდაჲ... მიწამებს მე და მეტყჳს, საქმე 20,23; რომელი ვითარცა შვილთა გეტყჳს თქუენ, ებრ. 12,5; ვითარცა შვილთა გ. თქუენ ღმერთი, ებრ. 12,7ႢႪ; რამეთუ მოსეს ეტყჳს, ჰრომ. 9,15; ე. წიგნი ფარაოს, ჰრომ. 9,17; ვითარცა-იგი ოსეს ე., ჰრომ. 9,25; რასა-იგი ე. წიგნი, ჰრომ. 11,2; გალ. 4,30Ⴄ; რასა ე. მას ბრძანებაჲ იგი, ჰრომ. 11,4; არა ე.: „და ნათესავთა", გალ. 3,16ႤCD; რაოდენსა სჯული ეტყჳს, ჰრომ. 3,19Ⴄხ; მათ ე., იქვე; პირველად მოსე ე., ჰრომ. 10,19CD; კაცთა ე. აღშენებასა, 1 კორ. 14,3CD; აბრალებს მათ და ე., ებრ. 8,8; რასა ე. სული ეკლესიათა, გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,29; 3,6; 3,13; 3,22; ე. მკჳდრთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 13,14.

არა კაცთა ეტყჳნ, 1 კორ. 14,2; სულითა ე. საიდუმლოსა, 1 კორ. 14,2Ⴊ; კაცთა ე. აღშჱნებასა, 1 კორ. 14,3.

ვერ გეტყოდე თქუენ ვითარცა სულიერთა, 1 კორ. 3,1; ყოველსავე ჭეშმარიტად გ. თქუენ, 2 კორ. 7,14; ჭეშმარიტსა გ. თქუენ, გალ. 4,16; რომელთათჳს მრავალ-გზის გ. თქუენ, ფილიპ. 3,18; ამას გ. თქუენ, 2 თეს. 2,5; ვითარმედ ვეტყოდე ვისმე, საქმე 24,12; ვ. მას, საქმე 25,20; ვეტყოდეთ დედათა მათ, საქმე 16,13; ვითარცა-იგი ვ., 2 კორ. 9,3Ⴊ; რომელი მეტყოდა, საქმე 11,7; 22,9ႪႭ; გამოცხ. 1,12; 10,4; ვითარცა-იგი მ. მე, საქმე 27,25; რომელი მ., ვითარმედ, გამოცხ. 1,11; 14,13; ჴმაჲ იგი, ... მ. მე, გამოცხ. 4,1; კუალად მ. მე, გამოცხ. 10,8; მეტყოდა ჩუენ ძისა მიერ თჳსისა, ებრ. 1,1; ეტყოდა მას ღმერთი, საქმე 7,6; რომელი-იგი ე. მას, საქმე 7,38; 7,44; ანგელოზი უფლისაჲ ე. ფილიპეს, საქმე 8,26; რამეთუ ე. მას, საქმე 9,27; რომელი ე. მას, საქმე 10,7; ევედრებოდა მას და ე., საქმე 16,9; ჰლოცვიდა მას და ე., საქმე 16,15; ე. შესაკრებელსა მას, საქმე 18,4; გინა სული ე. მას, საქმე 23,9; ვითარ ე. იგი სიმართლისათჳს, საქმე24,25; ვითარ-იგი ამას ე., საქმე 26,24E; რომელ-იგი ე. მას, ებრ. 5,5; ე. მოსეს ჴორცთათჳს, იუდა 1,9; ეჩუენებოდა მათ და ეტყოდა, საქმე 1,3; ე. მათ, საქმე 2,14; 28,17; ჰლოცვიდა მათ და ე., საქმე 2,40; რომელთა ე. ღმერთი, საქმე 3,21ႢႪ; რომელთა ე. მათ, საქმე 8,6ႢႪ; ე. და გამოეძიებდა ბერძლ მეტყუელთა მათ თანა, საქმე 9,29; ვითარ-იგი ამას ე., საქმე 10,44ႢႪ; ე. მათ წიგნთაგან, საქმე 17,2ႪႭ; ე. კრებულსა მას შორის ჰურიათასა და რომელნი ჰმსახურებდეს, საქმე 17,17; ე. ჰურიათა, საქმე 18,19; ე. და ასწავებდა ჭეშმარიტად იესუსთჳს, საქმე 18,25DႪႭ; ე. მომავლისა მისთჳს, საქმე 19,4ႪႭ; ე. და არწმუნებდა სასუფეველისათჳს ღმრთისასა, საქმე 19,8; დღითი-დღე ე. მათ, საქმე 19,9ႢႪႭ; პავლე ე. მათ სიტყუასა მოძღურებისასა, საქმე 20,7; ე. მათ ებრაელებრითა სიტყჳთა, საქმე 21,40; 22,2; ე. პავლე, საქმე 27,9; და ე., საქმე 27,10ႪႭ; ღმერთი ე. მამათა ჩუენთა, ებრ. 1,1; რომელი ე. მათ, გამოცხ. 11,12; რომელი ე. შჳდთა მათ ანგელოზთა, გამოცხ. 16,1; ე. ყოველთა მფრინველთა, გამოცხ. 19,17; ვიდრე-იგი ეტყოდა-ღა პეტრე, საქმე 10,44G; აღჰმზადებდეს გულთა თქუენთა, გეტყოდეს, საქმე 15,24; რომელნი გ. თქუენ სიტყუათა მათ ღმრთისათა, ებრ. 13,7; რამეთუ გ. თქუენ, იუდა 1,18; ჰკითხვიდეს მას და ეტყოდეს, საქმე 1,6; სხუანი ეკიცხევდეს და ე., საქმე 2,13G; ვითარცა ე. (+და ႪႭ) იგინი ერსა მას, საქმე 4,1; ე. აჰრონს, საქმე 7,40; არავის რას გარეწარსა ე. სიტყუასა, საქმე 11,19; ე. მას სიტყუასა უფლისასა, საქმე 16,32; არიოპაგედ მიიყვანეს და ე., საქმე 17,19ႢႪႭ; მიავლინეს მისა და ე., საქმე 19,31; რომელნი ე. პავლეს სულითა, საქმე 21,4; ე., ვითარმედ, საქმე 24,9; ეტყოდეს ბერძლ მეტყუელთა მათ, საქმე 11,20; ხოლო იგინი ე. მათ, საქმე 13,43ႪႭ; ე. მათ განცხადებულად, ... ესრე ე., საქმე 14,19; ასწავებდეს ძმათა და ე., საქმე 15,1; ე. მთათა და კლდეთა, გამოცხ. 6,16.

ამას ეტყოდე, ტიტე 2,15; თავსა თჳსსა ეტყოდენ, 1 კორ. 14,28; ეტყოდეთ ერსა მას ყოველთა მათ სიტყუათა, საქმე 5,20; ე. თავთა თჳსთა ფსალმუნითა, ეფეს. 5,19ႦႤCD; თავსა თჳსსა ეტყოდედ, 1 კორ. 14,28Ⴑ.

გიხილნე და გეტყოდი, საქმე 28,20; არა თუ გ. თქუენ გამოცხადებითა, 1 კორ. 14,6; რაჲთა არა გ. თქუენ, 2 კორ. 9,4ႭႤ; რაჲთა არა გეტყოდით თქუენ, იქვე; ბაგითა უცხოჲთა ვეტყოდი ერსა მას, 1 კორ. 14,21; რომელ-იგი მეტყოდის მე, 1 კორ. 14,11; რომელსი მოვიდეს და გეტყოდის შენ, საქმე 10,32; რომელსაცა გეტყოდის თქუენ, საქმე 3,22; რაჲთა არა გ. თქუენ, 2 კორ. 9,4Ⴄ; რომლითა-იგი ძჳრსა გეტყოდიან, 1 პეტ. 3,16.

კაცობრივითა ჴმითა მეტყუელი, 2 პეტ. 2,16ႪႭ; პირი დიდად მ., გამოცხ. 13,5; უმჯობესად მეტყუელსა უფროჲს აბელისსა, ებრ. 12,24Ⴄხ; ვიყო მეტყუელისა მის ჩემისა ვითარცა სხუაჲ ენაჲ, 1 კორ. 14,11; ნუუკუე იჯმნეთ მეტყუელისა მისგან, ებრ. 12,25; არცა ტაძარსა შინა მპოვეს მე მეტყუელად ვის თანამე, საქმე 24,12ႪႭ (აქ მოპაექრე).

მეტყუელ-ი მჭევრმეტყუელი, რიტორი: შთავიდა... ანანია... მეტყუელისა ვისმე ტერტულოსის თანა, საქმე 24,1ႪႭ; ეტყოდეს ბერძლ მეტყუელთა მათ, საქმე 11,20; გამოეძიებდა ბერძლ მეტყუელთა მათ თანა, საქმე 9,29 (ბერძენი, ელინი, ბერძნულად მოლაპარაკე).

ღმრთისა მეტყუელი ეგე მსახურებაჲ თქუენი, ჰრომ. 12.1 (გულისხმიერი. გონივრული).

მეტყუელი ნ. ამაოის-მეტყუელი, ბერძლ მეტყუელი, თესლის-მეტყუელი, მრავლის-მეტყუელი, ორის-მეტყუელი, ქველის-მეტყუელი, ღმრთის-მეტყუელი, ძჳრის-მეტყუელი, წინაისწარმეტყუელი, წინაწარმეტყუელი.

2. ტყუ წოდება, დარქმევა, ი: ვითარცა-იგი დავით იტყჳს ნეტარებასა მას კაცისასა, ჰრომ. 4,6; რომელი ი. თავსა თჳსსა წინაწარმეტყუელად, გამოცხ. 2,20; რომელსა ეგენი იტყჳან წვალებასა, საქმე 24,14; რომელნი ი. თავთა თჳსთა მოციქულად, გამოცხ. 2,2; იტყოდეს თავთა თჳსთა ბრძენ, ჰრომ. 1,22.

ტყუე ტყვე: წარმოტყუენა ტყუჱ (ტყუე), ეფეს. 4,8ႡႭ; გიკითხავს შენ ეპაფრა, ჩემ თანა ტ. (ტყუე CG) ქრისტე იესუს მიერ, ფილემ. 1,23ႠႡႭႨ.

ტყუე ნ. კ. თანა-ტყუე.

ტყუენვა გაძარცვა, აოხრება, განადგურება; მკრეხელობა, დატაცება ეკლესიის ნივთთა, O—2: ბაგინთა სტყუენავ, ჰრომ. 2,22; ვსდევნიდ ეკლესიათა ღმრთისათა და ვსტყუენვიდი (ეტყუენვიდი AႢႪႭ), გალ. 1,13ႨCD; რომელი-იგი ტყუენვიდა იერუსალჱმს შინა, საქმე 9,21ႨႪႭ; რომელსა-იგი ოდესმე ტ., გალ., 1,23.

ტყუეობა ტყვეობა: რომელსა აქუს ტყუეობაჲ, წარვალს ტყუეობად, გამოცხ. 13,10.

ტყუვილ-ი ტყუილის, სიცრუის თქმა; მოტყუება, O—2: არა ვტყუი (ვტყუვი ႢႡD) თანა-მოწამებითა გონებისა ჩემისაჲთა, ჰრომ. 9,1; რამეთუ არა ვ. (ვტყუვი ႪႭႨႡႨD), 2 კორ. 11,31; რამეთუ არა ვ. (ვტყუვი ႪႭႡႨD), გალ. 1,20; ჭეშმარიტსა ვიტყჳ და არა ვ. (ვტყუვი ႢႪႭႡႨG), 1 ტიმ. 2,7; ვტყუით (ვტყუვით Ⴀ[1]ႢႪFႭ) და არა ვყოფთ ჭეშმარიტებასა, 1 იოვ. 1,6E; ნუ სტყუით (სტყუვით ႢႭ) ურთიერთას, კოლ. 3,9; ნუ იქადით და ს. (სტყუვით FG) ჭეშმარიტებასა ზედა, იაკ. 3,14EHJ; არამედ ყოველსა ტყუიან (ტყუვიან D), საქმე 14,19; არა არიან [ჰურიანი], არამედ ტყუვიან, გამოცხ. 3,9; რამეთუ არა ეტყუე, გალ. 1,20Ⴀ.

ი/უ: იგი უტყუვის თავსა თჳსსა, იაკ. 1,26; ნუ უტყუით (უტყუვით G) ერთი-ერთსა, კოლ. 3,9CႨႡ; უტყუვით მას, 1 იოვ. 1,10.

მტყუვრად გამოვაჩინებთ მას, 1 იოვ. 1,10ႪႭ.

1. ტყუილი, ტყუვილი ტყუილი: არა არს ტყუილ (ტყუვილ Ⴀ[1]ႢႪG), 1 იოვ. 2,27HJ; ამისთჳს განიშორეთ ტყუილი (ტყუვილი CႢႪႭႡG), ეფეს. 4,25ႡႣႨႡ; რაჲთა ჰრწმენეს მათ ტყუილი (ტყუვილი ႢႨ) იგი, 2 თეს. 2,11; ყოველი ტყუვილი ჭეშმარიტებისაგან არა არს, 1 იოვ. 2,21; განეშორე სიტყჳს-გებათა მათ ტყუილით (ტყუვილით ႪႭႨCG) სახელსა მეცნიერებისასა, 1 ტიმ. 6,20; მოქმედი ბოროტისაჲ და ტყუილისაჲ (ტყუვილისაჲ AB), გამოცხ. 21,27C; ყოველი მოყუარჱ და მოქმედი ტ. (ტყუვილისაჲ AB), გამოცხ. 22,15C; რაჲთა ჰრწმენეს მათ ტყუვილისაჲ, 2 თეს. 2,11CD; ნიშებითა ტყუილისაჲთა (ტყუვილისაჲთა ႢႨႡD), 2 თეს. 2,9; სიტყჳთა ტ. (ტყუვილისაჲთა ႪႡႨD), 1 ტიმ. 4,2.

2. ტყუილ-ი, ტყუვილ-ი, ცბიერება, პირფერობა: არა იპოვა პირსა მათსა ტყუილი (ტყუვილი AB), გამოცხ. 14,5C; ანგაჰრებითა და ტყუილისა (ტყუვილისა Ⴀ[1]FG) სიტყჳთა თქუენ გექცეოდიან, 2 პეტ. 2,3ႠEHJ.

ჯ

ჯ, ჳიე, ქართული ანბანის 22-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 400.

ჯო = 470: მუჴლი ჯო, 1 კორ. (დასასრ.).

ჯპატიონ-ი, უპატიონ-ი ბიზანტიური სამოხელეო ტერმინი – მთავარი, ქვეყნის მმართველი: რომელი ეძიებს შემდგომსა მას ჯპატიონისასა (უპატიონისასა D) გარემოქცევად სარწმუნოებისაგან, საქმე 13,8.

6. შემდგომი ჯპატიონისა.

უ

უ, უნ ქართული ანბანის 23-ე ასო.

უაზნაურე, უაზნაურჱს-ი, უაზნაურეს-ი უფრო კეთილშობილი, უფრო პატიოსანი: ესენი **უაზნაურე** იყვნეს თესალონიკელთა მათ, საქმე 17,11E; ესენი **უაზნაურჱს** (უაზნაურეს DKFÖ) იყვნეს მათ თესალონიკელთასა, იქვე.

უაზნო უგვარო, არათავისუფალი: **უაზნონი** იგი სოფლისანი... გამოირჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 1,28.

უარ-ყოფა, უვარ-ყოფა, უარის-ყოფა, უვარის-ყოფა უარის თქმა, უარყოფა, განდგომა, 0–2: ღმერთსა... საქმით **უარ-ჰყოფენ** (უვარ-ჰყოფენ ႢႭႧ), ტიტე 1,16; უფალსა ჩუენსა იესუ ქრისტესა **უ.** (უვარ-ჰყოფენ C^1FG), იუდა 1,4ႯႢEHJ; ძალსა მისსა **უარ-ჰყოფდენ** (უვარ-ჰყოფდენ ႢႭႬႨႧ), 2 ტიმ. 3,5; უფალსა მათსა **უ.** (უვარ-ჰყოფდენ C^1FG), 2 პეტ. 2,1CEHJ; არა **უარ-ჰყავ** სარწმუნოებაჲ ჩემი, გამოცხ. 2,13; არა **უ.** სახელი ჩემი, გამოცხ. 3,8; მოსე..., **უარ-ყო** (უვარ-ყო ႯႢႭႬႨႧ) სახელის-დებად შვილად, ებრ. 11,24; რომელ-იგი თქუენ **უარ-ჰყავთ** (უვარ-ჰყავთ Ⴍ), საქმე 3,13; თქუენ წმიდაჲ იგი... **უ.** (უვარ-ჰყავთ Ⴍ), საქმე 3,14; რომელი **უარ-ყვეს** (უვარ-ყვეს GI) და თქუეს, საქმე 7,35; რომელმან **უარ-ყოს** (უვარ-ყოს C^1FG) მამაჲ, მან ძჱცა **უ.**, 1 იოვ. 2,22EHJ; რომელმან **უ.** (უვარ-ყოს C^1G) ძე, 1 იოვ. 2,23ႢHJ; რომელმან **უარ-ყოს**, ეითარმედ, 1 იოვ. 2,22; რომელმან **უარ-ყოსა** (უვარ-ყოსა F: უვარ-ყოსაა G), 1 იოვ. 2,22EHJ; მანცა **უარ-მყვნეს** (უვარ-მყვნეს ႢႬႨႧ) ჩუენ, 2 ტიმ. 2,12; მანცა **უვარ-გუყვნეს** ჩუენ, იქვე ႭႧ; უკუეთუ **უარ-ვყოთ** (უვარ-ვყოთ ႢႭႬႨႧ), იქვე; რაჲთა **უ.** (უვარ-ვყოთ ႭႨႧ) უღმრთოებაჲ, ტიტე 2,12; სარწმუნოებაჲ **უარ-უყოფიეს** (უვარ-უყოფიეს ႭႬႨႧ), 1ტიმ. 5,8.

უვარის-ყოფაჲ თავისა მისისაჲ ვერ ჴელ-ეწიფების, 2 ტიმ. 2,13Ⴍ; **უარ-ყოფად** (უვარ-ყოფად ႨႧ) თავისა თჳსისა ვერ ძალ-უც, იქვე ႢႬႨႧ; ვერ ჴელ-გუეწიფების **უარის-ყოფად** (უვარის-ყოფად FG), საქმე 4,16; **უ.** (უვარის-ყოფად Ⴂ) თავისა თჳსისა ვერ ჴელ-ეწიფების, 2 ტიმ. 2,13.

უაღრჱს-ი, უაღრეს-ი უფრო მეტი; უმაღლესი: არა **უაღრეს** ხართ სამსჯავროსსა საწუნელისა, 1 კორ. 6,2Ⴇ; ბრძანებითა **უაღრჱსითა** განაქარვა, ეფეს. 2,15.

უახლჱს-ი, უახლეს-ი, უფრო ახალი, უახლესი: სხუასა არას შინა იყვნეს, გარნა... სმენად **უახლჱსსა** (უახლესსა AD), საქმე 17,21; სხუად არად მოცალე იყვნეს, გარნა... სმენად **უახლესისა**, იქვე ႢႭ.

უბადრუკ-ი უბედური, საბრალო, საწყალი: შენ ხარ **უბადრუკ** და საწყალობელ, გამოცხ. 3,17; **უბადრუკ** მე ესე კაცი, ჰრომ. 7,24.

უბადრუკება უბედურება; წარწყმედა: **უბადრუკებაჲ** არს გზათა მათთა, ჰრომ. 3,16; გოდებდით **უბადრუკებათა** მათთჳს, იაკ. 5,1.

1. **უბან-ი** მოედანი: მოეიდეს შემთხუევად ჩუენდა ვიდრე აპის **უბნადმდე**, საქმე 28,15; **უბანთა** ზედა რომელნი შეემთხუეოდეს მას, საქმე 17,17.

2. **უბან-ი** ქუჩა: რომელსა ჰრქჳან **უბანი** მართალი, საქმე 9,11; განვლეს **უ.** ერთი, საქმე 12,10; **უ.** ქალაქისაჲ მის ოქროჲ წმიდაჲ, გამოცხ. 21,21; მივედ **უბანსა** მას, საქმე 9,11ႢႭ; მძორები მათი **უბანთა** ზედა ქალაქისა მის დიდისათა, გამოცხ. 11,8; ვითარმედ **უბანთაცა** ზედა გამოაქუნდეს უძლურნი, საქმე 5,15.

უბანთა ვაჭარ-ი სასამართლო კრებულის წევრი, судебные собрания: **უბანთა ვაჭარნი** მოიყვანნედ, საქმე 19,38.

უბიწო უმანკო, უბიწო, უმწიკვლო; წმინდა, წრფელი; უნაკლო: რაჲთა ვიყვნეთ ჩუენ... **უბიწო**, ეფეს. 1,4; რაჲთა იყოს **უ.**, ეფეს. 5,27; რაჲთა იყვნეთ **უ.**, ფილიპ. 2,15; ვიყავ მე **უ.**, ფილიპ. 3,6; უკუეთუმცა პირველი იგი იყო **უ.**, ებრ. 8,7; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბრალო-ყოფაჲ და **უ.**, ტიტე 1,7; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა **უ.** ყოფაჲ, იქვე C'D; წმიდა, **უ.** [იყვნეთ], ტიტე 2,5; **უ.** ყვენით გულნი, იაკ. 4,8ႯႢ; **უ.** არიან წინაშე საყდრისა, გამოცხ. 14,5; მსახურებაჲ წმიდაჲ და **უბიწოჲ**, იაკ. 1,27ႯႢ; ვითარცა ტარიგისა უმანკოჲსა და **უბიწოჲსა**, 1 პეტ. 1,19; წარგადგინნა თქუენ... **უბიწოდ**... წინაშე მისსა, კოლ. 1,22(Ⴑ); ვითარ-იგი... **უ.** თქუენ მორწმუნეთა მიმართ ვიქცეოდით, 1 თეს. 2,10; რაჲთა განმტკიცნენ გულნი თქუენნი **უ.**, 1 თეს. 3,13; რომელმან-იგი... შესწირა თავი თჳსი **უ.** ღმრთისა, ებრ. 9,14; დამარხვად შენ-

და მცნებაჲ იგი უ., 1 ტიმ. 6,14; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უ., ტიტე 1,7Ⴂ; ისწრაფეთ შეუგინებელად და უ. მისა, 2 პეტ. 3,14; კაცნი უბიწონი და უბრალონი, საქმე 16,37; კაცნი უ. ჰრომნი, იქვე ႢႭ; რაჲთა წარგიდგინნეს თქუენ... უ. წინაშე მისსა, კოლ. 1,22; დადგინებად წინაშე დიდებისა მისისა უ. სიხარულით, იუდა 1,24; უ. არიან წინაშე საყდრისა ღმრთისაჲსა, გამოცხ. 14,5C; ისწრაფეთ შეუგინებელთა და უბიწოთა მისა პოვნად მშჳდობით, 2 პეტ. 3,14ႢႭ; დადგინებად წინაშე დიდებისა თჳსისა უბიწოთა სიხარულით, იუდა 1,24ႢႭ.

უბრალო უმანკო, უბიწო; წმინდა; უცოდველი, უდანაშაულო: უბრალო ვარი მე სისხლისაგან, საქმე 20,26; რაჲთა იყვნეთ უ., ფილიპ. 2,15CD; ვიყავ მე უ., ფილიპ. 3,6CD; რაჲთა უ. იყოს, 1 ტიმ. 3,2; უ. არიედმცა, 1 ტიმ. 3,10Ⴂ; რაჲთა უ. იყვნენ, 1 ტიმ. 5,7; რომელი იყოს უ., ტიტე 1,6; უ. ყვენით გულნი, იაკ. 4,8Ⴍ; უბრალომცა ვარ, საქმე 18,6; უ. არიან, 1 ტიმ. 3,10; უბრალოჲ ვარ მე სისხლისაგან, საქმე 20,26E; წარგადგინნა თქუენ... უბრალოდ წინაშე მისსა, კოლ. 1,22CD; დამარხვად შენდა მცნებაჲ იგი... უ., 1 ტიმ. 6,14; კაცნი უბიწონი და უბრალონი, საქმე 16,37; რომელმან-იგი მტკიცე გყვნეს თქუენ სრულიად უ., 1 კორ. 1,8; რაჲთა წარგიდგინნეს თქუენ... უ. წინაშე მისსა, კოლ. 1,22; კაცისა ჰრომისა და უბრალოჲსა, საქმე 22,25F; კაცისა ჰრომისა და უბრალოჲსაჲ, იქვე FႭ.

უბრალო-ყოფა უბიწოება, უმანკოება: ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბრალო-ყოფაჲ, ტიტე 1,7.

უბრძნჱს-ი, უბრძნეს-ი უფრო ბრძენი, უბრძნესი: სულელი იგი ღმრთისაჲ უბრძნჱს (უბრძნეს ABCD) კაცთა არს, 1 კორ. 1,25Ⴂ.

უბრწყინვალჱს-ი, უბრწყინვალეს-ი უფრო ბრწყინვალე, უნათლესი: ვიხილე ზეცით გარდამო უბრწყინვალჱსი (უბრწყინვალესი DႢႭ) მზისა, საქმე 26,13.

უგანკრძალულესად-რე დანამდვილებით, სარწმუნოდ: უნდა გულისჴმის-ყოფად უგანკრძალულესად-რე, საქმე 22,30G.

უგმობელ-ი, უგმობეელ-ი უმწიკვლო: სიტყუაჲ ცოცხალი, უგმობელი (უგმობეელი Ⴀ), ტიტე 2,8.

უგულებელ(ს)-ქმნა არაფრად ჩაგდება, არაფრად მიჩნევა, ყურადღების არმიქცევა, ი ვნ.: უგულებელ-იქმნებოდა (უგულებელს – ႢႭ) მსახურებაჲ იგი, საქმე 6,1.

უგულებელს-ყოფა არაფრად ჩაგდება, არაფრად მიჩნევა, ყურადღების არმიქცევა. O–2: ჟამნი იგი უმეცრებისანი უგულებელს-ყვნა ღმერთმან, საქმე 17,30.

უგულისჴმო, უგულისხმო შეუგნებელი, მიუხვედრელი, უგუნური: [იყვნეს] უგულისჴმო (უგულისხმო), ჰრომ. 1,31ႨCD; უგულისჴმოჲ (უგულისხმოჲ) იგი გული მათი, ჰრომ. 1,21Ⴈ; ნათესავითა მით უგულისჴმოჲთა (უგულისხმოჲთა), ჰრომ. 10,19ႨCD.

უგუნურ-ი უგონო, უგნური; სულელი, გადარეული; უჳიცი: არა ვიყო უგუნურ, 2 კორ. 12,6; ვიქმენ მე უ., 2 კორ. 12,11; ნუ იყოფით უ., ეფეს. 5,17; ვითარცა უგუნური ოდენ თავს-მიდევით, 2 კორ. 11,16; ნუ ვინმე უგუნურად შემრაცხოს მე, 2 კორ. 11,16; უგუნურადრე ვიტყჳ, 2 კორ. 11,23Ⴈ; უგუნურო, შენ რომელ დასთესი, 1 კორ. 15,36; ნუ ვითარცა უგუნურნი [ხჳდოდით], ეფეს. 5,15: ბრძენთა და უგუნურთა (ნათ.) თანა-მდებ ვარ, ჰრომ. 1,14: ესავ თავსა შენსა... მასწავლელად უ., ჰრომ. 2,20CD; დაყოფად პირთა კაცთა უ. უმეცრებასა, 1 პეტ. 2,15; თავს-იდვათ უგუნურთაჲ გონიერთა მაგათ, 2 კორ. 11,19.

უგუნურება უგუნურება, სისულელე, სიგიჟე; უგუნურებაჲ მათი ცხად იყოს ყოველთადა, 2 ტიმ. 3,9CD; დააყენა წინაწარმეტყუელისაჲ მის უ., 2 პეტ. 2,16; [ვიტყჳ] ვითარცა უგუნურებით, 2 კორ. 11,17; უ. ვიტყჳ, 2 კორ. 11,21; თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირედ უგუნურებისაჲ, 2 კორ. 11,1.

უდაბნო გაუშენებელი, დაუსახლებელი ადგილი; უდაბნო: ესე არს უდაბნო, საქმე 8,26K; ესე არს უდაბნოჲ, იქვე; რომელთა ზრდიდა აბდია უდაბნოს, ებრ. 11,38CD; წარმიყვანა მე სულითა უ., გამოცხ. 17,3; ეჩუენა მას უდაბნოსა მთისა სინაჲსასა ანგელოზი, საქმე 7,30; ქმნა ნიშები... უდაბნოსა ზედა, საქმე 7,36; რომელი იყო... უ. ზედა, საქმე 7,38ႢႭ; საკლველებსა ნუ... შესწირევდით ჩემდა უ. ზედა, საქმე 7,42ႢႭ; ჰზრდიდა მათ უ. ზედა, საქმე 13,18; დაეცნეს იგინი უ. ზედა, 1 კორ. 10,5; ჭირნი უ. ზედა, 2 კორ. 11,26Ⴍ; ვითარცა-იგი გამოცდასა მას დღისა მისებრ გამოცდისა უ. ზედა, ებრ. 3,8; რომელთა-იგი ძუალები დაცჳვა უ. ზედა, ებრ. 3,17; უ. ზედა შეცთომილნი, ... რომელთა ზრდიდა აბდია უ. ზედა, ებრ. 11,38; რომელი იყო... უდაბნოსა მას (-მას ႡႢႭ) ზედა, საქმე 7,44; რომელი-იგი იყო უდაბნოსა მას შინა (-მას შინა ႡႢ), საქმე 7,38; ნუ საკლველებსა შემოჰწირევდით ჩემდა... უ. მას (-მას K) შინა, საქმე 7,42; განიყვანენ უდაბნოდ ოთხასნი იგი კაცნი, საქმე 21,38; დედაკაცი იგი იელტოდა უ., გამოცხ. 12,6; რაჲთა ფრინვიდეს უ. ადგილსა მისსა, გამოცხ. 12,14; წარმიყვანა მე სულითა უ., გამოცხ. 17,3B; ჭირნი უდაბნოთა ზედა, 2 კორ. 11,26; უ. ზედა შეცთომილნი, ებრ. 11,38CD.

უდარეს-ი უმდარესი, არად ჩასაგდები: ულირს ხართ სამსჯავროჲსა უდარესისა, 1 კორ. 6,2Ⴈხ.

უდებ-ი ზარმაცი: რომლისათჳსცა არა უდებ ვიქმნე მარადის მოჴსენებად თქუენდა ამისთჳს, 2 პეტ. 1,12ႢႭ.

უდებ-ყოფა დაზარება, არაფრად ჩაგდება, უგულებელყოფა, O–2: ნუ უდებ-ჰყოფ, 1 ტიმ. 4,14; ესოდენი უდებ-ვყოთ ცხორებაჲ, ებრ. 2,3.

უდედო: რომელ არს მეუფე მშჳდობისაჲ, უმამო, უდედო, ებრ. 7,3ႭCD; ... უმამოჲ, უდედოჲ, იქვე.

უდიდჱს-ი, უდიდეს-ი, უფრო დიდი: უდიდჱსი (უდიდესი ႢႭ) საშჯელი მოვიღოთ, იაკ. 3,1.

უეჭუელად ეჭვის გარეშე, ნამდვილად, უცილობლად: მივედ მათ თანა უეჭუელად, საქმე 11,12; უ. ერი შეკრებად არს, საქმე 21,22ႢႭ; უ. ვიეთნიმე ვაცხოვნნე, 1 კორ. 9,22D.

უზავ-ი სასტიკი, მკაცრი: [იყვნენ კაცნი] უთმინო, უზავ, 2 ტიმ. 3,3.

უზაკუეელ-ი ნამდვილი, სუფთა, წმინდა: უზაკუეელი იგი სძჱ გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2; სიტყჳერისა მის უზაკუეელისა სძისა გსუროდენ, იქვე ႢႭ.

უზეშთაჲს-ი, უზეშთაეს-ი უზენაესი, უმაღლესი: დასუა იგი... უზეშთაჲს (უზეშთაეს ႢႭCD) ყოველთა მთავრობათა. ეფეს. 1,21; სახელი უზეშთაესი უფროჲს ყოველთა სახელთასა, ფილიპ. 2,9CD.

უზმა უჭმელი, მშიერი: უზმათა დაგიყოფიეს. საქმე 27,33.

უზმება, უზმობა უჭმელობა, შიმშილობა: ფრიადი უზმებაჲ (უზმობაჲ DႢႭ) იყო, საქმე 27,21.

უზომოდ: ხოლო ჩუენ არა უზომოდ ვიქადით, 2 კორ. 10,13.

უზრუნველ-ი უზრუნველი, უდარდო, უნაღვლო: რაჲთა უზრუნველ იყვნეთ. 1 კორ. 7,32CD; და მე უ. ვიყო, ფილიპ. 2,28.

უზრუნველება, უზრუნველობა უზრუნველობა, უდარდელობა: ხოლო მე მნებავს უზრუნველებაჲ (უზრუნველობაჲ AႢႭႨ) თქუენი, 1 კორ. 7,32ႤႢ.

უთმინო თავშეუკავებელი: [იყვნენ კაცნი] მასმენელ, უთმინო, 2 ტიმ. 3,3.

უთმინოება, უთმინობა თავშეუკავებლობა: რაჲთა არა განგცადნეს თქუენ ეშმაკმან უთმინოებითა (უთმინობითა Ⴂ) თქუენითა, 1 კორ. 7,5.

უთქუმელ-ი გამოუთქმელი: უთქუმელი იგი სიტყუაჲ, 2 კორ. 12,4; უთქუმელნი სიტყუანი, იქვე CD.

უკადნიერესად-რე რამდენადმე უფრო გაბედულად: უკადნიერესად-რე მივწერე თქუენდა. ჰრომ. 15,15.

უკეთჱს-ი, უკეთეს-ი უფრო კარგი; ყველაზე უმჯობესი: უკეთჱს (უკეთეს ႤႨ) არს მათა, 1 კორ. 7,8; უკეთჱსი (უკეთესი ႤႨCD) იგი (- ႤႢ) შეიკრძალეთ, 1 თეს. 5,21; უკეთჱსსა (უკეთესსა ႤႨ) მიიწია ესე მსახურებასა, ებრ. 8,6.

უკეთურ-ი ბოროტი, ავი, ცუდი; ცბიერი, ვერაგი: სულები იგი უკეთური, საქმე 19,13; გული უ. ურწმუნოებისაჲ, ებრ. 3,12; მოისპეთ უკეთური იგი შორის თქუენსა. 1 კორ. 5,13; სულმან მან უკეთურმან. საქმე 19,15; სულსა მას უკეთურსა, საქმე 16,18; ანუ არა კაენ უკეთურისაგან იყო, 1 იოვ. 3,12; სულები უკეთურები, საქმე 19,13ႤႢႭ; უკეთურნი კაცნი, 2 ტიმ. 3,13; ვერ ძალგიც ტჳრთვად უკეთურთა მათ. გამოცხ. 2,2; რაჲთა განვერნეთ უჯეროთაგან და უკეთურთა კაცთა. 2 თეს. 3,2.

უკეთურება ბოროტება, სიავე, ცუდი რამ; ცბიერება, ვერაგობა: მოისპეთ უკეთურება შორის თქუენსა, 1 კორ. 5,13Ⴂ; განიშორეთ... ყოველი: რისხვაჲ... უკეთურებაჲ, კოლ. 3,8; განიშორეთ ყოველი უ., 1 პეტ. 2,1; უკეთურებასა და შურსა შინა ვიყვენით, ტიტე 3,3; ნუ ვითარცა საფარველად გაქუნ უკეთურებისა აზნაურებაჲ ეგე, 1 პეტ. 2,16; რაჲთა მოიქცეთ უკეთურებისაგან თქუენისა, საქმე 3,26; შეინანე... უ. შენისა, საქმე 8,22; შეინანე... უკეთურებისა ამისგან შენისა, იქვე ႢႭ; გმობაჲ მოისპენ თქუენგან ყოვლითურთ უკეთურებითურთ, ეფეს. 4,31; სავსე იყვნეს ყოვლითა... უკეთურებითა, ჰრომ. 1,29; მი-ხოლო თუ-გეტყჳნენ უკეთურებანი ესე ზრახვათა გულისა შენისათანი, საქმე 8,22; ძირი არს ყოვლისა უკეთურებისაჲ ვეცხლის მოყუარებაჲ, 1 ტიმ. 6,10; ნუცა ცომითა სიბოროტისაჲთა და უკეთურებისაჲთა. 1 კორ. 5,8; ყოველთა მათ ისართა უკეთურებისათა. ეფეს. 6,16; სულთა მიმართ უკეთურებისათა, ეფეს. 6,12.

უკრძალულჱსად-რე, უკრძალულესად-რე დანამდვილებით, სარწმუნოდ: უნდა გულისხმის-ყოფად უკრძალულჱსად-რე (უკრძალულესად-რე DႢHI), საქმე 22,30.

1. **უკუანა** ზ.ზ. უკან: რომელთამე უკუანა შეუდგან, 1 ტიმ. 5,24.

2. **უკუანა, უკანა** უკანა: უკუანასა (უკანასა ႠႡ) მას დავივიწყებ, ფილიპ. 3,13CႨ.

უკუანაჲთ უკნიდან: სავსენი თუალითა წინაჲთ და უკუანაჲთ, გამოცხ. 4,6; მესმა უკუანაჲთ კრძალ ჩემსა ჴმაჲ დიდი, გამოცხ. 1,10.

1. **უკუანაჲსკნელ, უკანაჲსკნელ** ზ.ზ. ბოლოს, დასასრულ, უკანასკნელად, შემდგომ: უკუანაჲსკნელ მტერი იგი განქარდეს, 1 კორ. 15,26; რომელი უ. დასაწუელად არნ, ებრ. 6,8; უ. ნაყოფი მშჳდობისაჲ... მოაგის, ებრ. 12,11; უკანაჲსკნელ ყოველთასა, ... მეჩუენა მეცა, 1 კორ. 15,8.

2. **უკუანაჲსკნელ-ი, უკანაჲსკნელ-ი** ბოლო, უკანასკნელი; აღსასრული: ხოლო უკუანაჲსკნელი ადამ – სულად განმაცხოველებელად, 1 კორ. 15,45CD; რომლისა უ. დასაწუელად არნ, ებრ. 6,8C; უ. ჟამი, 1 იოვ. 2,18 (2-ჯერ); მე ვარ პირველი და უ., გამოცხ. 1,17; მე ვარ ანი და ჵ, პირველი და უ., გამოცხ. 22,13; ექმნა მათ უკუანაჲსკნელი იგი უძჳრეს პირველისა. 2 პეტ. 2,20; ამას იტყჳს პირველი და უ. იგი, გამოცხ. 2,8; ჟამსა მას უკუანაჲსკნელსა, 1 პეტ. 1,5ႤႢႭ; უკუანაჲსკნელითა მით საყჳრითა, 1 კორ. 15,52; ღმერთმან ჩუენ მოციქულნი უკუანაჲსკნელად გამოგუაჩინნა. 1 კორ. 4,9; საქმენი შენნი უკუანაჲსკნელნი, გამოცხ. 2,19; შჳდნი იგი წყლულებანი უ.. გამოცხ. 15,1; უკუანაჲსკნელთა (უკანაჲსკნელთა G) დღეთა, საქმე 2,17ႢHI; უ. ამათ დღეთა, ებრ. 1,1; უ. ჟამთა, 1 ტიმ. 4,1; 1 პეტ. 1,20; იუდა 1,18; უ. დღეთა, 2 ტიმ. 3,1; 2 პეტ. 3,3; დღეთა მათ უ., იაკ. 5,3; სავსენი წყლულებათა მათ მიერ უკუანაჲსკნელთა, გამოცხ. 21,9.

უკუდავება უკვდავება; უხრწნელება: ჯერ-არს მოკუდავისა მის შემოსად უკუდავებაჲ, 1 კორ. 15,53; რაჟამს მოკუდავმან ამან შეიმოსოს უ., 1 კორ. 15,54; მხოლოსა რომელსა აქუს უ., 1 ტიმ. 6,16.

უკუე [ნაწ.] მაშ, მაშასადამე; ასე რომ, ამიტომ; ხოლო, კი: ჯერ-არს უკუე ჩუენდა, საქმე 1,21; წინაწარმეტყუელი უ. იყო, საქმე 2,30ႢႭ; მარჯუენითა უ. მისითა ამაღლდა. საქმე 2,33ႢႭ; იყო უ. ... დევნულებაჲ დიდი, საქმე 8,1; ესმა რაჲ უ. მოციქულთა, საქმე 8,14; შეინანე უ. უკეთურებისა ამისგან შენისა, საქმე 8,22ႢႭ; რაჟამს უ. ეგულებოდა პეროდეს, საქმე 12,6; ესენი უ. ვითარცა წარიგზავნნეს სულისა მიერ, საქმე 13,4ႢႭ; უწყებულ უ. იყავნ ესე თქუენდა, საქმე 13,38ႢႭ; ესე რაჲ უ. ესმოდა წარმართთა, საქმე 13,48; იყო უ. მკსინვარებაჲ მათ შორის, საქმე 15,39; მრავალთა უ. მათგანთაცა ჰრწმენა, საქმე 17,12ႢႭ; ჰრებაჲს უ. ცნობად. საქმე 17,20ႢႭ; რაჲთა უ. ნათელ-იღებდეს, საქმე 19,3; შჳდნი უ. შესაკრებელისა მის, საქმე 19,8ႢႭ; სხუანი უ. სხუასა რასმე ღაღადებდეს, საქმე 19,32ႢႭ; ეკრძალე-

ნით უ. თავთა თქუენთა, საქმე 20.28; რაჲ-მე უ. არს, საქმე 21.22; სხუანი ႳႩႳႤ სხუასა რასმე ჴმობდეს, საქმე 21.34E; იყო ႳႩႳႤ ჩემსა მას სლვასა, საქმე 22.6ႢႭ; შენ უ. ნუ ერჩი მათ, საქმე 23.21ႢႭ; ფესტოსს უ. უნდა მომადლებაჲ ჰურიათაჲ, საქმე 25.9ႢႭ; ცხორებაჲ უ. ჩემი… იციან ყოველთა ჰურიათა, საქმე 26.4ႢႭ; მე უ. მენება თავით ჩემით, საქმე 26.9ႢႭ; საცნაურ უ. იყავნ თქუენდა, საქმე 28.28ႢႭ; რაჲ-მე უ. უმეტჱს არს ჰურიასა მის, ჰრომ. 3,1; პირველად უ., რამეთუ ჰრწმენნეს სიტყუანი, ჰრომ. 3,2CD; ვითარ უ. საჯოს ღმერთმან სოფელი, ჰრომ. 3,6ႨႢႧ; სადა უ. არს სიქადული იგი, ჰრომ. 3,27; რაჲ-მე უ. ვთქუათ, ჰრომ. 4,1; 6,1CD; 7,7; 8,31; 9,14; რასა უ. იტყჳს წიგნი, ჰრომ. 4,3; ოდეს უ. შეერაცხა, ჰრომ. 4,10; რაოდენ უ. უფროჲს აწ, … განვერნეთ ჩუენ მის მიერ რისხვისაგან, ჰრომ. 5,9CD; ვითარ უ. მერმე ვცხოვნდებოდით მას შინა, ჰრომ. 6,2; ნუ უ. სუფევნ ცოდვაჲ, ჰრომ. 6,12; რაჲ უ. ნაყოფი გაქუნდა, ჰრომ. 6,21; მიზეზი უ. ჰპოვა ცოდვამან, ჰრომ. 7,8; ვითარ უ. არა მითურთ ყოველივე მოგუანიჭოს ჩუენ, ჰრომ. 8,32CD; ვითარ-მე უ. ჰხადონ… ვითარ-მე უ. ჰრწმენეს, ჰრომ. 10,14; ვიტყჳ უ., ჰრომ. 11,1CD; ეგრეცა უ. ნეშტი რჩევით მადლითა მით იქმნა, ჰრომ. 11,5CD; სთქუა უ., ჰრომ. 11,19CD; ვინ-მე უ. ცნა გონებაჲ უფლისაჲ, ჰრომ. 11,34ႨႢႧ; 1 კორ. 2,16; მისცემდით უ., ყოველთა თანა-ნადებსა, ჰრომ. 13,7C; ნუმცა უ. იგმობვის კეთილი იგი თქუენი, ჰრომ. 14,16CD; მშჳდობასა უ. შეუდეგით, ჰრომ. 14,19; მაქუს უ. სიქადული… ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 15,17CD; ესე უ. აღვასრულო, ჰრომ. 15,28CD; მიხარის უ. თქუენთჳს, ჰრომ. 16,19CD; მნებავს უ. თქუენი, იქვე; სადა უ. თქუენ შორის შური, 1 კორ. 3,3; განწმიდეთ უ. ძუელი იგი ცომი, 1 კორ. 5,7CD; უ. გიღირდა-მცა სოფლით გამოსლვაჲ, 1 კორ. 5,10; ადიდეთ უ. ღმერთი ჴორცითა მაგით თქუენითა, 1 კორ. 6,20; ვჰგონებ უ. ამისა კეთილ ყოფასა, 1 კორ. 7,26ႧႡ; ვინ-მე უ. საგრობნ თჳსითა საგზლითა, 1 კორ. 9,7; რაჲ-მე უ. არს სასყიდელი იგი ჩემი, 1 კორ. 9,18; იგინი უ. სამე, რაჲთა განხრწნადი გჳრგჳნი მოიღონ, 1 კორ. 9,25CD; მე უ. აწ ეგრეთ ვრბი, 1 კორ. 9,26; რაჲ-მე უ. არს, 1 კორ. 10,19; რასა უ. ვიტყჳ ამას, იქვე CD; პირველად უ., რამეთუ… მესმის, 1 კორ. 11,18CD; შეკრებასა მას უ. თქუენსა ერთად არა არს ეკლესიაჲ პურის საჭმელ, 1 კორ. 11,20CD; სადა უ. არიან საყნოსელნი, 1 კორ. 12,17ႨႢ; ვიპოვენით უ. ცრუმოწამე ღმრთისა, 1 კორ. 15,15; რაჲ-მე უ. ყონ, 1 კორ. 15,29; ყოველთავე უ. არა შევისუენოთ, 1 კორ. 15,51C; იცნოთმცა უ. ეგევითარი იგი, 1 კორ. 16,18CD; ამას უ. რაჲ განვიზრახევდ, 2 კორ. 1,17CD; ვინაჲთგან უ. გუაქუს ესევითარი სასოებაჲ, 2 კორ. 3,12CD; ვიკადრებთ (მინდობილ ვართ CD) უ. მარადის, 2 კორ. 5,6; ქრისტესთჳს უ. ვციქუთ, 2 კორ. 5,20CD; ესე უ. მაქუს აღთქუმაჲ, 2 კორ. 7,1; უმჯობესად უ. შევჰრაცხე, 2 კორ. 9,5CD; არა უ. დიდ არს, 2 კორ. 11,15; უმჯობჱსღა უ. და უფროჲს ვიქადოდი უძლურებათა ჩემთა, 2 კორ. 12,9; იყავნ უ., რამეთუ მე თჳთ არაჲ დაგიმძიმე თქუენ, 2 კორ. 12,16CD; რაჲ-მე უ. არს შჯული, გალ. 3,19D; სადა უ. არს ნეტარებაჲ, გალ. 4,15; ნუმცა უ. გუწყინების, გალ. 6,9Ⴇ; ამიერითგან უ. არღარა ხართ უცხო, ეფეს. 2,19CD; ამას უ. ვიტყჳ, ეფეს. 4,17CD; იყვენით უ. მობაძავ ღმრთისა, ეფეს. 5,1; ეკრძალებოდეთ უ. კეთილად, ეფეს. 5,15; მტკიცედ უ. დეგით, ეფეს. 6,14; ამისსა უ. ვესავ მიყლინებასა, ფილიპ. 2,23CD; მოსწრაფედ უ. მივავლინე ეგე, ფილიპ. 2,28CD; რაოდენნი უ. სრულნი ვართ, ფილიპ. 3,15CD; ნუმცა ვინ უ. განგიკითხავს თქუენ საჭმლითა, კოლ. 2,16CD; მოაკუდინენით უ. ასონი თქუენნი ქუეყანასა ზედა, კოლ. 3,5CD; შეიმოსეთ უ., ვითარცა რჩეულთა ღმრთისათა, კოლ. 3,12CD; ესევითართა უ. მათ ვამცნებთ, 2 თეს. 3,12; ვითარ-მე უ. ჩუენ განვერნეთ, ებრ. 2,3ႨႢ; გუეშინოდენ უ., ებრ. 4,1; ვინაჲთგან უ. და-ვიეთმე-აკლებს შესლვად მას შინა, ებრ. 4,6CD; ვიწრაფოთ უ. შესლვად განსასუენებელსა, ებრ. 4,11; მოუჴდეთ უ. განცხადებულად, ებრ. 4,16CD; პირველად უ. ითარგმანების „მეუფე სიმართლისაჲ", ებრ. 7,2CD; იგი უ. უმრავლესნი მღდელ-ქმნულ არიან, ებრ. 7,23ႧႡ; უ. ჯერ-ვიდრემე-იყო მისა ვნებაჲ, ებრ. 9,26; სადა უ. მოტევებაჲ არს ამათი, ებრ. 10,18; გუაქუს უ. კადნიერებაჲ შესლვად სიწმიდეთა მათ, ებრ. 10,19; გლოცავ უ. ყოვლისა წინა, 1 ტიმ. 2,1; მნებავს უ. ლოცვაჲ მამათაჲ, 1 ტიმ. 2,8CD; მნებავს უ. ჭაბუკთა ქორწინებაჲ, 1 ტიმ. 5,14; ნუ უ. გრცხუენინ წამებაჲ იგი უფლისა ჩუენისაჲ, 2 ტიმ. 1,8; შენ უ. ჭირი დაითმინე, 2 ტიმ. 2,3CD; რაჲდენ-მე უ. არს ცხორებაჲ თქუენი, იაკ. 4,14; სულ-გრძელ უ. იქმნენით, ძმანო, იაკ. 5,7ႢႭ; განიშორეთ უ. ყოველი უკეთურებაჲ, 1 პეტ. 2,1ႢႭ; თქუენდა უ. არს პატივ, 1 პეტ. 2,7ႢႭ; დაემორჩილენით უ. ყოველსავე კაცობრივსა დაბადებულსა, 1 პეტ. 2,13ႢႭ; განიწმიდენით უ., 1 პეტ. 4,7ႢႭ; თქუენ უ. წინაჲსწარ რაჲ უწყით ესე, 2 პეტ. 3,17ႢႭ; თქუენ უ., რომელიიგი გესმა პირველითგან, 1 იოვ. 2,24ႢႭ; ამის გამო უ. ვცნათ სული ჭეშმარიტებისაჲ, 1 იოვ. 4,6; დაწერე უ., რაჲ-ესე იხილე, გამოცხ. 1,19; ეშურებოდე უ. და შეინანე, გამოცხ. 3,19; წარმო-ႳႩႳႤ-გზავლინებიან იუდა და შილა, საქმე 15,27ႢႭ; აღ-ႳႩႳႤ-ვიხუნე ასონი ქრისტჱსნი, 1 კორ. 6,15; შე-ႳႩႳႤ-იმოსეთ, ვითარცა რჩეულთა ღმრთისათა, კოლ. 3,12; გან-ႳႩႳႤ-იზრახეთ, რომელმან-იგი ესევითარი დაითმინა, ებრ. 12,3ႧCD; და-ႳႩႳႤ-მდაბლდით წინაშე მტკიცესა ჴელსა ღმრთისასა, 1 პეტ. 5,6.

6. აწ ႳႩႳႤ, ႬႳႩႳႤ, ႳႩႳႤႧႳ, ႳႩႤႧႳ.

ႳႩႳႤႧႳ, ႳႩႤႧႳ ႧႳ, ႳႩႤႧႳ: ႳႴႠႪႭ, ႳႩႳႤႧႳ ამათ ჟამთა კუალად მოაგო სასუფეველი ისრაჱლსა, საქმე 1,6; უ. ჩუენ განვიკითხვით ქველის – საქმესა ზედა, საქმე 4,9; უ. სამართალ არს… თქუენი სმენად უფროჲს, საქმე 4,19; მითხარ მე, უ. განჰყიდეთ დაბაჲ იგი, საქმე 5,8; უ. არს კაცთაგან სიტყუაჲ ესე, საქმე 5,38; უ. ღმრთისაგან არს, საქმე 5,39; უ. ესე ესრჱთ არს, საქმე 7,1; 17,11; უ. ვინმე ჰპოვნეს ამის მოძღურებისა გზასა მავალნი, საქმე 9,2ႨႢ; უ. სიმონისი, … ვანი აქა არსა, საქმე 10,18ႢႭ; აწ უ. სწორი ნიჭი მისცა მათ ღმერთმან, საქმე 11,17ႢႭ; უ. წარმართთაცა მიცემად ჯერ-იჩინა ღმერთმან სინანული, საქმე 11,18; უ. არს თქუენ თანა სიტყუაჲ ნუგეშინის-ცემისაჲ, საქმე 13,15ႢႭ; უ. ვინმე გითხრას თქუენ, საქმე 13,41ႢႭ; უ. შეგირაცხიე მე მორწმუნედ უფლისა, საქმე 16,15; აწ უ. ნათესავნი ღმრთისანი ვართ, საქმე 17,29; უ. ძიებაჲ რაჲმე არს სიტყჳსათჳს, საქმე 18,15; უ. სული წმიდაჲ მიგიღებიეს, საქმე 19,2; უ. დემეტრიოსს… უც ვის თანა-

მე სიტყუაჲ, საქმე 19,38; უ. სხჳსათჳს რაჲსამე საძიებელ არს, საქმე 19,39; უ. კაცისა ჰრომისაჲ... ჯერ-არს თქუენდა ტანჯვაჲ, საქმე 22,25; უ. რაჲმე ვცოდე... უ. არარაჲ მიქმნიეს, საქმე 25,11; უ. უნდეს წამების, საქმე 26,5; უ. ღმერთი მკუდართა აღადგინებს, საქმე 26,8; უ. ესენი არა იყვნენ ნავსა ამას შინა, საქმე 27,31; უ. შენ ჰურიაჲ სახელ-გედების, ჰრომ. 2,17; უ. სჯულსა იმარხავ, ჰრომ. 2,25CD; უ. გარდამავალ იყო შჯულისა, იქვე; უ. წინადაუცუეთელი იგი სიმართლესა შჯულისასა იმარხვიდეს, ჰრომ. 2,26; უ. სიცრუჱ ჩუენი სიმართლესა ღმრთისასა შეეტყუების, ჰრომ. 3,5; უ. არა, ვითარ-მე საჯოს ღმერთმან სოფელი, ჰრომ. 3,6; უ. სიმართლჱ ღმრთისაჲ... აღემატა, ჰრომ. 3,7; უ. ერთ არს ღმერთი, ჰრომ. 3,30; უ. აბრაჰამი საქმეთაგან განმართლდა, ჰრომ. 4,2; უ. შჯულისაგანნი იგი მკჳდრ არიან, ჰრომ. 4,14; უ. ვიდრე-იგი მტერლა ვიყვენით, ჰრომ. 5,10; უ. ერთისა მის შეცოდებითა მრავალნი მოწყდეს, ჰრომ. 5,15; უ. ერთისა მის შეცოდებითა სიკუდილი სუფევდა, ჰრომ. 5,17; უ. თანა-ნერგ ვიქმნენით მსგავსებასა სიკუდილისა მისისასა, ჰრომ. 6,5; უ. მოვკუედით ქრისტჱს თანა, ჰრომ. 6,8; უ. მოკუდეს ქმარი იგი, ჰრომ. 7,2; 7,3; 1 კორ. 7,39; უ. რომელი არა მნებავს, მას ვყოფ, ჰრომ. 7,16; 7,20; უ. სული ღმრთისაჲ დამკჳდრებულ არს თქუენ შორის. უ. ვისმე სული ქრისტჱსი არა აქუს, ჰრომ. 8,9; უ. ქრისტჱ თქუენ შორის არს, ჰრომ. 8,10; უ. სული იგი დამკჳდრებულ არს თქუენ შორის, ჰრომ. 8,11; უ. ჴორციელად სცხოვნდებოდით, უ. სულითა ჴორცთა საქმესა მოაკუდინებდეთ, ჰრომ. 8,13; უ. შეილ [ვართ] ... უ. მის თანა ვივნოთ, ჰრომ. 8,17; უ. ღმერთი ჩუენ კერძო არს, ჰრომ. 8,31; უ. უნდა ღმერთსა ჩუენებად რისხვაჲ თჳსი, ჰრომ. 9,22Ђ; უ. მადლით, არღარა საქმეთაგან; უ. ეგრე არს, ჰრომ. 11,6; უ. არა მადლი იგი არღარა შეირაცხების მადლად; უ. კულა საქმეთაგან, არღარა არს მადლი, იქვე CD; უ. შეცოდებაჲ იგი მათი სიმდიდრე სოფლისა იქმნა, ჰრომ. 11,12; უ. განერდომაჲ იგი მათი დაგება სოფლისა იქმნა, ჰრომ. 11,15; უ. დასაბამი იგი წმიდა არს, ჰრომ. 11,16; უ. ძირი იგი წმიდა არს, იქვე CD; უ. ვინმე რტოთა მათგანი გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,17; უ. ღმერთმან... რტოთა არა ჰრიდა, ჰრომ. 11,21; უ. ეგო სიტკბოებასა მას ზედა; უ. არა [ეგო], ჰრომ. 11,22; უ. შენ ბუნებითისა მისგან მოეკუეთე... ზეთის ხილისა, ჰრომ. 11,24; უ. შესაძლებელ არს, ჰრომ. 12,18; ხოლო უ. რაოდენნი არიან ჴელმწიფებანი, ჰრომ. 13,1D; უ. ბოროტსა იქმოდი, ჰრომ. 13,4; უ. საჭმლისათჳს ძმაჲ იგი შენი წუხდეს, ჰრომ. 14,15; უ. წარვიდოდი სპანიად, ჰრომ. 15,24CD; უ. თქუენითა ხილვითა განვძღე. იქვე; უ. სულიერთა მათ თანა-ეზიარნეს წარმართნი, ჰრომ. 15,27; მერმე არა ვიცი, უ. ვისმე ნათელ-ვცე სხუასა, 1 კორ. 1,16; უ. ვინმე აშჱნებდეს საფუძველსა მას ზედა ოქროსა, 1 კორ. 3,12; უ. ვისმე ბრძენ ეგონოს თავი თჳსი, 1 კორ. 3,18; უ. თქუენ მიერ განვიკითხო, 1 კორ. 4,3; უ. მიგიღებიეს, 1 კორ. 4,7; უ. არა, თანა-გაც სამე სოფლით გამოსლვაჲ, 1 კორ. 5,10CD; უ. ვინმე ძმაჲ სახელ-დებულ იყოს, 1 კორ. 5,11; უ. თქუენგან განიკითხვის სოფელი, 1 კორ. 6,2CD; უ. ამის სოფლისა რაჲ საშჯელი გედვას, 1 კორ. 6,4; უ. ეგნენ ესრჱთ, 1 კორ. 7,8; უ. ვერ დაითმინონ, 1 კორ.7,9; უ. განეშოროს, 1 კორ. 7,11; უ. ძმასა ვისმე ესუას ცოლი ურწმუნოჲ, 1

კორ. 7,12; უ. არა, შვილნიცა თქუენნი არა-წმიდა იყვნეს, 1 კორ. 7,14; უ. ურწმუნოჲ იგი განეყენებოდის, 1 კორ. 7,15; უ. არა კაცად-კაცადსა ვითარცა განუყო ღმერთმან, 1 კორ. 7,17D; უ. ვისმე სარცხჳნელ უჩნდეს ქალწულებაჲ თჳსი, 1 კორ. 7,36; უ. ეგრჱთ დაადგრეს, 1 კორ. 7,40; უ. ვინმე ჰგონებდეს, 1 კორ. 8,2; უ. ვინ გიხილოს შენ, 1 კორ. 8,10; უ. საჭმელი დააბრკოლებს ძმასა ჩემსა, 1 კორ.8,13; უ. ჩუენ... სულიერი დავსთესეთ, 1 კორ. 9,11; უ. სხუანი თქუენისაგან ჴელმწიფებისა მიიღებენ, 1 კორ. 9,12; უ. ნებსით ამას ვიქმოდი, უ. უნებლებით, 1 კორ. 9,17; უ. ვინმე გხადოდის თქუენ, 1 კორ. 10,27; უ. ვინმე გითხრას თქუენ, 1 კორ. 10,28; უ. მე მადლობით ვჭამ, 1 კორ. 10,30; უ. არა დაიბურავს დედაკაცი, უ. საძაგელ არს დედაკაცისა კუეცაჲ, 1 კორ. 11,6; უ. ვისმე უნდეს ცილობის, 1 კორ. 11,16; უ. ვისმე ჰშიოდის, 1 კორ. 11,34; უ. თქუას ფერჴმან, 1 კორ. 12,15; უ. ყოველი გუამი თუალ იყოს, უ. ყოვლივე სასმენელ იყოს, 1 კორ. 12,17; უ. გამოცხადებაჲ სიტყუათაჲ მათ ვერ გამოსცენ, 1 კორ. 14,7; უ. საყჳრმან განუჩინებელად ჴმაჲ გამოსცეს, 1 კორ. 14,8; უ. არა-გამოცხადებულად სიტყუაჲ იგი გამოსცეთ, 1 კორ. 14,9; უ. არა ვიცოდი ძალი ჴმისაჲ მის, 1 კორ. 14,11; უ. ვილოცვიდე ენითა, 1 კორ. 14,14; უ. აკურთხევდე სულითა, 1 კორ. 14,16; უ. შეკრბეს ყოველი კრებული ერთბამად, 1 კორ. 14,23; უ. ყოველნი წინაისწარმეტყუელებდენ, 1 კორ. 14,24; უ. ვინმე ენითა იტყოდის, 1 კორ. 14,27; უ. არა იყოს თარგმანი, 1 კორ. 14,28; უ. სხუასა გამოეცხადოს, 1 კორ. 14,30; უ. რაჲმე სწავლის უნდეს, 1 კორ. 14,30; უ. ვისმე ეგონოს თავი თჳსი წინაისწარმეტყუელ, 1 კორ. 14,37; უ. ვინმე უმეცარ არს, 1 კორ. 14,38; უ. გაჴსოვს, 1 კორ. 15,2; უ. ქრისტე იქადაგების, 1 კორ. 15,12; უ. აღდგომაჲ მკუდართაჲ არა არს, 1 კორ. 15,13; უ. ქრისტჱ არა აღდგომილ არს, 1 კორ. 15,14; 15,17; უ. მკუდარნი არა აღდგებიან, 1 კორ. 15,15CD; უ. მკუდარნი არა აღდგენ, 1 კორ. 15,16; უ. ამას ხოლო ცხორებასა ქრისტჱსსა მოსავ ვართ, 1 კორ. 15,19; უ. არა, რაჲ-მე ყონ, 1 კორ. 15,29CD; უ. მკუდარნი არა აღდგომად არიან, იქვე; უ. მჴეცთა ბრძოლა-ვყავ ეფესოს, რაჲ-მე სარგებელი არს ჩემდა, უ. მკუდარნი არა აღდგენ, 1 კორ. 15,32; უ. ვინმე თქუას, 1 კორ. 15,35; იაკ., 2,14; 2,18Ⴙ; უ. არს ჴორცი მშჳნვიერი, 1 კორ. 15,44; უ. განმარჯუება რაჲმე იყოს, 1 კორ. 16,2; უ. ღირდეს ჩემიცა მისლვაჲ, 1 კორ. 16,4; უ. მოვიდეს ტიმოთე, 1 კორ. 16,10; უ. ვიჭირვით, 2 კორ. 1,6; უ. მე შევაწუხნე თქუენ, 2 კორ. 2,2; უ. ვინმე შემაწუხა, 2 კორ. 2,5; უ. ყოვლისათჳს მორჩილ ხართ, 2 კორ. 2,9; უ. მსახურებაჲ იგი სიკუდილისაჲ, იქმნა დიდებულ, 2 კორ. 3,7; უ. მსახურებაჲ იგი დაშჯისაჲ დიდებით, 2 კორ. 3,9; უკუეთუ განქარვებადი იგი დიდებით იყო, 2 კორ. 3,11; უ. არს დაფარულ სახარებაჲ ესე ჩუენი, 2 კორ. 4,3; უ. ქუეყანისაჲ ესე სახლი... დაირღუეს, 2 კორ. 5,1; უ. გულს-მოდგინებაჲ იგი წინა ძეს, 2 კორ. 8,12; უ. უმეტჱს რაჲმე ვიქადო, 2 კორ. 10,8; უ. რომელ-იგი მოვიდეს, 2 კორ. 11,4; უ. არა, ვითარცა უგუნური ოდენ თავს-მიდევით მე, 2 კორ. 11,16; უ. ვინმე დაგიმონებს, უ. ვინმე შეგჭამს, უ. ვინმე მოგიღებს, უ. ვინმე აღმაღლდების თქუენ ზედა, უ. ვინმე პირსა გცემს თქუენ, 2 კორ. 11,20; უ. ჯერ-არს სიქადული, 2 კორ.

11,30; უ. მინდეს სიქადული, 2 კორ. 12,6; უ. კუალად მოვიდე, 2 კორ. 13,2; უ. ხართ სარწმუნოებასა შინა, 2 კორ. 13,5; უ. ვინმე გახარებდეს, გალ. 1,9; უ. შენ... არა ჰურიაებრ სცხოვნდები, გალ. 2,14; უ. მით ვეძიებდეთ განმართლებად, გალ. 2,17; უ. რომელ-იგი დავარღჳე, გალ. 2,18; უ. შჯულისაგან არს სიმართლჱ, გალ. 2,21; უ. შჯულისაგან არს მკჳდრობაჲ, გალ. 3,18CD; უ. თქუენ ქრისტჱსნი ხართ, გალ. 3,29; უ. შვილ [ხართ], გალ. 4,7; უ. წინადაიცჳჱთოთ, გალ. 5,2; უ. ურთიერთას იკბენდეთ, გალ. 5,15; უ. ჴორცითა იქცევით, გალ. 5,18; უ. ცხოველ ვართ სულითა, გალ. 5,25; უ. ვინმე დაეპყრას კაცი რომელსამე ბრალსა, გალ. 6,1; უ. ვისმე ეგონოს რაჲმე თავი თჳსი, გალ. 6,3; უ. გასმიეს მოლუაწებაჲ იგი მადლისა მის ღმრთისაჲ, ეფეს. 3,2; უ. გასმიეს იგი, ეფეს. 4,21; უ. ცხორებაჲ იგი ჴორცითა ესე არს ნაყოფი საქმისა მის ჩემისაჲ, ფილიპ. 1,22; უ. ვინმე ჰგონებდეს სხუად რაჲმე სასოებად ჴორცითა, ფილიპ. 3,4; უ. ჰგიეთ თქუენ სარწმუნოებასა ზედა დაფუძნებულნი, კოლ. 1,23; უ. მოჰკუედით ქრისტჱს თანა, კოლ. 2,20; უ. ქრისტჱს თანა აღსდეგით, კოლ. 3,1; უ. ვისმე აქუნდეს ვისთჳსმე ბრალი, კოლ. 3,13; უ. მოვიდეს თქუენდა, კოლ. 4,10; უ. თქუენ მტკიცედ სდგეთ, 1 თეს. 3,8; უ. გურწამს, 1 თეს. 4,14; უ. სამართალ არს ღმრთისა მიერ მაჭირვებელთა თქუენთა ჭირი, 2 თეს. 1,6; უ. არა მოვიდეს განდგომილებაჲ იგი, 2 თეს. 2,3CD; უ. ვისმე არა უნდეს საქმის, 2 თეს. 3,10; უ. ვინმე არა გურჩდეს სიტყუასა ჩუენსა, 2 თეს. 3,14; უ. ანგელოზთა მიერ რომელ-იგი ითქუა სიტყუაჲ, ებრ. 2,2; უ. ესოდენი უდებ-ვყოთ ცხორებაჲ, ებრ. 2,3; უ. კადნიერებაჲ იგი... შევიკრძალოთ, ებრ. 3,6; უ. შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა, ებრ. 3,11ႦD; 4,3D; 4,5D; უ. დასაბამი იგი ძლიერებისაჲ... შევიკრძალოთ, ებრ. 3,14; უ. გჳბრძანოს ღმერთმან, ებრ. 6,3; უ. მოიღის ეკალი, ებრ. 6,8CD; უ. ... აღდგეს სხუაჲ მღდელთმოძღუარი, ებრ. 7,15; უ. სისხლი იგი ვაცთაჲ და კუროთაჲ და ნაცარი იგი დიაკეულთაჲ..., ებრ. 9,13; უ. არა, ვერსადა მტკიცე არს, ებრ. 9,17; აწ უ. სახენი იგი ზეცისათანი ამით განწმდებიან, ებრ. 9,23; უ. ჯერ-ვიდრემე-იყო მისა... ვნებად, ებრ. 9,26ႧCD; უ. არა, და-ვიდრემემცა-სცხრეს შეწირვისაგან ამისთჳს, ებრ. 10,2; უ. ვინმე შეურაცხ-ყოს შჯული მოსესი, ებრ. 10,28CD; უ. იჯმნეთ მისგან, ებრ. 10,38; უ. სწავლასა დაუთმოთ, ებრ. 12,7CD; უ. შორის ხართ სწავლასა, ებრ. 12,8; უ. იგინი ვერ განერნეს, ... უ. ზეცისასა მას გარე-მოვექცეთ, ებრ. 12,25; უ. მალიად მოვიდეს, ებრ. 13,23D; უ. ვინმე წესიერად იპყრას იგი, 1 ტიმ. 1,8; უ. ეგნენ სარწმუნოებით, 1 ტიმ. 2,15; უ. ვისმე ეპისკოპოსობის უნდეს, 1 ტიმ. 3,1; უ. ვინმე თჳსისა სახლისა განგებაჲ არა იცის, 1 ტიმ. 3,5; უ. ვყოვნო, 1 ტიმ. 3,15; უ. ვისმე ქურივსა შვილ... ესხნენ, 1 ტიმ. 5,4; უ. ვინმე... სახლეულთა არა ილუწიდეს, 1 ტიმ. 5,8; უ. შვილნი განზარდნა, უ. სტუმარნი ისტუმრნა, უ. წმიდათა ფერჴნი დაბანნა, უ. ჭირვეულთა შეეწია, უ. ყოველსა საქმესა კეთილსა შეუდგა, 1 ტიმ. 5,10; უ. ვინმე მორწმუნჱ ქურივთა ესუას, 1 ტიმ. 5,16; უ. ვინმე სხუასა მოძღურებდეს, 1 ტიმ. 6,3; უ. ვინმე მოღუაწე იყოს, უ. არა შჯულიერად ილუწიდეს, 2 ტიმ. 2,5; უ. მის თანა მოვეწყდეთ, 2 ტიმ. 2,11; უ. დავითმინოთ... უ. უარ-ვყოთ, 2 ტიმ. 2,12; უ. არა გვრწმენეს, 2 ტიმ. 2,13; უ. ვინმე განიწმიდოს თავი თჳსი, 2 ტიმ. 2,21; უ. შეგირაცხიე მე თანა-ზიარად, ფილემ. 1,17; უ. რაჲმე შეგცოდა, ფილემ. 1,18; უ. ვინმე თქუენგანი ნაკლულევან არს სიბრძნითა, იაკ. 1,5; უ. ვინმე მსმენელ ხოლო იყოს სიტყჳსა მის, იაკ. 1,23; უ. [...] ენებოს ღმრთის-მსახურებაჲ, იაკ. 1,26ႢႪ; უ. შე-ვინმე-ვიდეს შესაკრებელსა თქუენსა კაცი, იაკ. 2,2; უ. შჯულსა აღასრულებთ სამეუფოსა, იაკ. 2,8; უ. თუალთ-აღებთ, იაკ. 2,9; უ. (უკეთუ M) იმრუშო არა და კაც-ჰკლა, იაკ. 2,11; უ. ძმაჲ გინა თუ დაჲ შიშუელ იყუნენ, იაკ. 2,15; უ. საქმენი არა ჰქონან, იაკ. 2,17; უ. ცხენსა აღჳრნი აღვასხნით, იაკ. 3,3; უ. შური მწარჱ გაქუნდეს, იაკ. 3,14; უ. შჯულსა შჯი, იაკ. 4,11; უ. უფალსა უნდეს, იაკ. 4,15; უ. ვინმე თქუენ შორის სცთეს გზისაგან ჭეშმარიტისა, იაკ. 5,19; უ. ჯერ-არს, 1 პეტ. 1,6; უკუეთუ მამით ხადით მას, 1 პეტ. 1,17; უ. გემოჲ გიხილავს, 1 პეტ. 2,3; უ. დავითმინოთ მწუხარებაჲ, 1 პეტ. 2,19; უ. ვცოდვიდეთ და ვიქუჯნებოდით(!)... უ. კეთილსა იქმოდით, 1 პეტ. 2,20; უ. თქუენ კეთილის მობაძავ იქმნნეთ, 1 პეტ. 3,13; უ. იყუედრებით სახელისათჳს უფლისა,1 პეტ. 4,14; უ. ვითარცა ქრისტეანესა, ნუ ჰრცხუენინ, 1 პეტ. 4,16; უ. პირველად ჩუენგან [იწყოს], 1 პეტ. 4,17; უ. მართალი ძნიად განერეს, 1 პეტ. 4,18; უ. ღმერთმან ანგელოზთა მათ შეცოდებულთა არა ჰრიდა, 2 პეტ. 2,4; უ. რომელნი-იგი განრინებულ იყუნეს..., 2 პეტ. 2,20; უ. ვთქუათ, 1 იოვ. 1,6; 1,8; 1,10; უ. ნათელსა შინა ვიდოდით, 1 იოვ. 1,7; უ. აღვიარნეთ ცოდვანი ჩუენნი, 1 იოვ. 1,9; უ. ვინმე ცოდოს, 1 იოვ. 2,1; უ. მცნებათა მისთა ვიმარხვიდეთ, 1 იოვ. 2,3; უ. ვის უყუარდეს სოფელი ესე, 1 იოვ. 2,15; უ. იხილეთ, 1 იოვ. 2,29; უ. გამოცხადნეს, 1 იოვ. 3,2ႢႪႨ; უ. ვისმე აქუნდეს საცხორებელი ამის სოფლისაჲ, 1 იოვ. 3,17; უ. გუგმობდეს გული ჩუენი, 1 იოვ. 3,20; უ. გული ჩუენი არა გუგმობდეს ჩუენ, 1 იოვ. 3,21; უ. ღმრთისაგან იყუნენ, 1 იოვ. 4,1; უ. ღმერთმან ესრეთ შემიყუარნა ჩუენ, 1 იოვ. 4,11; უ. იყუარობდეთ ურთიერთას, 1 იოვ. 4,12; უ. ვინმე თქუას, 1 იოვ. 4,20; უ. კაცთაჲ წამებაჲ მოვიღით, 1 იოვ. 5,9; უ. იგი ვითხოოთ ნებისაებრ მისისა, 1 იოვ. 5,14ႢႪႨ უ. ვიცით, 1 იოვ. 5,15; უ. ვინმე იხილოს ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 5,16; ამისთჳს უ. მოვიდე, 3 იოვ. 1,10; უ. სადაჲთ დაეცი, გამოცხ. 2,5; უ. არა, მოვალ ადრე... უ. არა შეინანო, გამოცხ. 2,5; უ. არა, მოვალ შენდა ადრე, გამოცხ. 2,16; უ. არა შეინანონ, გამოცხ. 2,22; უ. ვითარ მიიღე და შეინანე, ხოლო უ. არა მღჳძარე იყო, გამოცხ. 3,3; უ. ვინ ისმინოს ჴმისა ჩემისაჲ, გამოცხ. 3,20; უ. ვინ შესძინოს ამათ ზედა, გამოცხ. 22,18; უ. ვინ მოაკლოს სიტყუათა წიგნისა ამის წინაწარმეტყუელებისათა, გამოცხ. 22,19.

უკუეთუმცა თუ; რომ: უკუეთუმცა ვინმე ეძიებდა, საქმე 17,27; უ. რაჲმე იყო შეცოდებათაგან ძჳრის-საქმჱ, საქმე 18,14; უ. შესაძლებელ იყო მისა, საქმე 20,16; უ. უნდა მისლვად იერუსალჱმდ, საქმე 25,20; უ. არა ღალად-ეყო კეისრისა, საქმე 26,32; უ. ვითარ უძლეს მისლვად ფინიკედ, საქმე 27,12; უ. შე-ვითარ რაჲ-უძლეს, საქმე 27,39; უ. არა შჯული იტყოდა, ჰრომ. 7,7; უ. უნდა ღმერთსა ჩუენებად რისხვაჲ თჳსი, ჰრომ. 9,22; უ. იცნეს, 1 კორ. 2,8; უ. თავთა თჳსთა განვიკითხვიდით, 1 კორ. 11,31; უ. იყო ყოველივე ერთ ასო, 1 კორ.

12,19; უ. კაცთალა სათნო-ვყოფოდე, გალ. 1,10; უ. შჯულისაგან იყო მკჳდრობაჲ იგი, გალ. 3,18; უ. მოეცა შჯული, გალ. 3,21; უ. ისუ... შეიყვანნა იგინი განსასუენებელსა მას, ებრ. 4,8; უ. განსრულებაჲ ლევიტელთაგან მღდელობისაჲ იყო, ებრ. 7,11; უ. იყო ქუეყანასა ზედა, ებრ. 8,4; უ. პირველი იგი იყო უბიწო, ებრ. 8,7; უ. არასადა დასცხრეს, ებრ. 10,2Ⴂ; უ. [არა], არასადა დასცხრეს შეწირვისაგან, იქვე C; უ. გუესხნეს ჴორციელნი მამანი მასწავლელად, ებრ. 12,9; უ. იყუნეს ჩუენგანნი, 1 იოვ. 2,19.

უკუმოგება, უკმოგება აღდგენა, 0–3: უფალო, უკუეთუ უკუ-მოღა-აგოა (უკ-მოღა-აგოა HI) ამათ ჟამთა სასუფეველი, საქმე 1,6G.

უკუნითი უკუნისადმდე, უკუნითი უკუნისამდე საუკუნიდან საუკუნემდე, მუდამ, მარადის: მისი არს დიდებაჲ უკუნითი უკუნისადმდე (-უკუნისამდე CD), ჰრომ. 11,36; რომლისაჲ არს დიდებაჲ უ.უ. (-უკუნისამდე CD), ჰრომ. 14,26; იგი არს კურთხეულ უ.უკუნისამდე, ჰრომ. 1,25ႢႪ; რომელი-იგი არს ღმერთი... კურთხეულ უ.უ., ჰრომ. 9,5; მისა დიდებაჲ უ.უ., ჰრომ. 16,26; რომელი-იგი არს კურთხეულ უ.უ., 2 კორ. 11,31Ⴍ; რომლისაჲ არს დიდებაჲ უ.უ., გალ. 1,5; ებრ. 13,21CD; 2 ტიმ. 4,18; მისა დიდებაჲ... უ.უ., ეფეს. 3,21ႡႪ; დიდებაჲ უ.უ., ფილიპ. 4,20; საყდარი შენი, ღმერთო, უ.უ., ებრ. 1,8; მხოლოსა ღმერთსა პატივი და დიდებაჲ უ.უ., 1 ტიმ. 1,17; რომლისაჲ არს დიდებაჲ და ძალი უ.უ., 1 პეტ. 4,11CႪႭ; მისი არს სიმტკიცჱ უ.უ., 1 პეტ. 5,11; მისა დიდებაჲ და სიმტკიცე უ.უ., იქვე ႪႭ; სიმტკიცჱ და ჴელმწიფებაჲ... აწ და ყოველთა მიმართ ჟამთა უ.უ., იუდა 1,25; მისი არს დიდებაჲ და სიმტკიცჱ უ.უ., გამოცხ. 1,6; ცხოველ ვარ უ.უ., გამოცხ. 1,18; ცხოველ არს უ.უ., გამოცხ. 4,9; 4,10; 10,6; 15,7; დიდებაჲ და სიმტკიცჱ უ.უ., გამოცხ. 5,13; ძალი ღმრთისა ჩუენისაჲ უ.უ., გამოცხ. 7,12; კუამლი ტანჯვისა მისისაჲ უ.უ. აღვიდოდის, გამოცხ. 14,11; კუამლი მისი აღვალს უ.უ., გამოცხ. 19,3; იტანჯებოდიან... უ.უ., გამოცხ. 20,10; სუფევდენ უ.უ., გამოცხ. 22,5.

უკუნისამდე საუკუნოდ, სამუდამოდ, მუდამ, მარადის: რომელ-იგი არს კურთხეულ უკუნისამდე, ჰრომ. 1,25; 2 კორ. 11,31; რომელ-იგი არს ღმერთი... კურთხეულ უ., ჰრომ. 9,5Cb; არა ვჭამო ჴორცი უ., 1 კორ. 8,13; სიმართლჱ მისი ჰგიეს უ., 2 კორ. 9,9; მისა დიდებაჲ... ყოველთა მიმართ ნათესავთა საუკუნეთა უ., ეფეს. 3,21; შენ ხარ მღდელ უ., ებრ. 5,6; 7,17; 7,21; მღდელთმოძღუარ იქმნა იგი უ., ებრ. 6,20; ხოლო ამას წარ-უვალი აქუს მღდელობაჲ იგი უ., ებრ. 7,24; ძჱ, უ. განსრულებული, ებრ. 7,28; იგი თავადი არს უ., ებრ. 13,8; რომლისაჲ არს დიდებაჲ უ., 2 ტიმ. 4,18Ⴊ; რომელი-იგი ჰგიეს უ., 1 პეტ. 1,23ႪႭ; სიტყუაჲ უფლისაჲ ჰგიეს უ., 1 პეტ. 1,25; რომლისაჲ არს დიდებაჲ და ძალი უ., 1 პეტ. 4,11; იგი ეგოს უ., 1 იოვ. 2,17; ჩუენ თანა იყოს უ., 2 იოვ. 1,2.

ულალველ-ი მყოთი, ჩხუბის მოძღელი: [იყოს] ნუ მოლალე, არამედ სახიერ, ულალველ, 1 ტიმ. 3,3; უ. იყვნენ, ტიტე 3,2.

უმაგრჱსად, უმაგრესად უმტკიცესად, უმყარესად: თავით კერძოჲ იგი უმაგრჱსად (უმაგრესად ႪႭ) დგა, საქმე 27,41; ... უმაგრესად-რე დგა, იქვე Ⴂ.

უმაღლო უმადური: იყვნენ კაცნი უმადლო, 2 ტიმ. 3,2.

უმამო: რომელ არს მეუფჱ მშჳდობისაჲ, უმამო, ებრ. 7,3ႭႨCႨb; რომელ არს... უმამოჲ, იქვე.

უმანკო წრფელი, უზაკველი, წმინდა; უდანაშაულო, უბოროტო: რაჲთა ბრძენ იყვნეთ კეთილისათჳს და უმანკო – ბოროტისათჳს, ჰრომ. 16,19; რაჲთა იყვნეთ... უ., ფილიპ. 2,15; რაჲთა იყოს მყუდრო..., უ., 2 ტიმ. 2,24CD; შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა... მღდელთმოძღუარი: წმიდაჲ, უმანკოჲ, ებრ. 7,26; ვითარცა ტარიგისა უმანკოჲსა, 1 პეტ. 1,19; გულნი უმანკოთანი, ჰრომ. 16,18.

უმარჯუ მოუხერხებელი: ვითარ-იგი უმარჯუ იყო ტბაჲ იგი დასაზამთრებელად, საქმე 27,12.

უმაღლჱს-ი, უმაღლეს-ი უმაღლესი: შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა... მღდელთმოძღუარი: წმიდაჲ... უმაღლჱსი (უმაღლესი ႢႪႨႡႦD) ცათაჲ, ებრ. 7,26.

უმახლობელჱს-ი, უმახლობელეს-ი უფრო ახლო: უმახლობელჱს (უმახლობელეს ႢႨCD) არს ჩუენდა ცხოვრებაჲ, ჰრომ. 13,11; დაბერებადი უმახლობელეს არს განრყუნისა, ებრ. 8,13Ⴂ.

უმეტჱს-ი, უმეტეს-ი, უფრო მეტი, უმეტესი, უდიდესი; მეტისმეტი, გადაჭარბებული: უმეტჱს (უმეტეს DႪႭ) ორმეოცისა წლისა იყო კაცი იგი, საქმე 4,22; რაჲ-მე უკუე უ. (-ეს ႢႨCD) არს ჰურიაჲსა მის, ჰრომ. 3,1; ნუ უფროჲს ბრძნობნ უ. (-ეს ႢႨCD) ჯერისა მის, ჰრომ. 12,3; არამედ უ. (-ეს ႢႨCD) მათ ყოველთასა დავშუერ, 1 კორ. 15,10; უკუეთუ უ. (-ეს ႢႨCD) რაჲმე ვიქადო ჴელმწიფებისა ამის ჩუენისათჳს, 2 კორ. 10,8; [ვარ] შურომითა უ. (-ეს ႨCD), ტანჯვითა უ. (-ეს CD), 2 კორ. 11,23; რაჲცდენ უ. (-ეს Ⴈ) მიყუართ თქუენ, 2 კორ. 12,15Ⴍ; უ. (-ეს ႨCD) მოშურნე ვიყავ მამულთა ჩემთათჳს მოძღურებათა, გალ. 1,14; რომელი-იგი შემძლებელ არს უფროჲს ყოვლისა ყოფად უ. (-ეს ႢႨCD), ეფეს. 3,20; სიყუარული იგი თქუენი... უ. (-ეს) გარდაერიოს მეცნიერებითა, ფილიპ. 1,9ႡႪႭ; ურთიერთას ერთი-ერთისა უ. (-ეს ႡCD) შეგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3Ⴊ; გცხოს... საცხებელი სიხარულისაჲ უ. (-ეს ႢႪႨCD) მოყუასთა შენთა, ებრ. 1,9; უ. (-ეს ႨCD) წარემატნიან უღმრთოებასა, 2 ტიმ. 2,16; ვითარცა ღაღადებდეს იგინი უმეტეს, საქმე 22,23ႪႭ; რაჲთა არა უ. დაგაშრო შენ, საქმე 24,4ႪႭ; არამედ უფროჲსღა უ. ... იგი უსაჭიროჲს არს, 1 კორ. 12,22CD; რამეთუ უ. თქუენ ყოველთასა ენათა ვიტყჳ, 1 კორ. 14,18G; გული მეტყჳს... ქრისტეს თანა ყოფად უფროჲს და უ. ფრიად, ფილიპ. 1,23Ⴁ; უ. ვისწრაფეთ პირისა თქუენისა ხილვად, 1 თეს. 2,17Ⴈ; უფროჲს და უ. ვევედრებით ხილვად პირისა თქუენისა, 1 თეს. 3,10CD; უმეტჱსღა (-ესღა Ⴂ) და უფროჲს განვიხარეთ სიხარულსა მას ზედა ტიტესსა, 2 კორ. 7,13; განდიდებად წესისაებრ ჩუენისა უ., 2 კორ. 10,15Ⴊ; უ. (-ესღა CႢႨD) ვიკადრებ უშიშად სიტყუასა მას, ფილიპ. 1,14ႢႪႭ; მოწყალებაჲ მისი უმეტესღა თქუენდა მიმართ არს, 2 კორ. 7,15ႨႡ; უ. გლოცავ ამას ყოფად, ებრ. 13,19Ⴊ;

არა უმეტჱსი (-ესი DႪႭ) რაჲმე ტჳრთი, საქმე 15,28; უშუერსა... შუენიერებაჲ უ. (-ესი ႢႨCD) აქუს... ნაკლულევანსა მას უ. (-ესი CD) მისცა პატივი, 1 კორ. 12,24; უ. (-ესი ႢႨ) გზაჲ გიჩუენო თქუენ, 1 კორ. 12,31; რომელ მაქუს უ. (-ესი Ⴈ) თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 2,4; უმეტჱსმან (-ესმან ႢႨCD) სიხარულმან მათმან... გარდაჰმატა სიმდიდრესა მას უხუებისა მათისასა, 2 კორ. 8,2; უმეტჱსსა (-ესსა ႢCD) პატივსა მივსცემ, 1 კორ. 12,23; პატივსა უ. (-ესსა Ⴈ) იქვე Ⴊ; აწ უ. მიიწია ესე მსახურებასა, ებრ. 8,6Ⴊ; რომელნი-იგი უმეტესსა მას მადლისასა... მიიღებენ, ჰრომ. 5,17CD; ვითარ იგინი ჰლოცვიდეს უმეტესსა-რე (უმეტესსა რაჲ F) ჟამსა დადგრომად, საქმე 18,20EႭ; ნუუკუე უმეტჱსითა (-ესითა ႪႨhႦD) მით მწუხარებითა დაითქას, 2 კორ. 2,7; უმეტესითა უშიშოებითა კადნიერებით სიტყუად, ფილიპ. 1,14D; განდიდებად წესისაებრ ჩუენისა უმეტჱსად (-ესად Ⴂ), 2 კორ. 10,15Ⴍ; ერთი-ერთისა უ. (-ესად ႠႢႨ) შეგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3Ⴍ; ამისთჳსცა იგი ღმერთმან უ. (-ესად) აღამაღლა, ფილიპ. 2,9ႦႪႭ; უ. (-ესად ႢCD) ვისწრაფეთ პირისა თქუენისა ხილვად, 1 თეს. 2,17; უ. (-ესად ႢႨCD) შეჰრაცხენით იგინი,1 თეს. 5,13; უ. (-ესად ႢႨCD) აღორძნდების სარწმუნოებაჲ ეგე, 2 თეს. 1,3; ჯერ-არს უ. (-ესად ႢႪႨCD) კრძალვაჲ, ებრ. 2,1; რომლისათჳს უნდა ღმერთსა უ. (-ესად ႦႢႨCD) ჩუენებად... შეუძრაობაჲ ზრახვისა თჳსისაჲ, ებრ. 6,17; უ. გლოცავ ამას ყოფად, ებრ. 13,19Ⴊ; მოწყალებაჲ მისი უმეტესად (+ღა ႪႨh) თქუენდა მიმართ არს, 2 კორ. 7,15D; ვეწაჲები და ზემთა ძალისაცა უ., 2 კორ. 8,3Ⴈh; მადლითა ღმრთისაჲთა ვიქცეოდეთ სოფელსა შინა უმეტჱსადღა (უმეტესადღა ႢႨCD) თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 1,12; მოწყალებაჲ მისი უ. თქუენდა მიმართ არს, 2 კორ. 7,15; განდიდებად წესისაებრ ჩუენისა უ., 2 კორ. 10,15; უ. (-ესადღა ႢႭႨ) ვევედრებით ხილვად პირისა თქუენისა, 1 თეს. 3,10; უ. (-ესადღა ႢႪႨCD) ცხად არს, ებრ. 7,15; უ. (-ესადღა ႢCD) გლოცავ ამას ყოფად, ებრ. 13,19.

1. **უმეცარ-ი** უცოდინარი, უვიცი, უმეცარი; მიუხვედრელი, უგულისხმო: მთავარნი იგი მათნი ამას უმეცარ იქმნნეს, საქმე 13,27; რომლისა-იგი უ. ხართ, საქმე 17,23ႪႭ; უ. იყვნეს იგინი სიმართლესა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 10,3; უკუეთუ ვინმე უ. არს, უ. იყავნ, 1 კორ. 14,38; ვითარმცა უ. იყვენით ჭირისა მის ჩუენისათჳს, 2 კორ. 1,8; არა უ. ვართ გონებასა მას მისსა, 2 კორ. 2,11; უ. არნ სიტყუასა მას სიმართლისასა, ებრ. 5,13; რომელთა-იგი უ. არიან, 2 პეტ. 2,12ႪႭ; კაცნი უწიგნონი არიან და უმეცარნი, საქმე 4,13; სწორად წყალობად შემძლებელ არნ უმეცართა მათ, ებრ. 5,2.

2. **უმეცარ-ი** დასამოძღვრავი, მოსწავლე: ეზიარებოდენ უმეცარი იგი სიტყუასა მას მასწავლელისასა, გალ. 6,6.

უმეცრება უცოდინარობა, უვიცობა, უმეცრება: არა მნებავს უმეცრებაჲ (+ეგე Ⴊ) თქუენი, ჰრომ. 1,13; არა მნებავს უ. თქუენი, ჰრომ. 11,25; 1 კორ. 10,1, 12,1; 2 კორ. 1,8CD; 1 თეს. 4,13; უ. ღმრთისაჲ ვიეთმე აქუს, 1 კორ. 15,34; დაყოფად პირთა კაცთა უგუნურთა უმეცრებასა, 1 პეტ. 2,15; ნუ თანა-ხატ-ექმნებით... უმეცრებისა თქუენისა გულის თქუმასა, 1 პეტ. 1,14; დაყოფად პირთა კაცთა უგუნურთა უმეცრებისაგან, 1 პეტ. 2,15Ⴀ; რომელ-იგი შეწირის... ერისა უმეცრებისათჳს, ებრ. 9,7; რამეთუ უმეცრებით ჰყავით, საქმე 3,17; უ. ვყავ ურწმუნოებასა შინა, 1 ტიმ. 1,13; დაყოფად პირთა კაცთა უგუნურთა უმეცრებითა, 1 პეტ. 2,15Ⴂ; უცხო-ქმნულ არიან... უმეცრებითა მით, ეფეს. 4,18; ჟამნი იგი უმეცრებისანი, საქმე 17,30.

უმთავრჱს-ი, **უმთავრეს-ი** უმაღლესი: ჴელმწიფებასა მას უმთავრჱსსა, ჰრომ. 13,1; ჴელმწიფებასა მას უმთავრესისასა (უმთავრესისა Ⴂ), იქვე ႨCD; ყოველი კაცი ჴელმწიფებასა მას უმთავრჱს დაემორჩილენ, იქვე Ⴊ.

უმკუეთელჱს-ი, **უმკუეთელეს-ი** უფრო მახვილი, მჭრელი: არს... უმკუეთელჱს (უმკუეთელეს CD) უფროჲს ყოვლისა მახჳლისა ორპირისა, ებრ. 4,12.

უმოლხინე შეუვიწროებელი, შეუწუხებელი, შეუჭირვებელი: რაჲთა იყოს იგი უმოლხინე, საქმე 24,23.

უმოსწრაფეს-ი უფრო გულმოდგინე: უმოსწრაფეს რაჲ იყო, 2 კორ. 8,17CD; ხოლო აწ ფრიად უ. [არს], 2 კორ. 8,22CD.

უმოსწრაფჱსრე, **უმოსწრაფესრე**, **უმოწრაფჱსრე**, **უმოწრაფესრე** უფრო გულმოდგინე: უმოსწრაფჱსრე (უმოსწრაფესრე Ⴈ) იქმნა, 2 კორ. 8,17; უმოწრაფჱსრე (უმოწრაფესრე ႢႭ) იქმნა, იქვე Ⴊ.

უმრავლე, **უმრავლჱს-ი** **უმრავლეს-ი** უმრავლესი, უმეტესი, უფრო მეტი; ბევრი: უკუეთუ ვინმე... იტყოდის, ორნი გინა სამნი გინა უმრავლე, 1 კორ. 14,27Ⴈ; იყვნეს უმრავლჱს (-ეს DႪႭ) ორმეოცისა, საქმე 23,13; კაცნი უ. (-ეს DႪႭ) ორმეოცისა, საქმე 23,21; არა უ. (-ეს DKႪႭ) არს ჩემი ათორმეტისა დღისა, საქმე 24,11; შეასმინეთ იგი არა უ. (-ეს D), საქმე 25,5; უკუეთუ ვინმე... იტყოდის, ორნი გინა თუ უ. (-ეს ႢCD) სამნი, 1 კორ. 14,27; მერმე ეჩუენა უ. (-ეს ႢႨCD) ხუთასისა ძმათა, 1 კორ. 15,6; იქცეოდა იგი მუნ არა უმრავლეს ათისა დღისა, საქმე 25,6ႪႭ; საქმენი შენნი უკუანაჲსკნელნი უ. პირველისა, გამოცხ. 2,19; უმრავლჱსი (-ესი ႢႪႨCD) მსხუერპლები, ებრ. 11,4; უმრავლჱსსა (-ესსა ႢႨCD) დიდებასა, ებრ. 3,3; უმრავლჱსნი (-ესნი ႢႨCD) ცოცხალ არიან, 1 კორ. 15,6; რაჲთა უმრავლესნი შევიძინნე, 1 კორ. 9,19CD; უ. მღდელ-ქმნულ არიან, ებრ. 7,23Ⴈh; უმრავლჱსთა (-ესთა D) მათ არა უწყოდეს, საქმე 19,32; უმრავლესთა მათგანთა არა უწყოდეს, იქვე ႪႭ; უმრავლჱსთა (-ესთა ႠႢႨCD) ძმათა უფლისა მიერ, ფილიპ. 1,14ႦႭ.

უმრწემჱს-ი, **უმრწემეს-ი**, **უმწემჱს-ი**, **უმწემეს-ი**, უმცროსი: უმდაბლესი: მე, უმრწემჱსსა (უმწემჱსსა ႪႭ) ყოველთა წმიდათასა, მომეცა მადლი ესე, ეფეს. 3,8; მე, უმრწემესსა (უმწემესსა Ⴂ) ამას ყოველთა წმიდათასა, მომეცა მადლი, იქვე ႨCD; უხუცესმან ჰმონოს უმრწემესსა მას, ჰრომ. 9,12CD.

უმსახურებელ-ი უღმრთო, უსჯულო: უმსახურებელ იქმნნეს, ჰრომ. 1,25; მართალსა შჯულ არა უც, არამედ... უმსახურებელთა (მიც.) და ცოდვილთა, 1 ტიმ. 1,9.

უმტკიცჱს-ი, უმტკიცესი-ი ყველაზე სარწმუნო: უმტკიცჱსი (უმტკიცესი ႢႭ) საწინაწარმეტყუელოჲ სიტყუაჲ, 2 პეტ. 1,19.

უმცირჱს-ი, უმცირეს-ი უფრო ნაკლები; უმცროსი: რაოდენ მე* უფროჲს მიყუართ თქუენ, უმცირჱს (უმცირეს ႧCD) გიყუარ მე, 2 კორ. 12,15; უმცირჱსი (უმცირესი ႢႧCD) იგი უმჯობჱსისაგან იკურთხა. ებრ. 7,7.

უმძაფრჱს-ი, უმძაფრეს-ი ნ.კ. ადგილი უმძაფრჱსი (-ესი); უმძაფრესი ადგილი.

უმძაფრესი ადგილ-ი აქ მეჩეჩი, თავთხელი: ვითარცა შეცჳვეს უმძაფრესსა ადგილსა, საქმე 27,41ႢႭ; ვითარცა განცჳვეს იგინი ადგილსა უმძაფრჱსსა (უმძაფრესსა D), იქვე.

1. **უმჯობჱს-ი, უმჯობეს-ი** უმჯობესი, უკეთესი: ვითარცა შენ უმჯობჱს (-ეს DEႭ) იცი, საქმე 25,10; უ. (-ეს ႢႧCD) არს არა-ჭამაჲ ჴორცისაჲ, ჰრომ. 14,21; უ. (-ეს ႢႧCႣ) არს კაცისა დედაკაცისა შე-ვე არა-ხებაჲ, 1 კორ. 7,1; უ. (-ეს ႢႧCD) არს ქორწინებაჲ განჴურვებასა, 1 კორ. 7,9; უ. (-ეს ႢႧCႣ) არს კაცისა, 1 კორ. 7,26; უ. (-ეს ႢႧ) ყოს, 1 კორ. 7,38; უ. (-ეს ႢႧCD) არს ჩემდა სიკუდილი, 1 კორ. 9,15; არარაჲ უ. (-ეს ႢႧCႣ) ჩემდა [არიან], გალ. 2,6; გული მეტყჳს... ქრისტჱს თანა ყოფად უფროჲსღა უ. (-ეს ႠႢႪႭႨႦD), ფილიპ. 1,23ႪႦႧ; ესოდენ უ. (-ეს ႢႧCD) იყო იგი ანგელოზთა, ებრ. 1,4; უ. (-ეს ႦႧCD) შენ უწყი, 2 ტიმ. 1,18; რომელი უ. (-ეს ႪႭ) არს, 1 პეტ. 2,20; უ. (-ეს ႪႭ) არს, კეთილსა თუ იქმოდით, 1 პეტ. 3,17; უ. (-ეს Ⴀ!ႧႪႭ) იყო მათდა, 2 პეტ. 2,21Ⴂ; უმჯობჱსღა (-ესღა ႧCD) უკუე და უფროჲს ვიქადოდი უძლურებათა ჩემთა, 2 კორ. 12,9; ალზრდილ თუ იყოს ესრეთ უმჯობეს ყოფასა, 1 კორ. 7,36Ⴇხ; რაოდენცა უმჯობჱსი (-ესი ႢႧCD) მათსა დაიმკჳდრა სახელი, ებრ. 1,4; გურწამს თქუენთჳს, ... უ. (-ესი ႢႧCD) და მახლობელი ცხორებისაჲ, ებრ. 6,9; უ. (-ესი ႢႧ) ნაყოფი, ებრ. 10,34; ღმერთმან ჩუენთჳს უ. (-ესი ႢႧCD) განიგულა, ებრ. 11,40; უ. შენ უწყი, 2 ტიმ. 1,18Ⴍ; შენ უმჯობესი იცი, საქმე 25,10E; საუნჯე უ., ებრ. 10,34CD; რაჲთა გამოიცადოთ თქუენ უმჯობესი იგი, ფილიპ. 1,10; უმჯობჱსსა (-ესსა ႢႧCD) მას აღთქუმასა ზედა შჯულ-დებულ არს, ებრ. 8,6; უ. (-ესსა ႢႧCD) აღდგომასა. ებრ. 11,35; სისხლითა პკურებასა, უ. (-ესსა ႢႭႧCႣ) თქუმულისა მის აბელის მიერ, ებრ. 12,24; გამოიცდი უმჯობჱსსა (-ესსა ႢႧCD) მას, ჰრომ. 2,18; უ. (-ესსა ႢႧCD) მას გული ეტყჳს, ებრ. 11,16; უმჯობესსა ჰყოფს, 1 კორ. 7,38CD; უ. მიიწია მსახურებასა, ებრ. 8,6CD; შემოსლვაჲ უმჯობჱსისა (-ესისა ႭႧCD) სასოებისაჲ, ებრ. 7,19; უ. (-ესისა ႢႧCD) აღთქუმისა, ებრ. 7,22; 8,6; უმჯობესისა მისებრ წჳალებისა ჩუენისა მსახურებისა ვცხოვნდებოდე ფარისეველი, საქმე 26,5H; უმცირჱსი იგი უმჯობჱსისაგან (-ესისაგან ႢႭႧCD) იკურთხა (აქ = უდიდესისგან), ებრ. 7,7; უმჯობჱსითა (-ესითა ႢႧCD) მსხუერპლითა, ებრ. 9,23; არა უმჯობჱსად (-ესად ႢႧCD) შეჰკრბით, 1 კორ. 11,17; უმჯობესად მეტყუელსა უფროჲს აბელისსა, ებრ. 12,24Ⴇხ; შემოსლვაჲ უმჯობესისაჲ სასოებისაჲ. ებრ. 7,19Ⴂ.

2. **უმჯობე, უმჯობჱს-ი, უმჯობეს-ი** (უფრო) სასარგებლო; სარგებლობა: არა ყოველი უმჯობე არს, 1 კორ. 6,12ႢႧ; არა ყოველივე უმჯობჱს (-ეს CD) არს, იქვე; ესე უ. (-ეს ႢႧCD) არს თქუენდა, 2 კორ. 8,10; არა ყოველი უმჯობეს არს, 1 კორ. 10,23CD; არარაჲ დავაყენე უმჯობჱსი (-ესი DႪႭ) თქუენი, საქმე 20,20; არა ვეძიებ თავისა ჩემისა უმჯობჱსსა (-ესსა ႢႧ), 1 კორ. 10,33; ამას თქუენისა უმჯობჱსისათჳს (-ესისათჳს ႢႧCD) ვიტყჳ, 1 კორ. 7,35; კაცად-კაცადსა მიცემულ არს გამოცხადებაჲ იგი სულისაჲ უ. (-ესისათჳს ႢႧCD), 1 კორ. 12,7; ხოლო ესე უ. (-ესისათჳს ႢႧCD) [სწავლიდეს], ებრ. 12,10; უმჯობესად... შევჰრაცხე, 2 კორ. 9,5CD.

უმჯობჱს-ი გონება გადატ. წმინდა განსჯა, აზრი: რომლითა განვაღჳძებ თქუენ მოჴსენებითა ამით უმჯობჱსსა გონებასა, 2 პეტ. 3,1; რომლითა გან[ვა]ღჳძებ თქუენ მოჴსენებით [...]ით უმჯობჱსისა(?) გონებასა თქუენსა, იქვე Ⴂ.

უმჯობჱსადრე, უმჯობესადრე საჭიროდ, აუცილებლად: უმჯობჱსადრე (უმჯობესადრე ႢႧ) შევჰრაცხე, 2 კორ. 9,5; უ. (-ესადრე ႢႧCD) შევჰრაცხე ეპაფროდიტჱსი, ფილიპ. 2,25.

უნაკლულევანჱს-ი, უნაკლულევანეს-ი (უფრო) ნაკლები; უარესი: ქურივადმცა იგი შერაცხილ არს ნუ უნაკლულევანჱს (-ეს Ⴆ) სამეოცისა წლისა, 1 ტიმ. 5,9; უნაკლულევანჱსად (-ესად ႢႪႧCD) შეჰკრბით, 1 კორ. 11,17.

უნაკლულჱს-ი, უნაკლულეს-ი უფრო ნაკლები: ქურივადმცა იგი შერაცხილ არს ნუ უნაკლულჱსი (-ესი ႧCD) სამეოცისა წლისა, 1 ტიმ. 5,9Ⴍ.

უნაკლულო უნაკლო, სრულქმნილი: რაჲთა აწვე უნაკლულო იყოს ღმრთისა იგი კაცი, 2 ტიმ. 3,17D.

1. **უნაკლულოდ, უნაკლულად** შეუწყვეტლივ, მუდამ ჟამს: ვითარ უნაკლულოდ (უნაკლულად Ⴇ) ჴსენებასა თქუენსა ვჰყოფ, ჰრომ. 1,9.

2. **უნაკლულოდ** უხვად: რაჲთა... ყოველივე უნაკლულოდ გაქუნდეს, 2 კორ. 9,8.

უნაკლულოება კმაყოფილება: ნანდჳლვე არს სარეწავ დიდ ღმრთის მსახურებაჲ უნაკლულოებით, 1 ტიმ. 6,6.

უნაყოფო: გონებაჲ ჩემი უნაყოფო არს, 1 კორ. 14,14; რაჲთა არა უ. იყვნენ, ტიტე 3,14; არცა უნაყოფოდ იპოვნეთ, 2 პეტ. 1,8; ხენი ზამთრისანი უნაყოფონი, იუდა 1,12; ნუ ეზიარებით საქმეთა მათ უნაყოფოთა ბნელისათა, ეფეს. 5,11.

უნებელ-ი აუცილებელი: უნებელი ზედა-მაც მე, 1 კორ. 9,16.

უნებელად, უნებელიად, უნებლიად აუცილებლად: სიკუდილი უნებელად ზედა-აც წინაშე მწერალსა მას, ებრ. 9,16D; სიკუდილი უნებლიად (უნებელიად Ⴇ) ზედა-აც წინაშე მწერალსა მას, იქვე.

უნებელადრე უფრო საჭირო: დადგრომაჲ ჴორცთა შინა უნებელადრე თქუენთჳს, ფილიპ. 1,24.

---

* გამოცემაში: რაოდენმე. აქ არის ნაკლულევანი ადგილი (ლ.ბ.).

უნებლება აუცილებლობა: ისწავებდედ... კეთილისა საქმესა წარდგინებად უნებლებისა მისთჳს საჭმრისა, ტიტე 3,14.

უნებლებით, უნებლობით იძულებით, ნების გარეშე: უკუეთუ უნებლებით (უნებლობით ႢႪ) [ვიქმოდი], 1 კორ. 9,17; კაცად-კაცადსა ვითარცა გამოურჩევიეს გულითა, ნუ მწუხარებით, ნუცა უ., 2 კორ. 9,7; რაჲთა არა უ. კეთილი იგი შენი იყოს, ფილემ. 1,14.

უნებლიაჲთ აუცილებლად: სიკუდილი უნებლიაჲთ ზედა-აც წიგნის მწერალსა მას, ებრ. 9,16Ⴊ.

უნებლიეთ იძულებით, ნების გარეშე: ხოლო უკუეთუ უნებლიეთ [ვიქმ], 1 კორ. 9,17CD.

უნჯება, უნჯობა შეკრება, შენახვა, ი: შეუნანებელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა, ჰრომ. 2,5; იუნჯებედ თავისა მათისა საფუძველსა კეთილსა, 1 ტიმ. 6,19Ⴄ; კაცად-კაცადი თქუენი თჳს თანა... იუნჯებდინ, 1 კორ. 16,2CD; ი. თავისა მათისა საფუძველსა კეთილსა, 1 ტიმ. 6,19CD; იუნჯებდედ თავისა მათისა საფუძველსა კეთილსა, იქვე.

უ: არა შვილნი მამა-დედათა უუნჯებენ, 2 კორ. 12,14Ⴀ; არა შვილნი მამა-დედათა უუნჯებედ (უუნჯობედ Ⴊ), იქვე.

უპატივო, უპატიო ულირსი, უპატიო: შესაქმედ რომელნიმე პატიოსნად ჭურჭლად და რომელნიმე უპატივოდ (უპატიოდ ႢႪCD), ჰრომ. 9,21; [არს ჭურჭელი] კეცისაჲცა, რომელიმე პატივოსნად და რომელიმე უ. (უპატიოდ ႪႭႤCႠ), 2 ტიმ. 2,20.

უპატიოება დამცირება, შერცხვენა, შეურაცხყოფა; დაეთესვის უპატიოებით, 1 კორ. 15,43D; უპატიოებად თქუენდა გეტყჳ, 2 კორ. 11,21Ⴁ.

უპატიოსნჱს-ი, უპატიოსნეს-ი უფრო პატიოსანი; უფრო ძვირფასი: უპატიოსნჱს (-ეს ⊏ႪႭ) ოქროჲსა მის წარსაწყმედელისა, 1 პეტ. 1,7Ⴂ; არცა უპატიოსნეს სულისა ჩემისა შემირაცხიეს თავი ჩემი, საქმე 20,24ႪႭ; არა უფროჲს უპატიოსნესად შემირაცხიეს სულისა ჩემისა თავი ჩემი, იქვე Ⴂ.

უპატიო-ყოფა არად ჩაგდება: რომლისასა ეპგონებთ უპატიო-ყოფად გუამისაგან, 1 კორ. 12,23CD.

უპირატჱს-ი უწინარესი: რომელი მომეცა ჩუენ უპირატეს ჟამთა მათ საუკუნეთა, 2 ტიმ. 1,9ႤCD.

უჟამო უდროო: ხოლო უჟამო იქმნენით, ფილიპ. 4,10ႤႱ; ზედა-ადეგ ჟამიერად და უჟამოდ, 2 ტიმ. 4,2D.

უჟამო ნ.კ. ჟამითი უჟამო.

ურაკპარაკ-ი მოედანი: გუგუემნეს ჩუენ ურაკპარაკით, საქმე 16,37; მიპზიდვიდეს მათ ურაკპარაკად, საქმე 16,19; გუგუემნეს ჩუენ ურაკპარაკთა ზედა, საქმე 16,37ႪႭ.

ურგებ-ი გამოუსადეგარი, უვარგისი, უსარგებლო: არიან ურგებ და ამაო, ტიტე 3,9; კუროჲსთავი ურგები, ებრ. 6,8; კუროჲსთავისა ურგებსა, იქვე D.

ურგებება, ურგებობა გამოუსადეგრობა, უსარგებლობა: შეურაცხ იქმნების პირველი იგი მცნებაჲ უძლურებისა მისისათჳს და ურგებებისა (ურგებობისა CD), ებრ. 7,18; ურგებებისა მისისათჳს, იქვე Ⴊ.

1\. **ურვა** გასაჭირი, შეწუხება, ზრუნვა, ი ვნ.: ნუ იურვინ, 1 კორ. 7,18; რაჲთა არა იურვოდიან (იურვოდინ D), კოლ. 3,21.

ე: ნუუკუე ჴართაჲ რაჲმე ეურვების (+ა Ⴂ) ღმერთსა, 1 კორ. 9,9; ნურაჲ გეურვებინ, 1 კორ. 7,21CD; ნუუკუე ჴართაჲ რაჲმე ეურვებოდა (+ა Ⴀ) ღმერთსა, 1 კორ. 9,9ႤCႤႱ; რაჲთა არა ეურვოდინ, კოლ. 3,21C.

არა უც ურვა, 1 კორ. 7,37; არა აქუს ურვაჲ, იქვე CD: ესე კეთილ არს მოწევნულისა ამისთჳს (მისთჳს ႢႤCD) ურვისა, 1 კორ. 7,26; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ჭირთა შინა და ურვათა, 2 კორ. 6,4; ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით... თქუენ ზედა ყოველთა ამათ (მაგათ Ⴊ) ურვათა და ჭირთა, 1 თეს. 3,7; ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით... თქუენ ზედა ყოველთა მათგან ურვათა და ჭირთა, იქვე ႢႭႤC; ყოველთა მათგან ჭირთა და ურვათა, იქვე D; მოაქუნდა უძლურები და ურვილები სულთაგან არაწმიდათა, საქმე 5,16 (აქ ბოროტი სულით შეპყრობილები).

2\. **ურვა** საფრთხეში, საშიშროებაში ყოფნა, ი ვნ.: რამეთუ ვიურვითცა (-ცა ႢႪႭ) ბრალობად შფოთისა ამის დღენდელისა, საქმე 19,40.

ვინ განმაშორნეს ჩუენ სიყუარულსა მას ქრისტჱსსა: ჭირმან... ანუ ურვამან, ჰრომ. 8,35.

3\. **ურვა** ყოყმანი, დროის გაყვანა, ი ვნ.: აწ ნურას იურვი, საქმე 22,16; რაჲთა არარას ვიურვოდით ჭირთა ამათ შინა, 1 თეს. 3,3⊏ႦႪ; რაჲთა არარას იურვოდით ჭირთა ამათ შინა, იქვე.

ე: აწ ნურას ეურვი, საქმე 22,16E.

4\. **ურვება** შეწუხება (ვისიმე): ა—2: რაჲთა არა ვაურვებდეთ მათ, საქმე 15,19ႪႭ.

-ურთ თანდ. მოითხოვს მოქმედებით ბრუნვას და აღნიშნავს თანაობას; დედებითურთ... ძმებითურთ, საქმე 1,14; იოვანჱთურთ, საქმე 3,4; ყოვლითურთ, საქმე 4,18; 17,11; 17,22ႪႭ; 2 პეტ. 1,5ႪႭ; გამოცხ. 6,12; თესლებითურთ, საქმე 4,27; ყოვლითურთ სახლით მისით, საქმე 10,2; მთავრობით მათითურთ, საქმე 14,5; კრებულითურთ, საქმე 15,22; 23,15; ყოვლითურთ კრებულით, საქმე 15,22ႢႪႭ; ყოვლითურთ სახლეულით მისით, საქმე 16,32; 16,34; 18,8; სახლეულებითურთ და შვილით, საქმე 21,5; ერითურთ, საქმე 23,27; მჴედრებითურთ, იქვე ႪႭ; ათასისთავებითურთ, საქმე 25,23; მითურთ, ჰრომ. 8,32CD; მითურთით, იქვე; თანამჴედრითურთ მათით, 1 კორ. 16,19; თქუენითურთ, 2 კორ. 13,4; ვნებითურთ და გულის თქუმით, გალ. 5,24; ყოვლითურთ უკეთურებით, ეფეს. 4,31; ჯაჭჳთურთ, ეფეს. 6,20; სარწმუნოებითურთ, ეფეს. 6,23; უხრწნელებითურთ, ეფეს. 6,24Ⴀ; კლემენტოსითურთ, ფილიპ. 4,3; საქმითურთ, კოლ. 3,9; საქმით მისითურთ, იქვე CD; ონესიმჱთურთ (ონესიმეთურთ Ⴂ), კოლ. 4,9.

ურთიერთ-ი ერთმანეთი: პატივის-ცემითა ურთიერთისა უსწრობდით, ჰრომ. 12,10; ალაშჱნებდით უ., 1 თეს. 5,11; ურთიერთისა უმეტჱსად შეგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3Ⴍ.

ურთიერთას, ურთიერთარს ერთმანეთს; ერთმანეთში, ერთმანეთს შორის: იყვნეს ყოველნი ერთბამად შეკრებულ ურთიერთას (-არს Ⴚ), საქმე 2,1ႢႪIII; იტყოდეს უ., საქმე 2,7; 4,15; რაჲსა ავნებთ უ. (-არს Ⴚ).

საქმე 7,26; ვიდრე განყენებამდე უ. (-არს G), საქმე 15,39; აბრალებდეღ უ. (-არს E), საქმე 19,38; მოეიკითხენით უ. (-არს G), საქმე 21,6; იტყოდეს უ. (-არს E), საქმე 26,31; 28,4; შეუთქუმელ იყვნეს უ. (-არს G), საქმე 28,25; განჴურდეს გულის თქუმითა მათითა უ. (-არს ႣႨႦႱ) კუალად-საგებელი იგი... უ. (-არს ႦႱ) მიიღიან, ჰრომ. 1,27; შორის უ. (-არს ႦႨႱ) გულის სიტყუანი შეასმენდენ, ჰრომ. 2,15; თითოეულად უ. (-არს ႦႨႱ) ასოებ ვართ, ჰრომ. 12,5; ძმათ მოყუარებითა უ. (-არს ႦႱ) სურვიელად მოყუარე იყვენით, ჰრომ. 12,10; მასვე უ. (-არს ႦႱ) ზრახევდით, ჰრომ. 12,16; ნურასმცა ვისი თანა-გაც, გარნა უ. (-არს ႦႨႱ) სიყუარული, ჰრომ. 13,8; ნუღარამცა უ. (-არს ႦႱ) განვიკითხავთ, ჰრომ. 14,13; მშჳდობასა უკუე შეუდეგით და აღშჱნებასა უ. (-არს ႣႨႦႱ), ჰრომ. 14,19; ღმერთმან... მოგეცინ თქუენ იგივე ზრახვად უ. (-არს ႣႨႦႱ), ჰრომ. 15,5; ამისთჳს შეიწყნარებდით უ. (-არს ႣႨႦႱ), ჰრომ. 15,7; მოიკითხევდით უ. (-არს ႦႱ) ამბორითა წმიდითა, ჰრომ. 16,16; ყოვლადვე საშჯელი გიც უ. (-არს ႣႨႦႱ), 1 კორ. 6,7; ნუ განეშორებით უ. (-არს ႦႱ), 1 კორ. 7,5; უ. (-არს ႣႨႦႱႱ) ჰგებდით, 1 კორ. 11,33ႨႢ; ეგრევე უ. (-არს Ⴂ) ერთიერთისათჳს ზრუნვიდენ ასონი იგი, 1 კორ. 12,25; მოიკითხევდით უ. (-არს ႣႨႦ) ამბორისყოფითა წმიდითა, 1 კორ. 16,20; 2 კორ. 13,12; სიყუარულისა მისთჳს ჰმონებდით უ. (-არს ႦႱ), გალ. 5,13; უკუეთუ უ. (-არს ႦႱ) იკბენდეთ... ნუუკუე უ. (-არს CD) განილინეთ, გალ. 5,15; ესენი მჴდომ არიან უ. (-არს ႣႨႦႱ), გალ. 5,17; ნუმცა ვართ... უ. (-არს ႣႨႦD) მაბრალობელ, უ. (-არს ႦD) მოშურნე, გალ. 5,26; უ. (-არს CႱ) სიმძიმე იტჳრთეთ, გალ. 6,2ႢႢႱ; მის მიერ მაქუს ჩუენ მიახლებაჲ იგი უ. (-არს ႣႨႦႱ), ეფეს. 2,18; რომლითა იჩინენით უ., ეფეს. 4,11ႨႢႱ; თავსიდებდით უ. (-არს CD) სიყუარულით, ეფეს. 4,2; რამეთუ ვართ უ. (-არს ႣႨႦႱႱ) ასოებ, ეფეს. 4,25; იყვენით უ. (-არს ႣႨႦႱႢ) ტკბილ, ეფეს. 4,32; დაემორჩილენით უ. (-არს ႣႨႦႱႢ) შიშითა ქრისტჱსითა, ეფეს. 5,21; არამედ სიმდაბლით უ. (-არს ႦႱႢ) ერთი-ერთისა უმეტესად შეგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3; ნუ სტყუით უ., კოლ. 3,9; თავს-იდებდით უ. (-არს CႱ), კოლ. 3,13; მიჰმადლებდით უ. თავეთა თჳსთა, იქვე Ⴍ; უფალმან... გარდაგმატენ სიყუარულითა უ. (-არს ႣႨႦႱ), 1 თეს. 3,12; თქუენ ყოველნი ღმრთით სწავლულნი ხართ სიყუარულისათჳს უ. (-არს ႣႨႦႱ), 1 თეს. 4,9; ამისთჳს ნუგეშინის-სცემდით უ. (-არს ႣႨႦႱ), 1 თეს. 5,11; მარადის კეთილსა შეუდეგით უ. (-არს ႣႨႦႱ), 1 თეს. 5,15; აღემატების სიყუარული ეგე კაცად-კაცადისა თქუენისაჲ უ. (-არს ႣႨႦႱ), 2 თეს. 1,3; განეილცდიდეთ უ. (-არს CႱ) აღზავებად სიყუარულისა, ებრ. 10,24; [ვიყვენით] შემაწუხებელ და მოძულე უ. (-არს ႣႨႢ), ტიტე 3,3; ნუ ძჳრსა იტყჳთ... უ. (-არს G), იაკ. 4,11; ნუ სულთ-ითქუამთ, უ. (-არს EG), იაკ. 5,9; აღუვარებდით უ. (-არს G) ცოდვათა, იაკ. 5,16; უ. (-არს EG) იყუარობდით, 1 პეტ. 1,22; უ. (-არს G) სიყუარული... გაქუნდინ, 1 პეტ. 4,8; სტუმართ მოყუარე იყვენით უ. (-არს G), 1 პეტ. 4,9; მას ეგრევე უ. (-არს G) ამსახურებდით, 1 პეტ. 4,10; ყოველთავე უ. (-არს EG) სიმდაბლჱ შეიმოსეთ, 1 პეტ. 5,5; მოიკითხევდით უ. (-არს G) ამბორის-ყოფითა, 1 პეტ. 5,14; ზიარებაჲ მაქუს უ. (-არს EG), 1 იოვ. 1,7; რაჲთა იყუარებოდით უ. (-არს G), 1 იოვ. 3,11; ვჲყუარობდეთ უ. (-არს EG), 1 იოვ. 3,23; ვიყუარობდეთ უ. (-არს EG), 1 იოვ. 4,7; ჩუენცა თანა-გუაც უ. (-არს EG) სიყუარული, 1 იოვ. 4,11; უკუეთუ იყუარობდეთ უ. (-არს EG), 1 იოვ. 4,12; რაჲთა იყუარობდეთ უ. (-არს EG), 2 იოვ. 1,5; ძღუენი მისცენ უ., გამოცხ. 11,10; შემძლებელ ხართ ურთიერთარს სწავლად, ჰრომ. 15,14Ⴑ; კუალად ურთიერთასვე (არსვე ႦႱ) იყვენით, 1 კორ. 7,5; შემძლებელ ხართ ურთიერთასცა (-არსცა Ⴆ) სწავლად, ჰრომ. 15,14.

ურთიერთას-ი, ურთიერთარს-ი ერთმანეთისა, ურთიერთისა; საერთო: ურთიერთასი (-არსი ႠႢႭႢC) იგი სარწმუნოებაჲ თქუენი და ჩემი, ჰრომ. 1,12ႢႢ; უ. სიმძიმჱ იტჳრთეთ, გალ. 6,2; ურთიერთარსითა სარწმუნოებითა თქუენითა და ჩემითა, ჰრომ. 1,12D.

ურიდება დაურიდებლობა, არდაზოგვა: მოთმინებითა მით წესითა... და ურიდებითა ჴორცთაჲთა, კოლ. 2,23.

ურიცხუ ურიცხვი: მქჳშაჲ ზღჳსაჲ ურიცხჳ (ურიცხუ Ⴍ), ებრ. 11,12.

ურმის-თუალ-ი ბორბალი: აღაგზებს ურმის თუალსა მას შესაქმისასა, იაკ. 3,6.

1. ურჩ-ი ურჩი, წინააღმდეგი, გაუგონარი, დაუმორჩილებელი: ურჩ იქმს ესე კაცთა მსახურებად ღმრთისა, საქმე 18,13; ვითარცა-იგი ვინმე განრისხნებოდეს და უ. იქმნებოდეს, საქმე 19,9ႢႢႭ; არა უ. ვექმენ ზეცისასა მას ჩუენებასა, საქმე 26,19; მამა-დედათა უ. იყვნეს, ჰრომ. 1,30; აწ ესენი უ. ექმნნეს თქუენისა შეწყნარებისათჳს, ჰრომ. 11,31; იყვნენ კაცნი... მამის-დედის უ., 2 ტიმ. 3,2; ვიყვენით... უცნობელ და უ., ტიტე 3,3; დაღათუ ვიეთნიმე უ. არიან სიტყჳსა მის, 1 პეტ. 3,1; რომელნი-იგი უ. ოდესმე იყუნეს, 1 პეტ. 3,20; ურჩმან მოიღო საშჯელისა კუალად-გებაჲ, ებრ. 2,2; განვიპყრენ ჴელნი ჩემნი ერისა მიმართ ურჩისა, ჰრომ. 10,21; საძაგელნი არიან და ურჩნი, ტიტე 1,16; ურჩთა (მიც.) ჭეშმარიტებისათა... [მიაგოს] რისხვაჲ, ჰრომ. 2,8; მართალსა შჯულ არა უც, არამედ უშჯულოთა და უ., 1 ტიმ. 1,9; არა-მე (+ა Ⴂ) ურჩთა მათა (-ა ႢCD) [ეფუცა], ებრ. 3,18; აღსასრული ურჩთა მათ (ნათ.) სახარებისა ღმრთისათაჲ, 1 პეტ. 4,17.

2. ურჩ-ი ურწმუნო: ურჩნი იგი წარწყმიდნა, იუდა 1,5; თქუენდა უკუე არს პატივ, მორწმუნეთა მაგათ, ხოლო ურჩთათჳს — ლოდი, 1 პეტ. 2,7ႢႢႭ; რაჲთა განვერე მე ურჩთა მათგან, ჰრომ. 15,31; რაჰაბ... არა წარწყმდა ურჩთა მათ თანა, ებრ. 11,31.

ურჩება ურჩობა, წინააღმდეგობა, დაუმორჩილებლობა: შეაყენნა ღმრთმან ყოველნივე ურჩებასა, ჰრომ. 11,32; ნუმცა შესმენილ არიან ბილწებისათჳს გინა ურჩებისა, ტიტე 1,6; შურის-გებად ყოვლისა მისთჳს ურჩებისა, 2 კორ. 10,6; რომელნი შებრკოლდებიან სიტყუასა მას ურჩებით (+ა ႢႭ), 1 პეტ. 2,8; ვითარცა-იგი ერთისა მისგან კაცისა ურჩებითა ცოდვილნი შემოჴდეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19; აწ შეიწყალენით მათითა მით ურჩებითა, ჰრომ. 11,30; ნაშრომსა მათ შორის ურჩებისათა, ეფეს. 2,2; ნაშრომსა მათ ზედა უ., ეფეს. 5,6; კოლ. 3,6.

ურჩულოება ულმობელობა, უსჯულოება, O—1: რომელ ურჩულოებდეს, იუდა 1,15ႢႭ.

ურცხჳნელად (ურცხუენელად) დაუძრახავად, უსირცხოდ: იწრაფე თავისა შენისა წარდგინებად მუშაკად ურცხჳნელად (ურცხუენელად ႠႢ), 2 ტიმ. 2,15.

ურწმუნო: ურწმუნო თუ ვინმე იქმნეს, ჰრომ. 3,3: ცოლი ურწმუნოჲ, 1 კორ. 7,12; 7,14; ქმარი უ., 1 კორ. 7,13; 7,14; შე-ვინმე-ვიდეს უ., 1კორ. 14,24; უკუეთუ ურწმუნოჲ იგი განეყენებოდის, 1 კორ. 7,15; რაჲ ნაწილი უც ურწმუნოსა მორწმუნისა, 2 კორ. 6,15ႡႪႨ; რაჲ ნაწილი უც მორწმუნესა ურწმუნოსა თანა, იქვე; არს იგი ურწმუნოჲსა (-ა Ⴂ) უძჳრეს, 1 ტიმ. 5,8CD; რაჲ ნაწილი უც მორწმუნესა ურწმუნოჲსა თანა, 2 კორ. 6,15ႣႢႤႨႦ; ურწმუნონი ჰურიანი, საქმე 14,2; 17,5ႡႪႭ; ჰურიანი იყვნეს უ., საქმე 14,2C; შე-ვინმე-ვიდენ უ., 1 კორ. 14,23; ურწმუნონი იგი (-იგი Ⴍ) წარწყმიდნა, იუდა 1,5Ⴊ: ურწმუნოთა ჭეშმარიტებისათა... [მიაგოს] რისხვაჲ, ჰრომ. 2,8D; თქუენდა არს პატივი მორწმუნეთა მაგათ, ხოლო უ. — ლოდი, 1 პეტ. 2,7; ნუ ექმნებით თანა-მეუღლე უ., 2 კორ. 6,14; ნუ იქმნებით თანა-მეუღლე ურწმუნოთა, იქვე ႪႣႢႤႨႦႠ; არს იგი უ. უძჳრჱს, 1 ტიმ. 5,8; უ.... ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას, გამოცხ. 21,8; აწ უკუე ენანი ვიდრემე სასწაულად არიან არა თუ მორწმუნეთათჳს, არამედ უ. (+თჳს ႢCD), 1 კორ. 14,22; წინაჲსწარმეტყუელებაჲ არა ურწმუნოთათჳს არს, 1 კორ. 14,22; შეგინებულთათჳს და უ. (-თჳს ႭCD) არარაჲ წმიდა არს, ტიტე 1,15; ძმაჲ ძმასა ეშჯის, და ესეცა ურწმუნოთა წინაშე, 1 კორ. 6,6; გონებანი ურწმუნოთანი, 2 კორ. 4,4; უკუეთუ ვინმე გხადოდის თქუენ ურწმუნოთაგანი, 1 კორ. 10,27.

1. **ურწმუნოება:** რაჲ ურწმუნოებაჲ არს, საქმე 26,8ႡႪႪႭ; ნუუკუე ურწმუნოებამან მისმან სარწმუნოებაჲ... განაქარვოს, ჰრომ. 3,3; თუ არა დაადგრენ ურწმუნოებასა მათსა ზედა, ჰრომ. 11,23; უმეცრებით ვყავ ურწმუნოებასა შინა, 1 ტიმ. 1,13; აღთქუმასა მას ღმრთისასა არა შეორგულდა ურწმუნოებითა, ჰრომ. 4,20; იგი უ. მათითა გარდასტყდეს, ჰრომ. 11,20; ვერ შეუძლეს შესლვად უ., ებრ. 3,19; ურწმუნოებად განიკითხვის თქუენ შორის, საქმე 26,8; გული უკეთური ურწმუნოებისაჲ, ებრ. 3,12.

2. **ურწმუნოება** ურჩობა: ვერ შევიდეს ურწმუნოებითა, ებრ. 4,6; რაჲთა არა მასვე ვინმე სახესა შეავრდეს ურწმუნოებისასა, ებრ. 4,11; სახესა ურწმუნოებისასა, იქვე CD.

ურწყულ-ი უწყლო, გამშრალი; წყალ-გაურეველი: რომელი-იგი წდეულ არს ურწყულად სასუმელსა მას შინა რისხვისა მისისასა, გამოცხ. 14,10; წყარონი ურწყულნი, 2 პეტ. 2,17; ღრუბელნი უ., იუდა 1,12.

უსაზომოდ უზომოდ: არა უსაზომოდ ვიქადოთ, 2 კორ. 10,13BCD; არა უ. ვიქადით, 2 კორ. 10,15.

უსამართლო: უსამართლოჲ იგი უსამართლოებდინ ჯერეთ, გამოცხ. 22,11; უსამართლოთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6,9D.

1. **უსამართლოება** უსამართლობის ჩადენა, 0–1: უსამართლოჲ იგი უსამართლოებდინ ჯერეთ, გამოცხ. 22,11.

2. **უსამართლოება** სიცრუე: ყოველი უსამართლოებაჲ ცოდვა არს, 1 იოვ. 5,17HIJ.

უსანატრელჱს-ი, უსანატრელეს-ი უსანატრელესი, უნეტარესი: ხოლო უსანატრელჱს (-ეს ႡႪႢCD) არს, 1 კორ. 7,40.

უსასო, უსასოო უიმედო: რომელსა უსასოჲ (უსასოოს Ⴀ) იგი სასოებით ჰრწმენა, ჰრომ. 4,18Ⴂხ.

უსასყიდლოდ უფასოდ, აუნაზღაურებლად: განმართლებულ არიან უსასყიდლოდ, ჰრომ. 3,24; რაჲთა სახარებასა მას ჩემსა უ. ვახარებდე, 1 კორ. 9,18; უ. სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ გახარე თქუენ, 2 კორ. 11,7; რომელმან მოსცის ყოველთა... უ., იაკ. 1,5; მივსცე წყაროჲსა მისგან წყლისა ცხოველისა უ., გამოცხ. 21,6; რომელსა ჰნებავს მიღებად წყლისა მის ცხოველისა უ., გამოცხ. 22,17.

უსაწყალობელჱს-ი, უსაწყალობელეს-ი უფრო უბედური, საწყალობელი: უსაწყალობელჱსი (-ეს ႡႪႢCD) ყოველთა კაცთასა ვართ, 1 კორ. 15,19.

უსაჭიროეს-ი უფრო საჭირო: დადგრომაჲ ჴორცთა შინა უსაჭიროეს თქუენთჳს, ფილიპ. 1,24Ⴂხ.

უსახურ-ი მკაცრი, ბოროტი („სახიერი“-ს ანტონიმია): მონანი დაემორჩილენით უფალთა თჳსთა, ნუ ხოლო სახიერთა და ტკბილთა, არამედ უსახურთაცა, 1 პეტ. 2,18.

უსაჴმარეს-ი გაცილებით უფრო საჭირო: იგი უსაჴმარეს არს, 1 კორ. 12,22CD.

უსიტყუელ-ი გამოუთქმელი: სულ-თქუმითა მით უსიტყუელითა, ჰრომ. 8,26.

უსმობა ურჩობა, გაუგონრობა: უსმობამან მიიღო სამართალი სასყიდლის-გებისაჲ, ებრ. 2,2Ⴂხ.

უსრულჱს-ი, უსრულეს-ი სრულქმნილი: უსრულჱსსა (-ესსა ႡႪႢ) მას მოვიდეთ, ებრ. 6,1; უსრულჱსითა (-ესითა BCD) კარვითა, ებრ. 9,11.

უსულო არასულიერი: ეგრევე უსულოთა მათ ჴმაჲ გამოსციან, 1 კორ. 14,7.

უსუპ-ი ერთგვარი სურნელოვანი ბალახი (სასხურებლის მოსამზადებელი): მოიღის სისხლი იგი ზუარაკთაჲ... უსუპითა, ებრ. 9,19.

უსუსურ-ი სუსტი, უძლური: თანა-გუაც უძლურებათა მათ უსუსურთასა ტჳრთვად, ჰრომ. 15,1CD; უძლურებანი იგი უსუსურთანი, იქვე.

უსწავლელ-ი უმეცარი, უვიცი: რომელსა-იგი უსწავლელნი... გარდააქცევენ, 2 პეტ. 3,16; სიცოფისათა მათ და უსწავლელთა გამოძიებათა განეშორე, 2 ტიმ. 2,23.

უტევან-ი მანძილის საზომი ერთეული, დაახლოებით 125 ნაბიჯი: განზომა ქალაქი იგი... ათორმეტსა ათასსა უტევანსა, გამოცხ. 21,16; გამოჴდა სისხლი საწნეხელისა მისგან ვიდრე აღჳრადმდე ცხენთა ათას ექუსასით უტევანით შორს, გამოცხ. 14,20.

უტყუეელ-ი, უტყუელ-ი სანდო, სარწმუნო: რომელ-იგი აღგჳთქუა უტყუეელმან (უტყუელმან ႪႢ) ღმერთმან, ტიტე 1,2.

უტყჳ უტყვი, ლაპარაკი რომ არ შეუძლია: კარაული უტყჳ, 2 პეტ. 2,16.

უუგუნურესადრე უგუნურად, განუსჯელად: **უუგუნურესადრე** ვიტყჳ. 2 კორ. 11,23ႧCD.

უუგუნურჱსრე უგუნურად, განუსჯელად: **უუგუნურჱსრე** ვიტყჳ. 2 კორ. 11,23.

უუძლურჱს-ი, უუძლურეს-ი უძლურესი, უფრო უძლური, უსუსტესი: რომელ-იგი საგონებელ არს ასოჲ გუამისაჲ მის უუძლურჱს, 1 კორ 12,22; რომელ-იგი საგონებელ არს ასოჲ გუამისაჲ მის უუძლურჱსი (-ესი ႩႧ), 1 კორ. 1,22Ⴊ; ვითარცა უუძლურჱსსა (უუძლურესსა ႪႭ) ჭურჭელსა, 1 პეტ. 3,7Ⴉ; ვითარცა უუძლურესსა ჭურსა, იქვე; რომელნი-იგი საგონებელ არს ასოჲ გუამისაჲ მის უუძლურესად, 1 კორ. 12,22CD; ვითარცა უუძლურჱსთა ჭურჭერთა, 1 პეტ. 3,7C.

1. **უფალ-ი**: უფალ და ცხებულ ყო იგი ღმერთმან, საქმე 2,36; თავადი არს უ. ყოველთა, ჰრომ. 10,12D; ცოლი თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უ. არს… ქმარიცა თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უ. არს, 1 კორ. 7,4CD; არავის ჴელ-ეწიფების თქუმად უ. იესუ, 1 კორ. 12,3; უ. ღათუ არნ ყოვლისა, გალ. 4,1; ერთ არს უ., ეფეს. 4,5.

განვიდა ჩუენგან უფალი იესუ, საქმე 1,21; იტყჳს უ. ღმერთი, საქმე 2,17; გამოცხ. 1,8; უ. შესძინებდა ცხოვრებულთა მათ… ეკლესიასა, საქმე 2,47; ვითარ-იგი იხილა გზასა მას უ., საქმე 9,27; განგკურნებს შენ უ. იესუ ქრისტე, საქმე 9,34; ჰრწმენა მრავალთა უ., საქმე 9,42; ესე თავადი არს უ. ყოველთაჲ, საქმე 10,36; რომელთაესე მრწმენა უ. იესუ ქრისტე, საქმე 11,17; რაჲთა გამოიძიონ… უ., საქმე 15,17; გრწმენინ უ. იესუ ქრისტე, საქმე 16,31; ესე ცისა და ქუეყანისაჲ არს უ., საქმე 17,24; კრისპოსს… ჰრწმენა უ., საქმე 18,8; ვიხილე უ., საქმე 22,18; დაადგრა მას უ., საქმე 23,11; აღ-თუ-იარო უ. იესუ, ჰრომ. 10,9; თავადი არს უ. ყოველთაჲ, ჰრომ. 10,12; იტყჳს უ., ჰრომ. 12,19; 14,11; 1 კორ. 14,21; 2 კორ. 6,17; ებრ. 8,8; 8,10; 10,16; 10,30; შეიმოსეთ უ. იესუ ქრისტჱ, ჰრომ. 13,14; შემძლებელ არს უ. დამტკიცებად მისა, ჰრომ. 14,4; განმკითხველი ჩემი უ. არს, 1 კორ. 4,4; უ. ჴორცთათჳს [არს], 1 კორ. 6,13; ქორწინებულთა მათ ვამცნებ არა მე, არამედ უ., 1 კორ. 7,10; სხუათა მათ ვეტყჳ მე, არა თუ უ., 1 კორ. 7,12; ერთი არს უ. იესუ ქრისტჱ, 1 კორ. 8,6; იესუ ქრისტჱ უ. ჩუენი, 1 კორ. 9,1; უ. იესუ ქრისტჱ მას ღამესა რომელსა მიეცემოდა, 1 კორ. 11,23; არავის ჴელ-ეწიფების თქუმად უ. იესუ, 1 კორ. 12,3CD; იგივე თავადი უ. არს, 1 კორ. 12,5; რომელსა არა უყუარდეს უ. ჩუენი, 1 კორ. 16,22; უ. სულ არს, 2 კორ. 3,17; რომელმან აღადგინა უ. იესუ მკუდრეთით, 2 კორ. 4,14; იტყჳს უ. ყოვლისა მპყრობელი, 2 კორ. 6,18; რომელსა-იგი უ., ეწამოს, 2 კორ. 10,18; მათი და თქუენი უ. ცათა შინა არს, ეფეს. 6,9; უ. იესუ ქრისტჱ საღიდებელად ღმრთისა მამისა, ფილიპ. 2,11; უ. ახლოს არს, ფილიპ. 4,5; ვითარცა-იგი გისწავიეს ქრისტე იესუ უ., კოლ. 2,6ႩCD; თქუენცა უ. (+ვე ႩႧC) გივის ცათა შინა, კოლ. 4,1; რომელთა-იგი უ. მოკლეს იესუ, 1 თეს. 2,15; შურის-მგებელ არს უ. ამის ყოვლისათჳს, 1 თეს. 4,6; თავადი უ. … გარდამოჴდეს ზეცით, 1 თეს. 4,16; სარწმუნო არს უ., 2 თეს. 3,3; უ. თქუენ ყოველთა თანა, 2 თეს. 3,16; აღმოგჳცენდა უ. ჩუენი, ებრ. 7,14; იცან უ., ებრ. 8,11ႧCD; რომლისა თჳნიერ ვერვინ იხილოს უ., ებრ. 12,14; უ. არს მწე ჩემდა, ებრ. 13,6; უ. ჩუენი იესუ, ებრ. 13,20; უ. თანადამიდგა, 2 ტიმ. 4,17; უ. იესუ ქრისტჱ სულისა შენისა თანა, 2 ტიმ. 4,22; მოწყალე არს უ. და ტკბილ, იაკ. 5,11; ტკბილ არს უ., 1 პეტ. 2,3; უ. იესუ ქრისტჱ წმიდა ყავთ, 1 პეტ. 3,15; მოვიდა უ. ბევრეულითა წმიდითა ანგელოზითა მისითა, იუდა 1,14; წმიდა არს უ. ღმერთი, გამოცხ. 4,8; სადა-იგი უ. მათი ჯუარს-ეცუა, გამოცხ. 11,8; რამეთუ უ. უფლებათაჲ არს, გამოცხ. 17,14; ძლიერ არს უ. ღმერთი, გამოცხ. 18,8; სუფევს უ. ღმერთი ჩუენი, გამოცხ. 19,6; მეუფჱ მეუფეთაჲ და უ. უფლებათაჲ, გამოცხ. 19,16; უ. ღმერთი… ტაძარ მისა არს, გამოცხ. 21,22; არამცა უფალი იგი დიდებისაჲ ჯუარს-აცუეს, 1 კორ. 2,8; ღმერთმან უფალიცა აღადგინა, 1 კორ. 6,14.

ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა, საქმე 2,34; რომელთა მოუწოდის უ. ღმერთმან ჩუენმან, საქმე 2,39; წინაწარმეტყუელი აღგიდგინოს თქუენ უ. ღმერთმან, საქმე 3,22; 7,37; ჰრქუა მას უ., საქმე 7,33; 9,10; 9,11; 9,15; თქუა უ., საქმე 7,49; 15,17; ებრ. 8,9; უ. მომავლინა მე შენდა, საქმე 9,17; ვითარ-იგი უ. გამოიყვანა საპყრობილით, საქმე 12,17; ესრე მამცნო ჩუენ უ., საქმე 13,47; რომელსა-იგი უ. განუხჳსნა გული, საქმე 16,14; ჰრქუა უ. … პავლეს, საქმე 18,9; მრქუა მე უ., საქმე 22,8; 22,10; უ. თქუა, საქმე 26,15; რომელსა არა შეურაცხოს უ. ცოდვაჲ, ჰრომ. 4,8; სიტყუაჲ შემოკლებული ყოს უ., ჰრომ. 9,28; უ. დამიტევა ჩუენ ნათესავი, ჰრომ. 9,29; კაცად-კაცადსა ვითარცა უ. მისცა, 1 კორ. 3,5ႩႪႧCD; უ. იცნის ზრახვანი ბრძენთანი, 1 კორ. 3,20; ვითარცა იჩინა უ., 1 კორ. 7,17CD; ეგრეცა უ. ბრძანა, 1 კორ. 9,14; უ. თუ გჳბრძანოს, 1 კორ. 16,7; რომელი მომცა ჩუენ უ., 2 კორ. 10,8; მომცა მე უ., 2 კორ. 12,7Ⴍ; 13,10; მრქუა მე უ., 2 კორ. 12,9Ⴇ; უ. ჩუენმან იესუ წარჰმართენინ გზანი ჩუენნი, 1 თეს. 3,11; უ. გარდაგრიენ და გარდაგმატენ სიყუარულითა ურთიერთას, 1 თეს. 3,12; რომელ-იგი აღჴოცოს უ., 2 თეს. 2,8; თავადმან უ. ჩუენმან იესუ ქრისტემან და ღმერთმან და მამამან ჩუენმან, 2 თეს. 2,16; უ. წარუმართენ გულთა თქუენთა სიყუარულსა ღმრთისასა, 2 თეს. 3,5; ფუცა უ., ებრ. 7,21; რომელი აღაშჱნა უ., ებრ. 8,2; განიკითხოს უ. ერი თჳსი, ებრ. 10,30; ეგრეთ ჯერ-იჩინა უ. აღსრულებაჲ მათი, ებრ. 11,35CD; რომელმან-იგი განმაძლიერა მე, ქრისტე იესუ უ. ჩუენმან, 1 ტიმ. 1,12; რომელ-იგი… აჩუენოს… უ. უფლებათამან, 1 ტიმ. 6,15; მიეცინ წყალობაჲ უ. ონესიფორეს სახლსა, 2 ტიმ. 1,16; მიეცინ მას უ. პოვნად წყალობაჲ, 2 ტიმ. 1,18; მოგცეს შენ უ. გულისჴმის-ყოფაჲ, 2 ტიმ. 2,7; იცნის უ., 2 ტიმ. 2,19; ყოველთაგან მიჴსნა მე უ., 2 ტიმ. 3,11; რომელი მომცეს მე უ., 2 ტიმ. 4,8; მიაგოს მას უ., 2 ტიმ. 4,14; მიჴსნეს მე უ. ყოვლისაგან საქმისა ბოროტისა, 2 ტიმ. 4,18; წყალობითა თჳსითა მიჴსნნა ჩუენ უ., ტიტ. 3,5Ⴍ; აღადგინოს იგი უ., იაკ. 5,15; ვითარცა-იგი უ. ჩუენმან იესუ ქრისტემან მაუწყა მე, 2 პეტ. 1,14; იცის უ. ღმრთისმსახურთაჲ მათ განსაცდელისაგან ჴსნაჲ, 2 პეტ. 2,9; არა ყოვნის უ. აღთქუმასა იგი, 2 პეტ. 3,9; შეგრისხენ შენ უ., იუდა 1,9; უ. ღმერთმან განანათლნეს იგინი, გამოცხ. 22,5; უ. ღმერთმან… მოავლინა ანგელოზი თჳსი ჩუენებად, გამოცხ. 22,6.

წინაჲსწარ ვხედევდ უფალსა, საქმე 2,25; ჰრქუა უფალმან უ. ჩემსა, საქმე 2,34; შეეძინებოდეს სარწმუნოჲ მამათა და დედათა მორწმუნეთაჲ უ., საქმე 5,14; ახარებ-

დეს უ. იესუს, საქმე 11.20: შეუძინა ერი მრავალი უ., საქმე 11.24: ვიდრე-იგი ჰმსახურებდეს უ.. საქმე 13,2ႢႪႭ; შეჰვედრნეს იგინი უ.. საქმე 14.23; ვჰმონებდ უ.. საქმე 20.19; უ. ჰმონებდით. ჰრომ. 12.11; აქებდით ყოველნი თესლნი უ.. ჰრომ. 15.11; ეგევითართა მათ უ. არა ჰმონიან. ჰრომ. 16.18; უ. თუ უნდეს. 1 კორ. 4.19; რომელი შეეყოს უ.. 1 კორ. 6,17; ვითარ-ძი სათ-ნო-ეყოს უ.. 1 კორ. 7.32; ანუ ვაშუროთ რას-მე უ.. 1 კორ. 10,22: არა თუ თავთა თჳსთა ვქადაგებთ. არამედ ქრისტე იესუს. უ., 2 კორ.4.5; თავნი თჳსნი... მისცნეს უ., 2 კორ. 8,5; ამისთჳს... ვევედრე უ.. 2 კორ. 12,8; აქებდით გულითა თქუენითა უ.. ეფეს. 5.19ႦႪႭႢCD; ცოლნი ქმართა თჳსთა დაემორჩილენით, ვითარცა უ.. ეფეს. 5,22; ჰმონებდით ვითარცა უ., ეფეს. 6,7; ხოლო ვესავ უ., ფილიპ. 2,24; ვინაჲცა-იგი მაცხოვარსა მოვე-ლით, უ. იესუ ქრისტეს, ფილიპ. 3,20; უგალობდით... უ.. კოლ. 3.16CD; უ. ქრისტესა ჰმონებდით, კოლ. 3,24; გაფუცებ თქუენ უ.. 1 თეს. 5,27; ვესავ უ. თქუენთჳს, 2 თეს. 3,4; რომელი უყუარნ უ., ებრ. 12,6; უკუეთუ უ. უნდეს, იაკ. 4,15; უ. მათსა უვარ-ჰყოფდენ, 2 პეტ. 2.1; უ. ჩუენსა იესუ ქრისტესა უვარ-ჰყოფენ, იუდა 1,4.

სახელითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრიტჱსითა, საქმე 2,38; 6.8; 14,10; 1 კორ. 1.10; 6.11; ეფეს. 5.20; 2 თეს. 3,6CD; წამებასა მას აღდგომისა უ. ჩუენისა იესუ ქრის-ტჱსსა, საქმე 4,33; სახარებითა უ. ჩუენისა იესუ ქრის-ტჱსითა, საქმე 5.42; სახელითა უ. იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 8.16; 9,40D; 10,48; 16.18; 19.5E; 2 თეს. 3,6; სახელითა უ. იესუჲსითა. საქმე 8,16ႥႪႪႭ; 9,28ႢႪႭ; 19.5FႭ; რომელთა-იგი მოაქციეს უ., საქმე 9,35; მოიქ-ცეს უ. საქმე 11,21; მადლითა უ. ჩუენისა იესუ ქრის-ტჱსითა, საქმე 15,11; სახელისათჳს უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსისა, საქმე 15,26; უკუეთუ შეგირაცხიე მე მორ-წმუნედ უ., საქმე 16,15; სიტყუაჲ უ. იესუჲსი. საქმე 19,10ႢႪႭ; 20,35; სახელსა უ. იესუჲსსა, საქმე 19,13; სახელი უ. იესუჲსი, საქმე 19.17; რომელი მოვიღე უ. იესუ ქრისტესგან, საქმე 20,24ႢႪႭ; ეკლესიასა უ. ღმრთისასა, საქმე 20,28ႢႪႭ; სახელისათჳს უ. იესუჲსა, საქმე 21,13; რაჲ მივწერო უ. ჩემსა, საქმე 25,26; ასწა-ვებდა უ. იესუ ქრისტჱსთჳს, საქმე 28.31ႢႪHI; აღდგომი-თა მით მკუდრეთით იესუ ქრისტჱს უ. ჩუენისაჲთა, ჰრომ. 1,4; აღმადგინებელი უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი, ჰრომ. 4,24; ვიქადითცა ღმრთისა მიმართ იესუ ქრისტეს მიერ უ. ჩუენისა, ჰრომ. 5,11CD; ეგრეცა მადლი სუფევ-დეს... ქრისტე იესუს მიერ უ. ჩუენისა, ჰრომ. 5.21; ეგ-რეცა... შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი... ცხოველად ღმრთისა ქრისტე იესუს მიერ უ. ჩუენისა, ჰრომ. 6.11CD; რომელ არს ქრისტე იესუს მიერ უ. ჩუენისა, ჰრომ. 8,39; თჳსისაგან უ. დგეს, ჰრომ. 14,4; მრწამს უ. იესუს მიერ, ჰრომ. 14,14CD; მამასა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა. ჰრომ. 15,6; მადლი უ. ჩუენისა იესუ ქრის-ტჱსი, ჰრომ. 16,20; 16,27; 1 კორ. 16,23; 2 კორ. 13,;13; გალ. 6.18; ფილიპ. 4,23; 1 თეს. 5,28; 2 თეს. 3,18; ებრ. 13,25; ფილემ. 1,25CD; გამოცხ. 22,21; სა-ხელსა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1,2; მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა, 1 კორ. 1.3; 2 კორ. 1.2; გალ. 1,3; ეფეს. 1,2; ფილიპ. 1,2; 2 თეს. 1,2; 2 ტიმ. 1,2; ფილემ. 1.3; გამოჩინებასა მას უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1,7; დღესა მას უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1.8; ზიარებასა მას ძისა მისისა იესუ ქრისტჱს უ. ჩუენისასა, 1 კორ. 1,9; სახელითა უ. ჩუენისა ქრისტჱ-სითა... ძალითა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, 1 კორ. 5.4; დღესა მას უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 5,5; რომელი... სუმიდეს სასუმელსა ამას უფლისასა ულირსებით უ., 1 კორ. 11,27ႦHI; უ. მცნებანი, 1 კორ. 14.37; რომელ მაქუს ქრისტე იესუს მიერ უ. ჩუენისა, 1 კორ. 15,31; სიყუარული ჩემი თქუენ ყოველთა თანა ქრისტეს მიერ უ. ჩუენისა, 1 კორ. 16,24D; მამაჲ უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი, 2 კორ. 1,3; ეფეს. 1.3; 1 პეტ. 1.3; დღესა მას უ. იესუჲსა, 2 კორ. 1,14; დღესა მას უ. ჩუენისა იესო (!) ქრისტესსა, იქვე CD; რაჟამს მოიქცეს უ.. 2 კორ. 3,16; სიკუდილი იგი უ. იესუჲსი, 2 კორ. 4,10CD; ჯერ-გჳჩს... მისლვად უ., 2 კორ. 5,8; მადლი იგი უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი, 2 კორ. 8,9; რომელი იმსახურების... თავადისა უ. სადიდებელად, 2 კორ. 8,19; მამამან უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსმან, 2 კორ. 11,31; ჯუარითა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, გალ. 6,14; ენებანი იგი უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსნი, გალ,. 6,17; საწერტელნი იგი უ. იესუჲსნი, იქვე CD; ღმერთმან უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსმან, ეფეს. 1,17; რომელ-იგი ქმნა ქრისტე იესუს მიერ, უ. ჩუენისა, ეფეს. 3,11; რაჲ-იგი არს სათნო უ.. ეფეს. 5,10; მშჳდობაჲ ძმათა... ღმრთისა მიერ მამისა და უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა, ეფეს. 6,23; მადლი ყოველთა თანა მოყუარეთა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, ეფეს. 6,24; აღასრულებ ვიდრე დღედმდე უ. ჩუენისა იესუ ქრისტესა, ფილიპ. 1,6ႢCD; შე-ცა-მი-რაცხიეს ყოველივე ზღვევად გარდარეულისა მისთჳს მეცნიერებისა ქრისტე იესუს უ. ჩემისაჲთა, ფილიპ. 3.8; მამასა უ. ჩუენისასა, კოლ. 1,3; მამასა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტესსა, იქვე ႥႪႭCD; სახელითა უ. იესუჲსითა, კოლ. 3,17; ეითარცა-იგი სათნო არს უ., კოლ. 3,18; ესე არს სათნო უ. (+მიერ CD), კოლ. 3,20; ეკლესიათა თე-სალონიკელთასა ღმრთისა მიერ მამისა და უ. იესუ ქრისტესა, 1 თეს. 1.1; 2 თეს. 1,1; მოთმინებასა მას სა-სოებისასა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 თეს. 1.3; მო-ბაძავ ჩუენდა იქმნენით და უ., 1 თეს. 1,6; მოსლვასა მას უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 1 თეს. 3,13; მათ თანავე აღვიტაცნეთ... შემთხუევად უ., 1 თეს. 4,17; დღესა მას უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 2 თეს. 1,7; სახარებასა მას უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, 2 თეს. 1,8; სახელი უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი... მადლითა მით... უ. ჩუენი-სა იესუ ქრისტჱსითა, 2 თეს. 1,12; მოსლვისა მისთჳს უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსისა, 2 თეს. 2,1; შესაწევნე-ლად დიდებისა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტესა, 2 თეს. 2.14; ბრძანებითა ღმრთისა და მაცხოვრისა ჩუენისაჲთა, და უ. იესუ ქრისტეს – სასოებისა ჩუენისაჲთა. 1 ტიმ. 1,1CD; მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა და ქრისტე იესუს უ. ჩუენისა, 1 ტიმ. 1,2; მადლიერ ვარ... ქრისტე იესუს უ. ჩუენისა, 1 ტიმ. 1,12CD; მადლი იგი უ. ჩუენისაჲ, 1 ტიმ. 1,14; სიყუარული უ. ჩუენისა, იქვე Ⴍ; სიცოცხლი-სათა ამათ სიტყუათა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსთა. 1 ტიმ. 6,3; ვიდრე გამოჩინებადმდე უ. ჩუენისა იესუ ქრის-ტჱსა, 1 ტიმ. 6,14; წამებაჲ იგი უ. ჩუენისაჲ. 2 ტიმ. 1,8; იქმნეს იგი ჭურ პატიოსან. წმიდა და საჴმარ უ.. 2 ტიმ. 2,21; მონისა უ. არა ჯერ-არს ლალვაჲ. 2 ტიმ. 2,24; მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა და უ. იესუ

ქრისტჱს მიერ, ტიტე 1,4CD; ღმრთისაჲ და უ. იესუ ქრისტჱს მონაჲ, იაკ. 1,1; სარწმუნოებაჲ იგი უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი დიდებისაჲ, იაკ. 2,1; ყურთა უ. ყოვლისა მპყრობელისათა. იაკ. 5,4; ვიდრე მოსლვადმდე უ., იაკ. 5,7; მეცნიერებითა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 1,2; არცა უნაყოფოდ იპოვნეთ თქუენ უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა მას გამოცნობასა, 2 პეტ. 1,8; საუკუნესა მას სასუფეველსა უ. ჩუენისა და მაცხოვრისა იესუ ქრისტესა, 2 პეტ. 1,11ႢႭ; უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი ძალი, 2 პეტ. 1,16; მეცნიერებითა უ. ჩუენისა და მაცხოვრისა იესუ ქრისტჱსითა,2 პეტ. 2,20; 3,18; მცნებანი უ. და მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსნი, 2 პეტ. 3,2ႡႢ; მცნებათა უ. მაცხოვრისათა, იქვე Ⴂ; უ. იგი სულ-გრძელებაჲ, 2 პეტ. 3,15; იყავნ... წყალობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა და უ. ქრისტე იესუს მიერ, 2 იოვ. 1,3ႡႢ; სახელისა მისისათჳს უ. გამოვიდეს, 3 იოვ. 1,7ႡႢ; მოიჴსენენით სიტყუანი იგი წინაისწარ თქუმულნი მოციქულთა მიერ უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსთაჲ, იუდა 1,17; წყალობასა უ. ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა, იუდა 1,21; მხოლოსა ღმერთსა მაცხოვარსა ჩუენსა ქრისტე იესუს მიერ უ. ჩუენისა, იუდა 1,25; სუფევაჲ სოფლისაჲ უ. ჩუენისაჲ, გამოცხ. 11,15; რომელი მოვიღე უფლისაგან იესუ ქრისტჱსა, საქმე 20,24; რამეთუ მე მოვიღე უ., 1 კორ. 11,23; ხატსა მივიცვალებით..., ვითარცა-იგი უ. სულად, 2 კორ. 3,18; მო-რაჲმე-იღოს უ., იაკ. 1,7; ესრჱთ მარადის უფლისა თანა ვიყოფოდით, 1 თეს. 4,17; შეკრბეს ერთად უფლისათჳს, საქმე 4,26; ჴორცნი ესე არა სიძვისათჳს, არამედ უ., 1 კორ.6,13; ხოლო თავთა ჩუენთა — მონად თქუენდა უ., 2 კორ. 4,5ႡႢ; დაემორჩილენით ყოველსა კაცობრივსა დაბადებულსა უ., 1 პეტ. 2,13; ცოცხლებით იყვენით უფლისა მიერ, საქმე 15,29; მრწამს უ. (+ჩუენისა ႡႢ) მიერ იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 14,14; კითხვაჲ არქუთ ამპლიას... უ. მიერ, ჰრომ. 16,8CD; კითხვაჲ არქუთ ნარკისოსსგანთა მათ უ. მიერ, ჰრომ. 16,11; რომელნი მაშურალ არიან უ. მიერ... რომელი ფრიად დაშურა უ. მიერ, ჰრომ. 16,12CD; კითხვაჲ არქუთ რუფოსს, რჩეულსა უ. მიერ, ჰრომ. 16,13; რომელმან დაეწერე წიგნი ესე უ. მიერ, ჰრომ. 16,22; უ. მიერ იქადოდენ, 1 კორ. 1,31; 2 კორ. 10,17; რომელ არს შვილი ჩემი... სარწმუნოჲ უ. მიერ, 1 კორ. 4,17; რომელი უ. მიერ იჩინოს მონაჲ, უ. მიერ განთავისუფლებულ არს, 1 კორ. 7,22; ქალწულთათჳს ბრძანებაჲ უ. მიერ არა მაქუს; ხოლო გაზრახებ, ვითარცა შეწყალებული უ. მიერ, 1 კორ. 7,25; კეთილად დადგრომისა უ. მიერ უზრუნველად, 1 კორ. 7,35CႠ; უნდეს თუ ქორწინებაჲ, გარნა უ. მიერ, 1 კორ. 7,39; ანუ არა ნამუშაკევნი ჩემნი თქუენ ხართ უ. მიერ, 1 კორ. 9,1; ბეჭედნი იგი ჩემისა მის მოციქულებისანი თქუენ ხართ უ. მიერ. 1 კორ. 9,2; არცა მამაკაცი თჳნიერ დედაკაცისა უ. მიერ, 1 კორ. 11,11; უ. მიერ განვისწავლებით, 1 კორ. 11,32CD; შურომაჲ ეგე თქუენი არა ცუდად იყოს უ. მიერ. 1 კორ. 15,58; გიკითხვენ თქუენ ფრიად უ. მიერ. 1 კორ. 16,19; კარი განმეღო მე დიდი უ. მიერ, 2 კორ. 2,12; წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართ უ. მიერ, 2 კორ. 3,2; განვიდეთ უ. მიერ, 2 კორ. 5,6; არა უ. მიერ ვიტყჳ, 2 კორ. 11,17; მე გესავ თქუენ უ. მიერ, გალ. 5,10; მესმა თქუენი ეგე სარწმუნოებაჲ უ. მიერ იესუ ქრისტჱსა, ეფეს. 1,15; რომელსა ყოველი შჱნებული... ორძის ტაძრად წმიდად უ. მიერ, ეფეს. 2,21; გლოცავ თქუენ, კრული ესე უ. მიერ. ეფეს. 4,1; ვწამებ უ. მიერ. ეფეს. 4,17ႦႭႠCD; ხოლო აწ ნათელ ხართ უ. მიერ, ეფეს. 5,8; შვილნი მორჩილ იყვენით მამა-დედათა თქუენთა უ. მიერ, ეფეს. 6,1; იგიცა მოიღოს უ. მიერ, ეფეს. 6,8; განძლიერდით უ. მიერ, ეფეს. 6,10CD; ყოველივე გაუწყოს... სარწმუნომან მსახურმან უ. მიერ, ეფეს. 6,21; უმრავლესთა ძმათა უ. მიერ, ფილიპ. 1,14; შეიწყნარეთ ეგე უ. მიერ, ფილიპ. 2,29; გიხაროდენ უ. მიერ, ფილიპ. 3,1; იგივე მიწერად თქუენდა უ. მიერ ჩემდა არა საცოდნელ არს, იქვე Ⴍ; ესრეთ მტკიცედ დეგით უ. მიერ, საყუარელნო, ფილიპ. 4,1ႢႭႠCD; მასვე ზრახვასა ჰზრახვიდით უ. მიერ, ფილიპ. 4,2; გიხაროდენ მარადის უ. მიერ, ფილიპ. 4,4; განვიხარე უ. მიერ დიდად, ფილიპ. 4,10; ესე არს სათნო უ. მიერ, კოლ. 3,20CD; უ. მიერ მოიღოთ მოსაგებელი იგი მკჳდრობისა მის თქუენისაჲ, კოლ. 3,24; გაუწყოს ტჳქიკოს... თანა-მონამან ჩუენმან უ. მიერ, კოლ. 4,7; რომელი მიიღე უ. მიერ, კოლ. 4,17; უკუეთუ თქუენ მტკიცედ სდგეთ უ. მიერ, 1 თეს. 3,8; გლოცავ უ. მიერ იესუ ქრისტჱსა, 1 თეს. 4,1; რაოდენნი მცნებანი გამცენით თქუენ უ. მიერ იესუსა, 1 თეს. 4,2; იცნოთმცა... წინამძღუარნი იგი თქუენნი უ. მიერ. 1 თეს. 5,12; ჩუენ თანა-გუაც მადლობაჲ მარადის თქუენთჳს, ძმანო საყუარელნო, უ. მიერ, 2 თეს. 2,13; ვჰლოცავთ უ. მიერ იესუ ქრისტჱსა, 2 თეს. 3,12; რომელმან-იგი დასაბამი მოიღო სიტყუად უ. მიერ, ებრ. 2,3; მოეცინ მას უფალმან პოვნად წყალობაჲ უ. მიერ, 2 ტიმ. 1,18; რომელი გაქუს უ. მიერ იესუ ქრისტჱსა, ფილემ. 1,5Ⴍ; მე მოგიპოვე შენ უ. მიერ, ფილემ. 1,20; ვერ მოაწიან მათ ზედა უ. მიერ გმობისა საშჯელი, 2 პეტ. 2,11; ერთი დღჱ უ. მიერ ვითარცა ათასი წელი, 2 პეტ. 3,8; იყავნ თქუენ თანა მადლი... და მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა და უ. მიერ იესუ ქრისტესა. 2 იოვ. 1,3ႢႭ; რომელნი უ. მიერ მოკუდენ, გამოცხ. 14,13; მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უ. ჩუენისა მიერ (- ႡႢႠCD) იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 1,7; მშჳდობაჲ მაქუს ღმრთისა მიმართ უ. ჩუენისა მიერ (- Ⴀ) იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 5,1; გლოცავ თქუენ... უ. ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტჱსა. ჰრომ. 15,30; რომელმან მომცა ჩუენ ძლევაჲ უ. ჩუენისა მიერ ქრისტჱსა (... ქრისტე იესუს მიერ უ. ჩუენისა, CD). 1 კორ. 15,57; არამედ შესაწევნელად ცხორებისა უ. ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტესა, 1 თეს. 5,9; ვჰლოცავთ უ. ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტესა, 2 თეს. 3,12CD; უ. მიერვე (-ვე Ⴀ) მოვწყდეთ, ჰრომ. 14,8; რაოდენ უფროჲს შენდა ჴორციელადცა და უ. მიერცა, ფილემ. 1,16; ილოცეთ თქუენ ჩემთჳს უფლისა მიმართ, საქმე 8,24; ჰლოცვიდა ყოველთა... დადგრომად უ. მიმართ, საქმე 11,23; იქცეოდეს განცხადებულად უ. მიმართ, საქმე 14,3; გიწამებდ... სარწმუნოებასა უ. მიმართ ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა, საქმე 20,21ႡႢႭ; რომელნი მაშურალ არიან უ. მიმართ... რომელი ფრიად დაშურა უ. მიმართ, ჰრომ. 16,12; კეთილად დადგრომისა უ. მიმართ უზრუნველად. 1 კორ. 7,35; სლვა-კეთილ უ. მიმართ განუყოფელ იყოს, იქვე ႠႦ; განძლიერდით უ. მიმართ, ეფეს. 6,10; რომელ გაქუს უ. მიმართ იესუ ქრისტჱსა, ფილემ. 1,5; გიწამებდ... სარწმუნოებასა უ. ჩუენისა მიმართ იესუ ქრისტჱსა, საქმე 20,21; წინაისწარ განვიზრახავთ კეთილსა, არა ხოლო წინაშე უფლისა, 2 კორ. 8,21; ვწამებ წინაშე უ., ეფეს. 4,17; ესე არს სათნო წინაშე უ., კოლ.

3.20Ⴇ; ანუ არა თქუენ წინაშე უ. ქრისტე იესუსსა მას მოსლვასა. 1 თეს. 2.19; დამდაბლდით წინაშე უ., იაკ. 4.10; მეოხ ექმენ წინაშე უ. მონათა შენთა, გამოცხ. (სათ.); ვწამებ წინაშე ღმრთისა და უ. იესუ ქრისტესა, 1 ტიმ. 5.21ႧCD; 2 ტიმ. 4.1.

უფალო. უკუეთუ... კუალად მოაგო სასუფეველი ისრაჱლსა, საქმე 1.6; უ., გამოაჩინე, რომელი გამოირჩიე, საქმე 1.24; მაუწყენ მე, უ., გზანი... ცხოვრებისანი, საქმე 2.28ႳႢႧ; უ. ღმერთო, რომელმან ჰქმენ ცაჲ და ქუეყანაჲ, საქმე 4.24; უ., მოჰხედე თქუმასა ამას მათსა ზედა, საქმე 4.29; უ., შეიწყნარე სული ჩემი, საქმე 7.59; უ., ნუ შეურაცხ ამათ ცოდვასა ამას, საქმე 7.60; შენ ვინ ხარ, უ., საქმე 9.5; 10.4; და მან ჰრქუა: აჰა, უ., საქმე 9.10; უ., მასმიეს... მის კაცისათჳს, საქმე 9.13; რაჲ არს, უ., საქმე 10.4ႢႧ; ნუ იყოფინ, უ., საქმე 10.14; 11.8ႢႧ; ნუ იყოფინ ეგე ჩემდა, უ., საქმე 11.8; ვინ ხარ, უ., საქმე 22.8; 26.15; რაჲ-მე ვყო, უ., საქმე 22.10; უ., მათ თჳთ იციან, საქმე 22.19; უ., ვის-მე ჰრწმენა სასმენელი ჩუენი, ჰრომ. 10.16; უ., წინაჲსწარმეტყუელნი შენნი მოსწყჳდნეს, ჰრომ. 11.3; ამისთჳს აღგიარო შენ წარმართთა შორის, უ., ჰრომ. 15.9ႳႢCD; დასაბამითგან უ., ქუეყანაჲ დაამტკიცე, ებრ. 1.10; ღირს ხარ შენ, უ. ღმერთო ჩუენო წმიდაო, მიღებად დიდებისა, გამოცხ. 4.11; გმადლობთ შენ, უ. ღმერთო, გამოცხ. 11.17; საკჳრველ არიან საქმენი შენნი, უ. ღმერთო, გამოცხ. 15.3; ვინ არა შეშინდეს, უ., გამოცხ. 15.4; მართალ ხარ შენ, უ., გამოცხ. 16.5A; ჰე, უ. ღმერთო, ჭეშმარიტ არიან სასჯელნი შენნი, გამოცხ. 16.7; ჰე, მოვედ, უ. იესუ, გამოცხ. 22.20.

ანგელოზი უფლისაჲ, საქმე 7.30; 8.26; 11.13FႧ; ჴმაჲ უ., საქმე 7.31; სიტყუაჲ იგი უ., საქმე 11.16; 13.49; 15.36DႢႧ; 19.20ႢႧ; 20.35Ⴓ; 1 თეს. 1.8; ჴელი უ., საქმე 11.21; 13.11; გზაჲ იგი უ., საქმე 18.26KႢႧ; სიტყუაჲ უ.,, საქმე 19.10; 1 პეტ. 1.25; ნებაჲ უ., საქმე 21.14; ეფეს. 5.17ႤCD; გონებაჲ უ., ჰრომ. 11.34; 1 კორ. 2.16; სასუმელი უ., 1 კორ. 10.21; უ. არს ქუეყანაჲ, 1 კორ. 10.26; 10.28CD; სული უ., 2 კორ. 3.17; შიში უ., 2 კორ. 5.11ႧႤCD; ძმაჲ უ., გალ. 1.19; დღჱ იგი უ., 1 თეს. 5.2; 2 თეს. 2.2; მონისა უ. არა ჯერ-არს ლალვაჲ, 2 ტიმ. 2.24D; მადლი უ., ტიტე 3.15Ⴄ; მოსლვაჲ უ., იაკ. 5.8ႢႧ; აღსასრული უ., იაკ. 5.11; პირი უ., 1 პეტ. 3.12.

ანგელოზმან უფლისამან, საქმე 5.19; 8.39; 12.23; სულმან უ., საქმე 8.39ႢႧ; 16.7; თანა-მონამან უ., კოლ. 4.7ႧႺ.

სახელსა უფლისასა, საქმე 2.21; ჰრომ. 10.13; 2 ტიმ. 2.19; 2.22; სულსა უ., საქმე 5.9; სიტყუასა მას უ., საქმე 8.25; 13.48; 15.35; 16.32ႳႢႧ; შიშსა უ., საქმე 9.31; მსახურებასა მას უ., საქმე 13.2; მსახურებასა მას შინა დგეს უ., იქვე Ⴓ; მოძღურებასა მას ზედა უ., საქმე 13.12; სიტყუასა უ., საქმე 16.32; გზასა უ., საქმე 18.25; უქორწინებელი იგი ზრუნავნ უ., 1 კორ. 7.32; ქალწული ზრუნავნ უ., 1 კორ. 7.34; ტაბლასა უ., 1 კორ. 10.21CD; სიკუდილსა უ., 1 კორ. 11.26; სასუმელსა ამას უ., 1 კორ. 11.27; სისხლსა უ., იქვე CD; საქმესა უ., 1 კორ. 15.58; 16.10; დიდებასა უ., 2 კორ. 3.18; გამოცხადებასა უ., 2 კორ. 12.1; გულითად იქმოდეთ ვითარცა უ., კოლ. 3.23; მოსლვასა მას უ., 1 თეს. 4.15; სწავლასა უ., ებრ. 12.5.

პირველ მოსლვადმდე დღისა მის უფლისაჲსა (უფლისა ႳႢႧ), საქმე 2.20; პირისაგან უფლისა, საქმე 3.20; 2 თეს. 1.9; სახელისათჳს უ., საქმე 5.41; ტაბლისაგან უ., 1 კორ. 10.21.

სახელითა უფლისაჲთა, საქმე 9.27Ⴓ; 9.28; იაკ. 5.10; 5.14; მოძღურებითა უ., ეფეს. 6.4; სიტყჳთა უ., 1 თეს. 4.15.

უფლისად ზრახვიდეს... უ. (უფლისა Ⴓ) ჭამს, ჰრომ. 14.6; უ. ცხოველ ვართ, ჰრომ. 14.8; უფლისადვე არა ზრახავს, ჰრომ. 14.6; უ. არა ჭამს, იქვე CD; უფლისავე ზრახავს, იქვე I*; უ. არა ჭამს, იქვე.

უფლისანი ვართ, ჰრომ. 14.8; ჴორცნი უ., 1 კორ. 11.29; უ. არიან მცნებანი, 1 კორ. 14.37CD; თუალნი უ., 1 პეტ. 3.12; მცნებანი უფლისა და მაცხოვრისანი, 2 პეტ. 3.2.

გზათა მათ უფლისათა წრფელთა, საქმე 13.10; გზათა უ., საქმე 18.25ႳႢႧ; ძმათა უ., 1 კორ. 9.5; სისხლთა უ., 1 კორ. 11.27; საქმეთა უ., 1 კორ. 15.58ႩIᵇ; მოწაფეთა მათ ზედა უფლისათა, საქმე 9.1.

2. უფალ-ი ღმერთი, ქრისტე: რომლითა ჰრწმენა უფალი, საქმე 16.34Ⴓ; ოდეს შჯიდეს უ. დაფარულსა მას კაცთასა, ჰრომ. 2.16Ⴄ; თქუა უფალმან, საქმე 7.7; რომელსა-იგი სცხო უფალმან სულითა წმიდითა, საქმე 10.38; მუნ მიჩინნა ჩუენ უ. ხარებად მათდა, საქმე 16.10ႢႧ; რომელსა-იგი შეურაცხა უ. სიმართლედ, ჰრომ. 4.6ႳႢ; არა მომავლინა მე უ. ნათლის-ცემად, 1 კორ. 1.17; ვითარცა-იგი უ. მიგმადლა თქუენ, კოლ. 3.13; არა გჳჩინნა ჩუენ უ. არა-წმიდებად, 1 თეს. 4.7; არა მომცა ჩუენ უ. სული მოშიშებისაჲ, 2 ტიმ. 1.7Ⴇ; ვევედრე უფალსა, საქმე 8.22; ნუცა განვსცდით უ., 1 კორ. 10.9CD; მხიარულებით მისაცემელი უყუარს უ., 2 კორ. 9.7ႢႧႤCD; რომელი ესავს უ., 1 ტიმ. 5.5; რომელნი ესვიდეს უ., 1 პეტ. 3.5Ⴓ; რაჲ-იგი არს სათნო უფლისა, ეფეს. 5.10; გეშინოდენ უ., კოლ. 3.22; გამოცხ. 14.7; მცნებათა უ. და მაცხოვრისათა, 2 პეტ. 3.2Ⴇ; რაჲ-იგი ბრძანებულ არს შენდა უფლისა მიერ, საქმე 10.33; კაცად-კაცადსა თჳსი მადლი აქუს უ. მიერ, 1 კორ. 7.7Ⴂ; იყო იგი მკჳრცხლ წინაშე უფლისა, საქმე 7.20ႳႢႧ; ქველის საქმენი აღვიდეს... წინაშე უ., საქმე 10.4; აჰა ესერა წინაშე უ., რამეთუ არა ვტყუი, გალ. 1.20CD; მდგომარენი წინაშე უ. ყოვლისა ქუეყანისა, გამოცხ. 11.4; წერილ არს ჩემთჳს ყოფად, უფალო, ნებისა შენისა, ებრ. 10.7Ⴇ; სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ, საქმე 6.7; 12.24; 13.5C; მოშიში უ., საქმე 10.2; ანგელოზი უ., საქმე 10.3; მონაჲ არს უ., 1 კორ. 7.22; სათნოჲ უ., ეფეს. 5.10b; ნებაჲ უ., 1 თეს. 4.3D; სიტყუასა მას უფლისასა, საქმე 13.44; უკუეთუ იყუედრებოდით სახელისათჳს უფლისაჲსა (უფლისა C¹), 1 პეტ. 4.14C; ძმანო საყუარელნო უფლისანო, 1 თეს. 1.4D.

3. უფალ-ი ბატონი, პატრონი, მფლობელი: უფლით ხადოდა მას, 1 პეტ. 3.6; უფალო ჩემო, შენ უწყი, გამოცხ. 7.14; ვითარცა არიან... უფალნი მრავალ, 1 კორ. 8.5; თჳსნი იგი უ. ყოვლისა პატივისა ღირსად შეჰრაცხნედ, 1 ტიმ. 6.1; რომელთა მორწმუნენი ესხნედ უ., 1 ტიმ. 6.2; უფალნი ეგე (-ეგე D) ეგრევე ჰყოფდით, ეფეს. 6.9; უ. ეგე სამართალსა... მიაგებდით, კოლ. 4.1; ვითარცა იხილეს უფალთა მათ (მოთხრ.) მის დედაკაცისათა, საქმე 16.19; რომლისაჲ სარეწავი დიდძალი

შეუვიდოდა უფალთა (მიც.) მისთა, საქმე 16,16; მონანი დაემორჩილენით... ჴორციელთა უ., კოლ. 3,22; მონანი თჳსთა უ. დაემორჩილნედ, ტიტე 2,9; მონანი დაემორჩილენით... უ. თჳსთა, 1 პეტ. 2,18; მონანი მორჩილ იყვენით ჴორციელთა უფალთა (ნათ.) თქუენთა, ეფეს. 6,5; პავლე მოციქულისა წიგნი ფილემონისა მიმართ და აფიასსა, უ. ონესიმჱსთა და არქიპჱსთა, ფილემ. (დასასრ.); უფალნო ჩემნო, რაჲ მიღირს ყოფად, საქმე 16,30.

1. **უფლება** მეუფება, ბატონობა, ძალაუფლების ქონა, 0—2: შჯული უფლებს კაცსა ზედა, ჰრომ. 7,1; არა თუ უფლებთ რას სარწმუნოებასა მაგას თქუენსა ზედა, 2 კორ. 1,24; სიკუდილი მის ზედა არღარა უფლებდეს, ჰრომ. 6,9; ცოდვაჲ თქუენ ზედა არა უ., ჰრომ. 6,14; რაჲთა... ცხოველთა ზედა უ., ჰრომ. 14,9.

ე: ნუცა ვითარმცა ეუფლებით მღდელთა მათ ზედა, 1 პეტ. 5,3; ნუცა ვითარმცა ეუფლებოდეთ მწეთა მათ, იქვე ႤႭ.

არავისგან უფლებულ ვიყვნეთ, 1 კორ. 6,12ႢႡ.

2. **უფლება** ბატონობა, მეუფეობა, ხელისუფლება, ძალაუფლება: უფლებასა შეურაცხ-ჰყოფენ, 2 პეტ. 2,10ႃႤႭ; იუდა 1,8; მის მიერ დაჰბადა ყოველი... საყდარნი, ანუ უფლებანი, კოლ. 1,16; უფლებათა შეურაცხჰყოფენ, იუდა 1,8ႢႤႭ; უზეშთაეს ყოველთა მთავრობათა... და უფლებათა, ეფეს. 1,21; უფალი უფლებათაჲ, გამოცხ. 17,14; 19,16; რომელი-იგი... აჩუენოს... უფალმან უფლებათამან, 1 ტიმ. 6,15.

უფრო, უფროჲს უფრო, უფრო მეტად; განსაკუთრებით: რომელ უფრო სასწრაფო არიან, საქმე 15,28; უფროჲს (+ლა F) ჴორცთაცა ჩემთა დაიმკჳდრონ, საქმე 2,26; რაჲთა არა უ. განითქუას ერსა შორის, საქმე 4,17; უკუეთუ სამართალ არს... თქუენი სმენად უ., ანუ ღმრთისაჲ, საქმე 4,19; მორჩილებაჲ ჯერ-არს ღმრთისაჲ უ. ვიდრე კაცთაჲ, საქმე 5,29; სავლე უ. განრისხნებოდა, საქმე 9,1; სავლე უ. განძლიერდებოდა, საქმე 9,22; იგი უ. განკრძალულ იყო, საქმე 12,15; რომელნი უ. სასწრაფო არიან, საქმე 15,28ႰႤ; ზარი განჰჴდა უ. მით, საქმე 16,38; არა უ. პატიოსანად შემირაცხიეს სულისა ჩემისა თავი ჩემი, საქმე 20,24; ნეტარ არს მიცემაჲ უ. ვიდრე მოღებისა, საქმე 20,35ႢႤႭ; უ. დადუმება-სცეს, საქმე 22,2; რაჲთა არა უ. დაგაშურო შენ, საქმე 24,4; მეგულების... სიტყჳს-გებად უ. ხოლო, საქმე 26,2; ასისთავი იგი... ნავის უფალსა ერწმუა უ. ვიდრე-ლა პავლეს სიტყუათა, საქმე 27,11ႢႤႭ; რაოდენ უ. აწ... განვერნეთ ჩუენ მის მიერ რისხვისაგან, ჰრომ. 5,9; რაოდენ უ. აწ... ვცხოვნდეთ ჩუენ, ჰრომ. 5,10; რაოდენ უ. მადლი ღმრთისაჲ... მრავალთა მიმართ აღემატა, ჰრომ. 5,15; რაოდენ უ. ცხორებასა შინა სუფევდენ ერთისა მისგან იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 5,17; მუნ უ. გარდაემატა მადლი, ჰრომ. 5,20; რაოდენ უ. სავსებაჲ იგი მათი, ჰრომ. 11,12; რაოდენ უ. იგინი ბუნებითსა მას დაემყნნენ, ჰრომ. 11,24; ნუ უ. ბრძნობნ უმეტჱს ჯერისა მის, ჰრომ. 12,3; არამედ ესეღა იკითხეთ უ., ჰრომ. 14,13; ნუ უ. წერილისა მის ჰზრახავთ, 1 კორ. 4,6; უმჯობეს არს ჩემდა სიკუდილი უ., ვიდრეღა სიქადული, 1 კორ. 9,15CD; რომელმან არა გიტევნეს თქუენ განცდად უ. ძალისა თქუენისა, 1 კორ. 10,13; გშურდინ მადლი იგი უ., 1 კორ. 12,31ႰႤ; ხოლო უ. ამათსა სიყუარული არს, 1 კორ. 13,13; უ. არს რომელი წინაისწარმეტყუელებდეს, 1 კორ. 14,5; გარდარეულად უ. ძალისა დაგჳმძიმდა, 2 კორ. 1,8; რაოდენ უ. მსახურებაჲ იგი სულისაჲ იყოს დიდებით, 2 კორ. 3,8; რაოდენ უ. აღემატოს მსახურებაჲ იგი სულისაჲ, 2 კორ. 3,9; რაოდენ უ., რომელი ჰგიეს დიდებით, 2 კორ. 3,11; უმეტჱსღა და უ. განვიხარეთ, 2 კორ. 7,13; ვეწამები, და უ. (+ლა Ⴂ) ძალისა ნებსით თჳსით, 2 კორ. 8,3; უ. ვიქადოდი უძლურებათა ჩემთა, 2 კორ. 12,9; რომლითა-იგი მოუძლურდით უ. სხუათა მათ ეკლესიათა, 2 კორ. 12,13; რაოდენმე უ. მიყუართ თქუენ, 2 კორ. 12,15; წარემატებოდე ჰურიაებასა შინა უ. მრავალთა ჰასაკის სწორთა ჩემთა, გალ. 1,14; მრავალ არიან შვილნი ოჴრისანი უ., ვიდრე რომელსა-იგი ესუა ქმარი, გალ. 4,27CD; ვიქმოდით კეთილსა ყოველთა მიმართ, უ. ხოლო სახლეულთა მათ მიმართ სარწმუნოებისათა, გალ. 6,10; იგი მოსცა მთავრობად უ. ყოველთა ეკლესიასა, ეფეს. 1,22; რომელი-იგი შემძლებელ არს უ. ყოვლისა ყოფად უმეტჱს, ეფეს. 3,20; შემძლებელსა ზეშთა ყოვლისა ყოფად უ. და უმეტეს მისსა, იქვე ႢႡ; რაჲთა სიყუარული იგი თქუენი უ. და უმეტეს გარდაერიოს მეცნიერებითა, ფილიპ. 1,9; გული მეტყჳს... ქრისტეს თანა ყოფად უ. და უმჯობეს ფრიად, ფილიპ. 1,23CD; რომელი ზემო არს უ. ყოველთა სახელთა, ფილიპ. 2,9; უ. და უმეტეს ვევედრებით ხილვად პირისა თქუენისა, 1 თეს. 3,10CD; რაჲთა ჰმატებდეთ უ. (+ლა D), 1 თეს. 4,1; ჰმატებდითღა უ., 1 თეს. 4,10; უმეტესად შეჰრაცხენით იგინი სიყუარულით უ. საქმისათჳს მათისა, 1 თეს. 5,13CD; უმრავლჱსსა დიდებასა ესე ღირს იყო უ. მოსჱსსა, ებრ. 3,3; [არს] უმკუეთელჱს უ. ყოვლისა მახჳლისა ორპირისა, ებრ. 4,12; რაოდენ უ. სისხლმან ქრისტჱსმან... განწმიდნეს გონებანიცა თქუენნი, ებრ. 9,14; ნუგეშინის-სცემდით და ესოდენ უ., ებრ. 10,25; არა-მე უ. დავემორჩილნეთა მამასა მას სულთასა, ებრ. 12,9; უმჯობესად მეტყუელსა უ. აბელისსა, ებრ. 12,24ႢႡ; რაოდენ უ. ჩუენ [ვერ] განვერნეთ], ებრ. 12,25; უ. გარდაემატა მადლი იგი უფლისა ჩუენისაჲ, 1 ტიმ. 1,14; უ. ხოლო რომელნი შურებოდიან სიტყჳთა, 1 ტიმ. 5,17; [იყვნენ კაცნი] გულის—თქუმის მოყუარე უ., ვიდრე ღმრთის მოყუარებასა, 2 ტიმ. 3,4; არა წარემატნენ უ., 2 ტიმ. 3,9; არიან... გონება-მაცთურ. უ. ხოლო წინადაცუეთილებისაგანნი იგი, ტიტე 1,10; არღარა ვითარცა მონაჲ, არამედ უ. (+ლა ႢႃD) მონისა, საყუარელი ძმაჲ, ვინაჲთგან ჩემდა ესრჱთ, რაოდენ უ. შენდა, ფილემ. 1,16; უ. მოსცემს მადლისა, იაკ. 4,6; უპატიოსნეს უ. ოქროჲსა მის წარწყმედადისა, 1 პეტ. 1,7ႢႤႭ; რომელნი უ. არიან, 2 პეტ. 2,11; უ. არს ღმერთი გულისა ჩუენისა, 1 იოვ. 3,20; რამეთუ უ. არს, 1 იოვ. 4,4; წამებაჲ ღმრთისაჲ უ. არს, 1 იოვ. 5,9; სხუაჲ სიხარულ უ. (უფროს ႰႤ) ამისსა არა მაქუს, 3 იოვ. 1,4; უფროჲს-ღა შეჰძინებოდა ერი იგი მათ, საქმე 5,14ႰႤႭ; ტიროდეს უ. სიტყუასა მას ზედა, საქმე 20,38; ელმოდა უ. სიტყჳსა მისთჳს, იქვე ႤႭ; ამისთჳს მოვიყვანე ეგე თქუენ წინაშე და უ. შენ წინაშე, საქმე 25,26ႰႤႭ; შენ წინაშე მეგულების... სიტყჳს-გებად უ., საქმე 26,2ႰႤႭ; უ. აღდგა, ჰრომ. 8,34; უ. ესე განიკითხეთ, ჰრომ. 14,13CD; არა უ. იგლოვეთ, 1 კორ. 5,2; ვითარმცა ეშჯოდა იგი ცრუთა წინაშე და არა უ. წმიდათა წინაშე, 1 კორ. 6,1; რაჲსათჳს არა უ. (-ღა Ⴄ) თქუენ გევნებისს? რაჲსათჳს არა უ. (-ღა Ⴃ; უფროს Ⴂ) თქუენ

მოგეხუეჭების, 1 კორ. 6,7; უ. ილუაწე, 1 კორ. 7,21; უკუეთუ სხუანი თქუენისაგან ჴელმწიფებისა მიიღებჳნ, არა-მე უ. ჩუენდა, 1 კორ. 9,12; არამედ უ. იგი საჭმარ არს, 1 კორ. 12,22; გშურდინ სულიერი იგი, უ., რაჲთა სწინაწარმეტყუელებდით, 1 კორ. 14,1; მნებავს თქუენ ყოველთაჲ ენათა სიტყუაჲ, უ., რაჲთა სწინაჲსწარმეტყუელებდეთ, 1 კორ. 14,5; თქუენ ყოველთაჲთჳს უ. (-ღა CႢႡ) ენათა ვიტყჳ, 1 კორ. 14,18; აწ კუალად სხუად სახედ უ. თქუენ მიჰმადლეთ, 2 კორ. 2,7; ხოლო აწ წინააღმდგომი უ. თქუენდა მიმადლებად, იქვე C; ჯერ-გჳჩნს უ. განსლვაჲ ჴორცთაგან, 2 კორ. 5,8; ვითარმედ მე უ. განვიხარე, 2 კორ. 7,7; ხოლო აწ უ. მოსწრაფჱ სასოებითა მით, 2 კორ. 8,22; უგუნურჱსრე ვიტყჳ: უ. მე, 2 კორ. 11,23; აწ იცანთ ღმერთი, უ., გიცნნა თქუენ ღმერთმან, გალ. 4,9; არამედ უ. შურებოდენ, ეფეს. 4,28; არამედ უ. მადლობაჲ, ეფეს. 5,4; არამედ უ. ამხილებდით, ეფეს. 5,11; ჩემთჳს უ. წარსამატებელად სახარებისა მის მოივლინა, ფილიპ. 1,12; გული მეტყჳს... ქრისტეს თანა ყოფად უ. უმჯობეს, ფილიპ. 1,23; არამედ აწ უ. შორის ყოფასა მას ჩემსა შიშით... ცხორებისა თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; უკუეთუ ვინმე ჰგონებდეს სხუად რაჲმე სასოებად ჴორცითა, მე — უ., ფილიპ. 3,4; გიკითხვენ თქუენ ყოველნი წმიდანი, უ., სახლისა მისგან კეისრისანი, ფილიპ. 4,22; გლოცავ თქუენ... გარდამატებად უ., 1 თეს. 4,10CD; უ. გამოირჩია თანა-ძჳრისხილვაჲ ერსა ღმრთისასა, ებრ. 11,25; არამედ უ. განიკურნენ, ებრ. 12,13; რომელ არს მაცხოვარი ყოველთა კაცთაჲ, უ. მორწმუნეთაჲ, 1 ტიმ. 4,10; უკუეთუ ვინმე თჳსთა და უ. სახლეულთა არა ილუწიდეს, 1 ტიმ. 5,8; არამედ უ. ჰმონებდედ, 1 ტიმ. 6,2; მოიღე... წიგნებიცა იგი, უ. წიგნის ტყავებისაჲ, 2 ტიმ. 4,13; სიყუარულისათჳს უ. გლოცავ, ფილემ. 1,9; ამისთჳს, ძმანო, უ. ისწრაფეთ, 2 პეტ. 1,10; უ. კადნიერნი დიდებათათჳს არა ძწიან, 2 პეტ. 2,10.

უფროჲს-ი უფრო მეტი, უდიდესი; უმაღლესი: გშურდინ მადლი იგი უფროჲსი, 1 კორ. 12,31; ვითარცაიგი უ. პატივი აქუნ სახლისაჲ მის მაშჱნებელსა მას მისსა, ებრ. 3,3; არავინ იყო უ., ებრ. 6,13; რაჲდენ უ. სატანჯველი, ებრ. 10,29Ⴍ; სხუაჲ უ. სიხარული ამისსა არა მაქუს, 3 იოვ. 1,4ႪႭ; კაცთა უფროჲსისა მიმართ ფუციან, ებრ. 6,16; უფროჲსითა მით და უსრულჱსითა კარვითა, ებრ. 9,11; ჰბაძევდით მადლთა ამათ უფროჲსთა, 1 კორ. 12,31C.

უფროჲსად უფრო, უფრო მეტად: უფროჲსად შეეძინებოდა სიმრავლჱ მამათა და დედათა მორწმუნეთაჲ, საქმე 5,14; სავლე უ. განრისხნებოდა, საქმე 9,1EGH; მუნ უ. გარდაემატა მადლი, ჰრომ. 5,20ႪCD; არა უ. იგლოვეთ, 1 კორ. 5,2CD; რაჲსათჳს არა უ. თქუენ გვენების, 1 კორ. 6,7CD; რაჲსათჳს არა უ. თქუენ მიგეხუეჭების, იქვე D; ვიდრელა მე უ. განვიხარე, 2 კორ. 7,7CD; ვიქმოდით კეთილსა ყოველთავე მიმართ, ხოლო უ. სახლეულთა მათ მიმართ სარწმუნოებისათა, გალ. 6,10CD; არამედ უ. მადლობაჲ, ეფეს. 5,4CD; არამედ უ. ამხილებდითცა, ეფეს. 5,11ႶႻ; რაჲთა სიყუარული ეგე თქუენი უ. და უმეტეს გარდაერიოს მეცნიერებითა, ფილიპ. 1,9Ⴍ; უ. სიმდიდრედ შეჰრაცხა, ებრ. 11,26; არა-მე უ. დავემორჩილნეთა მამასა მას სულთასა, ებრ. 12,9Ⴛ; არამედ უ. ჰმონებდედ, 1 ტიმ. 6,2CD; უფროჲსადღა გამოირჩია თანა-ძჳრისხილვაჲ ერსა ღმრთისასა, ებრ. 11,25Ⴍ.

1. **უფსკრულ-ი** უფსკრული, ქვესკნელი, მიწისქვეშეთი: შთააგდო იგი უფსკრულსა შინა, გამოცხ. 20,3; რომელი აღმოვალს უფსკრულით, გამოცხ. 11,7; ეგულების აღმოსლვაჲ უ., გამოცხ. 17,8; ვინ შთავიდეს უფსკრულად, ჰრომ. 10,7; ვერვინ შემძლებელ იყო... უფსკრულთა შინა განღებად წიგნისა მის, გამოცხ. 5,3; რომელნი არიან უ. შინა, გამოცხ. 5,13; კლიტჱ ჯურღმულისა მის უფსკრულისაჲ, გამოცხ. 9,1; ანგელოზი იგი უ., გამოცხ. 9,11; კლიტჱ უ., გამოცხ. 20,1.

2. **უფსკრულ-ი** ზღვა; ზღვის (დიდი) სიღრმე: უფსკრული იგი კილიკიაჲსასა განვლეთ, საქმე 27,5; ღამჱ და დღჱ უფსკრულთა შინა დავყავ, 2 კორ. 11,25.

უქმ-ი უსაქმო, ზარმაცი; ამაო: კრეტელნი... მჴეცნი ბოროტნი, მუცელნი უქმნი, ტიტე 1,12; გარდაგემატოს არა უქმად, 2 პეტ. 1,8.

უქმება, უქმობა უქმობა, უსაქმურობა: მას თანა უქმებასა (-ობასა CD) ისწავებედ... არა ხოლო უ. (-ობასა CD), 1 ტიმ. 5,13.

უქმრო დაუქორწინებელი: ეგენ უქმროდ, 1 კორ. 7,11.

უქორწინებელი დაუქორწინებელი: ეგენ უქორწინებელად, 1 კორ. 7,11CD; ვეტყჳ უქორწინებელთა მათ, 1 კორ. 7,8.

1. **უღელ-ი** ნუ კუალად უღელსა მას მონებისასა შესდგებით, გალ. 5,1; რაოდენნი-იგი არიან უღელსა ქუეშე მონებისასა, 1 ტიმ. 6,1; დადებად უღლისა ქედსა მას მოწაფეთასა, საქმე 15,10.

2. **უღელ-ი** სასწორი: მჯდომარესა მას ზედა აქუნდა ჴელთა მისთა უღელი, გამოცხ. 6,5.

უღირს-ი უღირსი, გარყვნილი; ულვთო, ურჯულო: უღირს ხართ სამსჯავროჲსა უდარესისა, 1 კორ. 6,2ႢႡ; იყვნენ კაცნი... უ., 2 ტიმ. 3,2; რომელი... სუმიდეს სასუმელსა ამას უფლისასა უღირსად, 1 კორ. 11,27; მართალსა შჯულ არა უც, არამედ... უღირსთა და ბილწთა, 1 ტიმ. 1,9.

უღირსება უღირსობა: რომელი სუმიდეს სასუმელსა ამას უფლისასა უღირსებით, 1 კორ. 11,27ႢCD.

ულმრთო ულვთო, ურჯულო; ცოდვილი: ულმრთო იყვენით სოფელსა შინა, ეფეს. 2,12; ვიდრე-იგი ჩუენ ულმრთოღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,8; ულმრთოჲ იგი (-იგი ႱႩ) სადაღა ჩნდეს, 1 პეტ. 4,18; შეძრო-ვინმე-ვიდეს კაცნი... ულმრთონი, იუდა 1,4; ცოდვილნი უ., იუდა 1,15; დღედ საშჯელისა და წარწყმედისა ულმრთოთა კაცთაჲსა, 2 პეტ. 3,7; მხილებად ყოველთა უ., იუდა 1,15; წყლით რღუნაჲ იგი ულმრთოთა მათ (-მათ ႱႪႭ) სოფელსა მოაწია, 2 პეტ. 2,5; სახედ მერმეთა მათ უ. დადვა, 2 პეტ. 2,6ႪႭ; გამოჩინებად არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ ზეცით ყოველთა ზედა ულმრთოთა, ჰრომ. 1,18; ქრისტჱ ჟამსა ოდენ ულმრთოთათჳს მოკუდა, ჰრომ. 5,6; სახედ მერმეთა მათ ულმრთოთათჳს დადვა, 2 პეტ. 2,6; განმამართლებელი იგი ულმრთოჲსაჲ, ჰრომ. 4,5; გულის თქუმისაებრ თჳსისა მავალნი ულმრთოჲსა, იუდა 1,18ႪႭ.

უღმრთოება, უღთოება უღვთოება, ურჯულოება: რაჲთა უარ-ვყოთ უღმრთოებაჲ, ტიტე 2,12; უმეტÜს წარემატნიან უღმრთოებასა, 2 ტიმ. 2,16; გამოჩინებად არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ ზეცით ყოველსა ზედა უღმრთოებასა, პრომ. 1,18CD; ყოველთათჳს საქმეთა უღმრთოებისა (-უღთოებისა ႢႭ) მათისათა, იუდა 1,15; მოაქციოს უღმრთოებისაგან იაკობი, პრომ. 11,26; მხილებად ყოველთა უღმრთოებათა მათთა, იუდა 1,15F; მსგავსად გულის თქუმისა თჳსისა მავალნი უღმრთოებისასა, იუდა 1,18.

უყუარულ-ი რომ არ უყუარს, ისეთი; მტრული: [იყვნეს] უწესო, უყუარულ, პრომ. 1,31; იყვნენ კაცნი... ულირს, უყუარულ, 2 ტიმ. 3,2.

უშინაგანეს-ი უფრო შინაგანი, შიგა: შეხსნა იგინი უშინაგანესსა საპყრობილესა, საქმე 16,24ႢႭ.

უშიშად უშიშრად, უსაფრთხოდ: ვითარ-მე უშიშად იყოს თქუენ თანა, 1 კორ. 16,10; ვიკადრებ უ. სიტყუასა მას ღმრთისასა, ფილიპ. 1,14; უ. თავთა თჳსთა მწყსიან, იუდა 1,12.

უშიშოება უშიშროება, უსაფრთხოება: რაჟამს თქუან: „მშჳდობაჲ და უშიშოებაჲ", 1 თეს. 5,3D; უმეტესითა უშიშოებითა კადნიერებით სიტყუად, ფილიპ. 1,14D.

უშუერ-ი უშვერი, სათაკილო, უხამსი, ბილწი: ყოველი სიტყუაჲ უშუერი, ეფეს. 4,29; უ. სიტყუაჲ, კოლ. 3,8CD; უშუერსა მას ჩუენსა შუენიერებაჲ უმეტÜსი აქუს, 1 კორ. 12,24.

უშუერება უშვერობა, უხამსობა, სიბილწე; სირცხვილი, უპატიობა: უკუეთუ ვინმე უშუერებად ჰგონებდეს ქალწულისა თჳსისა, 1 კორ. 7,36ႤႡ; უ. არს მისა, 1 კორ. 11,14; უ. არს დედაკაცისა სიტყუაჲ ეკლესიასა შინა, 1 კორ. 14,35; ჰხედვიდენ უშუერებასა მისსა, გამოცხ. 16,15.

უშჯულო, უსჯულო, ურჩულო უსამართლო, უკანონო; უწესო, უჯერო; უღვთო, ურჯულო: [ვიქმენ] უშჯულოთა თანა ვითარცა უშჯულოჲ (უსჯულოჲ I·D; ურჩულოჲ ႤႡ), 1 კორ. 9,21; არა უ. (უსჯულოჲ I·D; ურჩულოჲ ႤႡ) ვიყავ ღმრთისაჲ, იქვე; არარაჲ უ. ვყავ, 2 თეს. 3,7Ⴕ; მაშინ გამოჩნდეს უშჯულოჲ (უსჯულოჲ D; ურჩულოჲ ႤႡ) იგი, 2 თეს. 2,8ႵႢႤI·; უკუეთუ უსჯულოსა შჯი, იაკ. 4,11HJ; უშჯულოდ (უსჯულოდ FႭ) ჰბრძანებ ცემად ჩემდა, საქმე 23,3E; რომელთა-იგი უშჯულოდ (უსჯულოდ I·D; ურჩულოდ ႤႡ) შესცოდეს, უშჯულოდცა (უსჯულოდცა I·D; ურჩულოდცა ႤႡ) წარწყმდენ, პრომ. 2,12; რაჲთა შევიძინნე უშჯულონი (უსჯულონი I·D; ურჩულონი ႤႡ), 1 კორ. 9,21; მართალისა შჯულ არაა უც. არამედ უშჯულოთა (უსჯულოთა I·Db; ურჩულოთა ႤႡ) (მიც.), 1 ტიმ. 1,9; დაწუნებული უშჯულოთა მათ (ნათ.) სიბილწით მავალთაგან, 2 პეტ. 2,7ႢႭ; უ. მათ საქმეთაგან, 2 პეტ. 2,8ႢႭ; რაჲთა განვერნეთ უშჯულოთაგან და უკეთურთა კაცთა, 2 თეს. 3,2Ⴕ; [ვიქმენ] უშჯულოთა (უსჯულოთა I·D; ურჩულოთა (+მათ Ⴄ) ႤႡ) თანა ვითარცა უშჯულოჲ, 1 კორ. 9,21; ჴელითა უშჯულოთაჲთა (ურჩულოთაჲთა D), საქმე 2,23; ჴელთა უსჯულოთაჲთა, იქვე ႢႭ.

უშჯულოება, უსჯულოება, ურჩულო(ვ)ება, უშჩულოება უსამართლობა, უკანონობა; ბოროტი ზრახვა, უკეთურება; ურჯულოება, სიცრუე: ცოდვაჲ იგი არს უშჯულოება, 1 იოვ. 3,4; მოიძულე უშჯულოებაჲ (უსჯულოებაჲ I·D; ურჩულოებაჲ Ⴄ), ებრ. 1,9; ცოდვაჲ იგი არს უ. (უშჩულოებაჲ Ⴕ), 1 იოვ. 3,4ႢႭ; მი-ხოლო თუ-გეტეოს შენ უშჯულოებაჲ (უსჯულოებაჲ FGI) ეგე გულისა შენისაჲ, საქმე 8,22EH; მაშინ გამოჩნდეს უშჯულოებაჲ იგი, 2 თეს. 2,8; მან უშჯულოებაჲცა (უშჩულოებაჲცა Ⴕ) ქმნეს, 1 იოვ. 3,4; წარუდგინენით ასონი თქუენნი მონებად... უშჯულოებასა (უსჯულოებასა I·D; ურჩულოებასა Ⴁ), პრომ. 6,19; რაჲ მოყუასებაჲ არს სიმართლისა და უშჯულოებისა (ურჩულოებისა Ⴄ), 2 კორ. 6,14; რაჲთა მიჴსნნეს ჩუენ ყოვლისაგან უ. (უსჯულოებისა I·Db; ურჩულოებისა ႤႨႡႤ), ტიტე 2,14; მამხილებელად აქუნდა თჳსისა უ. (უშჩულოებისა Ⴀ^{1}) კარაული პირუტყჳ, 2 პეტ. 2,16ႠႢႭ; უმეტეს წარემატნიან უშჯულოებითა (უსჯულოებითა I·D), 2 ტიმ. 2,16ႤႨႡ; წარუდგინენით ასონი თქუენნი მონებად... უშჯულოებასა უშჯულოებად (უსჯულოებად I·D; ურჩულოებად Ⴁ), პრომ. 6,19; რომელთაჲ მიეტევნენ უშჯულოებანი (უსჯულოებანი I·D; ურჩულოებანი Ⴄ), პრომ. 4,7; უ. (უსჯულოებანი I·D) მათნი... არღარა მოვიჴსენნე, ებრ. 8,12; უ. (უსჯულოებანი I·D; ურჩულოებანი ႤႡ) არღარა მოვიჴსენნე, ებრ. 10,17; მოიჴსენნა ღმერთმან უ. (ურჩულოებანი AC) მისნი, გამოცხ. 18,5; რაჲ მოყუსებაჲ არს სიმართლისა და უშჯულოებისაჲ (უსჯულოებისაჲ I·D), 2 კორ. 6,14ႤႨႡ; კაცი იგი უშჯულოებისაჲ (უსჯულოებისაჲ D; ურჩულოებისაჲ Ⴄ), 2 თეს. 2,3; საიდუმლოჲ იგი აწვე იქმნების უ. (უსჯულოებისაჲ D; ურჩულოებისაჲ Ⴁ; ურჩულოვებისაჲ Ⴄ), 2 თეს. 2,7.

უჩინო გამოუჩენელი: სიმდიდრესა უჩინოსა, 1 ტიმ. 6,17; აწ ეგრეთ ვრბი, ვითარცა არა უჩინოდ, 1 კორ. 9,26; უკუეთუ საყჳრმან უ. ჴმაჲ გამოსცეს, 1 კორ. 14,8CD.

უცბება უვიცობა, უმეცრება, აქ გადატ. მდაბიურობა: ადგილსა მას უცბებისასა, 1 კორ. 14,16.

უცებ-ი უვიცი, უმეცარი, გადატ. მდაბიო: და ღათუ უცებ ვარ სიტყჳთა, 2 კორ. 11,6; შე-ვინმე-ვიდეს ურწმუნოჲ გინა უცები, 1 კორ. 14,24; შე-ვინმე-ვიდენ ურწმუნონი გინა უცებნი, 1 კორ. 14,23; ადგილსა მას უცბისასა, 1 კორ. 14,16CD.

უცილობელ-ი აუცილებელი, უეჭველი: რამეთუ უცილობელ არს ესე, საქმე 19,36; ამისთჳს უცილობელად შემოვედ თქუენდა, საქმე 10,29.

1. **უცნაურ-ი** უცნობი, გამოუცნობი, იდუმალი: უცნაური ღმერთი, საქმე 17,23ႵG; უცნაურსა ღმერთსა, იქვე ႢHI; უცნაურისა ღმრთისაჲ, იქვე; არა უ. ქალაქისა მოქალაქჱ, საქმე 21,39; ვითარცა უცნაურნი, და საცნაურნი, 2 კორ. 6,9.

2. **უცნაურ-ი** განუსჯელი, უგუნური: შეცჳვენ გულის თქუმასა მრავალსა უცნაურსა, 1 ტიმ. 6,9; შეცჳვიან გულის თქუმათა მრავალთა უცნაურთა, იქვე CD.

უცნება მედიდურობა: ნუცა უცნებით, არამედ სიმ-დაბლით... შჱგერაცხენ თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3.

უცნობელ-ი შეუგნებელი. უმეცარი: ესოდენ უცნობელ ხართ. გალ. 3,3; ვიყვენით ოდესმე ჩუენცა უ., ტიტე 3,3; ჵ უცნობელნო გალატელნო. გალ. 3,1.

უცომო უფუარი: ვითარცა-ეგე ხართ უცომო. 1 კორ. 5,7; [ვზატიკობდეთ] უცომოჲთა მით სიმართლისაჲთა, 1 კორ. 5,8; ვითარცა-ეგე ხართ უცომონი, 1 კორ. 5,7ႢႪ.

უცომოება ბალარჯობა – ებრაელთა დღესასწაული, როცა მხოლოდ უცომო, უფუარი პურის ჭამა შეიძლება: დღენი იგი უცომოებისანი, საქმე 12,3; შემდგომად დღეთა მათ უცომოებისათა, საქმე 20,6.

უცხადესად-რე უფრო ზუსტად, ზედმიწევნით: რეცა თუ გეგულების უცხადესად-რე გულისჴმის-ყოფად მისთჳს, საქმე 23,15G.

1. **უცხო** უცხო; სხვა: ამიერითგან არღარა ხართ უცხო, ეფეს. 2,19: ქუეყანასა უცხოსა, საქმე 7,6; მწირობდა ქუეყანასა აღთქუმისასა, ვითარცა უ., ებრ. 11,9; უ. მოღუაწესა, 1 პეტ. 4,15MA; ჴორცსა უ., იუდა 1,7: ნუმცა ვის თქუენგანსა ევნების, ვითარცა... უცხოჲსა მოღუაწესა, 1 პეტ. 4,15; ვითარცა უ. განმგესა, იქვე ႪႭ; უცხოჲთა ენითა და ბაგითა უ., ვეტყოდი, 1 კორ. 14,21; იწყეს სიტყუად უცხოთა ენათა, საქმე 2,4; უცხოთა ეშმაკთა ჩას მთხრობელი ესე, საქმე 17,18.

2. **უცხო** უცხო, გარეშე; გაუცხოებული: უცხო იყვენით ცხოვრებისა მისგან ისრაჱლისა, ეფეს. 2,12; უ. [იყვენით] რჩეულთა მათგან აღთქუმათაჲსა, ეფეს. 2,12CD; ნუ უ. გიჩნს თქუენ შორის განჴურვებაჲ ეგე. 1 პეტ. 4,12ႪႭ; მოძღურებასა მრავალ-სახესა და უცხოსა, ებრ. 13,9.

3. **უცხო** უცნაური: რეცათუ უცხოჲ რაჲმე შეგემთხჳოს თქუენ. 1 პეტ. 4,12; უცხოსა რასმე ასმენ სასმენელთა ჩუენთა, საქმე 17,20.

4. **უცხო** უცხოელი, მწირი: რომელნი მოსრულ იყვნეს უცხონი, საქმე 17,21; რომელ-ეგე იქმ ძმათა მიმართ და ესე უცხოთა, 3 იოვ. 1,5.

უცხო თესლი უცხოელი, სხვა ტომისა: არაჲ ეგების... შეხებად უცხო თესლთა მათ, საქმე 10,28; ბანაკები აოტეს უცხო თესლთაჲ, ებრ. 11,34.

უცხოთ-მოყუარე სტუმრების მოყვარული: ნუ საძაგელის შემძინელ, არამედ უცხოთ მოყუარე, ტიტე 1,8D.

უცხოთ-მოყუარება სტუმართმოყვარეობა: უცხოთ-მოყუარებასა ნუ დაივიწყებთ, ებრ. 13,2D.

უცხო-ქმნულ-ი, უცხო-ქმნილ-ი გაშორებული, გაუცხოებული: უცხო-ქმნულ არიან ცხოვრებისაგან ღმრთისაჲსა, ეფეს. 4,18; დაბნელებითა გულთა მათთაჲთა უ., იქვე ႭႨ; თქუენ ოდესმე იყვენით უ., კოლ. 1,21; უცხო-ქმნულნი (-ქმნილნი Ⴈ) მოქალაქობისა მისგან ისრაჱლისა, ეფეს. 2,12ႦႡD; უ. ცხოვრებისაგან ღმრთისა, ეფეს. 4,18CD.

უძლიერჱს-ი, უძლიერეს-ი უფრო ძლიერი: უძლური იგი ღმრთისაჲ უძლიერჱს (-ეს ႢႨCD) კაცთა არს, 1 კორ. 1,25; ნუუკუე უ. (-ეს ႢCD) მისა ვართ, 1 კორ. 10,22.

უძლურ-ი, უძლულ-ი უძლური, უღონო, სუსტი; ავადმყოფი, სნეული: ჩუენ უძლურ [ვართ], 1 კორ. 4,10; ვიქმენ მე უძლურთა მათ თანა უ., 1 კორ. 9,22; ამისთჳს ფრიად არიან თქუენ შორის უ., 1 კორ. 11,30; ხოლო მისლვაჲ ჴორცითა უ., 2 კორ. 10,10; ვინ უ. არნ, და მე არა უ. ვიყვი, 2 კორ. 11,29; რომელი-იგი თქუენდა მიმართ არა უ. არს, 2 კორ. 13,3; ჩუენცა უ. ვართ მისა მიმართ, 2 კორ. 13,4; რაჟამს ჩუენ უ. ვართ, 2 კორ. 13,9; უ. იქმნენით სასმენელითა, ებრ. 5,11; უ. თუ ვინმე არს, იაკ. 5,14; ვიდრე-იგი ჩუენ უძლურღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,6; იყო კაცი ერთი უძლური ფერჴითა. საქმე 14,8; გონებაჲ იგი მათი უ., 1 კორ. 8,7; ძმაჲ იგი უ., 1 კორ. 8,11; ვიქმენ უძლურთა მათ თანა ვითარცა უ., 1 კორ. 9,22CD; ტროფიმე დაუტევე მელეტოსს შინა უ., 2 ტიმ. 4,20: უძლური იგი სარწმუნოებითა შეიწყნარეთ, ჰრომ. 14,1; ხოლო უ. (უძლული ႢႪ) იგი მხალსა ჭამნ, ჰრომ. 14,2; უ. იგი ღმრთისაჲ უძლიერჱს კაცთა არს, 1 კორ. 1,25; გონებასა მათსა უძლურსა, 1 კორ. 8,12; ვითარ მიიქცევით კუალად უ. მას... წესსა, გალ. 4,9; ვითარ მიიქცევით კუალად უძლურისა მის... წესისა, გალ. 4,9C; მოაქუნდა უძლურები და ურვილები, საქმე 5,16; ვითარმედ უბანთაცა ზედა გამოაქუნდეს უძლურნი, საქმე 5,15; მოაქუნდეს უ., საქმე 5,16ႪႭ; უძლურნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 1,27; რაჲთა უ. იგი (-იგი ႢႪႨႱ) შევიძინნე, 1 კორ. 9,22; ნუუკუე ჴელმწიფებაჲ ეგე თქუენი დაბრკოლება რაჲმე ექმნეს უძლურთა მათ (მიც.), 1 კორ. 8,9; თავსიდებდით უ. მათ, 1 თეს. 5,14; ვითარმედ უძლურთაცა (უძლურთცა K) ზედა მიაქუნდა, საქმე 19,12; მიიქცევით... უძლურთა (ნათ.) მათ... ნივთთა მიმართ, გალ. 4,9Ⴀ; ვიქმენ მე უძლურთა მათ თანა უძლურ, 1 კორ. 9,22; მიიქცევით უძლურთა მათ მიმართ, გალ. 4.9ႨႱ.

გონებაჲ იგი მის უძლურისაჲ. 1 კორ. 8.10; ქვე-ლის-საქმესა ზედა კაცისა უძლურისასა, საქმე 4.9; ჯერ-არს შეწყნარებაჲ უძლურთაჲ მათ, საქმე 20,35.

უძლურება უძლურობა, უღონობა, სისუსტე; ავადმყოფობა, სნეულება: აწ უძლურება თქუენდა არს ესე, 1 კორ. 6,7.

აქუნდა უძლურებაჲ, საქმე 28,9; მას ზედა-აც უ., ებრ. 5,2; რომელთა აქუნდა უ., ებრ. 7,28; უძლურებაჲ იგი საშოჲსა სარაჲსი, ჰრომ. 4,19.

ვინ განმაყენნეს ჩუენ სიყუარულსა მას ქრისტესსა: შიშულოებამან ანუ უძლურებამან, ჰრომ. 8,35ႢႪ; ეგრეთვე სულიცა იგი თანა-შეეწევის უძლურებასა ჩუენსა, ჰრომ. 8,26; უ. ჩემსა ვიქადოდი, 2 კორ. 11,30; თანა-გჳაც ჩუენ ძლიერთა უძლურებასა მას უსუსურთასა ტჳრთვად, ჰრომ. 15,1Ⴀ; მე უძლურებასა შინა... ვიყავ, 1 კორ. 2,3; ძალი ჩემი უ. შინა სრულ იქმნების, 2 კორ. 12,9; უძლურებისა ჩემისასა ვიქადოდი, 2 კორ. 11,30CD; შეურაცხ იქმნების... უ. მისისათჳს, ებრ. 7,18; ღჳნოჲცა მცირედ იმსახურე... უ. შენისათჳს, 1 ტიმ. 5,23; განძლიერდეს უძლურებისაგან, ებრ. 11,34; კაცობრივ ვიტყჳ უძლურებისათჳს ჴორცთა თქუჱნთაჲსა, ჰრომ. 6,19; ღჳნოჲცა მცირედ იმსახურე... უ. შენისა, 1 ტიმ. 5,23Ⴍ; დაეთესვის უძლურებით, 1 კორ. 15.43; და ღათუ ჯუარს-ეცუა უ.. 2 კორ. 13.4; უძლურებითა

ჴორცთაჲსთა გახარე თქუენ, გალ. 4,13; თანა-გჳაც ჩუენ ძლიერთა უძლურებანი იგი უსუსურთანი ტჳრთვად, ჰრომ. 15,1; ეგრეთვე სულიცა იგი თანა-შეეწევის უძლურებათა (მიც.) ჩუენთა, ჰრომ. 8,26CD; გარნა უ. (+შინა CD) ჩემთა [ვიქადი], 2 კორ. 12,5; უფროჲს ვიქადოდი უ. (+შინა CD) ჩემთა, 2 კორ. 12,9; თანა-გჳაც ჩუენ ძლიერთა უძლურებათა მათ უსუსურთასა ტჳრთვად, ჰრომ. 15,1CႢb; ძალი ჩემი უძლურებათა შინა სრულ იქმნების, 2 კორ. 12,9Ⴇ; ამისთჳს სათნო-მიჩს უ. შინა ჩემთა, 2 კორ. 12,10; რაჲთამცა ვერ შემძლებელ იყო შეწყალებად უძლურებათა (ნათ.) ჩუენთა, ებრ. 4,15.

უძრავ-ი ეგო უძრავად, საქმე 27,41ႢႪႭ.

უძჳრჱს-ი, უძჳრეს-ი უარესი, უფრო ცუდი; უბოროტესი: არს იგი ურწმუნოთა უძჳრჱს, 1 ტიმ. 5,8; ექმნა მათ უკუანაჲსკნელი იგი უ. (-ეს CႢႪႭ) პირველისა, 2 პეტ. 2,20ႤႪ; არს იგი ურწმუნოჲსა (-ა Ⴂ) უძჳრეს, 1 ტიმ. 5,8ႢCD; გრძნეულნი წარემატებოდიან უძჳრჱსსა. 2 ტიმ. 3,13; უძჳრჱსისა (-ესისა ႤႪCD) ტანჯვისა, ებრ. 10,29; გრძნეულნი წარემატებოდიან უძჳრესისა მიმართ, 2 ტიმ. 3,13CD.

უწესო უწესო, უჯერო; ვერაგი: [იყვნეს] უგულისხმო, უწესო, ჰრომ. 1,31; რომელი უწესოდ ვიდოდის, 2 თეს. 3,6; რომელნი იქცევიან თქუენ შორის უ., 2 თეს. 3,11; სწავლიდით უწესოთა მათ (მიც.), 1 თეს. 5,14; რაჲთა განვერნეთ უწესოთა (ნათ.) და უკეთურთა კაცთაგან, 2 თეს. 3,2CD; უწესოთაგან და უკეთურთა კაცთა, იქვე Ⴂ; დაწუნებული შორის უწესოთა მათ სიბილწით მავალთაჲსა, 2 პეტ. 2,7.

უწიგნო უწიგნური: კაცნი უწიგნონი, საქმე 4,13.

უწინარე, უწინარჱს, უწინარეს უწინარეს, პირველად, ადრევე: ვითარცა-იგი მცირედ უწინარე მივწერე თქუენდა, ეფეს. 3,3ႤႪ; უწინარჱს (-ეს) დღეთა ამათ აღდგა, საქმე 5,36K; რომელ-იგი პირველადვე გამოაჩინა ღმერთმან უ. (-ეს ႤႪႢCD) საუკუნეთა, 1 კორ. 2,7; ვიცი კაცი ქრისტჱს მიერ უ. (-ეს ႢCD) ათოთხმეტისა წლისა, 2 კორ. 12,2; რომელნი-იგი იყვნეს უ. (-ეს ႢCD) ჩემსა მოციქულნი, გალ. 1,17; რომელი მომეცა ჩუენ უ. ჟამთა მათ საუკუნეთა, 2 ტიმ. 1,9; რომელ-იგი აღგჳთქუა... ღმერთმან უ. (-ეს ႦႢCD) ჟამთა მათ საუკუნეთა, ტიტე 1,2; რომელი წინაჲსწარ უწყებულ იყო უ. სოფლისა დაბადებისა, 1 პეტ. 1,20; რომელმან უწინარეს დღეთა ამათ აღსძარ, საქმე 21,38; გამოგჳრჩინა ჩუენ... უ. სოფლის დაბადებისა, ეფეს. 1,4CD; ვითარცა-იგი უ. მივწერე თქუენდა, ეფეს. 3,3CD; წინაჲსწარ უწყებულისა უ. სოფლის დაბადებისა, 1 პეტ. 1,20ႢႪႭ; სიმტკიცჱ და ჴელმწიფებაჲ უ. ყოველთა საუკუნეთა, იუდა 1,25; ვითარცა-იგი მცირედ უწინარჱსრე (-ესრე Ⴂ) მივწერე თქუენდა, ეფეს. 3,3.

უწირავ-ი შეურიგებელი, დაუზავებელი: [იყვნეს] უყუარულ, უწირავ, ჰრომ. 1,31; იყვნენ კაცნი... უ. 2 ტიმ. 3,3.

უწყ(ება) ცოდნა; რაიმეში დარწმუნება; შეცნობა. O—2: აწ უწყი (S_1O_3), ძმანო, საქმე 3,17ႤႪႢႭ; აწ უ. ჭეშმარიტად, საქმე 12,11; არა უ., საქმე 20,22GI; ფილიპ. 1,22CD; აწ ესერა მე უ., საქმე 20,25; მე უ., რამეთუ, საქმე 20,29; ესე უ., რამეთუ, ჰრომ. 7,18; 15,29; 1 ტიმ. 1,9; აწ უ. კერძოდ, 1 კორ. 13,12Ⴂb; უ. კაცი ქრისტეს მიერ, 2 კორ. 12,2Ⴇ; უ., რამეთუ, ფილიპ. 1,19; ფილემ. 1,21; 2 პეტ. 1,14; ესე სასოებით უ., ფილიპ. 1,25; უ. სამე ესე, რამეთუ, 2 ტიმ. 1,15.

უმჯობჱს შენ უწყი (S_2O_3), 2 ტიმ. 1,18; უ., რამეთუ შენიან ლალვანი, 2 ტიმ. 2,23; უ., ვისგან გისწავიეს, 2 ტიმ. 3,14; არა უ., რამეთუ, გამოცხ. 3,17; უფალო ჩემო, შენ უ., გამოცხ. 7,14; უწყი-მეა ეგე, რასა იკითხავ, საქმე 8,30.

ვინ უწყის (S_3O_3), ჰრომ. 5,7; 1 კორ. 16,6CD; ფილემ. 1,15; ესე ღმერთმან უ., 2 კორ. 11,11Ⴇ; რომელი არავინ უ., გამოცხ. 2,17; 19,12; რამეთუ უ. გამოცხ. 12,12.

არა უწყით (ჩუენ), რაჲ ყოფილ არს მას, საქმე 7,40; ესე უ., რამეთუ, ჰრომ. 2,2; 3,19; 6,6ႪCD; 6,9; 7,14; 8,22; 8,28; 15,29Ⴂ; 2 კორ. 4,14; გალ. 2,16; 1 ტიმ. 1,9Ⴇb; უ., რამეთუ ჭირი მოთმინებასა შეიქმს, ჰრომ. 5,3; ჭამისათჳს ნაკერპავთაჲსა უ. 1 კორ. 8,4CD; ესე უ., 2 კორ. 5,1; რამეთუ უ., იქვე CD; უ. რამეთუ მემოვედით ჴორცთა ამათ, 2 კორ. 5,6; უ. უკუე შიში უფლისაჲ, 2 კორ. 5,11CD; ხოლო ესე უ., 1 ტიმ. 1,8; უ., რამეთუ ადრე ყოფად არს დატევებაჲ საყოფლისა ამის ჩემისაჲ, 2 პეტ. 1,14F; ამით უ., რამეთუ, 1 იოვ. 2,3ႪႭ; 3,24; 4,13ႪႭ; 5,2ႪႭ; რომლითა უ., ვითარმედ, 1 იოვ. 2,18; ვინაჲცა უ. იქვე ႪႭ; ჩუენ უ., რამეთუ, 1 იოვ. 3,14ႪႭ; უ., რამეთუ მოვიღოთ თხოვაჲ, 1 იოვ. 5,15ႪႭ.

ვითარცა-ეგე თქუენ უწყით, საქმე 2,22; 1 თეს. 2,5; აწ უ., ძმანო, საქმე 3,17; თქუენ თჳთ უ., საქმე 10,28; 15,7; 20,34; 1 თეს. 2,1; თქუენ თჳთ უ. სიტყუაჲ იგი, საქმე 10,37; ანუ არა უ., რამეთუ, 1 კორ. 3,16; 5,6; 6,3; 6,9; 6,16; 9,24; უ., რამეთუ ოდეს-იგი წარმართლა იყვენით, 1 კორ. 12,2; უ., რამეთუ ვითარცა-იგი ზიარ ხართ ვნებათა მათ, 2 კორ. 1,7; ხოლო ესემცა უ., ეფეს. 5,5; გამოცდილებაჲ იგი მისი უ., ფილიპ. 2,22; ესე თქუენცა უ., ფილიპ. 4,15; ვითარცა-იგი უ., 1 თეს. 2,2; თქუენ უ., ვითარმედ, 1 თეს. 3,3; ვითარცა-ესე იყო და უ., 1 თეს. 3,4; თქუენ თჳთ გამოწულილვით უ., 1 თეს. 5,2Ⴐ; თქუენ უ., ვითარ-იგი ღირს ბაძვად ჩუენდა, 2 თეს. 3,7CD; უ., რამეთუ გაქუს თავისა თქუენისა საუნჯე, ებრ. 10,34CD; უ., რამეთუ... უნდა დამკჳდრებად კურთხევაჲ, ებრ. 12,17; ანუ არა უ. (+ა ႪႭ), რამეთუ, იაკ. 4,4; ესემცა პირველად უ., 2 პეტ. 3,3; ესე წინაჲსწარ უ., 2 პეტ. 3,17; ანუ არა უწყითა, ჰრომ. 6,3; ანუ არა უ. (-ა ႤႪ), ჰრომ. 7,1; 11,2; 1 კორ. 6,2; 6,19; არა უ., რამეთუ, ჰრომ. 6,16; 1 კორ. 6,15; უწყით-მეა, რამეთუ, გალ. 3,7.

უწყიან, რამეთუ სიტყჳს-გებად სახარებისა მისთჳს ვდგა მე, ფილიპ. 1,16.

უფალმან უწყნის ზრახვანი ბრძენთანი, 1 კორ. 3,20ႢCD.

ანუ არა უწყნითა (თქუენ) თავნი თჳსნი, 2 კორ. 13,5CD.

აწ მიუბავს, რაჲთამცა უწყოდე (უწყე., მე), საქმე 10.29.

წინაჲსწარ უწყოდა, საქმე 2,31; უ. ესე ცოლმანცა მისმან, საქმე 5,2; ცოლმან მისმან არა უ. საქმე ესე, საქმე 5,7; არა უ. პეტრე, საქმე 12,9; არა უ., ვიდრე ვიდოდა, ებრ. 11,8.

ესე უწყოდეთ (ჩუენ), ჰრომ. 6,6; 2 კორ. 5,1Ō; უ., რამეთუ შემოვედით ჴორცთა ამათ, 2 კორ. 5,6L.

უწყოდეს (მათ), რამეთუ კაცნი უწიგნონი არიან, საქმე 4,13; უმრავლჱსთა მათ არა უ.. საქმე 19,32; უ., რამეთუ რწმუნებულ არს ჩემდა, გალ. 2,7; ამისგან ვიეთმე რეცა თუ არა უ., ებრ. 13,2.

ხოლო ესე უწყოდე (I ბრძ.), 2 ტიმ. 3,1; უ., რამეთუ გარდაგულარძნილ არს ეგევითარი იგი, ტიტე 3,11.

უწყოდენ ყოველმან სახლმან ისრაჱლისამან, საქმე 2,36; უკუეთუ ვისმე ეგონოს თავი თჳსი... სულიერ, უ., 1 კორ. 14,37; უ., რამეთუ რომელმან მოაქციოს ცოდვილი, იაკ. 5,20.

უწყოდეთ, რამეთუ, 1 კორ. 15,58; ეფეს. 6,8; 6,9; კოლ. 3,24; იაკ. 1,3; 1 პეტ. 1,18; 3,9LŌ; 1 იოვ. 2,29; უ. რჩეულებაჲ ეგე თქუენი, 1 თეს. 1,4; უ., ვითარმედ უდიდჱსი საშჯელი მოვიღოთ, იაკ. 3,1; უ. იგივე ენებათაჲ მათ, 1 პეტ. 5,9; ამით უ. სული ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 4,2LŌ; ამით უ., რამეთუ, 1იოვ. 4,139L.

რაჲთა განვიკითხო ეგე, და უწყოდი (I კავშ. მე), საქმე 25,26; მაქუნდეს ლათუ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ და უ. საიდუმლოჲ ყოველი, 1 კორ. 13,2; რაჲთა უ. (შენ), ვითარ-იგი ჯერ-არს, 1 ტიმ. 3,15.

თქუენცა რაჲთა უწყოდით ჩემთჳს, ეფეს. 6,21; რაჲთა უ. ჩუენთჳს, ეფეს. 6,22; მნებავს თქუენი, რაჲთა უ., კოლ. 2,1; რაჲთა უ., კოლ. 4,6CG; 1 იოვ. 5,13; ამით უ., 1 იოვ. 2,5; 4,13; 5,2.

უწყალო შეუბრალებელი, უმოწყალო: [იყვნეს] უწირავ, უწყალო, ჰრომ. 1,31; საშჯელი უ., იაკ. 2,13.

უწყება ცნობება, გაგებინება, შეტყობინება, თხრობა, გამოცხადება, ა–3: ამისთჳს გაუწყებ თქუენ, 1 კორ. 12,3; გ. თქუენ, ძმანო, სახარებასა მას, 1 კორ. 15,1; გალ. 1,11; გ. თქუენ, ძმანო, მადლსა მას ღმრთისასა, 2 კორ. 8,1; ხოლო ესე „მერმე ერთ-გზისდა" აუწყებს შეძრულთა მათ ცვალებასა, ებრ. 12,27CD.

გულისხმა-უყოფდა და აუწყებდა. საქმე 9,22; რომელი-იგი ა. სულითა წმიდათა, საქმე 11,28.

გაუწყე თქუენ უფლისა ჩუენისა... ძალი, 2 პეტ. 1,16; არა ვაუწყე ჴორცთა, გალ. 1,16; ვ. მათ სახარებაჲ იგი, გალ. 2,2; ესე მაუწყე მე, საქმე 23,22; მაუწყა მე საიდუმლოჲ იგი, ეფეს. 3,3CD; იესუ ქრისტემან მ. მე, 2 პეტ. 1,14; რომელმანცა მაუწყა ჩუენ თქუენი ეგე სიყუარული, კოლ. 1,8; გუაუწყა ჩუენ საიდუმლოჲ იგი, ეფეს. 1,9; გაუწყეთ თქუენ უფლისა ჩუენისა... ძალი, 2 პეტ. 1,16CLŌ; რომელთა აუწყეს მთავარსა მას, საქმე 24,1; აუწყეს მღდელთ მოძღუართა მათ, საქმე 25,2.

მაუწყენ (II ბრძ.) მე... გზანი... ცხოვრებისანი, საქმე 2,289LŌ; აწ უკუე მაუწყეთ, საქმე 10,299LŌ; აუწყეთ ათასისთავსა კრებულითურთ, საქმე 23,15.

მაუწყნე (II კავშ.) მე გზანი ცხოვრებისანი, საქმე 2,28; ყოველივე გაუწყოს ტჳქიკოს, ეფეს. 6,21; ჩემთჳს ყოველი გ. ტჳქიკოს, კოლ. 4,7; ყოველივე გ. აქაჲ, კოლ. 4,9; ყოველივე გაუწყონ, კოლ. 4,99L⊦.

ე: რომელსა ჟამსა ეუწყებოდა... სული ქრისტჱსი, 1 პეტ. 1,11;

ვითარცა მეუწყა მე ძჳრის ზრახვაჲ, საქმე 23,30; მ. მე თქუენთჳს, 1 კორ. 1,11; მ. მე საიდუმლოჲ იგი, ეფეს. 3,3; ეუწყა სავლეს ძჳრის ზრახვაჲ მათი, საქმე 9,24LŌ.

სიმშჳდე ეგე თქუენი ეუწყენ (II ბრძ.) ყოველთა კაცთა, ფილიპ. 4,5D.

რაჲთა ეუწყოს აწ მთავრობათა, ეფეს. 3,10.

მნებავს თქუენი უწყებაჲ, 1 კორ. 11,3; ფილიპ. 1,12; უ. კაცად-კაცადისა თქუენისაჲ, 1 თეს. 4,49LŌ7; ესე უწყებითა სულისა წმიდისაჲთა, ებრ. 9,8; ვითარ-მე მეძლოს უწყებად, საქმე 8,31; უჯერო მიჩნს... მისთჳს ბრალი არა უ., საქმე 25,27; უკუეთუმცა უნდა ღმერთსა... უ. ძალი თჳსი, ჰრომ. 9,22; არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უ. თქუენდა, 1 კორ. 2,2; ესე ხოლო მნებავს თქუენგან უ., გალ. 3,2; განცხადებულად უ. თქუენდა საიდუმლოჲ იგი, ეფეს. 6,19; რომელთაჲ-იგი ინება ღმერთმან უ., კოლ. 1,27; მნებავს უ. თქუენდა, კოლ. 2,1CD; უ. კაცად-კაცადისა თქუენისაჲ, 1 თეს. 4,4.

ნუ შჭამთ მის მაუწყებელისათჳს, 1 კორ. 10,28.

უწყებულ იყავნ თქუენდა, საქმე 13,38; ჴდომისა მისთჳს უ. არს ჩუენდა, საქმე 28,22; ესე უ. იყავნ თქუენდა, საქმე 28,28; წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართ... უ. და აღმოკითხულ ყოველთა მიერ კაცთა, 2 კორ. 3,2; რომელი წინაჲსწარ უ. იყო, 1 პეტ. 1,20; ყოველთა მიმართ წარმართთა უწყებული, ჰრომ. 14,25; 16,257; ყოველთა მიმართ წარმართთა უწყებულსა, ჰრომ. 14,25CD; წინაჲსწარ უწყებულისა უწინარეს სოფლის დაბადებისა, 1 პეტ. 1,20LŌ.

უწყინო უბოროტო, უწყინარი: რაჲთა სახიერ იყოს..., უწყინო, 2 ტიმ. 2,24; რაჲთა სახიერ იყოს..., უწყინოდ, იქვე 7.

უჭეშმარიტჱსად, უჭეშმარიტესად უფრო ზუსტად, ზედმიწევნით: რეცა გულისხმის-ყოფად უჭეშმარიტჱსად მისთჳს, საქმე 23,15; რეცა თუ უჭეშმარიტესად კითხვად მისთჳს, საქმე 23,20F.

უჭეშმარიტჱსად-რე, უჭეშმარიტესად-რე უფრო ზუსტად, ზედმიწევნით: უჭეშმარიტჱსად-რე (-ესად-რე DLŌ) უთხრეს მას გზაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 18,26; რეცა თუ უ. (-ესად-რე DEŌ) განკითხვად იგი, საქმე 23,20; რეცა გულისხმის-ყოფად უჭეშმარიტესად-რე მისთჳს, საქმე 23,159LLHI.

უჭუვარ-ი, უჭუარ-ი უწუხარი, ნაკლებად მწუხარე: მე უჭუვარ (უჭუარ 7ь) ვიყო, ფილიპ. 2,289L7ЬI⊦.

უჭუვარ-რე ნაკლებად მწუხარე: მე უჭუვარ-რე ვიყო, ფილიპ. 2,28D.

უხილავ-ი უხილავი, უჩინარი; უხილავი იგი მისი... საცნაურად სახილველ არს, ჰრომ. 1,20; უ. იგი ვითარცა ხილული შეჰრაცხა, ებრ. 11,27; მეუფესა მას საუკუნეთასა უხრწნელსა, უხილავსა, 1 ტიმ. 1,17; არა ვხედავთ ჩუენ ხილულსა ამას, არამედ უხილავსა მას, 2 კორ. 4,18ŌCD; უხილავნი იგი მისნი საცნაურად იხილვებიან, 1 ჰრომ. 1,20D; ხატი ღმრთისა უხილავისაჲ, 2 კორ. 4,4; კოლ. 1,15.

უხრწნელ-ი მათ სამე რაჲთა განხრწნადი გჳრგჳნი მოიღონ, ხოლო ჩუენ – უხრწნელი, 1 კორ. 9,25; მეუფესა მას საუკუნეთასა უხრწნელსა, 1 ტიმ. 1,17; დიდებაჲ იგი უხრწნელისა ღმრთისაჲ, ჰრომ. 1,23; მეორედ შობილ ხართ არა თესლისაგან განხრწნადისა, არამედ უ., 1 პეტ. 1,23; უხრწნელითა მით სიმშჳდისაჲთა და ყუდროებისა სულითა, 1 პეტ. 3,4; უ. მით მშჳდისა მის

და მკუდროჲსა სულისა წესითა, იქვე ႢႭ; მკუდარნი აღდგენ უხრწნელად, 1 კორ. 15,52ႣႢ; სამკჳდრებელად უ., 1 პეტ. 1,4: მკუდარნი აღდგენ უხრწნელნი, 1 კორ. 15,52.

უხრწნელება უხრწნელობა; სიწმინდე; გად. უკვდავება: მოქმედთა საქმისა კეთილისათა — დიდებაჲ, პატივი და უხრწნელებაჲ (უკვდავება), ჰრომ. 2,7; არცა ხრწნილებამან უ. დაიმკჳდროს, 1 კორ. 15,50; ჯერ-არს ხრწნილისა მის შემოსად უ., 1 კორ. 15,53; რაჟამს განხრწნადმან ამან შეიმოსოს უ., 1 კორ. 15,54CD; განანათლა ცხორებაჲ და უ., 2 ტიმ. 1,10; [გაქუნდეს] მოძღურებასა შინა უ., ტიტე 2,7; აღდგების უხრწნელებით, 1 კორ. 15,42; მადლი ყოველთა თანა მოყუარეთა... იესუ ქრისტჱსთა უ. (+ურთ Ⴔ), ეფეს. 6,24.

უხუ უხვი: უხუად მიმცემელ იყვნედ, 1 ტიმ. 6,18; რომელმან-იგი მოსცის ყოველთა უ., იაკ. 1,5ႢHJ.

უხუება სიუხვე, გულუხვობა; უანგარობა: შემიმწიკულოს ჩუენ უხუებაჲ ესე, 2 კორ. 8,20D; გარდაჰმატა სიმდიდრესა მას უხუებისა მათისასა, 2 კორ. 8,2; რომელი მოსცემდეს — უხუებით, ჰრომ. 12,8; რომელმან-იგი მოსცის ყოველთა უ., იაკ. 1,5G; გაგამდიდრენინ ყოვლითა უხუებითა, 2 კორ. 9,11; უ. ზიარებისაჲთა, 2 კორ. 9,13; ყოვლითა შეახლებითა უხუებისაჲთა, ეფეს. 4,16.

უხუება დაბრკოლება, 0–1: ხოლო უხუებდითცა, ფილიპ. 4,10.

უხუცეს-ი უხუცესმან მან ჰმონოს მრწემსა მას, ჰრომ. 9,12.

უჴმარ-ი გამოუსადეგარი, უვარგისი, უსარგებლო: უჴმარ იქმნნეს, ჰრომ. 3,12; რომელი-იგი უ. შენდა, ფილემ. 1,11.

1. **უჴმო** უხმო: კერპთა მიმართ უჴმოთა ვითარცა შეუდეგით, 1 კორ. 12,2.

2. **უჴმო** მნიშვნელობის არმქონე, უმნიშვნელო: არცა ერთი მათგანი არს უჴმო, 1 კორ. 14,10; ... არს უჴმოჲ, იქვე Ⴂ.

უჴმობელ-ი უხმო, ხმაამოუღებელი: ვითარცა ტარიგი წინაშე მრისუველისა უჴმობელად დგა, საქმე 8,32.

უჯერო უწესო, უღირსი, უმსგავსი; უგუნური: უჯერო მიჩნს მიძღუანებაჲ პყრობილისაჲ, საქმე 25,27; რაჲ-იგი არს უჯეროჲ კაცისა მის თანა, საქმე 25,5; არარაჲ უ. ვყავთ თქუენ შორის, 2 თეს. 3,7; იტყჳედ უჯეროსა, 1 ტიმ. 5,13; რაჲთა არა უ. მას საცთურსა ერჩდეთ, 2 პეტ. 3,17; მისცნა იგინი ღმერთმან გამოუცდელსა მას გონებასა საქმედ უჯეროჲსა, ჰრომ. 1,28; სული იგი მისი მართალი უ. მის საქმეთაგან იტანჯებოდა, 2 პეტ. 2,8; ვლენან... უჯეროჲთა კერპთ-მსახურებითა, 1 პეტ. 4,3; რაჲთა განვერნეთ უჯეროთაგან და უკეთურთა კაცთა, 2 თეს. 3,2; რაჲთა არა უჯეროთასა მას საცთურსა თანა-აღერინეთ, 2 პეტ. 3,17ႢႭ.

უჯეროება უწესოება, გარყვნილება; უგუნურობა: უჯეროება მიჩნს მე, საქმე 25,27ႣႢ; მისცნა იგინი ღმერთმან გამოუცდელსა მას გონებასა საქმედ უჯეროებისა, ჰრომ. 1,28D.

ფ

ფ, ფარ ქართული ანბანის 24-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 500.

ფარ-ი: აღიღეთ ფარი იგი სარწმუნოებისაჲ, ეფეს. 6,16.

ფარაო ფარაონი, ეგვიპტის მეფეთა ტიტული: ეტყჳს წიგნი ფარაოს, ჰრომ. 9,17; სახელის-დებად შეილად ასულისა ფარაოჲსისა (ფარაოსისა ႢC; ფარაოსსსა D), ებრ. 11,24; სახელის-დებაჲ შეილად ასულისა ფარაოჲსა, იქვე Ⴀ.

ფარისეველ-ი ძველ ებრაელთა რელიგიური მიმართულების მიმდევარი, რომელიც გარეგნულად, ფორმალურად ასრულებს საეკლესიო წესებს: ვიყოფოდე ფარისეველ, საქმე 26,5Ⴀ; შჯულითა ფ. შურითა ესდევნიდ ეკლესიათა, ფილიპ. 3,5ႠႨႢ; აღ-ვინმე-დგა... ფარისეველი, საქმე 5,34; მე ფ. ვარ, საქმე 23,6; ვიყოფოდე ფ., საქმე 26,5; შჯულითა ფ. შურით ესდევნიდ ეკლესიათა, ფილიპ. 3,5; აღ-ვინმე-დგეს მწიგნობართაგანნი კრებულისაგან ფარისეველნი, საქმე 23,9Ⴀ; ფარისეველნი იგი (-იგი ႠႨႭ) აღიარებენ ამას ყოველსა, საქმე 23,8; ძჱ ფარისეველისაჲ, საქმე 23,6; კრებული ფარისეველთაჲ, იქვე ႨႭ; მეორჱ – ფ., იქვე; შფოთი სადუკეველთაჲ და ფ., საქმე 23,7; კრებულსა მას შორის ფარისეველთასა, საქმე 5,34Ⴀ; დასისა მისგან ფარისეველთაჲსა, საქმე 15,5; კრებულისა მისგან ფ., საქმე 23,9.

ფაროსან-ი შეიარაღებული მცველი: განჰმზადეთ... ფაროსანი ორასი, საქმე 23,23.

ფარულ-ი საიდუმლო: აწ ფარულად განგჳყვანებენ ჩუენ, საქმე 16,37ႨႭ; რომელი ფ. ჰურია არს, ჰრომ. 2,29; რომელ ფ. იქმნების მათ შორის, ეფეს. 5,12; ზრახვათა ფარულთა, ებრ. 4,12ႨႢ.

1. ფას-ი ფული: განყიდა დაბაჲ და მოიღო ფასი, საქმე 4,37; მიუპყრა მათ ფ., საქმე 8,18; ვითარმედ ფ. მოიღოს მან პავლჱსგან, საქმე 24,26; ნიჭსა მას ღმრთისასა ჰგონებ შენ ფასითა მოპოვნებად, საქმე 8,20.

2. ფას-ი განძი, სიმდიდრე: რომელი იყო ყოველსა ზედა ფასსა მისსა, საქმე 8,27.

ფერ-ი: ფერი იცვალეთ განახლებითა გონებისა თქუენისაჲთა, ჰრომ. 12,2ႠႢ.

ნ.კ. მრავალფერი, ფერად-ფერადი.

ფერად-ფერად-ი სხვადასხვაგვარი, მრავალგვარი: ფერად-ფერადითა ძალითა, ებრ. 2,4.

ფერჴ-ი ფეხი, ტერფი: დადვა ფერჴი მისი მარჯუენჱ ზღუასა ზედა, გამოცხ. 10,2; უკუეთუ თქუას ფერჴმან, 1 კორ. 12,15; არა სცა მას სამკჳდრებელი... არცა წარსადგმელ ფერჴის, საქმე 7,5; მუნ იყო კაცი ერთი... უძლური ფერჴითა, საქმე 14,8; განემტკიცნეს ფერჴნი მისნი, საქმე 3,7; აჰა-ესერა ფ. დამფლეველთა ქმრისა შენისათანი კართა ზედა დგანან [გადატ. აი, შენი ქმრის დამსაფლავებლები კარში შემოდიან], საქმე 5,9; ფ. მათნი დაჰკრძალნა ჴუნდსა შინა, საქმე 16,24; შეიკრნა ფ. მისნი, საქმე 21,11; მალე არიან ფ. მათნი დათხევად სისხლისა, ჰრომ. 3,15; შუენიერ არიან ფ. მახარებელთა მათ მშჳდობისათანი, ჰრომ. 10,15; უკუეთუ წმიდათა ფ. დაჰბანნა, 1 ტიმ. 5,10; ფ. მისნი მსგავს იყვნეს რვალსა გუნდრუკსა, გამოცხ. 1,15; 2,18; ფ. მისნი, ვითარცა სუეტნი ცეცხლისანი, გამოცხ. 10,1; ფ. მისნი, ვითარცა დათჳსანი, გამოცხ. 13,2; შეუვრდა ფერჴთა (მიც.) მისთა, საქმე 10,25; ვითარმცა ჰრქუა, ... კუალად თავმან – ფ., 1 კორ. 12,21; შეისხენით ფ. თქუენთა განმზადებულებაჲ იგი სახარებისა მის მშჳდობისაჲ, ეფეს. 6,15; აღდეგ ფერჴთა შენთა ზედა მართლ, საქმე 14,10; დადეგ ფ. შენთა ზედა, საქმე 26,16; აღდგეს ფ. ზედა მათთა, გამოცხ. 11,11; დასდებდეს ფერჴთა თანა მოციქულთასა, საქმე 4,35; დადვა იგი ფ. თანა მოციქულთასა, საქმე 4,37; 5,2; დაეცა მეყსეულად ფ. თანა მისთა, საქმე 5,10; სამოსელსა მათსა დასდებდეს ფ. თანა ჭაბუკისა ვისამე, საქმე 7,58; აღზრდილ ფ. თანა გამალიელისთა, საქმე 22,3; დავვარდი ფ. თანა მისთა, გამოცხ. 1,17; ვიდრემდე დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჴთა შენთა, საქმე 2,35; ებრ. 1,13; ღმერთმან... შემუსროს ეშმაკი ქუეშე ფ. თქუენთა, ჰრომ. 16,20; ვიდრემდე დაისხნეს მტერნი მისნი ქუეშე ფ. მისთა, 1 კორ. 15,25; ყოველივე დაამორჩილა ქუეშე ფ. მისთა, 1 კორ. 15,27; ეფეს. 1,22; ყოველივე დაამორჩილე ქუეშე ფ. მისთა, ებრ. 2,8; ვიდრემდის დაისხნენ მტერნი მისნი ქუეშე ფ. მისთა, ებრ. 10,13; დაჯედ ქუეშე ფ. ჩემთა, იაკ. 2,3; მთოვარჱ იყო ქუეშე ფ. მისთა, გამოცხ. 12,1; თაყუანის-გცენ წინაშე ფერჴთა შენთა, გამოცხ. 3,9; დავვარდი წინაშე ფ. მისთა, გამოცხ. 19,10; დავვარდი... წინაშე ფ. ანგელოზისა მის, გამოცხ. 22,8; კუარცხბეკი ფერჴთა (ნათ.) ჩემთაჲ, საქმე 7,49; განჴსნად ჴამლის საბელთა ფ. მისთა, საქმე 13,25D; განჴსნად ჴამლთა ფ. მისთა, იქვე ႨႭ; მტუერი ფ. მათთაჲ, საქმე 13,51ႨႭ; ალაგნი მართლ ყვენით ფ. თქუენთანი, საქმე 12,13; წარიჴადენ ჴამლნი ფერჴთაგან შენთა, საქმე 7,33; განიყარეს მტუერი ფ. მათთა, საქმე 13,51.

ჰრქუა... კუალად თავსა ფერჴთაჲ, 1 კორ. 12,21CD.

ფილიპელ-ი: პავლე მოციქულისა წიგნი ფილიპელთა მიმართ, ფილიპ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ფ. მიმართ მიიწერა ჰრომჱთ, ფილიპ. (დასასრ.); ესე თქუენცა უწყით, ფილიპელნი, ფილიპ. 4,15.

ფილოსოფოს-ი: სტოსსა ფილოსოფოსთა სიტყუაყვეს მის თანა, საქმე 17,18ႨႭ.

ფინიკ-ი პალმა, „დანაკის კუდი": ჴელთა მათთა აქუნდა ფინიკები, გამოცხ. 7,9.

ფიც-ი: ყოვლისა ცილობისა მათისა დასამტკიცებელად ფიცი არს, ებრ. 6,16; შუვა-მდგომელ ყო ფ., ებრ. 6,17; ნუ ჰფუცავთ ნუცა სხუასა ფიცსა, იაკ. 5,12; რაოდენ არა თჳნიერ ფიცისა, – რამეთუ რომელნიმე თჳნიერ ფ. იყვნეს, ებრ. 7,20; ფიცით ეფუცა მას ღმერთი, საქმე 2,30; ხოლო ესე – ფ. მის მიერ, ებრ. 7,21; სიტყუამან მან ფიცისამან, ებრ. 7,28.

1. ფიცარ-ი: სხუანი იგი განსლვად რომელნიმე ფიცრითა, საქმე 27,44.

2. **ფიცარ-ი** ქვის ფიქალი, რომელზეც დაწერილი იყო ათი მცნება (ფიცარი სჯულისა); ქვის ფილა: რომელსა შინა იყო ტაკუკი ოქროსაჲ... ფიცარნი იგი შჯულისანი, ებრ. 9,4; დაწერილ... არა ფიცართა (+შინა CD) ქვისათა, არამედ ფ. (+შინა CD) გულისა ჴორციელისათა, 2 კორ. 3,3; მსახურებაჲ იგი სიკუდილისაჲ, წიგნითა გამოსახული ფ. შინა, 2 კორ. 3,7.

1. **ფიცხელ-ი** მკაცრი, სასტიკი; ძნელი: ფიცხელ არს შენდა წიხნაჲ დეზსა, საქმე 9,4; ფ. არს შენდა დეზისა წიხნაჲ, საქმე 26,14; ყოველთათჳს ფიცხელთა სიტყუათა, რომელთა იტყოდეს, იუდა 1,15; სიტყუათა ფ., იქვე ႢႪႭ.

2. **ფიცხელ-ი** ძლიერი: ნავნიცა ფიცხელთაგან ქართა მიმოდატაცებულთა (sic) მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4.

1. **ფლობა** ძალაუფლება: არა გუაქუს ფლობაჲ საქმედ, 1 კორ. 9,6ႢႪႤCD; რაჲთა ფ. აქუნდეს თავსა ზედა, 1 კორ. 11,10.

2. **ფლობა** შესაძლებლობის გამონახვა, ი/უ—3(2): საქმედ კეთილისა მის არა მიფლობს, ჰრომ. 7,18.

3. **ფლობა** ვისიმე უფლებამოსილებაში ყოფნა. ე: ჴელმწიფებასავე შენსა ეფლო, საქმე 5,4.

ფრთე ფრთა: თჳთოეულსა აქუნდეს ექუსნი ფრთენი, გამოცხ. 4,8; მიეცნეს დედაკაცსა მას ორნი ფ. არწივისა მის დიდისანი, გამოცხ. 12,14; ჴმაჲ ფრთეთა მათთაჲ, გამოცხ. 9,9.

ფრთხილ-ი ფხიზელი, მღვიძარე; ფრთხილი, ზომიერი: ჯერ-არს ეპისკოპოსისა, რაჲთა იყოს... ფრთხილ, 1 ტიმ. 3,2; ცოლნი მათნი ეგრეთვე ღირსმცა არიან, ნუ მასმენელ, არამედ ფ., 1 ტიმ. 3,11; ფ. იყავ ყოველსა შინა, 2 ტიმ. 4,5; ხუცესნი ფ. იყვნედ, ტიტე 2,2; ფ. იყვენით, 1 პეტ. 1,13.

ფრთხილება გრძნობა: სიყუარული იგი თქუენი უმეტეს გარდაერიოს... ყოვლითა ფრთხილებითა, ფილიპ. 1,9.

ფრთხობა შეშინება, 0—1: ნუ ჰფრთხებით ნურარაჲთ მჴდომთა მათგან, ფილიპ. 1,28.

ფრიად ზ.ზ. მეტად, ძლიერ, დიდად, ძალიან: განმრავლდებოდა რიცხჳ იგი მოწაფეთაჲ... ფრიად, საქმე 6,7; საელე ესე ფ. ძჳნებელ იყო ეკლესიათა მიმართ, საქმე 8,3; განიხარეს ფ., საქმე 15,31; შეეწეოდა ფ. მორწმუნეთა მათ, საქმე 18,27; ფ. [სარგებელ არს] ყოვლითავე სახითა, ჰრომ. 3,2; ამისთჳსცა წარვემატებოდე ფ. მოსლვად თქუენდა, ჰრომ. 15,22; რომელ-იგი ფ. დაშურა თქუენდა მიმართ, ჰრომ. 16,6; რომელი ფ. დაშურა უფლისა მიმართ, ჰრომ. 16,12; ამისთჳს ფ. არიან თქუენ შორის უძლურ, 1 კორ. 11,30; აპოლოსისთჳს ძმისა ფ. ვჳლოცვედი მას, 1 კორ. 16,12; გიკითხვენ თქუენ ფ. ... აკჳლა და პრისკილა, 1 კორ. 16,19; რომელმან ფ. მოიღო, 2 კორ. 8,15; ხოლო აწ ფ. უმოსწრაფეს [არს], 2 კორ. 8,22CD; არარაჲ დაეაკლდი ფ. მოციქულთა მათ, 2 კორ. 11,5; 12,11; არამედ ფ. გულისჴმა-ჰყოფდით, ეფეს. 5,17Ⴐ; გული მეტყჳს ქრისტესთანა ყოფად უფროჲს და უმჯობეს ფ., ფილიპ. 1,23CD; განვიხარე ფ., ფილიპ. 4,10Ⴍ; 2 იოვ. 1,4; 3 იოვ. 1,3; აქუს ფ. სიყუარული თქუენთჳს, კოლ. 4,13Ⴊ; ფ. წინა-აღუდგა სიტყუათა ჩუენთა, 2 ტიმ. 4,15; ფ. ვცთებით ყოველნი, იაკ. 3,2; ფ. მოწყალე არს უფალი, იაკ. 5,11; ფ. შემძლებელ არს ვედრებაჲ მართლისაჲ, იაკ. 5,16; რომელ არს წინაშე ღმრთისა ფ. პატიოსან, 1 პეტ. 3,4ႪႭ; მე ვტიროდე ფ., გამოცხ. 5,4; დიდ არს წყლულებაჲ მისი ფ., გამოცხ. 16,21.

ფრიად-ი ზედს. ბევრი, დიდი რაოდენობით; დიდი: ფრიადი გამოძიებაჲ, საქმე 28,29ႪႭ; რომელმან ფ. მოიღო, 2 კორ. 8,15Ⴇ; ფ. სიყუარული, კოლ. 4,13; შური ფ., იქვე CD; ფ. კადნიერებაჲ, ფილემ. 1,8; ფ. ძალ-უც ლოცვასა მართლისასა, იაკ. 5,16HJ; ერი ფ., გამოცხ. 7,9; საკუმეველი ფ., გამოცხ. 8,3; ფრიადსა ქარქუეტსა, საქმე 28,3; ნუ ღჳნოსა ფ. მორჩილ, 1 ტიმ. 3,8; ტიტე 2,3; ნუ ღჳნისა ფრიადისა მორჩილ, 1 ტიმ. 3,8Ⴍ; ფრიადითა ვედრებით გუევედრნეს, 2 კორ. 8,4ႤႦ.

ფრიად-საჭურეელ-ი სრული (საღმრთო) აღჭურვილობა: შეიმოსეთ ფრიად-საჭურველი იგი ღმრთისაჲ, ეფეს. 6,11; ამისთჳს აღიღეთ ფ. იგი ღმრთისაჲ, ეფეს. 6,13.

ფრინვა ფრენა, 0—1: რაჲთა ფრინვიდეს (1 კავშ.) უდაბნოდ ადგილსა მისსა, გამოცხ. 12,14.

ანგელოზი მფრინვალჱ (მფრინვალე B), გამოცხ. 14,6; არწივსა მფრინვალესა, გამოცხ. 4,7; ერთისა არწივისა მფრინვალისაჲ, გამოცხ. 8,13.

ფრომინ-ი რომაელი: რამეთუ ჩუენ კაცნი ფრომინნი ვართ, საქმე 16,21.

ფსალმუნ-ი ებრაელთა მეფის, დავითის, მიერ შეთხზული საგალობლები — „დავითნი"; „დავითნის" ცალკეული თავი: კაცად-კაცადსა თქუენსა ფსალმუნი თუ აქუს, 1 კორ. 14,26; ვითარცა ფსალმუნსა მას წერილ არს მეორესა, საქმე 13,33; იტყოდეთ თავთა თქუენთა ფსალმუნითა, ეფეს. 5,19; ჰმოძღურიდით თავთა თქუენთა ფ., კოლ. 3,16; წიგნსა ფსალმუნთასა, საქმე 1,20.

ფსალმუნება ფსალმუნთა მღერა ან წაკითხვა, 0—1: ვფსალმუნებ გონებითაცა, 1 კორ. 14,15D; ვფსალმუნებდე თუ სულითა, იქვე D.

კაცად-კაცადსა თქუენსა ფსალმუნებაჲ აქუს, 1 კორ. 14,26Ⴂ.

ფურცელ-ი ფოთოლი: ფურცელნი იგი მის ხისანი საკურნებელად წარმართთა, გამოცხ. 22,2.

ფუფუნება მოფერება, მოალერსება, განებივრება, 0—2: ჰზრდინ და ჰფუფუნებნ მას, ეფეს. 5,29; ვითარცა მზრდელი რაჲ ჰ. თჳსთა შვილთა, 1 თეს. 2,7CD.

ფუცება დაფიცება, 0—3: გაფუცებ თქუენ იესუს, საქმე 19,13Ⴂ; გ. თქუენ უფალსა, 1 თეს. 5,27; გაფუცებთ თქუენ იესუს, საქმე 19,13.

ე: ფიცით ეფუცა მას ღმერთი, საქმე 2,30; რომლისათჳს ე. ღმერთი აბრაჰამს, საქმე 7,17ႪႭ; ვითარ ე. არაშესლვად განსასუენებელსა მისსა, ებრ. 3,18.

იწყეს ვიეთმე მიმომავალთა მათ ჰურიათა, მაფუცებელთა..., საქმე 19,13.

ფუცვა დაფიცება, 0—2: ვფუცავ თქუენსა სიქადულსა, 1 კორ. 15,31ႢႪCD; ვფუცავთ თქუენსა სიქადულსა, იქვე; ნუ ჰფუცავთ ნურცა ცასა, იაკ. 5,12; ვითარცა ვფუცე რისხვითა ჩემითა, ებრ. 3,11; 4,3; რომლისათჳს ფუცა, ფ. თავისა თჳსისა, ებრ. 6,13; ფ. უფალმან, ებრ. 7,21; და ფ. მისა, გამოცხ. 10,6; კაცთა უფროჲსისა მიმართ ფუციან, ებრ. 6,16.

ქ

ქ. ქან ქართული ანბანის 25-ე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა – 600.

ქ ქესანი: სტიქონი ქ, ჰრომ. 11 (სათ.) ႤႪ.

ქადა (ქად-ილ-ი) თავის ქება, თავის მოწონება, ტრაბახი, კვეხნა, თვითგანდიდება: რაჲ-იგი მისა თქუენთჳს ვიქადი, 2 კორ. 7,14; ვ. მაკედონელთა თანა, 2 კორ. 9,2: ესევითარისათჳს ვ., ხოლო თავისა ჩემისასა არა ვ., 2 კორ. 12,5; უფროჲს ვ. უძლურებათა შინა ჩემთა, 2 კორ. 12,9ႢCD; იქადი ღმრთისა, ჰრომ. 2,17; რომელი შჯულითა ი., ჰრომ. 2,23; ვიქადით სასოებითა დიდებისა ღმრთისაჲთა, ჰრომ. 5,2; არა უზომოდ ვ., 2 კორ. 10,13; არა უსაზომოდ ვ. სხჳსა შურომილსა ზედა, 2 კორ. 10,15; არა სხჳსა წესსა ზედა მზასა ვ., 2 კორ. 10,16; ვ. ქრისტე იესუჲს მიერ, ფილიპ. 3,3; თქუენ შორის ვ., 2 თეს. 1,4; ვიქადითცა ჭირთა შინა, ჰრომ. 5,3; ე. ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 5,11; ნუ იქადით, იაკ. 3,14; აწ ი. სილაღითა თქუენითა, იაკ. 4,16; პირსა წინაშე ხოლო იქადიან, 2 კორ. 5,12; რომლითა-იგი ი., 2 კორ. 11,12; მრავალნი ი., 2 კორ. 11,18; ამიერითგან ნუვინ იქადინ კაცთაგანი, 1 კორ. 3,21; უფლისა მიერ იქადოდენ, 1 კორ. 1,31; 2 კორ. 10,17; ი. ძმაჲ იგი მდაბალი, იაკ. 1,9; იქადოდეთ წყალობასა საშჯელისასა, იაკ. 2,13; მეცა ვიქადოდი, 2 კორ. 11,18; უძლურებასა ჩემსა ვ., 2 კორ. 11,30; უფროჲს ვ. უძლურებათა ჩემთა, 2 კორ. 12,9; რაჲთა არავინ იქადოდი (შდრ.: იქადოდის AB, იქადოს ႢႨ), ეფეს. 2,9Ⴆ; უფლისა მიერ იქადოდის, 1 კორ. 1,31ႤႪCD; რომელი იგი ი., 1 კორ. 1,31; 2 კორ. 10,17; რაჲთა არავინ ი., ეფეს. 2,9; რაჲთა თქუენითა მით ჴორცითა იქადოდიან, გალ. 6,13; რაჲცა-იგი მისა მიმართ ვიქადე, 2 კორ. 7,14ႤႪႭႢCD; რომელი-იგი თქუენთჳს ვ., 2 კორ. 9,2ႭႢCD; რაჲცა-იგი მისა მიმართ ვიქადეთ, 2 კორ. 7,14Ⴓ; თქუენთჳს ვ. მოთმინებისა მის თქუენისათჳს, 2 თეს. 1,4ႤႪႪႢCD; უკუეთუ უმეტჲს რაჲმე ვიქადო, 2 კორ. 10,8; მეცა მცირედ რაჲმე ვ., 2 კორ. 11,16; ვ. მეცა, 2 კორ. 11,21ႭႢ; რაჲთა არა იქადოს ყოველმან ჴორციელმან წინაშე ღმრთისა, 1 კორ. 1,29; რაჲთა არავინ ი., ეფეს. 2,9CD; არა უსაზომოდ ვიქადოთ, 2 კორ. 10,13CD.

ე: ნუ ექადი რტოთა მათ, ჰრომ. 11,18; უკუეთუ ე., ჰრომ. 11,18CD; უკუეთუ ექადოდი, ჰრომ. 11,18.

ქადაგ-ი მქადაგებელი: ნოე, სიმართლისა ქადაგი, დაჰმარხა, 2 პეტ. 2,5; დადგინებულ ვარ მე ქადაგად, 1 ტიმ. 2,7; 2 ტიმ. 1,11; მოსეს... ქადაგნი იგი მისნი... დაედგინნეს, საქმე 15,21.

ქადაგება ქადაგება, ხმამაღლა უწყება და სწავლება, გამოცხადება, 0–2: გინა თუ იგინი, გინა თუ მე ესრჱთ ვქადაგებ, 1 კორ. 15,11ႤႪ; რომელი ჰქადაგებ არაპარვასა, ჰრომ. 2,22; რომელსა პავლე ქადაგებს, საქმე 19,13; რომელსა ვქადაგებთ, ჰრომ. 10,8; ჩუენ ვ. ქრისტესა ჯუარს-ცუმულსა, 1 კორ. 1,23; გინა თუ იგინი, გინა თუ მე ესრჱთ ვ., 1 კორ. 15,11; არა თუ თავთა თჳსთა ვ., 2 კორ. 4,5; ვ. ქრისტესა იესუს, 2 კორ. 4,5Ⴍ; რომელსა-ესე ჩუენ ვ., კოლ. 1,28; რომელნიმე სათნოებისათჳს ქრისტესა ქადაგებენ, ფილიპ. 1,15; ვქადაგებდ სასუფეველსა, საქმე 20,25; ვ. წარმართთა შორის, გალ. 2,2; შესაკრებელთა შინა ქადაგებდა ქრისტესა, საქმე 9,20ႢႪႭ; რომელსა-იგი ქ. იოვანე, საქმე 10,37; წინაჲსწარ ქ. იოჰანე ნათლის-მცემელი, საქმე 13,24; ქ. სასუფეველსა ღმრთისასა, საქმე 28,31; რომელი ქ. ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 5,2; ვქადაგებდით სახარებასა მას ღმრთისასა, 1 თეს. 2,9; სხუასა იესუს ქადაგებდეს, 2 კორ. 11,4; წინადაცუეთილებასა ღათუ ვქადაგებდე, გალ. 5,11; ვითარ-მე ქადაგებდენ, ჰრომ. 10,15; მივიდა და ქადაგა, 1 პეტ. 3,19; ვქადაგეთ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 15,36; რომელი ჩუენ არა ვ., 2 კორ. 11,4; ესრეთ ვ. თქუენდა მიმართ სახარებაჲ იგი ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2,9CD; ქადაგე სიტყუაჲ, 2 ტიმ. 4,2.

ა/უ: ნუუკუე სხუათა უქადაგებ [მე], 1 კორ. 9,27ႤႪ; ფილიპე უქადაგებდა ქრისტესა, საქმე 8,5; ნუუკუე სხუათა უქადაგებდე [მე], 1 კორ. 9,27; უკუეთუ მომავალმან თქუენმან სხუაჲ იესუ გიქადაგოს, რომელი არა გიქადაგეთ, 2 კორ. 11,4ႢႦ.

ი ვნ.: ქრისტე იქადაგების, 1 კორ. 15,12; ფილიპ. 1,18; იესუ ქრისტჱ... თქუენ შორის იქადაგა ჩემ მიერ, 2 კორ. 1,19; ი. წარმართთა შორის, 1 ტიმ. 3,16.

ქადაგებაჲ ჩემი არა რწმუნებითა მით სიბრძნისა სიტყჳთა, 1 კორ. 2,4; ცუდად სამე არს ქ. ესე ჩუენი, 1 კორ. 15,14; რაჲთა ჩემ მიერ ქ. იგი აღესრულოს, 2 ტიმ. 4,17; რომელ-იგი შემძლებელ არს თქუენდა დამტკიცებად სახარებისაებრ ჩემისა და ქადაგებისა ქრისტე იესუჲსისა, ჰრომ. 14,24; რომელი შემძლებელ არს დამტკიცებად თქუენდა მსგავსად... ქ. ქრისტე იესუჲს, ჰრომ. 16,24Ⴂ; ვითარ-მე ისმინონ თჳნიერ ქ., ჰრომ. 10,14; რომელ-იგი შემძლებელ არს განმტკიცებად თქუენდა... ქადაგებითა იესუ ქრისტჱსითა, ჰრომ. 16,24; გამოჩნდა... სიტყუაჲ იგი მისი ქ., ტიტე 1,3; ჯერ-უჩნდა ღმერთსა ქ. მით სისულელისაჲთა ცხოვრებად მორწმუნეთა მათ, 1 კორ. 1,21; იწყო... ქადაგებად და სიტყუად, საქმე 9,20; მამცნო ჩუენ ქ. ერსა მას, საქმე 10,42; რომლისათჳს დადგინებულ ვარ მე ქ., 1 ტიმ. 2,7Ⴍ; რომლისაჲ გესმა, ქადაგებულისაჲ ყოვლისა შორის დაბადებულისა, კოლ. 1,23CD;

ქავილ-ი: შეიკრებდენ მოძღურებასა ქავილითა (κνηθόμενοι) ყურთაჲთა (= სმენის დატკბობით), 2 ტიმ. 4,3.

1. ქალაქ-ი ქალაქი: ყოველი იგი ქალაქი შეკრბა, საქმე 13,44; იგი არს... ქ., რომელსა ჰრქჳან კოლონია, საქმე 16,12; აღივსო ყოველი ქ. შფოთითა, საქმე 19,29; არა იცის ეფესელთა ქ., საქმე 19,35; აღიძრა ყოველი ქ., საქმე 21,30; რომელსა ეახლა ქ. ლასიაჲ, საქმე 27,8; მთავარსა... მოეცვა ქ. დამასკელთაჲ, 2 კორ. 11,32; განუმზადა მათ ქ., ებრ. 11,16; არა მაქუს ჩუენ აქა საყოფლად ქ., ებრ. 13,14; მიჩუენა მე ქ. წმიდაჲ, გამოცხ. 21,10; ქ. იგი წმიდაჲ დათრგუნონ, გამოცხ. 11,2; განიყო ქ. იგი დიდი სამად, გამოცხ. 16,19; არს ქ. იგი დიდი, გამოცხ. 17,18; ვაჲ ქ. იგი დიდი, გამოცხ. 18,16; 18,19; შთაჰყარდეს ბაბილონ, ქ. იგი დიდი, გამოცხ. 18,21; ქ. იგი წმიდაჲ... ვიხილე, გამოცხ. 21,2; რაჲთამცა განზომა

ქ. იგი. გამოცხ. 21,15; ქ. იგი მოთხვითად არს, გამოცხ. 21,16; განზომა ქ. იგი, გამოცხ. 21,16; იყო… ქ. იგი ოქროს წმიდაჲ, გამოცხ. 21,18; ფილიპე შთავიდა ქალაქსა (+მას ႢႭ) ერთსა სამარიტელთასა, საქმე 8,5; მე ვიყავ იოპეს ქ., საქმე 11,5; მივიდეს იკონია ქ., საქმე 13,51; იგი არს პირველი ნაწილი მაკედონელთა ქ., რომელსა ჰრქჳან კოლონია, საქმე 16,12D; აღაშფოთებდეს ქ., საქმე 17,5; ათენას შინა ქ. ელოდა მათ, საქმე 17,16; რომელსა-იგი საფუძველ უსხენ ქ., ებრ. 11,10; მოსრულ ხართ… ქ. ღმრთისა ცხოველისასა, ებრ. 12,22; წარვიდეთ რომელსამე ქ., იაკ. 4,13; ესე კაცნი აღსძრვენ ქ. ამას ჩუენსა, საქმე 16,20; ახარებდეს მას ქ. (ქ. მას ႢႭ), საქმე 14,21; შეკრბეს… ქ. მას (ამას ႢႭ) წმიდასა, საქმე 4,27; განიყვანეს იგი გარეშე ქ. მას, საქმე 7,58; ქ. მას შეიწევოდეს, საქმე 10,9; გამოითრიეს იგი გარეშე ქ. მას, საქმე 14,19; განვიდეს იგინი ქ. მას, საქმე 16,4D; გამოვედით ჩუენ გარეშე ქ. მას, საქმე 16,13; ეითარცა მოვიდეს ქ. მას, საქმე 17,10; ჰხედვიდა რაჲ ქ. მას კერპთ-მსახურებასა შინა, საქმე 17,16; წარმგზავნიდეს… გარეშე ქ. მას, საქმე 21,5; ვინ არს მსგავს ქ. მას დიდსა, გამოცხ. 18,18; გარე-მოადგეს… ქ. მას შეყუარებულსა, გამოცხ. 20,9; ქ. მას არა უჴმს მზჱ… მნათობად, გამოცხ. 21,23; ეხილვა ტროფიმე ეფესელი მის თანა ქ. შინა, საქმე 21,29ႢႭ; არცა ბაგინსა შინა მპოვეს მე… არცა ქ. შინა, საქმე 24,12; ერი მრავალი არს ჩემდა ამას ქ. შინა, საქმე 18,10; ვარ… განზრდილ ამას ქ. შინა, საქმე 22,3; ვიყვენით მას ქ. შინა, საქმე 16,12; იყო სიხარული დიდი ქ. მას შინა, საქმე 8,8; წინაჲთვე იყო ქ. მას შინა, საქმე 8,9; რომელ-რაჲ ქმნა… ქ. მას შინა იერუსალჱმსა, საქმე 10,39; ძოწეულის მოვაჭრეული ქალაქისა თიატრონისაჲ, საქმე 16,14; მიითრევდეს ძმათა ქ. მთავართა წინაშე, საქმე 17,6Ⴃ; არა უცნაურისა ქ. მოქალაქჱ, საქმე 21,39; სახელი ქ. ღმრთისა ჩემისაჲ, გამოცხ.3,12; დაიწნიხა საწნეხელი იგი გარეშე ქ., გამოცხ. 14,20; წარმგზავნიდეს… გარეშე ქ. მის, საქმე 21,5ႤႢႭ; უბანთა ზედა ქ. მის დიდისათა, გამოცხ. 11,8; ევედრებოდეს წარსლვად ქალაქისაგან მათისა, საქმე 16,39; ევედრებოდეს განსლვად ქალაქისა მისგან, საქმე 16,39ႢႭ; მოაკლენ ღმერთმან ნაწილი მისი… ქ. მისგან წმიდისა, გამოცხ. 22,19; გამოასხნეს იგინი ქალაქით, საქმე 13,50; ქალაქად შეიწევოდეს, საქმე 10,9ႤႢ; რომელ-იგი შევიდოდა ქ., საქმე 12,10; შევიდა იგი ქ., საქმე 14,20; მივედით მირონ ქ., საქმე 27,5; ბჭეთა მათ მიერ შევიდენ ქ., გამოცხ. 22,14; ვსდევნიდი ვიდრე გარემოთა ქალაქამდეცა, საქმე 26,11Ⴂ; ქალაქო დიდო ბაბილონო, ქ. ძლიერო, გამოცხ. 18,10; ქალაქები იგი სოდომელთაჲ და გომორელთაჲ დაწუა, 2 პეტ. 2,6; ვითარცა სოდომაჲ და გომორაჲ და გარემოჲს მათსა ქ. იგი, იუდა 1,7; ქალაქებსა სამარიტელთასა ახარებდეს, საქმე 8,25; მოვიხილვიდეთ ძმათა მათ ყოველსა ქ., საქმე 15,36; ვსდევნიდ ვიდრე გარემო ქ., საქმე 26,11; ახარებდა ყოველსა მას ქ., საქმე 8,40; შევევედრნეს ქ. მას ლჳკაონისასა, საქმე 14,6; განვიდოდეს იგინი ქ. მას, საქმე 16,4; ქალაქნი წარმართთანი დაეცნეს, გამოცხ. 16,19; მოვიხილნეთ ძმანი ჩუენნი ყოველთა ქალაქთა, საქმე 15,36ႢႭ; არცა ბაგინსა შინა მპოვეს მე… არცა ქ. შინა, საქმე 24,12ႤႢ; ჭირნი ქ. შინა, 2 კორ. 11,26; ვსდევნიდი ვიდრე გარემოთა ქალაქთამდეცა, საქმე 26,11FGHI; განიწჳალა სიმრავლჱ იგი (+მის DႢႭ) ქალაქისაჲ, საქმე 14,4; არა უცნაურისა ქ. მოქალაქჱ, საქმე 21,39ႤႢ; შევიდეს… მთავრები ქ., საქმე 25,23; გიკითხავს თქუენ ერასტოს, მნჱ ქ., პრომ. 16,23; მეათედი ქ. დაეცა, გამოცხ. 11,13; მთავარი მის ქ., საქმე 14,13; უბანი ქ. მის ოქროს წმიდაჲ, გამოცხ. 21,21; ზღუდესა მას ქალაქისასა აქუნდეს ათორმეტნი საფუძველნი, გამოცხ. 21,14; ხედვიდა რაჲ კერპთ-მსახურებასა მის ქ., გამოცხ. 17,16ႢႭ; შორის სივრცესა მის ქ. და მდინარისა მის, გამოცხ. 22,2; აღაშფოთეს ერი იგი და მთავარნი ქალაქისანი, საქმე 17,8ႢႭ; განარისხნეს… მთავარნი იგი მის ქ., საქმე 13,50; სცვიდეს იგინი ბჭეთა ქალაქისათა, საქმე 9,24; მიითრევდეს… ძმათა ქ., საქმე 17,6; მთავართა ქ., საქმე 25,23ႢႭ; გჳრგჳნები ბჭეთა მის ქ. მოიღო, საქმე 14,13; შეკრბებოდა სიმრავლჱ გარემო ქალაქებისაჲ, საქმე 5,16.

ნ.კ. ახალქალაქი.

2. ქალაქ-ი კუნძული: მოვლეს ყოველი იგი ქალაქები (შდრ.: ჭალაკი ႢႭ; νῆσον), საქმე 13,6.

ქალაქად-ქალაქად ქალაქ-ქალაქ, ყოველ ქალაქში: მოსეს… ქადაგნი იგი მისნი ქალაქად-ქალაქად დაედგინნეს, საქმე 15,21; სული წმიდაჲ ქ. მიწამებს, საქმე 20,23; დაადგინნე ქ. ხუცესნი, ტიტე 1,5.

ქალაქპეტი ქალაქის თავი: აღტეხეს ერი იგი და ქალაქპეტნი იგი, საქმე 17,8.

ქალდეველ-ი ქალდეის მკვიდრი: მაშინ გამოვიდა იგი ქუეყანისა მისგან ქალდეველთაჲსა, საქმე 7,4.

ქალკიდონ-ი ძვირფასი ქვა: საფუძველი (scil. ზღუდისა) პირველი იასპი… მესამჱ ქალკიდონი, გამოცხ. 21,19.

ქალწულ-ი: ქალწულ არიან, გამოცხ. 14,4; თუ იქორწინოს ქალწული, 1 კორ. 7,28; განყოფილ არს დედაკაცი იგი ქორწინებული და ქ., რამეთუ ქ. ზრუნავნ უფლისასა, 1 კორ. 7,34; უკუეთუ ვინმე უშუერება ჰგონებდეს ქალწულისა თჳსისა, 1 კორ. 7,36ႨႡ; ესე განაჩინა გულსა შინა თჳსსა დამარხვად თჳსისა ქ., 1 კორ. 7,37ႨႡ; მიგათხოვენ თქუენ ერთსა მამაკაცსა ქალწულად წმიდად წარდგინებად ქრისტჱსა, 2 კორ. 11,2; ამისნი იყვნეს ოთხნი ასულნი, ქალწულნი წინაწარმეტყუელნი, საქმე 21,9; ქალწულთათჳს ბრძანებაჲ უფლისა მიერ არა მაქუს, 1 კორ. 7,25.

ქალწულება: უკუეთუ ვინმე სარცხჳნელ უჩნდეს ქალწულებაჲ თჳსი, 1 კორ. 7,36; ესე დაამტკიცა გულსა თჳსსა დამარხვად თჳსი ქ., 1 კორ. 7,37; რომელმან ქორწინოს თჳსი იგი ქ., 1 კორ. 7,38.

ქარ-ი: ქროდა ქარი სამხრით, საქმე 27,13; იყო ქ. იგი პირით კერძო, საქმე 27,4; არა გჳტევებდა ქ. იგი, საქმე 27,7; იწყო მას თანა ქარმან (+მან ႤႢႭ) ბორიბალმან, საქმე 27,14; ვერ ეძლო პირი მიქცევად ქარსა, საქმე 27,15; რაჲთა არა ვიყვნეთ… მიმოტაცებულ ყოველსა მას ქ. მოძღურებისასა, ეფეს. 4,14; ვითარცა მიწევნაჲ ქარისა სასტიკისაჲ, საქმე 2,2; ვერ ეძლო პირსა მიქცევად ქ. მის, საქმე 27,15ႢႭ; ღრუბელნი ურწყულნი ქარისაგან მიმოტაცებულნი, იუდა 1,12; ლერწამნ… ქ. დიდისა შერყეულმან, გამოცხ. 6,13; მსგავს არს იგი ღელვასა ზღჳსასა, ქარითა აღძრულსა, იაკ. 1,6; ესე არიან… არიერნი ქ. მიმოტაცებულნი, 2 პეტ. 2,17; აღიაყრეს აფრაჲ იგი მცირჱ ქარით კერძო, საქმე 27,40; ეპყრნეს ოთხნი იგი ქარნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 7,1; ნავ-

ნიცა... ფიცხელთაგან ქართა მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, იაკ. 3,4; მიმოაქუნდა ნავი იგი ნელიად ცემითა ქარისაჲთა, საქმე 27,17G; ბოლოჲთ კერძი იგი დაირღუეოდა სიმძაფრითა ქ., საქმე 27,41G; თანა-წარვლეთ კჳპრე წინაღმდგომებითა ქართაჲთა, საქმე 27,4ႢႪႭ.

ქარტა ფურცელი, ქაღალდი (პაპირუსისა): მრავალი მეგულვა მიწერად თქუენდა, არამედ არა ვინებე ქარტითა და მელნითა, 2 იოვ.1,12.

ქარქუეტ-ი ფიცხი: ვითარ შეკრებდა პავლე ფრიადსა ქარქუეტსა, საქმე 28,3.

ქება, ა—2: გაქებდე-მეა ამისთჳს? არა გაქებ, 1 კორ. 11,22; გაქებ თქუენ, 1 კორ. 11,2; არა თუ გ., 1 კორ. 11,17; აქებდა ღმრთისა, საქმე 3,8; 3,9; აქებდეს ღმრთსა, საქმე 2,47; აქებდით ყოველნი თესლნი უფალსა, ჰრომ. 15,11; ა. მას ყოველი ერი, ჰრომ. 15,11CD; ა. გულითა თქუენითა ღმერთსა, ეფეს. 5,19; ა. ღმერთსა ჩუენსა ყოველნი მონანი მისნი, გამოცხ. 19,5.

რომლისა-იგი ქებაჲ არა კაცთაგან არს, ჰრომ. 2,29; მოილო ქ. მისგან, ჰრომ. 13,3; მაშინ ქ. იყოს კაცად-კაცადისაჲ, 1 კორ. 4,5; რომლისა-იგი ქ. სახარებასა შინა, 2 კორ. 8,18; ქ. იგი აქუნდინ, გალ. 6,4; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ქებითა, 2 კორ. 6,8; იტყოდეთ თავთა თქუენთა... ქ. სულიერითა, ეფეს. 5,19; ჰმოძღურიდით... ქ., კოლ. 3,16; ამისთჳს შევსწირავთ მსხუერპლსა ქებისასა, ებრ. 13,15.

მის მიერ მოვლინებულთა... მაქებელად კეთილის მოქმედთათჳს, 1 პეტ. 2,14.

რაჲთა ვიყვნეთ ჩუენ საქებელ, ეფეს. 1,12Ⴀ; რაჲ-იგი არს ს., ფილიპ. 4,8; გამოგუაჩინნა ჩუენ... საქებელად დიდებისა მადლისა მისისა, ეფეს. 1,6; რაჲთა ვიყვნეთ ჩუენ ს., ეფეს. 1,12; რომჱლ-იგი არს წინდი... ს. დიდებისა მისისა, ეფეს. 1,14; იყვნეთ... აღსავსენი ნაყოფითა სიმართლისაჲთა... ს. ღმრთისა, ფილიპ. 1,11; გამოცდილებაჲ ეგე სარწმუნოებისა თქუენისაჲ... იპოოს ს., 1 პეტ. 1,7.

რაჲ-იგი არს... ქებულ, ფილიპ. 4,8; ქებული ლუსია მჴნესა ფილიკს მთავარსა, საქმე 23,26.

ქედ-ი კისერი: გამოსცდით ღმერთსა დადებად უღლისა ქედსა მას მოწაფეთასა, საქმე 15,10; მოეხჳცნეს ზედა ქ. პავლესსა, საქმე 20,37; რომელთა-იგი სულისა ჩემისათჳს ქედნი მათნი წარუპყრნეს, ჰრომ. 16,4.

ქედ-დადრეკილ-ი ქედმოხრილი: ყოველივე ქედ-დადრეკილ არს, ებრ. 4,13.

ქედ-ფიცხელ-ი ურჩი: გულ-ფიცხელნო და ქედ-ფიცხელნო, საქმე 7,51.

ქენება, ქენობა მლიქნელობა, პირფერობა: არასადა სიტყჳთა ქენებისაჲთა (ქენობისაჲთა ႠႡ), 1 თეს. 2,5.

ქენჯნა, ქეჯნა ცემა, რტყმა (სახეში), 0—2: რაჲთა მქენჯნიდეს (κολαφίζῃ) მე, 2 კორ. 12,7.

ი ენ.: მიშუულ ვართ და ვიქენჯნებით, 1 კორ. 4,11; უკუეთუ ჰცოდვიდეთ და ვიქეჯნებოდით, 1 პეტ. 2,20; უკუეთუ სცოდვიდეთ და იქენჯნებოდით, 1 პეტ. 2,20ႴႭ.

ქერ-ი: სამი საწყაული ქერი დრაჰკნის, გამოცხ. 6,6.

ქერობინ-ი: ზედა კერძო მისა ქერობინნი დიდებისაჲ, ებრ. 9,5.

1. **ქვა** ქვა: აღილო... ანგელოზმან... ქვაჲ, გამოცხ. 18,21; ქვასა დაჰკრებდეს სტეფანეს, საქმე 7,59ႢႪႭ; ქვითა განსტჳნვიდეს სტეფანეს, საქმე 7,59; ერთ-გზის ქ. განვიტჳნე, 2 კორ. 11,25; ქ. განიტჳნნეს, ებრ. 11,37; ქ. განიდევნებოდა, ებრ. 12,20; მსახურებაჲ სიკუდილისაჲ, წიგნითა გამოსახული ქვათა შინა, 2 კორ. 3,7D; ხართ თქუენ წიგნ... დაწერილ... არა ფიცართა ქვისათა, 2 კორ. 3,3.

2. **ქვა** თვალი, ძვირფასი ქვა: მსგავს იყო ქვასა პატიოსანსა, ვითარცა ქ. იასპსა, გამოცხ. 21,11; საყდარსა მას ზედა მჯდომარე იყო მსგავსი ქ. მას იასპსა, გამოცხ. 4,3; რაჲთამცა არა თაყუანის-სცემდეს... კერპთა... ქვისა და შეშისათა, გამოცხ. 9,20; არღარა იყოს ტჳრთები... ქ. პატიოსნისა და მარგალიტისაჲ, გამოცხ. 18,12; შემკული... ქვითა პატიოსნითა, გამოცხ. 17,4; 18,16; საფუძველნი ზღუდისანი ყოვლითა ქ. პატიოსნითა შემკულნი, გამოცხ. 21,19; უკუეთუ ვინმე აშენებდეს საფუძველსა ამას ზედა... ქვათა პატიოსანთა, 1 კორ. 3,12D.

ნ.კ. ოქრო-ქვაჲ.

ქველება ნ. გულ-ქველება.

ქველის-მეტყუელ ყოფა გადაბირება, მიმხრობა, 0—2: ქველის-მეტყუელს ჰყოფდეს (πείσαντες) ბლასტონს, საქმე 12,20.

ი: ქველის-მეტყუელ იყოფდეს ვლასტონს, საქმე 12,20ႧႢႪႭ.

ნ. მეტყუელი.

ქველის-მოქმედ-ი ქველმოქმედი, მოწყალე, კეთილისმოქმედი, რომელი-იგი მოვიდა ქველის-მოქმედად, საქმე 10,38ႢႪႭ.

ნ. მოქმედი.

ქველის მოქმედება მოწყალება: არავე დაუტევა უწამებელად ქველის მოქმედებაჲ იგი თჳსი, საქმე 14,17.

ნ. მოქმედება.

ქველის-საქმარ-ი მოწყალება: ითხოვდა ქველის-საქმარსა მათგან, საქმე 3,3; დასჳან თხოვად ქველის-საქმრისა, საქმე 3,2; ქველის-საქმრისათჳს (საქმარისათჳს D) ზინ ბჭეთა ზედა, საქმე 3,10.

ქველის-საქმე მოწყალება: ითხოვდა ქველის-საქმესა მათგან, საქმე 3,3ႧႢႪႭ; იქმოდა ქ., საქმე 10,2; 10,38; მორწმუნენი არიან და... ქ. შემწენი, 1 ტიმ. 6,2CD; განვიკითხვით ქ. ზედა, საქმე 4,9; დასჳან... თხოვად ქველის-საქმისა, საქმე 3,2ႧႢႪႭ; არიან... ქ. შემწენი, 1 ტიმ. 6,2; წყალობანი ქ. მაგის შენისანი აღვიდეს საჴსენებელად, საქმე 10,31; რომელი ქველის-საქმისათჳს ზინ, საქმე 3,10ႢႪႭ; ესე სავსე იყო ქველის-საქმითა, საქმე 9,36; ქველის-საქმენი აღვიდეს... წინაშე უფლისა, საქმე 10,4; ქ. შენნი მოიჴსენნეს წინაშე ღმრთისა, საქმე 10,31ႢႪႭ.

ნ. საქმე.

ქველის-საქმის ყოფა მოწყალების გაღება: ქველის საქმის ყოფად... მოსრულ ვიყავ, საქმე 24,17.

ქვისა დაკრება ჩაქოლვა, ქვებით ცემა, 0—(3)2: განიყვანეს იგი... და ქვასა დაჰკრებდეს, საქმე 7,58; ქვასა დაჰკრებდეს სტეფანეს, საქმე 7,59ႢႪႭ; ქვაჲ დაჰკრიბეს პავლეს, საქმე 14,19; ნუუკუე ქვაჲ დაჰკრიბონ მათ, საქმე 5,26.

შეითქუნეს ქვისა დაკრებად, საქმე 14,5.

ქლოველ-ი მკელევარი (ႣႨ ხელნაწერთა აშიაზე განმარტებაა: „ქლოვი გამომძიებელად გამოითარგმანე-ბის"): მეუწყა მე თქუენთჳს... ქლოველთა მათგან. 1 კორ. 1,11.

ქმარ-ი: რაჲთა უბრალო იყოს, ერთის ცოლის ქმარ. 1 ტიმ. 3,2; დიაკონნიმცა არიან ერთის ცოლის ქ.. 1 ტიმ. 3,12; რომელი იყოს... ერთის ცოლის ქ.. ტიტე 1,6; ცოლი თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უფალ არს. არამედ ქმარი; ეგრეთცა და ქმარიცა თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უფალ არს. 1 კორ. 7,4CD; ქმარი (+იგი Ⴂ) ცოლსა ნუ დაუტევებნ. 1 კორ. 7,11; დედაკაცსა თუ ვისმე ესუას ქ. ურწმუნოჲ... ნუ დაუტევებნ ქმარსა მას, რამეთუ გან-წმედების ქმარი (+იგი ႢCD) ურწმუნოჲ ცოლისა მისგან მორწმუნისა, და განწმდების ცოლი ურწმუნოჲ ქმრისა მისგან მორწმუნისა. 1 კორ. 7,13-14; აცხოვნო თუ ქმარი შენი, 1 კორ. 7,16; ... რაოდენ ჟამ ცოცხალ არს ქ. მისი. უკუეთუ მოკუდეს ქ. იგი, 1 კორ. 7,39; თავ დედაკაცისა — ქ., 1 კორ. 11,3; ვითარცა-იგი დედაკაცი ქმრისაგან არს, ეგრეცა ქმარი — ცოლისათჳს, 1 კორ. 11,12; რომელსა ესუა ქ.. გალ. 4,27; ქ. არს თავ ცოლისა, ეფეს. 5,23; სიძეისათჳს... თითოეულსა თჳსი ქ. ესჳნ. ცოლსა ქ. იგი თანა-ნადებსა მისცემდინ, ეგრეცა ცოლი იგი — ქმარსა. ცოლსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴელ-ეწიფების, არამედ ქ.; ეგრეცა ქ. მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴელ-ეწიფების, 1 კორ. 7,2-4; ქმრის ცოლი დედაკაცი შეკრულ არს შჯულითა: უკუეთუ მოკუდეს ქმარი იგი, თავისუფალ არს შჯულისა მისგან ქმრისა. ხოლო ცხორებასა ქმრისასა მრუშებად შეერაცხოს, შე-თუ-ეყოს ქმარსა სხუასა; უკუეთუ მოკუდეს ქმარი იგი... არა შეერაცხოს სიძვად, შე-თუ-ეყოს იგი სხუასა ქმარსა, ჰრომ. 7,2-3; რაჲთა სათნო-ეყოს ქ., 1 კორ. 7,34; სახლსა შინა თჳსსა ქ. ჰკითხენ, 1 კორ. 14,35Ⴂ; ქმარსავე დაეგენ, 1 კორ. 7,11; ქმრის ცოლი დედაკაცი სიკუდილადმდე ქმრისა შეკრულ არს შჯულითა, ჰრომ. 7,2CD; რომელი ყოფილ არს ერთის ქმრის ცოლ. 1 ტიმ. 5,9; ფერჴნი დამფლველთა ქმრისა შენისათანი კართა ზედა დგანან, საქმე 5,9; დაჰფლეს იგი ქ. მისისა თანა, საქმე 5,10; დედაკაცი დიდება ქ. არს, 1 კორ. 11,7; ცოლსა მას რაჲთა ეშინოდის ქ., ეფეს. 5,33; მოძღურებად დედათა არა უბრძანებ. არცა მთავრობად ქ., 1 ტიმ. 2,12CD; ვითარცა სძალი შემკული ქ. მიმართ თჳსისა, გამოცხ. 21,2; ცოლი ქმრი-საგან ნუ განეშორების, 1 კორ. 7,10; ქმარნი ეგრევე მსგავსად თანა-ეყვენით მეცნიერებით, 1 პეტ. 3,7; სახლსა შინა თჳსთა ქმართა ჰკითხედ, 1 კორ. 14,35; ცოლნი ქ. თჳსთა დაემორჩილენით, ეფეს. 5,22; ვითარცა ეკლესიაჲ დამორჩილებულ არს ქრისტესა, ეგრეცა ცოლნი — თჳსთა ქ., ეფეს. 5,24; ქ. გიყუარდედ ცოლნი თჳსნი, ეფეს. 5,25; კოლ. 3,19; ცოლნი დაემორჩილენით ქ. თჳსთა, კოლ. 3,18; დამორჩილებულ თჳსთა ქ.. ტიტე 2,5; ცოლნი დაემორჩილენით თჳსთა ქ., 1 პეტ. 3,1; და-მორჩილებულ იყვნეს თჳსთა ქ., 1 პეტ. 3,5; მოძღურებად დედათა არა უბრძანებ, არცა მთავრობად ქ., 1 ტიმ. 2,12; დედაკაცი დიდებაჲ ქმრისაჲ არს. 1 კორ. 11,7ႢႪ; ქმარ-თაჲ ჯერ-არს ცოლთა თჳსთა სიყუარული, ეფეს. 5,28.

ქმართ-მოყუარე ქმრის მოყუარული: განაბრძნობ-დენ ჭაბუკთა მათ ქმართ-მოყუარე ყოფად, ტიტე 2,4CD.
იხ. მოყუარე.

ქმართ-მოყუარება ქმრის სიყუარული: განაბრძნობ-დენ ჭაბუკთა ქმართ-მოყუარებად, ტიტე 2,4.
იხ. მოყუარება.

ქმნა კეთება, შექმნა, მუშაობა, მოქმედება. ი (მეორე სერიაში ჩვეულებრივ უნიშნოდ): საქმესა ერთსა ვიქმ, საქმე 13,41; რომელსა-იგი ვ., ჰრომ. 7,15; მას ვ., ჰრომ. 7,15; არღარა მე ვ. მას, ჰრომ. 7,17; 7,20; ნეფსით თუ ვ. ამას, 1 კორ. 9,17CD; ყოველსავე ვ. სახარებითა მით, 1 კორ.9,23; ეგრე ვ., 2 კორ. 11,12; რასა ვ., ეფეს. 6,21; მასვე იქმ, ჰრომ. 2,1; ი. მასვე, ჰრომ. 2,3; კეთილად ი., იაკ. 2,19ႢႭ; რომელ-ეგე ი. ძმათა მიმართ, 3 იოვ. 1,5; იქმს სიმართლესა, საქმე 10,35; ურჩ ი. ესე კაცთა, საქ-მე 18,13; არარას... კრულებისა საქმესა ი. კაცი ესე, საქმე 26,31; საქმესა უფლისასა ი., 1 კორ. 16,10; ი. ძალთა თქუენ შორის, გალ. 3,5; რომელ-იგი აწ ი. ნა-შობთა მათ შორის ურჩებისათა, ეფეს. 2,2; რომელთა ი. სიტყჳთა ბოროტითა, 3 იოვ. 1,10; ყოველსა ი. წინაშე მისსა, გამოცხ. 13,12C; ვიქმთ ჴელითა ჩუენითა, 1 კორ. 4,12; ღამე და დღე ვ., 1 თეს. 2,9; 3,8; არა ვ. ჭეშმარი-ტებასა, 1 იოვ. 1,6ႢႭ; რასა იქმთ ამას? საქმე 14,15; ნურას წარმდებად ი., საქმე 19,36; რასა ი.? საქმე 21,13ႢႭ; ცოდვასა ი., იაკ. 2,9; ესე ყოველნი მჴდომად ბრძანებათა კეისრისათა იქმან, საქმე 17,7; არა ხოლო ამას ი., ჰრომ. 1,32CD; რომელნი-იგი... საცთურსა ი. გა-რეშე მის მოძღურებისა, ჰრომ. 16,17; არარას ი., 2 თეს. 3,11; რომელი-იგი არა იქმნ, ჰრომ. 4,5; ყოველსა ი. წი-ნაშე მისსა, გამოცხ. 13,12; ი. სასწაულთა დიდთა, გა-მოცხ. 13,13; რომელნი ბაგინისასა მას იქმედ, 1 კორ. 9,13; იქმოდა ნიშებსა და სასწაულებსა, საქმე 6,8; რო-მელსა ი., საქმე 8,6; 9,36; 9,39; ი. ქველის-საქმესა, საქმე 10,2; 10,38; იყოფოდა მათ თანა და ი., საქმე 18,3; ძალსა... ი. ღმერთი, საქმე 19,11; დემეტრიოს... ი. ტა-ძართა ვეცხლისათა, საქმე 19,24; ღამე და დღე ვიქმო-დეთ, 1 თეს. 2,9CD; 2 თეს. 3,8CD; იყოფოდა მათ თანა და იქმოდეს, საქმე 18,3FGHI; მამანი მამათა თანა სარ-ცხჳნელსა ი., ჰრომ. 1,27; არა ხოლო ამას ი., ჰრომ. 1,32; ი. სიმართლესა, ებრ. 11,33; კეთილსა იქმოდე, ჰრომ. 13,3; იქმოდენ ჴელითა თჳსითა კეთილსა, ეფეს. 4,28; მართალი სიმართლესა ი. ჯერეთ, გამოცხ. 22,11; კეთილსა იქმოდეთ, საქმე 15,29; სადიდებელად ღმრთისა ი.. 1 კორ. 10,31; ყოველსავე ი., ეფეს. 6,13; ცხორებისა თქუენისათჳს ი., ფილიპ. 2,12; ყოველსავე ი.. ფილიპ. 2,14; მასცა ი., ფილიპ. 4,9; რასა-იგი იქმოდით, გულ-თად იქმოდეთ, კოლ. 3,23; ი. თჳსსა, 1 თეს. 4,11; უკუე-თუ ნებსით ამას ვიქმოდი, 1 კორ. 9,17; უკუეთუ ბო-როტსა იქმოდი, ჰრომ. 13,4; გინა თუ რასაცა ვიქმოდით, 1 კორ. 10,31Ⴂ; აწ უკუე ვ. (ვიქმოდეთ Ⴈ) კეთილსა, გალ. 6,10; უკუეთუ კეთილსა ვ.. 1 პეტ. 2,20Ⴂ; გინა თუ რასაცა იქმოდით (იქმოდეთ Ⴃ), 1 კორ. 10,31; უკუ-ეთუ სულითა ი., გალ. 5,18Ⴍ; რასაცა ი., კოლ. 3,17; რაჲთა ი. შუენიერად, 1 თეს. 4,12; უკუეთუ კეთილსა ი.. 1 პეტ. 2,20; კეთილსა თუ ი. ... ბოროტსა თუ ი.. 1 პეტ. 3,17; ამას რაჲ ი., 2 პეტ. 1,10; რომელნი-იგი ტაძ-რისასა იქმოდიან, 1 კორ. 9,13ႪႦ; რაჲთა ყუდროებით ი.. 2 თეს. 3,12; რომელნი ი. (იქმოდინ A) მცნებათა მისთა, გამოცხ. 22,14; მე არარაჲ ბოროტი ვქმენ ერისათჳს, საქმე 28,17; ცოდვაჲ-მე რაჲ ვ., 2 კორ. 11,7; რომელიან ჰქმენ ცაჲ და ქუეყანაჲ, საქმე 4,24; რომელ-იგი ქმნა

მის მიერ ღმერთმან, საქმე 2,22; ქ. ნიშები და სასწაულები. საქმე 7,36; რომელ-რაჲ ქ. სოფელსა ჰურიასტანისასა, საქმე 10,39; რომელი-იგი ქ. პავლე, საქმე 14,11; რომელმან ქ. ცაჲ და ქუეყანაჲ, საქმე 14,15ႪႭ; გამოცხ. 14,7; რაოდენი ქ. ღმერთმან, საქმე 15,12; რომელმან ქ. საცნაური ესე ყოველი, საქმე 15,18; რომელ-იგი ქ. ღმერთმან, საქმე 21,19; რომელმანმცა ქ. სიტკბოებაჲ. ჰრომ. 3,12; რომელი არა ქ. ქრისტემან, ჰრომ. 15,18; რომელმან საქმჱ იგი ქ., 1 კორ. 5,2; 5,3; რაჲცა-იგი ქ., 2 კორ. 5,10; ჩუენთჳს ცოდვაჲ ქ., 2 კორ. 5,21; ქ. ქრისტჱს თანა, ეფეს. 1,20; ქ. ქრისტე იესუს მიერ, ეფეს. 3,11; არარაჲ სრული საქმჱ ქ. შჯულმან, ებრ. 7,19; ერთ მსხუერპლი სრულ ქ., ებრ. 10,14Ⴍ; ქ. კიდობანი, ებრ. 11,7; რომელმან-იგი ცოდვაჲ არა ქ., 1 პეტ. 2,22; ვითარცა მან ქ., გამოცხ. 18,6; რომელნი-იგი ქმნნა ღმერთმან, საქმე 2,22ႪႭ; რომელნი ქ. სოფელსა მას ჰურიასტანისასა, საქმე 10,39ႪႭ; რაოდენნი ქ. ღმერთმან სასწაულები და ნიშები, საქმე 15,12C; საჩუენებელ ქ. (ქმნა ႢႪႭႤ) გამოჩინებითა, კოლ. 2,15; რომელმან ქ. წინაშე მისსა სასწაულნი, გამოცხ. 19,20; ვქმენით ბოროტი, ჰრომ. 3,8Ⴄh; რაჲ-იგი ვ., 2 იოვ. 1,8Ⴂ; არა საქმეთაგან სიმართლისათა. რომელ ვქმნენით (ექმენით Ⴄ) ჩუენ, ტიტე 3,5; რომლითა სახელითა ჰქმენით თქუენ ესე? საქმე 4,7; რაჲ-იგი ჰ., 2 იოვ. 1,8; რომელნი ჰქმენით თაყუანის-საცემელად მათა, საქმე 7,43; ქმნეს ჴბოჲ მათ დღეთა შინა, საქმე 7,41ႢႪႭ; არა შეენანოს არაწმიდებასა მას მათსა ზედა... რომელ ქ., 2 კორ. 12,21; ქმენ ყოველივე, ებრ. 8,5; საქმჱ ქ. მახარებელისაჲ, 2 ტიმ. 4,5; პირველნივე საქმენი ქმნენ, გამოცხ. 2,5; ქმენინ კეთილი, 1 პეტ. 3,11; გულის-წყრომამან კაცისამან სიმართლჱ ღმრთისაჲ არა ქმნის, იაკ. 1,20; სიმართლჱ შჯულისაგანი რომელმან ქმნეს (ქმნას D) კაცმან, ჰრომ. 10,5; რომელმან საქმჱ იგი ქმნეს, 1 კორ. 5,2Ⴂ; რომელმან საქმჱ იგი ქმნას, 1 კორ. 5,3Ⴂ; რომელი ქმნეს (ქმნას D) კაცმან, 1 კორ. 6,18; რაჲცა ვინ ქ. (ქმნას Ⴔ) კაცად-კაცადმან, ეფეს. 6,8; რომელმან იცოდის კეთილისა საქმედ და არა ქ., იაკ. 4,17; რომელმან ქ. ცოდვაჲ, მან უშჯულოებაჲცა ქ., 1 იოვ. 3,4; რომელმან ქ. სიმართლჱ, 1 იოვ. 3,7; რომელმან ქ. ცოდვაჲ, 1 იოვ. 3,8; მან ცოდვაჲ არა ქ. (ქმნას G), 1 იოვ. 3,9; რომელმან არა ქ. სიმართლჱ, 1 იოვ. 3,10; რაჲთა იტყოდის ხატი მჴეცისაჲ მის და ქმნას, გამოცხ. 13,15; ვქმნეთ (ექმნეთ Ⴄ — გადამწერის შეცდომა უნდა იყოს) ბოროტი, ჰრომ. 3,8; რაჲთა თქუენ კეთილი ჰქმნეთ, 2 კორ. 13,7; ღირსი სინანულისა საქმჱ ქმნენ, საქმე 26,20; რაჲთა ქმნან ხატი მჴეცისაჲ მის, გამოცხ. 13,14; უკუეთუ... ღირსი სიკუდილისაჲ მიქმნიეს. არა ვევლტი სიკუდილსა; უკუეთუ არარაჲ მ. საქმე 25,11; ცოდვაჲ არა გუქმნიეს, 1 იოვ. 1,8; რაჲ უქმნიეს, საქმე 21,33; არარაჲ ღირსი სიკუდილისა საქმჱ უ. მაგას, საქმე 25,25; ღმრთის — მსახურებითამცა გუექმნა სლვაჲ მაგისი? საქმე 3,12ႪႭ; არცა ექმნა კეთილი, ჰრომ. 9,11; დაღათუ ცოდვაჲ რაჲმე ექმნეს (ექმნას FG), იაკ. 5,15.

ი/უ: მიქმნენ ჩუენ ღმრთნი, საქმე 7,40.

ი ვნ.: ნუ სულ-მოკლე იქმნები, ებრ. 12,5; იქმნების ნათესავსა ამას შინა, საქმე 24,3; ამითვე სიტყჳთა თავდგმულ ი., ჰრომ. 13,9D; ძალი ჩემი... სრულ ი., 2 კორ. 12,9; ფარულად ი. მათ შორის, ეფეს. 5,12; საიდუმლოჲ იგი აწვე ი. უშჯულოებისაჲ, 2 თეს. 2,7; რომელთათჳსცა ი., ებრ. 6,7ႭႤCD; შჯულისაცა ცვალებაჲ ი., ებრ. 7,12CD; შეურაცხ ი. პირველი იგი მცნებაჲ, ებრ. 7,18; არა გჳრგჳნოსან ი., 2 ტიმ. 2,5ႪCD; რომელი განსაცდელ ი. თქუენ შორის, 1 პეტ. 4,12Ⴂ; წინაწარმეტყუელებაჲ წიგნისაჲ... სათარგმანებელ არა ი., 2 პეტ. 1,20ႪႭ; ნუცა კერპთ-მსახურ ვიქმნებით, 1 კორ. 10,7D; ნუ იქმნებით ბრძენ თავით თჳსით, ჰრომ. 12,16CD; ნუ ი. მონა კაცთა, 1 კორ. 7,23; ნუცა კერპთ-მსახურ ი., 1 კორ. 10,7; ნუ ყრმა ი. გონებითა, 1 კორ. 14,20; ნუ ი. თანა-მეუღლე ურწმუნოთა, 2 კორ. 6,14ႪႭႤႡႦD; ნუუკუე ი. მსგავს მათა, ეფეს. 5,7CD; სოფელსა შინა ბრძანებულ ი., კოლ. 2,20ႤႦ; ქრისტჱს მიერ ყოველნი ცხოველ იქმნებიან, 1 კორ. 15,22; ი. შური, ჴდომაჲ, 1 ტიმ. 6,4; რომელთადცა იქმნებინ იგი, ებრ. 6,7Ⴂ; მრავალი ნიშები და სასწაულები მოციქულთა მიერ იქმნებოდა, საქმე 2,43; ჴელითა მოციქულთაჲთა ი. სასწაულები, საქმე 5,12; რომელ-იგი ი., საქმე 8,13; რომელნი-იგი იქმნებოდეს, საქმე 8,13ႪႭ; განრისხნებოდეს და ურჩ ი., საქმე 19,9ႢႪႭ; ვნებანი იგი ცოდვისანი შჯულისა მისგან ი., ჰრომ. 7,5; ყოველივე ესე აღსაშენებელად იქმნებოდედ, 1 კორ. 14,26CD; ყოველივე წესიერად ი., 1 კორ. 14,40CD; წმიდაჲ იგი წმიდა ი. (იქმნებოდინ C) ჯერეთ, გამოცხ. 22,11; რომელნი იქმნებოდინ გარეშე სწავლისა მის, ჰრომ. 16,17ႤႦ; რომელსა ღირს ვიქმენ, საქმე 26,22ႪႭ; ვ. ჰურიათა თანა ვითარცა ჰურიაჲ, 1 კორ. 9,20; ვ. მე უძლურთა მათ თანა უძლურ, 1 კორ. 9,22; ვ. ვითარცა რვალი, 1 კორ. 13,1; ოდეს ვ. მამაკაც, 1 კორ. 13,11; ვითარცა ცნობილ ვ., 1 კორ. 13,12ႤႦ; ნაკლულევან ვ., 2 კორ. 11,8CD; ვ. მე უგუნურ, 2 კორ. 12,11; ვ. მე მსახურ, ეფეს. 3,7; რომლისა ვ. მე, პავლე, მსახურ, კოლ. 1,23; რომლისა ვ. მე მსახურ, კოლ. 1,25; ვ. სულითა დღესა კჳრიაკესა, გამოცხ. 1,10; რომელი... ვ. მკუდარ, გამოცხ. 1,18; მეჴსეულად ვ. სულითა, გამოცხ. 4,2; ვ. მე Ⴀნი და Ⴥ, გამოცხ. 21,6; თანა-ზიარ... სიპოხისა ზეთის ხილისა იქმენ, ჰრომ. 11,17; იქმენვე (-ვე ႪႭ) გარდამავალ შჯულისა, იაკ. 2,11; საცნაურ იქმნა ყოველთა მკჳდრთა იერუსალჱმისათა, საქმე 1,19; რომელ-იგი ი. მის ზედა, საქმე 3,10; რომელი შეურაცხ ი. თქუენ მიერ... რომელი ი. თავ საკიდურთა, საქმე 4,11; სასწაული განცხადებული ი. მათ მიერ, საქმე 4,16; რომლისა ზედა ი. სასწაული ესე კურნებისაჲ, საქმე 4,22; რაჲ-მე ი. ესე? საქმე 5,24; რაჲმე ი. პეტრე, საქმე 12,18ႪႭ; ი. იგი მატლთა შესაჭმელ, საქმე 12,23; რაჲ-იგი ი., საქმე 13,12ႪႭ; ესე განცხადებულად ი., საქმე 19,17; ი. ერთი ჴმაჲ, საქმე 19,34ႪႭ; ი. მისთჳს ძჳრის-ზრახვაჲ ჰურიათაგან, საქმე 20,3ႪႭ; ესე თქუენისა ცხორებისათჳს ი., საქმე 27,34; არარაჲ ბოროტი ი. მისა, საქმე 28,6; ვითარცა ესე ი., საქმე 28,9ႪႭ; წინადაცუეთილებაჲ შენი წინადაუცუეთილება ი., ჰრომ. 2,25CD; მეცნიერ ი., ჰრომ. 4,21; რომელ ი. ჩემდა სიკუდილ, ჰრომ. 7,13; ეგრეცა ამას ჟამსა ნეშტი რჩევით მადლითა მით ი., ჰრომ. 11,5; მათი იგი შეცოდებაჲ საცხორებელად წარმართთა ი., ჰრომ. 11,11; უკუეთუ შეცოდებაჲ იგი მათი სიმდიდრე სოფლისა ი., ჰრომ. 11,12; უკუეთუ განვრდომაჲ იგი მათი დაგება სოფლისა ი., ჰრომ. 11,15; მსახურ ი. წინადაცუეთილებისა, ჰრომ. 15,8CD; რომელი ი. ჩუენდა სიბრძნე ღმრთისა მიერ, 1

კორ. 1,30; ი. იგი დასაბამ შესუენებულთა. 1 კორ. 15,20CD; ჰჩ იგი მას შინა ი., 2 კორ. 1,19; მსახურებაჲ იგი სიკუდილისაჲ... ი. დიდებულ, 2 კორ. 3,7; აწ ესერა ი. ახალი, 2 კორ. 5,17; მოილოს... რაჲცა ი., 2 კორ. 5,10Ⴈb; რომლითა ნუგეშინის-ცემულ ი. თქუენ ზედა, 2 კორ. 7,7; სიქადული იგი ჩუენი... ჭეშმარიტ ი., 2 კორ. 7,14; უმოსწრაფჲსრე ი., 2 კორ. 8,17; სასწაული იგი მოციქულებისაჲ ი., 2 კორ. 12,12; ქრისტე ცოდვისა-მე მსახურ ი. (+ა ႢႭႨ), გალ. 2,17; ი. ჩუენთჳს წყევასა ქუეშე, გალ. 3,13; ი. იგი შჯულსა ქუეშე, გალ. 4,4; რომელი-იგი აწ ი., ეფეს. 2,2Ⴍ; ი. იესუ ქრისტჱს მიერ, ეფეს. 3,11ႠႢႵ; მსგავს კაცთა ი. და ხატითა ი. ვითარცა კაცი, ფილიპ. 2,7; ი. იგი მორჩილ, ფილიპ. 2,8; სარწმუნო ი. წამებაჲ ჩუენი, 2 თეს. 1,10; უმჯობეს ი. ანგელოზთა, ებრ. 1,4D; რომელ-იგი ითქუა სიტყუაჲ, ი. მტკიცე, ებრ. 2,2; სრულ ი. იგი, ებრ. 5,9; სულგრძელ ი., ებრ. 6,15; მღდელთმოძღუარ ი. იგი, ებრ. 6,20; აღთქუმისა ი. თავს-მდებ იესუ, ებრ. 7,22; ერთი მსხუერპლი სრულ ი., ებრ. 10,14; ი. იგი მკუდრ, ებრ. 11,7; არა დამვიწყებელ ი., იაკ. 1,25; ი. იგი ყოვლისა თანა-მდებ, იაკ. 2,10; სარწმუნოებაჲ იგი სრულ ი., იაკ. 2,22; იგი ი. თავ კიდეთა, 1 პეტ. 2,7; ცხოველ ი. სულითა, 1 პეტ. 3,18ႠႢႭ; რომელი ი. მკუდარ, გამოცხ. 2,8; ძრვაჲ ი. დიდი, გამოცხ. 6,12; მზჱ შავ ი., გამოცხ. 6,12; მთოვარჱ ყოვლითურთ ი., გამოცხ. 6,12; ი. დუმილი ცათა შინა, გამოცხ. 8,1; ი. სეტყუაჲ და ცეცხლი, გამოცხ. 8,7; მესამედი ზღჳსაჲ ი. სისხლ, გამოცხ. 8,8; ი. ძრვაჲ დიდი, გამოცხ. 11,13; ი. სუფევაჲ სოფლისაჲ, გამოცხ. 11,15; წარტაცებულ ი. შვილი მისი ღმრთისა მიმართ, გამოცხ. 12,5; ი. ბრძოლაჲ, გამოცხ. 12,7; აწ ი. მაცხოვარებაჲ, გამოცხ. 12,10; ი. მალალი ბოროტი კაცთა ზედა, გამოცხ. 16,2; ი. სისხლი, გამოცხ. 16,3; ი. მეუფებაჲ მისი დაბნელებულ, გამოცხ. 16,10; რომელი იტყოდა, ვითარმედ: ი., გამოცხ. 16,17; მოჴსენებულ ი., გამოცხ. 16,19; ლტოლვილ ი., გამოცხ. 16,20; ი. სამკჳდრებელ ეშმაკთა, გამოცხ. 18,2; შეპყრობილ ი. მჴეცი იგი, გამოცხ. 19,20; ლტოლვილ ი. ქუეყანაჲ და ცაჲ, გამოცხ. 20,11; ვითარცა-ესე იქმნაცა და იხილეთ, 1 თეს. 3,4CD; ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით, საქმე 28,14ႠႢႭ; 1 თეს. 3,7; თითის საჩუენებელ ვ. სოფლისა, 1 კორ. 4,9; მოსავ ვ. ქრისტესა, ეფეს. 1,12b; რაჲამ ვ. ჩუენ თქუენდა მიმართ თქუენთჳსვე, 1 თეს. 1,5; ვ. ჩუენ მდაბალ, 1 თეს. 2,7; ობოლ ლათუ ვ. თქუენგან, 1 თეს. 2,17; თანა-ზიარ ქრისტესა ვ., ებრ. 3,14; თჳთ-მხილველ ვ. მისისა მის დიდებულებისა, 2 პეტ. 1,16ႠႢႭ; თქუენ... მკლველ იქმნენით, საქმე 7,52; მორჩილ ი. გულითა, ჰრომ. 6,17; ი. მახლობელ სისხლითა ქრისტჱსითა, ეფეს. 2,13; უცამო ი., ფილიპ. 4,10Ⴈb; თქუენ მობაძავ ჩუენდა ი., 1 თეს. 1,6; საყუარელ ჩუენდა ი., 1 თეს. 2,8; თქუენ მობაძავ ი. ეკლესიათა ღმრთისათა, 1 თეს. 2,14; უძლურ ი. (იქმნნენით Ⴕ) სასმენელითა, ებრ. 5,11; ი. თქუენ, ვითარცა გიჴმდა, ებრ. 5,12; სოფლის სახილველ ი., ებრ. 10,33; ი. მსაჯულ გულის-სიტყუათა ბოროტთა, იაკ. 2,4; იქმნენითცა (-ცა D) თქუენ სახე ყოველთა მათ მორწმუნეთა, 1 თეს. 1,7; იქმნნეს (იქმნეს D) ვითარცა არარაჲ, საქმე 5,36; ღირს ი. (იქმნეს DF) სახელისათჳს უფლისა გინებად, საქმე 5,41; მთავარნი იგი მათნი არას უმეცარ ი. (იქმნეს FI), საქმე 13,27; შეწყნარებულ ი. (იქმნეს ႢႭ) კრებულისა მისგან, საქმე 15,4G; დაყენებულ ი. (იქმნეს E) სულისა მიერ წმიდისა, საქმე 16,6FGHI; ნუგეშინის-ცემულ ი. (იქმნეს ႠႢEI) ყოველნი, საქმე 27,36; ამაო ი. (იქმნეს ႠႢႨC) გულის ზრახვითა მათითა, ჰრომ. 1,21; უმსახურებელ ი. (იქმნეს ႠႨ), ჰრომ. 1,25; უჴმარ ი. (იქმნეს ႠႢႨႪ), ჰრომ. 3,12; აწ ესენი ურჩ იქმნეს თქუენისა შეწყნარებისათჳს, ჰრომ. 11,31ႠႢ; ესენი სახელ ჩუენდა იქმნნეს (იქმნეს ႠႢႨC), 1 კორ. 10,6; ორგულ ი. (იქმნეს ႭႨႪIႵ) სხუანიცა ჰურიანი, გალ. 2,13; კრულებანი ესე ჩემნი განცხადებულ ი. (იქმნეს ႭႨ), ფილიპ. 1,13; წინაჲსწარ ხარებულ იქმნნეს (იქმნეს CD), ებრ. 4,6ႵD; მრავალნი იქმნეს მღდელად დადგინებულ, ებრ. 7,23Ⴂ; იქმნნეს (იქმნეს CD) ძლიერ ბრძოლასა შინა, ებრ. 11,34; ი. (იქმნეს A) ქუხილნი, გამოცხ. 8,5; სხუანი იგი შეშინებულ იქმნეს, გამოცხ. 11,13; ი. ჴმანი დიდნი, გამოცხ. 11,15; იქმნნეს (იქმნეს AC) ელვანი და ქუხილნი, გამოცხ. 11,19; იქმნეს ელვანი და ქუხილნი, გამოცხ. 16,18; იქმენ მორწმუნე ვიდრე სიკუდილადმდე, გამოცხ. 2,10; ი. მღჳძარე, გამოცხ. 3,2; იქმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საფრჴე, ჰრომ. 11,9D; სულელ იქმენინ (იქმენინ Ⴀ), 1 კორ. 3,18; იქმნენით სულელ, 1 კორ. 3,18D; მობაძავ ჩემდა ი., 1 კორ. 11,1CD; ფილიპ. 3,17CD; ნუგეშინის-ცემულ ი., 2 კორ. 13,11D; ი., ვითარცა მე, გალ. 4,12; სულ-გრძელ ი., იაკ. 5,7; 5,8; ი. შვილ კეთილის მოქმედ, 1 პეტ. 3,6; კეთილის მობაძავ ი., 1 პეტ. 3,13ႠႢႭ; არა სარცხჳნელ იქმნის, 1 კორ. 13,5; გამოცდილ ი., იაკ. 1,12; ცოდვაჲ იგი სრულ ი., იაკ. 1,15; რომელი განსაცდელად ი. თქუენ თანა, 1 პეტ. 4,12; არავისგან უფლებულ ვიქმნე, 1 კორ. 6,12b; სარწმუნო ვ., 1 კორ. 7,25Ⴈb; რაჲთა თანა-ზიარ მისა ვ., 1 კორ. 9,23CD; სულ-შეებულ ვ. ცნობითა, ფილიპ. 2,19D; თანა-ხატ ვ. სიკუდილსა მისსა, ფილიპ. 3,10Ⴍ; რომლისათჳსცა არა უდებ ვ., 2 პეტ. 1,12ႠႢႭ; იქმნავე გარდამავალ მჩულისა, იაკ. 2,11Ⴀ; ურწმუნო თუ ვინმე იქმნეს (იქმნნეს ႡႽ), ჰრომ. 3,3; რაჲთა ნაყოფის შემწირველ ი. სიკუდილისა, ჰრომ. 7,5D; თითოეულისა საქმე ცხად ი., 1 კორ. 3,13D; ვითარ-მე საცნაურ ი. სტჳნვაჲ იგი, 1 კორ. 14,7; ვითარ საცნაურ ი. თქუმული იგი, 1 კორ. 14,9CD; სამადლობელ იქმნას (იქმნეს D) თქუენთჳს, 2 კორ. 1,11C; რაჲთა მოწყალე ი., ებრ. 2,17; სიკუდილი რაჲ ი. გამოსაჴსნელ, ებრ. 9,15D; არა გჳრგჳნოსან ი., 2 ტიმ. 2,5; ი. იგი ჭურ პატიოსან, 2 ტიმ. 2,21; გამოცდილ ი., იაკ. 1,12ႠႢႭ; უკუეთუ თანანერგ ვიქმნნეთ მსგავსებასა სიკუდილისა მისისასა, ჰრომ. 6,5; ჩუენ ვ. სიმართლჱ ღმრთისაჲ, 2 კორ. 5,21; სარცხჳნელეულ ვ., 2 კორ. 9,4D; თანა-ზიარ ქრისტესა ვ., ებრ. 3,14Ⴕ; მკჳდრ ვ. (ვიქმნეთ ႭႪ) სასოებისა მის ცხოვრებისა საუკუნისა, ტიტე 3,7; რაჲთა ზიარ ჩემ თანა მადლისა მის... იქმნნეთ, ფილიპ. 1,7D; რაჲთა ღირს იქმნეთ (იქმნნეთ Ⴁ) თქუენ სასუფეველსა ღმრთისასა, 2 თეს. 1,5; თქუენ კეთილის მობაძავ იქმნნეთ, 1 პეტ. 3,13; ამის მიერ ი. (იქმნეთ E) საღმრთოისა მის ზიარ ბუნებისა, 2 პეტ. 1,4FႭ; სულელ იქმენ, 1 კორ. 3,18Ⴂ; რაჲთა გამოცდილნი იგი განცხადებულ ი. თქუენ შორის, 1 კორ. 11,19D; ეგრეთცა ქრისტჱს მიერ ყოველნი ცხოველ ი., 1 კორ. 15,22CD; რაჲთა ნუგეშინის-ცემულ ი. გულნი მათნი, კოლ. 2,2ႠႨCD; რაჲთა უმჯობესსა აღდგომასა

ღირს იქმნნენ (იქმნენ ႢႱႣႨCD), ებრ. 11,35; რაჲთა არა თჳნიერ ჩუენსა სრულ ი. (იქმნნენ Ⴈ), ებრ. 11,40.

ე: ღმრთის-მოყუარეთა ყოველივე თანა-მოქმედ ,ყეთილისა ექმნების, ჰრომ. 8,28D; სასყიდლის მიმცემელ ე., ებრ. 11,6CD; ნუ თანა-ხატ ექმნებით სოფელსა ამას, ჰრომ. 12,2; ნუ ე. თანა-მეუღლე ურწმუნოთა, 2 კორ. 6,14; ნუ თანა-ხატ ე. პირველთავე მათ უმეცრებისა თქუენისა გულის ოქუმასა, 1 პეტ. 1,14; ნუვინ... მძლე გექმნებინ, კოლ. 2,18; რომელთაცა ექმნებინ ეგე, ებრ. 6,7; მტერ რაჲ-მე გექმენ თქუენ, გალ. 4,16; არა ურჩ ვექმენ ზეცისასა მას ჩუენებასა, საქმე 26,19; ყოველთა ვ. ყოვლად, 1 კორ. 9,22; მექმნა მე ცნებაჲ იგი... იგივე სიკუდილ, ჰრომ. 7,10; ესე მ. მე საცხორებელად, ფილიპ. 1,19ႨႹ; აწ უკუე კეთილი იგი მე სიკუდილი მექმნაა, ჰრომ. 7,13; წინადაცუეთილებაჲ იგი შენი წინადაუცუეთილება გექმნა, ჰრომ. 2,25; რომელი წინამძღუარ ექმნა შემპყრობელთა იესუჲსთა, საქმე 1,16; იგიცა მრავალთა თანა-დამდგომ ე., ჰრომ. 16,2; ე. ყოველთა მორჩილთა მისთა მიზეზ ცხორებისა საუკუნოჲსა, ებრ. 5,9CD; ე. მათ უკუანაჲსკნელი იგი უძჳრეს პირველისა, 2 პეტ. 2,20; შჯული იგი მზარდულ გუექმნა ჩუენ, გალ. 3,24; უკუეთუ თანა-ნერგ ვექმნენით (ვექმნნენით Ⴀ) მსგავსებასა მას სიკუდილისა მისისასა..., ჰრომ. 6,5ႢႱCD; რომლისათჳს აწ თქუენ... მკლველ ექმნენით, საქმე 7,52K; ვითარცა-იგი თქუენცა ოდესმე ურჩ ე. ღმერთსა, ჰრომ. 11,30; თანა-მოღუაწე მექმნნეს (მექმნეს ႱႣႨCႨႬ) მე, ფილიპ. 4,3; რომელნი მ. (მექმნეს ႱႣႨႡ) ნუგეშინის-მცემელ, კოლ. 4,11; ეგრეცა აწ ესენი ურჩ ექმნნეს (ექმნეს Ⴈ) თქუენისა შეწყნარებისათჳს, ჰრომ. 11,31; კრულებანი... განცხადებულ ე. ქრისტჱს მიერ, ფილიპ. 1,13Ⴀ; სახე ექმენ მორწმუნეთა მათ სიტყჳთა, 1 ტიმ. 4,12; მეოხ ე. წინაშე უფლისა მონათა შენთა, გამოცხ. (სათ.); ექმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საბრჴე, ჰრომ. 11,9; თანა-მოღუაწე მექმნენით მე ლოცვასა ჩემთჳს ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 15,30; სახე ექმნენით სამწყსოსა მას, 1 პეტ. 5,3; თანა-ხატ ვექმნე სიკუდილსა მისსა, ფილიპ. 3,10; ესე მექმნეს (მექმნა ႡႦD) მე საცხორებელად, ფილიპ. 1,19; ნუუკუე ჴელმწიფებაჲ ეგე თქუენი დაბრკოლება რაჲმე ექმნეს (ექმნას Ⴡ) უძლურთა მათ, 1 კორ. 8,9; რაჲთა მოწყალე ე. (ექმნას ႹႨႬ) ღმრთისა მიმართ, ებრ. 2,17ႦႨႡႦႠ; რაჲთა თანა-შემწე ვექმნეთ (ვექმნნეთ G) ჭეშმარიტებასა, 3 იოვ. 1,8ႢႱႣ.

ესე ნეტარ იყოს ქმნითა მით მისითა, იაკ. 1,25ႱႣ; მრავალი ღუაწლი დაითმინეთ ვნებათაჲ... რომელიმე სოფლის სახილველ ქ., ებრ. 10,33D; რომელი არა ჯერარს... არცა ქმნად, საქმე 16,21ႱႣ; ღირსი სინანულისა საქმე ქ., საქმე 26,20ႱႣ; თანა-ხატ ქ. სიკუდილსა მას მისსა, ფილიპ. 3,10CD; რომელ მიეცნეს მას ქ., გამოცხ. 13,14.

ნ.კ. უგულებელ (უგულებელს)-ქმნა, შეურაცხ-ქმნა, ჴელით-ქმნა.

ამის ყოვლისა მაქმნეველ არს, 1 კორ. 12,11ႨႬ.

საცნაურ ქმნილ რამეთუ ხართ წიგნ სამოციქულო ქრისტესა, 2 კორ. 3,3C; არცა დაფარულსა ადგილსა ქ. (ქმნულ Ⴂ) არს ესე, საქმე 26,26ႱႣ; გახარებთ მამათა მიმართ ქმნილსა მას აღთქუმასა, საქმე 13,32ႱႣ.

საქმენი იგი... ქმნულ (ქმნილ Ⴀ) იყვნეს, ებრ. 4,3; რომელ არა ქ. (ქმნილ AB) არს, გამოცხ. 16,18; აწვე მკუდარ ქმნული (ქმნილი ႨႬ), რამეთუ ას წლისაჲღე იყო, ჰრომ. 4,19Ⴀ; ჰრქუას-მეა ქმნულმან შემოქმედსა, ჰრომ. 9,20; იხარებდეს ქმნულსა ჴელთა მათთასა, საქმე 7,41ႢႱႣ; დაადგინე იგი ქ. ჴელთა შენთასა, ებრ. 2,7; იხარებდეს ქმნულითა ჴელთა მათთაჲთა, საქმე 7,41; ქმნულნი ჴელთა შენთანი ცანი არიან, ებრ. 1,10; უხილავი იგი მისი დაბადებითგან სოფლისაჲთ ქმნულთა მათ შინა საცნაურად სახილველ არს, ჰრომ. 1,20; მოტევებითა მით პირველ ქ. მათ ცოდვათაჲთა, ჰრომ. 3,25ႨႬ; გამოაჩინებს შეძრულთასა მას ცვალებასა, ვითარცა ქმნულთასა (ქმნილთასა ႨႬ), ებრ. 12,27.

ნ.კ. ზიარ-ქმნული, მარტო-ქმნული, მეცალ-ქმნული, უცხო-ქმნული, ჴელით-ქმნული (ქმნილი).

ქმნულება შესახედაობა: რომელმან განიცადის ქმნულებაჲ თჳსი, იაკ. 1,23Ⴂ; რომელმან განიცადის პირი ქმნულებისა თჳსისაჲ, იაკ. 1,23.

ქონება: არცა ერთისაღა იჭჳსა ქონებითა, ებრ. 10,2D; საჭირო იყო ამისსაცა ქონებად რაჲმე, ებრ. 8,3D.

ქორ-ი ოთახი (ზემო სართულში): აღვიდეს ქორსა მას, საქმე 1,13; აღიყვანეს იგი ქ. მას ზედა, საქმე 9,39; იყვნეს სანთელნი მრავალნი ქ. მას ზედა, საქმე 20,8; დადვეს ქ. მას შინა, საქმე 9,37.

ქორწილ-ი, ქორწინ-ი: პატიოსან არს ქორწინი (ქორწილი ႦႢႱႣႨCD), ებრ. 13,4; მოვიდა ქორწილი კრავისაჲ, გამოცხ. 19,7; აყენებდჱნ ქორწინსა (ქორწილსა ႦႱႨCD), 1 ტიმ. 4,3; აყენებდენ ქორწილთა, 1 ტიმ. 4,3ႣႨ.

ქორწინება, 0–2: რომელმან ქორწინოს თჳსი იგი ქალწულებაჲ და რომელმან არა ქ., 1 კორ. 7,38.

ი: რომელმან იქორწინოს თჳსი იგი ქალწულებაჲ რომელმან არა ი., 1 კორ. 7,38ႨCႠ.

ი ვნ.: იქორწინე თუ, არა სცოდე; და თუ იქორწინოს ქალწული, არაჲ ცოდა, 1 კორ. 7,28; უკუეთუ ვერ დაითმინონ, იქორწინედ (იქორწინნედ ႡႦ), 1 კორ. 7,9; არა ცოდავს, ი., 1 კორ. 7,36CD; უკუეთუ ვერ დაითმინონ, იქორწინენ. 1 კორ. 7,9ႢႨ; ი., 1 კორ. 7,36.

უმჯობჱს არს ქორწინებაჲ განჴურვებასა, 1 კორ. 7,9; უკუეთუ ვინმე სარცხჳნელ უჩნდეს ქ. თჳსი, 1 კორ. 7,36Ⴀ; უნდეს თუ ქ., 1 კორ. 7,39; მნებავს უკუე ჭაბუკთა ქ., 1 ტიმ. 5,14; ქორწინების უნებნ, 1 ტიმ. 5,11.

დედაკაცი იგი ქორწინებული, 1 კორ. 7,34; ქ. იგი ზრუნავნ სოფლისასა, 1 კორ. 7,33; 7,34; ქორწინებულთა მათ ვამცნებ არა მე, 1 კორ. 7,10.

დედაკაცი იგი უქორწინებელი, 1 კორ. 7,34ႢႨ; უ. იგი ზრუნავნ უფლისასა, 1 კორ. 7,32; 7,34ႢႨ; უ. იგი ზრუნავს უფლისასა, 1 კორ. 7,34CD.

ქრთამ-ი ქრთამი, ფული: მრავლითა ქრთამითა (πολλοῦ κεφαλαίου) პატივი ესე მოვიპოვე, საქმე 22,28.

ქრისტეანე (ქრისტიანე) ქრისტიანი, ქრისტეს მიმდევარი: დამარწმუნო მე ქრისტეანე ყოფაჲ, საქმე 26,28; ვითარცა ქრისტიანესა (ქრისტეანესა ႺႱႣ), ნუ ჰრცხუენინ, 1 პეტ. 4,16; წოდებად... მოწაფეთა მათ

ქრისტეანედ, საქმე 11,26ႪႭ; სახელ-ყოფად... მოწაფეთა მათ ქრისტეანებად. საქმე 11.26.

ქრისტეს-ი, ქრისტჱს-ი ქრისტეს მიმდევარი: თქუენ – ქრისტჱსნი (-ტესნი ႢCD), 1 კორ. 3,23; ვითარცა იგი ქრისტესი არს, ეგრეთცა ჩუენ ქრისტესნი, 2 კორ. 10,7CD; უკუეთუ თქუენ ქრისტჱსნი (-ტესნი ႢႭCD) ხართ, გალ. 3,29; დაიმღერნიან ქრისტჱსნი (-ტესნი CD) იგი, 1 ტიმ. 5,11; ქრისტესთა მათ ჴორცნი თჳსნი ჯუარს-აცუნეს, გალ. 5,24CD.

ქრისტჱს (ქრისტეს) მიერ-ი ქრისტესეული, ქრისტესმიერი: წესითა მით... ქრისტჱს (ქრისტეს ႢႭ) მიერითა, კოლ. 2,8; წინადაიცჳთეთ... წინადაცუეთითა მით ქრისტჱს მიერითა, კოლ. 2,11.

მკუდარნი იგი ქრისტჱს (ქრისტეს ႢCD) მიერნი აღდგენ, 1 თეს. 4,16.

ქრისტე იესუის-ი ქრისტეს მიმდევარი; ქრისტესი: ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუისთა მათ ჴორცნი თჳსნი ჯუარს-აცუნეს, გალ. 5,24.

ქრისტე იესუის მიერ-ი იესუ ქრისტესეული, იესუ ქრისტესმიერი: რომელნი-იგი ქრისტე იესუის მიერნი არიან, ჰრომ. 8,1; წმიდათა და მორწმუნეთა ძმათა ქრისტე (-ჱ ႢႭ) იესუის მიერთა, კოლ. 1,2.

ქრისტე იესუის მიმართ-ი იესუ ქრისტეს მიმდევარი: პავლე ქრისტე იესუის მიმართთა, ეფეს. 1,1.

ქროლა, 0–1: ქროდა ქარი სამხრით, საქმე 27,13; რაჲთა არა ქროდიან (ქროდინ A) ქუეყანასა ზედა, გამოცხ. 7,1.

იწყო ქროლად მის თანა ქარმან მან, საქმე 27,14ႪႭ.

ქუაბ-ი გამოქვაბული: იქცეოდეს... ქუაბთა... ქუეყანისათა წინაისწარმეტყუელნი, ებრ. 11,38; დამალნეს თავნი მათნი ქ. შინა, გამოცხ. 6,15.

1. **ქუან** ქონება (ნივთისა), ა–2: ოქროჲ და ვეცხლი არა მაქუს ჩუენ, ხოლო რომელ-იგი მ., საქმე 3,6; სასოებაჲ მ. ღმრთისა მიმართ, საქმე 24,15; დაუბრკოლებელი გონებაჲ მ. ღმრთისა მიმართ, საქმე 24,16; რომლისათჳს გულითად ევრრაჲ მ., საქმე 25,26; მშჳდობაჲ მ. ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 5,1; რომელთა-ესე პირველი ნაყოფი სულისაჲ მ., ჰრომ. 8,23; მ. ჩუენ ნიჭი იგი, ჰრომ. 12,6; მ. მე სიქადული ქრისტე იესუის მიერ ღმრთისა მიმართ, ჰრომ. 15,17; აწ არღარა ადგილ მ. მე, ჰრომ. 15,23; ქალწულთათჳს ბრძანებაჲ უფლისა მიერ არა მ., 1 კორ. 7,25; სული ღმრთისაჲ მ., 1 კორ. 7,40; სასყიდელი მ., 1 კორ. 9,17; რომელ მ. ქრისტე იესუის მიერ, 1 კორ. 15,31; სიყუარული იგი... მ., 2 კორ. 2,4; მ. ჩუენ ესევითარი სასოებაჲ, 2 კორ. 3,12; ამისთჳს მ. ჩუენ მსახურებაჲ ესე, 2 კორ. 4,1; მ. ჩუენ იგივე სული, 2 კორ. 4,13; მ. ჩუენ სახლი, 2 კორ. 5,1; ყოველივე მ., 2 კორ. 6,10ႢႪႭႨ; ესე უკუე მ. აღთქუმაჲ, 2 კორ. 7,1; მრავალი კადნიერებაჲ მ., 2 კორ. 7,4; სასოებაჲ მ. ჩუენ, 2 კორ. 10,15; რომელი მ. ქრისტე იესუის მიერ, გალ. 2,4; რომლისა მიერ მ. ჩუენ გამოჴსნაჲ, ეფეს. 1,7ႢႪႨ; მ. ჩუენ მიახლებაჲ იგი, ეფეს. 2,18; მ. ჩუენ განცხადებულებაჲ იგი, ეფეს. 2,18; მ. ჩუენ განცხადებულებაჲ, ეფეს. 3,12; არავინ მ. სხუა ერთგულ, ფილიპ. 2,20; მ. ღათუ ჴორცთაგან სასოებაჲ, ფილიპ. 3,4; მ. მე ყოველი, ფილიპ. 4,18; რომლისაგან მ. გამოჴსნაჲ, კოლ. 1,14; რაოდენი ღუაწლი მ. მე თქუენთჳს, კოლ. 2,1; არათუ არა მ. ჴელმწიფებაჲ, 2 თეს. 3,9; ნუგეშინის-ცემაჲ მ. ჩუენ, ებრ. 6,18ႢႪႭ; ესოდენი მ. ... სიმრავლჱ მოწამეთაჲ, ებრ. 12,1; მ. ჩუენ მადლი, ებრ. 12,28; მ. ჩუენ საკურთხეველი, ებრ. 13,10; არა მ. ჩუენ... ქალაქი, ებრ. 13,14; მ. შენთჳს ჴსენებაჲ, 2 ტიმ. 1,3; სიხარული დიდი მ., ფილემ. 1,7CD; ფრიადი კადნიერებაჲ მ., ფილემ. 1,8; სარწმუნოებაჲ მ., იაკ. 2,14; მ. ჩუენ... სიტყუაჲ, 2 პეტ. 1,19; ზიარებაჲ მ. მის თანა, 1 იოვ. 1,6; ზიარებაჲ მ. ურთიერთას, 1 იოვ. 1,7; რომელ მ. მისა მიმართ, 1 იოვ. 5,14; მ. თხოვაჲ იგი, 1 იოვ. 5,15; სხუა სიხარულ უფროჲს ამისსა არა მ., 3 იოვ. 1,4; მ. შენდა მიმართ, გამოცხ. 2,4; 2,14; 2,20; მაქუსმცა საზრდელ, 1 ტიმ. 6,8; ვიდრე ჟამი მაქუსდა, გალ. 6,10Ⴊ; გაქუს შენ ხატი იგი მეცნიერებისაჲ, ჰრომ. 2,20; გ. თქუენ ნაყოფი თქუენი, ჰრომ. 6,22; შენ სარწმუნოებაჲ გ., ჰრომ. 14,22; იაკ. 2,18; ანუ რაჲ გ., 1 კორ. 4,7; რომელ-უგე გ. ღმრთისაგან, 1 კორ. 6,19; ყოველთა მეცნიერებაჲ გ., 1 კორ. 8,1ႢႪႨ; რომელსა გ. მეცნიერებაჲ, 1 კორ. 8,10; სიყუარული იგი რომელ გ., ეფეს. 1,15; გ. ჴსენებაჲ ჩუენი კეთილი, 1 თეს. 3,6; გ. თავისა თქუენისა უმჯობჱსი ნაყოფი, ებრ. 10,34; კეთილი გონებაჲ გ., ებრ. 13,18ႪႭ; სარწმუნოებაჲ... გ. უფლისა მიმართ, ფილემ. 1,5; ნუ თუალ-ღებით გ. სარწმუნოებაჲ, იაკ. 2,1G; გული გითქუამს და არა გ., იაკ. 4,2; არა გ., რამეთუ არა ითხოვთ, იაკ. 4,2; საფარველად გ., 1 პეტ. 2,16Ⴍ; თქუენ ცხებულებაჲ გ. წმიდისაგან, 1 იოვ. 2,20; გ. ცხორებაჲ საუკუნოჲ, 1 იოვ. 5,13; მოთმინებაჲ გ., გამოცხ. 2,3; ესე გ., გამოცხ. 2,6; რომელთა არა გ. სწავლაჲ ესე, გამოცხ. 2,24; რომელი-უგე გ., გამოცხ. 2,25; სახელი გ., გამოცხ. 3,1; მცირჱ ძალი გ., გამოცხ. 3,8; იპყარ, რომელ-უგე გ., გამოცხ. 3,11; რომელსა-უგე გ. საყჳრი, გამოცხ. 9,14; ჴელოვანთა აქუს... სიტყუაჲ, საქმე 19,38Ⴍ; რომელთა ლოცვაჲ ა. თავისა თჳსისაჲ, საქმე 21,23; ა. რაჲმე სიტყუაჲ თხრობად შენდა, საქმე 23,18ႪႭ; რაჲ-იგი ა. ჩემდა მიმართ სიტყუაჲ, საქმე 24,19; რომელთა შჯულ არა ა. ამათ რამეთუ შჯულ არა ა., ჰრომ. 2,14; წინადაცუეთილებაჲ იგი გულისაჲ ა. სულითა, ჰრომ. 2,29; ა. სიქადული, ჰრომ. 4,2; უკუეთუ ვისმე სული ქრისტჱსი არა ა., ჰრომ. 8,9; შური საღმრთოჲ ა., ჰრომ. 10,2; ერთსა მას გუამსა მრავალ ასოებ ა., ხოლო ასოებსა მას ყოველსა არა იგივე საქმჱ ა., ჰრომ. 12,4; ცოლსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა ჴელმწიფებაჲ არა ა., 1 კორ. 7,4Ⴂ; კაცად-კაცადსა თჳსი მადლი ა. ღმრთისა მიერ, 1 კორ. 7,7; არა ა. ურვაჲ, 1 კორ. 7,37CD; ჴელმწიფება ა. თჳსსა ზედა ნებასა,1 კორ. 7,37; რომელთა-იგი არა ა.? 1 კორ. 11,22; მრავალნი ასოჲ ა., 1 კორ. 12,12; უშუერსა მას ჩუენსა შუენიერებაჲ უმეტჱსი ა., 1 კორ. 12,24; კაცად-კაცადსა თქუენსა ფსალმუნი თუ ა., მოძღურებაჲ თუ ა., გამოცხადებაჲ თუ ა., მეცნიერებაჲ თუ ა., თარგმანებაჲ თუ ა., 1 კორ. 14,26; უმეცრებაჲ ღმრთისაჲ ვიეთმე ა., 1 კორ. 15,34; საწამებელი წიგნი ა., 2 კორ. 3,1; რომელ-იგი ა., 2 კორ. 8,11; რაჲცა-იგი ა., 2 კორ. 8,12; რომელ-იგი არა ა., 2 კორ. 8,12; არა ა. მკჳდრობაჲ, ეფეს. 5,5; რუცა სიტყუაჲ რაჲმე ა., კოლ. 2,23; ა. მას ფრიადი სიყუარული თქუენთჳს, კოლ. 4,13; არა ა. სასოებაჲ, 1 თეს.

4,13; უფროჲსი პატივი ა., ებრ. 3.3ႤႠ; ა. მღდელობაჲ იგი. ებრ. 7.24; რომელსა ა. დიდი სასყიდლისა მოგებაჲ, ებრ. 10.35; აღთქუმაჲ ა. აწინდელისა ცხორებისაჲ, 1 ტიმ. 4.8; ა. მათ საშჯელი. 1 ტიმ. 5,12; რომელსა ა. უკუდავებაჲ, 1 ტიმ. 6.16; ა. ბეჭედი ესე. 2 ტიმ. 2.19; ყოველსა კაცის-მკლველსა არა ა. ცხორებაჲ საუკუნოჲ, 1 იოვ. 3.15; რომელი ა. ღმერთსა ჩუენდა მომართ, 1 იოვ. 4,16; შიშსა ტანჯვაჲ ა.,1 იოვ. 4.18; ა. წამებაჲ იგი თავსა შორის თჳსსა, 1 იოვ. 5.10ႠႣ; ა. ცხორებაჲცა, 1 იოვ. 5.12ႠႣ; მას ცხორებაჲ არა ა., 1 იოვ. 5,12; რომელთა სული არა ა., იუდა 1,19; რომელსა-იგი ა. მახჳლი ორპირი. გამოცხ. 2.12; რომელსა ა. კლიტჱ დავითისი, გამოცხ. 3.7: განსუჱნებაჲ არა ა. დღე და ღამე. გამოცხ. 4,8; ვითარცა ა. ჴელმწიფებაჲ ღრიაკალთა. გამოცხ. 9,3; რომელთა არა ა. ბეჭედი, გამოცხ. 9,4; ა. კუდები... და ა. ჴელმწიფებაჲ ვნებად კაცთა. გამოცხ. 9,10; ა. მათ ზედა მეფედ ანგელოზი... ხოლო ბერძლებრ ა. სახელი აპოლიონ, გამოცხ. 9.11; ა. თავები, გამოცხ. 9.19; ამათ ა. ჴელმწიფებაჲ დაჴშვად ცათა... და ჴელმწიფებაჲ ა. წყალთა ზედა, გამოცხ. 11,6; სადა-იგი ა. მუნ ადგილი, გამოცხ. 12,6; ა. წამებაჲ იესუჲსი, გამოცხ. 12.17; 19.10; რომელსა ა. ტყუეობაჲ, გამოცხ. 13.10; რომელსა ა. გონებაჲ, გამოცხ. 13,18; რომელსა-იგი ა. ჴელმწიფებაჲ. გამოცხ. 16,9; ამათ ერთი ნებაჲ ა., გამოცხ. 17,13; რომელსა ა. მეუფებაჲ, გამოცხ. 17,18; არა ა. ჴელმწიფებაჲ, გამოცხ. 20,6; აქუსმცა საიდუმლოჲ იგი სარწმუნოებისაჲ, 1 ტიმ. 3.9; მშჳდობაჲ გუაქუს ღმრთისა მიმართ. ჰრომ. 5,1ႢCD; რომელთა-ესე პირველი ნაყოფი სულისაჲ გ., ჰრომ. 8,23CD; ერთსა მას გუამსა მრავალ ასოებ გ., ჰრომ. 12,4ႤႠ; გ. ჩუენ ნიჭები, ჰრომ. 12.6CD; ჩუენ გონებაჲ ქრისტჱსი გ., 1 კორ. 2,16; ყოველთა მეცნიერებაჲ გ., 1 კორ. 8,1; ანუ მე ხოლო და ბარნაბას არა გ. ჴელმწიფებაჲ საქმედ, 1 კორ. 9,6; ეგევითარი ჩუეულებაჲ არა გ., 1 კორ. 11,16; სასოებაჲ ესევითარი გ., 2 კორ. 3,4; ვინაჲთგან უკუე გ. ესევითარი სასოებაჲ, 2 კორ. 3,12CD; გ. ჩუენ საფასჱ ესე. 2 კორ. 4,7; გ. ჩუენ იგივე სული, 2 კორ. 4,13CD; ვითარცა არარაჲ გ. და ყოველივე გ., 2 კორ. 6,10; განმზადებულად გ. შურის-გებად. 2 კორ. 10,6; სასოებაჲ გ. ჩუენ, 2 კორ. 10,15Ⴂ; რომლისა მიერ გ. ჩუენ გამოჴსნაჲ, ეფეს. 1,7; არათუ რამეთუ არა გ. ჴელმწიფებაჲ, 2 თეს. 3,9CD; ნუგეშინის-ცემაჲ გ. ჩუენ. ებრ. 6,18Ⴂ; წიაღ-სავალი სულისაჲ გ. განმაგრებული, ებრ. 6,19D; არცა აღსასრული ცხორებისაჲ ა., ებრ. 7,3; მცნებაჲ ა. ათეულისა მიღებაჲ ერისაგან, ებრ. 7,5; გ. უკუე... კადნიერებაჲ, ებრ. 10,19; კეთილი გონებაჲ გ., ებრ. 13,18; ზიარებაჲ გ. მის თანა. 1 იოვ. 1,6ႤႠႣ; ზიარებაჲ გ. ურთიერთას, 1 იოვ. 1,7ႠႣ; ცოდვაჲ არა გ., 1 იოვ. 1,8ႠႣ; განცხადებულებაჲ გ. ღმრთისა მიმართ, 1 იოვ. 3,21; არა ნუ გუაქუსა ჴელმწიფებაჲ. 1 კორ. 9,4CD; 9,5; გუაქუსმცა საზრდელ, 1 ტიმ. 6,8Ⴃ; ვიდრე ჟამი გუაქუს-ღა. გალ. 6,10; მე საქმენი მქონან, იაკ. 2,18; მ. კლიტენი... ჯოჯოხეთისანი, გამოცხ. 1,18; უკუეთუ საქმენი არა ჰქონან, იაკ. 2,17; გულნი ჰ. წურთილნი ანგაჰრებითა, 2 პეტ. 2,14; რომელსა ჰ. ყურნი, ისმინენ, გამოცხ. 2;7; 2,11; 2,17; 2,29; 3,6; 3,13; 3,22; 13,9; რომელსა ჰ. შჳდნი იგი სულნი ღმრთისანი, გამოცხ. 3,1; რომელსა ჰ. შჳდნი თავნი, გამოცხ. 17,7; ესე რაჲ უკუე გუქონან აღთქუმანი, 2 კორ. 7.1CD; ნუ თუალ-ღებით გაქუნ სარწმუნოებაჲ იგი. იაკ. 2,1; ნუ ვითარცა საფარველად გ. უკეთურებისა აზნაურებაჲ, 1 პეტ. 2,16; რომელთა შჯული არა აქუნ, ჰრომ. 2,14ႤႠႠCD; ამათ რამეთუ შჯული არა ა., ჰრომ. 2,14Ⴀ; კაცად-კაცადსა თჳსი მადლი ა. ღმრთისა მიერ, 1 კორ. 7,7Ⴀ; უფროჲსი პატივი ა., ებრ. 3.3; გონებანი წურთილნი ჰქონედ ცნობად კეთილისა და ბოროტისა, ებრ. 5,14; რაჲ უკუე ნაყოფი მაქუნდა მაშინ, ჰრომ. 6,21Ⴚ; აწ არღარა მ. მე ადგილი ამიერ კერძოთა ამათ ადგილთა, ჰრომ. 15,23CD; არა მ. მე ლხინებაჲ, 2 კორ. 2.13; სიხარული დიდი მ., ფილემ. 1,7; რომელი მ. დასაბამითგან. 2 იოვ. 1,5; რაჲ უკუე ნაყოფი გაქუნდა მაშინ, ჰრომ. 6.21; სასოებაჲ არა გ., ეფეს. 2,12; რომელ გ. დასაბამითგან,1 იოვ. 2,7; აქუნდა ყოველივე ზოგად, საქმე 2,44; ა. მადლი ყოვლისა მიმართ ერისა, საქმე 2,47; ამას ა. დაბაჲ, საქმე 4,37ႠႣ; ა. სარწმუნოებაჲ საცხორებელად მისა, საქმე 14.9; რომელთა... ეგევითარი ბრძანებაჲ არა ა., საქმე 15,24; ძიებაჲ რაჲმე ა., საქმე 25,19; ა. უძლურებაჲ, საქმე 28,9; ფრიადი გამოძიებაჲ ა. თავეთა შორის თჳსთა, საქმე 28.29ႠႣ; რომელი-იგი ჭეშმარიტებაჲ ღმრთისაჲ სიცრუვით ა., ჰრომ. 1,18; რაჲთამცა ა. მათ მეცნიერებით, ჰრომ. 1,28; რომელსამცა საქმე ა. მოყუსისა მიმართ, 1 კორ. 6,1CD; ვითარმცა არაჲ ა., 1 კორ. 7,30CD; არცაღა ერთ რაჲ ლხინებაჲ ა., 2 კორ. 7,5; ჴელმწიფებაჲ ა. სიკუდილისაჲ, ებრ. 2,14; რომელთა ა. უძლურებაჲ, ებრ. 7,28; ა. სამართალი, ებრ. 9,1; ოქროჲსაჲ ა. სასაკუმეველჱ, ებრ. 9,4; პირველისაჲღა მის ა. წესი, ებრ. 9,8; აჩრდილი ა. შჯულსა, ებრ. 10,1; არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ ა. ცოდვათაჲ, ებრ. 10,2; მამხილებელად ა. კარაული, 2 პეტ. 2,16; მესამესა ცხოველსა ა. პირი კაცისაჲ, გამოცხ. 4,7; ა. თითოეულსა ათძალი, გამოცხ. 5,8; მჯდომარესა მას ზედა ა. მშჳლდი, გამოცხ. 6,2; მჯდომარესა მას ზედა ა. ჴელთა მისთა, გამოცხ. 6,5; წამებისათჳს კრავისა მის, რომელ ა., გამოცხ. 6,9; ა. ბეჭედი ღმრთისა ცხოველისაჲ, გამოცხ. 7,2; ჴელთა მათთა ა. ფინიკები, გამოცხ. 7,9; რომელსა ა. სასაკუმეველჱ, გამოცხ. 8,3; ა. თმები, გამოცხ. 9,8; ა. ჯაჭუები, გამოცხ. 9.9; ა. კუდები... და... ჴელმწიფებაჲ ვნებად კაცთა, გამოცხ. 9.10C; მსხდომარეთა მათ ზედა ა. ჯაჭუები, გამოცხ. 9,17; ა. ჴელთა მისთა წიგნი, გამოცხ. 10,2; რომელსა-იგი ა. წყლულებაჲ, გამოცხ. 13,14; რომელთა ა. სახელი მისი, გამოცხ. 14,1; ა. სახარებაჲ საუკუნოჲ ხარებად, გამოცხ. 14,6; ა. გჳრგჳნი ოქროჲსაჲ, გამოცხ. 14,14; ა. მასცა მანგალი მახჳლი, გამოცხ. 14,17; რომელსა-იგი ა. მანგალი მახჳლი, გამოცხ. 14,18: რომელსა ა. ჴელმწიფებაჲ გამოცხ. 14,18; 18,1; ა. ათძალები ღმრთისაჲ, გამოცხ. 15,2; რომელთა ა. ლანკნები, გამოცხ. 17,1; ა. ჴელთა მისთა ბარძიმი, გამოცხ. 17,4; რომელთა ა. ნავები, გამოცხ. 18,19; ა. კლიტჱ, გამოცხ. 20,1; ა. დიდებაჲ ღმრთისაჲ, გამოცხ. 21,11; ა. ზღუდჱ დიდი, გამოცხ. 21,12; ა. საზომი ლერწამი ოქროჲსაჲ, გამოცხ. 21,15; აქუნდამცა ჟამი, ებრ. 11,15; რომელი შესლვაჲ გუაქუნდა თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 1,9; ძიებანი... აქუნდეს მისა მიმართ, საქმე 25,19ႠႣ; რომელსა-იგი აღთქუმანი ა., ებრ. 7,6CD; სხუებრ თუ ვისმე ა., 1 ტიმ. 5,25CD; მარჯუენესა ჴელსა მისსა ა. ვარსკულავნი შჳდნი, გამოცხ. 1,16; თჳთოეულსა ა. ექუსნი ფრთენი.

გამოცხ. 4,8; ა. შჳდნი რქანი, გამოცხ. 5,6; რომელთა ა. შჳდნი იგი საყჳრნი, გამოცხ. 8,6; რომელსა ა. ათნი რქანი, გამოცხ. 13,1; რომელთა-იგი ა. შჳდნი იგი ლანკნანი, გამოცხ. 21,9; ა. რქანი, გამოცხ. 13,11; რომელთა ა. წყლულებანი, გამოცხ. 15,1; 15,6; ზღუდესა მას ქალაქისასა ა. ათორმეტნი საფუძველნი, გამოცხ. 21,14; თავისა შენისათჳს გაქუნდინ წინაშე ღმრთისა, ჰრომ. 14,22CD; ღუაწლი გ., ფილიპ. 1,30; სიტყუაჲ ცხორებისაჲ გ., ფილიპ. 2,16; სახედ გ. ცოცხლებით სიტყუანი იგი, 2 ტიმ. 1,13; სახედ გ. ... წინაწარმეტყუელნი, იაკ. 5,10ႢႪႭ; სლვაჲ თქუენი წარმართთა შორის გ. კეთილი, 1 პეტ. 2,12; გონებაჲ გ. კეთილი, 1 პეტ. 3,16; სიყუარული განმარტებული გ., 1 პეტ. 4,8; ქებაჲ იგი აქუნდინ, გალ. 6,4; მოთმინებასა მას საქმჱ სრული ა., იაკ. 1,4; თავისა შენისა გაქუნდის წინაშე ღმრთისა, ჰრომ. 14,22; რაჲთა თქუენ შორისცა ნაყოფი რაჲმე მაქუნდეს, ჰრომ. 1,13CD; სიყუარული თუ არა მ., 1 კორ. 13,1; მ. ღათუ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ... და მ. ღათუ სარწმუნოებაჲ... და სიყუარული თუ არა მ., 1 კორ. 13,2; სიყუარული თუ არა მ., 1 კორ. 13,3; რაჲთა არა... მწუხარებაჲ მ., 2 კორ. 2,3CD; რაჲთა არა მ. ჩემი სიმართლჱ, ფილიპ. 3,9; ნუგეშინის-ცემაჲ მ. ჩუენ, ებრ. 6,18; მ. თუ საზრდელ და საფარველ, 1 ტიმ. 6,8CD; მ. განცხადებულებაჲ, 1 იოვ. 2,28; უკუეთუ ამის სოფლისა სამშჯავროჲ რაჲმე გაქუნდეს, 1 კორ. 6,4CD; მეორჱ სიხარული გ., 2 კორ. 1,15; რაჲთა გ. მათა მიმართ, 2 კორ. 5,12; ყოვლითვე უნაკლულოდ გ., 2 კორ. 9,8; იგივე სიყუარული გ., ფილიპ. 2,2; კმა-იყავნ, რომელ-იგი გ., ებრ. 13,5; გ. სარწმუნოებაჲ, 1 ტიმ. 1,19; სიყუარული არა გ., იაკ. 2,11ႣႢ; უკუეთუ შური მწარჱ გ., იაკ. 3,14; რაჲთა თქუენცა ზიარებაჲ გ. ჩუენ თანა, 1 იოვ. 1,3; რაჲთა ზე აქუნდეს სახელი ჩემი, საქმე 9,15; ვითარ-ძი ა., საქმე 15,36; ადგილი სიტყჳს-გებისაჲ ა., საქმე 25,16; უკუეთუ ვისმე სული ქრისტესი არა ა., ჰრომ. 8,9H; ვითარცა არარაჲ ა., 1 კორ. 7,30; რაჲთა ფლობაჲ ა. თავსა ზედა ანგელოზთათჳს, 1 კორ. 11,10; ანუ ყოველთა ნუ მადლი ა. კურნებისაჲ? 1 კორ. 12,30; ქებაჲ ა., გალ. 6,4CD; რაჲთა ა. მიცემად, ეფეს. 4,28; არა ა. მწინკულევანება, ეფეს. 5,27; უკუეთუ ვისმე ა. ვისთჳსმე ბრალი, კოლ. 3,13; რაჲთა ა. რაჲმე, ებრ. 8,3CD; რაჲთა ა. სამეუფებელი ცოდვისაჲ, ებრ. 11,25; რაჲთა წამებაჲცა ა., 1 ტიმ. 3,7; ა. ხატი ღმრთის მსახურებისაჲ, 2 ტიმ. 3,5CD; არა ა. სიტყუად ბოროტისა, ტიტე 2,8; კაცად-კაცადსა თქუენსა ა. ... მოჴსენებისა ყოფაჲ, 2 პეტ. 1,15; რომელსა ა. სასოებაჲ ესე, 1 იოვ. 3,3.; უკუეთუ ვისმე ა. საცხორებელი ამის სოფლისაჲ, 1 იოვ. 3,17; ა. წამებაჲ იგი ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,10; რომელსა ა. ძჱ, ა. მას ცხორებაჲცა, რომელსა არა ა. ძჱ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,12; რომელთა ა. ბეჭედი, გამოცხ. 13,17; არა ა. განსუენებაჲ, გამოცხ. 14,11; რომელსა ა. სიბრძნჱ, გამოცხ. 17,9; რომელსა ა. ნაწილი აღდგომასა მას შინა პირველსა, გამოცხ. 20,6; ნუგეშინის-ცემითა წიგნთაჲთა სასოებაჲ გუაქუნდეს, ჰრომ. 15,4; ნუგეშინის-ცემაჲ გ., ებრ. 6,18CD; გ. კადნიერებაჲ, 1 იოვ. 2,28ႢႪႭ; განცხადებულებაჲ გ. დღესა მას საშჯელისასა, 1 იოვ. 4,17; სახედ გაქუნდენ წინაწარმეტყუელნი, იაკ. 5,10E; გონებაჲ გ. კეთილი, 1 პეტ. 3,16F; საქმე (საქმენი ႣႢ) თუ არარაჲ აქუნდენ, იაკ. 2,14; უკუეთუ საქმენი არა ა., იაკ. 2,17ႣႢႪႭ; საქმენი არა ჰქონდინ, იაკ. 2,14ႢႪႭ.

2. ქუან ყოლა (ადამიანისა): ზე აქუნდა პავლე ერისაგანთა მათ, საქმე 21,35; მოსეს... ქადაგნი იგი მისნი აქუნდეს, საქმე 15,21HI; პირსპირ ა. შემასმენელი, საქმე 25,16ႣႢ; პირსპირ აქუნდენ შემასმენელნი იგი, საქმე 25,16.

ქუე ქვემ: წესსა მას ქუე, გალ. 4,3C.

ქუემდებარე დავარდნილი: რვა წლითგან ქუემდებარე ცხედარსა ზედა, საქმე 9,33ႢႪႭ.

ქუესკნელ-ი ქვესკნელი, ქვედა ქვეყანა: რაჲთა... ყოველი მუჴლი მოდრკეს... ქუესკნელისა თანა, ფილიპ. 2,10C; შთაჴდა იგი პირველად ქუესკნელთა თანა (εἰς τὰ κατώτερα) ქუეყანისათა, ეფეს. 4,9; რაჲთა... ყოველი მუჴლი მოდრკეს... ქუესკნელთანი, ფილიპ. 2,10.

1. ქუეყანა მიწა, მსოფლიო; ქვეყანა, მხარე: რომელმან ჰქმნა ცაჲ და ქუეყანაჲ, საქმე 4,24; შექმნა ცაჲ და ქ., საქმე 14,15; უფლისაჲ არს ქ., 1 კორ. 10,26; 10,28CD; შენ... ქ. დააფუძნე, ებრ. 1,10; ცანი და ქ. მითვე სიტყჳთა დაუნჯებულ არიან, 2 პეტ. 3,7; ქ. და მის შინა საქმენი დაიწუნენ, 2 პეტ. 3,10; რომელმან ქმნა ცაჲ და ქ., გამოცხ. 14,7; ქ. განათლდა, გამოცხ. 18,1; რომელმან განხრწნა ქ., გამოცხ. 19,2; ლტოლვილ იქმნა ქ., გამოცხ. 20,11; ვიხილე... ქ. ახალი, გამოცხ. 21,1; პირველი ქ. წარჴდეს, გამოცხ. 21,1; ქ. იგი მათი იზარდებოდა, საქმე 12,20; ქუეყანამან... მიიღის კურთხევაჲ ღმრთისაგან, ებრ. 6,7; მწირ იყოს ნათესავი შენი ქუეყანასა უცხოსა, საქმე 7,6; იყო სიყმილი ყოველსა ქ. ქანაანისასა, საქმე 7,11ႣႢႪႭ; იყო მწირ ქ. (+მას HI) მადიამისასა, საქმე 7,29; ერი იგი აღამაღლა ქ. ეგჳპტისასა, საქმე 13,17; ყოველსა ქ. განჴდა ჴმაჲ მათი, ჰრომ. 10,18; ახალსა ქ. მოველით, 2 პეტ. 3,13; რომელნი მოიელინებიან ყოველსავე ქ., გამოცხ. 5,6; დაუკჳრდა ყოველსავე ქ. მჴეცისა მისთჳს, გამოცხ. 13,3; მოვიდა ქ. ამას (მას ႣႢ), საქმე 7,4; მმსახურებდენ მე ქ. ამას (ἐν τῷ τόπῳ), საქმე 7,7ႣႢႪႭ; მოუდ ქ. მას, საქმე 7,3ႣႢ; ქმნა ნიშები... ქ. მას ეგჳპტისასა, საქმე 7,36; დაარღჳნა ნათესავნი შჳდნი ქ. მას ქანანისასა, საქმე 13,19; იგი დაეცა ქ. ზედა, საქმე 9,4; რაჲთა განითქუას სახელი ჩემი ყოველსა ქ. ზედა, ჰრომ. 9,17; სიტყუაჲ შემოკლებული ყოს უფალმან ქ. ზედა, ჰრომ. 9,28; არიან... სახელ-დებულ ღმრთად... ქ. ზედა, 1 კორ. 8,5; რაჲ-იგი არს ცათა შინა და ქ. ზედა, ეფეს. 1,10; ყოველნი ნათესავნი... ქ. ზედა სახელ-დებულ არიან, ეფეს. 3,15; დღეგრძელ იყო ქ. ზედა, ეფეს. 6,3; დაებადა ყოველი ცათა შინა და ქ. ზედა, კოლ. 1,16; მშჳდობა-ყო... გინა ქ. ზედა, გინა თუ ცათა შინა, კოლ. 1,20; მოაკუდინენით უკუე ასონი თქუენნი ქ. ზედა, კოლ. 3,5CD; უკუეთუმცა იყო ქ. ზედა, ებრ. 8,4; სტუმარ... არიან იგინი ქ. ზედა, ებრ. 11,13; ვერვინ შემძლებელ იყო... ქ. ზედა... განღებად, გამოცხ. 5,3; სუფევდენ იგინი ქ. ზედა, გამოცხ. 5,10; რომელნი არიან ცათა შინა და ქ. ზედა, გამოცხ. 5,13; კაცნი დაებადნეს ქ. ზედა, გამოცხ. 16,18; რომელსა აქუს მეუფებაჲ მეფეთაჲ ქ. ზედა, გამოცხ. 17,18; სისხლნი... წმიდათანი იპოვნეს... ქ. ზედა, გამოცხ. 18,24; იყვენით ჩემდა მოწამე ვიდრე დასასრულადმდე ქუეყანისა, საქმე 1,8; იყო შენ მაცხოვრად კიდითი კიდემდე ქ., საქმე 13,47; წინაშე უფლისა ყოვლისა ქ., გამოცხ. 11,4; გამო-

ვიდა იგი ქუეყანისაგან ქალდეველთაჲსა, საქმე 7,4ႢႪႭ; გამოედ ქუეყანისაგან შენისა და მოედ ქუეყანად, საქმე 7,3; ას ორმეოც და ოთხნი იგი ათასნი სყიდულნი ქუეყანისაგან, გამოცხ. 14,3; ვიხილე ანგელოზი მფრინვალჱ შორის ცისა და ქუეყანისა, გამოცხ. 14,6; გამოვიდა იგი ქ. მისგან ქალდეველთაჲსა, საქმე 7,4; გამოვიდა მიერ ქ. მისგან, ებრ. 11,8Ⴍ; რომელმან გამომიყვანნა ჩუენ ქუეყანით ეგჳპტით, საქმე 7,40ႢႪႭ; უპყარ ჴელი მათი გამოყვანებად მათა ქ. ეგჳპტით, ებრ. 8,9; ღმერთმან ერთ გზის ერი იგი ქ. ეგჳპტით იჴსნა, იუდა 1,5ႪႭ; მჯდომარესა მას ზედა მიეცა აღებად მშჳდობაჲ ქ., გამოცხ. 6,4; მართუკუნ იქცეს... ქუეყანად ეგჳპტედ, საქმე 7,39; ცისა და ქუეყანისაჲ არს უფალი, საქმე 17,24; მესამედი ქ. დაიწუა, გამოცხ. 8,7; შექმნა... დამკჳდრებად ყოველსა პირსა ქუეყანისასა, საქმე 17,26; მეოთხედსა ზედა ქ., გამოცხ. 6,8; აღმოვიდეს სივრცესა ზედა ქ., გამოცხ. 20,9; სავსჱ... არაწმიდებითა სიძვისა ქუეყანისაჲთა, გამოცხ. 17,4; იკურთხეოდიან ყოველნი ნათესავნი ქუეყანისანი, საქმე 3,25; მეფენი ქ., საქმე 4,26; გამოცხ. 18,9; 19,19; გოდებდენ ტომნი ქ., გამოცხ. 1,7; ოთხნი იგი ქარნი ქ., გამოცხ. 7,1; მკჳდრნი ქ., გამოცხ. 11,10; 17,2; ვაჭარნი ქ., გამოცხ. 18,3; 18,11; მთავარნი ქ., გამოცხ. 18,23; მკჳდრთა მათ ქუეყანისათა, გამოცხ. 3,10; მკჳდრთაგან ქ., გამოცხ. 6,10; მეფეთა ქ., გამოცხ. 6,15; 17,2; 18,3; 21,24; მდგომარენი ოთხთა კიდეთა ქ., გამოცხ. 7,1; 20,8; მკჳდრთა ქ., გამოცხ. 8,13; 11,10; 13,8; 13,14; 14,6; 17,8; წინაწარმეტყუელებაჲ ერთა ზედა და... მეფეთა ქ., გამოცხ. 10,11; მეფეთა ზედა ყოვლისა ქ., გამოცხ. 16,14; მჴეცთა მიერ ქ., გამოცხ. 6,8; მადლი თქუენდა... იესუ ქრისტესგან... მთავრისა მეფეთა ქ., გამოცხ. 1,5; დედაჲ მეძავთაჲ და საძაგელებათა ქუეყანისათაჲ, გამოცხ. 17,5.

2. **ქუეყანა** მიწა, მიწის ზედაპირი: ადგილი ეგე... ქუეყანაჲ წმიდა არს, საქმე 7,33; ქ. კუარცხბეკი ფერჴთა ჩემთაჲ, საქმე 7,49; ჴმამან ქ. შეძრა... შევძრა მე არა ხოლო ქ., ებრ. 12,26; ქ. წყალთაგან და წყალთა მიერ შეიქმნა, 2 პეტ. 3,5; რომელმან დაჰბადა... ქ., გამოცხ. 10,6; რაჲთა შემუსრონ ქ., გამოცხ. 11,6; შეეწია ქ. დედაკაცსა მას, გამოცხ. 12,16; მიყო... მანგალი თჳსი ქუეყანად და მომკო ქუეყანაჲ, გამოცხ. 14,16; ქ. ეგე ქუეყანაჲ წმიდა არს, საქმე 7,33Ⴂ; დაუმკჳდრა მათ ქ. იგი, საქმე 13,19; ქუეყანამან აღმოაცჱნა ნაყოფი თჳსი, იაკ. 5,18; აღაღო ქ. პირი თჳსი, გამოცხ. 12,16; დაეცა სამ სართულისაგან ქუეყანასა, საქმე 20,9; დავვარდი ქ., საქმე 22,7; ჩუენ ყოველნი დავცჳვით ქ., საქმე 26,14; მწირობდა ქ. (+მას ႭCD) აღთქუმისასა, ებრ. 11,9; წიაღ-ჴდეს ზღუასა მას მეწამულსა, ვითარცა ჴმელსა ქ., ებრ. 11,29; ნუ ჰფუცავთ ნუცა ცასა, ნუცა ქ., იაკ. 5,12; ნუ ავნებთ ქ., გამოცხ. 7,3; ჰყოფდა ქ., გამოცხ. 13,12; ვსცე სასწაულ ქ. ზედა, საქმე 2,19; ქ. ზედა იჯმნეს ბრძანებისა მისგან, ებრ. 12,25; იშუებდით ქ. ზედა, იაკ. 5,5; არა წჳმა ქ. ზედა, იაკ. 5,17; რაჲთა არა ქროდიან ქ. ზედა, გამოცხ. 7,1; დაასხა იგი ქ. ზედა, გამოცხ. 8,5; დადვა ფერჴი მისი... ქ. ზედა, გამოცხ. 10,2; რომელი-იგი ვიხილე ქ. ზედა, გამოცხ. 10,5; რომელნი არიან ქ. ზედა, გამოცხ. 13,14; დასთხიენით... ქ. ზედა, გამოცხ. 16,1; დასთხია ლანკნაჲ თჳსი ქ. ზედა, გამოცხ. 16,2; ვაჲ არს ქუეყანისა და ზღჳსა, გამოცხ. 12,12; მოისთულენ ტევანნი ქ. მის ვენაჴისანი, გამოცხ. 14,18; აღებულ არს ქუეყანისაგან ცხოვრებაჲ მისი, საქმე 8,33; აღდგა სავლე ქ., საქმე 9,8D; პირველი იგი კაცი ქ. მიწისაჲ, 1 კორ. 15,47; აღდგა სავლე ქუეყანისა მისგან, საქმე 9,8; აღებულ არს ქუეყანით ცხორებაჲ მისი, საქმე 8,33ႪႭ; აღდგა სავლე ქ., საქმე 9,8ႪႭ; აღიღე ქ. ეგევითარი ეგე, საქმე 22,22; მჴეცი, აღმომავალი ქ., გამოცხ. 13,11; დამოეკიდა ცით ქუეყანად, საქმე 10,11; დაეცა სამ სართულისა მისგან ქ., საქმე 20,9ႢႪႭ; ჩუენ ყოველნი ქ. დავცჳვენით, საქმე 26,14ႪႭ; ვარსკულავნი ცისანი გარდამოცჳვეს ქ., გამოცხ. 6,13; მოვიდა ქ., გამოცხ. 8,7; რომელი გარდამოვარდა ზეცით ქ., გამოცხ. 9,1; გამოვიდეს მკალნი ქ., გამოცხ. 9,3; გარდამოყარნა იგინი ქ., გამოცხ. 12,4; გარდამოვარდა ქ., გამოცხ. 12,9; 12,13; გამოიღო ანგელოზმან მან მანგალი თჳსი ქ., გამოცხ. 14,19; მას შინა იყო... ქუეწარმავალი ქუეყანისაჲ, საქმე 10,12; მჴეცი ქ., საქმე 11,6; ოთხფერჴი ქ., საქმე 11,6ႪႭ; სამკალი იგი ქ., გამოცხ. 14,15; ყურძენი იგი ქ., გამოცხ. 14,18; ვენაჴი ქ., გამოცხ. 14,19; მუშაკი მოელის პატიოსანსა ნაყოფსა ქუეყანისასა, იაკ. 5,7; თივასა ქ., გამოცხ. 9,4; ჴურელთა ქუეყანისათა, ებრ. 11,38; ღრიაკალთა ქ., გამოცხ. 9,3; ქუესკნელთა თანა ქ., ეფეს. 4,9.

3. **ქუეყანა** ხმელეთი: ქუეყანაჲ იგი ვერ იცნეს, საქმე 27,39; ენებაჲ ქუეყანისა და ზღჳსაჲ, გამოცხ. 7,2; უბრძანა განსლვად ქუეყანად, საქმე 27,43ႪႭ; ქ. გამოეჴედით, საქმე 27,44.

ქუეყანისა ამქვეყნიური, ამ სოფლისა: უკუეთუ ქუეყანისა ესე სახლი... დაირღუეს, 2 კორ. 5,1; არა არს ესე სიბრძნჱ ზეგარდამოსრული, არამედ ქუეყანისაჲ, იაკ. 3,15; რომელნი ქუეყანისასა ზრახვენ, ფილიპ. 3,19; ზეცისასა ზრახევდით და ნუ ქ., კოლ. 3,2; ასონი ეგე თქუენნი ქუეყანისანი, კოლ. 3,5; სხუა არს ქუეყანისათაჲ, 1 კორ. 15,40; ჴორცნი იგი ქუეყანისათანი, 1 კორ. 15,40; ყოველი მუჴლი მოდრკეს... ქ., ფილიპ. 2,10.

ქუეყანის მოქმედ-ი მიწის მუშა: მშურომელისა მის ქუეყანის (ქუეყანისა Ⴂ) მოქმედისა (მოქმედისაჲ ႪႢ) ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა მოღებაჲ, 2 ტიმ. 2,6.

ქუეშე თანდ.: ბუნებასა ქუეშე კაცთასა, იაკ. 3,7; მზარდულთა ქ. (ქუეშჱ Ⴊ), გალ. 3,25; მნეთა ქ. (ქუეშჱ Ⴊ), გალ. 4,2; ნივთთა ქ., გალ. 4,3D; საკურთხეველსა ქ., გამოცხ. 6,9; უღელსა ქ. მონებისასა, 1 ტიმ. 6,1; ქ. ფერჴთა, საქმე 2,35; ჰრომ. 16.20; 1 კორ. 15,25; 15.27; ეფეს. 1,22; ებრ. 1,13; 2,8; 10,13; გამოცხ. 12,1; ღრუბელსა ქ., 1 კორ. 10,1; შჯულსა ქ., ჰრომ. 2,12ႢႪ; 3,19; 6,14; 6.15; 1 კორ. 9,20CD (3-ჯერ); გალ. 3,23; 4,4; 4,5; 4,21; 5,18; ცასა ქ., საქმე 2,5; 4,12; ეფეს. 6,12; კოლ. 1,23; ცოდვასა ქ., ჰრომ. 3,9; გალ. 3,22; წესსა მას ქ. (ქუეშჱ ႢႪ), გალ. 4,3; წყევასა ქ. (ქუეშჱ Ⴊ), გალ. 3,10; 3,13; წყუდიადსა ქ., იუდა 1,6; ჭალაკსა რასმე ქ., საქმე 27,16; შჯულისა ქ., 1 კორ. 9,20 (3-ჯერ).

ქუეწარმავალ-ი: მას შინა იყო... ქუეწარმავალი ქუეყანისაჲ, საქმე 10,12; ვიხილე... მჴეცი ქუეყანისაჲ ქ., საქმე 11,6; ვიხილე ოთხფერჴი ქუეყანისაჲ და... ქუეწარმავალნი (ქუჱწარმავალნი FGHI), საქმე 11,6ႪႭ;

მსგავსად ხატისა მის... ქუეწარმავალთა, ჰრომ. 1,23; ბუნებაჲ... ქ. და მცურვალთაჲ, იაკ. 3,7ԳԼG; ბუნებაჲ... ქუეწარმავალთაჲ, იაკ. 3,7.

ქუმულ-ი ნ. მუცელ-ქუმული.

ქურივ-ი ქერივი: ქურივ არა ვარ, გამოცხ. 18,7; ნანდჳლვე ქურივი იგი არს, 1 ტიმ. 5,5; ქ. არა ვარ, გამოცხ. 18,7C; ქურივსა შვილ გინა შვილის შვილ ესხნენ, 1 ტიმ. 5,4; ქურივადმცა იგი შერაცხილ არს, 1 ტიმ. 5,9; გარე მოადგა მას ქურივები იგი ყოველი, საქმე 9,39; მოუწოდა... ქურივთა, საქმე 9,41; ვეტყჳ... ქ., 1 კორ. 7,8; ქ. პატივ-ეც, ჭეშმარიტად ქ., 1 ტიმ. 5,3; ქ. ჭაბუკთა განეშორე, 1 ტიმ. 5,11; უკუეთუ ვინმე მორწმუნჱ ქ. ესუას, 1 ტიმ. 5,16; რაჲთა სხუათა ქ. კმაეყოს, 1 ტიმ. 5.16; მსახურებაჲ იგი... ქ. მათთაჲ, საქმე 6,1; მიხედვაჲ... ქურივთაჲ, იაკ. 1,27.

ქურციკ-ი: რომელი გამოითარგმანების ქურციკ, საქმე 9,36.

ქუხილ-ი: ჴმაჲ ქუხილისა დიდისაჲ, გამოცხ. 14,2; საყდრისა მისგან გამოვლენ... ქუხილნი, გამოცხ. 4,5; იქმნნეს ქ., გამოცხ. 8,5; იქმნნეს ელვანი და ქ., გამოცხ. 11,19; 16,18; თქუნეს შჳდთა ქუხილთა ჴმანი მათნი, გამოცხ. 10,3; თქუეს შჳდთა მათ ქ., გამოცხ. 10,4 (2-ჯერ); ჴმაჲ ქ. ძლიერთაჲ, გამოცხ. 19,6; ჴმითა ქუხილისაჲთა, გამოცხ. 6,1.

ქჳშა, მქჳშა ქვიშა: დაღათუ იყოს რიცხჳ იგი ძეთა ისრაჱლისათაჲ ვითარცა მქჳშაჲ (ქჳშაჲ ԳԼCD) ზღჳსაჲ, ჰრომ. 9,27; ვითარცა მქჳშაჲ (ქჳშაჲ ЪԼԾՂCD) ზღჳსაჲ ურიცხჳ, ებრ. 11,12; რომელთა სიმრავლჱ ვითარცა ქჳშაჲ ზღჳსაჲ, გამოცხ. 20,8; დავდეგ მე ქჳშასა ზედა ზღჳსასა, გამოცხ. 13,1.

1. ქცევა ყოფნა, არსებობა, ცხოვრება; მოქცევა, მოქმედება, ი ვნ.: ვიქცევით და ვართ, საქმე 17,28; რომელნი არა ჴორციელად ვ., ჰრომ. 8,4; სარწმუნოებით ვ., 2 კორ. 5,7; ჴორციელადღა თუ ვ., 2 კორ. 10,3; კაცობრივ იქცევით, 1 კორ. 3,3; უკუეთუ ჴორცითა ი., გალ. 5,18; რომელნი იქცევიან თქუენ შორის უწესოდ, 2 თეს. 3,11; რომელნი-იგი საცთურსა შინა ი., 2 პეტ. 2,18ԼԾ; რომელთა შორის ვიქცეოდე, საქმე 20,25; იქცეოდა ჩუენ შორის, საქმე 10,38; კესარიას ი., საქმე 12,19; კადნიერად ი. სამ თთუე, საქმე 19,8; ი. იგი მუნ რეისა დღისა, საქმე 25,6; ვიქცეოდეთ დღეთა რაოდენთამე, საქმე 16,12; მადლითა ღმრთისაჲთა ვ. სოფელსა, 2 კორ. 1,12; რომელთა შინა ჩუენცა ყოველნი ვ., ეფეს. 2,3; უბიწოდ თქუენ მორწმუნეთა მიმართ ვ., 1 თეს. 2,10; უკუეთუ სულითა იქცეოდეთ, გალ. 5,18G; რომელთა შინა თქუენცა სადამე ი., კოლ. 3,7; სიბრძნით ი., კოლ. 4,5; მრავალ ჟამ იქცეოდეს განცხადებულად უფლისა მიმართ, საქმე 14,3; ვიდრე-ღა ი. (+ღა CԳ) იგინი მუნ, საქმე 14,18ԳԼԾ; ი. არა მცირედ ჟამ, საქმე 14,28; პავლე და ბარნაბა ი. ანტიოქიას შინა, საქმე 15,35; მრავალ დღე ი., მუნ, საქმე 25,14; რომელნი-იგი ამათ შინა ი., ებრ. 10,33; ი. სიმართლით, ებრ. 11,33Ծ; დავიმკჳდრო მათ შორის და ვიქცეოდი, 2 კორ. 6,16; შუენიერად ვიქცეოდით ნუ სიმღერითა და მთრვალობითა, ჰრომ. 13,13; რაჲთა იქცეოდით თქუენ ღირსად, 1 თეს. 2,12; ი. თქუენ შუენიერად, 1 თეს. 4,12ԳԼՂ; რაჲთა ყუდროებით იქცეოდიან, 2 თეს. 3,12ԳԼՂ.

ნ.კ. თანა-ქცევა.

2. ქცევა შებრუნება, მიბრუნება, ი ვნ.: მართუკუნ იქცეს... ქუეყანად ეგჳპტედ, საქმე 7,39.

უმჯობეს იყო მათა, ეცნავე თუმცა არა გზაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ, ვიდრე... მართუკუნ ქცევასა, 2 პეტ. 2,21.

3. ქცევა გავლა, დავლა; ხეტიალი, ი ვნ.: მიმოვრაჲ-ვიქცეოდე და ვიხილევდ სამსახურებელთა თქუენთა, საქმე 17,23; მუნ იქცეოდა (διερχόμενος) და ახარებდა ყოველსა მას ქალაქებსა, საქმე 8,40; ი. რაჲ (διερχόμενον) პეტრე ყოველთა მათ ადგილთა, საქმე 9,32; იქცეოდეს ხალენებითა და თხის ტყავებითა ნაკლულევანნი, ებრ. 11,37.

4. ქცევა მოტყუება, ეშმაკურად ცდუნება, ე: ტყუვილისა სიტყჳთა თქუენ გაქცეოდიან (ἐμπορεύσονται), 2 პეტ. 2,3.

5. ქცევა ქცევა: რომლისა თანა არა არს ქცევისა აჩრდილის (τροπῆς αποσκίασμα) შეცოდება, იაკ. 1,17; ჯერ-არს თქუენი ყოფაჲ წმიდითა ქცევითა, 2 პეტ. 3,11ԼԾ.

ღ

ღ. ღან ქართული ანბანის 26-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 700: მუჴლი ღ. ჰრომ. 12,10 (დასასრ.).

-ღა ნაწ. ჯერ კიდევ, კიდევ; მხოლოდ: ვიდრე ჰხედ-ვიდეს-ღა, საქმე 1,9; ეტყოდეს-ღა იგინი, საქმე 4,1ႢႪႭ; ამას ზედა უთქუმიდეს-ღა, საქმე 4,21; იყო-ღა იგი შოვა მდინარეს, საქმე 7,2; ვიდრე-იგი უმზადებდეს-ღა, საქმე 10,10; ვიდრე-იგი იტყოდა-ღა (ეტყოდა-ღა G) პეტრე, საქმე 10,44ႪHI; ვიდრე იგინი იქცეოდეს-ღა მუნ, საქმე 14,18; მრავალ ჟამ ზრახვიდა-ღა, საქმე 20,11ႠႪႭ; ვცან-ღა, საქმე 23,27ႪႭ; განიკითხეთ-ღა თქუენ შორის, საქმე 26,8ႪႭ; იყო-ღა ნავის საცთომელ სლვად, საქმე 27,9; მითხართ-ღა მე, გალ. 4,21; ვიდრე ჟამი გუაქუს-ღა, გალ. 6,10; ჰმატებდით-ღა უფროის, 1 თეს. 4,10; ვიდრე-იგი ვიყავ-ღა თქუენ თანა. 2 თეს. 2,5ႠႪႢD; განი-ცადეთ-ღა, ებრ. 3,1Ⴄ; გიჴმს-ვე-ღა მოძღურებაჲ თქუენ, ებრ. 5,12; იხილეთ-ღა, რაბამ იყო ესე, ებრ. 7,4; მერმე იტყჳსვე-ღა, ებრ. 11,4CD; და-ღა-ადგრა ჟამ რაოდენმე, საქმე 19,22; გან-ღა-ვიკითხეთ ვგე, საქმე 23,27; გან-ღა-იცადა თავი თჳსი, ჰრომ. 4,19Ⴑ; გამო-ღა-იცადენ კაცმან თავი თჳსი, 1 კორ. 11,28; ესე ჴელ-ღა-გუეწიფების, 1 თეს. 2,6; და-ღა-უტევოთ... სიტყუაჲ, ებრ. 6,1; გან-ღა-იზრახეთ, ებრ. 12,3; ესენი გამო-ღა-იცადნენ, 1 ტიმ. 3,10; უკმო-ღა-აგოა (უკუმო-ღა-აგოა G) მეფობაჲ, საქმე 1,6HI; შე-ღა-ვე-სძინა შეპყრობაჲ პეტრჱსიცა, საქმე 12,3; პავლე და-ვე-ღა-ადგრა მუნ, საქმე 18,18ႪႭ; ვიდრე-ღა, საქმე 1,19ႪႭ; 20,35G; 2 კორ. 3,7CD; უფროის-ღა, საქმე 2,26F; 20,38; 26,2ႪႭ; ებრ. 11,25; არამედ კნინღა-ღა ყოველსა ასიასა, საქმე 19,26ႪႭ; რომელნი-ღა იყვნეს ჩემ თანა, საქმე 20,34; რაჲსაღა ნათელ-იღე-ბენ, 1 კორ. 15,29; უმეტჱსადღა თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 1,12; ჴორციელადღა თუ ვიქცევით, 2 კორ. 10,3; კაცთაღა სათნო — ვეყოფოდე, გალ. 1,10; წარმართღა იყო, გალ. 2,3; წინადაცუეთილებასა-ღა ვქადაგებდე, გალ. 5,11Ⴑ; აწ არღა ვხედავთ, ებრ. 2,8; ვიდრე ესე დღესღა ჰრქუან, ებრ. 3,13; რაღდა საჴმარ იყო, ებრ. 7,11CD; სიკუდილიღა მოიწიოს, ებრ. 9,15ႢC; შემდგო-მაღღა (ႢCD) მკუდართა... ვიდრე ცოცხალღა არნ, ებრ. 9,17; უფროისადღა გამოირჩია, ებრ. 11,25Ⴍ; ნუცაღა დაჰჴსნდები, ებრ. 12,5ႢCD; ცრემლითღა ითხოვდა, ებრ. 12,17ႠႢ; ერთ-გზისღა შეუძრა, ებრ. 12,26; „მერმე ერთ-გზისღა" აუწყებს, ებრ. 12,27CD; ცოდვილი სადა-ღა ჩნდეს, 1 პეტ. 4,18; განისუენონ მცირედ ჟამღა, გამოცხ. 6,11; რაჲსაღა-მე (რაჲსამე-ღა ႦD) ვიჭირვეთ, 1 კორ. 15,30ႢႨ; ვიდრე-იგიღა ვიყავ თქუენ თანა, 2 თეს. 2,5C; რაჲღა-მე ვთქუა, ებრ. 11,32; რომელი გან-ღა-ქარვებად იყო, 2 კორ. 3,7.

ღათუ თუ; თუმცა, კიდეც რომ: გითხრას ღათუ ვინმე თქუენ, საქმე 13,41; რომელი ზღუასა ღ. განერა, საქმე 28,4; რაჲთა აწ ღ. სამე წარმემართოს მე... მის-ლვად თქუენდა, ჰრომ. 1,10CD; ხოლო მე შორს ღ. ვარ ჴორცითა, 1 კორ. 5,3; სხუათა ღ. არა ვარ მოციქულ, 1 კორ. 9,2; ვახარებ ღ., 1 კორ. 9,16; ყოველი იგი ასოები მრავალ ღ. არს, 1 კორ. 12,12; ენასა ღ. კაცთასა... ვიტ-ყოდი, 1 კორ. 13,1; მაქუნდეს ღ. წინაჲსწარმეტყუელე-ბაჲ... მაქუნდეს ღ. სარწმუნოებაჲ, 1 კორ. 13,2; დევნულ ღ. ვართ, 2 კორ. 4,9; ჴორცთა შინა ღ. ვიქცევით, 2 კორ. 10,3D; და ღ. ჯუარს-ეცუა უძლურებით, 2 კორ. 13,4; უფალ ღ. არნ ყოვლისა, გალ. 4,1; წინადაცუეთი-ლებასა ღ. ვქადაგებდე, გალ. 5,11; მაქუს ღ. ჴორცთაგან სასოებაჲ, ფილიპ. 3,4; და ღ. ჴორცითა შორს ვარ, კოლ. 2,5; უნდეს ღ. სიმდაბლითა და წესითა ანგელოზ-თაჲთა, კოლ. 2,18; ობოლ ღ. ვიქმნენით თქუენგან, 1 თეს. 2,17; ესრჱთ ღ. ვიტყჳთ, ებრ. 6,9; სარრა, ბერწ ღ. იყო, ებრ. 11,11; ცრემლით ღ. ითხოვდა მას, ებრ. 12,17; მჴეცი ღ. შეეხებოდა მთასა მას, ებრ. 12,20; გან-ღათუ-იცადა თავი თჳსი, ჰრომ. 4,19ႠႪႢ; შე-ღათუ-ვა-ჭამო ყოველი მონაგები ჩემი, 1 კორ. 13,3; წარ-ღათუ-წირულ ვართ, 2 კორ. 4,8; და-ღათუ-ვრდომილ ვართ, 2 კორ. 4,9; გან-ღათუ-ვიძუარცუნეთ, 2 კორ. 5,3; წიგნმან შე-ღათუ-გაწუხნა თქუენ, 2 კორ. 7,8; ამისთჳს მო-ღათუ-კუდა, ებრ. 11,4.

ღამე: ანგელოზმან... ღამე (წრფ.) განუხნა კარნი, საქმე 5,19; სცვიდეს ბჭეთა დღე და ღ., საქმე 9,24ႪႭ; მოიყვანეს იგი მოწაფეთა ღ., საქმე 9,25ႪႭ; ღ. განიყ-ვანნეს პავლე და შილა, საქმე 17,10; ჰრქუა უფალმან ღ., საქმე 18,9; ღ. და დღე არა დავსცხრებოდე, საქმე 20,31; მიიყვანეს ღ., საქმე 23,31; ნათესავი ჩუენი... დღე და ღ. ჰმსახურებს, საქმე26,7; ღ. (ღამჱ ႠႪႭ) და დღე ვიქმთ, 1 კორ. 2,9; ღ. (ღამჱ ႑ႠႪႭ) და დღე... ევედ-რებით, 1 თეს. 3,10; ღ. (ღამჱ ႑ႠႭ) სძინავნ... ღ. და-ითრვნიან, 1 თეს. 5,7; რუდუნებით ღ. (ღამჱ ႠႪ) და დღე ვიქმთ, 2 თეს. 3,8; დადგრომილ არს... ლოცვასა ღ. (ღამჱ Ⴍ) და დღე, 1 ტიმ. 5,5; მაქუს შენთჳს ჴსენე-ბაჲ... ღ. (ღამჱ ႑ႪႭ) და დღე, 2 ტიმ. 1,3; განსუენე-ბაჲ არა აქუს დღე და ღ., გამოცხ. 4,8; ჰმსახურებენ მას დღე და ღ., გამოცხ. 7,15; შეასმენდა მათ... დღე და ღ. (ღამჱ AB), გამოცხ. 12,10; არა აქუნდეს განსუენე-ბაჲ დღე და ღ. (ღამჱ A), გამოცხ. 14,11; იტანჯებოდიან დღე და ღ. (ღამჱ A), გამოცხ. 20,10; ვითარცა მეა-თოთხმეტჱ ღამჱ (ღამე DႪႭ) (სახ. ბრ.) მოიწია, საქმე 27,27; ღ. (ღამე ႢCD) და დღჱ უფსკრულთა შინა დავ-ყავ, 2 კორ. 11,25; დღჱ და ღ. (ღამე C) ეგრეთვე, გა-მოცხ. 8,12; ღ. მუნ არა იყოს, გამოცხ. 21,25; 22,5; ღამჱ (ღამე CD) იგი განგუეშორვა, ჰრომ. 13,12; შოვა ღამეს ოდენ ჰგონებდეს მიწევნასა რომელსამე სოფელსა, საქმე 27,27; მას ღამესა ეძინა პეტრეს, საქმე 12,6; მას-ვე ღ. მიიყვანნა იგინი მესაპყრობილეთ მოძღუარმან, საქ-მე 16,33; მეორესა ღ. დაადგრა მას უფალი, საქმე 23,11; წარმომიდგა მე ამას ღ. ანგელოზი ღმრთისაჲ, საქმე 27,23; იესუ ქრისტჱ მას ღ. რომელსა მიეცემოდა, 1 კორ. 11,23; ვითარცა მპარავი ღ., ეგრე მოიწიოს, 1 თეს. 5,2; სცვიდეს იგინი ბჭეთა ქალაქისათა ღამით და დღით, საქმე 9,24; სამსა წელსა ღ. და დღით არა დავსცხრე-ბოდე, საქმე 20,31ႠႪႭ; განაგრძო სიტყუაჲ იგი ვიდრე შუა ღამედმდე (ღამემდე ႑ႠႭ), საქმე 20,7Ⴊ; მპარავი ღამისაჲ, 1 თეს. 5,2ႠႪႢCD; 2 პეტ. 3,10ႪႭ; ჩუენებასა ღამისასა (ღამისსა E), საქმე 16,9; ჟამსა ღ., საქმე

16,33ႢႪHI; სამ ჟამითგან ღამისაჲთ, საქმე 23,23; არა ვართ [ნაშობნი] ღამისანი (ღამისნი Ⴄ), 1 თეს. 5,5.

ნ.კ. შუვა ღამე.

1. **ღაღადება** ხმამაღლა ლაპარაკი; დაძახება; ყვირილი, ღრიალი; ღაღადი, ხმამაღლა უწყება, მოწოდება. 0–1: რომლითა ვღაღადებ, პრომ. 8,15; ესაია ღაღადებს ისრაჱლისათჳს, პრომ. 9,27; სასყიდელი მოქმედთაჲ მათ..., დაკლებული იგი თქუენგან ღ., იაკ. 5,4; რომლითა ვღაღადებთ, პრომ. 8,15ႢႪCD; გალ. 4,6; აქაცა ღაღადებენ და იტყჳან, საქმე 25,24; ღაღადებედ ჴმითა მაღლითა, საქმე 8,7ႢႪHI; ხოლო იგი ღაღადებდა და იტყოდა, საქმე 7,59; ერი იგი ღ., საქმე 12,22ႪႭ; სხუაჲ სხუასა რასმე ღ., საქმე 19.32Ⴂ; მუცლად-ელო და ღ., გამოცხ. 12,2; ღაღადებდეს ჴმითა მაღლითა, საქმე 8.7; ერი იგი ყოველი... ღ., საქმე 12,22; ღ. და იტყოდეს, საქმე 14,14; 19,28; 21,28ႪႭ; 21,36; 25,24ႪႭ; მიითრევდეს იასონს და... ღ., საქმე 17,6; სხუანი სხუასა რასმე ღ., საქმე 19,32; ვიდრე მეორედ ჟამამდე ღ., საქმე 19,34; და ღ., საქმე 21,28; ვითარ ღ. იგინი, საქმე 22,23; ღ. ტირილით... და იტყოდეს, გამოცხ. 18,19; აიმაღლე და ღაღადებდ (I ბრძ.), გალ. 4,27Ⴂ.

იყო ღაღადებაჲ დიდი, საქმე 23,9; ღ. და გმობაჲ მოისპენ თქუენგან, ეფეს. 4,31; და სიკუდილი არღარა იყოს..., არცა ღ., გამოცხ. 21,4; ღაღადებაჲ იგი მომკალთაჲ ყურთა უფლისა... მიიწია, იაკ. 5,4.

2. **ღაღადება** მოთხოვნა; შეჩივლება. 0–2: პავლე ღაღადებდა დამარხვად მისა, საქმე 25,21.

ი/უ: კეისარსა ულაღადებ, საქმე 25,11; და თქუა: კეისარსა ულაღადებ, საქმე 25,12ႢႪႭ; ვითარ-ეგე ულაღადებდა კეისარსა, საქმე 25,25; და ჰრქუა: კეისარსა ულაღადე, საქმე 25,12.

ღაღადის-გდება მოთხოვნა; შეჩივლება: ვიიძულე ღაღადის-გდებაჲ კეისრისა, საქმე 28,19ႢႪ; ვიიძულე ღაღადის-გდებად კეისრისა, საქმე 28,19.

1. **ღაღად-ყოფა, ღაღატ-ყოფა** ყვირილი, ხმამაღლა დაძახება; უწყება; შეჩივლება: 0–(2)1: რომელ ღაღად-ვყავ (ეღაღატ-ვყავ D) მათ შორის, საქმე 24,21; ღაღად-ყო და თქუა ჴმითა დიდითა, საქმე 7,60; ჴმითა მაღლითა ღაღად-ყვეს (ღაღატ-ყვეს D), საქმე 7,57; აღიმაღლე და ღაღად-ყავ (ღაღატ-ყავ Ⴂ), გალ. 4,27.

2. **ღაღად-ყოფა** მოთხოვნა, 0–(2)1: უკუეთუმცა არა ღაღად-ეყო კეისრისა, საქმე 26,32.

ღაცათუ თუ: ღაცათუ მცირედ მიეწერე თქუენდა, ებრ. 13,22Ⴍ.

ღელვა ტალღა, ზვირთი: წარიტაცა ღელვამან, საქმე 27,32; მსგავს არს იგი ღელვასა ზღჳსასა, იაკ. 1,6; ღელვანი განძჳნებულისა ზღჳსანი, იუდა 1,13; მიუშუეს იგი წარტაცებად ღელვათა, საქმე 27,32ႪႭ; მსგავს არს იგი ღ. ზღჳსათა, იაკ. 1,6Ⴂ; სიმძაფრითა ღელვათაჲთა, საქმე 27,41ႪႭ.

ღელვა-აღტეხილ-ი მერყევი: რაჲთა არა ვიყვნეთ ყრმა ჩჩჳლ, ღელვა-აღტეხილ, ეფეს. 4,14.

ღირ შეფერება; საჭიროება; ვალდებულება, აუცილებლობა, 0–1: ვითარ-იგი ღირს ჩემდა სიტყუად, ეფეს. 6,20; ვითარ-იგი თითოეულსა ღ. სიტყჳს-მიგებაჲ, კოლ. 4,6; ვითარ-იგი ღ. ბაძვაჲ ჩუენდა, 2 თეს. 3,7; რომელნი-იგი ღ. თქუმად, იაკ. 4,15MF; არა ჰღირთა საწუნელისა მის განკითხვისა, 1 კორ. 6,2; განტევებად ღირდა კაცი ესე, საქმე 26,32; რომელთაგან ღ. ჩემდა სიხარული, 2 კორ. 2,3; რამეთუ ღ. თქუენდა, ებრ. 5,12; რაჲ-იგი ღირდეს (I კავშ.) შენდა საქმედ, საქმე 9,6; რაოდენი-რაჲ ღ. ვნებაჲ თავს-დებად, საქმე 9,16; ეგრეთ რაჲმე ღ. ყოფად, 1 კორ. 7,36; უკუეთუ ღ. ჩემიცა მისლვაჲ, 1 კორ. 16,4.

ი/უ–2: რაჲ მიღირს ყოფად, საქმე 16,30; რომლისაგან უღირს მასცა, ებრ. 8,3; სარწმუნოებაჲ უ. რომელი მოუვალს ღმერთსა, ებრ. 11,6; მრავლითა ჭირითა გჳღირს ჩუენ შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა, საქმე 14,22; არა გ., საქმე 17,29; მადლობაჲ გ. ღმრთისა, 2 თეს. 1,3; ჩუენცა გ. ძმათათჳს თავისა დადებაჲ, 1 იოვ. 3,16; რომელი-იგი გიღირს თქუმად, იაკ. 4,15; რაბამ გ. თქუენ ყოფაჲ, 2 პეტ. 3,11; უკუე გიღირდა-მეა სოფლით გამოსლვაჲ, 1 კორ. 5,10.

ღირს-ი: ღირს იქმნნეს სახელისათჳს უფლისა გინებად, საქმე 5,41; ვერ ღ. ვარ განჴსნად ჴამლის საბელთა მისთა, საქმე 13,25; არა ღ. არს ეგე ცხოვრებად, საქმე 22,22; რომელსა ღ. ვიქმენ, საქმე 26,22ႪႭ; ესევითარისა მოქმედნი ღ. არიან სიკუდილისა, პრომ. 1,32; რომელი არა ვარ ღ. წოდებად მოციქულად, 1 კორ. 15,9; რომელმან ღ. გუყვნა ჩუენ ნაწილსა მას მკჳდრობისა წმიდათაჲსა, კოლ. 1,12; ვითარცა-იგი ღ. არს, 2 თეს. 1,3; რაჲთა ღ. იქმნეთ თქუენ სასუფეველსა ღმრთისასა, 2 თეს. 1,5; რაჲთა ღ. გყვნეს თქუენ ღმერთმან ჩინებისა მის, 2 თეს. 1,11; უმრავლჱსსა დიდებასა ესე ღ. იყო უფროჲს მოსესსა, ებრ. 3,3; რაოდენ უძჳრჱსისა ტანჯვისა ღ. არს, ებრ. 10,29; რაჲთა უმჯობჱსსა აღდგომასა ღ. იქმნნენ, ებრ. 11,35; ყოვლისა შეწყნარებისა ღ., 1 ტიმ. 1,15; 4,9; ღ. არს მუშაკი სასყიდლისა თჳსისა, 1 ტიმ. 5,18; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა... წმიდა, მართალ, ღ. [ყოფაჲ], ტიტე 1,8; ხუცესნი ფრთხილ იყვნედ, ღ., წმიდა, ტიტე 2,2; რამეთუ ღ. არიან, გამოცხ. 3,4; 16,6; ღ. ხარ შენ, უფალო ღმერთო... მიღებად დიდებისა, გამოცხ. 4,11; ვინ-მე ღ. არს განღებად წიგნისა, გამოცხ. 5,2; ღ. ხარ შენ მიღებად წიგნისა მის, გამოცხ. 5,9; ღ. არს კრავი იგი... მიღებად ძალისა, გამოცხ. 5,12; რომელთა ღირსვე არა იყო სოფელი ესე, ებრ. 11,38; ცოლნი მათნი ეგრევე ღირსმცა არიან, 1 ტიმ. 3,11; მოვიყვანეთ იგიცა... მნაასონ ღირსი, საქმე 21,16K; არაჲ ღ. სიკუდილისაჲ... იპოვა მის თანა ბრალი, საქმე 23,29; უკუეთუ... ღ. სიკუდილისაჲ მიქმნიეს, საქმე 25,11; არა-რაჲ ღ. სიკუდილისა საქმჱ უქმნიეს მაგას, საქმე 25,25; რაჲთა ღ. სინანულისა საქმჱ ქმნენ, საქმე 26,20; არა ღირსად გიშჯიან თავნი თჳსნი, საქმე 13,46; რაჲთა იგი შეიწყნაროთ... ღ. წმიდათა, პრომ. 16,2; რაჲთა ღ. ხჳდოდით თქუენ ჩინებასა მას თქუენსა, ეფეს. 4,1; გარნა ღ. ხოლო სახარებისა მის ქრისტესისა ვიდოდეთ, ფილიპ. 1,27; რაჲთა ხჳდოდით თქუენ ღ. ღმრთისა, კოლ. 1,10; ვითარ-იგი ღ. ... მორწმუნეთა მიმართ ვიქცეოდეთ, 1 თეს. 2,10; რაჲთა იქცეოდით თქუენ ღ. ღმრთისა, 1 თეს. 2,12; თჳსნი იგი უფალნი ყოვლისა პატივისა ღ. შერაცხნედ, 1 ტიმ. 6,1; წარმოავგზავნი ღ. ღმრთისა, 3 იოვ. 1,6.

ნ.კ. არა-ღირსი.

1. **ღირსება** ღირსება, სიდიდე, სიდარბაისლე; პატივისცემა; მოძღურებასა შინა უხრწნელებაჲ, ღირსებაჲ,

ტიტე 2.7: უკუეთუ აგნენ... სიწმიდით ღირსებასა თანა, 1 ტიმ. 2,15: ღირსებით შემკრბად თავთა თჳსთა, 1 ტიმ. 2.9: შვილნიმცა უსხენ დამორჩილებულ ყოვლითა ღირსებითა, 1 ტიმ. 3.4.

2. **ღირსება** მორიდება, კრძალვა: რომლითა ვჰმსახურებთ სათნოდ ღმერთისა. მოშიშებით და ღირსებით (+ა ႧCD). ებრ. 12,28.

ღირს-ყოფა ღირსად გახდომა: უნდეს ღირს-ყოფად, 1 კორ. 7.36Ⴇ; ღ. თქუენდა სასუფეველსა, 2 თეს. 1.5D; რაოდენ ჰგონებთ უძჳრესისა ტანჯვისა ღ.. ებრ. 10.29CD.

ღმერთ-ი არავინ არს ღმერთ, 1 კორ. 8.4; ვიყო მე მათა ღ., 2 კორ. 6,16; ებრ. 8.10; არა იყვნეს ღ.. გალ. 4.8; რომელთაჲ ღ. მუცელი არს, ფილიპ. 3.19; სახელის-დებად მათა ღ., ებრ. 11.16ႢႪ; რამეთუ ერთ არს ღ., 1 ტიმ. 2,5; ვიყო მისა ღ., გამოცხ. 21,7; იტყჳს უფალი ღმერთი, საქმე 2.17; ფიცით ეფუცა მას ღ., საქმე 2,30; რომელთა იტყოდა ღ., საქმე 3,21; ღ. დიდებისაჲ ეჩუენა... აბრაჰამს, საქმე 7,2; ეტყოდა მას ღ., საქმე 7,6; იყო ღ. მის თანა. საქმე 7.9; ეფუცა ღ. აბრაჰამს, საქმე 7,17ႢႪႭ; მე ვარ ღ. მამათა შენთაჲ. ღ. აბრაჰამისი, ღ. ისაჰაკისი და ღ. იაკობისი, საქმე 7.32; რამეთუ ღ. იყო მის თანა, საქმე 10.38; ღ. ეწამა მათ. საქმე 15.8; რაჲთა გამოიძიონ... ღ.. საქმე 15.17D; რომელთა ჰრწმენა ღ., საქმე 16,34ႢႪႭ; რომელსა წერილ იყო: უცნაური ღ., საქმე 17,23ႢႪG; ძალსა არა მცირედსა იქმოდა ღ., საქმე 19.11; დიდ არს არტემი ღ. ეფესელთაჲ, საქმე 19,28; ღ. მკუდართა აღადგინებს, საქმე 26.8; ღ. არს, საქმე 28,6; 2 კორ. 5,5; ფილიპ. 2.13; ებრ. 3,4CD; მოწამე ჩემდა არს ღ., ჰრომ. 1,9; რამეთუ იცოდეს ღ., ჰრომ. 1.21; ვითარცა არა გამოცადეს ღ., ჰრომ. 1,28; ოდეს შჯიდეს ღ. დაფარულსა მას კაცთასა. ჰრომ. 2,16; იყავნ ღ. მხოლოჲ ჭეშმარიტ, ჰრომ. 3,4; ანუ ჰურიათაჲ ხოლო-მე არსა ღ.. ჰრომ. 3,29; ერთ არს ღ., ჰრომ. 3,30; გალ. 3,20; ეფეს. 4,6; 1 ტიმ. 2,5ႧCD; იაკ. 2,19; ჰრწმენა აბრაჰამსა ღ., ჰრომ. 4,3; გალ. 3,6; იაკ. 2,23; უკუეთუ ღ. ჩუენ კერძო არს. ჰრომ. 8,31; ღ. არს განმამართლებელ, ჰრომ. 8.33; რომელი-იგი არს ღ. ყოველთა ზედა. ჰრომ. 9,5; შემძლებელ არს ღ.. ჰრომ. 11,23; 14,4CD; ებრ. 11,19; ღ. მშჳდობისაჲ იყავნ თქუენ ყოველთა თანა. ჰრომ. 15,33; სარწმუნო არს ღ.. 1 კორ. 1,9; 10.30; 2 კორ. 1,18; ვერ იცნა სოფელმან... ღ., 1 კორ. 1,21; არამედ აღმაორძინებელი ღ., 1 კორ. 3.7; ადიდეთ უკუე ღ., 1 კორ. 6,20; ხოლო ვის უყუარს ღ., 1 კორ. 8,3; ჩუენდა ერთ არს ღ. მამაჲ, 1 კორ. 8,6; თავ ქრისტჱსა – ღ., 1 კორ. 11,3; იგივე თავადი ღ. არს, 1 კორ. 12,6; ნანდჳლვე ღ. თქუენ შორის არს. 1 კორ. 14.25; რამეთუ ღ. არა შფოთებისაჲ არს, 1 კორ. 14,33; რაჲთა იყოს ღ. ყოვლადვე ყოველსა შინა. 1 კორ. 15.28; კურთხეულ არს ღ. ..., ღ. ყოვლისა ნუგეშინის-ცემისაჲ. 2 კორ. 1,3; ღ. იყო ქრისტჱს თანა. 2 კორ. 5,19; ღ. გლოცავს ჩუენ მიერ. 2 კორ. 5,20; რომელსა-იგი ღ. ეწამოს, 2 კორ. 10,18Ⴍ; ღ. მშჳდობისაჲ... იყავნ თქუენ თანა, 2 კორ. 13,11; განამართლებს წარმართთა ღ., გალ. 3,8; მაშინ არა იცოდეთ ღ., გალ. 4.8; იცანთ ღ., გალ. 4,9; ებრ. 8,11; ღ. არავისგან შეურაცხ-იქმნების. გალ. 6,7; კურთხეულ არს ღ., ეფეს. 1,3; 1 პეტ. 1,3; ღ., რამეთუ დიდ არს წყალობითა, ეფეს. 2,4; მოწამე არს ჩემდა ღ., ფილიპ. 1,8; ღ. მშჳდობისაჲ იყავნ თქუენ თანა, ფილიპ. 4.9; ღ. მოწამე არს. 1 თეს. 2,5; თქუენ მოწამე ხართ და ღ., 1 თეს. 2,10; არა იციან ღ., 1 თეს. 4,5; 2 თეს. 1.8; შურის-მეძიებელ არს ღ. ამათ ყოველთათჳს, 1 თეს. 4,6CD; არა კაცი შეურაცხ-ყოს, არამედ ღ., 1 თეს. 4.8; გამოიჩინებდეს თავსა თჳსსა, ვითარცა ღ., 2 თეს. 2,4; სარწმუნო არს ღ., 2 თეს. 3.3ႢႪ; ღ. ეტყოდა მამათა ჩუენთა, ებრ. 1,1; ვერ შემძლებელ არს ცრუებად ღ., ებრ. 6,18; რომლისა-იგი... შემოქმედ ღ. არს, ებრ. 11,10; ვითარცა შვილთა შეგიწყნარებს თქუენ ღ., ებრ. 12,7; ღ. ჩუენი ცეცხლ განმლეველ არს, ებრ. 12,29; ღ. გამოუცდელ არს ბოროტითა, იაკ. 1.13; ამპარტავანთა შეჰმუსრავს ღ., იაკ. 4,6; 1 პეტ. 5,5; უფალი ღ. წმიდა ყავთ, 1 პეტ. 3.15ႢႪႭ; იდიდებოდის ღ. ქრისტე იესუს მიერ, 1 პეტ. 4.11; რამეთუ ღ. ნათელ არს, 1 იოვ. 1,5; უფროჲს არს ღ. გულისა ჩუენისა. 1 იოვ. 3.20; რომელმან იცოდის ღ., 1 იოვ. 4,6; ღმრთისაგან შობილ არს და იცის ღ., 1 იოვ. 4,7; მან არა იცის ღ., 1 იოვ. 4,8; ღ. სიყუარული არს, 1 იოვ. 4,8; 4.16: არა თუ ჩუენ შევიყუარეთ ღ., 1 იოვ. 4,10: ღ. არასადა ვის უხილავს... ღ. ჩუენ შორის არს. 1 იოვ. 4,12: ღ. მის თანა არს, 1 იოვ. 4.15; იგი ღმრთისა თანა ჰგიეს და ღ. მის თანა, 1 იოვ. 4.16; მიყუარს ღ. ღ. რომელი არა იხილა, 1 იოვ. 4,20; რომელსა უყუარდეს ღ., 1 იოვ. 4,21; რაჟამს ღ. გჳყუარდეს, 1 იოვ. 5,2; რომელსა არა ჰრწმენეს ღ., 1 იოვ. 5,10ႢႪႭ; რაჲთა ვიცოდით ჩუენ ჭეშმარიტი ღ. ესე არს ჭეშმარიტი ღ., 1 იოვ. 5,20; მის თანა ღ. არა არს, 2 იოვ. 1,9; ბოროტის მოქმედსა მას არა უხილავს ღ., 3 იოვ. 1,11; იტყჳს უფალი ღ., გამოცხ. 1.8; წმიდა არს უფალი ღ.. გამოცხ. 4,8; ძლიერ არს უფალი ღ., გამოცხ. 18,8; სუფევს უფალი ღ., გამოცხ. 19,6; იგი ღ. თავადი მკჳდრ იყოს მათ შორის, გამოცხ. 21,3; უფალი ღ. ტაძარ მისა არს, გამოცხ. 21,22; არავინ არს ღმერთ სხუაჲ, გარნა მხოლოჲ იგი ერთი ღმერთი, 1 კორ. 8,4C; რომელ-იგი ქმნა... ღმერთმან. საქმე 2,22; რომელ-იგი ღ. აღადგინა. საქმე 2,24; 4,10; 10,40; 13,37; ესე იესუ აღადგინა ღ., საქმე 2,32; უფალ და ცხებულ ყო იგი ღ., საქმე 2,36; რომელთა მოუწოდის უფალმან ღ., საქმე 2,39; ღ. აბრაჰამისმან და ღ. ისაჰაკისმან და ღ. იაკობისმან, ღ. მამათა ჩუენთამან ადიდა ძჱ თჳსი იესუ, საქმე 3,13; რომელი ღ. აღადგინა. საქმე 3,15; აღუთქუა ღ.. საქმე 3,18; 3,25; იაკ. 2,5; წინაწარმეტყუელი აღგიდგინოს თქუენ უფალმან ღ., საქმე 3,22; 7,37; აღგიდგინა ღ. ძჱ თჳსი იესუ. საქმე 3,26; ღ. აღადგინა იესუ. საქმე 5,30; ესე ღ. მაცხოვრად აღამაღლა, საქმე 5.31; რომელ მოსცა ღ. მორჩილთა მისთა, საქმე 5,32; რომელ-იგი აღუთქუა ღ. აბრაჰამსა. საქმე 7,17; ღ. ... მოსცეს მათ ცხოვრებაჲ. საქმე 7,25; ესე ღ. მჴსნელად მოავლინა, საქმე 7,35; მიაქცინა ღ., საქმე 7,42; რომელნი-იგი მოსრნა ღ., საქმე 7,45; თქუა ღ., საქმე 7,49EH; 2 კორ. 6,16; რომელი-იგი ღ. წმიდა ყო. საქმე 10.15; ბრძანებაჲ მომცა ღ., საქმე 10,28; რომელსა-იგი სცხო ღ. სულითა წმიდითა, საქმე 10,38ႢႪႭ; რაჲ-იგი ღ. წმიდა ყო, საქმე 11,9; წარმართთაცა თუ მადლი იგი სწორი მისცა ღ.. საქმე 11,17; უკუეთუ წარმართთაცა მიცემად ჯერ-იჩინა ღ. სინანული, საქმე 11,18; ღ. მოავლინა ანგელოზი თჳსი, საქმე 12,11; ღ. ამის ერისა ისრაჱლისამან გამოირჩინა მამანი ჩუენნი. საქმე 13,17; მოსცა მათ ღ. საულ, საქმე 13,21; ვითარცა გარ-

დაცვალა იგი ღ., საქმე 13,22C; ღ. აღუდგინა ისრაჱლსა მჴსნელი იესუ, საქმე 13,23; ღ. აღადგინა იგი მკუდრეთით, საქმე 13,30; 13,34; ჰრომ. 10,9; ესე ღ. აღუსრულა შვილთა მათთა, საქმე 13,32; რაოდენი-იგი ყო ღ. მათ თანა, საქმე 14,27; 15,4; თქუენ შორის გამოირჩია ღ., საქმე 15,7; რაოდენი ქმნა ღ. წარმართთა შორის, საქმე 15,12; ვითარ-იგი მოჰხედა ღ. გამოყვანებად წარმართთაგან ერი, საქმე 15,14; მან მიჩინნა ჩუენ ღ. ხარებად მათა, საქმე 16,10; ჟამნი იგი უმეცრებისანი უგულებელს-ყვნა ღ., საქმე 17,30; რომელ-იგი ქმნა ღ.… მსახურებითა მისითა, საქმე 21,19; ღ.… გამოგირჩია შენ ცნობად ნებისა მისისა, საქმე 22,14; დაგეცინ შენ ღ., კედელო განგოზილო, საქმე 23,3; მიგმადლნა შენ ღ. ყოველნი, საქმე 27,24; მისცნა იგინი ღ. არა-წმიდებად, ჰრომ. 1,24; მისცნა იგინი ღ. ვნებასა მას გინებისასა, ჰრომ. 1,26; მისცნა იგინი ღ. გამოუცდელსა მას გონებასა, ჰრომ. 1,28; ვითარ-მე საჯოს ღ. სოფელი, ჰრომ. 3,6; რომელ-იგი… განჰმზადა ღ. სალხინებელად, ჰრომ. 3,25; რომელსა-იგი შეურაცხა ღ. სიმართლჱ, ჰრომ. 4,6; გამოაცხადა… სიყუარული ჩუენდა მომართ ღ., ჰრომ. 5,8; ღ. ძჱ თჳსი მოავლინა, ჰრომ. 8,3; ნუუკუე განაგდო ღ. ერი თჳსი, ჰრომ. 11,1; არა განიშორა ღ. ერი თჳსი, ჰრომ. 11,2; მოსცა მათ ღ. სული მწუხარებისაჲ, ჰრომ. 11,8; უკუეთუ ღ. ბუნებითთა მათ რტოთა არა ჰრიდა, ჰრომ. 11,21; ვითარცა ღ. განუყო საზომითა მით სარწმუნოებისაჲთა, ჰრომ. 12,3; ღ. იგინი შეიწყნარნა, ჰრომ. 14,3; ღ. მოთმინებისამან… მოგეცინ თქუენ იგივე ზრახვად ურთიერთას, ჰრომ. 15,5; ღ. სასოებისამან აღგავსენინ თქუენ ყოვლითა სიხარულითა, ჰრომ. 15,13; ღ. მშჳდობისამან შემუსროს ეშმაკი, ჰრომ. 16,20; განრაჲ-მე-აცოფა ღ. სიბრძნჱ იგი, 1 კორ. 1,20; ჯერ-იჩინა ღ. ცხორებაჲ მორწმუნეთაჲ მათ, 1 კორ. 1,21CD; სულელნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღ.… უძლურნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღ. უაზნონი იგი სოფლისანი… გამოირჩინა ღ., 1 კორ. 1,27-28; რომელ-იგი… გამოაჩინა ღ., 1 კორ. 2,7; რომელი განუმზადა ღ. მოყუარეთა თჳსთა, 1 კორ. 2,9; გამოგჳცხადა ღ. სულითა თჳსითა, 1 კორ. 2,10; კაცად-კაცადსა ვითარცა ღ. მოსცა, 1 კორ. 3,5; ხოლო ღ. აღაორძინა, 1 კორ. 3,6; განრყუნეს იგიცა ღ., 1 კორ. 3,17; ღ. ჩუენ მოციქულნი… გამოგუაჩინნა, 1 კორ. 4,9; გარეშენი იგი ღ. განიკითხნეს, 1 კორ. 5,13; ღ. იგიცა… გან-ვე-აქარეოს, 1 კორ. 6,13; ღ. უფალიცა აღადგინა, 1 კორ. 6,14; მშჳდობას გჳწოდნა ჩუენ ღ., 1 კორ. 7,15; კაცად-კაცადსა ვითარცა განუყო ღ.… ვითარცა იჩინა ღ., 1 კორ. 7,17; არა მრავალნი… სათნო-იყვნა ღ., 1 კორ. 10,5; ღ. დაამტკიცნა ასონი იგი თითოეულად გუამსა მას, 1 კორ. 12,18; არამედ ღ. განუზოგა გუამსა მას, 1 კორ. 12,24; რომელნიმე დაადგინნა ღ. ეკლესიასა, 1 კორ. 12,28; ღ. მოსცის მას გუამი, 1 კორ. 15,38; ცხებულ გუყვნა ჩუენ ღ., 2 კორ. 1,21; რომელთანი-იგი ღ. ამის სოფლისათანი დაუბრმნა გონებანი ურწმუნოთანი, 2 კორ. 4,4; ღ., რომელმან თქუა ნათელი გამობრწყინვებად, 2 კორ. 4,6; ღ. აღადგინა უფალი იესუ, 2 კორ. 4,14C; რომელმან-იგი შექმნნა ჩუენ ამისთჳს მებრვე ღ., 2 კორ. 5,5CD; ნუგეშინის-მცა ჩუენ ღ., 2 კორ. 7,6; რომელ-იგი განგჳყო ჩუენ ღ., 2 კორ. 10,13; ესე ღ. იცის, 2 კორ. 11,11; ღ. და მამამან უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსმან იცის, 2 კორ. 11,31; ღ. იცის, 2 კორ. 12,2; 12,3; დამამდაბლოს მე ღ., 2 კორ. 12,21; რაჲამს სათნო-იყო ღ., გალ. 1,15; ღ. კაცისა არა თუალ-ახუნის, გალ. 2,6; აბრაჰამსა აღთქუმით მოჰმადლა ღ., გალ. 3,18; მოავლინა ღ. ძჱ, გალ. 4,4; გამოავლინა ღ. სული ძისა თჳსისაჲ, გალ. 4,6; გიცნნა თქუენ ღ., გალ. 4,9; ღ. უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსმან… მოგცეს თქუენ სული, ეფეს. 1,17; ღ. დიდებისამან, მოგცეს თქუენ სული, იქვე BC; ვითარცა-იგი ღ. მოგუმადლა ჩუენ, ეფეს. 4,32; ღ. უმეტესად აღამაღლა, ფილიპ. 2,9; ღ. შეიწყალა იგი, ფილიპ. 2,27; იგიცა ღ. გამო-ვე-გიცხადენ თქუენ, ფილიპ. 3,15; ღ. ჩემმან აღავსენ ყოველი საჴმარი თქუენი, ფილიპ. 4,19; რომელთაჲ-იგი ინება ღ. უწყებად, კოლ. 1,27; რაჲთა ღ. განმიღოს ჩუენ კარი სიტყჳსაჲ, კოლ. 4,3; თავადმან ღ. წარჰმართენინ გზანი ჩუენნი, 1 თეს. 3,11; არა გჳჩინნა ჩუენ ღ. არა-წმიდებად, 1 თეს. 4,7CD; ღ. შესუენებულნი იგი… მოიყვანნეს მის თანა, 1 თეს. 4,14; არა შემქმნნა ჩუენ ღ. რისხვისათჳს, 1 თეს. 5,9; თავადმან ღ. მშჳდობისამან წმიდა გყვენინ თქუენ, 1 თეს. 5,23; რაჲთა ღირს გყვნეს თქუენ ღ. ჩინებისა მის, 2 თეს. 1,11; ამისთჳს მოუვლინოს მათ ღ. შემწედ საცთურებისა, 2 თეს. 2,11; გამოგირჩინა თქუენ ღ. პირველ ნაყოფად, 2 თეს. 2,13; ღ. და მამამან ჩუენმან, რომელმან შემიყუარნა ჩუენ, 2 თეს. 2,16; თავადმან ღ. და უფალმან…, იქვე Ⴂ; თავადმან ღ. მშჳდობისამან მოგეცინ თქუენ მშჳდობაჲ, 2 თეს. 3,16; ამისთჳს გცხო შენ ღ., ებრ. 1,9; რომელნი მომცნა მე ღ., ებრ. 2,13; განისუენა ღ. დღესა მას მეშჳდესა, ებრ. 4,4; მანცა განისუენა საქმეთა მისთაგან, ვითარცა-იგი თჳსთაგან ღ., ებრ. 4,10; უკუეთუ გჳბრძანოს ღ., ებრ. 6,3; აბრაჰამსა აღუთქუა ღ., ებრ. 6,13; რომელ გამცნო თქუენ ღ., ებრ. 9,20; გარდაცვალა იგი ღ., ებრ. 11,5; სათნო-იყო იგი ღ., იქვე ႨCD; ღ. ჩუენთჳს უმჯობჱსი… განიგულა, ებრ. 11,40; მემრუშენი საჯნეს ღ., ებრ. 13,4; ღ. მშჳდობისამან, რომელმან აღმოიყვანა მკუდრეთით მწყემსი იგი, ებრ. 13,20; რომელნი ღ. დაჰბადნა საზრდელად, 1 ტიმ. 4,3; არა მომცა ჩუენ ღ. სული მოშიშებისაჲ, 2 ტიმ. 1,7; რომელ-იგი აღგჳთქუა უტყუველმან ღ., ტიტე 1,2; რომელმან მოსცის ყოველთა ღ., იაკ. 1,5; ანუ არა გლახაკნი სოფლისანი გამოირჩინა ღ., იაკ. 2,5; ღ. ყოვლისა მადლისამან, რომელმან გიჩინნა თქუენ, 1 პეტ. 5,10; უკუეთუ ღ. ანგელოზთა მათ შეცოდებულთა არა ჰრიდა, 2 პეტ. 2,4; ძჱ თჳსი მხოლოდ შობილი მოავლინა ღ. სოფლად, 1 იოვ. 4,9; უკუეთუ ღ. ესრეთ შემიყუარნა ჩუენ, 1 იოვ. 4,11; ღ. პირველად შემიყუარნა ჩუენ, 1 იოვ. 4,19; რომელ წამა ღ. ძისა თჳსისათჳს, 1 იოვ. 5,10; ცხორებაჲ საუკუნოჲ მომცა ჩუენ ღ., 1 იოვ. 5,11; ღ. ერი იგი იჴსნა, იუდა 1,5; რომელი გამოუცხადა მას ღ., გამოცხ. (სათ.); რომელ-იგი მოსცა მას ღმერთმან, გამოცხ. 1,1; აღჴოცოს ღ. ყოველივე ცრემლი, გამოცხ. 7,17; ღ. მოსცა გულთა მათთა ყოფად ნებისა მისისა, გამოცხ. 17,17; მოიჴსენნა ღ. უსჯულოებანი მისნი, გამოცხ. 18,5; საჯა ღ. სასჯელი თქუენი მისგან, გამოცხ. 18,20; უფალმან ღ. განანათლნეს იგინი, გამოცხ. 22,5; ღ. მოავლინა ანგელოზი თჳსი ჩუენებად, გამოცხ. 22,6; შესძინენ ღ. მას ზედა წყლულებანი იგი, გამოცხ. 22,18; მოაკლენ ღ. ნაწილი მისი ძელისა მისგან ცხორებისა, გამოცხ. 22,19; ღმერთმანვე გამოუცხადა მათ, ჰრომ. 1,19.

აქებდეს ღმერთსა, საქმე 2,47; აქებდა ღ., საქმე 3,8; 3,9; ყოველნი ადიდებდეს ღ., საქმე 4,21; არა ეცრუე შენ კაცსა, არამედ ღ., საქმე 5,4; ევედრებინ იგი ღ., საქმე 10,2; ადიდებდეს ღ., საქმე 10,46; 11,18; 21,20; არა მისცა მან დიდებაჲ ღ., საქმე 12,23; რაჲსათჳს გამოსცდით ღ., საქმე 15,10; პავლე და შილა... უგალობდეს ღ., საქმე 16,25; რომელსა წერილ იყო: უცნაურსა ღ., საქმე 17,23ႢႪH1; ღ., რომელმან შექმნა სოფელი, საქმე 17,24; შეგვედრებ თქუენ ღ., საქმე 20,32; ცემაჲ შენი ეგულების ღ., საქმე 23,3ႪႭ; ემსახურებ მამათა ღ., საქმე 24,14; ჰმადლობდა ღ., საქმე 27,35; 28,15; პირველად ვჰმადლობ ღ. ჩემსა, ჰრომ. 1,8; გარდასლვითა მაგით შჯულისაჲთა ღ. შეურაცხ-ჰყოფ, ჰრომ. 2,23; მისცა დიდებაჲ ღ., ჰრომ. 4,20; დავეგენით ღ., ჰრომ. 5,10; წარუდგინენით თავნი თქუენნი ღ., ჰრომ. 6,13; წარუდგინენით... ასონი ეგე თქუენნი... ღ., იქვე C; მადლი ღ., ჰრომ. 6,17; 2 კორ. 8,16; 9,15; დამონებულ ხართ ღ., ჰრომ. 6,22; ღ. მადლი იესუ ქრისტჱს მიერ, ჰრომ. 7,25; რომელი ეწყალის ღ., ჰრომ. 9,16; რომელი სიტყუას უგებ ღ., ჰრომ. 9,20; უკუეთუმცა უნდა ღ. ჩუენებად რისხვაჲ თჳსი, ჰრომ. 9,22; ვითარ-იგი შეემთხუევის ღ. შესმენად ისრაჱლისა, ჰრომ. 11,2; ვითარცა-იგი... ურჩ ექმნენით ღ., ჰრომ. 11,30; ჰმადლობს ღ. (2-ჯერ), ჰრომ. 14,6; ყოველმან ენამან აღუაროს ღ., ჰრომ. 14,11; კაცად-კაცადმან... სიტყუა-უგოს ღ., ჰრომ. 14,12; მხოლოსა ბრძენსა ღ., ჰრომ. 14,26; 16,26; ერთითა პირითა ადიდებდეთ ღ., ჰრომ. 15,6; ვჰმადლობ ღ., 1 კორ. 1,4; 1,14; 14,18; ფილიპ. 1,3; კოლ. 1,3; 1 თეს. 2,13; 2 ტიმ. 1,3; ფილემ. 1,4; ჯერ-უჩნდა ღ. ... ცხორებად მორწმუნეთა მათ, 1 კორ. 1,21; საჭმელმან ჩუენ არა წარგჳდგინნეს ღ., 1 კორ. 8,8; ნუუკუე ჴართაჲ... ზრუნავს ღ., 1 კორ. 9,9; ეშმაკთა უგებენ და არა ღ., 1 კორ. 10,20; არა კაცთა ეტყჳს, არამედ ღ., 1 კორ. 14,2; თაყუანის-სცეს ღ., 1 კორ. 14,25; თავსა თჳსსა ეტყოდენ და ღ., 1 კორ. 14,28; რაჟამს მოსცეს სუფევაჲ ღ., 1 კორ. 15,24; ხოლო ღ. მადლი, 1 კორ. 15,57; მადლი სახიერსა ღ., 1 კორ. 16,24Ⴁ; რაჲთა არა ვესვიდეთ თავთა თჳსთა, არამედ ღ., 2 კორ. 1,9; მოწამედ ღ. ვხადი სულისა ჩემისა, 2 კორ. 1,23; დალათუ განვჳდეგით, — ღ., 2 კორ. 5,13; დაეგენით ღ., 2 კორ. 5,20; მხიარულად მისაცემელი უყუარს ღ., 2 კორ. 9,7; ძალ-უც ღ. გარდამატებად თქუენდა ყოველივე საჴმარი, 2 კორ. 9,8; ადიდებდით ღ., 2 კორ. 9,13; კაცთა-მე ვერწმუნნეთა ანუ ღ., გალ. 1,10; ადიდებდეს ჩემთჳს ღ., გალ. 1,24; დაავგნეს ორნივე იგი... ღ., ეფეს. 2,16; აქებდით გულითა თქუენითა ღ., ეფეს. 5,19; ჰმადლობდით... ღ. და მამასა, ეფეს. 5,20; ღ. და მამასა ჩუენსა დიდებაჲ უკუნითი უკუნისამდე, ფილიპ. 4,20; ჰმადლობდით ღ., კოლ. 1,12ႤhD; 3,17; უგალობდით ღ., კოლ. 3,16; ვჰმადლობთ ღ., 1 თეს. 1,2; არა ვითარცა კაცთა სათნო-ვეყოფით, არამედ ღ., 1 თეს. 2,4; ღ. არა სათნო-ეყვნეს, 1 თეს. 2,15; რაოდენსა-მე მადლსა შემძლებელ ვართ მიცემად ღ., 1 თეს. 3,9; ჯერ-არს... სათნო-ყოფაჲ ღ., 1 თეს. 4,1; არა კაცსა შეურაცხ-ჰყოფს, არამედ ღ., 1 თეს. 4,8CD; რომლისათჳს უნდა ღ. ... ჩუენებად, ებრ. 6,17; რომლისაგან მივეახლებით ღ., ებრ. 7,19; რომელნი-იგი მოუჴდენ მის მიერ ღ., ებრ. 7,25; სათნო-ეყო იგი ღ., ებრ. 11,5; რომელი მოუვალს ღ., ებრ. 11,6; არარაჲ სირცხჳლ-უჩნდა მათი ღ. სახელის-დებად მათა ღმრთად, ებრ. 11,16; რომლითა ვჰმსახურებთ სათნოდ ღ., ებრ. 12,28; მხოლოსა ღ. პატივი და დიდებაჲ უკუნითი უკუნისამდე, 1 ტიმ. 1,17; ვესავთ ღ. ცხოველსა, 1 ტიმ. 4,10; ნუცა ესვედ სიმდიდრესა ურწმუნოსა, არამედ ღ. ცხოველსა, 1 ტიმ. 6,17; ღ. აღიარებენ, ტიტე 1,16; მით ვაკურთხევთ ღ. და მამასა, იაკ. 3,9; მტერად ღ. აღუდგების, იაკ. 4,4; დაემორჩილენით ღ., იაკ. 4,7; მიეახლენით ღ., იაკ. 4,8; ადიდებდენ ღ., 1 პეტ. 2,12; რომელნი ესვიდეს ღ., 1 პეტ. 3,5; რაჲთა ჩუენ წარგჳდგინნეს ღ., 1 პეტ. 3,18; ადიდებდინ ღ. სახელითა მისითა, 1 პეტ. 4,16; რომელი აქუს ღ. ჩუენდა მიმართ, 1 იოვ. 4,16; ღ. და უფალსა ჩუენსა... უარ-ჰყოფენ, იუდა 1,4ႪႭ; მხოლოსა ღ. მაცხოვარსა ჩუენსა... დიდებაჲ, იუდა 1,25; თაყუანის-სცეს ღ., გამოცხ. 7,11; 11,16; 19,4; მისცეს დიდებაჲ ღ. ცათასა, გამოცხ. 11,13; ჰგმობდეს ღ. ცათასა, გამოცხ. 16,11; აქებდით ღ. ჩუენსა, გამოცხ. 19,5; ღ. თაყუანის-ეც, გამოცხ. 19,10; 22,9; ღმრთის შემაწუხებელ [იყვნეს], ჰრომ. 1,30ႢႪႤCD; არავინ არს გამომეძიებელ ღ., ჰრომ. 3,11Ⴂ; ეწოდოს მათ შვილ ღ. ცხოველის, ჰრომ. 9,26; რამეთუ ღ. მსახური არს შენდა კეთილისათჳს, ჰრომ. 13,4; რამეთუ ღ. მსახური არს შენდა, იქვე ႤCD; ღ. მსახურ არიან, ჰრომ. 13,6Ⴓ-Ⴄ; წარუდგინენით თავნი თჳსნი, ვითარცა ღ. მსახურთა, 2 კორ. 6,4; ვარსკულავი იგი ღმრთისა თქუენისა რემფაჲსი, საქმე 7,43; საყოფელი ღ. იაკობისი, საქმე 7,46; ... იესუ, მდგომარჱ მარჯუენით ღ., საქმე 7,55; ძესა კაცისასა, მდგომარესა მარჯუენით ღ., საქმე 7,56; მე რაჲ ძალ-მედვა ყენებად ღ., საქმე 11,17; ღ. ჴმაჲ არს ესე, საქმე 12,22; რომელთა ეშინის ღ., საქმე 13,26; ამაოებათა ამათგან მოიქცეთ ღ. ცხოველისა, საქმე 14,15; ესე კაცნი მონანი არიან ღ. მაღლისანი, საქმე 16,17; განაჩინნა... საზღვრის დადებანი დამკჳდრებისა მათისანი მოძიებად ღ., საქმე 17,26; უკუეთუ ნათესავნი ღ. ვართ, საქმე 17,29Ⴂ; ვინაჲთგან ნათესავ ღ. ვართ, იქვე ႪႭ; ურჩ იქმს ესე კაცთა მსახურებად ღ., საქმე 18,13; არტემის ღ. ტაძარი შეურაცხყოფად არს, საქმე 19,27; არცა მგმობარ არიან ღ. ჩუენისა, საქმე 19,37; ღ. შემაწუხებელ [იყვნეს], ჰრომ. 1,30; არავინ არს გამომეძიებელ ღ., ჰრომ. 3,11; საშჯულისა თანა-მდებ იყოს ყოველი სოფელი ღ., ჰრომ. 3,19; ცხოველ არს ღ. (+თანა Ⴄb), ჰრომ. 6,10; შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი... ცხოველად ღ. ქრისტე იესუს მიერ, ჰრომ. 6,11; წარუდგინენით... ასონი ეგე თქუენნი საჭურველად სიმართლისა ღ., ჰრომ. 6,13; რაჲთა ნაყოფი გამოვიღოთ ღ., ჰრომ. 7,4; ზრახვაჲ იგი ჴორცთაჲ მტერობა არს ღ., ჰრომ. 8,7; ღ. სათნო-ყოფად ვერ ჴელ-ეწიფების, ჰრომ. 8,8; მკჳდრცა [ვართ] ღ., ჰრომ. 8,17; რომელი ზის მარჯუენით ღ., ჰრომ. 8,34; იწოდნენ ძედ ღ. ცხოველისა, ჰრომ. 9,26CD; ღ. ბრძანებასა აღგების, ჰრომ. 13,2; ღ. განწესებასა წინა-აღუდგა, იქვე D; რამეთუ ღ. მსახური არს შენდა კეთილისათჳს, ჰრომ. 13,4Ⴂ; რამეთუ ღ. მსახური არს, იქვე; ღ. მსახურ არიან, ჰრომ. 13,6b; სათნო არს იგი ღ., ჰრომ. 14,18; შეგიწყნარნა თქუენ სადიდებელად ღ., ჰრომ. 15,7; ქრისტე ღ. ძალ არს და ღ. სიბრძნე, 1 კორ. 1,24; ვიტყჳ ღ. სიბრძნესა, 1 კორ. 2,7; ღ. თანა-შემწენი ვართ; ღ. ნამუშაკევნი და ღ. აღშჱნებულნი ხართ, 1 კორ. 3,9; სულითა ღ. ჩუენისაჲთა, 1 კორ. 6,11; საჭმელმან ჩუენ არა წარგუადგინნეს ღ., 1 კორ. 8,8ႤCD; ყოველსავე სადიდებელად ღ. იქმოდეთ, 1 კორ. 10,31; ვიპოვენით უკუე ცრუმოწამე ღ.,

1 კორ. 15,15; ამენი ღ. სადიდებელად ჩუენ მიერ. 2 კორ.
1,20; სულითა ღ. ცხოველისაჲთა, 2 კორ. 3,3; ხატი ღ.
უხილავისაჲ, 2 კორ. 4,4; მადლობაჲ იგი გარდაერიოს
სადიდებელად ღ., 2 კორ. 4,15; წარუდგინენით თავნი
თქუენნი, ვითარცა ღ. მსახურთა, 2 კორ. 6,4CD; ... ვი-
თარცა ღ. მსახურნი, იქვე Ⴂ; რომელ-იგი შეიქმნების...
სამადლობელად ღ., 2 კორ. 9,11; [არს] აღმატებაჲცა მრა-
ვალთათჳს სამადლობელად ღ., 2 კორ. 9,12; გაშურებ
თქუენ ღ. შურსა, 2 კორ. 11,2; ნებითა ღ. ... ჩუენისაჲთა,
გალ. 1,4; რაჲთა ღ. ვცხონდე, გალ. 2,19; ღ. ნიჭი არს,
ეფეს. 2,8; თანა-აღშენებულ ხართ სამკჳდრებელად ღ.
სულითა, ეფეს. 2,22; იყვენით უკუე მობაძავ ღ., ეფეს.
5,1; მისცა თავი თჳსი... მსხუერპლად ღ., ეფეს. 5,2;
რაჲ-იგი არს სათნო ღ., ეფეს. 5,10Ⴚ; ... აღსავსენი ნა-
ყოფითა სიმართლისაჲთა... საქებელად ღ., ფილიპ. 1,11;
არა ნატაცებად შეირაცხა თავი თჳსი სწორებად ღ., ფი-
ლიპ. 2,6; აღუვაროს, რამეთუ უფალი იესუ ქრისტჱ სა-
დიდებელად ღ. მამისა, ფილიპ. 2,11; რომელნი სულითა
ღ. ვჰმსახურებთ, ფილიპ. 3,3CD; რაჲთა ხჳდოდით თქუ-
ენ ღირსად ღ., კოლ. 1,10; არს ხატი ღ. უხილავისაჲ,
კოლ. 1,15; სადაცა-იგი ქრისტჱ არს მარჯუენით ღ.
მჯდომარჱ, კოლ. 3,1; გეშინოდენ ღ., კოლ. 3,22CD; 1
პეტ. 2,17; მოიქეცით კერპთაგან მონებად ღ. ცხოველისა,
1 თეს. 1,9; რაჲთა იქცეოდით თქუენ ღირსად ღ., 1 თეს.
2,12; რომელსა-მე მადლობასა შემძლებელ ვართ მიცემად
ღ., 1 თეს. 3,9ႭCD; ჯერ-არს... სათნო-ყოფად ღ., 1
თეს. 4,1ႤႢ; მადლობაჲ გჳღირს ღ., 2 თეს. 1,3; მადლითა
მით ღ. ჩუენისაჲთა, 2 თეს. 1,12; მღდელი ღ. მაღლისაჲ,
ებრ. 7,1; შეწირა თავი თჳსი უბიწოდ ღ., განწმიდნეს
გონებანიცა თქუენნი მსახურებად ღ. ცხოველისა, ებრ.
9,14; დაჯდა იგი მარჯუენით ღ., ებრ. 10,12; საშინელ
არს შევრდომაჲ ჴელთა ღ. ცხოველისათა, ებრ. 10,31;
სარწმუნოებისანი შესაწევნელად ღ. [ვართ], ებრ. 10,39I•;
მსხუერპლები შეწირა ღ., ებრ. 11,4; ქალაქსა ღ. ცხოვე-
ლისასა, ებრ. 12,22; [მოსრულ ხართ] ღ. მსაჯულისა,
ებრ. 12,23; შევსწირავთ მსხუერპლსა ქებისასა... ღ.,
ებრ. 13,15; ესევითარნი მსხუერპლნი სათნო არიან ღ.,
ებრ. 13,16; ბრძანებითა ღ. მაცხოვრისა ჩუენისაჲთა, 1
ტიმ. 1,1; ეკლესიაჲ ღ. ცხოველისაჲ, 1 ტიმ. 3,15; რაჲთა
აწვე იყოს ღ. იგი კაცი, 2 ტიმ. 3,17ႭCD; ვითარცა ღ.
მნჱ, ტიტე 1,7; მოველოდით... გამოჩინებასა დიდებასა
დიდისა ღ. ... იესუ ქრისტესსა, ტიტე 2,13CD; იაკობ. ღ.
და უფლისა იესუ ქრისტეს მონაჲ, იაკ. 1,1ႢႪႭ; რომელ-
ნი მსგავსად ღ. შექმნულ არიან, იაკ. 3,9; წინაჲსწარ
ცნობითა ღ. მამისაჲთა, 1 პეტ. 1,2; სიტყჳთა ღ. ცხოვე-
ლისაჲთა, 1 პეტ. 1,23ႢႪႭ; შესაწირავად სულიერთა
მსხუერპლთა სათნოდ ღ., 1 პეტ. 2,5; რაჲთა ჩუენ წარ-
გჳდგინნეს ღ., 1 პეტ. 3,18CႤႢႪႭ; რომელი არს მარჯუ-
ენით ღ., 1 პეტ. 3,22; დიდებისაჲ იგი და ღ. სული, 1
პეტ. 4,14ႢႪHI; სარწმუნოებაჲ სიმართლითა ღ. ჩუენი-
სა... იესუ ქრისტესითა, 2 პეტ. 1,1ႢႪႭ; ღმრთეებისა
ძალი... ღ. (ღმრთის C) სამსახურებელად მოგუანიჭა, 2
პეტ. 1,3; სასუფეველსა ღ. ჩუენისასა, 2 პეტ. 1,11; წმი-
დანი ღ. კაცნი, 2 პეტ. 1,21; წარმოჰგზავნე ღირსად ღ.
3 იოვ. 1,6; მადლსა ღ. ჩუენისასა, იუდა 1,4; შორის სა-
მოთხესა ღ. ჩემისასა, გამოცხ. 2,7; ტაძარსა შინა ღ. ჩე-
მისასა, სახელი ღ. ჩემისაჲ და სახელი ქალაქისა ღ.
ჩემისა, გამოცხ. 3,12; გჳყიდენ ჩუენ ღ. სისხლითა შენი-
თა, გამოცხ. 5,9; ჰყვენ იგინი ღ. ჩუენისა მეფედ, გა-
მოცხ. 5,10; ბეჭედი ღ. ცხოველისაჲ, გამოცხ. 7,2; მონა-
ნი ღ. ჩუენისანი, გამოცხ. 7,3; მაცხოვარებაჲ ღ. ჩუენი-
საჲ, გამოცხ. 7,10; ძალი ღ. ჩუენისაჲ, გამოცხ. 7,12;
სუფევაჲ ღ. ჩუენისაჲ, გამოცხ. 12,10; სყიდულ არიან
კაცთაგან შესაწირავად ღ., გამოცხ. 14,4; საწნეხელსა
მას გულის-წყრომისა ღ. დიდისასა, გამოცხ. 14,19;
ბრძოლასა მას დიდისა მის დღისა ღ. ყოვლისა მპყრობე-
ლისასა, გამოცხ. 16,14; ძალი და დიდებაჲ ღ. ჩუენისაჲ,
გამოცხ. 19,1; უკუეთუ ღმრთისაგან არს, საქმე 5,39;
რომლისა-იგი ქებაჲ არა კაცთაგან არს, არამედ ღ.,
ჰრომ. 2,29; არა არს ჴელმწიფებაჲ, გარნა ღ., ჰრომ.
13,1ႤႢCD; რომელ არს ღ., 1 კორ. 2,12; რომელ-ეგე
გაქუს ღ., 1 კორ. 6,19; კაცად-კაცადსა თჳსი მადლი
აქუს ღ., 1 კორ. 7,7CD; ყოველივე ღ. არს, 1 კორ.
11,12; არამედ ვითარცა ღ. ..., 2 კორ. 2,17; შეძლებაჲ
ჩუენი ღ. არს, 2 კორ. 3,5; წიგნი აღთქუმისაჲ, წინაჲს-
წარ დამტკიცებული ღ., გალ. 3,17; გამოცდილ ვართ ღ., 1
თეს. 2,4; ყოველივე ღ. აღშენებულ არს, ებრ. 3,4; ნუუ-
კუე იყო ვის თანა-მე... გული უკეთური ურწმუნოებისაჲ
განდგომად ღ. ცხოველისა, ებრ. 3,12; მიიღის კურთხე-
ვაჲ ღ., ებრ. 6,7; ითხოვენ ღ., იაკ. 1,5ႢႪႭ; მო-რაჲმე-
იღოს ღ., იაკ. 1,7ႢႪႭ; ხოლო ღ. რჩეულ და პატიოსან,
1 პეტ. 2,4; ესე არს მადლი ღ., 1 პეტ. 2,19; 1 პეტ.
2,20; ვითარცა მიიღო ღ. მადლი, 1 პეტ. 4,10; მოიღო
ღ. მამისა პატივი, 2 პეტ. 1,17; რომელი შობილ არს ღ.,
1 იოვ. 3,9; იგი არა არს ღ., 1 იოვ. 3,10; 1 იოვ.
4,3ႢႪႭ; უკუეთუ ღ. იყუნენ, 1 იოვ. 4,1; იგი ღ. არს, 1
იოვ. 4,2ႢႪႭ; თქუენ ღ. ხართ, 1 იოვ. 4,4ႢႪႭ; ჩუენ ღ.
ვართ... რომელი იყოს არა ღ., 1 იოვ. 4,6ႤႢႪႭ; სიყუა-
რული ღ. არს... ღ. შობილ არს, 1 იოვ. 4,7; იგი ღ. შო-
ბილ არს, 1 იოვ. 5,1; რომელი შობილ იყოს ღ., 1იოვ.
5,4; 5,18; რამეთუ ღ. ვართ, 1 იოვ. 5,19; კეთილის მოქ-
მედი იგი ღ. არს, 3 იოვ. 1,11; მადლი თქუენდა და
მშჳდობაჲ ღ., გამოცხ. 1,4; რომელი გარდამოვალს ზე-
ცით ღ. ჩემისა, გამოცხ. 3,12; იერუსალჱმი ახალი ვიხი-
ლე, გარდამომავალი ზეცით ღ., გამოცხ. 21,2; იერუსა-
ლჱმი, გარდამომავალი ზეცით ღ., გამოცხ. 21,10; არა
არს თუალთ-ღებაჲ ღმრთისა თანა, ჰრომ. 2,11; ნუუკუე
სიცრუე-მე არსა ღ. თანა, ჰრომ. 3,5; 9,14; სარწმუნოე-
ბითა ცხოველ ვარ ძისა ღ. თანა, გალ. 2,20Ⴍ; ხართ
თქუენ შჳლ ღ. თანა, 4,6Ⴂ; რაჲ-იგი არს განგებაჲ საი-
დუმლოჲსა მის დაფარულისაჲ... ღ. თანა, ეფეს. 3,9;
არა აქუს მკჳდრობაჲ... ღ. თანა, ეფეს. 5,5Ⴂ; ცხოვრე-
ბაჲ თქუენი დაფარულ არს... ღ. თანა, კოლ. 3,3; არა
არს სიცრუჱ ღ. თანა, ებრ. 6,10; ღმერთი მის თანა არს
და იგი ღ. თანა, 1 იოვ. 4,15; იგი ღ. თანა ჰგიეს, 1 იოვ.
4,16; მოშურნე ვიყავ ღმრთისათჳს, საქმე 22,3; რამეთუ
ვწამებთ ღ., 1 კორ. 15,15; რამეთუ ღ. შესწუხენით, 2
კორ. 7,9; უკუეთუ ღ. დაითმინნეს ვინმე მწუხარებანი, 1
პეტ. 2,19ႢႪႭ; იტყოდა რაჲ სიტყუასა გმობისასა მო-
სესთჳს და ღმრთისა, საქმე 6,11; რომელ-ეგე გაქუს
ღმრთის მიერ, 1 კორ. 6,19Ⴄ; კაცი განჩინებული
ღმრთისა მიერ, საქმე 2,22; რომელთა წინაჲსწარვე ღ.
მიერ, საქმე 10,41ႢႪႭ; იგი თავადი არს განჩინებული ღ.
მიერ, საქმე 10,42ႢႪႭ; რომელ იყო ღ. მიერ, საქმე
26,6; შეწევნითა ღ. მიერ ვიდრე დღეინდელად დღემდე
ვდგა, საქმე 26,22; მადლი თქუენდა და მშჳდობაჲ ღ.

მიერ, ჰრომ. 1,7; 1 კორ.1,3; 2 კორ. 1,2; გალ. 1,3; ეფეს. 1,2; ფილიპ. 1.2; კოლ. 1.3; 2 თეს. 1.2; ფილემ. 1,3; არა არს ჴელმწიფებაჲ, გარნა ღ. მიერ, ჰრომ. 13,1; ღ. მიერ განწესებულ არიან. იქვე ႢႨCD; რომელ მოცემულ არს ჩემდა ღ. მიერ, ჰრომ. 15.15; რომელი იქმნა... სიბრძნე ღ. მიერ, 1 კორ. 1,30: რაჲთა ვიცოდით ღ. მიერ მონიჭებული ჩუენდა, 1 კორ. 2,12; ქებაჲ იყოს კაცად-კაცადისაჲ ღ. მიერ, 1 კორ. 4,5; კაცად-კაცადსა თჳსი მადლი აქუს ღ. მიერ, 1 კორ. 7,7; მას ზედაცა ეგენით ღ. მიერ, 1 კორ. 7.24; ღ. მიერ განვისწავლებით, 1 კორ. 11,32; რომლითა ნუგეშინის-ცემულ ვართ ჩუენ ღ. მიერ, 2 კორ. 1,4; ქრისტჱს სულნელებანი ვართ ღ. მიერ, 2 კორ. 2.15; აღშჱნებული ღ. მიერ მაქუს ჩუენ სახლი, 2 კორ. 5,1; ყოველივე ღ. მიერ [იქმნა], 2 კორ. 5,18; ღ. მიერ მწუხარებამან... რაოდენი შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ, 2 კორ. 7,11; არამედ ძლიერ ღ. მიერ დასარღუეველად ძნელოვანთა, 2 კორ. 10,4; დამტკიცებულად ღ. მიერ ქრისტეს მიმართ, გალ. 3,17CD; მკჳდრცა ღ. მიერ [ხართ], გალ. 4,7; ღ. მიერ დაბადებული სიმართლითა, ეფეს,. 4.24; მშჳდობაჲ ძმათა... ღ. მიერ, ეფეს. 6,23; და ესე ღ. მიერ, ფილიპ. 1.28; პავლე და სილოანე და ტიმოთე ეკლესიათა თესალონიკელთასა ღ. მიერ, 1 თეს. 1,1; 2 თეს. 1,1; გამოცდილ ვართ ღ. მიერ, 1 თეს. 2,4CD; უკუეთუ სამართალ არს ღ. მიერ, 2 თეს. 1,6; რომელიცა წოდებულ არნ ღ. მიერ, ებრ. 5,4; სახელ-ედვა ღ. მიერ მღდელთმოძღუარ, ებრ. 5,10; მიიღებს კურთხევასა ღ. მიერ, ებრ. 6,7CD; ტიმოთეს... მშჳდობაჲ ღ. მიერ, 1 ტიმ. 1,2; მოეცინ მას უფალმან პოვნად წყალობაჲ ღ. მიერ, 2 ტიმ. 1,18Ⴍ; ტიტეს... მშჳდობაჲ ღ. მიერ, ტიტე 1,4; ღ. მიერ განვიცადები, იაკ. 1,13; მსახურებაჲ წმიდაჲ, შეუგინებელი ღ. მიერ, იაკ. 1,27; ცხონდენ ღ. მიერ სულითა, 1 პეტ. 4,6; ილუწიდით ნუ იძულებით, არამედ ნებითა ღ. მიერ 1 პეტ. 5,2; რამეთუ ღ. მიერ შობილ არს, 1 იოვ. 3,9; იყოს ჩუენ თანა წყალობაჲ ღ. მიერ მამისა, 2 იოვ. 1,3; თქუენ, ღ. მიერ მამისა შეყუარებულთა, იუდა 1,1; აქუს მუნ ადგილი განმზადებული ღ. მიერ, გამოცხ. 12,6; განეცხადენით ღმრთისა ჩუენისა მიერ სიტყუად, 1 თეს. 2,2; არცა კაცთა მიერ, არამედ იესუ ქრისტჱს მიერ და ღმრთისა მამისა, გალ. 1,1; ღმრთისა მიერვე არიან, ჰრომ. 13,1; აღიღეს... ჴმაჲ ღმრთისა მიმართ, საქმე 4,24; ლოცვაჲ იყოფოდა ეკლესიათა მიერ ღ. მიმართ მისთჳს, საქმე 12,5; რომელნი წარმართთაგანნი მოქცეულ არიან ღ. მიმართ, საქმე 15,19DႪႭ; გიწამებდ... წარმართთა ღ. მიმართ სინანულსა, საქმე 20,21; ყოვლითა გონებითა კეთილითა ვარ მე ღ. მიმართ, საქმე 23,1; სასოებაჲ მაქუს ღ. მიმართ, საქმე 24,15; დაუბრკოლებელი გონებაჲ მაქუს ღ. მიმართ, საქმე 24,16; მოქცევად... ჴელმწიფებისაგან ეშმაკისა ღ. მიმართ, საქმე 26.18; მოქცევად ღ. მიმართ ცხოვლისა, საქმე 26,20: ვილოცავ ღ. მიმართ მცირეთათჳს, საქმე 26,29; აქუს სიქადული, არამედ არა ღ. მიმართ, ჰრომ. 4,2; მშჳდობა მაქუს ღ. მიმართ, ჰრომ. 5,1; არამედ ვიქადითცა ღ. მიმართ. ჰრომ. 5.11; ღ. მიმართ მეოხ არს წმიდათათჳს, ჰრომ. 8,27; ვედრებაჲ ჩემი ღ. მიმართ მათთჳს არს საცხოვრებელად, ჰრომ. 10,1; მაქუს მე სიქადული ქრისტე იესუჲს მიერ ღ. მიმართ, ჰრომ. 15,17; თანა-მოღუაწე მექმნენით მე ლოცვასა ჩემთჳს ღ. მიმართ, ჰრომ. 15,30; სასოებაჲ... გუაქუს ქრისტჱს მიერ ღ. მიმართ, 2 კორ. 3.4; ვილოცავთ ღ. მიმართ, 2 კორ. 13.7; თხოვანი ეგე თქუენნი საცნაურ იყვნედ ღ. მიმართ, ფილიპ. 4,6; სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი ღ. მიმართ განეფინა, 1 თეს. 1,8; რაჲთა მოწყალე იქმნეს და სარწმუნო მღდელთმოძღუარ ღ. მიმართ, ებრ. 2,17; კაცთათჳს დაიდგინის ღ. მიმართ, ებრ. 5,1; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებდეთ სინანულისასა... ღ. მიმართ, ებრ. 6,1; რომელთა-ეგე მის მიერ გრწმენა ღ. მიმართ, 1 პეტ. 1,21ႨႪႭ; რაჲთა თქუენი იგი სარწმუნოებაჲ იყოს ღ. მიმართ, იქვე; განცხადებულებაჲ გუაქუს ღ. მიმართ, 1 იოვ. 3,21; წარტაცებულ იქმნა შვილი მისი ღ. მიმართ, გამოცხ. 12,5; აღაღო პირი თჳსი გმობად ღ. მიმართ, გამოცხ. 13,6; რომელნი-იგი წარმართთაგანნი მოქცეულ არიან ღმრთისა მომართ, საქმე 15,19; უკუეთუ სამართალ არს წინაშე ღმრთისა თქუენი სმენად უფროის, საქმე 4.19; იყო იგი მკჳრცხე წინაშე ღ., საქმე 7,20; რომელმან-იგი პოვა მადლი წინაშე ღ., საქმე 7,46; გული შენი არა არს წრფელ წინაშე ღ., საქმე 8,21; ლოცვანი შენნი... აღვიდეს საჴსენებელად შენდა წინაშე ღ., საქმე 10,31; მოსრულ ვართ წინაშე ღ. სმენად ყოვლისა, საქმე 10,33; არა არს თუალთ-ღებაჲ წინაშე ღ., საქმე 10,34; არა მსმენელნი შჯულისანი განმართლდენ წინაშე ღ., ჰრომ. 2,13; მამად მრავალთა თესლთა დაგადგინე შენ წინაშე ღ., ჰრომ. 4,17; განიზრახევდით კეთილსა წინაშე ღ., ჰრომ. 12,17; თავისა შენისა გაქუნდის წინაშე ღ., ჰრომ. 14,22; რაჲთა არა იქადოს ყოველმან ჴორციელმან წინაშე ღ., 1 კორ. 1,29; სიბრძნჱ ამის სოფლისაჲ სიცოფე არს წინაშე ღ., 1 კორ. 3,19; შე-მე-ჰგავსა დედაკაცისა დაუბურველად წინაშე ღ. ლოცვაჲ, 1 კორ. 11,13; წინაშე ღ. ქრისტჱს მიერ ვიტყჳთ, 2 კორ. 2.17; 12,19; წარუდგინებთ თავთა ჩუენთა... წინაშე ღ., 2 კორ. 4,2; ღ. წინაშე განცხადებად ვართ, 2 კორ. 5,11; რაჲთა გამოჩნდეს მოწრაფებაჲ თქუენი ჩუენდა მომართ წინაშე ღ., 2 კორ. 7,12; განვიზრახავთ კეთილსა, არა ხოლო წინაშე ღ., 2 კორ. 8,21Ⴊ; აჰა ესერა წინაშე ღ., გალ. 1,20; შჯულითა არავინ განმართლდების ღ. წინაშე, გალ. 3,11; მოუკლებელად მოვიჴსენებთ... მოთმინებასა მას სასოებისასა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსსა წინაშე ღ., 1 თეს. 1,3; რომელ გჳხარის თქუენთჳს წინაშე ღ. ჩუენისა, 1 თეს. 3,9; რაჲთა განმტკიცნენ გულნი თქუენნი... სიწმიდით წინაშე ღ., 1 თეს. 3,13; ესე არს სათნო წინაშე ღ., 1 ტიმ. 5,4; ვწამებ მე წინაშე ღ., 1 ტიმ. 5.21; 2 ტიმ. 4,1; გამცნებ შენ წინაშე ღ., 1 ტიმ. 6,13; ამას მოაჴსენებდ წინაშე ღ., 2 ტიმ. 2,14; იწრაფე თავისა შენისა რჩეულად წარდგინებად წინაშე ღ., 2 ტიმ. 2,15; რომელ არს წინაშე ღ. პატიოსან, 1 პეტ. 3,4; არა მიპოვნიან საქმენი შენნი აღსრულებულად წინაშე ღ. ჩემისა, გამოცხ. 3,2; რომელნი წინაშე ღ. დგანან, გამოცხ. 8,2; რომელ არს წინაშე ღ., გამოცხ. 9,13; რომელი შეასმენდა მათ წინაშე ღ. ჩუენისა, გამოცხ. 12,10; ბაბილონი დიდი მოჴსენებულ იქმნა წინაშე ღ., გამოცხ. 16,19; ესე არს... სათნო წინაშე მაცხოვრისა ჩუენისა ღმრთისა, 1 ტიმ. 2,3; ღმრთისა მიერი მწუხარებაჲ, 2 კორ. 7,10; ღ. მიერი იგი სიმართლჱ, ფილიპ. 3,9; თქუენ ყოველნი ღმრთით სწავლულნი ხართ, 1 თეს. 4,9; თქუენ თჳთ ღმრთივ სწავლულნი ხართ, იქვე ႨCD; ყოველი წიგნი ღ. სულიერი... სამოძღურებელად არს, 2 ტიმ. 3,16CD; ვიყო მე მათა ღმრთად, 2 კორ. 6,16Ⴍ; ებრ. 8,10ႨCD;

რომელნი სახელ-დებულ არიან ღ., 2 თეს. 2,4; არარაჲ სირცხჳლ-უჩნდა... სახელის-დებად მათა ღ., ებრ. 11,16; უფალო ღმერთო, რომელმან ჰქმენ ცაჲ, საქმე 4,24; საყდარი შენი, ღ., უკუნითი უკუნისამდე, ებრ. 1,8; წერილ არს ჩემთჳს ყოფად, ღ., ნებისა შენისა, ებრ. 10,7; ღირს ხარ შენ, უფალო ღ. ჩუენო წმიდაო, მიღებად დიდებისა, გამოცხ. 4,11; გმადლობთ შენ, უფალო ღ., გამოცხ. 11,17; საკჳრველ არიან საქმენი შენნი, უფალო ღ., გამოცხ. 15,3; ჰე, უფალო ღ.. ჭეშმარიტ არიან სასჯელნი შენნი, გამოცხ. 16,7.

მიქმნენ ჩუენ ღმერთნი, საქმე 7,40; ღ. მსგავსებულ არიან კაცთა, საქმე 14,11DᒪŌ; არა არიან ღ. ჴელით-ქმნულნი, საქმე 19,26; ღალაცათუ არიან რაჲმე სახელ-დებულ ღ., 1 კორ. 8,5CD; ვითარცა არიან ღ. მრავალ, იქვე.

შვილ ღმრთის, ჰრომ. 9,8; ფილიპ. 2,15; ერ ღ., 1 პეტ. 2,10; შვილ ღმრთისა, ჰრომ. 9,8ƠᒣI; ფილიპ. 2,15CD; 1 იოვ. 3,1; ძალ ღ., 1 კორ. 1,18; სიმართლე ღ., 2 კორ. 5,21ᑫᒪCD; სახლეულ ღ., ეფეს. 2,19; შუამდგომელ ღ., 1 ტიმ. 2,5; მეგობარ ღ., იაკ. 2,23; მტერობა არს ღ., იაკ. 4,4; სამეუფო მღდელ ღ., გამოცხ. 1,6; მღდელ ღ. და ქრისტჱსა, გამოცხ. 20,6.

სიმდიდრჱ ესე ღმრთისაჲ, საქმე 2,11; სამართალ არს... თქუენი სმენად (სმენაჲ ᑫᒪŌ) უფროჲს, ანუ ღ., საქმე 4,19; მორჩილებაჲ ჯერ-არს ღ., საქმე 5,29; დატევებაჲ სიტყჳსა ღ., საქმე 6,2; სიტყუაჲ იგი ღ., საქმე 6,7ᑫᒪŌ; 8,14; 12,24ᑫᒪHI; 13,5; 13,42; 15,36; 17,13; 19,20; 1 კორ. 14,36; 2 კორ. 11,7; 1 თეს. 1,8ᑫŌ; 2 ტიმ. 2,9; ტიტე 2,5; დიდებაჲ ღ., საქმე 7,55; გამოცხ. 21,11; ძალი ღ., საქმე 8,10; ჰრომ. 1,16; რჩეული ღ., საქმე 10,42; სიტყუაჲ ღ., საქმე 11,1ᒪŌ; ჰრომ. 9,6; ეფეს. 6,17; ებრ. 4,12; 6,5; 1 პეტ. 1,25ᒪŌ; 1 იოვ. 2,14; გამოცხ. 1,2; 19,13; ანგელოზი ღ., საქმე 11,13ᒪŌ; 27,23; გალ. 4,14; მადლი იგი ღ., საქმე 11,23; 2 კორ. 6,1; კოლ. 1,6; ტიტე 2,11; სიტყუაჲ ესე ღ., საქმე 13,46; მსახური ღ., საქმე 16,14; 1 თეს. 3,2; [ბომონი] უცნაურისა ღ., საქმე 17,23; გზაჲ იგი ღ., საქმე 18,26; სახარებაჲ იგი მადლისა ღ., საქმე 20,24; ზრახვაჲ ღ., საქმე 20,27; ნებაჲ ღ., საქმე 21,14F; ჰრომ. 12,2; ეფეს. 5,17; 1 თეს. 4,3; 5,18; ებრ. 10,36; 1 პეტ. 2,15ᑕᑫᒪŌ; 1 იოვ. 2,17; მრწამს მე ღ., საქმე 27,25; მაცხოვარებაჲ ღ., საქმე 28,28ᑫŌ; სიმართლჱ ღ., ჰრომ. 1,17; 3,7; 3,21; იქვე I; ჰრომ. 3,22CD; 2 კორ. 5,21; იაკ. 1,20; რისხვაჲ ღ. ჭეშმარიტებაჲ ღ., ჰრომ. 1,18; მეცნიერებაჲ იგი ღ., ჰრომ. 1,19; დიდებაჲ იგი უხრწნელისა ღ., ჰრომ. 1,23; ჭეშმარიტებაჲ იგი ღ., ჰრომ. 1,25; სამართალი ღ., ჰრომ. 1,32; საშჯელი ღ., ჰრომ. 2,2.; სულგრძელებაჲ იგი ღ., ჰრომ. 2,4; სახელი ღ., ჰრომ. 2,24; 1 ტიმ. 6,1; გამოცხ. 16,21; სარწმუნოებაჲ ღ., ჰრომ. 3,3; შიში ღ., ჰრომ. 3,18; 2 კორ. 5,11; რომლისაჲ-იგი ჰრწმენა ღ., ჰრომ. 4,17ᑫᒪᒣCD; სიყუარული ღ., ჰრომ. 5,5; 2 კორ. 13,13; 1 იოვ. 2,5; 2,15; 3,17; 4,9; 5,3; მადლი ღ., ჰრომ. 5,15; ნიჭი ღ., ჰრომ. 6,23; სული ღ., ჰრომ. 8,9; 1 კორ. 3,16; 7,40; 1 იოვ. 4,2; გამოცხ. 11,11; წინა-განმზადებაჲ იგი ღ., ჰრომ. 9,11; არცა მორბედისაჲ, არამედ მწყალობელისა ღ., ჰრომ. 9,16D; სიტკბოებაჲ და სასტიკებაჲ ღ., ჰრომ. 11,22; სიტკბოებაჲ ღ., იქვე ᑫ; სასუფეველი ღ., ჰრომ. 14,17; 1 კორ. 4,20; 6,9; 6,10; 15,50; გალ. 5,21; სულელი იგი ღ. ... უძლური იგი ღ., 1 კორ. 1,25; წამებაჲ იგი ღ., 1 კორ. 2,1; 1 იოვ. 5,10; ტაძარი იგი ღ., 1 კორ. 3,17; ქრისტჱ — ღ., 1 კორ. 3,23; რომელი-იგი არს ღ., 1 კორ. 6,20C; არა უშჯულოჲ ვიყავ ღ., 1 კორ. 9,21; ეკლესიაჲ ღ., 1 კორ. 11,20; უმეცრებაჲ ღ., 1 კორ. 15,34; გარდარეული იგი ძლიერებისაჲ იყოს ღ., 2 კორ. 4,7; რაჲ სწორება არს ტაძრისა ღ. კერპთა თანა, 2 კორ. 6,16ᑕᒪŌD; მოღუაწებაჲ იგი მადლისა მის ღ., ეფეს. 3,2; განგებულებაჲ იგი მადლისა ღ., იქვე b; მრავალფერი იგი სიბრძნჱ ღ., ეფეს. 3,10; რისხვაჲ ღ., ეფეს. 5,6; კოლ. 3,6; ფრიად-საჭურველი იგი ღ., ეფეს. 6,11; 6,13; ხატი ღ., ფილიპ. 2,6; ხატი ღ. უხილავისაჲ, კოლ. 1,15Ō; მშჳდობაჲ იგი ღ., კოლ. 3,15CD; სახარებაჲ იგი ღ., 1 თეს. 2,8; 2,9CD; სიტყუაჲ იგი სმენისა ღ. ... სიტყუაჲ ღ., 1 თეს. 2,13; მადლობაჲ ღ., 2 თეს. 2,13CD; კეთილი გემოჲ ეხილეოს სიტყჳსა ღ., ებრ. 6,5CD; მოღუაწებაჲ ღ., 1 ტიმ. 1,4; ყოველი დაბადებული ღ., 1 ტიმ. 4,4; მტკიცჱ იგი საფუძველი ღ., 2 ტიმ. 2,19; ღ. იგი კაცი, 2 ტიმ. 3,17; მონაჲ ღ., ტიტე 1,1; მოძღურებაჲ იგი მაცხოვრისა ჩუენისა ღ., ტიტე 2,10; კაცთ მოყუარებაჲ გამოჩნდა მაცხოვრისა ჩუენისა ღ., ტიტე 3,4; იაკობ, ღ. და უფლისა იესუ ქრისტჱსი მონაჲ, იაკ. 1,1; მტერობაჲ არს ღ., იაკ. 4,4Ō; ერი ღ., 1 პეტ. 2,10ᒪŌ; გონებისა სათნო-ყოფაჲ ღ., 1 პეტ. 3,21; დიდებისა სული ღ., 1 პეტ. 4,14; დიდებისაჲ იგი და ღ. სული, იქვე G; ძე ღ., 1 იოვ. 3,5Ō; წამებაჲ ღ., 1 იოვ. 5,9 (2-ჯერ); ბეჭედი ღ., გამოცხ. 9,4; საიდუმლოჲ ღ., გამოცხ. 10,7; ტაძარი ღ., გამოცხ. 11,1; 11,19; კიდობანი იგი აღთქუმისა ღ., გამოცხ. 11,19; გულის-წყრომაჲ ღ., გამოცხ. 15,1; ათძალები ღ., გამოცხ. 15,2; სამკჳდრებელი ღ., გამოცხ. 21,3; საყდარი იგი ღ., გამოცხ. 22,3; სიყუარული ღმრთისა და მამისაჲ, 2 კორ. 13,13CD.

მოშიშმან ღმრთისამან, საქმე 10,22; სულმანვე ღ., 1 კორ. 2,11; მშჳდობამან ღ., ფილიპ. 4,7; დიდებამან ღ., გამოცხ. 21,23; დიდებასა ღმრთისასა, საქმე 2,11ᒪŌ; ჰრომ. 3,23; 2 კორ. 3,18F; სიტყუასა მას ღ., საქმე 4,31; 13,5ᒪŌ; 13,7; 13,44C; 13,48G; 14,25; 18,11; 2 კორ. 2,17; ფილიპ. 1,14; ნიჭსა მას ღ., საქმე 8,20; შიშსა ღ., საქმე 9,31C; განზრახვასა ღ., საქმე 13,36G; მადლსა მას ზედა ღ., საქმე 13,43; 1 კორ. 1,4; სასუფეველსა ღ., საქმე 14,22; 20,25ᒪŌ; 28,23; 28,31; 2 თეს. 1,5; ეკლესიასა უფლისა ღ.. საქმე 20,28ᒪŌ; მოძღუარსა ღ., საქმე 23,4; სახარებასა მას ღ., ჰრომ. 1,1; 15,16; 1 თეს. 2,2; 2,9; საშჯელსა ღ., ჰრომ. 2,3; გამოჩინებასა სიმართლისა საშჯელისა ღ., ჰრომ. 2,5; სიმართლესა ღ., ჰრომ. 3,5; 10,3; თავს-დებასა შინა ღ., ჰრომ. 3,26ᒣb; აღთქუმასა მას ღ., ჰრომ. 4,20; შჯულსა* ღ., ჰრომ. 7,22; ჰრომ. 7,25; 8,7; სიყუარულსა მას ღ., ჰრომ. 8,39; სიმართლესა მას ღ., ჰრომ. 10,3; მეცნიერებასა ღ., ჰრომ. 11,33; კოლ. 1,10CD; საქმესა ღ., ჰრომ. 14,20; ეკლესიასა ღ., 1 კორ. 1,2ᑫᒪCD; 11,22; 15,9b; სიღრმესაცა ღ., 1 კორ. 2,10; სიტყუასა ღ., 2 კორ. 4,2; მადლსა მას ღ., 2 კორ. 8,1; გალ. 2,21; 2 ტიმ. 1,6; მეცნიერებასა ზედა ღ., 2 კორ. 10,5; ისრაჱლსა ზედა ღ., გალ. 6,16; მეცნიერებასა ძისა ღ., ეფეს. 4,13; სულსა წმიდასა

* გამოცემისა: შჯულისა (AB) ღდ.ჰ.

ღ., ეფეს. 4,30; სასუფეველსა ქრისტჱსსა და ღ., ეფეს. 5,5; ნებასა ღ., ეფეს. 6,6; 1 პეტ. 3,17; გჳრგჳნსა მას ზეცისა ჩინებისა ღ., ფილიპ. 3,14; საიდუმლოსა მას ღ., კოლ. 2,2; სიორძილსა მას ღ., კოლ. 2,19; ტაძარსა მას ღ., 2 თეს. 2,4; სიყუარულსა ღ., 2 თეს. 3,5; ერსა ღ., ებრ. 4,9; 11,25 (ღმრთისსა Ⴂ); ძესა ღ., ებრ. 6,6; 7,3; პირსა ღ., ებრ. 9,24; სახლსა შინა ღ., ებრ. 10,21; 1 ტიმ. 3,15; სახარებასა მას დიდებისა ნეტარისა ღ., 1 ტიმ. 1,11; გამოჩინებასა დიდებასა დიდისა ღ., ტიტე 2,13; სულ-გრძელებასა ღ., 1 პეტ. 3,20; სამწყსოსა მას ღ., 1 პეტ. 5,1; მტკიცესა ჴელსა ღ., 1 პეტ. 5,6; მოსლვასა მას დღისა (+მის ႪႭ) ღ., 2 პეტ. 3,12; წინაშე საყდარსა ღ., გამოცხ. 7,15; 11,16; მცნებასა ღ., გამოცხ. 12,17; საწნეხელსა მას გულის-წყრომისა ღ. დიდისა, გამოცხ. 14,19A; გალობასა მოსჱს, მონისა ღ., გამოცხ. 15,3; სახელსა ღ., გამოცხ. 16,9; სერსა მას დიდისა ღ., გამოცხ. 19,17; გჳრგჳნსა მას ზეცისა ჩინებისა ღმრთისა, ფილიპ. 3,14Ⴊ; ძესა ღ., ებრ. 6,6Ⴍ; მოსლვასა მას დღესა ღ., 2 პეტ. 3,12Ⴉ,

სასუფეველისათჳს ღმრთისაჲსა, საქმე 1,3; 19,8; კოლ. 4,11; ჭეშმარიტებისათჳს ღ., ჰრომ. 15,8; სულისა მისგან ღ., 1 კორ. 2,14; ძალისაგან ღ. (ღმრთისა), 2 კორ. 13,4Ⴍ; ნიჭისა მისებრ მადლისა ღ., ეფეს. 3,7ႩႪႭ; ცხორებისაგან ღ. (ღმრთისა ႦႭCD), ეფეს. 4,18; სიტყჳსა ღ., კოლ. 1,25; საშჯელისა ღ., 2 თეს. 1,5; მადლისა მისგან ღ. (ღმრთისა CD), ებრ. 12,15; სასლისაგან ღ., 1 პეტ. 4,17Ⴉ; წინაშე საყდრისა ღ., გამოცხ. 14,5; სასუფეველისათჳს ღმრთისა, საქმე 1,3ႪႭ; 8,12; 19,8ႩႪႭ; 28,23ႪႭ; კოლ. 4,11ႢCD; დიდებისაგან ღ., ჰრომ. 3,23ႩႪCD; გამოცხ. 15,8; სიმართლისა მისგან ღ., ჰრომ. 10,3CD; ჭეშმარიტებისათჳს ღ., ჰრომ. 15,8ႩႪႢCD; სახარებისა მის ღ., ჰრომ. 15,16CD; ეკლესიისა ღ., 1 კორ. 10,32Ⴂb; მეცნიერებისა დიდებისა ღ., 2 კორ. 4,6; ტაძრისა ღ., 2 კორ. 6,16; გარდარეულისა მისთჳს მადლისა ღ., 2 კორ. 9,14CD; სარწმუნოებისაგან ღ., გალ. 3,24ႭႢ; თანა-მყოფ აღთქუმისა მის ღ., ეფეს. 3,6CD; ნიჭისა მისებრ მადლისა ღ., ეფეს. 3,7; სიტყჳსა ღ., კოლ. 1,25ႢCD; საშჯელისა ღ., 2 თეს. 1,5ႩC; მართლმსაჯულებისა ღ., იქვე D; სახარებისა მისებრ დიდებისა ნეტარისა ღ., 1 ტიმ. 1,11CD; სახლისაგან ღ., 1 პეტ. 4,17; ძისა მიმართ ღ., 1 იოვ. 5,10ႪႭ; სახელისა მიმართ ძისა ღ., Iიოვ. 5,13ႪႭ (2-ჯერ); სიტყჳსათჳს ღ., გამოცხ. 1,9; 20,4; ღჳნისა მისგან გულის-წყრომისა ღ., გამოცხ. 14,10; რისხვისა ღ., გამოცხ. 19,15; საყდრისაგან ღ., გამოცხ. 22,1.

ცნობითა ღმრთისაჲთა, საქმე 2,23; მარჯუენითა ღ., საქმე 2,33; ნებითა ღ., საქმე 13,36; 18,21; ჰრომ. 1,10; 15,32; 1 კორ. 1,1; 2 კორ. 1,1; 8,5; ეფეს. 1,1; 1,11; კოლ. 1,1; 4,12; 2 ტიმ. 1,1; 1 პეტ. 4,2; 4,19; 5,2Ⴀ; მადლითა ღ., საქმე 14,26; 15,40; ჰრომ. 12,3CD; 1 კორ. 15,10; 2 კორ. 1,12; 9,14; ეფეს. 3,7Ⴊ; ებრ. 2,9; შეწევნითა ღ., საქმე 26,22ႪႭ; კოლ. 2,12; ძალითა ღ., საქმე 28,9ႩႪႭ; 1 კორ. 2,5; 2 კორ. 6,7; 13,4; 2 ტიმ. 1,8; 1 პეტ. 1,5; თავს-დებითა ღ., ჰრომ. 3,26; სასოებითა დიდებისა ღ., ჰრომ. 5,2; სულითა ღ., ჰრომ. 8,14; 1 კორ. 12,3; ფილიპ. 3,3; სიტყჳთა ღ., ჰრომ. 10,17; 1 თეს. 4,15Ⴂ; ებრ. 11,3; 1 ტიმ. 4,5; 1 პეტ. 1,23; 2 პეტ. 3,5; მოწყალებითა ღ., ჰრომ. 12,1; მადლითა მით ღ., ჰრომ. 12,6; 15,15; 1 კორ. 3,10; ბრძანებითა მით საუკუნოსა ღ., ჰრომ. 14,25; 16,25; ძალითა სულისა ღ., ჰრომ. 15,19ႩႪႢCD; სიბრძნითა მით ღ., 1 კორ. 1,21; ჭეშმარიტებითა ღ., 2 კორ. 1,12; შიშითა ღ., 2 კორ. 7,1; გარდარეულითა მით მადლითა ღ., 2 კორ. 9,14; სარწმუნოებითა ცხოველ ვარ ძისა ღ., გალ. 2,20; ყოვლითა სავსებითა ღ., ეფეს. 3,19; მსხუერპლითა მით შეწირულითა სათნოსთა ღ., ფილიპ. 4,18; მეცნიერებითა ღ., კოლ. 1,10; მოღუაწებითა მით ღ., კოლ. 1,25; საყჳრითა ღ., 1 თეს. 4,16; თანა-მოწამებითა ღ., ებრ. 2,4; წამებითა ღ., ებრ. 11,4; სიმართლითა ღ., 2 პეტ. 1,1; სიყუარულითა ღ., იუდა 1,21; გულის-წყრომითა ღ., გამოცხ. 15,7;

ძედ ღმრთისად, 1 იოვ. 4,15Ⴉ; რაჲთა ღ. ვცხოვნდე, გალ. 2,19Ⴍ; ძედ ღმრთისა, ჰრომ. 1,4; დიდებად ღ., ჰრომ. 15,9; კაცო ღმრთისაო, 1 ტიმ. 6,11; მოშიშნი ღმრთისანი, საქმე 13,16; ნათესავნი ღ., საქმე 17,29; სიტყუანი ღ., ჰრომ. 3,2; გამოცხ. 17,17; შვილნი ღ., ჰრომ. 8,14; 8,16; გალ. 3,26; 1 იოვ. 3,2; 3,10; 5,2; მადლნი და ჩინებანი ღ., ჰრომ. 11,29; მსახურნი ღ., ჰრომ. 13,6; ტაძარნი ღ., 1 კორ. 3,16; 2 კორ. 6,16; აღთქუმანი ღ., 2 კორ. 1,20; ყოველნი ანგელოზნი ღ., ებრ. 1,6; მორწმუნენი ესე ღ., ტიტე 3,8; მორწმუნენი ხართ ღ., 1 პეტ. 1,21; ერნი ღ., 1 პეტ. 2,10; მონანი ღ., 1 პეტ. 2,16; კეთილნი მნენი მრავალ-ფერისა მის ნიჭისა ღ., 1 პეტ. 4,10; შჳდნი იგი სულნი ღ., გამოცხ. 3,1; 4,5; 5,6; მცნებანი ღ., გამოცხ. 14,12; შჳდნი ეგე ლანკნანი გულის-წყრომისა ღ., გამოცხ. 16,1; ესე სიტყუანი ჭეშმარიტნი ღ., გამოცხ. 19,9; ესე სიტყუანი სარწმუნონი და ჭეშმარიტნი ღ. არიან, გამოცხ. 21,5; კაცთა მოშიშთა ღმრთისათა (მოთხრ.), საქმე 8,2; რჩეულთა ღ., კოლ. 3,12; ეკლესიათა მათ ზედა ღმრთისათა (მიც.), საქმე 8,1Ⴉ; რჩეულთა წინაჲთვე ღ., საქმე 10,41; ეკლესიათა ღ., საქმე 20,28Ⴉ; 1 კორ. 1,2; 11,16; 15,9; 2 კორ. 1,1; გალ. 1,13; 1 ტიმ. 3,5; საყუარელთა ღ., ჰრომ. 1,7; ჴელთა ღ., ებრ. 10,31Ⴍ; სიტყუათა მათ ღ., ებრ. 13,7; ურჩთა მათ სახარებისა ღ., 1 პეტ. 4,17Ⴀ; რჩეულთა ღმრთისათა (ნათ.), ჰრომ. 8,33; მოწყალებათათჳს ღ., ჰრომ. 12,1CD; ჰურიათა მიმართ და... ეკლესიათა ღ., 1 კორ. 10,32; აღთქუმათათჳს ღ., გალ. 3,21; ეკლესიათა ღ. (+მათ ႩႢCD), 1 თეს. 2,14; ასოთა რაჲმე დასაბამისა სიტყუათა ღ., ებრ. 5,12CD; მარჯუენით საყდართა ღ. დაჯდა, ებრ. 12,2; სარწმუნოებისაებრ რჩეულთა ღ., ტიტე 1,1; შესაწირავად მსხუერპლთა სულიერთა, სათნოთა ღ., 1 პეტ. 2,5ႪႭ; სიტყუათა ღმრთისათა (მოქმ.), ჰრომ. 10,17Ⴂ; ძმანო საყუარელნო ღმრთისანო, 1 თეს. 1,4; დამარხვაჲ მცნებათა ღმრთისათაჲ (ღმრთისათა Ⴉ), 1 კორ. 7,19; სჯული მტერ არსა აღთქუმათა მათ ღ., გალ. 3,21D; წესი რაჲმე დასაბამისა მის სიტყუათა ღ., ებრ. 5,12; აღსასრული ურჩთა მათ სახარებისა ღ., 1 პეტ. 4,17; დასაბამი დაბადებულთა ღ., გამოცხ. 3,14.

გამოცხადებასა ძეთა ღმრთისათასა, ჰრომ. 8,19Ⴂb; გამოჩინებასა მას შვილთა ღმრთისათა, იქვე; დიდებასა შვილთა ღ., ჰრომ. 8,21.

მნენი საიდუმლოთა ღმრთისათანი, 1 კორ. 4,1.

იგი ღმრთისაგანი არს, 1 იოვ. 4,2; იგი არა ღ. არს, 1 იოვ. 4,3; რომელი არა იყოს ღ., 1 იოვ. 4,6; თქუენ ღმრთისაგანნი ხართ, 1 იოვ. 4,4; ჩუენ ღ. ვართ, 1 იოვ. 4,6.

ღმრთეება ღვთაება: სამარადისოჲ იგი ძალი მისი და ღმრთეებაჲ, ჰრომ 1,20CD; ღმრთეებისა ძალი...

მოგუანიჭა, 2 პეტ. 1,3; ყოველი სავსებაჲ ღმრთეებისაჲ (-ისა Ⴀ), კოლ. 2,9.

ღმრთეებრ ღმერთსავით: არა ღმრთეებრ ადიდეს, პრომ. 1,21.

ღმრთივ სულიერი ღვთის მონიჭებული: ყოველი წიგნი ღმრთივ სულიერი, 2 ტიმ. 3,16CD.

ღმრთის მბრძოლ-ი ღვთის მოწინააღმდეგე, ღმერთთან მებრძოლი: ნუ ღმრთის მბრძოლ ვართ, საქმე 23,9ႢႪႭ.

ღმრთის-მეტყუელ-ი ღვთისმეტყველი: გამოცხადებაჲ წმიდისა მახარებელისა და ღმრთის-მეტყუელისა იოვანჱსი, გამოცხ (სათ.).

ღმრთისა მეტყუელ-ი ღვთისათვის სასურველი: წარუდგინენით სათნოდ ღმრთისა (+თანა I) მეტყუელი ეგე მსახურებაჲ თქუენი, პრომ. 12,1.

ღმრთის(ა) მოლალე ღვთის მბრძოლი, წინააღმდეგი: ნუუკუე ღმრთის (+ა Ⴂ) მოლალეცა ვიპოვნეთ, საქმე 5,39.

ღმრთის მოყუარე ღვთის მოყვარული: პირველად ესე სიტყუაჲ ვყავ... ჵ ღმრთის მოყუარე, საქმე 1,1; [იყვნენ კაცნი] ... გულის თქუმის მოყუარე უფროჲს, ვიდრე ღ., 2 ტიმ. 3,4CD; პირველად ესე სიტყუაჲ ვყავ... ჵ ღმრთის მოყუარეო, საქმე 1,1ႢႪႭ; ღმრთის მოყუარეთა ყოველივე განემარჯუჳს კეთილად, პრომ. 8,28.

ღმრთის მოყუარება ღვთის მოყვარეობა; [იყვნენ კაცნი] გულის თქუმის მოყუარე უფროჲს, ვიდრე ღმრთის მოყუარებასა, 2 ტიმ. 3,4.

ღმრთის მოშიშ-ი ღვთის მოშიში, მოსავი: ანანია ვინმე, კაცი ღმრთის მოშიში, საქმე 22,12ႢႪႭ; ანანია ვისმე ერქუა სახელი, კაცსა ღმრთის მოშიშსა, იქვე; იყვნეს იერუსალჱმს დამკჳდრებულნი ჰურიანი, კაცნი ღმრთის მოშიშნი, საქმე 2,5; შემოსეს სტეფანე კაცთა ღმრთის მოშიშთა, საქმე 8,2ႢႪႭ.

ღმრთის(ა) მსახურ-ი ღვთის მსახური, ღვთის მოსავი: რამეთუ ღმრთის მსახურ არს შენდა, პრომ. 13,4CႠ; ღ. (+ა b) არიან, პრომ. 13,6D; რომელსა ეგონოს თავი თჳსი ღ., იაკ. 1,26; რამეთუ ღმრთის (+ა Ⴂ) მსახური არს შენდა კეთილისათჳს, პრომ. 13,4; რამეთუ ღ. (+ა AႢႪႭ) არს, იქვე ႨႨb; შევიდა სახლსა ვისსამე... ღმრთის მსახურისა, საქმე 18,7; წარუდგინენით თავნი თჳსნი, ვითარცა ღმრთის მსახურთა, 2 კორ. 6,4; იცის უფალმან ღმრთის მსახურთაჲ მათ განსაცდელისაგან ჴსნაჲ, 2 პეტ. 2,9.

ღმრთის მსახურება ღვთის მსახურება, ღვთის მოსაობა: ხოლო ღმრთის მსახურებაჲ... სარგებელ არს, 1 ტიმ. 4,8; სარეწავ არს ღ., 1 ტიმ. 6,5; არს სარეწავ დიდ ღ., 1 ტიმ. 6,6; უკუეთუ [...] ენებოს ღ., იაკ. 1,26Ⴂ; მოთმინებასა შინა – ღ., 2 პეტ. 1,6; იწუართე თავი შენი ღმრთის მსახურებასა, 1 ტიმ. 4,7; ისწავებდედ... ღ., 1 ტიმ. 5,4; შეუდეგ ღ., 1 ტიმ. 6,11; ღმრთის მსახურებასა შინა – ძმათ მოყუარებაჲ, 2 პეტ. 1,7; ღმრთის მსახურებისა იგი საიდუმლოჲ, 1 ტიმ. 3,16; არა მოეიდეს... ღ. ამის მოძღურებასა, 1 ტიმ. 6,3; რომელთა უნდეს ცხორებაჲ ღმრთის მსახურებით, 2 ტიმ. 3,12; ღ. ვცხოვნდებოდით, ტიტე 2,12; გინა ღმრთის მსახურებითა გჳყოფიეს სლვაჲ ეგე მაგისი, საქმე 3,12; რაჲთა... ვცხოვნდებოდით ყოვლითა ღ., 1 ტიმ. 2,2; გინა ღმრთის მსახურებითამცა გუექმნა სლვაჲ მაგისი, საქმე 3,12ႢႪႭ; ხატი ღმრთის მსახურებისაჲ, 2 ტიმ. 3,5; რომელ არს ღ., ტიტე 1,1.

ღმრთის სულ-ი ღვთის მონიჭებული: ყოველი წიგნი ღმრთის სულ. 2 ტიმ. 3,16.

ღონის ყოფა ნდომა, ცდა, 0–2: ღონე ჰყოფდა შერთვად მოწაფეთა მათ, საქმე 9,26HI.

ღორ-ი ღორი იმწუბა საგორელსა მწჳრისასა, პეტ. 2,22.

ღრიაკალ-ი მორიელი: ვითარცა აქუს ჴელმწიფებაჲ ღრიაკალთა (მიც.) ქუეყანისათა, გამოცხ. 9,3; ტანჯვაჲ ღრიაკალისაჲ, გამოცხ. 9,5; მსგავსი ღრიაკალთაჲ, გამოცხ. 9,10.

ღრუბელ-ი მაქუს ზედა-მდებარე ჩუენდა ღრუბელი წმიდათა მოწამეთაჲ, ებრ. 12,1Ⴈb; და ემოსა ღ., გამოცხ. 10,1; აჰა ღ. სპეტაკი, გამოცხ. 14,14; ღრუბელმან შეიწყნარა იგი თუალთაგან მათთა, საქმე 1,9; ჴმა-უყო... მჯდომარესა მას ღრუბელსა ზედა, გამოცხ. 14,15; მიყო მჯდომარემან მან ღ. ზედა მანგალი, გამოცხ. 14,16; მამანი ჩუენნი... ღრუბელსა ქუეშე იყვნეს, 1 კორ. 10,1; ღრუბელსა მას ზედა მჯდომარჱ, გამოცხ. 14,14; აღეიტაცნეთ ღრუბლითა შემთხუევად, 1 თეს. 4,17; აღვიდეს ზეცად ღ., გამოცხ. 11,12; ყოველთავე... ნათელ-იღეს ღ. მით, 1 კორ. 10,2; ესენი არიან ღრუბელნი არმურისა მიერ მიმოტაცებულნი, 2 პეტ. 2,17ႢႪႭ; ღ. ურწყულნი ქარისაგან მიმოტაცებულნი, იუდა 1,12; აჰა ესერა მოვალს ღრუბელთა თანა, გამოცხ. 1,7.

ღრჭენა, ი: იღრჭენდეს (უწყვ.) მის ზედა კბილთა მათთა, საქმე 7,54.

1. **ღუაწლ-ი** მოღვაწეობა, შრომა, გარჯა, ღვაწლი: იგივე ღუაწლი გაქუნდის, ფილიპ. 1,30; რაოდენი ღ. მაქუს მე თქუენთჳს, კოლ. 2,1; მოიღუაწე ღ. (+იგი ႭႨCD) კეთილი სარწმუნოებისაჲ, 1 ტიმ. 6,12; ღ. კეთილი მომიღუაწებიეს, 2 ტიმ. 4,7; განვეცხადენით... სახარებასა მას ღმრთისასა მრავლითა ღუაწლითა, 1 თეს. 2,2.

2. **ღუაწლ-ი** წვალება, წამება: მრავალი ღუაწლი დაითმინეთ ვნებათაჲ, ებრ. 10,32.

3. **ღუაწლ-ი** სარბიელი: მოთმინებით ვრბიოდით წინა-განმზადებულსა მას ჩუენსა ღუაწლსა, ებრ. 12,1.

ღუედ-ი ღვედი, ქამარი: ვითარცა განართხმიდეს მას ღუედებითა, საქმე 22,25ႢႪႭ.

1. **ღუწა** შრომა, გარჯა; ღვაწლის დადება, ი უობ.: ამას ზედა ვიღუწი, საქმე 24,16ႢႪႭ; რომლისათჳს ვშურები და ვ., კოლ. 1,29; მარადის იღუწის თქუენთჳს, კოლ. 4,12; იღუწიდით (I ბრძ.) მას ზედა, იუდა 1,3; უკუეთუ არა შჯულიერად იღუწიდეს (I კავშ.), 2 ტიმ. 2,5; უკუეთუ ვინმე იღუწიდესცა, 2 ტიმ. 2,5CD; უფროისლა იღუაწე (II ბრძ.), 1 კორ. 7,21; ამის გამო ვიღუაწო თქუენდა მოჴსენებად, 2 პეტ. 1,12C; არა თუ შჯულიერად იღუაწოს, 2 ტიმ. 2,5ႨCD; მრავალი განცხადებულებაჲ ვიღუაწოთ, 2 კორ. 3,12.

2. **ღუწა** ზრუნვა, მოვლა; თვალყურის დევნება, ი უობ.: რომელ-იგი იღუწის თქუენთჳს, 1 პეტ. 5,7; იღუწიდით (იღუწდით M) (I ბრძ.) ნუ იძულებით, 1 პეტ.

5,2; უკუეთუ ვინმე სახლეულთა არა იღუწოდეს (I კავშ.), 1 ტიმ. 5,8.

ნ.კ. თანა-ღუწა.

ღუწოლა, ღწოლა მმართველობა: დაადგინნა ღმერთმან... შეწევნანი, ღუწოლანი, 1 კორ. 12,28; დაად-გინნა ღმერთმან... მადლნი... ღუწოლათანი (ღწოლათანი ႤႢ), იქვე ႠႢႨ.

ღჳნო ღვინო: ღჳნოჲცა მცირედ იმსახურე, 1 ტიმ. 5,23; ნუ ღჳნოსა ფრიადსა მორჩილ, 1 ტიმ. 3,8; ტიტე 2,3; ღ. და ზეთსა ნუ ავნებ, გამოცხ. 6,6; ნუ ღჳნისა ფრიადისა მორჩილ, 1 ტიმ. 3,8ႢႭ; საწნეხელსა მას ღჳნისა მის გულის-წყრომისა, გამოცხ. 19,15; ღჳნისა მისგან... ასუა ყოველთა წარმართთა, გამოცხ. 14,8; მან-ცა სუას ღ. მისგან, გამოცხ. 14,10; დაითრვნეს... ღ. მის-გან, გამოცხ. 17,2; ღ. მისგან... სუეს, გამოცხ. 18,3; ნუ დაითრვებით ღჳნითა, ეფეს. 5,18; სუმაჲ ღჳნისაჲ, ჰრომ. 14,21; სასუმელი იგი ღ., გამოცხ. 16,19.

ღჳნის საფარდულ-ი სასტუმრო: მოვიდეს შემ-თხუევად ჩუენდა ვიდრე აპის უბნადმდე და მესამედ ღჳნის საფარდულად, საქმე 28,15.

ღჳძება მღჳძარე ყოფნა, ფხიზლად ყოფნა; ზრუნვა (გადატ.), ი უობ.: იგინი იღჳძებენ სულთა თქუენთათჳს (გადატ. ზრუნავენ), ებრ. 13,17; ამისთჳს იღჳძებდით (I ბრძ.), საქმე 20,31; მისა მიმართ ი., ეფეს. 6,18; ი. მას შინა მადლობით, კოლ. 4,2; ნეტარ არს, რომელმან იღ-ჳძოს, გამოცხ. 16,15; გინა თუ გუეღჳძოს, 1 თეს. 5,10; მღჳძარე (მღჳძარჱ ႤႢ) იყვენით, 1 კორ. 16,13; მ. ვიყ-ვნეთ, 1 თეს. 5,6; მ. იყვენით, 1 პეტ. 5,8; იქმენ მ., გა-მოცხ. 3,2; უკუეთუ არა მ. იყო, გამოცხ. 3,3; მღჳძარი იყვენით, 1 კორ. 16,13Ⴂ.

ყ

ყ. ყარ ქართული ანბანის 27-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა — 800: მუჴლი ყ, 1 კორ. 15,45 (სათ.).

ყავ(ან), O—2: მცირედი სახელები გყავს სარდეს შინა, გამოცხ. 3.4; გყვანან ვინმე, გამოცხ. 2.14; ეგრეთვე შენცა გ., გამოცხ. 2,15; თანა ჰყვანდა იოჰანეცა მსახურად, საქმე 13,5; მის თანა ჰ., საქმე 20,4H; მის თანა ჰყვანდეს, საქმე 20,4.

მიმექცეს მე ყოველნი, რომელ მყვეს, 2 ტიმ. 1,15Ⴂb.

ი ვნ.: ვითარცა იყვანებოდეთ, 1 კორ. 12,2D.

ნ. თანა-ყვანება.

ყანა: რომელთა განლეწეს ყანაჲ თქუენი, იაკ. 5.4.

ყენება გაჩერება, შეჩერება, შეფერხება, დაბრკოლება, აკრძალვა, ა—2: მათ აყენებს, 3 იოვ. 1.10; სიტყუად ენათა მათ ნუ აყენებთ, 1 კორ. 14,39; ნუ აყენებნ ვინ თჳსთა მისთა მსახურებად მისა, საქმე 24,23; აყენებდა (κωλυθέντες) მათ სული წმიდაჲ სიტყუად, საქმე 16,6; აყენებდენ ქორწინსა, 1 ტიმ. 4,3.

რაჲ ყენება (ყენებაჲ FG) არს ჩემდა ნათლის-ღებისა, საქმე 8,36; წყლისაგან ნუ რაჲ ყენება (ყენებაჲ DႢႪHI) არს ნათლის-ცემაჲ ამათი, საქმე 10.47; მე რაჲ ძალ-მედვა ყენებად ღმრთისა, საქმე 11.17; ნუვისა ყ. თჳსთა მისთა მსახურებისა, საქმე 24,23ႪႭ.

ყიდა, სყიდა, ი: ტჳრთსა მათსა არღარავინ იყიდდეს, გამოცხ. 18,11; რომელნი იყიდდენ, 1 კორ. 7,30; გჳყიდენ ჩუენ ღმრთისა სისხლითა შენითა, გამოცხ. 5,9; რაჲთა იყიდო ჩემგან ოქროჲ, გამოცხ. 3,18.

ი ვნ.: რომელი სამზარეულოჲს ისყიდებოდის (იყიდებოდის ႢႪ), 1 კორ. 10,25; რომელი ისყიდებოდეს, 1 კორ. 10,25Ⴂb.

რაჲთა არავის ჴელ-ეწიფებოდის სყიდად, გამოცხ. 13.17.

სასყიდლით სყიდულ ხართ, 1 კორ. 6,20; 7,23; ესენი იესუჲს მიერ ს. არიან, გამოცხ. 14.4; ას ორმეოც და ოთხნი იგი ათასნი სყიდულნი ქუეყანისაგან. გამოცხ. 14,3.

ნ.კ. კაცის მსყიდელი.

ყოლა წაყოლა. O—2: ოდეს-იგი ჰყვებოდეთ. 1 კორ. 12,2D.

ყინელ-ი ყინვა, სიცივე: შემიწყნარნეს ჩუენ ყოველნი წჳმისა მისთჳს... და ყინელისა. საქმე 28,2; ყინელითა და შიშულობითა, 2 კორ. 11,27.

1. **ყოველ-ი** ყველა, ყოვლი, ყველაფერი; თითოეული: ყოველი იგი სახლი, საქმე 2,2; რომელმან ქმნენ... ყ., საქმე 4.24; შექმნა ესე ყ., საქმე 7.50; ქურივები იგი ყ., საქმე 9.39; უთხრა მათ ესე ყ., საქმე 10.8; ყ. ოთხფერჴი, საქმე 10.12; ყ. ნებაჲ, საქმე 13.22; აღასრულეს ყ. (+ვე ႪႭ) ესე, საქმე 13.29; შექმნა ყ., საქმე 14,15; რომელმან ქმნა საცნაური ესე ყ., საქმე 15.18; უთხრეს ერისთავთა მათ ესე ყ., საქმე 16,38; მრწამს ყ.. საქმე 24,14; სასოებაჲ ყ.. საქმე 27,20ႢႪႭ; ყ., რომელიცა შჯი, ჰრომ. 2,1; ყ. კაცი, ჰრომ. 3,4; 13.1; კოლ. 1.28; იაკ. 1,19; ყ. პირი, ჰრომ. 3,19; ყ. ჴორციელი, ჰრომ. 3.20; გალ. 2,16; 1 პეტ. 1,24; ყ. გამოცნობაჲ, ჰრომ. 3,20ႢID; ყ. გულის-თქუმაჲ, ჰრომ. 7,8; 1 იოვ. 2,17; მისა მიმართ არს ყ., ჰრომ. 11.36; რომელსამე ჰრწამნ ჭამად ყ., ჰრომ. 14,2; ყ. მუჴლი, ჰრომ. 14,11; ფილიპ. 2,10; ყ. ცოდვა არს, ჰრომ. 14,23; ყ. ერი, ჰრომ. 15.11; ყ. თესლები, ჰრომ. 15,11ႢCD; სულიერმან მან განიკითხის ყ., 1 კორ. 2,15; რომლისაგან არს ყ.... რომლისათჳს ყ., 1კორ. 8.6; ყოველივე ჯერ-არს, არამედ არა ყოველი შეჰგავს, ყოველივე ჯერ-არს, არამედ არა ყოველი აღმაშენებელ არს, 1 კორ. 10,23; ყ. ჭამეთ, 1 კორ. 10.25; ყ. მამაკაცი, 1 კორ. 11.4; ყ. დედაკაცი, 1 კორ. 11,5; ყ. იგი ასოები, 1 კორ. 12,12; საიდუმლოჲ ყ. და ყ. მეცნიერებაჲ, 1 კორ. 13,2; ყ. სარწმუნოებაჲ, 1 კორ. 13.2CD; ყ. მონაგები ჩემი, 1 კორ. 13,3; ყოველსა თავს-იდებნ, ყოველი ჰრწამნ, ყოვლითა ესავნ, ყოველსა მოითმენნ, 1 კორ. 13,7; რომელმან-იგი დაამორჩილა მას ყოველი, 1 კორ. 15,27; 15,28; რაჟამს დაემორჩილოს მას ყ., 1 კორ. 15,28; ყ. ჴორცი, 1 კორ. 15.39; ყ. თქუენი სიყუარულით იყავნ, 1 კორ. 16,14; დაემტკიცოს ყ. (+ვე Ⴊ) სიტყუაჲ, 2 კორ. 13.1; წყეულ იყავნ ყ., გალ. 3.10; 3,13; ყ. ყოველსა შინა აღავსოს, ეფეს. 1,23; ყოველი შენებული, ეფეს. 2.21; ყ. სიტყუაჲ, ეფეს. 4,29; ყ. სიმწარე, ეფეს. 4.31; არაწმიდებაჲ ყ., ეფეს. 5,3; რაჲთა იყვენენ იგინი თანა-ხატ ჴორცთა... დამორჩილებად მისა ყ., ფილიპ. 3,21; მაქუს მე ყ., ფილიპ. 4.18; ყ. საჴმარი, ფილიპ. 4,19; მის მიერ დაებადა ყ. (+ვე CD), კოლ. 1.16; სათნო-იყო დაგებად ყ. მისა მიმართ, კოლ. 1.20; განიშორენით თქუენცა ყ. (+ვე CD), კოლ. 3.8; ჩემთჳს ყ. (+ვე ႢႭႢCD) გაუწყოს ტჳქიკოს, კოლ. 4,7; ყ. სათნოებაჲ, 2 თეს. 1,11Ⴂb; მოაქუს ყ. სიტყჳთა, ებრ. 1,3Ⴂb; რომლისათჳს არს ყ. და რომლისაგან არს ყ., ებრ. 2,10; ყ. (+ვე ႢႪ) სახლი, ებრ. 3,4; ყ., რომელი მიიღებნ სძესა, ებრ. 5,13; სიმძიმჱ ყ., ებრ. 12,1; ყ. შვილი, ებრ. 12,6; ყ. (+ვე Ⴍ) დაბადებული, 1 ტიმ. 4.4; განეშორენ სიცრუისაგან ყ., 2 ტიმ. 2,19; ყოველივე... კეთილი და ყოველი (+ვე N) ნიჭი, იაკ. 1,17; ყ. (+ვე ႪႭ) ბუნებაჲ, იაკ. 3,7; ყ. ჯერკუალი საქმჱ, იაკ. 3,16; ყ. დიდებაჲ, 1 პეტ. 1,24; ყ. უკეთურებაჲ და ყ. ზაკუვაჲ... და ყოველივე ძჳრის სიტყუაჲ, 1 პეტ. 2.1; ყ. (+ვე ႱႪႭ) ზრუნვაჲ, 1 პეტ. 5,7; ყ. (+ვე ႪႭ) ძალი, 2 პეტ. 1.3; ყ. წინაწარმეტყუელებაჲ, 2 პეტ. 1,20; იცით ყ. (+ვე ႪႭ), 1 იოვ. 2,20; ყ. ტყუვილი, 1 იოვ. 2,21; ყ. რომელი მას თანა ეგოს... ყ. რომელი ცოდვიდეს, 1 იოვ. 3.6; ყ. რომელი შობილ არს ღმრთისაგან, 1 იოვ. 3,9; იცის ყ., 1 იოვ. 3,20; ყ. სული, 1 იოვ. 4,1; გამოცხ. 16,3; ყ. რომელი ჰყუარობდეს, 1 იოვ. 4.7; ყ. რომელი შობილ იყოს ღმრთისაგან, 1 იოვ. 5.4; 5.18; დაღათუ იცით ყ., იუდა. 1,5; ყ. მთაჲ, გამოცხ. 6,14C; ყ. პოხილი, გამოცხ. 18,14; ყ. ჴელოვანი ყოველისა ჴელოვნებისაჲ, გამოცხ. 18,22; მივსცე მას ესე ყ., გამოცხ. 21,7; ყ. წყლაჲ, გამოცხ. 22,3; ყ. მოყუარჱ, გამოცხ. 22,15; რაჲთა ვიწამო ესე ყ. თქუენ, გამოცხ. 22,16; აქუნდა ყოველივე ზოგად, საქმე 2.44; იყო ყ. მათი ზოგად, საქმე 4,32; ყ. ოთხფერჴი, საქმე 11,6; რომელმან შექმნა სოფელი და ყ. (+ვე ႪႭ) მას შინა, საქმე 17,24; ყ. შექმნა, საქმე 17.26; ეფეს. 1,11 (+ვე ႪႭ); ყ. გიჩუენე თქუენ, საქმე 20,35; ღმრთის

მოყუარეთა ყ. განემარჯუჳს კეთილად, ჰრომ. 8,28; ყ. მოგუანიჭოს ჩუენ, ჰრომ. 8,32; ყ. წმიდა არს, ჰრომ. 14,20; ყ. თქუენი არს, 1 კორ. 3,21; 3,22; ყ. შესუარული, 1 კორ. 5,6; გალ. 5,9 (-ვე Ō); ყ. ჯერ-არს ჩემდა, 1 კორ. 6,12 (2-ჯერ); არა ყ. (-ვე ႢႨCD) უმჯობჱს არს, 1 კორ. 6,12; ყ. (-ვე ႢCD) ცოდვაჲ, 1 კორ. 6,18; ყოველსა შინა... ყოველივე უნაკლულოდ გაქუნდეს და ჰმატებდეთ ყოველსა ზედა საქმესა, 2 კორ. 9,8; ყოველივე მოღუაწჱ ყოველსავე მოითმენნ, 1 კორ. 9,25; ყოველივე წინადაგებული თქუენი, 1 კორ. 10,27; ყ. ჩემი გაჴსოვს, 1 კორ. 11,2; ყ. ღმრთისაგან არს, 1 კორ. 11,12; უკუეთუ ყ. სასმენელ იყოს, 1 კორ. 12,17; უკუეთუმცა იყო ყ. ერთ ასო, 1 კორ. 12,19; ყ. ესე აღსაშჱნებელად იყავნ, 1 კორ. 14,26; ყ. შუენიერად... იყავნ, 1 კორ. 14,40; ყ. დაამორჩილა, 1 კორ. 15,27; ყ. დაემორჩილა, 1 კორ. 15,27; ეფეს. 1,22; ყ. თქუენთჳს არს, 2 კორ. 4,15; ყ. ღმრთისა მიერ, 2 კორ. 5,18; იქმნა ყ. ახალ, 2 კორ. 5,17CD; ყ. გუაქუს, 2 კორ. 6,10; ყ. თქუენისათჳს აღშჱნებისა არს, 2 კორ. 12,19; შეაყენა წიგნმან ყ., გალ. 3,22; განაჩინა... თავად-ყოფად ყ. ქრისტჱს მიმართ, ეფეს. 1,10; რომელმან ყ. (-ვე ŌႨ; +იგი Ⴂ) დაჰბადა, ეფეს. 3,9; ყ. განცხადებული, ეფეს. 5,13; ყ. მხილებული, ეფეს. 5,13; ყ. გაუწყოს ტჳქიკოს, ეფეს. 6,21; შე-ცა-მირაცხიეს ყ. ზღვევად, ფილიპ. 3,8; ყ. ძალ-მიც, ფილიპ. 4,13CD; ყ. (-ვე Ⴈ) მის მიერ... დაებადა, კოლ. 1,16; ყ. მის მიერ დამტკიცნა, კოლ. 1,17; ყ. სავსებაჲ, კოლ. 1,19; რომელ-იგი არს ყ. განსარყუნელად, კოლ. 2,22; ყ. გაუწყოს, კოლ. 4,9; ყ. გამოიცადეთ, 1 თეს. 5,21; ყ. დაამორჩილე, ებრ. 2,8; ყ. ღმრთისაგან აღშჱნებულ არს, ებრ. 3,4; ყ. შიშუელ... არს, ებრ. 4,13; ყ. მღდელთმოძღუარი, ებრ. 5,1; 8,3 (-ვე Ō); ქმნ ყ. (-ვე Ō), ებრ. 8,5; ყ. (-ვე ႨCD) იგი მღდელი დგან, ებრ. 10,11; ყ. (-ვე Ⴑ) სწავლაჲ, ებრ. 12,11; რომელმან მომცის ჩუენ ყ., 1 ტიმ. 6,17; ყ. (-ვე Ⴈ) წმიდა არს წმიდათათჳს, ტიტე 1,15; ყ. სიხარულად შეჰრაცხეთ, იაკ. 1,2; ყ. (-ვე NႢႱŌ) მწინკულევანებაჲ, იაკ. 1,21; ყ. სიქადული, იაკ. 4,16; ყ. ესრჱთ ჰგიეს, 2 პეტ. 3,4; ყ. სოფელსა შინა ესე არს გულის-თქუმაჲ ჴორცთაჲ, 1 იოვ. 2,16; ყ. (-ვე HJ) სიცრუვე, 1 იოვ. 5,17; ყ. წინამძღუარი, 2 იოვ. 1,9; ყ. სწრაფაჲ, იუდა 1,3; ყ. სიცხჱ, გამოცხ. 7,16; ყ. ცრემლი, გამოცხ. 7,17; 21,4; ყ. თივაჲ, გამოცხ. 8,7; ყ. ჭალაკი, გამოცხ. 16,20; ყ. მეშაჲ... ყ. ჭურჭელი (2-ჯერ), გამოცხ. 18,12; ყ. წყალთა ზედა მავალი... შორით დგეს, გამოცხ. 18,17; ყ. შეგინებული, გამოცხ. 21,27; აღმაღლდა ყ. (-ვე ႢႱŌ) იგი ზეცად, საქმე 11,10; ყ. იგი სისხლითა განწმიდნებოდა, ებრ. 9,22; ყოველმან რომელმან ჰხადოს სახელსა უფლისასა, ცხოვნდეს, საქმე 2,21; ჰრომ. 10,13; ყ. სულმან, საქმე 3,23; 1 იოვ. 4,2; 4,3; ყ. ენამან, ჰრომ. 14,11; ფილიპ. 2,11; ყ. ჴორციელმან, 1 კორ. 1,29; ყ. შჯულისა გარდამავალმან, ებრ. 2,2; ყ. რომელმან უვარ-ყოს ძჱ, 1 იოვ. 2,23; ყ. რომელმან ქმნეს ცოდვაჲ, 1 იოვ. 3,4; ყ. რომელმან არა ქმნეს სიმართლჱ, 1 იოვ. 3,10; ყ. თუალმან, გამოცხ. 1,7; ყ. მონამან, გამოცხ. 6,15; ყოველმანვე (-ვე ႱŌ) რომელმან ყოს სიმართლჱ, 1 იოვ. 2,29; ყოველსა ჟამსა, საქმე 1,21ႨႱŌ; 14,17; 20,18; 1 კორ. 15,30; ეფეს. 6,18; ყ. ზედა სულსა, საქმე 2,43; ყ. დღესა, საქმე 5,42; 17,17; ჰრომ. 14,5CD; ყ. მას ქალაქებსა, საქმე 8,40; სამოსლებსა ყ., საქმე 9,39; ყ. ბრძანებულსა, საქმე 10,33Ō; ყ. რომელსა ჰრწმენეს, საქმე 13,39; ყ. მას თესლებსა, საქმე 14,16; ყ. ტყუიან, საქმე 14,19; ყ. ქალაქებსა, საქმე 15,36; მისცემდით ყ. თანა-ნადებსა, ჰრომ. 13,7Ⴂ; ამცნებს კაცთა ყოველთა ყოველსა ადგილსა, საქმე 17,30; ყ. შაბათსა, საქმე 18,4; ყოველთავე (-ვე ႱŌ) ყოველსა ადგილსა მასვე ასწავებს, საქმე 21,28; ფარისეველნი იგი აღიარებენ ამას ყ., საქმე 23,8; ყ. მას პურიათა ჩუეულებასა, საქმე 26,3; ყ. ადგილსა, საქმე 28,22ႱŌ; 1 კორ. 1,2CD; 4,17; 2 კორ. 2,14CD; 1 თეს. 1,8Ⴂ; 1 ტიმ. 2,8; ყ. მოქმედსა კეთილისასა, ჰრომ. 2,10; ამას ყ. ზედავსძლოთ ჩუენ მის მიერ, ჰრომ. 8,37; ყ. არასადა ჰრცხუენეს, ჰრომ. 9,33; 10,11; რომელ მოცემულ არს ჩემდა ყ. მას, ჰრომ. 12,3; ასოებსა მას ყ., ჰრომ. 12,4; რომელი შეიქმს ყ., ყოველთა შორის, 1 კორ. 12,6CD; ამას ყ. შეეწევის ერთი და იგივე სული, 1 კორ. 12,11; ყ. ესავნ, 1 კორ. 13,7CD; ყ. მას შემწესა, 1 კორ. 16,16; ყ. სიმაღლესა, 2 კორ. 10,5; ყ. მას წერილსა, გალ. 3,10; ყ. კაცსა, გალ. 5,3; ყ. მას ქარსა მოძღურებისასა, ეფეს. 4,14; აღვაორძინებდეთ მისა მიმართ ყ., ეფეს. 4,15; ყ. ანგაჰრებასა, ეფეს. 4,19; ყ. ზედა ჴსენებასა თქუენსა, ფილიპ. 1,3; ვასწავებთ ყ. კაცსა და ვჰმოძღურით ყ. ყოვლითა სიბრძნითა, კოლ. 1,28; ყოველსა (+ვე Ō) მას სიხარულსა ზედა, 1 თეს. 3,9; ყ. წიგნსა, 2 თეს. 3,17; ყ. მას ჭურჭელსა, ებრ. 9,21; ყ. საქმესა, 1 ტიმ. 5,10; ამისთჳს ყ. დავითმენ, 2 ტიმ. 2,10; ყ. (+ვე ႱŌ) კაცობრიესა, 1 პეტ. 2,13; ყ. რომელსა აქუნდეს სასოებაჲ ესე, 1 იოვ. 3,3; ყ. რომელსა სძულდეს ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 3,15; ყ. კაცის-მკლველსა, 1 იოვ. 3,15; ყ. რომელსა ჰრწმენეს... და ყ. რომელსა უყუარდეს მშობელი იგი, 1 იოვ. 5,1; ყ. მწუანვილსა, გამოცხ. 9,4; ყ. ზედა ტომსა, გამოცხ. 13,7; ყ. ერსა ზედა, გამოცხ. 14,6; ეხედევდი ამას ყ., გამოცხ. 22,8; მივჰფინო სულისაგან ჩემისა ყ. ზედა, საქმე 2,17; ამას ყ. ზედა სიყუარული... განმტკიცენინ, კოლ. 3,14; ყ. ზედა არს, 1 პეტ. 2,13⊏; რაჲთა იყოს ღმერთი ყოვლადვე ყ. შინა, 1 კორ. 15,28; ყ. შინა ვიჭირვეით, 2 კორ. 4,8; ყ. შინა წარუდგინენით თავნი, 2 კორ. 6,4; 7,11; ყ. შინა წარემატებით, 2 კორ. 8,7; ყ. შინა გაგამდიდრენინ ყოვლითა უხუებითა, 2 კორ. 9,11; ყოვლითავე განეცხადენით ყოველსა შინა, 2 კორ. 11,6; ეზიარებოდენ უმეცარი იგი... ყ. შინა კეთილსა, გალ. 6,6; აღსავსებაჲ ყოვლისავე ყოველსა შინა აღმავსებელისაჲ, ეფეს. 1,23D; ყ. შინა აღიღეთ ფარი იგი სარწმუნოებისაჲ, ეფეს. 6,16; ყოველთა მიმართ და ყოველსა შინა მეზმნულ ვარ, ფილიპ. 4,12; იყოს იგი თავადი ყ. შინა მთავარ, კოლ. 1,18; ყ. შინა ქრისტჱ არს, კოლ. 3,11; ყ. შინა ჰმადლობდით, 1 თეს. 5,18; კეთილი გონებაჲ გუაქუს ყ. შინა, ებრ. 13,18CD; ნუ მასმენელ, არამედ ფრთხილ, მორწმუნე ყ. შინა, 1 ტიმ. 3,11; რაჲთა წარმატებულებაჲ ეგე შენი ცხად იყოს ყ. შინა, 1 ტიმ. 4,15; მოგცეს შენ უფალმან გულისხმის-ყოფაჲ ყ. შინა, 2 ტიმ. 2,7; ფრთხილ იყავ ყ. შინა, 2 ტიმ. 4,5; ყ. შინა სათნო იყვნედ, ტიტე 2,9; ყოველსავე... ასწავებს, საქმე 21,28Ⴂ; სული ყ. გამოეძიებს, 1 კორ. 2,10; სულიერი განიკითხავს ყ., 1 კორ. 2,15CD; ყ. დავითმენთ, 1 კორ. 9,12; ყ. ვიქმ სახარებითა მით, 1 კორ. 9,23; ყ. სადიდებელად ღმრთისა იქმოდეთ, 1 კორ. 10,31; ყ. ჭეშმარიტად გეტყოდე, 2 კორ. 7,14; ყ. ცნობასა, 2 კორ. 10,5; უზეშთაჱს... ყ. სახელსა, ეფეს. 1,21; ყ. (-ვე ႬCD) მეძავსა,

ეფეს. 5,5; ყ. იქმოდეთ, ეფეს. 6,13; ფილიპ. 2,14 (-ვე
ႢႪ); ყ. შემძლებელ ვარ, ფილიპ. 4,13; ყ. (-ვე Ⴍ) სათ-
ნოებასა, კოლ. 1,10; ყ., რასაცა იქმოდით... ყ. სახელითა
უფლისა იესუსითა, კოლ. 3,17; ყ. გულითად იქმო-
დეთ, კოლ. 3,23CD; არღა ვხედავთ ყ., ებრ. 2,8; ყ. სარ-
წმუნოებასა, ტიტე 2,10; ყ. აჩუენებდეთ სიმშჳდესა ყო-
ველთა მიმართ კაცთა, ტიტე 3,2; წმიდა იყვენით ყო-
ველსავე შინა სლვასა თქუენსა, 1 პეტ. 1,15; ყ. ახალ-
ვჰყოფ, გამოცხ. 21,5; პირველად ესე სიტყუაჲ ვყავ ყოვ-
ლისა მისთჳს, საქმე 1,1; ისმინეთ ყ. მისებრ, საქმე 3,22;
მოსრულ ვართ წინაშე ღმრთისა სმენად ყ., საქმე 10,33;
მტერო ყ. სიმართლისაო, საქმე 13,10; ყ. მის ცნობად,
საქმე 24,8; მრწამს ყ. მისებრ, საქმე 24,14ႪႭ; მაცხოვ-
რად ყ., ჰრომ. 1,16; აღთქუმაჲ იგი ყ. ნათესავისა,
ჰრომ. 4,16; ყ. მორწმუნისა, ჰრომ. 10,4; ყ. ეკლესიისაჲ,
ჰრომ. 16,23CD; ყ. კაცისა, 1 კორ. 7,7; ყ. მამაკაცისა, 1
კორ. 11,3; ამის ყოველისა მაქმნეველ არს, 1 კორ.
12,11ႧႡ; ღმერთი ყოვლისა ნუგეშინის-ცემისაჲ, 2 კორ.
1,3; შურის-გებად ყ. მისთჳს ურჩებისა, 2 კორ. 10,6;
უფალ ღათუ არნ ყ., გალ. 4,1; შემძლებელ არს უფრო-
ჲს ყ. ყოფად, ეფეს. 3,20; ყ. ანგაჰრებისა, ეფეს.
4,19ႰႫႬ; თავი ყ. მთავრობისაჲ, კოლ. 2,10; ყ. მისთჳს
სიხარულისა, 1 თეს. 3,9CD; უფროჲს ყ. მახჳლისა ორ-
პირისა, ებრ. 4,12; ყ. ცილობისა მათისა, ებრ. 6,16; ათე-
ული ყ. მისგან ნაწილად სცა, ებრ. 7,2; ყ. შეწყნარებისა,
1 ტიმ. 1,15; 4,9; ყ. (+ვე CD) პატივისა, 1 ტიმ. 6,1;
ძირი არს ყ. უკეთურებისაჲ, 1 ტიმ. 6,10; ყ. საქმისა, 2
ტიმ. 2,21; იქმნა იგი ყ. (+ვე ႪႭ) თანა-მდებ, იაკ. 2,10;
სიტყჳს მიგებად ყ., 1 პეტ. 3,15; ღმერთმან ყ. მადლისა-
მან, 1 პეტ. 5,10; იქმნა... საყოფელ ყოვლისავე სულისა
არაწმიდისა და... ყოვლისა მფრინველისა არაწმიდისა,
გამოცხ. 18,2; ყოვლისაგან, რომლითა-იგი ვერ განჰმარ-
თლდით, საქმე 13,39; ყ. შეგინებისა ჴორცთაჲსა, 2
კორ. 7,1; ყ. ვიზღვიე, ფილიპ. 3,8; ყ. საქმისა ბოროტი-
სა, 1 თეს. 5,22; 2 ტიმ. 4,18; განიწმიდოს თავი თჳსი
ამის ყ., 2 ტიმ. 2,21; ყ. უშჯულოებისა, ტიტე 2,14; ყ.
ცოდვისა, 1 იოვ. 1,7; ყ. სიცრუვისა, 1 იოვ. 1,9; ყ. ტო-
მისა ძეთა ისრაჱლისათა, გამოცხ. 7,4; ყოვლისაგანვე
თესლისა, გამოცხ. 5,9;მუნ გეთხრას შენ ყოვლისათჳს,
საქმე 22,10ႪႭ; ყ. ... შემირაცხიეს თავი ჩემი ნეტარად,
საქმე 26,2; უკუეთუ ყ. მორჩილ ხართ, 2 კორ. 2,9;
შურის-მეძიებელ არს უფალი ამის ყ., 1 თეს. 4,6; ყ.
(ყოვლისავეთჳს CD) იხილოს გემოჲ სიკუდილისაჲ,
ებრ. 2,9; მანვე ცხორებამან გასწავოს თქუენ ყ., 1 იოვ.
2,27; ყ. გლოცავ შენ წარმართებად, 3 იოვ. 1,2; ყოვლი-
სათჳსვე თავსა შენსა სახედ მისცემდი, ტიტე 2,7CD;
მოვიდა უფალი... ყოფად საშჯელისა ყ., იუდა 1,15ႢႪႭ;
თჳნიერ ყოვლისა ცილობისა, ებრ. 7,7; ყ. მიმართ გონ-
ბისა კაცთაჲსა, 2 კორ. 4,2CD; ყ. მიმართ მოთმინებისა,
კოლ. 1,11CD; თანა-შეტყუებულ იყვენით სიყუარულით ყ.
მიმართ, კოლ. 2,2; ყ. მიმართ საქმისა კეთილისა, 2 ტიმ.
3,17; ტიტე 1,16; 3,1; ვწამებ მე ყ. მიმართ, გამოცხ.
22,18; გლოცავ უკუე ყ. (ყოვლის Ⴍ) წინა, 1 ტიმ. 2,1;
ყოვლის წინა თავი შენი სახედ მიეც, ტიტე 2,7;
ყოვლისა წინა... ნუ ჰფუცავთ, იაკ. 5,12; ყ. (ყოვლის Ⴀ)
წინა ურთიერთას სიყუარული განმარტებული გაქუნდინ,
1 პეტ. 4,8; უზეშთაეს... ყოვლისავე სახელისა, ეფეს.
1,21CD; განეშოვრენით თქუენ ყ. მისგან ძმისა,. 2 თეს.
3,6; მეცნიერებითა ყ. (-ვე ႭႧCD) კეთილისაჲთა, ფი-
ლემ. 1,6; ყოვლისავეთჳს საქმისა კეთილისა, 2 ტიმ.
2,21CD; ყოვლითა ზაკუვითა, საქმე 13,10; იქმნების...
ყ-ითა განზრახვითა, საქმე 24,3ႢႪ; ყ. განცხადებულები-
თა, საქმე 28,31; ყ. სიცრუითა, ჰრომ. 1,29; თავადი არს
უფალი ყ., ჰრომ. 10,12Ⴀ; ყ.სიხარულითა, ჰრომ. 15,13;
ფილიპ. 2,29; ყ. მეცნიერებითა, ჰრომ. 15,14; 1 კორ. 1,5;
ყ. სიტყჳთა, 1 კორ. 1,5; ყ. (+ვე ႢႪႭႧCD) ვიჭირვო-
დეთ, 2 კორ. 7,5; ყ. (-ა Ⴊ; +ვე CD) კადნიერ ვართ, 2
კორ. 7,16; ყ. მოსწრაფებითა, 2 კორ. 8,7; ყ. მოთმინები-
თა, 2 კორ. 12,12; კოლ. 1,11; ყ. მით კურთხევითა, ეფეს.
1,3; ყ. სიბრძნითა, ეფეს. 1,8; კოლ. 1,9; ყ. სავსებითა
ღმრთისაჲთა, ეფეს. 3,19; ყ. სიმდაბლითა, ეფეს. 4,2; ყ.
შეახლებითა, ეფეს. 4,16; ყ. კეთილითა, ეფეს. 5,9; ებრ.
13,21; ცოლნი — თჳსთა ქმართა ყ. (+ვე ႭႫႬ), ეფეს.
5,24; ყ. კრძალულებითა, ეფეს. 6,18; ყ. ლოცვითა, ეფეს.
6,18; ფილიპ. 4,6; ყ. ფრთხილებითა, ფილიპ. 1,9; ყ.
(+ვე CD) სახითა, ფილიპ. 1,18; ყ. კადნიერებითა, ფი-
ლიპ. 1,20; ყ. საქმითა, კოლ. 1,10; 2 თეს. 2,17; ყ. ძა-
ლითა, კოლ. 1,11; 2 თეს. 2,9; (+ვე ႢႪႧCD); ყ. ნებათა
ღმრთისაჲთა, კოლ. 4,12CD; ყ. სათნოებითა, 2 თეს.
1,11; ყ. ღმრთის მსახურებითა, 1 ტიმ. 2,2; ყ. დამორჩი-
ლებითა, 1 ტიმ. 2,11; ყ. ღირსებითა, 1 ტიმ. 3,4;
ღმრთის მსახურებაჲ ყ. (+ვე CD) სარგებელ არს, 1
ტიმ. 4,8; ყ. სიწმიდითა, 1 ტიმ. 5,2; ყ. სულგრძელები-
თა, 2 ტიმ. 4,2; მოძღურებაჲ იგი... ღმრთისაჲ შეამკონ
ყ. (+ვე Ⴈ), ტიტე 2,10; ყ. ბრძანებითა, ტიტე 2,15; ყ.
(+ვე D) მოშიშებითა, 1 პეტ. 2,18; ყ. ქვითა პატიოსნი-
თა, გამოცხ. 21,19; მოსცემს ყოველთა ცხორებასა და
სულსა ყოვლით კერძო, საქმე 17,25ႢႪႭ; ჩინებულთა
წმიდათა ყოვლითურთ, 1 კორ. 1,2; ყ. უკეთურებით,
ეფეს. 4,31; ყოვლითავე (-ვე ႪႭ) სიმდაბლითა, საქმე
20,19; ყ. სახითა, ჰრომ. 3,2; 2 თეს. 3,16; ყ. (-ვე
ႢႪႧCD) განჰმდიდრდით მას შინა, 1 კორ. 1,5; ვითარცა
მე ყ. ყოველთა სათნო ვარ, 1 კორ. 10,33; ყოვლითავე
თქუენ შორის თავი თჳსი... დავიმარხე, 2 კორ. 11,9; ყ.
(-ვე ႧCD) სიბრძნითა, კოლ. 3,16; დაემორჩილენით მამა-
დედათა თქუენთა ყ., კოლ. 3,20; მონანი დაემორჩილენით
ყ. ჴორციელთა უფალთა, კოლ. 3,22; ყ. საცთურითა
სიცრუვისაჲთა, 2 თეს. 2,10; ჯერ-იყო მისა ყ. ძმათა
მსგავსებაჲ, ებრ. 2,17; ყ. მსგავსებითა, ებრ. 4,15; პატი-
ოსან არს ქორწინი ყ., ებრ. 13,4; ყოვლითავე ღმრთეე-
ბისა თჳსისა ძალი... მოგუანიჭა, 2 პეტ. 1,3G; შემუსრი-
ან... ყ. (-ვე B) წყლულებითა, გამოცხ. 11,6; ყოველთა
ვექმენ ყოვლად, რაჲთა ყოველნი ვაცხოვნნე, 1 კორ.
9,22; ესე ყ. იყვნეს განკრძალულ, საქმე 1,14; ყ. ნაწ-
ლევნი მისნი, საქმე 1,18; იყვნეს ყ. შეკრებულ, საქმე
2,1; აღივსნეს ყ. სულითა წმიდითა, საქმე 2,4; 4,31; ანუ
არა ასა ესე ყ. არიან...? საქმე 2,7; განჰკრთეს ყ., საქმე
2,12ႪႭ; ყ., რომელნი დამკჳდრებულ ხართ იერუსა-
ლჱმს, საქმე 2,14; ვართ ჩუენ ყ. მოწამე, საქმე 2,32; ყ.
ნათესავნი, საქმე 3,25; 17,26ႪႭ (+ვე Ⴔ); ეფეს. 3,15; ყ.
ადიდებდეს ღმერთსა, საქმე 4,21; იყვნეს ერთბამად ყ.,
საქმე 5,12; განიკურნებოდეს ყ., საქმე 5,16; ყ. მისთანანი,
საქმე 5,17; ყ. მორჩილნი მისნი, საქმე 5,36; 5,37; ყ.
ტიროდეს, საქმე 9,39ႪႭ; ქურივები იგი ყ., საქმე
9,39D; პეტრე განავლინნა გარე ყ., საქმე 9,40; ჩუენ ყ.
მოსრულ ვართ, საქმე 10,33; ყ. წინაწარმეტყუელნი,

საქმე 10.43; ყ. კარნი. საქმე 16.26; ყ. კრულებანი. საქმე 16.26C; ყ. იგი პყრობილნი. საქმე 16.27; ჩუენ ყ. აქა ვართ. საქმე 16.28; ესე ყ. მჴდომად ბრძანებათა კეისრისათა იქმან. საქმე 17.7; ათენელნი ყ., საქმე 17.21; ყ. ჰურიანი. საქმე 18.2; 18.12; კაცნი იგი ყ. (+ვე ႪႭ), საქმე 19.7; თქუენ ყ. ხართ. საქმე 22.3; ყ. მოხუცებულნი. საქმე 22.5; ყ. დამკჳდრებულნი, საქმე 22.12; გამოცხ. 12.12; აგრიპა მეფე და ყ. ჰხედავთა ამას? საქმე 25.24; ჩუენ ყ. დავეცჳთ ქუეყანასა, საქმე 26.14; მიგმადლნა შენ ღმერთმან ყ.. საქმე 27.24; ნუგეშინის-ცემულ იქმნეს ყ. (+ვე ႢႪ), საქმე 27.36; ყ. კაცნი. საქმე 27.37; შემიწყნარნეს ჩუენ ყ., საქმე 28.2; ყ. ისრაჱლისაგანნი. ჰრომ. 9.6; ნათესავნი აბრაჰამისნი ყ., ჰრომ. 9.7; ჩუენ ყ. ერთ გუამ ვართ, ჰრომ. 12.5; ყ. წარდგომად ვართ საყდართა მათ ქრისტჱსთა. ჰრომ. 14.10; ყ. თესლნი, ჰრომ. 15.11; ყ. ეკლესიანი, ჰრომ. 16.4; მასვე იტყოდით ყ., 1 კორ. 1.10; ჩუენ ყ. – მისა მიმართ, 1 კორ. 8.6ႢႪ; მამანი ჩუენნი ყ., 1 კორ. 10.1; ყ. ზღუასა მას განვლეს, 1 კორ. 10.1; ყ. სახენი, 1 კორ. 10.11CD; ერთ პორც ჩუენ ყ. ვართ, 1 კორ. 10.17; ყ. ასონი, 1 კორ. 12.26; ნუუკუე ყ. მოციქულ იყვნენ? ანუ ყ. წინაისწარმეტყუელ იყვნენ? ანუ ყ. ნუ მოძღუარ იყვნენ? ანუ ყ. ნუ ძალ იყვნენ? ანუ ყოველთა ნუ მადლი აქუნდეს კურნებისაჲ? ანუ ყოველნი ნუ ენათა იტყოდიან? ანუ ყ. ნუ გამოსთარგმანებდენ? 1 კორ. 12.29-30; ყ. ენათა იტყოდიან, 1 კორ. 14.23; უკუეთუ ყ. წინაისწარმეტყუელებდენ, 1 კორ. 14.24; რაჲთა ყ. ისწავებდენ, 1 კორ. 14.31CD; ყ. ნუგეშინის-ცემულ იყვნენ, 1 კორ. 14.31; ვითარცა ადამის გამო ყ. მოწყდებიან, ეგრეცა ქრისტჱს მიერ ყ. ცხოველ იქმნებიან, 1 კორ. 15.22; ყ. მთავრობანი და ყ. ჴელმწიფებანი, 1 კორ. 15.24; არა ყ. განვახლდეთ, 1 კორ. 15.51; ყ. ძმანი, 1 კორ. 16.20; გალ. 1.2; 2 ტიმ. 4.21; ჩუენ ყ. ... დიდებასა უფლისასა განვიცდით, 2 კორ. 3.18; ჩუენ ყ. განცხადებად ვართ, 2 კორ. 5.10; წმიდანი ყ., 2 კორ. 13.12; ყ. შვილნი ღმრთისანი ვართ, გალ. 3.26; ყ. ერთ ხართ, გალ. 3.28; ჩუენცა ყ. ვიქცეოდით, ეფეს. 2.3; რაჲთა აღავსნეს ყ., ეფეს. 4.10; მივეწიფნეთ ჩუენ ყ., ეფეს. 4.13; რაჲთა ჩემ თანა ზიარ მადლისა მის თქუენ ყ. იყვნეთ. ფილიპ. 1.7; ყოველნი (+ვე Ⴍ) თავისა თჳსისასა ეძიებენ. ფილიპ. 2.21; ყ. წმიდანი, ფილიპ. 4.22; ყ. საუნჯენი, კოლ. 2.3; ყ. შეცოდებანი, კოლ. 2.13; თქუენ ყ. სწავლულნი ხართ, 1 თეს. 4.9; თქუენ ყ. ნაშობნი ნათლისანი ხართ, 1 თეს. 5.5; ძმანი ყ., 1 თეს. 5.26CD; რაჲთა ისაჯნენ ყ., 2 თეს. 2.12; უტჳრთვან ყ., ებრ. 1.3; ყ. ანგელოზნი ღმრთისანი, ებრ. 1.6; ყ. ... დაძუელდენ, ებრ. 1.11; ერთისაგან არიან ყ.. ებრ. 2.11; ყ. იგი მცნებანი, ებრ. 9.19; მოწყდეს ესე ყ.. ებრ. 11.13; ესე ყ. იწამნეს, ებრ. 11.39; ზიარ-ქმნულ არიან ყ., ებრ. 12.8; ცხოველ ყვნის ყ., 1 ტიმ. 6.13; მიმექცეს მე ყ., 2 ტიმ. 1.15Ⴇb; გიკითხვენ შენ ჩემ თანანი ყ., ტიტე 3.15; ფრიად ვსცთებით ყ. (+ვე ႪႭ). იაკ. 3.2; ყ. ერთ-ზრახვა იყვენით, 1 პეტ. 3.8; ყ. რომელნი ხართ ქრისტე იესუს მიერ, 1 პეტ. 5.14; ყ. ჩუენგანნი, 1 იოვ. 2.19; ესე ყ. დაზულებოდიან. 2 პეტ. 3.11; ყ. მთანი. გამოცხ. 6.14; ყ. მოიკლნენ, გამოცხ. 13.15; ყ. მოვიდენ, გამოცხ. 15.4; ვერღარა ჰპოვნე ესე ყ.. გამოცხ. 18.14; განმდიდრდეს ყ.. გამოცხ. 18.19; ყ. წარმართნი, გამოცხ. 18.23; ყ. მონანი, გამოცხ. 19.5; ყ. მფრინველნი. გამოცხ. 19.21; ყოველნივე მორწმუნე იყვნეს. საქმე 2.44; ყ. (-ვე ႪႭ) წინაწარმეტყუელნი, საქმე 3.24; ყ. განიბნინეს სოფლებსა მას, საქმე 8.1; ყ. შექმნა, საქმე 17.26ႢႪF; ყ. მოვიდეს ხუცესნი. საქმე 21.18; ყ. მოშურნე შჯულისა არიან. საქმე 21.20; განვერენით ყ., საქმე 27.44; შეაყენნა ღმერთმან ყ. ურჩებასა. რაჲთა ყ. შეიწყალნეს, ჰრომ. 11.32; ყ. რბიედ, 1 კორ. 9.24; ყ. ერთისა მიმართ სულისა მორწყულ ვართ, 1 კორ. 12.13ႣႧb; ყ. სამე მოსწყდეს, 2 კორ. 5.14ႧCD; ანუ არა ყ. არიან მოხარკე სულებ...? ებრ. 1.14; შენ დაჰბადენ ყ., გამოცხ. 4.11; ყ. ანგელოზნი, გამოცხ. 7.11; ყვნეს ყ., გამოცხ. 13.16; განჰკრთეს ყ. იგი, საქმე 2.7; ყოველნი-მე მოწყდენა? 2 კორ. 5.14; ყოველთა დამკჳდრებულთა. საქმე 9.35; უწყოდეს ყ., საქმე 16.3; ყ. წარმართთა. საქმე 18.17; გამოცხ. 18.3; იხილოთ პირი ჩემი თქუენ ყ., საქმე 20.25; ცნან ყ., საქმე 21.24; ყ. ჰურიათა, საქმე 26.4; არა ყ. ისმინეს სახარებისაჲ მის, ჰრომ. 10.16; ყ. იგივე საზრდელი... ჭამეს, 1 კორ. 10.3; ყ. (+ვე Ⴊ) იგივე სასუმელი სულიერი სუეს, 1 კორ. 10.4; განამწარეს, არამედ არა ყ., ებრ. 3.16; ყ. მიცოდიან მე, ებრ. 8.11; დამიტევეს მე ყ., 2 ტიმ. 1.15; ყ. დამიტევეს, 2 ტიმ. 4.16; ყ. (+ვე ႪႭ) უცნობიეს ჭეშმარიტებასა, 2 იოვ. 1.1; ყ. ეკლესიათა, გამოცხ. 2.23; ყ. მეფეთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 17.2; მიჰხედეს მას ყოველთავე. საქმე 6.15; ყ. მიაქციეს ერთბამად, ჰრომ. 3.12; ყ. შესცოდეს, ჰრომ. 3.23; ყ. (-ვე ႪႧCD) მოსჱს მიერ ნათელ-იღეს. 1 კორ. 10.2; რაჲთა ყ. ისწაონ, 1 კორ. 14.31; ყ. შევისუენოთ, 1 კორ. 15.51; ყ. ურთიერთას სიმდაბლჱ შეიმოსეთ, 1 პეტ. 5.5; განუკჳრდებოდა ყოველთა, საქმე 2.12; განუყოფდეს მას ყ., საქმე 2.45; მოსცა მას სიცოცხლე ესე წინაშე თქუენ ყ., საქმე 3.16ႢႪႭ; დაეცა შიში დიდი ყ., საქმე 5.5; იყო შიში დიდი ყოველსა მას ზედა კრებულსა და ყ., საქმე 5.11; ყ. მათ სიტყუათა, საქმე 5.20; ყ. მოხუცებულთა ძეთა, საქმე 5.21; შეჰკრებდა ყ. მათ ჰურიათა, საქმე 9.22; დაუკჳრდებოდა ყ., საქმე 9.21; ყ. ეშინოდა მისგან, საქმე 9.26; ყ. მათ ადგილთა, საქმე 9.31; 9.32; ყ. მათ საქმეთა. საქმე 10.39; ყ. მორწმუნეთა, საქმე 10.43; ჰლოცვიდა ყ. (+მათ ႢႪ) გულს-მოდგინებითა, საქმე 11.23; ძმათა ყ., საქმე 12.17; 1 თეს. 5.26; ყ. შაბათთა, საქმე 13.27; ყ. მათ შაბათთა, საქმე 15.21; ყ. ქალაქთა, საქმე 15.36ႪႭ; ყ. დღეთა, საქმე 17.17K; ჰრომ. 14.5; ყ. გხედავ თქუენ. საქმე 17.22; რომელი მოსცემს ყ. ცხოვრებასა, საქმე 17.25; მოსცა ყ., საქმე 17.31; ყ. მეძავთა, 1 კორ. 5.10CD; ყ. ეკლესიათა, საქმე 18.23ႢႪ; 1 კორ. 4.17; 7.17; ყ. მოწაფეთა, საქმე 18.23; ყ. მკჳდრთა. საქმე 19.10; გამოცხ. 13.8; 13.12; ყ. ადგილთა, საქმე 24.3; 28.22; 1 კორ. 1.2; 4.17ႢႧCD; 2 კორ. 2.14; 1 თეს. 1.8; ჰლოცვიდა პავლე ყ., საქმე 27.33; შეიწყნარებდა ყ., საქმე 28.30; ყ., რომელნი ხართ ჰრომეს შინა, ჰრომ. 1.7; წარმართთა ყ.. ჰრომ. 3.9; ყ. კაცთა. ჰრომ. 5.12; 12.17CD; ფილიპ. 4.5; კოლ. 1.28ႢႪ; ყ. კაცთა ზედა, ჰრომ. 5.12; 5.18; რომელი განამდიდრებს ყ.. ჰრომ 10.12; ყ. კაცთა თანა, ჰრომ. 12.18; მისცემდით ყ. თანანადებთა, ჰრომ. 13.7; ყ. წმიდათა, ჰრომ. 16.15; ფილიპ. 1.1; 4.21; ყ. ძმათა, ჰრომ. 16.14F; ყ. მეცნიერებაჲ გუაქუს, 1 კორ. 8.1; ყ. თავი ჩემი დავამონე. 1 კორ. 9.19; ყ. ერთისა მისგან პურისა მოგუაქუს, 1 კორ. 10.17; ჩუენ ყ. ნათელ-ვიღეთ, 1 კორ. 12.13; ყ. ასოთა, 1 კორ. 12.26; 12.26ႣႧb; მოციქულთა ყ.. 1 კორ. 15.7; გესავ

თქუენ ყ., რამეთუ სიხარული ჩემი თქუენ ყოველთაჲ არს, 2 კორ. 2,3; არა მე შემაწუხა, არამედ ზოგს-რაჲ-მე... — თქუენ ყოველთა, 2 კორ. 2,5; სხუათა ყ., 2 კორ. 13,2; ყ. გონებასა, ფილიპ. 4,7; მოგჳტევნა ჩუენ ყ. შეცოდებანი, კოლ. 2,13ᑕᏏᒪ; ყ. მათ დღენათა შინა, 2 თეს. 1,4; ყ. მათ მორჩილთა მისთა, ებრ. 5,9; ყ. წინამძღუართა თქუენთა და ყ. წმიდათა, ებრ. 13,24; მისცა თავი თჳსი საჴსრად ყ., 1 ტიმ. 2,6CD; გჳრგჳნი... მომცეს... არა ხოლო თუ მე, არამედ ყ., 2 ტიმ. 4,8; ყ. წარმართთა, 2 ტიმ. 4,17; გამოცხ. 14,8; ყ. გზათა, იაკ. 1,8; რომელმან მოსცის ყ., იაკ. 1,5; ყ. პატიჲ-სცემდით, 1 პეტ. 2,14; ყ. მეურინეელთა, გამოცხ. 19,17; ყ. თთუეთა, გამოცხ. 22,2; ყ. წმიდათა თანა, გამოცხ. 22,21; შიში დიდი იყო მათ ყ. ზედა, საქმე 2,43; მადლი დიდი იყო მათ ყ. ზედა, საქმე 4,33; დაეცა შიში მათ ყ. ზედა, საქმე 19,17; ყ. ზედა ულმრთოოთა... კაცთა, ჰრომ. 1,18; ყ. ზედა მორწმუნეთა, ჰრომ. 3,22; რომელ-იგი არს ღმერთი ყ. ზედა, ჰრომ. 9,5; ყ. ზედა ჭირთა ჩუენთა, 2 კორ. 7,4; რომელი ყ. ზედა არს და ყ. მიერ და ყ. შინა, ეფეს. 4,6; გამოჩნდეს... განლაღებული ყ. ზედა, 2 თეს. 2,4; ყ. ზედა არს, 1 პეტ. 2,13; ზედა ყ. ცათა, ეფეს. 4,20; მოიდრიკნა მუჴლნი მათ ყ. თანა, საქმე 20,36; ღმერთი მშჳდობისაჲ იყავნ თქუენ ყ. თანა, ჰრომ. 15,33; ფილიპ. 4,9⅂; მადლი უფლისა ჩუენისა... თქუენ ყ. თანა, ჰრომ. 16,20; 16,23⅂; 16,27⅂CD; 2 თეს. 3,18; ჩინებულთა წმიდათა, ყ. თანა, 1 კორ. 1,2CD; არა ყ. თანა არს მეცნიერებაჲ, 1 კორ. 8,7; სიყუარული ჩემი თქუენ ყ. თანა, 1 კორ. 16,24; ყ. თანა წმიდათა, 2 კორ. 1,1; ეფეს. 3,18; ზიარებაჲ წმიდისა სულისაჲ თქუენ ყ. თანა, 2 კორ. 13,13; ყ. თანა მოყუარეთა, ეფეს. 6,24; მიხაროდის თქუენ ყ. თანა, ფილიპ. 2,17; ყ. თანა წმიდათა მისთა, 1 თეს. 3,13; უფალი თქუენ ყ. თანა, 2 თეს. 3,16; მადლი-თქუენ ყ. თანა, ტიტე 3,15; მშჳდობასა შეუდეგით ყ. თანა, ებრ. 12,14; ყ. შინა ჭირთა, 2 კორ. 1,4; ყ. შინა კეთილთა, გალ. 6,6Ⴈ-ხ; ყ. შინა ლოცვათა ჩემთა თქუენ ყოველთათჳს სიხარულით ლოცვასა ვჰყოფ, ფილიპ. 1,4; ყოველთა შინა წიგნთა მისთა, 2 პეტ. 3,16; ყ. შორის მკუდრთა, საქმე 4,16; ყ. შორის თესლთა, საქმე 10,35; ყ. შორის წმიდათა, საქმე 20,32; ყ. შორის შესაკრებელთა, საქმე 26,11; შორის ყ. მორწმუნეთა, 2 თეს. 1,10; დაადგრა ყ. მათ ზედა, საქმე 10,44; აქუნდა ყოველთავე ზოგად, საქმე 2,44ϥ; ყ. ვიქმ სახარებითა მით, 1 კორ. 9,23ᒪ; ყ. ერთისა მიმართ სულისა გჳსუამს, 1 კორ. 12,13; ყ. რომელთა უნდეს ცხორებაჲ, 2 ტიმ. 3,12; ყოველთა მკუდრთა, საქმე 1,19; ყ. გულთა მეცნიერო, საქმე 1,24; თქუენი არს აღთქუმაჲ... და ყ. შორიელთაჲ, საქმე 2,39; წინაშე თქუენ ყ., საქმე 3,16; პირითა ყ. წინაწარმეტყუელთა, საქმე 3,18; ვიდრე ჟამადმდე კუალად-გებისა ყ., საქმე 3,21; პირითა ყ. წინაწარმეტყუელთა მისთაჲთა, საქმე 3,21ϥᒪŎ; ცხად იყავნ თქუენ ყ., საქმე 4,10; მოუღებიეს ჴელმწიფებაჲ... შეკრვად ყ., საქმე 9,14; ყ. მიმძლავრებულთა, საქმე 10,38ᒪŎ; ყ. კრულებანი განჰჴსნდეს, საქმე 16,26; მეცნიერ ხარ შენ ყ. მათ ჩუეულებათა, საქმე 26,3ᒪŎ; ვილოცავ... არა ხოლო თუ შენთჳს, არამედ ყ., საქმე 26,29ᒪŎ; ყ. წარმართთა, ჰრომ. 1,5; ყ. მორწმუნეთა, ჰრომ. 4,11; უფალ ყ., ჰრომ. 10,12Ⴈ⅂ხ; მესტუმრჱ... ყ. ეკლესიათაჲ, ჰრომ. 16,23; მნებავს თქუენ ყ. ენათა სიტყუაჲ, 1 კორ. 14,15Ⴈ⅂ხ; უკუანაისკნელ ყ. მეჩუენა, 1 კორ. 15,8; ყ. ნასხურ, 1 კორ. 4,13; ყ. ეკლესიათა წმიდათა, 1 კორ. 14,33; უსაწყალობელჱს ყ. კაცთასა ვართ, 1 კორ. 15,19; ყ. მათ ჭირეულთა, 2 კორ. 1,4; მოეჴსენების თქუენ ყ. იგი მორჩილებაჲ, 2 კორ. 7,15CD; ადიდებდით ღმერთსა... უხუებითა ზიარებისაჲთა მათა მიმართ და ყ., 2 კორ. 9,13; ზრუნვაჲ ყ. ეკლესიათაჲ, 2 კორ. 11,28; უზეშთაჱს ყ. მთავრობათა, ეფეს. 1,21; იგი მოსცა მთავრობად უფროჲს ყ. ეკლესიასა, ეფეს. 1,22; უმრწემჱსსა ყ. წმიდათასა, ეფეს. 3,8; განათლებად ყ., ეფეს. 3,9; ყ. მათ ისართა უკეთურებისათა, ეფეს. 6,16; ვედრებითა ყ. წმიდათათჳს, ეფეს. 6,18; სხუათა მიმართ ყ., ფილიპ. 1,13; გგებდე თქუენ ყ. წარმართებისათჳს, ფილიპ. 1,25; უფროჲს ყ. სახელთა, ფილიპ. 2,9; სურეიელცა იყო თქუენ ყ. ხილვად, ფილიპ. 2,26CD; პირმშოჲ ყ. დაბადებულთაჲ, კოლ. 1,15; იგი თავადი არს ყ. წინა, კოლ. 1,17; თავი ყ. მთავრობისა, კოლ. 2,10ϥ; ყ. მათ მორწმუნეთა, 1 თეს. 1,7; ყ. კაცთა, 1 თეს. 2,15; მკუდრად ყ., ებრ. 1,2; ყ. კაცთათჳს, 1 ტიმ. 2,1; მეფეთათჳს და ყ. მთავართა, 1 ტიმ. 2,2; ყ. კაცთაჲ ჰნებავს ცხორებაჲ, 1 ტიმ. 2,4; მაცხოვარი ყ. კაცთაჲ, 1 ტიმ. 4,10; ძირი არს ყ. ბოროტთაჲ, 1 ტიმ. 6,10CD; გონებაჲ მათი ცხად იყოს ყ., 2 ტიმ. 3,9⅂; უწინარჱს ყ. საუკუნეთა, ტიტე 1,2Ŏ; იუდა 1,25; ყ. კაცთა, ტიტე 2,11; ყ. დასასრული, 1 პეტ. 4,7; ყ. სინანულად მოსლვაჲ, 2 პეტ. 3,9; ყოფად საშჯელისა ყოველთათჳს და მხილებად ყოველთა ულმრთოოთა ყოველთათჳს საქმეთა... ყ. ფიცხელთა სიტყუათა, იუდა 1,15; ყოველთა მესმა, რომელნი იტყოდეს, გამოცხ. 5,13C; მწყსაჲ ყ. წარმართთაჲ, გამოცხ. 12,5; სისხლნი... წმიდათანი იპოვნეს და ყ. მოკლულთაჲ, გამოცხ. 18,24; ჴორცნი ყ. აზნაურთა და... დიდთანი, გამოცხ. 19,18; ყ. მტყუვართაჲ ნაწილი მათი იყოს, გამოცხ. 21,8; ყოველთაგან თესლთა, საქმე 2,5; ყ. ჭირთა, საქმე 7,10; ჴმაჲ იყო ერთბამად ყ., საქმე 19,34; წამებული ყ. მკუდრთა, საქმე 22,12ᒪŎ; განსუენებულ არს სული მისი თქუენ ყ., 2 კორ. 7,13; ყ. საქმეთა მისთა, ებრ. 4,4; გონებაჲ მათი ცხად იყოს ყ., 2 ტიმ. 3,9⅂; ყ. მიჴსნა მე უფალმან, 2 ტიმ. 3,11; დემეტრი წამებულ არს ყ., 3 იოვ. 1,12; ყ. წარმართთა, გამოცხ. 7,9; პირველი ესე სიტყუაჲ ვყავ ყოველთათჳს, საქმე 1,1ᒪŎ; ჴელმწიფებაჲ მოუღებიეს... პყრობილებისა წარყვანებად ყ., საქმე 9,14; მოწამე ვართ ყ., საქმე 10,39ᒪŎ; ყ., რომელთა მაბრალებენ მე ჰურიანი, საქმე 26,2ᒪŎ; ვილოცავ... არა ხოლო თუ შენთჳს, არამედ ყ., საქმე 26,29; ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა... თქუენ ყ., ჰრომ. 1,8; ჩუენ ყ. მისცა იგი, ჰრომ. 8,32; თქუენ ყ. უფროჲსღა ენათა ვიტყჳ, 1 კორ. 14,18; ყ. მოკუდა, 2 კორ 5,14, 5,15, 5,15⅂; ჰმადლობდით მარადის ყ., ეფეს. 5,20; არს სამართალ ესე ჩემდა ზრახვად თქუენ ყ., ფილიპ. 1,7; ვითარ-იგი მსურის თქუენ ყ., ფილიპ. 1,8CD; სურეიელ იყო თქუენ ყ., ფილიპ. 2,26; ვჰმადლობთ ღმერთსა თქუენ ყ., 1 თეს. 1,2; შურისმეძიებელ არს ღმერთი ამათ ყ., 1 თეს. 4,6CD; კეთილი გონებაჲ გუაქუს ყ., ებრ. 13,18; მისცა თავი თჳსი საჴსრად ყ., 1 ტიმ. 2,6; ემხილოს ყოველთა მიერ, განიკითხოს ყ. მიერ, 1 კორ. 14,24; ყ. მიერ კაცთა, 2 კორ. 3,2; ყ. მიერ ეკლესიათა, 2 კორ. 8,18; ყ. მიმართ ძმათა, საქმე 15,3; 1 თეს. 4,10; ყ. მიმართ ჰურიათა,

საქმე 19,17; 24,5; ყ. მიმართ კაცთა, საქმე 22,15; სიმართლჱ ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს... ყ. მიმართ, ჰრომ. 3,22; ყ. მიმართ წარმართთა, ჰრომ. 14,25; 16,25; თქუენი ეგე მორჩილებაჲ ყ. მიმართ განთქუმულ იყავნ, ჰრომ. 16,19; რომელი შეიქმს ყ. მიმართ, 1 კორ. 12,6; წარუდგინებთ თავთა ჩუენთა ყ. მიმართ, 2 კორ. 4,2; ვიქმოდით კეთილსა ყ. (÷ვე CD) მიმართ, გალ. 6,10; ყ. მიმართ წმიდათა, ეფეს. 1,15; კოლ. 1,4; ფილემ. 1,5; ყ. მიმართ ნათესავთა, ეფეს. 3,21; ყ. მიმართ დაბადებულთა, კოლ. 1,23; გარდაგმატენ სიყუარულითა... ყ. მიმართ, 1 თეს. 3,12; სულგრძელ იყვენით ყ. მიმართ, 1 თეს. 5,14; კეთილსა შეუდეგით ყ. მიმართ, 1 თეს. 5,15; რაჲთა სახიერ იყოს ყ. მიმართ, 2 ტიმ. 2,24; ყ. მიმართ ჟამთა, იუდა 1,25; წინაშე ყ. წარმართთა, საქმე 9,15; ვარქუ პეტრეს წინაშე ყ., გალ. 2,14; წინაშე ყ. ამხილე, 1 ტიმ. 5,20; ყოველთავე დაბადებულთაჲ, გამოცხ. 5,13; ყ. სიბრძნითა, კოლ. 3,16Ⴍ; დამორჩილებასა მას ყოვლისასა, ებრ. 2,8; ვაჭარნი ამის ყოვლისანი, გამოცხ. 18,15; უფალი ყოველთაჲ, საქმე 10,36; ჰრომ. 10,12; ტირილი დიდი ყ., საქმე 20,37; ყ. ცოდვასა ქუეშე ყოფაჲ, ჰრომ. 3,9ႢႬႡႨႢႡ; მამაჲ ჩუენ ყ., ჰრომ. 4,16; მნებავს თქუენ ყ. ენათა სიტყუაჲ, 1 კორ. 14,5; თქუენ ყ. იგი მორჩილებაჲ, 2 კორ. 7,15; დედაჲ ჩუენ ყ., გალ. 4,26CD; მამაჲ ყ., ეფეს. 4,6; არა ყ. არს სარწმუნოებაჲ, 2 თეს. 3,2; ყ. დასასრული, 1 პეტ. 4,7ႠႪႭ; ყ. მესმა, გამოცხ. 5,13; წინაშე თქუენ ყოველთასა, საქმე 3,16; უფროჲს თქუენ ყ. ენათა ვიტყჳ, 1 კორ. 14,18CD; უკუანაჲსკნელ ყ. მეჩუენა, 1 კორ. 15,8; უმეტჱს მათ ყ. დავშუერ, 1 კორ. 15,10; დაწუეს წინაშე ყ., საქმე 19,19; ჰმადლობდა ღმერთსა წინაშე ყ., საქმე 27,35; ვარქუ პეტრეს წინაშე ყ., გალ. 2,14ႭႨ; წინაშე ყ. ამხილე, 1 ტიმ. 5,20Ⴍ; უბრალო ვარი მე სისხლისაგან თქუენ ყოველთაჲსა, საქმე 20,36; უფროჲს თქუენ ყ. ენათა ვიტყჳ, 1 კორ. 14,18ႢႬႳႢႡ; ღმრთისა მსაჯულისა ყ., ებრ. 12,23; ვარქუ პეტრეს წინაშე ყ., გალ. 2,14; წინაშე ყ. ამხილე, 1 ტიმ. 5,20CD; უგუნურებაჲ მათი ცხად იყოს ყოველთადა, 2 ტიმ. 3,9CD.

2. ყოველ-ი მთელი, ყველა: ყ. ერი, საქმე 3,11; ყ. იგი ამბოხი, საქმე 9,40; ყ. კაცი, საქმე 10,28; ყ. სახლი, საქმე 11,14; 16,31; ერი იგი ყ., საქმე 12,22; ყ. იგი ქალაქები, საქმე 13,6; ყ. იგი სიმრავლჱ, საქმე 15,12; ყ. სოფელი, საქმე 17,6; ჰრომ. 3,19; 1 იოვ. 5,19; ყ. ასიაჲ და სოფელი, საქმე 19,27; ყ. ქალაქი, საქმე 19,29; 21,30; ყ. იგი ერი, საქმე 21,27; ყ. შეკრებულ არს იერუსალჱმი, საქმე 21,31; ყ. სიმრავლჱ ჰურიათაჲ, საქმე 25,24; ყ. დაბადებული, ჰრომ. 8,22; ყ. ისრაჱლი, ჰრომ. 11,26; ყ. გუამი, 1 კორ. 12,17; ეფეს. 4,16; კოლ. 2,19; იაკ. 3,3; ყ. კრებული, 1 კორ. 14,23; ყ. (+ვე ႣႢCD) სავსებაჲ, კოლ. 2,9; ყ. სულგრძელებაჲ, 1 ტიმ. 1,16; ყ. წიგნი, 2 ტიმ. 3,16; ყ. შჩული, იაკ. 2,10; სარწმუნოებაჲ ყ., იაკ. 2,18G; ყ. მოსწრაფებაჲ, 2 პეტ. 1,5; ყოველივე ზრახვაჲ, საქმე 20,27; ყ. (-ვე ႣႢ) შჯული, გალ. 5,14; ყოველმან სახლმან ისრაჱლისამან, საქმე 2,36; ყ. ერმან, საქმე 3,9; ყ. იოპემან, საქმე 9,42; ყოველსა ჰურიასტანსა, საქმე 1,8; ყ. მას ზედა კრებულსა, საქმე 5,11; ყ. სახლსა, საქმე 7,10; ყ. ქუეყანასა ქანანისასა, საქმე 7,11ႣႪႭ; ყ. ნათესავსა, საქმე 7,14; ყ. მას ზედა ჰურიასტანსა, საქმე 10,37; ყ. ერსა, საქმე 10,41; ებრ. 9,19; ყ. მას სოფლებსა, საქმე 13,44; კრებულსა ყ., საქმე 15,25DႪႭ; ყ. (+ვე ႣႪႭ) პირსა, საქმე 17,26; ყ. ასიასა, საქმე 19,26; ყ. სამწყსოსა, საქმე 20,28; ყ. სოფელსა, საქმე 24,5; 26,20; ჰრომ. 1,8; გამოცხ. 12,9; 20,2; ყ. ქუეყანასა ზედა, ჰრომ. 9,17; ყ. ქუეყანასა, ჰრომ. 10,18; დღესა ყ., ჰრომ. 10,21; ყ. აქაიასა, 2 კორ. 1,1; ყ. შჯულსა, გალ. 5,3; ყ. მას ტაძარსა, ფილიპ. 1,13; ყ. მაკედონიასა, 1 თეს. 4,10; ყ. სახლებსა, ტიტე 1,11; ყ. (+ვე F) გუამსა, იაკ. 3,6; ჴელმწიფებასა... ყ., გამოცხ. 13,12; ყ. ზედა ფასსა მისსა, საქმე 8,27; ყ. ზედა სოფელსა, საქმე 11,28; გამოცხ. 3,10; ყ. შინა სოფელსა, კოლ. 1,6; წინაშე ყ. მას სიმრავლესა, საქმე 6,5; ყოველსავე (-ვე ႢCD) სახლსა, ებრ. 3,2; ყ. გუამსა მისსა, იაკ. 3,2; ყ. ქუეყანასა, გამოცხ. 5,6; 13,3 (-ვე C); ყ. (-ვე Ⴓ) ზედა სახლსა, ებრ. 3,5; ყოვლისა ერისა, საქმე 4,10; არა ყ. ერისაჲ, საქმე 10,41ႢႪႭ; შეკრებაჲ... ყ. მის კრებულისაჲ, საქმე 22,30; ყ. სოფლისა, 1 იოვ. 2,2; ყ. ქუეყანისა, გამოცხ. 11,4; მეფეთა ზედა ყ. ქუეყანისათა, გამოცხ. 16,14; ყოვლისაგან ნათესავისა ჰურიათაჲსა, საქმე 10,22; ყ. (-გან K) იჭჳსა, საქმე 12,11; ყოვლისა მიმართ ერისა, საქმე 2,47; ებრ. 9,19; ქადაგებდა... ყ. მიმართ ისრაჱლისა, საქმე 13,24; წინაშე ყ. მის სიმრავლისა, საქმე 6,5ႣႪႭ; ყ. შორის დაბადებულისა, კოლ. 1,23CD; ყოვლისავე (-ვე G) გუამისა, იაკ. 3,2ႣႪႭ; ყოვლით კრებულითურთ, საქმე 15,22; ყოვლითა განცხადებულებითა, საქმე 4,29; ყ. კრძალულებითა, საქმე 5,23; ყ. სიბრძნითა, საქმე 7,22; ყ. გულითა, საქმე 8,37; ყ. გულს-მოდგინებითა, საქმე 11,23G; 17,11ႣႪႭ; ყ. გონებითა, საქმე 23,1; ყ. მადლობითა, საქმე 24,3; ყ. სრულებითა, 1 თეს. 5,23; ყ. სიცოცხლითა, 1 თეს. 5,23; ყოვლითურთ სახლით მისით, საქმე 10,22; ყ. კრებულით, საქმე 15,29CDႪႭ; ყ. სახლეულით, საქმე 16,32; 16,34; 18,8; ყოველნი სახლეულნი, საქმე 11,14ႣႪ; ყოველთა წარმართთა, საქმე 15,17; ყ. სახლეულთა, საქმე 16,32ႣႪႭ; სახლეულთა ყ., საქმე 16,33; კრებულთა ყ., საქმე 15,25; ყ. ამათ ურვათა, 1 თეს. 3,7.

1. ყოვლად, ყოვლადვე მთლიანად: შეეწეოდა მორწმუნეთა მათ ყ~დ, საქმე 18,27F; დაადგრა მუნ ორ წელ ყოვლად თჳსითა სასყიდლითა, საქმე 28,30; უკუეთუ ყ. მკუდარნი არა აღდგებიან, 1 კორ. 15,29CD; ყ. ყოველსა შინა ქრისტჱ არს, კოლ. 3,11; რაჲთა იყუნეთ ყოლად (ყ~დ FႭ) ცოცხალ, იაკ. 1,4; ყოვლადვე საშჯელი გიც ურთიერთას, 1 კორ. 6,7; რაჲთა იყოს ღმერთი ყ. ყოველსა შინა, 1 კორ. 15,28; არასადა სცთეთ ყ., 2 პეტ. 1,10ႣႪႭ.

2. ყოვლადვე ყოველთვის: ყოვლადვე მორჩილ ხართ, ფილიპ. 2,12CD; ჰმადლობდით ყ. (შდრ.: მარადის AB) ყოველთათჳს, ეფეს. 5,20CD; სიტყუაჲ თქუენი ყ. შეზავებულ იყავნ, კოლ. 4,6ႳႢႡ; ყ. (შდრ.: მარადის AB) ისწავებენ, 2 ტიმ. 3,7CD.

ყოვლითურთ სრულიად, სავსებით, სრულებით: ყოვლითურთ ნუ (καθόλου μή) იტყჳთ, საქმე 4,18; რომელთა შეიწყნარნეს სიტყუანი იგი ყ. გულს-მოდგინედ, საქმე 17,11; ყ. ვითარცა მრჩობლ ეშმაკეულთა გხედავ თქუენ, საქმე 17,22ႣႪႭ; ჩინებულთა წმიდათა ყ., 1 კორ. 1,2; აწ უკუე ყ. ძლეულება არს თქუენდა ესე, 1 კორ. 6,7CD; ყ. (შდრ.: სრულად AB; παντελής) ცხორებად შემძლებელ არს მათდა, ებრ. 7,25CD; თქუენცა ესევე

მოსწრაფებასა ყ. მოიპოვეთ, 2 პეტ. 1,5ႪႭ; მთოვარჲ ყ. იქმნა, გამოცხ. 6,12.

ყოვლის(ა)-მპყრობელ-ი მთელი სამყაროს გამგებელი, Σαβαώθ: იტყჳს უფალი ყოვლისა მპყრობელი, 2 კორ. 6,18; რომელი მომავალ არს, ყ., გამოცხ. 1,8; წმიდა არს უფალი ღმერთი, ყ., გამოცხ. 4,8; ღმერთი, ყ., ტაძარ მისა არს, გამოცხ. 21,22; სუფევს უფალი ღმერთი ჩუენი, ყ., გამოცხ. 19,6; არა თუმცა უფალმან ყოვლისა მპყრობელმან დამიტევა ჩუენ ნათესავი, ჰრომ. 9,29; თქუა უფალმან ყოვლის (ყოვლისა Ⴂ) მპყრობელმან, ებრ. 8,9ႢႪႭႢ; გმადლობთ..., შენ ყოვლისა მპყრობელო, გამოცხ. 11,17; საკჳრველ არიან საქმენი შენნი, ყ., გამოცხ. 15,3; ყ., მართალ... არიან სასჯელნი შენნი, გამოცხ. 16,7; 15,3; შემოკრებად მათდა ბრძოლასა მას დიდისა მის დღისა ღმრთისა ყოვლისა მპყრობელისასა, გამოცხ. 16,14; იგი დასწნეხს საწნეხელსა მას ღჳნისა მის... რისხვისა ღმრთისა, ყოვლისა მპყრობელისასა (მპყრობ~ლისა A), გამოცხ. 19,15; ღაღადებაჲ იგი მომკალთაჲ ყურთა უფლისა ყოვლისა მპყრობელისათა მიიწია, იაკ. 5,4.

ყოვლად საჭურველ-ი საბრძოლო მზადყოფნა, სრული აღჭურვილობა: შეიმოსეთ ყოვლად საჭურველი იგი ღმრთისაჲ, ეფეს. 6,11ႦႡႪႢCD; აღიღეთ ყ. იგი ღმრთისაჲ, ეფეს. 6,13ႦႡႪႢCD.

ყოვნება დაყოვნება, დაგვიანება, 0–2: უკუეთუ ვყოვნო, 1 ტიმ. 3,15; მოვიდეს და არა ყოვნოს, ებრ. 10,37; არა ყ. უფალმან აღთქუმაჲ იგი, 2 პეტ. 3,9.

1. **ყოფა** ქმნა, კეთება, 0–2: ვითარ უწყვეტლად ჴსენებასა თქუენსა ვჰყოფ, ჰრომ. 1,9; მას ვ., ჰრომ. 7,16; 7,20; არა მას ვ., ჰრომ. 7,19; რომელსა-ესე ვ., 2 კორ. 11,12CD; ჴსენებასა ვ. ლოცვათა შინა, ეფეს. 1,16; 1 თეს. 1,2ႨႪႭ; სიხარულით ლოცვასა ვ., ფილიპ. 1,4; მარადის ჴსენებასა შენსა ვ., ფილემ. 1,4; ნურას ჰყოფ თუალ-ღებით, 1 ტიმ. 5,21; სარწმუნოდ ჰ., 3 იოვ. 1,5ႢႪ; რომელთა კეთილსა ჰ., 3 იოვ. 1,6ႪႭ; უმჯობესსა ჰ., 1 კორ. 7,8CD; კეთილად ჰ., 1 კორ. 7,37CD; 7,38CD; 3 იოვ. 1,6; არა დაუმტკიცებელ ჰ., გალ. 3,17CD; რომელსა შეწევნასა ჰ. (ყოფს ႢႭ) ჩემ თანა, კოლ. 1,29; ჴსენებასა ვჰყოფთ ლოცვათა შინა, 1 თეს. 1,2; არა ვ. (ვყოფთ C¹) ჭეშმარიტებასა, 1 იოვ. 1,6Ⴂ; სათნოებასა წინაშე მისსა ვ., 1 იოვ. 3,22; ვითარცა-ეგე ჰყოფთ (+ცა CD), 1 თეს. 5,11; რომელ-იგი გამცენით, ჰ. (+ცა CD) და ჰყოთცა, 2 თეს. 3,4; კეთილად ჰყოფთ, იაკ. 2,8; ჰყოფთცა მას ყოველთა მიმართ ძმათა, 1 თეს. 4,10; ბუნებითისასა მას შჯულსა ჰყოფენ, ჰრომ. 2,14; რომელნი ჰ. მშჳდობასა, იაკ. 3,18; ნებასა მისსა არა ჰ., იაკ. 2,19Ⴂ; ერისა კრებასა ეჰყოფთ, საქმე 24,12; სარწმუნოდ ჰყოფდ, 3 იოვ. 1,5Ⴍ; ამას ჰყოფდა დღეთა მრავალთა, საქმე 16,18ႪႭ; რომელი ჰ. შფოთსა, საქმე 24,5; ჰ. ქუეყანასა, გამოცხ. 13,12; ვჰყოფდით ნებასა ჴორცთა ჩუენთასა, ეფეს. 2,3; ჰყოფდეს მოციქულნი წამებასა მას, საქმე 4,33; ჰ. სიხარულსა დიდსა, საქმე 15,3; რომელნი ამას ჰ., ჰრომ. 19,14ႪႭ; ბუნებითისასა მას შჯულსა ჰ., ჰრომ. 2,14ႢႪႢCD; მშჳდობასა ჰყოფდით, ჰრომ. 12,18; 13,11; 1 თეს. 5,13; ამას ჰ. მოსაჴსენებელად ჩემდა, 1 კორ. 11,24; 11,25; ეგრეცა თქუენ ჰ., 1 კორ. 16,1CD; სიორძილსა მას გუამისასა ჰ., ეფეს. 4,16; ჰ. ნებასა ღმრთისასა, ეფეს. 6,6; ეგრეთვე ჰ. მათა მიმართ, ეფეს. 6,9; ესრჱთ ჰ., იაკ. 2,12; ამას რაჲ ჰყოფდე, 1 ტიმ. 4,16; რაჲთა ჰ. ვედრებასა, 1 ტიმ. 2,1; მცნებათა მისთა ვჰყოფდეთ, 1 იოვ. 5,2; რაოდენ-გზის ჰყოფდეთ, 1 კორ. 11,25; რაჲთა არა... მას ჰ., გალ. 5,17; სიხარულით ამას ჰყოფდენ, ებრ. 13,17; პირველად ესე სიტყუაჲ ვყავ, საქმე 1,1; არცა ერთი რაჲ დროჲ ვ., საქმე 25,17; არარაჲ უჯეროჲ ვ., 2 თეს. 3,7b; უმეცრებით ვ. ურწმუნოებასა შინა, 1 ტიმ. 1,13; ყოველივე სწრაფაჲ ვ. მიწერად თქუენდა, იუდა 1,3; რომელი-იგი ვყავცა იერუსალჱმს, საქმე 26,10; აღსავსე ვყვენ ქრისტეს სახარებითა, ჰრომ. 15,19b; შენ კეთილად ჰყავ, საქმე 10,33; გჳრგჳნოსან ჰ. იგი, ებრ. 2,7; ყო შურის-გებაჲ, საქმე 7,24; მან ყ. ეგრე, საქმე 12,8; რაოდენი-იგი ყ. ღმერთმან მათ თანა, საქმე 14,27; რაოდენი-რაჲ ყ. ღმერთმან მათ თანა, საქმე 15,4; კეთილად ყ., 1 კორ. 7,37; განწმედაჲ ცოდვათა ჩუენთაჲ ყ., ებრ. 1,3; თავადმან ერთ გზის ყ. ესე, ებრ. 7,27; სარწმუნოებით ყ. ზატიკი იგი, ებრ. 11,28; მყვნა ჩუენ სამეუფო მღდელ ღმრთისა, გამოცხ. 1,6; არარაჲ უჯეროჲ ვყავთ თქუენ შორის, 2 თეს. 3,7; უმეცრებით ჰყავთ, საქმე 3,17; კეთილად სამე ჰ., 2 კორ. 11,4; ესეცა კეთილად ჰ., ფილიპ. 4,14; ყვეს ტყებაჲ დიდი, საქმე 8,2; რომელცა-იგი ყ., საქმე 11,30; ერის კრება ყ., საქმე 17,5ႪႭ; ყ. კრებაჲ ჰურიათა მათ, საქმე 23,12; რომელთა შეთქუმულებაჲ ესე ყ., საქმე 23,13; ყვნეს ყოველნივე, გამოცხ. 13,16; ესე ყავ, საქმე 21,23; რაჲ უნდეს, ყავნ, 1 კორ. 7,36; ეგრე ყავთ, კოლ. 4,16; ყ. სარწმუნოებასა შინა თქუენსა სათნოებაჲ, 2 პეტ. 1,5; ესრე ყვის მრავალ დღე, საქმე 16,18Ⴀ; რომელმან ყ. სათნოებაჲ მისი, ებრ. 13,21; ჩემდა მოსაჴსენებელად ჰყვით, 1 კორ. 11,25; ეგრეცა თქუენ ჰ., 1 კორ. 16,1; რაჲ-მე ვყო, საქმე 22,10; ეგრე ვიქმ, და ვ., 2 კორ. 11,12; თუალ-უხუავად ვ., 2 კორ. 13,10; ესე ვ., ებრ. 6,3Ⴂ; ვ. იგი სუეტად ტაძარსა შინა, გამოცხ. 3,12; აღსავსე ვყვნე ქრისტეს სახარებითა, ჰრომ. 15,19Ⴃ7b; ვ. ასო მეძვის, 1 კორ. 6,15; აჰა ესერა ვ. იგინი, გამოცხ. 3,9; ესე რაჲ ჰყო, ჰრომ. 12,20; რომლისათჳს-ესე გეტყჳ, ჰყოცა, ფილემ. 1,21; რომელმან ყოს და აღასრულოს ყოველი ნებაჲ, საქმე 13,22; კეთილად ყ., 1 კორ. 7,37ႢႪႢ; უმჯობეს ყ., 1 კორ. 7,38; კეთილადვე ყ., 1 კორ. 7,38; ყ. განსაცდელსა მას თანა გამოყვანებაჲცა, 1 კორ. 10,13; ყ. თუ ვინმე იგი, გალ. 3,12; რომელმან არა ყ. წყალობაჲ, იაკ. 2,13; რომელმან ყ. ნებაჲ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 2,17; რომელმან ყ. სიმართლჱ, 1 იოვ. 2,29; სარწმუნო არს... და ყოსცა, 1 თეს. 5,24; რომელმან ყვნეს იგი, გალ. 3,12Ⴃ7b; რაჲ-მე ვყოთ, საქმე 2,37; ესე ვყოთ, ებრ. 6,3; ვ. ესე ანუ იგი, იაკ. 4,15; რაჲთა ნებაჲ ღმრთისაჲ ჰყოთ, ებრ. 10,36; კეთილად ჰ., იაკ. 2,8Ⴂ; 2 პეტ. 1,19; რაჲ-მე უკუე ყონ, 1 კორ. 15,29; რომელთა არა ყ. წყალობაჲ, იაკ. 2,13ႢႪႭ; ნუუკუე მცირედ რაჲმე მიყოფიეს? 2 კორ. 1,17; თჳსითა ძალითა... გჳყოფიეს სლვაჲ ეგე მაგისი? საქმე 3,12.

ი/უ: რომელთა კეთილსა უყოფ, 3 იოვ. 1,6; სხუასა ნუ უყოფთ, საქმე 15,29ႪႭ; იგინი სხუასა ნუ უყოფენ, საქმე 15,20ႪႭ; ბოროტსა უყოფდა მამათა ჩუენთა, საქმე 7,19; ბოროტსა უყოფდენ მათ, საქმე 7,6; მიყავ მანგალი ესე მახჳლი, გამოცხ. 14,18; სიყუარულმან მოყუასსა ბოროტი არა უყვის, ჰრომ. 13,10; რაჲ მიყოს მე

კაცმან? ებრ. 13,6: არარაჲ ბოროტი გიყოს თქუენ, 2 კორ. 13,7ႢCD; რაჲ-მე უყოთ კაცთა ამათ, საქმე 4,16.

ნ.კ. ამბორის-ყოფა.ახალ-ყოფა, ბრძოლის-ყოფა, გულისჴმის (გულისხმის)-ყოფა, გჳრგჳნ-ჴდილ ყოფა, დაუმტკიცებელ ყოფა, დროჲს-ყოფა, ზრახვის-ყოფა, თაჲად-ყოფა, თავ-ყოფა, თანა-ყოფა, იავარის-ყოფა, კეთილის ყოფა, კმა-ყოფა, ლოცვის-ყოფა, მართალ ყოფა, მტკიცე ყოფა, მშჳდობის-ყოფა, სარწმუნო-ყოფა, საცნაურ-ყოფა, სახარულევან ყოფა, სახელ-ყოფა, სახე-ყოფა, სიტყჳს-ყოფა, სრულ ყოფა, უარ-ყოფა, უვარ-ყოფა, უბიწო ყოფა, უგულებელს-ყოფა, უდებ-ყოფა, უზრუნველ-ყოფა, უპატიო-ყოფა, ჭეშმარიტ-ყოფა, ჴელის-მეტყუელ ყოფა, ღაღად-ყოფა, ღირს ყოფა, შებმა-ყოფა, შემძლებელ ყოფა, შეურაცხ-ყოფა, შეურაცხის-ყოფა, შერუენებულ ყოფა, შიშუელ ყოფა, შუვა-მდგომელ ყოფა, ცხებულ ყოფა, ცხოველ ყოფა, ძჳრის-ყოფა, წამის-ყოფა, წმიდა-ყოფა, ჴმის-ყოფა, ჯერ-ყოფა.

რაჲთა აქუნდეს... ამათი მოჴსენებისა ყოფაჲ, 2 პეტ. 1,15; ესე ნეტარ არს ყოფასა მას მისსა, იაკ. 1,25; ყოფისაგან მღდელთა სჯულიერთა მსხუერპლთა შემწირველთაჲსა, ებრ. 8,4ႠႢb; არამცა იყო მღდელი ყოფითა მით შემწირველთაჲთა, ებრ. 8,4; ესე ნეტარ იყოს ყ. მით, იაკ. 1,25ႨႪ; რომელთა იწყო იესუ ყოფად, საქმე 1,1; მოწამედ აღდგომისა მისისა ჩუენ თანა ყ. ერთი ამათგანი, საქმე 1,22; რაჲ-მე ჰნებავს ამათ ყოფად? საქმე 2,12; ზრახვამან შენმან წინასწარ განაჩინა ყ., საქმე 4,28; განრთხმად ჴელი შენი... სასწაულებსა და ნიშებსა ყ., საქმე 4,30; რაჲ გეგულების ყ.? საქმე 5,35; 22,26; მოსცემდა სასწაულებსა და ნიშებსა ყ., საქმე 14,3; რომელ არა ჯერ-არს... არცა ყ., საქმე 16,21; რაჲ მიღირს ყ. ...? საქმე 16,30; რაჲ ჰნებავს ამას ყ., საქმე 17,20; არავინ შეგახოს შენ ბოროტისა ყ., საქმე 18,10; ბრძანებულ არს შენდა ყ., საქმე 22,10; ქველის საქმის ყ. მოსრულ ვიყავ, საქმე 24,17; ყ. კეთილისა მის არა ვჰპოვებ, საქმე 7,18ႨႪ; რომელსა უნდეს ჩემდა ყ. კეთილი, ჰრომ. 7,21; ეგრეთ რაჲმე ღირდეს ყ., 1 კორ. 7,36; არა ხოლო ყ. იწყეთ, 2 კორ. 8,10; რომელცა-იგი ვისწრაფეთ ყ., გალ. 2,10; არა დაადგრეს ყოველსა მას წერილსა... ყ. მისა, გალ. 3,10; თანა-მდებ არს იგი ყოველსა შჯულსა ყ., გალ. 5,3; რაჲთა... დაჰბადოს... ახლად კაცად ყ. მშჳდობისა, ეფეს. 2,15; შემძლებელ არს უფროჲს ყოვლისა ყ., ეფეს. 3,20; წერილ არს ჩემთჳს ყ. ... ნებისა შენისა, ებრ. 10,7; მოვალ ყ. ნებისა შენისა, ებრ. 10,9; გლოცავ ამას ყ., ებრ. 13,19; გამტკიცენინ... ყოვლითა კეთილითა ყ. ნებისა მისისა, ებრ. 13,21; საქმისა კეთილისა ყ. განმზადებულ, ტიტე 3,1; არა ვინებე ყ., ფილემ. 1,14; მოვიდა უფალი... ყ. საშჯელისა ყოველთათჳს, იუდა 1,15; მიეცა მას ჴელმწიფებაჲ ყ. ბრძოლისა, გამოცხ. 13,5; ღმერთმან მოსცა გულთა მათთა ყ. ნებისა მისისა და ყ. ნებისა ერთისა, გამოცხ. 17,17; შემძლებელ არს ყოფადცა, ჰრომ. 4,21; აწ ესერა ყ. აღასრულეთ, 2 კორ. 8,11.

იყვენით მყოფელ სიტყჳსაჲ მის, იაკ. 1,22; მსმენელ იყოს სიტყჳსა მის და არა მ., იაკ. 1,23; არა დამვიწყებელ იქმნა, არამედ მ. საქმისა მის, იაკ. 1,25; არა ხარ მ. შჯულისა, იაკ. 4,11ႪႭ; არა ხარ მყოფელი შჯულისაჲ, იაკ. 4,11; მყოფელნი შჯულისანი განმართლდენ, ჰრომ. 2,13.

ნ.კ. ბოროტის-მყოფელი, შეურაცხის-მყოფელი, ძჳრის-მყოფელი.

2. ყოფა ყოფნა, ი ვნ.: ნუუკუე იყოფით მსგავს მათა, ეფეს. 5,7; ნუ ი. უგუნურ, ეფეს. 5,17; ნუ იყოფინ, საქმე 1,20; 10,14; 11,8; ჰრომ. 3,4; 3,6; 3,31; 6,1; 6,15; 7,7; 7,13; 9,14; 11,1; 11,11; 1 კორ. 1,10; 6,15; გალ. 2,17; 3,21; 6,14; ეფეს. 5,17ႨႪ; ნუუკუე იყოფვინ თქუენ შორის ჴდომაჲ, 2 კორ. 12,20Ⴂ; რომელსა შინა მე ვიყოფოდე, საქმე 11,11; ყოველსა ჟამსა ვ., საქმე 20,18; ლოცვაჲ გულს-მოდგინედ იყოფოდა (იყოფვოდა Ⴍ), საქმე 12,5; ი. მათ თანა, საქმე 18,3; ვიყოფოდეთ (ვიყოფეოდეთ D) მის თანა, საქმე 21,8; ვ. (ვიყოფვოდეთ DHJ) მუნ მრავალ დღე, საქმე 21,10; სადაცა იყოფოდეს პეტრე და იოვანე, საქმე 1,13; ტაძარსა მას შინა ი., საქმე 5,42; უფლისა თანა ვიყოფოდით (ვიყოფეოდით ႨႪCD, ვიყოფებოდით Ⴀ), 1 თეს. 4,17; ვიდრე აქა ჟამადმდე ვიყავ მარხული, საქმე 10,30ႪႭ; მე ვ. იოპეს ქალაქსა, საქმე 11,5; რომელსა-იგი შინა ვ., საქმე 11,11ႪႭ; ვითარ ვ. თქუენ თანა, საქმე 20,18ႪႭ; მოშურნე ვ. ღმრთისათჳს, საქმე 22,3; ვ. განკჳრვებასა შინა, საქმე 22,17; მე ვ., რომელი მივსცემდ საპყრობილედ, საქმე 22,19; მე ვ. ზედამდგომელ, საქმე 22,20; ქველის საქმის ყოფად... მოსრულ ვ., საქმე 24,17; ვ. რაჲ იერუსალჱმს, საქმე 25,15; მე ცოცხალ სადამე ვ. თჳნიერ შჯულისა, ჰრომ. 7,9; სხუათა საფუძველსა ზედა მზუაობარ ვ. შენებად, ჰრომ. 15,20Ⴂb; მე უძლურებასა შინა... ვ., 1 კორ. 2,3; თავისუფალ ვ. ყოველთაგან, 1 კორ. 9,19; შერაცხილ ვ. ვითარცა ყრმაჲ, 1 კორ. 13,11; ოდეს-იგი ვ. ყრმა, 1 კორ. 13,11; ვ. მე მეცნიერ, 2 კორ. 12,16; ქრისტჱს მონაჲმცა არა ვ., გალ. 1,10; უმეტჱს მოშურნე ვ., გალ. 1,14; ვ. მის თანა ათხუთმეტ დღე, გალ. 1,18; ვ. შეუსწავებელ, გალ. 1,22; მე ვ., ვითარცა თქუენ, გალ. 4,2; ვ. მე უბიწო, ფილიპ. 3,6; ვიდრე-იგი ვ. (+ლა ႠႢb) თქუენ თანა, 2 თეს. 2,5; რაჟამს-იგი ვ. თქუენ თანა, 2 თეს. 3,10; მე ვ. მისა მამა, ებრ. 1,5Ⴀ; რომელი ვ. მე პირველად მგმობარ, 1 ტიმ. 1,13; უმეცრებით ვ. ურწმუნოებასა შინა, 1 ტიმ. 1,13CD; ვ. ჭალაკსა მას, გამოცხ. 1,9; რაჲთამცა ანუ გრილი იყავ, ანუ ტფილი, გამოცხ. 3,15; რომელი ხარ და რომელი-ეგე ი., გამოცხ. 11,17; ი. წმიდა, გამოცხ. 16,5; იყო ერი რიცხჳთ ერთბამად ვითარ ას ოც ოდენ კაც, საქმე 1,16; შერაცხილ ი. ჩუენ შორის, და ხუედრებულ ი. წილი მსახურებისაჲ ამის, საქმე 1,17; ი. აღსრულებასა მას დღისა მის მეერგასისასა, საქმე 2,1; ი. მეყსეულად ზეცით ოხრაჲ, საქმე 2,2; ვითარცა ი. ჴმაჲ ესე, საქმე 2,6; ვერ შესაძლებელ ი. დაყენებად მისა, საქმე 2,24; წინაწარმეტყუელი ი., საქმე 2,30; ი. ყოველსა ზედა სულსა შიში... და შიში დიდი ი. მათ ყოველთა ზედა, საქმე 2,43; კაცი ვინმე ი. მკელობელი, საქმე 3,2; იგი ი., რომელი... ზინ ბჭეთა ზედა, საქმე 3,10ႪႭ; ი. ხვალისაგან შეკრებაჲ, საქმე 4,5; ი. რიცხჳ იგი მორწმუნეთაჲ ხუთ ათას ოდენ, საქმე 4,4; უმეტჱს ორმეოცისა წლისა ი. კაცი იგი, საქმე 4,22; ი. გული და გონებაჲ ერთ... ი. ყოველივე მათი ზოგად, საქმე 4,32; მადლი დიდი ი. მათ ყოველთა ზედა, საქმე 4,33; არავინ ნაკლულევან ი. მათ შორის, საქმე 4,34; კაცი ვინმე ი., საქმე 5,1; 8,9; 10,1; 16,9; ანუ არა შენი ი. ...? საქმე 5,4; ი. ვითარ სამის ოდენ ჟამის დაყოვნებაჲ, საქმე 5,7; ი. შიში დიდი, საქმე 5,11; რომელ-იგი ი. წყალებაჲ,

საქმე 5,17; ი. დრტჳნვაჲ ბერძენთაჲ, საქმე 6,1; სავსე ი. სულითა წმიდითა, საქმე 6,8; ი. ღმერთი მის თანა, საქმე 7,9; ი. სიყმილი ეგჳპტეს, საქმე 7,11; ი. იგი მკერცხე წინაშე ღმრთისა, საქმე 7,20; ი. იგი ძლიერ, საქმე 7,22; ი. მწირ ქუეყანასა მადიამისასა, საქმე 7,29; ი. ჴმაჲ უფლისაჲ, საქმე 7,31; რომელი-იგი ი. ერისა თანა, საქმე 7,38; რომელი ი. მამათა ჩუენთა თანა, საქმე 7,44; სავსე ი. სარწმუნოებითა, საქმე 7,55; სავლე ი. თანა-ჯერისმჩინებელ, საქმე 8,1; ი. უკუე... დევნულებაჲ დიდი, საქმე 8,1; სავლე ესე ფრიად მავნებელი ი. ეკლესიათა მიმართ, საქმე 8,3; რომელთა თანა ი. სული არა-წმიდაჲ, საქმე 8,7; ი. სიხარული დიდი, საქმე 8,8; წინაჲთვე ი. ქალაქსა მას შინა, საქმე 8,9; ი. შეკრძალულ, საქმე 8,13; არა ი. ... მოწევნულ სული წმიდაჲ, საქმე 8,16; რომელი ი. ყოველსა ზედა ფასსა მისსა, რომელ-იგი მისრულ ი. თაყუანის-ცემად, საქმე 8,27; მოქცეულ ი., საქმე 8,28; თავი... ი. ესე, საქმე 8,32; სავსე ი. გულის-წყრომითა, საქმე 9,1; გარემო მისა ი. მბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ, საქმე 9,3; მუნ ი. კაცი ერთი მოწაფეთაგანი, საქმე 9,10; ი. მუნ მოწაფეთა მათ თანა, საქმე 9,19; აქაცა მის ჯერისათჳსვე მოსრულ ი., საქმე 9,21; ი. მათ თანა... და განცხადებულ ი. სახელითა უფლისაჲთა, საქმე 9,28; და ი., იქცეოდა რაჲ პეტრე, საქმე 9,32; რომელი ი. განრღუეულ, საქმე 9,33; ი. მუნ იოპჱს დედაკაცი ერთი... ესე სავსე ი. ქველის-საქმითა, საქმე 9,36; ი. მათ დღეთა ოდენ დასნეულებაჲ მისი, საქმე 9,37; მათ თანა რაჲ ი. ტაბითა, საქმე 9,39; ი. პეტრე მრავალ დღე დადგრომილ მუნ, საქმე 9,43; ი. მის ზედა განკჳრვებაჲ, საქმე 10,10; მას შინა ი. ყოველი ოთხფერჴი, საქმე 10,12; ი. ჴმაჲ პეტრჱსა მიმართ, საქმე 10,13; მერმე ჴმაჲ ი. მეორედ, საქმე 10,15; ესე ი. სამ გზის, საქმე 10,16; ვიდრე-იგი გულის ზრახვად დგომილ ი., საქმე 10,19; რომელი ი. სტეფანჱს ზედა, საქმე 11,19; ი. შესლვასა მას პეტრჱსსა, საქმე 10,25; ი. ყოველსა მას ზედა ჰურიასტანსა, საქმე 10,37; ღმერთი ი. მის თანა, საქმე 10,38; ჴმაჲ ი. ცით გამო, საქმე 11,9; ესე სამ გზის ი., საქმე 11,10; ი. ჴელი უფლისაჲ, საქმე 11,21; ი. კაცი იგი სახიერ, საქმე 11,24; ი. მუნ მათი წელიწადი ერთი, საქმე 11,26; რომელი-იგი ი. დღეთა მათ, საქმე 11,28; პეტრე ცვულ ი. საპყრობილესა, საქმე 12,5; რომელ-იგი ი. ანგელოზისა მისგან, საქმე 12,9; უფროჲს განკრძალულ ი., საქმე 12,15; ზრუნვაჲ ი. ერისა-კაცთაჲ მათ, საქმე 12,18; ი. ჰეროდე გულ-მწყრალ, საქმე 12,20; რომელი ი. სასუენებელსა ზედა მეფისასა, საქმე 12,20ՂԼՕ; ი. წინაწარმეტყუელნი, საქმე 13,1AK; რომელსა სახელი წოდებულ ი. მარკოს, საქმე 12,25; რომელ-იგი ი. ძუძუს-მტჱ, საქმე 13,1; ი. ვინმე ანტიოქიას შინა, საქმე 13,1D; ი. მთავრის შემდგომისა მის თანა, საქმე 13,7; რაჲ-იგი წერილ ი. მისთჳს, საქმე 13,29; რომელ-იგი აღთქუმულ ი. მამათა მათ თქუენთა, საქმე 13,32; ი. იკონიას შინა... შესლვაჲ ჩუენი, საქმე 14,1; მუნ ი. კაცი ერთი, საქმე 14,8; პავლე ი. წინამძღუარ სიტყჳსა მის, საქმე 14,12; რომელ-იგი ი. მთავარი მის ქალაქისაჲ, საქმე 14,13; ვითარ ი. ჴდომაჲ და გამოძიებაჲ, საქმე 15,2; ვითარ ი. გამოძიებაჲ მრავალი, საქმე 15,7; ი. უკუე მკსინვარებაჲ მათ შორის, საქმე 15,39; მოწაფჱ ერთი ვინმე ი. მუნ... ძჱ ი. დედაკაცისა ჰურიაჲსა მორწმუნისაჲ, საქმე 16,1; წარმართი ი. მამაჲ მისი, საქმე 16,3; საგონებელ ი. ლოცვისა შეწირვაჲ, საქმე 16,13; მუნ იყო დედაკაცი ერთი, საქმე 16,14; და ი., ვითარ წარვიდოდეთ ჩუენ, საქმე 16,16; რომლისა თანა ი. სული პითონი, საქმე 16,16; განსრულ ი. მისგან სასოებაჲ იგი, საქმე 16,19; მეყსეულად ძრვაჲ ი. დიდ, საქმე 16,26; სადაცა-იგი ი. შესაკრებელი ჰურიათაჲ, საქმე 17,1; ვითარცა ჩუეულ ი. პავლე, საქმე 17,2; რომელსა წერილ ი., საქმე 17,23; ვითარმცა მოქენე ვისმე ი., საქმე 17,25; რომელთაგანი ი. დიონოსიოს არიოპაგელი, საქმე 17,34; მოსრულ ი. იგი, საქმე 18,2; გალიონ მთავარი ი. აქაიისაჲ, საქმე 18,12; უკუეთუმცა რაჲმე ი. შეცოდებათაგან ძჳრის-საქმჱ, საქმე 18,14; ჰურიაჲ ვინმე ი. ... ძლიერ ი. წიგნთა ზედა, საქმე 18,24; ესე ი. სწავლულ გზასა უფლისასა, საქმე 18,25; მდუღარე ი. სულითა, საქმე 18,25ՉԼ; ი. აპოლჱსსა მას ყოფასა კორინთეს შინა, საქმე 19,1; ესე ი. ორ წელ, საქმე 19,10; რომელთა თანა ი. სულები იგი უკეთური, საქმე 19,13; ი. სული იგი არა-წმიდაჲ, საქმე 19,16; ი. მას ჟამსა შინა შიში, საქმე 19,23; ი. ერი იგი შეშფოთებულ, საქმე 19,32; ჴმაჲ ი. ერთბამად ყოველთაგან, საქმე 19,34; არარაჲ მიზეზი ი., საქმე 19,40; ი. მუნცა ძჳრის-ზრახვაჲ, საქმე 20,3; ი. მუნ სამ თთუე, საქმე 20,3; განსლვად ი. ხვალისაგან, საქმე 20,7; შესაძლებელ ი. მისა, საქმე 20,16; ი. ტირილი დიდი, საქმე 20,37; ი. შესლვაჲ ჩუენი ნავსა, საქმე 21,1; გარდაყრად ი. ნავისა მის ტჳრთი, საქმე 21,3; რომელი-იგი ი. შჳდთაგანი, საქმე 21,8; ი. შფოთი დიდი, საქმე 21,30; მრავალ დადუმებაჲ ი., საქმე 21,40; ი. ჩემსა მას მისლვასა, საქმე 22,6; ი. მოწამე მისა, საქმე 22,15; ი. მოქცევასა მას ჩემსა იერუსალჱმდ, საქმე 22,17; მისა ი. შევედრებულ, საქმე 22,29; ი. შფოთი სადუკეველთაჲ, საქმე 23,7; ი. ღაღადებაჲ დიდი, საქმე 23,9; მრავალი შფოთი ი., საქმე 23,10; წერილ ი. სახჱ ესევითარი, საქმე 23,25; ი. ჰურიაჲ, საქმე 24,24; იგი აღრე განსლვად ი. იერუსალჱმით, საქმე 25,4; რომელ ი. ნათესავსა შინა ჩემსა იერუსალჱმს, საქმე 26,4; რომელ ი. ღმრთისა მიერ, საქმე 26,6; ვნებად ი. ქრისტესა, საქმე 26,23; მიმავალ ი. ადგილთა მათ ასიაჲსათა, საქმე 27,2; ჩუენ თანა ი. არისტარქოს მაკედონისი, საქმე 27,2; ი. ქარი იგი პირით კერძო, საქმე 27,4; უმარჯუ ი. ტბაჲ იგი დასაზამთრებელად, საქმე 27,12; ზამთარი იგი დიდი ი., საქმე 27,20; ფრიადი უზმებაჲ ი., საქმე 27,21; ი. ოც მჴარ... და ი. ათხუთმეტ მჴარ, საქმე 27,28; რომლისა ი. კიდჱ მისი, საქმე 27,39; შემიწყნარნეს... წჳმისა მისთჳს, რომელ ი., საქმე 28,2; კაცის-მკლველი ი. სამე კაცი ესე, საქმე 28,4; ადგილთა მათ ი. სოფლები, საქმე 28,7; ი. მამაჲ პოპლიოსისი სიცხითა... სნეულ, საქმე 28,8; ვითარცა ესე ი., საქმე 28,9; ი. სამხრით ნიავი, საქმე 28,13; ი. შემდგომად სამისა დღისა, საქმე 28,17; არცა ერთი ბრალი სიკუდილისაჲ ი. ჩემ თანა, საქმე 28,18; უკუეთუ გარდამავალ ი. შჯულისა, ჰრომ. 2,25; წინადაცუეთილებასა-და ი. ანუ წინადაუცუეთილებასა, ჰრომ. 4,10; არა შჯულისაგან ი. აღთქუმაჲ იგი, ჰრომ. 4,13; ას წლის სადამე ი., ჰრომ. 4,19; შჯულისა მიწევნადმდე ცოდვაჲ ი. სოფელსა შინა და ცოდვაჲ იგი არად შერაცხილ ი., რამეთუ არა ი. შჯული, ჰრომ. 5,13; შჯულისა თჳნიერ ცოდვაჲ მკუდარ ი., ჰრომ. 7,8; რომელი ი. საცხორებელად, ჰრომ. 7,10; რომელი უძლურ ი. ჴორცთა მათგან, ჰრომ.

8,3; რომელთაჲ ი. შვილებაჲ, ჰრომ. 9,4; მადლი იგი არამცა შერაცხილ ი. მადლად, ჰრომ. 11,6; რომელი ი. კენქრეელთა ეკლესიისაჲ, ჰრომ. 16 (დასასრ.); კლდჱ იგი ი. ქრისტჱ, 1 კორ. 10,4; უკუეთუმცა ი. ყოველივე ერთ ასო, სადამცა ი. გუამი იგი? 1 კორ. 12,19; მადლი იგი ჩემდა მიმართი არა ცუდად რაჲ ი. რომელი ი. ჩემ თანა, 1 კორ. 15,10; კაცისა მიერ ი. სიკუდილი, 1 კორ. 15,21; ი. პირველი იგი კაცი ადამ, 1 კორ. 15,45; არა სამე ი. ნებაჲ, 1 კორ. 16,12; მადლის მისაცემელ ი.* ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11; რომელი ი. თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 1,18CD; არა ი. იგი ჰე და არა, 2 კორ. 1,19; რომელ-იგი შეწუხებულ ი., 2 კორ. 2,2ႤႪႢ; რომელი განლა-ქარვებად ი., 2 კორ. 3,7; უკუეთუ განქარვებადი იგი დიდებით ი., 2 კორ. 3,11; ღმერთი ი. ქრისტჱს თანა, 2 კორ. 5,19; უმოსწრაფეს რაჲ ი., 2 კორ. 8,17CD; გამოცდილ ი. მრავალსა შინა, 2 კორ. 8,22Ⴂ; რომელი ი. ჩემ თანა, გალ. 2,3; წარმართლა ი., გალ. 2,3; რომელი მოცემულ ი. ჩემდა, გალ. 2,9; შეკდემულ ი., გალ. 2,11; შემდგომად ოთხას ოცდაათისა წლისა ი. შჯული, გალ. 3,17; შჯულისაგან ი. მკჳდრობაჲ იგი, გალ. 3,18; მოცემულ ი. შჯული, გალ. 3,21; შემძლებელ ი. ცხორებად ნანდჳლვე, შჯულისაგანმცა ი. სიმართლჱ, გალ. 3,21; შე-თუმცა-საძლებელ ი., გალ. 4,15; რაჲ-მე უკუე ი., გალ. 4,15CD; ჴორციელად შობილი ი., გალ. 4,23; დღეგრძელ ი. ქუეყანასა ზედა, ეფეს. 6,3; რომელი-იგი ხატი ღმრთისაჲ ი., ფილიპ. 2,6; სურვიელ ი., ფილიპ. 2,26; რომელი-იგი ი. ჩემდა შესაძინელ, ფილიპ. 3,7; რომელი ი. ანტაკრად ჩუენდა, კოლ. 2,14; სახარებაჲ ესე ჩუენი არა ცუდად ი. თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 1,5; არა ცუდად რაჲ ი., 1 თეს. 2,1; ვითარცა-ესე ი., 1 თეს. 3,4; ცუდად ი. შრომაჲ იგი ჩუენი, 1 თეს. 3,5; ვითარმცა მოწევნულ ი. დღჱ იგი უფლისაჲ, 2 თეს. 2,2; რომელი-იგი ი. მბრწყინვალებაჲ, ებრ. 1,3; უმჯობჱს ი. იგი ანგელოზთა, ებრ. 1,4; უმრავლჱსსა დიდებასა ესე ღირს ი., ებრ. 3,3; მოსეცა სარწმუნო ი., ებრ. 3,5; რაჲთამცა ვერ შემძლებელ ი. შეწყალებად, ებრ. 4,15; ძჱლა ი., ებრ. 5,8; ი. ყოველთა მათ მორჩილთა მისთა მიზეზ ცხორებისა საუკუნოჲსა, ებრ. 5,9Ⴊ; არავინ ი. უფროჲსი, ებრ. 6,13; შეუძლებელ ი. ცრუებად ღმერთი, ებრ. 6,18CD; ესე მელქისედეკ მეუფჱ ი. სალემისაჲ, ებრ. 7,1Ⴍ; მო-რაჲ-ქცეულ ი. იგი მოწყუედისა მისგან მეფეთაჲსა, ებრ. 7,1; რაბამ ი. ესე, ებრ. 7,4; წელთაღა შინა მამისათა ი., ებრ. 7,10; უკუეთუმცა განსრულებაჲ... მღდელობისაჲ ი. რაჲ საჴმარ ი. წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა, ებრ. 7,11; არასადა... წარდგომილ ი., ებრ. 7,13; რომელი არა შჯულისა მისებრ მცნებისა ჴორციელისა ი., ებრ. 7,16ႤႪႢႣႦႧ; შჯულისა შემდგომად ი., ებრ. 7,28; საჭიროჲ ი. ამისსაცა ქონებად რაჲმე, ებრ. 8,3ႺႢხ; უკუეთუმცა ი. ქუეყანასა ზედა, არამცა ი., მღდელი, ებრ. 8,4; უკუეთუმცა პირველი იგი ი. უბიწო, არამცა მეორისაჲ მის საძიებელ ი. ადგილი, ებრ. 8,7; კარავი აღმართებულ ი. პირველი, ებრ. 9,2; რომელსა შინა ი. სასანთლე იგი, ებრ. 9,2CD; რომელსა შინა ი. ტაკუკი ოქროჲსაჲ, ებრ. 9,4; ესე ესრჱთ აღმართებულ ი., ებრ. 9,6; არღა გამოჩინებულ ი. წმიდათა იგი გზაჲ, ებრ. 9,8; უწყებითა სულისა წმიდისაჲთა ი., ებრ. 9,8Ⴍ; რომელ-იგი იგავი ი., ებრ. 9,9; არა ი. მოტევებაჲ, ებრ. 9,22; ვერსადა შემძლებელ ი. იგი... განსრულებად, ებრ. 10,1; განწმედილ ი., ებრ. 10,29; დაპყრობად ი. მისა სამკჳდრებელად, ებრ. 11,8; სარრა, ბერწ ღათუ ი., ძალი მოიღო, ებრ. 11,11; რომელთა ღირსვე არა ი. სოფელი ესე, ებრ. 11,38; ძირი სიმწარისაჲ აღმოცენებულ ი., ებრ. 12,15Ⴃ; საშინელ ი. საუცრებაჲ იგი, ებრ. 12,21; კეთილად ი. მსახურ, 1 ტიმ. 4,6; ვითარცა-იგი მათი ი., 2 ტიმ. 3,9; რომელი... ეპისკოპოსად პირველად დადგინებულ ი. ... მეორედ წარდგინებად ი., 2 ტიმ. 4 (დასასრ.); ეპისკოპოსად დადგინებულ ი., ტიტე (დასასრ.); ერთ გზის განკითხულ ი., ფილემ. (დასასრ.) Ⴚ; რაბამ-რაჲ ი., იაკ. 1,24ႪႭ; ელია კაცი ი., იაკ. 5,17; რომელი წინაჲსწარ უწყებულ ი., 1 პეტ. 1,20; დამკჳდრებულ რაჲ ი. მათ შორის, 2 პეტ. 2,8; უმჯობეს ი. მათა, 2 პეტ. 2,21; რომელი ი. პირველითგან, 1 იოვ. 1,1; რომელი ი. მამისა თანა, 1 იოვ. 1,2; ანუ არა კაენ უკეთურისაგან ი., 1 იოვ. 3,12; ვითარცა-იგი ი., 1 იოვ. 4,17ႪႭ; რომელი ი., გამოცხ. 1,4; 1,8; 4,8; 17,11; საყდარსა მას ზედა მჯდომარე ი. და ირისჱ ი. გარემო საყდრისა მის, გამოცხ. 4,3; მსგავსი ი. ლომისაჲ... მსგავსი ი. კუროჲსაჲ, გამოცხ. 4,7; ვერვინ შემძლებელ ი. ზეცათა შინა... განღებად, გამოცხ. 5,3; ი. რიცხჳ მათი ბევრნი ბევრთანი, გამოცხ. 5,11; რომლისა აღრიცხუვად ვერვინ შემძლებელ ი., გამოცხ. 7,9; მსგავსებაჲ იგი მკალთაჲ ესევითარი ი., გამოცხ. 9,7; ირისე... ი. თავსა ზედა მისსა, გამოცხ. 10,1; დედაკაცი... ი. ქუეშე ფერჴთა მისთა, გამოცხ. 12,1; მჴეცი იგი... ი. მსგავსი ვეფხისაჲ, გამოცხ. 13,2; რომელი-იგი დაკლულ ი., გამოცხ. 13,3; ვერვინ შემძლებელ ი. ცნობად, გამოცხ. 14,3; ვერვინ შემძლებელ ი. შესლვად, გამოცხ. 15,8; რომელი ი. ზღუასა შინა, გამოცხ. 16,3; მჴეცი ეგე... ი. ი. მჴეცი იგი, გამოცხ. 17,8; რომელთა ზედა წერილ ი. სახელები, გამოცხ. 19,12; მსგავს ი. ქვასა პატიოსანსა, გამოცხ. 21,11; ი. მოსწორებაჲ ნაშჱნები ზღუდისა მისისაჲ იასპი, გამოცხ. 21,18; თითოეული ბჭჱ ი. ერთისა და ერთისა მარგალიტისაჲ, გამოცხ. 21,21; ყოველი წყევაჲ არა ი. მუნ, გამოცხ. 22,3AC; ანუ არა ჴელმწიფებასავე შენსა იყოა? საქმე 5,4ႪႭ; აღდგომაჲ აწვე იყოო, 2 ტიმ. 2,18; იყო-ღა იგი შოვა მდინარეს, საქმე 7,2; ი. ნავის საცთომელ სლვად, საქმე 27,9; ვიყვენით მას ქალაქსა შინა, საქმე 16,12; ვ. ჩუენ მუნ შჳდ დღე, საქმე 20,6; შეკრებულ ვ. ჩუენ კურთხევად პურისა, საქმე 20,7; სადაცა-იგი შეკრებულ ვ., საქმე 20,8; რომლისა თანა ვ., საქმე 21,16; დიდსა ზამთარსა შინა ვ. ჩუენ, საქმე 27,18; ვ. ყოველნი კაცნი ნავსა მას შინა, საქმე 27,37; ვიდრე-იგი ჩუენ უძლურღა ვ., ჰრომ. 5,6; ვიდრე-იგი ჩუენ უღმრთოღა ვ., ჰრომ. 5,8; ვიდრე-იგი მტერღა ვ., ჰრომ. 5,10; ვიდრე-იგი ვ. ჴორცთა შინა, ჰრომ. 7,5; რომლითაიგი შეპყრობილ ვ., ჰრომ. 7,6; ჩუენ ვითარცა გამოუცდელნი ვ., 2 კორ. 13,7ႢႦႧ; შჯულსა ქუეშე მოცეულ ვ., გალ. 3,23; ოდეს-იგი ყრმაღა ვ., წესსა მას ქუეშე... ვ. დაკირთებულ, გალ. 4,3; მოსავ ვ. ქრისტესა, ეფეს. 1,12; ვ. ბუნებით შვილნი რისხვისანი, ეფეს. 2,3; ვ. ჩუენ მკუდარ, ეფეს. 2,5; არასადა სიტყუთა ქენებისაჲთა ვ., 1 თეს. 2,5; ეგრეთ მოსურნე ვ. თქუენდა, 1 თეს. 2,8CD; უბიწოდ... ვ., 1 თეს. 2,10CD; თქუენ თანა ვ., 1 თეს. 3,4; რომელნი დაშთომილ ვ. მოსლვასა მას უფლისასა,

* მოსალოდნელია: „იყოს" (ლ.ბ.).

1 თეს. 4.15ԻC; ვ. თქუენ თანა, 2 თეს. 3,10ᒣ; ვ. ოდეს-მე ჩუენცა უცნობელ... და შურსა შინა ვ., ტიტე 3.3; ვ., ვითარცა ცხოვარნი შეცთომილნი, 1 პეტ. 2,25ԳᒣM; მის თანა რაჲ ვ., 2 პეტ. 1,18; იყვენით მონა ცოდვისა, ჰრომ. 6,17; ოდეს-იგი მონანი ი. ცოდვისანი, თავისუფალ ი. სი-მართლისაგან, ჰრომ. 6,20; ესრე ოდესმე ი., 1 კორ. 6,11; ვიდრე-იგი წარმართლა ი. მიმოყვანებულ ი., 1 კორ. 12,2; ვითარმცა უმეცარ ი. ჭირისა მის, 2 კორ. 1,8; რაჲთა, ვითარცა-იგი ვიტყოდეთ, განმზადებულ ი., 2 კორ. 9,3CԳᒣᒣԴԻ; ი. მას ჟამსა თჳნიერად ქრისტჱსა, უცხო ი. ცხოვრებისა მისგან ისრაჱლისა... უღმრთო ი. სოფელსა შინა, ეფეს. 2,12; რომელნი ი. ოდესმე შორს, ეფეს. 2,13; ი. ოდესმე ბნელ, ეფეს. 5,8; რაჲთა ჩემ თანა ზიარ მადლისა მის თქუენ ყოველნი ი., ფილიპ. 1,7ԳᒣԴ; ოდესმე ი. უცხო-ქმნულ, კოლ. 1,21; მკუდარ ი., კოლ. 2,13; რაჲთამცა ი. მოძღუარ, ებრ. 5,12; რომელნი-ეგე შეწუხებულ ი., 1 პეტ. 1,6; ი., ვითარცა ცხოვარნი შეც-თომილნი, 1 პეტ. 2,25; რომელნი-იგი შეკრებულ იყვნეს, საქმე 1,6; ესე ყოველნი ი. განკრძალულ, საქმე 1,14; ი. ყოველნი ერთბამად შეკრებულ, საქმე 2,1; სადა-იგი ი. მსხდომარე, საქმე 2,2ᒣÓ ი. იერუსალჱმს დამკჳდრე-ბულნი ჰურიანი, საქმე 2,5; ი. განკრძალულ მოძღურება-სა მას, საქმე 2,42; ყოველნივე მორწმუნე ი., საქმე 2,44; განკრძალულ ი. ტაძარსა მას შინა, საქმე 2,46; რაოდენნი იგი ი. ნათესავნი, საქმე 4,6; იესუს თანა ი., საქმე 4,13; სადაცა ი. შეკრებულ, საქმე 4,31; რომელნი-იგი პოვნიერნი ი., საქმე 4,34; ი. ერთბამად ყოველნი, საქმე 5,12; რომელნი-იგი მკლეელნი ი., საქმე 7,58; რო-მელნი ი. იერუსალჱმს, საქმე 8.1; 8,14; 11,22; ბანილ ხოლო ი. სახელითა უფლისა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 8,16; რომელნი ი. მის თანა, საქმე 9,7; რომელნი მყოფ ი. დამასკეს შინა, საქმე 9,22; რომელნი მკჳდრ ი. ლჳდიას, საქმე 9,32ᒣÓ; ცანი განხუმულ ი., საქმე 10,11; კორნელიჱსგან მოვლინებულ ი., საქმე 10,17; რო-მელნი ი. იოპეს, საქმე 10,23; რომელნი-იგი წინა-დაცუე-თილებისაგანნი მორწმუნენი ი., საქმე 10,45; რომელნი ი. ჰურიასტანს, საქმე 11,1; რომელნი-იგი წინა-დაცუეთილე-ბისაგანნი ი. ძმანი, საქმე 11,2; ი. ვინმე მათგანნი, საქმე 11,20; რომელნი მყოფ ი. ჰურიასტანს, საქმე 11,29; ი. დღენი იგი უცომოებისანი, საქმე 12,3; სადა-იგი ი. მრა-ვალნი შეკრებულ, საქმე 12,12; იგინი მოსრულ ი. ერთ-ბამად, საქმე 12,20;რომელ ი. წინაწარმეტყუელნი, საქმე 13,1; ი. ვინმე ანტიოქიას შინა, საქმე 13.1; რომელნი-იგი მის თანა აღმოსრულ ი., საქმე 13,31; განჩემებულ ი. ცხოვრებასა მას საუკუნესა, საქმე 13,48; რომელნი-იგი ურწმუნონი ჰურიათანი ი., საქმე 14,2; 17,5ᒣÓ; რომელ-ნიმე ი. ჰურიათა თანა, საქმე 14,4ᒣÓ; განმტკიცებულ ი. მადლითა ღმრთისაჲთა, საქმე 14,26; რომელნი-იგი მორ-წმუნენი ი., საქმე 15,5; იგინიცა თავადად კაცნი წინა-წარმეტყუელნი ი., საქმე 15,32; რომელნი ი. მათ ად-გილთა, საქმე 16,3; რომელნი-იგი ი. იერუსალჱმს შინა, საქმე 16,4; რომელნი მოსრულ ი., საქმე 16,13; 17,21; ესენი უაზნაურჱს ი. მათ თესალონიკელთასა, საქმე 17,11; ათენელნი... სხუასა არარას შინა ი., საქმე 17,21; ი. მეპრატაკე ხუროებით, საქმე 18,3; ი. კაცნი იგი ყო-ველნ თორმეტ, საქმე 17.7; ი. ვინმე სკევაჲსნი... ძენი, საქმე 19,14; რომელნი დამკჳდრებულ ი. ეფესოს, საქმე 19,17; მთავარნი მეგობარ ი. მისა, საქმე 19,31; რაჲ-სათჳს შეკრებულ ი., საქმე 19,32; შეკრებულ რაჲ ი. მოწაფენი იგი, საქმე 20,7ᒣÓ; ი. სანთელნი მრავალნი, საქმე 20,8; რომელნი-ღა ი. ჩემ თანა, საქმე 20,34; ამისნი ი. ოთხნი ასულნი, საქმე 21,9; რომელნი-იგი ი. ასიაჲთ ჰურიანი, საქმე 21,27; რომელნი ი. დამასკეს, საქმე 22,5ᒣÓ; რომელნი-იგი ჩემ თანა ი., საქმე 22,9; ი. უმრავლჱს ორმეოცისა, საქმე 23,13; რომელნი ი. და-მასკეს შინა, საქმე 26,20ᒣÓ; მარხვანი წარ-ოდენ-სრულ ი., საქმე 27,9; რომელნი-იგი შემძლებელ ი., საქმე 27,43; რომელნი ი. ქალაქსა მას შინა, საქმე 28,9; რო-მელნი-იგი ი. ჰურიანი, საქმე 28,17; შეუთქუმელ ი. ურ-თიერთას, საქმე 28,25; სავსე ი. ყოვლითა სიცრუითა, ჰრომ. 1,29; ამპარტავან ი. ... მამა-დედათა ურჩ ი., ჰრომ. 1,30; მკუდარ ი. ჴორცნი მისნი, ჰრომ. 4,19; რომელთა-ნი ი. მამანი, ჰრომ. 9,5; არასადა შობილ ი., ჰრომ. 9,11; უმეცარ ი. იგინი სიმართლესა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 10,3; რომელნი ჩემსა წინაცა ი. ქრისტჱს მიმართ, ჰრომ. 16,7; შვილნიმცა თქუენნი არა-წმიდა ი., 1 კორ. 7,14; მამანი ჩუენნი ყოველნი ღრუბელსა ქუეშე ი., 1 კორ. 10,1; ვერ შემძლებელ ი. თუალთა შედგმად, 2 კორ. 3,7; რომელნი-იგი ი. მოციქულნი, გალ. 1,17; რომელნი ი. ქრისტჱს მიმართ, გალ. 1,22; რომელნი-იგი საგონებელ ი., გალ. 2,2; 2,6; რომელნი-იგი არა ი. ღმერთ, გალ. 4,8; რომელნი-იგი აჩრდილ ი. ყოფადთა, კოლ. 2,17ᒣb; რომელნი-იგი ი. წინადაცუეთილებისაგანნი, კოლ. 4,11; თანა-მდებ ი. კირთებასა, ებრ. 2,15; საქმენი იგი... ქმნულ ი., ებრ. 4,3; რომელნი-იგი წინაჲსწარ ხარებულ ი., ებრ. 4,6; თჳნიერ ფიცისა ი., ებრ. 7,20; ვერ შემძლებელ ი. ... სრულ-ყოფად, ებრ. 9,9; ვერსადა შემძლებელ ი. იგი-ნი... განსრულებად, ებრ. 10,1CD; ერთჯერ-მცა განწმედილ ი., ებრ. 10,2; რაჲთამცა ი. მჴუვლის მოძღუარ, 1 ტიმ. 1,7; დამორჩილებულ ი. თჳსთა ქმართა, 1 პეტ. 3,5; ურჩ ოდესმე ი. (იყუნეს C[1]), 1 პეტ. 3,20CԳᒣÓ; რომელსა შინა ი. (იყუნეს C[1]) მცირედნი, 1 პეტ. 3,20CԳ; ი. (იყუნეს C[1]) ცრუ-წინაწარმეტყუელნიცა ერსა შორის, 2 პეტ. 2,1ᒣÓ; განრინებულ ი. (იყუნეს C[1]) შეგინებისაგან. 2 პეტ. 2,20; ცანი ი. (იყუნეს C[1]), 2 პეტ. 3,5ᒣÓ; არა ი. (იყუნეს C[1]) ჩუენგანნი, რამეთუ უკუეთუმცა ჩუენგან-ნი ი. (იყუნეს C[1]), და-მცა-დგრომილ ი. (იყუნეს C[1]) ჩუენ თანა, არამედ რაჲთა ცხად იყვნენ (იყუნენ C[1]), 1 იოვ. 2,19ᒣÓ; საქმენი მისნი ბოროტ იყვნეს (იყუნეს C[1]), 1 იოვ. 3,12ᒣÓ; რომელნი მაშინვე პირველ წე-რილ ი. (იყუნეს C[1]) ამას საშჯელსა, იუდა 1,4ᒣÓ; მი-დევნებულ ი. (იყუნეს C[1]) შემდგომად ჴორცსა უცხოსა, იუდა 1,7; ფერჴნი მისნი მსგავს ი. რვალსა გუნდრუკსა, გამოცხ. 1,15; ნებითა შენითა ი., გამოცხ. 4,11; მსგავს ი. ცხენთა, გამოცხ. 9,7; კბილნი მათნი, ვითარცა ლომთანი ი., გამოცხ. 9,8; მდგომარე ი. ზღუასა მას ზედა, გა-მოცხ. 15,2; ვაჭარნი შენნი ი. მთავარნი, გამოცხ. 18,23; თუალნი მისნი ი., ვითარცა ალი ცეცხლისაჲ, გამოცხ. 19,12; სადა ი. მჴეცი იგი და ცრუ-წინაწარმეტყუელი, გამოცხ. 20,10; რომელნი ი. მას შინა... რომელნი ი. მათ შორის, გამოცხ. 20,13; ათორმეტნი იგი ბჭენი ი. ათორ-მეტნი მარგალიტნი, გამოცხ. 21,21; ცოცხლებით იყავ, საქმე 23,30; შენ ველური ზეთის ხილი ი., ჰრომ. 11,17; კაცად-კაცადი თჳსითა გონებითა გულ-სავსე ი., ჰრომ. 14,5ᒣb; ამას შინა ი., 1 ტიმ. 4,15; შენ ფრთხილ ი., 2 ტიმ. 4,5; იყავნ საყოფელი მათი ოჴერ, საქმე 1,20; ესე ცხად ი. თქუენდა, საქმე 2,14; ცხად ი. თქუენ ყოველთა.

საქმე 4,10; ვეცხლი ეგე შენი შენდავე ი., საქმე 8,20; უწყებულ ი. თქუენდა, საქმე 13,38; 18,28; ნებაჲ უფლისაჲ ი., საქმე 21,14; ი. ღმერთი მხოლოჲ ჭეშმარიტ, ჰრომ. 3,4; კაცად-კაცადი თჳსითა გონებითა გულ-სავსე ი., ჰრომ. 14,5; ღმერთი მშჳდობისაჲ ი. თქუენ ყოველთა თანა, ჰრომ. 15,33; თქუენი ეგე მორჩილებაჲ... განთქუმულ ი., ჰრომ. 16,19; ყოველივე ესე აღსაშენებელად ი., 1 კორ. 14,26; უმეცარ ი., 1 კორ. 14,38; ყოველივე შუენიერად... ი., 1 კორ. 14,40; ყოველი თქუენი სიყუარულით ი., 1 კორ. 16,14; ი. შერჩუენებულ, 1 კორ. 16,22; ი. უკუე, 2 კორ. 12,16CD; ღმერთი... ი. თქუენ თანა, 2 კორ. 13,11; შერჩუენებულ ი., გალ. 1,8; 1,9; წყეულ ი. ყოველი, გალ. 3,10; 3,13; მადლი... იესუ ქრისტჱსი სულისა თქუენისა თანა ი., გალ. 6,18Ͻ; სიმდაბლჱ ეგე... ცხად ი. ყოველთა კაცთა, ფილიპ. 4,5; ღმერთი მშჳდობისაჲ ი. თქუენ თანა, ფილიპ. 4,9; სულისა თქუენისა თანა ი., ფილიპ. 4,23Ͻ; სიტყუაჲ იგი ქრისტჱსი დამკჳდრებულ ი. თქუენ თანა, კოლ. 3,16; სიტყუაჲ თქუენი... მადლითა... შეზავებულ ი., კოლ. 4,6; ი. ყოველი კაცი მოსწრაფჱ სმენად, იაკ. 1,19; ი. თქუენი ჰჱ ჰე და არაჲ არა, იაკ. 5,12; რომელი ი. არა გარეშჱთა მით განთხზეითა თმათაჲთა, 1 პეტ. 3,3ႢႪႣ; ი. ჩუენ თანა მადლი, 2 იოვ. 1,3ႢႪႣ; ცოცხლებით იყვენით უფლისა მიერ, საქმე 15,29; გულ-დებულ ი., საქმე 27,22; 27,25; ძმათ მოყუარებითა ურთიერთას სურვიელად მოყუარე ი., ჰრომ. 12,10; სულითა მდუღარე ი., ჰრომ. 12,11; ლოცვასა განკრძალულ ი., ჰრომ. 12,12; ი. განმტკიცილ მითვე მეცნიერებითა, 1 კორ. 1,10; მობაძავ ჩემდა ი., 1 კორ. 4,16; 11,1; დაუბრკოლებელ ი. ჰურიათა მიმართ, 1 კორ. 10,32; ი. თქუენ ვითარცა აერსა მეტყუელნი, 1 კორ. 14,9ႢႪႢ; ბოროტისათჳს ყრმა ი., ხოლო გონებითა სრულ ი., 1 კორ. 14,20; მტკიცე ი., 1 კორ. 15,58; 2 კორ. 13,11; მღჳძარე ი., 1კორ. 16,13; 1 პეტ. 5,8; მჴნე ი., 1 კორ. 16,13; თქუენ ი. ჩემდა ძეებ, 2 კორ. 6,18ႣႰႧႦ; ი. ურთიერთას ტკბილ, ეფეს. 4,32; ი. უკუე მობაძავ ღმრთისა, ეფეს. 5,1; შვილნი მორჩილ ი. მამა-დედათა თქუენთა, ეფეს. 6,1; მონანი მორჩილ ი. უფალთა თქუენთა, ეფეს. 6,5; თანა-მოღუაწე ი. სარწმუნოებითა მით, ფილიპ. 1,27; ერთ-ზრახვა ი., ფილიპ. 2,2; 1 პეტ. 3,8; თანა-მობაძავ ჩემდა ი., ფილიპ. 3,17; თანა-შეტყუებულ ი. სიყუარულით, კოლ. 2,2; მადლის მიმცემელ ი., კოლ. 3,15; თქუენ მობაძავ ჩუენდა ი., 1 თეს. 1,6Ⴙ; პატივის-ცემის მოყუარე ი., ყუდრო ი., 1 თეს. 4,11; სულგრძელ ი. ყოველთა მიმართ, 1 თეს. 5,14; თანა-მდებ ი. მოძღუარ ყოფად, ებრ. 5,12ႧႦ; მობაძავ ი. მათა, ებრ. 6,12; ვეცხლის უყუარულ ი. სახითა, ებრ. 13,5; უხუად მიმცემელ ი., 1 ტიმ. 6,18ႢႪႣ; ი. მყოფელ სიტყჳსაჲ მის, იაკ. 1,22; ფრთხილ ი., 1 პეტ. 1,13; წმიდა ი., 1 პეტ. 1,15; 1,16; შეუორგულებელ ი., 1 პეტ. 1,22; ქმარნი... თანა-მკჳდრ ი., 1 პეტ. 3,7ႢႪႣ; განმზადებულ ი. მარადის სიტყჳს მიგებად ყოვლისა, 1 პეტ. 3,15; სტუმრის მოყუარე ი. ურთიერთას, 1 პეტ. 4,9; შვილნი მორჩილ იყვენდ მამა-დედათა, ეფეს. 6,1Ⴂ; მონანი მორჩილ ი., ეფეს. 6,5Ⴂ; რაჲთა უბრალო ი., 1 ტიმ. 5,7Ⴂ; პატივისა ღირს ი., 1 ტიმ. 5,17; უხუად მიმცემელ ი., 1 ტიმ. 6,18; ხუცესნი ფრთხილ ი., ტიტე 2,2; ყოველსა შინა სათნო ი., ტიტე 2,9; ულალველ ი., ტიტე 3,2; მე არა უძლურ ვიყვი? 2 კორ. 11,29; ყოველი სწავლულებაჲ... არა საგონებელ იყვის სიხარულისად, ებრ. 12,11Ⴆ; ჩუენ უძლურ ვიყვნით, 2 კორ. 13,9Ⴙ; კუალად ურთიერთასვე იყვენით, 1 კორ. 7,5Ⴀ; თქუენ ძლიერ ი., 2 კორ. 13,9Ⴙ; რაჲთა ვიყო მე მსახურ ქრისტე იესუსსა, ჰრომ. 15,16; რაჲთა თანა-ზიარ მისა ვ., 1 კორ. 9,23; მე გამოუცდელ ვ., 1 კორ. 9,27; ვ. მეტყუელისა მის ჩემისა ვითარცა სხუაჲ ენაჲ, 1 კორ. 14,11; ვ. მე მათა ღმერთ, 2 კორ. 6,16; ებრ. 8,10; ვ. მე თქუენდა მამა, 2 კორ. 6,18; არა ვ. უგუნურ, 2 კორ. 12,6; გინა თუ შორს ვ., ფილიპ. 1,27; მე უზრუნველ ვ., ფილიპ. 2,28; რაჲთა კმა ვ., ფილიპ. 4,11CD; მე ვ. მისა მამა, ებრ. 1,5; მე ვ. მოსავ მისა, ებრ. 2,13; ვ. მისა ღმერთ, გამოცხ. 21,7; არავისგან უფლებულ ვიყვნე*, 1 კორ. 6,12Ⴂ; იყო შენ ბრმა, საქმე 13,11; რაჲთა ი. შენ მაცხოვრად, საქმე 13,47; უკუეთუ არა მღჳძარე ი., გამოცხ. 3,3; იყოს ამისა შემდგომად, საქმე 2,17; და ი., საქმე 2,21; 3,23; მწირ ი. ნათესავი შენი, საქმე 7,6; ანუ რაჲ-მე ადგილი ი., საქმე 7,49; არა თუ ვინ ი. წინამძღუარ ჩემდა, საქმე 8,31; რაჲ-მე ი. ხილვაჲ იგი, საქმე 10,17; ანგელოზი მისი ი., საქმე 12,15; რაჲთა ი. იგი უმოლხინე, საქმე 24,23; ნებისაებრ მათისა ი., საქმე 27,13; განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ ი. თქუენგან, საქმე 27,22; ესრჱთ ი., საქმე 27,25; საშჯელისა თანა-მდებ ი. ყოველი სოფელი ღმრთისა, ჰრომ. 3,19; რაჲთა ი. იგი მართალ, ჰრომ. 3,26; რაჲთა ი. იგი მამად, ჰრომ. 4,11; 4,18; რაჲთა ი. იგი მკჳდრ სოფლისა, ჰრომ. 4,13CD; მადლთა ამათ მიერ ი. მტკიცე აღთქუმაჲ, ჰრომ. 4,16; ესრე ი. ნათესავი შენი, ჰრომ. 4,18; არა ი. იგი მემრუშე, ჰრომ. 7,3ႢႪCD; რაჲთა ი. გარდარეულად ცოდვილ ცოდვაჲ იგი, ჰრომ. 7,13; რაჲთა ი. იგი პირმშო მრავალთა შორის ძმათა, ჰრომ. 8,29; ი. ადგილსა მას, ჰრომ. 9,26; დაღათუ ი. რიცხჳ იგი ძეთა ისრაჱლისათაჲ ვითარცა მქჳშაჲ ზღჳსაჲ, ჰრომ. 9,27; რაჲთა მტკიცე ი. აღთქუმაჲ იგი მამათაჲ, ჰრომ. 15,8; ი. ძირი იგი იესჱსი, ჰრომ. 15,12; რაჲთა ი. მსხუერპლი იგი წარმართთაჲ შეწირულ, ჰრომ. 15,16; რაჲთა მსახურებაჲ იგი ჩემი იერუსალჱმს შეწირულ ი., ჰრომ. 15,31; რაჲთა არა ცალიერად ი. ჯუარი იგი ქრისტჱსი, 1 კორ. 1,17; რაჲთა სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი არა ი. სიბრძნითა კაცთაჲთა, 1 კორ. 2,5; ვითარ-რაჲ ი., 1 კორ. 3,13; რაჲთა ი. ბრძენ, 1 კორ. 3,18; მაშინ ქებაჲ ი. კაცად-კაცადისაჲ, 1 კორ. 4,5; უკუეთუ ვინმე მეძავ ი., 1 კორ. 5,11; ესრჱთ თუ ი., 1 კორ. 7,26; რაჲთა ი. წმიდა სულითა, 1 კორ. 7,34; სლვა-კეთილ უფლისა მიმართ განუბნეველ ი., 1 კორ. 7,35Ⴆ; ი. თუ გარდარეულ, 1 კორ. 7,36; აღზრდილ თუ ი. ესრეთ უმჯობეს ყოფაჲსა, 1 კორ. 7,36ႧႦ; რაჲთა ესრჱთ ი. ჩემდა მომართ, 1 კორ. 9,15; უკუეთუ ყოველი გუამი თუალ ი. უკუეთუ ყოველივე სასმენელ ი., 1 კორ. 12,17; რაჲთა არა ი. წვალებაჲ ჴორცთა მათ შინა, 1 კორ. 12,25; ვითარ-მე საცნაურ ი. სტჳნვაჲ იგი...? 1 კორ. 14,7ႢႪႢ; ვითარ საცნაურ ი. სიტყუაჲ იგი? 1 კორ. 14,9; უკუეთუ არა ი. თარგმანი, 1 კორ. 14,28; რაჲთა ი. ღმერთი ყოვლადვე ყოველსა შინა, 1 კორ. 15,28; შრომაჲ ეგე თქუენი არა ცუდად ი. უფლისა მიერ, 1 კორ. 15,58; უკუეთუ განმარჯუებაჲ რაჲმე ი., რაჲთა არა... მაშინღა სიტყუაჲ ი., 1 კორ. 16,2; ვითარ-ძი უში-

* კორექტურული შეცდომა უნდა იყოს (ლ.ა.).

შად ი. თქუენ თანა, 1 კორ. 16,10; რაჲთა ი. ჩემ მიერი იგი ჰჱ ჰე, 2 კორ. 1,17; რომელ-იგი შეწუხებულ ი. ჩემ მიერ? 2 კორ. 2,2; ვინ-მე ი., 2 კორ. 2,2ႢႪ; რაოდენ უფროჲს მსახურებაჲ იგი სულისაჲ ი. დიდებით? 2 კორ. 3,8; რაჲთა გარდარეული იგი ძლიერებისაჲ ი. ღმრთისაჲ, 2 კორ. 4,7; რაჲთა მათი იგიცა ნამეტავი ი. თქუენისა მის ნაკლულევანებისა, რაჲთა ი. განსწორებით, 2 კორ. 8,14; არა სიქადული იგი ჩუენი თქუენთჳს ცუდად ი., 2 კორ. 9,3; ესე განმზადებულ ი. ესრჱთ, 2 კორ. 9,5; აღსასრული ი. საქმეთა მათთაებრ, 2 კორ. 11,15; რომელი დამოკიდებულ ი. ძელსა, გალ. 3,13; რაჲთა... კურთხევაჲ იგი აბრაჰამისი ი., გალ. 3,14; არა დაუმტკიცებელ ი., გალ. 3,17ႢႪႭႨ; ვინცა ი., გალ. 5,10; იგი არარაჲ ი., გალ. 6,3; რაჲ-იგი ი. კეთილი, ეფეს. 4,29ႢႪႭႨCD; რაჲთა ი. წმიდა, ეფეს. 5,27; რაჲთა ი. იგი თავადი ყოველსა შინა მთავარ, კოლ. 1,18; ნუ ვინმე ი. წარმტყუენველ თქუენდა, კოლ. 2,8; ცუდად განლაღებულ ი., კოლ. 2,18; რომელ-იგი მავნებელ ი., კოლ. 3,25; ცუდად ი. შრომაჲ იგი ჩუენი, 1 თეს. 3,5ႪႨCD; იგი ი. ჩემდა ძჱ, ებრ. 1,5; გამოცხ. 21,7; ნუუკუე ი. ვის თანა-მე... გული უკეთური, ებრ. 3,12; შჯულისაჲცა ცვალებაჲ ი., ებრ. 7,12; არასადა... წარდგომილ ი., ებრ. 7,13ႪႭ; რომელი არა შჯულისა მისებრ მცნებისა ჴორციელისა ი., ებრ. 7,16; ნუ ვინმე დაკლებულ ი. მადლისა მისგან ღმრთისაჲსა, ნუ ვისმე თანა ძირი სიმწარისაჲ აღმოცენებულ ი., ებრ. 12,15; რაჲთა ი. იგი მყუდროებით, 1 ტიმ. 2,12CD; რაჲთა უბრალო ი., 1 ტიმ. 3,2; რაჲთა წარმატებულებაჲ ეგე შენი ცხად ი., 1 ტიმ. 4,15; სახლეულთა არა მოღუაწე ი., 1 ტიმ. 5,8CD; განლაღებულ ი., 1 ტიმ. 6,4Ⴍ; რომელი ყოფილ ი., 1 ტიმ. 6,9Ⴃ; უკუეთუ ვინმე მოღუაწე ი., 2 ტიმ. 2,5; ი. იგი ჭურ პატიოსან, 2 ტიმ. 2,21CD; რაჲთა სახიერ ი., 2 ტიმ. 2,24; გონებაჲ მათი ცხად ი. ყოველთა, 2 ტიმ. 3,9; რაჲთა აწჳე ი. ღმრთისაჲ იგი კაცი, 2 ტიმ. 3,17; ი. ჟამი, 2 ტიმ. 4,3; რომელი ი. უბრალო, ტიტე 1,6; შემძლებელ ი. ნუგეშინის-ცემადცა, ტიტე 1,9; ზიარებაჲ ეგე... შეწევნულ ი., ფილემ. 1,6; რაჲთა არა უნებლებით... კეთილი იგი შენი ი., ფილემ. 1,14; უკუეთუ ვინმე მსმენელ ხოლო ი., იაკ. 1,23; ესე ნეტარ ი., იაკ. 1,25ႢႪႭ; გესლი იგი მათი საწამებელად თქუენდა ი., იაკ. 5,3; სასოებაჲ ი. ღმრთისა მიმართ, 1 პეტ. 1,21; რაჲთა არღარა ი. კაცთა გულის თქუმასა, 1 პეტ. 4,2; რაჲმე ი. აღსასრული ურჩთა მათ სახარებისა ღმრთისაჲსაჲ? 1 პეტ. 4,17; ესე რაჟამს ი. თქუენ შორის, 2 პეტ. 1,8; სიხარული იგი ჩემი ი. სავსე, 1 იოვ. 1,4; რომელი არა ი. ღმრთისაგანი, 1 იოვ. 4,6; რომელი შობილ ი. ღმრთისაგან, 1 იოვ. 5,4; 5,18; ჩუენ თანა ი. უკუნისამდე, 2 იოვ. 1,2; ი. ჩუენ თანა მადლი, 2 იოვ. 1,3; სიხარული იგი ჩუენი ი. სავსებით, 2 იოვ. 1,12; ჟამი არღა ი., გამოცხ. 10,6; პირსა შენსა ტკბილ ი., გამოცხ. 10,9; არღარა ი. ტჳრთები ოქროჲსა და ვეცხლისაჲ, გამოცხ. 18,12; ღმერთი... მკჳდრ ი. მათ შორის, გამოცხ. 21,3; სიკუდილი არღარა ი., გამოცხ. 21,4; ნაწილი მათი ი. ტბასა მას... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8; ღამჱ მუნ არა ი., გამოცხ. 21,25; საყდარი იგი... მას შინა ი., გამოცხ. 22,3; წყევაჲ არა ი. მუნ, გამოცხ. 22,3; ღამჱ არა ი. მუნ, და არა საჴმარ ი. ნათელი, გამოცხ. 22,5; ვითარცა საქმჱ მისი ი., გამოცხ. 22,12; რაჲთა ი. ჴელმწიფებაჲ მათი ძელსა მას ზედა ცხორებისასა, გამოცხ. 22,14; ეგრეცა აღდგომასა მას მისსა ვიყვნეთ, ჰრომ. 6,5; გინა თუ ცოცხალ ვ., ჰრომ. 14,8; რაჲთა არა ვ. (ვიყუნეთ ႢႪ) ჩუენ გულის მთქუმელ ბოროტისა, 1 კორ. 10,6; რაჲთა... განმზადებულ ვ., 2 კორ. 9,3Ⴊ; ჩუენ რაჲთა გამოუცდელ ვ., 2 კორ. 13,7; ჩუენ უძლურ ვ., 2 კორ. 13,9CD; რაჲთა ვ. ჩუენ წმიდა, ეფეს. 1,4; რაჲთა ვ. ჩუენ საქებელად, ეფეს. 1,12; რაჲთა არა ვ. ყრმა ჩჩჳლ, ეფეს. 4,14; ჭეშმარიტ ვ. სიყუარულსა, ეფეს. 4,15; დაშთომილ ვ., 1 თეს. 4,15; 4,17; მღჳძარე ვ., 1 თეს. 5,6; რაჲთა ვ. ჩუენ დასაბამ, იაკ. 1,18; ამის გამო ვ. საღმრთოჲსა მის ზიარ ბუნებისა, 2 პეტ. 1,4A; მსგავს მისა ვ. (ვიყუნეთ ⊏[1]ႢႪ), 1 იოვ. 3,2ႪႭ; ამით საცნაურ ვ. (ვიყუნეთ ⊏[1]), 1 იოვ. 3,19ႪႭ; იყვენით ჩემდა მოწამე, საქმე 1,8; რაჲთა დაწყნარებულად ი., საქმე 19,36; რაჲთა ი. თქუენ სხჳსა მის მკუდრეთით აღდგომილისა, ჰრომ. 7,4; რაჲთა არა ი. თავით თჳსით ბრძენ, ჰრომ. 11,25; რაჲთა ბრძენ ი. კეთილისათჳს, ჰრომ. 16,19; არარაჲთ ნაკლულევან ი., 1 კორ. 1,7CD; რაჲთა ი. ახალ თბე, 1 კორ. 5,7; კუალად ურთიერთასვე ი., 1 კორ. 7,5Ⴊ; რაჲთა უზრუნველ ი., 1 კორ. 7,32CD; ი. თქუენ ვითარცა აერსა მეტყუელნი, 1 კორ. 14,9; თქუენ ი. ჩემდა ძეებ, 2 კორ. 6,18; რაჲთა განმზადებულ ი., 2 კორ. 9,3; თქუენ ძლიერ ი., 2 კორ. 13,9; რაჲთა ი. წარმართნი თანა-მკჳდრ, ეფეს. 3,6Ⴊ; რაჲთა ჩემ თანა ზიარ მადლისა მის თქუენ ყოველნი ი., ფილიპ. 1,7; ი. თქუენ ჭეშმარიტ, ფილიპ. 1,10; ერთ-ზრახვა ი., ფილიპ. 2,2Ⴈ; რაჲთა ი. უბიწო, ფილიპ. 2,15; მობაძავ ი. მათდა, ებრ. 6,12ႨCD; რაჲთა ი. (იყუნეთ ⊏[1]) სრულ, იაკ. 1,4N⊏ႪႭ; რაჲთა... მხიარულ ი. (იყუნეთ ⊏[1]), 1 პეტ. 4,13⊏ႪႭ; რაჲთა ამის გამო ი. (იყუნეთ ⊏[1]) საღმრთოჲსა მის ზიარ ბუნებისა, 2 პეტ. 1,4⊏; ამით საცნაურ ი., 1 იოვ. 3,19M; რომელნი წამებულ იყვნენ, საქმე 6,3; ი. თუ რაჲმე თქუენ თანა სიტყუაჲ, საქმე 13,15; უკუეთუ ესენი არა ი. ნავსა ამას შინა, საქმე 27,31; რომელნი-იგი შემძლებელ ი., საქმე 27,43ႢႪ; რაჲთა ი. იგინი ვერ სიტყჳს მიმგებელ, ჰრომ. 1,20; რაჲთა გინებულ ი. ჴორცნი მათნი მათ თანა, ჰრომ. 1,24; ი. ორნივე იგი ერთ ჴორც, 1 კორ. 6,16; ეფეს. 5,31; ნუუკუე ყოველნი მოციქულ ი.? ანუ ყოველნი წინაჲსწარმეტყუელ ი.? ანუ ყოველნი ნუ მოძღუარ ი.? ანუ ყოველნი ნუ ძალ ი., 1 კორ. 12,29; ყოველნი ნუგეშინის-ცემულ ი., 1 კორ. 14,31; რაჲთა ცხოველნი იგი არღარა... ცხოველ ი., 2 კორ. 5,15; იგინი ი. ჩემდა ერად, 2 კორ. 6,16; ებრ. 8,10; ნუუკუე ი. თქუენ შორის ჴდომაჲ და შური, 2 კორ. 12,20CD; რაჲთა ი. წარმართნი თანა-მკჳდრ, ეფეს. 3,6; რაჲთა ი. იგინი თანა-ხატ ჴორცთა მათ დიდებისა მისისათა, ფილიპ. 3,21; რაჲთა ნუგეშინის-ცემულ ი. გულნი მათნი, კოლ. 2,2; ზიარ-ქმნულ ი. სულისა წმიდისა, ებრ. 6,4CD; რაჲთა ი. იგინი ყუდროებით, 1 ტიმ. 2,12; რაჲთა უბრალო ი., 1 ტიმ. 5,7; რომელნი შემძლებელ ი. სხუათაცა სწავლად, 2 ტიმ. 2,2; ი. კაცნი თავის მოყუარე, 2 ტიმ. 3,2; რაჲთა ცოცხალ ი., ტიტე 1,13; გარე-მიქცეულ ი., ტიტე 1,14; რაჲთა წმიდა ი., ტიტე 2,6; რაჲთა... განმზადებულ ი., ტიტე 3,1CD; რაჲთა არა უნაყოფო ი., ტიტე 3,14; სიყუარულისათჳს ერთად ი., ფილემ. 1,9Ⴈ; რაჲთა ი. სრულ, იაკ. 1,4ႢႪ; უკუეთუ ძმაჲ გინა თუ დაჲ შიშუელ ი. (იყუნენ

Ⴃ[1]). იაკ. 2.15ႤႪႭ: უკუეთუ ღმრთისაგან ი. (იყუნენ Ⴃ[1]). 1 იოვ. 4.1ႪႭ; უკუანასკნელთა ჟამთა ი. მოკიცხარნი, იუდა 1.18ႪႭ: ვაჭარნი შენნი ი. მთავარნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 18.23C; ი. მღდელ ღმრთისა და ქრისტჱსა, გამოცხ. 20.6; იგინი ი. ერ მისა, გამოცხ. 21.3; გარე ი. შეგინებულნი, გამოცხ. 22.15.

ე: რაოდენი მათ არა უნებს, რაჲთამცა ეყო. საქმე 15.20ႪႭ: ე. ყოველთა მათ მორჩილთა მისთა მიზეზ ცხორებისა საუკუნოჲსა, ებრ. 5.9; არასადა სიტყუთა ქენებისაჲთა ვეყვენით, 1 თეს. 2.5Ⴊ; სათნო ეყვნედ თჳსთა უფალთა, ტიტე 2,9CD; სასყიდლის მიმცემელ ეყვის, ებრ. 11.6; რაჲთა გეყოს თქუენ, საქმე 15,29ႪႭ; არაჲ გ. თქუენ ბოროტი, 2 კორ. 13.7; რაჲთა კეთილი გ. შენ, ეფეს. 6.3; რაჲ-მე ეყოს ურჩთა მათ სახარებისა ღმრთისათა, 1 პეტ. 4,17ႣႭ; რაჲთა შემწე ვეყვნეთ ჭეშმარიტებასა, 3 იოვ. 1,8.

ნ.კ. თანა-მზრახვალ ყოფა.

დამარწმუნო მე ქრისტეანე ყოფაჲ, საქმე 26,28; უბრძანეს პავლეს ყ. თჳსაგან, საქმე 28.16; ესე იგი არს ნუგეშინის-ცემულ ყ. თქუენ შორის, ჰრომ. 1,12ႠႨႡ; წინაისწარვე ვაბრალეთ ჰურიათა ცოდვასა ქუეშე ყ., ჰრომ. 3,9; უკუეთუ ვისმე ჰგონიეს ბრძენ ყ., 1 კორ. 3,18ႠႨႡ; მნებავს ყოვლისა კაცისა ყ., ვითარცა თავი თჳსი, 1 კორ. 7.7Ⴄ Ⴊ; მას ჯერ-უჩნდეს ყ. მის თანა, 1 კორ. 7,12; 7.13: უმჯობეს არს კაცისა ესრეთ ყ., 1 კორ. 7,26ႨႡ; ეგრეთ ჯერ-უჩნდეს ყ., 1 კორ. 7,36Ⴀ; ჯერ-არს წვალებათაცა ყ. თქუენ შორის, 1 კორ. 11,19ႠႨႡ; შჯულსა ქუეშე გნებავს ყ., გალ. 4,21; საგონებელ ვისმე უჩნდეს... დაკლებულ ყ., ებრ. 4.1ႠႨႡ;ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბრალო-ყოფაჲ, ტიტე 1,7; რაბამ გილირს თქუენ ყ., 2 პეტ. 3,11; რომელმან თქუას მის თანა ყ., 1 იოვ. 2,6; რომელმან თქუას ნათელსა შინა ყ., 1 კორ. 2,9; მცირედ ჯერ-არს მისი ყ., გამოცხ. 17,10; არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი აბრაჰამისა... მკჳდრ ყოფაჲ იგი სოფლისაჲ, ჰრომ. 4,13; მე ეგრე ეჰგონებ უკუე ამისა კეთილ ყოფასა, 1 კორ. 7,26ႨႡ; აღზრდილ თუ იყოს ესრეთ უმჯობეს ყ., 1კორ. 7,36ႨႡ; ამის ყ. ... მსხუერპლები შეწირა, ებრ. 11,4; შორს ყ. მას (ამას ႠႨႡ) ჩემსა შიშით და ძრწოლით ცხორებისა თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; იყო აპოლოსსა მას ყ. კორინთეს შინა, საქმე 19,1; სიყმილი სასტიკი ყოფად არს, საქმე 11,28; ვინ-იგი გგონიე მე ყ., საქმე 13,25; მეუფესა ვისმე სხუასა იტყჳან ყ., საქმე 17,7; არა გჳლირს, ეითარმცა ვჰგონებდით... საღმრთოსა მას მსგავს ყ., საქმე 17,29; მსაჯულ... არა მნებავს ყ., საქმე 18,15; არადვე შერაცხად ყ. არს, საქმე 19,27ႪႭ; იწრაფდა... ყ. იერუსალჱმს, საქმე 20,16; აღდგომაჲ ყ. არს მართალთაჲ, საქმე 24,15; წინაწარმეტყუელნი იტყოდეს ყ. ამას, საქმე 26,22Ⴄ Ⴊ; რომელსა ეგულებოდა ყ., საქმე 26,22ႪႭ; დამარწმუნო მე ქრისტეანე ყ., საქმე 26,28ႤႪႭ; ესმის ჩემი ყ. ესრე, საქმე 26,29; ჭირი და ზღვევაჲ ყ. არს, საქმე 27,10; რაჲთა... იყვნეთ მომლოდე ყ. გამოჩინებასა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა, 1 კორ. 1,7ႠႨႡ; მნებავს ყოვლისა კაცისა ყ., 1 კორ. 7,7; უკუეთუ ვისმე ჰნებავს ძლევის მოყუარე ყ., 1 კორ. 11,16ႨႡ; წვალებანიცა ყ. არიან თქუენ შორის, 1 კორ. 11,19; რომელ ყ. არნ, 1 კორ. 15,37; ესავს თავსა თჳსსა ქრისტჱსა ყ., 2 კორ. 10,7; არარაჲთ დაკლებულ ყ. ... მოციქულთაგან, 2 კორ. 11,5ႠႨႡ;მინდობილ ყ. საკრველთა მათ ჩემთა, ფილიპ. 1,14ႠႨႡ; გული მეტყჳს... ქრისტეს თანა ყ., ფილიპ. 1,23; არა ნატაცებად შეირაცხა ყ. იგი სწორებად ღმრთისა, ფილიპ. 2,6CD; არა თავი თჳსი ადიდა ყ. იგი მღდელთმოძღურად, ებრ. 5.5; თანა-მდებ იყვენით მოძღუარ ყ., ებრ. 5,12ႠႨႡ; განაბრძნობდენ ჭაბუკთა მათ ქმართ მოყუარე ყ., ტიტე 2,4ႭႨCD; არა ჯერ-არს... ესე ყ., იაკ. 3,10;ეგრევე ვერცა მარილოვანი წყალი ტკბილ ყ., იაკ. 3.12; რომელსა უჩნდეს მეგობარ ყ. ამის სოფლისა, იაკ. 4,4; აღრე ყ. არს დატევებაჲ საყოფლისა ამის ჩემისაჲ, 2 პეტ. 1,14; თქუენ შორის ყ. არიან ცრუ-მოძღუარნი, 2 პეტ. 2,1; რაჲ ყ. ვართ, 1 იოვ. 3,2; ეგულების ყ., გამოცხ. 1,2; 1,19; რაჲ-იგი ყ. არს, გამოცხ. 4,1; 22,6; ღმერთმან მოსცა... ყ. ნებისა მისისა და ყ. ნებისა ერთისა, გამოცხ. 17,17; მნებებელთა მიმართ ცხორებისა მკჳდრ ყოფისათა, ებრ. 1,14ႠႨႡ.

არა უწყით, რაჲ ყოფილ არს მას, საქმე 7,40; მონა ყ. ხართ სიმართლისა, ჰრომ. 6.18; სათნო ყ. ვარ მე შჯულსა ღმრთისასა, ჰრომ. 7,22; გაზრახებ, ვითარცა... სარწმუნო ყ., 1 კორ. 7,25; რომელნი-იგი ყ. ოდესმე იყვნეს, გალ. 2,6CD; თჳნიერ ფიცისა არიან მღდელ ყ., ებრ. 7,20CD; რომელი ყ. არს ერთის ქმრის ცოლ, 1 ტიმ. 5,9; პირველითგან ყოფილი ნათესავსა შორის ჩემსა იერუსალჱმს შინა, საქმე 26.4ႪႭ; ყოფილთა მათ მღდელთა შემწირველთა, ებრ. 8,4CD.

ნ.კ. მსახურ-ყოფილი.

რომელნი მყოფ იყვნეს დამასკეს შინა, საქმე 9,22; რომელნი მ. ოდესმე იყვნეს, გალ. 2,6Ⴊ; ნათელსა მ. არს მიუწდომელსა, 1 ტიმ. 6,16; რომელნი მ. იყვნეს ლუდიას შინა, საქმე 9,32; რომელნი მ. იყვნეს ჰურიასტანს, საქმე 11,29; ვიქმენ... შჯულისა ქუეშე მყოფთა მათ თანა ვითარცა შჯულისა ქუეშე მყოფი, რაჲთა შჯულისა ქუეშე მყოფნი იგი შევიძინნე, 1 კორ. 9,20; გუამი თქუენი ტაძარ თქუენ შორის მყოფისა მაგის სულისა წმიდისა არს, 1 კორ. 6,19ႨႡ; ვიქმენ... ვითარცა შჯულსა ქუეშე მყოფნი, 1 კორ. 9,20ႨႧႡႨႠ; შჯულსა ქუეშე მ. იგი გამოიჴსნნეს, გალ. 4,5; დამასკეს შინა მყოფთა... მითხრობად სინანულისა, საქმე 26,20; ღუაწლი დაითმინეთ ვნებათაჲ... ესრეთ მ. მათ თანა ზიარებითა, ებრ. 10,33ႠႨႡ; მივიდოდე მოყვანებად მუნ მ. მათ, საქმე 22,5.

ნ.კ. თანა-მყოფი.

ყოფად-ი ის, რაც უნდა მოხდეს, მოსახდენი: წინაწარმეტყუელნი იტყოდეს ყოფადსა მას, საქმე 26,22; რომელნი-იგი აჩრდილ იყვნეს ყოფადთა, კოლ. 2.17ႨႡ; მღდელთმოძღუარი იგი ყ. (ყოფადთაჲ Ⴃ) მათ კეთილთაჲ, ებრ. 9,11; აჩრდილი აქუნდა სჯულსა ყ. მათ კეთილთაჲ, ებრ. 10,1ႠႨႡ.

ყრმა ბავშვი: ოდეს-იგი ვიყავ ყრმა, ვიტყოდე ვითარცა ყრმაჲ, გულისხმა-ვჰყოფდ ვითარცა ყ., შერაცხილ ვიყავ ვითარცა ყ., 1 კორ. 13,11; ნუ ყრმა იქმნებით გონებითა, არამედ ბოროტისათჳს ყ. იყვენით, 1 კორ. 14,20; რაჲთა არა ვიყვნეთ ყ. ჩჩჳლ, ეფეს. 4,14; მკჳდრი იგი ყრმაღა (-ღა CD) არნ, გალ. 4.1; ოდეს-იგი ყ. ვიყვენით, გალ. 4,3; მოიყვანეს ყრმაჲ იგი, საქმე 20,12; იხილეს მკჳრცხე ყ. იგი, ებრ. 11,23; აჰა ესერა მე და ყრმანი, ებრ. 2,13; დაშრიტეს ძალი ცეცხლისაჲ სამთა ყრმათა, ებრ. 11,34; გარე-განუთხევდა ყ. მათთა, საქმე

7,19; გეტყოდე თქუენ ვითარცა ჩჩჳლთა ყ., 1 კორ. 3,1; აწინდელ შობილთა ყ. უზაკუეელი იგი სძჱ გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2; ყრმათაცა ეზიარა ჴორცითა და სისხლითა, ებრ. 2,14.

მივსწერ თქუენდა, ყრმანო, 1 იოვ. 2,13ႢႪႭ; ყ. ... ანტექრისტე მომავალ არს, 1 იოვ. 2,18; ყ., ნუმცა ვინ გაცთუნებს თქუენ, 1 იოვ. 3,7.

ყუავილ-ი ყვავილი: ვითარცა ყუავილი ველისაჲ, ეგრე წარჴდეს, იაკ. 1,10; დიდებაჲ მისი, ვითარცა ყ. თიეისაჲ, ყ. მისი დასცჳვა, 1 პეტ. 1,24; ლელუმან რაჲ დაყარის ყ. თჳსი, გამოცხ. 6,13; ყ. იგი დაცჳვა, იაკ. 1,11.

ყუარ, ი/უ—2: რაოდენმე უფროჲს მიყუართ თქუენ, უმცირჱს გიყუარ მე, 2 კორ. 12,15; რომელი მიყუარ მე ჭეშმარიტებით, 3 იოვ. 1,1HJ; მიყუარს ღმერთი, 1 იოვ. 4,20; რომელი მ. ჭეშმარიტებით, 3 იოვ. 1,1; არა-მე მიყუართა (-ა ႢႧCD) თქუენ? 2 კორ. 11,11; რომელნი მე მიყუარან ჭეშმარიტებით, 2 იოვ. 1,1; რომელი-იგი არა იცოდეთ და გიყუარს, 1 პეტ. 1,8; ნუ გ. სოფელი ესე, 1 იოვ. 2,15; ვის უყუარს ღმერთი, 1 კორ. 8,3; მხიარულად მისაცემელი უ. ღმერთსა, 2 კორ. 9,7; რომელსა უყუარდეს ცოლი თჳსი, თავი თჳსი უყუარს, ეფეს. 5,28; რომელი უ. უფალსა, ებრ, 12,6Ⴊ; უ. შობილიცა იგი მისგან, 1 იოვ. 5,1ႢႪႭ; ჩუენ გჳყუარს იგი, 1 იოვ. 4,19ႢႪႭ; გჳყუარან ძმანი. რომელსა არა უყუარდეს..., 1 იოვ. 3,14; გჳყუარან შვილნი ღმრთისანი, რაჟამს ღმერთი გჳყუარდეს, 1 იოვ. 5,2; ნუ გიყუარნ სოფელი ესე, 1 იოვ. 2,15ႢႪႭ; რომელი უყუარნ უფალსა, ებრ. 12,6; ქმართა გიყუარდედ ცოლნი თჳსნი, ეფეს. 5,25; კოლ. 3,19; მე რომელნიცა მიყუარდენ, გამოცხ. 3,19; რაჟამს ღმერთი გიყუარდეს, 1 იოვ. 5,2L; ქმართა გიყუარდენ ცოლნი თჳსნი, ეფეს. 5,25Ⴡ; კოლ. 3,19Ⴍ; რომელსა უყუარდეს მოყუასი, ჰრომ. 13,8; რომელსა არა უ. უფალი ჩუენი, 1 კორ. 16,22; თავი თჳსი უ., ეფეს. 5,28ႤႪ; რომელსა უ. სიყუარული ცხორებისაჲ, 1 პეტ. 3,10Ⴚ; რომელსა უ. ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 2,10; უკუეთუ ვის უ. სოფელი ესე, 1 იოვ. 2,15; რომელსა არა უ. ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 3,10; 4.20; რომელსა უ., 1 იოვ. 4,7ႢႪႭ; რომელსა არა უ., 1 იოვ. 4,8; რომელსა უ. ღმერთი, უ. ძმაჲცა თჳსი, 1 იოვ. 4,21; რომელსა უ. მშობელი იგი, უ. შობილი იგიცა მისგან, 1 იოვ. 5,1.

[იყვნეს] უყუარულ, ჰრომ. 1,31.

ნ.კ. ვეცხლის უყუარულ.

ყუარობ, ო—2: რომელნი მყუარობენ (გუყუარობენ ႧCD) ჩუენ, ტიტე 3,15; ძმათა ჰყუარობდით, 1 პეტ. 2,17; რომელი ჰყუარობდეს, 1 იოვ. 4,7; ვჰყუარობდეთ ურთიერთას, 1 იოვ. 3,23.

ი: ნუმცა იყუარობთ სიტყჳთა, 1 იოვ. 3,18; ურთიერთას იყუარობდით განმარტებულად, 1 პეტ. 1,22; ი. ურთიერთას, 1 იოვ. 4,7ႤႪ; რომელი იყუარობდეს, 1 იოვ. 4,7ႤႪ; ვიყუარობდეთ ურთიერთას, 1 იოვ. 4,7; უკუეთუ ვ. ურთიერთას, 1 იოვ. 4,12ႤႪ; ჩუენ ვ., 1 იოვ. 4,19; იყუარობდეთ ურთიერთას, 1 იოვ. 4,12; 2 იოვ. 1,5.

ი ვნ.: ნუ ვიყუარებით სიტყჳთა ხოლო, 1 იოვ. 3,18ႢႪႭ; ურთიერთას იყუარებოდეთ განმარტებულად, 1 პეტ. 1,22ႢႪႭ; ურთიერთას იყუარებოდით განმარტებულად, 1 პეტ. 1,22G; ვიყუარებოდით ურთიერთას, 1 იოვ. 3,11ႢႪႭ; 3,23ႢႪႭ; 4,7ႢႪႭ; 4,12ႢႪႭ; 2 იოვ. 1,5ႢႪႭ; რაჲთა იყუარებოდით ურთიერთას, 1 იოვ. 3,11; უკუეთუ ი. სახელისათჳს ქრისტჱსისა, 1 პეტ. 4,14FHJ.

ყუდრო, მყუდრო წყნარი, მშვიდი: ვიქმნენით ჩუენ მშჳდ და მყუდრო თქუენ შორის, 1 თეს. 2.7CD; ყუდრო (მყუდრო CD) იყვენით, 1 თეს. 4.11; არა საძაგელის შემძინელ, არამედ მყუდრო. 1 ტიმ. 3,3CD; რაჲთა იყოს მ., 2 ტიმ. 2,24CD; მყუდროჲსა სულისა წესითა, 1 პეტ. 3,4ႢႪႭ.

ყუდროება, მყუდროება სიწყნარე, სიმშვიდე: ნაყოფი სულისაჲ არს: ყუდროებაჲ (მყუდროებაჲ CD), გალ. 5,23; რომელ-ესე არს ყუდროებისა სულითა, 1 პეტ. 3,4; რაჲთა ყუდროებით (მყუდროებით ႪCD) იქმოდიან, 2 თეს. 3,12; რაჲთა მყუდროებით შურებოდინ, 2 თეს. 3,12CD; რაჲთა... ყუდროებით (ყუდროვებით ႤႪ, მყუდროებით CD) ვცხოვნდებოდით, 1 ტიმ. 2,2; რაჲთა იყვნენ იგინი ყ. (ყუდროვებით ႤႪ, მყუდროებით CD), 1 ტიმ. 2,12.

ყუედრება საყვედურის თქმა, დაძრახვა, ავად ხსენება, ა—3: რომელმან... აყუედრის არავის, იაკ. 1,5.

ი ვნ.: ამისთჳს... ვიყუედრებით, 1 ტიმ. 4.10; უკუეთუ იყუედრებით სახელისათჳს უფლისა, 1 პეტ. 4,14; უკუეთუ იყუედრებოდით სახელისათჳს უფლისაჲსა, 1 პეტ. 4,14ႺႪႭ.

სიმდიდრედ შეჰრაცხა ეგჳპტისა საფასეთა ყუედრებაჲ იგი ქრისტჱსი, ებრ. 11,26; ყ. იგი მისი მოვიღოთ, ებრ. 13,13; რაჲთა არა ყუედრებასა შევარდეს, 1 ტიმ. 3,7; ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი დამეცნეს ჩემ ზედა, ჰრომ. 15,3; ყუედრებათა... შინა სოფლის სახილველ იქმნენით, ებრ. 10,33.

ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი, ჰრომ. 15,3.

ყურ-ი: ანუ თუ თქუას ყურმან, 1 კორ. 12,16; ყურსა არა ესმა, 1 კორ. 2,9; ყურითა მძიმედ ისმინეს... ყ. ისმინონ, საქმე 28,27; მოსცა მათ ღმერთმან სული... და ყურნი, ჰრომ. 11,8; ყ. ლოცვასა მათსა ზედა, 1 პეტ. 3,12; რომელსა ჰქონან ყ., გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,29; 3,6; 3,22; 13,9; ჴელნი ყურთა შეისხნეს, საქმე 7,57; ესმა სიტყუაჲ ესე ყ. მის ერისათა, საქმე 11,22; ყ. მძიმედ ისმინეს, საქმე 28,27E; ღაღადებაჲ იგი მომკალთაჲ ყ. უფლისა ყოვლისა მპყრობელისათა მიიწია, იაკ. 5,4; შეიკრებდენ მოძღურებასა ქავილითა ყურთაჲთა, 2 ტიმ. 4,3.

ყურად-ხუმა გაგონება, ი: ყურად-იხუენით სიტყუანი ჩემნი, საქმე 2,14.

ყურე: ყურესა რომელსამე განიცდიდეს, საქმე 27,39.

ყურძენ-ი: დამწიფებულ არს ყურძენი იგი ქუეყანისაჲ, გამოცხ. 14,18.

ყჳნვა გაკრეჭა, ი: რაჲთა იყჳნონ თავი, საქმე 21,24ႤႪ.

ყჳრილ-ი, ო—1: ვითარცა ლომი რაჲ ყჳრინ, გამოცხ. 10.3.

ეშმაკი ვითარცა ლომი მყჳრალჱ (მყუირალჱ Ⴚ!, მყუსრალჱ M, მყჳრალი ႪႭ) მიმოვალს, 1 პეტ. 5,8Ⴚ.

შ

შ. შინ ქართული ანბანის 28-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა — 900.

შაბათ-ი: შევიდეს შესაკრებელსა მათსა დღესა შაბათსა, საქმე 13,14ႢႪႭ; ევედრებოდა... შ. თხრობად, საქმე 13,42; დღესა მას შ. გამოვედით გარეშე ქალაქსა, საქმე 16.13; სამსა შ. ეტყოდა მათ, საქმე 17,2ႢႪႭ; ეტყოდა შესაკრებელსა მას ყოველსა შ., საქმე 18,4; მერმესა მას შ. ყოველი იგი ქალაქი შეკრბა. საქმე 13,44; ერთსა მას შ. შეკრებულ ვიყვენით, საქმე 20,7; რომელი არს მახლობელ იერუსალჱმსა შაბათის გზა ოდენ, საქმე 1,12; ყოველთა შაბათთა აღმოიკითხვოდეს, საქმე 13,27; აღმოიკითხვიდეს ყოველთა მათ შ., საქმე 15,21; მოვიდეს შესაკრებელსა მას დღეთა შაბათთასა, საქმე 13,14; დღესა მას შ. გამოვედით, საქმე 16.13; ერთსა მას შ. შეკრებულ რაჲ იყვნეს, საქმე 20.7HI.

შაბათობა შაბათის დღესასწაულობა: და-მე-აკლდებისა შაბათობაჲ იგი ერსა ღმრთისასა? ებრ. 4.9; ნუმცა ვინ განგიკითხავს თქუენ... გინა თთჳს-თავობითა, გინა შაბათობითა, კოლ. 2,16.

შავ-ი: მზჱ შავ იქმნა, გამოცხ. 6.12; ცხენი შავი, გამოცხ. 6,5.

შალალ-ი ჩირქი, ჩირქიანი ჭრილობა: იქმნა შალალი ბოროტი კაცთა ზედა, გამოცხ. 16,2.

შეახლება მიახლოება, მიდგომა, შეხება, ე: შეეახლე შენ ეტლთა იმათ, საქმე 8,29.

შემტკიცებულ არს ყოვლითა შეახლებითა, ეფეს. 4,16.

შებილწება წაბილწვა, შეგინება; გაუწმინდურება, ა—2: ჴორცთა შეაბილწებენ, იუდა 1,8.

ი: ჴორცთა შეიბილწებენ (შებილწებენ L) იუდა 1,8ႩႪႭ.

რომელნი სიყუარულთა მათ თქუენთა შებილწებულნი (συνευωχούμενοι) თანა-შეგცხრებიან, იუდა 1,12.

შებმის-ყოფა ხელის მოკიდება, მიყოლა, ი/უ: შებმა-უყავ ცხორებასა მას საუკუნესა, 1 ტიმ. 6,12.

შებრკოლება შეფერხება, წაბორძიკება, წაფორხილება; შეცდომა, გადაცდომა, კრახი; ცდუნება, ა—2: შეაბრკოლა ნავი იგი. საქმე 27,15.

დ: ძმაჲ იგი შენი შეჰბრკოლდების (შებრკოლდების CD), ჰრომ. 14.21CD; რომელნი შებრკოლდებიან (შეჰბრკოლდებიან ႪႭ) სიტყუასა მას ურჩებით, 1 პეტ. 2,8; ძმაჲ იგი შენი შეჰბრკოლდებოდის, ჰრომ. 14,21ႦႧ; შებრკოლდეს (შეპრკოლდეს Ⴊ, შეჰბრკოლდეს CD) იგინი ლოდსა მას შებრკოლებისასა, ჰრომ. 9.32; რომლითა ძმაჲ იგი შენი შებრკოლდეს (შეჰბრკოლდეს Ⴂ), ჰრომ. 14.21.

შებრკოლებაჲ (შეპრკოლებაჲ Ⴂ) (τὸ παράπτωμα) იგი მათი სიმდიდრე წარმართთა, ჰრომ. 11.12; იგი იქმნა... ლოდ შებრკოლებისა, 1 პეტ. 2,7ႪႭ; რომელი შებრკოლებისათჳს (διὰ προσκόμματος) ჭამდეს, ჰრომ. 14,20CD; განიცდიდით... შებრკოლებათა, ჰრომ. 16,17Ⴂb; იგი იქმნა... ლოდი შებრკოლებისაჲ, 1 პეტ. 2,7; ლოდსა მას შებრკოლებისასა (შეპრკოლებისასა Ⴊ), ჰრომ. 9,32; ლოდსა შ., ჰრომ. 9,33CD.

რაჲთა არა დაუდგათ შესაბრკოლებელი... ძმასა, ჰრომ. 14,13CD; გან-საღმე-ქარვებულ არს შ. ჯუარისაჲ, გალ. 5,11ႧႢb.

შებრკუმობა შეფერხება, წაბორძიკება: ნუუკუე შეუბრკუმაა (-ა ႩႪCD, შეუბრკუმა Ⴂ) (ἔπταισαν), ჰრომ. 11,11.

შეგდება, ა—2: შეაგდო გუელი იგი ცეცხლსა, საქმე 28,5.

1. შეგვანება შეშვენება, შეფერება, 0—2: ვითარცა-იგი შეჰგავს წმიდათა, ეფეს. 5,3; ვითარ-იგი შ. თქუენდა, კოლ. 4,6ႢCD; რომელი-იგი შ. დედათა, 1 ტიმ. 2,10; რომელი შ. სიცოცხლისა მის მოძღურებასა, ტიტე 2,1; შე-მე-ჰგავსა დედაკაცისა დაუბურველად წინაშე ღმრთისა ლოცვაჲ? 1 კორ. 11,13; შე-ვე მისა-ჰგვანდა, ებრ. 2,10; შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა ჩუენდა მღდელთმოძღუარი, ებრ. 7,26.

2. შეგვანება სასარგებლობა, 0—2: არა ყოველი შეჰგავს (συμφέρει), 1 კორ. 10,23; უკუეთუ სიქადული ჯერ-არს, შე-არა-ჰგავს (οὐ συμφέρον), 2 კორ. 12,1.

შეგინება შეგინება, წაბილწვა, გაუწმინდურება, ა—2: რომელი შეაგინებს ყოველსა გუამსა, იაკ. 3,6; შეაგინა ადგილი ესე, საქმე 21,28; რომელთა არა შეუგინებიეს სამოსლები მათი, გამოცხ. 3,4.

ი ვნ.: გონებაჲ იგი მათი უძლური შეიგინების, 1 კორ. 8,7; შეგინებული შეიგინებოდენ ჯერეთ, გამოცხ. 22,11; რომელნი-იგი დედათა თანა არა შეიგინნეს, გამოცხ. 14,4; მის მიერ შეიგინნენ მრავალნი, ებრ. 12,15.

განვიწმიდნეთ თავნი ჩუენნი ყოვლისაგან შეგინებისა ჴორცთაჲსა, 2 კორ. 7,1; განრინებულ იყუნეს შეგინებისაგან ამის სოფლისა, 2 პეტ. 2,20; ბაგინსაცა აზმნა შეგინებად. საქმე 24,6; რომელნი-იგი განერნეს შეგინებათაგან ამის სოფლისათა, 2 პეტ. 2,20ႪႭ.

შენ იგი ნუ შეგინებულ გიჩნ, საქმე 10,15; შენ ნუ შ. გიჩნნ, საქმე 11,9G; არარაჲ შ. არს თავით თჳსით; გარნა რომელ-იგი შე-ვინმე-ჰრაცხოს შეგინებულად, იგი არს შეგინებულ, ჰრომ. 14,14; შ. არს მათი გულიცა, ტიტე 1,15; არასადა შეგინებული... შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 10.14; შ. შეიგინებოდენ ჯერეთ, გამოცხ. 22,11; შ. (+ცა Ⴀ[1]FႭ) იგი სამოსელი, იუდა 1,23ႪႭ; არა შევიდეს მუნ ყოველივე შ., გამოცხ. 21,27; შეგინებულნი... იშუებენ, 2 პეტ. 2,13; გარე იყვნენ შ., გამოცხ. 22,15; რომელი ეპკურებოდა შეგინებულთა მათ, ებრ. 9,13; შ. მათ ზღაპართა განეშორე, 1 ტიმ. 4,7; შეგინებულთათჳს... არარაჲ წმიდა არს, ტიტე 1,15.

პატივოსან არს ქორწინი...და საწოლი შეუგინებელ, ებრ. 13,4; რაჲთა იყვნეთ... შეუგინებელი შორის ნათესავსა დრკუსა, ფილიპ. 2,15; შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა ჩუენდა მღდელთმოძღუარი... შ., ებრ. 7,26; მსახურებაჲ წმიდაჲ, შ. ღმრთისა მიერ... ესე არს... შეუგინებელად დაცვაჲ თავისა თჳსისაჲ, იაკ. 1,27; კუალად გუშენა ჩუენ... სამკჳდრებელად... შ., 1 პეტ. 1,4; ისწრაფეთ შ. მი-

სა, 2 პეტ. 3,14; ისწრაფეთ შეუგინებელთა მისა, 2 პეტ. 3,14ႢႪႭ.

შედგმა: ვერ შემძლებელ იყვნეს თუალთა შედგმად ძენი ისრაჱლისანი („არ შეეძლოთ შეხედვა“), 2 კორ. 3,7.

შედგომა: მიყოლა, მიდევნება. 0–1: ნუ... უღელსა მას მონებისასა შესდგებით, გალ. 5,1.

ა–2: აჩრდილი ოდენ ვისმე შეადგეს მათგანსა, საქმე 5,15ႷႪႭ.

ი/უ–2: რომელსაცა შეუდგ, 1 ტიმ. 4,6; რომელსაცა შეუდგთ, 1 ტიმ. 4,6Ⴊ; უღელსა მას მონებისასა შეუდგებით, გალ. 5,1Ⴂ; რომელთამე უკუანა შეუდგან, 1 ტიმ. 5,24; რომელნი-იგი კუალსა მას ჴორცთა გულის-თქუმისასა სიბილწით შ., 2 პეტ. 2,10ႱႪႭ; შ. იგინი გზასა მას ბალამის ბოსორელისასა, 2 პეტ. 2,15; რომელსაცა შეუდეგ, 1 ტიმ. 4,6ႭႢ; შეუდგა ფილიპეს, საქმე 8,13; შ. მას, საქმე 12,9; არა შ. მათ საქმესა მას, საქმე 15,38; შ. სიმრავლჱ იგი ერისაჲ, საქმე 21,36; ისრაჱლი შ. შჯულსა მას სიმართლისასა, ჰრომ. 9,31; რომელიცა შ., 1 კორ. 10,4CD; ყოველსა საქმესა კეთილსა შ., 1 ტიმ. 5,10; ჯოჯოხეთი შ. მას, გამოცხ. 6,8; მერჱ ანგელოზი შ. მას, გამოცხ. 14,8; ანგელოზი მესამჱ შ. მას, გამოცხ. 14,9; ანუ არა მასვე კუალსა შეუდგაა? 2 კორ. 12,18ႢႪႭ; არა მეცნიერებისა ზღაპართ შეუდეგით, 2 პეტ. 1,16; კერპთა მიმართ უჴმოთა ვითარცა შეუდეგით, 1 კორ. 12,2; ანუ არა მასვე კუალსა შ. (+ა CD)? 2 კორ. 12,18; შეუდგეს იგინი შიშსა უფლისასა, საქმე 9,31; შ. პავლეს და შილას, საქმე 17,4; რომელსაცა შ. იგინი, 1 კორ. 10,4; შ. გზასა მას ბალამ ბოსორელისასა, 2 პეტ. 2,15ႢႪႭ; მჴედრობანი ცათანი შ. მას, გამოცხ. 19,14; შეუდეგ სიმართლესა, 1 ტიმ. 6,11; შ. (+ი Ⴍ) სიმართლესა, 2 ტიმ. 2,22; სტუმართ მოყუარებასა შეუდეგით, ჰრომ. 12,13; მშჳდობასა უკუე შ., ჰრომ. 14,19; შ. სიყუარულსა, 1 კორ. 14,1; კეთილსა შ., ებრ. 12,14; საქმჱ მათი შეუდგეს მათ თანა, გამოცხ. 14,13; რაჲთა შეუდგეთ კუალთა მისთა, 1 პეტ. 2,21; აწ უკუე მშჳდობასა შ., ჰრომ. 14,19CD; ანუ არა მასვე კუალსა შეუდგეთ? 2 კორ. 12,18Ⴊ; რაჲთა ჯუარსა ქრისტჱსსა არა შ., გალ. 6,12Ⴂ; რაჲთა ჯუარსა ქრისტჱსსა არა შეუდგენ, გალ. 6,12; მრავალნი შ. მათსა მას არაწმიდებასა, 2 პეტ. 2,2; რომელნი შ. კრავსა მას, გამოცხ. 14,4.

რაჲთა განადგინნენ მოწაფენი შედგომად მათდა, საქმე 20,30ႢႪႭ; ვინმე გარდაიქცევის შ. ეშმაკისა, 1 ტიმ. 5,15; მიდევნებულ იყუნეს შ. (შემდგომად M) ჴორცსა უცხოსა, იუდა 1,7.

სუმიდეს იგინი სულისა შედგომილისაგან კლდისა, 1 კორ. 10,4ႢႬ.

შედება, ე: ძრწოლაჲ შეედვა მას, საქმე 16,29.

შედრეკა, 0–2: ზურგნი მათნი მარადის შედრიკე, ჰრომ. 11,10.

შეერთებულ-ი: ყოველი გუამი სხეულთაგან და ნაწევართა... შეერთებული, კოლ. 2,19CD; იქმნა სეტყუაჲ და ცეცხლი, შ. სისხლითა, გამოცხ. 8,7.

შევალ, შევედ, შევიდ, 0–1: რომელნი შევლენან (-ან ႭႢႬ) სახლებსა, 2 ტიმ. 3,6; მარადის შევლენედ მღდელნი, ებრ. 9,6.

სახლებსა შევიდოდა, საქმე 8,3; შ. და გამოვიდოდა იერუსალჱმს, საქმე 9,28; რომელ-იგი შ. ქალაქად, საქმე 12,10; შ. ტაძრად, საქმე 21,26; შე-რაჲ-ვიდოდეს ტაძრად, საქმე 3,3; შევედ დამასკედ, საქმე 22,11; კაცთა მიმართ წინა-დაუცუეთელთა შეხუედ, საქმე 11,3ႢႪႭ; შევიდა მათ თანა ტაძრად, საქმე 3,8; შ. შორის მათსა, საქმე 5,7ႪႭ; შ. და დაასხნა ჴელნი თჳსნი, საქმე 9,12; შ. ტაძართა მათ, საქმე 9,17; ვითარცა შ., საქმე 9,39C; მივიდა და შ., საქმე 11,3; შ. იგი სახლსა მარიამისსა, საქმე 12,12; შ. იგი ქალაქად, საქმე 14,20; შ. მუნ, საქმე 16,29; შ. მესაპყრობილეთ მოძღუარი იგი, საქმე 16,36; შ. მათა, საქმე 17,2; შ. სახლსა ვისსამე, საქმე 18,7; იგი შ. შესაკრებელსა, საქმე 18,19; შ. ნავსა ეფესოჲთ, საქმე 18,21; შ. შესაკრებელსა მას, საქმე 19,8; შ. პავლე... იაკობისა, საქმე 21,18; შ. ბანაკსა, საქმე 23,16; შ. განსაკითხავსა მას, საქმე 25,23ႢႪႭ; რომლისა შ. პავლე, საქმე 28,8; რომელ-იგი შ. განსასუენებელსა მისსა, ებრ. 4,10; სადა-იგი... შ. იესუ, ებრ. 6,20; თჳსითა სისხლითა შ., ებრ. 9,12; შ. ქრისტჱ, ებრ. 9,24; სული ღმრთისაჲ... შ. მათ თანა, გამოცხ. 11,11; შე-რაჲ-ვიდა შინა, საქმე 10,27ႢႪႭ; შევედით მის კაცისა სახლსა, საქმე 11,12; შ. კესარიად, საქმე 21,8; შ. სახლსა ფილიპეს მახარებელისასა, საქმე 21,8ႷႪ; შ. ნავსა ადრამუნტჱსასა, საქმე 27,2; შემდგომად სამისა დღისა შ. ნავსა, საქმე 28,11; ოდეს შ. ჰრომედ, საქმე 28,16ႢႪႭ; შევიდეს ჭაბუკნი იგი, საქმე 5,10; შ. ტაძრად, საქმე 5,21; ხვალისაგან შ. კესარიად, საქმე 10,24; ესრჱთ შ. იგინი შინა, საქმე 10,27; რომელნი-იგი შ. პეტრჱს თანა, საქმე 10,45; რომელნი შ. ანტიოქიად, საქმე 11,20ႢႪႭ; ვითარცა შ., საქმე 12,10; შ. შესაკრებელსა მათსა, საქმე 13,14ႢႪႭ; შ. ატალიად, საქმე 14,25Ⴍ; შ. სახლსა ლუდიაჲსსა, საქმე 16,40; შესაკრებელსა ხოლო ჰურიათასა შ., საქმე 17,10ႢႪႭ; ესენი შ. კესარიად, საქმე 23,33; შ. განსაკითხავსა მას, საქმე 25,23; რომელნი-იგი... ხარებულ იყვნეს, ვერ შ., ებრ. 4,6; რაჲთამცა შ., გამოცხ. 21,26; შე-რაჲ-ვიდეს ტაძრად, საქმე 3,3ႷႪ; შე-რაჲ-ვიდეს სალამინდ, საქმე 13,5ႢႪႭ; აღდეგ და შევედ (შეედ ႱG) ქალაქად, საქმე 9,6ႢႪႭ; აღდეგ და შ. (შეედ ႱႷႪG), საქმე 22,10ႢႪႭ; ბჭეთა მათ მიერ შევედინ ქალაქად, გამოცხ. 22,14C; მღდელთმოძღუარი შევიდის წელიწადსა ერთ-გზის, ებრ. 9,25; შევიდე მის თანა, გამოცხ. 3,20; ოდეს შევიდეს, საქმე 1,13; შ. მღდელთმოძღუარი იგი ხოლო, ებრ. 9,7Ⴂ; შ. გლახაკიცა, იაკ. 2,2; არა შ. მუნ ყოველივე შეგინებული, გამოცხ. 21,27; შე-ვინმე-ვიდეს ურწმუნოჲ, 1 კორ. 14,24; უკუეთუ შე-ვინმე-ვიდეს (-ვინმე ႪႭ) შესაკრებელსა თქუენსა კაცი, იაკ. 2,2; ჩუენ შევიდეთ განსასუენებელსა მას, ებრ. 4,3; ვერ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა, ებრ. 3,11; 4,3; 4,5; ბჭეთა მათ მიერ შ. ქალაქად, გამოცხ. 22,14; შე-ვინმე-ვიდენ ურწმუნონი, 1 კორ. 14,23.

ი/უ–2: სარეწავი დიდძალი შეუვიდოდა უფალთა მისთა, საქმე 16,16.

იყო... შესლვაჲ ჩუენი შესაკრებელსა მას ჰურიათასა, საქმე 14,1; ჯერ-არს ჩუენდა შ. სასუფეველსა ღმრთისასა, საქმე 14,22ႱႪႭ; იყო შ. ჩუენი ნავსა, საქმე 21,1; რომელი შ. გუაქუნდა თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 1,9; და-ვიეთმე-აკლდების შ. მას შინა, ებრ. 4,6; იყო... შესლვასა მათსა, საქმე 14,1ႢႪႭ; იყო შ. მის პეტრესსა, საქმე 10,25; გჳღირს ჩუენ შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა, საქმე 14,22; პავლეს ეგულვა შ. ერსა მას შორის, საქმე 19,30; უბრძანა... ნუვისა ყენებად... შ. მის

თანა, საქმე 24,23ႢႪႭ: ჭირსა შ. ვართ, 1 თეს. 3,4; ვერ შეუძლეს შ., ებრ. 3,19; ნუსადა შ. განსასუენებელსა მისსა ჰგონებდეს ვინმე, ებრ. 4,1; და-ვიეთმე-აკლებს შ. მას შინა, ებრ. 4,6ႡႪႨႠႭ; ვიწრაფოთ უკუე შ. განსასუენებელსა მას, ებრ. 4,11; გუაქუს კადნიერებაჲ შ. სიწმიდეთა მათ, ებრ. 10,19; ვერვინ შემძლებელ იყო შ. ტაძარსა, გამოცხ. 15,8.

ვითარცა ხარისხი გჳპყრიეს სულისაჲ... შემავალი შინაგანსა მას კრეტსაბმელსა, ებრ. 6,19; დასჳან... თხოვად ქველის-საქმრისა შემავალთაგან ტაძრად, საქმე 3,2.

არასადა... არაწმიდაჲ შესრულ არს პირსა ჩემსა, საქმე 10,14; არაწმიდაჲ არასადა შ. არს პირსა ჩემსა, საქმე 11,8.

გუაქუს... კადნიერებაჲ შესავალისა მიმართ წმიდათაჲსა სისხლითა, ებრ. 10,19ႠႨႱ.

1. **შევედრება** ჩაბარება, მინდობა, რწმუნება, გადაცემა, 0—3: შეგვედრებ თქუენ ღმერთსა, საქმე 20,32; შ. თქუენ ფჲბეს, ჰრომ. 16,1; ამას მცნებასა შ. (παρατίθημαι) შენ, 1 ტიმ. 1,18; შეჰვედრნეს იგინი უფალსა, საქმე 14,23; ესე შეჰვედრე მორწმუნეთა კაცთა, 2 ტიმ. 2,2; სარწმუნოებისა დამბადებელსა შეჰვედრენით სულნი თჳსნი, 1 პეტ. 4,19ႠႡ; სარწმუნოებისა დამბადებელსა შეჰვედრნედ სულნი თჳსნი, 1 პეტ. 4,19.

ი: შეივედრე სული ჩემი, საქმე 7,59.

ე: სარწმუნოებისა დამბადებელსა შეევედრნედ სულნი თჳსნი, 1 პეტ. 4,19M.

შევედრებულ... იყვნეს მადლითა ღმრთისაჲთა, საქმე 14,26; მისა იყო შ., საქმე 22,29.

2. **შევედრება** თავის შეფარება, ე: რომელნი-ესე შევევედრენით (καταφυγόντες) შეკრძალევად... სასოებასა, ებრ. 6,18; შეევედრნეს (κατέφυγον) ქალაქებსა მას ლჳკაონიასასა, საქმე 14,6.

შევრდომა ჩავარდნა, 0—1: საშჯელსა შევარდეს ეშმაკისასა, 1 ტიმ. 3,6; რაჲთა არა ყუედრებასა შ., 1 ტიმ. 3,7; რაჲთა არა მასვე ვინმე სახესა შ. ურწმუნოებისასა, ებრ. 4,11.

ი/უ—2: შეუვრდა ფერჴთა მისთა, საქმე 10,25; შ. მუჴლთა პავლეს და შილას, საქმე 16,29.

საშინელ არს შევრდომაჲ ჴელთა ღმრთისა ცხოველისათა, ებრ. 10,31.

შეზავება შეფარდება, შეხმატკბილება, შეზავება, 0—2: ღმერთმან შეზავა გუამი იგი, 1 კორ. 12,24CD.

სიტყუაჲ თქუენი... მადლითა... შეზავებულ იყავნ, კოლ. 4,6.

შეზელილ-ი: არა ჴელ-ეწიფების მეკეცესა მისვე თიჴისაგან შეზელილისა შესაქმედ, ჰრომ. 9,21.

შეზმნილ-ი, შეზმნულ-ი მცოდნე, განსწავლული: ყოველსა შინა შეზმნულ (შეზმნილ ŌCD), ფილიპ. 4,12.

შეზრუნება, შეზრუნვება შეწუხება, შეშფოთება: არა მცირედი შეზრუნებაჲ (შეზრუნვებაჲ FŌ) იყო, საქმე 12,18ႡႪႭCD.

შეთქუმა შეთქმა, პირის შეკვრა, შეთანხმება, ი ენ.: რაჲსათჳს ესრეთ შეითქუენით თქუენ, საქმე 5,9; შეითქუნეს ჰურიანი იგი, საქმე 14,5; ჰურიანი შ., საქმე 23,20.

ნუ განეშორებით ურთიერთას, გარნა თუ შეთქუმით რაჲ, 1 კორ. 7,5.

შეუთქუმელ იყვნეს ურთიერთას, საქმე 28,25.

შეთქუმულება: ყვეს ვიეთმე ჰურიათა შეთქუმულებაჲ, საქმე 23,12ႪႭ; რომელთა შ. ესე ყვეს, საქმე 23,13.

შეთხევა ჩაყრა, 0—(3)2: თავნი თჳსნი შესთხინეს (შესთხივნეს Ⴀ, შესთხინნეს Ⴑ) სალმობასა, 1 ტიმ. 6,10.

შეიწრებულ-ი შევიწროებული: არა შეიწრებულ ხართ ჩუენ მიერ, არამედ შ. ხართ ნაწლევეთაგან თქუენთა, 2 კორ. 6,12.

შეიჭუება დაკვირვება, ხილვა, ი ენ.: კეთილთაგან საქმეთა შეიჭუდენ (შეეჭუდენ ႠႡ) (ἐποπτεύοντες), 1 პეტ. 2,12.

შეკდემა შერცხვენა, ი უობ.: ნუ თანა-აღერევით მას, რაჲთა შეიკდიმოს, 2 თეს. 3,14; რაჲთა შეიკდიმონ, 2 თეს. 3,14ႨႱ; კეთილთა საქმეთაგან შ., 1 პეტ. 2,12ႪႭ.

შეკდემულ იყო, გალ. 2,11.

შეკეცა გაორკეცება, გაორმაგება, ორმაგად ანაზღაურება: 0—2: შეკეცეთ (გამომცემლის შენიშვნით, B-ში მერმინდელი ხელითა და სხვა მელნით ფორმას დამატ. აქვს „უ": შეუკეცეთ) ორკეცი იგი, გამოცხ. 18,6.

შეკლება იხ. შემოკლებული.

1. **შეკრება** შეკრება, თავის მოყრა, 0—2: ვითარ შეჰკრებდა პაელე ფრიადსა ქარქუეტსა, საქმე 28,3; შეკრიბნა ესევითარისა მოქმედნი იგი, საქმე 19,25; შეკრიბეს კრებული იგი, საქმე 14,27; შ. მუნ კრებული იგი, საქმე 15,30; მრავალთა ძჳრის-მოქმედთა შ. წიგნები, საქმე 19,19; ნაკუერცხალი ცეცხლისაჲ შეჰკრიბო თავსა მისსა, ჰრომ. 12,20; შეეკრიბა თესლ-ტომი მისი, საქმე 10,24; ნაკუერცხალი ცეცხლისაჲ შეგეკრიბოს თავსა მისსა, ჰრომ. 12,20Ⴊ.

ი: შეიკრებდენ (შდრ. ἐπισωρεύσουσιν) მოძღურებასა, 2 ტიმ. 4,3.

0—1 ვნ.: უნაკლულევანესად შეჰკრბებით, 1 კორ. 11,17CD; შეკრბებოდა მათა ყოველი ერი, საქმე 3,11; შ. სიმრაელჱ გარემო ქალაქებისაჲ, საქმე 5,16; შე-რაჲ-ჰკრბებოდით, ჭამად, 1 კორ. 11,33; შეკრბა სიმრაელჱ ერისაჲ, საქმე 2,6; ყოველი იგი ქალაქი შ., საქმე 13,44; მთავარნი შეკრბეს ერთად, საქმე 4,26; შ. ქალაქსა მას წმიდასა, საქმე 4,27; შ. მოციქულნი იგი, საქმე 15,6; ვითარცა შ. იგინი აქა, საქმე 25,17; უნაკლულევანჱსად შეჰკრბით (შეკრბით Ⴊ), 1 კორ. 11,17; რაჟამს შ. ერთად, 1 კორ. 14,26Ⴀ; უკუეთუ შეკრბეს ყოველი კრებული ერთბამად, 1 კორ. 14,23; რაჟამს შეჰკრბეთ ერთად, 1 კორ. 14,26; რაჲთა არა დასაშჯელად შ., 1 კორ. 11,34.

0—2 ვნ.: შეკრბეს მას მოწაფენი იგი, საქმე 14,20C.

ა—2 ვნ.: შეაკრბეს გარემოჲს მოწაფენი იგი, საქმე 14,20.

ი/უ—2: შეუკრბეს მას მოწაფენი იგი, საქმე 14,20D.

იყო ხვალისაგან შეკრებაჲ მთავართა მათთაჲ, საქმე 4,5; იყო... შ. ეკლესიად, საქმე 11,26ႪႭ; იყო შ. ერისაჲ, საქმე 21,30ႪႭ; ბრძანა შ. მღდელთ მოძღუართაჲ, საქმე 22,30; შეკრებასა სულისა ჩემისა და თქუენისასა, 1 კორ. 5,4; შ. მას თქუენსა ეკლესიასა შინა მესმის, 1 კორ. 11,18; შ. მას თქუენსა ერთად არა არს ეკლესიაჲ ღმრთისაჲ პურის საჭმელად, 1 კორ. 11,20; გეტყჳ თქუ-

ენ ჩუენისა შეკრებისათჳს მისა მიმართ, 2 თეს. 2,1; ვერცა სიტყჳს მიგებად ჴელ-მეწიფების შეკრებისა ამისთჳს, საქმე 19,40; იყო... წელიწადი ერთი შეკრებად ეკლესიასა, საქმე 11,26; ერი შ. არს, საქმე 21,22ႢႪႭ.

რომელნი-იგი შეკრებულ იყვნეს, საქმე 1,6; იყვნეს ყოველნი ერთბამად შ., საქმე 2,1; სადაცა იყვნეს შ., საქმე 4,31; სადა-იგი იყვნეს მრავალნი შ., საქმე 12,12; რაჲსათჳს შ. იყვნეს, საქმე 19,32; შ. ვიყვენით ჩუენ კურთხევად პურისა, საქმე 20,7; სადაცა-იგი შ. ვიყვენით, საქმე 20,8; მჴედრობანი მათნი, შეკრებულნი ბრძოლისყოფად, გამოცხ. 19,19; ჯერ-არს უკუე ჩუენდა შეკრებულთა ამათ კაცთა, საქმე 1,21.

2. შეკრება შემფოთება, აღშფოთება, 0–2: შეაკრებდა (შეკრებდა C) ყოველთა მათ ჰურიათა, საქმე 9,22; შეკრიბეს ყოველი იგი ერი, საქმე 21,27.

ყოველი შეკრებულ არს იერუსალჱმი, საქმე 21,31.

3. შეკრება ერთად თავდასხმა, συνέπειμι, 0–1: შეკრბებოდა (συνεπέστη) მათ ზედა ერი იგი, საქმე 16,22.

4. შეკრება სარგებლობა, წილის ქონება: თანა-აც სასოებით შეკრებაჲ (μετέχειν), 1 კორ. 9,10.

1. შეკრებულ-ი ადამიანთა კრებული, თავყრილობა: ვერცა სიტყჳს მიგებად ჴელ-მეწიფების შეკრებულისა ამისთჳს, საქმე 19,40ႠႢႪႭ.

2. შეკრებულ-ი აღსავსე, დამძიმებული: გამოსტყუენვენ დედათა, შეკრებულთა ცოდვითა (σεσωρευμένα ἁμαρτίαι), 2 ტიმ. 3,6.

შეკრვა შეკვრა, 0–2: შეჰკრევდ და მისცემდი საპყრობილესა მამათა და დედათა, საქმე 22,4; შეკრა იგი ათას წელ, გამოცხ. 20,2; შეკრან იგი... ჰურიათა, საქმე 21,11.

ი/უ: არა შეუკრა პირი ჴარსა მლეწველსა, 1 კორ. 9,9ႢCD.

ი: შეიკრნა ფერჴნი მისნი, საქმე 21,11.

ბრძანა შეკრვაჲ მისი, საქმე 21,33; მიუღებიეს ჴელმწიფებაჲ... შეკრვად ყოველთა, საქმე 9,14ႢႪႭ; არა ხოლო თუ შ. (δεθῆναι) ... განმზადებულ ვარ, საქმე 21,13.

ქმრის ცოლი დედაკაცი შეკრულ არს შჯულითა, ჰრომ. 7,2; შ. ხარ ცოლისადა, 1 კორ. 7,27Ⴂb; დედაკაცი შ. არს შჯულითა, 1 კორ. 7,39CD; სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ არა შ. არს, 2 ტიმ. 2,9; რომელნი შ. არიან, გამოცხ. 9,14; მიჰხედა პავლე შეკრულმან, საქმე 23,14; ეძინა პეტრეს შეკრულსა ჯაჭჳთა, საქმე 12,6.

ნ.კ. თანა-შეკრული.

1. შეკრძალვა დაცვა, შენახვა, გაფრთხილება, ფრთხილად მოპყრობა, ი: მოძღურებაჲ იგი შეიკრძალეთ (κατέχετε), 1 კორ. 11,2; უკეთჱსი იგი შ., 1 თეს. 5,21; შ. მოძღურებაჲ ესე, 2 თეს. 2,15; სიქადული სასოებისაჲ... შევიკრძალოთ, ებრ. 3,6;დასაბამი იგი ძლიერებისაჲ მტკიცედ შ., ებრ. 3,14; შ. აღსაარებაჲ იგი, ებრ. 4,14; 10,23; არა შეეკრძალოს მას თავი, კოლ. 2,19.

შევივედრებით შეკრძალვად... სასოებასა, ებრ. 6,18.

იყო შეკრძალულ, საქმე 8,13.

2. შეკრძალვა მიღწევა, ი ენ.: რომლითაცა შევიკრძალე (შევიკრძალე Ⴍ) (κατελήμφθην) ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 3,12.

ე: რაჲთა შეეკრძალნენ ჭეშმარიტსა მას ცხორებასა, 1 ტიმ. 6,19.

შეკრძალულ-ი შენივთებული, შეკავშირებული: ყოველი გუამი სხეულთაგან... შექმნულ არს და შეკრძალულ (συνβιβαζόμενου), კოლ. 2,19.

შემავალობა შესვლა, შეჭრა: გჳრგჳნ-ჴდილ გყოფნ, მნებებელი... მსახურებითა ანგელოზთაჲთა შემავალობად მას, კოლ. 2,18Ⴂb.

შემამოკლებელ-ი სიტყუაჲ... შემამოკლებელი სიმართლით, ჰრომ. 9,28.

შემაწუხებელ-ი ნ. შეწუხება.

1. შემდგომ-ი მომდევნო, შემდეგი: შემდგომსა მას (ὀπίσω) დავივიწყებ, ფილიპ. 3,13; იტყოდა მომავალისა შემდგომისა მისა, საქმე 19,4K.

2. შემდგომ-ი სრული, მთელი შემადგენლობა: უკუეთუ დასაბამი იგი წმიდა არს, შემდგომიცა (τὸ φύραμα) (თბეცა CD), ჰრომ. 11,16.

3. შემდგომ-ი მოადგილე, ნაცვალი: იხილა მან შემდგომმან საქმჱ იგი, საქმე 13,12; ეძიებს შემდგომსა მას ჳპატიონისასა გარემოქცევად სარწმუნოებისაგან, საქმე 13,8.

ნ.კ. მთავრის შემდგომი.

შემდგომად: შემდგომად ვნებისა მისისა, საქმე 1.3; არა მრავალთა ამათ დღეთა შ., საქმე 1,5; იყოს ამისა შ., საქმე 2,17; ამისა შ. აღდგა და... განიდგინა ერი მრავალი შ. მისა, საქმე 5,37; შ. სიკუდილისა მამისა მისისა, საქმე 7,4; აღუთქუა მას მიცემად იგი... შ. მისა, საქმე 7,5; ამისა შ. გამოვიდენ, საქმე 7,7; შ. ნათლის-ცემისა, საქმე 10,37; შ. მკუდრეთით აღდგომისა მისისა, საქმე 10,41; დღეთა მათ შ. ზატიკობისათა, საქმე 12,4; ამისა შ. მოსცა მათ მსაჯულებ, საქმე 13.20; მოვალს შ. ჩემსა, საქმე 13,25; დადუმებისა მათისა შ., საქმე 15,13; ამისა შ. მოვაქციო, საქმე 15,16; შ. დღეთა რაოდენთამე, საქმე 15,36; 24,24; ამისა შ. გამოვიდა პავლე, საქმე 18,1; იტყოდა მომავალისა მის შ. მისა, საქმე 19,4; შ. მისლვისა ჩემისა, საქმე 19,21; შ. დაცხრომისა მის შფოთისა, საქმე 20,1; შ. დღეთა მათ უცომოებისათა, საქმე 20,6; შ. განსლვისა ჩემისა, საქმე 20.29; შ. ამათ დღეთა, საქმე 21,15; შ. ხუთისა დღისა, საქმე 24,1; მრავლისა წლისა შ., საქმე 24,17; შ. სამისა დღისა, საქმე 25,1; 28,11; 28,17; შ. არა მრავლისა ჟამისა, საქმე 27,14ႢႪႭ; შ. ერთისა დღისა, საქმე 28,13; შ. პურისა, 1 კორ. 11,25; შ. სამისა წლისა, გალ. 1,18; შ. ოთხას ოცდაათისა წლისა, გალ. 3,17; ამისა შ. ... იტყჳს, ებრ. 4,5; შ. ესოდენისა ჟამისა, ებრ. 4,7; ამისა შ. იტყოდა, ებრ. 4,8; შჯულისა შ. იყო, ებრ. 7,28; შ. დღეთა ამათ, ებრ. 8,10; 10.16; შ. (+ლა ႢCD) მკუდართა, ებრ. 9,17; მერმე შ. კრეტსაბმელი იგი კარვისაჲ, ებრ. 9,3; წინა-უც კაცთა... მისა შ. სამშჯელი, ებრ. 9,27; შ. სიტყჳსა ამის, ებრ. 10,15; შ. მოღებისა მის ცნობისა ჭეშმარიტისა, ებრ. 10,26; ამისა შ. უნდა დამკჳდრებად კურთხევაჲ, ებრ. 12,17; შ. ერთისა და ორისა სწავლისა, ტიტე 3,10CD; წინაჲსწარ წამებდა ქრისტჱსთა მათ ვნებათა და მისა შ. დიდებათა, 1 პეტ. 1,11; შ. განსლვისა ჩემისა, 2 პეტ. 1,15; რაჲ ვიხილენ ყოფად შ. ამისა, გამოცხ. 1,19; შ. ამისა ვიხილე, გამოცხ. 4,1; 7,9; 15,5; 18,1; რაჲ-იგი ყოფად არს შ. ამისა, გამოცხ. 4,1; შ. ამისა ვიხილენ ოთხნი ანგელოზ-

ნი, გამოცხ. 7,1; მოვლენ ორნიღა ვაებანი შ. ამისა, გამოცხ. 9,12; შ. სამისა... დღისა, გამოცხ. 11,11; შ. დედაკაცისა მის, გამოცხ. 12,15; შ. ამისა მესმა, გამოცხ. 19,1; შ. ამისა ჳერ-არს განჴსნაჲ მისი, გამოცხ. 20,3; შ. ათასისა მის წლისა, გამოცხ. 20,7.

შემდგომითი-შემდგომად თანამიმდევრობით: შემდგომითი-შემდგომად რაოდენნი იტყოდეს, საქმე 3,24; რომელიცა შემოიღეს შ. მამათა ჩუენთა, საქმე 7,45; მიუთხრა მათ შ., საქმე 11,4ႪႭ; მიმოვიდოდა შ. გალატიაისა სოფლებსა, საქმე 18,23; უკუეთუ... იტყოდის, ორნი... გინა თუ სამნი შ., 1 კორ. 14,27.

შემეცნება ცნობა, შემეცნება, ე: ვითარცა-იგი შევემეცნე (ἐπεγνώσθην), 1 კორ. 13,12; ვითარცა ზოგსრე შემემეცნენით ჩუენ, 2 კორ. 1,14Ⴀ Ⴈხ.

შემზადება მომზადება, მოწყობა; აგება, ი ვნ.: კარავი შეიმზადა (მდრ.: აღმართებულ იყო AB) პირველი, ებრ. 9,2CD.

რაჟამს-იგი თავს-ედვა... შემზადებასა კიდობნისასა, 1 პეტ. 3,20.

შემთხუევა ქმნა, მიყენება, შეხვედრება; შეხვედრა; (თავს) გადახდომა, ა—3: ნუ რას შეამთხუევ (πράξῃς) თავსა შენსა, საქმე 16,28CD; შრომასა ნუვინ შემამთხუევს მე (παρεχέτω), გალ. 6,17Ⴊ; შურომასა ნუვინ შემამთხუევნ მე, გალ. 6,17; რომელთა ძიებაჲ შეამთხჳან (შეამთხჳან Ⴈხ) უფროჲს, 1 ტიმ. 1,4; რაჲთა არა შეამთხჳოთ (τιθέναι) დაბრკოლებაჲ... ძმასა, ჰრომ. 14,13.

ი: ნუ რას შეიმთხუევ თავსა შენსა ბოროტსა, საქმე 16,28.

ე: ვითარ-იგი შეემთხუევის (ἐντυγχάνει) ღმერთსა შესმენად ისრაჱლისა, ჰრომ. 11,2; ვითარმცა უცხოჲ რაჲმე შეგემთხუეოდა თქუენ, 1 პეტ. 4,12ႪႭ; რომელთაიგი შეემთხუეოდა, საქმე 17,17ႪႭ; ესე სახედ შ. მათ, 1 კორ. 10,11; რომელნი შემემთხუეოდეს მე, საქმე 20,19; რომელნი შეემთხუეოდეს მას, საქმე 17,17; ესე ყოველნი სახენი შ. მათ, 1 კორ. 10,11CD; მჴევალი ერთი წინა შემემთხჳა ჩუენ, საქმე 16,16; სიმრავლჱ ჰურიათაჲ შ. (ἐνέτυχόν) მე, საქმე 25,24; შ. მე ანტიოქიას შინა, 2 ტიმ. 3,11; განსაცდელი თქუენ არა შეგემთხჳა, 1 კორ. 10,13; რაჲ შეემთხჳა მას, საქმე 7,40ႢႪႭ; არარაჲ ბოროტი შ. მას, საქმე 28,6ႪႭ; რომელ-იგი შეგუემთხჳა, 2 კორ. 1,8; რომელი შეემთხჳა აბრაჰამსა, ებრ. 7,1; რაჟამს შ. მას მელქისედეკ, ებრ. 7,10; შ. მათ ჭეშმარიტისა მისებრ იგავისა, 2 პეტ. 2,22; მჴევალი ერთი წინა შეგუემთხჳა, საქმე 16,16C; მუნ რაჲ შემემთხჳოს, საქმე 20,22; რეცათუ უცხოჲ რაჲმე შეგემთხჳოს თქუენ, 1 პეტ. 4,12; რეცა თუ უცხოჲ რაჲმე შეგემთხჳის (შეგემთხჳვის Ⴂ, შეგემთხჳჳს L) თქუენ, 1 პეტ. 4,12Ⴀ.

მუნ თუ რაჲ შემთხუევად არს ჩემდა, საქმე 20,22ႪႭ; მოვიდეს შ. ჩუენდა, საქმე 28,15; აღვიტაცნეთ... შ. უფლისა, 1 თეს. 4,17.

შემკობა (შემკვა) მორთვა, მოკაზმვა, ა—2: მოძღურებაჲ იგი... ღმრთისაჲ შეამკონ ყოვლითა, ტიტე 2,10.

ი: შეიმკობდეს თავსა თჳსსა, 1 პეტ. 3,5.

რომელი იყავნ არა გარეშითა მით თხზვითა თმათაჲთა... შემკობაჲ, 1 პეტ. 3,3ႪႭ; რომელ-ესე არს არა გარეშჱთა მით განთხზვითა თმისაჲთა... გინა შემოსითა სამოსლისა შემკობითა (შემკვითა Ⴀ), 1 პეტ. 3,3; [მნებავს] დედათაჲ წესიერებისა სამკაულითა... შემკობად თავთა თჳსთა, 1 ტიმ. 2,9.

რაჲთა უბრალო იყოს... შემკულ, 1 ტიმ. 3,2; ძოწეული, შემკული ოქროჲთა, გამოცხ. 17,4; ვაჲ ქალაქი იგი დიდი... შ. ოქროჲთა, გამოცხ. 18,16; ვითარცა სძალი შ. ქმრისა მიმართ თჳსისა, გამოცხ. 21,2; [მნებავს] წესიერად სამკაულითა... ღირსებით შემკულად თავთა თჳსთა, 1 ტიმ. 2,9Ⴂ; საფუძველნი ზღუდისანი ყოვლითა ქვითა პატიოსნითა შემკულნი, გამოცხ. 21,19.

შემოახლება მოახლოება, ე: ნათელი შემოგუეახლა, ჰრომ. 13,12.

შემოდგომა მოყოლა, წამოყოლა, ი/უ: შემომიდეგ მე, საქმე 12,8.

შენ შემოდგომილ ხარ ჩემსა მოძღურებასა, 2 ტიმ. 3,10.

შემოვალ, შემოვედ, შემოვიდ, 0—1: შემო-რაჲ-ვალს სოფლად, ებრ. 10,5.

ამისთჳს უცილობელად შემოვედ თქუენდა, საქმე 10,29; ვინაჲთგან შემოვედ (შემოვედი D) მე, საქმე 20,18; რომელი შემოვიდა, საქმე 1,21; ვითარცა-იგი ერთისა მის კაცისათჳს ცოდვაჲ სოფლად შ., ჰრომ. 5,12Ⴀ; შჯული შორის შ., ჰრომ. 5,20; შემოვედით ჴორცთა ამათ, 2 კორ. 5,6; გინა თუ შ., 2 კორ. 5,9Ⴍ; მორჩილებითა მართალნი შემოვიდეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19; რომელნი შ. განმსტურობად, გალ. 2,4; მრავალნი მაცთურნი შ. სოფლად, 2 იოვ. 1,7; შემო-ვინმე-ვიდეს კაცნი, იუდა 1,4; შემოვედით (შემოედით ႠႢ) ვანად ჩემდა, საქმე 16,15ႪႭ; გინა თუ შემოვიდეთ, 2 კორ. 5,9; შემოვიდენ თქუენდა... მგელნი, საქმე 20,29; მორჩილებითა მართალნი შ. მრავალნი, ჰრომ. 5,19CD.

შემოსლვაჲ უმჯობჱსისა სასოებისაჲ, ებრ. 7,19; თქუენ თჳთ უწყით... შ. იგი (ეგე Ⴊ) ჩუენი, 1 თეს. 2,1; ქადაგებდა... წინაშე პირსა შემოსლვისა მისისასა, საქმე 13,24.

ამისთჳსცა პატივცემულ ვართ შემომავალნი... სათნო მისსა ყოფითა, 2 კორ. 5,9Ⴈხ.

შემოსრულთა მათგან ძმათ-მტყუართა, გალ. 2,4.

შემოკლებულ-ი შემოკლებული, მოკლე: სიტყუაჲ შემოკლებულ ყოს უფალმან, ჰრომ. 9,28Ⴈ; ჟამი ესე შ. არს ამიერითგან, 1 კორ. 7,29; სიტყუაჲ... შემოკლებული სიმართლესა შინა, ჰრომ. 9,28CD; სიტყუაჲ შ. ყოს უფალმან ქუეყანასა ზედა, ჰრომ. 9,28; რაჲთა შემოკლებულად ისმინო, საქმე 24,4ႪႭ.

შემოკრება თავის მოყრა, შეყრა, 0—2: შემოკრიბა თესლ-ტომი მისი, საქმე 10,24H; შემოკრიბნა იგინი ადგილსა მას, გამოცხ. 16,16; შემოეკრიბა თესლ-ტომი მისი, საქმე 10,24ႪႭ.

0—1: შემოკრბა სიმრავლჱ ერისაჲ, საქმე 2,6G; ვითარ-იგი შემოკრბეს... მოწაფენი იგი, საქმე 14,20ႪႭ; ვითარცა შ. იგინი აქა, საქმე 25,17ႪႭ; შემოკერბით სერსა მას დიდისა ღმრთისასა, გამოცხ. 19,17.

რომელნი გამოვლენ... შემოკრებად მათდა, გამოცხ. 16,14; გამოვიდეს... შ. მათდა, გამოცხ. 20,8.

პოვნა მუნ მრავალნი შემოკრებულნი, საქმე 10,27.

შემოსა, 0—2: შემოსეს იგი, საქმე 5,6; შ. სტეფანე კაცთა ღმრთის მოშიშთა, საქმე 8,2ႢႪႭ; დაბანეს მკუდარი იგი და შ., საქმე 9,37.

ი: ჰეროდე შეიმოსა სამოსელი სამეუფოჲ, საქმე 12,21; ვითარცა შევიმოსეთ ხატი იგი, 1 კორ. 15,49; ქრისტჱ შ., გალ. 3,27; შეიმოსე სამოსელი შენ, საქმე 12,8; შეიმოსეთ უფალი იესუ ქრისტჱ, ჰრომ. 13,14; ქრისტე შ., გალ. 3,27CD; შ. ახალი იგი კაცი, ეფეს. 4,24; შ. ფრიად-საჭურველი იგი ღმრთისაჲ, ეფეს. 6,11; შ. ჯაჭუ იგი სიმართლისაჲ, ეფეს. 6,14; შ. ახალი იგი, კოლ. 3,10; სიმდაბლჱ შ., 1 პეტ. 5,5; შე-უკუე-იმოსეთ, ვითარცა რჩეულთა ღმრთისათა, კოლ. 3,12; რაჲთა შეიმოსო, გამოცხ. 3,18; რაჟამს განხრწნადმან ამან შეიმოსოს უხრწნელებაჲ, 1 კორ. 15,54CD; რაჟამს მოკუდავმან ამან შ. უკუდავებაჲ, 1 კორ. 15,54; ესრეთ შ. სამოსელი სპეტაკი, გამოცხ. 3,5; რაჲთა შ. ძოწეული წმიდაჲ, გამოცხ. 19,8; შევიმოსოთ საჭურველი ნათლისაჲ, ჰრომ. 13,12; შ. ხატი იგიცა ზეცისაგანისაჲ, 1 კორ. 15,49; შ. ჯაჭუ იგი სარწმუნოებისაჲ, 1 თეს. 5,8; რომელი-იგი შე-თუ-ვიმოსოთ, 2 კორ. 5,3CD; შეიმოსოთ ძალი, საქმე 1,8Ⴂ.

რომელ-ესე არს არა... შემოსითა სამოსლისა შემკობითა, 1 პეტ. 3,3; ჯერ-არს ხრწნილისა მის შემოსად უხრწნელებაჲ და მოკუდავისა მის შ. უკუდავებაჲ, 1 კორ. 15,53; საყოფელი იგი ჩუენი... შ. გუსურის, 2 კორ. 5,2; არა გუნებს განძარცუვად, არამედ შ., 2 კორ. 5,4.

ვითარცა შესამოსელნი, სცვალნე იგინი, ებრ. 1,12.

კიდობანი იგი შჯულისაჲ, შემოსილი გარჱთ, შინაჲთ ოქროჲთა, ებრ. 9,4; მსგავსი ძისა კაცისაჲ, შ. ზეწრითა, გამოცხ. 1,13; შ. ბისონითა, გამოცხ. 18,16; მღდელნი... შემოსილნი სამოსლითა სპეტაკითა, გამოცხ. 4,4; აჰა ერი ფრიადი... ყოველთაგან წარმართთა... შ. სამოსლითა სპეტაკებითა, გამოცხ. 7,9; წინაწარმეტყუელებდენ... შ. ძაძითა, გამოცხ. 11,3; მჴედრობანი... შ. ბისონითა სპეტაკითა, გამოცხ. 19,14.

შემოსლვა ნ. შემოვალ.

შემოქმედ-ი შემქმნელი: რომლისა-იგი შემოქმედ ღმერთი არს, ებრ. 11,10; ჰრქუს-მეა ქმნულმან შემოქმედსა, ჰრომ. 9,20; რომელი სარწმუნო არს შემოქმედისა თჳსისა, ებრ. 3,2.

შემოღება შემოტანა; შემოღება, ი: არარაჲ შემოვიღეთ სოფლად, 1 ტიმ. 6,7; რომელიცა შემოიღეს მამათა ჩუენთა, საქმე 7,45; რომელთა-იგი შემოიღონ წვალებაჲ წარწყმედისაჲ, 2 პეტ. 2,1.

შემოყვანება შემოყვანა, 0—2: ოდეს კუალად შემოჰყავს პირმშოჲ იგი სოფლად, ებრ. 1,6; შემო-რაჲ-ჰყავს სოფლად, ებრ. 10,5Ⴂ.

ბრძანა შემოყვანებაჲ მისი, საქმე 21,34Ⴂ.

შემოწებება შემოკვრა, 0—3: შემოსწებეს ნავსა, საქმე 27,17.

შემოწირვა მორთმევა, 0—(3)2: ნუ საკლევლებსა... შემოჰწირევდით ჩემდა, საქმე 7,42; ნუ საკლევლებსა... შემოსწირევდეთ ჩემდა, საქმე 7,42D.

შემოჴდომა შემოსვლა, 0—1: ვითარცა-იგი ერთისა მის კაცისათჳს ცოდვაჲ სოფლად შემოჴდა, ჰრომ. 5,12; ვიდრემდე სავსებაჲ იგი წარმართთაჲ შ., ჰრომ. 11,25Ⴂ; ცოდვილნი შემოჴდეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19; ვიდრემდე სავსებაჲ იგი წარმართთაჲ შ., ჰრომ. 11,25.

შემსგავსებულად მსგავსად, შესაფერისად: მაქუს ჩუენ... წინაისწარმეტყუელებაჲ შემსგავსებულად საზომისა მის სარწმუნოებისა, ჰრომ. 12,6.

შემსჭუალვა, შემშჭუალვა მიჭედება (ჯვარზე), ჯვარს ცმა, ჯვარზე გაკვრა: შეჰმშჭუალა (შეჰმსჭუალა ႢCD, შემშჭუალა ႭႡ, შემსჭუალა ႧႩႠႧႦ) იგი ჯუარსა, კოლ. 2,14; ესე შეჰმსჭუალეთ (შემსჭუალეთ HႧ, შეჰმშჭუალეთ ႱႢ), საქმე 2,23ႧႪG.

შემტკიცებულ-ი გამთლიანებული: გუამი... შემტკიცებულ არს, ეფეს. 4,16.

1\. **შემუსრვა** გატეხა, დამსხვრევა, მოსპობა, განადგურება, 0—2: ღმერთმან მშჳდობისამან შემუსრენ (შემუსრენ Ⴇ, შემუსრენინ Ⴀ) ეშმაკი, ჰრომ. 16,20CD; ღმერთმან მშჳდობისამან შემუსროს ეშმაკი, ჰრომ. 16,20; რაჲთა შემუსრონ ქუეყანაჲ, გამოცხ. 11,6.

ი ენ.: ვითარცა ჭურნი იგი მეკეცეთანი შეიმუსრნიან, გამოცხ. 2,27.

შემუსრვაჲ (შემუსრაჲ Ⴂ) არს გზათა მათთა, ჰრომ. 3,16.

2\. **შემუსრვა** წინააღმდეგობის გაწევა, წინ აღდგომა ἀντιτάσσω, 0—2: ამპარტავანთა შეჰმუსრავს ღმერთი, იაკ. 4,6; ღმერთი ამპარტავანთა შ. (შემუსრავს Ⴑ[1]), 1 პეტ. 5,5ႱႪႭ.

შემშევა მოშიება, ე: შეემშია, საქმე 10,10.

შემშჭუალვა ნ. შემსჭუალვა.

შემძლებელ-ი ნ. შეძლება.

1\. **შემწე** თანამშრომელი, დამხმარე: ესენი ხოლო შემწე არიან ჩემდა, კოლ. 4,11; გიკითხავს თქუენ ტიმოთე, შ. (შემწჱ Ⴇ) ჩემი, ჰრომ. 16,21; ტიტჱსთჳს თქუენისა შემწისა, 2 კორ. 8,23.

ნ. 1. შეწევნა.

2\. **შემწე** მოქმედება: მოუვლინოს მათ ღმერთმან შემწე (ἐνέργειαν) საცთურებისაჲ, 2 თეს. 2,11CD; მოუვლინოს მათ ღმერთმან შემწედ საცთურებისა, 2 თეს. 2,11.

ნ. 2. შეწევნა.

3\. **შემწე** საჭირო, ნაყოფიერი, მოქმედი, ἐνεργής: კარი განმეღო მე დიდი და შემწჱ (შემწე ႢCD), 1 კორ. 16,9.

ნ. 2 შეწევნა.

შემწი[ნ]კულება შეგინება, წაბილწვა, ი/უ: შემიმწიკულოს (შემიმწინკულოს ႧႦ) ჩუენ უხუებაჲ ესე, 2 კორ. 8,20Ⴀ.

შემწუარ-ი შემწვარი, დამწვარი: ერჩდენ იგინი სულთა მათ საცთურთა... შემწუარნი თჳსითა გონებითა, 1 ტიმ. 4,2CD.

შემწუველ-ი შემწველი, დამწველი: ცხოველ არს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ და შემწუველ, ებრ. 4,12Ⴂ.

შემწუხრება შეღამება, დაღამება, დ: შემწუხრდებოდა, საქმე 4,3.

შემწყნარებელ-ი ნ. შეწყნარება.

შენ: არა ეცრუე შენ (სახ. ბრ.) კაცსა, საქმე 5,4; ვინ დაგადგინა შ. მთავრად, საქმე 7,27; 7,35; რომელსა

შ. სდგა. საქმე 7.33; მივავლინო შ. ეგჳპტედ, საქმე 7.34; ჰგონებ შ., საქმე 8.20; აღდეგ შ., საქმე 8,26; 9.6; 9,11; 12,7; შეახლე შ. ეტლთა იმათ, საქმე 8,29; შ. ვინ ხარ, საქმე 9.5; 10.4; 26.15ႢႪႭ; ჰრომ. 9.20; 14.4; იაკ. 4.12; რომელსა შ. მდევნი, საქმე 9,.5; 22.8; 26,15; მივედ შ., საქმე 9,15; აღივსო შ. სულითა წმიდითა, საქმე 9,17; რომელსა მოხჳდოდე შ., საქმე 9.17C; რომლითა შ. სცხოვნდე, საქმე 11.14; იყო შ. ბრმა, საქმე 13.11; ძჱ ჩემი ხარი შ. და მე დღეს მიშობიე შ., საქმე 13.33; ებრ. 1,5; 5.5; დაგადგინე შ. ნათლად წარმართთა, საქმე 13,47; იყო შ. მაცხოვრად, საქმე 13.47; სცხოვნდე შ., საქმე 16,31; შ. ხარ მეგჳპტელი იგი, საქმე 21,38; ღმერთმან... გამოგირჩია შ., საქმე 22.14; ნათესავთა შორიელთა მიგავლინო შ., საქმე 22,21; შ. ჰრომი ხარა? საქმე 22,27; განედ შ. იერუსალჱმით, საქმე 22.18; შ. ჰზი მსაჯულად. საქმე 23,3; დაგეცინ შ. ღმერთმან, საქმე 23,3; შ. ნუ ერჩი მათ. საქმე 23,21; შ. ცოცხლებით იყავ, საქმე 23,30ႣႪ; არა უფროის დაგაშურო შ., საქმე 24.4; შემძლებელ ხარ შ., საქმე 24,6; 24,11; მრავლით წლითგან გიცოდე შ.. საქმე 24,10; ესე აღგიარო შ., საქმე 24,14; მეცნიერ ხარ შ., საქმე 26,3; დაგადგინო შ. მსახურად, საქმე 26,16ႢႪႭ; მე მიგავლინო შ., საქმე 26,17; კეისრისა წარდგომად ხარ შ., საქმე 27,24; ვითარ-მე განერე საშჯელსა ღმრთისასა შ., ჰრომ. 2,3; მამად მრავალთა თესლთა დაგადგინე შ., ჰრომ. 4,17; მჯულმან მან... განგათავისუფლა შ., ჰრომ. 8,2; აღ-ვე ამისთჳს-გადგინე შ., ჰრომ. 9,17; შ. სარწმუნოებითა სდგა, ჰრომ. 11,20; შ. ველური ზეთის ხილი იყავ, ჰრომ. 11,17; არა თუ შენ (მიც. ბრ.) ძირი იგი გიტჳრთავს, არამედ ძირსა მას — შენ (სახ. ბრ.), ჰრომ. 11,18; უკუეთუ შ. ბუნებითისა მისგან მოეკუეთე ველურისა ზეთის ხილისა, ჰრომ. 11,24; აწ შ. რაჲსა განიკითხავ ძმასა შენსა? ანუ შ. რაჲსა შეურაცხ-ჰყოფ ძმასა მას შენსა? ჰრომ. 14,10; ამისთჳს აღგიარო შ. წარმართთა შორის, ჰრომ. 15,9; უკუეთუ ვინ გიხილოს შ., 1 კორ. 8.10; არა მიჴმ შ., 1 კორ. 12,21; შ. სამე კეთილად ჰმადლობ, 1 კორ. 14,17; უკუეთუ შ. არა ჰურიაებრ სცხოვნდები, გალ. 2,14; განგანათლოს შ. ქრისტემან, ეფეს. 5,14; დღეგრძელ იყო შ., ეფეს. 6,3ႭႢ; შ. ეგო, ებრ. 1,11; შ. იგივე ხარ, ებრ. 1,12; შ. ხარ მღდელ, ებრ. 5,5; 7,17; 7,21; გაკურთხო შ. განგამრავლო შ.. ებრ. 6,14; არა დაგიტეო შ. და არცა დაგაგდო შ., ებრ. 13,5; შ. ... ამას ევლტოდე, 1 ტიმ. 6,11; შ. ... განძლიერდი, 2 ტიმ. 2,1; შ. შემოდგომილ ხარ ჩემსა მოძღურებასა, 2 ტიმ. 3,10; შ. დაადგერ მას ზედა, 2 ტიმ. 3,14; შ. ფრთხილ იყავ. 2 ტიმ. 4,5; დაგიტევე შ., ტიტე 1,5; შ. იტყოდე. ტიტე 2,1; მე მოგიჰოვე შ., ფილემ. 1,20; შ. დაჯედ აქა... შ., დეგ მანდა, იაკ. 2,3; ვითარ-იგი შ. ჭეშმარიტებით ხუალ. 3 იოვ. 1,3; გიკითხვენ შ. მეგობარნი, 3 იოვ. 1,15; შეგრისხენ შ. უფალმან, იუდა 1,9; მეცა დაგიცვა შ., გამოცხ. 3,10; შეგიყუარე შ., გამოცხ. 3,9; შ. ხარ უბადრუკ, გამოცხ. 3,17; ღირს ხარ შ., გამოც. 4,11; 5,9; შ. მხოლოჲ ხარ წმიდა, გამოცხ. 15.4; მართალ ხარ შ., გამოცხ. 16,5A; ჰგიე შენცა, საქმე 21,24; შ. მო-ვე-ეკუეთო, ჰრომ. 11,22; რომელსა შ. ეკრძალე, 2 ტიმ. 4,15; შ. თანა-მდებ ხარ ჩემდა, ფილემ. 1,19.

შენ (მოთხრ. ბრ.) გამოაჩინე, საქმე 1,24; რომელსა შ. სცხე, საქმე 4.27; შეინანე შ. აწ, საქმე 8,22; მოიძიო შ., საქმე 9,11; აწ მიავლინე შ. იოპედ, საქმე 10.5; 10,33; 11.13; შ. კეთილად ჰყავ, საქმე 10.33; მოიყვანე შ. სიმონ, საქმე 11,13; ბრძანა შემასმენელთაცა მისთაჲ შ. თანავე მოსლვად. რომლისა მიერ შეუძლო შ. განკითხვად, საქმე 24,8ႢႪႭ; შ. უმჯობჱს იცი, საქმე 25,10; შ. რაჲ იცი, 1 კორ. 7.16; შ. რომელ დასთესი, 1 კორ. 15,36; შ. ქუეყანაჲ დააფუძნე, ებრ. 1,10; შ. ცვალნე იგინი, ებრ. 1,12Ⴊ; უმჯობჱს შ. უწყი, 2 ტიმ. 1,18; შ. უკუე ჭირი დაითმინე, 2 ტიმ. 2,3CD; შ. შეიწყნარე იგი, ფილემ. 1,12; დაიმარხე შ. სიტყუაჲ, გამოცხ. 3,10; შ. დაჰბადენ ყოველნივე, გამოცხ. 4,11; შ. უწყი, გამოცხ. 7,14; ნუუკუე შენცა განიცადო, გალ. 6,1.

გცეთ შენ (მიც. ბრ.), საქმე 3,6; მე გიჩუენო შ., საქმე 7.3; არა გიც შ. ნაწილ, საქმე 8,21; მი-ხოლო თუ-გეტევნენ შ. უკეთურებანი ეგე, საქმე 8,22ႣႢႪႭ; გხედავ შ., საქმე 8,23; გევედრები შ., საქმე 8,34; მუნ გეთხრას შ., საქმე 9,6; რომელ-იგი გეჩუენა შ., საქმე 9,17; განგკურნებს შ. უფალი, საქმე 9,34; შ. იგი ნუ შეგინებულ გიჩნ, საქმე 10,15; გეძიებენ შ., საქმე 10,19; გეტყოდის შ., საქმე 10,32; შ. ნუ ბილწ გიჩნს, საქმე 11.9; გრქუას შ. სიტყუაჲ, საქმე 11,14; შ. გეტყჳ, საქმე 14,10; გამცნებ შ., საქმე 16,18; შეგახოს შ., საქმე 18.10; რომელსა გეტყჳთ შ., საქმე 21,23; გევედრები შ., საქმე 21,39; მუნ გერქუნენ შ., საქმე 22,10; მიგიძღუანე შ., საქმე 23,30; მოგიწოდო შ., საქმე 24,25; ამისთჳს გეჩუენე შ. გამოყვანებად შენდა მსახურებად... და რომელი გეჩუენე შენ, განრინებად შენდა ერისაგან, საქმე 26,17; სიცბილად მიგაქცევენ შენ,საქმე 26,24; მოგმადლნა შ. ღმერთმან ყოველნი, საქმე 27,24; ამას გლოცავთ შ., საქმე 28,22GHI; სულგრძელებაჲ იგი ღმრთისაჲ სინანულად მოგიყვანებს შ., ჰრომ. 2,4; უკუეთუ შ. ჰურიაჲ სახელ-გედების, ჰრომ. 2,17; გაქუს შ. ხატი იგი მეცნიერებისაჲ, ჰრომ. 2,20; გშჯიდეს ბუნებით წინადაუცუეთელი იგი... შ., ჰრომ. 2,27; ისაკისგან გეწოდოს შ. თესლად, ჰრომ. 9,7; არა თუ შ. ძირი იგი გიტჳრთავს, ჰრომ. 11,18; შ. სარწმუნოებაჲ გაქუს, ჰრომ. 14,22; ვინ განგიკითხავს შ., 1 კორ. 4,7; შეგეწიე შ., 2 კორ. 6,2; კეთილი გეყოს შ., ეფეს. 6,3'; გცხოს შ. ღმერთმან, ებრ. 1,9; გიგალობდე შ., ებრ. 2,12; გეწოდოს შ. ნათესავად, ებრ. 11,18; გლოცევდ შ., 1 ტიმ. 1,3; შეგვედრებ შ., 1 ტიმ. 1,18; რომელი მოგეცა შ., 1 ტიმ. 4,14; გამცნებ შ., 1 ტიმ. 6,13; რომლისათჳს მოგაჴსენებ შ., 2 ტიმ. 1,6; რომელსა-ესე გეტყჳ შ. მოგცეს შ. უფალმან გულისხმის-ყოფაჲ, 2 ტიმ. 2,7; გიკითხვენ შ., 2 ტიმ. 4,21; ტიტე 3,15; მე გიბრძანე შ., ტიტე 1,5; ნუმცა ვინ შეურაცხ-გყოფს შ., ტიტე 2,15; გლოცავ შ. შვილისა ჩემისათჳს, ფილემ. 1,10; რაჲთა არა გრქუა შ., ფილემ. 1,19; გიკითხავს შ. ეპაფრა, ფილემ. 1,23; შ. სარწმუნოებაჲ გაქუს... მე გიჩუენო შ. სარწმუნოებაჲ, იაკ. 2,18; შ. გრწამს, იაკ. 2,19; აწ გიკითხავ შ., 2 იოვ. 1,5; გიკითხვენ შ. შვილნი დისა შენისა რჩეულისანი, 2 იოვ. 1,13ႢႪႭ; ყოვლისათჳს გლოცავ შ. წარმართებად, 3 იოვ. 1,2; მოგცე შ. გჳრგჳნი, გამოცხ. 2,10; განგაზრახებ შ., გამოცხ. 3,18; გმადლობთ შ., გამოცხ. 11,17; გიჩუენო შ. სასჯელი იგი, გამოცხ. 17,1; მე გითხრა შ. საიდუმლოჲ, გამოცხ. 17,7; გიჩუენო შ. დედაკაცი იგი, გამოცხ. 21,9; განგილონ შენცა, საქმე 5,9; ნუუკუე შ. არავე გრიდოს, ჰრომ. 11,21; გლოცავ შ., ფილიპ. 4,3; ეგრეთვე შ. გყვანან, გამოცხ. 2,15.

ჴმაჲ... არღარა ისმეს შორის შენსა, გამოცხ. 18,22; მიმიცემია წინაშე შ. კარი განღებული, გამოცხ. 3,8; თაყუანის-გცენ წინაშე შ., გამოცხ. 15,4.

ბრძანებაჲ მოიღო სმენად შენგან სიტყუათა, საქმე 10,22ႢႣ; ითხოვონ შ., საქმე 23,20; რაჲთა ვისმინოთ შ., საქმე 28,22; ხილი გულის-თქუმისაჲ... წარვიდა შ. და ყოველი პოხილი... წარჴდა შ., გამოცხ. 18,14; ვეცხლი ეგე შენი შენ თანავე იყავნ წარსაწყმედელად შენდა, საქმე 8,20ႠႢႣ; ფიცხელ არს შ. წიხნაჲ დეზსა, საქმე 9,4; რაჲ-იგი ღირდეს შ. საქმედ, საქმე 9,6; უფალმან მომავლინა მე შ., საქმე 9,17; აღვიდეს საჴსენებელად შ., საქმე 10,4; 10,31; მოიღო ბრძანებაჲ... მიყვანებად შ., საქმე 10,22; ბრძანებულ არს შ., საქმე 10,33; 22,10; 26,1; წარვავლინენ შ., საქმე 10,33; არავინ შეუძლოს ბოროტის ყოფად შ., საქმე 18,10ႢႣ; ჯერ-არს შ., საქმე 23,11; გამოცხ. 10,11; მრქუა მე ჭაბუკისაჲ ამის მოყვანებაჲ შ., საქმე 23,18; აქუს რაჲმე სიტყუაჲ თხრობად შ., საქმე 23,18ႢႣ; წარმოვავლინე შ., საქმე 23,30ႢႣ; ფიცხელ არს შ. დეზისა წიხნაჲ, საქმე 26,14; ვილოცავ... არა ხოლო თუ შ., საქმე 26,29ႢႣ; კეისრისა ჯერ-არს შ. წარდგომაჲ, საქმე 27,24ႢႣ; მახლობელ შ. არს სიტყუაჲ ეგე პირსა შენსა, ჰრომ. 10,8CD; ღმრთის მსახური არს შ. კეთილისათჳს, ჰრომ. 13,4; ღმრთის მსახურ არს შ., ჰრომ. 13,4CD; კმა არს შ. მადლი ჩემი, 2 კორ. 12,9; ამას მივსწერ შ., 1 ტიმ. 3,14; დამარხვად შ. მცნებაჲ იგი უბიწოდ, 1 ტიმ. 6,14; რომელნი შემძლებელ არიან შ. (+ცა Ⴄ) განბრძნობად, 2 ტიმ. 3,15; მნებავს შ. განმტკიცებად, ტიტე 3,8ႣႤCD; მოვავლინო შ. არტემა, ტიტე 3,12; კადნიერებაჲ მაქუს... ბრძანებად შ., ფილემ. 1,8; რომელ-იგი უჴმარ შ., ხოლო აწ ჩემდა და შ. საჴმარ, რომელი მივავლინე შ., ფილემ. 1,11; ვინაჲთგან ჩემდა ესრჵთ, რაოდენ უფროჲს შ., ფილემ. 1,16; სასოებითა მორჩილებისა შენისაჲთა მიეწერე შ., ფილემ. 1,21; მცნებასა ახალსა მივსწერ შ., 2 იოვ. 1,5; მრავალი მინდა მიწერად შ., არამედ არა მნებავს მელანითა და ლერწმითა მიწერად შ., 3 იოვ. 1,13; მშჳდობაჲ შ., 3 იოვ. 1,15; მოვალ შ. ადრე, გამოცხ. 2,16; ვეცხლი ეგე შენი შენდავე იყავნ, საქმე 8,20; შენდამი იკურთხეოდიან წარმართნი, გალ. 3,8; ჯერ-არსა ჩემდა სიტყუაჲ შენდა მიმართ, საქმე 21,37; მსგავსად მოძღურებათა მათ შ. მიმართ წინაჲსწარმეტყუელებათა, 1 ტიმ. 1,18; მაქუს შ. მომართ, გამოცხ. 2,4; 2,14; 2,20; ჴელი უფლისაჲ შ. ზედა, საქმე 13,11; რაჲთა ვაჩუენო შენ ზედა ძალი ჩემი, ჰრომ. 9,17; შ. ზედა — სიტკბოებაჲ, ჰრომ. 11,22; მსგავსად პირველ გარდასრულთა შ. ზედა, 1 ტიმ. 1,18Ⴍ-Ⴄხ; რომელთა ეგულების მოწევნად შ. ზედა, გამოცხ. 2,10; მოვიდე შ. ზედა, გამოცხ. 3,3 (2-ჯერ); მე ვარ შ. თანა, საქმე 18,10; რომელნი არიან შ. თანა ნავსა ამას, საქმე 27,24; არს შ. თანა მადლი, 1 ტიმ. 4,14; მადლი შ. თანა, 1 ტიმ. 6,21CD; არს შ. თანა, 2 ტიმ. 1,5; 1,6; მოიყვანე შ. თანა 2 ტიმ. 4,11; შ. თანა მონაჲ ვარ მე, გამოცხ. 19,10; 22,9; ვეცხლი ეგე შენი შ. თანავე იყავნ, საქმე 8,20ႠႢႣ; შ. თანაცა დაიმკჳდროს, 2 ტიმ. 1,5; იტყჳნ ვინმე შენთჳს, საქმე 21,21; იტყჳან შ., საქმე 21,24; ვილოცავ... არა ხოლო თუ შ., საქმე 26,29; ჩუენ არცა წიგნი მოგუეჴდა შ. ჰურიასტანით, საქმე 28,21; გინათუ იტყოდა შ. ბოროტსა, საქმე 28,21; შ. მოეწყდებით ჩუენ მარადღე, ჰრომ. 8,36; მაქუს შ. ჴსენებაჲ, 2 ტიმ. 1,3; ნაწლევნი წმიდათანი განსუენებულ არიან შ., ფილემ. 1,7; რაჲ არს ახალი ესე შენ მიერ თქუმული მოძღურებაჲ, საქმე 17,19ႢႣ; შ. მიერ იკურთხეოდიან, გალ. 3,8Ⴄ; არღარა იპოვოს შ. შორის, გამოცხ. 18,22; არღარა ისმეს შ. შორის, გამოცხ. 18,22; 18,22C; 18,23; იხილეოს შ. შორის, გამოცხ. 18,23; შ. შორის... იპოვნეს, გამოცხ. 18,24; მშჳდობასა შინა ვართ შ. ძლით, საქმე 24,3; შ. წინ მმსახურებდეს, ფილემ. 1,13; მიბრძანებიეს შემასმენელთა მათ მაგისთა სიტყუად შ. წინაშე, საქმე 23,30; შ. წინაშე წარმოავლინა, საქმე 24,7ႢႣ; არცა აჩინონ შ. წინაშე, საქმე 24,13; ჯერ-იყო შ. წინაშე მოსლვაჲ, საქმე 24,19; მოვიყვანე ეგე შ. წინაშე, საქმე 25,26; მოვიყვანე ეგე... უფროჲსღა შ. წინაშე, საქმე 25,26ႠႢႣ; შ. წინაშე მეგულების მე, საქმე 26,2.

შენ-ი: ჴელი შენი, საქმე 4,30; გული შ., საქმე 5,3; 8,21; ანუ არა შ. (+ვე Ⴀ) იყო, საქმე 5,4; ნათესავი შ., საქმე 7,6; ჰრომ. 4,18; ვეცხლი ეგე შ., საქმე 8,20; ყოველი სახლი შ., საქმე 11,14; სამოსელი შ., საქმე 12,8ႢႣ; სახლი შ., საქმე 16,31; ებრ. 2,12; ვისმინოთ შ., საქმე 17,32; 28,22ႠႢႣ; შ. წამებაჲ, საქმე 22,18; ცემაჲ შ., საქმე 23,3ႢႣ; ვისმინო შ., საქმე 23,35; წინადაცუეთილებაჲ იგი შ., ჰრომ. 2,25; მოყუასი შ., ჰრომ. 13,9; 1 კორ. 14,17; გალ. 5,14; იაკ. 2,8; ძმაჲ იგი შ., ჰრომ. 14,15; 14,21; ქმარი შ., 1 კორ. 7,16; ცოლი შ., 1 კორ. 7,16; გამოცხ. 2,20; საწერტელი შ. ... ძლევაჲ შ., 1 კორ. 15,55; ვისმინე შ., 2 კორ. 6,2; საყდარი შ., ებრ. 1,8; თავი შ., 1 ტიმ. 4,7; 5,22CD; ტიტე 2,7; წარმატებულებაჲ ეგე შ., 1 ტიმ. 4,15; თავიცა შ., 1 ტიმ. 4,16; ფილემ. 1,19CD; ხილვაჲ შ., 2 ტიმ. 1,4; მსახურებაჲ შ., 2 ტიმ. 4,5; მნებავს შ. განმტკიცებად, ტიტე 3,8; შ. ეგე სიყუარული, ფილემ. 1,5; კეთილი იგი შ., ფილემ. 1,14; სარწმუნოებაჲ შ., იაკ. 2,18; შრომაჲ შ. და მოთმინებაჲ შ., გამოცხ. 2,2; სიყუარული იგი შ., გამოცხ. 2,4; სასანთლჱ შ., გამოცხ. 2,5; სიყუარული შ., გამოცხ. 2,19; გჳრგჳნი შ., გამოცხ. 3,11; აღმოვლებაჲ შ., გამოცხ. 3,16; მუცელი შ., გამოცხ. 10,9; ძალი ეგე შ., გამოცხ. 11,17; რისხვაჲ შ., გამოცხ. 11,18; მანგალი ეგე შ., გამოცხ. 14,15; სასჯელი შ., გამოცხ. 18,10; თავი შენიცა, 1 ტიმ. 4,16Ⴃ; ჴელმან შენმან და ზრახვამან შ., საქმე 4,28; ღმერთმან შ., ებრ. 1,9; წმიდასა შენსა, საქმე 2,27; ჴელმწიფებასავე შ. ... გულსა შ., საქმე 5,4; სახელსა შ., საქმე 9,14; გამოცხ. 15,4; ჰრომ. 15,9; წმიდასა მას შ., საქმე 13,35; თავსა შ., საქმე 16,28; ჰრომ. 2,19; გალ. 6,1; 1 ტიმ. 4,16; ტიტე 2,7CD; შ. ბრძანებასა, საქმე 23,21; შჯულსა შ., ჰრომ. 3,4; გულსა შ., ჰრომ. 10,6; 10,8; პირსა შ., ჰრომ. 10,8; გამოცხ. 10,9; მტერსა შ., ჰრომ. 12,20; ძმასა შ., ... ძმასა მას შ., ჰრომ. 14,10; შ. მას მადლობასა, 1 კორ. 14,16; მამასა შ. და დედასა შ., ეფეს. 6,2; სიჭაბუკესა შ., 1 ტიმ. 4,12; ჴსენებასა შ., ფილემ. 1,4; სულსა შ., 3 იოვ. 1,2; ხილვასა შ., 3 იოვ. 1,14; ძესა შ. ზედა, საქმე 4,27; მონისა შენისა, საქმე 4,25ႢႣ; სიტყჳსა შ., საქმე 4,29; ძისა შ., საქმე 4,30; ქუეყანისაგან შ., საქმე 7,3; ნათესავისაგან შ., საქმე 7,3ႢႣ; უკეთურებისაგან შ., საქმე 8,22; მოწამისა შ., საქმე 22,20ႢႣ; თავისა შ., საქმე 26,1; ჰრომ. 2,5; 14,22; 2 ტიმ. 2,15; ნათესავისა შ., გალ. 3,16; ნებისა შ., ებრ. 10,7; 10,9; უძლურებისათჳს შ., 1 ტიმ. 5,23Ⴍ; დისა შ., 2 იოვ. 1,13; დედის დედისა შ. ... დედისა შ., 2

ტიმ. 1,5; სახლისა შ., ფილემ. 1,2; სულისა შ. თანა, 2 ტიმ. 4,22; თჳნიერ ნებისა შ., ფილემ. 1,14; თავისა შენისათჳს, საქმე 26,1ႢႪႭ; ჰრომ. 14,22CD; უძლურებისა შ., 1 ტიმ. 5,23; სიყუარულისა შ., ფილემ. 1,7; 3 იოვ. 1,6; ჭეშმარიტებისა შ., 3 იოვ. 1,3; ნათესავისა შენისა მიმართ, საქმე 3,25; ყოვლითა გულითა შენითა, საქმე 8,37ႢႪႭ; შ. განზრახვითა, საქმე 24,3; შ. სახიერებითა, საქმე 24,4; სიფიცხლითა მაგით შ., ჰრომ. 2,5; სიტყჳთა შ., ჰრომ. 3,4; პირითა შ.... გულითა შ., ჰრომ. 10,9; საჭმლითა შ., ჰრომ. 14,15; შ. მით მეცნიერებითა, 1 კორ. 8,11; ნებითა შ., გამოცხ. 4,11; ღმრთისა სისხლითა შ., გამოცხ. 5,9; მწამლველობითა შ., გამოცხ. 18,23; გზანი შენნი, საქმე 2,28ႢႪ; გამოცხ. 15,4; მტერნი შ., საქმე 2,35; ებრ. 1,13; თუალნი შ., საქმე 9,17; გამოცხ. 3,18; სარეცელნი ეგე შ., საქმე 9,34; ლოცვანი შ., საქმე 10,4; 10,31; ქველის-საქმენი შ., საქმე 10,31ႪႭ; ყოველნი სახლეულნი შ., საქმე 11,14ႢႪ; სანდალნი შ., საქმე 12,8; ცოდვანი შ., საქმე 22,16; შემასმენელნიცა შ., საქმე 23,35; წიგნნი შ., საქმე 26,24; საკურთხეველნი შ., ჰრომ. 11,3; წინაისწარმეტყუელნი შ., ჰრომ. 11,3; მორჩილნიცა შ., 1 ტიმ. 4,16; ცრემლნი ეგე შ., 2 ტიმ. 1,4; საქმენი შ., გამოცხ. 2,2; 2,9; 2,13; 2,19 (2-ჯერ); 3,1; 3,2; 3,15; 15,3; სიმართლენი შ., გამოცხ. 15,4; სასჯელნი შ., გამოცხ. 16,7; ვაჭარნი შ., გამოცხ. 18,23; მონათა შენთა, საქმე 4,29; გამოცხ. 11,18 (სათ.); წმიდათა შ., საქმე 9,13; მორწმუნეთა შ., საქმე 22,19; მოყუასთა შ., ებრ. 1,9; წელიწადთა შ., ებრ. 1,12; ანგელოზთა შ., ებრ. 2,7; ფერჴთა შ. ზედა, საქმე 14,10; 26,16; ქუეშე ფერჴთა შ., ებრ. 1,13; ფერჴთაგან შ., საქმე 7,33; სიტყუათაგან შ., საქმე 10,22Ⴂ; ჰრომ. 3,4Ⴀხ; ყუედრებანი მაყუედრებელთა შ., ჰრომ. 15,3Ⴈ; შვილთაგან შ., 2 იოვ. 1,4; ძმათა შ., გამოცხ. 19,10; სიტყუათა შენთაგან, საქმე 10,22; ძმათა შენთა თანა, გამოცხ. 22,9; თჳნიერ საქმეთა შ., იაკ. 2,18; მოძლურებათა მათ შ. მიერ, 1 ტიმ. 1,18Ⴈ; წინაშე ფერჴთა შ., გამოცხ. 3,9; უშჯულოებაჲ ეგე გულისა შენისაჲ, საქმე 8,22ႪႭ; სისხლი... მოწამისა შ., საქმე 22,20; თავისა შ. გაქუნდის წინაშე ღმრთისა, ჰრომ. 14,22Ⴈ; კუერთხი სუფევისა შ., ებრ. 1,8; იწრაფე თავისა შ. წარდგინებად, 2 ტიმ. 2,15ႠႪႨ; ზიარებაჲ ეგე სარწმუნოებისა შ., ფილემ. 1,6; სირცხჳლი სიშიშულისა შ., გამოცხ. 3,18; ხილი გულისთქუმისაჲ სულისა შ., გამოცხ. 18,14; მთავარსა ერისა შენისასა, საქმე 23,5; სიხარულითა პირისა შენისაჲთა (შენისათა G), საქმე 2,28; პირითა... მონისა შ., საქმე 4,25; სასოებითა მორჩილებისა შ., ფილემ. 1,21; წყალობანი ქველის-საქმისა მაგის შენისანი, საქმე 10,31; მოშიშთა სახელისა შენისათა, გამოცხ. 11,18; ღმერთი მამათა შენთაჲ, საქმე 7,32; ქმნულსა ჴელთა შენთასა, ებრ. 2,7; ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი, ჰრომ. 15,3; ქმნულნი ჴელთა შ., ებრ. 1,10; ფერჴნი დამფლველთა ქმრისა შენისათანი, საქმე 5,9; უკეთურებანი ეგე ზრახვათა გულისა შ., საქმე 8,22.

შენ მიერ-ი შენეული: რაჲ არს... შენ მიერი სიტყჳსა სწავლაჲ, საქმე 17,19.

შენანება შენანება; შეწუხება, ი უობ.: შეინანე, გამოცხ. 3,3; შეინანეს (κατενύγησαν) გულითა, საქმე 2,37; არა შ. (შეინანნეს B) მათ საქმეთაგან ჴელთა მათთაჲსა, გამოცხ. 9,20; არა შ. კაცის-მკლველობათა მათთაგან, გამოცხ. 9,21; არა შ., რაჲთამცა მისცეს მას დიდებაჲ, გამოცხ. 16,9; არა შ. საქმეთა მათთაგან, გამოცხ. 16,11; შეინანე შენ აწ უკეთურებისაგან შენისა, საქმე 8,22; შ., გამოცხ. 2,5; 2,16; 3,19; შეინანეთ და ნათელ-იღეთ, საქმე 2,38; აწ უკუე შ., საქმე 3,19; უკუეთუ არა შეინანო, გამოცხ. 2,5; რაჲთა შეინანოს, გამოცხ. 2,21; არა შ., ებრ. 7,21; უკუეთუ არა შეინანონ საქმეთაგან მათთა, გამოცხ. 2,22; არა შეენანოს არაწმიდებასა მას მათსა ზედა, 2 კორ. 12,21.

ამცნებს კაცთა ყოველთა ყოველსა ადგილსა შენანებად, საქმე 17,30.

შეუნანებელ (უცვლელი, გარდაუვალი; შდრ.: ἀμεταμέλητα) არიან მადლნი... ღმრთისანი, ჰრომ. 11,29; სინანულსა ცხოვრებისასა შეუნანებელსა შეიქმს, 2 კორ. 7,10; შეუნანებელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა, ჰრომ. 2,5.

შენაწევრებულ-ი შეერთებული: გუამი შენაწევრებულ და შემტკიცებულ არს, ეფეს. 4,16; ყოველი შჱნებული და შენაწევრებული ორძის, ეფეს. 2,21.

1. შენდობა შენდობა, პატივება, შებრალება, შეწყალება, ი/უ: შეუნდობდით რისხვასა, ეფეს. 6,9.

შესწირვიდეს... მსხუერპლსა ცოდვათათჳს შენდობით, ებრ. 5,1.

შესწირვიდეს... მსხუერპლსა ცოდვათათჳს შესანდობელად, ებრ. 5,1Ⴀ.

შეუნდობელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა, ჰრომ. 2,5Ⴊ.

2. შენდობა ნების დართვა: ამას ვიტყჳ შენდობით, 1 კორ. 7,6.

3. შენდობა გაგება (ვისთვისმე), ატანა (ვისიმე), ი/უ: შემინდვეთ (შდრ.: χωρήται), 2 კორ. 7,2; ქმარნი თანა-ეყვენით შენდობით (შდრ.: κατὰ γνῶσιν), 1 პეტ. 3,7.

1. შენება, შჱნება შენება, ა—2: მასვე ვაშენებ, გალ. 2,18Ⴊ; სხუაჲ იგი აშჱნებდინ (აშენებდინ ႢႨCD), 1 კორ. 3,10; მასვე ვაშჱნებდე (ვაშენებდე ႢႨCD), გალ. 2,18; ვითარ ვინ აშჱნებდეს (აშენებდეს ႢႨCD), 1 კორ. 3,10; უკუეთუ ვინ ა. (აშენებდეს ႢႨCD) საფუძველსა მას ზედა ოქროსა, 1 კორ. 3,12.

ი/უ: სოლომონმანცა რაჲმე უშჱნა (უშენა D) მას სახლი, საქმე 7,47; რაბამი სახლი მიშჱნოთ (მიშენოთ DႪႭ) მე, საქმე 7,49.

სხუათა საფუძველსა ზედა მზუაობარ ვიყავ შენებად, ჰრომ. 15,20Ⴈხ.

უფროჲსი პატივი აქუნ სახლისაჲ მის მაშჱნებელსა (მაშენებელსა ႢႨCD) მას მისსა, ებრ. 3,3; შეურაცხ იქმნა თქუენ მიერ მაშჱნებელთა (მაშენებელთა ႢႪႭ), საქმე 4,11; რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშჱნებელთა (მაშენებელთა ႪႭ), 1 პეტ. 2,7.

ეკლესიანი... ეგნეს მშჳდობით, შჱნნი (შენნი ႢႪႭ) და დამტკიცებულნი, საქმე 9,31.

იყო მოსწორებაჲ ნაშჱნები ზღუდისა მისისაჲ იასპი, გამოცხ. 21,18.

2. შენება, შჱნება დარიგება, დამოძღვრა, ა—2: თავსა თჳსსა აშჱნებს, 1 კორ. 14,4Ⴊ; კრებულსა მას აშენებს, 1 კორ. 14,4Ⴈ.

შენებულ-ი, შჱნებულ-ი შენობა: ყოველი შჱნებული (შენებული ႢႪႧCD) ორძის, ეფეს. 2,21.

შეორგულება შეეჭვება, დ: აღთქუმასა მას ღმრთისასა არა შეორგულდა (შეურგულდა ႪႬႹ) ურწმუნოებითა, ჰრომ. 4,20; შეორგულდით გულითა თქუენითა, იაკ. 2,4.

რომელთამე სწყალობდით შეორგულებულთა, იუდა 1,22.

ნ.კ. შეუორგულებელი.

შეპყრობა დაჭერა, შეპყრობა, ი: შეიპყრა (შე-რაჲ (რა F)-იპყრა GHI) იგი, საქმე 12,4; შ. ვეშაპი იგი, გამოცხ. 20,2; რომელიცა შევიპყართ (შე-ცა-ვიპყართ CႢ), საქმე 24,6ႪႭ; შემიპყრეს მე ჰურიათა ტაძარსა შინა, საქმე 26,21; შეიპყრეს პავლე და შილა, საქმე 16,19; შ. იგი, საქმე 17,19; შ. ყოველთა წარმართთა სოსთენე, საქმე 18,17; შ. პავლე, საქმე 21,30; კაცი ესე შ. ჰურიათა, საქმე 23,27G; შეიპყრნეს პავლე და შილა, საქმე 16,19DႪႭ; რომელმან შეიპყრნის ბრძენნი მეცნიერებითა მათითა, 1 კორ. 3,19; კაცი ესე შეეპყრა ჰურიათა, საქმე 23,27.

შე-ღავე-სძინა შეპყრობაჲ პეტრჱსიცა, საქმე 12,3; შ. ჩემი უნდა, 2 კორ. 11,32.

რომელი წინამძღუარ ექმნა შემპყრობელთა (+მათ EႪႭ) იესუსთა, საქმე 2,16.

რომლითა-იგი შეპყრობილ ვიყვენით, ჰრომ. 7,6; შ. ვარ მე ორთა ამათგან, ფილიპ. 1,23; შ. იქმნა მჴეცი იგი, გამოცხ. 19,20; მოაქუნდეს... შეპყრობილნი სულთაგან არაწმიდათა, საქმე 5,16ႪႭ.

1. **შერაცხა** ჩათვლა, 0—(3)2: ნუ ვითარცა მტერსა შეჰრაცხთ მას, 2 თეს. 3,15CD; სიმდაბლით ურთიერთარს უმეტეს შეჰრაცხდით (შეჰრაცხდი Ⴙ (!)) თჳთოეული თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,3CD; უმჯობჱსადრე შევჰრაცხე, 2 კორ. 9,5; შ. ეპაფროდიტჱსი, ფილიპ. 2,25; სარწმუნოდ შემრაცხა მე, 1 ტიმ. 1,12; სარწმუნოდ შეჰრაცხა, ებრ. 11,11; ესრე შ., ებრ. 11,26; სიმდიდრედ შ. ეგჳპტისა საფასეთა ყუედრებაჲ იგი ქრისტჱსი, ებრ. 11,26; უხილავი იგი ვითარცა ხილული შ., ებრ. 11,27; იავარის-ყოფაჲ იგი... სიხარულად შეჰრაცხეთ, ებრ. 10,34; ესრჱთ შემრაცხენინ ჩუენ კაცმან, 1 კორ. 4,1; ყოველივე სიხარულად შეჰრაცხეთ, იაკ. 1,2; უფლისა იგი სულგრძელებაჲ ცხორებად შ., 2 პეტ. 3,15; ეგრეცა თქუენ შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი მკუდრად ცოდვისათჳს, ჰრომ. 6,11; უმეტჱსად შ. იგინი, 1 თეს. 5,13; თჳსნი იგი უფალნი ყოვლისა პატივისა ღირსად შეჰრაცხნედ (შეჰრაცხედ Ⴍ (!)), 1 ტიმ. 6,1; არაწმიდად შეეჰრაცხო ყოველი კაცი, საქმე 10,28; შჯულისა გარდამავალად თავი თჳსი შ., გალ. 2,18ႭႨႴႨႬ; შე-რაჲმე-ვჰრაცხო კადრებად, 2 კორ. 10,2; შე-ცა-ვჰრაცხო ყოველივე ზღვევად, ფილიპ. 3,8CD; ნუ ვინმე უგუნურად შემრაცხოს მე, 2 კორ. 11,16; გარნა თუ რომელი-იგი ვინმე შეჰრაცხოს შეგინებულად, ჰრომ. 14,14ႴႨႬ; ნუ ვინმე ჩემდა შ., 2 კორ. 12,6CD; სისხლი იგი აღთქუმისაჲ არა-ღირსად შ., ებრ. 10,29; გარნა თუ რომელი-იგი შე-ვინმე-ჰრაცხოს შეგინებულად, ჰრომ. 14,14; პატივისანად შემირაცხიეს... თავი ჩემი, საქმე 20,24; შ. თავი ჩემი ნეტარად, საქმე 26,2; აწვე შ., 1 კორ. 5,3; შ. ქრისტჱსთჳს ზღვევად, ფილიპ. 3,7; შ. იგი ნაგჳად, ფილიპ. 3,8; მე არღარა შ. თავი ჩემ წარწევნულად, ფილიპ. 3,13; ეგრე შ., 1 პეტ. 5,12; სამართლად შ., 2 პეტ. 1,13; შე-ცა-მირაცხიეს (-ცა ႧႢ) ყოველივე ზღვევად, ფილიპ. 3,8; უკუეთუ შეგირაცხიე მე მორწმუნედ უფლისა, საქმე 16,15; შ. მე თანა-ზიარად, ფილემ. 1,17; ვიეთმე დაყოვნებად შეურაცხიეს, 2 პეტ. 3,9ႪႭ; გულის-თქუმაჲ იგი შ., 2 პეტ. 2,13; ნუ ვითარცა მტერი შეგირაცხიენ იგი, 2 თეს. 3,15; არა ნატაცებად შეერაცხა თავისა თჳსისა, ფილიპ. 2,6Ⴍ; უხილავი იგი ვითარცა ხილული შ., ებრ. 11,27Ⴂ.

ი: არა ნატაცებად შეირაცხა თავი თჳსი, ფილიპ. 2,6; შჯულისა გარდამავალად თავი თჳსი შევირაცხო, გალ. 2,18.

ი/უ: ნუ შეურაცხ ამათ ცოდვასა ამას, საქმე 7,60; რომელსა-იგი შეურაცხა ღმერთმან სიმართლჱ თჳნიერ საქმისა, ჰრომ. 4,6; რომელსა არა შ. უფალმან ცოდვაჲ, ჰრომ. 4,8; არა შეურაცხნა მათ ცოდვანი მათნი, 2 კორ. 5,19; იგი მე შემირაცხე, ფილემ. 1,18.

ი ვნ.: შევირაცხებით ჩუენ, ვითარცა ცხოვარნი კლვადნი, ჰრომ. 8,36; მადლი იგი არღარა შეირაცხების მადლად, ჰრომ. 11,6CD; არა-მე წინადაუცუეთილებაჲ იგი მისი წინადაცუეთილებად შეირაცხოს, ჰრომ. 2,26Ⴂ.

ე: მოქმედსა მას სასყიდელი იგი არა შეერაცხების მადლით, ჰრომ. 4,4; შ. სარწმუნოებაჲ იგი მისი სიმართლედ, ჰრომ. 4,5; ნუ შეერაცხებინ მათ, 2 ტიმ. 4,16; მცირედ რაჲ-მე ნუუკუე შემერაცხა (ἐχρησάμεν)? 2 კორ. 1,17CD; შეერაცხა ათერთმეტთა მათ მოციქულთა მეათორმეტედ, საქმე 1,26; შ. მას სიმართლედ, ჰრომ. 4,3; 4,22; 4,23; გალ. 3,6; იაკ. 2,23; შ. აბრაჰამსა სარწმუნოებაჲ იგი მისი სიმართლედ, ჰრომ. 4,9; ოდეს უკუე შ., ჰრომ. 4,10; სარწმუნოდ შ., ებრ. 11,11Ⴌ; უმეტესად შეგერაცხენ, ფილიპ. 2,3; არა-მე წინადაუცუეთილებაჲ იგი მისი წინადაცუეთილებად შეერაცხოს (+ა ႧCD), ჰრომ. 2,26; რაჲთა შ. მათ სიმართლედ, ჰრომ. 4,11; ცხორებასა ქმრისასა მრუშებად შ., ჰრომ. 7,3; არა შ. სიძვად, ჰრომ. 7,3.

არადვე შერაცხად ყოფად არს, საქმე 19,27ႪႭ; რომელთაჲ-ესე შ. (შერაცხვად CD) არს, ჰრომ. 4,24; უმჯობჱს არს ჩემდა სიკუდილი, ვიდრე არა სიქადულისა ჩემისა ვისგანმე ცუდად შ., 1 კორ. 9,15.

შერაცხილ იყო ჩუენ თანა, საქმე 1,17; ცოდვაჲ იგი არად შ. იყო, ჰრომ. 5,13; შვილნი იგი აღთქუმისანი შ. არიან ნათესავად, ჰრომ. 9,8; მადლი იგი არამცა შ. იყო მადლად, ჰრომ. 11,6; უმჯობჱს არს ჩემდა სიკუდილი, ვიდრე არა სიქადულისა ჩემისა ვისგანმე ცუდად შ., 1 კორ. 9,15Ⴂ; შ. ვიყავ ვითარცა ყრმაჲ, 1 კორ. 13,11; ქურივადმცა იგი შ. არს, 1 ტიმ. 5,9.

2. **შერაცხა** ჩაფიქრება, ზრახვა, 0—(3)2: არა შეჰრაცხის (οὐ λογίζεται) ბოროტი, 1 კორ. 13,5.

შემძლებელ ვართ შერაცხად (შერაცხვად ႪႭ) λογίσασθαι, 2 კორ. 3,5.

შერაცხილ-ი გამორჩეული, დიდებული: კაცნი შერაცხილნი ძმათა შორის, საქმე 15,22.

შერბი, 0—1: შინა შერბიოდა, საქმე 12,14.

შერეულ-ი: ვიხილე ვითარცა ზღუაჲ მინისაჲ, შერეული ცეცხლითა, გამოცხ. 15,2.

შერთვა შეერთება: ღონე-ჰყოფდა შერთვად მოწაფეთა მათ, საქმე 9,26III.

ნ.კ. თანა-შერთვა.

შერისხვა გაჯავრება, გაწყრომა, რისხვა. 0—2: შეგრისხენ (შეგრისხენინ ႢႪႭ) (Ἐνιτυμήσαι) შენ უფალმან, იუდა 1,9; შეჰრისხენ (შეჰრისხე Ⴀ) ყოვლითა სულგრძელებითა, 2 ტიმ. 4,2; შექმნა... რაოდენი შერისხვაი, 2 კორ. 7,11CD; კმა-არს შ. ესე, 2 კორ. 2,6.

შერტყმა შებმა, შემორტყმა, ი: შეირტყ სარტყელი, საქმე 12,8; შეირტყუნით წელნი თქუენნი ჭეშმარიტებითა, ეფეს. 6,14.

შერყეულ-ი: ლეღუმან... ქარისაგან დიდისა შერყეულმან, გამოცხ. 6,13.

ნ.კ. შეურყეველ-ი.

შესავალ-ი შესასვლელი: ესრეთ მდიდრად წარმოგემართოს თქუენ შესავალი იგი (εἴσοδος), 2 პეტ. 1,11.

1\. **შესაკრებელ-ი** ებრაელთა სამლოცველო, სინაგოგა: სადაცა-იგი იყო შესაკრებელი ჰურიათაჲ, საქმე 17,1; შესაკრებელსა ხოლო ჰურიათასა შევიდეს, საქმე 17,10ႪႭ; იგი შევიდა შ., საქმე 18,19; იწყეს თხრობად... შ. მას, საქმე 13,5; მოვიდეს შ. მას, საქმე 13,14; იყო... შესლვაჲ ჩუენი შ. მას, საქმე 14,1; ეტყოდა შ. მას, საქმე 18,4; რომლისა სახლი ეზღუანვოდა შ. მას, საქმე 18.7; შევიდა შ. მას, საქმე 19,8; ეტყოდა მარადის შ. შორის ჰურიათა, საქმე 17,17ႪႭ; ამან იწყო განცხადებაჲ შ. შორის, საქმე 18,26; ვსტანჯევდ შ. შორის მორწმუნეთა შენთა, საქმე 22,19ႢႪႭ; ევედრებოდა მათ განსლვაჲ შესაკრებელისაგან, საქმე 13,42; იწყო... შესაკრებელთა მათ ქადაგებად, საქმე 9,20; ვსტანჯევდ შ. შორის მორწმუნეთა შენთა, საქმე 22,19; არცა ბაგინსა შინა მპოვეს მე... არცა შ. შორის, საქმე 24,12; ყოველთა შორის შ. (შესაკრებელთაჲ Ⴂ) მრავალ გზის ესტანჯევდ, საქმე 26,11; რომელნი-იგი ამას აღმოიკითხვიდეს... შ. მათ შორის, საქმე 15,21.

2\. **შესაკრებელ-ი** συνέδριον, უხუცესთა საბჭო ძველ იუდეაში: მოუწოდეს შესაკრებელსა მას, საქმე 5,21ႪႭ; მიხედა პავლე შ. მას, საქმე 23,1ႪႭ.

3\. **შესაკრებელ-ი** კრებული, საკრებულო: რომელნი იტყჳან თავთა თჳსთა ჰურიად და არა არიან, არამედ შესაკრებელი ეშმაკისაჲ, გამოცხ. 2,9; ნუ დაუტევებთ შესაკრებელსა (ἐνισυναγωγήν) თჳსსა, ებრ. 10,25; უკუეთუ შე-ვინმე-ვიდეს შ. თქუენსა კაცი, იაკ. 2,2.

4\. **შესაკრებელ-ი** შესაწირავის აკრება, λογία: შესაკრებელისა (შდრ.: შესაწირავისა CD) მისთჳს წმიდათაჲსა... ეგრეცა თქუენ ჰყოფდით, 1 კორ. 16,1ႠႨႡ.

შესაკრებ(ე)ლის-მთავარ-ი სინაგოგის უფროსი, ἀρχισυνάγωγος: შეიპყრეს ყოველთა წარმართთა... შესაკრებლის (შესაკრებელის ႪႭ)-მთავარი, საქმე 18,17; კრისპოსს, შესაკრებლის (შესაკრებელის ႪႭ)-მთავარსა, ჰრწმენა უფალი, საქმე 18,8; მიავლინნეს მათდა შესაკრებელის (შესაკრებლის HI)-მთავართა მათ, საქმე 13,15ႪႭ.

შესამოსელ-ი ნ. შემოსა.

შესანდობელ-ი ნ. შენდობა.

შესაუღლეველ-ი თოკი, მისაბმელი: მათ თანა მიუტევნეს შესაუღლეველნიცა (-ცა Ⴂ) იგი (ζευκτηρίας) საჭეთანი, საქმე 27,40ႪႭ.

ნ.კ. თანა-შესაუღლებელი.

შესაქმე შექმნა; არსებობა: ანუ არა ჴელ-ქმნილისა ამის შესაქმისა შესვლა... პატივოსნად ჭურჭლად, ჰრომ. 9,21; აღაგზებს ურმის თუალსა მას შესაქმისასა (τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως), იაკ. 3,6.

შესაძინელ-ი შემატება, შენაძენი; უპირატესობა: სიკუდილი — შესაძინელ, ფილიპ. 1,21; რომელი -იგი იყო ჩემდა შ., ფილიპ. 3,7.

ნ. შეძინება.

შესაძლებელ-ი ნ. შეძლება.

შესაწევნელ-ი ნ. შეწევნა.

1\. **შესაწირავ-ი** შესაწირავი: შეიწირა შესაწირავი (ἡ προσφορὰ), საქმე 21,26; შ. არა გთნდა, ებრ. 10,5; მსხუერპლი შ. არა ინებე, ებრ. 10,8; იყოს შ. იგი წარმართთაჲ კეთილად მითუალულ, ჰრომ. 15,16ႠႨႡ; ქველის საქმის ყოფად ნათესავისა ჩემისათჳს მოსრულ ვიყავ და შესაწირავისა, საქმე 24,17; შ. მისთჳს წმიდათაჲსა... ეგრეცა თქუენ ჰყოფდით, 1 კორ. 16,1CD; მისცა თავი თჳსი ჩუენთჳს შესაწირავად, ეფეს. 5,2.

2\. **შესაწირავ-ი** სამსხვერპლო ცხოველი, მსხვერპლი: განწმედილ ვართ შესაწირავითა მით ჴორცითა იესუ ქრისტესითა, ებრ. 10,10CD; არამცა დასცხრესა შესაწირავნი იგი, ებრ. 10,2ႠႨႡ; რომელნი-იგი ჭამენ შესაწირავთა მათ (τὰς θυσίας), 1 კორ. 10,18.

3\. **შესაწირავ-ი** საჩუქარი: რაჲთა შესწირვიდეს შესაწირავსა (δῶρα), ებრ. 5,1; შეწირვად მსხუერპლისა და შესაწირავისა დადგინებულ არს, ებრ. 8,3; შესაწირავნი და მსხუერპლნი შეიწირვოდეს, ებრ. 9,9; რაჲთა შესწირვიდეს შესაწირავთა, ებრ. 5,1CD.

4\. **შესაწირავად** მსხვერპლის გასაღებად, მისართმევად: აღიშენებით სახლად სულიერად... შესაწირავად სულიერთა მსხუერპლთა, 1 პეტ. 2,5; ესენი იესუს მიერ სყიდულ არიან კაცთაგან შესაწირავად ღმრთისა და კრავისა, გამოცხ. 14,4.

შესაწყნარებელ-ი ნ. შეწყნარება.

შესაჭმელ-ი ნ. შეჭმა.

შესახებელ-ი ნ. შეხება.

შესლვა ნ. შევალ.

1\. **შესმენა** მოსმენა, გაგონება, ი ვნ.: შეისმინა (εἰσακουσθείς) მისი მოშიშებისა მისგან, ებრ. 5,7; შეისმეს (შეისმინეს E) ლოცვანი შენნი, საქმე 10,31ႪႭ.

2\. **შესმენა** დაბეზღება, ძვირის თქმა, ცილის წამება, დასმენა, ბრალის დადება, ჩივილი, ა—3: რომლისათჳს ჩუენ შეგასმენთ მას, საქმე 24,8; რომლისათჳს აწ შემასმენენ მე, საქმე 24,13; რომელსა-ესე შემასმენენ მე, საქმე 25,11; შეასმენენ მას ჰურიანი იგი, საქმე 22,30; რომელსა-იგი შ., საქმე 25,16; რომელი შეასმენდა მათ წინაშე ღმრთისა, გამოცხ. 12,10; შეასმენდეს მას ჰურიანი, საქმე 23,28ႪႭ; შორის ურთიერთას გულის სიტყუანი შ., ჰრომ. 2,15Ⴂ; რომელსა-იგი შეასმენდენ, საქმე 25,16ႢႪႭ; შორის ურთიერთას გულის სიტყუანი შ., ჰრომ. 2,15; შემასმინეთ იგი არა უმრავლჱს, საქმე 25,5Ⴂ; შეასმინეთ იგი არა უმრავლჱს, საქმე 25,5.

ჯერ-იყო შენ წინაშე მოსლვაჲ და შესმენაჲ, საქმე 24,19; არა თუ შ. რაჲ მედვა ნათესავისა ჩემისაჲ, საქმე

28,19: შესმენასა ნუ თავს-იდებ, 1 ტიმ. 5,19; იწყო ტერტჳლოს შესმენად მისა, საქმე 24,2; ჯერ-იყო შენ წინაშე მოსლვად და შ., საქმე 24,19Գ; ვითარ-იგი შეემთხუევის ღმერთსა შ. ისრაჱლისა, ჰრომ. 11,2.

გარდამოვარდა შემასმენელი ძმათა ჩუენთაჲ, გამოცხ. 12,10; პირსპირ აქუნდენ შემასმენელნი იგი, საქმე 25,16; წარმომიდგეს შ. იგი, საქმე 25,18; შემასმენელნიცა შენნი მოვიდენ, საქმე 23,35; მიბრძანებიეს შემასმენელთა მათ მაგისთა სიტყუად, საქმე 23,30; ბრძანა შემასმენელთაცა მისთაჲ შენ თანაჲე მისლვად, საქმე 24,8ԼÔ.

პირსპირ აქუნდეს შესასმენელი, საქმე 25,16Գ; ნუმცა შესმენილ არიან ბილწებისათჳს, ტიტე 1,6.

შესუარულ-ი ცომი: მცირემან ცომმან ყოველივე შესუარული (τὸ φύραμα) აღაფუვნის, 1 კორ. 5,6; გალ. 5,9.

შესუენება სიკუდილი, გარდაცვალება, აღსრულება, ი უობ.: ესე რაჲ თქუა, შეისუენა, საქმე 7,60; ნებითა ღმრთისაჲთა შ., საქმე 13,36; რომელთამე შეისუენეს, 1 კორ. 15,6; აწ უკუე რომელთა-იგი შ., 1 კორ. 15,18; ვინაჲთგან მამათა შ., 2 პეტ. 3,4ԼÔ; ყოველთავე შევისუენოთ, 1 კორ. 15,51.

შესუენებულნი იგი ქრისტეს მიერ წარ-ვე სამეწყმდენ, 1 კორ. 15,18CD; შ. იგი იესუს მიერ მოიყვანნეს, 1 თეს. 4,14; ვერ მივეწიფნეთ შესუენებულთა მათ, 1 კორ. 4,15; იქმნა იგი დასაბამ შ., 1 კორ. 15,20CD; არა მნებავს უმეცრებაჲ... შ. მათთჳს, 1 თეს. 4,13; აწ ქრისტე აღდგომილ არს მკუდრეთით, პირველი იგი შესუენებულთაჲ, 1 კორ. 15,20; მადლი თქუენდა... იესუ ქრისტესგან... პირმშოჲსა შესუენებულთაჲსა, გამოცხ. 1,5.

შესუმა შეგდება, ჩასმა, 0–2: შესუა საპყრობილესა, საქმე 12,4.

1. **შესწავება** წარდგენა, გაცნობა (თავის ქებით), ა–3: არა თავთა თჳსთა შევასწავებთ (συνιστάνομεν), 2 კორ. 5,12.

ნ.კ. შეუსწავებელ.

2. **შესწავება** შემჩნევა, დამახსოვრება, დაკვირვება, ი: იგი შეისწავეთ (σημειοῦσθε), 2 თეს. 3,14.

შესწავებულ-ი გამოჩენილი, გამორჩეული, ცნობილი, შესანიშნავი: რომელნი არიან შესწავებულ მოციქულთა შორის, ჰრომ. 16,7; რომელნი არიან შესწავებულნი მოციქულთა შორის, ჰრომ. 16,7Ղ.

შესწრაფა აჩქარებით შესვლა, შერბენა, ი უობ.: შეისრაფა შინა, საქმე 16,29ԼÔ.

შესხდომა ჩასხდომა, 0–1: ვპოვეთ ნავი... და შევსხედით მას, საქმე 21,2; შ. ნავსა, საქმე 21,6; მიერ შ. და თანა-წარვლეთ კჳპრე, საქმე 27,4; მიერ შესხდეს ნავსა, საქმე 13,4.

1. **შესხმა** დადება, ა–3 (ობ. მრ.): რომელსა-იგი თქუენ ჴელნი შეასხენით (= მოჰკალით; შდრ.: διεχειρίσασθε), საქმე 5,30.

2. **შესხმა** დაცობა (ყურებისა), ი (ობ. მრ): ჴელნი ყურთა შეისხნეს (συνέσχον), საქმე 7,57.

3. **შესხმა** ჩაცმა, ი (ობ. მრ.): შეისხენ სანდალნი შენნი, საქმე 12,8; შეისხენით ფერჴთა თქუენთა განმზადებულებაჲ იგი, ეფეს. 6,15.

რომელ-ესე არს არა... ოქროჲსა შესხმითა (περιθέσεως), 1 პეტ. 3,3.

4. **შესხმა** ჩასმა, ჩასხმა, 0–2 (ობ. მრ): ჰოვა ასისთავმან მუნ ნავი... და შემსხნა მას, საქმე 27,6; შესხნა იგინი შინაგანსა საპყრობილესა, საქმე 16,24; შესხენით საპყრობილედ, საქმე 5,25; კაცნი ჰრომნი შემსხნეს საპყრობილესა, საქმე 16,37; შესხნეს იგინი საპყრობილედ, საქმე 5,18; შ. იგინი საპყრობილესა, საქმე 16,23.

5. **შესხმა** შექება, ხოტბა, გალობა: ეტყოდეთ თავთა თჳსთა... შესხმითა სულიერითა, ეფეს. 5,19CD; ჰმოძღურიდით... შესხმითა, კოლ. 3,16CD.

შეტკბობა მოხვევა, ჩახვევა, გადახვევა, გულში ჩაკვრა, ტკბილად მიღება, ი: შეიტკბე საუკუნოჲ იგი ცხორებაჲ, 1 ტიმ. 6,12CD; შეიტკბო იგი, საქმე 20,10.

1. **შეტყუება** შეფარდება, შეთანხმება, შესატყვისობა, შედარება, ა–(3)2: სწავლითა სულისა წმიდისაჲთა სულიერთა მათ თანა სულიერსა შევატყუებთ, 1 კორ. 2,13.

ე: მას შეეტყუებიან (συμφωνοῦσιν) სიტყუანი იგი წინაწარმეტყუელთანი, საქმე 15,15.

რაჲ შეტყუება არს ქრისტჱსი ბელიარის თანა? 2 კორ. 6,15; ვერ ვიკადროთ... შეტყუებად თავთა თჳსთა, 2 კორ. 10,12.

ნ.კ. თანა-შეტყუება.

2. **შეტყუება** დადგენა, განსაზღვრა, გამოვლენა, ე: უკუეთუ სიცრუჱ ჩუენი სიმართლესა ღმრთისასა შეეტყუების (συνίστησιν, փուացնէ), ჰრომ. 3,5.

3. **შეტყუება** (შეტყუევება) ცდუნება, შეტყუება, ი: შეიტყუვიან (შეიტყუიან C) სულთა დაუმტკიცებელთა, 2 პეტ. 2,14.

შეუთქუმელ-ი ნ. შეთქუმა.

შეუნანებელ-ი ნ. შენანება.

შეუნდობელ-ი ნ. შენდობა.

შეუორგულებელ-ი არაპირფერული, არამოჩვენებითი: ზეგარდამოჲ იგი სიბრძნჱ... სიწმიდჱ არს... შეუორგულებელ, იაკ. 3,17; ძმათ მოყუარებისათჳს შ. იყვენით, 1 პეტ. 1,22; არს შენ თანა შეუორგულებელი სარწმუნოებაჲ, 2 ტიმ. 1,5; დასასრული მცნებისაჲ არს სიყუარული გულისაგან წმიდისა... და სარწმუნოებისა შეუორგულებელისა, 1 ტიმ. 1,5; სიყუარულითა შეუორგულებელითა, ჰრომ. 12,9; 2 კორ. 6,6; რომელთამე სწყალობდით შეუორგულებელად, იუდა 1,22ԼÔ.

ნ. შეორგულება.

შეურაცხ-ი დამდაბლებული, უბრალო, არად ჩასაგდები: შეურაცხ (შდრ.: შერაცხილ ABCD) ვიყავ ვითარცა ყრმაჲ, 1 კორ. 13,11Լ; სიტყუაჲ შ., 2 კორ. 10,10; სამოსლითა შეურაცხითა, იაკ. 2,2ԼÔ; შეურაცხნი გამოირჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 1,28; უკუეთუ ამის სოფლისა რაჲ საშჯელი გაქუნდეს, შ. იგი კრებულსა შორის, ესენი დასხენით? 1 კორ. 6,4.

შეურაცხება არად ჩაგდება, უკუგდება, გაუქმება, ἀθέτησις: შეურაცხებაჲ იქმნების პირველისა მის მცნებისაჲ, ებრ. 7,18CD.

შეურაცხ-ზმა შეურაცხყოფა, არად ჩაგდება, 0–2: ნუმცა ვინ შეურაცხ-გზამს შენ, ტიტე 2,15Ô.

შეურაცხ-ქმნა შეურაცხყოფა, არად ჩაგდება, უარყოფა, უკუგდება, ი ვნ.: ღმერთი არავისგან შეურაცხ-იქმნების, გალ. 6,7: შ. პირველი იგი მცნებაჲ, ებრ. 7,18; რომელი შეურაცხ იქმნა თქუენ მიერ, საქმე 4,11; შ., ებრ. 12,17; რომელი-იგი კაცთაგან შ., 1 პეტ. 2,4.

შეურაცხ(ის)-ყოფა შეურაცხყოფა, არად ჩაგდება, დამცირება, აბუჩად აგდება, უკუგდება, 0—2: არა შეურაცხ-ვჰყოფ მადლსა მას, გალ. 2,21; სულგრძელებასა შეურაცხ-ჰყოფ, ჰრომ. 2,4; გარდასლვითა მაგით შჯულისაჲთა ღმერთსა შ., ჰრომ. 2,23; ანუ შენ რაჲსა შ. ძმასა მას შენსა? ჰრომ. 14,10; ნუმცა ვინ შეურაცხ-გყოფს შენ, ტიტე 2,15; არა კაცსა შეურაცხ-ჰყოფს, 1 თეს. 4,8CD; ნუმცა ვინ სიჭაბუკესა შენსა შ., 1 ტიმ. 4,12; ანუ ეკლესიასა ღმრთისასა შეურაცხ-ჰყოფთ, 1 კორ. 11,22; წინაჲსწარმეტყუელებასა ნუ შ., 1 თეს. 5,20; უფლებასა შეურაცხ-ჰყოფენ, 2 პეტ. 2,10ႡႢႭ; იუდა 1,8; ნუმცა ვინ შეურაცხ-გყოფნ შენ, ტიტე 2,15Ⴀ; მჭამელი იგი არა-მჭამელსა მას ნუ შეურაცხ-ჰყოფნ, ჰრომ. 14,3; ნუმცა ვინ სიჭაბუკესა შენსა შ., 1 ტიმ. 4,12CD; ნუ შეურაცხ-ჰყოფედ, 1 ტიმ. 6,2; უფლებასა შეურაცხ-ჰყოფდენ, 2 პეტ. 2,10G; მე შეურაცხ-ვყვენ იგინი, ებრ. 8,9; განსაცდელი იგი ჴორცთა ჩემთაჲ არა შეურაცხ-ჰყავთ, გალ. 4,14; თქუენ შ. გლახაკი იგი, იაკ. 2,6; პირველი იგი სარწმუნოებაჲ შეურაცხ-ყვეს, 1 ტიმ. 5,12; რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშჱნებელთა, 1 პეტ. 2,7; წიგნი არავინ შეურაცხ-ყვის, გალ. 3,15; მეცნიერებაჲ იგი მეცნიერთაჲ შეურაცხ-ვყო, 1 კორ. 1,19; მე შეურაცხ-ვყვნე იგინი, ებრ. 8,9ႦႢႤ; ნუუკუე ვინმე შეურაცხ-ყოს იგი, 1 კორ. 16,11ႩႢႤCD; რომელმან შ., არა კაცი შ. (ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ), 1 თეს. 4,8; რომელმან შ. შჯული მოსჱსი, ებრ. 10,28; ძჱ ღმრთისაჲ შ., ებრ. 10,29; ნუ ვინმე შეურაცხ-გყვნეს თქუენ, კოლ. 2,4; ნუ ვინმე შეურაცხ-ჰყოთ იგი, 1 კორ. 16,11.

არტემის ღმრთისა ტაძარი შეურაცხ-ყოფად არს, საქმე 19,27; შეურაცხის-ყოფად (ἀθέτησιν) ცოდვათა... გამოჩნდა, ებრ. 9,26.

იყვენით... ნუ... შეურაცხის-მყოფელ თავთა თჳსთა, იაკ. 1,22; იხილეთ შეურაცხის-მყოფელთა მაგათ, საქმე 13,41.

შეურვება შეწუხება, ა—(3)2: შეაურვებთ გულსა ჩემსა, საქმე 21,13.

ძირი სიმწარისაჲ აღმოცენებულ იყოს შემაურვებელი (ἐνοχλῇ), ებრ. 12,15.

შეურვებულისაგან გულისა მივწერე, 2 კორ. 2,4.

შეურყეველ-ი ურყევი, მტკიცე, უძრავი: მტკიცე იყვენით და შეურყეველ, 1 კორ. 15,58; მტკიცე იყვენით და შეურყეველად, 1 კორ. 15,58Ⴉ; უკუეთუ ეგნეთ სარწმუნოებასა ზედა... შეურყეველნი, კოლ. 1,23CD.

ნ. შერყეულ-ი.

შეუსწავებელ-ი, შეუსწავლელ-ი, შეუსწავლებელ-ი უცნობი: ვიყავ შეუსწავებელ (შეუსწავლელ Ⴍ, შეუსწავლებელ Ⴂ), გალ. 1,22.

ნ. შესწავება.

შეუღლება ნ. შესაუღლველი.

შეუცოდებელ-ი ნ. შეცოდება.

შეუძლებელ-ი ნ. შეძლება.

შეუძრავ-ი, შეუძრველ-ი ნ. შეძრვა.

შეუძრავობა, შეუძრველობა უძრაობა, ურყევობა, სიმტკიცე: უნდა ღმერთსა ჩუენებად მკჳდრთა მის აღთქუმისათა შეუძრავობაჲ (შეუძრველობაჲ CD) ზრახვისა თჳსისაჲ, ებრ. 6,17.

შექმნა შექმნა, ქმნა, გაკეთება, ი (II სერიაში ჩვეულებრივ უნიშნოდ გამოიყენება): შჯული რისხვასა შეიქმს, ჰრომ. 4,15; ჭირი მოთმინებასა შ., ჰრომ. 5,3; რომელი შ. ყოველთა მიმართ, 1 კორ. 12,6; მცირჱ ჭირი ჩუენი... დიდსა დიდებასა შ., 2 კორ. 4,17; რომელი-იგი შ. ჩუენ თანა, 2 კორ. 5,5; ღმრთისა მიერი მწუხარებაჲ სინანულსა ცხოვრებისასა... შ., ხოლო სოფლისა ამის მწუხარებაჲ სიკუდილსა შ., 2 კორ. 7,10; რომელი შეიქმს თქუენ თანა ნებასაცა, ფილიპ. 2,13; გამოცდილებაჲ ეგე... შ. მოთმინებასა, იაკ. 1,3; რაჲსათჳს ესრე შემქმენ მე, ჰრომ. 9,20; ჴელმან ჩემმან შექმნა ესე ყოველი, საქმე 7,50; რომელმან-იგი შ. ცაჲ და ქუეყანაჲ, საქმე 14,15; რომელმან შ. სოფელი, საქმე 17,24; ყოველივე შ. ერთისაგან სისხლისა, საქმე 17,26; შ. ჩემ თანა ყოველი გულის-თქუმაჲ, ჰრომ. 7,8; მწუხარებამან მაგან თქუენმან რაოდენი შ. თქუენ შორის წრაფაჲ, 2 კორ. 7,11; შ. ზრახვისაებრ ნებისა მისისა, ეფეს. 1,11; რომელმან შ. ორივე, ეფეს. 2,14; რომელმან-იგი შემქმნნა ჩუენ, 2 კორ. 5,5CD; არა შ. (შემქმნა Ⴄ, შეგუქმნნა Ⴂ) ღმერთმან რისხვისათჳს, 1 თეს. 5,9; შექმნნა ერთისაგან სისხლისა ყოველნი ნათესავნი კაცთანი, საქმე 17,26ႢႭ; რომლისაგანცა შ. საუკუნენი, ებრ. 1,2ႩႢCD; რომელმან შ. (შექმნა ႩႢႤ) ანგელოზნი მისნი სულად, ებრ. 1,7; გამოცდილებამან მან... შექმნის მოთმინებაჲ, იაკ. 1,3ႢႭ.

ი ვნ.: რომელ-იგი შეიქმნების მოთმინებითა მით ვნებათაჲთა, 2 კორ. 1,6; სიკუდილი ჩუენ თანა შ., 2 კორ. 4,12; რომელ-იგი შ., 2 კორ. 9,11; ქუეყანაჲ წყალთა მიერ შეიქმნა, 2 პეტ. 3,5; ვითარცა სოდომელნიმცა შევიქმნენით, ჰრომ. 9,29; ვითარცა ნარჩევნი სოფლისანი შ., 1 კორ. 4,13; რომლისაგანცა შეიქმნნეს (შეიქმნეს Ⴄ) საუკუნენი, ებრ. 1,2.

ჴელ-ეწიფების მეკეცესა მას... შექმნად... პატიოსნად ჭურჭლად, ჰრომ. 9,21Ⴡ.

სხეულთაგან და ნაწევართა შექმნულ არს, კოლ. 2,19; რომელნი მსგავსად ღმრთისა შ. არიან, იაკ. 3,9; ყოველი გუამი, სხეულთაგან და ნაწევართა შექმნული... ორძის, კოლ. 2,19CD; გჳცნობიეს დამყარებად საუკუნენი სიტყჳთა ღმრთისაჲთა, არა-საჩინოჲსაგან ხილულად შექმნულისა, ებრ. 11,3; გჳცნობიეს დამყარებად საუკუნენი სიტყჳთა ღმრთისაჲთა, არა-საჩინოჲსაგან ხილულად შექმნულად, ებრ. 11,3CD; მისნი შექმნულნი ვართ, ეფეს. 2,10.

შელებულ-ი შეღებილი: ემოსა სამოსელი შელებული სისხლითა, გამოცხ. 19,13.

შეყენება ჩასმა, ჩაგდება; შეკვრა, ა—2: მრავალნი წმიდათაგანნი მე საპყრობილესა შევაყენენ, საქმე 26,10ႢႭ; შეაყენა (შეაყენნა Ⴀ) წიგნმან ყოველივე ცოდვასა ქუეშე, გალ. 3,22; შეაყენნა ღმერთმან ყოველნივე ურჩებასა, ჰრომ. 11,32; ჯაჭუებითა მით წყუდიადისაჲთა შ., 2 პეტ. 2,4.

შჯულსა ქუეშე მოცეულ ვიყვენით და შეყენებულ, გალ. 3,23.

შეყვანება, შეყუანება შეყვანა, 0–2 (I სერიაში): შეჰყვანდა ბანაკად, საქმე 21,37LO.

ი: ტაძრად შეიყვანა იგი პავლე, საქმე 21,29; წარმართნი შეიყვანნა ტაძრად, საქმე 21,28; უკუეთუმცა იესუ... შეიყვანნა იგინი, ებრ. 4,8; შეიყვანეს დამასკედ, საქმე 9,8.

ბრძანა შეყვანებაჲ მისი ბანაკად, საქმე 21,34LO; 22,24LO.

შეყოლა აყოლა, თან-დევნა, წარმოშობა, 0–2: სიბრმჱ ქამად-ქამად შეჰყვებოდა ისრაჱლსა, ჰრომ. 11,259L; სიბრმჱ ქამად-ქამად შეჰყვა (γέγονεν) ისრაჱლსა, ჰრომ. 11,25.

შეყოფა შეერთება, შეუღლება, შერწყმა, მიყოლა; დაკავშირება, ე: მოღუაწე შეეყოფვის (ἐμπλέκεται) სოფლისა საქმეთა, 2 ტიმ. 2,4CD; რომელი შეეყოს მეძავსა, 1 კორ. 6,16; რომელი შ. უფალსა, 1 კორ. 6,17; შ. ცოლსა თჳსსა, ეფეს. 5,31; შე-თუ-ეყოს ქმარსა სხუასა... შ. იგი სხუასა ქმარსა, ჰრომ. 7,3; შეეყვენით კეთილსა, ჰრომ. 12,9; მდაბალთა მათ შ. (συναπαγόμενοι), ჰრომ. 12,16.

არავინ მოღუაწჱ შეყოფილ არნ სოფლისა საქმესა, 2 ტიმ. 2,4; შე-თუ-ყოფილ ხარ ცოლსა, 1 კორ. 7,27.

ნ.კ. ჴელის-შეყოფა.

შეყუარება, ი: შეგიყუარე შენ, გამოცხ. 3,9; იაკობი შევიყუარე, ჰრომ. 9,13; რომელმან შემიყუარა მე, გალ. 2,20; ქრისტემან შეიყუარა ეკლესიაჲ, ეფეს. 5,25; შ. სოფელი ესე, 2 ტიმ. 4,10; რომელმან-იგი სასყიდელი სიცრუეისაჲ შ., 2 პეტ. 2,15; რომელმანცა-იგი შემიყუარნა ჩუენ, ჰრომ. 8,37; რომლითა-იგი შ. ჩუენ, ეფეს. 2,4; ქრისტემან შ. ჩუენ, ეფეს. 5,2; რომელმან შ. ჩუენ, 2 თეს. 2,16; გამოცხ. 1,5; მან პირველად შ. ჩუენ, 1 იოვ. 4,10; უკუეთუ ესრეთ შ. ჩუენ, 1 იოვ. 4,11; ღმერთმან პირველად შ. ჩუენ, 1 იოვ. 4,19; ქრისტემან შეიყუარნა ეკლესიანი, ეფეს. 5,25O; არა თუ ჩუენ შევიყუარეთ ღმერთი, 1 იოვ. 4,10; რომელთა შეიყუარეს გამოჩინებაჲ მისი, 2 ტიმ. 4,8; არა შეიყუარნეს სულნი მათნი, გამოცხ. 12,11; შეიყუარე სიმართლჱ, ებრ. 1,9; ცოლი თჳსი ეგრეთ შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33; შეიყუარო მოყუასი შენი, ჰრომ. 13,9; გალ. 5,14; იაკ. 2,8.

ვერ ჴელ-ეწიფების შეყუარებად, 1 იოვ. 4,20.

გაზრახებ, ვითარცა შეყუარებული (შდრ.: შეწყალებული ABCD) უფლისა მიერ, 1 კორ. 7,257; გარე-მოადგეს... ქალაქსა მას შეყუარებულსა, გამოცხ. 20,9; იუდა თქუენ, ღმრთისა მიერ მამისა შეყუარებულთა (ἠγαπημένοις), იუდა 1,1.

შეშა ხე: არღარა იყოს ტჳრთები... ყოველივე შეშაჲ თჳნელი, გამოცხ. 18,12; არღარა იყოს... ჭურჭელი შეშისა პატიოსნისაჲ, გამოცხ. 18,12; რაჲთამცა არა თაყუანის-სცემდეს კერპთა... შეშისათა, გამოცხ. 9,20.

შეშინება შეშინება; გაფრთხილება, ზომების მიღება, ე: ათასისთავსა მას შეეშინა, საქმე 22,29; შ. ფელიქსს, საქმე 24,259LO; შ. (εὐλαβηθείς) და ქმნა კიდობანი, ებრ. 11,7; არა შემეშინოს, ებრ. 13,6.

დ: შეშინდა ფილიქს, საქმე 24,25; არა შეშინდეს ბრძანებისა მისგან მეფისა, ებრ. 11,23L; ვინ არა შ., გამოცხ. 15,4.

ი/უ–დ: ვინ არა შეუშინდეს, გამოცხ. 15,4C.

ი უობ.: არა შეიშინა გულის წყრომისა მისგან მეფისა, ებრ. 11,27; არა შეიშინეს ბრძანებისა მისგან მეფისა, ებრ. 11,23; შევიშინოთ უკუე, ებრ. 4,17b.

შეშინებულ ვარ, ებრ. 12,21; სხუანი იგი შ. იქმნეს, გამოცხ. 11,13.

შეშფოთება, ა–2: შეაშფოთეს (შდრ.: შეკრიბეს C9L) ყოველი იგი ერი, საქმე 21,27LO.

ენ.: შეკრბა სიმრავლჱ ერისაჲ და შეშფოთნა, საქმე 2,6; შეკრბა სიმრავლჱ ერისაჲ და შეშფოთნეს, საქმე 2,69LO; არცა შეშფოთნეთ არცა სულითა, 2 თეს. 2,2CD.

ძირი მწარე... შემაშფოთებელი, ებრ. 12,15G7b.

იყო ერი იგი შეშფოთებულ (συνκεχυμένη), საქმე 19,32.

1. **შეჩუენება** შეჩვენება, ანათემა; ფიცი, ი: შეიჩუენნეს თავნი თჳსნი, საქმე 23,21LO.

შეჩუენებით შეჩუენებულ ყვნეს თავნი თჳსნი, საქმე 23,12; შ. შეჩუენებულ ვყვენით თავნი თჳსნი, საქმე 23,14.

შეჩუენებულ ყვნეს თავნი თჳსნი, საქმე 23,12; შ. ვყვენით თავნი თჳსნი, საქმე 23,14; თქუას: შ. იესუ, 1 კორ. 12,3; იყავნ შ., 1 კორ. 16,22; შ. იყავნ, გალ. 1,8; 1,9.

2. **შეჩუენება** ქმნა, მიყენება (ცუდისა), ა–3: მრავალი ბოროტი შემაჩუენა მე, 2 ტიმ. 4,14CD; რაოდენი ძჳრი შეაჩუენა (შეაჩუჱნა GHI) (ἐποίησεν) წმიდათა შენთა, საქმე 9,13LO; ალექსანდრე მჭედელმან მრავალნი ძჳრნი შემაჩუენნა, 2 ტიმ. 4,14; მრავალნი ძჳრნი შეაჩუენნა წმიდათა შენთა, საქმე 9,13.

შეჩუენებულ(ს)-ყოფა შეჩვენება: ვილოცევდ შეჩუენებულ (შეჩუენებულს 9L)-ყოფად თავსა ჩემსა ქრისტჱსგან, ჰრომ. 9,3.

შეცვალება შეცვლა, გამოცვლა, გარდაქმნა, ი ენ.: შეიცვალენით განახლებითა მით გონებისა თქუენისაჲთა, ჰრომ. 12,2CD; ყოველნი შევიცვალნეთ, 1 კორ. 15,517b; ჩუენ შ., 1 კორ. 15,52G7b.

შეცთუნება შეცდენა, სწორ გზას აცდენა, გადახვევა, ა–(3)2: შეაცთუნა (συναρπασθέντος) ნავი იგი (= ნავს დინება მიაქანებდა), საქმე 27,159LO.

შეცთომა შეცდომა, სწორ გზას აცდენა, გადახვევა, 0–(2)1: შესცთეს (შეცთეს L) სარწმუნოებასა, 1 ტიმ. 6,10; სარწმუნოებასა შესცთეს (შეცთეს L), 1 ტიმ. 6,21; უკუეთუ ვინმე... შესცთეს, იაკ. 5,19LO; დაუტევეს წრფელი გზაჲ და შესცთეს, 2 პეტ. 2,15.

ეიყვენით... ჩუენცა... შეცთომილ (შეცდომილ G), ტიტე 3,3; იქცეოდეს... უდაბნოსა ზედა შეცთომილნი, ებრ. 11,38; იყვენით, ვითარცა ცხოვარნი შ., 1 პეტ. 2,25; წყალობად შემძლებელ არნ... შეცთომილთა, ებრ. 5,2.

ნ.კ. შეცთომილი.

შეცთომილ-ი შემწვარი, დამწვარი: ერიდენ იგინი მაცთურთა მათ სულთა შეცთომილნი (შდრ.: შემწუარი CD; κεκαυστηριασμένων) თჳსითა გონებითა, 1 ტიმ. 4,2.

შეცნობა ცოდნა, ი: არარაჲ თავსა ჩემსა შემიცნობიეს, 1 კორ. 4,4.

1. **შეცოდება** შეცოდება: დაშავება: წყენინება. 0—(3)2: არცა კეისარსა რაჲ შევსცოდე, საქმე 25,8; ჰურიათა არარაჲ შ., საქმე 25,10; უკუეთუ რაჲმე შეგცოდა, ფილემ. 1,18; არარაჲ შემცოდეთ მე, გალ. 4,12; რომლითა შემცოდეს, იუდა 1,15L; რომელთა-იგი უშჯულოდ შესცოდეს, ჰრომ. 2,12; რომელთა შჯულსა შინა შ., ჰრომ. 2,12ႢႪႧCD; ყოველთავე შ. (შესცუდეს Ⴌ), ჰრომ. 3,23; რომლითა ყოველთა კაცთა შ., ჰრომ. 5,12; ანუ არა რომელთა-იგი შ. (+ა CD)? ებრ. 3,17; მერმე შ., ებრ. 6,6; რომლითა შ., იუდა 1,15.

არა ვითარ შეცოდებაჲ, ეგრეცა მადლი; უკუეთუ ერთისა მის შეცოდებითა მრავალნი მოწყდეს, ჰრომ. 5,15; მომმადლეთ მე შეცოდებაჲ ესე, 2 კორ. 12,13; ვითარცა-იგი ერთისა მისგან შეცოდებისა ყოველთა კაცთა ზედა დასაშჯელად, ჰრომ. 5,18; ვითარცა-იგი ერთისა მის შეცოდებისაგან ყოველთა კაცთა ზედა დასაშჯელად, ჰრომ. 5,18CD; უკუეთუ ერთისა მის შეცოდებითა სიკუდილი სუფევდა ერთისა მისგან, ჰრომ. 5,17; ვიყვენით ჩუენ მკუდარ შ. ჩუენითა, ეფეს. 2,5; მკუდარ იყვენით შ. მოგჳტევნა ჩუენ ყოველნი შეცოდებანი, კოლ. 2,13; მკუდარ იყვენით შეცოდებათა შინა, კოლ. 2,13CD; მადლი იგი მრავალთაგან შ. განსამართლებელად, ჰრომ. 5,16; ნებსით შ. მათ ჩუენთათჳს... არღარა... მოაკლდების მსხუერპლი, ებრ. 10,26; უკუეთუმცა რაჲმე იყო შეცოდებათაგან ძჳრის საქმჱ, საქმე 18,14.

არა ვითარცა ერთისა მის შეცოდებულისათჳს ნიჭი იგი, ჰრომ. 5,16; უკუეთუ ღმერთმან ანგელოზთა მათ შეცოდებულთა არა ჰრიდა, 2 პეტ. 2,4; ვიგლოვდე მრავალთა წინაჲსწარ შ. მათ, 2 კორ. 12,21; გეტყჳ... წინაჲსწარ შ. მათ, 2 კორ. 13,2; შ. მათ ჩუენთათჳს... არღარა... მოაკლდების მსხუერპლი, ებრ. 10,26Ⴍ; მივსწერ წინაჲსწარ შ. მათდა, 2 კორ. 13,2CD; მადლი იგი მრავალთა შ. განსამართლებელად, ჰრომ. 5,16Ⴊ.

2. **შეცოდება** აცდენა, წარუმატებლობის განცდა; დაცემა, ე: შეეცოდნეს (შდრ.: შესცთეს ABCD), 1 ტიმ. 6,10Ⴇ; სარწმუნოებასა შ. (ἐναυάγησαν), 1 ტიმ. 1,19; 6,21Ⴇ; რომელნი-იგი ჭეშმარიტებასა შ., 2 ტიმ. 2,18.

მათი იგი შეცოდებაჲ საცხორებელად წარმართთა იქმნა, ჰრომ. 11,11; უკუეთუ შ. იგი მათი სიმდიდრე სოფლისა იქმნა, ჰრომ. 11,12; მათითა მით შეცოდებითა (παραπτώματι) ცხორებაჲ წარმართთაჲ იქმნა, ჰრომ. 11,11CD.

რომელი-იგი შემძლებელ არს დამარხვად თქუენდა შეუცოდებელად (ἀπταίστους), იუდა 1,24.

3. **შეცოდება** ცვლილება: რომლისა თანა არა არს... ქცევისა აჩრდილის შეცოდება (ἢ τροπῆς), იაკ. 1,17.

შეცოდებათაგან-ი შეცოდებისეული: უკუეთუმცა იყო შეცოდებათაგანი რაჲმე ძჳრის საქმე ბოროტი, საქმე 18,14ႪႭ.

შეცჳვნება ჩავარდნა, ჩაცვენა, 0—1: შეცჳვიან განსაცდელსა, 1 ტიმ. 6,9CD; შეცჳვეს უმძაფრესსა ადგილსა, საქმე 27,41ႢႪႭ; რაჟამს განსაცდელსა შესცჳვეთ (შესცუივეთ Ⴂ), იაკ. 1,2; რაჲთა არა ორგულებასა შ., იაკ. 5,12; შეცჳვენ განსაცდელსა, 1 ტიმ. 6,9.

შეცხრომა ერთად ქეიფი, 0—2: თქუენ შეგცხრებიან (συνευωχούμενοι), 2 პეტ. 2,13.

ნ.კ. თანა-შეცხრომა.

შეძინება შეძენა, შემატება, დართვა. შეერთება, 0—3: უფალი შესძინებდა ცხორებულთა მათ ეკლესიასა, საქმე 2,47; შე-დავე-სძინა (-დავე ႪႭ) შეპყრობაჲ პეტრესიცა, საქმე 12,3; უკუეთუ ვინ შესძინოს ამათ ზედა, შესძინენ ღმერთმან მის ზედა წყლულებანი იგი, გამოცხ. 22,18.

ი: შეიძინეთ ჭირი ესე, საქმე 27,21; რაჲთა ქრისტე შევიძინო, ფილიპ. 3,8; რაჲთა მრავალნი შევიძინნე, 1 კორ. 9,19; რაჲთა ჰურიანი შ., 1 კორ. 9,20; რაჲთა შჯულისა ქუეშე მყოფნი იგი შ., 1 კორ. 9,20; რაჲთა შ. უშჯულონი, 1 კორ. 9,21; რაჲთა უძლურნი იგი შ., 1 კორ. 9,22; ვივაჭროთ და შევიძინოთ, იაკ. 4,13; თჳნიერად სიტყჳსა შეიძინნენ, 1 პეტ. 3,1ႪႭ.

ე: შეეძინებოდა სიმრავლჱ... მორწმუნეთაჲ უფალსა, საქმე 5,14; შ. რიცხუსა მას დღითი-დღედ, საქმე 16,5; შეეძინებოდეს მორწმუნენი უფალსა, საქმე 5,14ႪႭ; შეეძინა ერი მრავალი უფალსა, საქმე 11,24; შ. იგი მამათა თანა, საქმე 13,36; შეეძინნეს მას დღესა შინა სულნი, საქმე 2,41ႪႭ; არღარა შეეძინოს მათ... სიტყუად, ებრ. 12,19; თჳნიერად სიტყჳსა შეეძინნენ, 1 პეტ. 3,1.

ნ.კ. საძაგელის შემძინელი, საძაგელის შეძინება, შესაძინელი.

შეძლება, ი/უ—(3)2: ვერ შეუძლებდეს წინა დადგომად, საქმე 6,10; რომელმანმცა შეუძლო განკითხვად შორის ძმისა თჳსისა, 1 კორ. 6,5CD; ვერ შ., გამოცხ. 12,8; ვერცა ჩუენ შეუძლეთ ტჳრთვად, საქმე 15,10; ძჳრით შ. დაპყრობად ჯუამალდისა, საქმე 27,16; უკუეთუმცა ვითარ შეუძლეს, საქმე 27,39ႪႭ; ვერ შეუძლეს შესლვად, ებრ. 3,19; შე-ვითარ-უძლეს მისლვად ფინიკედ, საქმე 27,12Ⴊ; უკუეთუმცა შე-ვითარ რაჲ-უძლეს, საქმე 27,39; რომლისა მიერ შეუძლო შენ განკითხვად, საქმე 24,8ႪႭ; არცა სხუამან დაბადებულმან შემიძლოს ჩუენ განყენებად სიყუარულსა მას ღმრთისასა, ჰრომ. 8,39; თესლ-ტომი მისი ვინმე შეუძლოს მითხრობად, საქმე 8,33Ⴊ; არავინ შ. ბოროტის ყოფად შენდა, საქმე 18,10ႪႭ; რომელმან შ. განკითხვად შორის ძმათა თჳსთა, 1 კორ. 6,5; ამას ყოველსა შეუძლოთ ჩუენ მის მიერ, ჰრომ. 8,37Ⴊ; რაჲთა შ. დათმენად, 1 კორ. 10,13; რაჲთა შ. ჩუენცა ნუგეშინის-ცემად ყოველთა მათ, 2 კორ. 1,4; შ. ცნობად გულისხმის-ყოფაჲ იგი, ეფეს. 3,4; რაჲთა შ. წარწევნად, ეფეს. 3,18; რაჲთა შ. თქუენ წინა-დადგომად, ეფეს. 6,11; რაჲთა შ. წინა-დადგომად, ეფეს. 6,13; რომლითა შ. ... დაშრეტად, ეფეს. 6,16.

შეძლებაჲ (= ძალა, უნარი, ἡ ἱκανότης) ჩუენი ღმრთისაგან არს, 2 კორ. 3,5.

ვერ შემძლებელ ხართ ცხორებად, საქმე 15,1C; შ. ვართა ცნობად, საქმე 17,19; რომელი შ. არს აღშჱნებად, საქმე 20,32; რომლისა შ. ხარ შენ, საქმე 24,6; შ. ხარ შენ გულისხმის-ყოფად, საქმე 24,11; ვინ შ. არიან თქუენგანნი, საქმე 25,5; რომელნი-იგი შ. იყვნეს, საქმე 27,43; შ. არს ყოფადცა, ჰრომ. 4,21; შ. არს ღმერთი კუალად დამყნად მათა, ჰრომ. 11,23; შ. არს უფალი დამტკიცებად მისა, ჰრომ. 14,4; რომელ-იგი შ. არს... დამტკიცებად, ჰრომ. 14,24; თქუენცა... შ. ხართ ურთიერთასცა სწავლად, ჰრომ. 15,14; რომელ-იგი შ. არს განმტკიცებად თქუენდა, ჰრომ. 16,24; ვერ შ. არნ ცნობად, 1 კორ. 2,14; შ. ხართ... წინაჲსწარმეტყუელებად, 1 კორ. 14,31; ამის ვინ-მე შ. არს? 2 კორ. 2,16; თავით

თჳსით შ. ვართ შერაცხად, 2 კორ. 3,5; შ. გუყენა ჩუენ მსახურებად, 2 კორ. 3,6; ვერ შ. იყვნეს თუალთა შედ-გმად, 2 კორ. 3,7; შ. იყო ცხოვრებად, გალ. 3,21; არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ შ. არს, გალ. 5,6; არცა წინა-დაცუეთილებაჲ რაჲ შ. არს, გალ. 6,15CD; შ. ხართ... ცნობად, ეფეს. 3,4CD; რომელი-იგი შ. არს უფროჲს ყოვლისა ყოფად უმეტჳს, ეფეს. 3,20; ყოველსავე შ. ვარ მის მიერ, ფილიპ. 4,13; მადლსა შ. ვართ მიცემად ღმრთისა, 1 თეს. 3,9; რაჲთამცა ვერ შ. იყო შეწყალე-ბად, ებრ. 4,15; სწორად წყალობად შ. არნ, ებრ. 5,2; ვერ შ. არს ცრუებად ღმერთი, ებრ. 6,18; ცხოვრებად... შ. არს მათა, ებრ. 7,25; ვერ შ. იყვნეს... სრულ-ყოფად, ებრ. 9,9; ვერსადა შ. იყო იგი... განსრულებად, ებრ. 10,1; ვერ შ. არს სისხლი ვაცთაჲ... აჴოცად ცოდვათა, ებრ. 10,4; არასადა შ. არიან აღჴოცად ცოდვათა, ებრ. 10,11; მკუდრეთითცა აღდგინებად შ. არს ღმერთი, ებრ. 11,19; რომელნი შ. იყვნენ სხუათაცა სწავლად, 2 ტიმ. 2,2; მეცნიერებასა ჭეშმარიტებისასა შ. არიან, 2 ტიმ. 3,7; რომელნი შ. არიან შენდა განბრძნობად, 2 ტიმ. 3,15; შ. იყოს ნუგეშინის-ცემადცა, ტიტე 1,9; რომელი შ. არს ცხორებად, იაკ. 1,21; ვერ შ. არს სარწმუნოებაჲ ხოლო იგი ცხორებად მისა, იაკ. 2,14; შ. არს იგი აღჳრ-სხმად, იაკ. 3,2; რომელი შ. არს ცხორებად, იაკ. 4,12; ფრიად შ. არს ვედრებაჲ, იაკ. 5,16; რომელი-იგი შ. არს დამარხვად თქუენდა, იუდა 1,24; რომლისა დაჴ-შვად ვერვინ შ. არს, გამოცხ. 3,8; ვერვინ შ. იყო ზეცა-თა შინა... განღებად, გამოცხ. 5,3; ვინ შ. არს დადგო-მად? გამოცხ. 6,17; რომლისა აღრიცხუვად ვერვინ შ. იყო, გამოცხ. 7,9; ვინ შ. არს ბრძოლად მისა? გამოცხ. 13,4; ვერვინ შ. იყო ცნობად გალობისა მის, გამოცხ. 14,3; ვერვინ შ. იყო შესლვად, გამოცხ. 15,8; უკუეთუმცა მოცემულ იყო შჯული, შემძლებელი ცხორებად, გალ. 3,21CD; შეიწყნარეთ ნერგი იგი სიტყჳსაჲ მის, შ. ცხო-რებად, იაკ. 1,21Ⴂ; არა გჳვის ჩუენ მღდელთ-მოძღუარი, ვერ შ. თანა-ლმობად, ებრ. 4,15ႠႤႱ; შემძლებელსა ზეშ-თა ყოვლისა ყოფად, ეფეს 3,20ႤႱ; ლოცვასა შემძლებე-ლისა მიმართ... ცრემლითა შეწირა, ებრ. 5,7.

ვერ შესაძლებელ იყო დაყენებად მისა, საქმე 2,24; უკუეთუმცა შ. იყო მისა, საქმე 20,16; უკუეთუ შ. არს თქუენ მიერ, ჰრომ. 12,18; ვერ შ. არს ცრუვებად ღმერ-თი, ებრ. 6,18Ⴄ; ვერ შ. არს სათნო-ყოფაჲ, ებრ. 11,6; შე-თუმცა-საძლებელ იყო, გალ. 4,15.

შეუძლებელ არს ერთ-გზის განათლებულთა მათ, ებრ. 6,4CD; შ. იყო ცრუებად ღმერთი, ებრ. 6,18CD; შეუძლებელი იგი (ἀδύνατον) შჯულისაჲ... ღმერთმან ძჳ თჳსი მოავლინა, ჰრომ. 8,3.

შეძრვა შეძვრა, ძვრა, 0–2: ჴმამან ქუეყანაჲ შეძ-რა... ერთ-გზისღა შევძრა მე არა ხოლო ქუეყანაჲ, ებრ. 12,26.

ი ვნ.: ნუმცა შეიძრვით თქუენ სასოებისა მისგან სა-ხარებისა, კოლ. 1,23; შეიძრა ადგილი იგი, საქმე 4,31; საპყრობილჱ იგი საფუძველითურთ შ., საქმე 16,26; ბორცუნი ადგილთა თჳსთაგან შეიძრნეს, გამოცხ. 6,14; რაჲთა არა შევიძრა, საქმე 2,25.

აუწყებს შეძრულთა მათ ცვალებასა, ებრ. 12,27CD; გამოაჩინებს შეძრულთასა მას ცვალებასა, ებრ. 12,27.

სასუფეველი შეუძრავი დავიპყრათ, ებრ. 12,28; რაჲ-თა ეგოს შ. იგი, ებრ. 12,27; ორითა მით საქმითა შეუძ-რავითა, ებრ. 6,18; თავით კერძოჲ იგი უმაგრჱსად დგა და შეუძრავად, საქმე 27,41; ორთავე მათ საქმეთა მიერ შეუძრავთა, ებრ. 6,18CD.

სასუფეველი შეუძრველი დავიპყრათ, ებრ. 12,28CD; რაჲთა ეგოს შ. იგი, ებრ. 12,27ႢႪႭႤCD; თავით კერ-ძოჲ იგი უმაგრესად-რე დგა შეუძრველად, საქმე 27,41Ⴂ.

შეძრწუნება შეძრწუნება, შეკრთომა, შეშფოთება, დ: ნუცა შესძრწუნდებით (ταραχθῆτε), 1 პეტ. 3,14; მო-სე შეძრწუნდა (ἔντρομος), საქმე 7,32.

შეშინებულ და შეძრწუნებულ, ებრ. 12,21.

შეწამება დაწამება, დაბრალება, 0–3: შესწამონ მას, საქმე 25,5ႪႭ.

1. შეწევნა დახმარება, შველა, შეწევნა, ე: სარწმუ-ნოებაჲ შეეწევის საქმეთა მისთა, იაკ. 2,22; შეეწეოდა ფრიად მორწმუნეთა მათ, საქმე 18,27; დღესა ცხოვრებისასა შეგეწიე შენ, 2 კორ. 6,2; რომელი შეეწია პეტ-რეს... შემეწია მეცა წარმართთა მიმართ, გალ. 2,8; უკუეთუ ჭირვეულთა შეეწია, 1 ტიმ. 5,10; სარწმუნოე-ბაჲ შ. საქმეთა მისთა, იაკ. 2,22ႪႭ; შ. ქუეყანაჲ დე-დაკაცსა მას, გამოცხ. 12,16; შემეწიე ჩუენ, საქმე 16,9DKႪႭ; შემეწიენ ჩუენ, საქმე 16,9; კაცნო ისრაი-ტელნო, შემეწიენით, საქმე 21,28; დღესა ცხოვრებისასა შეგეწიო შენ, 2 კორ. 6,2Ⴄ.

ძალ-უც... მათაცა შეწევნაჲ, ებრ. 2,18; შეწევნითა ღმრთისაჲთა... ვიდრე აქა დღედმდე ვდგა, საქმე 26,22ႪႭ; ესე მექმნეს მე... შ. სულისა ქრისტე იესუ-სითა, ფილიპ. 1,19; მიჴსნნეს შ. მით ლოცვათა თქუენ-თაჲთა, 2 კორ. 1,11; შემძლებელ არს ლოცვაჲ მართლი-საჲ შეწევნად, იაკ. 5,16ႪႭ; დაადგინნა... შეწევნანი, 1 კორ. 12,28; რაჲთა... ვპოვოთ მადლი ჟამსა შეწევნისასა, ებრ. 4,16.

ფრიად შემძლებელ არს ვედრებაჲ მართლისაჲ და შემწე, იაკ. 5,16; რაჲთა შ. ვეყვნეთ ჭეშმარიტებასა, 3 იოვ. 1,8; დაემორჩილნეთ... ყოველსა მას შემწესა, 1 კორ. 16,16.

ნ.კ. შემწე.

შესაწევნელად (βοηθείαις) იჴუმევდეს, საქმე 27,17; შემქმნნა ჩუენ შ. (περιποίησον) ცხოვრებისა, 1 თეს. 5,9; რომელსაცა გიჩინნა თქუენ... შ. დიდებისა უფლისა ჩუენისა, 2 თეს. 2,14; სარწმუნოებისანი შ. სულისა [ვართ], ებრ. 10,39.

2. შეწევნა საქმე, მოქმედება, ქმნა, ე: ამას ყოველ-სა შეეწევის (ἐνεργεῖ) ერთი და იგივე სული, 1 კორ. 12,11; ვილუწი შეწევნისაებრ (κατὰ τὴν ἐνεργείαν), რომელსა შეწევნასა (-ა Ⴂ; -სა Ⴍ) ჰყოფს ჩემ თანა, კოლ. 1,29; შეწევნასა (-ა Ⴂ) (ἐνεργεῖται) აჩუენებს მორწმუნეთა მაგათ, 1 თეს. 2,13; შეიქმს... შეწევნასაცა (-ცა ႠႤႱ) (τὸ ἐνεργεῖν) სათნოებისათჳს, ფილიპ. 2,13; ესცნობთ ძალისა მისებრ შეწევნისა (ἐνεργουμένην), ეფეს. 3,20; მორწმუნეთა შეწევნისაებრ (ἐνέργειαν) სიმტკიცისა ძლიერებისა მისისა, ეფეს. 1,19; ვიქმენ მე მსახურ... შ. ძალისა მისისა, ეფეს. 3,7CD; შ. საზომისა თითოეულისა ასოსა (κατ᾽ ἐνέργειαν), ეფეს. 4,16; ვიქმენ მე მსახურ... შეწევნითა (κατὰ τὴν ἐνέργειαν) ძალისა მისისაჲთა, ეფეს. 3,7; აღსდეგით სარწმუნოებითა შ. ღმრთისაჲთა, კოლ. 2,12; რომლისაჲ-იგი მოსლვაჲ არს შ. ეშმაკისაჲთა, 2 თეს. 2,9; რომელსამე შეწევნანი

ძალთანი (ἐνεργήματα δυνάμεων), 1 კორ. 12,10; გან-ყოფანი შეწევნათანი არიან, 1 კორ. 12,6.

ცხოველ არს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ და შემწე, ებრ. 4,12ႡႢ; არიან... ქველის საქმისა შემწე, 1 ტიმ. 6,2ႠႧ; არიან... ქველის საქმისა შემწენი, 1 ტიმ. 6,2.

ზიარებაჲ ეგე... შეწევნულ (ἐνεργὴς) იყოს, ფილემ. 1,6; სარწმუნოებაჲ, სიყუარულისაგან შეწევნული, გალ. 5,6; ვილუწი... შეწევნულისა ჩემ შორის ძალითა, კოლ. 1,29ႪCD.

ნ.კ. 2., 3. შემწე, თანა-შეწევნა, თანა-შემწე.

3. **შეწევნა** შეღწევა, შესვლა, ი ვნ.: ქალაქსა მას შეიწეოდეს, საქმე 10,9.

4. **შეწევნა** ქონება, წილი, მემკვიდრეობა: გამოსაჴსრად შეწევნისა (τῆς περιποιήσεως) ჩუენისათჳს, ეფეს. 1,14.

შეწევნისაებრ შესატყჳსად, შესაბამისად, κατὰ τὴν ἐνέργειαν: იყვნენ იგინი თანა-ხატ... შეწევნისაებრ ძლიერებისა მისისა, ფილიპ. 3,21.

შეწირვა, 0—2: შევსწირავთ მსხუერპლსა ქებისასა, ებრ. 13,15; მსხუერპლსა შესწირვენ, ებრ. 10,1; მასვე მსხუერპლსა შესწირავნ, ებრ. 10,11; მსხუერპლსა შეს-წირვედ, ებრ. 10,1ႡႢႭႤ; ცრემლითა შესწირვიდა, ებრ. 5,7CD; მხოლოდშობილსა მას შ., ებრ. 11,17; მსხუერ-პლებსა შესწირევდით ჩემდა, საქმე 7,42ႢႭ; რომელთა შესწირვიდეს სამარადისოდ, ებრ. 10,1Ⴊ; რაჲთა შ. შესა-წირავსა, ებრ. 5,1; ცრემლითა შეწირა, ებრ. 5,7; თავი თჳსი შ., ებრ. 7,27; საუკუნოდ შ. თავი თჳსი უბიწოდ ღმრთისა, ებრ. 9,14; თავადმან... შ. მსხუერპლი, ებრ. 10,12; მსხუერპლები შ. ღმრთისა, ებრ. 11,4; სარწმუნოე-ბით შ. ისააკი, ებრ. 11,17; შ. ისაკი, იაკ. 2,21; შეწირეს მსხუერპლი კერპისა მის, საქმე 7,41; რომელ-იგი შეწი-რის თავისა თჳსისათჳს, ებრ. 9,7; რაჲ-იგი შეწიროს თავისა თჳსისა, ებრ.8,3; მრავალ-გზის შ. თავი თჳსი, ებრ. 9,25.

ი: რომელ-იგი შეიწირის თავისა თჳსისათჳს, ებრ. 9,7Ⴂ.

ი ვნ.: შევიწირვი მსხუერპლსა ამას, ფილიპ. 2,17; აწ ესერა შ., 2 ტიმ. 4,6; რომელსა-იგი შეიწირვის სა-ცხოვართა სისხლი, ებრ. 13,11ႡႢႭႤCD; რომელნი-იგი მსგავსად შჯულისა შეიწირვიან, ებრ. 10,8ႡႢႭႤCD; რომელთაჲ-იგი შეიწირვინ საცხოვართა სისხლი ცოდვა-თათჳს, ებრ. 13,11; შეიწირვოდეს მსხუერპლნი, ებრ. 8,4; მსხუერპლნი შ., ებრ. 9,9; რომელთათჳს შ., ებრ. 10,1ႪႨ; რომელ-იგი შჯულისა მისებრ შ., ებრ. 10,8; ვიდრე შეიწირა... შესაწირავი, საქმე 21,26; ქრისტჱ ერთ-გზის შ., ებრ. 9,.28.

საგონებელ იყო ლოცვისა შეწირვაჲ, საქმე 16,13; რომელთა არა უჴმს მსხუერპლისა შ., ებრ. 7,27; და-ვიდრემე-მცა-სცხრეს შეწირვისაგან ამისთჳს, ებრ. 10,2; განწმედილ ვართ შეწირვითა მით ჴორცთაჲთა, ებრ. 10,10; საგონებელ იყო ლოცვისა შეწირვად, საქმე 16,13C; მისცა თავი თჳსი ჩუენთჳს შ., ეფეს. 5,2Ⴄ; თა-ნა-აცა... შ. მსხუერპლი, ებრ. 5,3; არა უჴმს... მსხუერ-პლისა შ., ებრ. 7,27Ⴁ; ყოველივე მღდელთმოძღუარი შ. მსხუერპლისა... დადგინებულ არს, ებრ. 8.3.

რაჲთა ნაყოფის შემწირველ იქმნეს სიკუდილისა, ჰრომ. 7,5ႪႨ; ვერ შემძლებელ იყვნეს... სრულ-ყოფად შემწირველსა მას, ებრ. 9,9; ყოფილთა მათ მღდელთა შემწირველთა, ებრ. 8,4CD; ვერ შემძლებელ იყვნეს სრულ-ყოფად შ. მათ, ებრ. 9,9ႤCD; შემძლებელ იყო იგი შ. მათ განსრულებად, ებრ. 10,1; არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ აქუნდა ცოდვათაჲ შ. მათ, ებრ. 10,2; არამცა იყო მღდელი ყოფილთაჲ მათ შემწირველთაჲ, ებრ. 8,4ႡႢႭႤႤႦႧႱD; ყოფისაგან მღდელთა სჯულიერთა მსხუერპლთა შემწირველთაჲსა, ებრ. 8,4ႪႨ; არამცა იყო მღდელი ყოფითა მით შემწირველთაჲთა, ებრ. 8,4.

იყოს მსხუერპლი იგი... შეწირულ, ჰრომ. 15,16; რა-ჲთა მსახურებაჲ იგი ჩემი იერუსალჱმს შ. იყოს წმიდა-თა მიმართ, ჰრომ. 15,31; შ. არს, 2 კორ. 8,12; ათეუ-ლადვე შ. არს, ებრ. 7,9; ზიარებაჲ ეგე... შ. იყოს, ფი-ლემ. 1,6ႠႧ; მსხუერპლითა მით შეწირულითა სათნოჲ-თა ღმრთისაჲთა, ფილიპ. 4,18.

შეწოდება დაძახება, ი/უ: მან კაცთა მათ შეუწოდა, საქმე 10,23.

შეწუეა ნ. შემწუარი, შემწუეელი.

შეწუხება, ა—2: უკუეთუ მე შევაწუხებ თქუენ, 2 კორ. 2,2ႧႱႪႨ; ნუ შეაწუხებთ (μὴ λυπεῖτε) სულსა წმიდასა ღმრთისასა, ეფეს. 4,30; სულსა ნუ შ., 1 თეს. 5,19; უკუეთუ მე შევაწუხენ თქუენ, 2 კორ. 2,2ႡႢႤ; შ. თქუენ წიგნითა მით, 2 კორ; 7,8; უკუეთუ ვინმე შემა-წუხა, არა მე შ., 2 კორ. 2,5; წიგნმან მან დაღათუ შე-გაწუხნა თქუენ, 2 კორ. 7,8CD; წიგნმან შე-ღათუ-გა-წუხნა თქუენ, 2 კორ. 7,8; უკუეთუ მე შევაწუხნე თქუ-ენ, 2 კორ. 2,2; უკუეთუ ვინმე შემაწუხოს, 2 კორ. 2,5Ⴂ.

ენ: არა რაჲთამცა შესწუხენით, 2 კორ. 2,4; აწ მი-ხარის არა ამისთჳს, რამეთუ შესწუხენთ (შესწუხენით ႢႭႤCD) არამედ რამეთუ შ. (შესწუხენით ႢႭႤCD) სინანულად; და რამეთუ ღმრთისათჳს შ. (შესწუხენით ႢႭႤCD), 2 კორ. 7,9; არა რაჲთა შესწუხნეთ, 2 კორ. 2,4CD.

ღმრთისა შემაწუხებელ (θεοστυγεῖς) იყვნეს, ჰრომ. 1,30; ვიყვენით შ. და მოძულე ურთიერთას, ტიტე 3,3.

შეწუხებულ იყოს ჩემ მიერ? 2 კორ. 2,2; რომელნი-ეგე შ. იყვენით, 1 პეტ. 1,6.

შეწყალება შებრალება, ი: რომელი ჰნებავს, შეიწ-ყალებს, ჰრომ. 9,18CD; ღმერთმან შეიწყალა იგი, ფი-ლიპ. 2,27; რომელი ჰნებავნ, შეიწყალის, ჰრომ. 9,18; შევიწყალო, რომელი-იგი შ., ჰრომ. 9,15.

ი ვნ.: რომელი ვიყავ მე პირველად მგმობარ... არა-მედ შევიწყალე, 1 ტიმ. 1,13; ამისთჳს შ., 1 ტიმ. 1,16; ვითარცა შევიწყალენით, 2 კორ. 4,1; აწ შეიწყალენით მათითა მით ურჩებითა, ჰრომ. 11,30; რომელნი-ეგე... აწ შ., 1 პეტ. 2,10ႠႡႢႭ; რაჲთა ყოველნივე შეიწყალნეს, ჰრომ. 11,32; რაჲთა იგინიცა შეიწყალნენ, ჰრომ. 11,31ႤCD; რაჲთა ყოველნივე შ., ჰრომ. 11,32Ⴄ.

ე: რომელნი-ეგე აწ შეეწყალენით, 1 პეტ. 2,10. ესე-ნი ურჩ ექმნნეს აწ თქუენისა შეწყალებისათჳს, ჰრომ. 11,31ႤCD; რაჲთამცა ვერ შემძლებელ იყო შეწყალებად უძლურებათა ჩუენთა, ებრ. 4,15.

რომელნი-ეგე არა შეწყალებულ, 1 პეტ. 2,10ႠႡႢႭ; გაზრახებ, ვითარცა შეწყალებული უფლისა მიერ, 1 კორ. 7,25.

1. **შეწყნარება** მიღება, ი: დიოტრეფე არა შემიწყნარებს ჩუენ, 3 იოვ. 1,9; მშჳნეიერი კაცი არა შეიწყნარებს სულისა ღმრთისასა, 1 კორ. 2,14CD; არცა იგი შ. ძმათა, 3 იოვ. 1,10; ყოველთა ადგილთა შევიწყნარებთ (ἀποδεχόμεθα), საქმე 24,3; ნუ შეიწყნარებთ მას სახიდ, 2 იოვ. 1,10; შეიწყნარებდა ყოველთა, საქმე 28,30; ამისთჳს შეიწყნარებდით ურთიერთას, ჰრომ. 15,7; ღრუბელმან შეიწყნარა იგი, საქმე 1,9; ვიდრემდის შ. ... შესაწირაჲ, საქმე 21,26ႣႪ; ღმერთმან იგი შ., ჰრომ. 14,3CD; ევდრებაჲ იგი შ., 2 კორ. 8,17; რომელმან შემიწყნარნა ჩუენ, საქმე 28,7; ქრისტემან შეგიწყნარნა თქუენ სადიდებელად ღმრთისა, ჰრომ. 15,7; რომელმან-იგი შეიწყნარნა სიტყუანი ცხოვრებისანი, საქმე 7,38; ღმერთმან იგინი შ., ჰრომ. 14,3; შ. მსტუარნი იგი, ებრ. 11,31; იაკ. 2,25; ვითარცა ანგელოზი ღმრთისაჲ შემიწყნარეთ მე, გალ. 4,14; შიშით და ძრწოლით შეიწყნარეთ იგი, 2 კორ. 7,15; რომელი არა შ., 2 კორ. 11,4; შ. სიტყუაჲ იგი, 1 თეს. 1,6; მიიღეთ თქუენ სიტყუაჲ იგი... და შ., 1 თეს. 2,13; იავარის-ყოფაჲ იგი... სიხარულით შ., ებრ. 10,34CD; მათ... შეიწყნარეს სიტყუაჲ იგი, საქმე 2,41; შ. სამარიას სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 8,14; რომელთაცა შ. სიტყუაჲ იგი, საქმე 17,11ႣႢႪႭ; წარმართთაცა შ. სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, საქმე 11,1ႢႪႭ; სიყუარული იგი ჭეშმარიტებისაჲ არა შ., 2 თეს. 2,10; მხიარულებით შემიწყნარნეს ჩუენ ძმათა, საქმე 21,17; შ. ჩუენ ყოველნი, საქმე 28,2; შენ შეიწყნარე იგი, ფილემ. 1,12; შ. ეგე, ფილემ. 1,17; შეიწყნარენ (συναμβάνου), ფილიპ. 4,3; უძლური იგი სარწმუნოებითა შეიწყნარეთ, ჰრომ. 14,1; შ. ეგე, ფილიპ. 2,29; შ. იგი, კოლ. 4,10; სიმშჳდით შ. ნერგი იგი, იაკ. 1,21; მშჳნეიერმან მან კაცმან არა შეიწყნარის სულისა მისგან ღმრთისასა, 1 კორ. 2,14; რომელი შ., ებრ. 12,6; მე შეგიწყნარნე თქუენ, 2 კორ. 6,17; რაჲთა იგი შეიწყნაროთ უფლისა მიერ, ჰრომ. 16,2; არა ამაოდ მადლი იგი ღმრთისაჲ შ. თქუენ, 2 კორ. 6,1CD; შ. იგი, კოლ. 4,10Ⴈ; რომელნი შეუწყნარებიან იასონს, საქმე 17,7; რომელი ჯერეთ არა შეგეწყნარა, 2 კორ. 11,4ႨႦ.

რომლისა-იგი ჯერ-არს ზეშთა შეწყნარებაჲ, საქმე 3,21ႣႢႪႭ; უბრძანეს ძმათა მოწაფეთა მათ შ. მისი, საქმე 18,27; ჩუენდა ჯერ-არს შ. ეგევითართაჲ მათ, 3 იოვ. 1,8; რაოდენლა შ. იგი, ჰრომ. 11,15; რომელსა ჰნებავს შეწყნარების, 3 იოვ. 1,10; ყოვლისა შეწყნარებისა ღირს, 1 ტიმ. 1,15; 4,9; რომელ-იგი ზეცით ჯერ-არს შეწყნარებად, საქმე 3,21.

ძალი მოიღო შესაწყნარებელად თესლისა, ებრ. 11,11.

შეწყნარებულ იქმნეს კრებულისა მისგან, საქმე 15,4ႢႪႭ.

2. **შეწყნარება** შებრალება, თანაგრძნობა, მხარდაჭერა, ი: შევიწყნარო, რომელი-იგი შ. (καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω), ჰრომ. 9,15.

ი ვნ.: რაჲთა იგინიცა შეიწყნარნენ (ἐλεηθῶσιν), ჰრომ. 11,31.

ჯერ-არს შეწყნარებაჲ უძლურთაჲ მათ, საქმე 20,35; ესენი ურჩ ექმნნეს თქუენისა შეწყნარებისათჳს, ჰრომ. 11,31; რომელიმცა ვერ შემძლებელ იყო შეწყნარებად უძლურებათა ჩუენთა, ებრ. 4,15Ⴈ.

მრავალ-მოწყალე არს და შემწყნარებელ, იაკ. 5,11ႢႪႭ; ყოველნი... იყვენით... შ., 1 პეტ. 3,8ႠႢႪႭ.

რომელნი-ეგე არა შეწყნარებულ, 1 პეტ. 2,10.

3. **შეწყნარება** მოპყრობა, ი: ვითარცა შვილთა შეგიწყნარებს (προσφέρεται, [illegible]) თქუენ ღმერთი, ებრ. 12,7.

4. **შეწყნარება** გატაცება (რაიმეთი), აყოლა, ი: მოძღურებასა უცხოსა ნუ შეიწყნარებთ (παραφέρεσθε), ებრ. 13,9.

5. **შეწყნარება** ხელსაყრელობა (დროისა): აწ არს ჟამი იგი შეწყნარებისაჲ (καιρός εὐπρόσδεκτος), 2 კორ. 6,2; ჟამსა შეწყნარებისასა ვისმინე შენი, 2 კორ. 6,2.

6. **შეწყნარება** სიკეთე, სიქველე: შე-უკუე-იმოსეთ შეწყნარებაჲ (χρηστότητα), კოლ 3,12.

შეჭმა, 0—2: უკუეთუ ვინმე შეგჭამს, 2 კორ. 11,20; ცეცხლისა შური შემჭამს მტერთა მათ, ებრ. 10,27Ⴍ; შ. მტერთა მათთა, გამოცხ. 11,5; ცეცხლისა შური შემჭამდეს (შესჭამდეს ႢႭ-ႨႦ) მტერთა მათ, ებრ. 10,27; შ. ჴორცთა თქუენთა, იაკ. 5,3; შეჭამე იგი... რაჟამს შ. იგი, გამოცხ. 10,10; შეჭამნა იგინი, გამოცხ. 20,9; სამოსელი თქუენი მღილთა შეჭამეს, იაკ. 5,2; შეჭამე წიგნი ესე, გამოცხ. 10,9.

ა—3: შე-ღათუ-ვაჭამო ყოველი მონაგები ჩემი, 1 კორ. 13,3; ჴორცნი მისნი შეჭამნენ, გამოცხ. 17,16.

ი ვნ.: უკუეთუ ურთიერთას იკბენდეთ და შეიჭამებოდით, გალ. 5,15.

იქმნა იგი მატლთა შესაჭმელ, საქმე 12,23.

შეჭურვა შეიარაღება, აღჭურვა, ი: თქუენცა იგივე გონებაჲ შეიჭურეთ, 1 პეტ. 4,1.

შეხება, ა—3: არავინ შეგახოს შენ ბოროტის ყოფად, საქმე 18,10.

ე: ნუცა შეეხები, კოლ. 2,21; არა-წმიდასა მას ნუ შეეხებით, 2 კორ. 6,17; მჴეცი ღათუ შეეხებოდა მთასა მას, ებრ. 12,20; რაჲთა არა მომსრველი იგი პირმშოთაჲ შეეხოს მათ, ებრ. 11,28; ბოროტი არა შ. მას, 1 იოვ. 5,18.

უმჯობჱს არს კაცისა დედაკაცისა შე-ეე არა-ხებაჲ, 1 კორ. 7,1; სხუათა მათ ვერ ეძლო შეხებად მათა, საქმე 5,13; არაჲ ეგების... შ. უცხო თესლთა მათ, საქმე 10,28.

არა მოსრულ ხართ თქუენ მთასა მას ჴელით შესახებელსა, ებრ. 12,18.

შეჯდომა შესვლა, 0—1: შეჯდეს ერსა მას შორის, საქმე 14,14ႢႪႭ.

შვილ-ი: არცა არიან ნათესავნი აბრაჰამისნი ყოველნი შვილ, ჰრომ. 9,7; არა თუ შვილნი ჴორციანი ესენი არიან შვილ ღმრთის, ჰრომ. 9,8; მუნ ეწოდოს მათ შ. ღმრთის ცხოველის, ჰრომ. 9,26; ხართ თქუენ შ., გალ. 4,6; არღარა ხართ მონა, არამედ შ., უკუეთუ შ., მკჳდრცა ღმრთისა მიერ, გალ. 4,7; რაჲთა იყვნეთ... შ. ღმრთის, ფილიპ. 2,15; ქურივსა შ. გინა შვილის შვილ ესხნენ, 1 ტიმ. 5,4; იქმნენით შ. კეთილის მოქმედ, 1 პეტ. 3,6; რაჲთა შ. ღმრთისა გუერქუას, 1 იოვ. 3,1; არა ესუა მას შვილი, საქმე 7,5; რომელ არს შ. ჩემი საყუარელი, 1 კორ. 4,17; ტანჯვის ყოველი შ., ებრ. 12,6; ვინ-მე არს შ., ებრ. 12,7; შთანთქას შ. მისი, გამოცხ. 12,4; წარტაცებულ იქმნა შ. მისი, გამოცხ. 12,5; გამოჩნდეს კაცი იგი უშჯულოებისაჲ, შ. იგი წარსაწყმედელისაჲ, 2 თეს. 2,3; არა დაიმკჳდროს შვილმან მჴევლისა-

მან, გალ. 4,30; ვითარცა მამასა შ., ეგრე ჰმონა ჩემ თანა სახარებასა მას, ფილიპ. 2,22; ვითარცა მამამან შვილსა, ეგრე ჰმონა ჩემ თანა სახარებასა მას, ფილიპ. 2,22ႢႪ; ვითარცა მამაჲ შ., ეგრეთ ნუგეშინის-გცემდით, 1 თეს. 2,11; ტიმოთეს, ერთგულსა შ. სარწმუნოებით, 1 ტიმ. 1,2; ტიმოთეს, საყუარელსა შ., მადლი და წყალობაჲ, 2 ტიმ. 1,2; ტიტეს, ერთგულსა შ. მადლი და მშჳდობაჲ, ტიტე 1,4; ტიმოთეს, საყუარელისა შვილისა, მადლი, 2 ტიმ. 1,2Ⴃ; გლოცავ შენ შ. ჩემისათჳს, ფილემ. 1,10; წარმგზავნიდეს ჩუენ სახლეულებითურთ და შვილით, საქმე 21,5; განზარდა იგი... შვილად, საქმე 7,21; უარ-ყო სახელის-დებად შ. ასულისა ფარაოჳსისა, ებრ. 11,24; შვილო ეშმაკისაო, საქმე 13,10ႪႣ; შ. ჩემო, ებრ. 12,5; 2 ტიმ. 2,1; ამას მცნებასა შეგვედრებ შენ, შ. ტიმოთე, 1 ტიმ. 1,18; თქუენ ხართ შვილნი წინაწარმეტყუელთანი, საქმე 3,25; იგინი არიან შ. ღმრთისანი, ჰრომ. 8,14; ვართ შ. ღმრთისანი, ჰრომ. 8,16; არცა არიან ნათესავნი აბრაჰამისნი ყოველნი შ., ჰრომ. 9,7ႢႪႧ; არა შ. მამა-დედათა უუნჯებენ, არამედ მამა-დედანი შვილთა, 2 კორ. 12,14; არიან შვილნი აბრაჰამისნი, გალ. 3,7; ყოველნი შ. ღმრთისანი ვართ, გალ. 3,26; აბრაჰამისნი ვიდრემე შ. ხართ, გალ. 3,29; ხართ შ., გალ. 4,6CD; მრავალ არიან შ. ოჴრისანი, გალ. 4,27; ისაკისგან აღთქუმისა შ. ვართ, გალ. 4,28; არა ვართ შ. მჴევლისანი, გალ. 4,31; ვიყვენით ბუნებით შ. რისხვისანი, ეფეს. 2,3; იყვენით უკუე მობაძავ ღმრთისა, ვითარცა შ. საყუარელნი, ეფეს. 5,1; ვითარცა შ. ნათლისანი, ეგრე ვიდოდეთ, ეფეს. 5,8; შ. მორჩილ იყვენით მამა-დედათა, ეფეს. 6,1; შ. დაემორჩილენით მამა-დედათა, კოლ. 3,20; შ. ნათლისანი ხართ და შ. დღისანი, 1 თეს. 5,5CD; მრავალნი შ. დიდებად მოიყვანნა, ებრ. 2,10; მწირნი ვიდრემე ხართ და არა შ., ებრ. 12,8; უკუეთუ შ. განზარდნა, 1 ტიმ. 5,10; ვითარცა შ. მორჩილებისანი და ნუ თანა-ხატ-ექმნებით... გულის თქუმასა, 1 პეტ. 1,14; გულნი ჰქონან წურთილნი ანგაჰრებითა, წყევისა შ., 2 პეტ. 2,14; აწ შ. ღმრთისანი ვართ, 1 იოვ. 3,2; ამით ცხად არიან შ. ღმრთისანი და შ. ეშმაკისანი, 1 იოვ. 3,10; გჳყუარან შ. ღმრთისანი, 1 იოვ. 5,2; გიკითხვენ შ. დისა შენისა რჩეულისანი, 2 იოვ. 1,13; შ. მისნი მოვსწყჳდნე, გამოცხ. 2,23; შ. იგი აღთქუმისანი შერაცხილ არიან ნათესავად, ჰრომ. 9,8; შვილნიმცა თქუენნი არა-წმიდა იყვნეს, 1 კორ. 7,14; შ. უსხენ, 1 ტიმ. 3,4; შ. კეთილად მოღუაწ არიან, 1 ტიმ. 3,12Ⴃ; შ. უსხენ მორწმუნენი, ტიტე 1,6; არა წინა-დაიცჳთონ შვილთა მათთა, საქმე 21,21; ღმერთმან აღუსრულა შ., მათთა, საქმე 13,32; ვითარცა შ. საყუარელთა გასწავებ თქუენ, 1 კორ. 4,14; ვითარცა შ. გეტყჳ, 2 კორ. 6,13; ჰმონებს იგი შ. მისთა თანა, გალ. 4,25; ნუ განარისხებთ შ. თქუენთა, ეფეს. 6,4; კოლ. 3,21; ზრდინ შ. თჳსთა, 1 თეს. 2,7; ვითარცა შ. გეტყჳს თქუენ, ებრ. 12,5; ვითარცა შ. შეგიწყნარებს თქუენ ღმერთი, ებრ. 12,7; მოხუცებული რჩეულსა დედუფალსა და შ. მისთა, 2 იოვ. 1,1; თქუენი არს აღთქუმაჲ და შ. თქუენთაჲ, საქმე 2,39; გამოჩინებასა მას შ. ღმრთისათა მოელის, ჰრომ. 8,19; დიდებასა შ. ღმრთისათა, ჰრომ. 8,21; მრავალთა შ. დიდებად მომყვანებელისა, ებრ. 2,10ႤႩ; შ. კეთილად ზედამდგომელ, 1 ტიმ. 3,12CD; რაჲთა მესმოდის შ. ჩემთა ჭეშმარიტებითა სლვაჲ, 3 იოვ. 1,4; ეპოვე შვილთაგან შენთა, 2 იოვ. 1,4; შვილთამცა კეთილად მოღუაწ არიან, 1 ტიმ. 3,12; შვილნო ჩემნო, გალ. 4,19; 1 იოვ. 2,1; მივსწერ თქუენ-და, შ., 1 იოვ. 2,12; შ., ეგენით მას ზედა, 1 იოვ. 2,28; შ. ნუმცა ვინ გაცთუნებს თქუენ, 1 იოვ. 3,7ႪႣ; შ., ნუმცა იყუარობთ სიტყჳთა, 1 იოვ. 3,18; თქუენ ღმრთისაგანნი ხართ, შ., 1 იოვ. 4,4ႪႣ; შ. დაიცევენით თავნი თჳსნი კერპთაგან, 1 იოვ. 5,21.

შვილება შვილად გახდა; შვილად გახდომა: რომელთაჲ იყო შვილებაჲ, ჰრომ. 9,4; რაჲთა შ. იგი მოვიღოთ ჩუენ, გალ. 4,5; შვილებასა მას მოველით, ჰრომ. 8,23; გამოგუაჩინნა ჩუენ შვილებად, ეფეს. 1,5; მიგიღებიეს სული იგი შვილებისაჲ, ჰრომ. 8,15.

შვილთ-მოყუარე შვილების მოყვარული: რაჲთა განაბრძნობდენ ქმართ მოყუარე ყოფად, შვილთ მოყუარე, ტიტე 2,4CDႣႤ.

შვილთ-მოყუარება შვილების სიყვარული, შვილების მოყვარეობა: განაბრძნობდენ... შვილთ-მოყუარებად, ტიტე 2,4.

შვილთ-სხმა, შვილთა სხმა შვილების ყოლა, შვილების გაჩენა: მნებავს შვილთა (შვილთ ႣႤႨႩ) სხმაჲ, 1 ტიმ. 5,14; ცხოვნდების შვილთ (შვილთა ႢႪႨႩ) სხმისაგან, 1 ტიმ. 2,15.

შვილის შვილ-ი: ქურივსა შვილ გინა შვილის შვილ ესხნენ, 1 ტიმ. 5,4; შვილის შვილნი ესხნენ, 1 ტიმ. 5,4Ⴃ.

შწნება ნ. შენება.

შთაგდება ჩაგდება, ა—2: შთააგდო იგი ზღუასა, გამოცხ. 18,21; შ. იგი უფსკრულსა შინა, გამოცხ. 20,3.

ეგულების ეშმაკსა თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა, გამოცხ. 2,10.

შთადება ჩადება, 0—2: შთადვა საწნეხელსა მას, გამოცხ. 14,19.

შთავალ, შთავედ, შთავიდ ჩასვლა, 0—1: რომელი შთავალს იერუსალჱმით გაზად, საქმე 8,26ႢႪႣ; შთავიდოდა... ანანია, საქმე 24,1F; შ. სერეკუსად, საქმე 28,12ႢႪ; შთავიდა იაკობ ეგჳპტედ, საქმე 7,15; ფილიპე შ. ქალაქსა ერთსა, საქმე 8,5; შ. წმიდათა მათცა, საქმე 9,32ႪႣ; შ. კესარიად, საქმე 18,22; 25,6; შ. ანტიოქიად, საქმე 18,22ႪႣ; შ. მღდელთ-მოძღუარი ანანია, საქმე 24,1; მეორესა დღესა შთავედით სიდონდ, საქმე 27,3ႪႣ; შ. მჳრა ქალაქად, საქმე 27,5ႪႣ; შ. სჳრაკოსად, საქმე 28,12; შთავიდეს ორნივე წყალსა, საქმე 8,38G; შ. იგინი სელევკიად, საქმე 13,4; შ. ატალიად, საქმე 14,25Ⴊ; შ. ტროადად, საქმე 16,8; ვინ შთავიდეს უფსკრულად, ჰრომ. 10,7.

უბრძანა მჴედრობასა შთასლვაჲ, საქმე 23,10ႢႪႣ; უბრძანა ერსა შთასლვად, საქმე 23,10.

გარე მოადგეს იერუსალჱმით შთასრული იგი ჰურიანი, საქმე 25,7.

შთავრდომა ჩავარდნა, 0—1: შთავარდა ზღუად, გამოცხ. 8,8; შ. ტბასა მას ცეცხლისასა, გამოცხ. 20,10; 20,15; ესრჱთ შთავარდეს ბაბილონ, გამოცხ. 18,21; ცოცხლივ შ. ორნივე იგი ტბასა მას, გამოცხ. 19,20; შ. ტბასა მას ცეცხლისასა, გამოცხ. 20,14; 20,15C; რაჲთა არა მასვე სახესა ურწმუნოებისასა ვინმე შ., ებრ. 4,11CD.

შთამოვიდ, 0–1: ჩემ თანა შთამოვიდენ, საქმე 25,5ᒪŌ.

შთამოყვანა ჩამოყვანა, ი: რაჲთა შთამოიყვანოს თქუენდა, საქმე 23,15.

შთამოჴსნა ჩამოხსნა, მოხსნა, 0–2: შთამოჰჴსნეს აფრაჲ, საქმე 27,17GHI.

შთანთქმა ჩაყლაპვა, 0–2: ქუეყანამან... შთანთქა მდინარჱ იგი, გამოცხ. 12,16; ეძიებს, ვინმცა შთანთქა (შთა-ვინმე-ნთქა ᑕ), 1 პეტ. 5,8; რაჲთა... შთანთქას შვილი მისი, გამოცხ. 12,4.

ა–2: ეძიებს, ვინმცა შთაანთქა, 1 პეტ. 5,8ZM.

შთასლვა ნ. შთავალ.

შთაყრა ჩაყრა, 0–2: შთავყარნე ჴირსა დიდსა, გამოცხ. 2,22.

შთაყვანება ჩაყვანა, მიყვანა, ი: შთავიყვანე კრებულსა მათსა, საქმე 23,28; პავლე შთაიყვანო ხვალე კრებულსა მათსა, საქმე 23,20ᑫᒪF; პავლე შთაიყვანონ ხვალე კრებულსა მათსა, საქმე 23,20.

შთაცჳ ჩასვლა, დაშვება, ა–(2)I: რომელი შთააცჳ (καταβαίνουσαν) იერუსალჱმით გაზად, საქმე 8,26.

შთაცუმა ჩაცმა, შემოსვა, ი: ხატი მონებისაჲ შთაიცუა, ფილიპ. 2,7.

შთაცჳვნება ჩაცვენა, ჩავარდნა (ბევრისა), 0–1: შთაცჳვენ განსაცდელსა, 1 ტიმ. 6,9Ხ; რაჟამს განსაცდელსა შთასცჳვეთ, იაკ. 1,2G.

შთაჴდომა ჩასვლა, 0–1: შთაჴდა იგი პირველად ქუესკნელთა თანა, ეფეს. 4,9; შთაჴდეს ორნივე წყალსა მას, საქმე 8,38.

შთომა დარჩენა: ჯერ-გჳჩნდა შთომაჲ ათენას შინა მარტოთა, 1 თეს. 3,1Ō.

ში (მში) მიმშილი, 0–2: ვიდრე აქა ჟამადმდე გუშიისცა (გუშისცა ᑕ, გუმშიისცა ᒪ), 1 კორ. 4,11; ჰშიოდის (შიოდის ᑫᒣCD, ჰმშიოდის ᒪ) თუ მტერსა შენსა, ჰრომ. 12,20; უკუეთუ ვისმე ჰ. (შიოდის ᑫᒣCD, ჰმშიოდის ᒪ), 1 კორ. 11,34.

შიმშილითა (სიმშილითა Ō) და წყურვილითა, 2 კორ. 11,27; შეზმნულ ვარ: სიმშილდ (შიმშიდ ŌCD, შიმშილად ᒣ), ფილიპ. 4,12.

შიდა თანდ., = ში: გულთა შიდა, ეფეს. 3,17ᑫᒪ; კოლ. 3,16ᒪ; ებრ. 8,10ᒣ.

1. **შინა** ზზ., = შინ; შიგ, შიგნით: შინა არავინ ვპოვეთ, საქმე 5,23; შევიდეს იგინი შ., საქმე 10,27; შ. შერბიოდა, საქმე 12,14; შეისწრაფა შ., საქმე 16,29ᒪŌ.

2. **შინა** თანდ., = ში: ადგილსა შინა წყუდიადსა, 2 პეტ. 1,19ᒪŌ; ათენას შ. ქალაქსა, საქმე 17,16; ათენას შ., 1 თეს. 3,1; ამას შ., ჰრომ. 13,6ᑕᒣb; 14,18; 2 კორ. 5,2; ებრ. 11,2; 1 ტიმ. 4,15; ამათ შ., ებრ. 10,33; ანდრიასა შ., საქმე 27,27; ანტიოქიას შ., საქმე 11,26; 13,1; 15,35; 2 ტიმ. 3,11; არარას (არას ᑫ) შ., საქმე 17,21; ასიას შ., საქმე 16,6ᒪŌ; 19,22; 20,16; 2 კორ. 1,8; 2 ტიმ. 1,15; ასოთა შ., ჰრომ. 7,5; 7,23 (2-ჯერ); იაკ. 3,6; იაკ. 4,1; ასპარეზსა მას შ., 1 კორ. 9,24; აღდგომასა მას შ. პირველსა, გამოცხ. 20,6; აღთქუმასა შ.,ეფეს. 6,2; ბაბილონს შ., 1 პეტ. 5,13; ბაგინსა შ., საქმე 24,12; ბარძიმსა შ. მისსა, გამოცხ. 18,6; ბნელსა შ., ჰრომ. 2,19; 1 თეს. 5,4; 1 იოვ. 1,6; 2,9; 2,11ᑫᒪᒣŌ; ბრძოლასა შ., ებრ. 11,34; განკჳრვებასა შ., საქმე 22,17; განსასუენებელსა შ., ებრ. 4,6; გონებათაცა თქუენთა შ., 2 კორ. 5,11CD; გუამსა შ., 1 კორ. 12,25ᑕᒣb; გულსა შ., 1 კორ. 7,37CD; გულთა შ., ჰრომ. 2,15; 5,5; 2 კორ. 1,20; 3,2CD; 4,6CD; 7,3; გალ. 4,6CD; ეფეს. 3,17; კოლ. 3,15; 3,16; იაკ. 3,14ᒪŌ; 1 პეტ. 3,15; 2 პეტ. 1,19ᒪŌ; გულის-თქუმათა შ., ჰრომ. 6,12CD; ეფეს. 2,3CD; იაკ. 4,3ᒪŌ; გულის-თქუმათა თქუენთა შ., იაკ. 4,3HJ; დამასკეს (დამასკოს) შ., საქმე 9,10ᒪŌ; 9,19C; 9,22; 9,27; 22,12; 26,20; 2 კორ. 11,32; დევნათა შ., 2 თეს. 1,4; დღესა შ., საქმე 2,41; 8,1ᒪŌ; ჰრომ. 13,13; 1 კორ. 10,8; 2 თეს. 1,10; 2 ტიმ. 1,18; 4,8; გამოცხ. 11,13; ერთსა შ. დღესა, 1 კორ. 10,8CD; დღეთა შ., საქმე 1,15; 2,18ᑫᒪŌ; 6,1; 7,41; 8,1; 9,37ᒪŌ; 11,27; გამოცხ. 9,6; ეგჳპტეს შ., საქმე 7,17; 7,34; ეკლესიასა შ., 1 კორ. 11,18; 14,19; 14,28; 14,34; 14,35; ეფეს. 3,21; ეკლესიათა შ., 1 კორ. 12,28ᒥ; 2 თეს. 1,4; ეფესოს შ., 1 კორ. 16,8; ეფეს. 1,1; 1 ტიმ. 1,3; 2 ტიმ. 1,18 (ეფესონს Ō); ზამთარსა შ., საქმე 27,18; ენებათა მათ შინა, კოლ. 1,24CD; ზეცათა შ., ეფეს. 1,20; 2,6; ებრ. 8,1CD; გამოცხ. 5,3; ზღუასა შ., 2 კორ. 11,26; გამოცხ. 16,3; 18,19; თავსა შ., გალ. 6,4; თავსა ხოლო თჳსსა შ., გალ. 6,4Ō; თავთა შ. ჩუენთა, ჰრომ. 8,23; თავს-დებასა შ., ჰრომ. 3,26ᒣb; თაყუანის-ცემასა შ., საქმე 10,30; 11,5; თჳატრს შ., გამოცხ. 2,24; იერუსალჱმს შ., საქმე 6,7ᒪŌ; 9,13; 21,10; 21,39ᒪŌ; 13,27; 16.4; 16,10ᒪŌ; 16,20ᒪŌ; იკონიას შ., საქმე 14,1; იოპეს შ., საქმე 9,36CᒪŌ; 9,43ᒪŌ; იწროებათა შ., 2 კორ. 6,4; კარავსა შ., ებრ. 11,9; ყოველსა შ. კეთილსა, გალ. 6,6; კეთილთა შ., 1 ტიმ. 6,18; კერპთ-მსახურებასა შ., საქმე 17,16; კესარიას შ., საქმე 10,1ᒪŌ; კლდეთა შ. მთათასა, გამოცხ. 6,15; კოლასეს შ., კოლ. 1,2; კორინთეს შ., საქმე 19,1; 1 კორ. 1,2; 2 კორ. 1,1; 2 ტიმ. 4,20CD; კრებულსა შ., საქმე 6,15; კრიტეს შ., ტიტე 1,5; კრულებასა შ., საქმე 24,27ᒪŌ; ფილიპ. 1,7; ფილემ. 1,10; კრულებათა ამათ შ., ფილემ. 1,13; ლოცვასა შ., საქმე 22,17; ეფეს. 1,16ᒣ; ლოცვათა შ., ჰრომ. 1,10; 15,30CD; ეფეს. 1,16; ფილიპ. 1,4Ō; კოლ. 4,12; 1 თეს. 1,2; 2 ტიმ. 1,3; ფილემ. 1,4; ყოველთა შ. ლოცვათა, ფილიპ. 1,4; ლუდიას შ., საქმე 9,32; ლუსტრას შ., საქმე 14,8; მაკედონიას შ., 1 თეს. 1,7; 1,8; მარხვასა შ., 2 პეტ. 1,6; მას შ., საქმე 1,20; 4,24; 7,5; 10,12; 11,6ᒪŌ; 14,15; 17,24; 22,28; 27,6ᒪŌ; ჰრომ. 1,17; 6.2; 10,5; 1 კორ. 1,5; 2 კორ. 1,19; 1,20; 5,21; გალ. 3,12; ეფეს. 1,4; 1,9; 2,2; 2,10; 2,15; 2,16; 6.20; ფილიპ. 3,9; კოლ. 1,19; 2,7CD; 2,9; 2,10; 2,15; 3,7; 4,2; 4,3Ōᒥ; ებრ. 4,6; 10,3; 10,38CD; 11,2Ō; 13,9; 1 ტიმ. 1,18; 1 პეტ. 2,2; 2 პეტ. 3,10; 2 იოვ. 1,5ᑫᒪ; 1,6; გამოცხ. 1,3; 10,6 (3-ჯერ), 11,1; 12,12; 20.13; 22,3; მას შინაცა (-ცა CD), კოლ. 2,5; მათ შინა, საქმე 4,24ᒪŌ; კოლ. 1,21CD; იუდა 1,10; მაღალთა შ., ებრ. 1,3; მაყულოანსა მას შ., საქმე 7,30; 7,35ᑫᒪŌ; მელეტონსს (მელიტონს CD, მელჱტოის ᒪ, მელიტოს ᒣ) შ., საქმე 2 ტიმ. 4,20; მეყსა შ., საქმე 1 კორ. 15,52; მეცნიერებასა შ., 2 პეტ. 1,6; მოთმინებასა შ., 2 პეტ. 1,6; მოძღურებასა შ., ტიტე 1,9; 2,7; მრავალსა შ., 2 კორ. 8,22; მრავალ-ფერთა შ., 1 პეტ. 1,6ᒪŌ; მსახურებასა მას უფლისასა შ., საქმე 13,2;

მშჳდობასა შ., საქმე 24.3; ნავსა ამას შ., საქმე 27,31; ნავსა მას შ., საქმე 27,37; ნათელსა შ., კოლ. 1,12; 1 იოვ. 1,7 (2-ჯერ) 2,9; 2,10; ნათესავსა შ., საქმე 26,4; ნათესავსა ამას შ., საქმე 24.3; ნათესავსა მას შ., საქმე 13,36; ნათესავთა შ., გალ. 1,14; ოსეს შ., ჰრომ. 9.25CD; პერგეს შ., საქმე 14,25; პირთა შ. მათთა, გამოცხ. 9.19; პყრობილებათა შ., 2 კორ. 6,5CD; მას (მასვე) ჟამსა შ., საქმე 10.46; 16,18C; 19,23; 22,13; ეფეს. 2,12ႢႪႭႨ; რომელსა შ., საქმე 2.8Ⴍ; 11,11; 17.31ႪႭ; 26.12; ჰრომ. 14,22CD; ფილიპ. 4,11; კოლ. 2.3; ებრ. 9.2; 9,4; 9,9; 2 ტიმ. 2.9; 1 პეტ. 3,20; 2 პეტ. 3,10; 13,13; გამოცხ. 18,19; რომელსა შინაცა (-ცა Ⴍ). ეფეს. 1,11ႢႪႪCD; რომელთა შ., საქმე 15,36; 24,18; ეფეს. 2,2CD; 2,3; კოლ. 2,6; ებრ. 6.18CD; რომელთა-იგი შინა. ებრ. 10,32; საგამზრახოსა შ., საქმე 25,12HJ; სათნოებასა შ., 2 პეტ. 1.5; საკერპოსა შ., 1 კორ. 8,10; სამარებსა შ., გამოცხ. 11,9; საპყრობილესა შ., საქმე 5,18ႢႪႭ; 5,22; საპყრობილესა მას შ., საქმე 12,5; 1 პეტ. 3.19; სარდეს შ., გამოცხ. 3,4; სარწმუნოებასა შ., 2 კორ. 13,5; 2 პეტ. 1,5; სასუმელსა მას შ., გამოცხ. 14,10; საქმეთა შ., 1 ტიმ. 5,10; საყოფელსა შ., 2 პეტ. 1,13ႪႭ; საყოფელსა ამას შ., 2 კორ. 5,4CD; ამას შ. საყოფელსა, 2 პეტ. 1,13Ⴀ; საშჯელსა შ., ჰრომ. 3,8; საცთურსა შ., 2 პეტ. 2,13ႪႭ; 2,18ႪႭ; სახარებასა შ., 1 კორ. 9,18; 2 კორ. 8,18; სახარებასა მას შ., 1 კორ. 9,12; 9,18CD; სახლსა შ., საქმე 7,20; 10,30ႢႪႭ; 11.13; 20,20ႢႪႭ; 1 კორ. 11,34; 14,35; ებრ. 3,6Ⴂ; 2 ტიმ. 2,20; სახლსა მას შ., საქმე 12,7ႢႪႭ; სახლსა შ. ღმრთისასა, ებრ. 10,21; 1 ტიმ. 3,15; სახლთა შ., საქმე 20,20; სიკუდილსა შ., ჰრომ. 5,21; 1 იოვ. 3,14ႪႭ; სიკუდილთა შ., 2 კორ. 11,23; სიმართლესა შ., ჰრომ. 5,21; 9,28CD; სიონს შ., ჰრომ. 9.33; 1 პეტ. 2,6; სირცხჳლსა შ., ფილიპ. 3,19; სიტყუასა მას შ., საქმე 8,21; კოლ. 1,5; სიღრმეთა შ., საქმე 27,17G; სიყუარულსა შ., 2 პეტ. 2,13; სიცრუესა შ., 2 თეს. 2,12; სიწმიდესა მას შ., ებრ. 13,11; სლვასა შ., იაკ. 1,11; ყოველსავე შ. სლვასა თქუენსა, 1 პეტ. 1,15; სოფელსა შ., ჰრომ. 5,13; 1 კორ. 8,4; 14,10; 2 კორ. 1,12; 5,4Ⴊ; ფილიპ. 2,15; კოლ. 2,20; ეფეს. 2,12; 1 ტიმ. 6,17Ⴈ·; 1. პეტ. 5,9ႪႭ; 1 იოვ. 2,16; 4,3; 4,4Ⴂ; სოფელსა ამას შ., 1 იოვ. 4,17ႪႭ; ყოველსა შ. სოფელსა, კოლ. 1,6; სულსა შ. თჳსსა, გალ. 6,8Ⴈ·Ⴀ; ტანჯვასა შ., 2 პეტ. 2,9; ტაძარსა შ., საქმე 5,25; 22,17; 24,12ႪႭ; 24,18ႪႭ; 26,21; გამოცხ. 3,12; 7,15; 11,19; ტაძარსა მას შ.. საქმე 2,46; 5.20; 5,42; 21,27; ტაძართა შ., საქმე 7,48; 17,24; ტროადას შ., საქმე 20,5; ტრონგჳლიას შ., საქმე 20,15; უდაბნოსა მას შ., საქმე 7,38; 7,42; უმეცრებასა შ., 1 ტიმ. 1,13Ⴂ; ურწმუნოებასა შ., 1 ტიმ. 1,13; უფსკრულსა შ., გამოცხ. 20,3; უფსკრულთა შ., 2 კორ. 11,25; გამოცხ. 5,3; უფსკრულთა შ. და ზღუათა, გამოცხ. 5,13; უძლურებასა შ., 1 კორ. 2,3; 2 კორ. 12,9; უძლურებათა შ., 2 კორ. 12,5CD; 12,10; ფილიპეს შ., ფილიპ. 1,1; 1 თეს. 2,2; არა ფიცართა შ. ქვისათა, არამედ ფიცართა შ. გულისა ჴორციელისათა, 2 კორ. 3,3CD; ფიცართა შ., 2 კორ. 3,7; ღმრთის მსახურებასა შ., 2 პეტ. 1,7; ქალაქსა შ., საქმე 16,12; 18.10; 21,29ႪႭ; 22.3; 24,12; ქალაქსა მას შ., საქმე 8,8; 9,10; 9,39; 11,5ႪႭ; ქალაქთა შ., 2 კორ. 11,23; ქანანს შ., საქმე 7,11; ქარანს შ., საქმე 7,2; 7,4; ქვათა შ., 2 კორ. 3,7ႠႨႱ; ქმნულთა მათ შ., ჰრომ. 1,20; ქორსა მას შ., საქმე 9,37; ქუაბთა შ., ებრ. 11,38CD; გამოცხ. 6,15; ყოველსა შ., 1 კორ. 15,28; 2 კორ. 4,8; 6,4; 7,11; 8.7; 9,8; 9,11; 11,6; ეფეს. 1,23; 6.16; ფილიპ. 4,12; კოლ. 1.18; 3,11; 1 თეს. 5,18; ებრ. 13,18CD; 1 ტიმ. 3.11; 4,15; 2 ტიმ. 2,7; 4,5; ტიტე 2,9; ყოველთა შ.. ეფეს. 4.6; შესაკრებელთა შ., საქმე 9,20ႪႭ; შეცოდებათა შ., კოლ. 2,13CD; უკეთურებასა და შურსა შ., ტიტე 3,3; შჯულსა შ., ჰრომ. 2,12; 2,20; ცათა შ., საქმე 2,19; 1 კორ. 8,5; 2 კორ. 5,1; ეფეს. 1,3; 1,10; 3,15; 6,9; ფილიპ. 3,20; კოლ. 1,5; 1,16; 1,20; 4,1; ებრ. 8,1; 10,34; 12,23; 1 პეტ. 1,4; გამოცხ. 4,1; 4,2; 5,13; 8,1; 11,15; 11,19; 12,1; 12,3; 12,7; 12,8; 12,10; 13,6; 15,1; 15,5; 19,1; 19,17; ცეცხლსა შ., გამოცხ. 1,15; ცოდვასა შ., ჰრომ. 3,9Ⴂ; 7,14; ცოდვათაველა შ., 1 კორ. 15,17; ცხოვრებასა შ., ჰრომ. 5,17; ძმათ-მოყუარებასა შ., 2 პეტ. 1,7; ძრწოლასა შ., 1 კორ. 2,3ႢႪ; წელთაღა შ. მამისათა, ებრ. 7,10; წიგნსა შ., 1 პეტ. 2,6ႪႭ; გამოცხ. 1,11; წიგნსა ამას შ., 1 კორ. 5,9CD; წიგნსა მას შ., საქმე 1,20F; წიგნთა მათ შ., გამოცხ. 20,12; ყოველთა შ. წიგნთა, 2 პეტ. 3,16; წინადაცუეთილებასა მას შ., ჰრომ. 4,11; წინადაცუეთილებასაღა შ., ჰრომ. 4,10Ⴀ; წინაწარმეტყუელთა შ., საქმე 13,40; წმიდათა შ., ეფეს. 1,18; ჭალაკსა შ., საქმე 28,11; ჭალაკსა მას შ., საქმე 28,9; ჭირსა შ., 1 თეს. 1,6; იაკ. 1,27; ჭირთა შ., ჰრომ. 5,3; 2 კორ. 1,4Ⴀ; 2 კორ. 6,4; ეფეს. 3,13; ებრ. 10,33; ჭირთა ამათ შ., 1 თეს. 3,3; ყოველთა შ., ჭირთა, 2 კორ. 1,4; 7,4ႢႭ; ხრწნილებასა მათსა შ., 2 პეტ. 2,12ႪႭ; ჴელთა შ., გამოცხ. 10,8; ჴორცთა შ., ჰრომ. 7,5; 7,18; 2 კორ. 4,10; 4,11; 10,3ႠႨႱ; გალ. 6,8 (+ცა Ⴊ); 6,17; ფილიპ. 1,20; 1,24; კოლ. 1,24Ⴍ; შ. ჴორცთა, 2 კორ. 4,10ႪႨ; ჴორცთა ამათ შ., 1 კორ. 4,10Ⴍ; ჴორცთა მათ შ., 1 კორ. 12,25; 2 კორ. 4,10; ჴორცთაცა შ., გალ. 6,8; ჴორცთასა შ., ჰრომ. 8,8; 8,9; ჴორციელთა მათ შ., ჰრომ. 15,27CD; ჴუნდსა შ., საქმე 16,24; ჯაჭუთა შ., ეფეს. 6,20ႠႨႱ; ჰაერთა შ., გამოცხ. 8,13; ჰრომეს შ., ჰრომ. 1,7; 1,15; ჰრომესცა შ., საქმე 23,11; ჰურიაებასა შ., გალ. 1,13; 1,14.

შინაგან ზზ., = შიგნით: შინაგან — შიშნი, 2 კორ. 7,5; შ. სავსე არიან თუალითა, გამოცხ. 4,8; ვიხილე... წიგნი, დაწერილი შ. და გარეგან, გამოცხ. 5,1.

შინაგან-ი შინაგანი, შიგნითა: შინაგანი ჩუენი განახლდების, 2 კორ. 4,16; ანუ არა შ. იგი თქუენ განიკითხნეთ? 1 კორ. 5,12ႪႨ; შესხნა იგინი შინაგანსა საპყრობილესა, საქმე 16,24; რაჲთა მოგცეს... განმტკიცებად... შ. კაცსა, ეფეს. 3,16; შემავალი შ. მას კრეტსაბმელსა, ებრ. 6,19; შ. მას... მღდელთმოძღუარი... შევიდის, ებრ. 9,7; სათნო ყოფილ ვარ მე შჯულსა ღმრთისასა შინაგანითა მით კაცითა, ჰრო. 7,22; ანუ არა შინაგანნი იგი თქუენ განიკითხნეთ? 1 კორ. 5,12.

შინა-განმცემელ-ი მოღალატე: აწ თქუენ შინა-განმცემელ... იქმენით, საქმე 7,52; იყვნენ კაცნი... შ., 2 ტიმ. 3,4.

შინაჲთ შიგნით, შიგნიდან: აქუნდა... კიდობანი იგი შჯულისაჲ, შემოსილი გარ(ე)თ, შინაჲთ ოქროჲთა, ებრ. 9,4.

შინება, ა—(3)2: არა გეგონოს, ვითარმედ გაშინებ, 2 კორ. 10,9.

ე: მეშინის, 2 კორ. 11,3; 12,20; გალ. 4,11; ნუ გეშინის საქმეთაგან, გამოცხ. 2,10; რომელსა ეშინის მისა, საქმე 10.35; რომელთა ე. ღმრთისა, საქმე 13,26; რომელსა ე., ეფეს. 5,33Ⴂ; ნუ გეშინინ, საქმე 18,9; 23,11; 27,24; 1 პეტ. 3,6ႢႭ; 3,14; გამოცხ. 1,17; რაჲთამცა კუალად გეშინოდა, ჰრომ. 8,15; ეშინოდა ერისა მისთჳს, საქმე 5,26; ყოველთა ე. მისგან, საქმე 9,26; ე., ნუუკუე კბოდოვანსა განცჳვენ, საქმე 27,17; 27,29; ე. წინადაცუეთილთა მათგან, გალ. 2,12; ნუ ჰმაღლოი, არამედ გეშინოდენ, ჰრომ. 11,20; უკუეთუ ბოროტსა იქმოდი, გ., ჰრომ. 13,4; გ. უფლისა, კოლ. 3,22; ღმრთისა გ., 1 პეტ. 2,17; გამოცხ. 14,7; გუეშინოდენ უკუე, ებრ. 4,1; რაჲთა არა გეშინოდის ჴელმწიფებისა მის, ჰრომ. 13,3; არა გ. არცა ერთისა შიშისა, 1 პეტ. 3,6; ცოლსა მას რაჲთა ეშინოდის ქმრისა, ეფეს 5,33; რაჲთა სხუათა მათ ე. 1 ტიმ. 5,20; შეეშინა ათასისთავსა მას, საქმე 23,10.

მიუტეობდით შინებასა, ეფეს. 6,9ႧႱ; შინებით უთქუმიდეთ მათ, საქმე 4,17ႢႭ.

შიშ-ი შიში; საშინელება; შეშფოთება: იყო ყოველსა ზედა სულსა შიში, საქმე 2,43; შ. დიდი იყო მათ ყოველთა ზედა, საქმე 2,43; დაეცა შ. დიდი ყოველთა, საქმე 5,5; იყო შ. დიდი, საქმე 5,11; დაეცა შ. დიდი მათ ყოველთა ზედა, საქმე 19,17; იყო მას ჟამსა შინა შ. (შდრ.: შფოთი ႢႭ; ταραχός), საქმე 19,23; შ. დაეცა მათ ზედა, საქმე 22,9ႢႭ; არა არს შ. ღმრთისაჲ წინაშე თუალთა მათთა, ჰრომ. 3,18; საშინელსა – შ., ჰრომ. 13,7; ვიცით შ. ღმრთისაჲ, 2 კორ. 5,11; შექმნა... რაოდენი შ., 2 კორ. 7,11; შ. არა არს სიყუარულსა თანა, არამედ სრულმან სიყუარულმან გარე განდევნის შ., რამეთუ შიშსა ტანჯვაჲ აქუს, 1 იოვ. 4,18; შიში დიდი დაეცა მათ ზედა, გამოცხ. 11,11; შეუდგეს იგინი შიშსა უფლისასა, საქმე 9,31; მე უძლურებასა შინა და შ. ... ვიყავ, 1 კორ. 2,3; არა გეშინოდის არცა ერთისა შიშისა, 1 პეტ. 3,6; შ. მათისაგან ნუ გეშინინ, 1 პეტ. 3,14; შიშისათჳს ტანჯვისა მისისა იტყოდიან, გამოცხ. 18,10; შორს დადგენ შ. ტანჯვისა, გამოცხ. 18,15; შიშით... შეიწყნარეთ იგი, 2 კორ. 7,15; მონანი მორჩილ იყვენით... შ., ეფეს. 6,5; შ. ... იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; შ. მწირობისა მაგის თქუენისა ჟამნი აღასრულენით, 1 პეტ. 1,17; ხედვიდენ რაჲ იგინი შ. წმიდასა მას სლვასა, 1 პეტ. 3,2; განმზადებულ იყვენით... სიტყჳს მიგებად... შ., 1 პეტ. 3,15; რომელნიმე გეწყალოდენ შ. (შიშითა ႢႭ), იუდა 1,23; აღივსნეს შ., საქმე 3,10; ზარი განჴდა შ., საქმე 10,4; აღვასრულებდეთ სიწმიდესა შიშითა ღმრთისაჲთა, 2 კორ. 7,1; დაემორჩილენით ურთიერთას შ. ქრისტჱსითა, ეფეს. 5,21; შ. სიკუდილისაჲთა... თანამდებ იყვნეს კირთებასა, ებრ. 2,15; შინაგან – შიშნი, 2 კორ. 7,5; შექმნა... რაოდენნი შ., 2 კორ. 7,11ႢႭ.

შიმშილ-ი ი. ში.

შიშუელ-ი (შიშუველ-ი, შიშველ-ი) შიშველი, ტიტველი: შიშუელ ვართ, 1 კორ. 4,11; არავე შ. (შიშუველ Ⴂ) ვიპოვნეთ, 2 კორ. 5,3ႵႢႭႨCD; ყოველივე შ. ... არს, ებრ. 4,13; უკუეთუ ძმაჲ გინა თუ დაჲ შ. იყუნენ, იაკ. 2,15; შენ ხარ... შ., გამოცხ. 3,17; შ. (შიშულ B) ყონ იგი, გამოცხ. 17,16; შიშუელი (შიშუველი Ⴂ) მარცუალი, 1 კორ. 15,37; რაჲთა არა შიშულად ვიდოდის, გამოცხ. 16,15; შიშუელნი (შიშველნი D) იყლტოდეს მიერ სახლით, საქმე 19,16; არავე შიშუელნი ვიპოვნეთ, 2 კორ. 5,3.

შიშულობა, შიშულოება სიშიშვლე: შიშულობამან (შიშულოებამან CD) [განმაშორვნეს], ჰრომ. 8,35; ყინელითა და შიშულობითა (შიშულოებითა CD, შიშლოებითა Ⴀ), 2 კორ. 11,27.

შკ ცხრაას ოცი: მუჴლი შკ. ჰრომ. 16 (დასასრ.).

შოასამხრის ი. შუასამხრის.

შობა, 0–2: რომელი არა შობდ (ჰშობდ ႠႧႱ), გალ. 4,27; რომელი ვშევ კრულებათა შინა. ფილემ. 1,10; ქრისტე იესუს მიერ სახარებისა მისგან მე გშევ თქუენ, 1 კორ. 4,15; მან შვა ისაჰაკი, საქმე 7,8; გარდასრულმან ჟამთა შ., ებრ. 11,11; შ. მან ძჱ, გამოცხ. 12,5; რომელმან შ. ძჱ იგი წული, გამოცხ. 12,13; ნებითა გუშვნა (მშვნა Ⴕ) ჩუენ, იაკ. 1,18; წყალობითა თჳსითა კუალად გ. (გჳშვნა M) ჩუენ, 1 პეტ. 1,3; შვის ცოდვაჲ, იაკ. 1,15; შ. სიკუდილი, იაკ. 1,15ႢႭ; შვნიან (შვიან Ⴍ) ლალვანი, 2 ტიმ. 2,23; ოდეს შვეს, გამოცხ. 12,4; მე დღეს მიშობიე შენ, საქმე 13,33; ებრ. 1,5; 5,5.

ი/უ: უშვის მას სიკუდილი, იაკ. 1,15Ⴕ.

ი ენ.: რომელსა ჟამსა იშვა მოსე, საქმე 7,20; რომელი-იგი ი. თესლისაგან დავითისა, ჰრომ. 1,3; ი. დედაკაცისაგან, გალ. 4,4; მოსე, ი. რაჲ, დამალეს, ებრ. 11,23; ერთისაგან იშვნეს, ებრ. 11,12.

რომელსა ეგულებოდა შობაჲ, გამოცხ. 12,4; მოავლინა ღმერთმან ძე თჳსი შობად დედაკაცისაგან, გალ. 4,4ႪႠႧႱ; ელმოდა და იგუემებოდა შ., გამოცხ. 12,2; მიჴსნნა ჩუენ ბანითა მით მეორედ შობისაჲთა, ტიტე 3,5.

რომელსა უყუარდეს მშობელი იგი, 1 იოვ. 5,1.

რომელსა შინა შობილ ვართ, საქმე 2,8HJ; არასადა შ. იყვნეს, ჰრომ. 9,11; ჴორციელად შ. იყო, გალ. 4,23ႨႾ; მეორედ შ. ხართ, 1 პეტ. 1,23; მისგან შ. არს, 1 იოვ. 2,29; რომელი შ. არს ღმრთისაგან... ღმრთისა მიერ შ. არს, 1 იოვ. 3,9; ღმრთისაგან შ. არს, 1 იოვ. 4,7; 5,1; რომელი შ. იყოს ღმრთისაგან, 1 იოვ. 5,4; 5,18; მე შობილვე (-ვე F) მას შინა ვარ, საქმე 22,28; მე კაცი ვარ ჰურიაჲ, შობილი ტარსეს კილიკიაჲსასა, საქმე 22,3; მოავლინა ღმერთმან ძე თჳსი, შ. დედაკაცისაგან, გალ. 4,4CD; ჴორციელად შ. იყო, გალ. 4,23; ერთი იგი სინა მთით, შ. მონებად, გალ. 4,24; ჴორციელად შ. იგი სდევნიდა, გალ. 4,29; უყუარდეს შ. იგიცა (შობილიცა იგი ႢႭ) მისგან, 1 იოვ. 5,1; ესენი... შობილნი ბუნებით მოსასრველად, 2 პეტ. 2,12; აწინდელ შობილთა ყრმათა უზაკუველი იგი სძჱ გსუროდენ, 1 პეტ. 2,2.

ი.კ. მხოლოდშობილი.

შობად-ი მშობიარე: მოიწიოს მათ ზედა მოსრვაჲ, ვითარცა სალმობაჲ შობადისაჲ, 1 თეს. 5,3.

შოვა-კედელ-ი ი. შუა-კედელი.

შოვა-მდგომელ-ი ი. შუა-მდგომელი.

შოვასამხრის ი. შუასამხრის.

შოვა ღამე ი. შუა ღამე.

შორიელ-ი (შოვრიელ-) შორეული: ნათესავთა შორიელთა მივავლინო, საქმე 22,21; გახარა მშჳდობაჲ... შ., ეფეს. 2,17; თქუენი არს აღთქუმაჲ და ყოველ-

თა შოჳრიელთაჲ (შორიელთაჲ ႣႪႭ, შორიელთა F), საქმე 2,39.

შორით (შოჳრით) შორს, შორიდან: შოჳრით (შორით ႢႪႭႨCD) ხოლო ვიკადრებ თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 10,1; ვითარცა-იგი ვართ სიტყჳთა წიგნებისაჲთა შ. (შორით ႢႭႨCD), 2 კორ. 10,11; გეტყჳ, ვითარცა-იგი პირისპირ მაშინ და შ. (შორით ႪႭႨCD), 2 კორ. 13,2; შ. (შორით ႭႨCD) მოვსწერ, 2 კორ. 13,10; შ. (შორით ႢႪႭႨCD) იხილეს იგი, ებრ. 11,13; შორით მდგომარენი... იტყოდიან, გამოცხ. 18,10; მენავენი... შ. დგეს, გამოცხ. 18,17.

1. **შორის** ზზ., შუაში, ში: განსთქდა შორის, საქმე 1,18; შჯული შ. შემოვიდა, ჰრომ. 5,20; იგი აღი-ღო შ., კოლ. 2,14.

2. **შორის** ზზ., = შორს: ვიდრემდე შორის განვი-დეს, 2 თეს. 2,7Ⴆ.

3. **შორის** თანდ.: შორის ათერთმეტთა მათ, საქმე 2,14ႪႭ; შ. არიოპაგესა, საქმე 17,22; ბაგინთა შ., საქმე 24,18; განწმედილთა შ., საქმე 26,18; ყოვლისა შ. დაბა-დებულისა, კოლ. 1,23CD; ერსა შ., საქმე 4,17; 5,12; 5,34; 6,8; 15,12D; 2 პეტ. 2,1; ერსა მას შ., საქმე 14,14ႪႭ; 19,30; 21,34; შ. ერსა მას, საქმე 10,2; შ. ერისაგანთა ორთა, საქმე 12,6; თავსა შ. თჳსსა, 1 იოვ. 5,10ႪႭ; თავთა შ., საქმე 28,29ႪႭ; ჰრომ. 1,24ხ; იაკ. 2,4ႪႭ; შ. თესლთა, საქმე 10,35; ჰრომ. 1,13; თქუენ შ., საქმე 13,16; 13,26ႪႭ; 15,7; 26,8; ჰრომ. 1,12; 8,9; 8,10; 8,11; 12,3; 16,2Ⴓ; 1 კორ. 1,6; 1,10; 1,11; 2,2Ⴂ; 3,3; 3,16; 3,18; 5,1; 5,2; 6,1; 6,5; 6,19; 9,11; 11,18; 11,19 (2-ჯერ); 11,30; 14,25; 15,12 (2-ჯერ); 2 კორ. 1,19; 4,12; 7,11; 7,16; 8,7; 10,1CD; 10,15; 11,9; 12,12; 12,20Ⴈ; 13,3; 13,5; გალ. 3,1CD; 4,19; ეფეს. 4,31ႨCD; 5,3; ფილიპ. 1,6; 2,5; კოლ. 1,6; 1,27CD; 2,8Ⴓ; 1 თეს. 2,7; 2,13; 5,12; 2 თეს. 1,4; 1,12; 3,7; 3,11; ებრ. 3,12; იაკ. 1,26ႪႭ; 3,13; 4,1; 5,14ႪႭ; 5,19; 1 პეტ. 2,12; 1 იოვ. 2,8; 4,4; გამოცხ. 2,13; თქუენ შორისლა, 1 კორ. 11,13; თქუენ შორისცა, ჰრომ. 1,13CD; 2 პეტ. 2,1ႪႭ; შორის თქუენსა, საქმე 2,22; 1 კორ. 5,13; შ. ისრაჱლი-სათა, საქმე 9,15C; კრებულსა შ., საქმე 6,12Ⴂ; 24,20; 1 კორ. 6,4; შ. კრებულსა, საქმე 5,27; ებრ. 2,12; კრე-ბულსა მას შ., საქმე 5,34; 6,15; 17,17; 23,6ႪႭ (შოვ-რის ႠႢ); მას შ., გამოცხ. 21,22; მათ შ., საქმე 4,34; 15,9; 15,39; 18,11; 23,10Ⴍ; 24,21; ჰრომ. 1,19; 1 კორ. 10,5; 2 კორ. 6,16; ეფეს. 5,12; 1 პეტ. 1,11; 2 პეტ. 2,8; გამოცხ. 7,15; 20,13; 21,3; შ. მათსა, საქმე 4,7; 5,7; 17,33; 22,30; 23,10ႪႭ (შოვრის ႠႢ); 27,21;2 კორ. 6,17; ყოველთა შ. მკუდრთა, საქმე 4,16; მნეთა მათ შ., 1 კორ. 4,2; შ. ყოველთა მორწმუნეთა, 2 თეს. 1,10; მოცი-ქულთა შ., ჰრომ. 16,7; ნათესავსა შ. ჩემსა, საქმე 26,4ႪႭ; შ. ნათესავსა დრკუსა, ფილიპ. 2,15; ნათესავთა შ. ჩემთა, გალ. 1,14Ⴍ; ნაშობთა მათ შ. ურჩებისათა, ეფეს. 2,2; რომელთა შ., საქმე 20,25; ჰრომ. 1,6CD; შ. შჳდთა მათ სასანთლეთა, გამოცხ. 1,13; შჳდთა მათ სა-სანთლეთა შ., გამოცხ. 2,1; შ. სამოთხესა, გამოცხ. 2,7; შ. საყდრისა, გამოცხ. 4,6; 5,6; 7,17; შ. სივრცესა მის ქალაქისასა, გამოცხ. 22,2; სოფელსა შ., 1 იოვ. 4,4; შ. ურთიერთას, ჰრომ. 2,15; შ. უწესოთა მათ, 2 პეტ. 2,7; ყოველთა შ., 1 კორ. 12,6CD; შენ შ., გამოცხ. 18,22 (2-ჯერ); 18,22C; 18,23 (2-ჯერ); 18,24; შ. შენსა, გამოცხ. 18,22; შესაკრებელსა შ., საქმე 17,17ႪႭ; 18,26; შესაკ-რებელსა მას შ., საქმე 13,5ႪႭ; შესაკრებელთა შ., საქმე 22,19; 24,12; შესაკრებელთა მათ შ., საქმე 15,21; ყო-ველთა შ. შესაკრებელთა, საქმე 26,11; ჩემ შ., გალ. 1,16ႳႨႦ; 1,24ႳႨႦ; კოლ. 1,29CD; ჩუენ შ., საქმე 1,17; 2,29; 10,38; 15,9; 21,23; ჰრომ. 8,4; ეფეს. 3,20; 4,6CD; ებრ. 13,21; ფილემ. 1,6; 1 იოვ. 1,10; 4,9; 4,12 (2-ჯერ), 4,13, 2 იოვ. 1,2; შ. ჩუენსა და მათსა, საქმე 15,9ႪႭ; შ. ცისა და ქუეყანისა, გამოცხ. 14,6; შ. ოთხ-თა მათ ცხოველთაჲსსა, გამოცხ. 6,6; ცხორებულთა შ. და წარწყმედულთა, 2 კორ. 2,15; ძმათა შ., საქმე 15,22; შ. ძმათა, საქმე 1,15; 15,3ႪႭ; ჰრომ. 8,29; 1 კორ. 6,5; წარმართთა შ., საქმე 15,12; 21,19; 21,21; ჰრომ. 2,24; 15,9; 1 კორ. 5,1; გალ. 1,16; 2,2; ეფეს. 3,8; კოლ. 1,27; 1 ტიმ. 3,16; 1 პეტ. 2,12; წარწყმედულთა მათ შ., 2 კორ. 4,3; 2 თეს. 2,10; წმიდათა შ., ეფეს. 1,18CD; შ. წმიდათა, საქმე 20,32; შ. მორწმუნეთა, 2 თეს. 1,10CD; პურიათა შ., საქმე 21,20; ყოველთა შ. პურიათა, საქმე 24,5ႢႪႭ.

შორს (შოვრს): არა შორს არს, საქმე 17,27; მე შ. ღათუ ვარ ჴორცითა, 1 კორ. 5,3; იყვენით ოდესმე შოვრს (შორს ႢႭႨCD), ეფეს. 2,13; გინა თუ შ. ვიყო, ფილიპ. 1,27; შორს ყოფასა მას ჩემსა შიშით... ცხორე-ბისა თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; ჴორცითა შ. ვარ, კოლ. 2,5; ვიდრემდე შ. განვიდეს, 2 თეს. 2,7; შოვრს (შორს ႦႢႪႭႨCD) ხართ სწავლასა, ებრ. 12,8; გამოჴდა სისხლი საწნეხელისა მისგან ვიდრე აღჳრად-მდე ცხენთა ათას ექუსასით უტევანით შორს, გამოცხ. 14,20; ვაჭარნი... შ. დადგენ შიშისათჳს, გამოცხ. 18,15.

შრანდითგან შარშანდლიდან, გასული წლიდან: ნე-ბადცა წინაჲსწარ იწყეთ შრანდითგან, 2 კორ. 8,10; აქაიაჲ განმზადებულ არს შ., 2 კორ. 9,2.

შუა (შუვა) დღე: შუა (შუვა HL) დღე გზასა ზედა ვიხილე, საქმე 26,13ႪႭ.

შუა (შუვა, შოვა)-კედელ-ი: შუა-კედელი (შუვა-კე-დელი იგი ႦႢႪႨႦ, შოვა-კედელი იგი AB) ზღუდისაჲ მის დაჰჴსნა, ეფეს. 2,14CD.

შუა (შუვა, შოვა)-მდგომელ-ი მეოხი, თავ-მდები; შუამავალი: შუვა (შუა ႢCD, შოვა ႠႭ)-მდგომელ ყო ფიცი, ებრ. 6,17; არს... აღთქუმისა შ. (შუა CD; შოვა ႠႭ)-მდგომელ, ებრ. 8,6; ახლისა აღთქუმისა შ. (შუა ႪCD; შოვა ႠႭ)-მდგომელ არს, ებრ. 9,15; ერთ არს შ. (შუა ႪCD; შოვა ႠႭ)-მდგომელ ღმრთისა, 1 ტიმ. 2,5; შუამდგომელი (შუვამდგომელი ႪႨႦ, შოვამდგომელი Ⴀ) ერთისაჲ არა არნ, გალ. 3,20; შჯულისა მის ახლი-სა შუვა (შუა ႪCD; შოვა ႠႭ)-მდგომელისა მის იესუ-ჲსა, ებრ. 12,24; ჴელითა შოვამდგომელისაჲთა (შუა-მდგომელისაჲთა ႢႪCD; შუვამდგომელისაჲთა ႨႹ), გალ. 3,19.

შუა (შუვა, შოვა, შოა) სამხრის შუადღისას: ჩემ-სა მას მისლვასა... იყო შოვა (შუა ႪႭ; შუვა KHJ; შოა D) სამხრის, საქმე 22,6; შოვა (შუა D; შუვა K) სამ-ხრის გზასა ზედა... ვიხილე, საქმე 26,13.

შუა (შუვა, შოვა, შოა) ღამე: შუვა (შუა ႪႭ; შო-ვა A; შოა D) ღამეს ოდენ... ილოცვიდეს, საქმე 16,25; შოვა (შუა ႪႭ; შუვა DK) ღამეს ოდენ ჰგონებდეს მე-ნავენი იგი მოწევნასა, საქმე 27,27; განაგრძო სიტყუაჲ

იგი ვიდრე შოვა (შუვა DK; შუა GHJ) ღამემდე (ღამედმდე ႪႭ), საქმე 20,7.

შუბლ-ი: მიიღოს ბეჭედი შუბლსა მისსა, გამოცხ. 14,9; შ. მისსა ზედა სახელი დაწერილი, გამოცხ. 17,5; მიიღონ ბეჭედი... შ. ზედა მათსა, გამოცხ. 13,16; ვიდრემდის დავჰბეჭდნეთ მონანი ღმრთისა ჩუენისანი შუბლთა ზედა მათთა, გამოცხ. 7,3; არა აქუს ბეჭედი ღმრთისაჲ შ. ზედა მათთა, გამოცხ. 9,4; სახელი მამისა მისისაჲ დაწერილი შ. ზედა მათთა, გამოცხ. 14,1; არცა მიიღეს ბეჭედი მისი შ. ზედა, გამოცხ. 20,4; იხილონ... სახელი მისი შ. ზედა მათთა, გამოცხ. 22,4.

შუება შეება, სიხარული, მხიარულება, ტკბობა: ი უობ.: შეგინებულნი და ბიწიერნი იშუებენ სიყუარულსა შინა მათსა, 2 პეტ. 2,13; ბილწნი იშუებედ, 2 პეტ. 2,13Ⴀ; იშუებდით ქუეყანასა ზედა, იაკ. 5,5; რომელი-იგი იშუებდეს, 1 ტიმ. 5,6; ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ, გამოცხ. 19,7; მკუდრთა ქუეყანისათა განიხარონ მათ ზედა და იშუებდენ, გამოცხ. 11,10.

ელენან... შუებითა, 1 პეტ. 4,3; შეურაცხიეს ვითარცა დღჱ შუებისაჲ, 2 პეტ. 2,13.

ნ.კ. სულ-შუებული.

შუენ, 0—(2)1: ვითარცა ჰშუენის (შუენის CD) წმიდათა, ეფეს. 5,3ႠႦ; რომელი-იგი ჰ. (შუენის Ⴌ) დედათა, 1 ტიმ. 2,10CD; რომელი ჰ. (შუენის CD) სიცოცხლისა მას მოძღურებასა, ტიტე 2,1Ⴀ; ჰშუენისა (შუენისა CD) დედაკაცსა დაუბურველად წინაშე ღმრთისა ლოცვაჲ? 1 კორ. 11,13ႠႢႦ.

შუენიერ-ი მშვენიერი, ლამაზი: რომელთა ერქუა შუენიერ, საქმე 3,2; ვითარ შ. არიან ფერჴნი, ჰრომ. 10,15; მოხუცებულნი დედანი ეგრევე დაწყნარებითა შ., ტიტე 2,3; შუენიერსა მას ჩუენსა არარაჲ უჴმს, 1 კორ. 12,24; ზინ ბჭეთა ზედა შუენიერთა, საქმე 3,10.

შუენიერად თავაზიანად, წესიერად, ღირსეულად: შუენიერად (εὐσχημόνως) ვიქცეოდით ნუ სიმღერითა და მთრვალობითა, ჰრომ. 13,13; შ. და კეთილად დადგრომად უფლისა მიმართ უზრუნველად, 1 კორ. 7,35CD; ყოველი შ. და წესიერად იყავნ, 1 კორ. 14,40; იქმოდით შ., 1 თეს. 4,12.

1. **შუენიერება** მშვენიერება, სილამაზე: უშუერსა მას ჩუენსა შუენიერებაჲ უმეტჱსი აქუს, 1 კორ. 12,24; შ. პირისა მისისაჲ წარწყმდა, იაკ. 1,11.

ნ.კ. პირ-შუენიერება.

2. **შუენიერება** თავაზიანობა, წესიერება: [ვიტყჳ] შუენიერებისა და კეთილად დადგრომისა უფლისა მიმართ უზრუნველად, 1 კორ. 7,35.

შუვა შუა: რომელიმე სჯის დღესა დღით შუვა, ჰრომ. 14,5ႢႦ.

ნ.კ. შუვადღე, შუა-კედელი, შუა-მდგომელი, შუა-სამხრის, შუა ღამე.

შუვადღე ნ. შუადღე.

შუვა-კედელ-ი ნ. შუა-კედელი.

შუვა-მდგომელ-ი ნ. შუა-მდგომელი.

შუვასამხრის ნ. შუასამხრის.

შუვაღამე ნ. შუაღამე.

შრომა ნ. შურომა.

1. **შურ-ი** შური: შური აღიღეს (ζηλώσαντες) ჰურიათა მათ, საქმე 17,5; სადა უკუე თქუენ შორის შ., 1 კორ. 3,3; ნუუკუე ჴდომაჲ და შ., 2 კორ. 12,20; ცეცხლისა შ. შეშჭამდეს მტერთა მათ, ებრ. 10,27; იქმნებიან შ., ჴდომაჲ, 1 ტიმ. 6,4; შ. მწარჱ გაქუნდეს, იაკ. 3,14; სადა შ. და ჴდომაჲ, იაკ. 3,16; განიშორეთ... ორგულებაჲ და შ., 1 პეტ. 2,1; ნუ თავით თჳსით შურსა ეძიებთ, ჰრომ. 12,19; შ. შინა ვიყვნეთ, ტიტე 3,3; ცეცხლითა ალისაჲთა მიგებად შურისა, 2 თეს. 1,8; რომელნიმე შურით... ქადაგებენ, ფილიპ. 1,15; აღივსნეს შურითა, საქმე 5,17; 13,45; სავსე [იყვნეს] შ., ჰრომ. 1,29; შუენიერად ვიქცეოდით... ნუ ჴდომითა და შ., ჰრომ. 13,13; რომელ არიან: შურნი, გალ. 5,21CD; იქმნებიან შ., 1 ტიმ. 6,4CD.

ნ.კ. შურის-გება, შურის-მეძიებელი.

2. **შურ-ი** სწრაფვა, ძლიერი წადილი, მონდომება: შური სალმრთოჲ აქუს, ჰრომ. 10,2; აქუს შ. ფრიადი თქუენთჳს, კოლ. 4,13CD; თქუენმან მაგან (მან ႡႪ) შურმან აღაბაძენა მრავალნი, 2 კორ. 9,2; გაშურებ თქუენ ღმრთისა შურსა, 2 კორ. 11,2; მითხრობდა... თქუენსა მას შ. ჩემთჳს, 2 კორ. 7,7; შურით (+ა ႡႪႠ) ვსდევნიდ ეკლესიათა, ფილიპ. 3,6.

შურ, 0—2: სიყუარულსა არა ჰშურნ (შურნ ႡႪႢCD), 1 კორ. 13,4; გშურდინ მადლი იგი უფროისი, 1 კორ. 12,31; გ. სულიერი იგი, 1 კორ. 14,1; გ. წინაჲსწარმეტყუელებაჲ, 1 კორ. 14,39.

1. **შურება, შურობა** შურის ქონება, 0—3: გაშურებ თქუენ ღმრთისა შურსა, 2 კორ. 11,2; მე გაშურვო თქუენ არა ნათესავსა მას ზედა, ჰრომ. 10,19CD; მე ვაშურო (ვაშურეო Ⴊ) მათ არა ნათესავსა მას ზედა, ჰრომ. 10,19; ვ. (ვაშურვო ႠႢႦ) ხოლო თუ ჴორცთა ჩემთა, ჰრომ. 11,14.

ე: კაც-ჰკლავთ და ეშურობთ, იაკ. 4,2; ვინ გეშურობდა (ἐβάσκανεν) თქუენ, გალ. გალ. 3,1; ვინ გეშურებოდა თქუენ, გალ. 3,1CD; მამათმთავარნი იგი ეშურებოდეს იოსებს, საქმე 7,9; ეშურებოდე უკუე და შეინანე, გამოცხ. 3,19.

ი ვნ.: კაც-ჰკლავთ და იშურებით, იაკ. 4,2ႡႪႭ; რომელ არიან: ... შურობანი, გალ. 5,20.

2. **შურება** გაჯავრება, ა—3: ანუ ვაშურებთ (ვაშურვებთ ႠႢႦ, ვაშორებთ Ⴈ)-მეა უფალსა? 1 კორ. 10,22CD; ანუ ვაშუროთ (παραζηλοῦμεν), 1 კორ. 10,22.

3. **შურება** ზრუნვა (ვილაცაზე), ე: გეშურობენ (ζηλοῦσιν) თქუენ არა კეთილისათჳს, გალ. 4,17; გეშურებიან თქუენ არა კეთილისათჳს, გალ. 4,17CD.

შურის-გება შურისძიება: ყო შურის-გებაჲ დაწუნებულისაჲ მის, საქმე 7,24; ჩემი არს შ., ჰრომ. 12,19; შექმნა... რაოდენი შ., 2 კორ. 7,11; ჩემი არს შ., ებრ. 10,30; ცეცხლითა ალისაჲთა მიგებად შურის-გებისა, 2 თეს. 1,8CD; განმზადებულად გუაქუს შურის-გებად (ἐκδικῆσαι), 2 კორ. 10,6.

შურის-მეძიებელ-ი შურისმაძიებელი: რისხვისათჳს შურის მეძიებელ ბოროტის მოქმედისათჳს, ჰრომ. 13,4CD; შ. არს უფალი, 1 თეს. 4,6; შურის მეძიებელი რისხვასა ბოროტის მოქმედისათჳს, ჰრომ. 13,4; მოვლინებულთა შურის მეძიებელად ბოროტის მოქმედისათჳს, 1 პეტ. 2,14.

შურომა, შრომა შრომა, მუშაობა, გარჯა, წვალება, გაჭირვება, ა—1: ამას ზედა მე ვშურები, საქმე 24,16; რომლისათჳს ვ., კოლ. 1,29; განუსუენებელ ვართ და ვშურებით, 1 კორ. 4,11; ამისთჳს ვ., 1 ტიმ. 4,10; რომელნი შურებიან უფლისა მიერ, ჰრომ. 16,12ႠႨႡ; რომელნიცა შ. (ἐργαζόνται) ზღუასა ზედა, გამოცხ. 18,17; შურებოდეთ ჴელითა თქუენითა, 1 თეს. 4,11; შურებოდენ და იქმოდენ... კეთილსა, ეფეს. 4,28; ესრჱთ რომელი შურებოდის, საქმე 20,35; რომელნი შურებოდიან სიტყჳთა, 1 ტიმ. 5,17; რაჲთა მჴუდროებით შურებოდინ, 2 თეს. 3,12CD.

დაივიწყნა საქმენი თქუენნი და შრომაჲ სიყუარულისა თქუენისაჲ, ებრ. 6,10CD; ვიცნი საქმენი შენნი და შ. შენი, გამოცხ. 2,2; შურომაჲ (შრომაჲ ႢႪႨCD) ეგე თქუენი არა ცუდად იყოს, 1 კორ. 15,58; ცუდად იყო შ. (შრომაჲ ႢႪႭႨCD) იგი ჩუენი, 1 თეს. 3,5; შურომასა (შრომასა ႢႪႭႨCD) ნუვინ შემამთხუევნ მე, გალ. 6,17; მოვიჴსენებთ თქუენთა მაგათ... შ. (შრომასა ႢႪႭႨCD) სიყუარულისასა, 1 თეს. 1,3; კაცად-კაცადმან თჳსი სასყიდელი მიიღის თჳსისაებრ შურომისა (შრომისა ႢႪႨCD), 1 კორ. 3,8; შურომით (შრომით ႪႨ, შრომითა ႢCD) ღამე და დღე ვიქმთ, 2 თეს. 3,8; წარუდგინენით თავნი თჳსნი შურომითა (შრომითა ႨCD), 2 კორ. 6,5CD; [ვარ] შ. (შრომითა ႪႭႨCD) უმეტჱს, 2 კორ. 11,23; შ. (შრომითა ႪႭႨCD) და რუდუნებითა [დავყავ], 2 კორ. 11,27; მოიჴსენენით... შურომანი (შრომანი ႢႪႭႨ) იგი ჩუენნი, 1 თეს. 2,9; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ჭირთა შინა და შურომათა (შრომათა ႢႪႭ), 2 კორ. 6,5; განისუენონ შრომათაგან მათთა, გამოცხ. 14,13.

ნ.კ. მაშურალი.

შჳდ-ი შვიდი: შჳდ დღე, საქმე 20,6; 21,4; 28,14; ებრ. 11,30; შჳდი იგი ლანკნები, გამოცხ. 17,1; ბეჭდითა შჳდითა, გამოცხ. 5,1; კაცნი თქუენგანნი შჳდნი, საქმე 6,3; ნათესავნი შ., საქმე 13,19; შ. ძენი, საქმე 19,14; დღენი იგი შ., საქმე 21,5; შ. იგი დღენი, საქმე 21,27; მაკაბელნი შ. ძმანი, ებრ. 11,35; შ. სასანთლენი, გამოცხ. 1,12; ვარსკულავნი შ., გამოცხ. 1,16; შ. ესე სასანთლენი, გამოცხ. 1,20 (2-ჯერ); შ. ესე ვარსკულავნი, გამოცხ. 1,20; შ. ეკლესიანი, გამოცხ. 1,20; შ. იგი ვარსკულავნი, გამოცხ. 2,1; შ. იგი სულნი ღმრთისანი, გამოცხ. 3,1; 4,5; 5,6; შ. იგი ვარსკულავნი, გამოცხ. 3,1; შ. ლამპარნი ცეცხლისანი, გამოცხ. 4,5; შ. იგი ბეჭედნი, გამოცხ. 5,5; შ. რქანი და შ. თუალნი, გამოცხ. 5,6; შ. საყჳრნი, გამოცხ. 8,2; შ. იგი ანგელოზნი, გამოცხ. 8,2; 15,6; შ. იგი საყჳრნი, გამოცხ. 8,6; თავნი შ., გამოცხ. 12,3; შ. გჳრგჳნნი, გამოცხ. 12,3; შ. თავნი, გამოცხ. 13,1; 17,3; ანგელოზნი შ., გამოცხ. 15,1; შ. იგი წყლულებანი, გამოცხ. 15,1; 15,6; შ. ლანკნანი, გამოცხ. 15,7; შ. იგი წყლულებანი შჳდთა მათ ანგელოზთანი, გამოცხ. 15,8; შჳდნი ეგე ლანკნანი, გამოცხ. 16,1; შჳდნი იგი თავნი შ. მთანი არიან, გამოცხ. 17,9; მეფენი არიან შ., გამოცხ. 17,10; შ. იგი ლანკნანი, გამოცხ. 21,9; შჳდთა ქუხილთა, გამოცხ. 10,3; შ. მათ ქუხილთა, გამოცხ. 10,4 (2-ჯერ), შ. მათ დღეთა, საქმე 21,26ႪႭ; შ. ეკლესიათა ასიაჲსათა, გამოცხ. 1,4; შ. მათ ეკლესიათა, გამოცხ. 1,11; შ. მათ ანგელოზთა, გამოცხ. 15,7; 16,1; ქუეყანასა ზედა შ., გამოცხ. 16,1C; შ. მათ სულთაგან, გამოცხ. 1,4; შორის შ. მათ სასანთლეთა, გამოცხ. 1,13; შ. მათ სასანთლეთა შორის, გამოცხ. 2,1; საიდუმლოჲ შ. ამათ ვარსკულავთაჲ, გამოცხ. 1,20; ანგელოზნი შ. ეკლესიათანი, გამოცხ. 1,20; ერთი შ. მათ ბეჭედთაგანი, გამოცხ. 6,1; ერთი შ. მათ ანგელოზთაგანი, გამოცხ. 17,1; 21,9.

შჳდ ათას-ი შვიდი ათასი: შჳდ ათას ოდენ მამაკაც, ჰრომ. 11,4; შჳდ ათასი მამაკაცი, ჰრომ. 11,4CD; კაცნი შჳდ ათასნი, გამოცხ. 11,13.

შჳდთაგან-ი შვიდისაგან ერთი: რომელ-იგი იყო შჳდთაგანი, საქმე 21,8.

შფოთ-ი არეულობა; ამბოხება, განხეთქილება: იყო მას ჟამსა შინა შფოთი, საქმე 19,23ႪႭ; იყო შ. დიდი, საქმე 21,30; იყო შ. სადუკეველთაჲ, საქმე 23,7; ვითარ მრავალი შ. იყო, საქმე 23,10; მუნ არს შ., იაკ. 3,16; რომელი ჰყოფდა შფოთსა, საქმე 24,5; ვიურვითცა ბრალობად შფოთისა ამის დღენდელისა, საქმე 19,40; დაცხრომისა მის შ., საქმე 20,1; ვერ გულისხმა-ყო შ. მისგან, საქმე 21,34; აღივსო ყოველი ქალაქი შფოთითა, საქმე 19,29; მპოვეს მე განწმედილი ბაგინთა შორის, არა ერითა, არცა შ., საქმე 24,18; არა არს ღმერთი შფოთისაჲ, 1 კორ. 14,33CD.

ნ.კ. შფოთის-აღმძრველი.

1. **შფოთება** არეულობის, მღელვარების გამოწვევა, ა—2: რომელნი-იგი გაშფოთებენ თქუენ, გალ. 5,12; აშფოთებდეს ქალაქსა, საქმე 17,5Ⴂ Ⴊ.

2. **შფოთება** არეულობა, მღელვარება: ნუუკუე შფოთებანი, 2 კორ. 12,20; რომელ არიან: შ., გალ. 5,20; წარუდგინენით თავნი თჳსნი... ჭირთა შინა და... შფოთებათა, 2 კორ. 6,5; ღმერთი არა შფოთებისაჲ არს, 1 კორ. 14,33.

შფოთის აღმძრველ-ი არეულობის გამომწვევი: ვპოეთ შფოთის აღმძრველი, საქმე 24,5ႪႭ.

ნ. აღძრვა.

შჯულ-ი ნ. სჯული.

ჩ

ჩ, ჩინ ქართული ანბანის 29-ე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა – 1000.

ჩა(ნ), 0—1: ყოველთა შორის მკვდრთა იერუსალჱმისათა ჩას (ჩანს KՂŌ), საქმე 4,16; უცხოთა ეშმაკთა ჩ. (ჩანს KՂŌ) მთხრობელი ესე, საქმე 17,18; ყოველივე დაემორჩილა, ჩ., 1 კორ. 15,27; ჩას, რამეთუ: მართალი იგი სარწმუნოებითა ცხოვნდეს, გალ. 3,11; ცვალებასა თანა მღდელობისასა ჩ. (ჩანს CD), ებრ. 7,12; წინასწარ ჩ. (ჩანს CD), ებრ. 7,14; ჩ. (ჩანს CD), რამეთუ არცა განღებად რაჲ ჴელ-გუეწიფების, 1 ტიმ. 6,7; ნათელი იგი ჭეშმარიტი აწვე ჩანს (ჩას Գ), 1 იოვ. 2,8; ამით ჩ., სიყუარული, 1 იოვ. 4,10; შჩანთ (შჩათ Ղℸ, ჩათ Ō), რამეთუ ხართ თქუენ წიგნ სამოციქულო ქრისტჱსა, 2 კორ. 3,3; რომელი მცირედ ჟამ ჩან (ჩანნ ՂŌ), იაკ. 4,14; არღარა ჩნდა კჳპრე, საქმე 21,3Գ; არცა მზჱ ჩ. მრავალთა დღეთა, საქმე 27,20; რაჲთა ჩნდეს ცოდვად კეთილითა მით, ჰრომ. 7,13; ულმრთოჲ იგი და ცოდვილი სადა-ღა ჩ., 1 პეტ. 4,18; რაჲთა შჩნდეთ (ჰშჩდეთ Ō, ჩნდეთ ԻӨℸЬ).

ი/უ—2: უჯეროჲ მიჩნს (მიჩს D) მიძღუანებაჲ პყრობილისაჲ, საქმე 25,27; მეტ რაჲმე მიჩს მიწერად თქუენდა, 2 კორ. 9,1; შენ ნუ შეგინებულ გიჩნს, საქმე 10,15ՂŌ; შენ ნუ ბილწ გ., საქმე 11,9; ნუ უცხო გ. თქუენ შორის განჴურვებაჲ ეგე, 1 პეტ. 4,12ՂŌ; სიცოფე უჩნს მას, 1 კორ. 2,14Ө; არა იწროება გჳჩს (გჳჩნს CD) არა განწირულება გ. (გჳჩნს CD), 2 კორ. 4,8; შენ იგი ნუ შეგინებულ გიჩნ, საქმე 10,15; შენ ნუ ბილწ გ. (გიჩნნ Ō), საქმე 11,9ԳՂ; სიცოფე უჩნ (უჩნნ CD) მას, 1 კორ. 2,14; უკუეთუ ვინმე სარცხჳნელ უჩნდეს ქალწულებაჲ თჳსი, 1 კორ. 7,36; საგონებელ ვისმე უ., ებრ. 4,1ӨℸЬ.

ნ.კ. სათნო ჩენა; სირცხჳლ-ჩენა; ჯერ-ჩენა.

2. **ჩა(ნ)** სურეილი, ი/უ—2: რომელსა უჩნდეს (βουληθῇ) მეგობარ ყოფად ამის სოფლისა, იაკ. 4,4.

ჩაფხუტი (ჩაფხუთი): **ჩაფხუტი** იგი (τὴν περικεφαλαίαν) ცხორებისაჲ დაიღგთ, ეფეს. 6,17; შევიმოსოთ... **ჩაფხუტი** (ჩაფხუთი Գ) იგი სასოებისაჲ, 1 თეს. 5,8.

ჩემ (თანდებულებთან ერთად: ჩემგან, ჩემდა, ჩემდამდე, ჩემდამო, ჩემდა მომართ, ჩემ ზედა, ჩემ თანა, ჩემთჳს, ჩემ კერძო, ჩემ მიერ, ჩემ შორის, ჩემ წინაშე) ნ. მე.

ჩემ-ი: არა უმრავლჱს არს ჩემი ათორმეტისა დღისა, ვინაჲთგან აღვედ მე თაყუანის-ცემად, საქმე 24,11; ჩ. არს შურის-გებაჲ, ჰრომ. 12,19; ებრ. 10,30; რაჲ ძეს ჩ. გარეშეთა მათ განკითხვაჲ, 1 კორ. 5,12; ისმინეთ ჩ., საქმე 7,2; 13,16; 15,13; 22,1; ისმინე ჩ., საქმე 26,3; ესმის ჩ. ყოფად ესრე, საქმე 26,29; ისმინონ ჩ., 1 კორ. 14,21; თავს-ცა-იდვათ ჩ., 2 კორ. 11,1.

ენაჲ ჩ., საქმე 2,26; სული ჩ., საქმე 2,27; 7,59; 1 კორ. 14,14; მოკლვაჲ ჩ., საქმე 7,28; სახელი ჩ., საქმე 9,15; 15,17; ჰრომ. 9,17; გამოცხ. 2,13; 3,8; კაცი გულითადი ჩ., საქმე 13,22; ნებაჲ ჩ., საქმე 13,22ՂŌ; მონაჲ ჩ., საქმე 13,22D; ძჱ ჩ., საქმე 13,33; ებრ. 1,5; 5,5; 1 პეტ. 5,13; თავი ჩ., საქმე 20,24; 26,2; 1 კორ. 7,7ℸCD; 9,19; 2 კორ. 11,9CD; გალ. 2,18CD; ფილიპ. 3,13; მსახურებაჲ ჩ., საქმე 20,24; სრბაჲ ჩ., საქმე 20,24; პირი ჩ., საქმე 20,25; 2 კორ. 6,11Ō; კოლ. 2,1; მიმადლებაჲ ჩ., საქმე 25,11; ცხორებაჲ ჩ., საქმე 26,4; განტევებაჲ ჩ., საქმე 28,18; სარწმუნოებაჲ... ჩ., ჰრომ. 1,12; გულს-მოდგინებაჲ ჩ., ჰრომ. 1,15; ძალი ჩ., ჰრომ. 9,17; 2 კორ. 12,9; ერი ჩ., ჰრომ. 9,26; ვედრებაჲ ჩ., ჰრომ. 10,1; მსახურებაჲ ესე ჩ., ჰრომ. 11,13; ძმაჲ იგი ჩ., ჰრომ. 14,21Գℸ; 1 კორ. 8,13; 2 კორ. 2,13; მსახურებაჲ იგი ჩ., ჰრომ. 15,31; შემწე ჩ., ჰრომ. 16,21; მესტუმრჱ ჩ., ჰრომ. 16,23; სიტყუაჲ ჩ., 1 კორ. 2,4; გამოცხ. 3,8; ქადაგებაჲ ჩ., 1 კორ. 2,4; განმკითხველი ჩ., 1 კორ. 4,4; შვილი ჩ. საყუარელი, 1 კორ. 4,17; უფალი ჩ., 1 კორ. 9,1ℸ; სიქადული ჩ., 1 კორ. 9,15CD; სასყიდელი იგი ჩ., 1 კორ. 9,18; აზნაურებაჲ ჩ., 1 კორ. 10,29; ყოველივე ჩ., 1 კორ. 11,2; ჴორცი ჩ., 1 კორ. 11,24; ყოველი მონაგები ჩ., 1 კორ. 13,3; გონებაჲ ჩ., 1 კორ. 14,14; სიყუარული ჩ., 1 კორ. 16,24; სიხარული ჩ., 2 კორ. 2,3; ფილიპ. 2,2; სიქადული იგი ჩ., 2 კორ. 9,3ℸ; ნაკლულევანებაჲ იგი ჩ., 2 კორ. 11,9; სიყუარული ესე ჩ., 2 კორ. 11,10Ղ; შეპყრობაჲ ჩ., 2 კორ. 11,32; მადლი ჩ., 2 კორ. 12,9; სლვაჲ ჩ., გალ. 1,13; ჴმაჲ ჩ., გალ. 4,20; გულისხმის-ყოფაჲ იგი ჩ., ეფეს. 3,4; თანა-ტყუჱ ჩ., კოლ. 4,10ӨℸЬ; ფილემ. 1,23; აღთქუმაჲ ჩ., ებრ. 10,16; კრულებაჲ ესე ჩ., 2 ტიმ. 1,16; ნაწლევი ჩ., ფილემ. 1,12ℸCD; სარწმუნოებაჲ ჩ., იაკ. 2,18ՂŌ; გამოცხ. 2,13; სიხარული იგი ჩ., 1 იოვ. 1,4; მუცელი ჩ., გამოცხ. 10,10; სასყიდელი ჩ., გამოცხ. 22,12; ანგელოზი ჩ., გამოცხ. 22,16.

ჩემი განკითხვაჲ, საქმე 25,10; ჩ. სიტყჳს-გებაჲ ჩემთა მათ განმკითხველთაჲ, 1 კორ. 9,3; თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირედ უგუნურებისაჲ, 2 კორ. 11,1; ჩ. სიმართლჱ, ფილიპ. 3,9; ჩემიცა მოკლვაჲ, საქმე 7,28ԳՂŌ; ჩ. მისლვაჲ, 1 კორ. 16,4.

გულმან ჩემმან, საქმე 22,26; ჴელმან ჩ., საქმე 7,50; ღმერთმან ჩ., 2 კორ. 12,21; ფილიპ. 4,19; უფალმან ჩ., 2 პეტ. 1,14F; წინაჲსწარ ვხედვიდ უფალსა წინაშე ჩემსა მარადის, რამეთუ მარჯუენ ჩ. არს, საქმე 2,25; დაჯედ მარჯუენით ჩ., საქმე 2,34; ებრ. 1,13; მესმა უკუანაჲთ კერძო ჩ. ჴმაჲ დიდი, გამოცხ. 1,10; იყვნეს უწინარჱს ჩ. მოციქულნი, გალ. 1,18; არარაჲ უმჯობეს ჩ., გალ. 2,6CD; შემდგომად ჩ., საქმე 13,25; დადგა კაცი წინაშე ჩ., საქმე 10,30; ნებაჲ იგი წინაშე ჩ. ძეს, ჰრომ. 7,18Գ.

წმიდასა ჩემსა, საქმე 2,27Գ; უფალსა ჩ., პირსა ჩ., საქმე 10,14; 11,8; სახლსა შინა ჩ., საქმე 10,30ԳՂŌ; თაყუანის-ცემასა შინა ჩ., საქმე 10,30; 11,5; განკჳრვებასა ჩ., საქმე 11,5ՂŌ; საჴმარსა მას ჩ., საქმე 20,34; გულსა ჩ., საქმე 21,13; 1 კორ. 2,2; ფილიპ. 1,7; ლოცვასა შინა ჩ., საქმე 22,17; ეფეს. 1,16ℸЬ; მოკლვასა მას ჩ., საქმე22,17; ნათესავსა შინა ჩ., საქმე 26,4; ღმერთსა ჩ., ჰრომ. 1,8; 1 კორ. 1,4; 14,18CD; ფილიპ. 1,3; ფილემ.

1,4; თავსა ჩ., ჰრომ. 9,3; 1 კორ. 4,3; 4,4; საყუარელსა ჩ., ჰრომ. 9,25CD; 16,5; 16,8; 16,9; ერსა მას ჩ., ჰრომ. 9,25; სულსაცა ჩ., ჰრომ. 11,3; დასა ჩ., ჰრომ. 16,1ႩႪႢ; თანა-შემწესა ჩ., ჰრომ. 16,9; ნათესავსა ჩ., ჰრომ. 16,11; დედასა... ჩ., ჰრომ.16,13; მოსლვასა მას ჩ., 1 კორ. 4,18; ძმასა ჩ., 1 კორ. 8,13; სახარებასა მას ჩ., 1 კორ. 9,18; სახარებასა მას შინა ჩ., 1 კორ. 9,18CD; სულსა ჩ., 1 კორ. 16,18; ებრ. 10,38; უძლურებასა ჩ., 2 კორ. 11,30; მისლვასა მას ჩ., გალ. 4,18; ფილიპ. 2,12; ყოფასა მას ჩ., ფილიპ. 2,12; განსასუენებელსა ჩ., ებრ. 3,11; 4,3; 4,5; შჯულსა ჩ., ებრ. 8,9; ერთგულსა შვილსა ჩ., 1 ტიმ. 1,2Ⴍ; მოსლვასა ჩ., 1 ტიმ. 3,14; სიტყჳს-გებასა ჩ., 2 ტიმ. 4,16; მარჯუენესა ზედა ჩ., გამოცხ. 1,20; საყდარსა ჩ., გამოცხ. 3,21.

რომელნი ჩემსა წინაცა იყვნეს, ჰრომ. 16,7.

ჩემსა მას მისლვასა, საქმე 22,6; ჩ. მოძლურებასა, 2 ტიმ. 3,10.

სულისაგან ჩემისა, საქმე 2,17; 2,18; შემდგომად მისლვისა ჩ., საქმე 19,21; სულისა ჩ., საქმე 20,24; 1 კორ. 5,4; 2 კორ. 1,23; 2,13; შემდგომად განსლვისა ჩ., საქმე 20,29; 2 პეტ. 1,15; თავისა ჩ., საქმე 24,10; ჰრომ. 11,4; 1 კორ. 4,6CD; 10,29Ⴉ; 10,33; 2 კორ. 2,1; ნათესავისა ჩ., საქმე 24,17ႪႭ; უფლისა ჩ., საქმე 25,26; მსგავსად სახარებისა მის ჩ., ჰრომ. 2,16; 2 ტიმ. 2,8; სახარებისაებრ ჩ., ჰრომ. 14,24; სახარებისა ჩ., ჰრომ. 16,24Ⴂ; ბეჭედნი იგი ჩ. მის მოციქულებისანი, 1 კორ. 9,2; სიქადულისა ჩ., 1 კორ. 9,15; მეტყუელისა მის ჩ., 1 კორ. 14,11; საქმის ზიარისა ჩ., 2 კორ. 8,23; გულისჴმის-ყოფისა მის ჩ., ეფეს. 3,4CD; თანა-მოსაგრისა ჩ., ფილიპ. 2,25CD; ძმისა ჩ., ფილიპ. 2,25ႪႢCD; განმაძლიერებელისა ჩ., ფილიპ. 4,13; ვედრისა მის ჩ., 2 ტიმ. 1,12; წინაშე ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 3,2; დღეთა მათ... მოწამისა ჩ. სარწმუნოისათა, გამოცხ. 2,13; წინაშე მამისა ჩ., გამოცხ. 3,5; ღმრთისაგან ჩ., გამოცხ. 3,12; პირისაგან ჩ., გამოცხ. 3,16.

ჩემისა ამის სიტყჳს გებისაჲ, საქმე 22,1.

ზრახებისა ჩემისაებრ, 1 კორ. 7,40; მამისა ჩემისა თანა, გამოცხ. 3,21; სახელისა ჩემისათჳს, საქმე 9,16; გამოცხ. 2,3; თავისა ჩ., საქმე 24,10ႪႭ; 1 კორ. 4,6; 2 კორ. 12,5CD; ნათესავისა ჩ., საქმე 24,17; სულისა ჩ., ჰრომ. 16,4; მომავალობისა ჩ., 1 კორ. 4,18Ⴂb; შვილისა ჩ., ფილემ. 1,10.

თავით ჩემით, საქმე 26,9; პირითა ჩემითა, საქმე 15,7; სულითა ჩ., ჰრომ. 1,9; სარწმუნოებითა თქუენითა და ჩ., ჰრომ. 1,12; გონებითა ჩ., ჰრომ. 7,25; 1 კორ. 14,19; სახარებითა ჩ., ჰრომ. 16,24; სახელითა ჩ., 1 კორ. 1,15; თუალითა ჩ., 1 კორ. 9,1; ჴელმწიფებითა ჩ., 1 კორ. 9,18; ჴელითა ჩ. პავლესითა, 1 კორ. 16,21; კოლ. 4,18; ჴელითა ჩ., გალ. 6,11; 2 თეს. 3,17; ფილემ. 1,19; საოებითა ჩ., ფილიპ. 1,20; ჴორცითა ჩ., კოლ. 1,24; რისხვითა ჩ., ებრ. 3,11; 4,3.

ჩემითა მით სიცრუითა, ჰრომ. 3,7; ჩ. მით მოსლვითა, ფილიპ. 1,26.

სიყრმით ჩემითგან, საქმე 26,4; მუცლით ჩ., გალ. 1,15ႢCO.

ღმერთო ჩემო, ებრ. 10,7CD; შვილო ჩ., ებრ. 12,5; 2 ტიმ. 2,1; შვილო ჩ. ტიმოთე, 1 ტიმ. 1,18Ⴍ; უფალო ჩ., გამოცხ. 7,14; ერო ჩ., გამოცხ. 18,4.

სიტყუანი ჩემნი, საქმე 2,14; საყდარნი ჩ., საქმე 7,49; ჴელნი ესე ჩ., საქმე 20,34; ჴელნი ჩ., ჰრომ. 10,21; თანა-შემწენი ჩ., ჰრომ. 16,21; ფილემ. 1,24; გზანი ჩ., 1 კორ. 4,17; ებრ. 3,10; ნამუშაკევნი ჩ., 1 კორ. 9,1; ჴორცნი ჩ., 1 კორ. 13,3; კრულებანი ესე ჩ., ფილიპ. 1,13; თანა-შემწენი იგი ჩ., ფილიპ. 4,3; კრულებანი ჩ., კოლ. 4,18; საქმენი ჩ., ებრ. 3,9; გამოცხ. 2,26; შჯულნი ჩ., ებრ. 8,10; 10,16; ნაწლევნი ჩ., ფილემ. 1,12.

ჴორცთაცა ჩემთა, საქმე 2,26.

ლოცვათა შინა ჩემთა, ჰრომ. 1,10; ეფეს. 1,16; 1 თეს. 1,2ႩႭ; 2 ტიმ. 1,3; ფილემ. 1,4; ჴორცთა შინა ჩ., ჰრომ. 7,18; გალ. 6,17; ფილიპ. 1,20; კოლ. 1,24Ⴍ; ასოთა შინა ჩ., ჰრომ. 7,23 (2-ჯერ); ჴორცთა ჩ., ჰრომ. 11,14; 1 კორ. 9,27; თანა-შემწეთა ჩ., ჰრომ. 16,3; ნათესავთა ჩ., ჰრომ. 16,7; თანა-ტყუეთა ჩ., ჰრომ. 16,7; უძლურებათა ჩ., 2 კორ. 12,5; 12,9; უძლურებათა შინა ჩ., 2 კორ. 12,10; ნათესავთა შინა ჩ., გალ. 1,14; ჰასაკის სწორთა ჩ., გალ. 1,14; ჭირთა შინა ჩ., ეფეს. 3,13; მუჴლთა ჩ., ეფეს. 3,14; ლოცვათა ჩ., ფილიპ. 1,4; კრულებათა შინა ჩ., ფილიპ. 1,7; ფილემ. 1,10ႭCD; საკრველთა მათ ჩემთა, ფილიპ. 1,14ႠႦb; სხუათა მათ თანა-შემწეთა ჩ., ფილიპ. 4,3CD; ჭირთა ამათ ჩ., ფილიპ. 4,14; ძმათა ჩ., ებრ. 2,12; სიტყუათა ჩ., 2 ტიმ. 4,15ႪႭႢ; ნაწლევთა ჩ., ფილემ. 1,20; ორთა მათ მოწამეთა ჩ., გამოცხ. 11,3; აცთუნებს ჩ. მათ, გამოცხ. 13,14ABC.

ჩემთა მონათა, გამოცხ. 2,20.

მონათა ჩემთა ზედა და მჴევალთა ჩ. (+ზედა ႪႭ), საქმე 2,18.

თანა-მყოფთა მათგან ჩემთა, საქმე 22,11; ნათესავთა ჩ., ჰრომ. 9,3; მამულთა ჩ. მოძღურებათა, გალ. 1,14Ⴍ; მოსავთა მათ ჩ. კრულებათასა, ფილიპ. 1,14ႭCD; კრულებათა ამათ ჩ., ფილიპ. 1,17; ქუეშე ფერჴთა ჩ., იაკ. 2,3; საქმეთაგან ჩ., იაკ. 2,18ႪႭ; შვილთ ჩ., 3 იოვ. 1,4.

საქმეთა ჩემთაგან, იაკ. 2,18; ძმათა ჩემთათჳს, ჰრომ. 9,3CD; მამულთა ჩ. მოძღურებათა, გალ. 1,41; კრულებათა ჩ., ფილიპ. 1,14; კრულებათა მათ ჩ., ებრ. 10,34CD.

უფალნო ჩემნო, საქმე 16,30; ძმანო ჩ. საყუარელნო, 1 კორ. 15,58; ფილიპ. 4,1; 1 თეს. 1,4ႢႠ; ძმანო ჩ., ჰრომ. 7,4; 15,14CD; 1 კორ. 1,11CD; ეფეს. 6,10CD; 1 თეს. 4,1CD; იაკ. 1,2; 1,16; 1,19; 2,1; 2,5; 2,14; 3,1; 3,10; 3,12; 4,11; 5,9; 10,12; 10,19; 1 იოვ. 3,13ႪႭ; შვილნო ჩ., გალ. 4,19; 1 იოვ. 2,1; 1 იოვ. 3,7Ⴍ; 3,18ႪႭ; საყუარელნო ჩ., 1 კორ. 10,14; ფილიპ. 2,12; 1 იოვ. 4,7; გჳრგჳნნო ჩ., ფილიპ. 4,1.

ძჳრი ერისა ჩემისაჲ, საქმე 7,34; ადგილი იყოს განსასუენებელისა მის ჩ., საქმე 7,49; ნებაჲ გულისა ჩ., საქმე 13,22; ჰრომ. 10,1; შესმენით რაჲ მედვა ნათესავისა ჩ., საქმე 28,19; სალმობაჲ გულისა ჩ. (-ჲ Ⴂ), ჰრომ. 9,2; ახალი შჯული არს სისხლისა ჩ., 1 კორ. 11,25; ნაყოფი საქმისა მის ჩ., ფილიპ. 1,22; განვიგო თავისა ჩ., ფილიპ. 2,23; თანა-მოსაგრისა ჩ., (-ს CD), ფილიპ. 2,25; თუ ჴმისა ჩ. ისმინოთ, ებრ. 3,7ႪႢ; 3,15ႢႪ; 4,7Ⴊ; გამოცხ. 3,20; ძალ-უც ვედრისა მის ჩ., 2 ტიმ. 1,12Ⴂ; ჟამი იგი მიქცევისა ჩ., 2 ტიმ. 4,6; დატევებაჲ საყოფლისა ამის ჩ., 2 პეტ. 1,14; სიტყუაჲ მოთმინებისა ჩ., გამოცხ. 3,10; სახელი ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 3,12; სახელი ქალაქისა ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 3,12; შჯულსა მას გონებისასა ჩემისასა, ჰრომ. 7,23; შეკრებასა სულისა ჩ.

და თქუენისასა, 1 კორ. 5,4; ვიტყჳ არა თავისა ჩ., 1 კორ. 10,29; უძლურებისა ჩ. ვიქადოდი, 2 კორ. 11,30CD; თავისა ჩ. არა ვიქადი, 2 კორ. 12,5; აღებასა პირისა ჩ., ეფეს. 6,19; შორის სამოთხესა ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 2,7; ტაძარსა შინა ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 3,21; მსახურისაჲ საჴმართა ჩემისაჲსა, ფილიპ. 2,25ႳႪႭ; თანა-მოწამებითა გონებისა ჩემისაჲთა, ჰრომ. 9,1; შე-ცა-მირაცხიეს ყოველივე ზღვევად გარდარეულისა მისთჳს მეცნიერებისა ქრისტე იესუჲს უფლისა ჩ., ფილიპ. 3,8; მახჳლითა პირისა ჩ., გამოცხ. 2,16; მსაჯულად ნათესავისად ჩემისა, საქმე 24,10G; თავისა ჩემისად, 1 კორ. 4,6ႢႬ; კუარცხბეკი ფერჴთა ჩემთაჲ, საქმე 7,49; განსაცდელი იგი ჴორცთა ჩ., გალ. 4,14; შვილთა ჩ. ჭეშმარიტებით სლვაჲ, 3 იოვ. 1,4G; მსახურისა მის საჴმართა ჩემთაჲსა, ფილიპ. 2,25CD; ჴელის პყრობითა თანამყოფთა მათ ჩემთაჲთა, საქმე 22,11ႢႪႭ; დასხმითა მით ჴელთა ჩ., 2 ტიმ. 1,6; ყუედრებანი მაყუედრებელთა ჩემთანი, ჰრომ. 15,3Ⴇ.

მსახურისა მის საჴმართა ჩემთაჲსაჲ, ფილიპ. 2,25.

ჩემთანა ჩემთან მყოფი: გიკითხვენ თქუენ ჩემთანანი ძმანი, ფილიპ. 4,21; გიკითხვენ შენ ჩ. ყოველნი, ტიტე 3,15.

ჩემ მიერ-ი ჩემეული: რაჲთა იყოს ჩემ მიერი იგი ჰჱ ჰე, 2 კორ. 1,17.

1\. **ჩინება** ჩვენება, გამომჟღავნება, წარდგენა (მტკიცებისა), ა—2: არცა ერთი რაჲ ბრალი აჩინეს, საქმე 25,18; არცა აჩინონ (παραστῆσαι) შენ წინაშე, საქმე 24,13.

არა ურჩ ვექმენ ზეცისასა მას ჩინებასა (შდრ.: ჩუენებასა ႺႪႭ), საქმე 26,19Ⴓ; არცა ძალ-უც შენ წინაშე ჩემ ზედა ამისა ჩინებად, საქმე 24,13ႢႪႭ.

2\. **ჩინება** მიწვევა: ხმობა, ი: მონაჲ თუ იჩინე, 1 კორ. 7,21; ვითარცა იჩინა ღმერთმან, 1 კორ. 7,17; მან მიჩინნა ჩუენ ღმერთმან, საქმე 16,10; მ. ჩუენ ჩინებითა მით წმიდითა, 2 ტიმ. 1,9; რომელმან-იგი მ. ჩუენ, 2 პეტ. 1,3; არა გჳჩინნა ჩუენ უფალმან არა-წმიდებად, 1 თეს. 4,7; რომელმან-იგი გიჩინნა თქუენ, გალ. 1,6; 5,8; 1 თეს. 2,12; 5,24; რომელსაცა გ. თქუენ სახარებისა მიერ, 2 თეს. 2,14; რომელმან გ. თქუენ საუკუნესა მას დიდებასა, 1 პეტ. 5,10.

ი ვნ.: რომელსა იჩინე, 1 ტიმ. 6,12; წინადაცუეთილი თუ ვინმე იჩინა... და წინადაუცუეთელი თუ ვინმე ი., 1 კორ. 7,18; რომლითაცა ი., 1 კორ. 7,20; 7,24CD; რომელი ი., 1 კორ. 7,22; რომლისა მიერ იჩინენით ზიარებასა მას, 1 კორ. 1,9CD; კაცად-კაცადი რომელსა ი., 1 კორ. 7,24; რომლითა ი., ეფეს. 4,1CD; ვითარცა ი., ეფეს. 4,4; ამისთჳს ი., 1 პეტ. 3,9; იჩინენითვე ამისთჳს, 1 პეტ. 2,21; რომელი უფლისა მიერ იჩინოს მონაჲ, 1 კორ. 7,22; რომელი ი., 1 კორ. 7,22CD.

კეთილთაგან საქმეთა მტკიცე ჰყოთ ჩინებაჲ ეგე თქუენი, 2 პეტ. 1,10; რაჲთა ღირსად ხჳდოდით თქუენ ჩინებასა მას თქუენსა, ეფეს. 4,1; ვსდევ გჳრგჳნსა მას ზეცისა ჩინებისა (ჩინებისასა Ⴇ — მცდარი ფორმაა) ღმრთისასა, ფილიპ. 3,14; სასოებაჲ ჩ. მის მისისაჲ, ეფეს. 1,18; რაჲთა ღირსად ხჳდოდით ჩ. მის, ეფეს. 4,1ႬႡႭႢႬ; ერთითა მით სასოებითა ჩ. მის თქუენისაჲთა, ეფეს. 4,4; რაჲთა ღირს გყვნეს... ღმერთმან ჩ. მის, 2 თეს. 1,11; ჩ. მის ზეცისა ზიარნო, ებრ. 3,1; კაცად-კაცადი ჩინებითა მით... მას ზედა ეგენ, 1 კორ. 7,20; რაჲთა ღირსად ხჳდოდით ჩ. მით, ეფეს. 4,1Ⴂ; მიჩინნა ჩუენ ჩ. მით წმიდითა, 2 ტიმ. 1,9; შეუნანებელ არიან... ჩინებანი ღმრთისანი, ჰრომ. 11,29.

რომლისა-იგი თქუენცა ჩინებულ ხართ ქრისტე იესუჲსა, ჰრომ. 1,6; რომელნი-იგი ბრძანებით ჩ. არიან, ჰრომ. 8,28; აზნაურებასა ჩ. ხართ, გალ. 5,13; რომელსაცა-იგი ჩ. ხართ, ეფეს. 4,1; რომლისა მიმართცა ჩ. ხართ, კოლ. 3,15; პავლე... ჩინებული მოციქული, ჰრომ. 1,1; პავლე, ჩ. მოციქული ქრისტე იესუჲსი, 1 კორ. 1,1; რომელთა შორის ხართ თქუენცა ჩინებულნი იესუ ქრისტესნი, ჰრომ. 1,6CD; ჩ. წმიდანი ყოვლითურთ, 1 კორ. 1,2Ⴚ; აღთქუმაჲ იგი მოიღონ ჩინებულთა მათ, ებრ. 9,15; ყოველთა... ჩ. წმიდათა, ჰრომ. 1,7; ჩ. წმიდათა ყოვლითურთ, 1 კორ. 1,2; მათვე ჩ. ჰურიათა... ქრისტე ღმრთისა ძალ არს, 1 კორ. 1,24.

3\. **ჩინება** წინასწარ-ხედვა, განსაზღვრა, გამიზვნა; ნება, ი: წინაჲსწარ გჳჩინნა (შდრ.: προορίσας) ჩუენ შვილებად, ეფეს. 1,5CD; რომელნი-იგი წინაჲსწარ იჩინნა (შდრ.: προώρισεν), ჰრომ. 8,30.

ი ვნ.: წინაჲსწარ ვიჩინენით, ეფეს. 1,11.

რომელნი-იგი მონადირებულ არიან მის მიერ ჩინებისაებრ (შდრ. ნებისაებრ ABCD) მისისა, 2 ტიმ. 2,26Ⴂ.

ჩინებულება წოდება: აწ იხილეთ-ღა ჩინებულებაჲ ეგე (τὴν κλῆσιν) თქუენი, 1 კორ. 1,26; ხედევდით ჩინებულებასა ჩუენსა, 1 კორ. 1,26ႢႬ.

ჩრდილო ჩრდილოეთი: რომელი ხედვიდა ჩრდილოჲთ, საქმე 27,12Ⴍ; აღმოსავალეთისა ბჭენი სამნი... და ჩ. სამნი, გამოცხ. 21,13; რომელი ჰხედვიდა ჩრდილოდ, საქმე 27,12.

ჩუენ პირის ნაცვალსახელი: რომლისა ვართ ჩ. ყოველნი მოწამე, საქმე 2,32; რომლისა ვართ ჩ. მოწამე, საქმე 3,15; ჩ. განვიკითხვით, საქმე 4,9; ჩ. ვართ მისა მოწამე, საქმე 5,32; ჩ. ლოცვასა... განვეკრძალნეთ, საქმე 6,4; რომელმან გამომიყვანნა ჩ. ეგჳპტით, საქმე 7,40; ჩ. ყოველნი მოსრულ ვართ, საქმე 10,33; ჩ. მოწამე ვართ ყოველთა მათ საქმეთა, საქმე 10,39; რომელ-ესე ვართ ჩ., საქმე 10,41; სავსე არიან სულითა წმიდითა, ვითარცა-იგი ჩ., საქმე 10,47; ჩ. გახარებთ თქუენ, საქმე 13,32; მიჩინნა ჩ., საქმე 16,10; 2 პეტ. 1,3; გამოვედით ჩ. ... და დავსხედით ჩ., საქმე 16,13; წარვიდოდეთ ჩ., საქმე 16,16; ჩ. კაცნი ჰრომინნი ვართ, საქმე 16,21; ჩ. ყოველნი აქა ვართ, საქმე 16,28; გუგუემნეს ჩ., საქმე 16,37; განვაგდეთ ჩ., საქმე 16,37; განმიყვანნენ ჩ. აქიერ, საქმე 16,37; ჩ. ნავითა წარმოვედით, საქმე 20,6; ვიყვენით ჩ. მუნ შჳდ დღე, საქმე 20,6; შეკრებულ ვიყვენით ჩ. კურთხევად პურისა, საქმე საქმე 20,7; ჩ. წინა-წარვემართეთ ნავითა, საქმე 20,13; აღვასრულენით ჩ., საქმე 21,5ႢႪႭ; წარმგზავნიდეს ჩ. სახლეულებითურთ, საქმე 21,5; ჩ. ნავითა წარმოვედით, საქმე 21,7; ვევედრებოდეთ ჩ., საქმე 21,12; ჩ. ... განმზადებულ ვართ, საქმე 23,15; ჩ. ყოველნი დავცჳვენით ქუეყანასა, საქმე 26,14; შეგჳწყნარნეს ჩ. ძმათა, საქმე 21,17; მი-რაჲ-ვიწიეთ ჩ. იერუსალჱმდ, საქმე 21,17ႢႪႭ; ჩ. შეგუაშჯენთ მას, საქმე 24,8; შევსხენ ჩ. მას შინა, საქმე 27,6ႢႪႭ; დიდსა ზამთარსა შინა ვიყვენით ჩ., საქმე 27,18; ჭილაკსა რასმე განცჳბრებად ვართ ჩ., საქმე 27,26; მიმოდაცემულ-ყვენით ჩ. ადრიასა შინა, საქმე

27,27; შემიწყნარნეს ჩ. ყოველნი, საქმე 28,2; რომელმან შემიწყნარნა ჩ., საქმე 28,7; სიყუარულით მოწლედ მისტუმრნა ჩ., საქმე 28,7ႢႪ; ვიდრე-იგი ჩ. უძლურღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,6; ვიდრე-იგი ჩ. ულმრთოღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,8; განვერნეთ ჩ. მის მიერ რისხვისაგან, ჰრომ. 5,9; ვცხოვნდეთ ჩ. მაცხოვარებითა მისითა, ჰრომ. 5,10; ეგრეცა ჩ. განახლებითა ცხორებისაჲთა ვიდოდით, ჰრომ. 6,4; რაჲთა არღარა ვჰმონებდეთ ჩ. ცოდვასა, ჰრომ. 6,6; ჩ. განქარვებულ ვართ შჯულისა მისგან, ჰრომ. 7,6ႨႱ; ვჰმონებდეთ ჩ. განახლებულითა სულითა, ჰრომ. 7,6; ჩ. თუ არა ვხედავთ, ჰრომ. 8,25; შენთჳს მოვწყდებით ჩ. მარადღე და შევირაცხებით ჩ., ჰრომ. 8,36; შემიყუარნა ჩ., ჰრომ. 8,37; ეფეს. 2,4; 5,2; 2 თეს. 2,16; 1 იოვ. 4,10; 4,11; 4,19; გამოცხ. 1,5; ჩ. ყოველნი ერთ გუამ ვართ, ჰრომ. 12,5; ჩ. ვქადაგებთ ქრისტესა ჯუარს-ცუმულსა, 1 კორ. 1,23; ესრჱთ შემრაცხენინ ჩ. კაცმან, 1 კორ. 4,1; ღმერთმან ჩ. მოციქულნი უკუანაჲსკნელად გამოგუაჩინნა, 1 კორ. 4,9; ჩ. სულელ ქრისტჱსთჳს... ჩ. უძლურ... ჩ. ... გინებულ, 1 კორ. 4,10; ჩ. – მისა მიმართ... ჩ. – მის მიერ, 1 კორ. 8,6; საჭმელმან ჩ. არა წარგუდგინნეს ღმერთსა, 1 კორ. 8,8; ერთ პურ და ერთ ჴორც ჩ. ყოველნი ვართ, 1 კორ. 10,17; არა ვიყვნეთ ჩ. გულის მთქუმელ ბოროტისა, 1 კორ. 10,6; ანუ ჩ. რაჲსა ვიჭირვით? 1 კორ. 15,30; ჩ. განვახლდეთ, 1 კორ. 15,52; ნუგეშინის-ცემულ ვართ ჩ., 2 კორ. 1,4; მიჴსნნა ჩ., 2 კორ. 1,10; ტიტე 3,5; მიჴსნეს ჩ., 2 კორ. 1,10ႢႪ; რომელსა-იგი ვესავთ ჩ., 2 კორ. 1,10; მიცნენით ჩ., 2 კორ. 1,14; რომელმან-იგი განმამტკიცნა ჩ. და ცხებულ გუყვნა ჩ. ღმერთმან, 2 კორ. 1,21; რომელმანცა-იგი აღმბეჭდნა ჩ., 2 კორ. 1,22; არა მივიანგაჰრნეთ ჩ. ეშმაკისაგან, 2 კორ. 2,11; შემძლებელ გუყვნა ჩ. მსახურებად, 2 კორ. 3,6; ჩ. ... დიდებასა უფლისასა განვიცდით, 2 კორ. 3,18; არა ვალთ ჩ. ვერაგობით, 2 კორ. 4,2; ჩ. სიკუდილითა მივეცემით, 2 კორ. 4,11; არა ვედიებთ ჩ. ხილულსა ამას, 2 კორ. 4,18; რომელმან-იგი შემქმნნა ჩ., 2 კორ. 5,5CD; ჩ. ყოველნი განცხადებად ვართ, 2 კორ. 5,10; რომელმან დამიგნა ჩ. თავისა თჳსისა, 2 კორ. 5,18; ჩ. ვიქმნნეთ სიმართლჱ, 2 კორ. 5,21; ჩ. ტაძარნი ღმრთისანი ვართ, 2 კორ. 6,16; მოვედით ჩ. მაკედონიად, 2 კორ. 7,5; ვევედრებოდით ჩ. ტიტეს, 2 კორ. 8,6; ვჰგონიეთ ჩ., 2 კორ. 10,2; ვითარცა იგი ქრისტჱსი არს, ეგრეცა ჩ., 2 კორ. 10,7; ჩ. არა უზომოდ ვიქადით, 2 კორ. 10,13; იპოვნენ ვითარცა ჩ., 2 კორ. 11,12; ჩ. რეცა მოუძლურდით, 2 კორ. 11,21; ჩ. ვესავთ, 2 კორ. 13,6; ჩ. არა ვართ გამოუცდელ, 2 კორ. 13,6; არა თუ რაჲთა ჩ. გამოცდილად გამოვჩნდეთ... ჩ. რაჲთა გამოუცდელ ვიყვნეთ, 2 კორ. 13,7; ჩ. უძლურ ვართ, 2 კორ. 13,9; რაჲთა განმარინნეს ჩ., გალ. 1,4; დაღათუ ჩ., გინა თუ ანგელოზი ზეცით გახარებდეს, გალ. 1,8; რომელ-იგი ჩ. გახარეთ, გალ. 1,9; რაჲთა დაგჳმონნენ ჩ., გალ. 2,4; რაჲთა ჩ. წარმართთა მიმართ, გალ. 2,9; ჩ. ბუნებით ჰურიანი ვართ, გალ. 2,15; ქრისტემან გამოგჳჴსნნა ჩ., გალ. 3,13; მზარდულ გუექმნა ჩ., გალ. 3,24; ეგრეცა ჩ. ვიყვენით დაკირთებულ, გალ. 4,3; ჩ. აღთქუმისა შვილნი ვართ, გალ. 4,28; ჩ. ქრისტემან განგუაზნაურნა, გალ. 5,1; ჩ. სასოებასა მოველით, გალ. 5,5; მაკურთხნა ჩ., ეფეს. 1,3; რაჲთა ვიყვნეთ ჩ. წმიდა, ეფეს. 1,4; გამოგუარჩინნა ჩ., ეფეს. 1,5; ვიყვენით ჩ. მკუდარ, ეფეს. 2,5; განგუაცხოველნა ჩ., ეფეს. 2,5; ვიდრემდე მივეწიფნეთ ჩ., ეფეს. 4,13; რაჲთა არა ვიყვნეთ ჩ., ეფეს. 4,14Ⴓ; ჩ. ვართ წინადაცუეთილებანი, ფილიპ. 3,3; ვართ ჩ. სახე თქუენდა, ფილიპ. 3,17; ჩ. (+ცა CD) არა დავსცხრებით თქუენთჳს, კოლ. 1,9; რომელმან ღირს გუყვნა ჩ. ნაწილსა მას მკჳდრობისა წმიდათაჲსა, კოლ. 1,12; მიმაწინა ჩ. სასუფეველსა, კოლ. 1,13; რომელსა-ესე ჩ. ვქადაგებთ, კოლ. 1,28; მოგჳტევნა ჩ. ყოველნი შეცოდებანი, კოლ. 2,13; ვიქმნენით ჩ. თქუენდა მიმართ თქუენთჳსვე, 1 თეს. 1,5; ვიქმნენით ჩ. მდაბალ, 1 თეს. 2,7; ჩ. გამოგუდევნნეს, 1 თეს. 2,15; ჩ. ობოლ ღათუ ვიქმნენით თქუენგან, 1 თეს. 2,17; დამაბრკოლნა ჩ. მჴდომმან, 1 თეს. 2,18; გარდაგმატენ სიყუარულითა ურთიერთას... ვითარცა-ესე ჩ. თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 3,12; არა გჳჩინნა ჩ. უფალმან არა-წმიდებად, 1 თეს. 4,7; ჩ. ... ვერ მივეწიფნეთ შესუენებულთა მათ, 1 თეს. 4,15; ჩ. მათ თანავე აღვიტაცნეთ, 1 თეს. 4,17; არა შემქმნნა ჩ. ღმერთმან, 1 თეს. 5,9; ვითარ-მე ჩ. განვერნეთ, ებრ. 2,3; ვითარცა სახლნი ვართ ჩ., ებრ. 3,6; ვართ ჩ. ხარებულ, ებრ. 4,2; ჩ. შევიდეთ განსასუენებელსა მას, ებრ. 4,3; გჳვის ჩ. მღდელთმოძღუარი, ებრ. 8,1; ჩ. განწმედილ ვართ, ებრ. 10,10; ჩ. არა ვართ ჯმნულებისანი, ებრ. 10,39; რაოდენ უფროჲს ჩ. ... გარე-მოვექცეთ, ებრ. 12,25; რომელმან-იგი მიჴსნნა ჩ. და მიჩინნა ჩ. ჩინებითა მით წმიდითა... რომელი მომეცა ჩ., 2 ტიმ. 1,9; მანცა უარ-მყვნეს ჩ., 2 ტიმ. 2,12; მიჴსნნეს ჩ. ყოვლისაგან, ტიტე 2,14; გუშვნა ჩ. ... რაჲთა ვიყვნეთ ჩ. დასაბამ, იაკ. 1,18; კუალად გუშვნა ჩ., 1 პეტ. 1,3; ჩ. ცოდვისაგან განვეშორნეთ, 1 პეტ. 2,24Ⴀ; ჩ. წარგჳდგინნეს ღმერთსა, 1 პეტ. 3,18; ჩ. ბნელსა შინა ვიდოდით, 1 იოვ. 1,6; განმწმიდნეს ჩ. ყოვლისაგან სიცრუვისა, 1 იოვ. 1,9; სოფელმან არა მიცნის ჩ., 1 იოვ. 3,1; დიოტრეფე არა შემიწყნარებს ჩ., 3 იოვ. 1,9; გული ჩუენი არა გუგმობდეს ჩ., 1 იოვ. 3,21; ჩ. ღმრთისაგანნი ვართ, 1 იოვ. 4,6; ჩ. (÷ცა ႢႳ) ვართ სოფელსა მას, 1 იოვ. 4,17; ჩ. ვიყუარობდეთ, 1 იოვ. 4,19; ვართ ჩ. ჭეშმარიტისა თანა ძისა მისისა, 1 იოვ. 5,20; გუგმობს ჩ., 3 იოვ. 1,10; მყვნა ჩ. სამეუფო მღდელ ღმრთისა, გამოცხ. 1,6; გჳყიდენ ჩ., გამოცხ. 5,9; დაგუფარენით ჩ., გამოცხ. 6,16; უკუეთუ სხუანი თქუენისაგან ჴელმწიფებისა მიიღებენ, არა-მე უფროჲსღა ჩუენა? 1 კორ. 9,12ႢႧႨ; ჩუენცა კაცნივე ვართ, საქმე 14,15; თჳთ ჩ. [ვკუნესით]. ჰრომ. 8,23; რაჲთა ჩ. თქუენ თანა ვსუფევდეთ, 1 კორ. 4,8; ჩ. აღმადგინნეს ძალითა მისითა, 1 კორ. 6,14; ჩ. იესუჲს თანა აღმადგინნეს, 2 კორ. 4,14; ჩ. უძლურ ვართ, 2 კორ. 13,4; ვიპოვნეთ ჩ. ცოდვილ, გალ. 2,17; ჩ. ყოველნი ვიქცეოდით, ეფეს. 2,3; ჩ. მის თანა გამოეცხადნეთ, კოლ. 3,4Ⴂ; ჩ. ვჰმადლობთ ღმერთსა, 1 თეს. 2,13CD; ჩ.... ვიქადით, 2 თეს. 2,14; ვიყვენით ოდესმე ჩ. უცნობელ, ტიტე 3,3; ჩ. ვწამებთ, 3 იოვ. 1,12.

ჩუენ მიუწერეთ, საქმე 21,25; ვერცა ჩ. შეუძლეთ ტჳრთვად, საქმე 15,10; ამას ყოველსა ზედა-ვსძლოთ ჩ. მის მიერ, ჰრომ. 8,37; უკუეთუ ჩ. თქუენ შორის სულიერი დავსთესეთ, 1 კორ. 9,11; თქუენგან თუ ჩ. ჴორციელი მოვიმკოთ, 1 კორ. 9,11; ჩ. [მოვიღოთ] უხრწნელი, 1 კორ. 9,25; ერთითა სულითა ჩ. ყოველთა... ნათელ-ვიღეთ, 1 კორ. 12,13; ჩ. ... განჩინებაჲ... მოგუელო, 2 კორ. 1,9; ჩ. არღარავინ ვიცით ჴორციელად, 2 კორ. 5,16; ჩ. არა ვქადაგეთ, 2 კორ. 11,4; შეიღებაჲ იგი მოვიღოთ ჩ.,

გალ. 4,5; ჩ.... განეიფრთხოთ, 1 თეს. 5.8; ჩ. თჳთ... ვიქადეთ, 2 თეს. 1,4CD; ამათ ჳმა-ვიყოფდეთ ჩ., 1 ტიმ. 6,8CD; ჩ. ვიცით, 1 იოვ. 3.14; არა თუ ჩ. შევიყუარეთ ღმერთი, 1 იოვ. 4,10; ჩ. ვიხილეთ, 1 იოვ. 4,14; ჩ. ვიცანთ, 1 იოვ. 4,16; ვიცოდით ჩ. ჭეშმარიტი ღმერთი, 1 იოვ. 5,20; რაჲთა შეუძლოთ ჩუენცა, 2 კორ. 1,4; ჩ. ... სიმძიმე ყოველი განვიშორეთ, ებრ. 12,1.

ჩუენ გუესმის, საქმე 2,8; 2,11; ოქროჲ და ვეცხლი არა მაქუს ჩ., საქმე 3,6; ჩ. რაჲსათჳს გუხედავთ, საქმე 3,12; ვერ ჴელ-გუეწიფების ჩ., საქმე 4,20; გუასმიეს ჩ. მაგისი, საქმე 6,11; რომელი მომცა ჩ. მოსე, საქმე 6,14; მიქმნენ ჩ. ღმერთნი, რომელნი წინა-მიძღუოდიან ჩ., საქმე 7,40; მამცნო ჩ. ქადაგებად ერსა მას, საქმე 10,42; მითხრა ჩ., საქმე 11,13ႢႪႭ; მადლი... მისცა ღმერთმან, ვითარცა-იგი პირველად ჩ., საქმე 11,17; ჩ. აღგჳდგინა იესუ, საქმე 13,32; მამცნო ჩ. უფალმან, საქმე 13,47; გჳღირს ჩ. შესლვად, საქმე 14,22; მისცა მათ სული წმიდაჲ, ვითარცა-იგი ჩ., საქმე 15,8; გურწამს ჩ. ცხოვრებაჲ, საქმე 15,11; მესმა ჩ., საქმე 15,24; რომელთადა ჩ. არაჲ გუემცნო, საქმე 15,24ႢႪႭ; ჯერ-მიჩნდა ჩ., საქმე 15,25; შემეწიენ ჩ., საქმე 16,9; გუაიძულა ჩ., საქმე 16,15; შემემთხჳა ჩ., საქმე 16,16; მოგუდევდა... ჩ., საქმე 16,17; მითხრობენ ჩ., საქმე 16,21; გუელოდეს ჩ. ტროადას შინა, საქმე 20,5; ჩ. ვითარცა გუესმა ესე, საქმე 21,12; ესე ჴმაჲ ჩ. გუესმა, 2 პეტ. 1,18; გურქუა ჩ., საქმე 21,13; შემეწიენით ჩ., საქმე 21,28ႢႪႭ; არა გჳტევებდა ჩ. ქარი იგი, საქმე 27,7ႢႪႭ; წინა-მიყვეს ჩ. დიდი კაცთ მოყუარებაჲ, საქმე 28,2; პატივ-გუცეს ჩ., საქმე 28,10; გუევედრებოდეს ჩ., საქმე 28,14; ჩ. არცა წიგნი მოგჳჳდა შენთჳს, საქმე 28,21; რომლისაგან-ესე მოვიღეთ ჩ. მადლი, ჰრომ. 1,5Ⴇ; რაჲთა მოგჳჴდეს ჩ. კეთილი, ჰრომ. 3,8; ყოველივე მოგუანიჭოს ჩ., ჰრომ. 8,32; ვინ განმაშორენეს ჩ. სიყუარულსა მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 8,35; რომელთაცა-ესე მიწოდნა ჩ., ჰრომ. 9,24; არა თუმცა უფალმან... დამიტევა ჩ. თესლი, ჰრომ. 9,29; მაქუს ჩ. ნიჭი იგი, ჰრომ. 12,6; თანა-გუაც ჩ. ძლიერთა უძლურებანი იგი, ჰრომ. 15,1; ჩ. არა სული ამის სოფლისაჲ მოგჳღებიეს, 1 კორ. 2,12; ჩ. გონებაჲ ქრისტჱსი გუაქუს, 1 კორ. 2,16; მშჳდობას გჳწოდნა ჩ. ღმერთმან, 1 კორ. 7,15; ჩ. ეგევითარი ჩუეულებაჲ არა გუაქუს, 1 კორ. 11,16; რომელმან მომცა ჩ. ძლევაჲ, 1 კორ. 15,57; რომელი ნუგეშინის-მცემს ჩ., 2 კორ. 1,4; შემემეცნენით ჩ., 2 კორ. 1,14ႧႨႡ; მომყინის ჩ. ... სული იგი, 2 კორ. 2,14; მაქუს ჩ. ესევითარი სასოებაჲ, 2 კორ. 3,12; მაქუს ჩ. მსახურებაჲ ესე, 2 კორ. 4,1; გუაქუს ჩ. საფასჱ ესე, 2 კორ. 4,7; მაქუს ჩ. იგივე სული, 2 კორ. 4.13; მაქუს ჩ. სახლი, 2 კორ. 5,1; მომცა ჩ. წინდი, 2 კორ. 5,5; სიყუარული იგი ქრისტჱსი მაწუევს ჩ. გამორჩევად მას, 2 კორ. 5,14; მომცა ჩ. მსახურებაჲ, 2 კორ. 5.18; შემიწყნარენით ჩ., 2 კორ. 7,2; ნუგეშინის-მცა ჩ. ღმერთმან, 2 კორ. 7,6; მითხრობდა ჩ., 2 კორ. 7,7; მლოცვიდეს ჩ., 2 კორ. 8,4; თავნი თჳსნი პირველად მისცნეს უფალსა და მერმე ჩ., 2 კორ. 8,5; ნუ ვინმე გუგმობდეს ჩ., 2 კორ. 8,20; შემიმწინკულოს ჩ. უხუებაჲ ესე, 2 კორ. 8,20ႧႨႡ; მრცხუენიდის ჩ., 2 კორ. 9,4; მომცა ჩ. უფალმან, 2 კორ. 10,8; განგჳყო ჩ. ღმერთმან, 2 კორ. 10,13; სასოებაჲ მაქუს ჩ., 2 კორ. 10,15; არა ჴელ-მეწიფების ჩ., 2 კორ. 13,8; გუდევნიდა ჩ., გალ. 1,23; ჩ. გურწმენა, გალ. 2,16; რომელ-იგი მოგუმადლა ჩ., ეფეს. 1,6; გუაუწყა ჩ., ეფეს. 1,9; მაქუს ჩ. მიახლებაჲ იგი, ეფეს. 2,18; მაქუს ჩ. განცხადებულებაჲ, ეფეს. 3.12; ღმერთმან... მოგუმადლა ჩ., ეფეს. 4,32; რომელმანცა მაუწყა ჩ., კოლ. 1,8; რომლისაგან მაქუს ჩ. გამოჴსნაჲ, კოლ. 1,14ႢႭႲCD; განმიღოს ჩ. კარი სიტყჳსაჲ, კოლ. 4,3; არღარა რაჲ გჳჴმს ჩ. სიტყუად რაჲმე, 1 თეს. 1,8; მახარა ჩ. სარწმუნოებაჲ, 1 თეს. 3,6; გული გეტყჳს ხილვად ჩუენდა, ვითარცა-ესე ჩუენ თქუენდა, 1 თეს. 3,6; ჩ. თანა-გუაც მადლობაჲ, 2 თეს. 2,13; რაჲთა მბაძვიდეთ ჩ., 2 თეს. 3,9; მეტყოდა ჩ. ძისა მიერ თჳსისა, ებრ. 1,1; მივის ჩ. მღდელთმოძღუარი დიდი, ებრ. 4,14; არა გჳვის ჩ. მღდელთმოძღუარი, ებრ. 4.15ႧႨႡ; ჩ. გურწამს, ებრ. 6,9; ნუგეშინის-ცემაჲ მაქუნდეს ჩ., ებრ. 6,18; მეწამების ჩ. სულიცა წმიდაჲ, ებრ. 10,15; განგჳახლა ჩ. გზაჲ, ებრ. 10,20; რომელმან-იგი აღმითქუა ჩ., ებრ. 10,23Ⴇ; მაქუს ჩ. მადლი, ებრ. 12,28; მაქუს ჩ. საკურთხეველი, ებრ. 13,10; არა მაქუს ჩ. ქალაქი, ებრ. 13,14; რომელმან მომცის ჩ. ყოველივე, 1 ტიმ. 6,17; არა მომცა ჩ. ღმერთმან სული მოშიშებისაჲ, 2 ტიმ. 1,7; რომელნი მყუარობენ ჩ., ტიტე 3,15; მოგუანიჭა ჩ., 2 პეტ. 1,3; პატიოსანნი აღთქუმანი ჩ. მოგუანიჭნა, 2 პეტ. 1,4; მაქუს ჩ. სიტყუაჲ, 2 პეტ. 1,19; გამოგჳჩნდა ჩ., 1 იოვ. 1,2; განმწმედს ჩ. ყოვლისაგან ცოდვისა, 1 იოვ. 1,7; რაჲთა მოგჳტევნეს ჩ. ცოდვანი ჩუენნი, 1 იოვ. 1,9; მან აღმითქუა ჩ. ცხორებაჲ საუკუნჱ, 1 იოვ. 2,25; რავდენი სიყუარული მომცა ჩ. მამამან, 1 იოვ. 3,1; მან მომცა ჩ. მცნებაჲ, 1 იოვ. 3,23; რომელი მომცა ჩ., 1 იოვ. 3,24; სულისა მისისაგან მომცა ჩ., 1 იოვ. 4,13; ცხორებაჲ საუკუნოჲ მომცა ჩ. ღმერთმან, 1 იოვ. 5,11; მომცა ჩ. გონებაჲ, 1 იოვ. 5,20.

ჯერ-უჩნდა სულსა და ჩუენცა, საქმე 15.28; ჩ. გუევნების, 2 კორ. 1,6; ჩ. (-ცა Ⴂ) გურწამს, 2 კორ. 4,13; ჩ. გჳღირს ძმათათჳს თავისა დადებაჲ, 1 იოვ. 3,16; ჩ. თანა-გუაც ურთიერთას სიყუარული, 1 იოვ. 4,11.

რომელ არს მამაჲ ჩუენ ყოველთაჲ, ჰრომ. 4,16; რომელ არს დედაჲ ჩ. ყოველთაჲ, გალ. 4.26CD; ჩ. ყოველთათჳს მისცა იგი, ჰრომ. 8.32; ჩ. ცხორებულთა ამათთჳს ძალ ღმრთისა არს, 1 კორ. 1,18CD; მაბრკოლებელ ჩ. წარმართთა მიმართ სიტყუად, 1 თეს. 2.16.

რომელი... განვიდა ჩუენგან, საქმე 1,21; ვიდრე დღედმდე აღმაღლებისა მისისა ჩ., საქმე 1,22; შეძლებელ ვართ შერაცხად რაჲსმე რეცათუ ჩ., 2 კორ. 3,5; გარდარეული იგი ძლიერებისაჲ იყოს ღმრთისაჲ და არა ჩ., 2 კორ. 4,7; არარაჲთა იზღვინეთ ჩ., 2 კორ. 7,9; გუევედრნეს ჩუენ მადლსა მას... მიღებად ჩ., 2 კორ. 8,4Ⴈ Ⴁ; ისწავეთ ჩ., 1 თეს. 4.1; რომელ-იგი ისწავა ჩ., 2 თეს. 3.6; უკუეთუ პირველად ჩ. [იწყოს], 1 პეტ. 4,17; ჩ. განვიდეს, 1 იოვ. 2.19; არა არიან ყოველნი ჩ., 1 იოვ. 2.19ႢႪႭ.

გნებავს ჩუენ ზედა მოწევნად სისხლი, საქმე 5.28; ვინ დაგადგინა შენ... მსაჯულად ჩ. ზედა, საქმე 7.27; 7,35; მოვიდა სული წმიდაჲ მათ ზედა, ვითარცა-იგი ჩ. ზედა, საქმე 11.15; ჴური არს ჩ. ზედა, საქმე 19.27ႢႪႭ; მოწევნად ჩ. ზედა, საქმე 19.27Ⴚ; გამობრწყინდა ნათელი დიდი ჩ. ზედა, საქმე 22.6ႢႪႭ; აჩუენოს... გარდამატებული იგი სიმდიდრე ჩ. ზედა, ეფეს. 2.7; მოსცხო ჩ. ზედა, ტიტე 3,6; დამკჳდრებით ჩ. ზედა, გამოცხ. 6.16.

ჯერ-არს უკუე ჩუენ თანა, საქმე 1,21ႢႪႭ; ჩ. თანა ყოფად ერთი ამათგანი, საქმე 1,22; მოვიდეს ჩ. თანა მოწაფენიცა, საქმე 21,16; შევიდა პავლე ჩ. თანა იაკობისა, საქმე 21,18; რომელნი ჩ. თანა ხართ, საქმე 25,24; ჩ. თანა იყო არისტარქოს. საქმე 27,2; სიკუდილი ჩ. თანა შეიქმნების, 2 კორ. 4,12; რომელი-იგი შეიქმს ჩ. თანა, 2 კორ. 5,5; დადვა ჩ. თანა სიტყუაჲ იგი დაგებისაჲ, 2 კორ. 5,19; შეიქმს ჩ. თანა ნებასაცა, ფილიპ. 2,13ႢႪႭ; ისწავეთ ეპაფრÜსგან საყუარელისა ჩ. თანამონისა, კოლ. 1,7; რომელსა შეწევნასა ჰყოფს ჩ. თანა, კოლ. 1,29Ⴍ; გაუწყოს... ჩ. თანა მონამან, კოლ. 4,7AB რედაქციის ხელნაწერები; ლხინი ჩ. თანა, 2 თეს. 1,7; რომელმან-იგი დაიმკჳდრა ჩ. თანა, 2 ტიმ. 1,14; მადლი ჩ. თანა, 2 ტიმ. 4,22; ფილემ. 1,25ႦႭ; ფილემონს...ჩ. თანა მოღუაწსა. ფილემ. 1,1ႠႦ; რომელი დამკჳდრებულ არს ჩ. თანა, იაკ. 4,5; ზიარებაჲ გაქუნდეს ჩ. თანა, 1 იოვ. 1,3; ჭეშმარიტებაჲ ჩ. თანა არა არს, 1 იოვ. 1,8; და-მცა-დგრომილ იყუნეს ჩ. თანა, 1 იოვ. 2,19; ჩ. თანა არს, 1 იოვ. 3,24; ამით აღსრულებულ არს სიყუარული ჩ. თანა, 1 იოვ. 4,17; ჩ. თანა იყოს უკუნისამდე, 2 იოვ. 1,2; იყოს ჩ. თანა მადლი, 2 იოვ. 1,3.

მიერ ძმათა ესმა ჩუენთჳს, საქმე 28,15; ქრისტÜ ჩ. მოკუდა, ჰრომ. 5,8; მეოხ არს ჩ., ჰრომ. 8,26; 8,34; ზატიკად ჩუენდა ჩუენთჳს დაიკლა ქრისტე, 1 კორ. 5.7CD; ჩ. სამე იტყჳს, 1 კორ. 9,10; შეწევნითა მით ლოცვათა თქუენთაჲთა ჩ., რაჲთა მრავლითა პირითა ჩუენდა მომართ მადლი იგი მრავალთა მიერ მადლის მისაცემელ იყო ჩუენთჳს, 2 კორ. 1,11; დიდსა დიდებასა შეიქმს ჩ., 2 კორ. 4,17; მიზეზ გცემთ თქუენ სიქადულისასა ჩ., 2 კორ. 5,12; ჩ. ცოდვაჲ ქმნა, 2 კორ. 5,21; მითხრობდა თქუენსა მას შურსა ჩ., 2 კორ. 7,7ႢCD; იქმნა ჩ. წყევასა ქუეშე, გალ. 3,13; მისცა თავი თჳსი ჩ., ეფეს. 5,2; ტიტე 2,14; რაჲთა უწყოდით ჩ., ეფეს. 6,22; აღჰოცა ჩ. ჴელით წერილი, კოლ. 2,14; გითხრან თქუენ ჩ., 1 თეს. 1,9; რომელი მოკუდა ჩ., 1 თეს. 5,10; ილოცევდით ჩ., 2 თეს. 3,1; ებრ. 13,18Ⴂ; სადა-იგი წინამორბედი შევიდა ჩ. იესუ, ებრ. 6,20; შევიდა... ჩუენებად პირსა ღმრთისასა ჩ., ებრ. 9,24; ღმერთმან ჩ. უმჯობÜსი... განიგულა, ებრ. 11,40; ქრისტემანცა ივნო ჩ., 1 პეტ. 2,21ႢႪႭ; ქრისტემან რაჲ ივნო ჩ. ჴორცითა, 1 პეტ. 4,1ႪႭ; მან ჩ. სული თჳსი დადვა, 1 იოვ. 3,16; არა დაიწერა მისთჳს ხოლო... არამედ ჩუენთჳსცა, ჰრომ. 4,24; ილოცევდით მას თანა ჩ., კოლ. 4,3; ილოცევდით ჩ., 1 თეს. 5,25 (-ცა Ⴇ), ებრ. 13,18.

ღმერთი ჩუენ კერძო არს, ჰრომ. 8,31.

რომელთა ჩუენ მიერ ეგევითარი ბრძანებაჲ არა აქუნდა, საქმე 15,24; რაჲთა ჩ. მიერ ისწავოთ, 1 კორ. 4,6; ჩ. მიერ თქუენ შორის იქადაგა, 2 კორ. 1,19; ამენი ღმრთისა სადიდებელად ჩ. მიერ, 2 კორ. 1,20; გამოაჩინის ჩ. მიერ, 2 კორ. 2,14; რომელი იმსახურა ჩ. მიერ, 2 კორ. 3,3; ღმერთი გლოცავს ჩ. მიერ, 2 კორ. 5,20; არა შეიწრებულ ხართ ჩ. მიერ, 2 კორ. 6,12; იმსახურებისა ჩ. მიერ, 2 კორ. 8,19; 8,20; რომელ-იგი შეიქმნების ჩ. მიერ, 2 კორ. 9,11; გეხარა თქუენ ჩ. მიერ, გალ. 1,11Ⴂ; მიიღეთ თქუენ სიტყუაჲ იგი... ჩ. მიერ, 1 თეს. 2,13; ნუცა აღშფოთნებით... ჩ. მიერ, 2 თეს. 2,2.

შერაცხილ იყო ჩუენ შორის, საქმე 1,17; საფლავი მისი არს ჩ. შორის, საქმე 2,29; იქცეოდა ჩ. შორის, საქმე 10,38; ჩ. შორის გამოირჩია ღმერთმან, საქმე 15.7HI; არარაჲთ განიკითხა ჩ. შორის, საქმე 15,9; არიან ჩ. შორის კაცნი, საქმე 21,23; რაჲთა სიმართლÜ იგი შჯულისაჲ აღესრულოს ჩ. შორის, ჰრომ. 8,4; ესცნობთ ძალისა მისებრ შეწევნისა ჩ. შორის, ეფეს. 3,20; ყოველთა ზედა არს და ჩ. ყოველთა შორის, ეფეს. 4,6CD; ყვის საჲინოებაჲ მისი ჩ. შორის, ებრ. 13,21; რომელ არს ჩ. შორის, ფილემ. 1,6; სიტყუაჲ მისი არა არს ჩ. შორის, 1 იოვ. 1,10; ამით გამოცხადნა სიყუარული ღმრთისაჲ ჩ. შორის, 1 იოვ. 4,9; ღმერთი ჩ. შორის არს და სიყუარული მისი ჩ. შორის, აღსრულებულ არს. 1 იოვ. 4,12; მის თანა ვჰგიეთ და იგი ჩ. შორის, 1 იოვ. 4,13; რომელი დამკჳდრებულ არს ჩ. შორის, 2 იოვ. 1,2.

განვიდა ჩუენდა უფალი იესუ, საქმე 1,21ႢႪႭ; ჯერ-არს უკუე ჩ., საქმე 1,21; მოიხილე ჩ., საქმე 3,4; რომლითამცა ჯერ-იყო ცხორებად ჩ., საქმე 4,12; არა სათნო არს ჩ. დატევებაჲ სიტყჳსა ღმრთისაჲ, საქმე 6,2; შეიწყნარნა სიტყუანი იგი ცხორებისანი მოცემად ჩ., საქმე 7,38ႢႪႭ; ნუ გცონინ მოსლვად ჩ. ოდენ, საქმე 9,38; იწყო მან თხრობად ჩ., საქმე 11,13; გარდამოსრულ არიან ჩ., საქმე 14,11; არა ჯერ-არს ჩ., საქმე 16,21; მოუვლინებიან იდუმალ განყვანებად ჩ., საქმე 16,37ႹႪ; ესე ჭირ არს ჩ., საქმე 19,27; ესე ჭირ არს ჩუენდა ადგილდ მხილებისა მოწევნად ჩ., საქმე 19,27ႹႪ; მოვიდა ჩ. ასონდ, საქმე 20,14; მოვიდა ჩ., საქმე 21,11; წარვიწირეთ სასოებაჲ ყოველი ცხორებად ჩ., საქმე 27,20ႹႪႪႭ; მოვიდეს შემთხუევად ჩ., საქმე 28,15; ჴდომისა მისთჳს უწყებულ არს ჩ., საქმე 28,22; ვითარცა იტყჳან ვინმე ჩ. სიტყუად, ჰრომ. 3,8; რომელ-იგი მოცემულ არს ჩ., ჰრომ. 5,5; ვინ არს ძჳრის მეტყუელ ჩ., ჰრომ. 8,31; გუაქუს ჩუენ ნიჭები მადლისა მისებრ მოცემულისა ჩ., ჰრომ. 12,6CD; აწვე არს ჟამი განღჳძებად ჩ. ძილისაგან. აწ უმახლობელÜს არს ჩ. ცხოვრებაჲ, ჰრომ. 13,11; ჩ. სამოძღურებელად დაიწერნეს, ჰრომ. 15,4; რომელი იქმნა ჩ. სიბრძნე ღმრთისა მიერ, 1 კორ. 1,30; რომელ-იგი პირველადვე გამოაჩინა ღმერთმან... სადიდებელად ჩ., 1 კორ. 2,7; რაჲთა ვიცოდით ღმრთისა მიერ მონიჭებული ჩ., 1 კორ. 2,12; ზატიკად ჩ. დაიკლა ქრისტÜ, 1 კორ. 5,7; ჩ. ერთ არს ღმერთი მამაჲ, 1 კორ. 8,6; უკუეთუ სხუანი თქუენისაგან მიიღებენ, არა-მე უფროჲსღა ჩ., 1 კორ. 9,12; ესენი სახედ ჩ. იქმნნეს, 1 კორ. 10,6; დაიწერა სამოძღურებელად ჩ., 1 კორ. 10,11; სიქადულ თქუენდა ვართ, ვითარცა თქუენ ჩ., 2 კორ. 1,14CD; დაგჳმძიმდა ვიდრე წარწირვადმდე ჩ. ცხოვრებისაცა, 2 კორ. 1,8; წიგნ ჩ. თქუენ ხართ, 2 კორ. 3,2; იკურთხა... თანა-გუნდად ჩ., 2 კორ. 8,19; ჩ. — ცხორება, ფილიპ. 1,28Ⴊ; რომელი იყო ანტაკრად ჩ., კოლ. 2,14; მობაძავ ჩ. იქმნენით, 1 თეს. 1,6; გამოცდილ ვართ ღმრთისაგან რწმუნებად ჩ. სახარებაჲ იგი, 1 თეს. 2,4; საყუარელ ჩ. იქმნენით, 1 თეს. 2,8; მოვიდა ტიმოთე ჩ., 1 თეს. 3,6; ვითარ-იგი ღირს ბაძვაჲ ჩ., 2 თეს. 3,7; მრავალ არს ჩ. სიტყუად, ებრ. 5,11; სადა-იგი წინამორბედად ჩ. შევიდა იესუ, ებრ. 6,20ႭႧ; შე-ვე-ესევითარი ჰგვანდა ჩ. მღდელთმოძღუარი, ებრ. 7,26; მაქუს გარე-მოდგომილი ჩ. სიმრავლე წმიდათა მოწამეთაჲ, ებრ. 12,1CD; ვრბიოდით წინა-განმზადებულსა მას ჩ. ღუაწლსა, ებრ. 12,1Ⴇ; საკადრებელ არს ჩ. თქუმად, ებრ. 13,6CD; ესე -კმა-იყავნ ჩ., 1 ტიმ. 6,8; გამოჩნდა... სამოძღურებელად ჩ., ტიტე 2,12; დამორჩილებად ჩ. იგი, იაკ. 3,3; კმა არიან ჩ. წარსრულნი-

ცა იგი ჟამნი ამის ცხორებისანი, 1 პეტ. 4.3ႢႪႭ; რომელთა-ეგე სწორი ჩ. პატივი ხუედრებულ არს, 2 პეტ. 1.1ႢႪႭ; ჩ. ჯერ-არს შეწყნარებაჲ ეგევითართაჲ მათ, 3 იოვ. 1,8; ნუ ჰყონის მოსლვად ვიდრე ჩუენდამდე, საქმე 9,38DႢႪႭ; გამოაცხადა თჳსი იგი სიყუარული ჩუენდა მომართ ღმერთმან, ჰრომ. 5,8; გამოჩინებად არს ჩ. მომართ, ჰრომ. 8,18; ჰმატან ვნებანი ქრისტჱსნი ჩ. მომართ, 2 კორ. 1,5; მიზეზ-ჰცემთ თქუენ სიქადულის ჩ. მომართ, 2 კორ. 5,12; გამოჩნდეს მოწრაფებაჲ თქუენი ჩ. მომართ, 2 კორ 7,12; წარემატებით... ჩ. მომართ სიყუარულითა, 2 კორ. 8,7ႠႨb; ვიცი გულს-მოდგინებაჲ ეგე თქუენი ჩ. მომართ, 2 კორ. 9,2; გარდაჰმატა ჩ. მომართ, ეფეს. 1,8; რაჲ-იგი არს... სიმდიდრჱ ძლიერებისა მისისაჲ ჩ. მომართ, ეფეს. 1,19; მსმენელთა მათგან ჩ. მომართ განმტკიცნა, ებრ. 2,3; არა აქუნდეს ჩ. მომართ სიტყუად ბოროტისა, ტიტე 2,8; რომელი აქუს ღმერთსა ჩ. მომართ, 1 იოვ. 4,16.

ჩუენ-ი: ისმინე ჩუენი, საქმე 24,4; შერაცხად რაჲსმე რეცათუ ჩ., 2 კორ. 3,5Ⴍ; ისმინოს ჩ., 1 იოვ. 4,6; 5,14; 5,15; მან არა ისმინოს ჩ., 1 იოვ. 4,6.

თჳსი სიტყუაჲ ჩუენი, საქმე 2,8; შესლვაჲ ჩ., საქმე 14,1; 21,1; სარეწავი ჩ., საქმე 19,25; ნათესავი ჩ., საქმე 26,7; წარსლვაჲ ჩ., საქმე 27,1; სიცრუჱ ჩ., ჰრომ. 3,5; მამაჲ იგი ჩ., ჰრომ. 4,1; ძუელი იგი კაცი ჩ., ჰრომ. 6,6; სასმენელი ჩ., ჰრომ. 10,16; კაცად-კაცადი ჩ., ჰრომ. 15,2; ძმაჲ ჩ., ჰრომ. 16,23; 2 კორ. 8,22; 1 თეს. 3,2; ებრ. 13,23; უფალი ჩ., 1 კორ. 9,1; 11,23Ⴂ; 16,22; ებრ. 7,14; 13,20; ქადაგებაჲ ესე ჩ., 1 კორ. 15,14; სასოებაჲ ჩ., 1 თეს. 2,19; სიქადული ჩ., 2 კორ. 1,12; სიტყუაჲ იგი ჩ., 2 კორ. 1,18; შეძლებაჲ ჩ., 2 კორ. 3,5; მსახურებაჲ ესე ჩ., 2 კორ. 4,1Ⴀ; სახარებაჲ ესე ჩ., 2 კორ. 4,3; 1 თეს. 1,5; კაცი ჩ., 2 კორ. 4,16; შინაგანი ჩ., 2 კორ. 4,16; მცირჱ ჭირი ჩ., 2 კორ. 4,17; საყოფელი ჩ., 2 კორ. 5,1; საყოფელი იგი ჩ., 2 კორ. 5,2; გული ჩ., 2 კორ. 6,11; 1 იოვ. 3,20; 3,21; პირი ჩ., 2 კორ. 6,11; სიქადული იგი ჩ., 2 კორ. 7,14; 9,3; დედაჲ ჩ., გალ. 4,26; მშჳდობაჲ ჩ., ეფეს. 2,14; ბრძოლაჲ ჩ., ეფეს. 6,12; ცხორებაჲ იგი ჩ., კოლ. 3,4; თანა-ტყუჱ ჩ., კოლ. 4,10ႢႪCD; იესუ, მჴსნელი ჩ., 1 თეს. 1,10; შემოსლვაჲ იგი ჩ., 1 თეს. 2,1; ნუგეშინის-ცემაჲ ესე ჩ., 1 თეს. 2,3; თანა-შემწე ჩ., 1 თეს. 3,2CD; შურომაჲ იგი ჩ., 1 თეს. 3,5; ჴსენებაჲ ჩ., 1 თეს. 3,6; გზაჲ ჩ., 1 თეს. 3,11CD; წამებაჲ ჩ., 2 თეს. 1,10; 3 იოვ. 1,12; კრძალვაჲ ჩ., ებრ. 2,1; სიტყუაჲ ესე ჩ., ებრ. 4,13; ღმერთი ჩ., ებრ. 12,29; გამოცხ. 19,6; მამაჲ ჩ., იაკ. 2,21; მსგავსი ჩ., იაკ. 5,17; ზიარებაჲ იგი ჩ., 1 იოვ. 1,3; სიხარული იგი ჩ., 1 იოვ. 1,4ႤႪႭ; 2 იოვ. 1,12; სარწმუნოებაჲ ჩ., 1 იოვ. 5,4.

ჩუენი საყოფელი, ფილიპ. 3,20; ესე ჩ. სახლი, 2 კორ. 5,1ႤႪႭ.

უფალმან ღმერთმან ჩუენმან, საქმე 2,39; კაცად-კაცადმან ჩ., ჰრომ. 14,12CD; თანა-მონამან ჩ., კოლ. 4,7; მამამან ჩ., 1 თეს. 3,11; 2 თეს. 2,16; უფალმან ჩ., 1 თეს. 3,11; 2 თეს. 2,16; 1 ტიმ. 1,12; 2 პეტ. 1,14; ძმამან ჩ., 2 პეტ. 3,15.

არარაჲსთ უმჯობჱს ჩუენსა, გალ. 2,6Ⴍ; მაქუს გარემოდგომილი ჩ. სიმრავლჱ მოწამეთაჲ, ებრ. 12,1; ისმინს ჩ., 1 იოვ. 5,14ႢႪႭ; თჳნიერ ჩ. ჰსუფევდით, 1 კორ. 4,8; რაჲსთა არა თჳნიერ ჩ. სრულ იქმნენ, ებრ. 11,40; არარაჲ განიკითხა შორის ჩ. და მათსა, საქმე 15,9ႢႪႭ.

მამასა ჩუენსა, საქმე 7,2; ფილიპ. 4,20; ნათესავსა ჩ., საქმე 7,19; ქალაქსა ამას ჩ., საქმე 16,20; მისლვასა ჩ., საქმე 21,17; წარსლვასა ჩ., საქმე 28,10; სულსა მას ჩ., ჰრომ. 8,16; უძლურებასა ჩ., ჰრომ. 8,26; დასა ჩ., ჰრომ. 16,1; თანა-შემწესა ჩ., ჰრომ. 16,9CD; უფალსა ჩ. იესუ ქრისტესა, ჰრომ. 16,18; იუდა 1,4; ყოველსა ადგილსა მათსა და ჩ., 1 კორ. 1,2CD; ჩინებულებასა ჩ., 1 კორ. 1,26Ⴈb; თჳთოეულსა ჩ., 1 კორ. 12,7CD; უშუერსა მას ჩ. ... შუენიერსა მას ჩ., 1 კორ. 12,24; აზნაურებასა მას ჩ., გალ. 2,4; კაცად-კაცადსა ჩ., ეფეს. 4,7CD; სიტყუასა ჩ., 2 თეს. 3,14; თანამოღუაწსა ჩ., ფილემ. 1,1; თანა-მოსაგრესა ჩ., ფილემ. 1,2; მაცხოვარსა ჩ., იუდა 1,25; სისხლსა ჩ., გამოცხ. 6,10; ღმერთსა ჩ., გამოცხ. 19,5; ნუგეშინის-ცემასა მას ჩ. ზედა, 2 კორ. 7,13.

ჩუენსა ღუაწლსა, ებრ. 12,1.

სახელითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 2,38; 6,8; 14,10; 16,18C; 1 კორ. 1,10; 5,4CD; 6,11; ეფეს. 5,20; 2 თეს. 3,6CD;წამებასა მას აღდგომისა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, საქმე 4,33; სახარებითა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 5,42; მადლითა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 15,11; 2 თეს. 1,12; სახელისათჳს უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსისა, საქმე 15,26; კაცად-კაცადისაგან ჩ., საქმე 17,27; ღმრთისა ჩ., საქმე 19,37; მსგავსად შჯულისა ჩ., საქმე 24,6ႢႪႭ; ნათესავისა ჩ., საქმე 24,17Ⴍ; უფლისა ჩ., საქმე 25,26F; მსახურებისაებრ ჩ., საქმე 26,5ႤႪ; უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსთჳს, საქმე 28,31G; ღმრთისა მიერ მამისა ჩ., ჰრომ. 1,7; 2 კორ. 1,2ႤႪႢCD; 1 კორ. 1,3; ფილიპ. 1,2; კოლ. 1,3; 1 თეს. 1,1CD; 2 თეს. 1,1; 1 ტიმ. 1,2CD; აბრაჰამისგან მამისა ჩ., ჰრომ. 4,1D; კუალთა მათ წინადაუცუეთილებისა სარწმუნოებისათა მამისა ჩ. (-ა ႤႪ) აბრაჰამისთა, ჰრომ. 4,12; აღმადგინებელი უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსი, ჰრომ. 4,24; იესუ ქრისტეს მიერ უფლისა ჩ., ჰრომ. 5,11CD; 7,25; ქრისტე იესუს მიერ უფლისა ჩ., ჰრომ. 5,21; 6,11CD; 8,39; 1 კორ. 15,31; 16,24ႠႨb; ეფეს. 3,11; იუდა 1,25; ისაკ მამისა ჩ., ჰრომ. 9,10; მამასა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, ჰრომ. 15,6; კოლ. 1,3CD; მადლი უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსი, ჰრომ. 16,20; 16,27; 1 კორ. 16,23; 2 კორ. 8,9; 13,13; გალ. 6,18; ფილიპ. 4,23; 1 თეს. 5,28;2 თეს. 3,18; ებრ. 13,25; ფილემ. 1,25CD; გამოცხ. 22,21; სახელსა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1,2; ღმრთისა მიერ მამისა ჩ. და უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსა, 1 კორ. 1,3; ეფეს. 1,2; ფილემ. 1,3; გამოჩინებასა მას ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1,7; დღესა მას უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, 1 კორ. 1,8; 5,5; 2 კორ. 1,14CD; ზიარებასა მას... იესუ ქრისტეს უფლისა ჩ., 1 კორ. 1,9Ⴀ; ძალითა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსითა, 1 კორ. 5,4; ღმრთისა მიერ... უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსა, 2 კორ. 1,2; გალ. 1,3ႭႢ; ეფეს. 6,23; ფილიპ. 1,2ႭႠb; 1 თეს. 1,1Ⴍ; 2 თეს. 1,2; 2 ტიმ. 1,2; პირისა მისთჳს ჩ., 2 კორ. 1,8CD; უფროჲს ძალისა ჩ., 2 კორ. 1,8CD; საქმის ზიარისა მის ჩ., 2 კორ. 8,23CD; წესისაებრ ჩ., 2 კორ. 10,15; მამამან უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსმან, 2 კორ. 11,31; ჯუარითა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსითა, გალ. 6,14; წყლულნი იგი უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსნი, გალ. 6,17; მამაჲ უფლისა ჩ. იესუ

ქრისტჱსი, ეფეს. 1,3; 1 პეტ. 1,3; გამოსაჴსრად შეწევნისა ჩ., ეფეს. 1,14ႫႪCD; ღმერთმან უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსმან, ეფეს. 1,17; ყოველთა თანა მოყუარეთა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსთა, ეფეს. 6,24; ვიდრე დღემდე უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსა, ფილიპ. 1,6Ⴂ; საყუარელისა თანა-მონისა ჩ., კოლ. 1,7; წინაშე ღმრთისა ჩ., 1 თეს. 3,9; წინაშე ღმრთისა და მამისა ჩ., 1 თეს. 1,3; 3,13; გამოცხ. 12,10; მოთმინებასა მას სასოებისასა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, 1 თეს. 1,3; მოსლვასა მას უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, 1 თეს. 3,13; 5,23; დღესა მას უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა გამოჩინებასა, 2 თეს. 1,7; სახარებასა მას უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, 2 თეს. 1,8; სახელი უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსი, 2 თეს. 1,12; მოსლვისა მისთჳს უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსისა, 2 თეს. 2,1; სახარებისა მიერ ჩ., 2 თეს. 2,14CD; შესაწევნელად დიდებისა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტესა, 2 თეს. 2,14; სარწმუნოებისა ჩ., ებრ. 12,2; ბრძანებითა ღმრთისა მაცხოვრისა ჩ., 1 ტიმ. 1,1Ⴍ; ღმრთისა მიერ მამისა და ქრისტე იესუს უფლისა ჩ., 1 ტიმ. 1,2; ქრისტე იესუს უფლისა ჩ., 1 ტიმ. 1,12CD; სიყუარული უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱს მიერ, 1 ტიმ. 1,14Ⴍ; წინაშე მაცხოვრისა ჩ. ღმრთისა, 1 ტიმ. 2,3; სიტყუათა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსთა, 1 ტიმ. 6,3; ვიდრე გამოჩინებადმდე უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსა,1 ტიმ. 6,14; გამოჩინებითა მით მაცხოვრისა ჩ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 ტიმ. 1,10; ტიტე 2,13; იესუ ქრისტჱს მიერ, მაცხოვრისა ჩ., ტიტე 1,4; 3,6; მოძღურებასა იგი მაცხოვრისა ჩ. ღმრთისასა, ტიტე 2,10; კაცთ მოყუარებაჲ გამოჩნდა მაცხოვრისა ჩ. ღმრთისაჲ, ტიტე 3,4; სარწმუნოებაჲ იგი უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსი, იაკ. 2,1; სიმართლითა ღმრთისა ჩ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 1,1ႪႭ; მეცნიერებითა... უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსითა, 2 პეტ. 1,2; 2,20; 3,18; უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა მას გამოცხობასა, 2 პეტ. 1,8; სასუფეველსა უფლისა ჩ. იესუ ქრისტესა, 2 პეტ. 1,11ႪႭ; უფლისა ჩ. იესუ ქრისტჱსი ძალი, 2 პეტ. 1,16; მცნებანი... მაცხოვრისა ჩ. იესუ ქრისტჱსნი, 2 პეტ. 3,2ႫႪ; უფლისა ჩ. იგი სულგრძელებაჲ, 2 პეტ. 3,15ႪႭ; გულისა ჩ., 1 იოვ. 3,20; უფლისა ჩ., იუდა 1,17; წყალობასა ჩ. იესუ ქრისტჱსსა, იუდა 1,21; ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 5,10; ძალი ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 7,12C; სუფევაჲ სოფლისაჲ უფლისა ჩ., გამოცხ. 11,15B.

გამოჩინებაჲ... ჩ. სიქადულისაჲ, 2 კორ. 8,24; საჭურველი ჩ. მის მჴედრობისაჲ, 2 კორ. 10,4CD; საჭურველი ჩ. მის განწესებისაჲ, 2 კორ. 10,4Ⴂ; ჩ. შეკრებისათჳს, 2 თეს. 2,1; მსგავსად ჭეშმარიტისა მის მსახურებისა ჩუენისაებრ, საქმე 26,5.

განმართლებისა ჩუენისათჳს, ჰრომ. 4,25; გუამისა ჩ., 1 კორ. 6,13Ⴂb; ჭირისა მის ჩ., 2 კორ. 1,8; ჴელმწიფებისა ამის ჩ., 2 კორ. 10,8; შეწევნისა ჩ., ეფეს. 1,14; ზოგადისა მის ცხორებისა ჩ., იუდა 1,3; მამისა ჩუენისა მიერ, საქმე 4,25; უფლისა ჩ. მიერ იესუ ქრისტჱსსა, ჰრომ. 1,7; 5,1; 14,14ႫႪ; 15,30; 1 კორ. 15,57; 1 თეს. 5,9; 2 თეს. 3,12CD; ღმრთისა ჩ. მიერ, 1 თეს. 2,2; უფლისა ჩ. მიმართ, საქმე 20,21.

ენითა ჩუენითა, საქმე 2,8Ⴍ; 2,11; ჴელითა ჩ., 1 კორ. 4,12; 1 იოვ. 1,1HJ; შეცოდებითა ჩ., ეფეს. 2,5; სახარებითა მით ჩ., 2 თეს. 2,14; წიგნითა ამით ჩ., 2 თეს. 2,15; თუალითა ჩ., 1 იოვ. 1,1.

უფალო ღმერთო ჩუენო, გამოცხ. 4,11.

მამანი ჩუენნი, საქმე 7,11; 7,12; 7,15; 13,17; 1 კორ. 10,1; ძმანი ჩ., საქმე 15,36ႪႭ; 2 კორ. 8,23; თავნიცა ჩ., საქმე 27,10; ნუგეშინის-ცემანი ჩ., 2 კორ. 1,5; სიქადულნი თქუენნი ვართ, ვითარცა თქუენ — ჩ., 2 კორ. 1,14; თავნი ჩ., 2 კორ. 7,1; შურომანი იგი ჩ., 1 თეს. 2,9; დიდებანი ჩ., 1 თეს. 2,20; გზანი ჩ., 1 თეს. 3,11; ცოდვანი ჩ., 1 პეტ. 2,24; 1 იოვ. 1,9 (2-ჯერ); 3,5; ჴელნი ჩ., 1 იოვ. 1,1; გულნი ჩ., 1 იოვ. 3,19; ისწავებდედ ჩუენნიცა იგი, ტიტე 3,14.

მამათა მათ ჩუენთა, საქმე 7,39; მამათა ჩ., საქმე 7,45; 15,10.

მამათა ჩუენთა, საქმე 3,25ႪႭ; 7,19; 7,38; ებრ. 1,1; პავლეს და ბარნაბაის თანა საყუარელთა ჩ., საქმე 15,25; სასმენელთა ჩ., საქმე 17,20; გულთა შინა ჩ., ჰრომ. 5,5; 2 კორ. 7,3; გალ. 4,6CD; ასოთა შინა ჩ., ჰრომ. 7,5; იაკ. 3,6; თავთა შინა ჩ., ჰრომ. 8,23; უძლურებათა ჩ., ჰრომ. 8,26CD; ყოველთა ადგილთა ჩ., 1 კორ. 1,2; მაგინებელთა ჩ., 1 კორ. 4,12; მგმობართა ჩ., 1 კორ. 4,13; ყოველთა შინა ჭირთა ჩ., 2 კორ. 1,4; თავთა ჩ., 2 კორ. 1,9ႫႪ; 4,2; 4,5; გულთა ჩ., 2 კორ. 1,22;3,2; 4,6; გალ. 4,6; ჴორცთა შინა ჩ., 2 კორ. 4,10 (2-ჯერ); 4,11; ჴორცთა ჩ., 2 კორ. 7,5; ყოველთა ზედა ჭირთა ჩ., 2 კორ. 7,4; ჭირთა შინა ჩ., ეფეს. 3,13ႭႂႢ; ლოცვათა შინა ჩ., 1 თეს. 1,2; 2 ტიმ. 1,3Ⴊ; ჭირთა ჩ., 1 თეს. 3,7; სიტყუათა ჩ., 2 ტიმ. 4,15; მეგობართა ჩ., 3 იოვ. 1,15; ჩ. სიტყუათა, 2 ტიმ. 4,15CD; ჴელთაგან ჩ., საქმე 24,7ႪႭ; სასოებისათჳს მამათა ჩ. აღთქუმულისა, საქმე 26,6ႪႭ; ვნებათა მათ ჩ., 2 კორ. 1,7CD; გულთა ჩ., 1 თეს. 2,4; უძლურებათა ჩ., ებრ. 4,15; არა საქმეთათჳს ჩ., 2 ტიმ. 1,9; ქუეშე ფერჴთა ჩ., იაკ. 2,3ႪႭ; ცოდვათა ჩ., 1 იოვ. 2,2 (2-ჯერ); 4,10; სულთა ჩ. დადებაჲ, 1 იოვ. 3,16ႪႭ; განგუბანნა ცოდვათა ჩუენთაგან, გამოცხ. 1,5; მამათა ჩუენთა თანა, საქმე 7,44; ცოდვათა ჩუენთათჳს, ჰრომ. 4,25; 1 კორ. 15,3; გალ. 1,4; 1 პეტ. 3,18; შეცოდებათა მათ ჩ., ებრ. 10,26; საქმეთა ჩ., 2 ტიმ. 1,9CD.

სასოებაჲ ცხორებისა ჩუენისაჲ, საქმე 27,20; წამებაჲ გონებისა ჩ., 2 კორ. 1,12; გამოჩინებაჲ იგი სიქადულისა ჩ., 2 კორ. 8,24Ⴂ; საჭურველი იგი განწესებისა ჩ., 2 კორ. 10,4; წინდი მკჳდრობისა ჩ., ეფეს. 1,14; ეპაფროდიტჱსი, ძმისა ჩ., ფილიპ. 2,25; გჳრგჳნი სიქადულისა ჩ., 1 თეს. 2,19; მღდელთმოძღუარი აღსარებისა ჩ. (ჩუენისა Ⴡ), ებრ. 3,1CD; მადლი იგი უფლისა ჩ., 1 ტიმ. 1,14; წამებაჲ იგი უფლისა ჩ., 2 ტიმ. 1,8; მოძღურებაჲ იგი მაცხოვრისა ჩ. ღმრთისაჲ, ტიტე 2,10Ⴂh; მაცხოვარებაჲ ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 7,10; ძალი ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 7,12; სუფევაჲ სოფლისაჲ უფლისა ჩ., გამოცხ. 11,15; სუფევაჲ ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 12,10; დიდებაჲ ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 19,1; ზიარებასა მას... უფლისა ჩუენისასა, 1 კორ. 1,9; მამასა უფლისა ჩ., კოლ. 1,3; სასუფეველსა ღმრთისა ჩ., 2 პეტ. 1,11; მადლსა ღმრთისა ჩ., იუდა 1,4; სასოებისა ჩუენისას (?), 1 ტიმ. 1,1Ⴍ; აღდგომითა მით მკუდრეთით იესუ ქრისტჱს უფლისა ჩუენისაჲთა, ჰრომ. 1,4; სულითა ღმრთისა ჩ., 1 კორ. 6,11; ნებითა... მამისა ჩ., გალ. 1,4; ზღვევად გარდარეულისა მისთჳს მეცნიერებისა ქრისტე იესუს უფლისა ჩ., ფილიპ. 3,8ႭCD; განვეცხადენით ღმრთისა ჩ. მიერ, 1 თეს.

2,2Ⴍ; მადლითა მით ღმრთისა ჩ., 2 თეს. 1,12; ბრძანებითა ღმრთისა მაცხოვრისა ჩ., 1 ტიმ. 1,1; ტიტე 1,3; ბრძანებითა... იესუ ქრისტჱს — ,სასოებისა ჩ., 1 ტიმ. 1,1; ჴორცნი ესე სიმდაბლისა ჩუენისანი, ფილიპ. 3,21; მონანი ღმრთისა ჩ., გამოცხ. 7,3; მოტევებაჲ ცოდვათა ჩუენთაჲ, ეფეს. 1,7; კოლ. 1,14; განწმედაჲ ცოდვათა ჩ., ებრ. 1,3; მომტევებელი ცოდვათა ჩ., 1 იოჳ. 2,2ႢႪႭ (2-ჯერ); შესასმენელი ძმათა ჩ., გამოცხ. 12,10; ღმერთმან მამათა ჩუენთამან, საქმე 3,13; 5,30; 22,14; გამოჴსნასა მას ჴორცთა ჩუენთასა, პრომ. 8,23; ნებასა ჴორცთა ჩ., ეფეს. 2,3; პირისაგან მამათა ჩუენთაჲსა, საქმე 7,45; სასოებისათჳს მამათა ჩ. აღთქუმისა, საქმე 26,6; გულის თქუმითა მით ჴორცთა ჩუენთაჲთა, ეფეს. 2,3.

ჩუენგან-ი: არავინ ჩუენგანი... ცოცხალ არს, პრომ. 14,7; კაცად-კაცადი ჩ., პრომ. 15,2ႡႪ; კაცად-კაცადმან ჩუენგანმან, პრომ. 14,12; კაცად-კაცადსა ჩუენგანსა მოცემულ არს, ეფეს. 4,7; შემძლებელ ვართ შერაცხად რაჲსმე ჩუენგანად, 2 კორ. 3,5Ⴀ; ჩუენგანნი ვინმე განვიდეს, საქმე 15,24; არა იყუნეს ჩ., უკუეთუმცა იყვნეს ჩ. ... არა არიან ყოველნი ჩ., 1 იოჳ. 2,19.

1. ჩუენება ჩვენება; დასაბუთება, ა—3: მეწევნასა აჩუენებს (ὅς καὶ ἐνεργεῖται) თქუენ შორის მორწმუნეთა მაგათ, 1 თეს. 2,13; სარწმუნოებასა აჩუენებედ კეთილსა, ტიტე 2,10ႢCD; ყოველსავე ა. სიმშჳდესა, ტიტე 3,2ႢCD; აჩუენებდა ἐπιδεικνύς წიგნთაგან, საქმე 18,28; სარწმუნოებასა აჩუენებდედ კეთილსა, ტიტე 2,10; ყოველსავე ა. სიმშჳდესა. ტიტე 3,2; რაჲთა მასვე აჩუენებდეთ მოწრაფებასა, ებრ. 6,11; სარწმუნოებასა აჩუენებდენ კეთილსა, ტიტე 2,10Ⴍ; კაცთ მოყუარებაჲ აჩუენა (χρησάμενος, ფიცყჷალ) იელიოს პავლჱსთჳს, საქმე 27,3; რომელი აჩუენეთ სახელისა მისისათჳს, ებრ. 6,10; აჩუენენ კეთილთაგან სლვათა საქმჱ თჳსი, იაკ. 3,13; გამოჩინებაჲ იგი სიყუარულისა თქუენისაჲ... აჩუენეთ, 2 კორ. 8,24; რაჲთა ვაჩუენო შენ ზედა ძალი ჩემი, პრომ. 9,17; რაჲთა გაჩუენო შენ ზედა ძალი ჩემი, პრომ. 9,17CD; რაჲთა აჩუენოს სიმდიდრჱ იგი დიდებისა თჳსისაჲ, პრომ. 9,23; რაჲთა ა. ჟამთა მათ მომავალთა, ეფეს. 2,7; ჩემდა მომართ ა. ... ყოველი სულგრძელებაჲ, 1 ტიმ. 1,16; რომელ-იგი ჟამსა მას თჳსსა ა., 1 ტიმ. 6,15.

ი/უ: რომელი მიჩუენებდა ამათ, გამოცხ. 22,8; უჩუენებდა წიგნთაგან, საქმე 18,28ႢႪႭ; უჩუენებდეს კუბასტებსა, საქმე 9,39; ყოველივე გიჩუენე თქუენ, საქმე 20,35; რომელი გ. შენ მთასა ზედა, ებრ. 8,5ႡႪႭႢ; მე მიჩუენა ღმერთმან, საქმე 10,28ႢႪႭ; მ. მე ქალაქი, გამოცხ. 21,10; მ. მდინარჱ ერთი წყლისა ცხოველისაჲ, გამოცხ. 22,1; მიჩუენე მე სარწმუნოებაჲ შენი... და მე გიჩუენო შენ საქმეთა ჩემთაგან სარწმუნოებაჲ, იაკ. 2,18; რომელი მე გ. შენ, საქმე 7,3; რომელი გ. მე, საქმე 26,16ႡႪ; მერმე უმეტჱსი გზაჲ გ. თქუენ, 1 კორ. 12,31; გ., რაჲ-იგი ყოფად არს, გამოცხ. 4,1; გ. შენ სასჯელი იგი, გამოცხ. 17,1; გ. შენ დედაკაცი იგი, გამოცხ. 21,9; მე უჩუენო მას, საქმე 9,16.

ე: ორმეოცთა დღეთა ეჩუენებოდა მათ, საქმე 1,3; ამისთჳს გეჩუენე შენ... რომელი გ. შენ, საქმე 26,16; უკუანაჲსკნელ ყოველთასა... მეჩუენა მეცა, 1 კორ. 15,8; რომელ-იგი გეჩუენა შენ, საქმე 9,17; რომელი გ. მთასა ზედა, ებრ. 8,5.

ღმერთი დიდებისაჲ ეჩუენა მამასა ჩუენსა აბრაჰამს, საქმე 7,2; ე. მას... ანგელოზი უფლისაჲ, საქმე 7,30; რომელ-იგი ე. მაყუდლოანსა მას, საქმე 7,35; რომელი ე. მას, საქმე 10,17; რომელ-იგი ე. მრავლით დღით მათ, საქმე 13,31; ჩუენებასა ღამისასა ე. პავლეს, საქმე 16,9; ე. კეფას, 1 კორ. 15,5; მერმე ე. უმრავლჱს ხუთასისა ძმათა ერთ-გზის, 1 კორ. 15,6; მერმე ე. იაკობსა, 1 კორ. 15,7; ე. ანგელოზთა, 1 ტიმ. 3,16; ეჩუენნეს მათ განყოფანი ენათანი, საქმე 2,3.

უკუეთუმცა უნდა ღმერთსა ჩუენებად რისხვაჲ თჳსი, პრომ. 9,22; უნდა ღმერთსა... ჩ. ... შეუძრავობაჲ ზრახვისა თჳსისაჲ, ებრ. 6,17; შევიდა... აწვე ჩ. პირსა ღმრთისასა ჩუენთჳს, ებრ. 9,24; რომელ-იგი მოსცა მას ღმერთმან ჩ. მონათა მისთა საქმეთა მათ, გამოცხ. 1,1; ღმერთმან... მოავლინა ანგელოზი თჳსი ჩ., გამოცხ. 22,6.

2. ჩუენება ხილვა, მოჩვენება: იხილა მან ჩუენებაჲ, საქმე 10,3; ვიხილე განკჳრვებასა ჩემსა ჩ., საქმე 11,5ႢႪႭ; ჩ. ესე იხილა პავლე, საქმე 16,10; ვიხილევდ ჩუენებასა განსაკრთომელსა, საქმე 11,5; ჩ. იხილავს, საქმე 12,9; ჩ. ღამისასა ეჩუენა პავლეს, საქმე 16,9; არა ურჩ ვექმენ ზეცისასა მას ჩ., საქმე 26,19; ვიდრე-იგი დგომილ იყო ჩუენებისა მისთჳს, საქმე 10,19; ჰრქუა მას უფალმან ჩუენებით, საქმე 9,10; იხილა მან ჩ. კაცი ერთი, საქმე 9,12; იხილა მან ჩ. განცხადებულად, საქმე 10,3ႢႪႭ; ჰრქუა უფალმან ღამე ჩ. პავლეს, საქმე 18,9.

3. ჩუენება სიზმარი: მოხუცებულთა თქუენთა ჩუენებით (ἐνυπνίοις) განეცხადოს, საქმე 2,17.

ნ.კ. საჩუენებლი, თითის საჩუენებელი.

ჩუენ ზედა ჩვენთვის: აღჴოცა ჩუენ ზედაჲ (καθ ἡμῶν) იგი ჴელით წერილი ბრძანებით, კოლ. 2,14Ⴂხ.

ჩუენ მიერ-ი ჩვენი, ჩვენეული: წარემატებით... ჩუენ მიერითა მით თქუენ შორის სიყუარულითა, 2 კორ. 8,7.

ჩუეულ-ი ჩვეული: ვითარცა ჩუეულ იყო პავლე, საქმე 17,2.

ჩუეულება ჩვეულება; წეს-ჩვეულება: არა არს ჩუეულებაჲ პრომთაჲ, საქმე 25,16; ჩუენ ესევითარი ჩ. არა გუაქუს, 1 კორ. 11,16; ჩ. არს ვიეთმე, ებრ. 10,25; მეცნიერ ხარ შენ ყოვლსა მას ჰურიათა ჩუეულებასა, საქმე 26,3; არცაღა ჩუეულებათა ვიდოდიან, საქმე 21,21; მეცნიერ ხარ შენ ყოველთა მათ ჩუეულებათა, საქმე 26,3ႢႪႭ.

ნ.კ. ბოროტის ჩუეულება.

ჩუკენ-ი მხდალი, ჯაბანი, მშიშარა; ცრუთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ... არცა ჩუკენთა, 1 კორ. 6,9.

ჩჩჳლ-ი ჩვილი ბავშვი: ვიდრემდის ვიყვენით ჩჩჳლ, გალ. 4,3ႠႢხ; რაჲთა არღარა ვიყვნეთ ყრმა ჩ., ეფეს. 4,14; ჩ. არს, ებრ. 5,13; ესაჲ თავსა შენსა... მოძღურად ჩჩჳლთა, პრომ. 2,20; ვერ გეტყოდე... ვითარცა ჩ. ყრმათა, 1 კორ. 3,1.

ც

ც. ცან ქართული ანბანის 30-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 2000.

ც ცოდნა; ცნობა; შეცნობა, გაგება; აღიარება. ი: ესე ჭეშმარიტად ვიცი, საქმე 10,34; იესუ ვ., საქმე 19,15ႷႪႭ; არა ვ., საქმე 20,22; ჰრომ. 7,15; 2 კორ. 12,2; 12,3; ფილიპ. 1,22; ვ., რამეთუ გრწამს, საქმე 26,27; ვ. უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 14,14; მერმე არა ვ., 1 კორ. 1,16; ნაკერპავთა მათთჳს ვ., 1 კორ. 8,1Ⴂ; ჭამისათჳს ნაკერპავისა ვ., 1 კორ. 8,4Ⴂ; აწ ვ. მცირედ, 1 კორ. 13,12; ვ. გულს-მოდგინებაჲ ეგე თქუენი, 2 კორ. 9,2; ვ. კაცი ქრისტჱს მიერ, 2 კორ. 12,2; ვ. ესევითარი იგი კაცი, 2 კორ. 12,3; ვ. დამდაბლებაჲცა და ვ. აღმაღლებაჲცა, ფილიპ. 4,12; ვ., რომელი-იგი მრწმენა, 2 ტიმ. 1,12; ვ., რამეთუ მაქუს თხოაჲ, 1 იოვ. 5,15Ⴗ; ვიცნი საქმენი შენნი, გამოცხ. 2,2; 2,9; 2,13; 2,19; 3,1; 3,15; შენ უმჯობჱს იცი, საქმე 25,10; მეცნიერ ხარ შენ... და ი., საქმე 26,3; ი. ნებაჲ იგი, ჰრომ. 2,18; რაჲ ი., 1 კორ. 7,16 (2-ჯერ); ბერძლ იცია, საქმე 21,37; საღმრთონი წიგნნი იცნი, 2 ტიმ. 3,15; რომელმან არა იცის ეფესელთა ქალაქი, საქმე 19,35; ი. ზრახვაჲ იგი სულისაჲ, ჰრომ. 8,27; ვინ-მე უკუე ი. კაცმან კაცისაჲ... ეგრეცა ღმრთისაჲ არავინ ი., 1 კორ. 2,11; ვინ-მე უკუე ი. გონებაჲ უფლისაჲ, 1 კორ. 2,16Ⴂ; ი. რაჲმე, 1 კორ. 8,2; ღმერთმან ი., 2 კორ. 11,11; 12,2; 12,3; ღმერთმან ი., 2 კორ. 11,31; ვინმე თჳსისა სახლისა განგებაჲ არა ი., 1 ტიმ. 3,5; არარაჲ ი., 1 ტიმ. 6,4; ი. უფალმან, 2 ტიმ. 2,19ႪႢ; 2 პეტ. 2,9; არა ი., 1 კორ. 14,16; 1 იოვ. 2,11; არცა ი. იგი, 1 იოვ. 3,6; ი. ყოველი, 1 იოვ. 3,20; ი. ღმერთი, 1 იოვ. 4,7; მან არა ი. ღმერთი, 1 იოვ. 4,8; უფალმან იცნის ზრახვანი ბრძენთანი, 1 კორ. 3,20; ი. უფალმან, 2 ტიმ. 2,19; არა ვიცით, საქმე 7,40ႷႪႭ; ჰრომ. 8,26; იესუ ვ., საქმე 19,15; ნაკერპავთა მათთჳს ვ., 1 კორ. 8,1; ჭამისათჳს ნაკერპავისა ვ., 1 კორ. 8,4; მცირედ-რაჲმე ვ., 1 კორ. 13,9; აწ უკუე ვ. შიში ღმრთისაჲ, 2 კორ. 5,11; ჩუენ არღარავინ ვ. ჴორციელად... აწ არღარა ეგრეთ ვ., 2 კორ. 5,16; ვ., რომელმან-იგი თქუა, ებრ. 10,30; ვ. იგი, 1 იოვ. 2,3; ესე ვ., 1 იოვ. 3,2; ჩუენ ვ., 1 იოვ. 3,14; 4,16Ⴗ; უკუეთუ ვ. ვ., ვითარმედ მაქუს თხოვაჲ იგი, 1 კორ. 5,15; ვ., რამეთუ..., 1 იოვ. 5,18; 5,19; 5,20; რომელსა ამას ჰხედავთ და იცით, საქმე 3,16; რომელ-იგი არა ი., საქმე 17,23; კაცნო, ი., საქმე 19,25ႷႪႭ; თქუენ ი. პირველ დღითგან, საქმე 20,18; ი. სამე სახლი იგი სტეფანაჲსი, 1 კორ. 16,15; ი. მადლი იგი, 2 კორ. 8,9; ი. ღმერთი, გალ. 4,9Ⴗ; ესე ი., გალ. 4,13; გამოცდილებაჲ იგი მისი ი., ფილიპ. 2,22ႢCD; ვითარცა-ეგე ი., 1 თეს. 1,5 (+ცა); 2,11; ი., რაოდენნი მცნებანი გამცენით თქუენ, 1 თეს. 4,2; გულითად ი., 1 თეს. 5,2; ი. გამოჩინებადი იგი, 2 თეს. 2,6; თქუენ ი., 2 თეს. 3,7; ი., რამეთუ..., ებრ. 10,34; 1 იოვ. 3,15; 3 იოვ. 1,12; ი. ტიმოთე, ებრ. 13,23; რომელთა არა ი. ხვალისაჲ, იაკ. 4,14; დაღათუ ი., 2 პეტ. 1,12; ი. ყოველი, 1 იოვ. 2,20; ი. ჭეშმარიტებაჲ, არამედ ი. იგი, 1 იოვ. 2,21; უკუეთუ ი., 1 იოვ. 2,29ႪႭ; ი. რომელი-იგი გამოჩნდა, 1 იოვ. 3,5; დაღათუ ი. ყოველი, იუდა 1,5; თქუენცა იცითმცა ესევითარი ესე, 1 კორ. 16,18Ⴊ; ი., ვითარ-იგი თითოეულსა ღირს სიტყჳს მიგებაჲ, კოლ. 4,6; ი., რომელნი-იგი შურებიან, 1 თეს. 5,12Ⴊ; ვითარცა-ეგე იცითცა, 1 თეს. 1,5ႠႢხ; იცნითმცა (ἐπιγινώσκετε), 1 კორ. 16,18; ი. (εἰσέναι), რომელნი-იგი შურებიან, 1 თეს. 5,12; მათ თჳთ იციან, საქმე 22,19; ცხორებაჲ ჩემი ი. ყოველთა ჰურიათა, საქმე 26,4; რომელთა არა ი. ღმერთი, 1 თეს. 4,5; 2 თეს. 1,8; რომელთა ი. ჭეშმარიტებაჲ, 1 ტიმ. 4,3; ღმრთისა აღიარებენ ვითარმედ ი., ტიტე 1,16; რომელ-იგი არა ი., 2 პეტ. 2,12; რომელ-იგი არა ი. გონებით, იუდა 1,10; მრავლით წლითგან გიცოდე შენ, საქმე 24,10; არა ვიცოდე, საქმე 23,5; ცოდვაჲ არა ვ.... გულის-თქუმაჲ არა ვ., ჰრომ. 7,7; წინაწარმეტყუელი იყო და იცოდა, საქმე 2,30; წინაჲსწარ ი., საქმე 2,31ႪႭ; რომელმან არა ი. იოსეფი, საქმე 7,18; ი. ნათლის-ცემაჲ ხოლო იოვანჱსი, საქმე 18,25; ჭეშმარიტად ი. გზისა მისთჳს, საქმე 24,22; რომელმან-იგი არა ი. ცოდვაჲ, 2 კორ. 5,21; წინაჲსწარ ი. წიგნმან, გალ. 3,8; დაღათუ ვიცოდეთ ქრისტე ჴორციელად, 2 კორ. 5,16; მაშინ არა იცოდეთ ღმერთი, გალ. 4,8; რომელი-იგი არა ი., 1 პეტ. 1,8; წინაჲსწარვე მიცოდეს მე, საქმე 26,5; იცოდეს (ἐπεγίνωσκον), საქმე 3,10; ი., რამეთუ იესუჲს თანა იყვნეს, საქმე 4,13; ერთი ჴელოვნებაჲ ი., საქმე 18,3; ი. (γνόντες), ჰრომ. 1,21; რომელთა სამართალი ღმრთისაჲ ი., ჰრომ. 1,32; არა ი., 1 ტიმ. 1,7CD; იცოდნეს იგინი, საქმე 4,13ႪႭ; უკუეთუ არა ვიცოდი ძალი ჴმისაჲ მის, 1 კორ. 14,11; რომელმან იცოდის ღმერთი, 1 იოვ. 4,6; რომელმან ი. კეთილისა საქმედ, იაკ. 4,17; რაჲთა ვიცოდით ღმრთისა მიერ მონიჭებული ჩუენდა, 1 კორ. 2,12; დაღათუ ვ. ქრისტე ჴორციელად, 2 კორ. 5,16Ⴗ; რაჲთა ვ. ჩუენ ჭეშმარიტი ღმერთი, 1 იოვ. 5,20; რაჲთა იცოდით თქუენ, ეფეს. 1,18; ყოველთა მიცოდიან მე, ებრ. 8,11.

1. ცა ცა: რომლმან ჰქმენ ცაჲ, საქმე 4,24; შექმნა ც. და ქუეყანაჲ, საქმე 14,15; ც. წარიგრაგნა, გამოცხ. 6,14; რომელმან დაჰბადა ც., გამოცხ. 10,6; რომელმან ქმნა ც. და ქუეყანაჲ, გამოცხ. 14,7; ლტოლვილ იქმნა ქუეყანაჲ და ც., გამოცხ. 20,11; ვიხილე ც. ახალი, გამოცხ. 21,1; პირველი იგი ც. და პირველი ქუეყანაჲ წარჴდეს, გამოცხ. 21,1; ცამან წჳმაჲ მოსცა, იაკ. 5,18; ტილოჲ დიდი, ოთხთავე კიდეთა დამოკიდებული ცასა, საქმე 11,5; ნუ ჰფუცავთ ნუცა ც., იაკ. 5,12; რომელნი არიან ც. ქუეშე, საქმე 2,5; ეფეს. 6,12; არცაღა სახელი სხუაჲ ც. ქუეშე მოცემულ კაცთა, საქმე 4,12; ყოველთა მიმართ დაბადებულთა ც. ქუეშე, კოლ. 1,23; ესე ცისა და ქუეყანისაჲ არს უფალი, საქმე 17,24; ვიხილე ანგელოზი მფრინვალჱ შორის ც. და ქუეყანისა, გამოცხ. 14,6; დამოეკიდა ცით ქუეყანად, საქმე 10,11; იყო მბრწყინვალებაჲ ნათლისაჲ ც. გამო, საქმე 9,3; ჴმაჲ იყო ც. გამო, საქმე 11,9; აღმაღლდა ჭური იგი მყნვე ცად, საქმე 10,16; აღიტაცა... კაცი ვიდრე მესამედ ცადმდე (ცამდე ႠႢხ), 2 კორ. 12,2; მისწუდეს ცოდვანი მისნი ც., გამოცხ. 18,5; რაჲსა ჰხედავთ ცად მიმართ?

საქმე 1,11; იხარებდი მის ზედა, ცაო, გამოცხ. 18,20; რომელმან ჰქმენ ცანი, საქმე 4,24Ⴊ; ც. საყდარნი ჩემნი არიან, საქმე 7,49; ჰხედვიდა ვითარ ც. განხუმულ იყვნეს, საქმე 10,11; ქმნულნი ჴელთა შენთანი ც. არიან, ებრ. 1,10; რომელმან განვლნა ც., ებრ. 4,14; ც. იყუნეს მაშინ, 2 პეტ. 3,5; ც. და ქუეყანაჲ მითვე სიტყჳთა დაუნჯებულ არიან, 2 პეტ. 3,7; ც. ძლიერიად წარჴდენ, 2 პეტ. 3,10; ც. მჴურვალენი დაირღუენ, 2 პეტ. 3,12; ამისთჳს იხარებდით ც., გამოცხ. 12,12; რომელმან ქმნა ც. და ქუეყანაჲ, გამოცხ. 14,7C; ვიხილენ ც. განხუმულნი, გამოცხ. 19,11; შევძრა... ცანიცა, ებრ. 12,26; ვხედავმე ცათა განხუმულთა, საქმე 7,56; ხედვიდა ც. განხუმულთა, საქმე 10,11ႢႪႭ; არა ჴელით ქმნულთა სიწმიდეთა შევიდა ქრისტჱ... არამედ თჳთ მათ ც., ებრ. 9,24; ახალთა ც. მოველით, 2 პეტ. 3,13; ვსცე ნიშებ ც. შინა, საქმე 2,19; არიან... სახელ-დებულ ღმრთად... ც. შინა, 1 კორ. 8,5; მაქუს ჩუენ სახლი ც. შინა, 2 კორ. 5,1; მაკურთხნა ჩუენ... ც. შინა, ეფეს. 1,3; რაჲ-იგი არს ც. შინა, ეფეს. 1,10;ყოველნი ნათესავნი ც. შინა... სახელ-დებულ არიან, ეფეს. 3,15; უფალი ც. შინა არს, ეფეს. 6,9; ჩუენი საყოფელი ც. შინა არს, ფილიპ. 3,20; განმზადებულ არს თქუენთჳს ც. შინა, კოლ. 1,5; დაებადა ყოველი ც. შინა, კოლ. 1,16; მშჳდობა-ყო... გინა თუ ც. შინა, კოლ. 1,20; უფალი გივის ც. შინა, კოლ. 4,1; დაჯდა საყდართა დიდებისათა მარჯუენით ც. შინა, ებრ. 8,1; დამარხული ც. შინა, ებრ. 10,34; 1 პეტ. 1,4; ეკლესიასა პირმშოთასა, აღწერილსა ც. შინა, ებრ. 12,23; აჰა კარი განღებული ც. შინა, გამოცხ. 4,1; დგა საყდარი ც. შინა, 4,2; რომელნი არიან ც. შინა, გამოცხ. 5,13; იქმნა დუმილი ც. შინა, გამოცხ. 8,1; იქმნეს ჴმანი დიდნი ც. შინა, გამოცხ. 11,15; განეღო ტაძარი... ც. შინა, გამოცხ.11,19; სასწაული... გამოჩნდა ც. შინა, გამოცხ. 12,1; იხილვა სხუაჲ სასწაული ც. შინა, გამოცხ. 12,3; იქმნა ბრძოლაჲ ც. შინა, გამოცხ. 12,7; არცაღა ეპოვა მას ადგილი ც. შინა, გამოცხ. 12,8; მესმა ჴმაჲ დიდი ც. შინა, გამოცხ. 12,10; აღაღო პირი თჳსი გმობად... ც. შინა დამკჳდრებულთა მათ, გამოცხ. 13,6; ვიხილე სხუაჲ სასწაული ც. შინა, გამოცხ. 15,1; განეღო ტაძარი კარვისაჲ მის საწამებელისაჲ ც. შინა, გამოცხ. 15,5; მესმა... ჴმაჲ... ერისა მრავლისაჲ ც. შინა, გამოცხ. 19,1; ეტყოდა ყოველთა მფრინველთა, მფრინვალეთა ც. შინა, გამოცხ. 19,17; აღმაღლდა ზედა ყოველთა ც., ეფეს. 4,10; აქუს ჴელმწიფებაჲ დაჴშვად ც., გამოცხ. 11,6; მფრინველი ცისაჲ, საქმე 11,6; მშჳლდი ც., გამოცხ. 10,1; მფრინველნი ცისანი, საქმე 10,12; 11,6ႢႪႭ; ვარსკულავნი ც., ებრ. 11,12CD; გამოცხ. 6,13; ძალთა ცისათა, საქმე 7,42; მესამედსა ვარსკულავთა ც., გამოცხ. 12,4; მფრინველი ცათაჲ, საქმე 10,12Ⴂ; სასუფეველი ც., 1 კორ. 4,20Ⴡ; მღდელთმოძღუარი... უმაღლჱსი ც., ებრ. 7,26; ღმერთსა ცათასა, გამოცხ. 11,13; 16,11; მჴედრობანი ცათანი, გამოცხ. 19,14.

ნ.კ. ზეცა.

2. ცა ნაწილაკი ა) ზ მ ნ ა ს თ ა ნ: ეწოდაცა, საქმე 1,19; ვიურვითცა, საქმე 19,40; ვყავცა, საქმე 26,10; მიხაროდისცა, ფილიპ. 1,18; უხუებდით-ცა, ფილიპ. 4,10; იცითცა, 1 თეს. 1,5ႧႨb; იქმენითცა, 1 თეს. 1,7; იქმნაცა, 1 თეს. 3,4CD; ჰყოფთცა, 1 თეს. 4,10; 5,11CD; ყოსცა, 1 თეს. 5,24.

შე-ცა-ვიპყართ, საქმე 24,6; გამო-ცა-თარგმანოს. 1 კორ. 14,13; და-ცა-ვიზამთრო, 1 კორ. 16,6; თავს-ცა-იდვათ, 2 კორ. 11,1; შე-ცა-მირაცხიეს, ფილიპ. 3,8; და-ცა-ჯდეს, 2 თეს. 2,4.

ბ) ს ა ხ ე ლ ე ბ თ ა ნ: რომელთაცა, საქმე 1,3; რომელიცა, საქმე 1,24ႢႪႭ; თქუენცა, საქმე 2,22ႪႭ; იაკ. 5,1; 4,13; 5,8; 1 პეტ. 1,15; ჴორცთაცა, საქმე 2,26; რომელსაცა, საქმე 3,22; ბომონიცა, საქმე 17,23ႪႭ; ნათესავცა, საქმე 17,28; რომლისათჳსცა, ებრ. 2,11ႠCD; ამისთჳსცა, ებრ. 11,12; რააბცა, იაკ. 2,25ႪႭ; ნავნიცა, იაკ. 3,4.

გ) უ დ ე ტ რ ე ბ თ ა ნ: სადაცა, საქმე 1,13; არცა, საქმე 2,27; 2,31; 1 იოვ. 2.23; ვითარცა, საქმე 13,42; მერმეცა, საქმე 17,32; კუალადცა, საქმე 17,32ႪႭ; ვერცა, საქმე 19,40; იაკ. 3,12; ეგრეცა, იაკ. 2,26; 3.12Ⴂ; ვიდრეცა-იგი, იაკ. 3,4.

ცალიერ-ი ამაო: ცალიერ (κεκένωται) არს სარწმუნოებაჲ, ჰრომ. 4,14; რაჲთა არა ც. (μὴ κενωθῇ) იყოს ჯუარი იგი, 1 კორ. 1,17CD; რაჲთა არა ცალიერად იყოს ჯუარი იგი, 1 კორ. 1,17.

ცბა მრისხანება, გაცოფება, ἐμμαίνομαι, 0—1: უმეტჱსად-ღა ვცბოდე მათ ზედა, საქმე 26,11.

1. ცემა მიცემა, 0—3: მიზეზსა გცემთ თქუენ სიქადულის, 2 კორ. 5,12CD; ნურას ვის ნურაჲთ სცემთ დაბრკოლებასა, 2 კორ. 6,3; ნუცა ს. ადგილსა ეშმაკსა, ეფეს. 4,27; არა სცა მას სამკჳდრებელი, საქმე 7,5; გარდამოდგინებად ს. ყოველი იგი ამბოხი პეტრე, საქმე 9,40; ათეული ყოლისა მისგან ნაწილად ს. აბრაჰამ, ებრ. 7,2; პური ეც მას, ჰრომ. 12,20; ეცით ადგილ რისხვასა, ჰრომ. 12,19; ვსცე ნიშებ ცათა შინა, საქმე 2,19; არცა ვ. წმიდასა ჩემსა ხილვად განსახრწნელი, საქმე 2,27Ⴂ; რაჲთა არა განკუეთა რაჲმე ვ. სახარებასა მას ქრისტესსა, 1 კორ. 9,12b; არცა სცე (ჰსცე G) წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელი, საქმე 2,27; 13,35; არა სცეს მათ საჭმარი ჴორცთაჲ, იაკ. 2,16G; გცეთ შენ, საქმე 3,6; რაჲთა არა დაბრკოლება ვისმე ვსცეთ სახარებასა მას შინა ქრისტჱსსა, 1 კორ. 9,12; არარაჲ სცეთ საჭმარი იგი ჴორცთაჲ, იაკ. 2,16.

ე: ნუუკუე ჴელმწიფებაჲ ეგე თქუენი დაბრკოლება რაჲმე ეცეს უძლურთა მათ, 1 კორ. 8,9Ⴇ.

არცა ერთისა მიზეზისა ცემად მჴდომისა, 1 ტიმ. 5,14CD.

ნ.კ. დადუმების ცემა, თანა-ნუგეშინის ცემა, თაყუანის-ცემა, მადლ-ცემა, მიზეზ-ცემა, ნათლის-ცემა, ნუგეშინის-ცემა, პატივის-ცემა.

2. ცემა ღარტყმა, ცემა, 0—3: ვითარცა არა აერსა ვსცემ (δέρων), 1 კორ. 9,26; უკუეთუ ვინმე პირსა გცემს თქუენ, 2 კორ. 11,20; ვითარცა არა ჰაერსა ვსცემდი, 1 კორ. 9,26CD; სცემდეს საყდარსა წინაშე, საქმე 18,17; სცა გუერდსა პეტრჱსსა, საქმე 12,7; მეყსეულად ს. მას ანგელოზმან, საქმე 12,23ႪႭ.

ი ვნ.: სამ-გზის კუერთხითა ვიეც. კორ. 11,25ႠCD.

უბრძანეს მათი კუერთხითა ცემაჲ, საქმე 16.22; დააცადეს ც. პავლჱსი, საქმე 21,32; უბრძანა... პირსა ც. მისი, საქმე 23,2; ც. შენი ეგულების ღმერთსა, საქმე 23,3ႪႭ; ჰურიათაგან... ც. მოვიღე, 2 კორ. 11,24; მძო-

აქუნდა ნავი მათი ნელიად ცემითა ქარისაჲთა, საქმე 27,17G; ჰბრძანებ ცემად ჩემდა, საქმე 23.3.

3. ცემა დაკვრა (საკრავზე), 0—(3)2: რომელნი სცემდეს ათძალთა მათთა, გამოცხ. 14,2.

განჰმზადნეს თავნი თჳსნი ცემად, გამოცხ. 8,6; რომელსა ეგულების ც. საყჳრსა, გამოცხ. 10,7B.

4. ცემა კბენა, ჩხვლეტა (გველისა, მორიელისა...), ი/უ: რაჟამს უცის კაცსა, გამოცხ. 9,5; რაჟამს უცეს კაცსა, გამოცხ. 9,5.

ცეცხლ-ი: ღმერთი ჩუენი ცეცხლ განმლეველ არს, ებრ. 12,29; ენაჲ ეგრეცა ც. არს, იაკ. 3,6; ვსცე... სისხლი და ცეცხლი, საქმე 2,19; აღაგზნეს ც., საქმე 28,2; შეშჭამდეს ჴორცთა თქუენთა ვითარცა ც., იაკ. 5,3; იქმნა სეტყუაჲ და ც., გამოცხ. 8,7; პირთა მათთაგან გამოვალს ც. გამოცხ. 9,17; ც. გამოვალს პირისაგან მათისა, გამოცხ. 11,5; ც. გარდამოჴდეს ზეცით, გამოცხ. 13,13; გარდამოჴდა ც. ზეცით, გამოცხ. 20,9; კაცად-კაცადისა იგი საქმჱ... ცეცხლმან გამოაცხადოს, 1 კორ. 3,13; ც. ... ტყჱ აღაგზნის, იაკ. 3,5; შეაგდო გუელი იგი ცეცხლსა, საქმე 28,5; ქარქუეტსა... დაასხმიდა ც. მას, საქმე 28,3; რომელსა აქუნდა ჴელმწიფებაჲ ც. ზედა, გამოცხ. 14,18; ფერჴნი მისნი... ვითარცა ც. შინა გამოჴურვებულნი, გამოცხ. 1,15; რომელმან შექმნნა... მსახურნი მისნი ალად ცეცხლისა, ებრ. 1,7; ც. (+ჲ Ⴍ) შური შეშჭამდეს მტერთა მათ, ებრ. 10,27; ცანი და ქუეყანაჲ მითვე სიტყჳთა დაუნჯებულ არიან, ც. დამარხულნი დღედ საშჯელისა, 2 პეტ. 3,7ႢႪႭ; წინა სხენან სახედ ც. საუკუნისა, იუდა 1,7; აღჴდა კუამლი ვითარცა კუამლი... ც. მოტყინარისაჲ, გამოცხ. 9,2; ეშმაკი... შთავარდა ტბასა მას ც. და წუმწუბისასა, გამოცხ. 20,10; ეგრე ცხოვნდებოდის, ვითარცა ცეცხლისაგან, 1 კორ. 3,15; უპატიოსნეს ოქროჲსა მის... ც. გამოცდილისა, 1 პეტ. 1,7; ც. გამოიტაცებდით, იუდა 1,23; სამთა ამათ წყლულებათაგან მოსწყდა მესამედი კაცთაჲ – ც. და კუამლისა და წუმწუბისა, გამოცხ. 9.18; უპატიოსნეს... ცეცხლისა მიერ გამოცდილისა იპოოს საქებელად, 1 პეტ. 1,7ႢႪႭ; აღავსო ც. მისგან საკურთხევლისა, გამოცხ. 8,5; ცეცხლითა გამოჩინებად არს, 1 კორ. 3,13; ც. ალისაჲთა მიგებად შურისა, 2 თეს. 1,8; არა მოსრულ ხართ თქუენ მთასა მას... აღგზებულსა ც., ებრ. 12,18; რაჲთა იყიდო ჩემგან ოქროჲ გამოჴურვებული ც., გამოცხ. 3,18; ვითარცა მთაჲ დიდი მოტყინარჱ ც., გამოცხ. 8,8; იტანჯოს ც., გამოცხ. 14,10; ვითარცა ზღუაჲ ჭიქისაჲ, შერეული ც., გამოცხ. 15,2; მიეცა მას ც. დაწუვად კაცთა, გამოცხ. 16,8; იგი დაწუან ც., გამოცხ. 17,16; ც. დაიწუას, გამოცხ. 18,8; ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ც. მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8; ნაკუერცხალი ცეცხლისაჲ შეჰკრიბო თავსა მისსა, ჰრომ. 12,20; დაშრიტეს ძალი ც., ებრ. 11,34; ალი ც., გამოცხ. 1,14; 2,18; 19,12; აქუნდა ჯაჭუები ც. (-ჲ A), გამოცხ. 9,17BC; და აჰა ვეშაპი ც., გამოცხ. 12,3; ტბაჲ იგი ც., გამოცხ. 20,14; ტბასა მას ცეცხლისასა, გამოცხ. 19,20; 20,14; 20,15; ალითა ცეცხლისაჲთა, საქმე 7,30; რომელმან შექმნნა... მსახურნი მისნი ალად ცეცხლისად, ებრ. 1,7Ⴂ; განყოფანი ენათანი ვითარცა ცეცხლისანი, საქმე 2,3; შჳდნი ლამპარნი ც. გამოცხ. 4.5; ფერჴნი მისნი ვითარცა სუეტნი ც., გამოცხ. 10,1.

ცვა დაცვა, 0—2: სცვიდეს იგინი ბჭეთა ქალაქისათა, საქმე 9,24; მჴუმილნი იგი... წინაშე კართა მათ ს. საპყრობილესა მას, საქმე 12,6.

მისცა იგი ოთხთა ოთხეულთა ერისაგანთა ცვად, საქმე 12,4.

მე ვიყავ... მცველ სამოსლისა, საქმე 22,20; უბრძანეს პავლეს ყოფაჲ თჳსაგან მცველისა მის თანა ერის კაცისა, საქმე 28,16; ვპოვეთ... მცველნი (+იგი ႢႪႭ), საქმე 5,23; განიკითხნა მ., საქმე 12,19.

პავლე ცვულ იყო საპყრობილესა, საქმე 12,5.

ცვალება შეცვლა; ადგილის გადანაცვლება, 0—2: ცვალეს დიდებაჲ იგი უხრწნელისა ღმრთისაჲ, ჰრომ. 1,23; რომელთა-იგი ც. ჭეშმარიტებაჲ იგი ღმრთისაჲ, ჰრომ. 1,25; იესუ ნაზორეველმან... ცვალოს შჯული, საქმე 6,14; ვითარცა შესამოსელნი, სცვალნე (ცვალნე Ⴊ) იგინი, ებრ. 1,12.

ი: ფერი იცვალეთ განახლებითა მით გონებისა თქუენისაჲთა, ჰრომ. 12,2ႺႢ.

ი ვნ.: ეშმაკი იცვალისვე (-ვე ႪႭ) ანგელოზად, 2 კორ. 11,14; სცვალნე იგინი, და იცვალნენ, ებრ. 1,12.

რომლისა თანა არა არს ცვალება, იაკ. 1,17; ცვალებასა (+მას Ⴚ) თანა მღდელობისასა ჩას, ვითარმედ შჯულისაჲცა ცვალებაჲ იყოს, ებრ. 7,12; ცვალებაჲცა შჯულისაჲ იყოს, ებრ. 7,12Ⴂ; გამოაჩინებს შეძრულთასა მას ცვალებასა, ებრ. 12,27; პირველად ცვალებისა მისისა წამებულ არს, ებრ. 11,5; მინდა... ცვალებად ჴმაჲ ჩემი, გალ. 4,20; მაქუნდეს ღათუ სარწმუნოებაჲ ვიდრე მთათა ცვალებადმდე (ცვალებამდე ႢႨႱ), 1 კორ. 13,2.

1. ცთომა შეცდომა; გადაცდომა, მოტყუება, 0—(2)I ვნ.: კაცად-კაცადი... მიიზიდების და სცთების, იაკ. 1,14ႪႭ; ფრიად ვსცთებით ყოველნი, იაკ. 3,2; ნუ სცთებით, 1 კორ. 6,9; 15,33; გალ. 6,7; იაკ. 1,16; ფრიად ს. ყოველნი, იაკ. 3,2ႠႪ; მარადის სცთებიან იგინი, ებრ. 3,10; რომელი სიტყჳთა არა სცთებოდის (πταίει), იაკ. 3,2; აცთუნებდენ და სცთებოდიან (-ს Ⴊ), 2 ტიმ. 3,13; ადამ არა სცთა, ხოლო დედაკაცი იგი ს., 1 ტიმ. 2,14; მწამლველობითა შენითა სცთეს ყოველნი წარმართნი, გამოცხ. 18,23; რომელმან ყოველი შჯული აღასრულოს და ს. ერთითა, იაკ. 2,10; რომელი სიტყჳთა არა ს., იაკ. 3,2ႠႪ; უკუეთუ ვინმე თქუენ შორის ს., იაკ. 5,19; არასადა სცთეთ, 2 პეტ. 1,10.

ნ.კ. საცთომელი.

2. ცთომა გაცოფება, ჭკუაზე შეშლა, 0—(2)1 ვნ.: სცთებით გინა თუ ჰბორგთ, 1 კორ. 14,23ႠႪႢCD; სცთებიან (μαίνεσθε, մոլեգնիք) რასმე? 1 კორ. 14,23.

ცთომილ-ი: მოარული, მოხეტიალე (ვარსკვლავი): ვარსკულავნი ცთომილნი (ἀστέρες πλανῆται), იუდა 1,13.

ცთუნება შეცდენა, მოტყუება; აღელვება, აღშფოთება, ა—(3)2: ნუმცა ვინ გაცთუნებს, ეფეს. 5,6CD; 2 თეს. 2,3CD; 1 იოვ. 3,7; აცთუნებს იგი თავსა თჳსსა, გალ. 6,3; ა. ჩემთა მონათა სიძვად, გამოცხ. 2,20; რომელი ა. ყოველსა სოფელსა, გამოცხ. 12,9; 20,2; ა. მკჳდრთა მათ, გამოცხ. 13,14; თავთა თჳსთა ვაცთუნებთ, 1 იოვ. 1,8; რომელნი-იგი გაცთუნებენ (შდრ.: გაშფოთებენ ABCD) თქუენ, გალ. 5,12Ⴚ; აცთუნებენ სულთა დაუმტკიცებელთა, 2 პეტ. 2,14ႪႭ; ნუვინ გაცთუნებნ თქუ-

ქრ. 2 იუს. 2,3; ნუვინ თავსა თჳსსა აცთუნებნ, 1 კორ. 3,18; რომელი-იგი აცთუნებდა მათ, გამოცხ. 20,10; ნუ ვინმე გაცთუნებდეს, ეფეს. 5,6; აცთუნებდეს გულსა თჳსსა, იაკ. 1,26; ა. მკჳდრთა მათ, გამოცხ. 13,14C; რაჲთა ვერღარა ა. წარმართთა, გამოცხ. 20,3; აცთუნებდენ და სცთებოდიან, 2 ტიმ. 3,13; მაცთუნა მე, ჰრომ. 7,11; გუელმან აცთუნა ევა, 2 კორ. 11,3; რომლითა აცთუნნა იგინი, გამოცხ. 19,20; კურთხევითა აცთუნნიან (აცთუნიან Ⴂ) გულნი უმანკოთანი, ჰრომ. 16,18; ნუ ვინმე გაცთუნნეს თქუენ, ეფეს. 5,6ႰႡႪႭႤ.

გამოვიდეს ცთუნებად წარმართთა, გამოცხ. 20,8.

ესე მიგწერე თქუენდა მაცთუნებელთა მათ თქუენთათჳს, 1 იოვ. 2,26.

ესე არს მაცთური, 2 იოვ. 1,7; მრავალნი მაცთურნი შემოვიდეს სოფლად, 2 იოვ. 1,7; წარუდგინენით თავნი თჳსნი ვითარცა მ., 2 კორ. 6,8; ერჩდენ იგინი მაცთურთა მათ სულთა, 1 ტიმ. 4,1.

ნ.კ. გონება-მაცთური.

ცილობა დავა, კამათი, წინააღმდეგობა: ვითარ-იგი იყო ჴდომაჲ და ცილობაჲ, საქმე 15,2D; ც. აღდგომისთჳს არს, საქმე 28,22; უკუეთუ ვისმე უნდეს ცილობის, 1 კორ. 11,16; ცილობისა მათისა დასამტკიცებელად ფიცი არს, ებრ. 6,16; თჳნიერ ყოვლისა ც. ... იგი... იკურთხა, ებრ. 7,7; დრო-ყვეს აღსლვად იერუსალჱმდ ამის ცილობისათჳს, საქმე 15,2; ცილობითა მით (ἀντιλογίᾳ) კორესითა წარწყმდეს, იუდა 1,11; ვერ ეძლო მათ ცილობად, საქმე 4,14.

განვიპყრენ ჴელნი ჩემნი ერისა მიმართ... მაცილობელისა, ჰრომ. 10,21.

ცისკარ-ი: შევიდეს ცისკარსა (-ა DႪႭ) ოდენ ტაძრად, საქმე 5,21.

ციქუა მოციქულობა, 0–1: რომლისათჳს ვციქუ ჯაჭუთურთ, ეფეს. 6,20; ქრისტესთჳს ვციქუთ, 2 კორ. 5,20.

ცნობა ცნობა, გაგება, შეტყობა; განსჯა, განსაზღვრა, 0–2: ვითხოვთ გინა თუ ვსცნობთ (ვცნობთ Ⴊ), ეფეს. 3,20; სხუანი იგი სცნობედ, 1 კორ. 14,29ႢႪႤCD; ჰცნობდ (სცნობდ ႭႨCD), რომელსა-ესე გეტყჳ შენ, 2 ტიმ. 2,7; სხუანი იგი სცნობდედ (διακρινέτωσαν), 1 კორ. 14,29; ჳცან-ღა, რამეთუ ჰრომი არს, საქმე 23,27ႪႭ; კეთილად სცან, იაკ. 2,19Ⴂ; ცნა რაჲ, საქმე 22,29ႪႭ; ვინ-მე უწყის ც. გონებაჲ უფლისაჲ, 1 კორ. 2,16; ნუუკუე ისრაჱლმან არა ცნაა? ჰრომ. 10,19CD; ამით ვცანთ სიყუარული მისი, 1 იოვ. 3,16J; ამის გამო ვ. სული ჭეშმარიტებისაჲ, 1 იოვ. 4,6FHJ; ჩუენ ვ. სიყუარული, 1 იოვ. 4,16ႪႭ; სცანთ, რამეთუ ჩუენ არა ვართ გამოუცდელ, 2 კორ. 13,6ႺႢႪ; ს. მადლი იგი ღმრთისაჲ, კოლ. 1,6; ვითარცა ცნეს მადლი იგი, გალ. 2,9; ცანთ-ღა, რომელსა-ესე გეტყჳ, 1 კორ. 10,15; რაჲთა ვცნა, საქმე 22,24ႪႭ; იოვს. 3,5; მაშინ ვ. თქუენთჳს, საქმე 24,22ႪႭ; ვ. (γνώσομαι) არა თუ სიტყუაჲ განლაღებულთაჲ მათ, 1 კორ. 4,19; რაჲთა ვ. გამოცდილებაჲ თქუენი, 2 კორ. 2,9; რაჲთა... ვ. თქუენთჳს, ფილიპ. 2,19; ვერ სცნა, რომელსა ჟამსა მოვიდე, გამოცხ. 3,3; რაჲთა ცნას თქუენთჳს, კოლ. 4,8CD; ამით ვცნათ, რამეთუ ვიცნით იგი, 1 იოვ. 2,3; ამით ვ. სიყუარული, 1 იოვ. 3,16; ამის გამო უწყით ვ. სული ჭეშმარიტებისაჲ, 1 იოვ. 4,6; სიყუარული იგი რაჲთა სცნათ (Ჰსცნათ Ⴊ), 2 კორ. 2,4; ს. რამეთუ ჩუენ არა ვართ გამოუცდელ, 2 კორ. 13,6; ცნან ყოველთა, საქმე 21,24; ც. ყოველთა ეკლესიათა, გამოცხ. 2,23; ც. რამეთუ მეგიყუარე შენ, გამოცხ. 3,9; არა უცნობიეს, 1 ტიმ. 1,7; ყოველთა უ. ჭეშმარიტებაჲ, 2 იოვ. 1,1; სარწმუნოებითა გჳცნობიეს დამყარებად საუკუნენი, ებრ. 11,3; რომელსაცა-იგი იკითხავთ და გიცნობიეს, 2 კორ. 1,13; არა გ. თავით თჳსით, 2 კორ. 13,5; რომელთა არა გიცნობიან სიღრმენი ეშმაკისანი, გამოცხ. 2,24; უკუეთუმცა ეცნა, 1 კორ. 2,8CD; ეცნავე თუმცა არა გზაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ, 2 პეტ. 2,21.

ი: ვიცან იგი, 1 იოვ. 2,4; იცნა ჴმაჲ იგი პეტრესი, საქმე 12,14; რომელი წინაასწარ ი., ჰრომ. 11,2; სიბრძნითა მით ღმრთისაჲთა ვერ ი. სოფელმან... ღმერთი, 1 კორ. 1,21; რომელ-იგი არავინ მთავართაგანმან... ი. იგი, 1 კორ. 2,8; არცა იგი ი., 1 იოვ. 3,1; რომელნი-იგი წინაასწარ იცნო, ჰრომ. 8,29Ⴂ; ნუუკუე ისრაჱლმან არა იცნაა? ჰრომ. 10,19; რომელნი-იგი წინაასწარ იცნნა, ჰრომ. 8,29; გიცნნა თქუენ ღმერთმან, გალ. 4,9; ჩუენ ვიცანთ, 1 იოვ. 4,16; იცანთ ღმერთი, გალ. 4,9; ი. პირველი იგი, 1 იოვ. 2,13; 2,14ႪႭ; ი. მამაჲ, 1 იოვ. 2,13ႪႭ; ვითარცა-იგი მიცნენით ჩუენ, 2 კორ. 1,14; ქუეყანაჲ იგი ვერ იცნეს, საქმე 27,39; მაშინ ი., საქმე 28,1; გზაჲ მშჳდობისაჲ არა ი., ჰრომ. 3,17; უკუეთუმცა ი., 1 კორ. 2,8; არცა იგი ი., 1 იოვ. 3,1ႢႪႭ; მათ არა იცნნეს (იცნეს Ⴄ; იცნეს Ⴊ) გზანი ჩემნი, ებრ. 3,10; იცან უფალი, ებრ. 8,11ႢႪႭCD; იცანთ უფალი, ებრ. 8,11; ამისთჳს სოფელმან არა მიცნის ჩუენ, 1 იოვ. 3,1; ამისთჳს სოფელმან არა გიცნის თქუენ, 1 იოვ. 3,1ႪႭ; მერმე ვიცნა, 1 კორ. 13,12; ამისთჳს სოფელმან არა გჳცნოს ჩუენ, 1 იოვ. 3,1Ⴂ; რომელთა იცნან ჭეშმარიტებაჲ, 1 ტიმ. 4,3Ⴍ.

არა თქუენი არს ცნობაჲ ჟამთა და წელთაჲ, საქმე 1,7DKႪႭ; ვითარ-იგი ჯერ-არს ც., 1 კორ. 8,2CD; მოგუეცა ჩუენ ც., 1 იოვ. 5,20Ⴍ; წარმოესტყუენავთ ყოველსავე ცნობასა, 2 კორ. 10,5; უმჯობეს იყო მათა, ეცნავე არა გზაჲ იგი ჭეშმარიტებისაჲ, ვიდრე ცნობასა... წმიდისა მცნებისა, 2 პეტ. 2,21; შემდგომად მოღებისა მის ცნობისა ჭეშმარიტებისა, ებრ. 10,26; თჳნიერ ც. შენისა არა ვინებე ყოფად, ფილემ. 1,14CD; ესე... წინაასწარ ცნობითა... მოჰკალთ, საქმე 2,23; სულ-შეუძლებელ ვიქმნე ც., ფილიპ. 2,19D; წინაასწარ ც. ღმრთისა მამისაჲთა, 1 პეტ. 1,2; და ლათუ უცებ ვარ სიტყჳთა, არამედ არა ცნობითაცა, 2 კორ. 11,6CD; არა თქუენი არს ცნობად ჟამთა და წელთაჲ, საქმე 1,7; შემძლებელ ვართა ც. ... ? საქმე 17,19; მნებავს ც., საქმე 17,20; ღმერთმან... გამოგირჩია შენ ც. ნებისა მისისა, საქმე 22,14; შეუძლო შენ ყოვლისა მის ც., საქმე 24,8; ვერ შემძლებელ არს ც., 1 კორ. 2,14; ვითარ-იგი ჯერ-არს ც., 1 კორ. 8,2; შეუძლოთ ც. გულისხმის-ყოფაჲ იგი, ეფეს. 3,4; ც. გარდარეული იგი მეცნიერებისა სიყუარული ქრისტესი, ეფეს. 3,19; ც. იგი და ძალი იგი აღდგომისა მისისაჲ, ფილიპ. 3,10; ც. კაცად-კაცადისა თქუენისა თავისა თჳსისა ჭურჭელი მოგებად, 1 თეს. 4,4CD; გონებანი წურთილნი ჰქონედ ც. კეთილისა და ბოროტისა, ებრ. 5,14; ვნებავს ც., იაკ. 2,20; ვერვინ შემძლებელ იყო ც. (μαθεῖν) გალობისა მის, გამოცხ. 14,3.

იგი ცნობილ არს მის მიერ, 1 კორ. 8,3; ვითარცა ც. ვიქმენ, 1 კორ. 13,12ႢႱ.

ცნობად-ი შესაცნობი, გასაგები: ვპოვო მას შინა... ცნობადი იგი, ფილიპ. 3,10ႭႢ.

1. ცოდვა შეცოდება, დანაშაულის ჩადენა, 0–2: ჴორცთა თჳსთა მიმართ ცოდავს, 1 კორ. 6,18; არა ც., 1 კორ. 7,36CD; ც. ... იგი, ტიტე 3,11; დასაბამითგან ეშმაკი ც., 1 იოვ. 3,8; ესრეთ სცოდავთ ძმათა მიმართ... ქრისტეს მიმართ ს., 1 კორ. 8,12; ნუ ს., 1 კორ. 15,34; ეფეს. 4,26; უკეთუ თუალთ-ღებით, ს., იაკ. 2,9ႫႪ; რომელნი-იგი ცოდვენ არა სასიკუდინედ, 1 იოვ. 5,16; რომელი ცოდვიდეს, 1 იოვ. 3,6; რომელი ც. ცოდვასა არა სასიკუდინესა, 1 იოვ. 5,16; უკუეთუ ვცოდვიდეთ, 1 პეტ. 2,20; აწ უკუე ვცოდვიდეთ-მეა, ჰრომ. 6,15; ესრეთ რაჲ სცოდვიდეთ ძმათა მიმართ, 1 კორ. 8,12CD; უკუეთუ ს., 1 პეტ. 2,20ႢႪႭ; რომელნი-იგი ცოდვიდენ, 1 ტიმ. 5,20; 1 იოვ. 5,16ႪႭ; უკუეთუ რაჲმე ვცოდე, საქმე 25,11; არა სცოდე, 1 კორ. 7,28; არაჲ ცოდა, 1 კორ. 7,28; არა ც., 1 კორ. 7,36; არარაჲ ვცოდეთ, 1 იოვ. 1,10; რომელთა შჯულსა შინა ცოდეს, ჰრომ. 2,12; უკუეთუ ვინმე ცოდოს, 1 იოვ. 2,1; მან არა ც., 1 იოვ. 3,6; არა ც., 1 იოვ. 5,18ႫႪႪႭ; რაჲთა არა სცოდოთ, 1 იოვ. 2,1; რომელთა-იგი არა ეცოდა მსგავსად გარდასლვისა მის ადამისა, ჰრომ. 5,14.

არა სასიკუდინედ მცოდველთა მათ, 1 იოვ. 5,16Ⴍ.

იყოს გარდარეულად ცოდვილ ცოდვაჲ იგი, ჰრომ. 7,13; ვიპოვნეთ ჩუენცა ც., გალ. 2,17; ვიდრე-იგი ცოდვილღა ვიყვენით, ჰრომ. 5,8CD; რაჲსა მე ვითარცა ცოდვილი ვისაჯები, ჰრომ. 3,7; მოაქციოს ც. გზისაგან საცთურისა მისისა, იაკ. 5,20; ც. სადა-ღა ჩნდეს, 1 პეტ. 4,18; ცოდვილნი შემოჰჴდეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19; ჰურიანი ვართ და არა წარმართთაგანნი ც., გალ. 2,15; რომელთა იტყოდეს მისთჳს ც. უღმრთონი, იუდა 1,15; ც. ესე სიკუდილსა მივეცემით, 2 კორ. 4,11ႢႪ; მართალსა შჯული არა უც, არამედ... ცოდვილთა, 1 ტიმ. 1,9; მოვიდა სოფლად ც. ცხოვრებად, 1 ტიმ. 1,15; ც. ... ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლისა... მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8; მღდელთმოძღუარი: ... განშორებული ცოდვილთაგან, ებრ. 7,26ႪႨႢႱ; დაითმინა ც., ებრ. 12,3CD; დაითმინა ცოდვილთათჳს, ებრ. 12,3; განიწმიდენით ჴელნი, ცოდვილნო, იაკ. 4,8; აღდგომაჲ ყოფად არს მართალთაჲ და ცოდვილთაჲ (-ცა ႫႪႭ), საქმე 24,15.

2. ცოდვა ცოდვა, დანაშაული, უსამართლობა: რაჲთა ჩნდეს ცოდვა კეთილითა მით, ჰრომ. 7,13CD; რაჲთა იყოს გარდარეულად ცოდვილ ც. იგი, ჰრომ. 7,13ႢႨႬႱႤ; ყოველი... ც. არს, ჰრომ. 14,23; ც. არს მისა, იაკ. 4,17; ყოველივე სიცრუვე ც. არს, 1 იოვ. 5,17; შჯული ცოდვა-მე არსა? ჰრომ. 7,7; რომელსა არა შეურაცხა უფალმან ცოდვაჲ, ჰრომ. 4,8; ც. სოფლად შემოჰჴდა და ცოდვისა ძლით – სიკუდილი, ჰრომ. 5,12; შჯულისა მოწევნადმდე ცოდვაჲ იყო სოფელსა შინა, ჰრომ. 5,13; რაჲთა განმრავლდეს ც. და სადა-იგი განმრავლდა ც., ჰრომ. 5,20; ვითარცა სუფევდა ც. სიკუდილსა შინა, ჰრომ. 5,21; ნუ უკუე სუფევნ ც., ჰრომ. 6,12; ც. თქუენ ზედა არა უფლებდეს, ჰრომ. 6,14; ც. არა ვიცოდე, ჰრომ. 7,7; ც. მკუდარ იყო, ჰრომ. 7,8; დამკჳდრებულ არს ჩემ თანა ც., ჰრომ. 7,17; 7,20; ყოველივე ც. ... გარეშე ჴორცთა არს, 1 კორ. 6,18; საწერტელ სიკუდილისა – ც., 1 კორ. 15,56; რომელმან-იგი არა იცოდა ც., ჩუენთჳს ც. ქმნა, 2 კორ. 5,21; განვიშორეთ... მომავალი იგი ც., ებრ. 12,1; შვის ც. და ც. იგი სრულ იქმნის, იაკ. 1,15; დაღათუ ც. რაჲმე ექმნეს, იაკ. 5,15; ც. არა ქმნა, 1 პეტ. 2,22; ც. არა გუქონიეს, 1 იოვ. 1,8; რომელმან ქმნეს ც., 1 იოვ. 3,4; 3,8; ც. მის თანა არა არს, 1 იოვ. 3,5; მან ც. არა ქმნეს, 1 იოვ. 3,9; არს ც. სასიკუდინოჲ, 1 იოვ. 5,16; 5,17; ც. იგი არად შერაცხილ იყო, ჰრომ. 5,13; ც. იგი... განცოცხლდა, ჰრომ. 7,9; ც. იგი... რომელ იქმნა ჩემდა სიკუდილ, რაჲთა იყოს გარდარეულად ცოდვილ ც. იგი, ჰრომ. 7,13; ღმერთმან ძე თჳსი მოავლინა მსგავსად ჴორცთა მათ ცოდვისათა და ცოდვისათჳს და საჯა ცოდვაჲ იგი ჴორცითა მით, ჰრომ. 8,3; ც. იგი არს უშჯულოებაჲ, 1 იოვ. 3,4; ცოდვაჲ-მე (-მე ႪႢ) რაჲ ვქმენ, 2 კორ. 11,7; მიზეზი უკუე პოვა ცოდვამან მცნებისა მისგან, ჰრომ. 7,8; ც. (+მან CD) მიზეზი პოვა მცნებისა მისგან, ჰრომ. 7,11; რაჲთა არღარა ვჰმონებდეთ ჩუენ ცოდვასა, ჰრომ. 6,6; ნუცა წარუდგინებთ ასოთა მაგათ თქუენთა საჭურველად სიცრუისა ც., ჰრომ. 6,13; მონანი ხართ, რომელსაცა-იგი ერჩით; გინა თუ ც. სიკუდილად, ჰრომ. 6,16; ც. იქმთ, იაკ. 2,9; რაჲთა ც. განვეშორნეთ, 1 პეტ. 2,24; რომელი ცოდვიდეს ც. არა სასიკუდინესა, 1 იოვ. 5,16; ნუ შეურაცხ ამათ ც. ამას, საქმე 7,60; წინაჲსწარვე ვაბრალეთ ჰურიათა ც. ქუეშე ყოფაჲ, ჰრომ. 3,9; შეაყენა წიგნმან ყოველივე ც. ქუეშე, გალ. 3,22; განფრდილ ვარ ც. შინა, ჰრომ. 7,14; და-მე-ვადგრეთა ც. მას ზედა, ჰრომ. 6,1; თანა-შეკრულ ცოდვისა (ἀδικίας), საქმე 8,23; იყვენით მონა ც., ჰრომ. 6,17; განგათავისუფლა შენ შჯულისა მისგან ც., ჰრომ. 8,2; ძალ – ც. შჯული, 1 კორ. 15,56CD; სისხლი იგი იესუჲსი... განმწმედს ჩუენ ყოვლისაგან ც., 1 იოვ. 1,7; განმართლებულ არს ცოდვისაგან, ჰრომ. 6,7; განთავისუფლებულ ხართ ც., ჰრომ. 6,18; 6,22; მღდელთმოძღუარი... განშორებული ც., ებრ. 7,26ႫႪႭႢ; ჩუენ ც. განვეშორენით, 1 პეტ. 2,24Ⴀ; დაცხრომილ არს ც., 1 პეტ. 4,1; ეგრეცა თქუენ შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი მკუდრად ცოდვისათჳს, ჰრომ. 6,11; ჴორცნიმცა მკუდარ არიან ც., ჰრომ. 8,10; საკუერთხი ც. არა ითხოვე, ებრ. 10,6Ⴈ; გუაქუს მღდელთმოძღუარი... გამოცდილი ყოვლითავე მსგავსებითა, თჳნიერ ცოდვისა, ებრ. 4,15; თჳნიერ ც. გამოეცხადოს, ებრ. 9,28; არღა სისხლითგან წინა-დადგრომილ ხართ თქუენ ც. მიმართ, ებრ. 12,4; ქრისტე ცოდვისა-მე მსახურ იქმნა, გალ. 2,17; რომელნი-ესე მოვკუედით ცოდვითა, ჰრომ. 6,2; ც. მოკუდა ერთ-გზის, ჰრომ. 6,10; მკუდარ იყვენით... ც. თქუენითა, ეფეს. 2,1; გამოსტყუენვენ დედათა, შეკრებულთა ც., 2 ტიმ. 3,6; თუალნი აქუნ სავსენი... დაუცხრომელითა ც., 2 პეტ. 2,14; ცოდვად არად შერაცხილ იყო, ჰრომ. 5,13CD; რაჲთა ჩნდეს ც. კეთილითა მით, ჰრომ. 7,13; ვერ ჴელ-ეწიფების ც., 1 იოვ. 3,9; უკუეთუ ვინმე იხილოს ძმაჲ თჳსი ცოდვასა არა სასიკუდინესა, 1 იოვ. 5,16HJ; რაჲთა აღიჴოცნენ ცოდვანი თქუენნი, საქმე 3,19; განიბანენ ც. შენნი, საქმე 22,16; მიგავლინო... შენ მიტევებად ც. მათნი, საქმე 26,18; რომელთა დაეფარნენ ც., ჰრომ. 4,7; ც. შემოჰჴდეს მრავალნი, ჰრომ. 5,19Ⴊ; რაჟამს მოუსპნე ც. მათნი, ჰრომ. 11,27; არა შეურაცხნა

მათ ც. მათნი. 2 კორ. 5,19: რათა აღესრულნენ ც. მათნი. 1 თეს. 2,16; ც. მათნი არღარა მოვიჴსენნე. ებრ. 8,12; 10,17: ც. წინაწარ ცხად არიან, 1 ტიმ. 5,24; ც. ჩუენნი თავს ისხნა. 1 პეტ. 2,24; უკუეთუ აღვიარნეთ ც. ჩუენნი... რათა მოგჳტევნეს ჩუენ ც. ჩუენნი, 1 იოვ. 1,9: მიგეტევებიან თქუენ ც. თქუენნი, 1 იოვ. 2,12; რათა ც. ჩუენნი აჴოცნეს, 1 იოვ. 3,5; მისწუდეს ც. მისნი ცადმდე, გამოცხ. 18,5: ულხინებდეს ცოდვათა ერისათა, ებრ. 2,17: ნუცა ეზიარები სხჳსა ც., 1 ტიმ. 5,22; აღუვარებდით ურთიერთას ც., იაკ. 5,16; ც. განვეშორნეთ. 1 პეტ. 2,24ႢႭ; რათა არა ეზიარნეთ ც. მისთა, გამოცხ. 18,4; ცოდვათაველა შინა თქუენთა ხართ, 1 კორ. 15,17; შეინანეთ... მისატევებელად ცოდვათა თქუენთა, საქმე 2,38; მოტევებაჲ ც. თქუენთაჲ გეხარების, საქმე 13,38; განაჩინა ღმერთმან... მოტევებითა მით პირველთა ც., ჰრომ. 3,25; რომელი მიეცა ც. ჩუენთათჳს, ჰრომ. 4,25; მადლი იგი მრავალთაგან ც. განსამართლებელად, ჰრომ. 5,16Ⴇr; ესე არს ჴორცი ჩემი, თქუენთჳს განტეხილი მისატევებელად ც., 1 კორ. 11,24; ქრისტჱ მოკუდა ც. ჩუენთათჳს, 1 კორ. 15,3; მისცა თავი თჳსი ც. ჩუენთათჳს, გალ. 1,4; მოტევებაჲ ც. ჩუენთაჲ, ეფეს. 1,7; კოლ. 1,14; განწმედაჲ ც. ჩუენთაჲ ყო, ებრ. 1,3; შეურაცხის-ყოფად ც. გამოჩნდა, ებრ. 9,26; ქრისტჱ შეიწირა მრავალთათჳს აღსაჴოცელად ც., ებრ. 9,28; ვერ შემძლებელ არს სისხლი ვაცთაჲ... აჴოცად ც., ებრ. 10,4; არასადა შემძლებელ არიან აღჴოცად ც., ებრ. 10,11; არღა ჴამს მსხუერპლი ც. მათთათჳს, ებრ. 10,18Ⴂ; ც. ჩუენთათჳს ივნო, 1 პეტ. 3,18; იგი არს მომტევებელ ც. ჩუენთა, არა ხოლო ც. ჩუენთა, 1 იოვ. 2,2; მოავლინა ძჱ თჳსი მლხინებელად ც. ჩუენთა, 1 იოვ. 4,10; განგუბანნა ც. ჩუენთაგან, გამოცხ. 1,5; დაავიწყდეს განწმედაჲ იგი პირველთა მათ ც. მისთანი. 2 პეტ. 1,9; მღდელთმოძღუარი... განშორებული ცოდვათაგან, ებრ. 7,26; შესწირვიდეს... მსხუერპლსა ცოდვათათჳს, ებრ. 5,1; თანა-აც... შეწირვად მსხუერპლი ც., ებრ. 5,3; არა უჴმს თჳსთა ც. მსხუერპლისა შეწირვაჲ, ებრ. 7,27; არცა ერთისაღა იჭჳსა ქონებითა ც. ერთ-გზის განწმედილთა მათ, ებრ. 10,2Ⴀ-Ⴂb; საკუერთხი ც. არა ითხოვე, ებრ. 10,6; საკუერთხი ც. არა ინებე, ებრ. 10,8; შეწირა მსხუერპლი ც., ებრ. 10,12CD; არღარა ჴამს მსხუერპლი ც., ებრ. 10,18; არღარა ც. მოაკლდების მსხუერპლი, ებრ. 10,26; შეიწირვის საცხოვარისა სისხლი ც., ებრ. 13,11; თჳნიერ ცოდვათა გამოეცხადოს, ებრ. 9,28CD; შჯულისაგან არს გამოცნობაჲ ცოდვისაჲ, ჰრომ. 3,20; რათა განქარდეს ჴორცი იგი ც., ჰრომ. 6,6; საგზალი ც. სიკუდილი არს, ჰრომ. 6,23; რათა აქუნდეს საწუთროჲ იგი საშუებელი ც., ებრ. 11,25; ვჰმონებ სჯულსა ცოდვისასა, ჰრომ. 7,25: წარმტყუენავს მე შჯულითა მით ცოდვისაჲთა, ჰრომ. 7,23; რათა არა გან-ვინმე-ფიცხნეს... საცთურითა მით ც. (ცოდვისათა Ⴂ), ებრ. 3,13; მონანი იყვენით ცოდვისანი. ჰრომ. 6,20; ვნებანი იგი ც. შჯულისა მისგან იქმნებოდეს. ჰრომ. 7,5; მოტევებაჲ ცოდვათაჲ, საქმე 5,31; 13,38ႢႭ; მიტევებაჲ ც., საქმე 26,18ႢႭ; არცა-მცა ერთი რაჲ იჭჳ აქუნდა ც. შემწირველთა მათ, ებრ. 10,2; მოჴსენებაჲ ც., ებრ. 10,3; სიმრავლჱ ც., იაკ. 5,20; 1 პეტ. 4,8: წინაწარმეტყუელნი ეწამებიან მოტევებასა მას ცოდვათასა. საქმე 10,43; განძარცუვითა მით გუამისა მის ჴორცთა მათ ცოდვათაჲსა (ცოდვათასა Ⴀ), კოლ. 2,11CD; მოტევებითა მით პირველთა ცოდვათაჲთა. ჰრომ. 3,25ႢႭCD; ვნებანი იგი ცოდვათანი, ჰრომ. 7,5ႧႢCD.

ცოლ-ი: რომელთა ესხნენ ცოლ, 1 კორ. 7,29: რომელი ყოფილ არს ერთის ქმრის ც., 1 ტიმ. 5,9: უტევე ცოლი შენი იეზაბელ, გამოცხ. 2,20; რომელთაგანი იყო დეონისიოს არიოპაგელი და ც. მისი, საქმე 17,34; პოვა... პრისკილა, ც. მისი, საქმე 18,2: ქმრის ც. დედაკაცი შეკრულ არს შჯულითა, ჰრომ. 7,2; ვითარმცა მამის ც. ვისმე ცოლად ესუა, 1 კორ. 5,1; სიძვისათჳს კაცად-კაცადსა თჳსი ცოლი ესჳნ, 1 კორ. 7,2; ც. თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უფალ არს, ... ქმარიცა თჳსთა ჴორცთა ზედა არა უფალ არს, არამედ ც., 1 კორ. 7,4CD; ც. ქმრისაგან ნუ განეშორებინ, 1 კორ. 7,10; უკუეთუ ძმასა ვისმე ესუას ც. ურწმუნოჲ, 1 კორ. 7,12; განწმიდების ქმარი ურწმუნოჲ ცოლისა მისგან მორწმუნისა და განწმიდების ცოლი (+იგი ႧCD) ურწმუნოჲ, 1 კორ. 7,14; აცხოვნო თუ ც. შენი, 1 კორ. 7,16; რომელსა უყუარდეს ც. თჳსი, ეფეს. 5,28; ც. თჳსი ეგრეთ შეიყუარეთ, ეფეს. 5,33; ცოლსა ქმარი იგი თანა-ნადებსა მისცემდინ, ეგრეცა ცოლი იგი ქმარსა, 1 კორ. 7,3; ცოლმან მისმან არა უწყოდა საქმჱ ესე, საქმე 5,7; ც. მისმან განმზადა თავი თჳსი, გამოცხ. 19,7; უწყოდა ესე ცოლმანცა მისმან, საქმე 5,2; ცოლსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴელეწიფების... ქმარსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴელეწიფების, არამედ ც., 1 კორ. 7,4: ც. ქმრისაგან არა განშორებად, 1 კორ. 7,10CD; ქმარი ც. ნუ დაუტევებნ, 1 კორ. 7,11; შე-თუ-ყოფილ ხარ ც. ... თავისუფალ თუ ხარ ცოლისაგან, ნუ ეძიებ ცოლსა. 1 კორ. 7,27; რათა სათნო-ეყოს ც., 1 კორ. 7,33; შეეყოს ც. თჳსსა, ეფეს. 5,31: ნუ დაუტეობნ ც. მას, 1 კორ. 7,12CD; ც. მას რაჲთა ეშინოდის ქმრისა, ეფეს. 5,33; ერთის ცოლის ქმარ, 1 ტიმ. 3,2; 3,12 (+ა Ⴂ); ტიტე 1,6; საფირის თანა ცოლისა მისისა განყიდა დაბაჲ, საქმე 5,1; მოვიდა ფილიკ დრუსელაჲს თანა, ც. თჳსისა, საქმე 24,24; ქმარი არს თავ ც., ეფეს. 5,23; შეკრულ ხარ ცოლისადა, 1 კორ. 7,27Ⴂb; ეგრეცა ქმარი — ცოლისათჳს, 1 კორ. 11,12; ცოლნი ქმართა თჳსთა დაემორჩილენით, ეფეს. 5,22; ეგრეცა ც. — თჳსთა ქმართა, ეფეს. 5,24; გიყუარდედ ც. თჳსნი, ეფეს. 5,25; კოლ. 3,19; ც. დაემორჩილენით ქმართა თჳსთა, კოლ. 3,18; ც. მათნი ეგრეთვე ღირსმცა არიან, 1 ტიმ. 3,11: ც. დაემორჩილენით თჳსთა ქმართა, 1 პეტ. 3,1; ცოლთა თქუენთა მისცემდით პატივსა. 1 პეტ. 3,7C; ქმართაჲ ჯერ-არს ც. თჳსთა სიყუარული, ეფეს. 5,28.

ცომ-ი საფუარი: განწმიდეთ ძუელი იგი ცომი, 1 კორ. 5,7; მცირედსა ცომმან ყოველივე შესუარული აღაფუვის, 1 კორ. 5,6; გალ. 5,9; ვზატიკობდეთ ნუ ცომითა მით ძუელითა, ნუცა ც. სიბოროტისაჲთა, 1 კორ. 5,8.

ცონა დაზარება. 0—2: ნუ გცონის (Μὴ ὀκνήσῃς) მოსლვად ჩუენდა, საქმე 9,38ႩႢႭ; ნუ გცონინ მოსლვად ჩუენდა ოდენ, საქმე 9,38.

წრაფასა მე მცონარე ხართ, ჰრომ. 12,11.

1. ცოცხალ-ი ჯანმრთელი, სღო, მთელი, ჯანსაღი: რაჲთა ცოცხალ იყვნენ, ტიტე 1,13; ჩუეცენი... იყვნედ... ც. სარწმუნოებითა, ტიტე 2,2: რაჲთა იყვნეთ ყოვლად

ც.. იაკ. 1.4: ესე დვას თქუენ წინაშე ცოცხალი. საქმე 4.10; სიტყუა ც.. ტიტე 2.8.

2. **ცოცხალ-ი** ცოცხალი: ცოცხალ არს კაცი იგი. ჰრომ. 7,1: არავინ ჩუენგანი თავით თჳსით ც. არს. ჰრომ. 14,7: ც. ვიყვნეთ. ჰრომ. 14,8: რაოდენ ჟამ ც. არს ქმარი მისი. 1 კორ. 7.39: ვიდრე ცოცხალღა არნ წიგნის მწერალი იგი. ებრ. 9.17: წარუდგინა იგი ცოცხალი (ζῶσαν). საქმე 9.41: მოიყვანეს ყრმაჲ იგი ც.. საქმე 20.12: იტყოდა პავლე ცოცხლად. საქმე 25.19Ⴂ.

ცოცხლება: ჯანმრთელობა, სიჯანსაღე, საღობა: სახედ გაქუნდინ ცოცხლებისა სიტყუაჲ იგი, 2 ტიმ. 1.13CD; ცოცხლებით იყვენით უფლისა მიერ, საქმე 15,29: ც. იყავ. საქმე 23.30: სახედ გაქუნდინ ც. სიტყუანი იგი. 2 ტიმ. 1.13.

ცოცხლივ ცოცხლად: ცოცხლივ შთავარდეს ორნივე იგი ტბასა მას. გამოცხ. 19,20: ცოცხლივვე მკუდარ არს, 1 ტიმ. 5,6CD.

ცოხნა, ი ეობ.: იცოხნიდეს ენათა თჳსთა ტკივილისაგან, გამოცხ. 16,10.

ცრემლ-ი: აღჳოცოს... ცრემლი, გამოცხ. 7.17; 21,4; არა დავსცსრებოდე ცრემლით სწავლასა. საქმე 20.31ႢႭ; ც. ღათუ ითხოვდა მას, ებრ. 12,17; ვჰმონებდ უფალსა... ცრემლითა, საქმე 20,19; მივწერე თქუენდა მრავლითა ც., 2 კორ. 2.4; ც. შეწირა, ებრ. 5.7; მომეჴსენებიან ცრემლნი ეგე შენნი, 2 ტიმ. 1,4.

ცრუ: იყავნ... ყოველი კაცი ცრუ, ჰრომ. 3,4; მოწამენი ცრუნი, საქმე 6,13; ც. იგი... ტანჯვასა შინა დაიმარხნეს, 2 პეტ. 2,9; ცრუთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ, 1 კორ. 6.9; ეშჯოდა იგი ც. წინაშე, 1 კორ. 6.1; ყოველთა ზედა... ც. კაცთა, ჰრომ. 1.18; ივნო მართალმან ცრუთათჳს. 1 პეტ. 3,18.

ცრუვება, ცრუება მოტყუება: ე: ეცრუე (ეცრუვე ႢႭ) შენ კაცსა, საქმე 5,4.

აღავსო ეშმაკმან გული შენი ცრუებად (ცრუვებად D) სულისა წმიდისა, საქმე 5,3; ვერ შემძლებელ არს ც. (ცრუვებად ႢႭႨႬ) ღმერთი, ებრ. 6,18.

ცრუ-მოციქულ-ი: ეგევითარნი იგი ცრუ-მოციქულნი... გარდაიცვალნიან, 2 კორ. 11,13.

ცრუ-მოძღუარ-ი ცრუ მასწავლებელი: თქუენ შორის ყოფად არიან ცრუ-მოძღუარნი, 2 პეტ. 2,1.

ცრუმოწამე ცრუმოწმე: ვიპოვენით უკუე ცრუმოწამე ღმრთისა, 1 კორ. 15.15.

ცრუფიც-ი ფიცის გამტეხი: მართალსა შჯულ არა უც, არამედ... ცრუფიცთა, 1 ტიმ. 1,10.

ცრუ-წინაწარმეტყუელ-ი ცრუ-წინასწარმეტყველი: პოვეს მუნ კაცი ერთი... ცრუ-წინაწარმეტყუელი, საქმე 13,6; სადა იყვნეს მჴეცი იგი და ც.. გამოცხ. 20,10; შეპყრობილ იქმნა... ც. იგი. გამოცხ. 19.20; ვიხილენ პირისაგან... ცრუ-წინაწარმეტყუელისა მის სულნი არაწმიდანი, გამოცხ. 16.13; მრავალნი ცრუ-წინაწარმეტყუელნიცა (-ცა ႢႭ) ერსა შორის, 2 პეტ. 2.1.

ცუდ-ი ამაო, ფუჭი, უქმი, უსარგებლო; ცარიელი: ტყუილუბრალო: არა სიქადული იგი ჩუენი თქუენთჳს ცუდ იყოს, 2 კორ. 9,3ႨCD: სარწმუნოებაჲ თჳნიერ საქმეთა ც. არს, იაკ. 2,20; ერმან იზრახა ცუდი, საქმე 4.25; სიტყჳთა ცუდითა. ეფეს. 5,6; ც. საცთურითა, კოლ. 2,8; კაცნი ჰრომნი შეუსხნეს საპყრობილესა ცუდად. საქმე 16,37; არა რომელი ც. (შდრ.: ცხადად ABCD) ჰურია არს. ჰრომ. 2.28Ⴂ; არა ც. ჴრმალი აბიეს. ჰრომ. 13,4; უმჯობეს არს ჩემდა სიკუდილი, ვიდრე არა სიქადულისა ჩემისა ვისგანმე ც. შერაცხად, 1 კორ. 9.15; თუ ც. რაჲმე გრწმენა. 1 კორ. 15.2; მადლი იგი... არა ც. რაჲ იყო, 1 კორ. 15.10; ც. სამე არს ქადაგებაჲ ესე ჩუენი და ც. არს სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი, 1 კორ. 15.14; შრომაჲ... არა ც. იყოს, 1 კორ. 15.58; ნუ ც. მადლი იგი ღმრთისაჲ მიგიქუნ თქუენ. 2 კორ. 6,1; არა სიქადული იგი ჩუენი თქუენთჳს ც. იყოს, 2 კორ. 9,3; ც. ვრბიოდე. გალ. 2,2; ესოდენ გევნო ც. და თუმცა ც., გალ. 3,4: ნუუკუე ც. დავშუერ. გალ. 4,11; არა ც. ვრბიოდე, არცა ც. დავშუერ. ფილიპ. 2.16; ც. განღაღებულ იყოს, კორ. 2,18; სახარებაჲ ესე ჩუენი არა ც. იყო თქუენდა მიმართ, 1 თეს. 1,5; არა ც. რაჲ იყო, 1 თეს. 2,1; ც. იყო შრომაჲ იგი ჩუენი, 1 თეს. 3,5; არცაღა პური ვისგანმე ც. ვჭამეთ, 2 თეს. 3,8; განეშორე ბილწთა მათ ც. ჴმათა, 1 ტიმ. 6,20Ⴂ; ც. იტყჳს წიგნი, იაკ. 4,5; ქრისტე ცუდად-მე (-მე CD) მოკუდაა? გალ. 2,21; ჵ კაცო ვინმე ცუდო, იაკ. 2,20; სარწმუნოებისაგან ცუდნი განვარდეს, 1 ტიმ. 6.21CD; ცუდთა ახალ-ჴმათა, 1 ტიმ. 6,20: ც. ჴმათა, 2 ტიმ. 2,16; ც. სიტყუათა, ტიტე 3.9.

ცუმა ჩამოცმა, (ხელზე) ბეჭდის გაკეთება, ე: რომელსა ეცუას ბეჭედი ოქროსაჲ, იაკ. 2,2.

ნ.კ. თანა-ჯუარს-ცუმა, ჯუარს-ცუმა.

ცუნდრუკება აუსიტყვაობა: სავსე... ცუნდრუკებითა. ჰრომ. 1.30; ნუუკუე... ცუნდრუკებანი, 2 კორ. 12,20.

ცურვა: უბრძანა... ცურვით განწევნად. საქმე 27,43.

ნ.კ. მცურვალი.

ცხად-ი: ესე ცხად იყავნ თქუენდა, საქმე 2,14; ც. იყავნ თქუენ ყოველთა, საქმე 4,10; მეცნიერებაჲ იგი ღმრთისაჲ ც. არს მათ შორის, ჰრომ. 1,19; ც. არს, ჰრომ. 13,2ႧႨႡ; 1 კორ. 15.27CD; გალ. 3,11CD; ებრ. 7,15; თითოეულისა საქმე ც. იქმნეს, 1 კორ. 3,13ႧႨႡ; ც. არიან საქმენი ჴორცთანი, გალ. 5.19; სიმდაბლჱ ეგე... ც. იყავნ ყოველთა კაცთა, ფილიპ. 4,5; რაჲთა წარმატებულებაჲ ეგე შენი ც. იყოს, 1 ტიმ. 4,15; ცოდვანი წინაწარ ც. არიან, 1 ტიმ. 5,24; საქმენი კეთილნი წინაწარ ც. არიან, 1 ტიმ. 5,25; გონებაჲ მათი ც. იყოს ყოველთა, 2 ტიმ. 3,9; რაჲთა ც. იყვნენ, 1 იოვ. 2,19; ამით ც. არიან შვილნი ღმრთისანი, 1 იოვ. 3,10; არა რომელი ცხადად ჰურია არს, არცა რომელი ც. ჴორცითა წინადაცუეთილ, ჰრომ. 2,28; სიმდაბლჱ ეგე... ც. იყავნ ყოველთა კაცთა, ფილიპ. 4,5Ⴍ; სული წმიდაჲ ც. იტყჳს. 1 ტიმ. 4,1.

ცხება წაცხება, წასმა, 0—3: რომელსა შენ სცხე. საქმე 4,27; ამისთჳს გცხო შენ ღმერთმან. ებრ. 1,9ႦႧ; რომელსა-იგი სცხო (პცხო D) უფალმან სულითა წმიდითა, საქმე 10,38; ამისთჳს გცხოს შენ ღმერთმან. ებრ. 1,9; სცხოს მას ზეთი, იაკ. 5.14; სცხონ მას ზეთი, იაკ. 5,14ႢႭ.

ცხებული ზეთწაცხებული, გადატ. გამორჩეული: უფალ და ცხებულ ყო იგი ღმერთმან, საქმე 2,36; ც. გუყვნა ჩუენ ღმერთმან. 2 კორ. 1,21; აღუთქუა... ვნებაჲ

ცხებულისა თჳსისა. საქმე 3.18; შეკრბეს ერთად... ც. მისისათჳს, საქმე 4.26.

ცხებულება წაცხება, წასმა: თქუენ ცხებულებაჲ გაქუს წმიდისაგან. 1 იოვ. 2.20: ც. იგი, რომელი მიი-ღეთ მისგან... თჳთ იგივე ც. გასწავებს თქუენ, 1 იოვ. 2.27ႢႪႭ.

ცხედარ-ი საწოლი: რეა წლისა სნეული... იდვა ცხედარსა თჳსსა, საქმე 9,33: დასდგმიდეს ცხედრებითა, საქმე 5,15.

ცხენ-ი: აჰა ცხენი სპეტაკი, გამოცხ. 6,2; 19.11; გამოვიდა სხუაჲ ც. წითელი, გამოცხ. 6.4; აჰა ც. შავი, გამოცხ. 6,5; აჰა ც. მწუანჱ, გამოცხ. 6.8; არღარა იყოს... ც.. გამოცხ. 18.13C; ცხენსა აღჳრნი აღვასხნით, იაკ. 3,3; ბრძოლის ყოფად მჴდომარისა მის ც. ზედა, გამოცხ. 19,19; მოისრნეს მახჳლითა ც. მას ზედა მჴდო-მარისაჲთა, გამოცხ. 19,21; არღარა იყოს... ზროხაჲ და ცხენნი, გამოცხ. 18.13; ვიხილენ ც. იგი, გამოცხ. 9,17: მსხდომარენი ცხენთა ზედა, გამოცხ. 19,14; მსგავს იყ-ვნეს ც., გამოცხ. 9,7; ვითარცა ჴმაჲ ეტლთა ც. მრა-ვალთაჲ, გამოცხ. 9,9; გამოჴდა სისხლი საწნეხელისა მისგან ვიდრე აღჳრადმდე ც., გამოცხ. 14,20; რიცხჳ მჴედრობათაჲ მათ ცხენთაჲ ბევრნი ბევრთანი, გამოცხ. 9,16; ჴელმწიფებაჲ იგი ც. (-ჲ C) მათ, გამოცხ. 9,19; თავნი ცხენთანი ვითარცა თავნი ლომთანი, გამოცხ. 9,17; რაჲთა შჭამნეთ ჴორცნი... ც. (ცხენთა A), გა-მოცხ. 19,18.

ცხოვარ-ი ცხვარი: ვითარცა ცხოვარი კლვად მიე-ცა, საქმე 8.32: არღარა იყოს... ც., გამოცხ. 18,13; შეჲი-რაცხებით ჩუენ, ვითარცა ცხოვარნი კლვადნი, ჰრომ. 8,36; იყვენით, ვითარცა ც. (ცხოარნი ႢႪႭ) შეცთომილ-ნი, 1 პეტ. 2.25; მწყემსი იგი ცხოვართაჲ, ებრ. 13,20.

1. **ცხოველ-ი** ცოცხალი: მის მიერ ცხოველ ვართ, საქმე 17,28; რომელი ც. (ცხოელ Ⴃ) არს, ც. (ცხოელ Ⴃ) არს ღმრთისა, ჰრომ. 6,10; მე ც. ვიყავ ოდესმე. ჰრომ. 7,9CD; სული — ც. სიმართლისა, ჰრომ. 8,10; არავინ ჩუენგანი თავით თჳსით ც. არს, ჰრომ. 14,7C; ც. თუ ვართ, უფლისად ც. ვართ, ჰრომ. 14,8; ც. ვარ მე. ჰრომ. 14,11; ქრისტჱს მიერ ყოველნი ც. იქმნებიან. 1 კორ. 15,22; აჰა ესერა ც. ვართ. 2 კორ. 6,9; ცხოველნი იგი არღარა... ც. იყვნენ, 2 კორ. 5,15; ც. არს ძალითა ღმრთისაჲთა. 2 კორ. 13,4: ც. (ცხოელ Ⴃ) არღარა მე ვარ, არამედ ც. (ცხოელ Ⴃ) არს ჩემ თანა ქრისტჱ. ხო-ლო აწ ც. ვარ ჴორცითა, სარწმუნოებითა ც. ვარ ძისა ღმრთისაჲთა, გალ. 2.20: ც. ვართ სულითა. გალ. 5.25; ც. არს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ. ებრ. 4.12; ც. არს, ებრ. 7.8; მარადის ც. არს, ებრ. 7,25: ც. იქმნა სულითა. 1 პეტ. 3.18ႢႪႭ; ც. ვარ, გამოცხ. 1.18 (2-ჯერ); ც. ხარ, გამოცხ. 3,1; ც. არს უკუნითი უკუნისამდე. გამოცხ. 4.9: 4.10: 15.7; რომელი-იგი ც. არს. გამოცხ. 10.6: წარუდ-გინა თავი თჳსი ცხოველი, საქმე 1.3; გზაჲ ახალი და ც. (ცხოელი Ⴃ). ებრ. 10.20: ც. მკუდარ არს, 1 ტიმ. 5.6: სული ღმრთისაჲ ც.. გამოცხ. 11,11; ღმერთსა ცხო-ველსა. 1 ტიმ. 4.10: 6.17: ლოდსა ც., 1 პეტ. 2.4: შვილ ღმრთის ცხოველის. ჰრომ. 9,26: ღმრთისა ცხოველისა. საქმე 14.15: 1 თეს. 1.9: ებრ. 9,14; ღმრთისა მიმართ ც.. საქმე 26.20: ძედ ღმრთისა ც.. ჰრომ. 9,26CD: განდგო-მად ღმრთისაგან ც.. ებრ. 3,12; ძალისა მისებრ ც. წარუ-ვალისა. ებრ. 7,16Ⴍ; წყლისა ც.. გამოცხ. 21.6; წყლისა მის ც.. გამოცხ. 22.17; იტყჳს პავლე ცხოველად. საქმე 25,19; თქუენ შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი... ც.. ჰრომ. 6,11; მსხუერპლად ც.. ჰრომ. 12,1; სამშჳნველად ც.. 1 კორ. 15.45: სასოებად ც. (ცხოელად ႢႪႭ); წარუდგი-ნენით თავნი თქუენნი ღმერთსა. ვითარცა მკუდრეთით ცხოველნი. ჰრომ. 6.13CD: ც. იგი არღარა ცხოველ იყ-ვნენ, 2 კორ. 5,15; ვითარცა ც. სოფელსა შინა ჰბრძა-ნებთ, კოლ. 2,20; ჩუენ, ც. ... მათ თანავე აღვიტაცნეთ. 1 თეს. 4.17; რომელმან განსაჯნეს ც. (ცხოელნი Ⴃ) და მკუდარნი, 2 ტიმ. 4,1; ლოდნი ც., 1 პეტ. 2.5: ჩუენ, ც. ესე, 2 კორ. 4,11; 1 თეს. 4.15; 4,17ႢCD; წარუდგინენით თავნი თქუენნი ღმერთსა. ვითარცა მკუდრეთით ცხოველ-თა, ჰრომ. 6.13; ც. ზედა უფლებდეს. ჰრომ. 14.9: მსა-ჯული ც. და მკუდართაჲ, საქმე 10.42; განმზადებულ არს განსჯად ც. და მკუდართა. 1 პეტ. 4,5; ეკლესიაჲ ღმრთისა ცხოველისაჲ, 1 ტიმ. 3,15; ბეჭედი ღმრთისა ც., გამოცხ. 7,2; მდინარჱ ერთი წყლისა ც., გამოცხ. 22,1; ქალაქსა ღმრთისა ცხოველისასა, ებრ. 12.22; სუ-ლითა ღმრთისა ცხოველისაჲთა, 2 კორ. 3,3; სიტყჳთა ღმრთისა ც., 1 პეტ. 1,23ႢႪႭ; ტაძარნი ღმრთისანი ვართ ცხოველისანი, 2 კორ. 6,16; შევრდომაჲ ჴელთა ღმრთი-სა ცხოველისათა, ებრ. 10,31; წყაროთა მიმართ წყლისა ც., გამოცხ. 7,17: წიგნსა მას ცხოველთასა, ფილიპ. 4,3ႢႪႭ; წიგნისაგან ცხოველთაჲსა, გამოცხ. 3.5.

ნ.კ. ცხოველ-ყოფა.

2. **ცხოველ-ი** ცხოველი: პირველი იგი ცხოველი მსგავსი იყო ლომისაჲ და მეორჱ ც. მსგავსი იყო კურო-სისაჲ, გამოცხ. 4.7; მესამესა ცხოველსა აქუნდა პირი კაცისაჲ, გამოცხ. 4,7; მესმა მეორისა მის ცხოველისა-გან. გამოცხ. 6,3C; მესმა მესამისა მის ც., გამოცხ. 6,5C; გარემო საყდრისა ოთხნი ცხოველნი, გამოცხ. 4,6; დაეცნეს... ოთხნი ც.. გამოცხ. 19.4; ოთხნი იგი ც. დაეცნეს წინაშე კრავისა მის. გამოცხ. 5,8; ოთხთა მათ ცხოველთა თქუეს. გამოცხ. 5,14; რაჟამს მისცენ ც. მათ დიდებაჲ, გამოცხ. 4,9: ოთხთა მათ ც. თჳთოეულსა აქუნდეს ექუსნი ფრთენი, გამოცხ. 4,8: ვიხილე შორის საყდრისა და ოთხთა მათ ც. ... კრავი, გამოცხ. 5.6; მეს-მა. ვითარცა ჴმაჲ ანგელოზთა მრავალთაჲ გარემო საყ-დრისა და ც., გამოცხ. 5,11: მესმა ერთისა ც. მათგანი-საჲ. გამოცხ. 6.1: გალობდეს... წინაშე ოთხთა მათ ც.. გამოცხ. 14.3; მესმა მეორისა მის ცხოველისაჲ. გამოცხ. 6.3; მესმა მესამისა მის ც.. გამოცხ. 6.5: მესმა მეოთხი-სა ც.. გამოცხ. 6.7; მესმა ჴმაჲ შორის ოთხთა მათ ცხოველთაჲსა, გამოცხ. 6.6: დგას გარემოს... ოთხთა მათ ც.. გამოცხ. 7,11.

ცხოველთაგან-ი ცხოველებისაგან ერთი: ოთხთა მათ ცხოველთაგანმან მისცნა, გამოცხ. 15,7.

ცხოველ-ყოფა სიცოცხლის მიცემა. 0—2: ცხოველ (ცხოელ Ⴃ) ყვნის ყოველნი, 1 ტიმ. 6,13.

1. **ცხოვნება** (გა)ცოცხლება, ცხოვრება, ა—2: სუ-ლი აცხოვნებს. 2 კორ. 3,6CD; ქრისტეს თანა გუა-ცხოვნნა, ეფეს. 2.5Ⴃ; სულმან აცხოვნის. 2 კორ. 3,6; ლოცვამან სარწმუნოებისამან აცხოვნოს სნეული იგი, იაკ. 5,15.

დ: არა ჰურიაებრ სცხოვნდები (სცხოვნდები CD). გალ. 2.14: ვითარ უკუე მერმე ვცხოვნდებით (ვცხოვნდე-ბით ს) მას შინა. ჰრომ. 6.2C; ჭეშმარიტებისა მისებრ

მსახურებისა... ცხონდებოდე (ვცხოვნდებოდე CD) ფარისეველი, საქმე 26.5ႢႣ; სიმართლით ვცხონდებოდეთ. 1 პეტ. 2.24F; ოდეს-იგი სცხოვნდებოდეთ (სცხონდებოდეთ ႢႣႤႨCD) მას შინა, კოლ. 3,7; ვითარ უკუე მერმე ვცხოვნდებოდით (ვცხონდებოდით ႣCD) მას შინა, ჰრომ. 6.2; რაჲთა ჰორციელად ვ. (ცხონდებოდით ႢႣ), ჰრომ. 8.12; უკუეთუ ჰორციელად ვ., ჰრომ. 8.13ႢႣ; რაჲთა მშჳდობით... ვ. (ვცხონდებოდით CD), 1 ტიმ. 2.2; რაჲთა... ღმრთის-მსახურებით ვ. (ვცხონდებოდით ႤႨ), ტიტე 2.12; სიმართლით ვცხონდებოდით (ვცხოვნდებოდით Ⴀ). 1 პეტ. 2.24; რაჲთა ჰორციელად სცხონდებოდით (სცხოვნდებოდით ႧႨႩ), ჰრომ. 8.12CD; უკუეთუ ჰორციელად სცხოვნდებოდით (სცხონდებოდით CD), ჰრომ. 8.13; ცხონდა (ცხოვნდა Ⴀ), სულითა, 1 პეტ. 3,18; რომელი იქმნა მკუდარ და ც., გამოცხ. 2.8; ც. მახჳლისაგან, გამოცხ. 13.14; აწ ვცხოვნდით (ვცხონდით ႢႤႨCD, ცხომდით), 1 თეს. 3.8; არა-მე უფროჲს დავემორჩილნეთ მამასა მას სულთასა და ვცხოვნდით, ებრ. 12.9Ⴆ; რაჲთამცა არა ცხოვნდეს, საქმე 7,19; ცხონდეს და სუფევდეს ქრისტჱს თანა, გამოცხ. 20,4; ნეშტნი იგი მკუდარნი არა ც. ათასსა მას წელსა, გამოცხ. 20.5; მართალი სარწმუნოებითა ცხონდის, ჰრომ. 1,17Ⴈ; არა ცხოვნდის (ცხონდის ႢႣႨႩ), 1 კორ. 15,36; რაჲთა ღმრთისა ვცხოვნდე, გალ. 2,19; მართალი სარწმუნოებითა ცხოვნდეს (ცხონდეს, ცხომდეს Ⴃ), ჰრომ. 1,17; ც. (ცხონდეს ႣႩ) მას შინა, ჰრომ. 10.5; მართალი იგი სარწმუნოებითა ც. (ცხონდეს ႢႤႨCD, ცხომდეს Ⴃ), გალ. 3,11; ებრ. 10,38; ც. (ცხონდეს ႢႨCD, ცხომდეს Ⴃ) მას შინა, გალ. 3,12; მის თანაცა ვცხოვნდეთ (ვცხონდეთ ႢႨCD), ჰრომ. 6.8; ვ. (ვცხონდეთ ႣႤႨႩႨႩ) მის თანა. 2 კორ. 13,4; აწ ვ., 1 თეს. 3,8Ⴡ; მის თანა ვ. (ვცხონდეთ ႢႨCD), 1 თეს. 5,10ႦႡႧ; არა-მე უფროჲს დავემორჩილნეთ მამასა მას სულთასა და ვცხონდეთ (ცხომდეთ Ⴃ, ვცხოვნდეთ ႡႨႩ)? ებრ. 12,9; მის თანაცა ვცხოვნდეთ (ვცხონდეთ CD), ჰრომ. 6,8; უკუეთუ უფალსა უნდეს, და ვცხონდეთ (ვცხოვნდეთ FG), იაკ. 4,15; რაჲთა ვ. (ვცხოვნდეთ Ⴄ) მის მიერ, 1 იოვ. 4,9; სცხოვნდეთ (სცხონდეთ ႢCD), ჰრომ. 8,13; არა-მე უფროჲს დავემორჩილნეთ მამასა მას ზეცათასა და სცხონდეთ, ებრ. 12,9Ⴄ; რაჲთა არა ცხონდენ (ცხოვნდენ), საქმე 7,19ႢႣႤ; ც. (ცხოვნდენ ႠႤ) ღმრთისა მიერ სულითა, 1 პეტ. 4.6.

2. **ცხოვნება (ცხონება)** ხსნა, გადარჩენა, ა—2: თქუენცა გაცხოვნებს ნათლის-ღებაჲ, 1 პეტ. 3,21; ვაცხოვნო ვინმე მათგანი? ჰრომ. 11,14; აცხოვნო თუ ქმარი შენი... ა. თუ ცოლი შენი, 1 კორ. 7.16; თავიცა შენი ა., 1 ტიმ. 4,16CD; მაცხოვნოს (σώσει) მე სასუფეველსა მისსა ზეცათასა, 2 ტიმ. 4,18; ვაცხოვნნე ვინმე მათგანნი? ჰრომ. 11.14CD; რაჲთა ყოველნი ვ. (ვაცხოვნე Ⴈ), 1 კორ. 9,22.

ი: თავიცა შენი იცხოვნო, 1 ტიმ. 4,16.

დ: ცხოვნდების (ცხონდების CD, ცხომდების Ⴃ) შეილით სხმისაგან. 1 ტიმ. 2,15; სახოებით ვცხოვნდებით (ვცხონდებით ႢCD). ჰრომ. 8.24; რომლითაცა სცხოვნდებით (სცხონდებით ႢႣႨCD). 1 კორ. 15,2; ეგრე ცხოვნდებოდის. 1 კორ. 3.15; რომლითა ესე ცხოვნდა (ცხონდა DEHI) საქმე 4.9; ქრისტე მოკუდა... და ცხონდა (ცხოვნდა ႦႧ). ჰრომ. 14.9CD; ვცხონდით ჩუენ მაცხოვარებითა მისითა, ჰრომ. 5.10Ⴂ; სასოებით ვცხოვნდით (ვცხონდით Ⴑ), ჰრომ. 8.24ႧႨ; რაჲთამცა ცხოვნდეს (ცხონდეს CD) იგინი, 2 თეს. 2.10; ცხონდით (ცხოვნდით G) ნათესავისა ამის დრკუისაგან, საქმე 2.40ႣႤ; რაჲთა ვცხოვნდე (ვცხონდე CDႣႤ), საქმე 16.30; რომლითა შენ სცხოვნდე (სცხონდე ႣႤ), საქმე 11.14; ს. (სცხონდე ႣႤ) შენ, საქმე 16,31; აღ-თუ-იარო პირითა შენითა უფალი იესუ... ს. (სცხონდე ႢCD, სცხომდე Ⴃ), ჰრომ. 10.9; რომელმან ჰხადოს სახელსა უფლისასა, ც. (ცხონდეს DHJ), საქმე 2,21; ნეშტი ოდენ ც. (ცხონდეს ႢCD, ცხომდეს Ⴃ), ჰრომ. 9,27; რომელმან ჰხადოს სახელსა უფლისასა, ც. (ცხონდეს ႢႨCD, ცხომდეს Ⴃ). ჰრომ. 10.13; ესრჱთ ყოველი ისრაჱლი ც. (ცხონდეს ႢႨCD). ჰრომ. 11,26; თჳთ ც. (ცხონდეს ႨႩ). 1 კორ. 3,15; რაჲთა სული ც. (ცხონდეს ႢႨCD, ცხომდეს Ⴃ), 1 კორ. 5,5; რაჲთა ც.. 1 კორ. 10,33ႦႧ; ვცხოვნდეთ (ვცხონდეთ ႣCD) ჩუენ მაცხოვარებითა მისითა, ჰრომ. 5,10; რაჲთა ცხოვნდენ (ცხონდენ ႢႣႨCD). 1 კორ. 10,33; რაჲთა ც. (ცხონდენ ႢႣႤCD), 1 თეს. 2,16.

ნუ ძალ-უც-მეა სარწმუნოებასა ხოლო ცხოვნებად მისა? იაკ. 2,14ႣႤ.

უფალი შესძინებდა ცხონებულთა... ეკლესიასა, საქმე 2,47ႣႤ; ც. ამათთჳს ძალ ღმრთისა არს, 1 კორ. 1,18ႩႧ.

1. **ცხოვრება, ცხორება** ცხოვრება; სიცოცხლე: ნიჭი ღმრთისაჲ ცხოვრება (ცხორება Ⴂ) საუკუნე არს, ჰრომ. 6,23; ზრახვაჲ იგი სულისაჲ — ც. (ცხორება ႢCD), ჰრომ. 8,6; სული — ც. სიმართლისათჳს, ჰრომ. 8,10; ჩემდა ცხორება (ცხოვრებაჲ Ⴆ) ქრისტე არს, ფილიპ. 1,21; აღებულ არს ქუეყანისაგან ცხოვრებაჲ (ცხორებაჲ DႣႤ) მისი, საქმე 8.33; ც. (ცხორებაჲ DႣႤ) ჩემი... იციან ყოველთა ჰურიათა, საქმე 26,4; გაქუს თქუენ ც. საუკუნჱ, ჰრომ. 6,22; არს... ნიჭი ღმრთისაჲ ც. საუკუნოჲ, ჰრომ. 6,23CD; არა თუ ც. (ცხორებაჲ ႢႣႨCD) მკუდრეთით. ჰრომ. 11,15; თქუენი არს... გინა თუ ც. (ცხორებაჲ ႢႨCD), 1 კორ. 3,22; ეგრეცა უფალმან ბრძანა... სახარებისაგან ც. (ცხორებაჲ ႢႨCD). 1 კორ. 9,14; ც. (ცხორებაჲ ႢႤႨCD), 2 კორ. 4,12; მოიმკოს ც. (ცხორება ႢႤႨCD) საუკუნჱ, გალ. 6,8; ც. (ცხორებაჲ ႢႤႨCD) თქუენი დაფარულ არს, კოლ. 3.3; რაჟამს ქრისტჱ გამოცხადნეს, ც. (ცხორებაჲ ႢႤႨCD) იგი ჩუენი, კოლ. 3.4; შეიტკბე საუკუნოჲ იგი ცხორებაჲ, 1 ტიმ. 6.12CD; განანათლა ცხოვრებაჲ (ცხორებაჲ ႤႨCD). 2 ტიმ. 1,10; რომელთა უნდეს ცხორებაჲ (ცხოვრებაჲ ႣႤ), 2 ტიმ. 3,12; რაჲდენ-მე უკუე არს ც. თქუენი, იაკ. 4,14; მან აღმითქუა ჩუენ ც. საუკუნჱ, 1 იოვ. 2,25; ყოველსა კაცის-მკლველსა არა აქუს ც. საუკუნოჲ, 1 იოვ. 3,15; ც. საუკუნოჲ მომცა ჩუენ ღმერთმან და ესე არს ც. ძისა მისისა თანა, 1 იოვ. 5,11; მას ც. არა აქუს, 1 იოვ. 5.12; გაქუს ც. საუკუნოჲ, 1 იოვ. 5,13; მისცეს მას ც., 1 იოვ. 5.16; ესე არს... ც. საუკუნოჲ, 1 იოვ. 5,20; რომელ არს ც., გამოცხ. 20,12C; ც. (ცხოვრებაჲ Ⴆ) იგი ჴორციითა ესე არს, ფილიპ. 1,22; ც. იგი გამოცხადნა, 1 იოვ. 1,2; აქუნდეს მას ცხოვრებაჲცა, 1 იოვ. 5,12; ც. (ცხორებაჲცა ႢႤႨCD) იგი იესუჲსი... გამოცხადნეს, 2 კორ. 4.10; 4.11; არცა ცხოვრებამან (ცხორებამან ႢCD) შემძლოს ჩუენ

განყენებად, პრომ. 8,38: არა ღირსად გიშჯიან თავნი თჳსნი ცხოვრებასა (!) საუკუნოისა, საქმე 13,46C; განჩემებულ იყვნეს ც. (ცხორებასა DႨႪႭ) საუკუნესა, საქმე 13,48: რომელი მისცემს ყოველთა ც. (ცხორებასა DႨႪႭ), საქმე 17,25; ც. (ცხორებასა ႢႪCD) ქმრისასა მრუშებად შეერაცხოს, პრომ. 7,3: უკუეთუ ამას ხოლო ც. (ცხორებასა ႢႪႨCD) ქრისტჱსსა მისავ ვართ, 1 კორ. 15,19; რომელნი ეძიებენ ც. (ცხორებასა ႢႪႨCD) მას საუკუნესა, პრომ. 2,7; შეპმა-უყავ ც. (ცხორებასა ႭႨ) მას საუკუნესა, 1 ტიმ. 6,12; გითხრობთ თქუენ ცხორებასა მას საუკუნესა, 1 იოვ. 1,2; რაჲთა შეიპყრნენ ჭეშმარიტსა მას ც. (ცხოვრებასა Ⴊ), 1 ტიმ. 6,19; ცხოვრებასა (ცხორებასა ႢႪCD) შინა სუფევდენ, პრომ. 5,17; არა ღირსად გიშჯიან თავნი თჳსნი ცხოვრებისა საუკუნოჲსა, საქმე 13,46ႪႭ: ერთისა მის სიმართლისათჳს ყოველთა კაცთა ზედა განსამართლებელად ც. (ცხორებისა ႢႪCD), პრომ. 5,18; ძალისა მისებრ ც. (ცხორებისა ႢႪႨCD) წარუვალისა, ებრ. 7,16; გამოსლვასა მას ც. (ႢႭCD) მათისასა, ებრ. 13,7; სასოებითა ც. (ცხორებისა ႭႨCD) საუკუნოჲსაჲთა, ტიტე 1,2; სასოებისა მის ც. (ცხორებისა ႭႨCD), ტიტე 3,7; ძელისა მისგან ც., გამოცხ. 2,7; 22,19; წიგნსა მას ც. კრავისასა, გამოცხ. 21,27; დაითქას მოკუდავი იგი ცხოვრებისაგან (ცხორებისაგან ႭႨCD), 2 კორ. 5,4; უცხო-ქმნულ არიან ც. (ცხორებისაგან ႭႨ) ღმრთისაჲსა, ეფეს. 4,18; არა ღირსად გიშჯიან თავნი თჳსნი ცხოვრებისათჳს (ცხორებისათჳს D) საუკუნოჲსა, საქმე 13,46; ესე თქუენისა ც. (ცხორებისათჳს DႨႪႭ) იქმნა, საქმე 27,34; დაითქას მოკუდავი იგი ცხორებისათჳს, 2 კორ. 5,4ႢႪ; დაგჳმძიმდა ვიდრე წარწირვადმდე ჩუენდა ცხოვრებისაცა (ცხორებისაცა ႢႪႨCD), 2 კორ. 1,8; იდიდოს ქრისტე… გინა თუ ცხორებით, ფილიპ. 1,20; არა ღირს ეგე ცხოვრებად (ცხორებად DႨႪႭ), საქმე 22,22; არა ჯერ-არს ეგე ც. (ცხორებად DႨႪႭ), საქმე 25,24; საშჯელმან ც. (ცხორებად DႨႪႭ) არავე უტევა, საქმე 28,4; ეგრეცა მადლი სუფევდეს სიმართლესა შინა ც. (ცხორებად ႢႪCD) საუკუნოდ, პრომ. 5,21; შემძლებელ იყო ც. (ცხორებად ႨCD), გალ. 3,21; ჩემდა ცხორებად (ცხოვრებად Ⴊ) ქრისტე არს, ფილიპ. 1,21; მარადის ცხოვრებად (ცხორებად ႢႪႨCD) თანა-მდებ იყვნეს კირთებასა, ებრ. 2,15; აჩუენოს პირველად იესუ ქრისტემან ყოველი სულგრძელებაჲ თჳსი სახედ მერმე მორწმუნეთა მათთჳს მისა მიმართ ც. (ცხორებად ႭႨCD), 1 ტიმ. 1,16; ნეშტნი იგი ჴორციელებისა ჟამნი ცხორებად (ცხოვრებად C), 1 პეტ. 4,2: მივიცვალენით სიკუდილისაგან ც., 1 იოვ. 3,14; მოელოდეთ წყალობასა… იესუ ქრისტჱსსა ც. საუკუნოდ, იუდა 1,21: წინამძღუარი იგი ცხოვრებისაჲ (ცხორებისაჲ D), საქმე 3,15; სინანული იგი ც. (ცხორებისაჲ DKႪႭ), საქმე 11,18; სიტყუაჲ იგი ც. (ცხორებისაჲ DႨႪႭ), საქმე 13,26; სიტყუაჲ ც. (ცხორებისაჲ ႢႭႨCD), ფილიპ. 2,16; აღსასრული ც. (ცხორებისაჲ ႢႭႨCD), ებრ. 7,3; აღთქუმაჲ აქუს აწინდელისა ც. (ცხორებისაჲ ႭႨCD), 1 ტიმ. 4,8; გუირგჳნი იგი ცხორებისაჲ (ცხოვრებისაჲ C), იაკ. 1,12; გამოცხ. 2,10; სიყუარული ც. (ცხოვრებისაჲ C), 1 პეტ. 3,10; სიტყუაჲ იგი ც., 1 იოვ. 1,1HJ; რომელ არს ცხორებისაჲ, გამოცხ. 20,12; ძელი ც., გამოცხ. 22,2; სილაღჱ ამის ც., 1 იოვ. 2,16; შჯულმან მან სულისა ცხოვრებისამან (ცხორებისამან ႢႪCD) განგათავისუფლა შენ, პრომ. 8,2: სიტყუასა მას ცხოვრებისასა (ცხორებისასა DႨႪႭ), საქმე 8,4: წიგნსა მას ც. (ცხორებისასა ႨCD), ფილიპ. 4,3: ვითარცა თანა-მკჳდრთა მადლისა მის ცხორებისასა, 1 პეტ. 3,7ႢႪ; სიტყუასა მას ც., 1 იოვ. 1,1: წიგნსა მას ც., გამოცხ. 13,8: 17,8; 20,15: ძელსა მას ზედა ც., გამოცხ. 22,14; განახლებითა ცხოვრებისაჲთა (ცხორებისაჲთა ႢႪCD), პრომ. 6,4; გზანი ცხოვრებისანი (ცხორებისანი DႨႪႭ), საქმე 2,28; სიტყუანი ც. (ცხორებისანი ႪႭ), საქმე 7,38; სიტყუათა ამის ცხოვრებისათა (ცხორებისათა ႢႪႭ), საქმე 5,20; თანა-მკჳდრთა მადლისა მის ცხორებისათა (ცხოვრებისათა C), 1 პეტ. 3,7; წყაროთა მიმართ წყლისა ც., გამოცხ. 7,17AC.

2. ცხოვრება, ცხორება ხსნა, გადარჩენა: თქუენდა – ცხორება, ფილიპ. 1,28: რომლითამცა ჯერ-იყო ცხორებაჲ ჩუენდა, საქმე 4,12ႢႪC; არავინაჲ არს სხჳთ ცხოვრებაჲ (ცხორებაჲ ႢႨႭ), საქმე 4,12; მოსცეს მათ ც. (ცხორებაჲ DႨႪႭ), საქმე 7,25; გურწამს ჩუენ ც. (ცხორებაჲ DႨႪႭ), საქმე 15,11: მათითა მით შეცოდებითა ცხორებაჲ წარმართთაჲ იქმნა, პრომ. 11,11CD; უმახლობელჱს არს ჩუენდა ცხოვრებაჲ (ცხორებაჲ ႢႪႨCD), პრომ. 13,11; ჯერ-იჩინა ღმერთმან ცხორებაჲ მორწმუნეთაჲ მათ, 1 კორ. 1,21CD: დამკჳდრებად არს ცხოვრებაჲ (ცხორებაჲ ႦႪႨCD), ებრ. 1,14: უდებ-ვყოთ ც. (ცხორებაჲ ႢႪႨCD), ებრ. 2,3; ყოველთა კაცთაჲ ჰნებავს ც. (ცხორებაჲ ႢႭႨCD), 1 ტიმ. 2,4: რაჲთა მათცა ც. (ცხორებაჲ ႭႨCD) პოვონ, 2 ტიმ. 2,10: მოიღოთ… ცხორებაჲ სულთაჲ, 1 პეტ. 1,9; თქუენდა – ცხორებასა, ფილიპ. 1,28Ⴈ; ძრწოლით თჳსსა ც. იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12CD; მოცვულ ხართ სარწმუნოებითა ც. მას განმზადებულსა, 1 პეტ. 1,5; სასოებაჲ ცხოვრებისა (ცხორებისაჲ K) ჩუენისაჲ, საქმე 27,20; ვიჭირვით თქუენთჳს… ც. (ცხორებისა ႢႪႨCD), 2 კორ. 1,6; ნუგეშინის-ცემულ ვართ თქუენისათჳს… ც., 2 კორ. 1,7CD; სახარებაჲ იგი ც. (ცხორებისა ႦႪႭႨCD) თქუენისაჲ, ეფეს. 1,13: ცხორებისა (ცხოვრებისა ႦႪ) თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12; შესაწყნარებელად ცხოვრებისა (ცხორებისა ႢႪCD) უფლისა ჩუენისა, 1 თეს. 5,9; გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან პირველ ნაყოფად ც., 2 თეს. 2,13; მნებებულთა მიმართ ცხორებისა მკჳდრ ყოფისათა, ებრ. 1,14ႣႨႦ; წინამძღუარი იგი ცხოვრებისა (ცხორებისა ႢႪႨCD) მათისაჲ, ებრ. 2,10: ეყო… მიზეზ ც. (ცხორებისა ႢႭႨCD) საუკუნოჲსა, ებრ. 5,9; ყოვლითურთ სწრაფაჲ ვყავ მოწერად თქუენდა ზოგადისა მის ცხორებისა ჩუენისათჳს, იუდა 1,3; რომელნი შემძლებელ არიან შენდა განბრძნობად ცხორებისათჳს, 2 ტიმ. 3,15; რომლისა ც. გამოეძიეს, 1 პეტ. 1,10; რომლითამცა ჯერ-იყო ცხოვრებად ჩუენდა, საქმე 4,12; ვერ განვლავს ც. (ცხორებად DႨႪႭ), საქმე 15,1: წარყოწირეთ სასოებაჲ ყოველი ცხორებად ჩუენდა, საქმე 27,20ႢႪႭ: ჯერ-უჩნდა ღმერთსა ცხოვრებად (ცხორებად ႢႨ) მორწმუნეთა მათ, 1 კორ. 1,21: გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან… დასაბამითგან ცხორებად, 2 თეს. 2,13ႣႦ: ცხოვრებად (ცხორებად ႢႭႨCD) შემძლებელ არს მათა, ებრ. 7,25: მოვიდა სოფლად ცოდვილთა ც. (ცხორებად ႢႭႨCD), 1 ტიმ. 1,15; შემძლებელ არს ცხორებად სულთა თქუენთა, იაკ. 1,21; ვერ შემძლებელ არს სარწმუნოებაჲ ხოლო იგი ც.

მისა. იაკ. 2,14: რომელი შემძლებელ არს ც.. იაკ. 4,12: მას მიმა აღორძნდეთ ც- 1 პეტ. 2,2: უფლისა იგი ხელ-გრძელებასა ც. შეჰრაცხეთ. 2 პეტ. 3,15; დღჱ იგი ცხოვრებისაჲ (ცხორებისაჲ ႠႭႨCD). 2 კორ. 6,2: ჩაფ-ხუტაჲ იგი ც. (ცხორებისაჲ ႤႨCD). ეფეს. 6,17: თქუენ-და – ც. (ცხორებისაჲ ႡႭႨ). ფილიპ. 1,28Ⴂ: ჩაფხუტი იგი ც. (ცხორებისაჲ Ⴀ). 1 თეს. 5,8: გურწამს თქუ-ენთჳს... უმჯობესნი და მახლობელი ც. (ცხორებისაჲ ႠႭႨCD). ებრ. 6,9: დღესა ცხოვრებისასა (ცხორებისა-სა ႠႭႨCD). 2 კორ. 6,2; სინანულსა ც. (ცხორებისასა ႠႭႨCD). 2 კორ. 7,10: შეუსწავლელად ცხორებისად უფლისა ჩუენისა. 1 თეს. 5,9Ⴈ; გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან პირველად ნაყოფად ც.. 2 თეს. 2,13CD: გზა-თა ცხოვრებისათა (ცხორებისათა DႢႭ). საქმე 16,17.

ნ.კ. ცხოვრებული.

3. **ცხოვრება** მსახურება: არა იგმის ცხოვრებაჲ (შდრ.: მსახურებაჲ ABCD; διακονία) იგი. 2 კორ. 6,3Ⴂ.

4. **ცხოვრება, ცხორება** მოქალაქეობა, საზოგა-დოების წევრობა: უცხო იყვენით ცხორებისაგან ისრაჱ-ლისა. ეფეს. 2,12Ⴀ: უცხო იყვენით ცხოვრებისა (ცხო-რებისა ႭႨ) (შდრ.: მოქალაქობისა CD, πολιτείας) მის-გან ისრაჱლისა. ეფეს. 2,12.

5. **ცხოვრება** სიკეთე: დღენი ცხორებისანი (ἀγαθάς). 1 პეტ. 3,10.

6. **ცხოვრება** ცხებულება: თქუენცა ცხორებაჲ (შდრ.: ცხებულება C'FO, χρίσμα) გაქუს წმიდისა მის-გან. 1 იოვ. 2,20ႢႭ: ც. (ცხებულებაჲ ႢႭ; χρίσμα) იგი რომელი მიიღეთ მისგან. 1 იოვ. 2,27; მანვე ცხორე-ბამან (χρίσμα) გასწაოს თქუენ ყოვლისათჳს. 1 იოვ. 2,27.

ცხოვრებულ-ი, ცხორებულ-ი: გადარჩენილი. დახსნილი: უფალი შესძინებდა ცხოვრებულთა მათ... ეკ-ლესიასა. საქმე 2,47: ც. (ცხორებულთა ႠႨCD) მათ ძალ ღმრთისა არს. 1 კორ. 1,18; ქრისტჱს სულნელებანი ვართ ღმრთისა მიერ ც. (ცხორებულთა მათ ႠႭႨCD) შორის. 2 კორ. 2,15.

ნ.კ. თანა-ცხოვრება.

ცხოვრებითი ცხოვრებად ცხოვრებიდან ცხოვ-რებამდე: რომელთამე სულად ცხოვრებითი ცხოვრებად (ცხორებითი ცხორებად ႠႭႨCD). 2 კორ. 2,16.

ცხრა: ცხრა ჟამს. საქმე 3,1; 10,9; ცხრაჲ ჟამს. საქმე 10,30Ⴀ.

ძ

ძ, ძილ ქართული ანბანის 31-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 3000.

ძ ნ.კ. ძე.

ძაგება შეზიზღება, სიძულვილი, 0–2: რომელსა გძაგან კერპნი, ჰრომ. 2,22.

1. ძალ-ი ძალა, ძალაუფლება: რომელსა აქუნდა ძალ დიდ, საქმე 8,10Ⴂ; ცხოვრებულთა მათ ძ. ღმრთისა არს. 1 კორ. 1,18; ქრისტე ღმრთისა ძ. არს, 1 კორ. 1,24; ხოლო ძ. სიკუდილისა – შჯული, 1 კორ. 15,56; არს სარწმუნოებაჲ მოსავთა მათ ძ., ებრ. 11,1.

არამედ მოიღოთ ძალი, საქმე 1,8; ესე არს ძ. ღმრთისაჲ, საქმე 8,10; ძ. ღმრთისაჲ არს მაცხოვრად ყოვლისა, ჰრომ. 1,16; რაჲთა ვაჩუენო შენ ზედა ძ. ჩემი, ჰრომ. 9,17; უკუეთუმცა უნდა ღმერთსა... უწყებად ძ. თჳსი, ჰრომ. 9,22; ვცნა არა თუ სიტყუაჲ.... არამედ ძ., 1 კორ. 4,19; ძ. ჩემი უძლურებასა შინა სრულ იქმნების, 2 კორ. 12,9; სარრა ძ. მოიღო შესაწყნარებელად თესლისა, ებრ. 11,11; დაშრიტეს ძ. ცეცხლისაჲ, ებრ. 11,34; ღმრთეებისა ძ. ღმრთისა სამსახურებელად მოგუანიჭა, 2 პეტ. 1,3; გაუწყე თქუენ... იესუ ქრისტჱსი ძ., 2 პეტ. 1,16; მცირჱ ძ. გაქუს, გამოცხ. 3,8; ძ. ღმრთისა ჩუენისაჲ უკუნითი უკუნისამდე, გამოცხ. 7,12; იქმნა ძ. და სუფევაჲ ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 12,10; მისცა მას ვეშაპმან მან ძ. თჳსი. გამოცხ. 13,2; მაცხოვარებაჲ და ძ. და დიდებაჲ ღმრთისა ჩუენისაჲ, გამოცხ. 19,1; მიიღე ძალი ეგე (იგი AB) შენი, გამოცხ. 11,17; სამარადისოჲ იგი მისი ძ., ჰრომ. 1,20; ცნობად იგი და ძ. იგი აღდგომისა მისისაჲ, ფილიპ. 3,10; უხილავს... ძ. იგი მერმეთა მათ საუკუნეთაჲ, ებრ. 6,5; რაჲთა დაიმკჳდროს ჩემ თანა ძალმან ქრისტჱსმან, 2 კორ. 12,9; ჰხედვიდა სასწაულებსა მას და დიდ-დიდსა ძალსა, საქმე 8,13; ძ. მისსა უარ-ჰყოფდენ, 2 ტიმ. 3,5; ძ. და ჴელმწიფებასა მათსა მჴეცსა მისცემენ, გამოცხ. 17,13; ცნობად მისა და ძალსა მას აღდგომისა მისისასა, ფილიპ. 3,10CD; რომელმან არა გიტევნეს თქუენ განცდად უფროჲს ძალისა თქუენისა, 1 კორ. 10,13; გარდარეულად უფროჲს ძ. დავმძიმდით, 2 კორ. 1,8; მსგავსად ძ. მათისა, ვეწამები, და უფროჲს ძ. ნებსით თჳსით, 2 კორ. 8,3; მოცემულისა ნიჭისა შეწევნითა ძ. მისისაჲთა, ეფეს. 3,7; ღირს არს კრავი იგი... მიღებად ძ., გამოცხ. 5,12; ვცხოვნდეთ მის თანა ძალისაგან ღმრთისა, 2 კორ. 13,4; ვაჭარნი ქუეყანისანი ძ. სიმდიდრისა მისისა განმდიდრდეს, გამოცხ. 18,3; ძალისაებრ (ძლისაებრ Ⴈ) ვეწამები, 2 კორ. 8,3ხ; ესცნობთ ძალისა მისებრ შეწევნისა ჩუენ შორის, ეფეს. 3,20; ძ. მისებრ ცხოვრებისა წარუვალისა [იყოს], ებრ. 7,16; ვეწამები, და უფროჲს ძალისაცა ნებსით თჳსით, 2 კორ. 8,3CDG; ზეშთა ძ. უმეტესად, იქვე Ⴈხ; კაცი განჩინებული... ძალითა და ნიშებითა, საქმე 2,22; ვითარცა თჳსითა ძ. ... გჳყოფიეს სლვაჲ ამა მაგისი, საქმე 3,12; რომლითა ძ. ჰქმენით თქუენ ესე, საქმე 4,7; ძ. დიდითა ჰყოფდეს მოციქულნი წამებასა მას აღდგომისა... იესუ ქრისტჱსსა, საქმე 4,33; სტეფანე სავსე იყო ძ., საქმე 6,8; სცხო უფალმან სულითა წმიდითა და ძ., საქმე 10,38; განიკურნებოდეს ძ. ღმრთისაჲთა, საქმე 28,9ႢႧႣ: რომელ-იგი გამოჩნდა ძჱ ღმრთისა ძ. და სულითა მით სიწმიდისაჲთა, ჰრომ. 1,4; ღმერთმან... აღგავსენინ... ძ. სულისა წმიდისაჲთა, ჰრომ. 15,13; ძ. სასწაულებისა და ნიშებისაჲთა და ძ. სულისა წმიდისაჲთა. ჰრომ. 15,19; ქადაგებაჲ ჩემი... გამოცხადებითა სულისა წმიდისაჲთა და ძ., 1 კორ. 2,4; არამედ ძ. ღმრთისაჲთა [იყოს], 1 კორ. 2,5; არა სიტყჳთა არს სასუფეველი ღმრთისაჲ, არამედ ძ., 1 კორ. 4,20; ძ. უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსითა მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა, 1 კორ. 5,4; ჩუენცა აღმადგინნეს ძ. მისითა, 1 კორ. 6,14; აღდგეს ძ., 1 კორ. 15,43; სიტყჳთა ჭეშმარიტებისაჲთა, ძ. ღმრთისაჲთა, 2 კორ. 6,7; სასწაული იგი მოციქულებისაჲ... იქმნა... ნიშებითა და ძ., 2 კორ. 12,12; ცხოველ არს ძ. ღმრთისაჲთა, 2 კორ. 13,4; ... ძ. განმტკიცებად, ეფეს. 3,16; [რაჲთა ხჳდოდით] ... ყოვლითა ძ. განძლიერებულ, კოლ. 1,11; შეწევნასა ჰყოფს ჩემ თანა ძ. მისითა, კოლ. 1,29; აღგავსნეს თქუენ ყოვლითა... ძ., 2 თეს. 1,11; აღავსოს... საქმე სარწმუნოებისაჲ ძ., იქვე Ⴈხ; რომლისაჲ-იგი მოსლვაჲ არს შეწევნითა ეშმაკისაჲთა, ყოვლითა ძ., 2 თეს. 2,9; განამტკიცნა... ნიშებითა და ფერად-ფერადითა ძ., ებრ. 2,4; თანა-იჭირვოდე სახარებასა მას ძ. ღმრთისაჲთა, 2 ტიმ. 1,8; რომელნი-ეგე ძ. ღმრთისაჲთა მოცვულ ხართ, 1 პეტ. 1,5; სადა-ღა ანგელოზნი ძლიერნი ძ. ..., 2 პეტ. 2,11; რომელნი ძლიერებითა და ძ. უფროჲს არიან, იქვე ႧႭ; პირი მისი... ბრწყინავს ძ. თჳსითა, გამოცხ. 1,16; ძალითურთ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა, 1 კორ. 5,4ႨCD; არა ხოლო სიტყჳთა, არამედ ძალითაცა (-ცა Ⴂ), 1 თეს. 1,5; დაადგინნა ღმერთმან ეკლესიათა: პირველად მოციქულნი... მერმე ძალნი, 1 კორ. 12,28; რაჟამს განაქარვნეს ყოველნი... ძ., 1 კორ. 15,24; დაემორჩილნეს მას... ძ., 1 პეტ. 3,22; არცა ძალთა (მოთხრ.), არცა ამან სოფელმან..., ჰრომ. 8,38CD; არცა ძ., არცა სიმაღლეთა... შემძლოს ჩუენ განყენებად, ჰრომ. 8,39Ⴂ; ჰხედვიდა სასწაულებსა და ძალთა (მიც.) დიდთა, საქმე 8,13ႧႭ; უზეშთაჲს ყოველთა... ძ. და ყოველსავე სახელსა, ეფეს. 1,21; უზეშთაჲს ყოველთა... ძალთა (ნათ.) ... და ყოვლისავე სახელსა, იქვე CD.

2. ძალ-ი მხედრობა, ჯარი (στρατιά): მისცნა იგინი მსახურებად ძალთა (მიც.) ცისათა, საქმე 7,42.

3. ძალ-ი ძალაუფლება: რომლისაჲ არს პატივი და ძალი საუკუნოჲ, 1 ტიმ. 6,16; რომლისაჲ არს დიდებაჲ და ძ. უკუნისამდე, 1 პეტ. 4,11.

4. ძალ-ი სასწაული: ძალსა არა მცირედსა იქმოდა ღმერთი, საქმე 19,11; იქმს ძ. თქუენ შორის, გალ. 3,5ႧႭ; ძალთა (მიც.) არა მცირეთა იქმოდა ღმერთი, საქმე 19,11ႧႭ; იქმს ძ. თქუენ შორის, გალ. 3,5; შეწევნანი ძალთანი, 1 კორ. 12,10.

5. ძალ-ი სასწაულმოქმედი: ანუ ყოველნი ნუ ძალ იყვნენ, 1 კორ. 12,29.

6. ძალ-ი მნიშვნელობა: უკუეთუ არა ვიცოდი ძალი (+იგი ႢႨCD) ჴმისაჲ მის, 1 კორ. 14,11.

ძალი ნ.კ. აოძალი.

ძალ-დება შეძლება: ი/უ—2: ყოვლითვე ძალ-მიც განმაძლიერებელისა ჩემისა ქრისტეს მიერ, ფილიპ. 4.13CD: ვერ ძალ-გიც (შენ) ტჳრთვად უკეთურთა მათ. გამოცხ. 2.2: ვერ ძალ-გიც ცხორებად, საქმე 15.1ႢႭ; ვერ ძ. მიმოხედვად. იაკ. 4.2; ვერცაღა ძალ-უც (მას), ჰრომ. 8.7: ძ. ღმრთისა გარდამატებად თქუენდა ყოველივე საჴმარი, 2 კორ. 9.8; ძ. მათაცა შეწევნად. ებრ. 2.18; მკუდრეთითცა აღდგინებად ძ., ებრ. 11.19Ⴍ: ძ. ვედრისა მის ჩემისა დამარხვად. 2 ტიმ. 1.12; უარ-ყოფად თავისა თჳსისა ვერ ძ.. 2 ტიმ. 2.13CD: ფრიადი ძ. ლოცვასა მართლისასა თანა-შეწევნულისა. იაკ. 5.16HJ; ნუ ძალ-უც-მეა სარწმუნოებასა ხოლო ცხოვნებად მისა. იაკ. 2.14ႢႭ; არცა ძალ-უც (მათ) შენ წინაშე ჩემ ზედა ამისა ჩიჩებად. საქმე 24.13ႢႭ; ღმრთისა სათნო-ყოფად ვერ ძ.. ჰრომ. 8.8CD; ჴორცთა და სისხლთა სასუფეველი ღმრთისაჲ დამკჳდრებად ვერ ძ.. 1 კორ. 15.50CD; რომელთა ვერცა ხედვად ძ., გამოცხ. 9.20.

ე: მე რაჲ ძალ-მედვა ყენებად ღმრთისა, საქმე 11,17: ვერვის ძალ-ედვა შეხებად მათდა, საქმე 5.13ႢႭ; არამედ დაღათუ ძალ-გედვას განთავისუფლებად, 1 კორ. 7,21CD; არამედ ძალ-თუ-გედვას განთავისუფლებად, იქვე.

ძარცუვა ძარცვა (აქ ეკლესიისათვის განკუთვნილ ნივთთა), 0–2: საკურთხეველსა სძარცუავ, ჰრომ. 2.22ႢCD.

ძაღლ-ი: ძაღლი მიექცა თჳსსა ნათხევარსა, 2 პეტ. 2.22ႢႭ; ეკრძალებოდეთ ძაღლთა მათგან (ნათ.), ფილიპ. 3.2.

ძაძა უხეში ქსოვილი; განდეგილთა უხეში ტანსაცმელი, დამზადებული ზოგიერთი ცხოველის ბალნისაგან: მზჱ შავ იქმნა, ვითარცა ძაძაჲ ბალნისაჲ, გამოცხ. 6,12; წინაწარმეტყუელებდენ... შემოსილნი ძაძითა. გამოცხ. 11,3.

1. **ძე** შვილი, ვაჟიშვილი: სადა-იგი ესხნეს მას ორ ძე (ძჱ D) (წრფ.), საქმე 7,29; აბრაჰამსა ორ ძ. (ძჱ ႢႭ) ესხნეს. გალ. 4,22; იგი იყოს ჩემდა ძ. (ძჱ B), გამოცხ. 21.7.

ღმერთმან ადიდა ძჱ (ძე ႢႭ) (სახ.) თჳსი, საქმე 3,13: აღგიდგინა ღმერთმან ძ. (ძე ႢႭ) თჳსი იესუ, საქმე 3.26: რომელი გამოითარგმანების ძ. (ძე ႢႭ) ნუგეშინის-ცემისაჲ. საქმე 4.36; მრწამს ძ. ღმრთისაჲ, საქმე 8.37: ძ. (ძე ႢCH) ღმრთისაჲ არს. იქვე 1; ესე არს იესუ ქრისტე ძ. (ძე ႢႭ) ღმრთისაჲ. საქმე 9,20: მოსცა მათ ღმერთმან საულ, ძ. (ძე ႢႭ) კისისი. საქმე 13,21; ძ. (ძე ႢႭ) ჩემი ხარ შენ. საქმე 13,33: ძ. (ძე ႢႭ) იყო დედაკაცისა ჰურიასა მორწმუნისაჲ. საქმე 16.1; მე ფარისეველი ვარ და ძ. (ძე ႢႭ) ფარისეველისაჲ. საქმე 23.6: ღმერთმან ძ. (ძე CD) თჳსი მოავლინა, ჰრომ. 8.3: ესუას სარას ძ. (ძე CD), ჰრომ. 9.9: მაშინ თავადიცა ძ. (ძე CD) დაემორჩილოს მას. 1 კორ. 15,28; ძ. (ძე CD) ღმრთისაჲ..., რომელი ჩუენ მიერ... იქადაგა. 2 კორ. 1.19: გამოცხადებად ძ. (ძე CD) თჳსი. გალ. 1,16: მოავლინა ღმერთმან ძ. (ძე CD) თჳსი. გალ. 4.4: განაძე მჴევალი ეგე და ძ. (ძე CD) მაგისი. გალ. 4.30; ძ. (ძე CD) ჩემი ხარ შენ... იგი იყოს ჩემდა ძ. (ძე ႢCD). ებრ. 1.5: რაჲ არს... ძ. (ძე CD) კაცისაჲ, ებრ. 2.6; ვითარცა ძ. (ძე CD) სახლსა ზედა მისსა. ებრ. 3.6: მივის ჩუენ მღდელთმოძღუარი დიდი იესუ. ძ. (ძე CD) ღმრთისაჲ. ებრ. 4.14; ძ. (ძე ႰႭCD) ჩემი ხარი შენ, ებრ. 5.5; შჯულმან კაცნი დაადგინნა მღდღლად... ხოლო სიტყუამან მან ფიცისამან... ძ. (ძე CD). ებრ. 7,28: რომელმან ძ. (ძე ႧႹD) ღმრთისაჲ შეურაცხ-ყოს. ებრ. 10.29: შეწირა ისაკი. ძ. (ძე ႢႭ) თჳსი საკურთხეველსა ზედა. იაკ. 2.21; გიკითხავს თქუენ მარკოს. ძ. (ძე ႢႭ) ჩემი. 1 პეტ. 5.13: ესე არს ძ. (ძე ႢႭ) ჩემი საყუარელი, 2 პეტ. 1.17: რომელმან უვარ-ყოს ძ. (ძე ႢႭ) რომელმან აღიაროს ძ. (ძე Ⴍ), 1 იოვ. 2,23: ამისთჳს გამოცხადნა ძ. (ძე ႤႭ) ღმრთისაჲ. 1 იოვ. 3.8; ძ. (ძე ႢႭ) თჳსი... მოავლინა ღმერთმან სოფლად. 1 იოვ. 4.9; მოავლინა ძ. (ძე ႢႭ) თჳსი მლხინებელად ცოდვათა ჩუენთა. 1 იოვ. 4.10: მამამან მოავლინა ძ. (ძე ႢႭ) მაცხოვრად სოფლისა. 1 იოვ. 4,14; იესუ არს ძ. (ძე ႴႭ) ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 4.15; იესუ არს ძ. (ძე ႢႭ) ღმრთისაჲ. 1 იოვ. 5,5: რომელსა ჰრწმენეს ძ. ღმრთისაჲ... რომელსა არა ჰრწმენეს ძ., 1 იოვ. 5.10; რომელსა აქუნდეს ძ. (ძე ႢႭ) რომელსა არა აქუნდეს ძ. (ძე ႢႭ) ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,12; რამეთუ ძ. ღმრთისაჲ მომავალ არს. 1 იოვ. 5,20; რამეთუ ძ. (ძე Ⴍ) ღმრთისაჲ მოვიდა, იქვე Ⴂ; იტყჳს ძ. ღმრთისაჲ, გამოცხ. 2,18; შვა მან ძ. (ძე B) წული, გამოცხ. 12,5; ვპოვე მე დავითი, ძჱ იგი იესესი, საქმე 13,22; რომელმან შვა ძ. (ძე B) იგი წული, გამოცხ. 12,13.

ვპოვე დავით ძე (სახ.) იესესი, საქმე 13,22ႢႭ; რომელმან უვარ-ყოს მამაჲ და ძე, 1 იოვ. 2,22ႢႭ; გამოჩნდა ძ. ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 3,5Ⴍ; რამეთუ ძჱღა (ძეღა CD) იყო, ებრ. 5.8: მან ძჱცა უვარ-ყოს, 1 იოვ. 2,22; მის თანა ძ. (ძეცა ႢႭ) და მამაჲცა არს, 2 იოვ. 1,9; უკუეთუმცა ისუ, ძემან ნავჱსმან, შეიყვანნა იგინი განსასუენებელსა მას, ებრ. 4,8;

ვხედავ მე ძესა კაცისასა, საქმე 7,56: რომელმან-იგი ძ. (+ცა ႢCD) თჳსსა არა ჰრიდა, ჰრომ. 8.32; მოლოდებად ძ. მისსა ზეცით, 1 თეს. 1,10Ⴂ; უკუეთუმცა ისოს, ძ. ნავესსა, განესუენა მათდა. ებრ. 4,8CD; თანა-ჯუარს-ცუმად ძ. ღმრთისასა თავი მათი, ებრ. 6,6; მიმსგავსებულ არს ძ. ღმრთისასა, ებრ. 7,3; შეკრბეს... ძესა შენსა ზედა, საქმე 4,27; სახელითა წმიდითა ძისა შენისა იესუჲსითა, საქმე 4.30: აღუთქუა... ძ. მისისათჳს, ჰრომ. 1,3; სახარებითა ძ. მისისაჲთა, ჰრომ. 1.9; სიკუდილითა ძ. მისისაჲთა. ჰრომ. 5,10; განაჩინნა თანა-მსგავსად ხატისა მის ძ. თჳსისა, ჰრომ. 8.29; ზიარებასა მას ძ. მისისა... უფლისა ჩუენისასა. 1 კორ. 1,9; სარწმუნოებითა... ძ. ღმრთისაჲთა, გალ. 2,20; სული ძ. თჳსისაჲ. გალ. 4,6; რომელ-იგი მოგუმადლა ჩუენ სიყუარულისა მიერ ძ. თჳსისა, ეფეს. 1.6Ⴍ; მეცნიერებასა ძ. ღმრთისასა, ეფეს. 4.13; სასუფეველსა ძ. მისისა საყუარელისასა, კოლ. 1,13; მოლოდებად ძ. მისისა ზეცით. 1 თეს. 1,10; სისხლი იგი იესუჲსი, ძ. მისისაჲ. 1 იოვ. 1,7; სახელი ძ. მისისა იესუ ქრისტესი, 1 იოვ. 3.23; რამეთუ წამა ძ. მისისათჳს. 1 იოვ. 5.9; რომელ წამა ღმერთმან ძ. თჳსისათჳს, 1 იოვ. 5.10; სახელი ძ. მისისაჲ. 1 იოვ. 5.13: მორწმუნეთა სახელისა მიმართ ძ. ღმრთისა... რაჲთა გრწმენეს სახელისა მიმართ ძ., ღმრთისა, იქვე ႢႭ; წყალობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა ქრისტე იესუჲს მიერ ძ. მამისაჲსა ჭეშმარიტებითა. 2 იოვ. 1.3: მსგავსი ძ. კაცისაჲ, გამოცხ. 1.13; 14.14; ზიარებაჲ იგი ჩუენი მამისა თანა და ძისა მისისა თანა იესუ ქრისტესსა. 1 იოვ. 1.3;

იქუენცა ძისსა თანა და ძ. თანა ჰგნეთ, 1 იოვ. 2,24: ესე არს ცხორებაჲ ძ. მისსა თანა, 1 იოვ. 5,11; ვართ ჩუენ ჭეშმარიტისა თანა ძ. მისსა, 1 იოვ. 5,20; ხოლო ძისათჳს იტყჳს, ებრ. 1,8: მეტყოდა ჩუენ ძისა მიერ თჳსისა, ებრ. 1,1: რომელსა ჰრწმენეს ძისა მიმართ ღმრთისა, 1 იოვ. 5,10ႢႪႭ; არა დაიმკჳდროს მჴევლისაჲ ძისა მის თანა აზნაურისაჲსა, გალ. 4,30; რომელ-იგი გამოჩნდა ძედ ღმრთისა, ჰრომ. 1,4; მუნ იწოდნენ ძ. ღმრთისა ცხოველისა, ჰრომ. 9,26CD; რომელმან აღიაროს იესუ ძ. ღმრთისად, 1 იოვ. 4,15ႢႪ; იქუენით იყვნეთ ჩემდა ძეებ, 2 კორ. 6,18; წინაწარმეტყუელებდენ ძენი თქუენნი, საქმე 2,17; იყვნეს... მღდელთმოძღურისა შჳდნი ძ., საქმე 19,14; ესენი არიან ძ. ღმრთისანი, ჰრომ. 8,14CD; ვერ შემძლებელ იყვნეს თუალთა შეცვმად ძ. ისრაჱლისანი, 2 კორ. 3,7; რაჲთა არა ჰხედვიდენ ძ. ისრაჱლისანი დასასრულსა მას განქარვებისასა, 2 კორ. 3,13; ძ. იოსებისნი აკურთხნა, ებრ. 11,21; მოუწოდა... ყოველთა მოხუცებულთა ძეთა (მიც.) ისრაჱლისათა, საქმე 5,21; მიხედვად ძმათა თჳსთა ძ. ისრაჱლისათა, საქმე 7,23; რომელმან ჰრქუა ძ. ისრაჱლისათა, საქმე 7,37; რომელი მოუვლინა ძ. ისრაჱლისათა მახარებელად მშჳდობისა, საქმე 10,36; ნათესავსა სხუასა არა გამოეცხადა ძ. კაცთასა, ეფეს. 3,5; გამოცხადებასა ძეთა (ნათ.) კაცისათასა, ჰრომ. 8,19D; რიცხჳ იგი ძ. (–მათ Ⴂ) ისრაჱლისათაჲ, ჰრომ. 9,27; გამოსლვისათჳს ძ. ისრაჱლისათა, ებრ. 11,22; ყოვლისაგან ტომისა ძ. ისრაჱლისათა, გამოცხ. 7,4; სახელები ძ. ისრაჱლისათაჲ, გამოცხ. 21,12; რომელი მოიგო აბრაჰამ... ძეთაგან ემორისთა, საქმე 7,16; რაჲთა ზე აქუნდეს სახელი ჩემი წინაშე ყოველთა წარმართთა... და მთავართა, ძეთა ისრაჱლისათა, საქმე 9,15; რაჲთა დადვას დაბრკოლებაჲ წინაშე ძ. ისრაჱლისათა, გამოცხ. 2,14; ძენო ნათესავისა მის აბრაჰამისნო, საქმე 13,26ႢႪႭ.

რომელნი-იგი ლევის ძეთაგანნი მღდელობასა მიიღებენ, ებრ. 7,5.

2. ძე ქონება (მქონებლობა); დება (ძევს, არის), ი/უ—2: ნებაჲ იგი წინაშე მიც. ჰრომ. 7,18; მე ბოროტი წინაშე მ., ჰრომ. 7,21; ყოველივე წინა მ. მე. 1 კორ. 6,12Ⴂb; საყოფელი ჩუენი... აღმენებად მ. ჩუენ ღმრთისა მიერ, 2 კორ. 5,1Ⴂb; არა გიც შენ ნაწილ, საქმე 8,21; ყოვლადვე სამჴჳელი გიც ურთიერთას, 1 კორ. 6,7; არა უც ურვა, 1 კორ. 7,37; რაჲ ნაწილი უ. მორწმუნესა ურწმუნოსა თანა, 2 კორ. 6,15; მართალსა შჯული არა უ., 1 ტიმ. 1,9; მცირედი ჟამი უ. მას, გამოცხ. 12,12; უკუეთუ დემეტრიოსს და მის თანა ხუროთა მათ უც ვის თანამე სიტყუაჲ, საქმე 19,38

Ⴍ—1: ნებაჲ იგი წინაშე ჩემსა ძეს, ჰრომ. 7,18ႢႪ; რაჲ ძ. ჩემი გარეშეთა მათ განკითხვაჲ, 1 კორ. 5,12; საბურველი გულსა მათსა ძ., 2 კორ. 3,15; უკუეთუ გულს-მოდგინებაჲ იგი წინა ძ., 2 კორ. 8,12; ესევითარისათჳს არა ძ. შჯული, გალ. 5,23.

ძელ-ი ძელი; ხე: დამოჰკიდეთ ძელსა, საქმე 5,30: უკუეთუ ვინმე აშენებდეს საფუძველსა მას ზედა... ანუ თივისა ბალახისასა, ძ., 1 კორ. 3,12; რომელი დამოკიდებულ იყოს ძ., გალ. 3,13; რომელიცა-იგი მოკლეს დამოკიდებითა ძელსა მას, საქმე 10,39; გარდამოჰჴსნეს იგი ძელისაგან, საქმე 13,29ႢႪႭ: რომელიცა-იგი მოკლეს დამოკიდებითა ძელსა ზედა, საქმე 10,39ႢႪႭ; რომელმან ცოდვანი ჩუენნი თავს-ისხნა ჴორცითა თჳსითა ძ. ზედა, 1 პეტ. 2,24; ძ. ზედა დამოკიდეა, იქვე C: გარდამოიღეს იგი ძელისა მისგან, საქმე 13,29: არა არს ჭურჭელი ოქროსაჲ ხოლო..., არამედ ძელისაჲცა, 2 ტიმ. 2,20.

ძი ნაწილაკ-კავშირი თუ: ვითარ-ძი აქუნდეს (არიან ႢႪႭ), საქმე 15,36: რაჲსათჳს-ძი ესრჱთ შეასმენენ მას ჰურიანი იგი, საქმე 22,30; ვითარ-ძი აშენებდეს, 1 კორ. 3,10CD; ვითარ-ძი სათნო ეყოს უფალსა, 1 კორ. 7,32; ვითარ-ძი სათნო ეყოს ცოლსა, 1 კორ. 7,33CD: ვითარ-ძი სათნო ეყოს ქმარსა, 1 კორ. 7,34CD; უკუეთუ ყოვლისათჳს-ძი მორჩილ ხართ, 2 კორ. 2,9CD; ეკრძალეოდეთ უკუე კეთილად, ვითარ-ძი ჰვლიდეთ, ეფეს. 5,15.

1. ძიება ძებნა, მოძებნა. ე: არა ვეძიებ თავისა ჩემისა უმჯობესსა, 1 კორ. 10,33; არა ვ. თქუენსა, 2 კორ. 12,14CD; ანუ ვ. რას კაცთა მოთნებასა, გალ. 1,10ႢႪCD; არა თუ საცემელსა ვ., არამედ ვ. ნაყოფსა მას, ფილიპ. 4,17; ანუ ვეძიებ-მე რას კაცთ მოთნებასა, გალ. 1,10ႭႢ; ნუ ეძიებ ცოლსა, 1 კორ. 7,27; აწ უკუე რასა ეძიებს ისრაჱლი ამას, ჰრომ. 11,7; ნუვინ თავისასა ხოლო ე., 1 კორ. 10,24D; მოსაჯული იგი თქუენი ეშმაკი მიმოვალს და ე., 1 პეტ. 5,8; არა ვეძიებთ ჩუენ ხილულსა ამას, 2 კორ. 4,18; უკუეთუ მით ვ. განმართლებასა, გალ. 2,17Ⴍ; არცა ვ. კაცთაგან დიდებასა, 1 თეს. 2,6ႢႪCD; არამედ მერმესა მას ვ., ებრ. 13,14; ანუ ვეძიებთ-მე რას კაცთ მოთნებასა, გალ. 1,10; რომლისა თქუენ მეძიებთ, საქმე 10,21; უკუეთუ კულა სიტყჳსა რაჲსათჳსმე ეძიებთ, საქმე 19,39ႢႪႭ; ნუ თავით თჳსით შურსა ე., ჰრომ. 12,19; ნუვინ თავისასა ხოლო ე., 1 კორ. 10,24Ⴂ; ანუ გამოცდასა ვ. მისსა, 2 კორ. 13,3; სამნი კაცნი... გეძიებენ შენ, საქმე 10,19; რომელნი ეძიებენ ცხორებასა მას საუკუნესა, ჰრომ. 2,7; ე. სულსაცა ჩემსა, ჰრომ. 11,3; წარმართნი სიბრძნესა ე., 1 კორ. 1,22; ყოველნი თავისა თჳსისა ე., ფილიპ. 2,21; რამეთუ სოფელსა ე., ებრ. 11,14; ნუ ეძიებნ განჴსნასა, 1 კორ. 7,27Ⴂb; ნუვინ თავისასა ე., 1 კორ. 10,24; არა ე. თავისასა, 1 კორ. 13,5; რამეთუ სოფელსა ეძიებედ, ებრ. 11,14ႢႪႭ; არცა ვეძიებდით კაცთაგან დიდებასა, 1 თეს. 2,6; მწრაფლ მეძიებდა მე, 2 ტიმ. 1,17; ჰეროდე ეძიებდა მას, საქმე 12,19; ე. მათგან სიტყუასა მას ღმრთისასა, საქმე 13,7; მიმოვიდოდა და ე. წინამძღუარსა, საქმე 13,11; უკუეთუმცა ვინმე ე., საქმე 17,27; რომელნი მე არა მეძიებდეს, ჰრომ. 10,20: რომელნი არა ეძიებდეს სიმართლესა, ჰრომ. 9,30; უკუეთუ ქრისტჱს თანა აღსდეგით, ზეცისასა ეძიებდით (I ბრძ.), კოლ. 3,1; უკუეთუ მით ვეძიებდეთ განმართლებად, გალ. 2,17; მათ დღეთა შინა ეძიებდენ კაცნი სიკუდილსა, გამოცხ. 9,6.

ბოროტის მეძიებელ... იყვნეს, ჰრომ. 1,30ႢႪ; უკუეთუ მეძიებელნი ქრისტეს მიერ განმართლებისანი, ვპოვენით ჩუენცა ცოდვილ, გალ. 2,17D: მეძიებელთა მისთა სასყიდლის მიმცემელ ეყოს, ებრ. 11,6

უკუეთუ სიტყჳსათჳს რაჲსამე საძიებელ არს, საქმე 19,39; არამცა მეორისაჲ მის ს. იყო ადგილი, ებრ. 8,7.

2. ძიება ცდა. ე: რომელი ეძიებს შეკრებისა მის კაჲტოსისასა გარემოქცევად სარწმუნოებისაგან, საქმე 13,8; ეძიებდა გარდაქცევად ანთჳპატოსისა სარწმუნოებისაგან, იქვე ႢႪႭ: ეძიებდეს (უწყი) მათ გამოყვანებად ერსა წინაშე, საქმე 17,5; თჳსსა მას ე. დამტკიცებად.

პრომ. 10.3; აღსაშჯნებულად ეკლესიასა ეძიებდით (I ბრძ.), 1 კორ. 14,12.

3. ძიება მოთხოვნა, ე: რომელი ეძიებდეს (I კაეშ.) სიტყუასა თქუენ შორის სასოებისა მისთჳს, 1 პეტ. 3,15.

ხოლო აქა ამიერითგან საძიებელ არს მნეთა მათ შორის, 1 კორ. 4,2.

4. ძიება ზრუნვა, ე: ნუ თავისა თჳსისა ხოლო კაცად-კაცადი თქუენი ეძიებნ, ფილიპ. 2,4.

5. ძიება კამათი, დავა, ე: ეძიებდეს (უწყე.) სტეფანეს თანა სიტყუასა, საქმე 6,9Ⴂ.

6. ძიება კამათი, დავა, პაექრობა: უკუეთუ ძიებაჲ რაჲმე არს სიტყჳსათჳს, საქმე 18,15; ძ. რაჲმე აქუნდა თჳსისა საეშმაკოჲსა მიმართ, საქმე 25,19; რომელთა ძ. შეამთხუიან უფროჲს, 1 ტიმ. 1,4; ვერარას ვჰპოებდ მე ამის ძიებისათჳს, საქმე 25,20ႪႭ; სნეულ არს ძ., 1 ტიმ. 6,4CD; ძიებანი რაჲმე თჳსისა ეშმაკეულებისანი აქუნდეს მისა მიმართ, საქმე 25,19ႪႭ; მეცნიერ ხარ შენ ყოველსა მას ჰურიათა ჩუეულებასა და ძიებათა (მიც.), საქმე 26,3; სიცოფისათა მათ ძ. განეშორე, ტიტე 3,9; უსწავლელთა ძიებათაგან (ნათ.) იჯმენ, 2 ტიმ. 2,23CD; აბრალებდეს მას ძიებათათჳს შჯულისა მათისათა, საქმე 23,29.

ძილ-ი: აწვე არს ჟამი განღჳძებად ჩუენდა ძილისაგან, ჰრომ. 13,11; ვითარცა მიერულა მას ძილითა ჳშირითა, საქმე 20,9.

ძინ(ება) ძილი, 0–(2)1: განიღჳძე რომელსა-ეგე გძინავს, ეფეს. 5,14; სძინავს მრავალთა, 1 კორ. 11,30ႧႡ; რამეთუ რომელთა-იგი სძინავნ, ღამე ს., 1 თეს. 5,7.

ე: მას ღამესა ეძინა პეტრეს შორის ერისაგანთა ორთა, საქმე 12,6; გინა თუ გუღჳძოს, გინა თუ გუეძინოს, 1 თეს. 5,10.

ძირ-ი: ფესვი; გადატ. მოდგმა, შთამომავლობა: ნუ ვისმე თანა ძირი სიმწარისაჲ აღმოცენებულ იყოს, ებრ. 12,15; ძ. არს ყოვლისა უკეთურებისაჲ ვეცხლის მოყუარებაჲ, 1 ტიმ. 6,10; მე ვარ ძ. და ნათესავი დავითისი, გამოცხ. 22,16; ძირი იგი თუ წმიდა არს, ჰრომ. 11,16; არა თუ შენ ძ. იგი გიტჳრთავს, ჰრომ. 11,18; იყოს ძ. იგი იესესი, ჰრომ. 15,12; სძლო ლომმან თესლისაგან იუდაჲსსა, ძირმან დავითისმან, გამოცხ. 5,5; არა თუ შენ ძირი იგი გიტჳრთავს, არამედ ძირსა მას – შენ, ჰრომ. 11,18; თანა-ზიარ ძირისა მის და სიპოხისა ზეთის ხილისა იქმენ, ჰრომ. 11,17; ხენი ზამთრისანი უნაყოფონი... ძირით მოფხურილნი, იუდა 1,12.

ძლ შეძლება, ი/უ–2 (სტატ.): ვერ გიძლავს ცხოვრებად, საქმე 15,1; არცაღა აწ გ., 1 კორ. 3,2;

ე: ვერ ეძლო განცდად, საქმე 7,32ႢႪႭ; რომელსა ვერ ე. გამოჩინებად, საქმე 25,7; ვერ ე. პირი მიქცევად ქარსა, საქმე 27,15; ვერ ეძლო მათ ცილობად, საქმე 4,14; სხუათა მათ ვერ ე. შეხებად, საქმე 5,13; ვითარ-მე მეძლოს უწყებად, საქმე 8,31.

ძლება, ი/უ შეძლება: მე... ვერ უძლე სიტყუად თქუენდა, 1 კორ. 3,1CD; რომელთაგან ვერ უძლეთ შჯულითა მით მოსესითა განმართლებად, საქმე 13,39ႪHI; უკუეთუმცა კითარ უძლეს მისლვად ფინიკედ, საქმე 27,12; თესლ-ტომი მისი ვინ უძლოს მიითხრობად, საქმე 8,33.

1. ძლევა დაძლევა, გამარჯვება, 0–(3)2: სძლევს სოფელსა, 1 იოვ. 5,4 (2-ჯერ); 5,5ႪႭ; ვითარცა-იგი მე ესძლე, გამოცხ. 3,21; აჰა ესერა სძლო ლომმან, გამოცხ. 5,5; ს. ორთავე მათ და ერეოდა, საქმე 19,16; მათ სძლეს მას სისხლითა მით კრავისაჲთა, გამოცხ. 12,11; არამედ სძლე (II ბრძ.) კეთილითა მით ბოროტსა მას, ჰრომ. 12,21; და სძლო შჯულსა შენსა, ჰრომ. 3,4; სძლოს სოფელსა, 1 იოვ. 5,4Ⴂ; რომელმან ს., გამოცხ. 2,7; 2,11; 2,17; 2,26; 3,5; 3,12; 3,21; 21,7; ბრძოლა ყოს მათ თანა და ს. (სძლიოს A), გამოცხ. 11,7; კრავმან ს. მათ, გამოცხ. 17,14; განვიდა ძლევითა და სძლოსცა (სძლიოსცა A), გამოცხ. 6,2; რომელთაცა სძლიან ხატსა, გამოცხ. 15,2; რამეთუ გიძლევიეს ბოროტისადა, 1 იოვ. 2,13ႪႭ; გ. ბოროტსა, 1 იოვ. 2,14; გ. მათდა, 1 იოვ. 4,4.

2. ძლევა გამარჯვება: სადა არს, ჯოჯოხეთო, ძლევაჲ შენი, 1 კორ. 15,55; რომელმან მომცა ჩუენ ძ., 1 კორ. 15,57; ესე არს ძ., 1 იოვ. 5,4; დაითქა სიკუდილი ძლევითა, 1 კორ. 15,54; განვიდა ძ. და სძლოსცა, გამოცხ. 6,2; მიეცა მას ბრძოლისაცა-ყოფად წმიდათა მიმართ და ძლევად მათდა, გამოცხ. 13,7.

3. ძლევა (ვნებითის ფორმით) დამარცხება, ი ვნ.: ნუ იძლევი ბოროტისაგან, ჰრომ. 12,21; რომლითა-იგი იძლიენით (წყვ.) უფროჲს სხუათა მათ ეკლესიათა, 2 კორ. 12,13CD; მათვე კუალად აღერინეს და იძლინეს, 2 პეტ. 2,20ႪႭ.

რომლისაგანცა ვინ ძლეულ არნ, 2 პეტ. 2,19ႪႭ.

ძლევა ნ.კ. ძლევის მოყუარე, ძლეულება.

ძლევის მოყუარე (კამათში, დავაში) გამარჯვების მოყვარე: უკუეთუ ვისმე ჰნებავს ძლევის მოყუარე ყოფად, 1 კორ. 11,16ႧႡ;

ძლეულება მოუძლურება, დაგლახაკება, დამდაბლება: აწ უკუე ყოვლითურთ ძლეულება არს თქუენდა ესე, 1 კორ. 6,7CD; ძლეულებაჲ იგი მათი სიმდიდრე წარმართთა, ჰრომ. 11,12CD.

1. ძლიერ-ი ძლიერი, მტკიცე, მაგარი: ზედსართავი: იყო იგი ძლიერ სიტყუათა, საქმე 7,22; არა მრავალნი ძ. არიან, 1 კორ. 1,26; ჩუენ უძლურ და თქუენ ძ., 1 კორ. 4,10; არამედ ძ. ღმრთისა მიერ დასარღუეველად ძნელოვანთა, 2 კორ. 10,4; რამეთუ წიგნები ესე რეცა მძიმე და ძ., 2 კორ. 10,10; რომელი-იგი თქუენდა მიმართ არა უძლურ არს, არამედ ძ., 2 კორ. 13,3; თქუენ ძ. იყვნეთ, 2 კორ. 13,9; ცხოველ არს სიტყუაჲ ღმრთისაჲ და ძ., ებრ. 4,12CD; იქმნნეს ძ. ბრძოლასა შინა, ებრ. 11,34; რამეთუ ძ. ხართ, 1 იოვ. 2,14; ძ. არს უფალი ღმერთი, გამოცხ. 18,8; ძლიერი ნუგეშინის-ცემაჲ, ებრ. 6,18; ანგელოზი ძ., გამოცხ. 5,2; 10,1; ძლიერმან მეუფემან მეუფეთამან, 1 ტიმ. 6,15; ანგელოზმან ძ., გამოცხ. 18,21; ძლიერად ჰურიათა მათ ამხილებდა, საქმე 18,28ႪႭ; ქალაქო ძლიერო, გამოცხ. 18,10; ანგელოზნი ძლიერნი, 2 პეტ. 2,11; ჴმაჲ ქუხილთა ძლიერთაჲ (ძრიელთაჲ B), გამოცხ. 19,6.

არსებითი: ძლიერთა (მოთხრ.) დამალნეს თავნი მათნი, გამოცხ. 6,15; თანა-გუაც ჩუენ ძლიერთა (მიც.) უძლურებანი იგი უსუსურთანი ტჳრთვად, ჰრომ. 15,1; რაჲთა არცხჳნოს ძ., 1 კორ. 1,27; ჴორცნი ძლიერთანი, გამოცხ. 19,18.

2. **ძლიერ-ი** მპრძანებელი, დიდებული: ანა-ესერა ჰინდოს ერისა საჭურისი, ძლიერი კანდაკისი დედოფლისა მის ჰინდოეთისაჲ, საქმე 8,27.

3. **ძლიერ-ი** დახელოვნებული, გაწაფული, მცოდნე: ძლიერ იყო წიგნთა ზედა, საქმე 18.24; ძლიერი იყო წიგნთაგან, იქვე F.

ძლიერება ძლიერება, სიმტკიცე, სიმაგრე: უკუეთუ უნდა ღმერთსა... უჩუენებად ძლიერებაჲ თჳსი, ჰრომ. 9,22Ⴇb; რაჲთა გარდარეული იგი ძ. იყოს ღმრთისაჲ, 2 კორ. 4,2ႪႭႧ; გარდამატებული სიმდიდრჱ ძლიერებისა მისისაჲ... შეწევნისაებრ სიმტკიცისა ძ. მისისა, ეფეს. 1,19; სიმტკიცითა ძ. მისისაჲთა, ეფეს. 6.10; შეწევნისაებრ ძ. მისისა, ფილიპ. 3,21; ... გამოჩინებასა ზეცით ანგელოზთა თანა ძ. მისისათა, 2 თეს. 1,7; დიდებისაგან ძ. მისისა, 2 თეს. 1,9; სიტყჳთა მით ძ. მისისაჲთა, ებრ. 1.3: ღირს ხარ შენ.. მიღებად... პატივისა და ძ., გამოცხ. 4,11; აღივსო ტაძარი იგი კუამლითა... ძლიერებისაგან მისისა, გამოცხ. 15.8; აღდგების ძლიერებით, 1 კორ. 15,43CD; განძლიერებულ ძლიერებითა დიდებისა მისისაჲთა, კოლ. 1,11Ⴍ; რომელნი ძ. და ძალითა უფროჲს არიან, 2 პეტ. 2.11ႢႪႭ; რაჲთა გარდარეული იგი ძლიერებისაჲ იყოს ღმრთისაჲ, 2 კორ. 4,7; დასაბამი იგი ძ., ებრ. 3,14; არა მომცა ჩუენ ღმერთმან სული მოშიშებისაჲ, არამედ ძ., 2 ტიმ. 1,7; სიმტკიცითა ძლიერებისაჲთა, ეფეს. 6,10Ⴍ.

1. **ძლით** ძალით; ძლივს; იძულებით, გაჭირვებით: მოჰყვანდეს იგინი არა ძლით, საქმე 5.26; ვითარცა ძ. წარვლეთ იგი, საქმე 27.8ႢႪႭ; ძ. შეუძლეთ დაპყრობად ჳუამალდისა, საქმე 27.16ႢႪႭ.

2. **ძლით** თანდ. მიერ, გამო, -გან, -თჳს: მშჳდობასა შინა ვართ შენ ძლით, საქმე 24.3; სახელი ღმრთისაჲ თქუენ ძ. იგმების, ჰრომ. 2,24; ცოდვისა ძ. — სიკუდილი, ჰრომ. 5,12; უკუეთუ თქუენ ძ. განიკითხვის სოფელი, 1 კორ. 6.2D: მო-ვე-მიმადლებიეს თქუენ ძ. წინაშე პირსა ქრისტესსა, 2 კორ. 2,10CD.

1. **ძმა** ძმა: მოყუასი: მოკლა იაკობ, ძმაჲ იოვანესი, საქმე 12,2: არავინ ვიხილე, გარნა იაკობ. ძ. უფლისაჲ, გალ. 1.19; უკუეთუ ძ. გინა თუ დაჲ შიშუელ იყუნენ, იაკ. 2,15; ძ. თჳსი სძულდეს, 1 იოვ. 2.9; 4,20; რომელსა უყუარდეს ძ. თჳსი, 1 იოვ. 2.10; რომელსა სძულდეს ძ. თჳსი, 1 იოვ. 2.11; 3,15; რომელსა არა უყუარდეს ძ., 1 იოვ. 3,10; 3,14ႢႪႭ; 4.20; მოკლა ძ. თჳსი, 1 იოვ. 3,12; იხილოს ძ. თჳსი. 1 იოვ. 3,17; 5,16; იუდა იესუ ქრისტჱსი მონაჲ. ძ. იაკობისი. იუდა 1.1; საქმენი მისნი ბოროტ იყვნეს, ხოლო ძმისა მისისანი — მართალ. 1 იოვ. 3,12ႢႪႭ; იყვნეს განკრძალულ ერთბამად ლოცვასა დედებითურთ და მარიამ დედაჲ იესუჲსი და ძმებითურთ მისით, საქმე 1.14; კაცნო, ძმანი ხართ თქუენ, საქმე 7,26 უმჯობჱსსა აღდგომასა ღირს იქმნნენ მაკაბელნი შჳდნი ძ., ებრ 11,35; რამეთუ ძ. არიან. 1 ტიმ. 6.2: რამეთუ გჳყუარან ძ., 1 იოვ. 3,14; ვიდრემდის აღესრულნენ მათ თანა... ძ. მათნი, გამოცხ. 6,11; გამოეცხადა იოსებ ძმათა თჳსთა, საქმე 7.13: ჭაბუკთა [ჰლოცვიდე] — ვითარცა ძ.. 1 ტიმ. 5.1: ანუ არა ჴელ-მეწიფებისა დაჲთა მათ დედათა მიმოყვანებაჲ, ვითარცა... ძმათა უფლისათა, 1 კორ. 9.5; ჩუენცა გჳღირს ძმათათჳს თავისა დადებაჲ, 1 იოვ. 3.16; რაჲთა იყოს იგი პირმშო მრავალთა შორის ძმათა. ჰრომ. 8.29; საქმენი მისნი ბოროტ იყუნეს, ხოლო ძმისანი — მართალ. 1 იოვ. 3.12.

2. **ძმა** სულიერი ძმა, გარკვეული ნიშნით (მაგ., რელიგიური მრწამსით) გაერთიანებული კრებულის წევრი; სინედრიონის წევრი; მიმდევარი, მოწაფე: რომელნიიგი... კილიკიასთ კერძონი ძმა ხართ წარმართნი, საქმე 15.23C; გიკითხავს თქუენ... კუარტოს, ძმაჲ ჩუენი, ჰრომ. 16.23; პავლე, ჩინებული მოციქული ქრისტე იესუჲსი... და სოსთენე ძ., 1 კორ. 1.1; უკუეთუ ვინმე ძ. სახელ-დებულ იყოს..., 1 კორ. 5.11; არამედ ძ. ძმასა ეშჯის, 1 კორ. 6.6; ტიმოთე ძ. ეკლესიათა ღმრთისათა, 2 კორ. 1,1; მივავლინეთ მის თანა ძ., 2 კორ. 8.18: მათ თანა მივავლინეთ ძ. ჩუენი. 2 კორ. 8,22: თანა-მივავლინე ძ., 2 კორ. 12,18: პავლე, მოციქული ქრისტე იესუჲსი... და ტიმოთე ძ., კოლ. 1,1; მივავლინეთ ტიმოთე, ძ. ჩუენი, 1 თეს. 3.2: იცით ტიმოთე, ძ. ჩუენი, ებრ. 13.23; პავლე, კრული ქრისტე იესუჲსი, და ტიმოთე ძ. ფილემონს, ფილემ. 1.1; [მიიყვანო] საყუარელი ძ., ფილემ. 1,16: მე, იოვანე, ძ. თქუენი... ვიყავ ჭალაკსა, გამოცხ. 1,9; უკუეთუ საჭმლისათჳს ძმაჲ იგი შენი წუხდეს. ჰრომ. 14,15: არცა რომლითა ძ. იგი შენი შებრკოლდეს, ჰრომ. 14.21; წარწყმდეს ძ. იგი უძლური, 1 კორ. 8,11; რაჲთა არა ძ. იგი ჩემი დავაბრკოლო, 1 კორ. 8,13; არა ეპოვე ტიტე. ძ. იგი ჩემი. 2 კორ. 2,13; იქადოდენ ძ. იგი მდაბალი ამაღლებასა თჳსსა. იაკ. 1,9; უყუარდეს ძმაჲცა თჳსი. 1 იოვ. 4.21.

ყოველივე გაუწყოს ტჳქიკოს, საყუარელმან ძმამან, ეფეს. 6.21; კოლ. 4,7; ვითარცა-იგი საყუარელმან ძ. ჩუენმან პავლე... მოწერა თქუენდა, 2 პეტ. 3.15.

აწ შენ რაჲსა განიკითხავ ძმასა შენსა, ჰრომ. 14.10.

რაჲთა არა შეამთხჳოთ... საცთური ძ., ჰრომ. 14.13; არამედ ძმაჲ ძ. ეშჯის, 1 კორ. 6.6; უკუეთუ ძ. ვისმე ესუას ცოლი ურწმუნოჲ, 1 კორ. 7.12; უკუეთუ საჭმელი დააბრკოლებს ძ. ჩემსა. 1 კორ. 8,13; არამედ ასწავებდით ვითარცა ძ., 2 თეს. 3,15; არღარა ასწავებდეს... ძ. თჳსსა, ებრ. 8,11; ფილემონს, საყუარელსა ძ. [ვიკითხავს], ფილემ. 1,10; გინა განიკითხვიდეს ძ. თჳსსა, იაკ. 4.11; ანუ შენ რაჲსა შეურაცხ-ჰყოფ ძმასა შენსა, ჰრომ. 14,10

აპოლოსისთჳს ძმისა ფრიად ვლოცვიდი მას, 1 კორ. 16,12; უმჯობჱსადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტჱსი, ძ. ჩუენისაჲ, ფილიპ. 2.25; ონისიმჱსითურთ, სარწმუნოჲსა და საყუარელისა ძ., კოლ. 4.9; საქმესა ძ. თჳსისასა. 1 თეს. 4.6; სილოვანეს მიერ. ძ. თქუენისა სარწმუნოჲსა. 1 პეტ. 5,12; რომელი ძჳრსა იტყოდის ძმისათჳს, იაკ. 4.11: არამედ ძმაჲ ძმისა თანა განისჯების. 1 კორ. 6.6CD: რომელმანმცა შეუძლო განკითხვად შორის ძმისა თჳსისა, 1 კორ. 6.5CD; განეშორენით თქუენ ყოველისაგან მისგან ძმისა, 2 თეს. 3.6.

უკუეთუ ვინმე ძმად სახელ-დებულ იყოს, 1 კორ. 5.11Ⴇb; რომელსა გამო არა ჰრცხუენის ძ. წოდებაჲ მათი, ებრ. 2,11.

საულე ძმაო, უფალმან მომავლინა მე შენდა. საქმე 9.17; ჰხედავა, ძ., რაოდენნი ბევრნი არიან ჰურიათა შორის მორწმუნენი, საქმე 21.20: საულ ძ., აღიხილე, საქმე 22.13; ნაწლევნი წმიდათანი განსუენებულ არიან შენთჳს, ძ., ფილემ. 1.7: ჰე, ძ., მე მოვიგო შენ უფლისა მიერ, ფილემ. 1.20.

რომელნი-იგი წინადაცვეთილებისაგანნი იყვნეს ძმანი. საქმე 11.2; ხუცესნი და ძ.. რომელნი-იგი ანტიოქიასთ… და კილიკიასთ კერძონი ძ. ხართ წარმართთაგანნი, საქმე 15.23; მივიხილნეთ ძ. ჩუენნი ყოველთა ქალაქთა. საქმე 15.36ႢႪO; იხილნეს მუნ ძ.. საქმე 16.40; მოვიძიენით ძ.. საქმე 21.4: მოვიკითხენით ძ.. საქმე 21.7; სადა-იგი ვპოვენით ძ.. საქმე 28.14: გიკითხვენ თქუენ ყოველნი ძ.. 1 კორ. 16.20; გინა თუ ძ. ჩუენნი. მოციქულნი ეკლესიათანი, 2 კორ. 8.23; მივავლინენ ძ., 2 კორ. 9.3; ჩემ თანა ყოველნი ძ. ეკლესიათა გალატიაისათა. გალ. 1.2; გიკითხვენ თქუენ ჩემთანანი ძ. ფილიპ. 4.21: მოიკითხენით ძ. ყოველნი. 1 თეს. 5,26CD: გიკითხვენ შენ… ყოველნი ძ., 2 ტიმ. 4.21; მოვიდეს ჩემ თანა ექუსნიცა ესე ძმანი. საქმე 11.12ႢႪO; ვითარცა მოვიდეს ძმანი იგი. საქმე 17.10: მოვიდეს ჩემდა ძმანიცა ესე. საქმე 11,12.

ვითარმედ გულისხმა-ყონ ძმათა (მოთხრ.) მისთა, საქმე 7,25; მოიყვანეს ძ., საქმე 9,25; ვითარცა აგრძნეს ესე ძ.. საქმე 9.30: ძ. მეყსეულად ღამე წარგზავნნეს პავლე და შილა, საქმე 17,10ႢႪO; უბრძანეს ძ. მოწაფეთა მათ შეწყნარებაი მისი, საქმე 18,27; მხიარულებით შემიწყნარნეს ჩუენ ძ., საქმე 21,17; ნაკლულევანებაი იგი ჩემი აღავსეს ძ., საქმე 2 კორ. 11.9: წარმოგზავნნეს მშჳდობით ძმათა მათ. საქმე 15,33D.

მისცემდა ძმათა თჳსთა (მიც.) ძეთა ისრაჱლისათა, საქმე 7.23; ესმა მოციქულთა მათ და ძ.. საქმე 11,1; უთხართ ესე იაკობს და ძ. ყოველთა, საქმე 12.17; ასწავებდეს ძ. და ეტყოდეს, საქმე 15.1; მიითრევდეს იასონს და სხუათა ვიეთმე ძ., საქმე 17.6; მიერ ძ. ესმა ჩუენთჳს. საქმე 28.15; არამედ თქუენ ავნებთ და მოჰხუეჭთ, და ესე ძ., 1 კორ. 6,8; რაჲთა ვევედრო ძ., 2 კორ. 9.5; მშჳდობაჲ ძ.. ეფეს. 6.23; წმიდათა და მორწმუნეთა ძ. ქრისტე იესუს მიერ, კოლ. 1.2; კითხვაჲ არქუთ ძ. ყოველთა, 1 თეს. 5.26; უკითხეთ წიგნი ესე ძ. ყოველთა. 1 თეს. 5.27; მიუთხრა სახელი შენი ძ. ჩემთა, ებრ. 2.12; ამას ასწავებდ ძ., 1 ტიმ. 4,6; ძ. ჰყუარობდით. 1 პეტ. 2,17; არცა იგი შეიწყნარებს ძ., 3 იოვ. 1.10: ბრძანებს… სამსახურებელად მიძღუანებად ძმათა მათ, საქმე 11.29; ნუგეშინის-სცეს ძ. მათ, საქმე 15,32; მოვიხილვიდეთ ძ. მათ, საქმე 15.36; კითხვაი არქუთ… პატრობას, ერმას და მათ თანათა მათ ძ., ჰრომ. 16.14; კითხვაი არქუთ ლავდიკელთა მათ ძ., კოლ. 4.15.

ძმათა (ნათ.) მათგანნიცა… მიჰყვეს მას, საქმე 10.23Ⴉ; უწყებულ იყავნ თქუენდა, კაცთა მაგათ ძ., საქმე 13.38; მერმე ეჩუენა უმრავლესს ხუთასისა ძ., 1 კორ. 15,6; უმრავლესთა ძ. უფლისა მიერ. მოსავთა მათ კრულებათა ჩემთათჳს…, ფილიპ. 1.14; ჯერ-იყო მისა ყოვლითავე ძ. მსგავსებაჲ, ებრ. 2,17: შემასმენელი ძ. ჩუენთაი. გამოცხ. 12.10; შენ თანა მონაი ვარ მე და ძ. შენთა. გამოცხ. 19.10; რომელი იწამებოდა ლჳსტრელთაგან და იკონიელთა ძმათა, საქმე 16,2; განეიხარე ფრიად მომავალთაგან ძ.. 3 იოვ. 1,3; წინაწარმეტყუელი აღგიდგინოს თქუენ… ძმათაგან თქუენთა. საქმე 3,22;7,37; წარმოიგზავნნეს მშჳდობით ძ., საქმე 15,33; მიეცა მადლითა ღმრთისაჲთა ძ., საქმე 15.40: პავლე… ძ. იჯმნა, საქმე 18,18; ესე იგი არს ძ. თჳსთა. ებრ. 7.5; რომელთაგან წიგნები მომიღებიე ძმათათჳს. საქმე 22.5: ვილოცევდ შეჩუენებულ-ყოფად თავსა ჩემსა ქრისტჱსგან ძ.. ჰრომ. 9,3; ჩუენცა გჳღირს ძ. თავისა დადებაჲ. 1 იოვ. 3.16: განაბოროტნეს გულნი წარმართთანი ძმათა ზედა. საქმე 14,2: პავლე და-ვე-ლა-ადგრა მუნ… ძმათა თანა. საქმე 18.18ႨႪO; რამეთუ ველი მას ძ. თანა. 1 კორ. 16,11; რაჲთამცა მივიდა თქუენდა ძ. თანა. 1 კორ. 16.12; შენ თანა მონაჲ ვარ და ძ. შენთა თანა წინაწარმეტყუელთა, გამოცხ. 22.9; ჰყოფდეს სიხარულსა დიდსა ყოველთა მიმართ ძმათა. საქმე 15.3; ესრჱთ სცოდავთ ძ. მიმართ, 1 კორ. 8.12; ჰყოფთცა მას ყოველთა მიმართ ძ.. 1 თეს. 4.10: რომელ-ეგე იქმ ძ. მიმართ. 3 იოვ. 1.5; აღდგა პეტრე შორის ძმათა, საქმე 1,15; ჰყოფდეს სიხარულსა დიდსა ყოველთა შორის ძ., საქმე 15.3ႢႪO; კაცნი შერაცხილნი ძ. შორის, საქმე 15,22: რომელმან შეუძლოს განკითხვად შორის ძ. თჳსთა, 1 კორ. 6.5; მიეცა მადლითა ღმრთისაჲთა ძმათა მათგან. საქმე 15,40C.

კაცნო ძმანო, საქმე 1.16; 2,29; 2,37:13.15; 13,26ႢႪO; 13.38ႨႪO; 15.7; 15.13; 23,1; 23.6; 27.10ႩႪO; 28,17; აწ უწყით. ძ., საქმე 3.17; გამოირჩიენით, ძ., კაცნი თქუენგანნი შჳდნი. საქმე 6,3; კაცნო, ძ. და მამანო, საქმე 7,2; 22,1; ძ. ათინელნო, საქმე 17.22G; შეგვედრებ თქუენ ღმრთსა, ძ., საქმე 20.32; არა ვიცოდე, ძ., საქმე 23,5; ამისთჳს გულდებულ იყვენით, ძ., საქმე 27.25; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი, ძ., ჰრომ. 1,13; 11,25; 1 კორ. 10,1; ანუ არა უწყითა, ძ., ჰრომ. 7,1; ამიერითგან, ძ. ჩემნო, მოჰკუედით თქუენცა, ჰრომ. 7,4; აწ უკუე. ძ., თანა-გუაც არა თუ ჴორცთაჲ, ჰრომ. 8,12; ძ., ნებაჲ გულისა ჩემისაჲ… მათთჳს არს საცხოვრებელად, ჰრომ. 10.1; გლოცავ თქუენ. ძ.. ჰრომ. 12,1; 15,30; 16,17: 1 კორ. 1,10: 16,15; 1 თეს. 4,10; 5,12; 5,14; ებრ. 13.22; ესე უწყოდეთ, ძ., ჰრომ. 13,11Ⴉ; მრწამს მეცა. ძ., ჰრომ. 15,14; უკადნიერესად-რე მიეწერე თქუენდა. ძ.. ჰრომ. 15,15; მეუწყა მე თქუენთჳს, ძ., 1 კორ. 1,11; აწ იხილეთ-ღა ჩინებულებაჲ ეგე თქუენი. ძ., 1 კორ. 1,26; ხოლო მე. ძ., მოვედ თქუენდა, 1 კორ. 2,1; მე, ძ., ვერ გეტყოდე თქუენ ვითარცა სულიერთა, 1 კორ. 3.1; ესე. ძ., სახედ დავდევ თავისა ჩემისათჳს, 1 კორ. 4.6; კაცად-კაცადი რომელსა იჩინენით, ძ., 1 კორ. 7,24; ამას გეტყჳ თქუენ. ძ., 1 კორ. 7,29; 1 თეს. 4,15Ⴡ; 2 თეს. 2,1; ამიერითგან, ძ. ურთიერთსა ჰგებდით, 1 კორ. 11.33; სულიერთა მათთჳს, ძ., არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი, 1 კორ. 12.1; ხოლო აწ, ძ., მო-თუ-ვიდე თქუენდა, 1 კორ. 14,6; ძ., ნუ ყრმა იქმნებით გონებითა, 1 კორ. 14,20; აწ უკუე. ძ., რაჲ-მე არს, 1 კორ. 14,26: ძ. (÷ჩემნო CD), გშურდინ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ იგი, 1 კორ. 14,39; გაუწყებ თქუენ, ძ., სახარებასა მას, 1 კორ. 15,1; გალ. 1,11; ამას ვიტყჳ, ძ., 1 კორ. 15,50; ამიერითგან, ძ. ჩემნო საყუარელნო, მტკიცე იყვენით, 1 კორ. 15.58; არა მნებავს ძ. 2 კორ. 1,8; ვითარმცა უბიწოარ იყვენით, ძ., იქვე ႩႢ; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი. ძ., იქვე CD; ძ.. რამეთუ ესერა აწ არს ჟამი იგი შეწყნარებისაჲ. 2 კორ. 6.2; გაუწყებ თქუენ. ძ., მადლსა მას ღმრთისასა. 2 კორ. 8.1; ამიერითგან, ძ., გიხაროდენ. 2 კორ. 13.11; ფილიპ. 3.1; ძ., კაცობრივ ვიტყჳ, გალ. 3,15; ძ., გევედრები თქუენ. გალ.4.12; ჩუენ, ძ., ისაკისგან აღთქუმისა შვილნი ვართ. გალ. 4,28; ამისთჳს, ძ., არა ვართ შვილნი მჴევლისანი. გალ. 4,31; ხოლო მე, ძ.. … რაჲსაღა ვიდევნები. გალ. 5.11; აზნაურებასა ჩინებულ ხართ. ძ., გალ. 5,13; ძ.. … თქუენ… დაამტკიცეთ ეგევითარი იგი, გალ. 6.1; მადლი უფლისა ჩუენისა… სულისა თქუენისა თანა, ძ., გალ. 6,18; ამიერითგან. ძ. ჩემნო. განძლიერდით, ეფეს. 6.10CD:

უწ;ებაჲ თქუენი ჰნებავს, ძ. ფილიპ. 1,12; ძ., მე არღარა შემრაცხიეს თავი ჩემი წარწევნულად. ფილიპ. 3.13; თანა-მიმსგავს ჩემდა იყვენით, ძ., ფილიპ. 3.17; ამიერითგან, ძ. ჩემნო საყუარელნო, მტკიცედ დეგით. ფილიპ. 4.1; ამიერითგან, ძ., რაჲ-იგი არს ჭეშმარიტ... მას ზრახევდით. ფილიპ. 4.8; მადლი უფლისა ჩუენისა... სულისა თქუენისა თანა იყავნ, ძ., ფილიპ. 4.23Ⴍ; უწყოდეთ, ძ. საყუარელნო ღმრთისანო, რჩეულებაჲ ეგე თქუენი, 1 თეს. 1,4; თქუენ თჳთ უწყით, ძ., 1 თეს. 2,1; მოიჴსენენით, ძ., შრომანი იგი ჩუენნი, 1 თეს. 2,9; მობაძავ იქმნენით, ძ., ეკლესიათა ღმრთისათა, 1 თეს. 2,14; ჩუენ, ძ., ობოლ ღაოუ ვიქმნენით თქუენგან, 1 თეს. 2,17; ამისთჳს ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით, ძ. 1 თეს. 3.7; აწ, ძ. გეტყჳ თქუენ, 1 თეს. 4.1; არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი, ძ., შესუენებულთა მათთჳს, 1 თეს. 4.13; ძ., არაჲ გიჴმს მიწერად თქუენდა, 1 თეს. 5,1; ძ., არა ხართ ბნელსა შინა, 1 თეს. 5.4; ძ., ილოცევდით ჩუენთჳსცა, 1 თეს. 5,25; მადლობაჲ გჳღირს ღმრთისა მარადის თქუენთჳს, ძ. 2 თეს. 1,3; თანა-გუაც მადლობაჲ მარადის თქუენთჳს, ძ. საყუარელნო, 2 თეს. 2,13; ამიერითგან, ძ., მტკიცედ დეგით, 2 თეს. 2,15; ამიერითგან, ძ., ილოცევდით ჩუენთჳს. 2 თეს. 3.1; გამცნებ თქუენ, ძ., 2 თეს. 3,6; ძ., ნუ გეწყინებინ კეთილის ყოფაჲ. 2 თეს. 3,13; ამისთჳს, ძ. წმიდანო... განიცადეთ მოციქული იგი, ებრ. 3,1; ეკრძალენით, ძ., ებრ. 3.12; გუაქუს უკუე, ძ., კადნიერებაჲ შესლვად სიწმიდეთა მათ, ებრ. 10.19; ყოველივე სიხარულად შეჰრაცხეთ, ძ. ჩემნო. იაკ. 1.2; ნუ სცთებით, ძ. ჩემნო საყუარელნო, იაკ. 1,16; უწყოდეთ, ძ. ჩემნო საყუარელნო, იაკ. 1.19; ძ. ჩემნო, ნუ თუალ-ღებით გაქუნ სარწმუნოებაჲ იგი, იაკ. 2.1; ისმინეთ, ძ. ჩემნო საყუარელნო, იაკ. 2,5; რაჲ სარგებელ არს, ძ. ჩემნო, იაკ. 2,14; ნუ მრავალნი მოძღურებთ, ძ. ჩემნო, იაკ. 3,1; არა ჯერ-არს, ძ. ჩემნო, ესე ყოფად, იაკ. 3,10; ეგების-მე რაჲთა, ძ. ჩემნო. იაკ. 3,12; ნუ ძჳრსა იტყჳთ. ძ. ჩემნო, ურთიერთას, იაკ. 4.11; სულ-გრძელ იქმნენით, ძ., იაკ. 5,7; ნუ სულთ-ითქუამთ, ძ. ჩემნო,ურთიერთას, იაკ. 5.9; სახედ... სულ-გრძელებისა გაჲჴსენედ, ძ. ჩემნო, წინაწარმეტყუელნი, იაკ. 5,10; ძ. ჩემნო, ნუ ჰფუცავთ ცასა, იაკ. 5,12; ძ. ჩემნო, უკუეთუ ვინმე სცთეს გზისაგან ჭეშმარიტებისა, იაკ. 5,19; ამისთჳს, ძ., უფროჲს-ღა ისწრაფეთ, 2 პეტ. 1,10; თქუენ, ძ., ესე წინაჲსწარ უწყით, 2 პეტ. 3,17; ძ., არა მცნებასა ახალსა მიგიწერ თქუენდა, 1 იოვ. 2,7ႩႢႭ; ძ., ნუმცა ვინ გაცთუნებს თქუენ. 1 იოვ. 3,7Ⴉ; ნუ გიკჳრნ, ძ., 1 იოვ. 3.13.

არცა მო-ვინ-ვიდა ძმათაგანი და გჳთხრა, საქმე 28.21; და ძმათაგანნიცა... მიჰყვეს მას. საქმე 10,23.

ძმათ მოყუარე ძმათმოყუარე: ყოველნი ერთ-ზრახვა იყვენით. მოწყალე, ძმათ მოყუარე. 1 პეტ. 3,8.

ძმათ მოყუარება ძმათმოყუარეობა: ძმათ მოყუარებაჲ ეგენ, ებრ. 13,1; ღმრთის მსახურებასა შინა – ძ., ძმათ მოყუარებასა შინა – სიყუარული, 2 პეტ. 1,7; ხოლო ძმათ მოყუარებისათჳს არა გიჴმს ჩუენ მიწერად თქუენდა, 1 თეს. 4,9; ძ. შეუორგულებელ იყვენით გულითად, 1 პეტ. 1,22; ძმათ მოყუარებითა ურთიერთას სურვიელად მოყუარე იყვენით, ჰრომ. 12,10.

ძმათ(ა)-მტყუარ-ი, ძმათა-მტყუევარ-ი ცრუ ძმა, ვინც ძმებს ატყუებს: ჭირნი ძმათ-მტყუართაგან (ძმათა-მტყუვართაგან ႢႭႧႬI·D) (ნათ.). 2 კორ. 11.26; შემოსრულთა მათგან ძმათ-მტყუართა. რომელნი შემოვიდეს განმსტურობად. გალ. 2.4; შემოსრულთა მათთჳს ძმათა-მტყუართა (-მტყუევართა BႬI·D). რომელნი შემოვიდეს განმსტურობად. იქვე Ⴌ.

ძმის წული: გიკითხავს თქუენ... მარკოს, მამის ძმის წული ბარნაბასისი, კოლ. 4.10.

ძმობაჲ: ძმობასა მას თქუენსა აღსრულებით. 1 პეტ. 5.9.

ძნ ძნელად მისნევა. ი/უ—2: ერისა ერთისა ენებაჲ გიძნდის. 1 პეტ. 3.8Ⴀ.

ძნელოვან-ი, ძნელოან-ი სიმაგრე: [არს] ძლიერ ღმრთისა მიერ დასარღუეველად ძნელოვანთა (ძნელოანთა Ⴌ), 2 კორ. 10.4.

ძნიად ძლივს. ძნელად, გაჭირვებით: ძნიად დაიცხრევს ერი იგი. საქმე 14,18; ძ. მივიწიენით კნიდოსდ. საქმე 27.7; ძ. ვინმე მართლისათჳს მოკუდის. ჰრომ. 5,7; ძ. სათარგმანებელ თქუმად. ებრ. 5.11; უკუეთუ მართალი ძ. განერეს, 1 პეტ. 4.18.

ძნიად-საცნაურ-ი ძნელად გასაგები: რომელ-იგი არიან ძნიად-საცნაურ რაჲმე, 2 პეტ. 3,16.

ძოწეულ-ი წითელი ფერის ძვირფასი ტანისამოსი (მოსასხამი): დედაკაცსა მას ემოსა პორფირი და ძოწეული, გამოცხ. 17,4; რაჲთა შეიმოსოს ძ. წმიდაჲ... რამეთუ ძ. სიმართლენი წმიდათანი არიან. გამოცხ. 19.8; ძოწეულის მოვაჭრეჲ ქალაქისა თიატირონისაჲ, საქმე 16,14; ვაჲ ქალაქი იგი დიდი, შემოსილი ბისონითა და პორფირითა და ძოწეულითა. გამოცხ. 18,16; არღარა იყოს ტჳრთები... მეწამულისა და ძოწეულისაჲ, გამოცხ. 18,12.

ძჟ = 3090; მუჴლი ძჟ. 1 თეს. (დასასრ.) ႠႩ.

ძრვა მიწისძვრა: მეყსეულად ძრვა იყო დიდ. საქმე 16,26; მეყსეულად ძრვაჲ იყო დიდი, იქვე DႢႭ; ძ. იქმნა დიდი, გამოცხ. 6.12; 11,13; იქმნნეს... ელვანი და ძ., გამოცხ. 8,5; იქმნეს... ჴმანი და ძ. დიდი, რომელ არა ქმნულ არს... ესევითარი ძ., გამოცხ. 16.18; მოსწყდეს ძრვისა მისგან კაცნი შჳდ ათასნი. გამოცხ. 11.13.

ძრწოლა, ძწოლა ძრწოლა, კანკალი. შიში, 0—1: და ძრწიან (ძწიან Ⴉ) მისთჳს, იაკ. 2,19; კადნიერნი და თავჴედნი, დიდებათათჳს არა ძ. (ძწიან Ⴀ[1]). 2 პეტ. 2,10ႠႢႭ.

ძრწოლაჲ (ძწოლაჲ D) შევდვა მას, საქმე 16,29; უძლურებასა შინა და... ძრწოლასა მრავალსა ვიყავ. 1 კორ. 2,3; ძწოლასა შინა ვიყავ მრავალსა. იქვე ႩႢ; ვითარ-იგი შიშით და ძრწოლით (ძწოლით Ⴍ) შეიწყნარეთ იგი, 2 კორ. 7,15; მონანო მორჩილ იყვენით შიშით და ძ. (ძწოლით ႠႩႢႭ). ეფეს. 6,5ႬႢႠD; შიშით და ძ. (ძწოლით ႠႩႢႭ) ცხორებისა თქუენისათჳს იქმოდეთ, ფილიპ. 2,12ႫႬႢႠD.

ძჳნება აღშფოთება. ვ: ეძჳნებოდა სულსა მისსა მის თანა, საქმე 17,16ႢႭ.

1. **ძჳრ-ი** ბოროტი, ავი, ცუდი: რაოდენი ძჳრი შეაჩუენა წმიდათა შენთა. საქმე 9,13ႢႭ; ადგილისა ამისთჳს ძჳრსა ზრახავს. საქმე 21.28; მრავალნი ძჳრნი შეამთხჳნა წმიდათა შენთა. საქმე 9.13; ალექსანდრე მჭედელმან მრავალნი ძ. შემამთხჳნა. 2 ტიმ. 4.14; პირი უფლისაჲ მოქმედთა ზედა ძჳრისათა. 1 პეტ. 3.12ႢႭ.

მე მესმა თავით ჩემით სახელისათჳს იესუ ნაზარეველისა მრავალი ძჳრი (ძჳრის F; ძჳრისა ႩႤႭ) საქ-

მედ (= მე მეგონა, რომ იესუ ნაზორეველის სახელის საზიანოდ მრავალი ცუდი უნდა ჩამედინა), საქმე 26.9.

2. **ძჳრ-ი** შეურაცხყოფა, ჩაგვრა: ხილვით ვიხილე ძჳრი ერისა ჩემისაჲ, საქმე 7.34; ძჳრსა უყოფდენ ოთხას წელ, საქმე 7.6ႢႪႭ.

ნ.კ. ძჳრით, ძჳრის ზრახვა, ძჳრის მეტყუელი, ძჳრის მეტყუელება, ძჳრის მოქმედი, ძჳრის მყოფელი, ძჳრის საქმე, ძჳრის სიტყუა, ძჳრის ყოფა, ძჳრ-ძჳრად, ძჳრის(ა) ხილვა.

ძჳრით გაჭირვებით, ძლივს: ვითარ ძჳრით (÷ა K) წარვლეთ იგი, საქმე 27.8; ძ. შეუძლეთ დაპყრობად ნავისა, საქმე 27.16.

ძჳრის ზრახვა ბოროტის განზრახვა, ავის ფიქრი: უწყა საელეს ძჳრის ზრახვაჲ მათი, საქმე 9.24ႪႭ; იყო მისცა ძ. მისთჳს ჰურიათაგან, საქმე 20.3; ვითარცა მეუწყა მე ძ. კაცისა მისთჳს, საქმე 23.30; ნუუკუე [იყვნენ] წვალებანი, ძჳრის ზრახვანი, 2 კორ. 12.20; რომელნი შემემთხუეოდეს მე ძჳრის ზრახვათაგან ჰურიათასა, საქმე 20,19.

ძჳრის მეტყუელ-ი ცილისმწამებელი; მოწინააღმდეგე: [იყვნეს] ძჳრის მეტყუელ, ჰრომ. 1,30CD; ვინ არს ძ. ჩუენდა, ჰრომ. 8,31.

ძჳრის მეტყუელება ცილისწამება: [სავსე იყვნეს] ... ძჳრის მეტყუელებითა, ჰრომ. 1,30.

1. **ძჳრის მოქმედ-ი** ბოროტმოქმედი, ბოროტების ჩამდენი: ნუმცა ვის თქუენგანსა ევნების, ვითარცა კაცის-მკლველსა... გინა ძჳრის-მოქმედსა, 1 პეტ. 4,15; რომელნი იგი ძჳრსა იტყოდიან თქუენთჳს, ვითარცა ძჳრის მოქმედთათჳს, 1 პეტ. 3.16ႪႭ; რომლისათჳს-იგი ძჳრსა იტყჳან თქუენთჳს, ვითარცა ძჳრის მოქმედთასა, 1 პეტ. 2.12.

2. **ძჳრის მოქმედ-ი** ჯადოქარი, გრძნეული: მრავალთა ძჳრის მოქმედთა (მოთხრ.) შეკრიბეს წიგნები, საქმე 19,19.

ძჳრის მყოფელ-ი იხ. ძჳრის-ყოფა.

ძჳრის საქმე ბოროტი განზრახვა: უკუეთუმცა რაჲმე იყო შეცოდებათაგან ძჳრის საქმჱ, საქმე 18.14; ... იყო შეცოდებათაგანი რაჲმე ძჳრის საქმე ბოროტი, იქვე ႪႭ.

ძჳრის სიტყუა ცუდის, ავის თქმა, ი: ნუ ძჳრსა იტყჳთ, ძმანო ჩემნო, იაკ. 4,11; რომლისათჳს-იგი ძჳრსა იტყჳან თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,12; ძჳრსა იტყოდეს (უწყვ.) გზისა მისთჳს, საქმე 19.9; რომლისათჳს-იგი ძჳრსა იტყოდიან (უწყვ. ხოლმ.) თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,12ႢႪႭ; რომელნი-იგი ძ. თქუენთჳს, 1 პეტ. 3,16ႪႭ; რომელი ძჳრსა იტყოდის (I კავშ.) ძმისათჳს, იაკ. 4.11.

ე: რომლითა-იგი ძჳრსა გეტყოდიან (უწყვ. ხოლმ.), 1 პეტ. 3,16.

ძჳრის სიტყუა ავენიანობა, ძვირის თქმა; რისიმე წინააღმდეგობა: განიშორეთ ყოველივე ძჳრის სიტყუაჲ, 1 პეტ. 2,1; არა ჴელ-გუეწიფების ჭეშმარიტებისათჳს ძჳრის სიტყუაჲ (ძჳრის რაჲსმე სიტყუად AႢႪ; ძჳრის რაჲმე სიტყუად ႭႫ), 2 კორ. 13,8CD.

ძჳრის ყოფა ბოროტების, ავის ჩადენა: ჴელი მიყო ჰეროდე მეფემან ძჳრის ყოფად რომელთამე ეკლესიისაგანთა, საქმე 12.1.

ვინ არს ძჳრის მყოფელ ჩუენდა, ჰრომ. 8,31CD (აქ მოწინააღმდეგე).

ძჳრ-ძჳრად სასტიკად: სხუანი იგი ძჳრ-ძჳრად ტანჯვითა აღესრულნეს, ებრ. 11.35.

ძჳრის ხილვა ტანჯვა, წამება; წუხილი, დარდი: ი—2: რომელსა შინა ძჳრს ვიხილავ (ძჳრსა ႠႢႭ) ვიდრე კრულებადმდე, 2 ტიმ. 2.9CD; რომელსა შინა ძჳრს ვიხილევდ ვიდრე კრულებადმდე, იქვე Ⴊ; ძჳრს (ძჳრის ႭCD) იხილევდ (I ბრძ.), 2 ტიმ. 4.5.

სახედ ძჳრის-ხილვისა და სულ-გრძელებისა გეჳსენედ... წინაწარმეტყუელნი, იაკ. 5.10.

იქცეოდეს ხალენებითა და თხის ტყავებითა... ჭირვეულნი, ძჳრ-ხილულ, ებრ. 11,37Ⴊ; იქცეოდეს ხალენებითა და თხის ტყავებითა... ჭირვეულნი, ძჳრ-ხილულნი, ებრ. 11,37; მოიჴსენენით კრულნი იგი... და ძჳრ-ხილულნი იგი (-იგი Ⴂ), ებრ. 13.3; მოიჴსენენით კრულნი იგი... და ძჳრის-ხილულნი იგი, იქვე Ⴊ.

ძჳრის ხილვა ნ.კ. თანა-ძჳრის ხილვა.

ძუალ-ი ძვალი: რომელთაჲ-იგი ძუალები დაცჳვა უდაბნოსა ზედა, ებრ. 3,17; ძუალთა მისთაგანნი (ნათ.) [ვართ.], ეფეს. 5,30; ძ. თჳსთათჳს ამცნო, ებრ. 11,22.

ძუალ-ი ნ.კ. პილოს-ძუალი.

ძუელ ძველითაგან, ძველი დროიდან: ძუელ სადმე ღმერთი ეტყოდა, ებრ. 1.1D.

ძუელ-ი, ძუჱლ-ი ძველი: ძუელი იგი კაცი, ჰრომ. 6,6; ეფეს. 4,22; კოლ. 3,9; ძ. იგი ცომი, 1 კორ.5,7; საკითხავსა მას ძუელისა შჯულისასა, 2 კორ. 3,14; ძუჱლთა (მოქმ.) ნათესავთაჲსთგან, საქმე 15,21HI.

ძუჱლადვე, ძუჱლსადვე თავდაპირველად: ცანი იყვნეს ძუჱლადვე, 2 პეტ. 3,5HJ; ცანი იყვნეს ძუჱლსადვე, იქვე G.

ძულ შეძულება, შეზიზღება, 0–2: რომელი მძულს, ჰრომ. 7,15; რომელნი-იგი მე მძულან, გამოცხ. 2,6; გძულან საქმენი იგი ნიკოლაველთანი, იქვე; გძულდინ ჴორცთაგან შეგინებულიცა იგი სამოსელი, იუდა 1.23; ძმაჲ თჳსი სძულდეს (I კავშ.), 1 იოვ. 2,9; 4,20; რომელსა ს. ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 2,11. 3,15.

ძულობა შეძულება, შეზიზღება, 0–2: რამეთუ გძულობს თქუენ სოფელი, 1 იოვ. 3,13ႢႪႭ.

ე: რამეთუ გძულობს, თქუენ სოფელი, 1 იოვ. 3,13C[1].

ძუძუ მკერდი: ერტყა სარტყელი ოქროჲსაჲ ძუძუთა თანა მისთა, გამოცხ. 1,13.

ძუძუჲს მტე, ძუძუს-მტე ძუძუს, რძის მოზიარე: რომელი-იგი იყო ძუძუჲს მტე ჰეროდე მეფისაჲ, საქმე 13,1ႪႭ; რომელი-იგი იყო ძუძუს მტჱ ჰეროდე მეფისაჲ, იქვე.

← **ძღოლა** გაძღოლა, წინ გაძღოლა, ი/უ—2: კრავი იგი... უძღჳს წყაროთა მიმართ წყლისა ცხოველისათა, გამოცხ. 7,17; ცოდვანი... წინა უძღჳან საშჯელად, 1 ტიმ. 5,24.

0—1 წინამძღვრობა: რომელნი კეთილად ძღოდიან ხუცესნი, 1 ტიმ. 5,17.

ძღუენ-ი ძღვენი, საჩუქარი: ძღუენი მისცენ ურთიერთას, გამოცხ. 11.10.

წ

წ. წილ ქართული ანბანის 32-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 4000.

წადიერ-ი მსურველი. მნდომი, მოწადინებული: სურვიელ იყო თქუენ ყოველთათჳს და წადიერ. ფილიპ. 2,26; განვაღჳძებ მოჴსენებითა წადიერითა გონებასა თქუენსა, 2 პეტ. 3,1ᲚᲖ.

1. **წადიერება** სურვილი. წადილი, ნდომა, მონდომება: მითხრობდა. თქუენსა მას წადიერებასა, 2 კორ. 7,7; ვისწრაფეთ... ხილვად მრავლითა წადიერებითა, 1 თეს. 2,17.

2. **წადიერება** ჭეშმარიტება: ვითარცა წადიერებისაგან (შდრ.: ჭეშმარიტებისაგან AB; εἰλικρινίας) ვიტყჳთ, 2 კორ. 2,17CD.

წამ-ი დახამხამება: განვახლდეთ მეყსა შინა წამსა თუალისასა, 1 კორ. 15,52.

1. **წამება** დადასტურება. დამოწმება; შემოწმება, დამტკიცება; მხარის დაჭერა, 0–2: ვწამებ მცირესა და დიდსა, საქმე 26,22; ვ. წინაშე უფლისა, ეფეს. 4,17; ვ. მე ყოველისა მიმართ, გამოცხ. 22,18; რომელი წამებს, 1 იოვ. 5,6ᲚᲖ; რომელი წ. ამას, გამოცხ. 22,20; ვწამებთ ღმრთისათჳს, 1 კორ. 15,15; ვ. ცხორებასა მას საუკუნესა, 1 იოვ. 1,2; ვ. და გითხრობთ თქუენ, 1 იოვ. 1,3; ჩუენ ვიხილეთ და ვ., 1 იოვ. 4,14; ჩუენცა ვ., 3 იოვ. 1,12; რომელნი წამებენ, 1 იოვ. 5,8; რომელნი წამებდეს ჭეშმარიტებისა შენისათჳს, 3 იოვ. 1,3; სწამე ჩემთჳს, საქმე 23,11; რომელმან-იგი წამა პონტოელისა პილატესზე კეთილი აღსარებაჲ, 1 ტიმ. 6,13CD; წ. ძისა მისისათჳს, 1 იოვ. 5,9; წ. ღმერთმან ძისა თჳსისათჳს, 1 იოვ. 5,10; რომელმანცა წ. სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, გამოცხ. 1,2; ვწამეთ ღმრთისათჳს, 1 კორ. 15,15ᲗᲚᲮᲘD; რომელთა წამეს სიყუარულისა შენისათჳს, 3 იოვ. 1,6; უწამებიეს სადამე ვისმე, ებრ. 2,6.

ი/უ: აწ გიწამებ თქუენ დღენდელსა ამას დღესა, საქმე 20,26; უწამებ მცირესა და დიდსა, საქმე 26,22ᲗᲚᲖ; უ. მე კუალად ყოველსა კაცსა, გალ. 5,3; სული წმიდაჲ ქალაქად-ქალაქად მიწამებს, საქმე 20,23; გიწამებთ თქუენ ცხორებასა მას საუკუნესა, 1 იოვ. 1,2ᲗᲚ; გიწამებდ ჰურიათა... ღმრთისა მიმართ სინანულსა, საქმე 20,21; გლოცავდ და გ., 1 პეტ. 5,12; უწამებდ ჰურიათა ღმრთისა მიმართ სინანულსა, საქმე 20,21ᲚᲖ; მრავლითა სიტყჳთა უწამებდა, საქმე 2,40; უ. ჰურიათა მათ, საქმე 18,5; უ. სასუფეველსა ღმრთისასა, საქმე 28,23; გიწამებდით, რაჲთა იქცეოდით თქუენ ღირსად ღმრთისა, 1 თეს. 2,12; წინაჲსწარ გარქუთ თქუენ და გ., 1 თეს. 4,6; რაჲთა გიწამოს ესე ყოველი თქუენ, გამოცხ. 22,16.

ი ვნ.: რომელი იწამებოდა ლჳსტრელთაგან... ძმათა, საქმე 16,2; რომლისაგან იწამა, ებრ. 11,4; რომელი ი. პონტოელისა პილატესზე კეთილი აღსარებაჲ, 1 ტიმ. 6,13; ამას შინა იწამნეს მოხუცებულნი, ებრ. 11,2; ესე ყოველნი ი. სარწმუნოებითა, ებრ. 11,39.

ე: გეწამები თქუენ, გალ. 4,15; ვეწამები მათ, ჰრომ. 10,2; ვ., 2 კორ. 8,3; ვ. მას, კოლ. 4,13; მღდელთ-მოძღუარი მეწამების ჩემ, საქმე 22,5; მ. ჩუენ სულიცა წმიდაჲ, ებრ. 10,15; იგივე სული ეწამების სულსა მას ჩუენსა, ჰრომ. 8,16; ე., ებრ. 7,17; ამას ყოველნი წინაწარმეტყუელნი ეწამებიან, საქმე 10,43; რომელი ეწამებოდა მათ, საქმე 14,3; რომელსა ეწამებოდეს ყოველნი, საქმე 22,12; ე. სხუანიცა იგი ჰურიანი, საქმე 24,9; რომელსა-იგი თავადი ეწამა, საქმე 13,22; ღმერთი ე. მათ, საქმე 15,8.

არა თავს-იდვან შენი წამებაჲ ჩემთჳს, საქმე 22,18; ჯერ-არს შენდა ჰრომესცა შინა წ., საქმე 23,11; სიქადული ჩუენი ესე არს, წ. გონებისა ჩუენისაჲ, 2 კორ. 1,12; სარწმუნო იქმნა წ. ჩუენი, 2 თეს. 1,10; უკუეთუ კაცთაჲ წ. მოვიღით, წ. ღმრთისაჲ უფროჲს არს, რამეთუ ესე არს წ. ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,9; ესე არს წ., 1 იოვ. 5,11; წ. ჩუენი ჭეშმარიტი არს, 3 იოვ. 1,12; რომელმანცა წამა... წ. იესუ ქრისტესი, გამოცხ. 1,2; აღასრულონ წ. მათი, გამოცხ. 11,7; აქუს წ. იესუჲსი, გამოცხ. 12,17; 19,10; წ. იესუჲსი არს სული იგი წინაწარმეტყუელებისაჲ, გამოცხ. 19,10; წ. ესე არს ჭეშმარიტ, ტიტე 1,13; მათ მიმოდააწჳეს წ. იგი სიტყჳსაჲ მის, საქმე 8,25; ვითარცა წ. იგი ქრისტესი განმტკიცნა, 1 კორ. 1,6; მოვედ... მითხრობად თქუენდა წ. იგი ღმრთისაჲ, 1 კორ. 2,1; ნუ უკუე გრცხუენინ წ. იგი უფლისა ჩუენისაჲ, 2 ტიმ. 1,8; აქუნდეს წ. იგი ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 5,10; არა ჰრწმენა წ. იგი, 1 იოვ. 5,10; რაჲთა წამებაჲცა (-ცა Ლ) აქუნდეს, 1 ტიმ. 3,7; წამებასა კაცთასა მოვიღებთ, 1 იოვ. 5,9ᲚᲖ; ჰყოფდეს მოციქულნი წ. მას აღდგომისა... იესუ ქრისტესსა, საქმე 4,33; უკუეთუ უნდეს წამების, საქმე 26,5; მათ სძლეს მას სიტყჳთა წამებისა მისისაჲთა, გამოცხ. 12,11; ვიყავ ჭალაკსა მას... წამებისათჳს იესუ ქრისტესისა, გამოცხ. 1,9; ვიხილენ სულნი იგი მკუდართანი... წ. კრავისა მის, გამოცხ. 6,9; საშჯელი მიეცა მათ... წ. იესუჲსა, გამოცხ. 20,4; მართალ არს წამებითა ღმრთისაჲთა, ებრ. 11,4; მამცნო ჩუენ ქადაგებად ერსა მას და წამებად, საქმე 10,42; მოვიღე... წ. სახარებაჲ იგი, საქმე 20,24.

რომელნი წამებულ იყვნენ, საქმე 6,3; რომელი წ. არს ყოველისაგან ნათესავისა ჰურიათაჲსა, საქმე 10,22; მუნ წ. არს, ებრ. 7,8; პირველად ცვალებისა მისისა წ. არს, ებრ. 11,5; დემეტრი წ. არს ყოველთაგან, 3 იოვ. 1,12; წამებული ყოველთაგან მკჳდრთა დამასკისათა ჰურიათა, საქმე 22,12ᲚᲖ; სიმართლე ღმრთისაჲ გამოცხადებულ არს წ. შჯულისა მიერ, ჰრომ. 3,21CD.

დაუტევა უწამებელად თავი თჳსი, საქმე 14,17.

2. **წამება** ბრალის დადება. მტყუნება, 0–(3)2: რომლისა ჩუენ ვსწამებთ (κατηγοροῦμεν, [illegible]) მაგას თანა, საქმე 24,8ᲚᲖ.

3. **წამება** სწავლება, დამოძღვრა, ჩვენება, ი/უ: ვითარცა-იგი ყოველსა ადგილსა ყოველთა ეკლესიათა უწამებ (შდრ.: ვასწავებ CD; [illegible]).

4. **წამება** გაცნობა, წარდგენა: წინა აღმაჩნდა დაჯერება (თავისა): შექება, ე: რომელი-იგი თავსა თჳსსა ეწამების, 2 კორ. 10,18; ვინმე თავთა თჳსთა ეწამებიან.

არამედ იგინი თჳთ თავეთა თჳსთა განიზომჱნ და ე., 2 კორ. 10,12; რომელი-იგი თავსა თჳსსა ეწამებოდის. 2 კორ. 10,18CD; რაჲთამცა თქუენ მეწამენით, 2 კორ. 12,11; რომელსა-იგი უფალი ეწამოს. 2 კორ. 10,18; რომელი-იგი თავსა თჳსსა ე., 2 კორ. 10,18ႧႪႭ.

ვიწყო თავთა თჳსთა წამებად (συνιστάνειν), კორ. 3,1.

რომელი ყოფილ არს... საქმეთა შინა კეთილთა წამებულ, 1 ტიმ. 5,10.

5. **წამება** საზეიმოდ დაფიცება; ვედრება: 0—2: ვწამებ (Διαμαρτύρομαι) მე წინაშე ღმრთისა. 1 ტიმ. 5,21; 2 ტიმ. 4,1.

ი/უ: უწამებდ (უწამებ Ⴊ) ნუ სიტყჳთა ლალვისათა, 2 ტიმ. 2,14.

6. **წამება** უწყება. ცნობება (წინასწარ), 0—2: წინაისწარ წამებდა (προμαρτυρόμενον) ქრისტჱსთა მათ ვნებათა, 1 პეტ. 1,11; წინაისწარ წამებდეს ქრისტჱსთა მათ ვნებათა. 1 პეტ. 1,11ႢႪ.

ი/უ: წინაისწარ უწამებდა მათ ქრისტესთა მათ ვნებათა. 1 პეტ. 1,11ႧႪႭ.

წამის-ყოფა თვალით ნიშნება: მიუგო პავლე წამის ყოფითა მის მთავრისაჲთა, საქმე 24,10.

წამლვა იხ. მწამლველი.

წამლობა ჯადოქრობა, გრძნება, კუდიანობა: რომელ არიან: სიძვანი... წამლობანი (φαρμακεία), გალ. 5,20.

წარგზავნა გაგზავნა, გადაგზავნა; გაცილება, 0—2: წარ(წა E)-რაჲ-ჰგზავნი მათ ღირსად ღმრთისა, 3 იოვ. 1,6FႭ; წარმგზავნიდეს ჩუენ სახლეულებითურთ, საქმე 21,5; წარჰგზავნიდეს (წარმჰგზავნიდეს ႢႪE) მას ნავად, საქმე 20,38ႧႪႭ; სხჳთ გზით წარგზავნნა იგინი, იაკ. 2,25; წარმგზავნეს კესარიად. საქმე 9,30D; წარგზავნეს იგი ტარსუნდ, საქმე 9.30ႧႪႭ; პავლე... წარგზავნეს (წარმგზავნეს D) ზღჳს კიდით კერძო, საქმე 17,14; ვითარცა წარგზავნნეს (წარგზავნეს C, წარმგზავნეს D) მიერ, საქმე 13,4; პავლე და შილა... წ. (წარმგზავნნეს ႢႪ, წარმგზავნეს F) ბერჲად კერძო, საქმე 17,10; რაჲთა თქუენ წარმგზავნოთ მე. 1 კორ. 16,6CD.

ა—2: რაჲთა თქუენ წარმაგზავნოთ მე, 1 კორ. 16,6.

ი ვნ.: ვითარცა წარიგზავნნეს მიერ, საქმე 13,4; იგინი წარიგზავნნეს (წარიგზავნეს C) კრებულისა მისგან, საქმე 15,3; იგინი ვითარცა წ. მიერ, საქმე 15,30C; წ. (წარიგზავნეს H) მშჳდობით ძმათაგან, საქმე 15,33ႧႪႭ; თქუენ მიერ წარვიგზავნო მუნ, ჰრომ. 15,24.

მინდა თქუენ მიერ წარგზავნაჲ (წარგზავნად CD) ჰურიასტანად. 2 კორ. 1,16ႠႧႦ.

წარგზავნება გაგზავნა, გაცილება: მინდა თქუენ მიერ წარგზავნებად (წარმგზავნებად Ⴇ) ჰურიასტანად, 2 კორ. 1,16.

1. **წარგრაგნა** ნ. წარგრაგნილი.

2. **წარგრაგნა** მოშორება. განშორება, გაუჩინარება, ი ვნ.: ცაჲ წარიგრაგნა (ἀπεχωρίσθη), გამოცხ. 6,14.

წარგრაგნილ-ი დახვეული: წიგნი წარგრაგნილი, გამოცხ. 6,14.

წარდგინება წარდგენა, ახლოს მიყვანა, ა—2: წარგადგინნა თქუენ წმიდად... წინაშე მისსა, კოლ. 1,22CD; საჭმელმან ჩუენ არა წარგუადგინნეს ღმრთისა, 1 კორ. 8,8ႧCD; ჩუენცა წარმადგინნეს (წარგუადგინნეს Ⴍ) თქუენ თანა, 2 კორ. 4,14; რაჲთა ჩუენ წარგუადგინნეს ღმრთისა, 1 პეტ. 3,18ႧႪႭ.

ი/უ: გამოცხადებითა ჭეშმარიტებისაჲთა წარუდგინებთ თავთა ჩუენთა, 2 კორ. 4,2; ნუცა წ. ასოთა მაგათ თქუენთა საჭურჭლად სიცრუისა ცოდვასა, არამედ წარუდგინენით თავნი თქუენნი ღმრთისა, ჰრომ. 6,13; რომელთაცა წარუდგინა თავი თჳსი, საქმე 1,3; წ. იგი ცოცხალი, საქმე 9,41; რომელსა-იგი წარუდგინენით თავნი თჳსნი, ჰრომ. 6,16; ვითარცა-იგი წ. ასონი თქუენნი მონებად არა-წმიდებასა, ჰრომ. 6,19; წ. თავნი თქუენნი, 2 კორ. 7,11; წარუდგინეს მას პავლეცა, საქმე 23,33ႢႪႭ; აწ წარუდგინენით ასონი ეგე თქუენი მონებად სიმართლესა, ჰრომ. 6,19; წ. ჴორცნი ეგე თქუენნი მსხუერპლად ცხოველად, 1 ჰრომ. 12,1; წ. თავნი თჳსნი, 2 კორ. 6,4; რაჲთა წარუდგინოს თავადმან თავსა თჳსსა დიდებული ეკლესიაჲ, ეფეს. 5,27; რაჲთა წარუდგინოთ ყოველი კაცი სრულ ქრისტე იესუს მიერ, კოლ. 1,28.

ი: საჭმელმან ჩუენ არა წარგჳდგინნეს ღმერთსა, 1 კორ. 8,8; რაჲთა ჩუენ წ. (წარგუიდგინეს ႢႪ) ღმერთსა, 1 პეტ. 3,18; რაჲთა წარგიდგინნეს თქუენ წმიდანი... წინაშე მისსა, კოლ. 1,22.

მიგათხოვენ თქუენ ერთსა მამაკაცსა ქალწულად წმიდად წარდგინებად ქრისტჱსა, 2 კორ. 11,2; იწრაფე თავისა შენისა რჩეულად წ., 2 ტიმ. 2,15; მეორედ წ. იყო, 2 ტიმ. 4 (დასასრ.); ისწავებდედ... კეთილისა საქმესა წ., ტიტე 3,14.

წარდგმა ნ. წარსადგმელ.

წარდგომა: კეისრისა ჯერ-არს შენდა წარდგომაჲ, საქმე 27,24ႧႪႭ; კეისრისა წარდგომად ხარ შენ, საქმე 27,24; ყოველნი წ. ვართ საყდართა მათ ქრისტჱსთა, ჰრომ. 14,10; ზრუნვიდენ კეთილთა საქმეთა წ., ტიტე 3,8.

წარდგომილ-ი მიახლოებული, შეხებული: არასადა საკურთხეველსა წარდგომილ იყო, ებრ. 7,13.

წარვალ, წარვედ, წარვიდ, 0—1: აწ ესერა წარვალ იერუსალჱმდ, ჰრომ. 15,25; წარვალს ხატი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 7,31ႡႾႠႧႦ; ბნელი წ., 1 იოვ. 2,8; წ. ტყუეობად, გამოცხ. 13,10; წარსაწყმედელად წ., გამოცხ. 17,11; რომელი წარვიდოდა ფინიკედ, საქმე 21,2ႢႪ; ვითარ წარვიდოდეთ ჩუენ თაყუანის-ცემად. საქმე 16,16; გამოვედით და წ., საქმე 21,5; ოდეს წარვიდოდი სპანიად, ჰრომ. 15,24; წარვედ ანგელოზისა მის და ვარქუ მას, გამოცხ. 10,9; წარვიდა ერისთავი იგი, საქმე 5,26ႧႪႭ; აღდგა... ფილიპე და წ., საქმე 8,27; აღდგა ანანია და წ., საქმე 9,17ႧႪႭ; წ. იერუსალჱმდ, საქმე 9,26; წ. და მოვიდოდა წმიდათა მათცა, საქმე 9,32C; წ. მათ თანა, საქმე 9,39; 10,29; წ. ანგელოზი იგი. საქმე 10,7; წ. იგი სხუასა ადგილსა, საქმე 12,17; წ. ანტიოქიად. საქმე 18,22; წ. მიერ ელადად, საქმე 20,2; წ. თესალონიკედ, 2 ტიმ. 4,10; განიცადა თავი თჳსი და წ., იაკ. 1,24; ვეშაპი იგი... წ. ბრძოლის-ყოფად, გამოცხ. 12,17; ერთი იგი წ.. გამოცხ. 16,2; წ. შენგან, გამოცხ. 18,14; ჩუენ ნავითა წარვედით, საქმე 20,6ႧႪႭ; არა წარხუედით კრიტით, საქმე 27,21ႢႪႧႭ; იგინი წარვიდეს პირისაგან მის კრებულისა, საქმე 5,41; მოიღეს მცნებაჲ... და წ., საქმე 17,15; წ. და იტყოდეს ურთიერთას. საქმე 26,31ႧႪႭ; წ. პურიანი იგი, საქმე 28,29ႧႪႭ; წარ-რაჲ-

ვიდეს ანტიოქიად, საქმე 13.13: მრქუა მე: წარვედ (წარედ CႹ). საქმე 22.21: წ. (წარედ CႹ) და მოვიწოდო შენ. საქმე 24.25DႢႪႭ; წ. მშჳდობით, იაკ. 2.16; წ. და აღიღე წიგნი იგი. გამოცხ. 10.8: წარვედით (წარედით (i) მშჳდობით. საქმე 16.36ႢႪႭ; წ. (წარედით Ⴍ) მშჳდობით, იაკ. 2.16ႹႢႪႭ; წ. და დასთხიენით შჳდნი ესე ლანკანი. გამოცხ. 16.1: განიცადის თავი თჳსი და წარვიდის. იაკ. 1.24CႢ; წარვიდე თქუენ მიერ სპანიად. ჰრომ. 15.28; კეისრისა წარხჳდე. საქმე 25.12; დღეს გინა ხვალე წარვიდეთ რომელსამე ქალაქსა, იაკ. 4.13.

განაჰინეს ნავითა წარსლვაჲ ჩუენი იტალიად. საქმე 27.1: მრავალთა მათგანთა დაიდვეს გულსა წ. მიერ. საქმე 27.12E: უკუეთუ ღირს იყოს ჩემიცა წ., 1 კორ. 16.4CD; მინდა... თქუენ მიერ წ. მაკედონიად. 2 კორ. 1.16ႢCD; ეკლესიის წარსაწყმედელად წ., გამოცხ. 17.8; წარსლვასა ჩუენსა აღგუაგნეს საგზლითა, საქმე 28.10; წარსლვად კაცად-კაცადი ვანად თჳსა, საქმე 14.18; აზმნობდეს იგინი ბითჳნიად კერძო წ., საქმე 16.7; ევედრებოდეს წ. ქალაქისაგან მათისა. საქმე 16.39; განიყვანეს... პავლე წ. ზღჳთ კერძო. საქმე 17.14ႢႪႭ; მრავალთა მათგანთა დაიდვეს გულსა წ. მიერ. საქმე 27.12; მინდა... თქუენით წ. მაკედონიად, 2 კორ. 1.16; მინდა... თქუენ მიერ წ. ჰურიასტანად. 2 კორ. 1.16Ⴙ.

ნ. თანა-წარსლვა.

წარმავალ არს ხატი ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 7.31; წ. არიან იგინი, ებრ. 11.13; გლოცავ თქუენ, ვითარცა... წარმავალთა, 1 პეტ. 2.11.

ნ. ქვეწარმავალი.

მარხვანი წარ-ოდენ-სრულ იყვნეს. საქმე 27.9; თანა წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს მაკედონელნი, პავლეს თანა წარსრულნი. საქმე 19.29ႢႪႭ; წ. (წარსრულნიცა ႢႭ) იგი ჟამნი. 1 პეტ. 4.3; წარსრულთა მათ ნათესავთა, საქმე 14.16.

ამას წარუვალი აქუს მღდელობაჲ იგი. ებრ. 7.24; ძალისა მისებრ ცხოვრებისა წარუვალისა. ებრ. 7.16; წარუვალად აქუს მღდელობაჲ იგი. ებრ. 7.24CD.

წარველა გაღმა, გაცდომა, 0—2: ვითარ ძჳრით წარველეთ იგი. საქმე 27.8; წარველეს უბანი ერთი. საქმე 12.10ႢႪႭ.

წარვლინება გაგზავნა, გაშვება. ა—2: ტჳქიკე წარვავლინე ეფესოს. 2 ტიმ. 4.12; ტჳქიკოს წარავლინე ეფესოდ. 2 ტიმ. 4.12CD; მეყსეულად წარვავლინენ შენდა. საქმე 10.33; წარავლინნა მამანი ჩუენნი. საქმე 7.12; წ. იოსებ. საქმე 7.14; წ. იგინი იოპედ. საქმე 10.8; სხჳთ გზით წ., იაკ. 2.25ႢႪႭ; ესენი წარვავლინნე (წარვავლინე I•) მიღებად მადლისა მის თქუენისა იერუსალემდ. 1 კორ. 16.3; ესენი წარავლინნე მიღებად მადლისა მის თქუენისა იერუსალემდ. 1 კორ. 16.3Ⴙ; არა თუ ვინ წარავლინნეს (წარავლინეს Ⴂ), ჰრომ. 10.15; არა თუ წარავლინნენ. ჰრომ. 10.15CD.

ი: არა თუ წარიელინნენ (წარიელინენ ႺႢ), ჰრომ. 10.15b.

ესაჲცა წარვლინებაჲ მისი. საქმე 25.25ႢႪႭ.

მსახურებად წარსავლინებელ მნეებელთა მიმართ, ებრ. 1.14Ⴚ.

წართქუმა თქმა. 0—2: ესე ვითარცა წართქუა. საქმე 20.36; ესე რაჲ წართქუეს. საქმე 14.18.

წარკითხვა წაკითხვა, ა/უ—3: წარუკითხეთ წიგნი ესე ყოველთა წმიდათა. 1 თეს. 5.27CD.

წარკუეთა მოკვეთა, წაკვეთა, ა/უ—3: რაჲთა წარვკუეთო მიზეზი, 2 კორ. 11.12; რაჲთა წარჰკუეთო მიზეზი. 2 კორ. 11.12Ⴂ.

წარკუეთითა თავისათა აღესრულნეს. ებრ. 11.35CD.

ნ. თავ-წარკუეთილი.

1\. **წარმავალ-ი** ნ. წარვალ, წარვედ, წარვიდ.

2\. **წარმავალ-ი** წარმართი (?): არარაჲ გამოიღეს წარმავალთაგან (შეცდომა უნდა იყოს – სხვა რედაქციებში დადასტურებულია ἐθνικός სიტყვის შესაბამისი წარმართი). 3 იოვ. 1.7C.

1\. **წარმართ-ი** წარმართი: წარმართებრ... ცხოვნდები. გალ. 2.14; ოდესმე-იგი წარმართნა (-ნა ႺႢb) იყვენით, 1 კორ. 12.2; რაჲ აღიძრნეს წარმართნი. საქმე 4.25; ჰლოცვიდეს მათ წ., საქმე 13.42ႢႪႭ; შეითქუნეს ჰურიანი იგი და წ., საქმე 14.5; რომელნი-იგი... კილიკიასით კერძონი ძმა ხართ წ., საქმე 15.23C; წ. – რომელთა შჯული არა აქუნ, ჰრომ. 2.14Ⴂi; წ. ... ეწინეს სიმართლესა. ჰრომ. 9.30; წ. – წყალობისათჳს დიდებად ღმრთისა, ჰრომ. 15.9; იხარებდით წ. ერისა მისისა თანა, ჰრომ. 15.10; მას წ. ესვიდენ, ჰრომ. 15.12; სულიერთა მათ თანა-ეზიარნეს წ., ჰრომ. 15.27; რასა-იგი უძღვნიან წ., 1 კორ. 10.20; რაჲთა იყვნენ წ. თანა-მკჳდრ. ეფეს. 3.6; ვითარცა-იგი წ. ვლენან. ეფეს. 4.17; ნუ ვნებითა გულისთქუმისაჲთა, ვითარცა-იგი წ., 1 თეს. 4.5; წ. განრისხნეს, გამოცხ. 11.18; თქუენ, ოდესმე წ. ხორცითა, ეფეს. 2.11; სხუანი იგი წ. ვლენან. ეფეს 4.17; რაჲთა გამოიძიონ... ყოველთა წარმართთა, საქმე 15.17; ესმოდა წ. (+მათ C), საქმე 13.48; განუღო კარი სარწმუნოებისაჲ წ., საქმე 14.27; განუღო წ. კარი სარწმუნოებისაჲ, საქმე 15.4ႢႪႭ; რომლისაგან-ესე მოვიღეთ მადლი... დასამორჩილებელად სარწმუნოებისა ყოველთა წ., ჰრომ. 1.5; წ., რომელთა შჯულ არა აქუს, ჰრომ. 2.14; ჰურიათა სამე საცთურ და წ. სიცოფედ, 1 კორ. 1.23; ვითარ წ. აიძულებ ჰურიაებად, გალ. 2.14; განამართლებს წ. ღმერთი, გალ. 3.8; ნუ ვნებითა გულისთქუმისაჲთა, ვითარცა-იგი წ., 1 თეს. 4.5Ⴙ; ესმეს ყოველთა წ., 2 ტიმ. 4.17; მიეცა იგი წ., გამოცხ. 11.2; თქუენ გეტყჳ, წ. მაგათ, ჰრომ. 11.13; წარმართთაცა (წარმართაცა I) თუ მადლი იგი სწორი მისცა ღმერთმან, საქმე 11.17; უკუეთუ წ. მიცემად ჯერ-იჩინა ღმრთისან სინანული იგი, საქმე 11.18; არაჲ ეტყჳს კაცისა ჰურიასა მიხებად წარმართთა, საქმე 10.28; დაგადგინე შენ ნათლად წ., საქმე 13.47; თქუენ შორის გამოირჩია ღმრთისან პირითა ჩემითა სმენად წ. სიტყუაჲ იგი სახარებისაჲ, საქმე 15.7; ამიერითგან წ. მივიდე, საქმე 18.6; მორწმუნეთათჳს წ. ჩუენ მოვწერეთ, საქმე 21.25; წ. (წარმართა I) მიხსნიდ სინანულისა, საქმე 26.20; მათ იგი შეცოდებაჲ საცხოვრებელად წ. იქმნა, ჰრომ. 11.11; შემკულებაჲ იგი მათი სიმდიდრე წ., ჰრომ. 11.12; რაოდენ-ესე ვარ წ. მოციქულ, ჰრომ. 11.13; რომელ-იგი აღდგომად არს მთავრად წ., ჰრომ. 15.12; რომელი არა ქმნა ქრისტემან დასამორჩილებელად წ. სიტყჳთა, ჰრომ. 15.18; დადგინებულ ვარ მე... მოძღურად წ., 2 ტიმ. 1.11; მოხედა ღმერთმან გამოყვანებად წარმართთაგან ერი, საქმე 15.14; ჭირნი წ., 2 კორ. 11.26; არაჲ გამოიღეს წ., 3 იოვ. 1.7; მისცეს ჴელმწიფებაჲ წარმართთა ზედა, გამოცხ. 2.26;

წ. თანა ჭამდა. გალ. 2,12: მორწმუნეთა წარმართთათჳს ჩუენ მივწერეთ. საქმე 21,25ႢႭ; წ. მოივლინა მაცხოვარებაჲ ღმრთისაჲ, საქმე 28,28ႢႭ; ამისთჳს მე... კრული იესუ ქრისტჱსი, თქუენ წ., ეფეს. 3,1; მოვიქცევით წარმართთა მიმართ. საქმე 13,46: ვიყო მე მსახურ ქრისტე იესუსა წ. მიმართ. ჰრომ. 15,16: შემეწია მეცა წ. მიმართ. გალ. 2,8; რაჲთა ჩუენ წ. მიმართ. გალ. 2,9; რაჲთა წ. მიმართ კურთხევაჲ იგი... იყოს, გალ. 3,14; მაბრკოლებელ ჩუენ წ. მიმართ სიტყუად. 1 თეს. 2,16: ქმნა ღმერთმან წ. შორის. საქმე 15,12; 21,19: რომელნი არიან წ. შორის ჰურიანი. საქმე 21,21; სახელი ღმრთისაჲ თქუენ ძლით იგმჲბის წ. შორის. ჰრომ. 2,24: ამისთჳს აღგიარო შენ წ. შორის. ჰრომ. 15,9; არცა წ. შორის სახელ-ედების. 1 კორ. 5,1; ვახარო იგი წ. შორის. გალ. 1,16: ვქადაგებდ წ. შორის. გალ. 2,2; მომეცა მადლი ესე წ. შორის ხარებად... სიმდიდრჱ ქრისტჱსი, ეფეს. 3,8; სიმდიდრჱ დიდებისა მის საიდუმლოჲსაჲ წ. შორის, კოლ. 1,27; იქადაგა წ. შორის, 1 ტიმ. 3,16; სლვაჲ თქუენი წ. შორის გაქუნდინ კეთილი, 1 პეტ. 2,12; რაჲთა ზე აქუნდეს სახელი ჩემი წინაშე ყოველთა წ., საქმე 9,15; წ. მოივლინა მაცხოვარებაჲ ესე. საქმე 28,28; წარმართთაცა ზედა ნიჭი იგი... მიფენილ არს. საქმე 11,1; წ. მიმართ ნიჭი იგი... მიფენილ არს, საქმე 10,45; ანუ ჰურიათაჲ ხოლო-მე არს ღმერთი და წარმართთაჲ არა? ჰე. წარმართთაჲცა, ჰრომ. 3,29; წარმართთაჲ, ჰრომ. 11,11CD; სავსებაჲ იგი წ.. ჰრომ. 11,25; მსხუერპლი იგი წ.. ჰრომ. 15,16: მოძღუარი წ., 1 ტიმ. 2,7; მოქცევასა მას წარმართთასა, საქმე 15,3; ერსა შორის წარმართასა, საქმე 15,12D; ჴელთა წარმართთასა, საქმე 21,11; ნებისაებრ წარმართთაჲსა, 1 პეტ. 4,3; გულნი წარმართთანი, საქმე 14,2; ყოველნი ეკლესიანი წ., ჰრომ. 16,4; ქალაქნი წ.. გამოცხ. 16,19.

2. **წარმართ-ი** ბერძენი: სადა-იგი არა არს წარმართ და ჰურია. კოლ. 3,11; წარმართდა იყო, გალ. 2,3; წარმართი იყო მამაჲ მისი. საქმე 16,3; იწროებაჲ ყოველსა ზედა სულსა კაცისასა. ჰურიასა პირველად და მერმე წარმართსა. ჰრომ. 2,9; დიდებაჲ... ყოველსა მოქმედსა კეთილისასა, ჰურიასა პირველად და მერმე წ., ჰრომ. 2,10: არს მაცხოვრად... წარმართისა. ჰრომ. 1,16CD; წარმართნი (+ცა ႢႭ) შეიყვანნა ტაძრად. საქმე 21,28; წ. სიბრძნესა ეძიებენ, 1 კორ. 1,22; შეიპყრეს ყოველთა წარმართთა სოსთენე, საქმე 18,17; ერთისა მიმართ გუამისა ნათელ-ვიღეთ, გინა თუ ჰურიათა, გინა თუ წ.. 1 კორ. 12,13; არწმუნებდა ჰურიათა და წ., საქმე 18,4; ყოველთა მკჳდრთა ასიაჲსათა ესმა სიტყუაჲ უფლისაჲ. ჰურიათა და წ., საქმე 19,10; გიწამებდ ჰურიათა და წ., საქმე 20,21; წინაჲსწარვე ვაბრალეთ ჰურიათა და წ., ჰრომ. 3,9; რწმუნებად ჰურიათა და წ. (წარმართა D). საქმე 14,1; შეუდგეს... მსახურთა წ. სიმრავლესა. საქმე 17,4: ესე განცხადებულად იქმნა ყოველთა მიმართ... წ., საქმე 19,17: წ. თანა-მდებ ვარ, ჰრომ. 1,14; არს მაცხოვრად... წ.. ჰრომ. 1,16: ჰურიათა და წ. ქრისტე ღმრთისა ძალ არს, 1 კორ. 1,24: დაუბრკოლებელ იყვენით ჰურიათა მიმართ და წ., 1 კორ. 10,32; არა არს განწვალებაჲ ჰურიაჲსა და წარმართისა (წარმართისაჲ Ⴄ), ჰრომ. 10,12; ძჱ იყო მამისა წარმართისაჲ, საქმე 16,1: წარმართთაჲ იყო, გალ. 2,3Ⴍ.

3. **წარმართ-ი** ხალხი. ტომი: წყალნი იგი... ერნი არიან და წარმართნი. გამოცხ. 17,15: სცთეს ყოველნი წ.. გამოცხ. 18,23; რაჲთა მით მოსრნეს წ.. გამოცხ. 19,15; ვიდოდიან წ.. გამოცხ. 21,24: იხილონ... წარმართთა მძორები მათი, გამოცხ. 11,9: სუეს ყოველთა წ., გამოცხ. 18,3; ასუა ყოველთა წ.. გამოცხ. 14,8: რაჲთა ვერღარა აცთუნებდეს წ., გამოცხ. 20,3; ევულების მითხრობად ერთა და წ.. საქმე 26,23Ⴍ; აჰა ერი ფრიადი... ყოველთაგან წ.. გამოცხ. 7,9; განყიდენ ჩუენ ყოვლისაგანვე თესლისა... და წ.. გამოცხ. 5,9; წინაწარმეტყუელებაჲ ერთა ზედა და წ.. გამოცხ. 10,11: ხარებად... ყოველსა ერსა ზედა და... წ., გამოცხ. 14,6; გამოვიდეს ცთუნებად წ., გამოცხ. 20,8; ფურცელნი იგი მის ხისანი საკურნებელად წ., გამოცხ. 22,2; რომელი გამოჩნდა... ყოველთა მიმართ წ. უწყებული, ჰრომ. 14,25; რომელ-ესე გამოჩნდა... ყოველთა მიმართ წ. გამოცხადებული, ჰრომ. 16,25; ეგულების მწყსაჲ ყოველთა წარმართთაჲ (-ჲ B), გამოცხ. 12,5; პატივი წ., გამოცხ. 21,26; რომელიცა შემოიღეს... იესუჲს თანა დაპყრობასა მას წარმართთასა (წარმართასა D), საქმე 7,45.

4. **წარმართ-ი** უცხო ტომის წარმომადგენელი, ბარბაროსი: წარმართთა მათ (οἵ τε βάρβαροι) წინა-მიყვეს ჩუენ დიდი კაცთ მოყუარებაჲ, საქმე 28,2; ვითარცა იხილეს წ. მათ გუელი იგი, საქმე 28,4.

ნ.კ. წარმართთაგანი.

1. **წარმართება** წარმართობა: არა არს ჰურიაება, არცა წარმართება, გალ. 3,28.

2. **წარმართება** წინსვლა, წარმატების მოპოვება, გამარჯვება, ხელის შეწყობა, 0—(3)2: უფალმან ჩუენმან იესუ წარჰმართენ გზაჲ ჩუენი, 1 თეს. 3,11CD; უფალმან ჩუენმან იესუ წარჰმართენინ გზანი ჩუენნი. 1 თეს. 3,11; ვითარცა-ეგე წარუმართების (წარუმართებია C[1]) სულსა შენსა, 3 იოვ. 1,2ႤႢႭ.

ი/უ: უფალმან წარუმართენ გულთა თქუენთა, 2 თეს. 3,5.

ე: ღმრთის მოყუარეთა ყოველივე კეთილად წარემართის, ჰრომ. 8,28Ⴄ; რაჲთა მეცა წარმემართოს ნებითა ღმრთისაჲთა მისლვად თქუენდა, ჰრომ. 1,10; ესრეთ მდიდრად წარგემართოს თქუენ. 2 პეტრე 1,11.

გგებდე თქუენ ყოველთა წარმართებისათჳს. ფილიპ. 1,25: წარმართებად სიტყუასა მას ჭეშმარიტებისასა. 2 ტიმ. 2,15CD; ყოვლისათჳს გლოცავ შენ წ.. 3 იოვ. 1,2.

არა მართლ წარმართებულ არიან, გალ. 2,14CD; ეკლესიანი... წარმართებულნი შიშსა უფლისასა, საქმე 9,31ႢႭ.

3. **წარმართება** გზაზე დადგომა, წასვლა, ი/უ—2: არა წარუმართებიეს ჭეშმარიტებისა მიმართ. გალ. 2,14.

ე უობ.: წარვემართენით, საქმე 27,2: წარემართნეს კჳპრედ, საქმე 13,4; იგინი ვითარცა წ., საქმე 15,30HI.

წარმართთაგან-ი წარმართთაგან ერთი: რომელნი-იგი წარმართთაგანნი მოქცეულ არიან. საქმე 15,19; ძმანი ხართ წ., საქმე 15,23; ჰურიანი ვართ არა წ.. გალ. 2,15; ჰრწმენა წარმართთაგანთაცა (-ცა ႤႢႭ) დედათა მრავალთა. საქმე 17,12; მიწოდნა... წარმართთაგანთაცა, ჰრომ. 9,24.

1. **წარმატება** წარმატება, წინსვლა, ე: წარვემატებოდე ჰურიაებასა შინა, გალ. 1,14; არა წარემატებოდიან

უფროის. 2 ტიმ. 3,9Ⴍ; გრძნეულნი წ. უძჳრისსა, 2 ტიმ. 3,13; არა წარემატნეს უფროის, 2 ტიმ. 3,9Ⴂ; უმეტჱს წარემატნიან უღმრთოებასა. 2 ტიმ. 2.16: არა წარემატნენ უფროის. 2 ტიმ. 3,9.

გვებდე თქუენ ყოველთა წარმატებისა თქუენისათჳს, ფილიპ. 1,25ႢႪႦCD; გვებდე თქუენ ყოველთა წარმატებისათჳს. ფილიპ. 1.25Ⴂ.

იწრაფე თავისა შენისა... წარმატებულად სიტყუასა მას ჭეშმარიტებისასა, 2 ტიმ. 2.15; ეკლესიანი... წარმატებულნი შიშსა უფლისასა, საქმე 9,31G.

წარსამატებელად... მოიყვანა, ფილიპ. 1,12.

2. **წარმატება** გადამეტება, გადაჭარბება; გადამეტებულად მოწდომება, ე: ყოველსა შინა წარემატებით, 2 კორ. 8,7; ამისთჳსცა წარვემატებოდე ფრიად მოსლვად თქუენდა, ჰრომ. 15.22.

წარმატებულება მოწინავეობა, წარმატება: რაჲთა წარმატებულებაჲ ეგე შენი ცხად იყოს, 1 ტიმ. 4.15.

1. **წარმდებ-ი** თავხედი: იყვნენ კაცნი წარმდებ. 2 ტიმ. 3,4.

2. **წარმდებ-ი** წინდაუხედავი: ნურას წარმდებად იქმთ, საქმე 19,36.

წარმდებება წინდაუხედაობა: ნურარას იქმთ წარმდებებით (წარმდებით E), საქმე 19,36ႢႪႭ.

წარმოგზავნა გამოგზავნა, გამოცილება. 0–2: წარმოჰგზავნი ღირსად ღმრთისა, 3 იოვ. 1.6; წარმოჰგზავნიდეს მას ნავად, საქმე 20,38; იგინი წარმოგზავნნეს (წარმოგზავნეს D) კრებულისა მისგან, საქმე 15.3Ⴂ; [იგინი] წარმოგზავნეს მშჳდობით ძმათა მათ, საქმე 15,33D; წარმოგზავნეთ იგი მშჳდობით, 1 კორ. 16,11; ზენან... და აპოლო ადრე წარმოგზავნენ, ტიტე 3,13.

ი/უ: წარმომიგზავნეთ იგი მშჳდობით, 1 კორ. 16,11C.

ი ვნ.: იგინი წარმოიგზავნნეს კრებულისა მისგან, საქმე 15,3Ⴍ; წ. მშჳდობით ძმათაგან, საქმე 15,33.

წარმოდგინება წარმოდგენა, ა–2: ერისაგან წარმოადგინეს ალექსანდრე, რამეთუ ჰურიათა წ. იგი, საქმე 19,33; წარმოადგინნეს მოწამენი ცრუნი, საქმე 6.13.

ი/უ: წარმოუდგინეს მას პავლეცა, საქმე 23.33; წარმოუდგინნეს იგინი ერისთავთა მათ, საქმე 16,20.

წარმოდგომა მოსვლა, წამოდგომა, 0–1: წარმოდგეს შემასმენელნი, საქმე 25,18ႩႢႪႭ.

ი/უ–2: წარმომიდგა მე ამას ღამესა ანგელოზი ღმრთისაჲ, საქმე 27,23; წარმომიდგეს შემასმენელნი იგი, საქმე 25,18; ორ კაც წარმოუდგეს მათ, საქმე 1,10.

ზრუნვიდ:ჲ კეთილთა საქმეთა წარმოდგომად, ტიტე 3,8ႭႢ.

წარმოვედ, 0–1: [ჩუენ] წარმოვიდოდეთ, საქმე 21,5G; წარმოვიდა ანანია, საქმე 9,17; წ. და მოვიდოდა წმიდათა მათცა, საქმე 9,32; წ. მიერ, საქმე 18,7; ჩუენ ნავითა წარმოვედით. საქმე 20.6; წ. მიტჳლითად, საქმე 20,14K; მიერ ნავითა წ., საქმე 20,15; [ჩუენ] მალვედ წ., საქმე 21,1; ნავითა წ. ტჳროსით. საქმე 21,7; არა წარმოხუედით კრეტჱსით, საქმე 27.21; მიერ წარმოვიდეს. საქმე 14,25; ნავითა წ., საქმე 14,26.

წარმოვლინება წარმოგზავნა, გამოგზავნა, ა–2: მეყსეულად წარმოვავლინე შენდა, საქმე 10,33ႩႨႨ; 23,30ႢႪႭ: მეყსეულად წარმოვავლინენ შენდა, საქმე 10,33ႢႪႭ; შენ წინაშე წარმოვავლინა, საქმე 24.7ႢႪႭ; წარმო-ვლინეგებულნებიან იუდა და შილა. საქმე 15,27ႢႪႭ.

წარმოზიდვა გაჭიმვა, გაზიდვა, 0–(3)2: ვითარ წარმოჰზიდვიდეს (წარმოზიდვიდეს D) მას სამლითა. საქმე 22.25.

1. **წარმომართება** ხელის შეწყობა, წარმატების მოპოვება, ე: ესრეთ მდიდრად წარმოგემართოს თქუენ შესავალი იგი, 2 პეტ. 1.11.

2. **წარმომართება** გამოშურება, წამოსვლა, ე უობ.: იგინი წარმოემართნეს (წამოემართნეს D), საქმე 15,30.

წარმორჩევა გამოცვლა, გამოძერწა, παραλέγω. ა–2: ვითარცა ძლით წარმოვარჩიეთ იგი, საქმე 27,8Ⴍ.

ი: ვითარცა ძლით წარმოვირჩიეთ იგი. საქმე 27.8Ⴂ.

წარმოტყუენვა დატყვევება; ათხრება, 0–2: წარმოვსტყუენავთ ყოველსავე ცნობასა, 2 კორ. 10.5: წარმოტყუენა ტყუე. ეფეს. 4,8; სხუანი ეკლესიანი წარმოვტყუენენ. 2 კორ. 11,8.

წარმოყვანება წამოყვანა, მოყვანა, ი: ბარნაბა წარმოიყვანა იგი, საქმე 9,27; წ. იგი, საქმე 11,25; წარმოიყვანეთ იგი, საქმე 20,14.

წარმოძღოლა გაძღოლა, წინამძღოლობა, ი/უ–2: წარმოუძღუეს და აღიყვანეს იგი ქორსა მას ზედა, საქმე 9,39D.

წარმოჯდომა წამოჯდომა, დაჯდომა, 0–1: იხილა რაჲ პეტრე, წარმოჯდა, საქმე 9,40ႢႪႭ.

წარპყრობა მიშვერა, მიპყრობა, ი/უ: რომელთა-იგი სულისა ჩემისათჳს ქედნი მათნი წარუპყრნეს, ჰრომ. 16,4.

წარრღუნა წარღვნა, წალეკვა, ი ვნ.: სოფელი წყლითა წარირღუნა. 2 პეტ. 3,6ႢႪႭ.

წარსადგმელ-ი ნაბიჯი: არა სცა მას წარსადგმელ ფერჴის, საქმე 7,5.

წარსავლინებელ-ი ნ. წარვლინება.

წარსამატებელ-ი ნ. 1. წარმატება.

წარსაწყმედელ-ი ნ. წარწყმედა.

წარსრულ-ი ნ. წარვალ, წარვედ, წარვიდ.

წარსხმა განდევნა. გაყრა, ა–2: წარასხნა იგინი საყდრისაგან, საქმე 18.16.

წარტანება ნ. თანა-წარტანება.

წარტაცება მიტაცება, გატაცება, ი: ანგელოზმან უფლისამან წარიტაცა ფილიპე. საქმე 8,39; წ. ღელვამან, საქმე 27,32; მიუჴდეს და წარიტაცეს იგი, საქმე 6,12; წარიტაცნეს (წარიტაცეს Ⴂ) გაიოს და არისტარქოს, საქმე 19,29.

მიუშუეს წარტაცებად ღელვათა. საქმე 27,32ႢႪႭ.

წარტაცებულ იქმნა შვილი მისი ღმრთისა მიმართ, გამოცხ. 12,5.

ნ.კ. თანა-წარტაცება.

წარტყუენვა დატყვევება, მოხიბლვა, 0–2: წარმტყუენავს მე შჯულითა მით ცოდვისაჲთა, ჰრომ. 7.23.

ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ თქუენდა, კოლ. 2,8

წარუვალ-ი ნ. წარვალ, წარვედ, წარვიდ.

წარღება წაღება, აღება, ი: კაცად-კაცადმან თჳსი იგი სერი წინაისწარ წარიღის ჭამად, 1 კორ. 11,21CD; რაჲთამცა წარიღო დედაკაცი იგი მდინარემან მან, გამოცხ. 12,15.

წარყვანება წაყვანა, 0—2: რომელთა-იგი წარჰყვანდა პავლე, საქმე 17,15.

ი: ჩემ თანა წარვიყვანე ტიტეცა, გალ. 2,1; წარმიყვანა მე სულითა უდაბნოს, გამოცხ. 17,3; წ. მე, გამოცხ. 21,10; რაჲთამცა იოჰანე თანა წარიყვანა, საქმე 15,37; ბარნაბა თანა წ. მარკოს, საქმე 15,39; მან წ., საქმე 23,18; ჴელთაგან ჩუენთა წ., საქმე 24,7ႢႭ; პავლე წარიყვანნა კაცნი იგი, საქმე 21,26; მან წ. ერის კაცნი, საქმე 21,32; წარიყვანეს იგი კესარიად, საქმე 9,30; თანა წ. იოჰანეცა, საქმე 12,25; წ. იგი ვიდრე ათინადმდე, საქმე 17,15ႢႭ; ერისაგანთა მათ... წ. პაელე, საქმე 23,31; ესენი წარიყვანენ, საქმე 21,24.

გულგულებოდა წარყვანებაჲ პავლჱსი, საქმე 20,13; ჴელმწიფებაჲ მოუღებიეს... პყრობილებისა წარყვანებად, საქმე 9,14; პავლე ესრე ჰლოცვიდა... არა წ. იგი, საქმე 15,38.

წარცემა გაგზავნა, 0—3: წარეც შჳდთა მათ ეკლესიათა, გამოცხ. 1,11.

წარძღოლა გაძღოლა, წინამძღერობა, ი/უ—2: წარუძღუეს და აღიყვანეს იგი ქორსა მას ზედა, საქმე 9,39.

ნ.კ. წინა-წარძღოლა.

წარძღუანება გაგზავნა, ი/უ: წარუძღუანეს ხუცესთა მათ მიმართ, საქმე 11,30.

წარწევნა მისვლა, მიღწევა; ჩაწვდომა, ე: რაჲთა ადრე წარეწინენ მას, საქმე 17,15.

რაჲთა შეუძლოთ წარწევნად, ეფეს. 3,18.

არღარა შემირაცხიეს თავი ჩემი წარწევნულად, ფილიპ. 3,13.

1\. **წარწირვა** უგრძნობად ქცევა; იმედის დაკარგვა, სასოწარკვეთა, ი: წარვიწირეთ სასოებაჲ ცხორებისა ჩუენისაჲ, საქმე 27,20; წარიწირნეს (ἀπηλγηκότες) თავნი თჳსნი, ეფეს. 4,19.

დაგჳმძიმდა ვიდრე წარწირვადმდე ჩუენდა ცხორებისაცა, 2 კორ. 1,8.

წარ-ღათუ-წირულ ვართ, 2 კორ. 4,8.

წარწყმედა დაკარგვა; დაღუპვა; გადატ. მოსპობა, მოკვლა, გაქრობა, 0—2: ნუ საჭმლითა შენითა მას წარსწყმედ, ჰრომ. 14,15; სოფელი წყლით რღუნითა წარწყმიდა, 2 პეტ. 3,6; ურჩნი იგი წარწყმიდნა, იუდა 1,5; წარვწყმიდო სიბრძნჱ იგი ბრძენთაჲ, 1 კორ. 1,19; რაჲთა არა წარვწყმიდოთ, 2 იოვ. 1,8Ⴂ; რაჲთა არა წარსწყმიდოთ, 2 იოვ. 1,8Ⴍ.

ი: რაჲთა არა წარიწყმიდოთ, 2 იოვ. 1,8.

0—1 ვნ.: იგიცა წარწყმდა, საქმე 5,37; მეძავი იგი არა წ., ებრ. 11,31; შუენიერებაჲ პირისა მისისაჲ წ., იაკ. 1,11; სოფელი წყლითა წარირღუნა და წ., 2 პეტ. 3,6ႢႭ; გუელთა მათგან წარწყმდეს, 1 კორ. 10,9; წ. მომსრველისა მისგან, 1 კორ. 10,10; ცილობითა მით კორჱსითა წ., იუდა 1,11; ქრისტჱს მიერ წარწყმდესა? 1 კორ. 15,18; უშჯულოდცა წარწყმდეს, ჰრომ. 2,12Ⴀ; წ. ძმაჲ იგი უძლური შენითა მით მეცნიერებითა, 1 კორ. 8,11; უშჯულოდცა წარწყმდენ, ჰრომ. 2,12; შესუენებულნი იგი ქრისტეს მიერ წარ-ვე სამე-წყმდენ, 1 კორ. 15,18CD.

აღსასრული წარწყმედაჲ არს, ფილიპ. 3,19; არავისი ჰნებავს წ., 2 პეტ. 3,9; მოიზიდვიდენ თავისა თჳსისა თჳს მსთუად წარწყმედასა, 2 პეტ. 2,1; დღედ საშჯელისა და წარწყმედისა უღმრთოთა კაცთაჲსა, 2 პეტ. 3,7; გარდააქცევენ მსგავსად მათისავე მის წარწყმედისა, 2 პეტ. 3,16; არა არს ჩუეულებაჲ... მიმადლებად ვისამე კაცისაჲ წარწყმედად, საქმე 25,16ႢႭ; არავისი თქუენგანისაჲ თმაჲ ერთი თავისაჲ წ. არს, საქმე 27,34; თავნიცა ჩუენნი წ. არიან ნავსა თანა, საქმე 27,10; შემძლებელ არს ცხორებად და წ., იაკ. 4,12; სახჱ წარწყმედისაჲ, ფილიპ. 1,28; წვალებაჲ წ., 2 პეტ. 2,1.

არა წარწყმედილ ვართ, 2 კორ. 4,9Ⴍ.

არა წარწყმედულ ვართ, 2 კორ. 4,9; ქრისტჱს სულნელებანი ვართ ღმრთისა მიერ ცხოვრებულთა შორის და წარწყმედულთა, 2 კორ. 2,15; სიტყუაჲ იგი ჯუარისაჲ წ. მათ სიცოფე არს, 1 კორ. 1,18; წ. მათ შორის არს დაფარულ, 2 კორ. 4,3; რომლისაჲ-იგი მოსლვაჲ არს... საცთურითა სიცრუისაჲთა წ. მათ შორის, 2 თეს. 2,10.

წარსაწყმედელსა მათსა არა ჰრულის, 2 პეტ. 2,3; უპატიოსნჱს ოქროსა მის წარსაწყმედელისა, 1 პეტ. 1,7ႡႢ; ვეცხლი ეგე შენი შენდავე იყავნ წარსაწყმედელად, საქმე 8,20; ჭურთა მათ ზედა რისხვისათა, განმზადებულთა წ., ჰრომ. 9,22; არა ვართ ჯმნულებისანი მის წ., ებრ. 10,39; დაათქნიან კაცნი... წ., 1 ტიმ. 6,9; ეგულების... წ. წარსლვაჲ, გამოცხ. 17,8; წ. წარვალს, გამოცხ. 17,11; შვილი იგი წარსაწყმედელისაჲ, 2 თეს. 2,3.

წარწყმედად-ი ის, რაც უნდა დაიღუპოს: უპატიოსნეს ოქროსა მის წარწყმედადისა, 1 პეტ. 1,7.

წარჴდა გახდა, ი: წარიჴადენ ჴამლნი ფერჴთაგან შენთა, საქმე 7,33.

1\. **წარჴდომა** ამოსვლა, ამოხდომა (სულისა), 0—2 ვნ.: სულნი წარჰჴდეს, საქმე 5,5; 5,10; 12,23.

2\. **წარჴდომა** წასვლა, გასვლა, 0—1: მრავალი ჟამი წარჴდა, საქმე 27,9; არა მრავალი ჟამი წ., საქმე 27,14; პირველი იგი წ., 2 კორ. 5,17; ერთი იგი ვაებაჲ წ., გამოცხ. 9,12; ვაებაჲ იგი მეორჱ წ., გამოცხ. 11,14; წარჴდეს სამნი დღენი, საქმე 9,9; რაოდენნიმე დღენი წ., საქმე 25,13; პირველი იგი ცაჲ და პირველი ქუეყანაჲ წ., გამოცხ. 21,1; სოფელი ესე წ., 1 იოვ. 2,17; პირველნი იგი წ., გამოცხ. 21,4.

ნ.კ. თანა-წარჴდომა.

3\. **წარჴდომა** დაკარგვა, დაღუპვა, 0—1: იგინი წარჴდებიან, ებრ. 1,11ႧႨ; შუენიერებაჲ პირისა მისისაჲ წარჴდა, იაკ. 1,11ႢႭ; ყოველი პოხილი და ბრწყინვალჱ წ. შენგან, გამოცხ. 18,14; ვითარცა ყუავილი ველისაჲ, ეგრე წარჴდეს, იაკ. 1,10; იგინი წარჴდენ, ებრ. 1,11; ცანი მძაფრიად წ. (წაჴდენ HJ), 2 პეტ. 3,10.

წდევა დასხმა, დალევინება, ი/უ: ბარძიმსა შინა მისსა, რომელ გიწდია, უწდიეთ მას ორკეცი, გამოცხ. 18,6.

რომელი-იგი წდეულ არს ურწყულად სასუმელსა მას შინა, გამოცხ. 14,10.

წევა შეხვედრა, მიღწევა, მოწევა, მოსწრება. ე: არასადა ანგელოზთა ეწევის, არამედ ნათესავსა აბრაჰამისსა ე., ებრ. 2.16Ь; რაჲთამცა დღჱ იგი... გეწია თქუენ, 1 თეს. 5,4; წარმართნი... ეწინეს სიმართლესა, ჰრომ. 9.30; რაჲთა ვეწიო, ფილიპ. 3,12; რაჲთა დღე იგი... გეწიოს თქუენ, 1 თეს. 5.4CD; რაჲთა ეწინეთ (ეწინნეთ ჺ), 1 კორ. 9,24.

რომლითაცა წევნილ ვიქმენ ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 3,12Ჹ.

რომლითაცა წევნულ ვიქმენ ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 3,12CD.

1. წელ-ი წელიწადი: ბოროტსა უყოფდენ მათ ოთხას წელ, საქმე 7,6; ქმნა ნიშები და სასწაულები... ორმეოც წ., საქმე 7,36; მსხუერპლებსა შესწირევდით... ორმეოც წ., საქმე 7,42ჺႢ; ოთხას ერგასის წ. ოდენ, საქმე 13.20; მოსცა მათ ღმერთმან საულ... ორმეოც წ., საქმე 13,21; დაყო მუნ ერთ წ. და ექუს თთუე, საქმე 18,11; ესე იყო ორ წ., საქმე 19,10; დაადგრა მუნ ორ წ., საქმე 28,30; იხილნეს საქმენი ჩემნი ორმეოც წ., ებრ. 3,9; ვიეთნი იგი მოიწყინნა ორმეოც წ.? ებრ. 3,17; არა წჳმა ქუეყანასა ზედა სამ წ., იაკ. 5,17; შეკრა იგი ათას წ., გამოცხ. 20,2; ორი წელი აღესრულა, საქმე 24,27; ერთი დღჱ უფლისა მიერ ვითარცა ათასი წ. და ათასი წ. ვითარცა ერთი დღჱ, 2 პეტ. 3.8; ვიდრემდე აღესრულოს ათასი წ., გამოცხ. 20,3; ნუ საკლველებსა... შემოჰწირევდით ჩემდა ორმეოცსა წელსა, საქმე 7,42; მეათოთხმეტესა წ. აღვედ, გალ. 2,1; სამსა ამას წ. ღამე და დღე არა დავსცხრებოდე, საქმე 20.31; სუფევდეს ქრისტჱს თანა ათასსა მას წ. და სხუანი იგი მკუდარნი არა ცხონდეს ათასსა მას წ., გამოცხ. 20,4-5; სუფევდენ მის თანა ათასსა მას წ., გამოცხ. 20,6; ას წლის სადამე იყო, ჰრომ. 4,19; უმეტჱს ორმეოცისა წლისა იყო კაცი იგი, საქმე 4.22; რვა წ. სნეული, საქმე 9,33; ორმეოცისა წ. ჟამთა, საქმე 13,18; მრავლისა წ. შემდგომად ქველის საქმის ყოფად... მოსრულ ვიყავ, საქმე 24,17; ვიცი კაცი ქრისტჱს მიერ უწინარჱს ათოთხმეტისა წ., 2 კორ. 12,2; შემდგომად სამისა წ. აღვედ, გალ. 1,18; შემდგომად ოთხას ოცდაათისა წ. იყო შჯული, გალ. 3,17; იგი შერაცხილ არს ნუ უნაკლულევანჱს სამეოცისა წ., 1 ტიმ. 5,9; შემდგომად ათასისა მის წ. განიჴსნას ეშმაკი, გამოცხ. 20,7; პოა მუნ კაცი ვინმე... რვა წლითგან ქუემდებარე ცხედარსა ზედა, საქმე 9,33ჺႢჾ; მრავლით წ. გიცოდე შენ, საქმე 24,10; მსურის მე მოსლვად თქუენდა მრავლით წ., ჰრომ. 15,23; წლითი წლად მსხუერპლსა შესწირვენ, ებრ. 10,1; მოჴსენებაჲ ცოდვათაჲ წ., ებრ. 10,3: აღესრულნეს ორმეოცნი წელნი, საქმე 7,23ჺႢႢჾ; დღეთა იზმნით და... წელთა, გალ. 4,10; ორმეოცნი ჟამნი წელთა მისთანი, საქმე 7,23; ას წლისამდე იყო, საქმე 4,19Ⴠ.

2. წელ-ი დრო, ვადა: რაჲთა გამოიზარდოს მუნ წელსა და წელთა (καιρὸν καὶ καιρούς), გამოცხ. 12,14; ჟამთა მათთჳს და წ. (τῶν καιρῶν) არაჲ გაჭმს მიწერად, 1 თეს. 5,1; არა თქუენი არს ცნობად ჟამთა და წელთაჲ (καιρούς), საქმე 1,7.

3. წელ-ი წელი (ადამიანის სხეულის ნაწილი): შეირტყჳთ წელნი (τὴν οσφὺν) თქუენნი ჭეშმარიტებითა, ეფეს. 6.14; მოირტყჳთ წ. გონებათა თქუენთანი, 1 პეტ. 1,13; ძჱთაგან თჳსთა და გამოსრულთა მათგანლა წელთა (+მათგან ჺ) აბრაჰამისთა, ებრ. 7,5; გამოსრულთა მათგანლა წელთაგან აბრაჰამისთა, ებრ. 7,5CD; წელთაღა შინა მამისათა იყო, ებრ. 7.10.

1. წელიწად-ი წელი. წელიწადი: იყო... მათი წელიწად ერთ შეკრებას, საქმე 11.26ჺႢ; იყო მუნ მათი წელიწადი ერთი შეკრებად, საქმე 11,26; დავყოთ მუნ წ., იაკ. 4,13; ერთ გზის წელიწადსა... შევიდის, ებრ. 9,7; მღდელთმოძღუარი შევიდის წ. ერთ-გზის სიწმიდესა, ებრ. 9,25; ანგელოზნი, განმზადებულნი ჟამისა მისთჳს... და წელიწადისა, გამოცხ. 9.15; დღეთა იზმნით... და წელიწადთა, გალ. 4.10Ⴢ; წ. შენთა არა მოაკლდეს, ებრ. 1,12.

2. წელიწად-ი დრო, ვადა: რაჲთა გამოიზარდოს კერძოსა წელიწადისასა (καιροῦ), გამოცხ. 12,14.

წერა: მევედრებოდა წერად, გამოცხ. 10,4.

1. წერილ-ი დაწერილი, ნაწერი (მიმღეობა წერს ზმნისა): ვითარცა წერილ არს, საქმე 7,42; 15,15CDჺႢ; ჰრომ. 1,17; 2,24; 3,4; 3.10; 4,17; 8.35; 9.13; 9.33; 10,15; 11.8; 11,26; 12.19; 14.11; 15.3; 15,9; 15,21; 1 კორ. 1,19; 1.31; 2.9; 10,7; 15,3; 15,4; 2 კორ. 4.13; 8,15; 9.9; იაკ. 2.8ჺ; რამეთუ წ. არს, საქმე 1,20; 23,5; 1 კორ. 3,19; გალ. 3.13; 4.22; 4,27; 1 პეტ. 1,16; 2,6; რაჲ-იგი წ. იყო მისთჳს, საქმე 13,29; ვითარცა ფსალმუნსა მას წ. არს მეორესა, საქმე 13,33; რომელსა წ. იყო, საქმე 17.23; წ. იყო სახჱ ესევითარი, საქმე 23,25; რომელ წინაწარმეტყუელთა წ. არს, საქმე 24,14; შჯულსა მოსესსა წ. არს, 1 კორ. 9,9; შჯულსა წ. არს, 1 კორ. 14,21; ეგრეცა წ. არს, 1 კორ. 15,45CD; სახელები წ. არს წიგნსა მას ცხორებისასა, ფილიპ. 4.3CD; თავსა წიგნთასა წ. არს, ებრ. 10,7; რომელნი მაშინვე პირველ წ. იყუნეს ამას საშჯელსა, იუდა 1.4; რაჲ-იგი მას შინა წ. არს, გამოცხ. 1,3; სახელები არა წ. არს წიგნსა, გამოცხ. 17,8; რომელთა ზედა წ. იყო სახელები, გამოცხ. 19.12; არს წ. სამოსელსა მისსა ზედა, გამოცხ. 19,16; რომელ წ. არიან ამას წიგნსა, გამოცხ. 22,18; 22,19; სახელი წერილი, რომელი არავინ უწყის, გამოცხ. 19,12; აქუნდა... ბჭენი ათორმეტნი და სახელები წ., გამოცხ. 21,12; რომელი არა დაადგრეს ყოველსა მას წერილსა (წერილსა ამას ჺ, წერილსა მას Ⴇ), გალ. 3,10Ⴇ; წერილთა მათგან წიგნთა, გამოცხ. 20,12.

შ.კ. ჴელით-წერილი.

2. წერილ-ი ძველი აღთქმის წიგნები: ჯერ-იყო აღსრულებად წერილი, საქმე 1,16; რასა უკუე იტყჳს წ., ჰრომ. 4,3ჺ; აღესრულა წ. იგი, იაკ. 2,23; ნუ უფროჲს წერილისა მის ჰზრახავთ, 1 კორ. 4,6; უკუეთუ შჯულსა აღასრულებთ სამეუფოსა, მსგავსად წ. მისა, იაკ. 2,8; სიტყუაჲ იგი წერილისაჲ, 1 კორ. 15,54.

3. წერილ-ი წვრილი: რაბამითა წერილითა (შდრ.: ძველი წიგნები ABCD) მიგწერე, გალ. 6.11Ь.

1. წეს-ი წესი, რიგი: პირველისაცა მის აქუნდა წესი, ებრ. 9,8; არა სხჳსა წესსა ზედა მზასა ვიქადით, 2 კორ. 10,16; მასვე წ. ზედა ვცვნეთ, ფილიპ. 3,16; რომელი მოიგო სისხლითა თჳსითა წ. მას ზედა სამღდელოსა, საქმე 20.28ჺ; წ. მას (ამას CD) ზედა ვცვნენ, გალ. 6.16; იყო იკონიას შინა მსგავსად წესისა შესლვაჲ ჩუენი, საქმე 14,1; ნუ უფროჲს ზრახვიდ უმეტეს წესისა მის, ჰრომ. 12,3ႧCD; სასოებაჲ მიქუს... თქუენ შორის

განდიდებად წესისაებრ ჩუენისა. 2 კორ. 10.15; ხოლო კაცად-კაცადი თჳსითა წესითა. 1 კორ. 15.23; დაფარული იგი გულისა კაცი. უხრწნელითა მით... მყუდროჲსა სულისა წ.. 1 პეტ. 3.4ႤႪႭ; საზომითა მით წესისაჲთა, 2 კორ. 10.13.

2. წეს-ი ზნე. ჩუეულება: რომელთა წესითა მით (ἕξιν) გონებანი წურთილნი აქონედ. ებრ. 5.14CD; განხრწნიან წესთა კეთილთა ზრახვანი ბოროტნი. 1 კორ. 15.33CD.

3. წეს-ი პირველსაწყისი. საფუძველი: გიჯმს-ვე-ღა მოძღურებაჲ თქუენ წესი (τὰ στοιχεῖα) რაჲმე დასაბამისა მის სიტყუათა ღმრთისათაჲ. ებრ. 5.12; მიიქცევით კუალად უძლურისა მის და გლახაკისა წესსა. გალ. 4.9; წ. მას ქუეშე... ვიყვენით დაკირთებულ, გალ. 4,3; მიიქცევით კუალად უძლურისა მის და გლახაკისა წესისა, გალ. 4,9CD; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ... წესითა მით ამის სოფლისაჲთა. კოლ. 2.8; წესნი დაიწუნენ, 2 პეტ. 3,12; წ. იგი დაიწუნენ, 2 პეტ. 3.10; უკუეთუ მოჰკუედით ქრისტჱს თანა წესთა მათგან ამის სოფლისათა, კოლ. 2,20; ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ... წ. მათებრ ამის სოფლისათა, კოლ. 2.8CD; წ. მათ ქუეშე... ვიყვენით დაკირთებულ. გალ. 4,3ႤႪႭCD.

4. წეს-ი გამოყენება, ურთიერთობა: დედათა მათთა გარდაცვალეს ბუნებისა იგი წესი (χρῆσιν) არა-ბუნებად, ჰრომ. 1,26.

5. წეს-ი მსახურება: უნდეს ლათუ სიმდაბლითა და წესითა (θρησκείᾳ) ანგელოზთაჲთა. კოლ. 2,18; რეცა სიტყუაჲ რაჲმე აქუს სიბრძნისაჲ მოთმინებითა მით წ. (ἐθελοθρησκίᾳ), კოლ. 2,23.

6. წეს-ი ჩინი, პოსტი: შენ ხარ მღდელ წესსა მას (τὴν τάξιν) ზედა მელქისედეკისსა, ებრ. 5,6; 7.17; 7,21; სახელ-ედვა... მღდელთმოძღუარ წ. მას ზედა მელქისედეკისსა, ებრ. 5,10; წ. მას ზედა მელქისედეკისსა მღდელთმოძღუარ იქმნა იგი, ებრ. 6.20; რაჲ საჭმარ იყო წ. მას ზედა მელქისედეკისსა სხუაჲ აღდგინებად მღდელი და არა წ. მას ზედა აჰრონისსა თქუმად, ებრ. 7,11.

წესა დაძახება, ი/უ: უწესნ არა-არსსა მას, ჰრომ. 4,17.

1. წესიერ-ი კანონიერი: უკუეთუ ვინმე წესიერად იპყრას იგი, 1 ტიმ. 1,8.

2. წესიერ-ი ღირსეული, პატივსაცემი; რიგიანი: ყოველივე... წესიერად იყავნ. 1 კორ. 14.40; ეგრეთვე წ. დედათაჲ სამკაულითა... შემკობად, 1 ტიმ. 2,9Ⴄ; დედათა მრავალთა წესიერთა, საქმე 17.12ႪႭ.

წესიერება რიგი, წესრიგიანობა: შენ შემოდგომილ ხარ წესიერებასა, 2 ტიმ. 3,10; ვხედავ თქუენსა მას (მაგას ႤႪႭႧCD) წესიერებასა, კოლ. 2,5; ეგრევე დედათაჲ წესიერებისა სამკაულითა... შემკობად, 1 ტიმ. 2,9.

1. წვალება ერესი, მწვალებლობა, განხეთქილება, აზრთა სხვადასხვაობა, შეგუღლიანება: ნუ იყოფინ თქუენ შორის წვალება, 1 კორ. 1,10; წ. რაჲმე თქუენ შორის არიან, 1 კორ. 11,18; რაჲთა არა იყოს წ. ჴორცთა მათ შინა, 1 კორ. 12,25; წვალებაჲცა ყოფად არიან თქუენ შორის, 1 კორ. 11,19CD; რომელი-იგი იყო წვალებაჲ სადუკეველთაჲ, საქმე 5,17; ნუ იყოფინ თქუენ შორის წ., 1 კორ. 1,10ႤႪႠႧႡ; რომელთა-იგი შემოიღონ წ. წარწყმედისაჲ. 2 პეტ. 2.1; ევენი იტყჳან წვალებასა, საქმე 24,14; რომელსა-ეგე იტყჳან წვალებად, საქმე 24,14ႪႭ; ნუუკუე [იყვნენ] წვალებანი, 2 კორ. 12,20; რომელ არიან: წ., გალ. 5,20; წვალებანიცა ყოფად არიან. 1 კორ. 11.19; ჯერ-არს წვალებათაცა ყოფაჲ თქუენ შორის. 1 კორ. 11.19ႠႧႡ; წინამძღუარი გალილეველთა წვალებისაჲ. საქმე 24.5.

2. წვალება სექტა, მიმართულება, მოძღვრება (?): უმჯობესისა მისებრ წვალებისა (შდრ.: შჯულისა Ⴊ, სჯულისა FGI) ჩუენისა მსახურებისა ვცხონდებოდე, საქმე 26.5; წ. ამისთჳს უწყებულ არს ჩუენდა, საქმე 28.22HI.

წიაღ გაღმა, იმ მხარეს (წყლისა): მდინარისა მის ამიერ და წიაღ ძელი ცხორებისაჲ, გამოცხ. 22,2.

წიაღვიდ (წყალზე) გადასვლა, O–1: რომელი წიაღვიდოდა ფინიკედ, საქმე 21,2.

ეგულებოდა მას აქაიად წიაღ-სლვად (წიაღ-სლვაჲ G), საქმე 18,27.

წიაღ-მოგუალ წყლის გავლით მოსვლა, O–1: წიაღ-მოგუალე მაკედონიად, საქმე 16,9.

წიაღ-სავალ-ი გადატ. საყრდენი, იმედი, ხსნა (სულისა): წიაღ-სავალი სულისაჲ გუაქუს განმაგრებული, ებრ. 6,19ႠႧႡ.

წიაღ-სლვა იხ. წიაღვიდ.

წიაღ-ჴდომა გადასვლა (წყალზე), O–1: ნავითა წიაღჴდეს კჳპრედ, საქმე 13.4ႪႭ; წ. პერგედ პამფილიაჲსა, საქმე 13,13ႪႭ; წ. ზღუასა მას მეწამულსა, ებრ. 11,29.

1. წიგნ-ი წიგნი, ძველი აღთქმა: რასა უკუე იტყჳს წიგნი, ჰრომ. 4,3; ეტყჳს წ. ფარაოს, ჰრომ. 9.17; იტყჳს წ., ჰრომ. 10,11; 1 ტიმ. 5,18; რასა-იგი ეტყჳს წ., ჰრომ. 11,2; წ. იტყჳს, 1 კორ. 6,16Ⴇ; ეგრევე წ. იტყჳს, 1 კორ. 15,45; წ. აღთქუმისაჲ, წინაჲსწარ დამტკიცებული ღმრთისაგან, გალ. 3,17; რასა იტყჳს წ., გალ. 4,30; ყოველი წ. ღმრთის სულ და სარგებელ სამოძღურებელად, 2 ტიმ. 3,16; ცუდად იტყჳს წ., იაკ. 4,5; ვიხილე წ., გამოცხ. 5,1; რომელმან აღაღოს წ., გამოცხ. 5,5; მიიღო წ., გამოცხ. 5.7; ცაჲ წარიგრაგნა, ვითარცა წ. წარგრაგნილი. გამოცხ. 6,14; აქუნდა ჴელთა მისთა წ., გამოცხ. 10,2; სხუაჲ წ. განეღო, გამოცხ. 20,12; შეჭამე წ. ესე, გამოცხ. 10,9; რომელსამცა განეღო წ. იგი. გამოცხ. 5,4; რაჟამს მიიღო მან წ. იგი, გამოცხ. 5,8; აღიღე წ. იგი, გამოცხ. 10.8; ვარქუ მას მოცემად ჩემდა წ. იგი, გამოცხ. 10.9; აღვიღე წ. იგი. გამოცხ. 10,10; წინაჲსწარ იცოდა წიგნმან, გალ. 3,8; შეაყენა წ. ყოველივე, გალ. 3,22; წერილ არს წიგნსა (+მას ႤႪႭ) ფსალმუნთასა, საქმე 1,20; იკითხვიდა წ. ესაია წინაწარმეტყუელისასა, საქმე 8,28ႤႪႭ; წერილ არს წ. (–შინა ႪႭ), 1 პეტ. 2,6; წერილ არიან ამას წ., გამოცხ. 22,18; 22,19; მას წ. აჰკურის, ებრ. 9,19; ვითარცა წერილ არს წ. მას წინაწარმეტყუელთასა, საქმე 7.42; შეაყენა წ. მას ყოველივე. გალ. 3,22Ⴊ; სახელები არს წ. მას ცხორებისასა, ფილიპ. 4.3; რომელთა სახელები არა დაწერილ არს... წ. მას ცხორებისასა. გამოცხ. 13,8; არა წერილ არს წ. მას ცხორებისასა, გამოცხ. 17,8; რომელიცა არა იპოვა წ. მას ცხორებისასა დაწერილ, გამოცხ. 20,15; დაწერილნი იგი წ. მას ცხორებისა კრა-

ვისასა, გამოცხ. 21,27; დაწერე წ. შინა, გამოცხ. 1,11; ყოველსა მას წერილსა წიგნისა ამის (მის Ⴍ) შჯულისასა, გალ. 3,10; ვინ-მე ღირს არს განღებად წ. ამის, გამოცხ. 5,2; სიტყუათა წ. ამის წინაწარმეტყუელებისათა, გამოცხ. 22,19; ვერვინ შემძლებელ იყო... განღებად წ. მის, გამოცხ. 5.3; ღირს ხარ შენ მიღებად წ. მის, გამოცხ. 5.9; არა აღეხოცო სახელი მისი წიგნისაგან ცხოველთასა, გამოცხ. 3,5; რომელი-ეგე წიგნითა... შჯულსა გარდასრულ ხარ, ჰრომ. 2,27; ამას ვიტყჳ წიგნად აღთქუმისა, გალ. 3,17CD; მრავალთა ძჳრის-მოქმედთა შეკრიბეს წიგნები, საქმე 19,19; ფილონს... მოიღე და წიგნებიცა (-ცა Ⴍ) იგი, 2 ტიმ. 4,13; მარადის გამოეძიებდეს წიგნებსა მას, საქმე 17,11; რომელ-ესე გამოჩნდა აწ წიგნებითა საწინაისწარმეტყუელოთა, ჰრომ. 16,25; სალმრთონი წიგნნი იცნი, 2 ტიმ. 3,15; წ. განეხუნეს, გამოცხ. 20,12; გარდააქცევენ, ვითარცა სხუათა წიგნთა, 2 პეტ. 3,16; ძლიერ იყო წ. ზედა, საქმე 18,24; განისაჯნეს მკუდარნი წერილთა მათგან წიგნთა მათ შინა, გამოცხ. 20,12; იწყო წიგნთაგან თხრობად მისა, საქმე 8,3ႢႣႭ; სამი საშაბათოს საკითხავი გამოურჩია წ., საქმე 17,2; მარადღე გამოეძიებდეს წ., საქმე 17,11ႣႭ; ძლიერ იყო წ., საქმე 18,24ႢႣ; აჩუენებდა წ., საქმე 18.28; რომელ-იგი წინაისწარ აღუთქუა წინაისწარმეტყუელთა თჳსთა მიერ წ. წმიდათა, ჰრომ. 1.2; რომელი გამოჩნდა აწ წ. საწინაისწარმეტყუელოთა, ჰრომ. 14,25; რომელი გამოცხადნა აწინდელთა ამათ ჟამთა წ. საწინაწარმეტყუელოთა, ჰრომ. 16,25Ⴂ; იწყო წიგნთა მათგან ხარებად, საქმე 8,35; რომელი-იგი წინაისწარ აღუთქუა წინაისწარმეტყუელთა მისთა მიერ წ. მათგან წმიდათა, ჰრომ. 1.2Ⴂ; წინაწარმეტყუელებაჲ წიგნისაჲ, 2 პეტ. 1,20; სიტყუანი წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,7; 22,18; სიტყუანი ამის წ., გამოცხ. 22,9; სიტყუათა წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისათა, გამოცხ. 22,10; თავსა წიგნთასა, ებრ. 10,7; ნუგეშინის-ცემითა წიგნთაჲთა, ჰრომ. 15,4.

2. **წიგნ-ი** წერილი, ეპისტოლე: წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართ, 2 კორ. 3,2; ხართ თქუენ წ. სამოციქულო ქრისტჱსა, 2 კორ. 3,3; დაწერეს... წიგნი ესრჱთ, საქმე 15,23; მიწერა წ., საქმე 23,25; ჩუენ არცა წ. მოგჳწლდა შენთჳს ჰურიასტანით, საქმე 28,21; პავლე მოციქულისა წ. ჰრომაელთა მიმართ, ჰრომ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. კორინთელთა მიმართ, 1 კორ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. კორინთელთა მიმართ Ⴂ, 2 კორ (სათ.); ევითმე საწამებელი წ. აქუს თქუენდა მიმართ, 2 კორ. 3,1; პავლე მოციქულისა წ. კორინთელთა მიმართ მიიწერა ფილიპჱთ, 2 კორ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წ. გალატელთა მიმართ, გალ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. გალატელთა მიმართ მიიწერა ჰრომჱთ, გალ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წ. ეფესელთა მიმართ, ეფეს. (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. ეფესელთა მიმართ მიიწერა ჰრომჱთ, ეფეს. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წ. ფილიპელთა მიმართ, ფილიპ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. ფილიპელთა მიმართ მიიწერა ჰრომჱთ, ფილიპ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წ. კოლასელთა მიმართ, კოლ. (სათ.); პავლჱს მოციქულისა წ. კოლასელთა მიმართ მიიწერა ჰრომჱთ, კოლ. (დასასრ.) Ⴃ; პავლე მოციქულისა წ. თესალონიკელთა მიმართ, 1 თეს. (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. თესალონიკელთა მიმართ მეორჱ, 2 თეს. (სათ.); მეორე წ. თესალონიკელთაჲ მიწერა, 2 თეს. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წ. ებრაელთა მიმართ, ებრ. (სათ.); პავლეს მოციქულისა წ. ებრაელთა მიმართ მიიწერა იტალიაჲთ, ებრ. 13 (დასასრ.) ႢႣႭ; პავლე მოციქულისა წ. ტიმოთჱს მიმართ პირველი, 1 ტიმ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. ტიმოთჱსა მიმართ მიიწერა ლავდიკიაჲთ, 1 ტიმ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წ. ტიმოთჱს მიმართ მეორჱ, 2 ტიმ. (სათ.); პავლჱს მოციქულისა წ. მეორჱ ტიმოთჱსა მიმართ... მოეწერა ჰრომჱთ, 2 ტიმ. (დასასრ.) Ⴃ; პავლე მოციქულისა წ. ტიტჱსა მიმართ, ტიტე (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. ტიტჱსა მიმართ კრიტელთა ეკლესიასა მიიწერა, ტიტე (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წ. ფილემონისა მიმართ, ფილემ (სათ.); პავლე მოციქულისა წ. ფილემონისა მიმართ... მიიწერა ონესიმჱს მიერ, ფილემ. (დასასრ.); იაკობ მოციქულისა წ. კათოლიკე, იაკ. (სათ.) ႣႭ; წ. პეტრჱსი მეორჱ, 2 პეტ. C; იოვანჱს წ. ბ., 2 იოვ. (სათ.); იოვანჱსი წ. გ., 3 იოვ. (სათ.); იუდაჲსი წ., იუდა (სათ.); რომელმან დავწერე წ. ესე უფლისა მიერ, ჰრომ. 16,22; აღმოიკითხოთ თქუენ წ. ესე, კოლ. 4,16; მიწერა ჰრომით წ. ესე კოლასელთა მიმართ ტჳქიკოს და ონესიმეს მიერ, კოლ. (დასასრ.) CD; უკითხეთ წ. ესე ძმათა ყოველთა, 1 თეს. 5,27; ებრაელთა მიმართ მიწერა წ. ესე, ებრ. (დასასრ.) CD; მისცეს წ. იგი ჴელთა მათთა, საქმე 15,30; ვითარცა აღმოიკითხეს წ. იგი, საქმე 15,31; მისცეს წ. იგი მთავარსა მას, საქმე 23,33; წიგნმან (+მან CD) შე-ღათუ-გაწუხნა თქუენ, 2 კორ. 7,8; რომელ არს სასწაული ყოველსა წიგნსა, 2 თეს. 3,17; მეორედ მივწერ თქუენდა წ., 2 პეტ. 3,1; მივწერე წ. მაგას, 1 კორ. 5,9; მოვწერე თქუენდა წ. ამას შინა, 1 კორ. 5,9CD; ნუცა აღშფოთნებით ნუცა სულითა... ნუცა წიგნითა, 2 თეს. 2,2; გისწავიეს გინა სიტყჳთა, გინა წ. ამით ჩუენითა, 2 თეს. 2,15; უკუეთუ ვინმე არა გურჩდეს სიტყუასა ჩუენსა წ. ამით, 2 თეს. 3,14; შეგაწუხენ თქუენ წ. მით, 2 კორ. 7,8; ითხოვა მისგან წიგნები, საქმე 9,2; რომელთაგან წ. (+ცა ႣႭ) მოვიღე ძმათათჳს, საქმე 22,5; რაოდენი წ. მივწერე... თქუენდა, გალ. 6,11; წ. ესე რეცა მძიმე და ძლიერ, 2 კორ. 10,10; რომელნი-იგი გამოიცადნეთ წიგნებითა, 1 კორ. 16,3; გაშინებ რასმე თქუენ წ. ამით, 2 კორ. 10,9; ყოველთა შინა წიგნთა მისთა იტყჳს ამისთჳს, 2 პეტ. 3,16; სიტყჳთა წიგნებისაჲთა, 2 კორ. 10,11.

3. **წიგნ-ი** განათლება, განსწავლულობა: მრავალნი წიგნნი (τὰ πολλά σε γράμματα). შენნი სიცბილედ მიგაქცევენ შენ, საქმე 26,24.

4. **წიგნ-ი** დაწერილი წესი: წიგნი მოაკუდინებს, 2 კორ. 3,6CD; წიგნმან მოაკუდინის, 2 კორ. 3,6; წინადაცუეთილებაჲ იგი გულისაჲ აქუს სულითა და არა წიგნითა, ჰრომ. 2,29; ვჰმონებდეთ ჩუენ... არა დაძუელებულითა წ., ჰრომ. 7,6; შემძლებელ გუყვნა ჩუენ მსახურებად ახლისა შჯულისა, არა თუ წ., არამედ სულითა, 2 კორ. 3,6.

5. **წიგნ-ი** ნიშანი: წერილობითი ნიშანი; ასო: მსახურებაჲ იგი სიკუდილისაჲ, წიგნითა გამოსახული ფიცართა შინა, 2 კორ. 3,7

6. **წიგნ-ი** ანდერძი: კაცისაჲ პირველ განმტკიცებული წიგნი (διαθήκην) არავინ შეურაცხ-ყოს, გალ. 3,15;

წიგნი (შდრ.: ანდერძი CD; διαθήκη) დაწერილი მტკიცე არს. ებრ. 9.17.

ნ.კ. წიგნის დაწერა. წიგნის მწერალი.

წიგნის მწერალ-ი ანდერძის დამწერი: ვიდრე ცოცხალღა არნ წიგნის მწერალი იგი. ებრ. 9,17; საკუდილი... ზედ-აც წიგნის მწერალსა მას, ებრ. 9,16.

წიგნის ტყავ-ი ეტრატი: ფილონ(ი)... მოიღე, და წიგნებიცა იგი. უფროისღა წიგნის ტყავებისაჲ. 2 ტიმ. 4,13.

წიგნის წერა ანდერძის წერა, ანდერძი: სადა-იგი წიგნის წერაჲ არს. ებრ. 9.16.

წითელ-ი წითელი. მეწამული. ჟღალი: სხუაჲ ცხენი წითელი, გამოცხ. 6.4; მჴეცსა ზედა წითელსა. გამოცხ. 17.3.

წილ ნაცვლად. სამაგიეროდ: ნუვინ ბოროტსა ბოროტისა წილ მიაგებთ, ჰრომ. 12.17; ნუუკუე ბოროტისა წ. ვისმე ბოროტი მიაგოთ, 1 თეს. 5,15; წინა-განმზადებულისა მის წ. სიხარულისა დაითმინა ჯუარი, ებრ. 12,2; საჭმლისა წ. ერთისა (ერთისა წ. საჭმლისა CD) განყიდა. ებრ. 12.16; შენ წ. მმსახურებდეს, ფილემ. 1,13; ამის წ., რომელი-იგი გიღირს თქუმად, იაკ. 4,15; ნუვინ ბოროტსა ბოროტისა წ. მიაგებთ, ნუცა გინებასა საგინებელისა წ., 1 პეტ. 3,9.

წილ-ი წილი, ხვედრი: ხუედრებულ იყო წილი მსახურებისაჲ ამის, საქმე 1,17; მიღებად წ. მსახურებისაჲ ამის, საქმე 1,25ႢႪ; მისცეს წ. მათ, საქმე 1.26; გამოუჴდა წ. მატათიას ზედა, საქმე 1,26; მისცნეს წილნი მათ, საქმე 1,26ႪႭ.

1. **წინა** ზედს. = წინა, პირველი, მოწინავე: წინასა მას მივსწუდები, ფილიპ. 3,13.

2. **წინა** ზზ., = წინ: მჴევალი ერთი წინა შემემთხჳა ჩუენ, საქმე 16,16; წ. სხენან სახედ ცეცხლისა საუკუნისა. იუდა 1,7.

3. **წინა** ზზ., = წინათ, ადრე, უწინარეს: იგი თავადი არს ყოველთა წინა, კოლ. 1,17; ყოვლის წ. თავი შენი სახედ მიეც. ტიტე 2,7; ყოვლისა წ. ... ნუ ჰფუცავთ, იაკ. 5,12; ყოვლისა წ. ურთიერთას სიყუარული განმარტებული გაქუნდინ. 1 პეტ. 4,8; რომელნი ჩემსა წინაცა იყვნეს. ჰრომ. 16,7; წ. ვთქუ. 2 კორ. 13,2; გლოცავ უკუე ყოვლისა წ., 1 ტიმ. 2,1.

4. **წინა** თანდ.: იწრაფე ზამთრისა წ. მოსლვად. 2 ტიმ. 4.21.

წინა-აღდგომა წინააღმდეგობა, ცილობა, ი/უ—2: თქუენ მარადის სულსა წმიდასა მჴდომად წინა-აღუდგებით, საქმე 7,51; წინა-აღმიდგა (-მე იგი Ⴈ) სიტყუათა ჩემთა, 2 ტიმ. 4,15ႭႨ; არა წინა-აღგიდგა თქუენ, იაკ. 5,6; ნებასა მისსა ვინ წინა-აღუდგა, ჰრომ. 9,19; რომელი წ. ჴელმწიფებასა, ღმრთისა განწესებასა წ., ჰრომ. 13.2ႧႨႦ; ფრიად წ. სიტყუათა ჩუენთა, 2 ტიმ. 4,15; თქუენ მარადის სულსა წმიდასა ანტაკრად წინა-აღუდეგით, საქმე 7,51ႢႪ; რომელსა წინა-აღუდეგით, 1 პეტ. 5,9; წ. ეშმაკსა, იაკ. 4,7; ნებასა მისსა ვინ-მე წინა-აღუდგეს. ჰრომ. 9,19ႧႦ.

რომელი იყო წინააღმდგომ ჩუენდა, კოლ. 2,14ႨႦ; ყოველთა კაცთა წ. არიან. 1 თეს. 2.15; აწ წინააღმდგომი უფროისღა თქუენდა მიმადლებად. 2 კორ. 2.7CD; არარაჲ კუალად მიითხრეს. არამედ წ.. გალ. 2,7; ესე ყოველნი წინააღმდგომსა კეისრისა ბრძანებათასა იქმან, საქმე 17,7ႪႭ; რაჲთა წ. მას ჰრცხუენოდის. ტიტე 2,8; წ. მას აკურთხევდით, 1 პეტ. 3.9; წინა-აღმდგომთა თავთა თჳსთა სასჯელი მიიღონ. ჰრომ. 13,2ႧႨႦ.

წინა-აღდგომილ ხართ. ებრ. 12,4Ⴊ.

წინააღმდგომება წინააღმდეგობა: თანა წარვლეთ კჳპრე წინააღმდგომებითა ქართაჲთა. საქმე 27.4ႪႭ.

წინა-განგება ნება-სურვილი, ზრახვა: ჴორცთა წინა-განგებასა (შდრ.: ნებასა AB; ზრახვასა CD; πρόνοιαν) ნუ ჰყოფთ გულის სათქუმელ, ჰრომ. 13,14ႧႨႦ.

წინა-განმზადება ნება, წადილი, განზრახვა: რაჲთა რჩევით წინა-განმზადებაჲ იგი ღმრთისაჲ ეგოს, ჰრომ. 9,11.

ნ. განმზადება.

წინა-განმზადებულ-ი მომავალი, მოსალოდნელი, წინამდებარე: წინა-განმზადებულსა მას სასოებასა, ებრ. 6.18; წ. მას ჩუენსა ღუაწლსა, ებრ. 12,1; წინა-განმზადებულისა მის წილ სიხარულისა, ებრ. 12,2.

წინა-განწყვება, წინა-განწყობა წინააღმდეგობა, ბრძოლა, ე: რომელი-იგი წინა-განეწყვების შჯულსა მას გონებისა ჩემისასა, ჰრომ. 7,23CD; რომელნი წინა-განეწყობვიან შჯულსა მას გონებისა ჩემისასა, ჰრომ. 7,23AB.

წინა-დაგებულ-ი მორთმეული, შემოთავაზებული (საჭმელი): ყოველივე წინა-დაგებული თქუენი ჭამეთ, 1 კორ. 10,27.

წინა-დადგომა წინააღმდეგობა: ვერ შეუძლებდეს წინა დადგომად, საქმე 6,10; რაჲთა შეუძლოთ თქუენ წ., ეფეს. 6,11; რაჲთა შეუძლოთ წ. დღესა მას ბოროტსა, ეფეს. 6,13.

წინა-დადგრომილ-ი, წინა-დადგომილ-ი წინააღმდეგი, აღმდგარი (წინააღმდეგ): წინა-დადგრომილ (დადგომილ ႢႪႭ ႨႦ) ხართ თქუენ ცოდვისა მიმართ, ებრ. 12,4.

ნ.კ. დადგრომა.

წინა-დადება წინ დადება, მიწედა: წინა-დაუდებდა მათ. საქმე 17,3.

შენ შემოდგომილ ხარ... წინა-დადებასა, 2 ტიმ. 3,10ႨႦ.

ნ. დადება.

წინა-დაპყრობა ხიფათის წინაშე ყოფნა, παραβολεύομαι: მიიწია წინა-დაპყრობად სულითა, ფილიპ. 2,30.

წინადაუცუეთელ-ი: რომელთა გერქუა წინადაუცუეთელ, ეფეს. 2,11; რომელმან განამართლის... წინადაუცუეთელი მითვე სარწმუნოებითა, ჰრომ. 3,30; წ. თუ ვინმე იჩინა, 1 კორ. 7,18; რაჲთა იყოს იგი მამად ყოველთა მორწმუნეთა წინადაუცუეთელთა მათ, ჰრომ. 4,11; შევიდა კაცთა მათ წ., საქმე 11,3; წინა-დაუცუეთელნო გულითა, საქმე 7,51.

უკუეთუ წინადაუცუეთელი იგი სიმართლესა შჯულისასა იმარხვიდეს, ჰრომ. 2,26.

გმჯიდეს ბუნებით წინადაუცუეთელი იგი, ჰრომ. 2,27.

წინადაუცუეთელება, წინადაუცუეთილება, წინადაუცუეთილობა: წინადაუცუეთილებაჲ იგი შენი

წინადაუცუეთილება (წინადაუცუეთელება ႨႠႡ) გექმნა, ჰრომ. 2.25; სადა-იგი არა არს... წინადაცუეთილება და წინადაუცუეთელება (წინადაუცუეთილება ႷႪႭႢCD), კოლ. 3,11; წინადაუცუეთილებაჲ (წინადაუცუეთელებაჲ ႠႢႡ) არა-ეე-რაჲ არს, 1 კორ. 7,19; არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ შემძლებელ არს, არცა წინადაუცუეთელებაჲ (წინადაუცუეთილებაჲ ႷႭႢCD), გალ. 5,6; არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ არს, არცა წინადაუცუეთილებაჲ (წინადაუცუეთელობაჲ CD, წინადაუცუეთელებაჲ Ⴁ), გალ. 6.15; არა — მე წ. (წინადაუცუეთელობაჲ CD, წინადაუცუეთილობაჲ Ⴈ, წინადაუცუეთელებაჲ Ⴁ) იგი მისი წინადაცუეთილებად შერაცხოს, ჰრომ. 2.26; აწ უკუე ნეტარებაჲ ესე წინადაცუეთილებასა ზედა არს ანუ წინადაუცუეთილებასა (+ცა ႷႪCD, წინადაუცუეთელებასაცა ႠႢႡ), ჰრომ. 4,9; წინადაცუეთილებასადა იყო ანუ წ. (წინადაუცუეთელებასადა ႢႡ)? არა წინადაცუეთილებასა, არამედ წ. (წინადაუცუეთელებასა ႨႠႢ), ჰრომ. 4,10; სასწაულად მოიღო წინადაცუეთაჲ იგი ბეჭდად სიმართლისა მის სარწმუნოებისა წ. (წინადაუცუეთელებასა ႨႠႡ) მას შინა, ჰრომ. 4,11; რომელნი ჰგიან კუალთა მათ წინადაუცუეთილებისა (წინადაუცუეთელებისა ႠႢႡ) სარწმუნოებისათა, ჰრომ. 4,12; შემეწია მეცა წარმართთა მიმართ წინადაუცუეთილებისა, გალ. 2,8Ⴂ; მკუდარ იყვენით... წინადაუცუეთელებითა (წინადაუცუეთილებითა ႷႪCD) ჴორცთა თქუენთაჲთა, კოლ. 2,13; სახარებაჲ იგი წინადაუცუეთილებისაჲ (წინადაუცუეთელებისაჲ ႠႢႡ), გალ. 2,7; რომელნი ჰგიან კუალთა მათ წინადაუცუეთილებისათა სარწმუნოებისათა, ჰრომ. 4,12Ⴗ.

წინა-დაცუეთა, 0–3: წინა-დასცუთა მას დღესა მერვესა, საქმე 7,8; წ. მას, საქმე 16,3; არა წინა დასცუთონ შვილთა მათთა, საქმე 21,21ႪႭ.

ი: ნუ წინადაიცუეთნ, 1 კორ. 7,18; რომლისა მიმართცა წინადაიცუეთეთ, კოლ. 2,11; არა თუ წინა-დაიცუეთოთ შჯულითა მოსესითა, საქმე 15,1; უკუეთუ წინადაიცუეთოთ, გალ. 5,2; არა წინა-დაიცუეთონ შვილთა მათთა, საქმე 21.21.

ჯერ-არს წინა-დაცუეთაჲ, საქმე 15,24CD; არცა წ. რაჲ შემძლებელ არს, გალ. 5,6Ⴈ; ჰნებავს თქუენი წ., გალ. 6,13; რაჲ-მე სარგებელ არს წ. იგი? ჰრომ. 3,1Ⴂ; სასწაულად მოიღო წ. იგი, ჰრომ. 4,11; წინადაცუეთასა ღათუ ვქადაგებდე, გალ. 5,11ႭCD; განძლებენ თქუენ წ., გალ. 6,12; რომელი-ეგე... წინადაცუეთითა შჯულსა გარდასრულ ხარ, ჰრომ. 2,27; წ. რვა დღისამან..., ფილიპ. 3,5Ⴍ; წინადაიცუეთეთ წ. მით ჴელით უქმნელითა... წ. მით ქრისტესით მიერითა, კოლ. 2,11; ჯერ-არს წინადაცუეთად, საქმე 15,5; 15,24; იიძულა იგი წ., გალ. 2,3; განიძულებენ თქუენ წ., გალ. 6,12ႷႪCD; შჯულსა წინა-დაცუეთისაჲ, საქმე 7,8; რწმუნებულ არს ჩემდა სახარებაჲ იგი წინადაუცუეთილებისაჲ, ვითარცა-იგი პეტრეს — წ., გალ. 2,7.

არცა რომელი ცხადად ჴორცითა წინადაცუეთილ, ჰრომ. 2,28; რომელმან განამართლის წინადაცუეთილი, ჰრომ. 3,30; რომელმან განამართლის... წ. მიერვე სარწმუნოებითა, ჰრომ. 3,30Ⴊ; წ. თუ ვინმე იჩინა, 1 კორ. 7,18; ყოველსა კაცსა წინადაცუეთილსა, გალ. 5,3; თჳთ წინადაცუეთილნი (+იგი Ⴁ) შჯულსა იმარხვენ, გალ. 6,13; ეშინოდა წინადაცუეთილთა მათგან, გალ. 2,12.

წინადაცუეთილება, წინადაცუეთელება, წინადაცუეთილობა: რომელსა-იგი ერქუა წინადაცუეთილება (წინადაცუეთილებაჲ Ⴂ), ეფეს. 2,11; სადა-იგი არა არს... წ., კოლ. 3,11; წინადაცუეთილებაჲ სარგებელ არს, ჰრომ. 2,25; წ. არარაჲ არს, 1 კორ. 7,19; არცა წ. რაჲ შემძლებელ არს, გალ. 5,6; არცა წ. რაჲ არს, გალ. 6,15; წ. (!) რვა დღისამან..., ფილიპ. 3,5CD; წ. (წინადაცუეთილება ႨႠႡ) იგი შენი წინადაუცუეთილება გექმნა, ჰრომ. 2,25; წ. იგი გულისაჲ აქუს სულითა, ჰრომ. 2,29; რაჲ-მე სარგებელ არს წ. იგი, ჰრომ. 3,1; სასწაულად მოიღო წ. იგი, ჰრომ. 4.11ႷႪႪႢCD; ჩუენ ვართ წ. იგი, ფილიპ. 3.3ႢCD; წინადაცუეთილებასადა (+შინა Ⴀ) იყო ანუ წინადაუცუეთილებასა? არა წინადაცუეთილებასა, ჰრომ. 4,10; წ. ღათუ ვქადაგებდე, გალ. 5,11; აწ უკუე ნეტარებაჲ ესე წ. ზედა არს, ჰრომ. 4,9; სასწაულად მოიღო წინადაცუეთაჲ იგი ბეჭდად სიმართლისა მის სარწმუნოებისა წ. მას შინა, ჰრომ. 4,11ႣႷႪႪႢႨႡ; მსახურ-ყოფილს წინადაცუეთილებისა ჭეშმარიტებისათჳს ღმრთისაჲსა, ჰრომ. 15,8; რაჲ-მე სარგებელი არს წინადაცუეთილებისაგან? ჰრომ. 3.1Ⴁ; ჩუენ წარმართთა მიმართ და იგინი წინადაცუეთილებისა მიმართ, გალ. 2,9; არცა წინადაცუეთილებითა რაჲს შემძლებელ არს, გალ. 6,15Ⴀ; წ. რვა დღისამან..., ფილიპ. 3,5; მკუდარ იყვენით... წ. ჴორცთა თქუენთაჲთა, კოლ. 2,13Ⴍ; არა-მე წინადაუცუეთილებაჲ იგი მისი წინადაცუეთილებად (წინადაცუეთილობად Ⴈ) შერაცხოს, ჰრომ. 2,26; ჩუენ ვართ წინადაცუეთილებანი, ფილიპ. 3,3; რაჲ-მე სარგებელი არს წინადაცუეთილებისაჲ? ჰრომ. 3,1CD; რწმუნებულ არს ჩემდა სახარებაჲ იგი წინადაუცუეთილებისაჲ, ვითარცა-იგი პეტრეს — წ., გალ. 2,7CD; რაჲთა იყოს იგი... მამად წინადაცუეთილებისა, ჰრომ. 4,12; შეეწია პეტრეს მოციქულებად წ., გალ. 2,8; რომელნი ჰგიან კუალთა მათ წინადაცუეთილებისათა სარწმუნოებისათა, ჰრომ. 4,12Ⴊ; რაჲთა იყოს იგი... მამად წინადაცუეთილებისა არა წ. მათ ხოლო, ჰრომ. 4,12CD.

წინადაცუეთილებისაგან-ი ერთი წინადაცუეთილთაგან: რომელნი-იგი წინა-დაცუეთილებისაგანნი მორწმუნენი იყვნეს, საქმე 10,45; რომელნი-იგი წ. იყვნეს ძმანი, საქმე 11,2; რომელნი-იგი იყვნეს წ., კოლ. 4,11; არიან... გონება-მაცთურ, უფროჲს ხოლო წ. იგი, ტიტე 1,10; დაუკჳრდა წინა-დაცუეთილებისაგანთა მორწმუნეთა, საქმე 10,45ႪႭ; რაჲთა შერაცხოს მათ სიმართლედ და მამად წინადაცუეთილებისა არა წ. ხოლო, ჰრომ. 4,12.

წინა-დება არსებობა, ხელთ ქონება, 0–1: გულსმოდგინებაჲ იგი წ. ძეს, 2 კორ. 8,12.

ი/უ: ნებაჲ იგი წინა მიც, ჰრომ. 7,18CD; მე ბოროტი წ., ჰრომ. 7,21CD; ყოველივე წ. მიც მე, 1 კორ. 6,12ႢႡ; წინა-უც კაცთა... სიკუდილი, ებრ. 9,27.

ნ. დება.

წინა-მატ(ება) მეტობა, წინ ყოფნა, უპირატესობა, 0–2: წინა-მე ვჰმატთა (ვჰსტოთა Ⴗ, ვჰმატთაჲ Ⴂ), ჰრომ. 3,9.

წინა-მდებარე წინ მდებარე, მისავალი: შეუწყალებელნი... ჰყრობად წინა-მდებარესა სასოებასა, ებრ. 6,18ႠႢႡ.

წინა-მორბედ-ი წინამავალი: სადა-იგი წინამორბედი შევიდა ჩუენთჳს იესუ, ებრ. 6,20; სადა-იგი წინა-მორბედად ჩუენთჳს შევიდა იესუ, ებრ. 6,20CD.

წინა-მოსაჯულ-ი (წინამსაჯული) მოწინააღმდეგე: წინა-მოსაჯული (წინამსაჯული F) თქუენი ეშმაკი... მიმოვალს, 1 პეტ. 5,8ႢႪႭ.

წინა-მძღუარ-ი წინამძღოლი, მეთაური: რომელი წინამძღუარ იქმნა შეპყრობელთა, საქმე 1,16; არა თუ ვინ იყოს წ. ჩემდა, საქმე 8,31; პავლე იყო წ. სიტყჳსა მის, საქმე 14,12; წინამძღუარი გალილეველთა წვალებისაჲ, საქმე 24,5; ყოველივე წ., რომელი არა ეგოს მოძღურებასა ზედა ქრისტჱსსა, მის თანა ღმერთი არა არს, 2 იოვ. 1,9; წ. იგი ცხორებისაჲ მოჰკალთ, საქმე 3,15; (მოიყვანა) წ. იგი ცხორებისა მათისაჲ, ებრ. 2,10; ეძიებდა წინამძღუარსა, საქმე 13,11; ვხედვიდეთ სარწმუნოებისა ჩუენისა წ., ებრ. 12,2; ესე ღმერთმან წინამძღურად... აღამაღლა, საქმე 5,31; ესავ თავსა შენსა წ. ბრმათა, ჰრომ. 2,19; იცნითმცა... წინამძღუარნი იგი თქუენნი, 1 თეს. 5,12; მოიჴსენენით წ. იგი თქუენნი, ებრ. 13,7; დაემორჩილენით წინამძღუართა თქუენთა, ებრ. 13,17; კითხეაჲ არქუთ ყოველთა წ., ებრ. 13,24.

წინამძღურება წინამძღერობა, წინ გაძღოლა: წარიგზავნნეს მიერ წინამძღურებითა სულისა წმიდისაჲთა, საქმე 13,4.

წინაჲთ წინათ, ადრე, უწინარეს: ოთხნი ცხოველნი, სავსენი თუალითა წინაჲთ და უკუანაჲთ, გამოცხ. 4,6; გამოგჳრჩინა ჩუენ მას შინა სოფლის დაბადების წინაჲთგან, ეფეს. 1,4; წინაჲთვე იყო ქალაქსა მას შინა, საქმე 8,9; მოწამეთა ამათ, რჩეულთა წ. ღმრთისათა, საქმე 10,41; რომელი-იგი წ. განაჩინა, ეფეს. 1,9CD.

წინაჲს წინასწარ: რომელნი-იგი წინაჲს იჩინნა, ჰრომ. 8,30ႢႪ.

1. **წინაჲსწარ** (წინაწარ, წინაჲწარ) ზზ. = წინათ, ადრე, უწინარეს: წინაჲსწარ თქუა, საქმე 1,16; ჰრომ. 9,29; ესე... წ. ცნობითა... მოჰკალთ, საქმე 2,23; წ. ვხედევდ უფალსა, საქმე 2,25; წ. უწყოდა, საქმე 2,31; წ. აღუთქუა ღმერთმან, საქმე 3,18; წ. უთხრობდეს, საქმე 3,24; წ. განაჩინა ყოფად, საქმე 4,28; რომელნი-იგი წ. უთხრობდეს, საქმე 7,52; წ. ქადაგებდა, საქმე 13,24; ეხილეა წ. (+ვე ႠႢႪ) ტროფიმე, საქმე 21,29ႪႭ; რომელ-იგი წ. აღუთქუა, ჰრომ. 1,2; წ. განჰმზადა, ჰრომ. 3,25; ეფეს. 2,10; რომელნი-იგი წ. იცნნა, ჰრომ. 8,29; რომელნი-იგი წ. განმჰზადნა, ჰრომ. 9,23; რომელი წ. იცნა, ჰრომ. 11,2; ვინ წ. მი-რაჲმე-ჰცა მას, ჰრომ. 11,35; წ. განიზრახეჳდით კეთილსა, ჰრომ. 12,17; რაოდენნი-იგი წ. დაიწერნეს, ჰრომ. 15,4; ჩუენდა სამოძღურებელად წ. დაიწერნეს, ჰრომ. 15,4ႢႪႢ; თჳსი იგი პური წ. მიიღის ჭამად, 1 კორ. 11,21; წ. ვთქუ, 2 კორ. 7,3; 13,2CD; გალ. 1,9; იწყო წ., 2 კორ. 8,6; ნებადცა წ. (წინაჲწარ Ⴊ) იწყეთ, 2 კორ. 8,10; წ. განვიზრახავთ კეთილსა, 2 კორ. 8,21; რაჲთა წ. მივიდენ თქუენდა და წ. განგაკრძალნენ თქუენ, 2 კორ. 9,5; ვიგლოვდე მრავალთა წ. შეცოდებულთა მათ, 2 კორ. 12,21; აწცა წ. გეტყჳ... წ. შეცოდებულთა მათ, 2 კორ. 13,2; წ. იცოდა წიგნმან... წ.ახარა აბრაჰამსა, გალ. 3,8; წ. დამტკიცებული ღმრთისაგან, გალ. 3,17; წ. გეტყჳ თქუენ, გალ. 5,21; წ. გამოგუარჩინნა ჩუენ, ეფეს 1,5; წ. ვაჩინეთით, ეფეს. 1,11; წ. მოსავ ვიყვენით ქრისტესა, ეფეს. 1,12; რომელ-იგი წ. გესმა, კოლ. 1,5; წ. (+ვე Ⴍ) ვივნეთ, 1 თეს. 2,2; წ. გითხრობდით თქუენ, 1 თეს. 3,4; წ. გარქუთ, 1 თეს. 4,6; წ. ხარებულ იყვნეს, ებრ. 4,6; წ. თქუმულ არს, ებრ. 4,7; წ. ჩანს, ებრ. 7,14; წ. განიგულა, ებრ. 11,40; ცოდვანი წინაწარ (წინაჲსწარ ზႭCD) ცხად არიან, 1 ტიმ. 5,24; საქმენი კეთილნი წ. (წინაჲსწარ ზႭႢCD) ცხად არიან, 1 ტიმ. 5,25; წინაჲსწარ* ცნობითა ღმრთისა მამისაჲთა, 1 პეტ. 1,2; წ. წამებდა, 1 პეტ. 1,11; წ. უწყებულ იყო, 1 პეტ. 1,20; ესე წ. უწყით, 2 პეტ. 3,17; მოიჴსენენით სიტყუანი იგი წ. თქუმულნი, იუდა 1,17; რჩეულთა წინაჲსწარვე ღმრთისა მიერ, საქმე 10,41ႢႪႭ; წ. მიცოდეს მე, საქმე 26,5; წ. ვაბრალეთ ჰურიათა, ჰრომ. 3,9; რომელ-იგი წ. განაჩინა, ეფეს. 1,9; წინაჲსწარცა განაჩინნა, ჰრომ. 8,29.

2. **წინაჲსწარ** (წინაჲწარ) თანდ. = -მდე, წინ, ადრე: ამისთჳს ნუვინ წინაჲსწარ (წინაჲწარ ზ) ჟამისა გან-რასმე-იკითხვიდეთ, 1 კორ. 4,5.

წინაჲსწარმეტყუელ-ი ნ. წინაწარმეტყუელი.

წინაჲსწარმეტყუელება ნ. წინაწარმეტყუელება.

წინა-უკუმო საწინააღმდეგო, საპირისპირო: ვინაჲცა აწ წინა-უკუმო უფროისღა თქუენ მიჰმადლეთ, 2 კორ. 2,7Ⴀ-Ⴂხ.

წინა-ყოფა მიგება, ი/უ: წარმართთა მათ წინამიყვეს ჩუენ დიდი კაცთ მოყუარებაჲ, საქმე 28,2.

1. **წინაშე** ზზ.: წარმოუდგინნეს იგინი ერისთავთა მათ წინაშე, საქმე 16,20D; ნებაჲ იგი წ. მიც, ჰრომ. 7,18; მე ბოროტი წ. მიც, ჰრომ. 7,21.

2. **წინაშე** თანდ.: წინაშე მამისა ჩემისა და წ. ანგელოზთა მისთა, გამოცხ. 3,5; წ. წმიდათა ანგელოზთა და წ. კრავისა, გამოცხ. 14,10; წ. დედაკაცისა მის, გამოცხ. 12,4; წ. დიდებისა, იუდა 1,24; წ. ეკლესიაჲსა, 3 იოვ. 1,6; ერსა წ., საქმე 17,5; 18,28; 20,20; თუალთა წ., გალ. 3,1; 6,6; კოლ. 3,22; წ. თუალთა, ჰრომ. 3,18; ებრ. 4,13; თქუენ წ., საქმე 4,10; წ. თქუენსა, საქმე 4,10ႢႪႭ; წ. კართა, საქმე 5,23; 12,6; იაკ. 5,9ႪႭ; წ. კაცთა, გამოცხ. 13,13; წ. კაცთაცა, 2 კორ. 8,21; წ. კრავისა მის, გამოცხ. 5,8; წ. საყდრისა და წ. კრავისა, გამოცხ. 7,9; კრებულსა წ., საქმე 6,12; 23,18Ⴂ; წ. კრებულისა, საქმე 6,12ႪႭ; მათ წ., ჰრომ. 11,9; წ. მაცხოვრისა, 1 ტიმ. 2,3; მთავართა წ., საქმე 17,6; მის წ., 1 იოვ. 2,8; წ. მისა, ჰრომ. 3,20; წ. მისსა, ეფეს. 1,4; კოლ. 1,22; ებრ. 13,21; 1 იოვ. 3,19; 3,22; გამოცხ. 13,12; 19,20; წ. მოციქულთა, საქმე 6,6; წ. მრავალთა მოწამეთა, 1 ტიმ. 6,12; წ. მრისხველისა, საქმე 8,32; წ. მსაჯულისა, იაკ. 2,6; მღდელთმოძღუართა მათ წ., საქმე 9,21G; წ. მჴეცისა მის, გამოცხ. 13,14; წ. საყდართა ზედა მჯდომარისა მის, გამოცხ. 4,10; წ. პილატჱსა, საქმე 3,13; პირსა წ., 2 კორ. 5,12; წ. პირსა შემოსლევისა მისისასა, საქმე 13,24; წ. პირსა ქრისტჱსსა, 2 კორ. 2,10; წ. პირსა იესუ ქრისტჱსსა, 2 კორ. 4,6; წ. პირსა ეკლესიათასა, 2 კორ. 8,24; წ. პირსა ეკლესიათა ჰურიასტანისათა, გალ. 1,22; წ. პირსა მისსა, გალ. 2,11; წ. პირთა, იუდა 1,16; საკურთხეველსა წ., 1 კორ. 9,13; საყდარსა წ., საქმე 18,12; 18,17; გამოცხ. 1,4; 4,5; 4,6;

---

* C-ში კორექტურული შესწორება – წინაჲსწარ.

7.15; 8.3; 11.16; წ. საყდრისა, გამოცხ. 4,10; 7,11; 14,3; 14,5; 20.12; საყდართა კეისრისათა წ., საქმე 25,10; წ. საყდართა, ჰრომ. 14,10CD; 2 კორ. 5,10; წ. ყოვლისა მას სიმრავლესა, საქმე 6,5; წ. ყოვლისა მის სიმრავლისა, საქმე 6,5ႢႪႭ; წ. სიმრავლისა მის, საქმე 19,9; ურწმუნოთა წ., 1 კორ. 6,6; წ. უფლისა, საქმე 10,4; 2 კორ. 8,21; კოლ. 3,20Ⴍ; ეფეს. 4.17; 1 თეს. 2.19; იაკ. 4.10; გამოცხ. (სათ.) 11,4; წ. ფარაოჲსა, საქმე 7,10; წ. ფერჴთა, გამოცხ. 3,9; 19,10; 22,8; წ. ქონსა, საქმე 20,15; წ. ქრისტჱსა, 2 კორ. 11.2ႭႢ; ღმრთისა წ., 2 კორ. 5,11; გალ. 3,11; წ. ღმრთისა, საქმე 4.19; 7,20; 7,46; 8,21; 10,31; 10.33; 10,34; ჰრომ. 2,13; 4,17; 12.17; 14,22; 1 კორ. 1,29; 3,19; 11.13; 2 კორ. 2,17; 4,2; 7,12; 12,19; გალ. 1,20; 1 თეს. 1.3; 3.9; 3.13; 1 ტიმ. 5.4; 5,21; 6,13; 2 ტიმ. 2,14; 2,15; 4,1; 1 პეტ. 3,4; გამოცხ. 3,2; 8,2; 9.13; 12.10; 16.19; წ. ყოველთა (ყოველთაჲსა CD), გალ. 2,14; წ. ყოველთა, 1 ტიმ. 5,20; წ. თქუენ ყოველთასა, საქმე 3.16; წ. ყოველთასა, საქმე 19,19; 27.35; შენ წ., საქმე 23,30; 24,7ႢႪႭ; 24.13; 24,19; 25,26; 26.2; წ. შენსა, გამოცხ. 3,8; 15,4; ჩემ წ., საქმე 25,9; წ. ჩემსა, საქმე 2,25; 10,30; ცრუთა წ., 1 კორ. 6,1; წ. ოთხთა მათ ცხოველთა და მღდელთასა, გამოცხ. 14,3; წ. ძეთა ისრაჱლისათა, გამოცხ. 2.14; წ. ყოველთა წარმართთა, საქმე 9,15; წმიდათა წ., 1 კორ. 6,1; წ. მტკიცესა ჴელსა ღმრთისასა, 1 პეტ. 5,6; შენ წინაშევე, საქმე 24,8G.

წინაშე მდგომელ-ი წინ მდგომი, მსახური: მოუწოდა წინაშე მდგომელსა მისსა, საქმე 10,7ႢႪႭ; წინაშე მდგომელთა მათ ჰრქუეს, საქმე 23,4; ანანია უბრძანა წ. მათ, საქმე 23,2.

წინაშე მდგომელთაგან-ი მსახურთაგან ერთ-ერთი: ერისაგანი ერთი... წინაშე-მდგომელთაგანი მისთაჲ, საქმე 10,7.

წინა-ძღოლა, ი/უ—2: წინა უძღჳან საშჯელად, 1 ტიმ. 5,24; რომელნი წინა-მიძღუოდიან (მიძღოდიან DKႪႭ) ჩუენ, საქმე 7.40.

წინაწარმეტყუელ-ი, წინაჲსწარმეტყუელ-ი: ანუ ყოველნი წინაჲსწარმეტყუელ იყვნეს? 1 კორ. 12,29; უკუეთუ ვინმე ეგონოს თავი თჳსი წ. 1 კორ. 14,37; წინაწარმეტყუელი იყო, საქმე 2,30; წ. აღგიდგინოს თქუენ, საქმე 3,22; 7,37; წ. იტყჳს, საქმე 7,48ႤႢႪႭ; ვისთჳს იტყჳს წ., საქმე 8,34; გარდამოვიდა ვინმე... წ., საქმე 21,10; ვითარცა თქუა წინაწარმეტყუელმან, საქმე 7,48; თქუა... თჳსმანვე მათმან წ., ტიტე 1,12; იკითხვიდა იგი ესაია წინაწარმეტყუელსა, საქმე 8,28; ვითარ-იგი იკითხვიდა ესაია წ., საქმე 8,30; მოსცა მათ მსაჯულებ მიდღედმდე სამოელ წინაწარმეტყუელისა, საქმე 13,20ႤႢႪႭ; კეთილად იტყოდა სული წმიდაჲ ესაიას მიერ წ., საქმე 28,25; წ. მის უგუნურებაჲ, 2 პეტ. 2.16CႢႪႭ; ესე არს თქუმული წ. მიერ იოველისი, საქმე 2,16; სიტყუაჲ იგი თქუმული წ. მიერ, საქმე 13,40; რომელი იტყჳს თავსა თჳსსა წინაწარმეტყუელად, გამოცხ. 2,20; ყოველნივე წინაწარმეტყუელნი იტყოდეს, საქმე 3,24; ამას ყოველნი წ. ეწამებიან, საქმე 10,43; გარდამოვიდეს... წ., საქმე 11,27; იყვნეს წ. (წინაჲსწარმეტყუელნი D), საქმე 13,1; აღმოიკითხეს შჯული და წ., საქმე 13,15; იგინიცა თავადად კაცნი წ. იყვნეს, საქმე 15,32; ქალწულნი წ., საქმე 21,9; წ. იტყოდეს ყოფადსა მას, საქმე 26,22; წინაჲსწარმეტყუელნი შენნი მოსწყჳდნეს, ჰრომ. 11,3; მეორედ [დაადგინნა] წ., 1 კორ. 12,28; წ. იტყოდედ, 1 კორ. 14,29; მოსცნა... რომელნიმე წ., ეფეს. 4,11; უფალი მოკლეს იესუ და წ., 1 თეს. 2,15; აღდგომასა ღირს იქმნნენ... სხუანი წ., ებრ. 11,35; იქცეოდეს ჴურელთა ქუეყანისათა წ., ებრ. 11,38; გაჴსენედ... წინაწარმეტყუელნი, იაკ. 5,10; გამოიკულიეს წინაწარმეტყუელთა, 1 პეტ. 1,10; ორთა წ. ტანჯნეს მკჳდრნი ქუეყანისანი, გამოცხ. 11,10; რომელი წ. არს, საქმე 24,14; რომელ-იგი წინაჲსწარ აღუთქუა წინაჲსწარმეტყუელთა თჳსთა, ჰრომ. 1,2; სულები წინაჲსწარმეტყუელთაჲ წინაჲსწარმეტყუელთა დაემორჩილენ, 1 კორ. 14,32; გამოეცხადა... წ. სულითა წმიდითა, ეფეს. 3,5; ახარა მონათა თჳსთა წინაწარმეტყუელთა, გამოცხ. 10,7; მიცემად სასყიდელი მონათა შენთა წ., გამოცხ. 11,18; შენ თანა მონაჲ ვარ და ძმათა შენთა თანა წ. (წინაჲსწარმეტყუელთა A), გამოცხ. 22,9; პირითა წ. (წინაჲსწარმეტყუელთა E) მისთაჲთა, საქმე 3,21; არარას გარეშესა ვიტყჳ წ. თქუმულისასა, საქმე 26,22ႢႪႭ; სისხლნი წ. და წმიდათანი იპოვნეს, გამოცხ. 18.24AB; ჴმათა მათ წინაწარმეტყუელთაებრ, საქმე 13,27; არწმუნებდა მათ იესუჲსთჳს... და წინაწარმეტყუელთა, საქმე 28,23; დამაკლებს მე მითხრობად ჟამი ესე... სამუელისთჳს და წინაჲსწარმეტყუელთა, ებრ. 11,32; პირითა ყოველთა წინაწარმეტყუელთა მისთა მიერ, საქმე 3,18; სიმართლჱ ღმრთისაჲ გამოჩინებულ არს მოწამებითა შჯულისა მიერ და წინაჲსწარმეტყუელთა, ჰრომ. 3,21; ღმერთი ეტყოდა... წ. მიერ, ებრ. 1,1; მოჴსენებაჲ პირველ თქუმულთა მათ სიტყუათა... წინაწარმეტყუელთა მიერ, 2 პეტ. 3.2ႢႪႭ; მოიწიოს... თქუმული იგი წ. შინა, საქმე 13.40ႢႪႭ; იხარებდით..., ცაო და... წინაწარმეტყუელნო, გამოცხ. 18.20; არა ისმინოს მის წინაწარმეტყუელისაჲ, საქმე 3.23; წ. მის უგუნურებაჲ, 2 პეტ. 2,16; წიგნსა ესაია წინაწარმეტყუელისასა, საქმე 8,28ႤႢႪႭ; პირითა ესაია წინაწარმეტყუელისაჲთა, საქმე 28.25G; მიდღეთამდე სამუელ წინაწარმეტყუელისათა, საქმე 13.20; გრწამს წინაწარმეტყუელთაჲ, საქმე 26,27; სისხლი... წ. დასთხიეს, გამოცხ. 16,6; უფალმან ღმერთმან სულთა წინაწარმეტყუელთამან მოავლინა, გამოცხ. 22,6; წიგნსა მას წინაწარმეტყუელთასა (წინაჲსწარმეტყუელთასა ႪႭ), საქმე 7,42; ჴმათა მათ წინაწარმეტყუელთასა, საქმე 13.27ႢႪႭ; საფუძველსა ზედა... წინაჲსწარმეტყუელთასა, ეფეს. 2,20; შვილნი წინაწარმეტყუელთანი, საქმე 3,25; სიტყუანი იგი წ., საქმე 15,15; სიტყუანი წმიდათა წ. (წინაწარმეტყუელთა Ⴄ), 2 პეტ. 3.2; სისხლნი წ., გამოცხ. 18,24.

ნ.კ. ცრუ-წინაწარმეტყუელი, წინაწარმეტყუელთაგანი.

წინაჲსწარმეტყუელება, წინაწარმეტყუელება, ო—2: მეორედცა ეწინაჲსწარმეტყუელებთ, 1 კორ. 13,9; რომელი-იგი წინაჲსწარმეტყუელებნ, 1 კორ. 14,3; რომელი წინაჲსწარმეტყუელებნ, 1 კორ. 14,4; იტყოდეს ენათა და წინაწარმეტყუელებდეს, საქმე 19,6; რომელნი იქადაგნეს მადლისა მის წ., 1 პეტ. 1,10; რომელი ილოცვიდეს გინა თუ წინაჲსწარმეტყუელებდეს, 1 კორ. 11,4; რომელი ილოცვიდეს გინა თუ წ. (წინაწარმეტყუელებდეს Ⴄ), 1 კორ. 11,5; რომელი წ., 1 კორ. 14,4CD; 14,5;

მცირედცა ვწინაჲსწარმეტყუელებდეთ. 1 კორ. 13,9Ⴄ; რაჲთა სწინაწარმეტყუელებდეთ (სწინაჲსწარმეტყუელებდეთ ႢCD), 1 კორ. 14,1ႢCD; რაჲთა სწინაჲსწარმეტყუელებდეთ. 1 კორ. 14,5; წინაწარმეტყუელბდენ ძენი თქუენნი, საქმე 2,17; წ., საქმე 2,18; გამოცხ. 11,3; უკუეთუ ყოველნი წ., 1 კორ. 14,24; წინაწარმეტყუელა (წინაჲსწარმეტყუელა Ⴄ) მათთჳს მეშჳდემან ადამისითგან ენუქ, იუდა 1,14.

ი/უ: რომელნი თქუენ მადლსა მას გიწინაწარმეტყუელებდეს, 1 პეტ. 1,10ႢႪႭ.

მაქუს ჩუენ ნიჭი იგი... გინა თუ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ, ჰრომ. 12,6; მაქუნდეს ლათუ წ., 1 კორ. 13,2; რომელსამე წ. [მიცემულ არს], 1 კორ. 12,10; წ. არა ურწმუნოთათჳს არს, 1 კორ. 14,22; ყოველი წინაწარმეტყუელებაჲ... სათარგმანებელ არა არნ, 2 პეტ. 1,20; არა ნებითა კაცისაჲთა მო-სადამე-იწია წ., 2 პეტ. 1,21; ჯერ-არს შენდა კუალად წ., გამოცხ. 10,11; გშურდინ წინაჲსწარმეტყუელებაჲ იგი, 1 კორ. 14,39; წინაჲსწარმეტყუელებასა ნუ შეურაცხ-ჰყოფთ, 1 თეს. 5,20; ღღეთა მათ წინაწარმეტყუელებისა მათისათა, გამოცხ. 11,6; სიტყუანი წ. ამის წიგნისანი, გამოცხ. 22,7; 22,18; სიტყუათა წ. ამის წიგნისათა, გამოცხ. 22,10; არა თუ გეტყოდი თქუენ მეცნიერებითა ანუ წინაჲსწარმეტყუელებითა? 1 კორ. 14,6; მსგავსად მოძღურებათა მათ შენდა მიმართ წ., 1 ტიმ. 1,18Ⴄ; რომელი მოგეცა შენ წ. (წინაჲსწარმეტყუელობითა ႢႬ), 1 ტიმ. 4,14; შემძლებელ ხართ თითოეულად წინაჲსწარმეტყუელებად, 1 კორ. 14,31; გშურდინ წ., 1 კორ. 14,39CD; წინაჲსწარმეტყუელებანი გან-ვე-ქარდენ, 1 კორ. 13,8; წინაჲსწარმეტყუელებათა ნუ შეურაცხ-ჰყოფთ, 1 თეს. 5,20Ⴂ; მსგავსად მოძღურებათა მათ შენდა მიმართ წ., 1 ტიმ. 1,18; სული იგი წინაწარმეტყუელებისაჲ, გამოცხ. 19,10; სიტყუათა წიგნისა ამის წინაწარმეტყუელებისათა, გამოცხ. 22,19; ისმენდენ სიტყუათა ამის წ., გამოცხ. 1,3.

წინაწარმეტყუელთაგან-ი ერთ-ერთი წინასწარმეტყველთაგან: რომელნი-მე წინაწარმეტყუელთაგანნი არა დევნნეს მამათა თქუენთა, საქმე 7,52.

ნ. წინაწარმეტყუელი.

წინა-წარძღოლა, ი/უ—2: ჩუენ წინა-წარუძღუთ (წარუძღჳთ AKႪႭ) ნავითა, საქმე 20,13; ესენი წინა-წარგჳძღუეს, საქმე 20,5.

წინდ-ი გირაო: რომელ-იგი არს წინდი მკჳდრობისა ჩუენისაჲ, ეფეს. 1,14; მოსცა წ. იგი სულისაჲ გულთა ჩუენთა, 2 კორ. 1,22; მომცა ჩუენ წ. იგი სულისაჲ, 2 კორ. 5,5.

წისქჳლ-ი წისქვილის ქვა, დოლაბი: აღიღო ერთმან ანგელოზმან ძლიერმან ქვაჲ, ვითარცა წისქჳლი დიდი, გამოცხ. 18,21; ჴმაჲ წისქჳლისაჲ, გამოცხ. 18,22.

წიფება ნ. ჴელ-მწიფე, ჴელ-წიფება.

წინწილა (წინწილ-ი): ვიქმენ... ვითარცა წინწილაჲ (წინწილი Ⴂ), 1 კორ. 13,1Ⴂ, ႬႹႠႨხ; ვითარცა წინწილანი რაჲ ჴმობდ, 1 კორ. 13,1.

წიხნა (წიხნეა) წიხლის კვრა: ფიცხელ არს შენდა წიხნაჲ დეზსა, საქმე 9,4; ფიცხელ არს შენდა დეზისა წ. (წიხნეაჲ ႪႭ), საქმე 26,14.

წლითი წლად ნ. წელი.

წმიდა წმინდა: ადგილი ეგე ქუეყანაჲ წმიდა არს, საქმე 7,33; ამიერითგან შჯული წ. არს და მცნებაჲ იგი წ., ჰრომ. 7,12; უკუეთუ დასაბამი იგი წ. არს... და ძირი იგი თუ წ. არს, ჰრომ. 11,16; ყოველივე წ. არს, ჰრომ. 14,20; იყოს შეწირვაჲ იგი... წ., ჰრომ. 15,16; ტაძარი იგი ღმრთისაჲ წ. არს, 1 კორ. 3,17; აწ წ. არიან, 1 კორ. 7,14; რაჲთა იყოს წ. სულითა და ჴორცითა, 1 კორ. 7,34; რაჲთა ვიყვნეთ ჩუენ წ., ეფეს. 1,4; რაოდენი წ. [არს], ფილიპ. 4,8CD; რომელსა ერქუა „წმიდა“, ებრ. 9,2; რაჲთა უბრალო იყოს... წ., 1 ტიმ. 3,2; დიაკონნი ეგრეცა წ., 1 ტიმ. 3,8; ჭურ... წ., 2 ტიმ. 2,21; ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბრალო-ყოფაჲ... წ., ტიტე 1,8; ყოველივე წ. არს წმიდათათჳს... არარაჲ წმიდა არს, ტიტე 1,15; ხუცესნი... იყვნედ... წ., ტიტე 2,2; წ. [იყვნედ], ტიტე 2,5; რაჲთა წ. იყვნენ, ტიტე 2,6; მწოდებელისაებრ თქუენისა წმიდისა და თქუენცა წმიდა იყვენით, 1 პეტ. 1,15; წ. იყვენით, რამეთუ მე წ. ვარ, 1 პეტ. 1,16; ვითარცაიგი წ. არს, 1 იოვ. 3,3; წ. არს (9-ჯერ) უფალი ღმერთი, გამოცხ. 4,8; შენ მხოლოჲ ხარ წ., გამოცხ. 15,4; იყავ წ., გამოცხ. 16,5; ნეტარ არს და წ., გამოცხ. 20,6; წმიდაჲ იგი წმიდა იქმნებოდენ ჯერეთ, გამოცხ. 22,11; ადგილი ეგე ქუეყანაჲ წმიდაჲ არს, საქმე 7,33DFHJ; სული წ., საქმე 8,15; 8,16; 8,17; 8,18; 8,19; 8,39; 10,44; 10,47ႪႭ; 11,15; 15,8; 16,6; 19,2 (2-ჯერ), 19,6; 20,23; 21,11; 28,25; 1 თეს. 4,8; ებრ. 3,7; 1 ტიმ. 4,1; ებრ. 10,15; სული იგი წ., საქმე 5,32; ადგილი ესე წ., საქმე 21,28; სახელი წ., 2 თეს. 1,12Ⴂ; შე-ვე ესევითარი-ჰგვანდა მღდელთმოძღუარი: წ., ებრ. 7,26; რომელსა ერქუა „წმიდაჲ წმიდათაჲ“, ებრ. 9,3; მსახურებაჲ წმიდაჲ, იაკ. 1,27; თესლი წ., 1 პეტ. 2,9; ქალაქი იგი წ., გამოცხ. 11,2; სამოსელი სელისაჲ წ., გამოცხ. 15,6; იყავ წ., გამოცხ. 16,5C; რაჲთა შეიმოსოს ბოწეული წ., რამეთუ ბოწეული სიმართლენი წმიდათანი არიან, გამოცხ. 19,8; ქალაქი იგი წმიდაჲ, გამოცხ. 21,2; ქალაქი წ., გამოცხ. 21,10; ქალაქი იგი ოქროჲ წ., მსგავსი ჭიქასა წმიდასა, გამოცხ. 21,18; ოქროჲ წმიდაჲ, გამოცხ. 21,21; თქუენ წ. იგი... უარ-ჰყავთ, საქმე 3,14; მიგცე თქუენ წ. იგი დავითისი, საქმე 13,34; სამართალი მსახურებათაჲ წ. იგი სოფლისაჲ, ებრ. 9,1; ამას იტყჳს წ. იგი, გამოცხ. 3,7; სული წმიდაჲცა, ებრ. 10,15ႢCD; სულმან წმიდამან, საქმე 1,16; 8,29; 10,19; 11,12 13,2; 20,28; არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელი, საქმე 2,27; წ. ძესა შენსა ზედა იესუს, საქმე 4,27; სულსა წ., საქმე 7,51; ეფეს. 4,30; წ. მას სლვასა თქუენსა, 1 პეტ. 3,2; მთასა მას წ., 2 პეტ. 1,18; წ. მას სარწმუნოებასა თქუენსა ზედა, იუდა 1,20ႪႭ; არა სცე წ. მას შენსა, საქმე 13,35; სულისა წმიდისა, საქმე 5,3; 5,9Ⴄ; ებრ. 2,4; 6,4; სულისა მიერ წ., საქმე 4,25ႪႭ; 13,4ႪႭ; 16,6ႪႭ; 2 პეტ. 1,21; წ. ძისა შენისა, საქმე 4,30ႤႪႭ; ადგილისა ამისთჳს წ., საქმე 6,13; ანგელოზისაგან წ., საქმე 10,22; ზიარებაჲ წ. სულისაჲ, 2 კორ. 13,13; გულისაგან წ., 1 ტიმ. 1,5; წ. მცნებისა, 2 პეტ. 2,21; გამოცხადებაჲ წ. იოვანესი, გამოცხ. (სათ.); ქალაქისა მისგან წ., გამოცხ. 22,19; თქუენ ცხებულებაჲ გაქუს წმიდისაგან, 1 იოვ. 2,20; თქუენცა ცხორებაჲ გაქუს წმიდისა მისგან, 1 იოვ. 2,20ႪႭ; სულითა წმიდითა, საქმე 1,5; 1,20; 2,4; 4,8; 4,25; 4,31; 6,3; 6,5; 6,8; 6,10; 7,55; 9,17; 10,38; 10,47; 11,16; 11,24; 11,28; 13,9;

13.52; პრომ. 5.5; 9.1; 14.17; 15,16; 1 კორ. 12,3; 2 კორ. 6,6; ეფეს. 3,5; 1 თეს. 1,5; 2 ტიმ. 1.14; 1 პეტ. 1.12; იუდა 1.20; სულითა მით წ., ეფეს. 1.13; ებრ 9.14; სახელითა წ., საქმე 4.30; ამბორითა წ., პრომ. 16,16; ამბორის-ყოფითა წ., 1 კორ. 16.20; 2 კორ. 13.12; 1 თეს. 5,26; წყლითა წ., ებრ. 10.23; წ. გინებითა, 1 ტიმ. 3.9; 2 ტიმ. 1,3; ჩინებითა მით წ., 2 ტიმ. 1.9; გულითა წ., 2 ტიმ. 2,22; 1 პეტ. 1.22ႢႭ; წ. სლვითა, 2 პეტ. 3.11; ბევრეულითა წ. ანგელოზითა, იუდა 1.14; წ. მაგით სარწმუნოებითა, იუდა 1.20; მსხუერპლად. წმიდად, პრომ. 12.1; წარუდგინენით თავნი თქუენნი წ. საქმესა მას, 2 კორ. 7,11; ქალწულად წ., 2 კორ. 11,2; ტაძრად წ., ეფეს. 2.21; წარგადგინნა თქუენ წ., კოლ. 1.22CD; მნებავს... აღპყრობაჲ წ. ჴელთაჲ, 1 ტიმ. 2,8; თავი თჳსი წ. დაიმარხე, 1 ტიმ. 5,22; სამღდელოდ წ., 1 პეტ. 2,5; წმიდაო მახარებელო, გამოცხ (სათ.); მინაწ. უფალო ღმერთო ჩუენო წ., გამოცხ. 4,11; მეუფეო წ., გამოცხ. 6,10; მრავალნი წმიდანი მე საპყრობილედ მივსცენ. საქმე 26,10; რომელნი არიან კორინთეს შინა ჩინებულნი წ., 1 კორ. 1.2Ⴀ; წ. სოფელსა სჯიან, 1 კორ. 6,2Ⴇb; გიკითხვენ თქუენ წ. ყოველნი, 2 კორ. 13.12; გიკითხვენ თქუენ ყოველნი წ., ფილიპ. 4.22; რაჲთა წარგიდგინნეს თქუენ წ., კოლ. 1,22; წ. ღმრთისა კაცნი, 2 პეტ. 1,21; წმიდანიცა (-ცა ႢႭ) იგი დედანი, 1 პეტ. 3,5; წმიდათა სოფელი განიკითხონ, 1 კორ. 6.2; შეუკუე-იმოსეთ ვითარცა რჩეულთა ღმრთისათა, წ., კოლ. 3,12; მრავალნი ძჳრნი შეამთხჳენა წ. შენთა, საქმე 9,13; ყოველთა... ჩინებულთა წ., პრომ. 1,7; პავლე... ჩინებულთა წ., 1 კორ. 1.2; ყოველთა ეკლესიათა წ., 1 კორ. 14.33; წ. მოციქულთა მისთა, ეფეს. 3,5; ვითარცა-იგი შეჰგავს წ., ეფეს. 5,3; ყოველთა წ. ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 1,1; მოიკითხევდით ყოველთა წ., ფილიპ. 4,21; წ. ძმათა, კოლ. 1,2; გამოეცხადა წ. მისთა, კოლ. 1,26; ყოველთა ძმათა წ., 1 თეს. 5,27CD; მსახურებდით წ. (+მათ CD), ებრ. 6,10; წ. ვიეთმე იტყჳს, ებრ. 11,35CD; კითხვაჲ არქუთ... ყოველთა წ., ებრ. 13,24; უკუეთუ წ. ფერჴნი დაჰბანნა, 1 ტიმ. 5,10; რომელი-იგი ერთგზე მიეცა წ. სარწმუნოებაჲ, იუდა 1,3; მიცემად სასყიდელი წ. მოშიშთა სახელისა შენისათა, გამოცხ. 11,18; პავლე... წ. მაგათ, ეფეს. 1,1; მოუწოდა წ. მათ, საქმე 9,41; მოკითხვაჲ არქუთ... მათ ყოველთა წ., პრომ. 16,15; მოეიდოდა წ. მათცა, საქმე 9,32; საქმჱ წ. მოციქულთაჲ, საქმე (სათ.); პირითა წ. წინაწარმეტყუელთა მისთაჲთა, საქმე 3,21; მიერ წიგნთაგან წ., პრომ. 1.2; გლახაკთა მათთჳს წ., პრომ. 15,26; თანა-მოქალაქე ხართ წ., ეფეს. 2.19; მღდელთმოძღუარი... წ., მსახური, ებრ. 8.2; წ. იგი გზაჲ, ებრ. 9.8; სიმრავლე წ. მოწამეთაჲ, ებრ. 12.1ႦႩႢCD; სიტყუანი წ. წინაწარმეტყუელთანი, 2 პეტ. 3.2; ბევრეულითა წ. მისითაჲთა, იუდა 1.14ႢႭ; წინაშე წ. ანგელოზთა, გამოცხ. 14,10; რომელნი არიან... ყოველთა თანა წ., 2 კორ. 1,1; რაჲთა შეუძლოთ წარწუდნად ყოველთა თანა წ., ეფეს. 3.18; განმტკიცნენ გულნი თქუენნი უბიწოდ... ყოველთა თანა წ., 1 თეს. 3.13; მოვიდეს დიდებად წ. მისთა თანა, 2 თეს. 1,10; მადლი... იესუ ქრისტჱსი ყოველთა წ. თანა, გამოცხ. 22,21; ღმრთისა მიმართ მეოხ არს წმიდათათჳს, პრომ. 8,27; ილოცევდით... ვედრებითა ყოველთა წ., ეფეს. 6.18; რაჲთა მსახურებაჲ იგი ჩემი იერუსალჱმს შეწირულ იყოს წმიდათა მიმართ, პრომ. 15,31; მლოცველობჲს ჩუენ ზიარებასა მსახურებისასა წ. მიმართ, 2 კორ. 8.4; სიყუარული იგი... გაქუს ყოველთა მიმართ წ., ეფეს. 1,15; სიყუარული ეგე თქუენი ყოველთა მიმართ წ., კოლ. 1,4; სარწმუნოებაჲ... გაქუს... ყოველთა მიმართ წ., ფილემ. 1.5; მიეცა მას ბრძოლისაცა-ყოფად წ. მიმართ, გამოცხ. 13,7; რაჲ-იგი არს სიმდიდრჱ დიდებისა მის მკჳდრობისა მისისაჲ წ. შინა, ეფეს. 1,18; შემძლებელ არს... მოცემად მკჳდრობისა ყოველთა შორის წ., საქმე 20.32; ვითარმცა ეშჯოდა იგი ცრუთა წინაშე და უფროისღა წ. წინაშე, 1 კორ. 6.1; ძმანო წმიდანო, ებრ. 3,1; წ. მოციქულნო, გამოცხ. 18.20; აღთქუმაჲ სულისა წმიდისაჲ, საქმე 2,33ႢႭ; აღთქუმაჲ იგი სულისა წ., საქმე 2,38; ნიჭი იგი სულისა წ., საქმე 10.45; 11,1; ზიარებაჲ სულისა წ., 2 კორ. 13,13ႭႢCD; აღთქუმასა სულისა წმიდისასა (შდრ.: აღთქუმასა მამისასა ႢႭ. πατρός), საქმე 1,4; მოსლვასა სულისა წ., საქმე 1,8; მოსლვასა მას წ., საქმე 7,52; ნუგეშინის-ცემითა სულისა წმიდისაჲთა, საქმე 9,31; წინამძღურებითა სულისა წ., საქმე 13,4; ძალითა სულისა წ., პრომ. 15.13; 15.19; გამოცხადებითა სულისა წ., 1 კორ. 2.4; სწავლითა სულისა წ., 1 კორ. 2,13; სიტყჳსა მისთჳს წმიდათაჲსა, 1 კორ. 16,1; სიხარულითა სულისა წმიდისაჲთა, 1 თეს. 1.6; უწყებითა სულისა წ. (წმიდისათა Ⴂ), ებრ. 9,8; განახლებითა სულისა წ., ტიტე 3.5; სულისა წ. მოვლინებულთა, 1 პეტ. 1.12Ⴍ; წუევითა სულისა წ., 2 პეტ. 1,21ႢႭ; ტაძარნი... სულისა წმიდისანი, 1 კორ. 6,19; წმიდათაჲ იგი გზაჲ, ებრ. 9.8ႩႢ; სარწმუნოებაჲ წ., გამოცხ. 13,10; მოთმინებაჲ წ., გამოცხ. 14.12; სისხლი წ., გამოცხ. 16.6; ჴსენებასა წმიდათასა, პრომ. 12.13; მე, უმრწემჱსსა ყოველთა წ., ეფეს. 3.8; ნაწილსა მას მკჳდრობისა წ., კოლ. 1,12Ⴍ; ლოცვასა წ., გამოცხ. 8.3; ბანაკსა წ., გამოცხ. 20,9; მსახურებისა მისთჳს წმიდათაჲსა, 2 კორ. 9,1; ნაკლულევანებისა მის წ., 2 კორ. 9.12; ნაწილსა მას მკჳდრობისა წ., კოლ. 1.12; შესავლისა მიმართ წ., ებრ. 10.19ႭႨb; ლოცვისა მიმართ წ., გამოცხ. 8,4; სისხლითა წმიდათაჲთა, გამოცხ. 17.6; მსახურებად წმიდათა, პრომ. 15,25; 1 კორ. 16.15; ღირსად წ., პრომ. 16.2; დასამტკიცებელად წ., ეფეს. 4,12; მეუფეო წმიდათაო, გამოცხ. 15,3; ნაწლევნი წმიდათანი, ფილემ. 1,7; ლოცვანი წ., გამოცხ. 5.8; სისხლნი წ., გამოცხ. 18.24.

ნ.კ. არა-წმიდა.

წმიდათაგან-ი წმიდათაგან ერთი: მრავალნი წმიდათაგანნი მე საპყრობილესა შევაყენენ, საქმე 26.10ႢႭ.

წმიდა-ყოფა განწმენდა. 0—2: რომელი-იგი ღმრთმან წმიდა ყო, საქმე 10.15; რაჲ-იგი ღმრთმან წ., საქმე 11,9; თავადმან ღმრთმან მშჳდობისამან წმიდა გყვენინ თქუენ, 1 თეს. 5.23; იესუ ქრისტჱ წმიდა ყავთ, 1 პეტ. 3.15; რაჲთა იგი წმიდა-ყოს, ეფეს. 5.26; წ. თჳსითა სისხლითა ერი, ებრ. 13,12.

წმიდება ნ. არა-წმიდება.

წოდება დასახება, წოდება. ი/უ—2: კრულმან პავლე მიწოდა მე, საქმე 23.18; მ. მე მადლითა თჳსითა, გალ. 1,15; მათცა უწოდა; და რომელთა-იგი უ., პრომ. 8,30; რომელმან-იგი უ., პრომ. 9,12; სასარგებლად უ. განსლუად, 2 კორ. 4,6Ⴇb (მინაწ.): სარწმუნოებით აბრაჰამსა უ. რაჲ, ებრ. 11,8; რომელთაცა-ესე მიწოდა (მა-

წოდნა CႢႨႹႬႩႾႧႱ) ჩუენ. ჰრომ. 9,24: მშჳდობას გჳწოდნა (გჳწოდა C) ჩუენ ღმერთმან. 1 კორ. 7,15; რომელმან ბნელისაგან გიწოდა (ვიწოდნა ႪႭ) თქუენ. 1 პეტ. 2,9; რომელსა მე უწოდი მათ, საქმე 13,2; უწოდი (უწოდო CD) არა ერსა მას ერად ჩემდა, ჰრომ. 9,25.

ი ვნ.: სარწმუნოებით იწოდა რაჲ აბრაჰამ, ებრ. 11,8CD: მეგობარ ღმრთისა ი., იაკ. 2,23: რომლისა მიერ იწოდენით ზიარებასა მას. 1 კორ. 1,9; რაჲთა შვილ ღმრთისა ვიწოდნეთ, 1 იოვ. 3,1ႢႪႭ: მუნ იწოდნენ ძედ ღმრთისა ცხოველისა, ჰრომ. 9,26CD.

ე: რომელსა ეწოდების პატმო, გამოცხ. 1,9: რომელსა ე. სულიერად სოდომი, გამოცხ. 11,8; რომელსა ე. ებრაელებრ (?) ... რომელსა ე. ემმაკი. გამოცხ. 12,9; რომელსა ე. მაგედონ, გამოცხ. 16,16; რომელსა ეწოდებოდა ბარსაბა, საქმე 4,36Ⴂ; 15,22GHI: მჴედომარესა მას ზედა ე. სარწმუნოჲ, გამოცხ. 19,11; მერმე ეწოდა იოსტოს, საქმე 1,23; რომელსა ე. ბარსაბა, საქმე 4,36; 15,22; რომელსა ე. მარკოს, საქმე 12,12; მეგობარ ღმრთისა ე., იაკ. 2,23FႭ; მჴედომარესა მას ზედა ე. სარწმუნოჲ, გამოცხ. 19,11B; ეწოდაცა დაბასა მას... აკელდამა, საქმე 1,19; ისაკისგან გეწოდოს შენ თესლად. ჰრომ. 9,7; ისაკისგან გ. შენ ნათესავად, ებრ. 11,18; ცხორებასა ქმრისასა მემრუშედ ეწოდოს. ჰრომ. 7,3CD; მუნ ე. მათ შვილ ღმრთის ცხოველის. ჰრომ. 9,26.

არა ჰრცხუენის ძმად წოდებაჲ მათი, ებრ. 2,11; იყო... წოდებად პირველად ანტიოქიას, საქმე 11,26ႪႭ: არა ვარ ღირს წ. მოციქულად, 1 კორ. 15,9; არა ჰრცხუენის ძმად წ. მათი, ებრ. 2,11ႢႧ.

მწოდებელისა (მწოდებლისა E) მისებრ თქუენისა... წმიდა იყვენით. 1 პეტ. 1,14: მწოდებელისაებრ თქუენისა... წმიდა იყვენით. 1 პეტ. 1,15.

რომელსა სახელი წოდებულ იყო მარკოს, საქმე 12,25; რომელსა ზედა წ. არს სახელი ჩემი, საქმე 15,17ႧႪႭ; რომელნი-იგი ნებსით თჳსით წ. არიან, ჰრომ. 8,28ႾႧႱ; წ. არნ ღმრთისა მიერ, ებრ. 5,4; წ. არს თქუენ ზედა, იაკ. 2,7; წ. არს სახელი მისი, გამოცხ. 19,13; ნეტარ არიან წოდებულნი სერობასა მას კრავისასა, გამოცხ. 19,19; მის თანა წ. იგი, გამოცხ. 17,14.

წოლა, 0–1: წვანან მრავალნი, 1 კორ. 11,30.

იყო მამაჲ პოპლიოჲსი... სნეულ და მწოლარე, საქმე 28,8.

წრაფა, სწრაფა სწრაფვა; სიჩქარე. ი უობ.: იწრაფდა (ისწრაფდა DKႪႭ), საქმე 20,16; ისწრაფდით (იწრაფდით ႪႭ) დამარხვად ერთობასა მას სულისასა, ეფეს. 4,3; სიორძილსა მას გუამისასა ი., ეფეს. 4,16Ⴑ; ი. მოსლვასა მას დღისა ღმრთისასა, 2 პეტ. 3,12; რაჲთა ისწრაფდეთ მოსლვასა მას დღისა მის ღმრთისასა. 2 პეტ. 3,12ႪႭ: რომელცა-იგი ვიწრაფე ყოფად, გალ. 2,10Ⴍ; ვისწრაფეთ მეყსეულად განსლვად, საქმე 16,10; რომელცა-იგი ვ. (ვიწრაფეთ Ⴊ) ყოფად, გალ. 2,10; ვ. (ვიწრაფეთ ႢႪ) პირისა თქუენისა ხილვად, 1 თეს. 2,17; ისწრაფე და განედ შენ იერუსალჱმით, საქმე 22,18; იწრაფე (ისწრაფე CD) თავისა შენისა რჩეულად წარდგინებად, 2 ტიმ. 2,15; ი. (ისწრაფე CD) მოსლვად ჩემდა, 2 ტიმ. 4,9: ი. (ისწრაფე ႦႧCD) ზამთრისა წინა მოსლვად, 2 ტიმ. 4,21; ტიტე 3,12; ისწრაფეთ შეუგინებელად... მისა, 2 პეტ. 3,14: უფროჲს-ღა ი. (იწრაფე C), 2 პეტ. 1,10; ვისწრაფო (ვიწრაფო C), 2 პეტ. 1,15; ვისწრაფოთ პირისა თქუენისა ხილვად. 1 თეს. 2,17Ⴍ; ვიწრაფოთ (ვისწრაფოთ ႦႧCD) უკუე შესლვად, ებრ. 4,11.

რაოდენი შექმნა თქუენ შორის წრაფაჲ (სწრაფაჲ ႧCD), 2 კორ. 7,11; მოსცა იგივე წ. (სწრაფაჲ ႧCD) გულსა, 2 კორ. 8,16; ყოველივე სწრაფაჲ ვყავ მიწერად თქუენდა, იუდა 1,3; წრაფასა (სწრაფასა ႧCD) ნუ მცონარე ხართ, ჰრომ. 12,11; აჩუენებდეთ წ., ებრ. 6,11ႢႪႭ.

წრფელ-ი სწორი, მართალი; პირდაპირი: გული შენი არა არს წრფელ წინაშე ღმრთისა, საქმე 8,21; წრფელი (+იგი ႪႭ) გზაჲ, 2 პეტ. 2,15; გზათა მათ უფლისათა წრფელთა, საქმე 13,10.

წუევა იძულება, ძალის დატანება, ა–3: სიყუარული იგი ქრისტჱსი მაწუევს (გუაწუევს Ⴍ) ჩუენ გამორჩეულად ამას, 2 კორ. 5,14; აწუევდა სული პავლეს, საქმე 18,5.

სულისა მიერ წმიდისა წუევითა იტყოდეს, 2 პეტ. 1,21.

წუერ-ი თავი, წვერი: თავყანის-სცა წუერსა ზედა კუერთხისა მისისასა, ებრ. 11,21.

წუვა წვა. ი ვნ.: რომელი-იგი იწუების წუმწუბითა, გამოცხ. 19,20; შჳდნი ლამპარნი ცეცხლისანი იწუებოდეს წინაშე საყდარსა მისსა, გამოცხ. 4,5.

წუთ-ი: წუთღა ჴორციელვე ხართ, 1 კორ. 3,3CD.

წუთერთ ცოტა, მალე, წუთისერად: ობოლ ღათუ ვიქმნენით თქუენგან წუთერთ ჟამ, 1 თეს. 2,17; მცირედღა, წ. (+ღა CD), მომავალი იგი მოვიდეს, ებრ. 10,37; წურთილებაჲ წ. ჟამ სარგებელ არს, 1 ტიმ. 4,8.

წულ-ი: შვა მან ძე წული, გამოცხ. 12,5; რომელმან შვა ძე იგი წ., გამოცხ. 12,13.

ნ.კ. ძმის-წული.

წუმწუბა გოგირდი: პირთა მათგან გამოვალს... წუმწუბაჲ, გამოცხ. 9,17; აქუნდა ჯაჭუები... წუმწუბის (÷ა BC) სახენი, გამოცხ. 9,17; მოსწყდა... ცეცხლისაგან და... წუმწუბისა, გამოცხ. 9,18; ნაწილი მათი იყოს ტბასა... წუმწუბითა მოტყინარესა, გამოცხ. 21,8; იტანჯოს წ., გამოცხ. 14,10; რომელი-იგი იწუების წ., გამოცხ. 19,20; ტბასა მას... წუმწუბისასა, გამოცხ. 20,10.

წურთა სწავლა, წვრთნა; ზრუნვა. ი: ამას იწურთიდ, 1 ტიმ. 4,15; იწუართე თავი შენი ღმრთის მსახურებასა, 1 ტიმ. 4,7.

გონებანი წურთილნი აქონედ ცნობად კეთილისა, ებრ. 5,14; გულნი ჰქონან წ. ანგაჰრებითა, 2 პეტ. 2,14; ნაყოფი მის მიერ წურთილთა მოაგის, ებრ. 12,11; არა არნ მეყსეულად წ. მათ სისარულ. ებრ. 12,11ႢႪႭ.

წურთილება წვრთნა, სწავლა: ჴორციელი წურთილებაჲ წუთერთ ჟამ სარგებელ არს, 1 ტიმ. 4,8.

წუხილ-ი, 0–1: საჭმლისათჳს ძმაჲ იგი შენი წუხდეს, ჰრომ. 14,15; რაჲთა არა სწუხდეთ. 1 თეს. 4,13.

წყმა, 0–(2)1: რაჲთა არა წჳმდეს, გამოცხ. 11,6; ილოცა, რაჲთა არა წჳმოს. და არა წჳმა ქუეყანასა ზედა, იაკ. 5,17.

ზეცით გარდამო მოცემად თქუენდა წჳმაჲ, საქმე 14,17; სუს მას ზედა მოსრული იგი მრავალ-გზის წ., ებრ. 6,7; ვიდრემდის მოიღოს წ., იაკ. 5,7ႪႭ; ცამან წ. მოსცა, იაკ. 5,18: შეაწყნარნეს ჩუენ ყოველნი წჳმისა

მისთჳს. საქმე 28,2; ლოცვაჲ ილოცა არა წჳმად. იაკ. 5,17ႲႭ.

წყალ-ი: აჰა-ესერა წყალი, საქმე 8,36; მარილოვანი წ. ტკბილ ყოფად, იაკ. 3,12; სამნი არიან, რომელნი წამებენ: სული, სისხლი და წ., 1 იოვ. 5,8; აღმოასხა... წ., გამოცხ. 12,15; განჴმა წ. მისი, გამოცხ. 16,12; ნუ ხოლო წყალსა სუამ. 1 ტიმ. 5,23; ვერცა ერთი წყაროჲ მარილიანსა და ტკბილსა წ. აღმოცენებად, იაკ. 3,12ႲႭ; შთაჴდეს ორნივე წ. მას, საქმე 8,38; მოვიდეს წ. ერთსა ზედა, საქმე 8,36; მოიღის სისხლი იგი... წ. თანა, ებრ. 9,19; წყაროთა მიმართ წყლისა ცხოველისათა, გამოცხ. 7,17; წყაროჲსა მისგან წ. ცხოველისა, გამოცხ. 21,6; მდინარჱ ერთი წ. ცხოველისაჲ, გამოცხ. 22,1; ჰნებავს მიღებად წ. ცხოველისა, გამოცხ. 22,17; წყლისაგან ნუ რაჲ ყენება არს, საქმე 10,47; განერნეს წ., 1 პეტ. 3,20; იოჰანე ნათელ-სცემდა წყლითა, საქმე 1,5; 11,16; მოუჴდეთ მას განბანილნი გუამითა წ. წმიდითა, ებრ. 10,23; სოფელი წ. წარირღუნა, 2 პეტ. 3,6ႲႭ; რომელი მოვიდა წ., 1 იოვ. 5,6; იესუ ქრისტჱ არა ხოლო წ., არამედ წ. და სისხლითა, 1 იოვ. 5,6ႡႲႭ; აღმოჴდეს მიერ წყლით, საქმე 8,39; წყალნი იგი... ერნი არიან, გამოცხ. 17,15; ჴელმწიფებაჲ აქუს წყალთა ზედა, გამოცხ. 11,6; წ. ზედა მრავალი... შორის დგეს, გამოცხ. 18,17; ზის წ. მათ ზედა მრავალთა, გამოცხ. 17,1; ჴმაჲ წ. მრავალთაჲ, გამოცხ. 1,15; 14,2; 19,6; ქუეყანაჲ წყალთაგან და წყალთა მიერ შეიქმნა, 2 პეტ. 2,5; მრავალნი კაცთაგანნი მოსწყდეს წ. მიერ, გამოცხ. 8,11; ბანითა მით წყლისაჲთა, ეფეს. 5,26; მესამედი წყალთაჲ, გამოცხ. 8,11; წყაროთა ზედა წყალთასა, გამოცხ. 8,10; 16,4; წყაროთა ზედა წყალთაჲსა, გამოცხ. 16,4C; მესმა ანგელოზისა მისგან წ., გამოცხ. 16,5; წყარონი წყალთანი, გამოცხ. 14,7.

წყალ შეწყალება, შებრალება, ე: რომელი ეწყალის ღმერთსა, ჰრომ. 9,16; რომელნიმე გეწყალოდენ შიშით. იუდა 1,23.

წყალობა, 0–2: პყრობილთაცა მათ სწყალობდით, ებრ. 10,34; რომელთამე ს., იუდა 1,22; რომელი სწყალობდეს, ჰრომ. 12,8.

წყალობაჲ ისრაჱლსა ზედა ღმრთისასა, გალ. 6,16; რაოდენი რაჲ მოწყალებაჲ და წ., ფილიპ. 2,1; რაჲთა მოვიღოთ წ., ებრ. 4,16; მადლი და წ. ღმრთისა მიერ მამისა, 1 ტიმ. 1,2; ტიმოთეს... მადლი და წ., 2 ტიმ. 1,2; მოეცინ წ. უფალმან, 2 ტიმ. 1,16; მოეცინ მას უფალმან პოვნად წ., 2 ტიმ. 1,18; ტიტეს... წ. და მშჳდობაჲ, ტიტე 1,4CD; მადლი თქუენდა და წ., ფილიპ. 1,3Ⴍ; რომელმან არა ყოს წ., იაკ. 2,13; მოქადულ არს წ. საშჯელსა ზედა, იაკ. 2,13HJ; იყოს ჩუენ თანა... წ., 2 იოვ. 1,3; წ. თქუენ თანა, იუდა 1,2; იქადოდეთ წყალობასა საშჯელისასა, იაკ. 2,13; მოელოდეთ წ., იუდა 1,21; თჳნიერ წყალობისა... მოკუდების, ებრ. 10,28; წარმართნი – წყალობისათჳს ადიდებად ღმრთისა, ჰრომ. 15,9; ესე სავსე იყო... წყალობითა, საქმე 9,36; დიდ არს წ., ეფეს. 2,4; წ. მისითა მიჴსნნა ჩუენ, ტიტე 3,5; მორჩილებაჲ, სავსჱ წ., იაკ. 3,17; მრავლითა მით წ. გუშვნა ჩუენ, 1 პეტ. 1,3; წყალობად შემძლებელ არს, ებრ. 5,2; წყალობანი ქველის-საქმისა მაგის შენისანი აღვიდეს საჴსენებელად შენდა, საქმე 10,31; ჭურჭთა მათ ზედა წყალობისათა, ჰრომ. 9,23.

მწყალობელისა ღმრთისაჲ, ჰრომ. 9,16ႭႨხ.

წყარო: ვერცა ერთი წყაროჲ მარილიანსა და ტკბილსა წყალსა აღმოცენებად, იაკ. 3,12ႲႭ; წყაროჲსა მისვე თუალისაგან გამოდინ ტკბილი და მწარჱ, იაკ. 3,11Ⴁ; წყაროჲსაგან... გამოდინ ტკბილი და მწარჱ, იაკ. 3,11; მივსცე წყაროჲსა მისგან წყლისა ცხოველისა, გამოცხ. 21,6; ესე არიან წყარონი ურწყულნი, 2 პეტ. 2,17; რომელმან ქმნა ზღუაჲ და წ. წყალთანი, გამოცხ. 14,7; დაეცა... წყაროთა ზედა წყალთასა, გამოცხ. 8,10; მესამემან დასთხია... წ. ზედა წყალთასა, გამოცხ. 16,4; უძღჳს წ. მიმართ წყლისა ცხოველისათა, გამოცხ. 7,17.

წყება, ი: კუალად ვიწყებთ თავთა თჳსთა წამებად, 2 კორ. 3,1CD; ვითარცა ვიწყე სიტყუად, საქმე 11,15; რომელთა იწყო იესუ ყოფად, საქმე 12,1; ი. ნათლის-ცემითგან იოჰანჱსსა, საქმე 1,22; ი. სმენად... ი. მისა კითხვად, საქმე 8,30; ი. წიგნთა მათგან ხარებად, საქმე 8,35; ი. ხედვად, საქმე 9,18; ი. მუნთქუესვე... ქადაგებად, საქმე 9,20; რომელ-იგი ი. გალილეაჲთგან, საქმე 10,37; მაშინ ი. პეტრე თხრობად მათა, საქმე 11,4; ი. მან თხრობად ჩუენდა, საქმე 11,13; ი. სლვად, საქმე 14,10; ამან ი. განცხადებაჲ, საქმე 18,26; ი. ტერტჳლოს შესმენად მისა, საქმე 24,2; ი. მას თანა ქარმან ბორბალმან, საქმე 27,14; ი. ჭამად, საქმე 27,35; ვითარცა-იგი ი. წინასწარ, 2 კორ. 8,6; ნათესავისაგან აბრაჰამისა ი., ებრ. 2,16; არასადა ანგელოზთაჲთ ი., ებრ. 2,16; ნებადცა წინასწარ ვიწყეთ. 2 კორ. 8,10Ⴒ; ნებადცა წინასწარ იწყეთ, 2 კორ. 8,10; ი. სულიერად, გალ. 3,3; იწყეს სიტყუად უცხოთა ენათა, საქმე 2,4; ი. თხრობად სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 13,5; ი. სიტყუად, საქმე 15,5; ი. აღტყებად ერისა მის, საქმე 17,13; ი. ვიეთმე მომავალთა ჰურიათა, საქმე 19,13; კუალად ვიწყო თავთა თჳსთა წამებად, 2 კორ. 3,1; სახლისაგან ღმრთისა იწყოს, 1 პეტ. 4,17; რომელმან ი. თქუენ შორის საქმჱ კეთილი, ფილიპ. 1,6; კუალად ვიწყოთ თავთა თჳსთა წამებად, 2 კორ. 3,1ႡႲႭႨ.

წყევა წყევლა, 0–2: მითვე ვსწყევთ (ვჰწყევთ Ⴁ) კაცთა, იაკ. 3,9; ნუ სწყევთ. ჰრომ. 12,14.

მიერვე პირით გამოვალს კურთხევაჲ და წყევაჲ, იაკ. 3,10; ყოველი წ. არა იყოს მუნ, გამოცხ. 22,3; წყევასა ქუეშე არიან, გალ. 3,10; გამოგჳჴსნნა ჩუენ წყევისა მისგან შჯულისა და იქმნა ჩუენთჳს წყევისა ქუეშე, გალ. 3,13; კურთხევაჲ... წყევისა (წყევის Ⴁ) მახლობელი, ებრ. 6,8; წ. შვილნი, 2 პეტ. 2,14; რომელთაჲ პირი წყევითა... სავსე არს, ჰრომ. 3,14; კურთხევისაჲ მახლობელსა წყევისასა, ებრ. 6,8ႭႨხ; შვილნი წყევისანი, 2 პეტ. 2,14ႲႭ.

წყეულ იყვნენ ყოველნი, გალ. 3,10; 3,13.

წყინება შეწუხება, თავის მობეზრება; მოწყენა, ა–3: რაჲთა არას ვაწყინებდეთ მათ, საქმე 15,19.

ე: მსახურებაჲ ესე... არა გუეწყინების, 2 კორ. 4,1CD; ამისთჳს არა მეწყინების (მეწყინება Ⴈ; გუეწყინების CD), 2 კორ. 4,16ΛH; კეთილისა საქმჱ ნუმცა გუეწყინების, გალ. 6,9; კეთილისა საქმჱ ნუმცა გეწყინების, გალ. 6,9ႭႨ; ნუ გ. კეთილის ყოფად, 2 თეს. 3,13ႨCD; ნუ გ. კეთილის ყოფად, 2 თეს. 3,13ႨCD; კეთილისა საქმჱ ნუმცა გუეწყინების, გალ. 6,9Ⴁ; ნუ გეწ-

ყინებინ კეთილის ყოფაჲ. 2 თეს. 3,13: რაჲთა არა გეწყინებოდის, ეფეს. 3,13.

წყლევა დაჭრა, დაკოდვა. ი ვნ.: იწყლა მესამედი მზისაჲ, გამოცხ. 8,12.

წყლულნი იელტოდეს მიერ სახლით, საქმე 19,16.

წყლით-რღუნა წარღვნა: წყლით-რღუნაჲ იგი უღმრთოთა მათ სოფელსა მოაწია, 2 პეტ. 2,5; სოფელი წყლით რღუნითა წარწყმიდა, 2 პეტ. 3,6.

წყლულება ჭრილობა, იარა: ვითარ მრავალი წყლულებაჲ დასდვეს, საქმე 16,23ႢႭ: რომლისა წ. განიკურნა, გამოცხ. 13,12: რომელსა-იგი აქუნდა წ., გამოცხ. 13,14; დიდ არს წ. მისი, გამოცხ. 16,21: წ. იგი... განიკურნა, გამოცხ. 13,3; გმეს კაცთა სახელი ღმრთისაჲ წყლულებისა მისგან სეტყჳსა მის, გამოცხ. 16,21; წყლულებითა განეკურნენით, 1 პეტ. 2,24; შემუსრონ ქუეყანაჲ... ყოვლითავე წ., გამოცხ. 11,6; რომელთა აქუნდეს... წყლულებანი, გამოცხ. 15,1; რომელთა აქუნდეს შჳდნი იგი წ., გამოცხ. 15,6; ვიდრემდის აღესრულნეს შჳდნი იგი წ., გამოცხ. 15,8; მოვიდენ წ. მისნი, გამოცხ. 18,8; შესძინენ ღმერთმან მის ზედა წ. იგი, გამოცხ. 28,18; აქუს ჴელმწიფებაჲ წყლულებათა ზედა, გამოცხ. 16,9; მათ წ. ზედა აღესრულა გულის-წყრომაჲ ღმრთისაჲ, გამოცხ. 15,1; ჰგმობდეს ღმერთსა ცათასა ტკივილთა მათთაგან და წ., გამოცხ. 16,11; წ. მისთაგან არა მიიღოთ, გამოცხ. 18,4; სამთა ამათ წყლულებათაგან მოსწყდა მესამედი კაცთაჲ, გამოცხ. 9,18: არა მოიკლნეს ამათ წ., გამოცხ. 9,20: აქუნდეს... ლანკნანი, სავსენი წყლულებათა მათ მიერ უკუანაჲსკნელთა, გამოცხ. 21,9.

წყობა შებმა, ე: რომელნი ეწყვებიან (ეწყობიან Ⴂ) სულსა, 1 პეტ. 2,11.

წყრთა სიგრძის ზომა: იდაყვიდან თითის წვერამდე: ზღუდჱ მისი არს ორმეოც და ოთხი წყრთაჲ საზომითა კაცისაჲთა, გამოცხ. 21,17.

წყრომა ნ. გულის-წყრომა.

წყუდიად-ი: რომელთათჳს წყუდიადი იგი ბნელისაჲ დამარხულ არს, 2 პეტ. 2,17; რომელთათჳს წ. იგი ბნელი საუკუნოდ დამარხულ არს, იუდა 1,13; წყუდიადსა ადგილსა, 2 პეტ. 1,19; საკრველებითა მით სამარადისოჲთა წ. ქუეშე დაჰმარხნა, იუდა 1,6; არა მოსრულ ხართ თქუენ მთასა მას... აღგზებულსა... წყუდიადითა, ებრ. 12,18; ჯაჭუებითა მით წყუდიადისაჲთა, 2 პეტ. 2,4.

წყურილ-ი, 0—2: ვიდრე აქა ჟამადმდე... გუწყურისცა, 1 კორ. 4,11; სწყუროდის (ჰსწყუროდის Ⴂ) თუ, ჰრომ. 12,20; რომელსა ს., გამოცხ. 22,17.

შიმშილითა და წყურილითა, 2 კორ. 11,27.

წყურიელ-ი მწყურვალი: წყურიელსა მივსცე წყაროჲსა მისგან წყლისა, გამოცხ. 21,6.

ჭ

ჭ. ჭარ ქართული ანბანის 33-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 5000.

ჭაბუკ-ი, ჭაპუკ-ი ახალგაზრდა, ყმაწვილი: უმცროსი: ჯდა ვინმე ჭაბუკი (ჭაპუკი AC) ერთი, საქმე 20,9; ჭაბუკი (ჭაპუკი AC) ესე მიიყვანე ათასისთავისა, საქმე 23,17: ათასისთავმან მან განუტევა ჭაბუკი (ჭაპუკი AC) იგი, საქმე 23,22; სამოსელსა... დასდებდეს ფერჴთა თანა ჭაბუკისა (ჭაპუკისა AC) ვისამე, საქმე 7,58; მნებავს უკუე ჭ. ქორწინებას, 1 ტიმ. 5,14Ⴍ; ჭაბუკნი (ჭაპუკნი AC) თქუენნი ხილვასა იხილვიდენ, საქმე 2,17; აღდგეს ჭ. (ჭაპუკნი AႢ), საქმე 5,6; ჭ. (ჭაპუკნი C) დაემორჩილენით მოხუცებულთა, 1 პეტ. 5,5: შევიდეს ჭაბუკნი (ჭაპუკნი A) იგი, საქმე 5,10KႪႭ; შეყიდეს ჭაბუკნივე, იქვე Ⴂ; არამედ პლოცევდ ვითარცა მამასა, ჭაბუკთა (ჭაპუკთა AB) (მიც.) – ვითარცა ძმათა, 1 ტიმ. 5,1; ჭ. (ჭაპუკთა AႢႪႭ) დედათა [პლოცევდ] – ვითარცა დათა, 1 ტიმ. 5,2; ქურივთა ჭ. (ჭაპუკთა AB) განეშორე, 1 ტიმ. 5,11; ჭ. (ჭაპუკთა CႢႪ) მამათა ეგრევე პლოცევდ, ტიტე 2,6ႦႭ; რაჲთა განაბრძნობდენ ჭაპუკთა ქმართ მოყუარედ, ტიტე 2,4; ჭაბუკთა მათ ქმართ მოყუარე ყოფად, იქვე CD; ჭ. მათ ეგრეთვე პლოცევდ, ტიტე 2,6ႨCD; მნებავს უკუე ჭაბუკთა (ჭაპუკთა CႢႪႨ) (ნათ.) ქორწინებას, 1 ტიმ. 5,14ႦCD; მივსწერ თქუენდა, ჭაბუკნო, 1 იოვ. 2,13ႪႭ; 1 იოვ. 2,14; მრქუა ჭაბუკისაჲ (ჭაპუკისაჲ AC) ამის მოყვანებაჲ შენდა, საქმე 23,18.

ჭალაკ-ი კუნძული: ყოველივე ჭალაკი ლტოლვილ იქმნა, გამოცხ. 16,20; ვითარცა მოვლეს ყოველი იგი ჭალაკი, საქმე 13,6ႪႭ; ჭალაკსა რასმე ქუეშე მივედით, საქმე 27,16; ჭ. რასმე განცჳვენებად ვართ ჩუენ, საქმე 27,26; მელეტჱ ერქუა ჭალაკსა მას, საქმე 28,1; ვიყავ ჭ. მას, გამოცხ. 1,9; რომელსა დაეზამთრა მას ჭალაკსა შინა, საქმე 28,11; რომელნი იყვნეს ჭალაკსა (ჭალაკასა ႪႭ) მას შინა, საქმე 28,9; იყო სოფლები მთავრისა ვისიმე მის ჭალაკისაჲ, საქმე 28,7.

ჭამა ჭამა; სერობა; ჯემოს გასინჯვა, 0–2: უკუეთუ მე მადლობით ვჭამ, 1 კორ. 10,30.

რომელ-იგი ჭამს, უფლისად ჭ. რომელ-იგი არა ჭ., უფლისავე არა ჭ., ჰრომ. 14,6; არა სარწმუნოებით ჭ., ჰრომ. 14,23; დასაშჯელად თავისა თჳსისა ჭ., 1 კორ. 11,29; ნუ სჭამთ (შჭამთ ABႨႰႦ) მის მაუწყებელისათჳს, 1 კორ. 10,28; ესევითარისა თანა ნუცაღა შჭამთ, 1 კორ. 5,11; რომელნიმე იჭჳთ კერპთასა მას ვითარცა ნაკერპავსა ჭამენ, 1 კორ. 8,7; ანუ არა რომელნი-იგი ჭ. შესაწირავთა მათ, 1 კორ. 10,18.

უძლური იგი მხალსა ჭამნ, ჰრომ. 14,2; ნუცაღა ჭ., 2 თეს. 3,10; ბაგინისაგან ჭამედ, 1 კორ. 9,13.

არცა ჭამდა, არცა სუმიდა რას, საქმე 9,9; წარმართთა თანა ჭ., გალ. 2,12; რომელნი მის თანა ვჭამდით, საქმე 10,41.

ტაძრისაგან ჭამდიან, 1 კორ. 9,13ႨႬ.

გინა თუ ვჭამდე, 1 კორ. 10,31Ⴈ; რომელი იჭჳთ ჭამდეს, ჰრომ. 14,20; რომელი ჭ. პურსა ამას, 1 კორ. 11,27; რომელი არაღირსად ჭ., 1 კორ. 11,29; გინა თუ ვჭამდეთ, 1 კორ. 10,31Ⴂ; გინა თუ სჭამდეთ (შჭამდეთ ႦႪႭႨႰႦ; შჭამდეთ C), 1 კორ. 10,31ႡD; რაოდენ-გზის ს. (შჭამდეთ ႠႪႭႨႧႦ) პურსა ამას, 1 კორ. 11,26ႢႡD; თჳსსა პურსა ჭამდენ, 2 თეს. 3,12.

მათ თანა სჭამე (შჭამე E), საქმე 11,3FႭ; არცა ჭამა და არცა სუა, საქმე 9,9ႪႭ; ჭ. მათ თანა, საქმე 11,3; აკურთხა პური და ჭ., საქმე 20,11; არცაღა პური ვისგანმე ცუდად ვჭამეთ, 2 თეს. 3,8; ყოველთა იგივე საზრდელი სულიერი ჭამეს, 1 კორ. 10,3; დაკალ და ჭამე, საქმე 10,13; 11,7; ესრეთ პურისა მისგან ჭამენ, 1 კორ. 11,28; სახლსა შინა ჭ., 1 კორ. 11,34; ჭამეთ და ნურას განიკითხავთ, 1 კორ. 10,25; ყოველივე წინა-დაგებული თქუენი ჭ., 1 კორ. 10,27; ესრეთ პურისა მისგანი ჭამედ, 1 კორ. 11,28Ⴊ; სახლსა შინა ჭ., 1 კორ. 11,34Ⴊ.

ნაყოფისა მისგან არა ჭამის... სძისა მისგან სამწყსოსსა არა ჭ., 1 კორ. 9,7; ბაგინისაგან ჭამიან, 1 კორ. 9,13ႢႪႨCႳ.

არა ვჭამო ჴორცი უკუნისამდე, 1 კორ. 8,13; ვ. მის თანა სერი, გამოცხ. 3,20; ვჭამოთ სამე და ვსუათ, 1 კორ. 15,32; რაჲთა შჭამოთ, გამოცხ. 19,18A; არა ჭამონ და არცა სუან, საქმე 23,12; 23,21; რაჲთა შჭამნეთ ჴორცნი მეფეთანი, გამოცხ. 19,18.

ვერ ჴელ-გეწიფების ტაბლისაგან უფლისა ჭამაჲ, 1 კორ. 10,21; შეკრებასა მას უკუე თქუენსა ერთად არა არს საუფლოსა სერისა ჭ., 1 კორ. 11,20ႨႬ; რაჲთა ეკრძალნენ იგინი კერპთა კლულისაგან და სისხლისა ჭამასა, საქმე 21,25; განშორებად თქუენდა ნაკერპავთაგან... და სისხლისა ჭამისა, საქმე 15,29; განშორებაჲ თქუენი დამშთრვისა და სისხლის ჭამისაგან, იქვე D; ჭამისათჳს ნაკერპავისა ვიცით, 1 კორ. 8,4; რაჲთა განეყენნენ იგინი ჭამად ნაზორევთაგან კერპთაჲსა, საქმე 15,20; ოქუეს არა ჭ., არცა სუმად, საქმე 23,12ႪႭ; რომელთა შეიჩუენნეს თავნი თჳსნი არა ჭ., საქმე 23,21ႨႪႭ; პური... განტეხა და იწყო ჭ., საქმე 27,35; რომელსამე ჰრწამნ ჭ. ყოველი, ჰრომ. 14,2; ესევითარისა მის თანა არცაღა ჭ., 1 კორ. 5,11CD; არა-მეა გონებაჲ იგი მის უძლურისაჲ განაჴსნდების ნაკერპავისა მის ჭ., 1 კორ. 8,10; არა ნუ ჴელ-მეწიფებისა ჭ., 1 კორ. 9,4; დასხდა ერი იგი ჭ., 1 კორ. 10,7; თჳსი იგი პური წინაჲსწარ მიიღის ჭ., 1 კორ. 11,21; ნუუკუე სახლებ არა გიდგს ჭ., 1 კორ. 11,22; შე-რაჲ-იკრებებოდით ჭ., 1 კორ. 11,33; რომლისაგან ჭ. ვერ ჴელ-ეწიფების, ებრ. 13,10; მივსცე მას ჭ. ძელისა მისგან ცხორებისა, გამოცხ. 2,7; ჭ. კერპთა ნაზორევისა და სიძვად, გამოცხ. 2,14: აცთუნებს ჩემთა მონათა... ჭ. კერპთა ნაზორევისა, გამოცხ. 2,20.

ჭამად-ი საჭმელი: ნუ ჭამადისათჳს (ჭამადისა ძისთჳს Ⴂ) დაჰჴსნი საქმესა ღმრთისასა, ჰრომ. 14,20ႨCD.

ჭენება ხელის კვრა, ბიძგება, ა–3: აჭენა მას და ჰრქუა, საქმე 7,27.

ჭეშმარიტ-ი მართალი, ნამდვილი, ჭეშმარიტი, სამართლიანი: რამეთუ ჭეშმარიტ არს, საქმე 12,9; საშჯელი ღმრთისაჲ ჭ. არს, ჰრომ. 2,2; იყავნ ღმერთი მხოლოჲ ჭ., ჰრომ. 3,4; სიქადული იგი ჩუენი... ჭ. იქმნა, 2 კორ. 7,14; ჭ. ვიყვნეთ სიყუარულსა, ეფეს. 4,15; იყვნეთ თქუენ ჭ., ფილიპ. 1,10; რაჲ-იგი არს ჭ., ფილიპ. 4,8; წამებაჲ ესე არს ჭ., ტიტე 1,13: რომელი არს ჭ. მის

წინაშე, 1 იოვ. 2.8; ჭ. არს და არა ტყუილ. 1 იოვ. 2.27; წამებაჲ ჩუენი ჭ. არს, 3 იოვ. 1.12ႢႪႭ; ჭ. არიან გზანი შენნი, გამოცხ. 15.3; ჭ. არიან საშჯულნი შენნი, გამოცხ. 16.7; ესე სიტყუანი... ჭ. არიან, გამოცხ. 22.6; რამეთუ ჭეშმარიტი ვთქუა, 2 კორ. 12.6CD; ჭ. ქურივი, 1 ტიმ. 5.5CD; ჭ. მადლი, 1 პეტ. 5.12; ნათელი იგი ჭ., 1 იოვ. 2.8; ჭ. ღმერთი, 1 იოვ. 5.20 (2-ჯერ); წამებაჲ ჩუენი ჭ. არს, 3 იოვ. 1.12; ამას იტყჳს წმიდაჲ იგი და ჭ., გამოცხ. 3.7; მოწამჱ იგი სარწმუნოჲ და ჭ., გამოცხ. 3.14; მჯდომარესა მას ზედა ეწოდებოდა სარწმუნოჲ და ჭ., გამოცხ. 19.11; არარას ჭეშმარიტსა იტყჳან, საქმე 14.19; ჭ. ვიტყჳ ქრისტჱს მიერ, ჰრომ. 9.1; ჭ. გიტყოდე შენ, 2 კორ. 7.14ႢႺ; გალ. 4.16; ჭ. ვიტყჳ, 2 კორ. 12.6; 1 ტიმ. 2.7; იტყოდეთ ჭ. კაცად-კაცადი, ეფეს. 4.25; ჭ. მას ცხორებასა, 1 ტიმ. 6.19; მსგავსად ჭეშმარიტისა მის მსახურებისა ჩუჱნისაებრ, საქმე 26.5; ჭ. მისებრ მსახურებისა შჯულისა ჩუენისა, იქვე ႢႺI; ღმრთისა ცხოველისა და ჭ., 1 თეს. 1.9; შემდგომად მოღებისა მის ცნობისა ჭ., ებრ. 10.26; სცთეს გზისაგან ჭ., იაკ. 5.19; ჭ. მისებრ იგავისა, 2 პეტ. 2.22; ვართ ჩუენ ჭ. თანა ძისა მისისა, 1 იოვ. 5.20; ჭეშმარიტითა გულითა, ებრ. 10.22; მეუფეო წმიდაო და ჭეშმარიტო, გამოცხ. 6.10; ვითარცა მაცთურნი, და ჭეშმარიტნი, 2 კორ. 6.8; ესე სიტყუანი ჭ., გამოცხ. 19.9; ესე სიტყუანი სარწმუნონი და ჭ., გამოცხ. 21.5; არა ჴელით ქმნულთა სიწმიდეთა შევიდა ქრისტჱ სახედ ჭეშმარიტთა მათ, ებრ. 9.24; მღდელთმოძღუარი... წმიდათა მსახური და კარვისა მის ჭეშმარიტისაჲ (ჭეშმარიტისა Ⴊ, ჭეშმარიტისასა Ⴍ), ებრ. 8.2.

ჭეშმარიტად: შეკრბეს ჭეშმარიტად ქალაქსა მას წმიდასა, საქმე 4.27; ესე ჭ. ვიცი, საქმე 10.34; რამეთუ ჭ. არს, საქმე 12.9C; აწ უწყი ჭ., საქმე 12.11; ასწავებდა ჭ. იესუსთჳს, საქმე 18.25; ჭ. იცოდა გზისა მისთჳს, საქმე 24.22; ყოველსავე ჭ. გეტყოდე თქუენ, 2 კორ. 7.14; დაღათუ ყოვლითა სახითა, გინა თუ მიზეზით გინა ჭ., ქრისტე იქადაგების, ფილიპ. 1.18; ვითარცა არს ჭ. სიტყუაჲ ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2.13; ქურივთა პატივ-ეც, ჭ. ქურივთა, 1 ტიმ. 5.3; ჭ. მის თანა სიყუარული ღმრთისაჲ აღსრულებულ არს, 1 იოვ. 2.5.

ჭეშმარიტება ჭეშმარიტებაჲ, სიმართლე: სული არს ჭეშმარიტებაჲ, 1 იოვ. 5.6ႩႪ; რომელი-იგი ჭეშმარიტებაჲ ღმრთისაჲ სიცრუვით აქციდა, ჰრომ. 1.18; უკუეთუ ჭ. ღმრთისაჲ ჩემითა მით სიცრუვითა აღემატა, ჰრომ. 3.7ႩႪႺCD; არს ჭ. ქრისტჱსი ჩემ თანა, 2 კორ. 11.10; ვითარცა-იგი არს ჭ. იესუჲს თანა, ეფეს. 4.21; რომელთა იციან ჭ., 1 ტიმ. 4.3; ჭ. ჩუენ თანა არა არს, 1 იოვ. 1.8; ჭ. არა არს მის თანა, 1 იოვ. 2.4; ვითარმედ იცით ჭ., 1 იოვ. 2.21; სული არს ჭ., 1 იოვ. 5.6; ყოველთა უცნობიეს ჭ., 2 იოვ. 1.1; რომელთა-იგი ცვალეს ჭეშმარიტებაჲ იგი ღმრთისაჲ სიცრუვითა, ჰრომ. 1.25; რაჲთა ჭ. იგი სახარებისაჲ დაადგრეს თქუენ თანა, გალ. 2.5; ვითარმედ არა იცით ჭ. იგი, 1 იოვ. 2.21ႢႪႭ; იტყოდეთ ჭეშმარიტებასა კაცად-კაცადი, ეფეს. 4.25C; რომელნი-იგი ჭ. შესცთეს, 2 ტიმ. 2.18; ეგრეცა ესენი ჰკიდებოდიან ჭ., 2 ტიმ. 3.8; არა ვყოფთ ჭ., 1 იოვ. 1.6; რაჲთა შემწე ვეყვნეთ ჭ., 3 იოვ. 1.8; ნუ იქადით და სტყუით ჭეშმარიტებასა ზედა, იაკ. 3.14ႢႪႭ; არამედ უხარინ ჭ. ზედა, 1 კორ. 13.6CD; არამედ უხარინ ჭეშმარიტებასა თანა, იქვე; დაღათუ... მტკიცე ხართ მოწყუნულსა ამას (მას) ზედა ჭეშმარიტებასა, 2 პეტ. 1.12ႢႪႭ; ჭეშმარიტებისა... სიტყუათა ვიტყჳ, საქმე 26.25; ჭ. გამოცხადებითა წარუდგინებთ თავთა ჩუენთა, 2 კორ. 4.2Ⴊ; ვინ გეშურებოდა თქუენ ჭ. არა-მორჩილებად, გალ. 3.1CD; ვინ დაგაბრკოლნა თქუენ ჭ. არა-მორჩილებად, გალ. 5.7; სიტყუასა მას შინა ჭ. სახარებისასა, კოლ. 1.5; არამედ ჭეშმარიტებისაგან... [ვიტყჳთ], 2 კორ. 2.17; დემეტრი წამებულ არს ყოველთაგან და თჳთ მის ჭეშმარიტებისაგან (+ცა ႪႭ), 3 იოვ. 1.12; განხრწნილთა კაცთა გონებაჲ და ნაკლულევანთაჲ ჭ., 1 ტიმ. 6.5; რომელნი გარემოიქცეოდ იყვნენ ჭ., ტიტე 1.14; უკუეთუ ვინმე... შესცთეს ჭ., იაკ. 5.19ႪႭ; ყოველი ტყუილი ჭ. არა არს, 1 იოვ. 2.21; რამეთუ ჭ. ვართ, 1 იოვ. 3.19; ჭ., რომელი დამკჳდრებულ არს ჩუენ შორის, 2 იოვ. 1.2ႩႪႭ; რომელნი წამებდეს ჭეშმარიტებისა შენისათჳს, 3 იოვ. 1.3; რომელთა წამეს ჭ. შენისათჳს, 3 იოვ. 1.6ႩႪ; ვიტყჳ ქრისტესა, მსახურ-ყოფილს წინადაცუეთილებისა ჭეშმარიტებისათჳს ღმრთისასა, ჰრომ. 15.8; არა ჴელ-მეწიფების ჩუენ ჭ. (-თჳს CD) ძჳრის რაჲსმე სიტყუად, არამედ ჭეშმარიტებისა კერძო, 2 კორ. 13.8; ნუ იქადით და იტყჳთ ჭეშმარიტებისათჳს, იაკ. 3.14; არა წარემართებიეს ჭეშმარიტებისა მიმართ სახარებისა, გალ. 2.14; სწავლულ ვარ ჭეშმარიტებით (+ა D) მამულითა შჯულითა, საქმე 22.3; ჭ. იცოდა გზისა მისთჳს, საქმე 24.22ႪႭ; ყოვლითავე სახითა, გინა თუ მიზეზით გინა თუ ჭ., ქრისტე იქადაგების, ფილიპ. 1.18CD; სცანით მადლი იგი ღმრთისაჲ ჭ., კოლ. 1.6; რომელნი-იგი ჭ. ლტოლვილ არიან, 2 პეტ. 2.18ႢႭ; რომელნი მე მიყუარან ჭ., 2 იოვ. 1.1; რომელნი ვლენან ჭ., 2 იოვ. 1.4; რომელი მიყუარს ჭ. (+ა Ⴉ), 3 იოვ. 1.1; ვითარ-იგი შენ ჭ. ხვალ, 3 იოვ. 1.3; რაჲთა მესმოდის შვილთა ჩემთა ჭ. სლვაჲ, 3 იოვ. 1.4; ჭ. ... არიან საშჯელნი მისნი, გამოცხ. 19.2; სიწმიდითა და ჭეშმარიტებითა ღმრთისაჲთა ვიქცეოდეთ სოფელსა შინა, 2 კორ. 1.12; ნაყოფი იგი ნათლისაჲ სიმართლითა და ჭ. [არს], ეფეს. 5.9; შერტყუენით წელნი თქუენნი ჭ., ეფეს. 6.14; მოძღუარი წარმართთაჲ სარწმუნოებითა და ჭ., 1 ტიმ. 2.7; ნუმცა იყუარობთ სიტყჳთა... არამედ საქმითა და ჭ., 1 იოვ. 3.18; იყოს ჩუენ თანა მადლი... ჭ. (-ა ႩႪႭ), 2 იოვ. 1.3; ყოველთა უცნობიეს ჭეშმარიტებაჲ ჭეშმარიტებითა მით, 2 იოვ. 1.2; რომელთა უცნობიეს ჭეშმარიტებად, 2 იოვ. 1.1Ⴉ; გაქუს შენ ხატი იგი ჭეშმარიტებისაჲ (ჭეშმარიტებისა Ⴑ), ჰრომ. 2.20; სიტყუაჲ იგი ჭ., ეფეს. 1.13; სიყუარული იგი ჭ., 2 თეს. 2.10; მღდელთმოძღუარი... წმიდათა მსახური და კარვისა მის ჭ., ებრ. 8.2Ⴂ; სუეტი და სიმტკიცჱ ჭ., 1 ტიმ. 3.15; გზაჲ იგი ჭ., 2 პეტ. 2.2; 2.21; სული ჭ., 1 იოვ. 4.6; სული არს ჭ., 1 იოვ. 5.6ႪႭ; რომელთა არა ჰრწმენა ჭეშმარიტებისაჲ მის, 2 თეს. 2.12; მეცნიერებასა ჭეშმარიტებისასა, 1 ტიმ. 2.4CD; 2 ტიმ. 3.7; სიტყუასა მას ჭ., 2 ტიმ. 2.15; მეცნიერებასა (+მას ႩႭ) ჭეშმარიტებისა მოსლვაჲ, 1 ტიმ. 2.4; შემდგომად მოღებისა მის ცნობისა ჭეშმარიტებისა, ებრ. 10.26ႩႬD; ვზატიკობდეთ... უცომოთა მით სიმართლისაჲთა და ჭეშმარიტებისაჲთა, 1 კორ. 5.8; გამოცხადებითა ჭ., 2 კორ. 4.2; სიტყჳთა ჭ., 2 კორ. 6.7; იაკ. 1.18; საჭურველითა მით ჭ., 2 კორ. 6.7Ⴉ; სიწმიდითა ჭ., ეფეს. 4.24; სარწმუნოებითა ჭ., 2 თეს.

2.13; მეცნიერებითა ჭ.. ტიტე 1.1; მორჩილებითა ჭ.. 1 პეტ. 1.22; ურჩთა ჭეშმარიტებისათა (მიც.). ჰრომ. 2.8.

რამეთუ ჭეშმარიტებისაგანნი ვართ, 1 იოვ. 3.19ႤႪႭ.

ჭირ გაჭირვება. ტანჯვა. 0–2: ნურას გჭირნ, 1 კორ. 7.21; შჭირდეს (1 კავშ.) თუ ვისმე თქუენგანსა. ილოცვედინ, იაკ. 5.13.

1. **ჭირ-ი** მწუხარება. ჭმუნვა. ნაღველი: იყო... ქანანს შინა ჭირი დიდი, საქმე 7.11; ჭ. ყოველსა ზედა სულსა კაცისასა, ჰრომ. 2.9; ჭ. მოთმინებასა შეიქმს. ჰრომ. 5.3; ჭ. (+იგი Ⴄ) ჴორცთაი თავს-იდვიან ესევითართა მათ. 1 კორ. 7.28; უკუეთუ სამართალ არს ღმრთისა მიერ მაჭირებელთა თქუენთა ჭ.. 2 თეს. 1.6; ვიცნი საქმენი შენნი და ჭ.. გამოცხ. 2.9; ჭირმან ანუ იწროებამან, დევნამან ანუ სიყმილმან. ჰრომ. 8.35; მე. იოვანე, ძმაი თქუენი და ზიარი ჭირსა და სუფევასა. გამოცხ. 1.9; შთავყარნე ჭ. დიდსა. გამოცხ. 2,22; შეიწყნარეთ სიტყუაი იგი ჭირსა შინა მრავალსა. 1 თეს. 1,6; მიხედვაი ობოლთაი და ქურივთაი ჭ. შინა მათსა, იაკ. 1,27; მრავლისაგან ჭირისა მივწერე თქუენდა, 2 კორ. 2,4; ვითარმცა უმეცარ იყვენით ჭირისა მის ჩუენისათჳს, 2 კორ. 1,8; რომელნი მოსრულ არიან ჭირისა მისგან დიდისა, გამოცხ. 7,14; არა მნებავს უმეცრებაი თქუენი... ჭირისა მისთჳს ჩუენისა, 2 კორ. 1,8CD; მრავლითა ჭირითა გჳღირს ჩუენ შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა, საქმე 14,22; კრულებანი და ჭირნი მელიან მე, საქმე 20,23; მეზიარენით ჭირთა ამათ (მიც.) ჩემთა, ფილიპ. 4,14; აღვასრულებ დაკლებულთა მათ ჭ. ქრისტჱსთა, კოლ. 1,24; გარდამრევიეს სიხარული ყოველთა ზედა ჭირთა ჩუენთა, 2 კორ. 7,4; არამედ ვიქადითცა ჭირთა შინა. ჰრომ. 5.3; რომელი ნუგეშინის-მცემს ჩუენ ყოველთა შინა ჭ. ჩუენთა, 2 კორ. 1,4; გარდამრევიეს სიხარული ყოველთა შინა ჭ. ჩუენთა, 2 კორ. 7,4ႤႪႭ; რაითა არა გეწყინებოდის ჭ. შინა ჩემთა, ეფეს. 3,13; ვიქადით... მოთმინებისა მაგის თქუენისათჳს და სარწმუნოებისა ყოველთა მათ დევნათა შინა თქუენთა და ჭ.. 2 თეს. 1.4; ჭ. შინა სოფლის სახილველ იქმნენით, ებრ. 10.33; ამისთჳს ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით... თქუენ ზედა ყოველთა ამათ (მაგათ Ⴊ) ურვათა და ჭირთა, 1 თეს. 3,7; რაითა არარას იურვებოდით ჭირთა ამათ შინა, 1 თეს. 3,3; განარინა იგი ყოველთაგან ჭირთა (ჩათ.) მისთა, საქმე 7.10; ამისთჳს ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით... თქუენ ზედა ყოველთა მაგათ ურვათა და ჭირთა, 1 თეს. 3.7ႤႪႭႨC;

ყოველთა მათგან ჭირთა და ურვათა, იქვე D; მრავალმან მან გამოცდილებამან ჭირისამან, 2 კორ. 8.2.

2. **ჭირ-ი** შევიწროება, დევნა: ძალადობა; გაჭირვება. ტანჯვა, უბედურება: ვიხილე ჭირი ერისა ჩემისაი, საქმე 7.34ႤႪႭ; ჭ. და ზღვევაი ყოფად არს. საქმე 27.10; არა რაითა სხუათა ლხინი და თქუენ ჭ.. 2 კორ. 8,13; ჭ. დაითმინე. 2 ტიმ. 2.3; რაითამცა... არა... შეიძინეთ ჭირი ესე, საქმე 27.21; ვითარმედ ჭირსა შესლვად ვართ, 1 თეს. 3.4; მოციქულნი იგი მიმო-რაი-დაიბნინეს ჭირისა მისგან, საქმე 11.19; ვჰგონებ უკუე ამისა კეთილ ყოფასა მოწყენულისა მისთჳს ჭირისა, 1 კორ. 7.26Ⴌ; ჰგონებენ ჭირთა (მიც.) მოწევნად. ფილიპ. 1.17; ვითარმედ ჭ. შესლვად ვართ, 1 თეს. 3,4ႨCD; წარმოვადგინებით თავნი თჳსნი... ჭირთა შინა და ურვათა, 2 კორ. 6,4; ამისთჳს სათნო-მიჩს უძლურებათა შინა ჩემთა, გინებათა, ჭ.. 2 კორ. 12.10.

3. **ჭირ-ი** საშიშროება, საფრთხე: არა ხოლო ესე ჭირ არს ჩუენდა. საქმე 19.27: არა ხოლო ესე ჭირი არს ჩუენ ზედა, იქვე ႤႪႭ; ჭირნი მდინარეთანი, ჭ. ავაზაკთანი, (+ჭ. ნათესავთაგან ႭႨCD), ჭ. წარმართთაგან, ჭ. ქალაქთა შინა, ჭ. უდაბნოთა ზედა, ჭ. ზღუასა შინა, ჭ. ძმათ-მტყუართაგან, 2 კორ. 11.26.

ჭირვება მწუხარება. შევიწროება, გაჭირვებაში ჩავარდნა: ტანჯვა-წამება. ა–(3)2: არამედ ვაჭირვებ ჴორცთა ჩემთა. 1 კორ 9.27D.

ი ენ.: ეგრე ვიჭირვი. 1 კორ. 9,26: არუ ჩუენ რაისა ვიჭირვით ყოველსა ჟამსა. 1 კორ. 15.30; უკუეთუ ვ.. თქუენისათჳს ნუგეშინის-ცემისა, 2 კორ. 1.6: ყოველსა შინა ვ.. 2 კორ. 4.8; არამედ ყოვლითა ვიჭირვოდეთ. 2 კორ. 7.5.

ჭირვება ნ.კ. თანა-ჭირვება.

ჭირვეული გაჭირვებული. შევიწროებული. შეწუხებული, შეურაცხყოფილი: იქცეოდეს ხალენებითა... ნაკლულევანნი, ჭირვეულნი, ებრ. 11.37; და თქუენ. ჭირვეულთა (მიც.), ლხინი ჩუენ თანა. 2 თეს. 1,7; უკუეთუ ჭ. შეეწია, 1 ტიმ. 5,10; რაითა შეუძლოთ ჩუენცა ნუგეშინის-ცემად ყოველთა მათ ჭირვეულთა, 2 ტიმ. 1.4.

ჭიქა მინა, შუშა: უბანი ქალაქისაი მის ოქროი წმიდაი და ჭიქაჲ ბრწყინვალჱ, გამოცხ. 21,21; ქალაქი იგი ოქროი წმიდაი მსგავსი ჭიქასა წმიდასა, გამოცხ. 21.18; ზღუაი ჭიქისაჲ. გამოცხ. 4,6; 15,2; ზღუასა მას ზედა ჭიქისასა, გამოცხ. 15.2.

ჭურ-ი ჭურჭელი: იქმნეს იგი ჭურ პატიოსან, 2 ტიმ. 2,21; მე ჭური რჩეული მიხოვნიეს იგი, საქმე 9.15; ჭ. რაიმე... ოთხთავე კიდეთა ეპყრა, საქმე 10,11; აღმაღლდა ჭური იგი, საქმე 10.16; გარდამოვიდოდა ჭური ერთი რაიმე, საქმე 11,5; ვითარცა უძლურესსა ჭურსა. 1 პეტ. 3,7; გუაქუს ჩუენ საფასჱ ესე კეცის ჭურებითა, 2 კორ. 4.7; ვითარცა ჭურნი იგი მეკეცეთანი შეიმუსრნიან, გამოცხ. 2.27; რომელ დაუმზნიეს... ჭურთა მათ (მიც.) ზედა რისხვისა, ჰრომ. 9,22; რაითა აჩუენოს სიმდიდრჱ იგი... ჭ. მათ ზედა წყალობისათა, ჰრომ. 9,23.

1. **ჭურჭერ-ი. ჭურჭელ-ი** ჭურჭელი: იქმნეს იგი **ჭურჭელ** პატიოსან, 2 ტიმ. 2.21Ⴍ; თავისა თჳსისა **ჭურჭერი** (ჭურჭელი ႠႪႭႨC) მოგებად. 1 თეს. 4.4Ⴄ; არა არს ჭ. (ჭურჭელი ႠႤႭႨCD) ოქროისა ხოლო. 2 ტიმ. 2.20Ⴊ; **ჭურჭელი** რაიმე... ოთხთავე კიდეთა ზე ეპყრა, საქმე 10.11Ⴄ; აღმაღლდა **ჭურჭელი** იგი. საქმე 10.16ႤႪႭ; გარდამოვიდოდა **ჭურჭელი** ერთი (-ერთი ႪႭ) რაიმე. საქმე 11,5ႤႪႭ; ხედვიდა... გარდამომავალისა **ჭურჭელსა** რაიმე. საქმე 10,11ႪႭ; ვითარცა უძლურესსა **ჭურჭელსა**. 1 პეტ. 3.7ႤႪႭ; ყოველსა მას **ჭურჭერსა** (ჭურჭელსა ႠႤႭႨCD) სისხლი ასხურის. ებრ. 9,21; შესაქმედ რომელიმე პატიოსნად **ჭურჭრად** (ჭურჭლად ႠႤႭႨCD). ჰრომ. 9.21Ⴊ; ვითარცა უძლურესთა **ჭურჭერთა** (მიც.). 1 პეტ. 3.7C.

2. **ჭურჭერ-ი. ჭურჭელ-ი.** ნივთი. რაიმე საგანი. საჭირველი: გარდაუტჳრთეს **ჭურჭერი** (ჭურჭელი DK) ნავისაი (აქ იალქანი დაუშვეს). საქმე 27.17; **ჭურჭერი** (ჭურჭელი ႤႪႭ; ჭურჭელ DK) ნავისაი გარდაყარეს, საქმე 27.19; არღარა იყოს... ყოველივე **ჭურჭელი** პილოის-ძუალისაი და ყოველივე ჭ. მეტად პატიოსნისაი. გამოცხ. 18,12; განვლევად რომელნიმე ფიცრითა და რომელნიმე **ჭურჭლითა** რომლითამე ნავისაითა. საქმე 27,44.

ხ

ხ. ხან ქართული ანბანის 34-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 6000.

ხ ახლოს მდებარეობა, ა–2: რამეთუ ახს ლუდიაჲ იოპესა, საქმე 9,38; რომლისა ტაძარი ა. ზღუასა, საქმე 10,6.

1. **ხადა** მოწოდება, მოხმობა, 0–(3)2: მე მოწამედ ღმერთსა ვხადი სულისა ჩემისა, 2 კორ. 1,23; რომელნი **ჰხადიან** (ხადიან DEႭ) სახელსა შენსა, საქმე 9,14; რომელნი ჰ. (ხადიან ႢႧႦ) მას, ჰრომ. 10,12; რომელნი ჰ. (ხადიან ႢႧCႧႱ) სახელსა იესუ ქრისტესსა, 1 კორ. 1,2; რომელნი ჰ. (ხადიან ႭႧႧႦႧႱ) სახელსა უფლისასა, 2 ტიმ. 2,22; რომელნი **ჰხადოდეს** (ხადოდეს ႢEHI) სახელსა იესუსსა, საქმე 9,21; **ჰხადოდე** (I ბრძ.) (ხადოდე DEႭ) სახელსა მისსა, საქმე 22,16; რომელნი **ჰხადოდიან** (უწყვ. ხოლმ.) მას, ჰრომ. 10,12ႧႱ; რომელნი **ჰხადოდენ** (I კავშ.) მას, იქვე Ⴖ; ყოველმან რომელმან **ჰხადოს** (ხადოს DႪႭ) სახელსა უფლისასა, საქმე 2,21; ყოველმან რომელმან ჰ. (ხადოს ႢCႧႱ) სახელსა უფლისასა, ჰრომ. 10,13; ვითარ-მე უკუე **ჰხადონ** (ხადონ ႢႧCD), ჰრომ. 10,14.

2. **ხადა** წოდება, სახელის დარქმევა; დაძახება, 0–(3)2: უკუეთუ ვინმე **გხადის** თქუენ ურწმუნოთაგანი, 1 კორ. 10,27CD; უკუეთუ მამით **ჰხადით** (ხადით) მას, 1 პეტ. 1,17G; უფლით **ჰხადინ** (ხადინ ႢႪHJ) მას, 1 პეტ. 3,6ႺG; უფლით **ხადოდა** მას, იქვე; **ჰხადოდეს** (ხადოდეს ႢႪႭ) ბარნაბას დია კერპით, საქმე 14,12; უკუეთუ ვინმე **გხადოდის** (I კავშ.) თქუენ ურწმუნოთაგანი, 1 კორ. 10,27.

ხალენ-ი მატყლის უხეში ქსოვილის სამოსელი: იქცეოდეს **ხალენებითა** და თხის ტყავებითა ნაკლულევანნი, ებრ. 11,37.

ხარ სიხარული, ი/უ–2: **მიხარის** თქუენთჳს, ჰრომ. 16,19; მ. მოსლვასა მას სტეფანაჲსსა, 1 კორ. 16,17; აწ მ. არა ამისთჳს, 2 კორ. 7,9; მ., რამეთუ... კადნიერ ვართ, 2 კორ. 7,16; ამისთჳს მ., ფილიპ. 1,18; მ. და მიხაროდის თქუენ ყოველთა თანა, ფილიპ. 2,17; აწ მ. მე ვნებათა მათ ზედა თქუენთჳს, კოლ. 1,24; მ., რამეთუ ვხედავ..., კოლ. 2,5; მარადის **გუხარის**, 2 კორ. 6,10; გ., რაჟამს ჩუენ უძლურ ვართ, 2 კორ. 13,9; რომელ გ. თქუენთჳს, 1 თეს. 3,9; რომლითა **გიხარის** (თქუენ) მცირედ აწ, 1 პეტ. 1,6; ვითარმცა არა **უხარის**, 1 კორ. 7,30CD.

არა **უხარინ** სიცრუესა ზედა, არამედ უ. ჭეშმარიტებასა თანა, 1 კორ. 13,6.

უხაროდა მას ყოვლითურთ სახლეულით მისით, საქმე 16,34; **უხაროდა** (მათ), რამეთუ ღირს იქმნნეს სახელისათჳს უფლისა გინებად, საქმე 5,41; უ. და ადიდებდეს სიტყუასა მას უფლისასა, საქმე 13,48.

სასოებასა **გიხაროდენ** (I ბრძ.), ჰრომ. 12,12; გ. მოხარულთა თანა, ჰრომ. 12,15; ამიერითგან, ძმანო, გ., 2 კორ. 13,11; ეგრევე თქუენცა გ. და ჩემ თანა გ., ფილიპ. 2,18; ამიერითგან, ძმანო, გ. უფლისა მიერ, ფილიპ. 3,1; გ. მარადის უფლისა მიერ, მერმე გეტყჳ: გ., ფილიპ. 4,4; მარადის გ., 1 თეს. 5,16; რავდენ-ესე ეზიარებით ვნებათა ქრისტესთა, გ., 1 პეტ. 4,13.

რომელნი-ეგე... კილიკიასი კერძო ძმანი სართ წარმართთაგანნი, გიკითხავთ, **გიხაროდენ**, საქმე 15,23ႢႪႭ; იაკობ, ღმრთისაჲ და უფლისა იესუ ქრისტეს მონაჲ... გ., იაკ. 1,1; „**გიხაროდენ**" ნუ ეტყჳთ მას, 2 იოვ. 1,10ႢႪႭ; რომელმან ჰრქუას მას „**გიხაროდენ**", 2 იოვ. 1,11ႢႪႭ; (აქ I ბრძ. ფორმები მისალმების ფორმებად იხმარება და უდრის დღევანდელ „გამარჯობა"-ს).

მიხაროდის (+ცა CD) (I კავშ.) თქუენ ყოველთა თანა, ფილიპ. 2,17; ამისთჳს მიხარის და მიხაროდისცა, ფილიპ. 1,18; კუალად **გიხაროდის** (თქუენ), ფილიპ. 2,28; რაჲთა გამოჩინებასაცა დიდებისა მისისასა გ., 1 პეტ. 4,13; რომელთა **უხაროდის**, ვითარცა არა უ., 1 კორ. 7,30; მის თანა უ. ყოველთა ასოთა, 1 კორ. 12,26D.

1. **ხარება** სასიხარულო ამბის შეტყობინება; (რისამე) წინასწარ უწყება, ხარება, ქადაგება, ა–3: რომელსა მე **გახარებ** თქუენ, საქმე 17,3; გ. თქუენ, საქმე 17,23; და ამას გ., 2 კორ. 8,10Ⴖ; **ვახარებ** ლათუ, 1 კორ. 9,16; აწ **ახარებს** სარწმუნოებასა, გალ. 1,23; ჩუენ **გახარებთ** თქუენ ნიჭსა მას, საქმე 13,32; გ. თქუენ, საქმე 14,15; რომელნი **გახარებენ** თქუენ გზათა ცხორებისათა, საქმე 16,17ႢႪႭ; რომელნი **ახარებენ** კეთილსა, ჰრომ. 10,15.

ახარებდა ყოველსა მას ქალაქებსა, საქმე 8,40; იესუს აღდგომასა ა., საქმე 17,18; **ახარებდეს** სიტყუასა მას ცხორებისასა, საქმე 8,4; ქალაქებსა სამარიტელთასა ა., საქმე 8,25; ა. უფალსა იესუს, საქმე 11,20; და მუნ ა., საქმე 14,7; ა. მას ქალაქსა, საქმე 14,21; ა. ... სიტყუასა მას უფლისასა, საქმე 15,35.

არა თუ **ვახარებდე**, 1 კორ. 9,16; რაჲთა სახარებასა მას... ვ., 1 კორ. 9,18; რაჲთა ვ. რაჲ, იქვე CD; გინა თუ ანგელოზი ზეცით **გახარებდეს** თქუენ, გალ. 1,8; უკუეთუ ვინმე გ. თქუენ, გალ. 1,9.

წინაჲსწარ **ახარა** აბრაჰამსა, გალ. 3,8; რომელ-იგი **გახარე** თქუენ, 1 კორ. 15,1; გალ. 1,8; რომელი სიტყუაჲ გ. თქუენ, 1 კორ. 15,2; უსასყიდლოდ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ გ. თქუენ, 2 კორ. 11,7; უძლურებითა ჴორცთაჲთა გ. თქუენ პირველად, გალ. 4,13; **მახარა** ჩუენ სარწმუნოებაჲ, 1 თეს. 3,6; **გახარა** მშჳდობაჲ თქუენ, ეფეს. 2,17; ვითარცა **ახარა** მონათა თჳსთა, გამოცხ. 10,7; რომელი-იგი **გახარეთ** თქუენ, გალ. 1,8ႭႧႧႦႧႶႱ; რომელ-იგი ჩუენ გ., გალ. 1,9.

რაჲთა თქუენცა **გახარო**, ჰრომ. 1,15; რაჲთა **ვახარო** იგი, გალ. 1,16.

ე: რომელ-იგი **გეხარა** თქუენ, გალ. 1,11 რომელი გ. თქუენ, 1 პეტ. 1,25; ამისთჳს **ეხარა** მკუდართა, 1 პეტ. 4,6ႺႪႭ.

იწყო... **ხარებად** მისა იესუსსთჳს, საქმე 8,35; მუნ მიჩინნა ჩუენ ღმერთმან **ხ.** მათა, საქმე 16,10; ესრეთ პატივ-ცემულ ვარ **ხ.**, ჰრომ. 15,20D; მიერ კერძორე თქუენდა **ხ.**, 2 კორ. 10,16; აქუნდა სახარებაჲ საუკუნოჲ **ხ.** მკჳდრთა ქუეყანისათა, გამოცხ. 14,6; რომელთაჲ იყო შვილებაჲ... და **ხარებანი**, ჰრომ. 9,4.

რომელი მოუვლინა ძეთა ისრაჱლისათა მახარებელად მშჳდობისა, საქმე 10,36; ფერჴნი მახარებელთა მათ მშჳდობისათანი, ჰრომ. 10,15.

ვართ ჩუენ ხარებულ, ებრ. 4,2; რომელნი-იგი წინაისწარ ხ. იყვნეს, ებრ. 4,6.

2. **ხარება** გახარება. ა—(3)2: კლავდიოს ლუსია მჴნესა ფელიქსს მთავარსა გახარებ, საქმე 23,26; რომელმან-იგი მახაროს მე, 2 კორ. 2,2.

ი უობ.: **იხარებდეს** (უწყ.) ქმნულითა ჴელთა მათთაჲთა, საქმე 7,41.

იხარებდ (1 ბრძ.), ბერწი ეგე, გალ. 4,27; **იხარებდი** მის ზედა, ცაო, გამოცხ. 18,20; **იხარებდით** წარმართნი ერისა მისისა თანა, ჰრომ. 15,10; ეგრეცა თქუენცა ი. ფილიპ. 2,18ႰႪ; იშუებდით ქუეყანასა ზედა და ი., იაკ. 5,5; ი. სიხარულითა გამოუთქუმელითა, 1 პეტ. 1,8; ამისთჳს ი. ცანი, გამოცხ. 12,12; ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ, გამოცხ. 19,7.

ხარისხ-ი ღუზა: რომელი ვითარცა ხარისხი გჳპყრიეს სულისაჲ, ებრ. 6,19.

ხარკ-ი ბეგარა, ხარკი: მისცემდით ყოველთა თანანადებსა: სახარკოსა — ხარკი, ჰრომ. 13,7; ამისთჳს ხარკსაცა (-ცა Ⴀ) მისცემდით, ჰრომ. 13,6; ამისთჳს ხარკთა მისცემდით, იქვე ႢႡ; მსახურებაჲ ესე ხარკისაჲ არს, 2 კორ. 9,12.

ხარკება შეწუხება, ი—2: მათი არარაჲ იხარკა გალიონ, საქმე 18,17.

ხატ-ი სახე, გამოსახულება; შესახედაობა; ნიმუში: წარმავალ არს ხატი (+ესე ႰႪ) ამის სოფლისაჲ, 1 კორ. 7,31; ხ. ... ღმრთისაჲ არს, 1 კორ. 11,7; რომელ-იგი არს ხ. ღმრთისა უხილავისაჲ, 2 კორ. 4,4; კოლ. 1,15; რომელი-იგი ხ. ღმრთისაჲ იყო, ფილიპ. 2,6; ხ. მონებისაჲ შთაიცუა, ფილიპ. 2,7; რომელი-იგი იყო.. ხ. ძლიერებისა მისისაჲ, ებრ. 1,3; არა თჳთ იგი ხ. საქმეთა მათ, ებრ. 10,1; ემოსოს ხ. ღმრთის მსახურებისაჲ, 2 ტიმ. 3,5; რაჲთა ქმნან ხ. მჴეცისაჲ მის, გამოცხ. 13,14; რაჲთა იტყოდის ხ. მჴეცისაჲ მის, გამოცხ. 13,15; გაქუს შენ ხატი იგი მეცნიერებისაჲ, ჰრომ. 2,20; ვითარცა შევიმოსეთ ხ. იგი მიწისაგანისაჲ, შევიმოსოთ ხ. იგიცა ზეცისაგანისაჲ, 1 კორ. 15,49; შევიმოსოთ ხატიცა იგი ზეცისაგანისაჲ, იქვე CD.

მასვე ხატსა მივიცვალებით, 2 კორ. 3,18; რომელთა არა თაყუანის-სცენ ხ. მჴეცისასა, გამოცხ. 13,15; რომელმანცა თაყუანის-სცეს მჴეცსა მას და ხ. მისსა, გამოცხ. 14,9; რომელთაცა თაყუანის-სცენ მჴეცსა მას და ხ. მისსა, გამოცხ. 14,11; თაყუანის-სცეს ხ. მისსა, გამოცხ. 19,20; მიეცა მას სული მიცემად ხატსა მას მჴეცისასა, გამოცხ. 13,15; რომელთაცა სძლიან ხ. მას, გამოცხ. 15,2; რომელთაცა არა თაყუანის-სცეს ხ. მას მჴეცისასა, გამოცხ. 20,4.

რომელი-იგი ეტყოდა მოსეს საქმედ მისა მსგავსად ხატისა მის, საქმე 7,44ႰႪႭ; ცვალეს დიდებაჲ იგი უხრწნელისა ღმრთისაჲ მსგავსად ხ. მის განხრწნადისა კაცისა, ჰრომ. 1,23; განაჩინნა თანა-მსგავსად ხ. მის ძისა თჳსისა, ჰრომ. 8,29; განახლებული მეცნიერებად მსგავსად ხ. მის დამბადებელისა მისისა, კოლ. 3,10; ქმნ ყოვლითვე მსგავსად ხ. მის, ებრ. 8,5Ⴂ.

ხატითა იქმნა ვითარცა კაცი, ფილიპ. 2,7.

ხატ-ი ნ.კ. თანა-ხატი.

ხე: ხენი ზამთრისანი უნაყოფონი, იუდა 1,12; ნუ ავნებთ ნუცა ზღუასა, ნუცა ხეთა, გამოცხ. 7,3; რაჲთა არა ავნონ თივასა ქუეყანისასა... არცა ხ., გამოცხ. 9,4; რაჲთა არა ქროდიან ქუეყანასა ზედა, არცა ზღუასა, არცა ხეთა, გამოცხ. 7,1: ფურცელნი იგი მის **ხისანი**, გამოცხ. 22,2; მესამედი **ხეთაჲ**, გამოცხ. 8,7.

1. **ხედვა** დანახვა, შეხედვა; ყურება, ცქერა. 0—(3)2: თანა-შეკრულ ცოდვისა **გხედავ** შენ, საქმე 8,23; ყოველთა ვითარცა მრჩობლ ეშმაკეულთა **გხედავ** თქუენ, საქმე 17,22; **ეხედავ**, რამეთუ ჭირი და ზღვევაჲ ყოფად არს... , საქმე 27,10; ვ. სხუასა შჯულსა ასოთა შინა ჩემთა, ჰრომ. 7,23; ე. აწ ვითარცა სარკითა სახესა, 1 კორ. 13,12; ე.. რამეთუ წიგნმან შე-დაღუ-გაწუხნა თქუენ, 2 კორ. 7,8; ვ. თქუენსა მას წესიერებასა, კოლ. 2,5; ვხედავ (მათ) მე ცათა განხუმულთა, საქმე 7,56; რომელსა-ესე ჰხედავ, გამოცხ. 1,11; **ჰხედავა** (ხ. DFHI), ძმაო, საქმე 21,20: ჰ. (ხ. ႠႰႪHJ), რამეთუ სარწმუნოებაჲ შეეწევის საქმეთა მისთა, იაკ. 2,22ႰႪG; რომელსა **მხედავს** მე, 2 კორ. 12,6; მწერსა აჩრდილად **ჰხედავს** (ხ. Ⴀ[1]), 2 პეტ. 1,9Ⴀ; ვერ ჰ. (ხ. ႪHJ) იგი, რამეთუ, იქვე G; ჩუენ თუ არა **ვხედავთ**, ჰრომ. 8,25; არა ვ. ჩუენ ხილულსა ამას, 2 კორ. 4,18ႰႪႭႢCD; აწ არღარა ვ. ყოველსავე დამორჩილებულად, ებრ. 2,8; მცირედ რაჲმე ანგელოზთა დაკლებულად ვ. იესუს, ებრ. 2,9; ვ., რამეთუ ვერ შეუძლეს შესლვად, ებრ. 3,19; რაოდენ-ესე ე. მოახლებულსა მას დღესა, ებრ. 10,25ႢႬ; რასა სდგათ და **ჰხედავთ** (ხ. DႪႭ) ცად მიმართ, საქმე 1,11; რომელსა თქუენ ჰ. (ხ. DႪႭ), საქმე 2,33; რომელსა ამას ჰ. (ხ. DEHI), საქმე 3,16: ჰ. (ხ. DႪႭ) და გესმის, საქმე 19,26; ვითარცა-იგი ჰ. (ხ. ႰႭႢႡI·ႢႡ) მოახლებულსა მას დღესა, ებრ. 10,25; რომელსა-იგი აწ არა ჰ. (ხ. ႠႰႪHJ), 1 პეტ. 1,8G; **ხედავთ** ამას, საქმე 25,24D; **ჰხედავთა** ამას, საქმე 25,24; აწ ჰ. (ხ. ႠE), რამეთუ საქმეთაგან განმართლდების კაცი, იაკ. 2,24ႰႪFႭ; ანუ ჩუენ რაჲსათჳს გუხედავთ, საქმე 3,12.

რომელსა-იგი ვინ **ჰხედავნ** (ხ. ABCႢႡ), ჰრომ. 8,24Ⴀ.

წინაისწარ **ვხედევდ** უფალსა, საქმე 2,25; ვ. ჩუენებასა განსაკრთომელსა, საქმე 11,5ႰႪ; მე ე. და განვიცდიდი, საქმე 11,6HI; ვითარ-იგი მე არა ვ. (ვხედევდი ႪႭ) დიდებისა მისგან ნათლისა, საქმე 22,11; **ვხედევდი** ამას ყოველსა, გამოცხ. 22,8; ვითარცა თუალნი ზე ეხილნეს და ჰხედვიდა (ხ. ႰႪႭ) არარას, საქმე 9,8; არარას ჰ. (ხ. ႰႪႭ), საქმე 9,9; ჰ. (ხ. ႪHI) ვითარ ცანი განხუმულ იყვნეს, საქმე 10,11; ჰ. (ხ. D) რაჲ ქალაქსა მას, საქმე 17,16; ჰ. (ხ. ႰႭႢ·Ⴂ) იყო სასყიდლის კუალად გებასა მას, ებრ. 11,26; **ხედვიდა** რაჲ კერპთ მსახურებასა, საქმე 17,16ႪႭ; ხოლო იგი ჰხედვიდა (ხ. DႪHI) მათ, საქმე 3,5; ჰ. (ხ. DFHI) სასწაულებსა მას, საქმე 8,13; თჳთ **ვხედვიდით** მისსა მას სიდიდესა, 2 პეტ. 1,16; კაცად-კაცადისა პირსა ჰხედვიდით (ხ. ႰႭC). 2 კორ. 10,7; **ჰხედვიდეს** (ხ. EHI) რაჲ იგინი, საქმე 1,9FG; ვითარცა ჰ. (ხ. DႪႭ) იგინი აღსლვასა მისსა ზეცად, საქმე 1,10; ხოლო იგინი ჰ. (ხ. ႰEHI) პეტრესსა მას განცხადებულებასა, საქმე 4,13FG; კაცსა მას ჰ. (ხ. ႰEHI) მათ თანა მდგომარესა, საქმე 4,14; რომელსა ჰ. (ხ. DEHI) ყოველნი, საქმე 8,10; ხოლო ჰ. (ხ.

CDԳLEO) ვერვის, საქმე 9.7; ვითარ მყოვარ ჟამ დგეს და ჰ. (ხ. D), საქმე 28.6; რომელნი ჰ. (ხ. A) მათ. გამოცხ. 11.11; **ხედვიდეს** მას რომელნი დგეს. საქმე 6.15ԳL; **ხ.** კუამლსა მას. გამოცხ. 18.18; ვიდრე ჰხედვი-დეს-ღა ივინი, საქმე 1.9.

ჰხედევდით (ხ. ԳՕꞁCꞁ) (1 ბრძ.), რომელნი-იგი ესრეთ ვლენან. ფილიპ. 3.17; ჰ. (ხ. ԳL) გამოსლვასა მას. ებრ. 13.7; **ხედევდით** ჩინებულებასა ჩუენსა, 1 კორ. 1.26ꞁხ.

ვერ ჰხედვიდე (ხ. DLO) ვიდრე ჟამადმდე, საქმე 13.11; რაჲთა იოლნე თუალნი შენნი და ჰ., გამოცხ. 3.18; ვხედვიდეთ სარწმუნოებასა ჩუენისა წინამძღუარსა, ებრ. 12,2; ხედვით ჰხედვიდეთ (ხ. DꞁLHI) და არა იხილოთ, საქმე 28.26; რაჲთა არა ჰხედვიდენ (ხ. ꞁCꞁხ). ჰრომ. 11.8; რაჲთა არა ჰ. (ხ. ꞁLꞁCꞁხ). ჰრომ. 11.10; რაჲთა არა ჰ. (ხ. ԳꞁꞁCꞁხ) ძენი ისრაჱლისანი დასასრულსა მას. 2 კორ. 3.13ԳL; ჰ. (ხ. CꞁԳLHI) რაჲ იგინი... წმიდა-სა მას სლვასა თქუენსა, 1 პეტ. 3.2; ჰ. (ხ. AB) უმეურებასა მისსა, გამოცხ. 16.15; რაჟამს-იგი ჰ. (ხ. A), გამოცხ. 17.8; რაჟამს ჰ. (ხ. AB) კუამლსა მას, გამოცხ. 18.9.

ხედვით ჰხედვიდეთ, საქმე 28,26; ხედვითა და სმენითა მართალი იგი დამკჳდრებულ რაჲ იყო მათ შორის. 2 პეტ.2.8; იწყო ხედვად და აღდგა, საქმე 9,18; რომელთა ვერცა ხ. ძალ-უც. გამოცხ. 9.20; პირითა სამე ხედვათა. 2 კორ. 10,7Gꞁხ.

2. **ხედვა** ყურად ღება, 0–(3)2: ჰხედვიდა ერი იგი სიტყუათა მათ ერთბამად სმენად მათა, საქმე 8.6.

3. **ხედვა** გაფრთხილება 0–(3)2: ჰხედევდით (ხ.) განკუეთილებასა მას, ფილიპ. 3.2ꞁხ.

ხედავს მდებარეობს, გაჰყურებს: რომელი ჰხედავს (ხ. HI) ჩრდილოსთ. საქმე 27.12G; რომელი ჰხედვიდა (ხ. DL) ჩრდილოდ, იქვე.

ხვალე მეორე დღე. ხვალ: რაჲთა ხვალე შთამოიყვანოს იგი თქუენდა, საქმე 23,15ꞁLO; რაჲთა... პავლე შთაიყვანონ ხ., საქმე 23.20; ხ. ისმინო მისი, საქმე 25,22; დღეს გინა ხ. წარვიდეთ, იაკ. 4,13; რომელთა არა იცით ხვალისაჲ, იაკ. 4.14.

ხვალისა, ხვალისამდე დილამდე: მისცნეს იგინი დამარხვად ხვალისა. საქმე 4,3; შესხნეს იგინი საპყრობილედ დამარხვად ხვალისამდე, საქმე 5,18.

ხვალისაგან მეორე დღეს: და იყო ხვალისაგან შეკრებაჲ. საქმე 4,5; ხ. ... აღჴდა პეტრე ერდოსა ზედა, საქმე 10.9; ხ. აღდგა. საქმე 10.23; ხ. შევიდეს კესარიად, საქმე 10,24; ხ. გამოვიდა ბარნაბაჲს თანა, საქმე 14.20; მივიწრაფეთ სამოთრაკედ. ხ. — ახალქალაქად, საქმე 16.11; განსლვად იყო ხ., საქმე 20.7; მიერ ნავითა წარმოვედით ხ., საქმე 20.15; მოვიწიენით კოად, და ხ. — როდონდ. საქმე 21.1; ხ. გამოვედით მიერ, საქმე 21.8; ხ. შევიდა პავლე... იაკობისა. საქმე 21,18; ხ. უნდა გულისხმის-ყოფად, საქმე 22.30; ხ. განუტევნა მჴედარნი იგი, საქმე 23.32; ხ. დაჯდა საყდართა ზედა, საქმე 25,6ꞁLO; ხ. დავჯედ საყდართა ზედა. საქმე 25.17; ხ. მოვიდეს აგრიპა და ბერენიკე, საქმე 25,23; ხ. გარდასდებდეს ტჳრთსა. საქმე 27,18.

ხვალისა დღე მეორე დღეს: ხვალისა დღე შევიდეს კესარიად. საქმე 10.24OGHI.

ხილ-ი ნაყოფი: ხილი გულის-თქმისაჲ სულისა შენისაჲ წარვიდა შენგან, გამოცხ. 18.14.

ხილი ნ.კ. ზეთის-ხილი.

1. **ხილვა** ხილვა, ნახვა; შეხედვა. ი: ვითარმედ ჩუენებასა იხილავს. საქმე 12.9.

ვიხილევდ ჩუენებასა განსაკრთომელსა, საქმე 11,5; ვ. სამსახურებელთა თქუენთა, საქმე 17.23.

ჭაბუკნი თქუენნი ხილვასა იხილვიდენ. საქმე 2.17.

ხილვით ვიხილე ძჳრი ერისა ჩემისაჲ, საქმე 7.34; ვ. განკჳრვებასა ჩემსა ჩუენებაჲ, საქმე 11.5LO; ვ. ყოველივე ოთხფერჴი. საქმე 11.6; ვ. უფალი, საქმე 22,18; ვ. ზეცით გარდამო უბრწყინვალესი მზისა. საქმე 26.13; არავინ ვ., გალ. 1,19; რაჟამს ვ., გალ. 2.14; გამოცხ. 1.17; 22.8; შემდგომად ამისა ვ., გამოცხ. 4.1; 7,9; 15,5; ვ. მარჯუენით საყდართა ზედა მჯდომარისა მის წიგნი, გამოცხ. 5,1; ვ. ანგელოზი, გამოცხ. 5,2; 10.1; 14.6; 19,17; 20,1; ვ. კრავი მდგომარე, გამოცხ. 5,6; ვ. და მესმა, გამოცხ. 5,11; 8,13; ვ., რაჟამს აღაღო კრავმან მან ერთი შჳდთა მათ ბეჭედთაგანი, გამოცხ. 6,1; ვ., რაჟამს აღაღო მეექუსე ბეჭედი. გამოცხ. 6,12; ვ. სხუაჲ ანგელოზი, გამოცხ. 7,2; 18,1; ვ. ვარსკულავი, გამოცხ. 9,1; რომელი-იგი ვ., გამოცხ. 10,5; ვ. მჴეცი ერთი, გამოცხ. 13,1; ვ. სხუაჲ მჴეცი, გამოცხ. 13,11; და ვ., გამოცხ. 14,1; 14,14; ვ. სხუაჲ სასწაული. გამოცხ. 15,1; ვ., ვითარცა ზღუაჲ ჭიქისაჲ, გამოცხ. 15,2; ვ. (!) სულნი არაწმიდანი, გამოცხ. 16.13; ვ. დედაკაცი მჯდომარე მჴეცსა ზედა წითელსა, გამოცხ. 17.3; ვ. დედაკაცი იგი... ვ. რაჲ იგი, გამოცხ. 17.6; ვ. მჴეცი იგი, გამოცხ. 19,19; ვ. საყდარი დიდი, გამოცხ. 20.11; ვ. ცაჲ ახალი, გამოცხ. 21.1; იერუსალჱმი ახალი ვ., გამოცხ. 21,2; იესუ ქრისტე... არა-მე თუალითა ჩემითა ვიხილეა (-ა ԳL), 1 კორ. 9.1; ვიხილენ შჳდნი სასანთლენი ოქროისანი, გამოცხ. 1,12; ვ. ... სულნი იგი მკუდართანი, გამოცხ. 6.9; ვ. ოთხნი ანგელოზნი, გამოცხ. 7,1; ვ. შჳდნი იგი ანგელოზნი, გამოცხ. 8,2; ვ. ცხენნი იგი, გამოცხ. 9.17; ვ. ... სულნი არაწმიდანი, გამოცხ. 16.13; ვ. ცანი განხუმულნი, გამოცხ. 19,11; ვ. საყდარნი, გამოცხ. 20,4; ვ. მკუდარნი, გამოცხ. 20,12; რომელი მიხილე მე, საქმე 26,16; რომელი-იგი იხილე. საქმე 22.15; რომელი ი., საქმე 26.16LO; აწ უკუე ი. სიტკბოებაჲ... ღმრთისაჲ, ჰრომ. 11.22; რაჲ-ესე ი., გამოცხ. 1,19; მჴეცი ეგე, რომელ ი., გამოცხ. 17,8; დედაკაცი იგი, რომელ ი., გამოცხ. 17.18; რომელნი იხილენ მარჯუენესა ზედა ჩემსა, გამოცხ. 1.20; ათნი იგი რქანი, რომელ ი., გამოცხ. 17.12; 17,16; წყალნი იგი, რომელ ი.. გამოცხ. 17.15; რომელმან იხილა პეტრე, საქმე 3.3; ი. ესე ყოველმან ერმან. საქმე 3.9; ვითარცა ი. პეტრე, საქმე 3,12; ი. ვინმე დაწუნებული, საქმე 7,24; ხოლო მოსე ი. რაჲ, საქმე 7,31ԳꞁLC; რომელი ი. მან, საქმე 7.44; ი. დიდებაჲ ღმრთისაჲ. საქმე 7,55; ვითარცა ი. სჳმონ, საქმე 8.18; არღარა ი. იგი საჭურისმან მან, საქმე 8.39; ი. მან... კაცი ერთი, საქმე 9.12; ვითარ-იგი ი. გზასა მას უფალი. საქმე 9.27; ვითარცა ი. მან პეტრე. საქმე 9.40; ი. მან ჩუენებაჲ. საქმე 10.3; ვითარ-იგი ანგელოზი ი., საქმე 11.13; ი. მადლი იგი ღმრთისაჲ, საქმე 11.23; ვითარცა ი., საქმე 12.3; ვითარცა ი. მან შემდგომმან, საქმე 13.12; ი. განსახრწნელი, საქმე 13.36; მან არა ი. განსახრწნელი. საქმე 13.37; ვითარ მიჰხედა პავლე და ი., საქმე 14.9;

ვითარცა ი. ერთსა მას. საქმე 14.11; ვითარ ჩუენჳსა ესე ი. პავლე. საქმე 16.10: ი. კარები განღებული. საქმე 16.27: წინაისწარჳე ი. ტროფიმე ეფესელი. საქმე 21.29: რომელი თუალმან არა ი.. 1 კორ. 2.9; რომელ-იგი არა ი., კოლ. 2.18; რომელი არავინ ი. კაცთაგანმან. 1 ტიმ. 6.16: რომელსა არა უყუარდეს ძმაჲ თჳსი რომელი ი.. ღმერთი რომელი არა ი.., 1 იოვ. 4.20: რავდენიცა ი., გამოცხ. 1,2; რაჟამს ი. ვეშაპმან მან, გამოცხ. 12,13: რომელმან იხილნა პეტრე და იოვანე. საქმე 3,3C; ი. ვინმე მოლაღენი. საქმე 7.26; ი. კარნი განხუმულნი საპყრობილისანი. საქმე 16,27DႢႪႭ; რომელნი ი. პავლე. საქმე 28,15; რომელი-იგი ვიხილეთ. საქმე 4,20; 1 იოვ. 1,2: რომელი გუესმა და ვ. რომელი-იგი ვ., 1 იოვ. 1.1: რომელი ვ., 1 იოვ. 1,3; რამეთუ ვ. იგი, 1 იოვ. 3,2ႢႪ: ჩუენ ვ. და ვწამებთ. 1 იოვ. 4,14; ვითარცა იხილეთ აღმავალი ზეცად, საქმე 1,11: რომელ ი. ჩემ თანა, ფილიპ. 1,30; რომელიცა-იგი... ი. ჩემ თანა, ფილიპ. 4,9; აღსასრული უფლისაჲ ი., იაკ. 5,11: უკუეთუ ი., 1 იოვ. 2,29: არცა იხილეს ჴორცთა მისთა განსარყუნელი, საქმე 2,31: ი. პირი მისი, საქმე 6.15; ი. იგი ყოვლითა დამკჳდრებულთა, საქმე 9.35; განაღ-უღეს და ი. იგი. საქმე 12,16; ი. რაჲ ჰურიათა მათ ეგოდენი იგი ერი. საქმე 13,45; ვითარცა ი. უფალთა მათ, საქმე 16,19: ი. იგი ტაძარსა მას შინა, საქმე 21,27; ვითარცა ი. ათასისთავი იგი, საქმე 21,32; ნათელი იგი ი., საქმე 22.9; ვითარცა ი. წარმართთა მათ გუელი იგი. საქმე 28,4; შორით ი. იგი, ებრ. 11,13; რამეთუ ი. მკჳრცხე ყრმაჲ იგი, ებრ. 11.23; იხილნეს მათ ძმანი, საქმე 16.40: ი. საქმენი ჩემნი, ებრ. 3,9: ი. იგინი მტერთა მათთა, გამოცხ. 11,12.

იხილე. რას გეგულების ყოფად. საქმე 22,26ႤႪႭ; ი. და ქმენ ყოველივე მსგავსად სახისა მის. ებრ. 8,5; მოვედ და ი., გამოცხ. 6,1; 6,7; ი. ნუ. შენ თანა მონაჲ ვარ. გამოცხ. 19.10; 22,9; იხილეთ შეურაცხის-მყოფელთა მაგათ, საქმე 13.41; თქუენ ი., საქმე 18,15; ი., ვითარმე უშიშად იყოს, 1 კორ. 16,10; აწ ი., გალ. 6,11; ი., რავდენი სიყუარული მომცა ჩუენ მამამან, 1 იოვ. 3,1; აწ იხილეთ-ღა ჩინებულებაჲ ეგე თქუენი, 1 კორ. 1,26; ი. ისრაჱლი ჴორციელად, 1 კორ. 10,18; ი., რაბამ იყო ესე. ებრ. 7,4.

გლოვაჲ არა ვიხილო. გამოცხ. 18.7; რაჲთა მოვხედეთ (!) და გიხილნე. საქმე 28.20; გ. თქუენცა. ჰრომ. 15,24ႪႭ; ებრ. 13.23; დალათუ მოვიდე და გ. თქუენ. ფილიპ. 1,27; უკუეთუ ვინ გიხილოს შენ, 1 კორ. 8,10; რაჲთა არა იხილოს სიკუდილი, ებრ. 11,5: ვერვინ ი. უფალი, ებრ. 12,14; ი. ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 3,17; უკუეთუ ვინმე ი. ძმაჲ თჳსი, 1 იოვ. 5,16: ი. იგი ყოველმან თუალმან. გამოცხ. 1,7; გიხილნეს თქუენ. ებრ. 13.23AႢႪႭႨ; რამეთუ ვიხილოთ იგი. 1 იოვ. 3,2; არღარა იხილოთ პირი ჩემი. საქმე 20.25; და არა ი.. საქმე 28.26; ი.. ვითარ-მე უშიშად იყოს. 1 კორ. 16.10ႢႪ; რაჲთა ი.. ფილიპ. 2,28; არღარა იხილონ მათ პირი მისი. საქმე 20,38: ნუსადა ი. თუალითა. საქმე 28.27; რომელთა არა თხრობილ არს მისთჳს. ი.. ჰრომ. 15.21; ი. ერთა... მძორები მათი. გამოცხ. 11,9; ი. პირი მისი. გამოცხ. 22.4.

ტაძარი არა მიხილავს. გამოცხ. 21.22; უკუეთუ გემოჲ გიხილავს. 1 პეტ. 2,3; რომელ-იგი არა უხილავს. კოლ. 2.18ႢႨ: მას არა უ. იგი. 1 იოვ. 3,6; ღმერთი არასადა ვის უ.. 1 იოვ. 4.12; რომელი არა უ.. 1 იოვ. 4.20ႢႪ; ბოროტის მოქმედსა მას არა უ. ღმერთი. 3 იოვ. 1.11; რომელთა არა უხილავს. ჰრომ. 15,21; რომელთა არა უ. პირი ჩემი. კოლ. 2.1.

მსგავსად ხატისა მის. რომელი-იგი ეხილვა. საქმე 7,44ႢႪႭ; წინაისწარვე ე. ტროფიმე ეფესელი. საქმე 21.29ႢႪႭ.

მსურის ხილვაჲ თქუენი. ჰრომ. 1.11ႢCD: არა მნებავს თქუენი აწ მგზავრ ხ., 1 კორ. 16.7; მსურის ხ. შენი. 2 ტიმ. 1,4; ვესავ ადრე ხილვასა შენსა. 3 იოვ. 1.14; ვესავ... ხილვასაცა თქუენსა. ჰრომ. 15,24; ხილვით ვიხილე ძჳრი ერისა ჩემისაჲ. საქმე 7,34; უკუეთუ თქუენითა ხილვითა განვძღე. ჰრომ. 15.24: არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელი, საქმე 2.27; 13.35: ხ. სასწაულთასა მას. საქმე 8,6; შეკრბეს... ხ. და განზრახვად. საქმე 15.6: ჯერ არს ჩემდა ჰრომსცა ხ., საქმე 19.21; გამოგირჩია შენ... ხ. მართლისა მის, საქმე 22.14: მსურის ხ. თქუენდა. ჰრომ. 1,11; აღვედ იერუსალჱმდ ხ. კეფასსა. გალ. 1,18; სურვიელცა იყო თქუენ ყოველთა ხ.. ფილიპ. 2.26CD; ვისწრაფეთ პირისა თქუენისა ხ.. 1 თეს. 2,17: გული გეტყჳს ხ. ჩუენდა, 1 თეს. 3,6; ვევედრებით ხ. პირისა თქუენისა. 1 თეს. 3.10; არცა ხ. ჴელეწიფების. 1 ტიმ. 6.16; რომლისათჳს გული უთქუამს ანგელოზთა ხ., 1 პეტ. 1,12: რომელსა უნდეს... ხ. დღენი ცხორებისანი, 1 პეტ. 3.10; მოვიქეც მე ხ. ჴმისა მის, გამოცხ. 1.12.

ხილვა ნ.კ. გემოის-ხილვა, ძჳრის-ხილვა.

სასოებაჲ ხილული. ჰრომ. 8,24; უხილავი იგი ვითარცა ხ. შეურაცხსა, ებრ. 11.27; ხილული ესე საწუთრო არს, 2 კორ. 4,18; არა ვეხედვით ჩუენ ხილულსა ამას. 2 კორ. 4,18; არა-საჩინოისაგან ხილულად შექმნულისა, ებრ. 11,3; მის მიერ დაებადა ყოველი... ქუეყანასა ზედა, ხილულნი და არა-ხილულნი, კოლ. 1.16; ბრძანებაჲ მოიღო ნოე არღასადა ხილულთა მათგან, ებრ. 11,7C; ბრძანებაჲ მიიღო ნოე არღასადა ხილულთა მათთჳს. იქვე.

ხილული ნ.კ. არა-ხილული, ძჳრ-ხილული.

2. **ხილვა** ჩუენება: დაუკჳრდა ხილვაჲ ესე (იგი ႢႪႭ), საქმე 7.31; რაჲ-მე იყოს ხილვაჲ იგი (ესე ႪႭ), საქმე 10.17; ჭაბუკნი თქუენნი ხილვასა იხილვიდენ. საქმე 2.17; მოვიდე ხ. და გამოცხადებასა უფლისასა, 2 კორ. 12,1; ვიხილენ ცხენნი იგი ხილვითა, გამოცხ. 9.17.

3. **ხილვა** შესახედაობა: ირისი იყო გარემო საყდრისა მის, და ეგრეთვე ხილვაჲ სამარაგდეთაჲ. გამოცხ. 4,3.

4. **ხილვა** გაფრთხილება. ფრთხილად ყოფნა (II ბრძ.). ი: იხილეთ. ნუუკუე მოიწიოს თქუენ ზედა სიტყუაჲ იგი. საქმე 13.40; ი.. ნუუკუე ურთიერთას განილინეთ. გალ. 5.15.

5. **ხილვა** ჩანს. იხილვების. ჩინან. გამოჩნდა. ი ვნ.: უხილავი იგი მისი... საცნაურად იხილვების. ჰრომ. 1.20C; უხილავნი იგი მისნი საცნაურად იხილვებიან. იქვე D; იხილვა კიდობანი იგი აღთქუმისა ღმრთისაჲ. გამოცხ. 11.19; ი. სხუაჲ სასწაული. გამოცხ. 12.3; ნათელი სანთლისაჲ არღარა იხილვოს შენ შორის. გამოცხ. 18,23.

6. **ხილვა** რისამე ცოდნა, გაგება, ი: ვითარცა-ესე იხილეთ. 1 თეს. 3,4CD.

ხილვა (გემოსა) გემოს გასინჯვა. ხილვა, ი: ნუცა გემოსა (ნუცადა გემოს) იხილავ, კოლ. 2.21; იხილოს გემოს სიკუდილისაჲ, ებრ. 2.9; რომელთა გემოჲ უხილავს ნიჭთა მათ ზეცისათაჲ, ებრ. 6.4; კეთილი გემოჲ უ.. ებრ. 6.5; რომელთა გემოჲ ეხილვოს ნაჭთა მათ ზეცისათაჲ, ებრ. 6,4CD; კეთილი გემოჲ ე. სიტყჳსა ღმრთისაჲ, ებრ. 6.5CD.

ხლდომა ხტომა, 0–1: ვიდოდა და ხლდებოდა, საქმე 3.8; ხლდომით აღდგა და ვიდოდა, იქვე ႢႭ.

ხლება ახლოს ყოფნა, ე: რომელსა ეახლა ქალაქი ლასიაჲ, საქმე 27.8.

1. **ხოლო** კავშ. ხოლო, კი, -და, მაგრამ, არამედ: ხოლო თქუენ ნათელ-იღოთ სულითა წმიდითა, საქმე 1,5; ხ. წინამძღუარი იგი... მოჰკალთ, საქმე 3,15; ხ. სტეფანე სავსე იყო სულითა წმიდითა, საქმე 6,8; ხ. ხედვიდეს ვერვის, საქმე 9,7; ხ. რომელ-იგი ღმერთმან აღადგინა, საქმე 13.37; ხ. პავლე გამოირჩია შილა, საქმე 15.40; ხ. თქუენ ვინ ხართ, საქმე 19,15; ხ. ჩუენ ნავითა წარმოვედით, საქმე 20.6; ხ. უფალმან მრქუა მე, საქმე 22,10; ხ. პავლე მოუწოდა ერთსა ასისთავსა, საქმე 23,17; ხ. პავლე სიტყუას-უგებდა, საქმე 25,8; მეგულების... სიტყჳს-გებად უფროჲს ხ., საქმე 26.2; ხ. მენავეთა მათ ეგულებოდა სივლტოლაჲ, საქმე 27,30; ხ. მან განყარა (ჴელი) და შეავდო გუელი იგი ცეცხლსა, საქმე 28,5; ხ. ესე უწყით, ჰრომ. 3,19; ხ. თქუენ არა ხართ ჴორცითსა შინა, ჰრომ. 8.9; ხ. ჩუენ არა სული ამის სოფლისაჲ მოგჳღებიეს, 1 კორ. 2.12. ხ. მოვიდე ადრე თქუენდა, 1 კორ. 4.19CD; ხ. რაჟამს მოიქცეს უფლისა, 2 კორ. 3,16; ხ. შუამდგომელი ერთისაჲ არა არს, გალ. 3.20CD; ხ. თქუენ არა ეგრეთ გისწავიეს ქრისტე, ეფეს. 4,20; ხ. უხუებდითცა, ფილიპ. 4.10; ხ. თქუენ, ძმანო, არა ხართ ბნელსა შინა, 1 თეს. 5,4; ხ. სარწმუნო არს უფალი, 2 თეს. 3,3; ხ. შენ თავადი იგივე ხარ, ებრ. 1.12; ხ. დედაკაცი იგი სცთა, 1 ტიმ. 2,14; ხ. შენ ფრთხილ იყავ, 2 ტიმ. 4,5; ხ. თჳნიერ ნებისა შენისა არა ვინებე ყოფად, ფილიმ. 1.14; ხ. უკუეთუ შური მწარე გაქუნდეს, იაკ. 3,14ႢႭ; ხ. თქუენ, საყუარელნო, მოიჴსენენით სიტყუანი იგი, იუდა 1,17 და სხვ.

2. **ხოლო** (კავშ.) და: ხოლო განკრთეს ყოველნი, საქმე 2.12ႢႭ; ხ. იგი ჰხედვიდა მათ, საქმე 3,5; ხ. რაჟამს მოვიდა პეტრე, საქმე 11.2; ხ. ეკლესიანი იგი განმტკიცნებოდეს, საქმე 16,5; ხ. აგრიპა ჰრქუა ფესტოსს, საქმე 26,32; ხ. სარწმუნო არს ღმერთი, 1 კორ. 10,13; ხ. წინასწარმეტყუელნი იტყოდედ, 1 კორ. 14,29CD; ხ. ყოველივე... თქუენისა აღშენებისათჳს არს, 2 კორ. 12,19ႭCD; ხ. მათ, რომელნი-იგი ჰგონებდეს, გალ. 2.6; ხ. ცხოველ არღარა მე ვარ, გალ. 2,20 და სხვ.

3. **ხოლო** შეზღუდვითი ნაწილაკი მხოლოდ, მარტო: ყოველნივე განიბნინეს... თჳნიერ ხოლო მოციქულთა, საქმე 8.1; გარნა ზანილ ხ. იყვნეს, საქმე 8,16; არავის ეტყოდეს სიტყუასა, გარნა ჰურიათა მათ ხ., საქმე 11,19; იცოდა ნათლის-ცემაჲ ხ. იოვანესი, საქმე 18,25; რამეთუ არა ხ. ეფესოჲ, საქმე 19,26; არა ხ. ესე ჭირ არს ჩუენდა, საქმე 19,27; მე არა ხ. თუ შეკრვად, არამედ მოსიკუდიდცა განმზადებულ ვარ, საქმე 21,13; ვილოცავ ღმრთისა მიმართ... არა ხ. თუ შენთჳს, საქმე 26,29; ზღვევაჲ ყოფად არს არა ხ. თუ ტჳრთისა და ნავისაჲ, საქმე 27.10; განჴუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს თქუენგან, თჳნიერ ხ. ნავისა, საქმე 27,22; არა ხ. ამას იქმოდეს, ჰრომ. 1,32; რაჲთა შეურაცხოს მათ სიმართლედ და მამად წინადაცუეთილებისა არა წინადაცუეთილებისაგანთა ხ., ჰრომ. 4,12; მტკიცე აღთქუმაჲ იგი ყოვლისა ნათესავისაჲ არა შჯულისაგანთა ხ., ჰრომ. 4,16; არა დაიწერა მისთჳს ხ., ჰრომ. 4.23; არა ხ. ესოდენ, ჰრომ. 5,3; არა ხ. ესე ოდენ, ჰრომ. 5,11; არა ხ. თუ იგი, არამედ თჳთ ჩუენცა, ჰრომ. 8,23; არა ხ. ესრე, ჰრომ. 9,10; 2 კორ. 8,19; რომელთაცა-ესე მიწოდნა ჩუენ არა ხ. ჰურიათაგანთა, ჰრომ. 9,24; ჯერ-არს დამორჩილებაჲ არა ხ. რისხვისათჳს, ჰრომ. 13,5; თანა-გჳაც ჩუენ ძლიერთა უძლურებანი იგი უსუსურთანი ტჳრთვად და ნუ ხ. თავთა თჳსთა სათნო-ყოფად, ჰრომ. 15.1; რომელთა არა ხ. მე მადლიერ ვარ, ჰრომ. 16,4; უნდეს თუ ქორწინებაჲ, გარნა ხ. უფლისა მიერ, 1 კორ. 7,39CD; ანუ მე ხ. და ბარნაბას არა გუაქუს ჴელმწიფებაჲ საქმედ, 1 კორ. 9,6; ნუვინ თავისასა ხ. ეძიებნ, 1 კორ. 10.24ႧCD; ანუ თქუენდა ხ. მიიწია, 1 კორ. 14,36; უკუეთუ ამას ხ. ცხორებასა ქრისტჱსსა მოსავ ვართ, 1 კორ. 15,19; რომელნი-იგი პირსა წინაშე ხ. იქადიან, 2 კორ. 5,12; არა ხ. მოსლვითა მისითა, 2 კორ. 7,7; არა ხ. ვითარ-იგი ვესვდით, 2 კორ.8,5; რომელთა-ეგე არა ხ. ყოფად, არამედ ნებადცა იწყეთ, 2 კორ. 8.10; განვიზრახავთ კეთილსა, არა ხ. წინაშე უფლისა, 2 კორ. 8.21; არა ხ. თუ არს აღმავსებელ ნაკლულევანებისა, 2 კორ. 9,12; გარნა სმენით ხ. ესმინა, გალ. 1,23; ესე ხ. მნებავს თქუენგან უწყებად, გალ. 3,2; ნუ მისლვასა მას ხ. ჩემსა, გალ. 4,18ႵႢႧCD; აზნაურებაჲ ეგე ნუ ხ. მიზეზად ჴორცთა, გალ. 5,13; თავსა შინა ხ. თჳსსა ქებაჲ იგი აქუნდინ, გალ. 6,4; გარნა ხ. რაჲთა ჯუარსა ქრისტესსა არა შეუდგენ, გალ. 6,12CD; რომელ სახელ-დებულ არს არა ხ. ამას სოფელსა, ეფეს. 1,21; ნუ თუალთა წინაშე ხ. თუალთ-ღებით... ჰყოფდით, ეფეს. 6,6; გარნა ღირსად ხ. სახარებისა მის ქრისტესისა ვიდოდეთ, ფილიპ. 1,27; თქუენ მოგემადლა ქრისტჱსთჳს არა ხ. მისა მიმართ სარწმუნოებაჲ, ფილიპ. 1.29; ნუ თავისა თჳსისასა ხ. კაცად-კაცადი თქუენი ეძიებნ, ფილიპ. 2,4; ნუ ხ. მისლვასა მას ჩემსა, ფილიპ. 2,12; ღმერთმან შეიწყალა იგი, არა ხ. იგი, არამედ მეცა, ფილიპ. 2.27; ხ. ერთი ესე, ფილიპ. 3,13; არცა ერთი ეკლესიაჲ მეზიარა... გარნა ხ. თქუენ მარტოდ, ფილიპ. 4,15CD; ნუ ხ. თუალთა წინაშე თუალთ-ღებით, კოლ. 3,22; ესენი ხ. შემწე არიან ჩემდა, კოლ. 4,11; სახარებაჲ ესე ჩუენი არა ცუდად იყო თქუენდა მიმართ არა ხ. სიტყჳთა, 1 თეს. 1,5; მიმოუფინა სიტყუაჲ იგი უფლისაჲ არა ხ. მაკედონიას შინა, 1 თეს. 1.8; ჯერ-გჳჩნ მიცემად თქუენდა არა ხ. სახარებაჲ იგი ღმრთისაჲ, 1 თეს. 2.8; გარნა ხ., რომელსა-ესე უპყრიეს აწ, ვიდრემდე შორს განვიდეს, 2 თეს. 2,7CD; მღდელთმოძღუარი იგი ხ. შევიდის, ებრ. 9.7; გარნა საჭმელთა ზედა ხ. და სასუმელთა, ებრ. 9,10; შევძრა მე არა ხ. ქუეყანაჲ, ებრ. 12,26; არა ხ. უქმებასა, 1 ტიმ. 5,13; ნუ ხ. წყალსა ჰსუამ, 1 ტიმ. 5,23; არა არს ჭურჭელი ოქროისაჲ ხ. და ვეცხლისაჲ, 2 ტიმ. 2,20; არა ხ. თუ მე, 2 ტიმ. 4,8; იყვენით მყოფელ სიტყჳსა მის და ნუ ხ. მსმენელ,

იაკ. 1,22CႳႨႭ; უკუეთუ ვინმე მსმენელ ხ. იყოს სიტ-
ყჳსა მის, იაკ. 1,23; ვერ შემძლებელ არს სარწმუნოებაჲ
ხ. იგი ცხორებად მისა, იაკ. 2,14; საქმეთაგან განმარ-
თლდების კაცი და (არა) ხ. სარწმუნოებითა, იაკ. 2,24;
და არა სარწმუნოებისაგან ხ., იქვე ႨႭ; მონანი დაე-
მორჩილენით... უფალთა თჳსთა. ნუ ხ. სახიერთა, 1 პეტ.
2,18; არა ხ. ცოდვათა ჩუენთა, 1 იოვ. 2,2; ნუმცა იყუა-
რობთ სიტყჳთა, ნუცა ენითა ხ., 1 იოვ. 3,18; ნუ ვიყუა-
რებით სიტყჳთა ხ., იქვე ႨႭ; იესუ ქრისტჱ არა ხ.
წყლითა (მოვიდა), 1 იოვ. 5,6ႳႨႭ; არა ხ. მე, არამედ
ყოველთა უცნობიეს ჭეშმარიტებაჲ, 2 იოვ. 1,1; ანუ ჰუ-
რიათაჲ ხოლო-მე (-მე ႨCD) არსა ღმერთი, ჰრომ.
3,29; გარნა რაჲთა გლახაკნი ხოლომცა გუაჴსოვნან,
გალ. 2,10.

ხრჳსოპასო, ხროსოპასო ერთგვარი ძვირფასი
ქვა, მოოქროსფრო-მომწვანო ფერისა: მეცხრჱ ტოპა-
ზი, მეათჱ ხრჳსოპასოჲ, გამოცხ. 21,20.

ხრწნა გახრწნა, ეისიმე ვნება. 0—2: არავინ ვხრწე-
ნით, 2 კორ. 7,2Ⴉ.

ჯერ-არს ხრწნილისა მის შემოსად უხრწნელებაჲ, 1
კორ. 15,53.

ხრწნილება გახრწნა, გახრწნილება: მოიმკოს
ხრწნილებაჲ, გალ. 6,8; არცა ხრწნილებამან უხრწნელე-
ბაჲ დაიმკჳდროს, 1 კორ. 15,50; ევლტოდეთ სოფლისა
ამის გულის თქუმისა ხრწნილებასა, 2 პეტ. 1,4; ხ. მათ-
სა შინა განისრწნენ, 2 პეტ. 2,12ႨႭ; იგინი თჳთ მონა
არიან ხრწნილებისა, 2 პეტ. 2,19ႨႭ; დაეთესვის
ხრწნილებით, 1 კორ. 15,42; ხრწნილებითა მათითა განი-
რყუნნენ, 2 პეტ. 2,12C; კირთებისა მისგან ხრწნილები-
სა, ჰრომ. 8,26; იგინი მონანი არიან ხრწნილებისანი, 2
პეტ. 2,19.

ხუედრებულ-ი მიღებული, რგებული: ხუედრებულ
იყო წილი მსახურებისაჲ ამის, საქმე 1,17; სწორი პატი-
ვი ხ. არს თქუენდა, 2 პეტ. 1,1.

ხუთ-ი: ვეცხლი ხუთ ბევრ, საქმე 19,19; ხ. სიტ-
ყუა, 1 კორ. 14,19; ხ. თთუე, გამოცხ. 9,5; 9,10; ვეცხ-
ლი ხუთი ბევრი, საქმე 19,19ႨႭ; შემდგომად ხუთისა
დღისა, საქმე 24,1; ხუთნი იგი დაეცნეს, გამოცხ. 17,10.

ხუთ-ი ათას-ი: იყო რიცხჳ იგი მორწმუნეთაჲ მათ
კაცთაჲ ვითარ ხუთ ათას ოდენ, საქმე 4,4.

ხუთას-ი მერმე ეჩუენა უმრავლჱს ხუთასისა ძმათა,
1 კორ. 15,6.

ხუთ-გზის ხუთჯერ: ხუთ-გზის... ცემაჲ მოვიღე, 2
კორ. 11,24.

ხუთას ოთხმეოც და ათ-ი ხუთას ოთხმოცდაა-
თი: მუჴლი ხუთას ოთხმეოც და ათი, 2 კორ. (დასასრ.).

ხურო ხელოსანი: მისცემდა ხუროთა არა მცირედსა
საქმესა, საქმე 19,24; ხუროთა მათ უც ვის თანამე სიტ-
ყუაჲ, საქმე 19,38.

ხუროება ხელობა; ხელოვნება: ანთრაკსა, გამოხა-
ტულსა ხუროებით (+ა G) განზრახვითა კაცთაჲთა, საქ-
მე 17,29; იყვნეს მეპრატაკე ხ., საქმე 18,3.

ხუროთ-მოძღუარ-ი, ხუროჲთ-მოძღუარ-ი, ხე-
ლოვანი; მშენებელი: რომლისა-იგი ხუროთ-მოძღუარ
(ხუროჲთ — Ⴈ) ღმერთი არს, ებრ. 11,10; ვითარცა
ბრძენმან ხუროთ-მოძღუარმან. საფუძველი დავდევ, 1
კორ. 3,10.

1. **ხუცეს-ი** ხუცესი, მღვდელი; მოძღუარი, სულიე-
რი მწყემსი: ხუცისათჳს შესმენასა ნუ თავს-იდებ, 1 ტიმ.
5,19; ჴელის დადებით უკურთხნეს მათ ხუცესნი, საქმე
14,23; შეკრბეს მოციქულნი იგი და ხ., საქმე 15,6; მო-
ციქულნი და ხ. გიკითხავთ, საქმე 15,23; ყოველნივე
მოვიდეს ხ., საქმე 21,18; რომელნი კეთილად ძღოდიან
ხ., 1 ტიმ. 5,17; დაადგინნე ქალაქად-ქალაქად ხ., ტიტე
1,5; შეიწყნარნეს იგინი... ხუცესთა (მოთხრ.), საქმე
15,4; ჯერ-იჩინეს მოციქულთა და ხ., საქმე 15,22ႨႭ;
ჯერ-უჩნდა მოციქულთა მათ და ხუცესთა (მიც.), იქვე;
მოუწოდენ ხ. ეკლესიაჲსათა, იაკ. 5,14; მოუწოდა ხუ-
ცესთა მათ ეკლესიაჲსათა, საქმე 20,17; ხ. მათ თქუენ
შორის ულოცავ, 1 პეტ. 5,1; შეწყნარებულ იქმნეს კრე-
ბულისა მისგან... და ხუცესთა (ნათ.), საქმე 15,4ႨႭ;
ასწავებდეს დამარხვად შჯულისა, დამტკიცებულსა მას
მოციქულთაგან და ხ., საქმე 16,4; დრო-ყჳს აღსლვაჲ
პავლჱსი... მოციქულთა მიმართ და ხ., საქმე 15,2; წა-
რუძღუანეს ხუცესთა მათ მიმართ, საქმე 11,30; დასხმი-
თა მით ჴელთა ხუცესთაჲთა, 1 ტიმ. 4,14Ⴍ.

2. **ხუცეს-ი** (ხალხის) თავი, უხუცესი წევრი: ხუ-
ცესნი ფრთხილ იყვნედ, ტიტე 2,2; მითხრეს... ხუცესთა
მათ ჰურიათამან, საქმე 25,15; რომელნი მოუჴდეს
მღდელთ მოძღუართა მათ და ხუცესთა (მიც.), საქმე
23,14; შთავიდა... ანანია ხუცესთა ვიეთმე (-ႨႭ) თანა
(ნათ.), საქმე 24,1; შეკრებაჲ მთავართა მათთაჲ და ხუ-
ცესთაჲ (ხუცესთა) და მწიგნობართაჲ, საქმე 4,5ႳႨႭ.

ხუცეს-ი ნ.კ. თანა-ხუცესი.

ხუცობა მღვდელობა, ხუცესობა: დასხმითა მათ
ჴელთა ხუცობისაჲთა (სუცობისათა ႨCႩ), 1 ტიმ.
4,14.

ჴ

ჴ. ჴარ ქართული ანბანის 35-ე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა – 7000.

ჴამ უნდა, საჭიროა. O—1: არღარა ჴამს მსხუერპლი ცოდვათათჳს, ებრ. 10.18.

ძ/უ—2: არა მიჴმ შენ, 1 კორ. 12,21; რაჲ გიჴმს თხრობად ჩემდა, საქმე 23.19; უჴმს რაჲმე თხრობად მას, საქმე 23.17; შუენიერსა მას ჩუენსა არარაჲ უ., 1 კორ. 12.24; რომელსა არა უ. მსხუერპლისა შეწირვაჲ, ებრ. 7,27; ქალაქსა მას არა უ. მზჱ... ნათობად, გამოცხ. 21,23; არა მიჴმთ თქუენ, 1 კორ. 12,21; ნუ მიჴმს-მე რაჲ, 2 კორ. 3.1Ⴍ; არღარა რაჲ გუჴმს ჩუენ სიტყუად რაჲმე, 1 თეს. 1,8; ძმათ მოყუარებისათჳს არა გ. ჩუენ მიწერად თქუენდა, 1 თეს. 4,9; ჟამთა მათთჳს... არაჲ გ. მიწერად თქუენდა, 1 თეს. 5.1; ნუ გუჴმს-მე რაჲ, 2 კორ. 3.1; ჟამთა მათთჳს... არაჲ გიჴმს, ძმანო, მიწერად, 1 თეს. 5,1ႢႪ; მოთმინებაჲ გ. თქუენ, ებრ. 10.36; არა გ., ვითარმცა ვინ გასწავა თქუენ, 1 იოვ. 2,27; ნუ გიჴმს-მე რაჲ, 2 კორ. 3,1ႢႪ; გიჴმს-ვე-ღა მოძღურებაჲ თქუენ, ებრ. 5,12; ნურაჲ ვისი გიჴმნ, 1 თეს. 4.12; იქმნენით თქუენ, ვითარცა გიჴმდა, ებრ. 5,12; ვითარცა რაჲ ვის უჴმდა, საქმე 2.45; 4.35; ვის-იგი უჴმდეს (1 კაეშ.), ეფეს. 4,28; რომელსა უ. რაჲმე, 1 იოვ. 3.17.

ჴამლ-ი ფეხსაცმელი: რომლისა-იგი ვერ ღირს ვარ განჴსნად ჴამლის საბელთა მისთა, საქმე 13.25; წარიჴადენ ჴამლნი ფერჴთაგან შენთა, საქმე 7,33; რომლისა-იგი არა ვარ ღირს განჴსნად ჴამლთა ფერჴთა მისთასა, საქმე 13.25ႢႪႭ.

ჴარ-ი ხარი: არა დაუკრა პირი ჴარსა მლეწველსა, 1 კორ. 9.9; ჴ. მეკალოესა არა დაუკრა პირი, 1 ტიმ. 5,18; ნუუკუე ჴართაჲ რაჲმე ეურვების ღმერთსა, 1 კორ. 9,9.

ჴბო: და ქმნეს ჴბოჲ მათ დღეთა შინა, საქმე 7.41ႢႪႭ; აღჰმართეს... ჴბოჲ იგი, იქვე.

ჴდ, O—1: ვიდრე-რაჲ ჴდა პეტრე, საქმე 12.18; რა იქმნა პეტრე? რა მოუჴდა პეტრეს).

ჴდა ამოღება, ამოწევა მახჳლისა, ი: იჴადა მახჳლი, საქმე 16,27.

ჴდომა წინააღმდეგობის გაწევა, ბრძოლა, განხეთქილება, ჩხუბი, მტრობა, შფოთი, ძ/უ—2: თუ რაჲმე სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა უჴდების, 1 ტიმ. 1,10; ეგრეთცა ესენი უჴდებიან ჭეშმარიტებასა, 2 ტიმ. 3,8ႭႢCD; უჴდებოდა მათ ელჳმას, საქმე 13.8; იგინი ვითარ უჴდებოდეს (უწყე.), საქმე 18,6; ვითარცა-იგი იანე და იამბრე უ. მოსეს, 2 ტიმ. 3,8CD; ეგრეცა ესენი უჴდებოდიან (უწყ. ხილმ.) ჭეშმარიტებასა, 2 ტიმ. 3,8.

ჴდომა რაჲმე არიან თქუენ შორის, 1 კორ. 1.11; ვითარ იყო ჴდომაჲ და გამოძიებაჲ, საქმე 15.2; სადა უკუე თქუენ შორის შური და ჴ., 1 კორ. 3,3; ნუუკუე [იყვნენ] ჴ. და შური, 2 კორ. 12.20; რომლისაგან იქმნებიან შური, ჴ., 1 ტიმ. 6.4; უკუეთუ შური მწარჱ გაქუნდეს და ჴ. გულთა თქუენთა, იაკ. 3.14; სადა შური და ჴ., მუნ არს შფოთი, იაკ. 3,16; ჴდომისა ამისთჳს (მაგისთჳს III; მისთჳს CႢႪ) უწყებულ არს ჩუენდა, საქმე 28,22; რომელნიმე შურითა და ჴდომით... ქადაგებენ, ფილიპ. 1,15; რომელნი-იგი ჴ. ქრისტესა მიუთხრობენ არაწმიდებით, ფილიპ. 1,16CD; ნურარაჲთ ჴ., ნუცა ცუდითა, არამედ სიმდაბლით..., ფილიპ. 2,31; სავსე იყვნეს... კაცის-კლვითა, ჴდომითა, ჰრომ. 1,29; შუენიერად ვიქცეოდით ნუ სიმღერითა... ნუ ჴ., ჰრომ. 13.13; რომელნიმე ჴ. ქრისტესა მიმოდასდებენ არა-წმიდებით, ფილიპ. 1,17; ჴდომად აღუდგეს სიტყუათა მათ პავლესთა, საქმე 13,45DႭ; ესე ყოველნი ჴ. ბრძანებათა კეისრისათა იქმან, საქმე 17.7ႢႪ; რომელ არიან: სიძვანი... მტერობანი, ჴდომანი, გალ. 5,20; რომლისაგან იქმნებიან შურნი, ჴ., 1 ტიმ. 6,4CD; ჴდომათა (მიც.) და ლალვათა შჯულისათა განეშორე, ტიტე 3,9; ჴდომისაგანთა მათ... [მიაგის] რისხვაჲ, ჰრომ. 2.8.

ჴდომა ნ.კ. წიაღ-ჴდომა.

ჴელ-ი ხელი: ვინაჲთგან არა ვარ ჴელ, 1 კორ. 12,15; უპყრა ჴელი, საქმე 3,7; განირთხმად ჴ. შენი კურნებასა, საქმე 4.30; რომელსა დავსდვა ჴ., საქმე 8,19; უპყრეს ჴ. მისთანათა მათ, საქმე 9,8; მან ჴ. მისცა და აღადგინა, 9,41; იყო ჴ. უფლისაჲ მათ თანა განკურნებად მათა, საქმე 11,21; ჴ. მიყო ჰეროდე მეფემან ძჳრის ყოფად რომელთამე ეკლესიისაგანთა, საქმე 12.1; ჴ. განუყარა მათ, საქმე 12,17; 13,16; აწ ესერა ჴ. უფლისაჲ შენ ზედა, საქმე 13.11; ალექსანდრე განუყარა ჴ. ერსა მას, საქმე 19,33; ჴ. განუყარა მწიგნობარმან ერსა მას, საქმე 19,35; ჴ. განუყარა ერსა მას, საქმე 21,40; უპყრა ჴ. მისი ათასისთავმან მან, საქმე 23,19; პავლე განყო ჴ., საქმე 26.1; მან ჴ. განყარა, საქმე 28,5ႢႪႭ; რომელსა უპყარ ჴ. მათი გამოყვანებად მათა ქუეყანით ეგჳპტით, ებრ. 8.9; აღიღო ჴ. თჳსი მარჯუენჱ ზეცად, გამოცხ. 10,5; ჴელმან შენმან... განაჩინა ყოფად, საქმე 4,28; ანუ არა ჴ. ჩემმან შექმნა ესე ყოველი, საქმე 7,50; დასდებდეს ჴელსა მათსა, საქმე 8.17; მისცენ იგი ჴ. წარმართთასა, საქმე 21,11ႢႪ; იქედნჱ... მოეხჳა ჴ. მისსა, საქმე 28,3; გუელი იგი, დამოკიდებული ჴ. მისსა, საქმე 28,4; ვითარმცა ჰრქუა ჴ., 1 კორ. 12,21; და-უკუე-მდაბლდით წინაშე მტკიცესა ჴ. ღმრთისასა, 1 პეტ. 5.6; მარჯუენესა ჴ. მისსა აქუნდეს ვარსკულავნი შჳდნი, გამოცხ. 1,16; რაჲთა მიიღონ ბეჭედი ჴ. მათსა მარჯუენესა ზედა, გამოცხ. 13,16; მიიღოს ბეჭედი... ჴ. მისსა, გამოცხ. 14,9; აქუნდა... ჯაჭჳ დიდი ჴ. მისსა, გამოცხ. 20.1; გამოიძია სისხლი მონათა თჳსთაჲ ჴელისაგან მისისა, გამოცხ. 19,2; ჴელითა უშჯულოთაჲთა შეჰმშჭუალეთ, საქმე 2,23; ჴ. მოციქულთაჲთა იქმნებოდა სასწაულები, საქმე 5,12; ღმერთმან ჴ. მისითა მოსცეს მათ ცხორებაჲ, საქმე 7,25; ჴ. მტკიცითა გამოიყვანნა იგინი მიერ, საქმე 13,17; მოსცემდა სასწაულებსა... ყოფად ჴ. მათითა, საქმე 14,3; დაწერეს ჴ. მათითა წიგნი, საქმე 15.23; ძალსა

არა მცირედსა იქმოდა ღმერთი ჴ. პავლესითა, საქმე 19.11; თჳსითა ჴ. ჭურჭერი ნავისაჲ გარდაჰყარეს, საქმე 27.19; რამეთუ ვიქმთ ჴ.ჩუენითა. 1 კორ. 4.12; კითხვაჲ ჴ. ჩემითა პავლესითა. 1 კორ. 16.21; კოლ. 4.18; ბრძანებული ანგელოზთაგან ჴ. შუა-მდგომელისაჲთა. გალ. 3,19; რაოდენი წიგნები მიგწერე ჴ. ჩემითა თქუენდა. გალ. 6.11; იქმოდეთ ჴ. თჳსითა კეთილსა. ეფეს. 4.28; შურებოდეთ ჴ. თქუენითა. 1 თეს. 4.11; კითხვაჲ ჴ. ჩემითა. 2 თეს. 3.17; მე, პავლე, დაგწერე ჴ. ჩემითა. ფილემ. 1.19; ჴ. ჩუენითა განვიხილეთ სიტყუაჲ იგი ცხორებისაჲ, 1 იოვ. 1.1ႦႱ; დაასხნეს ჴელნი მათნი მათ ზედა. საქმე 4.3; 6,6; 13,3; 21,27; დაასხნეს ჴ. მათნი მოციქულთა ზედა, საქმე 5,18; ჴ. ყურთა შეისხნეს. საქმე 7,57; რომელსაცა დავასხნე ჴ., საქმე 8,19ႤႪႭ: დაასხნა ჴ. თჳსნი მას ზედა. საქმე 9.12; 9,17; შეიკრნა ფერჴნი მისნი და ჴ.. საქმე 21,11; დაასხნა ჴ. მისნი. საქმე 28.8; განვიპყრენ ჴ. ჩემნი ერისა მიმართ ურჩისა, ჰრომ. 10,21; დაჴსნილნი ჴ. ... აღემართენით. ებრ. 12,12; განიწმიდენით ჴ.. იაკ. 4.8; ჴ. ჩუენნი მისახურებდეს, 1 იოვ. 1.1; ჰმსახურებდეს ჴელნი ესე ჩემნი. საქმე 20,34; მისცეს ჴელთა (მიც.) მას ერისათა, საქმე 12.4; ეგულებოდა ჰეროდეს... მიცემად ჴ. მათთა, საქმე 12,6; მისცენ ჴ. წარმართთასა, საქმე 21.11; საშინელ არს შევრდომაჲ ჴ. ღმრთისა ცხოველისათა, ებრ. 10,31; ჴ. ნუვის დაასხამ. 1 ტიმ. 5,22; აქუნდა ჴ. მისთა უღელი, გამოცხ. 6,5; ჴ. მათთა აქუნდა ფინიკები, გამოცხ. 7,9; აქუნდა... ჴ. მისთა წიგნი, გამოცხ. 10,2; აქუნდა ჴ. მისთა მანგალი ოქროჲსული, გამოცხ. 14,14; აქუნდა ჴ. მისთა ბარძიმი, გამოცხ. 17,4; არცა მიიღეს ბეჭედი მისი შუბლთა ზედა, ანუ ჴ. მისთა. გამოცხ. 20,4; დაასხმიდეს ჴელთა მათ ზედა. საქმე 8.17ႤႪႭ; აღიღე წიგნი იგი განღებული ჴელთა შინა ანგელოზისა მის, გამოცხ. 10.8; განცემითა ჴელთა უსჯულოთაჲთა, საქმე 2,23ႤႪႭ; ქმნულითა ჴ. მათთაჲთა, საქმე 7,41; დასხმითა ჴ. პავლესთაჲთა. საქმე 19.6; ქმნულნი ჴ. შენთანი. ებრ. 1,10; ქმნულსა ჴ. შენთასა, ებრ. 2,7; აღპყრობად წმიდად ჴ. თჳნიერ რისხვისა, 1 ტიმ. 2,8ႤႪႭႤCD; დასხმითა მით ჴ. ხუცობისაჲთა. 1 ტიმ. 4.14; დასხმითა მით ჴ. ჩემთაჲთა, 2 ტიმ. 1.6; საქმეთაგან ჴ. მათთაჲსა, გამოცხ. 9.20; დასცჳვეს ჯაჭუნი იგი ჴელთაგან მისთა (ჴელთა მისთაგან ႺႪ). საქმე 12,7; განმარინა მე ჴ. ჰეროდესითა, საქმე 12,11; ჴ. ჩუენთა წარიყუანა, საქმე 24,7ႤႪႭ: განვერი ჴ. მისთა. 2 კორ. 11,33; აღვიღე წიგნი იგი ჴ. ანგელოზისათა, გამოცხ 10.10: არცა კაცობრივთა ჴელთა მიერ იმსახურების, საქმე 17,25; აღპყრობაჲ წმიდად ჴელთაჲ. 1 ტიმ. 2.8: დასხმისა ჴელთასა. ებრ. 6,2; დასხმისა ჴელთაჲსა. იქვე CD.

ჴელით-ა მიერ: ესე ღმრთისაგან მთავრად... მოავლინა ჴელითა მის ანგელოზისაჲთა, საქმე 7.35; წარუვლინეს ხუცესთა მათ მიმართ ჴ. ბარნაბაჲსითა, საქმე 11.30; რაოდენი ქმნა ღმრთმან წარმართთა შორის ჴ. მათთა, საქმე 15.12: ესე ღმრთისაგან მთავრად... მოუვლინა ჴელითა მის ანგელოზისაჲთა, საქმე 7.35F; ყოველნი წინაწარმეტყუელნი ეწამებიან მოტევებასა მის ცოდვათასა ჴ. მათ სახელისა მისისაჲთა. საქმე 10.43.

ჴელ-ი ნ.კ. ჴელთ დასხმა. ჴელით უქმნელი. ჴელით ქმნული. ჴელით შესახებელი, ჴელით წერილი. ჴელის აღპყრობა. ჴელის დადება. ჴელის პყრობა. ჴელის შესხმა. ჴელის შეყოფა. ჴელმწიფე. ჴელმწიფება. ჴელოვანი. ჴელოვნება. ჴელ-წიფება.

ჴელთ-დასხმა ხელთდასხმა, ხელის დადება: ჴელდასხმითა მით მოციქულთაჲთა მოეცემის სული წმიდაჲ. საქმე 8,18ႤႪႭ: ჴელთ-დასხმითცა (-დასხმითაცა CG) იკურთხა. 2 კორ. 8,19ႨႱ.

ჴელით-უქმნელ-ი. **ჴელ-უქმნელ**-ი ხელთუქმნელი, ადამიანის ხელი რომ ვერ შექმნის: სახლი ჴელით-უქმნელი საუკუნოჲ. 2 კორ. 5.1; წინადაცუეთითა მით ჴელით-უქმნელითა (ჴელ-უქმნელითა ႤႪ) კოლ. 2,11; კარვითა. ჴ. უ., ებრ. 9.11.

ჴელით ქმნულ-ი. **ჴელით-ქმნილ**-ი ადამიანის მიერ შექმნილი: ჴორცითა მით ჴელით ქმნულითა. ეფეს. 2,11; არა არიან ღმერთნი ჴელით ქმნულნი (ქმნილნი G). საქმე 19.26; ჴელით ქმნულთა (ქმნილთა FG) (მიც.) ტაძართა შინა, საქმე 7,48; არა ჴ. ქ. ტაძართა შინა, საქმე 17,24; არა ჴ. ქ. სიწმიდეთა შევიდა ქრისტე, ებრ. 9.24.

ჴელით შესახებელ-ი (ხელის) შეხებით საგრძნობი: მთასა მას ჴელით შესახებელსა. ებრ. 12.18

ჴელით წერილ-ი ხელით ნაწერი: ხელნაწერი: აღჴოცა ჩუენთჳს ჴელით წერილი ბრძანებითა, კოლ. 2.14; თქუენ დაგიტევა ჴ. წ., 1 პეტ. 2,21; აღჴოცნა ჩუენთჳს ჴელით წერილნი ბრძანებითა, კოლ. 2.14ႺႪႭ.

ჴელის აპყრობა ხელის ჩაკიდება, ხელით წაყვანა: ჴელის აპყრობითა თანა მყოფთა მათ ჩემთაჲთა შევედ დამასკედ, საქმე 22.11.

ჴელის-დადება, ჴელისა დადება ხელთდასხმა, ხელის დადება: ჴელის-დადებით (+ა CD) უკურთხნეს მათ... ხუცესნი. საქმე 14.23; ჴელისა დადებითა უკურთხნეს მათ... ხუცესნი. იქვე D; ჴელის-დადებითა (-მით ႺႪ) მოციქულთაჲთა მოეცემის სულიწმიდაჲ. საქმე 8,18; ჴელის-დადებითცა (-დადებითაცა ႺႪႭႩ) იკურთხა. 2 კორ. 8.19.

ჴელის-დადება ნ.კ. დადება.

ჴელის პყრობა ხელის ჩაკიდება, ხელით წაყვანა: ჴელის პყრობით (-პყრობითა DႤႪG) თანა მყოფთა მათგან ჩემთა შევედ დამასკედ. საქმე 22.11.

ჴელთა შესხმა მიკვლა. ა—2: რომელსა-იგი თქუენ ჴელნი შეასხენით. საქმე 5.30

ჴელის შეყოფა წინასწარ დარწმუნება, მოწოდება. O—3: რომელსა-იგი თქუენ ჴელი შეჰყავთ. საქმე 3.20.

ჴელმწიფე ძალაუფლების მქონე, მბრძანებელი, მმართველი: ხუცესთა... მთავრისა მისებრ ჴელმწიფისა აერისა, ეფეს 2.2ႺႪ; რაჲთა არა ვემონოდის ჴელმწიფისა მის. ჰრომ. 13.3C

ჴელმწიფება უფლება, ძალაუფლება, ძალა, ნება, ხელმწიფება: ჴელმწიფება აქუს თჳსსა ზედა ნებასა. 1 კორ 7.37; ჴელმწიფებაჲ მოუღებიეს მღდელთ მოძღუართაგან. საქმე 9.14; ჴ. მღდელთ მოძღუართაგან მომიღიეს,

საქმე 26,10; არა არს ჴ., გარნა ღმრთისა მიერ, ჰრომ. 13,1; ცოლსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა ჴ. არა აქუს, 1 კორ. 7,4Ⴂ; ჴ. აქუს თჳსისა ნებისა ზედა, 1 კორ. 7,37CD; არა ნუ გუაქუსა ჴ. ჭამად, 1 კორ. 9,4CD; არა ნუ გუაქუსა ჴ. დათა მათ დედათა მიმოყვანებად, 1 კორ. 9,5CD; ანუ... არა გუაქუს ჴ. საქმედ, 1 კორ. 9,6; არამედ არა მაქუს ჴ., 2 თეს. 3,9; რომელსა-იგი ჴ. აქუნდა სიკუდილისაჲ, ებრ. 2,14; სიმტკიცჱ და ჴ. უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა, იუდა 1,25; მიეცა მას ჴ. მეოთხედსა ზედა ქუეყანისასა მოსრვად მათდა, გამოცხ. 6,8; მიეცა მათ ჴ., ვითარცა აქუს ჴ. ღრიაკალთა, გამოცხ. 9,3; ამათ აქუს ჴ. დაჴშვად ცათა... და ჴ. აქუს წყალთა ზედა, გამოცხ. 11,6; აწ იქმნა მაცხოვარებაჲ... ღმრთისა ჩუენისაჲ და ჴ. ქრისტჱს მისისაჲ, გამოცხ. 12,10; მისცა მას ვეშაპმან მან... ჴ. დიდი, გამოცხ. 13,2; მიეცა მას ჴ. ყოფად ბრძოლისა, გამოცხ. 13,5; რომელსა აქუნდა ჴ. ცეცხლსა ზედა, გამოცხ. 14,18; რომელსა-იგი აქუს ჴ. წყლულებათა ზედა მათთა, გამოცხ. 16,9; რომელსა აქუნდა ჴ. დიდი, გამოცხ. 18,1; მათ ზედა მეორესა მას სიკუდილსა არა აქუს ჴ., გამოცხ. 20,6; რაჲთა იყოს ჴ. მათი ძელსა მას ზედა ცხორებისასა, გამოცხ. 22,14; მომეცით მეცა ჴელმწიფებაჲ ესე, საქმე 8,19; ნუუკუე ჴელმწიფებაჲ ეგე თქუენი დაბრკოლება რაჲმე ექმნეს უძლურთა მათ, 1 კორ. 8,9; არა ვიჴმარეთ ჴ. ეგე (ესე CD), 1 კორ. 9,12; ჴელმწიფებაჲ იგი ცხენთაჲ მათ პირთა შინა მათთა არს, გამოცხ. 9,19; რომელმანცა მისცა ჴ. იგი მჴეცსა მას, გამოცხ. 13,4; არავისსა ჴელმწიფებასა დაუემორჩილო, 1 კორ. 6,12; ჴ. პირველისა მის მჴეცისასა ყოველსა იქმს, გამოცხ. 13,12; ჴ. ვითარცა მეფენი ერთსა ჟამსა მიიღებენ, გამოცხ. 17,12; ჴ. მათსა მჴეცსა მისცემენ, გამოცხ. 17,13; რომელი აღგებოდის ჴელმწიფებასა ამას (მას AႢႪႭ; -CD), ჰრომ. 13,2Ⴈ; ყოველი კაცი ჴელმწიფებასა მას უმთავრესსა დაემორჩილენ, ჰრომ. 13,1; ჴელმწიფებასავე შენსა ეყო, საქმე 5,4; მთავრისა მისებრ ჴელმწიფებისა აერისა, ეფეს. 2,2; უკუეთუ უმეტჱს რაჲმე ვიქადი ჴელმწიფებისა ამის ჩუენისათჳს, 2 კორ. 10,8; რაჲთა არა გეშინოდის ჴელმწიფებისა მის, ჰრომ. 13,3; უკუეთუ სხუანი თქუენისაგან ჴ. მიიღებენ, 1 კორ. 9,12; მოქცევად ბნელისაგან ნათლად და ჴელმწიფებისაგან ეშმაკისა ღმრთისა მიმართ, საქმე 26,18; რაჲთა არა გეშინოდის ჴ., ჰრომ. 13,3ႨCD; უკუეთუ სხუანი ჴ. თქუენისა მიიღებენ, 1 კორ. 9,12CD; რომელმან-იგი მიჴსნნა ჩუენ ჴ. ბნელისა, კოლ. 1,13Ⴊ; რომელმან-იგი მიჴსნნა ჩუენ ჴელმწიფებისა მისგან ბნელისა, იქვე; რაჲთა... არა თუალ-უხუავად ვიჴუმიო ჴელმწიფებისა მისებრ, 2 კორ. 13,10CD; რომელ-იგი მამამან დადვა თჳსითა ჴელმწიფებითა, საქმე 1,7; მივიდოდე მე დამასკოდ ჴ. ... მღდელთ-მოძღუართაჲთა, საქმე 26,12; რაჲთა არარაჲ ვიმსახურო ჴ. ჩემითა სახარებასა შინა, 1 კორ. 9,18; რაჲთა არა... თუალ-უხუავად ვყო ჴელმწიფებითა მით, 2 კორ. 13,10; რომელნი-იგი არიან ჴელმწიფებანი, ჰრომ. 13,1CD; რაჟამს განაქარვნეს... ყოველნი ჴ., 1 კორ. 15,24; მის მიერ დაებადა ყოველი ცათა შინა... გინა მთავრობანი და ჴ., კოლ. 1,16; განძარცუნა მთავრობანი და ჴ., კოლ. 2,15; დაემორჩილნეს მას... ჴ., 1 პეტ. 3,22; დასუა იგი... უზესთაჲს ყოველთა მთავრობათა და ჴელმწიფებათა (მიც.), ეფეს. 1,21; რაჲთა ეუწყოს... ჴ. ზეცისათა, ეფეს. 3,10; მთავრობათა მიმართ და ჴელმწიფებათა (ნათ.) [არს ბრძოლაჲ ჩუენი], ეფეს. 6,12; მოაჴსენებდ მათ... ჴ. დამორჩილებად, ტიტე 3,1; იგი არს თავი ყოვლისა მთავრობისაჲ და ჴელმწიფებისაჲ (ჴელმწიფებისა Ⴂ), კოლ. 2,10.

ჴელოვან-ი, ჴელოან-ი ხელოვანი; ხელოსანი, ოსტატი: ყოველი ჴელოვანი ყოვლისა ჴელოვნებისაჲ არღარა იპოოს, გამოცხ. 18,22; ჴელოვანთა (ჴელოანთა HI) აქუს ვისსამე სიტყუაჲ, საქმე 19,38G.

ჴელოვნება ხელობა, ოსტატობა; ხელოვნება: რამეთუ ერთი ჴელოვნებაჲ იცოდის, საქმე 18,3; რამეთუ იყვნეს ჴელოვნებით მეპრასტაკე, იქვე ႪႭ; ყოველი ჴელოვანი ყოვლისა ჴელოვნებისაჲ არღარა იპოვოს, გამოცხ. 18,22.

ჴელ-წიფება შეძლება, უფლების ქონა, ძალაუფლების ქონა, ე: ვერცა სიტყჳს მიგებად ჴელ-მეწიფების (ჩუენ) შეკრებისა ამისთჳს, საქმე 19,40; არა ჴ. ჩუენ ჭეშმარიტებისათჳს ძჳრის რაჲსიმე სიტყუად, 2 კორ. 13,8; არა ნუ ჴელ-მეწიფებისა ჭამად, 1 კორ. 9,4; ანუ არა ჴ. დათა მათ დედათა მიმოყვანებაჲ, 1 კორ. 9,5; ვერ ჴელ-გუეწიფების უარის ყოფად, საქმე 4,16; ვერ ჴ. ჩუენ, საქმე 4,20; ვერ ჴ. დაჴსნად მათა, საქმე 5,39; არა ჴ. ჭეშმარიტებისა ძჳრის-სიტყუად, 2 კორ. 13,8CD; ესელა ჴ., 1 თეს. 2,6ႪCD; ვერ ჴ. ერთჳე ნათელ-ღებულთა, ებრ. 6,4Ⴊ; არცა განღებად რაჲ ჴ., 1 ტიმ. 6,7; ესე ჴელ-და-გუეწიფების, 1 თეს. 2,6; ვერ ჴელ-გეწიფების დაჴსნად მათა, საქმე 5,39ႢႪI; თქუენ განრინებად ვერ ჴ., საქმე 27,31; ვერ ჴ. სასუმელი უფლისაჲ სუმად... ვერ ჴ. ტაბლისაგან უფლისა ჭამაჲ, 1 კორ. 10,21; ვერვის ჴელ-ეწიფების მიმადლებაჲ ჩემი მათა, საქმე 25,11; ანუ არა ჴ. მეკეცესა მისვე თიჴისაგან... შესაქმედ რომელნიმე პატიოსნად ჭურჭლად, ჰრომ. 9,21; საფუძველი სხუაჲ ვერვის ჴ. დადებად, 1 კორ. 3,11; ცოლსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴ., ეგრეცა ქმარსა მას თჳსთა ჴორცთა ზედა არა ჴ., 1 კორ. 7,4; არავის ჴ. თქუმად უფალ იესუ, 1 კორ. 12,3; ვერ ჴ. თუალსა, 1 კორ. 12,21; არცა ხილვად ჴ., 1 ტიმ. 6,16; უარის ყოფად თავისა თჳსისა ვერ ჴ., 2 ტიმ. 2,13; ენაჲ ვერვის დამწყსად ჴ. კაცთაჲ, იაკ. 3,8; ვერ ჴ. ცოდვად, 1 იოვ. 3,9; ვერ ჴ. შეყუარებად, 1 იოვ. 4,20; ღმრთისა სათნოყოფად ვერ ჴელ-ეწიფების (მათ.), ჰრომ. 8,8; ვერ ჴ. სასუმელი უფლისაჲ სუმად, 1 კორ. 10,21ႪႨႨIID; ვერ ჴ. ტაბლისაგან უფლისაჲ ჭამაჲ, იქვე ႪD; ვერ ჴ. ერთჳე ნათელ-ღებულთა მათ, ებრ. 6,4; რომლისაგან ჭამად ვერ ჴ., ებრ. 13,10; დაფარვად ვერ ჴ., 1 ტიმ. 5,25; ვითარცა ჴელ-რაჲ ვის-ეწიფებოდა, საქმე 11,29; ჴელ-ვის რაჲ-ეწიფებოდა, იქვე G; რაჲთა არავის ჴელ-ეწიფებოდის სყიდად, გამოცხ. 13,17.

I. ჴმა ხმა: აღიმაღლა ჴმაჲ თჳსი, საქმე 2,14; აღიღეს ერთბამად ჴ. ღმრთისა მიმართ, საქმე 4,24; იყო ჴ. უფლისაჲ, საქმე 7,31; ესმა ჴ., საქმე 9,4; იყო ჴ. პეტრესა მიმართ, საქმე 10,13; მერმე ჴ. იყო მეორედ, საქმე

10,15; მესმა ჴ., საქმე 11.7; 22.7; 26.14; გამოცხ. 6.6; 11.12; ჴ. იყო ცით გამო. საქმე 11,9; აღიმაღლეს ჴ. მათი ჴმითა ლუკაონებრითა, საქმე 14.11; ჴ. იყო ერთბამად ყოველთაგან, საქმე 19.34; სმენად ჴ. პირისაგან მისისა, საქმე 22,14; აღილეს ჴ. მათი და თქუეს, საქმე 22,22; ყოველსა ქუეყანასა განჴდა ჴ. მათი, ჰრომ. 10,18; მინდა... ცვალებად ჴ. ჩემი, გალ. 4.20; სადა-იგი საყჳრისა ოხრაჲ და ჴ. სიტყუათაჲ, ებრ. 12.19; ჴ., რომელი მოიწია ამისა, 2 პეტ. 1,17; ესე ჴ. ჩუენ გუესმა ზეცით მოხრული, 2 პეტ. 1,18; მესმა უკუანაჲთ ჩემსა ჴ. დიდი, გამოცხ. 1,10; მესმა, ვითარცა ჴ. ანგელოზთა მრავალთაჲ, გამოცხ. 5,11; მესმა ჴ. ერთი, გამოცხ. 9.13; მესმა ჴ. ზეცით, გამოცხ. 10,4; 14,2; 14,13; მესმა ჴ. დიდი, გამოცხ. 12,10; 16,1; 21,3; გამოჴდა ჴ. დიდი ტაძრისაგან ზეცათაჲსა, გამოცხ. 16.17; მესმა სხუაჲ ჴ. ზეცით, გამოცხ. 18,4; ჴ. მეათძალეთაჲ... არღარა ისმეს, გამოცხ. 18.22; ჴ. სიძისა და სძლისაჲ არღარა ისმეს, გამოცხ. 18,23; მესმა, ვითარცა ჴ. დიდი ერისა მრავლისაჲ, გამოცხ. 19,1; ჴ. გამოვიდა საყდრით, გამოცხ. 19,5; მესმა ვითარცა ჴ. ერისა მრავლისაჲ, გამოცხ. 19.6; სმენად ესმოდა ჴმაჲ იგი (-იგი D), საქმე 9.7; ვითარცა იცნა ჴ. იგი (-იგი C) პეტრესი, საქმე 12,14; ჴ. იგი არა ესმა, საქმე 22,9; ჴ. იგი რომელ მესმა..., გამოცხ. 4.1; 10.8; 14,2; რომლისა ჴმამან ქუეყანაჲ შეძრა, ებრ. 12,26; მომიგო მე ჴმამან მან მეორედ ზეცით, საქმე 11,9ႢႭ; ჴმასა სიტყუათასა... იჯმნეს, ებრ. 12.19CD; დღეს თუ ჴმისა მისისაჲ ისმინოთ, ებრ. 3,7; 3,15; 4,7; უკუეთუ ვინ ისმინოს ჴ. ჩემისაჲ, გამოცხ. 3,20; მივიქეც ხილვად ჴმისა მის, გამოცხ. 1,12; ჴმითა მაღლითა ღაღად-ყვეს, საქმე 7,57; თქუა ჴ. დიდითა, საქმე 7,60; ღაღადებდეს ჴ. მაღლითა, საქმე 8,7; ერი იგი ყოველი ერთითა ჴ. ღაღადებდეს, საქმე 12,22; ჰრქუა მას ჴ. დიდითა, საქმე 14,10; ჴმა-უყო მას პავლე ჴ. დიდითა, საქმე 16,28; ფესტოს დიდითა ჴ. თქუა, საქმე 26,24; ჴ. ანგელოზთ მთავრისაჲთა... გარდამოჴდეს ზეცით, 1 თეს. 4,16; რომელი კაცობრივითა ჴ. იტყოდა, 2 პეტ. 2,16; კაცობრივითა ჴ. მეტყუელი, იქვე ႢႭ; რომელი ქადაგებდა ჴ. დიდითა, გამოცხ. 5,2; რომელნი იტყოდეს ჴ. დიდითა, გამოცხ. 5.12; რომელი იტყოდა, ვითარცა ჴ. ქუხილისაჲთა, გამოცხ. 6,1; ჴმა-ყვეს ჴ. დიდითა, გამოცხ. 6.10; ჴმა-უყო ჴ. დიდითა ოთხთა მათ ანგელოზთა, გამოცხ. 7.2; ჴმობდეს ჴ. დიდითა, გამოცხ. 7.10; რომელი იტყოდა ჴ. დიდითა, გამოცხ. 8.13; ჴმა-ყო ჴ. დიდითა, გამოცხ. 10.3; 18.2; იტყოდა ჴ. დიდითა, გამოცხ. 14,7; 14,9; ჴმა-უყო ჴ. დიდითა მჯდომარესა მას..., გამოცხ. 14,15; საყდრისა მისგან გამოვლენ ელვანი და ჴმანი, გამოცხ. 4,5; იქმნნეს ქუხილნი და ჴ., გამოცხ. 8,5; იტყოდნეს შჳდთა ქუხილთა ჴ. მათნი, გამოცხ. 10.3; იქმნეს ჴ. დიდნი ცათა შინა, გამოცხ. 11.15; იქმნნეს ელვანი და ქუხილნი და ჴ., გამოცხ. 11,19; 16.18; სხუათა მათგან ჴმათა საყჳრთაჲსა, გამოცხ. 8.13C; სხუათა მათ ჴმათაგან საყჳრთაჲსა, იქვე.

2. ჴმა ხმაური; ყვირილი, შეძახილი: ვითარცა ჴმაჲ წყალთა მრავალთაჲ, გამოცხ. 1,15; 14,2; ჴ. ფრთეთა მათთაჲ, ვითარცა ჴ. ეტლთა ცხენთა მრავალთაჲ, გამოცხ. 9.9; ჴ. წისქჳლისაჲ არღარა ისმეს შენ შორის, გამოცხ. 18,22; ვითარცა იყო ჴმაჲ ესე, საქმე 2,6; დღეთა მათ ჴმისა მეშჳდისა ანგელოზისა, გამოცხ. 10,7; ჴსნად მისა სიკუდილისაგან ჴმითა მაღლითა... შეწირა, ებრ. 5,7; ჴმა-უყო ჴ. დიდითა, გამოცხ. 14.18.

3. ჴმა სიტყვა, მეტყველება: აღიმაღლეს ჴმაჲ მათი ჴმითა (+მით DႢC) ლუკაონებრითა, საქმე 14,11; ჴმათა მათ წინაწარმეტყუელთაებრ... საჯეს, საქმე 13,27; ძალი ჴმისაჲ მის, 1 კორ. 14,11; ესოდენნი სახენი თესლადთესლადთა ჴმათანი, 1 კორ. 14.10.

4. ჴმა ბგერა: ეგრევე უსულოთა მათ ჴმაჲ გამოსციან, 1 კორ. 14,7; უკუეთუ საყჳრმან განუჩინებელად ჴ. გამოსცეს, 1 კორ.14,8; გამოცხადებაჲ ჴმათაჲ (ჴმათა ႢႬ), 1 კორ. 14,7CႳ.

ნ.კ. ახალი ჴმა, ცუდი ჴმა.

ჴმარება საჭიროება (რისამე), ე: განმდიდრდი და არარაჲ მეჴმარების, გამოცხ. 3.17; რომელსა ეჴმარებოდის (I კავშ.) რაჲმე, 1 იოვ. 3,17ႢႭ.

ჴმელ-ი ხმელეთი, მიწა: ჴმელსა ქუეყანასა, ებრ. 11,29; ანგელოზისა მის, მდგომარისა ზღუასა ზედა და ჴ., გამოცხ. 10,8.

ჴმის-ყოფა ხმამაღლა დაძახება, დაყვირება. ყვირილი; ხმამაღლა უწყება, 0–(2)1: რომელ ჴმა-ვყავ მათ შორის, საქმე 24,21ႢႭ; ჴმა-ყო ცით გამო, საქმე 11,9K; ჴ. კრებულსა მას შორის, საქმე 23,6; ჴ. ჴმითა დიდითა... რაჟამს ჴ., გამოცხ. 10.3; ჴ. ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 18,2; ჴმა-ყვეს ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 6.10.

ი/უ–(3)2: ჴმა-უყო მას პავლე ჴმითა დიდითა, საქმე 16,28; ჴ. ჴმითა დიდითა ოთხთა მათ ანგელოზთა, გამოცხ. 7.2; ჴ. ჴმითა დიდითა მჯდომარესა მას ღრუბელსა ზედა, გამოცხ. 14,15; ჴ. ჴმითა დიდითა, გამოცხ. 14,18.

ჴმობა ყვირილი, ხმამაღლა ძახილი; ხმამაღლა ლაპარაკი; ხმის გამოღება: ჟღერა, 0—1: რომლისა ბრალისათჳს ესრეთ ჴმობენ მისთჳს, საქმე 22.24; ვიქმენ ვითარცა წინწილანი რაჲ ჴმობედ (ჟღერენ), 1 კორ. 13.1; ჴმობდა და იტყოდა, საქმე 16,17; სხუანი იგინი სხუასა რასმე ჴმობდეს (უწყე.), საქმე 21.34; შეუდგა მას სიმრავლე იგი ერისაჲ და ჴ., 21,36ႢႭ; ჴ. ჴმითა დიდითა და იტყოდეს, გამოცხ. 7,10; აღიმაღლე და ჴმობდ (I ბრძ.), გალ. 4,27CD.

რომელთა ეგულების ჴმობად, გამოცხ. 8,13.

ჴნვა ხვნა: თანა-აც სასოებით ჴნვაჲ მჴნველსა მას, 1 კორ. 9.10.

1. **ჴორც-ი** ხორცი (плоть): იყვნენ ორნივე იგი ერთ ჴორც, 1 კორ. 6.16; ეფეს. 5,31; არა ყოველი ჴორცი ერთ ჴ. არს... სხუა ჴ. არს პირუტყუთაჲ და სხუა ჴ. არს მფრინველთაჲ და სხუა ჴ. არს თევზთაჲ, 1 კორ. 15,39; არა ყოველი ჴორცი ერთ ჴორც არს, 1 კორ. 15,39; სხუაჲ ჴ. არს პირუტყუთაჲ და სხუაჲ ჴ. არს მფრინველთაჲ და სხუაჲ ჴ. არს თევზთაჲ, 1 კორ. 15,38CD; არავინ თჳსი ჴ. მოიძულის, ეფეს. 5,29; ყოველი ჴ. თივაჲ არს, 1 პეტ. 1,24ႢႭ; მიდევნებულ იყვნეს შემდგომად ჴორცსა უცხოსა, იუდა 1,7; არცა რომელი

ცხადად ჴორცითა წინადაცუეთილ [არს]. ჰრომ. 2.28; გონებათა ჩუჱნთა ვმსახურებ შჯულსა ღმრთისასა და ჴ. — შჯულსა ცოდვისასა. ჰრომ. 7.25; მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა სატანჯველად ჴ., 1 კორ. 5.5ႰCD; არა ვა-უწყე იგი ჴ., გალ. 1.16ႢႰCD; აწ ცხოველ ვარ ჴ., გალ. 2.20; რომელთა-იგი ჰნებავს პირ-მშუენიერებაჲ ჴ., გალ. 6.12; რამეთუ თქუენ, ოდესმე წარმართნი ეგე ჴ., ეფეს. 2.11; მტერობაჲ იგი ჴ. (−მით Ⴗ) მისითა... განაქარვა. ეფეს. 2.15; უკუეთუ ცხორებაჲ იგი ჴ. ესე არს ნაყოფი საქმისა ჩემისაჲ, ფილიპ. 1.22; უკუეთუ ვინმე ჰგონებდეს სხუად რასმე სასოებად ჴ., ფილიპ. 3.4; აღვასრულებ დაკლებულთა მათ ჭირთა ქრისტესთა ჴ. ჩემითა. კოლ. 1.24; ყრმათაცა ეზიარა ჴ., ებრ. 2.14; კრეტსაბმელისა მით, ესე იგი არს ჴ. მისითა, ებრ. 10.20; რომელი გამოჩნდა ჴ., 1 ტიმ. 3.16; მოკუდა ჴ. და ცხონდა სულითა. 1 პეტ. 3.18; ქრისტემან რაჲ ივნო ჴ. ... რომელმან ივნო ჴ., 1 პეტ. 4.1; ნებითა ღმრთისაჲთა ნეშტნი იგი ჟამნი ჴ. ცხორებად. 1 პეტ. 4.2ႢႭ; რაჲთა ისაჯნენ კაცობრივ ჴ., 1 პეტ. 4.6; რომელნი არა აღიარებენ იესუ ქრისტესა ჴ. მოსრულსა. 2 იოვ. 1.7; საჯა ცოდვაჲ იგი ჴორცითა მით. ჰრომ. 8.3; რაჲთა თქუენითა მით ჴ. იქადოდიან. გალ. 6.13; რომელსა-იგი ერქუა წინადაცუეთილება ჴ. მით ჴელით ქმნულითა. ეფეს. 2.11; ქრისტე იესუსთა მათ ჴორცნი თჳსნი ჯუარს-აცუნეს. გალ. 5.24; არავინ თჳსნი ჴ. მოიძულნის. ეფეს. 5.29႗Ⴂ; ჴ. მისნი შეჭამნენ. გამოცხ. 17.16; არცა იხილეს ჴორცთა (მოთხრ.) მისთა განსრყუნელი. საქმე 2,31; ჴ. და სისხლთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკჳდრონ. 1 კორ. 15.50; უფროჲს ჴორცთაცა (-ცა K) ჩემთა დაიმკჳდრონ სასოებით, საქმე 2.26; ვაშურო ხოლო თუ ჴორცთა (მიც.) ჩემთა, ჰრომ. 11.14; არცაღა ერთ რაჲ ლხინებაჲ აქუნდა ჴ. ჩუენთა, 2 კორ. 7.5; არა ვაუწყე ჴ. და სისხლთა, გალ. 1.16; ჴ. გული უთქუამს სულისათჳს, გალ. 5.17; არა ჴ. ვესავთ. ფილიპ. 3.3; ვითარცა-იგი დღეთა მათ ჴ. მისთასა. ებრ. 5.7; შეშჭამდეს ჴ. თქუენთა. იაკ. 5.3; ჴ. შეაბილწებენ. იუდა 1.8; ოდეს-იგი ვიყვენით ჴორცთა შინა. ჰრომ. 7.5; ჴ. შინა ჩემთა კეთილი [არა დამკჳდრებულ არს]. ჰრომ. 7.18; რომელნი-იგი ჴ. შინა არიან. ჰრომ. 8.8CD; თქუენ არა ხართ ჴ. შინა, ჰრომ. 8.9႗CD; რაჲთა ცხორებაჲცა იგი იესუჲსი მოკუდავთა შინა ჴ. ჩუენთა გამოცხადნეს. 2 კორ. 4.11ႢႰ; მოკუდავთა ჴ. ჩუენთა შინა გამოცხადნეს. იქვე D; ჴ. შინა ლათუ ვიქცევით, 2 კორ. 10.3D; რომელმან სთესოს ჴ. შინა თჳსთა. გალ. 6.8; დადგრომაჲ ჴ. შინა უნეპკლადრე თქუენთჳს. ფილიპ. 1.24; აღვასრულებ დაკლებულთა მათ ჭირთა ქრისტესთა ჴ. შინა ჩემსა. კოლ. 1.24Ⴍ; რაჲთა ცხორებაჲცა იგი იესუჲსი მოკუდავთა ამათ ჴორცთა შინა ჩუენთა გამოცხადნეს. 2 კორ. 4.11: ... მოკუდავთა ჴორცთა ამათ შინა..., იქვე Ⴍ; მოკუდავთა ამათ შინა ჴორცთა. იქვე C; ჴორცთაცა შინა თჳსთა მოიმკოს ხრწნილებაჲ. გალ. 6.8; უძლურებისათჳს ჴორცთა (ნათ.) თქუენისასა. ჰრომ. 6.19; ჴ. საქმესა. ჰრომ. 8.13; ჴ. ნებასა (ზრახვასა C; წინა-განგებასა D). ჰრომ. 13.14; მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა საშჯელად ჴ., 1 კორ. 5.5; განსაცდელი იგი ჴ. ჩემთაჲ. გალ. 4.14; გარნა აზნაურებაჲ ეგე ნუ ხოლო მიზეზად ჴ., გალ. 5.13; ჴ. გულის თქუმასა ნუ აღასრულებთ. გალ. 5.16; გულის თქუმითა მით ჴ. ჩუენთაჲთა... ნებასა ჴ. ჩუენთასა. ეფეს. 2.3; გულის თქუმათა შინა ჴ. ჩუენთასა. იქვე CD; ჴ. განსუენებაჲ. ფილიპ. 3.4Ⴍ; გუამითა მით ჴ. მისთაჲთა. კოლ. 1.22; განძარცუეითა მით გუამისა ჴ. (−მათ CD) თქუენთაჲსა. კოლ. 2.11; წინადაუცუეთელებითა ჴ. თქუენთაჲთა. კოლ. 2.13; გონებითა მით ჴ. მისთაჲთა. კოლ. 2.18; არა თუ პატივით რასთმე განსაძღებელად ჴ., კოლ. 2.23; კუალსა მას ჴ. გულის თქუმისასა, 2 პეტ. 2.10ႠႢႭ; აძულებენ გულის თქუმასა ჴ. ბილწებასა მას. 2 პეტ. 2.18; გულის თქუმასა ჴ. ბილწებისასა. იქვე ႢႭ; ღმერთმან ძჱ თჳსი მოავლინა მსგავსად ჴორცთა მათ ცოდვისათა, ჰრომ. 8.3; მაქუს ლათუ ჴორცთაგან (+ცა CD) სასოებაჲ. ფილიპ. 3,4; არა ჴ. განშორებაჲ მწინკულისაჲ, 1 პეტ. 3.21; გძულდინ ჴ. (+ცა E) შეგინებულიცა (-ცა E) იგი სამოსელი. იუდა 1.23; რომელნი-იგი არა ჴორცთაებრ ვლენან, ჰრომ. 8.1CD; სულსა [გული უთქუამს] ჴორცთათჳს, გალ. 5,17; ჴორცთა მიერ თჳსთა მოიმკოს ხრწნილებაჲ. გალ. 6.8CD; არა არს ბრძოლაჲ ჩუენი სისხლთა მიმართ და ჴორცთა, ეფეს. 6,12; რომელი უძლურ იყო ჴორცთა მათგან, ჰრომ. 8.3; ჴორცთა მათთჳს, იქვე CD; საფარველ ჴორცთა, 1 ტიმ. 6,8CD; ზრახვაჲ იგი ჴორცთაჲ. ჰრომ. 8.6; 8.7; თანა-გუაც არა თუ ჴ., ჰრომ. 8,12; ჭირი ჴ., 1 კორ. 7,28; საწერტელი ჴ., 2 კორ. 12,7; საჭმარი ივი ჴ., იაკ. 2,16; გულის თქუმაჲ ჴ., 1 იოვ. 2,16; ჴორცთასა ზრახვენ, ჰრომ. 8.5; რომელნი ჴორცთასა შინა არიან, ჰრომ. 8,8; თქუენ არა ხართ ჴ. შინა, ჰრომ. 8.9; ნებასა ჴორცთა და გონებათასა, ეფეს. 2,3CD; უძლურებითა ჴორცთაჲთა, გალ. 4.13; სამართალითა ჴ., ებრ. 9.10; შვილნი ჴორცთანი, ჰრომ. 9.8; საქმენი ჴ., გალ. 5,19.

2. ჴორცი სხეული (тело): ერთ ჴორც არიან. 1 კორ. 6,16; ერთ ჴ. ჩუენ ყოველნი ვართ, 1 კორ. 10.17; ერთ ჴ. და ერთ სულ, ეფეს. 4,4; ესე არს ჴორცი ჩემი, 1 კორ. 11.24; დაეთესის ჴ. მშჳნვიერი და აღდგეს ჴ. სულიერი. უკუეთუ არს ჴ. მშჳნვიერი, 1 კორ. 15.44; არს ჴ. სულიერი. იქვე CD; რაჲთა განქარდეს ჴორცი იგი ცოდვისაჲ. ჰრომ. 6,6; თანა-მდებ არს იგი ჴორცსა... უფლისასა. 1 კორ. 11,27CD; მოჰკუდით თქუენცა ჴორცითა (+მით ႗CD) ქრისტესითა, ჰრომ. 7.4; ვითარ-იგი განსივებული არა ჴ. მსუქან არს. 1 კორ. 4,6Ⴈb (მინაწ.); მე შორს ლათუ ვარ ჴ., 1 კორ. 5.3; რაჲთა იყოს წმიდა სულითა და ჴ. (+ცა CD), 1 კორ. 7.34; ანუ რომლითა ჴ. მოვიდენ, 1 კორ. 15,35; ხოლო მისლვაჲ ჴ. უძლურ. 2 კორ. 10.10; გინა თუ ჴ. გინა თუ თჳნიერ ჴორცთა. 2 კორ. 12,2; 12.3; და ლათუ ჴ. შორს ვარ. კოლ. 2.5; რომლისა მიმართცა ჩინებულ ხართ ერთითა ჴ., კოლ. 3,15; განწმედილ ვართ შესაწირავითა მით ჴ. იესუ ქრისტესითა, ებრ. 10.10CD; რომელმან ცოდვანი ჩუენნი თავს-იხუნა ჴ. თჳსითა, 1 პეტ. 2.24; შეიკრებდით ჴორცითა ამით, 2 კორ. 5,6CD; ადიდეთ უკუე ღმერთი ჴორცითა მაგით თქუენითა. 1 კორ. 6.20; დაიგნეს ორნივე იგი ერთითა მით ჴორცითა ღმრთისა

ჯუარისაგან. ეფეს. 2,16: რაჲთა გინებულ იყვნენ ჴორცნი მათნი. ჰრომ. 1,24: მკუდარ იყვნეს ჴ. მისნი. ჰრომ. 4,19; ვერ გამოიკითხნა ჴ. უფლისანი. 1 კორ. 11,29: თქუენ ხართ ჴ. ქრისტესნი. 1 კორ. 12,27: მივსცნე ჴ. ჩემნი დასაწუველად (!). 1 კორ. 13,3; ხოლო ჴ. დამამტკიცენ მე. ებრ. 10,5; ჴ. თჳნიერ სულისა მკუდარ არიან. იაკ. 2,26; განზარდეთ ჴ. თქუენნი. იაკ. 5,5: [არღარა იყოს] ჴ. და სულნი კაცთანი. გამოცხ. 18,13: ხოლო ჴორცნი ესე არა სიძვისათჳს [არს], 1 კორ. 6,13: რომელმან გარდაცვალნეს ჴ. ესე სიმდაბლისა ჩუენისანი. ფილიპ. 3,21; განაცხოველნეს მოკუდავნიცა ეგე ჴორცნი თქუენნი. ჰრომ. 8,11; წარუდგინენით ჴ. ეგე თქუენნი მსხუერპლად ცხოველად. ჰრომ. 12,1; ჴ. ეგე თქუენნი ასონი ქრისტესნი არიან, 1 კორ. 6,15; ჴ. ეგე თქუენნი ტაძარნი თქუენ შორის სულისა წმიდისანი არიან, 1 კორ. 6,19; ჴორცნი იგი ზეცისათანი და ჴ. იგი ქუეყანისათანი, 1 კორ. 15,40; ამათნი იგი ჴ. დაიწუვოდეს, ებრ. 13,11; თქუენცა ჴორცნივე (+და ႢႪ) გასხენ. ებრ. 13,3; ჴორცნიმცა მკუდარ არიან ცოდვისათჳს. ჰრომ. 8,10; ალვიკრძალავ ჴორცთა (მიც.) ჩემთა. 1 კორ. 9,27: თანამდებ არს იგი ჴ. ... უფლისათა, 1 კორ. 11,27: შემოვედით ჴორცთა ამათ. 2 კორ. 5,6; ხოლო ჴორცთა მათ (-მათ CD; მაგათ Ⴈ) – ქრისტესითა, კოლ. 2,17; ცოლსა მას თჳსთა (+მათ Ⴊ) ჴორცთა ზედა არა ჴელ-ეწიფების ეგრეცა ქმარსა მას თჳსთა ჴ. (+მათ Ⴊ) ზედა არა ჴელ-ეწიფების, 1 კორ. 7,4; იდიდოს ქრისტე ჴ. ზედა ჩემთა (ჴ. ჩემთა ზედა ႪႦႭ), ფილიპ. 1,20CD; სიკუდილი იგი ქრისტესი ჴორცთა შინა ჩუენთა (ჴორცთა ჩუენთა შინა D) გუტჳრთავს, 2 კორ. 4,10; ენებანი იგი... იესუ ქრისტესნი ჴ. შინა ჩემთა მიტჳრთვან, გალ. 6,17; იდიდოს ქრისტე ჴ. შინა ჩემთა, ფილიპ. 1,20; ნუ უკუე სუფევნ ცოდვაჲ მოკუდავთა მაგათ ჴორცთა თქუენთა ზედა (-ზედა ႢႪCD), ჰრომ. 6,12; რაჲთა იყოს წუალებაჲ ჴორცთა მათ შინა, 1 კორ. 12,25; გინებად ჴორცთა (ნათ.) მათთა, ჰრომ. 1,24CD; გამოჴსნასა ჴ. ჩუენთასა, ჰრომ. 8,23; ზიარებაჲ ჴ. ქრისტესთაჲ, 1კორ. 10,16; ჯერ-არს ცოლთა თჳსთა სიყუარული, ვითარცა ჴ. თჳსთაჲ, ეფეს. 5,28; ჴ. მისთაგანნი [ვართ], ეფეს. 5,30; არა თუ პატივით რაჲთმე განსაძღებელად ჴ., კოლ. 2,23; შეწირვითა მით ჴ. იესუ ქრისტესითა, ებრ. 10,10ႢႪႨ; რაჲთა იყვნენ იგინი თანა-ხატ ჴორცთა მათ დიდებისა მისისათა. ფილიპ. 3,21: განსწმიდდა მსგავსად ჴ. მათ განწმიდისა. ებრ. 9,13; ჯერ-გჳჩს... განსლვაჲ ჴორცთაგან. 2 კორ. 5,8; ყოველივე ცოდვაჲ გარეშე ჴორცთა არს. 1 კორ. 6,18; გინა თუ ჴორცითა გინა თუ თჳნიერ ჴორცთა, 2 კორ. 12,2; 12,3; უფალი ჴორცთათჳს [არს], 1 კორ. 6,13: ეტყოდა მოსეს ჴ., იუდა 1,9; ჴორცთა თჳსთა მიმართ (... თჳსთა მიმართ ჴორცთა ႢႪႨCD) ცოდავს. 1 კორ. 6,18; ვინ მიჴსნეს მე ჴორცთა ამათგან სიკუდილისათა, ჰრომ. 7,24; ჯერ-გჳჩნს განსლვაჲ ჴ. ამათგან. 2 კორ. 5,8CD; რაჲთა მოიღოს კაცად-კაცადმან ჴ. ამათგან (მათგან), 2 კორ. 5,10ႨCD; გინა თუ ჴორცითა გინა თუ გარეშე ჴორცთაჲსა. 2 კორ. 12,3CD; გინა თუ თჳნიერ ჴორცთაჲსა, 2 კორ. 12,2CD; ურიდებითა ჴორცთაჲთა. კოლ. 2,23; შეწირვითა მით ჴ. იესუ ქრისტესითა, ებრ. 10,10.

3. ჴორც-ი ხორცი (мясо): არა ვჭამო ჴორცი უკუნისამდე. 1 კორ. 8,13; არა-ჭამაჲ ჴორცისაჲ. ჰრომ. 14,21.

4. ჴორც-ი გვამი. მძორი. ლეში: ყოველნი მფრინველნი განძღეს ჴორცითა მათითა. გამოცხ. 19,21; რაჲთა შჭამოთ ჴორცნი მეფეთანი და ჴ. ათასის-თავთანი და ჴ. ძლიერთანი და ჴ. ცხენთანი... და ჴ. ყოველთა აზნაურთა, გამოცხ. 19,18.

ჴორც-ი ნ.კ. თანა-ჴორცი.

ჴორციელ-ი ხორციელი. სხეულოვანი: მე ჴორციელ... ვარ, ჰრომ. 7,14; არა ჴ. არს. 2 კორ. 10,4CD: რამეთუ ჴორციელვედა (-და CD) ხართ... არა ჴ. (-და C) ხართა, 1 კორ. 3,3; არა ჴ. ხართა. 1 კორ. 3,4CD: საქმეთაგან შჯულისათა არა განმართლდეს ყოველი ჴორციელი, ჰრომ. 3,20; თქუენგან თუ ჩუენ ჴ. (+იგი ႢႪ) მოვიმკოთ, 1 კორ. 9,11; არა ყოველი ჴ. ერთ ჴორც არს, 1 კორ. 15,39ႢႪ; საქმეთაგან სჯულისათა არა განმართლდეს ყოველი ჴ., გალ. 2,16; ჴ. წურთილებაჲ. 1 ტიმ. 4,8; ყოველი ჴ. თივაჲ არს, 1 პეტ. 1,24; რაჲთა არა იქადოს ყოველმან ჴორციელმან წინაშე ღმრთისა, 1 კორ. 1,29; მივჰფინო სულისაგან ჩემისა ყოველსა ზედა და ჴორციელსა (... ყოველსა ზედა ჴორციელსა ႪႭ), საქმე 2,17; შჯულისა მისებრ მცნებისა ჴორციელისა, ებრ. 7,16; სიბრძნითა ჴორციელითა. 2 კორ. 1,12: თანა-აც ჴორციელითაცა მსახურებად მათა, ჰრომ. 15,27; ეფუცა მას... ჴორციელად აღდგინებად ქრისტე, საქმე 2,30ႪႭ; რომელი-იგი იშვა თესლისაგან დავითისა ჴ., ჰრომ. 1,3; იპოვა-მეა აბრაჰამ... ჴ., ჰრომ. 4,1; რომელნი არა ჴ. ვიქცევით. ჰრომ. 8,4; რომელნი ჴ. არიან. ჰრომ. 8,5; რაჲთა ჴ. ვცხონდებოდით, ჰრომ. 8,12; ვილოცვიდ შეჩუენებულ-ყოფად თავსა ჩემსა ქრისტესგან ძმათათჳს... ჴ., ჰრომ. 9,3; რომელთაგან ქრისტე ჴ. [არს], ჰრომ. 9,5; არა მრავალნი ბრძენ არიანა ჴ., 1 კორ. 1,26; იხილეთ-და ისრაჱლი ჴ., 1 კორ. 10,18; ჩუენ არღარავინ ვიცით ჴ., დაღაცათუ ვიცოდით ქრისტე ჴ., 2 კორ. 5,16; ვჰგონივართ ჩუენ ვითარცა ჴ. მავალნი, 2 კორ. 10,2; არა ჴ. განწყობილ ვართ. 2 კორ. 10,3; საჭურველი იგი განწყობისა ჩუენისაჲ არა ჴ. არს, 2 კორ. 10,4; რამეთუ მრავალნი იქადიან ჴ., 2 კორ. 11,18; მჴევლისაგანი იგი ჴ. შობილ იყო, გალ. 4,23; ვითარცა-იგი ოდესმე ჴ. შობილი იგი სდევნიდა, გალ. 4,29; რომელთა არა უხილავს პირი ჩემი ჴ., კოლ. 2,1; მას შინა დამკჳდრებულ არს ყოველი სავსებაჲ ღმრთეებისაჲ ჴ., კოლ. 2,9; რომელმან აღიაროს იესუ ქრისტე ჴ. მოსრული, 1 იოვ. 4,2; რომელმან არა აღიაროს იესუ ჴ. მოსრული. 1 იოვ. 4,3; რომელნი არა აღიარებენ იესუ ქრისტესა ჴ. მოსრულსა, 2 იოვ. 1,7ႪႭ; ჴორციელად-მე რას ვზრახავ, 2 კორ. 1,17; ჴორციელადღა (-და ႪႭ) თუ ვიქცევით, 2 კორ. 10,3; რაოდენ უფროის შენდა ჴორციელადცა და უფლისა მიერცა, ფილიმ. 1,16; ჴორციელნი მამანი, ებრ. 12,9; ვერ გეტყოდე თქუენ ვითარცა სულიერთა, არამედ ვითარცა ჴორციელთა (მიც.). 1 კორ. 3,1; მონანი ერჩდით ჴ. უფალთა თქუენთა, ეფეს.

6.5CD: დაემორჩილენით... ჴ. უფალთა, კოლ. 3,22: 1 პეტ. 2,18ႢႪ; ჴორციელთა მათ შინა მსახურებად მათდა. ჰრომ. 15,27CD; თანა-აც ჴორციელთაცა მსახურებად მათა, იქვე ႢႨ: მონანი მორჩილ იყვენით ჴორციელთა (ნათ.) უფალთა თქუენთა, ეფეს. 6,5: განეშორენით გულის თქუმათაგან ჴორციელთა. 1 პეტ. 2,11ႪႭ; ჴორციელთაგან გულის თქუმათა. იქვე: ფიცართა გულისა ჴორციელისათა, 2 კორ. 3,3; სიბრძნითა ჴორციელთაჲთა, 2 კორ. 1,12Ⴊ.

ჴორციელება ხორციელება: ნეშტნი იგი ჴორციელებისა ჟამნი ცხორებად. 1 პეტ. 4,2.

ჴორჴ-ი ხორხი: სამარე ზელებულ არს ჴორჴი მათი, ჰრომ. 3,13.

ჴრმალ-ი ხმალი: რამეთუ არა ცუდად ჴრმალ აბიეს. ჰრომ. 13,4.

ჴრწნილება (გა)ხრწნა. ხრწნილება: ჴრწნილებითა მათითა განირყუნენ, 2 პეტ. 2,12; კირთებისა მისგან ჴრწნილებისა, ჰრომ. 8,21.

ჴსენება მოგონება, გახსენება, ხსოვნა, ა—2: რომლისა ნათესავისას მღდელობისათჳს არაჲ აჴსენა მოსემან, ებრ. 7,14.

ი: იჴსენებდ, უკუეუ ვითარ მიიღე და შეინახე, გამოცხ. 3,3.

ე: სახედ ძჳრის ხილვისა და სულ-გრძელებისა გეჴსენედ... წინაწარმეტყუელნი, იაკ. 5,10.

გაქუს ჴსენებაჲ ჩუენი კეთილი მარადის, 1 თეს. 3,6: ვითარ-იგი მოუკლებელად მაქუს შენთჳს ჴ. ლოცვათა შინა ჩემთა, 2 ტიმ. 1,3; ვითარ უნაკლულოდ ჴსენებასა თქუენსა ვჰყოფ, ჰრომ. 1,9; ჴ. წმიდათასა ეზიარებოდეთ, ჰრომ. 12,13; ჴ. ვჰყოფ ლოცვათა შინა ჩემთა, ეფეს. 1.16; 1 თეს. 1,2; მარადის ჴ. შენსა ვჰყოფ ლოცვათა შინა ჩემთა, ფილემ. 1,4; ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა ყოველსა ზედა ჴსენებასა თქუენსა. ფილიპ. 1,3.

ჴსნა ხსნა, გადარჩენა (გადატ. განკურნება); გამოხსნა, გამოსყიდვა, ი: რომელმან... მიჴსნნა ჩუენ და მიჴსნის, 2 კორ. 1,10CႠ; იჴსნიდა (განკურნებად) მიმძლავრებულთა მათ ეშმაკისათა, საქმე 10,38; რომელთამე იჴსნიდით (I ბრძ.), იუდა 1,23; ყოველთაგან მიჴსნა მე უფალმან, 2 ტიმ. 3,11; მ. მე უფალმან ყოვლისაგან საქმისა ბოროტისა, 2 ტიმ. 4,18ႢႪႨ; მართალი ლოთ... იჴსნა, 2 პეტ. 2,7; ღმერთმან ერთ გზის ეგჳპტით ერი იგი ი., იუდა 1,5; რომელმან-იგი ესევითარისაგან სიკუდილისა მიჴსნნა (მიჳსნა Ⴈ) ჩუენ, 2 კორ. 1,10; რომელმან-იგი მ. (მიჳსნა ႭႨႠ) ჩუენ ჴელმწიფებისა მისგან ბნელისა. კოლ. 1,13; რომელმან-იგი მ. (მიჳსნა ႭႨ) ჩუენ, 2 ტიმ. 1,9; წყალობითა მისითა მ. ჩუენ, ტიტე 3,5; არა იჴსნნა მახჳლისაგან, ებრ. 11,35CD; ვინ მიჴსნეს (მიჴსნას C) (II კავშ.) მე ჴორცთა ამათგან სიკუდილისათა, ჰრომ. 7,24; მ. მე უფალმან ყოველისაგან საქმისა ბოროტისა, 2 ტიმ. 4,18; იჴსნეს სული სიკუდილისაგან, იაკ 5.20; რომელმან-იგი... მიჳსნნა ჩუენ და მიჴსნნეს (მიჴსნეს Ⴊ), რომელსა-იგი ვესავთ ჩუენ, ეითარმედ მერმეცა მ. (მიჳსნეს Ⴈ). 2 კორ. 1,10; რაჲთა მ. (მიჴსნეს ႭႨ) ჩუენ ყოვლისაგან უშჯულოებისა, ტიტე 2,14.

ი ვნ.: არა... ვეცხლითა გინა ოქროჲთა იჴსნენით (იჳსენით M), 1 პეტ. 1.18.

იცის უფალმან ღმრთის მსახურთაჲ მათ განსაცდელისაგან ჴსნაჲ. 2 პეტ. 2.9: ჴსნად მისა სიკუდილისაგან ჴმითა მაღლითა, ებრ. 5.7.

მჴსნელ-ი: ღმერთმან... აღუდგინა ისრაჱლსა მჴსნელი იესუ. საქმე 13,23; ესე ღმერთმან... მჴსნელად მოავლინა, საქმე 7.35.

ჴსნა ნ.კ. პირის-ჴსნა.

ჴსოვნა ხსოვნა, ა—2 (სტატ.): მაჴსოვთ (მაჳსოთ ႠႢႪႭ) მე თქუენ, ფილიპ. 1,7ႤႨCD; რამეთუ ყოვლიეე ჩემი გაჴსოვს (გაჳსოს ႢႪ), 1 კორ. 11,2; უკუეთუ გ. (გაჳსოს ႢႪ), 1 კორ. 15.2; არა გაჴსოვსა (გაჳსოსა Ⴂ), 2 თეს. 2,5; რაჲთა გლახაკნი ხოლოძცა გუაჴსოვნან (გუაჳსონან ႪႭ; გუაჳსოვან Ⴀ), გალ. 2,10.

ჴუამალდ-ი ნავი: გარდაუტევეს ჴუამალდი იგი ზღუად, საქმე 27,30; ძჳრით შეუძლეთ დაპყრობად ჴუამალდსა, საქმე 27,16ႢႪ; ძჳრით შეუძლეთ დაპყრობად ჴუამალდისა, იქვე; საბელნი იგი ჴუამალდისანი. საქმე 27,32.

ჴ(უ)მევა სარგებლობა, ხმარება, ი: რომელი აღიღეს და შესაწევნელად იჴუმევდეს (იჳმევდეს D), საქმე 27,17; მე არარაჲ ვიჴუმიე ამათგანი, 1 კორ. 9,15CD; ნუუკუე სისუბუქით ვიჴუმიეა, 2 კორ. 1,17ႨႤ; უფროისღა* იჴუმიე (II ბრძ.), 1 კორ. 7,21CD; ღჳნოჲცა მცირედ ი. (იჳმიე Ⴈ) სტომაქისათჳს, 1 ტიმ. 5,23CD; მრავალი განცხადებულებაჲ ვიჴუმიოთ (ვიჳმიოთ ႢႨႭ), 2 კორ. 3,12CD.

რომელ-იგი არს ყოველივე განსარყუნელად ჴუმევითა (ჳმევითა ႪႭႨ) მით მცნებისა მისებრ, კოლ. 2,22.

ჴუნდ-ი (ფეხის) ბორკილი: ფერჴნი მათნი დაჰკრძალნა ჴუნდსა შინა, საქმე 16.24.

ჴურელ-ი ნაპრალი: [იქცეოდეს] ქუაბთა და ჴურელთა ქუეყანისათა, ებრ. 11,38.

ჴურვა აღგზნება, გაცხარება, 0—1: ვინ დაბრკოლდების, და მე არა ვჴურევდი. 2 კორ. 11,29ႥႠ; ვინ დაბრკოლდების, და მე არა ვჴურევდი, იქვე.

ჴურვება ცეცხლი, ხანძარი: კუამლსა მას ჴურვებისა მისისასა, გამოცხ. 18,9; 18,18.

ჴშირ-ი ღრმა: ძილითა ჴშირითა, საქმე 20,9.

* გამოცემაში: უფროისღა.

ჯ

ჯ. ჯან ქართული ანბანის 36-ე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა – 8000.

ჯადაგო მჭევრმეტყველი, რიტორი: შთავიდა... ანანია ხუცესთა ვიეთმე თანა და ტერტჳლოს ჯადაგოისა ვის თანამე, საქმე 24,1.

1. ჯაჭუ ჯაჭვი, ბორკილი: აქუნდა... ჯაჭჳ დიდი ჴელსა მისსა, გამოცხ. 20.1; სასოებისათჳს ისრაჱლისა ჯაჭჳ ესე ზედა-მაც, საქმე 28,20; ჯ. ესე ჩემი არა სირცხჳლ-უჩნდა, 2 ტიმ. 1.16CD; ეხინა პეტრეს.... შეკრულსა ჯაჭჳთა მრჩობლითა, საქმე 12.6; ბრძანა შეკრვაჲ მისი მრჩობლითა ჯ., საქმე 21,33; რომლისათჳს ვიქე ჯაჭჳთურთ, ეფეს. 6,20; ჯაჭუებითა მით წყუდიადისაჲთა შეაყენნა, 2 პეტ. 2,4; დასცჳვეს ჯაჭუნი იგი ჴელთაგან მისთა მეყსეულად, საქმე 12,7; რომლისათჳსესე ვიოხ ჯაჭუთა შინა, ეფეს. 6,20D.

2. ჯაჭუ ჯავშანი: აქუნდა ჯაჭუები ვითარცა ჯაჭჳ რკინისაჲ, გამოცხ. 9,9C; შეიმოსეთ ჯაჭჳ იგი სიმართლისაჲ, ეფეს. 6,14; შევიმოსოთ ჯ. იგი სარწმუნოებისაჲ, 1 თეს. 5,8; აქუნდა ჯაჭუები ვითარცა ჯ. რკინისაჲ, გამოცხ. 9,9; მსხდომარეთა მათ ზედა აქუნდა ჯ. ცეცხლისა, გამოცხ. 9,17.

3. ჯაჭუ ფარი: აღიღეთ ჯაჭჳ იგი სარწმუნოებისაჲ, ეფეს. 6,16ႡႢႭႨ.

ჯდომა, 0–1: ჯდა იგი ეტლთა მისთა ზედა, საქმე 8,28; მკელობელი დედის მუცლითგან ჯ., საქმე 14,8ႨႢႭ; ჯ. ვინმე ჭაბუკი ერთი, საქმე 20,9.

ჰლოცვიდა ფილიპეს აღსლვად და ჯდომად მის თანა, საქმე 8,31F.

უკუეთუ ვინმე გიხილოს შენ... ინაჴით მჯდომარე, 1 კორ. 8.10CD; სადაცა-იგი ქრისტე არს მარჯუენით ღმრთისა მ., კოლ. 3,1ႢCD; საყდარსა მას ზედა მ. იყო მსგავსი ქვასა მას იასპსა, გამოცხ. 4,3; ვიხილე საყდარი დიდი სპეტაკი და მ. მას ზედა, გამოცხ. 20,11; უკუეთუ ვინ გიხილოს შენ...ინაჴით მჯდომარჱ, 1 კორ. 8,10; სადაცა-იგი ქრისტჱ არს მარჯუენით ღმრთისა მ., კოლ. 3,1; ღრუბელსა მას ზედა მ., გამოცხ. 14,14; დედაკაცი მ., გამოცხ. 17,3; მჯდომარემან მან საყდართა ზედა დაიმკჳდროს მათ შორის, გამოცხ. 7,15; მიყო მ. მან (-მან C) ღრუბელსა ზედა მანგალი თჳსი ქუეყანად, გამოცხ. 14,16; თქუა მ. მან საყდარსა ზედა, გამოცხ. 21,5; მჯდომარესა მას ზედა აქუნდა მშჳლდი, გამოცხ. 6,2; მ. მას ზედა მიეცა აღებად მშჳდობაჲ, გამოცხ. 6,4; მ. მას ზედა აქუნდა ჴელთა მისთა უღელი, გამოცხ. 6,5; მ. მას ზედა სახელი მისი სიკუდილი, გამოცხ. 6,8; თაყუანისსცეს ღმერთსა, მ. საყდართა ზედა, გამოცხ. 19,4; მ. მას ზედა ეწოდებოდა სარწმუნოჲ, გამოცხ. 19,11; რაჟამს მისცენ ცხოველთა მათ დიდებაჲ... მჯდომარესა მას საყდარსა ზედა, გამოცხ. 4,9; ჴმა-უყო ჴმითა დიდითა მ. მას ღრუბელსა ზედა, გამოცხ. 14,15; მიიღო წიგნი მარჯუენისაგან საყდართა ზედა მჯდომარისა, გამოცხ. 5,7; დაგუფარენით ჩუენ პირისაგან საყდართა ზედა მ., გამოცხ. 6,16; მაცხოვარებაჲ ღმრთისა ჩუენისაჲ, მ. საყდართა ზედა, გამოცხ. 7,10; დავარდებიან... წინაშე საყდართა ზედა მჯდომარისა მის, გამოცხ. 4,10; ვიხილე მარჯუენით საყდართა ზედა მ. მის წიგნი, გამოცხ. 5,1; შეკრებულნი ბრძოლის-ყოფად მ. მის ცხენსა ზედა, გამოცხ. 19,19; მახჳლითა ცხენსა მას ზედა მჯდომარისაჲთა, გამოცხ. 19,21.

უკუეთუ სხუასა გამოეცხადოს მენ მჯდომარეთაგანსა, 1 კორ. 14,30.

1. ჯერ-ი ჯერ (პირველჯერ, მეორეჯერ...): მეორესა ჯერსა გამოეცხადა იოსებ ძმათა თჳსთა, საქმე 7,13; რომელ-იგი ერთვე განეყენა მათგან პირველსა მას ჯერსა, საქმე 15,38.

2. ჯერ-ი აღნიშნავს მიზეზს: რაჲთა არა სიქადული იგი ჩუენი თქუენთჳს ცუდ იყოს ამის ჯერისათჳს, 2 კორ. 9,3CD; ამის ჯ. მოვიდრეკ მუჴლთა, ეფეს. 3,14CD; აჰაცა მას ჯერისათჳსვე (-ვე C) მოსრულ იყო, საქმე 9,21; არცა დიდებულ არს დიდებადი იგი ამით ჯერითა გარდარეულისა მისთჳს დიდებისა, 2 კორ. 3,10.

3. ჯერ-ი წესი, რიგი: ნუ უფროჲს ბრძნობნ უმეტჱს ჯერისა მის, პრომ. 12,3; [ვიტყჳ] ვითარცა უგუნურებით ამით ჯერითა სიქადულისაჲთა (... ჯერითა ამით სიქადულისაჲთა CD), 2 კორ. 11,17.

ჯერეთ ჯერ, ჯერ კიდევ: რომელსა ჯერეთ არა შეგეწყნარა, 2 კორ. 11,4Ⴁ; უსამართლოჲ იგი უსამართლოებდინ ჯ.. და შეგინებული შეიგინებოდენ ჯ.. და მართალი სიმართლესა იქმოდენ ჯ.. და წმიდაჲ იგი წმიდა იქმნებოდენ ჯ.. გამოცხ. 22,11.

ჯერისმჩინებელ-ი მომხრე: ესე სავლე იყო ჯერისმჩინებელ მოკლვასა მისსა, საქმე 8,1Ⴂ.

ჯერისმჩინებელი ნ.კ. თანა-ჯერისმჩინებელი.

ჯერკუალ-ი ცუდი: ყოველი ჯერკუალი საქმჱ, იაკ. 3,16.

ჯეროვან-ი შესაფერი, სათანადო; ნებსით: ვინაჲცა მრავალი კადნიერებაჲ მაქუს... ბრძანებად შენდა ჯეროვანისა, ფილემ. 1,8CD; ხოლო მე ჯეროვნად განვილიო, 2 კორ. 12,15.

ჯერ-ყოფა °საჭიროა. °უნდა. °შეიძლება, 0–1: ჯერ-არს უკუე ჩუენდა, საქმე 1,21; ჯ. თქუმად... თქუენდა მიმართ, საქმე 2,29; რომელ-იგი ზეცით ჯ. შეწყნარებად, საქმე 3,21; მორჩილებაჲ ჯ. ღმრთისაჲ, საქმე 5,29; გრწამს თუ ყოვლითა გულითა, ჯ.. საქმე 8,37; არა ჯ. კაცისა ჰურიისა მოახლებად წარმართთა, საქმე 10,28ႨႢႭ; თქუენდა ჯ. პირველად რქუმად სიტყუაჲ ესე ღმრთისაჲ, საქმე 13,46F; მრავლითა ჭირითა ჯ. ჩუენდა შესლვაჲ სასუფეველსა ღმრთისასა, საქმე 14,22ႨႢႭ; ჯ. წინა-დაცუეთად მათა, საქმე 15,5; ჯ. წინა-დაცუეთად და დამარხვად შჯულისა მოსესსა, საქმე 15,24; რომელ არა ჯ. ჩუენდა თავს-დებად, საქმე 16,21; ჯ. ჩემდა დღესასწაულსა ამას მომავალსა იერუსალჱმს აღსრულებად, საქმე 18,21ႨႢႭ; ჯ. ჩემდა ჰრომჱცა ხილვად, საქმე 19,21; ჯ. თქუენდა, რაჲთა დაწყნარებულად იყვნეთ, საქმე 19,36; ჯ. შეწყნარებაჲ უძლურთაჲ მათ, საქმე 20,35; ჯ. ჩემდა სიტყუაჲ შენდა მიმართ, საქმე 21,37ႭႨႢ; უკუეთუ კაცისა ჰრომაელისა განუკითხველად ჯ. თქუენდა ტანჯვაჲ,

საქმე 22.25; ჯ. შენდა პრომესეცა შინა წამებაჲ, საქმე 23.11; სადა-იგი ჯ. ჩემი განკითხვაჲ, საქმე 25.10; არა ჯ. ესე ცხოვრებად, საქმე 25.24; კეისრისა ჯ. შენდა წარდგომაჲ, საქმე 27.24ႢႪႭ; ვითარ-იგი ჯ., ჰრომ. 8.26; რომელი ჯ. ბრძნობად. ჰრომ. 12.3D; ამისთჳს ჯ. დამორჩილებაჲ. ჰრომ. 13.5; ყოველივე ჯ. ჩემდა. 1 კორ. 6.12 (2-ჯერ); ვითარ-იგი ჯ. ცნობად. 1 კორ. 8.2; ყოველივე ჯ.. 1 კორ. 10.23 (2-ჯერ); მამაკაცისა არა ჯ. დაბურვაჲ თავისაჲ. 1 კორ. 11.7; ამისთჳს ჯ. დედაკაცისა.... 1 კორ. 11.10; ჯ. წვალებათაცა ყოფაჲ თქუენ შორის. 1 კორ. 11.19D; ჯ. მისა სუფევაჲ. 1 კორ. 15.25; ჯ. ხრწნილისა მის შემოსად უხრწნელებაჲ, 1 კორ. 15.53; უკუეთუ ჯ. სიქადული, 2 კორ. 11.30; 12.1; რომელი არა ჯ. კაცთა სიტყუად. 2 კორ. 12.4; რომელ არა ჯ.. ეფეს. 5.4; ქმართაჲ ჯ. ცოლთა თჳსთა სიყუარული, ეფეს. 5,28; ვითარ-იგი ჯ. ჩემდა სიტყუად. კოლ. 4.4; ვითარ ჯ. თქუენდა მიგებაჲ თითოეულისაჲ. კოლ. 4,6ႢႡ; ვითარ ჯ. თქუენდა სლვაჲ, 1 თეს. 4.1; ამისთჳს ჯ. უმეტესად კრძალვაჲ ჩუენი, ებრ. 2,1; ჯ. ეპისკოპოსისა, რაჲთა უბრალო იყოს. 1 ტიმ. 3,2; არამედ ჯ., რაჲთა წამებაჲცა აქუნდეს, 1 ტიმ. 3.7; ვითარ-იგი ჯ. სახლსა შინა ღმრთისასა სლვაჲ. 1 ტიმ. 3,15; ჯ. პირველად ნაყოფისა მოღებაჲ, 2 ტიმ. 2.6; მონისა უფლისა არა ჯ. ლალვაჲ, 2 ტიმ. 2,24; ჯ. ეპისკოპოსისა უბრალო-ყოფაჲ. ტიტე 1.7; რომელთაჲ ჯ. პირსა დაცემაჲ... ასწავებენ. რომელი არა ჯ.. ტიტე 1.11; არა ჯ. ესე ყოფად. იაკ. 3,10; უკუეთუ ჯ.. 1 პეტ. 1.6; რაბამთაჲ ჯ. თქუენი ყოფაჲ წმიდითა ქცევითა. 2 პეტ. 3,11ႢႪႭ; ჯ. მისა. ვითარცა-იგი თავადი ვიდოდა. ეგრეცა მისა სლვაჲ, 1 იოვ. 2.6; ჩუენდა ჯ. შეწყნარებაჲ ეგევითართაჲ მათ. 3 იოვ. 1.8; რომელთაჲ ჯ. ადრე აღსრულებაჲ. გამოცხ. 1.1; ჯ. შენდა კუალად წინაწარმეტყუელებაჲ. გამოცხ. 10.11; ესრეთ ჯ. მოკუდომაჲ მისი. გამოცხ. 11,5; რომელი მახჳლითა ჯ. მისი მოკლვაჲ, გამოცხ. 13,10; მცირედ ჯ. მისი ყოფაჲ, გამოცხ. 17.10; ჯ. განჴსნაჲ მისი, გამოცხ. 20,3; ჯერ-არსა ჩემდა სიტყუაჲ შენდა მიმართ, საქმე 21,37; უკუეთუ კაცისა ჰრომისა... ჯ. თქუენდა ტანჯვად, საქმე 22,25GH; რომელ არა ჯერ-არიან კაცთა სიტყუად. 2 კორ. 12,4CD; რომელი ჯერ-არნ საცთურისა მათისაჲ. ჰრომ. 1,27CD; ჯერ-იყო აღსრულებად წერილი, საქმე 1,16; რომლითამცა ჯ. ცხოვრებად ჩუენდა, საქმე 4.12; თქუენდა ჯ. პირველად რქუმად სიტყუაჲ ესე ღმრთისაჲ. საქმე 13,46; ქრისტესა ჯ. ვნებად. საქმე 17,3; რომელთაჲ ჯ. შენ წინაშე მოსლვაჲ, საქმე 24,19; ჯ. ... რაჲთამცა მერჩდით მე, საქმე 27.21; ჯ., თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირედ უგუნურებისაჲ, 2 კორ. 11,1; ჩემდა ჯ.. რაჲთამცა თქუენ მეწამებით მე. 2 კორ. 12.11; ჯ.. გან-თუმცა-გეშორნეს, გალ. 5.12; ამისთჳს ჯ. მისა ყოვლითავე ძმათა მსგავსებაჲ, ებრ. 2.17; ჯ., რაჲთამცა ანუ გრილი იყავ, ანუ ტფილი. გამოცხ. 3.15; უკუე ჯერ-ეიდრემე-იყო მისა ვნებაჲ. ებრ. 9.26; უკუე ჯერ-ვინაჲმე-იყო მისა ვნებად. იქვე Ⴍ.

ჯერ-ჩენა შესაფერისად. საჭიროდ მიჩნევა; დანახვა; მოწონება. მოწონება (გარდაუვ.), ი/უ—2: ამისთჳს მე ესრე ჯერ-მიჩნს (ჯერ-მიჩს ႢႪ). საქმე 15,19; ჯერ-გჳჩნს (ჯერ-გჳჩს) უფროჲსღა განსლვაჲ ჴორცთა ამათგან. 2 კორ. 5.8CD; ჯერ-გჳჩს მიცემად თქუენდა არა ხოლო სახარებაჲ. 1 თეს. 2,8; რომელი ჯერ-უჩნ საცთურისა მათისაჲ. ჰრომ. 1.27; ჯერ-მიჩნდა მიწერად თქუენდა. ლუკა 1.3; აწ უკუე ჯერ-მიჩნდა ჩუენ. საქმე 15.25; აწ უკუე ჯერ-გჳჩნდა კრებულსა ყოველსა.... იქვე CႢ.Ⴍ; ჯ. მიცემად თქუენდა არა ხოლო სახარებაჲ. 1 თეს. 2.8ႭCD; ჯ. დაშთომაჲ ათინას შინა. 1 თეს. 3.1; ჯერ-უჩნდა სულსა, საქმე 15.28; ჯ. შილას დადგომაჲ მუნვე. საქმე 15.34; ჯ. ღმრთისა... ცხოვრებად მორწმუნეთა მათ. 1 კორ. 1.21; ჯერ-უჩნდა მოციქულთა მათ და ხუცესთა, საქმე 15,22; მას ჯერ-უჩნდეს (1 კაცმ.) ყოფაჲ მის თანა. 1 კორ. 7,12; 7,13; ეგრეთ ჯ. ყოფად. 1 კორ. 7.36CD; ეგრე ჯ. ნებასა ღმრთისასა ვნებაჲ თქუენი, 1 პეტ. 3.17.

ჯერ-ჩინება იგივეა. რაც ჯერ-ჩენა (გარდამ.), ი: უკუეთუ წარმართთაცა მიცემად ჯერ-იჩინა ღმერთმან სინანული, საქმე 11.18; ჯ. შილა დადგრომაჲ მუნვე. საქმე 15,34ႢႪႭ; ჯ. მაკედონიამან და აქაიამან ზიარება რაჲსიმე ყოფად. ჰრომ. 15,26; ჯ. ღმერთმან... ცხორებაჲ მორწმუნეთაჲ მათ, 1 კორ. 1,21CD; ეგრეთ ჯ. უფალმან აღსრულებაჲ მათი, ებრ. 11,35CD; ჯერ-ვიჩინეთ ათინას შინა დაშთომაჲ, 1 თეს. 3,1CD; ჯერ-იჩინეს მოციქულთა და ხუცესთა. საქმე 15.22ႢႪႭ; ჯ. მაკედონიამან და აქაიამან ზიარებისა რაჲმე ყოფად, ჰრომ. 15,26CႢႡ; ჯ. და თანამდებცა არიან მათა, ჰრომ. 15.27.

ჯმნა გამოთხოვება, გამომშვიდობება; დატოვება და წამოსვლა; გაცლა, თავის არიდება; განცალკევება, ი უობ.: ვიჯმენ მათგან და გამოვედ მაკედონიად, 2 კორ. 2.13; ძმათაგან იჯმნა და გამოვიდა ნავითა ასურეთად, საქმე 18,18; არამედ ი. მათგან და თქუა. საქმე 18,21; ი. და განვიდა მისლვად მაკედონიად, საქმე 20.1; ი. და განაშორვა თავი თჳსი, გალ. 2,12; რომელთა-იგი ესმა და იჯმნეს, ებრ. 12,19; რომელთა-იგი... ი. ბრძანებისა მისგან, ებრ. 12,25; დედაბერებრთა ზღაპართაგან იჯმენ, 1 ტიმ. 4.7CD; უსწავლელთა ძიებათაგან ი.. 2 ტიმ. 2,23CD; უკუეთუ იჯმნეთ (იჯმნათ Ⴔ) მისგან, ებრ. 10.38; ნუუკუე ი. (იჯმნათ CD) მეტყუელისა მისგან, ებრ. 12,25.

ჩუენ არა ვართ ჯმნულებისანი მის წარსაწყმედელად, ებრ. 10.39.

ჯოჯოხეთ-ი: ჯოჯოხეთი შეუდგა მას. გამოცხ. 6,8; სიკუდილი და ჯ. შთავარდეს ტბასა მას, გამოცხ. 20,14; სიკუდილმან და ჯოჯოხეთმან მოსცნეს მკუდარნი, გამოცხ. 20.13; არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯოხეთს, საქმე 2.27; არა დაშთა სული მისი ჯ., საქმე 2,31; სადა არს, ჯოჯოხეთო. ძლევაჲ შენი, 1 კორ. 15.55; კლიტენი სიკუდილისა და ჯოჯოხეთისანი, გამოცხ. 1,18.

ჯუარ-ი ჯვარი: რომელმან... დაითმინა ჯუარი, ებრ. 12,2; რაჲთა არა ცალიერად იყოს ჯუარი იგი ქრისტესი, 1 კორ. 1,17; რაჲთა ჯუარსა ქრისტესსა არა შეუდგენ. გალ. 6.12; შემსჭუალა იგი ჯ.. კოლ. 2,14; რომელმან ცოდვანი ჩუენნი აღიხუნა ჴორცითა თჳსითა ჯუარსა ზედა, 1 პეტ. 2.24ႢႪႭ; მტერთა მათთჳს ჯუარისა ქრისტესისათა, ფილიპ. 3.18; სისხლითა მით ჯ. მისისაჲთა, კოლ. 1,20; დაჰგნეს ორნივე იგი ღმრთისა ჯუარისაგან. ეფეს. 2.16; ნუ იყოფინ სიქადულ. გარნა ჯუარითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა, გალ. 6.4; სიტყუაჲ იგი ჯუარისაჲ. 1 კორ. 1.18; საცთური იგი ჯ.. გალ. 5.11; შესაბრკოლებელი ჯ.. იქვე D; სიკუდილითა-

და ჯუარისაჲთა. ფილიპ. 2,8; მტერთა მათთჳს ჯუარისათა ქრისტესისათაჲ. ფილიპ. 3,18Ⴍ; მტერთა მათთჳს ქრისტეს ჯ.. იქვე CD.

ჯუარს-ცუმა ჯვარცმა, ჯვარზე გაკვრა: ა—3: რომელი თქუენ ჯუარს-აცუთ, საქმე 2,36; 4,10: არამცა უფალი იგი დიდებისაჲ ჯუარს-აცუეს. 1 კორ. 2,8: სადაიგი უფალი მათი ჯ.. გამოცხ. 11,8C; ჴორცნი თჳსნი ჯუარს-აცუნეს, გალ. 5,24.

ე: ძუელი იგი კაცი ჩუენი მის თანა ჯუარს-ეცუა. პრომ. 6,6; ანუ პავლე ჯ. თქუენთჳს, 1 კორ. 1.13; არამცა უფალი იგი დიდებისაჲ ჯ.. 1 კორ. 2,8CD; და დათუ ჯ. უძლურებით, 2 კორ. 13,4; სადა-იგი უფალი მათი ჯ.. გამოცხ. 11,8; ნუ პავლე ჯუარს-ეცუაა თქუენთჳს, 1 კორ. 1,13D.

ქრისტჱს თანა ჯუარს-ცუმულ (ჯუარ-ცუმულ ႢႭႧCD) ვარ, გალ. 2,19; რომლისათჳს სოფელი ჩემდამო ჯ. (ჯუარ-ცუმულ BCD) არს, გალ. 6,14; რომელთა თუალთა წინაშე... მოგიწერე ქრისტჱ ჯუარს-ცუმული (ჯუარ-ცუმული ႣႢႧCD), გალ. 3,1: არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, გარნა ქრისტე იესუ და იგიცა ჯუარს-ცუმულივე (ჯუარ-ცუმულივე ႢႧ; ჯუარ-ცუმული CD), 1 კორ. 2,2; ვქადაგებთ ქრისტესა ჯუარს-ცუმულსა (ჯუარ-ცუმულსა ႢCD; ჯუარ-ცმულსა ႣႢႧ), 1 კორ. 1,23.

ჯურღმულ-ი ჭა, ჯურღმული: კლიტჱ ჯურღმულისა მის უფსკრულისაჲ, გამოცხ. 9,1; აღჴდა კუამლი ჯურღმულისა მისგან... და დაბნელდა მზჱ... კუამლისა მისგან ჯურღმულისა, გამოცხ. 9.2.

ჰ

ჰ. ჰაე ქართული ანბანის 37-ე ასო, რიცხვითი მნიშვნელობა – 9000.

ჰაერი იხ. აერი.

ჰამბავ-ი. ამბავი, ცნობა: მიიწია ჰამბავი მისი, საქმე 21,31.

ჰანტაკრად იხ. ანტაკრად.

ჰასაკ-ი. ასაკ-ი ასაკი: საზომად ჰასაკისად. ეფეს. 4,13: საზომად ჰასაკისა (ასაკისა ႢႭႤ), იქვე ႦCD.

ჰასაკის(ა) სწორ-ი. ასაკის სწორ-ი თანამოასაკე, ერთი ხნისა: წარვემატებოდე... უფროსს მრავალთა ჰასაკის (-ისა CႤႦ; ასაკის Ⴍ) სწორითა ჩემთა, გალ. 1,14.

1. **ჰე, ჰჱ** დიახ, კი; რასაკვირველია: ხოლო მან ჰრქუა: ჰე (ჰჱ FGI), ეგოდენის, საქმე 5,8; ხოლო მან ჰრქუა: ჰ. (ჰჱ FႭ), საქმე 22,27; ჰ. (ჰჱ Ⴑ), წარმართთაჲცა [არს ღმერთი], ჰრომ. 3,29; რაჲთა იყოს ჩემ მიერი იგი ჰ. (ჰჱ ႨD), 2 კორ. 1,17; სიტყუაჲ იგი... არა არს ჰ. (ჰჱ ႢႨD) და არა, 2 კორ. 1,18; არა იყო იგი ჰ. (ჰჱ ႨD) და არა, 2 კორ. 1,19; ჰ. (ჰჱ Ⴈ), ძმაო, მე მოგიპოვე შენ, ფილიპ. 1,20; იყავნ თქუენი ჰჱ ჰ. (ჰჱ MFႭ) და არაჲ არა, იაკ. 5,12; ჯერ-იყო ჰჱ, გალ. 5,12ႤႦ; იყავნ თქუენი ჰ. (ჰჱჲ D; ჰე Ⴂ) ჰე და არაჲ არა, იაკ. 5,12; რაჲთა იყოს ჩემ მიერი იგი ჰჱ (ჰეჲ ႤႦ; ჰე ႲႢႧႦ) ჰე. 2 კორ. 1,17; არამედ ჰ. (ჰე CႲႢႢႦ) იგი მას შინა იქმნა, 2 კორ. 1,19; მას შინა ჰ. (ჰე) იგი არს, 2 კორ. 1,20ႤႨႱ.

2. **ჰე, ჰჱ** ეი!: ჰე (ჰჱ D), გლოცავ შენცა, ფილიპ. 4,3; გოდებდენ ტომნი ქუეყანისანი ჰ., ამენ, გამოცხ. 1,7; იტყჳს სული: ჰ., გამოცხ. 14,13; ჰ. (ჰჱ B), უფალო ღმერთო, ყოვლისა მპყრობელო, გამოცხ. 16,7; ჰ. (ჰჱ B), მოვალ ადრე! ჰ. (ჰჱ B), მოვიდოდე, უფალო იესუ: გამოცხ. 22,20.

ჰებრაელ-ი. ებრაელ-ი ებრაელი: ჰებრაელ (ებრაელ ႤCD) თუ არიან, 2 კორ. 11,22; ჰებრაელთა (ებრაელთა ႲႢႭ) მიმართი მიიწერა... ტიმოთჱს მიერ, ებრ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ებრაელთა მიმართ, ებრ. (სათ.); ე. მიმართ მიწერა წიგნი ესე, ებრ. (დასასრ.) CD.

ჰინდო ეთიოპელი: აჰა ესერა ჰინდოჲ ერთი საჭურისი, საქმე 8,27.

ჰრომ-ი რომაელი: კაცი ესე ჰრომი არს, საქმე 22,26; შენ ჰ. ხარა, საქმე 22,27; რამეთუ ჰ. არს, საქმე 22,29; 23,27; კჳრინჱთ კერძონი და მოსრულნი ჰრომნი, საქმე 2,10; რამეთუ ჩუენ კაცნი ჰ. ვართ, საქმე 16,21DႢႭ; კაცნი ჰ. შეჰმსხნეს საპყრობილესა, საქმე 16,37; ვითარმედ ჰ. არიან, საქმე 16,38; უკუეთუ კაცისა ჰრომისაჲ (ჰრომისა ႢႭ) ჯერ-არს თქუენდა ტანჯვაჲ, საქმე 22,25; ჩუეულებაჲ ჰრომთაჲ, საქმე 25,16; ჴელთა ჰრომთასა, საქმე 28,17.

ჰრომელ-ი, ჰრომაელ-ი რომაელი: პავლე მოციქულისა წიგნი ჰრომელთა (ჰრომაელთა Ⴄ.ႤCD) მიმართ, ჰრომ. (სათ.); პავლე მოციქულისა ეპისტოლჱ ჰ. (ჰრომაელთა CD) მიმართ, ჰრომ. (დასასრ.).

ჰურია იუდეველი: უკუეთუ შენ ჰურია სახელ-გედების, ჰრომ. 2,17ႲႢႤႢD; არა რომელი ცხადად ჰ. არს, ჰრომ. 2,28; არამედ რომელი ფარულად ჰ. არს, ჰრომ. 2,29; სადა-იგი არა არს წარმართ და ჰ., კოლ. 3,11.

პოვეს მუნ კაცი ერთი მოგჳ, ... ჰურიაჲ, საქმე 13,6; პოვა ვინმე ჰ., საქმე 18,2; ჰ. ვინმე იყო, საქმე 18,24; რამეთუ ჰ. არს, საქმე 19,34; მე კაცი ჰ. ვარ, საქმე 21,39; 22,3; რამეთუ იყო ჰ., საქმე 24,24; უკუეთუ შენ ჰ. სახელ-გედების, ჰრომ. 2,17; არა რომელი-იგი ცხადად ჰ. არს, ჰრომ. 2,28ႤCD; არამედ რომელი ფარულად ჰ. არს, ჰრომ. 2,29ႤCD; ვიქმენ ჰურიათა თანა ვითარცა ჰ., 1 კორ. 9,20; რომელი-ეგე ჰ. ხარ, გალ. 2,14.

ჰურიასა პირველად და მერმე წარმართსა, ჰრომ. 2,9.

არა არს განწვალებაჲ ჰურიაჲსა (ჰურიისა CD) და წარმართისა, ჰრომ. 10,12; რაჲ-მე უკუე უმეტჱს არს ჰურიაჲსა (ჰურიისა ႡD) მის, ჰრომ. 3,1; ძჱ იყო დედაკაცისა ჰ. (ჰურიისა ႢD) მორწმუნისაჲ, საქმე 16,1; სკევაჲსნი ჰ. მღდელთ-მოძღურისა შჳდნი ძენი, საქმე 19,14; სკევაჲს მღდელთ მოძღურისა ჰურიისა შჳდნი ძენი, იქვე ႢႭ; დროსილაჲს თანა, ცოლისა თჳსისა, ჰურიისა, საქმე 24,24ႢႭ; ძალი ღმრთისაჲ არს მაცხოვრად ყოვლისა მორწმუნისა, ჰ. პირველად, ჰრომ. 1,16CD.

რომელნი იტყჳან თავთა თჳსთა ჰურიად, გამოცხ. 2,9; 3,9.

იყვნეს იერუსალჱმს დამკჳდრებულნი ჰურიანი, საქმე 2,5; კჳრინჱთ კერძონი და მოსრულნი ჰრომნი, ჰ. მწირნი, საქმე 2,10; რომელნი-იგი ურწმუნონი ჰ. იყვნეს, საქმე 14,2; 17,5ႢႭ; ... ჰ. არიან, საქმე 16,20; გამოშორებად ყოველნი ჰ. ჰრომჱთ, საქმე 18,2; ზედა მოუჴდეს ყოველნი ჰ. პავლეს, საქმე 18,12; რომელნი არიან წარმართთა შორის ჰ., საქმე 21,21; რომელნი-იგი იყვნეს ასიაჲთ ჰ., საქმე 21,27; რომელსა ეწამებოდეს ყოველნი... ჰ., საქმე 22,12; ჰ. შეითქუნეს, საქმე 23,20; რომლისათჳს აბრალებდეს მას ჰ., საქმე 23,28ႲႢႭ; უმზირდეს ჰ. მოკლვად კაცისა მაგის, საქმე 23,30ႢႭ; არამედ ასიაჲთ ვინმე ჰ., საქმე 24,19; რომელსა მე მაბრალებენ ჰ., საქმე 26,2; რომელნი-იგი იყვნეს ჰ., საქმე 28,17; ვითარ-იგი სიტყუას-მიგებდეს მე ჰ., საქმე 28,19; რაჲთა ჰ. შევიძინნე, 1 კორ. 9,20; ორგულ იქმნნეს სხუანიცა ჰ., გალ. 2,13; ჩუენ ბუნებით ჰ. ვართ, გალ. 2,15; ვითარ შეითქუნეს ჰურიანი იგი, საქმე 14,5; მოიწინეს ანტიოქიაჲთ... ჰ. იგი, საქმე 14,19; რაჲსათჳს-ძი ესრჱთ შეასმენენ მას ჰ. იგი, საქმე 22,30; ეწამებოდეს სხუანიცა იგი ჰ., საქმე 24,9; გარე მოადგეს მას იერუსალჱმით შთასრულნი იგი ჰ., საქმე 25,7; წარვიდეს ჰ. იგი, საქმე 28,29ႢႭ; ეწამებოდეს ჰურიანიცა, საქმე 24,9ႢႭ; ჰ. (-ცა Ⴂ) სასწაულსა ითხოვენ, 1 კორ. 1,22.

ჰურიათა (მოთხრ.) წარმოადგინეს იგი, საქმე 19,33; ესრჱთ შეკრან იგი... ჰ., საქმე 21,11; ასიაჲთ ვინმე ჰ., საქმე 24,19ႢႭ; მითხრეს მე... ჰ., საქმე 25,15Ⴒ; იციან ყოველთა ჰ., საქმე 26,4; ამისთჳს შემიპყრეს მე ჰ., საქმე 26,21: ნათელ-ვიღეთ, გინა თუ ჰ., 1 კორ. 12,13; იზრახეს ჰურიათა მათ მოკლვაჲ მისი, საქმე 9,23; იხილეს რაჲ ჰ. მათ ეგოდენი იგი ერი, საქმე 13,45: ჰ. მათ

განარისხნეს მსახურნი იგი დედანი, საქმე 13.50: შური აღიღეს ჰ. მათ. საქმე 17.5; ვითარცა აგრძნეს თესალონიკელთა მათ ჰ., საქმე 17,13; იწყეს ვიეთმე მიმომავალთა მათ (-მათ ႢႪႭ) ჰ., საქმე 19.13: ყვეს კრებაჲ ჰ. მათ (-მათ ႪႭ), საქმე 23.12.

შეჰკრებდა ჰურიათა (მიც.), საქმე 9.22ႪႭ; ვითარმედ რწმუნებად ჰ. და წარმართთა მრავალსა ერსა, საქმე 14,1; არწმუნებდა ჰ. და წარმართთა, საქმე 18.4; ეტყოდა ჰ. (+მათ ႪႭ), საქმე 18,19; ესმა სიტყუაჲ უფლისაჲ ჰ. და წარმართთა, საქმე 19,10; გიწამებდ ჰ. და წარმართთა, საქმე 20,21; კაცი ესე შეეპყრა ჰ., საქმე 23.27; ჰ. არარაჲ შევსცოდე. საქმე 25.10; წინაისწარვე ვაბრალეთ ჰ., ჰრომ. 3,9; შეჰკრებდა ყოველთა მათ ჰურიათა. საქმე 9,22; არაჲის რას გარეწარსა ეტყოდეს სიტყუასა, გარნა ჰ. მათ ხოლო, საქმე 11,19; სათნო უჩნდა ჰ. მათ, საქმე 12.3; უწამებდა ჰ. მათ, საქმე 18,5; ჰრქუა გალიონ ჰ. მათ, საქმე 18,14: განცხადებულად ჰ. მათ ამხილებდა, საქმე 18,28.

მეცნიერ ხარ შენ ყოველსა მას ჰურიათა (ნათ.) ჩუეულებასა, საქმე 26,3; ჰ. სამე საცთურ და წარმართთა სიბულელე, 1 კორ. 1,23; მათვე ჩინებულთა ჰ. და წარმართთა ქრისტე ღმრთისა ძალ არს, 1 კორ. 1,24: ძალი ღმრთისაჲ არს მაცხოვრად ყოვლისა ჰურიათა მათ პირველად, ჰრომ. 1,16: წამებული ყოველთაგან მკჳდრთა დამასკისათა ჰურიათა. საქმე 22,12ႪႭ; იყო მუნცა ძჳრის ზრახვაჲ მისთჳს ჰურიათაგან, საქმე 20,3; რომლისა სასოებისათჳს ვიბრალები ჰ., საქმე 26,7ႪႭ; რომელთაცა-ესე მიწოდნა ჩუენ არა ხოლო თუ ჰ., ჰრომ. 9,24CD: ჰ. ხუთგზის... ცემაჲ მოვიღე, 2 კორ. 11,24; ეგრეთვე გევნო თქუენცა... ვითარცა-იგი მათ ჰ., 1 თეს. 2,14; ვიქმენ ჰურიათა თანა ვითარცა ჰურიაჲ, 1 კორ. 9,20; ესე განცხადებულად იქმნა ყოველთა მიმართ ჰურიათა, საქმე 19,17; რომელი ჰყოფდა შფოთსა ყოველთა მიმართ ჰ., საქმე 24,5; დაუბრკოლებელ იყვენით ჰ. მიმართ, 1 კორ. 10,32; რაოდენნი ბევრნი არიან ჰურიათა შორის მორწმუნენი, საქმე 21,20: რომელი ჰყოფდა შფოთსა ყოველთა შორის ჰ., საქმე 24,5Ⴂ; ვპოვეთ კაცი... შფოთის აღმძრველი ყოველთა შორის ჰ., იქვე ႪႭ; რომელნიმე იტყოდეს ჰურიათა მათ თანა. საქმე 14,4; რომელნიმე იყვნეს ჰ. მათ (-მათ ႪႭ) თანა, იქვე ႢႪႭ; წინა-დასცჳთა მას ჰურიათა მათთჳს, საქმე 16,3.

კაცნო ჰურიანო... რომელნი დამკჳდრებულ ხართ იერუსალჱმს, საქმე 2,14; უკუეთუმცა რაჲმე იყო შეცოდებათაგან ძჳრის საქმჱ, ჰ., საქმე 18,14.

ძჱ იყო დედაკაცისა ჰურიაჲსაჲ მორწმუნისაჲ. საქმე 16,1D; რაჲ-მე უმეტეს ჰურიაჲსაჲ (ჰურიისაჲ ႨႬႨ*) მის, ჰრომ. 3,1Ⴂ; არაჲ ეგების კაცისა ჰურიისაჲ მიხებად წარმართთა, საქმე 10,28D; არაჲ ეგების კაცისა ჰურიაჲსა (ჰურიისა ႪႭ) მიხებად წარმართთა. იქვე; შესაკრებელი ჰურიათაჲ, საქმე 17,1; მომადლებაჲ ჰ., საქმე 24,27; 25,9; სიმრავლჱ ჰ., საქმე 25,24; ანუ ჰ. ხოლომე არსა ღმერთი, ჰრომ. 3,29; ანუ ჰურიათაჲ-მე (+ა Ⴊ) ხოლო არსა (-ა Ⴊ) ღმერთი. იქვე CD; მღდელთ მოძღუარმან და მთავართა ჰურიათამან, საქმე 25,2ႪႭ; ხუცესთა მათ ჰ., საქმე 25,15: მღდელთ მოძღუარმან და მთავართა ჰურიათასა (მოთხრ.), საქმე 25,2ႪႭ; მღდელთ მოძღუართა მათ და მთავართა ჰურიათა (მოთხრ.) CႢ. იქვე; შესაკრებელსა მას ჰურიათასა, საქმე 13.5: 14,1; შესაკრებელსა მას შორის ჰ., საქმე 13,5ႪႭ; კრებულსა მას ჰ., საქმე 17.10: შესაკრებელსა ხოლო ჰ., იქვე ႪႭ: კრებულსა მას შორის ჰ., საქმე 17,17: შჯულსა ჰ., საქმე 25.8: შესაკრებელსა შორის ჰურიათა, საქმე 17.17ႪႭ; ყოვლისაგან ნათესავისა ჰურიათაჲსა. საქმე 10,22: ყოვლისაგან იჭჳსა ერისა მის ჰ., საქმე 12,11: ყოვლისაგან იჭჳსა ჰ., იქვე C: ყოვლისაგან მოლოდებისა ერისა მის ჰ., იქვე ႪႭ: შესაკრებელისაგან ჰ., საქმე 13,42ႪႭ; ძჳრის-ზრახვათაგან ჰ., საქმე 20,19: მეცნიერ ხარ შენ ყოველთა მათ ჩუეულებათა და ძიებათა ჰურიათასა, საქმე 26,3ႪႭ.

მისდევდეს მათ მრავალნი ჰურიათაგანნი. საქმე 13,43; რომელთაცა-ესე მიწოდნა ჩუენ არა ხოლო ჰურიათაგანთა, ჰრომ. 9,24.

ჰურიაება, ჰურიაობა, ჰურიება იუდეველობა: არა არს ჰურიაება, გალ. 3,28; გესმინა თქუენ სლვაჲ ჩემი ოდესმე ჰურიაებასა (ჰურიებასა ႪႨ) შინა, გალ. 1,13; წარვემატებოდე ჰ. (ჰურიაობასა Ⴊ) შინა, გალ. 1,14; ვითარ წარმართთა აიძულებ ჰურიაებად, გალ. 2,14.

ჰურიაებრ ებრაულად: უკუეთუ შენ... არა ჰურიაებრ სცხოვნდები. გალ. 2,14.

ჰურიაებრ-ი, ჰურიებრ-ი ებრაული: ნუცა ერჩიედ ჰურიაებრთა ზღაპართა, 1 ტიმ. 1,4; ნუ ერჩიედ ჰ. (ჰურიებრთა Ⴁ) ზღაპართა, ტიტე 1,14.

ჵ

ჵ, ოჲ (ჰოე) ქართული ანბანის ბოლო. 38-ე ასო. რიცხვითი მნიშვნელობა 10000.

1. **ჵ** შორისდებული ო! იხმარება მიმართვისას: **ჵ** ღმრთის-მოყუარე (-მოყუარეო ႢႪႭ). საქმე 1.1; **ჵ** სავსეო ყოვლითა ზაკუვითა, საქმე 13.10; **ჵ** ჰურიანო. საქმე 18.14ႪႭ; ამისთჳს ვერ სიტყჳს მიმგებელ ხარ, **ჵ** კაცო, ჰრომ. 2,1; ამას სამე ჰგონება, **ჵ** კაცო. ჰრომ. 2,3CD; აწ უკუე, **ჵ** კაცო, შენ ვინ ხარ, ჰრომ. 9.20C; **ჵ** სიღრმესა... და მეცნიერებასა ღმრთისასა. ჰრომ. 11,33; **ჵ** უცნობელნო გალატელნო. გალ. 3.1; ხოლო შენ, **ჵ** კაცო ღმრთისაო, ამას ევლტოდე. 1 ტიმ. 6.11CD; **ჵ** ტიმოთე, ვედრი იგი დაიმარხე. 1 ტიმ. 6.20; **ჵ** კაცო ვინმე ცუდო, იაკ. 2.20; **ჵ** კაცო ამაოო, იქვე ႪႭ.

2. **Ⴥ** გადატ.: ბოლო, დასასრული. უკანასკნელი: მე ვარ Ⴀნი და **Ⴥ**. გამოცხ. 1.8; ვიქმენ მე Ⴀნი და **Ⴥ**, დასაბამი და დასასრული, გამოცხ. 21,6; მე ვარ Ⴀნი და **Ⴥ**, პირველი და უკუანაისკნელი. გამოცხ. 22,13.

ნ.კ. Ⴀნი და **Ⴥ**.

საკუთარი სახელები

A. ადამიანთა სახელები

ა

აბდია: რომელთა ზრდიდა აბდია. ებრ. 11,38.

აბელ-ი: უმრავლჱსი მსხუერპლები შეწირა ღმრთისა აბელ (აბელმან AB), აბელმა ႢႪ) კაინისა, ებრ. 11,4CD; უმჯობჱსსა ოქუმულისა მის აბელის მიერ, ებრ. 12,24; უმჯობესად მეტყუელსა უფროჲს აბელისსა, ებრ. 12,24Ⴂb.

აბრაჰამ-ი (აბრაამ-ი, აბრამ-ი): იპოვა-მეა აბრაჰამ, ჰრომ. 4,1; სარწმუნოებით ა. (აბრაჰამ Ⴂ – გამოცემაშია Ⴂ) უწოდა რაჲ (აბრაჰამი იწოდა რაჲ CD), ებრ. 11,8ႢႪ; რომელნი სარწმუნოებით ერეოდეს მეფეთა [აბრაჰამ და მსაჯულნი]; იქმოდეს სიმართლესა [ა. (აბრამ Ⴢ), მოსე...]; მიემთხჳნეს აღთქუმასა [ა., იესუ...] იქმნნეს ძლიერ ბრძოლასა შინა [ა. (აბრამ Ⴂ), ლოტ]. ებრ. 11,33-34; ა. ... საქმეთაგან განმართლდა, იაკ. 2,21; უკუეთუ აბრაჰამი საქმეთაგან განმართლდა, ჰრომ. 4,2; რომელ მოიგო აბრაჰამ სასყიდლითა ვეცხლისაჲთა, საქმე 7,16; ათეული ყოვლისა მისგან ნაწილად სცა ა., ებრ. 7,2; ათეული მისცა ა., ებრ. 7,4; 7,6; შეწირა ა. ისაკი გამოცდასა მას. ებრ. 11,17CD; ჰრქუა აბრაჰამს (აბრაჰამსა AK), საქმე 3,25; ღმერთი... ეჩუენა... ა. (აბრაჰამსა DK), საქმე 7,2; რომელ-იგი აღუთქუა ღმერთმან ა. (აბრაჰამსა ႠႩ), საქმე 7,17DႪႭ; ჰრწმენა ა. (აბრაჰამსა AB) ღმერთი, ჰრომ. 4,3ႢCD; შეერაცხა ა. (აბრაჰამსა AB) სარწმუნოებაჲ მისი სიმართლედ, ჰრომ. 4,9CD; ა. (აბრაჰამსა AB) ჰრწმენა ღმერთი, გალ. 3,6ႢCD; ახარა ა. (აბრაჰამსა AB), გალ. 3,8CD; ა. (აბრაჰამსა ႩႢCD) მოჰმადლა ღმერთმან, გალ. 3,18; ა. (აბრაჰამსა ႭႢCD) ორ ძე ესხნეს, გალ. 4,22ႢCD; ა. (აბრაჰამსა ႢCD) აღუთქუა ღმერთმან, ებრ. 6,13; რომელი შეემთხჳა ა. (აბრამს Ⴌ, აბრაჰამსა ႭႢCD), ებრ. 7,1; სარწმუნოებით აბრაჰამსა უწოდა რაჲ, ებრ. 11,8; ჰრწმენა აბრაჰამს (აბრაჰამსა ႠႢႪႭ) ღმერთი, იაკ. 2,23; სარა ერჩდა ა. (აბრაჰამსა Ⴀ¹), 1 პეტ. 3,6ႠႩႪႭ; არა შჯულისაგან იყო აღთქუმაჲ იგი აბრაჰამისა ანუ ნათესავისა მისისა მკჳდრ ყოფაჲ იგი სოფლისაჲ, ჰრომ. 4,13; თესლისაგან ა., ჰრომ. 11,1; ნათესავისაგან ა., ებრ. 2,16; რაჲ-მე უკუე ვთქუათ აბრაჰამისგან. . პოვნად, ჰრომ. 4,1ႧႢb; ათეული მიიღო ა., ებრ. 7,6CD; იკურთხევიან მორწმუნისა მის აბრაჰამის თანა, გალ. 3,9; მოკლედ ვთქუათ აბრაჰამისთჳს, ებრ. 7,9; აბრაჰამის (აბრაჰამისა AB) მიმართ ითქუნეს აღთქუმანი ესე, გალ. 3,16ႢCD; ღმრთი აბრაჰამისი, საქმე 7,32; აღთქუმაჲ იგი ა., ჰრომ. 4,13ႩႢCD; კურთხევაჲ იგი ა., გალ. 3,14; ღმერთმან აბრაჰამისმან, საქმე 3,13; ნათესავსა აბრაჰამისსა, ებრ. 2,16Ⴂb; რომელნი ჰგიან კუალთა მათ წინადაუცვეთილებისა სარწმუნოებისათა მამისა ჩუენისა აბრაჰამისითა, ჰრომ. 4,12ႠႢ; ნათესავნი აბრაჰამისნი ყოველნი. ჰრომ. 9,7; ნათესავნი თუ ა. არიან? 2 კორ. 11,22; შვილნი ა., გალ. 3,7; ა. ყოლდრე შვილნი ხართ, გალ. 3,29; ნაშობთა ნათესავისა აბრაჰამისთა, საქმე 13,26; კუალთა მათ წინადაუცვეთილებისა სარწმუნოებისათა მამისა ჩუენისა ა., ჰრომ. 4,1; იყოს მტკიცე აღთქუმაჲ იგი ყოვლისა ნათესავისაჲ არა შჯულისაგანთა ხოლო, არამედ სარწმუნოებისაგანთაცა ა., ჰრომ. 4,16; გამოსრულთა მათგანსა წელთა ა., ებრ. 7,5; ძენო ნათესავისა მის აბრაჰამისნო, საქმე 13,26ႪႭ.

აგაბოს (აღაბოს, აღაპოს, გაბის): რომლისა სახელი ერქუა აგაბოს (აღაპოს ႩႪ, აღაბოს Ⴊ), საქმე 11,28; რომელსა სახელი ერქუა ა. (გაბოს K, აღაბოს D), საქმე 21,10.

აგარ-ი: რომელ არს აგარ, გალ. 4,24; ა. სინაჲ მთაჲ არს არაბიას, გალ. 4,25CD.

აგრიპა (აღრიპა, აღრიპპა) **მეფე:** აგრიპა (აღრიპა DႪ, აღრიპპა Ⴍ) მეფჱ და ბერენიკე დედუფალი მოიწინეს კესარიად, საქმე 25,13; ა. (აღრიპა DႪ, აღრიპპა Ⴍ) მეფე და ყოველნი... ჰხედავთა ამას? საქმე 25,24; ამისთჳს მოვიყვანე ეგე შენ წინაშე. მეფე ა. (აღრიპა DႪ, აღრიპპა Ⴍ), საქმე 25,26; ყოვლისათჳს... მეფე ა. (აღრიპა DႪ, აღრიპპა Ⴍ) შემირაცხიეს თავი ჩემი ნეტარად, საქმე 26,2; რომლისა სასოებისათჳს ვიბრალები ჰურიათაგან. მეფე აღრიპა (აღრიპპა Ⴍ), საქმე 26,7Ⴊ; მეფე ა. (აღრიპა DႪ, აღრიპპა Ⴍ), არა ურჩ ვიქმენ... ჩუენებასა, საქმე 26,19; გრწამს, მეფე ა. (აღრიპა DႪ, აღრიპპა Ⴍ), წინაწარმეტყუელთაჲ? საქმე 26,27.

ადამ-ი: იყო პირველი იგი კაცი ადამ სამშჳნველად ცხოველად, ხოლო მეორჱ იგი ა. – სულად განმაცხოველებელად, 1 კორ. 15,45; ა. პირველად დაებადა, 1 ტიმ. 2,13; ა. არა სცთა, 1 ტიმ. 2,14; ვითარცა-იგი ადამის გამო ყოველნი მოწყდებიან, 1 კორ. 15,22; მსგავსად გარდასვლისა მის ადამისა (ადამისსა Ⴇ), ჰრომ. 5,14; სუფევდა სიკუდილი ადამისითგან (ადამითგან ႩႪ) ვიდრე მოსესამდე, ჰრომ. 5,14; წინაწარმეტყუელა მათთჳს მეშჳდემან ა. (ადამითგან ႩႪ) ენუქ. იუდა 1,14.

ავადონ-ი: სახელი მისი ებრაელებრ: ავადონ, გამოცხ. 9,11.

აზარია: დაშრიტეს ძალი ცეცხლისაჲ სამთა ყრმათა: ანანია, აზარია, და მისაელ. ებრ. 1,34.

აკოლო იხ. აპოლო.

აკჳლა, აკულა: პოვა ვინმე ჰურიაჲ, სახელით აკჳლა (აკულა D), საქმე 18,2; გამოვიდა... მის თანა პრისკილა და ა. (აკულა D), საქმე 18,18; გიკითხვენ თქუენ ა. (აკულა Ⴂ) და პრისკილა. 1 კორ. 16,19; ესმა მასი აკჳლას (აკულას D) და პრისკილას, საქმე 18,26; კითხვაჲ არქუთ... ა. (აკულას Ⴂ), ჰრომ. 16,3; კითხვაჲ არქუ ა., 2 ტიმ. 4,19

ალექსანდრე, ალექსანდროს: იყო ხუცესისაგან შეკრებაჲ მღდელთმოძღუართაჲ... და იოანე და ალექსანდრე, საქმე 4,6; ერისაგან წარმოადგინეს ა. ... ხოლო ა. განუპყრა ჴელი ერსა მას. საქმე 19,33; რომელნი-იგი არიან ჰჳმენეოს და ალექსანდროს (ალექსანდრე CI•). 1 ტიმ. 1,20.

ალექსანდრე მჭედელ-ი: ალექსანდრე მჭედელმან მრავალნი ძჳრნი მიჩუენნა, 2 ტიმ. 4,14.

ალფე იხ. იაკობ ალფესი.

ამოს-ი: მოწყდეს მაქარ. ამოს, ებრ. 11,37

ამპლია (ამპილა): კითხვაი არქუთ ამპლიას (ამპილას C), ჰრომ. 16,8.

ამპოლო იხ. აპოლო.

ამფია (აპფია, ალფია): პავლე... ამფიას (აპფიას CD; ალფიას Ⴂ), ფილემ. 1,2.

ანანია: კაცი ვინმე იყო ანანია სახელით, საქმე 5,1; მუნ იყო კაცი... რომლისა სახელი ერქუა ა., საქმე 9,10; იხილა მან ჩუენებით კაცი ერთი სახელით ა., საქმე 9,12; ა. ვინმე ერქუა სახელი, საქმე 22,12; წარმოვიდა ა., საქმე 9,17; შთავიდა მღდელთ მოძღუარი ა., საქმე 24,1; მიუგო ა., საქმე 9,13; მღდელთ მოძღუარმან ა. უბრძანა, საქმე 23,2; დაშრიტეს ძალი ცეცხლისაი სამთა ყრმათა: ა., აზარია და მისაელ, ებრ. 11,34; ვითარცა ესმნეს სიტყუანი ესე ანანიას, საქმე 5,5; ჰრქუა მას პეტრე: ანანია, საქმე 5,3; ჰრქუა მას უფალმან ჩუენებით: ა., საქმე 9,10.

ანდრია, ანდრეა: სადაცა იყოფოდეს... იაკობ და ანდრია (ანდრეა ႪႭ; ადრეა D), საქმე 1,13.

ანნა, ანა: იყო ხვალისაგან შეკრებაი მთავართა მათთაი... ანნა (ანა DႪႭ) მღდელთ მოძღუარი და კაიაფა, საქმე 4,6.

ანდრონიკე: კითხვაი არქუთ ანდრონიკეს (ანდრონკეს C), ჰრომ. 16,7.

ანტიპა: დღეთა მათ ანტიპაის, მოწამისა ჩემისა სარწმუნოისათა, გამოცხ. 2,13.

აპოლეს-ი, აპილე, აპელე, აპელლე, აპელელე: ჰურიაი ვინმე იყო, აპელჱ (აპელელე D) სახელი მისი, საქმე 18,24; კითხვაი არქუთ აპილესს (აპილეს ႢႪႢ, აპელეს CD, აპელლეს ႬႹႭ Ⴂb), ჰრომ. 16,10; იყო აპელჱსსა (აპელელესსა D) მას ყოფასა კორინთეს შინა, საქმე 19,1.

აპოლო (აპოლლო, ამპოლო, აკოლო, აპოლონ, აპოლიონ): ჰურიაი ვინმე, აპოლო სახელით... მოვიდა ეფესოდ, საქმე 18,24ႪႭ; რაი არს ა. (ამპოლო Ⴂ, აპოლლო Ⴂb), 1 კორ. 3,5; აქუს სახელი აპოლიონ, გამოცხ. 9,11; თქუენი არს: გინა თუ პავლე, გინა თუ აპოლო (ამპოლო Ⴂ, აპოლონ Ⴔ, აპოლლო Ⴂb), 1 კორ. 3,22; ზენან და ა. (აკოლო Ⴂ) ადრე წარმოგზავნენ, ტიტე 3,13; ა. (ამპოლო Ⴂ, აპოლლო Ⴂb) მორწყო, 1 კორ. 3,6; ესე... სახედ დავდევ... აპოლოისთჳს (ამპოლოისთჳს Ⴂ), 1 კორ. 4,6; ა. (ამპოლოისთჳს Ⴂ, აპოლლოისთჳს Ⴂb) ძმისა ფრიად ვჰლოცვედი მას, 1 კორ. 16,12; მე აპოლოისი (ამპოლოისი Ⴂ, აპოლლოისი Ⴂb) ვარ, 1 კორ. 1,12; 3,4; იყო აპოლოჲსსა მას ყოფასა კორინთეს შინა, საქმე 19,1; ესე... სახედ დავდევ... აპოლოისა, 1 კორ. 4,6CD; ესე... გარდამოვიჩემე... აპოლლოისდად, 1 კორ. 4,6Ⴂb.

არეტა (არიტა): მთავარსა არეტა (არიტა Ⴊ) მეფისასა მოეცვა ქალაქი, 2 კორ. 11,32.

არისტარქოს, არისტარხოს, არისტაქოს-ი: წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს (არისტარხოს GHI), საქმე 19,29; მას თანა-ჰყვანდეს თესალონიკელნი ა. (არისტარხოს GHI, არისტაქოს D) და სეკუნდოს, საქმე 20,4; ჩუენ თანა იყო ა. (არისტარხოს ႪႭ) მაკედონისი, საქმე 27,2; გიკითხავს თქუენ ა. (არისტარხოს CD, არისტაქოს ႬႢ), კოლ. 4,10; გიკითხავს შენ... ა. (არისტარხოს CD, არისტაქოს CႢ), ფილემ. 1,24.

არისტობილე ნ. არისტობილესიგანი.

არტემ-ი: დიდ არს არტემი ღმერთი ეფესელთაი, საქმე 19,28; დიდ არს ა. ეფესელთაი, საქმე 19,34; არტემის ღმრთისა ტაძარი შეურაცხ-ყოფად არს, საქმე 19,27; მსახური არს დიდისა არტემისი, საქმე 19,35; დემეტრიოს... იქმოდა ტაძართა ვეცხლისათა არტემისთა, საქმე 19,24ႢႪႭ.

არტემა (არტემან, არტიმან): მოგავლინო შენდა არტემა (არტემან ႬႹႭ Ⴂb, არტიმან Ⴙ), ტიტე 3,12.

არტემიდე: იქმოდა ტაძართა ვეცხლისათა არტემიდჱს კერპისათა, საქმე 19,24.

არქიპე, არქიპოს, არქიპოსე, არქიპას: არქუთ არქიპოსს (არქიპოსეს CႬ, არქიპასს Ⴍ), კოლ. 4,17; პავლე... ა., ფილემ. 1,2; პავლე მოციქულისა წიგნი ფილემონისა მიმართ და აფიაისა, უფალისა ონესიმესთა და არქიპჱსთა (არქიპესთა C), ფილემ. (დასასრ.).

ასა მეფე: განძლიერდეს უძლურებისაგან [... ეზეკია, ასა მეფჱ], ებრ. 11,34.

ასერ-ი, ასირ-ი: თესლისაგან ასერისა (ასირისა A) ათორმეტი ათასი, გამოცხ. 7,6.

ასუნკრიტე: კითხვაი არქუთ ასუნკრიტეს, ჰრომ. 16,14.

აფია: პავლე მოციქულისა წიგნი ფილემონისა მიმართ და აფიაისა, ფილემ. (დასასრ.).

აქაიკე: კორინთელთა მიმართ მიიწერა... აქაიკჱს მიერ, 1 კორ. (დასასრ.); კორინთელთა მიმართ პირველი ეპისტოლეს მიწერა... სტეფანაის მიერ... და აქაიკესა (აქაიკესსა Ⴌ, აქაიკესსა ႹႭ Ⴂb), 1 კორ. (დასასრ.) CD; მიხარის მოსლვასა მას... აქაიკესსა (აქაიკჱსსა CႪႢ), 1 კორ. 16,17.

ალაპოს იხ. აგაბოს.

აჰრონ: წოდებულ არნ ღმრთისა მიერ, ვითარცა-იგი აჰრონ, ებრ. 5,4; ეტყოდეს აჰრონს, საქმე 7,40; კუერთხი იგი აჰრონისი, ებრ. 9,4; წესსა მას ზედა აჰრონისსა (აჰრონისა Ⴊ), ებრ. 7,11.

ბ

ბაალ-ი: რომელთა არა მოუდრეკიან მუჴლნი მათნი ბაალისა (ბაალისსა Ͳ Ђ), ჰრომ. 11,4.

ბალაკ-ი რომელი ასწავა ბალაკს, გამოცხ. 2,14.

ბალამ-ი, ბალაამ-ი: საცთურსა მას ბალაამის (ბალამის ГЛО) სასყიდლისა ([საცთურსა მას ბალამის]სა სასყიდლისასა Ч), იუდა 1,11; სწავლაჲ იგი ბალამისი, გამოცხ. 2,14.

ბალამ (ბალაამ) ბოსორელ-ი: გზასა მას ბალაამ (ბალამ ГЛО, ბალამის Cᴵ) ბოსორელისასა, 2 პეტ. 2,15.

ბარაკ-ი: ბანაკები აოტეს უცხო თესლთაჲ [გედეონ, ბარაკ], ებრ. 11,34; დამაკლებს მე მითხრობად ჟამი ესე... ბარაკისთჳს, ებრ. 11,32.

ბართლომე: სადაცა იყოფოდეს... ბართლომე და მათეოს, საქმე 1,13.

ბარიესუ: რომლისა სახელი ერქუა ბარიესუ (ბარიესავ D, ბარიისუ ГЛО, ბარიისო G), საქმე 13,6.

ბარნაბა: რომელსა ეწოდა ბარნაბა მოციქულთა მიერ, საქმე 4,36ФЛО; მიავლინეს ბ. ვიდრე ანტიოქიამდე, საქმე 11,22; გამოვიდა ბ. ტარსუსად, საქმე 11,25; ბ. და სავლე მოიქცეს, საქმე 12,25; იყვნეს... მოძღუარნი: ბ. და სჳმეონ, საქმე 13,1; გამომიყოფინენით ბ. და სავლე, საქმე 13,2; განუცხადნეს ბ. და პავლე, საქმე 13,46; პავლე და ბ. იქცეოდეს ანტიოქიას შინა, საქმე 15,35; ბარნაბაცა მიჰყვებოდა, გალ. 2,13; ბარნაბა წარმოიყვანა იგი, საქმე 19,27; ბ. თანა წარიყვანა მარკოს, საქმე 15,39; ამან მოუწოდა ბარნაბას, საქმე 13,7; მისდევდეს პავლეს და ბ., საქმე 13,43; უწოდდეს ბ. დიოს კერპად, საქმე 14,12; ესმა რაჲ ესე მოციქულთა ბ. და პავლეს, საქმე 14,14; ჰრქუა პავლე ბ., საქმე 15,36; ბ. ენება უნდა, საქმე 15,37; ანუ მე ხოლო და ბ. (ბარნაბასა Ђ) არა გუაქუს ჴელმწიფებაჲ საქმედ, 1 კორ. 9,6; მარჯუენი მოგუცეს მე და ბ. ზიარებისაჲ, გალ. 2,9; აღადგინეს დევნაჲ... ბ. ზედა, საქმე 13,50; ჯერ-უჩნდა... მივლინებად... ბ. თანა, იუდა, საქმე 15,22; აღადგინეს დევნაჲ... ბარნაბაის ზედა, საქმე 13,50ФЛО; ხვალისაგან გამოვიდა ბ. თანა, საქმე 14,20; ჯერ-უჩნდა... მივლინებად... ბ. თანა იუდა, საქმე 15,22ЧФЛО; ჯერ-მიჩნდა... მივლინებად... თჳსისა პავლეს და ბ. თანა, საქმე 15,25; აღვედ იერუსალჱმდ ბ. თანა, გალ. 2,1; დრო-ეყო აღსლვაჲ... ბარნაბაისი, საქმე 15,2; ვითარ იყო ჴდომაჲ... ბ., საქმე 15,2; მამის ძმის წული ბ., კოლ. 4,10; ისმენდეს ბარნაბაისსა... მას მითხრობასა, საქმე 15,12; ჴელითა ბარნაბაისითა, საქმე 11,30.

ბარსაბა: რომელსა ერქუა ბარსაბა, საქმე 1,23; რომელსა ეწოდა ბ., საქმე 4,36; 15,22.

ბელიარ-ი: რაჲ შეტყუებაჲ არს ქრისტესსი ბელიარის თანა? 2 კორ. 6,15.

ბენიამენ-ი: კაცი ნათესავისაგან ბენიამენისა (ბენიამენისა C), საქმე 13,21; ისრაიტელ ვარ... ტომისაგან ბენიამენისი (ბენიამენისა ГФCD, ბენიამენისსა Ͳ Ђ), ჰრომ. 11,1; ტომისაგან ბ. (ბენიამენისა ЧЛОФCD; ბენიამენისსა ͲЂ), ფილიპ. 3,5; თესლისაგან ბენიამენისა, გამოცხ. 7,8.

ბერენიკე: აგრიპა მეფე და ბერენიკე დედუფალი მოიწინეს კესარიად, საქმე 25,13; მოვიდეს აგრიპა და ბ., საქმე 25,23; აღდგა მეფე და ბ., საქმე 26,30.

ბლასტონ-ი: ქუელის მეტყუელს პყოფდეს ბლასტონს (პლასტონს D, ვლასტონს ГЛО, ვლასტოსს G), საქმე 12,20.

გ

გაბოს იხ. აგაბოს.

გად-ი იხ. ღადი.

გაიოს (გაიოს, გაიოზ): წარიტაცნეს გაიოს (გაიოს E) და არისტარქოს, საქმე 19,29; გიკითხავს თქუენ გაიოს, ჰრომ. 16,23; ჰრქუა გ. ჰურიათა მათ, საქმე 18,14Ч; არავის თქუენგანსა ნათელ-ვეც, გარნა... გაიოსს (გაიოზს Г, გაიოსს Ђ), 1 კორ. 1,14; მოხუცებული გ. (გაიოზს ЧГЛО) საყუარელსა, რომელი მიყუარს ჭეშმარიტებით, 3 იოვ. 1,1.

გაიოს (გაიოს) დერბელ-ი: მას თანა-ჰყვანდეს... სეკუნდოს და გაიოს (გაიოს E) დერბელი, საქმე 20,4.

გალიონ-ი (ღალიონ-ი), გაიონ, გალიოს (ღალიოს): გალიონ (გაიონ Г, ღალიონ FGHI) მთავარი იყო აქაიასაჲ, საქმე 18,12; ჰრქუა გ. (ღალიონ FGHI) ჰურიათა მათ, საქმე 18,14; არარაჲს ზრუნვიდა ამათგანსა გ. (ღალიონ F, გალიოს E, ღალიოს GHI), საქმე 18,17ГЛО; მათი არარაჲ იზრუნა გ. (გაიონ D), საქმე 18,17.

გამალიელ-ი: რომლისა სახელი ერქუა გამალიელ, საქმე 5,34; ფერჴთა თანა გამალიელისთა, საქმე 22,3.

გედეონ: ბანაკები აოტეს... [გედეონ, ბარაკ], ებრ. 11,34; დამაკლებს მე მითხრობად ჟამი ესე გედეონისთჳს, ებრ. 11,32.

გრიგოლ-ი: მერმე ეჴსენ წინაშე უფლისა მონათა შენთა გრიგოლს. სახას. გამოცხ. (სათ.).

დ

დავით-ი: დავით იტყჳს, საქმე 2.25; პრომ. 4.6: 11.9; არა დ. აღმაღლდა, საქმე 2.34: რომელმან… დ. მონისა შენისა პირითა სთქუ, საქმე 4.25: დ. … ჰმსახურებდა, საქმე 13.36: აღუდგინა მათ დავითი (დავით DKႢႍ) ეპოვე მე დ. (დავით ႨႢႍ), საქმე 13.22; დაუყენეს პირნი ლომთანი [სამფსონ. დავით], ებრ. 11.33; ბანაკები აოტეს… [სამფსონ და დ.], ებრ. 11.34; პირითა დავითის მონისა შენისაჲთა სთქუ, საქმე 4.25: ჯერ-არს თქუმად… მამამთავრისა დავითისთჳს, საქმე 2.29; დამაკლებს მე მითხრობად ჟამი ესე… დ., ებრ. 11.32: გამოაჩინებს დავითის მიერ, ებრ. 4.7; თესლისაგან დავითისა, პრომ. 1.3: ნათესავისაგან დ. (დავითისსა ႠႤႦ), 2 ტიმ. 2.8: წმიდაჲ იგი დავითისი სარწმუნოჲ, საქმე 13,34; საყოფელი იგი დ., საქმე 15,16; კლიტჳ დ., გამოცხ. 3,7: ნათესავი დ.. გამოცხ. 22.16; ძირმან დავითისმან, გამოცხ. 5.5; ვიდრე დღეჲმდე დავითისსა, საქმე 7.45ႨႢ; პირითა დავითისითა, საქმე 1.16; ვიდრე დღეთა მათმდე დავითისთა, საქმე 7.45.

დავით მეფე: განძლიერდეს უძლურებისაგან [დავით მეფჱ, ეზეკია], ებრ. 11.34.

დამარის: რომელთაგანი იყო… ცოლი მისი, სახელით დამარის, საქმე 17.34.

დანიელ-ი: დაუყენეს პირნი ლომთანი [… დავით და დანიელ], ებრ. 11.33.

დემა (დიმა, დჱმა, დჱმან, ნემა): გიკითხავს თქუენ დემა (დიმა CD, დჱმან Ⴂ, დჱმა Ⴍ, ნემა Ⴄ), კოლ. 4,14; გიკითხავს შენ… დ. (დიმა CD, დჱმა ႢႍႭ, ნემა Ⴄ), ფილემ. 1,24: დემა (დიმა CD, დჱმა Ⴍ, ნემა C), დამიტევა მე, 2 ტიმ. 4.10.

დემეტრი (დჱმეტრი, დიმიტრი, დემეტრეოს, დემეტრიოს, დიმიტრიოს): დემეტრიოს (დემეტრეოს Ⴂ, დიმიტრიოს FGHI) ვინმე სახელით… იქმოდა ტაძართა, საქმე 19.34; დემეტრი (დჱმეტრი M, დიმიტრი ႢႭ, დიმიტრე E) წამებულ არს ყოველთაგან, 3 იოვ. 1,12; დემეტრიოსს (დიმიტრიოსს F, დიმიტრის G, დემეტრეოსს HI) … უც ვის თანაშე სიტყუაჲ, საქმე 19.38.

დეონოსიოს (დიონოსიოს) **არიოპაგელ-ი:** რომელთა თანა იყო დეონოსიოს (დიონოსიოს DႢႭ) არიოპაგელი, საქმე 17.34.

დჱმა იხ დემა.

დიმა იხ. დემა.

დიოპერე: მსახური არს… დიოპერესი, საქმე 19.35ႨႢ.

დიოპეტე: მსახური არს… დიოპეტჱსი (დიოპეტისი ႢႭ), საქმე 19,35.

დია (დიო, დიოს) **კერპ-ი:** პხადოდეს ბარნაბას დია (დიო C. დიოს DႢႭ) კერპით, საქმე 14,12; მღდელმან დიოს კერპისამან, საქმე 14,13.

დიოტრეფე, დიოტროფე: დიოტრეფე (დიოტროფე ႢႭ) არა შეგვიწყნარებს ჩუენ, 3 იოვ. 1,9.

დროსელა (დროსილა, დროსია): მოვიდა ფილიკ დროსელაჲს (დროსილაჲს ႢႭ, დროსიას Ⴈ) თანა, საქმე 24,24.

ე

ევა: გუელმან აცთუნა ევა, 2 კორ. 11.3; მერმე [დაებადა] ე., 1 ტიმ. 2.13.

ევბულოს: გიკითხვენ შენ ევბულოს (ევვულოს CD, ევბულოზ Ⴍ, ევბოლოს Ⴄ, ევვოლოს Ⴙ) და პუდეს, 2 ტიმ. 4,21.

ევდია: ევდიას (ევეოდიას CD, ეოდიას ႨႭ, ევლოდიას Ⴄ, ევოდიას Ⴡ) გლოცავ, ფილიპ. 4,2.

ევნიკე იხ. ივნიკე.

ევსუქოს: ჯდა ვინმე ჭაბუკი ერთი ევსუქოს სახელით, საქმე 20.9Ⴈ.

შდრ. ევტჳქოს.

ევტჳქოს: სახელი ერქუა ევტჳქოს (ევტუქოს E), საქმე 20.9.

ეზეკია: განძლიერდეს უძლურებისაგნ [დავით მეფჱ, ეზეკია], ებრ. 11,34.

ეზეკია მეფე: განძლიერდეს უძლურებისაგან [დავით მეფჱ და ეზეკია მეფჱ], ებრ. 11.34.

ელია: განერნეს პირსა მახჳლისასა [ელია და ურია], ებრ. 11,34CD; გუემითა განიცადნეს [ე., იერემია], ებრ. 11,36Ⴄ; იქცეოდეს ხალენებითა… [… ე., ელისე], ებრ. 11,37; ე. კაცი იყო, იაკ. 5.17: ანუ არა უწყითა, ელიაჲს რასა-იგი ეტყჳს წიგნი? პრომ. 11,2ႨႢႢႤ; მოიყვანნეს დედათა… მკუდარნი მათნი [სარეფთელმან ელიაჲსგან და სომანიტელმან ე.], პრომ. 11,35Ⴀ; ანუ არა უწყითა ელიაჲსი, პრომ. 11,2.

ელია წინაჲსწარმეტყუელ-ი: განერნეს პირსა მახჳლისასა [ურია მღდელი და ელია წინაჲსწარმეტყუელი], ებრ. 11,34.

ელისე: გუემითა განიცადნეს [ელისე (ელისჱ Ⴂ), იერემია], ებრ. 11.36; იქცეოდეს ხალენებითა… [ელია და ე.], ებრ. 11,37.

ელჳმას: უჴდებოდა მათ ელჳმას (ულუმას C), საქმე 13,8.

ემენაოს, ემენეოს იხ. ჳმენეოს.

ემორ-ი: ძეთაგან ემორისთა, საქმე 7,16.

ენია, ენეა: რომელისა სახელი ერქუა ენია (ენეა ႢႭ), საქმე 9,33: ე. (ენეა ႢႭ), განგკურნებს შენ უფალი, საქმე 9,34.

ენუქ: სარწმუნოებით ენუქ (ენუქი AB) გარდაიცვალა, ებრ. 11,5ႭCD; წინაწარმეტყუელა მათთჳს მეშჳდემან ადამისითგან ე., იუდა 1,14.

ეპაფრა, ეპაფრე, ეპაფრო: გიკითხავს თქუენ ეპაფრა თქუენგანი, კოლ. 4,12; გიკითხავს შენ ე., ფილემ. 1,23; ვითარცა-იგი ისწავეთ ეპაფრჲსგან (ეპაფრასგან ႢႨCD, ეპაფროისგან ႨႡ), კოლ. 1,7.

ეპაფროდიტე: უმჯობესადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტეს... მიველინებად თქუენდა, ფილიპ. 2,25CD; აღსავსე ვარ მოღებითა ეპაფროდიტჲსგან (-ტესგან ႨCD) თქუენ მიერ სულითა სულნელებისაჲთა, ფილიპ. 4,18; პავლე მოციქულისა წიგნი ფილიპელთა მიმართ მიიწერა ჰრომით ეპაფროდიტჲს (ტეს ႢCD; პაფროდიტეს Ⴊ) მიერ, ფილიპ. (დასასრ.); უმჯობესადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტჲსი (ტესი Ⴂ) ... მიელინებად თქუენდა, ფილიპ. 2,25.

ეპენეტე, ეპენეტოს (ეპენეტო): კითხვაჲ არქუთ ეპენეტეს (ეპენეტოსს CD, ეპენეტოს Ⴄ), ჰრომ. 16,5.

ერასტოს: მიავლინნა... ტიმოთე და ერასტოს, საქმე 19,22; გიკითხავს თქუენ ე., ჰრომ. 16,23; ე. დადგა კორინთეს, 2 ტიმ. 4,20.

ერმა, ერმე, ერმ-ი: კითხვაჲ არქუთ... ერმას (ერმის CD), ჰრომ. 16,14; უხადოდეს... პავლეს — ერმჲთ (ერმით ႪႭ), საქმე 14,12.

ერმოგენე, ერმოგენი, ერმოგინე: რომელ არიან ფჳგელოს და ერმოგენე (ერმოგენი CD, ერმოგინე ႬႪႭႨ), 2 ტიმ. 1,15.

ეროდიანა (ჰეროდიანა), **ეროდიონ-ი:** კითხვაჲ არქუთ ეროდიანას (ჰეროდიანას Ⴂ, ეროდიონს CD), ჰრომ. 16,11.

ესავ-ი: ნუვინ მეძავ და ბილწ, ვითარცა ესავ, ებრ. 12,16; ესავი მოვიძულე, ჰრომ. 9,13; ისაკმან აკურთხა იაკობი და ე., ებრ. 11,20CD.

ესაია (ესაია, ესაი, ისაია): ესაია ღაღადებს ისრაჱლისათჳს, ჰრომ. 9,27; ე. (ესაი Ⴄ) იტყჳს, ჰრომ. 10,16; ე. (ესაია Ⴄ) იტყჳს, ჰრომ. 15,12; ე. (ესაია Ⴌ) იკადრებს, ჰრომ. 10,20; ჴუემითა განიცადნეს ესაია, ებრ. 11,36Ⴍ; განიხრხა [ე. (ესაია Ⴈ, ისაია Ⴆ)], ებრ. 11,37; ვითარცა-იგი წინაისწარ თქუა ესაია (ესაია Ⴄ), ჰრომ. 9,29.

ესაია (ესაია) წინაწარმეტყუელ-ი: იკითხვიდა იგი ესაია წინაწარმეტყუელსა, საქმე 8,28; ვითარ-იგი იკითხვიდა ესაია (ესაია DႪႭ) წინაწარმეტყუელსა, საქმე 8,30; კეთილად იტყოდა სული წმიდაჲ ესაიაჲს (ესაიაჲს ႪႭ) მიერ წინაწარმეტყუელისა, საქმე 28,25; წიგნსა ესაია (ესაია ႪႭ) წ~წყლისასა, საქმე 8,28Ⴂ; იტყოდა სული წ~ი პირითა ესაია წინაწარმეტყუელისაჲთა, საქმე 28,25G.

ვ

ვეოდია იხ. ევდია.

ვლასტონ-ი, ვლასტოს-ი იხ. ბლასტონი.

ზ

ზაბულონ-ი: თესლისაგან ზაბულონისა, გამოცხ. 7,8.

ზაქარია: განიხერხეს [ესაია და ზაქარია], ებრ. 11,37Ⴂ; დამტკიცებულსა ზაქარიაჲსსა, საქმე 20,28Ⴂ.

ზაქარია მღდელ-ი: სიკუდილითა მახჳლისაჲთა მოწყდეს [მიქეა... ზაქარია მღდელი], ებრ. 11,37.

ზენან (ზჱნან, ზინან) **შჯულის მწერალ-ი:** ზენან (ზჱნან ႬႭ, ზინან CD) შჯულის მწერალი და აპოლო ადრე წარმოგზავნენ, ტიტე 3,13.

ზორობაბელ-ი: განიცადნეს [იობ და ზორობაბელ], ებრ. 11,37.

თ

თევდა: აღდგა თევდა, საქმე 5,36.

თომა: სადაცა იყოფოდეს... ფილიპე და თომა, საქმე 1,13.

ი

იაბრე იხ. იამბრე.

იაკობ-ი: სადაცა იყოფოდეს... იაკობ და ანდრია. საქმე 1,13; შთავიდა ი. ეგჳპტედ. საქმე 7,15; ჰეროდე მეფემან... მოკლა ი., საქმე 12,2; არავინ ვიხილე, გარნა ი., გალ. 1,19; ი. ... ათორმეტთა ნათესავთა მიმოდათესულთა. იაკ. 1,1; იაკობი შევიყუარე. ჰრომ. 9,13; მოაქციოს უღმრთოებისაგან ი., ჰრომ. 11,26; ისაჰაკმან აკურთხა ი. (იაკობ Ⴂ), ებრ. 11,20; მისმინეთ იაკობ. საქმე 15,13; ცნეს მადლი იგი... ი., კეფა. გალ. 2,9; წინა-დასცჳთა... იაკობმან – ათორმეტთა მათ მამათმთავართა. საქმე 7,8; ი. ... ძენი იოსებისნი აკურთხნა. ებრ. 11,21; ესმა იაკობს. საქმე 7,12; მოუწოდა ი., საქმე 7,14; უთხართ ესე ი. (იაკობსა AK), საქმე 12,17; მერმე ეჩუენა ი. (იაკობსა AB), 1 კორ. 15,7ႪႭႢCD; წინა-დასცჳთა... ისაჰაკმან – იაკობსა. საქმე 7,8; იაკობის კათოლიკე, იაკ. (სათ.) N; პირველ მოსლვადმდე ვიეთამე იაკობისგან წარმართთა თანა ჭამდა. გალ. 2,12CD; მკჳდრობდა... იაკობის თანა. ებრ. 11,9; შევიდა პავლე ჩუმ თანა იაკობისა (იაკობისსა DGHI), საქმე 21,18; ღმერთი იაკობისი. საქმე 7,32; საყოფელი ღმრთისა ი., საქმე 7,46; ი. კათოლიკე, იაკ. (სათ.); ძმაჲ ი., იუდა 1,1; ღმერთმან იაკობისმან, საქმე 3,13; ვიდრე მოსლვადმდე ვიეთამე იაკობისით წარმართთა თანა ჭამდა. გალ. 2,12; იხ. კ. იაკობ ალფესი, იაკობ მოციქული, იუდა იაკობისი.

იაკობ ალფესი-ი (ალფეს-ი): სადაცა იყოფოდეს... იაკობ ალფესი (ალფესი DႪႭ) და სიმონ მოშურნე, საქმე 1,13.

იაკობ მოციქულ-ი: იაკობ მოციქულისა წიგნი კათოლიკე, იაკ. (სათ.) ႪႭ.

იამბრე, იაბრე, იანბრე: იანე და იამბრე (იაბრე ႪႭႢ; იანბრე ႩႤ) აღუდგებოდეს მოსეს, 2 ტიმ. 3,8.

იანე: იანე (იანჱ Ⴊ) და იამბრე აღუდგებოდეს, 2 ტიმ. 3,8.

იანი იხ. იუნია.

იასონ-ი (იასუნ-ი), **იასსონ-ი:** გიკითხავს თქუენ... იასონ (იასსონ CD), ჰრომ. 16,21; მიითრეულეს იასონს (იასუნს E), საქმე 17,6; რომელნი შეეწყნარებიან ი. (იასუნს E), საქმე 17,7; მოაჴადეს თავს-მდებნი ი. (იასუნს E), საქმე 17,9; მიიღეს იასონისგან, საქმე 17,9HI; სახლსა იასონისსა (იასუნისსა E), საქმე 17,5.

იეზაბელ-ი: უტევე ცოლი შენი იეზაბელ, გამოცხ. 2,20.

იერემია: გუემითა განიცადნეს [... იერემია და იობ]; მერმე კუალად ბორკილებითა... [ი. და მიქა]; ქვითა განიტჳნნეს [ი. და ნაბუთე], ებრ. 11,36-37.

იესე: ძჱ იგი იესესი (იესეისი DႪႭ), საქმე 13,22; ძირი იგი ი. (იესეისი ႧႢCD), ჰრომ. 15,12.

იესუ (იესო): ესე იესუ... ეგრეთვე მოვიდეს, საქმე 1,11; განვიდა ჩუენგან უფალი ი., საქმე 1,21; ესე ი. აღადგინა ღმერთმან, საქმე 2,32; ცხებულ ყო იგი ღმერთმან, ესე ი., საქმე 2,36; ადიდა ძჱ თჳსი ი., საქმე 3,13; აღადგინა ღმერთმან ძჱ თჳსი ი., საქმე 3,26; ღმერთმან... აღადგინა ი., საქმე 5,30; იხილა დიდებაჲ ღმრთისაჲ და ი., საქმე 7,55; მე ვარ ი., საქმე 9,5; 22,8; 26,15; აღუდგინა ისრაჱლსა მჴსნელი ი., საქმე 13,23; ჩუენ აღგჳადგინა ი., საქმე 13,32; ი. ვიცით, საქმე 19,15; აღ-თუ-იარო პირითა შენითა უფალი ი., ჰრომ. 10,9; არავინ... თქუას: შეჩუენებულ ი.; და არავის ჴელ-ეწიფების თქუმად უფალ ი., 1 კორ. 12,3; რომელმან აღადგინა უფალი ი., 2 კორ. 4,14; სხუაჲ ი. ვიქადაგოთ, 2 კორ. 11,4Ⴂb; გიკითხავს თქუენ... ი. (იესუ Ⴇ), კოლ. 4,11; გისწავიეს უფალი ი., კოლ. 2,6Ⴂb; რომელი აღადგინა მკუდრეთით, ი., 1 თეს. 1,10; რომელთაცა-იგი უფალი მოკლეს ი., 1 თეს. 2,15; ი. მოკუდა, 1 თეს. 4,14; განიცადეთ... ი., ებრ. 3,1; მივის ჩუენ... ი., ებრ. 4,14; შევიდა... ი., ებრ. 6,20; უმჯობესისა აღთქუმისა იქმნა თავსმდებ ი., ებრ. 7,22; იქმოდეს სიმართლესა [... ი. და ფინეეზ]; მიემთხჳნეს აღთქუმასა [აბრაჰამ, ი.], ებრ. 11,33; იქმნნეს ძლიერ ბრძოლასა შინა [... მოსე და ი.], ებრ. 11,34; ამისთჳსცა ი. ... ივნო, ებრ. 13,12; რომელმან აღმოიყვანა... უფალი ჩუენი ი., ებრ. 13,20; ი. არა არს ქრისტე, 1 იოვ. 2,22; რომელმან არა აღიაროს ი. ჴორციელად მოსრული, 1 იოვ. 4,3; ი. არს ძჱ ღმრთისაჲ, 1 იოვ. 4,15; 5,5; ი. არს ქრისტე, 1 იოვ. 5,1; რომელთა იწყო ი. ყოფად. საქმე 1,1; საულე ძმაო, უფალმან მომავლინა მე შენდა, ი., საქმე 9,17; უფალმან ჩუენმან ი. წარჰმართენინ გზანი ჩუენნი, 1 თეს. 3,11; მე, ი., მოვავლინე ანგელოზი ჩემი, გამოცხ. 22,16; ახარებდეს უფალსა იესუს. საქმე 11,20; მეუფესა ვისმე სხუასა იტყჳან ყოფად, ი. (იესოს E, ი~ვის D), საქმე 17,7; ი. და აღდგომასა ახარებდა მათ, საქმე 17,18ႪႭ; გაფუცებთ თქუენ ი. (ი~ჳსს D), საქმე 19,13; სხუასა ი. (იესუსს Ⴂ) ქადაგებდეს, 2 კორ. 11,4; მცირედ რასმე ანგელოზთა დაკლებულად ეხედავთ ი. (იესუსს Ⴂ), ებრ. 2,9; ეხედვიდეთ... ი. (იესუსს Ⴂ), ებრ. 12,2; იესუის (ი~ჳს Ⴇ) აღდგომასა ახარებდა, საქმე 17,18; ძიებანი... აქუნდეს ი. ვისთჳსმე მომკუდრისა, საქმე 25,19ႧႪႭ; სისხლი იგი ი. (იესუს (ი~ჳს) G), ძისა მისისაჲ, 1 იოვ. 1,7ႧႪJ; შეკრბეს... ძესა შენსა ზედა ი. (იჳ~ის D), საქმე 4,27; სახელისათჳს უფლისა იესუისა (იესუისსა ႪႭ), საქმე 21,13; სარწმუნოებისაგან ი., ჰრომ. 3,26; დღესა მას უფლისა ი. (იესუისსა Ⴊ), 2 კორ. 1,14; რაოდენნი მცნებანი გამცენით თქუენ უფლისა მიერ ი., 1 თეს. 4,2; შჯულისა მის ახლისა შუა-მდგომელისა ი., ებრ. 12,24; წამებისათჳს ი., გამოცხ. 20,4; რომელიცა შემოიღეს შემდგომითი-შემდგომად მამათა ჩუენთა იესუის თანა დაპყრობასა მას წარმართთასა, საქმე 7,45; ი. (ი~ჳს E) თანა იყვნეს, საქმე 4,13; ჩუენცა ი. თანა აღმადგინნეს, 2 კორ. 4,14; ვითარცა-იგი არს ჭეშმარიტებაჲ ი. თანა, ეფეს. 4,21; იწყო... ხარებად მისა იესუისთჳს. საქმე 8,35; ასწავებდა ჭეშმარიტად ი., საქმე 18,25; ძიებაჲ რაჲმე აქუნდა... ი. ვისმე მომკუდრისა, საქმე 25,19; არწმუნებდა მათ ი., საქმე 28,23; თავთა ჩუენთა [ვქადაგებთ] მონად თქუენდა ი., 2 კორ. 4,5CD; სიკუდილსა მივეცემით ი., 2 კორ. 4,11; სადუკეველნი, ღმობილნი სწავლისა მისთჳს ერისა და მითხრობისა იესუის (ი~ჳსს E) მიერ აღდგომისა მკუდრეთისა, საქმე 4,2;

მრწამს უფლისა ი. მიერ, ჰრომ. 14,14CD; ჩუენცა ი. მიერ აღმადგინნეს, 2 კორ. 4.14CD; მეცა მესმა თქუენი ეგე სარწმუნოებაჲ უფლისა ი. მიერ, ეფეს. 1,15CD; ღმერთმან შესუენებულნი იგი ი. მიერ მოიყვანნეს მის თანა, 1 თეს. 4,14; ესენი ი. (იესუს AB) მიერ სყიდულ არიან კაცთაგან, გამოცხ. 14,4; ჰე, მოვედ, უფალო იესუ, გამოცხ. 22,20; დედაჲ იესუჲსი, საქმე 1,14; სახელი უფლისა ი., საქმე 19,17; სიტყუაჲ უფლისა ი., საქმე 19.10ႢႪႭ; სიტყუაჲ იგი უფლისა ი., საქმე 20,35; სული იგი აღმადგინებელი ი. მკუდრეთით, ჰრომ. 8,11; სიკუდილი იგი უფლისა ი., 2 კორ. 4.10CD; ცხორებაჲ იგი ი., 2 კორ. 4,10; 4,11; სისხლი იგი ი., 1 იოვ. 1,7; წამებაჲ ი., გამოცხ. 12,17; 19,10 (2-ჯერ); სარწმუნოებაჲ ი., გამოცხ. 14,12; სახელსა იესუჲსსა (იესუსსა C), საქმე 9,21; სახელსა უფლისა ი., საქმე 19,13; დღესა მას უფლისა ი., 2 კორ. 1.14Ⴊ; შჯულისა მის საღმრთოისა შუვა-მდგომელისა იესუჲსსა, ებრ. 12,24ႦႺႨႦ; სარწმუნოებისაგან იესუჲსისა, ჰრომ. 3,26CD; დედით იესუჲსით, საქმე 1,14ႢႪႭ; სახელითა იესუჲსითა, საქმე 4,18; 5,40; 9,27; სახელითა წმიდითა ძისა შენისა ი., საქმე 4,30; სახელითა უფლისა ი. (ი~ჲსითა ႵႪ), საქმე 8,16ႢႪႭ; 9,28ႢႪႭ; 19,5FGHJ; 1 კორ. 6,11CD; კოლ. 3,17; სისხლითა ი., ებრ. 10,19; საწერტელნი იგი უფლისა იესუჲსნი, გალ. 6.17CD; შემჰყრობელთა იესუჲსთა, საქმე 1,16; არღარაჲ სადმე დასასჯელ არს ი. მათდა, ჰრომ. 8,1ႨႦ; სისხლითა მით მოწამეთა იესუჲსთაჲთა (ი~ჲსთაჲსა A, ი~სთაჲთა B), გამოცხ. 17,6.

ნ.კ. იესუ ნაზარეველი, იესუ ქრისტე, ქრისტე იესუ.

იესუ ნაზარეველ-ი (ნაზორეველ-ი): იესუ ნაზარეველი... ესე... შეჰპმჭუალეთ და მოჰკალთ, საქმე 2,22; მე ვარ იესუ ნაზარეველი, საქმე 22.8ႢႪႭ; იესუ ნაზარეველმან (ნაზორეველმან ႠႵႪ) დაარღჳოს ადგილი ესე, საქმე 6,14DKႪႭ; რომელსა-იგი ქადაგებდა იოვანე: იესუს (იესუ DGH) ნაზარეველსა (ნაზორეველსა ႠႵႪ), საქმე 10,38DKႪႭ; სახელისათჳს იესუ ნაზარეველისა (ნაზორეველისა AB), საქმე 26,9DKႪႭ.

იესუ (იესო) **ქრისტე**: მრწამს ძჱ ღმრთისაჲ იესუ ქრისტე (ქრისტჱ A), საქმე 8,37; ესე არს იესუ ქრისტე (ქრისტჱ A), საქმე 9.20: განგკურნებს შენ უფალი იესუ ქრისტე (ქრისტჱ A), საქმე 9,34; მრწმენა უფალი იესუ ქრისტე (ქრისტჱ A), საქმე 11.17; გრწმენინ უფალი იესუ ქრისტე (ქრისტჱ A), საქმე 16,31; ესე არს იესუ ქრისტე, საქმე 17,3ႢႪႭ; არს იესუ ქრისტე, საქმე 18,28H; ესე არს იესუ ქრისტჱ (ქრისტე DႪႭ), საქმე 19,4; იესუ ქრისტჱ... უფროისღა აღდგა, ჰრომ. 8,34; შეიმოსეთ უფალი იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႪCD), ჰრომ. 13,14; რომელ არს იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႪႢCD), 1 კორ. 3,11; ერთი არს უფალი იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႢCD), 1 კორ. 8,6; არარაჲ სხუაჲ დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, გარნა იესუ ქრისტჱ, 1 კორ. 2,2ႵႪ; იესუ ქრისტჱ (ქრისტე CD) არა-მე თუალითა ჩემითა ვიხილეა? 1 კორ. 9,1; უფალი იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႪႢCD) მას ღამესა რომელსა მიეცემოდა, მოიღო პური, 1 კორ. 11,23; რომელსა არა უყუარდეს... იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႪႢCD), 1 კორ. 16,22; იესუ ქრისტჱ, რომელი თქუენ შორის იქადაგა, 2 კორ. 1,19; იესუ ქრისტე თქუენ შორის არს, 2 კორ. 13,5CD; გამოიწერა თქუენ შორის იესუ ქრისტე, გალ. 3.1CD; თავ საკიდურთა მისთა არს იესუ ქრისტე, ეფეს. 2.20Ⴂ; აღუვაროს, რამეთუ უფალი იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႦႪႢCD) სადიდებელად ღმრთისა მამისა, ფილიპ. 2.11; განიცადეთ... იესუ ქრისტე, ებრ. 3,1CD; იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႪႭCD) გუშინ და დღეს და იგი თავადი არს უკუნისამდე, ებრ. 13,8; რომელმან აღმოიყვანა... იესუ ქრისტე, ებრ. 13,20CD; ერთ არს ღმერთ და ერთ შუვამდგომელ ღმრთისა და კაცთა, კაცი იესუ ქრისტჱ (ქრისტე CD), 1 ტიმ. 2,5; მოიჴსენე იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႦႪႢCD), 2 ტიმ. 2.8; უფალი იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႦႪCD) სულისა შენისა თანა, 2 ტიმ. 4.22; იესუ ქრისტჱ წმიდა ყავთ, 1 პეტ. 3,15; ნუგეშინის-მცემელი გუაქუს... იესუ ქრისტე მართალ, 1 იოვ. 2.1; რომელმან აღიაროს იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႪႭ), 1 იოვ. 4,2; 4,3ႢႪႭ; იესუ ქრისტჱ (ქრისტე ႪႭ) არა ხოლო წყლითა, არამედ წყლითა და სისხლითა, 1 იოვ. 5,6ႵႪ; იესუ ქრისტემან წარჰმართენ გზაჲ ჩუენი, 1 თეს. 3,11CD; იესუ ქრისტემან... რომელმან შემიყუარნა ჩუენ, 2 თეს. 2.16; ჩემდა მომართ აჩუენოს პირველად იესუ ქრისტემან ყოველი სულგრძელებაჲ, 1 ტიმ. 1,16; იესუ ქრისტემან მაუწყა მე, 2 პეტ. 1,14; იესუ ქრისტესა (იესუ – Ⴂ) არა ჰმონიან, ჰრომ. 16.18; ყოველნი თავისა თჳსისა ეძიებენ და არა იესუ ქრისტესა, ფილიპ. 2,21Ⴂ; ვინაჲცა-იგი მაცხოვარსა მოველით, უფალსა იესუ ქრისტესა (ქრისტჱსა Ⴂ), ფილიპ. 3,20; რომელნი არა აღიარებენ იესუ ქრისტესა, 2 იოვ. 1,7; იესუ ქრისტესა უვარ-ჰყოფენ, იუდა 1.4; ისმინა მისი იესუ ქრისტეს სარწმუნოებისათჳს, საქმე 24,24ႢႪႭ; აღდგომითა მით მკუდრეთით იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႵႪCD) უფლისა ჩუენისაჲთა, ჰრომ. 1.4; ზიარებასა მას ძისა მისისა იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႵႪCD) უფლისა ჩუენისასა, 1 კორ. 1,9; ბრძანებითა ღმრთისა მაცხოვრისა ჩუენისაჲთა და იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႵႪCD) – სასოებისა ჩუენისაჲთა, 1 ტიმ. 1,1; იაკობ... იესუ ქრისტჱს (იესუ ქრისტეს NႪႭ) მონაჲ, იაკ. 1.1; სარწმუნოებაჲ... იესუ ქრისტეს დიდებისაჲ, იაკ. 2.1ႪႭ; იესუ ქრისტეს მეცნიერებასა, 2 პეტ. 1,8; იესუ ქრისტეს ძალი, 2 პეტ. 1.16ႢႪႭ; სისხლი იგი იესუ ქრისტეს, ძისა მისისაჲ, 1 იოვ. 1,7ႢႪႭ; იუდა, იესუ ქრისტეს მონაჲ, იუდა 1.1ႢႪႭ; გიწამებდ... სარწმუნოებასა უფლისა ჩუენისა მიმართ იესუ (იესო E) ქრისტჱსა (ქრისტესა ႪႭ, ქ~სსა Ⴀ), საქმე 20.21; მოვიღე უფლისაგან იესუ ქრისტჱსა, საქმე 20,24; მადლი თქუენდა... უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႵႪCD), ჰრომ. 1,7; მშჳდობაჲ მაქუს ღმრთისა მიმართ უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႵႪCD, ქრისტესსა ႨႦ), ჰრომ. 5,1; ცხორებასა შინა სუფევდენ ერთისა მისგან იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა CD), ჰრომ. 5,17; მრწამს უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 14,14; რაჲთა ვიყო მე მსახურ იესუ ქრისტესა წარმართთა მიმართ, ჰრომ. 15,16CD; გლოცავ თქუენ... უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტჱსა (იესუ ქრისტესა ႵႪCD), ჰრომ. 15,30; მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ... და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢCD, ქრისტესსა Ⴚ), 1 კორ. 1,3; რომელმან მომცა ჩუენ ძლევაჲ უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႵႢ), 1 კორ. 15,57; მადლი თქუენდა...

ღმრთისა მიერ და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢႪCD. ქრისტესსა ႨႭ). 2 კორ. 1,2: მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა CD. ქრისტესსა ႱႨႡ). გალ. 1,3: მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢႪCD. ქრისტესსა Ⴍ). ეფეს. 1,2: მეცა მესმა თქუენი იგი სარწმუნოებაჲ უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢႨ), ეფეს. 1,15: მშჳდობაჲ ძმათა... ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢCD. ქრისტესსა ႱႨႡ). ეფეს. 6,23: მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢႪႨCD. ქრისტესსა ႱႨႡ). ფილიპ. 1,2: აღასრულებს ვიდრე დღედმდე იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႬႪႭႨCD*, ქრისტესსა ႱႡ), ფილიპ. 1,6: მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა (ქრისტესსა ႢႭႱႨႭ). კოლ. 1,3CD: პავლე... კრებულსა თესალონიკელთასა ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა იესუ ქრისტესა (ქრისტჱსა Ⴈ, ქრისტჱსსა Ⴍ, ქრისტესსა ႱႨႭ), 1 თეს. 1,1: მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა. 1 თეს. 1,1CD; გლოცავ უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႠႬႢႪႨCD. ქრისტესსა ႱႨႡ). 1 თეს. 4,1: რაოდენნი მცნებანი გამცენით თქუენ უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႨCD, ქრისტესსა ႱႨႡ). 1 თეს. 4,2Ⴍ; შესაწყუნელად ცხორებისა უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტესა (ქრისტესსა ႱႨႡ). 1 თეს. 5,9; პავლე... ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႠႢႪCD, ქრისტესსა ႱႨႡ): მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႠႢႪႨCD. ქრისტესსა ႱႨႡ), 2 თეს. 1,1-2; მოსლვისა მისთჳს... იესუ ქრისტესა (ქრისტესსა ႱႨႡ). 2 თეს. 2,1ႬႭႨCD; გიჩინა თქუენ... შესაწყუნელად დიდებისა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა (ქრისტესსა Ⴑ), 2 თეს. 2,14; ვჰლოცავთ უფლისა მიერ იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႠႢႪCD), 2 თეს. 3,12; ტიმოთეს... მადლი... ღმრთისა მიერ მამისა და იესუ ქრისტეს უფლისა ჩუენისა. 1 ტიმ. 1,2ႱႡ; გამცნებ შენ... დამარხვად შენდა მცნებასა იგი... ვიდრე გამოჩინებადმდე უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა C, ქრისტჱსსა Ⴍ, ქრისტესსა ႾႱႨႡ), 1 ტიმ. 6,14; ტიმოთეს... მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა, 2 ტიმ. 1,2; მადლი თქუენდა... ღმრთისა მიერ... და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა CD. ქრისტესსა Ⴑ). ფილემ. 1,3; სარწმუნოებაჲ, რომელ გაქუს უფლისა მიმართ იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა CD. ქრისტესსა Ⴑ), ფილემ. 1,5; რაჲთა თქუენცა ზიარებაჲ გაქუნდეს ჩუენ თანა და ზიარებაჲ იგი ჩუენი... ძისა მისისა თანა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტჱსსა Ⴂ, ქრისტესსა ႪႭ, ქრისტესა FHI), 1 იოვ. 1,3; ვართ ჩუენ ჭეშმარიტისა თანა ძისა მისისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა Ⴊ, ქრისტესსა Ⴍ), 1 იოვ. 5,20Ⴂ; იყავნ თქუენ თანა მადლი... უფლისა მიერ იესუ ქრისტესა, 2 იოვ. 1,3ႪႭ; რომელი მოვიღე უფლისა იესუ ქრისტესგან, საქმე 20,24ႪႭ; მადლი თქუენდა... იესუ ქრისტესგან. გამოცხ. 1,5; ასწავებდა იესუ ქრისტჱსთჳს, საქმე 28,31: რომელი მოუვლინა ძეთა ისრაჱლისათა მახარებელად მშჳდობისა იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႪႭ) მიერ. საქმე 10,36; პირველად ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა იესუ ქრისტეს მიერ. ჰრომ. 1,8ႱႨႡ; რომელსა შჯიდეს ღმერთი დაფარულსა მას კაცთასა მსგავსად სახარებისა მის ჩემისა იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს CD) მიერ. ჰრომ. 2,16ႪႨ; ვიქადითცა ღმრთისა მიმართ იესუ ქრისტეს მიერ. ჰრომ. 5,11CD; ღმრთისა მადლი იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს Ⴂ) მიერ. ჰრომ. 7,25; მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა. იესუ ქრისტეს მიერ. ჰრომ. 14,26Ⴂ; მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა იესუ ქრისტჱს მიერ, ჰრომ. 16,26: სიყუარული ჩემი თქუენ ყოველთა თანა იესუ ქრისტჱს მიერ, 1 კორ. 16,24Ⴈ; პავლე. მოციქული... იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႭCD) მიერ. გალ. 1,1; კურთხევაჲ იგი აბრაჰამისი იყოს იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႢႭ) მიერ. გალ. 3,14: გამოგუარჩინნა ჩუენ შვილებად იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႢCD) მიერ, ეფეს. 1,5; ყოვლივე დაჰბადა იესო ქრისტეს მიერ. ეფეს. 3,9CD; რომელ-იგი ქმნა იესუ ქრისტჱს მიერ. ეფეს. 3,11Ⴊ; რაჲთა... იყვნეთ... აღსავსენი ნაყოფითა სიმართლისაჲთა იესუ ქრისტეს მიერ, ფილიპ. 1,11CD; მოიკითხეთ ყოველთა წმიდათა იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႬႡ) მიერ. ფილიპ. 4,21Ⴈ; ყვის სათნოებაჲ... იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს Ⴂ) მიერ, ებრ. 13,21Ⴍ; ტიმოთეს... მადლი... იესუ ქრისტეს მიერ, 1 ტიმ. 1,2ႱႡ; გარდაემატა... სიყუარული უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱს მიერ, 1 ტიმ. 1,14Ⴍ; ტიტეს... მადლი... იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႬCD) მიერ, ტიტე 1,4; მოჰფინა ჩუენ ზედა... იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႬCD) მიერ, ტიტე 3,6; აღიშჱნებით... შესაწირავად სულიერთა მსხუერპლთა სათნოდ ღმრთისა იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႪႭ) მიერ, 1 პეტ. 2,5; იდიდებოდის ღმერთი იესუ ქრისტეს მიერ, 1 პეტ. 4,11ႪႭ; იუდა... იესუ ქრისტეს მიერ დამარხულთა. იუდა 1,1ႪႭ; იუდა... თქუენ... იესუ ქრისტეს მიერ დამარხულთა, იუდა 1,25ႪႭ; რომელმან მოგაჴსენნეს თქუენ გზანი ჩემნი იესუ ქრისტეს მიმართ, 1 კორ. 4,17ႢႪႨ; იესუ ქრისტჱს (ქრისტეს ႭCD) მიმართ (მიერ ႪႭ) გურწმენა, გალ. 2,16; ანუ არა-მე თქუენა წინაშე უფლისა იესუ ქრისტესა (ქრისტჱსსა Ⴍ, ქრისტესსა ႱႨႡ) მისსა მას მოსლვასა? 1 თეს. 2,19ႢႪႭႨCD; ვწამებ მე წინაშე ღმრთისა და იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა CD. ქრისტჱსსა Ⴍ, ქრისტესსა ႱႨႡ), 1 ტიმ. 5,21; გამცნებ შენ წინაშე ღმრთისა... და იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႠႬ), 1 ტიმ. 6,13; ვწამებ მე წინაშე ღმრთისა და უფლისა იესუ ქრისტჱსა (ქრისტესა ႬႨCD. ქრისტესსა ႾႱႨႡ), 2 ტიმ. 4,1; თქუენცა ჩინებულ ხართ იესუ ქრისტჱსა, ჰრომ. 1,6Ⴈ; უფალო იესუ ქრისტე. შეიწყნარე სული ჩემი, საქმე 7,59ႢႪႭ.

მონაჲ იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႢCD), ჰრომ. 1,1; აღმადგინებელი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი CD), ჰრომ. 4,24; მადლი... იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႢCD), ჰრომ. 16,20; 1 კორ. 6,23; 2 თეს. 3,18; ებრ. 13,25; მადლი... იესუ ქრისტესი. ჰრომ. 16,24CD; ფილემ. 1,25CD; მადლი... იესუ ქრისტჱსი. ჰრომ. 16,27: მადლი... იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႢႭCD), 2 კორ. 8,9; გალ. 6,18; ფილიპ. 4,23; 1 თეს. 5,28; მადლი... იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႭCD). 2

გამოცემაში კორექტურული შეცდომაა: ქრისტესა ႬႪႭႨ.

კორ. 13,13; მადლი... იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი AB), გამოცხ. 22,21: მოციქული... იესუ ქრისტესი, 1 კორ. 1,1CD: 2 კორ. 1,1CD; კოლ. 1,1CD; 2 ტიმ. 1,1ႴႤ; მოციქული იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႢႨႭ), ეფეს. 1,1; მოციქული იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႢႨCD), 1 ტიმ. 1,1; მოციქული იესუ ქრისტჱსი. ტიტე 1,1; მოციქული იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႨႭ), 1 პეტ. 1,1; 2 პეტ. 1,1; მამაი... იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႢႨCD), 2 კორ. 1,3; ეფეს. 1,3; მამაი... იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႨႭ), 1 პეტ. 1,3; სახარებაი იესუ ქრისტჱსი, გალ. 1,7Ⴈ; კრული იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი ႢႭ), ეფეს. 3,1; სახელი... იესუ ქრისტჱსი (ქრისტესი CD), 2 თეს. 1,12: სახელი... იესუ ქრისტესი, 1 იოვ. 3,23; განიცადეთ... მღდელთმოძღუარი აღსარებისა ჩუენისა, იესუ ქრისტესი, ებრ. 3,1Ⴄ; იესუ ქრისტჱსი მონაი, იაკ. 1,1ႢႨ; იუდა 1,1; სარწმუნოებაი იგი... იესუ ქრისტჱსი, იაკ. 2,1: გამოცხადებაი იესუ ქრისტესი, გამოცხ. 1,1; წამებაი იესუ ქრისტესი, გამოცხ. 1,2; მამამან უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსმან (ქრისტესმან CD), 2 კორ. 11,31; ღმერთმან უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსმან (ქრისტესმან ႢႨႭCD), ეფეს. 1,17; წამებასა მას აღდგომისა... იესუ ქრისტჱსსა, საქმე 4,33; მამასა... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა CD, ქრისტჱსა Ⴂ; ქრისტესა Ⴄ), ჰრომ. 15,6; ვიტყჳ იესუ ქრისტესსა, ჰრომ. 15,8CD; სახელსა... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა CD, ქრისტჱსა Ⴄ; ქრისტესა ႢႬ), 1 კორ. 1,2; გამოჩინებასა მას... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა CD, ქრისტჱსა Ⴄ; ქრისტესა ႢႬ), 1 კორ. 1,7; დღესა მას... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႢႨCD, ქრისტჱსა Ⴄ; ქრისტესა ႦႤႬ), 1 კორ. 1,8; დღესა მას... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႢႨCD, ქრისტჱსა Ⴄ; ქრისტესა Ⴄ), 1 კორ. 5,5; დღესა მას... იესო (იესუ Ⴄ) ქრისტესსა (ქრისტჱსა Ⴄ), 2 კორ. 1,14CD; წინაშე პირსა იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႢႨCD, ქრისტჱსა Ⴄ; ქრისტესა ႦႨႬ). 2 კორ. 4,6; მამასა... იესუ ქრისტესსა. კოლ. 1,3ႢႨႭCD; მოუკლებელად მოვიჴსენებთ... მოთმინებასა მას... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႢႨCD, ქრისტჱსა ႨႤ), 1 თეს. 1,3; მოსლვასა მას... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႨႭCD, ქრისტჱსა Ⴈ; ქრისტესა Ⴄ), 1 თეს. 3,13; მოსლვასა მას... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႢႨCD, ქრისტჱსა Ⴈ; ქრისტესა Ⴄ), 1 თეს. 5,23: იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა Ⴂ, ქრისტჱსა ႨႤ) გამოჩინებასა (გამოჩინებასა მას... იესუ ქრისტესსა CD), 2 თეს. 1,7; სახარებასა მას იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႢႨCD, ქრისტჱსა Ⴄ: ქრისტესა Ⴌ), 2 თეს. 1,8; დიდებასა... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა CD, ქრისტჱსა Ⴄ; ქრისტესა Ⴌ), ტიტე 2,13; გამოჩინებასა იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႨႭ, ქრისტჱსა L), 1 პეტ. 1,7; გამოცხადებასა იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႨႭ), 1 პეტ. 1,13; იესუ ქრისტჱსსა მას გამოცნობასა, 2 პეტ. 1,8; სასუფეველსა... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა FႭ, ქრისტჱსა CႤ; ქრისტესა ႤႨ), 2 პეტ. 1,11C; წყალობასა... იესუ ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႨႭ), იუდა 1,21; სახელისათჳს იესუ ქრისტჱსისა (ქრისტესისა ႨႭ), საქმე 8,12; 15,26; სარწმუნოებისაგან იესუ ქრისტჱსისა (ქრისტესისა ႢႤCD), გალ. 3,22; სახელისა მიმართ იესუ ქრისტჱსისა (ქრისტესისა ႢႭCD), ფილიპ. 2,10; მისლვისა მისთჳს... იესუ ქრისტჱსისა (ქრისტესისა Ⴂ), 2 თეს. 2,1; სისხლისა იესუ ქრისტჱსისა (ქრისტესისა ႨႭ), 1 პეტ. 1,2; წამებისათჳს იესუ ქრისტესისა, გამოცხ. 1,9; სახელითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႨႭ), საქმე 2,38; 10,48; 14,10; 16,18; 19,5; სახარებითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა Ⴈ), საქმე 5,42; სახელითა... იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 6,8; სახელითა... იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 8,16; სახელითა იესუ ქრისტჱსითა, საქმე 9,40; სახელითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႢႨCD), 1 კორ. 1,10; 5,4; ეფეს. 5,20; სახელითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა Ⴂ). 1 კორ. 6,11; სახელითა იესუ ქრისტჱსითა, კოლ. 3,17ႭႱ; სახელითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა CD), 2 თეს. 3,6; მადლითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႨႭ), საქმე 15,11; სარწმუნოებითა იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႢႨCD), ჰრომ. 3,22; გამოჴსნითა მით იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა CD), ჰრომ. 3,24; მადლითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႢႨCD), ჰრომ. 5,15; ქადაგებითა იესუ ქრისტჱსითა, ჰრომ. 16,24; ძალითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႢႨCD), 1 კორ. 5,4; გამოცხადებითა იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა CD), გალ. 1,1; სარწმუნოებითა იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႭႤCD), გალ. 2,16 (2-ჯერ): სარწმუნოებითა იესუ ქრისტჱსითა, გალ. 3,26; ჯუარითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႢႨႭCD), გალ. 6,14; შეწევნითა სულისა იესუ ქრისტჱსითა, ფილიპ. 1,19Ⴍ; სარწმუნოებითა იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესით Ⴂ), ფილიპ. 3,9; მადლითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა CD), 2 თეს. 1,12; შეწირვითა მით ჴორცთაჲთა იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႢႨႭCD), ებრ. 10,10: სარწმუნოებითა იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა Ⴄ), 1 ტიმ. 3,13ႨႭႤ; გამოჩინებითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႤCD), 2 ტიმ. 1,10; მადლითა იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა CD), 2 ტიმ. 2,1; აღდგომითა იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႨႭ). 1 პეტ. 1,3; 3,21; სიმართლითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႨႭ), 2 პეტ. 1,1: მეცნიერებითა... იესუ ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႨႭ), 2 პეტ. 1,2; 2,20; 3,18: ჩინებულნი იესუ ქრისტესნი, ჰრომ. 1,6CD: ენებანი იგი... იესუ ქრისტჱსნი (ქრისტესნი ႢႭ), გალ. 6,17; მონანი იესუ ქრისტჱსნი (ქრისტესნი ႢႨCD), ფილიპ. 1,1; მცნებანი... იესუ ქრისტჱსნი, 2 პეტ. 3,2ႢႨ; ყოველთა თანა მოყუარეთა... იესუ ქრისტჱსთა (ქრისტესთა ႢႨCD), ეფეს. 6,24; სიტყუათა... იესუ ქრისტჱსთა (ქრისტესთა CD), 1 ტიმ. 6,3; სიტყუანი იგი წინაისწარ თქუმულნი მოციქულთა მიერ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჱსთაი (ქრისტესთა ႨႭ), იუდა 1,17.

ნ.კ. იესუ, ქრისტე.

ქრისტე იესუ (იესო): მოავლინოს ქრისტჱ (ქრისტე DKႨႭ) იესუ, საქმე 3,20; არს ქრისტე იესუ, საქმე 18,5; არს ქრისტე იესუ (იესო E), საქმე 18,28; ვინ არს დამსჯელ? ქრისტე იესუ, ჰრომ 8,34ႢႨCD; არარაი სხუაი დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, გარნა ქრისტე იესუ, 1 კორ. 2,2; შეჳწყნარეთ მე, ვითარცა ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუ, გალ. 4,14; თავ საკიდურთა მისთა არს ქრისტე (ქრისტჱ ႨႭ) იესუ, ეფეს. 2,20; გისწავიეს ქრისტე იესუ უფალი, კოლ. 2,6CD; ქრისტე

იესუ მოვიდა სოფლად. 1 ტიმ. 1,15: ნუგეშინის-მცემელი... ქრისტე იესუ მართალი. 1 იოვ. 2,1ႨႪႭ; რომელმან-იგი განმაძლიერა მე, ქრისტე (ქრისტჱ ႢႨႪ) იესუ უფალმან ჩუენმან. 1 ტიმ. 1,12: უწყებდა ჰურიათა მათ ქრისტე იესუს (ი~ჳსს EF). საქმე 18,5ႪႭ; არა თუ თავთა თჳსთა ექადაგებთ, არამედ ქრისტე (ქრისტჱ Ⴃ, ქრისტესა ႪႭႨCD) იესუს. 2 კორ. 4,5: მსგავსად... ქადაგებისა ქრისტე იესუჲს. ჰრომ. 16,24Ⴈ; მადლი უფლისა ჩუენისა ქრისტე იესუჲს სულისა თქუენისა თანა, ჰრომ. 16,27Ⴈ; შე-ცა-მირაცხიეს ყოველივე ზღვევად გარდარეულისა მისთჳს მეცნიერებისა ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუჲს უფლისა ჩემისათა. ფილიპ. 3,8; ტიმოთეს... მადლი... ღმრთისა მიერ მამისა და ქრისტე იესუჲს უფლისა ჩუენისა, 1 ტიმ. 1,2: მადლიერი ვარ მისა... ქრისტე (ქრისტჱ Ⴔ) იესუჲს, უფლისა ჩუენისა. 1 ტიმ. 1,12CD: სახარებისაებრ ჩემისა და ქადაგებისა ქრისტე იესუჲსა. ჰრომ. 14,24CD; რაჲთა ვიყო მე მსახურ ქრისტე იესუჲსა (იესუსს ႢႪ) წარმართთა მიმართ. ჰრომ. 15,16: იყვნეთ თქუენ ჭეშმარიტ... ვიდრე დღედმდე ქრისტე (ქრისტეს Ⴀ) იესუჲსა (იესუსისა ႠႨ), ფილიპ. 1,10ႠႨ; კეთილად იყო მსახურ ქრისტე (ქრისტჱსა Ⴍ, ქრისტჱ Ⴡ) იესუჲსა (იესუჲსსა ႠႨႡ). 1 ტიმ. 4,6: უწყებდა ჰურიათა მათ ქრისტე იესუჲსთჳს. საქმე 18,5G; ისმინა მისი ქრისტე იესუჲსთჳს სარწმუნოებისა. საქმე 24,24: მოუვლინა ძეთა ისრაჱლისათა მახარებელად მშჳდობასა ქ~ ი~ჳსს მიერ, საქმე 10,36ႢႪ; რომლისა-იგი თქუენცა ჩინებულ ხართ ქრისტე იესუჲს მიერ, ჰრომ. 1,6ႢႪ; პირველად ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა ქრისტე (ქრისტჱ ႢႨ) იესუჲს მიერ, ჰრომ. 1,8; ოდეს შჯიდეს ღმერთი დაფარულსა მას კაცთასა მსგავსად სახარებისა მის ჩემისა ქრისტჱს იესუჲს მიერ. ჰრომ. 2,16; ეიქადითცა ღმრთისა მიმართ ქრისტეს იესუჲს მიერ, ჰრომ. 5,11; ეგრეცა მადლი სუფევდეს სიმართლესა შინა... ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს მიერ, ჰრომ. 5,21; რომელთა-ესე ნათელ-ეღეთ ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს მიერ, ჰრომ. 6,3ႢႪႪCD; ეგრეცა შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი... ცხოველად ღმრთისა ქრისტე (ქრისტჱ Ⴡ, ქრისტჱს ႢႪ, ქრისტეს Ⴀ) იესუჲს მიერ, ჰრომ. 6,11; ნიჭი ღმრთისაჲ ცხოვრება საუკუნე არს ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს მიერ, ჰრომ. 6,23; ვჰმადლობ ღმერთსა ქრისტე იესუჲს მიერ, ჰრომ. 7,25CD; არა-მე რაჲ დასაშჯელ არს აწ ქრისტე იესუჲს მიერ მათა. ჰრომ. 8,1CD; ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს მიერ განგათავისუფლა შენ. ჰრომ. 8,2; რომელ არს ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს (იესოჲს Ⴡ) მიერ უფლისა ჩუენისა. ჰრომ. 8,39: მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა. ქრისტე იესუჲს მიერ. ჰრომ. 14,26; ღმერთმან... მოგეცინ თქუენ იგივე ზრახვად ურთიერთას ქრისტე (ქრისტეს Ⴀ) იესუჲს მიერ, ჰრომ. 15,5CD; მაქუს მე სიქადული ქრისტე იესუჲს მიერ, ჰრომ. 15,17; კითხვაჲ არქუთ... თანა-შემწეთა ჩემთა ქრისტე იესუჲს მიერ, ჰრომ. 16,3; მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა, ქრისტე იესუჲს მიერ, ჰრომ. 16,26Ⴈ; ეკლესიათა ღმრთისათა, განწმედილთა ქრისტე (ქრისტეს ႠႨႡ) იესუჲს მიერ, 1 კორ. 1,2; მოცემულ არს თქუენდა ქრისტე იესუჲს მიერ, 1 კორ. 1,4; მისგან თქუენ ხართ ქრისტე იესუჲს მიერ, 1 კორ. 1,30; ქრისტე (ქრისტჱ Ⴈ) იესუჲს მიერ სახარებისა მისგან მე გშევენ თქუენ, 1 კორ. 4,15; რომელ მაქუს ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს მიერ, 1 კორ. 15,31: რომელმან მომცა ჩუენ ძლევაჲ ქრისტე (ქრისტეს ႦႠ) იესუჲს მიერ უფლისა ჩუენისა. 1 კორ. 15,57CD; სიყუარული ჩემი თქუენ ყოველთა თანა ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ, ქრისტეს ႠႨႡ) იესუჲს მიერ, 1 კორ. 16,24; დამაგნა ჩუენ თავსა თჳსსა ქრისტე იესუჲს მიერ, 2 კორ. 5,18CD; რომელი მაქუს ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს მიერ, გალ. 2,4; კურთხევაჲ იგი... იყოს ქრისტე (ქრისტეს Ⴀ) იესუჲს მიერ, გალ. 3,14CD; ყოველნი ერთ ხართ ქრისტე (ქრისტჱ Ⴈ) იესუჲს მიერ, გალ. 3,28; ქრისტე იესუჲს მიერ არცა წინადაცუეთილებაჲ რას შეუძლებელ არს, გალ. 5,6CD; 6,15CD; თანა-დამსხნა... ქრისტე იესუჲს მიერ, ეფეს. 2,6; აჩუენოს... სიმდიდრჱ... ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს მიერ, ეფეს. 2,7; მისნი შექმნულნი ვართ და დაბადებულნი ქრისტე (ქრისტჱ* Ⴈ) იესუჲს მიერ. ეფეს. 2,10; ქრისტე იესუჲს მიერ... იქმნენით მახლობელ, ეფეს. 2,13; რაჲთა იყვნენ თანა-მყოფ... ქრისტე იესუჲს მიერ, ეფეს. 3,6; ყოველივე დაჰბადა ქრისტე იესუჲს მიერ, ეფეს. 3,9Ⴀ; რომელ-იგი ქმნა ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუჲს მიერ. ეფეს. 3,11; მისა დიდებაჲ ეკლესიასა შინა ქრისტე იესუჲს მიერ, ეფეს. 3,21; პავლე... ყოველთა წმიდათა ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუჲს მიერ, ფილიპ. 1,1; სიქადული ეგე თქუენი აღემატოს ქრისტე (ქრისტეს ႨႡ) იესუჲს მიერ, ფილიპ. 1,26; რომელიცა-იგი ქრისტე (ქრისტჱ Ⴈ) იესუჲს მიერ. ფილიპ. 2,5; ვესავ ქრისტე იესუჲს მიერ ტიმოთჱსსაცა ადრე მივლინებასა თქუენდა, ფილიპ. 2,19; ვიქადით ქრისტე (ქრისტჱ Ⴊ, ქრისტეს Ⴀ) იესუჲს მიერ, ფილიპ. 3,3; შევიკრძალე ქრისტე (ქრისტჱ ႢႭ) იესუჲს მიერ. ფილიპ. 3,12; ვსდევ გჳრგჳნსა მას... ქრისტე (ქრისტჱ ႢႭ) იესუჲს მიერ, ფილიპ. 3,14; განამტკიცენინ... გონებანი თქუენნი ქრისტე იესუჲს მიერ, ფილიპ. 4,7; აღავსენ ყოველი საჭმარი თქუენი... ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუჲს მიერ, ფილიპ. 4,19; მოიკითხევდით ყოველთა წმიდათა ქრისტე იესუჲს მიერ, ფილიპ. 4,21; რაჲთა წარუდგინოთ ყოველი კაცი სრული ქრისტე იესუჲს მიერ, კოლ. 1,28; გისწავიეს ქრისტე იესუჲს მიერ, კოლ. 2,6; ესე არს ნებაჲ ღმრთისაჲ ქრისტე (ქრისტჱ ႢႪ) იესუჲს მიერ, 1 თეს. 5,18; რომელნი არიან ჰურიასტანს ქრისტე იესუჲს მიერ, 1 თეს. 2,14ႨCD; რომელმან ყვის სათნოებაჲ... ქრისტე იესუჲს მიერ, ებრ. 13,21; გარდაემატა მადლი იგი... ქრისტე იესუჲს მიერ, 1 ტიმ. 1,14; პავლე... აღთქუმისა მისებრ ცხორებისა ქრისტე იესუჲს მიერ, ტიმოთჱს, 2 ტიმ. 1,1CD; ტიმოთეს... მადლი... ქრისტე იესუჲს მიერ, 2 ტიმ. 1,2CD; რომელი მომეცა ჩუენ ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუჲს მიერ, 2 ტიმ. 1,9; ჭირი დაითმინე, ვითარცა კეთილმან მოღუაწემან ქრისტე იესუჲს მიერ, 2 ტიმ. 2,3Ⴀ; რაჲთა მათცა ცხორებაჲ პოვონ ქრისტე (ქრისტჱ Ⴊ) იესუჲს მიერ, 2 ტიმ. 2,10; რომელთა უნდეს ცხორებაჲ ღმრთის მსახურებით ქრისტე (ქრისტჱ Ⴈ) იესუჲს (იესოჲს Ⴡ) მიერ, 2 ტიმ. 3,12; რომელნი შემძლებელ არიან შენდა

* გამოცემაში ქრისტჱ. ვარიანტის მიუთითებლად. რედ. ცხადია, კორექტურული შეცდომაა.

განბრძნობად ცხორებისათჳს ქრისტე იესუის მიერ, 2 ტიმ. 3.15: მოჰფინა ჩუენ ზედა... ქრისტე (ქრისტჱ Ⴄ) იესუის მიერ, ტიტე 3,6ႡႠ: არს ჩუენ შორის ქრისტე იესუის მიერ, ფილემ. 1,6; კადნიერებაჲ მაქუს ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუის მიერ, ფილემ. 1,8; განუსუენე ნაწლევთა ჩემთა ქრისტე იესუის მიერ, ფილემ. 1,20; გიკითხავს შენ ეპაფრა, თანა-ტყუჱ ჩემი ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუის მიერ, ფილემ. 1,23: ადიდებოდის ღმერთი ქრისტე იესუის მიერ, 1 პეტ. 4,11; გიჩინნა თქუენ... ქრისტე (ქრისტჱ Ⴀ[1], ქრისტეს G) იესუის მიერ, 1 პეტ. 5,10ႠႡႢႭ: რომელნი ხართ ქრისტე (ქრისტეს F) იესუის (იესუს G) მიერ, 1 პეტ. 5.14; იყოს ჩუენ თანა მადლი... ქრისტე იესუის მიერ ძისა, 2 იოვ. 1,3; იუდა... თქუენ... ქრისტე იესუს მიერ დამარხულთა, იუდა 1,1; მხოლოსა ღმერთსა მაცხოვარსა ჩუენსა ქრისტე იესუის მიერ, იუდა 1,25; მე... ზიარი მოთმინებასა თქუენსა ქრისტე იესუს მიერ, გამოცხ. 1,9; ისმინა მისი ქრისტე იესუის მიმართ სარწმუნოებაჲ, საქმე 24,24ႡႢ; ღმერთმან მოგეცინ თქუენ იგივე ზრახვად ურთიერთას ქრისტე (ქრისტჱ Ⴄ) იესუის მიმართ, ჰრომ. 15,5; რომელმან მოგაჴსენნეს თქუენ გზანი ჩემნი ქრისტე (ქრისტჱ Ⴂ) იესუის მიმართ, 1 კორ. 4,17; შჯული იგი მზარდულ გუექმნა ჩუენ ქრისტე იესუის მიმართ, გალ. 3,24Ⴂ; ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუის მიმართ არცა წინადაცუეთილებაჲ რაჲ შემძლებელ არს, გალ. 5,6; გუესმა სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი ქრისტე (ქრისტჱ Ⴁ) იესუის მიმართ, კოლ. 1,4; რომელნი არიან ჰურიასტანს ქრისტე (ქრისტჱ ႢႭ) იესუის მიმართ, 1 თეს. 2,14; რომელნი შემძლებელ არიან შენდა განბრძნობად ცხორებისათჳს ქრისტე იესუის მიმართ, 2 ტიმ. 3,15ႢႭႤ; არს ჩუენ შორის ქრისტე (ქრისტეს Ⴀ) იესუის მიმართ, ფილემ. 1,6CD; გამცნებ შენ წინაშე ღმრთისა... ქრისტე იესუისა (იესუსისა ႠႤხ), 1 ტიმ. 6.13CD; რომლისა-იგი თქუენცა ჩინებულ ხართ ქრისტე იესუისა, ჰრომ. 1,6.

მოციქული ქრისტე იესუისი, 1 კორ. 1,1; ტიტე 1,1ႤCD; მოციქული ქრისტე (ქრისტჱ Ⴁ) იესუისი, 2 კორ. 1,1; კრული ქრისტე იესუისი, ეფეს. 3,1CD; მონაჲ ქრისტე (ქრისტჱ ႡႭ) იესუისი, კოლ. 4,12; მოციქული ქრისტე (ქრისტჱ ႠႡႢ) იესუისი, 2 ტიმ. 1,1; კრული ქრისტე (ქრისტჱ Ⴁ) იესუისი, ფილემ. 1,1; კრულიცა ქრისტე იესუისი, ფილემ. 1,9; მოღუაწებან ქრისტე (ქრისტჱ Ⴂ) იესუისმან (იესოსისმან Ⴄჰ), 2 ტიმ. 2,3; ყოველნი თავისა თჳსისა ეძიებენ და არა ქრისტე იესუისსა (ქრისტჱ იესუისა Ⴁ), ფილიპ. 2,21: ქრისტე იესუისსა მას მოსლვასა, 1 თეს. 2,19; სახარებისაებრ ჩემისა და ქადაგებისა ქრისტე იესუისისა (იესუისა CD), 14,24; სარწმუნოებითა ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუისითა (იესოსითა Ⴄჰ), გალ. 3,26ႡႢႭႤხხ; მოწყალებითა ქრისტე (ქრისტჱ Ⴍ) იესუისითა, ფილიპ. 1,8; შეწევნითა სულისა ქრისტე იესუისითა, ფილიპ. 1,19; სარწმუნოებითა ქრისტე იესუისითა, 1 ტიმ. 3.13; სიყუარულითა ქრისტე (ქრისტჱ Ⴂ) იესუისითა, 2 ტიმ. 1.13; სარწმუნოებითა ქრისტე იესუისითა (იესოსითა Ⴄჰ), 2 ტიმ. 3.15ხჩႠႤხ.

იესუ ქრისტე ნაზარეველ-ი (ნაზაროველ-ი): სახელითა იესუ ქრისტჱსი (ქრისტე ႢႭ) ნაზარეველისაჲთა, საქმე 3,6: სახელითა იესუ ქრისტჱსი (ქრისტე ႢႭ) ნაზოროველისაჲთა (ნაზარეველისაჲთა DKႤႢႭ), საქმე 4,10.

იეფთა (იფთაე): დამაკლებს მე მითხრობად გამი ესე... იეფთაჲსთჳს (იფთაჱსთჳს ხჩႢ), ებრ. 11,32.

ივლია, ივლიოს: რომელსა სახელი ერქუა ივლიოს, საქმე 27,1; კაცთ მოყუარებაჲ აჩუენა ი. პავლჱსთჳს, საქმე 27,3: მისცეს პავლე... ასისთავსა, სახელით ივლიოსს, საქმე 27,1ႤႢႭ; კითხვაჲ არქუთ... ივლიას, ჰრომ. 16,15.

იენია იხ. იუნია.

ივნიკე (ივლიკე), ევნიკე: დამკჳდრა... ივნიკჱს (ევნიკის CD, ივლიკეს Ⴄ) თანა, 2 ტიმ. 1,5.

იზაქარ-ი: ტესლისაგან იზაქარისა, გამოცხ. 7,7.

იმენეოს იხ. ჰმენეოს.

იობ-ი: გუემითა განიცადნეს. [... იერემია და იობ], ებრ. 11,36; განიცადნეს [ი. და ზოროობაბელ], ებრ. 11,37; მოთმინებაჲ იობისი, იაკ. 5,11.

იოვანე, იოჰანე: იოჰანე (იოვანე DႤႢႭ) ნათელ-სცემდა წყლითა, საქმე 1,5; სადაცა იყოფოდეს პეტრე და იოვანე, საქმე 1,13; პეტრე და ი. აღვიდოდეს ტაძარსა მას, საქმე 3,1; რომელმან იხილა... ი., საქმე 3,3; მპყრობელ ეპყრა მას... ი., საქმე 3.11; და იყო ხვალისაგან შეკრებაჲ მთავართა მათთაჲ... და კაიაფა და იოჰანე (იოვანე K), საქმე 4,6; მიავლინნეს მათა პეტრე და იოვანე, საქმე 8.14; რომელსა-იგი ქადაგებდა ი., საქმე 10,37; ი. ნათელ-სცემდა წყლითა, საქმე 11.16; იოჰანე (იოვანე CDႤႢႭ) განეშორა მათგან, საქმე 13,13; წინაჲსწარ ქადაგებდა იოვანე, საქმე 13,24ႢႭ; აღასრულებდა იოჰანე (იოვანე CDKႤႢႭ) სრბასა თჳსსა, საქმე 13,25; რაჲთამცა ი. (იოვანე CDKႤႢႭ) თანა წარიყვანა, საქმე 15,37; იოვანე ნათელ-სცემდა ნათლის-ცემასა... ერსა, საქმე 19,4; ი. შჳდთა ეკლესიათა ასიასათა, გამოცხ. 1,4; მე, ი.... ვიყავ ჭალაკსა მას, გამოცხ. 1,9; მე, ი.... დავჰკარდი თაყუანის-ცემად, გამოცხ. 22,8; თანა წარიყვანეს იოჰანეცა (იოვანეცა CDႤႢႭ), საქმე 12,25; თანა ჰყვანდა ი. (იოვანეცა CႢႭ), საქმე 13,5; პეტრე და იოვანე მიუგეს, საქმე 4,19; კეფა და ი.... მარჯუენჱ მომცეს, გალ. 2,9; მეოხ ექმნ წინაშე უფლისა... იოვანეს, გამოცხ. (სათ.) (მინაწ.); გამოუცხადა... მონასა მისსა ი., გამოცხ. 1,1; იოვანეს ნათლის-ცემითა, საქმე 19.3: იოჰანჱს წიგნი ბ. 2 იოვ. (სათ.); ნათლის-ცემითგან იოჰანჱსა (იოვანჱსა K), საქმე 1,22; მიჰხედა მას პეტრე იოვანჱთურთ (იოვანეთურთ DႢႭ), საქმე 3,4; ძმაჲ იოვანჱსი (იოვანესი DႤႢႭ), საქმე 12,2; ქადაგა ნათლის-ცემაჲ ხოლო ი. (იოვანესი DႤႢႭ), საქმე 18,25: იოჰანჱსი სამოციქულოჲ ა, 1 იოვ. (სათ.); ი. წიგნი გ. 3 იოვ. (სათ.); გამოცხადებაჲ... იოვანჱსი (იოვანესი A), გამოცხ. (სათ.); ეკითხვიდეს პეტრესსა მას განცხადებულებასა და იოჰანჱსსა (იოვანესსა ႤႢႭ, იოვანჱსსა K), საქმე 4.13; ნათლის-ცემითგან იოვანესისა, საქმე 1.22Ⴁ; სახლსა მარიამისსა, დედისა მის იოჰანჱსისა (იოვანჱსისა C, იოვანესისა CDႢႭ, იოვანესა E), საქმე 12,12; ნათლის-ცემითგან იოვანესით, საქმე 1.22ႤႭ.

ნ.კ. იოვანე მოციქული, იოვანე ნათლის-მცემელი.

იოვანე მოციქულ-ი: იოვანე მოციქულისა წიგნი კათოლიკე, 1 იოვ. (სათ.) ႨႭ; 2 იოვ. (სათ.) ႢႨႭ; 3 იოვ. (სათ.) ႢႨႭ.

იოვანე, იოჰანე ნათლის-მცემელ-ი: წინაჲსწარ ქადაგებდა იოჰანე (იოვანე CDK) ნათლის-მცემელი, საქმე 13,24; იქცეოდეს ხალენებითა... [იოვანე ნათლის-მცემელი, ელია], ებრ. 11,37.

იოველ (იოელ) **წინაწარმეტყუელ**-ი: თქუმული წინაწარმეტყუელისა მიერ იოველისი (იოველისა K) [იოველ (იოელ FHI) წინაწარმეტყუელისა მიერ ႢEG], საქმე 2,16.

იონიან-ი იხ. იუნია.

იოს-ი იხ. იოსტოს.

იოსე: დაადგინნეს ორნი კაცნი იოსე* და მატათია, საქმე 1,23; ი.* განყიდა დაბაჲ, საქმე 4,36.

იოსებ-ი: დაადგინეს ორნივე: იოსებ** და მატათია, საქმე 1,23ႢႨႭ; გამოეცხადა იოსეფ (იოსებ DKႨႭ) ძმათა თჳსთა, საქმე 7,13; რომელმან არა იცოდა იოსეფი (იოსები DႨႭ), საქმე 7,8; იოსებ**... განყიდა დაბაჲ, საქმე 4,36ႢႨႭ; წარავლინნა იოსეფ (იოსებ DKႨႭ), საქმე 7,14; ი. (იოსებ ႦႢႨႭႄCD) გამოსლვისათჳს ძეთა ისრაჱლისათა მოიჴსენა, ებრ. 11,22; მამათმთავარნი იგი ეშურებოდეს იოსეფს (იოსებს DKႨႭ), საქმე 7,9; თესლისაგან იოსებისა, გამოცხ. 7,8; ნათესაჲ იოსეფისი (იოსებისი DႨႭ), საქმე 7,13; ძენი იოსეფისნი (იოსებისნი ႭႄCD), ებრ. 11,21.

იოსტოს, იოსტო, იოსტე, იუსტოს, იოს-ი: მერმე ეწოდა იოსტოს (იოსი HI), საქმე 1,23; რომელსა ერქუა ი. (იუსტოს Ⴂ), კოლ. 4,11; სახლსა... ძისა იოსტჱსა (იოსტესსა D, იოსტოჲსსა ႨႭ), საქმე 18,7.

იოჰანე იხ. იოვანე.

ისაკ-ი, **ისაჰაკ**-ი, **ისააკ**-ი: რებეკასცა ერთისაგან საწოლისა ესუა ისაკ მამისა ჩუენისა, ჰრომ. 9,10; მკჳდრობდა ი. და იაკობის თანა, ებრ. 11,9ႄCD; მან შვა ისაჰაკი (ისაკი DKႨႭ) და წინა-დასცჳთა მას... და ისაჰაკმან (ისაკმან DKႨႭ) — იაკობსა, საქმე 7,8; სარწმუნოებით შეწირა ისაჰაკი (ისაკი ႦႢႨႭႄCD), ებრ. 11,17; შეწირა ისაკი, იაკ. 2,21; ისაჰაკმან (ისაკმან ႦႨႄCD, ისააკმან ႢႭ) აკურთხა იაკობი, ებრ. 11,20; ისაკისგან გეწოდოს შენ თესლად, ჰრომ. 9,7; ისაკისგან (ისაკისგან ႨႭႄCD) აღთქუმისა შვილნი ვართ, გალ. 4,28; ი. (ისაკისგან ႨႭႄCD) გეწოდოს შენ ნათესავად, ებრ. 11,18; მკჳდრობდა ისააკის (ისაკის Ⴍ, ისაკისა Ⴆ) და იაკობის თანა, ებრ. 11,9; ღმერთი ისაჰაკისი (ისაკისი DႨႭ), საქმე 7,32; ღმერთმან ისაჰაკისმან (ისაკისმან DKႨႭ), საქმე 3,13.

ისუ, ისო: გიკითხავს თქუენ... ისუ***, კოლ. 4,11ႨCD; ერეოდეს მეფეთა [... მოსე და ისუ (ისო Ⴔ)] მიემთხჳნეს აღთქუმათა [ისუ (ისო Ⴆ) და ქალებ], ებრ. 11,33CD; იქმოდეს სიმართლესა [... ისუ*** და ფინეზ], ებრ. 11,33Ⴈ; განძლიერდეს უძლურებისაგან [... სამფსონ, ისუ (ისო ႦႴ)] ბანაკები აოტეს... [ისო, სამფსონ], ებრ. 11,34CD; იქმნნეს ძლიერ ბრძოლასა შინა [... მოსე და ისუ*** (ისჳ Ⴄ)], ებრ. 11,34ႦႢႨ; უკუეთუმცა ისუ (ი~ჳ Ⴀ, ისჳ Ⴄ) შეიყვანნა იგინი, ებრ. 4,8: უკუეთუმცა ისოს (ისუს Ⴆ) განესუენა მათდა, ებრ. 4,8CD; რ~ლცა-იგი შემოიღეს მამათა ჩ~ნთა შემდგომითი-შემდგომად ისჳს* (ისუჲს K, ისოჲს FGHI) თანა დამკჳდრებასა მას წარმართთასა, საქმე 7,45Ⴂ.

იუდა: რომლისაგან განვიდა იუდა, საქმე 1,25; ჯერ-უჩნდა მოციქულთა მათ... მიყლინებად... ი., საქმე 15,22; აწ მომივლინებიან ი. და შილა, საქმე 15,27; ი. თქუენ, იუდა 1,1; ი. (+ცა GHI) და შილა... ნუგეშინის-სცეს ძმათა მათ, საქმე 15,32; თესლისაგან იუდაჲსა, გამოცხ. 7,5; თქუა სულმან წმიდამან... იუდაჲსთჳს, საქმე 1,16; ტაძართა მათ იუდაჲსთა, საქმე 9,11.

იუდა გალილეველ-ი: აღდგა იუდა გალილეველი, საქმე 5,37.

იუდა იაკობისი: სადაცა იყოფოდეს... სიმონ მოშურნჱ და იუდა იაკობისი, საქმე 1,13.

იუდე იხ. პუდე.

იუნია (ივნია, იანი), **იუნიან**-ი (იონიან-ი): კითხვაჲ არქუთ... იუნიას (ივნიას Ⴀ, იანის Ⴄ, იუნიანს CD, იონიანს Ⴡ, იანის Ⴄ), ჰრომ. 16,7.

იფთაე იხ. იეფთა.

* შდრ: იოსებ ႢႨႭ.
** შდრ. იოსე Ⴀ.
*** შდრ. იესუ AB.

* შდრ. იესუს ႠႨ.

კ

კაენ-ი, კაინ-ი (კაინ-ი): ანუ არა კაენ (კაინ ႢႭ, კაინ E) უკეთურისაგან იყო, 1 იოვ. 3,12; მსხუერპლები შეწირა ღმრთისა აბელმან კაენისა (კაინისა ႠႤႢCD, კაინისა Ⴈ, კაინისსა Ⴈ, კაენისსა ხ), ებრ. 11,4; გზასა მას კაენისა (კაინისსა G), იუდა 1,11.

კაიაფა (კაიაფა E): იყო ხვალისაგან შეკრებაჲ მთავართა მათთაჲ... და ანნა მღდელთ მოძღუარი და კაიაფა (კაიაფა E), საქმე 4,6.

კანდაკე (კანდაკი): ძლიერი კანდაკჱსი (კანდაკესი ႢႭ, კანდაკისი HI, კანდაკე Ⴄ) დედოფლისა მის ჰინდოეთისაჲ, საქმე 8,27.

კარპოს-ი (კარპო): დაუტევე ტროადას კარპოსის (კარპოსს CD, კარპოს I*) თანა, 2 ტიმ. 4,13.

კეფა: ყოველივე თქუენი არს: ... გინა თუ კეფა, 1 კორ. 3,22; კ. და იოვანე... მარჯუენჱ მოგუცეს მე და ბარნაბას ზიარებისაჲ, გალ. 2,9; ანუ არა ჴელ-მეწიფებისა დათა მათ დედათა მიმოყვანებაჲ, ვითარცა... კეფას, 1 კორ. 9,5; ეჩუენა კ., 1 კორ. 15,5; მე კეფაჲსი ვარ, 1 კორ. 1,12.

კის-ი (კეის-ი): ძჱ კისისი (კეისისი C), საქმე 13,21.

კლავდია, კლავდიოს: კლავდიოს ლუსია მჴნესა ფელიქსს მთავარსა გახარებ, საქმე 23,26ႢႭ; გიკითხვენ შენ ევბულოს და... კლავდია, 2 ტიმ. 4,21.

კლავდის კეისარ-ი: ებრძანა კლავდის კეისარსა განშორებად ყოველნი ჰურიანი ჰრომჱთ, საქმე 18,2; რომელ-იგი იყო დღეთა მათ კლავდის კეისრისათა, საქმე 11,2.

კლემენტოს: რომელნი-ეგე... თანა-მოღუაწე მექმნეს მე კლემენტოსითურთ, ფილიპ. 4,3.

კორე: ცილობითა მით კორჱსითა (კორესითა ႤႢႭ), იუდა 1,11.

კორნელიოს (კორნილიოს, კორნილიე, კორნილეოს, კორნელი): სახელი ერქუა მას კორნელიოს (კორნილეოს Ⴂ, კორნილიოს FႭ), საქმე 10,1; კორნელიოს (კორნილეოს ႢႭ) ელოდა მას, საქმე 10,24; მიეგებვოდა მას კორნელიოს (კორნილიე ႢႭ), საქმე 10,25; ჰრქუა მას კორნელიოს (კორნილიოს ႢႭ, კორნილეოს G), საქმე 10,30; კორნელიჲსგან (კორნელისგან D; კორნელიესგან K; კორნელეოსისგან Ⴂ; კორნილიოსისგან Ⴍ) მიელინებულ იყვნეს, საქმე 10,17; გარდამოვიდა პეტრე კაცთა მათ თანა, მოვლინებულთა კორნილიოსის მიერ, საქმე 10,21ႨႢႭ; ჰრქუა: კორნელიე (კორნელჱ C, კორნილიოს FGHI)! საქმე 10,3; მრქუა მე, კორნელიოს (კორნელიე D, კორნილიე ႢႭ), საქმე 10,31.

კორნელიოს (კორნილიოს) **ასისთავ-ი**: კორნელიოს (კორნილიოს ႢႭ) ასისთავმან... მოიღო ბრძანებაჲ, საქმე 10,22.

კრისპე, კრისპო, კრისპოს, კრისკე, კრიპე, კრჱისკე: წარვიდა კრისპე (კრისკე CD, კრიპე ႠხႤ, კრჱისკე Ⴍ), 2 ტიმ. 4,10; არავის თქუენგანსა ნათელ-ვეც, გარნა კრისპეს (კრისპოსს CD), 1 კორ. 1,14.

კრისპოს შესაკრებლის მთავარი: კრისპოსს (კრისპოს DFHI, პრისკოსს E) შესაკრებლის მთავარსა ჰრწმენა უფალი, საქმე 18,8.

კუარტოს: გიკითხავს თქუენ... კუარტოს, ჰრომ. 16,23.

ლ

ლევ-ი: ლევიცა... ათეულადვე შეწირულ არს, ებრ. 7,9; ლევის ძეთაგანნი, ებრ. 7,5; თესლისაგან ლევისა, გამოცხ. 7,7; ლევისთჳს... ათეულადვე შეწირულ არს, ებრ. 7,9CD.

ლინოს: გიკითხვენ შენ პუდეს და ლინოს (ნილოს ႠხႭ), 2 ტიმ. 4,21.

ლოთ-ი, ლოტ-ი: იქმოდეს სიმართლესა [... ლოტ, მოსე], ებრ. 11,33ႤႢႭ; იქმნნეს ძლიერ ბრძოლასა შინა [აბრაჰამ, ლოტ (ლოთ ႢႨCD)], ებრ. 11,34; მართალი (+იგი Ⴀ) ლოთ... იჴსნა, 2 პეტ. 2,7.

ლუდია, ლჳდია, ლუდე, ლოიდე, ლუდა: რომელსა სახელი ერქუა ლუდია (ლჳდია C, ლუდა HI) საქმე 16,14; რომელმან დაიმკჳდრა პირველად დედის დედისა შენისა ლუდჱს (ლუდიას CD, ლჳდიას ႭႨ, ლოიდჱს Ⴀ, ლუდეს Ⴂ) თანა, 2 ტიმ. 1,5; სახლსა ლუდიაჲსასა, საქმე 16,40.

ლუკა: გიკითხავს თქუენ... ლუკა*, ჰრომ. 16,21Ⴈ; გიკითხავს თქუენ ლ., კოლ. 4,14; ლ. არს მარტოჲ ჩემ თანა, 2 ტიმ. 4,10; გიკითხავს შენ... ლ., ფილემ. 1,24; პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ მიიწერა... ლუკაჲს მიერ, 2 კორ. (დასასრ.).

ლუკა მახარებელ-ი: აღწერილი ლუკა მახარებელისაჲ, საქმე (სათ.) ႢႭ.

ლუკიოს: გიკითხავს თქუენ... ლუკიოს, ჰრომ. 16,21.

ლუკიოს კჳრინელ-ი (ლუკიოზ კჳრინჱლ-ი): რომელ იყვნეს მოძღუარნი ლუკიოს კჳრინელი (ლუკიოზ კჳრინჱლი C) და მანაენ, საქმე 13,1.

ლუსია: ქებული ლუსია მჴნესა ფელიქს მთავარსა, საქმე 23,26.

ლუსია ათასისთავ-ი: ზედა მოვიდა ლუსია ათასისთავი, საქმე 24,7ႢႭ; რაჟამს ლუსია ათასისთავი მოვიდეს, საქმე 24,22.

---

* შდრ.: ლუკოს ABCD.

მ

მათეოს (მათეოზ), **მატთეოს**: სადაცა იყვნეს... ბართლომე და მათეოს (მატთეოზ D, მატთეოს ႢႭ), საქმე 1,13.

მანაენ-ი (**მანაჲნ-ი, მანაინ-ი, მანანაელ-ი**): იყვნეს... მოძღუარნი... ლუკიოს კჳრინელი და მანაენ (მანაონ Ⴂ, მანაინ FႭ, მანანაელ D), საქმე 13,1.

მანასე: ტომისაგან მანასესსა (მანასესა A), გამოცხ. 7,6.

მნაასონ (**მნასონ, მანასონ**) **კჳპრელ-ი**: მოიყვანეს იგიცა... მნაასონ (მნასონ DEႭ, მანასონ F) კჳპრელი, საქმე 21,16ႠC.

მარიამ-ი, მარია: ესე ყოველნი იყვნეს განკრძალულ ერთბამად ლოცვასა დედებითურთ და მარიამ დედაჲ იესუჲსი და ძმებითურთ მისით, საქმე 1,14; კითხვაჲ არქუთ მარიას (მარიამს CD, მარას Ⴀ), ჰრომ. 16,6; სახლსა მარიამისსა (მარიამისა C), საქმე 12,12.

მარკოს (მარკოზ): რომელსა ეწოდა მარკოს (მარკოზ CDGHI), საქმე 12,12; რომელსა სახელი წოდებულ იყო მ. (მარკოზ CDႢႭ), საქმე 12,25; რომელსა ერქუა მ. (მარკოზ CDFGHI), საქმე 15,37: ბარნაბა თანა წარიყვანა მ. (მარკოზ CDႢႭ), საქმე 15,39; გიკითხავს თქუენ... მ. (მარკოზ ႢႭႨCD), კოლ. 4,10; მ. (მარკოზ ႢႭႨCD), 2 ტიმ. 4,11; გიკითხავს შენ... მ. (მარკოზ ႭႨCD), ფილემ. 1,24; გიკითხავს თქუენ... მ. (მარკოზ FႭ), 1 პეტ. 5,13.

მატათია: დაადგინნეს ორნი კაცნი: იოსე... და მატათია, საქმე 1,23; გამოუჴდა წილი მატათიას ზედა (-ზედა ႢႭ), საქმე 1,26.

მელქისედეკ-ი, მელქიზედეკ-ი: ესე მელქისედეკ (მელქიზედეკ ႦႭႨႴ) პირველად ითარგმანების „მეუფჱ სიმართლისაჲ“, ებრ. 7,1; რაჲამს შეემთხჳა მას მ. (მელქიზედეკ ႦႢႭႨ), ებრ. 7,10; უკუეთუ მსგავსად მელქისედეკისსა (მელქიზედეკისსა ႩႢႨႴ, მელქიზედეკისა ႦႢ) აღდგეს სხუაჲ მღდელთმოძღუარი, ებრ. 7,15: წესსა მას ზედა მ. (მელქიზედეკისსა ႦႭႨႴ, მელქისედეკისასა Ⴉ), ებრ. 5,6; 6,20: წესსა მას ზედა მ. (მელქიზედეკისსა ႭႨႴ, მელქიზედეკისასა ႦႢ, მელქისედეკისასა Ⴉ), ებრ. 5,10: წესსა მას ზედა მ. (მელქიზედეკისსა ႦႭႨႴ, მელქისედეკისა Ⴈ, მელქიზედეკისა Ⴂ), ებრ. 7,11; წესსა მას ზედა მ. (მელქიზედეკისსა ႦႭႨႴ, მელქიზედეკისასა Ⴂ), ებრ. 7,17: წესსა მას ზედა მ. (მელქიზედეკისსა ႦႢႭႨႴ, მელქიზედეკის-სა Ⴐ), ებრ. 7,21.

მისაელ-ი: დაშრიტეს ძალი ცეცხლისაჲ [... ანანია, აზარია და მისაელ], ებრ. 11,34.

მიქაელ-ი: მიქაელ და ანგელოზნი მისნი ჰბრძოდეს ვეშაპსა მას, გამოცხ. 12,7.

მიქაელ მთავარანგელოზ-ი: ოდეს-იგი მიქაელ მთავარანგელოზი ეშმაკსა მას ეშჯოდა, იუდა 1,9.

მიქეა, მიქია: რომელნიმე... გუემითა განიცადნეს... მერმე კუალად ბორკილებითა [იერემია და მიქეა (მიქია ႠႢ)], ებრ. 11,36: საკუდილითა მახჳლისაჲთა მოწყდეს [მიქეა (მიქია ႠႢ), ამოს], ებრ. 11,37.

მოლოქ-ი: კარავი იგი მოლოქისი, საქმე 7,43.

მოსე: რომელსა ჟამსა იშვა მოსე, საქმე 7,20: განისწავლა მ. ყოვლითა სიბრძნითა, საქმე 7,22: მ. ივლტოდა სიტყჳსა ამისთჳს, საქმე 7,29; მ. შეძრწუნდა, საქმე 7,32; ესე მ. ღმერთმან მთავრად... მოავლინა, საქმე 7,35: ესე არს იგი მ., საქმე 7,37; მ. (+ესე ႢႭ), რომელმან გამომიყვანნა ჩუენ ეგჳპტით, საქმე 7,40: რომლისათჳს წინაწარმეტყუელნი იტყოდეს ყოფადსა მას, და მ., საქმე 26,22; პირველად მ. იტყჳს, ჰრომ. 10,19; რომელი სარწმუნო არს... ვითარცა მ. (მოსჱ ႩႢ; +ცა CD), ებრ. 3,2: მ. ... დამალეს სამ თთუე, ებრ. 11,23; ერეოდეს მეფეთა [ა. აბრაჰამ, მ.], ებრ. 11,33CD: იქმოდეს სიმართლესა [აბრაჰამ, მ.], ებრ. 11,33; იქმნეს ძლიერ ბრძოლასა შინა [ლოტ, მ. (მოსჱ Ⴉ)], ებრ. 11,34: მოსეცა სარწმუნო იყო, ებრ. 3,5: მოსე თქუა, საქმე 3,22; ებრ. 12,21; რომელი მომცა ჩუენ მ., საქმე 6,14; მ. იხილა, საქმე 7,31ႩႢႭ: ვითარცა იგი ბრძანება მოიღო მ., საქმე 7,44; ებრ. 8,5; მ. ესრე დაწერა, ჰრომ. 10,5; არა ვითარ-იგი მ. საფარეული დაიბურის პირსა თჳსსა, 2 კორ. 3,13; არაჲ აჴსენა მ. (მოსემან AB), ებრ. 7,14ႢCD; მ. უარ-ყო სახელის-დებად შვილად ასულისა ფარაოჲსისა, ებრ. 11,24; მოსეს (მოსჱს A) დაუკჳრდა ხილვაჲ ესე, საქმე 7,31; ეტყოდეს მ., საქმე 7,40Ⴉ; რომელი-იგი ეტყოდა მ., საქმე 7,44ႩႢႭ; მ. ... ქადაგნი... დაედგინნეს, საქმე 15,21; მ. (მოსჱს ႠႢ) ეტყჳს, ჰრომ. 9,15; რაჟამს აღმოიკითხვების მ., 2 კორ. 3,15ႩႨ; ვითარცა-იგი იანე და იამბრე აღუდგებოდეს მ. (მოსჱს Ⴀ), 2 ტიმ. 3,8; ოდეს-იგი მიქაელ მთავარანგელოზი ეშმაკსა მას ეშჯოდა, ეტყოდა მ. (მოსჱს Ⴉ) ჴორცთათჳს, იუდა 1,9; გალობენ გალობასა მოსჱს (მოსეს AB), მონისა ღმრთისასა, გამოცხ. 15,3; განდგომილებასა ასწავებ მოსჱსგან (მოსესგან DႢႭ), საქმე 21,21: იტყოდა რაჲ სიტყუასა გმობისასა მოსჱსთჳს (მოსესთჳს DႢႭ), საქმე 6,11; რაჟამს აღმოიკითხვის მოსესთჳს, 2 კორ. 3,15CD; ყოველთავე მოსჱს (მოსეს ႩႨCD) მიერ ნათელ-იღეს, 1 კორ. 10,2; რომელნი გამოვიდეს ეგჳპტით მ. (მოსეს ႦCD) მიერ, ებრ. 3,16; ითქუნეს ყოველნი იგი მცნებანი... მ. (მოსეს ႦႩႢႨCD) მიერ, ებრ. 9,19: შჯული მოსჱსი (მოსესი DႢႭ), საქმე 15,5; შჯული მ. (მოსესი D), საქმე 15,24; შჯული მ. (მოსესი ႰႨCD), ებრ. 10,28; არარას გარეშესა ვიტყჳ... მოსესსა (მოსესა E), საქმე 26,22ႢႭ; შჯულსა მოსჱსსა (მოსესსა ႩႨCD), 1 კორ. 9,9; პირსა მ. (მოსესსა ႩႨCD), 2 კორ. 3,7; უმრავლჱსსა დიდებასა ესე ღირს იყო უფროჲს მოსჱსსა (მოსესსა ႨCD, მოსჱსა Ⴂ, მოსესა Ⴉ), ებრ. 3,3: შჯულისაგან მოსჱსისა (მოსესისა D, მოსესა Ⴂ, მოსესსა Ⴍ), საქმე 28,23: შჯულითა მით მოსჱსითა (მოსესითა DႢႭ), საქმე 13,39; შჯულითა მ. (მოსესითა DႢႭ), საქმე 15,1; სუფევდა სიკუდილი ადამისითგან მოსესადმდე (მოსესამდე Ⴉ, მოსჱსამდე Ⴂ), ჰრომ. 5,14.

ნ

ნაბუთე (ნაბოთჲ): ქვითა განიტჳნნეს [იერემია და ნაბუთე (ნაბოთჲ ႢႠ)], ებრ. 11,37.

ნავე: ძემან ნავჱსმან (ნავესმან ႤႪႢ), ებრ. 4,8: ძე-სა ნავესსა (ნავესა Ⴆ), ებრ. 4,8CD.

ნემა იხ. ლემა.

ნერეა (ნერა), **ნირეა**: კითხვაჲ არქუთ... ნერეას (ნერას Ⴄ, ნირეას CD), ჰრომ. 16,15.

ნერონ-ი: მეორედ რაჲ განკითხულ იყო ნერონის მიერ. 2 ტიმ. (დასასრ.) CD; ერთ-გზის განკითხულ იყო ნ. მიერ. ფილემ. (დასასრ.) Ⴀ.

ჰრომთა მეფე ნერონ-ი: ოდეს-იგი მეორედ წარ-დგინებად იყო პავლე ჰრომთა მეფისა ნერონის მიერ. 2 ტიმ. (დასასრ.) Ⴊ; მეორედ წარდგინებად იყო პავლე ჰრომთა მეფისა ნერონისა. 2 ტიმ. (დასასრ.).

ნეფთალემ-ი: ტომისაგან ნეფთალემისა. გამოცხ. 7,6.

ნიგერ-ი: სჳმეონ, რომელსა-იგი ერქუა ნიგერ. საქმე 13,1.

ნიკანორა: გამოირჩიეს... ნიკანორა. საქმე 6,5.

ნიკოლაოს (ნიკოლაოზ): გამოირჩიეს... ნიკოლაოს (ნიკოლაოზ DGI), საქმე 6,5.

ნილოს იხ. ლინოს.

ნოე, **ნოვე**: ბრძანებაჲ მოიღო ნოე (ნოვე ႤႪႭႢႦ), ებრ. 11,7; მერვჱ (+იგი Ⴑ) ნოვე (ნოჱ ႱႢႪႭ) დამარხა, 2 პეტ. 2,5; დღეთა მათ ნოესთა (ნოვესთა Ⴄ, ნოვესთა Ⴊ), 1 პეტ. 3,20.

ნჳმფა (ნჳფა), **ნუმფა**, **ნემფა**: კითხვაჲ არქუთ ნჳმფასა (ნუმფას ႭႢCD, ნჳფას Ⴄ, ნემფას ႦႪ), კოლ. 4,15.

ო

ომენეოს იხ. ჳმენეოს.

ონესიმე (ონჱსიმე), **ონისიმე**: რომელი ვშევე კრულებათა შინა ონისიმე (ონისიმჱ Ⴑ, ონჱსიმე Ⴍ), ფილემ. 1,10; მიწერა ჰრომით ონისიმე მონისა მიერ, ფილემ. (დასასრ.) CD; რომელი მივავლინე თქუენდა... ონესიმეს (ონისიმეს ႠႨ, ონისიმჱს Ⴆ) თანა, კოლ. 4,9C; მიიწერა ჰრომით ონესიმჱს (ონესიმეს ႦႤႪC, ონისიმეს ႡႠႨ) მიერ, კოლ. (დასასრ.); მიიწერა ონესიმჱს (ონჱსიმჱს Ⴑ) მიერ მონისა, ფილემ. (დასასრ.); ნუგეშინის-სცეს გულთა თქუენთა ონესიმჱთურთ (ონესიმეთურთ Ⴄ, ონჱსიმჱთურთ Ⴍ), კოლ. 4,9; უფალითა ონესიმჱსთა, ფილემ. (დასასრ.).

ონესიფორე (ონჱსიფორე, ონისიფორე, ონისფორე): ონესიფორეს (ონესიფორჱს ႱႢ, ონჱსიფორეს ႭႢ, ონისიფორეს ႦႠႨ). 2 ტიმ. 1,16: ონესიფორჱს (ონესიფორეს ႦႢ, ონჱსიფორეს ႪႭ, ონისიფორეს ႦႨ, ონისფორეს Ⴀ), 2 ტიმ. 4,19.

ორბანოს იხ. ურბანოს.

ოსე: ვითარცა-იგი ოსეს (+შინა CD; ოსჱს ႱႪ, ოსიეს Ⴡ), ჰრომ. 9,25.

პ

პავლე: სავლე, რომელ არს პავლე, საქმე 13,9; წარ-რაჲ-ვიდეს პაფოით პ. და მისთანანი იგი, საქმე 13,13ႢႭ; აღდგა პ. (პავლჱ C), საქმე 13,16; განეცხად-ნეს ბარნაბა და პ., საქმე 13,46; პ. იყო წინამძღუარ, საქმე 14,12; გამოვიდა პ., საქმე 14,20G; აღდგა პ., საქმე 14,20C; პ. და ბარნაბა იქცეოდეს ანტიოქიას შინა, საქმე 15,35; პ. ესრე ჰლოცვიდა, საქმე 15,38; განრისხნა პ., საქმე 16,18; შეიპყრეს პ. და შილა, საქმე 16,19; პ. და შილა ილოცვიდეს, საქმე 16,25; ვითარცა ჩუეულ იყო პ., საქმე 17,2; განიყვანნეს პ. და შილა, საქმე 17,10; განიყვანეს ძმათა პ., საქმე 17,14; რომელთა-იგი წარჰყვან-და პ., საქმე 17,15; ელოდა მათ პ., საქმე 17,16; მაშინ დადგა პ. შორის არიოპაგესა, საქმე 17,22; პ. გამოვიდა შორის მათსა, საქმე 17,33; გამოვიდა პ. ათენელთა მათ-გან, საქმე 18,1; პ. დაადგრა მუნ, საქმე 18,18; განეშორა მათგან პ., საქმე 19,9ႠႢ; რომელსა პ. ქადაგებს, საქმე 19,13; პ. ეტყოდა მათ სიტყუასა მოძღურებისასა, საქმე 20,7; გარდაეიდა პ., საქმე 20,10; შევიდა პ. ... იაკობისა, საქმე 21,18; შეიპყრეს პ., საქმე 21,30; ზე აქუნდა პ. ერისაგანთა მათ, საქმე 21,35; პ. დგა აღსავალსა მას ზე-და, საქმე 21,40; მოიყვანა პ., საქმე 22,30; ნუუკუე გა-ნიჭრეს პ. მათგან, საქმე 23,10; ვიდრე მოკლან პ., საქმე 23,12; ვიდრემდე მოვკლათ პ., საქმე 23,14; პ. შთაიყვა-ნონ ხვალე კრებულსა მათსა, საქმე 23,20; ვიდრემდე მოკლან პ., საქმე 22,24ႠႢႭ; რაჲთა აღსუან პ., საქმე 23,24; წარიყვანეს პ., საქმე 23,31; მიიყვანეს პ. ანტი-პატრადმდე, საქმე 23,31F; დაუტევა პ. კრული, საქმე 24,27; დამარხულ არს პ. კესარიას, საქმე 25,4; ვითარ-ცა მოვიდა პ., საქმე 25,7; პ. სიტყუას-უგებდა, საქმე 25,8; რომელსა იტყჳს პ. ცხოველად, საქმე 25,19; პ. ღაღადებდა დამარხვად მისა, საქმე 25,21; მოვიდა პ., საქმე 25,23; მისცეს პ. ასისთავსა მას, საქმე 27,1; ეტყოდა პ., საქმე 27,9; პ. აღდგა შორის მათსა, საქმე 27,21; ჰლოცვიდა პ. ყოველთა მიღებად საზრდელისა, საქმე 27,33; ვითარ შეჰკრებდა პ. ფრიადსა ქარქუეტსა, საქმე 28,3; რომლისა შევიდა პ., საქმე 28,8; პ. დაადგრა მუნ ორ წელ, საქმე 28,30ႢႭ; პ. (პავლჱ Ⴂ), მონაჲ იესუ ქრისტჱსი, ჰრომ. 1,1; პ. (პავლჱ Ⴂ), ჩინებული მოციქული ქრისტე იესუსი, 1 კორ. 1,1; ანუ პ. (პავლჱ Ⴂ) ჯუარს-ეცუა თქუენთჳს? 1 კორ. 1,13; რაჲ არს პ.? 1 კორ. 3,5; ყოველივე თქუენი არს: გინა თუ პ. (პავლჱ ႠႧ), 1 კორ. 3,22; პ. (პავლჱ Ⴂ), მოციქული ქრისტე იესუსი, 2 კორ. 1,1; კოლ. 1,1; მე, პ. (პავლჱ Ⴂ), გლოცავ თქუენ, 2 კორ. 10,1; მე, პ. (პავლჱ Ⴂ), გეტყჳ თქუენ, გალ. 5,2; პ. (პავლჱ Ⴂ), მოციქული იესუ ქრისტჱსი, ეფეს. 1,1; 1 ტიმ. 1,1; ამისთჳს მე, პ. (პავლჱ Ⴂ) თქუენ წარმართთათჳს, ეფეს. 3,1; პ. (პავლჱ Ⴂ) და ტიმოთე... ყოველთა წმიდათა ქრისტე იესუს მიერ, ფილიპ. 1,1; ვიქმენ მე, პ. (პავლჱ Ⴂ) მსახურ, კოლ. 1,23; პ. ეკლესიათა თესალონიკელთასა, 1 თეს. 1,1; ვინებეთ მისლვაჲ თქუენდა მე, პ. (პავლჱ Ⴂ), 1 თეს. 2,18; პ. (პავლჱ ႠႢ) ეკლესიათა თესალონიკელთასა, 2 თეს. 1,1; პ., მოციქული ქრისტე იესუსი, 2 ტიმ. 1,1; ოდეს-იგი მეორედ წარდგინებად იყო პ. ჰრომთა მეფისა ნერონისა, 2 ტიმ. (დასასრ.); პ. (პავლჱ Ⴂ) მონაჲ ღმრთისაჲ, ტიტე 1,1; პ., კრული ქრისტე იესუსი, ფილემ. 1,1; სიყუარულისათჳს უფროსღა გლოცავ ესჳეითარი ესე, ვითარცა პ. მოხუცებული, ფილემ. 1,9; წარ-მოუდგინეს მას პავლეცა, საქმე 23,33; ვითარ მიჰხედა პავლე, საქმე 14,9; რომელი-იგი ქმნა პ., საქმე 14,11; ჰრქუა პ. ბარნაბას, საქმე 15,36; პ. გამოირჩია შილა, საქმე 15,40; ვითარ ჩუენებაჲ ესე იხილა პ., საქმე 16,10; ჴმა-უყო მას პ., საქმე 16,28; ჰრქუა მას პ., საქმე 16,37; 21,39; 25,10; ჰრქუა მათ პ., საქმე 19,3; 19,4; დაიდვა პავლე გულსა თჳსსა, საქმე 19,21; ყოვლისა ასიასა პავლემან (პავლე ႢႭ) არწმუნა, საქმე 19,26; მოუწოდა პავლე მოწაფეთა, საქმე 20,1; ინება პ. ეფესოსსა თანა-წარსლვაჲ, საქმე 20,16; მაშინ მოგჳგო პ., საქმე 21,13; პ. წარიყვანნა კაცნი იგი, საქმე 21,26; ტაძრად შეიყვანა იგი პ., საქმე 21,29; ჰრქუა პ. ათასისთავსა მას, საქმე 21,37; 22,25; პ. თქუა, საქმე 22,28; მიჰხედა პ. კრებულსა მას, საქმე 23,1; მაშინ მიუგო პ., საქმე 23,3; ჰრქუა პ., საქმე 23,5; ვითარცა გულისხმა-ყო პ., საქმე 23,6; პ. მოუწოდა ერთსა ასისთავსა, საქმე 23,17; კრულმან მან პ. მიწოდა მე, საქმე 23,18; მიუგო პ., საქმე 24,10; მაშინ პ. განყო ჴელი, საქმე 26,1; პ. ჰრქუა, საქმე 26,25; პ. ჰრქუა მას, საქმე 26,29; პ. ჰრქუა ასისთავსა მას, საქმე 27,31; რომელნი იხილნა პ., საქმე 28,15; მოუწოდა პ. მათ, საქმე 28,17; თქუა პ. ერთი სიტყუაჲ, საქმე 28,25; მე, პ., დავწერე ჴელითა ჩემითა, ფილემ. 1,19; საყუარელმან ძმამან ჩუენმან პ. მიწერა თქუენდა, 2 პეტ. 3,15; მისდევდეს მათ მრავალნი ჰურიათაგანნი... პავლეს და ბარნაბას, საქმე 13,43; ჰხადოდეს... პ. — ერმჱთ, საქმე 14,12; ესმა რაჲ ესე მოციქულთა ბარნაბას და პ., საქმე 14,14; ქვაჲ დაჰკრიბეს პ., საქმე 14,19; სათნო-უჩნდა პ. ამისი მის თანა განსლვაჲ, საქმე 16,3; ეჩუენა პ., საქმე 16,9; იგი მოგუდევდა პ. და ჩუენ, საქმე 16,17; შეუვრდა მუჴლთა პ. და შილას, საქმე 16,29; უთხრნა სიტყუანი ესე პ. და შილას, საქმე 16,36; შეუდგეს პ. და შილას, საქმე 17,4; აწუევდა სული პ., საქმე 18,5; ჰრქუა უფალმან ღამე ჩუენებით პ., საქმე 18,9; ზედა მიუჴდეს ყოველნი ჰურიანი ერთბამად პ., საქმე 18,12; ვითარცა ეგულებოდა პ. აღებად პირისა, საქმე 18,14; პ. მოევლო ზემო კერძოჲ იგი ადგილი, საქმე 19,1; პ. ეგულვა შესლვად ერსა მას შორის, საქმე 19,30; უნდა პ. ეფესოსა თანა-წარსლვაჲ, საქმე 20,16; ჰრქუა პ., საქმე 22,27; 24,25; 25,9; უთხრა ესე პ., საქმე 23,16; მოუწოდა პ., საქმე 24,24; აგრიპა ჰრქუა პ., საქმე 26,1; 26,28; უბრძანეს პ. ყოფაჲ თჳსაგან, საქმე 28,16; პავლჱს (პავლეს ADႢႭ) სიტყუათა, საქმე 27,11; გამოვიდა ტარსონდ მოძიებად პავლესა, საქმე 11,25Ⴂ; რომელი-იგი იყო მთავრის შემდგომისა მის თანა სერ-გისა პავლჱსა (პავლესა CႢႭ, პაულესსა DEG), საქმე 13,7; მოიღეს მცნებაჲ პავლჱსგან (პავლესგან ADႢႭ), საქმე 17,15; ფასი მოიღოს მან პ. (პავლესგან AႢႭ), საქმე 24,26; აღადგინეს დევნაჲ პავლეს და ბარნაბას ზედა, საქმე 13,50; მძიმესა ბრალსა დასდებდეს პ. ზედა, საქმე 25,7ႢႭ; ჯერ-უჩნდა... გამორჩევად კაცთა

მათგანთა მივლინებად ანტიოქიად პ. (პავლესა C, +თანა D) და ბარნაბას თანა იუდა... და შილა, საქმე 15,22; ჯერ-მიჩნდა ჩუენ ერთბამად გამორჩეულსა კაცთაჲ მაგათ და მივლინებად თქუენდა, პ. (პავლესა C, +თანა D) და ბარნაბაჲს თანა, საყუარელთა ჩუენთა, საქმე 15,25; თანა წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს მაკედონელნი, პ. თანა წარსრულნი, საქმე 19,29ႢႍႭ; რომელთა აუწყეს მთავარსა მას პავლჱსთჳს (პავლესთჳს ADႢႭ), საქმე 24,1; აუწყეს... მთავართა ჰურიათა პ. (პავლესთჳს ADႢႭ), საქმე 25,2; ფესტოს უთხრა პ. (პავლესთჳს ADႢႭ), საქმე 25,14; კაცთ მოყუარებაჲ აჩუენა იულიოს პ. (პავლესთჳს ADႢႭ), საქმე 27,3; პავლჱსთჳსცა (პავლესთჳსცა ADႢႭ) მეცნიერ ვართ, საქმე 19,15; მჴედრმად აღუდგეს სიტყუათა მათ პავლეს მიერ თქუმულთა, საქმე 13,45; მიუთხრა პ. მიერ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 17,13; ნუ გეშინინ, პავლე, საქმე 23,11ႨႢႭ; 27,24; ჰბორგი, პ., საქმე 26,24.

გამოძიებაჲ... პავლჱსი (პავლესი DႢႭ) ... აღსლვაჲ პ. (პავლესი DႢႭ), საქმე 15,2; წარყვანებაჲ პ. (პავლესი DႢႭ), საქმე 20,13; სარტყელი პ. (პავლესი DႢႭ), საქმე 21,11; მოკლვაჲ პ., საქმე 21,31ႤႢ; ცემაჲ პ. (პავლესი DႢႭ), საქმე 21,32; მიყვანებაჲ პავლესი, საქმე 22,24Ⴄ; დამარხვაჲ პ., საქმე 24,23ႨႢႭ; მოყვანებაჲ პავლჱსი (პავლესი DႢႭ), საქმე 25,6; მოყვანებაჲ პავლესი, საქმე 25,23Ⴄ; პავლჱსი (პავლესი DႢႭ) განრინებაჲ, საქმე 27,43; უბრძანეს პავლესი ყოფაჲ თჳსაგან, საქმე 28,16Ⴄ; მე პავლჱსი (პავლესი ႤႨCD) ვარ, 1 კორ. 1,12; მე პ. (პავლესი ႤႢႨCD) ვარ, 1 კორ. 3,4; პავლჱსსა (პავლესსა DKFႭ) მას მითხრობასა, საქმე 15,12; სიტყუასა მას პ. (პავლესსა DႢႭ), საქმე 20,9; ქედსა პ. (პავლესსა DႢႭ), საქმე 20,37; მოვიდა ათასისთავი იგი პავლესსა, საქმე 22,27Ⴄ; დისწულსა პავლჱსსა (პავლესსა DႢႭ), საქმე 23,16; ჴელსა პავლესსა, საქმე 28,3ႤႢႭ; კრებულისაგან პავლესისა, საქმე 19,29Ⴄ; სახელისა მიმართ პავლჱსისა (პავლესისა ႤCDႨ), 1 კორ. 1,13; ჴელითა პავლჱსითა (პავლესითა ADႢႭ), საქმე 19,11; ჴელითა ჩემითა პ. (პავლესითა ႤႨCD), 1 კორ. 16,21; კოლ. 4,18; ჩემითა ჴელითა პავლესითა, 2 თეს. 3,17CD; სიტყუანი იგი პავლჱსნი (პავლესნი CDႢႭ), საქმე 14,9; სიტყუათა მათ პავლჱსთა (პავლესთა ႢႭ), საქმე 13,45; მუჴლთა პავლესთა, საქმე 16,29D; წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს კრებულისა მისგან პავლჱსისანი, საქმე 19,29; დასხმითა ჴელთა პავლესთაჲთა (პავლჱსთაჲთა K), საქმე 19,6.

ნ.კ. პავლეული, პავლე მოციქული.

პავლე მოციქულ-ი: პავლე (პავლეს ႤႨ) მოციქულისა წიგნი ჰრომელთა მიმართ, ჰრომ. (სათ.); პავლე მოციქულისა (მოციქულისაჲ Ⴄ) ებისტოლჱ ჰრომელთა მიმართ, ჰრომ. (დასასრ.); პავლე (პავლჱ Ⴄ) მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ, 1 კორ. (სათ.); პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს ႢႨ) მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ, 2 კორ. (სათ.); პავლე (პავლჱს Ⴂ) მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ, 2 კორ. (დასასრ.); პავლე (პავლჱს ႢႨ) მოციქულისა წიგნი გალატელთა მიმართ, გალ. (სათ.); პავლე მოციქული არა კაცთაგან... არამედ იესუ ქრისტჱს მიერ, გალ. 1,1; პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს Ⴂ) მოციქულისა წიგნი გალატელთა მიმართ, გალ. (დასასრ.); პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს Ⴂ) მოციქულისა წიგნი ეფესელთა მიმართ, ეფეს. (სათ.); პავლე მოციქულისა (პავლჱს მოციქულისაჲ Ⴂ) წიგნი ეფესელთა მიმართ, ეფეს. (დასასრ.); პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს ႢႨ) მოციქულისა წიგნი ფილიპელთა მიმართ, ფილიპ. (სათ.); პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს Ⴂ) მოციქულისა წიგნი ფილიპელთა მიმართ, ფილიპ. (დასასრ.); პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს ႢႭႨ) მოციქულისა წიგნი კოლასელთა მიმართ, კოლ. (სათ.); პავლჱს მოციქულისა წიგნი კოლასელთა მიმართ, კოლ. (დასასრ.); პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს ႢႭႨ) მოციქულისა (მოციქულისაჲ Ⴂ) წიგნი თესალონიკელთა მიმართ, 1 თეს. (სათ.); პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს ႢႨ) მოციქულისა წიგნი თესალონიკელთა მიმართ მეორჱ, 2 თეს. (სათ.); პავლე (პავლჱს Ⴈ) მოციქულისა წიგნი ებრაელთა მიმართ, ებრ. (სათ.); პავლეს (პავლჱს Ⴂ) მოციქულისაჲ (მოციქულისა ႢႭ) წიგნი ებრაელთა მიმართ, ებრ. (დასასრ.) ႤႢႭ; პავლე (პავლჱ Ⴄ, პავლჱს Ⴂ, პავლეს ႭႨ) მოციქულისა წიგნი ტიმოთჱსა მიმართ, 1 ტიმ. (სათ.); პავლე (პავლჱს Ⴂ, პავლეს Ⴍ) მოციქულისა წიგნი ტიმოთჱს მიმართ, 1 ტიმ. (დასასრ.); პავლე (პავლეს ႢႭႨ) მოციქულისა წიგნი ტიმოთჱსა მიმართ, მეორჱ, 2 ტიმ. (სათ.); პავლჱს მოციქულისა წიგნი, 2 ტიმ. (დასასრ.) ႢႭ; პავლე (პავლჱს ႢႭႨ) მოციქულისა წიგნი ტიტჱსა მიმართ, ტიტე (სათ.); პავლე (პავლჱს Ⴍ) მოციქულისა წიგნი ტიტჱსა მიმართ, ტიტე (დასასრ.); პავლე (პავლჱს ႭႨ) მოციქულისა წიგნი ფილემონისა მიმართ, ფილემ. (სათ.); პავლე (პავლჱს Ⴍ) მოციქულისა წიგნი ფილემონისა მიმართ, ფილემ. (დასასრ.).

პარმენა: გამოირჩიეს... პარმენა, საქმე 6,5.

პატრობა, პატროვა (პატროვას-ი): კითხვაჲ არქუთ პატრობას (პატროვას ႠႨხ, პატროვასს* Ⴈ), ჰრომ. 16,14.

პაფროდიტე იხ. ეპაფროდიტე.

პერსიდა: კითხვაჲ არქუთ პერსიდას, ჰრომ. 16,12.

პეტრე: რომელსა ჰრქჳან პეტრე, საქმე 10,5; 10,18; 10,32; რომელსა ჰრქჳან სახელი პ., საქმე 11,13; სადაცა იყოფოდეს პ. და იოვანე, საქმე 1,13; აღდგა პ. შორის ძმათა, საქმე 1,15; მაშინ დადგა პ., საქმე 2,14; პ. და იოვანე აღვიდოდეს ტაძარსა მას, საქმე 3,1; რომელმან იხილა პ., საქმე 3,3; მტკიცედ ეპყრა მას პ., საქმე 3,11; პ. აღივსო სულითა წმიდითა, საქმე 4,8; მიავლინნეს მათა პ. და იოვანე, საქმე 8,14; იქცეოდა რაჲ პ. ყოველთა მათ ადგილთა, საქმე 9,32; პ. მუნ არს, საქმე 9,38; აღდგა მუნქუესვე პ., საქმე 9,39; ვითარცა იხილა მან პ., საქმე 9,40; იყო პ. მრავალ დღე დადგრომილ მუნ, საქმე 9,43; აღჴდა პ. ერდოსა ზედა, საქმე 10,9; განიზრახვიდა გულსა თჳსსა პ., საქმე 10,17; პ., ვიდრე-იგი გულისზრახვად დგომილ იყო ჩუენებისა მისთჳს, ჰრქუა მას სულმან წმიდამან, საქმე 10,19; აღდგა მეყსეულად პ., საქმე 10,21; ხვალისაგან აღდგა პ., საქმე 10,23ႢႭ; ვიდრე-იგი ამას იტყოდა პ., საქმე 10,44; რაჟამს მოვიდა პ., საქმე 11,2; გალ. 2,11; პ. ცუულ იყო საპყრობილესა მას შინა, საქმე 12,5; პ. ვითარცა გონებასა თჳსსა მოვიდა,

* ასეა გამოც.

საქმე 12.11: ესერა პ. კართა დგას. საქმე 12.14; პ. პრუკ-და კარსა მას. საქმე 12.16: ვიდრე-რაჲ ჰქმნა პ.? საქმე 12.18; ზე აღდგა პ.. საქმე 15.7; პ.. მოციქული იესუ ქრისტესი. რჩეულთა მწირთა. 1 პეტ. 1.1: პ. ჰრქუა მათ. საქმე 2.38: მიხედა მას პ.. საქმე 3.4: ჰრქუა მას პ.. საქმე 3.6: 5.3: 5.8: 5.9: 8.19: 9.34: ვითარცა იხილა პ.. საქმე 3.12: პ. და იოვანე მიუგეს. საქმე 4.19: მიუგო პ.. საქმე 5.29: 10.14: 10.46: გარდამოდგინებად სცა ყოვლი იგი აღმოიხუა პ.. საქმე 9.40: პ. აღადგინა იგი. საქმე 10.26; ჰრქუა მათ პ.. საქმე 10.28; აღაღო პირი თჳსი პ.. საქმე 10.34: იწყო პ. თხრობად. საქმე 11.4; არა უწყოდა პ.. საქმე 12.9: ვითარცა ჰრეკა პ. კარსა ბჭისასა. საქმე 12.13ႢႭ; ჰრქუეს პეტრეს, საქმე 2.37; ეძინა პ. შორის ერისაგანთა ორთა. საქმე 12.6: რწმუ-ნებულ არს ჩემდა სახარებაჲ იგი წინადაუცვეთელებ-ისაჲ, ვითარცა-იგი პ. — წინადაცვეთისაჲ. გალ. 2.7: რო-მელი შეეწია პ. გალ. 2.8; ვარქუ პ. წინაშე ყოველთა, გალ. 2.14: რომელნი-იგი შევიდეს პეტრჱს (პეტრეს DKႢႭ) თანა, საქმე 10.45; აღვედ იერუსალჱმდ ხილ-ვად პეტრესა (პეტრესსა G Ⴄb), გალ. 1,18CD; იყო ჴმაჲ პეტრჱსა (პეტრეს D) მიმართ, საქმე 10.13; აღდეგ, პეტ-რე. საქმე 10.13; 11,7.

ჴმაჲ იგი პეტრჱსი (პეტრესი DႢႭ). საქმე 12.14; შეპყრობაჲ პეტრჱსიცა (პეტრესიცა DႢႭ). საქმე 12.3: პეტრჱსსა (პეტრესსა DႢႭ) მას განცხადებულებასა. საქმე 14.3; მოსლვასა მას პ. (პეტრესსა DႢႭ), საქმე 5.15; შესლვასა მას პ. (პეტრესსა DႢႭ). საქმე 10.25; გუერდსა პ. (პეტრესსა ADႢႭ), საქმე 12.7.

პილატე: მოითხოვეს პილატჱსგან (პილატესგან CDႢႭ) მოკლვად იგი. საქმე 13.28; რომელ-იგი თქუ-ენ... უარ-ჰყავით წინაშე პილატჱსა (პილატესა DKႢ. პი-ლატესსა GHI), საქმე 3.13.

პონტოელი პილატე: შეკრბეს... ჰეროდე და პონ-ტოელი პილატე. საქმე 4.27: რომელი იწამა პონტოე-ლისა პილატჱს (პილატეს CD, პილატესა Ⴄ) ზე კეთი-ლი აღსაარებაჲ. 1 ტიმ. 6,13.

პლასტონ-ი იხ. ბლასტონი.

პოპლიოს, პოპლიო: რომლისა სახელი ერქუა პოპლიოს. საქმე 28.7; მამაჲ პოპლიოჲსი. საქმე 28,8.

პორკიონ-ი (პონტიელი. პროკიელი): მოვიდა პორ-კიონი (პროკიელი ႷႢ, პონტიელი Ⴀ) ფესტოს. საქმე 24,27ႢႭ.

ნ. ფესტოს.

პრისკილა (პრიკილა, პრისკულა), **პრისკილლა, პრისკა**: პოვა... პრისკილა (პრისკილლა HI), საქმე 18,2; პავლე... გამოვიდა ნავითა... და მის თანა პ. (პრის-კილლა E), საქმე 18,18; გიკითხვენ თქუენ... აკჳლა და პ. (პრისკულა Ⴄ, პრიკილა Ⴄ), 1 კორ. 16,19; კითხვაჲ არქუთ პრისკილას (პრისკას ႷႢ), ჰრომ. 16.3; კითხვაჲ არქუთ პრისკას (პრისკილას CD), 2 ტიმ. 4,19.

პრისკოს იხ. კრისპოს შესაკრებლის მთავარი.

პროქორონ, პროხორონ: გამოარჩიეს პროქორონ (პროხორონ DႢႭ), საქმე 6.5.

პუდეს (პუდჱს). **პუდის** (პოდის). **იუდეს**: გი-კითხვენ შენ ევბულოს და პუდეს (პუდის CD, პუდჱს Ⴂ, პოდის G, იუდეს Ⴆ). 2 ტიმ. 4,21.

რ

რაბ-ი, რააბ-ი, რაჰაბ-ი: რაბ (რაპ ႷႢG, რააბცა ႢႭ, რაბცა E), მეძავი, საქმეთაგან განმართლდა, იაკ. 2.25; რაჰაბ (რაბ ႷႢCD, რაბ Ⴄ), მეძავი იგი. არა წარწყმდა, ებრ. 11,31.

რებეკა: რებეკასცა ერთისაგან საწოლისა ესუა ისაკ მამისა ჩუენისა, ჰრომ. 9,10.

რემფა: ვარსკულავი იგი ღმრთისა თქუენისა რემ-ფაჲსი, საქმე 7,43.

როდე, როდ-ი: რომელსა სახელი ერქუა როდჱ (როდე D, როდი ႢႭ), საქმე 12,13.

რუბენ-ი: თესლისაგან რუბენისა, გამოცხ. 7,5.

რუფოს, რუფო: კითხვაჲ არქუთ რუფოსს (რუ-ფოს ႷႢႦ), ჰრომ. 16.13.

ს

[**საბა:** მეოხ ექმ:ნ წინაშე უფლისა... საბას, გამოცხ. (სათ.)].

საბაოთ-ი: არა თუმცა უფალმან საბაოთ დაშთეჲ ჩუენ თესლი, ჰრომ. 9,29CD; ყურთა უფლისა საბაოთისათა, იაკ. 5,4ႪႭ.

საველე, საულ: რომელსა სახელი ერქუა საველე. საქმე 7,58; ს. იყო თანა-ჯერისმყოფებელ მოკლვასა მას მისსა, საქმე 8,1; ს. ესე ფრიად მავნებელ იყო, საქმე 8,3; ს. უფროს განრისხნებოდა, საქმე 9,1; აღდგა ს. ქუეყანისა მისგან, საქმე 9,8; მოიძიე შენ მუნ ს., საქმე 9,11; ს. უფროს განძლიერდებოდა, საქმე 9,22; მი-რაჲ-ვიდა ს., საქმე 9,26ႪႭ; ბარნაბა და ს. მოიქცეს, საქმე 12,25; იყვნეს... მოძღუარნი... ბარნაბა... და ს. (საველი C), საქმე 13,1; გამომიკუეთნენით ბარნაბა და ს., საქმე 13,2; ს. ... აღივსო სულითა წმიდითა, საქმე 13,9; განეცხადნეს ბარნაბა და ს., საქმე 13,46D; ესე უწყოდა ვინმე საველეს, საქმე 9,24; აშან მოუწოდა ბარნაბას და ს., საქმე 13,7; გამოვიდა ტარსონდ მოძიებად საველესა (საველესა Ⴊ, საველესსა Ⴍ), საქმე 11,25; საველე (საულ DႪႭ), ს. (საულ DႪႭ), რაჲსათჳს მდევნი მე? საქმე 9,4; ს. (საულ DႪႭ) ძმაო, უფალმან მომავლინა მე შენდა, საქმე 9,17; საულ (საველე ႢႪ), რად მდევნი მე? საქმე 22,7; ს. (საველე ႢႪ), ძმაო, აღიხილენ! საქმე 22,13; ს. (საველე D), ს. (საველე D), რაჲსა მდევნი მე? საქმე 26,14; ჴელითა საველესითა (საველესითა DႪႭ), საქმე 11,30.

სამსონ-ი იხ. სამფსონი.

სამუელ-ი, სამოელ-ი (სამოველ-ი, სამუველ-ი, სამოილ-ი): დამაკლებს მე მითხრობად ჟამი ესე... სამუელისთჳს (სამოელისთჳს ႢႪႧCD, სამუველისათჳს Ⴆ, სამოველისათჳს Ⴇ; სამოილისთჳს Ⴓ), ებრ. 11,32; ყოველნივე წინაწარმეტყუელნი სამუელისითგან (სამოელისითგან DKႪႭ) რაოდენნი იტყოდეს, საქმე 3,24.

სამუელ (სამოელ, სამოილ) **წინაწარმეტყუელ-ი:** მიდლეთამდე სამუელ (სამოელ DKႪႭ, სამოილ G) წინაწარმეტყუელისათა (წინაწარმეტყუელისა ႢႪႭ), საქმე 13,20.

სამფსონ-ი, საფსონ-ი, სამსონ-ი: განძლიერდეს უძლურებისაგან [ეზეკია, სამფსონ], ებრ. 11,34CD; დაუყენეს პირნი ლომთანი [ს. (სამ-სნ ႢႪ, სამსონ ႦႭႪႧ, სამ-ფსნ (ფს-ონ Ⴇ) ႧHႳb), დავით], ებრ. 11,33; ბანაკები აოტეს უცხო თესლთაჲ [... საფსონ (სამფსონ CD, სამსონ ႢႭႧ) და დავით], ებრ. 11,34; დამაკლებს მე მითხრობად ჟამი ესე... სამფსონისთჳს (საფსონისთჳს ႢႪ, სამსონისთჳს ႭႧ), ებრ. 11,32.

საამფირ-ი იხ. საფირი.

სარა (სარრა): ვითარცა-იგი სარა (სარრა CႪႭ) ერჩდა აბრაჰამსა, 1 პეტ. 3,6; იგიცა სარრა (სარა ႢႪႭႧ), ბერწ ლათუ იყო, ძალი მოიღო, ებრ. 11,11; ესუას სარას (სარრას CD) ძე, ჰრომ. 9,9; უძლურებაჲ იგი საშოსა სარაჲსი (სარრაჲსი HD), ჰრომ. 4,19.

სატან-ი: მომეცა მე საწერტელი ჴორცთაჲ – ანგელოზ სატან, 2 კორ. 12,7CD.

საულ-ი იხ. საველე.

საულ-ი (ძჱ კისისი): მოსცა მათ ღმერთმან საულ ძჱ კისისი, საქმე 13,21.

საფირ-ი, საპფირ-ი, საპფირა: საფირის (საპფირის ႪႭ, საპფირასს FI) თანა ცოლისა მისისა განყიდა დაბაჲ, საქმე 5,1.

საფსონ-ი იხ. სამფსონი.

სებასტიელ-ი, სევასტიელ-ი (სევასტელ-ი): რომელსა სახელი ერქუა იელიოს, გუნდისა სებასტიელისაჲ (სევასტიელისაჲ ႪႭ, სევასტელისაჲ D), საქმე 27,1.

სეკუნდოს: თანა-ჰყვანდეს... სეკუნდოს და გაიოს დერბელი, საქმე 20,4.

სილოანე, სილოვანე: პავლე და სილოანე (სილოვანე ႢႭႧႦHD... ეკლესიათა თესალონიკელთასა, 1 თეს. 1,1; პავლე და სილოვანე (სილოვანჱ Ⴊ, სილოანე ႦCD) ეკლესიათა თესალონიკელთასა, 2 თეს. 1,1; რომელი... იქადაგა სილოანჱს (სილოანეს C, სილოვანეს ႢႧD, სილოვანჱს Ⴊ) მიერ, 2 კორ. 1,19; სილოვანეს (სილოვანჱს C, სილოანეს Ⴊ) მიერ... ვითარ-იგი მცირედ მივწერე, 1 პეტ. 5,12.

სიმონ-ი იხ. სჳმეონ.

სიმონ მოშურნე: სადაცა იყოფოდეს იაკობ ალფესი და სიმონ მოშურნჱ (მოშურნე DႪႭ), საქმე 1,19.

სკევა: იყვნეს ვინმე სკევაისნი (სკევაჲს ႢႪႭ, სკევაისნი* K) ჰურიაჲსა მღდელთ-მოძღურისა შჳდნი ძენი, საქმე 19,14.

სოლომონ-ი: სოლომონმანცა (სოლომონცა ႪႭ) რაჲმე უშენა მას სახლი, საქმე 7,47; რომელსა ჰრქჳან სოლომონისი, საქმე 3,11; სტოვასა მას სოლომონისსა, საქმე 5,12.

სოსთენე, სოსთენი, სოსთინე, სუსთენე: შეიპყრეს ყოველთა წარმართთა სოსთენე (სოსთინე D, სოსთენი ႪႭ), საქმე 18,17; პავლე... ს. (სუსთენე Ⴇ) ძმაჲ, ეკლესიათა ღმრთისათა, 1 კორ. 1,1.

სოსიპატროს: გიკითხავს თქუენ... სოსიპატროს, ჰრომ. 16,21.

სოსიპატროს (სოსიპატრე) **პჳრელ-ი** (პჳრესი): მას თანა-ჰყვანდეს ვიდრე ასიადმდე სოსიპატროს (სოსიპატრე ႪႭ) პჳრელი (პჳრესი ႪႭ), ბერიელი, საქმე 20,4.

სტაქჳ, სტაქე, სტრაქო: კითხვაჲ არქუთ სტაქჳს (სტაქეს CD, სტრაქოს Ⴇ), ჰრომ. 16,9.

სტეფანა: კორინთელთა მიმართ მიიწერა ფილიპით სტეფანაჲს მიერ, 1 კორ. (დასასრ.); იცით სახე სახლი იგი სტეფანაჲსი, 1 კორ. 16,15; მოსლვასა მას სტეფანაჲსსა, 1 კორ. 16,17; სტეფანაჲსსაცა (სტეფანაჲსსაცა CD, სტეფანაჲსსაცა Ⴓ) სახლსა, 1 კორ. 1,16.

* გამოცემაში: სკევაისი

სტეფანე: გამოირჩიეს სტეფანე. საქმე 6.5; ს. სავსე იყო სულითა წმიდითა. საქმე 6.8; აღიღეს ს. კაცთა, საქმე 8.2; მიუგო ს.. საქმე 7.2; ქვასა დაჰკრებდეს სტეფანეს. საქმე 7.58Ⴃ; ქვითა განსტჳრვიდეს ს.. საქმე 7.59; რომელი იყო სტეფანჱს (სტეფანეს DႫႭ) ზედა. საქმე 11.19; გამოიძიებდეს სიტყუასა ს. (სტეფანეს ႣႫႭ) თანა. საქმე 6.9; სისხლი სტეფანჱსი (სტეფანესი ႫႭ). საქმე 2.20.

სტეფანე პირველ მოწამე: ქვითა განიტჳნნეს [... ნაბოთე და სტეფანე პირველ მოწამე]. ებრ. 11.37Ⴇ.

სტრაქო იხ. სტაქჳ.

სჳმეონ-ი, სჳმონ-ი, სიმონ-ი, სჳმიონ-ი, სიმეონ-ი: რომელსა სახელი ერქუა სჳმონ (სიმონ DႫႭ). საქმე 8,9; მოიყვანე სიმონ (სჳმონ K). საქმე 10.5; მოიყვანე შენ ს.. საქმე 11.13; იყვნეს მოძღუარნი: ბარნაბა და სჳმეონ (სვიმონ C). საქმე 13.1; ვითარცა იხილა სჳმონ (სიმონ DႫႭ), საქმე 8.18; მიუგო ს. (სიმონ DႫႭ). საქმე 8.24; სჳმეონ (სიმეონ C. სჳმიონ F) მიგითხრა. საქმე 15.14; მოუწოდი სიმონს, საქმე 10.5ႫႭ; მოუწოდე ს.. საქმე 10.32; სჳმონცა (სიმონცა DႫႭ). საქმე 8.13; თესლისაგან სჳმეონისა. გამოცხ. 7,7; სიმონისი... ვანი, საქმე 10.18; სახლსა მას სიმონისსა (სჳმონისსა K). საქმე 10.37.

სჳმონ (სიმონ) **მეპრატაკე:** იყო პეტრე დადგრომილ კაცისა ვის თანამე სჳმონ (სიმონ DႫ, სიმონის CႭ) მეპრატაკისა. საქმე 9.43; მას ვანი დაუც სიმონის (სჳმონის K, სიმონისა* D) ვისამე მეპრატაკისასა (მეპრატაკისა Ⴃ). საქმე 10.32; ამისი ვანი არს სჳმონისსა ვისამე (სიმონის ვისმე თანა ႫႭ. სიმონისა C, სიმონ ვისსამე D) მეპრატაკისასა (მეპრატაკისა D). საქმე 10.6.

სჳმეონ (სიმონ)**—პეტრე:** სჳმეონ (სჳმონ Ⴀ. სიმონ FႭ)—პეტრე. მონაჲ და მოციქული იესუ ქრისტჱსი. 2 პეტ. 1,1.

სჳნტიქე: სჳნტიქეს (სჳნტიკეს Ⴃ, სჳნტიქის Ⴂ. სჳნტჳქის CD; სჳნტჳქისს Ⴈ, სჳნტჳკისს Ⴇ, სჳნტჳკის Ⴂb) გლოცავ. ფილიპ. 4.2.

სუსთენე იხ. სოსთენე.

ტ

ტაბითა: რომელსა სახელი ერქუა ტაბითა. საქმე 9,36; მათ თანა რაჲ იყო ტ., საქმე 9,39; ტ., განიღჳძე. საქმე 9,40.

ტერტჳლოს, ტერტჳლო, ტერტიოს, ტერტჳროს, ტერტეროს: შთავიდა... ანანია... ტერტჳლოს (ტერტჳლოსის ႫႭ. ტერტეროს Ⴃ) ჯადაგოსსა ვის თანამე. საქმე 24.1; გიკითხავ თქუენ მე. ტერტჳროს (ტერტიოს ႣႫCD, ტერტჳოს Ⴇ). ჰრომ. 16,22; იწყო ტერტჳლოს (ტერტეროს Ⴃ) შესმენად მისა, საქმე 24,2.

ტიმოთე, ტიმოთეოს: რომელსა სახელი ერქუა ტიმოთეოს. საქმე 16,1; შილა და ტიმოთე მუნვე დადგეს. საქმე 17,14; მოვიდეს... შილა და ტ.. საქმე 18,5; მიავლინნა... ტ. (ტიმოთეოს Ⴃ) და ერასტოს. საქმე 19,22; მას თანა-ჰყვანდეს... ტ. და ასულნი. საქმე 20,4; გიკითხავს თქუენ ტ., ჰრომ. 16,21; ამისთჳს მივავლინე თქუენდა ტ. (ტიმოთჱ Ⴂ). 1 კორ. 4,17; უკუეთუ მოვიდეს ტ., 1 კორ. 16,10; პავლე... და ტ. ძმაჲ ეკლესიათა ღმრთისათა. 2 კორ. 1,1; არა ვპოვე ტ., 2 კორ. 2,13; პავლე და ტ. (ტიმოთჱ Ⴊ) ყოველთა წმიდათა, ფილიპ. 1,1; პავლე... და ტ. ძმაჲ კოლასეს შინა, კოლ. 1,1; პავლე... და ტ. ეკლესიათა თესალონიკელთასა, 1 თეს. 1,1; მივავლინეთ ტ., 1თეს. 3,2; მივავლინე ტ., 1 თეს. 3.5; მოვიდა ტ., 1 თეს. 3,6; პავლე და... ტ. (ტიმოთჱ Ⴊ) ეკლესიათა თესალონიკელთასა, 2 თეს. 1,1; იცით ტ., ებრ. 13,23; ეფესოსსა ეპისკოპოსად დადგინებულ იყო ტ., 2 ტიმ. (დასასრ.); პავლე... და ტ. ძმაჲ ფილემონს, ფილემ. 1,1; ტიმოთეს (ტიმოთჱს ႠႪ) მადლი, 1 ტიმ. 1,2; ტ. მადლი, 2 ტიმ. 1,2; კორინთელთა მიმართ მიიწერა ფილიპჱთ... ტ. მიერ. 1 კორ. 16,24; რომელი... იქადაგა... ტიმოთჱს (ტიმოთეს ႢCD) მიერ, 2 კორ. 1,19; მიიწერა... ტ. ... მიერ. 2 კორ. (დასასრ.); მიიწერა... ტ. (ტიმოთეს ႬCD) მიერ, ებრ. (დასასრ.); მოიღეს მცნებაჲ... ტიმოთეს მიმართ, საქმე 17,15ႫႭ; მოიღეს მცნებაჲ პავლჱსგან... ტიმოთესა, საქმე 17,15; კორინთელთა მიმართ პირველი ეპისტოლეჲ მიწერა... სტეფანაჲს მიერ... და ტ. (ტიმოთესსა ႤႧႢb), 1 კორ. 16, (დასასრ.) C; პავლე მოციქულისა წიგნი ტიმოთჱსა (ტიმოთეს CD, ტიმოთესა ႬႣ, ტიმოთესსა Ⴂ) მიმართ პირველი, 1 ტიმ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ტ. (ტიმოთეს ႠႫႢD; ტიმოთესა Ⴌ) მიმართ ლაველიკიასთ, 1 ტიმ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ტ. (ტიმოთეს ႠႣႫႢCD) მიმართ მეორჱ. 2 ტიმ. (სათ.); ტიმოთჱს (ტიმოთესა ႬႭ) მიმართ... მოიწერა ჰრომჱთ, 2 ტიმ. (დასასრ.); ამას მცნებასა შეგვედრებ შენ, შვილო ტიმოთე, 1 ტიმ. 1,18; ჵ ტ., ვედრი იგი დაიმარხე. 1 ტიმ. 6,20; ტიმოთჱსსაცა (ტიმოთესსაცა ႣCD, ტიმოთჱსაცა Ⴊ, ტიმოთესცა Ⴂ) ადრე მივლინებასა, ფილიპ. 2,19.

ტიმონა: გამოირჩიეს სტეფანე და ტიმონა. საქმე 6,5.

ტიტე, ტიტოს (ტიტეოს)**:** რომელსა სახელი ერქუა ტიტოს (ტიტეოს D). საქმე 18,7; არა ვპოვე ტიტჱ (ტიტე CD). 2 კორ.2,13; ტ. [წარვიდა] დალმატიად. 2 ტიმ. 4.10; არცაღა ტიტე (ტიტჱ ႠႣ) იძულა იგი წინადაცუეთად. გალ. 2,3; ევედრე ტიტეს (ტიტჱს ႠႫႭ) ... მო-მე რაჲ-გხუეჭა ტიტე? 2 კორ. 12.18; წარვიყვანე ტიტეცა (ტიტჱცა Ⴊ). გალ. 2,1; რაჲთა

* [illegible]

უკეთურებრივით ჩუენ ტიტეს (ტიტჱს CႢ). 2 კორ. 8,6: ტ. მადლი და მშჳდობაჲ. ტიტ. 1,4: გინა თუ ტიტჱსთჳს (ტიტჱსთჳს ႡႢCD) გინა თუ ძმანი ჩუენნი. 2 კორ. 8,23; მიწერა ფილიპიაჲთ ტიტეს... მიერ. 2 კორ. (დასასრ.) CD: სიქადული იგი ჩუენი ტიტჱს (ტიტეს ႢCD, ტიტესა Ⴁ, ტიტჱსა Ⴜ) მიმართ. 2 კორ. 7,14; პავლე მოციქულისა წიგნი ტიტჱსა (ტიტეს ႢႢCD) მიმართ. ტიტე (სათ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ტ. (ტიტეს CD) მიმართ კრიტელთა ეკლესიასა მიიწერა. ტიტე (დასასრ.); მოსლვასა მას ტიტჱსსა (ტიტესსა ႡႢCD). 2 კორ. 7,6; სიხარულსა მასზე და ტ. (ტიტესსა ႡႢCD). 2 კორ. 7,13: გულსა ტ. (ტიტესსა ႢႣႢCD). 2 კორ. 8,16.

ტროფიმოს (ტჳროფიმოს), **ტროფიმე**: მას თანაპყვანდეს... ტიმოთე... და ტროფიმოს (ტჳროფიმოს D). საქმე 20,4; ტროფიმე დაუტევე მილეტოსს შინა, 2 ტიმ. 4,20.

ტროფიმე ეფესელ-ი: იხილა ტროფიმე ეფესელი მის თანა, საქმე 21,29.

ტრჳფენა (ტრუფენა): კითხვაჲ არქუთ ტრჳფენას (ტრუფენას Ⴂ), ჰრომ. 16,12.

ტრჳფოსა (ტრჳფონა, ტრჳფოსან-ი, ტრუფოსა): კითხვაჲ არქუთ ტრჳფოსას (ტრუფოსას Ⴂ, ტრჳფოსანს ႢႡႨ, ტრჳფონას D), ჰრომ. 16,12.

ტჳრანე: ეტყოდა მათ სამწიგნობროჲსა მას ტჳრანეს ვისიმე, საქმე 19,9ႢႣ; მოიყვანნა მოწაფენი... სამწიგნობროჲსა მას ტჳრანჱსსა (ტჳრანესსა D), საქმე 19,9.

ტჳქიკოს, ტჳქიკე, ტჳქიკო: მას თანა-პყვანდეს... ასიელნი ტჳქიკოს და ტროფიმოს, საქმე 20,4: ტჳქიკე (ტჳქიკოს C) წარვავლინე ეფესოს, 2 ტიმ. 4,12; ოდეს მოვავლინო შენდა... ტჳქიკოს, ტიტ. 3,12: ყოველიცა გაუწყოს ტ., ეფეს. 3,21: ჩემთჳს ყოველი გაუწყოს ტ., კოლ. 4,7: პავლე მოციქულისა წიგნი ეფესელთა მიმართ მიიწერა ჰრომით ტჳქიკჱს (ტჳქიკეს ႢCD) მიერ, ეფეს. (დასასრ.); კოლასელთაჲ მიიწერა ჰრომით ტჳქიკჱს (ტჳქიკეს ႢႣ, ტჳქიკოს D, ტჳქიკოს C) მიერ, კოლ. (დასასრ.).

უ

ულუმპას იხ. ელჳმპას.

ულუმპეა, ულუმპა (ულჳმპა, ულომპა): კითხვაჲ არქუთ ულუმპეას (ულუმპას CD, ულჳმპას Ⴁ, ულომპას Ⴂ), ჰრომ. 16,15.

ურბანოს (ორბანოს): კითხვაჲ არქუთ ურბანოსს (ორბანოს CႢ), ჰრომ. 16,9.

ურია მღდელ-ი: განერნეს პირსა მახჳლისასა [ურია მღდელი (-მღდელი CD) და ელია წინაჲსწარმეტყუელი], ებრ. 11,34.

ჳ

ჳმენეოს, ჳმენოს (ჳმენეოზ, ჳმენესო, ემენაოს, ემენეოს, ომენეოს, იმენეოს): რომელნი-იგი არიან ჳმენეოს (ჳმენეოზ Ⴁ, ემენეოს Ⴂ, ჳმენესო Ⴜ, ომენეოს Ⴂ) და ალექსანდროს, 1 ტიმ. 1,20; რომელნი-იგი არიან ჳმენოს (ჳმენოს CD, ემენაოს Ⴜ, იმენეოს Ⴂ, იმენეოს Ⴈ), 2 ტიმ. 2,17.

ფ

ფელიქს-ი იხ. ფილიკი, ფილიქსი.

ფესტოს, ფესტო: ვითარცა მოვიდა ფესტოს სოფელსა მას, საქმე 25,1; ფ. ჰრქუა მათ, საქმე 25,4; მაშინ ფ. (ფესტო F) ზრახვა-ყო, საქმე 25,12; ფ. უთხრა პავლესთჳს მეფესა, საქმე 25,14; ბრძანა ფ., საქმე 25,23; თქუა ფ., საქმე 25,24; ფ. დიდითა ჴმითა თქუა, საქმე 26,24; მოუჴდა მსახური ფილიქს პონტიელი ფესტოს (ფესტოსს D), საქმე 24,27; ფესტოსს უნდა მომადლებაჲ ჰურიათაჲ, საქმე 25,9; ჰრქუა ფ. (ფესტოს D), საქმე 25,22; აგრიპა ჰრქუა ფ., საქმე 26,32; არა ვბორგი, მჴნეო ფესტოს (ფესტო D), საქმე 26,25; მოიწინეს მოკითხვად ფესტოსისა (ფესტოსა DႪ, ფესტოსსა Ⴍ), საქმე 25,13.

ფილემონ-ი, **ფილიმონ**-ი: პავლე... და ტიმოთე ძმაჲ ფილემონს (ფილიმონს CD), ფილემ. 1,1; პავლე მოციქულისა წიგნი ფილემონისა (ფილემონის Ⴈ, ფილიმონის CD) მიმართ, ფილემ. (სათ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ფ. (ფილიმონის CD) მიმართ... მიიწერა ონესიმესს მიერ, ფილემ. (დასასრ.).

ფილეტოს (ფილიტოს), **ფილიტოს:** რომელნიიგი არიან ჳმენოს და ფილეტოს (ფილიტოს Ⴍ, ფილიტოს ႨCD), 2 ტიმ. 2,17.

ფიბე იხ. ფჳბე.

ფიგელოს, ფიგჳლოს იხ. ფჳგელოს.

ფილიკ-ი, **ფილიქ**-ი, **ფილიქს**-ი, **ფელიქს**-ი: მოვიდა ფილიკ (ფელიქს DႪႭ), საქმე 24,24; შეშინდა ფილიქს (ფილიკს K), საქმე 24,25; გარდაიდგინა ფელიქს, საქმე 24,27; დრო-ეყო ფილიქს (ფელიქს D), საქმე 24,22; ესმა რაჲ ესე ფელიქსს, საქმე 24,22ႪႭ; შეეშინა ფელიქსს (ფელიქს D), საქმე 24,25ႢႪႭ; უნდაჲ მომადლებაჲ ჰურიათაჲ ფილიქს (ფელიქს D, ფელიქსს ႪႭ), საქმე 24,27; კაცი ვინმე არს დაშთომილი ფილიკისგან (ფელიქსისგან DႪႭ) კრული, საქმე 25,14; ყოველთა ადგილთა შევიწყნარებთ, მჴნეო ფილიქს (ფელიქს DFႭ), საქმე 24,3.

ფილიკ (ფელიქს) **მთავარ**-ი: ქბული ლუსია მჴნესა ფილიკს (ფელიქსს ႪႭ, ფელიქს GD) მთავარსა, საქმე 23,26; მიიყვანონ იგი ფილიკის (ფელიქს ႢႪႭ) მთავრისა, საქმე 23,24.

ნ.კ. ფილიქს პონტიელი.

ფილიპე: სადაცა იყოფოდეს... ფილიპე და თომა, საქმე 1,13; გამოირჩიეს... ფ., საქმე 6,5; ფ. შთავიდა ქალაქსა ერთსა, საქმე 8,5; აღდგა მეყსეულად ფ., საქმე 8,27; მიეიდა ფ., საქმე 8,30; შთაჴდეს ორნივე წყალსა მას, ფ. და საჭურისი იგი, საქმე 8,38; ანგელოზმან უფლისამან წარიტაცა ფ. (ფილიპე A), საქმე 8,39; ფ. იპოვა აზოტოს კერძო, საქმე 8,40; აღაღო პირი თჳსი ფ., საქმე 8,35; ჰრქუა მას ფ., საქმე 8,37; შეუდგა ფილიპეს, საქმე 8,13; ანგელოზი უფლისაჲ ეტყოდა ფ., საქმე 8,26; ჰრქუა სულმან წმიდამან ფ., საქმე 8,29; ჰლოცვიდა იგი ფ., საქმე 8,31; მიუგო საჭურისმან მან ფ., საქმე 8,34; იყო დადგრომილ ფ. თანა, საქმე 8,13ႪႭ; რაჟამს არწმუნა ფილიპესი (ფილიპესი DႪႭ), საქმე 8,12; სიტყუათა მათ ფილიპესთა, საქმე 8,6ႪႭ.

ფილიპე მახარებელ-ი: შევედით სახლსა ფილიპე (ფილიპეს ႢႪ) მახარებელისასა, საქმე 21,8.

ფილიქს (ფელიქს) **პონტიელ**-ი (პროკიელ-ი): მოუჴდა მსახური ფილიქს (ფელიქს D) პონტიელი (პროკიელი ႢႪ) ფესტოს, საქმე 24,27.

ფილოლოგე: კითხვაჲ არქუთ ფილოლოგეს, ჰრომ. 16,15.

ფინეეზ-ი, **ფინეზ**-ი: იქმოდეს სიმართლესა [აბრაჰამ და ფინეეზ (ფინეზ ႡႠCD)], ებრ. 11,33.

ფლიგონ-ი, **ფლეგონ**-ი, **ფლელონ**-ი: კითხვაჲ არქუთ ფლიგონს (ფლეგონს ႢႪႨC, ფლელონს D), ჰრომ. 16,14.

ფორტუნატე, ფორტონატე, ფურტუნატე, ფურტონატე, ფრუტონატე: კორინთელთა მიმართ მიიწერა ფილიპეთ ფორტუნატეს (ფურტუნატეს ႢႪ, ფორტონატეს Ⴊ) მიერ, 1 კორ. 16,24; კორინთელთა მიმართ პირველი ეპისტოლეს მიწერა ფილიპიაჲთ სტეფანაჲს მიერ და ფურტონატესა (ფურტუნატესა I·, ფორტონატესსა Ⴀ, ფურტონატესსა Ⴇb), 1 კორ. 16,24CD; მოსლვასა მას... ფორტუნატესსა (ფორტუნატესსა ႺႪ, ფურტონატესსა C, ფორტონატესსა I·D, ფრუტონატესსა Ⴈ), 1 კორ. 16,17.

ფჳბე, ფიბე: შეგვედრებ თქუენ ფჳბეს (ფიბეს ႨCD), ჰრომ. 16,1; პავლე მოციქულისა ებისტოლე ჰრომელთა მიმართ მიიწერა ფჳბესთჳს (ფჳბესთჳს ႢႪ), ჰრომ. (დასასრ.); ჰრომაელთა მიმართ დაიწერა... ფიბეს მიერ, ჰრომ. (დასასრ.) D.

ფჳგელოს, ფიგელოს (ფუგელოზ, ფიგჳლოს): რომელ არიან ფჳგელოს (ფიგელოს ႨC, ფუგელოზ Ⴍ, ფიგჳლოს Ⴇb), 2 ტიმ. 1,15.

ქ

ქრისტე: ეჳეცა მას ღმერთი... აღდგინებად **ქრისტე** (ქრისტჱ AD), საქმე 2,30; ესე არს **ქრისტე** (ქრისტჱ A), საქმე 9,22; 17,3; **ქრისტჱ** (ქრისტე ႢႨCD) ... ჟამსა ოდენ ულმრთოოათჳს მოკუდა. ჰრომ. 5,6; ქ. (ქრისტე CD) ჩუენთჳს მოკუდა, ჰრომ. 5,8; ვითარცა აღდგა **ქრისტე** (ქრისტჱ ႢႨ) მკუდრეთით, ჰრომ. 6,4; ქ. (ქრისტჱ ႢႨ) აღდგა მკუდრეთით, ჰრომ. 6,9; უკუეთუ **ქრისტჱ** (ქრისტე ႢႨCD) თქუენ შორის არს, ჰრომ. 8,10; რომელმან-იგი აღადგინა **ქრისტე** (ქრისტჱ ႢႨ) მკუდრეთით, ჰრომ. 8,11; რომელთაგან **ქრისტჱ** (ქრისტე CD) ჴორციელად, ჰრომ. 9,5; დასასრული შჯულისაჲ **ქრისტე** არს, ჰრომ. 10,4; ქ. (ქრისტჱ ႢႨ) მოკუდა, ჰრომ. 14,9; 14,15; არა თუ სადა სახელდებულ არს ქ. (ქრისტჱ ႢႨႤ), ჰრომ. 15,20; გან-მე-ყოფილ არსა **ქრისტჱ** (ქრისტე Ⴄ)? 1 კორ. 1,13; **ქრისტე** ღმრთისა ძალ არს, 1 კორ. 1,24; **ქრისტჱ** (ქრისტე ႨႤCD) – ღმრთისაჲ, 1 კორ. 3,23; ზატიკად ჩუენდა დაიკლა ქ. (ქრისტე ႨႤCD), 1 კორ. 5,7; რომლისათჳს ქ. (ქრისტე ႤCD) მოკუდა, 1 კორ. 8,11; კლდჱ იგი იყო ქ. (ქრისტე CD), 1 კორ. 10,4; ყოვლისა მამაკაცისა თავ ქ. (ქრისტე ႢႨႤCD) არს, 1 კორ. 11,13; ვითარცა-იგი გუამი ერთ არს... ეგრეცა ქ. (ქრისტე ႨႤCD), 1 კორ. 12,12; ქ. (ქრისტე ႨႤCD) მოკუდა ცოდვათა ჩუენთათჳს, 1 კორ. 15,3; უკუეთუ **ქრისტე** იქადაგების თქუენ შორის, 1 კორ. 15,12; არცა **ქრისტჱ** (ქრისტე ႨႤCD) აღდგომილ არა, 1 კორ. 15,13; 15,16; უკუეთუ ქ. (ქრისტე ႨႤCD) არა აღდგომილ არს, 1 კორ. 15,14; 15,17; აღადგინა ქ. (ქრისტე ႨႤCD), 1 კორ. 15,15; აწ **ქრისტე** (ქრისტჱ ႢႨ) აღდგომილ არს, 1 კორ. 15,20; პირველად **ქრისტჱ** (ქრისტე ႨCD), მერე (!) **ქრისტჱსნი** (ქრისტესნი ႢႨCD) იგი მოსლვასა მას მისსა, 1 კორ. 15,23; დაღათუ ვიცოდეთ **ქრისტე** (ქრისტჱ ႢႨႭႤ) ჴორციელად, 2 კორ. 5,16; ჩემ მიერ იტყჳს **ქრისტჱ** (ქრისტე ႨCD), 2 კორ. 13,3; **ქრისტე** (ქრისტჱ Ⴍ) თქუენ შორის არს, 2 კორ. 13,5; აწ ქ. (ქრისტჱ Ⴍ) ცოდვისა-მე მსახურ იქმნა? გალ. 2,17; ცხოველ არს ჩემ თანა **ქრისტჱ** (ქრისტე ႨႤCD), გალ. 2,20; ქ. (ქრისტე ႤCD) ცუდად-მე მოკუდაა? გალ. 2,21; თუალთა წინაშე პირველვე მოგიწერე ქ. (ქრისტე ႨႤ) ჯუარს-ცუმული, გალ. 3,1; რომელ არს ქ. (ქრისტე ႤCD), გალ. 3,16; რაოდენთა ნათელ-ვიღეთ **ქრისტჱს** (ქრისტეს ႢႨႭCD) მიმართ, **ქრისტჱ** (ქრისტე ႨႭႤCD) შეგიმოსიეთ, გალ. 3,27; გამოიხატოს ქ. (ქრისტე ႤCD) თქუენ შორის, გალ. 4,19; დამკჳდრებად **ქრისტე** (ქრისტჱ ႢႨႭ) სარწმუნოებითა გულთა შინა თქუენთა, ეფეს. 3,17; რომელ არს თავ მისა **ქრისტჱ** (ქრისტე ႦႨCD), ეფეს. 4,15; თქუენ არა ეგრეთ გისწავეთ **ქრისტე** (ქრისტჱ Ⴍ), ეფეს. 4,20; ვითარცა ქ. (ქრისტჱ Ⴍ) თავ არს ეკლესიათა, ეფეს. 5,23; ჰყუაჲუნებენ მას, ვითარცა **ქრისტჱ** (ქრისტე ႨႦႤCD) ეკლესიასა, ეფეს. 5,29; **ქრისტე** (ქრისტჱ Ⴍ) იქადაგების, ფილიპ. 1,18; აწცა იდიდოს ქ., ფილიპ. 1,20; ჩემდა ცხორებად ქ. არს, ფილიპ. 1,21; რაჲთა ქ. (ქრისტჱ ႢႭ) შევიძინო, ფილიპ. 3,8; რომელ არს **ქრისტჱ** (ქრისტე ႨႭႤCD) თქუენ თანა, კოლ. 1,27; სადაცა-იგი **ქრისტჱ** (ქრისტე ႢႨႭႤCD) არს... მჯდომარჱ, კოლ. 3,1; რაჟამს ქ. (ქრისტე ႦႨCD) გამოცხადნეს, კოლ. 3,4; ყოვლად ყოველსა შინა ქ. (ქრისტე ႦႨႤCD) არს, კოლ. 3,11; განიცადეთ... **ქრისტე**, ებრ. 3,1Ⴆ; **ქრისტჱ** (ქრისტე ႦႨCD), – ვითარცა ძჱ სახლსა ზედა მისსა, ებრ. 3,6; ქ. (ქრისტე ႨႨႤCD) მოვიდა, ებრ. 9,11; შევიდა ქ. (ქრისტე ႨႤCD) სახედ ჭეშმარიტთა მათ, ებრ. 9,24; ეგრეცა ქ. (ქრისტე ႦႨCD) ერთ-გზის შეიწირა, ებრ. 9,28; იესუ არა არს **ქრისტე**? 1 იოვ. 2,22; იესუ არს ქ., 1 იოვ. 5,1; **ქრისტჱცა** (ქრისტეცა [illegible]) არა თავისა თჳსსა სათნო-ყო, ჰრომ. 15,3; **ქრისტე** (ქრისტჱ ႺႢႨ) არა თავი თჳსი ადიდა ყოფად იგი მღდელთმოძღურად, ებრ. 5,5; **ქრისტემან** შეგიწყნარნა თქუენ, ჰრომ. 15,7; რომელი არა ქმნა ქ., ჰრომ. 15,18; არა მომავლინა მე ქ. ნათლის-ცემად, 1 კორ. 1,17CD; ქ. გამოგჳსხნნა ჩუენ, გალ. 3,13; ჩუენ ქ. განგუათავისუფლნა, გალ. 5,1; ქ. თქუენ არას გარგოს, გალ. 5,2; ვითარცა-იგი ქ. შემიყუარნა ჩუენ, ეფეს. 5,2; განგანათლოს შენ ქ., ეფეს. 5,14; ქ. შეიყუარა ეკლესიაჲ, ეფეს. 5,25; ვითარცა-იგი ქ. მიგმადლა თქუენ, კოლ. 3,13CD; ქ. რაჲ ივნო ჴორცითა, 1 პეტ. 4,1; **ქრისტემანცა** ივნო თქუენთჳს, 1 პეტ. 2,21; ქ. ერთ გზის ცოდვათა ჩუენთათჳს ივნო, 1 პეტ. 3,18; ფილიპე... უქადაგებდა **ქრისტესა**, საქმე 8,5; ქადაგებდა ქ., საქმე 9,20ႨႭ; ქ. (ქრისტჱსა D, ქრისტესსა Ⴍ) ვნებად იყო, საქმე 17,3; ვნებად იყო ქ. (ქრისტჱსა D, ქრისტესსა FHI), საქმე 26,23; რომელი... ჰმონებდეს ქ., ჰრომ. 14,18; ვიტყჳ ქ., ჰრომ 15,8; ჩუენ ვქადაგებთ ქ. (ქრისტჱსა Ⴈ) ჯუარს-ცუმულსა, 1 კორ. 1,23; ნუცა განვსცდით ქ. (ქრისტჱსა Ⴈ), 1 კორ. 10,9; ეკლესიაჲ დამორჩილებულ არს ქ. (ქრისტჱსა ႨႭ), ეფეს. 5,24; მონანი მორჩილ იყვენით... უფალთა თქუენთა, ვითარცა ქ. (ქრისტჱსა Ⴍ), ეფეს. 6,5; რომელნიმე სათნოებისათჳს ქ. (ქრისტჱსა ႨႭ) ქადაგებენ, ფილიპ. 1,15; რომელნი-იგი ქიდილით ქ. მიუთხრობენ, ფილიპ. 1,16CD; უფალსა ქ. (ქრისტჱსა Ⴈ) ჰმონებდით, კოლ. 3,24; **ქრისტეს** სახარებისა, ჰრომ. 15,19D; **ქრისტჱს** (ქრისტეს ႢႨCD) სულნელებანი ვართ, 2 კორ. 2,15; ქ. (ქრისტეს CD) მონაჲმცა არა ვიყავ, გალ. 1,10; თქუენ ქ. ხართ, გალ. 3,29Ⴈ; ქ. (ქრისტეს ႦႢႨCD) მოციქულთა, 1 თეს. 2,6; დაუტევნეთ დასაბამისა მის **ქრისტჱს** (ქრისტეს CD) სიტყუათაჲ, ებრ. 6,1Ⴄ; ქ. სახელისათჳს განვიდეს, 3 იოვ. 1,7; იქმნა სუფევაჲ სოფლისაჲ უფლისა ჩუენისაჲ და ქ. (ქრისტეს AB) მისისაჲ, გამოცხ. 11,15; იქმნა... სუფევაჲ ღმრთისა ჩუენისაჲ და ჴელმწიფებაჲ ქ. (ქრისტეს AH) მისისაჲ, გამოცხ. 12,10; გულისსიდ იქმოდეთ ვითარცა **ქრისტჱსა**, კოლ. 3,23Ⴈ; ვილოცევდ შეჩუენებულ-ყოფად თავსა ჩემსა **ქრისტჱსგან** (ქრისტესგან ႢႨCD), ჰრომ. 9,3; განქარვებულ ხართ ქ. (ქრისტესგან ႢႨCD), გალ. 5,4; უკუეთუ მოვსწყდით **ქრისტჱს** (ქრისტეს ႢႨCD) თანა, ჰრომ. 6,8; ღმერთი იყო ქ. (ქრისტეს ႢႨႭCD) თანა, 2 კორ. 5,19; ქ. (ქრისტეს CD) თანა ჯუარს-ცუმულ ვარ, გალ. 2,19; რომელ ქმნა ქ. (ქრისტეს ႢႨCD) თანა, ეფეს. 1,20; განგუაცხოველნა ჩუენ ქ. (ქრისტეს ႢCD) თანა, ეფეს. 2,5; გულთ მჯდომს...

ქრისტეს (ქრისტჱს ႢႬႧC) თანა ყოფად, ფილიპ. 1,23; უკეთუ მოჰკუედით ქრისტჱს (ქრისტეს ႠႭCD) თანა, კოლ. 2,20; უკეთუ ქ. (ქრისტეს ႢႭCD) თანა აღსდეგით, კოლ. 3,1; ხუფევდეს ქ. (ქრისტეს A) თანა, გამოცხ. 20,4; ჩუენ სულელ ქრისტჱსთჳს (ქრისტესთჳს ႢCD), ხოლო თქუენ ბრძენ ქრისტჱს (ქრისტეს ႢCD) მიერ, 1 კორ. 4,10; თავთა ჩუენთა — მონად თქუენდა ქრისტჱსთჳს, 2 კორ. 4,5; ქ. (ქრისტესთჳს ႢႭCD) ვციქუთ... გევედრებით ქ. (ქრისტესთჳს CD), 2 კორ. 5,20; სათნო-მიჩს უძლურებათა შინა ჩემთა... იწროებათა ქ. (ქრისტესთჳს ႭCD), 2 კორ. 12,10; მე ვიტყჳ ქ. (ქრისტესთჳს ႢႭCD), ეფეს. 5,3; თქუენ მოგემადლა ქ., ფილიპ. 1,29; შეჰრაცხიეს ქ. (ქრისტესთჳს ႢႭCD) ზღვევად, ფილიპ. 3,7; სიმდიდრედ შეჰრაცხა ეგჳპტისა საფასეთა ყუედრებაჲ იგი ქ., ებრ. 11,26Ⴂ; იყვენით მას ჟამსა თჳნიერად ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢႧC, ქრისტესსა D), ეფეს. 2,12; ჭეშმარიტსა ვიტყჳ ქრისტჱს (ქრისტეს ႢCD) მიერ, ჰრომ. 9,1; ჩუენ ყოველნი ერთ გუამ ვართ ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიერ, ჰრომ. 12,5; კითხვაჲ არქუთ ამპლიას... ქ. (ქრისტეს Ⴂ) მიერ, ჰრომ. 16,8; კითხვაჲ არქუთ ურბანოსს, თანა-შემწესა ჩემსა ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიერ, ჰრომ. 16,9; კითხვაჲ არქუთ აპილესს, რჩეულსა ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიერ, ჰრომ. 16,10; ვერ უძლე სიტყუად თქუენდა... ვითარცა ჩჩჳლთა ქრისტეს მიერ, 1 კორ. 3,1CD; რომელმან მოგაჴსენნეს თქუენ გზანი ჩემნი ქ. მიერ, 1 კორ. 4,17CD; ქრისტჱს (ქრისტეს ႢCD) მიერ წარწყმდეს? 1 კორ. 15,18; ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიერ ყოველნი ცხოველ იქმნებიან, 1 კორ. 15,22; ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიერ ჰმატან ნუგეშინის-ცემანი, 2 კორ. 1,5; რომელმან მარადის მომძლევს ჩუენ ქ. (ქრისტეს ႢႭCD) მიერ, 2 კორ. 2,14; წინაშე ღმრთისა ქ. (ქრისტეს ႢႭCD) მიერ ვიტყჳთ, 2 კორ. 2,17; სასოებაჲ ესევითარი გუაქუს ქ. (ქრისტეს ႢႭCD) მიერ, 2 კორ. 3,4; ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიერ განქარდების, 2 კორ. 3,14; რომელმან დამიგნა ჩუენ თავისა თჳსისა ქ. (ქრისტეს ႢႭ) მიერ, 2 კორ. 5,18; ესრეთ თავსა თჳსსა ქრისტჱსა (ქრისტეს ႢႧCD) ყოფად, 2 კორ. 10,7; ვიცი კაცი ქ. (ქრისტეს ႭCD) მიერ, 2 კორ. 12,2; წინაშე ღმრთისა ქ. (ქრისტეს ႭCD) მიერ ვიტყჳ, 2 კორ. 12,19; რომელნი იყვნეს ქ. მიერ, გალ. 1,22Ⴂ; უკეთუ მეძიებელნი ქრისტეს მიერ განმართლებისანი, ვიპოვენით ჩუენცა ცოდვილ, გალ. 2,17CD; უკეთუ შვილ, მკჳდრცა ღმრთისა ქ. მიერ, გალ. 4,7CD; მაკურთხნა ჩუენ... კურთხევითა სულიერითა ცათა შინა ქრისტჱს (ქრისტეს ႢႭCD) მიერ, ეფეს. 1,3; რაჲთა იყვნენ... თანა-მკჳდრ აღთქუმისა მის ღმრთისა ქრისტეს მიერ, ეფეს. 3,6CD; ღმერთმან ქრისტჱს (ქრისტეს CD) მიერ მოგუმადლა ჩუენ, ეფეს. 4,32; კრულებანი... განცხადებულ იქმნნეს ქ. (ქრისტეს ႠႢႭCD) მიერ, ფილიპ. 1,13; ნუგეშინის-ცემაჲ არს ქრისტეს (ქრისტჱს ႬႢႧ) მიერ, ფილიპ. 2,1; ყოველივე ძალ-მიც... ქ. მიერ, ფილიპ. 4,13CD; ჭეშმარიტსა ვიტყჳ ქ. მიერ, 1 ტიმ. 2,7CD; პავლე... აღთქუმისა მისებრ ცხორებისა ქ. მიერ, 2 ტიმ. 1,1D; კეთილობისა მაქუს ქ. მიერ, ფილიმ. 1,8CD; განუსუენე ნაწლევთა ჩემთა ქრისტჱს (ქრისტეს ႭCD) მიერ, ფილიმ. 1,20Ⴌ[illegible] რომელნი-იგი [illegible] თქუენ [illegible] [illegible] ქ. (ქრისტ[illegible] [illegible] ხლვეთა, 1 კორ. 2,16 [illegible] [illegible]

რომელ-იგი არს პირველი ნაყოფი ასიასაჲ ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიმართ, ჰრომ. 16,5; რომელნი ჩემსა წინაცა იყვნეს ქ. მიმართ, ჰრომ. 16,7; დაღათუ ბევრ მზარდულ გესხნეს თქუენ ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიმართ, 1 კორ. 4,15; ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიმართ სცოდავთ, 1 კორ. 8,12; განმამტკიცნა ჩუენ... ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიმართ, 2 კორ. 1,21; ქრისტეს მიმართ განქარდების, 2 კორ. 3,14Ⴂ; რაჲ-იგი არს ქრისტჱს (ქრისტეს ႢCD) მიმართ ახალი დაბადებული, 2 კორ. 5,17; განრყუნნეს გონებანი თქუენნი სიწრფოებისაგან ქ. (ქრისტეს ႢႭCD) მიმართ, 2 კორ. 11,3; რომელნი იყვნეს ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიმართ, გალ. 1,22; ვცნობდეთ განმართლებად ქ. (ქრისტეს ႭCD) მიმართ, გალ. 2,17; ამას ვიტყჳ წიგნად აღთქუმისა, დამტკიცებულად ღმრთისა მიერ ქრისტეს მიმართ, გალ. 3,17CD; მზარდულ გუექმნა ჩუენ ქრისტჱს (ქრისტეს ႢႭCD) მიმართ, გალ. 3,24; განაჩინა... თავად-ყოფად ყოველივე ქ. (ქრისტეს ႢCD) მიმართ, ეფეს. 1,10; ვხედავ... ქ. (ქრისტეს ႢႭCD) მიმართ სარწმუნოებასა თქუენსა, კოლ. 2,5; მიგათხოვენ თქუენ ერთსა მამაკაცსა ქალწულად წმიდად წარდგინებად წინაშე ქრისტესა (ქრისტესსა Ⴇ), 2 კორ. 11,2Ⴑ; მობაძავ ჩემდა იყვენით, ვითარცა მე ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢႧCD), 1 კორ. 11,1; წარმოვსტყუენავთ ყოველსავე ცნობასა მორჩილებად ქ. (ქრისტესა ႢCD), 2 კორ. 10,5; მიგათხოვენ თქუენ ერთსა მამაკაცსა ქალწულად წმიდად წარდგინებად ქ. (ქრისტესა ႧCႱ, ქრისტესსა Ⴇb), 2 კორ. 11,2; მოსავ ვიყვენით ქრისტესა (ქრისტჱსა ႢႭႧ, ქრისტესსა Ⴑ), ეფეს. 1,12; ცხორებაჲ თქუენი დაფარულ არს ქრისტჱთურთ (ქრისტეთურთ ႧCD) ღმრთისა თანა, კოლ. 3,3; თანა-მკჳდრ ქრისტესა (ქრისტესსა Ⴇb), ჰრომ. 8,17; თავ ქრისტჱსა (ქრისტესა CD, ქრისტესსა ႠႢႱ), 1 კორ. 11,3; გუამ ქრისტესა (ქრისტესსა Ⴇb), 1 კორ. 12,27Ⴑ; მოსავ ქ. (ქრისტესსა Ⴑ), 1 კორ. 15,19CD; წიგნ სამოციქულო ქრისტჱსა (ქრისტესა ႢCD), 2 კორ. 3,3; თანა-მკჳდრ ქრისტესა, გალ. 4,7Ⴇ; თანა-ზიარ ქ., ებრ. 3,14; მღდელ ღმრთისა და ქრისტჱსა (ქრისტესა A), გამოცხ. 20,6; ენებაჲ ქრისტესი, საქმე 3,18ႢႭ; სახარებაჲ იგი ქ., ჰრომ. 1,16CD; 15,19C; სული ქრისტჱსი (ქრისტესი CD), ჰრომ. 8,9; ქ. (ქრისტესი CD) გარდამოყვანებაჲ, ჰრომ. 10,6; ქ. (ქრისტესი CD) მკუდრეთით აღმოყვანებაჲ, ჰრომ. 10,7; წამებაჲ იგი ქ. (ქრისტესი ႢCD), 1 კორ. 1,6; მე ქ. (ქრისტესი CD) ვარ, 1 კორ. 1,12; ჯუარი იგი ქ. (ქრისტესი ႢCD), 1 კორ. 1,17; გონებაჲ ქ. (ქრისტესი ႢCD), 1 კორ. 2,16; მონაჲ არს ქრისტესი, 1 კორ. 7,22CD; შჯულიერი ქრისტჱსი (ქრისტესი CD), 1 კორ. 9,21; ნათელი იგი დიდებისა ქ. (ქრისტესი CD), 2 კორ. 4,4; საკუდავი იგი ქ. (ქრისტესი ႢႭ), 2 კორ. 4,10; სიყუარული იგი ქ. (ქრისტესი ႢCD), 2 კორ. 5,14; რაჲ შეტყუებაჲ არს ქ. (ქრისტესი ႢCD), 2 კორ. 6,15; ვითარცა იგი ქ. (ქრისტესი ႢCD) არს, 2 კორ. 10,7; ჭეშმარიტებაჲ ქ. (ქრისტესი CD), 2 კორ. 11,10; სახარებაჲ იგი ქ. (ქრისტესი ႭCD), გალ. 1,7; შჯული ქ. (ქრისტესი ႢႧCD), გალ. 6,2; საიდუმლოჲ იგი ქ. (ქრისტესი ႢႭ), ეფეს. 3,4; სიმდიდრჱ ქ. (ქრისტესი ႢCD), ეფეს. 3,8; მეცნიერებისა სიყუარული ქ. (ქრისტესი ႢႭCD), ეფეს. 3,19; მსახური ქ. (ქრისტესი CD), კოლ. 1,7; [illegible] იგი ქ. (ქრისტესი [illegible] [illegible] 3,15 [illegible] ქ. (ქრისტესი ႢႭCD)

კოლ. 3,16; მონაჲ ქრისტჱსი, კოლ. 4,12CD; სისხლი ქრისტჱსი (ქრისტესი Ⴍ), ებრ. 9,14ႡႤ; ყუედრებაჲ იგი ქ. (ქრისტესი ႠႡCD), ებრ. 11,26; კრულიცაჲ ქ., ფილემ. 1,9Ⴍ; სული ქ. (ქრისტესი ႡႍႍႭ), 1 პეტ. 1,11; ძალმან ქრისტჱსმან (ქრისტესმან ႭCD), 2 კორ. 12,9; სისხლმან ქ. (ქრისტესმან CD), ებრ. 9,14; სიყუარულსა მას ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႠႡCD), ჰრომ. 8,35; სახარებასა მას ქ. (ქრისტესა Ⴀ, ქრისტჱსა Ⴄ), ჰრომ. 15,19; სახარებასა მას შინა ქ. (ქრისტესა Ⴀ, ქრისტჱსა Ⴄ, ქრისტესსა CD), 1კორ. 9,12; სახარებასა მას ქრისტესსა, 1 კორ. 9,18CD; ცხორებასა ქრისტჱსსა (ქრისტესა Ⴀ, ქრისტჱსა Ⴄ), 1 კორ. 15,19; წინაშე პირსა ქ. (ქრისტესსა CD, ქრისტესა ႡႭႤ), 2 კორ. 2,10; სახარებასა მას ქ. (ქრისტესსა ႠႡႭCD, ქრისტჱსა Ⴄ), 2 კორ. 9,13; გარდაიცვალნიან მოციქულად ქ., 2 კორ. 11,3; ჯუარსა ქ. (ქრისტესსა ႠႡCD, ქრისტჱსა Ⴄ, ქრისტესა Ⴄ), გალ. 6,12; სასუფეველსა ქ. (ქრისტესსა ႠႡCD, ქრისტჱსა ႡႤ), ეფეს. 5,5; დღესა მას ქ. (ქრისტესსა ႠႡCD, ქრისტჱსა Ⴁ), ფილიპ. 2,16; საიდუმლოსა მას... ქრისტესსა, კოლ. 2,2CD; სახარებასა მას ქრისტჱსსა (ქრისტესსა ႠႡCD, ქრისტჱსა Ⴄ), 1 თეს. 3,2; მოთმინებასა ქ. (ქრისტესსა CD, ქრისტესა ႠႤ), 2 თეს. 3,5; მოძღურებასა ზედა ქ. (ქრისტესსა ႡႭ), 2 იოვ. 1,9; აღდგომისათჳს ქრისტჱსისა (ქრისტესისა ႡႭ), საქმე 2,31; საზომისაებრ ნიჭისა ქ. (ქრისტესისა ႭCD), ეფეს. 4,7; აღსაშჱნებელად გუამისა ქ. (ქრისტესისა ႠႡႭCD), ეფეს. 4,12; საზომად ჰასაკისად სავსებისა მის ქ. (ქრისტესისა ႠႡႭCD), ეფეს. 4,13; საქმისათჳს ქ. (ქრისტესისა ႠႡႭCD), ფილიპ. 2,30; ტარიგისა უმანკოჲსა... ქ., 1 პეტ. 1,19Ⴀ; სახელისათჳს ქრისტესისა, 1 პეტ. 4,14ႡႭ; სახარებისა მის ქრისტესისა (ქრისტჱსის ႦႡႤ), ფილიპ. 1,27; ჳორცითა ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႠႡCD), ჰრომ. 7,4; კურთხევითა ქ. (ქრისტესითა ႠႡCD), ჰრომ. 15,29; სახარებითა ქ. (ქრისტესითა ႠႡႭCD), 2 კორ. 2,12; 2,10, 2,14; სახიერებითა ქ. (ქრისტესითა ႠႡCD), 2 კორ. 10,1; მადლითა ქ. (ქრისტესითა ႭCD), გალ. 1,6; სისხლითა ქ. (ქრისტესითა ႠႡႭCD), ეფეს. 2,13; საიდუმლოჲსთა მით ქრისტესითა, ეფეს. 3,4CD; შიშითა ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႠႡCD), ეფეს. 5,21; სარწმუნოებითა ქრისტესითა, ფილიპ. 3,9CD; წინადაცუეთითა ქრისტჱსითა (ქრისტესითა ႠႡCD), კოლ. 2,11ႭႤ; პატიოსნითა სისხლითა, ვითარცა ტარიგისა უმანკოჲსა... ქ. (ქრისტესითა ႡႭ), 1 პეტ. 1,19; მოციქულად ქრისტჱსად (ქრისტესად CD, ქრისტესა Ⴀ), 2 კორ. 11,13Ⴄ.

ეკლესიანი ქრისტჱსნი (ქრისტესნი ႠႡCD), ჰრომ. 16,16; მსახურნი ქ. (ქრისტესნი ႠႡCD), 1 კორ. 4,1; ასონი ქ. (ქრისტესნი ႠႡCD), 1 კორ. 6,15; ჳორცნი ქ. (ქრისტესნი ႠႡCD), 1 კორ. 12,27; ვნებანი ქ. (ქრისტესნი ႠႡCD), 2 კორ. 1,5; დიდებანი ქ. (ქრისტესნი ႠႡႭCD), 2 კორ. 8,23; მსახურნი თუ ქ. (ქრისტესნი ႭCD), 2 კორ. 11,23; მონანი ქ. (ქრისტესნი ႠႡႭCD), ეფეს. 6,6.

და-ლა-უტევოთ დასაბამისაჲ მის ქრისტჱსთა სიტყუაჲ, ებრ. 6,1; ჭირთა ქრისტჱსთა (ქრისტესთა ႠႡႭCD), კოლ. 1,24; ქ. (ქრისტესთა ႡႭ) მათ ვნებათა, 1 პეტ. 1,11; ვნებათა ქ. (ქრისტესთა ႡႭ), 1პეტ. 4,13; საყდართა მათ ქრისტჱსთა, ჰრომ. 14,10.

რომელ-იგი არს სახჱ მერმეთაჲ მათ, ხოლო ჳორცთა მათ — ქრისტჱსთა (ქრისტესთა ႠႡႭCD), კოლ. 2,17.

საიდუმლოთა მათ ქრისტჱსთა (ქრისტესთა ႠႡCD), კოლ. 4,3; წინაშე საყდართა ქრისტესთა, ჰრომ. 14,10ႠႤCD; წინაშე საყდართა ქრისტჱსთა (ქრისტესთა ႠႡႭCD), 2 კორ. 5,10.

მტერთა მათთჳს ჯუარისა ქრისტჱსისათა (ქრისტესთა Ⴀ, ჯუარისათა ქრისტესისათაჲ Ⴍ), ფილიპ. 3,18.

და-ლა-უტეოთ დასაბამისა მის ქრისტჱსთაჲ (ქრისტესთაჲ Ⴀ) სიტყუაჲ, ებრ. 6,1Ⴍ.

ზიარებაჲ სისხლთა ქრისტჱსთაჲ (ქრისტესთაჲ ႠႡCD) ზიარებაჲ ჳორცთა ქ. (ქრისტესთაჲ ႠႡCD), 1 კორ. 10,16; მოწამჱ ვნებათა მათ ქ. (ქრისტესთაჲ ႡႭ), 1 პეტ. 5,1.

ნ.კ. იესუ ქრისტე, ქრისტე იესუ (ი-ზე, იესუ ქრისტეს შემდგომ); ქრისტესი, ქრისტეს მიერი, ქრისტეს მიმართი.

ღ

ღად-ი (გად-ი): თესლისაგან ღადისა (გადისა C'). გამოცხ. 7.5.

ღალიონ-ი იხ. გალიონი.

შ

შილა: ჯერ-უჩნდა მივლინებად ანტიოქიად შილა, საქმე 15.22; აწ მომივლინებიან იუდა და შ., საქმე 15.27; პავლე გამოირჩია შ., საქმე 15.40; შეიპყრეს პავლე და შ., საქმე 16.19; პავლე და შ. ილოცვიდეს, საქმე 16.25; ღამე განიყვანნეს პავლე და შ., საქმე 17.10; შ. და ტიმოთე მუნვე დადგეს, საქმე 17.14; ოდეს მოვიდეს მაკედონიაით შ. და ტიმოთე, საქმე 18.5; იუდა და შ. ... ნუგეშინის-სცეს ძმათა მათ, საქმე 15.32; ჯერ-იჩინა შ. დადგრომისა მუნვე, საქმე 15.34ႢႪႭ; ჯერ-უჩნდა შილას დადგრომაჲ მუნვე, საქმე 15.34; შეუვრდა მუჴლთა პავლეს და შ., საქმე 16.29; უთხრნა სიტყუანი ესე პავლეს და შ., საქმე 16.36; შეუდგეს პავლეს და შ., საქმე 17.4; მოიღეს მცნებაჲ შილაჲს... მიმართ, საქმე 17.15ႢႪႭ; მოიღეს მცნებაჲ პავლესგან შილაჲსა, საქმე 17.15; ჯერ-უჩნდა შილაჲსი დადგომისაჲ, საქმე 15.34D; შეუვრდა მუჴლთა პავლესთა და შილაჲსთა, საქმე 16.29CD.

ჰ

ჰეროდე (ჰჱროდე): შეკრბეს... წმიდასა ძესა შენსა ზედა იესუს... ჰეროდე და პონტოელი პილატე, საქმე 4.27; ჰ. ეძიებდა მას... გამოვიდა ჰ. მიერ ჰურიასტანით, საქმე 12.19; იყო ჰ. გულ-მწყრალ, საქმე 12.20; ჰ. შეიმოსა სამოსელი სამეუფოჲ, საქმე 12.21; ეგულებოდა ჰეროდეს (ჰჱროდეს G) გამოყვანებად იგი, საქმე 12.6; ტაძარსა მას ჰეროდესსა (ჰჱროდესსა G), საქმე 23.35ႡႢႪႭ; ტაძარსა მათ ჰეროდჱსთა, საქმე 23.35; ჴელთაგან ჰ. (ჰეროდესთა CDႢႪႭ), საქმე 12.11.

ჰეროდე (ჰჱროდე) მეფე: ჴელი მიყო ჰეროდე (ჰჱროდე G) მეფემან ძჳრის-ყოფად რომელთამე ეკლესიისაგანთა, საქმე 12.1; იყო ძუძუს მტჳ ჰეროდე (ჰეროდეს C, ჰეროდი D, ჰჱროდე G) მეფისაჲ, საქმე 13.1.

ჰჱროდიანა იხ. ეროდიანა.

B. გეოგრაფიული სახელები

ა

ადრამიტჳნე იხ. არდამუნტე.

აზოტე: ფილიპე იპოვა აზოტმთ (აზოტით DႢႪႭ) კერძო, საქმე 8,40.

ათენა, ათინა: ათენას (ათინას DႢႪႭ) შინა ქალაქ-სა ელოდა მათ, საქმე 17,16; ჯერ-გჳჩნდა დაშთომაჲ ა. (ათინას CD) შინა, 1 თეს. 3,1; თესალონიკელთაჲ პირ-ველი მიიწერა ათენაით (ათენით C, ათინით ႶჁႱ), 1 თეს. (დასასრ.); თესალონიკელთაჲ ბ მიიწერა ა. (ათინით CD), 2 თეს. (დასასრ.); მიიყვანეს იგი ათენამდე (ათინა-მდე DI, ათინადმდე ႢႪႭ), საქმე 17,15.

ალექსანდრია: ნავი ალექსანდრიაჲსაჲ (ალექსან-დრიისაჲ ႢႪႭ, ალექსანდრიისაჲ HI, ალექსანდრიისაჲ D), საქმე 27,6; რომელსა დაეზამთრა მას ჭალაკსა შინა ალექსანდრიაჲსაჲ (ალექსანდრიისაჲ D, ალექსანდრიაჲ-სასა Ⴂ), საქმე 28,11.

ამონ-ი იხ. სამონ-ი.

ამფიპოლ-ი (ამფჳპოლ-ი, ამპოლ-ი): მოვლეს ამფი-პოლი (ამფჳპოლი G, ამპოლი ႤႪ), საქმე 17,1.

ანდრია: მიმოდავეტაცენით ჩუენ ანდრიასა შინა, საქმე 27,27.

ანტიოქია: იყო... სახელ-ყოფად პირველად ანტიო-ქიას შინა, საქმე 11,26; იყვნეს ვინმე ა. შინა, საქმე 13,1; პავლე და ბარნაბა იქცეოდეს ა. შინა, საქმე 15,35: შე-მემთხჳა მე ა. შინა, 2 ტიმ. 3,11; მოიწინეს ანტიოქია-ით... ჰურიანი, საქმე 14,19; რომელნი-იგი ა. ... კერძონი ძმანი ხართ, საქმე 15,23; მი-ვინმე-ვიდეს... რომელნიმე... ანტიოქიად, საქმე 11,19; რომელნი მოვიდეს ა. (ანტიოხი-ად ႢႪႭ), საქმე 11,20; მოვიდეს ა., საქმე 11,25ႤႢႪႭ; 14,26; 15,30; გარდამოვიდეს იერუსალჱმით წინაწარმეტ-ყუელნი ა., საქმე 11,27; მიეიდეს ა., საქმე 13,14; მიიქ-ცეს ა., საქმე 14,21; ჯერ-უჩნდა მიელინებად ა. იუდა, საქმე 15,22; წარვიდა ა., საქმე 18,22; მოვიდა პეტრე ა., გალ. 2,11; მიავლინეს ბარნაბა ვიდრე ანტიოქიამდე (ან-ტიოქიადმდე DႢႪႭ), საქმე 11,22; მოიქცეს იერუსალჱ-მით ანტიოქიადვე, საქმე 12,25.

ანტიპატრიტა, ანტიპატრია (ანტიპატრა): მიიყ-ვანეს ღამე ანტიპატრიტადმდე (ანტიპატრიტამდე K, ან-ტიპატრიადმდე DႢႪႭ, ანტიპატრადმდე F), საქმე 23,31.

აპის უბანი, აპისობა, აპპიოფორო: გამოვიდეს შემთხუევად ჩუენდა ვიდრე აპის უბნადმდე (აპისობამდე Ⴄ, აპპიოფორომდე ႢႪႭ, აპპიოფორადმდე F), საქმე 28,15.

აპოლონია: მოვლეს... აპოლონიაჲ, საქმე 17,1.

აპპიოფორო იხ. აპის უბანი.

არაბია (არაბიე): აგარ სინაჲ მთაჲ არს არაბიას, გალ. 4,25CD; სინაჲ მთაჲ არაბიასა თანა-შეეტყუების ამას იერუსალჱმსა, გალ. 4,25; მივედ არაბიად (არაბიედ ႶჁႱ), გალ. 1,17.

არდამუნტე (ადრამიტჳნე): შევედით ნავსა არდა-მუნტჱსსა (ადრამიტჱჳნესსა D), საქმე 27,2.

არიოპაგე (არიოპაგ-ი): მაშინ დადგა პავლე შორის არიოპაგესა (არიოპაგისა ႪႭ), საქმე 17,22; არიოპაგედ მიიყვანეს, საქმე 17,19.

ასარონა იხ. სარონა.

ასია: რომელსა ყოველი ასიაჲ... პმსახურებს, საქმე 19,27; ყოველსა ასიასა პავლემან არწმუნა, საქმე 19,26: დაყენებულ იქმნეს... სიტყუად... ასიას შინა, საქმე 16,6ႢႪႭ; და-და-ადგრა ჟამ რაოდენმე ა. შინა, საქმე 19,22; არა დაყოვნოს... ა. შინა, საქმე 20,16; შეგუემ-თხჳა ა. შინა, 2 კორ. 1,8; რომელნი არიან ა. შინა, 2 ტიმ. 1,15; ასიაჲსა მთავარნი, საქმე 19,31; პეტრე, მოცი-ქული იესუ ქრისტესი, რჩეულთა მწირთა, განთესულ-თა... ასიისა და ბითჳნიისათა, 1 პეტ. 1,1ႢႪႭ; აღ-ვინმე-დგეს კრებულისა მისგან... ასიაით, საქმე 6,9; რომელნი-მე ა. მთავარნი მეგობარ იყვნეს, საქმე 19,31G; ა. ვინმე ჰურიანი, საქმე 24,19; აყენებდა მათ სული წმიდაჲ სიტ-ყუად... ა. კერძო, საქმე 16,6; შემოვედ მე ასიად, საქმე 20,18; მას თანა-ჰყვანდეს ვიდრე ასიადმდე (ასიამდე HI), საქმე 20,4; პირველი ნაყოფი ასიაჲსაჲ, ჰრომ. 16,5; მკჳდრნი... ასიაჲსანი, საქმე 2,10; 2,9ႤႢႪႭ; ეკლესიანი ა. (ასიისანი C), 1 კორ. 16,19; მკჳდრთა ასიაჲსათა (ასიისათა ႢႪႭ), საქმე 19,10; ადგილთა მათ ა., საქმე 27,2; შჳდთა ეკლესიათა ა., გამოცხ. 1,4.

ასონ-ი, ასსონ-ი, ასუნ-ი: აღდგეს ასონით (ასუნით F), საქმე 27,13; ჩუენ... აღვედით ასონდ (ასსონდ ႢႪႭ), საქმე 20,13; მოვიდა ჩუენდა ა. (ასსონდ ႢႪႭ), საქმე 20,14.

ასურეთ-ი: განჴელიდა ასურეთსა, საქმე 15,41; მო-ვედ ადგილთა მათ ასურეთისა, გალ. 1,21CD; რომელნი-იგი ასურეთით... კერძონი ძმანი ხართ, საქმე 15,23; გა-მოვიდა ნავითა ასურეთად (ასურეთა D), საქმე 18,18; ეგულებოდა აღსლვაჲ ა. (ასურეთა DႢႪႭ), საქმე 20,3; მოვიდოდეთ ასურეთა (ასურეთად AKGHI), საქმე 21,3; შუა მდინარესა ასურეთისასა, საქმე 7,2ႤႪ; ადგილთა მათ ასურეთისათა, გალ. 1,21.

იხ. კ. შუაჲ ასურეთი.

ატალია იხ. იტალია.

აქაია: მო-რაჲ-ვიდო... აქაიაჲ (აქაიაჲ DႢႪႭ), საქმე 19,21; ა. (აქაიაჲ ႼႶჁႱ) განმზადებულ არს შრანდით-გან, 2 კორ. 9,2; ჯერ-იჩინა... აქაიამან (აქაიამან CD) ზიარება რაისმე ყოფად, ჰრომ. 15,26; რომელნი არიან ყოველსა აქაიასა (აქაიასა ႧႱ), 2 კორ. 1,1; რომელნი არიან მაკედონიას შინა და აქაიას (აქაიას ႢCD), 1 თეს. 1,7; მიმოეფინა... არა ხოლო მაკედონიას შინა და ა. (აქაიას Ⴇ), 1 თეს. 1,8; ეგულებოდა მას აქაიად (აქა-იად DႢႪႭ) წიაღ-სლვად, საქმე 18,27; გალიონ მთავარი იყო აქაიაჲსაჲ (აქაისაჲ G), საქმე 18,12; პირველი ნა-ყოფი ა., ჰრომ. 16,5ႤႪCD; პირველი ნაყოფი ა. (აქაია-საჲ Ⴇ), 1 კორ. 16,15; დასაბამ ნაყოფთა აქაიაჲსათა Ⴑ (აქაიასათა Ⴖ), ჰრომ. 16,5; ადგილთა ა. (აქაიასათა ႢCD), 2 კორ. 11,10.

ახალქალაქ-ი: მივიწრაფეთ... ახალქალაქად, საქმე 16,11.

ბ

ბაბილონ-ი (ბაბილოვენ-ი): ესრეთ შთავარდეს ბაბილონ (ბაბილოვენი C), გამოცხ. 18,21; ბაბილონი (ბაბილოვენი C) დიდი მოჴსენებულ იქმნა წინაშე ღმრთისა, გამოცხ. 16,19; ბ. (ბაბილოვენი C) დიდი, დედაჲ მეძავთაჲ, გამოცხ. 17,5; დაეცა ბ. (ბაბილოვენი C) დიდი, გამოცხ. 18,2; დაეცა ბაბილონი იგი (ბაბილოვენი C) დიდი, გამოცხ. 14,8; მიგჳადნე თქუენ მიერ კერძო ბაბილონსა (ბაბილოვენსა ႢႭ), საქმე 7,43Ⴃ; რომელ არს ბაბილონს (ბაბილოვენს Ⴂ, ბაბილოვს F) შინა, 1 პეტ. 5,13; მიგჳადნე თქუენ მიერ კერძო ბაბილონისა (ბაბილოვენისა F), საქმე 7,43; ვაჲ, ვაჲ, ქალაქო დიდო ბაბილონო (ბაბილონ A, ბაბილოვენო C), გამოცხ. 18,10.

ბერჳა, ბერია, ბივრია: ბერჳასცა (ბერიასცა ႢႭ, ბივრიასცა Ⴃ) მიეთხრა... სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 17,13; წარგზავნნეს პაულე და შილა ბერიად (ბერჳად კერძო ႠႣ), საქმე 17,10.

ბითჳნია (ბჳთინია, ბუთუნია): უნდა ბითჳნიაჲთ (ბუთუნიაჲთ D) კერძო წარსლვად, საქმე 16,7Ⴃ; აზმნობდეს იგინი ბითჳნიად კერძო წარსლვად, საქმე 16,7; განთესულთა... ბჳთინიაჲსათა (ბითჳნიისათა ႢႭ, ბითჳნისათა H), 1 პეტ. 1,1.

გ

გაზა (ღაზა): რომელი შთაავალს იერუსალჱმით გაზად (ღაზად HI), საქმე 8,26.

გალატია: მიმოვიდოდა... გალატიაჲსა სოფლებსა, საქმე 18,23; განთესულთა გალატიისა... და ბითჳნიისათა, 1 პეტ. 1,1ႢႭ; წარვიდა... კრისპე – გალატიად, 2 ტიმ. 4,10; ეკლესიათა გალატიაჲსათა (გალატიისათა CD), 1 კორ. 16,1; ეკლესიათა გ., გალ. 1,2; განთესულთა... გ., 1 პეტ. 1,1.

გალილეა (გალილია): იწყო გალილეაჲთ (გალილიაჲთ G), საქმე 10,37ႢႭ; აღმოსრულ იყვნეს გ. (გალილიაჲთ G), საქმე 13,31; იწყო გალილეაჲთგან, საქმე 10,37; ეკლესიანი ყოველთა მათ ადგილთა... გალილეაჲსანი, საქმე 9,31C; ყოველთა მათ ადგილთა... გალილეაჲსათა (გალილიაჲსათა Ⴍ), საქმე 9,31.

გომორა, გომორო: წყუდიადსა ქუეშე დაიმარხნა, ვითარცა სოდომაჲ და გომორაჲ (გომოროჲ ႢႭ), იუდა 1,7ႢႭ.

დ

დალმატია: წარვიდა... ტიტე დალმატიად, 2 ტიმ. 4,10.

დამასკე, დამასკო: იყო მუნ მოწაფეთა მათ თანა დამასკოს (დამასკეს K, +შინა C), საქმე 9,19DႢႭ; რომელნი იყვნეს დამასკეს, საქმე 22,5ႢႭ; იყო ჩემსა მას... მიახლებასა დ., საქმე 22,6Ⴃ; ვითარცა მიეახლა დამასკესა (დამასკოსა D), საქმე 9,3; იყო ვინმე მოწაფე დამასკეს (დამასკოს FHI) შინა, საქმე 9,10ႢႭ; იყო მუნ მოწაფეთა მათ თანა... დ. შინა, საქმე 9,19C; რომელნი მყოფ იყვნეს დ. (დამასკოს D) შინა, საქმე 9,22; ვითარ-იგი დ. შინა განეცხადა, საქმე 9,27; დ. შინა მყოფთა... მითხრობად სინანულისა, საქმე 26,20; ეწამებოდეს ყოველნი დამკჳდრებულნი დამასკოს (დამასკეს D) შინა ჰურიანი, საქმე 22,12; დ. შინა მთავარსა მოეცვა ქალაქი, 2 კორ. 11,32; იყო უკუე ჩემსა მას... მიახლებასა დამასკოჲსა, საქმე 22,6H; ითხოვა მისგან წიგნები დამასკედ (დამასკოდ DႢႭ) სხუათა მიმართ კრებულთა, საქმე 9,2; ვითარ მიეხო იგი დ., საქმე 9,3; შეიყვანეს დ. (დამასკოდ DႢႭ), საქმე 9,8; იყო მუნ მოწაფეთა მათ თანა დ., საქმე 9,19; დ. მივიდოდე, საქმე 22,5; იყო ჩემსა მას მისლვასა... დ., საქმე 22,6; შევედ დ., საქმე 22,10; შევედ დ. (დამასკოდ GHI), საქმე 22,11; მივიდოდე მე დ. (დამასკოდ ႠႣ), საქმე 26,12DႢႭ; კუალად მოვიქეც დ., გალ. 1,17; იყო უკუე ჩემსა მას... მიახლებასა დამასკისასა (დამასკოჲსასა GHI), საქმე 22,6ႢႭ; ყოველთაგან მკჳდრთა დამასკისათა ჰურიათა, საქმე 22,12ႢႭ.

დერბე: შეევლდრნეს ქალაქებსა მას ლჳკაონიისასა – ლუსტრად და დერბედ, საქმე 14,6; მოეიდეს დ., საქმე 14,20; მიიწია დ., საქმე 16,1.

დიოსკორეს-ი: რომელსა დაეზამთრა მას ჭალაკსა შინა ალექსანდრიაჲსასა, სახელით დიოსკორჱსი (დიოსკორესი D, დიოსკორესსა Ⴂ), საქმე 28,11; შემდგომად სამისა თჳსა შევედით ნავსა ჭალაკსა მას შინა დაზამთრებულსა, ალექსანდრიელსა აღნიშნულსა დიოსკორეთად, საქმე 28,11Ⴍ.

ე

ეგჳპტე: დაუტევა ეგჳპტჱ (ეგჳპტე CD), ებრ. 11,27: რომელსა ეწოდების სულიერად სოდომი და ე., გამოცხ. 11,8: განყიდეს იგი ეგჳპტეს, საქმე 7,9DႢႭ: არს საზრდელი ე., საქმე 7,12: რომელ არს ე., საქმე 7,34ႢႭ; დაადგინა იგი მთავრად ეგჳპტესა ზედა, საქმე 7,10: აღდგა მეფჱ სხუაჲ ე. ზედა, საქმე 7,18; იყო სიყმილი ეგჳპტეს და ქანაანს შინა, საქმე 7,11: აღორძნდა ერი იგი ე. შინა, საქმე 7,17: რომელი არს ე. შინა, საქმე 7,34; მკჳდრნი ეგჳპტისა, საქმე 2,10ႰႢ: ე. საფასეთა, ებრ. 11,26; რომელმან გამომიყვანნა ჩუენ ეგჳპტით, საქმე 7,40: რომელნი გამოვიდეს ე., ებრ. 3,16; უპყარ ჴელი მათი გამოყვანებად მათა ქუეყანით ე., ებრ. 8,9; ღმერთმან ერთ გზის ე. ერი იგი იჴსნა, იუდა 1,5; განყიდეს იგი ეგჳპტედ, საქმე 7,9; შთავიდა იაკობ ე., საქმე 7,15; მიგავლინო შენ ე., საქმე 7,34: მართუკუნ იქცეს... ქუეყანად ე., საქმე 7,39; ქუეყანასა მას ეგჳპტისასა, საქმე 7,36; ქუეყანასა ე., საქმე 13,17; მკჳდრნი... ეგჳპტისანი, საქმე 2,9; 2,10ႢႭ.

ევფრატ-ი, ეფრატ-ი: რომელნი შეკრულ არიან მდინარესა მას ზედა დიდსა ევფრატსა (ეფრატსა AB), გამოცხ. 9,14; მეექუსემან დასთხია მდინარესა ზედა დიდსა ე. (ეფრატსა B), გამოცხ. 16,12.

ელადა: წარვიდა მიერ ელადად, საქმე 20,2.

ეფესო (ეფესე, ეფესონ): არა ხოლო ეფესოჲ, არამედ ერთბამად ყოველსა ასიასა პავლემან არწმუნა, საქმე 19,26: რომელნი დამკჳდრებულ იყვნეს ეფესოს, საქმე 19,17; უნდა პავლეს ე. (ეფესოსა C) თანა-წარსლვაჲ, საქმე 20,16ႰႢ; უკუეთუ კაცობრივ მჴეცთა ბრძოლა-ვყავ ე., 1 კორ. 15,32; ტჳქიკე წარვავლინე ე., 2 ტიმ. 4,12; რაჟამს ე. ეპისკოპოსად დადგინებულ იყო ტიმოთე, 2 ტიმ. (დასასრ); წარეც შჳდთა მათ ეკლესიათა ე., გამოცხ. 1,11: არა ხოლო თუ ეფესოსა, არამედ კნინღა-და ყოველსა ასიასა ამან პავლე არწმუნა, საქმე 19,26ႢႭ; დავადგრე ეფესოს (ეფესოსა Ⴌ) შინა, 1 კორ. 16,8; რომელნი ხართ ე. (ეფესეს Ⴄ) შინა, ეფეს. 1,3; გლოცავ შენ დადგრომად ე. შინა, 1 ტიმ. 1,3: რაოდენ-იგი ე. (ეფესონს Ⴍ) შინა მმსახურა მე, 2 ტიმ. 1,18; ინება პავლე ეფესოისა თანა-წარსლვაჲ, საქმე 20,16ႢႭ; ე. ეპისკოპოსად, 2 ტიმ. (დასასრ.); ანგელოზსა ე. ეკლესიისასა, გამოცხ. 2,1; შევიდა ნავსა ეფესოით, საქმე 18,21; მიიწია ეფესოდ, საქმე 18,19; მივიდა ე., საქმე 18,24; მოიწია ე., საქმე 19,1; მილეტოსით მიავლინა ე., საქმე 20,17; ტჳქიკე წარვავლინე ეფესოდ (ეფესონდ Ⴍ). 2 ტიმ. 4,12ႢႤCD.

ზ

ზმირნა: წარეც შჳდთა მათ ეკლესიათა... ზმირნას, გამოცხ. 1,11; ანგელოზსა ზმირნისა ეკლესიისასა, გამოცხ. 2,8.

თ

თეატრონია იხ. თჳატირ-ი.

თესალონიკე: მოვიდეს იგინი თესალონიკედ, საქმე 17,1; წარვიდა თ., 2 ტიმ. 4,10; თესალონიკედცა... მომიძლუანეთ, ფილიპ. 4,16.

თჳატრ-ი, თჳატირ-ი, თეატრონია, თიატრონ-ი (ტჳრონ-ი): რომელნი ხართ თჳატირს შინა, გამოცხ. 2,24; წარეც შჳდთა მათ ეკლესიათა... თჳატრის, გამოცხ. 1,11; ანგელოზსა თჳატრისა ეკლესიისასა, გამოცხ. 2,18; ძოწეულის მოფარდული ქალაქისა თიატრონისაჲ (თეატრონიაჲსაჲ C, თჳატირისაჲ ႢႭ). ქლ-ქსა თჳსსა (ტჳრონის-ა D). საქმე 16,14.

ი

იერიქო (იერიქუ): ზღუდენი იერიქოისანი (იერიქუსანი Ⴂ), ებრ. 11.30.

იერუსალჱმ-ი, იერუსალემ-ი: აღგივსიეს იერუსალჱმი, საქმე 5,28; ყოველი შეკრებულ არს ი., საქმე 21,31; ი. ახალი ვიხილე, გამოცხ. 21,2; მიჩუენა მე ქალაქი წმიდაჲ ი., გამოცხ. 21,10; იყვნეთ ჩემდა მოწამე იერუსალჱმს, საქმე 1,8; იყვნეს ი. დამკჳდრებულნი ჰურიანი, საქმე 2,5; რომელნი დამკჳდრებულ ხართ ი. (იერუსალემს ႢႭ), საქმე 2.14; სასწაულები მოციქულთა მიერ იქმნებოდა ი., საქმე 2,43; იყო ხვალისაგან შეკრებაჲ მთავართა მათთაჲ... ი., საქმე 4.5ႩႢႭ; შეკრბებოდა სიმრავლჱ გარემო ქალაქებისაჲ ი., საქმე 5,16; განმრავლდებოდა რიცხჳ იგი მოწაფეთაჲ ი. (+შინა ႢႭ), საქმე 6,7; რომელნი იყვნეს ი., საქმე 8,1; 8,14; 11,22; კრულნი მოიყვანნეს ი., საქმე 9,2HI; 9,21C; შევიდოდა და გამოვიდოდა ი., საქმე 9,28; ჯერ-არს ჩემდა დღესასწაულსა ამას... ი. აღსრულებად, საქმე 18,21ႢႭ; იწრაფდა... ყოფად ი. (ი~ჱლიმს F), საქმე 20,16; მივალ ი., საქმე 20,22ႢႭ; შეკრან იგი ი., საქმე 21.11; არა აღვიდა იგი ი., საქმე 21,12EF; მოსიკუდიდცა განმზადებულ ვარ ი., საქმე 21.13; იყო მოქცევასა ჩემსა ი., საქმე 22,17ႢႭ; სწამე ჩემთჳს ი., საქმე 23,11; ვიყავ რაჲ ი., საქმე 25,15; სიმრავლჱ ჰურიათაჲ შემემთხჳა მე ი., საქმე 25,24; იყო ნათესავსა შინა ჩემსა ი., საქმე 26,4; რომელი-იგი ვყავცა ი., საქმე 26,10; ი. (+შინა ႢႭ) და ყოველსა სოფელსა... მითხრობად სინანულსა, საქმე 26,20; რომელნი არიან ი., ჰრომ. 15,26; რაჲთა მსახურებაჲ იგი ჩემი ი. შეწირულ იყოს, ჰრომ. 15,31; რომელი არს მახლობელ იერუსალჱმსა, საქმე 1.12; რომელ-რაჲ ქმნა... ქალაქსა მას შინა ი., საქმე 10.39; სინაჲ მთაჲ... თანა-შეეტყუების ამას ი. (იერუსალჱმს*), გალ. 4,25; მოსრულ ხართ... ი. ზეცისასა, ებრ. 12,22; მრავალნი ძჳრნი შეაჩუენნა წმიდათა შენთა იერუსალჱმს შინა, საქმე 9,13; რომელ-იგი მოსრვიდა ი. შინა, საქმე 9,21; რომელნი ქმნნა... ი. შინა, საქმე 10,39ႢႭ; რომელნი-იგი მკჳდრ არიან ი. შინა, საქმე 13,27; რომელნი-იგი იყვნეს ი. შინა, საქმე 16,4; იერუსალჱმით ნუ განეშოვრებით, საქმე 1,4; რომელი შთაავალს ი. გაზად, საქმე 8,26; გარდამოვიდეს ი. წინაწარმეტყუელნი, საქმე 11,27; ბარნაბა და სავლე მოიქცეს ი., საქმე 12,25; განედ შენ ი., საქმე 22,18; ადრე განსლვად იყო ი. (იერუსალემით D, ი~ჱლემით EFGHI), საქმე 25.4; გარე მოადგეს მას ი. შთასრულნი იგი ჰურიანი, საქმე 25,7; კრული ი. მივეცი ჴელთა ჰრომთასა, საქმე 28,17; მე ი. ... მოვიველინე, ჰრომ. 15,19; მიიქცეს იერუსალჱმდ, საქმე 1,12; შეკრბებოდა სიმრავლჱ გარემო ქალაქებისაჲ ი., საქმე 5,16; მოიქცეს ი., საქმე 8,25; რომელ-იგი მისრულ იყო... ი., საქმე 8,27; კრულნი მოიყვანნეს ი. (იერუსალემდ ႢႭ), საქმე 9,2; კრულნი მიიყვანნეს ი., საქმე 9.21; წარვიდა ი., საქმე 9,26; განვიდოდა ი., საქმე 9,28Ⴍ; რაჟამს მოვიდა პეტრე ი., საქმე 11,2; მიიქცა მუნვე ი., საქმე 13,13; აღმოსრულ იყვნეს... ი., საქმე 13,31; დრო-ყვეს აღსლვაჲ... ი., საქმე 15.2; მოიწინეს ი., საქმე 15,4; დაიდვა პავლე გულსა თჳსსა მისლვად ი., საქმე 19,21; მივალ ი., საქმე 20,22; ჰრომ. 15,25; რაჲთამცა არა აღვიდა ი., საქმე 21,4; 21,12; მოსიკუდიდცა განმზადებულ ვარ ი., საქმე 21.13Ⴉ; აღვიდოდეთ ი., საქმე 21,15; მისლვასა ჩუენსა ი. ... შემიწყნარნეს ჩუენ ძმათა, საქმე 21,17; მივიდოდე მუნ მყოფთა მათ კრულთა ი., საქმე 22.5ႩႢႭ; იყო მოქცევასა მას ჩემსა ი., საქმე 22,17; აღვედ მე თაყუანის-ცემად ი., საქმე 24,11; აღვიდა კესარიაჲთ ი., საქმე 25,1; მოუწოდის მას ი. (იერუსალემდ E), საქმე 25,3; გნებავს ი. აღსლვაჲ, საქმე 25,9; უკუეთუმცა უნდა მისლვად ი., საქმე 25,20; ესენი წარვავლინნე... ი., 1 კორ. 16,3; არცა აღვედ ი., გალ. 1,17; აღვედ ი., გალ. 1,18; 2,1; სახელი ქალაქისა ღმრთისა ჩემისაჲ ახლისა იერუსალჱმისაჲ, გამოცხ. 3,12; ყოველთა მკჳდრთა იერუსალჱმისათა, საქმე 1,19; ყოველთა შორის მკჳდრთა ი., საქმე 4,16.

იკონია: მივიდეს იკონია ქალაქსა, საქმე 13,51; რაოდენი შემემთხჳა მე ანტიოქიას შინა, იკონიას, 2 ტიმ. 3,11; იყო ი. შინა, საქმე 14,1; მოიწინეს... იკონიაჲთ (იკონიათ C) ჰურიანი იგი, საქმე 14,19; მივიდეს იკონიად, საქმე 13,51ႢႭ; მიიქცეს... ი., საქმე 14,21.

ილჳრიკე (ილურიკე), **ილორიკია** (ილურიკია): გარემო ვიდრე ილჳრიკემდე (ილურიკედმდე Ⴄ, ილორიკიადმდე C, ილურიკიადმდე ႨႭႤႱ) მოვივლინე აღსრულებად სახარებასა მას ქრისტჱსსა, ჰრომ. 15,19.

იოპე: აგრძნა ესე ყოველმან იოპემან, საქმე 9,42; იყო მუნ იოპეს (÷შინა ႢႭ) დედაკაცი ერთი დამოწაფებულ, საქმე 9,36; იყო პეტრე... დადგრომილ მუნ ი. (+ვე C), საქმე 9,43; რომელნი იყვნეს ი., საქმე 10,23; მე ვიყავ ი. ქალაქსა, საქმე 11,5; ახს ლუდიაჲ იოპესა (იოპეს C), საქმე 9,38; მე ვიყავ ქალაქსა შინა ი., საქმე 11,5; ძმათაგანნიცა იოპით მიჰყვეს მის თანა, საქმე 10,23ႢႭ; აწ მიავლინე შენ იოპედ, საქმე 10,5; 10,32; წარავლინნა იგინი ი., საქმე 10,8; მიავლინე შენ ი., საქმე 11,13.

ისპანია იხ სპანია.

იტალია, ატალია: რომელნი-იგი არიან იტალიას, ებრ. 13,24Ⴍ; მოსრულ იყო იგი იტალიაჲთ (ატალიაჲთ E), საქმე 18.2; რომელნი-იგი არიან ი., ებრ. 13,24; ჰებრაელთა მიმართ მიიწერა ი. ტიმოთჱს მიერ, ებრ. 13 (დასასრ.); მოვიდეს ატალიად (იტალიად A), საქმე 14,25; განაჩინეს ნავითა წარსლვაჲ ჩუენი იტალიად, საქმე 27,1; რომელი მივიდოდა ი., საქმე 27,6.

* გამოცემაში ალბათ კორექტურული შეცდომაა – ვარიანტი არაა მითითებული.

კ

კაბადუკია: მკჳდრნი... კაბადუკიაჲსანი, საქმე 2,9; პეტრე... განთესულთა კაბადუკიაჲსათა (კაბადუკიისა ႢႭ) და ბითჳნიისათა, 1 პეტ. 1.1.

კავ-ი: ჭალაკსა რასმე ქუეშე მივედით, რომელსა ჰრქჳან კავ. საქმე 27,16.

კატიანე: რომელ არს ფრიგჳასსა დედაქალაქი კატიანჱთ კერძო, 1 ტიმ. (დასასრ.).

კენქრე (კენქერ-ი), სჳნქრე: იკუეცა მან თმაჲ კენქრეს (კენქერს GHI, სჳნქრეს K), საქმე 18,18.

კესარია: კაცი ვინმე იყო კესარიას (+შინა ႢႭ), საქმე 10,1; კ. იქცეოდა, საქმე 12,19; დამარხულ არს პავლე კ., საქმე 25,4; სამნი კაცნი მოიწინეს... მოვლინებულნი ჩემდა კესარიაჲთ (კესარიით D), საქმე 11,11; მოვიდეს ჩუენ თანა მოწაფენიცა კ. (÷ცა ႢႭ), საქმე 21,16; აღვიდა კ. იერუსალჱმდ, საქმე 25.1; ახარებდა ყოველსა მას ქალაქებსა ვიდრე მოსლვადმდე მისა კესარიად, საქმე 8,40; წარიყვანეს იგი კ., საქმე 9,30; ჴუალისაგან შევიდეს კ., საქმე 10,24; შთავიდა კ., საქმე 18.22; 25,6; შევედით კ., საქმე 21,8; ესენი შევიდეს კ., საქმე 23,33; აგრიპა მეფჱ და ბერენიკე დედუფალი მოიწინეს კ., საქმე 25,13; რაჲთა მივიდენ კესარიამდე (კესარიადმდე DKႢႭ), საქმე 23,23.

კილიკია: განვლიდა... კილიკიასა, საქმე 15,41; აღ-ვინმე-დგეს კრებულისა მისგან... კილიკიაჲთ, საქმე 16,9; კ. არს, საქმე 23,34ႢႭ; უწყკრული იგი კილიკიაჲსაჲ. (კილიკიისაჲ DႢႭ, კილიკიისა F), საქმე 27,5; მე კაცი ჰურიაჲ ვარ, ტარსელი კ. (კილიკიისაჲ ႢႭ, კილიკიისაჲ D), საქმე 21,39; შობილი ტარსეს კილიკიაჲსასა (კილიკიისასა ႢႭ). საქმე 22,3; ადგილთა მათ კილიკიაჲსათა (კილიკიისათა Ⴄ), გალ. 1,21.

ნ.კ. კილიკიაჲთ კერძო-ჲ.

კიონ-ი იხ ქიონი.

კლა იხ. კოა.

კლავდი: ჭალაკსა რასმე თანა-წარვლჳედით რაჲ, რომელსა ერქუა კლავდი. საქმე 27.16ႢႭ.

კნიდონ-ი: ძნიად მოვიწიენით კნიდონდ, საქმე 27.7.

კოლასე: პავლე... კოლასეს შინა... მორწმუნეთა ძმათა, კოლ. 1,2.

კოა, კლა, კონ-ი (Κῶς, Կով): მოვიწიენით კოად (კლად Ⴂ, კონდ ႢႭ). საქმე 21,1.

კოლონია: ქალაქი. რომელსა ჰრქჳან კოლონია (კოლონიაჲ CDႢႭ), საქმე 16.12.

კორინთე: ერასტოს დადგა კორინთეს (+შინა ႢႭ). 2 ტიმ. 4,20; იყო აპოლჲსსა მას ყოფასა კ. შინა, საქმე 19.1; რომელნი არიან კ. შინა, 1 კორ. 1.2; 2 კორ. 1.1; პავლე მოციქულისა ეპისტოლჱ მიიწერა კორინთჱთ (კორინთეთ Ⴂ, კორინთოთ CD), ჰრომ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთეთ მიმართ. 2 კორ. (სათ.) Ⴂ; მოვიდა კორინთედ (კორინთად D), საქმე 18,1; არღარა მოვედ კორინთედ. 2 კორ. 1,23.

კრიტე, კრიტ-ი, კრეტე: თანა-წარვლეთ კრიტე (კრიტჱ AK, კრიტი ႢႭ), საქმე 27,7; დაგიტევე შენ კრიტეს (კრიტჱს Ⴂ, კრიტს CD) შინა, ტიტე 1,5; წარიჩრჩევდეს კრეტჱთ (კრიტეთ D, კრიტით ႢႭ), საქმე 27,13; არა წარმოხუედით კრეტჱთ (კრიტჱთ K, კრიტით ႢႭ), საქმე 27,21; დაიზამთრეს ტბასა მას კრეტეჲსასა (კრეტჱსასა K, კრიტისასა DႢႭ), საქმე 27,12.

კჳპრე: აღ-რაჲ-ჩნდა კჳპრე (კჳპრჱ AK), საქმე 21,3; თანა-წარვლეთ კ. (კჳპრჱ AK), საქმე 27,4; მივინმე-ვიდეს ზღჳს კიდით კერძო, რომელნიმე კჳპრედ. საქმე 11,19; წარემართნეს კ., საქმე 13,4; ბარნაბა... განვიდა ნავითა კ., საქმე 15,39.

კჳრინე, კჳრინ-ი ნ. კჳრინჱთ კერძოჲ.

ლ

ლავდიკია (ლავდიკეა, ლაოდიკია), ლავდიკი: წარეც შჳდთა მათ ეკლესიათა ეფესოს და... ლავდიკის, გამოცხ. 1.11; ანგელოზსა ლავდიკიისა ეკლესიისასა, გამოცხ. 3,14; ლავდიკიაჲთ (ლავდიკეაჲ Ⴄ) კუალად თქუენვე აღმოიკითხეთ, კოლ. 4,16ႢႧ; პავლე მოციქულისა წიგნი ტიმოთჱსა მიმართ მიწერა ლ. (ლაოდიკიაჲთ Ⴂ, ლავდიკეაჲთ Ⴄ), 1 ტიმ. (დასასრ.).

ლასია (ლასეა): რომელსა ეახლა ქალაქი ლასიაჲ (ლასეაჲ DK), საქმე 27,8.

ლუბია: მკჳდრნი... ადგილისა ლუბიაჲსანი (ლუბიისანი ႢႭ), საქმე 2,10.

ლუდია (ლჳდია): ახს ლუდიაჲ (ლჳდიაჲ D, +იგი C) იოპესა, საქმე 9,38; რომელნი მყოფ იყვნეს ლუდიას (ლჳდიას DE) შინა, საქმე 9,32; ყოველთა დამკჳდრებულთა ლუდიაჲსათა (ლჳდიაჲსათა D, ლუდიისათა ႢႭ; ლუდიისთა E), საქმე 9,35.

ლუკია (ლუკიო): შთავედით მჳრა ქალაქად ლუკიისა, საქმე 27,5; რომელ არს ლუკიაჲსაჲ (ლუკიოსაჲ D), საქმე 27,5.

ლჳკაონ-ი, ლუკაონ-ი: შეევლდრნეს ქალაქთა მას ლჳკაონისასა (ლუკაონისასა DႢႭ), საქმე 14,6.

ლჳსტრა, ლუსტრა: რაოდენი შემემთხჳა მე ანტიოქიას შინა... და ლჳსტრას (ლუსტრას DCD), 2 ტიმ. 3,11; მუნ იყო კაცი ერთი, ლუსტრას შინა, საქმე 14.8; შეევლდრნეს ქალაქთა მას ლჳკაონისასა — ლუსტრად (ლჳსტრად C) და დერბჱდ, საქმე 14.6; მოიქცეს ლ. (ლჳსტრად CD), საქმე 14.21; მოიწია... ლუსტრად (ლჳსტრად C), საქმე 16,1.

მ

მაგედონ-ი: შემოკრიბნა იგინი ადგილსა მას, რომელსა ეწოდების ებრაელებრ მაგედონ. გამოცხ. 16,16.

მადიამ-ი: ქუეყანასა მადიამისასა. საქმე 7,29.

მაკედონია, მაკიდონია: ვისწრაფეთ მეყსეულად განსლვად მაკედონია. საქმე 16.10K; მო-რაჲ-ეულო მაკედონიად, საქმე 19.21; რაჟამს მ. განელო: მაკედონიაჲთ განვიდე, 1 კორ. 16,5; ჯერ-იჩინა მაკედონიამან... ზიარება რაჲსმე ყოფად. ჰრომ. 15.26; მო-რაჲ-ვიდოდე მაკედონიას, 1 ტიმ. 1.3Ⴀ; მაკედონიასა განვლელი, 1 კორ. 16,5CD: რომელნი არიან ყოველსა მ., 1 თეს. 4,10; რომელნი არიან მაკედონიას შინა, 1 თეს. 1,7; მიმოეფინა სიტყუაჲ... არა ხოლო მ. შინა, 1 თეს. 1,8; ოდეს მოვიდეს მაკედონიაჲთ შილა და ტიმოთე, საქმე 18.5; განიზრახა მიქცევაჲ მ. (+ვე Ⴃ), საქმე 20.3ႢႪႭ; მინდა... მ. მოსლვად თქუენდავე, 2 კორ. 1,16; მო-რაჲ-ვიდეს მ., 2 კორ. 11,9; რაჟამს გამოვედ მ. (მაკედონით Ⴀ), ფილიპ. 4,15; ვისწრაფეთ მეყსეულად განსლვად მ. კერძო, საქმე 16.10; წიაღ მოგუალე მაკედონიად, საქმე 16.9; ვისწრაფეთ მეყსეულად განსლვად მ., საქმე 16,10ႪႭ; მიავლინნა მ. ორნი მსახურნი, საქმე 19,22; განვიდა მისლვად მ., საქმე 20,1; მინდა... თქუენით წარსლვად მ., 2 კორ. 1,16; გამოვედ მ., 2 კორ. 2,13; რაჟამს მოვედით ჩუენ მ., 2 კორ. 7,5; მო-რაჲ-ვიდეს მ., 2 კორ. 11.9Ⴍ: მო-რაჲ-ვიდოდე მ.. 1 ტიმ. 1,3; პირველი ნაწილი მაკიდონიისაჲ (მაკედონიისაჲ FႭ), საქმე 16,12Ⴊ; რომელ არს მაკედონიაჲსაჲ, ტიტე (დასასრ.); მიწერა ნიკოპოლით მაკედონიისაჲთ (მაკედონისაჲთ ႨႹႡ), ტიტე (დასასრ.) CD; ეკლესიათა მაკედონიაჲსათა (მაკედონიისათა Ⴍ), 2 კორ. 8,1.

მელეტე, მელეტოს-ი (მელჳტოს-ი), **მელეტონი, მელიტონ-ი, მელიტო:** მელეტჱ (მელიტონი ႢႪႭ) ერქუა, საქმე 28.1; ტროფიმე დაუტევე მელეტოსს (მელჳტოს Ⴊ, მელიტოს Ⴂ, მელიტონს CD) შინა, 2 ტიმ. 4.20; მელეტოსით (მელიტოსით K, მელიტონით ႪႭ) მიავლინა, საქმე 20.17; მეორესა დღესა მიეედით მელეტონდ (მელიტონდ DKႪႭ), საქმე 20,15.

მესჳა იხ. მისჳა.

მირონ-ი (მჳრონ-ი), **მჳრა:** მივედით მირონ (მჳრა DႪႭ) ქალაქად, საქმე 27,5.

მისჳა (მესჳა), **მისუნ-ი** (მისონ-ი): ვითარ თანაწარჰჴდეს მისჳასა (მესჳასა C, მისუნს DႪႭ, მისონს HI), საქმე 16,8; მო-რაჲ-ვიდეს იგინი მისჳად (მისუნდ DႪႭ; მესჳლად C), საქმე 16,7.

მიტჳლია, მიტჳლინ-ი: მიეედით მიტჳლიად (მიტჳლინდ ႪႭ), საქმე 20,14.

ნ

ნიკოპოლის-ი: იწრაფე მოსლვად ჩემდა ნიკოპოლისა (ნიკოპოლის ႢCD), ტიტე 3,12; მიიწერა ნიკოპოლისით (ნიკოპოლით CD), ტიტე 3,12.

პ

პამფე იხ პანფე.

პამფილია, პამფჳლია, პამფჳლა, პანფილია, პანფჳლია: განეყენა მათგან პირველსა მას ჯერსა პანფილიაჲთ (პამფილიაჲთ CKF, პამფჳლიაჲთ Ⴍ), საქმე 15,38; მივიდეს პამფილიად (პანფილიად D, პანფჳლიად Ⴍ), საქმე 14,24; მოვლეს ყოველი იგი ქალაქები ვიდრე პანფილიადმდე, საქმე 13,6D; უფსკრული იგი... პამფილიისაჲ (პამფჳლიისაჲ EႭ), საქმე 27,5Ⴊ; მივიდეს იგინი პერგედ პანფილიაჲსასა (პამფილიაჲსასა K, პამფჳლიაჲსასა G, პამფილიაჲსა ႪႭ, პამფჳლაჲსა E), საქმე 13,13ႪႭ; მკჳდრნი... პამფილიაჲსანი (პანფილიაჲსანი D, პამფჳლიისანი ႪႭ, პანფჳლიისანი F, პამფჳლიაჲსანი Ⴍ), საქმე 2,10.

პანფე, პამფე, პაფო: წარ-რაჲ-ვიდეს პანფჵთ (პანფოჲთ ႪႭ), საქმე 13,13: მოვლეს ყოველი იგი ქალაქები ვიდრე პანფემდე (პამფედმდე C, პაფოდმდე ႪႭ), საქმე 13,6.

პატმო: ვიყავ ჭალაკსა მას, რომელსა ეწოდების პატმო, გამოცხ. 1,9.

პატარ-ი: მოვიწიენით... პატრად, საქმე 21,1.

პაფო იხ. პანფე.

პერგე: იტყოდეს რაჲ პერგეს შინა სიტყუასა მას ღმრთისასა, საქმე 14,25; იგინი განვიდეს პერგჵთ (პერგით ႪႭ), საქმე 13,14; მივიდეს იგინი პერგედ, საქმე 13,13.

პერღამო, პერღამ-ი: წარეც შჳდთა მათ ეკლესიათა... პერღამოს, გამოცხ. 1,11; ანგელოზსა პერღამისა ეკლესიისასა, გამოცხ. 2,12.

პეტიულუს-ი, პონტიოლ-ი, პოტიოლ-ი: მეორესა დღესა მოვედით პეტიულუსდ (პონტიოლს Ⴊ, პოტიოლს FႭ), საქმე 28,13.

პისიდია, პისჳდია: ვითარ განვლეს პისჳდიაჲ (პისიდიაჲ CDႢႵ), საქმე 14,24; მოვიდეს ანტიოქიად პისიდიაჲსა (პისჳდიაჲსა K, პისიდიაჲსასა CD, პისიდიისა ႢႵ), საქმე 13,14.

პონტიოლ-ი იხ. პეტიულუსი.

პონტო: რჩეულთა მწირთა, განთესულთა პონტოჲსა და გალატიაჲსათა, I პეტ. 1,1; მკჳდრნი... პონტოჲსანი, საქმე 2,9.

პოტიოლ-ი იხ. პეტიულუსი.

პტოლემაიდა (პტოლემაიდა): მივიწიენით პტოლემაიდად (პტოლემაიდად DE), საქმე 21,7.

პურე, პჳრე: მას თანა-ჰყვანდეს სოსიპატროს პურესი (პჳრესი ႢႵ, პჳრელი C), ბერველი, საქმე 20,4Ⴂ.

რ

რჱგიონ-ი, რჱგონ-ი, რეგონ-ი: მივიწიენით რჱგიონდ (რჱგონდ K, რეგონდ DႢႵ), საქმე 28,13.

როდონ-ი, როდე: მივიწიენით როდონდ (როდედ ႡႢႵ), საქმე 21,1.

რომ-ი იხ ჰრომე.

ს

სალამინე, სალამინ-ი, სალემ-ი: მი-რაჲ-იწინეს სალამინედ (სალამინდ ႢႵ, სალემდ C), საქმე 13,5.

სალემ-ი, სალიმ-ი: მეუფჱ სალემისაჲ (სალიმისაჲ D), ებრ. 7,2.

ნ.კ. სალამინე.

სალმონ-ი, სალმუნ-ი იხ. სამონე.

სამათრაკე იხ. სამოთრაკე.

სამარია: შეიწყნარეს სამარიას სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ, საქმე 8,14; იყვნეთ ჩემდა მოწამე... სამარიასა, საქმე 1,8; განჳვლიდეს... ს., საქმე 15,3; სოფლებსა მას... სამარიაჲსასა, საქმე 8,1; ზღჳს კიდესა ადგილსა და ს., საქმე 15,3C; ყოველთა მათ ადგილთა... სამარიაჲსათა, საქმე 9,31; ეკლესიანი ყოველთა მათ ადგილთა... სამარიაჲსანი, საქმე 9,31C; ეკლესიანი ყოველთა მათ ადგილთა... სამარიაჲსათანი, საქმე 9,31D.

სამნო იხ. სამონე.

სამოთრაკე (სამათრაკე), **სამუთრაკე:** მივისწრაფეთ სამოთრაკედ (სამუთრაკედ ႢႵ, სამათრაკედ D), საქმე 16,11.

სამონე, სამონ-ი, სამუნ-ი, სამნო, სალმონ-ი, სალმუნ-ი, ამონ-ი: თანა-წარვლეთ კრიტე სამონჱთ (სამონეთ D, სალმონით Ⴂ, სალმუნით FႵ) კერძო, საქმე 27,7; მწუხრი მოვედით სამონდ (სამნოდ AK, ამონდ D, სამუნდ F), საქმე 20,15.

სარდე: წარეც შჳდთა მათ ეკლესიათა... სარდეს, საქმე 1,11; მცირედი სახელები გყავს ს. შინა, გამოცხ. 3,4; ანგელოზსა სარდისა ეკლესიისა, გამოცხ. 3,1.

სარონა, სარონ-ი, სარონია, ასარონა: ყოველთა დამკჳდრებულთა... სარონაჲსათა (ასარონაჲსათა C, სარონისათა ႢႵ, სარონიისათა F), საქმე 9,35.

სელევკია (სელევკია): შთავიდეს იგინი სელევკიად (სელევკიად HI), საქმე 13,4.

სერეკუს-ი იხ. სჳრაკოსი.

სიდონ-ი: მეორესა დღესა მივიწიენით სიდონდ, საქმე 27,3.

სინა: ესე არიან ორნი იგი შჯულნი: ერთი იგი სინა (სინაჲთ Ⴇ) მთით, გალ. 4,24; სინაჲ მთაჲ არაბიასა თანა-შეეტყუების ამას იერუსალიმსა, გალ. 4,25; ეტყოდა მას მთასა სინასა, საქმე 7,38; უდაბნოსა მთისა სინაჲსასა (სინისასა DႢႵ), საქმე 7,30.

სიონ-ი: მოსრულ ხართ თქუენ მთასა სიონსა, ებრ. 12,22; აჰა კრავი იგი მდგომარჱ მთასა ზედა ს., გამოცხ. 14,1; დავსდებ სიონს შინა ლოდსა დაბრკოლებისასა, ჰრომ. 9,33; დავსდებ ს. შინა ლოდსა საკიდურსა, I პეტ. 2,6; მოვიდეს სიონით მჴსნელი, ჰრომ. 11,26.

სოდომ-ი, სოდომო, სოდომა: წყუდიადსა ქუეშე დაჰმარხნა, ვითარცა სოდომაჲ (სოდომოჲ ႢႵ), იუდა 1,7; რომელსა ეწოდების სულიერად სოდომი, გამოცხ. 11,8.

სპანია, ისპანია: ოდეს წარვიდოდი სპანიად (ისპანიად ႸႨ), ჰრომ. 15,24; წარვიდე თქუენ მიერ ს. (ისპანიად Ⴈ), ჰრომ. 15,28.

სუნქრე იხ. კენქრე.

სჳრაკოს-ი, სერეკუს-ი: შთავედით სჳრაკოსად (სერეკუსად Ⴁ), საქმე 28,12.

სჳქემ-ი: მოიხუნეს იგინი სჳქემდ და დაჰფლნეს საფლავსა მას, რომელი მოიგო აბრაჰამ... სჳქემს, საქმე 7,16.

ტ

ტროადა (ტროჲადა): აღჳჳედით ნავსა ტროადას, საქმე 16.11DႢႭ; რომელ დაუტევე ტ., 2 ტიმ. 4.13; გუ-ელოდეს ჩუენ ტ. შინა, საქმე 20.5; აღჳჳედით ნავსა ტროადით, საქმე 16.11; შთავიდეს ტროადად (ტროჲადად C), საქმე 16.8; აღჳჳედით ნავსა ტ., საქმე 16.11G; მოვე-დით მათა ტ., საქმე 20,6; მო-რაჲ-ვედ მე ტ., 2 კორ. 2,12.

ტარსე, ტარსი, ტარსუ, ტარსუს-ი, ტარსუ-ნი, ტარსონ-ი: მე კაცი ვარ ჰურიაჲ, შობილი ტარსეს (ტარსის D, ტარსუს Ⴂ, ტარსუსს F, ტარსუნს Ⴍ) კი-ლიკიაჲსასა, საქმე 22,3; მიგზავნეს ტარსედ (ტარსუნდ ႢႭ), საქმე 9,30; იგი გამოვიდა ტარსონდ (ტარსუნდ ႢႭ), საქმე 11,25.

ტრონგჳლია: დაუადგერით ტრონგჳლიას შინა, საქმე 20.15ႢႭ.

ტჳრა, ტჳრე: ჩუენ ნავითა წარმოვედით ტჳრჲთ (ტჳრეთ ႢႭ), საქმე 21,7; მიეიწიენით ტჳრად (ტჳრედ DႢႭ), საქმე 21,3; წარმოვედით ტჳრედ, საქმე 21,7ႤႢG.

ტჳრონ-ი იხ. თჳატრი.

ფ

ფილადელფია: წარეც შჳდთა მათ ეკლესიათა... ფილადელფიას, გამოცხ. 1,11; ანგელოზსა ფილადელფიი-სა ეკლესიისასა, გამოცხ. 3,7.

ფილიპე, ფილიპია: რომელნი ხართ ფილიპეს (ფილიპჱს Ⴂ) შინა, ფილიპ. 1,1; ვიყვნეთ... ფ. შინა, 1 თეს. 2,2; ნავითა წარმოვედით... ფილიპჱთ (ფილიპეჲთ D, ფილიპიაჲთ ႢႭ), საქმე 20,6; კორინთელთა მიმართ მიიწერა ფ. (ფილიპეთ ႤႢ, ფილიპიაჲთ CD), 1 კორ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მი-მართ მიიწერა ფ. (ფილიპიაჲთ CD), 2 კორ. (დასასრ.); მოვისწრაფეთ... მიერ ფილიპედ, საქმე 16,12.

ფინიკე: გან-რაჲ-ჰვლიდეს ფინიკესა, საქმე 15,3ႢႭ; რომელი წიაღვიდოდა ფინიკედ, საქმე 21,2; ვითარ უძ-ლეს მისლვად ფ., საქმე 27,12; მივიდეს ვიდრე ფინიკედ-მდე, საქმე 11,19ႢႭ.

ფრიგჳა (ფჳრიგია, ფურიგია): მოვლეს ფრიგჳაჲ, საქმე 16,6ႢႭ; ფრიგჳაჲსა დედაქალაქი, 1 ტიმ. (და-სასრ.); ლავდიკიაჲთ ფრიგჳისა (ფრიგჳსა Ⴈ), 1 ტიმ. (დასასრ.) C; განვიდეს იგინი ფრიგჳაჲთ (ფჳრიგიაჲთ D), საქმე 16,6; ფრიგჳაჲსაჲ (ფრუგიაჲსაჲ ႭD) დედა-ქალაქი, 1 ტიმ. (დასასრ.); გალატიაჲსა სოფლებსა და ფრიგჳაჲსასა (ფჳრიგიაჲსსა D), საქმე 18,23; მკჳდრნი... ფრიგჳაჲსანი (ფურიგიაჲსანი D), საქმე 2,10.

ქ

ქარან-ი: პირველ დამკჳდრებადმდე მისა ქარანს შინა, საქმე 7,2: დაემკჳდრა ქ. შინა. საქმე 7,4; იყო... ქარანს შინა ჭირი დიდი. საქმე 7,11K.

ქანან-ი, ქანაან-ი: იყო... ქანანს შინა ჭირი დიდი, საქმე 7.11; ყოველსა ქუეყანასა ქანაანისასა (ქანანისასა ႪႭ), საქმე 7,11ႢႪ; ქუეყანასა მას ქანანისასა (ქანაანისასა C), საქმე 13.19.

ქიონ-ი: მივიწიენით წინაშე ქიონსა (ქიონისა ႪႭ, კიონსა D), საქმე 20,15.

ღ

ღაზა იხ. გაზა.

შ

შუა ასურეთ-ი: მკჳდრნი შუა (შოა K) ასურეთისანი, საქმე 2,9.

შუა მდინარე: მკჳდრნი შუა მდინარისანი, საქმე 2.9ႢႪႭ.

ჰ

ჰინდოეთ-ი: ძლიერი კანდაკისი დედოფლისა მის ჰინდოეთისაჲ, საქმე 8.27.

ჰრომე (რომე), ჰრომ-ი (რომ-ი): ჯერ-არს ჩემდა ჰრომჱცა (ჰრომეცა ႪႭ) ხილვად, საქმე 19,21: რომელნი ხართ ჰრომეს (ჰრომჱს Ⴀ, ჰრომს ႢႤ), ჰრომ. 1,7; რომელნი ხართ ჰ. (ჰრომჱს Ⴀ, ჰრომს ႤCD) შინა, ჰრომ. 1.15; ეგრეცა ჯერ-არს შენდა ჰრომესცა (-ცა F) შინა წამებაჲ, საქმე 23.11; ებრძანა... განმოშორებად ყოველნი ჰურიანი ჰრომჱთ (ჰრომით ႪႭ), საქმე 18,2; პავლე მოციქულისა წიგნი გალატელთა მიმართ მიიწერა ჰ. (ჰრომეთ ႢႪ, ჰრომით CD). გალ. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ეფესელთა მიმართ მიიწერა ჰ. (ჰრომეთ Ⴊ, ჰრომით CD). ეფეს. (დასასრ.); პავლე მოციქულისა წიგნი ფილიპელთა მიმართ მიიწერა ჰ. (ჰრომეთ Ⴊ, რომეთ Ⴂ, ჰრომით CD). ფილიპ. (დასასრ.); კოლასელთაჲ მიიწერა ჰ. (ჰრომეთ Ⴊ, რომეთ Ⴂ, ჰრომით CD). კოლ. (დასასრ); მიიწერა ჰ. (ჰრომით ႭCD). 2 ტიმ. (დასასრ): ფილიმონის მიმართ მიწერა ჰრომით, ფილემ. (დასასრ.) CD: ესრეთ მოვედით ჰრომედ, საქმე 28.14; ოდეს მოვიდა ჰ., საქმე 28.16; მოვიდა ჰ. (რომდ Ⴄ), 2 ტიმ. 1,17.

ჰურიასტან-ი: რომელნი იყვნეს ჰურიასტანს, საქმე 11.1; რომელნი მკჳდრ იყვნეს ჰ., საქმე 11,29; რაჲთა განვერე მე ურჩთა მათგან ჰ., ჰრომ. 15,31; რომელნი არიან ჰ., 1 თეს. 2,14; იყვნეთ ჩემდა მოწამე... ყოველსა ჰურიასტანსა, საქმე 1.8; რომელ იყო ყოველსა მას ზედა ჰ., საქმე 10.37; გამოვიდა ჰურიით მიერ ჰურიასტანით, საქმე 12.19; გარდამო-ვინმე-ვიდეს ჰ., საქმე 15.1; გარდამოვიდა ვინმე ჰ. (ჰურიასასტანით G). საქმე 21.10; ჩუენ არცა წიგნი მოგჳწერია შენთჳს ჰ., საქმე 28,21; სოფლებისა მის ჰურიასტანისასა, საქმე 8.1; სოფელსა მას ჰ., საქმე 10,39; ყოველსა სოფელსა ჰ., საქმე 26,20; მკჳდრნი... ჰურიასტანისანი, საქმე 2,9; ყოველთა მათ ადგილთა ჰურიასტანისათა, საქმე 9,31; წინაშე პირსა ეკლესიათა ჰ., გალ. 1,22.